SFÂNTA

SCRIPTURĂ

A

VECHIULUI ȘI NOULUI TESTAMENT.

EDIȚIUNE NOUĂ, REVĂZUTĂ DUPĂ TESTURILE ORIGINALE

ȘI PUBLICATĂ, DE SOCIETATEA BIBLICĂ PENTRU BRITANIA
ȘI STRĂINĂTATE.

BUCUREȘTI
1921.

CUPRINDEREA VECHIULUI TESTAMENT.

Facerea. Intâia carte a lui Moisi	are	50	cap.
Exodul. A doua carte a lui Moisi	,,	40	,,
Leviticul. A treia carte a lui Moisi	,,	27	,,
Numerii. A patra carte a lui Moisi	,,	36	,,
Deuteronomul. A cincea carte a lui Moisi	,,	34	,,
Iosua	,,	24	,,
Cartea Judecătorilor	,,	21	,,
Cartea Rutei	,,	4	,,
Cartea întâia a lui Samuel . .	,,	31	,,
Cartea a doua a lui Samuel . .	,,	24	,,
Cartea întâia a Regilor . . .	,,	22	,,
Cartea a doua a Regilor . . .	,,	25	,,
Cartea întâia a Cronicelor . .	,,	29	,,
Cartea a doua a Cronicelor . .	,,	36	,,
Cartea lui Ezra	,,	10	,,
Cartea lui Neemia	,,	13	,,
Cartea Esterei	,,	10	,,
Cartea lui Iov	,,	42	,,
Cartea Psalmilor	,,	150	,,
Proverbele lui Solomon	are	31	cap
Eclesiastul	,,	12	,,
Cântarea Cântărilor	,,	8	,,
Cartea lui Isaia	,,	66	,,
Cartea lui Ieremia	,,	52	,,
Plângerile lui Ieremia	,,	5	,,
Cartea lui Ezekiel	,,	48	,,
Cartea lui Daniel	,,	12	,,
Cartea lui Osea	,,	14	,,
Cartea lui Ioel	,,	3	,,
Cartea lui Amos	,,	9	,,
Cartea lui Obadia	,,	1	,,
Cartea lui Iona	,,	4	,,
Cartea lui Mica	,,	7	,,
Cartea lui Nahum	,,	3	,,
Cartea lui Habakuk	,,	3	,,
Cartea lui Zefania	,,	3	,,
Cartea lui Haggai	,,	2	,,
Cartea lui Zacharia	,,	14	,,
Cartea lui Malachi	,,	4	,,

CUPRINDEREA NOULUI TESTAMENT.

Sfânta evangelie dupre Matei	are	28	cap.
Sfânta evangelie dupre Marcu .	,,	16	,,
Sfânta evangelie dupre Luca .	,,	24	,,
Sfânta evangelie dupre Ioan .	,,	21	,,
Faptele apostolilor	,,	28	,,
Epistola apostolului Pavel către Romani	,,	16	,,
Epistola apostolului Pavel întâia către Corinteni	,,	16	,,
Epistola apostolului Pavel a doua către Corinteni	,,	13	,,
Epistola apostolului Pavel către Galateni	,,	6	,,
Epistola apostolului Pavel către Efeseni	,,	6	,,
Epistola apostolului Pavel către Filippeni	,,	4	,,
Epistola apostolului Pavel către Colosseni	,,	4	,,
Epistola apostolului Pavel întâia către Tessaloniceni	,,	5	,,
Epistola apostolului Pavel a doua către Tessaloniceni	,,	3	,,
Epistola apostolului Pavel întâia către Timotei	are	6	cap.
Epistola apostolului Pavel a doua către Timotei	,,	4	,,
Epistola apostolului Pavel către Tit	,,	3	,,
Epistola apostolului Pavel către Filemon	,,	1	,,
Epistola apostolului Pavel către Ebrei	,,	13	,,
Epistola generală a lui Iacob .	,,	5	,,
Epistola generală întâia a lui Petru	,,	5	,,
Epistola generală a doua a lui Petru	,,	3	,,
Epistola generală întâia a lui Ioan	,,	5	,,
Epistola generală a doua a lui Ioan	,,	1	,,
Epistola generală a treia a lui Ioan	,,	1	,,
Epistola generală a lui Iuda .	,,	1	,,
Apocalipsul sfântului Ioan Teologul	,,	22	,,

FACEREA.

ÎNTÂIA CARTE A LUI MOISI.

Crearea lumei.

1 La [a]început [b]creă Dumnezeu cerul
și pământul. 2 Și fără formă și de-
șert erà pământul: și întunerec *erà* pre-
ste fața adâncului; [c]și Spiritul lui Dum-
nezeu se purtà pe deasupra apei.
3 [d]Și Dumnezeu zise: [e]Să fie lumină;
și fu lumină. 4 Și văzù Dumnezeu lu-
mina, că bună *este;* și Dumnezeu des-
părți lumina de întunerec. 5 Și Dum-
nezeu numì lumina [f]ziuă: și întunerecul
îl numì noapte. Așà fu seara și fu dimi-
neața ziua întâia.
6 Și Dumnezeu zise: [g]Să se facă un
întins între ape, care să despartă ape de
ape. 7 Și Dumnezeu făcù întinsul, [h]și
despărțì apele cele de sub acest întins
de apele [i]cele deasupra acestui întins;
și se făcù așà. 8 Și Dumnezeu numì
întinsul cer. Așà fu seara și fu dimineața
ziua a doua.
9 Și Dumnezeu zise: [j]Să se adune
apele cele de sub cer la un loc, și să se
arate uscatul: și se făcù așà. 10 Și
Dumnezeu numì uscatul pământ, și adu-
nătura apelor o numì mări: și văzù
Dumnezeu că *aceasta este* bine. 11 Și
Dumnezeu zise: [k]Să producă pământul
iarbă, verdeață purtând semânță, *și*
pomi [l]fructiferi purtând fructe dupre
felul lor, a căror semânță *să fie* într'înșii
pe pământ: și se făcù așà. 12 Și pă-
mântul produse iarbă, verdeață purtând
semânță dupre felul ei, și pomi purtând
fructe cu semânță într'înșii dupre felul
lor: și văzù Dumnezeu că *aceasta este*
bine. 13 Așà fu seara și fu dimineața
ziua a treia.
14 Și Dumnezeu zise: Să se facă [m]lu-
minători pe întinsul cerului, ca să des-
partă ziua de noapte, și cari să serve
de semne [n]pentru timpuri, zile și ani:
15 Și să fie luminători pe întinsul ceru-
lui, ca să lumineze pe pământ; și se făcù
așà. 16 Și Dumnezeu [o]făcù pre cei
doi luminători mari: pre luminătorul
cel mare, ca să guverneze ziua, [p]și pre
luminătorul cel mai mic, ca să guverneze
noaptea; *făcù* și [q]stelele. 17 Și-i puse
pre ei Dumnezeu în întinsul cerului, ca
să lumineze pământul; 18 Și [r]să gu-
verneze ziua și noaptea, și să despartă
lumina de întunerec: și văzù Dumnezeu
că *aceasta este* bine. 19 Așà fu seara
și fu dimineața ziua a patra.
20 Și Dumnezeu zise: Să producă
apele mulțime de animale vietuitoare, și
pasări să sboare pe deasupra pământu-
lui, sub întinsul cerului. 21 Și [s]Dumne-
zeu creă chiții cei mari, și toate animalele
viețuitoare ce se mișcă, pre cari apele
le-au produs cu abundență dupre felul
lor, și toate pasările înaripate dupre fe-
lul lor; și văzù Dumnezeu că *aceasta*
este bine. 22 Și Dumnezeu le binecu-
vântă, zicând: [t]Creșteți și vă înmulțiți,
și umpleți apele în mări: și pasările să
se înmulțească pe pământ. 23 Așà fu
seara și fu dimineața ziua a cincea.
24 Și Dumnezeu zise: Să producă pă-
mântul animale viețuitoare dupre felul
lor, vite și târîtoare și fiare pe pământ
dupre felul lor: și se făcù așà. 25 Și
Dumnezeu făcù fiarele depe pământ
dupre felul lor, și vitele dupre felul lor,
și toate târîtoarele depe pământ dupre
felul lor: și văzù Dumnezeu că *aceasta*
este bine.

FACEREA. *Capul 1.*
a Ioan 1. 1, 2. Ebr. 1. 10.
b Ps. 8. 3. & 33. 6. Fapt. 14. 15. & 17. 24. Col. 1. 16, 17. Ebr. 11. 3.
c Ps. 33. 6. Isa. 40. 13, 14.
d Ps. 33. 9.
e 2 Cor. 4. 6.
f Ps. 74. 16.
g Iov. 37. 18. Ps. 136. 5.
h Prov. 8. 28.
i Ps. 148. 4.
j Iov. 26. 10. & 38. 8. Ps. 33. 7. & 95. 5. 2 Pet. 3. 5.
k Ebr. 6. 7.
l Luc. 6. 44.
m Deut. 4. 19.
n Ps. 74. 17.
o Ps. 136. 7, 8, 9
p Ps. 8. 3.
q Iov. 38. 7.
r Ier. 31. 35.
s Cap. 6. 20
t Cap. 8. 17.

Omul chipul lui Dumnezeu.

26 Și Dumnezeu zise: [u]Să facem om
dupre chipul nostru, dupre asemănarea
noastră, care [v]să stăpânească preste peș-
tii mării, și preste pasările cerului, și
preste patrupede, și preste tot pământul,
și preste toate târitoarele, cari se tărăsc
pe pământ. 27 Și Dumnezeu creă pre
om [x]dupre chipul său, dupre chipul lui
Dumnezeu îl creă pre dânsul, [y]bărbat și
femeie îi creă pre ei. 28 Și Dumnezeu
îi binecuvântă, și Dumnezeu le zise:
[z]Creșteți și vă înmulțiți, și umpleți pă-
mântul, și-l supuneți pre dânsul, și dom-
niți preste peștii mării, și preste pasările
cerului, și preste toate animalele câte se
mișcă pe pământ.

29 Și Dumnezeu zise: Iată v'am dat
vouă toată iarba purtând semânță, care
crește preste tot pământul, și tot pomul
fructifer purtând semânță: acestea *vor fi*
[a]vouă spre mâncare: 30 Și la [b]toate
animalele pământului, și la toate [c]pa-
sările cerului, și la tot ce se târăște pe
pământ și are în sine suflet viu, *dau*
toată iarba verde spre mâncare. 31 Și se
făcù așà. Și [d]Dumnezeu se uită la toate
câte făcù, și iată *erau* bune foarte. Așà
fu seara și fu dimineața ziua a șasea.

Sabatul.

2 Așà s'a sfârșit cerul și pământul
și [a]toată oștirea lor. 2 Și sfârșind
Dumnezeu în [b]ziua a șaptea lucrările
sale, pre care le-a făcut, s'a repausat în
ziua a șaptea de toate lucrările sale,
care le-a făcut. 3 Și Dumnezeu [c]bine-
cuvântă ziua a șaptea, și o sfinți pre
ea: că întru aceasta s'a repausat el de
toate lucrările sale, pre care Dumnezeu
le creă *și* le făcù.

Omul în raiu.

4 [d]Așà fu nașterea cerului și a pămân-
tului, când acestea au fost create, în ziua
în care Domnul Dumnezeu făcù pămân-
tul și cerul: 5 Și toată [e]planta câmpu-
lui, care mai înainte nu erà pe pământ,
și toată iarba câmpului care mai înainte
nu răsărise; că Domnul Dumnezeu încă
nu [f]ploase pe pământ, și om nu *se aflà*,
ca [g]să lucreze pământul. 6 Și aburi se
suiau depe pământ, și udau toată fața
pământului.

7 Și Domnul Dumnezeu formă pre om
din [h]pulberea pământului, și [i]suflă în
[j]nările lui suflare de vieață, și *așà* [k]se
făcù omul în ființă vie.

8 Și Domnul Dumnezeu plantă [l]gră-
dină în [m]Eden despre [n]răsărit, și în
aceasta [o]puse el omul pre care l-a făcut.
9 Și Domnul Dumnezeu făcù să răsară
din pământ [p]tot felul de arbori frumoși
la vedere și buni la mâncare; și [q]pomul
vieții în mijlocul grădinii: [r]și pomul cu-
noștinții binelui și al răului. 10 Și
fluviu ieșià din Eden, ca să adăpe gră-
dina, și de acolo se despărțià în patru
râuri. 11 Numele unuia Pison: acela
e care încunjură [s]tot pământul Ha-
vila, unde *este* aur. 12 Și aurul acelui
pământ *este* bun; acolo *este* [t]bdeliu și
piatră onichină. 13 Și numele râului al
doilea Ghihon: acela *e* care încun-
jură tot pământul Cuș. 14 Și numele
râului al treilea [u]Hiddekel: acela *e*
care curge spre răsăritul Assiriei; și
râul al patrulea Eufrat.

15 Și Domnul Dumnezeu luă pre om,
și-l [v]puse în grădina Eden, ca să o lu-
creze, și să o păzească.

Porunca lui Dumnezeu.

16 Și Domnul Dumnezeu poruncì
omului, zicând: Din toți pomii acestei
grădini vei mâncà; 17 [x]Dar din pomul
cunoștinții binelui și al răului, dintr'a-
cesta [y]să nu mănânci, că în ziua în care
dintr'însul vei mâncà, [z]vei murì.

18 Și Domnul Dumnezeu zise: Nu
este bine să fie omul singur; [a]îi voiu face

---

u Cap. 5. 1. Ps. 100. 3. Fapt. 17. 26. 1 Cor. 11. 7. Col. 3. 10.
v Cap. 9. 2.
x 1 Cor. 11. 7.
y Cap. 5. 2. Mat. 19. 4.
z Ps. 127. 3. & 128. 3, 4.
a Cap. 9. 3. Ps. 104, 14, 15. Fapt. 14. 17.
b Ps. 145 15. 16.
c Iov. 38. 41.
d Ps. 104. 24. 1 Tim. 4. 4.

Capul 2.
a Ps. 33. 6.
b Esod. 20. 11. & 31. 17. Ebr. 4. 4.
c Neem. 9. 14. Isa. 58. 13.
d Ps. 90. 1, 2.
e Ps. 104. 14.
f Iov. 38. 26. 27. 28.
g Cap. 3. 23
h Cap. 3. 19, 23. Ps. 103. 14. Isa. 64. 8. 1 Cor. 15. 47.
i Iov. 33. 4. Fapt. 17. 25.
j Isa. 2. 22.
k 1 Cor. 15. 45.
l Cap. 13. 10. Isa. 51. 3.
m Cap. 3. 24.
n Cap. 4. 16.
o Vers. 15.
p Ezec. 31. 8.
q Cap. 3. 22. Prov. 3 18. Apoc. 2. 7.
r Vers. 17.
s Cap. 25. 18
t Num. 11. 7.
u Dan. 10. 4.
v Vers. 8.
x Vers. 9.
y Cap. 3. 1, 3, 11. 17.
z Rom. 6. 23. 1 Cor 15. 56.
a Cap. 3. 12. 1 Cor 11. 9.

lui ajutor, care *să fie* asemenea lui.
19 [b] Că Domnul Dumnezeu, după ce for-
mă din pământ toate animalele câmpului
și toate pasările cerului, [c] adusu-*le*-au la
Adam, ca să vază, cum să le numească:
și la toată vieţuitoarea numele ce i l-a dat
Adam, acesta *fu* numele ei. 20 Și Adam
puse nume la toate vitele și la pasările
cerului, și la toate fiarele câmpului; și
pentru Adam nu se află ajutor, care *să
fie* asemenea lui.

Crearea femeii; Căsătoria.

21 Și Domnul Dumnezeu făcù să cadă
preste Adam un [d] somn adânc, și el a-
dormì; și luă una din coastele lui, și re-
strânse carnea la locul ei. 22 Și Dom-
nul Dumnezeu, din coasta pre care o
luase din Adam, formă pre femeie, și [e] o
aduse la Adam. 23 Atunci zise Adam:
Astădată, da, aceasta *este* [f] os din oa-
sele mele, și carne din carnea mea!; a-
ceasta se va numì bărbată (Ișa) că [g] din
bărbat (Iș) este luată. 24 [h] Deaceea
bărbatul va lăsà pre părintele său și pre
mama sa, și se va lipì de femeia sa: și vor
fi un corp. 25 [i] Și amândoi erau goi,
Adam și femeia sa, și nu [j] se rușinau.

Ispitirea și căderea omului.

3 Și [a] șerpele erà cel [b] mai viclean din
toate animalele pământului, pre care
le-a fost făcut Domnul Dumnezeu; și el
a zis către femeie: Ce, se poate ca Dum-
nezeu să fie zis, ca voi să nu mâncaţi
din toţi pomii grădinei!.. 2 Și zise fe-
meia către șerpe: Din fructele pomilor
grădinii putem mâncà: 3 [c] Dar din
fructele pomului, cel din mijlocul gră-
dinii, a zis Dumnezeu: Dintr'însul să nu
mâncaţi, nici să vă atingeţi de dânsul, ca
să nu muriţi. 4 [d] Și șerpele a zis către
femeie: Nu veţi murì; 5 Că Dumnezeu
știe, că în ziua în care veţi mâncà din-
tr'însul, [e] se vor deschide ochii voștri, și
veţi fi ca Dumnezeu, cunoscând binele
și răul.

6 Și văzù femeia, că fructul pomului
este bun la mâncare și plăcut ochilor, și
de dorit pomul spre a face înţelept, și
luă ea din fructul lui, și [f] mâncă: și dete
și bărbatului ei împreună cu dânsa, [g] și
el mâncă. 7 [h] Și se deschiseră ochii la
amândoi, [i] și cunoscând că *erau* goi,
prinseră frunze de smochin și-și făcură
pestelce.

8 Și ei auziră [j] vocea Domnului Dum-
nezeu, umblând în recoarea zilei prin
grădină: și Adam și femeia sa [k] se as-
cunseră dela faţa Domnului Dumnezeu
printre arborii grădinii. 9 Și Domnul
Dumnezeu strigă pre Adam, și îi zise:
Unde ești? 10 Și el răspunsă: Vocea
ta o auzii în grădină, [l] și mă temui, pen-
tru că *sunt* gol; și mă ascunsei. 11 Și
el zise: Cine 'ţi-a spus ţie că *ești* gol?
Nu cumva ai mâncat din pomul din ca-
re'ţi poruncii ca să nu mănânci? 12 Și
Adam zise: [m] Femeia pre care mi-ai dat-o
să fie cu mine, aceea mi-a dat din pom,
și am mâncat. 13 Și Domnul Dumne-
zeu zise către femeie: Pentru ce ai făcut
aceasta? Iar femeia a zis: [n] Șerpele m'a
amăgit, și am mâncat.

Blestemul și întâia făgăduinţă.

14 Și Domnul Dumnezeu zise [o] șer-
pelui: Fiindcă tu ai făcut aceasta,
blestemat *să fii* tu între toate animalele
și între toate fiarele pământului: pe pân-
tecele tău vei umblà, și [p] pulbere vei
mâncà în toate zilele vieţii tale. 15 Și
dușmănie voiu pune între tine și între
femeie, și între [r] seminţia ta și între [s] se-
minţia ei: [t] aceasta va zdrobì capul tău,
și tu îi vei împunge călcâiul ei.

16 Și către femeie zise: Voiu înmulţì
durerile sarcinei tale: [u] tu cu durere vei
naște fii, [v] și dupre bărbatul tău *vor fi*
dorinţele tale, și el [x] te va stăpânì.

17 Și către Adam zise: [y] Fiindcă tu
ai ascultat de vocea femeiei tale, [z] și ai
mâncat din pomul, [a] despre care ţi-am

b Cap. 1. 20. 24.
c Ps. 8. 6.
d Cap. 15. 12.
e Prov. 18. 22.
Ebr. 13. 4.
f Cap. 29 14.
2 Sam. 5. 1.
Efes. 5. 30.
g 1 Cor. 11. 8.
h Cap. 31. 15.
Mat. 19. 5.
1 Cor. 6. 16.
Efes. 5. 31.
i Cap. 3. 7.
j Isa. 47. 3.

—

Capul 3.

a Apoc. 12. 9.
b Mat. 10. 16.
c Cap. 2. 17.
d 2 Cor. 11. 3
1 Tim. 2. 14.
e Fapt. 26. 18.
f 1 Tim. 2. 14.
g Vers. 12. 17.
h Vers. 5.
i Cap. 2. 25.
j Iov 38. 1.
k Iov 31. 33.
l 1 Ioan 3. 20.
m Iov 31. 33.
n 1 Tim. 2 14.
o Isa. 65. 25.
p Mat. 3.7.
Fapt. 13. 10.
1 Ioan 3. 8.
r Isa. 7. 14.
Mat. 1. 23, 25.
35. Gal. 4. 4.
s Rom. 16. 20.
1 Ioan 5. 5.
Apo. 11. 7, 17.
t Ps. 48. 6.
Isa. 13. 8.
Ioan 16. 21.
1 Tim. 2. 15.
u Cap. 4. 7.
v 1 Cor. 11. 3.
Efes. 5. 22, 23.
24.
1 Pet. 3. 1.5.6.
x 1 Sam. 15. 13.
y Vers. 6.
z Cap. 2. 17.
a Isa. 24. 5, 6.
Rom. 8 20.

poruncit, zicând: Dintr'însul să nu mă-
nânci, [b] blestemat *să fie* pământul din
cauza ta, [c] cu dureri vei mâncà dintr'însul
în toate zilele vieței tale: 18 [d] Spini și
pălămidă îți va crește ție, și [e] vei mâncà
iarba câmpului; 19 [f] Întru sudoarea fe-
ței tale vei mâncà pâne, până ce te vei în-
toarce în pământul din care ești luat; [g] că
țărână *ești,* și [h] în țărână te vei întoarce.

Isgonirea din raiu.

20 Și Adam chemă numele femeiei
sale Eva: că fu muma tutulor celor
vii. 21 Și Domnul Dumnezeu făcù lui
Adam și femeiei sale tunici de piele, și-i
îmbrăcă pre ei.
22 Și Domnul Dumnezeu zise: [i] Iată
Adam se făcù ca unul din noi, cunoscând
binele și răul; dar ca nu cumva să în-
tindă mâna sa, și [j] să ia și din pomul
vieței, și mâncând să trăească în etern:
23 Deaceea Domnul Dumnezeu îl scoase
pre el afară din grădina Eden, [k] ca să lu-
creze pământul din care fu luat. 24 Așà
alungă el pre Adam: și [l] despre răsări-
tul grădinii Eden puse Cherubimi, și
flacăra sabiei ce se învârtià, ca să pă-
zească calea *la* pomul vieței.

Copiii lui Adam.

4 Și Adam cunoscù pre Eva femeia sa,
care concepù, și născù pre Cain, și a
zis: Am dobândit om prin Domnul.
2 Și ea mai născù pre fratele lui, pre
Abel: și Abel erà păstor de oi, și Cain
erà [a] lucrător de pământ.
3 Și după câtva timp Cain a adus
[b] din fructele pământului dar Domnu-
lui. 4 Și Abel aduse și el [c] din cele în-
tâiu-născute ale oilor sale și din grăsimea
lor. 5 Și Domnul [d] căută spre Abel și
spre darul lui: și spre Cain și spre darul
lui nu căută; și Cain se aprinse foarte,
[e] și fruntea i-se plecă. 6 Și zise Dom-
nul către Cain: Pentru ce te-ai mâniat?
și pentru ce fruntea ți-s'a plecat? 7 Au
doară tu, când faci bine, nu *ești* cu frun-
tea rădicată? și când nu faci bine, pe-
deapsa păcatului să nu fie la ușă? De
tine se ține dorința lui, și tu poți să-l
stăpânești pre el.

Cain ucide pe frate-său.

8 Și Cain vorbì lui Abel fratelui său.
Și când erau ei la câmp, s'a sculat Cain
asupra fratelui său Abel, [f] și l-a omorât
pre el.
9 Și Domnul zise către Cain: [g] Unde-*i*
Abel fratele tău? Și el îi răspunse: [h] Nu
știu: au nu cumva păzitorul fratelui meu
sunt eu? 10 Și *Dumnezeu* zise: Ce-ai
făcut?; vocea sângelui fratelui tău [i] stri-
gă din pământ către mine. 11 Și acum
blestemat *să fii* tu, *isgonit* din *acest* pă-
mânt, care și-a deschis gura sa, să pri-
mească sângele fratelui tău din mâna ta.
12 Când vei lucrà tu pământul, el să
nu-ți mai dea ție puterea sa: și tu rătă-
cind și fugitiv vei fi pe pământ. 13 Și
Cain zise către Dumnezeu: Pedeapsa
mea *este* mai mare decât pot eu purtà.
14 [j] Iată tu mă alungi astăzi depe
acest pământ, și [k] dela fața ta să mă
ascund: rătăcind voiu fi și fugitiv pe
pământ: și va fi, [l] *că* oricine mă va aflà,
mă va omorî. 15 Și Dumnezeu îi zise:
Deaceea oricine va ucide pre Cain,
[m] de șapte ori mai mult se va pe-
depsì. Și Dumnezeu [n] puse semn lui
Cain, pentru ca oricine l-ar aflà pre el,
să nu-l omoare.
16 Și Cain [o] ieșì dela fața lui Dumne-
zeu, și locuì în pământul Nod, spre ră-
săritul Edenului.

Urmașii lui Cain.

17 Și Cain cunoscù pre femeia sa,
care concepù, și născù pre Enoch:
și el zidì cetate, [p] și cetatea o chemă
Enoch, dupre numele fiului său. 18 Și
lui Enoch se născù Irad: și Irad născù
pre Mehujael: și Mehujael născù pre
Metusael; și Metusael nascù pre La-
mech.
19 Și Lamech își luă două femei, nu-
mele uneia erà Ada, iar numele celei-

[b] Iov 5. 7
[c] Iov 31. 40.
[d] Ps. 104. 14.
[e] Eccl. 1. 13. 2 Thes. 3 10
[f] Cap. 2. 7.
[g] Iov. 21. 26. Ps. 104. 29. Rom. 5. 12.
[h] Vers. 5.
Ier. 22. 23.
[i] Cap. 2. 9.
[j] Cap. 4. 2.
[k] Cap. 2. 8.
[l] Ps. 104. 4.

Capul 4.
[a] Cap. 3. 23.
[b] Num. 18. 12.
[c] Prov. 3. 9.
[d] Ebr. 11. 14.
[e] Cap. 31. 2.
[f] Mat. 23. 35.
[g] Ps. 9. 12.
[h] Ioan 8. 44.
[i] Ebr. 12. 24.
[j] Iov. 15. 20—24.
[k] Ps. 51. 11.
[l] Cap. 9. 6.
[m] Ps. 79. 12.
[n] Ezec. 9. 4, 6.
[o] 2 Reg. 13. 23
[p] Ps. 49. 11

lalte Ţila. 20 Şi născù Ada pre Iabal: acesta fu părintele locuitorilor în corturi şi al *păstorilor de* vite. Şi numele fratelui său *erà* Iubal: acesta fu [q] părintele tutulor cântătorilor cu citară şi cu cimpoiu. 22 Şi Ţila născù pre Tubal-Cain, care erà bătător de tot felul de instrumente de aramă şi de fer: şi sora lui Tubal-Cain *erà* Noema. Şi Lamech zise femeilor sale:

23 Ada şi Ţila, ascultaţi vocea mea, Voi, femeile lui Lamech, luaţi în urechi cuvântul meu; Eu am ucis bărbat pentru ranele mele. 24 Şi tânăr pentru vânătăile mele: [r] Dacă pentru Cain fu răsbunarea de şapte ori, apoi pentru Lamech *va fi* de şaptezeci de ori câte şapte.

Set şi Enos.

25 Şi Adam cunoscù pre femeia sa, care născù un fiu, şi [s] ea chemă numele lui Set, *zicând:* Mi-a dat Dumnezeu altă sămânţă în locul lui Abel, pre care-l ucise Cain. 26 Încă şi lui Set [t] se născù fiu, şi el chemă numele lui Enos. Atunci începură [u] a invocà numele Domnului Dumnezeu.

Genealogia patriarhilor dela Adam până la Noe.

5 Şi aceasta *este* [a] cartea generaţiunilor lui Adam: în ziua în care creă Dumnezeu pre om, dupre [b] asemănarea lui Dumnezeu îl făcù pre dânsul. 2 [c] Bărbat şi femeie creă pre ei, şi-i binecuvântă, şi chemă numele lor om, în ziua în care-i creă pre ei.

3 Şi Adam erà de o sută treizeci de ani, când născù *fiu* dupre chipul său, dupre asemănarea sa, şi-i [d] chemă numele lui Set. 4 [e] Şi Adam trăì, după ce născù el pre Set, opt sute de ani: [f] şi născù fii şi fete. 5 Şi toate zilele lui Adam, câte a trăit el, au fost nouă sute treizeci de ani; [g] şi murì.

6 Şi Set erà de o sută cinci ani, când [h] născù pre Enos. 7 Şi Set trăì, după ce nascù pre Enos, opt sute şapte ani: şi născù fii şi fete. 8 Şi toate zilele lui Set au fost nouă sute doisprezece ani: şi murì.

9 Şi Enos erà de nouăzeci de ani, când născù pre Cainan. 10 Şi Enos trăì, după ce născù pre Cainan, opt sute cincisprezece ani: şi născù fii şi fete. 11 Şi toate zilele lui Enos au fost nouă sute cinci ani: şi murì.

12 Şi Cainan erà de şaptezeci de ani, când născù pre Maalaleel. 13 Şi Cainan trăì, după ce născù pre Maalaleel, opt sute patruzeci ani: şi născù fii şi fete. 14 Şi toate zilele lui Cainan au fost nouă sute zece ani; şi murì.

15 Şi Maalaleel erà de şasezeci şi cinci de ani, când născù pre Iared. 16 Şi Maalaleel trăì, după ce născù pre Iared, opt sute treizeci de ani; şi născù fii şi fete. 17 Şi toate zilele lui Maalaleel au fost opt sute nouăzeci şi cinci de ani; şi murì.

18 Şi Iared erà de o sută şasezeci şi doi de ani, când născù pre [i] Enoch. 19 Şi Iared trăì, după ce născù pre Enoch, opt sute de ani: şi născù fii şi fete. 20 Şi toate zilele lui Iared au fost nouă sute şasezeci şi doi de ani; şi murì.

21 Şi Enoch erà de şasezeci şi cinci de ani, când născù pre Methusalah. 22 Şi Enoch, după ce născù pre Methusalah, [j] umblă după Dumnezeu trei sute de ani, şi născù fii şi fete. 23 Şi toate zilele lui Enoch au fost trei sute şasezeci şi cinci de ani. 24 Şi [k] Enoch, după ce umblase după Dumnezeu, nu se mai văzù, că Dumnezeu îl luă pre el.

25 Şi Methusalah erà de o sută optzeci şi şapte de ani, când născù pre Lamech. 26 Şi Methusalah trăì, după ce născù pre Lamech, şapte sute optzeci şi doi de ani; şi născù fii şi fete. 27 Şi toate zilele lui Methusalah au fost nouă sute şasezeci şi nouă de ani: şi murì.

28 Şi Lamech erà de o sută optzeci şi doi de ani, când născù fiu. 29 Şi

q Rom. 4. 11,12. r Vers. 15. s Cap. 5. 3. t Cap. 5. 6. u 1 Reg. 18. 24. Ioel 2. 32. 1 Cor. 1. 2. *Capul 5.* a Luc. 3. 38. b Efes. 4. 24. Col. 3. 10. c Cap. 1. 27. d Cap. 4. 25. e 1 Cro. 1. 1. etc. f Cap. 1. 28. g Ebr. 9. 27. h Cap. 4. 26. i Iuda 14. 15. j Cap. 6. 9. & 17. 1. Ps. 16. 8. k 2 Reg. 2. 11. Ebr. 11. 5.

chemă numele lui Noe zicând: Acesta
ne va mângăià pre noi în lucrarea
noastră și în osteneala mânilor noastre
pe pământul, pre [l]care l-a blestemat
Dumnezeu. 30 Și Lamech trăì, după
ce născù pre Noe, cinci sute nouăzeci
și cinci de ani; și născù fii și fete.
31 Și toate zilele lui Lamech au fost
șapte sute șaptezeci și șapte de ani:
și murì. 32 Și Noe era de cinci sute
de ani, când născù pre [m]Șem, pre Ham
și [n]pre Iafet.

Corupțiunea oamenilor.

6 Și [a] când începură oamenii a se înmulțì, preste fața pământului, și fete
se născură lor: 2 Văzură fii lui Dum-
nezeu pre fetele oamenilor, că *sunt* fru-
moase, și-și [b]luară lor de femei din toate,
pre acele ce alegeau.

3 Și zise Dumnezeu: Nu va fi [c]spi-
ritul meu totdeauna la oameni, pentru
păcatele lor, [d]*că* ei carne *sunt*; zilele lor
vor mai fi o sută douăzeci de ani.

4 In zilele acelea erau uriești pe pă-
mânt. Chiar și în urmă, după ce fiii lui
Dumnezeu se împreunară cu fetele oa-
menilor, și acestea născură lor *copii*:
aceștia *sunt* puternicii cei din vechime,
oameni cu renume.

5 Și văzând Dumnezeu, că răutatea
oamenilor este mare pe pământ, și *că*
toate [e]închipuirile cugetelor inimii lor
sunt numai rele în toate zilele, 6 S'a
[f]căit Dumnezeu, că a făcut pre om pe
pământ, și s'a [g]întristat în inima sa.
7 Și zise Dumnezeu: Stârpi-voiu pre oa-
menii, pre cari i-am creat, depe fața pă-
mântului, dela om până la animal, până
la târîtor, și până la pasările cerului: că
mă căesc, că le-am făcut. 8 Și Noe
[h]aflà har în ochii lui Dumnezeu.

Noe.

9 Aceasta *este* istoria lui Noe: [i]Noe
erà om drept și perfect între contimpo-
ranii săi. [j]*și* după Dumnezeu umblà
Noe. 10 Și Noe născù trei fii: pre
[k] Șem, pre Ham și pre Iafet. 11 Și
pământul erà corupt [l]înaintea lui Dum-
nezeu, și[m] plin de violență erà pământul.
12 Și [n]văzù Dumnezeu pământul, și
iată erà corupt; fiindcă tot corpul își
corupsese calea sa pe pământ.

Vestirea potopului și construirea corăbiei.

13 Și Dumnezeu zise cătră Noe:
[o]Sfârșitul a orice corp a ajuns înaintea
mea, că s'a umplut pământul de violența
lor; [p]și iată eu îi voiu pierde pre ei cu
pământul împreună. 14 Fă-ți o arcă
din lemn de gofer; cu cămăruțe vei face
arca, și o vei lipì pe dinăuntru și pe din-
afară cu smoală. 15 Și o vei face așà:
lungimea arcii de trei sute de coți: și
lărgimea ei de cincizeci de coți; și
înălțimea ei de treizeci de coți. 16 Fe-
restre luminoase vei face arcii, și o vei
sfârșì deasupra *la lărgime* de un cot; și
ușa arcii o vei pune în lature; și-i vei
face trei rânduri *de cămări:* unul jos,
altul la mijloc, și al treilea sus. 17 [q]Că
iată, eu voiu aduce potop de apă pe pă-
mânt, ca să piară tot corpul de sub cer,
in care *este* suflare de vieață; *și* tot ce
este pe pământ va murì. 18 Dar cu
tine voiu întărì legământul meu, și [r]tu
vei intra în arcă, tu și fiii tăi, și femeia
ta, și femeile fiilor tăi cu tine. 19 Și
din toate animalele de tot felul vei aduce
[s]câte două din fiecare, în arcă, ca să le
păstrezi în vieață împreună cu tine: câte
un mascul, și câte o femină să fie.
20 Din pasări dupre felul lor, și din vite
dupre felul lor, și din toate târitoarele
pe pământ dupre felul lor, câte două
din fiecare [t]vor intrà cu tine, ca să *le*
păstrezi în vieață. 21 Și tu ia-ți cu
tine din toate bucatele, care se mănâncă,
și strânge-ți-*le*, și vor fi ție și acestora
spre mâncare.

22 [u]Și Noe făcù toate: [v]dupre cum
Dumnezeu îi poruncì lui, așà *le* făcù.

---

l Cap. 3. 17.
m Cap. 6. 10.
n Cap. 10. 21.
—
Capul 6.
a Cap. 1. 28.
b Deut. 7. 3. 4.
c Gal. 5. 16, 17. 1 Pet. 3. 19, 20.
d Ps. 78. 39.
e Cap. 8. 21. Mat. 15. 19.
f Mal. 3. 6. Iac. 1. 17.
g Isa. 63. 10. Efes. 4. 30.
h Cap. 19. 19. Luc. 1 30.
i Cap. 7. 1. Ezec. 14. 14 20. Rom. 1. 17.
j Cap. 5. 22.
k Cap. 5. 32.
l Cap. 7. 1. Luc. 1. 6. Rom. 2. 13.
m Ezec. 8. 17.
n Cap. 18. 21. Ps. 14. 2.
o Ier. 51. 13. 1 Pet. 4. 7.
p Vers. 17.
q Vers. 13. Cap. 7. 4, 21, 22, 23. 2 Pet. 2. 5.
r Cap. 7. 1, 7 13. 1 Pet. 3. 20.
s Cap. 7. 8, 9, 15, 16.
t Cap. 7, 9. 15.
u Ebr. 11. 7.
v Cap. 7. 5, 9. 16

Noe întră în corabie.

7 Și Dumnezeu zise către Noe: [a] intră în arcă, tu și toată casa ta: că pre [b] tine te văzui drept înaintea mea în generațiunea aceasta. 2 Din toate animalele [c] curate ia cu tine câte șapte. masculul și femina lui. [d] și din animalele cele necurate câte două. masculul și femina lui. 3 Și din pasările cerului câte șapte. masculul și femina lui. ca să le păstrezi semânța preste tot pământul. 4 Că preste șapte zile voiu lăsà să plouă asupra pământului [e] patruzeci de zile și patruzeci de nopți. și voiu stârpì depe fața pământului toate ființele ce am făcut. 5 [f] Și Noe făcù toate dupre cum Dumnezeu îi poruncì.

6 Și Noe *erà* de șase sute de ani. când venì potopul de apă asupra pământului.

7 [g] Și întră Noe și fiii lui și femeia lui și femeile fiilor lui cu el în arcă. de apa deluviului. 8 Și din animalele cele curate, și din animalele cele necurate. și din pasări. și din toate cele ce se târăsc pe pământ, 9 Întrară câte două-câte două la Noe în arcă. mascul și femină, dupre cum poruncise Dumnezeu lui Noe. 10 Și după ce trecură șapte zile. apele deluviului fură asupra pământului.

Potopul isbucnește.

11 În anul șase sute al vieții lui Noe. în luna a doua. în a șaptesprezecea zi a lunii. în ziua aceea, se desfăcură toate [h] isvoarele adâncului celui mare. și [i] stavilele cerurilor se deschiseră. 12 [j] Și ploaia căzù pe pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți. 13 Chiar în ziua aceea [k] întrară în arcă Noe cu Sem și Ham și Iafet, fiii lui Noe. și femeia lui Noe. și cele trei femei ale fiilor lui cu el. 14 [l] Ei și toate animalele dupre felul lor. și toate vitele dupre felul lor. și toate târîtoarele. ce se mișcă pe pământ dupre felul lor. și toate pasările dupre felul lor. orice sboară de tot soiul: 15 Acestea [m] întrară la Noe în arcă câte două câte două din tot corpul în care *erà* spirit de vieață. 16 Și cele ce întrară. întrară masculi și femine din tot corpul. [n] precum poruncise lui Noe Dumnezeu: și după dânsul închise Dumnezeu *ușa*.

17 [o] Și venì deluviul patruzeci de zile asupra pământului: și apa crescù și ardică arca. de se înălță deasupra pământului. 18 Și apa se întărià și creșteà foarte pe pământ. [p] de înnotà arca pe deasupra apei. 19 Și apa se întărià foarte pe pământ. [q] de se acoperiră toți munții cei înalți de sub tot cerul. 20 Cincisprezece coți se înălță apa mai pe sus. după ce munții se acoperiră.

21 [r] Și murì tot corpul ce se mișcă pe pământ. al pasărilor și al vitelor și al fiarelor. și al tutulor celor târîtoare. ce se mișcă pe pământ. și tot omul. 22 Toate *ființele* [s] câte aveau suflare de vieață în nările lor. toate depe uscat au murit. 23 Și se stinse tot ce erà viu pe pământ: dela om până la animale. și dela târîtor până la pasărea cerului se stinseră depe pământ: și rămase numai [t] Noe și cele ce *erau* cu el în arcă. 24 [u] Și apa acoperì pământul o sută cincizeci de zile.

Sfârșitul potopului.

8 Și Dumnezeu își [a] aduse aminte de Noe. și de toate fiarele, și de toate vitele. care *erau* cu dânsul în arcă. [b] Și Dumnezeu lăsà să sufle vânt pe pământ. și apa scăzù. 2 [c] Și se încuiară isvoarele adâncului și stavilele cerului. [d] și ploaia din ceruri fu oprită. 3 Și apa se retrăgeà depe pământ, scurgându-se necontenit: și scăzù apa după [e] o sută cincizeci de zile.

4 Și a șaptesprezecea zi din luna a șaptea arca se oprì pe muntele Ara-

---

Capul 7.
a Luc. 17. 26. Ebr. 11. 7. 1 Pet. 3. 20.
b Cap. 6. 9. Ps. 33. 19. 2 Pet. 2. 9.
c Vers. 8. Lev. cap. 11.
d Lev. 10. 10. Ezec. 44. 23.
e Vers. 12, 17.
f Cap. 6. 22.
g Vers. 1.
h Cap. 8. 3. Prov. 8. 28.
i Cap. 1. 7.
j Vers. 4, 17.
k Vers. 1, 7. 1 Pet. 3. 20.
l Vers. 2, 3, 8. 9.
m Cap. 6. 10.
n Vers. 2, 3.
o Vers. 4, 12.
p Ps. 104. 26.
q Ps. 104. 6.
r Vers. 4. Cap. 6. 13, 17. Mat. 24. 39. 2 Pet. 3. 6.
s Cap. 2. 7.
t 1 Pet. 3. 20. 2 Pet. 1. 5.
u Cap. 8. 3, 4.

Capul 8.
a Cap. 19. 29. 1 Sam. 2. 19
b Esod. 14. 21.
c Cap. 7. 11.
d Iov 38. 37.
e Cap. 7. 24.

rat. 5 Și apa se împuțină tot mai tare
până într'a zecea *lună,* și la întâia zi
din luna a zecea se văzură vârfurile
munților.
6 Și după patruzeci de zile Noe
deșchise [f] fereastra arcii pre care o fă-
cuse. 7 Și trimise pre corb, care după
ce ieși, merse și iar merse, până ce se
uscă apa depe pământ. 8 După aceea
trimise pre porumb, ca să vază de a
scăzut apa depe fața pământului. 9 Și
porumbul, neaflând loc de repaus tălpilor
picioarelor sale, s'a întors la dânsul în
arcă, că apa erà încă preste fața a tot
pământul. Și el întinzându-și mâna, l-a
prins, și l-a luat la sine în arcă. 10 Și
el mai așteptă încă alte șapte zile, și
iarăși trimise pre porumb din arcă. 11 Și
porumbul se întoarse la el despre seară;
și iată el în gura lui aveà o frunză verde
de oliv. Atunci cunoscù Noe, că apa a
scăzut de pe pământ. 12 Și el mai
așteptă alte șapte zile, și trimise *din
nou* pre porumb, care nu se mai întoarse
la dânsul.

Noe părăsește arca. legământul lui Dumnezeu cu dânsul.

13 Și în anul șase sute unul, în în-
tâia *lună,* la întâia zi a lunii, apa se us-
case depe pământ, și Noe, ardicând aco-
perișul arcii, se uită, și iată fața pămân-
tului se uscase. 14 Și într'a doua lună,
dela douăzeci și șapte ale lunii, pămân-
tul erà uscat.
15 Și Dumnezeu vorbì către Noe,
zicând: 16 Ieși din arcă, [g] tu și femeia
ta și fiii tăi și femeile fiilor tăi cu tine.
17 [h] Toate animalele, care *sunt* cu tine, de
tot felul: pasările și patrupedele, și toate
târîtoarele ce se târăsc pe pământ, scoa-
te-le afară cu tine, ca să populeze cu
abundență pământul, [i] să crească și să
se immulțească pe pământ. 18 Și așà
Noe ieși, și fiii lui și femeia lui și feme-
ile fiilor lui cu dânsul: 19 Și toate
patrupedele, toate târîtorile, și toate pa-
sările, tot ce se mișcă pe pământ dupre
felul lor, ieșiră din arcă.
20 Și Noe zidì altar lui Dumnezeu, și
luà din [j] toate vitele curate și din toate
pasările curate, și aduse olocaust pe al-
tar. Și Dumnezeu mirosì [k] miros plăcut;
și zise Dumnezeu întru inima sa:
21 Nu voiu mai [l] blestemà altădată pă-
mântul din cauza omului: că [m] cugetul
inimii omului *este* rău din tinerețele
lui: [n] nici nu voiu mai omorî tot ce *este*
viu, cum am făcut. 22 [o] Câte zile va
stà pământul, nu va încetà semănătura
și secerișul, frigul și căldura, vara și
iarna, [p] ziua și noaptea.

Legi pentru lumea nouă.

9 Și Dumnezeu binecuvântă pre Noe
și pre fiii lui, și le zise: [a] Creșteți, și
vă immulțiți, și umpleți pământul. 2 [b] Și
frica voastră și temerea voastră să fie
preste toate patrupedele pământului, și
preste toate pasările cerului, și preste
tot ce se târăște pe pământ, și preste
toți peștii mării; în mânile voastre s'au
dat. 3 [c] Tot ce se mișcă și viază va
fi vouă de mâncare, ca pre [d] legumele
verzi le-am dat vouă [e] toate. 4 Și
[f] carne cu vieața ei într'însa, *care este*
sângele ei, să nu mâncați. 5 Că eu cu
adevărat voiu recere sângele vieții voa-
stre; [g] dela orice animal îl voiu cere
[h] și din mâna omului; din mâna fie-
cărui [i] om voiu cere vieața fratelui său.
6 [j] Cel ce va vărsà sânge de om, și sân-
gele aceluia se va vărsa de om; [k] că
Dumnezeu dupre chipul său a făcut pre
om. 7 Iar voi [l] creșteți și vă immulțiți!
Nașteți pe pământ și vă immulțiți pe
dânsul.

Legământul și curcubeul.

8 Și Dumnezeu vorbì lui Noe și fiilor
lui, *cari erau* cu dânsul, zicând: 9 Și
eu, [m] iată eu întăresc [n] legământul meu
cu voi, și cu seminția voastră după voi:
10 [o] Și cu toate viețuitoarele, care *sunt*
împreună cu voi: cu pasări, cu vite, cu

---

f Cap. 6. 16.
g Cap. 7. 13.
h Cap. 7. 15.
i Cap. 1. 23.
j Lev. cap. 11.
k Ezec. 10. 41.
l Cap. 3. 17.
m Cap. 6. 5. Iov. 14. 4. Rom. 1 31.
n Cap. 9. 11, 15.
o Isa. 54. 9.
p Ier. 33. 20, 25.

Capul 9.
a Vers. 7, 19.
b Cap. 1. 58. Osea 2. 18.
c Deut. 12. 15.
d Cap. 1. 19.
e Rom. 14. 14, 20. Col. 2. 16.
f Lev. 17. 10, 11, 14. Fap. 15. 20. 19.
g Esod. 21. 28.
h Cap. 4. 9, 10. Ps. 9. 12
i Fapt. 17 26.
j Esod. 21. 12, 14.
k Cap 1. 27.
l Vers. 1. 19.
m Cap. 6. 18.
n Isa. 54. 9.
o Ps. 115. 9.

toate fiarele pământului, *care sunt* îm-
preună cu voi, cu toate câte au ieșit din
arcă: cu toate animalele pământului.
11 Da, [p]eu întăresc legământul meu cu
voi, că nu se va mai pierde tot corpul
de apa deluviului, și că nu va mai fi
deluviu, ca să strice pământul.

12 Și a zis Dumnezeu: [q]Acesta *este*
semnul legământului, care-l pun eu
între mine și între voi și între toate vie-
țuitoarele, care *sunt* cu voi, pentru toate
generațiunile. 13 Eu am pus [r]arcul
meu în nouri, și acesta va fi semn de
legământ între mine și între pământ.
14 Și când eu voiu acoperì pământul cu
nouri, arcul se va arătà în nouri. 15 Și-mi
[s]voiu aduce aminte de legământul
meu, ce este între mine și tine și între
toate viețuitoarele de orice corp; și apa
nu se va mai face în deluviu ca să piar-
dă tot corpul. 16 Și arcul va fi în
nouri, și eu îl voiu vedeà pre el, spre
a-mi aduce aminte de [t]eternul legă-
mânt, *care este* între Dumnezeu și între
toate viețuitoarele de orice corp, care
este pe pământ. 17 Și Dumnezeu zise
lui Noe: Acesta *este* semnul de legă-
mânt, pre care l-am întărit între mine
și între tot corpul, ce *este* pe pământ.

18 Și fiii lui Noe, cari ieșiră din arcă,
erau: Șem, Ham și Iafet; și [u]Ham erà
părintele lui Canaan. 19 [v]Acești trei
sunt fiii lui Noe. [x]și dela dânșii s'a
populat tot pământul.

Blestemul și binecuvântarea lui Noe asupra copiilor săi.

20 Și Noe începù *să fie* agricultor,
și plantă și via; 21 Și beà din vin, [y]și
se îmbătă, și se desvălì în cortul său.
22 Și Ham, părintele lui Canaan, vă-
zând goliciunea părintelui său, spuse
celor doi frați ai săi deafară. 23 [a]Și
Șem și Iafet luară o mantie, și *o* puseră
pe amândoi umerii lor, și mergând
cu dosul înainte, acoperiră goliciunea
părintelui lor; și fețele lor *erau căutând*
înapoi, și ei nu văzură goliciunea părin-
telui lor. 24 Și Noe, după ce se trezì
de vin, înțelegând ceeace-i făcù lui fiul
său cel mai tânăr, zise: 25 [b]Blestemat
fie Canaan! [c]serv va fi el servilor fra-
ților săi. 26 Și mai zise: [d]Binecuvân-
tat *să fie* Domnul, Dumnezeul lui Șem: și
Canaan va fi servul lui. 27 Dumnezeu
va lărgì pre Iafet, [e]și va locuì în corturile
lui Șem; și Canaan va fi servul lui.

28 Și Noe după deluviu trăì trei sute
cincizeci de ani. 29 Și toate zilele lui
Noe fură nouă sute cincizeci de ani;
și murì.

Istoria fiilor lui Noe; împrăștierea și așezarea lor.

10 Acestea *sunt* generațiunile fiilor lui
Noe, Șem, Ham și Iafet, [a]cărora se
născură fii după deluviu. 2 [b]Fiii lui
Iafet *fură:* Gomer și Magog, Madai și
Iavan, și Tubal, și Meșech, și Tiras.
3 Și fiii lui Gomer: Așkenas și Rifat și
Togarma. 4 Și fiii lui Iavan: Elișa și
Tarșiș, Chitim și Dodanim. 5 Dela
aceștia s'au despărțit [c]țărmurile națiu-
nilor în țerile lor, fiecare dupre limba
sa, dupre neamurile lor, în națiunile lor.

6 [d]Și fiii lui Ham: Cuș și Mizraim și
Put și Canaan. 7 Și fiii lui Cuș: Șeba
și Havilah și Sabta și Raema și Sabteca.
Și fiii lui Raema: Șeba și Dedan.

8 Și Cuș născù pre Nimrod; acesta
începù a fi puternic pe pământ. 9 El
erà [e]vânător puternic [f]înaintea lui Dum-
nezeu; deaceea se ziceà: Vânător puter-
nic înaintea lui Dumnezeu ca Nimrod.
10 [g]Și începutul împărăției lui fu Babel
și Erech și Accad și Calne, în țara Și-
nar. 11 Și ieșì din aceà țară în Assi-
ria, și zidì Niniva și Rechobot-Ir și
Calach; 12 Și Resen între Niniva și
Calach. Aceastǎ *Ninivă este* cetate foarte
mare. 13 Și Mizraim născù pre Ludi-
mi și pre Anamimi, pre Leabimi și pre
Naftuhimi; 14 Și pre Patrusimi, și
pre Casluhimi ([h]din cari eșiră Filistenii),
și pre Caftorimi.

---

p Isa. 54. 9.
q Cap. 47. 11.
r Esod. 28. 12.
s Lev. 26. 42, 45.
t Cap. 17. 13. 19.
u Cap. 10. 6.
v Cap. 5. 32.
x Cap. 10. 32.
y Cap. 3. 19, 23. Prov. 12. 11.
z 1 Cor. 10. 12.
a Esod. 20. 12. Gal. 6. 1.
b Deut. 27. 16.
c Ios. 9. 23.
d Ps. 144. 15. Ebr. 11. 16.
e Efes. 2. 13, 14.
—
Capul 10.
a Cap. 9. 1. 7, 19.
b 1 Cro. 1. 5. etc.
c Ps. 72. 10.
d 1 Cro. 1. 8. etc.
e Ier. 16. 16.
f Cap. 6. 11.
g Mic. 5. 6.
h 1 Cron. 1. 12.

15 Și Canaan născù pre Sidon, pre
întâiu-născutul său, și pre Het: 16 Și
pre Iebuse și pre Amoreu și pre Gher-
gheseu; Și pre Heveu și pre Arkeu și pre
Șeneu: 17 Și pre Arvadeu și pre Zema-
reu și pre Hamateu; 18 Și după aceasta
se împrăștiară neamurile Cananeilor.
19 [i]Și hotarele Cananeilor se întindeau
dela Sidon prin Gherara până la Gaza,
prin Sodoma, Gomora, Adma și Zeboim
până la Lașa. 20 Aceștia *sunt* fiii lui
Ham după neamurile lor și limbile lor,
în țerile lor, în națiunile lor.

21 Și lui Șem, părintele tutulor fiilor
lui Eber și fratele cel mai mare al lui
Iafet, se născură fii. 22 [j]Fiii lui Șem:
Elam, și Assur, și Arfachsad, și Lud, și
Aram. 23 Și fiii din Aram: Uz și Hul
și Gheter și Maș. 24 Și Arfachsad năs-
cù pre [k]Șelah, și Șelah născù pre Eber.
25 [l]Și lui Eber se născură doi fii:
numele unuia Peleg, că în zilele lui se
împărțì pământul: și numele fratelui
său Ioktan. 26 Și Ioktan născù pre
Almodad și pre Șelef și pre Azar-
mavet și pre Ierah. 27 Și pre Adoram
și pre Uzal, și pre Dikla. 28 Și pre
Obal și pre Abimael și pre Șeba. 29 Și
pre Ofir și pre Havila și pre Iobab.
Toți aceștia *sunt* fiii lui Ioktan. 30. Și
locuința acestora erà dela Meșa până la
Sefar, muntele dela răsărit. 31 Aceștia
sunt fiii lui Șem dupre neamurile lor și
limbile lor, în țerile lor, în națiunile lor.
32 Acestea *sunt* neamurile fiilor lui Noe,
dupre generațiunile lor în națiunile lor.
Și dela aceștia s'au răspândit popoarele
pe pământ după deluviu.

Zidirea turnului la Babilon.

11 Și erà preste tot pământul o singură
limbă și o vorbire. 2 Și a fost,
când porniră ei spre răsărit, că aflară o
câmpie în pământul Șinar; și se așezară
acolo.

3 Și ziseră unul către altul: Haideți
să facem cărămizi, și să le ardem în foc;
și cărămizile le serviră de piatră, și bi-
tumul le servì de bruftueală. 4 Și zi-
seră: Haideți să ne zidim o cetate și un
turn [a]cu vârful până la cer, și să ne
facem nume, ca să nu ne răspândim
preste tot pământul. 5 [b]Atunci Dum-
nezeu se pogorì, ca să vază cetatea și
turnul, pre care-l zidiau fiii oamenilor.
6 Și Dumnezeu zise: iată [c]un singur po-
por *este*, și toți [d]o limbă au, și ce începură
a face! și acum nimica nu-i va împedecà
de a face toate câte [e]au cugetat. 7 Ve-
niți dar, [f]să ne pogorîm, și să le ames-
tecăm acolo limba lor, ca ei să [g]nu în-
țeleagă unul limba celuilalt. 8 Și
[h]Dumnezeu îi împrăștiè pre ei de acolo
[i]preste fața a tot pământul, și ei înce-
tară de a zidì cetatea. 9 Pentru aceea
numele ei s'a chemat Babel, [j]că Dum-
nezeu acolo amestecă limba a tot pă-
mântul, și deacolo îi împrăștiè pre ei
Dumnezeu preste tot pământul.

Urmașii lui Sem până la Tara.

10 [k]Acestea *sunt* generațiunile lui
Șem: Șem *erà* de o sută de ani când
născù pre Arfachsad, doi ani după de-
luviu. 11 Și Șem, după ce născù pre
Arfachsad, trăì cinci sute de ani; și
născù fii și fete. 12 Și Arfachsad erà
de treizeci și cinci de ani, când născù
pre [l]Șelah: 13 Și Arfachsad, după ce
născù pre Șelah, trăì patru sute trei ani:
și născù fii și fete. 14 Și Șelah erà de
treizeci de ani, când născù pre Eber:
15 Și Șelah, după ce născù pre Eber,
trăì patru sute trei ani; și născù fii și
fete. 16 [m]Și Eber erà de treizeci și
patru de ani, când născù pre [n]Peleg:
17 Și Eber, după ce născù pre Peleg, trăì
patru sute treizeci de ani; și născù fii
și fete. 18 Și Peleg erà de treizeci de
ani, când născù pre Reh. 19 Și Peleg,
după ce născù pre Reh, trăì două sute
nouă ani: și născù fii și fete. 20 Și
Reh erà de treizeci și doi de ani, când
născù pre [o]Serug; 21 Și Reh, după
ce născù pre Serug, trăì două sute șapte
ani: și născù fii și fete. 22 Și Serug

i Cap. 13. 12, j 1 Cro.1.17.etc. k Cap. 11. 12. | l 1 Cron. 1. 19. — | *Capul 11.* a Deut. 1. 28. b Cap. 18. 21. | c Fapt. 17. 26. d Vers. 1. e Ps. 2. 1 | f Cap. 1. 26. g Cap. 42. 23. 1 Cor. 14.2,11. | h Luc. 1. 51. i Cap. 10.25.32. j 1 Cor. 14. 13. | k Cap. 10. 22. l Luc. 3. 36. m 1 Cron. 1. 19. | n Luc. 3. 35. o Luc. 3. 35.

erà de treizeci de ani, când născù pre
Nahor. 23 Și Serug după ce născù pre
Nahor, trăì două sute de ani: și născù
fii și fete. 24 Și Nahor erà de două-
zeci și nouă de ani, când născù pre [p]Te-
rah: 25 Și Nahor, după ce născù pre
Terah, trăì o sută nouăsprezece ani; și
născù fii și fete. 26 Și Terah erà de
șaptezeci de ani, când [q]născù pre A-
bram, pre Nahor și pre Haran.

Familia lui Tara; strămutarea la Haran.

27 Și acestea *sunt* generațiunile lui
Terah; Terah născù pre Abram, pre
Nahor și pre Haran: și Haran născù pre
Lot. 28 Și Haran murì în prezența
părintelui său Terah în pământul naște-
rii sale, in Ur, în Chaldeea. 29 Și A-
bram și Nahor își luară femei: numele
femeiei lui Abram *erà* [r]Sarai, și numele
femeiei lui Nahor *erà* [s]Milcha, fata lui
Haran, *carele fu* părintele Milchei și pă-
rintele Ischei. 30 Și [t]Sarai erà stearpă
și n'*avea* copii. 31 Și Terah [u]luă pre
Abram fiul său, și pre Lot fiul lui Haran,
pre fiul fiului său, și pre Sarai, noră-sa,
femeia fiului său Abram; și ieșiră împre-
ună din [v]Ur, în Chaldeea, ca să meargă
în pământul Canaan; și venind până la
Haran se așezară acolo. 32 Și zilele lui
Terah erau două sute cinci ani: și Terah
murì în Haran.

Chemarea lui Abram.

12 Și [a]Domnul zise lui Abram: ieși
din pământul tău, și din locul naș-
terii tale, și din casa părintelui tău, în
pământul care eu ți-l voiu arătà ție.
2 [b]Și te voiu face națiune mare, și [c]te
voiu binecuvântà, și voiu face numele tău
mare, [d]și vei fi binecuvântat: 3 [e]Și
voiu binecuvântà pre cei ce te binecu-
vântă, și pre cel ce te va blestemà, îl voiu
blestemà, și [f]se vor binecuvântà întru
tine toate neamurile pământului.

Călătoria lui Abram la Canaan.

4 Și Abram se duse precum Dom-
nul îi zise, și merse cu dânsul Lot.
Și *erà* Abram de șaptezeci și cinci de
ani, când ieșì din Haran. 5 Și Abram
luă pre Sarai femeia sa, și pre Lot, fiul
fratelui său, și cu toate averile lor, pre
care le agonisiseră, și [g]sufletele ce le
câștigaseră ei în [h]Haran, și ieșiră să
meargă în pământul Canaan: și ajunseră
în pământul Canaan.
6 Și Abram [i]străbătù pământul acela
până la locul Șechem, [j]până la stejarul
More; [k]și Cananeii locuiau atunci pă-
mântul.

Întâia făgăduință dată lui Abram.

7 [l]Și se arătă Domnul lui Abram, și-*i*
zise: Pământul acesta îl voiu da [m]se-
minției tale. Și Abram zidì acolo [n]altar
Domnului, care se arătase lui.
8 Și de acolo trecù la muntele cel
despre răsărit de Bethel, și-și întinse
cortul său, *având* Bethelul spre apus,
și Ai spre răsărit: și zidì acolo altar
Domnului, și [o]invocă numele Domnului.
9 Și Abram plecă, [p]mergând și înain-
tând spre miazăzi.

Abram ca străin în Egipt.

10 Și se făcù [q]foamete în țară, și A-
bram [r]se pogorî în Egipt, ca să petreacă
acolo, că foametea erà [s]grea în țară.
11 Și apropiindu-se el să între în Egipt,
zise către Sarai, femeia sa: Iată eu cu-
nosc că tu *ești* femeie [t]frumoasă la față.
12 Și se poate întâmplà, ca Egiptenii,
văzându-te pre tine, să zică: Femeia lui
este aceasta; și [u]pre mine să mă omoare,
și pre tine să te lase vie. 13 [v]Zi, te rog,
că ești sora mea, ca pentru tine să-mi fie
bine: și din cauza ta să trăească sufletul
meu.
14 Și venind Abram în Egipt, [x]văzură
Egiptenii femeia, că *erà* frumoasă foarte.
15 Și văzând-o pre ea mai marii lui Fara-
on, o lăudară către Faraon, și femeia [y]fu
dusă in casa lui Faraon. 16 Acesta, pen-
tru dânsa, [z]făcù bine lui Abram, și el

---

p Luc. 3. 34.
q Ios. 24. 2.
r Cap. 17. 15.
s Cap. 22. 20.
t Cap. 16. 1, 2, & 18. 11. 12.
u Cap. 12. 1.
v Neem. 9. 7.

—

Capul 12.

a Cap. 15. 7. Fapt. 7. 3. Ebr. 11. 8.
b Cap. 17. 6.
c Cap. 24. 35.
d Cap. 28. 4. Gal. 3. 14.
e Cap. 27. 29. Esod. 23. 22.
f Cap. 18. 18. Gal. 3. 8.
g Cap. 14. 14.
h Cap. 11. 31.
i Ebr. 11. 2.
j Deut. 11. 30.
k Cap. 10. 18 19.
l Cap. 17. 1.
m Cap. 13. 15.
n Cap. 13. 4.
o Cap. 13. 4.
p Cap. 13. 3.
q Cap. 26. 1.
r Ps. 105. 13.
s Cap. 43. 1.
t Vers. 14. Cap. 29. 7.
u Cap. 20. 11.
v Cap. 20. 5 13
x Cap. 39. 7. Mat. 5. 28.
y Cap. 20. 2.
z Cap. 20. 14.

dobândì oi și boi și asini, servi și serve,
și asine și cămile. 17 Domnul [a]lovì
pre Faraon și casa lui cu mari plăgi
pentru Sarai, femeia lui Abram. 18 Și
Faraon chemă pre Abram, și-i zise:
Pentru ce mi-ai făcut mie aceasta?
pentru ce nu mi-ai spus, că ea *este* femeia
ta? 19 Pentru ce ai zis: Sora
mea *este* ea? Și eu eram să o iau mie de
femeie. Și acum, iată-ți femeia ta!; ia-o,
și te du! 20 Și Faraon dete ordin
oamenilor *lui* pentru dânsul: și ei îl conduseră
pre el și pre femeia sa și toate
câte avea el.

Reîntoarcerea lui Abram la Canaan, și despărțirea sa de Lot.

13 Și Abram și femeia lui și cu toate
ce aveà, și Lot împreună cu dânsul,
se suì din Egipt [a]spre miazăzi. 2 [b]Și
Abram erà foarte avut în vite, în argint
și în aur. 3 Și el merse în călătoriile
sale [c]dela miazăzi până la Bethel, până
la acel loc, unde mai înainte fusese cortul
său, între Bethel și Ai: 4 În [d]locul
altarului care-l făcuse el acolo mai
înainte, și unde Abram [e]invocase numele
Domnului.

5 Dar și Lot, care mergeà cu Abram,
aveà oi și boi și corturi. 6 Și [f]pământul
acela nu-i încăpeà pre dânșii, ca să
poată locuì împreună, că averile lor erau
mari, și deaceea ei nu puteau locuì
împreună. 7 Și se născù [g]ceartă între
păstorii vitelor lui Abram, și între păstorii
vitelor lui Lot. ([h]Și Chananeii și
Ferezeii locuiau atunci pământul *acela*).
8 Și Abram zise către Lot: Rogu-te, [i]să
nu fie ceartă între mine și între tine, sau
între păstorii mei și între păstorii tăi;
că noi *suntem* frați. 9 [j]Au nu *este* tot
pământul înaintea ta? rogu-te, desparte-te
de mine; [k]dacă *vei merge* tu spre
stânga, eu voiu merge la dreapta; și de
vei merge tu spre dreapta, eu voiu merge
spre stânga.
10 Și Lot rădicându-și ochii săi, se
uită preste toată [l]câmpia Iordanului, că
erà adăpată preste tot, *și* mai înainte de
[m]a strică Domnul Sodoma și Gomora
erà [n]ca grădina Domnului, ca pământul
Egiptului până spre [o]Zoar. 11 Și Lot
își alese toată câmpia Iordanului, și Lot
apucă spre răsărit: *așà* se despărțiră
unul de altul: 12 Abram locuì în pământul
Cannaan, și Lot [p]locuì în cetățile
câmpiei, și-și [q]întinse corturile sale
până la Sodoma. 13 Și oamenii din
Sodoma [r]*erau* răi, și [s]păcătoși foarte
înaintea lui Dumnezeu.

Făgăduința lui Dumnezeu reînnoită.

14 Și Dumnezeu zise lui Abram, după
ce Lot [t]se despărțì de dânsul: înalță-ți
ochii tăi, și uită-te din locul unde te afli
[u]spre miazănoapte și spre miazăzi și
spre răsărit și spre apus. 15 Că tot pământul
care-l vezi, îl voiu da [v]ție și [x]seminției
tale în etern. 16 Și [y]voiu face
ca sămânța ta *să fie* ca pulberea pământului;
dacă cineva poate număra pulberea
pământului, atunci și semința ta se
va putea numărà. 17 Scoală-te, preumblă-te
în *acest* pământ, în lungul și în
latul lui, că-l voiu da ție. 18 Și Abram
ridicându-și corturile, venì și [z]locuì
aproape de stejarul lui Mamre, [a]care *este*
lângă Ebron: și acolo zidì el altar Domnului.

Invaziunea Canaanului.

14 Și s'a întâmplat în zilele lui Amrafel,
regele [a]Șinarului, a lui Arioch,
regele Elasarului, a lui Chedorlaomer, regele
[b]Elamului, și a lui Tedal, regele din
Goim. 2 *Că aceștia* făcură resbel cu
Bera, regele Sodomei, cu Birșa, regele
Gomorei, cu Șinab, regele [c]Admei, și cu
Șemeber, regele Zeboimului, și cu regele
Belei, adică [d]al Zoarului. 3 Toți aceștia
se întruniră în valea Siddim, [e]adică
Marea-sărată. 4 De doisprezece ani
[f]erau ei supuși lui Chedorlaomer, și în al

a Cap. 20. 18. Ebr. 13. 4.
— *Capul 13.*
a Cap. 12. 9.
b Cap. 24. 35. Ps. 112. 3.
c Cap. 12. 7, 9.
d Cap. 12. 7, 8.
e Ps. 116. 17.
f Cap. 36. 7.
g Cap. 26. 20.
h Cap. 12. 6.
i 1 Cor. 6. 7.
j Cap. 20. 15.
k Rom. 12. 17. Ebr. 12. 14.
l Cap. 19. 17.
m Cap. 19. 24.25.
n Isa. 51. 3.
o Cap. 14. 2. 8.& 19. 22.
p Cap. 19. 29.
q Cap. 14. 12.
r Ezec. 16. 49. 2 Pet. 2. 7, 8.
s Cap. 18. 24.
t Vers. 11.
u Cap. 28. 14.
v Cap. 12. 7.
x 2 Cron. 20. 7. Ps. 37.22.29.& 112. 2.
y Rom. 4. 16,17, 18. Ebr. 11.12.
z Cap. 14. 13.
a Cap. 35. 27. & 37. 14.
— *Capul 14.*
a Cap. 10. 10.
b Isa. 11. 11.
c Deut. 29. 23.
d Cap. 19. 22.
e Num. 34. 12 Ios. 3. 16. Ps. 107. 34
f Cap. 9. 26.

treisprezecelea se resculară. 5 Și în-
tr'al patrusprezecelea an venì Chedor-
laomer, și regii ce *țineau* cu dânsul, și
bătură pre [g]Refaimi în [h]Așteroth-Kar-
naim, și pre [i]Susei în Ham, [j]și pre Emei
în Șave-Kiriathaim. 6 [k]Și pre Horei la
muntele lor Seir, până la El-Paran care
este lângă pustiu. 7 Și întorcându-se,
veniră la En-Mișpat, care *este* Kadeș, și
bătură toată câmpia Amalekiților, și pre
Amorei, cari locuiau în [l]Azazon-Tamar.
8 Și ieșiră regele Sodomei, și regele
Gomorei, și regele Admei, și regele Ze-
boimului, și regele Belei, care *este* Zoar,
și se așezară de bătaie asupra acelora în
valea Siddim: 9 Asupra lui Chedor-
laomer, regele Elamului, și asupra lui
Tidal, regele din Goim, și asupra lui
Amrafel, regele Șinarului, și asupra lui
Arioch, regele Elasarului: patru regi
asupra a cinci. 10 Și valea Siddimului
era plină de [m]puțuri de bitum; și re-
gele Sodomei și cel al Gomorei fugiră,
și căzură acolo: și cei ce scăpară fugiră
[n]la munte. 11 Și *acei regi* luară [o]toate
avuțiile din Sodoma și din Gomora, și
toate bucatele lor, și se duseră. 12 Și
luară *și* pre Lot, fiul [p]fratelui lui Abram,
[q]care locuia în Sodoma, și *toată* averea
lui, și se duseră.
13 Atunci veniră din cei scăpați, și de-
teră de știre lui Abram Ebreul, [r]care lo-
cuià la Stejarul lui Mamre Amoreul, fra-
tele lui Eșcol, și fratele lui Aner, [s]cari
erau confederații lui Abram. 14 Și
Abram auzind, că s'a luat captiv [t]fratele
său, înarmă pre servii săi, cei [u]născuți
în casa sa, trei sute optsprezece *la nu-
măr,* și-i urmărì [v]până la Dan. 15 Și
împărțindu-se *în două* noaptea în contra
lor, el și servii săi, [x]îi bătù, și-i urmărì
până la Hoba ce *este* de-a stânga Da-
mascului. 16 Și aduse înapoi [y]toate
avuțiile, și pre Lot fratele său; și toată
averea sa o aduse înapoi, și pre femei
și pre popor.
17 Și regele Sodomei [z]ieșì lui *Abram*
spre întâmpinare, [a]după ce se întoarse
dela învingerea lui Chedorlaomer și a
celorlalți regi, cari *erau* cu dânsul, în
valea Șave, care *este* [b]valea regelui.

Melchisedec binecuvintează pe Abram.

18 Și [c]Melchisedec, regele Salemului,
îi aduse pâne și vin: și el *erà* [d]preot
Dumnezeului [e]celui prea înalt. 19 Și
el îl binecuvântă, și zise: [f]Binecuvântat
fie Abram de Dumnezeul cel prea înalt,
[g]Stăpânul cerului și al pământului;
20 Și [h]binecuvântat *să fie* Dumnezeul
cel prea înalt, care a dat pre inamicii
tăi în mânile tale. Și *Abram* îi dete
zecime [i]din toate.
21 Și regele Sodomei zise lui Abram:
Dă-mi mie oamenii, și avuțiile ia-ți-le
ție. 22 Și Abram răspunse regelui
Sodomei: Înălțat-am mâna mea către
Domnul Dumnezeul, cel prea înalt, Stă-
pânul cerului și al pământului, 23 *Ju-
rându-mă,* că nimic nu voiu luà din
toate ale tale, dela fir de ață până la
cureua de încălțăminte; ca să nu zici:
24 Eu am înavuțit pre Abram; Afară
numai ceeace feciorii au mâncat, și par-
tea bărbaților Aner, Eșcol și Mamre,
cari au mers cu mine; aceia își vor
lua partea lor.

Dumnezeu făgăduește lui Abram un fiu.

15 După acestea fost-a cuvântul Dom-
nului către Abram [a]în viziune, zi-
când: [b]Nu te teme, Abrame! Eu *sunt*
[c]scutul tău *și* [d]răsplătirea ta foarte ma-
re. 2 Și Abram răspunse: Doamne
Dumnezeule! ce-mi vei da mie? [e]Eu mă
trec din vieață fără copii, și moștenito-
rul casei mele *este* Damasceanul Elie-
zer. 3 Și Abram zise: Iată, nu mi-ai
dat seminție, și iată [f]fiiul casei mele va
fi moștenitorul meu. 4 Și iată, cuvân-
tul Domnului a fost către dânsul, zi-
când: Nu acesta te va moștenì, ci cel-
ce [g]va ieșì din coastele tale, acela te va
moștenì.

[g] Cap. 15. 20.
[h] Ios. 12. 4.
[i] Deut. 2. 20.
[j] Deut. 2. 10, 11.
[k] Deut. 2. 12, 22.
[l] 2 Cron. 20. 2.
[m] Cap. 11. 3.
[n] Cap. 19. 17. 30.
[o] Vers. 16, 21.
[p] Cap. 12. 5.
[q] Cap. 13. 12.
[r] Cap. 13. 18.
[s] Vers. 24.
[t] Cap. 13. 8.
[u] Cap. 15. 3.
[v] Deut. 34. 1.
[x] Isa. 41. 2, 3.
[y] Vers. 11, 12.
[z] Judc. 11. 34.
[a] Ebr. 7. 1.
[b] 2 Sam. 18. 18.
[c] Ebr. 7. 1.
[d] Ps. 110. 4. Ebr. 5. 6.
[e] Fapt. 16. 17.
[f] Rut. 3. 10. 2 Sam. 2. 5.
[g] Mat. 11. 25.
[h] Cap. 24. 27.
[i] Ebr. 7. 4.

Capul 15.
[a] Dan. 10. 1.
[b] Cap. 26. 24. Luc. 1. 13, 30.
[c] Ps. 3. 3.
[d] Ps. 16. 5.
[e] Fapt. 7. 5.
[f] Cap. 14. 14.
[g] 2 Sam. 7. 12.

Credința lui Abram.

5 Și dusu-l-a pre el afară, și zise:
Privește acum cerul, și [h]numără [i]stelele,
dacă le poți numără! [j]așa, îi zise lui,
va fi seminția ta. 6 Și *Abram* [k]crezù
lui Dumnezeu și *Dumnezeu îi* [l]socotì
aceasta *spre* dreptate.

Legământul lui Dumnezeu cu Abram.

7 Și el îi zise: Eu *sunt* Dumnezeu,
care [m]te-am scos pre tine din [n]Ur a
Chaldeilor, [o]ca să-ți dau pământul ace-
sta spre a-l stăpânì. 8 Și *Abram* răs-
punse: Doamne Dumnezeule! [p]depe ce
voiu cunoaște, că-l voiu stăpânì? 9 Și
Dumnezeu îi răspunse: Adu-mi o juncă
de trei ani, și o capră de trei ani, și un
berbece de trei ani, și o turtureà, și un
porumb. 10 Și el îi aduse toate aces-
tea, și le [q]despică prin mijloc, și puse
fiecare jumătate față cu cealaltă: și [r]pa-
sările nu le despică. 11 Și se coborâră
pasări răpitoare preste stârvuri. și Ab-
ram le alungă.

12 Și pe la apusul soarelui un [s]somn
adânc căzù asupra lui Abram. și iată
frică și întunerec mare îl cuprinseră
pre dânsul. 13 Atunci *Dumnezeu* zise
lui Abram: Cu adevărat să știi, [t]că se-
minția ta va petrece într'un pământ, ce
nu-*i* al ei, și că ea va servì *națiunii de*
acolo, [u]care o va asuprì patru sute de
ani. 14 Dar eu și pre națiunea aceea,
la care vor fi servi, [v]o voiu judecà: și
după aceea [x]ieși-vor cu mari averi.
15 Și [y]tu vei venì [z]la părinții tăi în pa-
ce, *și* [a]te vei îmmormântà in bătrânețe
fericite. 16 Și ei [b]la a patra generați-
une, se vor reîntoarce aici; că fărăde-
legea [c]Amoreilor încă nu [d]s'a îndepli-
nit. 17 Și apunând soarele, si făcându-
se întunerec, iată un cuptor fumegând,
și flacără de foc care [e]străbàteà prin
acele bucăți despicate.

18 In ziua aceasta [f]făcù Dumnezeu
legământ cu Abram, zicând: Eu, pămân-
tul acesta, l-am dat [g]seminției tale, dela
fluviul Egiptului, până la fluviul cel
mare, fluviul Eufrat: 19 Pre Kenei și
pre Kenizei și pre Kadmonei; 20 Pre
Hetei și pre Ferezei și pre Refei. 21 Și
pre Amorei, și pre Cananei, și pre Gher-
ghesei, și pre Iebusei.

Sarai dă lui Abram pe Agara de soție.

16 Și Sarai femeia lui Abram [a]nu
născù lui *copii,* și ea aveà o servă
[b]egipteană, al cărei nume erà [c]Agara.
2 [d]Și zise Sarai către Abram: Iată,
Dumnezeu [e]m'a închis, ca să nu nasc;
rogu-te, [f]intră la serva mea, poate voiu
căpătà copii printr'însa. 3 Și Abram
[g]ascultă de cuvântul Saraei. Și Sarai fe-
meia lui Abram luă pre Agara egiptea-
na, serva sa. după ce Abram [h]petrecuse
zece ani în pământul Canaan, și o dete
pre ea de femeie bărbatului său Abram.
4 Și el intră la Agara, care concepù; și
văzând ea. că a conceput. [i]desprețuì pe
doamna sa. 5 Și Sarai zise către Ab-
ram: Injuria ce mi-se face, asupra ta
cade; Eu am dat pre serva mea în sâ-
nul tău, și ea. după ce văzù. că a con-
ceput. mă disprețuește in ochii ei: [j]ju-
dece Dumnezeu între mine și între tine.
6 [k]Și Abram zise către Sarai: [l]Iată,
serva ta *este* în mâna ta. fă cu dânsa
cum îți place. Și Sarai o maltrată: și [m]ea
fugì dinaintea ei.

Fuga și reîntoarcerea Agarei: nașterea lui Ișmael.

7 Și îngerul lui Dumnezeu află pre ea
lângă un isvor de apă in pustiu. lângă
[n]isvorul din calea *către* [o]Șur. 8 Și-*i*
zise: Agară. serva Saraei, de unde vii?
și unde mergi? Și ea-i răspunse: Fug
de fața Saraei, doamnei mele. 9 Și îi
zise îngerul lui Dumnezeu: Întoarce-te
înapoi la doamna ta. și [p]te supune sub
mânile ei. 10 Și îngerul lui Dumne-
zeu mai zise: [q]Voiu îmmulțì seminția
ta, de nu se va *puteà* numără pentru

---

h Ps. 147. 4.
i Ier. 33. 22.
j Cap. 22. 17. Rom. 4. 18. Ebr. 11. 12.
k Rom. 4.3.9.22. Iac. 2. 23.
l Ps. 106. 31.
m Cap. 12. 1.
n Cap. 11.28, 31.
o Rom. 4. 14.
p Cap. 24.13.14. Luc. 1. 18.
q Ier. 34. 18, 19.
r Lev. 1. 17.
s Cap. 2. 21. Iov. 4. 13.
t Esod. 12. 40. Fapt. 7. 6.
u Esod. 1. 11.
v Esod. 6. 6.
x Esod. 12. 36. Ps. 105. 37.
y Iov 5. 26.
z Fapt. 13. 36.
a Cap. 25. 8.
b Esod. 12. 40.
c 1 Reg. 21. 26.
d Dan. 8. 23. Mat. 23. 32. 1 Thes. 2. 16.
e Ier. 34. 18, 19.
f Cap. 24. 7.
g Cap. 12. 7. & 13. 15. & 26. 4. Deut. 1. 7. 2 Cron. 9. 26.

Capul 16.

a Cap. 15. 2, 3.
b Cap. 21. 9.
c Gal. 4. 24.
d Cap. 30. 3.
e Cap. 20. 18
f Cap. 30. 3, 9.
g Cap. 3. 17.
h Cap. 12. 5.
i 2 Sam. 6. 16.
j Cap. 31. 53.
k Prov. 15 1. 1 Pet. 3. 7.
l Ier. 38. 5.
m Esod. 2. 15.
n Cap. 25. 18.
o Esod. 15. 22.
p Tit. 2. 9.
q Cap. 17. 20.

mulţimea *ei.* 11 Şi îngerul lui Dum-
nezeu *mai zise:* Iată, tu ai conceput, şi
vei naşte fiu, [r]şi vei chemà numele lui
Işmael: că Dumnezeu auzì întristarea
ta. 12 Şi acesta va fi om sălbatic;
mâna lui *va fi* în contra tutulor, şi mâna
tutulor în contra lui, şi faţă cu toţi
fraţii săi va locuì. 13 Şi ea chemă
numele lui Dumnezeu care vorbià ei:
Tu *eşti* El-Roi: că, zise ea: Au nu văzui
aicea din dos pre acela ce mă văzù?
14 Şi fântâna aceea se numì fântâna
[s]Lahai-Roi; iată, fântâna *ce* este între
Kadeş şi Bered. 15 Şi [t]Agara născù
lui Abram fiu: şi Abram chemă nu-
mele fiului său, pre care-l născù Agara.
Işmael. 16 Şi Abram era de optzeci
de ani, când Agara născù lui pre Işmael.

Abram primeşte numele Abraam.

17 Şi când erà Abram de nouăzeci şi
nouă de ani, [a]i-se arătă Dumnezeu
şi-i zise: [b]Eu *sunt* Dumnezeul cel a tot
puternic, [c]umblă înaintea mea, şi fii
[d]integru. 2 Şi voiu întărì legământul
meu între mine şi tine, şi [e]te voiu în-
mulţì foarte mult. 3 Şi Abram [f]căzù
pe faţa sa, şi Dumnezeu îi vorbì, zicând:
4 *Încât pentru* mine, iată eu fac legă-
mânt cu tine, şi tu vei devenì [g]părinte
a mulţime de naţiuni. 5 Şi numele tău
nu se va mai chemà Abram, ci [h]numele
tău va fi Abraam: [i]că te-am făcut pă-
rinte a mulţime de naţiuni. 6 Şi te
voiu înmulţì foarte mult, şi te voiu
face *să devii* [j]naţiuni, şi [k]regi vor ieşì
din tine. 7 Şi voiu [l]întărì legământul
meu între mine şi tine, şi între semin-
ţia ta după tine în generaţiunile lor,
ca legământ etern: [m]ca să fiu Dumne-
zeu ţie şi [n]seminţiei tale după tine.
8 Şi [o]voiu da ţie şi seminţiei tale după
tine pământul [p]unde tu petreci: tot pă-
mântul Canaan, în stăpânire eternă: şi
[q]voiu fi lor Dumnezeu.

Legământul circumciziunii.

9 Şi Dumnezeu zise lui Abraam: Tu
să păzeşti legământul meu, tu şi semin-
ţia ta după tine, în generaţiunile lor.
10 Şi acesta este legământul meu, care
aveţi voi să-l păziţi între mine şi tine,
şi între seminţia ta după tine; că [r]toa-
tă partea bărbătească dintre voi să se
circumciză. 11 Voi veţi circumcide
carnea preputului vostru, şi *aceasta* va
fi [s]semnul legământului meu între mine
şi între voi. 12 Tot pruncul parte băr-
bătească de opt zile, dintre voi şi în toate
generaţiunile voastre, [t]se va circumcide:
atât cel născut în casă, cât şi acel cum-
părat cu argint dela orice străin, care
nu este din semiţia ta. 13 Se va cir-
cumcide dar, tot cel născut în casă, cât
şi cel cumpărat cu argintul tău: şi *aşà*
legământul meu va fi în corpul vostru
ca legământ etern. 14 Şi bărbatul ne-
circumcis, la care carnea preputului nu
va fi circumciză, [u]stârpì-se-va sufletul
acela din mijlocul poporului său; a stri-
cat legământul meu.

Făgăduinţa lui Isac.

15 Şi Dumnezeu zise lui Abraam: *În-
cât* pentru Sarai femeia ta, nu vei mai
chemà numele ei Sarai, ci Sara *va fi*
numele ei. 16 Şi o voiu binecuvântà
pre dânsa: şi încă din ea îţi voiu [v]da
fiu; eu pre dânsa o voiu binecuvântà, şi
va fi *mama* [x]naţiunilor şi regi ai po-
poarelor vor ieşì din ea.
17 Şi Abraam căzù preste faţa sa, [y]şi
râse, zicând în inima sa: Au doară omul
cel de o sută de ani va mai naşte fii?
Sau şi Sara, fiind de nouăzeci de ani,
va mai naşte? 18 Şi Abraam zise lui
Dumnezeu: Fie ca Işmael să trăească
înaintea ta.

Făgăduinţa lui Isac.

19 Şi Dumnezeu zise: [z]Cu adevărat
Sara femeia ta îţi va naşte fiu, şi tu
vei chemà numele lui Isaac. Şi eu
voiu întărì legământul meu cu dânsul,
ca să fie legământ perpetuu pentru se-
minţia lui, după dânsul. 20 Încă şi

---

r Luc. 1. 13, 31. s Cap. 24. 62. & 25. 11. t Gal. 4. 22. —
Capul 17. a Cap. 17. 1, b Cap. 28. 3. Esod. 6. 3. c Cap. 5. 22.
d Cap. 6. 9. Mat. 5. 48. e Cap. 12. 2. f Vers. 17.
g Rom. 4. 11, 12. 16. h Neem. 9. 7. i Rom. 17. Cap. 35. 11.
k Mat. 1. 6. etc. l Gal. 3. 17. m Cap. 26. 24. Ebr. 11. 16. n Rom. 9. 8.
o Ps. 105. 9. 11. p Cap. 23. 4. q Esod. 6. 7. r Fapt. 7. 8. s Fapt. 7. 8.
t Luc. 2. 21. Ioan 7. 22. Filp. 3. 5. u Esod. 4. 24. v Cap. 18. 10.
x Gal. 4. 31. 1 Pet. 3. 6. y Cap. 18. 12. z Gal. 4. 28.

pentru Ișmael te-am ascultat. Iată eu
l-am binecuvântat pre dânsul, și-l voiu
adăogì, și-l [a] voiu îmmulțì foarte:
[b] doisprezece principi va naște, [c] și-l
voiu face să devie o națiune mare. 21 Și
legământul meu, îl voiu întărì cu Isaac,
pre [d] care ți-l va naște Sara în anul ur-
mător, tot pe timpul acesta.

22 Și Dumnezeu după ce încetă de a
vorbì cu dânsul, se rădică dela Abraam.

Circumciziunea.

23 Și Abraam luă pre fiul său Ișmael,
și pre toți cei născuți în casa sa, și pre
toți cei cumpărați cu argintul său, și pre
toți de partea bărbătească din oamenii
casei sale, și în ziua aceea le circumcise
carnea preputului lor, cum îi zisese Dum-
nezeu. 24 Și Abraam *erà* de nouăzeci
și nouă de ani, când își circumcise car-
nea preputului lui. 25 Și Ișmael fiul
său *erà* de treisprezece ani, când se
circumcise carnea preputului său. 26 Și
tot în aceeași zi, fură circumciși Abraam
și Ișmael, fiul său; 27 Și [e] toți oamenii
casei sale, născuți în casa sa, sau cum-
părați cu argint de la străin, fură cir-
cumciși cu dânsul împreună.

Vizita Domnului la Abraam.

18 Și Domnul se arătă lui *Abraam*
la [a] stejarii lui Mamre, când ședeà
el la ușa cortului său, în înferbântarea
zilei. 2 [b] Și rădicându-și ochii săi, se
uită, și iată trei bărbați sta înaintea lui,
și el [c] văzându-*i*, alergă dela ușa cor-
tului înaintea lor, și se prosternă până
la pământ, și zise: 3 Doamne! de am
aflat har în ochii tăi, rogu-te, nu trece
de *cortul* servului tău; 4 Să se aducă
[d] puțină apă, ca să vă spălați picioarele,
și apoi se vă repausați sub acest arbore.
5 Și [e] eu voiu aduce o bucată de pâne,
ca [f] să vă întăriți inima voastră, apoi veți
merge mai departe: [g] că deaceea v'ați
abătut pe la servul vostru. Și ei au zis:
Fă așà, cum ai zis.

6 Și Abraam se grăbì în cort la Sara,
și a zis: Adă curând trei măsuri de floa-
rea făinei, și *o* frământă, și fă turte.
7 Și Abraam alergă la cireadă, și luă
un vițel tânăr și bun, și-*l* dete unui
băiat, ca iute să-l pregătească. 8 Și
[h] aduse unt și lapte, și vițelul pre care-l
pregătise, și *le* puse înaintea lor: și
el sta lângă dânșii sub arbore; și ei
mâncau.

Isac e încă odată făgăduit.

9 Și ei ziseră către dânsul: Unde *este*
Sara, femeia ta? și el răspunse: Iat-*o*
[i] în cort. 10 Și el zise: Eu *preste un*
an iarăși [j] mă voiu întoarce la tine [k] tot
pe acest timp, și iată [l] Sara femeia ta
va avea un fiu. Și Sara auzià aceasta din
ușa cortului, care *erà* în dosul lui. 11 Și
[m] Abraam și Sara *erau* bătrâni *și* înain-
tați în zile; ba Sarei îi și încetase, de a
se mai face [n] cele femeiești. 12 Și Sara
[o] râse în sine, și zise: [p] După ce dejà
am îmbătrânit, se poate ca eu să mai
am poftă, când și [q] domnul meu *este*
bătrân? 13 Și Dumnezeu zise lui A-
braam: Pentru ce râde Sara, zicând:
Oare cu adevărat să mai nasc *fiind* eu
bătrână! 14 [r] Au este la Dumnezeu ceva
cu neputință? Eu [s] la anul tot pe timpul
acesta iarăși mă voiu întoarce la tine:
și Sara va aveà un fiu. 15 Atunci
Sara tăgăduì, zicând: N'am râs! că se
temeà. Și el zise: Nu *este așà*, căci tu
ai râs.

Se vestește prăpădirea Sodomului.

16 Și sculându-se de acolo acei băr-
bați, se uitară spre Sodoma, și Abraam
mergeà cu ei [t] să-i petreacă. 17 Și
Dumnezeu zise: [u] Au ascunde-voiu eu
de Abraam ceeace am să fac? 18 Fi-
indcă Abraam are să fie popor mare și
tare, și [v] într'însul se vor binecuvântà
toate națiunile pământului. 19 Că eu
îl cunosc pre el, [x] că el va poruncì fii-
lor săi și casei sale după dânsul, ca să
păzească calea lui Dumnezeu, făcând
dreptate și judecată: pentru ca Dum-

[a] Cap. 16. 10.
[b] Cap. 25. 12.16.
[c] Cap. 21. 18.
[d] Cap. 21. 2.
[e] Cap. 18. 19.

Capul 18.
[a] Cap 13. 18.
[b] Ebr. 13 2.
[c] 1 Pet. 4. 9.
[d] Cap. 19. 2.
[e] Judc. 6. 18.
[f] Judc. 19. 5. Ps. 104. 15.
[g] Cap. 19. 8.
[h] Cap. 19. 3.
[i] Cap. 24. 67.
[j] Vers. 14.
[k] 2 Reg. 4. 16.
[l] Rom. 9 9.
[m] Cap. 17. 17 Ebr. 11. 11, 12, 19.
[n] Cap. 31. 35.
[o] Cap. 17. 17.
[p] Luc. 1. 18.
[q] 1 Pet. 3. 6.
[r] Ier. 32 17. Luc. 1. 37.
[s] Cap. 17. 21.
[t] Rom. 15. 24. 3, Ioaa 6.
[u] Ps. 25. 14. Ioan 15. 15.
[v] Cap. 12. 3 & 22. 18. Fapt. 3. 25. Gal. 3. 8.
[x] Deut. 4. 9, 10. Ios 24. 15. Efes. 6. 4.

nezeu să dea lui Abraam ceeace i-a
promis.
20 Și zise Domnul: Fiindcă [y]stri-
garea Sodomei și a Gomorei este mare,
și păcatele lor grele foarte, 21 [z]De-
aceea acum mă voiu pogorî, și voiu ve-
deà, dacă ei au făcut toate pe deplin,
după strigarea ce a venit la mine; sau
dacă nu, [a]eu voiu să știu.

Rugămintea lui Abraam.

22 Și acei bărbați se întoarseră de
acolo, [b]și merseră spre Sodoma: și A-
braam [c]mai stete încă înaintea lui Dum-
nezeu.
23 Și Abraam [d]se apropiè, și zise: Nu
cumva [e]vei perde tu pre cel drept dim-
preună cu cel rău..: 24 [f]Poate să fie
în cetate cincizeci de drepți: au și pre
aceștia îi vei pierde? Au nu vei iertà
locul pentru cei cincizeci drepți ce *se
află* într'însa? 25 Departe să fie de tine
să faci tu una ca aceasta, de a ucide pre
cel drept împreună cu cel rău, și [g]ca cei
drepți să fie ca cei răi: da, departe să
fie *una ca aceasta* de tine! [h]Au jude-
cătorul a tot pământul nu va face drep-
tate? 26 Atunci zise Domnul: [i]De
voiu aflà în cetatea Sodoma cincizeci
drepți, voiu iertà tot locul pentru aceștia.
27 Și Abraam răspunzând, zise: [j]Iată
eu cutezai acum a vorbì Domnului, deșì
nu sunt [k]decât pulbere și cenușă;
28 Poate să lipsească cinci din cei cinci-
zeci de drepți: au pentru cei cinci vei
stricà toată cetatea? Și *Domnul* zise: Nu
o voiu stricà, de voiu aflà într'însa patru-
zeci și cinci. 29 Și *Abraam* adaose a-i
vorbi, zicând: Poate nu se vor aflà în-
tr'însa *decât* patruzeci! și el zise: Nu
o voiu stricà pentru acei patruzeci.
30 Și *Abraam* zise: Rogu-te, Doamne,
să nu te mânii, de voiu *mai* vorbì: poate
să se afle acolo treizeci! și *Domnul* răs-
punse: Eu nu o voiu stricà, de voiu aflà
într'însa treizeci. 31 Și *Abraam* zise:
Iată acum eu am cutezat să vorbesc
Domnului: Poate se vor aflà acolo *numai*
douăzeci. Și *Domnul* zise: pentru acei
douăzeci nu *o* voiu stricà. 32 Și *A-
braam* zise: Rogu-te, Doamne! [l]nu te
mânia, dacă voiu mai vorbì încă numai
astădată? Poate să se afle acolo zece?
Și *Domnul* îi zise: Nu o voiu strica
pentru cei zece. 33 Și Domnul se duse,
după ce încetă a mai vorbì cu Abraam.
Și Abraam se întoarse la locul său.

Peirea Sodomei și Gomorei din pricina nelegiuirii.

19 Și [a]cei doi îngeri veniră la Sodoma
despre seară, și [b]Lot, care ședeà
la poarta Sodomei, văzându-*i*, se sculă
spre întâmpinarea lor, și se prosternă
cu fața la pământ; 2 Și zise: Domnii
mei! rogu-vă, [c]întrați în casa servului
vostru; rămâneți preste noapte, și [d]vă
spălați picioarele voastre, și sculându-vă
dimineață, vă veți duce în calea voastră.
Și ei ziseră: [e]Nu; ci în uliță vom mâne.
3 Și el stăruì mult, ca să între la dânsul.
Și ei după ce întrară în casa lui, le [f]făcù
el cină; și cocându-le azime, ei mâncară.
4 Și mai înainte de a se culca ei, băr-
bații cetății, oamenii din Sodoma, încun-
jurară casa, dela tânăr, până la bătrân:
tot popor din *toate* părțile. 5 [g]Și che-
mând ei pre Lot îi ziseră: Unde *sunt*
acei bărbați, cari au venit astă noapte
la tine? [h]scoate-i la noi afară, ca [i]să-i
cunoaștem pre dânșii. 6 Și [j]Lot ieșì a-
fară la ei dinaintea ușei; și ușa o încuiè
după dânsul. 7 Și zise: Rogu-vă, fra-
ților, să nu faceți rău *acestora.* 8 [k]Iată
eu am două fete, cari n'au cunoscut *încă*
bărbat, pre acelea vă voiu scoate afară,
și cu dânsele faceți cum vă va plăceà:
numai acestor bărbați să nu faceți ni-
mic: că [l]deaceea au întrat ei sub um-
bra acoperământului meu. 9 Și ei zi-
seră: Fugi d'aici! ș'*apoi* ziseră: Unul
singur [m]a venit ca să petreacă *între noi,*
[n]și *acum* se face judecător! Acum ție
mai mult rău vom face, decât acelora.

---

[y] Cap. 4. 14. [z] Cap. 11. 5. [a] Deut. 8. 2. Ios. 22. 22. 2 Cor. 11. 11. [b] Cap. 19. 1. [c] Vers. 1. [d] Ebr. 10. 22. [e] Num. 16. 22. [f] Ier. 5. 1. [g] Iov. 8. 20, [h] Iov. 8. 3. Ps. 58. 11. [i] Ier. 5. 1. [i] Luc. 18. 1. [k] Cap. 3. 19. Iov. 4. 19. 2 Cor. 5. 1. [l] Judc. 6. 39.

Capul 19. [a] Cap. 18. 22. [b] Cap. 18. 1. [c] Ebr. 13. 3. [d] Cap. 18. 4. [e] Luc. 24. 28. [f] Cap. 18. 8. [g] Isa. 3. 9. [h] Judc. 19. 22. [i] Rom. 1. 24, 27. [j] Judc. 19. 23. [k] Judc. 19. 24. [l] Cap. 18. 5. [m] 2 Pet. 2. 7. 8. [n] Esod. 2. 14.

Și se repeziau cu putere asupra bărba-
tului, asupra lui Lot, și se apropiară să
spargă ușa. 10 Și bărbații aceia tin-
zându-și mânile, traseră pre Lot în casă
la dânșii, și încuiară ușa. 11 Și pre
bărbații, [o]cari *erau* la ușa casei, îi loviră
cu orbire, dela mic, până la mare, de
se osteniră mult căutând să afle ușa.

Scăparea lui Lot.

12 Și acei bărbați ziseră lui Lot: Pre
cine mai ai tu aici? ginere, sau fii, sau
fete, sau pre altcineva din ai tăi în ce-
tate? [p]Scoate-i dintr'*acest* loc; 13 Că
noi voim să stricăm locul acesta; că
[q]mare este strigarea *păcatelor lor* înain-
tea lui Dumnezeu, și [r]el ne-a trimes, ca
să o stricăm. 14 Lot atunci ieșì și vorbì
cu ginerii săi, [s]cari erau să ieà pre fetele
lui, și le zise: [t]Sculați-vă *și* ieșiți din lo-
cul acesta, că Domnul va să strice cetatea.
[u]Și ginerilor li-se părù, că el glumește.
15 Și îndată ce se revărsă de ziuă,
îngerii siliră pre Lot zicând: [v]Scoală-te,
ia-ți femeia ta și cele două fete ale tale,
cari se află *aici,* ca să nu pieri și tu în
pedepsirea cetății. 16 Și cum el întârziă,
acei bărbați îl apucară de mână, pre el
și pre femeia lui și pre cele două fete
ale lui: [x]că Domnul voi să-l cruțe: și
[y]scoțându-l, îl puseră afară din cetate.
17 Și după ce i-au scos pre ei afară,
zise *unul dintre ei*: [z]Mântuește-ți vieața;
[a]înapoi să nu te uiți, nici să stai *undeva*
în tot împrejurul acesta: *ci* la munte
să scapi, ca să nu pieri și tu. 18 Și Lot
le zise lor: [b]Oh nu! Doamne. 19 Iată
servul tău a aflat har în ochii tăi, și
mare a fost îndurarea ta, ce ai arătat-o
către mine, că mi-ai păstrat vieața mea.
Dar eu nu pot scăpà la munte, ca nu
cumvà să mă ajungă răul, și să mor.
20 Ia vezi, rogu-te, această cetate *este*
aproape, spre a fugì acolo, și ea *este*
mică: rogu-te, lasă-mă să scap acolo. Au
nu *este* ea mică? și sufletul meu va trăì.
21 Și *Domnul* îi răspunse: Iată [c]eu te-am
ascultat și în aceasta, ca să nu stric ceta-
tea, despre care mi-ai vorbit. 22 Gră-
bește-te de scapă acolo, că [d]eu nu pot face
nimic, până ce nu vei ajunge tu acolo. De-
aceea s'a chemat [e]numele acelei cetăți
Zoar 23 Soarele se înălță deasupra
pământului, când Lot intrà în Zoar.

Peirea Sodomei.

24 Și [f]Domnul făcù să plouă asu-
pra Sodomei și a Gomorei pucioasă și
foc dela Dumnezeu din cer. 25 Și el
strică cetățile acestea, și toate câmpiile
de prin prejur, și pre toți locuitorii ace-
lor cetăți, și tot [g]ceeace creștea din pă-
mânt. 26 Și femeia lui Lot se uită în-
dărăt, și se prefăcù în [h]stâlp de sare.
27 Și Abraam sculându-se foarte de
dimineață, *venì* la locul unde [i]stătuse
înaintea Domnului. 28 Și uitându-
se spre Sodoma și Gomora și spre tot
pământul câmpiei, văzù, și iată [j]fum se
râdică din *acel* pământ, ca și fumegarea
dintr'un cuptor.
29 Așà Domnul stricând cetățile
câmpiei, [k]își aduse aminte Dumnezeu de
Abraam, și scoase pre Lot din mijlocul
stricăciunei, când strică cetățile în care
locuià Lot.

Păcatul fetelor lui Lot.

30 Și Lot ieșì din Zoar, și [l]locuì pe
munte, și cu el cele două fete ale lui, că
se temeà să locuească în Zoar: și locuià
într'o peșteră, el și cele două fete ale lui.
31 Și zise cea mai mare către cea mai
mică: Părintele nostru *este* bătrân, și ni-
menea nu *este* în pământul acesta, care
[m]să între la noi după datina depe tot
pământul. 32 Vino! să îmbătăm pre pă-
rintele nostru cu vin, și să ne culcăm
cu dânsul, ca din părintele nostru să
[n]păstrăm semințe. 33 Și ele în noaptea
aceea deteră părintelui lor vin să bea:
și cea mai mare intră la părintele ei, și
se culcă cu dânsul; și el nu o simțì pre
ea nici când se culcă, nici când se sculă.
34 Și a doua zi cea mai mare zise către

[o] Fapt. 13. 11.
[p] 2. Pet 2. 7. 9.
[q] Cap. 18. 20.
[r] 1 Cron. 21. 15.
[s] Mat. 1. 18.
[t] Num. 16. 21. 45.
[u] Esod. 9. 21.
[v] Num. 16. 24. 26
[x] Luc. 18. 13.
[y] Ps. 34. 22.
[z] 1 Reg. 19. 3.
[a] Filp 3. 13. 14.
[b] Fapt. 10. 14.
[c] Iov. 42. 8, 9.
[d] Cap. 32.25,26.
[e] Cap. 13. 10.
[f] Deut. 29. 23. Amos. 4. 11. Luc. 17. 29. 2 Pet. 2. 6.
[g] Cap. 14. 3. Ps 107. 34.
[h] Luc. 17. 32.
[i] Cap. 18. 22.
[j] Apoc. 18. 9.
[k] Cap. 8. 1.
[l] Vers. 17. 19.
[m] Cap. 16. 2, 4 Deut. 25. 5.
[n] Marc. 12. 19

cea mai tânără: Iată eu în noaptea tre-
cută am dormit cu părintele meu: să-l
îmbătăm cu vin și în noaptea aceasta; și
să intri tu *la dânsul,* și să te culci și tu
cu el, ca din părintele nostru să păstrăm
seminție. 35 Așà ele și în noaptea a-
ceasta deteră părintelui lor vin să bea:
și cea mai mică se sculă și se culcă cu
dânsul: și el nu o simți pre ea, nici când
se culcă, nici când se sculă. 36 Astfel
aceste două fete ale lui Lot concepură
dela părintele lor. 37 Cea mai mare
născù un fiu, și-i chemă numele lui Moab.
[o]Acesta *este* părintele Moabiților, până
în ziua de astăzi. 38 Și cea mai tânără
născù și ea un fiu, și chemă numele lui
Ben-Ammi; și acesta *este* părintele Am-
moniților până în ziua de astăzi.

Abraam la Gherar se leapădă de femeia sa.

20 Și Abraam plecă[a] de acolo la țara
cea despre miazăzi, și locuià între
[b]Kadeș și Șur, și [c]petreceà în Gherar.
2 Și Abraam zise despre Sara, femeia
sa: [d]Ea *este* sora mea; și Abimelech, re-
gele Gherarei, trimise, și [e]luă pre Sara.
3 Și [f]Dumnezeu se arătă [g]în vis noap-
tea lui Abimelech, și zise: [h]Iată tu vei
murì pentru femeia pre care ai luat-o:
că ea *este* femeia unui bărbat. 4 Și Abi-
melech nu se apropiase de dânsa, și zise:
Doamne! nu cumva [i]vei ucide tu *și*
națiunea dreaptă? 5 Au nu el singur
mi-a zis: Ea îmi *este* soră? și ea încă
mi-a zis: fratele meu *este!* Eu aceasta o
făcui [j]în integritatea inimii mele, și cu
curățenia mânilor mele. 6 Și Dumnezeu
îi zise în vis: Și eu știu, că tu în inte-
gritatea inimii tale ai făcut aceasta, și
deaceea [k]te-am împedecat de a păcătuì
[l]în contra mea, și nu ți-am permis de
a te atinge de dânsa. 7 Și acum îna-
poiază femeia acestui om, [m]că el *este*
profet, și se va rugà pentru tine, și tu
vei trăì; și de nu-*i* vei înapoià-*o,* [n]să
știi, că vei murì tu [o]și tot ce *este* al tău.
8 Și Abimelech, sculându-se diminéață,
chemă pre toți servii săi, și toate aceste
vorbe le spuse în auzul lor: și toți băr-
bații se spăimântară foarte. 9 Și Abi-
melech chemă pre Abraam, și-i zise:
Ce ne-ai făcut nouă? și cu ce am păcă-
tuit în contra ta, [p]de ai adus asupra
mea și asupra regatului meu păcat așa
de mare? Tu ai făcut cu mine lucru, [q]care
nu se cuvenià să faci. 10 Și a zis Abi-
melech lui Abraam: Ce ai văzut de ai
făcut aceasta? 11 Și Abraam răspunse:
Pentru că cugetai, că în locul acesta nu
este nici o [r]temere de Dumnezeu, și
[s]pre mine mă vor ucide din cauza fe-
meiei mele. 12 Și cu adevărat ea-mi
este mie soră, fata părintelui meu *este*
ea, deși nu fata mamei mele, și mi-se
dete mie de femeie. 13 Și scoțându-mă
Dumnezeu din casa părintelui meu, eu
am zis către dânsa: Asta *este* bunătatea
pre care să mi-o faci: In tot locul unde
vom venì, zi de mine: Frate-mi *este!*

Sara e înapoiată lui Abraam cu câștig.

14 Și Abimelech luă oi și boi, servi
și serve, și *le* dete lui Abraam, și-i îna-
poiè și pre Sara femeia sa. 15 Și Abi-
melech zise: Iată țara mea înaintea
ta, locuește unde-ți va plăceà. 16 Și
către Sara zise: Iată, am dat o mie *siclii*
de argint fratelui tău. Iată, aceasta să
fie ție acoperământul ochilor înaintea
tutulor, cari *sunt* pe lângă tine, și în to-
tul tu să fii justificată. 17 Și Abraam se
rugă lui Dumnezeu, și Dumnezeu vin-
decă pre Abimelech, pre femeia lui și
pre servele lui, ca să nască. 18 Că Dum-
nezeu încuiase tot pântecele din casa
lui Abimelech, din cauza Sarei, femeiei
lui Abraam.

Nașterea lui Isaac.

21 Și Domnul [a]cercetă pre Sara,
[b]cum zise, și Domnul făcù ei
așa, cum vorbise. 2 Și Sara [c]concepù,
și născù lui Abraam fiu la bătrânețele
sale, [d]pe acel timp, pre când i-a fost
zis Dumnezeu. 3 Și Abraam chemă

---

o Deut. 2. 9.
—
Capul 20.
a Cap. 18. 1.
b Cap. 16. 7, 14.
c Cap. 26. 6.
d Cap. 12. 13.
e Cap. 12. 15.
f Ps. 105. 14.
g Iov. 33. 15.
h Vers. 7.
i Cap. 18. 23.
j 2. Cor. 1. 12.
k Esod. 34. 24.
1 Sam. 25. 26. 31.
l Ps. 51, 4.
m 1 Sam. 7. 5. Iov. 42. 8.
1 Ioan 5. 16.
n Cap. 2. 17.
o Num. 16. 32, 33.
p Cap. 26. 10.
Esod. 32. 21.
q Cap. 34. 7.
r Cap. 42. 18.
s Cap. 12. 12.
—
Capul 21.
a 1 Sam. 2. 21.
b Cap. 17. 19. & 18. 10, 14
Gal. 4. 23. 28.
c Fapt. 7. 8. Ebr. 11. 11.
d Cap. 17. 21.

numele fiului său cel născut, pre care îl
născuse Sara, [e]Isaac. 4 Și Abraam
[f]circumcise pre fiul său Isaac a opta
zi, [g]cum îi poruncise Dumnezeu. 5 Și
[h]Abraam *erà* de o sută de ani, când i-
se născù lui fiul său Isaac. 6 Și zise
Sara: [i]Râs îmi făcù mie Dumnezeu, *că*
oricine va auzì [j]va râde de mine. 7 Și
ea zise: Cine ar fi zis lui Abraam: Sara
va alăptà copii! totuși [k]eu *i*-am născut
lui un fiu la bătrânețele sale.

Isgonirea lui Ișmael și a mamei sale.

8 Și pruncul crescù, și fu înțărcat. Și
Abraam făcù ospăț mare în ziua în care
fu înțărcat Isaac. 9 Și Sara văzând pre
fiul Agarei, [l]Egipteana, [m]care-l născuse
ea lui Abraam, [n]batjocorind, 10 Zise ea
lui Abraam: [o]Alungă pre serva aceasta
și pre fiul ei: că nu va moștenì fiul ace-
stei serve dimpreună cu fiul meu, cu
Isaac. 11 Și foarte rău s'a părut cu-
vântul acesta lui Abraam [p]pentru fiul
său *Ișmael.* 12 Și Dumnezeu zise lui
Abraam: Să nu-ți pară rău de copil și
de serva ta; întru toate câte îți va zice
ție Sara, ascultă cuvântul ei! că [q]întru
Isaac se va chemà seminția ta. 13 Dar
eu și pre fiul acestei serve îl voiu face
să devină [r]o națiune, fiindcă *este* se-
mânța ta. 14 Și Abraam, sculându-se
de dimineață, luă pâne și un foiu cu apă,
și dându-*le* Agarei. *le*-a pus pre umerii
ei, și *dându-i* și pruncul, [s]o demise.

15 Și ea mergând, rătăcì în pustiul
Beer-Șeba. Și după ce se sfârși apa din
foiu, ea lepădă pre copil sub un ciriteu.
16 Și ea mergând șezù în fața *copilului*
în depărtare de o aruncătură de arc; că
ziceà ea: Nu voiu vedeà pre copil murind.
Și ea șezând față *cu dânsul,* își înălță
vocea și plânse. 17 Și [t]Dumnezeu auzì
vocea copilului, și îngerul lui Dumnezeu
strigă pre Agara din cer, și-i zise: Ce-ți
este Agară? nu te teme; că Dumnezeu
a auzit vocea copilului acolo unde *este.*
18 Scoală-te, ridică copilul, și-l ia de
mână, că [u]eu îl voiu face să devină o
națiune mare. 19 Și [v]Dumnezeu îi
deschise ochii ei, și văzù o fântână cu
apă, și merse *acolo,* și-și umplù foiul de
apă, și dete și copilului să bea. 20 Și
Dumnezeu [x]erà cu copilul, și el crescù
mare și locuià în pustiu, și [y]se făcù să-
getător. 21 Și locuià în pustiul Paran;
și mama sa îi [z]luă femeie din pământul
Egiptului.

Legământul lui Abraam cu Abimelech.

22 Și în zilele acelea [a]Abimelech și
cu Pichol, capul armatei sale, vorbiau lui
Abraam, zicând: [b]Dumnezeu *este* cu tine
întru toate câte faci tu: 23 Și acum [c]ju-
ră-mi pe Dumnezeu aicea, că nu vei
mințì nici mie, nici fiului meu, nici ne-
poților mei. Ci tot asemenea bunătate,
ce eu ți-am făcut, vei face și tu mie, și
țărei în care petreci tu. 24 Și Abraam
răspunse: Jur. 25 Și Abraam se plânse
la Abimelech pentru o fântână de apă,
pre care servii lui Abimelech o [d]răpi-
seră. 26 Și Abimelech zise: Nu știu cine
a făcut aceasta, că nici tu nu mi-ai spus,
nici eu n'am auzit până astăzi. 27 Atunci
Abraam luă oi și boi, și *le* dete lui Abi-
melech; și [e]făcură amândoi legământ.
28 Și Abraam puse la o parte șapte
mioare din turma *sa.* 29 Și Abimelech
zise lui Abraam: [f]Ce *sunt* aceste șapte
mioare ce tu le-ai pus la o parte. 30 Și
el zise: Aceste șapte mioare le vei
luà din mâna mea, [g]ca să-mi fie măr-
turie, că eu am săpat fântâna aceasta.
31 Deaceea [h]se numì acest loc Beer-
Șeba, că amândoi jurară acolo. 32 Și
așà ei făcură legământ la Beer-Șeba.
Apoi Abimelech cu Pichol, capul ar-
matei sale, se sculară, și se întoarseră
înapoi, în pământul Filistenilor.

33 Și *Abraam* plantă ciriteiu în Beer-
Șeba, și [i]chemă acolo numele Dom-
nului, pre [j]Dumnezeul eternității.
34 Și Abraam petrecù în pământul Fi-
listenilor multe zile.

---

e Cap. 17. 19. f Fapt. 7. 8. g Cap. 17. 10. 12. h Cap. 17. 1, 17. i Ps. 126. 2. Gal. 4. 27. j Luc. 1. 58. k Cap. 18. 11. 12. l Cap. 16. 1. m Cap. 16. 15. n Gal. 4. 29. o Gal. 4. 30. p Cap. 17. 18. q Rom. 9. 7, 8. Ebr. 11. 18. r Vers. 18. s Ioan 8 35. t Esod. 3. 7. u Vers. 13. v Num. 22. 31. x Cap. 28. 15. y Cap. 16. 12. z Cap. 24. 4. a Cap. 20. 2. b Cap. 26. 28. c Ios. 2. 12. d Cap. 26. 15, 18. 20, 21. 22. e Cap 26. 31. f Cap 33. 8. g Cap. 31. 48, 52. h Cap. 26. 33. i Cap. 4. 26. j Deut. 33. 27.

Sacrificarea lui Isaac.

22 Și după acestea [a]Dumnezeu cercă
pre Abraam, și-i zise lui: Abra-
ame! și el răspunse: Iată-mă. 2 Și zise:
Ia pre fiul tău, pre [b]unicul tău pre care
îl iubești, pre Isaac, și mergi [c]în pămân-
tul Moria, și-l adă acolo în olocaust, în
unul din munții cari îți voiu zice.
3 Și Abraam, sculându-se de dimineață,
puse șeaua pe asinul său, și luă pre doi
din servii săi și pre Isaac fiul său, și, des-
picând lemne de olocaust, se sculă, și
merse la locul ce-i spuse Dumnezeu.
4 A treia zi, rădicându-și Abraam ochii
săi, văzù locul de departe. 5 Și Abraam
zise servitorilor săi: Rămâneți aicea cu
asinul; că, eu cu băiatul, ne ducem până
colo, ca să ne închinăm, ș'apoi ne vom
întoarce la voi. 6 Și Abraam luă lem-
nele, cele pentru olocaust, și [d]puse pe
Isaac fiul său; și în mână luă focul și cu-
țitul; și merseră amândoi împreună.
7 Și Isaac zise lui Abraam, părintele său:
Tată! și el îi răspunse: Iată-mă, fiule!
și a zis: Iată, *aici* focul și lemnele, dar
oaia de olocaust unde *este?* 8 Și Abraam
zise: fiul meu! Dumnezeu se va în-
grijì de oaia de olocaust; și merseră
amândoi împreună.
9 Și după ce ajunseră la locul, la care-i
zise Dumnezeu, Abraam zidì acolo altar,
și clădì lemnele: și legând pre Isaac, fiul
său, îl [e]puse pe altar, deasupra lemnelor.
10 Și întinzând Abraam mâna, luă cu-
țitul, ca să junghie pre fiul său. 11 Dar
îngerul Domnului îi strigă din cer,
zicând: Abraame! Abraame! Și el răs-
punse: Iată-mă. 12 Și *îngerul* zise:
[f]Să nu pui mâna ta pe copil, nici să-i
faci lui ceva, că [g]acum cunosc, că tu te
temi de Dumnezeu; fiindcă tu n'ai cru-
țat nici chiar pre fiul tău, pre cel unic
al tău, pentru mine. 13 Și râdicându-și
Abraam ochii săi, se uită, și iată înaintea
lui un berbece, cu coarnele încurcate
într'un desiș: Și Abraam merse și luă
berbecele, și-l sacrifică olocaust în locul
fiului său.
14 Și Abraam chemă numele locu-
lui aceluia Iehova-Jireh. Deaceea până
astăzi se zice: Pe muntele lui Dumnezeu
vede.

Întărirea făgăduinței.

15 Și îngerul Domnului strigă lui
Abraam din cer a doua oară; 16 Și
zise: [h]M'am jurat însumi asupra mea,
zice Domnul; că ai făcut aceasta, și n'ai
cruțat nici pe chiar fiul tău, pe cel unic
al tău. 17 Că eu te voiu binecuvântà,
și voiu înmulțì semința ta [i]ca stelele
cerului [j]și ca nisipul depe țărmurile
mării, și că [k]semința ta va stăpânì [l]por-
țile inamicilor săi. 18 [m]Și întru semin-
ția ta, se vor binecuvântà toate națiunile
pământului, [n]că ai ascultat de vocea
mea.
19 Și Abraam se întoarse la servii
săi, și sculându-se, au mers împreună la
[o]Beer-Șeba. Și Abraam locuià la Beer-
Șeba.

Familia lui Nahor.

20 Și după acestea se vestì lui Abraam,
zicând: Iată și [p]Milcha a născut fiul lui
Nahor, fratele tău: 21 Pre [q]Uz, întâiu-
născutul lui, și pre Buz fratele acestuia, și
pre Kemuel, părintele [r]lui Aram; 22 Și
pre Chesed, și pre Hazo, și pre Pildaș,
și pre Iidlaf și pre Bethuel. 23 Și [s]Be-
thuel născù pre [t]Rebeca. Pre acești opt
îi născù Milcha lui Nahor, fratele lui
Abraam. 24 Și concubina lui, cu nu-
mele Reuma, și ea născù pre Tebah și
pre Gaham și pre Tahaș și pre Maacha.

Moartea și înmormântarea Sarei.

23 Și *zilele* vieței Sarei fură o sută
douăzeci și șapte de ani; *aceștia
fură* anii vieței Sarei. 2 Și murì Sara
în [a]Kiriat-Arba, care *este* [b]Ebronul, în
pământul Canaan; și Abraam venì *acolo,*
ca să bocească pre Sara, și să o plângă.
3 Și Abraam se sculă de lângă mortul
său, și vorbì fiilor lui Het, zicând:

Capul 22.
a 1 Cor. 10. 13. Ebr. 11. 17.
b Ebr. 11. 17.
c 2 Cron 3. 1.
d Ioan 19. 17.
e Ebr. 11. 17.
f 1 Sam. 15. 22
g Iac. 2. 22.
h Ps. 105. 9. Ebr. 6. 13, 14.
i Cap. 15. 5
j Cap. 13. 16.
k Cap. 24 60.
l Mic. 1. 9.
m Cap. 12. 3.
n Vers. 3, 10. Cap. 26. 5.
o Cap. 21. 31.
p Cap. 11. 29.
q Iov. 1. 1.
r Iov 32. 2.
s Cap. 24. 15.
t Rom. 9. 10.
—

Capul 23.
a Ios. 14. 15
b Cap. 13. 18.

4 [c]Străin *sunt* eu și nemernic între voi,
[d]dați-mi o moșie de îngropăciune, ca
să îmmormântez mortul meu dinaintea
mea.
5 Și fiii lui Het răspunseră lui Abraam,
zicându-i: Domnule, ascultă-ne! 6 Tu
între noi ești [e]principe a lui Dumnezeu,
îmmormântează-ți mortul tău în cel mai
ales dintre mormintele noastre! Nimenea
dintre noi nu-ți va refuză mormântul
său, ca să nu-ți îmmormântezi tu mortul tău.
7 Atunci Abraam se rădică, și se prosternă înaintea poporului țării, înaintea
fiilor lui Het. 8 Și le vorbì lor, zicând:
Dacă este cu voia voastră, ca eu să îmmormântez mortul meu dinaintea feței
mele, ascultați-mă, și vă rugați pentru
mine la Efron, fiul lui Zoar. 9 Ca el
să-mi dea peștera din Machpela, care
este a lui în marginea țarinei sale; pentru tot argintul ce face, să mi-o dea în
mijlocul vostru, de moșie de îngropăciune.
10 Și Efron ședeà între fiii lui Het.
Și Efron Heteul răspunse lui Abraam în
auzul fiilor lui Het, a tutulor acestora,
cari [f]întrau pe poarta cetății sale, zicând: 11 [g]Nu, domnul meu! ascultăne! eu îți dau țarina, și-ți dau și peștera, care *este* într'însa, aceasta ți-o dau
înaintea ochilor fiilor poporului meu:
îngroapă-ți mortul tău. 12 Și Abraam
se prosternă înaintea poporului țării. Și
vorbì lui Efron în auzul poporului țării,
zicând: 13 Dacă tu voești cu mine astfel, rogu-te, ascultă-mă: eu argintul țarinii ți-l dau, primește-l dela mine, și
voiu îngropà mortul meu.
14 Și Efron răspunse lui Abraam, și-i
zise: 15 ascultă-mă, domnul meu: *O bucată* de pământ *ce face* patru sute [h]siclii
de argint, ce *este* aceasta între mine și
tine? Îngroapă-ți mortul tău.
16 Și Abraam ascultă pre Efron, și
[i]cumpănì Abraam lui Efron argintul,
despre care vorbise în auzul fiilor lui
Het: patru sute siclii de argint, mergător
la orice negutător. 17 Și așà [j]țarina
lui Efron dela Machpela, cea din dreptul
Mamrei, atât țarina cât și peștera dintr'însa, și toți arborii depe țarină, și tot
cuprinsul acela jur împrejur, 18 Se întărì lui Abraam ca stăpânire a sa înaintea ochilor fiilor lui Het, a tutulor acelora cari întrau pe poarta cetății sale.
19 Și după aceasta Abraam îmmormântă pre Sara, femeia sa, în peștera
din țarina Machpela, în fața Mamrei,
care *este* Ebronul, în pământul Canaan.
20 Și [k]se întărì lui Abraam de către fiii
lui Het țarina și peștera dintr'însa de
moșie de îngropăciune.

Isac dobândește pre Rebeca de soție.

24 Abraam [a]*erà* bătrân și înaintat
în zile, și Domnul [b]binecuvântase
pre Abraam întru toate. 2 Și zise Abraam
[c]servului său, celui mai vechiu din casa
sa, care *erà* [d]mai mare preste toate ale
sale: [e]Pune-ți, rogu-te, mâna ta sub
coapsa mea: 3 Și-mi [f]jură pe Domnul
Dumnezeul cerului și Dumnezeul pământului, că [g]tu fiului meu nu vei luà
femeie dintre fetele Cananeilor, între
cari locuesc eu; 4 [h]Ci, că vei merge
[i]în pământul meu și în locul nașterii
mele, și vei luà femeie fiului meu Isaac.
5 Și servul îi răspunse: Poate că nu
va vrea fecioara să vină cu mine în pământul acesta; atunci întoarce-voiu pre
fiul tău în pământul acela, din care ai
ieșit?
6 Și Abraam îi zise: Ferește-te, ca
nu cumva să reîntorci pre fiul meu acolo.
7 Domnul Dumnezeul cerului, care [j]m'a
luat pre mine din casa părintelui meu
și din pământul nașterii mele; și care
mi-a vorbit și mi-a jurat, zicând: [k]seminției tale voiu da pământul acesta:
[l]el va trimite pre îngerul său înaintea
ta, și tu vei luà de acolo femeie fiului
meu. 8 Și dacă fecioara nu va voì să

c Cap. 17. 8. Ps. 105. 12.
d Fapt. 7. 5.
e Cap. 13. 2. Rut. 4. 4.
f Cap. 34. 20 24.
g 2 Sam. 24. 21—24.
h Ezec. 45. 12.
i Ier. 32. 9.
j Cap. 25. 9. Fapt. 7. 16.
k Rut. 4. 7, 8, 9, 10.

Capul 24.
a Cap. 18. 11. & 21. 5.
b Cap. 13. 2 Prov. 10. 22.
c Cap. 15. 2.
d Vers. 10.
e Cap. 47. 29. 1 Cron. 29. 24.
f Cap. 14. 22. Ios. 2. 12.
g Cap. 26. 35. Esod. 34. 16.
h Cap. 28. 2.
i Cap. 12. 1.
j Cap. 12. 1.
k Cap. 12. 7. Esod. 32. 13. Deut. 1. 8. Fapt. 7. 5.
l Esod. 23. 20, 23. Ebr. 1. 14.

vină cu tine. [m]scăpat vei fi de acest ju-
rământ al meu: numai să nu reîntorci
pre fiul meu acolo. 9 Şi servul puse
mâna sa sub coapsa lui Abraam, stăpâ-
nul său, şi se jură lui pentru lucrul
acesta.
10 Şi servul luă zece cămile din că-
milele stăpânului său, şi merse, [n]*având*
în mâna sa din toate bunătăţile stăpâ-
nului său: şi sculându-se, se duse în
Mesopotamia, la [o]cetatea lui Nahor.
11 Şi el despre seară, pre când [p]cele ce
scoteau *apă* ieşiau, lăsă să înge-
nunche cămilele afară de cetate, lângă
o fântână de apă.
12 Şi zise: [q]Doamne, Dumnezeul
stăpânului meu Abraam, Rogu-te, ca
[r]să am întâlnire *fericită* astăzi, şi arată
milă stăpânului meu Abraam! 13 Iată [s]eu
stau lângă această fântână de apă, şi
[t]fetele locuitorilor din cetate ies, ca să
scoaţă apă: 14 Fie dar, ca fecioara că-
tră care voiu zice eu: rogu-te, pleacă-ţi
vadra ta, şi-mi dă să beau; şi ea va răs-
punde: bea, şi încă şi cămilele tale le
voiu adăpà: fă, rogu-te, ca aceasta să
fie cea hotărâtă pentru servul tău Isaac;
şi [u]printr'aceasta voiu cunoaşte, că tu
ai arătat milă stăpânului meu.
15 Şi înainte de a mântuì el a vorbì,
iată Rebeca, fica lui Bethuel, fiul [v]Mil-
chei, femeia lui Nahor, fratele lui Ab-
raam, ieşià afară, având-şi vadra pe
umărul ei. 16 Şi fata erà la faţă [x]fru-
moasă foarte, fecioară *erà*, şi bărbat n'o
cunoscuse pre ea. Şi ea pogorîndu-se
la fântână, şi umplându-şi vadra, se suì
iarăşi în sus. 17 Şi servul îi alergă
înainte, şi-i zise: Lasă-mă, rogu-te, să
beau puţină apă din vadra ta. 18 [y]Şi
ea-i răspunse: Bea, Domnul meu! şi
ea îndată dând vadra sa jos, o luă în
mână, şi-i dete să bea. Şi după ce îi
dete lui să bea, îi zise: 19 Şi pentru
cămilele tale voiu scoate, până ce vor
încetà de băut. 20 Şi curând deşer-
tându-şi vadra sa în adăpătoare, alergă
iarăşi la fântână, ca să scoaţă *alta;* şi
scoase pentru toate cămilele lui. 21 Şi
acest om mirându-se de dânsa, tăceà,
voind să cunoască, dacă [z]Domnul a
făcut să prospere calea lui au nu.
22 Şi după ce cămilele încetară de
băut, luă omul acela [a]o verigă de nas de
aur, grea de jumătate de siclu: şi două
brăţare pentru mânile ei, grele de zece
siclii de aur. 23 Şi-*i* zise: A cui fică
eşti tu? Spune-mi, rogu-te! oare nu
este în casa părintelui tău loc, ca noi să
mânem? 24 Şi ea-i răspunse: [b]Eu
sunt fica lui Bethuel, fiul Milchei, pre
care l-a născut ea lui Nahor. 25 Şi ea
îi mai zise: Paie şi nutreţ *sunt* multe
la noi, cum şi loc de mas. 26 Şi omul
acesta se [c]închină şi se prosternă înain-
tea Domnului; 27 Şi zise: [d]Bine-
cuvântat *să fie* Domnul, Dumnezeul
stăpânului meu Abraam, care n'a de-
părtat [e]mila sa şi adevărul său dela
stăpânul meu: pe cale *dreaptă* [f]m'a
condus pre mine Dumnezeu la casa
fraţilor stăpânului meu.
28 Şi fecioara alergă şi spuse în casa
mumei sale aceste întâmplări. 29 Şi
Rebeca aveà un frate cu numele [g]La-
ban, şi Laban alergă la acel om afară
la fântână. 30 Şi după ce văzù el ve-
riga de nas şi brăţarele la mânile su-
rorei sale, şi după ce auzì cuvintele
Rebecei, sora sa, care zicea: Omul acela
aşà mi-a vorbit; el venì la om, şi iată
acesta stà lângă cămilele sale la fântână.
31 Şi *Laban* îi zise: Vino înăuntru,
[h]binecuvântate al Domnului, pentru
ce stai afară? Eu am pregătit casa, şi
loc *este* pentru cămile. 32 Şi omul
întră în casă, şi *Laban* desărcină cămi-
lele, şi [i]dete paie şi nutreţ cămilelor, şi
apă de spălat pentru picioarele lui şi
pentru picioarele oamenilor cari erau cu
dânsul. 33 Şi-i puse lui înainte de
mâncare. Şi el zise: [j]Eu nu voiu mân-

m Ios. 2. 17, 20. n Vers. 2. o Cap. 27. 43. p Esod. 2. 16. q Vers. 27. r Neem. 1. 11. s Vers. 43. t Cap. 29. 9. u Judc. 6. 17. 37. v Cap. 11. 29. x Cap. 26. 7. y 1 Pet. 3. 8. & 4. 9. z Vers. 12. 56. a Esod. 32. 2. 3. Isa. 3. 19, 20. 21. b Cap. 22. 23. c Vers. 52. Esod. 4. 31. d Esod. 18. 10. Rut. 4. 14. Luc. 1. 68. e Cap. 32. 10. Ps. 98. 3. f Vers. 48. g Cap. 29. 5. h Cap. 26. 29. Ps. 115. 15. i Cap. 43. 24 Iov. 23. 12.

că, până ce nu voiu vorbì cele ce am de
vorbit. Şi *Laban* zise: Vorbeşte!
34 Şi el zise: Eu *sunt* servul lui
Abraam; 35 Şi Domnul [k] a binecuvân-
tat pre stăpânul meu foarte, şi el s'a
mărit; că i-a dat lui oi şi boi, şi aur şi
argint, şi servi şi serve, cămile şi asini.
36 Şi Sara, femeia stăpânului meu, [l] născù
stăpânului meu fiu la bătrâneţele ei,
şi el dete [m] acestuia toate câte are el.
37 Şi stăpânul meu m'a jurat, zicând:
Tu să nu iei fiului meu femeie din fetele
Cananeilor, într'al căror pământ locu-
esc eu; 38 Ci mai vârtos să mergi
la casa părintelui meu, şi la neamul meu,
si să iei femeie fiului meu. 39 Şi eu
zisei stăpânului meu: Dar poate fecioa-
ra nu va voì să vină cu mine. 40 Şi
el mi-a zis: Domnul, pe a căruia că-
rare umblu eu, va trimite îngerul său
cu tine, şi-ţi va da norocire în calea ta,
ca tu să iei femeie fiului meu din nea-
mul meu şi din casa parintelui meu.
41 Atunci tu vei fi scăpat de jurămân-
tul meu, dacă te vei duce la neamul
meu, şi ei nu-ţi vor da ţie *femeie;* atunci
scăpat vei fi de jurământul meu. 42 Şi
venind astăzi la această fântână, am
zis: Domnul, Dumnezeul stăpânului
meu Abraam! dacă voeşti, ca eu să am
noroc în calea pe care umblu, 43 Iată
eu stau lângă această fântână de apă, şi
va fi, ca fecioara care va ieşì ca să
scoată *apă,* şi eu îi voiu zice: Dă-mi,
rogu-te, să beau puţină apă din vadra
ta. 44 Şi ea-mi va răspunde: Bea tu,
şi după aceea şi pentru cămilele tale voiu
scoate; aceea *să fie* femeia pre care
Domnul a hotărât-o pentru fiul stăpâ-
nului meu. 45 Mai înainte de a sfârşì
eu cuvântul *acesta* întru inima mea,
iată Rebeca ieşì, *având* vadra pe umă-
rul său, şi pogorându-se la fântână a
scos *apă;* şi eu i-am zis: Lasă-mă, ro-
gu-te, să beau! 46 Şi ea curând şi-a
dat vadra jos, depe *umerii* ei, şi zise:
Bea tu, şi voiu adăpà şi cămilele tale.
Şi eu am băut, şi ea mi-a adăpat şi că-
milele. 47 Şi eu o întrebai pre ea,
zicând: A cui fică *eşti* tu? şi ea răspunse:
Eu *sunt* fica lui Bethuel, fiul lui Nahor,
pre care i-l-a născut Milcha. Atunci eu
îi pusei veriga aceasta la nasul ei, şi
brăţarele la mânile ei. 48 Şi eu mă
închinai şi mă prosternăi înaintea
Domnului, şi binecuvântai pre Dom-
nul Dumnezeul lui Abraam, al stăpânu-
lui meu, carele m'a condus pe cale
dreaptă, ca eu să iau pentru fiul stăpâ-
nului meu pre fata fratelui lui. 49 Şi
acum dacă vreţi să arătaţi dragoste şi
credinţă către stăpânul meu, spuneţi-
mi; şi dacă nu, spuneţi-mi, ca să mă
întorc spre dreapta sau spre stânga.
50 Şi Laban şi Bethuel răspunseră,
zicând: [n] Acest lucru a ieşit dela Dom-
nul, noi nu-ţi putem spune nici rău
nici bine. 51 Iată Rebeca înaintea ta,
ia-*o*, şi te du *cu dânsa*, şi să fie femeie
fiului stăpânului tău, dupre cum a vor-
bit Domnul. 52 Şi auzind servul lui
Abraam cuvintele lor, se prosternă
până la pământ înaintea Domnului.
53 Şi servul scoase [o] scule de argint şi
scule de aur şi vestminte, şi le *dete* Re-
becei, şi [p] lucruri preţioase dete el frate-
lui ei şi mumei ei.
54 Şi mâncară şi băură, el şi oame-
nii cari *erau* cu dânsul, şi maseră *acolo.*
Şi sculându-se de dimineaţă, zise *ser-
vul:* Lăsaţi-mă să plec la stăpânul meu.
55 Şi fratele *Rebecei* şi muma ei ziseră:
Să mai rămână cu noi copila încă câte-
va zile, *cel puţin* zece, apoi să meargă.
56 Şi el zise lor: Nu mă opriţi, de-
oarece Domnul a norocit calea mea:
lăsaţi-mă să merg la stăpânul meu.
57 Şi ei îi ziseră: Să chemăm fata, şi
să-i întrebăm voia din chiar gura ei.
58 Şi chemară pre Rebeca, şi-i ziseră:
Vrei tu să mergi cu omul acesta? şi ea
răspunse: Merg! 59 Astfel lăsară ei
pre Rebeca, sora lor, şi pre doica ei,
să meargă cu servul lui Abraam şi cu

k Vers. 1. | m Cap. 21. 10. | n Ps. 118. 23. | Mat. 21. 42. | Marc. 12 11. | o Esod. 3. 22. & | 11. 2. & 12. 35. | p Ezra 1. 6.
l Cap. 21. 2.

oamenii lui. 60 Și ei binecuvântară
pre Rebeca, și-i ziseră: Tu sora noastră,
tu, să te immulțești întru mii de zeci de
mii, și semința ta să stăpânească por-
țile inamicilor lor.
61 Și sculându-se Rebeca și servele
ei, se suiră pe cămile, și se duseră după
omul acela. Și servul luând pre Rebeca,
plecară. 62 Și Isaac se întorceà dela
[q]fântâna Lahai-Roi: că el locuià în pă-
mântul despre miazăzi. 63 Că Isaac
ieșià la câmp, ca [r]să cugete de către
seară: și râdicându-și el ochii săi, se
uită, și iată cămilele veniau. 64 Dar și
Rebeca înălțându-și ochii săi, văzù pre
Isaac, și sărì jos depe cămilă; 65 Că
ea zisese către serv: Cine *este* bărbatul
acela, carele vine pe câmp înaintea noas-
tră? Și servul *îi* zisese: Acesta *este* stă-
pânul meu: atunci ea își luă vălul și se
acoperì. 66 Și servul spuse lui Isaac
toate lucrurile câte a făcut. 67 Și Isaac
duse *pre Rebeca* în cortul Sarei, muma
lui, și el luă pre Rebeca de femeie, și o
iubì. Și Isaac se mângâè de *moartea*
mumei sale.

Căsătoria a doua a lui Abraam.

25 Iar Abraam își luă altă femeie și
numele ei *erà* Ketura. 2 Și
[a]aceasta îi născù pre Zimran, și pre
Iokșan, și pre Medan, și pre Madian, și
pre Ișbak și pre Șua. 3 Și Iokșan năs-
cù pre Șeba și pre Dedan. 4 Și fiii lui
Dedan au fost: Așurim, Letușim și
Leumim. Și fiii lui Madian: Efa, și Efer,
și Enoc, și Abidah și Eldaa. Toți aceș-
tia *au fost* fiii din Ketura. 5 Și [b]Ab-
raam dete toată averea sa lui Isaac.
6 Și fiilor din concubinele sale le dete
Abraam daruri; și încă trăind [c]el, îi des-
părțì de fiul său Isaac, *trimițându-i*
spre răsărit în [d]partea răsăritului.

Moartea și îmmormântarea lui Abraam.

7 Și acestea sunt zilele anilor lui Ab-
raam, câți a trăit: o sută șaptezeci și
cinci de ani. 8 Și Abraam dându-și
sufletul, [e]murì întru bătrâneță fericită,
bătrân și sătul de *vieață,* și [f]fu adaos
la poporul său. 9 Și-l immormântară
Isaac și Ișmael, [g]fiii lui, în peștera dela
Machpela, în țarina lui Efron, fiul lui
Zohar Heteul, cea față în față cu Mamre:
10 [h]Țarina, care o cumpără Abraam dela
fiii lui Het. [i]Acolo dar fu îmmormântat
Abraam și Sara, femeia sa. 11 Și după
ce murì Abraam, binecuvântă Dumnezeu
pre Isaac, fiul său: Și Isaac locuià lângă
[j]fântâna Lahai-Roi.

Urmașii lui Ișmael.

12 Și acestea *sunt* generațiunile lui
Ișmael, fiul lui Abraam, [k]pre care l-a
născut lui Abraam Agara Egipteanca,
serva Sarei. 13 Și [l]acestea *sunt* nu-
mele fiilor lui Ișmael, dupre numele lor,
în generațiunile lor: Întâiu-născutul din
Ișmael Nebaiot, și Kedar, și Adbeel și
Mibsam; 14 Mișma si Duma și Massa;
15 Și Hadar, și Tema, Ietur, Nafiș și
Kedema. 16 Aceștia *au fost* fiii lui
Ișmael, și acestea *sunt* numele lor, *ce li-
s'au dat* dupre satele lor și dupre întă-
riri le lor: [m]douăsprezece căpetenii a
popoarelor lor. 17 Și aceștia *sunt* anii
vieței lui Ișmael: o sută treizeci și
șapte de ani; Și [n]el dându-și sufle-
tul, murì, și fu adaos la poporul său.
18 [o]Și ei locuiră dela Havilah până la
Șur, cel față în față cu Egiptul, în mer-
gerea către Assiria. *Și* el se așeză *acolo*
[p]înaintea tutulor fraților săi.

Isav și Iacob.

19 Și acestea *sunt* generațiunile lui
Isaac, fiul lui Abraam: [q]Abraam născù
pre Isaac; 20 Și Isaac erà de patru-
zeci de ani, când luă de femeie pre Re-
beca, [r]fica lui Bethuel Sirianul din Pa-
dan-Aram, [s]sora lui Laban Sirianul.
21 Și Isaac se rugă lui Dumnezeu pentru
femeia sa, că *erà* stearpă. [t]și Dom-
nul ascultă rugăciunea lui, și [u]Rebeca
femeia lui concepù. 22 Și copiii se lo-
viau între sine în ea. Atunci zise ea:

q Cap. 16. 14. & 25. 11. r Ios. 1. 8. Ps. 1. 2.
Capul 25. a 1 Cron. 1. 32. b Cap. 24. 36. c Cap. 21. 14.
d Judc. 6. 3. e Cap. 15. 15. f Cap. 35. 29. & 49. 33.
g Cap. 35. 29. h Cap. 23. 16. i Cap. 49. 31.
j Cap. 16. 14. k Cap. 16. 15. l 1 Cron. 1. 29.
m Cap. 17. 20. n Vers. 8. o 1 Sam. 15. 7.
p Cap. 16. 12. q Mat. 1. 2. r Cap. 22. 23.
s Cap. 24. 29. t 1 Cron. 5. 20. u Rom. 9. 10.

Dacă așà, pentru ce aceasta? [v]Și merse,
ca să întrebe pre Dumnezeu. 23 Și
Domnul îi răspunse: [x]Două națiuni *sunt*
în pântecele tău, și două popoare se vor
despărțì din sânul tău; și [y]un popor
dintr'acestea va fi mai tare decât celalt,
și [z]cel mai mare va servì celui mai mic.
24 Și când se îndeplinìră zilele ei ca
să nască, iată doi gemeni *erau* în pân-
tecele ei. 25 Și cel d'întâiu ieșì roșu,
[a]preste tot ca o mantie păroasă: și che-
mară numele lui Esau. 26 Și după
dânsul ieșì frate-său, [b]carele cu mâna
sa ținea de călcâiul lui Esau: deaceea
[c]chemară numele lui Iacob. Și Isaac
erà de șasezeci de ani, când *Rebeca îi*
născù *lui* pre aceștia.
27 Și copii crescură mari, și Esau se
făcù bărbat, [d]dibaciu la vânat și plugar;
iar Iacob *erà* om [e]simplu, [f]locuind în
corturi. 28 Și Isaac iubià pre Esau:
căci [g]vânatul *erà* mâncarea lui: [h]și Re-
beca iubià pre Iacob.

Esau își vinde dreptul său de întâiul-născut.

29 Și fierbând Iacob odată o fiertură,
Esau venì dela câmp, fiind foarte oste-
nit. 30 Și Esau zise lui Iacob: Dă-mi,
rogu-te, să mănânc din această *mân-
care* roșie, că *sunt* ostenit. Deaceea fu
chemat numele lui Edom. Și Iacob
zise: vinde-mi astăzi întâiu-nașterea
ta. 31 Și Esau zise: 32 Iată, eu tot
merg spre moarte, ce-mi *mai* folosește
întâiu-nașterea? 33 Și Iacob zise:
Jură-mi acum: și el îi jură; și Esau [i]își
vândù întâiu-nașterea sa lui Iacob.
34 Și Iacob dete lui Esau pâne și fier-
tură de linte, și el mâncă și băù: și
sculându-se, se duse. Așà Esau neso-
cotì întâiu-nașterea *sa*.

Isaac în Gherar e binecuvântat de Dumnezeu.

26 Și se făcù foamete în țară afară
de foametea [a]cea d'întâiu, care
a fost în zilele lui Abraam; și Isaac se
duse la [b]Abimelech, regele Filistenilor
în Gherar.
2 Și i-se arată Domnul, și-i zise: Să
nu te pogori în Egipt, *ci* locuește în
[c]pământul care ți-l voiu spune: 3 [d]Ră-
mâi în pământul acesta, și [e]eu voiu fi cu
tine, și [f]te voiu binecuvântà, căci ție și
seminției tale [g]voiu da toate țările aces-
tea și voiu ține [h]jurământul, care l-am
făcut lui Abraam, părintelui tău. 4 Și
[i]voiu înmulțì sămânța ta, ca stelele ce-
rului, și voiu da seminției tale toate ță-
rile acestea [j]și în sămânța ta se vor
binecuvântà toate popoarele pământului:
5 [k]Pentru că Abraam a ascultat de cu-
vântul meu, și a păzit ceeace i-am dat
de păzit preceptele mele, statutele mele,
și legile mele.

Rebeca e ocrotită de Abimelech.

6 Și Isaac locuì în Gherar. 7 Și
când bărbații locului îl întrebară despre
femeia sa, [l]el răspunse: Soră-mi *este;*
că [m]el se temù a zice, femeie-mi *este;*
ca nu cumva bărbații locului aceluia să-l
ucidă pentru Rebeca, că *erà* [n]frumoasă
la privire. 8 Și petrecând acolo multe
zile, Abimelech, regele Filistenilor, se
uită pe fereastră, și văzù, și iată Isaac
glumià cu femeia sa Rebeca. 9 Și Abi-
melech chemă pre Isaac, și-i zise: Iată,
aceasta femeie-ți *este*, și cum de ai zis:
Soră-mi *este?* Și Isaac îi zise: Pentru că
eu cugetai: Nu cumva să mă ucidă
pentru ea. 10 Și Abimelech zise: Pentru
ce ai făcut tu nouă aceasta? Că puțin a
lipsit, ca unul din popor să se culce cu
femeia ta, și [o]tu să aduci vină asupră-
ne. 11 Și Abimelech poruncì în tot
poporul său, zicând: Cine se [p]va atinge
de omul aceasta sau de femeia lui, să
se omoare.

Averea lui Isaac și certurile.

12 Și Isaac semănă în pământul a-
cela, și culese în acel an [q]însutit: că
Domnul [r]îl binecuvântă pre dânsul.
13 Și acest om [s]se mărì, și el din ce în
ce mergeà, se măriă, până ce fu mare
foarte. 14 Și el aveà turmă de oi și

v 1. Sam. 9. 9.
x Cap. 17. 16.
y 2 Sam. 8. 14.
z Cap. 27. 29.
a Cap. 27. 11, 16, 23.
b Osea 12. 3.
c Cap. 27. 36.
d Cap. 27. 3, 5.
e Iov. 1. 1, 8.
f Ebr. 11. 9.
g Cap. 27. 19, 25. 31.
h Cap. 27. 6.
i Ebr. 12. 16.

Capul 26.
a Cap. 12. 10.
b Cap. 20. 2.
c Cap. 12. 1.
d Ps. 39. 12.
e Cap. 28. 15.
f Cap. 12. 2.
g Cap. 13. 15.
h Ps. 105. 9
i Cap. 15. 5.
j Cap. 12. 3.
k Cap. 22.16.18.
l Cap. 12. 13.
m Prov. 29. 25.
n Cap. 24: 16.
o Cap. 20. 9.
p Ps. 105. 15.
q Mat. 13. 8.
r Iov. 42. 12.
s Cap. 24. 35. Ps. 112. 3.

cireadă de boi, și mare număr de servi;
și Filistenii [t]îl pismuiau: 15 Așà, că
toate fântânele [u]ce le săpaseră servii
părintelui său, încă în zilele părintelui
său Abraam, Filistenii le astupară, um-
plându-le cu pământ. 16 Ba și Abi-
melech zise lui Isaac: Du-te dela noi,
că [v]tu te-ai făcut cu mult mai tare de-
cât noi.

17 Și Isaac plecă de acolo, și tăbă-
rîră în valea Gherar, și locuià acolo.
18 Și Isaac iarăși destupă fântânele de
apă, cari au fost săpate în zilele lui Ab-
raam, părintelui său, și pre care Filis-
tenii le astupaseră după moartea lui Ab-
raam: [x]și el le dete tot acelaș nume,
cu care le-a numit părintele său.

19 Și servii lui Isaac săpară în *acea*
vale și aflară acolo fântână de apă vie.
20 Și păstorii din Gherar [y]se certară
cu păstorii lui Isaac, și ziseră: Apa *este*
a noastră; Și chemă numele fântânei
aceleia Esec: căci ei se certară cu dân-
sul. 21 Și ei săpară altă fântână,
și se gâlceviră și pentru aceasta, și Isaac
o numì Sitna.

22 Și mutându-se el de acolo, săpă
o altă fântână, pentru care nu se sfă-
diră; și el acesteia îi dete numele Re-
hobot, și zise: Acum ni-a dat nouă
Domnul *loc* larg, [z]și noi vom crește in
acest pământ.

23 Și el se suì de acolo la Beer-Șeba.
24 Și Domnul i-se arătă lui în noaptea
aceea, și-*i* zise: [a]Eu *sunt* Dumnezeul
părintelui tău Abraam, [b]nu te teme! că
[c]eu cu tine *sunt*, că eu te voiu binecu-
vântà, și voiu îmmulțì seminția ta, pentru
Abraam servul meu. 25 el [d]zidì acolo
altar, și [e]chemă numele lui Dumnezeu;
și întinzându-și acolo cortul, servii lui
Isaac săpară o fântână.

26 Și Abimelech venì din Gherar la
dânsul cu Ahusat, amicul său, și [f]Pichol,
capul armatei sale. 26 Și Isaac le zise
lor: Pentru ce ați venit la mine? căci
[g]voi pre mine m'ați urât, și [h]m'ați alun-
gat dela voi. 28 Și ei ziseră: Noi bine
vedem, că Domnul [i]este cu tine, de-
aceea am zis: Să fie jurământ între noi,
adică între noi și între tine, și să facem
legământ cu tine: 29 Că tu nouă nu
ne vei face nici un rău, precum nici noi
nu ne-am atins de tine, și precum ți-am
făcut numai bine, și te-am lăsat să ieși
în pace; [j]tu carele acum *ești* binecuvân-
tat de Domnul. 30 Și *Isaac* făcù lor
ospățuri, și ei mâncară și beură. 31 Și
sculându-se de dimineață, jurară unul
altuia: și Isaac îi demise, și ei se du-
seră dela dânsul în pace.

32 Și se întâmplă, că în ziua aceea
servii lui Isaac veniră și-i spuseră des-
pre fântâna, care au săpat, și-i ziseră:
Am aflat apă. 33 Și el chemă numele ei
Șeba: de aceea numele cetății aceleia
este Beer-Șeba până în ziua de astăzi.

Întâia căsătorie a lui Esau.

34 Și când fu Esau de patruzeci de
ani, luă de femeie pre Iudita, fiica lui Beeri
Heteul, și pre Bașema, fiica lui Elon He-
teul. 35 Și acestea aduseră *multă* a-
mărăciune de suflet lui Isaac și Rebecei.

Iacob primește cu vicleșug binecuvântarea de întâiul-născut.

27 Și după ce Isaac îmbătrânì, și
[a]ochii lui se întunecară, de nu mai
puteà vedeà, chemă el pre Esau, fiul său,
cel mai mare, și-i zise: Fiul meu! și
acesta îi zise: Iată-mă. 2 Și *Isaac* îi
zise: Iată eu am îmbătrânit, și [b]nu știu
ziua morții mele. 3 [c]Acum dară ia-ți,
rogu-te, armele tale, tolba ta și arcul tău,
și ieși la câmp și-mi prinde ceva vânat.
4 Și-mi gătește bucate gustoase după-
cum iubesc eu, și mi le adă, ca să mă-
nânc, ca sufletul meu [d]să te binecuvin-
teze înainte de a murì. 5 Iar Rebeca
auzì când vorbì Isaac către fiul său Esau.
Și Esau se duse la câmp ca să găsească
și să aducă vânat *părintelui său.*

6 Și Rebeca zise lui Iacob, fiul ei:
Iată eu auzii pre părintele tău, vorbind
cu Esau fratele tău, zicând: Adă-mi mie

t Eccl. 4. 4.
u Cap. 21. 30.
v Esod. 1. 9.
x Cap. 21. 31.
y Cap. 21. 25.
z Cap. 17. 6.
a Cap. 17. 7. Fapt. 7. 32.
b Cap. 15. 1.
c Vers. 3, 4.
d Cap. 12. 7.
e Ps. 116. 17.
f Cap. 21. 22.
g Iudc. 11. 7.
h Vers. 16.
i Cap. 21.22.23.
j Ps. 115. 15.

Capul 27.
a 1 Sam. 3. 2.
b Prov. 27. 1.
c Cap. 25.27.28.
d Vers. 27. Cap. 48. 9. 5.

vânat și găteşte-mi bucate gustoase, ca
să mănânc, și să te binecuvântez înain-
tea Domnului, mai înainte de a murì.
8 Și acum, fiul meu! ascultă cuvântul
meu, și *fă* precum îți zic. 9 Du-te la
turma de oi, și adă de acolo doi iezi
buni, și eu voiu pregătì din ei bucate
gustoase pentru părintele tău, precum
iubeşte el. 10 Și tu le vei duce la pă-
rintele tău, ca el să mănânce, si să te
binecuvinteze mai înainte de a murì.

11 Și Iacob zise cătră Rebeca muma-
sa: Iată Esau, fratele meu păros, iar eu
sunt neted. 12 Poate că părintele meu
să mă pipăie, și eu să fiu înaintea lui
ca un înșelător, și voiu atrage asupră-mi
blestem, și nu binecuvântare. 13 Și
muma-sa zise cătră dânsul: Fiul meu,
acel blestem al tău să *fie* asupra mea;
tu ascultă numai de cuvântul meu: du-
te *și*-mi adă, 14 El se duse, și aduse
mumei sale: și muma-sa [e]gătì bucate
gustoase, cum iubià părintele său.

15 Și Rebeca luă [f]vestmintele cele
mai prețioase ale lui Esau, feciorul cel
mai mare, pre care ea le aveà în casă la
sine; și îmbrăcă *cu dânsele* pre Iacob,
fiul ei cel mai mic. 16 Și cu pielea ie-
zilor îi înfășură mânile lui, și gâtul pe
unde erà neted. 17 Și bucatele cele
gustoase și pânea care o făcuse, le dete
în mâna lui Iacob fiului său.

18 Și el întrând la părintele său, îi
zise: Părintele meu! și el răspunse:
Aici sunt! Cine *ești* tu, fiul meu? 19 Și
Iacob zise cătră părintele său: Eu *sunt*
Esau întâiu-născutul tău; făcui cum mi-
ai zis; scoală-te dară, rogu-te, șezi, și
mănâncă din vânatul meu, [g]ca să mă
binecuvinteze sufletul tău. 20 Și Isaac
zise cătră fiul său: Cum ai putut găsì
așà de curând, fiul meu? Și el zise: Dom-
nul Dumnezeul tău mi-*l* aduse înainte.
21 Și Isaac zise cătră Iacob: Apropie-te,
ca să te pipăi, fiul meu! dacă *ești* fiul
meu Esau, au nu. 22 Și Iacob se apro-
piè de Isaac, părintele său, și el îl pipăì,
și zise: Vocea *este* vocea lui Iacob, iar
mânile acestea *sunt* mânile lui Esau.
23 Și el nu-l cunoscù pre dânsul, căci
[h]mânile lui erau păroase, ca mânile fra-
telui său Esau: și-l binecuvântă pre el.
24 Și *mai întâiu* îi zise lui: Au tu ești
fiul meu Esau? Iar el îi zise: Eu *sunt*.
25 Și-*i* zise: Adă-mi să mănânc din vâ-
natul tău, fiul meu, ca să te binecu-
vinteze sufletul meu. Și el îi aduse, și
părintele lui mâncă; și-i mai dete și vin,
și băù. 26 Și Isaac, părintele lui, zise
cătră dânsul: Apropie-te, rogu-te, și mă
sărută, fiul meu. Și el se apropie, și-l
sărută. 27 Și mirosind Isaac mirosul
vestmintelor sale, îl binecuvântă și zise:
Iată, [i]mirosul fiului meu *este* ca și
mirosul unei câmpii pre care Domnul a
binecuvântat-o. 28 [j]Dumnezeu să-ți
dea ție din [k]roua cerului, și din grăsi-
mea pământului, și îndestulare de grâu
și de must: 29 Popoarele să-ți ser-
vească ție, și națiunile să se prosternă
înaintea ta! Să fii stăpân fraților tăi, și
fiii mumei tale să se prosternă înaintea
ta; Blestemat *să fie* cel ce te va bles-
temà, și binecuvântat *să fie* cel ce te va
binecuvântà. 30 Și după ce sfârșì Isaac
de a binecuvântà pre Iacob, și Iacob abià
ieșind dinaintea părintelui său, iată, Esau
fratele lui se întorceà dela vânătoarea
sa. 31 Că gătind și el bucate gustoase,
le aduse părintelui său, și-i zise: Părintele
meu, scoală-te, și mănâncă din vânatul
fiului tău, ca să mă binecuvinteze sufle-
tul tău. 32 Atunci îi zise Isaac părin-
tele său: Cine *ești* tu? iar el răspunse:
Eu *sunt* Esau, întâiu-născutul tău fiu.
33 Atunci spăimântându-se Isaac, tre-
mură foarte, și zise: Cine *este* deci cel ce
prinse vânatul, și-mi aduse, și eu mân-
cai din toate mai înainte de a venì tu,
și eu îl binecuvântai: [l]Și binecuvântat
va și fi. 34 Și auzind Esau cuvintele
părintelui său, [m]strigă cu voce tare și
amărîtă foarte, și zise părintelui său:
Binecuvintează-mă și pre mine, părin-

[e] Vers. 4. 9. [f] Vers. 27. | [g] Vers. 4. | [h] Vers. 16. | [i] Osea 14. 6. | [j] Ebr. 11. 20. | [k] Deut. 33 13. 28. | [l] Cap. 28 3, 4. | [m] Ebr. 12 17.

tele meu! 35 Iar el îi zise: A venit fra-
tele tău cu înșelăciune, și a luat bine-
cuvântarea ta. 36 Atunci zise *Esau:*
Cu tot dreptul se numește el Iacob,
căci acum a doua oară mă înșeală: el
îmi luă întâiu-nașterea, și acum îmi luă
și binecuvântarea. Mai zise el: N'ai păs-
trat și pentru mine vre-o binecuvântare?
37 Și Isaac răspunse lui Esau, și-i
zise: [n]Iată, Domn l-am pus pre el preste
tine, și pre toți frații săi i-am dat lui de
servi, și cu grâu și cu must l-am dă-
ruit pre el: acum ce mai pot face pentru
tine, fiul meu?
38 Și Esau zise părintelui său: Numai
această singură binecuvântare ai tu, pă-
rintele meu? binecuvintează-mă și pre
mine, părintele meu! Și înălțându-și
Esau vocea sa, [o]plânse. 39 Atunci Isaac,
părintele său, îi răspunse, și zise: Iată de-
parte de pământ gras, și de roua cerului
de sus, va fi [p]locuința ta: și cu sabia ta vei
trăi: și fratelui tău [q]vei servi; Dar [r]că va
veni timpul, când făcându-te stăpân, vei
lepădà jugul lui de pe grumazul tău.

Esau caută să ucidă pe fratele său.

41 Și Esau urî pre Iacob pentru
binecuvântarea, cu care părintele său îl
binecuvântase; și zise Esau în inima sa:
Zilele de bocet pentru părintele meu
se apropie; și [s]atunci voiu ucide pre
Iacob fratele meu.
42 Și cuvintele lui Esau, fiul său cel
mai mare, fură spuse Rebecei: și ea tri-
mese să cheme pre Iacob, fiul ei cel mai
mic, și-i zise lui: Iată, Esau fratele tău
vrea să-și [t]răsbune asupra ta, și să te
ucidă. 43 Acum dar, fiul meu, ascultă
vocea mea: scoală-te *și* fugi la Laban
fratele meu, în Haran: 44 Și rămâi la
dânsul, până ce va trece furia fratelui
tău: 45 Până ce va trece mânia fratelui
tău asupra ta, și el va fi uitat cele ce tu
i-ai făcut lui: atunci eu voiu trimite, și
te voiu aduce de acolo. Pentru ce să mă
lipsesc de voi amândoi tot într'o zi.

46 Și Rebeca zise către Isaac: Mi-s'a
urît vieața din cauza acestor fete Hetiene!
Dacă Iacob își va luà de femeie pre vre-
una dintre fetele dintr'această țară,
atunci ce-mi mai folosește vieața?

Fuga lui Iacob la Haran.

28 Deci Isaac chemând pre Iacob
[a]îl binecuvântă, și-i zise: [b]Să
nu-ți iei femeie din fetele lui Canaan:
2 *Ci* [c]scoală-te, și te du în [d]Padan-
Aram, la casa lui [e]Bethuel, părintele
mumei tale: și de acolo iți ia femeie din
fetele lui [f]Laban, fratele mumei tale.
3 [g]Și Dumnezeu cel atotputernic să
te binecuvinteze, să te crească, și să te
îmmulțească, ca să ajungi o adunare de
popoare: 4 Și să-ți dea ție [h]binecuvân-
tarea lui Abraam, ție și seminției tale
cu tine, ca tu să stăpânești pământul
[i]în care petreci acum, pre carele Dum-
nezeu l-a dat lui Abraam. 5 Și Isaac
lăsă pre Iacob, și el plecă la Padam-
Aram, la Laban fiul lui Bethuel Sirianul,
fratele Rebecei, muma lui Iacob și Esau.

Căsătoria a doua a lui Esau.

6 Și Esau văzând, că Isaac binecu-
vântă pre Iacob, și-l trimise la Padan-
Aram, ca să-și ia femeie de acolo: și că
îl binecuvântă, și-i poruncește lui, zi-
când: Să nu-ți iei femeie din fetele lui
Canaan: 7 Și că Iacob ascultă pre pă-
rintele său și pre muma sa, și merse la
Padan-Aram: 8 Și văzând Esau [j]că
fetele lui Canaan *sunt* rele în ochii lui
Isaac părintelui său. 9 Esau se duse
la Ișmael, și pe lângă alte femei ce mai
aveà, luă de femeie pre [k]Mahalat, fata
lui Ișmael, fiul lui Abraam, pre [l]sora
lui Nebaiot.

Iacob vede scara cerului.

10 Și Iacob [m]plecă din Beer-Șeba, și
merse la [n]Haran. 11 Și ajungând la
un loc, rămase acolo preste noapte, că
soarele apusese. Și luând din pietrele
acelui loc, și le puse sub capul său,
și se culcă într'acel loc. 12 Și [o]el visă:

n Sam. 8. 14.
Vers. 29.
o Ebr. 12. 17.
p Vers. 28.
Ebr. 11. 20.
q 2 Sam. 8. 14.
Obad. 18, 19, 20.
r 2 Reg. 8. 20.
s Obad. 10.
t Ps. 64. 5.
—
Capul 28.
a Cap. 27. 33.
b Cap. 24. 3.
c Osea. 12. 12.
d Cap. 25. 20.
e Cap. 22. 23.
f Cap. 24. 29.
g Cap. 17. 1, 6.
h Cap. 12. 2.
i Cap. 17. 8.
j Cap. 24. 3.
k Cap. 36. 3.
l Cap 25. 13.
m Osea 12. 12.
n Fapt. 7. 2.
o Cap. 41. 1.

și iată o scară așezată pe pământ, al că-
reia cap ajungeà la cer. și iată, [p]îngerii
lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe
dânsa. 13 [q]Și iată, Domnul sta dea-
supra *scării*, și zise: [r]Eu *sunt* Domnul
Dumnezeul lui Abraam, părintele tău și
Dumnezeul lui Isaac: [s]pământul pe care
tu dormi, ți-l voiu da ție și seminției
tale. 14 Și [t]seminția ta va fi ca pulbe-
rea pământului, și tu te vei întinde [u]spre
apus, și spre răsărit, și spre miazăzi:
și toate neamurile pământului se vor
binecuvântà întru tine și întru seminția
ta. 15 Și iată, [v]eu cu tine *sunt;* și [x]te
voiu păzì ori încotro vei merge; și [y]te
voiu întoarce la pământul acesta: căci
[z]nu te voiu părăsì, [a]până ce nu voiu
face ceeace ți-am promis.

16 Și Iacob deșteptându-se din som-
nul său zise: Cu adevărat Dumnezeu este
în [b]locul acesta: și eu n'am știut. 17 Și
el temându-se a zis: Cât de înfricoșat *e*
locul acesta! Aceasta nu *este* alta, decât
casa lui Dumnezeu, da, aceasta e poarta
cerului!

Făgăduința lui Iacob la Bethel.

18 Și Iacob sculându-se de dimineață,
luă piatra, care a fost pusă sub capul său,
și [c]o așeză stâlp, [d]și turnă oleiu preste
vârful ei. 19 Și el chemă numele [e]lo-
cului aceluia Bethel, iar numele cetății
erà mai înainte Luz. 20 [f]Și Iacob făcù
vot, zicând: De [g]va fi Dumnezeu cu
mine, și mă va păzì în calea aceasta pe
care eu umblu: de-mi va da [h]pâne să
mănânc, și vestminte să mă îmbrac;
21 Și de [i]mă voiu întoarce cu pace
la casa părintelui meu; [j]atunci Dom-
nul va fi Dumnezeul meu; 22 Și piatra
aceasta, pre care o am pus stâlp, [k]va fi
casa lui Dumnezeu, și [l]din toate câte-mi
vei da mie, zecimea lor ție o voiu dăruì.

Iacob servește lui Laban.

29 Și sculându-se Iacob, [a]merse în
pământul fiilor răsăritului. 2 Și
uitându-se, iată acolo o fântână în câm-
pie și iată trei turme de oi așezate lângă
dânsa: că din fântâna aceea adăpau ei
turmele; și piatra depe gura fântânei
erà mare. 3 Și se adunau acolo toate
turmele, apoi prăvăliau piatra de pe gura
fântânei, și adăpau oile: și iarăși puneau
piatra pe gura fântânei la locul ei. 4 Și
Iacob zise către dânșii: Frații mei, de
unde *sunteți* voi? iar ei răspunseră: Din
Haran suntem. 5 Și le zise lor: Cu-
noașteți pre Laban, fiul lui Nahor? și ei
ziseră: Cunoaștem. Și le zise: [b]Sănătos
este el? iar ei răspunseră: Sănătos: și
iată Rachela, fata lui, vine cu oile. 7 Și
el zise: iată, încă e ziua mare, nu *e* tim-
pul ca să adunați turmele, adăpați oile,
și mergeți de *le* pașteți. 8 Și ei ziseră:
Nu putem, până ce nu se vor aduna toate
turmele, și se va resturnà piatra depe
gura fântânei; că atuncea adăpăm oile.

9 Și vorbind el cu ei, venì [c]Rachela
cu oile părintelui ei, că ea *le* păsteà.
10 Și văzând Iacob pre Rachela, fata lui
Laban, fratele mumei sale; și oile lui
Laban, fratele mumei sale, se apropie
Iacob, și [d]răsturnă piatra depe gura
fântânei, și adăpă oile lui Laban, fratele
mumei sale. 11 Și Iacob [e]sărută pre
Rachela, și râdicându-și vocea lui plân-
se. 12 Și Iacob spuse Rachelei, că el
este [f]fratele părintelui ei, și că el *este*
fiul Rebecei: [g]și ea alergă și spuse pă-
rintelui ei. 13 Și Laban îndată ce auzì
știrea despre Iacob, fiul surorei sale,
[h]îi alergă întru întâmpinare, și-l îmbră-
țișă, și-l sărută, și-l duse în casa sa.
Atunci el spuse lui Laban toate cele în-
tâmplate. 14 Și Laban îi zise: [i]Cu
adevărat, osul meu și carnea mea *ești* tu.
Și el rămase la dânsul o lună de zile.

15 Și Laban zise lui Iacob: Au nu
cumvà, pentru că tu *ești* fratele meu,
îmi vei servì în dar? Spune-mi ce *să-ți*
fie simbria ta? 16 Și Laban *aveà* două
fete; numele celei mai mari *erà* Lea, și
numele celei mai mici Rachela. 17 Și

---

p Ioan 1. 51.
q Cap. 35. 1.
r Cap. 26. 24.
s Cap. 13. 15.
t Cap. 13. 16
u Cap. 13. 14.
v Cap. 12. 3.
x Vers. 20 21.
y Ps. 121 5. 7, 8.
z Cap. 35. 6.
a Deut. 31. 6, 8.
b Num. 23. 19.
c Esod. 3. 5.
d Cap. 31. 13, 45.
e Num. 7. 1.
f Iudc. 1 23, 26.
g Cap. 31. 13.
h Vers. 15.
i 1 Tim. 6. 8.
j Judc. 11. 31.
k Deut. 26. 17.
l Cap. 35. 7, 14.
—

Capul 29.
a Num. 23. 7.
b Cap. 43. 27.
c Esod. 2. 16.
d Esod. 2. 17.
e Cap. 33. 4
f Cap. 13. 8.
g Cap. 24. 28.
h Cap. 24. 29.
i Judc. 9. 2.
2 Sam. 5. 1.

Lea *avea* ochi slabi, iar Rachela erà fru-
moasă la faţă. 18 Şi Iacob iubià pre Ra-
chela, şi-i zise lui: [j]Voiu servì ţie şapte
ani pentru Rachela, fata ta cea mai mică.
19 Şi Laban *îi* răspunse: Mai bine *este*
să ţi-o dau ţie, decât să o dau altui
bărbat: rămâi cu mine. 20 Şi Iacob
[k]servì pentru Rachela şapte ani; şi a-
ceştia părură în ochii lui ca prea puţine
zile, căci o iubià.

Căsătoria lui Iacob.

21 Şi Iacob zise lui Laban: Dă-mi
femeia mea, ca să întru la dânsa; că
zilele mele s'au împlinit. 22 [l]Şi Laban
adună pre toţi bărbaţii locului aceluia,
şi [m]făcù ospăţ. 23 Şi seara el luă pre
fica sa Lea, şi o duse pre dânsa la *Iacob*;
şi acesta intră la dânsa. 24 Şi Laban
dete pre serva sa Zilpa de servă Leei,
ficei sale. 25 Şi făcându-se dimineaţă,
iată, aceasta *erà* Lea. Şi el zise lui La-
ban: Ce-mi făcuşi? au n'am servit eu la
tine pentru Rachela? pentru ce dar m'ai
înşelat? 26 Şi Laban îi răspunse: Nu
se face aşà în locul nostru, ca pre cea mai
mică să o dee înaintea celei mai mari.
[n]Împlineşte-ţi cu aceasta săptămâna,
şi-ţi vom da şi pre cealaltă, pentru ser-
viciul ce-mi vei face încă alţi şapte ani.
28 Şi Iacob făcù aşà, şi-şi împlinì
săptămâna cu aceasta, şi *Laban* îi dete
lui şi pre Rachela, fica sa, de femeie.
29 Şi Laban dete pre serva sa Bilha de
servă Rachelei, ficei sale. 30 Şi *Iacob*
intră şi la Rachela, şi [o]iubià pre Ra-
chela mai mult decât pre Lea. Şi el
servì la dânsul [p]încă alţi şapte ani.
31 Şi [q]văzând Dumnezeu, că Lea
este nesocotită, [r]deşchise matricea ei,
dar Rachela *erà* stearpă. 32 Şi Lea
concepù, şi născù fiu, şi-i chemă nu-
mele lui Ruben, căci ea zise: Domnul
[s]văzù întristarea mea, şi de acum mă
va iubì bărbatul meu. 33 Şi ea iarăşi
concepù, şi născù fiu: Şi zise: Fiindcă
Dumnezeu a auzit, că *sunt* nesoco-
tită, deaceea mi-a dat şi pre acesta.
34 Şi chemă numele lui Simeon. Şi ea
iarăşi concepù, şi născù fiu, şi zise: De
acum bărbatul meu se va alipì de mine,
fiindcă i-am născut trei fii. Deaceea
chemă numele acestuia Levi. 35 Şi ea
iarăşi concepù şi născù fiu, şi zise: As-
tădată voiu lăudà pre Dumnezeu. De-
aceea chemă numele lui Iuda Şi ea în-
cetă de a mai naşte.

Copiii lui Iacob.

30 Şi Rachela văzând că nu [a]face
copii lui Iacob, Rachela [b]pismuì
pre soră-sa, şi zise lui Iacob: Dă-mi
copii! [c]iar de nu, eu mor. 2 Şi Iacob
se aprinse de mânie asupra Rachelei, şi
zise: Nu cumvà [d]*sunt* eu în locul lui
Dumnezeu, care ţi-a oprit fruptul pân-
tecelui? 3 Şi ea zise: Iată [e]serva mea
Bilha! intră la dânsa, [f]ca să nască pe
genunchii mei, şi [g]ca să am copii
printr'însa. 4 Şi ea-i dete lui pre Bilha,
serva sa, [h]de femeie; şi intră la dânsa
Iacob. 5 Şi Bilha concepù, şi născù
lui Iacob fiu. 6 Şi Rachela zise: Dum-
nezeu [i]a fost mie judecător şi a ascultat
vocea mea, şi mi-a dat fiu: pentru aceea
chemă numele lui Dan. 7 Şi Bilha,
serva Rachelei, concepù iarăşi, şi născù
lui Iacob al doilea fiu. 8 Şi zise Ra-
chela: Luptă mare mă luptai în contra
surorei mele, şi o învinsei şi ea chemă
numele lui [j]Neftali.
9 Atunci Lea văzând, că a încetat de
a mai naşte, luă pre Zilpa, serva sa, şi
o [k]dete lui Iacob de femeie. 10 Şi Zilpa,
serva Leei, născù lui Iacob fiu. 11 Şi
Lea zise: Noroc vine: şi ea chemă nu-
mele lui Gad. 12 După aceea Zipla,
serva Leei, mai născù lui Iacob pe al
doilea fiu. 13 Şi Lea zise: Ferice de
mine! căci pre mine [l]mă vor ferici fe-
meile: şi chemă numele lui Asser.
14 Şi Ruben mergând la câmp, în tim-
pul secerişului de grâu, află acolo man-
dragoare, şi le aduse Leei, mumei sale.

j 2 Sam. 3. 14. k Cap. 30. 26. Osea 12. 12. l Judc. 15. 1. m Judc. 14. 10. n Judc. 14. 12. o Vers. 20. p Cap. 30. 26. q Ps. 127. 3. r Cap. 30. 1. s Esod. 3. 7. Ps. 25. 18. & 106. 44.

—

Capul 30. a Cap. 29. 31. b Cap. 37. 11. c Iov. 5. 2. d 1 Sam. 1. 5. e Cap. 16. 2. f Iov. 3. 12. g Cap. 16. 2. h Cap. 16. 3. i Ps. 35. 24. j Mat. 4. 13. k Vers. 4. l Prov. 31. 28.

Și Rachela zise către Lea: [m]Dă-mi,
rogu-te, și mie din mandragoarele fiu-
lui tău. 15 Iar ea-i răspunse: [n]Puțin
este, că mi-ai luat pre bărbatul meu, și
vrei să iei și mandragoarele fiului meu?
Atunci *îi* zise Rachela: Bine dar, culce-
se el cu tine și în noaptea *aceasta* pentru
mandragoarele fiului tău. 16 Iar seara,
când venì Iacob dela câmp, Lea îi ieșì
înainte, și-i zise: Intră la mine, căci te-
am cumpărat cu madragoarele fiului meu.
Și el se culcă cu dânsa și în noaptea
aceea.

17 Și Dumnezeu ascultă pre Lea, și
ea concepù, și născù lui Iacob pre al
cincilea fiu. 18 Și zise Lea: Dumne-
zeu mi-a dat răsplătirea mea, pentru că
eu dădui pre serva mea bărbatului meu.
Și ea chemă numele lui Isahar. Și
Lea concepù iarăși și născù lui Iacob
pre al șaselea fiu. 20 Și Lea zise: *Cu*
dar frumos mă daruì Dumnezeu; acum
bărbatul meu va locuì cu mine, căci
i-am născut lui șase fii! Și ea chemă
numele acestuia [o]Zebulon. 21 Și după
aceasta născù ea fată, și chemă numele
ei Dina.

22 Și Dumnezeu [p]își aduse aminte și
de Rachela, și o ascultă pre ea, și [q]deschi-
se matricea ei. 23 Și ea concepù și
născù fiu, și zise: Dumnezeu ridică *de*
deasupra mea [r]ocara mea. 24 Și nu-
mele lui îl chemă Iosif, zicând: Dum-
nezeu [s]să-mi adaoge și alt fiu.

Bogăția lui Iacob.

25 Și născând Rachela pre Iosif, zise
Iacob către Laban: [t]Lasă-mă ca să mă
duc înapoi [u]la locul meu și la pământul
meu. 26 Dă-mi femeile mele, [v]pentru
care ți-am servit, și copiii mei, ca să merg;
că tu știi serviciul meu, care ți-l-am făcut.

27 Și Laban îi răspunse: Fie, rogu-
te, ca eu să aflu har înaintea ta! Eu
[x]cunosc bine, că Dumnezeu m'a bine-
cuvântat [y]pentru tine. 28 Și zise: [z]Ho-
tărăște-mi tu simbria ta, și eu ți-*o* voiu da.

29 Și el îi răspunse: [a]tu știi, cum
ți-am servit, și ce au devenit vitele tale
cu mine. 30 Căci erà puțin ce aveai
mai înainte *de a venì* eu la tine, și acum
s'a înmulțit foarte, și Domnul te-a bine-
cuvântat cu venirea mea *la tine.* Și a-
cum când [b]să fac și eu ceva pentru ca-
sa mea?

31 Și *Laban* zise: Ce să-ți dau ție.

Și Iacob răspunse: Nimica să nu-mi
dai: *dar* dacă-mi vei face mie aceasta,
eu iarăși voiu paște oile tale, și ți-*le*
voiu păzì. 32 Eu astăzi voiu trece prin
toată turma ta, despărțind de acolo toată
oaia pestriță și pătată, și tot mielul sein
dintre mei, și *tot aceeace este* pătat și
pestriț între capre: și [c]aceasta să fie
simbria mea. 33 Și așa în viitor [d]drep-
tatea mea va mărturisì pentru mine, când
vei venì, ca *să-mi recunoști* simbria mea:
tot ce nu va fi pestriț și pătat între ca-
pre și sein între mei se va socotì ca furat,
de se va aflà la mine.

34 Și Laban zise: Ei bine! fie dupre
cuvântul tău!

35 Și el în ziua aceea despărțì țapii
cei bălțați și pătați, și toate caprele cele
pestrițe și pătate, toate care *aveau* ceva
alb, și pre tot ce *erà* sein între mei: și
le dete în mânile fiilor săi. 36 Și *La-*
ban puse cale de trei zile între sine și
între Iacob. Și Iacob păsteà oile cele ră-
mase ale lui Laban.

37 Și Iacob luă nuele verzi de plop,
de migdal și de paltin, și despoindu-le
de scoarță, făcù pre ele crestături albe,
de se vedeà albul cel depe nuele. 38 Și
el nuelele, pre care le curățise de scoarță,
le puse înaintea turmelor, în rupturile
de apă și în adăpătoarele, unde veniau
oile să bea, și acestea se înfierbântau,
când veniau să bea. 39 Și concepeau
oile, *uitându-se* la nuele, și fătau bălțate,
pestrițe și pătate. 40 Și Iacob despăr-
țià mieii *aceștia,* și întumà fețele oilor
din turma lui Laban către cele seine și
bălțate: și turmele lui le puneà la o par-
te, și nu le amestecà cu turmele lui La-

---

m Cap. 25. 30. *n* Num. 16. 9. 13. *o* Mat. 4. 13.
p 1 Sam. 1. 19. *q* Cap. 29. 31. *r* 1 Sam. 1. 6.
s Cap. 35. 17. *t* Cap. 24. 54, 56. *u* Cap. 18. 33.
v Cap. 29. 20, 30. *x* Cap. 39. 3, 5.
y Cap. 16. 24. *z* Cap. 29. 15.
a Cap. 31. 6, 38, 39, 40.
b 1 Tim. 5. 8. *c* Cap. 31. 8.
d Ps. 37. 6.

ban. 41 Și a fost, că, decâte ori oile
cele mai tari aveau să conceapă, Iacob
punea nuelele în rupturi, înaintea ochi-
lor oilor, pentru ca ele să conceapă, *ui-
tându-se* la nuele. 42 Și de *erau* oile
mai slabe, el nu punea *nuelele*; și așà
cele slabe deveniau ale lui Laban, iar
cele tari ale lui Iacob. 43 Astfel omul
acesta crescù foarte, și avù multe turme
și servi și serve, și camile și asini.

Fuga lui Iacob cu ai săi.

31 Și auzì *Iacob* cuvintele fiilor lui
Laban, cari ziceau: Iacob a luat
toate ce *avù* părintele nostru, și din ceea-
ce *erà* a părintelui nostru își agonisì el
[a]toată avuția aceasta. 2 Și văzù Iacob
[b]fața lui Laban, și iată, ea nu erà [c]către
dânsul ca ieri și ca alaltăieri.

3 Și Domnul zise către Iacob: [d]În-
toarce-te la pământul tău și la locul
nașterii tale, și eu voiu fi cu tine.

4 Și trimise Iacob și chemă pre Ra-
chela și pre Lea la câmp la turma lui.
5 Și le zise: [e]Eu văd, că fața părintelui
nostru, nu mai *este* către mine ca ieri și
alaltăieri. Dar Dumnezeul părintelui
meu [f]a fost cu mine; 6 Și [g]voi știți,
că eu servii părintelui vostru cu toată
puterea mea: 7 Și părintele vostru
m'a înșelat, [h]și mi-a schimbat simbria
mea [i]de zeceori: însă Dumnezeu [j]nu-l
lăsă pre dânsul să-mi facă *nici* un rău:
8 Când îmi zise el: [k]Cele pestrițe vor
fi simbria ta, atunci toată turma fătă
pestrițe: și când zise el: Cele bălțate
vor fi simbria ta; atunci toate oile fătară
bălțate. 9 Și așà Dumnezeu [l]luă tur-
mele părintelui vostru și le dete mie.
10 Și se întâmplă pe timpul conceperii
turmelor, că eu înălțai ochii mei, și
văzuiu în vis: Și iată berbecii, cari săriau
pe turme *erau* bălțați, pestriți și pătați.
11 Atunci [m]îngerul lui Dumnezeu îmi
zise în vis: Iacob! și eu îi zisei:
Iată-mă! 12 Și el zise: Ridică-ți ochii
și vezi: toți berbecii, cari sar pe oi, *sunt*
bălțați, pestriți și pătați: căci [n]eu văd
toate câte-ți face ție Laban. 13 Eu
sunt Dumnezeul din Beth-el, [o]unde ai
uns tu stâlpul, unde tu-mi făcuși mie
vot: acum [p]scoală-te, ieși din acest pă-
mânt, și te întoarce înapoi la pământul
nașterii tale.

14 Și Rachela și Lea răspunseră,
zicând: [q]Oare mai avem noi parte și
moștenire în casa părintelui nostru?
15 Au n'am fost noi de el socotite ca
străine, fiindcă [r]ne-a vândut pre noi?
Da, au nu ne-a mâncat el pre noi și ar-
gintul nostru?.. 16 Căci toată avuția care
o luă Dumnezeu dela părintele nostru,
a noastră *este* și a copiilor noștri. Așa dar
fă toate câte ți-a zis Dumnezeu.

17 Atunci se sculă Iacob, și își puse
copiii săi și femeile sale pe cămile.
18 Și luă de acolo toate vitele sale, și
toate averile sale, pre care le câștigase:
vitele sale pre care le agonisise în Pa-
dan-Aram, ca să meargă la Isaac, părin-
tele seu, în pământul Canaan. 19 Că
Laban s'a fost dus, ca să-și tunză oile.
Și Rachela fură [s]Terafimii părin-
telui ei. 20 Și Iacob amăgì inima
lui Laban, Sirianul: că nu i-a spus, că
el are să fugă. 21 Și așà fugì el cu
toate ale sale, și sculându-se, trecù flu-
viul *Eufrat*, [t]îndreptându-și calea sa
spre muntele Galaad.

Împăcarea cu Laban.

22 Și a treia zi spuseră lui Laban, că
Iacob ar fi fugit. 23 Și el luând pre
[u]rudele sale cu sine, îl urmărì cale de
șapte zile, și-*l* ajunse la muntele Ga-
laad. 24 Dar Dumnezeu [v]se arătă lui
Laban, Sirianul, noaptea în vis, și-i
zise: Ferește-te, ca [x]nu cumvà să vor-
bești cu Iacob nici bine nici rău. 25 Și
Laban ajunse pre Iacob, când Iacob își
întinsese corturile sale pe munte. Și
Laban întinse *pre ale sale* cu rudele
sale în muntele Galaad.

26 Și Laban zise lui Iacob: Ce ai fă-

Capul 31.
a Ps. 49. 16.
b Cap. 4. 5.
c Deut. 28. 54.
d Cap. 28. 15, 20. 21.
e Vers. 2.
f Vers. 3.
g Vers. 38—41.
h Vers. 41.
i Num. 14. 22.
j Cap. 20. 6.
k Cap. 30. 32.
l Vers. 1, 16.
m Cap. 48. 16.
n Esod. 3 7.
o Cap. 28. 18.
p Vers. 3.
q Cap. 2. 24.
r Cap. 29.15, 27.
s Cap. 35. 2.
t Cap. 46. 28.
u Cap. 13. 8.
v Iov. 33. 15. Mat. 1. 20.
x Cap. 24. 50.

cut, de mi-ai înșelat inima, și [y]fetele
mele le-ai dus, ca pre niște prinse în
resbel? 27 Pentru ce fugiși într'as-
cuns, și plecași pe furiș dela mine? și
dece nu mi-ai spus? ca eu să te fi lă-
sat cu bucurie, cu cântece, cu timpane
și cu citare. 28 Și nu m'ai lăsat [z]să
sărut pre nepoții mei și pre ficele mele?
Acum [a]nebunește ai lucrat. 29 Și eu
ași aveà puterea în mână a vă face vouă
rău; însă [b]Dumnezeul părintelui vostru
mi-a vorbit [c]astă noapte, zicând: Fe-
rește-te, ca să nu vorbești cu Iacob nici
bine nici rău. 30 Și acum că ai plecat,
pentru că cu dor ai dorit de casa părin-
telui tău; pentru ce [d]mi-ai furat zeii
mei?

31 Și Iacob răspunse, și zise lui La-
ban; Căci mă temeam, și cugetam
poate că tu vei răpì fetele tale dela
mine? 32 *Dar acela* la care vei aflà
tu zeii tăi [e]să nu trăească. Cercetează
aici în fața rudelor noastre, ce este la
mine din ale tale, și să ți-le iei. Căci
Iacob nu știà, că Rachela îi furase.

33 Atunci Laban întră în cortul lui
Iacob și în cortul Leei, și în cortul
amândoror servelor, și nu găsì. Și ie-
șind din cortul Leei, întră în cortul Ra-
chelei. 34 Iar Rachela luase zeii, și-i
pusese în șeaua unei cămile, și ședeà dea-
supra lor. Iar Laban căută tot cortul,
dar nu găsì. 35 Și *Rachela* zise către
părintele ei: Să nu pară rău domnului
meu! căci nu mă pot [f]sculà înaintea ta,
fiindcă datina femeilor mi-a *sosit*. Și
el căută, și nu găsì Terafimii.

36 Atunci se mâniè Iacob, și se cer-
tă cu Laban, și Iacob răspunse și zise
lui Laban: Care *este* crima mea? care
este păcatul meu, de mă urmărești cu
atâta aprindere? 37 Tu ai căutat toate
lucrurile mele; ce-ai găsit din toate
uneltele casei tale? Pune-le aici îna-
intea fraților mei și a fraților tăi, ca ei să
judece între noi amândoi. 38 În cei
douăzeci de ani, câți am petrecut la
tine, oile tale și caprele tale n'au rămas
sterpe, și berbecii turmelor tale nu
i-am mâncat. 39 [g]Pre cea sfâșiată *de
fiare,* a casă nu ți o-am adus, paguba
aceea eu o-am suferit; tu [h]din mâna
mea cereai orice se furà ziua, și orice
se furà noaptea. 40 *Unde* eram, ziua
mă mâncà căldura, și noaptea gerul, și
somnul fugià din ochii mei. 41 Așà
[i]servii eu douăzeci de ani în casa ta:
patrusprezece ani pentru cele două
fete ale tale, și șase ani pentru vitele
tale; și tu simbria mea mi-ai [j]schim-
bat-o de zeceori. 42 [k]Dacă Dumne-
zeul părintelui meu, Dumnezeul lui
Abraam, și [l]teama lui Isaac, n'ar fi fost
cu mine, tu acum m'ai fi trimes dela
tine cu mâna goală. *Dar* [m]Dumnezeu a
căutat la întristarea mea, și la osteneala
mânilor mele, și deaceea [n]*te* mustră în
noaptea trecută.

43 Și Laban răspunzând lui Iacob,
îi zise: *Aceste* fice *sunt* ficele mele, și
acești fii *sunt* fiii mei, și *aceste* oi *sunt*
oile mele, și tot ce vezi tu *este* al meu.
Și ce mai pot acum face ficelor mele
său fiilor lor, pre cari i-au născut?
44 Acum dar vino [o]să facem legământ,
eu și tu, [p]care să fie de mărturie între
mine și între tine.

45 Atunci Iacob [q]luà o piatră, și o
puse stâlp. 46 Și Iacob zise rudelor
sale: Adunați pietre! și ei adunară pie-
tre, și le făcură movilă; și mâncară
acolo deasupra movilei. 47 Și Laban o
numì: Iegar Sahaduta, iar Iacob o
numì: Galaad.

48 Și Laban zise: [r]Această movilă
să fie astăzi mărturie între mine și între
tine! Deaceea el chemă numele ei Ga-
laad; 49 Și [s]Mișpa, pentru că *La-
ban* zise: Domnul va veghià asupra
mea și asupra ta, când vom fi despărțiți
unul de altul. 50 Dacă tu vei asuprì
pre fetele mele, și dacă vei luà și *alte*
femei afară de fetele mele, *deșì* nu este
nimenea între noi, dară vezi, că Dum-

---

y 1 Sam. 30. 2.
z Rot. 1. 9, 14. Fapt. 20. 37.
a 1 Sam. 13. 13
b Vers. 53.
c Vers. 24.
d Vers. 19.
e Cap. 44. 9.
f Esod. 20. 12.
g Esod. 22. 10. etc.
h Esod. 22. 12.
i Cap. 29. 27,28
j Vers. 7.
k Ps. 124. 1, 2.
l Isa. 8. 13.
m Esod. 3. 7.
n 1 Cron. 12. 17.
o Cap. 26. 28
p Ios. 24. 27.
q Cap. 28. 18.
r Ios. 24. 27.
s Judc. 11. 29.

nezeu *este* martor între mine și între tine.
51 Și mai zise Laban lui Iacob: Iată
această movilă, și iată acest stâlp, care
l-am ridicat între mine și între tine.
52 Această movilă *să fie* mărturie și
acest stâlp *să fie* mărturie, că nici eu
nu voiu trece această movilă la tine:
nici tu nu vei trece această movilă și
acest stâlp la mine, spre a face rău.
53 Dumnezeul lui Abraam, și Dumne-
zeul lui Nahor, [t]să fie judecător între
noi, Dumnezeul părinților lor! Și Iacob
[u]jură pe teama lui Isac, părintele său.
54 Și Iacob junghiè jertfă pe munte,
și chemă pre rudele sale să mănânce
pâne; și ei mâncând pâne, rămaseră
preste noapte în munte. 55 Și a doua
zi, sculându-se Laban de dimineață,
sărută pre nepoții săi și pre fetele sale,
și binecuvântându-i pre ei, se duse. Și
Laban se întoarse la locul său.

Întâlnirea lui Iacob cu îngerii.

32 Și plecă Iacob în calea sa, și [a]în-
gerii lui Dumnezeu îl întâmpi-
nară. Și Iacob îndată ce-i văzù zise:
2 Aceasta *este* [b]oastea lui Dumnezeu:
și chemă numele locului aceluia: Ma-
hanaim.

Frica lui Iacob de Esau.

3 Și Iacob trimise înaintea sa soli la
Esau, fratele său [c]în pământul Seir,
[d]ținutul Edom. 4 Și dându-le lor or-
din, le zise: [e]Așà veți zice către Esau,
Domnul meu: Așà zice Iacob, servul
tău: Eu petrecui la Laban, și rămăsei
până acum: 5 Și [f]agonisii boi și asi-
ni, oi și servi și serve; și *acum* trimit
pre oamenii mei, ca să spună domnului
meu, ca să [g]aflù har în ochii tăi.
6 Și trimișii întorcându-se la Iacob,
ziseră: Noi am mers la fratele tău, la
Esau, și iată, [h]el îți vine întru întâmpi-
nare, și cu dânsul patru sute de bărbați.
7 Și Iacob se temù foarte, și [i]se tur-
bură; și el despărțì pre oamenii, cari
erau cu dânsul, și oile și boii și cămi-
lele, în două cete: 8 Și zise: De va
venì Esau la una din aceste cete, și o
va bate, atunci cealaltă ceată, ce a ră-
mas, să scape.

Rugăciunea lui Iacob.

9 [j]Și Iacob zise: [k]Dumnezeul părin-
telui meu Abraam, și Dumnezeul părin-
telui meu Isaac! Doamne, [l]care mi-ai
zis: Întoarce-te în pământul tău și la
locul nașterii tale, și-ți voiu face ție
bine: 10 Eu sunt mai mic decât cea
mai mică din toate [m]îndurările, și de
tot adevărul care tu le-ai arătat servu-
lui tău; că eu trecui *numai* cu [n]toia-
gul meu preste acest Iordan, și acum
m'am făcut în două cete. 11 [o]Scapă-mă,
rogu-te, din mâna fratelui meu, din mâ-
na lui Esau, că mă tem de dânsul, ca nu
cumva să vină și să mă bată pre mine,
pre [p]mumă împreună cu copiii: 12 Că
[q]tu ai zis: cu adevărat voiu face ție
bine, și voiu face, ca seminția ta să fie
ca nisipul mării, care nu se poate nu-
mără de mulțimea *lui*.

Iacob caută să îmblânzească pe Esau.

13 Și el mase acolo în noaptea aceea,
și luă din tot aceea ce-i căzù în mână,
ca să facă [r]dar lui Esau, fratele său:
14 Capre, două sute: țapi, douăzeci:
oi, douăzeci; și berbeci, douăzeci:
15 Cămile alăptătoare, treizeci, cu mânzii
lor: vaci, patruzeci: și junci, zece:
asine, douăzeci: și asini, zece. 16 Și
el dete în mâna servilor săi toată turma
deosebi: și zise servilor săi: Treceți
înaintea mea, și lăsați câtăva depărtare
între turmă și turmă. 17 Și celui d'în-
tâiu poruncì, zicând: De te va întâlnì
Esau, fratele meu, și te va întrebà, zi-
când: Al cui *ești* tu? și unde mergi? și
pentru cine *sunt* aceste de dinaintea ta?
18 Atunci tu să-i zici: Al servului tău
Iacob: acesta e dar trimis domnului meu
Esau, și iată și el *vine* după noi! 19 Tot
astfel poruncì și celui de al doilea și
celui de al treilea, și tutulor cari mer-
geau după turmele acelea, zicându-le:
Tot cu asemenea cuvinte să vorbiți lui

---

t Cap. 16. 5.
u Cap. 21. 23.

Capul 32.
a Ps. 91. 11.
b Ios. 5. 14.
Luc. 2. 13.
c Cap. 33.14,16.
d Ios. 24. 4.
e Prov. 15. 1.
f Cap. 30. 43.
g Cap. 33. 8. 15.
h Cap. 33. 1.
i Cap. 35. 3.
j Ps. 50. 15.
k Cap. 28. 13.
l Cap. 31. 3, 13.
m Cap. 24. 27.
n Iov. 8. 7.
o Ps. 59. 1. 2.
p Osea 10. 14.
q Cap. 28. 13. 14. 15.
r Prov. 18. 16

Esau, când îl veți întâlnì. 20 Și veți
mai zice: Iată *și* servul tău Iacob *vine*
în urma noastră: Că el zise: Eu voiu
[s]împăcà pre dânsul prin *acest* dar ce
merge înaintea mea, și apoi voiu vedeà
fața lui: poate mă va primì.

Lupta lui Iacob.

21 Și așà darurile trecură înaintea
lui, iar el mase în noaptea aceea în ta-
bără. 22 Și el se sculă în noaptea aceea,
și luă pre cele două femei ale sale, și
pre cele două serve ale sale, și pre cei
unsprezece copii ai săi, și [t]trecù vadul
pârâului Iabbok; 23 Și după ce-i luă
pre ei, și-i trecù acest pârău, apoi trecù
și ce mai aveà.

24 Și Iacob rămase singur: și un om
[u]se luptă cu dânsul până la zori de ziuă:
25 Și văzând *acest om,* că pre Iacob
nu-l poate învinge, îl apucă de [v]încheie-
tura coapsei lui, și se scrintì încheietura
coapsei lui Iacob, pre când se luptà cu
dânsul. 26 Și-i [x]zise *acela:* Lasă-mă,
să mă duc, că se luminează de ziuă.
Iar *Iacob* îi zise: Nu [y]te las, de nu mă
vei binecuvântà.

Numele Israel.

27 Și-i zise: Cum îți *este* numele?
și el îi răspunse: Iacob. 28 Și-i zise:
[z]Numele tău nu se va mai chemà Ia-
cob, ci Israel, că tu te-ai [a]luptat cu
Dumnezeu și [b]cu oameni, și ai în-
vins. 29 Și Iacob întrebă, zicând: Spu-
ne-*mi,* rogu-te, numele tău: și acela
zise: [c]Pentru ce mă întrebi de nu-
mele meu? și el îl binecuvântă acolo.
30 Și Iacob chemă numele acelui loc:
Peniel că, *zise el:* [d]Văzui pre Dum-
nezeu față în față, și s'a mântuit sufletul
meu.

31 Și răsăriă soarele, când treceà el
de Peniel, și el șchiopătà de coapsa sa.
32 Deaceea fiii lui Israel nu mănâncă
nici până în ziua de astăzi mușchiul ner-
vului, care *se află* la încheietura coapsei,
căci *acel om* apucase pre Iacob de muș-
chiul nervului dela încheietura coapsei.

Împăcarea lui Iacob cu Esau.

33 Și Iacob își înălță ochii săi, și să
uită, și iată [a]Esau veniă, și patru
sute de bărbați cu dânsul. Atunci el
își împărțì copiii la Lea, la Rachela și
la cele două serve. 2 Și pre serve cu
copiii lor le puse înainte, și pre Lea cu
copiii ei după aceea, și pre Rachela
cu Iosif în urmă. 3 Și el trecù îna-
intea lor, și de șapte ori se [b]pros-
ternă la pământ până ce ajunse la fra-
tele său.

4 [c]Și Esau alergă spre întâmpinarea
lui, îl îmbrățișă, și [d]căzând pe grumazii
lui îl sărută; și ei plânseră. 5 Și *Esau*
înălțându-și ochii săi, văzù femeile și
copiii, și zise: Ce-ți *sunt* aceștia? Și *Ia-
cob* zise: *Sunt* copiii, [e]pre cari Dum-
nezeu i-i dăruì servului tău. 6 Și apropi-
indu-se și servele cu copiii lor, se pro-
sternară. 7 Și se apropiè și Lea cu
copiii ei, și se prosternară; și la urmă
se apropià Iosif și cu Rachela, și se pro-
sternară și ei.

8 Și *Esau* zise lui *Iacob:* Ce ai să
faci [f]cu toată turma aceea, pre care o
întâlnii? Și el zise: *Aceasta este,* pen-
tru ca să [g]aflù har în ochii domnului meu.
9 Și Esau zise: Eu destul am, fratele
meu, fie al tău ceeace *este* al tău. 10 Și
Iacob zise: Nu! rogu-te! dacă aflai har
în ochii tăi, primește darul meu din mâna
mea; căci [h]văzui fața ta, ca și cum ași
fi văzut fața lui Dumnezeu, și cu bună-
tate m'ai primit. 11 Primește, rogu-te,
[i]darul meu ce ți-s'a adus, că Dum-
nezeu m'a miluit, și eu am de toate.
[j]Și-l silì, și el primì.

12 Și *Esau* zise: Să plecăm, și să mer-
gem, și eu te voiu însoțì. 13 Și *Iacob*
îi zise: Domnul meu știe, că *eu am* copii
tineri, și am asupra mea oi și vaci ce
alăptează, și de le vor silì o zi, ele toate
vor murì. 14 Rogu-mă dar, să treacă
domnul meu înaintea servului său, și eu
voiu venì în urmă încet, dupre pașii tur-
melor ce *sunt* înaintea mea, și dupre

s Prov. 21. 14. t Deut. 3. 16. u Efes. 6. 12. v Mat. 26. 41. x Luc. 24. 28. y Osea 12. 4. z 2 Reg. 17. 34. a Osea 12. 3, 4. b Cap. 25. 31. c Iudc. 13. 18. d Esod. 24. 11. —

Capul 33. a Cap. 32. 6. b Cap. 18. 2. c Cap. 32. 28. d Cap. 45. 14. 15. e Ps. 127. 3. Isa. 8. 18. f Cap. 32. 16. g Cap. 32. 5. h Mat. 18. 10. i Iudc. 1. 15. j 2 Reg. 5. 23.

paşii copiilor, până ce voiu ajunge la
domnul meu [k]în Seir. 15 Şi Esau zise:
Rogu-te ca să las cu tine câţiva din
oamenii *ce sunt* cu mine! şi el răspunse:
Pentru ce aceasta? *Destul*, că eu [l]aflai
har înaintea domnului meu!
16 Şi Esau se reîntoarse în ziua aceea
pe calea sa la Seir.

Iacob se aşează la Sichem.

17 Şi Iacob plecă la [m]Succot, şi pen-
tru sine îşi zidì casă, şi pentru turmele
sale făcù colibi: deaceea se chemă nu-
mele locului aceluia: Succot.
18 Şi Iacob ajunse în [n]pace la cetatea
[o]Şechem, care *este* pământ Canaan, când
se întoarse din Padan-Aram, şi tăbărî
dinaintea cetăţii. 19 Şi [p]cumpără el
din mâna fiilor lui Hemor, părintele lui
Şechem partea din ţarină, pe care îşi
întinse cortul său, pentru o sută Kesite.
20 Şi aşeză acolo altar, pe care-l numì:
El-Elohe-Israel.

Dina şi Sichem.

34 Şi [a]Dina, fica Leei, pe care aceas-
ta o născuse lui Iacob, [b]ieşì ca să
vază pre fetele locului. 2 Şi Şechem,
fiul lui Hemor Heveul, domnitorul ţării,
[c]văzând-o, [d]o luă, se culcă cu dânsa,
şi o umilì. 2 Şi inima lui se alipì de
Dina, fica lui Iacob, şi el iubià pre fată,
vorbindu-i fetei dupre inima ei. 4 Şi
Şechem [e]vorbì părintelui său Hemor,
zicând: Ia-mi pre copila aceasta de fe-
meie. 5 Şi Iacob auzì: că *Şechem* ar fi
pângărit pe Dina, fata sa: şi fiii lui fi-
ind la câmp cu vitele lui, Iacob [f]tăcù
până se întoarseră ei.
6 Şi Hemor, părintele lui Şechem,
merse la Iacob, ca să vorbească cu dân-
sul. 7 Şi fiii lui Iacob veniră dela câmp,
şi dacă auziră, se întristară acei oameni,
şi [g]se aprinseră de mânie foarte, că faptă
[h]de ruşine făcuse el în Israel, culcân-
du-se cu fata lui Iacob; [i]că aceasta nu
se cuvenià să se facă.
8 Şi Hemor le cuvântă lor, zicând:
Inima fiului meu Şechem doreşte de fata
voastră: rogu-vă, daţi-o lui de femeie.
9 Şi vă încuscriţi cu noi: daţi-ne nouă
pre fetele voastre, şi pre fetele noastre
luaţi-le voi: 10 Şi locuiţi cu noi: iată
[j]pământul este înaintea voastră, locui-
ţi-l [k]şi-l străbateţi pre el, şi vă [l]câşti-
gaţi într'însul stăpâniri. 11 Şi Şechem
zise părintelui ei şi fraţilor ei: Să aflù
har înaintea voastră, şi ce-mi veţi zice
da-vă-voiu: 12 Cereţi dela mine [m]preţ
cât de mare, şi daruri de nuntă, da-vă-
voiu cum îmi veţi zice: numai daţi-mi
copila de femeie!
13 Şi fiii lui Iacob răspunseră lui Şe-
chem şi lui Hemor, părintele său, şi le
vorbiră [n]cu vicleşug, căci el pângărise
pre Dina, sora lor. 14 Şi le ziseră lor:
Noi nu putem face lucrul acesta, ca să
dăm pre sora noastră unui bărbat necir-
cumcis, că aceasta de ocară [o]*ar fi* nouă.
15 Dar cu aceasta putem să ne învoim cu
voi, dacă şi voi vă veţi asemănà nouă,
şi veţi circumcide pre toţi cei de parte
bărbătească dintre voi. 16 Atunci noi
da-vom fetele noastre vouă, şi pre ale
voastre luà-le-vom pentru noi, şi locui-
vom cu voi împreună, şi fi-vom un
popor.
17 Şi de nu ne veţi ascultà, ca să vă
circumcideţi, noi ne vom luà fata noastră,
şi vom plecà.
18 Şi plăcură aceste cuvinte lui He-
mor şi lui Şechem, fiul lui Hemor. 19 Şi
tânărul nu întârziè să facă acel lucru:
că lui îi plăceà fata lui Iacob, şi el *erà*
cel mai mărit decât toţi acei din casa
părintelui său. 20 Şi Hemor şi Şechem
fiul său veniră la poarta cetăţii lor, şi
vorbiră către oamenii cetăţii lor, zicând:
21 Aceşti oameni *sunt* de pace, să locuească
cu noi *acest* pământ, şi să-l străbată; şi
iată pământul deschis este de amândouă
laturile pentru dânşii; noi vom luà pre
fetele lor de femei, şi lor le vom da pre
ale noastre. 22 Dar numai cu aceasta
consimt bărbaţii a locuì cu noi împreună,
şi să fim un popor, dacă toată partea

k Cap. 32. 3. l Cap. 34. 11. m Ios. 13. 27. | n Ioan. 3. 23. o Ios. 24. 1. p Ios. 24. 32. | Capul 34. a Cap. 30. 21. b Tit. 2. 5. | c Judc. 14. 1. d Cap. 20. 2. e Judc. 14. 2. | f 1 Sam. 10. 27. g 2 Sam. 13. 21. h Ios. 7. 15. | i 2 Sam. 13 12. j Cap. 13. 9. k Cap. 42. 34. | l Cap. 47. 27. m Esod. 22. 16, 17. | n 2 Sam. 13. 24, etc. o Ios. 5. 9.

bărbătească dintre noi se va circumcide,
cum *sunt* și ei circumciși. 23 Turmele
lor și averea lor și toate vitele lor, au
nu *vor fi* ale noastre? numai să ne în-
voim cu ei. și vor locuì cu noi împreună.
24 Și toţi cei ce ieșiră pe poarta cetăţii
lui. ascultară de Hemor și de Șechem,
fiul său. și se circumcise toată partea
bărbătească. toţi cei ce ieșiau pe poarta
cetăţii lui.

Măcelul dela Sichem.

25 Și a treia zi, când erau în durere,
doi din fiii lui Iacob, Simeon și Levi,
fraţii Dinei, luară fiecare sabia sa, și în-
trară cu îndrăsneală în cetate. și uciseră
toată partea bărbătească. 26 Și uciseră
ei și pre Hemor și pre Șechem, fiul său,
cu ascuţitul sabiei, și luară pre Dina din
casa lui Șechem, și se duseră: 27 *Și*
fiii lui Iacob se aruncară asupra celor
uciși, și prădară cetatea, căci ei pângă-
riră pre sora lor. 28 *Și* le luară oile
și vitele și asinii lor. și tot ce *erà* în ce-
tate și pre câmp. 29 Și luară toate ave-
rile lor; și pre copiii lor și femeile lor
le robiră; și prădară tot ce erà în ca-
sele lor.

30 Și Iacob zise lui Simeon și lui
Levi: Voi foarte m'aţi turburat, făcân-
du-mă urât locuitorilor pământului a-
cestuia, Canaaneilor și Ferizeilor; și eu
puţin fiind cu numărul, și ei adunându-
se asupră-mi mă vor bate, și mă vor
pierde pre mine și casa mea. 31 Iar
ei ziseră: *Se cuvenià oare* să facă cu
sora noastră ca cu o meritrice?

Iacob la Beth-el.

35 Și Dumnezeu zise lui Iacob: Scoa-
lă-te. suie-te la [a]Beth-el, și locu-
ește acolo; și fă acolo altar lui Dumne-
zeu, [b]celui ce s'a arătat ţie, [c]când ai
fugit dinaintea fratelui tău Esau. 2 Și
zise Iacob către [d]casa sa și către toţi cei-
ce *erau* cu dânsul: Lepădaţi pre [e]zeii
cei străini. cari *sunt* în mijlocul vostru,
[f]vă curăţiţi, și vă schimbaţi vestmintele
voastre. 3 Și sculându-ne să ne suim
la Beth-el, ca eu să fac acolo altar lui
Dumnezeu, [g]care m'a ascultat în ziua
necazului meu, [h]și a fost cu mine în ca-
lea care am umblat. 4 Și ei dădură lui
Iacob pre toţi zeii cei străini câţi *erau* în
mânile lor, și [i]cerceii cari *erau* în ure-
chile lor, Și Iacob îi ascunse sub un
[j]stejar lângă Șechem. 5 Și ei plecară:
și fu [k]spaima lui Dumnezeu pe cetăţile
cele de prin prejurul lor. și nu urmăriră
pre fiii lui Iacob.

6 Și Iacob și toată mulţimea ce *erà*
cu dânsul ajunseră la [l]Luz, care *este*
în pământul Canaan, și *acum se chea-
mă* Beth-el. 7 Și [m]zidì acolo altar.
și locul acela îl chemă El-Beth-el, că
[n]acolo Dumnezeu i-se arătă lui, când
fugì el de dinaintea fratelui său.

8 Acolo murì [o]Debora, doica Rebecei;
și fu îmmormântată mai jos de Beth-el.
sub un stejar. și-l numì pre el: Alon-
Bacut.

9 Și [p]Dumnezeu iarăși se arătă lui
Iacob, când se întorceà el din Padan-
Aram, și-l binecuvântă. 10 Și Dumne-
zeu zise către dânsul: [q]Numele tău *este*
Iacob; *dar* numele tău nu se va mai
chemà Iacob; [r]ci Israel va fi numele
tău. Așà chemă numele lui: Israel. 11 Și
Dumnezeu îi zise lui: [s]Eu *sunt* Dum-
nezeul cel atotputernic: Crește și te
îmmulţește; [t]popor, și mulţime de po-
poare să se nască din tine, încă și regi
vor ieșì din coapsele tale: 12 Și pă-
mântul, [u]care l-am dat lui Abraam și lui
Isaac, ţie îl voiu da; și seminţiei tale
după tine voiu da pământul *acela.* 13 Și
Dumnezeu [v]se înălţă dela dânsul din
locul unde vorbise cu dânsul. 14 Și
Iacob [x]puse stâlp într'acel loc, unde
vorbise cu dânsul, stâlp de piatră, și vin
vărsă preste dânsa, și olei turnă dea-
supra. 15 Și Iacob chemă numele lo-
cului aceluia unde vorbise Dumnezeu
cu dânsul [y]Beth-el.

Capul 35.
a Cap. 28. 19.
b Cap. 28. 13.
c Cap. 27. 43.
d Ios. 24. 15.
e Cap. 31. 19,34.
f Esod. 19. 10.
g Cap. 32. 7, 24.
h Cap. 28. 20.
i Osea 2. 13.
j Ios. 24. 26.
k Esod. 15. 16.
l Cap. 28. 19,22.
m Eccl. 5. 4.
n Cap. 28. 13.
o Cap. 24. 59
p Osea 12. 4.
q Cap. 17. 5.
r Cap. 32. 28.
s Cap. 17. 1.
t Cap. 17. 5, 6. 16.
u Cap. 12. 7.
v Cap. 17. 22.
x Cap. 28. 18.
y Cap. 28. 19.

Moartea Rachelii.

16 Și plecară dela Beth-el, și fiind
încă loc până să ajungă la Efrata,
Rachela născù, și avù greutate mare
în naștere. 17 Și născând ea cu greu-
tate, zise moașa: Nu te teme, că și
[z]acesta îți *este* fiu. 18 Și dându-și su-
fletul, (că murià), ea chemă numele
acelui *fiu:* Ben-Oni: iar părintele său
îl numì Beniamin. 19 Și așà murì
[a]Rachela, și fu îmmormântată lângă
calea către [b]Efrata, care *este* Beth-
Lehem. 20 Și Iacob puse stâlp dea-
supra mormântului ei, care *se zice* stâl-
pul mormântului Rachelei, [c]până în ziua
de astăzi.

21 Și Israel plecă, și-și întinse cortul
său dincolo de [d]Migdal-Edar.

Fiii lui Iacob.

22 Și pre când Israel locuià în pă-
mântul acela, a mers Ruben, și [e]se culcă
cu Bilha, concubina părintelui seu: și
Israel auzì *de aceasta.*

23 Și fiii lui Iacob fură doispre-
zece. Fiii Leei: [f]Ruben întâiu-născu-
tul lui Iacob, și Simeon, și Levi, și Iuda,
și Isachar și Zebulon. 24 Fiii Rachelei:
Iosif și Beniamin. 25 Și fiii Bilhei, serva
Rachelei: Dan și Neftali. 26 Și fiii Zil-
pei, serva Leei: Gad și Asser. Aceștia
fură fiii lui Iacob, cari i-se născură lui
în Padan-Aram.

Moartea lui Isaac.

28 Și Iacob venì la Isaac părintele
său *în câmpia* [g]Mamrei, *în* [h]Chiriath-
Arba, care *este* Hebronul, unde au fost
petrecut Abraam și Isaac. 28 Și zilele
lui Isaac au fost: O sută optzeci de ani.
29 Și Isaac, dându-și sufletul, murì, și
[i]fu adaos la poporul său, bătrân și sătul
de zile. Și Esau și Iacob, fiii lui, îl
îmmormântară pre dânsul.

Genealogia lui Esau.

36 Și acestea *sunt* generațiunile lui
Esau, [a]*adecă* Edom: 2 [b]Esau și-a
luat femeile sale dintre fetele Cananei-
lor: pre Ada, fica lui Elon, Heteul: și
pre [c]Oholibama, fica lui Ana, nepoata
lui Zibeon, Heveul: 3 Și pre [d]Bașmat,
fica lui Ișmael, pre sora lui Nebaiot.
4 Și [e]Ada născù lui Esau pre Elifaz:
și Bașmat născù pre Reguel. 5 Și Oho-
libama născù pre Ieus și pre Ialam, și
pre Korah. Aceștia *sunt* fiii lui Esau,
cari i-se născură lui în pământul Canaan.

6 Și Esau își luă femeile sale, și fiii
săi, și fetele sale, și toate sufletele din
casa sa, și turmele sale, și toate vitele
sale, și toată averea sa, care o agonisise
el în pământul Canaan, și se duse în
alt pământ dela fratele seu Iacob. 7 [f]Că
averile lor erau mari foarte, și nu puteau
ei locuì împreună: și [g]locul unde locuiau
nu-i puteà cuprinde pre ei pentru *mul-
țimea* vitelor lor. 8 Și Esau locuì pe
[h]muntele Seir: [i]Esau, carele *se cheamă*
Edom.

9 Și acestea *sunt* generațiunile lui
Esau, părintele Edomeilor, pre muntele
Seir. 10 *Și* acestea *sunt* numele fiilor
lui Esau: [j]Elifaz, fiul Adei, femeia lui
Esau: și Reguel fiul Bașmatei, femeia
lui Esau. 11 Și fiii lui Elifaz fură: Te-
man, Omar, Țefo, Gatam și Kenaz. 12 Și
Timna erà concubina lui Elifaz, fiul lui
Esau: și lui Elifaz îi născù pre [k]Amalek.
Aceștia fură fiii Adei, femeia lui Esau.
13 Și fiii lui Reguel fură acestia: Na-
hath, și Zerah, Șamma și Mizza. 14 Aceș-
tia au fost fiii din Bașmat, femeia lui
Esau. Și aceștia fură fiii Oholibamei,
fica lui Ana, nepoata lui Zibeon, *și* fe-
meia lui Esau, pre cari ea îi născù lui
Esau: Ieuș, Ialam și Korah.

15 Aceștia *sunt* domnitorii din fiii lui
Esau: Din fiii lui Elifaz, întâiu-născu-
tul lui Esau: domnitorul Teman, dom-
nitorul Omar, domnitorul Țefo, domni-
torul Kenaz. 16 Domnitorul Korah,
domnitorul Gatam, și domnitorul Amalek.
Aceștia *sunt* domnitorii din Elifaz, din
pământul Edumeilor. Aceștia fură fiii

---

z 1 Sam. 4. 20.
a Cap. 48. 7.
b Rut. 1. 2.
c 1 Sam. 10. 2.
d Mic. 4. 8.
e 1 Cron. 5. 1.
f Cap. 46. 8.
g Cap. 13. 18
h Ios. 14. 15.
i Cap. 15. 15.
—

Capul 36.
a Cap. 25. 30.
b Cap. 26. 34
c Vers. 25.
d Cap. 28. 9.
e 1 Cron. 1. 35.
f Cap 13. 6, 11.
g Cap. 17. 8.
h Ios. 24. 4.
i Vers. 1.
j 1 Cron. 1. 25. etc.
k Esod. 17. 8,14. 1 Sam. 15. 2, 3, etc.

din Ada. 17 Și aceștia *sunt* domnitorii
din fiii lui Reguel, fiul lui Esau: dom-
nitorul Nahat, domnitorul Zerah, dom-
nitorul Șamma, domnitorul Mizza. Aceș-
tia *sunt* domnitorii din Reguel, în pă-
mântul Edumeilor. Aceștia *fură* fiii din
Bașmat, femeia lui Esau. 18 Și aceștia
sunt domnitorii din fiii Oholibamei, fe-
meiei lui Esau: domnitorul Ieuș, dom-
nitorul Ialam, și domnitorul Korah: a-
ceștia *fură* domnitorii din Oholibama,
fica Anei, femeia lui Esau. 19 Aceștia
sunt fiii lui Esau, și aceștia *sunt* domni-
torii dintre ei. *Esau* este Edom.

20 [l]Aceștia *fură* fiii lui Seir, [m]Horeul,
locuitorii acelui pământ: Lotan și Șobal,
și Zibeon, și Ana, și Dișon, și Eṭer și
Dișan. 21 Aceștia fură domnitorii Ho-
reilor, fiii lui Seir în pământul Edom.
22 Și fiii lui Lotan fură: Hori și He-
mam; și sora lui Lotan, Timna. 23 Și
fiii lui Șobal *fură* aceștia: Alvan și Ma-
nahat, și Ebal, Șefo și Onam. 24 Și fiii
lui Zibeon *fură* aceștia: Aia și Ana. A-
cesta-*i* Ana, care găsì isvoare calde în
pustiu, când păsteà asinii părintelui său
Zibeon. 25 Și fiii lui Ana *fură* aceștia:
Dișan și Oholibama, fica lui Ana. 26 Și
fiii lui Dișan *fură* aceștia: Hemdan și
Esban, și Itran și Cheran. 27 Și fiii lui
Eṭer *fură* aceștia: Bilhan și Zaavan și
Akan. 28 Și fiii lui Dișan *fură* acestia:
Uz și Aran. 29 Aceștia *fură* domnitorii
Horeilor: Domnitorul Lotan, domnitorul
Șobal, domnitorul Zibeon, domnitorul
Ana; domnitorul Dișon, domnitorul Eṭer,
domnitorul Dișan. 30 Aceștia *fură* dom-
nitorii Horeilor, dupre șirul domniei lor
în pământul Seir.

31 [n]Și aceștia *fură* regii, cari dom-
niră în pământul Edomului, mai înainte
de a domnì regi preste fiii lui Israel:
32 Bela, fiul lui Beor, a domnit în Edom:
și numele cetății sale *erà* Dinhaba. 33 Și
murind Bela, în locul lui domnì Iobab,
fiul lui Zerah din Bozra. 34 Și murind
Iobab, în locul lui domnì Hușam din
pământul Temaneilor. 35 Și murind
Hușam în locul lui domnì Hadad, fiul
lui Bedad, care bătù pre Madianiṭi în
câmpia Moabiṭilor; și numele cetății sale
erà Avit. 36 Și murind Hadad, în locul
lui domnì Samla din Masreka. 37 Și
murind Samla, în locul lui domnì Saul
din Rehobot lângă râu. 38 Și murind
Saul, în locul lui domnì Baal-Hanan,
fiul lui Achbor. 39 Și murind Baal-
Hanan, fiul lui Achbor, în locul lui domnì
[o]Hadar; și numele cetății sale *erà* Pahu;
și numele femeiei sale *fu* Mehetabel, fata
Matredei, a fetei lui Mezahab.

40 Și acestea *sunt* numele domnito-
rilor din Esau, dupre ale lor neamuri,
dupre locurile lor, și cu numele lor;
domnitorul Timna, domnitorul Alva,
domnitorul Ietet: 41 Domnitorul Oho-
libama, domnitorul Ela, domnitorul Pi-
non: 42 Domnitorul Kenaz, domnito-
rul Teman, domnitorul Mibsar; 43 Dom-
nitorul Magdiel *și* domnitorul Iram. A-
ceștia *fură* domnitorii din Edom, despre
locuințele lor în pământul stăpânirii lor.
Acesta *este* Esau, părintele Edomeilor.

Visurile lui Iosif.

37 Și Iacob locuì în pământul, [a]unde
a petrecut părintele său ca pri-
beag, în pământul Canaan.

Și aceasta este istoria lui Iacob:

2 Iosif erà de șaptesprezece ani, și
păsteà turmele cu frații săi, *fiind* tânăr
cu fiii Bilhei și ai Zilpei, femeile părin-
telui său. Și Iosif spuneà părintelui său
[b]vorbele cele rele ale lor. 3 Și Israel
iubià pre Iosif mai mult decât pre toți
fiii săi, că el *erà* [c]fiu al bătrânețelor sale;
și-i făcù lui haină pestriță. 4 Și frații
săi văzând, că părintele lor îl iubește
pre el mai mult decât pre toți frații lui,
[d]îl urau, și nici vorbă bună nu puteau
vorbì cu dânsul.

5 Și Iosif visă un vis, și-*l* spuse fra-
ților săi; și *pentru aceasta* ei *îl* urîră și
mai mult. 6 Și el le zise lor: Ascul-
tați, rogu-vă, visul meu, pre care l-am

[l] 1 Cron. 1. 38. [m] Deut. 2. 12. 22. | [n] 1 Cron. 1. 43. [o] 1 Cron. 1. 50. | Capul 37. [a] Cap. 17. 8 | Ebr. 11. 9. | [b] 1 Sam. 2. 22. | 23, 24. | [c] Cap. 44. 20. | [d] Cap. 27. 41.

visat: 7 [e]Iată! noi legam snopi pe
câmp, și iată snopul meu se ridică, și
sta drept: și snopii voștri, încunjurân-
du-*l*, se închinară înaintea snopului
meu. 8 Și frații săi ziseră cătră dân-
sul: Au nu cumvà tu vrei să te faci rege
preste noi, și să domnești preste noi?
Și ei îl urîră și mai mult pentru visurile
lui și pentru cuvintele lui. 9 Și el mai
visă și alt vis, și-l spuse și pre acesta
fraților săi, și zise: Iată mai visai un
vis: și iată [f]soarele și luna și unspre-
zece stele se închinară mie. 10 Și
spunând el aceasta părintelui său și fra-
ților săi, îl mustră părintele său, și-i
zise: Ce fel de vis *este* acesta, pre care-l
visași tu? Nu cumvà să venim noi, eu
și muma ta și [g]frații tăi, să ne ple-
căm ție la pământ? 11 Și [h]frații săi
îl invidiau, iar părintele său [i]ținù *aceste*
cuvinte *întru sine.*

Iosif e vândut și dus în Egipet.

12 Și mergând odinioară frații săi să
pască oile părintelui lor la Șechem,
13 Zise Israel cătră Iosif: Au frații tăi
nu pasc *vite* la Șechem? Vino să te tri-
mit la dânșii. 14 Și el îi zise: Iată-
mă! Și-i zise: Du-te de vezi, dacă frații
tăi și vitele *sunt* bine, și-mi adă cuvânt.
Și-l trimise pre dânsul din valea [j]Hebr-
ron, și el venì la Șechem. 15 Și-l află
pre el un bărbat, și iată el rătăcià pe
câmp, și bărbatul îl întrebă pre el, zi-
când: Ce cauți? 16 Și el răspunse:
Pre frații mei caut: [k]spune-mi, rogu-te,
unde pasc? 17 Și bărbatul zise: Ei
plecară de aici: căci îi auzii zicând: Să
mergem la Dothan. Și Iosif se duse du-
pă frații săi, și-i află la [l]Dothan.

18 Și ei îl văzură de departe. Și până
a nu se apropià el de dânșii, ei [m]făcură
plan viclean în contra lui, ca să-l omoa-
re. 19 Și ei ziceau unul cătră altul:
Iată! Visătorul acela vine: 20 [n]Veniți
dar să-l omorîm, și să-l aruncăm într-
una din aceste cisterne: și vom zice:
Fiara rea l-a mâncat pre dânsul: și vom
vedeà ce vor fi visurile lui. 21 Acestea
auzind-le [o]Ruben, îl scăpă din mânele
lor: căci zise: Să nu îl omorîm pre
dânsul! 22 Și Ruben le zise lor: Să
nu vărsați sânge, *ci*-l aruncați în cisterna
aceasta, cea în pustiu, iar mâna voastră
nu o puneți pe dânsul; căci cercà să-l
scape pre el din mânile lor, și să-l dea
părintelui său.

23 Și Iosif îndată ce ajunse la frații
săi, ei îl desbrăcară de haina sa,
de haina cea pestriță, depe dânsul:
24 Și ei apucându-l, îl aruncară în cis-
ternă: și cisterna *erà* deșeartă, nu erà
apă într'însa. 25 [p]Apoi ei se așezară,
ca să mănânce pâne, și rădicându-și
ochii, se uitară, și iată caravană de
[q]Ișmaeliți venind dela Galaad, și că-
milele lor încărcate de tămâie și de
[r]balsam și de smirnă; și mergeau ca să
le ducă la Egipt. 26 Și Iuda zise cătră
frații săi: Ce folos *nouă* că vom ucide
pre fratele nostru, și-i [s]vom ascunde
sângele său? 27 Veniți să-l vindem pre
el acestor Ișmaeliți, și [t]mânile noastre
să nu fie pe el, că *este* [u]fratele nostru,
[v]carnea noastră; și frații lui îl ascul-
tară. 28 Și trecând bărbații, neguță-
tori [x]Madianiți, ei traseră și scoaseră
pre Iosif din cisternă, [y]și-l vândură Iș-
maeliților cu [z]douăzeci de arginți, și
aceștia duseră pre Iosif în Egipt. 29 Iar
Ruben întorcându-se la cisternă, iată
Iosif nu erà în cisternă; și-și [a]sfâșiè
vestmintele sale. 30 Și el se întoarse
la frații săi, și zise: Băiatul [b]nu este, și
eu unde să mă duc?

Jalea lui Iacob.

31 Atunci ei luară [c]haina lui Iosif, și
junghiind un țap, muiară haina în sân-
ge; 32 Și trimiseră haina cea pestriță,
ca să o ducă părintelui lor, zicând: Acea-
sta aflarăm, cunoaște de *este* haina fiu-
lui tău au nu? 33 Și el o cunoscù, și
zise: Haina fiului meu *este:* O [d]fiară

[e] Cap. 42. 6. 9. [f] Cap. 46. 29. [g] Cap. 27, 29. [h] Fapt. 7. 9. [i] Dan. 7. 28. Luc. 2. 19, 51. [j] Cap. 35. 27. [k] Cânt. 1. 7. [l] 2 Reg. 6. 13. [m] 1 Sam. 19. 1. Ps. 31. 13. Mat. 27. 1. Marc. 14. 1. Ioan 11. 53. [n] Prov. 1. 11. 16. [o] Cap. 42. 22. [p] Prov. 30. 20. [q] Vers. 28. 36. [r] Ier. 8. 22. [s] Iov. 16. 18. [t] 1 Sam. 18. 17. [u] Cap. 42. 21. [v] Cap. 29. 14. [x] Judc. 6. 3. [y] Cap. 45. 4, 5. [z] Mat. 27. 9. [a] Iov. 1. 20. [b] Ier. 31. 15. [c] Vers. 23. [d] Vers. 20.

rea îl mâncă pre dânsul: Iosif *este* sfă-
șiat! 34 Și [e]rupându-și Iacob vestmin-
tele sale, își puse sac preste coapsele lui,
și plânse pre fiul său zile multe. 35 Și
toți fiii săi și toate fetele sale [f]se scu-
lară ca să-l mângăie, iar el refuză mân-
gâiere, zicând: Plângând mă voiu co-
borî la fiul meu în mormânt! Așà îl
plânse pre el părintele său.

36 Și Madianiții îl vândură în Egipt
lui Potifar, dregătorul lui Faraon, capul
gardei domnești.

Păcatul lui Iuda.

38 Și în zilele acelea Iuda se pogorî
dela frații săi, și [a]trase la un
Adulamitean, cu numele Hira. 2 Și
Iuda [b]văzù acolo pre fata unui bărbat
Cananeu, cu numele [c]Șua; și o luă pre
ea *de femeie,* și întră la dânsa. 3 Și ea
concepù, și născù fiu: el chemă numele
lui [d]Er. 4 Și ea iarăși concepù, și
născù fiu, și ea chemă numele lui
[e]Onan. 5 Și ea iarăși concepù, și
născù fiu, și chiemă numele lui [f]Șe-
lah; Și *Iuda* erà la Chesib, când născù
ea pre acesta.

6 Și Iuda [g]luă femeie lui Er întâiu-
născutul său, și numele ei *erà* Tamara.
7 Dar [h]Er întâiu-născutul lui Iuda fu
rău în ochii Domnului [i]și Domnul îl
ucise pre dânsul. 8 Atunci zise Iuda
către Onan: Intră tu la femeia [j]fratelui-
tău, și o ia pre ea dupre datoria de
cumnat, și ridică semânța fratelui tău.
9 Și Onan cunoscând că semânța nu va
fi [k]a lui, de câte ori întrà la femeia
frate-său, își risipià *semânța* pe pământ,
ca el să nu dea semânță fratelui său.
10 Și ceeace făceà el fu rău în ochii
Domnului; și-l omorî și [l]pre dânsul.
11 Și zise Iuda către Tamara, nora sa:
[m]Rămâi văduvă în casa părintelui tău,
până ce Șelah fiul meu va crește mare;
că elziceà: ca nu cumvà și acesta să
moară ca și frații lui. Și Tamara se duse,
și șezù [n]în casa părintelui ei.

12 Și trecând zile multe, murì fata
lui Șua, femeia lui Iuda; și Iuda, după
ce [o]se mângâiè, se suì în Timnat la tun-
zătorii oilor sale, împreună cu Hira
Adulamitul, amicul său. 13 Și oare-
cine spuse Tamarei, zicând: Iată, socrul
tău se suì [p]la Timnat, ca să-și tunză
oile. 14 Atunci ea lepădându-și vest-
mintele văduviei, se acoperì cu vălul, și
se învelì, și [q]șezù în poarta Enainului,
care *se află* în calea către Timna; căci
ea vazù [r]că Șelah se făcù mare, și ea
tot nu-i fu dată lui de femeie. 15 Și
văzând-o Iuda, crezù că *este* meretrice:
că ea își acoperise fața. 16 Și el din
cale se abătù la dânsa, și-i zise: Haide,
voiu să întru la tine: că el nu o știà că
este noră-sa. Și ea îi răspunse: Ce-mi
vei da, ca să întri le mine? 17 El îi
zise: [s]Eu *îți* voiu trimite un ied din
turme. Și ea zise: *fie așà,* de-*mi* vei da
arvună, până ce mi-*l* vei trimite. 18 Și
el zise: Ce arvună să-ți dau? Și ea zise:
Sigilul tău, și lanțul tău, și toiagul tău
care *îl ai* în mână. Și el i-le dete, și
întră la dânsa, și ea rămase grea dela
dânsul. 19 Și după aceea se sculă ea,
se duse, și lepădându-și vălul, se îm-
brăcă *iarăși* în vestmintele sale de vă-
duvie. 20 Și Iuda trimese iedul prin
acel Adulamit, amicul său, ca să-și pri-
mească arvuna din mâna acelei femei, și
n'o mai găsì. 21 Atunci el întrebă pre
oamenii locului aceluia, zicând: Unde
este meretricea, care *ședeà* la Enaim
pe cale? Și ei răspunseră, că n'a fost
aicea meretrice. 22 Și el se întoarse la
Iuda, și zise: Nu o am aflat; ba încă
oamenii locului aceluia mi-au zis, *că*
n'a fost acolo meretrice. 23 Atunci
zise Iuda: Ție-*le,* ca să nu ne facem de
rușine; iată, eu *i*-am trimis iedul, și tu
nu o ai aflat.

24 Și cam după trei luni înștiințară
pre Iuda, zicând: Tamara nora ta a
desfrânat, și iată ea este grea din des-
frânare. Și Iuda zise: Scoateți-o afară,
ca să se ardă. 25 Și ea, scoasă fiind

e Vers. 29. *f* 2 Sam. 12. 17. —
Capul 38. *a* Cap. 19. 3. 2 Reg. 4. 8.
b Cap. 34. 2. *c* 1 Cron. 2. 3. *d* Num. 26. 19.
e Cap. 46. 12. *f* Cap. 46. 12. *g* Cap. 21. 21.
h Cap. 46. 12. *i* 1 Cron. 2. 3. *j* Mat. 22. 24.
k Deut. 25. 6. *l* Num. 26. 19. *m* Rut. 1. 13.
n Lev. 22. 13. *o* 2 Sam. 13. 39. *p* Ios. 15. 10, 57.
q Prov. 7, 12. *r* Vers. 11. 26. *s* Ezec. 16. 33.

afară, trimise la socrul său să-*i* zică: Eu
de acel bărbat *sunt* grea ale cărui *sunt*
lucrurile acestea; și-i mai adaose: cu-
noaște, rogu-te, ale cui *sunt acestea*
sigilul și lanțul și toiagul acesta. Și
Iuda *le* cunoscù, și zise: 26 [t]Ea este
mai dreaptă decât mine: și aceasta mi-o
făcù căci nu o dădui de soție lui Șela,
fiul meu. Și el după aceea nu [u]o mai
cunoscù pre dânsa.
27 Și când *erà* ea să nască, iată ge-
meni erau în pântecele ei. 28 Și năs-
când ea, *unul din ei* scoase mâna *afară*,
și moașa i-o apucă, și legă de ea un fir de
carmesin, și zise: Acesta a ieșit întâiu.
29 Și după ce își trase mâna înapoi, iată
ieșì fratele său; și moașa zise: Ce spăr-
tură ai făcut? *această* spărtură *fie* asupra
ta; și se chemă numele lui [v]Pereț.
30 Și după aceea ieșì fratele său, care
avea la mâna sa *legat* cu firul de car-
mesin și se chemă numele lui Zerah.

Slujba lui Iosif la Potifar.

39 Și Iosif fiind dus în Egipt, [a]Poti-
far dregătorul lui Faraon, și ca-
pul gardei domnești, bărbat Egiptean,
îl [b]cumpără dela Ismaeliți, cari-l adu-
seră pre dânsul acolo. 2 Și [c]Dumne-
zeu erà cu Iosif, și erà om carele pros-
perà *întru toate*: și erà în casa stăpânu-
lui său, a Egipteanului. 3 Și stăpânul
său văzând, că Dumnezeu *este* cu dân-
sul, și că toate câte el făceà, Dumnezeu
le [d]face să prospereze în mânile lui;
4 [e]Aflà Iosif har în ochii lui, și el îi
servià lui. Și-l puse pre dânsul [f]preste
casa sa; și toate câte aveà el le dete în
mâna lui. 5 Și din timpul cel l-a pus
pre el preste casa și preste toate câte
aveà el, [g]Dumnezeu binecuvântă casa
Egipteanului pentru Iosif; și binecuvân-
tarea Domnului erà preste toate ce aveà
el acasă și la câmp. 6 Așà lăsă el în
mânile lui Iosif toate câte aveà, și nu
știà nimic ceeace el aveà, decât numai
pânea care o mâncà. Și Iosif [h]erà fru-
mos la chip, și frumos la față.

Fecioria lui Iosif.

7 Și după acestea femeia stăpânului
său își înălță ochii săi spre Iosif, și-i zise:
[i]Culcă-te cu mine! 8 El însă refuză,
și zise femeiei stăpânului său: Iată stă-
pânul meu nu știe nimic ce *este* în casa *lui*,
ci toate câte le are el, le-a dat în mâna
mea. 9 Nu este mai mare în casa acea-
sta decât mine, și nimic nu mi-a oprit
decât pre tine, fiindcă tu *ești* femeia lui:
[j]cum dară să fac eu acest rău atât de
mare, și [k]să păcătuesc împotriva lui
Dumnezeu? 10 Și ea vorbea cu Iosif
în toate zilele, dară el nu o ascultă, să se
culce lângă dânsa, *nici* să fie cu ea.
11 Și se întâmplă într'una din zile, că
Iosif intră în casă, ca să-și facă lucru-
rile lui, și nefiind nimenea din oamenii
casei în casă, 12 Ea îl [l]apucă de vest-
mânt, și-i zise: culcă-te cu mine! iar
el, lăsându-și vestmântul în mânile ei,
fugì și ieșì afară. 13 Atunci văzând ea,
că el își lăsă vestmântul său în mâna ei,
și fugì afară, 14 Strigă pre oamenii
casei, și le zise lor: Vedeți, el ni-a adus în
casă un bărbat Ebreu, ca să-și bată joc
de noi! El venì la mine, ca să se culce
cu mine; dară eu strigaiu cu voce tare;
15 Și auzând el, că eu înălțaiu vocea și
strigaiu, își lăsă vestmântul său lângă
mine, și fugind ieșì afară. 16 Și ea
ținù vestmântul lui lângă dânsa, până ce
venì stăpânul său în casă. 17 Apoi ea
[m]spuse lui tot acele cuvinte, și zise:
Servul Ebreu, pre care l-ai adus nouă,
venì la mine, și voì să-și bată joc de
mine. 18 Însă, înălțând eu vocea mea
și strigând, își lăsă vestmântul său lângă
mine, și fugì afară.

Iosif în temniță.

19 Și auzind stăpânul său cuvintele
ce i-le spuse femeia sa, zicând: Astfel
îmi făcù servul tău, [n]se aprinse de mâ-
nie. 20 Și stăpânul lui Iosif îl luă pre
dânsul, și-l [o]aruncă *în* [p]închisoare, *în*
locul unde cei închiși ai regelui se ți-
neau, și el erà acolo în închisoare.

t 1 Sam. 24. 17. u Iov. 34, 31. 32. v Mat. 1. 3. | *Capul 39.* a Ps. 105. 17. b Cap. 37. 28. | c 1 Sam. 16. 18 Fapt. 7. 9. d Ps. 1. 3. | e Cap. 18. 3. f Cap. 24. 2 g Cap. 30. 27. | h 1 Sam. 16 12. i 2 Sam. 13. 11. j Prov. 6. 29 32. | k Cap. 20. 6. Ps. 51. 4. l Prov. 7. 13. etc. | m Esod. 23. 1. n Prov. 6. 34. 35. o Ps. 105. 18. | p Cap. 40. 3, 15.

21 Dar Dumnezeu erà cu Iosif, și-și
revărsă îndurarea sa preste dânsul, și
[q]făcù ca el să afle har în ochii mai
marelui închisorii [r]dădù în mânile lui
Iosif pre toți cei închiși, cei din închi-
soare, și toate câte ei făceau acolo, el
erà cel ce *le* făceà. 23 Mai marele în-
chisorii nu mai revedeà nimic din toate
câte *erau* date în mânile lui: că [s]Dum-
nezeu *erà* cu dânsul, și Dumnezeu fă-
ceà ca toate să prospereze câte făceà el.

Iosif tâlcuește visurile la doi întemnițați.

40 Și după acestea [a]cuparul regelui
din Egipt, și pitarul *lui* păcătuiră
contra domnului lor. 2 Și Faraon [b]se
mănià foarte pre amândoi diregătorii
săi, pre mai marele cuparilor și pre mai
marele pitarilor. 3 [c]Și-i puse sub pază,
în casa capului gardei domnești, în în-
chisoare, *în* locul unde *erà* Iosif închis.
4 Și capul gardei domnești însărcină pre
Iosif cu dânșii, și el servià lor.

5 Și fiind ei *câtevà* zile în închisoare,
cuparul și pitarul regelui din Egipt, cari
erau închiși în închisoare, visară amân-
doi vis, fiecare visul său în aceeași
noapte, fiecare dupre însemnarea visu-
lui său. 6 Și Iosif intră la dânșii di-
mineața, și-i căută pre ei, și iată *erau*
foarte triști. 7 Și el întrebă pre dire-
gătorii lui Faraon, cari *erau* cu el în-
chiși în casa domnului lor, zicând: De-
ce fețele voastre *sunt* astăzi triste? 8 Și
ei răspunseră: [d]Noi vis visarăm, și nu
este nimenea, cine se ni-le esplice. Și
Iosif le zise lor: [e]Au esplicările *lor* nu
vin dela Dumnezeu? rogu-vă spuneți-
mi-l.

Visul păharnicului.

9 Și mai marele cuparilor spuse vi-
sul său lui Iosif, și-i zise: În visul meu,
iată! vie *erà* înaintea mea. 10 Și într'a-
cea vie *erau* trei vițe, și germinând ele,
înfloriră și produseră struguri copți.
11 Și cupa lui Faraon *erà* în mâna mea;
și eu luaiu acei struguri, și-i storseiu în
cupa lui Faraon; și cupa o dăduiu în
mâna lui Faraon. 12 Și Iosif îi zise:
[f]Esplicarea visului *este* aceasta: cele
trei vițe [g]*sunt* trei zile. 13 Și încă trei
zile, și Faraon va [h]înălțà capul tău, și
iarăși te va așezà în locul tău, și tu vei
da cupa în mâna lui Faraon, ca și mai
înainte, când erai cuparul său. 14 Dară
[i]adu-ți aminte de mine, când vei fi în
bine, și [j]aibi milă de mine, și fă aminte
de mine la Faraon, și să mă scoți din
această casă. 15 Că eu am fost răpit
din pământul Ebreilor, [k]și nici aici n'am
făcut nimic, ca să fiu pus într'*această*
groapă.

Visul pitarului.

16 Și văzând mai marele pitarilor, că
esplicarea *fu* bună, zise lui Iosif: Și eu
am visat vis; și iată trei panere albe *erau*
pe capul meu. 17 Și în panerul cel
mai deasupra *erau* de tot felul de bu-
cate pentru Faraon, prăjituri alese; și
pasările le mâncau din panerul depe
capul meu. 18 Și Iosif răspunzând zise:
[l]Esplicarea lui *este* aceasta: Cele trei
panere *sunt* trei zile: 19 [m]Încă trei zile
și Faraon va ridicà capul tău, și pre tine
te va spânzurà de lemn, și pasările vor
mâncà carnea de pe tine.

Împlinirea visurilor.

20 Și în ziua a treia, [n]ziua nașterii
lui Faraon, el [o]făcù ospăț tutulor servi-
lor săi: și [p]rădică capul mai marelui
cuparilor și al mai marelui pitarilor, ser-
vii săi. 21 Și pre mai marelui cupari-
lor îl [q]așezà iarăși în păhărnicia lui, și el
[r]dete cupa în mâna lui Faraon. 22 Iar
pre mai marele pitarilor îl [s]spânzură,
după cum le esplică lor Iosif. 23 Dar
mai marele cuparilor nu-și aduse aminte
de Iosif, ci [t]uită de dânsul.

Visurile lui Faraon.

41 Și după doi ani de zile se întâm-
plă, că Faraon visă, și iată el stà
lângă fluviu. 2 Și iată din acel fluviu
se suiau șapte vaci frumoase la vedere,

[q] Esod. 3. 21. Ps. 106. 46. Fapt. 7. 9. 10.
[r] Cap. 40. 3. 4
[s] Vers. 2, 3.
—
Capul 40.
[a] Neem. 1. 11.
[b] Prov. 16. 14.
[c] Cap. 39 20.23.
[d] Cap. 41. 15.
[e] Cap. 41. 16. Dan. 2. 11, 28, 47.
[f] Vers. 18. Dan. 2. 36.
[g] Cap. 41. 26.
[h] 2 Reg. 25. 27.
[i] Luc. 23. 42. Ios. 2. 12
[k] Cap. 39. 20.
[l] Vers. 12.
[m] Vers. 13.
[n] Mat. 14. 6.
[o] Marc. 6. 21.
[p] Mat. 25. 19.
[q] Vers. 13.
[r] Neem. 2. 1.
[s] Vers 19.
[t] Iov. 19. 14.
—

și grase la carne: și păşteau prin mlaș-
tini. 3 Și iată alte șapte vaci se suiau
după acestea din fluviu, urâte la ve-
dere și macre la carne: și stăteau lângă
celelalte vaci pe marginea fluviului.
4 Și vacile cele urâte la vedere și macre,
mâncară pre cele șapte frumoase la ve-
dere și grase. 5 Și se deșteptă Faraon.
Și adormind *iarăși*, visă a două oară: și
iată șapte spice grase și frumoase ieșiau
din un paiu. 6 Și iată *alte* șapte spice
supțiri *și* arse de vântul de răsărit, ră-
săriau după dânsele. 7 Și spicele cele
subțiri înghițiră pre cele șapte spice
grase și pline. Și Faraon se deșteptă, și
iată *erà* vis.

8 Și făcându-se dimineață, [a]spiritul
lui erà turburat, și trimise se cheme pre
toți [b]magii Egiptului și pre toți [c]înțe-
lepții lui: și Faraon le spuse visurile lui:
dar nimenea nu le putù esplicà lui Fa-
raon. 9 Și mai marele cuparilor vorbì
lui Faraon, zicând: Eu astăzi îmi aduc
aminte de păcatele mele: 10 Faraon
[d]se mânie contra servilor săi: [e]pre mine
mă puse supt pază, în casa capului gar-
dei domnești, pre mine și pre mai marele
pitarilor. 11 Și într'o noapte [f]visarăm
câte un vis, eu și el: fiecare dupre însem-
narea visului său noi am visat. 12 Și
erà acolo cu noi un tânăr Ebreu, [g]serv al
capului gardei domnești, căruia noi îi spu-
serăm visurile, și el ni-*le* [h]esplicà fiecă-
ruia dupre însemnarea visului său. 13 Și
[i]cum ne esplicà el, așa ni-se și întâmplă:
pre mine mă așeză iarăși în locul meu,
dar pre acela îl spânzură.

Tâlcuirea lui Iosif.

14 [j]Și Faraon trimise, și chemă pre
Iosif, și ei îl [k]scoaseră curând [l]din tem-
niță: și el, răzându-se și schimbându-și
vestmintele, venì la Faraon. 15 Și Fa-
raon zise lui Iosif: Eu vis am visat, și
nu *este* nimenea care să-l esplice: [m]și
am auzit de tine vorbind, *că* tu înțelegi
a esplicà vis.

16 Și Iosif răspunse lui Faraon, zi-
când: [n]Nu eu: [o]Dumnezeu va răspun-
de lui Faraon ceeace-i va fi de bine.

17 Și Faraon zise lui Iosif: [p]In visul
meu, iată eu stam pe marginea fluviu-
lui: 18 Și iată, se suiau din fluviu
șapte vaci grase la carne și frumoase la
vedere, și păşteau prin mlăștini. 19 Și
iată, după dânsele se suiau din fluviu
alte șapte vaci slabe și urâte la vedere
foarte, și uscate la carne, cum n'am mai
văzut așà de urâte în tot pământul E-
giptului. 20 Și vacile cele uscate și
urâte înghițiră pre cele dintâiu șapte
vaci grase. 21 Și intrară în pântecile
lor, fără să se cunoască că ele au intrat:
căci ele erau tot așa de urâte, ca și mai
înainte. Atunci mă deșteptai. 22 Și
văzui *iarăși* în somn, și iată șapte
spice pline și frumoase ieșiau dintr'un
pai. 23 Și iată *alte* șapte spice sup-
țiri, seci și arse de vântul de răsărit cres-
cură după dânsele. 24 Și spicele cele
seci înghițiră pre cele șapte spice fru-
moase. Și [q]eu *acestea le* spusei magilor,
dară nici unul nu putù să-mi esplice.

25 Și Iosif răspunse lui Faraon: Vi-
sul lui Faraon este unul. [r]Dumnezeu a
arătat lui Faraon cele ce voește să facă:
26 Cele șapte vaci frumoase *sunt* șapte
ani, și cele șapte spice frumoase *sunt*
șapte ani. Visul *este* tot unul. 27 Și
cele șapte vaci macre și urâte, care se
suiau după dânsele, *sunt* șapte ani: și
cele șapte spice deșerte, și arse de vân-
tul de răsărit, sunt [s]șapte ani de foa-
mete. 28 [t]Și aceasta *este* ceeace eu
zisei lui Faraon; că Dumnezeu ceeace
voește să facă, arată lui Faraon. 29 Iată,
vor venì [u]șapte ani, *în care va fi* mare
belșug în tot pământul Egiptului.
30 Și după aceștia [v]vor urmà șapte ani
de foamete, și tot acel belșug va
fi uitat în pământul Egiptului: că foa-
metea [x]va topì toată țara. 31 În-
cât acel belșug nu se va simțì în

Capul 41. a Dan. 2. 1. b Esod. 7. 11, 22. Isa 29. 14. Dan. 1. 20. c Mat. 2. 1. d Cap. 40. 2, 3. e Cap. 39. 20. f Cap. 40. 5. g Cap. 37. 36. h Cap. 40. 12, etc. i Cap. 40. 22. j Ps. 105. 20. k Dan. 2. 25. l 1 Sam. 2. 8. m Ps. 25. 14. n Dan. 2. 30. Fapt. 3. 12. o Cap. 40. 8. p Vers. 1. q Dan. 4. 7. r Dan. 2. 28, 29, 45. s 2 Reg. 8. 1. t Vers. 25. u Vers. 47. v Vers. 54. x Cap. 47. 13.

țară, din cauza foametei *ce va venì* după
dânsa; că *va fi* foarte grea. 32 Iar în-
cât este, că visul s'a arătat lui Faraon
de două ori, *este*, că [y] lucrul acesta *este*
hotărît de Dumnezeu, și că Dumnezeu
curând îl va face. 33 Acum dară să
caute Faraon un bărbat înțelept și
priceput, pre care să-l pună preste pă-
mântul Egiptului. 34 *Aceasta* să facă
Faraon: Să așeze prefecți în țară, și [z] să
ia a cincia parte *de venit* din pământul
Egiptului în cei șapte ani de belșug:
35 Și [a] să adune toate bucatele aces-
tor ani buni ce vor urmà; și să
strângă grâu supt mâna lui Faraon, bu-
cate în *toate* cetățile, și să le păstreze.
36 Și aceste bucate vor fi proviziunea
țării în cei șapte ani de foamete, cari
vor venì în pământul Egiptului; și așà
țara [b] nu se va perde de foame.

Înnălțarea lui Iosif.

37 Și [c] cuvântul acesta plăcù în ochii
lui Faraon și în ochii tuturor servilor
săi. 38 Și Faraon zise către servii săi:
Au doară se va găsì om asemenea aces-
tuia, [d] în care *este* spiritul lui Dumne-
zeu? 39 Și zise Faraon către Iosif:
Fiindcă Dumnezeu ție ți-a descoperit
toate aceste, nimenea nu este priceput și
înțelept ca tine. 40 [e] Tu vei fi mai mare pre-
ste casa mea, și de cuvântul tău va ascultà
tot poporul meu; eu numai cu tronul
voiu fi mai pre sus decât tine. 41 Și
mai zise Faraon lui Iosif: Iată te [f] pun
preste tot pământul Egiptului. 42 Și
Faraon, [g] scoțându-și inelul său din mâ-
nă, îl puse în mâna lui Iosif, și-l [h] îm-
brăcă cu vestmintele de in subțire, [i] puse
lanț de aur la gâtul său. 43 Și-l suì
pre dânsul în carul al doilea dintre ale
sale, și [j] lăsă ca să strige înaintea lui:
Abrech și-l puse pre dânsul [k] preste tot
pământul Egiptului. 44 Și Faraon zise
către Iosif: Eu *sunt* Faraon; și fără
de voia ta nimenea să nu-și miște
mâna sa său piciorul său în tot pămân-
tul Egiptului. 45 Și Faraon chemă
numele lui Iosif: Zafnath-Paaneach și-i
dete de femeie pre Asenath, fata lui Po-
tifera, preotul din On. Și Iosif ieșì *ca să*
vadă pământul Egiptului.
46 Și Iosif aveà treizeci de ani, când
[l] sta înaintea lui Faraon, regele din
Egipt. Și ieșind el dinaintea lui Faraon,
merse prin tot pământul Egiptului.

Îngrijirea lui Iosif pentru Egipt.

47 Și pământul produse *bucate* în cei
șapte ani de fertilitate cu mare bel-
șug. 48 Și *Iosif* în acei șapte ani
strânse toate bucatele câte erau în pă-
mântul Egiptului, și le așeză prin ce-
tăți; bucatele, câte crescură pe câmpul
din prejurul fiecărei cetăți, le puse în-
tr'însa. 49 Iosif dară adună grâu mult
foarte [m] ca nisipul mării, încât încetară
de a-l mai măsurà: că erà fără număr.
50 Și mai înainte de a sosì *întâiul* an
de foamete, [n] lui Iosif se născură doi fii,
pre cari îi născù Asenath, fica lui Potifera,
preotul din On. 51 Și Iosif chemă nu-
mele celui întâiu-născut Manase, căci,
zise el, Dumnezeu mă făcù să uit tot ne-
cazul meu și toată casa părintelui meu.
52 Și chemă numele celui al doilea E-
fraim, căci, *zise el,* Dumnezeu mă făcù să
fiu [o] fertil în pământul întristării mele.
53 Și trecură cei șapte ani de bel-
șug, care au fost în pământul Egiptu-
lui, [p] și începură a venì cei șapte
ani de foamete, [q] după cum prezise Iosif.
54 Și se făcù foamete în toate țările, dară
în tot pământul Egiptului erà pâne.
55 În sfârșit și tot pământul Egiptului
începù a flămânzì, și poporul strigă către
Faraon pentru pâne; și Faraon zise
către toți Egiptenii: Mergeți la Iosif, și
faceți ceeace vă va zice el. 56 Și fă-
cându-se foamete preste toată țara, Iosif
deschise toate grânarele, și [r] vândù *bu-*
cate Egiptenilor; că foametea se făcù ta-
re în pământul Egiptului. 57 Și [s] toate
țările veniau la Egipt, să cumpere grâu
dela Iosif: că foametea erà tare preste
tot pământul.

y Num. 23. 19. z Prov. 6. 6,7,8. a Vers. 48. | b Cap. 47. 15,19. c Ps. 105. 19. d Num. 27. 18. | e Ps. 105. 21,22. f Dan. 6. 3. g Est. 3. 10. | h Est. 8. 15. i Dan. 5. 7, 29. | j Est. 6. 9. k Fapt. 7. 10. | l 1 Sam. 16. 21. m Ps. 78. 27. | n Cap. 46. 20. o Cap. 49. 22. | p Ps. 105. 16. Fapt. 7. 11.

Călătoria întâia a fiilor lui Iacob în Egipt.
42 Și [a]văzând Iacob, că în Egipt este
grâu, zise Iacob către fiii săi: Ce
vă tot uitați unul la altul? 2 Și *le* zise:
Iată, eu auzii, că în Egipt este grâu
de vânzare: pogorîți-vă acolo și ne cum-
părați grâu, ca să [b]trăim și să nu mu-
rim. 3 Și cei zece frați ai lui Iosif se
pogorîră la Egipt, ca să cumpere grâu.
4 Dar pre Beniamin, fratele lui Iosif,
nu-l trimise Iacob cu frații săi: că zicea
el: [c]Să nu i-se întâmple *cevà* nenorocire.
5 Și fiii lui Israel ajunseră *în Egipt,*
ca să cumpere grâu împreună cu cei ce
mai veniseră; că foametea erà [d]în pă-
mântul Canaan. 6 Dar Iosif, *care erà*
guvernator [e]în acea țară, vindeà grâu la
tot poporul pământului. Și veniră frații
lui Iosif, și [f]se prosternară lui *cu* fața
la pământ. 7 Și Iosif văzù pre frații
săi, și-i recunoscù; dar prefăcându-se
dinaintea lor, le vorbì aspru, și le
zise: De unde veniți? Și ei ziseră:
Din pământul Canaan, ca să cumpărăm
grâu. 8 Și Iosif recunoscù pre frații
săi, însă ei nu-l recunoscură pre dânsul.
9 Și Iosif [g]aducându-și aminte de visu-
rile ce visase despre dânșii, le zise lor:
Voi *sunteți* spioni, și ați venit să vedeți
locurile cele slabe ale țării. 10 Și ei
răspunseră lui: Nu doamne: ci servii
tăi au venit să cumpere bucate. 11 Noi
toți *suntem* fiii unui singur om; suntem
oameni onești; servii tăi n'au fost spioni.
11 Și el le zise: Nu *e așà;* ci voi ați
venit să vedeți locurile cele slabe ale
țării. 13 Și ei ziseră: Noi, servii tăi,
doisprezece *eram, toți* frați, fiii unui
singur om în pământul Canaan; Și iată,
cel mai mic *se află* astăzi la părintele
nostru; și unul [h]nu mai *este.* 14 Și
Iosif le zise: Aceasta *este* ceeace v'am
vorbit eu vouă, zicând că *sunteți* spioni.
15 Întru aceasta voi veți fi cercați; [i]Pe
vieața lui Faraon voi nu veți merge de
aici, de nu va venì aici fratele vostru cel
mai mic. 16 Trimiteți pre unul din
voi, ca să aducă pre fratele vostru, și
voi veți rămâneà *aici* închiși, și *prin*
aceasta se vor cercà cuvintele voastre,
dacă vorbiți adevărul: iar de nu, pe
vieața lui Faraon voi *sunteți* spioni.
17 Și-i puse pre ei supt pază trei zile.
18 Apoi a treia zi zise lor Iosif: Aceasta
faceți, ca să trăiți, [j]*că* eu mă tem de
Dumnezeu. 19 De sunteți *oameni* o-
nești, un frate dintre voi să rămână în-
chis în închisoarea unde vă aflați, iar voi
mergeți și duceți grâul pentru trebuința
caselor voastre. 20 Și [k]pre fratele vos-
tru cel mai mic să mi-l aduceți la mine,
ca cuvintele voastre să se adeverească,
și voi să nu muriți: și ei făcură așà.
21 Atunci ziceau unul către altul: [l]Noi
cu adevărat vinovați *suntem* pentru fra-
tele nostru: că văzurăm întristarea su-
fletului său, când se rugà de noi, și nu-l
ascultarăm; [m]pentru aceea nevoia acea-
sta venì preste noi. 22 Și Ruben răs-
punzându-le zise: [n]Au nu v'am vorbit
eu vouă și v'am zis: Nu păcătuiți contra
băiatului? dar voi nu m'ați ascultat:
deaceea, iată sângele lui [o]se cere. 23 Și
ei nu știau că Iosif *îi* înțelege *pre dân-*
șii, că interpretul *erà* între ei. 24 Și
se întoarse dela dânșii, și plânse. Și
iarăși venind la ei, vorbì cu dânșii: și
luând pre Simeon dintre ei, îl legă îna-
intea ochilor lor.
25 Și poruncì Iosif, ca să le umple
sacii lor cu grâu, și argintul lor să li-l
întoarcă, *puindu-l* fiecăruia în sacul
său, și să le dea și merinde pentru cale:
și [p]așà li-se făcù. 26 Și ei încărcând
grâul lor pe asini, plecară de acolo.
27 Și [q]unul din ei deslegându-și sacul,
ca să dea de nutreț asinului său într'o
ospătărie, văzù argintul său, și iată *erà*
în gura sacului. 28 Și zise fraților săi:
Argintul meu mi-se dete înapoi, iată-l
în sacul meu! Și inima lor leșină, încât
ei se cutremurară foarte, zicând unul
către altul: Ce *este* aceasta *ce* făcù Dum-
nezeu cu noi?

Capul 42. | *a* Fapt. 7. 12. | *b* Isa. 38. 1. | *c* Vers. 38. | *d* Fapt. 7. 11. | *e* Cap. 41. 41. | *f* Cap. 37. 7. | *g* Cap. 37. 5, 9. | *h* Cap. 44. 20. | *i* 1 Sam. 1. 26 | *j* Lev. 25. 43. | *k* Vers. 34. | *l* Iov. 36. 8, 9. | *m* Prov. 21. 13. | *n* Cap. 37. 21. | *o* Cap. 9. 5. Ps. 9 12. Luc. 11. 50,51. | *p* Mat. 5. 44. Rom. 12. 17, 20, 21. | *q* Cap. 43. 21.

Întoarcerea fraților.

29 Și ei veniră la Iacob părintele lor în pământul Canaan, și spuseră lui toate câte se întâmplară cu dânșii, zicând: 30 Omul *care este* domnul țării ne [r]vorbì aspru, și ne trată ca pre niște spioni ai țării. 31 Iar noi îi răspunserăm lui: Noi suntem *oameni* onești, nu suntem spioni. 32 Noi *eram* doisprezece frați, fii părintelui nostru; unul nu mai *este,* și cel mai mic *este* astăzi cu părintele nostru în pământul Canaan. 33 Și omul, domnul țării, ni-a zis: [s]Întru aceasta voi ști, că sunteți *oameni* onești: Lăsați pre unul din frații voștri la mine, și luați *grâul pentru* trebuința caselor voastre, și mergeți. 34 Și aduceți la mine pre fratele vostru cel mai mic: atunci eu voiu cunoaște, că voi nu *sunteți* spioni, ci *oameni* onești; *și* eu voiu da vouă pre fratele vostru, și veți străbate în *toată* țara.

35 Și deșertând ei sacii lor, iată legătura argintului fiecăruia *erà* în sacul său; și văzând legătura cu argintul său, ei și părintele lor, se spăimântară. 36 Și Iacob, părintele lor le zise: Voi mă lipsiți *de fii!* Iosif nu mai *este,* Simeon nu mai *este,* și acum vreți și pre Beniamin să mi-l luați? toate au venit asupra mea. 37 Și Ruben zise părintelui său: Pre amândoi fiii mei să-i omori, de nu ți-l voiu aduce pre el înapoi; dămi-l numai în mâna mea, și eu ți-l voiu aduce înapoi. 38 Iar el zise: Fiul meu nu se va pogorî cu voi: că fratele său e mort, și el a rămas singur; și de i s'ar întâmplà vre-o nenorocire pe drumul în carele mergeți, atunci voi căruntețele mele le veți pogorî cu întristare în mormânt.

Călătoria a doua la Egipt cu Beniamin.

43 Și foametea *erà* [a]grea pe pământ. 2 Și a fost, după ce sfârșiră de a mâncà grâul, care-l aduseră din Egipt, le zise părintele lor: Duceți-vă iarăși și cumpărați bucate! 3 Și Iuda vorbì către dânsul, și-i zise: Acel om ne-a asigurat, zicând: Voi fața mea nu o veți vedeà, de nu *va fi* cu voi [b]fratele vostru *cel mai mic.* 4 *Deci* de vei trimite pre fratele nostru cu noi, noi ne vom pogorî, și-ți vom cumpărà bucate: 5 Iar de nu-l vei trimite, nu ne vom pogorî; că omul acela ni-a zis: Voi nu veți vedeà fața mea, de nu *va fi* fratele vostru cu voi. 6 Și Israel zise: 6 Pentru ce mi-ați făcut *astfel* de rău, *de* ați spus omului că mai aveți un frate? 7 Și ei ziseră: Acel om întrebă cu deamănuntul de noi și de familia noastră, zicând: Mai trăește părintele vostru? *Mai* aveți vre-un frate? Și noi îi spuserăm dupre cuvintele acelea; de unde am putut noi ștì, că el ne va zice: Aduceți pre fratele vostru.

8 Și Iuda zise către Israel, părintele său: Trimite pre băiat cu mine, și ne vom sculà și vom merge, ca să trăim și să nu murim, și noi și tu și copiii noștri. 9 Eu răspund pentru dânsul, din mâna mea să-l ceri pre el: [c]de nu ți-l voiu aduce, și nu ți-l voiu pune înaintea ta, vinovat voiu fi către tine *în* toate zilele *vieții mele.* 10 Că dacă nu ne întârziam *atâta,* până acum ne-am fi întors înapoi a doua oară.

11 Și Israel părintele lor le zise: De *este* dară așa, faceți aceasta: luați din cele mai lăudate lucruri ale pământului în sacii voștri, și [d]duceți omului aceluia dar: puțin [e]balsam, puțină miere, și dresuri, și smirnă, curmale și migdale. 12 Și luați din nou argintul în mânile voastre; și argintul [f]care l-ați aflat în gura sacilor voștri duceți-l înapoi în mânile voastre; poate aceasta *s'a făcut din* greșeală. 13 Și luați și pre fratele vostru, și sculându-vă întoarceți-vă la acel om. 14 Și Dumnezeu cel atotputernic să facă ca să aflați har înaintea omului, ca el să remită vouă pre celalalt frate al vostru și pre Beniamin; dară [g]dacă *este* ca eu să fiu lipsit *de fii,* lipsit să fiu.

---

r Vers. 7. | s Vers.15.19,20. | *Capul 43.* | a Cap. 41.54.57. | b Cap. 42.20. | c Cap. 44. 32. | File. 18. 19. | d Cap. 32. 20. | e Cap. 37. 25. Ier. 8. 22. | f Cap. 42.25,35. | g Est. 4. 16.

Primirea lor prietenoasă la Iosif.

15 Și acei bărbați luară darul, luară
și argint îndoit în mânile lor, și pre Be-
niamin; și plecând, se pogorîră la Egipt,
și steteră înaintea lui Iosif. 16 Și Iosif
văzând pre Beniamin cu dânșii, zise că-
tră [h] cel ce *erà* preste casa sa: Du pre a-
cești oameni în casă, și junghie *vite,* și
le gătește: că cu mine vor mâncà oa-
menii aceștia la amează. 17 Și făcù a-
cel bărbat dupre cum îi zise Iosif, și duse
bărbatul pre oamenii în casa lui Iosif.
18 Dară oamenii se temură, *văzând*
că-i duc în casa lui Iosif, și ziceau:
Pre noi ne-a adus *în casă* pentru ar-
gintul, care dintru întâiu s'a fost pus
în sacii noștri: ca să se năpustească și
să se arunce vina asupra noastră, și să ne
ia de servi, pre noi și pre asinii noștri.
19 Și ei se apropiară de bărbatul care
erà preste casa lui Iosif, și-i vorbiră la
ușa casei. 20 Și-i ziseră: Rugămu-ne,
domnule! [i] noi întâiași dată ne pogorî-
răm, ca să cumpărăm bucate. 21 Și
[j] după ce venirăm la o ospătărie, și des-
chiserăm sacii noștri, iată argintul fie-
căruia *erà* în gura sacului său; argintul
nostru dupre greutatea lui; deaceea ia-
răși l-am adus în mâna noastră. 22 Și
alt argint am adus în mâna noastră, ca
să cumpărăm bucate: nu știm cine a pus
argintul nostru în sacii noștri. 23 Și el
zise: Fiți în pace, nu vă temeți; Dum-
nezeul vostru, și Dumnezeul părintelui
vostru v'a dat vouă tesaur în sacii voștri:
argintul vostru a venit în mâna mea. Și
le scoase lor pre Simeon.
24 Și bărbatul duse pre oameni în casa
lui Iosif, și *le* [k] aduse apă, ca să-și spele
picioarele, și dete și nutreț asinilor lor.

Ospătarea fraților la Iosif.

25 Și ei pregătiră darul *lor,* până
când să vină Iosif la amiază: că ei auziră
că au să prânzească acolo. 26 Și venind
Iosif a casă, ei îi aduseră lui în casă da-
rul ce *aveau,* și [l] se închinară înaintea
lui la pământ. 27 Iar el întrebând de
buna *lor* aflare, le zise: Sănătos *este* pă-
rintele vostru, bătrânul acela, [m] despre
carele ați vorbit? mai trăește încă? 28 [n] Și
ei se plecară și se închinară. 29 Și el ră-
dicându-și ochii săi, se uită la Beniamin
fratele său cel [o] de o mumă, și zise: A-
cesta *este* fratele vostru cel mai mic, [p] des-
pre care mi-ați vorbit? Apoi zise: Dum-
nezeu să te miluiască, fiul meu.
30 Și Iosif [q] turburându-se de mila
fratelui său, se grăbì, căutând *unde* să
plângă; și întrând în camera cea mai
din lăuntru, plânse acolo. 31 Apoi spă-
lându-și fața, ieși afară, și stăpânindu-se,
zise: Dați bucatele. 32 Și lui îi pu-
seră *bucatele* deosebi, și lor deosebi, și
pentru Egiptenii, cari mâncau cu dânsul
deosebi: că Egiptenii nu puteau mâncà
cu Ebreii împreună, că urîciune *este*
aceasta la Egipteni. 32 Și șezură la
masă înaintea lui, cel întâiu-născut dupre
întâiu-nașterea sa, și cel mai mic dupre
tinerețele sale, așa încât ei cu mirare se
uitau unul la altul. 34 Și le serviau lor
bucatele *din cele ce erau* înaintea lui;
și partea lui Beniamin erà de cinci ori
mai mare decât a celorlalți. Și ei beură
și se veseliră cu dânsul.

Frații lui Iosif să înspăimântă tare.

44 Și *Iosif* poruncì celui ce *erà* preste
casa sa, zicând: Umple sacii oame-
nilor de bucate, pe cât vor puteà purtà,
și pune argintul fiecăruia în gura sa-
cului său. 2 Și pune cupa mea, cupa
cea de argint, în gura sacului celui mai
mic, împreună cu prețul grâului său. Și
el făcù dupre cuvintele ce i-le zise Iosif.
3 Dimineața luminându-se de ziuă,
acești oameni fură lăsați liberi, ei și asinii
lor. Ei abia ieșiră din cetate, nu *mer-*
seră departe, și Iosif zise celui ce *erà*
preste casa sa: Scoală-te, și urmărește
acei oameni, și ajungându-i, le zi lor:
Pentru ce ați răsplătit rău pentru bine?
5 Au nu aceasta *este cupa* din care dom-
nul meu bea, și din care el ghicește?
6 Rău ați făcut ce ați făcut! Și-i ajunse

[h] Cap. 24. 2. [i] Cap. 42. 3, 10. [j] Cap. 42.27,35. [k] Cap. 18. 4. [l] Cap. 37. 7,10. [m] Cap. 42.11,13. [n] Cap. 37. 7,10. [o] Cap. 35.17,18. [p] Cap. 42. 13. [q] 1 Reg. 3. 26.

pre ei, și le zise cuvintele acestea. 7 Și ei răspunseră: Pentru ce vorbește domnul meu asemenea vorbe! Departe să fie de servii tăi ca să facă un lucru ca acesta. 8 Iată [a]argintul, care-l aflarăm în gura sacilor noștri ți-l aduserăm iarăși din pământul Canaan; cum dară să fim furat noi aur sau argint din casa domnului tău? 9 Acela din servii tăi, la care se va află *cupa,* [b]să moară; ba încă și noi vom fi domnului nostru servi. 10 Și el zise: Bine! *să fie* dupre cuvintele voastre: la care se va găsì, să fie servul meu, iar voi să fiți nevinovați. 11 Și curând depuseră ei fiecare sacul său pe pământ, și fiecare deșchise sacul său. 12 Și el căută, începând dela cel mai mare și sfârșind la cel mai mic; și cupa se găsì în sacul lui Beniamin.

Și ei își [c]rupseră vestmintele lor; și încărcându-și fiecare asinul său, se întoarseră în cetate. 14 Și Iuda cu frații sei intrară în casa lui Iosif, și el *erà* încă acolo; și [d]căzură înaintea lui la pământ. 15 Și Iosif le zise: Ce faptă *este* aceasta ce ați făcut voi? Au nu știți, că om ca mine știe să ghicească. 16 Și Iuda zise: Ce să zicem domnului meu? sau ce cuvinte să vorbim? și cum să ne îndreptăm? Dumnezeu a găsit păcatul servilor tăi: iată [e]noi *noi suntem* servii domnului meu, așa noi, precum și *cel* într'a cărui mână s'a găsit cupa. 17 Și *Iosif* răspunse: [f]Departe să fie de mine, ca eu să fac una ca aceasta! Acela într'a căruia mână s'a găsit cupa, acela va fi mie serv, iar voi întoarceți-vă cu pace la părintele vostru.

18 Atunci Iuda se apropiè de dânsul, și zise: Ascultă-mă, domnul meu! lasă pre servul tău să vorbească un cuvânt în auzul domnului meu, și [g]mânia ta să nu se aprindă contra servului tău; că tu *ești* întocmai ca Faraon. 19 Domnul meu întrebă pre servii tăi, zicând: Aveți voi părinte sau frate? 20 Și noi am răspuns domnului nostru: Noi avem un părinte bătrân, și *un frate,* [h]copil al bătrânețelor sale; și fratele lui a murit, și el a rămas singur de mumă-sa, și părintele său îl iubește pre dânsul. 21 Și tu ai zis servilor tăi: [i]Aduceți-l pre el la mine, ca să-l vadă ochii mei. 22 Și noi ziserăm domnului nostru: Băiatul nu va puteà să lase pre părintele său, că, de va lăsà pre părintele său, *părintele* va murì. 23 Atunci tu ai zis servilor tăi: [j]Dacă fratele vostru cel mai mic nu se va pogorî cu voi, voi nu veți mai vedeà fața mea. 24 Și când noi ne-am suit la servul tău, părintele nostru, i-am spus lui cuvintele domnului nostru. 25 Și [k]părintele nostru ne zise: Duceți-vă iarăși, *și* cumpărați puține bucate. 26 Și noi ziserăm: Nu ne putem pogorî; dacă fratele nostru cel mai mic va fi cu noi, atunci ne vom pogorî, că noi nu putem vedeà fața acelui om, dacă fratele nostru cel mai mic nu *va fi* cu noi. 27 Și servul tău, părintele nostru, ne zise: Voi știți, că [l]femeia mea mi-a născut doi *copii.* 28 Și unul se duse dela mine, *despre carele* am zis, că el cu adevărat este sfâșiat; și nu l-am mai văzut nici până acum. 29 Și dacă îmi veți luà și pre acesta de dinaintea mea, și i-se va întâmplà nenorocire, atunci voi căruntețele mele le veți pogorî cu întristare în mormânt. 30 Acum dară, când eu m'aș întoarce la servul tău, părintele meu, și băiatul n'*ar fi* cu noi, fiindcă sufletul lui este legat de sufletul băiatului, 31 Se va întâmplà, ca el să moară, când va vedeà că copilul nu este; și servii tăi vor pogorî căruntețele servului tău părintelui nostru cu întristare în mormânt. 32 Că servul tău m'am pus siguranță pentru acest băiat la părintele meu, zicând: Dacă nu ți-l voiu aduce, vinovat să fiu înaintea ta *în* toate zilele *mele.* 33 Acum dară, rogu-te, [q]lasă pre servul tău să rămână el sclav domnului meu în locul băiatului, și băiatul să se întoarcă cu frații săi. 34 Că cum mă întorc

Capul 44. | [b] Cap. 31. 32. | [d] Cap. 37. 7. | [f] Prov. 17. 15. | [h] Cap. 37. 3. | [j] Cap. 43. 3, 5. | [k] Cap. 43. 2. | [l] Cap. 46. 19.
[a] Cap. 43. 21. | [c] Cap. 37.29.34 | [e] Vers. 9. | [g] Esod. 32. 22. | [i] Cap.42.15.20.

eu la părintele meu. fără *să fie* băiatul
cu mine? să nu *mai apuc* eu a vedeà
întristarea, care ar întâmpinà pre părin-
tele meu.

Iosif se dă pe faţă fraţilor săi.

45 Şi Iosif nu mai putù să se stăpâ-
nească înaintea tutulor celor ce
erau de faţă, şi strigă: Scoateţi pre toţi
afară dela mine: Şi nimenea nu rămase
cu dânsul, când Iosif se descoperì fraţi-
lor săi. 2 Şi el plângând înălţă vocea
sa; şi auziră Egiptenii, ba încă şi casa
lui Faraon auzì. 3 Şi Iosif zise fraţilor
săi: [a]Eu *sunt* Iosif; trăeşte încă părin-
tele meu? Dară fraţii lui nu-i putură
răspunde, că se uimiră înaintea lui.
4 Şi Iosif zise fraţilor săi: Rogu-vă,
apropiaţi-vă de mine! şi ei se apropiară.
Şi el zise: Eu *sunt* Iosif fratele vostru,
[b]pre care l-aţi vândut la Egipt. 5 Şi
acum [c]să nu vă întristaţi, nici să vă pară
rău, că m'aţi vândut aici; [d]că Dumne-
zeu pentru păstrarea vieţii m'a trimis
pre mine înaintea voastră. 6 Că dejà
doi ani *este* foamete în ţară, şi mai *sunt*
încă cinci ani, în care nu *va fi* nici ară-
tură nici seceriş. 7 Şi Dumnezeu m'a
trimis pre mine înaintea voastră ca prin
mine să vă păstreze rămăşiţă pe pământ,
şi să vă păstreze vieaţa prin scăpare
mare. 8 Acum dară nu voi m'aţi trimis
pre mine aici, ci însuşi Dumnezeu, care
m'a pus de [e]părinte lui Faraon, şi de
domn preste toată casa lui, şi guver-
nător preste tot pământul Egiptului.
9 Suiţi-vă curând la părintele meu, şi
ziceţi lui: Aşà zice fiul tău Iosif: Dum-
nezeu m'a făcut domn preste tot Egiptul:
coboară-te la mine; nu întârzià. 10 Şi
[f]vei locuì în pământul Goşen şi vei fi
aproape de mine, tu şi fiii tăi şi fiii fii-
lor tăi, şi oile tale şi boii tăi, şi toate
câte *sunt* ale tale. 11 Şi eu te voiu sus-
ţine acolo; că mai *sunt* încă cinci ani de
foamete: ca să nu peri de lipsă, tu şi
casa ta, şi toate câte *sunt* ale tale. 12 Şi
iată ochii voştri văd, şi ochii lui Benia-
min fratele meu văd, că [g]gura mea vor-
beşte cu voi. 13 Şi spuneţi părintelui
meu toată mărirea mea în Egipt, şi toate
câte aţi văzut: şi grăbiţi-vă [h]să aduceţi
pre părintele meu încoace.
14 Apoi căzând el pe grumazul lui
Beniamin fratelui său, plânse: şi Benia-
min plânse pre grumazul lui. 15 Şi el
sărută pre toţi fraţi săi, şi plânse asupra
lor. Şi după aceasta fraţii lui vorbiau cu
dânsul.

Iosif spuse tatălui său să vie în Egipt.

16 Şi îndată se răspândì vuet în casa
lui Faraon, zicând: Fraţii lui Iosif au
venit; aceasta plăcù lui Faraon şi servilor
săi. 17 Şi Faraon zise lui Iosif: zi fra-
ţilor tăi: Aceasta să faceţi: Încărcaţi-vă
vitele voastre, şi vă duceţi în pământul
Canaan; 18 Şi luând pre părintele
vostru şi familiile voastre, veniţi la mine,
şi eu voiu da vouă cele mai bune din
pământul Egiptului, şi veţi mâncà [i]gră-
simea pământului. 19 Şi ţie, *Iosife*, po-
runcesc *să le zici*: Faceţi acestea: Luaţi-
vă care din pământul Egiptului pentru
copiii voştri şi pentru femeile voastre:
şi luaţi pre părintele vostru, şi veniţi.
20 Şi să nu vă pară rău de uneltele
voastre, că cele mai bune din tot pămân-
tul Egiptului ale voastre *sunt*.
21 Şi fiii lui Israel făcură aşa. Şi Io-
sif le dete care dupre porunca lui Fa-
raon; le dete încă şi merinde pentru
cale. 22 Şi el le dăruì, fiecăruia câte
un rând de vestminte de schimbat, dară
lui Beniamin îi dete trei sute de arginţi,
şi [j]cinci rânduri de vesminte de schim-
bat. 23 Şi părintelui său îi trimise:
zece asini, încărcaţi cu cele mai bune
lucruri din Egipt, şi zece asine, încăr-
cate cu grâu, cu pâne şi *cu alte* nu-
triminte pentru părintele său pe cale.
24 Şi el slobozind pre fraţii săi, ca să
plece, le zise lor: Nu vă certaţi pre cale.
25 Şi se suiră din Egipt, şi veniră în
pământul Canaan la Iacob părintele lor;
26 Şi-i spuseră, zicând: Iosif trăeşte

Capul 45. [a] Fapt. 7. 13. | [b] Cap. 37. 28. [c] Isa. 40. 2. | [d] Cap. 50. 20. Ps. 105. 16.17. Fapt. 4. 27.28. | [e] Cap. 41. 43. Iov. 29. 16 | [f] Cap. 47. 1. | [g] Cap. 42. 23. | [h] Fapt. 7. 14. | [i] Cap. 27. 28. | [j] Cap. 43. 34.

încă. și este guvernător preste tot pă-
mântul Egiptului; [k]însă inima lui rămă-
neà neatinsă, că nu-i credeà pre dânșii.
27 Dară spuindu-i ei toate cuvintele câte
le zise Iosif, și văzând el și carele, pre
care le trimise Iosif, ca să-l ducă pre
dânsul. reînviă spiritul lui Iacob, părin-
tele lor. 28 Și Israel zise: Ajunge a-
tâta! Iosif fiul meu trăește încă: duce-
mă-voiu, și-l voiu vedeà pre dânsul mai
înainte de a murì.

Călătoria lui Iacob în Egipt.

46 Și Israel plecă cu toate ale sale, și
ajungând la [a]Beer-Șeba, junghiè
sacrificiu [b]Dumnezeului părintelui său
Isaac. 2 Și Dumnezeu vorbì lui Israel
[c]în viziunea de noapte. zicând: Iacobe!
Iacobe! Și el zise: Iată-mă! 3 Și zise:
Eu *sunt* Dumnezeu, [d]Dumnezeul părin-
telui tău; nu te teme de a te pogorî în
Egipt; că eu acolo te voiu [e]face popor
mare. 4 [f]Eu cu tine mă voiu pogorî
în Egipt. și *iarăși* te [g]voiu suì: și [h]Io-
sif va pune mâna sa pre ochii tăi. 5 Și
[i]Iacob pornì dela Beer-Șeba: și fiii lui
Israel duseră pre Iacob părintele lor. și
pre copilașii lor. și pre femeile lor, pe
carele, [j]ce Faraon le-a fost trimis ca să-l
ducă pre dânsul. 6 Și luară și vitele
lor. și averile ce le câștigase în pămân-
tul Canaan; și veniră în Egipt [k]Iacob și
toată seminția lui cu dânsul: 7 Pre
fiii săi și pre fiii fiilor săi cu dânsul, pre
fetele sale și pre fetele fiilor săi. și toată
seminția sa o aduse el cu sine în Egipt.

Copiii lui Israel.

8 Și [l]acestea *sunt* numele fiilor lui
Israel. cari veniră în Egipt: Iacob și fiii
săi; întâiu-născutul lui Iacob: [m]Ruben.
9 Fiii lui Ruben: Hanoch și Pallu și
Hețron și Carmi. 10 Și [n]fiii lui Simeon:
Iemuel și Iamin și Ohad și Iachin și
Țohar și Saul. fiul unei Cananee. 11 Și
fiii lui [o]Levi: Gherșon. Kohath și Merari.
12 Și fiii lui [p]Iuda: Er și Onan, și Oela,
și Pereț și Zara. Iar [q]Er și Onan muriră
în pământul Canaan. Și [r]fiii lui Pereț
erau: Hețron și Hamul. 13 [s]Și fiii lui
Isachar: Tolah, și Puva, și Iob și Șim-
ron. 14 Și fiii lui Zabulon: Șered și
Elon și Iahleel. 15 Aceștia *sunt* fiii din
Lea, pre cari i-a născut ea lui Iacob în
Padan-Aram, și Dina fica lui: toate su-
fletele fiilor și ficelor treizeci și trei.
16 Și fiii lui Gad: [t]Țifion și Haggi. Șuni
și Ezbon și Eri. și Arodi și Areli. 17 [u]Și
fiii lui Asser: Iimnah și Ișva și Ișvi. și
Beria, și Șera sora lor: și fiii lui Beria:
Heber și Malchiel. 18 [v]Aceștia *sunt*
fiii din Zilpa, [x]pre cari Laban o dete
Leei fetei sale; și ea născù lui Iacob pre
acestea: șasesprezece suflete. 19 Fiii
Rachelei, [y]femeii lui Iacob: Iosif și Be-
niamin. 20 [z]Și lui Iosif se născură în
pământul Egiptului Manase și Efraim.
pre cari îi născù Asenath. fata lui Poti-
fera, preotul din On. 21 [a]Și fiii lui Be-
niamin: Bela și Becher și Așbel, Ghera
și Naaman, [b]Ehi și Roș și [c]Muppim, și
Huppim și Ard. 22 Aceștia *sunt* fiii
din Rachela cari se născură lui Iacob;
toate sufletele *erau* patrusprezece su-
flete. 23 [d]Și fiii lui Dan: Hușim. 24 Și
[e]fiii lui Neftali: Iahțeel. și Guni, și
Iețer și Șillem. 25 [f]Aceștia *sunt* fiii
din Bilha, pre [g]care Laban o dete fetei
sale Rachela. și ea născù pre aceștia lui
Iacob: toate sufletele *erau* șapte.

26 [h]Toate sufletele câte intrară cu Ia-
cob în Egipt, cari au eșit din coapsele
lui, afară de femeile fiilor lui Iacob,
toate sufletele *au fost* șasezeci și șase.
27 Și fiii lui Iosif. cari i-se născură în
Egipt, *au fost* sufletele două: [i]toate su-
fletele casei lui Iacob câte veniră în
Egipt, *au fost* șaptezeci.

Primirea lui Iacob de către Iosif.

28 Și pre Iuda îl trimise el înainte la
Iosif, spre a-i [j]merge înainte la Goșen:
și veniră în pământul Goșen. 29 Și

---

[k] Iov. 29. 24. Luc. 24. 11,41.
—
Capul 46.
[a] Cap. 21. 31. 33.
[b] Cap. 26. 24. 25.
[c] Iov. 33. 14,15.
[d] Cap. 28, 13.
[e] Cap. 12. 2. Deut. 26. 5.
[f] Cap. 28. 15.
[g] Esod. 3 8.
[h] Cap. 50. 1.
[i] Fapt. 7. 15.
[j] Cap. 45. 19,21.
[k] Deut. 26. 5. Ios 24. 4. Isa. 52. 4.
[l] Esod. 1. 1.
[m] Num. 26. 5.
[n] Esod. 6. 15.
[o] 1 Cron. 6. 1, 16.
[p] 1 Cron. 2. 3.
[q] Cap. 38. 3, 7, 10.
[r] Cap. 38. 29.
[s] 1 Cron. 7. 1.
[t] Num. 26. 15. etc.
[u] 1 Cron. 7. 30.
[v] Cap. 30. 10.
[x] Cap. 29. 24.
[y] Cap. 44. 27.
[z] Cap. 41. 50.
[a] 1 Cron. 7. 6.
[b] Num. 26. 38.
[c] Num. 26. 39.
[d] 1 Cron. 7. 12.
[e] 1 Cron. 7. 13.
[f] Cap. 30. 5, 7.
[g] Cap. 29. 29.
[h] Esod. 1. 5.
[i] Deut. 10. 22.
[j] Cap. 31. 21.
—

Iosif înhămând la carul său, se suì întru
întâmpinarea lui Israel, părintele său, la
Goșen; și văzându-l căzù pe gruma-
zul lui, și plânse mult pe grumazul lui.
30 Și Israel zise lui Iosif: Acum pot să
mor, după ce văzuiu fața ta, că tu încă
trăești. 31 Apoi Iosif zise către frații
săi și către casa părintelui său: Eu mă
voiu suì, și voiu spune lui Faraon, și-i
voiu zice: Frații mei și părintele meu au
venit la mine din pământul Canaan.
32 Și acești oameni *sunt* păstori de oi:
totdeauna au ținut vite: și ei au adus oile
lor și vitele lor, și toate câte au. 33 Deci
dacă vă va chemà Faraon, și va zice:
Care *este* meseria voastră? 34 Voi să
ziceți: Servii tăi totdeauna au fost oa-
meni cari țin vite din tinerețele lor și
până acum, atât noi, cât și părinții noștri:
ca voi să puteți locuì în pământul Go-
șen; că urîciune *este* la Egipteni tot
păstorul de oi.

Locuința în Goșen.

47 Și Iosif [a] venì și spuse lui Faraon
și zise: Părintele meu și frații mei
cu turmele lor și cirezile lor și toate ale
lor au venit din pământul Canaan, și
iată *sunt* în [b] pământul Goșen. 2 Și el
dintre frații săi luă cinci bărbați, și-i
[c] prezentă lui Faraon. 3 Și Faraon
zise către frații lui *Iosif:* [d] Care *e* mese-
ria voastră? Ei răspunseră lui Faraon:
[e] Servii tăi *sunt* păstori de oi, atât noi
cum și părinții noștri. 4 Și mai ziseră
lui Faraon: Noi venirăm, ca [f] să petre-
cem în acest pământ: pentru că *acolo*
nu este pășiune pentru vitele, care le *au*
servii tăi: [g] că foamete grea *apasă* pe
pământul Canaan: acum dară, rogu-te,
învoește servilor tăi ca să [h] locuim în
pământul Goșen.
5 Și Faraon vorbì către Iosif, zicând:
Părintele tău și frații tăi veniră la tine;
[i] Pământul Egiptului *este* înaintea ta: pu-
ne să locuească în partea cea mai bună a
țării pre părintele tău și pre frații tăi:
să locuească [j] în pământul Goșen; și dacă
cunoști, că între dânșii se află bărbați
capabili, pune-i mai mai mari preste
păstorii vitelor mele.

Iacob în fața lui Faraon.

7 Și Iosif aduse și pre părintele său
Iacob, și-l prezentă lui Faraon: și Iacob
binecuvântă pre Faraon. 8 Și Faraon
zise lui Iacob: Câte *sunt* zilele anilor
vieții tale? 9 Și Iacob zise lui Faraon:
[k] zilele anilor nemerniciei mele *sunt* o
sută treizeci de ani: [l] puține și rele au
fost zilele anilor vieții mele, și [m] n'ajun-
seră la anii vieții părinților mei în zilele
nemerniciei lor. 10 Și Iacob [n] binecu-
vântând pre Faraon, ieșì de dinaintea
lui Faraon.
11 Și Iosif așezând pre părintele său
și pre frații săi în locuință, le dete lor
stăpânire în pământul Egiptului în par-
tea cea mai bună a țării, în pământul
[o] Raamzes, [p] dupre cum poruncise Fa-
raon. 12 Și Iosif susținea pre părintele
său, pre frații săi, și toată casa părinte-
lui său cu pâne, dupre familiile *lor.*

Scumpetea în Egipt.

13 Și în toată țara nu *erà* pâne: că
foametea *erà* grea foarte: și [q] pământul
Egiptului și pământul Canaan periau
înaintea foametei. 14 [r] Și Iosif strânse
tot argintul ce se aflà în pământul Egip-
tului și în pământul Canaan, pentru grâul
ce ei cumpărau: și Iosif aduse acel ar-
gint în casa lui Faraon. 15 Și lipsind
tot argintul în pământul Egiptului și în
pământul Canaan, toți Egiptenii veniră
la Iosif, zicând: Dăne pâne! [s] pentru ce
să murim înaintea ta? că argintul a lip-
sit. 16 Și Iosif le răspunse: Aduceți
vitele voastre, și eu vă voiu da *pâne*
pentru vitele voastre, dacă argintul a
lipsit. 17 Și ei aduseră lui Iosif vitele
lor, și Iosif le dete lor pâne *în schimb*
pentru cai, pentru turme și pentru cirezi
și pentru asini. Astfel îi susținea el cu
pâne pentru toate vitele lor în anul
acela.
18 Și trecând acel an, ei veniră într'al

Capul 47. a Cap. 46. 31. b Cap. 45. 10. c Fapt. 7. 13. d Cap. 46. 33. e Cap. 46. 34. f Deut. 26. 5. g Fapt. 7. 11. h Cap. 46. 34. i Cap. 20. 15. j Vers. 4. k Ps. 39. 12. Ebr. 11. 9, 13. l Iov 14. 1. m Cap. 25. 7. n Vers. 7. o Esod. 1. 11. p Vers. 6. q Fapt. 7. 11. r Cap. 41. 56 s Vers. 19.

doilea an, și-i ziseră: Nu putem ascunde
înaintea domnului nostru, că argintul
nostru ne lipsește, și vitele noastre *ve-
niră* la *tine,* domnul meu; și n'a mai
rămas înaintea domnului nostru decât
corpurile noastre și țarinile noastre.
19 Pentru ce să murim înaintea ochilor
tăi atât noi, cât și pământurile noastre?
Cumpără-ne și pre noi, și pământurile
noastre pentru pâne; și noi și pămân-
turile noastre vom fi robi lui Faraon:
da, dă-ne semință, ca să trăim și să nu
murim, și ca pământurile să nu se pus-
tieze. 20 Și Iosif cumpără toate pă-
mânturile din Egipt pentru Faraon, că
Egiptenii își vândură fiecare țarina lui:
că foametea îi apăsà foarte; și așà pă-
mântul se facù al lui Faraon. 21 Și
pre popor îl strămută prin cetăți, dela
o margine a Egiptului până la *cealaltă*
margine. 22 [t]Numai pământurile preo-
ților nu le-a cumpărat, fiind ele porție
hotărîtă preoților de Faraon, și ei trăiau
din porția ce o dedese lor Faraon; de-
aceea ei nu-și vândură pământurile lor.
23 Și Iosif zise către popor: Iată eu
astăzi v'am cumpărat pentru Faraon, și
pre voi și pământurile voastre; iată-vă și
sământă, semănați-vă pământul. 24 Și
când va fi seceriș, veți da lui Faraon a
cincea *parte;* iar *celelalte* patru părți
vor fi ale voastre pentru sământa câm-
purilor, și de mâncare vouă și celor din
casele voastre, și de mâncare a copilași-
lor voștri. 25 Și ei ziseră: Tu ne-ai
mântuit vieața! [u]Să aflăm har în ochii
domnului nostru, și noi vom fi servi lui
Faraon. 26 Și Iosif făcù lege, *care ține*
până în ziua de astăzi, asupra pămân-
tului din Egipt, *ca să-i dee* lui Faraon
a cincea *parte:* [v]numai pământurile
preoților nu fură a lui Faraon.

Apropierea morții lui Iacob.

27 Și Israel [x]locuì în pământul Egip-
tului, în ținutul Goșen, unde se făcură
proprietari, și [y]plodiră și se îmmulțiră
foarte. 28 Și Iacob trăì în pământul
Egiptului șaptesprezece ani: și au
fost zilele lui Iacob, anii vieții sale: o
sută patruzeci și șapte de ani. 29 Și
[z]apropiindu-se timpul, ca să moară Is-
rael, el chemă pre fiul său Iosif, și-i
zise: De am aflat har în ochii tăi, rogu-
te, [a]pune mâna ta supt coapsa mea, și-
mi [b]arată mie milă și credință; rogu-te,
să nu mă [c]îmmormântezi în Egipt:
30 Ci [d]să dorm lângă părinții mei; tu
să mă duci din Egipt, și să mă îmmor-
mântezi în mormântul lor. Și el răs-
punse: Voiu face dupre cuvântul tău.
31 Și *Israel* zise: Jură-te mie! și-i jură.
Și [e]Israel se aplecă spre capul pa-
tului.

Iacob binecuvântează pe Efraim și pe Manase.

48 După aceste se zise lui Iosif: iată
părintele tău *este* bolnav. Atunci
luă el cu sine pre cei doi fii ai săi, pre
Manase și pre Efraim. 2 Și se spune
lui Iacob, zicând: iată Iosif fiul tău vine
la tine. Și Israel, adunându-și puterile
șezù pe pat. 3 Și Iacob zise către Io-
sif: Dumnezeul cel a totputernic mi-se
arătă mie în [a]Luz, în pământul Canaan,
și mă binecuvântă. 4 Și-mi zise: Iată
eu te voiu crește, și te voiu îmmulți, și
te voiu face adunare de popoare, și pă-
mântul acesta îl voiu da seminției tale
după tine [b]*întru* stăpânire eternă.
5 Acum dară acești [c]doi fii ai tăi, cari
se născură ție în pământul Egiptului,
mai înainte de a venì eu la tine în Egipt,
să fie ai mei, Efraim și Manase ai mei
să fie, ca și Ruben și Simeon. 6 Însă
fiii pre cari tu-i vei naște după dânșii,
să fie ai tăi; *și* ei în moștenirea lor vor
purtà numele fraților lor. 7 Că ve-
nind eu din Padan, mi-a murit [d]Rachela
în pământul Canaan, pe cale, în câtăva
depărtare de Efrata; și eu o îmmor-
mântaiu acolo lângă cale la Efrata, adecă
Beth-Lehem.

8 Și văzând Israel pre fiii lui Iosif,
zise: Cine *sunt* aceștia? 9 Și Iosif răs-
punse părintelui său: [e]*Sunt* fiii mei, pre

---

t Ezra 7. 24. u Cap. 33. 15. v Vers. 22. | x Vers. 11. y Cap. 46. 3. z Deut. 31. 14. | a Cap. 24. 2. b Cap. 24. 49. c Cap. 50. 25. | d 2 Sam. 19. 37. e 1 Reg. 1. 47. | Ebr. 11. 21. — | *Capul 48.* a Cap. 28. 13. 19. | b Cap. 17. 8. c Cap. 41. 50. | d Cap. 35. 9, 16. e Cap. 33. 5.

cari mi-i dete Dumnezeu aici. Și zise
Iacob: Adu-mi-i încoace, ca [f] să-i binecuvintez!
10 Căci [g] ochii lui Israel erau
slabi, din cauza bătrânețelor; el nu
puteà vedeà. Și *Iosif* îi apropiè de dânsul,
și el îi [h] sărută pre ei, și-i îmbrățișè.
11 Și Israel zise lui Iosif: [i] Eu nici fața
ta nu credeam să o mai văd, și iată
Dumnezeu făcù ca eu să văd și semânța
ta. 12 Apoi Iosif îi depărtă dela genunchii
părintelui său, și se prosternă
cu fața până la pământ. 13 Și Iosif
luă pre amândoi, pre Efraim în dreapta
sa, de-a stânga lui Israel, și pre Manase
în stânga sa, de-a dreapta lui
Israel; și-*i* apropiè *pre ei* de dânsul.
14 Și Israel își întinse mâna sa cea
dreaptă, și *o* puse pe capul lui Efraim,
care erà cel mai tinăr; și mâna sa cea
stângă pe capul lui Manase. [j] puindu-și
cu voie mânile sale *astfel;* că Manase
erà întâiu-născutul.
15 Și [k] el binecuvântă pre Iosif, și
zise: Dumnezeu, [l] înaintea căruia au umblat
părinții mei Abraam și Isaac; Dumnezeu
cel ce mă păscù pre mine dela
nașterea mea, până în ziua de astăzi;
16 Îngerul [m] care mă răscumpără pre
mine de tot răul, să binecuvânte pre
acești copii, și ei să poarte [n] numele meu,
și numele părinților mei, Abraam și
Isaac; și să se înmulțească în mare
număr pe acest pământ. 17 Și văzând
Iosif, că părintele său [o] a pus mâna
cea dreaptă pe capul lui Efraim, i-se părù
cu greu; și apucă mâna părintelui său,
ca să o iee depe capul lui Efraim, *și să
o pună* pe capul lui Manase. 18 Și
Iosif zise părintelui său: Nu așà, părintele
meu! că acesta *este* cel întâiu-născut,
pune-ți dreapta pe capul lui.
19 Dară părintele său respinse, și zise:
[p] Eu știu, fiule! eu știu; și acesta se va
face popor, și chiar el va fi mare; totuși
[q] fratele său cel mai mic, mai mare va fi
decât dânsul, și semința lui se va face
mulțime de popoare. 20 Așà el în ziua
aceea îi binecuvântà pre ei, zicând: Israel
va binecuvântă [r] întru tine, zicând:
Facă-te pre tine Dumnezeu ca pre Efraim
și ca pre Manase! Astfel puse el
pre Efraim înaintea lui Manase.
21 Și Israel zise lui Iosif: Iată eu mor,
dar [s] Dumnezeu va fi cu voi, și vă va întoarce
în pământul părinților voștri;
22 Și [t] eu îți dau ție o parte din pământ
mai mult decât fraților tăi, pre care o
câștigaiu din mânile [u] Amoreilor cu sabia
mea și cu arcul meu.

Binecuvântările profetice ale lui Iacob, date fiecăruia din fiii săi.

49 Și Iacob chemă pre fiii săi, și *le*
zise *lor:* Adunați-vă, ca să vă
[a] spun ce are să vi-se întâmple vouă [b] în
timpurile viitoare.
2 Adunați-vă, și ascultați, fiii lui Iacob.
[c] Ascultați pre Israel, părintele vostru!
3 Ruben, [d] întâiu-născutul meu! Tu,
tăria mea [e] și începutul puterii mele,
întâiul în demnitate și întâiul în putere!
4 Sumețindu-te ca apa, [f] nu
vei aveà întâietatea; Că [g] te-ai suit în
patul părintelui tău. Atunci *l*-ai întinat:
în așternutul meu el se suì!
5 [h] Simeon și Levi [i] frați *sunt,* [j] Instrumentele
cruzimii *sunt* armele lor.
6 Sufletul meu [k] să nu intre în consiliul
lor; Și [l] gloria mea să nu se unească [m] în
adunarea lor. Că [n] întru mânia lor au
ucis oameni, Și ca să-și facă placul lor
au ologit tauri. 7 Blestemată *fie* mânia
lor, că violentă *a fost;* Și furia lor,
că crudă *a fost!* [o] Împărți-voiu pre ei
întru Iacob, Și-i voiu împrăștià întru Israel.
8 Pre tine, [p] Iudo! te vor lăudà frații
tăi; [q] Mâna ta *va fi* asupra cerbicei inamicilor
tăi; [r] Plecà-se-vor ție fiii
părintelui tău. 9 Iuda [s] puiu de leu
este. Fiul meu, din prăzi te-ai suit. [t] În-

f Cap. 27. 4.
g Cap. 27. 1.
h Cap. 27. 27.
i Cap. 45. 26.
j Vers. 19.
k Ebr. 11. 21.
l Cap. 17. 1.
m Cap. 28. 15.
n Amos. 9. 12. Fapt. 15. 17.
o Vers. 14.
p Vers. 14.
q Num. 1.33,35. Apoc. 7. 6, 8.
r Rut. 4,11, 12.
s Cap. 46, 4.
t Ios. 24. 32. Ioan 4. 5.
u Cap. 15. 16. Ios. 17. 14,etc.

—

Capul 49.
a Amos. 3. 7.
b Deut. 4. 30. Ier. 23. 30. Dan 2. 28, 29.
c Ps. 34. 11.
d Cap. 29. 32.
e Deut. 21. 17.
f 1 Cron. 5. 1.
g Deut. 27. 20.
h Cap. 29.33,34.
i Prov. 18. 9.
j Cap. 34 25
k Prov. 1.15,16.
l Ps. 26. 9. Efes 5. 11.
m Ps. 16. 9.
n Cap. 34. 26.
o Ios. 19. 1.
p Cap. 29. 35.
q Ps. 18. 40.
r Cap. 27. 29.
s Osea 5. 14.
t Num. 23. 24.

genunchind, s'a culcat ca un leu, Și ca leoaică; cine-l va deșteptà? 10 [u]Sceptrul din Iuda nu se va depărtà, Nici [v]legislatorul [x]dintre picioarele lui, [y]Până ce va venì Șilo, [z]Și aceluia îi *vor da* popoarele ascultare. 11 Acela [a]leagă de viță asinul său, Și mânzul asinei sale de o viță nobilă. Spală în vin vestmântul său, Și în sânge de struguri mantia sa. 12 [b]Ochii lui *sunt* roșatici de vin, Și dinții lui albi de lapte.

13 [c]Zabulon locuește lângă portul mării, Lângă portul navelor, Și hotarele lui *se întind* până la Sidon.

14 Isachar *este ca* asinul robust, Carele zace între staule. 15 El văzù repaosul, că *este* bun, Și pământul *lui* că *este* plăcut; Și-și supuse [d]umărul la purtarea de sarcină, Și se făcù serv tributar.

16 [e]Dan judecă pre poporul său, Ca una din semințiile lui Israel. 17 [f]Dan este ca șarpele în cale, Ca cerastul în cărare, Carele mușcă călcâiul calului, încât călărețul cade înapoi.

18 Doamne [g]mântuirea ta o aștept!

19 [h]Gad, cete mari îl impilă pre dânsul. Dară în urmă și el va impilà pre dânsele.

20 [i]Dela Asser *vine* pâne grasă, Și el dă mâncările gustoase regilor.

21 [j]Neftali *este* un terebint întins, Care face ramuri frumoase.

22 Pom fructifer *este* Iosif, Pomul fructifer lângă isvor; *Ale cărui* ramure *se întind* preste ziduri. 23 Și l-au [k]amarît săgetătorii, luptându-se *în contra lui,* și urându-l. 24 Dară [l]arcul lui a rămas tare, și brațele mânilor lui s'au întărit, Prin mânile [m]puternicului lui Iacob; [n]Prin [o]păstorul și [p]piatra lui Israel. 25 [q]Prin Dumnezeul părintelui tău, care te va ajutà, [r]Prin a totputernicul, [s]care te va binecuvântà, Cu binecuvâtările cerului de sus, Cu binecuvântările adâncului de jos, Cu binecuvântările țâțelor și ale pântecelui. 26 Binecuvântările părintelui tău sunt mai pe sus decât binecuvântările strămoșilor mei. [t]Până în vârfurile munților eterni; [u]Ele să vină asupra capului lui Iosif, Și asupra creștetului Nazarineanului între frații săi.

27 Beniamin este [v]lup răpitor; Dimineața sfâșie prada, [x]Și seara împărtește răpirea.

28 Acestea toate *sunt* cele douăsprezece seminții ale lui Israel; și aceasta *este* ceeace le-a zis părintele lor, când îi binecuvântă pre dânșii, pre fiecare dupre binecuvântarea sa îi binecuvântă pre ei.

Cea din urmă poruncă a lui Iacob și moartea sa.

29 Și le poruncì lor, și le zise: Eu mă [y]adaog la poporul meu; [z]îmmormântați-mă lângă părinții mei [a]în peștera care *este* în țarina lui Efron Heteul. 30 În peștera cea din Machpela, din fața Mamrei, în pământul Canaan, pre [b]care o cumpără Abraam cu țarina *împreună*, dela Efron Heteul ca moșie de îngropăciune. 31 [c]Acolo îmmormântară pre Abraam și pre Sara femeia sa; [d]acolo îmmormântară pre Isaac și pre Rebeca femeia sa, și acolo îmmormântai eu și pre Leea. 32 Cumpărată fu țarina și peștera ce *este* într'însa dela fiii lui Het.

33 Și după ce sfârșì Iacob de a poruncì fiilor săi, își strânse picioarele sale în pat, și-și dâdù sufletul, și [e]fu adaos la poporul său.

Iacob se îmmormântează în Canaan.

50 Și Iosif [a]căzând pe fața părintelui său, [b]plânse preste dânsul, și-l sărută pre el. 2 Apoi Iosif poruncì servilor săi, medicilor, ca să [c]îmbălsămeze pre părintele său, și medicii îmbălsămară pre Israel. 3 Și trecând patruzeci de zile, (că atâtea țineau zi-

u Num. 24. 17. *v* Ps. 60. 7. *x* Deut. 28. 57. *y* Isa. 11. 1. & 62 11. Mat. 21. 9. Luc. 1. 32. 33. *z* Isa. 2. 2. Hag. 2. 7. Luc. 2. 30, 31, 32 *a* 2 Reg. 18. 32. *b* Prov. 23. 29. *c* Deut. 33. 18, 19. Ios 19. 10. 11. *d* 1 Sam. 10. 9. *e* Deut. 33. 22. *f* Judc. 18. 27. *g* Ps. 25. 5. Isa. 25. 9. *h* Deut. 33. 20. *i* Deut. 33. 24. *j* Deut. 33. 23. *k* Cap. 37. 4, 24, 28. *l* Iov. 29. 20 *m* Ps. 132. 2. 5. *n* Cap. 45. 11. *o* Ps. 80. 1. *p* Isa. 28. 16. *q* Cap. 28. 13, 21. *r* Cap. 17. 1. *s* Deut. 33. 13. *t* Deut. 33. 15. Hab. 3. 6. *u* Deut. 33. 16. *v* Judc. 20. 21, 25. Ezec. 22. 25, 27. *x* Num. 23. 24. Ezec. 39. 10. *y* Cap. 15. 15. *z* Cap. 47. 30 2 Sam. 19. 37. *a* Cap. 50. 13. *b* Cap. 23. 16. *c* Cap. 23. 19. *d* Cap. 35. 29. *e* Vers. 29.

—

Capul 50. *a* Cap. 46. 4. *b* 2 Reg. 13. 14. *c* Vers. 26. Mat. 26 12. Marc. 14. 8. Luc. 24. 1.

lele îmbălsămării). Egiptenii îl [d] plânseră
șaptezeci de zile. 4 Deci trecând acele
zile de plâns, Iosif vorbì către *oamenii*
[e] casei lui Faraon, zicând: Rogu-vă, de
am aflat har înaintea ochilor voștri, vor-
biți lui Faraon, și-*i* ziceți: 5 [f] Părintele
meu m'a jurat, zicând: Iată eu mor;
îmmormântează-mă în mormântul pre
[g] care mi-l-am săpat eu în pământul Ca-
naan! Acum *lasă-mă*, rogu-te! să mă
sui să îmmormântez pre părintele meu,
și mă voiu întoarce. 6 Și Faraon îi zise:
Suie-te, și îmmormântează pre părintele
tău, cum te-a făcut să juri.

7 Și Iosif se suì să îmmormânteze pre
părintele său; și cu dânsul se suiră servii
lui Faraon, cei mai bătrâni ai casei lui,
și toți bătrânii din pământul Egiptului;
8 Și toată casa lui Iosif și frații săi și
casa părintelui său: numai copiii lor, și
turmele lor, și cirezele lor lăsară ei în
pământul Goșen. 9 Și se suiră cu dân-
sul și care și călăreți, în cât oștirea
aceea fu foarte mare. 10 Și ei ajun-
seră la aria Atad, care *este* dincolo de
Iordan, și [h] făcură acolo plângere mare
și tare foarte; Și *Iosif* [i] făcù pentru pă-
rintele său jale de șapte zile. 11 Și
Canaaneii, locuitorii pământului, văzând
jalea ce se făcù la aria Atad, ziseră:
Jale mare *este* aceasta pentru Egipteni:
deaceea s'a chemat numele ei Abel-
Mițraim, iată *este* dincolo de Iordan.
12 Și [j] fiii lui *Iacob* făcură cu el după
cum le poruncise el. 13 Îl duseră pre
el fiii lui în pământul Canaan, și-l îm-
mormântară pre el în peștera din ța-
rina Machpela, față cu Mamre, pre
care o [k] cumpărase Abraam împreună cu
țarină dela Efron Heteul, ca moșie de
îngropăciune. 14 Și Iosif se înturnă
în Egipt, el și frații săi și toți ceice se
duseră cu dânsul să îmmormânteze pre
părintele său, după ce îmmormântă pre
părintele său.

Asigurarea lui Iosif către frații săi.

15 Și frații lui Iosif văzând că părin-
tele lor a murit, [l] ziseră: Poate ca Iosif
să aibă ură contra noastră, și să ne
reîntoarcă nouă tot răul acela, cât i-am
făcut lui. 16 Și ei trimiseră la Iosif
să-i zică: Părintele tău înainte de a
murì *ne* poruncì zicând: 17 Așa să
ziceți lui Iosif: Rogu-te! iartă acum
fraților tăi nedreptatea lor și păcatul lor,
că [m] rele ei ți-au făcut ție. Acum iartă-le
lor, te rog, nedreptatea servilor [n] Dum-
nezeului părintelui tău. Și Iosif plângeà,
când îi vorbiau ei. 18 Apoi se duseră
și frații lui, și se [o] închinară înaintea
lui, și-i ziseră: Iată-ne, servi *suntem*
ție! 19 Și Iosif le zise: [p] Nu vă te-
meți: [q] au doară în locul lui Dumnezeu
sunt eu? 20 [r] Voi ați avut *cugete* rele
în contra mea, *dară* [s] Dumnezeu le-a
întors spre bine, ca să facă ceeace *ve-
deți* astăzi, *adecă* să păstreze popor mult.
21 Acum dară nu vă temeți: [t] eu voiu
îngrijì de voi și de copiii voștri. Astfel
îi mângâiă pre ei, și le vorbì dupre ini-
ma lor.

22 Și Iosif locuì în Egipt, el cu casa
părintelui său; și Iosif trăì o sută și zece
ani. 23 Și Iosif văzù din fiii lui Efraim
până [u] într'a treia *generațiune;* asemenea
și [v] fiii lui Machir, fiul lui Manase se
născură *și* [x] *crescură* pe genunchii lui
Iosif.

Moartea lui Iosif.

24 Și Iosif zise către frații săi: Eu
mor: și [y] Dumnezeu pre voi vă va cer-
cetà, și vă va duce din pământul acesta
în pământul, pre [z] care cu jurământ l-a
promis lui Abraam, lui Isaac și lui Iacob.
25 Și [a] Iosif puse pre fiii lui Israel să
jure, zicând: Dumnezeu vă va cercetà,
și voi să duceți oasele mele deaici.
26 Și Iosif murì, *fiind* de o sută și zece
ani. Și-l îmbălsămară, și-l puseră în
sicriu în Egipt.

d Num. 20. 29. *e* Est. 4. 2. *f* Cap. 47. 29. *g* Mat. 27. 60. *h* 2 Sam. 1. 17. *i* 1 Sam. 31. 13. *j* Fapt. 7. 16. *k* Cap. 23. 16. *l* Iov. 15. 21,22. *m* Prov. 28. 13. *n* Cap. 49. 25. *o* Cap. 37. 7, 10. *p* Cap. 45. 5. *q* Deut. 32. 35. Rom. 12. 19. Ebr. 10. 30. *r* Ps. 56. 5. *s* Fapt. 3. 13,14. 15. *t* Mat. 5. 44 *u* Iov 42. 16. *v* Num. 32. 39. *x* Cap. 30. 3. *y* Cap. 15. 14. Ebr. 11. 22. *z* Cap. 15. 18. *a* Esod. 13. 19. Ios. 24. 32. Fapt. 7. 16.

—

EXODUL.

A DOUA CARTE A LUI MOISI.

Îmmulțirea și impilarea Israeliților.

1 [a] Acestea *sunt* numele fiilor lui Israel,
cari întrară cu Iacob în Egipt, fiecare
venì cu casa sa: 2 Ruben, Simeon, Levi
și Iuda; 3 Issachar, Zabulon, și Benia-
min; 4 Dan, și Neftali, Gad și Asser.
5 Și toate sufletele născute din coapsele
lui Iacob erau [b] șaptezeci de suflete,
cu Iosif împreună *care și* erà în Egipt.
6 Și [c] Iosif murì, și toți frații săi, și toată
acea generațiune. 7 [d] Și fiii lui Israel
se îmmulțiră foarte, și ei crescură și se
împuterniciră foarte-foarte, și țara se
umpluse de dânșii.
8 Și [e] se sculă un rege nou în Egipt,
care nu cunoșteà pre Iosif; 9 Acesta
zise poporului său: Iată [f] poporul fiilor
lui Israel *este* mai numeros și mai tare
decât noi; 10 [g] Haideți dară, [h] să luc-
răm înțelepțește cu dânsul, ca el să nu
se îmmulțească, și când s'ar întâmplà
resbel, să se unească și el cu inamicii
noștri, și să se lupte contra noastră, și
să iese din țară. 11 Deci puseră preste
dânșii prefecți, [i] ca să-i apese cu [j] munci
grele. Și *poporul* zidì lui Faraon cetăți
de proviziuni: Pitom și [k] Raamzes.
12 Și cu cât mai mult îi apăsà, ei cu
atât mai mult se îmmulțiau și se întin-
deau; și *Egiptenii*, se îngroziau de fiii lui
Israel. 13 Și Egiptenii siliau cu as-
prime pre fiii lui Israel să muncească.
14 Astfel ei le [l] amărîră vieața prin
munci grele la [m] lut și la cărămizi și la
toată munca depe câmp; și toată munca
care au muncit *erà* cu asprime.
15 Și regele Egiptului zise și moașe-
lor ebreice, dintre care una se chemà
Șifra, și cealaltă Pua. 16 Și zise: Voi,
când moșiți la femeile ebreice, și le
vedeți în scaunul *de naștere*, de *va fi*
băiat, să-l omorîți: iar de *va fi* fată, să
trăească. 17 Dară moașele, [n] temându-
se de Dumnezeu, nu făcură [o] după cum
le zise lor regele Egiptului; ci ele lă-
sară pre băieți să trăească. 18 Atunci
regele Egiptului chemă pre moașe, și le
zise: Pentru ce ați făcut aceasta, de ați
lăsat băieți în vieață. 19 Și [p] moașele
răspunseră lui Faraon: Femeile ebreice
nu *sunt* ca celea ale Egiptenilor; că *sunt*
tari, și nasc mai înainte dece vin moa-
șele la dânsele. 20 [q] Și Dumnezeu făcù
bine moașelor; și poporul se îmmulțì și
se împuternicì foarte. 21 Și fiindcă
moașele se temură de Dumnezeu, [r] fa-
miliile *poporului* se făcură mari. 22 Și
Faraon poruncì la tot poporul său, zi-
când: Pre [s] tot băiatul ce se va naște,
să-l aruncați în râu, și toată fata lăsați-o
să trăească.

Nașterea lui Moisi.

2 Și un [a] om din casa lui Levi merse,
și-și luă *de femeie* din fetele lui Levi:
2 Și acea femeie concepù, și născù un
fiu; și [b] văzându-l, că *este* frumos, îl
ținù ascuns trei luni. 3 Și ne mai pu-
tându-l ascunde, făcù pentru dânsul un
sicriaș de papură, și-l unse cu bitum și
rășină; și culcând pre băiat într'însul,
îl puse între trestie pe marginea râului.
4 [c] Iar sora lui stà de departe, uitându-se
să vază ce se va face cu el.

Scăparea sa minunată și creșterea sa.

5 Și [d] fata lui Faraon se pogorî la râu,
ca să *se* scalde, și servele ei se preum-
blau pe marginea râului; și ea văzând
sicriașul în papură, trimise pre una din
serve; și-l aduse. 6 Și deschizându-*l*,
văzù copilul; și iată copilul plângeà, și

Capul 1.
a Fac 46 2.
b Fac.46 26. 27
c Fac. 50. 26.
Fapt. 7. 15.
d Fac. 46. 3.
e Fapt. 7. 18.
f Ps. 105. 24.
g Ps. 10. 2.
h Iov. 5. 13.
Ps. 105. 25.
Prov. 16. 25.
i Fac 15. 13.
Deut. 26. 6.
j Cap. 2. 11.
Ps. 81. 6.
k Fac. 47. 11.
l Cap 2. 23.
Num. 20 15.
Fapt. 7. 19,34.
m Ps. 81. 6.
n Prov. 16. 6.
o Dan. 3. 16, 18.
Fapt. 5. 29.
p Ios. 2. 4. etc
q Prov. 11. 18.
Isa. 3. 10.
Ebr. 6. 10.
r 1 Sam. 2. 35.
Ps. 127. 1.
s Fapt. 7. 19.
—
Capul 2.
a Cap. 6. 20.
1 Cron. 23. 14.
b Fapt. 7. 20.
c Cap. 15. 20.
d Fapt. 7. 21

făcându-i-se milă. zise: Acesta *este* din
copiii Ebreilor. 7 Și sora *copilului* zise
fetei lui Faraon: Merge-voiu oare să
chem o mancă din femeile Ebreilor.
care se alăpteze pe acest copil? 8 Și
fata lui Faraon îi zise: Mergi. Și fecioa-
ra se duse. și chemă pre mama copi-
lului. 9 Și fata lui Faraon îi zise ei:
Ia copilul acesta. și-l alăptează: și eu
îți voiu da plata ta. Și femeia luă copi-
lul. și-l alăptă. 10 Și după ce crescù
copilul mare, ea îl aduse la fata lui Fa-
raon, care-l făcù [e]fiu; și ea chemă nu-
mele lui Moisi: că. zise ea. din apă
l-am scos pre el.

11 Și se întâmplă în zilele acelea. [f]când
Moisi erà mare, că el ieșì la frații săi;
și uitându-se la muncile lor, văzù și
pre un Egiptean, cum bătea pre un
Ebreu. *pre unul* din frații săi. 12 Și
căutând el încoace și încolo. și văzând
că nu *este* nimenea, omorî pre Egip-
tean, și-l ascunse în nisip. 13 Și a
doua zi ieșind el iarăși afară, văzù
doi bărbați Ebrei certându-se: și zise
celuia care nu aveà dreptate: Pentru
ce bați pre aproapele tău? 14 Și acela
îi răspunse: Cine te-a pus pre tine
domn și judecător preste noi? Au doară
vrei să mă ucizi și pre mine, cum ai ucis
ieri pre Egiptean? Atunci Moisi te-
mându-se. zise: Cu adevărat acest lucru
s'a vădit.

Fuga și căsătoria lui Moisi.

15 Și Faraon auzind de fapta aceasta,
căutà pre Moisi să-l omoare. Dară [g]Moisi
fugì de fața lui Faraon, și se oprì în pă-
mântul Madian, așezându-se lângă [h]o
fântână. 16 Și preotul din Madian
aveà șapte fete, [i]care venind să scoată
apă, umplură troacele, că să adape oile
părintelui lor. 17 Și păstorii venind,
le alungară. Și Moisi se sculă, și le apă-
ră, și [j]adăpă oile lor. 18 Și venind ele
la Reguel, părintele lor. *acesta* zise:
Pentru ce ați venit astăzi așa curând?
19 Iar ele ziseră: Un om Egiptean ne-a
scăpat pre noi de mânile păstorilor. ba
și *apă* ne-a scos. și *ne*-a adăpat oile.
20 Și el zise fetelor sale: Și unde *este*
acela? Pentru ce ați lăsat pre acel om?
chemați-l să [k]mănânce pâne. 21 Și
Moisi să învoì. ca să rămână la acel om:
și el dete lui Moisi pre Sepfora. fica sa.
22 Și ea *îi* născù un fiu. și el chemă
numele lui Gherșom: că. zise el [l]Străin
sunt eu în pământ străin.

23 Și în acest [m]lung timp se întâmplă,
că regele Egiptului murì: și fiii lui Is-
rael [n]gemând de muncă, strigară. și
[o]strigarea lor se înălță până la Dum-
nezeu, din munci. 24 Și Dumnezeu
auzì suspinul lor, și-și [p]aduse aminte
de [q]legământul său cu Abraam. cu Isaac
și cu Iacob. 25 Și Dumnezeu [r]căută
spre fiii lui Israel. și cunoscù Dumne-
zeu *starea lor.*

Chemarea lui Moisi.

3 Iar Moisi păsteà oile socrului său
Iethro, [a]preotul din Madian; și mâ-
nând oile în deșert, el venì la [b]muntele
lui Dumnezeu, la Horeb. 2 Și [c]îngerul
lui Dumnezeu i-se arătă lui în flacără
de foc din rug; și el uitându-se, iată
rugul ardeà cu foc, și rugul nu se mis-
tuià. 3 Și Moisi zise: Mă voiu duce
acolo. ca să văd [d]această mare arătare.
și pentru ce acel rug nu se mistue.
4 Și văzând Domnul că el se abătù. ca
să vadă, [e]îi strigă Dumnezeu din mij-
locul rugului, și-i zise: Moisi! Moisi! și
el răspunse: Iată-mă. Și *Dumnezeu îi*
zise! 5 Nu te apropià aici, [f]scoate-ți
încălțămintele tale din picioare, că locul
pe carele tu stai *este* pământ sfânt.
6 Și el *îi* zise: [g]Eu *sunt* Dumnezeul
părintelui tău, Dumnezeul lui Abraam,
Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui
Iacob. Și Moisi ascunse fața lui că [h]se
temeà să caute spre Dumnezeu.

7 Și Domnul zise: [i]Eu am văzut apă-
sarea poporului meu, care *este* în Egipt.

---

e Fapt. 7. 21.
f Fapt. 7. 23. 24.
g Fapt. 7. 29.
h Fac. 24. 11.
i Fac. 24. 11.
j Fac. 29. 10.
k Fac. 31. 54. Fapt. 7. 29.
l Ebr. 11. 13, 14.
m Fapt. 7. 30.
n Num. 20. 16. Ps. 12. 5.
o Fac. 18. 20. Deut. 24. 15. Iac. 5. 4.
p Ps. 105. 8, 42.
q Fac. 15. 14. 46. 4.
r 1 Sam. 1. 11 Luc. 1. 25.

Capul 3.

a Cap. 2. 16.
b 1 Reg. 19. 8.
c Deut 33. 16.
d Ps. 111. 2. Fapt. 7. 31.
e Deut. 33. 16.
f Fapt. 7. 33.
g Fac. 28. 13. Marc. 12 26. Fapt. 7. 32.
h 1 Reg. 19. 13. Isa. 6. 1. 5.
i Cap. 2. 23, 24, 25.

și am auzit strigarea lor [j]pentru impi-
lătorii lor, că [k]cunosc durerea lor: 8 Și
[l]m'am pogorît. [m]ca să-i scap din mâna
Egiptenilor, și să-i scot din pământul
acela [n]într'un pământ bun și larg. într'un
pământ în care [o]curge lapte și miere,
în locul [p]Cananeilor, al Heteilor, al
Amoreilor, al Ferizeilor. al Hiveilor și
al Iebușeilor. 9 Și acum iată [q]strigarea
fiilor lui Israel a ajuns până la mine. și
am văzut și [r]apăsarea cu care Egiptenii
apăsă pre dânșii; 10 [s]Și acum vino.
ca să te trimit la Faraon, să scoți pre
poporul meu. pre fiii lui Israel, din
Egipt.
11 Și Moisi răspunse lui Dumnezeu:
[t]Cine *sunt* eu, ca să merg la Faraon. și
să scot pre fiii lui Israel din Egipt?
12 Și *Dumnezeu* zise: [u]Eu voiu fi cu
tine; și acesta îți *va fi* semn, că eu te-
am trimis: după ce vei fi scos pre po-
porul meu din Egipt. vă veți închinà lui
Dumnezeu pe muntele acesta.
13 Și Moisi zise lui Dumnezeu: Iată.
mă voiu duce la fiii lui Israel. și le voiu
zice: Dumnezeul părinților voștri m'a
trimis pre mine la voi; și de-mi vor
zice mie, care *este* numele lui? ce să le
răspund?
14 Și Dumnezeu zise lui Moisi: EU
SUNT CEL CE SUNT; și-*i mai* zise:
Așà vei zice fiilor Israel: *Cel ce se chia-
mă* [v]EU SUNT. acela m'a trimis la voi.
15 Și Dumnezeu mai adaose lui
Moisi: Așà vei zice fiilor lui Israel:
Domnul, Dumnezeul părinților voștri.
Dumnezeul lui Abraam, Dumnezeul lui
Isaac și Dumnezeul lui Iacob m'a tri-
mis la voi; acesta *este* [x]numele meu în
etern, și aceasta *este* amintirea mea
pentru toate generațiunile. 16 Mergi
dară, [y]și adună pre bătrânii lui Israel,
și zi lor: Domnul, Dumnezeul părinți-
lor voștri mi-s'a arătat mie, Dumnezeul
lui Abraam. al lui Isaac și al lui Iacob,
și mi-a zis: [z]Eu v'am cercetat pre voi, și
am văzut cele ce vi-se fac vouă în Egipt;
17 Și am zis: [a]Eu vă voiu scoate pre voi
din apăsarea Egiptului în pământul Ca-
naneilor. al Heteilor. al Amoreilor, al
Ferizeilor, al Hiveilor și al Iebuseilor,
în pământul în care curge lapte și miere;
18 Și de vor [b]ascultà de cuvântul tău,
vei întrà tu și bătrânii lui Israel la regele
Egiptului. și-i veți zice lui: Domnul,
Dumnezeul Ebreilor ne-a [c]întâmpinat
pre noi. rugămu-te dară. lasă-ne acum
să mergem cale de trei zile în pustiu,
ca să sacrificăm Domnului Dumnezeul
nostru: 19 Dară eu știu, că regele
Egiptului [d]nu vă va lăsà să mergeți. de-
cât numai *silit* din mână tare. 20 Însă
eu voiu [e]întinde mâna mea, și voiu bate
Egiptul prin [f]toate minunile mele, care
le voiu face în mijlocul lui, și el [g]după
aceea vă va lăsà să mergeți. 21 Și [h]voiu
face, ca poporul acesta să afle har îna-
intea Egiptenilor, și va fi. că ieșind voi
din Egipt, nu veți merge cu mână goală;
22 [i]Ci fiecare femeie va cere dela ve-
cina sa și dela oaspetea casei sale vase
de argint. și vase de aur, și vestminte,
pre care le veți pune pe fiii voștri și pe
ficele voastre, și [j]veți despoià pre Egip-
teni.

Înzestrarea lui Moisi cu darul de a face minuni.

4 Și răspunzând Moisi. zise: Dar iată
ei nu mă vor crede, și nu vor as-
cultà de cuvântul meu: că vor zice;
Domnul nu ți-s'a arătat ție.
2 Și Domnul zise lui: Ce *este* ceeace
ai tu în mână? și el răspunse: Un [a]to-
iag. 3 Și *Domnul* îi zise: Aruncă-l pe
pământ: și el îl aruncă pe pământ, și se
făcù șerpe: și Moisi fugì de dânsul.
4 Și Domnul zise lui Moisi: Întinde-ți
mâna ta. și-l ia de coadă: și el întinse
mâna, și-l luă; și el iarăși se făcù toiag
în mâna sa. 5 Ca să [b]creadă. *zise,* că
[c]Domnul. Dumnezeul părinților lor,

---

j Cap. 1. 11.
k Fac. 18. 21.
l Fac. 11. 5, 7.
m Cap. 6. 6. 8. & 12. 51.
n Deut. 1. 25.
o Ier. 11. 5. Ezec. 20. 6.
p Fac. 15. 18.
q Cap. 2. 23.
r Cap. 1. 11. 13. 14, 22.
s Ps. 105. 26.
t Isa. 6. 5, 8. Ier. 1. 6.
u Fac. 31. 3. Rom. 8. 31.
v Ioan 8. 58. 2 Cor. 1. 20. Ebr. 13. 8.
x Ps. 135. 14.
y Cap. 4. 29.
z Fac. 50. 24. Luc 1. 68
a Fac. 15. 14. 16.
b Cap. 4. 31.
c Cap. 5. 1, 3.
d Num. 23. 3, 4. 15, 16.
e Cap. 5. 2.
f Cap. 6. 6.
g Cap. 7. 3. Fapt. 7. 36. Ps. 106. 46. Prov. 16. 7.
j Fac. 15. 14.
k Iov. 27. 17. Ezec. 39. 10.

Capul 4.

a Vers. 17, 20.
b Cap. 19. 9.
c Cap. 3. 15.

Dumnezeul lui Abraam, Dumnezeul lui
Isaac și Dumnezeul lui Iacob, ți-s'a
arătat ție.
6 Și Domnul îi mai zise lui: Vâră
mâna ta în sân: și el vârî mâna sa în
sân, și scoțând-o, iată mâna sa *erà albă*
de lepră. [d]ca omăt. 7 Apoi zise *Dum-
nezeu:* Vâră iarăși mâna ta în sân; și
el vârî mâna sa în sân, și scoțând-o
afară, iată ea iarăși [e]se făcù ca *cealaltă*
carne a lui. 8 Și va fi, că de nu vor
crede ție, și nu vor ascultà de cuvântul
tău la semnul cel d'întâiu, vor crede cu-
vântul tău la semnul al doilea. 9 Și
va fi, dacă nu vor crede ție și nici la
aceste două semne, nici vor ascultà de
cuvântul tău, să iei din apa râului, și
să *o* torni pe uscat; și [f]apa, care o vei
luà tu din râu, se va preface în sânge pe
uscat.
10 Și Moisi zise Domnului: Rogu-mă,
Doamne, că eu nu *sunt* bărbat ușor la
vorbire, nici am fost odată mai înainte,
nici chiar de când vorbești tu cu ser-
vul tău, ci [g]*sunt* greu la vorbe și greu
la limbă.
11 Și Domnul zise către dânsul: [h]Cine
a făcut omului gură, sau cine a făcut om
mut sau surd sau văzător sau orb? au
nu eu Domnul? 12 Deci mergi, și eu
voiu fi [i]cu gura ta, și te voiu învăță ce
să vorbești.
13 Și *Moisi* răspunse: Rogu-mă,
Doamne, [j]trimite pre cela ce ai să tri-
miți.
14 Și aprinzându-se Domnul de mâ-
nie asupra lui Moisi, îi zise: Au Aaron
Levitul nu *este* fratele tău? Știu că el
vorbește bine: și iată-l [k]iese întru în-
tâmpinarea ta, și văzându-te, se va bu-
curà din toată inima. 15 [l]Vorbește
dară cu dânsul, și [m]pune cuvinte în
gura lui: și eu voiu fi cu gura ta și cu
gura lui, și vă voiu [n]învăță ceeace aveți
să faceți. 16 Și el va vorbì în locul
tău către popor, și el va fi în loc de gura
ta, și [o]tu-i vei fi lui în loc de Dumnezeu.
17 Și tu ia [p]toiagul acesta în mâna ta,
cu care ai să faci semne.

Moisi se întoarce în Egipt.

18 Atunci Moisi merse, și întorcându-
se la Iethro, socrul său, îi zise! Rogu-
te, lasă-mă să mă duc înapoi la frații
mei cari *sunt* în Egipt, ca să văd dacă
mai trăesc. Și Iethro zise lui Moisi:
Mergi în pace.
19 Și Domnul, zise lui Moisi în Ma-
dian: Scoală-te și te întoarce în Egipt,
că [q]toți acei oameni cari căutau vieața
ta au murit. 20 Și Moisi luă pre fe-
meia sa și pre fiii săi, și punându-i pe
asini, se întoarse în pământul Egiptului.
Și Moisi luă [r]toiagul lui Dumnezeu în
mâna sa. 21 Și Domnul zise lui Moisi:
Mergând și întorcându-te în Egipt, vezi
ca toate [s]semnele, pre care le-am pus
în mâna ta, să le faci înaintea lui Fa-
raon; iar [t]eu voiu învârtoșà inima lui,
încât el să nu lase pre popor să meargă:
22 Și tu vei zice lui Faraon: Așà zice
Domnul: [u]Israel *este* fiul meu, [v]cel în-
tâiu-născut al meu: 23 Și eu zic ție:
Lasă să meargă fiul meu, ca să ser-
vească mie: și dacă tu vei respinge de
a-l lăsà, iată [x]eu voiu ucide pre fiul tău,
cel întâiu-născut al tău.
24 Și erà pe cale într'o ospătărie, și
Domnul îl [y]întâmpină, și căută să-l
[z]omoare pre el. 25 Și Sepfora luă o
[a]piatră ascuțită, și tăiă prepuțul fiului
său, *pre care* aruncă la picioarele lui
Moisi, și zise: Cu adevărat tu *ești* mie
soț de sânge. 26 Atunci *Domnul* îl
lăsă; iar ea zise: Soț de sânge *ești* prin
circumciziune.
27 Și Domnul zise lui Aaron: Iesi
[b]înaintea lui Moisi în pustiu: și el mer-
se, și-l întâmpină la [c]muntele lui Dum-
nezeu, și-l sărută. 28 Și Moisi [d]spuse
lui Aaron toate cuvintele Domnului, cu
care îl trimise, și toate [e]semnele care le
poruncì.

---

d Num. 12. 10. 2 Reg. 5. 27.
e Num. 12. 13, 14. Deut. 32. 39. Mat. 8. 3.
f Cap. 7. 19.
g Ier. 1. 6.
h Ps. 94. 9.
i Isa. 50. 4. Ier. 1. 9. Luc. 12. 11. 12.
j Iona 1. 3.
k Vers. 27. 1 Sam. 10. 2. 3, 5.
l Cap. 7. 1, 2.
m Num. 22. 38. Isa. 51. 16.
n Deut. 5. 31.
o Cap. 7. 4.
p Vers. 2.
q Mat. 2. 20.
r Num. 20. 8. 9.
s Cap. 3. 20.
t Cap. 7. 3, 13. Ios. 11. 20. Rom. 9. 18.
u Osea 11. 1.
v Ier. 31. 9. Iac. 1. 18.
x Cap. 11. 5.
y Num. 22. 22.
z Fac. 17. 14.
a Ios. 5. 2. 3.
b Vers. 14.
c Cap. 3. 1.
d Vers. 15, 16.
e Vers. 8, 9.

29 Moisi dară şi Aaron [f] merseră, şi
adunară pre toţi bătrânii fiilor lui Israel.
30 [g] Şi Aaron le vorbì toate cuvintele,
pre care Domnul le-a fost zis lui Moisi;
şi făcù semnele înaintea poporului:
31 Şi poporul [h] crezù. Şi auzind, că
Domnul ar fi [i] cercetat pre fiii lui Is-
rael, şi că el ar fi [j] văzut apăsarea lor,
se [k] plecară şi se închinară.

Moisi e nesocotit de Faraon.

5 Şi după acestea Moisi şi Aaron ve-
niră şi ziseră lui Faraon: Aşà zice
Domnul, Dumnezeul lui Israel: Lasă
pre poporul meu să meargă, ca să-mi
sărbătorească în pustiu. 2 Dară Fa-
raon zise: Cine *este* Domnul, de a
cărui voce am eu să ascult, ca să las
pre *fiii lui* Israel? nici pre Domnul nu-l
cunosc, nici pre Israel nu-l voiu lăsà să
meargă.

3 Şi ei ziseră: Dumnezeul Ebreilor
ne-a întâmpinat pre noi, lasă-ne, rugă-
mu-ne, să mergem cale de trei zile în
deşert, şi să sacrificăm Domnului, Dum-
nezeul nostru, ca el să nu trimită asupra
noastră ciumă sau sabie.

4 Iar regele Egiptului le zise: Voi
Moisi şi Aaron! pentru ce trageţi pre
popor dela lucrul său? Duceţi-vă *fie-
care* la munca sa.

5 Şi Faraon *mai* zise: Iată, *este* acum
poporul prea numeros în ţară, şi voi
vreţi să-l împedecaţi dela munca sa.

Poporul se impilează şi mai rău.

6 Şi Faraon poruncì într'acea zi im-
pilătorilor poporului şi prefecţilor lor,
zicând: 7 Mai mult să nu daţi paiu
poporului pentru facerea cărămizilor ca
până acum, *ci* să meargă şi să-şi adune
paiu. 8 Şi totuşi numărul cărămizilor,
care făceau ei până acum, să-*l* impu-
neţi; să nu-*l* micşoraţi lor; că *sunt* le-
neşi: deaceea strigă, zicând: Să mer-
gem *şi* să sacrificăm Dumnezeului nos-
tru.

9 Îngreue-se munca oamenilor aces-
tora, ocupe-se de ea, şi să nu se uite la
vorbe deşerte.

10 Atunci impilatorii poporului şi pre-
fecţii lor ieşiră, şi vorbiră către popor,
zicând: Aşà zice Faraon: Mai mult nu
vă mai dau paiu! 11 Duceţi-vă sin-
guri, şi vă strângeţi paiu de unde veţi
aflà: *dară* nimica nu se va micşora din
munca voastră. 12 Deci poporul se ri-
sipì în tot pământul Egiptului, ca să
strângă mirişte în loc de paiu. 13 Şi
impilătorii *îi* siliau, zicându-le: Faceţi
munca voastră, ceeace sunteţi datori
pe toată ziua, ca şi atunci când a fost
paiu. 14 Şi prefecţii fiilor lui Israel,
pre cari impilătorii lui Faraon îi-au pus
preste dânşii, fură bătuţi, zicându-*le:*
Pentru ce nu aţi împlinit nici astăzi nici
ieri suma hotărîtă de cărămizi, ca şi
mai înainte?

15 Şi prefecţii fiilor lui Israel veniră,
şi strigară la Faraon, zicând: Pentru ce
faci aşà cu servii tăi? 16 Paiu nu se
dă servilor tăi, şi *totuşi* ni-se zice: Fa-
ceţi cărămizi; şi iată pre servii tăi îi
bate, deşì vina *este* a poporului tău.
17 Iar el zise: Voi leneşi, leneşi *sunteţi*,
deaceea ziceţi: Să mergem, *ca* să sa-
crificăm Domnului!

18 Acum mergeţi *şi* lucraţi, şi paiu
nu vi-se va da, şi tot atâtea cărămizi
veţi face. 19 Şi prefecţii fiilor lui Is-
rael văzură starea lor cea rea, deoa-
rece li-s'a zis: Să *nu* micşoraţi din
suma cărămizilor cea hotărîtă pentru
toată ziua.

20 Şi ieşind ei dela Faraon, întâl-
niră pre Moisi şi pre Aaron, cari stăteau
înaintea lor: 21 Şi ziseră lor: Caute
Dumnezeu asupra voastră, şi să judece;
că urîcios aţi făcut mirosul nostru îna-
intea lui Faraon şi înaintea servilor lui,
dându-le sabie în mână, ca să ne ucidă.

22 Şi Moisi se întoarse la Domnul, şi
zise: Doamne, pentru ce amărăşti tu
poporul acesta *aşà?* Pentru ce m'ai tri-
mis pre mine? 23 Că de când întraiu
eu la Faraon, ca să-*i* vorbesc în numele
tău, el amărăşte pre popor şi *mai mult*,
şi tu n'ai scăpat *încă* pre poporul tău.

[f] Cap. 3. 16. | [g] Vers. 16. | [h] Cap. 3. 18. | [i] Cap. 3. 16. | [j] Cap. 2. 25. | [k] Fac. 24. 26.

Moisi primeşte dela Dumnezeu alte porunci.

6 Atunci zise Domnul lui Moisi: Acum
vei vedeà ce voiu face eu lui Fa-
raon: căci *sîlit* [a]de mână tare ii va lăsà
să meargă, şi tot aşà *sîlit* de mână tare
ii [b]va goni pre ei din pământul lui.
2 Şi Dumnezeu vorbì cătră Mosi, şi-i
zise: 3 Eu *sunt* Iehova, care mă ară-
taiu lui Abraam, lui Isaac şi lui Iacob,
ca [c]Dumnezeu atotputernic, dară *cu*
numele meu de [d]Iehova nu le fui lor
cunoscut. 4 Şi [e]eu întărì şi legământ
cu dânşii, ca [f]să dau lor pământul Ca-
naan, pământul petrecerii lor, în care ei
au petrecut. 5 [g]Şi eu mai auzii şi sus-
pinul fiilor lui Israel, pre care Egiptenii
ii asupresc, şi mi-am adus aminte de
legământul meu. 6 Drept aceea spune
fiilor lui Israel: [h]Eu *sunt* Iehova; şi
vă [i]voiu scoate pre voi din apăsarea
Egiptenilor, şi vă voiu scăpa din ro-
bia lor, şi eu vă voiu [j]mântuì pre
voi cu braţ înalt şi cu judecată mare.
7 Şi vă [k]voiu luà pre voi de poporul
meu, şi [l]voiu fi Dumnezeul vostru, şi
veţi cunoaşte, că eu sunt Iehova Dom-
nezeul vostru, care vă scoate pre voi
[m]din apăsarea Egiptenilor: 8 Şi vă
voi duce în pământul, pentru care am
[n]ridicat mâna mea, că-l voiu da lui
Abraam, lui Isaac şi lui Iacob: da, pre
acesta îl voiu da vouă de moştenire. Eu
sunt Iehova!
9 Şi Moisi spuse aceste fiilor lui Is-
rael, [o]dară ei nu ascultară pre Moisi
pentru micşorimea lor de suflet şi pentru
munca lor cea grea.
10 Şi Domnul vorbì cătră Moisi, zi-
când: 11 Mergi şi zi lui Faraon, regele
Egiptului, ca să lase să meargă pre fiii
lui Israel din pământul său. 12 Şi
Moisi vorbì înaintea Domnului, şi zise:
Iată, fiii lui Israel nu mă [p]ascultă pre
mine, apoi cum mă va ascultà Faraon?
Mai ales că [q]eu *sunt* greu la cuvânt.
13 Şi Domnul vorbì cătră Moisi şi că-
tră Aaron, şi le poruncì să meargă la
fiii lui Israel şi la Faraon, regele Egip-
tului, ca să scoată pre fiii lui Israel din
pământul Egiptului.

Fiii lui Ruben şi ai lui Simeon; genealogia lui Moisi şi a lui Aaron.

14 Aceştia *sunt* capii caselor părinţi-
lor lor: [r]Fiii lui Ruben, întâiu-născutul
lui Israel: Hanoch şi Pallu, Hezron şi
Carmi. Acestea *sunt* familiile lui Ruben.
15 [s]Şi fiii lui Simeon: Jemuel şi Jamin
şi Ohad şi Jachin, şi Zochar şi Şaul,
fiul din Cananea. Acestea *sunt* familiile
lui Simeon.
16 Şi acestea *sunt* numele [t]fiilor lui
Levi dupre generaţiunile lor: Gherşon
şi Kohat şi Merari: şi anii vieţii lui Levi
au fost o sută treizeci şi şapte de ani.
17 [u]Fiii lui Gherşon: Libni şi Şimi
dupre familiile lor. 18 [v]Şi fiii lui Ko-
hat: Amram şi Izhar şi Hebron şi Uzzi-
el; şi anii vieţii lui Kohat *au fost* o
sută treizeci şi trei de ani. 19 Şi [x]fiii
lui Merari: Mahali şi Muşi: acestea *sunt*
familiile lui Levi dupre generaţiunile
lor. 20 Şi [y]Amram luă de femeie pre
Iochebeda, mătuşa sa, care îi născù lui
pre Aaron şi pre Moisi; şi anii vieţii lui
Amram *au fost* o sută treizeci şi şapte
de ani. 21 Şi [z]fiii lui Izhar: Korah şi
Nefeg şi Zitri. 22 Şi [a]fiii lui Uzziel:
Mişael şi Elzafan şi Zitri. 23 Şi Aaron
îşi luă de femeie pre Elişeba, fica lui
[b]Amminadab, pre sora lui Naaşon, care
îi născù lui pre [c]Nadab şi pre Abih şi
pre Eleazar şi pre Itamar. 24 Şi [d]fiii
lui Korah: Assir şi Elkanah şi Abiasaf:
Acestea *sunt* familiile Korahiţilor. 25 Şi
Eleazar, fiul lui Aaron, îşi luă de fe-
meie pre *una* din fetele lui Putiel, [e]care
îi născù lui pre Fineas: aceştia *sunt*
capii părinţilor Leviţilor dupre fami-
liile lor.
26 Aceştia *sunt* acei Moisi şi Aaron,
[f]către cari zise Domnul: Scoateţi pre
fiii lui Israel din pământul Egiptului

Capul 6.
a Cap. 3. 19.
b Cap. 11. 1.
c Fac. 17. 1.
d Ioan. 8. 58. Apoc. 1. 4.
e Fac. 15. 18.
f Fac. 17. 8.
g Cap. 2. 24.
h Vers. 2, 8. 29.
i Ps. 81. 6.
j 1 Cron. 17. 21. Neem. 1. 10.
k Deut. 4. 20. 2 Sam. 7. 24.
l Fac. 17. 7, 8. Apoc. 17. 21.
m Cap. 5. 4, 5. Ps. 81. 6.
n Fac. 15. 18.
o Cap. 5. 21.
p Vers. 9.
q Ier. 1. 6.
r Fac. 46. 9.
s Fac. 46. 10. 1 Cron. 4. 24.
t Fac. 46. 11.
u 1 Cron. 6. 17.
v Num. 26. 57.
x 1 Cron. 6. 19.
y Cap. 2. 1, 2.
z Num. 16. 1.
a Lev. 10. 4.
b Rut. 4. 19. 20.
c Lev. 10. 1.
d Num. 26. 11.
e Num. 25. 7. 11. Ios. 24. 33.
f Vers. 13.

dupre [g]oștirile lor. 27 Aceștia *sunt*, cari [h]vorbiau cu Faraon, regele Egiptului, [i]ca să scoată din Egipt pre fiii lui Israel: acești Moisi și Aaron.

28 Și a fost, când vorbì Domnul către Moisi în pământul Egiptului, 29 Domnul vorbì lui Moisi, zicând: [j]Eu *sunt* Domnul; [k]spune lui Faraon, regele Egiptului, toate câte ți-am zis. 30 Și Moisi zise Domnului: Iată [l]eu *sunt* greu la cuvânt, cum dară Faraon mă va ascultà?

Moisi și Aaron fac minuni în fața lui Faraon.

7 Și Domnul zise lui Moisi: Iată eu te-am pus pre tine *să fii* [a]Dumnezeu lui Faraon, și Aaron, fratele tău, va fi [b]profetul tău. 2 Tu toate să [c]vorbești câte ți-am poruncit; și Aaron, fratele tău, să le spună lui Faraon, ca el să lase pre fiii lui Israel din pământul său. 3 Și [d]eu voiu învârtoșà inima lui Faraon, și [e]voi îmmulțì [f]semnele mele și minunile mele în pământul Egiptului. 4 Și Faraon nu va ascultà de voi; iar [g]eu voiu pune mâna pe Egipt, și voi scoate oștirile mele, pre poporul meu, pre fiii lui Israel din pământul Egiptului [h]prin mari judecăți. 5 Atunci Egiptenii [i]vor cunoaște, că eu *sunt* Domnul, când [j]voiu întinde mâna mea preste Egipt, și voiu scoate pre fiii lui Israel din mijlocul lor.

6 Și Moisi și Aaron [k]făcură după cum Domnul le poruncì; ei așà făcură. 7 Și Moisi *erà* de [l]optzeci de ani, și Aaron de optzeci și trei de ani, când vorbiră către Faraon.

8 Și Domnul vorbì către Moisi și către Aaron, zicând: 9 De vă va zice Faraon: [m]Faceți o minune; atunci tu să zici lui Aaron: [n]Ia toiagul tău, și-*l* aruncă înaintea lui Faraon, *și* el se va preface în șiarpe. 10 Atunci Moisi și Aaron intrară la Faraon, și făcură [o]după cum a fost poruncit Domnul: Aaron aruncă toiagul său înaintea lui Faraon și a servilor săi, și [p]se prefăcù în șiarpe. 11 Atunci Faraon [q]chemă pre înțelepți și pre [r]fermecători; și acești încântători ai Egiptului [s]făcură și ei asemenea cu fermăcătoriile lor. 12 Fiecare își aruncă toiagul său, și ele se prefăcură în șerpi: dară toiagul lui Aaron înghițì pre toiegile lor. 13 Și inima lui Faraon se învârtoșă, și el nu ascultă de dânșii [t]după cum le spusese Domnul.

Întâia plagă asupra Egiptului — apa prefăcută în sânge.

14 Și Domnul zise lui Moisi: [u]Inima lui Faraon s'a învârtoșat, el nu voește a lăsà pre popor. 15 Mergi la Faraon mâne dimineață, iată, el va ieșì la apă; atunci tu să stai înaintea lui pe țărmul fluviului, și ia în mână [v]toiagul care s'a prefăcut în șiarpe; 16 Și-i zi: Domnul, [x]Dumnezeul Ebreilor m'a trimis către tine, ca să-ți zic: Lasă pre poporul meu să meargă, [y]ca el să-mi servească în pustiu; și iată tu până acum n'ai ascultat. 17 Așà zice Domnul: Întru aceasta [z]vei cunoaște că eu *sunt* Dumnezeu; iată eu cu toiagul care-l *țin* în mână voiu lovì apa cea din fluviu, și [a]se va preface [b]în sânge. 18 Și peștii cei ce *sunt* în fluviu vor murì, și tot fluviul se va împuțì; și Egiptenii se vor [c]îngrețoșà foarte a bea din apa fluviului.

19 Și Dumnezeu zise lui Mosi: Zi lui Aaron: Ia-ți toiagul tău, și-ți [d]întinde mâna ta preste apele Egiptului, preste râurile lor, preste fluviile lor, preste lacurile lor și preste toate bălțile lor de apă; și ele se vor preface în sânge, și va fi sânge în tot pământul Egiptului, precum și în *vasele de* lemne și *celea de* piatră.

20 Și Moisi și Aaron făcură așà după cum poruncise Domnul; și el [e]rădicându-și toiagul, lovì apa fluviului înaintea ochilor lui Faraon și a servilor săi, și toate [f]apele din fluviu se prefăcură în

---

g Cap. 7. 4. Num. 33. 1.
h Cap. 5. 1, 3,
i Vers. 13. Cap. 32. 7. Ps. 77. 20.
j Vers. 2.
k Vers. 11.
l Vers. 12.

—

Capul 7.
a Cap. 4 16. Ier. 1. 10.
b Cap. 4. 16
c Cap. 4. 15.
d Cap. 4. 21.
e Cap. 11. 9.
f Cap. 4. 7.
g Cap. 10. 1.
h Cap. 6. 6.
i Ps. 9. 16.
j Cap. 3. 20.
k Vers. 2.
l Deut. 29. 5. Fapt. 7. 23,30.
m Isa. 7. 11. Ioan. 2. 18.
n Cap. 4. 2, 17.
o Vers. 9.
p Cap. 4. 3.
q Fac. 41. 8.
r 2 Tim. 3. 8.
s Vers. 22.
t Cap. 4. 21.
u Cap. 8. 15.
v Cap. 4. 2, 3.
x Cap. 3. 18.
y Cap. 3. 12. 18.
z Cap. 5. 2.
a Cap. 4. 9.
b Apoc. 16. 4, 6.
c Vers. 24.
d Cap. 8. 5, 6.
e Cap. 17. 5.
f Ps. 78. 44.

—

sânge. 21. Și peștii cari *erau* în fluviu
muriră, și fluviul se împuți: și Egip-
tenii nu putură bea apă din fluviu, și
erà sânge în tot pământul Egiptului.
22 Și descântătorii din Egipt făcură
asemenea cu fermecătoriile lor: și inima
lui Faraon se învârtoșă, și nu ascultă de
dânșii, după cum zisese Dumnezeu.
23 Și Faraon înturnându-se, întră în casa
sa, și nici la aceasta nu plecă inima sa.
24 Și toți Egiptenii săpară împrejurul
fluviului, cautând apă să bea: că nu pu-
teau bea din apa fluviului. 25 Și se
împliniră șapte zile de când Dumnezeu
lovì fluviul acela.

A doua plagă—broaștele.

8 După acestea zise Domnul lui Moisi:
Întră la Faraon, și vorbește lui: Așà
zice Domnul: Lasă pre poporul meu [a] ca
să meargă să-mi servească. 2 Și de
[b] nu vei voì de a-*l* lăsà, iată eu voiu bate
cu [c] broaște tot cuprinsul tău. 3 Și râul
va foì de broaște, cari se vor suì și vor
venì la casa ta, în [d] camera de dormit a
ta, și pe patul tău, și în ale poporului
tău, și în cuptoarele tale și în covețele
tale. 4 Așà broaștele se vor suì preste
tine și preste servii tăi, și preste popo-
rul tău.
5 Și Dumnezeu zise lui Moisi: Zi lui
Aaron: [e] Întinde-ți mâna ta cu toiagul
tău asupra fluviilor și asupra râurilor și
asupra lacurilor, și fă să vină broaște
preste pământul Egiptului. 6 Și așà
Aaron își întinse mâna sa preste apele
Egiptului, și ieșiră [f] broaște, încât aco-
periră pământul Egiptului. 7 [g] Și des-
cântătorii *din Egipt* făcură asemenea cu
fermecătoriile lor, și scoaseră broaște
preste pământul Egiptului.
8 Atunci Faraon chemă pre Moisi și
pre Aaron, și le zise: [h] Rugați-vă lui
Dumnezeu, ca să depărteze broaștele
dela mine și dela poporul meu; și eu
voiu lăsà pre popor să meargă, ca să sa-
crifice Domnului. 9 Și Moisi răspunse
lui Faraon: Fălește-te înaintea mea! *și*
când oare rugamă-voiu pentru tine și
pentru servii tăi și pentru poporul tău,
ca el să curățe broaștele dela tine și dela
casele tale, și numai în râuri să mai ră-
mână? 10 Și el zise: Mâne. Iar *Moisi*
zise: Fie dupre cuvântul tău: ca tu să
cunoști, că [i] nu *este* altul ca Domnul
Dumnezeul nostru: 11 Broaștele se
vor depărtà dela tine și din casele tale
și dela servii tăi și dela poporul tău, *și*
numai în râuri vor mai rămâneà.
12 Și Moisi și Aaron ieșiră dela Fa-
raon; și Moisi [j] strigă către Dumnezeu
pentru broaștele, care le trimisese el
preste Faraon. 13 Și Domnul făcù
dupre cuvântul lui Moisi, și broaștele
muriră de prin case, de prin curți și de
prin câmpuri. 14 Și *Egiptenii* le adu-
nară tot grămezi, grămezi; și se împuți
pământul. 15 Și văzând Faraon că are
[k] ușurare, i-se [l] învârtoșă inima și nu as-
cultă de dânșii, după cum zisese Dum-
nezeu.

A treia plagă—țânțarii.

16 Și Domnul zise lui Moisi: zi lui
Aaron: Întinde-ți toiagul tău, și lovește
pulberea pământului, ca să se prefacă în
muște rele în tot pământul Egiptului.
17 Și ei făcură așà: Aaron își întinse
mâna sa cu toiagul său, și lovì pulberea
pământului; și o mulțime mare [m] de muște
rele veniră asupra oamenilor și asupra
vitelor; toată pulberea pământului se
prefăcù în muște în tot pământul Egip-
tului. 18 Și [n] descântătorii făcură ase-
menea cu fermecătoriile lor, ca să scoată
muște rele, dară [o] nu putură: și acea
mulțime de muște rele fu și asupra oa-
menilor și asupra vitelor. 19 Și descân-
tătorii ziseră lui Faraon: Acesta *este*
[p] degetul lui Dumnezeu! și totuși [q] inima
lui Faraon se învârtoșă, și nu-i ascultă
pre dânșii, după cum zisese Domnul.

A patra plagă—musca câinească.

20 Și Dumnezeu zise lui Moisi:
[r] Scoală-te de dimineață, și stai înaintea
lui Faraon; iată el are să iasă la apă: și

Capul 8.
a Cap. 3. 12. 18.
b Cap. 7. 14.
c Apoc. 16. 13.
d Ps. 105. 30.
e Cap. 7. 19.
f Ps. 78. 45.
g Cap. 7. 11.
h 1 Reg. 13. 6.
Fapt. 8. 24.
i 2 Sam. 7. 22.
Ps. 86. 8.
Isa. 46. 9.
Ier. 10. 6, 7.
j Vers. 30.
k Eccl. 8. 11.
l Cap. 7. 14.
m Ps. 105. 31.
n Cap. 7. 11.
o Luc. 10. 18.
p 1 Sam. 6. 3. 9.
q Vers. 15.
r Cap. 7. 15.

tu să-i zici: Așà zice Domnul: [s]Lasă
pre poporul meu să meargă, ca să-mi ser-
vească! 21 Că de nu vei lăsà poporul
meu să meargă, iată, eu voiu trimite pres-
te tine, preste servii tăi și preste poporul
tău și preste casele tale musca cânelui;
și casele Egiptenilor, precum și pământul
acela, care-l *locuesc* ei, se vor umpleà
de musca cânelui. 22 Și [t]eu în ziua
aceea voiu deosebì pământul Goșen, în
care locuește poporul meu, ca acolo *să*
nu *fie* musca cânelui; ca tu să cunoști,
că eu Domnul *sunt* în acel pământ.
23 Și voiu face despărțire între poporul
meu și poporul tău; mâne va fi acest
semn. 24 Și Dumnezeu făcù așà; și
[u]venì mare mulțime de musca cânelui
în casa lui Faraon și *în* casele servilor
săi și în tot cuprinsul Egiptului: se strică
pământul de musca cânelui.

25 Și Faraon chemă pre Moisi și
pre Aaron, și zise: Mergeți, sacrificați
Dumnezeului vostru într'acest pământ!
26 Dară Moisi zise: Nu se cuvine nouă
să facem așà; căci ceeace noi am sacri-
ficà Dumnezeului nostru, aceea este urâ-
ciune pentru Egipteni; și dacă noi [v]urâ-
ciunea Egiptenilor o am sacrificà înaintea
ochilor lor, au ei nu ne-ar ucide cu pie-
tri? 27 [x]Cale de trei zile vom merge
în pustiu, și vom sacrificà Dumnezeului
nostru, după cum [y]ne va zice nouă.
28 Și Faraon zise: Eu vă voiu lăsà pre
voi să mergeți, ca să sacrificați Dom-
nului Dumnezeului vostru în pustiu; dară
numai să nu mergeți cumvà mai departe?
[z]Rugați-vă și pentru mine. 29 Și Moisi
zise: Iată eu *acum* ies dela tine, și mă
voiu rugà lui Dumnezeu, și toată musca
cânelui se va depărtà mâne dela Faraon
și dela servii lui, și dela poporul lui. Dară
să nu mai adaogi a ne mai înșelà, o Fa-
raone! nesălând pre popor să meargă ca
să sacrifice lui Dumnezeu.

30 Și Moisi ieșì dela Faraon, și se
rugă lui Dumnezeu. 31 Și Dumnezeu
făcù dupre cuvântul lui Moisi; și musca
cânelui se depărtă dela Faraon și dela
servii săi, și dela poporul său; nu mai
rămase nici una. 32 Dară inima lui
Faraon se învârtoșă și astădată, și nu
lăsă pre popor să meargă.

A cincea plagă—ciuma vitelor.

9 Atunci Dumnezeu zise lui Moisi:
[a]Întră la Faraon, și zi lui: Așà zice
Domnul, Dumnezeu Ebreilor: Lasă pre
poporul meu, să meargă, ca să-mi ser-
vească! 2 Căci dacă [b]nu vei voì a-*l*
lăsà, și-l vei mai ținea, 3 Iată [c]mâna
Domnului va fi preste vitele tale cele de-
pe câmp, preste cai, preste asini, preste
cămile, preste boi și preste oi; *și va fi*
ciumă mare. 4 Și Domnul [d]va pune
despărțire între vitele Israeliților și între
vitele Egiptenilor, și nimica nu va murì
din ale fiilor lui Israel. 5 Și Dumnezeu
îi însemnă *lui* și timpul, zicând: Mâne
va face aceasta Domnul în pământul
acesta.

6 Și Domnul făcù aceasta de a doua
zi, și [e]toate vitele Egiptenilor muriră;
dar din vitele fiilor lui Israel nici una nu
murì. 7 Și Faraon trimise *să vadă*, și
iată nici una din vitele fiilor lui Israel
nu murise. Și totuși [f]inima lui Faraon
rămase învârtoșată, și nu lăsă pre popor
să meargă.

A șasea plagă—vărsatul negru preste oameni și vite.

8 Și Dumnezeu zise lui Moisi și lui
Aaron: Luați-vă mânile pline de spuză
din cuptor, și Moisi să o arunce spre cer
înaintea lui Faraon. 9 Și aceasta va
spulberà preste tot pământul Egiptului,
și *dintr'însa* se vor face [g]bube, ieșind *în*
bășici preste oameni și preste vite, în tot
pământul Egiptului. 10 Ei dară luară
spuză din cuptor, și stătură înaintea lui
Faraon; și Moisi o răsipì spre cer; și se
făcù [h]bube *cu* bešici, ieșind la oameni
și la vite. 11 Și [i]descântătorii nu putură
stà înaintea lui Moisi din causa bubelor;
că și descântătorii aveau bube, ca și
toți Egiptenii. 12 Și Domnul învârtoșă

s Vers. 1. t Cap. 9. 4, 6. u Ps. 78. 45. v Fac. 43. 32. x Cap. 3. 18. y cap. 3. 12. z Vers. 8. 1 Reg. 13. 6.
Capul 9. a Cap. 8. 1. b Cap. 8. 2. c Cap. 7. 4. d Cap. 8. 22. e Ps. 78. 50. f Cap. 7. 14. g Apoc. 16. 2. h Deut. 28. 27. i 2. Tim. 3. 9.

inima lui Faraon, și nu ascultă pre ei,
[j] după cum zisese Dumnezeu lui Moisi.

A șaptea plagă—grindină și foc.

13 Și Dumnezeu zise lui Moisi: [k] Scoa-
lă-te mâne de dimineață, și stă înaintea
lui Faraon, și-i zi: Așà zice Domnul,
Dumnezeul Ebreilor: Lasă pre poporul
meu să meargă, ca să-mi servească!
14 Căci eu astădată voiu trimite toate
plăgile mele preste tine și preste servii
tăi și preste poporul tău, [l] ca să cunoști,
că nu *e* altul asemenea mie preste tot
pământul. 15 Că eu acum mi-aș puteà
[m] întinde mâna și să te bat cu moarte pre
tine și pre poporul tău, și tu să fii pier-
dut depe fața pământului. 16 Dară eu
[n] pentru aceea te las să trăești, pentru
ca să-ți arăt puterea mea, și ca numele
meu să se facă cunoscut preste tot pă-
mântul. 17 Au te mai scoli tu asupra
poporului meu, ca să nu-l lași să meargă?
18 Iată eu mâne tot la această oră voiu
face să cază grindină mare foarte, cum
nu a fost asemenea în Egipt din ziua în
care s'a întemeiat și până astăzi. 19 A-
cum dară, trimite să adune și toate vitele
tale, și tot ce ai tu pe câmp; că toți oa-
menii și toate vitele câte se vor aflà pe
câmp, și nu vor fi strânse în casă, căzând
preste dânșii grindină, vor murì.
20 Acela dintre servii lui Faraon, care
se temù de cuvântul lui Dumnezeu, își
scăpă pre servii săi, și vitele sale în casă.
21 Dară care nu luă aminte la cuvântul
Domnului, își lăsă pre servii săi și vitele
sale pe câmp.
22 Și Domnul zise lui Moisi: Întinde-
ți mâna ta spre cer, și va cădeà [o] grin-
dină preste tot pământul Egiptului, pres-
te oameni și preste vite și preste toată
iarba câmpului în pământul Egiptului.
23 Moisi dară întinse toiagul său spre
cer; și [p] Dumnezeu dete tunete și grin-
dină, și foc curgeà pe pământ, și plouà
Dumnezeu grindină preste pământul
Egiptului. 24 Și erà grindină și foc
arzător în grindină așà de mare, că ase-
menea nu a mai fost în tot pământul
Egiptului, de când a stat pe dânsul po-
por. 25 Și grindina lovì în tot pămân-
tul Egiptului totul depe câmp, dela om
până la vită; mai [q] lovì și toată iarba
câmpului, și strică toți arborii depe câmp.
26 [r] Numai în pământul Goșen, unde
erau fiii lui Israel, acolo nu a fost grin-
dină.
27 Și Faraon trimise să cheme pre
Moisi și pre Aaron, și le zise: Eu această
dată [s] am păcătuit; [t] Domnul este drept,
dară eu și poporul meu *suntem* vinovați:
28 [u] Rugați-vă dară Domnului, (că acum
ajunge), ca să nu *mai* fie tunete și grin-
dină; și eu vă voiu lăsà să mergeți, și
nu veți mai rămâneà.
29 Și Moisi zise către dânsul: Îndată
ce voiu ieșì din cetate, îmi voiu [v] întinde
mânile mele către Dumnezeu, *și* tune-
tele vor încetà, și grindina nu va mai
cădeà, că tu să cunoști, că [x] a lui Dum-
nezeu *este* pământul. 30 Cât pentru
tine și servii tăi, [y] știu bine că încă nu
vă temeți de Domnul Dumnezeu.
31 Și inul și orzul fură bătute, că [z] or-
zul înspicase, și inul înflorise. 32 Dară
grâul și alacul nu se stricară, pentru că
acestea se făcură mai târziu.
33 Și Moisi ieșind dela Faraon afară
din cetate, își întinse mânile sale către
Domnul, și tunetele și grindina înce-
tară, și ploaia nu se mai vărsă pe pă-
mânt. 34 Și Faraon, văzând că ploaia
încetă, precum și tunetele și grindina,
adaose a păcătuì, și-și învârtoșă inima
sa, el și servii lui. 35 Și așà inima lui
Faraon învârtoșindu-se, el nu lăsă pre
fiii lui Israel să meargă, după cum zi-
sese Dumnezeu prin Moisi.

A opta plagă — locuste.

10 Și Domnul zise lui Moisi: Întră la
Faraon, [a] că eu am învârtoșat ini-
ma lui și inima servilor lui, [b] pentru ca
să fac între dânșii aceste semne ale

j Cap. 4. 21. k Cap. 8. 20. l Cap. 8. 10. m Cap. 3. 20. | n Rom. 9. 17. o Apoc. 16. 21. p Ios. 10. 11. | Apoc. 8. 7. q Ps. 105. 33. r Cap. 8. 22. | Isa. 32. 18, 19. s Cap. 10. 16. t 2 Cron. 12. 6. | Ps. 129. 4. Dan. 9. 14. u Cap. 8. 8, 28. | Fapt. 8. 24. v 1 Reg. 8. 22, 38. x Ps. 24. 1. | y Isa. 26. 10. z Rut. 1. 22. — | *Capul 10.* a Cap. 4. 21. b Cap. 7. 4.

mele: 2 Și pentru ca [c]tu să spui în
urechile fiului tău și ale fiului fiului tău.
cele ce am făcut eu în Egipt, și sem-
nele mele, care le-am făcut în mijlocul
lor, și să cunoașteți că eu *sunt* Dum-
nezeu.
3 Moisi dară și Aaron intrară la Fa-
raon, și-i zise: Așà zice Domnul, Dum-
nezeul Ebreilor: Până când nu vei voì
tu [d]de a te umilì înaintea mea? 4 Lasă
poporul meu să meargă, ca să servească
mie; Că dacă nu vei voì de a lăsà po-
porul meu, iată eu mâne voiu trimite
[e]locuste în cuprinsul tău: 5 Și vor
acoperì toată fața pământului, așà că
pământul nu se va vedeà: și [f]vor mân-
cà toată rămășița ce a scăpat și ce va
rămas de grindină; și vor mâncà și toți
arborii ce vă înverzesc pe câmp; 6 Și
[g]vor umpleà casele tale, și casele tutu-
lor servilor tăi, și casele tutulor Egip-
tenilor, ceeace n'au văzut părinții tăi,
nici părinții părinților tăi, de când sunt
pe pământ până în ziua de astăzi. Și
întorcându-se se duse dela Faraon.
7 Și servii lui Faraon ziseră lui: Până
când va fi nouă [h]cursă acest om? Lasă
pre oameni să meargă și să servească
Dumnezeului lor. Au nu vezi tu încă, că
Egiptul *este* perdut? 8 Și ei întoarseră
pre Moisi și pre Aaron la Faraon, care
le zise lor: 9 Duceți-vă și serviți
Dumnezeului vostru! *dară* cine *sunt*
acei cari vor să meargă? Și Moisi răs-
punse: Noi vom merge cu tinerii noștri
și cu bătrânii noștri, cu feciorii noștri,
și cu fetele noastre, cu turmele noastre
și cu cirezile noastre; că [i]sărbătoare
avem a serbà lui Dumnezeu. 10 Și el
le zise: Așà să fie Dumnezeu cu voi,
precum vă voiu lăsà eu pre voi și pre
copiii voștri! Vedeți că *cuget* rău aveți.
11 Nu așà; ci mergeți voi bărbații, și
serviți lui Dumnezeu, că aceasta ați și
cerut. Și-i goniră pre ei afară dela
Faraon.
12 Și Domnul zise lui Moisi: [j]În-
tinde-ți mâna ta spre pământul Egip-
tului pentru locuste, ca să vină preste
pământul Egiptului, și [k]să mănânce
toată iarba pământului, tot ce a mai
rămas de grindină. 13 Și Moisi își în-
tinse toiagul său spre pământul Egip-
tului: și Domnul aduse preste pământ
un vânt de răsărit toată ziua aceea și
toată noaptea: *și* dimineață acel vânt de
răsărit aduse locustele. 14 Și [l]locus-
tele veniră preste tot pământul Egip-
tului, și se așezară în tot ținutul Egip-
tului în așà mare mulțime, încât [m]înain-
tea lor nici odată n'au mai fost atâtea,
și nici după acestea vor mai fi atâtea;
15 Că ele [n]acoperiră privirea a tot pă-
mântul, și pământul s'a întunecat, și ele
[o]mâncară toată iarba pământului, și toa-
te fructele pomilor, pre care grindina
le mai lăsase: Nu rămase nimica ver-
deață pe lemne, nici în iarba câmpului,
în tot pământul Egiptului.
16 Și Faraon chemă curând pre
Moisi și pre Aaron, și *le* zise: [p]Păcă-
tui-am Domnului Dumnezeului vostru
și vouă. 17 Iar acum, rogu-te, iartă-
mi păcatul meu numai astădată; și [q]vă
rugați Dumnezeului vostru, ca el să
depărteze dela mine numai moartea
aceasta. 18 El dară [r]ieșì dela Faraon,
și se rugă lui Dumnezeu. 19 Și Dom-
nul aduse un vânt de apus puternic
foarte, care rădică locustele, și le arun-
că [s]în Marea-Roșie: și nici o locustă nu
mai rămase în tot cuprinsul Egiptului.
20 Dară Domnul [t]învârtoșă inima lui
Faraon, și el nu lăsă pre fiii lui Israel.

A noua plagă — întunerec de trei zile.

21 Atunci zise Dumnezeu lui Moisi:
[u]Întinde-ți mâna ta spre cer, și se va
face întunerec preste tot pământul Egip-
tului, încât întunerecul se va puteà pi-
păì. 22 Și Moisi întinse mâna sa spre
cer, și se făcù [v]întunerec foarte mare
preste tot pământul Egiptului, trei zile.

---

c Deut. 4. 9. Ioel 1. 3.
d 1 Reg. 21. 29. 2 Cron. 7. 14. Iac. 4. 10. 1 Pet. 5. 6.
e Prov. 30. 27.
f Cap. 9. 32. Ioel 1. 4. & 2. 25.
g Cap. 8. 3, 21.
h Cap. 23. 33. Ios. 23. 13. 1 Cor. 7. 15.
i Cap. 5. 1.
j Cap. 7. 19.
k Vers. 4. 5.
l Ps. 78. 46.
m Ioel 2. 2.
n Vers. 5.
o Ps. 105. 35.
p Cap. 9. 27.
q 1 Reg. 13. 6.
r Cap. 8. 30.
s Ioel 2. 20.
t Cap. 4. 21.
u Cap. 9. 22.
v Ps. 105. 28.
—

23 Nu se vedeà unul pre altul, și ni-
menea nu se sculà din locul său trei
zile; dară toți fiii lui Israel aveau lu-
mină în locuințele lor.
24 Atunci Faraon chemă pre Moisi,
și-*i* zise: Mergeți, serviți lui Dumnezeu:
numai turmele și cirezile voastre vor
rămâneà; chiar și pruncii voștri se
pot duce cu voi. 25 Și Moisi răspunse:
Tu vei da nouă și sacrificiile și olocau-
stele, ca să le facem Domnului Dum-
nezeului nostru; 26 Și chiar și vitele
noastre vor merge cu noi, fără să ră-
mână măcar unghie *de ele;* că dintr'în-
sele avem să luăm, ca să servim Dom-
nului Dumnezeului nostru: și noi nu
știm cu ce vom servì lui Dumnezeu,
până ce nu vom merge acolo.
27 Și Domnul învârtoșă inima lui
Faraon, și el nu voì să-i lase să meargă.
28 Și Faraon zise *lui Moisi:* Du-te de-
la mine, și ferește-te, ca tu mai mult să
nu vezi fața mea; că în ziua, în care
vei vedeà fața mea, vei murì. 29 Atunci
Moisi răspunse: Bine ai zis! Eu mai
mult nu voiu vedeà fața ta.

Eșirea din Egipt.

11 Și Domnul zise lui Moisi: Încă o
plagă voiu *mai* aduce preste Fa-
raon și preste Egipt: *și* el după aceasta
vă va lăsà de aici; ba, [a] când *vă* va lăsà,
el încă vă va gonì cu goană. 2 Acum
dară spune în auzul poporului, *și-i zi,*
ca să împrumute fiecare dela vecinul
său, și fiecare femeie dela vecina sa,
[b] vase de argint și vase de aur. 3 [c] Și
Dumnezeu făcù ca poporul *său* să afle
har în ochii Egiptenilor. Și omul [d] Moisi
se facù mare foarte în pământul Egip-
tului în ochii servilor lui Faraon și în
ochii poporului.

Amenințarea plăgei a zecea.

4 Și Moisi zise: Așà zice Dumnezeu:
[e] Pe la mijlocul nopții acestia voiu trece
eu prin mijlocul Egiptului: 5 Și [f] tot
întâiu-născutul va murì în pământul
Egiptului, dela întâiu-născutul lui Fa-
raon care șede pe tronul său, și până la
întâiu-născutul servei care *șade* la râș-
niță, și toți întâiu-născuții vitelor: 6 [g] Și
va fi bocet mare în tot pământul Egip-
tului, căruia asemenea n'a mai fost, și
asemenea căruia nu va mai fi. 7 [h] Dară
asupra tutulor fiiilor lui Israel [i] nici un
câne nu va ascuțì limba sa, nici asupra
oamenilor nici asupra vitelor; ca să cu-
noașteți, câtă despărțire a pus Domnul
între Egipteni și Israeliți. 8 Atunci
[j] toți acești servi ai tăi vor venì la mine,
și se vor închinà mie, zicând: Eși tu
și poporul întreg, care-ți urmează ție:
și eu atunci voiu ieșì. Și el ieșì dela
Faraon, aprins de mânie.
9 Și Domnul zise lui Moisi: [k] Faraon
nu va ascultà de voi: pentru ca [l] minu-
nile mele să se înmulțească în pămân-
tul Egiptului.
10 Și Moisi și Aaron făcură toate
aceste minuni înaintea lui Faraon:
[m] dară Domnul învârtoșă inima lui Fa-
raon, și el nu lăsă pre fiii lui Israel din
pământul lui.

Instituirea paștilor.

12 Și Domnul vorbì cătră Moisi și
cătră Aaron în pământul Egiptului,
zicând: 2 [a] Această lună *va fi* vouă în-
ceputul lunilor: ea *va fi* vouă întâia
dintre lunile anului.
3 Spuneți la toată comunitatea lui Is-
rael, zicând: În *ziua* a zecea a acestei
luni fiecare din ei să ia câte un miel
dupre casele părinților, câte un miel de
toată casa. 4 Și dacă o casă va fi prea
mică, *ca să mănânce* un miel, atunci
părintele să ia și pre vecinul său, cel
mai aprope de casa sa, dupre numărul
sufletelor; dupre mâncarea fiecăruia să
numărați la un miel.
5 Și mielul să vă fie [b] fără cusur, ma-
scul, de un an, dintre oi sau și dintre
capre să-l luați. 6 Și să-l păstrați până
la a [c] patrusprezecea zi a acestei luni:

Capul 11. a Cap. 12. 31, 33, 39. b Cap. 3. 22. c Ps. 106. 46. d 2 Sam. 7. 9. e Cap. 12. 12, 23, 29. Amos 5. 17. f Cap. 12.12,29. g Cap. 12. 30. h Cap. 8. 22. i Ios. 10. 21. j Cap. 12. 33. k Cap. 3. 19. l Cap. 7. 3. m Cap. 10.20,27. Rom. 2. 5.

Capul 12. a Cap. 13. 4. b Lev. 22. 19, 20, 21. Ebr. 9. 14. c Lev. 23. 5. Num. 9. 3. Deut. 16. 1. 6.

și atunci toată adunarea comunității lui
Israel să-l junghie între amândouă
serile.
7 Și vor luà din sângele *lui*, și-*l* vor
pune pe amândoi usciorii ușii, și pe
pragul de sus în casele în care-l vor
mâncà.
8 Și-i vor mâncà carnea lui în noap-
tea aceea, friptă la foc și cu [d]azime, *și*
cu *ierburi* amare îl vor mâncà. 9 Și
dintr'însul să nu mâncați nimica crud,
nici fiert în apă, ci [e]fript *la* foc, capul
cu picioarele lui și cu măruntaile lui.
10 [f]Și dintr'însul nimica să nu lăsați
pe a doua zi, și dacă va rămâneà ceva
până a doua zi cu foc să o ardeți.
11 Astfel să-l mâncați pre el; *Fiindu-
vă* coapsele voastre încinse, încălțămin-
tele în picioarele voastre, și toiegile
voastre în mână, și să-l mâncați cu gră-
bire: *că este* [g]pasca lui Dumnezeu.
12 Că eu în noaptea aceasta voiu [h]tre-
ce prin pământul Egiptului, și voiu bate
pre tot întâiu-născutul din pământul
Egiptului, dela om până la vită; și
voiu face judecată [i]tutulor zeilor din
Egipt; [j]Eu Domnul. 13 Și sângele
acela va fi vouă sămn pe casele acelea
în care *veți fi;* că eu văzând sângele, să
trec pe lângă voi, ca vouă să nu se în-
tâmple plagă pierzătoare, când voiu bate
pământul Egiptului.
14 Și aceasta zi să fie vouă [k]spre
amintire, ca să păziți pre ea [l]sărbătoare
Domnului; ca [m]lege vecinică între gene-
rațiunile voastre o veți păzì. 15 [n]Șapte
zile să mâncați azime: din ziua d'întâia
să scoateți tot ce este dospit din casele
voastre, pentru că tot cel ce din ziua
d'întâia și până într'a șaptea zi va mâncà
pâne dospită, [o]stârpì-se-va sufletul acela
din Israel. 16 Iar ziua d'întâia se va
[p]chemà sfântă, și ziua a șaptea se
va chemà sfântă: nici o muncă să nu
faceți în acelea *zile*, fără numai *câte* sunt
de nevoe spre mâncare pentru fiecare
suflet. 17 Voi dară să păziți azimele,
că eu [q]în această zi am scos oștirile
voastre din pământul Egiptului; păziți
dară ziua aceasta ca lege vecinică între
generațiunile voastre. 18 [r]În întâia
lună, în a patrusprezecea zi a lunii d'în-
tâia de cu seară începând, veți mâncà
azime până la ziua douăzeci și una ale
acestei luni, seara. 19 [s]Șapte zile dos-
pit să nu se afle în casele voastre; că
tot cel ce va mâncà dospit, [t]stârpì-se-va
sufletul acela din comunitatea lui Israel,
fie acela străin sau moștean. 20 Ni-
mica dospit să nu mâncați, *ci* în toate
locuințele voastre să mâncați azime.

Păzirea Paștelor.

21 Atunci Moisi chemă pre toți bă-
trânii lui Israel, și le zise: [u]Alegeți-vă, și
luați vouă câte un miel, dupre familiile
voastre, și-l junghiați pasca. 22 [v]Și
luați mănunchiu de isop, și-*l* muiați în
sângele cel din strachină, și cu acel
sânge din strachină [x]ungeți pragul și cei
doi usciori ai ușei: și nimenea să nu
iesă pe ușa casei sale până dimineață.
23 [y]Căci Dumnezeu va trece, ca să bată
pre Egipteni, și va vedeà sângele pe prag
și pre cei doi usciori, și va trece Dumne-
zeu pe lângă ușă și [z]nu va lăsà pre [a]pier-
zător să între în casele voastre, ca să *vă*
bată.
24 Voi dară păziți lucrul acesta ca
lege pentru voi și pentru fiii voștrii în
veci. 25 Și va fi, când veți întrà în
pământul, pre care Domnul îl va da
vouă, [b]cum a zis, veți păzì cultul acesta.
26 [c]Și va fi, când vor zice vouă fiii voștri:
Ce fel de cult este acesta? 27 Voi veți
zice: [d]Acesta *este* sacrificul de pască
Domnului, care trecù în Egipt pe lângă
casele fiilor lui Israel, când bătù el Egip-
tul, iar casele noastre le mântuì. Și po-
porul își [e]plecă capul și se închină.
28 Și fiii lui Israel se duseră, și [f]făcură,
după cum poruncise Dumnezeu lui Moisi
și lui Aaron: ei așà făcură.

d Cap. 34. 25. e Deut. 16. 7. f Cap. 23. 18. g Deut. 16. 5. h Amos. 5. 17. i Num. 33. 4. j Cap. 6. 2. k Cap. 13. 9. l Lev. 23. 4, 5. m Vers. 24, 43. n Cap. 13. 6, 7. Deut. 16. 3, 8. 1 Cor. 5. 7. o Fac. 17. 14. Num. 9. 13. p Lev. 23. 7, 8. q Cap. 13. 3. r Lev. 23. 5. s Cap. 23. 15. 1 Cor. 5. 7. 8. t Num. 9. 13. u Vers. 3. Ios. 5. 10. Mat. 26, 18.19. Luc. 22. 7. etc. v Ebr. 11. 28. x Vers. 7. y Vers. 12. 13. z Ezec. 9. 6. a 2 Sam. 24. 16. b Cap. 3. 8, 17. c Cap. 13. 8, 14. Ios. 4. 6. Ps. 78. 6. d Vers. 11. e Cap. 4. 31 f Ebr. 11. 28.

Sugrumarea întâiu-născuților.

29 [g] Și la miezul nopții [h] bătù Domnul
tot întâiu-născutul în pământul Egiptului,
[i] dela întâiu-născutul lui Faraon care ședeà pe tronul lui, până la întâiu-născutul
captivului din închisoare, până la întâiu-născutul vitelor. 30 Și Faraon se sculă
în noaptea aceea, el și toți servii lui și
toți Egiptenii, și se făcù [j] bocet mare în
Egipt; că nu *erà* casă, în care *să* nu *fie*
mort. 31 Și [k] el chemă pre Moisi și pre
Aaron noaptea, și *le* zise: Sculați-vă, *și*
ieșiți din poporul meu, [l] voi și fiii lui
Israel: mergeți și serviți Domnului Dumnezeu, cum ați zis. 32 [m] Luați-vă și turmele și cirezile voastre, cum ați zis; duceți-vă și mă [n] binecuvântați și pre mine.

Începutul plecării.

33 [o] Și Egiptenii silìau pre popor foarte, și se grăbiau să-l facă să iesă din
țară: căci ziceau: [p] Toți perim. 34 Și
poporul luă aluatul său, mai înainte de
a se dospì, cu covățele lor legate în vestmintele lor pe umeri. 35 Și fiii lui Israel făcură dupre cuvântul lui Moisi, și
împrumutară dela Egipteni [q] vase de argint și vase de aur și vestminte. 36 [r] Și
Domnul făcù ca poporul *său* să afle har
la Egipteni, și ei le împrumutură lor; și
așà [s] ei despoiară pre Egipteni.

37 Și [t] fiii lui Israel plecând din [u] Ramesi *veniră* la Succot, ca la [v] șase sute
de mii de bărbați pedeștri, fără de copii.
38 Și cu ei ieșì amestecătură mare de
străini, și turme de oi și de boi, vite
multe foarte. 39 Și ei din aluatul ce
l-au scos din Egipt au copt turte de
azime; fiindcă nu *erà* dospit; că ei [x] fiind
goniți de Egipteni să iese, nu putură să
întârzie, și hrană nu-și putură pregătì.

40 Iar locuirea fiilor lui Israel, cât au
locuit în Egipt: *fu* [y] patru sute și treizeci
de ani. 41 Și a fost, că la încheierea a
patru sute și treizeci de ani, tocmai într'aceeași zi, [z] toate oștirile lui Dumnezeu ieșiră din pământul Egiptului.

42 Aceasta *este* [a] noaptea, ce trebue
a se păzì lui Dumnezeu, căci *atunci* i-a
scos el pre dânșii din pământul Egiptului: aceasta *este* noaptea, ce trebue a să
păzì lui Dumnezeu de cătră toți fiii lui
Israel în generațiunile lor.

Chipul cum trebue să se prăznuească paștile.

43 Și Dumnezeu zise lui Moisi și lui
Aaron: Aceasta *este* [b] legea paștilor:
nici un străin nu va mâncà dintr'însa.
44 Dară tot servul, cu argint cumpărat,
după ce-l vei [c] circumcide, va mâncà
dintr'însa. 45 [d] Străin și năimit nu va
mâncà dintr'însa. 46 *Pasca* se va mâncà într'o singură casă, și din carnea ei
nu veți scoate *nimica* afară din casă; [e] și
os dintr'însa să nu sdrobiți. 47 [f] Toată
comunitatea lui Israel va face aceasta.
48 Și [g] un străin, de va locuì cu tine, și
de va voì să facă pasca Domnului, acela se va circumcide toată partea bărbătească, și atunci se va apropià el ca
să facă aceasta; și acela va fi ca și un
moștean al țării; dară nici un necircumcis nu va mâncà din ea. 49 [h] O lege va
fi pentru moșteanul și pentru străinul ce
va locuì între voi.

50 Și toți fiii lui Israel făcură, cum
poruncì Dumnezeu lui Moisi și lui Aaron;
ei așà făcură.

51 [i] Și aceasta a fost tocmai în ziua
aceea, când scoase Domnul pre fiii lui
Israel din pământul Egiptului [j] dupre
oștirile lor.

Sfințirea celor întâiu-născuți.

13 Și Domnul vorbì cătră Moisi, zicând: 2 [a] sfințește-mi pre tot întâiu-născutul, pre tot cel ce deschide
matricea între fiii lui Israel, dela om
până la vită, aceia ai mei *sunt.*

Porunca pânei nedospite.

3 Și Moisi, zise poporului: [b] Aduceți-vă aminte de ziua aceasta, în care ați
ieșit din Egipt, din casa robiei; că
Domnul [c] cu mână tare v'a scos pre voi
de acolo. [d] *Într'însa* să nu mâncați dos-

[g] Cap. 11. 4. [h] Num. 8. 17. Ps. 78 51. [i] Cap. 4. 23. [j] Amos. 5. 17. [k] Ps. 105. 38. [l] Cap. 10. 9 [m] Cap. 10. 26. [n] Fac. 27. 34. [o] Cap. 11. 8. [p] Fac. 20. 3. [q] Cap. 3. 22. [r] Cap. 3. 21. [s] Fac. 15. 14. [t] Num. 33. 3, 5. [u] Fac. 47. 11. [v] Fac. 12. 2. [x] Cap. 6. 1. [y] Fac. 15. 13. Fapt. 7. 6 Gal. 3. 17. [z] Cap. 7. 4. [a] Deut. 16. 6. [b] Num. 9. 14. [c] Fac. 17, 12.13 [d] Lev. 22. 10. [e] Ioan. 19.33,36. [f] Vers. 6. [g] Num. 9. 14. [h] Num. 9. 14. [i] Vers. 41. [j] Cap. 6. 26.

Capul 13.

[a] Vers. 12.13.15 Deut. 15. 19. Luc. 2. 23. [b] Cap. 12. 42. Deut. 16. 3. [c] Cap. 6. 1. [d] Cap. 12. 8.

pit. 4 [e]Voi astăzi ieșiți în luna Abib.
5 Și va fi, când te va [f]duce pre tine
Dumnezeu în pământul Cananeilor, al
Heteilor, al Amoreilor, al Hevęilor, și al
Iebuseilor, pre care el [g]cu jurământ l-a
promis părinților tăi, că ți-l va da ție,
în pământul, în care curge lapte și miere,
atunci [h]să păzești acest cult în luna a-
ceasta. 6 [i]Șapte zile să mâncați azime,
și într'a șaptea zi *să fie* sărbătoare Dom-
nului. 7 Azime să mâncați în cele
șapte zile, și [j]să nu se vadă la tine dos-
pit, nici măcar aluat dospit în toate ți-
nuturile tale. 8 Și în ziua aceea să
[k]spui fiilor tăi, zicând: *Acesta facem
spre amintire* de ceeace Domnul făcù
mie, când ieșii din Egipt. 9 Și aceasta
să fie ție spre [l]semn pe mâna ta și spre
amintire înaintea ochilor tăi, ca legea
lui Dumnezeu să fie în gura ta; că cu
mâna tare te-a scos pre tine Dumnezeu
din Egipt. 10 [m]Să păzești dară această
lege în toți anii la timpul său.

Consacrarea primogeniturii.

11 Și va fi, când te va duce pre tine
Dumnezeu în pământul Cananeilor, cum
a jurat ție și părinților tăi, și-l va da
ție, 12 [n]Atunci vei trece lui Dumne-
zeu tot ce deschide matricea, și tot ce
deschide pântecele dintre vitele tale, și
partea bărbătească *va fi* lui Dumnezeu.
13 Și [o]tot întâiu-născutul asinei vei
răscumpărà cu miel: și de nu o vei răs-
cumpărà, îi vei frânge gâtul. Dară pre
tot întâiu-născutul de om între fiii tăi îl
[p]vei răscumpărà.

14 [q]Și va fi, dacă în viitor te va în-
trebà fiul tău, zicând: Ce *însemnează*
aceasta? Tu vei zice lui: [r]Cu mână tare
ne-a scos pre noi Domnul din Egipt
din casa robiei; 15 Și se întâmplă,
ca Faraon să fie cu inimă împetrită și
nu ne lăsă să ieșim, atunci [s]Dumnezeu
omorî pre toți întâiu-născutul din pă-
mêntul Egiptului, dela întâiu-născutul
oamenilor, până la întâiu-născutul vite-
lor: pentru aceea sacrific eu lui Dumne-
zeu tot ce deschide matricea, partea băr-
bătească; Iar pre tot întâiu-născutul
fiilor mei îl răscumpăr. 16 Și aceasta
va fi ție spre [t]semn pe mâna ta și spre
legături de amintire între ochii tăi, că cu
mână tare ne-a scos pre noi Domnul
din Egipt.

Călătoria Israeliților, Faraon îi urmărește, și se pierde cu armata sa.

17 Și a fost, după ce Faraon liberă
pre popor, Dumnezeu nu-i conduse pre
dânșii *prin* calea pământului Filisteni-
lor, deși *erà* mai aproape; că Dumnezeu
zise: Ca nu cumvà poporul văzând res-
belul, să-i [u]pară rău, și *iarăși* să se
[v]întoarcă în Egipt: 18 Ci Dumnezeu
[x]făcù ca poporul să ocolească *pe* calea
din pustiu spre Marea-Roșie. Și fiii lui
Israel ieșiră înarmați din pământul E-
giptului.

19 Și Moisi luă cu sine osemintele lui
Iosif; căci *Iosif* jurase pre fiii lui Israel,
zicând: [y]Dumnezeu vă va cercetà pre
voi, și voi veți duce oasele mele de aici.
20 Și [z]plecând din Succot, tăbărîră în
Etham, *carele este* la marginea pustiului.

Stâlpul de nor și foc.

21 Și [a]Dumnezeu mergeà înaintea
lor, ziua în stâlp de nor, spre a le arătà
calea, iar noaptea în stâlp de foc, spre
a luminà lor, ca ei să poată merge ziua
și noaptea: 22 Stâlpul de nor nu se
depărtà ziua *de* dinaintea poporului, nici
stâlpul de foc noaptea.

Sfârșitul eșirei din Egipt.

14 Și Dumnezeu vorbì către Moisi, zi-
când: 2 Spune fiilor lui Israel, [a]ca
să se întoarcă, și să tăbărască înaintea
[b]Pihahirotului, între [c]Migdol și mare,
față cu Baal-Zefon: în dreptul lui să
tăbărîți, lângă mare. 3 Că Faraon va
zice despre fiii lui Israel: [d]Ei s'au rătă-
cit prin țară, pustiul i-a închis. 4 Și [e]eu

---

e Cap. 23. 15.
f Cap. 3. 8.
g Cap. 6. 8.
h Cap. 12. 25,26
i Cap 12.15. 16.
j Cap. 12. 19.
k Vers. 14.
l Vers. 16. Prov. 1. 9. Isa. 49. 16. Mat. 23. 5.
m Cap. 12.14,24.
n Vers. 2. Num. 8. 17. Ezec. 44. 30.
o Cap. 34. 20.
p Num. 3.46. 47.
q Cap. 12. 26. Ios. 4. 6, 21.
r Vers, 3.
s Cap. 12. 29.
t Vers. 9.
u Cap. 14. 11,12.
v Deut. 17. 16.
x Cap. 14. 2.
y Fac. 50. 25. Ios. 24. 32. Fapt. 7. 16.
z Num. 33. 6.
a Cap. 14. 19.24. Num. 9. 15. Deut. 1. 33. Noem. 9.12,19. Ps. 78. 14. Isa. 4. 5. 1 Cor. 10. 1.
—

Capul 14.
a Cap. 13. 18.
b Num. 33. 7.
c Ier. 44. 1.
d Ps. 71. 11.
e Cap. 4. 21.

voiu învârtoșà inima lui Faraon, ca el
să-i urmărească pre ei: și eu [f] mă voiu
glorificà în Faraon și în toată armata
lui; [g] și Egiptenii vor cunoaște că eu
sunt Dumnezeu. Și ei făcură așà.
5 Și dându-se în știre regelui din
Egipt, că poporul fuge, [h] inima lui Fa-
raon și a servilor lui în privirea popo-
rului se schimbă, și ziseră: Ce *este* acea-
sta ce am făcut noi, de am lăsat pre Is-
rael să meargă și să nu mai servească
nouă? 6 Și el înhămă la carul său, și
luă poporul său cu sine; 7 Și luă [i] șa-
se sute de care alese și toate carele din
Egipt, și preste toate *puse* căpetenii.
8 Și Dumnezeu [j] învârtoșă inima lui
Faraon, regele Egiptului, și ei urmăriră
pre fiii lui Israel. Dară [k] fiii lui Israel
ieșiră cu mână înaltă. 9 Și [l] Egiptenii
îi urmăriră pre ei, toți caii și carele lui
Faraon și călăreții lui și toată armata:
și-i ajunseră, tăbărîți fiind la Pihahi-
rot, lângă mare în dreptul Baal-Zefo-
nului.
10 Și când Faraon se apropiè, fiii lui
Israel își ridicară ochii, și iată Egip-
tenii veniau în urma lor; și fiii lui Is-
rael se temură foarte, și [m] strigară către
Dumnezeu: 11 [n] Și ziseră lui Moisi:
Au nu *erau* morminte în Egipt, de ne-ai
scos pre noi să murim în pustiu? Ce
este aceasta ce ne-ai făcut nouă că ne-
ai scos din Egipt? 12 [o] Au nu *erà*
acesta cuvântul, care l-am vorbit către
tine în Egipt, zicând: Lasă-ne, și vom
servì Egiptenilor? Că mai bine *erà* pen-
tru noi, că să servim Egiptenilor, decât
să murim în pustiu.
13 Atunci Moisi zise poporului: [p] Nu
vă temeți, puneți-vă și așteptați să ve-
deți mântuirea cea dela Dumnezeu,
pre care o va face vouă astăzi: Că acești
Egipteni, pre cari îi vedeți voi astăzi,
nu-i veți mai vedeà în veci. 14 [q] Dom-
nul se va luptà pentru voi, voi deci [r] tăceți.
15 Și Dumnezeu zise lui Moisi: Ce
strigi către mine? zi fiilor lui Israel, ca
să plece. 16 Iar tu [s] ridică-ți toiagul
tău, și-ți întinde mâna ta spre mare, și
o despică pre ea; și fiii lui Israel vor
trece prin mare pe uscat. 17 Că iată
eu voiu [t] învârtoșà inima Egiptenilor, ca
ei să între în urma lor, și eu mă voiu
[u] glorificà întru Faraon, și întru toată
oastea lui, în carele lui, și în călăreții lui.
18 Și Egiptenii [v] vor cunoaște, că eu
sunt Dumnezeu, când mă voiu glorificà
întru Faraon, în carele și călăreții lui.

Perirea Egiptenilor în Marea-Roșie.

19 Atunci îngerul Domnului, [x] carele
mergeà înaintea taberei lui Israel, plecă,
și merse în urma lor: și stâlpul de nor
se râdică dinaintea lor, și stete dinapoia
lor. 20 Și el venì între tabăra Egip-
tenilor și între tabăra lui Israel. Și [y] el
pentru unii erà nor întunecos, iar *al-
tora* le luminà noaptea, încât unii de
alții nu se apropiară toată noaptea.
21 Și Moisi [z] întinzându-și mâna sa
spre mare, Domnul printr'un vânt de
răsărit făcù ca marea să se retragă toată
noaptea, și [a] marea o făcù uscată, și apa
se [b] despică. 22 [c] Și fiii lui Israel mer-
seră în mijlocul mării pe uscat; și apa
le *erà* lor *ca* un [d] perete de-a dreapta și
de-a stânga.
23 Și Egiptenii luându-se după dân-
șii, întrară în urma lor în mare, *adecă*
toți caii lui Faraon, carele lui și călăreții
lui. 24 Și erà *pe* la veghera dimi-
neții, și [e] Dumnezeu din stâlpul de foc
și de cel de nor căută asupra armatei
Egiptenilor, și armata Egiptenilor o tur-
bură; 25 Și depărtă roatele carelor
lor, încât îi duceau cu greutate. Atunci
ziseră Egiptenii: Să fugim de dinaintea
lui Israel, că Domnul [f] se luptă pentru
dânșii asupra Egiptenilor! 26 Și Dom-
nul, zise lui Moisi: [g] Întinde-ți mâna ta,
spre mare, și apa se va întoarce preste
Egipteni, preste carele lor, și preste că-
lăreții lor. 27 Și Moisi își întinse mâna

f Cap. 9. 16.
g Cap. 7. 5.
h Ps. 105. 25.
i Cap. 15. 4.
j Vers. 4.
k Cap. 6. 1.
l Cap. 15. 9.
m Ios. 24. 7.
n Ps 106. 7, 8.
o Cap. 5. 21.
p 2 Cron. 20.15, 17.
q Vers. 25. Ios. 10. 14, 42.
r Isa. 30. 15.
s Vers. 21, 26.
t Vers. 8.
u Vers. 4.
v Vers. 4.
x Cap. 13. 21. Num. 20. 16. Isa. 63. 9.
y Isa. 8. 14. 2 Cor. 4. 3.
z Vers. 16.
a Ps. 66. 6.
b Cap. 15. 8. Ios. 3. 16. Neem. 9. 11. Ps. 74. 13.
c Vers. 29. Num. 33. 8. 1 Cor. 10. 1. Ebr. 11. 29.
d Hab. 3. 10.
e Ps. 77. 17. etc.
f Vers. 14.
g Vers. 16.

sa spre mare, și marea despre ziuă se
[h] întoarse in puterea sa *la locul ei;* și
Egiptenii fugind o întâmpinară. Așà
Domnul [i] aruncă pre Egipteni în mij-
locul mării. 28 Și [j] întorcându-se apa
înapoi. [k] acoperì carele și pre călăreții
din toată oastea lui Faraon. cari întra-
seră după Israeliți în mare: nici unul
dintr'înșii nu mai rămase. 29 Dară [l] fiii
lui Israel trecură pe uscat prin mijlocul
mării și apa le-*a fost* lor perete de-a
dreapta și de-a stânga.

30 Astfel [m] mântuì Domnul pre Is-
rael în ziua aceea de mâna Egiptenilor,
și Israel [n] văzù pre Egipteni morți pe
țărmul mării. 31 Și Israel văzù mâna
cea tare. care Domnul o arătă în contra
Egiptenilor. Și poporul se temù de Dom-
nul. și crezù lui Dumnezeu și lui Moisi.
servul său.

Cântarea fiilor lui Israel.

15 Atunci [a] Moisi și fiii lui Israel cân-
tară această cântare lui Dumnezeu,
și ziseră:

Voiu [b] cântà lui Dumnezeu. că măreț
s'a mărit, Pre cal și pre călăreți i-a
aruncat în mare. 2 Tăria mea și [c] lau-
da mea *este* Dumnezeu. Și-mi fu mie
mântuire. Acesta *este* Dumnezeul meu.
și-l voiu lăudà pre dânsul: Dumnezeul
[d] părintelui meu, și-l voiu [e] înălțà pre
dânsul.

3 Domnul *este* [f] răsboinic mare. Dum-
nezeu *este* [g] numele lui: 4 Carele lui
[h] Faraon și oastea lui a aruncat în ma-
re: [i] Aleșii și căpeteniile lui s'au afundat
în Marea-Roșie. 5 [j] Adâncimea i-a aco-
perit pre ei. [k] Afundatu-s'au întru adân-
cime, ca și o piatră. 6 [l] Dreapta ta.
Doamne. s'a mărit prin tărie; Dreapta
ta. Doamne, a sfărâmat pre inamic.
7 Prin mărimea [m] maiestății tale, sdro-
bești tu pre împotrivitorii tăi; Tu tri-
miți mânia ta. *care*-i [n] mistuește [o] ca
pre miriște. 8 [p] La suflarea nărilor tale
apele s'au grămezit; Și [q] fluvii curgătoare
au stat ca o movilă. Închiegatu-s'au
adâncurile în mijlocul mării. 9 [r] Ina-
micul zicea: Voiu urmărì, *îi* voi ajunge.
Voiu [s] împărțì prada. sufletul meu se va
săturà de dânșii. Trage-voiu sabia mea,
mâna mea îi va stârpì. 10 Tu ai [t] suflat
cu suflarea ta, *și* [u] marea i-a acoperit
pre dânșii. Ca plumbul s'au afundat în
ape puternice. 11 [v] Cine *este* asemena
ție între zei. Dumnezeului? Cine *este* ca
tine [x] măreț în sfințire, Înfricoșat *în* lau-
de. [y] făcător de minuni? 12 Întins-ai
[z] dreapta ta. *și* pământul i-a înghițit pre
dânșii. 13 Tu prin îndurarea ta ai [a] con-
dus poporul acesta, *pre care* l-ai mân-
tuit. Și cu puterea ta *îl* îndreptai la [b] lo-
cuința ta cea sfântă.

14 [c] Auzit-au popoarele. *și* s'au cutre-
murat. [d] Tremur a cuprins pre locuitorii
Palestinei. 15 [e] Atunci se turburară
[f] domnitorii Edomului. Cutremur a cu-
prins pre [g] puternicii din Moab; Se to-
piră [h] toți locuitorii Canaanului. 16 [i] Să
cadă preste dânșii mare cutremur și
frică. De mărirea brațului tău să stee
amuțiți [j] ca piatră. Până ce va trece po-
porul tău, Doamne: Până ce va trece
poporul. *pre* [k] *care* tu *l*-ai răscumpărat.
17 Să-i duci pre dânșii. și să-i [l] plan-
tezi pe muntele moștenirii tale, *În* locul
pre care tu *l*-ai gătit ție spre locuință,
Doamne. *În* [m] sanctuarul. *pre care* mâni-
le tale l-au așezat. Doamne! 18 [n] Dom-
nul va împărățì pururea și în veci.

19 Căci [o] caii lui Faraon. cu carele
sale. și cu calareții săi întrară în mare,
și [p] Dumnezeu aduse iarăși preste dân-
șii apa mării; dară fiii lui Israel trecură
pe uscat prin mijlocul mării.

20 Și Maria. [q] profeteasa, [r] sora lui
Aaron, [s] luă în mâna sa timpan; și toate
femeile ieșiră după dânsa [t] cu timpane și

h Ios. 4. 18.
i Cap. 15. 1. 7.
j Hab. 3. 8. 13.
k Ps. 106. 11.
l Vers. 22.
m Ps. 106. 8, 10.
n Ps. 58. 10.
Capul 15.
a Iudc. 5. 1.
Ps. 106. 12.
b Vers. 21.
c Deut. 10. 21.
Ps. 18. 2
Isa. 12. 2.
d Cap. 3. 15, 16.
e 2 Sam. 22. 47.
Ps. 99. 5.
f Ps. 24. 8.
g Cap. 6. 3.
h Cap. 14. 28.
i Cap. 14. 7.
j Cap. 14. 28.
k Neem. 9. 11.
l Ps. 118. 15, 16.
m Deut. 33. 26.
n Ps. 59. 13.
o Isa. 5. 24.
p Cap. 14. 21.
Iov. 4. 9.
2 Thes. 2. 8.
q Ps. 78. 13.
Hab. 3. 10.
r Judc. 5. 30.
s Fac. 49. 27.
Luc. 11. 22.
t Cap. 14. 21.
Ps. 117. 18.
u Vers. 5.
v 2 Sam. 7. 22.
1 Reg. 8. 23.
Ps. 71. 19.
Ier. 10. 6.
x Isa. 6. 3.
y Ps. 77. 14.
z Vers. 6.
a Ps. 77. 15, 20.
b Ps. 78. 54.
c Num. 14. 14.
Ios. 2. 9. 10.
d Ps. 48. 6.
e Fac. 36. 40.
f Deut. 2. 4.
g Num. 22. 3.
Hab. 3. 7.
h Ios. 5. 1.
i Deut. 2. 25.
j 1 Sam. 25. 37.
k Cap. 19. 5.
Ier. 31. 11.
Tit. 2. 14.
1 Pet. 2. 9.
l Ps. 44. 2.
m Ps. 78. 54.
n Ps. 10. 16.
Isa. 57. 15.
o Cap. 14. 23.
Prov. 21. 31.
p Cap. 14. 28, 29.
q Judc. 4. 4.
r Num. 26. 59.
s 1 Sam. 18. 6.
t Judc. 11. 34.

în chor. 21 Și Maria le [u] răspunse lor:
[v] Cântați Domnului, că măreț s'a mărit.
Pre cal și pre călăreți i-a aruncat în mare.

Întrarea în pustiu. Mara și Elim.

22 Și Moisi rădică pre fiii lui Israel
dela Marea-Roșie, și se duseră spre
pustiul [x] Șur: și merseră trei zile prin
pustiu, și apă nu aflau. 23 Și ajunseră
la [y] Mara: dară ei nu putură bea apă
din Mara, că *erà* amară: deaceea se
cheamă numele locului aceluia Mara.
24 Și poporul [z] murmură în contra lui
Moisi, zicând: Ce vom bea? 25 Atunci
el [a] strigă cătră Domnul: și Domnul îi
arătă lui un lemn, [b] și-l aruncă în apă,
și apa se îndulcì. Acolo [c] puse *Domnul
poporului* legi și judecăți, și acolo îl și
[d] cercă pre el. 26 Și zise: [e] de vei as-
cultà de cuvântul Domnului Dumnezeu-
lui tău, și vei face ceeace este drept în
ochii lui, și vei luà în urechi ordinile lui,
și vei păzì toate legile lui, eu asupra ta
nu voi aduce nici o [f] boală din acele ce
am adus asupra Egiptului, că eu *sunt*
Dumnezeul, [g] care te vindec pre tine.
27 Și veniră la Elim, unde *erau* două-
sprezece fântâni de apă, și șaptezeci de
palmi; și tăbărîră lângă apă.

Dăruirea Manei și a prepelițilo r.

16 Și [a] plecând ei din Elim, veniră
toată comunitatea fiilor lui Israel
în pustiul [b] Sin, care *este* între Elim și
Sinai, în ziua cincisprezecea a lunii a
doua dela ieșirea lor din pământul Egip-
tului. 2 Și toată comunitatea fiilor lui
Israel [c] murmură în contra lui Moisi și
a lui Aaron în pustiu: 3 Și le ziseră
lor fiii lui Israel: 3 [d] Mai bine să fi
murit de mâna Domnului în pământul
Egiptului, [e] când ședeam lângă oalele cu
carne, *și* mâncam pâne de ne săturam;
că ne-ați adus în pustiul acesta, ca toată
adunarea aceasta să o omorîți cu foame.
4 Și Dumnezeu zise lui Moisi: Iată
eu voiu face să plouă vouă [f] pâne din
cer, și poporul să iesă ziua, și să adune
cât îi va fi de ajuns pentru acea zi, ca
să-i [g] cerc pre ei, dacă umblă în legea
mea, sau nu. 5 Și va fi, că în a șasea
zi să pregătească aceeace vor fi adus: și
[h] va fi îndoit mai mult din aceeace adunau
ei pentru o zi.
6 Și Moisi și Aaron ziseră tutulor fiilor
lui Israel: [i] De seară veți cunoaște, că
Dumnezeu v'a scos pre voi din pămân-
tul Egiptului: 7 Și mâne veți vedeà
[j] mărirea Domnului: că el a auzit mur-
murarea voastră contra lui Dumnezeu:
că noi [k] ce *suntem*, de murmurați contra
noastră? 8 Și Moisi zise: Când Dum-
nezeu vă va da carne să mâncați, și di-
mineața pâne să vă săturați, *va fi semn*,
că Dumnezeu a auzit murmurile voastre,
cu care murmurați contra lui; că noi ce
suntem? murmurile voastre nu *sunt*
contra noastră, ci [l] contra lui Dumnezeu.
9 Și Moisi zise lui Aaron: zi cătră toată
comunitatea fiilor lui Israel: [m] Apropiați-
vă înaintea lui Dumnezeu, că a auzit
murmurile voastre.
10 Și a fost, când vorbià Aaron cătră
toată comunitatea fiilor lui Israel, se ui-
tară spre pustiu, și iată! mărirea Dom-
nului se [n] arătă în nor. 11 Și Dumne-
zeu vorbià cătră Moisi, zicând: 12 [o] Am
auzit murmura fiilor lui Israel: spune
lor, zicând: [p] Între amândouă serile veți
mâncà carne, și [q] dimineața vă veți să-
turà de pâne, și veți cunoaște că eu *sunt*
Domnul Dumnezeul vostru.
13 Și seara veniră [r] prepelițe de aco-
periră tabăra, iar dimineața zăceà un
strat de [s] rouă împrejurul taberii. 14 Iar
după ce acel strat de rouă dispărù, iată
deasupra feții pământului, [t] ceva mă-
runt, desghiocat, mărunt ca bruma pe
pământ. 15 Și fiii lui Israel văzând,
ziseră unul cătră altul: Man hu, că ei nu
știau ce *lucru este* acela. Și Moisi le-a
zis: [u] Aceasta *este* pânea, care va dat-o

---

[u] 1 Sam. 18. 7.
[v] Vers. 1.
[x] Fac. 16. 7.
[y] Num. 33. 8.
[z] Cap. 16. 2.
[a] Cap. 14. 10. Ps. 50. 15.
[b] 2 Reg. 2. 21.
[c] Ios. 24. 25.
[d] Cap. 16. 4. Deut. 8. 2, 16.
[e] Deut. 7. 12.15.
[f] Deut.28.27,60.
[g] Cap. 23. 25. Ps. 41. 3. 4.

—

Capul 16.

[a] Num.33.10,11
[b] Ezec. 30. 15.
[c] Cap. 15. 24. 1 Cor. 10. 10.
[d] Plân. 4. 9.
[e] Num. 11. 4. 5.
[f] Ps. 78. 24. 25. Ioan. 6. 31. 32.
[g] Cap. 15. 25.
[h] Vers. 22.
[i] Vers. 12. 13.
[j] Vers. 10. Isà. 35. 2. Ioan. 11. 4.40.
[k] Num. 16. 11.
[l] 1 Sam. 8. 7. Luc. 19. 16. Rom. 13. 2.
[m] Num. 16. 16.
[n] Vers. 7. 1 Reg. 8.10.11.
[o] Vers. 8.
[p] Vers. 6.
[q] Vers. 7.
[r] Num. 11. 31. Ps. 78. 27. 28.
[s] Num. 11. 9
[t] Num. 11. 7. Deut. 8. 3. Ps. 78. 24.
[u] Ioan 6. 31. 49. 58. 1 Cor. 10. 3.

Dumnezeu spre mâncare. 16 *Și acesta*
e cuvântul, care l-a poruncit Dumnezeu:
Strângeți dintr'însa, fiecare dupre mân-
carea sa, de cap câte [v]un gomer; *dupre*
numărul sufletelor voastre, câte le aveți
fiecare *în* cortul său, să luați. 17 Și fiii
lui Israel făcură așà, și culeseră unul
mai mult, altul mai puțin. 18 Și după
ce *o* măsurară cu gomerul, nici [x]cel ce
strânse mai mult, n'avù mai mult: nici
cel ce strânse mai puțin, n'avù mai pu-
țin; *ci* fiecare strânse dupre mâncarea
sa. 19 Și Moisi zise *către dânșii*: Ni-
menea să nu lase dint'aceasta până a
doua zi. 20 Dară nu ascultară de Moisi,
ci lăsară unii până a două zi, și aceasta
făcù vermi și se împuțì; și Moisi se
mâniè pre ei foarte. Așà ei culeseră in
toată dimineața, fiecare dupre mâncarea
sa; și încălzindu-se soarele, se topià.

22 Și in ziua a șasea ei culeseră pâne
îndoită, de cap câte două gomere. Și
toți mai marii comunității veniră și spu-
seră lui Moisi. 23 Și el răspunse lor:
Aceasta *este aceea* ce a zis Domnul:
Mâne *este* [y]răpaus, sabat sfânt Domnului:
Coaceți azi ce aveți să coaceți, și fierbeți
ceeace aveți să fierbeți; și tot ce va în-
trece, strângeți, păstrând pentru mâne.
24 Și ei *rămășița* o strânseră până a
doua zi, după cum le poruncise Moisi; și
nu se [z]împuțì, nici vermi nu se făcură
într'însa. 25 Atunci zise Moisi: Mân-
cați aceasta astăzi, că astăzi *este* saba-
tul Domnului; aceasta nu veți aflà astăzi
pe câmp. 26 În [a]șase zile să o cule-
geți, iar a șaptea zi *este* sabat, în care
nu va fi nimic. 27 Și a șaptea zi ieșiră
unii din popor să culeagă, și nu aflară.
28 Atunci zise Dumnezeu lui Moisi: Până
când veți [b]respinge de a păzì ordinile
mele și legile mele? 29 Vedeți, pentru
că Dumnezeu v'a dat vouă sabatul, pentru
aceea vă dă el vouă în ziua a șasea pâne
pentru două zile: se șează fiecare a casă,
și nimenea să nu iasă din locul său în
ziua a șaptea. 30 Și așà poporul ră-
pauză în ziua a șaptea. 31 Și casa lui
Israel chemă numele ei Mana. Și [c]ea
seamănă cu sămânța de coriandru, alb,
și *aveà* gustul de turtă cu miere.

32 Și Moisi zise: Aceasta *este* ce a
poruncit Dumnezeu; Umpleți un gomer
de ea, spre a o păstrà pentru genera-
țiunile voastre, ca să vadă pânea cu care
v'am nutrit eu pre voi în pustiu, după
ce v'am scos pre voi din pământul Egip-
tului. 33 Deci Moisi zise lui Aaron:
[d]Ia un vas, și pune într'însul un gomer
plin de mană, și o așează pre ea înaintea
lui Dumnezeu, spre a se păstrà pentru
generațiunile voastre. 34 Și cum po-
runcise Domnul lui Moisi, așà puse Aaron
vasul cu mană [e]înaintea mărturii, ca să
se păstreze. 35 Iar fii lui Israel mân-
cară mană [f]patru zeci de ani, până ce
veniră în pământul locuit; mană mân-
cară ei, până ce ajunseră la hotarele
pământului Canaan. 36 Iar un gomer
este a zecea *parte* din Efă.

Dumnezeu trimete apă din stâncă.

17 Și [a]toată comunitatea fiilor lui Is-
rael plecă din pustiul Sin în călă-
toriile lor, dupre ordinul lui Dumnezeu,
și tăbărîră în Refidim; și poporul n'*aveà*
acolo apă se beà. 2 [b]Și poporul se
certă cu Moisi, și-i zicea: Dă-ne apă să
bem! și Moisi le zise: Pentru ce vă cer-
tați cu mine? pentru ce [c]ispitiți pre
Dumnezeu? 3 Și poporul însetoșà a-
colo de apă; și poporul [d]murmurà contra
lui Moisi, și zise: Pentru ce ne-ai scos
pre noi din Egipt, ca să ne omori cu
setea, pre noi, pre pruncii noștri, și vitele
noastre?

4 Și Moisi [e]strigă către Dumnezeu,
zicând: Ce să fac eu cu poporul acesta?
că puțin de nu m'a [f]ucis cu pietri.
5 Și Dumnezeu zise lui Moisi: [g]Treci
înaintea poporului, și ia cu tine din bă-
trânii lui Israel, și toiagul tău cu care
[h]ai lovit fluviul îți ia în mâna ta și

---

v Vers. 36.
x 2 Cor. 8. 15.
y Fac. 2. 3. Cap. 20. 8.
z Vers. 20.
a Cap. 20. 9. 10.
b 2 Reg. 17. 14. Ps. 78. 10. 22.
c Num. 11. 7. 8.
d Ebr. 9. 4.
e Cap. 25.16,21. Num. 17. 10.
Deut. 10 5.
f Num. 33. 38. Noem. 9.20,21.
—
Capul 17.
a Cap. 16. 1.
b Num. 20. 3, 4.
c Deut. 6. 16. Mat. 4. 7. 1 Cor. 10. 9.
d Cap. 16. 2.
e Cap. 14. 15.
f 1 Sam. 30. 6. Ioan. 8 59.
g Ezec. 2. 6.
h Cap. 7. 20.

mergi. 6 [i]Iată eu voiu stà acolo inain-
tea ta pe piatră in Horeb. și tu vei lovì
piatra. și dintr'însa va ieși apă. ca să beà
poporul. Deci Moisi făcù așà în văzul
bătrânilor lui Israel. 7 Și numele lo-
cului îl chemă [j]Massa și Meriba. din
cauza certei fiilor lui Israel. și pentru că
ei au ispitit pre Domnul, zicând: Oare
este Domnul între noi. au nu?

Învingerea Amalechiților.

8 [k]Atunci venì Amalech. și se bătù cu
Israel la Refidim. 9 Și Moisi zise lui
[l]Iosua: Alege-ne bărbații. și ieși de te
luptă cu Amalech. *și* eu mâne voiu stà pe
vârful dealului, și [m]toiagul lui Dumnezeu
va fi în mâna mea. 10 Și Iosua făcù
precum îi zise Moisi. Aaron și Hur se
suiră pe vârful dealului. 11 Și a fost
când Moisi își [n]rădică mânile. atunci,
învingeà Israel, și când își lăsă el în jos
mânile. învingeà Amalech. 12 Și mâni-
le lui Moisi îngreuindu-se, luarăo piatră,
și *o* puseră sub dânsul. și el șezù pre
ea. Și Aaron și Hur îi țineà mânile lui.
unul de o parte și altul de alta; și *ast-
fel* mânile lui stătură răzimate până la
apusul soarelui. 13 Și Iosua zdrobì
pre Amalech și poporul său cu ascuțitul
sabiei. 14 Și Dumnezeu zise lui Moisi:
[o]Scrie aceasta într'o carte *spre* amintire.
și spune în urechile lui Iosua. că [p]eu
voiu stânge de tot amintirea lui Amalech
de sub cer. 15 Și Moisi zidì altar,
și chemă numele lui Iehova Nissi.
16 Și zise: Fiindcă mâna înălță contra
tronului Domnului. Domnul se va luptà
contra lui Amalech din generațiune în
generațiune.

Ietro cercetează pre Moisi, și-l sfătuește pre dânsul.

18 Iar [a]Ietro. preotul din Madian.
socrul lui Moisi. auzind toate câte
[b]Dumnezeu făcuse lui Moisi și lui Israel
poporul său: scoțând Domnul pre Israel
din Egipt: 2 Ietro. socrul lui Moisi luă
pre Sepfora, femeia lui Moisi. după ce
el o retrimise pre dânsa: 3 Și pre cei
[c]doi fii ai ei, din cari unul se [d]chemă
Ghersom. că *Moisi* zise: Străin am fost
eu în pământ străin. 4 Și celalt se
chemă Eliezer. că *el zise*: Dumnezeul
părintelui meu *mi-a fost* ajutor. și m'a
scăpat de sabia lui Faraon. 5 Și Ietro,
socrul lui Moisi, venì la Moisi. cu fiii lui
și femeia sa, în pustiu unde tăbărîse,
lângă [e]muntele lui Dumnezeu: 6 Și
zise lui Moisi: Eu Ietro, socrul tău, vin
la tine, și femeia ta și cei doi fii ai ei
cu dânsa. 7 Atunci Moisi [f]ieșì socru-
lui său întru întâmpinare. și se plecă,
și-l [g]sărută, întrebându-se unul pre al-
tul de sănătate; și întrară in cort.
8 Și Moisi. spuse socrului său. toate
câte a făcut Dumnezeu lui Faraon și
Egiptenilor pentru Israel; *și* toate ne-
voile câte le-au aflat pe cale, și *cum* i-a
[h]scăpat pre dânșii Dumnezeu. 9 Și
Ietro se bucură de tot binele ce făcù
Domnul cu Israel, că l-a scăpat din mâ-
na Egiptenilor. 10 Și Ietro zise: [i]Bi-
necuvântat *să fie* Domnul. care v'a scă-
pat pre voi din mâna Egiptenilor și din
mâna lui Faraon, *și* care a mântuit pre
acest popor de sub puterea Egiptenilor!
11 Acum cunosc eu, că Dumnezeu
este [j]mai mare decât toți zeii. [k]că a
triumfat contra semeței lor [l]trufii.
12 Și Ietro. socrul lui Moisi. aduse arderi
de tot și *alte* sacrificii lui Dumnezeu:
și Aaron și toți bătrânii lui Israel, veniră
să mănânce pâne cu socrul lui Moisi,
[m]înaintea lui Dumnezeu.

Întemeierea judecătorilor.

13 Și a doua zi șezù Moisi. ca să ju-
dece pre popor: și poporul stete înain-
tea lui Moisi de dimineața până seara.
14 Și văzând. socrul lui Moisi. toate câte
făceà el poporului. zise: Ce *este* aceasta
ce faci tu cu poporul? Pentru ce șezi
singur. și tot poporul stă împrejurul tău
de dimineața până seara? 15 Și Moisi.
răspunse socrului său: [n]Poporul vine la

[i] Num. 20. 10. 11.
[j] Num. 20. 13. Ps. 81. 7. Ebr. 3. 8.
[k] Fac. 36. 12.
[l] Fapt. 7. 45. Ebr. 4. 8.
[m] Cap. 4. 20.
[n] Iac. 5. 16.
[o] Cap. 34. 27.
[p] Num. 24. 20. 1 Sam. 15. 3, 7. Ezra 9. 14.

—

Capul 18.
[a] Cap. 2. 16.
[b] Ps, 44. 1.
[c] Fapt. 7. 29.
[d] Cap. 2. 22.
[e] Cap. 3. 1, 12.
[f] Fac. 14. 17. 1 Reg. 2. 19.
[g] Fac. 29. 13.
[h] Ps. 78. 42.
[i] Fac. 14. 20. 2 Sam. 18. 28. Luc. 1. 68.
[j] 2 Cron. 2. 5. Ps. 95. 3.
[k] Cap. 1. 10, 16. 22. Iov. 40. 11, 12.
[l] 1 Sam. 2. 3. Neem. 9. 10, 16. 29.
[m] Deut. 12. 7. 1 Cor. 10. 18 21, 31.
[n] Lev. 24. 12.

mine, ca să întrebe de *judecata lui*
Dumnezeu. 16 Când au ei [o] o pricină,
vin la mine: și eu judec între unul și
între altul, și-*i* [p] învăț *pre ei* poruncile lui
Dumnezeu și legile sale.

17 Atunci socrul lui Moisi, îi zise: Nu
este bine lucrul, care faci. 18 Prea te
ostenești, și tu și tot poporul acesta, ca-
re *este* cu tine: acest lucru *este* prea
greu pentru tine; [q] tu nu-l vei puteà
face singur. 19 Acum ascultă vocea
mea: eu îți voiu da sfat, și [r] Dumnezeu
va fi cu tine. Tu fii [s] pentru popor îna-
intea lui Dumnezeu, și tu le [t] poartă pri-
cinele *lor* către Dumnezeu: 20 Și-i [u] în-
vață poruncile *lui Dumnezeu* și legile lui,
și le arată lor [v] calea, pe care au să mear-
gă, și [x] faptele, care au să le facă: 21 Și
tu din tot poporul îți alege oameni [y] vred-
nici, [z] temători de Dumnezeu: [a] oameni
ai adevărului, [b] cari să urască lăcomia:
și-*i* pune preste dânșii capi preste o mie,
capi preste o sută, capi preste cincizeci,
și capi preste zece. 22 Aceștia să ju-
dece poporul [c] în tot timpul, [d] și să fie,
ca toate pricinele cele mari să ți-le aducă
ție, și toate pricinele mici să le judece ei.
Și sarcina ta se va ușurà, dacă [e] ei *o* vor
purtà împreună cu tine. 23 De vei fa-
ce lucrul acesta, și Dumnezeu de-ți va
poruncì, atunci tu vei [f] puteà sta, și tot
poporul acesta va puteà ajunge cu pace
la [g] locul său.

24 Și Moisi ascultă de cuvântul soc-
rului său, și făcù toate câte zise el.
25 [h] Și Moisi alese din tot Israelul băr-
bați vrednici, și-i puse capi preste popor,
capi preste o mie, capi preste o sută,
capi preste cincizeci, și capi preste zece.
26 Și aceștia [i] judecară pre popor în tot
timpul: [j] pricinele cele grele le aduceau
lui Moisi, iar pre toate pricinele cele mici
le judecau ei. 27 Și Moisi lăsă pre
socrul său, care se duse la pământul lui.

Tăbărîrea la Sinai.

19 În *întâia zi* din luna a treia, după
ieșirea fiilor lui Israel din Egipt,
tot într'aceiaș zi [a] veniră ei *în* pustiul
Sinai. 2 Și ei plecară dela [b] Refidim,
și veniră *în* pustiul Sinai, și tăbărîră în
deșert: Israel, *zic*, tăbărîră acolo în drep-
tul [c] muntelui. 3 Și [d] Moisi se suì la
Dumnezeu. Și Domnul îl [e] chemă din
munte, zicând: Așà să vorbești casei lui
Iacob, și să dai în știre fiilor lui Israel:
4 [f] Voi ați văzut ceeace am făcut Egip-
tenilor, și *cum* [g] v'am purtat pre voi *ca*
pe aripi de vultur, și v'am adus la mine.
5 [h] Acum de veți ascultà de vocea mea,
și veți păzì legământul meu, [i] veți fi mie
popor ales între toate popoarele, că [j] al
meu *este* tot pământul: 6 Și-mi veți
fi mie [k] imperiu preoțesc, și [l] națiune
sfântă. Aceste *sunt* cuvintele ce le vei
vorbì fiilor lui Israel.

7 Deci Moisi venì, și chemă pre
bătrânii poporului, și puse înaintea lor
toate aceste cuvinte, cari îi poruncise
Dumnezeu. 8 Și [m] tot poporul răs-
punse într'una, și zise: Toate vom face
câte a zis Dumnezeu. Și Moisi, reîntoarse
lui Dumnezeu cuvintele poporului.

9 Și Dumnezeu, zise lui Moisi: Iată
eu voiu venì la tine [n] în nor des, [o] pentru
ca poporul să auză, când voiu vorbì eu
cu tine, și să [p] creadă ție în veci.

Pregătirea pentru a primì legea.

10 Și Moisi reîntoarse Domnului cu-
vintele poporului. Și Domnul, zise lui
Moisi: Mergi la popor, ca să-i [q] sfințești
pre ei astăzi și mâne, și ei să-și [r] spele
vestmintele lor: 11 Și să fie gata pentru
a treia zi: că în ziua a treia [s] se va co-
borî Domnul pe muntele Sinai, în văzul
a tot poporul. 12 Și vei pune îngrădiri
poporului jur împrejur, și-*i* vei zice:
Feriți-vă *să nu* vă suiți pe acest munte,
nici să vă atingeți de marginea lui, *că*

o Cap. 23. 7. Deut. 17. 8. 2 Sam. 15. 3. Fapt. 18. 15.
p Lev. 24. 15. Num. 15. 35.
q Num. 11. 14, 17. Deut. 1. 9, 12.
r Cap. 3. 12
s Cap. 4. 16.
t Num. 27. 5.
u Deut. 4 1. 5.
v Ps. 143. 8.
x Deut. 1. 18.
y Vers. 25. Deut. 1. 15, 16. Fapt. 6. 3.
z Fac. 42. 18. 2 Sam. 23. 3.
a Ezec. 18. 8
b Deut. 16. 19.
c Vers. 26.
d Vers. 26. Lev. 24. 11. Num. 15. 33.
e Num. 11. 17.
f Vers. 18.
g Fac. 18. 33.
h Deut. 1. 15. Fapt. 6. 5.
i Vers. 22.
j Iov. 29. 16.

—

Capul 19.

a Num. 33. 15.
b Cap. 17. 1, 8.
c Cap. 3. 1, 12.
d Cap. 20. 21.
e Cap. 3. 4.
f Deut. 29. 2.
g Deut. 32. 11.
h Deut. 5. 2.
i Deut 4. 20. Ps. 135. 4.
j Cap. 9. 29. Deut. 10. 14. Iov. 41. 11. Ps. 24. 1. 1 Cor. 10 26, 28.
k Deut. 33. 2, 3, 4. 1 Pet. 2. 5, 9.
l Lev. 20. 24, 26. Isa. 62. 12. 1 Cor. 3. 17. 1 Thes. 5. 27.
m Cap. 24. 3. 7.
n Vers. 16. Cap. 20. 21. Deut. 4. 11. Ps. 18. 11. 12. Mat. 17. 5.
o Deut. 4. 12, 36. Ioan. 12. 29, 30.
p Cap. 14. 31.
q Lev. 11. 44, 45.
r Vers. 14.
s Vers. 16, 18.

[t] tot care se va atinge de munte, acela
se va omorî. 13 Nici o mână nu se va
atinge de dânsul, că, *de se va atinge*
cinevà, se va ucide cu pietri, sau se va
săgetà: *fie* vită, *fie* om, nu va trăi.
Când [u]cornul va sunà cu încordare
atunci se vor suì pe munte.
14 Și Moisi se pogorî depe munte la
popor, și [v]sfinți pre popor, și ei își spă-
lară vestmintele lor. 15 Și el zise po-
porului: [x]Fiți gata în ziua a treia: [y]de
femeie să nu vă apropiați.

Ivirea lui Dumnezeu pe muntele Sinai.

16 Și după trei zile, dimineața se fă-
cură [z]tunete și fulgere, și un [a]nor
gros pe munte, și un mare [b]sunet de
trâmbiță: și tot poporul cel din tabără [c]se
cutremură. 17 Și [d]Moisi scoase pre
popor din tabără spre întimpinarea lui
Dumnezeu, și ei rămaseră sub poalele
muntelui. 18 [e]Iar muntele Sinai fu-
megà tot: căci Dumnezeu se pogorîse
pe dânsul [f]în foc: [g]și fumul lui se suì
ca și fumul cuptorului: și [h]tot muntele
se cutremură foarte. 19 Și [i]sunetul
trâmbiței mergeà întărindu-se; [j]Moisi
vorbià, și [k]Dumnezeu răspundeà lui cu
vocea.
20 Și Dumnezeu se pogorî pe mun-
tele Sinai, pe vârful muntelui: și Dum-
nezeu chemă pre Moisi în vârful mun-
telui, și Moisi se suì.
21 Și Dumnezeu zise lui Moisi: Po-
goară-te și spune poporului, să nu stră-
bată la Dumnezeu [l]ca să-*l* vază, ca nu
mulți dintr'înșii să cadă. 22 Chiar și
preoții, cei ce se apropie de Domnul,
[m]să se sfințească: ca nu cumvà [n]să se
arunce asupra lor Dumnezeu. 23 Și
Moisi zise lui Dumnezeu: Poporul nu
se poate suì pe muntele Sinai, că tu ni-
ai spus, zicând: Pune îngrădiri împre-
jurul muntelui, și-l sfințește pre el.
24 Și Dumnezeu zise către dânsul: Mer-
gi, pogoară-te, și *apoi* te suie tu și Aaron
cu tine; iar preoții și poporul să nu stră-
bată să se suie la Dumnezeu, ca el să
nu se arunce asupra lor. 25 Și Moisi
se pogorî la popor, și le spuse *toate*.

Cele zece porunci sfinte.

20 Și Dumnezeu cuvântă [a]toate aces-
te cuvinte, zicând: 2 [b]Eu *sunt*
Domnul, Dumnezeul tău, care te-am
scos pre tine [c]din pământul Egiptului,
din casa robiei. 3 [d]Să nu aibi alți zei,
afară de mine.
4 [e]Să nu-ți faci ție chip cioplit, nici
altă asemănare *de cele* ce *sunt* în cer
sus, sau jos pe pământ, sau în apă sub
pământ: 5 [f]Să nu te închini înaintea
lor, nici să slujești lor: că eu *sunt*
Domnul, Dumnezeul tău, Dumnezeu
[g]gelos, [h]care păcatele părinților pedep-
sesc în fii până într'a treia și a patra
generațiune acelor cari mă urăsc pre
mine: 6 Și [i]care fac milă până la a
mia generațiune, celor ce mă iubesc și
păzesc poruncile mele.
7 [j]Să nu iei numele Domnului, Dum-
nezeului tău în deșert: că Dumnezeu [k]nu
va lăsà nepedepsit pre acela, care va luà
numele lui în deșert.
8 [l]Adu-ți aminte de ziua sabatului,
ca să o sfințești pre ea! 9 [m]Șase zile
vei lucrà, și-ți vei face toate lucrurile
tale. 10 Iar ziua a [n]șaptea sabatul, *este*
Domnului Dumnezeului tău: nu vei face
într'însa nici un lucru, nici tu, nici ser-
vul tău, nici serva ta, nici vre-o vită a
ta, [o]nici străinul tău, care *locuește* în
lăuntrul porților tale; 11 Că [p]*în* șase
zile a făcut Dumnezeu cerul și pămân-
tul, și marea, și tot ce *este* într'însele, și
în ziua a șaptea a repausat: pentru
acea binecuvântă Dumnezeu ziua saba-
tului, și o sfinți pre ea.
12 [q]Onorează pre părintele tău și pre
mamă ta, pentru ca zilele tale să fie

t Ebr. 12. 20.
u Vers. 16, 19.
v Vers. 10.
x Vers. 11.
y 1Sam. 21. 4,5. 1 Cor. 7. 5.
z Ps. 77. 18.
a Vers. 9.
b Apoc. 1. 10.
c Ebr. 12. 21.
d Deut. 4. 10.
e Deut. 4. 11. Judc. 5. 5. Ps. 68. 7, 8. Hab. 3. 3.
f Cap. 3, 2. 2 Cron. 7. 1, 2, 3.
g Fac. 15. 17. Ps. 144. 5. Apoc. 15. 8.
h Ps. 68. 8. Ier. 4. 24. Ebr. 12. 26.
i Vers. 13.
j Ebr. 12. 21.
k Neem. 9. 13.
l Cap. 3. 5.
m Lev. 10. 3.
n 2 Sam. 6. 7, 8.

Capul 20.
a Deut. 5. 22.
b Lev. 26. 1, 13. Ps. 81. 10. Osea 13. 4.
c Cap. 13. 3.
d Deut. 5. 7. 2 Reg. 17. 35. Ier. 25. 6.
e Lev. 26. 1. Deut. 4. 16. Ps. 97. 7.
f Cap. 23. 24. Ios. 23. 7. Isa. 44. 15, 19
g Cap. 34. 14. Deut. 4. 24. Ios. 24. 19 Nah. 1. 2.
h Cap. 34. 7. 1 Reg. 21. 29. Iov. 5. 4. Ps. 79. 8. Isa. 14. 20, 21. Ier. 2. 9.
i Cap. 34. 7. Deut. 7. 9. Rom. 11. 28.
j Cap. 23. 1. Deut. 5. 11. Mat. 5. 33.
k Mic. 6. 11.
l Cap. 31. 13.14. Deut. 5. 12.
m Cap. 23. 12. Lev. 23. 3. Ezec. 20. 12. Luc. 13. 14.
n Fac. 2. 2, 3.
o Neem. 13. 16, 17, 18, 19.
p Fac. 2. 2.
q Cap. 23. 26. Deut. 5. 16. Ier.35.7,18,19. Mat. 15. 4. Efes. 6. 2.

multe pe pământul, pre care-l dă ție
Domnul, Dumnezeul tău.
13 [r] Să nu ucizi.
14 [s] Să nu preacurvești.
15 [t] Să nu furi.
16 [u] Să nu mărturisești mărturie min-
cinoasă asupra aproapelui tău.
17 [v] Să nu poftești casa aproapelui
tău; [x] să nu poftești femeia aproapelui
tău. nici servul lui, nici serva sa, nici
boul lui, nici asinul lui, nici nimica din
cele ce *sunt* ale aproapelui tău.
18 Și [y] tot poporul [z] vedeà tunetele și
fulgerile și sunetul trâmbiții și muntele
[a] fumegând. Și poporul văzând *acestea*,
se cutremurà și stà departe; 19 Și zise
cătră Moisi: [b] Vorbește tu cu noi, și noi
vom ascultà; și [c] să nu vorbească Dum-
nezeu cu noi, ca nu cumvà să murim.
20 Și Moisi zise cătră popor: [d] Nu vă
temeți, [e] că Dumnezeu a venit, ca să vă
cerce pre voi, și [f] ca temerea lui să fie
între voi, ca să nu păcătuiți.
21 Și poporul stà departe, iar Moisi
se apropiè de [g] negura în care *erà* Dum-
nezeu.

Lege despre altar.

22 Și Dumnezeu zise lui Moisi: Așà
vei zice fiilor lui Israel: Voi ați văzut,
că eu [h] din cer am vorbit cu voi. 23 Să
nu vă faceți vouă *zei* [i] afară de mine:
zei de argint. zei de aur să nu faceți
vouă.
24 Fă mie altar de pământ, și-mi sacri-
fică pe dânsul arderile tale de tot și jertfele
de bucurie, [j] oile tale și boii tăi. În tot
[k] locul ori-unde voiu așezà amintirea nu-
melui meu, voiu venì la tine, și te voiu
[l] binecuvântà. 25 [m] Iar de vei face mie
altar de peatră, să nu-l zidești din pietri
cioplite: căci, cum vei pune ferul tău
preste dânsul. il pângărești. Nici să nu te
sui pe trepte la altarul meu, ca să nu se
descopere goliciunea ta.

Legi de robie.

21 Și acestea *sunt* legile pre care le
vei [a] pune înaintea lor:
2 [b] De vei cumpără rob Ebreu. el să-ți
servească șase ani, iar în al șaptelea
să iesă el în dar. 3 De va venì singur.
singur se iesă; de *va fi* bărbat al unei
femei, și femeia să iesă cu dânsul. 4 De
i-a dat lui domnul său femeie, și-i va
naște lui fii sau fete, femeia și copiii vor
fi ai stăpânului său, iar el se iese singur.
5 [c] Și de va zice servul: Eu îmi iubesc
pre domnul meu, pre femeia mea și co-
pii mei, nu voesc să ies liber; 6 Se-l a-
ducă pre el domnul său înaintea [d] jude-
cătorilor: și să-l pună aproape de ușe
sau de stâlp; și domnul său cu o sulă
[e] să-i găurească urechia lui; și el să-i
servească în veci.
7 De va [f] vinde carevà fata sa servă,
ea să nu iesă [g] cum ies servii. 8 De nu
va plăceà ea domnului său, după ce o
luă de femeie, să o lase să se răscum-
pere; *dară* se nu aibă putere să o vândă
la popor străin, după ce i-a fost fără
credință.
9 Iar de o va mărità după fiul său,
să facă cu dânsa după dreptul fetelor.
10 *Dară* de va luà lui și pe alta, atunci
el acesteia să nu-i împuțineze nimica
din hrana ei, nici din vestmintele ei,
nici din [h] petrecerea ei. 11 Iar dacă el
pe aceste trei lucruri nu le va face, să
iese ea în dar fără argint.

Legi în privința uciderii.

12 [i] De va lovì cinevà pe altul, și a-
cesta va murì, acela să se omoare. 13 Iar
[j] de nu l-a pândit, ci Dumnezeu *l*-a
[k] adus sub mână, [l] hotărî-voiu ție loc,
unde acesta să fugă. 14 Iar de se va
sculà carevà [m] cu cuget în contra aproa-
pelui său, spre a-l ucide pre dânsul, cu
viclenie, [n] luà-vei pre acela și dela al-
tarul meu, ca să moară. 15 Și cel ce

[r] Deut. 5. 17. Rom. 13. 9.
[s] Deut. 5. 18. Mat. 5. 27.
[t] Lev. 19. 11. Deut. 5. 19. Rom. 13. 9 1 Thes. 4. 6.
[u] Cap. 23. 1. Mat. 19. 18.
[v] Deut. 5. 21 Hab. 2. 9. Fapt. 20. 33. Rom. 7. 7. Efes. 5 3, 5. Ebr. 13. 5.
[x] Iov. 31 9.
[y] Ebr. 12. 18.
[z] Apoc. 1. 10 12.
[a] Cap. 19. 18.
[b] Deut. 5 27. Gal. 3. 19, 20. Ebr. 12. 19.
[c] Deut. 5. 25.
[d] 1 Sam. 12. 20 Isa. 41. 10. 13.
[e] Fac. 22. 1. Deut. 13. 3.
[f] Deut. 4. 10. Isa. 8. 13.
[g] Deut. 5. 5. 1 Reg. 8. 12.
[h] Deut. 4. 36. Neem. 9. 13.
[i] Cap. 32. 1, 2. 4. 1. Sam. 5. 4, 5. Ezec. 20. 39. Dan. 5. 4, 23. Zef. 1. 5.
[j] Lev 1. 2.
[k] Deut. 12. 5, 11, 21. 1 Reg. 8. 43. 2 Cron. 6. 6. Ezra. 6. 12. Neem. 1. 9. Ier. 7. 10. 12.
[l] Fac. 12. 2. Deut. 7. 13.
[m] Deut. 27. 5. Ios. 8. 31.

—

Capul 21.

[a] Cap. 24. 3, 4. Deut. 4. 14.
[b] Ier. 34. 14.
[c] Deut. 15. 16, 17.
[d] Cap. 12. 12.
[e] Ps. 40. 6.
[f] Neem. 5. 5
[g] Vers. 2, 3.
[h] 1 Cor. 7. 5.
[i] Fac. 9 6 Mat. 26. 52.
[j] Num. 35. 22. Deut. 19. 4, 5.
[k] 1 Sam. 24. 4. 10. 18.
[l] Num. 35. 11. Ios. 20. 2.
[m] Num. 15. 30. Deut. 19 11, 12. Ebr. 10. 26.
[n] 1 Reg. 2 28 — 34. 2 Reg. 11. 15.

va bate pre părintele său, sau pre muma
sa, acela să se omoare.
16 Şi dacă [o]cinevà fură om, şi [p]vin-
de; sau de se va aflà [q]în mânile lui,
acela să se omoare.
17 [r]Cel ce va blestemà pre părintele
său, sau pre muma sa, să se omoare.

Legi privitoare la vătămarea trupului.

18 De se vor certà doi oameni, şi
unul va lovì pre celalt cu piatră, sau cu
pumnul, şi nu va murì, ci *numai* va că-
deà la pat, 19 De se va sculà *lovitul*, şi
va umbla afară [s]pe toiag, cel ce *l*-a lovit
să rămână nepedepsit, decât numai tim-
pul cât a zăcut şi leacurile le va plătì.
20 Şi de va lovi carevà pre servul
său sau pre serva sa cu toiagul, de va
murì sub mâna lui, acesta se va răs-
bunà. 21 Iar de va mai trăì una sau
două zile, nu se va răsbunà; căci [t]banul
lui *este*.
22 De se vor certà bărbaţi între sine,
şi vor lovì pre o femeie grea, şi de va
pierde ea pruncul ei; dară *altă* vătămare
nu va fi; aceia se vor supune la [u]gloabă,
cât va cere-o bărbatul femeii, şi *va ho-
tărî-o* judecătorii. 23 Iar dacă altă vă-
tămare va fi, se va da vieaţă pentru vieaţă.
24 [v]Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte,
mână pentru mână, picior pentru picior,
25 Arsură pentru arsură, rană pentru
rană, umflătură pentru umflătură.
26 Iar de va lovì carevà ochiul ser-
vului său, sau ochii servei sale, şi-l va
orbì, îl va lăsà pre el liber pentru ochiul
lui. 27 Şi de va face să cadă dintele
servului său, sau dintele servei sale, el
îl va lăsà liber pentru dintele lui.
28 De va împunge un bou bărbat sau
femeie, încât să moară, [x]boul acela se va
ucide cu pietri, şi carnea lui nu se va
mâncà: iar domnul boului *va fi* nevino-
vat. 29 Iar de va fi fost boul împun-
gător de mai nainte, şi de va fi prevăzut
domnul său, şi el nu l-a păzit, şi *boul* a
ucis bărbat sau femeie, boul cu pietri se
va ucide, şi încă şi domnul său se va
omorî. 30 Iar de i-se va impune lui
un preţ de răscumpărare, el de [y]răs-
cumpărarea vieţii sale va da atâta, cât
se va impune lui. 31 Iar de va împunge
ficior sau fată, judecata se va face dupre
această lege. 32 Şi de va împunge
boul serv sau servă, să se dee stăpânu-
lui acestora [z]treizeci de sicli de argint,
şi [a]boul se va ucide cu pietri.
33 Şi de va deşchide carevà groapă,
sau de va săpà groapă, şi nu o va
acoperì, şi de va cădeà într'însa bou sau
asin: 34 Domnul groapei să plătească,
dând bani stăpânului lor, şi stârvul va
fi al lui.
35 Şi de va împunge boul cuivà pre
boul vecinului, ca acesta să moară, ei
vor vinde boul cel viu, şi preţul vor îm-
părţi; vor împărţi şi stârvul. 36 Iar
de s'a ştiut, că boul şi mai înainte a fost
împungător, şi domnul său nu l-a păzit,
el va da bou pentru bou, iar stârvul al
lui va fi.

Legi în privinţa jignirii proprietăţii aproapelui.

22 De va furà cinevà bou sau oaie,
şi o va junghià, sau o va vinde,
să plătească cinci boi pentru bou, şi
[a]patru oi pentru oaie.
2 De se va aflà furul [b]spărgând, şi
fiind lovit, va murì, [c]nu *va fi* pentru
dânsul *vărsare de* sânge. 3 Iar *de se va
face aceasta* după răsăritul soarelui, a-
tunci *va fi* pentru dânsul *vărsare de*
sânge; *furul* să plătească tot; şi de nu
va aveà din ce, el să se [d]vândă pentru
furtul său. 4 *Iar* furtul, de se va [e]aflà
viu încă în mâna lui, fie bou, fie asin,
fie oaie, el să-l [f]plătească îndoit.
5 De va paşte carevà ţarina sau via
altuia, şi de-i va mânà vita sa, ca să
pască în ţarina altuia, acela să plătească
cu cele mai bune din ţarina sa, şi cu ce
este mai bun din via sa.
6 De va ieşì foc, care să cuprindă
spini, şi să ardă clăi de grâu tăiat, sau
încă în spice, sau ţarină: cel ce a dat
foc să plătească *toate*.

o Deut. 24. 7. p Fac. 37. 28. q Cap. 22. 4. r Lev. 20. 9 Mat. 15. 4. s 2 Sam. 3. 29. t Lev. 25. 45,46. u Vers. 30. v Lev. 24. 20 Mat. 5. 38. x Fac. 9. 5. y Vers. 22. z Mat. 26. 15. Filp. 2. 7. a Vers. 28.

Capul 22. a 2 Sam. 12. 6. Luc. 19. 8. b Mat. 24. 43 c Num. 35. 27. d Cap. 21. 2. e Cap. 21. 16. f Vers. 1. 7. Prov. 6. 31.

7 De va da carevà vecinului său ar-
gint sau vase spre păstrare, și acestea
se vor furà din casa lui; [g]de se va aflà
furul, el să întoarcă îndoit. 8 *Iar* de
nu se va aflà furul, domnul casei se va
aduce [h]judecătorilor, că el n'a pus mâna
pe lucrul aproapelui său. 9 În orice
cauză de nedreptate, *fie* bou sau asin,
său oaie, sau vestmânt sau alt lucru
perdut, de care va zice *carevà*: Acesta
este al meu: [i]cauza amândurora să vină
înaintea judecătorilor, *și* acela, pre care
judecătorii îl vor osândì, să plătească
aproapelui său îndoit.

10 De va da carevà aproapelui său
spre păzire asin, sau bou, sau oaie, sau
altă vită, și ea va murì, sau se va strică,
sau se va răpi, fără ca nimenea să fi vă-
zut; 11 [j]Jurământul lui Dumnezeu să
fie între amândoi, că n'a pus mâna pe
lucrul aproapelui său, și domnul vitei va
luà *stârvul*, și *celalt* nu va plătì *nimic*.
12 [k]Iar de s'a furat din *casa* lui, el să
plătească pre stăpânul aceluia. 13 De
va fi fost sfâșiată, să aducă *vita* sfâșiată,
de mărturie, *și* nu va plătì *nimic*.

14 De va luà carevà dela aproapele
său *vită* împrumut, și ea se va strică,
au va murì, și stăpânul nu *a fost* de
față, *o* va plătì. 15 De față stăpânul
vitei fiind, nu va plătì, de *a fost* un năi-
mit, să socotească în simbrie.

16 [l]De va amăgì carevà o fecioară,
încă nelogodită, și se va culcà cu dânsa,
să o înzestreze, și să o ia lui de femeie.
17 Iar de nu va voì părintele ei să o
dea lui, el va cumpănì argint dupre
[m]zestrea fecioarei.

18 [n]Pre fermecătoare să nu o lase să
trăească.

19 [o]Tot cel ce se împreună cu vită
să se omoare.

20 [p]Cel ce sacrifică *altor* zei, decât
numai lui Dumnezeu, să se piardă de tot.

Legi împotriva asupririi săracilor etc.

21 [q]Pre străin să nu-l strâmtorezi,
nici să-l asuprești, că și voi străini ați
fost în pământul Egiptului.

22 [r]Pre nici o văduvă să nu o asup-
riți, nici pre un orfan. 23 De-i veți
asuprì, și de vor [s]strigà ei către mine,
eu voiu [t]auzì strigarea lor; 24 Și [u]mâ-
nia mea se va aprinde, și pre voi vă voiu
ucide cu sabie, și [v]femeile voastre vor
rămâneà văduve, și fiii voștri orfani.

25 [x]De vei împrumutà argint poporu-
lui meu, *anume* săracului care *este* lângă
tine, să nu-i fii lui ca un camătar, și să
nu-i impună camătă. 26 Și [y]de vei
luà amanet vestmântul aproapelui tău,
să-l înapoezi până la apusul soarelui;
27 Căci acesta *este* singurul lui acoperă-
mânt spre a-și *acoperì* pielea sa: în ce
va dormì? Și va fi, când va [z]strigà către
mine, eu-l voiu ascultà pre dânsul, că
eu *sunt* [a]îndurător.

28 Pre [b]judecători să nu-i blestemi,
și pre domnitorul poporului tău să nu-l
defaimi.

29 *Cu* [c]prinoasele ariei tale, și cu ale
teascului tău să nu întârzii; pre [d]întâiu-
născutul dintre fiii tăi mi-l vei da.
30 [e]Așà să faci cu boul tău *și* cu oaia
ta: [f]șapte zile vor fi ele cu muma lor,
iar în ziua a opta mie le vei da.

31 Și voi să fiți mie oameni [g]sfinți,
și [h]să nu mâncați carne sfâșiată depe
câmpuri; la câni să o aruncați.

Legi privitoare la dreptate și la iubirea aproapelui.

23 Nu [a]rădică strigare mincinoasă, și
să nu dai mână cu omul rău, ca
să fii martur [b]mincinos. 2 [c]Să nu ur-
mezi pre cei mulți, spre *a face* rău; și
[d]într'o judecată să nu mărturisești, abă-
tându-te cu mulțimea, așà ca să abați
dreptatea. 3 Nici pre cel neavut în
judecata lui să nu-l părtinești.

4 [e]De vei întâlnì boul inamicului tău

g Vers. 4.
h Cap. 21. 6.
i Deut. 25. 1.
j Ebr. 6. 16.
k Fac. 31. 39.
l Deut. 22. 28. 29.
m Fac. 34. 12.
n Lev. 19. 26, 31. 1 Sam. 28. 3, 9.
o Lev. 18. 23.
p Num. 25. 2. 7, 8.
q Cap. 23. 9. Lev. 19. 33. Ier. 7. 6. Zech. 7. 10.
r Deut. 10. 18. Ps. 94. 6. Isa. 1. 17. 23. Ezec. 22. 7. Iac. 1. 27.
s Deut. 15. 9. Iov. 35. 9. Luc. 18. 7.
t Vers. 27. Iov. 34. 28. Ps. 18. 6. Iac. 5. 4.
u Iov. 31. 23.
v Ps. 109. 9. Plâng. 5. 3.
x Lev. 25. 35, 36, 37. Neem. 5. 7. Ezec. 18, 8, 17.
y Deut. 24. 6, 10, 13, 17. Prov. 20. 16. Amos. 2. 8.
z Vers. 23.
a Cap. 34. 6. Ps. 86. 15.
b Eccl. 10. 20. Fapt. 23. 5. Iuda 8.
c Cap. 23. 16, 19.
d Cap. 13. 2. 12.
e Deut. 15. 19.
f Lev. 22. 27.
g Cap. 19. 6. Deut. 14. 21.
h Lev. 22. 8.

Capul 23.

a Vers. 7. Ps. 15. 3. Prov. 10. 18.
b Cap. 20. 16. Deut. 19. 16, 17, 18. Prov. 19. 5, 9, 28. Mat. 26. 59. 60, 61. Fapt. 6. 11, 13.
c Fac. 7. 1. Cap. 32. 1, 2. Ios. 24. 15. 1 Sam. 15. 9. Iov. 31. 34. Prov. 1. 10, 11, 15. Mat. 27. 24, 26. Fapt. 24. 27.
d Vers. 6, 7. Lev. 19. 15. Ps. 72. 2.
e Deut. 22. 1. Iov. 31. 29. Rom. 12. 20. 1 Thes. 5. 15.

sau asinul său rătăcind, mână-l lui a-
casă. 5 [f]De vei vedeà asinul celui ce
te urăște pre tine, că a căzut sub sar-
cina sa, ferește-te ca să nu-l lași pre
acesta numai singur, ci îl vei slobozì și
descurcà.

6 [g]Dreptatea săracului tău să nu o
abați în judecata lui. 7 [h]De toată ho-
tărârea nedreaptă depărtează-te! pre cel
nevinovat și drept să nu-l faci să se
omoare: că [i]nu voiu da dreptate celui
rău. 8 Și [k]daruri să nu iei, că darurile
orbesc și pre cei mai luminați, și intorc
hotărârile celor drepți.

9 Și pre [l]străin să nu-l asuprești, că
voi știți inima celui străin, că și voi
străini ați fost în pământul Egiptului.

10 [m]Șase ani să sameni pământul tău,
și să strângi fructele depe dânsul.
11 Și în anul al șaptelea să-l lași să
stee, și să rămână nelucrat, pentru ca
nevoeșii poporului tău să mănânce:
Iar ce va mai rămâneà, să mănânce fia-
rele câmpului. Tot așà să faci tu și cu
vita ta *și* cu maslinișul tău.

12 În [n]șase zile să faci lucrurile tale,
iar în ziua a șaptea să repausezi, pentru
ca boul tău și asinul tău să se repauseze,
și pentru ca fiul servei tale și străinul
să respire.

13 [o]Luați aminte la toate câte am
vorbit vouă; și [p]numele zeilor străini
să nu amintiți, și să nu se auză din gura
voastră.

14 De [q]trei ori pe an să sărbătorești
mie. 15 [r]Sărbătoarea azimelor să o
păzești: șapte zile vei mâncà azime,
după cum am poruncit ție, pe timpul
lunei Abib: pentru că în acea *lună* ai
ieșit tu din Egipt: și înaintea mea [s]ni-
menea să nu se arăte cu mână goală:
16 Și [t]sărbătoarea secerișului, a prinoa-
selor lucrurilor tale, pre care le-ai se-
mănat pe câmp: și [u]sărbătoarea culesu-
lui la sfârșitul anului, când tu ți-ai cules
bucatele tale depe câmp. 17 De [v]trei
ori în an toată partea bărbătească a ta
să se arete înaintea Domnului, Dumne-
zeului tău.

18 [x]Să nu-mi aduci sângele sacrifi-
ciului meu cu dospit, nici să rămână
grăsimea sărbătoarei mele pe dimineață.
19 [y]Prinoasele fructelor dintâiu ale pă-
mântului tău, să le aduci în casa Dom-
nului, Dumnezeului tău.

[z]Să nu fierbi iedul în laptele mumei
sale.

Dumnezeu făgăduește și poruncește isgonirea Cananiților

20 [a]Iată eu trimit ingerul meu înain-
tea ta, ca să te păzească pe cale, și să te
ducă în locul ce ți-am pregătit. 21 Fe-
rește-te de dânsul, și ascultă vocea lui,
și nu-l [b]mâniă: că el [c]nu va iertà fără-
delegile voastre: că [d]numele meu în-
tr'însul *este*. 22 Iar de vei ascultà de
vocea lui, și vei face toate câte zic eu, [e]eu
voiu fi inamicul inamicilor tăi, și împro-
tivitor împrotivitorilor tăi. 23 [f]Căci în-
gerul meu va merge înaintea ta, și te
va [g]duce în *pământul* Amoreilor, și al
Heteilor, și al Ferezeilor, și al Cananei-
lor, și al Heveilor, și al Iebuseilor: și-i
voiu stârpì pre dânșii. 24 Să nu te
[h]închini la zeii acestora, nici să
slujești lor, și [i]după faptele lor să nu
faci: [j]ci să-i sfărâmi pre ei, și stâlpii
lor să-i nimicești. 25 Ci voi să vă [k]în-
chinați Domnului Dumnezeul vostru,
și [l]el va binecuvântà pânea ta și apa ta:
și [m]eu voiu depărtà boala din mijlocul
tău. 26 [n]Nu va fi femeie, care să piar-
dă, nici stearpă în pământul tău, și
numărul zilelor tale îl voiu [o]împlinì.
27 [p]Frica mea o voiu trimite înaintea
ta, și voiu [q]turburà tot poporul, contra

---

f Deut. 22. 4.
g Vers. 2.
Deut. 27. 19.
Isa. 10. 1, 2.
Ier. 5. 28.
Amos. 5. 12.
h Vers. 1.
Luc. 3. 14.
Efes. 4. 25.
i Deut. 27. 25.
Ps. 94. 21.
Ier. 7. 6.
Mat. 27. 4.
j Cap. 34. 7.
Rom. 1. 18.
k Deut. 16. 19.
1 Sam. 8. 3.
Ps. 26. 10.
Prov. 15. 27.
Amos. 5. 12.
Fapt. 24. 26.
l Cap. 22. 21.
Ps. 94. 6.
Ezec. 22. 7.
Mal. 3. 5.
m Lev. 25. 3, 4.
n Cap. 20. 8. 9.
Luc. 13. 14.
o Deut. 4. 9.
Ios. 22. 5.
1 Tim. 4. 16.
p Num. 32. 38.
Deut. 12. 3.
Ios 23. 7.
Ps. 16. 4.
Osea 2. 17.
q Cap. 34. 23.
Lev. 23. 4.
r Cap. 12. 15.
Deut. 16. 8.
s Cap. 34. 20.
Cap. 34. 20.
Deut. 16. 16.
t Cap. 34. 22.
u Deut. 16. 13.
v Cap. 34. 23.
x Cap. 12. 8.
y Cap. 22. 29.
Lev. 23.10,17.
Num.18.12.13.
Neem. 10. 35.
z Cap. 34. 26.
Deut. 14. 21.
a Cap. 14. 19.
Num. 20. 16.
Ios. 5. 13.
Ps. 91. 11.
Isa. 63. 9.
b Num. 14. 11.
Ps. 78. 40. 56.
Efes. 4. 30.
Ebr. 3. 10. 16.
c Cap. 32. 34.
Ios. 24. 19.
Ier. 5. 7.
Ebr. 3. 11.
1 Ioan 5. 16.
d Isa. 9. 6.
Ioan 10.30,38.
e Fac. 12. 3.
Ier. 30. 20.
f Vers. 20.
g Ios. 24. 8, 11.
h Cap. 20. 5.
i Lev. 18. 3.
Deut.12.30.31.
j Cap. 34. 13.
k Deut. 6. 13.
Ios. 22. 5.
1 Sam. 7. 3.
Mat. 4. 10.
l Deut. 7. 13.
m Cap. 15. 26.
Deut. 7. 15.
n Deut. 7. 14.
Iov. 21. 10.
Mal. 3. 10. 11.
o Fac. 25. 8.
1 Cron. 23. 1.
Ps. 55. 23.
p Fac. 35. 5.
Capt.15,14,16.
Deut. 2, 25.
Ios. 2, 9, 11.
q Deut. 7. 23.

căruia vei merge, și voiu face, ca toți
inamicii tăi să-și întoarcă spatele dina-
intea ta. 28 Și [r]voiu trimite vespi
înaintea ta, cari vor alungà pre Hevei și
pre Cananei și pre Hetei dinaintea ta.
29 [s]Eu nu-i voiu alungà pre ei de dina-
intea ta într'un an, ca pământul să nu
rămână deșert, și ca fiarele să nu se înm-
mulțească contra ta. 30 *Cu* încetul cu
încetul îi voiu alungà de dinaintea ta,
până ce te vei înmulțì tu, și vei luà țara
în stăpânire.

31 Și [t]hotarele tale le voiu pune de-
la Marea-Roșie până la Marea-Filisteni-
lor, și dela deșert până la fluviu; că
voiu [u]da în mânile voastre pre locuitorii
acelui pământ, ca tu să-i alungi pre
dânșii de dinaintea ta. 32 [v]Să nu faci
cu dânșii nici cu zeii lor legământ.
33 Ei să nu locuească în pământul tău,
că nu cumvà să te tragă a păcătuì contra
mea: că de te vei închinà zeilor lor,
[x]aceasta va fi ție cursă.

Cartea legământului și jertfa legământului.

24 Și zise lui Moisi: Suie-te la Dum-
nezeu, tu și Aaron și [a]Nadab și
Abih, [b]șaptezeci dintre cei mai bătrâni
ai lui Israel, și să vă închinați de de-
parte; 2 Și Moisi să se apropie [c]singur
cătră Dumnezeu, iar aceia să nu se
apropie, și nici poporul să nu se suie cu
dânsul.

3 Și Moisi venì, și spuse poporului
toate cuvintele lui Dumnezeu și toate
legile lui: și tot poporul răspunse cu o
gură, zicând: [d]Toate cuvintele, câte le-a
vorbit Dumnezeu le vom face.

4 Și Moisi [e]scrise toate cuvintele lui
Dumnezeu; și sculându-se de dimineață,
zidì altar sub munte, și doisprezece
[f]stâlpi, după cele douăsprezece seminții
ale lui Israel.

5 Și trimise el pre tinerii fiilor lui
Israel, cari aduseră arderi de tot, și sacri-
ficară lui Dumnezeu boi drept sacrificiu
de bucurie. 6 Și Moisi [g]luă jumătate
din sânge, și-*l* puse în strachină, și ju-
mătate din sânge îl stropì preste altar.
7 Apoi [h]luă cartea legământului, și o cetì
în auzul poporului; și ei ziseră: [i]Toate
câte a vorbit Dumnezeu vom face, și
vom ascultà. 8 Și Moisi luând sângele,
stropì preste popor, și zise: Iată [j]sân-
gele legământului, care-l făcù Domnul
cu voi dupre toate aceste cuvinte.

Preoții și cei șaptezeci din cei mai bătrâni văd pe Dumnezeu.

9 Și [k]se suiră Moisi și Aaron, Nadab
și Abih și șaptezeci din bătrânii lui Is-
rael; 10 Și [l]văzură pre Dumnezeul lui
Israel; și sub picioarele lui *erà* ca un
lucru din [m]safir, lucitor ca [n]însuși cerul,
când este senin. 11 Și el nu-și [o]atinse
mâna sa de cei mai aleși ai fiilor lui
Israel; Și [p]ei văzură pre Dumnezeu,
și [q]mâncară și băură.

Moisi se suie iarăși pe munte.

12 Și Domnul zise lui Moisi: [r]Suie-
te la mine pe munte, și rămâi acolo; și-ți
voiu da [s]table de piatră, adecă legea
și ordinile cari eu le-am scris, spre a-i
învăță pre ei. 13 Atunci Moisi se sculă
cu Iosua, [t]servul său: și Moisi se [u]suì
pe muntele lui Dumnezeu; 14 Și zise
cătră bătrâni: Rămâneți aici până ce ne
vom reîntoarce noi la voi; și iată Aaron
și Hur *sunt* cu voi, ca oricine va aveà
certe să meargă la ei.

15 Și Moisi se suì pe munte, și [v]un
nor acoperì muntele. 16 Și [x]mărirea
lui Dumnezeu se așeză pe muntele Sinai,
și norul îl acoperì șase zile. Iar în a
șaptea zi chemă pre Moisi din mijlocul
norului. 17 Și privirea măririi lui
Dumnezeu pe vârful muntelui *erà* ase-
menea unui [y]foc mistuitor în ochii fii-
lor lui Israel. 18 Și Moisi, întră în
mijlocul norului, și se suì pe munte:
și a fost [z]Moisi pe munte patruzeci de
zile și patruzeci de nopți.

---

r Deut. 7. 20. Ios. 24. 12.
s Deut. 7. 22.
t Fac. 15. 18. Ios. 1. 4. Ps. 72. 8.
u Ios. 21. 44. Judc. 1. 4.
v Cap. 34.12,15. Deut. 7. 2.
x Cap. 34. 12. Deut. 7. 16. Ios. 23. 13. 1 Sam. 18. 21. Ps. 106. 36.
—

Capul 24.
a Cap. 28. 1.
b Cap. 1. 5. Num. 11. 16.
c Vers. 13.15,18.
d Vers. 7. Deut. 5. 27. Gal. 3. 19, 20.
e Deut. 31. 9.
f Fac. 28. 18.
g Ebr. 9. 18.
h Ebr. 9. 19.
i Vers. 3.
j Ebr. 9. 20. 1 Pet. 1. 2.
k Vers. 1.
l Fac. 32. 30. Judc. 13, 22. Isa. 6. 1. 5. Cap. 33. 20.23. 1 Tim. 6. 16. 1 Ioan 4. 12.
m Ezec. 1. 26.
n Mat. 17. 2.
o Cap. 19. 21.
p Fac. 16. 13. Cap. 33. 20. Deut. 4. 33. Judc. 13. 22.
q Fac. 31. 54. 1 Cor. 10. 18
r Vers. 2.15,18.
s Cap. 31. 18. Deut. 5. 22.
t Cap. 32. 17.
u Vers 2.
v Cap. 19. 9. 16. Mat. 17. 5.
x Cap. 16. 10. Num. 14. 10.
y Cap. 3. 2. Deut. 4. 36. Ebr. 12.18,29.
z Cap. 34. 28. Deut. 9. 9.
—

Porunci pentru zidirea cortului și pentru uneltele sale.

25 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Spune fiilor lui Israel, că să-mi
aducă dar: acel dar al meu îl veți luà
[a]dela tot omul pre care-l lasă inima *să*
mi-l dea bucuros. 3 Și acesta *este*
darul care veți luà dela dânșii: Aur și
argint și aramă; 4 Și vânăt, purpuriu
și carmezin-roșiu și bis alb și *păr* de
capră; 5 Și piei de berbece roșite, și
piei de vițel de mare, și lemn de sittim:
6 [b]Oleiu pentru candele, [c]aromate pen-
tru oleiul ungerii, și [d]tămâie mirositoare:
7 Pietri de onice, și pietri de înfipt.
pentru [e]efod și pentru [f]pieptar. 8 Și
să-mi facă mie [g]sanctuar, ca [h]eu să
locuesc în mijlocul lor.
9 [i]După toate câte-ți voiu arătà, chi-
pul lăcașului și chipul tutulor vaselor
lui, așà să faceți.

Chivotul.

10 Și [j]să-mi faceți mie chivot *de*
lemn de sittim; lungimea lui *să fie* de
doi coți și jumătate, și lățimea lui de
un cot și jumătate, și înălțimea lui de
un cot și jumătate. 11 Și să-l îmbraci
cu aur curat, pe din lăuntru și pe din-
afară să-l îmbraci. și să faci încadrare
de aur pe deasupra lui jur împrejur.
12 Și să torni pentru dânsul patru ve-
rigi de aur, și *pre acestea* să le pună la
cele patru colțuri ale lui; două verigi de
o parte și două verigi de cealaltă parte
a lui. 13 Și să faci pârghii *din* lemn.
de sittim. și să le îmbraci cu aur:
14 Și să pui pârghiile acelea în verigile
cele din laturile chivotului. spre a se
purtà chivotul cu ele. 15 Și [k]pârghiile
vor rămâneà în verigile chivotului, și nu
se vor scoate din ele. 16 Apoi să pui
în chivot [l]mărturia. pre care îți voiu
da-o.

Milostivitorul.

17 Și [m]să faci și acoperemânt propi-
țiitor *din* aur curat; lungimea lui de
doi coți și jumătate, și lățimea lui de un
cot și jumătate. 18 Și să faci și doi
cheruvimi *de* aur; lucru bătut să-i faci
pre ei, din amândouă laturile propiții-
torului:
19 Și pre un cheruvim să faci la un
capăt. și pre alt cheruvim la alt capăt:
din propițiitorul să faci pre cheruvimi
la amândouă capetele lui. 20 [n]Și
cheruvimii vor fi cu aripile întinse pe
deasupra. acoperind cu aripele propi-
țiitorul. având fețele lor întoarse una
cătră alta, iar privirea cheruvimilor va
fi spre propițiitor. 21 [o]Și propițiitorul
să-l pui preste chivot deasupra. și [p]în
chivot să pui mărturia pre care o voiu
da ție.
22 [q]Acolo mă voiu întrunì cu tine,
și voiu vorbì cu tine depe propițiitor.
[r]din mijlocul acelor doi cheruvimi.
cei de deasupra chivotului mărturiei,
toate câte voiu poruncì ție pentru fiii lui
Israel.

Masa cu pânile punerii înainte.

23 Și [s]să faci și o masă *de* lemn de
sittim: lungimea ei *să fie* de doi coți.
și lățimea ei de un cot, iar înălțimea ei
de un cot și jumătate. 24 Și să o îm-
braci cu aur curat, și să faci și încad-
rare de aur jur împrejur; 25 Și să
faci împrejurul ei și pervaz, lat de o
palmă: și preste pervaz să faci încadrare
de aur jur împrejur. 26 Și să faci și
patru verigi de aur. și verigile să le pui
la cele patru colțuri. care *sunt* la cele
patru picioare ale ei. 27 Și verigile să
fie aproape de pervaz, ca să se pună
pârghii. spre a purtà masa. 28 Și să
faci pârghiile *de* lemn de sittim, și să
le îmbraci cu aur, ca cu ele să se poarte
masa. 29 Și să faci ei [t]talgere, cățiuie,
cupe și urcioare, care servesc la liba-
țiuni: *din* aur curat să le faci pre ele.
30 Și pe masă să [u]pui pâne de punere
înainte. *care să fie* pururea înaintea
mea.

Capul 25.
a Cap. 35. 5, 21. 2 Cor. 8. 12.
b Cap. 27. 20.
c Cap. 30. 23.
d Cap. 30. 34.
e Cap. 28. 4, 6
f Cap 28. 15.
g Cap. 36. 1, 3. 4. Ebr 9. 1, 2.
h Cap. 29. 45 2 Cor. 6. 16. Ebr. 3 6. Apoc. 21. 3.
i Vers. 40.
j Cap. 37. 1. Deut. 10. 3.
k 1 Reg. 8. 8.
l Cap. 16. 34. Deut. 10. 2, 5. 1 Reg. 8. 9 Ebr. 9. 4.
m Rom. 3. 25. Ebr. 9. 5.
n 1 Reg. 8. 7. 1 Cron. 28. 18. Ebr. 9. 5.
o Cap. 26. 34.
p Vers. 16.
q Cap. 29. 42, 43.
r Num. 7. 89. 1 Sam. 4. 4. 2 Sam. 6. 2. Ps. 80. 1. Isa. 37. 16.
s Cap. 37. 10. 1 Reg. 7. 48. Ebr. 9. 2.
t Cap. 37. 16.
u Lev. 24. 5, 6.

Sfeșnicul.

31 [v] Și să faci un policandru *de* aur
curat. lucru bătut să faci policandru,
fusul lui, și ramurile lui, și calicii lui,
și globuleții lui și florile lui să fie din
aceeași bucată. 32 Șase ramuri să iese
din laturile lui, trei ramuri ale polican-
drului dintr'o lature. și trei ramuri ale
policandrului din altă lature. 33 Într'o
ramură *să fie* trei calici în forma flori-
lor de migdal, *cu* globulețul și *cu* floa-
rea: și la altă ramură *să fie* trei calici
în forma florilor de migdal, *cu* globule-
țul și *cu* floarea; așà *să fie* la cele șase
ramuri ce ies din policandru. 34 Și
la policandru *să fie* patru calici în for-
ma florilor de migdal, *cu* globuleții lor
și *cu* florile lor. 35 Un globuleț *să fie*
sub două ramuri ce ies din policandru,
și *alt* globuleț *să fie* sub celelalte două
ramuri ce ies din el, și *al treilea* glo-
buleț *să fie iarăși* sub două ramuri ce
ies din el: *și tot așà să fie* sub cele
șase ramuri ce ies din policandru.
36 Globuleții și ramurile lui să fie ie-
șite dintr'însul, *și* tot *policandru să
fie* bătut din o bucată, de aur curat.
37 Și să faci lui și șapte candele; și
[x] aprinzându-le să le pui pe el, ca să [y] lu-
mineze înaintea lui. 38 Și mucările lui
și tigăile lui *toate să fie* din aur curat.
39 *Policandru* cu toate uneltele acestea
se va face *dintr'*un talant de aur curat.
40 Și [z] vezi ca *toate acestea* să *le* faci
dupre chipul ce s'a arătat ție pe munte.

Locașul cu covoare.

26 Și [a] locașul să-l faci *din* zece co-
voare *de* in subțire răsucit. de
vânăt, purpuriu și carmezin-roșiu, *cu*
cheruvimi în țăsătură aleasă. 2 Lun-
gimea unui covor *să fie* de douăzeci și
opt de coți, și lățimea unui covor de
patru coți, toate covoarele să aibă ace-
eași măsură. 3 Cinci covoare să fie
prinse una cu alta, și *celelalte* cinci co-
voare *să fie* prinse una cu alta. 4 Și
să faci chiotori vânăte pe marginea unui
covor, pe marginea unei împreunări; așà
să faci și pe marginea covorului din
urmă, la altă împreunare. 5 Cincizeci
de chiotori să faci la covorul întâiu. și
cincizeci de chiotori să faci la marginea
covorului. care *este* la împreunarea a
doua: chiotorile vor venì în potrivă una
cu alta. 6 Și să faci cincizeci de copci
de aur. și cu copcile să împreuni co-
voarele unul cu altul; așà va fi locașu'
unul.

7 Și [b] să mai faci covoare și *din păr
de* capră pentru cort deasupra locașu-
lui; unsprezece *asemenea* covoare să
faci. 8 Lungimea unui covor *să fie* de
treizeci de coți, și lățimea unui covor de
patru coți; cele unsprezece covoare *să
aibă* aceeași măsură. 9 Și să împreuni
cinci covoare de o parte, și *celelalte* șase
covoare de altă parte, și să îndoești al
șaselea covor în fața locașului. 10 Și
să faci cincizeci de chiotori pe marginea
unui din covoarele cele din urmă, la
împreunare; și cincizeci de chiotori pe
marginea covorului al doilea, care se
prinde. 11 Și să faci copci cincizeci de
aramă, și să pui copcile în chiotoare,
și să împreuni cortul; și așà va fi unul.
12 Iar ceeace întrece din covoarele cor-
tului. jumătatea covorului care întrece,
să acopere partea dinapoi a lăcașului.
13 Și cotul dela o lature, și cotul dela
cealaltă lature din ceeace va întrece din
lungimea covoarelor cortului să fluture
la laturile cortului ici și colo. spre a o
acoperì.

14 Și [c] să mai faci preste cort *alt* aco-
peremânt *din* piei de berbece roșițe, și
alt acoperemânt *din* piei de vițel de
mare, pe deasupra.

Schelele pentru cort.

15 Și pentru locaș să faci scânduri
din lemn de sittim, puse în picioare.
16 Lungimea unei scândure *să fie* de
zece coți, și lățimea unei scândure de
un cot și jumătate. 17 Și câte două
urechi *să aibă* fiecare scândură, ca una

[v] Cap. 37. 17. Ebr. 9. 2 | [x] Cap. 27. 21. Cron. 13. 11. | [y] Num. 8. 2. [z] Cap. 26. 30. 1 Cron. 28.11, 19. Fapt. 7. 44. Ebr. 8. 5. | *Capul 26.* [a] Cap. 36. 8. | [b] Cap. 36. 14 | [c] Cap. 36. 19.

să se corespundă cu cealaltă; așà să faci
la toate scândurile locașului.
18 Și să faci scândurile locașului.
douăzeci scânduri din partea sudică, spre
miazazi. 19 Și să faci patruzeci de
picioare de argint sub cele douăzeci de
scânduri; două picioare sub o scândură,
pentru amândouă urechile ei: și două
picioare sub *altă* scândură pentru
amândouă urechile ei. 20 Așà și de
cealaltă parte a locașului despre miază-
noapte *să fie* douăzeci de scânduri, cu
cele patruzeci de picioare *de* argint ale
lor; 21 Două picioare sub o scândură.
și două picioare sub altă scândură.
22 Și în partea din fundul locașului
despre apus să faci șase scânduri. 23 Și
să mai faci două scânduri în cele două
unghiuri din fundul locașului. 24 Și
să fie impreunate jos. și să fie impreu-
nate sus, și *unite* cu un cerc; și așà să
fie cu amândouă. care au să fie în cele
două unghiuri. 25 Și să fie opt scân-
duri cu picioarele lor *de* argint în șase-
sprezece picioare: două picioare sub o
scândură, și două picioare sub cealaltă
scândură.

Zăvoarele.

26 Și să faci drugi *de* lemn de sittim,
cinci pentru scândurile din o lature a
locașului; 27 Și cinci drugi pentru
scândurile din cealaltă lature a locașu-
lui; și cinci drugi pentru scândurile
locașului din fund spre apus; 28 Și
drugul dela mijlocul scândurilor, ajun-
gând dela un cap la celalt. 29 Și scân-
durile să le îmbrăci cu aur, și verigile
lor să le faci *de* aur, prin care vei petre-
ce drugii: și drugii să-i îmbraci cu aur.
30 Și așà să-mi faci locașul [d] dupre
forma ce ți-s'a arătat pe munte.

Cele două perdele.

31 Și [e] să faci perdea vânătă, purpurie.
carmezin-roșie, și din in subțire răsucit;
în țăsătură aleasă să o faci, cu cheruvim
pe dânsa. 32 Și să pui pre dânsa pe
patru stâlpi de *lemn de* sittim, îmbră-
cați cu aur, cârligele lor *de* aur, *puse*
pe patru picioare de argint. 33 Și să
prinzi perdeaua de copci. și [f] chivotul
mărturiei să-l pui în lăuntrul perdelei,
și acea perdea să despartă vouă [g] sfânta
de sfânta sfinților. 34 Și [h] să pui pro-
pițiătorul pe chivotul mărturiei în sfânta
sfintelor. 35 Și [i] masa să o pui afară
de perdea: și policandrul dinaintea me-
sei în partea despre amiază a locașului:
și masa să o pui în partea despre miază-
noapte.
36 Și la ușa cortului să faci o perdea
vânătă, purpurie. carmezin-roșie, și din in
subțire răsucit. broderie aleasă. 37 Și
perdelei să-i faci cinci stâlpi de *lemn* de
sittim. și să-i îmbraci cu aur. *și* cârligele
lor *de* aur; și acestora să le torni cinci
picioare de aramă.

Jertfelnicul pentru arderea de tot.

27 Și să faci [a] altar *de* lemn de sittim,
lung de cinci coți. și lat de cinci
coți: pătrat să fie altarul; și de trei coți
înălțimea lui. 2 Și să faci lui coarne
în cele patru unghiuri ale lui: coarnele
lui să fie de o bucată cu el. și [b] să-l îm-
braci cu aramă. 3 Și să-i faci oale pen-
tru scoaterea cenușei, și lopeți și talere,
și furculițe. și tigăi pentru cărbuni; toate
uneltele lui să le faci *de* aramă. 4 Și
să faci și un grătar *de* aramă în forma
rețelei. și la grătar să faci patru verigi
de aramă. la cele patru unghiuri ale lui.
5 Și grătarul să-l pui sub cuprinsul al-
tarului de jos, ca grătarul să ajungă până
la jumătatea altarului. 6 Și să faci pâr-
ghii altarului. pârghii *din* lemn de sittim.
și să le îmbraci cu aramă. 7 Și să pe-
treci pârghiile să fie de amândouă laturi
ale altarului. pentru a-l purtà. 8 Și să-l
faci din scânduri. *să fie* scobit: [c] după
cum ți-s'a arătat ție pe munte, așà să-l
facă.

Despre tindă.

9 Și locașului [d] să-i faci curte în par-
tea sudică. despre miazăzi. perdelele cur-
ții *din* in subțire răsucit. și lungimea

---

[d] Cap. 25. 9, 40. Fapt. 7. 44. Ebr. 8. 5. | [e] Cap. 36. 35. Mat. 27. 51. Ebr. 9. 3. | [f] Cap. 25. 16. | [g] Lev. 16. 2. | [h] Cap. 25. 21. | [i] Cap. 40. 22. Ebr. 9. 2.

Capul 27. [a] Cap. 38. 1. Ezec. 43. 13. | [b] Num. 16. 38. | [c] Cap. 25. 40. | [d] Cap. 38. 9.

unei laturo o sută de coți; 10 Și stâlpii ei
douăzeci, cu picioarele lor *de* aramă două-
zeci, și cârligele stâlpilor și bețele *de*
argint. 11 Asemenea și spre laturea
despre miazănoapte *să aibă* perdele lun-
gime de o sută *de coți*, cu stâlpii lor două-
zeci, și cu picioarele lor *de* aramă două-
zeci: și cârligele stâlpilor și bețele de
argint. 12 Lărgimea curții din lature
despre apus de cincizeci *coți* perdele, cu
stâlpii lor zece, și picioarele lor zece.
13 Și lărgimea curții din laturea despre
est, despre răsărit, cincizeci de coți. 14 Și
la o parte cincisprezece perdele, *cu* stâlpii
lor trei, și *cu* picioarele lor trei. 15 Și
la cealaltă parte cincisprezece coți per-
dele, cu stâlpii lor trei, și cu picioarele
lor trei. 16 Și pentru poarta curții o
perdea de douăzeci coți *din* vânăt, purpu-
riu și carmezin-roșiu, și *din* in subțire ră-
sucit, *cu* stâlpii lor patru, și *cu* picioarele
lor patru. 17 Toți stâlpii curții *să fie*
încinși *cu* verigi *de* argint; cârligele lor
să fie de argint, și picioarele *de* aramă.
18 Lungimea curții *să fie* de o sută
de coți, și lărgimea de câte cincizeci
tde o pare și de alta; și înălțimea
de cinci coți; și *să fie de* in răsucit, și
picioarele *stâlpilor de* aramă. 19 Și
toate uneltele locașului pentru tot ser-
viciul lui, și toți țerușii lui, precum și
toți țerușiiți curi *să fie de* aramă.

Despre untdelemnul sfânt.

20 Și [e] tu poruncește fiilor lui Israel,
ca să-ți aducă oleiu curat din masline
virgine spre luminare, pentru ca can-
delele să ardă neîncetat. 21 În cortul
întrunirii [f] afară de perdeaua, care *atârnă*
dinaintea mărturiei, le va pregătì [g] Aaron
și fiii lui, ca *să arză* înaintea Domnului,
de cu seară până dimineață. [h] *Aceasta
va fi* lege vecinică *care se va păzì* de
fiii lui Israel întru generațiunile lor.

Alegerea lui Aaron și a fiilor săi.

28 Iar tu cheamă la tine dintre fiii
lui Israel pre fratele tău [a] Aaron,
și pre fiii săi cu dînsul, ca să-mi fie mie
preoți: Aaron, Nadab și Abib, Eleazar
și Itamar, fiii lui Aaron. 2 Și [b] să faci
lui Aaron, fratele tău, vestminte sfinte
spre onoare și spre podoabă. 3 Și [c] să
vorbească tutulor bărbaților cu cuget în-
țelept, *tutulor acelora* [d] pre cari i-am îm-
plinit cu cu spiritul înțelepciunii, ca să
facă vestmintele lui Aaron pentru a-l
sfințì, ca să-mi fie mie preot.

Îmbrăcămintea preoțească.

4 Și acelea *sunt* vestmintele care le
vor face: [e] Pieptarul, [f] efodul, [g] mantia și
[h] tunica pestriță, mitra și brâul. Așà vor
face ei vestminte sacre lui Aaron, fratele
tău, și fiilor lui, ca să-mi fie mie preot.
5 Și vor luà aur, vânăt, și purpuriu, și
carmezin-roșiu, și in subțire.

Efodul.

6 [i] Și efodul să-l facă *din* aur, *din*
vânăt, *din* purpur, *din* carmezin-roșiu și
din in subțire răsucit, țăsătură aleasă.
7 El să aibă doi umerari, cari se vor
împreunà la cele două capete, și *așà* va
fi împreunà. 8 Și cingătoarea cu care
va fi încins, și care *va fi* pe deasupra
efodului să fie tot asemenea lucrate și
din o bucată cu el: *din* aur, vânăt, pur-
pur, carmezin-roșiu și *din* in subțire ră-
sucit. 9 Și să iei și două pietri onice,
și să sapi pe dânsele numele fiilor lui Is-
rael: 10 Șase din numele lor pe o pia-
tră, și numele celoralalți șase pe cea-
laltă piatră dupre *rândul* nașterii lor.
11 Lucru de piatră, *de* săpătură de sigil,
să sapi pe două pietri numele fiilor lui
Israel, și în legături de aur să le inca-
sezi.

12 Și aceste două pietri să le pui pe
umerii efodului, *ca ele să fie* pietri de
amintire pentru fiii lui Israel; și [j] Aaron
va purtà numele lor înaintea lui Dum-
nezeu pe amândoi umerii săi [k] spre amin-
tirea *lor*. 13 Și să faci sponci de aur;
14 Și două lanțugele *de* aur curat; fă-le
pre acestea în forma sfoarei, lucru îm-
pletit, și pre aceste lanțugele împletite
le pune în sponci.

e Lev. 24. 2. f Cap. 26, 31. 33 g Cap. 30. 8. h Cap. 28. 43. Num. 18. 23. — *Capul 28.* a Num. 18. 7. Ebr. 5. 1, 4. b Cap. 29. 5, 29. Num. 20. 26, 28. c Cap. 31. 6. d Cap. 31. 3. e Vers. 15. f Vers. 6. g Vers. 31. h Vers. 39. i Cap. 39. 2. j Vers. 29. k Ios. 4. 7.

Engolpionul.

15 Și [l]să faci și pieptarul judecății;
țesătură aleasă, ca și țesătura efodului
să-l faci pre el: *din* aur, vânăt, *din* pur-
pur, carmezin-roșiu, și *din* in subțire
răsucit. 16 Să fie pătrat *și* duplu, și
să aibă lungimea de o palmă, și lățimea
de o palmă. 17 Și [m]să umpli plinul său
cu pietri *prețioase;* patru șire de pietri:
În întâiul șir *vor fi:* Un sardon, un to-
paz și un smaragd; *acesta să fie* șirul
întâiu; 18 Și într'al doilea șir: Un car-
buncul, un safir și un diamant. 19 În
al treilea șir: Un liguriu, și un agat, și
un ametist. Și în al patrulea șir: 20 Un
chrisolit, un onichin și un iaspide: aces-
tea în legături de aur se vor incasa.
21 Și pietrile acestea să fie în număr de
douăsprezece, dupre numele fiilor lui
Israel, săpate *ca* săpătura de sigil, fie-
care cu numele său, dupre cele două-
sprezece seminții. 22 Și să faci la piep-
tar lanțugele, în forma sfoarei, lucru îm-
pletit *din* aur curat. 23 Și să mai faci
pieptarului două verigi de aur, și aceste
două verigi să le pui la cele două colțuri
ale pieptarului. 24 Și pre cele două
lanțugele de aur împletite să le prinzi
de cele două verigi din colțurile piepta-
rului. 25 Și *celelalte* două capete ale
celor două *lanțugele* împletite să le prinzi
de cele două sponci, și să *le* pui preste
umerii efodului, în partea de dinainte.
26 Și să mai faci două verigi de aur, și
să le pui la *celelalte două* colțuri *de jos*
ale pieptarului, la marginea lui, care *este*
dinlăuntru, despre efod. 27 Și să mai
faci două verigi de aur, și să le pui la
cei doi umerari ai efodului, de desubt,
în partea anterioară a lui, tocmai în locul
unde acestea se îmbină, deasupra de
brâul efodului. 28 Și pieptarul cu veri-
gile lui îl vor legă cu sfoară vânătă de
verigile efodului, ca să stea țeapăn de-
asupra cingătoarei efodului, încât piep-
tarul să nu se miște depe efod. 29 Și
așă va purtà Aaron numele fiilor lui Is-
rael pe pieptarul judecății, deasupra inimii
sale, când va întrà în sanctuar, [n]spre
amintire vecinică înaintea lui Dumnezeu.
30 Și [o]să pui în pieptarul judecății
Urim și Tumim, cari să fie deasupra
inimii lui Aaron, când va întrà el îna-
intea lui Dumnezeu. Și așà Aaron va purtà
neîncetat judecata fiilor lui Israil pe inima
sa, înaintea lui Dumnezeu.

Mantia vânătă.

31 Și [p]să faci mantia de sub efod tot
vânătă. 32 Și aceasta la mijloc să aibă
gură, pentru întrarea capului, și o tivi-
tură să fie împrejur; lucru țesut, ca gura
unei platoșe să fie, ca să nu se rupă.
33 Și pe marginea lui să faci mere-gra-
nate *în* vânăt, purpur, carmezin-roșiu,
pe marginea lui jur împrejur, și printre
acestea clopoței de aur jur împrejur;
34 *Încât să fie* un clopoțel de aur și un
măr-granat, un clopoțel de aur și un
măr-granat, pe marginea mantiei jur
împrejur. 35 Și Aaron se va îmbrăcà
cu dânsul la serviciu, ca sunetul lui să
se audă, când va întrà în sanctuar, îna-
intea lui Dumnezeu, și când va ieșì; ca
să nu moară.

Tabla dela frunte.

36 Și [q]să faci o placă *de* aur curat,
și să sapi pe dânsa *cu* săpătura *de* sigil:
SFINȚIRE DOMNULUI! 37 Și aceasta
să o legi de sfoară vânătă, și va fi la
mitră; în partea dinaintea mitrei să fie.
38 Și va fi pe fruntea lui Aaron; și Aaron
va [r]purtà păcatele lucrurilor sfinte, pre
care fiii lui Israel le vor fi sfințit în toate
darurile lor; și va fi pe fruntea lui tot-
deauna, ca să-i facă [s]plăcuți înaintea
Domnului.

Tunica, mitra, cingătoarea și nădragii.

39 Și să țeși și tunica *din* in subțire;
și mitra să o faci *din* in subțire: și cin-
gătoarea să o faci broderie aleasă.
40 [t]Și să faci fiilor lui Aaron tunice,
și să faci pentru dânșii cingători, și să
faci pentru dânșii căciule, spre onoare și
spre podoabă. 41 Și să îmbraci pre ei

l Cap. 39. 8. m Cap. 39. 10, etc. n Vers. 12. | o Num. 27. 21. 1 Sam. 28. 6. Ezra 2. 63. | p Cap. 39. 22. q Cap. 39. 30. | r Vers. 43. Lev. 10. 17. Num. 18. 1. Ioan 1. 29. Ebr. 9. 28. 1 Pet. 2. 24. | s Lev. 1. 4. Isa. 56. 7. | t Vers. 4. Ezec. 44. 17, 18.

cu acestea, pre fratele tău Aaron și pre
fiii lui împreună cu dânsul: și să [u]ungi
pre ei; și să-i [v]sfințești; și să-i santifici
pre ei, ca să fie mie preoți. 42 Și să faci
lor [x]pulpane de in, care să le acopere
goliciunea corpului *lor,* și care să fie de
sub coapse până în sus de glesne. 43 Și
cu ele vor fi îmbrăcați Aaron și fiii lui,
când vor întrà ei în cortul întrunirii, sau
când se vor apropià [y]de altar, spre a face
serviciu în sanctuar; ca nu cumvà [z]pur-
tând păcatul *oare-cărei intinațiuni,* să
moară. [a] *Aceasta va fi* lege vecinică pentru
Aaron și pentru seminția lui după dânsul.

Sfințirea preoților și a altarului.

29 Și aceasta *este* ceeace vei face lor,
când îi vei sfințì pre ei, ca să fie
mie preoți: [a]Ia un vițel dintre vite, și
doi berbeci fără cusur; 2 Și [b]pâni ne-
dospite, și turte nedospite, frământate
cu oleiu; și plăcinte nedospite, unse cu
oleiu: acestea să le faci *din* floarea făinei
de grâu; 3 Și punându-le într'un pa-
ner, adă-le în paner cu vițelul și cu cei
doi berbeci: 4 Apoi adă pre Aaron și
pre fiii săi la ușa cortului întrunirii, [c]și
spală-i pre ei cu apă: 5 [d]Și ia vestmin-
tele, și îmbracă pre Aaron cu tunica, și
cu mantia efodului, și cu [e]efodul și cu
pieptarul: și-l încinge cu cingătoarea
efodului. 6 [f]Apoi pune pe capul lui
mitra, și preste mitră diadema sfântă.
7 Și ia [g]oleiul ungerii, și-l toarnă pe
capul lui, și unge pre el.

8 După aceea [h]să aduci pre fiii lui, și
să-i îmbraci cu tunicele. 9 Și încin-
gând pre ei cu cingători, pre Aaron, și
pre fiii lui, *pe capul* lor să pui căciuli;
ca [i]preoția să fie între ei prin lege veci-
nică. Și astfel vei [j]sfințì pre Aaron, și
pre fiii săi.

10 Și să aduci vițelul înaintea cortu-
lui întrunirii, și [k]Aaron și fiii săi să-și
pună mânile lor pe capul vițelului.
11 Și să junghii vițelul înaintea lui
Dumnezeu *la* ușa cortului întrunirii.
12 Și [l]luând din sângele vițelului cu de-
getul tău, să pui pe [m]coarnele altarului,
și celalt sânge să-l verși la picioarele
altarului. 13 Și [n]să iei toată grăsimea
care acopere măruntaile, și prapurul de
pe maiu, și amândoi rinichii cu grăsimea
lor, și să *le* faci să fumege pe altar.

14 Și [o]carnea vițelului, pielea și ba-
lega să le arzi cu foc afară de tabără;
sacrificiu pentru păcat *este.*

15 Și [p]să iei și pre unul din berbeci;
și Aaron și fiii săi să-și [q]pună mânile
lor pe capul berbecelui. 16 Și să în-
junghii berbecele, și luând sângele lui,
să-l stropești pe altar jur împrejur.
17 Apoi să tai berbecele în bucăți, și
să-i speli măruntaile și picioarele lui
cu apă, și să *le* pui lângă celelalte bu-
căți, și preste capul lui. 18 Și să faci
să fumege acest berbece întreg pe altar:
că ardere de tot *este* lui Dumnezeu, [r]miros
plăcut, sacrificiu cu foc lui Dumnezeu.

19 [s]Apoi să iei și pre al doilea ber-
bece, după ce Aaron și fiii lui își vor
pune mânile lor pe capul berbecelui:
20 Și să înjunghii berbecele, și luând
din sângele lui să pui pe moalele urechii
drepte a lui Aaron, și pe moalele urechii
drepte a fiilor săi, și pe degetul gros al mâ-
nei drepte a lor, și pe degetul cel mare a
piciorului drept al lor, și cu *celalalt* sânge
să stropești preste altar jur împrejur.
21 Și luând din sângele ce *este* pe altar,
și din [t]oleiul ungerii, să stropești pre
Aaron și vestmintele lui, și pre fiii lui,
și vestmintele fiilor lui cu dânsul; și
astfel [u]se va sfințì el și vestmintele fii-
lor lui cu dânsul. 22 După aceea să
iei grăsimea din berbece, și coada lui,
și grăsimea care acopere măruntaile, și
prapurul maiului, și amândoi rinichii
cu grăsimea de preste dânșii, și spata
dreaptă; că acesta *este* berbecele de con-
sacrare. 23 [v]Și din panerul cel cu a-
zime ce *este* înaintea lui Dumnezeu, *să*
mai iei și o pâne, o turtă de oleiu și o

---

u Cap. 29. 7.
v Cap. 29. 9, etc. Lev. cap. 8. Ebr. 7. 28.
x Cap. 39. 28. Lev. 6. 10.
y Cap. 20. 26.
z Lev. 5. 1, 17. Num. 9. 13.
a Cap. 17. 21. Lev. 17. 7.
Capul 29.
a Lev. 8. 2.
b Lev. 2. 4.
c Cap. 40. 12. Ebr. 10. 22.
d Cap. 28. 2. Lev. 8. 7.
e Cap. 28. 8
f Lev. 8. 9.
g Cap. 28. 41. Num. 35. 25.
h Lev. 8. 13.
i Num. 18. 7.
j Cap. 28. 41. Ebr. 7. 28.
k Lev. 8. 13.
l Lev. 1. 4.
m Cap. 27. 2.
n Lev. 3. 3.
o Lev. 4. 11, 12, 21. Ebr. 13. 11.
p Lev. 8. 18.
q Lev. 1. 4—9.
r Fac. 8. 21.
s Vers. 3.
t Cap. 30. 25.31.
u Vers. 1.
v Lev. 8. 26.

plăcintă: 24 Şi pre toate acestea să le pui
în mânile lui Aaron şi în mânile fiilor lui,
şi să le [x] mişti încoace şi încolo *drept* dar
legănat înaintea lui Dumnezeu. 25 [y] Şi
luându-le din mânile lor, să *le* faci să fu-
mege pe altar, deasupra arderei de tot,
întru miros plăcut lui Dumnezeu: sacri-
ficiu cu foc lui Dumnezeu *este* acesta.
26 Şi să iei şi [z] pieptul berbecelui de
consacrare, carele *este* pentru Aaron, şi
după ce-l vei legănà *drept* dar legănat
înaintea lui Dumnezeu, [a] va fi partea ta.
27 Şi vei sfinţì [b] pieptul legănat şi spata
ridicată, care s'a legănat şi s'a ridicat
din berbecele de consacrare, care *este*
pentru Aaron şi pentru fiii lui. 28 Şi
acestea [c] prin lege perpetuă vor fi ale lui
Aaron şi ale fiilor săi, dela fiii lui Israel;
că [d] *este* dar ridicat: şi darul ridicat,
pre care l-au adus fiii lui Israel din sa-
crificiile lor de bucurie, acel dar ridicat
se cade să fie al lui Dumnezeu.

29 Şi vestmintele sacre ale lui Aaron
[e] vor fi după dânsul ale fiilor lui, ca ei
într'însele să se ungă, şi în ele [f] să se
sfinţească. 30 [g] Şapte zile se va îm-
brăcà cu ele [h] acela dintre fiii lui, care
va urmà archiereu în locul lui, *şi* carele
va intrà în cortul întrunirii, ca să ser-
vească în sanctuar. 31 Apoi luând ber-
becele de consacrare, carnea lui să o
[i] fearbă în loc sfânt. 32 Şi Aaron şi fiii
lui să mănânce carnea acestui berbece, şi
[j] pânea cea din paner, *la* uşa cortului
întrunirii. 33 [k] Ei le vor mâncà pre
acestea, prin care s'a făcut espiarea,
pentru a-i sacrà, *şi* a-i sfinţì. Si [l] altul
dintr'însele să nu mănânce, că *sunt*
sfinte. 34 Şi de va rămâneà ceva din
această carne a consacrării şi din pâne
până a doua zi, [m] rămăşiţa o vei arde cu
foc: aceasta nu se va mâncà, că lucru
sfânt *este*.

35 Şi vei face cu Aaron, şi cu fiii lui,
după cum am poruncit ţie; [n] şapte zile
vei sfinţì pre ei. 36 Şi în toată ziua
vei mai [o] sacrificà şi un viţel *drept* sacri-
ficiu pentru păcat, pe lângă sacrificiile
de espiare, şi vei curăţì altarul, facând
espiare pentru el, [p] şi-l vei unge, ca să
se sfinţească. 37 În şapte zile vei face
espiare pentru altar, şi-l vei sfinţì pre
el: [q] şi aşà altarul va fi lucru prea sfânt:
[r] tot cel ce se va atinge de altar, sfânt să fie.

Jertfa zilnică.

38 Şi aceasta *este ceea*ce vei sacri-
ficà tu pe altar: [s] doi miei de câte un an
vei aduce tu [t] în toată ziua neîncetat:
39 Pre un miel îl vei sacrificà [u] dimineaţa,
şi pre al doilea miel îl vei sacrificà între
amândouă sările: 40 Şi *vei pune* a
zecea parte din efa din floarea făinei,
frământată cu a patra parte din un hin
de oleiu curat; şi *ca* prinos, vin a patra
parte de un hin, pentru un miel. 41 Şi
pre al doilea miel îl vei [v] sacrificà între
amândouă sările; şi vei urmà ca dânsul
ca cu darul de pâne dimineaţa şi *ca* cu
prinosul turnător de vin, întru miros plă-
cut, sacrificiu cu foc lui Dumnezeu. 42 *A-
cesta va fi* [x] ardere de tot necurmată în ge-
neraţiunile voastre, *la* poarta cortului în-
trunirii, înaintea lui Dumnezeu, [y] unde eu
mă voiu întrunì cu voi, spre a-ţi vorbì ţie
acolo. 43 Acolo mă voiu întrunì cu fiii
lui Israel, şi *locul acela* [z] se va sfinţì de
mărirea mea. 44 Şi voiu sfinţì cortul
întrunirii şi altarul; şi pre Aaron şi pre
fiii lui voiu [a] sfinţì, ca să fie mie preoţi.
45 Şi [b] voiu locuì în mijlocul fiilor lui
Israel, şi voiu fi lor Dumnezeu. 46 Şi
ei vor cunoaşte că [c] eu *sunt* Domnul
Dumnezeul lor, carele i-am scos pre
dânşii din pământul Egiptului, ca să lo-
cuesc în mijlocul lor. Eu *sunt* Domnul
Dumnezeul lor.

Altarul tămâierii.

30 Şi să faci şi [a] altar [b] pentru ardere
de tămâie; *din* lemn de sittim să-l
faci pre el. 2 Lungimea lui *să fie de*

[x] Lev. 7. 30.
[y] Lev. 8. 28.
[z] Lev. 8 29.
[a] Ps. 99. 6.
[b] Lev. 7. 31, 34.
[c] Lev. 10. 15.
[d] Lev. 7. 34.
[e] Num. 20. 26, 28.
[f] Num. 18. 8.
[g] Lev. 8. 35.
[h] Num. 20. 26, 28.
[i] Lev. 8. 31.
[j] Mat. 12. 4.
[k] Lev. 10. 14, 15, 17.
[l] Lev. 22. 10.
[m] Lev. 8. 32.
[n] Esod. 40. 12.
[o] Ebr. 10. 11.
[p] Cap. 30. 26, 28, 29.
[q] Cap. 40. 10.
[r] Mat. 23. 19.
[s] Num. 28. 3. Ezra 3. 3.
[t] Dan. 9. 27.
[u] 2 Reg. 16. 15. Ezec. 46. 13, 14, 15.
[v] 1 Reg. 18. 29, 36. Ps. 141. 2.
[x] Vers. 38. Dan. 8. 11, 12, 13.
[y] Cap. 25. 22. Num. 17. 4.
[z] Cap. 40. 34. 2 Cron. 5. 14. Ezec. 43. 5. Hag. 2. 7, 9.
[a] Lev. 21. 15.
[b] Esod. 25. 8. Ioan 14. 17, 23.
[c] Cap. 20. 3.

—

Capul 30.

[a] Cap. 37. 25.
[b] Vers. 7. 8. 10. Apoc. 8. 3.

un cot, și lățimea lui de un cot: pătrat
să fie: și înălțimea lui de doi coți; și
coarnele lui *să fie trase* din el. 3 Și
să-l îmbraci cu aur curat, atât acoperi-
șul lui deasupra. cât și laturile lui jur
împrejur, și coarnele lui; și să-i faci și
încadrare de aur jur împrejur. 4 Și
să-i faci două verigi de aur sub încadrare,
la două din laturile sale, în cele două
unghiuri, ca să servească pentru a pe-
trece prin ele pârghii, cu care se va
purtà. 5 Și să faci și pârghiile *lui* din
lemn *de* sittim, și să le îmbraci cu aur.
6 Și să-l pui dinaintea perdelei ce atârnă
înaintea chivotului de mărturie, în fața
[c] propițietorului, carele *este* deasupra
mărturiei, unde mă voiu întrunì cu tine.
7 Și Aaron va face să fumege preste
dânsul [d] tămâie aromatică în toată dimi-
neața; când [e] va pregătì el candelele. va
face să fumege această tămâie. 8 Și
între amândouă sările, când Aaron va
face să fumege pururea tămâie înaintea
Domnului, în generațiunile voastre.
9 Peste dânsul să nu aduceți nici o tămâie
[f] de altfel, nici ardere de tot, nici dar de
pâne, și nici prinos de turnare să nu văr-
sați preste dânsul. 10 Ci numai espiare
va face [g] Aaron preste coarnele acestuia o-
dată pe an. Espiare va face el preste
acest *altar* în tot anul o dată. întru ge-
nerațiunile voastre, cu sângele sacrifi-
ciului de espiare pentru păcat. Prea sfânt
lui Dumnezeu *va fi* acesta.

Contribuțiile pentru sanctuar.

11 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
12 [h] Când tu vei face dupre numărul lor
numărarea fiilor lui Israel, tot însul va
da lui Dumnezeu [i] răscumpărarea pentru
sufletul său, când îi vei numără pre ei,
ca să nu fie nici o [j] plagă, când îi vei
numără pre ei. 13 [k] Aceasta vor da:
tot însul, care va trece prin numărare,
va da o jumătate de siclu, dupre siclul
sanctuarului: [l] siclul *are* douăzeci de
ghere. [m] O jumătate de siclu *va fi* dar
lui Dumnezeu. 14 Tot însul carele va
trece prin numărare. de douăzeci de ani
și mai sus. va da dar lui Dumnezeu.
15 [n] Avutul nu va da mai mult, nici să-
racul mai puțin de o jumătate de siclu,
când veți face dar lui Dumnezeu pentru
[o] espiarea sufletelor voastre. 16 Și vei
luà acel argint de espiare. și-l [p] vei da
pentru lucrul cortului întrunirii, și va fi
fiilor lui Israel spre amintire lui Dum-
nezeu pentru espiarea sufletelor voastre.

Ligheanul de aramă.

17 Și Dumnezeu *mai* vorbì lui Moisi,
zicând: 18 [r] Să mai faci și un spălă-
tor *de* aramă, și piciorul lui *de* aramă.
pentru spălăt, și să-l [s] pună între cortul
întrunirii și între altar, și să toarne apă
într'însul. 19 Și Aaron și fiii lui își [t] vor
spălà dintr'însul mânile și picioarele lor.
20 Când vor intrà ei în cortul întrunirii,
se vor spălà cu apă, ca să nu moară:
sau când se vor apropià de altar, ca să
servească, ca să facă să ardă *vre-un* sac-
rificiu cu foc lui Dumnezeu. 21 Și-și
vor spălà mânile și picioarele lor, ca să
nu moară. [u] Aceasta va fi lor lege eternă,
lui Aaron și seminției lui în generațiu-
nile lor.

Oleiul ungerii.

22 Și Dumnezeu *mai* vorbì lui Moisi,
zicând: 23 Și să iei [v] aromate de cele
mai alese, [x] smirna cea mai curată cinci
sute *sicli,* și scorțișoară aromatică pe
jumătate atâta, două sute cincizeci *sicli,*
și [y] calam aromatic două sute cincizeci
sicli; 24 Și [z] casia cinci sute *sicli,* dupre
siclul sanctuarului: și oleiu de mas-
line un [a] hin. 25 Și să faci dintr'acestea
oleiu pentru ungerea sacră, unsoare
amestecată după meșteșugul făcătorilor de
mir. 26 [b] Oleiul ungerii sacre va fi *acesta.*
[c] Și să ungi cu dânsul cortul între-
nirii și chivotul mărturiei; 27 Și masa
cu toate uneltele ei, și policandrul cu
toate uneltele lui, și altarul tămâierii;
28 Și altarul de arderi de tot cu toate unel-

c Cap. 25.21,22.
d Vers. 34.
1 Sam. 2. 28.
e Cap. 27. 21.
f Lev. 10. 1.
g Lev. 16. 18.
h Num. 1. 2, 5.
2 Sam. 24. 2.
i Num. 31. 50.
Iov. 33. 24.
Ps. 49. 7.
Mat. 20. 28.
1 Tim. 2. 6.
j 2 Sam. 24. 25.
k Mat. 17. 24.
l Lev. 27. 25.
m Cap. 38. 26.
n Iov. 34. 19.
Col. 3. 25.
o Vers. 12.
p Cap. 18. 25.
q Num. 16. 40.
r Cap. 38. 8.
s Cap. 40. 7, 30.
t Cap. 40.31, 32.
Isa 52. 11.
Ebr. 10. 22.
u Cap. 28. 43.
v Ezec. 27. 22.
x Ps. 45. 8.
y Ier. 6. 20.
z Ps. 45. 8.
a Cap. 29. 40.
b Cap. 37. 29.
Ps. 89 20.
c Cap. 40. 9.

tele lui, și spălătorul cu piciorul lui.
29 Și să le sfințești pre acestea, ca să
fie prea sfinte; [d]tot ce se va atinge de
dânsele sfânt să fie. 30 [e]Asemenea să
ungi și pre Aaron și pre fiii săi, să-i
sfințești pre ei, ca să fie mie preoți.
31 Și să vorbești fiilor lui Israel, zicând:
Aceasta va fi mie oleiu de ungere sacră
întru generațiunile voastre. 32 Nici
un corp de om să nu se ungă cu *dân-
sul*, și nici dupre amestecătura lui să
nu faceți lui asemenea; *că* [f]acesta *este
lucru* sfânt: *lucru* sfânt va fi vouă!
33 [g]Oricine va face dupre amestecătură
asemenea lui, sau cine va da dintr'însul
altuia, [h]stârpì-se-va din poporul său.

Tămâierea.

34 Și Dumnezeu zise lui Moisi: [i]Ia
aromate: Stacte și onice, și galbăn, aro-
mate, și tămâie curată, *din* totul în
greutate de o potrivă. 35 Și dintr'aces-
tea să pregătești tămâie, amestecătură
aromatică, *făcută* [j]dupre arta făcători-
lor de mir; punând sare, *ca să fie* cu-
rată *și* sfântă. 36 Și *dintr'acestea* vei
pisà mărunt, și dintr'însele vei pune
dinaintea mărturiei în cortul întrunirii,
[k]unde mă voiu întrunì cu tine. [l]Prea
sfânt va fi vouă. 37 Și tămâia ce veți
face, dupre amestecătura acestuia [m]să
nu vă faceți: acesta va fi ție sfânt lui
Dumnezeu. 38 [n]Oricine va face aces-
teia asemenea, ca să miroase, stârpì-se-
va din poporul său.

Rânduirea meșteșugarilor Besaleel și Aholiab.

31 Și Dumnezeu vorbì lui Moisi, zi-
când: 2 [a]Vezi, eu anume am
chemat pre Bezaleel, [b]fiul lui Uri, fiul
lui Hur, din seminția lui Iuda: 3 Și-l
[c]umplui cu spiritul lui Dumnezeu, cu
înțelepciune, cu iscusință, cu știință și
cu tot felul de artă. 4 Ca să născocească
planuri spre a lucrà în aur, în argint și
în aramă. 5 A sculptà în pietri și a *le*
legà, a tăià lemne, *și* tot *felul* de lucru
a lucrà. 6 Și iată i-am mai dat lui
pre [d]Aholiab, fiul lui Ahisamac, din se-
minția lui Dan: și iscusință am pus în
tot omul [e]cu cuget înțelept, ca ei toate
acelea să facă câte am poruncit ție.
7 [f]Cortul întrunirii și [g]chivotul măr-
turiei, [h]propițietorul de deasupra aces-
tuia, și toate uneltele cortului; 8 Și
[i]masa cu toate uneltele ei, și [j]poli-
candrul cel *din aur* curat cu toate unel-
tele lui, și altarul tămâierii: 9 Și [k]al-
tarul de arderi de tot cu toate uneltele lui,
și [l]spălătorul cu piciorul lui: 10 Și
[m]vestmintele de serviciu, și vestmintele
sacre ale archierului Aaron, și vestmin-
tele fiilor săi de preoție; 11 [n]Și oleiul
ungerii și [o]tămâia aromatică pentru
sanctuar: să le facă așà, cum ți-am po-
runcit ție.

Sărbarea Sabatului.

12 Și Dumnezeu *mai* vorbì lui Moisi,
zicând: 13 Și tu vorbește fiilor lui Is-
rael, zicând: [p]Cu adevărat, voi să pă-
ziți sabatele mele, că acestea *sunt* semne
între mine și între voi în generațiunile
voastre: ca voi să știți, că eu *sunt* Dum-
nezeu care vă sfințesc pre voi. 14 [q]Pă-
ziți dar sabatul! ca el *se cade să fie*
sfânt vouă: [r]Oricine îl va profanà, se
va omorî: cine va face într'acea *zi* vre-un
lucru, stârpì-se-va sufletul acela din po-
porul său. 15 [s]Șase zile se va lucrà,
și în a [t]șaptea *zi este* sabatul, *zi* de re-
paos, sfântă lui Dumnezeu. Cine va face
vre-un lucru în ziua sabatului se va omo-
rî. 16 Așà fiii lui Israel să păzească sa-
batul, sărbând sabatul în generațiunile
lor, *prin* legământ vecinic. 17 Acesta
între mine și între fiii lui Israel *este*
[u]semn vecinic: căci [v]*în* șase zile făcù
Dumnezeu cerul și pământul, și într'a
șaptea zi se repauză și răsuflă.

Tablele legii.

18 Și *Domnul*, după ce sfârșì vorbi-
rea cu Moisi pe muntele Sinai, îi dete
cele [x]două table ale mărturiei, table de
peatră scrise cu degetul lui Dumnezeu.

---

d Cap. 29. 37.
e Cap. 29. 7. etc
f Vers. 25. 37
g vers. 38.
h Fac. 17. 14.
Lev. 7. 20, 21.
i Cap. 25. 6.
j Vers. 25.
k Cap. 29. 42.
l Vers. 32.
m Vers. 32.
n Vers. 33.

Capul 31.

a Cap. 35. 30.
b 1 Cron. 2. 20.
c Cap. 35. 31.
d Cap. 35. 34.
e Cap. 28. 3.
f Cap. 36. 8.
g Cap. 37. 1.
h Cap. 37. 6.
i Cap. 37. 10.
j Cap. 37. 17.
k Cap. 38. 1.
l Cap. 38. 8.
m Cap. 39. 1. 41.
n Cap. 30. 25. 31
o Cap. 30. 34.
p Lev. 19. 3. 30.
Ezec. 20. 12. 20.
q Cap. 20. 8.
Ezec. 20. 12.
r Cap. 35. 2.
s Cap. 20. 9.
t Fac. 2. 2.
u Vers. 13.
Ezec. 20. 12, 20.
v Fac. 1. 31.
x Cap. 24. 12.
2 Cor. 3. 3.

Vițelul de aur.

32 Și poporul văzând, că Moisi [a] în-
târzie foarte de a se pogorî depe
munte, se adună poporul împrejurul lui
Aaron, și-i zise: [b] Scoală-te! fă-ne zei,
cari să [c] meargă înaintea noastră; că ce
s'a întâmplat cu acel om, cu Moisi, care
ne-a scos pre noi din pământul Egip-
tului, nu știm. 2 Și Aaron le răspunse:
Scoateți [d] cercii de aur, cari *sunt* în
urechile femeilor voastre *și* în ale fiilor
voștri și în ale fetelor voastre, și-*i* adu-
ceți la mine! 3 Și tot poporul scoase
toți cercii cei de aur, care *aveau* ei în
urechile lor, și-*i* aduseră lui Aaron:
4 [e] Carele luându-*i* din mânile lor, după
ce cu dalta făcù formă, le făcù lor un
vițel turnat. Și ei ziseră: Aceștia *sunt*
zeii tăi, o Israele! cari te-au scos pre
tine din pământul Egiptului. 5 *Aceasta*
văzând Aaron, zidì altar înaintea lui, și
Aaron [f] strigă, zicând: Sărbătoare lui
Dumnezeu *este* mâne! 6 Și ei se scu-
lară a doua zi de dimineață, și sacrifi-
cară arderi de tot, și aduseră sacrificii de
bucurie: și [g] poporul se puse la mâncare
și băutură, și se sculară să joace.
7 Și Dumnezeu zise lui Moisi: [h] Scoa-
lă, și te pogoară, că poporul tău, pre
care tu l-ai scos din pământul Egiptului,
s'a [i] stricat. 8 Ei curând foarte s'au
abătut dela calea, care le-am fost [j] po-
runcit eu: ei își făcură vițel turnat, și
se închinară înaintea lui, și-i sacrifi-
cară, și-i ziseră: [k] Aceștia, o Israele!
sunt zeii tăi, cari te-au scos pre tine din
pământul Egiptului! 9 Și Dumnezeu
zise lui Moisi: [l] Eu văd acest popor, și
iată, *este* popor tare la cerbice. 10 Acum
[m] lasă-mă, ca [n] mânia mea să se aprindă
asupra lor, și să-i mistuesc pre dânșii;
iar [o] pre tine te voiu face națiune mare.
11 [p] Atuncia Moisi se rugă Domnului,
Dumnezeului său, și zise: Pentru ce,
Doamne, se aprinde mânia ta asupra
poporului tău, pre care tu l-ai scos din
pământul Egiptului cu putere mare și
cu mână tare? 12 [q] Pentru ce Egip-
tenii să vorbească și să zică: El cu cuget
rău i-a scos pre ei, ca să-i omoare prin
acești munți, și să-i piardă depe fața
pământului? Întoarce-te dela aprinderea
mâniei tale, și te [r] îmblânzește de acest
rău *ce cugeți* poporului tău: 13 Adu-ți
aminte de Abraam și de Isaac și de Is-
rael, servii tăi, cărora tu le-ai [s] jurat pe
tine însu-ți, și le-ai promis: [t] Eu voiu
înmulțì seminția voastră ca stelele ce-
rului: și tot pământul acesta pre care
l-am promis, îl voiu da seminției voastre,
ca să-*l* moștenească în veci. 14 Și
Dumnezeu se [u] îmblânzì de acel rău, ce
cugetà să-l facă poporului său.
15 Și [v] Moisi se reîntoarse, și se po-
gorî depe munte, *având* cele două table
ale mărturiei în mână, table *care erau*
scrise pe amândouă părțile lor, și din-
coace și dincolo scrise. 16 Și [x] tablele
erau lucrul lui Dumnezeu, și scriptura
erà scriptura lui Dumnezeu, săpată pe
table. 17 Și Iosua auzind vocea po-
porului în strigătul său, zise lui Moisi:
In tabără *e* strigăt de resbel. 18 Și
el *îi* răspunse: Această voce nu *e* stri-
gare nici de învingători, nici strigare
de învinși; *ci* eu aud voce de cântece
de joc.

Râvna lui Moisi pentru Dumnezeu.

19 Și apropiindu-se el de tabără, [y] vă-
zù vițelul și jocul în cor, și se aprinse
de mânie Moisi, și lăpădă din mânile
sale tablele, și le sfărâmă sub munte.
20 [z] Și luă el vițelul, pre care-l făcuseră
ei, și-*l* arse în foc, și-*l* zdrobì în pul-
bere măruntă; și *pulberea o* presără în
apă, și făcù pre fiii lui Israel să bea
dintr'însa.
21 Și Moisi zise lui Aaron: [a] Ce ți-a
făcut ție acest popor, de ai adus asupra
lui păcatul cel mare? 22 Și Aaron îi

Capul 32.
a Cap. 24. 18
b Fapt. 7. 40.
c Cap. 13. 21.
d Judc. 8.24.25 26, 27.
e Cap. 20. 23. Deut. 9. 16. 1 Reg. 12. 28. Neem. 9. 18. Isa. 46. 6. Fapt. 7. 41.
f Lev. 23. 2, 4. 21, 37.
g 1 Cor. 10, 7.
h Vers. 1. Dan. 9. 24.
i Fac. 6. 11, 12 Deut. 4. 16. Osea 9. 9.
j Cap. 20. 3, 4, 23.
k 1 Reg. 12. 28.
l Cap. 33. 3, 5. 2 Cor. 30. 8. Fapt 7. 51.
m Deut. 9. 14, 19.
n Cap. 22. 24.
o Num. 14. 12.
p Deut. 9. 18, 26—29. Ps. 74. 1, 2.
q Num. 14. 13
r Vers. 14.
s Fac. 22. 16
t Fac. 12. 7.
u Deut. 32. 26. Ps. 106. 45. Ier. 18. 8. Ioel 2. 13.
v Deut. 9. 15.
x Cap. 31. 18.
y Deut. 9. 16, 17.
z Deut. 9. 21.
a Fac. 20. 9.

răspunse: Mânia Domnului meu să nu
se aprindă! [b]Tu știi că poporul acesta
este pornit spre rău. Ei îmi ziseră:
23 [c]Fă-ne zei, cari să meargă înaintea
noastră: că ce s'a întâmplat cu acel om,
cu Moisi, care ne-a scos pre noi din
pământul Egiptului, nu știm. 24 Și eu
le-am zis: Cine *are* aur? să-*l* scoată: și
ei mi-*l* deteră mie, și eu îl aruncaiu în
foc, și [d]ieși acest vițel.
25 Și Moisi văzând, că poporul *erà*
despoiat, căci Aaron îl [e]despoese, *ca să*
fie ocară la inamicii săi: 26 Stete în
poarta taberei, și zise: Cine *este* al lui
Dumnezeu? *să vină* la mine! Atuncia
toți fiii lui Levi se strânseră pe lângă
dânsul. 27 Și el le zise: Așà zice Domnul
Dumnezeul lui Israel: Fiecare *din*
voi să-și încingă sabia sa la coapsa sa,
și să treceți, *și* să vă întoarceți prin tabără,
dela o poartă, până la cealaltă:
și să [f]ucidă fiecare pre fratele său, și
fiecare pre amicul său, și fiecare pe aproapele
său. 28 Și fiii lui Levi făcură dupre
cuvântul lui Moisi: și într'acea zi
căzură *morți* din popor la trei mii bărbați.
29 [g]Căci Moisi le zise: Sfințiți-vă astăzi
lui Dumnezeu, *ucizând* fiecare chiar pre
fiul său, și pre fratele său; pentru ca să
dee astăzi binecuvântarea *sa* vouă.

Moisi se roagă pentru popor.

30 Și a doua zi zise Moisi către popor:
[h]Voi ați făcut păcat mare foarte:
și acum mă voiu suì la Dumnezeu, [i]poate
voiu [j]face espiare pentru păcatul vostru.
31 Și Moisi [k]se întoarse iarăși la Dumnezeu,
și zise: O, *rogu-te!*, poporul acesta
a făcut păcat mare foarte, căci își
[l]făcù zei de aur: 32 Acum sau iartă-le
păcatul, sau de nu, [m]șterge-mă pre
mine [n]din cartea ta, pre care ai scris-o.
33 Și Dumnezeu zise lui Moisi: [o]Pre
cel ce a păcătuit în contra mea, pre acel
îl voiu șterge din cartea mea. 34 Și
tu acum mergi, și condù pre poporul
acesta *la locul*, de care am vorbit ție;
[p]iată un înger al meu va merge înaintea
ta: dar [q]în ziua de pedepsire voiu pedepsì
și acest păcat al lor.
35 Așà Dumnezeu lovì pre popor
pentru [r]facerea vițelului, pre care-l făcù
Aaron.

Moisi se roagă pentru poporul umilit.

33 Și Dumnezeu zise lui Moisi: Mergi!
sue-te tu [a]și poporul pre care l-ai
scos din pământul Egiptului, în pământul,
pre care cu jurământ l-am promis
lui Abraam, lui Isaac și lui Iacob, zicând:
[b]Seminției tale îl voiu da pre el;
2 [c](Și eu voiu trimite un înger inaintea
ta, [d]și voiu alungà pre Cananei, și pre
Amorei, și pre Hetei, și pre Ferezei, și
pre Hevei, și pre Iebusei): 3 În [e]pământul,
unde curge lapte și miere: [f]dar
eu nu mă voiu suì în mijlocul tău, căci
tu *ești* popor [g]tare la cerbice: ca să nu
te [h]pierd într'această cale.
4 Și poporul auzind aceste dureroase
cuvinte, toți se [i]întristară: [j]și nimenea
nu puse pe sine podoabele sale. 5 Că
Dumnezeu zise lui Moisi: Zi fiilor lui
Israel: [k]Voi *sunteți* popor tare la cerbice;
o clipă numai de aș păși [l]în mijlocul
tău, te-aș mistuì: acum dară aruncă
depe tine podoabele tale, și voiu
[m]vedeà ceeace voiu face cu tine. 6 Și
fiii lui Israel își scoaseră podoabele lor
la muntele Horeb.
7 Și Moisi luă cortul, și-l întinse afară
de tabără, departe de tabără, [n]și-l numì
pre acesta — cortul întrunirii; și a fost,
că oricine [o]căutà pre Dumnezeu, mergeà
la cortul întrunirii, care *erà* afară
de tabără. 8 Și când ieșì Moisi afară
la acel cort, tot poporul se sculà, și fiecare
stà [p]*la* ușa cortului său, și să uità
după Moisi, până ce întră el în cort.
9 Și îndată ce întrà Moisi în cort,
stâlp de nor se pogorà, și stà *la* ușa
cortului, și *Domnul* [q]vorbià cu Moisi.

---

b Cap. 14. 11.
c Vers. 1.
d Vers. 4
e 2 Cron. 28. 19.
f Num. 25. 5.
g Num. 25. 11, 12, 13.
1 Sam. 15. 18, 22.
Prov. 21. 3.
Mat. 10. 37.
h 1 Sam. 12. 20. 23.
Luc. 15. 18.
i 2 Sam. 16. 12.
j Num. 25. 13.
k Deut. 9. 18.
l Cap. 20. 23.
m Ps. 69. 28.
n Ps. 56. 8.
Dan. 12. 1.
Filip. 4. 3.
o Ezec. 18. 4.
p Cap. 33. 2, 14, etc.
q Deut. 32. 35.
Amos 3. 14.
Rom. 2. 5, 6.
r 2 Sam. 12, 9.
Fapt. 7. 41.

Capul 33.
a Cap. 32. 7.
b Fac. 12. 7.
c Cap. 32. 34.
d Deut. 7. 22.
Ios. 24. 11.
e Cap. 3. 8.
f Vers. 15. 17.
g Cap. 32. 9.
Deut. 9. 6, 13.
h Cap. 23. 21.
i Num. 14. 1, 39.
j Lev. 10. 6.
Ezra 9. 3.
Iov. 1. 20.
Isa. 32. 11.
k Vers. 3.
l Num. 16. 45. 46.
m Deut. 8. 2.
n Cap. 29. 42, 43.
o Deut. 4. 29.
2 Sam. 21. 1.
p Num. 16. 27.
q Cap. 25. 22.
Ps. 99. 7.

10 Și tot poporul vedeà stâlpul de nor
stând *la* ușa cortului: și poporul se sculă
tot. și se [r]închinà fiecare *la* ușa cor-
tului său. 11 Și [s]Dumnezeu vorbià cu
Moisi față în față. precum vorbește om
cu amicul său: și *Moisi* se reînturnă în
tabără. și [t]servul său Iosua. fiul lui Nun.
om tânăr, nu se depărtă de cort.

12 Și Moisi zise către Dumnezeu:
Iată. [u]tu mi-ai zis: Du poporul acesta:
Dară tu nu mi-ai făcut cunoscut pre
acela. pre care vrei să-l trimiți cu mine:
și tu ai zis: [v]Eu te-am cunoscut pe
nume. și ai aflat har în ochii mei. 13 A-
cum dar, [x]de am aflat har în ochii tăi.
[y]arată-mi, rogu-te, calea ta. ca să te
cunosc pre tine. și să aflu har în ochii
tăi: și te uită. că acest popor *este* [z]po-
porul tău. 14 Și *Domnul* zise: [a]Fața
mea va merge înainte. și eu îți voiu da
ție [b]liniște. 15 Și *Moisi* zise către
dânsul: [c]Dacă fața ta nu va merge
înainte, atuncia. nu ne mai duce de aicia.
16 Și întru ce se va cunoaște. că am
aflat har în ochii tăi. eu și poporul tău;
[d]*dacă* nu într'aceasta, că tu vei merge
împreună cu noi? așà [e]noi vom fi însem-
nați. eu și poporul tău. mai mult decât
toate popoarele ce *sunt* pe fața pămân-
tului.

17 Și Dumnezeu zise lui Moisi: [f]Eu
și aceasta, ce zici tu acum. voiu face;
căci [g]tu ai aflat har în ochii mei. și eu
te-am cunoscut pe nume.

Moisi cere se vază mărirea lui Dumnezeu.

18 Și *Moisi* îi zise: Rogu-te. Doamne!
fă ca să văd [h]mărirea ta! 19 Și *Dom-
nul* îi răspunse: [i]Voiu face ca să treacă
pe dinaintea ta toată bunătatea mea; și
numele lui Dumnezeu îl voiu rostì înain-
tea ta, *că* [j]sunt îndurător către cela ce
voiu să fiu îndurător, și miluesc pre cel
ce voiu să miluesc. 20 Și-i zise: Tu
fața mea nu o vei vedeà. că [k]omul nu mă
poate vedeà, și să rămână viu. 21 Apoi
zise Dumnezeu: Iată *aicia* un loc la
mine! și tu stai pe acea stâncă. 22 Și
va fi când va trece mărirea mea, te voiu
pune [l]în spărtura acelei stânci. și te
voiu [m]acoperì cu mâna mea. până ce voiu
trece. 23 Apoi trăgând mâna mea *dela
tine,* tu-mi vei vedeà dosul, dar fața mea
[n]nu se va vedeà.

Tablele noi ale legii.

34 Și Dumnezeu zise lui Moisi: [a]Taie-ți
două table de piatră. asemenea
acelor dintâiu, [b]și eu voiu scrie pe *aceste*
table cuvintele. cari erau pe tablele cele
dintâiu, pre care le-ai stricat. 2 Și fii
gata de dimineață. ca de dimineață să
te sui [c]pe muntele Sinai: și acolo să
stai pe vârful muntelui. 3 Și nimenea
să nu se [d]suie cu tine. și nimenea nici
să se vadă pe tot muntele: nici oaie. nici
bou să nu pască în apropierea muntelui
aceluia.

4 Și Moisi tăiè două table de piatră,
asemenea celor dintâiu: și a două zi se
sculă de dimineață. și se suì pe muntele
Sinai. după cum îi poruncise Domnul;
și luă în mână cele două table de piatră.

Arătarea lui Dumnezeu.

5 Și Dumnezeu se pogorì în nor, și
stete acolo cu dânsul. și [e]rostì numele
lui Dumnezeu. 6 Și Dumnezeu trecând
pe dinaintea lui. rostì: Doamne, Doam-
ne. [f]Dumnezeule îndurat și milostiv, în-
delung-răbdător. plin de [g]milă, și de
[h]credință: 7 [i]Cel ce păstrează milă în
mii de *generațiuni,* [j]cel ce iartă nedrep-
tatea. fărădelegea și păcatul. și [k]carele
nimica nu lasă nepedepsit: care pedep-
sește nedreptățile părinților în fii și în
fiii fiilor, până într'a treia și a patra *ge-
nerațiune.* 8 Și Moisi cu grăbire [l]ple-
cându-se la pământ, se închină;
9 Și zise: Doamne!, de am aflat har în
ochii tăi, rogu-te, Doamne! [m]vino în

---

r Cap. 4. 31.
s Fac. 32. 30.
Deut. 34. 10.
t Cap. 24. 13.
u Cap. 32. 34.
v Vers. 17.
Ps. 1. 6.
Ioan 10.14,15.
2 Tim. 2. 19.
x Cap. 34. 9.
y Ps. 25. 4.
z Deut. 9.26,29.
Ioel 2. 17.
a Cap. 13. 21.
Isa. 63. 9.
b Deut. 3. 20.
Ios. 21. 44.
c Vers. 3.
d Num. 14. 14.
e Cap. 34 10.
2 Sam. 7. 23.
Ps. 147. 20.
f Fac. 19. 21.
Iac. 5. 16.
g Vers. 12.
h Vers. 20.
1 Tim. 6. 16.
i Cap. 34. 5.6.7.
Ier. 31. 14.
j Rom. 9 15,16,
18.
k Fac. 32. 30.
Isa. 6. 5.
l Isa. 2. 21.
m Ps. 91. 1, 4.
n Ioan 1. 18.
—
Capul 34.
a Cap. 32.16,19.
b Vers. 28.
Deut. 10. 2, 4.
c Cap. 19. 20
d Cap. 19. 12,
13, 21.
e Cap. 33. 19.
f Num. 14. 18.
2 Cron. 30. 9.
Ps. 86. 15.
Ioel 2. 13.
g Ps. 31. 19.
Rom. 2. 4.
h Ps. 57. 10.
i Cap. 20. 6.
Deut. 5. 10.
Dan. 9. 4.
j Ps. 103. 3.
Dan. 9. 9.
Efes. 4. 32.
k Cap. 23. 7, 21.
Iov. 10. 14.
l Cap. 4. 31.
m Cap. 33 15.16.

mijlocul nostru: că [n]acesta *este* popor
tare la cerbice; tu dar ne iartă nedrep-
tățile noastre și păcatele noastre, și ne
fă pre noi [o]moștenirea ta.

Reînoirea legământului.

10 Și *Domnul* zise: Iată! [p]eu fac le-
gământ: în fața a tot poporul tău voiu
[q]face minuni. cari n'au mai fost în tot
pământul. nici la toate națiunile: și tot
poporul. în mijlocul căruia *ești* tu. va
vedeà lucrările lui Dumnezeu. că [r]în-
fricoșat *va fi* aceeace voiu face eu cu
tine. 11 [s]Păzește ceeace-ți poruncii
astăzi! Iată. [t]eu voiu alungà de dina-
intea ta pre Amorei. și pre Cananei și
pre Hetei. și pre Ferisei. și pre Hevei
și pre Iebusei. 12 [u]Ferește-te să nu
faci legământ cu locuitorii pământului.
în care vei intrà. ca să nu să facă [v]cursă
în mijlocul tău. 13 Ci voi [x]altarele lor
ca să le stricați. și stâlpii lor îi sfărî-
mați. și [y]chipurile lor de Astarte să le
tăiați. 14 Și să nu te închini la [z]alt
zeu: că Dumnezeu se [a]numește gelos.
el *este* Dumnezeu [b]gelos. 15 [c]Ca nu
cumvà să faci vre-un legământ cu lo-
cuitorii acelei țări. ca nu [d]desfrânând
după zeii lor. și sacrificând zeilor lor.
careva să te [e]cheme și pre tine. și să
[f]mănânci și tu din sacrificiile lor:
16 Și din [g]fetele lor să nu iei *femei*
pentru fiii tăi. ca nu fetele lor [h]desfrâ-
nând după zeii lor. să facă ca și fiii tăi
să desfrâneze după zeii lor. 17 [i]Să nu
faci ție zei turnați.
18 Sărbătoarea [j]azimelor să o ții:
șapte zile să mănânci azime. după cum
am poruncit ție. la timpul hotărît al lu-
nei Abib. că într'aceea lună al lui [k]Abib
ai ieșit tu din Egipt. 19 [l]Tot cel ce
deschide matricea. al meu *este*: și tot
masculul întâiul-născut din vitele tale.
fie din vacă. *fie din* oaie. 20 Dar [m]în-
tâiu-născutul asinei să-l răscumperi cu
un miel: și de nu-*l* vei răscumpărà pre
el. să-i frângi gâtul. Pre tot întâiu-nă-
scutul dintre fiii tăi să-l răscumperi. Și
înaintea mea *nimenea* să nu se arate [n]cu
mână goală.
21 [o]Șase zile să lucrezi. iar în a șap-
tea zi să odihnești. chiar în timpul ara-
tului și al seceratului să odihnești.
22 [p]Să serbezi și sărbătoarea săptă-
mânilor. a prinoaselor din secerișul de
grâu: precum și sărbătoarea culesului.
la sfârșitul *fiecărui* an.
23 [q]De trei ori pe an toată partea
voastră bărbătească să se arate înaintea
Domnului Dumnezeu. Dumnezeul lui
Israel.
24 Că eu voiu [r]alungà pre națiuni de
dinaintea ta. și voiu [s]lărgì hotarele tale:
și când te vei suì tu. ca să te arați îna-
intea Domnului. Dumnezeului tău. de
trei ori pe an. atuncia [t]nimenea nu va
poftì pământul tău.
25 [u]Să nu aduci sângele sacrificiului
meu cu aluat dospit: și [v]din sacrificiul
sărbătoarei paștilor să nu rămână *nimica*
până dimineață. 26 Și [x]prinoasele în-
tâilor tale fructe din țarina ta să le aduci
în casa Domnului. Dumnezeului tău.
[y]Iedul să nu-l fierbi în laptele mumei
sale.
27 Și Domnul. zise lui Moisi: Scrie-ți
[z]aceste cuvinte! că eu în cuprinsul aces-
tor cuvinte am încheiat legământ cu tine
și cu Israel. 28 Și *Moisi* [a]rămase acolo
cu Dumnezeu patruzeci de zile și patru-
zeci de nopți. nemâncând pâne și nebând
apă. Și *Domnul* [b]scrise pe acele table
cuvintele legământului: cele zece cuvinte.

Fața strălucitoare a lui Moisi.

29 Și a fost. când se pogorî Moisi de-
pe muntele Sinai. *ținând* în mânile sale
cele [c]două table ale mărturiei. când se
pogorî el depe munte. Moisi nu știà. că
pielea [d]feții lui străluciă. vorbind el cu

---

n Cap. 33. 3.
o Deut. 32. 9. Ps. 28. 9. Ier. 10. 16. Zech. 2. 12.
p Deut. 5. 2.
q Deut 4: 32. 2 Sam. 7. 23. Ps. 77. 14.
r Deut. 10. 21 Isa. 64. 3.
s Deut. 5. 32.
t Cap. 33. 2
u Cap. 23. 32. Deut. 7. 2. Judc. 2. 2.
v Cap. 23. 33.
x Cap 23. 24. Judc. 2. 2.
y Deut. 7. 5. Judc. 6. 25. 2 Reg. 18. 4. 2 Cron. 31. 1,
z Cap. 20. 3, 5.
a Isa. 9. 6.
b Cap. 20. 5.
c Vers. 12.
d Deut. 31. 16. Ier 3. 9.
e Num. 25. 2. 1 Cor. 10. 27.
f Ps. 106. 28. 1 Cor. 8. 4, 7, 10.
g Deut. 7. 3. Ezra 9. 2.
h Num. 25. 1, 2.
i Cap. 32. 8.
j Cap. 12. 15.
k Cap. 13. 4.
l Cap. 13. 2, 12. Ezec. 44. 30. Luc. 2. 23.
m Cap. 13. 13.
n Cap. 23. 15. 1 Sam. 9.7,8.
o Cap. 20. 9. Luc. 13. 14.
p Cap. 23. 16. Deut.16.10,13.
q Cap. 23.14,17.
r Cap. 33. 2. Ps. 78. 55.
s Deut. 12. 20.
t Fac. 35. 5. Prov. 16. 7. Fapt. 18. 10.
u Cap. 23. 18.
v Cap. 12. 10.
x Cap. 23. 19.
y Cap. 23. 19.
z Vers. 10.
a Cap 24. 18
b Vers. 1. Deut. 4. 13.
c Cap. 32. 15
d Mat 17. 2.

Dumnezeu. 30 Și Aaron și toți fiii lui
Israel văzând pre Moisi, și că pielea feții
lui strălucește, se temură a se apropià
de dânsul. 31 Și Moisi îi chemă, și
Aaron și toți mai marii comunității se
întoarseră la dânsul, și Moisi vorbì cu
ei. 32 Și după aceasta toți fiii lui Is-
rael se apropiară, și [e]el poruncì lor toate
despre câte îi vorbise Dumnezeu pe
muntele Sinai. 33 Și Moisi sfârșind de
a vorbì cu ei, își puse [f]vălul preste fața
sa. 34 Și Moisi, [g]când întrà înaintea
lui Dumnezeu ca să vorbească cu dânsul,
își scoteà acel văl, până ce ieșià. Și când
ieșià, el spuneà fiilor lui Israel ceeace
i-se poruncise. 35 Atuncia fiii lui Is-
rael vedeau fața lui Moisi, că pielea feții
strălucià. Și Moisi iarăși puneà vălul
preste fața sa, până ce se întorceà, ca
să vorbească cu dânsul.

Sabatul.

35 Și Moisi strânse toată comunitatea
fiilor lui Israel, și le zise: [a]Acestea
sunt lucrurile, pre care le-a poruncit
Dumnezeu să le faceți: [b]Șase zile să
lucrați. 2 Iar ziua a șaptea să fie vouă
sfântă, sabat de odichnă lui Dumnezeu:
tot acela, care va lucrà într'însul să se
omoare. 3 [c]Să nu aprindeți foc nici
într'una din locuințele voastre în ziua
sabatului.

Contribuții date de bună voe pentru cortul mărturiei.

4 Și Moisi zise către toată comunitatea
fiilor lui Israel: [d]Acesta *este* cuvântul,
pre care l-a poruncit Dumnezeu, zicând:
5 Aduceți din *averile* voastre dar Dom-
nului, [e]fiecare, după cât îl va lăsà inima,
bucuros să aducă Domnului: aur, și ar-
gint, și aramă; 6 Și vânăt, și purpur,
și carmezin-roșiu, și in subțire, și *păr de*
capră; 7 Și piei de berbece înroșite, și
piei de vițel de mare, și lemn de sittim;
8 Și oleiu pentru luminare, și [f]aromate
pentru oleiu de ungere, și pentru tămâie
mirositoare; 9 Și pietri onice, și pietri
de împodobit pentru efod și pentru piep-
tar. 10 Și [g]toți *oamenii* iscusiți dintre
voi să vină, și să facă tot ceeace a po-
runcit Dumnezeu: 11 [h]Locașul cu cor-
tul său, și acoperemântul său, cupele
lui, scândurile lui, pârghiile lor, stâlpii
lui cu picioarele lui; 12 [i]Chivotul și
pârghiile lui, propițietorul și perdeaua
ce se întinde *dinaintea chivotului.*
13 [j]Masa cu pârghiile ei, și cu toate
uneltele ei, și [k]pânile punerii înainte;
14 [l]Și policandrul pentru luminare, și
uneltele lui, și candelele lui, și oleiul de
luminat. 15 [m]Și altarul de tămâie, și
pârghiile lui, [n]și oleiul de ungere, și
[o]tămâie aromatică, și perdeaua dela ușe,
dela ușa locașului: 16 [p]Altarul de ar-
deri de tot, și grătarul său de aramă și pâr-
ghiile sale și toate uneltele sale, spălă-
torul și picioarele lui: 17 [q]Covoarele
curții cu stâlpii și picioarele lor, și per-
deaua dela ușa curții: 18 Țărușii loca-
șului și țărușii curții cu sfoarele lor;
19 [r]Vestmintele de preoție pentru ser-
viciu în sanctuar: vestmintele sacre ale
archiereului Aaron, și vestmintele fiilor
lui, pentru preoție.

20 Și toată comunitatea fiilor lui Is-
rael se duse de dinaintea lui Moisi; 21 Și
veniră toți, pe cari îi [s]trăgeà inima, și
și toți pre cari spiritul îi îndupleca, adu-
când darul lui Dumnezeu pentru lucrul
cortului întrunirii, pentru tot serviciul
său și pentru vestmintele sacre. 22 Și
veniră bărbații cu femeile, toți pre cari
îi trăgeà inima, *și* aduseră verigi de nas,
cercei, inele, salbe și tot felul de lucruri de
aur: toți aduseră dar de aur lui Dum-
nezeu. 23 Și [t]tot omul la care se aflà
vânăt, purpur, sau carmezin-roșiu, sau
in subțire, sau *peri de* capră, sau piei de
berbeci roșite, sau piei de vițel de mare,
le aduceà. 24 Și tot *omul,* care puteà
să aducă dar, argint sau aramă, ei acest
dar aduceau lui Dumnezeu. Și tot *omul,*
la care se aflà lemn de sittim, pentru tot

e Cap. 34. 3. f 2 Cor. 3. 13. g 2 Cor. 3 16.
Capul 35. a Cap. 34. 32. b Cap. 20. 9. Lev. 23. 3. Luc. 13. 14. c Cap. 16. 23 d Cap. 25. 1, 2. e Cap. 25. 2. f Cap. 25. 6. g Cap. 31. 6. h Cap. 26. 1, 2, etc. i Cap. 25. 10, etc. j Cap. 25. 23. k Cap. 25. 30. l Cap. 25. 31, etc. m Cap. 30. 1. n Cap. 30, 23. o Cap. 30. 34. p Cap. 27. 1. q Cap. 27. 9. r Cap. 31. 10. s Vers. 5, 22, 26, 29. 1 Cron. 28. 2, 9. Ezra 7. 27. 2 Cor. 8. 12. t 1 Cron. 29. 8.

felul de lucru spre servire, el *îl* aduceà.
25 Și toate femeile cele [u] iscusite cu mâ-
nile lor torceau, și tortul îl aduceau:
vânăt, purpur, carmezin-roșiu, și in sub-
țire. 26 Și toate femeile, a căror inimă
se îndupleca la arta aceasta, torceau *păr*
de capră. 27 [v] Și cei mai mari aduceau
pietri onichine, și pietri de împodobit,
pentru efod sau pentru pieptar: 28 Și
[x] aromate și oleiu pentru luminat, și pen-
tru oleiul de ungere, și pentru tămâie
aromatică. 29 Fiii lui Israel aduseră
[y] de bună voie dar Domnului, toți băr-
bații și toate femeile, pe cari îi îndupleca
inima să dea pentru tot lucrul acela, pre
care-l poruncise Dumnezeu prin Moise
să se facă.

Chemarea meșterilor.

30 Și Moisi zise către fiii lui Israel:
Vedeți! [z] Domnul a chemat anume pre
Bezaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din
seminția lui Iuda: 31 Și l-a umplut cu
spiritul lui Dumnezeu: cu iscusință, cu
înțelegere, cu știință și cu tot felul de
artă: 32 Și ca să născocească planuri,
spre a lucrà în aur, în argint și în aramă:
33 A sculptà în pietri, și a *le* legà: lemne
cu măestrie a tăià, și a face tot felul de
lucruri măestrite. 34 Și *mai* puse în
inima lui *darul*, ca el și *pre alții* să în-
vețe: *atât cât* și [a] Aholiab, fiul lui Ahi-
samac, din seminția lui Dan. 35 Și-i
[b] umplù de iscusință, spre a face tot lu-
crul săpătorului, a țesătorului măestru,
și a cusătorului în vânăt, în purpur, în
carmezin-roșiu, și în in subțire: și a țe-
sătorului într'o singură boia, ca să facă
și să născocească orice plan măestrit.

Dărnicia poporului.

36 Și Bezaleel și Aholiab, și toți băr-
bații [a] cei iscusiți, cărora dăduse
Dumnezeu iscusință și pricepere, ca să
facă tot lucrul de trebuință pentru ser-
viciul [b] sanctuarului, făcură toate, cum
poruncise Dumnezeu. 2 Și Moisi chemă
pre Bezaleel și pre Aholiab, și pre toți
bărbații cei iscusiți într'a [c] căror inimă
dăduse Dumnezeu iscusință în măestrie,
și pre toți aceia, pre cari îi îndupleca
inima, ca să pășească la acel lucru, și
să-l facă pre el. 3 Și ei luară dinaintea
lui Moisi toate acele daruri, pre cari fiii
lui Israel le [d] aduseră pentru lucrul ser-
viciului sanctuarului, ca să-l facă. *Ei și*
după începerea lucrului îi mai aduceau
lui daruri de bună voie în toată dimi-
neața. 4 Deaceea veniră toți măestrii
cei iscusiți, cari făceau tot lucrul sanc-
tuarului, fiecare dela lucrul ce-l făceà:
5 Și ziseră lui Moisi: [e] Poporul aduce
mai mult decât *este* destul pentru lucrul,
care Dumnezeu a poruncit să se facă.
6 Și Moisi poruncì să se facă strigare
mare prin toată tabăra, zicând: *Nimenea,*
bărbat sau femeie, să nu mai facă lucruri
spre dăruirea sanctuarului. 7 Așà oprì
el poporul de a mai aduce. Că materiile
aduse erau de ajuns pentru a face tot
lucrul acela, și încă mai rămâneà.

Clădirea sanctuarului.

8 [f] Și toți oamenii cei iscusiți, împreună
cu lucrătorii, făcură locașul *din* zece co-
voare *de* in subțire răsucit, *din* vânăt,
din purpur, și *din* carmezin-roșiu: țe-
sătură aleasă *cu* cheruvimii le făcură pre
ele. 9 Lungimea unui covor *erà* de
douăzeci și opt de coți: și lărgimea unui
covor de patru coți: toate covoarele
aveau aceeași măsură. 10 Și cinci co-
voare fură împreunate unul cu altul, și
11 Și făcură și chiotori vânăte la mar-
ginea unui covor, pe marginea unei îm-
preunări: așà făcură la marginea covo-
rului cel dela împreunarea depe urmă.
12 [g] Cincizeci de chiotori făcură ei pe
marginea întâiului covor, și cincizeci de
chiotori pe marginea covorului cel dela
împreunarea a doua; chiotorele una îm-
potrivă alteia *erau.* 13 Și făcù și cinci-
zeci de copcii de aur, și cu copciile îm-
preunară covoarele unul cu altul, așà că
locașul erà unul.

[h] Și făcură și covoare *din păr de* capră
pentru cort, deasupra locașului; unspre-

[u] Cap. 28. 3. Prov. 31. 19, 22. 24. [v] 1 Cron. 29. 6. [x] Cap. 30. 23. [y] Vers. 21. [z] Cap. 31. 2, etc. [a] Cap. 31. 6. [b] Vers. 31. Isa. 28. 26.
Capul 36. [a] Cap. 28. 3. [b] Cap. 25. 8. [c] Cap. 35. 21, 26. [d] Cap. 35. 27. [e] 2 Cor. 8. 2, 3. [f] Cap. 26. 1. [g] Cap. 26. 5. [h] Cap. 26. 7.

zece covoară făcură. 15 Lungimea unui
covor *erà* de treizeci de coţi, iar lărgimea
unui covor de patru coţi; cele unspre-
zece covoare o măsură *aveau*. 16 Şi
împreunară cinci covoare deosebi, şi
şase covoare deosebi. 17 Şi făcù cinci-
zeci de chiotori pe marginea covorului
din urmă la împreunare, şi cincizeci de
chiotori pe marginea unui *alt* covor, a
celui dela împreunarea cealaltă. 18 Şi
mai făcură şi cincizeci de copcii *de*
aramă, *cu care* să se împreuneze cortul,
ca să fie unul.

19 Şi pentru cort făcù acoperemânt *din*
piei de berbece roşite, şi *alt* acoperemânt
din piei de viţel de mare pe deasupra.

20 Şi scândurile pentru locaş le făcură
din lemn de sittim, *punându-le* în pi-
cioare. 21 Lungimea unei scânduri de
zece coţi, şi lărgimea unei scânduri de
un cot şi jumătate. 22 Şi fiecare scân-
dură aveà două urechi puse una împo-
triva alteia. Aşa făcù el la toate scân-
durile locaşului. 23 Şi scândurile le
făcù el pentru locaş, douăzeci pentru
partea sudică, despre ameazăzi. 24 Şi
făcù patruzeci de picioare de argint, *ca
să le pună* sub cele douăzeci de scân-
duri, două picioare sub o scândură, pen-
tru cele două urechi ale ei, şi *iarăşi* două
picioare sub cealaltă scândură pentru
cele două urechi ale ei. 25 Aşà şi pen-
tru cealaltă parte a locaşului despre miază-
noapte făcù el douăzeci de scânduri:
26 Şi cele patruzeci de picioare de ar-
gint ale lor: două picioare sub o scân-
dură, şi *iarăşi* două picioare sub cealaltă
scândură. 27 Şi pentru partea din fund
a locaşului, despre apus, făcù el şase
scânduri. 28 Şi două scânduri făcù el
în cele două unghiuri ale locaşului în
partea din fund. 29 Şi *acestea* erau
împreunate jos, şi erau împreunate sus,
şi unite prin un cerc: aşa făcù el cu
amândouă, la cele două unghiuri. 30 Şi
aşà erau opt scânduri cu cele şasespre-
zece picioare de argint, două picioare
sub fiecare scândură.

31 Şi făcù pârghii din lemn de sittim,
cinci pentru scândurile dela o lature a
locaşului: 32 Şi cinci pârghii pentru
scândurile dela cealaltă lature a locaşului,
şi cinci drugi pentru scândurile loca-
şului la laturea despre apus. 33 Şi pâr-
ghia dela mijloc o făcù aşa ca să treacă
prin mijlocul scândurilor, dela un capăt
la celalalt. 34 Şi scândurile le îmbrăcă
cu aur, şi verigile lor le făcù *de* aur, ca
să petreacă pârghiile printr'însele: şi pâr-
ghiile le îmbrăcă cu aur.

35 Şi perdeaua o făcù *din* vânăt, pur-
pur, carmezin-roşiu, şi *din* in subţire ră-
sucit, ţesătură aleasă o făcù pre ea, *cu*
cheruvimi. 36 Şi făcù pentru dânsa
patru stâlpi *din lemn de* sittim, şi îi îm-
brăcă cu aur; şi cârligile lor *de* aur; şi
turnă pentru dânsele patru picioare de
argint.

37 Şi perdeaua pentru uşa cortului o
făcù *din* vânăt, purpur, carmezin-roşiu,
şi *din* in subţire răsucit, broderie aleasă.
38 Făcù şi cinci stâlpi cu cârligile lor,
ale căror căpătâie le îmbrăcă cu aur,
precum şi beţele lor: şi cele cinci picioare
ale lor *erau de* aramă.

Uneltele sanctuarului.

37 După aceasta Bezaleel făcù şi [a] chi-
votul *din* lemn de sittim; lungimea
lui de doi coţi şi jumătate, şi lărgimea
lui de un cot şi jumătate, şi înălţimea
lui tot de un cot şi jumătate. 2 Şi-l îm-
brăcă cu aur curat pe dinlăuntru şi pe
din afară, şi-i făcù încadrare de aur jur
împrejur. 3 Şi turnă patru verigi de
aur pentru el la cele patru colţuri ale lui:
două verigi de o lature, şi două verigi
de cealaltă lature. 4 Şi făcù şi pârgii *din*
lemn de sittim, şi le îmbrăcă *cu* aur. 5 Şi
petrecù pârghiile acelea în verigile cele din
laturile chivotului spre a purtà chivotul.

6 Şi făcù şi [b] propiţietorul *din* aur cu-
rat; lungimea lui de doi coţi şi jumătate,
şi lărgimea lui de un cot şi jumătate.
7 Şi făcù şi doi cheruvimi *de* aur: bătuţi
îi făcù pre ei de amândouă laturile pro-
piţietorului. 8 Pre un cheruvim la un

Capul 37. | b Cap. 25. 17
a Cap. 25. 10.

capăt al *chivotului*, și pre celalalt la *alt*
capăt al lui; din propițietor făcù el pre
cheruvimi la amândouă capetele lui. 9 Și
cheruvimii erau cu aripile întinse pe de-
asupra, acoperind cu aripile lor propi-
țietorul, și *avându-și* fețele lor *întoarse*
una către alta: privirea cheruvimilor erà
spre propițietor.

10 Și făcù [c] și masa *din* lemn de sittim:
lungimea ei de doi coți, și lărgimea ei
de un cot, și înălțimea ei de un cot și
jumătate. 11 Și o îmbrăcă cu aur cu-
rat, și-i făcù ei și încadrare de aur jur
împrejur. 12 Și făcù împrejurul ei și
un pervaz, lat de o palmă, și împrejur
preste pervaz îi făcù încadrare de aur.
13 Și pentru dânsa turnă și patru verigi
de aur, pre care le puse la cele patru
colțuri ale celor patru picioare ale ei.
14 Și aproape sub pervaz erau verigile,
ca într'însele să petreacă pârghiile, spre
a purtà masa. 15 Și pârghiile le făcù
din lemn de sittim, și le îmbrăcă cu aur,
ca să se poarte masa. 16 Și el făcù *din*
aur curat și uneltele *de pus* pe masă:
[d] talgerele, cățuile, și cupele, și ulcioa-
rele ei, din care se făceà prinos.

17 Și făcù și [e] policandrul *din* aur
curat, bătut, și fusul lui, ramurile
lui, caliciі lui, globulețiі lui și florile ce
ieșiau dintr'însul. 18 Și șase ramuri
ieșiau din coastele policandrului, trei ra-
muri dintr'o lature, și trei ramuri din
cealaltă lature. 19 Intr'o ramură din
aceste *erau* trei calici, în forma florilor
de migdal, cu globuleți și cu flori: și trei
calici în forma florilor de migdal cu glo-
buleți și cu flori *erau* într'altă ramură:
așà era la cele șase ramuri ce ieșiau din
policandru. 20 Iar la policandru *erau*
patru calici în forma floarei de migdal
cu globulețiі lor și *cu* florile lor. 21 Și
erà un globuleț sub două ramuri ieșite
din policandru, și *alt* globuleț sub *cele-
lalte* două ramuri ieșite din el, și *al trei-
lea* globuleț sub două ramuri ieșite din
el: așà *erau* la toate șase ramuri ieșite
din el: 22 Globulețiі și ramurile lui
ieșiau din el, *și* tot *policandrul erà* bă-
tut din o bucată *de* aur curat. 23 Și-i
făcù și candelele lui șapte, și mucările lui
și tigăile lui *din* aur curat. 24 *Dintr'*un
talant de aur curat făcù el policandrul
cu toate uneltele lui.

25 [f] Și făcù el și altarul de tămâiere
din lemn de sittim; lungimea lui de un
cot și lărgimea lui de un cot, pătrat *îl
făcù;* și înălțimea lui de doi coți, și coar-
nele lui ieșiau dintr'însul. 26 Și-l îm-
brăcă *cu* aur curat: atât acoperișul de
deasupra, cât și pàreții lui jur împrejur,
și coarnele lui. Și-i făcù lui și înca-
drare de aur jur împrejur. 27 Și-i făcù
lui și două verigi de aur sub încadrare,
în unghiurile lui de amândouă laturile,
ca într'însele să se petreacă pârghii, spre
a-l purtà. 28 Și pârghiile lui le făcù
din lemn de sittim, și le îmbrăcă *cu* aur.
29 Și făcù [g] oleiul ungerii sacre, și tă-
mâia aromatică curată, dupre arta făcă-
torilor de mir.

Tinda și uneltele ei.

38 Și [a] făcù altarul de arderi de tot *din*
lemn de sittim: lungimea lui de
cinci coți, și lărgimea lui de cinci coți;
pătrat: și înălțimea lui de trei coți. 2 Și
făcù lui coarne în cele patru unghiuri
ale lui: dintr'însul ieșiau coarnele lui:
și-l îmbrăcă cu aramă. 3 Și făcù toate
uneltele altarului: oalele, lopețele, talge-
rele, furculițele, și tigăile pentru cărbuni:
toate uneltele lui le făcù el *de* aramă.
4 Și făcù pentru altar și un grătar de
aramă, în forma rețelei, sub cuprinsul
lui, jos până la mijloc. 5 Și turnă patru
verigi la cele patru unghiuri ale grăta-
rului de aramă, ca într'însele să petreacă
pârghiile. 6 Și pârghiile le făcù *din*
lemn de sittim, și le îmbrăcă cu aramă.
7 Și petrecù pârghiile prin verigile dela
laturile altarului, spre a se purtà *cu ele;*
și-l făcù din scânduri, scobit.

8 Și făcù [b] spălătorul *de* aramă și pi-
ciorul lui *de* aramă, din oglinzile *femei-
lor*, care se strânseră în mulțime *la*
poarta cortului întrunirii.

[c] Cap. 25. 23. | [d] Cap. 25. 29. | [e] Cap. 25. 31. | [f] Cap. 30. 1. | [g] Cap. 30. 23, 34. | *Capul 38.* | [a] Cap. 27. 1. | [b] Cap. 30. 18.

9 Și făcù și [c]curtea în partea sudică,
despre miazăzi, cu perdelele curții *din*
in subțire răsucit. *în lungime* de o sută
coți. 10 *Cu* stâlpii lor douăzeci, și
cu picioarele lor de aramă douăzeci, și
cârligile și bețele stâlpilor de argint.
11 Asemenea și în partea despre miază-
noapte *alte perdele, în lungime* de o sută
de coți, cu stâlpii lor douăzeci, și cu pi-
cioarele lor douăzeci de aramă; iar câr-
ligile și bețele stâlpilor *de* argint. 12 Și
în partea despre apus *erau* perdele *în
lungime* de cincizeci de coți cu stâlpii
lor zece, și cu picioarele lor zece, iar
cârligile și bețele stâlpilor *de* argint.
13 Și în partea estică, despre răsărit, de
cincizeci de coți. 14 Pe o parte *făcù*
perdele de cincisprezece coți, cu stâlpii
lor trei, și cu picioarele lor trei: 15 Și
de altă parte a porții tindei *iarăși* per-
dele de cincisprezece coți, *așà ca să vină*
tot atâtea perdele și de o parte și de
cealaltă parte, cu stâlpii lor trei, și cu
picioarele lor trei. 16 Toate perdelele
curții jur împrejur *erau* din in subțire
răsucit. 17 Și picioarele stâlpilor *erau
de* aramă, și cârligile stâlpilor și bețele
lor *de* argint, și căpătâile lor îmbră-
cate *cu* argint, și stâlpii curții *erau
încinși* cu bețe de argint. 18 Și aco-
peremântul dela poarta curții îl *făcù*
țesătură aleasă, *din* vânăt, purpur, car-
mezin-roșiu, și *din* in subțire răsucit;
lungimea lui de douăzeci de coți, și lăr-
gimea și înălțimea *lui* de cinci coți,
dupre măsura perdelelor curții: 19 Cu
cei patru stâlpi ai lor, și cu cele patru
picioare ale lor *de* aramă; iar cârligile
lor *de* argint, și îmbrăcătura capetelor
și bețele lor, de argint; 20 Și toți
[d]țărușii cortului și ai curții jur împrejur
de aramă.

Câtimea aurului, argintului și a aramei.

21 Aceasta este socoteala pentru [e]lo-
cașul mărturiei, făcută dupre ordinul lui
Moisi *prin întrebuințarea* Leviților, [f]sub
conducerea lui Itamar, fiul lui Aaron,
preotul. 22 După ce [g]Bezaleel, fiul lui
Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda,
făcù toate, pre care le poruncise Dum-
nezeu lui Moisi; 23 Și cu el Aholiab,
fiul lui Ahisamac din seminția lui Dan,
săpător de pietri, și *cu ei* măestrii și
lucrătorii în vânăt, în purpur, în carme-
zin-roșiu și în in subțire.

24 Tot aurul întrebuințat în lucrarea
pentru tot lucrul sanctuarului, aurul
adus dar fu: douăzeci și nouă de talante,
șapte sute treizeci de sicli, dupre [h]sic-
lul sanctuarului.

25 Și argintul celor numărați ai co-
munității *fu:* o sută de talante, și o mie
șapte sute șaptezeci și cinci de sicli,
dupre siclul sanctuarului. 26 Câte
o [i]becă pe cap, *adică* jumătate de siclu,
dupre siclul sanctuarului dela tot insul,
care trecù prin numărătoare, de două-
zeci de ani și mai sus: dela [j]șase sute
trei mii, cinci sute și cincizeci *de inși.*
27 Din acest argint de o sută de talante
se turnară picioarele sanctuarului, și pi-
cioarele perdelei: *adică* o sută de pi-
cioare la o sută de talante, câte un talant
de picior. 28 Și din cei o mie șapte
sute șaptezeci și cinci *de sicli* făcù el
cârligile stâlpilor, și îmbrăcă capetele lor,
și făcù și bețe la dânsele.

29 Și arama darului *fu:* șaptezeci de
talante, și două mii patru sute de sicli.
30 Și dintr'însa făcù el picioarele cele
dela poarta cortului întrunirii, și altarul
de aramă, cu grătarul său de aramă, și
toate uneltele altarului; 31 Precum și
picioarele stâlpilor împrejurul curții, și
picioarele stâlpilor dela poarta curții, și
toți țărușii dela locașul, și toți țărușii
curții jur împrejur.

Vestmintele preoțești și podoaba.

39 Și făcură din [a]vânăt, din purpur
și din carmezin-roșiu, vestmintele
preoților spre serviciu în sanctuar: și
făcură și [b]vestmintele sacre pentru
Aaron: [c]dupre cum poruncise Dumne-
zeu lui Moisi.

c Cap. 27. 9. d Cap. 27. 19. | e Num. 1. 50,53. Fapt. 7. 44. | f Num. 4. 28. 33. g Cap. 31. 2. 6. | h Cap. 30. 13. 24. Num. 3. 47. | i Cap. 30. 13. 15. j Num. 1. 46. | Capul 39. a Cap. 35. 23. | b Cap. 31. 10. | c Cap. 28. 4.

2 [d] Și făcù efodul *din* aur, *din* vânăt,
din purpur, *din* carmezin-roșiu, și *din*
in subțire răsucit. 3 Și întinseră plăci,
și *le* tăiară *în* fire subțiri, pre care să le
țese cu vânăt, purpur, carmezin-roșiu
și cu in subțire, țesătură aleasă. 4 Și-i
făcură umerari împreunați unul cu altul:
la amândouă capetele se împreunau.
5 Și cingătoarea efodului, care *erà* de-
asupra lui, *erà* din aceeași *materie* și tot
așà lucrată: *din* aur, vânăt, purpur, car-
mezin-roșiu și *din* in subțire răsucit:
după cum poruncise Dumnezeu lui Moisi.
6 [e] Și făcură cele *două* pietri onichine,
și le prinse în legături de aur, săpate cu
săpătură de sigil dupre numele fiilor lui
Israel. 7 Și le puseră pe umerarii efo-
dului, *ca ele să fie* pietri de [f] amintire
pentru fiii lui Israel: după cum porun-
cise Dumnezeu lui Moisi.
8 [g] Și făcù și pieptarul, țesătură aleasă,
lucrat ca și efodul: *din* aur, vânăt, pur-
pur, carmezin-roșiu, și *din* in subțire
răsucit. 9 Pătrat erà: și îndoit făcură
ei pieptarul: lungimea lui de o palmă,
și lărgimea lui de o palmă, îndoit.
10 [h] Și înșirară într'însul patru șiruri de
pietri: *în întâiul* șir *erau:* sardoniu, to-
paz și smaragd: acesta fu întâiul șir;
11 Al doilea șir: carbuncul, safir și
diamant: 12 Al treilea șir: liguriu,
agat și ametist: 13 Și al patrulea șir:
crisolit, onichin, și iaspide. *Acestea erau*
prinse în legături de aur *puse toate* în
legăturile lor. 14 Și aceste pietri cu
numele fiilor lui Israel *erau* douăspre-
zece, dupre numele lor, și *săpate* cu
săpătură de sigil, fiecare cu numele său,
dupre cele douăsprezece seminții. 15 Și fă-
cură la engolpion lănțugele în forma sfoa-
rei, împletitură aleasă *din* aur curat.
16 Și-*i* făcură și două sponci *de* aur, și
două verigi de aur, și pre cele două
verigi le puseră la cele două colțuri ale
pieptarului. 17 Apoi pre cele două
lănțugele împletite de aur le acățară de
cele două verigi, din colțurile pieptaru-
lui. 18 Iar pre *celelalte* două capete
ale celor două lănțugele împletite le
acățară de cele două sponci, și *le* puseră
preste cei doi umerari ai efodului, *ca să
fie* în partea lui de dinainte. 19 Și-*i
mai* făcură *încă* două verigi de aur, *pre
care le* puseră la cele două colțuri *de jos*
a pieptarului, la marginea lui pe dină-
untru despre efod. 20 Și-*i mai* făcură
alte două verigi de aur, pre care le pu-
seră la cei doi umerari ai efodului, de
desupt în partea de dinainte a lui, în
locul împreunării, deasupra de brâul
efodului. 21 Și pieptarul cu verigile
lui îl legară cu sfoară vânătă de veri-
gile efodului, ca să steà țeapăn deasupra
de cingătoarea efodului, ca pieptarul să
nu se miște depe efod: după cum po-
runcise Dumnezeu lui Moisi.
22 [i] Și făcură și mantia de supt efod,
țesătură aleasă, tot vânăt. 23 Și acesta
la mijloc *sus avèà* o gură, asemenea
cu gura plătoasei, și împrejurul gurii
avèà tivitură jur împrejur, ca să nu se
spântice. 24 Și pe marginea acelei
mantii făcură mere-granate, *în coloare*
vânăt, purpur și carmezin-roșiu, *în fire*
răsucite. 25 Și *mai* făcură și [j] clopoței
de aur curat: și puseră clopoței printre
merele-granate la marginea mantiei, jur
împrejurul merelor-granate: 26 *Ca să
fie tot* un clopoțel și un măr-granat, și
iarăși un clopoțel și un măr-granat pe
toată marginea acelei mantii jur împre-
jur, pentru serviciu: după cum porun-
cise Dumnezeu lui Moisi.
27 [k] Și făcură și tunici *de* in subțire,
țesătură aleasă, pentru Aaron și fiii lui:
28 [l] Și mitră de in subțire: și căciulele
cele frumoase *din* in subțire: și [m] pul-
pane *de* în subțire răsucit: 29 [n] Și cin-
gătoarea *de* in subțire răsucit, *din* vânăt,
purpur, carmezin-roșiu, broderie aleasă:
după cum poruncise Dumnezeu lui Moisi.
30 [o] Și făcură și placă pentru diadema
sacră *din* aur curat, și săpară pe dânsa
cu săpătură de sigil: SFINTIRE DOM-

[d] Cap. 28. 6. [e] Cap. 28. 9. | [f] Cap. 28. 12. [g] Cap. 28. 15. | [h] Cap. 28. 17, etc. [i] Cap. 28. 31. | [j] Cap. 28. 33. [k] Cap. 28. 39. 40. | [l] Cap. 28. 4, 39. Ezec. 44. 18. | [m] Cap. 28. 42. | [n] Cap. 28. 39. | [o] Cap. 28. 36. 37.

NULUI. 31 Și puseră preste ea sfoară
vânătă, cu care să lege mitra, deasupra
ei; după cum poruncise Dumnezeu lui
Moisi.

Moisi binecuvintează lucrarea săvârșită.

32 Și așà se sfârșì tot lucrul la loca-
șul cortului întrunirii; și fiii lui Israel
făcură toate, [p] cum poruncise Dumnezeu
lui Moisi: ei așà făcură.

33 Și ei aduseră lui Moisi locașul, cor-
tul, și toate uneltele lui, cârligile lui, și
scândurile lui, pârghiile lui, stâlpii lui și
picioarele lui; 34 Acoperemântul de
piei de berbece roșite, acoperemântul de
piei de vițel de mare, și perdeaua des-
părțitoare; 35 Chivotul mărturiei și
pârghiile ei, și propițietorul; 36 Masa *cu*
toate uneltele ei, și pânea punerii îna-
inte; 37 Policandrul cel *din aur* cu-
rat, *cu toate* candelele sale, candelele în
rând așezate, și toate uneltele lui: și
oleiul pentru luminare; 38 Și altarul
de aur: și oleiul de ungere: și tămâia
aromatică, și perdeaua dela ușa cortului:
39 Și altarul de aramă, cu grătarul lui
de aramă, pârghiile lui și toate uneltele
lui; spălătorul și picioarele lui; 40 Per-
delele curții: stâlpii ei și picioarele lor:
perdeaua de dinaintea porții curții, fu-
niile ei, țărușii și toate uneltele de ser-
viciu pentru locașul cortului întrunirii:
41 Vestmintele țesute pentru serviciu
în sanctuar: vestmintele sacre pentru
Aaron, preotul, și vestmintele fiilor lui
pentru preoție. 42 Așà fiii lui Israel
[q] făcură tot lucrul, cum poruncise Dum-
nezeu lui Moisi. 43 Și Moisi văzù toate
lucrurile, și iată ei făcură toate cum po-
runcise Dumnezeu; ei așà făcură. Și
Moisi îi [r] binecuvântă pre dânșii.

Așezarea și târnosirea cortului.

40 Și Dumnezeu vorbì către Moisi,
zicând: 2 În ziua întâia a [a] lunei
întâia să așezi [b] locașul cortului întru-
nirii: 3 Și [c] într'însul să pui chivotul
mărturiei, și dinaintea chivotului să
atârni perdeaua. 4 Apoi [d] să pui masa,
și [e] să așezi pe dânsa cele de pus; după
aceea [f] să aduci policandrul, și să aprinzi
candelele lui. 5 [g] Și altarul de aur
pentru tămâie să-l pui dinaintea chivo-
tului mărturiei, și să atârni perdeaua
dinaintea ușei locașului. 6 Și să pui și
altarul de arderi de tot înaintea ușei loca-
șului cortului întrunirii. 7 Și [h] spălă-
torul să-l pui între cortul întrunirii și
între altarul, și într'însul să pui apă.
8 Și să așezi curtea jur împrejur, și să
pui perdeaua la ușa curții. 9 Și să iei
oleiul de ungere, și să [i] ungi locașul și
toate dintr'însul, și să-l sfințești pre el,
și toate uneltele lui, ca să fie *lucru* sfânt.
10 Și să ungi și altarul de arderi de tot, și
toate uneltele lui, și să sfințești altarul,
că [j] să fie altar prea sfânt. 11 Și să
ungi spălătorul și picioarele lui, și să-l
sfințești. 12 [k] Apoi să aduci și pre
Aaron și pre fiii lui înaintea ușei cor-
tului întrunirii, și să-i speli pre ei cu
apă.

13 Și să îmbraci pre Aaron cu vest-
mintele sacre, și să-l [l] ungi, și să-l sfin-
țești, ca să-mi preoțească. 14 Și să
aduci și pre fiii lui, și să-i îmbraci cu
tunici. 15 Și să-i ungi pre ei, cum
ai uns și pre părintele lor, ca să-mi
preoțească; și *această* ungere a lor va
servì lor de [m] preoție totdeauna în nea-
murile lor.

16 Și Moisi făcù toate, cum Dumne-
zeu a poruncit lui: așà le făcù. 17 Și
în întâia *zi* a lunei întâia din anul al
doilea [n] locașul erà așezat. 18 Și Moisi
așeză locașul, și punând picioarele lui,
așeză scândurile lui, și le puse pârghiile
lor, și întocmì stâlpii lor: 19 Și întinse
cortul deasupra locașului, și preste cort
puse acoperemântul; după cum porun-
cise Dumnezeu lui Moisi.

20 Apoi luă [o] mărturia, și o puse în chi-
vot, și puse pârghiile la chivot, și așeză
propițietorul pe chivot deasupra. 21 Și
aduse chivotul în locaș, și [p] atârnă per-
deaua dinaintea *lui*, ca ea să acopere chi-

p Vers. 42. 43.
q Cap. 35. 10.
r Lev. 9. 22. 23. Ios. 22. 6
2 Cron. 30. 27.
Capul 40.
a Cap. 12. 2.
b Vers. 17.
c Vers. 21. Num. 4 5.
d Vers. 22.
e Vers. 23. Lev. 24, 5, 6.
f Vers 24. 25.
g Vers. 26.
h Vers. 30
i Cap. 30. 26.
j Cap. 29. 36, 37.
k Lev. 8. 1—13.
l Cap. 28. 41.
m Num. 25. 13.
n Vers. 1.
o Cap. 25. 16.
p Cap. 26. 33.

votul mărturiei: după cum poruncise
Dumnezeu lui Moisi.
22 [q]Și puse masa în cortul întrunirii,
în partea locașului despre miazănoapte,
afară de perdea. 23 [r]Și deasupra ei
puse în rând pânile înaintea lui Dum-
nezeu: după cum poruncise Dumnezeu
lui Moisi.
24 [s]Apoi puse policandrul în cortul
întrunirii, în dreptul mesei, de cealaltă
parte a locașului despre miazăzi. 25 Și
[t]aprinse candelele înaintea lui Dumne-
zeu: după cum poruncise Dumnezeu lui
Moisi.
26 [u]Apoi așeză și altarul cel de aur
în cortul întrunirii, dinaintea perdelei.
27 [v]Și deasupra lui făcù să fumege
tămâie aromatică: după cum poruncise
Dumnezeu lui Moisi.
28 [x]Și așeză perdeaua *la* ușa loca-
șului. 29 [y]Și altarul de arderi de tot îl
puse *dinaintea* ușei locașului în cortul
întrunirii, și pe dânsul [z]aduse arderi de
tot și dar de pâne: după cum poruncise
Dumnezeu lui Moisi.
30 [a]Și puse spălătorul între cortul
întrunirii și altar, și într'însul puse apă
de spălat. 31 Și Moisi și Aaron și fiii
lui își spălau dintr'însul mânile și pi-
cioarele; 32 Când intrau ei în cortul
întrunirii, și când se apropiau de altar,
se spălau: [b]după cum poruncise Dum-
nezeu lui Moisi.
33 [c]Apoi făcù el curtea împrejurul
locașului și a altarului, și puse perdeaua
la ușa cortului. Așà Moiși sfârșì lucrul.

Mărirea lui Dumnezeu cuprinde locașul.

34 [d]Atunci norul acoperì cortul în-
trunirii, și mărirea Domnului umplù
locașul. 35 Și Moisi [e]nu puteà intrà în
cortul întrunirii, că norul se pusese
preste dânsul, și mărirea Domnului um-
pluse locașul. 36 [f]Și când norul se
rădicà depe locaș, fiii lui Israel plecau
din loc: *aceasta se făcù* în toate călă-
toriile lor. 37 Și [g]dacă norul nu se
rădicà, nici ei nu porniau până în ziua,
când acesta se rădicà. 38 Că [h]norul
Domnului *erà* deasupra locașului ziua,
iar noaptea erà foc într'însul, înaintea
ochilor a toată casa lui Israel în toate
călătoriile lor.

LEVITICUL.

A TREIA CARTE A LUI MOISI.

Legea arderii de tot.

1 Și Dumnezeu [a]chemă pre Moisi, și
vorbì către dânsul [b]din cortul întru-
nirii, zicând: 2 Vorbește fiilor lui Is-
rael, și zi-le lor: [c]Când careva din voi
va aduce dar de vite Domnului, să aducă
darul său din cireadă sau din turmă.
3 De *va fi* darul său ardere de tot din
cireadă, *atunci* să-l aducă din partea
bărbătească [d]fără cusur la ușa cortului
întrunirii: să-l aducă ca să-i placă lui
Dumnezeu; 4 [e]Și să-și pună mâna sa
pe capul jertfei; și-i va fi [f]bine primit
[g]spre împăcarea lui: 5 Și să junghie
[h]juncul înaintea lui Dumnezeu, și fiii
lui Aaron, [i]preoții, să aducă sângele *lui*,
și să [j]stropească sângele jur împrejur
asupra altarului, care *este la* ușa cortului
întrunirii; 6 Și să jupuească acea jertfă,
și să-l taie în bucățile sale. 7 Și fiii lui
Aaron, preotul să facă foc pe altar, și să
[k]pună lemne pe foc. 8 Și fiii lui Aaron,
preoții, să așeze bucățile *cu* capul și *cu*
grăsimea deasupra lemnelor, ce *sunt* în

---

q Cap. 26. 35.
r Vers. 4.
s Cap. 26. 35.
t Vers. 4.
u Vers. 5.
v Cap. 30. 7.
x Vers. 5.
y Vers. 6.
z Cap.29.38,etc.
a Vers. 7.
b Cap. 30 19,20.
c Vers. 8.
d Cap. 29. 43. Num. 9. 15. Isa. 6. 4. Hag. 2. 7, 9.
e Lev. 16 2. 1 Reg. 8. 11
f Num. 9. 17.
g Num.9.19—22.
h Cap. 13. 21. Num. 9. 15.

LEVITICUL.

Capul 1.

a Esod. 19.3,35.
b Num. 12 4, 5.
c Cap. 22.18,19.
d Esod. 12. 5. Efes. 5. 27. Ebr. 9. 14 1 Pet. 1. 19.
e Esod. 29. 10, 15, 19.
f Cap. 22.21,27. Isa. 56. 7. Rom. 12. 1.
g Cap. 4. 20, 26, Rom. 5. 11.
h Mic. 6. 6.
i 2 Cron.35.11. Ebr. 10. 11.
j Cap. 3. 8.
k Fac. 22. 9.

focul depe altar. 9 Iar măruntaile lui
și picioarele lui să le spele cu apă; și
preotul să le ardă toate pe acel altar;
aceasta este ardere de tot, sacrificiu cu
foc, [l]miros plăcut lui Dumnezeu.

10 Și de *va fi* darul său jertfă din
turmă, din oi sau din capre, să aducă o
parte bărbătească [m]fără cusur. 11 [n]Și
să-l junghie pre el lângă altar, în partea
despre meazănoapte, înaintea Domnului;
și fiii lui Aaron, preoții, să stropească sân-
gele lui asupra altarului jur împrejur.
12 Și să-l taie în bucăți, cu capul și cu
grăsimea lui; și preotul să le pună de-
asupra lemnelor, care *sunt* pe focul cel
depe altar. 13 Și măruntaile și picioa-
rele să le spele cu apă, și preotul să *le*
aducă toate acestea, și să le ardă pe altar:
și *va fi* ardere de tot, sacrificiu cu foc,
miros plăcut lui Dumnezeu.

14 Și de *va fi* darul ce *va aduce* jertfă
lui Dumnezeu din pasări, el să aducă
darul său din [o]turturele sau din pui de
porumb. 15 Și preotul să-l aducă la
altar, și să-i sugrume cu unghia capul,
și să-l ardă pe altar, și sângele lui să se
scurgă pe păretele altarului; 16 Și gușa
sa cu penele împreună scoțându-le, să le
arunce [p]lângă altar, despre răsărit, în
locul cenușei: 17 Și să-l despice cu
aripile sale, fără să o [q]desfacă în două;
și preotul să-l ardă pe altar, deasupra
lemnelor, care *sunt* pe foc. [r]Aceasta
este ardere de tot, sacrificiu cu foc: miros
plăcut lui Dumnezeu.

Legea diferitelor jertfe de mâncare.

3 Și de va aduce [a]careva dar de mân-
care lui Dumnezeu, să fie darul lui
din floarea făinei; și să toarne preste
dânsa oleiu, și să pună preste dânsa tă-
mâie: 2 Și să o ducă la *unul din* fiii
lui Aaron, preoții, și acesta să iee din-
tr'însa un pumn de acea făină și din
acel oleiu și toată tămâia, și preotul să
aprindă pe altar jertfă [b]amintirea sa de
drept sacrificiu cu foc, miros plăcut lui
Dumnezeu. 3 Și [c]rămășița din acel dar
de mâncare *va fi* a lui Aaron și a fiilor
săi, ca [d]lucrul prea sfânt între sacrificiile
cu foc ale lui Dumnezeu.

4 Și de vei aduce *ca* dar, jertfa coaptă
în cuptor, *să fie* turte nedospite, din floa-
rea făinei, frământate cu oleiu, sau plă-
cinte nedospite, [e]unse cu oleiu.

5 Și dacă darul tău de mâncare *va fi*
dar *prăjit* în tigae, *atunci* să fie *din* floa-
rea făinei, nedospită, frământată cu oleiu.
6 Îl vei frânge în bucăți, și vei turnà
preste dânsul oleiu: dar de mâncare *este*.

7 Și de *va fi* darul tău de mâncare
fript pe grătar, să se facă *din* floarea
făinei, cu oleiu. 8 Și darul de mâncare
făcut dintr'acestea, să-l aduci lui Dum-
nezeu, dându-l preotului, care-l va duce
la altar: 9 Și preotul va luà din darul
de mâncare [f]partea de amintire și o va
aprinde pe altar: *acesta este* [g]sacrificiu cu
foc, miros plăcut lui Dumnezeu. 10 Și
[h]rămășița din darul de mâncare *să fie*
a lui Aaron și a fiilor lui: lucru prea sfânt
între darurile cu foc *făcute* lui Dum-
nezeu *este*.

11 Nici un dar de mâncare, care veți
aduce lui Dumnezeu, nu se va face [i]dos-
pit, că nimic dospit, nici cu miere, nu
veți aprinde sacrificiu cu foc lui Dum-
nezeu.

12 [j]*În* darul de pârgă veți puteà aduce
și pre acestea lui Dumnezeu; dar nu se
vor pune pe altar drept miros plăcut.

13 Și toate darurile tale de mâncare cu
sare să le [k]sărezi; și [l]sarea legământului
Dumnezeului tău să nu lași să lipsească
depe darurile tale; [m]în toate darurile
tale să aduci sare.

14 Și dacă vei aduce lui Dumnezeu
dar de mâncare din întâile fructe ale
tale, [n]să aduci spice de curând coapte,
prăjite la foc, și [o]grăunțe de spice pisate;
ca darul din pârga ta; 15 Și [p]preste
dânsul să torni oleiu, și să torni tămâie;
că dar de pâne *este* acesta. 16 Și preotul

l Fac. 8. 21. Ezec. 20. 28. 41. Filp. 4. 18.
m Vers. 3.
n Vers. 5.
o Cap. 5. 7. Luc. 2. 24.
p Cap. 6. 10.
q Fac. 15. 10.
r Vers. 9. 13.

Capul 2.
a Cap. 6. 14. Num. 15. 4.
b Vers. 9. Isa. 66. 3. Fapt. 10. 4.
c Cap. 7. 9.
d Esod. 29. 37.
e Esod. 29. 2.
f Vers. 2.
g Esod. 29. 18.
h Vers. 3.
i Mat. 16. 12. 1 Cor. 5. 8. Gal. 5. 9.
j Esod. 22. 29.
k Marc. 9. 49. Col. 4. 6.
l Num. 18. 19.
m Ezec. 43. 24,
n Cap. 23. 10, 14.
o 2 Reg. 4. 42.
p Vers. 1.

să aprinză [q]partea de amintire din grăunțele și din oleiu și cu toată tămâia: sacrificiu cu foc lui Dumnezeu *este aceasta.*

Legea sacrificiului de mulțumită.

3 Și de *va fi* darul *cuivà* [a]sacrificiu
de mulțumiri, de-l va aduce din cireadă, fie parte bărbătească sau femeiască să-l aducă lui Dumnezeu [b]fără cusur.
2 Și [c]să pună mâna sa pe capul darului său, și să-l înjunghie *la* ușa cortului întrunirii; și fiii lui Aaron, preoții, să stropească sângele preste altar jur împrejur.
3 Și din acest sacrificiu de mulțumire să aducă el sacrificiu cu foc lui Dumnezeu: [d]grăsimea care acopere măruntaile și toată grăsimea dela măruntaie:
4 Și cei doi rărunchi cu grăsimea *lor* depe dânșii, cea depe coapse, și prapurul depe ficat; cu rărunchii împreună să le scoată.
5 Și fiii lui Aaron să le [e]aprinză pe altar, lângă arderea de tot, deasupra lemnelor, ce *sunt puse* pe foc, miros plăcut lui Dumnezeu, *este aceasta.*
6 Și de *va fi* darul său, care-l aduce el lui Dumnezeu drept sacrificiul său de mulțumită, dar din turmă, *fie* bărbat sau femeie, [f]să-l aducă fără cusur.
7 De *va fi* acest dar al său un miel, să-l aducă înaintea lui Dumnezeu;
8 Și să pună mâna sa preste capul darului său, și să-l junghie dinaintea cortului întrunirii; și fiii lui Aaron să stropească sângele lui asupra altarului jur împrejur.
9 Și *din acest* sacrificiu de bucurie să aducă sacrificiu cu foc lui Dumnezeu: grăsimea lui, și toată coada, scoțându-le la osul spinării, și grăsimea care acopere măruntaile, și toată grăsimea dela măruntaie:
10 Și cei doi rărunchi cu grăsimea lor depe dânșii, cea depe coapse; și prapurul depe ficat; cu rărunchii împreună să le scoată.
11 Și preotul pre acestea să le aprinză pe altar, [g]mâncare de sacrificiu cu foc adus lui Dumnezeu.
12 Și dacă darul lui *va fi* capră, el să o [h]aducă înaintea lui Dumnezeu;
13 Și să pună mâna sa pe capul ei, și să o junghie dinaintea cortului întrunirii; și fiii lui Aaron să stropească sângele ei asupra altarului jur împrejur.
14 Apoi dintr'aceasta să aducă darul său drept sacrificiu cu foc lui Dumnezeu: grăsimea ce acopere măruntaile, și toată grăsimea dela măruntaie:
15 Și cei doi rărunchi și grăsimea depe dânșii, cea depe coapse, și prapurul depe ficat; cu rărunchii împreună să le scoată.
16 Și preotul pre acestea să le aprinză pe altar, mâncare de sacrificiu cu foc, miros plăcut. [i]Toată grăsimea *este* a lui Dumnezeu.
17 [j]Lege vecinică *să fie aceasta* pentru neamurile voastre, ca nici [k]grăsime și nici [l]sânge să nu mâncați.

Legea sacrificiului pentru ispășirea păcatelor.

4 Și Dumnezeu vorbì lui Moisi, zicând: Vorbește fiilor lui Israel, zicând:
2 [a]De va păcătuì carevà prin neștiință în potriva oricăreia din poruncile lui Dumnezeu, *făcând* ceeace nu se cade a face, anume dintr'acestea:
3 [b]Dacă preotul cel uns va fi păcătuit, trăgând pre popor în păcat; el pentru păcatul său, ce-l va fi făcut, să aducă lui Dumnezeu drept sacrificiu pentru păcat un [c]vițel fără cusur;
4 Și să aducă vițelul [d]la ușa cortului întrunirii, înaintea lui Dumnezeu și să pună mâna sa pe capul vițelului, și să junghie vițelul înaintea lui Dumnezeu;
5 Și preotul cel uns [e]să ia din sângele vițelului, și să-l aducă la cortul întrunirii;
6 Și preotul să întingă degetul său în sânge, și de șapte ori să stropească din sânge înaintea lui Dumnezeu spre perdeaua sanctuarului.
7 Și preotul [f]să puie din acel sânge preste coarnele altarului de tămâie aromatică, carele *este* înaintea lui Dumnezeu în cortul întrunirii; și [g]tot sângele *rămas* al vițelului să-l toarne la piciorul altarului de ardere de tot, care *este la* ușa cortului întrunirii.
8 Și toată gră-

q Vers. 2.
Capul 3.
a Cap. 7. 11, 29
b Cap. 1. 3.
c Esod. 29. 10.
d Esod. 29. 13, 22.
e Esod. 29. 13.
f Vers. 1, etc.
g Cap. 21. 6, 8, 17, 21, 22. Ezec. 44. 7.
h Vers. 1. 7, etc.
i Cap. 7. 23, 25. 1 Sam. 2. 15.
j Cap. 6. 18.
k Deut. 32. 14. Neem 8. 10.
l Fac. 9. 4. 1 Sam. 14. 33. Ezec. 44. 7, 15.
Capul 4.
a Cap. 5. 15, 17. 1 Sam. 14. 27. Ps. 19. 12.
b Cap. 8. 12.
c Cap. 9. 2.
d Cap. 1. 3, 4.
e Cap. 16. 14. Num. 19. 4.
f Cap. 8. 15.
g Cap. 5. 9.

simea vițelului *adus ca* sacrificiu pentru
păcat să o înalțe, *adecă* grăsimea ce aco-
pere măruntaile, și toată grăsimea depe
măruntaie; 9 Și cei doi rărunchi cu gră-
simea depe dânșii, cea depe coapse, și
prapurul depe ficat: cu rărunchii împreună
să le scoată. 10 [h]Cum se scoată depe
vițelul sacrificiului de mulțumire; și preo-
tul să aprinză altarul arderei de tot.
11 [i]Și pielea vițelului cu toată carnea
lui împreună cu capul lui, și picioarele
lui, cu măruntaile și cu balega lui;
12 *Adecă* tot vițelul *rămas* să-l scoată
afară din tabără într'un loc curat, [j]unde
se lapădă cenușa; și [k]să-l arză cu lemne
pe foc; unde se varsă cenușa.

13 Și [l]dacă toată comunitatea lui Is-
rael va păcătuì prin neștiință, [m]și fapta
a fost neștiută de comunitate; și ei vor
fi făcut vre-una din cele oprite de Dum-
nezeu, ce nu se cădeà a face: și s'a fă-
cut vinovată: 14 După ce păcatul ce l-a
făcut i-se va face cunoscut, atunci co-
munitatea să aducă un vițel drept sacri-
ficiu pentru păcat, aducându-l înaintea
cortului întrunirii: 15 Și bătrânii co-
munității [n]să pună mânile lor pe capul
vițelului înaintea lui Dumnezeu, și să se
junghie vițelul înaintea lui Dumnezeu.
16 [o]Și preotul cel uns să aducă din sân-
gele vițelului la cortul întrunirii; 17 Și
preotul să întingă degetul său în sânge,
și de șapte ori să stropească *cu acesta*
înaintea lui Dumnezeu spre perdea:
18 Și dintr'acel sânge să pună pe coar-
nele altarului, care *stă* înaintea lui Dum-
nezeu în cortul întrunirii. Și tot sân-
gele *cel rămas* să-l toarne la piciorul
altarului arderii de tot, ce *stă* la ușa cor-
tului întrunirii. 19 Și toată grăsimea
lui să o ia dintr'însul, și să *o* apriză pe
altar. 20 Și să facă [p]cu vițelul, după
cum a făcut cu vițelul sacrificiului pentru
păcat, așa să facă cu el; [q]și preotul să
facă ispășire pentru dânșii; și se va iertà
lor. 21 Și vițelul *rămas* să-l scoată
afară din tabără, și să-l ardă, după cum
a ars și pe vițelul cel de mai înainte.
Acesta *este* sacrificiu pentru păcatul co-
munității.

22 Când va păcătuì unul dintre mai
mari, și va [r]face vre-una din cele oprite
de Domnul Dumnezeul său, ce nu se
cade a face, din nebăgare de seamă, se
face vinovat: 23 [s]După ce păcatul prin
care el a păcătuit i-se va face cunoscut;
atunci el să aducă darul său un țap fără
cusur: 24 Și [t]să-și pună mâna sa pe
capul țapului, și să-l junghie în locul
unde se junghie arderile de tot, înaintea
lui Dumnezeu. Sacrificiu pentru păcat
este aceasta. 25 [u]Și preotul să ia cu de-
getul din sângele sacrificiului pentru pă-
cat, și să-*l* pună pe coarnele altarului
arderii de tot, iar *celalalt* sânge să-l
toarne la picioarele altarului de ardere
de tot. 26 Și toată [v]grăsimea lui să o
aprinză pe acest altar, ca și grăsimea
sacrificiului de mulțumire: [x]și preotul să
facă ispășirea pentru dânsul: și i-se va
iertà lui.

27 Și [y]dacă careva din poporul de
rând va păcătuì prin neștiință, făcând
vre-una din cele oprite de Dumnezeu,
adecă din cele ce nu se cade a face, se
va face vinovat: 28 După ce [z]păcatul
ce l-a făcut i-se va face cunoscut, să
aducă dar o iadă fără cusur pentru pă-
catul ce l-a făcut. 29 [a]Și să-și pună
mâna sa pe capul sacrificiului pentru pă-
cat, și să junghie sacrificiul pentru pă-
cat în locul unde se junghie arderea de
tot. 30 Și preotul să ia din sângele ace-
luia cu degetul, și să pună pe coarnele
altarului arderii de tot: iar *celalalt* sânge
al ei tot să-l verse la picioarele altarului.
31 Și [b]preotul să ia toată grăsimea lui,
[c]după cum s'a luat grăsimea sacrificiului
de mulțumită; și să o aprinză pe altar,
[d]miros plăcut lui Dumnezeu; [e]Și preo-
tul să facă ispășirea pentru dânsul, și
i-se va iertà lui.

---

h Cap. 3. 3. 4, 5.
i Esod. 29. 14. Num. 19. 5.
j Cap. 6. 11.
k Ebr. 13. 11.
l Num. 15. 24.
m Cap. 5. 2, 3, 4, 17.
n Cap. 1. 4.
o Ebr. 9. 12. 13 14.
p Vers. 3.
q Num. 15. 25. Dan. 9. 24. Rom. 5, 11.
r Vers. 2. 13.
s Vers. 14.
t Vers. 4. etc.
u Vers. 30.
v Cap. 3. 5.
x Vers. 20.
y Vers. 2.
z Vers. 23.
a Vers. 4. 24.
b Cap. 3. 14.
c Cap. 3. 3.
d Esod. 29. 18.
e Vers. 26.

32 Iar de va aduce miel drept sacri-
ficiu pentru păcat, [f] să-l aducă parte fe-
meiască fără cusur; 33 Și să-și pună
mâna sa pe capul sacrificiului pentru pă-
cat, și să o junghie sacrificiu pentru pă-
cat în locul unde se junghie arderile de
tot: 34 Și preotul să ia cu degetul său
din sângele acelui sacrificiu pentru pă-
cat, și să ungă coarnele altarului de ar-
dere de tot; și *rămășița* sângelui să o
verse la picioarele altarului. 35 Și toată
grăsimea lui să o ia, după cum a luat
grăsimea dela oaie pentru sacrificiul de
mulțumire, și aceasta preotul să o facă
să fumege pe altar [g] lângă sacrificiul cu
foc al lui Dumnezeu. [h] Așà să facă preo-
tul ispășire pentru păcatul său care l-a
făcut: și i-se va iertà lui.

Urmare despre jertfele pentru ispășirea păcatelor.

5 Și de va păcătuì carevà, martor fi-
ind, [a] după ce și-a auzit cuvintele ju-
rământului, pentru cele ce a văzut, sau
cari *altfel* a știut, și nu le-a descoperit,
va [b] purtà vina sa. 2 Sau [c] de se va atinge
carevà de un lucru necurat, *fie* mortă-
ciunea unei fere necurate, sau mortă-
ciunea unei vite necurate, sau mortă-
ciunea unei târîtoare necurate, și aceasta
nu s'a știut de el: acela *va fi* necurat și
[d] vinovat: 3 Sau de se va atinge carevà
[e] de necurățenia unui om, fie orice necu-
rățenie, prin care se pângărește omul,
și aceasta n'a știut, și *în urmă* i-s'a fă-
cut cunoscut, vinovat va fi. 4 Sau de
va jurà carevà, rostind în aprindere cu
ușurință, ca să [f] facă rău sau să [g] facă
bine, după cum omul rostește, jurând:
și el aceasta nu a știut, iar după aceea
i-s'a făcut cunoscut, vinovat va fi într'una
dintr'acestea. 5 Și când s'ar întâmplà,
cuivà într'una dintr'acestea să se
facă vinovat, să [h] mărturisească păcatul,
în care a păcătuit: 6 Și din turmele
lui să aducă lui Dumnezeu sacrificiul
său de vină pentru păcatul său, ce l-a
făcut, o oaie sau o capră, drept sacrificiu
pentru păcat: și preotul va face ispășirea
pentru dânsul, pentru păcatul lui.
7 Și [i] de nu-i va da mâna, ca să poată
aduce oaie sau capră, să aducă lui Dum-
nezeu pentru păcatul său ce l-a făcut
două [j] turturele, sau doi pui de porumb,
unul sacrificiu pentru păcat și celalalt
pentru ardere de tot. 8 Și pre acestea
să le aducă la preot, care să aducă sa-
crificiul pentru păcat mai întâiu, și să
[k] sugrume cu unghia capul lui dela gru-
maz, fără a-*l* despărțì: 9 Și din sân-
gele sacrificiului pentru păcat să stro-
pească peretele altarului, iar [l] celalalt
sânge să se stoarcă la picioarele altarului.
Sacrificiu pentru păcat *este* acesta. 10 Iar
pre celalalt să-l pregătească ardere de
tot, după [m] datină. [n] Și preotul să facă
ispășire pentru dânsul de păcatul său
ce l-a făcut: și i-se va iertà lui.
11 Dară dacă nici atâta nu-i va da
mâna, ca să aducă două turturele sau
doi pui de porumb, atunci el, fiindcă a
păcătuit, să aducă drept dar a zecea
parte din Efă de floarea făinei ca sacri-
ficiu pentru păcat: [o] oleiu să nu toarne,
nici tămâie să nu pună preste dânsa:
căci sacrificiu pentru păcat *este* aceasta.
12 Și să o aducă la preot: și preotul,
luând dintr'însul pumnul plin [p] drept
amintire, să aprinză pe altar, [q] lângă sa-
crificiile cu foc ale lui Dumnezeu. A-
cesta *este* sacrificiu pentru păcat. 13 [r] Și
preotul să facă ispășirea pentru dânsul
de păcatul ce el l-a făcut în vre-unul
din aceste *lucruri;* și i-se va iertà lui:
Iar [s] *rămășița* va fi a preotului, ca și da-
rul de pâne.

Legi în privința jertfelor pentru vină.

14 Dumnezeu mai vorbì lui Moisi,
zicând: 15 [t] Când cinevà va face vre-o
nelegiuire, păcătuind prin neștiință în
cele consacrate lui Dumnezeu, [u] acela să
aducă lui Dumnezeu sacrificiu pentru
vina sa un berbece fără cusur, dintre oi,

---

f Vers. 28. *g* Cap. 3. 5. *h* Vers 25. 31.
—

Capul 5. *a* 1 Reg. 8. 31. Mat. 26. 63. *b* Vers. 17. *c* Cap. 11. 24. 28. 31, 39. Num. 19. 11. 13, 16. *d* Vers. 17. *e* Cap. 12. *f* 1 Sam. 25. 22. Fapt. 23. 12. *g* Marc. 6. 23. *h* Cap. 16. 21. *i* Cap. 12. 8. *j* Cap. 1. 14. *k* Cap. 1. 15. *l* Cap. 4. 7, 18. 30, 34. *m* Cap. 1. 14. *n* Cap. 4. 26. *o* Num. 5. 15. *p* Cap. 2. 2. *q* Cap. 4, 35. *r* Cap. 4. 26. *s* Cap. 2. 3. *t* Cap. 22. 14 *u* Ezra. 10. 19.

după prețuirea ta, în sicli de argint,
după [v] siclul sanctuarului, potrivit cu vina.
16 Și ceeace va fi păcătuit el în cele
consacrate, să plătească; și pe deasupra
[x] să mai adaogă a cincea parte, care să
o dea preotului: [y] și preotul prin acel berbece
pentru vină va face ispășire pentru
dânsul, și i-se va iertà lui.

17 Și dacă [z] cinevà va păcătuì, făcând
vre-una din cele oprite de Dumnezeu,
ce nu se cade a face; dară nu a știut, și
s'a făcut vinovat: va purtà vina sa; 18 Și
să aducă preotului un berbece fără cusur
din turmă, după prețuirea ta, drept
sacrificiu pentru vină; și preotul să facă
o ispășire pentru greșala făcută de dânsul
prin neștiință, și la care n'a luat
seamă, și i-se va iertà lui. 19 Sacrificiu
pentru vină *este* aceasta, *că* vinovat s'a
făcut în contra lui Dumnezeu.

20 Și Dumnezeu vorbì lui Moisi, zicând:
21 Când carevà va păcătuì, și
va [a] face vre-o nelegiuire în contra lui
Dumnezeu, [b] tăgăduind aproapelui lucrul
ce i-l-a [c] pus în păstrare, sau în mânile
lui l-a încredințat: sau lucrul ce
s'a răpit, sau a [d] înșelat cu *cevà* pe aproapele
său: 22 Sau [e] aflând lucru perdut,
pre acela îl va tăgăduì, sau va [f] pune
jurământ strâmb, asupra a orice lucru
ce se întâmplă omului să facă, și *așà* a
păcătuit: 23 Va fi, dacă el a păcătuit,
și s'a făcut vinovat; atunci el să întoarcă
acel lucru ce l-a răpit, și înșelăciunea
cu care a înșelat, său pusul în păstrare,
ce i-s'a încredințat, sau lucrul perdut
care l-a găsit: 24 Sau orice alt lucru
pentru care el a jurat strâmb, să [g] plătească
întreg prețul, și se adaoge a cincea
parte mai mult, *și* să-l dea celuia,
al cui *a fost* lucrul, în ziua sacrificiului
său pentru vină. 25 Și să aducă lui
Dumnezeu sacrificiu pentru vina sa,
un [h] berbece fără cusur din turmă, după
prețuirea ta, *aducându-l* preotului drept
sacrificiu pentru vină. 26 [i] Și preotul
să facă ispășirea pentru el înaintea lui
Dumnezeu, și i-se vor iertà lui toate
acelea ce a făcut, prin care se face vinovat.

Despre arderile de tot.

6 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Poruncește lui Aaron și fiilor lui,
zicând: Aceasta *este* legea arderii de
tot: Arderea de tot *să fie* pe vatra depe
altar toată noaptea până dimineața, și
focul altarului să ardă asupra lui. 3 [a] Și
preotul fiind îmbrăcat cu vestmântul lui
de in și cu pulpanele lui de in, să-și
acopere goliciunea sa, și să-și râdice cenușa
pre care o a făcut focul arderii de
tot, mistuit pe altar, și să o verse [b] lângă
altar. 4 [c] Și să se desbrace de vestmintele
lui, și să se îmbrace cu alte vestminte,
și să scoată cenușa afară din tabără
la un loc curat. 5 Iar focul depe
altar să ardă asupra lui, și să nu se stingă;
și preotul în toate diminețile să ardă
lemne pe dânsul, și asupra acestora să
așeze arderea de tot, și să aprinză grăsimea
sacrificiilor de bucurie. 6 Pururea
să ardă focul pe altar; de loc să nu
se stângă.

Despre jertfa de mâncare.

7 Și aceasta *este* legea darului de
mâncare: Fiii lui Aaron să-l aducă înaintea
lui Dumnezeu, înaintea altarului;
8 Și să ia din acest dar de mâncare un
pumn din floarea făinei, și din oleiul ei,
precum și toată tămâia ce *este* deasupra
darului de mâncare; și să *le* aprinză pe
altar, amintire a sa, spre miros plăcut
lui Dumnezeu. 9 Iar [d] rămășița dintr'însa
să o mănânce Aaron și fiii săi;
cu pâne nedospită să se mănânce în loc
sfânt: în curtea cortului întrunirii să o
mănânce. 10 Să nu se coacă dospit;
ca partea lor am dat-o din sacrificiile
mele cu foc; [e] prea sfântă *este*, ca și sacrificiul
cel pentru păcat și cel pentru vină.
11 Numai partea bărbătească dintre fiii
lui Aaron să mănânce dintr'însa: [f] lege

v Esod. 30. 13. x Cap. 6. 5. y Cap. 4. 26. z Cap. 4. 2. | a Num. 5. 6. b Cap. 19. 11. Fapt. 5. 4. Col. 3. 9. | c Esod. 22. 7. 10. d Prov. 24. 28. | e Deut. 22. 1, 2, 3. f Esod. 22. 11. Ier. 7. 9. | g Cap. 5. 16. Luc. 19. 8. | h Cap. 5. 15. i Cap. 4. 26. —

Capul 6. a Esod. 28. 39. b Cap. 1. 16. c Ezec. 44. 19. | d Ezec. 44. 29. e Esod. 29. 37. f Cap. 3. 17.

vecinică *este aceasta* întru generațiunile
voastre, pentru sacrificiile cu foc ale lui
Dumnezeu. [g]Tot cel ce se atinge de
dânsele sfânt să fie.
12 Și Dumnezeu vorbì lui Moisi, zicând:
13 [h]Acesta *este* darul lui Aaron, și al
fiilor săi, spre care să-l aducă lui Dum-
nezeu, în ziua când carevà *dintre ei* se
va unge: a zecea parte din [i]efă floarea
făinei drept dar vecinic de pâne; jumă-
tate dintr'însa dimineața, și jumătate
despre seară. 14 În tigaie să o pre-
gătească cu oleiu, și bine prăjită să o
aducă, *și* în bucăți mărunte să-mi aducă
darul de pâne întru miros plăcut lui
Dumnezeu.
15 Și preotul, *carele* dintre fiii lui
Aaron se va unge în locul lui, acela
pregătească acel *dar;* lege vecinică *este*
aceasta; [j]tot să-l ardă lui Dumnezeu:
16 Căci tot darul de pâne a preotului să
se ardă tot: să nu se mănânce.

Despre jertfa pentru păcate.

17 Și Dumnezeu vorbì lui Moisi, zi-
când: 18 Vorbește lui Aaron și fiilor
săi, zicând: Aceasta *este* legea sacrificiu-
lui pentru păcat: Se va junghià sacri-
ficiul pentru păcat înaintea lui Dumne-
zeu, într'acel loc, unde se junghie arderea
de tot; [k]prea sfânt *este.* 19 [l]Acel preot
care aduce sacrificiul pentru păcat, acela
să-l mănânce: să se mănânce [m]în loc
sfânt, în curtea cortului întrunirii;
20 [n]Tot cel ce se va atinge de carnea
lui, să fie sfânt: și ceeace din sângele
acestuia se va stropì pe vre-un vestmânt,
partea cea stropită să o speli în loc sfânt.
21 Și vasul de lut în care se va fi fiert,
să se spargă: dară de va fi fost fiert în
vas de aramă, să se frece, și să se spele
cu apă. 22 Toată partea bărbătească
dintre preoți să mănânce aceasta: prea
sfânt *este.* 23 Și tot sacrificiul pentru
păcat, din al cărui sânge se va fi adus
în cortul întrunirii, spre a face ispășirea
în sanctuar, acela să nu se mănânce; cu
foc să se ardă.

Alte legi de jertfe.

7 Și [a]aceasta *este* legea sacrificiului
pentru vină. [b]prea sfânt *este:* 2 [c]În
locul unde se junghie arderea de tot, să
se junghie și sacrificiu pentru vină; și
sângele ei să se stropească pe altar jur
împrejur. 3 [d]Și toată grăsimea ei din-
tr'însa să se aducă, *cu* coadă și *cu* gră-
simea care acopere măruntaile: 4 Și
cei doi rărunchi cu grăsimea lor depe
dânșii, cea depe coapse, și prapurul de-
peficat: cu cei doi rărunchi împreună să
le scoată. 5 Și preotul să le aprinză
pe altar *ca* sacrificiu cu foc lui Dumne-
zeu: sacrificiu pentru vină *este.* 6 [e]Toa-
tă partea bărbătească dintre preoți să-*l*
mănânce: în loc sfânt să se mănânce:
[f]prea sfânt *este.*
7 Sacrificiul pentru vină *să fie* tot
asemenea ca și [g]sacrificiul pentru păcat:
aceeași lege *să fie* pentru unul și pen-
tru altul. Acel preot, care va fi făcut
ispășire cu dânsul, a lui este. 8 Și
preotul, care a adus ardere de tot pentru
carevà, acel preot va aveà pentru sine
pielea arderii de tot, care l-a adus.
9 Și [h]tot darul de pâne, care se coace
în cuptor, și tot ce se gătește pe grătar
sau în tigae să fie a preotului care l-a
adus.
10 Dară tot darul de pâne, frământat
cu oleiu, sau *care este* uscat, să fie a
tutulor fiilor lui Aaron a unuia ca și a
altuia.
11 Și [i]aceasta *este* legea sacrificiului
de mulțumită, pre care le veți aduce lui
Dumnezeu. 12 Dacă acest *dar* îl veți
aduce pentru mulțumire, atunci împre-
ună cu acel sacrificiu de mulțumire să
se aducă turte nedospite, frământate cu
oleiu, și plăcinte nedospite, [j]unse cu
oleiu, și floarea făinei fiartă ca turte,
frământată cu oleiu. 13 Pe lângă aceste
turte va aduce *ca* dar și [k]pâne crescută,
împreună cu sacrificiul de mulțumire
pentru bucuriile sale. 14 Și el din toate
acele daruri să aducă lui Dumnezeu câte

g Esod. 29. 37. *h* Esod. 29. 2. *i* Esod. 16. 36. *j* Esod. 29. 25 *k* Vers. 17. *l* Cap. 10, 17. 18 *m* Vers. 16. *n* Esod. 29. 37, —

Capul 7. *a* Cap. 5. *b* Cap. 10, 17. 18 *c* Cap. 1. 3, 5, 11. *d* Esod. 29. 13. *e* Cap 6. 16, 17, Num. 18. 9, 10. *f* Cap. 2. 3. *g* Cap. 6. 25, 26. *h* Cap. 2. 3. 10. Ezec. 44. 29. *i* Cap. 3. 1. *j* Cap. 2. 4. *k* Amos. 4. 5.

o bucată. drept dar ridicat; [l] *și* aceasta să fie a acelui preot, care stropește sângele sacrificiilor de mulțumire. 15 [m] Și carnea sacrificiului de mulțumire și de laudă să se mănânce tot într'aceeași zi, în care se va aduce; și să nu lase nimic dintr'însa până dimineața. 16 Și [n] dacă sacrificiul care se aduce *va fi* făgăduința, sau un dar de bună voie, *atunci* acel sacrificiu al lui să se mănânce într'aceeași zi, în care se va aduce: și de va rămâneà cevà dintr'însul, să se mănânce a doua zi. 17 Și de va rămâneà cevà carne din acel sacrificiu și până a treia zi, să se ardă cu foc. 18 Și dacă cinevà va mâncà a treia zi din carnea acelui sacrificiu de mulțumire, nu va fi bine primit: și celui ce l-a adus, nu i-se va [o] socotì în bine; [p] urâciune va fi: și acela care va mâncà dintr'însul va purtà vina sa. 19 Și carnea aceea, care se va atinge de *cevà* necurat, să nu se mănânce; cu foc să se ardă. Dar din *cealaltă* carne, tot cel curat să mănânce dintr'însa.

20 Și acela care [q] fiind necurat, va mâncà din carnea sacrificiilor de mulțumită a lui Dumnezeu, [r] stârpì-se-va sufletul acela din poporul său.

21 Și acela, care se va atinge de *un lucru* necurat, *fie* [s] necurăție de om, *fie* [t] vită necurată, fie [u] târîtor necurat, și va mâncà din carnea sacrificiului de mulțumire, care *este* a lui Dumnezeu, [v] stârpì-se-va sufletul acela din poporul său.

22 Și Dumnezeu vorbì lui Moisi, zicând: 23 Vorbește fiilor lui Israel, zicând: [x] Toată grăsimea de bou sau de oaie, sau de capră, să nu o mâncați. 24 Și grăsimea mortăciunii și grăsimea de *animal* sfâșiat să *vă* servească la orice alt lucru, dară să nu o mâncați. 25 Că tot cel ce va mâncà grăsimea unei vite, care se aduce sacrificiu cu foc lui Dumnezeu, acela ce a mâncat stârpì-se-va din poporul său. 26 [y] Și sângele să nu mâncați în toate locuințele voastre, nici de paseri, nici de vite. 27 Tot acela, care va mâncà din orice sânge, stârpì-se-va sufletul său din poporul său.

28 Și Dumnezeu vorbì lui Moisi, zicând: 29 Vorbește fiilor lui Israel, zicând: [z] Cel ce va aduce lui Dumnezeu sacrificiul său de mulțumită, acela să aducă el însuși darul său lui Dumnezeu din sacrificiul său de mulțumită: 30 Cu [a] însăși mânile sale să aducă sacrificiile cu foc lui Dumnezeu: să aducă grăsimea cu pieptul împreună, pentru ca să legene [b] pieptul *ca* dar legănat înaintea lui Dumnezeu. 31 Și [c] preotul să ardă grăsimea pe altar, [d] iar pieptul să fie al lui Aaron și al fiilor săi. 32 [e] Și spata cea dreaptă din sacrificiile voastre, de mulțumită încă să o dați preotului, ca dar ridicat.

33 Și acea spată dreaptă să fie partea aceluia dintre fiii lui Aaron, care va fi adus sângele și grăsimea sacrificiului de bucurie. 34 Că eu luai dela fiii lui Israel [f] pieptul de legănare și spata de ridicare din sacrificiile lor de mulțumire, și datu-le-am lui Aaron, preotul, și fiilor lui Israel prin lege vecinică, dela fiii lui Israel. 35 Aceasta *este partea* ungerii lui Aaron și a ungerii fiilor lui, din sacrificiile cu foc ale lui Dumnezeu *hotărîte lor* din ziua, *în care Moisi* îi înfățișă lui Dumnezeu, spre a fi lui preoți; 36 Pre care Dumnezeu poruncì a se da lor de către fiii lui Israel, [g] din ziua în care unsu-i-au el, prin lege vecinică în generațiunile lor.

37 Aceasta *este* legea pentru sacrificiul de ardere de tot, cel de pâne, cel pentru păcat, cel pentru vină, cel pentru consacrare, și cel pentru sacrificiile de mulțumire. 38 Pre care Dumnezeu o dădù lui Moisi pe muntele Sinai, în care zi el poruncì fiilor lui Israel, ca ei să aducă darurile lor lui Dumnezeu, în pustiul Sinai.

---

l Num. 18. 8. 11. 19.
m Cap. 22. 30.
n Cap. 19 6.7.8.
o Num. 18. 27.
p Cap. 11. 10. 11. 41.
q Cap. 15. 3.
r Fac. 17. 14.
s Cap. 12.
t Cap. 11. 24. 28.
u Ezec. 4. 14.
v Vers. 20.
x Cap. 3. 17.
y Fac. 9. 4.
z Cap. 3. 1.
a Cap. 3. 3. 4. 9. 14.
b Esod. 29. 24. 27.
c Cap. 3. 5, 11. 16.
d Vers. 34.
e Vers. 34.
Num. 6. 20.
f Esod. 29. 28. Num. 18. 18.
g Esod. 40. 13, 15.

Aaron și fiii lui consacrați de preoți; darurile lor mistuite prin foc din cer.

8 Și Dumnezeu vorbì lui Moisi, zicând:
2 [a] Ia pre Aaron și pre fiii lui cu dân-
sul, și [b] vestmintele, și [c] oleiul de ungere,
și vițelul sacrificiului pentru păcat, și doi
berbeci, și panerul cu azimă: 3 Și a-
dună toată obștea la ușa cortului întru-
nirii. 4 Și Moisi făcù *așà*, după cum
îi poruncì Dumnezeu; și să adună toată
comunitatea la ușa cortului întrunirii.
5 Și Moisi zise către obște: [d] Acesta
este ceeace a poruncit Dumnezeu să se
facă. 6 Și Moisi aduse pre Aaron și pre
fiii săi, [e] și-i spălă cu apă: 7 [f] Și pe dân-
sul puse [g] tunica, și-l încinse cu brâul,
și-l îmbrăcă cu mantia, și puse pe dân-
sul efodul, și-l încinse cu cingătoarea
efodului, și-i legă *efodul* cu aceasta:
8 Și-i [h] puse pieptarul, și în pieptar puse
Urim și Tumim: 9 Și-i [i] puse în cap
mitra, și pe mitră în partea de dinainte
îi puse placă de aur, diademă sacră;
după cum [j] poruncise Dumnezeu lui
Moisi.
10 [k] Și Moisi luă oleiul ungerii, și unse
locașul și toate câte *erau* într'însul, și le
sfinți. 11 Și cu dânsul stropì altarul
de șapte ori, și unse altarul și toate unel-
tele lui, și spălătorul cu piciorul lui, ca
să le sfințească pre ele. 12 Și din [l] oleiul
ungerii turnă pe capul lui Aaron, și-l
unse, ca să-l sfințească pre el. 13 [m] Și
Moisi apuse și pre fiii lui Aaron, și-i îm-
brăcă cu tunicile *lor*, și-i încinse cu brâele,
și le legă șepcile: după cum poruncise
Dumnezeu.
14 [n] Și apropiè vițelul de sacrificiul
pentru păcat: și Aaron și fiii săi [o] puseră
mânile lor pe capul vițelului de sacri-
ficiu pentru păcat: 15 Și Moisi, jun-
ghiindu-*l*, [p] luă sânge, și cu degetul său
unse coarnele altarului jur împrejur, și
curățì altarul: Iar *rămășița* sângelui o
turnă la picioarele altarului; și *așà* îl
consfinți, și făcù ispășire pentru dânsul.
16 [q] Și *Moisi* luă toată grăsimea depe
măruntaie, și prapurul *cel depe* ficat, și
amândoi rărunchii cu grăsimea lor; Și
Moisi *le* aprinse pe altar. 17 Iar pre
vițelul *rămas, adecă* pielea lui, carnea
lui și balega lui, le arse cu foc afară din
tabără; după cum [r] poruncise Dumnezeu.
18 [s] Și apoi *îi* aduse și berbecele pen-
tru arderea de tot: și Aaron și fiii săi
își puseră mânile lor pe capul acelui ber-
bece: 19 Și Moisi *îl* junghiă, și cu sânge
stropì altarul jur împrejur. 20 Și tăiă
berbecele în bucăți: și capul, bucățile și
grăsimea le aprinse Moisi: 21 Iar mă-
runtaiele și picioarele *lui* le spălă cu apă,
și Moisi aprinse acel berbece întreg pe
altar: ardere de tot, miros plăcut *fu*
acesta, sacrificiu cu foc lui Dumnezeu:
[t] după cum poruncise Dumnezeu lui
Moisi.
22 Apoi [u] aduse și pre al doilea ber-
bece, pre berbecele de consfințire, și-și
puseră Aaron și fiii lui mânile lor pe ca-
pul berbecelui: 23 Și Moisi, junghi-
ându-*l*, luă din sângele lui, și puse pe
moalele urechii cele drepte a lui Aaron,
și pe degetul cel gros al mânei lui celei
drepte, și pe degetul cel mare al picio-
rului lui cel drept. 24 Și aduse Moisi
și pre fiii lui Aaron, și luă din sânge, și
puse pe moalele urechii celei drepte a
lor, și pe degetele cele groase ale mâ-
nilor lor drepte, și pe degetele cele mari
ale picioarelor lor celor din dreapta: și
cu sângele *rămas* stropì Moisi altarul
jur împrejur. 25 [v] Și luă grăsimea și
coada și toată grăsimea cea depe mă-
runtaie, și prapurul *depe* ficat, și pre
cei doi rărunchi cu grăsimea lor împreună,
și spata cea dreaptă; 26 Și din panerul
cu azime, care *erau* înaintea lui Dum-
nezeu, luă el o turtă nedospită, și o turtă
de pâne făcută cu oleiu, și o turtă, și *le*
puse pe grăsime și pe spata cea dreaptă:
27 [x] Și pre toate acestea le puse el [y] pe
mânile lui Aaron și pe mânile fiilor lui.

Capul 8.
a Esod. 29. 1, 2, 3.
b Esod. 28. 2. 4
c Esod. 30. 24, 25
d Esod. 29. 4.
e Esod. 29. 4.
f Esod. 29. 5.
g Esod. 28. 4.
h Esod. 28. 30.
i Esod. 29. 6. Esod. 28. 37. etc.
k Esod. 30. 26—29.
l Esod. 29. 7. Ps. 123. 2.
m Esod. 29. 8. 9.
n Esod. 29. 10.
o Cap. 4. 4.
p Esod. 29, 12. 36. Ezec. 43. 20. 26. Ebr. 9. 22.
q Esod. 29. 13.
r Esod. 29. 14.
s Esod. 29. 15.
t Esod. 29. 18.
u Esod. 29. 19. 31.
v Esod. 29. 22.
x Esod. 29. 23.
y Esod. 29. 24

legându-le *drept* dar legănat înaintea lui Dumnezeu. 28 Și Moisi le luă din mânile lor, și *le* aprinse pe altarul jertfei de tot, drept dar de consacrare, întru miros plăcut, sacrificiu cu foc lui Dumnezeu. 29 Și Moisi luă peptul, și-l legănă *drept* dar legănat înaintea lui Dumnezeu: *că* acesta fu partea lui Moisi din acel berbece de consacrare; după cum poruncise Dumnezeu.

30 Și Moisi luă din oleiul ungerii și din sângele ce *erà* pe altar, și stropì pre Aaron și vestmintele lui, și pre fiii lui, și vestmintele fiilor lui cu el, și *așà* consfinți el pre Aaron și vestmintele lui, și pre fiii lui și vestmintele fiilor lui cu dânsul.

31 Și Moisi zise către Aaron și către fiii lui: Ferbeți carnea *la* ușa cortului întrunirii, și acolo o mâncați împreună cu pânea de consacrare cea din paner, după cum am poruncit eu, zicând: Aaron și fiii lui să le mănânce pre acestea. 32 Iar ce va rămâneà din acea carne și din acea pâne, cu foc să ardeți: 33 Și din ușa cortului întrunirii [z] șapte zile să nu ieșiți, până ce nu se vor împlinì zilele consfințirii voastre: că voi *în* șapte zile aveți să fiți consfințiți. 34 [a] Precum se făcù astăzi, *tot așà* poruncì Dumnezeu să se facă *și de acum înainte,* spre a face ispășire pentru voi. 35 Și *la* ușa cortului întrunirii veți rămâneà șapte zile, ziua și noaptea, ca să păziți ceeace a poruncit Dumnezeu să păziți, pentru ca să nu muriți; că așa-mi este poruncit. 36 Și făcù Aaron și fiii lui toate câte poruncì Dumnezeu prin Moisi.

Cea dintâiu jertfă a lui Aaron este mistuită prin foc.

9 Și [a] a opta zi Moisi chemă pre Aaron și pre fiii săi, și pre bătrânii lui Israel; 2 Și zise lui Aaron: [b] Ia un vițel spre sacrificiu pentru păcat, [c] și un berbece pentru ardere de tot, *amândoi* fără defect, și-*i* adă lui Dumnezeu. 3 Și vorbește fiilor lui Israel, zicând: [d] Luați un țap spre sacrificiu pentru păcat, și un vițel, și un miel, *amândoi* de câte un an *și* fără cusur, pentru ardere de tot; 4 Și un taur, și un berbece pentru sacrificiul de mulțumire, spre a-*i* sacrificà înaintea lui Dumnezeu, și [e] dar de pâne frământată cu oleiu; [f] că astăzi se va arătà vouă Dumnezeu.

5 Și ei aduseră acele ce poruncì Moisi înaintea cortului întrunirii; și toată obștea se apropiè, și stătù înaintea lui Dumnezeu. 6 Și Moisi zise: Aceasta este ceeace v'a poruncit Dumnezeu, faceți-o: și [g] mărirea lui Dumnezeu se va arătà vouă.

7 Și Moisi zise lui Aaron: Apropie-te de altar, și [h] fă sacrificiul tău pentru păcat, și arderea de tot, și fă ispășire pentru tine și pentru popor; și [i] adă și darul pentru popor, și fă ispășire pentru dânsul, după cum poruncì Dumnezeu.

8 Și Aaron se apropiè de altar, și junghiè vițelul sacrificiului pentru păcat care *erà* pentru dânsul; 9 [j] Și fiii lui Aaron aduseră sângele la dânsul: și el, întingându-și degetul în sânge, [k] puse pe coarnele altarului: iar *celalalt* sânge îl turnă la picioarele altarului. 10 [l] Iar grăsimea, și rărunchii, și prapurul depe ficatul sacrificiului pentru păcat, le aprinse pe altar, [m] după cum poruncise Dumnezeu lui Moisi; 11 [n] Și carnea cu pielea cu foc o arse afară din tabără. 12 Și junghiè el și ardere de tot: și fiii lui Aaron întinseră sângele la dânsul, [o] și el îl stropì preste altar jur împrejur. 13 [p] Și-i întinseră lui și arderea de tot, *tăiată* în bucăți, și capul *lui*, și *le* aprinse pe altar. 14 [q] Și spălând el măruntaele și *amândouă* picioarele *le* aprinse lângă arderea de tot pe altar.

15 [r] Și aduse el sacrificiul cel pentru popor, și luând țapul sacrificiului pentru păcat, care *erà* pentru popor, îl junghiè, aducându-l drept sacrificiu pentru păcat, ca și pre cel dintâiu. 16 Apoi aduse

---

z Ezec. 43. 25. 26.
a Ebr. 7. 16.
—

Capul 9.
a Ezec. 43. 27.
b Esod. 29, 1.
c Cap. 8. 18.
d Cap. 4. 23. Ezra 6. 17.
e Cap. 2. 4.
f Esod. 29. 43.
g Esod. 24. 16.
h 1 Sam. 3. 14. Ebr. 5. 3.
i Cap. 4, 16, 20. Ebr. 5. 1.
j Cap. 8. 15.
k Fac. 4. 7.
l Cap. 8. 16.
m Cap. 4. 8.
n Cap. 4. 11.
o Cap. 1. 5.
p Cap. 8. 20.
q Cap. 8. 21.
r Isa. 53. 10. Ebr. 2. 17.

ardere de tot. și făcù cu dânsa [s]după da-
tină. 17 Și aduse și [t]darul de pâne:
și luând o mână plină dintr'însa. o aprinse
pe altar. [u]pe lângă arderea de tot cea de
dimineață. 18 Și junghiè el taurul și
berbecele *ca* [v]sacrificiu de bucurie pen-
tru popor: și fiii lui Aaron ii intinseră
sângele. și el stropì pe altar jur imprejur:
19 Și grăsimea de taur și *cea* de berbece
și coada. precum și *grăsimea* ce acopere
măruntaele și rărunchii. și prapurul *depe*
ficat: 20 *Toate* aceste grăsimi le puse
deasupra piepturilor. și [x]aprinse grăsimea
pe altar. 21 Și piepturile și spata dreaptă
le legănă Aaron [y]*ca* dar legănat înaintea
lui Dumnezeu, după cum poruncì Moisi.
22 Și Aaron râdicându-și mânile spre
popor, [z]binecuvântat-a pre dânsul. și se
pogorì. după ce sfârșì sacrificiul pentru
păcat și arderea de tot și sacrificiile de
mulțumire. 23 Și Moisi și Aaron intrară
în cortul întrunirii. și ieșind ei *de acolo*
binecuvântară pre popor: și mărirea lui
Dumnezeu se arătă la tot poporul. 24 Și
[a]foc ieșì de dinaintea lui Dumnezeu. și
mistuì depe altar arderea de tot și gră-
simea. Aceasta văzându-o poporul, stri-
gară și căzură pe fețele lor.

Păcatul și pedepsirea lui Nadab și a lui Abibu; legi pentru preoți.

10 Și fiii lui Aaron. [a]Nadab și Abih.
[b]luând fiecare cățiuia sa. puseră
într'însele foc. și puseră tămâie dea-
supra: și ei aduseră înaintea Domnului
foc [c]străin. ceeace el nu l-a poruncit.
2 Și [d]foc ieșì de dinaintea Domnului.
care-i mistuì pre ei. și ei muriră înaintea
Domnului. 3 Și Moisi zise lui Aaron:
Aceasta *este* ceeace vorbì Domnul, zi-
când: Sfinți-mă-voiu între cei [e]ce se
apropie de mine. și în fața a tot poporul
mă voiu [f]mărì. 4 [g]Și Aaron tăceà. Și
Moisi chemă pre Mișael și pre Elzafan.
fiii lui [h]Uziel. unchiul lui Aaron, și le
zise: Veniți. *și* [i]luați pre frații voștri de
dinaintea sanctuarului. afară din tabără.
5 Și ei se apropiară. și dus-au pre ei,
îmbrăcați în tunicile lor. afară din ta-
bără: după cum zisese Moisi.
6 Și Moisi zise lui Aaron și lui Eli-
azer și lui Itamar, fiii lui: Capetele voa-
stre [j]să nu descoperiți. și vestmintele
voastre să nu le rupeți. ca să nu muriți:
și ca *Domnul* să *nu* se [k]întărîte asupra
a toată comunitatea: ci frații voștri.
toată casa lui Israel. să plângă pentru
aceasta ardere, pre care o aprinse Dom-
nul. 7 [l]Și voi din ușa cortului întru-
nirii să nu ieșiți. ca să nu muriți: [m]că
oleiul ungerii cel dela Domnul *este*
preste voi. Și ei făcură după cuvintele
lui Moisi.
8 Și Domnul vorbì lui Aaron, zicând:
9 [n]Vin și băutură îmbătătoare să nu
beți. nici tu. nici fiii tăi cu tine, când
veți întrà în cortul întrunirii. ca să nu
muriți. *Aceasta va fi* lege în veci întru
generațiunile voastre: 10 Pentru ca să
puteți [o]deosebì între lucrul sfânt și între
cel profan. și între cel curat și cel ne-
curat: 11 [p]Și pentru ca voi pre fiii lui
Israel să-i învățați toate legile. pre care
Domnul le-a vorbit lor prin Moisi.
12 Și Moisi vorbì către Aaron și către
fiii lui cari rămaseră. Eleazer și Itamar,
zicând: [q]Luați darul de pâne. ce a ră-
măs din sacrificiile cu foc ale lui Dum-
nezeu și-l mâncați nedospit lângă altar:
că *lucru* [r]prea sfânt *este:* 13 Și-l mân-
cați in loc sfânt: că acesta *este* partea
hotărîtă a ta și a fiilor tăi din sacrificiile
cu foc ale lui Dumnezeu: că [s]așà mi-s'a
poruncit. 14 Iar [t]pieptul legănat. și
spata ridicată să le mâncați în loc curat.
tu și fiii tăi. și fiicile tale cu tine: că
partea hotărîtă a ta și fiilor tăi *sunt*
acestea din sacrificiile de bucurie ale
fiilor lui Israel. 15 *Că* spata ridicată.

s Cap. 1. 3. 10.
t Vers. 4.
u Esod. 29. 38.
v Cap. 3. 1. etc.
x Cap. 3. 5. 16.
y Esod. 29. 24, 26.
z Num. 6. 23.
Luc. 24. 50.
a Fac. 4. 4.
Ps. 20. 3.
—
Capul 10.
a Cap. 16. 1.
Num. 3. 3. 4.
1 Cron. 24. 2.
b Cap. 16. 12.
c Esod. 30. 9.
d Cap. 9. 24.
2 Sam. 6. 7
e Esod. 19. 22.
Isa. 52 11.
Ezec. 20, 41.
f Isa. 49. 3.
Ioan 13.31. 32.
2. Thes. 1 10.
g Ps 39. 9.
h Esod. 6.18. 22.
i Luc. 7. 12.
Fapt. 5. 6. 9. 10.
j Esod. 33. 5.
Cap. 13. 45.
Num. 6. 6. 7.
Deut. 33. 9.
Ezec. 24. 16. 17.
k Num. 16. 22. 46.
Ios 7. 1.
2 Sam. 24. 1.
l Cap. 21. 12.
m Esod. 28, 41.
n Ezec. 44. 21.
Luc. 1. 15.
1 Tim. 3. 3.
Tit. 1. 7.
o Cap. 11. 47.
Ier. 15 19.
Ezec. 22. 26,
p Deut. 24. 8.
Mal. 2, 7,
q Esod. 29. 2.
Num. 18. 9. 10.
r Cap. 21 22.
s Cap. 2. 3.
t Esod. 29. 24. 26, 27.
Num. 18. 11.
—

și pieptul legănat le vor aduce împreună
cu sacrificiile cu foc de grăsimi, *hotărîte*,
ca să se legene drept dar legănat înaintea
lui Dumnezeu: și aceasta va fi a
ta și a fiilor tăi cu tine, prin lege de veci,
după cum a poruncit Dumnezeu.

16 Și căutând Moisi cu deamănuntul
țapul de sacrificiu pentru păcat,
iată erà ars; și el se mâniè foarte asupra
lui Eliazer și Itamar, fii cei rămași
ai lui Aaron, zicând: 17 Pentru ce
n'ați mâncat sacrificiul pentru păcat în
loc sfânt? că prea sfânt *este*, și vouă vi-
s'a dat, ca să purtați nedreptatea comunitații
și să faceți espiare pentru dânșii
înaintea lui Dumnezeu. 18 Iată sângele
aceluia n'a fost adus în sanctuar,
în cele din lăuntru: se cădeà să-l mâncați
în loc sfânt, cum am poruncit eu.
19 Și Aaron răspunse lui Moisi: Iată ei
astăzi au adus și sacrificiul lor pentru
păcat, și arderea de tot înaintea lui Dumnezeu:
încă și mie se întâmplă aceasta:
și *de* ași fi mâncat astăzi din sacrificul
pentru păcat, oare acesta ar fi plăcut în
ochii lui Dumnezeu? 20 Și auzind
Moisi *aceasta* s'a mulțumit.

Lege pentru animalele cele curate și cele necurate.

11 Și Domnul vorbì lui Moisi și lui
Aaron, zicându-le: 2 Vorbiți fiilor
lui Israel, zicând: [a] Acestea *sunt* animalele,
din care voi să mâncați dintre
toate viețuitoarele pe pământ. 3 Toate
câte au unghia despicată, și care au
piciorul înfurcat, și rumegă, pre acestea
să le mâncați. 4 Dară să nu mâncați
din acelea ce rumegă *numai*, sau care
au unghie despicată *numai*, ca: cămila:
că deșì rumegă, dar unghiile nu are
despicate: necurată *să fie* vouă: 5 Și
iepurile de casă: că deșì rumegă, dară
unghiile nu le are despicate; necurat să
fie vouă: 6 Și iepurile de munte: că
deșì rumegă, dară unghiile nu le are
despicate; necurat *să fie* vouă. 7 Și
porcul: că deșì acesta are unghie despicată,
dară nu rumegă, [b] necurat *să fie*
vouă. 8 Din carnea lor să nu mâncați,
și de stârvurile lor să nu vă atingeți: [c] necurat
să fie vouă.

9 [d] Și acestea să mâncați dintre toate
câte *sunt* în ape: toate ce au aripi și
solzi în ape, în mări și în râuri, pre
acestea să le mâncați. 10 Și toate câte
n'au aripi nici solzi în mări sau în râuri,
din toate câte foiesc în ape și toate câte
trăesc în ape, [e] urâciune *să fie* vouă.
11 Da, urâciune să fie vouă: din carnea
lor să nu mâncați, și stârvurile lor urâciune
să fie vouă. 12 Tot ce n'are aripi
nici solzi în ape, urâciune *să fie* vouă.

13 Iar dintre paseri [f] acestea să urîți,
și să nu le mâncați, că în urîciune *sunt:*
aquila, gripul și plictul; 14 Și vulturul,
și uliul după felul său; 15 Tot
corbul după felul său: 16 Și struții,
și huhurezul; și cucul, și curuiul după
felul său: 17 Și bufnița, și mergul și
ibidile: 18 Și cignul, și pelicanul și
porfirionele: 19 Și cocostârcul, și cherodionele
după felul său, și pupăza și
liliacul.

20 Toată târîtoarea aripată, care
umblă pe patru *picioare*, urâciune *să fie*
vouă. 21 Dar acestea să le mâncați
din toată târîtoarea ce sboară, care umblă
pe patru *picioare:* cele ce au fluerul
picioarelor de dinapoi mai lungi, ca să
poată sărì cu ele pe pământ. 22 Pre
acestea din ele să le mâncați: [g] arbeul
după felul său, și saleamul după felul
său, și hargolul după felul său, și hagolul
după felul său. 23 Dar toate *celelalte*
târîtoare cu aripi, cari au patru
picioare, urâciune *să fie* vouă. 24 Și
printr'însele vă veți face necurați: Tot
acela, care se va atinge de mortăciunea
lor, necurat sa fie până seara. 25 Și
tot acela, care va purtà mortăciunea acestora,
acela să-și [h] spele vestmintele sale,
și necurat va fi până seara.

26 *Așà* toate animalele *patrupede,*
care au unghii și nu au picioare înfurcate,
nici nu rumegă, necurate *să fie*

Capul 11. [a] Deut. 14. 4. Fapt. 10. 12. 14. [b] Isa. 65. 4. [c] Isa. 52. 11. Mat. 15. 11, 20. Fapt. 10. 14. Rom. 14. 14, 17. Col. 2. 16, 21. Ebr. 9. 10. [d] Deut. 14. 9. [e] Cap. 7. 18. [f] Deut. 14. 12. [g] Mat. 3. 4. Marc. 1. 6. [h] Cap. 14. 8.

vouă: cel ce se va atinge de dânsele,
necurat va fi. 27 Și tot ce umblă pe
labe, din toate animalele câte umblă pe
patru *picioare*, necurate *să fie* vouă:
oricine se va atinge de mortăciunea lor,
necurat va fi până seara. 28 Și cel ce
va purtà mortăciunea lor să-și spele
vestmintele sale, și să fie necurat până
seara: necurate *să fie* vouă acestea!

29 Și dintre târîtoare, care se târăsc
pe pământ, acestea *să fie* vouă necurate:
Nevestuica, și [i] șoarecele și țăstoasa după
felul său. 30 Arietul, și camelionul,
șopârla, melcul și cârtița. 31 Necurate
să fie vouă acestea dintre toate târî-
toarele: tot cel ce se va atinge de dân-
sele, după ce vor fi murit, acela necurat
să fie până seara. 32 Și tot aceea pe
care va cădeà *cevà* din acestea, după ce
vor fi murit, necurat va fi: fie vase de
lemn, sau vestminte, sau piele, sau sac:
orice vas, carele servește la o trebuin-
ță, [j] să se pună în apă, și necurat să fie
până seara: după aceea curat va fi.
33 Și totuși vasul de lut, în care va că-
deà *cevà* din acestea, tot ce *va fi* în-
tr'însul necurat să fie, și [k] să-l stricați.
34 Toată mâncarea care se mănâncă,
preste care ar cădeà *asemenea* apă, ne-
curată să fie: și toată băutura, care se
bea din *asemenea* vas, necurată să fie.
35 Și tot *lucrul*, preste care va cădeà
din mortăciunile acestora, necurat să fie:
fie acela cuptor sau vatră, să se dărâme,
că necurate *sunt*, și necurate să fie vouă.
36 Dar isvoarele și fântânele, *care sunt*
adunături de apă, curate vor fi. Și cel
ce se va atinge de mortăciunea acestora
necurat să fie. 37 Și dacă din mortă-
ciunea acestora va cădeà pe carevà se-
mânță, care este a se semănà, aceea
curată *va fi*. 38 Iar de se va turnà
apă preste semânță, și va cădeà din
mortăciune preste dânsa, aceea necu-
rată *să fie* vouă.

39 Și dacă va murì din vitele, care
sunt vouă de mâncare, cel ce se va atin-
ge de mortăciunea acesteia, necurat să
fie până seara. 40 Și [l] cel ce va mâncà
din *asemenea* mortăciune să-și spele
vestmintele sale, și să fie necurat până
seara: așà și acela, care va purtà mor-
tăciune, să-și spele vestmintele sale, și
să fie necurat până seara.

41 Și toată târîtoarea, ce se târăște
pe pământ, urîciune *să fie vouă:* să
nu se mănânce. 42 Și tot ce se târăște
pe pântece, și tot ce umblă pe patru
labe, sau tot ce are mai multe picioare,
din toate târîtoarele câte se târăsc pe
pământ, să nu mâncați: că urîciune
sunt. 43 [m] Nu vă necurățiți sufletele
voastre prin târîtoare ce se târăsc, și nu
vă întinați sufletele voastre printr'însele,
făcându-vă necurați prin ele. 44 Că eu
sunt Domnul, Dumnezeul vostru: deci
sfințiți-vă și [n] să fiți sfinți: că eu sfânt
sunt; nici să vă întinați cu orice târî-
toare, ce se târăște pe pământ. 45 Că
eu Domnul, eu *sunt*, carele v'am scos
pre voi din pământul Egiptului, ca să
fiu vouă Dumnezeu: voi dară sfinți să
fiți, că eu sfânt *sunt*.

46 Aceasta *este* legea despre vite, și
despre paseri, despre toată vietuitoarea
ce se mișcă în apă, și despre toată vie-
tuitoarea ce se târăște pe pământ.
47 Ca să puteți deosebì între necurat și
între curat; și între animalele, cari se
pot mâncà, și între animalele, cari nu se
pot mâncà.

Curățirea femeilor după naștere de copii.

12 Și Domnul vorbì către Moisi, zi-
când: 2 Vorbește fiilor lui Israel,
zicând: [a] Femeia, care va concepe se-
mânța, și va naște parte bărbătească,
[b] necurată să fie șapte zile: [c] ca și pe tim-
pul firii ei, necurată să fie. 3 Și în
ziua a [d] opta să se taie împrejur carnea pre-
puțului lui. 4 Și ea în treizeci și trei
de zile să șează în sângele curățirii ei:
de nimic sfânt să nu se atingă, și în
sanctuar să nu intre, până ce nu se vor
împlinì zilele curățirii ei. 5 Și de va

---

[i] Isa 66. 17. [j] Cap. 15. 12. | [k] Cap. 6. 28. [l] Cap. 17. 15. Deut. 14. 21. Ezec. 4. 14. | [m] Cap. 20. 25. [n] Esod. 19. 6. 1 Thes. 4. 7. 1 Pet. 1. 15. 16. | *Capul 12.* [a] Cap. 15. 19. | [b] Luc. 2. 22. | [c] Cap. 15. 19. | [d] Fac. 17. 12. Luc. 1. 59. Ioan 7. 22. 23.

naște parte femeiască, necurată să fie
două săptămâni, ca și pe timpul firii ei;
și șasezeci și șase de zile să șează în
sângele curățirii ei.
6 Și [e] împlinindu-se zilele curățirii ei,
pentru fiu, sau pentru fată, ea să aducă
un miel de un an drept ardere de tot, și
un pui de porumb sau o turturică drept
sacrificiu pentru păcat, la preot, la ușa
cortului întrunirii. 7 Și *acesta* să le
aducă înaintea lui Dumnezeu, și să facă
espiare pentru ea; și așà ea se va cu-
rățì de curgerea ei de sânge. Aceasta *este*
legea pentru femeie ce naște parte băr-
bătească sau femeiască. 8 [f] Și de nu-i
va da mâna să aducă un miel, atunci să
ia două turturele sau doi pui de porumb,
unul drept ardere de tot, și altul drept
sacrificiu pentru păcat: [g] și preotul să
facă espiare pentru ea, și ea va fi curățită.

Semnele leprei depe oameni.

13 Și Domnul vorbì lui Moisi și lui
Aaron, zicând: 2 Când pe pielea
corpului cuivà se va vedeà umflătură
sau [a] bubă, sau bășicuță, și acestea depe
pielea corpului lui ar puteà fi plagă de
lepră: pre unul ca acela [b] să-l aducă la
Aaron, preotul, sau la unul dintre fiii lui,
preoții. 3 Și preotul văzând plaga pe
pielea corpului *acestuia*, și că părul dela
plagă s'a schimbat în alb, și plaga la
vedere *este* mai adâncă decât pielea cor-
pului său: aceasta *este* plagă de lepră:
și privind preotul pre unul ca acesta,
să-l judece necurat. 4 Dacă bășicuța
depe pielea corpului său *va fi* albă, și la
vedere nu *este* mai adâncă decât pielea,
și părul depe dânsa nu s'a schimbat în
alb: preotul pre *cel cu* plagă să-l închidă
șapte zile. 5 Și după șapte zile preo-
tul *iarăși* să-l vadă: și iată *dacă* plaga
după părerea lui stă în loc, *și* plaga nu
s'a întins pe piele, preotul să-l închidă
pre acesta a doua oară șapte zile. 6 Și
preotul la a șaptea zi să-l vază a doua
oară: și iată *dacă* plaga a mai scăzut,
și plaga nu s'a mai întins pe piele, pre
acesta preotul să-l judece curat; *că* bubă
este; și acesta [c] să-și spele vestmintele
sale, și va fi curat. 7 Și dacă buba s'ar
întinde pe piele, după ce preotul pre
acesta la văzut și curat l-a judecat, el
să se arete încă odată preotului: 8 Și
văzându-l acum preotul, și iată buba s'a
întins pe piele, preotul să-l judece pre
acesta necurat: lepră *este.*
9 De va fi plaga de lepră pe un om,
acela să se aducă la preot. 10 [d] Și după
ce-*l* va vedeà preotul, și iată umflătura
albă *este* pe piele, și aceasta a schimbat
fața părului în alb, și în acea umflătură
se va vedeà și carne vie. 11 Aceea *este*
lepră învechită pe pielea corpului aceluia;
și preotul să-l judece necurat: și să nu-l
închidă, că necurat *este.* 12 Și dacă
lepra va înflorì pe piele, și lepra va aco-
perì toată pielea *aceluia cu* plagă dela
cap până la picioarele lui, până unde
preotul îl va vedeà cu ochii: 13 Dară
preotul îl va vedeà, și iată lepra va fi
acoperit tot corpul acestuia, *pre cel cu*
plagă *îl* va judecà curat, *că plaga* s'a
schimbat toată in alb: curat *este.* 14 Și
în ziua în care se va arătà pe dânsul
carne vie, va fi necurat. 15 Și preotul
văzând carnea vie, pre acesta îl va ju-
decà necurat: carnea vie *este* necurată:
lepră *este.* 15 Sau dacă carnea cea vie
iarăși se va schimbà în alb; acela să
meargă la preot. 17 Și dacă văzându-l
preotul, iată plaga s'a schimbat în alb,
preotul *pre cel cu* plagă să-*l* judece cu-
rat: curat *este.*
18 Și *dacă* pe pielea corpului *cuivà*
va fi [e] rană, și aceea se va vindecà,
19 Și în locul unde a fost rana va ră-
mâneà umflătură albă, sau bășicuță albă,
roșatică, acela să se arete preotului.
20 Și văzându-l preotul, și iată la ve-
dere ea *este* mai adâncă decât pielea, și
părul depe dânsa s'a schimbat în alb,
preotul pre acela să-l judece necurat;
plagă de lepră *este,* care a ieșit din rană.
21 Iar dacă preotul îl va vedeà, și iată

[e] Luc. 2. 22. | Luc. 2. 24. | [f] Cap. 5. 7. | [g] Cap. 4. 26 — | *Capul 13.* [a] Deut. 28. 27. | [b] Deut. 17. 8, 9. Luc. 17, 14. | [c] Cap. 11. 25. [d] Num. 12. 10. 12. | [e] Esod. 9. 9.

părul depe dânsul nu *va fi* alb, și ea nu
va fi mai adâncă decât pielea, ba încă
s'a tras: preotul pre acesta să-l închidă
șapte zile. 22 Și dacă se va întinde pe
piele, preotul pre acesta să-l judece ne-
curat; plagă *este.* 23 Și dacă bășicuța
va stà în loc, *și* nu se va întinde, usca-
rea acelei răni *este;* și preotul să-l ju-
dece curat.

24 Și dacă carnea are în pielea sa o
inflamațiune arzătoare, și *carnea* vie a
părții inflamate are o bășicuță albă,
roșeatică sau albă *numai,* 25 Preotul
să-l vază, și iată *dacă* părul s'a schim-
bat în alb în bășicuță, și *la* vedere ea
este mai adâncă decât pielea, lepră *este,*
care a înflorit în inflamațiune: deci
preotul pre acesta să-l judece necurat:
plagă de lepră *este.* 26 Și dacă vă-
zându-l preotul, iată păr alb în bășicuță
nu *este,* și ea nu *este* mai adâncă decât
pielea, și că ea a scăzut; preotul pre
acesta să-l închidă șapte zile. 27 Și a
șaptea zi preotul să-l vadă: *și* dacă ea
s'a mai întins pe piele, preotul să-l ju-
dece necurat: plagă de lepră *este.* 28 Și
dacă bășicuța a stat în loc, *și* nu s'a mai
întins preste piele, și s'a tras, umflătura
cu inflamațiune *este;* și preotul pre acesta
să-l judece curat: că uscarea acelei in-
flamațiuni *este.*

29 Dacă unui bărbat sau unei femei
se va arătà plagă la cap sau la barbă:
30 Și *dacă* preotul văzând plaga, iată la
vedere ea *este* mai adâncă decât pielea,
având într'însa păr subțire galben, pre
acela să-l judece preotul necurat; pori-
gine *este,* lepră de cap sau de barbă.
31 Și dacă văzând preotul acea plagă
de porigine, iată la vedere nu *este* mai
adâncă decât pielea, și părul depe dânsa
nu *este* negru, preotul pre *acesta cu*
plagă de porigine să-l închidă șapte zile;
32 Și în a șaptea zi văzând preotul acea
plagă, și iată poriginea nu s'a întins,
nici părul depe dânsa nu *e* galben, și
poriginea la vedere nu *este* mai adâncă
decât pielea, *cel cu plagă* să se radă,
dară *locul cu* poriginea să nu-l radă;
33 Și preotul pre *cel cu* poriginea să-l
închiză a doua oară șapte zile. 34 Și
în a șaptea zi să vază preotul poriginea,
și iată *dacă* poriginea nu s'a întins pe
piele, și la vedere nu *este* mai adâncă
decât pielea, preotul pre acesta să-l ju-
dece curat; și spălându-și vestmintele
sale, curat va fi. 35 Și dacă poriginea
s'a întins pe piele, după ce acesta a fost
judecat curat, preotul îl va vedeà. 36 Și
iată dacă poriginea s'a întins pe piele,
preotul să nu se mai uite după păr gal-
ben; necurat *este.* 37 Și dacă la pă-
rerea lui poriginea a stat pe loc, și
dintr'însa a crescut păr negru; porigi-
nea s'a vindecat: curat *este;* și preotul
să-l judece curat.

38 Și dacă un bărbat sau o femeie are
pe pielea corpului bășicuțe, bășicuțe albe,
39 Preotul îl va vedeà, și iată *dacă* bă-
șicuțele pe pielea corpului lor *sunt* trase
în alb, pată albă *este, ce* a înflorit în
piele: curat *este.*

40 Și *dacă* unui bărbat a căzut părul
depe cap, acela *este* pleș: curat *este.*
41 Și *dacă* i-a căzut părul depe cap
numai dinainte, *este* pleș în partea dina-
inte: curat *este.* 42 Și dacă pe pleșu-
via *lui* cea de dinapoi, sau pe pleșuvia
cea de dinainte, se va ivì bubă albă ro-
șatică, lepră *este,* care înflorește în ple-
șuvia capului lui, cea de dinapoi sau de
dinainte. 43 Și preotul cercetându-l,
iată *dacă* umflătura acelei bube *va fi*
albă roșeatică pe pleșuvia de dinapoi
sau de dinainte, asemenea cu lepra de-
pe pielea carnei, 44 Om lepros *este;*
necurat *este;* preotul să-l judece necu-
rat: plaga *este* pe capul lui.

45 Și leprosul, care *va aveà* această
plagă, să aibă vestmintele rupte, și capul
descoperit, și buzele de deasupra [f] aco-
perite, și să [g] strige: necurat, necurat!
46 Necurat să fie el în tot timpul, cât
va fi această plagă pe dânsul; necurat
este, și va locuì singur; [h] afară de tăbără
să fie locuința lui.

---

f Ezec. 24. 17, 22. | Mic. 3. 7. | g Plân. 4. 15. | h Num. 5. 2. | 2 Reg. 7. 3. & | 15. 5. | 2 Cron. 26. 21. | Luc. 17. 12.

Semnele leprei depe vestminte.

47 Și *dacă* carevà vestmânt va fi atins
de plagă de lepră, *fie* acela vestmânt de
lână sau vestmânt de in: 48 *Fie* acela
în urzeală, sau în bătătură de in sau de
lână, sau în piele, sau în orice lucru de
piele. 49 Și plaga va fi verde sau roșie
în vestmânt sau în piele, fie în urzeală
sau în bătătură, sau în orice lucru de
piele, plagă de lepră *este*, și să se arete
preotului. 50 Și preotul după ce va
vedeà plaga, să închidă *vestmântul cu*
plaga șapte zile. 51 Și *dacă* va vedeà
el în a șaptea zi, că plaga s'a întins în
acel vestmânt, fie în urzeală sau în bă-
tătură sau în piele, sau în orice lucru
făcut din piele, acea plagă *este* [i] lepră ro-
zătoare, acel *lucru este* necurat. 52 Și
vestmântul să se arză, fie urzeală sau
bătătură de lână, sau de in, sau orice
lucru de piele, în care va fi plagă: că
aceasta *este* lepră rozătoare; cu foc să
se ardă.

53 Și dacă va vedeà preotul, și iată
pata nu s'a întins în vestmânt, fie în ur-
zeală, fie în bătătură, sau în oricare lucru
de piele, 54 Preotul să poruncească,
că acea parte, unde *este* pată, să se spele,
și să o închidă a doua oară șapte zile.
55 Și *dacă* preotul pre *acel lucru cu*
pată îl va vedeà, după ce s'a spălat, și
iată pata nu și-a schimbat fața, și pata
nu s'a mai întins, necurat *să fie;* cu foc
să-l arzi: *lepră* rozătoare *este, fie* pe dos
sau pe față. 56 Și dacă preotul *îl* va
vedeà, și iată pata, după ce s'a spălat,
s'a tras, el pre aceea să o rupă dela vest-
mânt, sau dela piele, dela urzeală sau
dela bătătură: 57 Și dacă ea tot se va
mai vedeà în vestmânt, sau pe urzeală
sau pe bătătură sau pe orice lucru de
piele, aceea *este lepră* care a înflorit;
cu foc să arzi lucrul, pe care *este* plaga.
58 Și acel vestmânt, fie urzeală sau bă-
tătură sau orice lucru de piele, pe care
l-ai spălat, și plaga s'a dus, să se mai
spele a doua oară; și curat va fi.
59 Aceasta *este* legea plăgei de lepră
la vestminte de lână sau de in, la urzeală
sau la bătătură, sau la orice lucru de
piele, spre a le judecà curate sau ne-
curate.

Curățirea leprei depe om.

14 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Aceasta este legea pentru cel le-
pros în ziua curățirii lui: [a] Să se aducă
la preot: 3 Și preotul să iasă afară din
tabără, și să-*l* vadă preotul, și iată *dacă*
plaga de lepră se va fi vindecat depe cel
lepros, 4 Preotul să poruncească pentru
cel care are să se curețe, ca să ia două
paseri vii, curate, și lemn de [b] cedru, și
[c] carmezin-roșiu, și [d] isop: 5 Și să po-
runcească preotul ca una din acele paseri
să o junghie, *turnând sângele* într'un
vas de lut, preste apă vie: 6 Și paserea
cea vie și lemnele de cedru și carmezinul
roșiu și isopul să le ia și cu paserea cea
vie să le întingă în sângele paserii celei
junghiate preste apa cea vie: 7 Și *cu*
acestea [e] să stropească de [f] șapte ori preste
acela care are să se curețe de lepră; Și
să-l judece curat: și paserea cea vie să
o lase pe câmpuri.

8 Și cel ce are să se curețe, [g] să-și spele
vestmintele sale, și să-și rază tot părul
său, și [h] să se scalde în apă, și curat va
fi: și după aceasta să între în tabără, și
[i] să locuească afară de cortul său șapte
zile. 9 Și a șaptea zi el să-și rază tot
părul său, capul, barba, și sprâncenele;
tot părul său să-l rază: și vestmintele
sale să le spele, și corpul să-l scalde cu
apă: și curat va fi.

10 Și a opta zi [j] să ia doi miei fără
cusur, și o oaie de un an fără cusur,
și trei zecimi de floarea făinei frămân-
tată cu oleiu *pentru* [k] dar de pâne, și un
log de oleiu. 11 Și preotul, acela ce
curăță, să pună pre cela ce are să se cu-
rețe să steà, împreună cu acele lucruri,
înaintea lui Dumnezeu, *la* ușa cortului
întrunirii. 12 Și preotul luând unul din
miei, să-l [l] aducă sacrificiu pentru vină,

[i] Cap. 14. 44. — | *Capul 14.* [a] Mat. 8. 2 4. | Luc. 5. 12. 14. [b] Num. 19. 6. | [c] Ebr. 9. 19. [d] Ps. 51. 7. | [e] Ebr. 9. 13. [f] 2 Reg. 5. 10. 14. | [g] Cap. 13. 6. [h] Cap. 11. 25. | [i] Num. 12. 15. Mat. 8. 4. | [k] Cap. 2. 1. [l] Cap. 5. 2. 18.

și logul de oleiu: și pre acestea să le
[m]legene înaintea lui Dumnezeu *drept*
dar legănat. 13 Și mielul să-l junghie
[n]în locul, unde se junghie sacrificiile
pentru păcat și arderile de tot, în loc
sfânt: că [o]precum sacrificiul pentru pă-
cat, *așà* și cel pentru vină *sunt* ale preo-
tului: lucru [p]prea sfânt *este.* 14 Și preo-
tul să ia din sângele sacrificiului pentru
vină, și să pună [q]pe moalele urechii drepte
a aceluia care are să se curețe, și pe de-
getul gros al mânei lui celei drepte, și
pe degetul cel mare al piciorului celui
drept:

15 Și preotul să ia din logul de oleiu,
și să toarne în palma mânei stângi a lui;
16 Și preotul, întingându-și degetul drep-
tei sale în oleiul ce *este* în mâna sa cea
stângă, cu degetul său să stropească din
oleiu de șapte ori înaintea lui Dumnezeu:
17 Și din oleiul rămas în mâna sa preo-
tul să pună pe moalele urechii drepte a
acelui ce are să se curețe, și pe degetul
cel gros al mânei sale drepte, și pe de-
getul cel mare al piciorului drept al lui,
deasupra preste sângele de sacrificiu
pentru vină. 18 Și oleiul rămas în mâna
dreaptă a preotului, să-l pună pe capul
celui ce are să se curețe, [r]și preotul să
facă espiare pentru dânsul înaintea lui
Dumnezeu: 19 Și preotul să aducă [s]sa-
crificiul pentru păcat, și să facă espiare
pentru cel ce are să se curețe de necu-
rățenia sa, și după aceea să junghie ar-
derea de tot: 20 Și preotul să aducă ar-
derea de tot și darul de pâne pe altar,
și făcând preotul și espiarea pentru dân-
sul, curat va fi.

21 [t]Și dacă *va fi* sărac, și nu-i va da
mâna să aducă *aceasta,* să ia un miel
ca sacrificiu pentru vină drept dar legă-
nat, spre a face espiare pentru dânsul;
și o zecime *de efă* de floarea făinei, fră-
mântată cu oleiu, pentru dar de pâne,
și un log de oleiu; 22 [u]Și două turtu-
rele sau doi pui de porumb, după a lui
avere, dintre cari unul să fie sacrificiu
pentru păcat și altul ardere de tot.
23 [v]Și să le aducă la preot a opta zi a
curățirii sale, la ușa cortului întrunirii,
înaintea lui Dumnezeu. 24 [x]Și preotul
să ia mielul de sacrificiu pentru vină, și
acel log de oleiu, și pre aceste legănân-
du-le preotul, să le aducă dar legănat
înaintea lui Dumnezeu: 25 Și preotul
să junghie mielul de sacrificiu pentru
vină, și [y]luând din sângele sacrificiului
pentru vină, să pună pe moalele urechii
drepte a acelui ce are să se curețe și pe
degetul cel gros al mânei drepte și pre
degetul cel mare al piciorului drept al
său. 26 Și preotul să toarne și din oleiu
în palma mânei celei stângi a lui: 27 Și
cu degetul mânei celei drepte să stro-
pească preotul din oleiul din mâna stângă
de șapte ori înaintea lui Dumnezeu:
28 Și preotul din oleiul din mâna sa să
pună pe moalele urechii drepte a acelui
ce are să se curețe, și pe degetul cel gros
al mânei sale drepte și pe degetul cel
mare al piciorului său drept, pe locul
sângelui din sacrificiu pentru vină. 29 Și
oleiul rămas în palma mânei preotului
să-l pună pe capul celui ce are să se cu-
rețe, ca să facă espiare pentru dânsul
înaintea lui Dumnezeu. 30 Și să aducă
una din [z]turturele, sau un puiu de po-
rumb dintr'acele care-i va da lui mâna:
31 Din ce-i va da mâna *să fie* sacrificiu
pentru păcat și altul ardere de tot, cu
darul de pâne; și preotul să facă espiare
pentru cel ce are să se curețe înaintea
lui Dumnezeu.

32 Aceasta *este* legea pentru cel ce
are plagă de lepră, și nu-i dă mâna
[a]pentru curățirea sa.

Curățirea leprei la case.

33 Și Domnul vorbì lui Moisi și lui
Aaron, zicând: 34 [b]După ce veți întrà
în pământul Canaan, pre care-l dau vouă
întru moștenire; de voiu trimite plaga
de lepră în vre-o casă din moștenirea
voastră; 35 Să vină cela a cui *este* casa,
și să arete preotului, zicând: Pare-mi-se

m Esod. 29. 24. | o Cap. 7. 7, | q Esod. 29. 20. s Cap. 5. 1. | u Cap. 12. 8. | x Vers. 12. | z Vers. 22. | b Fac. 17. 8.
n Esod. 29. 11. | p Cap. 2. 3. | r Cap. 4. 26. t Cap. 5. 7. | v Vers. 10. 11. | y Vers. 14. | a Vers. 7.

că *este cevà* ca [c] plaga în casa *mea.* 36 A-
tunci preotul să poruncească, ca să de-
șerte casa aceea, mai înainte de a intrà
preotul într'însa, ca să vadă acea plagă;
pentru ca să nu se facă necurate toate
câte *sunt* în casă; și după aceea să intre
preotul spre a vedeà casa. 37 Și va
vedeà el plaga, și iată *dacă* plaga *este*
pe pereții casei aceleia, ca gropișoare
verzi sau roșetice, și la vedere *sunt* mai
adânci decât peretele, 38 Atunci preotul
să iasă din casă la ușa casei, și să încuie
casa șapte zile; 39 Și în a șaptea zi să
se întoarcă preotul, și să *o* vază, și iată
dacă plaga s'a întins pe păreții casei,
40 Preotul să poruncească să scoată pie-
trile pe cari *este* plaga, și să le arunce
afară din cetate, într'un loc necurat.
41 Și casa să se răzăluească pe din lă-
untru jur împrejur, și tencueala răzăluită
să se arunce afară de cetate într'un loc
necurat. 42 Și luând alte pietri, să se
pună în locul pietrilor *scoase,* și altă
tencueală să ia, și să tencuească *din nou*
casa. 43 Și dacă plaga se va întoarce
și va înflorì în acea casă, după scoaterea
pietrilor *ei,* și după ce casa s'a răzăluit
și *din nou* s'a tencuit, 44 Preotul ve-
nind, să vadă și iată *dacă* s'a mai întins
în casă, [d] lepră rozătoare *este* în acea casă;
necurată *este.* 45 Și vor strica casa:
pietrile ei, și lemnele ei, și toată ten-
cueala casei; și *le* vor scoate afară din
cetate într'un loc necurat: 46 Și cel
ce va intrà în acea casă în timpul cât va
fi ea încuiată, necurat să fie până seara.
47 Și cel ce va dormì în acea casă să-și
spele vestmintele sale; asemenea și cel
ce va mâncà în acea casă să-și spele ves-
mintele sale.

48 Și dacă preotul venind *o* va vedeà,
și iată plaga nu s'a întins în casă, după
ce casa *din nou* se va tencuì, preotul pre
acea casă curată să o judece, căci plaga
s'a vindecat. 49 Și el, spre a curăți
casa, să ia două paseri și lemn de cedru
și carmezin-roșiu și isop; 50 Și pre
una din paseri să o junghie, *turnând*
sângele într'un vas de lut, preste apă
vie. 51 Și să ia lemnul de cedru și iso-
pul și carmezinul-roșiu și paserea cea
vie, și pre toate să le întingă în sângele
paserei acelei junghiate *și* în apă vie, și
cu ele să stropească casa de șapte ori:
52 Și să curețe casa cu sângele paserei
aceleia și cu apă vie, și cu paserea cea
vie și cu lemnul de cedru, cu isopul și
cu carmezinul. 53 Și paserea cea vie
să o lase afară din cetate *să sboare* pe
câmpuri: și *așà* să facă espiare pentru
casa aceea: și curată va fi.

54 Aceasta *este* legea pentru toată plaga
de lepră și de porigine; 55 Și pentru
lepra de vestminte, și pentru cea de casă:
56 Și pentru umflătură, și pentru bube,
și pentru bășicuțe. 57 Spre a [e] învăță,
când *este cinevà* necurat și când *este*
curat. Aceasta *este* legea pentru lepră.

Legi despre necurățenia trupului.

15 Și Domnul vorbì lui Moisi, și lui
Aaron, zicând: 2 Vorbiți fiilor
lui Israel, și ziceți lor: [a] Bărbatul căruia
i-se va face curgere din carnea sa, cur-
gerea sa *este* necurată. 3 Și necurățe-
nia sa în curgerea sa este aceasta: când
curgerea sa va luà carnea sa, sau că car-
nea sa va oprì curgerea sa, necurățenia
lui *este.* 4 Tot așternutul pe care se
culcă cel ce aveà curgere, necurat este;
și tot lucrul pe care șade, necurat este.
5 Și cel ce se atinge de așternutul aces-
tuia, să-și spele vestmintele sale, și [b] să
se scalde în apă, și necurat să fie până
seara. 6 Și cel ce va ședeà pe lucrul,
unde a șezut cel cu cugere, să-și spele
vestmintele sale, și să se scalde în apă,
și necurat să fie până seara. 7 Și cel
ce se va atinge de corpul acelui cu cur-
gere, să-și spele vestmintele sale, și să
se scalde în apă, și necurat să fie până
seara. 8 Și dacă cel cu curgerea va
scuipà pre unul ce este curat, acesta
spălându-și vestmintele sale, să se scal-
de în apă, și necurat să fie până seara.

c Prov. 3. 33. Zech. 5. 4. | d Cap. 13. 51. Zech. 5. 4. | e Deut. 24. 8. Ezec. 44. 23. | Capul 15. a Cap. 22. 4. 2 Sam. 3. 29. Mat. 9. 20. Luc. 8. 43. | b Cap. 11. 25.

9 Și toată șaua pre care va călărì cel cu
curgere, necurată va fi. 10 Și tot însul,
care se va atinge de cevà lucru, ce a
fost sub dânsul, necurat să fie până
seara: și cel ce va purtà acel lucru, spă-
lându-și vestmintele sale, să se scalde
în apă, și necurat să fie până seara.
11 Și tot însul de care se va atinge cel
cu cugerea, fără să-și fie spălat mânile
cu apă, acela să-și spele vestmintele sale,
și să se scalde în apă, și necurat să fie
până seara. 12 Și [c] vasul de lut, de care
se va atinge cel cu curgerea, să se spar-
gă: și tot vasul de lemn să se spele cu
apă. 13 Și când cel cu curgerea se va
curățì de curgerea sa, [d] să numere șapte
zile dela curățirea sa, și să-și spele vest-
mintele sale, și să-și scalde corpul său
în apă vie; și curat va fi. 14 Și a opta
zi să ia el [e] două turturele, sau doi pui
de porumb, și să vină înaintea lui Dum-
nezeu, la ușa cortului întrunirii, și să le
dea preotului; 15 Și preotul să aducă
[f] pre una sacrificiu pentru păcat, și pre
cealaltă ardere de tot. Și [g] preotul să facă
espiare pentru dânsul înaintea lui Dum-
nezeu pentru curgerea sa.

16 Și [h] de va ieșì vre-unuia semânța
de împreunare, acela să-și spele tot cor-
pul cu apă, și necurat să fie până seara.
17 Și tot vestmântul, și toată pielea,
preste care va cădeà semânța de împreu-
nare, să se spele cu apă, și necurat să
fie până seara. 18 Și femeia cu care
se va culcà bărbatul *căruia i-se curge*
semânța de împreunare, *amândoi* să
se spele cu apă, și [i] necurați să fie
până seara.

19 Și [j] când vre-o femeie va aveà cur-
gere, *și* curgerea din corpul ei va fi sân-
ge, despărțită să fie șapte zile; și tot
însul care se va atinge de dânsa, necu-
rat să fie până seara. 20 Și tot lucrul
pe care se va culcà în timpul despărțirii
ei, necurat să fie; și tot *lucrul* pe care
va ședeà necurat să fie. 21 Și cel ce
se va atinge de așternutul ei, să-și spele
vestmintele sale, și să se scalde în apă,
și necurat să fie până seara. 22 Și tot
cel se va atinge de vre-un lucru, pe care
ea a șezut, acela să-și spele vestmintele
sale și să se scalde în apă, și necurat să
fie până seara. 23 Chiar și dacă acel
lucru va fi pe așternut sau pe alt lucru,
pe care ea tocmai ședeà, și ea se atinse
de *acel lucru*, necurat să fie până seara.
24 Și [k] de se va culcà cinevà cu dânsa,
așà ca firea ei să fie pe el, și acela ne-
curat să fie șapte zile: și tot așternu-
tul, pe care s'a culcat, necurat să fie.

25 Și dacă vre-o [l] femeie va aveà cur-
gere de sânge mai multe zile, afară de
timpul despărțirii ei, sau când ea va
aveà curgere preste zilele despărțirii ei,
necurată să fie în tot timpul în care cur-
ge necurățenia ei, ca și în timpul des-
părțirii ei: necurată să fie ea. 26 Tot
așternutul, pe care va dormì ea în toate
zilele curgerii sale, să fie ei ca și așter-
nutul din timpul despărțirii ei: și tot
lucrul, pe carele va ședeà ea, necurat
să fie, ca și în necurățenia despărțirii ei.
27 Și tot cel ce se va atinge de acestea,
necurat să fie, și să-și spele vestmintele
sale, și să se scalde în apă, și necurat să
fie până seara. 28 Și [m] după ce se va
curățì de curgerea ei, să numere șapte
zile, și atunci curată va fi. 29 Și a opta
zi să-și ia turturele, sau doi pui de po-
rumb, și să-i aducă preotului la ușa
cortului întrunirii: 30 Și preotul să
aducă unul sacrificiu pentru păcat, iar
altul ardere de tot, și să facă preotul
espiare pentru dânsa înaintea lui Dum-
nezeu, pentru curgerea necurățeniei ei.

31 Așà să [n] despărțiți pe fiii lui Israel
dela necurățeniile lor, ca să nu moară
pentru necurățenia lor, [o] întinând locașul
meu care *este* în mijlocul lor.

32 Aceasta *este* legea pentru cel cu
curgere, și *pentru cel* din care iese se-
mânța de împreunare, și care prin acea-
sta se necurățește; 33 Și pentru femeia
care are la fire *în timpurile* despărțirii

c Cap. 6. 28. d Vers. 28. | e Cap. 14.22, 23. f Cap. 14 30.31. | g Cap. 14.19.31. h Cap. 22. 4. | i 1 Sam. 21. 4. j Cap. 12. 2. | k Cap. 20. 18. l Mat. 9. 20. | m Vers. 13. n Cap. 11. 47. | Ezec. 44. 23. o Num, 5. 3. | Ezec. 5. 11. —

ei. și pentru oricine ce pătimește de cur-
gere, fie bărbat sau femeie: și pentru
bărbatul, care se va culcà cu femeie ne-
curată.

Legea pentru ziua cea mare de espiare din fiecare an.

16 Și Domnul vorbì lui Moisi după
[a] moartea celor doi fiii ai lui Aaron.
când ei se apropiară de Domnul și mu-
riră: 2 Și Domnul zise lui Moisi: Vor-
bește lui Aaron, fratele tău, ca să nu
[b] între oricând în sanctuar. în lăuntru de
perdeaua dinaintea propițiitorului, care
este preste chivot. ca să nu moară: că [c] eu
mă voiu arătà în nor deasupra propi-
țiitorului. 3 Cu acestea să [d] între Aaron
în sanctuar: [e] Cu un vițel drept sacrifi-
ciu pentru păcat. și cu un berbece drept
ardere de tot. 4 Cu [f] tunică sacră de in
să se îmbrace. punându-și pulpanele de
in pe corpul său. și să se încingă cu cin-
gătoarea de in, și *pe cap* să-și lege mitra
de in: vestminte sacre *sunt* aceste; și el
corpul său [g] să-l spele cu apă. și să se
îmbrace cu dânsele. 5 [h] Și dela comu-
nitatea fiilor lui Israel să ia doi țapi spre
sacrificiu pentru păcat, și un berbece
spre ardere de tot.
6 Și Aaron să aducă vițelul sacrificiu-
lui pentru păcat. care *este* pentru sine.
și să [i] facă espiare pentru sine și pentru
casa sa. 7 Și să ia pre cei doi țapi. și
să-i pună să stea înaintea lui Dumnezeu.
la ușa cortului întrunirii. 8 Și Aaron
să arunce sorți pentru cei doi țapi: un
sorț pentru Dumnezeu, și celalt sorț
pentru țapul de trimis. 9 Și Aaron să
aducă țapul. pe care a căzut sorțul Dom-
nului. și să-l pregătească *ca* sacrificiu
pentru păcat. 10 Și țapul pre care a
căzut sorțul, ca să fie țapul de trimis,
să se pună viu înaintea lui Dumnezeu,
spre a face [j] espiare printr'însul. *și* spre
a-l trimite ca țapul de trimis în pustiu.
11 Și Aaron să aducă vițelul cel de
sacrificiu pentru păcat. cel pentru dân-
sul, și să facă espiare pentru sine și
pentru casa sa, și să junghie vițelul de
sacrificiu pentru păcat, cel pentru dân-
sul; 12 Și luând [k] cățiuia plină de căr-
buni aprinși depe altarul de dinaintea
lui Dumnezeu, și amândouă mânile pli-
ne de [l] tămâie aromatică măruntă, *pre
acestea* să *le* aducă în lăuntrul perdelei.
13 [m] Și tămâia să o pună pe foc înaintea
lui Dumnezeu, ca norul acelei tămâi să
acopere [n] propițiitorul carele *este* dea-
supra *chivotului* mărturiei, ca să nu
moară: 14 Și [o] luând el din sângele
vițelului. să [p] stropească cu degetul său
înaintea propițiitorului către răsărit: de
șapte ori să stropească înaintea propiții-
torului din sânge cu degetul său,
15 [q] Și să junghie țapul de sacrificiu
pentru păcat, cel pentru popor, și sân-
gele lui să-l aducă în [r] lăuntrul perde-
lei; Și să [s] facă cu sângele lui după cum
a făcut cu sângele vițelului. stropind cu
el spre propițiitor și înaintea propițiito-
rului: 16 Și să facă el espiare pentru
sanctuar. *curățindu-l* de necurățiile fii-
lor lui Israel și de nedreptățile lor în
toate păcatele lor; așà să facă și cu cor-
tul întrunirii. carele stă între ei, în mij-
locul necurăției lor. 17 [t] Și nici un om
să nu fie în cortul întrunirii, când va
intrà el în sanctuar spre a face espiare,
până ce nu va ieșì și nu va fi făcut el
espiare pentru sine și casa sa și pentru
toată adunarea lui Israel. 18 Și să iasă la
altar înaintea lui Dumnezeu. ca să [u] facă
espiare pentru acela. și luând din sân-
gele vițelului și din sângele țapului. să-*l*
pună pe coarnele altarului jur împrejur;
19 Și să stropească preste dânsul din
sânge cu degetul său șapte ori. și *ast-
fel* [v] să-l curețe, și să-l sfințească pre el
de necurățeniile fiilor lui Israel.
20 Și sfârșind el facerea de [x] espiare
a sanctuarului. a cortului întrunirii și a
altarului. să aducă țapul cel viu: 21 Și
Aaron să-și pună amândouă mânile lui

Capul 16.
[a] Cap. 10. 1, 2.
[b] Esod. 30. 10. Ebr. 9. 7.
[c] Esod. 25. 22.
[d] Ebr. 9. 7, 12 24, 25.
[e] Cap. 4. 3.
[f] Esod. 28. 39. 42, 43. Ezec. 44. 17. 18.
[g] Esod. 30. 20.
[h] Cap. 4. 14. Ezra. 6. 17. Ezec. 45. 22. 23,
[i] Cap. 9. 7. Ebr. 5. 2.
[j] 1 Ioan. 2. 2.
[k] Cap. 10. 1. Apoc. 8. 5.
[l] Esod. 30. 34.
[m] Esod. 30. 1. 7, 8.
[n] Esod. 25. 21
[o] Cap. 4. 5. Ebr. 9. 13. 25.
[p] Cap. 4. 6.
[q] Ebr. 2. 17.
[r] Vers. 2. Ebr. 6. 19.
[s] Esod. 29. 36. Ezec. 45. 18. Ebr. 9. 22. 23.
[t] Esod. 34. 3. Luc. 1. 10.
[u] Esod. 30. 10.
[v] Ezec 43, 20.
[x] Vers. 16.

pe capul țapului celui viu, și să mărtu-
risească preste dânsul toate nedreptățile
fiilor lui Israel și toate călcările lor de
lege întru toate păcatele lor; *și* [y]pu-
nându-le pre acestea pe capul țapului,
pre acesta să-*l* trimeată prin om anume
în pustiu; 22 Ca acel țap să [z]ia pre
sine toate nedreptățile lor, *și să le ducă*
în pământ nelocuit; și acela să lase să
se ducă țapul în pustiu.

23 Și Aaron să între în cortul întru-
nirii, [a]și să se desbrace de vestmintele
sale de in, cu care se îmbrăcase, când
a fost întrat în sanctuar, și să le lase
acolo; 24 Și să-și spele corpul său cu
apă într'un loc sfânt, și să se îmbrace
cu vestmintele sale: apoi să iasă afară
și să [b]sacrifice arderea de tot sau și ar-
derea de tot a poporului, și să facă es-
piare pentru sine și pentru popor. 25 Și
[c]grăsimea sacrificiului pentru păcat să
o facă să fumege pe altar.

26 Și acela, care a lăsat să se ducă
țapul de trimis, să-și spele vestmintele
sale, și să-și [d]scalde corpul său în apă,
și după aceea să între în tabără. 27 [e]Și
vițelul cel de sacrificiu pentru păcat, și
țapul cel pentru păcat, al căror sânge
s'a adus în sanctuar spre a face espiare,
să se scoată afară din tabără, și să se
ardă cu foc: pieile lor, carnea lor și ba-
lega lor. 28 Și cel ce va arde acestea
să-și spele vestmintele sale, și să-și scalde
corpul său în apă, și după aceea să între
în tabără.

29 Și *aceasta* să fie vouă lege în veci:
[f]în luna a șaptea, a zecea *zi* a lunei, să
vă amărîți sufletele voastre, și nici un
lucru să nu faceți, nici moșteanul, nici
străinul care petrece între voi. 30 Că
în ziua aceasta se va face espiare pentru
voi, spre a vă [g]curăți de toate păcatele
voastre, *ca* voi curați să fiți înaintea lui
Dumnezeu. 31 Sabat de repaus *să fie*
vouă aceasta, în care să vă amărîți su-
fletele voastre. Lege în veci *să fie a-*
ceasta! 32 Această espiare să o facă
acel preot, care se va unge și se va con-
sacrà spre a preoți în locul părintelui
său, după ce el se va fi îmbrăcat cu vest-
mintele cele de in, cu vestmintele sacre.
33 Și să facă espiare pentru sfântul sanc-
tuar și pentru cortul întrunirii, și pentru
altar să facă el espiare, și pentru preoți
și pentru tot poporul acestei adunări.
34 Și aceasta să fie vouă lege în veci,
ca să se facă espiare pentru fiii lui Is-
rael, pentru toate păcatele lor, odată în
tot anul.

Și *Aaron* făcù așà, după cum porun-
cise Dumnezeu lui Moisi.

Poruncă ca sacrificiile să se aducă numai la cort; mâncarea sângelui oprită.

17 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Vorbește lui Aaron și fiilor lui,
și tutulor fiilor lui Israel, și zi lor: A-
cesta *este* cuvântul, ce-l poruncì Domnul,
zicând: 3 Oricine din casa lui Israel
va [a]junghià în tabără bou sau miel sau
capră, sau va junghià afară de tabără,
4 [b]Și nu-l va duce la ușa cortului întru-
nirii, spre a-*l* aduce dar lui Dumnezeu
înaintea locașului lui Dumnezeu, sângele
acesta se va socotì omului ca sânge văr-
sat, și [c]stârpì-se-va omul acela din po-
porul său: 5 Pentru ca fiii lui Israel
să aducă sacrificiile lor, pre [d]care le sa-
crifică ei pe câmpuri, pre acelea să le
aducă înaintea lui Dumnezeu, la ușa cor-
tului întrunirii, la preot, și să le sacri-
fice lui Dumnezeu *ca* sacrificii de bucu-
rie. 6 Și preotul să [e]stropească sângele
acelora preste altarul lui Dumnezeu *la*
ușa cortului întrunirii, și grăsimea lor
să se [f]facă să fumege întru miros plăcut
lui Dumnezeu. 7 Și ei să nu mai sa-
crifice sacrificiile lor [g]demonilor, cu cari
au [h]trăit întru desfrânări; lege în veci
să fie aceasta lor în generațiunile lor.

8 Și tu să zici lor: Tot omul din casa
lui Israel, sau dintre cei străini ce lo-
cuesc între voi, care aduce ardere de tot

---

[y] Isa. 53. 6.
[z] Isa. 53. 11. 12. Ioan. 1. 29. Ebr. 9. 28. 1 Pet. 2 24.
[a] Ezec. 22. 14, Ebr. 13. 11.
[b] Vers. 3. 5.
[c] Cap. 4. 10.
[d] Cap. 15. 5.
[e] Cap. 4. 12, 21.
[f] Esod. 30. 10. Isa. 58. 3. 5. Dan. 10. 3. 12.
[g] Ps. 51. 2. Ier. 33. 8. Efes. 5. 26. Ebr. 9. 13. 14. 1 Ioan. 1. 7.9.

—

Capul 17.
[a] Deut. 12, 5, 15, 21.
[b] Deut. 12. 5, 6, 13, 14.
[c] Fac. 17. 14.
[d] Fac. 21. 33. 2 Reg, 16. 4. 2 Cron. 28. 4. Ezec. 20. 28.
[e] Cap. 3. 2.
[f] Esod. 29. 18. Num. 18. 17.
[g] Deut. 32. 17. Ps. 106. 37. 1 Cor. 10. 20. Apoc. 9. 20.
[h] Esod. 34. 15. Ezec. 23. 8.

sau *alt* sacrificiu; 9 Și nu-l aduce la
ușa cortului întrunirii, spre a-l sacrificà
lui Dumnezeu. stârpì-se-va omul acela
din poporul său.

E oprit de a mâncà sânge și hoit.

10 Și tot omul din casa lui Israel, sau
dintre cei străini ce locuesc între voi,
care va mâncà orice sânge, [i]opune-voiu
fața mea contra aceluia, care va fi mâncat sânge, și stârpì-l-voiu din poporul
său. 11 Căci vieața corpului în sânge
este, și eu pre el l-am dat vouă, *ca să-l
puneți* pe altar, [j]spre a face espiare pentru sufletele voastre; [k]căci sângele *este,
prin care* se face espiare pentru suflet.
12 Drept aceea am zis fiilor lui Israel:
Dintre voi nimenea să nu mănânce sânge,
nici străinul ce locuește între voi să nu
mănânce sânge.

13 Și tot omul dintre fiii lui Israel
sau dintre străinii cari locuesc între voi,
cari, vânând, prinde fiară sau pasere care
se mănâncă: sângele aceleia să-l scurgă,
și să-l [l]acopere cu țărână. 14 Că sufletul fiecărui corp în sângele lui *este;*
vieața lui *este;* pentru aceea am zis fiilor
lui Israel: Sângele din nici un corp să
nu mâncați, că vieața a tot corpul *este*
sângele lui: Tot cel ce-l va mâncà
stârpì-se-va.

15 [m]Și tot însul, care va mâncà mortăciune sau sfâșietură *de fiare, fie acela*
moștean, fie străin, să-și spele vestmintele sale, și să se scalde în apă, și necurat
să fie până seara; și atunci curat va fi.
16 Și dacă nu-și va spălà *vestmintele
sale,* și corpul său nu-l va scăldà, va
purtà fărădelegea sa.

Însoțirile nelegiuite și poftele rele oprite.

18 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Vorbește fiilor lui Israel, și zi lor:
[a]Eu *sunt* Domnul, Dumnezeul vostru.
3 [b]După datinele din pământul Egiptului,
unde ați locuit, să nu faceți; și [c]după
datinele pământului Canaan, întru care
pre voi vă voiu aduce să nu faceți; și
după legile lor să nu umblați. 4 *Ci*
[d]judecățile mele să le faceți, și legile
mele să le păziți, umblând între ele:
Eu *sunt* Domnul, Dumnezeul vostru.
5 Păziți deci legile mele, și judecățile
mele: pre [e]care de le va face omul, viu
va fi într'însele: Eu [f]*sunt* Domnul Dumnezeu.

6 Om să nu se apropie de nici o rudenie aproape a sa, ca să-*i* descopere
goliciunea *ei:* Eu *sunt* Domnul Dumnezeu! 7 [g]Goliciunea părintelui tău, și
goliciunea mamei tale, să nu o descoperi;
mamă-ți *este;* să nu descoperi goliciunea
ei. 8 [h]Goliciunea femeii părintelui tău
să nu o descoperi: goliciunea părintelui
tău *este.* 9 [i]Goliciunea sorei tale, fiica
părintelui tău, sau fiica mamei tale, *fie*
născută în casă sau afară din casă, goliciunea ei să nu descoperi. 10 Goliciunea fetei fiului tău sau a fetei ficei
tale, goliciunea lor să nu o descoperi;
că goliciunea ta *este.* 11 Goliciunea fetei femeii părintelui tău născută din părintele tău, soră-ți *este,* goliciunea ei să
nu o descoperi. 12 [j]Goliciunea surorei
părintelui tău să nu o descoperi, ea *este*
rudă părintelui tău. 13 Goliciunea surorei mamei tale să nu o descoperi; că
ea *este* ruda mamei tale. 14 [k]Goliciunea
fratelui părintelui tău să nu o descoperi;
de femeia lui să nu te apropii. [l]Ea *este*
mătușa ta. 15 Goliciunea nurorei tale
să nu o descoperi, femeie fiului tău *este;*
goliciunea ei să nu o descoperi. 16 [m]Goliciunea femeii fratelui tău să nu o descoperi; goliciunea fratelui tău *este.*
17 [n]Goliciunea vre-unei femei și ficei ei să
nu o descoperi; pre fiica fiului ei, și pre
fica ficei ei să nu le iei: ca să le descoperi
goliciunea lor: rude *sunt;* aceasta-*i* desfrânare. 18 Și femeia pe lângă sora ei
să nu o iei, [o]pentru a *o* amărî, descoperind goliciunea ei, fiind ea în vieață.

i Ier. 44. 11. Ezec. 14. 8.
j Mat. 26. 28. Rom. 3. 25. Efes. 1. 7. Col. 1. 14. 20. 1 Pet. 1. 2. 1 Ioan. 1. 7. Apoc. 1. 5.
k Ebr. 9. 22.
l Ezec. 24. 7.
m Esod. 22, 31. Deut. 14. 21. Ezec, 4. 14.

—

Capul 18.

a Vers. 4. Esod. 6. 7. Ezec. 20. 5, 7, 19, 20.
b Ezec. 20. 7, 8.
c Esod. 23. 24. Deut. 12. 4. 30, 31.
d Deut. 4. 1. 2. Ezec. 20. 19.
e Ezec. 20. 11, 13, 21. Luc. 10. 28. Rom. 10. 5. Gal. 3. 12.
f Esod. 6, 2, 6, 29. Mal. 3. 6.
g Cap. 20. 11.
h Fac. 49. 4. Amos. 2. 7. 1 Cor. 5. 1.
i Cap. 20. 17.
j Cap. 20. 19.
k Cap. 20. 20.
l Fac. 38. 18. 26. Ezec. 22. 11.
m Cap. 20. 21. Mat. 14. 4.
n Cap. 20. 14.
o 1 Sam. 1. 6. 8.

19 [p]Și de femeie în despărțirea necu-
rățeniei ei, să nu te apropii, ca să-i des-
coperi goliciunea ei. 20 Și [q]cu femeia
aproapelui tău să nu te împreuni, înti-
nându-te cu dânsa. 21 Și din semânța
ta să nu [r]treci lui [s]Moloc, și să nu [t]pro-
fanezi numele Dumnezeului tău: Eu *sunt*
Domnul Dumnezeu. 22 [u]Și cu bărbat
să nu te împreuni ca cu femeie: urîciune
este. 23 [v]Și nici unei vite să nu dai
culcarea ta, ca să te întinezi cu ea; și
femeie cu dobitoc să nu desfrâneze;
[x]amestecătură *este*.
24 [y]Cu nici una dintr'acestea să nu vă
întinați, că [z]prin toate acestea s'au înti-
nat națiunile, pre cari eu le alung de
dinaintea voastră. 25 Și [a]pământul s'a
întinat, și [b]eu fărădelegea lui o pedep-
sesc, și pământul varsă pre locuitorii lui.
26 Deci păziți legile mele și judecățile
mele, și să nu faceți nici una din aceste
urîciuni, nici moșteanul, nici străinul ce
petrece între voi. 27 Că toate acestea
urîciuni le făcură oamenii pământului
acestuia, cari au fost înaintea voastră;
și s'a întinat pământul: 28 Ca pămân-
tul să nu vă verse și pre voi, când îl veți
întinà pre el, după cum vărsau națiunile
cele înainte de voi. 29 Că oricine va
face vre-una din aceste urîciuni, sufle-
tul acela, care va face *aceasta* stârpì-se-va
din poporul său. 30 Păziți dară cele
ce v'am poruncit eu să păziți, ca să nu
faceți nici una dintr'acele datini urîcioase,
care au fost făcute înainte de voi, și să
nu vă întinați cu dânsele: Eu *sunt* Dom-
nul Dumnezeul vostru.

Tâlcuirea celor zece porunci.

19 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Vorbește către toată comunitatea
fiilor lui Israel, și zi lor: [a]Fiți sfințiți,
că eu Domnul Dumnezeul vostru *sunt*
sfânt.
3 [b]Fiecare să cinstească pre mama sa
și pre părintele său; și [c]sabatele mele să
le păziți, eu *sunt* Domnul Dumnezeul
vostru.
4 [d]Să nu vă întoarceți la idoli, și [e]zei
turnați să nu vă faceți vouă, *că* eu *sunt*
Domnul Dumnezeul vostru.
5 [f]Și când sacrificați lui Dumnezeu
sacrificiu de bucurie, sacrificați-l cu bună
voie. 6 În care zi îl veți sacrificà, tot
într'acea zi să-l mâncați, și a doua zi:
și ce va rămâneà până a treia zi, aceea
cu foc să se ardă. 7 Și dacă dintr'acela
va mâncà cinevà a treia zi, aceea urî-
ciune *este;* nu va fi bine plăcut. 8 Și
oricine îl va mâncà va purtà fărădelegea
sa; că lucru sfânt lui Dumnezeu a pro-
fanat, și stârpì-se-va acel suflet din po-
porul său.
9 Și [g]când veți secerà voi semănă-
turile pământului vostru, să nu seceri
de tot laturile țarinei tale, nici spicele
cele căzute din secerișul tău să nu aduni.
10 Și în via ta strugurii să nu strângi, și
boabele cele căzute să nu le culegi în
via ta: săracului și străinului să le lași
pre acele: Eu *sunt* Domnul Dumnezeul
vostru.
11 [h]Să nu furați, nici să nu mințiți,
nici să nu [i]înșelați unul pre aproapele
său. 12 Și să nu [j]jurați strâmb întru
numele meu, și să nu [k]profanezi numele
Dumnezeului tău: Eu *sunt* Domnul Dum-
nezeu. 13 [l]Pre aproapele tău să nu-l asu-
prești, nici să-*l* despoi; și [m]simbria năimi-
tului să nu rămână preste noapte la tine
până dimineață.
14 Pre cel surd să nu-l vorbești de
rău, și [n]în calea orbului să nu pui pe-
dică: ci [o]teme-te de Dumnezeul tău: Eu
sunt Domnul Dumnezeu.
15 [p]Să nu faceți nedreptate la jude-
cată: să nu cauți la fața celui sărac, nici
să te sfiești de fața celui mare; după
dreptate să judeci pre aproapele tău.

---

[p] Cap. 20. 18. Ezec. 18. 6.
[q] Prov. 6. 29. 32. Mal. 3. 5. Mat. 5. 27. Rom. 2. 22. 1 Cor. 6. 9. Ebr. 13. 4.
[r] Cap. 20. 2. Ier. 19. 5. Ezec. 20. 31.
[s] 1 Reg. 11. 7. 33. Fapt. 7. 43.
[t] Cap. 19. 12. Mal, 1. 12.
[u] Cap. 20. 13. Rom. 1. 27. 1 Cor. 6. 9. 1 Tim. 1. 10.
[v] Cap. 20. 15. 16. Esod. 22. 19.
[x] Cap. 20. 12.
[y] Vers. 30. Mat. 15. 18, 19, 20. 1 Cor. 3. 17.
[z] Cap. 20. 23. Deut. 18. 12.
[a] Num. 35. 34. Ier. 2. 7. Ezec. 36. 17.
[b] Ps. 89. 32. Osea 2. 13.
—

Capul 19.
[a] Cap. 11. 44. 1 Pet. 1. 16.
[b] Esod. 20. 12,
[c] Esod. 20. 8.
[d] 1 Cor. 10. 14. 1 Ioan 5. 21,
[e] Esod. 34. 17. Deut. 27. 15.
[f] Cap. 7. 16.
[g] Rut. 2. 15. 16.
[h] Esod. 20. 15. Deut. 5. 19.
[i] Efes. 4. 25. Col. 3. 9.
[j] Esod. 20. 7. Mat. 5. 33. Iac. 5. 12.
[k] Cap. 18. 21.
[l] Marc. 10. 19. 1 Thes. 4. 6.
[m] Deut. 24. 14. 15. Mal. 3. 5.
[n] Deut. 27. 18. Rom. 14. 13.
[o] Vers. 32. Eccl. 5. 7. 1 Pet. 2. 17.
[p] Esod. 23. 2, 3. Deut. 1. 17. Ps. 82. 2. Prov. 24. 23. Iac. 2. 9.

16 [q]Să nu porţi vorbe de rău în po-
porul tău, şi să nu te [r]râdici asupra
sângelui aproapelui tău: Eu *sunt* Dom-
nul Dumnezeu.
17 [s]Să nu urăşti pre fratele tău întru
inima ta; *ci* [t]să mustri pre aproapele
tău, că să nu porţi păcat pentru dânsul.
18 Şi [u]să nu fii răsbunător, şi mânie să
nu ţii asupra fiilor poporului tău; [v]ci
iubeşte pre aproapele tău ca pre tine
însuţi: Eu *sunt* Domnul Dumnezeu. Le-
gile mele să le păziţi.
19 Vitele tale *din* două soiuri deo-
sebite să nu le laşi a se împărechià; şi
în ţarina ta [x]să nu semeni deosebite so-
iuri de sămânţă; şi [y]vestmânt din două
soiuri de fire, de lână, şi de in, să nu
pui pe tine.
20 Şi *dacă* vre-un bărbat se va culcà
cu femeie, şi aceasta *va fi* sclavă păzită
a unui bărbat, şi ea nu s'a răscumpărat,
nici libertate i-s'a dat; *amândoi* să se
biciuească; *dar* să nu se omoare, pentru
că ea n'a fost liberă. 21 Şi [z]el să aducă
sacrificiul său pentru vină lui Dumne-
zeu la uşa cortului întrunirii, un ber-
bece drept sacrificiu pentru vină; 22 Şi
preotul, prin acel berbece de sacrificiu
pentru vină, să facă espiare pentru dân-
sul înaintea lui Dumnezeu, pentru pă-
catul lui ce l-a făcut; şi i-se va iertà lui
păcatul ce l-a făcut.
23 Şi când veţi întrà în ţară, şi veţi
sădì orice pom, veţi socotì preput roada
lor; trei ani să vă fie vouă necircumcisă;
să nu se mănânce *din ea;* 24 Şi în
anul al patrulea roada lor va fi *lucru*
sfânt, [a]*întru* lauda lui Dumnezeu. 25 Şi
în anul al cincilea să mâncaţi roada lor,
îmmulţind productele lor între voi: Eu
sunt Domnul Dumnezeul vostru.
26 [b]Să nu mâncaţi *nimic* cu sânge; [c]şi
în ghicitorii după vârcolaci şi după nor
să nu vă amestecaţi. 27 [d]Marginile pă-
rului capului vostru să nu le tăiaţi ro-
tund, şi colţurile barbei tale să nu le
strici; 28 Şi [e]tăieri în corpul vostru
pentru vre-un mort să nu vă faceţi, şi
scrisori săpate să nu vă faceţi asupra
voastră! Eu *sunt* Domnul Dumnezeu.
29 [f]Să nu profanezi pre fica ta, dând-
o pre ea a fi meretrice, ca pământul să
nu se necurăţească, şi să nu se umple
pământul de desfrânare.
30 [g]Sabatele mele să le păziţi, şi
sanctuarul meu [h]să-l cinstiţi: Eu *sunt*
Domnul Dumnezeu.
31 [i]La necromanţi să nu mergeţi, nici
pre magi să nu-i întrebaţi; ca să nu vă
întinaţi cu dânşii; Eu *sunt* Domnul
Dumnezeul vostru.
32 [j]Dinaintea părului cărunt te scoa-
lă, şi faţa acelui bătrân o onorează, şi
de Dumnezeul tău [k]teme-te: Eu *sunt*
Dumnezeu.
33 [l]Şi dacă vre-un străin va petrece
la tine în pământul vostru, pre el să nu-l
asupriţi. 34 [m]Ca şi moşteanul dintre
voi să vă fie vouă cel străin, carele pe-
trece între voi; şi să-l iubeşti ca pre
tine însuşi; că străini aţi fost şi voi în
pământul Egiptului: Eu *sunt* Domnul
Dumnezeul vostru.
35 Să nu faceţi nedreptate la jude-
cată, în linii, în cumpene şi în măsuri.
36 Cumpene drepte, pietri drepte, efă
dreaptă şi hin drept să aveţi: Eu *sunt*
Domnul Dumnezeul vostru, care v'am
scos pre voi din pământul Egiptului.
37 Pentru aceea să păziţi toate legile
mele, şi toate judecăţile mele, şi să le
faceţi pre ele: Eu *sunt* Dumnezeu.

Pedepsele pentru felurite păcate mari.

20 Şi Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Şi spune şi fiilor lui Israel: *De
va fi* [a]cinevà dintre fiii lui Israel, sau
dintre străinii cari locuesc în Israel, care
să dea din sămânţa sa lui Moloch, acela
să se omoare, poporul pământului să-l
ucidă cu pietri. 3 Şi eu voiu pune faţa

q Esod. 23. 1. Ps. 15. 3. Prov. 11. 13. Ezec. 22. 9.
r Esod. 23. 1, 7. Mat. 26. 60, 61.
s 1 Ioan 2. 9.11.
t Mat. 18. 15. Gal. 6. 1. 1 Tim. 5. 20. Tit. 1. 13.
u Rom. 12. 17, 19. Efes. 4. 31. Iac. 5. 9. 1 Pet. 2. 1,
v Mat. 5. 43. Iac. 2. 8.
x Deut. 22.9.10.
y Deut. 22. 11.
z Cap. 5. 15.
a Deut. 12. 17.
b Cap. 17. 10. etc. Deut. 12. 23.
c Deut. 18. 10, 11. 14. 1 Sam. 15. 23. 2 Cron. 33. 6. Mal. 3. 5.
d Isa. 15. 2. Ier. 9. 26.
e Cap. 21. 5. Ier. 16. 6.
f Deut. 23. 17.
g Vers. 3.
h Eccl. 5. 1.
i Esod. 22. 18. Isa. 8. 19. Fapt. 16. 16.
j Prov. 20. 29. 1 Tim. 5. 1.
k Vers. 14.
l Esod. 22. 21.
m Esod. 12. 48, 49.

Capul 20.
a 2 Reg. 17. 17. 2 Cron. 33. 6. Ier. 7. 31. Ezec. 20. 26, 31.

mea împotriva omului aceluia, și-l voiu
perde pre el din poporul său: că a dat
din semânța sa lui Moloch, ca să [b]în-
tineze sanctuarul meu, și să întineze
numele cel sfânt al meu. 4 Și dacă po-
porul pământului va închide ochii pentru
asemenea om, când va da semânța sa
lui Moloch, și nu-l va omorî. 5 Eu
voiu pune fața mea împotriva acelui om
și împotriva neamului său, și-l voiu per-
de din poporul său, pre ei și pre toți
aceia cari vor desfrână după Moloch.
6 Și *tot* sufletul care se va duce la ne-
cromanți și la magi, spre a desfrână cu
ei, pune-voiu fața mea, împotriva acelui
suflet, și-l voiu perde din poporul său.
7 [c]Voi dară sfințiți-vă, și fiți sfinți, că eu
sunt Domnul Dumnezeul vostru. 8 Și
păziți legile mele și le faceți: [d]Eu *sunt*
Dumnezeu carele vă sfințește pre voi.
9 [e]Că tot omul, carele va blestemà
pre părintele său sau pre muma sa, să
se omoare; a blestemat el pre părintele
său sau pre mama sa: sângele lui asu-
pra lui.
10 [f]Cel ce va comite adulter cu fe-
meia altuia; acela carele va comite adul-
ter cu femeia aproapelui său, să se
omoare și bărbatul adulter și femeia
adulteră.
11 Cel ce se va culcà cu femeia pă-
rintelui său, și goliciunea părintelui său
va descoperì, amândoi să se omoare;
sângele lor asupra lor.
12 Și de se va culcà carevà cu nora
sa, amândoi să se omoare, mestecătură
au făcut: sângele lor asupra lor.
13 [g]Și dacă un bărbat se va împre-
unà cu bărbat, precum se culcă cu fe-
meie, amândoi urîciune au făcut; să se
omoare; sângele lor asupra lor.
14 [h]Dacă cinevà va luà femeie și *cu*
dânsa și pre muma ei împreună; des-
frânare *este* aceasta; cu foc să se ardă
și el și ele, pentru ca desfrânare între
voi să nu fie.
15 Dacă carevà se va împreunà cu
vită, acela să se omoare, și vita să o
ucideți. 16 Și dacă carevà femeie se
va apropià de vre-o vită, ca să se îm-
preune cu dânsa, să ucizi și pre fe-
meie, și vita să se omoare; sângele lor
asupra lor.
17 Și dacă carevà va luà pre soră sa:
pre fica părintelui său, sau pre fica mu-
mei sale, și-i va vedeà goliciunea ei, și
ea va vedeà goliciunea lui, iubire ne-
bună *este*; amândoi să se omoare înain-
tea ochilor fiilor poporului lor: el a
descoperit goliciunea surorei sale, *și*
fărădelegea sa o va purtà. 18 Și dacă
carevà bărbat se va culcà cu femeia ce
va aveà la fire, și-i va descoperì golici-
unea ei, isvorul ei îl descopere, și ea
își desvelește isvorul sângelui ei; și
amândoi stârpì-se-vor din mijlocul po-
porului lor.
19 Și goliciunea surorei mumei tale
și a surorei părintelui tău să nu o des-
coperi, că acela descopere pre ruda
sa: amândoi vor purtà fărădelegea lor.
20 Cel ce se va culcà cu femeia unchiu-
lui său, acela descopere goliciunea un-
chiului său, *și* vor purtà fărădelegea
lor: fără copii vor murì! 21 Și de va
luà carevà pre femeia fratelui său, faptă
necurată *este*, goliciunea fratelui său a
descoperit: fără de copii vor fi!
22 Păziți deci toate legile mele, și
toate judecățile mele, și le faceți, ca să
nu vă verse pământul în care vă duc ca
să-l locuiți. 23 Și să nu umblați după
datinele popoarelor acestora, pre care
am să le alung de dinaintea voastră: că
toate acestea le-au făcut ele, și [i]pentru
aceea le-am urît. 24 Și am zis vouă:
Voi veți moștenì pământul lor, și eu îl
voiu da vouă întru moștenire, pământ
în carele curge lapte și miere: Eu *sunt*
Domnul Dumnezeul vostru, carele v'am
despărțit pre voi de *alte* popoare.
25 [j]Deci despărțiți vitele curate de
cele necurate; și paserile necurate de
cele curate; și [k]să nu vă faceți urîte

[b] Ezec. 5. 11. Ezec. 37. 28. [c] 1 Pet. 1. 16. [d] Esod. 31. 13. [e] Esod. 21. 17. Deut. 27. 16. Prov. 20. 20. Mat. 15. 4. [f] Deut. 22. 22. 1 Ioan 8. 4, 5. [g] Deut. 23. 17. Fac. 19. 5. 5 Judc. 19. 22. [h] Cap. 18. 17. Deut. 27. 23. [i] Cap. 18. 27. Deut. 9. 5. [j] Cap. 11. 47. Deut. 14. 4. [k] Cap. 11. 43.

sufletele voastre *mâncând* vite sau pă-
seri sau alte târîtoare, ce se tărăsc pe
pământ, pre care eu vi le-am despărțit,
ca *să vă fie* necurate. 26 Și voi să fiți
mie sfinți, că [l]eu Dumnezeu *sunt* sfânt,
și [m]v'am despărțit pre voi de *alte* po-
poare, că să fiți ai mei.
27 [n]Și bărbatul său femeia, carele va
fi necromant sau mag, acela să se omoa-
re, cu pietri să-l ucideți; sângele lor
asupra lor.

Legi pentru preoți și pentru sacrificiu.

21 Și Domnul zise lui Moisi: Vorbește
preoților, fiilor lui Aaron, și zi
lor: [a]Nimenea să nu se spurce pentru
vre-un mort în poporul său. 2 Fără nu-
mai pentru vre-o rudă aproape a sa:
pentru muma sa, și pentru părintele său,
pentru fiul său, pentru fica sa, pentru
fratele său: 3 Și pentru sora sa, *care*
este fecioară și-e lângă dânsul, și n'a
fost măritată cu bărbat; pentru aceea se
poate spurcà. 4 El să nu se spurce,
domn *fiind* în poporul său, ca să *nu* se
profaneze. 5 [b]Ei *pentru mort* să nu-și
pleșuvească capul, nici să-și tundă col-
țurile bărbei lor, nici tăieturi pe corpul
lor să nu-și facă. 6 Sfânt să fie Dum-
nezeului lor, și [c]să nu profaneze numele
Dumnezeului lor; că ei aduc sacrificiile
cu foc ale Domnului, pânea Dumnezeu-
lui lor: deci sfinți să fie.
7 [d]Meretrice sau profanată să nu-și
ia de femeie, nici pe una [e]lepădată de
bărbatul său să nu-și ia, că sfânt *este*
Dumnezeului *său.* 8 De sfânt să-l aibi,
că el pânea Dumnezeului tău aduce;
sfânt să-ți fie, [f]că eu Dumnezeu, care
vă sfințesc pre voi, *sunt* sfânt. 9 [g]Și
fata unui preot de se va profanà, făcân-
du-se meretrice, profanează pre părin-
tele ei: cu foc să se ardă.
10 [h]Și arhiereul care *este* mai mare
între frații *săi*, preste al cărui cap s'a
turnat oleiul ungerii, și [i]care s'a consa-
crat spre a se îmbrăcà cu vestmintele
sacre, [j]capul să nu și-l descopere, și vest-
mintele sale să nu și-le rupă. 11 [k]Și
la nici un mort să nu între, și pentru pă-
rintele său însuși, nici pentru muma sa,
să nu se profaneze. 12 [l]Și din sanctuar
să nu iasă, ca să nu profaneze sanctua-
rul Dumnezeului său: că[m]cununa oleiul
ungerii Dumnezeului său *este* preste
dânsul: Eu *sunt* Dumnezeu. 13 Și
[n]femeia ce o va luà, *să fie* fecioară.
14 Să nu ia nici văduvă, nici lepădată,
nici profanată, *nici* meretrice; pre nici
*una dintr'*acestea să nu ia el: ci el să ia
de femeie fecioară din poporul său. 15 Și
să nu-și profaneze semânța sa în popo-
rul său: că [o]eu Dumnezeu *sunt, care*-l
sfințește pre el.

Preoții trebue să fie fără prihană.

16 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
17 Vorbește lui Aaron, zicând: *Când*
carevà din semânța ta în generațiunile
lor va aveà cusur, acela să nu se [p]apro-
pie, ca să aducă pânea Dumnezeului său.
18 Că nici un bărbat, întru care *va fi*
cusur, să nu se apropie: *nici* bărbat orb
sau schiop, sau cu nasul turtit, sau cu
[q]prisos în mădulările sale; 19 Nici
bărbat cu piciorul frânt, sau cu mâna
frântă. 20 Nici cel ghebos, nici cel us-
cat, nici cel cu albeață pe ochiu, nici cel
cu râe, sau cu pecingine, nici cel cu
[r]testiculii frânți: 21 Nici un bărbat
din semânța lui Aaron, preotul, care va
aveà cusur, să nu se apropie spre a
[s]aduce sacrificii cu foc lui Dumnezeu,
cusur are, să nu se apropie ca să aducă
pânea Dumnezeului său. 22 Din pânea
Dumnezeului său, *fie aceea* din [t]cele
prea sfinte, fie *numai* din cele sfinte, să
o mănânce. 23 Dară să nu meargă la
perdeà, nici să se apropie de altar: că
cusur *are;* ca să nu profaneze sfintele
mele, Că eu *sunt* Dumnezeu, *care*-i
sfințește pre ei.
24 Și *acestea le* spuse Moisi lui Aaron
și fiilor lui și tutulor fiilor lui Israel.

l Vers. 7. Cap. 19. 2. 1 Pet. 1. 16.
m Vers. 24. Tit. 2. 14.
n Esod. 22. 18. Deut. 18. 10, 11. 1 Sam. 28. 7. 8.
—
Capul 21.
a Ezec. 44. 25.
b Cap. 19. 27. 28. Ezec. 44. 20,
c Cap. 18. 21.
d Ezec. 44. 22.
e Deut. 24. 1. 2.
f Cap. 20. 7, 8.
g Fac. 38. 24.
h Esod. 29. 29, 30.
i Esod. 28. 2.
j Cap. 10. 6.
k Num. 19. 14.
l Cap. 10. 7.
m Esod. 28. 36.
n Vers. 7. Ezec. 44. 22.
o Vers. 8.
p Cap. 10. 3. Ps. 65. 4.
q Cap. 22. 23.
r Deut. 23. 1.
s Vers. 6.
t Cap. 2. 3, 10. Num. 18. 9.
—

Cine poate mâncà din cele sfinte.

22 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Vorbește lui Aaron și fiilor lui,
ca ei să se [a]țină departe de lucrurile
sfinte ale fiilor lui Israel, ca ei să nu-mi
profaneze numele meu cel sfânt *în* acelea
pre cari ei mi-le-au [b]consacrat mie: Eu
sunt Dumnezeu. 3 Spune-le lor: În
toate generațiunile voastre tot omul din
sămânța voastră, care fiind necurat, se
va apropià de lucrurile sacre, pre cari
fiii lui Israel le vor fi consacrat lui Dum-
nezeu, stârpì-se-va acela dela fața mea:
Eu *sunt* Dumnezeu. 4 *Și* oricine din
semânța lui Aaron *va fi* lepros, sau va
aveà curgere, din cele sfinte să nu mă-
nânce, până ce nu se va curățì: și [c]cel
ce se va atinge de orice necurat prin
atingerea de mort: sau de un bărbat, din
care a curs semânța de împreunare;
5 Sau [d]care se va atinge de vre-un tâ-
rîtor, prin care se face necurat: sau de
un om, prin care se face necurat pentru
orice necurățenie a lui: 6 Însul, care
se va atinge de acesta, necurat să fie
până seara: și să nu mănânce din cele
sacre, fără numai după ce-și va fi [e]spălat
corpul său cu apă. 7 Iar când va apune
soarele, curat va fi, și după aceea să mă-
nânce din cele sacre, că pânea lui *este*.
8 [f]Mortăciune sau sfășiat *de fiare* să nu
mănânce, ca să nu se spurce printr'insa:
eu *sunt* Dumnezeu. 9 Și așà ei să pă-
zească cele de păzit, [g]ca păcat să nu
poarte pentru ele, și să *nu* moară pro-
fanându-le. Eu *sunt* Dumnezeu, *care*
îi sfințesc pre ei.

10 Nici un străin din cele sfinte să
nu mănânce, nici oaspetele preotului,
nici năimitul *lui* din cele sfinte să nu
mănânce. 11 Dacă preotul va fi cum-
părat pre cinevà cu argintul său, acela
să mănânce din acelea: și cei născuți în
casa sa, aceștia să mănânce din pânea
lui. 12 Și fata preotului, când *se va*
mărità după bărbat străin, nici aceasta
să nu *mai* mănânce din cele sfinte, aduse
dar. 13 Dacă fata preotului va fi vă-
duvă, sau va fi lepădată, dacă nu va aveà
copii, și se va reîntoarce la casa părin-
telui ei, [h]ca și în fetia sa, să mănânce ea
pânea părintelui ei: dară nici un străin
să nu o mănânce. 14 Dacă cinevà din
neștiință va mâncà din cele sfinte, el
către acelea să adaoge a cincea *parte*
dintr'însele, și să *le* dea preotului cu cele
sfinte împreună. 15 Ca nu ei înșiși să
profaneze cele sfinte ale fiilor lui Israel,
pre care aceștia le aduc lui Dumnezeu,
16 Și așà să apese asupră-le păcatul *lor*,
mâncând din cele sfinte ale lor; că eu
sunt Dumnezeu, *care* îi sfințesc pre ei.

Jertfele trebue să fie fără cusur.

17 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
18 Vorbește lui Aaron și fiilor lui și tu-
tulor fiilor lui Israel, și le zi: [i]*Dacă*
cinevà din casa lui Israel și din străinii
din Israel va aduce sacrificiul său, *fie*
acela un vot al său, fie dar de bunăvoe
ceeace el aduce pentru ardere de tot lui
Dumnezeu, 19 Să *aduceți acestea* cu
bunăvoea voastră, mascul fără cusur,
din boi, sau din oi, sau din capre.
20 [j]Nici una din acele ce va aveà cu-
sur să nu aduceți, că nu vă va fi bine
primită. 21 Și *când* carevà va aduce
lui Dumnezeu sacrificiu de bucurie,
[k]împlinirea unui vot al său, sau dar de
bunăvoe din cirezi sau din turme, fără
cusur să fie, ca să fie bine primit, nici
un cusur să nu fie într'însul. 22 Nici
un *animal* orb sau frânt, sau ciuntit,
sau bubat, nici cu râe sau cu pecin-
gine, acestea să nu aduceți lui Dumnezeu,
și nici una dintr'acestea să nu dați lui
Dumnezeu *drept* sacrificiu cu foc pe al-
tar lui Dumnezeu. 23 Boul sau oaia,
care va aveà cevà de prisos, sau lipsă în
mădularele sale, poți aduce dar de bună-
voe, dar pentru vot nu va fi bine primit.
24 Nici animale cu *testiculi* frânți, sau
stricate sau întoarse sau tăiate să nu adu-
ceți lui Dumnezeu, și nici să se facă *ase-*
menea în pământul vostru. 25 Și [l]din

Capul 22. a Num. 6. 3. Esod. 28. 38. Deut. 15. 19. c Num. 19. 11, 22. d Cap. 11 21, 44. e Cap. 15. 5, Ebr. 10. 22. f Esod. 22. 31. Ezec. 44. 31. g Esod. 28. 43. Num. 18. 22. 32. h Cap. 10. 14. Num. 18. 11, 19. i Cap. 1. 2, 3, 10. Num. 15. 14. j Mal. 1. 8, 14. Efes, 5. 27. Ebr. 9. 14. 1 Pet. 1. 19. k Ps. 61. 8. Eccl. 5. 4, 5. l Num. 15. 15, 16.

mâna străinului să nu luaţi nimica din
acestea, spre *a le aduce* pâne Dumne-
zeului vostru, că [m] stricăciunea lor *se află*
într'însele, *şi* cusur *este* într'însele; nu
vor fi bine primite pentru voi.
26 Şi Dumnezeu vorbì lui Moisi, zi-
când: 27 Viţelul, sau mielul, sau iedul,
după ce se va fătà, să fie şapte zile sub
mumă-*sa,* şi dela a opta zi şi de aici îna-
inte vor fi bine primite pentru sacrificiu
cu foc lui Dumnezeu. 28 Şi vaca, sau
oaia, sau capra să nu o junghiaţi *de sa-
crificiu* tot într'aceeaşi zi cu fătul său.
29 Şi când [n] sacrificaţi sacrificiu de
mulţumire Domnului, sacrificaţi-*l* astfel
ca să fie bine primit pentru voi. 30 A-
cesta tot într'aceeaşi zi să se mănânce;
nimica dintr'însul să nu lăsaţi pe dimi-
neaţă: Eu *sunt* Dumnezeu.
31 [o] Şi să păziţi legile mele, şi să le
faceţi: eu *sunt* Dumnezeu. 32 Nici să
profanaţi numele meu cel sfânt, pentru
ca [p] eu să mă sfinţesc între fiii lui Israel:
eu *sunt* Dumnezeu, care vă sfinţesc pre
voi, 33 Şi care v'am scos pre voi din
pământul Egiptului, ca să fiu vouă Dum-
nezeu; Eu *sunt* Dumnezeu.

Sărbătorile cele mai sacre numărate şi poruncite.

23 Şi Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Vorbeşte fiilor lui Israel, şi le
zi: *Cât pentru* [a] sărbătorile Domnului,
pre cari voi le veţi [b] proclamà zile sfinte,
aceste *sunt* sărbătorile mele.
3 [c] Şase zile să se lucreze, dară a şap-
tea zi *să fie* sabat de repaus, zi sfântă,
nici un lucru să nu faceţi; sabat *este* Dom-
nului în toate locuinţele voastre.

Paştile.

4 [d] Acestea *sunt* sărbătorile Domnului,
zile sfinte, pre cari voi să le proclamaţi
la timpul lor.
5 [e] În luna întâia, în patrusprezece ale
acelei luni, despre seară, pasca Domnu-
lui *este.* 6 [f] Şi în ziua a cincisprezecea
a acestei luni *este* sărbătoarea azimelor,
consacrată Domnului; şapte zile să mân-
caţi azime. 7 În ziua întâia vă va fi zi
sfântă, nici un lucru de serv să nu faceţi
într'însa. 8 Şi să aduceţi sacrificiu cu
foc Domnului în şapte zile; a şaptea zi
este zi sfântă; nici un lucru de serv să
nu faceţi.
9 Şi Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
10 Vorbeşte fiilor lui Israel, şi zi lor:
[g] Când veţi întrà în pământul, pre care
eu îl dau vouă, şi veţi secerà sămănătu-
rile lui, să aduceţi un omer din [h] prinoa-
sele secerişului vostru la preot: 11 Şi
el va [i] legănà omerul înaintea Domnului,
spre a fi bine primit pentru voi, a doua
zi după sabat îl va legănà preotul. 12 Şi
în ziua când veţi legănà acest omer, să
sacrificaţi un miel fără cusur, de un an,
drept ardere de tot Domnului. 13 [j] Şi
darul lui de pâne *să fie:* două zecimi *de
efă* floarea făinei, frământată cu oleiu,
drept sacrificiu cu foc Domnului, întru
miros plăcut; şi prinosul lui de vin *să
fie* a patra *parte* din un hin. 14 Şi nici
pâne, nici grăunţi prăjite, nici grăunţi
în spice să nu mâncaţi până în ziua, până
când voi *dintr'acestea* nu veţi fi adus
darul Dumnezeului vostru. Lege în veci
să fie vouă aceasta în generaţiunile
voastre în toate locuinţele voastre.

Rusaliile.

15 Şi [k] de a doua zi după sabat, de-
la ziua, când voi veţi fi adus omerul
legănat, să număraţi, *ca* să fie şapte săp-
tămâni întregi; 16 Până la a doua zi
după săptămâna a şaptea să număraţi
[l] cincizeci de zile, şi *atunci* să aduceţi
[m] dar nou de pâne Domnului. 17 Din
locuinţele voastre să aduceţi două pâni
drept dar legănat, *care* să fie din două
zecimi *de efă,* din floarea făinei, *cu* dos-
pit să se coacă; aceste *sunt* [n] prinoasele
Domnului. 18 Şi să aduceţi pe lângă
acea pâne şi şapte miei de câte un an
fără cusur: şi un viţel şi doi berbeci, cari
vor fi ardere de tot Domnului. împreună

m Mal. 1. 14. n Ps. 107. 22. & 116. 17. Amos. 4. 5. o Cap. 19. 37. Num. 15. 40. Deut. 4. 40. p Mat. 6. 9. Luc. 11. 2. —
Capul 23. a Vers. 4. 37. b Esod. 32. 5. Ps. 81. 3. c Esod. 20. 9. Luc. 13. 14. d Vers. 2. 37. Esod. 23. 14. e Esod. 12. 6, 14, 18. Num. 9. 2, 3. Ios. 5. 10. f Esod. 12. 16. g Esod. 23. 16, 19. Num. 15. 2, 18 Deut. 16. 9. h Rom. 11. 16. Iac. 1. 18. i Esod. 29. 24. j Cap. 2. 14, 15. 16. k Esod. 34. 22. l Fapt. 2. 1. m Num. 28. 26, n Esod. 23. 16, 19. Num. 15, 17—21.

cu darul de pâne a lor, și cu prinoasele
lor, *ca* sacrificiu cu foc, miros plăcut
Domnului. 19 Și veți aduce și [o]un țap
ca sacrificiu pentru păcat, și doi miei de
un an drept [p]sacrificiu de bucurie. 20 Și
preotul pre acestea să le legene *drept*
dar legănat înaintea Domnului, împre-
ună cu pânile cele de prinoase *și* cu cei
doi miei: [q]sfinte să fie Domnului, pen-
tru preot. 21 Și tocmai în această zi
să proclamați zi sfântă, nici un lucru de
serv *în ea* să nu faceți. Lege în veci
să fie vouă aceasta în toate locuințele
voastre, în generațiunile voastre.

22 Și [r]când veți secerà semănăturile
pământului vostru, să nu seceri de tot
marginile ogorului tău, nici [s]spicele
cele căzute din secerișul tău să nu le
aduni; pre acestea săracului și străinu-
lui să le lași. Eu *sunt* Domnul Dumne-
zeul vostru.

Anul nou.

23 Și Dumnezeu vorbì lui Moisi, zicând:
24 Vorbește fiilor lui Israel, zicând lor:
În [t]luna a șaptea, în întâia *zi* a lunei,
să fie vouă zi de repaus, [u]amintire cu
sunet de trâmbițe, și zi sfântă. 25 Nici
un lucru de serv să nu faceți, și să adu-
ceți sacrificiu cu foc Domnului.

Ziua împăcării.

26 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
27 [v]Și *în ziua* a zecea tot a acestei luni
a șaptea, *să fie* zi de espiare, zi sfântă
să vă fie; și să vă amărîți sufletele
voastre, și să aduceți sacrificiu cu foc
Domnului. 28 Și nici un lucru să nu
faceți în aceea zi: că ea zi de espiare
este, ca să se facă espiare pentru voi
înaintea Domnului, Dumnezeul vostru.
29 Că tot sufletul, care nu se va amarî
în ziua aceea, [x]stârpì-se-va din poporul
său. 30 Și tot sufletul, carele va face
cevà lucru în ziua aceasta, perde-voiu
pre [y]sufletul acela din poporul său.
31 Nici o muncă să nu faceți; lege în
veci în generațiunile voastre, în toate
locuințele voastre. 32 Sabat de repaus
sa fie vouă aceea, și să vă amărîți sufle-
tele voastre în a noua *zi* a lunei, seara,
din seară până în seară să serbați saba-
tul vostru.

Cuștile.

33 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
34 Vorbește fiilor lui Israel, zicând:
În [z]ziua a cincisprezecea a lunei aces-
teia a șaptea, *să fie* sărbătoarea corturi-
lor, *consacrată* Domnului șapte zile.
35 În ziua întâia *sa fie* zi sfântă; să nu
faceți *într'însa* nici un lucru de serv.
36 Șapte zile să aduceți sacrificiu cu foc
Domnului, și ziua a [a]opta să vă fie zi
sfântă, și să aduceți sacrificiu cu foc
Domnului; [b]înfrânare *este;* nici un lucru
de serv să nu faceți; 37 [c]Acestea *sunt*
sărbătorile Domnului, pre cari le veți
proclamà zile sfinte, spre a aduce Dom-
nului sacrificiu cu foc, ardere de tot, da-
ruri de pâne, sacrificiu, prinoase, ce trebue
pentru fieeare zi, la ziua sa. 37 [d]Afară
de sabatele Domnului, și afară de daru-
rile voastre, și afară de toate voturile
voastre, și afară de toate darurile cele
de bunăvoie, pre care voi le dați Dom-
nului. 39 Da, în a cincisprezecea zi a
lunei aceștia a șaptea, după ce veți
fi [e]cules venitul pământului, să serbați
sărbătoarea Domnului șapte zile; în
întâia zi *să fie* sabat, și a opta zi *să fie*
sabat. 40 Și [f]în întâia zi să vă luați
fruct dintr'un arbore frumos, ramure de
fenic, și ramuri de arbore tufoși, și săl-
cii de părău, și să vă bucurați înaintea
Domnului, Dumnezeul vostru șapte zile.
41 Și să serbați aceasta *ca* sărbătoare a
Domnului șapte zile în an: lege în
veci *să vă fie* în generațiunile voastre;
în luna a șaptea să o serbați aceasta.
42 În colibi să locuiți șapte zile, fie-
care moștean din Israel să locuească în
colibi; 43 Ca generațiunile voastre să
știe că eu am făcut ca fiii lui Israel să
locuească în colibi, când i-am scos din
pământul Egiptului. Eu *sunt* Domnul
Dumnezeul vostru.

o Cap. 4. 23. 28. Num. 28. 30. p Cap. 3. 1. | q Num. 18. 12. r Cap. 19. 9 s Deut. 24. 19. | t Num. 29. 1. u Cap. 25. 9. v Cap. 16. 30. | x Fac. 17. 14. y Cap. 20. 3. 5. 6. z Esod. 23. 16, | Ezra. 3, 4. Ioan 7. 2. a Num. 29. 35. | Neem. 8. 18. Ioan 7. 37. b Deut. 16. 8. | Ioel. 1. 14. c Vers. 2. 4. d Num. 29. 39. | e Esod. 23. 16. f Neem. 8. 15.

44 Astfel spuse Moisi fiilor lui Israel
sărbătorile lui Dumnezeu.

Oleiul pentru candele; pânea de punere înainte.

24 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 [a] Poruncește fiilor lui Israel, ca ei
să-ți aducă oleiu curat, din masline sdro-
bit, pentru luminare, spre a ținea cande-
lele aprinse neîncetat. 3 Afară de per-
deaua mărturiei, în cortul întrunirii, să
le așeze pre aceste Aaron de cu seară
până dimineață înaintea Domnului ne-
încetat. Lege în veci *este aceasta* întru
generațiunile voastre. 4 În polican-
drul [b] cel *de aur* curat, să așeze el acele
candele înaintea Domnului neîncetat.
5 Și să iai floarea făinei, și să coci
dintr'însa douăsprezece [c] turte; de câte
două zecimi *de efă* să fie turta; 6 Și
să le pui pre acestea în două rânduri,
câte șase într'un rând, pe masa [d] cea de
aur curat, înaintea Domnului. 7 Și
preste aceste rânduri pune tămâie cu-
rată, care să vă fie spre amintire pe
pâne, sacrificiu cu foc Domnului. 8 [e] În
tot sabatul să le așeze înaintea Domnu-
lui neîncetat, dela fiii lui Israel, *spre*
legământ în veci. 9 Și [f] acestea să fie
ale lui Aaron, și ale fiiilor lui, [g] cari să
le mănânce în loc sfânt: că acestea prea
sfinte *sunt, cuvenite* lui din sacrificiile cu
foc ale Domnului prin lege vecinică.

Pedeapsă pentru blestem.

10 Și ieșì între fiii lui Israel fiul oare-
cărei femei Isralite, care erà și fiu al
unui bărbat Egiptean, și ei se certară în
tabără, fiul *femeii* Israelite cu un Israe-
lit. 11 Și fiul femeii Israelite [h] bleste-
mă numele *Domnului,* și-*l* [i] blestemă;
și-l [j] aduseră pre el la Moisi; și numele
mumei *erà* Șalomita, fata lui Dibri, din
seminția lui Dan; 12 Și-l [k] puseră pre
el sub pază, [l] până ce i-se va hotărî pe-
deapsă după cuvântul Domnului. 13 Și
Domnul vorbì lui Moisi, zicând: 14 Scoate
pre cel ce a blestemat afară din tabără,
ca toți cei ce-*l* auziră să-și [m] pună mâ-
nile lor pe capul lui, și să-l ucidă cu
pietri toată comunitatea. 15 Iar fiilor
lui Israel să le vorbești, zicând: Oricine
va blestemà pre Dumnezeul său, acela
își [n] va purtà păcatul său. 16 Și cel ce
[o] blestemă numele Domnului, acela să se
omoare; cu pietri să-l ucidă toată co-
munitatea, precum străinul așà și mos-
teanul; dacă va blestemà numele *Dom-
nului,* să se omoare.

Pedeapsa pentru omucidere și pentru rănirea trupului.

17 [p] Și *dacă* cinevà va lovì de moarte
pre vre-un om, acela să se omoare.
18 [q] Și cel ce va lovì de moarte pre o
vită să plătească vita cu vită. 19 Și dacă
cinevà va fi făcut aproapelui său cevà
vătămare, cum a [r] făcut el, așà să se
facă și lui; 20 Frântură pentru frân-
tură; ochiu pentru ochiu; dinte pentru
dinte: vătămarea făcută cuivà de el,
asemenea să se facă și lui. 25 [s] Cel ce
lovește de moarte o vită, să o plătească;
[t] și cel ce lovește de moarte pre om, să
se omoare. 22 [u] Asemenea judecată să
faceți și străinului și moșteanului; că eu
Domnul *sunt,* Dumnezeul vostru.
23 Și Moisi vorbì fiilor lui Israel, ca
să scoată pre cel ce blestemă afară din
tabără, și să-l ucidă cu pietri. 24 Și fiii lui
Israel făcură după cum poruncise Dom-
nul lui Moisi.

Anul sabatic.

25 Și Domnul vorbì cu Moisi pe mun-
tele Sinai, zicând: 2 Vorbește
fiilor lui Israel, și le zi: Voi când veți
întrà în pământul, pre care eu vi-l dau
vouă, pământul să serbeze [a] repaus Dom-
nului: 3 Șase ani să semeni ogorul
tău, și șase ani să tai via ta, și să aduni
venitul ei; 4 Iar în anul al-șaptelea să
fie sabat spre repaus pământului, sabat
să fie Domnului; ogorul tău să nu-l se-
meni, și via ta să nu o tai. 5 [b] Pre cele
ce vor crește singure dela sine în urma
secerișului, să nu le aduni, și strugurii

Capul 24.
a Esod. 27. 20. 21. b Esod, 31. 8. c Esod. 25. 30. d 1 Reg. 7. 48. Ebr. 9. 2. e Num. 4. 7. f 1 Sam. 21. 6. Mat. 12. 4. Luc. 6. 4. g Esod. 29. 33. h Vers. 16. i Iov. 1. 5, 11, 22. Isa. 8. 21. j Esod. 18. 22, 26. k Num. 15. 34. l Esod. 18. 15, 16 m Deut. 13. 9. n Cap. 5. 1. Num. 9. 13. o 1 Reg. 21. 10, 13. Ps. 74. 10, 18. Marc. 3. 28. Iac. 2. 7. p Esod. 21. 12. Deut. 19. 11. 12. q Vers. 21. r Esod. 21. 21. Mat. 5. 38. s Vers. 18. t Vers. 17. u Esod. 12. 49. Num. 15. 16.
Capul 25.
a Esod. 23. 10. 2 Cron. 36. 21. b 2 Reg. 19. 29.

din via cea netăiată a ta, să nu-i culegi;
an de repaus să fie pământului. 6 Și
fructele acestui an de sabat al pămân-
tului să servească vouă spre nutrire, ție
și servului tău, și servei tale, si năimi-
tului tău, și străinului tău, care petrece
la tine. 7 Și vitelor tale, și fiarelor din
pământul tău, tot venitul lui va fi spre
nutrire.

Anul jubileu.

8 Și să numeri ție și șapte sabate de
ani, *adecă* de șapte ori șapte ani, așà
ca cele șapte sabate de ani să-ți facă
patruzeci și nouă de ani. 9 Atunci să
faci să răsune trâmbița de jubileu în
luna a șaptea, în *ziua* a zecea a lunei:
în [c]ziua de espiare să faceți să răsune
trâmbița în tot pământul vostru. 10 Și
să sfințiți anul al cincizecilea și să [d]pro-
clamați în țară libertate tutulor locuito-
rilor ei; jubileu să fie aceasta vouă:
[e]fiecare din voi să se întoarcă la neamul
său. 11 Jubileu să fie vouă acest al
cincizecilea an: [f]voi să nu semănați,
nici să secerați cele dela sine crescute
ale acelui *an*, și nici *strugurii* viei lui
celei netăiate să nu le adunați. 12 Căci
aceasta *este* jubileu, sfânt să fie vouă;
[g]de pe câmp să-i mâncați fructele lui.
13 [h]În acest an jubileu fiecare din voi
să se întoarcă la moșia sa. 14 Și când
vindeți cevà aproapelui vostru, sau cum-
părați cevà dela aproapele vostru, [i]să
nu nedreptățiți unul pre altul: 15 [j]Du-
pă numărul anilor după jubileu să cum-
peri dela aproapele tău: *și* el după
numărul anilor fructelor să-ți vânză.
16 După mulțimea anilor să mărești
prețul, și după împuținarea anilor să
scazi prețul: căci numărul secerișurilor
îți vinde el.
17 Deci [k]nu vă nedreptățiți unul pre
altul, [l]ci tu să te temi de Dumnezeul
tău, că eu Domnul *sunt,* Dumnezeul
vostru. 18 [m]Că de veți împlinì legile
mele, și veți păzì judecățile mele, și veți
face pre ele, [n]fără temere veți locuì în
pământul acela. 19 Și pământul își va
da fructul său, și-l [o]veți mâncà întru
saț, și veți locuì într'însul fără temere.
20 Și de veți zice: [p]Ce vom mâncà
în anul al șaptelea? [q]noi nu vom se-
mănà, nici vom culege venitul nostru!
21 Eu voiu [r]trimite preste voi binecu-
vântarea mea în anul al șaselea, și pă-
mântul va produce venit pentru trei ani.
22 [s]Și când veți semănà voi în anul al
optulea, veți mâncà [t]din venitul cel
vechiu, până în anul al nouălea; până ce
venitul acestuia va sosì, veți mâncà din
cel vechiu.
23 Pământul să nu se vînză de tot;
că [u]al meu *este* pământul, și voi sunteți
la mine [v]străini și nemernici.

Despre răscumpărare.

24 Drept aceea, voi în tot pământul
moștenirii voastre, să învoiți dreptul
răscumpărării pământului. 25 [x]Dacă
fratele tău va sărăcì, și din moșia sa va
vinde, să vină [y]consângeanul său cel
mai de aproape, și să răscumpere lucrul
cel vândut al fratelui său. 26 Și dacă
carevà nu are consângean, și-i dă mâna
și are de ajuns pentru răscumpărare,
27 Atunci [z]el să socotească anii dela
vindere, și ceeace va întrece, să întoar-
că înapoi aceluia, căruia vânduse, și
iarăși să se întoarcă la moșia sa. 28 Și
dacă n'a găsit de ajuns spre a înapoià,
lucrul lui vândut să rămână în mâna
cumpărătorului până la anul jubileu, [a]și
în anul jubileu cumpărătorul să iesă, și
vânzătorul să reîntre în moșia sa.
29 Și dacă cinevà a vândut casa de
locuit în cetate cu zid, el are dreptul a
și-o răscumpără până la sfârșitul anului
vinderii sale: da, un an deplin el are
dreptul de răscumpărare. 30 Și dacă
aceasta nu se va răscumpără până la
împlinirea unui an întreg, atuncia casa
din cetatea cu zid va rămânea de tot în
mâna celui ce o a cumpărat, în genera-

c Cap. 23. 24.27.
d Isa. 61. 2. Ier. 34. 8, 15, 17. Luc 4. 19.
e Vers. 13.
f Vers. 5.
g Vers. 6. 7.
h Vers. 10.
i Vers. 17. 1 Sam. 12.3,4. Mic. 2. 2.
j Cap. 27. 18, 23.
k Vers. 14.
l Vers. 43.
m Cap. 19. 37.
n Cap. 26. 5. Ps. 4. 8. Prov. 1. 33. Ier. 23. 6.
o Ezec. 34. 25. 27, 28.
p Mat. 6. 25. 31.
q Vers. 4, 5.
r Esod. 16. 29, Deut. 28 8.
s 2 Reg. 19. 29.
t Ios. 5. 11, 12.
u Deut. 32. 43. Ioel. 2, 18,
v 1 Cron. 29.15. Ps. 39. 12. 1 Pet. 2. 11.
x Rut. 2. 20.
y Rut. 3. 2, 9, 12,
z Vers. 50, 51, 52,
a Vers. 13.

țiunile sale: în anul jubileu el să nu iesă
din ea. 32 Iar casele de prin sate, cari
n'au ziduri împrejur, acele că fie soco-
tite ca fondurile de pământ; vânzătorul
să aibă dreptul de răscumpărare, și cum-
părătorul să iesă în anul jubileu. 32 Și
cât pentru cetățile [b] Leviților, Leviții să
aibă drept în veci de răscumpărarea ca-
selor din cetățile moștenirii lor. 33 Și
acela care va fi cumpărat o casă de a
Leviților, [c] să iese la jubileu din casa
vândută, sau din cetatea moșiei sale, căci
casele din cetățile Leviților sunt moșia
lor între fiii lui Israel. 34 Și nici [d] câm-
pul cuprinsului din prejurul cetăților lor
să nu-l vândă, căci acesta *este* moșia în
veci a lor.

Oprirea camătei și a asprimei față de slugi.

35 Și când fratele tău va scăpătà, și
averea lui se va clătì lângă tine, atuncia
[e] dă-i ajutor, fie străin sau nemernic: ca
să trăească cu tine. 36 [f] Să nu iei dela
dânsul nici camătă, nici dobândă, ci [g] te
teme de Dumnezeul tău: ca fratele tău
să trăească cu tine. 37 Banii tăi să
nu-i dai cu camătă, nici bucatele tale
să le împrumuți cu dobândă. 38 [h] Eu
sunt Domnul Dumnezeul vostru, care
v-am scos pre voi din pământul Egip-
tului, ca să vă dau pământul Canaan,
pentru ca să fiu vouă Dumnezeu.

39 Și [i] de cumvà fratele tău va scă-
pătà lângă tine, și el se va vinde ție, să
nu-l pui pre dânsul să-ți facă muncă de
sclav. 40 Ca un năimit, ca un nemer-
nic să fie cu tine, și până la anul jubileu
să servească la tine. 41 Și el atuncia
să iesă dela tine, el și fiii lui împreună
cu dânsul, și să se întoarcă la familia sa,
și iarăși să între în moșia părinților săi.
42 Că ei *sunt* servii mei, pre cari i-am
scos din pământul Egiptului; și să nu se
vândă, precum se vând sclavii. 43 [j] Tu
să nu-l stăpânești cu asprime, ci să [k] te
temi de Dumnezeul tău. 44 Și servul
tău, și serva ta, pre cari voești a-i aveà,
să fie din națiunile cele din prejurul
vostru; dintr'acestea să vă cumpărați
servi și serve; 45 Precum și dintre fiii
nemernicilor, cari petrec între voi, și
dintr'aceștia vă puteți cumpărà; și din
familiile acelora, cari sunt cu voi, pre
cari i-au născut în pământul vostru; și
aceștia pot fi în stăpânirea voastră.
46 Și [l] să-i luați pre ei de moștenire fii-
lor voștri după voi, ca ei să-i moște-
nească drept stăpânire, și să-i aveți pre
ei de sclavi în veci; iar cât pentru frații
voștri, fiii lui Israel, nimenea să nu stă-
pânească preste fratele său cu asprime.

47 Și dacă un străin sau un nemer-
nic, ce petrece cu tine, va ajunge la
avere, și fratele tău lângă dânsul va să-
răcì, și se va vinde străinului ce locuește
cu tine, sau oare-cărei seminții din fa-
milie străină: 48 După ce acesta se va
fi vândut, are dreptul de a se răscum-
părà; unul din frații săi îl poate răscum-
părà: 49 Sau unchiul său, sau fiul
unchiului său, îl poate răscumpărà; sau
altul oare-care consângean din familia
lui îl poate răscumpărà; sau el însuși,
de-i va da mâna, singur pre sine se
poate răscumpărà. 50 Atunci el să facă
socoteală cu cumpărătorul său dela anul
în care el i-s'a vândut până la anul ju-
bileu; și banii vinderii sale să se soco-
tească după numărul anilor, [m] ca și zi-
lele unui năimit ce ar fi fost la dânsul.
51 Și dacă mai *sunt* încă mulți ani, el
după ei să înapoeze prețul răscumpă-
rării sale din argintul vinderii. 52 Și
dacă vor fi puțini ani până la anul ju-
bileu, el să facă socoteală cu dânsul, și
după numărul anilor să înapoeze prețul
răscumpărării sale. 53 Ca și năimitul
de an pe an, așà să fie el la dânsul; să
nu-l stăpânească cu asprime înaintea
ochilor tăi. 54 Și când el prin nici
unul din aceste chipuri nu se va fi răs-
cumpărat, să iese în anul jubileu, el și
fiii lui cu dânsul; 55 Că ai mei servi

---

b Num. 35. 2. Ios. 21. 2. etc.
c Vers. 28.
d Fapt. 4. 36.37.
e Deut. 15. 7. 8. Ps. 37. 26. Luc. 6. 35. 1 Ioan 3. 17.
f Esod. 22. 25. Ps. 15. 5. Ezec. 18. 8, 13, 17.
g Vers. 17. Neem. 5. 9.
h Cap. 22.32.33.
i Esod. 21. 2. Neem. 5: 5.
j Efes, 6, 9. Col. 4. 1,
k Esod. 1. 17,21. Deut. 25. 18. Mal. 3. 5,
l Isa. 14. 2.
m Iov. 7. 1. Isa. 16. 14. & 21, 16.
—

sunt fiii lui Israel, servii mei, pre cari
i-am scos din pământul Egiptului; Eu
sunt Domnul Dumnezeul vostru.

Lege contra idololatriei; Binecuvântare făgăduită.

26 Să nu faceți vouă [a]idoli, nici chi-
puri cioplite, nici stâlpi să nu vă
ridicați, nici pietri figurate să nu puneți
în pământul vostru, pentru ca să vă în-
chinați înaintea lor; că eu *sunt* Domnul
Dumnezeul vostru.
2 [b]Sabatele mele să le păziți, și sanc-
tuarul meu să-l cinstiți; eu *sunt* Domnul.
3 [c]Dacă voi veți umblà în legile mele,
și veți țineà poruncile mele și le veți face,
4 [d]Atuncia eu vă voiu da ploae la tim-
pul său, [e]și pământul își va da rodul
său, și arborii câmpului își va produce
fructul lor; 5 Și [f]treeratul vostru va
țineà până la culesul viilor, și culesul
viilor va ajunge până la sămănătură, și
[g]pânea voastră o veți mâncà cu saț, și
[h]în pământul vostru veți locuì fără te-
mere; 6 Și [i]voiu da pace în acel pă-
mânt, ca [j]voi să vă repauzați, și nu va
fi cine să vă spăimânteze; și voiu perde
[k]fiarele cele sălbatice din acel pământ,
și [l]sabia nu va trece prin pământul
vostru. 7 Și voi veți urmărì pre ina-
micii voștri, și ei vor cădeà de sabie
înaintea voastră. 8 Și [m]cinci din voi
vor urmărì o sută, și o sută din voi vor
urmărì zece mii: și inamicii voștri vor
cădeà de sabie înaintea voastră. 9 Și
[n]întorcându-mă spre voi, [o]vă voiu face
să creșteți, și să vă îmmulțiți; și voiu
întărì legământul meu cu voi; 10 Și
voiu veți mâncà [p]bucate vechi, de anul
trecut, și pre cele vechi le veți scoate
afară dinaintea celor nouă; 11 [q]Și
locașul meu îl voiu pune între voi, și
sufletul meu nu va [r]urî pre voi; 12 [s]Și
voiu umblà între voi, și [t]voiu fi Dumne-
zeul vostru, și voi îmi veți fi mie popor.
13 [u]Eu *sunt* Domnul Dumnezeul vostru,
care v-am scos pre voi din pământul E-
giptului, ca să nu mai fiți sclavii [v]lor;
și am rupt legătura jugului vostru, fă-
cându-vă să umblați cu capul ridicat.

Amenințarea blestemului.

14 [x]Și dacă voi nu mă veți ascultà,
și nu veți face aceste porunci; 15 Și
dacă veți [y]lepădà legile mele, și sufletul
vostru va disprețuì judecățile mele, în-
cât voi să nu faceți toate poruncile mele,
și legământul cu mine să-l desfaceți;
16 Și eu voiu face vouă acestea: voiu
trimite preste voi [z]spaimă și [a]lingoare și
friguri ferbinți, cari vă vor [b]consumà
ochii, și vă vor face sufletul a lâncezì,
și [c]sămânța voastră în zadar o veți se-
mănà, că inamicii voștri o vor mâncà pre
ea. 17 Și [d]eu voiu îndreptà fața mea
contra voastră, ca [e]să fiți bătuți de ina-
micii voștri; și [f]cei ce vă urăsc vor domnì
preste voi; și [g]voi veți fugì, fără ca ci-
nevà să vă urmărească.
18 Și dacă nici după acestea nu veți
ascultà de mine, eu vă voiu pedepsì de
[h]șapte ori mai mult pentru păcatele
voastre; 19 Și voiu [i]sfărâmà mândria
puterii voastre; și [j]voiu face ca cerul
vostru *să fie de* fier, și pământul vostru
de aramă. 20 Și [k]puterea voastră se va
consumà în zadar, căci [l]pământul vostru
nu-și va mai da rodul său, nici arborii pă-
mântului nu-și vor da rodul lor.
21 Și voi, dacă veți umblà mie tot în
contră, și nu veți voì a ascultà de mine,
eu voiu adăogì preste voi de șapte ori
mai multe plăgi după păcatele voastre:
22 [m]Că voiu trimite asupra voastră fia-
rele câmpului, cari să vă lipsească de
copii, și să vă peardă vitele voastre, îm-
puținându-vă și pre voi; și [n]cărările
voastre vor rămâneà deșerte.
23 Și dacă voi nici prin acestea [o]nu
vă veți îndreptà, *nu vă veți întoarce la*

Capul 26.
a Esod. 20. 4. 5. Deut. 5. 8. Ps. 97. 7.
b Cap. 19. 30.
c Deut. 11, 13, 14, 15.
d Ios. 30. 23. Ioel. 2. 23. 24.
e Ps. 67. 6. Ezec. 34. 27. Zech. 8. 12.
f Amos 9. 13.
g Cap. 25. 19. Ioel. 2. 19, 26.
h Cap. 25. 18. Iov. 11. 18.
i 1 Cron. 22. 9. Ps. 29. 11. Isa. 45. 7.
j Iov. 11. 19. Ps. 3. 5. Ier. 30. 10. Osea 2. 18. Zef 3. 13.
k 2 Reg. 17. 25.
l Ezec. 14. 17.
m Deut. 32. 30. Ios. 23. 10.
n Esod. 2. 25.
o Fac. 17. 6, 7. Ps. 107. 38.
p Cap. 25. 22,
q Esod. 25. 8. Ps. 76. 2. Ezec. 37. 26. 27, 28.
r Cap. 20. 23 Deut. 32. 19.
s 2 Cor. 6 16.
t Esod. 6. 7. Ier. 7. 23. Ezec. 11. 20.
u Cap. 25. 38. 42, 55.
v Ier. 2. 20. Ezec. 34. 27.
x Deut. 28. 15. Mal. 2. 2.
y 2 Reg. 17. 15.
z Deut. 28. 65, 66. 67. Ier. 15. 8.
a Deut. 28. 22.
b 1 Sam. 2. 33.
c Deut.28.33.51. Iov. 31. 8. Ier. 5. 17.
d Cap. 17. 10.
e Deut. 28, 25. Ier. 19. 7.
f Ps. 106. 41.
g Vers. 36. Prov. 28. 1.
h 1 Sam 2. 5. Prov. 24. 16.
i Isa, 25. 11. Ezec. 7. 24.
j Deut. 28. 23.
k Ps. 127. 1.
l Deut. 11. 17. Hag. 1. 10.
m Deut. 32. 24.
n Judc. 5. 6. Isa. 33. 8. Zech. 7. 14,
o Ier. 2. 30. Amos. 4, 6—12.

mine, ci veți umblà tot în potriva mea,
24 [p] Și eu voiu umblà împotriva voastră,
și vă voiu bate încă de șapte ori mai
mult pentru păcatele voastre. 25 Și
[q] voiu aduce asupra voastră sabie, care
va răsbunà ruperea legământului; și de
vă veți strânge în cetățile voastre, [r] voiu
trimite preste voi ciumă; și vă veți predà
în mânile inamicilor voștri; 26 [s] Că vă
voiu frânge toiagul pânei; și zece femei
vor coace pânea voastră într'un cuptor, și
se va da vouă pânea voastră cu cumpăna,
și [t] veți mâncà, dară nu vă veți săturà.
27 Și [u] dacă voi nici după acestea nu
veți ascultà de mine, ci veți umblà tot
împotriva mea, 28 Și eu [v] cu furie
umblà-voiu împotriva voastră, și încă de
șapte ori mai mult vă voiu pedepsì pen-
tru păcatele voastre: 29 [x] Că veți mâncà
chiar carnea fiilor voștri, și carnea fe-
etlor voastre o veți mâncà. 30 Și [y] voiu
sfărâmà înălțimile voastre, și voiu nimicì
sorii-statuele voastre; și [z] voiu aruncà
cadavrele voastre preste cadavrele ido-
lilor voștri, și sufletul meu vă va [a] urî pre
voi. 31 [b] Și cetățile voastre le voiu aduce
la pustiire, și [c] sanctuarele voastre le voiu
pustiì, și nu voiu mai mirosì miros plă-
cut dela voi. 32 [d] Da, eu acest pământ
îl voiu pustiì, de se vor [e] mirà de dânsul
inamicii voștri, cari vor locui într'însul.
33 Și [f] pre voi vă voiu risipì între națiuni,
și voiu scoate sabia în urma voastră, și
și pământul vostru se va face pustiu, și
cetățile voastre deșerte. 34 [g] Atunci
acest pământ se va bucurà de sabatele
sale în toate zilele cât va rămâneà pustiu,
și până ce veți fi voi în țara inamicilor
voștri; atuncia pământul se va repauzà
și se va bucurà de anii săi sabatici.
35 Toate zilele câte va rămâneà pustiit,
va repauzà, pentru cât nu a repauzat în
[h] anii voștri sabatici, când locuiați voi
într'însul.
36 Și celor rămași dintre voi, [i] voiu
aduce moliciunea în inima lor în țările
inamicilor lor; și va gonì pre ei [j] sunetul
frunzei ce se mișcă; și vor fugì, ca cum
fug de sabie; și vor cădeà negonindu-i
nimenea. 37 [k] unul va cădeà preste cel-
alt ca dinaintea sabiei, negonindu-i ni-
menea; și [l] nu veți puteà stà înaintea
inamicilor voștri. 38 Și voi vă veți
pierde între națiuni, și pământul inami-
cilor voștri vă va mâncà. 39 Și cei ră-
mași dintre voi [m] se vor pierde pentru
fărădelegile lor prin țările inamicilor
voștri; și încă și pentru fărădelegile pă-
rinților lor cu dânșii se vor pierde.

Reprimirea în zilele de apoi.

40 [n] Și atunci ei deși vor mărturisì ne-
dreptatea lor, și nedreptatea părinților
lor, pentru păcatele cari au făptuit îm-
potriva mea; 41 (Deaceea și eu am
umblat în contra lor, și i-am adus în
pământul inamicilor lor, ca să văd dacă
inima lor [o] cea necircumcisă se va [p] umilì,
și ei vor primì pedeapsa păcatului lor);
42 Atunci și eu îmi voiu [q] aduce aminte
de legământul meu cu Iacob și de legă-
mântul meu cu Isaac; încă și de legă-
mântul meu cu Abraam îmi voiu aduce
aminte; chiar și de pământ îmi voiu
aduce aminte.
43 Și acel pământ va fi părăsit de
dânșii, și se va bucurà de sabatele lui,
rămânând pustiit pentru ei; și ei vor
primì pedeapsa păcatului lor pentru
aceea, pentru că ei au lepădat judecățile
mele, și legile mele le-au urît sufletul
lor. 44 Dar și când ei vor fi în pămân-
tul inamicilor lor, nu voiu lepădà pre ei,
și nu-i voiu urî în atâta, ca să-i nimi-
cească de tot, și să stric legământul meu
cu dânșii: că eu Domnul *sunt* Dumne-
zeul lor. 45 Dar pentru ei îmi voiu
aduce aminte de legământ cu strămoșii
lor, pre cari i-am scos din pământul

p 2 Sam. 22. 27.
q Ezec. 5. 17.
r Num. 14. 12. Ier. 14. 12.
s Ps. 105. 16.
t Isa. 9. 20. Mic. 6. 14.
u Vers. 21, 24.
v Isa. 59. 18. Ier. 21. 5. Ezec. 5. 13. 15.
x Deut. 28. 53. 2 Reg. 6. 29. Ezec. 5. 10.
y 2 Cron. 34. 3, 4, 7. Isa. 27. 9.
z 2 Reg. 23, 20.
a Lev. 20. 23. Ps. 78. 59. Ier. 14. 19.
b Neem. 2. 3. Ier. 4. 7.
c Ps. 74. 8. Plân. 1. 10. Ezec. 9. 6.
d Ier. 9. 11.
e Deut. 28. 37. 1 Reg. 9. 8. Ier. 18. 16.
f Deut. 4. 27. Ps. 44. 11. Ezec. 12. 15. Zech. 7. 14.
g 2 Cron. 36. 21.
h Cap. 25. 2.
i Ezec. 21. 7, 12. 15.
j Vers. 17. Iov. 15. 21.
k Isa. 10. 4. 1 Sam. 14. 15. 16.
l Ios. 7. 12. 13.
m Deut. 4. 27. Neem. 1. 8. Ier. 3. 25. Ezec. 4. 17. Osea 5. 15. Zech. 10. 9,
n Num. 5. 7. 1 Reg. 8, 33. 35, 47. Neem. 9. 2. Prov. 28. 13. Dan. 9. 3. 4. Loc. 15. 18 1 Ioan 1. 9.
o Ier. 6. 10, Ezec. 44. 7. Rom. 2. 29. Col. 2. 11.
p 1 Reg. 21. 29.
q Esod. 2. 24. Ps. 106. 45. Ezec. 16. 60.

Egiptului înaintea ochilor națiunilor
pentru ca să fiu lor Dumnezeu, eu
Domnul.
46 Acestea *sunt* statutele, și judecă-
țile, și legile, pre care le-a așezat Dom-
nul între sine și între fiii lui Israel pe
muntele Sinai prin mâna lui Moisi.

Legi pentru voturi și zecimi.

27 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Vorbește fiilor lui Israel, și le
zi: [a] Dacă cinevà va face vot însemnat,
înșii aceia să fie după estimarea ta a
Domnului. 3 Și estimarea ce o vei face
pentru partea bărbătească dela vârstă
de douăzeci de ani până la șasezeci de
ani, estimarea ta va fi de cincizeci de
sicli de argint, [b] după siclul sanctuarului.
4 Și de va fi parte femeească, estimarea
ta va fi de treizeci de sicli. 5 Și dacă
este dela cinci ani până la douăzeci de
ani, estimarea ta va fi pentru partea băr-
bătească douăzeci de sicli: iar pentru
partea femeească de zece sicli. 6 Și de
va fi dela o lună până la cinci ani, esti-
marea ta va fi pentru partea bărbătească
de cinci sicli de argint: iar pentru partea
femeească estimarea ta va fi de trei sicli
de argint. 7 Și de va fi de șasezeci de
ani sau mai sus, de va fi parte bărbă-
tească, estimarea ta va fi de cincisprezece
sicli; iar pentru parte femeească zece
sicli. 8 Și de va fi mai scăpătat decât
estimarea ta, pre acela să-l pună înaintea
preotului, și preotul să-l estimeze; după
îndemânarea celui ce a făcut votul să-l
estimeze preotul.
9 Și dacă votul va fi din vite, din care
se aduce sacrificiu Domnului, toate câte
dintr'însele se dau Domnului, sfinte să
fie. 10 El nu o va schimbà, și nici va
pune alta în locul ei, nici bună pentru
rea, nici rea pentru bună: și dacă cumvà
va pune o vită pentru altă vită, atât
aceasta cât și cealaltă, care a fost pusă
în locu-i, sfinte să fie. 11 Și dacă votul
cuivà va fi din vitele necurate, din care
nu se aduce sacrificiu Domnului, atunci
el pre acea vită să o pună înaintea preo-
tului; 12 Și preotul să o estimeze,
după cum va fi bună sau rea; cât o vei
prețuì, o preote! atâta va face. 13 [c] Și
dacă va voì să o răscumpere, el să adaoge
a cincia parte din prețul ei preste esti-
marea ta.
14 Și dacă își va consacrà casa sa
Domnului, să o estimeze preotul, după
cum va fi bună sau rea; în cât o va es-
timà preotul, așà să rămână. 15 [d] Și
dacă cel ce a dăruit, va voì să-și răscum-
pere casa sa, să mai adaoge a cincia
parte preste argintul estimării tale, și să
fie a lui.
16 Și dacă cinevà va consacrà Dom-
nului din câmpul moșiei sale, estimarea
ta să fie după semânța sa: un gomer de
semânță de orz se va prețuì cu cincizeci
sicli de argint. 17 Dacă își va consacrà
câmpul său tocmai din anul iubileu, pre-
țul lui să rămână după estimarea ta. 18 Și
dacă el își va consacrà câmpul său după
iubileu, preotul să-i [e] socotească argintul
lui după numărul anilor, cari mai sunt
până la anul jubileu, și suma aceasta să
o scadă din estimarea ta. 19 [f] Și dacă
cel ce a consacrat câmpul va voì să-l
răscumpere, el să adaoge încă a cincia
parte preste argintul estimării tale, și
să-i rămână lui. 20 Și dacă el nu vo-
ește să-și răscumpere câmpul, sau acel
câmp îl vinde altui om, nu se mai poate
răscumpărà. 21 Și acel câmp, [g] când
în anul jubileu va ieșì, să fie sacru Dom-
nului ca un câmp [h] consacrat lui Dum-
nezeu; să fie [i] moșia preotului.
22 Și dacă cinevà consacră Domnului
un câmp de dânsul cumpărat, care nu
este din câmpul [j] moșiei sale, 23 [k] Preo-
tul să-i socotească prețul estimării tale
până la anul jubileu; și el pre acea es-
timare a ta să o dea tot într'aceeași zi
ca lucru consacrat Domnului. 24 [l] În
anul jubileu câmpul să se întoarcă la în-
sul dela care el l-a cumpărat: la acela
al căruia și *este* stăpânirea fondului.

Capul 27. a Num. 6. 2. 1 Sam. 1. 11. 28. b Esod. 30. 13. | c Vers. 15. 9. d Vers. 13. | e Cap. 25. 15, 16. f Vers. 13. | g Cap. 25. 10. 28, 31. | h Vers. 28. i Num. 18 14. Ezec. 44. 29. | j Cap. 25. 10., 25. | k Vers. 18. l Cap. 25. 28.

25 Și toată estimarea ta să fie după siclul
sanctuarului; siclul să fie de [m] douăzeci
de ghere.

26 Iar pre cel [n] întâiu-născut al vite-
lor, care prin întâietatea nașterii sale
este a Domnului, pre acesta nimenea să
nu-l poată consacrà, fie bou sau miel,
sau țap, că a Domnului *este*. 27 Și de
va fi dintre vitele cele necurate, să-l
răscumpere după estimarea ta, mai [o] adăo-
gind pe deasupra și a cincia parte; și
dacă nu va voì a-l răscumpără, să se
vândă după estimarea ta.

28 [p] Și nici un dar interzis, pre care
cinevà l-a consacrat lui Dumnezeu cu
interdict, din toate câte are el moște-
nite, fie oameni, fie vite, sau câmpii,
acestea să nu se poată vinde, nici răs-
cumpără; că tot lucrul consacrat cu in-
terdict este prea sfânt lui Dumnezeu.
29 [q] Nici un interzis, consacrat cu inter-
dict dintre oameni, nu se poate răscum-
pără, ci să se omoare.

30 Și [r] toată zecimea pământului și
din semânța pământului și din fructul
pomilor a lui Dumnezeu *este;* lucru con-
sacrat lui Dumnezeu *este*. 31 [s] Și dacă
cinevà va voì să răscumpere câtvà din
zecimea sa, acela să mai adaoge încă a
cincia parte.

32 Și toată zecimea din cireadă și
din turmă, și din toate câte [t] petrec
pe sub toiag, a zecea parte să fie sfântă
lui Dumnezeu. 33 Să nu se aleagă
nici cea bună nici cea rea; să nu se
pună una pentru alta; și dacă se va
pune una pentru alta, și vita schimbată
și cea în locul ei pusă să fie lucru sfânt;
nu se va puteà răscumpără.

34 Acestea *sunt* legile, pre care le
dădù Dumnezeu lui Moisi pe muntele
Sinai pentru fiii lui Israel.

NUMERII.

A PATRA CARTE A LUI MOISI.

Numărul bărbaților buni ca ostași.

1 Și Domnul vorbì lui Moisi [a] în pus-
tiul Sinai, [b] în cortul întrunirii, în
întâia zi a lunei a doua, într-al doilea
an după ieșirea lor din pământul Egip-
tului, zicând: 2 [c] Numărați capetele
întregei comunități a fiilor lui Israel,
după familiile lor, după casele lor pă-
rintești, după numărul numilor, pre toți
bărbații după capetele lor; 3 Dela
douăzeci de ani și mai sus, pre tot cel
ce poate ieșì la oaste în Israel, numă-
rați-i pre ei după cetele lor, tu și Aaron.
4 Și să fie cu voi câte un bărbat din fie-
care seminție, un bărbat, cap al casei
sale părintești.

5 Și acestea *sunt* numele acelor băr-
bați, cari să steà cu voi: Din Ruben:
Elizur, fiul lui Ședeur. 6 Din Simeon:
Șelumiel, fiul lui Țurișadai. 7 Din Iuda:
Nahșon, fiiul lui Aminadab. 8 Din
Isachar: Netaneel, fiul lui Țuar. 9 Din
Zabulon: Eliab, fiul lui Helon. 10 Din
fiii lui Iosif; din Efraim: Elișama, fiul
lui Amihud. Din Manasse: Gamaliel,
fiul lui Pedazur. 11 Din Beniamin:
Abidan, fiul lui Ghidoni. 12 Din Dan:
Ahieser, fiul lui Amișaddai. 13 Din
Asser: Pagiel, fiul lui Ochran. 14 Din
Gad: Eliasaf, fiul lui [d] Dehuel. 15 Din
Neftali: Ahira, fiul lui Enan. 16 [e] Aceș-
tia *sunt* cei aleși de comunitate, mai
marii între semințiile părinților lor, [f] capi
ai miilor lui Israel.

17 Și Moisi și Aaron luară pre acești
bărbați, cari au fost anume numiți;

---

m Esod. 30. 13. Num. 3. 47. *n* Esod. 13. 2, 12. Num. 18. 17. Deut. 15. 19. *o* Vers. 11. 12. 13. *p* Vers. 21. Ios. 6. 17, 18, 19. *q* Num. 21. 2, 3. *r* Fac. 28. 22. 2 Cron. 31. 5, 6, 12. Mal. 3. 8, 10. *s* Vers. 13. *t* Ier. 33. 13.

NUMERII. — *Capul 1.* *a* Esod. 19. 1. *b* Esod. 25, 22. *c* Esod. 30. 12. 2 Sam. 24. 2. 1 Cron. 21. 2. *d* Cap. 2. 14. *e* Cap. 7. 2. 1 Cron. 27. 16. *f* Esod. 18. 21, 25.

18 Și la întâia *zi* a lunei a doua adunară
toată comunitatea: și se înscriseră în
registre după familiile lor, după casele
lor părintești după numărul numilor,
dela douăzeci de ani și mai sus, după
capetele lor. 19 După cum poruncise
Domnul lui Moisi, așà el îi numără în
pustiul Sinai.

20 Și fiii lui Ruben, a întâiu-născu-
tului lui Israel, după generațiunile lor,
după familiile lor, după casele lor pă-
rintești, după numărul numilor, și după
capetele lor; toți cei de partea bărbă-
tească dela douăzeci de ani și mai sus,
toți cari puteau ieșì la oaste; 21 Cei
numărați ai lor din seminția lui Ruben
erau: patruzeci șase mii cinci sute.

22 Dintre fiii lui Simeon, după ge-
nerațiunile lor, după familiile lor, după
casele lor părintești, cei numărați ai lor
după numărul numilor, după capetele
lor, toți cei de partea bărbătească dela
douăzeci de ani și mai sus, toți cari pu-
teau ieșì la oaste; 23 Cei numărați ai
lor din seminția lui Simeon *erau:* cinci-
zeci și nouă mii trei sute.

24 Dintre fiii lui Gad, după genera-
țiunile lor, după familiile lor, după casele
lor părintești, după numărul numilor,
dela douăzeci de ani și mai sus, toți cari
puteau ieșì la oaste; 25 Cei numărați
ai lor din seminția lui Gad *erau:* patru-
zeci și cinci mii șase sute cincizeci.

26 Dintre fiii lui Iuda, după gene-
rațiunile lor, după familiile lor, după
casele lor părintești, după numărul nu-
milor, dela douăzeci de ani și mai sus,
toți cari puteau ieșì la oaste; 27 Cei
numărați ai lor din seminția lui Iuda
erau: șaptezeci și patru mii șase sute.

28 Dintre fiii lui Isachar, după gene-
rațiunile lor, după familiile lor, după
casele lor părintești după numărul nu-
milor, dela douăzeci de ani și mai sus,
toți cari puteau ieșì la oaste.

29 Cei numărați ai lor din seminția
lui Isachar *erau:* cincizeci și patru mii
patru sute.

30 Dintre fiii lui Zabulon, după ge-
nerațiunile lor, după familiile lor, după
casele lor părintești, după numărul nu-
milor, dela douăzeci de ani și mai sus,
toți cari puteau ieșì la oaste; 31 Cei
numărați ai lor din seminția lui Zabulon
erau: cincizeci și șapte mii patru sute.

32 Dintre fiii lui Iosif: fiii lui Efraim,
după generațiunile lor, după familiile
lor, după casele lor părintești, după nu-
mărul numilor, dela douăzeci de ani și
mai sus, toți cari puteau ieșì la oaste;
33 Cei numărați ai lor din seminția lui
Efraim *erau:* patruzeci mii cinci sute.

34 Dintre fiii lui Manase, după ge-
nerațiunile lor, după familiile lor, după
casele lor părintești, după numărul nu-
milor, dela douăzeci de ani și mai sus;
toți cari puteau ieșì la oaste; 35 Cei
numărați ai lor din seminția lui Manase
erau: treizeci și două mii două sute.

36 Dintre fiii lui Beniamin, după
generațiunile lor, după familiile lor, du-
pă casele lor părintești, după numărul
numilor, dela douăzeci de ani, și mai
sus, toți cari puteau ieșì la oaste; 37 Cei
numărați ai lor din seminția lui Benia-
min *erau:* treizeci și cinci mii patru sute.

38 Dintre fiii lui Dan, după genera-
țiunile lor, după familiile lor, după ca-
sele lor părintești, după numărul numi-
lor, dela douăzeci de ani și mai sus, toți
cari puteau ieșì la oaste; 39 Cei nu-
mărați ai lor din seminția lui Dan *erau:*
șasezeci și două mii șapte sute.

40 Dintre fiii lui Asser, după gene-
rațiunile lor, după familiile lor, după
casele lor părintești, după numărul nu-
milor, dela douăzeci de ani și mai sus,
toți cari puteau ieșì la oaste; 41 Cei
numărați ai lor din seminția lui Asser
erau: patruzeci și una mii cinci sute.

42 Dintre fiii lui Neftali, după ge-
nerațiunile lor, după familiile lor, după
casele lor părintești, după numărul nu-
milor, dela douăzeci de ani și mai sus;
toți cari puteau ieșì la oaste.

43 Cei numărați ai lor din seminția
lui Neftali *erau:* cincizeci și trei de mii
patru sute.

44 [g]Aceștia *sunt* cei numărați, pre
cari Moisi și Aaron îi numărară, împre-
ună cu mai marii lui Israel, doisprezece
bărbați, câte unul de casa sa părintească.
45 Așà toți cei numărați dintre fiii lui
Israel, după casele lor părintești, dela
douăzeci de ani și mai sus, toți acei cari
puteau ieșì la oaste în Israel: 46 Toți
cei numărați fură: [h]șase sute și trei mii
cinci sute cincizeci.

47 Iar [i]Leviții după seminția părin-
ților lor nu fură numărați într'aceștia.

Deosebirea Leviților.

48 Că Domnul vorbise lui Moisi, zi-
când: 49 [j]Numai pre fiii lui Levi să
nu-i numeri, și să nu numeri capetele
lor între fiii lui Israel; 50 [k]Ci tu să
așezi pre Leviți preste locașul mărturiei
și preste toate uneltele lui, și preste
toate câte *sunt* ale lui: aceștia să poarte
locașul și toate uneltele lui, și ei să ser-
vească într'însul, și să [l]tăbărască împre-
jurul locașului. 51 [m]Și când va plecà
locașul, Leviții să-l desfacă: și când lo-
cașul se va oprì, Leviții să-l așeze; și
[n]nelevitul, care se va apropià *de dânsul,*
să se omoare. 52 Și fiii lui Israel să
tăbărască [o]fiecare în tabăra sa, și fie-
care după steagul lui, după cetele lor.
53 [p]Și Leviții să tăbărască împrejurul
locașului mărturiei, ca să nu vină [q]mânia
preste comunitatea fiilor lui Israel; [r]și
Leviții să păzească cele de păzit ale lo-
cașului mărturiei. 54 Și fiii lui Israel
făcură toate, după cum poruncise Dom-
nul lui Moisi, așà făcură.

Pozițiunea celor douăsprezece seminții împre-
jurul taberei, și rânduеala călătoriei lor.

2 Și Domnul vorbì lui Moisi, și lui
Aaron, zicând: 2 [a]Fiecare din fiii
lui Israel sub steagul său, la semnul
casei sale părintești, să tabărască; [b]dina-
intea cortului întrunirii jur împrejur să
tăbărască.

3 Și despre răsărit, spre ost, să-și
pună steagul taberei sale Iuda după oș-
tile sale: și mai marele fiilor lui Iuda să
fie [c]Nahșon, fiul lui Aminadab; 4 Și
oastea lui și cei numărați ai lui *fură:*
șaptezeci și patru mii șase sute. 5 Și
lângă dânsul să tăbărască seminția lui
Isachar: și mai marele fiilor lui Isachar
să fie Nataneel, fiul lui Țuar; 6 Și
oastea lui și cei numărați al lui fură:
cincizeci și patru mii patru sute. 7 A-
poi seminția lui Zabulon; și mai marele
fiilor lui Zabulon *să fie* Eliab, fiul lui
Helon; 8 Și oastea lui și cei numărați
ai lui cincizeci și șapte mii patru sute.
9 Toți cei numărați din tabăra lui Iuda:
o sută optzeci și șase mii patru sute,
după oștile lor; [d]aceștia să plece întâiu.

10 Despre miazăzi steagul taberii
lui Ruben *să fie* după oștile sale; și mai
marele fiilor lui Ruben să fie Elizur, fiul
lui Ședeur: 11 Și oastea lui și cei nu-
mărați ai lui fură: patruzeci și șase mii
cinci sute. 12 Și lângă dânsul să tă-
bărască seminția lui Simeon; și mai
marele fiilor lui Simeon *să fie* Șelumiel,
fiul lui Țurișaddai: 13 Și oștile lui și
cei numărați ai lui *fură*: cincizeci și nouă
mii trei sute. 14 Apoi seminția lui
Gad, și mai marele fiilor lui Gad *să fie*
Eliasaf, fiul lui Rehuel; 15 Și oștile
lui cei numărați ai lui *fură:* patruzeci și
cinci mii șase sute cincizeci. 16 Toți
cei numărați din tabăra lui Ruben: o
sută cincizeci și una mii patru sute cinci-
zeci, după oștile lor; [e]și aceștia să plece
al doilea.

17 [f]Atuncia să plece cortul întrunirii
cu tabăra Leviților în mijlocul *celoralalte*
tabere; după cum au fost tăbăriți, așà
să plece, fiecare la locul său și sub
steagul său.

18 Despre apus să fie steagul taberii
lui Efraim după oștile sale: și mai ma-
rele fiilor lui Efraim *să fie* Elișama, fiul
lui Amihud; 19 Și oștile lui, cei nu-
mărați ai lui fură: patruzeci mii cinci
sute. 20 Și lângă dânsul seminția lui

g Cap. 26. 64. h Esod. 38. 26. i Cap. 2. 33. 1 Cron. 6. j Cap. 2. 33. k Esod. 38. 21. l Cap. 3. 23, 29. 35, 38. m Cap. 10. 17. 21. n Cap. 3. 10, 38. o Cap. 2. 2. 34. p Vers. 50. q Lev. 10. 6. 1 Sam. 6. 19. r Cap. 3. 7, 8. 1 Cron. 23, 32. 2 Cron. 13. 10.

Capul 2. a Cap. 1. 52. b Ios. 3. 4. c Cap. 10. 14. Rut. 4. 20. Mat. 1. 4. Luc. 3. 32, 33. d Cap. 10. 14. e Cap. 10. 18. f Cap. 10. 17. 21.

Manasse: și mai marele fiilor lui Ma-
nasse să fie Gamaliel, fiul lui Pedahsur:
21 Și oastea lui și cei numărați ai lui
fură: treizeci și două mii două sute.
22 Atunci seminția lui Beniamin: și mai
marele fiilor lui Beniamin *să fie* Abidan,
fiul lui Ghidoni: 23 Și oștile lui și cei
numărați ai lui fură: treizeci și cinci
mii patru sute. 24 Toți cei numărați
din tabăra lui Efraim: o sută opt mii o
sută, după oștile lor: [g] și aceștia să plece
al treilea.

25 Despre miazănoapte să fie steagul
taberii lui Dan: și mai marele fiilor lui
Dan *să fie* Ehiezer, fiul lui Amișaddai:
26 Și oștile lui și cei numărați ai lui
fură: șasezeci și două mii șapte sute.
27 Și lângă dânsul să tăbărască se-
minția lui Asser: și mai marele fiilor lui
Asser să fie Paghiel, fiul lui Ocran:
28 Și oștile lui și cei numărați al lui
fură: patruzeci și una mii cinci sute.
29 Apoi seminția lui Neftali: și mai ma-
rele fiilor lui Neftali, *să fie* Ahira, fiul
lui Enan: 30 Și oștile lui și cei numă-
rați ai lui fură: cincizeci și trei mii patru
sute. 31 Toți cei numărați din tabăra
lui Dan *fură:* o sută cincizeci și șapte
mii șase sute: [h] aceștia să plece mai pe
urmă cu steagurile lor.

32 Aceștia *sunt* cei numărați dintre
fiii lui Israel, după casele lor părintești:
toți cei numărați din tabere după oș-
tile lor: [i] șase sute și trei mii cinci sute
cincizeci. 33 Iar Leviții nu fură numă-
rați între fiii lui Israel, după cum po-
runcise Domnul lui Moisi. 34 Și fiii
lui Israel făcură toate, după cum porun-
cise Domnul lui Moisi: astfel tăbărîră
după steagurile lor, și astfel plecară,
fiecare după familia sa, după casa sa
părintească.

Familia lui Aaron.

3 Și acestea *sunt* generațiunile lui
Aaron și ale lui Moisi, în ziua când
vorbì Domnul cu Moisi pe muntele Si-
nai. 2 Și acestea *sunt* numele fiilor
lui Aaron: [a] cel întâiul-născut Nadab;
apoi Abihu, Eleazar și Itamar. 3 A-
cestea *sunt* numele fiilor lui Aaron, ale
[b] preoților celor unși, cari fură consa-
crați la preoție. 4 [c] Și Nadab și Abihu
muriră înaintea Domnului, când aduseră
foc străin Domnului în pustiul Sinai, și
ei n'avură copii: și pentru aceea preoțiră
Eleazar și Itamar sub Aaron, părin-
tele lor.

Slujba Leviților.

5 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
6 [d] Apropie seminția lui Levi, și o pune
înaintea lui Aaron, preotul, ca să-i ser-
vească; 7 Și să păzească cele de păzit
ale lui, și cele de păzit ale întregii co-
munități, înaintea cortului întrunirii, fă-
când [e] serviciul locașului. 8 Și să pă-
zească toate uneltele cortului întrunirii,
și cele de păzit ale fiilor lui Israel, fă-
când serviciul locașului. 9 Și [f] să dai
pre Leviți lui Aaron, și fiilor lui: aceș-
tia *sunt* lui cu totul dați dintre fiii lui
Israel. 10 Și pre Aaron și pre fiii săi
să-i rânduești, [g] ca să păzească preoția
lor; și dacă un [h] laic oarecare se va apro-
pià, să se omoare.

11 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
12 Iată [i] eu pre Leviți i-am luat dintre
fiii lui Israel în locul a tot întâiu-născu-
tul, carele deschide matricea între fiii
lui Israel: deci Leviții ai mei *sunt*.
13 Că al meu *este* [j] tot întâiu-născutul;
[k] în ziua când bătui eu pre tot întâiu-
născutul în pământul Egiptului, îmi
consacrai eu tot ce *este* întâiu-născut în
Israel, dela om până la vită, ai mei sunt;
Eu *sunt* Dumnezeu.

Neamurile Leviților.

14 Și Domnul vorbì lui Moisi în pus-
tiul Sinai, zicând: 15 Numără pre fiii
lui Levi după casele lor părintești, după
familiile lor: pre [l] tot cel de partea băr-
bătească de o lună și mai sus să numeri
pre ei. 16 Și Moisi îi numără după cu-
vântul Domnului, cum i-se poruncise.
17 Și [m] aceștia sunt fiii lui Levi după

g Cap. 10. 12. h Cap. 10. 25. i Esod. 38. 26. Cap. 1. 46 | Capul 3. a Esod. 6. 23. b Esod. 28. 41. | c Lev. 10. 1. 1 Cron. 24. 2. d Cap. 8. 6. | e Cap. 1. 50. f Cap. 8. 19. g Cap. 18. 7. | h Vers. 38. Cap. 1. 51. i Vers. 41. | j Esod. 13. 2. Lev. 27. 26. Luc. 2. 23. | k Esod. 13. 12, 15. l Vers. 39. | m Fac. 46. 11. 1 Cron. 6. 1, 16.

numele lor: Gherșon și Kohat și Merari.
18 Și acestea *sunt* numele fiilor lui
Gherșon, după familiile lor: Libni și
Șimei. 19 Și fiii lui Kohat după fami-
liile lor: [n]Amram și Ițehar, Hebron și
Uziel. 20 Și fiii lui Merari după fami-
liile lor *erau:* Mahli și Muși: acestea
sunt familiile lui Levi după casele lor
părintești.

21 Din Gherșon ieși familia Libniți-
lor și familia Șimeiților; acestea *sunt*
familiile Gherșoniților. 22 Cei numă-
rați ai acestora după numărul tutulor
celor de partea bărbătească de o lună și
mai sus: cei numărați ai acestora *fură:*
șapte mii cinci sute. 23 Familiile Gher-
șoniților tăbărîră în dosul locașului, de-
spre apus; 24 Și mai marele casei
părintești a Gherșoniților *fu* Eliasap,
fiul lui Lael. 25 Și cele de păzit ale
fiilor lui Gherșon în cortul întrunirii
erà: Locașul și cortul, acoperemântul
lui și covorul dela ușa cortului întruni-
rii. 26 [o]Și perdelele curții, și acopere-
mântul dela ușa curții, cari *sunt* pe lângă
locaș și pe lângă altar jur împrejur, și
funiile lui pentru tot serviciul lui.

27 [p]Și din Kohat *ieșì* familia Amra-
miților, și familia Ițehariților, și familia
Hebroniților, și familia Uzieliților. Aces-
tea *sunt* familiile Kohatiților, 28 Cari
după numărul tutulor celor de partea
bărbătească de o lună și mai sus, *erau*
opt mii șase sute, cari păziau cele de
păzit ale sanctuarului. 29 Familiile
fiilor lui Kohat tăbărîră de laturea lo-
cașului despre miazăzi; 30 Și mai ma-
rele casei părintești a familiei Kohatiți-
lor *fu* Elizafan, fiul lui Uziel.

31 Și cele de păzit a lor *erau:* Chi-
votul, și masa, și policandrul, și altarele,
și uneltele sanctuarului, cu cari își fă-
ceau ei serviciul; și perdeaua, și toate
ce servesc la ea. 32 Și mai marele mai
marilor preste Leviți, Eleazar, fiul preo-
tului Aaron, să aibă priveghierea preste
cel cu paza sanctuarului.

33 Din Merari *ieșì* familia Mahaliților
și familia Mușiților: Acestea *sunt* fami-
liile din Merari. 34 Și cei numărați ai
lor, după numărul tutulor celor de par-
tea bărbătească de o lună și mai sus
erau: șase mii două sute. 35 Și Țuriel,
fiul lui Abihail fu mai marele casei pă-
rintești a familiei lui Merari: aceștia
tăbărîră de lăturea locașului despre
miazănoapte. 36 Și paza cu care fură
însărcinați fiii lui Merari *erà:* scândurile
locașului, și pârghiile lui, și stâlpii lui,
și picioarele lui, și toate uneltele lui, și
toate ce servesc la el: 37 Și stâlpii
curții jur împrejur, și picioarele lor, și
țărușii lor, și funiile lor.

38 Și cei ce tăbărîră dinaintea cor-
tului întrunirii din partea de dinainte a
locașului, despre ost, *fură* Moisi, și Aaron
cu fiii săi, cari paziau cele de păzit ale
sanctuarului, în locul pazei fiilor lui Is-
rael; și nepreotul ce se va apropià să se
omoare. 39 Toți cei numărați din Le-
viți, pre cari Moisi și Aaron îi numărară
după familiile lor, după cuvântul Dom-
nului: Toți cei de partea bărbătească
de o lună și mai sus erau: douăzeci și
două mii.

Răscumpărarea celor întâiu-născuți.

40 Și Domnul zise lui Moisi: Numără
pre tot întâiu-născutul, pre cel de par-
tea bărbătească dintre fiii lui Israel, de
o lună și mai sus, și numărul numelor
lor să-l iai. 41 Și să iai pre Leviți
pentru mine, pentru mine Domnul, în
locul tutulor celor întâiu-născuți dintre
fiii lui Israel, și vitele Leviților în locul
tutulor celor întâiu-născuți din vitele fii-
lor lui Israel. 42 Și Moisi numără, du-
pă cum îi poruncise Domnul, pre toți
cei întâiu-născuți dintre fiii lui Israel;
43 Și toți întâiu-născuții din partea băr-
bătească, după numărul numelor de o
lună și de mai sus, suma lor a fost:
douăzeci și două mii două sute șaptezeci
și trei.

44 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
45 Ia pre Leviți în locul tutulor celor
întâiu-născuți dintre fiii lui Israel, și vi-

n Esod. 6. 18. | *o* Esod. 27. 9. | *p* 1 Cron. 26. 23.

tele Leviților în locul vitelor acelora, ca
Leviții să fie ai mei: Eu *sunt* Domnul.
46 Cât pentru [q] răscumpărarea celor două
sute șaptezeci și trei întâiu-născuți ai
fiilor lui Israel, cari întrec preste număru-
rul Leviților: 47 Să iai [r] cinci sicli de
tot capul, după siclul sanctuarului să
iai: [s] douăzeci de ghere *fac* un siclu.
48 Și acel argint să-l dai lui Aaron și
fiilor lui, preț de răscumpărare pentru
cei ce întrec numărul lor. 49 Și Moisi
luă acel preț de răscumpărare dela cei ce
întreceau cu numărul preste cei răscum-
părați de Leviți: 50 Dela cei întâiu-
născuți ai fiilor lui Israel luă el acel ar-
gint: o mie trei sute șasezeci și cinci
sicli, după siclul sanctuarului. 51 Și
Moisi pre acel argint dela cei răscum-
părați îl dădù lui Aaron și fiilor lui,
după cuvântul Domnului, după cum po-
runcise Domnul lui Moisi.

Alte prescrieri pentru Leviți.

4 Și Domnul vorbì lui Moisi și lui Aaron,
zicând: 2 Numărați capetele fiilor
lui Kohat dintre fiii lui Levi, după fa-
miliile lor, după casele lor părintești.
3 [a] Dela treizeci de ani și mai sus, până
la cincizeci de ani, pre toți cei cari vin
în această ceată, ca să lucreze la cortul
întrunirii.

4 Acesta *este* lucrul fiilor lui Kohat
în cortul întrunirii: Sfânta sfintelor:
5 Înainte de a plecà tabăra, Aaron și fiii
lui să vină, și să dea jos perdeaua de
dinainte, și cu dânsa să acopere chivotul
mărturiei. 6 Și să pună preste dânsa
acoperemânt de piele de vițel de mare,
și să întindă preste tot un vestmânt vâ-
năt, punând și pârghiile. 7 Și preste
[b] masa pânei de punere înainte să în-
tindă un vestmânt vânăt, și pe acesta să
pună blidele și cățiuile și urcioarele și
cupele; iar preste masă să fie pânea cea
în veci. 8 Și preste acestea să întindă
un vestmânt carmezin, și să-l acopere
cu un acoperemânt de piele de vițel de
mare, și să-i pună pârghiile lui. 9 Și
să ia un vestmânt vânăt, și să acopere
policandrul de luminat, și candelele lui,
și mucările lui și tigăile lui de cărbuni,
și toate vasele de oleiu, cu care se ser-
vesc la el. 10 Și *pre el,* cu toate unel-
tele lui, să-l pună într'un acoperemânt
din piei de vițel de mare, și să-l pună
pe pârghii. 11 Și preste altarul de aur
să întindă vestmânt vânăt, și să-l aco-
pere cu acoperemânt din piei de vițel de
mare, și să-i pună pârghiile. 12 Și să
ia toate uneltele *lui* de serviciu, cu cari
se servesc în sanctuar, și să *le* pună în
vestmânt vânăt: și să le acopere cu aco-
peremânt din piei de vițel de mare, și
să *le* pună pe pârghie. 13 După aceea
să curețe altarul de cenușe, și preste el
să întindă un vestmânt purpuriu. 14 Și
deasupra să pună toate uneltele lui, cu
care se servesc la dânsul: tigăile de căr-
buni, furculițele și lopețele și bazinele,
toate uneltele altarului; și preste dânsul
să întindă acoperemânt de piei de vițel
de mare, și să-i pună pârghiile. 15 Și
după ce Aaron și fiii lui vor fi sfârșit de
a acoperì sanctuarul și toate uneltele
sanctuarului, când va fi ca tabăra să plece,
să vină [c] fiii lui Kohat, ca să-l ducă; iar
ei de *nimica din* cele sfinte să nu se
atingă, ca să nu moară. Aceasta *este*
sarcina fiilor lui Kohat la cortul întru-
nirii.

16 Și Eleazar, fiul lui Aaron, preotul,
să aibă sub a lui priveghiere oleiul pen-
tru luminat, și [d] tămâia aromatică, și da-
rul de pâne cel de toată ziua, și oleiul
ungerii; *și* supraveghierea preste tot lo-
cașul și preste toate câte *sunt* într'însul,
preste sanctuar și preste uneltele lui.

17 Și Domnul vorbì lui Moisi și lui
Aaron, zicând: 18 Să nu lăsați, ca se-
minția familiilor lui Kohat să se stângă
dintre Leviți; 19 Ci aceasta să faceți
cu dânșii, ca ei să trăească, și să nu
moară, când se apropie de sfânta sfin-
telor: Aaron și fiii săi să între, și să-i
așeze fiecare la lucrul său și la sarcina

q Esod. 13. 13. Cap. 18. 15. r Lev. 27. 6. | Cap. 18. 16. s Lev. 27. 25. Ezec. 45 12. | *Capul* 4. a Cap. 8. 24. | 1 Cron. 23. 3, 24. 27. | b Esod. 25. 23, 29, 30. | Lev. 24. 6, 8. c Deut. 31. 9. | 2 Sam 6. 13. 1Cron.15.2,15. | d Esod. 30. 34.

sa; 20 [e] Iar ei să nu între, spre a vedeà
cum se învălesc cele sfinte, ca să nu moară.
21 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
22 Numără capetele fiilor lui Gherșon,
după casele lor părintești, după familiile
lor. 23 Dela treizeci de ani și mai sus
până la cincizeci de ani numără-i, pe
toți ce întră în ceată, spre a lucrà în cor-
tul întrunirii. 24 Aceasta *este* lucrul
familiilor lui Gherșon, *la care* ei au să
lucreze și să poarte. 25 Ei să poarte
covoarele locașului, și cortul întrunirii,
acoperemântul lui și acoperemântul cel
de piei de vițel de mare cel de deasupra
lui, și covorul dela ușa cortului întru-
nirii. 26 Și perdelele curții, și covorul
ușei dela poarta curții, care *este* pe lângă
locaș, și pe lângă altar jur împrejur, și
funiile lor, și toate uneltele lor de ser-
viciu: și toate câte se țin de acelea să
le facă. 27 Tot serviciul fiilor lui Gher-
șon, toate câte au ei să poarte, și toate
câte au ei să facă, să fie după cuvântul
lui Aaron și a fiilor lui; și voi să-i în-
sărcinați pre ei cu paza tutulor acelora
ce au să poarte. 28 Acesta *este* lucrul
familiilor fiilor lui Gherșon în cortul în-
trunirii; și supraveghiarea preste dânșii
să aibă Itamar, fiul lui Aaron, preotul.
29 Iar pre fiii lui Merari, tu și pre
aceștia să-i numeri după familiile lor,
după casele lor părintești, 30 Dela trei-
zeci de ani și mai sus până la cincizeci
de ani numără-i; pre toți cei ce întră în
ceată, spre a lucrà la cortul întrunirii.
31 Și aceasta *să fie* paza sarcinilor lor
în toate lucrurile lor la cortul întrunirii:
[f] Scândurile locașului și pârghiile lui,
și stâlpii lui, și picioarele lui; 32 Și
stâlpii curții de jur împrejur, și picioa-
rele lor, și țărușii lor, și funiile lor, cu
toate uneltele lor și câte mai *sunt* pentru
serviciul lor; să însămnați fiecăruia sar-
cina din uneltele, pre cari are să le
poarte. 33 Aceasta *este* lucrul familiilor
fiilor lui Merari, din toate câte au ei să
facă în cortul întrunirii, sub conducerea
lui Itamar, fiul lui Aaron, preotul.

Numărarea Leviților.

34 Și așà Moisi și Aaron și cei mai
mari ai comunității numărară pre fiii
Kohatiților, după familiile lor și după
casele lor părintești: 35 Dela treizeci
de ani și mai sus până la cincizeci de
ani, pe toți cei ce întrară în această ceată,
ca să lucreze la cortul întrunirii. 36 Și
cei numărați dintr'înșii, după familiile
lor fură: două mii șapte sute cincizeci.
37 Aceștia *sunt* cei numărați din fami-
liile Kohatiților, toți cari lucrară la cortul
întrunirii, pre cari Moisi și Aaron îi nu-
mărară după cuvântul Domnului prin
Moisi.
38 Și cei numărați dintre fiii lui Gher-
șon, după familiile lor și după casele lor
părintești, 39 Dela treizeci de ani și
mai sus până la cincizeci de ani, toți cei
ce întrară în această ceată, ca să lucreze
la cortul întrunirii: 40 Cei numărați
ai lor după familiile lor, după casele lor
părintești erau: două mii șase sute trei-
zeci. 41 Aceștia *sunt* cei numărați
dintre familiile fiilor lui Gherșon, toți
cei ce lucrară la cortul întrunirii, pre
cari-i numărară Moisi și Aaron după
cuvântul Domnului.
42 Și cei numărați din familiile fiilor
lui Merari, după familiile lor, după ca-
sele lor părintești, 43 Dela treizeci de
ani, și mai sus până la cincizeci de ani,
toți cei ce întrară în această ceată, ca să
lucreze la cortul întrunirii: 44 Cei nu-
mărați ai lor după familiile lor erau:
trei mii două sute. 45 Aceștia *sunt* cei
numărați dintre familiile fiilor lui Me-
rari, pre cari Moisi și Aaron îi numărară
după cuvântul Domnului prin Moisi.
46 Toți cei numărați, pre cari Moisi
și Aaron și mai marii lui Israel îi nu-
mărară dintre Leviți, după familiile lor
și după casele lor părintești. 47 Dela
treizeci de ani și mai sus până la cinci-
zeci de ani, toți cei ce veniră pentru
facerea de orice lucru și pentru purtarea
sarcinilor la cortul întrunirii: 48 Toți
cei numărați ai lor erau: opt mii cinci

[e] Esod. 19. 21. | 1 Sam. 6. 19. | [f] Esod 26. 15.

sute optzeci. 49 După cuvântul Dom-
nului se numărară prin Moisi, *arătând*
el fiecăruia lucrul său și sarcina sa, după
cum poruncise Domnul lui Moisi, așà
fură numărați.

Depărtarea celor necurați din tabără.

5 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Poruncește fiilor lui Israel, ca ei să
scoață afară din tabără pre toți cei [a]le-
proși, pre toți cei cu [b]curgere, și pre
toți cei necurați *prin atingere* de [c]mort:
3 Fie parte bărbătească, fie parte fe-
meiască, să-i scoateți afară din tabără:
să-i scoateți pre ei, ca să nu se necu-
rățască taberele lor, [d]în mijlocul cărora
locuesc eu. 4 Și fiii lui Israel făcură
așà, și scoaseră pre aceștia afară din
tabără: după cum vorbise Domnul lui
Moisi, așà făcură fiii lui Israel.

Despăgubirea pentru nedreptate.

5 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
6 Spune fiilor lui Israel: [e]Dacă bărbat
sau femeie va face vre-un păcat ome-
nesc, păcătuind în contra lui Dumnezeu,
și acel suflet s'a făcut vinovat, 7 [f]El
să-și mărturisească păcatul său, pre care
l-a făcut, și să întoarcă [g]suma întreagă
de care s'a făcut vinovat, și a cincia
parte să adaoge pe deasupra, și să o dea
aceluia, către care *este* vinovat. 8 Iar
dacă acel om nu va aveà nici un con-
sângean, căruia acestea să poată întoarce,
păcatul întors să fie al Domnului pentru
preot, afară de [h]berbecele de espiare,
cu care se va face espiare pentru el.
9 Și tot [i]darul ridicat din cele con-
sacrate ale fiilor lui Israel, cari se aducă
preotului, a lui să fie. 10 Și orice lucru
consacrat a lui este, și ceeace dă cinevà
preotului, a lui să fie.

Apă de gelozie.

11 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
12 Vorbește fiilor lui Israel, și zi lor:
Când femeia unui bărbat se va abate,
și-i va face necredință; 13 Și alt băr-
bat [k]se va culcà cu dânsa, ascuzându-se
aceasta de ochii bărbatului ei, și ea în
taină s'a întinat, fără să fie vre-un mar-
tur în contra ei, nici să fie fost prinsă;
14 Dacă spiritul de gelozie a venit preste
dânsul, ca el să fie gelos de femeia lui,
și ea este întinată: sau dacă spiritul de
gelozie a venit preste dânsul, ca el să
fie gelos de femeia lui, și ea nu este în-
tinată: 15 Acel bărbat să-și ducă pre
femeia sa la preot, și să aducă darul său
pentru dânsa: a zecea parte din o efă
de făină de orz să nu toarne oleiu dea-
supra, nici să pună tămâie preste dân-
sul: că dar de gelozie *este*, dar de adu-
cere aminte, [l]care amintește vina.
16 Și preotul să facă să se apropie
ea, și să o pună să stea înaintea Dom-
nului; 17 Și preotul să ia apă sfințită
într'un vas de lut, și din pulberea ce va
fi pe podeala locașului să ia preotul, și
să o pună în acea apă. 18 Și preotul
punând pre acea femeie să stea înaintea
Domnului, să descopere capul acelei fe-
mei, și să-i pună pe palmele ei darul de
aducere aminte, dar de gelozie; și preo-
tul să aibă în mâna sa apa amară, cea
aducătoare de blestem. 19 Și preotul
să pună pre femeie să jure, zicându-i:
Dacă nu s'a culcat nimenea cu tine, și
dacă tu nu te-ai abătut cu altul în locul
bărbatului tău, așà întinându-te, să nu
fii atinsă de această apă amară, aducă-
toare de blestem. 20 Dară dacă tu te-ai
abătut cu altul în locul bărbatului tău,
și dacă te-ai întinat, și s'a culcat cu
tine alt cinevà afară de bărbatul tău,
21 Preotul [m]să facă pre femeie să jure
jurământul de blestem, și preotul să zică
femeii: [n]Dea Domnul, că tu să fi în
blestem și în jurământ în poporul tău:
facă Domnul să-ți sece coapsele, și să-ți
se umfle pântecele; 22 Și aceasta apă
aducătoare de blestem [o]să intre în mă-
runtaile tale, ca să-ți umfle pântecele,
și să-ți putrezească coapsele! [p]și femeia
să zică: Amin, Amin. 23 Apoi preotul
să scrie acele blesteme pe o hârtie, și să
le șteargă cu apa cea amară; 24 Și să

Capul 5.
a Lev. 13. 3, 46.
b Lev. 15. 2.
c Lev. 21. 1.
d Lev. 26. 11, 12.
2 Cor. 6. 16.
e Lev. 6. 2, 3.
f Lev. 5. 5.
Ios. 7. 19.
g Lev. 6. 5.
h Lev. 6. 6, 7.
i Esod. 29. 28.
Ezec. 44. 29, 30.
Lev. 10. 13.
k Lev. 18. 20.
l 1 Reg. 17. 18.
m Ios. 6. 26.
1 Sam. 14. 24.
n Ier. 29 22.
o Ps. 109 18.
p Deut. 27. 15

dea femeii, că să bea apă amară cea
aducătoare de blestem, ca acea apă adu-
cătoare de blestem să între într'însa, și
amară să-i fie.
25 Și preotul să ia din mâna femeii
darul de gelozie, pre care [q]legănându-l
înaintea Domnului, să-l pună pe altar:
26 [r]Și preotul să ia o mână din darul
de pâne spre amintire, pre care să o facă
să fumege pe altar; apoi să facă pre
femeii să bea acea apă.
27 Și după ce-i va fi dat ei să bea
această apă, va fi, că dacă ea s'a întinat,
necredincioasă fiind cătră bărbatul ei,
atunci acea apă aducătoare de blestem
întrând într'însa, amară-i *va fi*, și pân-
tecele ei se va umflà, și coapsele ei vor
putrezì; și acea femeie va fi blestemată
în mijlocul poporului ei. 28 Și dacă
acea femeie nu se va fi întinat, ci va
fi curată, va rămânea neatinsă, și va
naște fii.
29 Aceasta *este* legea pentru gelozie,
când femeia s'ar abate altului în locul
bărbatului ei, și s'ar întinà: 30 Sau
când ar venì preste un bărbat spiritul
de gelozie, și ar fi gelos de femeia sa:
el să-și pună pre femeia sa înaintea
Domnului, și preotul să facă cu dânsa
după această lege. 31 Și bărbatul va
fi nevinovat de acea vină; și acea femeie
să-și poarte vina sa.

Lege despre Nazareat.

6 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Vorbește fiilor lui Israel, și zi lor:
Bărbat sau femeie, când se va [a]deosebì,
făcând votul nazareu de a se înfrâna
Domnului; 3 [b]Acela să se abțină de
vin, sau de *altă* băutură îmbătătoare, și
nici *un fel* de acritură de vin sau acri-
tură de băutură îmbătătoare să nu bea:
nici băutură din struguri storși să nu
bea; și struguri nici proaspeți nici stafi-
dați să nu mănânce. 4 În toate zilele
nazareatului său să nu mănânce nimica
din câte se face din vița de vie, dela
sâmbure până la peliță. 5 În toate zi-
lele cât ține votul nazareatului său, [c]bri-
ciul pe capul lui să nu treacă, până ce
nu se vor împlinì zilele înfrânării sale
Domnului: sfânt să fie, și părul capului
său să-l lase să crească. 6 În toate zi-
lele cât se înfrână pentru Domnul, [d]la
un mort să nu între: 7 [e]Nici pentru
părintele său, nici pentru muma sa, nici
pentru fratele său, nici pentru sora sa,
să nu se întineze, când aceștia vor fi
morți, căci el nazareatul Dumnezeului
său poartă pe capul său. 8 El în toate
zilele nazareatului său sfânt să fie Dom-
nului. 9 Și dacă cinevà pe neașteptate
va murì pe lângă dânsul de moarte
grabnică, și așà el și-ar întinà capul na-
zareatului său, el să-și [f]radă capul în
ziua curățirii sale, în ziua a șaptea să-l
radă.
10 Și [g]a opta zi să aducă două tur-
turele, sau doi pui de porumb preotului
la ușa cortului întrunirii. 11 Și preo-
tul pre una să o pregătească sacrificiu
pentru păcat, iar pre cealaltă drept ar-
dere de tot, și să facă espiare pentru el
de păcatul, pre care l-a făcut *cu atinge-
rea de* acel mort, și să-i sfințească ca-
pului lui într'acea zi. 12 Și să consacre
zilele nazareatului său Domnului, și să
aducă un miel de un an, drept [h]sacrificiu
pentru vină, iar zilele cele trecute vor
cădeà, fiindcă nazareatul său fu întinat.
13 Și aceasta *este* legea nazareatului
în ziua [i]când zilele nazareatului său vor
fi împlinite: Să-l aducă pre dânsul la
ușa cortului întrunirii; 14 Și el să-și
aducă sacrificiul său Domnului: un miel
de un an fără cusur drept ardere de tot,
și un miel de un an fără cusur [j]drept
sacrificiu pentru păcat, și un berbece
fără cusur [k]drept sacrificiu de bucurie,
15 Și un paner de turte, [l]azime de floa-
rea făinei, amestecate cu oleiu: și de
turte azime, [m]unse cu oleiu, cu darul
lor de pâne și cu [n]prinoasele lor. 16 Și
preotul să *le* aducă Domnului, și să pre-
gătiască sacrificiul său pentru păcat și

q Lev. 8. 27.
r Lev. 2. 2, 9.

Capul 6.
a Lev. 27. 2.
Fapt. 21. 23.
b Amos. 2. 12.
Luc. 1. 15.
c Judc. 13. 5. 1 Sam. 1. 11.
d Lev. 21. 11.
e Lev. 21. 1. 2, 11.
f Fapt. 18. 18.
g Lev. 5, 7.
h Lev. 5. 6.
i Fapt. 21. 26.
j Lev. 4. 2, 27, 32.
k Lev. 3. 6.
l Lev. 2. 4.
m Esod. 29. 2.
n Cap. 15. 5. 7, 10.

arderea de tot. 17 Și berbecele să-l pregătească *drept* sacrificiu de bucurie Domnului, împreună cu panerul de azime, și preotul să pregătească darul său de pâne și prinosul său. 18 [o]Apoi nazareul să-și radă nazareatul capului său *la* ușa cortului întruuirii, și să ia părul capului nazareatului său, și să-l arunce în focul ce *este* sub sacrificiul de bucurie. 19 Și preotul să ia [p]spata cea feartă a berbecului, și o turtă nedospită din paner și o turtă azimă, [q]și să *le* pună pe mânile nazareului, după ce acesta își va fi ras părul său. 20 Și după ce preotul le va fi legănat, drept dar legănat înaintea Domnului, [r]acestea *să fie* sfinte, ale preotului, împreună cu pieptul legănat și cu spata ridicată și după aceea nazareul să bea vin. 21 Aceasta *este* legea nazareului, care a făcut vot, darul său Domnului pentru nazareatul său, afară de ceeace îi va da mâna, după votul ce l-a făcut, așà sa facă, împreună cu legea nazareatului.

Formula de binecuvântare.

22 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând: 23 Spune lui Aaron și fiilor lui, zicând: Astfel [s]să binecuvântați voi pre fiii lui Israel, zicând:

24 Dumnezeu să te binecuvinteze pre tine, [t]și să te păzească!

25 Dumnezeu [u]să-și lumineze fața sa preste tine, [v]și să-ți fie îndurător!

26 [x]Dumnezeu să-și înalțe fața sa spre tine, și [y]să-ți dea pace.

27 [z]Astfel să pună numele meu preste fiii lui Israel, și eu îi voiu binecuvântà pre ei.

Darurile celor mai mari la consacrarea locașului.

7 Și în ziua, în care Moisi sfârșì de a [a]așeză locașul, și-l unse, și-l consacră cu toate uneltele lui, și altarul cu toate uneltele lui, după ce le unse și le consacră pre ele, 2 Aduseră [b]mai marii lui Israel, capii caselor lor părintești, cari *erau* mai marii preste semințiì, și cari prezidau la numărare: Ei aduseră darurile lor Domnului: șase care acoperite, și doisprezece boi, câte un car pentru doi mai mari, și câte un bou pentru fiecare: ei pre acestea le aduseră înaintea locașului. 4 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând: 5 Ia-le dela dânșii, și să fie la trebuința cortului întrunirii, și să le dai Leviților, fiecăruia după lucrul său. 6 Și Moisi luă carele și boii, și le dădù Leviților: 7 Două care și patru boi le [c]dădù fiilor lui Gerșon, după lucrul lor; 8 [d]Și patru care și opt boi le dădù fiilor lui Merari, după lucrul lor, [e]sub conducerea lui Itamar, fiul lui Aaron, preotul. 9 Iar fiilor lui Kohat nu le dadù, că [f]grija sanctuarului *erà* în sarcina lor, [g]pe umeri îl purtau.

10 Mai marii aduseră [h]dar de consacrarea altarului, în ziua în care fu uns, mai marii aduseră darurile lor înaintea altarului. 11 Și Domnul zise lui Moisi: Câte unul mai mare, în fiecare zi, să aducă darul său la consacrarea altarului.

12 Și în întâia zi, cel ce aduse darul său fu [i]Nahșon, fiul lui Aminadab, din seminția lui Iuda. 13 Și darul său *fu:* un blid de argint, greu de o sută treizeci *sicli,* o cupă de argint, grea de șaptezeci *sicli,* după [j]siclul sanctuarului, amândouă pline cu floare făinei, frământată cu oleiu, drept [k]dar de pâne. 14 O tămâetoare de aur, grea de zece *sicli,* plină cu [l]tămâie. 15 [m]Un vițel tânăr, un berbece, un miel de un an, drept ardere de tot. 16 Un ied, drept [n]sacrificiu pentru păcat. 17 Și drept [o]sacrificiu de bucurie: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de câte un an. Acesta *fu* darul lui Nahșon, fiul lui Aminadab.

18 A două zi aduse Nataneel fiul lui Țuar, mai marele lui Isachar, 19 Și-a duse darul său: un blid de argint, greu de o sută treizeci *sicli,* o cupă de argint,

o Fapt. 21. 24.
p 1 Sam. 2. 15.
q Esod. 29. 23, 24.
r Esod. 29. 27. 28.
s Lev. 9. 22. 1 Cron. 23. 13.
t Ps. 121. 7. Ioan. 17. 11.
u Dan. 9. 17.
v Fac. 43 29.
x Ps. 4. 6.
y Ioao. 14. 27. 2 Thes. 3. 16.
z Deut. 28. 10. Dan, 9. 18, 19.

—

Capul 7.
a Esod. 40. 18.
b Cap. 1. 4. etc.
c Cap. 4. 25.
d Cap. 4. 31.
e Cap. 4. 28. 33.
f Cap. 4. 15.
g Cap. 4. 6. 8, 10, 12, 14.
h Deut. 20. 5. Ezra. 6. 16. Ps 30. 1.
i Cap. 2. 3,
j Esod. 30. 13.
k Lev. 2. 1.
l Esod. 30. 34.
m Lev. 1 2.
n Lev. 4. 23.
o Lev. 3. 1.

—

grea de șaptezeci sicli, după siclul sanc-
tuarului: amândouă pline cu floarea
făinei, frământată cu oleiu, drept dar de
pâne. 20 O tămâietoare de aur, grea
de zece *sicli*, plină cu tămâie. 21 Un
vițel tânăr, un berbece, un miel de un an,
drept ardere de tot: 22 Un ied drept
sacrificu pentru păcat: 23 Și drept
sacrificiu de bucurie: doi boi, cinci ber-
beci, cinci țapi, cinci miei de câte un an.
Acesta *fu* darul lui Nataneel, fiul lui
Țuar.

24 A treia zi *aduse* Eliab, fiul lui
Helon, mai marele fiilor lui Zabulon.
25 Darul său *fu:* un blid de argint, greu
de o sute treizeci *sicli*, o cupă de argint,
grea de șaptezeci sicli, după siclul sanc-
tuarului: amândouă pline cu floarea
făinei, frământată cu oleiu, drept dar de
pâne: 26 O tămâietoare de aur, grea
de zece sicli, plină cu tămâie, 27 Un
vițel tânăr, un berbece, un miel de un an
drept ardere de tot: 28 Un ied drept
sacrificiu pentru păcat: 29 Și drept
sacrificiu de bucurie: doi boi, cinci ber-
beci, cinci țapi, cinci miei de câte un an.
Acesta *fu* darul lui Eliab, fiul lui Helon.

30 A patra zi *aduse* Elizur, fiul lui
Ședeur, mai marele fiilor lui Ruben.
31 Darul său *fu:* un blid de argint, greu
de o sută treizeci *sicli*, o cupă de argint,
grea de șaptezeci sicli, după siclul sanc-
tuarului: amândouă pline cu floarea
făinei, frământată cu oleiu, drept dar de
pâne: 32 O tămâietoare de aur, grea
de zece *sicli,* plină cu tămâie; 33 Un
vițel tânăr, un berbece, un miel de un an,
drept ardere de tot. 34 Un ied drept
sacrificiu pentru păcat: 35 Și drept
sacrificiu de bucurie: doi boi, cinci ber-
beci, cinci țapi, cinci miei de câte un an.
Acesta *fu* darul lui Elizur, fiul lui Ședeur.

36 A cincia zi *aduse* Șelumiel, fiul
lui Țurișaddai, mai marele fiilor lui Si-
meon. 37 Darul său *fu:* un blid de
argint, greu de o sută treizeci *sicli,* o
cupă de argint, grea de șaptezeci sicli,
după siclul sanctuarului, amândouă pline
cu floarea făinei, frământată cu oleiu,
drept dar de pâne; 38 O tămâietoare
de aur, grea de zece *sicli,* plină cu tă-
mâie; 39 Un vițel tânăr, un berbece,
un miel de un an; drept ardere de tot:
40 Un ied, drept sacrificiu pentru păcat:
41 Și drept sacrificiu de bucurie: doi
berbeci, cinci țapi, cinci miei de câte un
an. Acesta *fu* darul lui Șelumiel, fiul lui
Țurișaddai.

42 A șasea zi *aduse* Eliasaf, fiul lui
Dehuel, mai marele fiilor lui Gad;
43 Darul său *fu:* un blid de argint, greu
de o sută treizeci *sicli,* o cupă de argint,
grea de șaptezeci sicli, după siclul sanc-
tuarului, amândouă pline cu floarea
făinei, frământată cu oleiu. 44 O tă-
mâietoare de aur, grea de zece *sicli,*
plină cu tămâie; 45 Un vițel tânăr, un
berbece, un miel de un an, drept ardere
de tot; 46 Un ied drept sacrificiu pentru
păcat: 47 Și drept sacrificiu de bu-
curie: doi boi, cinci berbeci, cinci țapi,
cinci miei de câte un an. Acesta *fu* da-
rul lui Eliasaf, fiul lui Dehuel.

48 A șaptea zi aduse Elișama, fiul
lui Amihud, mai marele fiilor lui Efraim.
49 Darul său fu: un blid de argint, greu
de o sută treizeci sicli, o cupă de argint,
grea de șaptezeci sicli, după siclul sanc-
tuarului, amândouă pline cu făină, fră-
mântate cu oleiu, drept dar de pâne.
50 O tămâietoare de aur, grea de zece
sicli, plină cu tămâie. 51 Un vițel tâ-
năr, un berbece, un miel de un an, drept
ardere de tot. 52 Un ied drept sacri-
ficiu pentru păcat. 53 Și drept sacri-
ficiu de bucurie: doi boi, cinci berbeci,
cinci țapi, cinci miei de câte un an. A-
cesta fu darul lui Elișama, fiul lui A-
mihud.

54 A opta zi *aduse* Gamaliel, fiul lui
Pedazur, mai marele fiilor lui Manasse.
55 Darul său *fu:* un blid de argint, greu
de o sută treizeci *sicli*, o cupă de argint,
grea de șaptezeci sicli, după siclul sanc-
tuarului, amândouă pline cu făină, fră-
mântată cu oleiu, drept dar de pâne;
56 O tămâietoare de aur, grea de zece
sicli, plină cu tămâie. 57 Un vițel tâ-

năr, un berbece, un miel de un an: drept
ardere de tot: 58 Un ied drept sacri-
ficiu pentru păcat: 59 Și drept sacri-
ficiu de bucurie: doi boi. cinci berbeci.
cinci țapi. cinci miei de câte un an. A-
cesta *fu* darul lui Gamaliel. fiul lui Pe-
dazur.

60 A noua zi *aduse* mai marele fiilor
lui Beniamin. Abidan. fiul lui Ghidoni.
61 Darul său *fu:* un blid de argint. greu
de o sute treizeci *sicli.* o cupă de argint.
grea de șaptezeci de sicli. după siclul
sanctuarului. amândouă pline cu floarea
făinei. frământată cu oleiu. drept dar de
pâne. 62 O tămâietoare de aur. grea
de zece *sicli.* plină cu tămâie. 63 Un
vițel. un berbece. un miel de un an, drept
ardere de tot. 64 Un ied. drept sacri-
ficiu pentru păcat. 65 Și drept sacri-
ficiu pentru bucurie: doi boi, cinci ber-
beci. cinci țapi. cinci miei de câte un
an. Acesta *fu* darul lui Abidan. fiul lui
Ghidoni.

66 A zecea zi *aduse* mai marele fii-
lor lui Dan, Ahiezer. fiul lui Amișaddai.
67 Darul său *fu:* un blid de argint. greu
de o sută treizeci *sicli.* o cupă de argint.
de șaptezeci sicli. după siclul sanctuaru-
lui. amândouă pline cu floarea făinei,
frământată cu oleiu, drept dar de pâne:
68 O tămâietoare de aur. grea de zece
sicli, plină cu tămâie: 69 Un vițel tâ-
năr, un berbece, un miel de un an, drept
ardere de tot: 70 Un ied. drept sacri-
ficiul pentru păcat: 71 Și drept sacri-
ficiul de bucurie: doi boi. cinci berbeci.
cinci țapi. cinci miei de câte un an.
Acesta *fu* darul lui Ahiezer, fiul lui Ami-
șaddai.

72 A unsprezecea zi *aduse* mai ma-
rele fiilor lui Asser, Paghiel, fiul lui
Ochran. 73 Darul său *fu:* un blid de
argint, greu de o sută treizeci *sicli,* o
cupă de argint, grea de șaptezeci sicli.
după siclul sanctuarului, amândouă pline
cu floarea făinei, frământată cu oleiu,
drept dar de pâne; 74 O tămâietoare
de aur, grea de zece *sicli,* plină cu tă-
mâie; 75 Un vițel. un berbece, un miel
de un an. drept ardere de tot: 76 Un
ied drept sacrificiu pentru păcat: 77 Și
drept sacrificiu de bucurie: doi boi. cinci
berbeci. cinci țapi. cinci miei de câte un
an. Acesta *fu* darul lui Paghiel. fiul lui
Ochran.

78 A douăspezecea zi *aduse* mai ma-
rele fiilor lui Neftali. Ahira. fiul lui
Enan: 79 Darul său fu: un blid de
argint. greu de o sută treizeci *sicli,* o
cupă de argint, grea de șaptezeci sicli.
după siclul sanctuarului, amândouă pline
cu floarea făinei. frământată cu oleiu,
drept dar de pâne; 80 O tămâietoare
de aur, grea de zece *sicli,* plină cu tă-
mâie: 81 Un vițel. un berbece. un miel
de un an. drept ardere de tot; 82 Un
ied drept sacrificiu pentru păcat; 83 Și
drept sacrificiu de bucurie: doi boi. cinci
berbeci, cinci țapi. cinci miei de câte un
an. Acesta *fu* darul lui Ahira. fiul lui
Enan.

84 Acestea *fură darurile* pentru con-
sacrarea altarului ale mai marilor, în
ziua ungerii sale: Douăsprezece blide
de argint. douăsprezece cupe de ar-
gint. douăsprezece tămâietoare de aur:
85 Fiecare blid de o sută treizeci *sicli,*
și fiecare cupă de șaptezeci *sicli;* tot ar-
gintul acestor vase *făceà:* două mii patru
sute sicli. după siclul sanctuarului:
86 Cele douăsprezece tămâietoare de
aur. pline cu tămâie. fiecare tămâietoare
grea de zece *sicli,* după siclul sanctua-
rului; tot aurul tămâietoarilor *făceà:* o
sută douăzeci *de sicli.* 87 Toți boii
pentru ardere de tot *erau* doisprezece.
berbeci doisprezece, miei de câte un
an doisprezece, cu darurile lor de pâne.
și doisprezece iezi. drept sacrificiu
pentru păcat. 88 Și toți vițeii pentru
sacrificiul de bucurie *erau:* douăzeci și
patru de viței. șasezeci de berbeci, șase-
zeci țapi, șasezeci miei de câte un an.
Acestea *fură darurile* consacrarea alta-
rului. după ce el fu uns.

89 Și Moisi intrând în cortul întruni-
rii, ca să vorbească Domnului, auzì voce,
care vorbì către dânsul depe propițiitor.

ce erà deasupra preste chivotul mărtu-
riei, dintre cei doi cheruvimi, și vorbià
către dânsul.

Despre policandrul de aur.

8 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Vorbește lui Aaron, și zi lui: Când
vei [a]aprinde candelele, cele șapte can-
dele să lumineze în partea de dinaintea
policandrului. 3 Și Aaron făcù așà: el
în partea de dinaintea policandrului a-
prinse candelele, după cum poruncise
Domnul lui Moisi. 4 [b]Și policandrul
erà făcut *așà:* Erà din aur cioplit, dela
trunchiul lui până la florile lui, [c]cioplit
[d]după chipul, pre care-l arătă Domnul
lui Moisi, așà făcù el policandrul.

Consacrarea Leviților.

5 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
6 Ia pre Leviții din mijlocul fiilor lui
Israel, și curățește-i pre ei. 7 Și așà
să faci cu ei pentru a-i curățì: Stropește
preste dânșii [e]apă de curățire, și ei [f]să
lase să treacă briciul preste tot corpul
lor, și să-și spele vestmintele lor, și *așà*
să se curețe. 8 Atuncia să ia un vițel
cu [g]darul său, de pâne floare de făină
frământată cu oleiu, și și alt vițel să ia,
drept sacrificiu pentru păcat; 9 [h]Și să
faci să se apropie Leviții dinaintea cor-
tului întrunirii, [i]și adună toată comu-
nitatea fiilor lui Israel. 10 Și după ce
vei apropià pre Leviți dinaintea Dom-
nului, să-și pună fiii lui Israel mânile
lor deasupra Leviților: 11 Și Aaron să
legene pre Leviți, *ca* dar legănat înaintea
Domnului dela fiii lui Israel, ca ei să
fie întrebuințați la serviciul Domnului.
12 Și Leviții să-și pună mânile lor pe
capetele vițeilor, și să aduci pre unul
sacrificiu pentru păcat, și pre celalt, *drept*
ardere de tot Domnului, spre a face es-
piare pentru Leviți.

13 Și pune pre Leviți să steà înaintea
lui Aaron și înaintea fiilor lui, și leagă-
nă pre ei, *drept* dar legănat Domnului.
14 Așà să deosebești pre Leviți din mij-
locul fiilor lui Israel, ca Leviții să fie ai
mei. 15 Și după aceea să între Leviții,
ca să servească în cortul întrunirii. Ast-
fel să-i curețì, și să legeni pre ei, *drept*
dar legănat. 16 Căci ei dăruiți *sunt*
mie dintre fiii lui Israel; în locul tutulor
celor întâiu-născuți, cari deșchid matri-
cea între fiii lui Israel, i-am luat mie.
17 Că al meu *este* tot cel întâiu-născut
între fiii lui Israel, dela om până la vită;
în ziua în care bătui pre tot întâiu-năs-
cutul în pământul Egiptului i-am con-
sacrat mie; 18 Și luai pre Leviți în
locul a tot întâiu-născutul între fiii lui
Israel; 19 Și dădui pre Leviți *ca* dar
lui Aaron și fiilor dintre fiii lui Israel,
ca ei să facă serviciul fiilor lui Israel în
cortul întrunirii, și ca ei să facă espiare
pentru fiii lui Israel, pentru ca să nu
vină plaga preste fiii lui Israel, dacă fiii
lui Israel s'ar apropià de sanctuar.

20 Și Moisi și Aaron și toată comu-
nitatea fiilor lui Israel făcură așà cu
Leviții: după toate câte poruncise Dom-
nul lui Moisi asupra Leviților, așà făcură
fiii lui Israel cu dânșii. 21 Și Leviții
se curățiră, și-și spălară vestmintele lor:
Și Aaron îi legănă *ca* dar legănat înain-
tea Domnului, Și Aaron făcù espiare
pentru dânșii, ca să-i curețe. 22 Și
după acestea veniră Leviții, ca să-și facă
serviciul lor în cortul întrunirii, înaintea
lui Aaron și înaintea fiilor lui; cum po-
runcise Domnul lui Moisi asupra Levi-
ților, așà făcură ei cu dânșii.

Timpul cât trebue să slujească Leviții.

23 Și Domnul vorbì lui Moisi, zi-
când: 24 Aceasta *este* legea despre
Leviți: Cel ce *este* de douăzeci și cinci
de ani și mai sus să vină la ceată spre a
face serviciu în cortul întrunirii. 25 Și
cei ce au împlinit cincizeci de ani să
iesă din ceată, și să nu servească mai
mult. 26 Dară să servească atuncia
fraților lor în cortul întrunirii, păzind ce
este de păzit; dară servicii să nu facă.
Așà să faci tu cu Leviții întru ce se
atinge de însărcinarea lor.

Capul 8. [a] Esod. 25. 37. | [b] Esod. 25. 31. [c] Esod. 25. 18. | [d] Esod. 25. 40. | [e] Cap. 19. 9, 17. 18. | [f] Lev. 14. 8, 9. | [g] Lev. 2. 1. | [h] Esod. 29. 4. | [i] Lev. 8. 3.

Pasca se ține; a două pască permisă.

9 Și Domnul vorbì lui Moisi în pus-
tiul Sinai, în luna întâia din anul
al doilea după ieșirea lui *Israel* din pă-
mântul Egiptului, zicând: 2 Fiii lui
Israel să facă [a]paștile la timpul său.
3 În a patrusprezecea zi a lunei aces-
teia, cătră seară să le faceți, la timpul
său: după toate legile lor, și după toate
datinele lor să le faceți. 4 Și Moisi
vorbì fiilor lui Israel, ca ei să facă paș-
tile. 5 Și [b]ei făcură pastele în *luna*
întâia, în a patrusprezecea zi a lunei,
cătră seară, în pustiul Sinai: după toate
câte poruncì Domnul lui Moisi, așà fă-
cură fiii lui Israel.

A doua pască pentru necurați și călători.

6 Și au fost bărbați, cari erau [c]ne-
curați, *fiindcă se atinseseră* de om mort,
și nu puteau face paștile într'acea zi:
[d]aceștia veniră înaintea lui Moisi și îna-
intea lui Aaron într'aceea zi: 7 Și
acești bărbați ziseră: Noi necurați *sun-
tem pentru atingerea* de om mort: pentru
ce să fim lipsiți de a aduce dar Domnu-
lui la timpul său între fiii lui Israel?
8 Și Moisi le zise: Stați [e]să aud ce va
poruncì Domnul pentru voi.
9 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
10 Vorbește fiilor lui Israel, zicând:
Dacă carevà dintre voi sau din genera-
țiunile voastre ar fi necurat pentru *atin-
gerea* de vre-un mort sau pe cale de-
parte, totuși el să facă paști Domnului:
11 [f]În luna a doua, în a patrusprezecea zi
cătră seară, să le facă, și [g]cu azime și cu
ierburi amari să le mănânce. 12 [h]Ei
dintr'însele să nu lase pe dimineață,
și [i]os să nu frângă dintr'însele; [j]după
toate legile paștilor să le facă pre ele.
13 Iar bărbatul care nu *va fi* necurat,
și nu va fi pe cale, și se va abține de a
face paștile, [k]stârpì-se-va sufletul acela
din poporul său, că el [l]n'a adus darul
Domnului la timpul său; bărbatul acela
va [m]purtà păcatul său. 14 Și dacă va
locuì între voi vre-un străin, și acesta ar
voì să facă paștile Domnului, el să le
facă după legea paștilor, și după da-
tinele lor. [n]Tot aceeași lege să fie vouă
pentru cel străin ca și pentru cel moștean.

Călătoria condusă prin nor și trâmbițe.

15 Și [o]în ziua în care fu ridicat lo-
cașul, nor acoperì locașul cortului măr-
turiei; și [p]seara erà în chip de foc de-
asupra locașului până dimineața. 16 Așà
a fost neîncetat: nor îi acopereà *ziua*, și
noaptea se păreà foc. 17 Și îndată ce
se [q]ridicà norul depe cort, fiii lui Israel
porneau; și în locul, unde stăteà norul,
acolo fiii lui Israel tăbărau. 18 După
cuvântul Domnului plecau fiii lui Israel,
și după cuvântul Domnului rămâneau în
tabără: [r]în toate zilele câte stăteà no-
rul deasupra locașului, rămâneau în ta-
bără. 19 Și când stà norul zile multe
deasupra locașului, atuncia fiii lui Israel
păzeau cele de păzit ale Domnului, și nu
plecau. 20 Și dacă norul stà puține
zile deasupra locașului, ei tăbărau după
cuvântul Domnului, și plecau după cu-
vântul Domnului. 21 Și dacă norul stà
de cu seară până dimineața, și dimineața
norul se ridicà, atuncia și ei plecau: sau
după o zi și noapte, dacă se ridicà norul,
ei plecau: 22 *Sau* două zile sau o lună
sau timp mai lung, de stà norul dea-
supra locașului, rămânând pe el, fiii lui
Israel rămâneau în taberile lor, și nu
plecau; și de se ridicà acesta, și ei ple-
cau. 23 După cuvântul Domnului tă-
bărau, și după cuvântul Domnului ple-
cau: păziau cele de păzit ale Domnului,
după cuvântul Domnului *dat* prin Moisi.

Întrebuințarea trâmbițelor.

10 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Fă-ți două trâmbițe de argint:
lucru bătut să le faci, și să-ți servească,
spre a da *semn* pentru [a]chemarea co-
munității și pentru plecarea din tabără.
3 Și când [b]se va sunà din amândouă să
se strângă toată comunitatea la tine la
ușa cortului întrunirii: 4 Iar când se
va sunà *numai* din una, să se strângă la

Capul 9. a Esod. 12. 1. etc. Lev. 23. 5. Deut. 16. 1, 2. b Ios. 5. 10. c Cap. 5. 2, Ioan. 18. 28. d Esod. 18. 15, 19, 26. e Cap. 27. 5. f 2Cron 30.2,15. g Esod. 12. 8. h Esod. 12. 10. i Esod. 12. 46. Ioan. 19. 36. j Esod. 12. 43. k Fac. 17. 14. l Vers. 7. m Cap. 5. 31. n Esod. 12. 49. o Neem. 9. 12. 19. Ps. 78. 14. p Esod. 13. 21. q Esod. 40. 36 Ps 80 2. r 1 Cor. 10. 1

Capul 10. a Isa. 1. 13. b Ier. 4. 5. Ioel. 2. 15.

tine mai marii. [c]capii miilor lui Israel.
5 Și când veți sunà alarmă. să plece [d]ta-
berile cele tăbărîte despre resărit: 6 Și
când veți sunà alarmă a două oară. să
plece taberile cele tăbărîte [e]despre mia-
zăzi. Alarmă să se sune la toată pleca-
rea lor. 7 Și când veți adunà comu-
nitatea. [f]să suflați. dară [g]să nu sunați
alarmă. 8 [h]Și în trâmbițe să sufle fiii
lui Aaron. preoții: care *lucru* să fie lege
a voastră în veci în generațiunile voa-
stre. 9 Și [i]când veți ieșì. la resbel în
țara voastră în contra inamicului. care
vă va [j]asuprì atuncia să sunați alarmă
cu trâmbițele; și va fi. că Domnul Dum-
nezeul vostru își [k]va aduce aminte de
voi. și vă veți mântuì de inamicii voștri.
10 Și [l]la zilele cele de bucurie ale voa-
stre. și la sărbătorile voastre. și la lunile
cele nouă ale voastre, să sunați în trâm-
bițe la arderea de tot a voastră. și la sa-
crificiile de bucurie ale voastre. ca ele să
fie vouă [m]de amintire înaintea Dumne-
zeului vostru. Eu *sunt* Domnul Dumne-
zeul vostru.

Călătoria dela Sinai la Paran; ordinea călătoriei.

11 Și în anul al doilea. în luna a două.
în douăzeci ale lunei. [n]se ridicà norul
depe locașul mărturiei. 12 Și fiii lui Is-
rael plecară în [o]călătoriile lor din [p]pus-
tiul Sinai. și norul stătù în [q]pustiul
Paran: 13 Ei dară plecară pentru în-
tâia oară [r]după cuvântul Domnului dat
prin Moisi.

14 [s]Mai întâiu plecă steagul taberei
fiilor lui Iuda. după oștile lor: și preste
oastea sa *erà* [t]Nahșon. fiul lui Amina-
dab. 15 Și preste oastea seminției fii-
lor lui Isachar erà Nataneel, fiul lui
Țuar. 16 Și preste oastea seminției
fiilor lui Zabulon *erà* Eliab, fiul lui He-
lon. 17 [u]Atuncia locașul erà desfăcut.
și fiii lui Gherșon și fiii lui Merari, [v]cari
duceau locașul. plecară. 18 După aceea
plecă [x]steagul taberei lui Ruben după
oștile sale. și preste oastea sa *erà* Elizur.
fiul lui Ședeur: 19 Și preste oastea se-
minției fiilor lui Simeon *erà* Șelumiel, fiul
lui Țurișaddai: 20 Și preste oastea
seminției fiilor lui Gad *erà* Eliasaf, fiul
lui Dehuel. 21 Atuncia plecară Ko-
hatiții. cari duceau [y]sanctuarul. și aceia
așezară cortul. până ce aceștia veniră.
22 După aceea plecă [z]steagul taberei
fiilor lui Efraim după oștile lor: și preste
oastea sa *erà* Elisama. fiul lui Amihud.
23 Și preste oastea seminției fiilor lui
Manasse *erà* Gamaliel. fiul lui Pedazur.
24 Și preste oastea seminției fiilor lui
Beniamin *erà* Abidan. fiul lui Ghidoni.
25 Și plecă [a]steagul taberei fiilor lui
Dan. cari *formau* coada tutulor tabere-
lor. după oștile lor: și preste oastea sa
erà Ahiezer. fiul lui Amișaddai. 26 Și
preste oastea seminției fiilor lui Asser
erà Paghiel. fiul lui Ochran. 27 Și
preste oastea seminției fiilor lui Neftali
erà Ahira. fiul lui Enan. 28 [b]Astfel *fu*
plecarea fiilor lui Israel după oștile lor,
când ei plecară.

29 Și Moisi zise lui Hobab, fiul lui
[c]Reguel. Madainitul. socrul lui Moisi:
Noi plecăm la locul, despre care a zis
Domnul: [d]Îl voiu da vouă; vino cu noi,
și [e]vom face ție bune. că [f]Domnul a pro-
mis bine lui Israel. 30 Și el îi răspunse:
Nu voiu merge. ci mă voiu duce la țara
mea și la locul nașterii mele. 31 Și
Moisi zise: Rogu-te, nu ne lăsà. că tu
cunoști *locurile,* unde putem să tăbărîm
în pustiu. și vei fi nouă [g]în loc de ochi:
32 Și va fi, dacă vei venì cu noi. că [h]bi-
nele ce ni-l va face nouă Domnul. vom
face și ție asemenea.

33 Și ei plecară din [i]muntele Dom-
nului cale de trei zile. și chivotul legii
Domnului [j]merse înaintea lor cale de
trei zile. căutându-le loc de repaus.
34 Și [k]norul *erà* deasupra lor în ziua.
când plecară din tabără.

35 Și când se ridicà chivotul. Moisi
zicea: [l]Scoală-te. Doamne! ca să se ri-

c Esod. 18. 21.
d Cap. 2. 3.
e Cap. 2. 10.
f Vers. 3.
g Ioel. 2. 1.
h Ios. 6. 4.
i Cap. 31. 6. 2 Cron. 13. 14.
j Judc. 2. 18. 1 Sam. 10. 18. Ps. 106. 4.
k Fac. 8. 1.
l Cap. 29. 1. Ezra. 3. 10. Ps. 81. 4.
m Vers. 9.
n Cap. 9. 17.
o Esod. 40. 36.
p Esod. 19. 1. Cap. 1. 1.
q Fac. 21. 21. Deut. 1. 1,
r Vers. 5. 6.
s Cap. 2. 8, 9.
t Cap. 1. 7.
u Cap. 1. 51.
v Cap. 4. 24. 31.
x Cap. 2. 10, 16.
y Cap. 4. 4. 15.
z Cap. 2. 18, 24.
a Cap. 2. 25, 31. Ios. 6. 9.
b Cap. 2. 34
c Esod. 2. 18.
d Fac. 12. 7.
e Judc. 1. 16.
f Fac. 32. 12. Esod. 3. 8.
g Iov. 29. 15.
h Judc. 1. 16.
i Esod. 3. 1.
j Deut. 1. 33. Ps. 132. 8. Ezec. 26. 6.
k Esod. 13. 21.
l Ps. 68. 2. 3.
—

sipească inimicii tăi, și să fugă dinaintea
ta cei ce te urăse pre tine! 36 Și când
stà, zicea: Întoarce-te, Doamne, la mi-
riadele miilor lui Israel.

Focul din tabără.

11 Și [a]poporul murmură de osteneală
în auzul Domnului, și Domnul au-
zind, [b]mânia lui se aprinse, și [c]focul
Domnului arse între ei, și mistuì *parte*
din marginea taberei. 2 Și poporul
strigă către Moisi: și [d]rugându-se Moisi
Domnului, focul se stinse. 3 Și numiră
locul acela Tabera, pentru că focul Dom-
nului se aprinsese între ei.

Lăcomia poporului.

4 Și [e]amestecătură de tot felul de
oameni, care *erà* între ei erà lăcomă
foarte; și chiar și fiii lui Israel înce-
pură a se plânge, zicând: [f]Cine va da
nouă carne să mâncăm? 5 [g]Adusu-ne-
am aminte de peștii, pre care-i mâncam
în Egipt degeaba, de castraveți și de ze-
moși și de praji și de ceapă și de ustu-
roiu: 6 Și acum [h]sufletul nostru s'a
uscat: nimica nu *este*, decât numai mana
aceasta *înaintea* ochilor noștri: 7 [i](Și
mana *erà* ca semânța de coriandru, și
coloarea ei *erà* ca coloarea de [j]bedelion.
8 *Și* poporul merse; și culese: și *o*
măcinară în moară, sau *o* sdrobiră în
piuă, și *o* ferseră în oale și făcură din-
tr'însa plăcinte; și [k]gustul ei erà ca și
gustul unei plăcinte cu oleiu. 9 Și [l]când
cădeà roua preste tabără noaptea, cădeà
și mana de asupra).

10 Și Moisi auzì pre popor plângând
prin familiile lor, pre fiecare la ușa cor-
tului său, și [m]mânia Domnului se aprinse
foarte, si aceasta fu rău și înaintea lui
Moisi. 11 [n]Și Moisi zise către Domnul:
Pentru ce amărăști *într'atâta* pre servul
tău? și pentru ce nu aflai har înaintea
ochilor tăi, de ai pus asupra mea sar-
cina întregului acestui popor? 12 Au
doară eu am conceput pre tot poporul
acesta? au doară eu l-am născut? ca
să-mi poți zice: [o]Poartă-l în sânul tău,
cum poartă [p]doica pre cel sugător, până
la pământul, pre care tu cu [q]jurământ
l-ai promis părinților săi. 13 De unde
să iau carne, ca să dau la tot poporul
acesta? că ei plâng către mine, zicând:
Dă-ne carne, ca să mâncăm; 14 [r]De
unde să iau carne, ca să dau la tot po-
porul acesta? că ei plâng către mine, zi-
când: Dă-ne carne, ca să mâncăm:
14 [s]Eu singur nu pot să port tot poporul,
că *este* prea greu pentru mine. 15 Și
dacă vrei să faci cu mine astfel, de am
aflat har înaintea ta, rogu-te, [t]omoară-
mă mai bine: ca să nu [u]văd însu-mi ne-
norocirea mea!

Șaptezeci de bătrâni ce prorocesc.

16 Și zise Domnul lui Moise: Adu-
nă-mi [v]șaptezeci de bărbați dintre bă-
trânii poporului și [x]căpeteniile lui, și
adu-i înaintea cortului întrunirii, și să
steà acolo cu tine.

17 Și eu mă voiu [y]pogori, și voiu vorbì
acolo cu tine, și [z]voiu luà din spiritul
ce *este* în tine, și-l voiu pune preste
dânșii, ca ei cu tine împreună să poarte
greutatea poporului, și tu să nu *o* porți
singur. 18 Și poporului să zici: [a]Sfin-
țiți-vă pentru mâne, și veți mâncà carne:
că ați plâns [b]la auzul Domnului, și ați
zis: Cine ne va da carne, ca să mâncăm?
că [c]mai bine *erà* nouă în Egipt; deaceea
Domnul vă va da carne, ca să mâncați.
19 Voi nu veți aveà de mâncat pentru
o zi, nici pentru două zile, nici pentru
cinci zile, nici pentru zece zile, nici pen-
tru douăzeci de zile: 20 [d]*Ci* pentru o
lună de zile, până ce vă va ieși pe nas, și
vi-se va face desgust; pentru că ați
lepădat pre Domnul, care *este* între voi,
și înaintea lui ați plâns, zicând: Oare
[e]pentru ce am ieșit din Egipt? 21 Și
Moisi zise: Șase sute de mii de bărbați
pedeștri *este* [f]poporul între cari *sunt* eu;
și tu zici: Carne voiu da lor, ca să mă-
nânce o lună de zile. 22 [g]Nu cumvà

Capul 11.
a Deut. 9. 22.
b Ps. 118. 23.
c Lev. 10. 2. 2 Reg. 1. 12. Ps. 106. 18.
d Iac. 5. 16.
e Esod. 12. 38.
f Ps. 78. 18. 1 Cor. 10. 6.
g Esod. 16. 3.
h Cap. 21. 5.
i Esod. 16. 14, 31.
j Fac. 2. 12.
k Esod. 16. 31.
l Esod. 16. 13, 14.
m Ps. 78. 21.
n Deut. 1. 12.
o Isa. 40. 11.
p Isa. 49. 23. 1 Thes. 2. 7.
q Fac. 26. 3. Esod. 13. 5.
r Mat. 15. 33.
s Esod 18. 18.
t 1 Reg. 19. 4. Iona. 4. 3.
u Zef. 3. 15.
v Esod. 24. 1. 9.
x Deut. 16. 18.
y Fac. 11. 5. Esod. 19. 20.
z 1 Sam. 10. 6. Neem. 9. 20. Ioel. 2. 28.
a Esod. 19. 10
b Esod. 16. 7.
c Fapt. 7. 39.
d Ps. 106. 15.
e Cap. 21. 5.
f Fac. 12. 2.
g 2 Reg. 7. 2 Mat. 15. 33. Ioan. 6. 7, 9.

să se junghie *toate* cirezile și turmele
pentru dânșii ca să-i îndestuleze? Sau
nu cumvà să prindem toți peștii din
mare pentru dânșii, ca să-i îndestuleze?
23 Și Domnul zise lui Moisi: [h]Nu cumvà
s'a scurtat mâna Domnului? acum vei
vedeà, dacă [i]cuvântul meu se împlinește
sau nu.

24 Și Moisi ieșì afară, și spuse poporului
cuvintele Domnului, și [j]adună
șaptezeci bărbați dintre bătrânii poporului,
și-i puse să steà împrejurul cortului.
25 Și Domnul se [k]pogorî în nor,
și vorbì către dânsul: și luă din spiritul
ce *erà* într'însul, și-l puse preste cei
șaptezeci de bătrâni; și [l]așezându-se spiritul
preste dânșii, [m]ei profețiră; dară
nu urmară. 26 Iar doi bărbați au rămas
în tabără, numele unuia *erà* Eldad,
și numele celuialalt Medad, și preste
aceștia se așeză acel spirit; căci și ei
erau dintre cei înscriși, deși nu [n]ieșiră
afară la cort; și ei profețeau în tabără.
27 Atunci venì alergând un băeat, și
spuse lui Moisi, zicând: Eldad și Medad
profețesc în tabără. 28 Și Iosua, fiul
lui Nun, care serveà pre Moisi din juneța
sa, răspunse, zicând: Domnul meu,
Moisi, [o]oprește-i pre ei! 29 Dară Moisi
zise către dânsul: Nu cumvà ești gelos
pentru mine? [p]Dea Domnul, ca toți din
poporul Domnului să fie profeți, și ca
Domnul să trimeată spiritul său preste
dânșii.

Prepelițe și mormintele lăcomiei.

30 După aceea Moisi se întoarse în
tabără, el și bătrânii lui Israel.

31 Și [q]vânt ieșì dela Domnul, și aduse
prepelițe de preste mare, și le așeză
preste tabără, cale de o zi încoace și cale
de o zi încolo: și în tot împrejurul taberei
de doi coți pe deasupra pământului.
32 Și poporul se sculă, toată acea zi și
toată acea noapte, și toată cealaltă zi, și
culese prepelițí; și care culese mai puțin
culese zece omeri; și le întinseră jur
împrejurul taberei. 33 Și încă fiind
[r]carnea între dinții lor, și până a nu fi
încă mestecată, mânia Domnului se
aprinse asupra poporului, și Domnul lovì
pre popor cu plagă mare foarte. 34 Și
locul acela îl numiră Kibrot-taava, pentru
că acolo fură înmormântați *toți cei
din* popor, cari erau lacomi.

35 Dela Kibrot-taava plecă poporul
la Hazerot, și se oprì la Hazerot.

Aaron și Maria murmură asupra lui Moisi, și se pedepsesc; lepra Mariei.

12 Și Maria și Aaron vorbiră contra
lui Moisi, pentru femeia cea Etiopeană,
pre care o luase el: că [a]el își luase
femeie Etiopeană. 2 Și ziseră: Au doară
numai prin Moisi vorbește Domnul? au
[b]nu vorbește și prin noi? 3 Și Domnul
[c]auzì. (Și acest om Moisi *erà* blând
foarte, mai mult decât toți oamenii depe
fața pământului). 4 [d]Și Domnul fără
de știre zise lui Moisi și lui Aaron și Mariei:
Ieșiți afară toți trei la cortul întrunirii;
și ei ieșiră afară toți trei. 5 [e]Și
se pogorî Domnul în stâlp de nor, și
stătù *în* ușa cortului, și chemă pre Aaron
și pre Maria; și ieșiră amândoi. 6 Și
el zise: Ascultați cuvintele mele! dacă
vre-unul dintre voi este profet, eu, Domnul,
mă voiu arătà lui [f]în vis, și [g]în somn
voiu vorbì cu dânsul. 7 [h]Nu așà cu servul
meu Moisi, [i]care *este* credincios în
toată [j]casa mea; 8 [k]Gură cu gură vorbesc
cu dânsul, [l]și în față și nu prin închipuire,
și [m]chipul Domnului îl vede el;
cum dară de [n]nu v'ați temut să vorbiți
contra lui Moisi? 9 Și mânia Domnului
să aprinse contra lor; atunci el se duse.
10 Și norul se trase depe cort; și iată
[o]Maria *erà* plină de [p]lepră, albă ca omătul;
și Aaron uitându-se la Maria, iată
erà leproasă. 11 Și Aaron zise lui Moisi:
Rogu-te, domnul meu! nu mai [q]pune păcatul
pe noi, că nebunește am lucrat, și
am păcătuit. 12 Rogu-te, ca ea să nu
fie ca o [r]lepădătură, a cărei carne, când

---

h Isa. 50. 2.
i Cap. 23. 19.
k Vers. 17.
l 2 Reg. 2. 15.
m 1 Sam. 10. 5, 6, 10.
Iool. 2. 29.
1 Cor. 14. 1, etc.
n 1 Sam. 20. 26.
Ier. 36. 5.
o Marc. 9. 38.
Ioan. 3. 26.
p 1 Cor. 14. 5.
q Esod. 16. 13.
Ps. 78. 26, 27, 28.
r Ps. 78. 30, 31.

Capul 12.
a Esod. 2. 21.
b Esod. 15, 20.
Mic. 6. 4.
c Fac. 29. 33.
Isa. 37. 4.
Ezec. 35. 12. 13
d Ps. 76. 10.
e Cap. 11. 25.
f Fac. 15. 1.
Iov. 33. 15.
Ezec. 1. 1.
Dan. 8. 2.
Luc. 1. 11. 22.
g Fac. 31. 10, 11.
Mat. 1. 20.
h Ps. 105. 26.
i Evr. 3. 2. 5.
j 1 Tim. 3. 15.
k Esod. 33. 11.
l 1 Cor. 13. 12.
m Esod. 33. 19.
n 2 Pet. 2. 10.
o Deut. 24. 9.
p 2 Reg. 5. 27.
q 2 Sam. 19. 19.
r Ps. 88. 5.

iese din pântecele mumei sale pe jumă-
tate este putredă. 13 Și Moisi strigă
către Domnul, zicând: Dumnezeule!
rogu-te, vindecă-o pre ea. 14 Și Dom-
nul zise lui Moisi: [s]Dacă părintele ei în
mânie i-ar fi scuipat în față, au nu s'ar
fi rușinat șapte zile? să se [t]închidă șapte
zile afară de tabără, și după aceea să se
primească. 15 Și așă [u]Maria fu închisă
afară din tabără șapte zile; și poporul
nu plecă, până ce Maria fu primită.
16 Și după aceea plecă poporul dela
Hazerot, și tăbărî în pustiul Paran.

Doisprezece oameni trimiși, spre a iscodì Canaanul.

13 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 [a]Trimite bărbați, ca să iscodească
pământul Canaan, pre care-l voiu da fiilor
lui Israel, câte un bărbat din toată se-
minția părinților lor să trimiteți, fiecare
unul mai mare între ei. 3 Și Moisi îi
trimise [b]din pustiul Paran, după porunca
Domnului; toți bărbații capi între fiii lui
Israel. 4 Și acestea *sunt* numele lor:
din seminția lui Ruben: pre Șamua, fiul
lui Zaccur. 5 Din seminția lui Simeon:
pre Șafat, fiul lui Hori. 6 [c]Din seminția
lui Iuda: pre [d]Caleb, fiul lui Iefune.
7 Din seminția lui Isachar: pre Ighal,
fiul lui Iosif. 8 Din seminția lui Erfaim:
pre [e]Osea, fiul lui Nun. 9 Din semin-
ția lui Beniamin: pre Palti, fiul lui Rafu.
10 Din seminția lui Zabulon: pre Gad-
diel, fiul lui Sodi. 11 Din a lui Iosif,
din seminția lui Manase: pre Gaddi,
fiul lui Susi. 12 Din seminția lui Dan:
pre Ammiel, fiul lui Ghemali. 13 Din
seminția lui Asser: pre Setur, fiul lui
Michael. 14 Din seminția lui Neftali:
pre Naabi, fiul lui Vafsi. 15 Din se-
minția lui Gad: pre Gheuel, fiul lui
Machi. 16 Acestea *sunt* numele bărba-
ților, pre cari trimise Moisi, ca să isco-
dească pământul. Și pre Osea, fiul lui
Nun, îl numì Moisi Iosua.
17 Și trimise pre ei Moisi, ca să isco-
dească pământul Canaan, și zise către
dânșii: Mergeți de aici [f]spre miazăzi și
apoi [g]vă suiți pe munte. 18 Și vedeți
pământul cum *este,* și *ce fel este* poporul
ce-l locuește, dacă *este* tare sau slab,
dacă este mult sau puțin la număr:
19 Și ce fel *este* pământul în care locu-
ește, dacă *este* bun sau rău; și ce fel
sunt cetățile în cari locuește acesta, dacă
el *șade* în tabere sau în locuri cu zid
întărite: 20 Și iarăși cum *este* pămân-
tul, dacă *este* [h]gras sau sec, dacă sunt
într'însul arbori sau nu? și [i]fiți cu ini-
mă, și luați *cu voi* din fructele acelui
pământ.
Și zilele acelea *erau* zilele în care
începe coacerea strugurilor. 21 Și ei
plecară, și iscodiră pământul acela [j]din
pustiul Zin până la [k]Rehob și până la
Hemat. 22 Și ei se suiră și spre miază-
zi, și veniră până la Hebron, și acolo
erau [l]Ahiman, Șeșai și Talmai, [m]născuți
din Hanak. (Și [n]Hebronul fu zidit cu
șapte ani înainte de cetatea [o]Zoan în
Egipt.) 23 [p]Și ei veniră până la valea
Eșcol, și acolo tăiară o viță de vie cu
strugur, și o duseră în prăjină; cum și
din rodii și din smochini. 24 Și pre
acel loc îl numiră Nahal-Eșcol pentru
acel strugur, pre care fiii lui Israel îl
tăiară deacolo.

Iscoadele se întorc și bagă frica în popor.

25 Și ei se întoarseră înapoi dela is-
codirea pământului, la sfârșitul a patru-
zeci de zile. 26 Și ei ajungând, veniră
la Moisi și la Aaron și la toată comuni-
tatea fiilor lui Israel [q]în pustiul Paran
la [r]Kadeș; și ducând știre și la toată
comunitatea, le arătară și fructele pă-
mântului. 27 Și ei le spuseră, zicând:
Noi am ajuns în pământul acela, la care
ne-ați trimis, și cu adevărat acolo cur-
ge [s]lapte și miere, [t]și acesta e fructul
lui: 28 Decât, [u]poporul ce locuește în-
tr'însul *este* tare foarte, și cetățile întă-
rite *și* mari foarte; și încă și pre [v]fiii lui

---

s Ebr. 12. 9.
t Lev. 13. 46.
u Deut. 24. 9. 2 Cron. 26. 20, 21.

Capul 13.
a Cap. 32. 8. Deut. 1. 22.
b Cap. 12. 16.
c Cap. 34. 19.
d Vers. 30. Ios. 14. 6, 7, 13, 14.
e Vers. 17.
f Vers. 22.
g Fac. 14. 10.
h Neem. 9. 25. 35. Ezec. 34. 14.
i Deut. 31. 6, 7, 23.
j Cap. 34. 3.
k Ios. 19. 28.
l Ios. 11. 21, 22.
m Vers. 34.
n Ios. 11. 21.
o Ps. 78. 12. Isa. 19. 11.
p Deut. 1. 24, 25.
q Vers. 4.
r Cap. 20. 1. 16 Ios. 14. 6.
s Esod. 3. 8.
t Deut. 1. 25.
u Deut. 1. 28.
v Vers. 34.

Hanak îi văzurăm acolo. 29 [x]Amale-
kiții locuesc în partea despre miazăzi;
și Heteii, și Iebușeii și Amoreii locuesc
pe munte; și Cananei locuesc pe lângă
mare și pe lângă Iordan.
30 Și [y]Caleb liniștì pre poporul, ce
murmurà asupra lui Moisi, zicând: Hai-
deți, să mergem, și pământul să-l luăm,
că-i vom învinge. 31 [z]Și bărbații, cei
ce fuseră cu dânsul, ziceau: Noi nu vom
puteà merge contra acelui popor, că el
este mai tare decât noi. 32 Așà ei [a]adu-
seră știre rea fiilor lui Israel despre acel
pământ, pre care-l iscodiră, zicând: Pă-
mântul, ce am străbătut, ca să-l isco-
dim, *este* un pământ, care mănâncă pre
locuitorii lui, și [b]toți oamenii, pre cari
i-am văzut acolo, *sunt* oameni mari la
stat. 33 Și noi acolo am mai văzut și
uriеși, pre [c]fiul lui Hanak, cari *se trag*
din uriеși, și noi ne vedeam în ochii
noștri [d]ca lăcustele, și așà eram noi [e]în
ochii lor.

Poporul cârtitor este pedepsit.

14 Și ridicându-se toată comunitatea,
se puse a strigà, și [a]poporul plân-
se în noaptea aceea. 2 [b]Și toți fiii lui
Israel murmurară asupra lui Moisi și
asupra lui Aaron, și toată comunitatea
le zise: [c]Ce bine erà, de am fi murit în
pământul Egiptului, sau de am fi murit
în acest pustiu! 3 Pentru ce ne-a adus
Domnul în pământul acesta, ca să cădem
de sabie, și femeile noastre și copilașii
noștri să se facă pradă? Au nu este mai
bine pentru noi să ne întoarcem în
Egipt? 4 Și ziseră unii către alții: [d]Să
ne punem cap, și [e]să ne întoarcem în
Egipt.
5 Și [f]Moisi și Aaron căzură pe fețele
lor, înaintea întregii adunări a comuni-
tății fiilor lui Israel. 6 [g]Și Iosua, fiul
lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, din
cei ce iscodiră pământul, își rupseră
vestmintele lor; 7 Și vorbiră către
toată comunitatea fiilor lui Israel, zi-
când: [h]Pământul, pre care noi l-am
străbătut ca să-l iscodim, este pământ
bun foarte, foarte; 8 Dacă Domnul [i]va
fi cu bunăvoință pentru noi, el ne va
aduce în pământul acela, și-l va da
nouă, [j]pământ în care curge lapte și
miere; 9 Numai [k]nu vă sculați în
contra Domnului, și [l]nu vă temeți de
poporul pământului aceluia, că [m]ei pâne
vor fi pentru noi: umbrirea lor s'a de-
părtat dela dânșii, [n]și Domnul *este* cu
noi; nu vă temeți de ei. 10 [o]Iar toată
comunitatea vorbì, ca să-i ucidă cu
pietri.
[p]Și mărirea Domnului se arătă în
cortul întrunirii înaintea tutulor fiilor lui
Israel. 11 Și Domnul zise lui Moisi:
Până când [q]mă va nesocotì poporul
acesta? și până când [r]nu-mi vor crede
ei, după toate semnele ce le făcui eu
între dânșii? 12 Cu moarte îl voiu lovì,
și-l voiu stârpì: iar pre [s]tine te voiu face
să ajungi popor mai mare și mai tare
decât dânsul.
13 Și [t]Moisi zise către Domnul: Au-
zit-au Egiptenii, că tu din mijlocul lor
ai scos pre poporul acesta prin puterea
ta. 14 Și au spus ei către locuitorii
acestui pământ, [u]*cari* au auzit și ei că
tu, o Doamne, *ești* în mijlocul acestui
popor, că tu Domnul te arăți, că să te
vază chiar cu ochii, și *că* [v]norul tău
șade deasupra lor, și *că* tu mergi îna-
intea lor, ziua în stâlp de nor, și noap-
tea în stâlp de foc: 15 Și *de* cumvà ai
omorî pre poporul acesta ca pre un sin-
gur om, atunci națiunile, cari au auzit
de numele tău, ar zice: 16 Fiindcă
Domnul nu [x]putù să aducă pre poporul
acesta în pământul, pre care cu jură-
mânt l-a făgăduit lor, deaceea îi omorî
în acest pustiu. 17 Și acum, rogu-te,
mărească-se puterea *ta,* Doamne! după
cum ai făgăduit, zicând: 18 Domnul

---

x Esod. 17. 8. Judc. 8. 3. 1 Sam. 14. 48.
y Cap. 14. 6, 24. Ios. 14. 7.
z Cap. 32. 9. Ios. 14. 8.
a Cap. 14. 36. 37.
b Amos. 2. 9.
c Deut. 1. 28.
d Isa. 40. 22.
e 1 Sam. 17. 42.
—
Capul 14.
a Cap. 11. 4.
b Esod. 16. 2. Ps. 106. 25.
c Vers. 28, 29.
d Neem. 9. 17.
e Deut. 17. 16. Fapt. 7. 39.
f Cap. 16. 4, 22.
g Vers. 24, 30, 38.
h Cap. 13. 27.
i Deut. 10. 15. 2 Sam. 15. 25, 26. Ps. 22. 8. Isa. 62. 4.
j Cap. 13. 27.
k Deut. 9. 7 23, 24.
l Deut. 7. 18.
m Cap. 24. 8.
n Fac. 48. 21. Ios. 1. 5. Ps. 46. 7, 11. Amos. 5. 14.
o Esod. 17. 4.
p Esod. 16. 10.
q Vers. 23. Deut 9. 7, 8, 22. Ps. 95. 8. Ebr. 3. 8, 16.
r Deut. 1. 32. Ioan 12. 37. Ebr. 3. 19.
s Esod. 32. 10.
t Esod. 32. 12, Ezec. 20. 9. 14.
u Esod. 15. 14. Ios. 2. 9, 10.
v Esod. 13. 21. Ps. 78. 14.
x Deut. 9. 28.

este [y]îndelung-răbdător și plin de milă;
care iartă fărădelegea și păcatul, și care
nu lasă *nimic* nepedepsit: [z]care cerce-
tează nedreptățile părinților în fii pâ-
nă în a treia și a patra *generațiune*.
19 [a]Iartă, *așà* te rog, fărădelegea [b]popo-
rului acestuia, după mărimea milei tale,
[c]și după cum ai iertat poporului acestuia
din Egipt și până aici.
20 Și Domnul zise: Iertatu-l-am, [d]du-
pă cuvântul tău. 21 Și în adevăr, viu
sunt, și mărirea Domnului va umpleà [e]tot
pământul: 22 [f]Că toți acei bărbați,
cari au văzut mărirea mea și semnele
mele, pre care eu le-am făcut în Egipt
și în pustiul acesta, *și cari* m'au cercat
[g]acum de zeceori, și de cuvântul mèu
n'au ascultat, 23 [h]Nici unul nu va ve-
deà pământul acela, pre care cu jură-
mânt l-am făgăduit părinților lor; și toți
aceia, ce m'au desprețuit, nu-l vor ve-
deà; 24 Numai pre servul meu [i]Caleb,
fiindcă a fost alt spirit în el, și pe [j]de-
plin a urmat după voia mea, voiu aduce
pre el în pământul pre carè l-a străbă-
tut, și seminția lui îl va luà în stăpânire.
25 Amalekiții și Cananeii locuesc în
această vale, *deci* voi mâne întorceți-vă,
și [k]plecați în pustiu pe calea spre Marea-
Roșie.
26 Și Domnul vorbì lui Moisi și lui
Aaron, zicând: 27 [l]Până când *să rabd*
eu această comunitate rea, care mur-
mură în contra mea? [m]eu, murmurele
fiilor lui Israel, pre care le murmură
contra mea, le-am auzit. 28 Spune
lor: [n]Viu sunt, zice Domnul, [o]după cum
ați vorbit în auzul meŭ, așà voiu face
vouă. 29 În pustiu vor cădeà leșu-
rile voastre și a [p]tutulor acelora, cari
au fost numărați dintre voi, după întreg
numărul vostru, cei dela douăzeci de ani
și mai sus, cari ați murmurat contra mea;
30 Nu veți întrà în pământul acela, *pen-
tru* care mi-am ridicat mâna mea, că
voiu face să-l locuiți, [q]afară de Caleb,
fiul lui Iefune, și de Iosua, fiul lui Nun;
31 [r]Iar pre pruncii voștri despre cari ați
zis voi, că ei se vor face pradă, eu pre
aceia îi voiu aduce, ca ei să cunoască
pământul acela, care voi [s]ați desprețuit.
32 *Cât pentru* voi, [t]leșurile voastre
vor cădeà în acest pustiu; 33 Și fiii
voștri vor [u]păşunà în acest pustiu [v]patru-
zeci de ani și vor [x]purtà *pedeapsa* aba-
terii voastre, până ce toate leșurile
voastre se vor pierde în pustiu. 34 [y]Du-
pă numărul zilelor, în cari voi ați isco-
dit pământul, [z]patruzeci de zile, de toa-
tă ziua câte un an, veți purtà *pedeapsa*
nedreptăților voastre, *adecă* patruzeci de
ani, *și* veți cunoaște ce va să zică, când
mă retrag *dela voi*. 35 [a]Eu Domnul
am zis, și cu adevărat voiu face aceasta
întregii [b]acestei comunități rele, care s'a
strâns asupra mea; ei în acest pustiu se
vor pierde, și aici vor murì.
36 [c]Și bărbații aceia, pre cari îi tri-
misese Moisi, ca să iscodească pământul,
și cari, după ce se întoarseră, făcură să
murmure toată comunitatea în contra
lui, foarte defăimând acel pământ:
37 Acei bărbați, cari vorbiseră rău
de pământul acela, [d]muriră de plagă
înaintea Domnului. 38 [e]Iar Iosua, fiul
lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, *răma-
seră vii* din bărbații, cari merseră să is-
codească pământul.
39 Și după ce spuse Moisi aceste cu-
vinte tutulor fiilor lui Israel, [f]se bocì
poporul foarte. 40 Și sculându-se de
dimineață, se suiră pe vârful muntelui,
zicând: [g]Iată-ne! Să ne suim la locul
acela, pre care l-a făgăduit Domnul; căci
noi am păcătuit. 41 Atunci *le* zise
Moisi: Pentru ce călcați *astfel* ordinele
Domnului? căci aceasta nu va izbutì.
42 Nu vă suiți, că Domnul nu *este* în
mijlocul vostru; ca nu cumvà să fiți bă-
tuți de inamicii voștri. 43 Că Amale-
kiții și Cananeii acolo *sunt* dinaintea
voastră, și de *a lor* sabie veți cădeà; că

y Esod. 34. 6, 7. Ps. 103. 8. Iona 4. 2.
z Esod. 20. 5.
a Esod. 34. 9.
b Ps. 106. 45.
c Ps. 78. 38.
d Ps. 106. 23. Iac. 5. 16.
e Ps. 72. 19.
f Deut. 1, 35. Ps. 95. 11. Ebr. 3. 17. 18.
g Fac. 31. 7.
h Cap. 32. 11.
i Deut. 1. 36. Ios. 14. 6, 8, 9. 14.
j Cap. 32. 12.
k Deut. 1. 40.
l Mat. 17. 17.
m Esod. 16. 12
n Vers. 23. Cap. 26. 65. Ebr. 3. 17.
o Vers. 2.
p Cap. 1. 45.
q Vers. 38.
r Deut. 1. 39.
s Ps. 106. 24.
t 1 Cor. 10. 5. Ebr. 3. 17.
u Cap. 32. 13. Ps. 107. 40.
v Deut. 2. 14.
x Ezec. 23. 35.
y Cap. 13. 25.
z Ps. 95. 10.
a Cap. 23. 19.
b Vers. 27. 19. 1 Cor. 10. 5
c Cap. 13. 31, 32.
d 1 Cor. 10. 10. Ebr. 3. 17. Iuda 5.
e Cap. 26. 65.
f Esod. 33. 4.
g Deut. 1. 41.

voi încetând a urmà Domnului, nici
Domnul nu va fi cu voi.

44 Și ei îndărătnicindu-se, se suiră
pe vârful muntelui; dară chivotul legii
Domnului și Moisi nu se mișcară din
tabără. 45 Atunci se pogorîră Ama-
lekiții și Cananeii, cari locuiau pe acel
munte, și bătându-i îi împrăștiară până
la Horma.

Legi pentru daruri de pâne și prinoase și alte sacrificii.

15 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 [a]Vorbește fiilor lui Israel, și zi
lor: Când veți întrà în pământul locu-
inței voastre, pre care eu vi-l dau vouă.
3 Și [b]veți aduce sacrificiu cu foc Dom-
nului, ardere de tot, sau alt sacrificiu,
[c]împlinind vre-un vot, sau dar de bună-
voie, sau [d]la sărbătorile voastre, fă-
când [e]miros plăcut Domnului, din cirea-
dă, sau din turmă: 4 [f]Cel ce aduce
sacrificiul său Domnului, să mai aducă
[g]dar de pâne, floarea făinei, a zecea *parte*
de efă, frământată cu oleiu a [h]patra *par-*
te de *hin.* 5 Și [i]vin pentru prinoase, a
patra *parte* de hin să aduci pe lângă
ardere de tot, sau și alt sacrificiu, de
tot mielul. 6 [j]Sau *de va fi* berbece,
să aduci dar de pâne două zecimi de floa-
rea făinei, frământată cu oleiu, a treia
parte de hin. 7 Și vin pentru prinoase
să aduci a treia *parte* de hin, în miros
plăcut Domnului. 8 Și de vei aduce
un vițel *drept* ardere de tot, sau alt sa-
crificiu, împlinind un vot, sau [k]sacrificii
de bucurie Domnului; 9 [l]Pelângă acel
vițel să mai aduci și dar de pâne, de
floarea făinei trei zecimi, frământată cu
jumătate de hin de oleiu. 10 Și vin
pentru prinoase să aduci o jumătate de
hin, *spre* sacrificiu cu foc, miros plăcut
Domnului. 11 Astfel să faci cu orice
sacrificiu de bou, sau de un berbece,
sau de un miel, sau de un ied. 12 Du-
pă numărul ce veți sacrificà, să faceți cu
fiecare după numărul lor. 13 Fiecare
moștean să facă aceasta astfel, când va
aduce sacrificiu cu foc în miros plăcut
Domnului. 14 Și de va locuì vre-un
străin între voi, *sau altul oricine* între
generațiunile voastre, și el va voì să facă
sacrificiu cu foc în miros plăcut Dom-
nului, să-*l* facă așà, după cum îl faceți
voi. 15 [m]Tot aceeași lege *să fie* pentru
voi cei din comunitate, și pentru cel
străin ce locuește *între voi;* lege în veci
să fie aceasta întru generațiunile voastre:
cel străin va fi ca și voi înaintea Dom-
nului. 16 O lege și un drept va fi pen-
tru voi și pentru cel străin, ce locuește
între voi.

Despre pârga aluatului.

17 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
18 [n]Vorbește fiilor lui Israel, și zi lor:
Când veți întrà în pământul, în care eu
vă aduc, 19 Și veți mâncà din [o]pânea
pământului aceluia, să aduceți dar ri-
dicat Domnului. 20 [p]*Din* prinoasele
aluatului vostru să aduceți o turtă *drept*
dar ridicat; cum *dați* [q]darul de arie,
așà să-l dați și pre acesta. 21 Din
prinoasele aluatului vostru să aduceți
dar ridicat Domnului în generațiunile
voastre.

Despre păcatele din slăbiciune și din răutate.

22 Și [r]dacă voi veți greșì, și nu veți
face toate aceste porunci, pre care Dom-
nul le-a dat lui Moisi: 23 Toate câte
Domnul v'a poruncit prin Moisi, din
ziua aceea, din care Domnul a dat po-
runcile sale *lui* Moisi, și de atunci înainte
în toate generațiunile voastre; 24 Va
fi, [s]dacă *acel lucru* s'a făcut prin gre-
șeală, fără știrea comunității, toată co-
munitatea să aducă un vițel ca ardere
de tot, în miros plăcut Domnului, [t]ca da-
rul său de pâne și cu prinosul său, după
datină; și [u]un ied ca sacrificiu pentru
păcat. 25 [v]Și preotul să facă ispășire
pentru toată comunitatea fiilor lui Israel,
și se va iertà lor; că greșeală *a fost.* Și
ei să-și aducă sacrificiul lor Domnului,
sacrificiu cu foc, și sacrificiul lor pentru
păcat înaintea Domnului, pentru gre-

Capul 15. a Vers. 18. Deut. 7. 1. b Lev. 1. 2. 3. c Lev. 7. 16. d Lev. 23. 8, 12, 36. Deut. 16. 10. e Fac. 8. 21. f Lev. 2. 1. g Esod. 29. 40. h Lev. 14. 10. i Cap. 28. 7, 14. j Cap. 28. 12, 14. k Lev. 7. 11. l Cap. 28. 12, 14. m Esod. 12. 49. n Vers. 2. Deut. 26. 1. o Ios. 5. 11, 12. p Deut. 26. 2, 10. q Lev. 2. 14. r Lev. 4. 2. s Lev. 4. 13. t Vers. 8, 9, 10. u Lev. 4. 23. v Lev. 4. 20.

șeala lor. 26 Și se va iertà comunitâții
întregi a fiilor lui Israel, și străinului ce
petrece între ei, că aceasta *se întâmplă*
tot prin greșeală.
27 Și [x]dacă va fi păcătuit un singur
suflet din greșeală, acesta să aducă o
capră de un an drept sacrificiu pentru pă-
cat: 28 [y]Și preotul să facă ispășire
pentru acela, care va fi greșit, fiindcă a
păcătuit din greșeală înaintea Domnului,
pentru acela să facă el espiare: și i-se
va iertà lui. 29 [z]O lege să fie pentru
fiecine, care va fi păcătuit din greșeală,
fie moștean dintre fiii lui Israel, sau
străin ce petrece între dânșii.
30[a]Iar sufletul acela, care va păcă-
tuì din trufie, *fie* moștean, fie străin,
acela pre Domnul defaimă: și stârpì-
se-va sufletul acela din poporul său.
31 Pentru că cuvântul Domnului [b]l-a
despreţuit, și ordinile lui le-a stricat,
stârpi-se-va sufletul acela; [c]păcatul lui
asupra lui.

Pedepsirea omului care calcă sabatul.

32 Și când erau fiii lui Israel în pus-
tiu, [d]aflară pre un om, adunând lemne
în ziua sabatului. 33 Și cei ce-l aflară
strângând lemne, îl aduseră la Moisi și
la Aaron și la toată comunitatea; 34 Și-l
puseră [e]sub pază, pentru că nu erà ho-
tărît, ce au să facă cu el. 35 Și zise
Domnul lui Moisi: [f]acel om să se omoa-
re: toată comunitatea să-l [g]ucidă cu
pietri afară din tabără. 36 Și-l duse
toată comunitatea afară din tabără, și-l
uciseră cu pietri, și el murì; după cum
poruncise Domnul lui Moisi.

Semnul de amintire la vestminte.

37 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
38 Vorbește fiilor lui Israel, și zi [h]lor,
ca să-și facă fimbri la marginile vest-
mintelor lor întru generaţiunile lor; și
preste fimbria *fiecărui* colţ să pună fir
vânăt. 39 Și acest *fir* să fie preste
fimbrie, ca de câte ori îl veţi vedeà, să
vă aduceţi aminte de toate poruncile
Domnului, și să le faceţi; și să [i]nu ur-
maţi după *poftele* inimii voastre, nici
după *dorinţele* ochilor voștri, după cari
[j]vă desfrânaţi: 40 Ca să vă aduceţi
aminte, și să faceţi toate poruncile mele,
și să fiţi [k]sfinţi Dumnezeului vostru.
41 Eu Domnul *sunt* Dumnezeul vostru,
carele v'am scos pre voi din pământul
Egiptului, ca să fiu Dumnezeul vostru;
Eu Domnul *sunt* Dumnezeul vostru.

Răscularea lui Core și a cetei sale.

16 Și [a]Cora fiul lui Izhar, a fiului lui
Kohat, fiul lui Levi, s'a unit cu
Datan, și Abiram, fiii lui Eliab, și cu On,
fiul lui Pelet, fiii lui Ruben; 2 Și se
sculară contra lui Moisi, ei cu două sute
cincizeci de bărbaţi dintre fiii lui Israel,
mai marii comunităţii, [b]aleși la adunare,
oameni renumiţi: 3 Și [c]se adunară
contra lui Moisi și contra lui Aaron, și
le ziseră: Prea mult vă însușiţi; că [d]toată
comunitatea, toţi *sunt* sfinţi, [e]și Dom-
nul *este* între ei; pentru ce dară voi vă
înălţaţi mai pe sus de adunarea Dom-
nului?
4 Și Moisi auzind *aceasta,* [f]căzù pe
faţa sa; 5 Și vorbì către Cora și către
toată ceata sa, zicând: Mâne dimineaţă
va arătà Domnul pre acela, care *este* al
lui și *care este* [g]sfânt, și-*l* va lăsà să se
apropie de dânsul; *pre cel* ce va [h]alege
el, *îl* va lăsà să [i]se apropie de el.
6 Aceasta să faceţi: Luaţi-vă căţiui, Core
și toată ceata lui; 7 Și puneţi foc în-
tr'însele, și preste dânsele puneţi tămâie
înaintea Domnului, mâne; și omul pre
care Domnul îl va alege, acela *va fi*
sfânt. Fii ai lui Levi, prea mult vă în-
sușiţi vouă.
8 Și Moisi zise lui Cora: Ascultaţi,
fii ai lui Levi! 9 Au [j]prea puţin *este*
pentru voi, că Dumnezeul lui Israel
a [k]deosebit pre voi din comunitatea lui
Israel, și v'a lăsat să vă apropiaţi de
dânsul, ca să împliniţi serviciul locașului
Domnului, și să staţi înaintea comuni-

---

x Lev. 4. 27, 28. y Lev. 4. 35. z Vers. 15. a Deut. 17. 12. Ps. 19. 13. Ebr. 10. 26. 2 Pet. 2. 10. b 2 Sam. 12. 9. c Lev. 5. 1. d Esod. 31. 14, 15. e Lev. 24. 12. f Esod. 31. 14, 15. g Lev. 24. 14. 1 Reg. 21. 13. Fapt. 7. 58. h Deut. 22. 12. Mat. 23. 5. i Deut. 29. 19. Iov. 31. 7. j Ps. 73. 27. Iac. 4. 4. k Col. 1. 22. 1 Pet. 1. 15, 16.

Capul 16. a Esod. 6. 21. Iuda. 11. b Cap. 26. 9. c Ps. 106. 16. d Esod. 19. 6. e Esod. 29. 45. f Cap. 14. 5. g Lev. 21. 6, 7, 8, 12, 15. h Esod. 28. 1. Ps. 105. 26. Cap. 3. 10. Ezec. 40. 46. j 1 Sam. 18. 23. k Deut. 10. 8.

tății, servindu-i ei? 10 El pre tine și
pre toți frații tăi, pre fiii lui Levi cu tine,
te-a primit să te apropii *de dânsul,* și
voi acum căutați și preoția? 11 Pentru
aceea tu și toată ceata ta v'ați strâns
contra Domnului, [l]și ce *este* Aaron, de
murmurați contra lui?

12 Și Moisi trimise să cheme pre Da-
tan și pre Abiram, fiii lui Eliab, cari răs-
punseră: Nu vom venì! 13 [m]Au prea
puțin *este,* că ne-ai scos din pământul,
unde curge lapte și miere, ca să ne
omori în pustiul acesta; tu mai voești
încă [n]să te faci și domn preste noi?
14 Cu adevărat! nu ne-ai adus într'un
[o]pământ, unde curge lapte și miere, nici
nu ni-ai dat de moștenire câmpuri sau
vii! Acum vreai să scoți și ochii oame-
nilor acestora? Nu vom venì!

15 Și se mâniè Moisi foarte, și zise
Domnului: [p]Nu căutà spre darul lor; că
[q]eu nici măcar un asin n'am luat dela
ei; nici pre nimeni dintre ei n'am ne-
dreptățit. 16 Și zise Moisi lui Cora:
[r]Tu și toată ceata ta să stați [s]înaintea
Domnului; tu, ei și Aaron mâne; 17 Și
vă luați fiecare cățiuia sa, și puneți tă-
mâie într'însele, și le aduceți înaintea
Domnului, fiecare cățiuia sa, două sute
cincizeci cățiui; și tu și Aaron, fiecare
cu cățiuia sa.

18 Și luară fiecare cățiuia sa, și pu-
seră foc într'însele, și pe deasupra pu-
seră tămâie, și stătură la ușa cortului
întrunirii; asemenea și Moisi și Aaron.
19 Și Core strânse în contra lor toată
comunitatea la ușa cortului întrunirii, și
[t]mărirea Domnului se arătă la toată adu-
narea.

Peirea cetei Cora.

20 Și Domnul vorbì lui Moisi și lui
Aaron, zicând: 21 [u]Deosebiți-vă de adu-
narea aceasta, că [v]într'un moment voiu
mistuì pre ei. 22 Și ei [x]căzură pe fe-
țele lor, și ziseră: Dumnezeule, [y]Dumne-
zeul spiritelor a tot corpul! de a păcătuit
un om, au mânia o vărsà-vei asupra în-
tregei adunări! 23 Și Domnul vorbì
lui Moisi, zicând: 24 Vorbește cătră
comunitate, zicând: Depărtați-vă din ju-
rul locuințelor lui Core, Datan și Abiram!

25 Și se sculă Moisi, și merse la Da-
tan și la Abiram, și după dânsul merseră
și bătrânii lui Israel. 26 Și el vorbì că-
tră comunitate, zicând: [z]Depărtați-vă,
rogu-vă, de corturile acestor oameni răi,
și de nimic al lor să nu vă atingeți, ca
să nu periți și voi întru tot păcatul lor.
27 Și ei se depărtară din jurul corturilor
lui Core, Datan și Abiram; și Datan și
Abiram ieșiră afară, și stătură la ușile
corturilor lor, cu femeile lor, cu copiii
lor și cu pruncii lor. 28 Și Moisi zise:
[a]Dintr'aceasta veți cunoaște, că Dom-
nul a trimis pre mine ca să fac toate lu-
crările acestea că nu *le fac* din [b]capul
meu: 29 Dacă aceștia aicia vor murì,
după cum mor toți oamenii; sau dacă îi
va aflà pre dânșii asemenea soartă, ca și
pre alți oameni, pre mine nu m'a trimis
Domnul; 30 Iar dacă Domnul va creà
[c]cevà nou, și pământul își va deschide
gura sa, și va înghițì pre ei împreună
cu toate câte *sunt* ale lor, și ei [d]de vii se
vor pogorî în infern, voi să cunoașteți că
acești oameni au defăimat pre Domnul.
31 [e]Și a fost, că încetând el de a vorbì
aceste cuvinte, pământul de desubtul lor
se despică. 32 Și pământul deschizân-
du-și gura sa, înghițì pre dânșii și casele
lor. și pre [f]toți oamenii, *cari* erau ai lui
Core, și toată averea *lor.* 33 Se pogo-
rîră ei și toate ale lor de vii în infern,
și pământul îi acoperì; și ei periră din
mijlocul adunării. 34 Și tot Israelul ce
erà în jurul lor fugì de strigarea lor, că
ziseră: Nu cumvà să ne înghiță *și* pre
noi pământul. 35 Și [g]foc ieșì dela Dom-
nul, și mistuì pre [h]cei două sute cincizeci
de bărbați, cari aduseră tămâie.

36 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
37 Zi lui Eleazar, fiul lui Aaron preotul,

l Esod. 16. 8. 1 Cor. 3. 5.
m Vers. 9,
n Esod. 2. 14. Fapt. 7. 27,35.
o Esod. 3. 7.
p Fac. 4. 4, 5.
q 1 Sam. 12. 3. 2 Cor. 7. 2.
r Vers. 6. 7.
s 1 Sam 12. 3.7.
t Vers. 42.
u Vers. 45. Fac. 19. 17,22. Fapt. 2 40.
v Vers. 45. Esod. 32. 10.
x Vers. 45. Cap 14. 5.
y Cap. 27. 16. Iov. 12. 10. Isa. 57. 16. Ebr. 12. 9.
z Fac. 19. 12,14. Isa. 52. 11. 2 Cor. 6. 17. Apoc. 18. 4.
a Esod. 3. 12. Zech. 2. 9. 11. Ioan. 5. 36.
b Cap. 24. 13. Ier. 23. 16. Ioan. 5. 30.
c Iov. 31. 3. Isa. 28. 21.
d Vers. 33. Ps. 55. 15.
e Cap. 26. 10. Deut. 11. 6. Ps. 106. 17.
f Vers. 17. 1 Cron. 6. 22. 37.
g Lev. 10. 2. Ps. 106. 18.
h Vers. 17.

ca să scoată căţiuile din mijlocul focului,
şi cărbunii *dintr'însele* să le lepede afară,
căci [i] sfinte sunt. 38 Căţiuile acestora,
[j] cari păcătuiră contra sufletelor lor pro-
prii, să se facă din ele plăci late pentru
acoperirea altarului: (căci ei pre acelea
le aduseră înaintea Domnului, şi sfinte
sunt), [k] şi să fie de semn fiilor lui Israel.
39 Şi Eleazar, preotul, luă acele căţiui
de aramă, pre cari le aduseră cei arşi,
şi le bătură în plăci *pentru* acoperirea
altarului, 40 *Intru* amintirea fiilor lui
Israel, [l] pentru ca nu vre-un nepreot,
care nu *ar* fi din seminţia lui Aaron, să
se apropie spre a face să fumege tămâie
înaintea Domnului, ca să nu-i fie tot ca
lui Core şi ca cetei lui: după cum îi po-
runcise Domnul prin Moisi.
41 Şi a doua zi [m] toată adunarea fiilor
lui Israel murmură contra lui Moisi şi
contra lui Aaron, zicând: Voi aţi omorît
pre poporul Domnului! 42 Şi a fost,
când se strânse comunitatea contra lui
Moisi şi contra lui Aaron, ei se întoar-
seră spre cortul întrunirii, şi iată! [n] norul
îl acoperise, şi mărirea lui Dumnezeu
apărù. 43 Atunci Moisi şi [o] Aaron ve-
niră înaintea cortului întrunirii: 44 Şi
Domnul vorbì lui Moisi, zicând: 45 [p] Des-
părţiţi-vă de aceasta comunitate, şi eu o
voiu mistuì într'un moment. Şi [q] ei că-
zură pe feţele lor.
46 Şi zise Moisi lui Aaron: Ia căţiuia
şi pune într'însa foc depe altar, şi de-
asupra pune tămâie, şi du-te curând la
comunitate, şi fă ispăşire pentru ea; [r] că
mânie a ieşit dela faţa Domnul: plagă a
început.
47 Şi Aaron luă *căţiuia*, după cum
îi zisese Moisi, şi alergă în mijlocul co-
munităţii, şi iată, plaga începuse între
popor; atunci el puse tămâia, şi făcù es-
piare pentru popor. 48 Şi stând el între
morţi şi între vii, fu oprită plaga. 49 Şi
aceia, cari muriră de această plagă, au
fost patrusprezece mii şapte sute, afară
de aceia cari muriră pentru Core.
50 Şi Aaron se întoarse la Moisi îna-
poi la uşa cortului întrunirii, după ce
plaga fu oprită.

Seminţia lui Levi aleasă prin înflorirea toiagului lui Aaron.

17 Şi Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Vorbeşte fiilor lui Israel, şi ia dela
ei un toiag după casele lor părinteşti,
dela toţi mai marii lor după casele lor
părinteşti, douăsprezece toiage; şi scrie
tu numele fiecăruia pe toiagul său. 3 Şi
numele lui Aaron scrie pe toiagul lui
Levi, că *de tot* mai marele caselor lor
părinteşti *va fi* câte un toiag; 4 Şi le
pune în cortul întrunirii dinaintea măr-
turiei, [a] unde eu mă întrunesc cu voi.
5 Şi va fi, *că* bărbatul acela, pre care îl
voiu alege, toiagul lui va înverzì, şi voiu
înlăturà dela mine murmurile fiilor lui
Israel, care le ridică contra voastră.
6 Şi Moisi vorbì fiilor lui Israel; şi
toţi mai marii lor îi dădură câte un to-
iag, fiecare mai mare după casele lor pă-
rinteşti, câte un toiag; douăsprezece to-
iege; şi toiagul lui Aaron *erà* între toie-
gele lor. 7 Şi Moisi puse toiegele acelea
înaintea Domnului, în [b] cortul mărturiei.
8 Şi a doua zi, când întră Moisi în
cortul mărturiei, iată toiagul lui Aaron,
care erà pentru casa lui Levi, înverzise,
şi dăduse boboci, înflorise şi produse
migdale. 9 Şi Moisi scoase afară toate
acele toiege de dinaintea Domnului la
toţi fiii lui Israel, şi ei văzându-le, fiecare
îşi luă toiagul său.
10 Şi Domnul zise lui Moisi: Du îna-
poi [c] toiagul lui Aaron înaintea mărturiei,
unde să se păstreze spre semn pentru
fiii cei răsculători; ca murmurarea lor
contra mea să înceteze, şi să nu moară.
11 Şi Moisi făcù *aşà;* după cum îi po-
runcise Domnul, aşà făcù.
12 Şi fiii lui Israel vorbiră lui Moisi,
zicând: Iată noi murim! noi perim! cu
toţii perim! 13 Tot acela ce se apropie
de locaşul Domnului moare; nu cumvà
noi cu toţii vom murì?

i Lev. 27. 28. *j* Prov. 20. 2. Hab. 2. 10. | *k* Cap. 17. 10. *l* Cap. 3. 10. 1 Cron. 26. 18. | *m* Cap. 14. 2. Ps. 106. 25. | *n* Esod. 40. 34. *o* Vers. 19. | *p* Vers. 21, 24. *q* Vers. 22. | *r* Lev. 10. 6. Ps. 106. 29. | *Capul 17.* *a* Esod. 25. 22. | *b* Fapt. 7. 44. *c* Ebr. 9. 4.

Slujba preoților și a Leviților.

18 Și Domnul zise lui Aaron: [a] Tu și
fiii tăi și casa părintelui tău cu tine,
voi veți [b] purtà nedreptatea sanctuarului,
și tu și fiii tăi cu tine împreună veți
purtà nedreptatea preoției voastre. 2 Dară
și pre frații tăi, din seminția lui Levi,
seminția părintelui tău, să-i apropii de
tine, ca [c] unindu-se cu tine [d] să servească
ție; și [e] tu și fiii tăi cu tine *să serviți* îna-
intea cortului mărturiei. 3 Și ei să pă-
zească cele de păzit ale tale și toate cele
ce sunt [f] de păzit ale cortului; [g] însă de
uneltele sanctuarului și de altar să nu se
apropie, [h] ca să nu moară și ei și voi cu
ei: 4 Și ei să se unească cu tine, ca să
păzească cele de păzit ale cortului; [i] și
nici un nelevit să nu se apropie de voi.
5 Și voi să păziți [j] cele de păzit ale
sanctuarului și cele de păzit ale altarului.
[k] ca să nu mai fie mânie asupra fiilor lui
Israel. 6 Că iată eu pre frații voștri.
pre Leviți, [l] i-am luat dintre fiii lui Is-
rael, și [m] vi i-am dăruit dar Domnului,
ca să facă serviciul cortului întrunirii.
7 Deci [n] tu și fiii tăi cu tine să păziți preo-
ția voastră, întru toate cele ce *se țin* de
altar, și cele din [o] lăuntrul perdelei, ca
într'acestea voi să serviți; că eu preoția
voastră am dat-o *vouă drept* serviciu cu
dar; și nepreotul, care se va apropià,
să moară.

Întreținerea preoților.

8 Și Domnul zise lui Aaron: Iată [p] eu
am dat ție paza darurilor mele ridicate,
toate lucrurile cele consacrate de fiii lui
Israel ție ți-le-am dat și fiilor tăi prin
lege vecinică, [q] ca parte pentru ungerea
ta. 9 Acestea vor fi ale tale din lucru-
rile cele prea sfinte, ce nu se ard: toate
sacrificiile lor, toate [r] darurile lor de pâne,
toate [s] sacrificiile lor pentru păcat, și
toate [t] sacrificiile pentru vina lor, pre cari
ei le aduc mie, aceste *lucruri* prea sfinte
vor fi ale tale și ale fiilor tăi. 10 [u] În
loc prea sfânt să le mănânci acestea, toți
cei de partea bărbătească să mănânce
dintr'însele: lucru sfânt să fie. 11 Acestea
încă *vor fi* ale tale: [v] darul ridicat din
toate lucrurile, pre care fiii lui Israel le
aduc ca daruri legănate: [x] eu ție le dau
și fiilor tăi și fetelor tale cu tine prin lege
vecinică; [y] tot cel curat în casa ta să mă-
nânce dintr'însele. 12 [z] Tot ce e mai
bun din oleiu, și tot ce e mai bun din
must și din grâu, [a] prinoasele dintr'însele,
pre care le aduc Domnului, ție le dau.
13 Întâiele fructe din toate ce *sunt* în
pământul, pre [b] care ei le vor aduce Dom-
nului, ale tale vor fi *toate;* [c] tot cel curat
în casa ta să mănânce *dintr'însele.*
14 [d] Toate lucrurile consacrate prin in-
terdict în Israel, ale tale vor fi. 15 Tot
cel ce deschide [e] matricea din tot corpul,
câte se aduc Domnului, dela om până la
vită, al tău va fi; dară vei lăsà să se răs-
cumpere [f] întâiu-născutul omului; ase-
menea să se răscumpere întâiu-născutul
vitei necurate. 16 Și cei de răscumpă-
rat, *întâiu-născutul oamenilor,* să se răs-
cumpere dela vârstă de o lună. [g] după
estimarea ta, de cinci sicli de argint, după
siclul sanctuarului, [h] care *face* douăzeci
de ghere. 17 [i] Dară cele întâiu-născute
din vaci, și cele întâiu-născute din oi, și
cele întâiu-născute din capre, să nu lași
să se răscumpere, *că sunt lucruri* sfinte;
[j] sângele lor să stropești asupra altarului,
și grăsimea lor să faci să fumege ca sa-
crificiu cu foc în miros plăcut Domnului.
18 Și carnea lor va fi a ta, precum [k] piep-
tul de dar legănat și spata cea dreaptă
ale tale sunt. 19 [l] Toate darurile rădi-
cate din lucrurile cele sfinte. pre care fiii
lui Israel le aduc Domnului, ție le dau,
și fiilor tăi și fetelor tale cu tine, prin
lege vecinică; [m] legământ de sare eternă
este acesta înaintea Domnului pentru tine
și pentru seminția ta cu tine.

Întreținerea Leviților.

20 Și Domnul zise lui Aaron: Tu în
pământul lor nu vei aveà nici o moște-

Capul 18.
a Cap. 17. 13.
b Esod. 28. 38.
c Fac. 29. 34.
d Cap. 3, 6, 7.
e Cap. 3. 10.
f Cap. 3. 25, 31, 36.
g Cap. 16. 40.
h Cap. 4. 15.
i Cap. 3. 10.
j Esod. 27, 21. Lev. 24. 3.
k Cap. 16. 46.
l Cap. 3. 12. 45.
m Cap. 3. 9.
n Vers. 5.
o Ebr. 9. 3, 6.
p Lev. 6. 16, 18, 26.
q Esod. 29. 29.
r Lev. 2. 2, 3.
s Lev. 4 22. 27.
t Lev. 5. 1.
u Lev. 6. 16, 18, 26, 29.
v Esod. 29, 27. 28. Lev. 7. 30. 34.
x Lev. 10. 14.
y Lev. 22. 2, 3, 11, 12. 13.
z Esod. 23. 19.
a Esod. 22. 29.
b Esod. 23. 19. Deut. 26. 2.
c Vers. 11.
d Lev. 27. 28.
e Esod. 13. 2. Lev. 27. 26.
f Esod. 13. 13.
g Lev. 27. 6.
h Esod. 30. 13. Ezec. 45. 12.
i Deut. 15. 19.
j Lev. 3. 2, 5.
k Esod. 29. 26, 28.
l Vers. 11.
m Lev. 2. 13.

nire, nici parte nu vei aveà întru dânșii:
[n]eu *sunt* partea ta și moștenirea ta între
fiii lui Israel. 21 Și [o]fiilor lui Levi, iată
le dau drept moștenire toate zecimile lui
Israel pentru serviciul, [p]ce-l fac ei în
cortul întrunirii. 22 [q]Că de acum înainte
fiii lui Israel nu se vor mai apropià
de cortul întrunirii, [r]ca să nu se facă
vinovați, și ca să nu moară. 23 [s]Ci Le-
viții vor face sacrificiul în cortul întru-
nirii, și păcatele acelora vor purtà: lege
vecinică *să fie aceasta* în generațiunile
voastre, ca ei între fiii lui Israel nici o
moștenire să nu aibă.
24 [t]Că zecimile fiilor lui Israel, pre
cari ei le vor aduce Domnului dar râ-
dicat, le-am dat de moștenire Leviților:
deaceea am zis despre dânșii, ca [u]ei să
nu aibă între fiii lui Israel nici o moș-
tenire.
25 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
26 Și Leviților să le vorbești, și să le
zici: Voi, când veți luà dela fiii lui Is-
rael zecimile, pre care eu vi-le-am dat
drept moștenirea voastră, dintr'acelea și
voi să aduceți dar râdicat Domnului:
[v]zecimi din zecimi. 27 [x]Și *acest* dar al
vostru se va socotì vouă ca și grâul din
arie și ca prisosința din teasc. 28 Așà
și voi să aduceți dar râdicat Domnului
din toate zecimile voastre, pre care le
luați dela fiii lui Israel, și acel dar al
Domnului să dați lui Aaron preotul.
29 Din toate darurile ce se aduc vouă,
și voi să aduceți dar Domnului; tot ce
este mai bun din ce *este* consacrat lui.
30 Deci să spui lor: Când voi din acestea
veți aduce ce *este* mai bun, [y]atuncia se
va socotì Leviților ca și venitul din arie,
și ca venitul din teasc. 31 Și din aces-
tea să mâncați în tot locul, voi și fami-
liile voastre; că [z]plata voastră *este* pentru
serviciile voastre în cortul întrunirii;
32 Și voi pentru aceasta nu veți aveà
păcat, când dintr'însele veți aduce ce
este mai bun; și lucrurile cele consa-
crate ale fiilor lui Israel să nu le profa-
nați ca să nu muriți.

Legea pentru apa de curățire, din cenușa unei vaci roșate.

19 Și Domnul vorbì lui Moisi și lui
Aaron, zicând: 2 Acesta *este* sta-
tutul legii pre care l-a poruncit Domnul,
zicând: Spune fiilor lui Israel, ca să-ți
aducă o juncă roșie, întreagă, care *n'are*
usur, și [a]care nu a purtat jug. 3 Și
să o dai lui Eleazar, preotul, și să o scoată
[b]afară din tabără, și să se junghie în
presența lui. 4 Și Eleazar preotul să
ia din sângele ei cu degetul său, și [c]să
stropească spre fața cortului întrunirii
din sângele ei de șapte ori: 5 Apoi
să se ardă junca aceea înaintea ochilor
lui: [d]pielea ei, și carnea ei, și sângele ei
cu balega ei să se ardă. 6 Și preotul
să ia [e]lemn de cedru și isop și carmezin-
roșiu, *pre care* să *le* arunce în focul, unde
se va arde junca. 7 [f]Și preotul să-și
spele vestmintele sale, și corpul să-și
scalde cu apă, și după aceea să între în
tabără, și să fie preotul necurat până
seara. 8 Asemenea și cel ce a ars-o
să-și spele vestmintele sale cu apă, și
corpul să-și scalde cu apă, și necurat să
fie până seara. 9 Și om curat să strângă
[g]cenușa acelei junci, și să o pună într'un
loc curat afară din tabără, și să fie pen-
tru comunitatea fiilor lui Israel întru
păstrare [h]ca apă *de stropire: pentru că*
curățire de păcat *este*. 10 Și cel ce a
strâns cenușa juncei, să-și spele vestmin-
tele sale, și necurat să fie până seara; și
aceasta să fie fiilor lui Israel și străinului
ce locuește între ei lege vecinică.
11 [i]Cel ce se va atinge de vre-un
mort, de leșul oricărui om, necurat să
fie șapte zile, 12 [j]Unul ca acela să
se curețe cu dânsa a treia zi și a șaptea
zi, *și* va fi curat; și dacă el nu se va cu-
rățì a treia zi și a șaptea zi, nu va fi cu-
rat. 13 Oricine se va atinge de mort,
de leșul unui om de a murit, și nu

n Deut. 10. 9, Ios. 13. 14. 33, Ps. 16. 5. Ezec. 44. 28.
o Lev. 27. 30,32. Neem. 10. 37. Ebr. 7. 5, 8, 9.
p Cap. 3. 7, 8.
q Cap. 1, 51.
r Lev. 22. 9.
s Cap. 3. 7.
t Vers. 21.
u Vers. 20.
v Neem. 10. 38.
x Vers. 30.
y Vers. 27.
z Mat. 10. 10. 1 Cor. 9. 13. 1 Tim. 5. 18.
—
Capul 19.
a Deut. 21. 3.
b Lev. 4. 12, 21. Ebr. 13. 11.
c Lev. 4. 6. Ebr. 9. 13.
d Esod. 29. 14.
e Lev. 14. 4. 6, 49.
f Lev. 11. 25.
g Ebr. 9. 13.
h Vers. 13, 20, 21.
i Lev. 21. 1. Cap. 5. 2. Plân. 4. 14. Hag. 2. 13.
j Cap. 31. 19.

se va fi curăţit, acela a [k]întinat locaşul
Domnului: stârpì-se-va sufletul acela din
Israel; căci [l]apa de stropire nu s'a stro-
pit preste dânsul, necurat este, [m]necu-
răţia lui încă pe dânsul *este*. 14 Aceasta
este legea, când un om va murì în carevà
cort: tot însul, carele întră în acel cort,
şi tot ce *este* într'acel cort, necurat să
fie şapte zile. 15 Asemenea şi tot [n]vasul
descoperit, care nu va aveà acoperemântul
bine strâns, necurat *este*. 16 Şi tot cel
ce se va atinge în câmp de cel omorît
de sabie, sau de carevà mort, sau de
vre-un os de om, sau de vre-un mor-
mânt, necurat să fie şapte zile.

17 Şi pentru cel necurat, să se ia din
cenuşa juncei celei arse spre curăţire, şi
preste dânsa să se toarne apă vie într'un
vas; 18 Şi om curat să ia isop, şi *pre*
acesta să-*l* îmoaie în apă, şi să stropească
pe cort şi pe toate vasele şi pre toţi cari
erau acolo, cum şi pre cel ce se va fi
atins de os sau de om ucis sau de om
mort *de sine* sau de mormânt. 19 Şi
cel curat să stropească pre cel ce nu *este*
curat a treia zi şi a şaptea zi, şi să-l cu-
reţe pre el a şaptea zi; şi el să-şi spele
vestmintele sale, şi să scalde cu apă, şi
seara va fi curat. 20 Iar cel ce va fi ne-
curat, şi nu se va curăţì, stârpì-se-va
sufletul acela din mijlocul adunării, pen-
tru că a întinat sanctuarul Domnului:
apa de stropire nu s'a stropit preste dân-
sul; necurat *este*. Şi aceasta să fie lor
lege vecinică. 21 Şi acela, care stro-
peşte cu apa de stropire să-şi spele vest-
mintele sale, şi acela, carele se atinge de
apă de stropire, necurat să fie până seara.
22 Şi tot, de orice se va atinge cel ne-
curat, necurat să fie; şi tot acela carele
se atinge de dânsul, necurat să fie până
seara.

Moartea Mariei. Poporul murmură după apă; stânca se loveşte.

20 Atuncia [a]fiii lui Israel, toată co-
munitatea, ajunseră în deşertul
Zin în luna dintâia; şi poporul se oprì
la Kadeş, unde [b]murì Maria, şi fu îm-
mormântată acolo.

2 [c]Şi comunitatea n'aveà apă; [d]atuncia
se strânse contra lui Moisi şi a lui Aaron;
3 Şi poporul [e]se certă cu Moisi, şi vorbì,
zicând: O! bine erà de am fi murit şi
noi atuncia, [f]când muriră fraţii noştri
înaintea Domnului; 4 Că [g]aţi adus adu-
narea Domnului în pustiul acesta, ca să
murim aici noi şi vitele noastre. 5 Şi
pentru ce ne-aţi scos din Egipt, adu-
cându-ne în acest loc rău, *unde* nu *este*
loc de sămănat, nici de smochini, nici
de vii, nici de rodii, şi unde nu *este* nici
apă de băut?

6 Şi Moisi şi Aaron se retraseră dina-
intea adunării la uşa cortului întrunirii,
şi [h]căzură pre feţele lor; şi [i]mărirea
Domnului se arătă lor. 7 Şi Domnul
vorbì lui Moisi, zicând: 8 [j]Ia toiagul,
şi adună comunitatea, tu şi Aaron, fra-
tele tău, şi vorbiţi pietrii acesteia înaintea
ochilor lor, ca să-şi dee apa sa; şi [k]să le
scoţi apă din piatră, şi aşà să adapi co-
munitatea şi vitele lor.

9 Şi Moisi luă toiagul [l]dinaintea Dom-
nului, după cum îi poruncise. 10 Şi
Moisi şi Aaron adunară comunitatea dina-
intea pietrii, şi el zise lor: [m]Ascultaţi,
voi turburătorilor: au din piatra aceasta
vă vom puteà noi scoate vouă apă? 11 Şi
Moisi rădicându-şi mâna, lovì piatra cu
toiagul său de două ori; şi [n]ieşì apă
multă, încât avură să bea comunitatea şi
vitele lor.

12 Şi Domnul zise lui Moisi şi lui
Aaron: Fiindcă [o]voi n'aţi crezut mie, ca
să mă [p]sfinţiţi înaintea ochilor fiilor lui
Israel, deaceea voi nu veţi duce această
adunare în pământul, pre carele l-am
dat lor. 13 [q]Aceasta *este* apa Meribei,
unde fiii lui Israel se certau contra Dom-
nului, şi el se sfinţì între ei.

Edomiţii nu voesc a permite Israeliţilor trecere prin ţara lor.

14 [r]Şi Moisi trimise soli dela Kadeş
la regele Edomului, *cari să-i zică:* [s]Aşà

---

[k] Lev. 15. 31. [l] Cap. 8. 7. [m] Lev. 7. 20. [n] Lev. 11. 32.

Capul 20. [a] Cap. 33. 36. [b] Esod. 15. 20. [c] Esod. 17. 1. [d] Cap. 16. 19, 42. [e] Esod. 17. 2. [f] Cap. 11. 1, 33. [g] Esod. 17. 3. [h] Cap. 14. 5. [i] Cap. 14. 10. [j] Esod. 17. 5. [k] Neem. 9. 15. Ps. 78. 15, 16. Isa. 43. 20. [l] Cap. 17. 10. [m] Ps. 106. 33. [n] Esod. 17, 6. 1 Cor. 10. 4. [o] Cap. 27. 14. [p] Lev. 10. 3. Ezec. 20. 41. 1 Pet. 3. 15. [q] Deut. 33. 8. Ps. 95. 8.

zice fratele tău Israel: Tu cunoşti toate nă-
cazurile, câte ne-au întâmpinat. 15 [t] Cum
părinţii noştri se pogorîră în Egipt; [u] şi
noi locuirăm acolo mult timp, şi [v] *cum*
Egiptenii ne năcăjiră pre noi şi pre pă-
rinţii noştri; 16 Şi [x] strigând noi către
Domnul, el auzì vocea noastră, şi [y] trimise
pre înger, care ne scoase din Egipt: şi
iată *suntem* în Kadeş, cetate în margi-
nea cuprinsului tău. 17 [z] Lasă-ne, ru-
gămu-te, ca să trecem prin pământul
tău: noi nu vom trece nici preste câm-
puri, nici preste vii, şi nici apă din fân-
tâna *oarecuivà* nu vom bea: ci pe calea
domnească vom merge, şi nu ne vom
abate nici la dreapta nici la stânga, până
ce vom trece marginile tale. 18 Şi
Edom îi răspunse: Să nu treci prin *pă-
mântul meu,* ca eu să nu ies cu sabia
înaintea ta. 19 Şi fiii lui Israel ziseră
către dânsul: Pe calea bătută vom mer-
ge; şi de vom bea din apa ta eu şi vi-
tele mele, îţi [a] vom plătì preţul; alt nimic
nu *cerem,* decât să trecem cu piciorul.
20 Şi el răspunse: [b] Să nu treci! Şi Edom
îi ieşì întru întimpinare cu popor mult
şi cu mână tare. 21 Aşà Edom [c] nu voì
să lase pre Israel a trece hotarul său; şi
Israel [d] se abătù dela dânsul.

Aaron moare pe muntele Hor, şi Eleazar îi urmează.

22 Şi fiii lui Israel, toată comunita-
tea, pornind dela [e] Kadeş, [f] veniră la
muntele Hor.
23 Şi Domnul vorbì lui Moisi, şi lui
Aaron la muntele Hor, aproape de hota-
rul pământului Edom, zicând: 24 Aaron
se va [g] adăogì la poporul său: căci el nu
va întrà în pământul, pre care l-am dat
eu fiilor lui Israel, pentru că [h] voi v'aţi
răsculat contra cuvântului meu la apa
certei. 25 [i] Ia pre Aaron şi pre Eleazar
fiul său, şi-i sue pe muntele Hor; 26 Şi
desbracă pre Aaron de vestmintele lui,
şi îmbracă cu ele pre Eleazar, fiul său,
şi Aaron se va adăogì *la poporul său.* şi
va murì acolo. 27 Şi Moisi făcù aşà,
după cum îi poruncise Domnul; şi ei se
suiră pe muntele Hor înaintea ochilor
comunităţii întregi. 28 [j] Şi Moisi des-
brăcă pre Aaron de vestmintele sale, şi
îmbrăcă cu ele pre Eleazar, fiul său.
Şi [k] Aaron murì acolo în vârful munte-
lui; şi Moisi şi Eleazar se pogorîră depe
munte. 29 Şi văzând toată comunita-
tea, că Aaron a murit, plânse toată casa
lui Israel pre Aaron [l] treizeci de zile.

Israeliţii sunt atacaţi de Cananei la Ard; poporul murmurând se pedepseşte cu şerpi înfocaţi; şarpele cel de aramă.

21 Şi când auzì Cananeul, [a] regele din
din Ard, carele locuì spre miază-
zi, că Israelul întră pe calea Atarim, se
luptă cu Israel, şi luă dintre ei mai mulţi
prinşi. 2 [b] Atuncia făcù Israel vot Dom-
nului, şi zise: De-mi vei da pre poporul
acesta în mâna mea, atunci eu cetăţile
lui le voiu nimicì cu totul. 3 Şi Dom-
nul ascultă vocea lui Israel, şi dădù *în
mânile lui* pre Cananei, şi-i nimiciră cu
totul, pre ei şi cetăţile lor, şi se numì
locul acela: Horma.
4 Şi [c] ei plecară dela muntele Hor
spre Marea-Roşie, ca să [d] ocolească ţara
Edomului; şi sufletul poporulu fu des-
curajiat pe cale; 5 Şi poporul [e] vorbì
contra lui Dumnezeu şi contra lui Moisi,
zicând: [f] Pentru ce ne-aţi scos din Egipt,
ca să murim în pustiul acesta? că nu
este nici pâne nici apă, şi [g] ni-s'a îngre-
ţoşat sufletul de această mâncare aşà de
proastă.
6 Atuncia [h] trimise Domnul [i] şerpi în-
focaţi asupra poporului, şi muşcară pre
popor, şi murì mult popor din Israel.
7 [j] Atuncia venì poporul la Moisi, şi
zise: [k] Noi am păcătuit, că am vorbit
contra lui Dumnezeu şi contra ta; [l] roa-
gă-te lui Dumnezeu, că să depărteze şer-
pii dela noi; şi Moisi se rugă pentru
popor. 8 Şi zise Domnul lui Moisi: Fă-
ţi un şarpe înfocat, şi-l spânzură de o

r Judc. 11. 16, 17.
s Deut. 2. 4. etc. Obad. 10, 12.
t Fac. 46. 6.
u Esod. 12. 40.
v Esod. 1. 11. etc. Fapt. 7. 19.
x Esod. 2. 23.
y Esod. 3. 2.
z Cap. 21. 22. Deut. 2. 27.
a Deut. 2. 6, 28.
b Judc. 11. 17.
c Deut. 2. 27, 29,
d Deut. 2. 4, 5. 8.
e Cap. 33. 37.
f Cap. 21. 4.
g Fac. 25. 8. Deut. 32. 50.
h Vers. 11.
i Cap. 32. 50.
j Esod. 29. 29, 30.
k Cap. 33. 38. Deut. 10. 6.
l Deut. 31. 8.
—
Capul 21.
a Cap. 33. 40. Judc. 1. 16.
b Fac. 28. 20.
c Cap. 20. 22,
d Judc. 11. 18.
e Ps. 78. 19.
f Esod. 16. 3.
g Cap. 11. 6.
h 1 Cor. 10. 9.
i Deut. 8. 15.
j Ps. 78. 34.
k Vers. 5.
l Esod. 8. 8, 28. Fapt. 8. 24.

prăjină: și va fi, că tot cel ce este muș-
cat și se va uità la dânsul, va traì. 9 Și
[m]Moisi făcù un șarpe de aramă, și-l
puse pe o prăjină: și fu, *că* de mușcà
pre cinevà vre-un șarpe, acela se uità
la șarpele de aramă, și trăià.

Alte călătorii ale Israeliților.

10 Și fiii lui Israel plecară, și [n]tăbă-
rîră la Obot.

11 Și plecară dela Obot, și [o]tăbărîră
la Ije-Abarim, în pustiul carele *este*
dinaintea Moabului, spre răsăritul soa-
relui.

12 [p]De acolo plecară, și tăbărîră în
valea Zared. 13 De acolo plecară, și
tăbărîră dincolo de Arnon, care *curge*
prin pustiul, ce iese din ținuturile Amo-
reilor; că [q]Arnon *este* hotarul Moabului,
între Moabiți și Amorei. 14 Deaceea
se zice în cartea despre răsboaiele Dom-
nului: Vaheb in Sufa, Și păraiele lui
Arnon, 15 Și scurgerile păraielelor, Cari
se întorc spre hotarul Ar, [r]Și se lasă
spre hotarul Moabului.

16 Și venìră [s]la Beer. Aceasta este
fântâna, unde zise Domnul lui Moisi:
Adună pre popor, și eu le voiu da apă,

17 [t]Atuncia cântă Israel cântarea
aceasta: Înalță-te, fântână: Cântați-i:
18 Fântâna, pre care o săpară mai marii,
Pre care căpeteniile poporului o scobiră.
Supt conducerea [u]legislatorului cu toie-
gele lor.

19 Și din acest pustiu *venìră la* Mat-
tana; Și dela Mattana la Nahaliel, și dela
Nahaliel la Bamot; 20 Și dela Bamot
în valea, care *este* în câmpul Moabului, în
vârful muntelui Pisga, care caută [v]spre
pustiu.

Biruesc pe Sihon.

11 Și [x]Israel trimise soli la Sihon,
regele Amoreilor, zicând: 22 [y]Lasă-
mă să trec prin pământul tău! Noi nu
ne vom abate nici preste câmpii, nici
preste vii, nici apă nu vom bea din fân-
tânile *tale:* pe calea domnească vom
merge, până ce vom trece din hotarul
tău. 23 [z]Dară Sihon nu lăsă ca Israel
să treacă prin pământul său: ci Sihon
strânse tot poporul său, și ieșì întru în-
tìmpinarea lui Israel în pustiu; și [a]venì
la Iaaz, și se luptă cu Israel. 24 Și [b]Is-
rael îl bătù cu ascuțitul sabiei, și-i cu-
cerì pământul lui dela Arnon până la
Iabok, până la fiii lui Ammon; că ho-
tarele fiilor lui Ammon *erau* tari. 25 Și
Israel luă toate cetățile acelea; și locuì
Israel în toate cetățile Amoreilor, în
Heșbon și în toate cetățile sale. 26 Că
Heșbon *erà* cetatea lui Sihon, regele
Amoreilor, care bătându-se cu regele de
mai înainte al Moabului, luă din mâna lui
tot pământul lui până la Arnon. 27 De-
aceea zic poeții: Veniți la Heșbon, Să
se zidească și să se reîntemeiască ceta-
tea lui Sihon; 28 Că [c]foc ieșì din Heș-
bon, Flacără din cetatea lui Sihon, Care
mistuì [d]Arul Moabului. Și pre domnii
înălțimilor Arnonului. 29 Vai ție Moa-
be! Perdut ești tu, popor al [e]Chemoșului,
El lăsă pre fiii săi, cari căutau să scape,
Și pre fetele sale, să cadă în captivitate
La Sihon, regele Amoreilor. 30 Săge-
tat-am asupra lor; Perduți sunt *dela*
Heșbon [f]până la Dibon, Amărît-am pre
ei până la Nofa, Care se întinde până
la [g]Medeba.

31 Și Israel locuì în pământul Amo-
reilor.

Biruința asupra lui Og.

32 Și Moisi trimise, ca să iscodească
[h]Iaazerul, și ei cuprinseră cetățile sale,
și alungară pre Amorei, cari *erau* acolo.

33 [i]Și se întoarseră, și se suiră pe
calea către Basan, și Og, regele Basa-
nului, ieșì întru întìmpinarea lor, el și
tot poporul său, la bătaie [j]la Edrei.
34 Și Domnul zise lui Moisi: [k]Nu te te-
me de dânsul, că în mânile tale îl dau,
pre el și tot poporul său și pământul
său, și [l]să-i faci după cum făcuși lui
Sihon, regele Amoreilor, care locuià la

m 2 Reg. 18. 4. Ioan. 3. 14,15.
n Cap. 33. 43.
o Cap. 33. 44.
p Deut. 2. 13.
q Cap. 22. 36.
r Deut. 2.18, 19.
s Judc. 9. 21.
t Esod. 15. 1. Ps. 103. 2. & 106. 12.
u Isa. 33. 22.
v Cap. 23. 28.
x Deut. 2.26, 27.
y Cap. 20. 17.
z Deut. 29 7.
a Deut. 2. 32.
b Deut. 2. 33. Ios. 12. 1, 2 Neem. 9. 22. Ps. 105. 10.11. Amos. 2. 9.
c Ier. 48. 45. 46.
d Deut. 2. 9, 18.
e Judc. 11. 34. Ier. 48. 7. 13.
f Ier. 48. 18, 22
g Isa 15. 2.
h Cap. 33. 1.
i Deut. 3. 1.
j Ios. 13. 12.
k Deut. 3. 2.
l Vers. 24. Ps. 135 10,11.

Heşbon. 35 Şi ei îl bătură, pre el şi pre fiii săi şi tot poporul său, de nu lăsă nici unul: şi-i moştenì pământul său.

Regele Moabului trimite după Balaam, ca el să blesteme pre Israel.

22 Şi [a]fiii lui Israel plecară, şi tăbărîră în câmpia Moabului, dincoace de Iordan, în *dreptul* Ierichonului.

2 Şi Balak, [b]fiul lui Zippor, văzù toate câte făcuse Israel Amoreilor. 3 Şi Moab se temù foarte de popor, pentru că *erà* mare la număr, şi groază cuprinse pre Moab pentru fiii lui Israel. 4 Şi Moab zise către [d]bătrânii Madianului: Acum această mulţime va mâncà tot *ce este* împrejurul nostru, după cum mănâncă boul iarbă cea verde a câmpului. Şi Balak, fiul lui Zippor, erà regele Moabului pe timpul acela. 5 [e]Şi el trimise soli la Balaam, fiul lui Beor, la [f]Petor, ce *erà* lângă fluviu, în ţara fiilor poporului său, ca să-l cheme, zicând: Iată, un popor ieşì din Egipt; iată, el acopere faţa pământului, şi s'a aşezat lângă mine; 6 Acum dară vino, rogu-te, şi-mi [g]blestemă pre acest popor, că *este* mai tare decât mine; poate fi, *că* eu să-l pot bate, şi să-l gonesc din ţară; căci eu ştiu, *că* acela, pre care tu-l binecuvintezi, *este* binecuvântat; şi pre care tu-l blestemi, este blestemat. 7 Şi aşà merseră bătrânii Moabului cu bătrânii Madianului cu [h]darurile în mânile lor pentru gâcitor. Şi ajungând ei la Balaam, îi spuseră cuvintele lui Balak. 8 Şi el zise lor: [i]Rămâneţi aicia preste noaptea aceasta; şi eu vă voiu da răspunsul, după cum îmi va vorbì Domnul. Şi mai marii Moabului rămaseră la Balaam.

9 [j]Şi Dumnezeu venì la Balaam, şi-i zise: Cine *sunt* aceşti bărbaţi cu tine? 10 Şi Balaam zise către Dumnezeu: Balak, fiul lui Zippor, regele Moabului, a trimis la mine, *zicându-mi:* 11 Iată, poporul, carele a ieşit din Egipt, acopere faţa acestui pământ! vino acum, şi mi-l blestemă, doară voiu puteà să mă bat cu el, şi să-l gonesc. 12 Şi zise Dumnezeu lui Balaam: Să nu mergi cu ei, nici să blestemi pre popor, [k]căci *este* binecuvântat.

13 Şi sculându-se dimineaţa Balaam, zise către mai marii lui Balak: Întoarceţi-vă la ţara voastră, că Domnul nu vreà să mă lase să merg cu voi. 14 Şi mai marii Moabului se sculară, şi veniră la Balak, şi ziseră: Balaam nu vreà să vină cu noi!

15 Şi Balak iarăşi a trimis la el mai mari mai mulţi şi mai însemnaţi decât aceia. 16 Şi ei veniră la Balaam, şi-i ziseră: Acestea *îţi* zice Balak, fiul lui Zippor: Rogu-te, nu mai face piedeci, şi vino cu mine! 17 Că mult foarte te voiu onorà, şi toate câte îmi vei zice, voiu face, decât, rogu-te, [l]vino numai, şi-mi blestemă pre acest popor. 18 Şi Balaam răspunse, şi zise către servii lui Balak: [m]De mi-ar da Balak casa lui plină de argint şi de aur, [n]eu n'aş puteà călcà cuvântul Domnului Dumnezeul meu, să fac nici mic, nici mare. 19 Totuşi, rogu-vă, [o]rămâneţi şi voi în această noapte aicia, ca să ştiu ce va mai zice Domnul către mine.

20 [p]Atuncia venì Dumnezeu la Balaam noaptea, şi-i zise: Dacă aceşti bărbaţi vin ca să te cheme, scoală-te, şi du-te cu ei, [q]dară numai cuvântul ce voiu vorbì ţie, acela să-l faci.

Măgăriţa lui Bileam vorbeşte.

21 Şi sculându-se dimineaţa Balaam, a înşeuat asina sa, şi merse cu mai marii Moabului. 22 Şi Dumnezeu se aprinse de mânie, că el se duse; şi un [r]înger al Domnului se puse în drum, ca să-l oprească; şi el călărià pe asina sa, şi cei doi feciori ai săi *erau* cu dânsul. 23 Şi [s]asina văzând pe îngerul Domnului stând în drum şi cu sabia sa scoasă în mână, asina se abătù din cale, şi merse spre câmp: şi Balaam bătù asina, ca să o întoarcă în cale. 24 Şi îngerul Domnului se puse într'o cărare între vii, *având* pă-

Capul 22.
a Cap. 33. 48.
b Jude. 11. 25.
c Esod. 15. 15.
d Cap. 31. 8.
e Deut. 23. 4. Ios. 13. 22. 2 Pet. 2. 15. Iuda 11. Apoc. 2, 14.
f Cap. 29. 7.
g Cap. 23. 7.
h 1 Sam. 9. 7, 8.
i Vers. 19.
j Fac. 20. 3.
k Rom. 11. 29.
l Vers. 6.
m Cap. 24. 13.
n 1 Reg. 22. 14.
o Vers. 8.
p Vers. 9.
q Vers. 35.
r Esod. 4. 34.
s 2 Reg. 6. 17. Dan. 10. 7. Fapt. 22. 9.

rete de o parte și părete de altă parte.
25 Și asina văzând iarăși pre îngerul
Domnului, se strânse spre zid, și ea
strânse de zid și piciorul lui Balaam; și
el iarăși o bătù. 26 Și îngerul Dom-
nului iarăși merse mai departe, și stătù
într'un loc strâmt, unde nu *erà* drum
spre a se întoarce nici la dreapta nici la
stânga. 27 Și asina văzând pre înge-
rul Domnului, se culcă sub Balaam. Și
Balaam se aprinse de mânie, și bătù
asina cu bățul. 28 Și [t] deschise Domnul
gura asinei, și ea zise lui Balaam: Ce-ți
făcui eu ție, de mă bătuși cu aceasta de
trei ori? 29 Și Balaam răspunse asinei:
pentru că ți-ai bătut joc de mine! O, de
ce n'am o sabie în mână; [u] numai decât
te-aș junghià! 30 [v] Și asina zise lui Ba-
laam: Au nu *sunt* eu asina ta pe care
încaleci tu, de când mă ai și până în ziua
de astăzi? Fost-am deprinsă să-ți fac
asemenea? Și el zise: Nu. 31 Și Dom-
nul [x] deschise ochii lui Balaam, și el văzù
pre îngerul Domnului stând în drum, și
sabia lui scoasă în mâna sa: și el [y] se
plecă, și se închină cu fața la pământ.
32 Și îngerul Domnului zise către dân-
sul: Pentru ce bătuși pre asina ta acum
de trei ori? Iată eu ieșii, ca să mă opun
ție, căci calea pe care mergi tu, [z] nu este
dreaptă înaintea mea: 33 Și asina mă
văzù, și ea se ferì de mine acum de trei
ori: dacă ea nu se ferià de mine, într'-a
devăr! pre tine te-aș fi omorît, și pre
ea o ași fi lăsat vie. 34 Și zise Balaam
către îngerul Domnului: [a] Eu am pecă-
tuit, că n'am știut, că tu te-ai opus în
contra mea în cale: acum dară, dacă
aceasta este rău în ochii tăi, mă voiu în-
toarce înapoi. 35 Și îngerul Domnului
zise lui Balaam: Mergi cu bărbații aceș-
tia; însă numai ceeace îți voiu zice eu,
să vorbești: și Balaam merse cu mai
marii lui Balak.

36 Și auzind Balak, că Balaam vine,
îi ieșì întru întimpinare până la cetatea
Moabului, care *este* la hotarul Arnonului,
carele *este* hotarul *țării*. 37 Și Balak zise
lui Balaam: Au n'am trimis la tine, ca
să te cheme? pentru ce n'ai venit la
mine? au doară cu adevărat nu pot eu
să te onorez? 38 Și Balaam zise lui
Balak: Iată, eu venii la tine; puteà-voiu
acum rostì ceva? Ceeace Dumnezeu va
pune în gura mea eu aceea voiu vorbì.
39 Și merse Balaam cu Balak, și veniră
la Chiriat-Huzot. 40 Și Balak sacrifică
boi și oi, și *dintr'însele* trimise și lui Ba-
laam și mai marilor, cari *erau* cu el.

41 Și a doua zi Balak luă pre Balaam,
și-l suì pe înălțimile lui Baal, de unde
putù el vedeà o parte a poporului.

*Blestemul lui Bileam se preschimbă de
Dumnezeu de două ori în binecuvântare*

23 Și Balaam zise lui Balak: [a] Zideș-
te-mi aici șapte altare, și-mi pre-
gătește aici șapte viței și șapte berbeci.
2 Și Balak făcù, precum zise Balaam;
și Balak și Balaam [b] aduseră câte un vi-
țel și câte un berbece pe *fiecare* altar.
3 Și zise Balaam lui Balak: [c] Stăi lângă
arderea de tot a ta, și eu mă voiu duce;
poate [d] mă va întâmpină Domnul, și ceea-
ce-mi va arătà voiu spune ție. Și el se
duse pe un vârf de munte. 4 [e] Și Dum-
nezeu întâmpină pre Balaam: și acesta
îi zise: Eu șapte altare am făcut, și pe
tot altarul am adus câte un berbece și
câte un vițel. 5 Și Domnul [f] puse cu-
vântul în gura lui Balaam, și zise: În-
toarce-te la Balak, și așà să-i vorbești.
6 Și el se întoarse la el, și iată el stà
lângă arderea de tot a sa, el și toți mai
marii Moabului. 7 Și [g] rostì el cuvântul
său parabolic, și zise:

Din Siria mă aduse Balak, regele Moa-
bului. Din munții răsăritului, *zicând:*
[h] Vino! blesteamă-mi pre Iacob, Vino,
defaimă-mi pre Israel: 8 [i] Cum să bles-
tem eu pre cel ce nu-l blestemă Dum-
nezeu? Și cum să defaim *pre cel ce*
nu-l defaimă Dumnezeu. 9 Că mă uit
depe vârfurile stâncilor. Și-l văd pre el
depe dealuri. Iată! [j] acest popor locuește

t 2 Pet. 2. 16
u Prov. 12. 10.
v 2 Pet. 2. 15.
x Fac. 21. 19.
Luc. 24. 16, 31.
y Esod. 34. 8.
z 2 Pet. 2. 14, 16.
a 2 Sam. 15. 24, 30.
Iov. 34. 31, 32.
—
Capul 23.
a Vers. 29.
b Vers. 14, 30.
c Vers. 15.
d Cap. 24. 1.
e Vers. 16.
f Cap. 22. 35.
Deut. 18. 18.
Ier. 1. 9.
g Vers. 18.
Iov. 21. 1.
Ps. 78. 2.
Mic. 2. 4.
Hab. 2. 6.
h Cap. 24. 6, 11, 17,
i Isa. 47. 12, 13.
j Deut. 33. 28.

deosebit. Și [k] nu se numără *la alte* popoare.
10 [l] Cine poate număra pulberea lui Iacob
și numărul *numai* din a patra *parte* a lui Is-
rael? O, de ar murì sufletul meu [m] moar-
tea celor drepți? Și sfârșitul meu să fie
ca și al lor! 11 Și Balak zise lui Ba-
laam: Ce mi-ai făcut? Eu [n] te-am luat,
ca pre inamicii mei să-i blestemi, și iată!
tu-i binecuvintezi? 12 Și el răspunse, și
zise: [o] Au nu voiu căutà să vorbesc
aceeace mi-a pus Domnul în gură-mi?
13 Și Balak zise către dânsul: Vino,
rogu-te, cu mine într'alt loc, de unde
poți să-l vezi (că tu de aici numai o parte
a lui o vezi, iar pre tot *poporul* nu-l vezi):
și mi-l blestemă de acolo!

14 Și-l luă în țarina păzitorilor, spre
vârful Pisga; și [p] zidì șapte altare, și pe
fiecare altar aduse câte un vițel și câte
un berbece. 15 Și *Balaam* zise lui Ba-
lak: Stăi aicia lângă arderea de tot a ta,
și eu acolo voiu întâmpinà *pre Domnul.*
16 Și Domnul întâmpină pre Balaam, și
[q] puse cuvânt în gura lui, și zise: În-
toarce-te la Balak, și așà să vorbești.
17 Și el venì la dânsul, și iată el stà
lângă arderea de tot a sa, și cu dânsul
mai marii Moabului. Și Balak zise lui:
ce a zis Domnul? 18 Și rostì el cu-
vântul său parabolic, și zise:

[r] Scoală-te, Balak, și ascultă! Ia în
urechi cuvintele mele, tu fiul lui Zippor!
19 [s] Dumnezeu nu *este* om, sa să mință,
Nici fiu de om ca să-i pară rău: El a zis,
au nu va face? Vorbit-a, au nu va în-
plinì? 20 Iată eu primit-am să bine-
cuvintez; Da, [t] el a binecuvântat, și eu
nu pot întoarce. 21 [u] El nu zărește nici
o răutate în Iacob, Și nu vede nici o ne-
dreptate în Israel. [v] Domnul Dumnezeul
său *este* cu dânsul, Cânt triumfal de regi
se aude în mijlocul lui. 22 [x] Dumnezeu
scoase pre ei din Egipt; Tăria lui *este*
ca [y] aceea a unicornului. 23 Nu e des-
cântec în contra lui Iacob, Nici gâcitură
în contra lui Israel; La timpul său se va
zice despre Iacob și despre Israel [z] cele
ce a făcut Dumnezeu *cu el.* 24 Iată
acest popor! [a] ca un leu se va sculà, Și
ca o leoaică se va rădicà; [b] El nu se va
culcà, până ce nu-și va mâncà prada,
Și nu va bea sângele celor uciși. 25 Și
zise Balak lui Balaam: Tu nici să nu-l
blestemi, nici să nu-l binecuvintezi.
26 Iar Balaam răspunse și zise lui Balak:
Au nu ți-am vorbit eu și ți-am zis, că eu
voiu face toate câte-mi va zice Domnul?

27 Și Balak zise lui Balaam: Vino,
rogu-te! te voiu duce într'alt loc: poate
să placă lui Dumnezeu, ca tu să mi-l
blestemi de acolo. 28 Și luând Balak
pre Balaam, îl duse *pe* vârful *muntelui*
Peor, care privește spre deșert. 29 Și
Balaam zise lui Balak: Zidește-mi
aicia șapte altare, și-mi pregătește aicia
șapte viței și șapte berbeci. 30 Și
Balak făcù așà, precum *îi* zise Balaam,
și aduse pe *fiecare* altar câte un vițel și
câte un berbece.

Bileam prorocește iarăși bine despre Israel.

24 Și Balaam văzând, că Domnului
îi place să binecuvinteze pre Is-
rael, nu merse ca [a] alte dăți, spre a căutà
descântece, ci-și înturnă fața sa spre
pustiu. 2 Și ridicându-și Balaam ochii
săi, văzù pre Israel [b] șezând *în corturi,*
după semințiile sale; și [c] venì preste
dânsul Spiritul lui Dumnezeu. 3 [d] Și
rostì cuvântul său parabolic, și zise:

Așà zice Balaam, fiul lui Beor, Așà
zice bărbatul cel cu ochi deschiși.
4 Așà zice acel ce aude cuvintele lui
Dumnezeu, Cel ce vede viziunea acelui
Atotputernic, Care [e] căzând în *uimire,*
ochii își are deschiși: 5 Cât de frumoase
sunt corturile tale, Iacobe! Locuințele
tale, Israele! 6 Se întind ca văile, Ca
grădinile cele depe lângă râuri, [f] Ca
arborii de alee, pre [g] care i-a plantat
Domnul, Ca cedrii depe lângă ape!
7 Apa curge din gălețele sale, Și se-
minția sa *este* ca [h] apele cele mari; Mai

k Esod. 33. 16. Efes. 2. 14.
l Fac. 13. 16.
m Ps. 116. 15.
n Cap. 22. 11.
o Cap. 22. 38.
p Vers. 1, 2.
q Cap. 22. 35.
r Judc. 3. 20.
s 1 Sam. 15. 29. Rom. 11. 29. Iac. 1. 17.
t Fac. 12. 2.
u Rom. 4. 7, 8.
v Esod. 13. 21.
x Cap. 24. 8.
y Deut. 33. 17.
z Ps. 31. 19.
a Fac. 49. 9.
b Fac. 49. 27.

Capul 24.
a Cap. 23. 3. 15.
b Cap. 2. 2. etc.
c Cap. 11. 25. 1 Sam. 10. 10. 1 Sam. 19. 24.
d Cap. 23. 7. 18.
e Dan. 8. 18. 1 Cor. 12. 2, 3, 4.
f Ps. 1. 3. Ier. 17. 8.
g Ps. 104. 15.
h Ier. 51. 13.

mare de cât [i]Agag regele lui, Și [j]îm-
părăția lui se înalță. 8 [k]Dumnezeu îl
scoase pre el din Egipt, Tăria lui *este*
ca aceea a unicornului: El [l]perde pre
națiunile, pre inamicii lui, Și [m]oasele lor
le sdrobește. Și cu săgețile sale *îi* [n]stră-
punge. 9 [o]El s'a plecat, el s'a culcat ca
un leu, Și ca o leoaică: cine-l va de-
ștepta? Tot cel ce te binecuvintează pre
tine, [p]binecuvântat *să fie,* Și cel ce te
blestemă pre tine, blestemat *să fie.*

Steaua din Iacob.

10 Și Balak se aprinse de mânie
contra lui Balaam, și [q]lovindu-și pal-
mele, zise Balaam: [r]Ca să-mi blestemi
pre inamicii mei te-am chemat, și iată
tu i-ai binecuvântat, acum de trei ori!
11 Acum dară fugi la locul tău; [s]eu
ziseiu: Te voiu onorà; dară iată Dom-
nul te-a oprit de a fi onorat.

12 Și Balaam zise către Balak: Au
n'am vorbit eu și trimișilor tăi, pre cari
i-ai trimis la mine zicând: 13 [t]De
mi-ar da Balak casa sa plină de argint
și de aur, eu n'aș puteà călcà cuvântul
Domnului, și să fac nici bine nici rău
din capul meu; ceeace-mi va zice
Domnul, eu aceea voiu vorbì. 14 Și
acum iată, eu mă duc la poporul meu;
deci vino, și [u]eu te voiu învăță ceeace
acest popor va face poporului tău [v]în
timpurile cele de apoi. 15 [x]Si el rostì
cuvântul său parabolic, zicând:

Așà zice Balaam, fiul lui Beor, Așà
zice bărbatul cel cu ochii deșchiși.
16 Așà zice cel ce aude cuvintele lui
Dumnezeu, Și care are cunoștința celui
Prea înalt, *Cel ce* vede viziunea celui
Atotputernic, Carele căzând în uimire,
ochii și-are deșchiși:

17 [y]Văz pre acesta, deși încă nu
este; Eu îl privesc, deși acum nu *este*:
[z]O stea va resărì din Iacob, Și un [a]scep-
tru se va sculà din Israel. Care va sfă-
rîmà laturile Moabului, Și va perde pre
toți fiii fortărețelor. 18 Și [b]Edomul va
fi stăpânirea *sa,* Și Seirul va fi moștenire
inamicilor săi, Și Israel se va purtà voi-
nicește. 19 Și va domnì [c]*cel născut*
din Iacob, Și va perde pre cel scăpat
din cetate. 20 Și văzând el pre Ama-
lek, rostì cuvântul său parabolic, și zise:

Amalek *este* întâiul dintre națiuni.
Dară sfârșitul lui *este* peirea. 21 Și
văzând el pre Kenei, rostì cuvântul său
parabolic, și zise: Tare foarte *este* lo-
cuința ta. Și pe piatră ți-ai pus cuibul
tău. 22 Totuși Cain se va pustii! Până
atunci, până ce Assur te va luà prins,
23 Și el rostì cuvântul său parabolic, și
zise:

O! Cine va mai puteà trăì, Când
Dumnezeu va face aceasta! 24 Și co-
răbii *vor venì* din țărmurile [d]Chittimu-
lui. Și vor asuprì pre Assur, și vor a-
suprì pre [e]Eber, Și în urmă și el va perì.
25 Și Balaam se sculă, și merse și se
întoarse la locul său; asemenea și Balak
se duse pre calea sa.

Idololatria și desfrâul Israeliților pedepsirea celor mai de frunte în păcatul acesta.

25 Și Israel locuind în [a]Sittim, [b]po-
porul începù a desfrânà cu fetele
Moabului. 2 Și ele [c]chemară pre po-
por la [d]sacrificiile zeilor lor, și poporul
mâncà, și [e]se închină zeilor lor. 3 Și
Israel se alipì de Baal-Peor; și [f]aprinse
mânia Domnului asupra lui Israel. 4 Și
Domnul zise lui Moisi: [g]Ia pre toți cei
mai mari ai poporului, și-i spânzură
înaintea Domnului față cu soarele, ca
să se întoarcă [h]aprinderea mâniei Dom-
nului dela Israel. 5 Și zise Moisi către
[i]judecătorii lui Israel: [j]Fiecine să-și
ucidă pre oamenii săi, cari se alipiră de
Baal-Peor.

6 Și iată un bărbat dintre fiii lui Is-
rael venind, aduse la frații săi pre o
Madianită înaintea lui Moisi și înaintea
a toată comunitatea fiilor lui Israel. [k]ca-
ri plângeau *la* ușa cortului întrunirii.
7 [l]*Aceasta* văzând Fineas, [m]fiul lui Elea-

---

[i] 1 Sam. 15. 9.
[j] 2 Sam. 5. 12.
[k] Cap. 23. 22.
[l] Cap. 14. 9.
[m] Ps. 2. 9. Ier. 50. 17.
[n] Ps. 45. 5.
[o] Fac. 49. 9.
[p] Gal. 12. 3.
[q] Ezec. 21. 14. 17.
[r] Cap. 23. 11.
[s] Cap. 22. 17,37,
[t] Cap 22. 18.
[u] Mic. 6. 5.
[v] Fac. 49. 1. Dan. 2. 28.
[x] Vers 3. 4.
[y] Apoc. 1. 7.
[z] Mat. 2. 2.
[a] Fac. 49. 10.
[b] 1 Sam. 8. 14.
[c] Fac. 49. 10.
[d] Fac. 10. 4.
[e] Fac. 10.27, 25.

— Capul 25.

[a] Cap. 33. 49. Mic. 6. 5.
[b] 1 Cor. 10. 8.
[c] Ios. 22. 17. Osea 9. 10.
[d] Esod. 34 15. 16.
[e] Esod. 20. 5.
[f] Ps. 106. 29.
[g] Deut. 4. 3.
[h] Deut. 13. 17.
[i] Esod. 18. 21,25.
[j] Esod. 42 17.
[k] Ioel. 2. 17,
[l] Ps. 106. 30.
[m] Esod. 6, 25.

zar, fiul lui Aaron preotul, se sculă din
mijlocul comunităţii, şi luă în mâna sa
lancea: 8 Şi intră după acel bărbat Is-
raelit în cort. şi-l străpunse pre amân-
doi prin pântece. pre bărbatul Israelit
şi pre acea femeie. Şi *aşà* [n]plaga fu
oprită între fiii lui Israel. 9 Şi [o]cei ce
muriră într'aceasta plagă erau douăzeci
şi patru de mii.
10 Şi Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
11 [p]Fineas, fiul lui Eleazar. fiul lui
Aaron preotul. a întors mânia mea de-
la fiul lui Israel. prin zelul ce el avù
pentru mine între dânşii, ca eu să nu
pierd pre fiii lui Israel întru [q]zelul meu.
12 Deaceea zi *lui:* [r]Iată. eu îi dau le-
gământul păcii: 13 Şi el şi [s]seminţia
lui după dânsul va aveà legământul
[t]preoţiei vecinice. fiindcă el a fost
[u]zelos pentru Dumnezeul său. şi pentru
fiii lui Israel a [v]făcut espiare. 14 Şi
numele bărbatului Israelit. care fu ucis
împreună cu Madianita. erà Simri. fiul
lui Sallu. mai marele din casa părin-
tească a Simeoniţilor. 15 Şi numele
femeii Madianite. care fu ucisă, *erà*
Cosbi, fica lui Zur, *care erà* cap de se-
minţie şi de casă părintească între Ma-
dianiţi.
16 Şi Domnul vorbì lui Moisi. zicând:
17 Socotiţi de inamici pre Madianiţi,
şi-i bateţi pre ei. 18 Căci ei v'au so-
cotit pre voi de inamici prin viclenia lor.
prin care v'au întins curse prin fapta
lui Baal-Peor. şi prin fapta surorii lor
Cosbi, fica unuia dintre mai marii Ma-
dianiţilor. *şi* carea fu ucisă în ziua plă-
gii. *venite* pentru *fapta* lui Peor.

*Numărarea a doua a Israeliţilor pe câmpu-
rile Moabului.*

26 Şi după acea plagă Domnul vorbì
lui Moisi şi lui Eleazar. fiul lui
Aaron. preotul. zicând: 2 [a]Ia suma
întregii comunităţi a fiilor lui Israel.
[b]dela douăzeci de ani şi mai sus. după
casele lor părinteşti. pre toţi cei ce pot
ieşì la oaste în Israel. 3 Şi Moisi şi
Eleazar. preotul vorbiră. către dânşii
[c]în câmpia Moabului. lângă Iordan. *în
dreptul* Ierichonului. zicând: 4 *Să se
facă numărarea* dela douăzeci de ani şi
mai sus. după cum [d]poruncì Domnul lui
Moisi şi fiilor lui Israel. cari ieşiră din
pământul Egiptului.
5 [e]Ruben. întâiu-născutul lui Israel:
fiii lui Ruben *fură:* dela Enoch. neamul
Enochiţilor. dela Pallu. neamul Palluiţi-
lor. 6 Dela Hesron. neamul Hesroniţi-
lor. dela Carmi. neamul Carmiţilor.
7 Acestea *sunt* neamurile lui Ruben: şi
cei număraţi fură: patruzeci şi trei de
mii şapte sute treizeci. 8 Şi fiii lui
Pallu: Eliab. 9 Şi fiii lui Eliab: Ne-
muel, Datan şi Abiram. Acesta *este acel*
Datan şi Abiram. cari erau din cei [f]che-
maţi la adunare. cari se răsculară contra
lui Moisi şi lui Aaron în ceata lui Cora.
când aceştia se răsculară contra Dom-
nului: 10 [g]Şi pământul deschizându-
şi gura sa. înghiţì pre ei şi pre Core.
când murì ceata aceea. mistuind focul
pre cei două sute cincizeci de bărbaţi.
[h]cari fură drept esemplu. 11 Dară [i]fiii
lui Core nu muriră.
12 Fiii lui Simeon după neamurile
lor: dela [j]Nemuel, neamul Nemueliţilor.
dela Iamin. neamul Iaminiţilor. dela
[k]Iachin, neamul Iachiniţilor. 13 Dela
[l]Zera. neamul Zeraiţilor, dela Şaul, nea-
mul Şauliţilor: 14 Acestea *fură* nea-
murile lui Simeon. douăzeci şi două de
mii. două sute.
15 Fiii lui Gad după neamurile lor:
dela [m]Ţefon, neamul Ţefoniţilor: dela
Haghi. neamul Haghiţilor, dela Şuni.
neamul Şuniţilor. 16 Dela Osni neamul,
Osniţilor. dela Eri. neamul Eriţilor;
17 Dela [n]Arod. neamul Arodiţilor. dela
Areel. neamul Areeliţilor. 18 Acestea
fură neamurile din fiii lui Gad. după
cei număraţi ai lor. patruzeci de mii.
cinci sute.
19 [o]Fii lui Iuda: Er şi Onan: iar Er
şi Onan muriră în pământul Canaan.

[n] Ps. 106. 30. [o] Deut. 4. 3. [p] Ps. 106. 30. [q] Esod. 20. 6. Zef. 1. 18, [r] Mal. 2. 4. 5. [s] 1Cron.6.4.etc. [t] Esod. 40. 15. [u] Fapt. 22. 3. [v] Ebr. 2. 17.
Capul 26. [a] Esod. 30. 12. [b] Cap. 1. 3. [c] Vers. 63. Cap. 22. 1. [d] Cap. 1. 1. [e] Fac. 46. 8. Esod. 6. 14- 2 Cron 5. 1. [f] Cap. 16. 1. 2. [g] Cap. 16. 32, 35. [h] Cap. 16. 28. 1 Cor. 10. 6 2 Pet. 2 6. [i] Esod. 6. 24. [j] Fac. 46. 10 [k] 1 Cron. 4. 24. [l] Fac. 46. 10. [m] Fac. 46. 16. [n] Fac. 46. 16. [o] Fac. 38 2,etc.

20 Și [p]fii lui Iuda, după neamurile lor,
fură: dela Șela, neamul Șelaiților; dela
Perez, neamul Pereziților; dela Zera, nea-
mul Zeraiților. 21 Și fiii lui Perez fură:
dela Hesron, neamul Hesroniților; dela
Hamul, neamul Hamuliților. 22 Acestea
fură neamurile lui Iuda, după cei numă-
rați ai lor, șaptezeci și șase de mii, cinci
sute.

23 [q]Fiii lui Isachar, după neamurile
lor: dela Tola, neamul Tolaiților; dela
Puva, neamul Puvaiților; 24 Dela Ia-
șub, neamul Iașubiților; dela Șimron,
neamul Șimroniților. 25 Acestea fură
neamurile lui Isachar, după cei numă-
rați ai lor, șasezeci și patru de mii, trei
sute.

26 [r]Fiii lui Zabulon, după neamurile
lor: dela Sered, neamul Serediților; dela
Elon, neamul Eloniților; dela Ialeel, nea-
mul Ialeeliților. 27 Acestea fură nea-
murile lui Zabulon, după cei numărați ai
lor, șasezeci de mii cinci sute.

28 [s]Fiii lui Iosif, după neamurile lor:
Manase și Efraim. 29 Fiii lui Manase:
dela [t]Machir, neamul Machiriților; și Ma-
chir născù pre Galaad; dela Galaad, nea-
mul Galaadiților; 30 Aceștia *fură* fiii
lui Galaad; dela [u]Iezer, neamul Iezeri-
ților; dela Helec, neamul Helechiților;
31 Dela Asriel, neamul Asrieliților; dela
Șechem, neamul Șechemiților. 32 Dela
Șemida, neamul Șemidaiților: și dela
Hefer, neamul Heferiților. 33 Și [v]Ze-
lofead, fiul lui Hefer n'aveà fii, ci numai
fete, și numele fetelor lui Zelofead *erau:*
Mahla, Noa, Hegla, Milca și Tirza.
34 Acestea *fură* neamurile lui Manase:
și cei numărați ai lor *fură:* cincizeci și
două de mii șapte sute.

35 Aceștia fură fiii lui Efraim, după
neamurile lor: dela Șutela, neamul Șu-
telaiților; dela Becher, neamul Becheri-
ților; dela Tahan, neamul Tahaniților;
36 Și aceștia *fură* fiii lui Șutela: dela
Eram, neamul Eramiților. 37 Acestea
fură neamurile fiilor lui Efraim, după
cei numărați ai lor: treizeci și două de
mii cinci sute; aceștia *fură* fii lui Iosif,
după neamurile lor.

38 [x]Fiii lui Beniamin, după neamurile
lor: dela Bela, neamul Belaiților; dela
Așbel, neamul Așbeliților; dela Ahiran,
neamul Ahiraniților. 39 Dela Șufam,
neamul Șufamiților: dela Hufam, neamul
Hufamiților. 40 Și fiii lui Bela *fură:*
Ard și Naaman: dela Ard neamul Ardi-
ților; și dela Naaman, neamul Naamani-
ților. 41 Aceștia *fură* fiii lui Beniamin,
după neamurile lor; și cei numărați ai
lor, patruzeci și cinci de mii, șapte sute.

42 [y]Aceștia fură fiii lui Dan după nea-
murile lor. 43 Toate neamurile Șuha-
miților după cei numărați ai lor: șase-
zeci și patru de mii patru sute.

44 [z]Fiii lui Asser, după neamurile lor:
dela Imna, neamul Imnaiților; dela Ișvi,
neamul Ișviților; dela Beria, neamul Be-
riaiților. 45 Și dela fiii lui Beria: dela
Heber, neamul Heberiților; dela Malchiel,
neamul Malchieliților; 46 Și numele
fetei lui Asser *fu* Sara. 47 Acestea *fură*
neamurile fiilor lui Asser, după cei nu-
mărați ai lor, cincizeci și trei de mii
patru sute.

48 [a]Fiii lui Neftali, după neamurile
lor: dela Iahziel, neamul Iahzieliților:
dela Guni, neamul Guniților; 49 Dela
Iețer, neamul Iețeriților; dela Șillem, nea-
mul Șillemiților. 50 Acestea *fură* nea-
murile lui Neftali, după neamurile lor;
și cei numărați ai lor: patruzeci și cinci
de mii patru sute.

51 [b]Aceștia *fură* cei numărați ai fiilor
lui Israel: șase sute și una mii, șapte
sute treizeci.

52 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
53 [c]Într'aceștia să se împarță pământul
spre moștenire, după numărul numelor
lor: 54 [d]Celor ce *sunt* mai mulți, să le
dai mai multă moștenire, și celor ce
sunt mai puțini, să le dai mai puțină
moștenire, fiecăruia să i-se dea moște-
nirea după cei numărați ai săi. 55 Totuși
[e]cu sorți să se împarță pământul: după
numele semințiilor lor părintești să se

p 1 Cron. 2. 3. q Fac. 46. 13. | r Fac. 46. 14. s Fac. 46. 20. | t Ios. 17. 1. u Ios. 17. 2. | v Cap. 27. 1. x Fac. 46. 21. | y Fac. 46. 23. z Fac. 46. 17. | a Fac. 46 24. b Cap. 1. 46. | c Ios. 11. 23. d Cap. 34. 54. | e Cap. 33. 54. Ios. 11. 23.

dea lor moștenirea. 56 Moștenirea fie-
cărcia semințiï să se împarță între mare
sau mică, după sorț.

57 [f] Și aceștia fură cei numărați ai
Leviților, după neamurile lor: dela Gher-
șon, neamul Gherșoniților; dela Kohat,
neamul Kohatiților; dela Merari, neamul
Merariților. 58 Acestea *fură* neamurile
lui Levi; neamul Libniților, neamul
Hebroniților, neamul Maaliților, nea-
mul Mușiților, neamul Koreiților; Kohat
născù pre Amram. 59 Și numele fe-
meii lui Amram *fu* [g] Iochebeda, o fică a
lui Levi, carea lui Levi fu născută în
Egipt: și ea născù lui Amram pre Aaron
și pre Moisi și pre Maria, sora acestora.
60 [h] Și lui Aaron i-se născură Nadab și
Abihu, Eleazar și Itamar. 61 [i] Și Nadab
și Abihu muriră, când aduseră foc străin
Domnului. 62 [j] Și cei numărați ai lor
fură: douăzeci și trei de mii, toată par-
tea bărbătească de o lună și mai sus;
[k] că ei nu fuseră numărați între *ceilalți*
fii ai lui Israel, că [l] lor nu li-s'a dat moș-
tenire între fiii lui Israel.

63 Aceștia *fură* cei numărați de Moisi
și de Eleazar, preotul, cari pre fiii lui
Israel îi numărară[m] în câmpia Moabului,
lângă Iordan, în dreptul Ierichonului.
64 [n] Și într'aceștia nici unul n'a fost din
acei numărați de Moisi și de Aaron, preo-
tul, când număraseră ei pre fiii lui Is-
rael, în pustiul Sinai. 65 Că Domnul
zisese despre dânșii: toți [o] să moară în
pustiu: și așa nici unul dintr'inșii nu ră-
mase, afară de Caleb, fiul lui Iefune, și
de Iosua, fiul lui Nun.

Legea pentru moștenirea fetelor.

27 Și se apropiară fetele lui [a] Zelofead,
fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul
lui Machir, fiul lui Manase, din neamu-
rile lui Manase, fiul lui Iosif; și numele
fetelor sale erau acestea: Mahla, Noa, și
Hogla, și Milca, și Tirza. 2 Și stând ele
înaintea lui Moisi și înaintea lui Eleazar
preotul, și înaintea mai marilor și a toată
comunitatea, *la* ușa cortului întrunirii,
ziseră: 3 Părintele nostru [b] murì în
pustiu, și el nu fu în ceata celor ce se
adunară contra Domnului, [c] în ceata lui
Cora; ci el murì pentru păcatul său; și
feciori nu avù. 4 Pentru ce dară să se
stângă numele părintelui nostru din nea-
mul său, că el n'a avut feciori? [d] dă-ne
deci moștenire între frații părintelui
nostru.

5 Și Moisi [e] aduse cauza lor înaintea
Domnului. 6 Și Domnul vorbì lui Moisi,
zicând: 7 Drept au vorbit fetele lui
Zelofead; [f] Tu să dai lor stăpânire de
moștenire între frații părintelui lor; și
moștenirea părintelui lor să o treci asu-
pra lor. 8 Și fiilor lui Israel să vorbești,
zicând: Dacă va murì careva, și nu va
aveà fii, atunci să faceți ca moștenirea
lui să treacă la fica lui. 9 Și dacă nu
va aveà nici fică, atunci moștenirea lui
să o dați fraților lui. 10 Și dacă nu va
aveà nici frați, atunci moștenirea lui să
o dați fraților părintelui său. 11 Și dacă
nici părintele său nu va aveà frați, atunci
moștenirea lui să o dați rudei celei mai
aproape din neamul său, și acela să o
moștenească; aceasta să fie fiilor lui Is-
rael [g] lege judecătorească, precum po-
runcì Domnul lui Moisi.

Moisi înștiințat că are să moară; Iosua așezat să-i urmeze.

12 Și Domnul zise lui Moisi: [h] Suie-te
pe acest munte Abarim, și te uită de vezi
pământul, pre care l-am dat eu fiilor lui
Israel. 13 Și după ce-l vei fi văzut, și
tu [i] te vei adăogì la poporul tău, precum
s'a adaos și Aaron, fratele tău. 14 Pen-
tru că voi [j] v'ați răsculat contra cuvân-
tului meu, în deșertul Zin, la cearta co-
munității *unde se cuvenià* ca voi să mă
sfințiți la acea apă înaintea ochilor lor.
Aceasta fu [k] apa de ceartă la Kadeș, în
deșertul Zin.

15 Și Moisi vorbì Domnului, zicând:
16 [l] Domnul Dumnezeul spiritelor a tot

---

f Fac. 46. 11. 1 Cron. 6. 1, 16. g Esod. 2. 1. 2. h Cap. 3. 2. i Lev. 10. 1. 2. 1 Cron. 24. 2. j Cap. 3. 39. k Cap. 1. 49. l Cap. 18. 20, 23. 24. Ios. 13. 14, 33. m Vers. 3. n Cap. 1. o Cap. 14. 28, 29. 1 Cor. 10. 3. 6.

Cpul 27. a Cap. 26. 33. Ios. 17. 3. b Cap. 14. 35. c Cap. 16. 1, 2. d Ios. 17. 4. e Esod. 18. 15, 19. f Cap. 36. 2. g Cap. 35. 29. h Cap. 33. 47. Deut. 3. 27. i Cap. 20. 24. 28. j Cap. 20. 12. 24. Deut. 1. 37. Ps. 106. 32. k Esod. 17. 7. l Cap. 16. 22. Ebr. 12. 9.

corpul. să pună un bărbat preste această
comunitate, 17 [m]Care să iese înaintea
lor și să între înaintea lor; și care să-i
scoață și să-i ducă: *ca* comunitatea Dom-
nului să nu fie [n]ca oile, cari n'au păstor.
18 Și zise Domnul lui Moisi: Ia-ți pre
Iosua, fiul lui Nun, bărbatul [o]întru care
este spiritul *meu,* și [p]pune preste dânsul
mâna ta; 19 Și-l pune înaintea lui
Eleazar preotul, și înaintea a toată co-
munitatea, și-i [q]dă ordinile *tale* în pre-
sența lor. 20 Și [r]pune preste dânsul
din autoritatea ta, ca toată comunitatea
fiilor lui Israel [s]să-l asculte. 21 [t]Și să
steà el înaintea lui Eleazar preotul, și
acesta să întrebe pentru dânsul pre Dom-
nul prin judecata lui [u]Urim, *și* după cu-
vântul lui să iese, și [v]după cuvântul lui
să între, el și toți fiii lui Israel cu dân-
sul, toată comunitatea.
22 Și Moisi făcù după cum îi poruncise
Domnul: și luă pre Iosua, și-l puse îna-
intea lui Eleazar preotul, și înaintea co-
munității întregi; 23 Și puse mânile
sale pe dânsul, și-i dădù [x]ordinile *sale*,
după cum vorbise Domnul prin Moisi.

Sacrificiul zilnic, și darurile pentru sabate și sărbători.

28 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Poruncește fiilor lui Israel și zi
lor: Să luați aminte, ca darurile mele,
[a]nutrimentul pentru sacrificiile mele, cu
foc întru miros plăcut mie, să mi-le adu-
ceți la timpul lor.
3 Și să zici cătră dânșii: [b]Acesta *este*
sacrificiul cu foc, pre care-l veți aduce
Domnului: miei de câte un an fără cusur,
câte doi pe toată ziua, întru ardere de
tot. în veci: 4 Pre un miel să-l sacri-
fici dimineața, și pre celalt miel să-l
sacrifici între amândouă serile; 5 Și
a [c]zecea parte de efa floarea făinei, fră-
mântată cu a patra parte de [d]hin de oleiu
curat, drept [e]dar de pâne. 6 [f]Ardere
de tot vecinică *este,* care s'a făcut în
muntele Sinai, întru miros plăcut. sacri-
ficiu cu foc Domnului. 7 Și prinosul
lui *să fie* vin, a patra *parte* de hin pen-
tru un miel; în sanctuar să torni acest
prinos din vin Domnului. 8 Și pre
al doilea miel să-l sacrifici între amân-
două serile, făcând ca și cu darul de
dimineață, și ca cu prinosul său, sacri-
ficiu cu foc întru miros plăcut Domnului.

Jertfele de Sabat și de lună nouă.

9 Și în ziua sabatului, doi miei de
câte un an fără cusur, și două zecimi de
floarea făinei, frământată cu oleiu, drept
darul de pâne și cu prinosul său. 10 A-
ceasta *este* [g]ardere de tot pentru fiecare
sabat, afară de arderea de tot cea ve-
cinică și prinosul său.
11 Și [h]la începutul lunilor voastre să
aduceți ardere de tot Domnului, doi viței
și un berbece, șapte miei de câte un an
fără cusur; 12 Și [i]trei zecimi de floa-
rea făinei, frământată cu oleiu, *drept*
dar de pâne de fiecare vițel: și două zeci-
mi de floarea făinei, frământată cu oleiu.
drept dar de pâne pentru berbece: 13 Și
câte o zecime de floarea făinei, frămân-
tată cu oleiu, *drept* dar de pâne pentru
un miel; ardere de tot întru miros plă-
cut, sacrificiu cu foc Domnului *este*.
14 Și prinoasele lor să fie vin, jumătate
de hin pentru un vițel, și a treia *parte*
de hin pentru un berbece, și a patra
parte de hin pentru tot mielul. Acesta
este arderea de tot lunilor nouă, pentru
fiecare lună a anului. 15 Și să se mai
aducă Domnului și [j]un țap, drept sacri-
ficiu pentru păcat, afară de arderea de
tot cea în vecinică și de prinoasele sale.

Jertfele de paști.

16 [k]Și în luna întâia, în a patruspre-
zecea zi a lunei, paștile Domnului *sunt.*
17 [l]Și în a cincisprezecea zi a lunei
acesteia *încă* sărbătoare: șapte zile pâne
azimă să se mănânce. 18 In [m]ziua din-
tâia zi sfântă *să fie;* nici un lucru de serv
să nu faceți. 19 Și *drept* sacrificiu cu
foc, ardere de tot, să aduceți Domnului;

m Deut. 31. 2. 1 Sam. 8. 20. 1 Cron. 1. 10.
n 1 Reg. 22. 17. Mat. 9. 36.
o Fac. 41. 38. Judc. 3. 10. 1 Sam, 16. 13. 18.
p Deut. 34. 9.
q Deut. 31. 7.
r Cap. 11. 17 28. 1 Sam. 10. 6, 9.
s Ios. 1. 16, 17.
t Ios. 9. 14.
u Esod. 28. 30.
v Ios. 9. 14. 1 Sam. 22. 10, 13. 15.
x Deut. 3. 28.

Capul 28.
a Lev. 3. 11. Mal. 1. 7, 12.
b Esod. 29. 38.
c Esod. 16. 36.
d Lev. 2. 1.
e Esod. 29. 40.
f Esod. 29. 42. Amos. 5. 25.
g Ezec. 46. 4.
h Cap. 10. 10. Ezra. 3. 5. Isa. 1. 13, 14. Ezec. 45. 17. Osea 2. 11. Col. 2. 16.
i Cap. 15. 4—12.
j Vers. 22.
k Esod. 12. 6 18. Deut. 16. 1. Ezec. 45. 21.
l Lev. 23. 6.
m Esod. 12. 16. Deut. 15. 21.

doi viței și un berbecc, și șapte miei de
câte un an, *cari* fără cusur să fie vouă;
20 Și darul lor de pâne din floarea făi-
nei, frământată cu oleiu, să aduceți trei
zecimi pentru vițel, și două zecimi pen-
tru berbece; 21 *Și* câte o zecime să
aduci pentru fiecare miel din cei șapte
miei; 22 Și un țap *drept* sacrificiu
pentru păcat, spre a face ispășire pentru
voi. 23 Afară de arderea de tot de di-
mineață, care *este* ardere de tot veci-
nică, să aduceți acestea. 24 Astfel să
aduceți voi șapte zile, în toată ziua nu-
trimentul sacrificiului cu foc, miros plă-
cut Domnului; să se aducă acestea pe
lânga arderea de tot vecinică și pri-
nosul său. 25 Și [n] în ziua a șaptea zi
sfântă să fie vouă, nici un lucru de serv
să nu faceți.

Jertfele de rusalii.

26 Și [o] în ziua întâielor fructe, când
voi aduceți dar de pâne nouă Domnului,
la încheerea *celor șapte* săptămâni ale
voastre, zi sfântă să fie vouă, nici un
lucru de serv să nu faceți. 27 Și să
aduceți ardere de tot întru miros plăcut
Domnului: doi viței, un berbece, și șapte
miei de câte un an; 28 Și cu darul lor
de pâne din floarea făinei, frământată
cu oleiu, trei zecimi pentru un vițel, *și*
două zecimi pentru un berbece: 29 Câ-
te o zecime pentru fiecare miel din cei
șapte miei: 30 Și un ied spre a face
ispășire pentru voi. 31 Să aduceți *aces-
tea,* afară de arderea de tot cea veci-
nică și darul său de pâne (care fără de
cusur vor fi vouă) și prinoasele lor.

Jertfe în ziua trâmbiței.

29 Și în luna a șaptea, în *ziua* din-
tâia a lunei, zi sfântă să fie vouă,
nici un lucru de serv să nu faceți, [a] zi
de sunetul *trâmbiței* să fie vouă aceasta!
2 Și *drept* ardere de tot întru miros plă-
cut Domnului să aduceți: un vițel, un
berbece, și șapte miei de câte un an,
fără cusur; 3 Și cu darul lor de pâne
din floarea făinei, frământată cu oleiu,
trei zecimi pentru vițel, și două zecimi
pentru berbece, 4 Și câte o zecime
pentru fiecare miel din cei șapte miei;
5 Și un ied *drept* sacrificiu pentru pă-
cat, spre a face ispășire pentru voi:
6 Afară de [b] arderea de tot lunei nouă și
de darul său de pâne și de [c] arderea de
tot cea vecinică, cu darul său de pâne
și cu prinoasele lor, [d] după prescriere;
acesta este sacrificiu cu foc întru miros
plăcut Domnului.

Jertfe pentru ziua împăcării.

7 Și [e] la zece a lunei acesteia a șap-
tea zi sfântă să fie vouă, și sufletele voa-
stre [f] să le amărîți: să nu faceți nici un
lucru. 8 Și *drept* ardere de tot *întru*
miros plăcut să aduceți Domnului: un
vițel, un berbece, și șapte miei de câte
un an, [g] *cari* fără cusur să fie vouă;
9 Și cu darul lor de pâne *din* floarea
făinei, frământată cu oleiu, trei zecimi
pentru vițel, *și* două zecimi pentru ber-
bece: 10 Câte o zecime pentru fiecare
miel din cei șapte miei; 11 Și un ied
drept sacrificiu pentru păcat, afară de
[h] sacrificiul de păcat cel pentru ispășire,
și *afară* de arderea de tot cea vecinică,
cu darul său de pâne și cu prinoasele lor.

Jertfele pentru sărbătoarea cuscelor.

12 Și [i] la a cincisprezecea zi a lunei
a șaptea, zi sfântă să fie vouă; nici un
lucru de serv să nu faceți, *ci* să serbați
sărbătoare Domnului șapte zile; 13 Și
[j] *drept* ardere de tot, sacrificiu cu foc
întru miros plăcut Domnului să aduceți:
treisprezece viței, doi berbeci, miei de
câte un an patrusprezece, cari fără cu-
sur să fie: 14 Și cu darul lor de pâne
din floarea făinei, frământată cu oleiu,
trei zecimi pentru fiecare vițel din cei
treisprezece viței, două zecimi pentru
fiecare berbece din cei doi berbeci:
15 Și câte o zecime pentru fiecare miel
din cei patrusprezece miei; 16 Și un
ied *drept* sacrificiu pentru păcat, afară
de arderea de tot cea vecinică, de darul
său de pâne și de prinosul său.

---

n Esod. 23. 16. Lev. 23. 10,15. Deut. 16. 10. Fapt. 2. 1. o Lev. 23. 18, 19.
Capul 29. a Lev. 23. 24. b Cap. 28. 11. c Cap. 28. 3. d Cap. 15. 11,12. e Lev. 16. 29. f Ps. 35. 13. g Cap. 28. 19. h Lev. 16. 3, 5. i Lev. 23. 34. Ezec. 45. 25. j Ezra. 3. 4.

17 Și a două zi *să aduceți:* doispre-
zece viței, doi berbeci, și miei de câte
un an patrusprezece, fără cusur; 18 Și
cu darul lor de pâne și prinoasele lor
pentru viței, pentru berbeci și pentru
miei după numărul lor, [k] după prescriere;
19 Și un ied *drept* sacrificiu pentru
păcat, afară de arderea de tot cea ve-
cinică și de darul său de pâne și de
prinoasele lor.

20 Și a treia zi unsprezece viței, doi
berbeci, și miei de câte un an patru-
sprezece fără cusur; 21 Și cu darul
lor de pâne și prinoasele lor pentru vi-
ței, pentru berbeci și pentru. miei după
numărul lor. [l] după prescriere: 22 Și
un țap *drept* sacrificiu pentru păcat.
afară de arderea de tot cea vecinică și
de darul său de pâne și de prinosul său.

23 Și a patra zi: zece viței, doi ber-
beci și miei de câte un an patruspre-
zece, fără cusur; 24 Și cu darul lor
de pâne și prinoasele lor pentru viței,
pentru berbeci și pentru miei, după nu-
mărul lor, după prescriere; 25 Și un
ied *drept* sacrificiu pentru păcat, afară
de arderea de tot cea vecinică și de
darul său de pâne și prinosul său.

26 Și a cincea zi: nouă viței. doi ber-
beci, și miei de câte un an patruspre-
zece, fără cusur: 27 Și cu darul lor
de pâne și prinoasele lor pentru viței,
pentru berbeci, și pentru miei, după nu-
mărul lor, după prescriere; 28 Și un
țap *drept* sacrificiu pentru păcat, afară
de arderea de tot cea vecinică și de
darul său de pâne și de prinosul său.

29 Și a șasea zi: opt viței. doi ber-
beci și miei de câte un an patruspre-
zece, fără cusur; Și cu darul lor de
pâne și prinoasele lor, pentru viței, pen-
tru berbeci, și pentru miei, după numă-
rul lor, după prescriere: 31 Și un țap
drept sacrificiu pentru păcat. afară de
arderea de tot cea vecinică și de darul
său de pâne și de prinosul său.

32 Și a șaptea zi: șapte viței. doi ber-
beci și miei de câte un an patrusprezece,
fără cusur; 33 Și cu darul lor de pâ-
ne și prinoasele lor pentru viței, pentru
berbeci, și pentru miei, după numărul
lor, după prescriere; 34 Și un țap *drept*
sacrificiu pentru păcat, afară de arderea
de tot cea vecinică și de darul său de
pâne și de prinosul său.

35 Și a opta zi să fie vouă [m] zi sfân-
tă, nici un lucru de serv să nu faceți.
36 Și *drept* ardere de tot. sacrificiu cu
foc întru miros plăcut Domnului, să
aduceți: un vițel, un berbece, șapte miei
de câte un an, fără cusur; 37 *Și* cu
darul lor de pâne și prinoasele lor pen-
tru viței, pentru berbeci și pentru miei,
după numărul lor, după prescriere:
38 Și un țap *drept* sacrificiu pentru pă-
cat, afară de arderea de tot cea veci-
nică și de darul său de pâne și de pri-
nosul său.

39 Acestea să le aduceți Domnului
în [n] sărbătorile voastre, afară de [o] votu-
rile voastre și de darurile voastre cele de
bunăvoie. și de arderile de tot ale voastre,
și de darurile voastre de pâne, și de pri-
noasele voastre, și de sacrificiile voastre
de bucurie.

40 Și Moisi spuse fiilor lui Israel
toate câte poruncì Domnul lui Moisi.

Legi pentru vot.

30 Și Moisi vorbì către [a] capii semin-
țiilor fiilor lui Israel, zicând: Aces-
ta *este* cuvântul, pre care-l poruncì Dom-
nul. 2 [b] Dacă bărbat va face vot Dom-
nului. sau [c] jurământ va jurà, sau va
legà sufletul său cu legătură, să nu-și
calce cuvântul său. *ci* să [d] facă toate câte
au ieșit din gura lui.

3 Și dacă femeia va face vot Domnu-
lui, sau se va legà cu legătură în casa
părintelui ei, în junețea ei,.. 4 Și pă-
rintele ei va auzì votul ei sau legătura
ei, cu care ea a legat sufletul ei, și pă-
rintele ei la aceasta nu va zice nimic,
toate voturile ei vor stà, și toată legă-
tura. cu care ea a legat sufletul ei, va

[k] Vers. 3, 4, 9, 10. [l] Vers. 18. [m] Lev. 23. 36. [n] Lev. 23. 2. Ezra. 3. 5. Isa. 1. 14. [o] Lev. 7. 11, 16. —

Capul 30. [a] Cap. 1. 4, 16. [b] Lev. 27. 2. Judc. 11. 30, 35. Eccl. 5. 4. [c] Lev. 5. 4. Fapt. 23. 14. [d] Iov. 22. 27. Nah. 1. 15.

stà. 5 Iar dacă părintele ei o va oprì
în ziua în care a auzit-o, toate voturile
ei și toate legăturile ei, cu cari ea a le-
gat sufletul ei, nu vor stà: și Domnul
va iertà pre ea, că părintele ei a oprit-o
pre ea.
6 Și dacă ea măritându-se va aveà
asupră-și voturile ei, sau alt cevà ce a
rostit cu ușurință cu buzele ei, prin care
ea și-a legat sufletul ei; 7 Și dacă băr-
batul ei *o* va auzì, și va tăceà în ziua în
care a auzit-o, voturile ei vor stà, și le-
găturile ei, cu care a legat sufletul ei,
vor stà. 8 Iar dacă bărbatul ei o va
[e]oprì în ziua în care a auzit, *atunci* des-
ființat-a el votul ei ce-l aveà ea asupră-
și, și ceeace a rostit ea cu ușurință cu
buzele sale, prin care ea a legat sufletul
ei; și Domnul va iertà pre ea.
9 Cât *pentru* votul văduvei, sau al
despărțitei, tot cu ce va legà ea sufletul
va stà asupră-i.
10 Și dacă *ea fiind încă* în casa băr-
batului ei, a făcut vre-un vot, sau a legat
sufletul ei cu legătură prin jurământ;
11 Și dacă bărbatul ei o va auzì, și-i va
tăceà, și nu o va oprì, toate voturile vor
stà, și toată legătura, cu care ea a legat
sufletul ei, va stà. 12 Iar dacă bărba-
tul ei le va desființà în ziua aceea în care
va auzì, toate câte au ieșit din buzele
ei, fie voturi, fie legături ale sufletului
ei, nu vor stà; bărbatul ei le-a desființat,
și Domnul va iertà pre ea. 13 Tot vo-
tul și toată legătura cu jurământ, de
amărîrea sufletului ei, bărbatul ei le va
face să steà, și bărbatul ei le va des-
ființà. 14 Dară dacă bărbatul îi va
tăceà din zi în zi, *prin aceasta* el va în-
tărì toate voturile ei sau toate legăturile
ei, cari *sunt* asupră-i; le va întărì, căci
el a tăcut în ziua în care *le-a* auzit.
15 Iar dacă el le va desființà, după ce
le-a auzit, el va purtà păcatul ei.
16 Acestea *sunt* legile, pre care Dom-
nul le-a poruncit lui Moisi, între bărbat
și femeia sa, între părinte și fica sa, *încă
fiind* în tinerețele ei, în casa părintelui ei.

Învingerea Madianiților.

31 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 [a]Răsbună pre fiii lui Israel a-
supra Madianiților, *și* după aceea te [b]vei
adaogì la poporul tău.
3 Și Moisi vorbì către popor, zicând:
Bărbați dintre voi să se înarmeze de
oștire, ca să meargă asupra Madianului,
să facă răsbunarea Domnului contra
Madianului. 4 Câte o mie de seminție,
din toate semințiile lui Israel, să trime-
teți la oștire. 5 Și se numărară din
miile lui Israel câte o mie de *toată* se-
minția, douăsprezece mii de înarmați de
oștire. 6 Și Moisi trimise pre aceștia
la resbel, câte o mie dela toată seminția,
pre ei și cu ei pre Fineaș, fiul lui Elea-
zar preotul, cu uneltele sacre și [c]trâm-
bițile de alarmă în mâna sa. 7 Și ei
luptându-se contra Madianului, cum
Domnul poruncise lui Moisi, [d]uciseră
toată [e]partea bărbătească. 8 Și uciseră
pe lângă ceilalți uciși *de dânșii* și pre
regii Madianului; pre [f]Evi și pre Re-
kem, pre Zur și pre Ur și pre Reba, pre
cinci regi ai Madianului, și pre [g]Balaam,
fiul lui Beor, îl uciseră cu sabia. 9 Și
fiii lui Israel duseră prinse femeile Ma-
dianului și pre pruncii lor, prădându-i
de toate vitele lor, de toate turmele lor
și de toată averea lor. 10 Și le arseră
cu foc toate cetățile lor, cu locuințele
lor și toate castelele lor. 11 Și [h]ei lu-
ară toată prada și toate jafurile de oa-
meni și de vite. 12 Și pre cei prinși și
jafurile și prăzile le aduseră la Moisi și
la Eleazar preotul, și la comunitatea
fiilor lui Israel, în tabăra din câmpia
Moabului, lângă Iordan, *în dreptul* Ie-
richonului.
13 Și Moisi și Eleazar preotul, și
toți mai marii comunității, le ieșiră spre
întâmpinare, afară din tabără. 14 Și
Moisi se aprinse de mânie pre căpete-
niile oștirei, pre cei mai mari preste mii
și pre cei mai mari preste sute, cari se
întorceau dela resbel. 15 Și Moisi zise
către dânșii: Ce! lăsarăți vii pre [i]toate

e Fac. 3. 16. — | Capul 31. a Cap. 25. 17. | b Cap. 27. 13. c Cap. 10. 9. | d Deut. 20. 13. 1 Sam. 27. 9. | e Judc. 6 1, 2. 33. | f Ios. 13. 21. g Ios. 13. 22. | h Deut. 20. 14. i Deut. 20. 14. | 1 Sam. 15. 3.

femeile? 16 Iată! [j]acestea *sunt* acelea.
cari după [k]cuvântul lui Balaam. dădură
prilej fiilor lui Israel ca să păcătuias-
că în contra Domnului în fapta lui Peor,
când [l]venì plaga aceea preste comuni-
tatea Domnului. 17 Acum deci [m]uci-
deţi toată partea bărbătească dintre
prunci, cum şi toată femeia, care a cu-
noscut împreunare de bărbat. ucideţi-o.
18 Şi pre toţi pruncii de parte femeias-
că, care n'au cunoscut împreunare de
bărbat, pre acelea vii lăsaţi-le vouă.
19 Şi [n]voi să tăbărîţi afară din tabără
şapte zile, toţi cari au ucis pre cinevà,
sau [o]cari s'au atins de carevà ucis, ca
să vă curăţiţi a treia şi a şaptea zi, pre
voi şi pre cei prinşi ai voştri. 20 Şi
toate vestmintele, şi toate lucrurile de
piele, şi toate cele ce sunt făcute *din* păr
de capră, şi toate uneltele de lemn, să
le curăţiţi.

21 Şi Eleazar preotul, zise către băr-
baţii de resbel, cari merseseră la bătaie:
acesta *este* statutul de lege, pre care
Domnul îl poruncì lui Moisi: 22 Nu-
mai aurul şi argintul, arama, ferul, co-
sitorul şi plumbul, 23 Şi tot ce poate
suferì focul, să-*l* treceţi prin foc, ca să
se cureţe; dară să se cureţe şi [p]cu apă
de stropire; Iar toate ce nu pot suferì
focul, să le treceţi prin apă. 24 [q]Şi să
vă spălaţi vestmintele voastre în ziua a
şaptea, şi veţi fi curaţi; şi după aceea veţi
întrà în tabără.

Împărţirea prăzii.

25 Şi Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
26 Fă numărarea prăzii *şi* a acelor
prinşi din oameni şi din vite, tu şi Elea-
zar preotul şi cu capii caselor părinteşti
ai comunităţii. 27 Şi [r]prăzile le îm-
parte în două între purtătorii resbelului,
cari ieşiră la oştire şi între toată comu-
nitatea: 28 Şi să iei şi pentru Domnul
dare dela bărbaţii de resbel. cari au ieşit
la oştire: din toată cinci suta [s]câte un
suflet, din oameni şi din boi şi din asini
şi din oi. 29 Din jumătatea lor să *le*
luaţi *pre acestea,* şi să *le* dai lui Eleazar
preotul, darul ridicat al Domnului.
30 Şi din jumătatea fiilor lui Israel să
iei de o [t]parte din toată cincizecea câte
un suflet, din oameni, din boi, din asini
şi din oi, din toată vita: şi să le dai Le-
viţilor. [u]cari păzesc cele de păzit în lo-
caşul Domnului. 31 Şi Moisi şi Elea-
zar preotul făcusă, după cum poruncise
Domnul lui Moisi.

32 Şi prada ce *mai* rămăsese din ja-
ful. ce făcuse poporul *ce ieşise* la oştire,
erà: oi, şase sute şaptezeci şi cinci de
mii: 33 Şi boi, şaptezeci şi două de
mii: 34 Şi asini, şasezeci şi una de
mii: 35 Şi sufletele de oameni, femei,
cari n'au cunoscut împreunarea de băr-
bat, preste tot, treizeci şi două de mii.

36 Şi fu jumătatea *prăzii,* partea a-
celora, cari ieşiseră la oştire: numărul
oilor, trei sute treizeci şi şapte de mii.
cinci sute. 37 Şi darea pentru Dom-
nul fu: oi, şase sute şaptezeci şi cinci:
38 Şi boi, treizeci şi şase de mii: şi da-
rea Domnului dintr'aceştia *fu* şaptezeci
şi două. 39 Şi asini, treizeci de mii
cinci sute, şi darea Domnului din aceş-
tia: şasezeci şi unul; 40 Şi suflete de
oameni: şasesprezece mii; şi darea Dom-
nului din aceştia: treizeci şi două de
suflete. 41 Şi Moisi darea *luată drept*
dar ridicat Domnului o dădù lui Eleazar
preotul, [v]după cum poruncise Domnul lui
Moisi.

42 Şi din jumătatea fiilor lui Israel,
ce Moisi a tras-o dela bărbaţii, ce mer-
seseră la oştire, 43 (Şi această jumă-
tate a comunităţii fu: oi, trei sute trei-
zeci şi şapte de mii cinci sute. 44 Boi,
treizeci şi şase de mii; 45 Asini: trei-
zeci de mii cinci sute: 46 Şi oameni
şasesprezece mii); 47 [x]Din această
parte a fiilor lui Israel, Moisi puse la o
parte din toată cincizecea câte unul din
oameni şi din vite, şi le dădù Leviţilor,
cari păziau cele de păzit în locaşul Dom-
nului, cum poruncise Domnul lui Moisi.

48 Şi apropiatu-s'au căpeteniile către
Moisi, mai marii preste mii şi mai marii

j Cap. 25. 2. k 2 Pet. 2. 15, Apoc. 2. 14. l Cap. 25. 9. m Judc. 21. 11. n Cap. 5. 2. o Cap. 19. 11. etc. p Cap. 19. 9. 17. q Lev. 11. 25. r Ios 22. 8. s Vers. 30, 47. t Vers. 42—47. u Cap. 3. 7, 8, 25, 31, 36. v Cap. 18. 8, 19. x Vers. 30.

preste sute, și ziseră lui Moisi: 49 Ser-
vii tăi făcură numărarea bărbaților de
resbel, cari *fuseră* sub conducerea noa-
stră, și nu lipsește din noi nici unul;
50 Deci noi aducem dar Domnului,
fiecare ceeace a găsit: scule de aur,
salbe, brățări, inele, cercei și colete,
[y]spre a face ispășire pentru sufletele
noastre înaintea Domnului. 51 Și Moisi
și Eleazar preotul luară aurul dela dân-
șii, sculele lucrate. 52 Și tot aurul,
care se aduse *drept* dar ridicat Domnu-
lui de către cei mai mari preste mii și
cei mai mari preste sute, fu: șasesprezece
mii șapte sute, cinzeci de sicli. 53 Că
bărbații de oștire prădaseră fiecare pen-
tru sine). 54 Și Moisi și Eleazar, preo-
tul luară aurul dela mai marii preste
mii și preste sute, și-l aduseră în cortul
întrunirii drept amintire pentru fiii lui
Israel înaintea Domnului.

Pământul cel cucerit la răsăritul Iordanului se împărțește între semințiile lui Ruben, a lui Gad și la o jumătate din Manase.

32 Și fiii lui Ruben și fiii lui Gad
aveau mulțime mare foarte de vite;
și ei văzură pământul [a]Iazer și pămân-
tul Galaad, că iată! locul acela *eră* loc
pentru vite. 2 Și veniră fiii lui Gad și
fiii lui Ruben, și vorbiră lui Moisi și lui
Eleazar, preotul, și către mai marii co-
munității, zicând: 3 Atarot, și Dibon,
și Iazer, și Nimra, și Heșbon, și Eleale,
și Șebama, și Nebo, și Beon, 4 Pămân-
tul, pre care Domnul îl bătù înaintea co-
munității lui Israel, *este* pământ pentru
vite, și servii tăi au vite. 5 Și ziseră
mai departe: De am aflat har înaintea
ochilor tăi, să se dea acest pământ ser-
vilor tăi spre stăpânire; nu ne trece
preste Iordan!

6 Și Moisi zise către fiii lui Gad și
către fiii lui Ruben: Nu cumvà frații voș-
tri au să meargă la resbel, și voi să șe-
deți aicia? 7 Și pentru ce întoarceți
inimile fiilor lui Israel, ca să nu treacă
în pământul, pre care Domnul îl dă lor?
8 Așà făcură părinții voștri, când îi tri-
misei dela Kadeș-Barnea ca să vadă pă-
mântul; 9 Că ei se suiră până la valea
Eșcol, și după ce văzură pământul, în-
toarseră inima fiilor lui Israel, ca să nu
între în pământul, pre care Domnul îl
dăduse lor. 10 Și se aprinse mânia
Domnului în ziua aceea, și el jură, zi-
când: 11 Acești bărbați, cari ieșiră din
Egipt, dela anii douăzeci și mai sus, nu
vor vedeà acel pământ, pre care eu cu
jurământ l-am promis lui Abraam și lui
Isaac și lui Iacob, pentru că n'au urmat
mie pe deplin; 12 Afară de Caleb, fiul
Iefune, Kenezeul, și de Iosua, fiul lui
Nun; că ei au urmat pe deplin Domnu-
lui. 13 Și mânia Domnului se aprinse
asupra lui Israel, și-l lăsă să se rătă-
cească în pustiu patruzeci de ani, până
ce se stânse toată acea generațiune, care
făcù rău în ochii Domnului. 14 Și acum,
iată voi v'ați sculat în locul părinților
voștri clocitură de oameni păcătoși, ca
să îmmulțiți și mai tare focul mâniei
Domnului contra lui Israel. 15 Că dacă
voi vă [b]întoarceți dela dânsul, el va mai
lăsà pre ei în acest pustiu, și voi veți
pierde tot poporul acesta.

16 Și ei se apropiară de dânsul, și-*i*
ziseră: Staule de oi voim să facem aicia
pentru vitele noastre, și cetăți pentru co-
piii noștri: 17 Și [c]noi ne vom înarmà,
și curând *vom merge* înaintea fiilor lui
Israel, până ce-i vom duce la locul lor;
dară copiii noștri vor rămâneà în aceste
cetăți întărite, de frica locuitorilor aces-
tui pământ. 18 Noi nu ne vom întoarce
la casele noastre, până ce fiii lui Israel
nu-și vor fi luat fiecare moștenirea sa.
19 Că noi nu vom moștenì cu ei îm-
preună dincolo de Iordan, nici mai de-
parte; că moștenirea noastră ne va venì
dincoace de Iordan, despre răsărit.

20 Și zise Moisi către dânșii: De veți
face aceasta, *și* de vă veți înarmà la res-
bel înaintea Domnului; 21 Și fiecare
din voi înarmați vor trece Iordanul îna-
intea Domnului, până ce el va alungà
pre inamicii săi de dinaintea sa, 22 Și

y Esod. 30. 12, 16. | Capul 32. a Cap. 21. 32. | Ios. 13. 25. | 2 Sam. 24. 5. | b Ios. 22, 16, 18. | 2 Cron. 7. 19. | c Ios. 4. 12, 13.

numai după ce [d] ţara va fi supusă înain-
tea Domnului, vă veţi întoarce înapoi,
atunci veţi fi nevinovaţi înaintea Dom-
nului şi înaintea lui Israel, şi acest pă-
mânt va fi stăpânirea voastră înaintea
Domnului; 23 Şi de nu veţi face acea-
sta, iată voi păcătuiţi înaintea Domnului,
şi să ştiţi, *că* [e] păcatul vostru vă va ajunge
pre voi. 24 Zidiţi-vă *deci* cetăţi pentru
copiii voştri, şi staule pentru oile voas-
tre, şi ceeace a vorbit gura voastră faceţi.

25 Şi vorbiră fiii lui Gad şi fiii lui
Ruben către Moisi, zicând: Servii tăi
vor face aşà, după cum le poruncise
domnul nostru: 26 [f] Copiii noştri, fe-
meile noastre, turmele noastre, şi toate
vitele noastre vor rămâneà aici în cetă-
ţile Galaadului; 27 Şi servii tăi vor
trece toţi înarmaţi de oştire înaintea
Domnului la resbel, după cum zise dom-
nul nostru.

28 Şi Moisi poruncì în presenţa lor
lui Eleazar preotul, şi lui Iosua, fiul lui
Nun, şi capilor caselor părinteşti din se-
minţiile fiilor lui Israel. 29 Şi Moisi
zise către dânşii: Dacă fiii lui Gad şi fiii
lui Ruben vor trece cu voi Iordanul toţi
înarmaţi la resbel înaintea Domnului; şi
dacă ţara va fi vouă supusă, atuncia să
daţi lor pământul Galaad spre stăpânire;
30 Şi de nu vor trece cu voi înarmaţi,
atunci ei moştenirea lor o vor aveà cu
voi împreună în pământul Canaan.
31 Şi răspunseră fiii lui Gad şi fiii lui
Ruben, zicând: Ceeace a vorbit Domnul
către servii săi vom face. 32 Noi vom
trece înarmaţi înaintea Domnului în pă-
mântul Canaan, şi stăpânirea moştenirii
noastre să ne rămână dincoace de Iordan.

33 Şi aşà Moisi dădù lor, fiilor lui
Gad şi fiilor lui Ruben şi la jumătate
din seminţia lui Manase, fiul lui Iosif,
regatul lui Sihon, regele Amoreilor, şi
regatul lui Og, regele din Basan, ţara
cu cetăţile ei şi cu hotarele lor, cetăţile
acelei ţări jur împrejur.

34 Şi fiii lui Gad rezidiră Dibonul şi
Atarotul şi [g] Aroerul. 35 Şi Atrot-So-
fanul şi Iaserul şi Iogbeha, 36 Şi Betu-
Nimra şi Betu-Haranul, cetăţi întărite,
şi staule pentru oi.

37 Şi fiii lui Ruben zidiră Heşbonul
şi Elealul şi Chiriaţaimul, 38 Şi [h] Nebo
şi Baal-Meonul, [i] schimbându-le numele,
şi Şibma; şi puse alte nume cetăţilor
pre care le rezidiră.

39 Şi fiii lui [j] Machir, fiul lui Manase,
se duseră la Galaad, şi-l luară, şi alun-
gară pre Amoreii *ce locuiau* într'însul.
40 Şi Moisi [k] dădù Galaadul lui Machir,
fiul lui Manase, şi el locuì acolo. 41 Şi
Iair, fiul lui Manase, încă se duse, şi luă
satele lor, şi le numì Havot-Iair. 42 Ase-
menea şi Noba merse, şi luă Kenatul şi
cetăţile lui, şi le puse numele Noba, după
numele lui.

Locurile tăbărîrei Israeliţilor enumărate.

33 Acestea *sunt* staţiunile fiilor lui Is-
rael, cari ieşiră din pământul Egip-
tului după oştirile lor, sub conducerea
lui Moisi şi a lui Aaron. 2 Că Moisi
descrise pornirile lor, după cum staţio-
nară ei după porunca Domnului; şi aces-
tea *sunt* staţiunile lor după pornirile lor:

3 Ei [a] plecară dela Rameses în luna
[b] întâia, în a cincisprezecea zi a lunei
întâia; a doua zi după paşti ieşiră fiii lui
Israel, [c] cu mâna înaltă înaintea ochilor
a tot Egiptului. 4 Şi Egiptenii îmmor-
mântară pe toţi întâiu-născuţii, pre [d] cari
Domnul îi bătuse dintre ei, şi Domnul
făcù judecată chiar şi [e] asupra zeilor lor.
5 [f] Şi fiii lui Israel plecară dela Rameses,
şi tăbărîră la Succot. 6 Şi plecând dela
[g] Succot, tăbărîră la Etam, care *este* la
marginea pustiului. 7 Şi [h] plecând dela
Etam, se întoarseră înapoi la Pi-Hahirot
în dreptul Baal-Zefonului, şi tăbărîră
dinaintea Migdolului. 8 Şi plecând dela
Pi-Hahirot, [i] trecură prin mijlocul mării
către pustiu, şi merseră cale de trei zile
în pustiul Etamului, şi tăbărîră în Mara.
9 Şi plecând dela Mara, [j] veniră la Elim;
şi în Elim *erau* douăsprezece isvoare de

d Deut. 3. 20. Ios. 11. 23.
e Fac. 4. 7. Isa. 59. 12. Esod. 23. 13. Ios. 23. 7.
f Ios. 1. 14.
g Deut. 2. 36.
h Isa. 46. 1.
i Vers. 3.
j Fac. 50. 23.
k Deut. 3. 12, 13, 15. Ios. 13. 31.

Capul 33.
a Esod 12. 37,
b Esod. 12. 2.
c Esod. 14. 8.
d Esod. 12. 29.
e Esod. 12. 12. Isa. 19. 1. Apoc. 12. 8,
f Esod 12. 37.
g Esod. 13. 20.
h Esod. 14. 2, 9.
i Esod. 14. 22.
j Esod. 15. 27

apă și șaptezeci fenici, și tăbărîră acolo.
10 Și plecând dela Elim, tăbărîră lângă
Marea-Roșie. 11 Și plecând dela Maria-
Roșie, tăbărîră în [k] pustiul lui Sin. 12 Și
plecând din pustiul lui Sin tăbărîră în
Dofca, 13 Și plecând dela Dofca, tă-
bărîră în Aluș. 14 Și plecând dela Aluș,
tăbărîră la [l] Refidim, și aicia poporul nu
avù apă de băut. 15 Și plecând dela
Refidim, tăbărîră în [m] pustiul Sinai.
16 Și plecând din pustiul Sinai, tăbărîră
la [n] Kibrot-taava. 17 Și plecând dela
Kibrot-taava, [o] tăbărîră la Hazerot. 18 Și
plecând dela Hazerot, tăbărîră la Ritma.
19 Și plecând dela [p] Ritma, tăbărîră în
Rimmon-Farez. 20 Și plecând dela
Rimmon-Farez, tăbărîră în Libna. 21 Și
plecând dela Libna, tăbărîră în Rissa.
22 Și plecând dela Rissa, tăbărîră în Ke-
helata. 23 Și plecând dela Kehelata,
tăbărîră lângă muntele Șefer. 24 Și
plecând dela muntele Șefer, tăbărîră în
Harada. 25 Și plecând dela Harada,
tăbărîră în Makelot. 26 Și plecând dela
Makelot, tăbărîră la Tahat. 27 Și ple-
când dela Tahat, tăbărîră în Tarah.
28 Și plecând dela Tarah, tăbărîră în
Mitca. 29 Și plecând dela Mitca, tăbă-
rîră în Hașmona. 30 Și plecând dela
Hașmona, tăbărîră în Moserot. 31 Și
plecând dela Moserot, tăbărîră în Bene-
Jaakon. 32 Și plecând dela [q] Bene-Ja-
akon, [r] tăbărîră în Hor-Gidgag. 33 Și
plecând dela Hor-Gidgag, tăbărîră în
Jot-Bata. 34 Și plecând dela Jot-Bata,
tăbărîră în Ebrona. 35 Și plecând dela
Ebrona, tăbărîră în Ețion-Geber. 36 Și
plecând dela Ețion-Geber, [s] tăbărîră în
[t] pustiul Zin, care *este* Kadeșul. 37 Și
plecând dela [u] Kadeș, tăbărîră lângă mun-
tele Hor, la marginea pământului Edom.
38 Și se [v] suì Aaron preotul, pe mun-
tele Hor, după porunca Domnului; și
murì acolo în anul al patruzecelea, după
ieșirea fiilor lui Israel din pământul
Egiptului, în luna a cincia, în întâia *zi*
a lunei. 39 Și Aaron *erà* de o sută două-
zeci și trei de ani, când murì pe mun-
tele Hor.
40 Și regele din Ard, Canaaneul, care
locuià în *partea* despre miazăzi în pă-
mântul Canaan, auzì că vin fiii lui Israel.
41 Și plecând dela muntele Hor, tă-
bărîră în Zalmona. 42 Și plecând dela
Zalmona, tăbărîră în Funon. 43 Și ple-
când dela Funon, tăbărîră în Obot. 44 Și
plecând dela Obot, tăbărîră în Ije-Ha-
barim, la marginea Moabului. 45 Și
plecâd dela Ijim, tăbărîră în Dibon-Gad.
46 Și plecând dela Dibon-Gad, tăbărîră
în Almon-Diblataim. 47 Și plecând dela
Almon-Diblataim, tăbărîră lângă mun-
tele Abarim dinaintea *muntelui* Nebo.
48 Și plecând dela muntele Abarim, tă-
bărîră în câmpia Moabului lângă Iordan,
în dreptul Ierichonului. 49 Și tăbărîră
pe lângă Iordan, dela Bet-Ieșimot până
la [x] Abel-Șittim, în câmpiile Moabului.

Dumnezeu poruncește ca Cananeii să se nimicească.

50 Și vorbì Domnul lui Moisi în câm-
piile Moabului, lângă Iordan, *în dreptul*
Ierichonului, zicând: 51 Vorbește fii-
lor lui Israel, și le zi: Voi, după ce veți
trece Iordanul în pământul Canaan
52 [y] Pre toți locuitorii pământului să-i
alungați dinaintea voastră, și toate chi-
purile lor să le stricați, și chipurile tur-
nate ale lor să le nimiciți, și toate înăl-
țimile lor să le sfărmați. 53 Și după
ce veți luà în stăpânire țara, voi să lo-
cuiți într'însa, că eu v'am dat acest pă-
mânt, ca să-l moșteniți. 54 Și voi pre
acest pământ să-l împărțiți între voi cu
sorți după neamurile voastre: celor mai
mulți să le dați mai multă moștenire, și
celor mai puțini să le dați mai puțină
moștenire: fiecare, unde-i va cădeà sor-
țul, *acolo* să aibă, după semințiile pă-
rinților voștri să împărțiți între voi.
55 Și dacă voi pre locuitorii acelui pă-
mânt nu-i veți alungà dinaintea voastră,
va fi, că aceia, pre cari ii veți lăsà din
ei, *vor fi* [z] spini în ochii voștri, și ghimpi

[k] Esod. 16. 1. [l] Esod. 17, 1. [m] Esod. 16. 1. [n] Cap. 11. 34. [o] Cap. 11. 35. [p] Cap. 12. 16. [q] Fac. 36. 27. [r] Deut. 10. 7 [s] Deut. 2. 8. [t] Cap. 20. 1. [u] Cap. 20. 22. 23. [v] Cap. 20. 56, 28. [x] Cap. 25. 1. Ios. 2. 1. [y] Esod. 23. 24, 33. Deut. 7. 2, 5. Ios. 11. 12. Judc. 2. 2. [z] Ios. 23. 13. Judc. 2. 3. Ps. 106. 34,36. Esod. 23. 33. Ezec. 28. 24.
—

în coastele voastre, și inamici vor fi vouă,
în pământul în care veți locuì. 56 Și
va fi, că precum am gândit să fac lor,
voiu face vouă.

Hotarele pământului celui promis; se rânduesc bărbați pentru împărțirea lui.

34 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
2 Spune fiilor lui Israel, și le zi:
Voi când veți întrà în [a]pământul Canaan,
(acesta-i pământul, care vă va
cădeà de moștenire, pământul Canaan
după hotarele lui).
3 [b]Hotarul vostru despre miazăzi să
fie: dela pustiul lui Zin în lungul Edomului;
așà că, hotarul vostru despre
miazăzi va începe dela marginea [c]Mărei-
Sărate spre răsărit; 4 Și același hotar
să se întoarcă despre miazăzi [d]cătră
înălțimea Akrabim, și să treacă prin Zin;
și ieșirea lui va fi spre miazăzi la [e]Kades-Barnea,
și să se întoarcă la [f]Hazar-
Addar, și să treacă până la Asmon.
5 Și acest hotar să se întoarcă dela Asmon
[g]la râul Egiptului: și ieșirea lui să
fie la mare.
6 Și hotarul cel despre apus: hotar
să vă fie marea cea mare; aceasta să vă
fie hotarul despre apus.
7 Și acesta să vă fie hotarul despre
miazănoapte: dela marea cea mare să
vă însemnați *hotar* până la [h]muntele
Hor. 8 Dela muntele Hor să vă însemnați,
până ce [i]vii la Hamat; și ieșirea
acestui hotar să fie [j]Țedad. 9 Și să
iesă acest Hotar la Zifron, și să fie ieșirea
lui la [k]Hazar-Enan; acesta să vă fie
hotarul despre miazănoapte.
10 Și vă însemnați hotar despre răsărit
dela Hazar-Enan până la Șefan.
11 Și hotarul să se pogoare dela Șefan
la [l]Ribla despre răsărit de Ain; și să se
pogoare acest hotar și să atingă țărmul
mării [m]Chineret spre răsărit. 12 Și acest
hotar să se pogoare pe Iordan, și ieșirea
lui să fie [n]Marea-Sărată. Acesta să vă fie
pământul vostru, după hotarele lui jur
împrejur.
13 Și Moisi poruncì fiilor lui Israel, zicând:
[o]Acesta *este* pământul, pre care
să-l împărțiți între voi prin sorți, pre
care poruncise Domnul să se dea la nouă
seminții și la o jumătate de seminție.
14 [p]Că seminția fiilor lui Ruben, după
casele lor părintești, și seminția fiilor lui
Gad, după casele lor părintești, și jumătate
din seminția lui Manase, au primit
moștenirea lor. 15 Aceste două seminții
și jumătate seminție au primit
moștenirea lor dincoace de Iordan, în
dreptul Ierichonului despre răsărit.

Cum și prin cine trebue să se împărțească țara.

16 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
17 Acestea *sunt* numele bărbaților, cari
au să împartă pământul între voi: [q]Eleazar
preotul, și Iosua, fiul lui Nun. 18 Și
din toată seminția să luați câte un mai
mare pentru împărăția pământului. 19 Și
numele bărbaților acelora *sunt* acestea:
Din seminția lui Iuda: Caleb, fiul lui
Iefune. 20 Și din seminția fiilor lui Simeon:
Șemuel, fiul lui Amihud. 21 Din
seminția lui Beniamin: Elidad, fiul lui
Chislon. 22 Și din seminția fiilor lui
Dan: mai marele Bukki, fiul lui Jogli.
23 Dintre fiii lui Iosif: din seminția fiilor
lui Manase: mai marele Haniel, fiul
lui Efod. 24 Și din seminția fiilor lui
Efraim: mai marele Kemuel, fiul lui Șiftan.
25 Și din seminția fiilor lui Zabulon:
mai marele Elizafan, fiul lui Parnach.
26 Și diu seminția fiilor lui Isachar:
mai marele Paltiel, fiul lui Asan.
27 Și din seminția fiilor lui Asser: mai
marele Ahihud, fiul lui Șelomi. 28 Și
din seminția fiilor lui Neftali: mai marele
Pedahel, fiul lui Amihud.
29 Aceștia *sunt aceia*, cărora Domnul
le poruncì, ca ei să împarță fiilor lui Israel
moștenirea în pământul Canaan.

Cetățile Leviților.

35 Și Domnul vorbì lui Moisi în câmpia
Moabului lângă Iordan, *în dreptul*
Ierichonului, zicând: 2 [a]Zi fiilor lui
Israel, ca ei, din moștenirea stăpânirii

Capul 34.
a Fac. 17. 8. Ps. 78. 55. Ezec. 47. 14.
b Ios. 15. 1.
c Fac. 14. 3.
d Ios. 15. 3.
e Cap. 13. 26.
f Ios. 15. 3, 4.
g Fac. 15. 18. Isa. 27, 12.
h Cap. 33. 37.
i Cap. 13. 21
j Ezec. 47. 15.
k Ezec. 47. 17.
l 2 Reg. 23. 33.
m Deut. 3. 17. Ios. 11. 2. Mat. 14. 34. Luc. 5. 1.
n Vers. 3.
o Vers. 1.
p Cap. 32. 33. Ios. 14. 2, 3.
q Ios. 14. 1.
—
Capul 35.
a Ios 14. 3, 4. Ezec. 45. 1. etc.

lor, să dea Leviților cetăți spre locuire.
și cuprinsul din jurul cetăților să mai dea
Leviților. 3 Cetățile să fie ale lor spre
locuire, și cuprinsul acestora să fie pen-
tru vitele lor și pentru averea lor și pen-
tru toate animalele lor. 4 Și cuprinsul
cetăților, pre care le veți da voi Leviților,
fiecare să fie de o mie de coți jur îm-
prejur dela zidurile cetății în afară. 5 Și
să măsurați pe din afara cetății, din par-
tea despre răsărit două mii de coți, și
despre miazăzi două mii de coți, și din
partea despre apus două mii de coți, și
din partea despre miazănoapte două mii
de coți, ca cetățile să fie la mijloc: aces-
tea *să* le *fie* cuprinsul cetăților. 6 Și
din cetățile, pre care le veți da voi Le-
viților, [b] șase *să fie* cetăți de scăpare, pre
care să le dați, ca într'însele să scape
ucigașul: și afară de acestea să le mai
dați [c] patruzeci și două de cetăți. 7 Toate
cetățile câte veți da voi Leviților: patru-
zeci și opt cetăți, ele cu cuprinsurile lor.
8 Și cetățile câte veți da [d] din moștenirea
fiilor lui Israel, [e] dela *cei ce au* multe să
luați multe, și dela *cei ce au* puține, să
luați puține; fiecare să dea din cetățile
sale Leviților, după moștenirea sa ce
moștenește.

Cetățile de scăpare.

9 Și Domnul vorbì lui Moisi, zicând:
10 Vorbește fiilor lui Israel, și le zi:
[f] După ce veți trece Iordanul în pămân-
tul Canaan, 11 [g] Alege-veți vouă cetăți,
care să vă fie cetăți de scăpare, ca să
poată scăpà într'însele cel ce din greșeală
a ucis pre altul. 12 [h] Aceste cetăți să vă
servească de scăpare în contra răsbună-
torului *de sânge,* ca ucigașul de om să
nu moară, până ce nu va fi stat la jude-
cată înaintea comunității. 13 Și din
acele cetăți ce veți da voi, [i] șase să fie
vouă cetăți de scăpare: 14 [j] Trei cetăți
să dați dincoace de Iordan, și trei cetăți
să dați în pământul Canaan; cetăți de
scăpare să fie vouă acestea. 15 Pentru
fiii lui Israel și pentru cel străin și [k] pen-
tru nemernicul *ce locuește* între ei, să
fie acele șase cetăți de scăpare, ca într'-
însele să scape fiecine, care a ucis om
din greșeală.

16 [l] Și dacă *cinevà* va fi lovit *pre altul*
cu cevà unealtă de fer, și acesta moare,
acela ucigaș este; și ucigașul să se omoare.
17 Și dacă-l va lovì cu o piatră *din* mână,
de care poate murì, și acesta moare, acela
ucigaș *este,* și ucigașul să se omoare.
18 Sau *dacă-l* va lovì cu vre-o unealtă
de lemn *din* mână, de care poate murì,
și acesta moare, acela ucigaș *este,* și
ucigașul să se omoare. 19 [m] Răsbună-
torul de sânge să omoare pe ucigaș: când
îl va întâlnì, să-l omoare. 20 Și [n] dacă
el din ură îl va împinge, sau [o] pândindu-l
va aruncà *cevà* asupra lui, încât să moară;
21 Sau dacă el [p] din vrăjmășie îl va lovì
cu mâna sa, încât să moară: să se omoare
cel ce a lovit, *(căci)* ucigaș *este;* răsbu-
nătorul de sânge să omoare pre ucigaș,
când îl va întâlnì.

22 Iar dacă el din întâmplare, nu din
vrăjmășie, îl va împinge pre dânsul, sau
va aruncà asupră-i vre-o unealtă, dară
nu pândindu-l: 23 Sau el fără să-i fie
inimicul său, și fără să-i voească răul,
din nebăgare de seamă aruncă cu o piatră
asupră-i, de care omul poate murì, și el
moare; 24 [q] Comunitatea să judece între
cel ce a lovit și între răsbunătorul de
sânge, după aceste legi. 25 Și comuni-
tatea să mântuească pre ucigaș de mâna
răsbunătorului de sânge; și comunitatea
să-l întoarcă în cetatea de scăpare în
care scăpase, și să [r] rămână acolo până
la moartea archiereului, [s] care fu uns cu
oleiul sacru.

26 Iar dacă ucigașul va ieșì din ho-
tarul cetăților sale de scăpare, în care
scăpase. 27 Și răsbunătorul de sânge
îl va aflà afară din hotarul cetății sale de
scăpare, și răsbunătorul va ucide pre
ucigaș.... vinovăție de sânge nu va fi
asupră-i. 28 Că el trebuià să rămână
în cetatea sa de scăpare, până ce ar fi

---

b Vers. 13. Ios. 20. 2, 7, 8. c Ios. 21. 41. | d Ios. 21. 3. e Cap. 26. 54. f Deut. 19. 2. | g Esod. 21. 13. h Deut. 19. 6. i Vers. 6. | j Deut. 4. 41. Ios. 20. 8. k Cap. 15. 16. | l Esod. 21. 12 14. Deut 19. 11. 12. m Vers. 21, 24. 27. Deut. 19. 6, 12. | n Fac. 4. 8. 2 Sam. 3. 27. | o Esod. 21. 14. p Esod. 21. 13. q Vers. 12. | r Ios. 20. 6. s Esod 29. 7.

murit archiereul. și *numai* după moartea
archiereului; puteà ucigașul să se reîn-
toarcă la pământul stăpânirii sale.

29 Și acesta să fie vouă [t] statut de lege
pentru voi din generațiunile voastre, în
toate locuințele voastre.

30 Cel ce va omorî pre altul, ucigașul
să se ucidă după [u] spusa martorilor; iar
un singur martor nu poate mărturisì
împotriva cuivà, ca să nu moară. 31 Și
răscumpărare nu luați pentru vieața uci-
gașului, celui vinovat de moarte: ci el
să se omoare. 32 Și răscumpărare nu
luați pentru cel fugit în cetatea de scă-
pare, ca el să se întoarcă spre a locuì în
patria sa, până la moartea archiereului.

33 Să nu profanați pământul, în care
sunteți; că sângele [v] profanează pămân-
tul, și pământul nu se poate curățì de
sângele cel vărsat într'însul, decât numai
[x] cu sângele aceluia care l-a vărsat.
34 [y] Deci să nu întinați pământul acela
în care locuiți, în mijlocul căruia locuesc
eu; că [z] eu Domnul locuesc în mijlocul
fiilor lui Israel.

Legi pentru moștenitoare; sfârșitul cărții acesteia.

36 Și se apropiară capii *caselor* pă-
rintești ai neamului fiilor lui [a] Ga-
laad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, din
neamurile fiilor lui Iosif, și vorbiră îna-
intea lui Moisi și înaintea mai marilor
caselor părintești ai fiilor lui Israel, 2 Și
ziseră: [b] Domnul poruncì domnului meu,
ca el pământul acesta să-l dea prin sorți
spre moștenire fiilor lui Israel; și [c] dom-
nului meu îi mai poruncì Domnul, ca el
să dea moștenirea fratelui nostru Zelo-
fead fetelor lui; 3 Dară de se vor mă-
rità ele după ori-cine din *altă* seminție
a fiilor lui Israel, moștenirea lor se va
luà dela moștenirea părinților noștri, și
se va adăogì la moștenirea seminției ace-
leia, în care ele se vor fi *măritat;* și din
sorțul moștenirii noastre se va luà. 4 Și
când fiii lui Israel vor aveà *anul* [d] iubileu,
moștenirea lor tot va rămâneà adaos la
moștenirea acelei seminții, în care ele se
vor fi *măritat,* și dela moștenirea semin-
ției părinților noștri se vor luà moște-
nirea lor.

5 Și Moisi poruncì fiilor lui Israel după
cuvântul Domnului, zicând: [e] Drept vor-
bește seminția fiilor lui Iosif. 6 Aceasta
este ceeace poruncì Domnul pentru fetele
lui Zelofead, zicând: Mărite-se ele după
cine le va plăceà, [f] decât numai să se mă-
rite după *unul din* familia seminției pă-
rinților lor: 7 Ca moștenirea fiilor lui
Israel să nu treacă dela o seminție la alta.
ci fiecare dintre fiii lui Israel să se [g] țină
lipit de moștenirea seminției părinților
lui.

8 Drept aceea [h] toată fata, care va
luà de moștenire în vre-una din semin-
țiile fiilor lui Israel, să se mărite după
unul din neamul seminției părinților săi,
pentru ca fiii lui Israel să moștenească
fiecare moștenirea părinților săi; 9 Ca
nici o moștenire să nu treacă dela *o* se-
minție la alta. ci fiecare din semințiile
fiilor lui Israel să se țină lipită de moș-
tenirea sa.

10 Și fetele lui Zelofead făcură în-
tocmai după cum poruncì Domnul lui
Moisi. 11 Că Mahla, Tirza, Hogla și
Milca și Noa, fetele lui Zelofead, se mă-
ritară după fiii unchilor lor: 12 *După
bărbați, cari erau* din neamurile fiilor lui
Manase, fiul lui Iosif, se măritară și moș-
tenirea lor rămase în seminția neamului
părinților lor.

13 Acestea *sunt* poruncile și legile, pre
cari Domnul le dădù fiilor lui Israel prin
Moisi în câmpiile Moabului, lângă Iordan,
în dreptul Ierichonului.

---

t Cap. 27. 11. u Deut. 17. 6. Mat. 18. 16. 2 Cor. 13. 1. Ebr. 10. 28. v Ps. 106. 38. x Fac. 9. 6. y Lev. 18. 25. z Esod. 29. 45, 46.

Capul 36. a Cap. 26. 29. b Cap. 26. 55. Ios. 17. 3, c Cap. 27. 1, 7. d Lev. 25. 10. e Cap. 27. 7. f Vers. 12. g 1 Reg. 21. 3. h 1 Cron. 23. 22.

DEUTERONOMUL.

A CINCIA CARTE A LUI MOISI.

Binefacerile lui Dumnezeu și nerecunoștința lui Israel.

1 Acestea *sunt* cuvintele, care le vorbì
Moisi cătră tot Israelul, [a]dincoace de
Iordan, în pustiu, într'o câmpie în drep-
tul Sufului, între Paran și Tofel și Laban
și Hazerot și Dizahab. 2 *(Depărtare este*
de unsprezece zile dela Horeb pe calea
cătră muntele Seir [b]până la Kadeș-Bar-
nea). 3 Și fu [c]în anul al patruzecilea,
în luna a unsprezecea, în *ziua* ântâia a
lunei, *că* Moisi vorbì cătră fiii lui Israel
toate câte Domnul îi poruncise pentru ei.
4 [d]După ce el bătù pre Sihon, regele
Amoreilor, care locuià în Heșbon, și pre
Og, regele Basanului, care locuià în As-
tarot, [e]la Edrei.

5 Dincoace de Iordan, în pământul
Moabului începù Moisi a esplicà această
lege, zicând: 6 Domnul Dumnezeul
nostru vorbì nouă [f]în Horeb, zicând:
Fie-vă [g]de ajuns cât ați șezut pe mun-
tele acesta. 7 Întoarceți-vă și plecați,
și veniți pe muntele Amoreilor și la toate
vecinătățile lui pe câmpie, pe munți, și pe
șesuri, și spre miazăzi, și la țărmul mării
în pământul Cananeilor, și spre Liban,
până la râul cel mare, râul Eufrata.
8 Iată, pus-am dinainte-vă țara: întrați
și stăpâniți pământul, pre care Domnul
cu jurământ l-a făgăduit părinților voștri,
lui [h]Abraam, lui Isaac și lui Iacob, că-l
va da lor și seminției lor după dânșii.

9 Și vă [i]vorbiam atuncia, zicând: Eu
nu vă pot purtà singur; 10 Domnul
Dumnezeul vostru v'a îmmulțit, și iată,
[j]voi astăzi sunteți mulțime, ca stelele
cerului: 11 [k](Domnul Dumnezeul pă-
rinților voștri, să vă mai adaoge din câți
sunteți încă de o mie de ori, și să vă bine-
cuvinteze, [l]după cum v'a făgăduit);
12 [m]Cum voiu purtà singur supărările
voastre și greutățile voastre și certele
voastre? 13 [n]Luați-vă bărbați înțelepți
și pricepuți și cunoscuți între semințiile
voastre, și pre aceștia îi voiu pune de
capi ai voștri. 14 Și voi mi-ați răspuns,
și mi-ați zis: Bun lucru *este* a face, ce
tu ai zis. 15 Atuncia luaiu eu pre capii
semințiilor voastre, bărbați înțelepți și
cunoscuți, [o]și-i pusei capi preste voi, mai
mari preste mii și mai mari preste sute
și mai mari preste cincizeci și mai mari
preste zece, și diregători în semințiile
voastre. 16 Și eu poruncii într'acel timp
judecătorilor voștri, zicând: Ascultați
pre frații voștri între dânșii, și [p]judecați
cu dreptate între om și [q]fratele său, și
străinul *ce este* cu dânsul. 17 [r]Și nu
căutați la față în judecată; precum pre
cel mic, așa și pre cel mare să-l ascul-
tați: de nimenea să nu vă temeți, că [s]ju-
decata *este* a lui Dumnezeu; și cauzele
cari vă vor fi prea grele, [t]aduceți-le la
mine, și eu le voiu ascultà. 18 Și eu
în timpul acela poruncii vouă toate câte
aveți să le faceți.

19 Și noi plecarăm dela Horeb, și
[u]merserăm prin tot pustiul acel mare și
înfricoșat, pre care l-ați văzut, pe calea
spre muntele Amoreilor, precum ne po-
runcise Domnul Dumnezeul nostru; și
[v]venirăm la Kadeș-Barnea; 20 Și eu
am zis vouă: Voi ați ajuns la muntele
Amoreilor, pre care Domnul Dumne-
zeul nostru îl dă nouă. 21 Iată, Dom-
nul Dumnezeul tău ți-a dat acest pă-
mânt! Suie-te *dară*, ia-l, după cum Dom-
nul Dumnezeul părinților tăi ți-a zis;
[x]nu te teme, și nu te înfricoșà.

22 Și voi cu toții venirăți la mine, și
ziserăți: Să trimitem oameni mai înainte

DEUTERONOMUL. — *Capul 1.* a Ios. 9 1, 10. b Num. 13. 26. c Num. 33. 38. d Num. 21. 24. 33. e Num. 21. 33. Ios. 13. 12, f Esod. 31. g Esod. 19. 1. h Fac. 12. 7. i Esod. 18. 18. Num. 11. 14. j Fac. 15. 5. k 2 Sam. 24. 3. l Fac. 15. 5. Esod. 32. 13. m 1 Reg. 3. 8, 9. n Esod. 18. 21. Num. 11. 16, 17. o Esod. 18. 25. p Cap. 16. 18. Ioan. 7. 24. q Lev. 24. 22. r Lev. 19. 15. Iac. 2. 1. s 2 Cron. 19. 6. t Esod. 18. 22. 26. u Num. 10. 12. Ier 2. 6. v Num. 13. 26 x Ios. 1. 9

de noi, cari să ne iscodească pământul,
și să ne aducă răspuns de calea pe care
avem să întrăm. 23 Și mie îmi plăcù
cuvântul acesta; și [y] eu luaiu dintre voi
doisprezece bărbați, de toată seminția
câte un bărbat; 24 Și [z] aceștia plecând
se suiră pe munte, și veniră până la va-
lea Eșcol, și iscodiră *pământul;* 25 Și
luând în mânile lor din fructele pămân-
tului aceluia, aduseră nouă, și ne dădură
știre, și ziseră: [a] Bun *este* pământul, pre
care Domnul Dumnezeul nostru ni-l
dă nouă.

26 [b] Iar voi nu voirăți să vă suiți, ci
răsculatu-v'ați în contra cuvântului Dom-
nului Dumnezeul vostru; 27 Și mur-
murarăți în corturile voastre, și ziserăți:
Fiindcă Domnul ne [c] urăște, deaceea
scosu-ne-a din pământul Egiptului, să
ne dea în mânile Amoreilor, ca să ne
peardă. 28 Unde să ne suim? frații
noștri ne muiară inima, zicând: [d] Poporul
acela *este* mai mare și mai înalt decât
noi: cetățile *sunt* mari și întărite până
la cer; ba și pre [e] fiii lui Enak îi văzurăm
acolo.

29 Și eu ziseiu vouă: Nu vă spăimân-
tați, și nu vă temeți de dânșii! 30 [f] Dom-
nul Dumnezeul vostru, care merge îna-
intea voastră, acela se va luptà pentru
voi, întru toate, cum făcù el pentru voi
înaintea ochilor voștri în Egipt; 31 Și
în pustiu, unde ai văzut, cum Domnul
Dumnezeul tău [g] te-a purtat, după cum
poartă omul pre fiul său, pe toată calea
în care ați umblat, până ce ați ajuns în
locul acesta.

32 Și totuși [h] voi n'ați crezut Domnului
Dumnezeul vostru, 33 [i] Care mergeà
pe cale înaintea voastră, [j] căutându-vă
loc spre tăbărîre, noaptea în *stâlp de* foc,
ca să vă arete calea pe care aveți să mer-
geți, și ziua în nor.

34 Și Domnul auzì vocea cuvintelor
voastre, și se mâniè, și [k] jurându-se, zise:
35 [l] Nimenea din oamenii din această ge-
nerațiune rea nu va vedeà acel pământ
bun, pre care eu cu jurământ am făgăduit
părinților voștri; 36 [m] Afară de Caleb,
fiul lui Iefune: el îl va vedeà, și lui îi
voiu da pământul acesta, pre care a căl-
cat, și fiilor săi; pentru că [n] el pe deplin
a urmat Domnului. 37 [o] Încă și pre
mine se mâniè din cauza voastră, și zise:
Nici tu nu vei întrà acolo: 38 [p] Iosua,
fiul lui Nun, [q] care stă înaintea ta, acela
va întrà într'însul: [r] întărește-l; că el
va face ca Israel să-l moștenească:
39 [s] Și pruncii voștri, despre cari [t] ați zis,
că vor fi de pradă; și fiii voștri, cari as-
tăzi [u] nu cunosc nici bine nici rău, aceia
vor întrà într'însul; da, acelora îl voiu
da, și ei îl vor moștenì. 40 Și voi în-
toarceți-vă înapoi, și plecați în pustiu pe
calea la Marea-Roșie!

41 Și voi îmi răspunserăți, și ziserăți
către mine: Păcătuit-am împotriva Dom-
nului; suì-ne-vom, și ne vom luptà, cum
poruncì nouă Domnul, Dumnezeul nos-
tru. Și voi v'ați încins fiecare cu armele
sale, și v'ați încumătat a vă suì pe munte.
42 Și Domnul zise către mine: Spune
lor: Nu vă suiți, nici să vă luptați, că
eu nu *sunt* în mijlocul vostru, ca nu
cumvà să fiți bătuți de inamicii voștri.
43 Și eu vă spusei aceasta, iar voi n'ați
ascultat, ci v'ați răsculat împotriva cu-
vântului Domnului, și sumețindu-vă vă
suirăți pe munte. 44 Și Amoreii cari
locuiau acel munte vă ieșiră spre întâm-
pinare, și vă urmăriră, cum fac albinele;
și vă sdrobiră dela Seir până la Horma.
45 Și înturnându-vă înapoi, plânserăți
înaintea Domnului; dară Domnul nu as-
cultă vocea voastră, nici vă întinse ure-
chile: 46 Și așà voi locuirăți Kadeșul
zile multe, zilele câte l-ați locuit.

Umblarea prin pustietate până la biruința asupra Sihonului.

2 Și ne întorserăm, și plecarăm în
pustiu, pe calea către Marea-Roșie,
[a] cum vorbise Domnul către mine; și

[y] Num. 13. 3.
[z] Num. 13. 22, 23, 24.
[a] Num. 13. 27.
[b] Num. 14. 1. 2, 3. 4.
[c] Cap. 9. 28.
[d] Num 13. 28, 31, 32, 33
[e] Num. 13. 28.
[f] Esod. 14. 14. 25.
Neem. 4. 20.
[g] Esod. 19. 4. Isa. 46, 3, 4. Osea. 11. 3. Fapt. 13. 18.
[h] Ps. 106. 24.
Iuda. 5.
[i] Esod. 13. 21. Ps. 78. 14.
[j] Num. 10. 33.
[k] Cap. 2. 14, 15.
[l] Num. 14. 22, 23.
[m] Num. 14. 24, 30. Ios. 14. 9.
[n] Num. 14. 24.
[o] Num. 20. 12. Ps. 106 32.
[p] Num. 14. 30.
[q] Esod. 24. 13. 1 Sam. 16. 22.
[r] Num. 27. 18. 19.
[s] Num. 14. 31.
[t] Num. 14. 3.
[u] Isa. 7. 15, 16 Rom. 9. 11.

Capul 2.

[a] Num. 14. 25.

ocolirăm muntele Seir zile multe. 2 Și-
mi vorbì Domnul, zicând: 3 [b]Ajungă-
vă de când tot ocoliți muntele acesta,
întoarceți-vă spre miazănoapte. 4 Și
poruncì poporului, zicând: [c]Voi *acum*
veți trece prin hotarele fraților voștri,
fiilor lui Esau, cari locuesc în Seir, și ei
se vor teme de voi; dară voi feriți-vă
foarte. 5 Să nu vă încăierați cu ei, că
eu nu vă voiu da [d]din pământul lor nici
urmă de picior, că *de* moștenire am dat
lui Esau muntele Seir. 6 Bucate cu
argint să cumpărați dela dânșii, ca să
mâncați: și apă cu argint să cumpărați
dela dânșii, ca să beți; 7 Că Domnul
Dumnezeul tău te-a binecuvântat întru
toate lucrurile mânilor tale: el a știut
de călătoria ta prin acest mare pustiu:
[e]într'acești patruzeci de ani Domnul
Dumnezeul tău a fost cu tine, nimica
n'a lipsit ție.

8 [f]Și noi ne abăturăm dela frații
noștri, fiii lui Esau, cari locuiau în Seir,
dela calea câmpiilor prin [g]Elat și Ețion-
Geber, și ne întoarserăm și merserăm pe
calea pustiului Moabului. 9 Și Dom-
nul, îmi zise: Să nu vă îndușmăniți cu
Moabiții, și să nu vă încăierați la luptă
cu ei, că din pământul lor nu-ți voiu da
de moștenire: că [h]Arul l-am dat *de* moș-
tenire [i]fiilor lui Lot. 10 [j](Eminii lo-
cuiră mai înainte aicia, poporul mare,
mult la număr și înalt, ca și [k]Enakiții.
11 Uriași se socotiră aceștia, ca și Ena-
kiții: iar Moabiții îi chemă Emini.
12 Și [l]încă mai înainte locuiră în Seir
Horeii, iar fiii lui Esau îi alungară, și-i
pierdură dinaintea lor, și locuiră în locul
lor; precum făcù Israel în pământul
moștenirii sale, pre care Domnul îl dădù
lor). 13 Deci ridicați-vă și treceți [m]pă-
răul Zered: și *așà* noi trecurăm părăul
Zered.

14 Și zilele de când plecarăm noi [n]de-
la Kadeș-Barnea până ce trecurăm preste
părăul Zered *fu* treizeci și opt de ani:
[o]până se perdù din tabără toată acea
generațiune, *adecă* bărbații de resbel,
[p]cum li-se jură Domnul. 15 Că [q]mâna
Domnului erà asupra lor, ca să-i piardă
pre ei din tabără, până ce *toți* se pierdură.

16 Și după ce toți bărbații de res-
bel din popor se pierdură și muriră,
17 Domnul vorbì către mine, zicând:
18 Tu astăzi vei trece pe lângă hotarele
Moabului, preste Ar. 19 Și te vei apro-
pià de fiii lui Ammon: nu vă îndușmă-
niți cu ei, și să nu te încăieri cu dânșii:
că din pământul fiilor lui Ammon nu-ți
voiu da moștenire; [r]că fiilor lui Lot l-am
dat *de* moștenire. 20 (Și acesta încă se
socotià pământ al uriașilor; uriașii lo-
cuiră mai înainte într'ânsul, și Ammo-
niții îi chemă [s]Samsumei: 21 [t]Popor
mare, mult la număr și înalt, ca și Ena-
kiții; Iar Domnul îi pierdù pre ei dina-
intea *Ammoniților;* și ei îi alungară, și
locuiră în locul lor; 22 Cum făcù el
fiilor lui Esau, [u]cari locuesc în Seir, cari
pierdură de dinaintea lor pre [v]Horei, și-i
alungară: și ei locuiră în locul lor până
în ziua de astăzi. 23 Asemenea și pe
[x]Aveii, cari locuiau prin sate până la
[y]Gaza, [z]Caftoreii, cari ieșiră din Caftor,
îi perdură, și ei locuiră în locul lor).
24 Sculați-vă, plecați, și [a]treceți părăul
Arnon! iată, eu îți dau în mână pre
Sihon, Amoreul, regele Heșbonului, și
pământul lui: începe a stăpânì, încaieră-
te cu el la luptă. 25 [b]De azi voiu în-
cepe a aruncà temere și spaimă de tine
preste popoarele de sub tot cerul, care
auzind faima ta, se va cutremurà, și se
va îngrozì de tine.

26 Și trimisei soli din pustiul Kede-
mot către Sihon, regele Heșbonului, [c]cu
cuvinte de pace, zicând: 27 [d]Lasă-mă
să trec prin țara ta, și eu tot pe cale voiu
merge, și nu mă voiu abate nici la
dreapta nici la stânga. 28 Bucate să-mi
vinzi pentru argint, ca să mănânc;
și apă să-mi dai pentru argint, ca să beau;
[e]numai cât să trec cu piciorul. 29 [f](Pre-
cum îmi făcură fiii lui Esau, cari locuesc

b Vers. 7. 14.
c Num. 20. 14.
d Fac. 36. 8.
e Cap. 8. 2. 3, 4.
f Judc. 11. 18.
g 1 Reg. 9. 26.
h Num. 21. 28.
i Fac. 19. 36, 37.
j Fac. 14. 5.
k Num. 13. 22.
l Fac. 14. 6.
m Num. 21. 12.
n Num. 13. 26.
o Num. 14. 33.
p Num. 14. 35. Ezec. 20. 15.
q Ps. 78. 33.
r Fac. 19. 38.
s Fac. 14. 5.
t Vers. 10.
u Fapt. 36. 8.
v Fac. 14. 6.
x Ios. 13. 3.
y Ier. 25. 20.
z Amos. 9. 7.
a Num. 21. 13. 14.
b Ios. 2. 9, 10.
c Cap. 20. 10.
d Num. 21. 21, 22.
e Num. 20. 19.
f Num. 20. 18.

în Seir, și Moabiții, cari locuesc în Ar),
până ce voiu trece Iordanul, în pămân-
tul. pre care ni-l dă nouă Domnul Dum-
nezeul nostru. 30 [g]Dară Sihon, regele
Heșbonului, nu voì să ne [h]lase să tre-
cem prin *pământul* lui; că [i]Domnul
Dumnezeul tău i-a [i]învârtoșat spiritul
său, și i-a îndărătnicit inima lui, ca să
ți-l deà în mână. cum *se vede* astăzi.
31 Și zise Domnul către mine: Iată,
eu încep a-ți [j]da ție pre Sihon și pă-
mântul lui: începe a stăpânì pământul
său, spre a-l moștenì. 32 [k]Și Sihon ne
ieșì întru întâmpinare la resbel, el și tot
poporul său, la Iaaț. 33 [l]Și Domnul
Dumnezeul nostru ni-l dădù în mână.
și [m]noi îl băturăm. pre el și pre fiii lui
și pre tot poporul său. 34 Și noi într'-
acel timp îi luarăm și toate cetățile lui,
și [n]cu desăvârșire îi stricarăm noi toate
cetățile lui: bărbați, femei, și copii, ne-
lăsând pe nimenea viu. 35 Numai vi-
tele le răpirăm pentru noi, și prada ce-
tăților ce le-am luat. 36 [o]Dela Aroer,
care *este* pe țărmul părăului Arnon, și
dela cetatea cea din vale, până la Galaad,
nu fu nici o cetate prea tare pentru noi:
[p]Toate Domnul Dumnezeul nostru ni-le
dădù în mână. 37 Numai de pământul
fiilor lui Ammon nu te apropiași, *nici*
de toată lăturea părăului [q]Iabbok, nici
de cetățile depe munte, nici de nimica
ce Domnul Dumnezeul vostru ne oprì.

Biruința asupra lui Og la Basan.

3 Și noi întorcându-ne ne suirăm pe
calea către Basan: și [a]Og, regele
Basanului ne ieșì întru întâmpinare la
resbel, el și tot poporul său, [b]la Edrei.
2 Și Domnul zise către mine: Nu te teme
de el, că eu îl voiu da în mâna ta, pre
el, și tot poporul său și pământul său;
ci tu să faci cu el, cum ai făcut cu [c]Si-
hon, regele Amoreilor, care locuià la
Heșbon. 3 Astfel Domnul Dumnezeul
nostru ne dădù în mână și pre Og, re-
gele Basanului și tot poporul său, [d]și noi
îl băturăm, până ce nu-i rămase nici
unul. 4 Și noi în același timp luarăm
și toate cetățile lui; nu a fost nici o ce-
tate, pre care n'am luat noi dela dânșii:
șasezeci de cetăți, [e]tot ținutul Argob,
regatul lui Og în Basan. 5 Toate aceste
cetăți *erau* întărite cu ziduri înalte, *cu*
porți și *cu* zăvoară, afară de cetățile cele
deschise. *cari erau* multe foarte. 6 Și
noi cu desăvârșire le pierdurăm, cum
făcurăm cu Sihon, regele [f]Heșbonului,
pierzând cu desăvârșire din toate cetățile
pre bărbați, pre femei și pre copii. 7 Iar
toate vitele și prada cetăților le răpirăm
pentru noi. 8 Și în acel timp luarăm
pământul din mâna a doi regi ai Amo-
reilor, celor dincoace de Iordan, dela
părăul Arnon, până la muntele Ermon;
9 (Sidonii pre [g]Ermon îl chemă Sirion.iar
Amoreii îl [h]chemară Șenir); 10 [i]Toate
cetățile din câmpie, și tot Galaadul, și
[j]tot Basanul, până la Salca și Edrei.
cetățile regatului lui Og în Basan:
11 [k](Că numai singur Og, regele Basa-
nului, mai rămăsese din [l]uriești; iată.
patul său erà pat de fer; au nu *este* el
în [m]Rabba, *cetatea* fiilor lui Ammon?
lung de nouă coți, și larg de patru coți,
după cotul unui om.)

Împărțirea pământului din partea dela răsărit a Iordanului.

12 Așà noi în timpul acela luarăm în
stăpânire acel pământ, dela [n]Aroer, care
este pe lângă părăul Arnon, și jumătatea
muntelui Galaad și [o]cetățile lui, *și* le
dădui Rubeniților și Gadiților: 13 [p]Și
rămășița din Galaad și tot Basanul, re-
gatul lui Og, îl dădui la jumătatea se-
minției lui Manase; tot ținutul Argobului
cu tot Basanul se chemă pământul urie-
șilor. 14 [q]Iair, fiul lui Manase, luă tot
ținutul Argobului [r]până la hotarele
Cheșuriților și ale Maacatiților, și pre
acelea, Basan, el le [s]chemă după numele
lui: Habot-Iair până în ziua de astăzi.
15 [t]Și dădui lui Machir Galaadul.

g Num. 21. 23.
h Ios. 11. 20.
i Esod. 4. 21.
j Cap. 1. 8.
k Num. 21. 23.
l Cap. 7. 2.
m Num. 21. 24.
n Cap. 7. 2. 26.
o Cap. 3. 12. Ios. 13. 9.
p Ps. 44. 3.
q Fac. 32. 22.

—

Capul 3.
a Num. 21. 33, etc.
b Cap. 1. 4.
c Num. 21. 34.
d Num. 21. 35.
e 1 Reg. 4. 13.
f Ps. 135. 10.11; 12.
g Cap. 4. 48.
h 1 Cron. 5. 23.
i Cap. 4. 49.
j Ios. 12. 5.
k Amos. 2. 9.
l Fac. 14. 5.
m 2 Sam. 12. 26
n Cap. 2. 36.
o Num. 32. 33. Ios. 12. 6.
p Ios. 13. 29,
q 1 Cron. 2. 22.
r Ios. 13. 13.
s Num. 32. 41.
t Num. 32. 39.

16 Iar Rubeniţilor şi Gadiţilor le dădui
din Galaad până la părăul Arnon, *până
la* mijlocul râului, carele *este* hotarul, *şi*
până la părăul Iabbok, [u]hotarul fiilor lui
Ammon: 17 Şi câmpia şi Iordanul,
carele *este* hotarul; dela [v]Chineret şi
[x]până la marea câmpiei, [y]la Marea-Sărată,
jos sub poalele *muntelui* Pisga,
spre răsărit. 18 Şi eu poruncii vouă în
timpul acela, zicând: Domnul Dumnezeul
vostru vă dădù acest pământ, spre
a-l stăpânì: [z]voi, toţi *bărbaţii* cei buni
de luptă, mergeţi înarmaţi înaintea fiilor
lui Israel, a fraţilor voştri. 19 Şi numai
femeile voastre şi copiii voştri şi vitele
voastre (ştiu că aveţi multe vite) să
rămână în cetăţile voastre, pre care eu
le-am dat vouă, 20 Până ce Domnul va
da repaus fraţilor voştri, ca şi vouă, şi
până ce şi ei vor fi luat în stăpânire pământul,
pre care Domnul Dumnezeul
vostru, îl dă lor, dincolo de Iordan;
după aceea vă veţi [a]întoarce fiecare la
stăpânirea lui, pre care eu v'am dat-o.
21 Şi [b]lui îi Iosua poruncì în timpul
acela, zicând: Ochii tăi văzură toate câte
Domnul Dumnezeu făcù acestor doi regi;
aşà va face Domnul cu toate regatele,
unde vei merge. 22 Nu vă temeţi de
el, că [c]Domnul Dumnezeul vostru, *este*
cel ce se luptă pentru voi.

Moisi nu întră în ţară.

23 Şi [d]eu mă rugai Domnului în timpul
acela, zicând: 24 Doamne, Doamne,
tu începuşi a arătà servului tău [e]mărirea
ta şi mâna ta cea tare: Că [f]cine *este*
zeul în cer sau pe pământ, care să poată
face lucruri ca ale tale, şi *a căruia* putere
să fie ca a ta? 25 Lasă-mă, rogu-te,
să trec, şi să văd [g]acel pământ bun,
care *e* dincolo de Iordan, pre acel munte
bun şi Libanul! 26 Iar Domnul [h]erà
mânios asupra mea pentru voi, şi nu
mă ascultă; şi-mi zise Domnul: Ajunge-ţi
atâta! mai mult despre lucrul acesta
să nu-mi vorbeşti! 27 [i]Suie-te pe vârful
muntelui Pisga, şi-ţi înalţă ochii tăi
spre apus, şi spre miazănoapte, şi spre
răsărit, şi vezi cu ochii tăi, căci tu Iordanul
acesta nu-l vei trece. 28 Şi zi
lui Iosua, şi-l îmbărbătează, şi-l întăreşte,
că el va trece în fruntea acestui
popor, şi-l va face să moştenească pământul
pre care-l vei vedeà. 29 Şi aşà
noi rămaserăm în valea aceea în dreptul
Bet-Peorului.

Îndemnare ca să asculte de lege.

4 Şi acum, o Israele, ascultă de [a]legile
şi judecăţile, pre care eu vă învăţ,
să *le* faceţi, ca să trăiţi, şi intrând să
luaţi în stăpânire pământul, pre care
Domnul Dumnezeul părinţilor voştri, îl
dă vouă. 2 [b]Să nu adăugiţi *nimica* la
cuvântul, pre care eu vi-l poruncesc, şi
să nu scădeţi *nimica* din el, ca să păziţi
poruncile Domnului Dumnezeului vostru,
cari eu le poruncesc vouă. 3 Ochii
voştri au văzut ceeace Domnul făcù
pentru [c]Baal-Peor, că Domnul Dumnezeul
tău pierdù din mijlocul tău pre tot
omul, care a mers în urma lui Baal-Peor.
4 Iar voi, cari v'aţi lipit de Domnul
Dumnezeul vostru, *sunteţi* şi astăzi toţi
în vieaţă.
5 Vedeţi, eu pre voi vă învăţ legi şi
judecăţi, cum îmi poruncì Domnul Dumnezeul
meu, ca voi aşà să faceţi în pământul,
în care aveţi să intraţi, ca să-l
stăpâniţi! 6 Da, păziţi-*le*, şi *le* faceţi,
că aceasta *este* [d]înţelepciunea voastră şi
înţelegerea voastră înaintea ochilor popoarelor,
cari auzind toate aceste legi,
vor zice: Cu adevărat aceasta mare naţiune,
este popor înţelept şi înţelegător!
7 Căci [e]care popor *este aşà* de mare,
încât *să-şi aibă* pre [f]zeii săi *aşà* aproape,
cum *avem* noi pre Dumnezeul nostru,
ori de câte ori îl chemăm? 8 Şi care
popor *este aşà* de mare, încât să aibă
legi şi judecăţi *aşà* de drepte, cum *este*
toată această lege, care eu astăzi o pun
înaintea voastră.

---

[u] Num 21. 24. [v] Num. 34. 11. [x] Num 34. 12. [y] Fac. 14. 3.
[z] Num. 32. 20. etc. [a] Ios. 22. 4. [b] Num. 27, 18. [c] Esod. 14. 14.
[d] 2 Cor. 12. 8, 9. [e] Cap. 11. 2. [f] Esod. 15. 11. 2 Sam. 7. 22. Ps. 71. 19.
[g] Esod. 3. 8. [h] Num. 20. 12. Ps. 106. 32. [i] Num. 27. 12.

Capul 4
[a] Lev. 19. 37. Ezec. 20. 11. Rom. 10. 5.
[b] Cap. 12. 32. Prov. 30. 6. Apoc. 22. 18, 19.
[c] Num. 25. 4. etc. Ps. 106. 28.29. [d] Iov. 28. 28. Ps. 19. 7.
[e] 2 Sam. 7 23. [f] Ps. 46. 1. & 145. 18. Isa. 55. 6.

9 Decât numai păzește-te, și-ți [g]fe-
rește sufletul, [h]ca să nu uiți lucrurile pre
care le-au văzut ochii tăi, și să nu se de-
părteze din inima ta în toate zilele vieții
tale, ci [i]să le faci cunoscute fiilor tăi și
la fiii fiilor tăi: 10 [j]Ziua aceea, când
ai stat înaintea Domnului Dumnezeului
tău în Horeb, când zise Domnul către
mine: Adună-mi poporul, ca să-l fac să
audă cuvintele mele, ca învățându-*le*, să
se teamă de mine în toate zilele câte vor
trăì pe pământ, și să le învețe și pre fiii
lor. 11 Și vă apropiarăți, și stăturăți
sub munte, și [k]muntele ardeà în foc
până în inima cerului: *și erà* întunerec,
nour și negură deasă. 12 [l]Și Domnul
vorbì cătră voi din mijlocul focului: [m]voi
vocea cuvântului *lui* o auzirăți, iar nici
o închipuire nu văzurăți, [n]afară de acea
voce. 13 [o]Și el vă proclamă legămân-
tul său, pre care vi-l poruncì să-l păziți,
[p]cele zece cuvinte, și le [q]scrise pe două
table de piatră. 14 Și-mi [r]poruncì
Domnul în acelaș timp, ca eu pre voi
să vă învăț legi și judecăți, pre care să
le împliniți în pământul, în care mergeți
ca să-l luați în stăpânire.
15 [s]Deci feriți-vă foarte sufletele
voastre; că voi n'ați văzut nici o [t]închi-
puire în ziua aceea, *în care* Domnul
vorbì cătră voi în Horeb în mijlocul fo-
cului: 16 Ca să nu vă [u]corumpeți, și
să vă [v]faceți vre-un chip cioplit, vre-o
închipuire de idol [x]asemănare de bărbat
sau femeie; 17 Asemănare de vre-un
patruped depe pământ: asemănare de
vre-o pasăre înaripată, care sboară în
cer; 18 Asemănare de vre-o târîtoare
depe pământ, asemănare de orice pește
din apă sub pământ. 19 Și [y]ochii tăi
să nu-ți ridici spre cer, să vezi soarele,
luna și stelele, [z]toată oastea cerului, și
să te amăgești, *și* să te [a]închini lor, și
să servești lor, pre care Domnul Dum-
nezeul tău le-a împărțit tutulor popoa-
relor de sub tot cerul. 20 Iar pre voi
Domnul v'a luat, și v'a [b]scos din cup-
torul cel de fer, din Egipt, [c]pentru ca
să fiți lui popor de moștenire, cum și
sunteți astăzi.
21 Și Domnul se [d]mâniè pre mine din
cauza voastră, și se jură, că eu să nu
trec Iordanul, și ca eu să nu intru în
acel pământ bun, pre care Domnul,
Dumnezeul vostru, îl dă vouă *de* moș-
tenire. 22 Ci [e]eu am să mor în acest
pământ, și [f]nu voiu trece dincolo de
Iordan, dară voi veți trece dincolo, și
veți luà în stăpânire [g]acel pământ bun.
23 Feriți-vă, [h]ca să nu uitați legă-
mântul Domnului Dumnezeului vostru,
care-l făcù cu voi [i]și să nu faceți vouă
chip cioplit, *nici* asemănare de tot ce
Domnul Dumnezeul tău ți-a oprit. 34 Că
[j]Domnul Dumnezeul tău *este* foc mis-
tuitor, [k]Dumnezeu gelos.
25 Tu când vei naște fii și fii de fii,
și [l]vă veți învechì în acel pământ, și vă
veți corupe, și veți face vouă chip ciop-
lit, asemănarea vre-unui *lucru;* sau [m]vei
face rău în ochiu Domnului Dumnezeului
tău, prin care să-l mânii; 26 [n]Iau as-
tăzi de mărturie contra voastră cerul și
pământul, că voi curând vă veți pierde
depe pământul, ca să-l luați în stăpâ-
nire: zilele *voastre* nu vor fi multe în-
tr'ânsul, ci de tot vă veți pierde. 27 Și
Domnul vă va [o]împrăștià între popoare,
și veți rămâneà puțini la număr în mij-
locul națiunilor, între care Domnul vă
va conduce. 28 Și [p]acolo veți servì la
ei, lucru de mâni omenești, lemn și
piatră, [q]care nu văd, nici aud, nici mă-
nâncă, nici miroase.
29 [r]Iar dacă de acolo vei căutà pre
Domnul Dumnezeul vostru, *îl* vei aflà,
dacă-l vei căutà din toată inima ta și
din tot sufletul tău. 30 În strâmtorările
tale, când toate acestea te vor ajunge,
[s]în zilele cele de apoi, de te vei [t]reîn-

---

g Prov. 4. 23.
h Prov. 3. 1, 3.
i Fac. 18. 19. Ps. 78. 5, 6. Efes. 6. 4.
j Esod. 19. 9, 16. Ebr. 12. 18, 19.
k Esod. 19. 18.
l Cap. 5. 4, 22.
m Vers. 33. 36.
n Esod. 20. 22.
o Cap. 9. 9, 11.
p Esod. 34, 28.
q Esod. 24. 12.
r Esod. 21. 1.
s Ios. 23. 11.
t Isa. 40. 18.
u Esod. 32, 7.
v Esod. 20. 4, 5.
x Rom. 1. 23.
y Cap. 17. 3. Iov. 31. 26, 27.
z Fac. 2. 1.
a Rom. 1. 25.
b 1 Reg. 8. 51.
c Esod. 19. 5. Cap. 9. 29
d Num. 20. 12. Cap. 1. 37
e 2 Pet. 1. 13, 14. 15.
f Cap. 3. 27.
g Cap. 3. 25.
h Vers. 9.
i Vers. 16.
j Esod. 24. 17. Isa. 33. 14. Ebr. 12. 29.
k Esod. 20. 5.
l Vers. 16.
m 2 Reg. 17. 17. etc.
n Cap. 30. 18. 19.
o Lev. 26. 33.
p Cap. 28. 64. Ier. 16. 13.
q Ps. 115. 4, 5.
r Lev. 26. 39, 40. 2 Cron. 15. 4. Isa. 55. 6, 7.
s Fac. 49. 1. Osea. 3. 5.
t Ioel. 2. 12.

toarce la Domnul Dumnezeul tău, și de
vocea lui vei ascultà; 31 (Că Domnul
Dumnezeul tău *este* [u]Dumnezeu îndură-
tor), el pre tine nu te va lăsà, și nu te
va stricà, și nu-și va uità legământul ce
l-a *făcut* părinților tăi *și* pre care s'a
jurat lor.
32 Că [v]întreabă zilele cele dintâiu,
care au fost înainte de tine, din ziua a-
ceea, în care Dumnezeu făcù pre om pe
pământ, și *cercetează* [x]dela o margine
de cer până la *cealaltă*, dacă s'a făcut
ceva ca acest lucru mare, și s'a mai auzit
asemenea lui? 33 [y]*Dacă vre-un* popor
a auzit vocea lui Dumnezeu vorbind din
mijlocul focului, precum ai auzit tu, și
tot mai trăiești? 34 Sau *dacă* vre-un
zeu s'a încercat să vină *și* să-și ia na-
țiune din mijlocul *altei* națiuni, [z]prin
cercări, [a]prin semne și prin minuni și
prin resbel, [b]cu mâna tare și [c]cu braț
întins, și [d]prin lucrări mari *și* înfrico-
șate, cum *fuseră* toate acelea, pre care
Domnul Dumnezeul vostru le-a făcut
pentru voi în Egipt înaintea ochilor tăi.
35 Ție *numai* ți-s'a arătat *aceasta*, pen-
tru ca să cunoști, că Domnul singur *este*
Dumnezeu, *și că* [e]nu *este* altul afară de
dânsul. 36 [f]Din cer te-a făcut să auzi
vocea sa, ca să te învețe, și pe pământ
ți-a arătat focul lui cel mare, și tu cu-
vintele lui le-ai auzit din mijlocul focu-
lui. 37 Și fiindcă [g]el a iubit pre pă-
rinții tăi, pentru aceea seminția lor a
ales dânșii, și [h]te-a scos pre tine el în-
suși cu puterea cea mare a sa din Egipt:
38 [i]Pentru ca să alunge dinaintea ta
națiuni mai mari și mai tari decât tine,
iar pre tine să te conducă, *și* să-ți deà
pământul lor *de* moștenire, cum *se vede*
astăzi.
39 Cunoaște dară astăzi, și ia în inimă,
că [j]numai Domnul *este* Dumnezeu și în
cer sus și pe pământ jos, *și* altul nu *este*.
40 [k]Deci păzește legile lui și poruncile
lui, pre care ți-le dau eu astăzi, [l]ca să
fie bine ție și fiilor tăi după tine; și
pentru-ca să trăiești zile multe în pămân-
tul, pre care Domnul Dumnezeul tău îl
dă ție pentru totdeauna.

Moisi rânduește cetățile de scăpare cele despre răsăritul Iordanului.

41 Atunci Moisi [m]despărțì trei cetăți
dincoace de Iordan, despre răsăritul soa-
relui; 42 [n]Ca acolo să fugă ucigașul,
care pre aproapele său l-ar omorî fără
știință, și fără ca el mai înainte să-i fi
fost inimic, ca el să fugă într'una din
aceste cetăți, și să trăească: 43 [o]Bezerul
în pustiu, în partea șesului, între Rube-
niți; și Ramotul în Galaad, între Ga-
diți; și Golanul în Basan, între Manasiți.
44 Și aceasta *este* legea, pre care Moisi
o puse înaintea fiilor lui Israel; 45 A-
cestea *sunt* mărturiile și legile și jude-
cățile, pe cari le puse Moisi fiilor lui Is-
rael, după ce ieșiră din Egipt: 46 Din-
colo de Iordan [p]în vale, în dreptul Bet-
Peorului, în pământul lui Sihon, regele
Amoreilor, care locuià în Heșbon, pre
care Moisi și cu fiii lui Israel îl [q]bătură,
după ce ieșiră din Egipt; 47 Și ei stă-
pâniră pământul său, și pământul [r]lui
Og, regele Basanului: cei doi regi ai
Amoreilor de dincoace de Iordan, despre
răsăritul soarelui; 48 [s]Dela Aroer,
care *este* pe țărmurile pârăului Arnon
până la muntele Sion, adecă [t]Hermon;
49 Și toată câmpia de dincoace de Ior-
dan, despre răsăritul soarelui, până la
marea câmpie, sub poalele *muntelui*
Pisga.

Repețirea celor zece porunci.

5 Și Moisi chemă tot Israelul, și-i zise:
Ascultă, Israele, legile și judecățile,
pre cari eu le vorbesc astăzi în auzul
vostru, și să le învățați, și să căutați ale
face. 2 [a]Domnul Dumnezeul nostru,
încheià cu noi legământ pe Horeb:
3 [b]Nu cu părinții noștri încheià Domnul
acest legământ, ci cu noi, cu noi aceștia
aicia, cu noi cu toți, cari ne aflăm astăzi

---

[u] 2 Cron. 30. 9. Ps. 116. 5. Iona 4. 2.
[v] Iov. 8. 8.
[x] Mat. 24. 31.
[y] Esod. 24. 11.
[z] Cap. 7. 19.
[a] Esod 7. 3.
[b] Esod. 13. 3.
[c] Esod. 6. 6
[d] Cap. 26. 8.
[e] Cap. 32. 39. 1 Sam. 2. 2. Isa. 45. 5, 18, 22. Marc. 12. 29, 32.
[f] Esod. 19. 9.19. Ebr. 12. 18.
[g] Cap. 10. 15.
[h] Esod. 13. 3, 9. 14.
[i] Cap. 7. 1.
[j] Vers. 35.
[k] Lev. 22. 31.
[l] Cap. 5. 16. Efes. 6. 3.
[m] Num. 35. 6, 14.
[n] Cap. 19. 4.
[o] Ios. 20. 8.
[p] Cap. 3. 29
[q] Num 21. 24.
[r] Num. 21. 35.
[s] Cap. 2. 36.
[t] Cap. 3. 9. Ps. 133. 3.

Capul 5.
[a] Esod. 19. 5.
[b] Mat. 13 17. Ebr 8. 9.

în vieață. 4 [c]Față în față vorbì Domnul
cu voi pe munte, din mijlocul focului:
5 [d](Stând eu în timpul acela între Dom-
nul și între voi, ca să spun vouă cuvân-
tul Domnului; [e]că voi vă trămurați de
acel foc, și nu vă suirăți pe munte); și
zise:

6 [f]Eu *sunt* Domnul Dumnezeul tău.
care te-a scos din pământul Egiptului.
din casa sclăviei; 7 [g]Să nu aibi alți
Dumnezei afară de mine.

8 [h]Să nu-ți faci ție chip cioplit, nici
altă asemănare *din cele ce sunt* în cer
sus, sau pe pământ jos, sau în apă sub
pământ; 9 Să nu te închini înaintea
lor, nici să te închini lor; că eu Domnul
Dumnezeul tău *sunt* Dumnezeu gelos,
[i]care păcatul părinților pedepsesc în fiii
până într'a treia și a patra *generațiune*
celorce mă urăsc; 10 [j]Și care fac milă
până într'a mia *generațiune* celor ce mă
iubesc și păzesc poruncile mele.

11 [k]Să nu iai numele Domnului Dum-
nezeului tău în deșert; că Domnul nu va
lăsà nepedpsit *pre cel* ce va luà numele
lui în deșert.

12 [l]Păzește ziua sabatului, ca să o
sfințești, cum ți-a poruncit Domnul Dum-
nezeul tău. 13 [m]Șase zile vei lucrà, și-ți
vei face toate lucrurile tale; 14 Iar ziua
a șaptea [n]sabat *este* Domnului Dumnezeu-
lui tău: nu vei face *într'însa* nici un
lucru, *nici* tu, nici fiul tău, nici fica ta,
nici servul tău, nici serva ta, nici boul
tău, nici asinul tău, orice din vitele tale,
nici străinul tău care *locuește* în lăuntru
porților tale, ca să se odihnească servul tău
și serva ta, ca și tine. 15 [o]Și-ți adù
aminte, că tu serv ai fost în pământul
Egiptului, și Domnul Dumnezeul tău
te-a scos pre tine de acolo [p]cu mână
tare și cu braț întins; pentru aceea ți-a
poruncit Domnul Dumnezeul tău să pă-
zești ziua sabatului.

16 [q]Onorează pre părintele tău și pre
mumă ta, cum ți-a poruncit Domnul
Dumnezeul tău, [r]pentru ca zilele tale să
fie multe, și ca să-ți fie bine în pămân-
tul, pre care-l dă ție Domnul Dumne-
zeul tău.

17 [s]Să nu ucizi.

18 [t]Să nu preacurvești.

19 [u]Să nu furi.

20 [v]Să nu mărturisești mărturie min-
cinoasă contra aproapelui tău.

21 [x]Să nu poftești femeia aproapelui
tău, nici să poftești casa aproapelui tău,
nici țarina lui, nici servul lui, nici serva
lui, *nici* boul lui, *nici* asinul lui, nici ni-
mica din cele ce *sunt* ale aproapelui tău.

22 Aceste cuvinte le vorbì Domnul
cătră toată adunarea voastră pe munte
din mijlocul focului, din nor și din ne-
gură deasă, cu voce tare; și *nimic* n'a
adaos; [y]și le scrise pe două table de piatră,
și le dădù mie. 23 [z] Și auzind voi acea
voce din mijlocul întunerecului, (că mun-
tele ardeà în foc), venirăți către mine,
toți capii semințiilor voastre, și bătrânii
voștri. 24 Și ziserăți: Iată, Domnul
Dumnezeul nostru ne arătă mărirea sa
și mărimea sa, și [a]vocea lui o auzirăm
din mijlocul focului; astăzi am văzut că
Dumnezeu vorbește cu omul, și el [b]ră-
mâne viu. 25 Și acum, pentru ce să
murim? că acest foc mare tot ne mis-
tuește: [c]De vom mai auzì încă vocea
Domnului Dumnezeului nostru, vom
murì: 26 [d]Căci care *este* ființa de carne,
care să fi auzit vocea viului Dumnezeu
din mijlocul focului vorbind, precum noi,
și să fi rămas în vieață? 27 Apropiă-te
tu, și ascultă toate câte zice Domnul
Dumnezeul nostru, și [e]vorbește tu nouă
toate câte Domnul Dumnezeul nostru,
va zice ție, și noi vom auzì, și vom face.

28 Și auzind Domnul vocea cuvinte-
lor voastre, când vorbirăți către mine,
zise către mine Domnul: Auzit-am vo-
cea cuvintelor acestui popor câte a vor-
bit către tine; ei [f]câte le-au vorbit, toate
bine le-au vorbit. 29 [g]Oh! de ar fi, ca

c Esod. 19 9,19. d Esod. 20. 21. Gal. 3. 19. e Esod. 19. 16. Esod. 20. 2, etc. Ps. 81. 10. g Esod. 20, 3. h Esod. 20. 4. i Esod. 34. 7. j Ier. 32. 18. Dan. 9. 4. k Esod. 20. 7. Mat. 5. 33. l Esod. 20. 8. m Esod. 23. 12. Ezec. 20. 12. n Fac. 2. 2. Esod. 16. 29, 30. Ebr. 4. 4. o Cap. 15. 15. p Cap. 4. 34. 37. q Esod. 20. 12. Efes. 6. 2, 3. Col. 3. 20. r Cap. 4. 40. s Esod. 20. 13. t Esod. 20. 14. Iac. 2. 11. u Esod. 20. 15. Rom. 13. 9. v Esod. 20. 16. x Esod. 20. 17. Luc. 12. 15. Rom. 7. 7. y Esod. 24. 12. z Esod 20.18,19. a Esod. 19. 19. b Cap. 4. 33. c Cap. 18. 16. d Cap. 4. 33. e Esod. 20. 19. Ebr. 12. 19. f Cap. 18. 17. g Ps. 81. 13. Isa. 48. 18. Luc. 19. 42.

într'înșii să rămână totdeauna asemenea
inimă, ca să se teamă de mine, și să [h]pă-
zească toate poruncile mele: [i]ca să fie
bine lor și fiilor lor în veci! 30 Mergi!
spune lor: Întoarceți-vă la corturile
voastre. 31 Și tu să rămâi aicia la mine,
[j]și eu îți voiu spune toate poruncile și
legile și judecățile, în care să-i înveți.
ca ei pre acelea să *le* facă în pământul.
pre care vi-l dau spre stăpânire. 32 Luați
dar aminte, ca să faceți așà, precum a
poruncit Domnul Dumnezeul vostru; [k]nu
vă abateți *dela dânsele* nici la dreapta
nici la stânga. 33 *Și* întru toate um-
blați [l]pe calea aceea, care a poruncit
Domnul Dumnezeul vostru: ca să trăiți.
și *să* vă *fie* bine, și zilele voastre să fie
multe pe pământul, pe care-l luați în
stăpânire.

Tâlcuirea poruncii întâiu despre dragostea cătră Dumnezeu.

6 Și acestea *sunt* [a]poruncile, legile și
judecățile, pre care Domnul Dum-
nezeul vostru *mi*-le-a poruncit, ca să vă
învăț; ca voi *pre acestea* să *le* faceți în
pământul, în care treceți să-l luați în
stăpânire. 2 [b]Că tu să te temi de Dom-
nul Dumnezeul tău, păzind toate legile
lui și poruncile lui, pre care eu ți-le dau;
tu și fiiului tău și fiiul fiiului tău *în* toate
zilele vieții tale, [c]și ca zilele tale să fie
multe.

3 Ascultă dar, o Israele, și caută să *le*
faci, ca să-ți fie bine, și să vă înmulțiți
foarte în [d]pământul unde curge lapte și
miere, [e]după cum Domnul Dumnezeul
părinților tăi, ți-a promis.

4 [f]Ascultă, o Israele: Domnul Dum-
nezeul nostru *este* unicul Domnul. 5 [g]Iu-
bește dar pre Domnul Dumnezeul tău,
[h]din toată inima ta, și din tot sufletul
tău, și din toate puterile tale. 6 Și
[i]aceste cuvinte, cari ți-le spun astăzi,
să le ai în inimă! 7 Și le [j]întipărește
în fiii tăi, și vorbește despre dânsele,
când șezi în casă, și când mergi pe cale.
când te culci, și când te scoli; 8 [k]Și
să le legi ca semn pe mână-ți și să-ți fie
fruntar între ochii tăi; 9 [l]Și să le scrii
pe usciorii casei tale și pe porțile tale.

10 Și va fi, că după ce Domnul Dum-
nezeul tău, te va aduce în pământul, pre
care el cu jurământ l-a promis părinților
tăi, lui Abraam, lui Isaac și lui Iacob, că
ți-*l* va da, *cu* cetăți mari și frumoase.
pre [m]care tu nu le-ai zidit: 11 Cu case
pline de toate bunătățile, pre care tu nu
le-ai împlinit; cu puțuri *de apă* săpate.
pre care tu nu nu le-ai săpat: cu vii și
cu maslini, pre cari tu nu le-ai plantat;
din cari tu [n]mâncând te vei săturà:
12 *Atuncia* ferește-te ca să nu uiți pre
Domnul care te-a scos pre tine din pă-
mântul Egiptului, din casa sclăviei.
13 De Domnul Dumnezeul tău, [o]să te
temi, și lui să-i servești, și [p]pe numele
lui să te juri; 14 Să nu [q]umblați după
alți Dumnezei, [r]dintre zeii popoarelor.
care *sunt* împrejurul vostru. 15 (Că
[s]Domnul Dumnezeul tău, *carele este*
Dumnezeu gelos, *este* în mijlocul tău);
[t]ca nu cumvà mânia Domnului Dum-
nezeului tău, să se aprindă asupra ta, și
să te piardă depe fața pământului.

16 [u]Să nu ispitiți pre Domnul Dum-
nezeul vostru, [v]precum *l*-ați ispitit la
Masa. 17 Poruncile Domnului Dum-
nezeului nostru, [x]să le păziți, cum și
mărturiile lui, și legile lui, pre care ți-
le-a prescris. 18 Și [y]să faci *ceeace este*
drept și bun în ochii Domnului. ca să-ți
fie bine, și să intri, și să iai în stăpânire
acel pământ, frumos, pre care Domnul
Dumnezeul tău cu jurământ l-a promis
părinților tăi: 19 [z]Când pre toți ina-
micii tăi îi va alungà de dinaintea ta:
după cum a făgăduit Domnul.

20 [a]Când fiul tău în viitor te va în-
trebà, zicând: Ce *sunt* mărturiile și le-
gile și judecățile acestea, pre care Dom-

---

h Cap. 11. 1.
i Cap. 4. 40.
j Gal. 3. 19.
k Cap. 17. 20. Ios. 1. 7. Prov. 4. 27.
l Ps. 119. 6. Luc. 1. 6.

—

Capul 6.

a Cap. 4. 1. & 5. 31. & 12. 1.
b Esod. 20. 20. Ps. 111. 10. Eccl. 12. 13.
c Cap. 4. 40.
d Esod 2. 8.
e Fac. 15. 5.
f Isa 42. 8. Marc 12. 29, 32. Ioan 17. 3. 1 Cor. 8. 4, 6.
g Cap. 10. 12. Marc 12. 30.
h 2 Reg. 23 25.
i Cap. 11. 18. Ps. 37. 31. Prov. 3. 3.
j Cap. 4. 9. Efes. 6. 4.
k Esod. 13. 9, 16.
l Cap. 11. 20.
m Ios. 24. 13.
n Cap. 8. 10, etc.
o Cap. 10. 12, 20 Mat. 4. 10.
p Ps. 63. 11. Isa. 45. 23. Ier. 4. 2.
q Cap. 8. 19. Ier. 25. 6.
r Cap. 13. 7.
s Esod. 20. 5.
t Cap 7. 4.
u Mat. 4. 7. Luc. 4. 12.
v Esod. 17. 2, 7 1 Cor. 10. 9.
x Cap. 11. 13, 22. Ps. 119. 4.
y Esod. 15. 26. Cap. 12. 28
z Num. 33. 52, 53.
a Esod. 13. 14.

nul Dumnezeul nostru, le-a prescris
vouă? 21 Atuncia să zici fiiului tău:
Servi eram noi la Faraon în Egipt, și
Domnul ne-a scos pre noi din Egipt [b] cu
mână tare: 22 [c] Și Domnul făcù semn
și minuni mari și rele în Egipt asupra
lui Faraon și asupra a toată casa sa îna-
intea ochilor noștri; 23 Și pre noi ne
scoase de acolo, ca să ne aducă aicia, și
să ne deà pământul acesta, pre care cu
jurământ l-a promis părinților noștri.
24 Atuncia Domnul ne poruncì, ca să
facem toate acestea legi; [d] de Domnul
Dumnezeul nostru, să ne temem; [e] ca
nouă bine *să* ne *fie* în toate zilele, *și* ca
[f] să ne ție în vieață, cum *se face* și as-
tăzi. 25 Și [g] aceasta va fi dreptatea
noastră, de vom căutà ca să împlinim
toate aceste legi înaintea Domnului Dum-
nezeului nostru, precum ne-a poruncit
nouă.

Petrecerea cu Cananeii oprită.

7 Când [a] te va aduce Domnul Dumne-
zeul tău, în pământul, în care intri
acum ca să-l iei în stăpânire; și va a-
lungà dinaintea ta multe națiuni: pre
[b] Hetei, și pre Gherghesei, și pre Amo-
rei, și Cananei, și pre Feresei, și pre
Hevei, și pre Iebusei, șapte națiuni [c] mai
mari și mai tari decât tine; 2 Și când
Domnul Dumnezeul tău, ți-le va [d] da în
puterea ta, tu să le bați, [e] să le perzi cu
desăvârșire: [f] legământ cu ele să nu în-
chei, și milă de ele să nu-ți fie. 3 [g] Nici
să te încuscrești cu dânsele; pre fetele
tale să nu le dai fiilor lor, și pre fetele
lor să nu le iei pentru fiii tăi; 4 Că
ele vor abate pre fiii tăi dela mine, ca
să servească altor Dumnezei [h] și mânia
Domnului se va aprinde asupra voastră,
și el te va pierde curând. 5 Cì așà să
faceți cu dânsele: [i] altarele lor să le sur-
pați, și stâlpii lor să-i sfărâmați, și chi-
purile lor de Astarte să le tăiați, și idolii
lor cu foc să-i ardeți.

6 [j] Că popor sfânt *ești* tu Domnului
Dumnezeului tău: [k] pre tine te-a ales
Domnul Dumnezeul tău, ca să-i fii po-
por al său, deosebit dintre toate popoa-
rele care sunt pe fața pământului. 7 Nu
doară, pentru că voi ați fi mai mulți
decât toate *celelalte* popoare v'a iubit
Domnul, și v'a ales, căci voi *sunteți* [l] cel
mai mic dintre toate popoarele: 8 Ci
[m] pentru că Domnul v'a iubit pre voi, și
pentru că el ține [n] jurământul, pre care
l-a făcut cu părinții voștri, *deaceea v'a*
[o] scos pre voi cu mână tare, și v'a răs-
cumpărat din casa sclăviei, din mâna
lui Faraon, regele Egiptului.

9 De aicia dar să cunoști, că Dom-
nul Dumnezeul tău, numai el *este* Dum-
nezeu, Dumnezeu [p] credincos, [q] care le-
gământul și îndurarea *sa* le ține până
într'a mia generațiune către aceia, care-l
iubesc, și-i păzesc poruncile lui: 10 Dar
[r] care răsplătește în față celora ce-l
urăsc, spre a-i pierde: [s] el nu întârzie cu
aceia cari-l urăsc, *ci* le răsplătește în
față. 11 Așà dar păzește poruncile și
legile și judecățile câte astăzi îți spun,
ca să le faci.

12 [t] Și va fi, *că* de veți ascultà aceste
judecăți, și *le* veți păzì, și le veți face,
atuncia și Domnul Dumnezeul tău, îți va
ține [u] legământul și îndurarea, cu care
s'a jurat părinților tăi. 13 Da, el pre
tine [v] te va iubì, și te va binecuvântà, și
te va îmmulți, [x] și va binecuvântà frup-
tul pântecelui tău, și fruptul pământu-
lui tău: grâul tău, mustul tău și oleiul
tău, fătul vacilor tale, și îmmulțirea
oilor tale în pământul, pre care cu jură-
mânt l-a făgăduit părinților tăi, că ți-l va
da. 14 Binecuvântat vei fi mai pe sus
decât toate popoarele, [y] nu va fi întru
tine sterp nici stearpă, nici între vitele
tale. 15 Și Domnul va depărtà dela
tine toată boala, și nici una din [z] acele
molimi rele ale Egiptului, care le cunoști,

b Esod, 3. 19.
c Esod, 7. Ps. 135. 9.
d Vers. 2.
e Cap. 10. 13. Iov. 35. 7, 8.
f Cap. 4. 1. Ps. 41. 2. Luc. 10. 28.
g Lev. 18. 5. Rom 10. 3, 5.

Capul 7.
a Cap. 31. 3. Ps. 44. 2, 3.
b Fac. 15. 19. etc.
c Cap. 4. 38.
d Vers. 23.
e Num. 33. 52. Ios. 6. 17.
f Esod. 23. 32 Judc. 2. 2. Ios. 2. 14. Judc. 1. 24.
g Ios. 23. 12. Ezra 9. 2.
h Cap. 6. 15.
i Esod. 23. 24. Cap. 12 2. 3.
j Esod. 19. 6. Ps. 50. 5. Ier. 2. 3.
k Esod. 19. 5. Amos. 3. 2. 1 Pet. 2. 9.
l Cap. 10. 22.
m Cap. 10. 15.
n Esod. 32. 13. Ps. 105. 8, 9. 10.
o Esod. 13.3,14.
p Isa. 49. 7. 1 Cor. 1. 9. 1 Thes. 5. 24. 2 Tim. 2. 13. Ebr. 11. 11. 1 Ioan 1. 9.
q Esod. 20 6. Dan. 9. 4.
r Isa. 59. 18. Nah. 1. 2.
s Cap. 32. 35.
t Lev. 26. 3.
u Ps. 105. 8, 9. Luc. 1. 55, 72, 73.
v Ioan 14. 21.
x Cap. 28. 4.
y Esod. 23. 26, etc.
z Esod. 9. 14.

nu le va pune preste tine. ci le va pune
preste toţi *aceia* care te urăsc.
16 Şi [a]să perzi toate popoarele. pre
care Domnul Dumnezeul tău. le va da
ţie: [b]ochiul tău să nu le cruţe. şi Dum-
nezeilor lor să nu serveşti. căci [c]cursă
ar fi aceasta pentru tine. 17 De vei
zice în inima ta: Aceste popoare *sunt*
mai numeroase decât mine. cum voiu
puteà eu să le alung? 18 [d]Nu te teme
de ele, *ci*-ţi [e]adù aminte de cele ce a fă-
cut Domnul. Dumnezeul tău, cu Faraon
şi cu toţi Egiptenii: 19 De [f]cercările
cele mari. pre care le-au văzut ochii tăi.
şi de semnele. şi de minunile. şi de mâna
cea tare. şi de braţul cel întins. cu care
Domnul Dumnezeul tău te-a scos pre
tine; aşà va face Domnul Dumnezeul
tău. tutulor popoarelor. de care tu-te
temi. 20 [g]Încă şi vespi va trimite
Domnul Dumnezeul tău, asupra acelora.
până ce se vor pierde cei ce au rămas şi
s'au ascuns de tine. 21 Nu te spăi-
mântà de ei: că Domnul Dumnezeul tău.
este [h]în mijlocul tău: [i]Dumnezeu mare
şi înfricoşat: 22 [j]Şi Domnul Dumne-
zeul tău. va alungà aceste naţiuni dina-
intea ta încetul cu încetul; tu pre ele nu
le vei stârpì curând. ca să nu se îmmul-
ţească fiarele sălbatice depe câmp, în
contra ta. 23 Dar Domnul Dumnezeul
tău. le va da ţie în puterea ta, şi le va
îngrozì cu spaimă mare. până ce le va
pierde. 24 Şi pre [k]regii lor îi va da ţie
în mână. şi tu să faci să piară numele
lor [l]de sub cer. [m]Nimenea nu va puteà
stà faţă în faţă cu tine, până ce nu-i vei
pierde. 25 Chipurile cioplite ale zeilor
lor [n]să le arzi în foc. [o]să nu pofteşti
aurul sau argintul depe dânsele. ca să-l
ţii pentru tine, ca nu prin acestea [p]să te
prinzi în cursă: că [q]urîciune *este* aceasta
înaintea Domnului Dumnezeului tău.
26 Şi urîciune în casa ta să nu aduci:
ca să nu te faci şi tu blestemat, ca şi
acele lucruri; *ci* îngrozindu-te de ele,
ureşte-le, [r]că blestem *sunt*.

Îndemnările la ascultare, sprijinite de amintirea binefacerilor lui Dumnezeu şi a relelor urmări ale neascultării.

8 [a]Luaţi aminte la toate poruncile,
pre care eu astăzi vi-le spun. ca să
le faceţi. pentru ca să trăiţi. şi să vă
îmmulţiţi. şi să întraţi şi să luaţi în stă-
pânire pământul, pre care Domnul cu
jurământ l-a promis părinţilor voştri.
2 Şi-ţi adù aminte de toată calea. pe
care Domnul Dumnezeul tău [b]te-a con-
dus aceşti patruzeci de ani în pustiu, ca
să te umilească. *şi* [c]să te cerce: [d]ca să
cunoască cele ce *sunt* în inima ta. de vei
păzì poruncile lui sau nu. 3 Aşà el pre
tine te umilì. şi [e]te lăsă să flămânzeşti,
şi [f]te nutrì cu mana. care n'ai cunoscut,
nici nu au cunoscut părinţii tăi. ca să-ţi
arate. că omul nu [g]trăieşte numai cu
pâne, ci cu tot aceeace ese din gura
Domnului trăieşte omul. 4 [h]Vestmin-
tele tale nu se învechiră pre tine, şi pi-
cioarele tale nu se umflară. acei patruzeci
de ani. 5 [i]Cunoaşte dar întru inima ta,
că precum omul ceartă pre fiul său. *aşà*
te va certà pre tine Domnul Dumnezeul
tău. 6 Deci păzeşte poruncile Domnu-
luiDumnezeului tău, [j]ca să umbli pe căile
lui. şi să te temi de dânsul.
7 Că Domnul Dumnezeul tău. te va
aduce în [k]pământ bun, în pământ cu
păraie de apă, cu fântâni şi cu lacuri.
care isvorăsc din văi şi munţi. 8 În
pământ de grâu şi de orz şi de vii şi de
smochini şi de rodii, pământ de olivi şi
de miere: 9 Pământ. unde tu nu vei
mâncà pânea ta cu scădere. unde tu nu
vei aveà lipsă de nimica, pământ, [l]ale
căruia pietre *sunt* fier. şi dintr'ai căruia
munţi vei săpà aramă.
10 [m]Când vei mâncà. şi te vei săturà,
să binecuvintezi pre Domnul Dumne-
zeul tău. pentru pământul bun, ce ţi l-a

---

a Vers. 2.
b Cap. 13. 8.
c Esod. 23. 33. Judc. 8. 27. Ps. 106. 36.
d Cap. 31. 6.
e Ps. 105. 5.
f Cap. 4. 34.
g Esod. 23. 28. Ios. 24. 12.
h Num. 11. 20. Ios. 3. 10.
i Cap. 10. 17. Neem. 1. 5
j Esod. 23. 29, 30.
k Ios. 10. 24, 25, 42.
l Esod. 17. 14.
m Cap. 11. 25. Ios. 1. 5.
n Vers. 5. Esod. 32. 20. 1 Cron. 14.12.
o Ios. 7. 1, 21.
p Judc. 8. 27.
q Cap. 17. 1.
r Lev. 27. 28. Ios. 6. 17, 18.

—

Capul 8.
a Cap. 4. 1.
b Cap. 1. 3. Ps. 136. 16. Amos. 2. 10.
c Esod. 16. 4.
d 2 Cron. 32.31. Ioan 2. 25.
e Esod. 16. 2, 3.
f Esod. 16. 12, 14. 35.
g Ps. 104. 29. Luc. 4. 4.
h Cap. 29. 5. Neem. 9. 21.
i 2 Sam. 7. 14. Ps. 89. 32. Ebr. 12. 5, 6.
j Cap. 5. 33.
k Cap. 11.10,11, 12.
l Cap. 33. 25.
m Cap. 6. 11, 12.

dat. 11 Ferește-te, ca să nu uiți pre
Domnul Dumnezeul tău, așà ca să nu-i
păzești poruncile lui, judecățile lui și le-
gile lui, pre care ți-le poruncesc eu astăzi;
12 [n]Ca nu cumvà, după ce tu vei mâncà
și te vei săturà, și case frumoase îți vei
zidì, și vei locuì *întrânsele,* 13 Și ci-
rezile tale și turmele tale se vor îmmulțì,
și argintul și aurul la tine se vor îngră-
mădì, și toate ale tale se vor îmmulțì,
14 [o]Inima ta să se înalțe, și tu [p]să uiți
pre Domnul Dumnezeul tău, care te-a
scos din pământul Egiptului, din casa
sclăviei; 15 Care [q]te-a condus în
pustiul cel mare și înfricoșat, [r]*unde erau*
șerpi înfocați, și scorpioni, în pământ
sec, unde nu *erà* apă, și [s]el a făcut să
curgă apă din peatră de cremine: 16 Ca-
re pre tine te-a nutrit în pustiu cu
[t]mana, pre care părinții tăi n'au cunos-
cut-o, pentru ca să te umilească, și să
te cerce, ca în cele din urmă să-ți [u]facă
bine; 17 [v]Și să nu zici întru inima ta:
Puterea mea și tăria mânei *mele* mi-au
câștigat această avere. 18 Ci-ți adù
aminte, *că* Domnul Dumnezeul tău *este*
[x]acela, care-ți dă putere, ca să-ți câș-
tigi averi; [y]pentru întărirea legământu-
lui său, pentru care s'a jurat părinților
tăi, cum *se vede* astăzi.
19 Și va fi de vei uità pre Domnul
Dumnezeul tău, și vei umblà după alți
Dumnezei și vei servì lor, și te vei plecà
înaintea lor, [z]vă mărturisesc astăzi,
că voi de tot vă veți pierde. 20 Ca și
popoarele, pre care Domnul le-a pierdut
de dinaintea voastră, [a]așà veți perì voi,
drept răsplătire, că nu ascultați de vocea
Domnului Dumnezeului vostru.

Îndemnare ca să fim smeriți înaintea lui Dumnezeu.

9 Ascultă, Israele! tu astăzi [a]treci
Iordanul, ca să întri, *și* să stăpânești
popoare [b]mai mari și mai tari decât tine,
cetăți mari și [c]întărite până la cer;
2 Popor mare și înalt la stat, pre [d]fiii
Enakiților, pre cari-i cunoști, și *despre*
care ai auzit, *zicând:* Cine poate stà
înaintea fiilor lui Enak? Tu dar să știi,
că Domnul Dumnezeul tău, care [e]merge
înaintea ta, *este* [f]foc mistuitor; [g]el îi va
pierde, și-i va face ca să plece înaintea
ta, [h]și tu-i vei alungà, și-i vei pierde cu-
rând, precum ți-a promis Domnul.
4 Și după ce Domnul Dumnezeul tău,
îi va alungà de dinaintea ta, [i]să nu cu-
geți întru inima ta, zicând: Pentru drep-
tatea mea m'a adus Domnul *aicia*, ca să
iau acest pământ în stăpânire, ci [j]pentru
nelegiuirea popoarelor acestora Domnul
le alungă de dinaintea ta. 5 [k]Nu pen-
tru dreptatea ta, nici pentru întregiunea
inimii tale întri tu *în* pământul lor, ca
să-*l* iei în stăpânire, ci pentru nelegiu-
irea popoarelor acestora Domnul le a-
lungă dinaintea ta, și pentru ca să-și
împlinească [l]cuvântul, cu care s'a jurat
părinților tăi: lui Abraam, lui Isaac și
lui Iacob.
6 Deci să ștì tu, că nu pentru drep-
tatea ta Domnul Dumnezeul tău, îți dă
acest pământ bun, ca să-l iai în stăpâ-
nire; că *ești* popor [m]tare la cerbice;
7 Adu-ți aminte, *și* nu uità, că tu ai mă-
niat pre Domnul Dumnezeul tău, în
pustiu! [n]Din ziua aceea, în care ai ie-
șit din pământul Egiptului, până ce ați
ajuns în locul acesta, răsculători ați fost
împotriva Domnului. 8 Și [o]în Horeb
atâta întărâtară-ți pre Domnul, că el de
mănie voì să vă piardă.
9 [p]Când mă suii pe munte, ca să iau
tablele cele de piatră, tablele legămân-
tului, care-l făcù Domnul cu voi, [q]eu ră-
măsei pe munte patruzeci de zile și patru-
zeci de nopți, fără ca pâne să mănânc
sau apă să beau: 10 [r]Și Domnul îmi
dădù cele două table de piatră, scrise cu
degetul lui Dumnezeu, și pe ele toate
cuvintele, care le-a vorbit Domnul cu
voi pe munte, din mijlocul focului, [s]în
ziua adunării. 11 Și la sfârșitul celor

n Cap. 28. 47. Prov. 30. 9. Osea 13. 6.
o 1 Cor. 4. 7.
p Ps. 106. 21.
q Isa, 63. 12,13, 14.
r Num. 21. 6. Osea 13. 5.
s Num. 20. 11. Ps 78. 15.
t Vers. 3. Esod. 16. 15.
u Ier. 24. 5, 6.
v Cap. 9. 4. 1 Cor. 4. 7.
x Prov. 10 22.
y Cap. 7. 8. 12.
z Cap. 4. 26.
a Dan. 9. 11, 12.

—

Capul 9.
a Cap. 11. 31. Ios. 3. 16.
b Cap. 4. 38.
c Cap 1. 28.
d Num. 13. 22, 28, 32, 33.
e Cap. 31. 3.
f Cap. 4. 24. Ebr. 12. 29.
g Cap. 7. 23.
h Esod. 23. 31.
i Cap. 8. 17. Rom. 11. 6, 20. 1 Cor. 4. 4, 7.
j Fac. 15. 16
k Tit. 3. 5.
l Fac. 12. 7. 26.
m Vers. 13. Esod. 32. 9.
n Esod. 14. 11.
o Esod. 32. 4. Ps. 106. 19.
p Esod. 24. 12, 15.
q Esod. 24. 18.
r Esod. 31. 18.
s Esod. 19. 17.

patruzeci de zile și patruzeci de nopți,
Domnul îmi dădù cele două table de
piatră, tablele legământului. 12 Și
Domnul zise către mine: [t]Scoală-te,
pogoară-te curând de aicia; că poporul
tău, pre care l-ai scos din Egipt, s'a co-
rupt: ei [u]curând s'au abătut dela calea,
care le-am poruncit eu; ei și-au făcut
chip turnat.
13 Și [v]Domnul mai vorbì către mine,
zicând: Eu mă uitai la poporul acesta,
și iată [x]el *este* popor tare la cerbice:
14 [y]Lasă-mă să-l pierd, și [z]numele lui
să-l stâng de sub cer, și [a]pre tine te
voiu face popor mai tare și mai număros
decât acesta. 15 [b]Și întorcându-mă și
pogorându-mă depe munte, [c]care ardeà
în foc, *având* cele două table ale legă-
mântului în amândouă mânile mele,
16 [d]Eu mă uitai, și iată voi păcătuiră-ți
contra Domnului Dumnezeului vostru,
și vă făcuseră-ți vițel turnat: curând vă
abătuseră-ți dela calea, care v'o porun-
cise Domnul. 17 Atuncia luai cele două
table, și le aruncai din mânile mele, și
le sfărâmai înaintea ochilor voștri. 18 Și
mă [e]închinai înaintea Domnului, ca și
întâiași dată, patruzeci de zile și patru-
zeci de nopți, fără ca pâne să mănânc,
sau apă să beau, pentru toate păcatele
voastre, pre care le-ați făptuit, făcând
ce *este* rău în ochii Domnului, ca să-l
mâniați. 19 [f]Că eu mă temeam de iu-
țimea aceea, și de mânia, cu care Dom-
nul a fost aprins asupra voastră: *că* voià
să vă piardă pre voi. [g]Și Domnul mă as-
cultă și astădată. 20 Încă și asupra lui
Aaron se mânie Domnul foarte, așà că
umblă să-l piardă pre el: iar eu mă ru-
gai în același timp și pentru Aaron.
21 Și [h]*fapta* păcatului vostru, pre care
făcură-ți voi, vițelul, îl luaiu, și-l arsei
cu foc, și-l pisai, sdrobindu-*l* foarte, până
ce se făcù mărunt ca pulberea; și acea
pulbere o aruncai în părăul ce curge din
munte.
22 (Așà și la [i]Tabera, și la [j]Massa, și
la [k]Kibrot-Taava mâniară-ți pre Domnul.
23 Și [l]când vă trimise Domnul dela
Kadeș-Barnea, zicând: Suiți-vă și luați
în stăpânire pământul acela, pre carele
l-am dat vouă, voi și atuncia vă răscu-
lară-ți împotriva Domnului Dumnezeului
vostru, și nu iați crezut lui, și [m]n'ați as-
cultat de vocea lui. 24 [n]Răsculători ați
fost în contra Domnului din ziua în care
v'am cunoscut pre voi).
25 Și [o]eu mă închinai înaintea Dom-
nului; patruzeci de zile și patruzeci de
nopți *fuseră,* cât mă închinai: că Dom-
nul zise, că vreà să vă piardă. 26 Și
[p]eu mă rugai Domnului, și zisei: Doamne,
Doamne, nu strică pre poporul tău și
moștenirea ta, pre care tu o ai răscum-
părat-o prin puterea ta, *și* pre care tu l-ai
scos din Egipt cu mână tare; 27 Adu-ți
aminte de servii tăi: Abraam, Isaac și
Iacob; nu căutà la învârtoșarea popo-
rului acestuia, nici la răutatea lui, nici
la păcatul lui; 28 Ca nu cumvà *în*
țara, din care ne-ai scos, să se zică:
[q]Pentru că Domnul nu putù să-i aducă
în pământul, pre care li-l promisese: și
pentru ura sa către dânșii îi scoase, ca
să-i omoare în pustiu. 29 [r]Că *ei sunt*
poporul tău și moștenirea ta, pre care
i-ai scos cu puterea ta cea mare, și cu
brațul tău cel întins.

Tablele cele nouă.

10 În timpul acela zise Domnul către
mine: [a]Ciopleşte două table de pia-
tră ca cele dintâiu, și suie-te la mine pe
munte, și-ți fă și un chivot de lemn.
2 Și eu voiu scrie pe aceste două table
cuvintele, cari erau pe tablele cele din-
tâiu, care le-ai sfărâmat, și [b]tu să le pui
în chivot. 3 Și *așà* făcui chivotul *din*
lemn de [c]sittim, și ciopliì două table de
piatră ca cele dintâiu, și mă suiì pe munte
cu cele două table în mână-mi. 4 Și
[d]el scrise pe acele table, ca și pe cele
dintâiu, cele zece cuvinte, care le vor-

t Esod. 32. 7.
u Cap. 31. 29. Judc. 2. 17.
v Esod. 32. 9.
x Vers. 6.
y Esod. 32. 10.
z Cap. 29. 20. Ps. 9. 5.
a Num. 14 12.
b Esod. 32. 15.
c Esod. 19. 18.
d Esod. 32. 19.
e Esod 34. 28.
f Esod. 32. 10, 11
g Esod 32. 14. Ps. 106. 23.
h Esod. 32. 20.
i Num. 11. 1, 3, 5.
j Esod. 17. 7.
k Num. 11. 4, 34.
l Num. 13. 3.
m Ps. 106. 24, 25.
n Cap. 31. 27.
o Vers. 18.
p Esod. 32. 11, etc.
q Esod. 32. 12. Num. 14. 16.
r Cap. 4. 20. Neem. 1. 10. Ps. 95. 7.

Capul 10.
a Esod. 34 1, 2.
b Esod. 25. 16, 21.
c Esod. 25. 5, 10.
d Esod. 34. 28.

bise Domnul către voi pe munte, din
mijlocul focului în ziua adunării, și Dom-
nul le dădù mie. 5 Și eu mă întorsei,
și [e] mă pogorîi depe munte, și pusei ta-
blele în chivotul, care-l făcusem, ca ele
să fie într'însul, cum îmi poruncì Domnul.
6 Și fiii lui Israel plecară dela [f] Beerot-
Bene-Iakan la Mosera, unde murì Aaron,
și acolo fu și îmmormântat; și Eleazar,
fiul său, se făcù preot în locul lui. 7 [g] De
aicia plecară ei la Gudgoda: și dela Gud-
goda la Iotbat, pământ cu păraie de apă.
8 În timpul acela [h] deosebì Domnul
seminția lui Levi, ca să poarte chivotul
legii Domnului, *și* înaintea Domnului să
steà, ca să-i servească, și în numele lui
să binecuvinteze, până în ziua de astăzi.
9 [i] Deaceea Levi nu are parte, nici moș-
tenire cu frații săi; Domnul *este* moște-
nirea lui, după cum Domnul Dumnezeul
tău, i-a promis.
10 Și [j] eu rămăsei pe munte atâta ca
și întâiași dată, patruzeci de zile și patru-
zeci de nopți; și Domnul mă ascultă și
astădată, *și* Domnul nu voì să te piardă;
11 [k] Ci Domnul zise către mine: Scoală-
te, du-te, ca să mergi înaintea acestui
popor, ca intrând, să iee în stăpânire pă-
mântul, care cu jurământ l-am promis
părinților săi, că-l voiu da lor.

Ce cere Dumnezeu dela Israel?

12 Și acum, o Israele, ce cere Dom-
nul Dumnezeul tău dela tine, decât ca
tu de Domnul Dumnezeul tău să te
temi, să umbli în toate căile lui, și să-l
iubești; și Domnului Dumnezeului tău
să-i servești din toată inima ta și din
tot sufletul tău; 13 Ca să păzești po-
runcile Domnului, care-ți poruncesc eu
astăzi, ca bine să-ți fie. 14 Iată a Dom-
nului Dumnezeului tău, *este* [l] cerul și ce-
rul cerurilor, [m] pământul și toate câte
sunt într'însul! 15 Numai de părinții
tăi i-a bine plăcut Domnului, și el i-a
iubit pre ei, și seminția lor a ales-o după
dânșii, pre voi, din toate popoarele, cum
se vede astăzi.

Tăierea împrejur a inimii.

16 Deci tăiați împrejur [n] inimii voastre,
și cerbicea voastră să nu v'o învârtoșați.
17 Că Domnul Dumnezeul vostru, *este*
[o] Dumnezeul Dumnezeilor, și Domnul
Domnilor, Dumnezeul cel mare, [p] cel tare
și înfricoșat care nu caută la față, și nici
daruri nu ia; 18 [q] Care face dreptate
orfanului și văduvei, și iubește străinul,
dându-i pâne și vestminte. 19 [r] Deci
să iubiți și voi pre străin, că străini ați
fost în pământul Egiptului. 20 [s] De
Domnul Dumnezeul tău să te temi, lui
singur să-i servești, și de dânsul să te
alipești, și pe numele lui să juri. 21 El
să-ți fie lauda ta, și el *să-ți fie* Dumne-
zeul tău, care a făcut pentru tine lucruri
mari și înfricoșate, *pre* cari le-au văzut
ochii tăi. 22 [t] Cu șaptezeci de suflete
se pogorîră părinții tăi la Egipt, și acum
le făcù Domnul Dumnezeul tău, ca ste-
lele cerului la mulțime.

Amintirea minunilor făcute de Dumnezeu cu poporul său.

11 Deci iubește pre Domnul Dumne-
zeul tău, și păzește cele ce *sunt*
către dânsul de păzit, și legile lui, și ju-
decățile lui, și poruncile lui în toate zilele.
2 Și să recunoașteți astăzi: căci nu cu
copiii voștri *vorbesc eu*, care nu știu ni-
mica, și nu văzură certarea Domnului
Dumnezeului vostru, mărirea sa, mâna
sa cea mare, și brațul lui cel întins;
3 Și semnele lui și faptele lui, cari le
făcù el în Egipt, lui Faraon, regele Egip-
tului, și în tot pământul lui; 4 Și câte
a făcut el oastei Egiptenilor, cailor lor
și carelor lor: [a] cum făcù el să inunde
apa Mării-Roșii preste ei, când ei vă ur-
măriră, și Domnul îi pierdù până în ziua
de astăzi: 5 Și cele ce făcù el vouă în
pustiu, până ce ajunserăți în locul acesta.
6 Și [b] ceeace făcù el lui Datan și lui Abi-

---

e Esod. 34. 29.
f Num. 33. 31.
g Num. 33. 32, 33.
h Num. 3. 6. & 4. 4. & 8. 14. & 16. 9.
i Num. 18. 20, 24. Cap. 18. 1, 2 Ezec. 44. 28.
j Esod. 34. 28. Cap. 9. 18, 25.
k Esod. 32. 34. & 33. 1.
l 1 Reg. 8 27. Ps. 115. 16. & 148. 4.
m Fac. 14. 19. Esod. 19 5. Ps. 24. 1.
n Lev. 26. 41. Ier. 4. 4. Rom. 2. 28, 29. Col. 2. 11.
o Ios. 22. 22. Ps. 136. 2. Dan. 2. 47.
p 2 Cron. 19. Iov. 34. 19. Fapt. 10. 34. Gal. 2. 6. Col. 3. 25. 1 Pet. 1. 17.
q Ps. 68. 5. & 146. 9
r Lev. 19. 33, 34.
s Cap. 6. 13. Mat. 4. 10. Luc. 4. 8. Esod. 15. 2. Ps. 22. 3. Ier. 17. 14.
t Fac. 46. 27. Esod. 1. 5. Fapt. 7. 14.
—
Capul 11.
a Esod. 14. 27, 28. Ps. 106. 11.
b Num. 16. 1, 31. Ps. 106. 17.

ram, fiilor lui Eliab, fiul lui Ruben, când
pământul își deschise gura sa, și pre ei
îi înghiți împreună cu familiile lor și cu
corturile lor și cu toate averile, care le
aveau ei, în mijlocul a tot Israel. 7 Că
ochii voștri văzură toate lucrările Dom-
nului cele mari, cari le făcù el.

Binecuvântarea ascultării și blèstemul neascultării.

8 Păziți deci toate poruncile care vi-le
poruncesc astăzi, ca să vă [c]întăriți, și să
intrați, și să luați în stăpânire pământul,
în care treceți, ca să-l luați; 9 Și [d]ca
zilele voastre să fie multe în pământul
pre care Domnul cu jurământ l-a promis
părinților voștri, să-l deà lor și seminției
lor: pământ, unde curge lapte și miere.
10 Că pământul, în care mergi, ca
să-i iai în stăpânire, nu *este* ca pământul
Egiptului, din care ați ieșit, [e]unde tu
sămănătura ta o sămănai, și cu piciorul o
adăpai ca o grădină de legume. 11 Ci
pământul în care treceți, ca să-l luați în
stăpânire, *este* pământ cu munți, și cu
văi, care din ploaia cerului să adapă;
12 Pământ, de care Domnul Dumnezeul
tău poartă grije, [f]asupra căruia ochii
Domnului Dumnezeului tău, *privesc* ne-
încetat, dela începutul anului până la
sfârșitul anului.
13 Și va fi, că dacă veți ascultà de po-
runcile mele, pre cari le poruncesc vouă
astăzi, ca să iubiți pre Domnul Dum-
nezeul vostru, și să-i serviți din toată
inima voastră și din tot sufletul vostru,
14 [g]Eu voiu da pământului vostru ploaie
la timpul său, [h]ploaie timpurie și ploaie
târzie, ca tu să-ți poți strânge grâul tău,
și mustul tău și oleiul tău; 15 [i]Și voiu
da iarbă pe câmpurile tale, pentru vitele
tale, ca tu să mănânci și să te saturi.
16 Păziți-vă ca nu inima voastră să
se amăgească, și voiu să vă abateți, și să
serviți altor zei, și se vă închinați îna-
intea lor. 17 Și *atuncia* mânia Dom-
nului să se aprindă asupra voastră, și el
cerul să-l închidă, ca să nu cadă ploaie,
și pământul să nu deà venitul său, și
voi curând se vă pierdeți depe pămân-
tul bun, ce-l dă vouă Domnul.
18 Puneți deci aceste cuvinte ale mele
în inimele voastre, și în sufletele voastre,
și le legați ca semne pe mânile voastre,
și să vă fie fruntar înaintea ochilor voș-
tri: 19 Și cu acestea învățați pre fii
voștri, și vorbește despre dânsele, când
șezi în casă, și când mergi pe cale, când
te culci, și când te scoli: 20 Și le scrie
pe usciorii casei tale și pe porțile tale:
21 Ca [j]zilele voastre cum și zilele fiilor
voștri să fie multe pe pământul, care
Domnul cu jurământ l-a promis părin-
ților voștri că-l va da lor, cât *vor fi* zi-
lele cerului deasupra pământului.
22 Că de veți păzì toate aceste po-
runci, pre cari eu le poruncesc vouă,
să le faceți; *dacă* veți iubì pre Domnul
Dumnezeul vostru, și veți umblà în toate
căile lui, și vă veți alipì de dânsul:
23 Atuncia Domnul va alungà pre toate
aceste națiuni de dinaintea voastră, și
voi veți stăpânì națiuni mai mari și mai
tari decât voi. 24 [k]Tot locul pe unde
va călcà talpa piciorului vostru, al vos-
tru să fie [l]dela pustiu până la Liban,
dela fluviu, fluviul Eufrat, până la ma-
rea despre apus va fi cuprinsul vostru.
25 Nimenea nu va puteà stà înaintea
voastră, *că* temere și cutremur de voi va
pune Domnul Dumnezeul vostru, să fie
preste tot pământul pe unde veți călcà,
precum a promis vouă.
26 Iată, eu astăzi vă pun înainte și
binecuvântare și blestem: 27 Binecu-
vântare, de veți ascultà de poruncile
Domnului Dumnezeului vostru, care le
poruncesc vouă eu astăzi: 28 Și bles-
tem, de nu veți ascultà de poruncile
Domnului Dumnezeului vostru, ci vă
veți abate dela calea, care o poruncesc
vouă eu astăzi, umblând după alți zei,
pre cari nu-i cunoașteți.
29 Și după ce Domnul Dumnezeul
tău, te va aduce în pământul, în care

c Ios. 1. 6, 7. Prov. 10. 27. — d Cap. 4. 40. & 5. 16. — e Zech. 14. 18. — f 1 Reg. 9. 3. — g Lev. 26. 4. — h Ioel 2. 23. Iac. 5. 7. — i Ps. 104. 14. — j Cap. 4. 40. & 6. 2. Prov. 3. 2. & 4. 10. & 9. 11. — k Ios. 1.3.&14,9. — l Fac. 15. 18. Esod. 23. 31. Num.34.3 etc.

întri ca să-l iei în stăpânire. binecuvân-
tarea să o pui pe muntele Garizim, și
blestemul pe muntele Ebal. 30 Acești
munți au nu *sunt* dincolo de Iordan,
dinapoia căiei ce merge spre apusul soa-
relui, în pământul Cananeilor. care lo-
cuesc în câmpii, în dreptul Ghilgalului.
lângă stejarul More? 31 Că voi treceți
Iordanul, ca să întrați și să luați în stă-
pânire pământul, care Domnul Dumne-
zeul vostru îl dă vouă ca să-l stăpâniți.
și să locuiți într'ânsul. 32 Deci cău-
tați ca să faceți toate legile și judecățile,
câte eu astăzi vi-le pun înainte.

Stârpirea idolatriei.

12 [a]Acestea *sunt* legile și judecățile,
pre cari să căutați a le face, în
pământul, pre care Domnul Dumnezeul
părinților tăi ți-l dă, ca să-l stăpânești *în*
toate zilele câte veți trăi pe acest pământ.
2 [b]Să surpați toate locurile, unde na-
țiunile, pre cari le veți alungà, s'au în-
chinat zeilor lor. pe munții cei înalți.
pe dealuri, și sub orice arbore verde.
3 Și [c]să surpați altarele lor, și să sfă-
râmați stâlpii lor, și închipuirile Astartei
lor să le ardeți cu foc, și chipurile zei-
lor lor să le tăiați. și să pierdeți numele
lor din acel loc.

Locul și chipul adevăratei slujbe dumnezeești.

4 Nu așà să faceți voi Domnului Dum-
nezeului vostru! 5 Ci locul care-l va
[d]alege Domnul Dumnezeul vostru. din
toate semințiile voastre. ca să-și pună
numele lui acolo, această locuință a sa
să cercetați. și acolo să veniți; 6 Și a-
colo să aduceți arderile de tot ale voastre,
și sacrificiile voastre. și zecimele voastre.
și darurile ridicate ale mânilor voastre,
și voturile voastre. și darurile voastre
de bunăvoie. și cele întâiu-născute ale
vacilor voastre și ale oilor voastre. 7 Și
acolo să mâncați înaintea Domnului
Dumnezeului vostru. și [e]să vă bucurați
voi și familiile voastre de tot lucrul mâ-
nilor voastre. cu care Domnul Dumne-
zeul vostru v'a binecuvântat.

8 Să nu faceți așà. precum facem noi
astăzi aicia, [f]fiecare tot *ce este* drept în
ochii săi. 9 Că până acum încă n'ați
ajuns în repausul și moștenirea pre care
Domnul Dumnezeul vostru v'o dă.
10 Deci *după ce* veți trece Iordanul. și
veți locuì pământul, care Domnul Dum-
nezeul vostru vi-l dă de moștenire, și
el vă va da repaus de toți neamicii voș-
tri de jur împrejur. încât să locuiți în
siguranță; 11 Atuncia voi în [g]locul
care Domnul Dumnezeul vostru și-l va
alege, ca să facă să locuiască numele
său acolo, să aduceți toate câte eu vă
poruncesc: arderile de tot ale voastre și
sacrificiile voastre, zecimile voastre, și
darul ridicat al mânilor voastre. și toate
cele mai alese din voturile voastre, pre
care le-ați votat Domnului; 12 Și vă
bucurați înaintea Domnului Dumnezeu-
lui vostru. voi și fiii voștri, și fetele
voastre, și servii voștri, și servele voastre.
și Levitul. care *este* înlăuntrul porților
voastre; că el n'are parte nici moștenire
cu voi.

13 [h]Ferește-te, ca arderea de tot a ta
să nu o aduci în orice loc ce vei vedeà;
14 Ci în locul. care Domnul îl va alege
într'una din semințiile tale. acolo să
aduci tu arderile de tot ale tale. și acolo
să faci tot ce eu îți poruncesc.

15 Totuși după toată pofta sufletului
tău poți junghià și mâncà carne în toate
porțile tale, după binecuvântarea Dom-
nului Dumnezeului tău, care o dă ție:
cel necurat ca și cel curat pot să mă-
nânce, ca și *acum cea de* căprioară și
cea de cerb. 16 [i]Numai sângele să
nu-l mâncați; pe pământ să-l vărsați
ca apa.

17 Tu nu vei puteà mâncà între por-
țile tale zecimea grâului tău, nici a mus-
tului tău, nici a oleiului tău, nici întâiu-
născutele vacilor tale și ale oilor tale;
nici vre-unul din voturile pre cari le-ai
votat, nici darurile tale de bunăvoie. nici
darul ridicat al mânilor tale: 18 Ci să

Capul 12. a Cap. 6. 1. b Esod 34. 13. Cap. 7. 5. c Num. 33. 52. Jud. 2. 2. d Ios. 9. 27. 1 Reg. 8. 29. 2 Cron. 7. 12. Ps. 78. 68. e Lev. 23. 40. Cap. 16.11.14. 15. & 26. 11. & 27. 7. f Judc. 17. 6. & 21. 25. g Ios. 18. 1. 1 Reg. 8. 29. Ps. 78. 68. h Lev. 17. 4. i Fac. 9. 4. Lev. 7. 26. Cap. 15. 23. Vers. 23. 24.

mănânci pre acelea înaintea Domnului
Dumnezeului tău, în locul care-l va a-
lege Domnul Dumnezeul tău, tu și fiiul
tău, și fiica ta, și servul tău, și serva ta,
si Levitul care *este* înlăuntrul porților
tale; și să te bucuri înaintea Domnului
Dumnezeului tău de tot la ce ai pus mâ-
nile tale. 19 Ferește-te, ca pre Levi-
tul să nu-l părăsești cât vei trăi în pă-
mântul *tău*.

20 Când Domnul Dumnezeul tău îți
va lărgì hotarul [j] după cum a promis ție,
și tu vei zice: Voiu să mănânc carne,
fiindcă sufletul tău dorește să mănânce
carnea: *atuncia* după toată pofta sufle-
tului tău poți mâncà carne. 21 Dacă
locul acela, pre care Domnul Dumne-
zeul tău îl va alege ca să pună numele
său acolo, va fi prea departe de tine, a-
tuncia junghie din boii tăi, și din oile
tale, pre cari Domnul le-a dat ție, cum
ți-am poruncit eu: și mănâncă în por-
țile tale după toată pofta sufletului tău.
22 *Dar numai* așà să o mâncați, cum
se mănâncă: *acum* căprioara și cerbul:
cel necurat și cel curat asemenea o pot
mâncà. 23 Decât ferește-te, [k] ca sân-
gele să nu-l mănânci, că sângele *este*
suflet, și sufletul să nu-l mănânci cu
carnea împreună; 24 Să nu-l mănânci:
pe pământ să-l torni ca apa. 25 Să nu-l
mănânci; [l] ca să fie bine ție și fiilor tăi
după tine, [m] de vei face *ce este* drept în
ochii Domnului.

26 Însă [n] cele consacrate ale tale și
voturile tale să le ridici, și să le aduci
la locul, pre care Domnul îl va alege;
27 Și să sacrifici arderile de tot ale tale,
carnea și sângele, pe altarul Domnului
Dumnezeului tău: și sângele sacrificii-
lor tale să se verse pe altarul Domnu-
lui Dumnezeul tău: iar carnea să o mă-
nânci.

28 Păzește și ascultă toate aceste cu-
vinte, cari le poruncesc ție; ca să fie
bine ție și fiilor tăi după tine în veci:
făcând tu *ce e* bun și drept în ochii
Domnului Dumnezeului tău.

29 După ce [o] Domnul Dumnezeul tău,
dinaintea ta va fi stârpit națiunile, la
care mergi ca să le alungi de dinaintea
ta, și după ce le vei fi alungat, și pă-
mântul lor îl vei locuì; 30 Ferește-te,
ca să nu fii prins în cursă, urmându-le
lor, după ce ei fură stârpiți dinaintea ta,
și să nu cerci după zeii lor, zicând: Cum
serviră națiunile acestea zeilor lor, așà
voiu face și eu. 31 [p] Tu să nu faci așà
Domnului Dumnezeului tău: că aceștia
făcură zeilor lor toată urîciunea, *tot* ce
urăște Domnul: că ei chiar și pre fiii lor
și pre fetele lor le arseră cu foc zeilor
lor. 32 Tot cuvântul ce vă poruncesc,
căutați să-l faceți; [q] nu-i adăugì, și nu-i
scădeà nimic.

Pedeapsa profeților mincinoși.

13 De se va sculà între voi profet sau
[a] visător de vise, [b] care înaintea
ta va face semn sau minune; 2 Și
[c] semnul și minunea de s'ar împlinì,
despre care ți-a vorbit, când a zis: Să
mergem după alți zei, pre care tu nu-i
cunoști, și să ne închinăm lor! 3 Să
nu asculți de cuvintele acelui profet sau
acelui visător: că Domnul Dumnezeul
vostru, vă [d] cearcă pre voi, ca să afle, dacă
voi iubiți pre Domnul Dumnezeul vostru
din toată inima și din tot sufletul. 4 Voi
Domnului Dumnezeului vostru, [e] să ur-
mați, și de el să vă temeți, și poruncile
lui să le păziți, și vocea lui să ascultați,
și lui să-i serviți, și [f] de dânsul să vă ali-
piți.

5 Și [g] acel profet sau acel visător să
se omoare: fiindcă a învățat abatere de-
la Domnul Dumnezeul vostru, care v'a
scos pre voi din pământul Egiptului, și
v'a rescumpărat din casa sclăviei, și
fiindcă el a căutat să te momească din
calea, pre care Domnul Dumnezeul tău
ți-a poruncit, ca să umbli pe dânsa: [h] și
așà să cureți răul din mijlocul tău.

---

j Fac. 15. 18. & 28. 14. Esod. 34. 24. Cap. 11. 24. & 19. 8.
k Fac. 9. 4. Lev. 17. 11, 14.
l Cap. 4. 40. Isa. 3. 10.
m Esod. 15. 26.
Cap. 13. 18. 1 Reg. 11. 38.
n Num 5. 9, 10. & 18. 19.
o Esod. 23. 23.
Cap. 19. 1. Ios. 23. 4.
p Vers. 4. Lev. 18, 3. 26, 30.
2 Reg. 17. 15.
q Cap. 4 2. & 13. 18. Ios. 1. 7. Prov. 30. 6.
Apoc. 22. 18.

Capul 13.
a Zech. 10. 2.
b Mat. 24. 24. 2 Thes. 2. 9.
c Ier. 28. 9 Mat. 7. 22.
d Mat. 24. 24. 1 Cor. 11. 19. Apoc. 13. 14.
e 2 Reg. 23. 3.
f Cap. 10. 20.
g Ier. 14. 15. Zech. 13. 3.
h 1 Cor. 5. 13

Pedeapsa ispititorilor către idolatrie.

6 [i] Dacă fratele tău, fiul mumei tale,
sau fiul tău, sau fica ta, sau [j] femeia
sânului tău, sau amicul tău, pre [k] care-l
iubești ca sufletul tău, te va îndemnà în
secret, zicând: Să mergem și să ne în-
chinăm altor zei, pre cari tu nu-i cunoști
și nici părinții tăi; 7 Dintre zeii po-
poarelor, cari *sunt* împrejurul vostru,
aproape de tine sau departe de tine, dela
o margine de pământ *până* la *altă* mar-
gine a pământului, 8 Tu să [l] nu te
învoiești cu dânsul, nici să-l asculți, nici
ochiul tău să-l cruțe, nici să-ți fie milă
de *dânsul*, nici să-l ascunzi: 9 Ci [m] să-l
omori pre el: [n] mâna ta să fie cea dintâiu
asupra lui, ca să-l omori: și pe urmă
mâna poporului întreg. 10 Cu pietri
să-l ucizi: căci a cercat să te momească
dela Domnul Dumnezeul tău, care te-a
scos din pământul Egiptului, din casa
sclăviei: 11 Ca [o] tot Israelul să auză,
și să se teamă, și să nu mai facă acest
lucru rău în mijlocul tău.

12 [p] Când vei auzì într'una din cetă-
țile tale, pre cari Domnul Dumnezeul
tău le dă ție ca să locuiești acolo zicân-
du-*se*: 13 Oameni înrăutățiți [q] ieșiră
din mijlocul vostru, care pre locuitorii
cetății lor îi [r] momiră, zicând: [s] Să mer-
gem, și să ne închinăm altor zei, pre cari
nu-i cunoașteți; 14 Atuncia caută, *și*
cercetează bine, și întreabă cu deamă-
nuntul: și *dacă e* adevărat, *și* lucrul în-
temeiat, *că* aceasta urîciune s'a întâm-
plat în mijlocul tău: 15 Tu pre toți
locuitorii cetății aceleia să-i bați cu as-
cuțitul săbiei, [t] perzând-o cu totul și tot
ce *este* într'însa, chiar și vitele lor, cu
ascuțitul săbiei. 16 Și toată prada ei să
o strângi în mijlocul pieții; și cu foc să
[u] arzi de tot cetatea și toate prăzile ei
Domnului Dumnezeul tău; și ea în veci
să fie movilă, *și* să nu se mai rezidească.
17 Și nimica din acel blestem să nu se
lipească de mâna ta: ca Domnul să se
întoarcă dela iuțimea mâniei sale, și să-și
arate îndurare către tine, și să i-se facă
milă de tine, și să te înmulțească, pre-
cum s'a jurat părinților tăi; 18 De vei
ascultà de vocea Domnului Dumnezeului
tău, și vei păzì toate poruncile lui, câte
ți-le poruncesc eu astăzi, *și* vei face *ce*
este drept în ochii Domnului Dumne-
zeului tău.

Oprirea obiceiurilor păgâne de jale.

14 [a] Fii Domnului Dumnezeului vostru
sunteți; [b] să nu vă faceți crestături,
nici să vă radeți între ochii voștri pentru
mort. 2 [c] Că popor sfânt *ești* tu Dom-
nului Dumnezeului tău, și Domnul pre
tine te-a ales dintre toate popoarele cari
sunt pe fața pământului, ca să-i fii po-
por deosebit.

Mâncări curate și spurcate.

3 [d] Urîciune să nu mâncați. 4 [e] A-
cestea *sunt* vitele, pre cari le puteți
mâncà: boi, oi și capre; 5 Cerb și că-
prioară și ciută și gazelă și girafa, uni-
corn, camelopard; 6 Și toată vita ce
are copite despicate în două, care ru-
megă între vite, pre aceste le puteți
mâncà: 7 Iar' acestea să nu le mâncați
din cele ce rumegă, sau din acele ce au
copite despicate: cămila, iepurele și va-
berul; că ele rumegă, dară copitele nu
le au despicate, necurate *să fie* vouă:
8 Și porcul, că copitele le are despicate,
dară nu rumegă, necurat *să fie* voauă:
din carnea lor să nu mâncați, [f] și de stâr-
vul lor să nu vă atingeți!

9 [g] Acestea le puteți mâncà din toate
câte *sunt* în apă: tot ce are aripi și solzi
puteți mâncà. 10 Dar tot ce nu are
aripi nici solzi să nu mâncați: necurate
să fie vouă.

11 Toate pasările cele curate le puteți
mâncà. 12 [h] Și acestea sunt, pre cari
nu le puteți mâncà: aquila, gripul și
plitul: 13 Și vulturul, uliul și gaia după
felul său; 14 Și tot corbul după felul
său; 15 Și strutul și huhurezul, și cucul
și curuiul după felul său; 16 Și buf-
nița și ibidele și cignul: 17 Și pelicanul,

i Cap. 17. 2. *j* Fac. 16. 5. Prov. 5. 20. *k* 1 Sam. 18. 1. 3. *l* Prov. 1. 10. *m* Cap. 17. 5. *n* Fapt. 7. 58. *o* Cap. 17. 13. *p* Ios 22 11, etc. *q* 1 Ioan 2. 19. Iuda 19 *r* 2 Reg. 17. 21. *s* Vers. 2. 6. *t* Esod. 22. 20. *u* Ios. 6. 24.

Capul 14. *a* Rom. 8. 16. Gal. 3. 26. *b* Ier. 16. 6. 1 Thes. 4. 13. *c* Lev. 20. 26. *d* Ezec. 4. 14. Fapt. 10. 13, 14. *e* Lev. 11. 2, etc. *f* Lev. 11. 26, 27. *g* Lev. 11. 9. *h* Lev. 11. 13.

și profirionele și murgul: 18 Și cocos-
târcul, și cherodionele după felul său, și
pupăza și liliacul. 19 Și tot [i] târîtorul
ce sboară necurat să vă fie, [j] să nu se
mănânce. 20 Iar toate păsările curate
le puteți mâncà.
21 [k] Să nu mâncați din nici o mortă-
ciune: străinului, care *este* în lăuntrul
porților tale, poți să-i dai ca să mănânce:
sau să-i vindă străinului: [l] că tu *ești*
popor sfânt Domnului Dumnezeului tău.
[m] Să nu ferbi iedul în laptele mumei sale.

Legi pentru zecimi.

22 Din an în an [n] să-ți zecimezi tot
venitul sămănăturei tale, ce este din o-
gorul tău. 23 [o] Și să mănânci înaintea
Domnului Dumnezeului tău, în locul ce
și-l va alege el, ca să facă ca numele său
să locuească acolo, zecimea din grâul tău,
din mustul tău și din oleiul tău, și [p] în-
tâiu-născutele vacilor tale, și ale oilor
tale: ca să înveți a te teme de Domnul
Dumnezeul tău în toate zilele.
24 Și de va fi calea prea departe,
ca tu pe acestea să nu le poți duce *acolo,*
[q] fiindcă locul care și-l va alege Domnul
Dumnezeul tău, ca să-și pună numele
său acolo, va fi prea departe de tine, (că
Domnul Dumnezeul tău așà te va bine-
cuvântà): 25 Atuncia prefă-le în argint
și argintul leagă-l bine, *ia-l* în mâna ta
și mergi la locul, ce Domnul Dumnezeul
tău și-l va fi ales; 26 Și argintul dă-l
pe tot ce poftește sufletul tău: boi sau
oi, vin sau *altă* beutură îmbătătoare, sau
orice poftește sufletul tău: [r] și mănâncă
acolo înaintea Domnului Dumnezeului
tău și te veselește, tu și casa ta. 27 Și
pre [s] Levitul ce *este* în lăuntrul porților
tale să nu-l părăsești, că [t] el n'are parte
nici moștenire cu tine.
28 [u] La sfârșitul anului al treilea să
scoți toate zecimile venitului tău din anul
acela, și să *le* pui în lăuntrul porților tale.
29 Atuncia să vină Levitul, (că el n'are
parte nici moștenire cu tine), și străinul
și orfanul, și văduva, cari *sunt* în lăun-
trul porților tale, și să mănânce și să se
sature; pentru ca Domnul Dumnezeul
tău să te binecuvinteze întru toate lu-
crările mânilor tale, cari le faci tu.

Despre anul de iertare.

15 La sfârșitul [a] fiecărui al șaptelea
an să faceți iertare. 2 Și iertarea
se va face așà: Tot creditorul să ierte
împrumutul dat aproapelui său: să nu-l
ceară dela aproapele său și dela fratele
său: că s'a prochiemat iertarea Domnu-
lui. 3 [b] Dela străin poți cere; dar ceeace
vei aveà la fratele tău, aceea să ierte
mâna ta: 4 Ca întru tine să nu fie nici
un sărac; [c] că Domnul te va binecuvântà
în pământul, pre care Domnul Dumne-
zeul tău ți-l dă ție ca să-l stăpânești de
moștenire. 5 Numai [d] de vei ascultà de
vocea Domnului Dumnezeului tău și vei
căutà să faci toate poruncile, câte-ți po-
runcesc eu astăzi. 6 Că Domnul Dumne-
zeul tău te va binecuvântà cum ți-a făgă-
duit, și [e] tu vei împrumutà multe popoare,
dar tu nu te vei împrumutà: și [f] tu vei
domnì preste multe popoare, dar preste
tine ele nu vor domnì.
7 De va fi întru tine un nevoiaș dintre
frații tăi, în una din cetățile tale în pă-
mântul tău, care ți-l dă ție Domnul
Dumnezeul tău, [g] tu să nu-ți învârtoșezi
inima ta, nici să-ți închizi mâna ta către
fratele tău cel nevoiaș. 8 [h] Ci să-i des-
chizi mâna ta, și să-l împrumuți cu atâta
cât îi va fi de ajuns la nevoia lui în care
se află. 9 Ferește-te să nu fie în inima
ta *acel* cuget înrăutățit, ca să zici: Se
apropie anul al șaptelea, anul iertării:
[i] și ochiul tău să fie rău în contra fra-
telui tău celui nevoiaș, încât să nu-i dai,
și *așà* [j] el să strige asupra ta către Dom-
nul, și [k] păcat să aibi. 10 Ci să-i dai,
și [l] să nu-ți pară rău întru inima ta, când
îi dai: că [m] pentru aceasta te va bine-
cuvântà Domnul Dumnezeul tău întru
toate lucrările tale, pe care vei pune

[i] Lev. 11. 20.
[j] Lev. 11. 21.
[k] Lev. 17. 15. Ezec. 4. 14. Vers. 2
[m] Esod. 23. 19.
[n] Lev. 27. 30 Neem. 10. 37.
[o] Cap 12. 5. 6, 7 17, 18
[p] Cap. 15.19,20.
[q] Cap. 12. 21.
[r] Cap. 12 7, 18.
[s] Cap. 12.12,18. 19.
[t] Num. 18. 20.
[u] Amos. 4. 4.

Capul 15.
[a] Esod. 21. 2. Lev. 25. 2, 4. Ier. 34. 14.
[b] Cap. 23. 20.
[c] Cap. 28. 8.
[d] Cap. 28. 1
[e] Cap. 28. 12, 44.
[f] Prov. 22. 7.
[g] 1 Ioan 3. 17.
[h] Mat 5. 42.
[i] Prov. 23. 6. & 28. 22.
[j] Cap. 24. 15.
[k] Mat. 25. 41, 42.
[l] 2 Cor. 9. 5, 7
[m] Ps. 41. 1. Prov. 22. 9.

mâna ta. 11 Că [n] nevoiașii nu vor lipsì
din pământul *tău;* deaceea eu porun-
cesc ție, zicând: Deșchide mâna ta fra-
telui celui nevoiaș și sărac din pămân-
tul tău.

Despre slobozirea slugilor cumpărate.

12 [o] Dacă din frații tăi, Ebreu sau
Ebree, se va vinde ție, și-ți va servì șase
ani; atunci într'al șaptelea an să-l lași
dela tine. 13 Și când îl vei lăsà să se
ducă liber dela tine, să nu-l lași cu mâna
goală. 14 *Ci* dar să-i dai din turmele
tale și din aria ta și din teascul tău; tu
să-i dai *din aceea,* cu ce Domnul Dumne-
zeul tău te-a [p] binecuvântat pre tine.
15 Și-ți [q] adù aminte, că serv ai fost în
pământul Egiptului, și Domnul Dumne-
zeul tău te-a răscumpărat; pentru aceea
îți poruncesc eu lucrul acesta astăzi.

16 Și când s'ar întâmplà [r] ca el să
zică către tine: Eu nu voiu să ies dela
tine, fiindcă el te iubește pre tine și casa
ta, că îi este bine cu tine; 17 Atuncia
să iei sula, și s'*o* străpungi prin urechia
sa și prin ușa *ta,* și *atuncia* va fi ție
serv pentru totdeauna; așà să faci și
servei tale. 18 Să nu-ți pară rău, când
îl vei lăsà să se ducă liber dela tine,
căci el ți-a servit șase ani, îndoitul sim-
briei a unui năimit, și Domnul Dumne-
zeul tău, te va binecuvântà întru toate
câte vei face.

Sfințirea întâiului-născut din vite.

19 Tot întâiu-născutul, ce se va naște
din vacile tale și din oile tale, parte
bărbătească, să-l sfințești Domnului
Dumnezeului tău. Să nu lucrezi cu în-
tâiu-născutul vacei tale, nici să nu tunzi
întâiu-născutul oilor tale. 20 Înaintea
Domnului Dumnezeul tău să-l mănânci,
tu și casa ta în tot anul, în locul care
Domnul și-l va alege.

21 Iar dacă într'însul va fi ceva cu-
sur, șchiop sau orb, orice cusur rău,
atuncia să nu-l sacrifici Domnului Dum-
nezeului tău. 22 În lăuntrul porților
tale să-l mănânci; cel necurat ca și cel
curat, *îl poate mâncà,* cum *se mănâncă
acum* căprioara și cerbul. 23 Numai
sângele lui să nu-l mănânci: pe pământ
să-l verși ca apa.

Cele trei sărbători anuale mai principale.

16 Păzește [a] luna lui Abid, și serbează
paștile Domnului Dumnezeului
tău: că [b] în luna Abib te-a scos Dom-
nul Dumnezeul tău din Egipt [c] noaptea.
2 Și sacrifică paști Domnului Dumne-
zeului tău, oi și [d] boi, în [e] locul pre care
Domnul Dumnezeul tău îl va alege, ca
acolo să pună numele său. 3 [f] La *paști*
să nu mănânci dospit; șapte zile să mâ-
nânci cu ele azimă, pânea întristării;
că cu iuțeală ai ieșit tu din pământul
Egiptului; pentru ca să-ți aduci aminte
de ziua ieșirii tale din pământul Egip-
tului, *în* toate zilele vieții tale. 4 [g] Și
dospit să nu se vadă la tine, în tot cu-
prinsul tău, șapte zile; [h] nici din carnea,
care vei junghià-o tu seara în ziua cea
dintâi, să-ți rămână *ceva* preste noapte
pe dimineață. 5 Tu paștile nu le vei
puteà sacrificà în ori-care din cetățile
tale, pre care Domnul Dumnezeul tău
ți le dă; 6 Ci în locul pre care Dom-
nul Dumnezeul tău îl va alege, ca să
facă să locuească numele său într'însul,
acolo să sacrifici tu paștile, [i] seara, la
apusul soarelui, tocmai în timpul când
ieșiși din Egipt. 7 Și să *le* [j] ferbi și
să *le* mănânci [k] în acel loc, care-l va
alege Domnul: și dimineața să te întorci,
și să te duci la corturile tale. 8 Șase
zile să mănânci azime, iar [l] în ziua a
șaptea *să fie* ieșirea *din sărbătoarea*
Domnului Dumnezeului tău; să nu faci
nici un lucru.

9 [m] Șapte săptămâni să-ți numeri; *de
când* vei începe secerea holdei, să începi
a numărà șapte săptămâni. 10 Și să
serbezi sărbătoarea săptămânilor Dom-
nului Dumnezeului tău, cu dar de bună-
voie cât îți dă mâna, [n] după cum te va
fi binecuvântat Domnul Dumnezeul tău.
11 Și [o] să te bucuri înaintea Domnului

n Mat. 26. 11. Ioan 12. 8. o Esod. 21. 2. Ier. 34. 14. p Prov. 10. 22. q Cap. 5. 15. r Esod. 21. 5, 6. — *Capul 16.* a Esod. 12. 2, etc. b Esod. 13. 4. c Esod. 12. 29, 42. d Num. 28. 19. e Cap. 12. 5, 26. f Esod. 12. 15, 19, 39. g Esod. 13. 7. h Esod. 12. 10. i Esod. 12. 6. j Esod. 12. 8, 9. k 2 Reg. 23. 23. Ioan 2. 13. 23. l Esod. 12. 16. Lev. 23. 8. m Esod. 23. 16. Fapt. 2. 1. n Vers. 17. 1 Cor. 16. 2. o Cap. 12. 7, 12, 18.

Dumnezeului tău, tu și fiul tău, și fica
ta, și servul tău, și serva ta, și Levitul
care *este* înlăuntrul porților tale, și
străinul, și orfanul, și văduva, care *sunt*
în mijlocul tău, în locul pre care Dom-
nul Dumnezeul tău îl va alege, ca să facă
să locuească numele său acolo. 12 [p] Și-ți
adù aminte, că ai fost serv in Egipt; și
păzește și fă legile acestea.

13 [q] Sărbătoarea corturilor să o ser-
bezi șapte zile; după ce vei fi adunat
din aria ta, și din teascul tău. 14 Și
[r] te bucură în sărbătoarea ta, tu și fiul
tău și fica ta și servul tău și serva ta și
Levitul, străinul și orfanul, și văduva,
cari *sunt* înlăuntrul porților tale.
15 [s] Șapte zile să serbezi sărbătoarea
aceasta Domnului Dumnezeului tău, în
locul care-l va alege Domnul; că Dom-
nul Dumnezeul tău te va binecuvântà
pre tine întru tot venitul tău și întru
toate lucrările mânilor tale: deci vesel
să fii.

16 [t] De trei ori în an să se arate tot
insul de partea bărbătească, înaintea
Domnului Dumnezeului tău, în locul
care-l va alege; în sărbătoarea azime-
lor, în sărbătoarea săptămânilor, și în
sărbătoarea corturilor; dar [u] nimenea să
nu se arate înaintea Domnului cu mâna
goală: 17 Fiecare cu darul, care-i *va
da* mâna, [v] după binecuvântarea Dom-
nului Dumnezeului tău, care o va da ție.

Administrarea legii; datoriile judecătorilor și ale regilor.

18 [x] Judecătorii și dirigătorii să-ți pui
în toate porțile tale, pre care Domnul
Dumnezeul tău are să ți-le deà în se-
mințiile tale, ca aceia să judece poporul
cu judecată dreaptă. 19 Să nu strîm-
bătățești judecata; să nu cauți la față,
nici să iei daruri, că darul orbește ochii
înțelepților, și întoarce cuvintele celor
drepți. 20 Să urmărești dreptatea ca
să trăești, și să stăpânești pământul, pre
care Domnul Dumnezeul tău ți-l dă.
21 [y] Să nu-ți plantezi dumbravă, *nici*
vre-un arbore lângă altarul Domnului
Dumnezeului tău, care ți-l vei face.
22 Nici să-ți înalți *vre-un* stâlp ce u-
răște Domnul Dumnezeul tău.

Pedeapsa idolatriei.

17 Să nu [a] sacrifici Domnului Dum-
nezeului tău, nici bou, nici oaie,
care să aibă vre-un cusur, *sau* orice
lucru rău; că urîciune *este* aceasta Dom-
nului Dumnezeului tău.

2 [b] De se va aflà, în mijlocul tău, în
vre'una din porțile tale, cari Domnul
Dumnezeul tău, ți-le va da, bărbat sau
femeie, care să facă ce *este* rău în ochii
Domnului Dumnezeului tău, [c] călcând
legământul lui; 3 Și mergând se va
închinà la alți zei, și se va închinà
înaintea lor: [d] soarelui, lunei, sau la toată
oștirea cerului, [e] ceeace eu n'am porun-
cit: 4 [f] Și *aceasta* se va spune ție, și
tu vei auzì; tu cercetează bine, și de
este adevărat, *dacă* lucrul *este* întemeiat,
și această urîciune s'a făcut în Israel:
5 Atuncia pre acel bărbat sau pre acea
femeie, care va fi făcut această faptă rea,
scoate-l afară la porțile tale, *fie* bărbat
fie femeie, [g] și-l ucide cu pietri, ca să
moară.

6 [h] După spusa a doi martori sau a
trei martori să se omoare cel vinovat
morții. Nimenea să nu se omoare după
spusa unui martor. 7 [i] Mânile marto-
rilor să fie cele dintâi asupra lui, ca să-l
omoare, și mânile poporului întreg mai
pe urmă. Și *așà* [j] să cureți răul și mij-
locul tău.

Tribunalul cel mai mare al preoților.

8 [k] Când ți-se va păreà greu foarte de
judecat o cauză, [l] între sânge și sânge,
între ceartă și ceartă, între rană și rană,
sau alte lucruri de judecată în porțile
tale, atuncia scoală-te [m] și suie-te la locul,
ce Domnul Dumnezeul tău îl va fi ales;
9 Și [n] vino la preoții, cei din Leviți, și
[o] la judecătorul, care va fi în acele zile,

p Cap. 15. 15.
q Esod. 23. 16.
r Neem. 8. 9, etc.
s Lev. 23. 39, 40.
t Esod. 23. 14, 17.
u Esod. 23. 15.
v Vers. 10.
x Cap. 1. 16. 1 Cron. 23. 4.
y Esod. 34. 13. 1 Reg. 14. 15. 2 Reg. 17. 16. 2 Cron. 33. 3.

—

Capul 17.

a Mal. 1. 8, 13, 14.
b Cap. 13. 6.
c Ios. 7. 11, 15. Judc. 2. 20. Osea 8. 1.
d Cap. 4. 19. Iov 31. 26.
e Ier. 7. 22, 23, 31.
f Cap. 13. 12, 14.
g Lev. 24. 14, 16. Ios. 7. 25.
h Num. 35. 30. Cap. 19. 15. Ioan 8. 17. 1 Tim. 5. 19. Ebr. 10. 28.
i Fapt. 7. 58.
j Vers. 12. Cap. 13. 5. & 19. 19.
k 2 Cron. 19. 10. Hag. 2. 11. Mal. 2. 7.
l Esod. 21. 13, 20, 22, 28. Num. 35. 11, 16, 19.
m Cap. 12. 5.
n Ier. 18. 18.
o Cap. 19. 17.

și-*i* întreabă; [p]și ei vor spune ție hotă-
rîrea legii: 10 Și tu să faci după ho-
tărîrea ce ei îți vor spune din locul, ce
Domnul îl va fi ales: și tu caută să faci
toate, precum te vor învăță ei. 11 Să
faci după legea, care ei te vor învăță, și
după judecata, care ei îți vor spune, să
nu te abați dela hotărîrea, cari ei îți vor
spune, nici *la* dreapta nici *la* stânga.
12 Și [q]bărbatul care s'ar încumetă să
nu asculte de preotul [r]ce stă acolo, ser-
vind Domnului Dumnezeului tău, nici
de judecător, bărbatul acela să se o-
moare. [s]și așà să cureți răul din Israel;
13 [t]Ca tot poporul să audă, și să se teamă,
și să nu se mai încumeteze.

Lege pentru rege.

14 După ce vei venì în pământul, ce
Domnul Dumnezeul tău ți-l dă, și-l vei
stăpânì, și vei locuì într'însul, și vei zice:
[u]Pune-voiu preste mine rege, ca toate
popoarele, cari *sunt* împrejurul meu;
15 *Atuncia* pre acela să-*l* pui preste tine
rege, [v]pre care-l va alege Domnul Dum-
nezeul tău: [x]din mijlocul fraților tăi să-*l*
pui preste tine rege; tu nu poți să pui
preste tine om străin, pre nefratele tău;
16 Numai acesta să nu-și îmmulțească
[y]caii, și pre popor să nu-l [z]întoarcă în
Egipt, ca să-și îmmulțească caii; că
[a]Domnul v'a zis: [b]mai mult să nu vă
întoarceți pe această cale. 17 Și nici
femei mai multe să nu aibă, ca [c]să nu i-se
abată inima; încă nici argintul sau aurul
să nu și-l prea îmmulțească. 18 Și el
îndată ce va ședeà pre tronul împărăției
sale, să-și scrie într'o carte, copie a a-
cestei legi, depe aceasta *ce se află* la
preoții, cei din Leviți. 19 Și el aceasta
să o aibă lângă sine, și să cetească din-
tr'însa *în* toate zilele vieții sale, pentru ca
să învețe a se teme de Domnul Dumne-
zeul său, ca să păzească toate cuvintele
legii acesteia, și statele acestea, și să
le facă: 20 Pentru ca inima lui să nu
se înalțe mai presus de frații săi, și ca
el să nu se abată dela acestă poruncă,
nici *la* dreapta nici *la* stânga; pentru ca
zilele lui să fie multe întru împărăția sa,
ale lui și ale fiilor lui în Israel.

Întreținerea preoților.

18 Preoții, cei din Leviți, și toată se-
mințía lui Levi [a]nu vor aveà parte,
nici moștenire în Israel: [b]sacrificiile cu
foc ale Domnului, cari *sunt* moștenirea
lor, *acestea* să *le* mănânce ei. 2 Moș-
tenire nu vor aveà între frații lor: Dom-
nul *este* moștenirea lor, precum a zis lor.
3 Și acesta să fie dreptul preoților
dela popor, cei ce junghie sacrificiu, *fie*
bou sau oaie, [c]să deà preotului spata și
amândouă fălcile și pântecele; 4 [d]Pri-
noasele din grâul tău, din mustul tău,
și din oleiul tău, și prinoasele tunderii
oilor tale lui să le dai. 5 Că [e]pre el
l-a ales Domnul Dumnezeul tău, din
toate semințiile tale, [f]ca să steà servind
în numele Domnului, el și fiii săi, *în*
toate zilele.
6 Și de va venì un Levit din vre-o
cetate din tot Israelul, unde [g]locuește,
și va venì cu tot dorul sufletului său,
[h]în locul ce-l va fi ales Domnul: 7 Și
va servì Domnului Dumnezeului său, [i]ca
toți ceialalți frați ai săi Leviți, cari stau
acolo înaintea Domnului: 8 El va
mâncà-o deopotrivă [j]parte *cu ceilalți,*
pre lângă cele ce a vândut, cari le aveà
din averea părintească.

Să se ferească de vrăjitori și ghîcitori.

9 După ce vei fi intrat în pământul,
pre care Domnul Dumnezeul tău ți-l
dă ție, [k]să nu te înveți a face după urî-
ciunile națiunilor acestora. 10 Nime-
nea să nu se afle întru tine, care [l]să
treacă pre fiul său, sau pre fica sa prin
foc, *nici* [m]ghîcitor, *nici* pronosticător
de timp, nici augur, nici fermecător;
11 [n]Nici descântător, nici care caută
spiritul lui Pitone, nici mag, nici [o]ne-
cromant. 12 Că urîciune *este* Domnu-
lui tot cel ce face unele ca acestea, și

---

p Ezec. 44. 24.
q Num. 15. 30. Osea 4. 4.
r Cap. 18. 5, 7.
s Cap. 13. 5.
t Cap. 13. 11.
u 1 Sam. 8. 5. 19. 20.
v 1 Sam. 9. 15.
x Ier. 30. 21
y 1 Reg. 4. 26. Ps. 20. 7.
z Isa. 31. 1. Ezec. 17. 15.
a Esod. 13. 17. Num. 14. 3, 4.
b Osea 11. 5. Ier. 42. 15.
c 1 Reg. 11. 3, 4.

Capul 18.
a Num. 18. 20.
b Num. 18. 8, 9. 1 Cor. 9. 13.
c Lev. 7. 30—34.
d Esod. 22. 29.
e Esod. 28. 1.
f Cap. 10. 8.
g Num. 35. 2, 3.
h Cap. 12. 5.
i 2 Cron. 31. 2.
j 2 Cron. 31. 4.
k Lev. 18. 26. 27, 30.
l Lev. 18. 21.
m Lev. 19. 26, 31.
n Lev. 20. 27.
o 1 Sam. 28. 7.

[p] pentru aceste urîciuni îi alungă pre ei
Domnul Dumnezeul tău, de dinaintea
ta. 13 Tu să te ții în întregime, înaintea
Domnului Dumnezeului tău: 14 Că a-
ceste popoare, pre care tu le alungi,
ascultă de pronosticători și de ghici-
tori: cât pentru tine Domnul Dumnezeul
tău nu-ți învoește aceasta.

Făgăduința adevăratului profet.

15 [q] Profet din mijlocul tău, dintre
frații tăi, asemenea mie, va sculà ție
Domnul Dumnezeul tău: pre acesta să-l
ascultați. 16 Întocmai cum ai cerut tu
dela Domnul Dumnezeul tău în Horeb,
[r] în ziua adunării, zicând: [s] Nu voiu să
mai aud vocea Domnului Dumnezeului
meu, și acest foc mare nu voiu să-l mai
văd, ca să nu mor. 17 Atuncia zise
Domnul către mine: [t] Bine *au vorbit*
cele ce au vorbit. 18 [u] Profet le voiu
sculà dintre frații lor asemenea ție, și
[v] voiu pune cuvintele mele în gura lui,
și [x] acela va vorbì lor toate câte eu voiu
poruncì lui. 19 [y] Și va fi, *că* tot cel ce
nu va ascultà de cuvintele mele, pre care
acela le va vorbì întru numele meu, *le*
voiu cere dela dânsul.

20 Iar profetul, care s'ar încumetà
a vorbì în numele meu, ceeace eu nu-i
voiu fi poruncit, și care va vorbì în nu-
mele altor zei, profetul acela să moară.
21 Și dacă tu vei zice întru inima ta:
Cum vom cunoaște cuvântul, care Dom-
nul nu l-a vorbit? 22 Când un profet va
vorbì *ceva* în numele Domnului, și acel
lucru nu se va întâmplà, nici va venì,
atunci acesta *este* acel cuvânt, pre care
Domnul nu l-a vorbit: cu încumetare
profetul acela a vorbit: nu te teme de
dânsul.

Legi pentru ucidere fără precugetare, și pentru omorîre.

19 Când Domnul Dumnezeul tău [a] va
fi stârpit popoarele acestea, al
căror pământ Domnul Dumnezeul tău
ți-l dă ție, și tu pre acelea le vei alungà,
și vei locuì în cetățile lor și în casele lor:
2 *Atuncia* [b] să-ți desparți trei cetăți în
mijlocul pământului, ce Domnul Dum-
nezeul tău ți-l dă ca să-l stăpânești.
3 Sa-ți gătești calea și cuprinsul pămân-
tului tău, pre care Domnul Dumnezeul
tău ți-l dă de moștenire, și să-l împăr-
țești în trei părți, ca orice ucigaș să fugă
acolo. 4 Și [c] aceasta *să fie* legea uci-
gașului, care va fugì acolo, ca să trăeas-
că: cine va ucide pre aproapele său, cu
neștiință, fără să-l fi urît de mai înainte:
5 Precum și dacă va merge cu vecinul său
în pădure, ca să taie lemne, și el ridi-
când cu mâna sa săcurea, ca să taie lem-
nul, ferul va ieșì din coadă, și va lovì
pre vecinul său, și acesta va murì: acela
să fugă într'una din aceste cetăți, ca să
trăească: 6 [d] Ca nu cumvà răsbunăto-
rul de sânge să urmărească pre ucigaș,
fiind inima lui aprinsă, și pre acesta să-l
ajungă, pentru că calea este prea lungă,
și să-l omoare, deșì acesta nu *este* vino-
vat morții, neurîndu-l mai nainte.

7 Pentru aceea îți poruncesc eu, zi-
când: Desparte ție trei cetăți. 8 Și
dacă Domnul Dumnezeul tău, *îți* va
[e] lărgì cuprinsul tău, după cum s'a ju-
rat părinților tăi, și-ți va da tot pămân-
tul, care l-a făgăduit părinților tăi că-*l*
va da: 9 De vei păzì toate poruncile
acestea, și vei face câte poruncesc eu,
ca să iubești pre Domnul Dumnezeul
tău, și pe căile lui să umbli în toate zi-
lele, [f] atuncia să-ți mai adaugi încă trei
cetăți către aceste trei: 10 Ca să nu
se verse sângele celui nevinovat in mij-
locul pământului tău, pre care Domnul
Dumnezeul tău ți-l dă *de* moștenire, nici
să fie preste tine *vină de* sânge.

11 Dar, [g] când un om va urì pre a-
proapele său, și-l va pândì, și se va
sculà asupra lui, și-l va lovì de moarte
ca să moară, și *apoi* va fugì într'una
dintr'aceste cetăți: 12 Atuncia bătrânii
cetății sale să trimeată, ca să-l aducă de
acolo, și să-l deà în mâna răsbunătoru-
lui de sânge, ca să moară. 13 [h] Ochiul

p Lev. 18.24,25. q Ioan 1. 45. Fapt. 3. 22. | r Cap. 9. 10. s Esod. 20. 19. t Cap 5. 28. | u Ioan 1. 45. Fapt. 3. 22. v Isa. 51. 16. Ioan 17 8. | x Ioan 4. 25. y Fapt. 3. 23. | *Capul 19.* a Cap. 12. 29. b Esod. 21. 13. | c Num. 35. 15. d Num. 35. 12. e Fac. 15. 18. | f Ios. 20. 7, 8. g Esod. 21. 12. etc. | Prov. 28. 17. h Cap. 13. 8.

tău să nu-l cruțe, [i]și tu să cureți din
Israel *vina* sângelui celui nevinovat, ca
bine *să*-ți *fie*.

Să nu se schimbe hotarul.

14 [j]Să nu muți hotarele aproapelui
tău, pre care străbunii le-au pus în mo-
șia ta, ce o vei moștenì în pământul pre
care Domnul Dumnezeul tău ți-l dă, ca
să-l stăpânești.

Pedeapsa martorilor mincinoși.

15 [k]Numai un martor să nu steà
împotriva cuiva, pentru orice nedreptate
sau în orice păcat, ce va fi făcut; *ci* după
spusa a doi martori sau după spusa a
trei martori să se adeverească lucrul.
16 [l]De va stà martor mincinos împo-
triva cuiva, pârându-l de călcare de lege;
17 Atuncia acei doi bărbați, între cari
este cearta, să se înfățișeze înaintea
Domnului, [m]înaintea preoților și a jude-
cătorilor, cari vor fi în acele zile. 18 Și
judecătorii să cerceteze cu de amănun-
tul; și dacă *se va aflà*, că acel martor
este martor mincinos, *si că* el a măr-
turisit minciună contra fratelui său;
19 [n]Atuncia să-i faceți lui *așà* cum a cu-
getat el să facă fratelui său; și *așà* să
cureți răul din mijlocul tău; 20 Pentru
ca ceialalți auzind, să se teamă; și să
nu mai facă asemenea faptă rea în mij-
locul tău. 21 Și ochiul tău să nu cruțe;
ci să ceri vieață pentru vieață, ochi
pentru ochi, dinte pentru dinte, mână
pentru mână, picior pentru picior.

Legile resbelului.

20 Tu când vei ieșì la resbel în con-
tra neamicilor tăi, și vei vedeà
[a]cai și cară, *și* popor mai numeros de-
cât tine, să nu te temi de ei; că Dom-
nul Dumnezeul tău, care te-a scos pre
tine din pământul Egiptului, *este* [b]cu
tine. 2 Și când veți fi aproape de lup-
tă, preotul să înainteze, și să vorbească
către popor. 3 Și să zici către dânșii:
Ascultă, Israele! voi astăzi sunteți a-
proape de luptă contra neamicilor voș-
trii, să nu se moaie inima voastră, nu vă
temeți, nici vă spăimântați și nu vă cu-
tremurați înaintea lor. 4 Că Domnul
Dumnezeul vostru *este*, care merge cu
voi [c]ca să se lupte pentru voi contra
neamicilor voștrii, *și* ca să vă mântu-
ească.

Legi despre libertate și slujba militară.

5 Și să vorbească dirigătorii către
popor, zicând: Cine *este* bărbatul, care
și-a zidit casă nouă, și *încă* nu a [d]con-
sacrat-o? acela să meargă și să se în-
toarcă la casa sa, ca nu cumvà să moară
în această bătaie, și altul să o consac-
reze. 6 Și cine *este* bărbatul, care a
plantat vie, și *încă* nu a mâncat din-
tr'însa? acela să meargă, și să se întoar-
că la casa sa; ca să nu moară în această
bătaie, și altul să mănânce dintr'însa.
7 Și [e]cine *este* bărbatul, care s'a logo-
dit cu femeie, și nu a luat-o? acela să
meargă, și să se întoarcă la casa sa, ca
să nu moară în această bătaie, și altul
să o ia. 8 Și să mai vorbească diri-
gătorii către popor, și să zică: [f]Cine *este*
bărbatul, *ce* se teme și are inima moale?
acela să meargă, și să se întoarcă la casa
sa, ca nu cumvà și inima fraților săi să
se moaie, ca inima lui. 9 Și va fi, când
dirigătorii vor fi sfârșit de a vorbì către
popor, atuncia mai marii oștirilor, cei în
fruntea poporului, să *le* rânduească.

Legi despre tractarea orașelor dușmane.

10 Când te vei apropià de o cetate,
ca să te lupți contra ei, [g]să o chieme
la pace. 11 Și va fi, dacă-ți va da
răspuns de pace, și ți-se va deschide,
atuncia tot poporul ce este într'însa
să-ți fie ție tributar, și să servească ție.
12 Și dacă ea nu va face cu tine pace,
ci se va răsboì contra ta, să o împresori.
13 Și dacă Domnul Dumnezeul tău, îți
va da-o în mâni, [h]să treci prin ascuțitul
săbiei toată partea bărbătească din ea.
14 Decât numai pre femei și pre copii,
și [i]vitele, și orice va mai fi în aceea ce-
tate, toată prada ei, răpește-le pentru
tine, și [j]mănâncă prada dela neamicii

i Num. 35. 33, 34. j Cap. 27. 17. Iov 24. 2. Prov. 22. 28. Osea 5. 10. k Num. 35. 30. Ioan 8. 17. 1 Tim. 5. 19. Ebr. 10. 28. l Ps. 27. 12. m Cap. 17. 9. n Prov. 19. 5, 9.
Capul 20. a Ps. 20. 7. Isa. 31. 1. b Num. 23. 21. 2 Cron. 13. 12. c Cap. 1. 30. Ios. 23. 10. d Neem. 12. 27. Ps. 30, titlu. e Cap. 24. 5. f Judc. 7. 3. g 2 Sam. 20. 18, 20. h Num. 31. 7. i Ios. 8. 2. j Ios. 22. 8.

tăi, pre care Domnul Dumnezeul tău ți-a
dat-o ție.
15 Așà să faci tuturor cetăților, *cari
sunt* departe de tine foarte, cari nu *sunt*
dintre cetățile acestor popoare de aicia.
16 Însă din cetățile acestor popoare, pre
care Domnul Dumnezeul tău le dă ție
de moștenire, nici un suflet să nu lași
viu. 17 Ci cu desăvârșire să-i perzi:
pre Hetei și pre Amorei și pre Cananei
și pre Ferezei, pre Hevei și pre Iebusei;
așà cum ți-a poruncit Domnul Dumne-
zeul tău: 18 Ca ei să nu vă învețe și
pre voi să faceți după toate urîciunile
lor, care le făcură ei zeilor lor și *așà* voi
să păcătuiți contra Domnului Dumne-
zeului vostru.
19 Când vei împresurà o cetate, zile
multe, *și* o vei bate ca să o iai, pomii să
nu-i strici, tăindu-i cu săcurea, ci să
mănânci din ei; să nu-i tai pre ei, (că
viața omului *sunt* pomii câmpului), ca
să dispară de dinaintea ta în împresu-
rare. 20 Numai arborele, pre care-l
cunoști, că nu *este* arbore de mâncat,
pre acela să-l strici și să-l tai, ridicând
dintr'înșii tării contra cetății ce poartă
resbel cu tine, până ce o vei supune.

*Ispășire pentru omor, unde ucigașul nu e cu-
noscut.*

21 Când în pământul ce-ți dă Domnul
Dumnezeul tău să-l stăpânești, se
va găsì om ucis, zăcând în câmp *și*, nu
se va știì cine l-a ucis: 2 Atuncia să
iasă bătrânii și judecătorii tăi și să mă-
soare *spațiul* până la cetățile ce *sunt* îm-
prejurul ucisului. 3 Și va fi, *că din*
cetatea celui ucis bătrânii acelei cetăți
vor luà o juncă, cu care încă nu s'a lu-
crat, *și* care încă n'a tras în jug. 4 Și
bătrânii cetății aceleia să ducă pre acea
juncă într'o vale râpoasă, care nu s'a
arat nici s'a semănat *vre-odată* și acolo
să taie gâtul juncei în acea vale: 5 Și
să vină preoții, fii lui Levi, (căci Dom-
nul Dumnezeul tău [a] pre ei i-a ales, ca
să-i servească și să binecuvinteze în nu-
mele Domnului, și [b] după spusa lor să se
judece toată cearta și toată vătămarea);
6 Și toți bătrânii cetății aceleia, celei mai
aproape de cel ucis, [c] să-și spele mânile
lor deasupra juncei, căreia i-s'a tăiat
gâtul în vale: 7 Și luând cuvântul, să
zică: Mânile noastre n'au vărsat sângele
acesta, și ochii noștri nu *l*-au văzut *văr-
sându-se*. 8 Iartă poporului tău pre
Israel, pre care tu l-ai rescumpărat
Doamne! [d] și nu lăsà ca *vina* sângelui
celui nevinovat să fie în mijlocul popo-
rului tău Israel: și vina de sânge va fi
ispășită. 9 Așà [e] să cureți vina sângelui
nevinovat din mijlocul tău, când vei face
ce este drept în ochii Domnului.

Despre femeile prisoniere.

10 Când vei ieșì la resbel asupra ne-
amicilor tăi, și Domnul Dumnezeul tă-
îi va da ție în mână și tu vei luà din-
tr'înșii prinși; 11 Și între cei prinși vei
vedeà femeie frumoasă la chip, și aceia
îți va plăceà, și tu vei voì să o iai ție de
femeie; 12 Atuncia du-o în casa ta, și
ea să-și radă capul și să-și taie unghiile.
13 Și să-și îndepărteze vestmintele cap-
tivității ei, și să șează în casa ta, și [f] să
plângă pre părintele său și pre muma
sa o lună de zile; și după aceasta să
intri la dânsa și să-i fii bărbat și ea să-ți
fie femeie. 14 Și va fi, dacă ea nu-ți
mai place, să-i dai drumul, unde va voì
ea; dară nu vei puteà vinde pentru bani
nici să te servești de ea ca sclavă, fiind-
că ai [g] umilit-o.

*Despre dreptul întâiului-născut la fii din
două femei.*

15 Dacă un bărbat va aveà două fe-
mei, una iubită [h] iar alta urîtă, și îi
vor naște fii, *și* cea iubită și cea urîtă;
și fiul cel întâiu-născut va fi al celei u-
rîte: 16 [i] Atunci în ziua când va îm-
părți el filor săi averea sa, nu va puteà
face întâiu-născut pre fiul celei iubite
înaintea fiului celei urîte, *care este* cel
întâiu-născut: 17 Ci el să recunoască
de întâiu-născut pre fiiul celei urîte,
[j] dându-i cele două părți din toată *ave-
rea* ce se va aflà la dânsul; că acesta *este*

Capul 21. [a] 1 Cron. 23 13. | [b] Cap. 17. 8, 9. [c] Ps. 19. 12. | Mat. 27. 24. [d] Ioan 1. 14 | [e] Cap. 19. 13. [f] Ps. 45. 10. | [g] Fac. 34. 2. [h] Fac. 29. 33. | [i] 1 Cron. 5. 2. | 2 Cron. 11.19, 22. | [j] 1 Cron. 5. 1.

[k]începutul puterii sale; lui dară i-se
cuvine [l]dreptul întâiu-nașterii.

Despre fiii neascultători.

18 Când cinevà va aveà fiu rău și în-
dărătnic, care nu ascultă de vocea pă-
rintelui său, nici de vocea mumei sale,
și ei îl ceartă pre dânsul, și el *tot* nu
ascultă de ei; 19 Atunci apucându-l
pre el părintele său și muma sa, să-l
scoată la bătrânii cetății sale și la poarta
locului său. 20 Și să zică către bătrânii
cetății sale: Fiul acesta al nostru *este*
rău și îndărătnic, și nu ascultă de vocea
noastră; *este* lacom și bețiv. 21 Și toți
oamenii cetății sale să-l ucidă cu petrii,
ca să moară; și[m] așà să cureți răul din
mijlocul tău; [n]ca tot Israelul să audă, și
să se teamă.

Despre spânzurați.

22 Iar de va fi cinevà în păcat, [o]ju-
decat de moarte, și se va omorî, și tu-l
vei spânzurà pe un lemn, 23[p]Trupul
celui mort să nu rămână preste noapte
pe lemn, ci să-l îmmormântezi pre el în-
tr'aceeași zi; (căci [q]blestemat de Dumne-
zeu *este* cel spânzurat); ca să nu-ți în-
tinezi pământul, ce Domnul Dumnezeul
tău ți-l dă de moștenire.

Felurite prescrieri, mai ales despre dragostea omenească și despre mila de animale.

22 De vei [a]vedeà boul fratelui tău, sau
oaia lui rătăcind, să nu te ascunzi
de ele: să le întorci la fratele tău. 2 Și
dacă fratele tău nu *va fi* aproape de tine,
sau nu-l vei cunoaște, mână *vitele lui* în
casa ta, și ele să fie la tine, până ce le
va căutà fratele tău pre ele, și tu să i-le
înapoiezi. 3 Așà să faci și cu asinul
său: și așà să faci și cu vestmântul său,
și așà să faci cu tot lucrul pierdut al fra-
telui tău, ce i-s'a perdut lui și tu l-ai
aflat; tu nu poți să te ascunzi. 4 [b]*De*
vei vedeà asinul fratelui tău, sau boul
lui zăcând căzuți în cale, să nu te ascunzi
de ei, *ci* să-*i* ridici cu el împreună.

5 Vestminte bărbătești să nu poarte
femeia, nici bărbatul să nu se îmbrace
cu vestminte femeiești: că urîciune
Domnului Dumnezeului tău *este* tot cel
ce face aceasta.

6 De vei aflà cuib de pasăre înaintea
ta pe cale, *sau* pe carevà arbore, sau pe
pământ, *cu* pui sau *cu* ouă și muma lor
va stà preste pui sau preste ouă: [c]să
nu iai pre muma cu puii *ei* împreună.
7 *Ci* pre mumă să o lași, iar pre pui să-i
iai ție, [d]ca să-ți fie bine, și zilele *tale* să
fie multe.

8 Când îți vei zidì casă nouă, să-i
faci grădej împrejurul coperișului tău, ca
să nu aduci *vină de* sânge preste casa
ta, când cinevà ar cădeà depe ea.

9 [e]Să nu sameni în vieața ta două fe-
luri de semințe, ca să nu întinezi pro-
ductul seminței aceleia, ce ai semă-
nat cu fruptul viei împreună. 10[f]Să
nu ari cu un bou și cu un asin împreună.
11[g]Să nu te îmbraci cu vestmânt din
materie felurită, din lână și din in îm-
preună.

12[h]Fimbrii să-ți faci la cele patru
colțuri ale mantiei tale, cu care te acoperi.

Legi pentru păcatele de curvie.

13 Dacă cinevà își va luà femeie, și
[i]va intrà la dânsa, și *apoi* o va urî;
14 Și-i va imputà ei lucruri de rușine,
și-i va scoate nume rău, zicând: Eu pre
aceasta o luai de femeie, și când m'am
apropiat de dânsa, nu o aflaiu fecioară:
15 Atuncia părintele fetei și muma ei
să iee semnele fecioarei fete și să *le* aducă
la bătrânii cetății, la poartă; 16 Și pă-
rintele fetei să zică către bătrâni: Eu
pre fata mea o dădui acestui bărbat de
femeie, dară el a prins ură asupra ei;
17 Și iacă! el *îi* impută lucruri de ru-
șine, zicând: Eu pre fata ta nu o aflai
fecioară; pre când *semnele* fecioarei fetei
mele *sunt* acestea! și el atuncia să des-
facă pânza înnaintea bătrânilor cetății.
18 Și bătrânii cetății aceleia să iee pre
bărbatul acela și să-l certe; 19 Și să-l
condamne la gloabă de o sută *sicli* de
argint, și să-*i* deà părintelui fetei, fiind-

k Fac. 49. 3. l Fac. 25. 31, 33. m Cap. 13. 5. n Cap. 13. 11. o Cap 19. 6. Fapt. 23. 29. p Ios. 8 29. Ioan 19. 31. q Gal. 3. 13.

Capul 22. a Esod. 23. 4. b Esod. 23. 5. c Lev. 22. 28. d Cap. 4. 40. e Lev. 19. 19. f 2 Cor. 6. 14, 15, 16. g Lev. 19. 19. h Mat. 23. 5. i Fac. 29. 21.

că a scos nume rău asupra unei fecioare
alui Israel. Și ea să-i fie femeie; și el
nu o va puteà lăsà în toate zilele lui.
20 Iar dacă acel lucru va fi adevărat *și*
semnele de feciorie nu s'au aflat la aceà
fată, 21 Atuncia pre aceà fată să o
scoată înnaintea ușei casei părintelui ei,
și oamenii cetății ei să o ucidă cu pietri
ca să moară: fiindcă a [j] făcut nebunie în
Israel, desfrânând în casa părintelui ei;
și [k] *așà* să cureți răul din mijlocul tău.
22 [l] De se va aflà bărbat dormind cu
femeie, cu femeie măritată, amândoi să
moară, *și* bărbatul care a dormit cu fe-
meia, și femeia: și *așà* să curăți răul din
Israel.
23 Când o fată *care este* fecioară, va
fi [m] logodită cu bărbat, și careva gă-
sind-o în cetate, se va culcà cu dânsa:
24 Pre amândoi aceștia să-i scoateți la
poarta cetății aceleia și să-i ucideți cu
pietri ca să moară: pre fată, pentru că
n'a strigat, *fiind* în cetate, și pre bărbat
pentru că a [n] umilit femeia aproapelui
său. Și [o] *așà* să curăți răul din mijlocul
tău. 25 Și dacă careva bărbat va aflà
în câmp pre o fată, *care este* logodită, și
dacă el apucând-o, se va culcà cu dânsa,
bărbatul acela care s'a culcat cu ea să
moară singur. 26 Iar fetei să nu-i faci
nimica: fata n'a făcut păcat, care să me-
rite moartea: că precum un om se scoală
asupra aproapelui său, și-l omoară, așà
fu lucrul acesta: 27 Că el a aflat pre ea
singură în câmp, și fata cea logodită a
strigat și nimenea n'a fost care să o scape.
28 [p] Când careva va aflà o fată *care
este* fecioară, dară nelogodită, și apu-
când-o se va culcà cu dânsa, și se va
descoperì: 29 Bărbatul care s'a culcat
cu ea să deà părintelui fetei cincizeci de
sicli de argint, și ea să-i fie femeie; fi-
indcă a umilit-o: el să nu o poată lăsà
în toate zilele sale.
30 Nimenea să nu iee pre femeia pă-
rintelui său: nici să descopere învelitura
părintelui său.

Despre primirea și neprimirea în obștea Domnului.

23 Nimenea, care are testiculii săi
sdrobiți, sau tăiați, nu va puteà
intrà în adunarea Domnului. 2 Nici un
bastard să nu între în adunarea Dom-
nului, și nici a zecea lui generațiune
să nu între în adunarea Domnului.
3 [a] Nici un Ammonit sau Moabit să nu
între în adunarea Domnului, și nici a
zecea generațiune a lor să nu între în a-
dunarea Domnului, în vecinicie. 4 [b] Pen-
tru că ei nu vă întâmpinară cu pâne și
cu apă în cale, când ați ieșit din Egipt,
și [c] pentru că ei năimiră asupra ta pre
Balaam, fiul lui Beor, din Peor în Me-
sopotamia, ca să te blasteme. 5 (Dară
Domnul Dumnezeul tău, nu voì să a-
sculte de Balaam, și prefăcù Domnul
Dumnezeul tău, acel blestem în binecu-
vântare, fiindcă te-a iubit pre tine Dom-
nul Dumnezeul tău). 6 [d] Să nu cauți
pacea lor, nici binele lor, *în* toate zilele
tale, în vecinicie. 7 Pre Edomeu să
nu-l urăști, [e] că el fratele tău *este;* pre
Egiptean să nu-l urăști: că [f] străin ai
fost tu în pământul său. 8 Fiii, cari
se vor naște acestora, într'a treia gene-
rațiune să între în adunarea Domnului.

Felurite legi.

9 Tu când vei ieși cu ostea asupra
neamicului tău, ferește-te de tot lucrul
rău. 10 [g] De va fi întru tine cinevà,
care să nu fie curat din careva întâm-
plare de noapte, acela să iasă afară din
tabără, *și* să nu intre în tabără. 11 Și
va fi, că apropiindu-se seara, [h] el să se
spele cu apă, și *apoi* după ce va apune
soarele, să între în tabără. 12 Și să
aibi loc afară din tabără, și acolo să ieși
afară. 13 Și o lopată să aibi între u-
neltele tale; și va fi, când vei voì să te
pui afară, să sapi cu el, și apoi acope-
re-ți ceeace a ieșit, din tine. 14 Că
Domnul Dumnezeul tău, [i] umblă prin
mijlocul taberei tale, ca pre tine să te
mântuească, și pre neamicii tăi să-i su-

---

j Fac. 34. 7. *k* Cap. 13. 5. *l* Ioan 8. 5. *m* Mat. 1. 18, 19. *n* Cap. 21. 14. *o* Vers. 21. 22. *p* Esod. 22 16, 17. —

Capul 23. *a* Neem. 13. 1, 2. *b* Cap. 2. 29. *c* Num. 22. 5. 6. *d* Ezra 9. 12. *e* Fac. 25 24, 25, 26. Obad. 10. 12. *f* Esod. 22. 21. *g* Lev. 15. 16. *h* Lev. 15. 5. *i* Lev. 26 12.

pună ție; deaceea tabăra ta sfântă să
fie: ca el nimica spurcăciune să nu vadă,
și să nu se întoarcă dela tine.
15 [j]Pre servul ce a fugit dela dom-
nul său la tine să scape, să nu-l dai
înapoi domnului său; 16 La tine să
șează, în mijlocul tău, în locul care și-l
va alege el, într'una din porțile tale,
unde-i va plăceà [k]să nu-l amărăști.
17 Să nu fie prostituată [l]dintre fetele
lui Israel, nici *să fie* [m]sodomit dintre fiii
lui Israel; 18 Câștigul dela prostituată
și prețul dela câne să nu-l aduci în casa
Domnului Dumnezeului tău, pentru ca-
revà vot; că urîciune *sunt* Domnului
Dumnezeului tău, amândouă acestea.
19 [n]Să nu iei camătă dela fratele tău,
camătă pentru bani, camătă pentru bu-
cate, camătă pentru orice lucru, pentru
care să ia camătă. 20 [o]Dela cel străin
poți să iei camătă: dară dela fratele tău
să nu iei camătă: [p]pentru ca Domnul
Dumnezeul tău, să te binecuvinteze întru
toate pre care vei pune mâna, în pămân-
tul în carele mergi ca să-l stăpânești.
21 [q]Dacă faci vot Domnului Dumne-
zeului tău, să nu întârzii a-l împlinì: că
Domnul Dumnezeul tău, îl va cere dela
tine, și *întârziând*, păcat vei aveà asupra
ta. 22 Iar de te vei abține de a face
vot, păcat nu vei aveà asupra ta.
23 [r]Ceeace a ieșit din buzele tale,
aceea să ții și să faci, după cum ai făcut
vot Domnului Dumnezeului tău: darul de
bună voie, ce tu cu gura ta ai făgăduit.
24 De vei intrà în via aproapelui tău,
poți să mănânci struguri, câți vei voì,
până ce te vei săturà; dară în vas să nu
pui. 25 De vei intrà în holda aproape-
lui tău, [s]spice poți să culegi cu mâna
ta, dară secerea să nu o porți în holda
aproapelui tău.

Răvașul de despărțenie.

24 Când [a]cinevà luându-și femeie, se
însoară cu ea, și se întâmplă, că
ea să nu afle har înaintea ochilor lui,
fiindcă el a găsit în ea ceva urîcios: el
să-i scrie carte de despărțenie, și să i-*o*
deà în mână, și să o lase afară din casa
lui. 2 Și ieșind din casa lui, ea poate
să se ducă, și să se mărite după alt băr-
bat: 3 Iar *dacă* acest al doilea bărbat
o va urî, și-i va scrie carte de despăr-
țenie, și i-o va da în mână, și o va lăsà
din casa lui, sau dacă acel bărbat din
urmă, care o luă lui de femeie, va murì.
4 [b]Bărbatul ei cel dintâi, care o lăsă,
nu va puteà a o luà, ca iarăși să-i fie
femeie, după ce ea s'a închinat; că urî-
ciune ar fi aceasta înaintea Domnului;
și tu să nu aduci păcat preste pămân-
tul, ce ți-l-a dat Domnul Dumnezeul tău
de moștenire.
5 [c]Când cinevà va fi luat de curând
femeie, acela să nu meargă la oaste, și
să nu i-se pună nici o sarcină; scutit să
fie în casa sa un an de zile, [d]veselind
femeia ce și-a luat-o.

Felurite legi, mai ales în folosul săracilor, orfanilor și al străinilor.

6 Să nu iei amanet moară, nici piatră
de moară, că tu vieața *aproapelui* ai luà
amanet.
7 [e]De se va aflà cinevà, care să fi
furat vre-un om dintre frații săi, din fiii
lui Israel, și se servește de dânsul ca de
un sclav, sau îl vinde: să moară acel
fur, și *așà* [f]să cureți răul din mijlo-
cul tău.
8 Ia aminte ca bine să te păzești de
[g]plaga leprei, și să faci tot ce te învață
preoții cei din Leviți; cum le-am porun-
cit eu, așà căutați să faceți. 9 [h]Adu-ți
aminte de ceeace a făcut Domnul Dum-
nezeul tău, [i]Mariei pe cale, când voi ați
ieșit din Egipt.
10 Când vei aveà drept să ceri aproa-
pelui tău un lucru ce ți-se datorește, tu
să nu intri în casa lui, ca să iei amane-
tul dela dânsul; 11 Afară să stai, și
omul, căruia i-ai împrumutat, să-ți a-
ducă amanetul afară. 12 Și dacă acesta
va fi om sărac, tu să nu te culci cu
amanetul lui *la tine*. 13 [j]*Ci* tu ama-

j 1 Sam 30. 15. k Esod. 22. 21. l Prov. 2 16. m Fac. 19. 5. n Esod. 22. 25. Ps. 15. 5. Luc. 6. 34 35. o Lev. 19. 34. p Cap. 15. 10. q Num. 30. 2. r Num. 30. 2. Ps. 66. 13. 14. s Mat. 12. 1. Luc. 6. 1. —
Capul 24. a Mat. 5. 31. Marc 10. 4. b Ier. 3. 1. c Cap. 20. 7. d Prov. 5. 18. e Esod. 21 16. f Cap. 19. 19. g Lev. 13. 2. h Luc. 17. 32. 1 Cor. 10. 6. i Num. 12. 10. j Esod. 22. 26.

netul lui să i-l înapoiezi după apunerea
soarelui, ca să doarmă în vestmântul
său, și să te [k]binecuvinteze, și [l]aceasta
va fi dreptatea ta înaintea Domnului
Dumnezeului tău.
14 Să nu [m]nedreptățești pre năimit,
pre cel sărac și pre cel sărman din frații
tăi, sau din străinii tăi, cari petrec în
pământul tău, între porțile tale; 15 *Ci*
într'aceeași zi [n]să-i dai plata lui, și soa-
rele să nu apună preste dânsul, că sărac
este, și de aceasta dorește sufletul său;
[o]ca să nu strige asupra ta către Dom-
nul, și ție, să-ți fie păcat.
16 [p]Părinții să nu se omoare pentru fii,
nici fiii să nu se omoare pentru părinți:
fiecare să se omoare pentru păcatul său.
17 [q]Să nu întorci dreptatea străinu-
lui *nici* a orfanului, și [r]vestmântul vă-
duvei amanet să nu-l iei. 18 Ci-ți [s]adù
aminte că serv ai fost în Egipt, și *că*
Domnul Dumnezeul tău te-a răscumpă-
rat de acolo; pentru acea îți poruncesc
ție, ca acestea să faci.
19 [t]Când vei secerà secerișul tău în
câmp, și vei uità vre-un snop în câmp,
să nu te întorci, ca să-l iei, *ci* al străi-
nului, al orfanului și al văduvei să fie;
ca Domnul Dumnezeul tău să te [u]bine-
cuvinteze întru toate lucrările mânilor
tale. 20 *Și* când vei scuturà olivii tăi,
să nu te întorci să culegi cele rămase
în urmă-ți; ale străinului, ale orfanului
și ale văduvei să fie acestea. 21 Când
vei culege via ta, să nu poghircești în
urma ta; ale străinului, ale orfanului și
ale văduvei să fie. 22 Și adu-ți aminte,
că serv ai fost în pământul Egiptului;
pentru aceea îți poruncesc ție, ca acestea
să faci.

Prescrierea în privința pedepsei de bătaie.

25 Când se naște [a]ceartă între oa-
meni, aceștia să vină la judecată,
ca să-i judece, și [b]pre cel drept să-l în-
drepteze, și pre cel vinovat să-i con-
damne. 2 Și dacă cel vinovat *va fi*
[c]meritat bătaie, judecătorul să porun-
cească să-l pună jos, [d]și să-l bată înain-
tea ochilor lui, după măsura vinovăției
lui. 3 [e]Patruzeci lovituri să-i dai; nu
mai mult, ca nu dându-i mai multe lo-
vituri, fratele tău să fie [f]desprețuit în
ochii tăi.
4 [g]Să nu legi gura boului, când treeră.

Porunca în privința căsătoriei cu vădura fratelui.

5 [h]Când frații vor locuì împreună, și
unul dintr'înșii va murì, și nu va aveà
copii, femeia mortului să nu se mărite
afară, să iee om străin; *ci* cumnatul ei
să între la dânsa, și să și-o iee de femeie,
și să împlinească către dânsa datoria de
cumnat. 6 Și va fi, *ca* întâiu-născutul,
pre care-l va naște, [i]să urmeze în nu-
mele mortului său frate, ca să nu se
șteargă numele lui din Israel. 7 Și
dacă acestui om nu-i va plăceà ca să iee
pre cumnata sa, ea, cumnata sa, să se
suie în poartă la bătrâni, și să zică: Cum-
natul meu nu voiește de a păstrà frate-
lui său numele în Israel; el nu voiește
să împlinească cu mine datoria de cum-
nat; 8 Și bătrânii cetății sale să-l
chieme și să vorbească lui: și *dacă* el
va rămâneà statornic, și va zice: Nu-mi
place ca să o iau. 9 Atuncia cumnata
sa apropiindu-se de dânsul înnaintea o-
chilor bătrânilor, și scoțând încălțămin-
tea sa din picior, să-l scuipe în față; și
luând cuvântul, să zică: Așà să se facă
bărbatului, care nu voiește să zidească
casa fratelui său. 10 Și numele lui să
se chieme în Israel: Casa celui descălțat.
11 Dacă *doi* bărbați se vor certà în-
tre sine, bărbat cu fratele său, și femeia
unuia se va apropià, ca să scape pre
bărbatul ei din mâna celui ce-l bate, și
ea tinzându-și mâna sa, îl apucă de păr-
țile sale rușinoase, 12 Atuncia mâna
ei să i-o tai; ochiul tău să nu *o* crute.

Oprirea de a cântărì și a măsurà lipsă.

13 [j]Tu să nu aibi în sacul tău *două*
feluri de pietri de cumpănă, mare și mică.

---

[k] Iov. 29. 11, 13. 2 Cor. 9. 13.
[l] Dan. 4. 27.
[m] Mal. 3. 5.
[n] Lev. 19. 13. Iac. 5. 4.
[o] Iac. 5. 4.
[p] 2 Reg. 14. 6.
[q] Esod. 22. 21, 22. Prov. 22. 22. Ier. 5. 28 & 22. 3. Zech. 7. 10.
[r] Esod. 22. 26.
[s] Vers. 22
[t] Lev. 19. 9, 10.
[u] Cap. 15. 10. Ps. 41. 1. Prov. 19. 17.
—
Capul 25.
[a] Ezec. 44. 24.
[b] Prov. 17. 15.
[c] Luc. 12. 48.
[d] Mat. 10. 17.
[e] 2 Cor. 11. 24.
[f] Iov. 18. 3.
[g] Prov. 12. 10. 1 Tim. 5. 18.
[h] Mat. 22. 24. Luc. 20. 28.
[i] Fac. 38. 9.
[j] Lev. 19. 35, 36. Prov. 11. 1. Ezec. 45. 10. Mic. 6. 11.

14 *Și* în casa ta să nu aibi *două* feluri
de efă, mare și mică: 15 Peatră plină
și dreaptă să aibi: și efă plină și dreaptă
să aibi: ca zilele tale să fie multe în pă-
mântul, pre care Domnul Dumnezeul
tău ți-l dă. 16 Că [k] urîciune *este* Domnu-
lui Dumnezeului tău, tot cel ce face ne-
dreptatea.

Stârpirea Amalekiților.

17 Adu-ți aminte de cele ce-ți făcù
Amalek în cale, când ieșirăți din Egipt:
18 Cum te întimpină el în cale, și ucise
în coada oștirei tale pre toți cei slabi,
cari erau dinapoia ta; când tu erai o-
bosit și ostenit, și [l] de Dumnezeu nu se
temù.

19 Și va fi, [m] când Domnul Dum-
nezeul tău, îți va fi dat repaus de toți
neamicii tăi de jur împrejur, în pă-
mântul care Domnul Dumnezeul tău ți-l
dă *de* moștenire, ca să-l stăpânești; tu
să ștergi și amintirea lui Amalek de sub
cer: să nu uiți!

Modul aducerii prinoaselor și a zecimilor.

26 Și va fi, când vei intrà în pămân-
tul, pre care Domnul Dumnezeul
tău ți-l dă *de* moștenire, ca să-l stăpâ-
nești, și vei locuì într'însul; 2 [a] Să iei
din roadele tuturor fruptelor acelui pă-
mânt, pre cari tu le aduni din pământul
tău, ce Domnul Dumnezeul tău ți-l dă;
și să *le* pui într'un paner, și [b] să te duci
la locul, ce Domnul Dumnezeul tău și-l
va alege, ca să facă numele lui să locu-
ească acolo: 3 Și venind la preotul, care
va fi în zilele acelea: să-i zici: Eu astăzi
mărturisesc înaintea Domnului Dumne-
zeului tău, că eu am intrat în pământul
care Domnul cu jurământ l-a făgăduit
părinților noștri, că ni-l va da. 4 Și
preotul să iee panerul din mâna ta și
să-l pună dinaintea altarului Domnului
Dumnezeului tău.

5 Apoi tu luând cuvântul, să zici în-
naintea Domnului Dumnezeului tău:
părintele meu, un [c] Sirian, *erà* aproape
să peară, și [d] se pogorî la Egipt, și pe-
trecù acolo cu [e] puțini *oameni*, și se făcù
acolo popor mare, tare și numeros. 6 Și
[f] Egiptenii ne asupriră și ne amărîră, și
puseră preste noi muncă grea. 7 Iar
[g] noi strigarăm către Domnul Dumne-
zeul părinților noștri; și Domnul auzind
vocea noastră, se uità la amărîrea noas-
tră, la năcazul nostru și la apăsarea noas-
tră: 8 Și [h] Domnul ne scoase din Egipt
cu mână tare, și cu brațul întins și [i] cu
spaimă mare, prin semne și minuni: 9 Și
ne aduse la locul acesta, și ne dădù pă-
mântul acesta, [j] pământ, în care curge
lapte și miere. 10 Și acum iată! eu
adusei prinoasele fruptelor pământului,
pre care tu mi-l-ai dat, o Doamne.

Și apoi pune-le înnaintea Domnului
Dumnezeului tău, și te pleacă înna-
intea Domnului Dumnezeului tău; 11 Și
[k] tu să te bucuri de toate bunătățile pre
cari Domnul Dumnezeul tău le-a dat ție
și casei tale, tu și Levitul și străinul, ce
locuește în mijlocul tău.

12 Când vei sfârșì de a luà toate [l] ze-
cimile din venitul tău în anul al treilea,
[m] anul zecimei, și de a le da Levitului,
străinului, orfanului și văduvei, ca să
mănânce ei în porțile tale și să se sature:
13 Atuncia să zici înnaintea Domnului
Dumnezeului tău: Am dat afară cele
sfinte din casa *mea*, și încă le dădui pre
acestea Levitului și străinului, orfanului
și văduvei, după toată porunca ta ce ni-
ai poruncit: eu *nimica* din poruncile
tale n'am călcat, și [n] nici n'am uitat.
14 Eu [o] *nimica* n'am mâncat dintr'însele
în jalea mea și *nimica* n'am dat din ele
pentru vre-un necurat, nici pentru vre-un
mort: eu am ascultat de vocea Domnu-
lui Dumnezeului meu, *și* am făcut toate,
cum tu mi-ai poruncit: 15 [p] Caută din
locuința cea sfântă a ta, din cer și bine-
cuvintează pre poporul tău Israel, și
pământul pre care l-ai dat nouă, pre-
cum cu jurământ ai făgăduit părinților
noștri: pământ în care curge lapte și
miere.

k Prov. 11. 1. 1 Tes. 4. 6.
l Ps. 36. 1. Prov. 16. 6. Rom. 3. 18.
m 1 Sam. 15. 3.
—
Capul 26.
a Esod. 23. 19. Num. 18. 13. Prov. 3. 9.
b Cap. 12. 5.
c Osea 12. 12.
d Fac. 46. 1, 6.
e Fac. 46. 27.
f Esod. 1. 11.
g Esod. 2. 23, 24, 25.
h Esod. 12. 37, 51
i Cap. 4. 34.
j Esod. 3. 8.
k Cap. 12. 7. 12, 18.
l Lev. 27. 30.
m Cap. 14. 28, 29.
n Ps. 119. 141.
o Lev. 7. 20. Osea 9. 4.
p Isa. 63. 15.

Îndemnare ca să asculte de Dumnezeu.

16 Astăzi îţi porunceşte Domnul Dum-
nezeul tău, să faci aceste legi şi judecăţi:
deci păzeşte-*le* şi fă-le din toată inima
ta şi din tot sufletul tău. 17 Tu astăzi
ai [q] adeverit, că Domnul îţi este Dumne-
zeu, şi că vei umblà pre căile lui: şi că
vei păzì legile lui şi poruncile lui şi jude-
căţile lui, şi că vei ascultà de vocea lui.
18 Şi [r] Domnul astăzi a adeverit, că tu
eşti popor scump, după cum ţi-a zis, de
vei păzì toate poruncile lui: 19 Şi că el
pre tine te va [s] înălţà mai pre sus decât
toate popoarele câte a făcut el, cu lauda,
cu renumele şi cu mărirea: ca tu să fii
Domnului Dumnezeului tău [t] popor sfânt
cum a făgăduit el.

Legea să se scrie pe table, şi să se ceteascǎ cu evlavie.

27 Şi Moisi cu bătrânii lui Israel po-
runcì poporului, zicând: Toate a-
ceste porunci să le păzeşti, câte vi-le dau
astăzi: 2 Şi va fi în ziua, în care [a] veţi
trece Iordanul, în pământul, ce Dom-
nul Dumnezeul tău ţi-l dă [b] să-ţi ridici
pietri mari şi să le lipeşti cu var: 3 Şi
să înscrii pe ele toate cuvintele acestei
legi, când *îl* vei trece, ca să vii în pă-
mântul, ce Domnul Dumnezeul tău ţi-l
dă, pământ in care curge lapte şi miere:
precum Domnul Dumnezeul tău ţi-a
făgăduit. 4 Şi va fi, *că* voi, după ce veţi
trece Iordanul, să ridicaţi aceste pietri,
pentru care eu astăzi vă poruncesc, [c] pe
muntele Ebal: şi să le lipiţi cu var. 5 Şi să
zideşti acolo altar Domnului Dumnezeu-
lui tău, altar de pietri: [d] preste acestea
ferul să nu treacă. 6 Din pietri întregi
să zideşti tu altar Domnului Dumnezeu-
lui tău, şi deasupra lui să aduci arderea
de tot Domnului Dumnezeului tău. 7 Şi
să sacrifici sacrificii de bucurie, şi să
mănânci acolo, şi să te veseleşti înaintea
Domnului Dumnezeului tău. 8 Şi pre
acele pietri să scrì toate cuvintele aces-
tei legi foarte respicat.

9 Şi Moisi şi preoţii cei din Leviţi,
vorbiră către tot Israelul, zicând: Ia a-
minte şi ascultă Israele! [e] Tu astăzi te-ai
făcut poporul Domnului Dumnezeului
tău. 10 Deci să asculţi de vocea Domnu-
lui Dumnezeului tău, şi să faci poruncile
lui şi legile lui, pre cari ţi-le poruncesc
eu astăzi.

Blestemul depe muntele Ebel.

11 Şi Moisi *mai* poruncì poporului în
ziua aceea, zicând: 12 Aceştia să steà
ca să binecuvinteze pre popor, [f] pre mun-
tele Garizim, după ce veţi trece Ior-
danul: Simeon şi Levi, Iuda şi Isachar,
Iosif şi Beniamin. 13 Iar [g] aceştia să
steà ca să blasteme pre muntele Ebal:
Ruben, Gad şi Asser, Zabulon, Dan şi
Neftali. 14 Atuncia [h] Leviţii să înceapă
a vorbì, şi cu voce înaltă să zică către
toţi bărbaţii lui Israel:
15 [i] Blestemat *să fie* bărbatul, care-şi
va face chip cioplit sau chip turnat: *(care
este* urîciune Domnului, lucru din mâni
de meşter) şi-l va pune în *loc* ascuns!
[j] Şi tot poporul să răspundă şi să zică:
Amin! 16 Blestemat *să fie* cel ce va
despreţuì pre părintele său, sau pre muma
sa! Şi tot poporul să zică: [k] Amin!
17 Blestemat *să fie* cel ce va strămutà
hotarul aproapelui său! [l] Şi tot poporul
să zică: Amin! 18 [m] Blestemat *să fie*
tot, care face pe cel orb să rătăcească
pe cale! Şi tot poporul să zică: Amin!
19 [n] Blestemat *să fie* cel ce strâmbătă-
teşte dreptul străinului, al orfanului şi
al văduvei! Şi tot poporul să zică: A-
min! 20 [o] Blestemat *să* fie cel ce se va
culcà cu femeia părintelui său: că acela
descopere învelitura părintelui său! Şi
tot poporul să zică: Amin! 21 [p] Bles-
temat *să fie* cel ce se va culcà cu orice
vită! Şi tot poporul să zică: Amin!
22 [q] Blestemat *să fie* cel ce se va culcà
cu soră-sa, fica părintelui său, sau fica
mumei sale! Şi tot poporul să zică: A-
min! 23 [r] Blestemat *să fie* cel ce se va

q Esod. 20. 19. 1 Pet. 2. 9.
r Esod. 6. 7.
s Cap. 4. 7, 8. Ps. 148. 14.
t Esod. 19. 6.

Capul 27.
a Ios. 4. 1.
b Ios. 8. 32.
c Cap. 11. 29. Ios. 8. 30.
d Esod. 20. 25. Ios. 8. 31.
e Cap. 26. 18.
f Ios. 8. 33. Judc. 9. 7.
g Cap. 11. 29.
h Cap. 33. 10. Dan. 9. 11.
i Esod. 20.4,23. Isa. 44. 9. Osea 13. 2.
j Num. 5. 22. Ier. 11. 5. 1 Cor. 14. 16.
k Esod. 20. 12. Lev. 19. 3.
l Cap. 19. 14 Prov. 22. 28.
m Lev. 19. 14.
n Esod. 22. 21, 22 Mal. 3. 5.
o Lev. 18. 8.
p Lev. 18. 23.
q Lev. 18. 9.
r Lev. 18. 17.

culcà cu soacră-sa! Și tot poporul să
zică: Amin! 24 [s]Blestemat *să fie* cel ce
bate pre aproapele lui într'ascuns! Și tot
poporul să zică: Amin! 25 [t]Blestemat
să fie cel ce ia daruri, ca să omoare un
suflet nevinovat! Și tot poporul să zică:
Amin! 26 [u]Blestemat *să fie* cel ce nu
va împlinì cuvintele acestei legi, nici nu
le va face! Și tot poporul să zică: Amin!

Binecuvântarea.

28 Și va fi, [a]dacă tu vei ascultà de
vocea Domnului Dumnzeului tău,
căutând a face toate poruncile lui, pre
cari ți-le poruncesc astăzi, Domnul Dom-
nezeul tău, [b]te va pune mai pre sus de-
cât toate popoarele pământului: 2 Și
toate aceste binecuvântări vor venì
preste tine, și [c]te vor ajunge, dacă tu
vei ascultà de vocea Domnului Dumne-
zeului tău. 3 [d]Binecuvântat *vei fi* în
cetate, și binecuvântat [e]în câmp. 4 Bi-
necuvântat *va fi* [f]fruptul pântecelui tău,
și fruptul pământului tău și fruptul vi-
telor tale, fàtul vacilor tale și înmulți-
rea oilor tale. 5 Binecuvântată *va fi*
coșnița ta și covata ta. 6 [g]Binecuvântat
vei fi tu când vei intrà, și binecuvântat
când vei ieșì. 7 Domnul [h]va face, ca
neamicii tăi, cari se scoală asupra ta, să
fie bătuți înaintea ta; pe o cale vor ieșì
asupra ta, și pe șapte căi vor fugì.
8 Domnul va [i]trimite binecuvântări
preste tine în grânarele tale, și întru
toate, [j]pe cari vei pune mânile tale; și
va binecuvântà pre tine în pământul pre
care Domnul Dumnezeul tău ți-l dă.
9 [k]Pune-te-va Domnul *ca să-i fii* popor
sfânt, după cum el cu jurământ s'a ju-
rat ție; dacă vei păzì poruncile Domnu-
lui Dumnezeului tău, și vei umblà pe
căile lui. 10 Și toate popoarele pămân-
tului vor vedeà că tu [l]te numești, după
numele Domnului, și [m]se vor teme de
tine. 11 Și [n]Domnul te va face pre
tine să prisosești în bunătăți; în fruptul
pântecelui tău, și în fătul vitelor tale, și
în fruptul pământului tău, în pământul
pre care Domnul Dumnezeul tău cu ju-
rământ l-a făgăduit părinților tăi, să ți-l
deà. 12 Deschide-va ție Domnul te-
zaurul său cel bun, cerul, [o]ca să deà
ploaie pământului tău la timpul său, și
[p]ca să binecuvinteze toată lucrarea
mânilor tale, și [q]tu vei împrumutà mul-
tor popoare, dară tu nu vei luà împru-
mut. 13 Și Domnul te va pune în [r]cap,
iar nu în coadă, și tu vei fi numai de-
asupra, iar de desubt nu vei fi, dacă vei
ascultà de poruncile Dumnului Dumne-
zeului tău, pre care eu ți-le poruncesc
astăzi, ca să *le* păzești și să *le* faci;
14 [s]Să nu te abați dela nici unul din
cuvintele, cari le poruncesc vouă astăzi,
nici la dreapta, nici la stânga, mergând
după zei străini, ca să vă închinați lor.

Blestemul.

15 Dar va fi, [t]dacă nu vei ascultà
de vocea Domnului Dumnezeului tău,
și nu vei căutà a face toate poruncile
lui și legile lui, cari le poruncesc ție
astăzi, că vor venì preste tine toate
blestemele acestea, și [u]te vor ajunge.
16 Blestemat *vei fi* [v]în cetate, și bles-
temat în câmp. 17 Blestemată *va fi* coș-
nița ta, și covata ta. 18 Blestemat *va
fi* fruptul pântecelui tău, și fruptul pă-
mântului tău, fătul vacilor tale, si în-
mulțirea oilor tale. 19 Blestemat *vei
fi* tu când vei intrà, și blestemat când
vei ieșì. 20 Trimite-va Domnul preste
tine [x]blestem, [y]turburare și [z]risipire
întru toate, pe cari vei pune mâna ta,
și vei face, până ce te vei stinge, și cu-
rând te vei pierde, pentru răutatea fap-
telor tale, prin cari pre mine m'ai părăsit.
21 Face-va Domnul ca [a]ciuma să se
lipească de tine, până ce el de tot te va
stârpì din pământul, în care intri, ca
să-l stăpânești. 22 [b]Bate-te-va Dom-
nul cu lingoare și cu friguri și cu infla-
mațiune și cu aprindere mare și cu se-
cetă, și cu [c]arsură în grâu, și cu gălbe-

s Esod. 20. 13. Lev. 24. 17.
t Esod. 23, 7, 8. Ezec. 22. 12.
u Cap. 28. 15. Ps. 119. 21. Ier. 11. 3. Gal. 3. 10.

—

Capul 28.

a Esod. 15. 26. Isa. 55. 2.
b Cap. 26. 19.
c Vers. 15.
d Ps. 128. 1, 4.
e Fac. 39 5.
f Ps. 107. 38. & 127.3. & 128.3. Prov. 10. 22. 1 Tim. 4. 8.
g Ps. 121 8
h Lev. 26. 7, 8. 2 Sam 22. 38, 39, 41. Ps. 89. 23.
i Lev. 25. 21.
j Cap. 15. 10
k Esod. 19. 5. 6.
l Num. 6. 27. 2 Cron. 7. 14. Dan. 9. 18, 19.
m Cap. 11. 25.
n Prov. 10. 22.
o Lev. 26. 4.
p Cap. 14. 29.
q Cap. 15. 6.
r Isa. 9.14,15.
s Cap. 5. 32.
t Lev 26. 14. Dan. 9. 11, 13.
u Vers. 2.
v Vers. 3, etc.
x Mal. 2. 2.
y Zech. 14. 13.
z Ps. 80. 16.
a Lev. 26. 25.
b Lev 26. 16.
c Amos. 4. 9

nare; și te vor urmărì, până ce te vei
pierde. 23 Și [d]cerìul tău, cel de dea-
supra capului tău, va fi aramă, și pă-
mântul cel de subt tine fer. 24 Face-va
Domnul ploaie pământului tău, praf și
pulbere, *care* din cer se va pogorî pe
tine, până ce de tot te vei stinge. 25 [e]Și
Domnul va face ca tu să fii bătut de
neamicii tăi: pe o cale vei ieșì asupra
lor, și pe șapte căi vei fugì de dinaintea
lor, și [f]vei fi în ură tuturor împărățiilor
pământului. 26 Și [g]leșul tău va fi
de mâncarea tuturor păsărilor cerìului și
fearelor pământului, și nimenea va fi
care să le sperie. 27 Bate-te-va pre
tine Domnul cu [h]ulcerul Egiptului, și
cu [i]emoroizi și cu râie și cu pecingine,
de cari nu te vei puteà vindecà. 28 Ba-
te-te-va pre tine Domnul cu besmeticie,
cu orbire și cu [j]turburare de spirit;
29 Și vei umblà [k]pipăind în amiază,
cum pipăie orbul în întunerec; și în
căile tale norocire nu vei aveà și vei fi
numai apăsat și prădat în toate zilele
tale: si nu *va fi* cine să te ajute.
30 [l]Cu femeie te vei logodì, și altul se
va culcà cu dânsa. [m]casă îți vei zidì, și
nu vei ședeà într'însa; [n]vie îți vei plantà,
și fruptul ei nu-l vei culege. 31 Jun-
ghia-se-va boul tău înaintea ochilor tăi,
și tu dintr'însul nu vei mâncà; răpì-se-
va asinul tău de înaintea ta, și la tine
nu se va întoarce; da-se-vor oile tale
neamicilor tăi, și nu *va fi* cine să te
ajute. 32 Da-se-vor fiii tăi și fetele
tale altui popor, și ochii tăi se vor [o]topì,
plângând toată ziua după dânșii, și nici
o putere nu vei aveà. 33 [p]Un popor,
pre care tu nu-l cunoști, va mâncà frup-
tul pământului tău și toată osteneala ta,
și în toate zilele vei fi apăsat și sdrobit.
34 Și vei nebunì [q]de privirea celor ce
vor vedeà ochii tăi. 35 [r]Bate-te-va
Domnul cu ulcer rău la genunchi și la
coapse, *de* cari tu să nu te poți vindecà,
dela talpele picioralor până la creștetul
tău. 36 [s]Duce-te-va Domnul pre tine
și pre regele tău, pre care-l vei pune
preste tine la un popor, pre care nu-l
cunoscuse-și, nici tu nici părinții tăi, și
[t]acolo vei servì altor zei de lemn și de
piatră. 37 Și vei fi de [u]groază, de [v]pro-
verb și de batjocură între toate națiunile.
unde te va duce Domnul, 38 [x]Sămânță
multă vei scoate la câmp, și puțin vei
strânge; că toată o vor mistuì [y]lăcus-
tele. 39 Vie vei plantà, și o vei cul-
tivà, dar vin nu vei beà, ba nici nu o vei
culege; că vermii o vor mâncà. 40Măslini
vei aveà în tot cuprinsul tău, dar cu olei
nu te vei unge, că măslinele vor cădeà.
41 Fii și fete vei naște, dar aceștia nu
vor fi ai tăi, că [z]vor merge în sclă-
vie. 42 Toți arborii tăi și fruptul
pământului tău îl vor strică omizile.
43 Străinul, care *este* în mijlocul tău se
va înălțà preste tine mai sus și mai sus.
și tu vei cădeà mai jos și mai jos
44 [a]El îți v'a împrumutà, și tu lui nu-i
vei împrumutà: [b]el va fi în cap, și tu
vei fi în coadă.

45 Și [c]toate aceste blesteme vor venì
asupra ta, și te vor urmărì, și te vor
ajunge, până ce vei perì, pentru că n'ai
ascultat de vocea Domnului Dumnezeu-
lui tău, de a păzì poruncile lui și legile
lui, care ți le-a poruncit. 46 Și acestea
să fie întru tine [d]de semne și de mi-
nuni, și întru seminția ta vecinică.
47 [e]Fiindcă n'ai servit Domnului Dum-
nezeului tău cu bucurie și cu veselie de
inimă, când aveai [f]*în* prisosință toate.
48 Vei servì neamicului tău, pre care-l
va trimite Domnul asupra ta, în foame
și în sete, în goliciune și în lipsă de
toate; și [g]va pune jug de fer asupra
grumazului tău, până ce te va stârpì.
49 [h]Aduce-va Domnul asupra ta o na-
țiune din depărtare, dela marginea pă-
mântului, [i]cum sboară vulturul, națiune,
a cărei limbă tu nu o vei înțelege;
50 Națiune aspră la privire, [j]care fața

d Lev. 26. 19.
e Vers. 7. Isa. 30. 17.
f Ier. 15. 4. Ezec. 23. 46.
g 1 Sam. 17. 44, 46. Ier. 7. 33.
h Vers 35.
i 1 Sam. 5. 6. Ier. 4. 9
k Iov. 5. 14.
l Iov. 31. 10.
m Iov. 31. 8. Ier. 12. 13. Zef. 1. 13.
n Cap. 20. 6.
o Ps. 119. 82.
p Vers. 51.
q Vers. 67.
r Vers. 27.
s 2 Reg. 17.4,6. 2 Cron. 33.11
t Cap 4. 28.
u 1 Reg. 9. 7, 8. Ier. 24. 9.
v Ps. 44. 14.
x Mic. 6. 15.
y Ioel 1. 4.
z Plan. 1. 5.
a Vers. 12.
b Vers. 13.
c Vers. 15.
d Isa. 8. 18.
e Neem. 9. 35, 36, 37.
f Cap. 32. 15.
g Ier. 28. 14.
h Ier. 5. 15. Luc. 19. 43.
i Ier. 48. 40. Ezec. 17.3,12. Osea 8. 1.
j 2 Cron. 36.17.

celui bătrân nu respectează. și de copil
n'are milă.
51 Și va mâncà [k] fruptul vitelor
tale și fruptul pământului tău, până
ce te vei stârpì. și nu-ți va lăsà ție
nici grâu, nici must. nici oleiu, nici fă-
tul vacilor tale. nici turmele oilor tale,
până ce de tot te vei pierde. 52 Și [l] te
va împresurà în toate părțile tale. până
ce vor cădeà zidurile tale cele înalte. și
întărite, întru cari tu te-ai încrezut. în
tot pământul tău; da, te va împresurà
în toate porțile tale, în tot pământul tău,
pre care Domnul Dumnezeul tău ți-l
dă ție.
53 Și [m] vei mâncà fruptul pânte-
celui tău, carnea fiilor tăi și a fetelor
tale, pre care ți-i va da Domnul Dum-
nezeul tău, în împresurarea și în strâm-
torarea, în care te va strâmtorà neami-
cul tău. 54 Bărbatul cel gingaș dintre
voi și delicat foarte [n] se va uità cu ochi
pismași asupra fratelui său, și asupra
[o] femeii sânului său. și asupra rămășiței
fiilor săi, ce i-au mai rămas: 55 Ca
nici unuia din ei să nu deà din carnea
fiilor săi, pre care o mănâncă el: că lui
nimica nu i-a mai rămas din toate în
împresurarea și în strâmtorarea. cu care
neamicul tău pre tine te-a strâmtorat în
toate porțile tale. 56 Femeia așà de
gingașe și delicată dintre voi, care nici
talpa picioarelor ei n'a îndrăsnit să
pună pe pământ pentru delicateța și
gingășimea ei, [p] se va uità cu ochi pis-
mași la bărbatul sânului său, și la fiiul
ei și la fica sa: 57 Și la [q] soarta copi-
lului ei, care ieșì din coapsele ei, și la
fiii ei, pre cari-i va fi născut. pentru că
ea în lipsă de toate, îi va mâncà în ascuns.
în împresurarea și în strâmtorarea. cu
care neamicul tău te va strâmtorà în
porțile tale.
58 De nu vei căutà a face toate cu-
vintele legii acesteia. cari sunt scrise
în cartea aceasta, ca să te temi de [r] a-
cest nume prea mărit și înfricoșat. de
DOMNUL DUMNEZEUL TĂU: 59 A-
tuncia Domnul va face [s] minunate ră-
nile tale și rănile seminției tale, răni
mari și îndelungate. boale rele și înde-
lungate.
60 Și el va întoarce asupra ta toate
[t] durerile Egiptului. de cari tu te cu-
tremurai. și acelea se vor lipì de tine.
61 Către acestea Domnul va mai aduce
asupra ta și toate boalele și toate rănile.
cari nu *sunt* scrise în cartea legii aces-
teia. până ce tu te vei pierde. 62 Și
voi [u] veți rămâneà puțini la număr, voi
ce ați fost în mulțime [v] ca stelele ceriu-
lui. pentru că tu n'ai ascultat de vocea
Domnului Dumnezeului tău. 63 Și va
fi, *că* precum [x] s'a bucurat Domnul de
voi. ca să vă facă bine. și să vă înmul-
țească. așà [y] se va bucurà de voi Dom-
nul. ca să vă pierdă. și să vă stingă. și
veți fi smulși din pământul, în care *acum*
intri. ca să-l stăpânești; 64 Și [z] va îm-
prăștià pre tine Domnul între toate po-
poarele. dela o margina a pământului
până la *altă* margine a pământului, și
tu [a] acolo vei servì altor zei, pre cari tu
nu i-ai cunoscut. nici tu, nici părinții
tăi, lemne și pietri. 65 Și [b] într'acele
națiuni nu vei aveà repaus, și talpa pi-
ciorului tău nu va aveà repaus; [c] că
Domnul îți va da acolo inimă tremu-
rândă și întunecare ochilor și [d] dureri
sufletului: 66 Și vieața ta va fi spân-
zurată dinaintea *ta*, si te vei spăimântà
noaptea și ziua. și nu vei fi sigur de
vieața ta. 67 [e] Dimineața vei zice: O,
de ar venì seara! Și seara vei zice: O,
de ar venì dimineața! în cutremurul
inimei tale. de care tu te vei înfricoșà,
și [f] de privirea *celor* ce cu ochii tăi vei
vedeà.
68 Și Domnul [g] te va întoarce în
Egipt cu corăbii pe cale la acel *pă-
mânt*. despre care ți-am zis: Tu mai
mult să nu-l vezi. și voi acolo vei veți
vinde neamicilor voștri ca servi și ca
serve, și nu *va fi* cine să vă cumpere.

k Isa 1.7.&62 8. l 2 Reg. 25. 1, 2, 4. m Lev. 26. 29. Ier. 19. 9. Plân. 2. 20. n Cap. 15. 9. o Cap. 13. 6. p Vers. 54. q Fac. 49. 10. r Esod. 6. 3. s Dan. 9. 12. t Cap. 7. 15. u Cap. 4. 27. v Cap. 10. 22. x Cap. 30. 9. y Prov. 1. 26. Isa. 1. 24. z Lev. 26. 33. a Vers. 36. b Amos 9. 4. c Lev. 26. 36. d Lev. 26. 16. e Iov. 7. 4. f Vers. 34. g Osea 8. 13.

Legământul reînnoit; binecuvântarea și blestemul reînnoite.

29 Acestea *sunt* cuvintele [a]legămân-
tului, pre care Domnul porunci
lui Moisi a-l încheià cu fiii lui Israel
în pământul Moabului; afară de legă-
mântul, ce el încheià cu dânșii în
Horeb.
2 Și Moisi chemă laolaltă tot Israelul,
și zise lor: [b]Voi ați văzut toate câte a fă-
cut Domnul înaintea ochilor voștri, în
pământul Egiptului cu Faraon și cu toți
servii lui, și cu tot pământul lui; 3 [c]Cer-
cările cele mari, pre cari le-au văzut
ochii tăi, acele semne și minuni mari.
4 Dară [d]Domnul nu vă dădù inimă, ca
să cunoașteți, nici ochi, ca să vedeți,
nici urechi, ca să auziți, până în ziua
de astăzi. 5 [e]Și eu vă condusei patru-
zeci de ani prin pustiu; [f]vestmintele
voastre nu se învechiră pe voi, nici în-
călțămintele voastre nu se învechiră pe
picioarele voastre. 6 [g]Pâne n'ați mân-
cat, nici vin sau beutură îmbătătoare
n'ați beut, ca să cunoașteți că eu Dom-
nul *sunt* Dumnezeul vostru.
7 [h]Și când venirăți la locul acesta,
Sihon, regele Hesbonului, și Og, regele
Basanului, ne ieșiră întru întâmpinare
cu resbel, și noi îl băturăm. 8 Și lua-
răm pământul lor, și-l [i]dădurăm de
moștenire Rubeniților și Gadiților și
la jumătate din seminția Manașiților.
9 [j]Deci păziți cuvintele acestui legă-
mânt, și le faceți, pentru ca să [k]prospe-
rați, întru toate cele ce faceți.
10 Voi astăzi stați toți înaintea Dom-
nului Dumnezeului vostru, capii semin-
țiilor voastre, bătrânii voștri, și dire-
gătorii voștri, toți bărbații lui Israel:
11 Copii voștri, femeile voastre, și străi-
nul tău, care *este* în mijlocul taberei tale,
dela [l]tăiătorul lemnelor tale, până la
aducătorul apei tale: 12 Ca să intri în
legământul Domnului Dumnezeului tău,
și [m]în jurământul său, pre care Domnul
Dumnezeul tău îl încheià cu tine astăzi:
13 Pentru ca el să te [n]adeverească de
popor al său, și el să-ți fie Dumnezeu,
[o]cum a făgăduit ție, și [p]cum a jurat pă-
rinților tăi, lui Abraam, lui Isaac și lui
Iacob. 14 Și eu acest legământ și a-
cest jurământ, nu-l [q]încheiu numai cu
voi singuri, 15 Ci cu *acela* care astăzi
este aicia stând cu noi înaintea Dom-
nului Dumnezeului nostru, [r]ca și cu
acela care astăzi nu este aicia cu noi.
16 Că voi știți, cum am locuit noi în
pământul Egiptului, și cum am trecut
prin mijlocul națiunilor, prin cari voi ați
trecut. 17 Și voi văzurăți urîciunile
lor și idolii lor, lemn și peatră, argint
și aur, cari *erau* la dânșii; 18 Ca nu
cumva să fie între voi, careva bărbat sau
femeie, neam sau seminție, [s]a căruia
inimă să se întoarcă astăzi dela Domnul
Dumnezeul nostru: să meargă, ca să
servească zeilor acestor națiuni: [t]ca nu
cumva să fie între voi vre-o rădăcină,
care să producă venin sau pelin; 19 Ca
să nu se întâmple, ca oare-cine chiar și
auzind cuvintele acestui blestem cu jură-
mânt, el să se lingușească în inima sa,
zicând: Bine-mi este, deși eu umblu
[u]după rătăcirea inimei mele, și [v]să a-
daugă astfel bețiala sete. 20 [x]Pre acela
Domnul nu-l va iertà, ci încă [y]mânia
Domnului și [z]pizma lui se vor înfier-
bântà asupra acelui bărbat, și vor venì
preste dânsul toate blestemele câte sunt
scrise în cartea aceasta, și [a]va șterge
Domnul numele lui de sub cer. 21 Și-l
[b]va deosebì Domnul spre nenorocire,
între toate semințiile lui Israel, după
toate blestemele legământului, cari *sunt*
în această carte a legii.
22 Și următoarea generațiune, fiii
voștri, cari se vor sculà după voi și străi-
nii, cari vor venì din pământul depărtat,
când vor vedeà plăgile pământului ace-
luia și boalele, cu cari Domnul l-a bă-
tut; 23 Și *că* tot pământul lui nu *va*

Capul 29.
a Cap. 5. 2, 3.
b Esod. 19. 4.
c Cap. 4. 34. & 7. 9.
d Isa. 6. 9. 10. Ioan 8. 43. Efes. 4. 18. 2Thes.2.11,12
e Cap. 1. 3.
f Cap. 8. 4.
g Esod. 16. 12. Ps. 78.24,25.
h Num.21.23,24, 33.
i Num. 32. 33.
j Ios. 1. 7. 1 Reg. 2. 3.
k Ios. 1. 7.
l Ios. 9. 21, 23, 27.
m Neem. 10. 29.
n Cap. 28. 9.
o Esod. 6. 7.
p Fac. 17. 7.
q Ier. 31. 31, 32, 32. Ebr. 8. 7, 8.
r Fapt. 2. 39. 1 Cor. 7. 14.
s Cap. 11. 16.
t Fapt. 8. 23.
u Num. 15. 39.
v Isa. 30. 1.
x Ezec. 14. 7, 8.
y Ps. 74. 1.
z Ps. 79. 5.
a Cap. 9. 14.
b Mat. 24. 51.

fi decât [c] arsură de sulfură și de sărătură,
încât nici se va puteà sămănà, nici
va crește *ceva*, și nici va răsărì într'însa
ceva verdeață; [d] asemenea surpărei dela
Sodoma și Gomora, Adma și Seboim,
pre cari le-a surpat Domnul întru mânia
sa, și întru iuțeala urgiei sale: 24 Vor
zice toate națiunile: [e] Pentru ce a făcut
Domnul astfel pământului acestuia? ce
este această iuțime mare de mânie?
25 Și se va răspunde: Pentru că ei au
părăsit legământul Domnului Dumne-
zeului părinților lor, care-l încheiase cu
dânșii, când îi scoase din pământul Egip-
tului. 26 Și ei mergând serviră altor
zei, și se plecară înaintea lor, *la*
acei zei pre cari ei nu-i cunoscură, și *pre*
cari el nu le-a împărțit. 27 Deaceea
se aprinse mânia Domnului asupra
acelui pământ, [f] încât el aduse asupra
lui toate blestemele cari sunt scrise în-
tr'această carte: 28 Și [g] desrădăcină
pre ei Domnul din pământul lor cu mâ-
nie, cu iuțime și cu mare urgie, și-i a-
runcă într'alt pământ, cum *se vede* astăzi.
29 Cele ascunse *sunt* pentru Domnul
Dumnezeul nostru; iar cele descoperite
sunt pentru noi și pentru fiii noștri în
vecinicie; ca *noi* să facem toate cuvin-
tele legei acesteia.

Moisi vestește pocăiților har și binecuvântare, celor încăpățînați blestem și pedeapsă.

30 Și [a] va fi, după ce vor venì preste
tine [b] toate acestea, binecuvântarea
și blestemul, pre cari le-am pus înaintea
ta, dacă [c] tu *le* vei închide în inima ta,
între toate națiunile, între cari te va fi
risipit Domnul Dumnezeul tău; 2 Și
tu te [d] vei întoarce la Domnul Dumne-
zeul tău, și vei ascultà de vocea lui după
toate câte-ți poruncii eu astăzi, tu și fiii
tăi din toată inima ta, și din tot sufletul
tău: 3 [e] Atuncia Domnul Dumnezeul
tău va reîntoarce pre captivii tăi, și se
va îndurà de tine; și iarăși [f] te va a-
dunà dintre toate națiunile, între cari
Domnul Dumnezeul tău te va fi risipit.
4 [g] Dacă cei risipiți ai tăi vor fi până și
la marginea cerului, de acolo te va adunà
Domnul Dumnezeul tău, și de acolo te
va luà: 5 Și te va aduce Domnul Dum-
nezeul tău, în pământul, pre care l-au
stăpânit părinții tăi, și tu-l vei stăpânì;
și-ți va face bine, și te va înmulțì mai
mult, decât pre părinții tăi. 6 Și [h] Dom-
nul Dumnezeul tău va tăià împrejur inima
ta și inima seminției tale, ca să iubești
pre Domnul Dumnezeul tău, din toată
inima ta, și din tot sufletul tău, ca să
trăești. 7 Și Domnul Dumnezeul tău,
toate aceste blesteme le va pune preste
neamicii tăi, și preste aceia ce te urăsc
și te-au urmărit. 8 Și de te vei în-
toarce, și vei ascultà de vocea Domnu-
lui, și vei face toate poruncile sale, pre
cari ți-le poruncesc astăzi. 9 [i] Atuncia
Domnul Dumnezeul tău te va face să
prisosești întru toate lucrările mânilor
tale, în fruptul pântecelui tău, și în
fruptul vitelor tale, și în fruptul pămân-
tului tău, spre bine; că Domnul iarăși
[j] se va bucurà de tine spre binele *tău*,
cum s'a bucurat de părinții tăi; 10 Dacă
vei ascultà de vocea Domnului Dumne-
zeului tău, păzind poruncile lui și legile
lui, cari sunt scrise în această carte a
legii; *și* dacă te vei întoarce la Domnul
Dumnezeul tău, din toată inima ta și
tot sufletul tău.
11 Că porunca aceasta, pre care ți-o
poruncesc astăzi, nu *este* nici [k] prea grea
pentru tine, nici *este* departe: 12 [l] Nu
este în cer, ca să zici: Cine să se sue
pentru noi în cer și să-l aducă nouă ca
noi auzindu-l, să-l facem? 13 Nici *este*
dincolo de mare, ca să zici: Cine va
trece pentru noi dincolo de mare, și să-l
aducă nouă ca noi auzindu-l să-l facem?
14 Ci cuvântul acesta aproape foarte de
tine *este*, în gura ta și în inima ta, ca
să-l faci.
15 Iată! [m] Eu astăzi pun înaintea ta
vieața și binele, moartea și răul. 16 Că
astăzi îți poruncesc, ca să iubești pre

c Ps. 107. 34. d Fac. 19. 24, 25. Ier. 20. 16. e 1 Reg. 9. 8, 9. Ier. 22. 8, 9. f Dan. 9. 11, 13, 14. g Ps. 52. 5. Prov. 2. 22.
— *Capul 30.* a Lev. 26. 40. b Cap. 28. c Cap. 4. 29, 30. 1 Reg. 8. 47, 48. d Neem. 1. 9. e Ps. 106. 45. Ier. 29. 14. f Ps. 147. 2. Ezec. 34. 13. g Cap. 28. 64. Neem. 1. 9. h Cap. 10. 16. Ezec. 11. 19. i Cap. 28. 11. j Cap. 28. 63. k Isa. 45. 19. l Rom. 10. 6, etc. m Vers. 1. 19.

Domnul Dumnezeul tău, să umbli întru
căile lui, și să păzești poruncile lui și
legile lui și judecățile lui, ca să trăești
și să te înmulțești, și ca Domnul Dum-
nezeul tău să te binecuvinteze în pă-
mântul, în care intri ca să-l stăpânești.
17 Dară dacă inima ta se va întoarce,
și tu nu vei ascultà, și tu te vei amăgì,
și te vei plecà înaintea altor zei, și
lor le vei servì, 18 [n] Eu vă mărturisesc
astăzi, că voi întru adevăr veți perì, și
că nu veți fi multe zile în pământul
pentru care treci Iordanul, ca să intri
într'însul și să-l stăpânești. 19 [o] Ceriul
și pământul chiem astăzi de mărturie
contra voastră, *că* [p] eu v'am pus înainte-
vă vieața și moartea, binecuvântarea și
blestemul. Alege dară vieața, ca să trăești
tu și seminția ta: 20 Iubind pre Dom-
nul Dumnezeul tău, *și* ascultând de vo-
cea lui, și lipindu-te de dânsul; că a-
ceasta *este* [q] vieața ta, și lungime zilelor
tale; ca să locuești în pământul ce Dum-
nezeul tău cu jurământ l-a făgăduit
părinților tăi, lui Abraam, lui Isaac și
lui Iacob, că ți-l va dà.

Moisi își depune slujba și rândueşte în locu-i pe Iosua.

31 Și Moisi merse și vorbì cuvintele
acestea către tot Israelul; 2 Și el
zise: Eu astăzi [a] *sunt* de o sută douăzeci
de ani: eu nu mai pot [b] ieșì și intrà, și
Domnul mi-a și zis: [c] Tu preste Iorda-
nul acesta nu vei trece! 3 Domnul
Dumnezeul tău, [d] el însuși va trece în-
naintea ta, *și* el va pierde națiunile a-
cestea de dinnaintea ta, ca tu să le stă-
pânești; Iosua, el va trece înaintea ta,
[e] după cum a zis Domnul; 4 [f] Și Dom-
nul va face cu dânșii, [g] cum a făcut cu
Sihon și cu Og, regii Amoreilor, și cu
pământul lor, pre carei-a pierdut. 5 [h] Și
Domnul dându-vi-i în mână, voi să faceți
cu dânșii, după toate poruncile, cari vi-
le-am poruncit. 6 [i] Întăriți-vă și vă îm-
bărbătați, [j] nu vă temeți, nici vă îngro-
ziți înaintea lor: că Domnul Dumnezeul
tău [k] el însuși este cel ce va merge îm-
preună cu tine; [l] el nu te va părăsì și
nu te va lăsà.
7 Și Moisi chemă pe Iosua, și-i zise
înaintea ochilor a tot Israelul: [m] Întă-
rește-te și te îmbărbătează! că tu vei
intrà cu poporul acesta în pământul ce
Domnul cu jurământ l-a făgăduit părin-
ților lor că ți-l va dà; și tu-l vei împărțì
lor spre moștenire. 8 Că Domnul în-
suși [n] *este* cel ce va merge înaintea ta *și*
[o] va fi cu tine: el pre tine nu te va pă-
răsì și nu te va lăsà: nu te teme nici nu
te spăimântà!
9 Și Moisi scrise această lege și [p] o
dădù preoților, fiilor lui Levi, [q] cari pur-
tau chivotul legii, și tuturor bătrânilor
lui Israel. 10 Și Moisi poruncì lor, zi-
când: După sfârșitul *fiecărui* al șaptelea
an, pe [r] timpul iertării, [s] la sărbătoarea
corturilor, 11 Când va venì tot Isra-
elul [t] să se înfățișeze înaintea Domnului
Dumnezeului tău, în locul ce el și-l va
alege, [u] să cetești această lege înaintea
a tot Israelul, în auzul lor. 12 Adună
poporul, pre bărbați și femei, pre copii
și pre străinul, ce *va fi* întru porțile tale,
ca să auză și să învețe, și să se teamă
de Domnul Dumnezeul vostru și să caute
a face toate cuvintele legii acesteia.
13 Încă și fiii lor, [v] cari n'au nici o cu-
noștință, și aceia [x] să auză și să se învețe
a se teme de Domnul Dumnezeul vostru
în toate zilele, câte veți trăì în pămân-
tul, în care, trecând Iordanul, *intrați* ca
să-l stăpâniți.
14 Și Domnul zise lui Moisi: [y] Iată,
zilele tale s'au apropiat ca să mori;
cheamă pre Iosua, și stați în cortul în-
trunirii, ca [z] eu să-i dau porunci. Și Moisi
și Iosua merseră, și stătură în cortul
întrunirii. 15 Și [a] Domnul se arătă în
cort, intr'un stâlp de nor; și stâlpul de
nor stà deasupra ușei cortului. 16 Și
Domnul zise lui Moisi: Iată, tu te vei

n Cap. 4. 26.
o Cap. 4. 26.
p Vers. 15.
q Ps. 27. 1. Ioan 11. 25.

Capul 31.
a Esod. 7. 7.
b Num. 27. 17.
c Num. 20. 12.
d Cap. 9. 3.
e Num. 27. 21.
f Cap. 3. 21.
g Num. 21. 24, 33
h Cap. 7. 2.
i Ios. 10. 25.
j Cap. 1. 29.
k Cap. 20. 4.
l Ios. 1. 5. Ebr. 13. 5.
m Ios. 1. 6.
n Esod. 13. 21, 22.
o Ios. 1. 5, 9.
p Vers. 25.
q Num. 4. 15. 1 Cron. 15, 12. 15.
r Cap. 15. 1.
s Lev. 23. 34.
t Cap. 16. 16.
u Ios. 8. 34, 35. Neem. 8. 1, 2, 3. etc.
v Cap. 11. 2.
x Ps. 78. 6, 7.
y Num. 27. 13.
z Num. 27. 19
a Esod. 33. 9.

culcà lângă părinţii tăi, şi poporul a-
cesta [b] se va sculà. şi [c] se va desfrânà
după zeii cei străini ai pământului a-
cestuia, în care întră, şi [d] pre mine mă
va părăsì, şi [e] va strică legământul meu,
care l-am încheiat cu el. 17 Şi mânia
mea se va aprinde asupra lor în zilele
acelea; [f] şi-i voiu părăsì şi [g] voiu ascunde
faţa mea dela ei şi ei vor fi spre pradă;
şi după ce-i vor ajunge pre ei multe rele
şi necazuri, vor zice în ziua aceea: [h] Au
nu pentru că Dumnezeul nostru nu *este*
în mijlocul nostru [i] m'au ajuns aceste
rele? 18 Şi [j] eu îmi voiu ascunde faţa
mea dela dânşii în ziua aceea, pentru
tot răul, care l-au făcut, că s'au întors
la alţi zei. 19 Şi acum scrieţi-vă această
cântare şi învaţă-o fiilor lui Israel; pu-
ne-o în gura lor, ca această cântare să-mi
fie de [k] mărturie în contra fiilor lui Israel.
20 Că-i voiu duce în pământul, pre care
cu jurământ l-am făgăduit părinţilor lor,
unde curge lapte şi miere; şi ei *după ce*
vor mâncà şi [l] se vor îngrăşà, [m] se vor
întoarce la alţi zei şi vor servì lor şi pre
mine despreţuindu-mă, vor strică legă-
mântul meu. 21 Şi va fi, [n] după ce pre
ei îi vor ajunge rele şi necazuri multe,
atunci această cântare va stà înaintea
lor ca mărturie, (că ea nu se va uità din
gura seminţiei lor); că [o] eu cunosc cu-
getul lor şi [p] ceeace ei fac, chiar de astăzi.
mai înainte de a-i duce eu în pământul
pre care eu cu jurământ l-am făgăduit.
22 Şi Moisi scrise în ziua aceea această
cântare şi o învăţă pre ea fiilor lui Israel.
23 Şi *Domnul* poruncì lui Iosua, fiul
lui Nun, zicând: Întăreşte-te şi te îm-
bărbătează! că tu ai să duci pre fiii lui
Israel în pământul, pre care cu jurământ
l-am făgăduit lor şi eu voiu fi cu tine.

Moisi dă legea în mâna Leviţilor şi cântarea sa poporului.

24 Şi după ce Moisi sfârşì a scrie toate
cuvintele legei acesteia în carte, fără a
lăsà ceva: 25 Poruncì Moisi Leviţilor,
cari duceau chivotul legei Domnului zi-
când: 26 Luaţi această carte a legei
şi o puneţi alăturea cu chivotul legei
Domnului Dumnezeului vostru, ca ea
să-ţi fie acolo ca mărturie în contra ta.
27 Că eu cunosc îndărătnicia ta şi [q] cer-
bicia ta cea tare; că eu viu încă fiind
cu voi, astăzi îndărătnici sunteţi în con-
tra Domnului, cu cât mai vârtos *veţi fi*
după moartea mea? 28 Adunaţi la
mine pre toţi bătrânii seminţiilor voastre
şi pe toţi dirigătorii voştri, ca să vor-
besc în urechile lor cuvintele acestea, şi
să iau ceriul şi pământul de mărturie
contra lor. 29 Că eu ştiu, că voi după
moartea mea vă veţi conrupe şi vă veţi
abate dela calea, care v'am poruncit,
pentru care pre voi vă vor ajunge ne-
norociri în zilele din urmă; fiindcă veţi
face ce *este* rău în ochii Domnului, spre
a-l întărâtà prin lucrările mânilor voa-
stre.
30 Şi Moisi vorbì în auzul a toată a-
dunarea lui Israel cuvintele cântărei a-
cesteia până la sfârşit.

Cântarea lui Moisi.

32 Ceriurilor, [a] ascultaţi şi eu voiu
vorbì! Şi pământule, ascultă cu-
vintele gurei mele! 2 [b] Să curgă ca
ploaia învăţătura mea, să cadă ca roaua
cuvântul meu, [c] ca ploaia cea măruntă
preste verdeaţă, ca ploaia mare preste
iarba crescută. 3 Că eu invoc numele
Domnului; [d] daţi mărirea Dumnezeului
nostru. 4 El *este* [e] stânca, [f] lucrările lui
sunt desăvârşite. Că [g] toate căile cu drep-
tate *sunt;* [h] Dumnezeu al adevărului,
[i] fără strâmbătate, el *este* just şi drept.
5 [j] Ei s'au corupt contra lui. Nu mai
sunt fiii lui, *ci* ocara acelora. O [k] gene-
raţiune perversă şi îndărătnică. 6 Tu
aşà [l] răsplăteşti Domnului, popor nebun
şi neînţelept? Au nu *este* el [m] părintele
tău, *care* te-a [n] câştigat? Nu *este* el *care*
te-a [o] făcut şi te-a întemeiat? 7 Adu-ţi
aminte de ideile cele de demult. Luaţi

---

b Esod. 32. 6.
c Esod. 34. 15.
d Cap. 32. 15.
e Jud. 2. 20.
f 2 Cron. 15. 2
g Isa. 8. 17.
Ezec. 39. 23.
h Num. 14. 42.
i Judc. 6 13.
j Vers. 17.
k Vers. 26.
l Cap. 32. 15.
Osea 13. 6.
m Vers. 16.
n Vers. 17.
o Osea 5. 3.
p Amos 5.52,26.
q Esod. 32. 9.
Capul 32.
a Cap. 4. 26.
Ps. 50. 4.
Isa. 1. 2.
Ier. 2. 12.
b Isa. 55.10,11.
c Ps. 72. 6.
Mic. 5. 7.
d 1 Cron.29.11.
e 2 Sam. 22. 3.
Ps. 18.2,31,46.
f 2 Sam. 22. 31.
g Dan. 4. 37.
h Ier. 10. 10.
i Iov. 34. 10.
j Cap. 31. 29.
k Mat. 17. 17.
Fil. 2. 15.
l Ps. 116. 12.
m Isa 63. 16.
n Ps. 74. 2.
o Isa. 27. 11.

aminte la anii generațiunilor trecute.
[p]Întreabă pe părintele tău și el îți va
spune, și pre bătrânii tăi și ei îți vor
mărturisì. 8 Când cel prea înalt [q] îm-
părțì națiunilor moștenirea, când [r] de-
osebì el pre fiii omului *unii de alții*, el
așeză hotare națiunilor, după numărul
fiilor lui Israel. 9 Că [s] partea Domnu-
lui *fù* poporul său, Iacob soartea moș-
tenirei sale. 10 Aflatu-l-a în pământ
deșert, [t] în loc singuratic, *plin* de urle-
te și de sălbătăciune, el îl conjură, îl
[u] conduse, și-l [v] apără ca lumina ochiului.
11 [x] Precum vulturul mișcă cuibul, plu-
tește preste puii săi, își întinde aripele
sale: îi ia, îi poartă pe aripele lui:
12 Așà îl conduse Domnul singur, și nu
fù cu dânsul zeu străin. 13 [y] Trecu-
tu-l-a preste înălțimile pământului, ca
să mănânce fruptul câmpului, datu-i-a
să [z] curgă miere din piatră și oleiu din
stâncă vârtoasă: 14 Unt de vaci, lapte
de oi, din grăsimea meilor și a berbe-
cilor născuți în Basan și a țapilor,
[a] cu grăsimea din rărunchii grâului;
și băuși vinul, [b] sângele strugurului.
15 Și [c] Ieșurun se îngrășă, [d] asvârlì
din picior: [e] Te-ai îngrășat, te-ai îngro-
șat: te-ai lățit, și [f] părăsì pre Dumne-
zeul *care*-l [g] făcù, și despreţuì [h] stânca
mântuirei sale. 16 [i] Ei îl întărâtară la
pizmă prin *zei* străini, prin uriciune îl
mâniară. 17 [j] Ei jertfiră demonilor
și nedumnezeilor, zeilor, pre cari nu-i
cunoscură, zeilor noi, de curând veniți,
de cari părinții voștri nu s'au temut.
18 [k] Stânca, *care* pre tine te-a născut, ai
părăsit-o, și ai [l] uitat de Dumnezeul care
te-a format. 19 [m] Și *aceasta* văzând
Domnul și supărându-se, *Lepădă* [n] cu
indignare pre fii săi și pre fetele sale;
20 Și zise: [o] Ascunde-voiu fața mea dela
dânșii, voiu vedeà ce *va fi* sfârșitul lor:
că *sunt* generațiune perversă. [p] Fii,
întru care nu *este* încredere. 21 [q] Ei
pre mine mă întărâtară la pizmă prin
nedumnezei, și mă mâniară [r] prin deșer-
tăciunile lor: Și [s] eu îi voiu întărâtà la
pizmă prin nepopor,
Și-i voiu mânià prin o națiune ne-
bună. 22 Că [t] focul s'a aprins în mânia
mea, și va arde până la cele mai adânci
ale iadului, și va mistuì pământul și
fruptele lui, și va arde temeliile munți-
lor. 23 Voiu [u] trimite asupră-i *toate* ne-
norocirile, și [v] voiu aruncà în contra lor
toate săgețile mele. 24 Ei după ce vor
fi topiți de foame și stinși de friguri fer-
binți și distrugere amară, voiu trimite a-
supră-le, și [x] dinții fearelor, cu veninul tâ-
rîtoarelor prin pulbere. 25 [y] Pe din
afară *îi* va răpì sabia, pe din lăuntru
spaima, pre tinăr și pre fecioară, pre su-
gător, cu omul alb de bătrânețe. 26 [z] Zis-
am: Ii voiu răpì, amintirea lor o voiu
șterge dintre oameni; 27 De nu mă
temeam de sfiderea neamicului, ca nu
cumva neamicii lor, pre sine necunos-
cându-se, [a] să zică: Mâna noastră cea
înaltă, și nu Domnul a făcut toate aces-
tea! 28 Că ei *sunt* națiune ce se pierde
prin sfaturile sale, [b] și nu *este* între dân-
șii înțelegere. 29 [c] O! De ar fi fost în-
țelept, și aceasta să înțeleagă, [d] de ar fi
cugetat la viitorul lor! 30 Cum ar ur-
mărì [e] unul pre o mie, și doi ar fugărì
zece mii, dacă stânca lor nu i-ar fi [f] vân-
dut pre ei, și Domnul nu i-ar fi trădat!
31 Că [g] stânca lor nu *este* ca stânca
noastră; [h] despre aceasta neamicii noștri
însuși *să fie* judecători; 32 Că [i] vieața
lor *este* din vieața Sodomei și din câm-
pia Gomorei; strugurii lor *sunt* struguri
înveninați: bobițe amare. 33 [j] Fiară
de balaur *este* vinul lor și [k] otravă crudă
de aspide! 34 Au nu *sunt* acestea [l] as-
cunse la mine, sigilate între tesaurele
mele? 35 [m] A mea *este* răsbunarea, și

---

p Esod. 13. 14. Ps. 44. 1
q Zech. 9. 2. Fapt 17. 26.
r Fac. 11. 8.
s Esod. 15. 16. Ps. 78. 71.
t Cap. 8. 15. Osea 13. 5.
u Cap. 4. 36.
v Ps. 17. 8. Prov. 7. 2.
x Esod. 19. 4.
y Ezec. 36. 2.
z Iov 29. 6.
a Ps. 81. 16.
b Fac. 49. 11.
c Cap. 33. 5, 26. Isa. 44. 2.
d 1 Sam. 2. 29
e Cap. 31. 20. Ps. 17. 10. Ier. 2. 7. Osea 13. 6.
f Cap. 31. 16. Isa. 1. 4.
g Isa. 51. 13.
h 2 Sam. 22. 47. Ps. 89. 26.
i 1 Reg. 14. 22. 1 Cor. 10. 22.
j Lev. 17. 7, Ps. 106. 37.
k Isa. 17. 10.
l Ier. 2. 32.
m Judc. 2. 14
n Isa. 1. 2.
o Cap. 31. 17.
p Isa. 30. 9 Mat. 17. 17.
q Vers. 16. Ps. 78. 58.
r 1 Sam. 12. 21.
s Osea 1. 10.
t Ier. 15. 14.
u Isa. 26. 15.
v Ps. 7. 12, 13.
x Lev. 26. 22.
y Plân. 1. 20. 2 Cor. 7. 5.
z Ezec. 20. 13, 14, 23.
a Ps. 140. 8.
b Isa. 27. 11.
c Cap. 5. 29. Luc. 19. 42.
d Isa. 47. 7. Plân. 1. 9.
e Lev. 26. 8. Isa. 30. 17.
f Ps. 44. 12. Isa. 50. 1.
g 1 Sam. 2. 2.
h 1 Sam. 4. 8
i Isa. 1. 10.
j Ps. 58. 4.
k Ps. 140. 3. Iov 14. 17. Osea 13. 12. Rom. 2. 5.
m Ps. 94. 1. Ebr. 10. 30.

voiu răsplătì la timpul său. Piciorul lor
va începe să alunece, aproape *este*[n] ziua
perderii lor, și cele ce au să li-se în-
tâmple, vin cu iuțeală. 36 [o] Că Dom-
nul va judecà pre poporul său și de ser-
vii săi[p] se va îndurà: când va vedeà că
puterea lor a dispărut, și[q] nu *vor* mai
fi nici din cei închiși nici din cei liberi.
37 Și va zice: [r] Unde *sunt* zeii lor, stânca,
în care puseră încrederea lor, 38 Cari
grăsimea sacrificiilor lor o mâncau, vi-
nul prinoaselor lor îl beau? Scoale-se,
și să vă ajute, fie-vă loc de scăpare!
39 Vedeți acum, că [s] eu, eu însumi, *sunt*,
că [t] nu *este* Dumnezeu afară de mine;
[u] eu omor și reînviez; eu rănesc și vin-
dec, și nimenea nu scapă din mâna mea.
40 [v] Că eu ridic spre cer mâna mea, și
zic: Viu *sunt* în veci! 41 [x] Când voiu
ascuțì fulgerul săbiei mele, și mâna mea
o voiu pune pe judecată, [y] voiu înturnà
răsbunarea asupra dușmanilor mei, și
celor ce mă uresc, voi răsplătì. 42 [z] Îm-
bătà-voiu săgețile mele de sânge, și sa-
bia mea *le* va mâncà carnea, sângele ce-
lor uciși și prinși, din capetele [a] mai ma-
rilor neamicului. 43 [b] Cântați de bucu-
rie, neamurilor, voi poporul său, că el
va [c] răsbunà sângele servilor săi, și [d] răs-
bunarea o va întoarce asupra neamicilor
săi. Și [e] se va îndurà de pământul său și
de poporul său.
44 Și Moisi venì, și toate cuvintele
cântării acesteia le vorbì în urechile po-
porului, el și Iosua, fiul lui Nun. 45 Și
sfârșind Moisi de a vorbì toate aceste
cuvinte către tot Israelul, 46 Zise către
dânșii: [f] Puneți-vă inima la toate cuvin-
tele acestea, pre cari eu le mărturisesc
vouă astăzi, pre cari voi să le poruncițì
fiilor voștri, ca ei să caute a face toate
cuvintele legii acesteia. 47 Că acest
cuvânt nu în deșert *este pus* vouă; [g] el
este vieața voastră, și prin acest cuvânt
vi-se vor prelungì zilele *voastre* în pă-
mântul, la care treceți Iordanul ca să-l
stăpâniți.

Și poruncì lui Moisi de a se suì pe muntele Nebo ca să moară.

48 [h] Și Domnul vorbì lui Moisi tot în
acea zi, zicând: 49 Suie-te pe muntele
Abarim, muntele Nebo, care *este* în pă-
mântul Moabului, *în dreptul* Ierichonu-
lui; și te uită la pământul Canaan, ce-l
dau de moștenire fiilor lui Israel. 50 Și
să mori pe muntele care te sui, și să te
adaugi la poporul tău, precum Aaron
fratele tău a murit pe muntele Hor, și
fù adaos la poporul său; 51 Pentru că
ați păcătuit în contra mea, în mijlocul
fiilor lui Israel, la apa certei, la Kadeș,
în pustiul Zin; și nu m'ați sfințit în mij-
locul fiilor lui Israel; 52 Că tu numai
de departe vei vedeà pământul, și nu
vei intrà acolo, în pământul pre care-l
dau fiilor lui Israel.

Binecuvântarea cea din urmă și prorocirea sa despre cele douăsprezece seminții.

33 Și aceasta *este* [a] binecuvântarea, cu
care Moisi, [b] omul lui Dumnezeu,
a binecuvântat pre fiii lui Israel înaintea
morții sale! 2 Și zise: [c] Domnul venì
din Sinai, și le răsărì din Seir, strălucì
din muntele Paran; și venì din [d] miriade
de sfinți, *având* din dreapta lui focul
legii pentru ei. 3 Cât [e] iubește el pe
popor! [f] Toți sfinții săi *sunt* în mâna ta;
ei [g] stau plecați la picioarele tale:
toți au [h] primit cuvintele tale. 4 [i] Moisi
ne-a dat legea, [j] moștenirea adunării lui
Iacob. 5 Și el erà [k] rege în [l] Ieșurun,
când se adunau capii poporului, Cu se-
mințiile lui Israel. 6 Să trăiască Ru-
ben și să nu moară, și mulți să fie băr-
bații săi! 7 Și acestea zise pentru Iuda!
Ascultă Doamne, vocea lui Iuda! Și-l
adù la poporul său; [m] Brațele sale fie-i
de ajuns, și [n] ajutor în contra neamicilor
săi tu să-*i* fi. 8 Și pentru Levi zise:
[o] Tumimii tăi și Urimii tăi *sunt* ca bărba-

n 2 Pet. 2. 3.
o Ps. 135. 14.
p Judc. 2. 18. Ps. 106. 45. Ioel 2. 14.
q 1 Reg. 14. 10.
r Judc. 10. 14.
s Ps. 102. 27. Isa. 41. 4.
t Cap. 4. 35. Isa. 45. 5, 18, 22.
u 1 Sam. 2. 6. Ps. 68. 20. Osea 6. 1.
v Fac. 14. 22. Num. 14. 30.
x Isa. 27. 1.
y Isa. 1. 24.
z Ier. 46. 10.
a Iov 13. 24.
b Rom. 15. 10.
c Apoc. 6. 10.
d Vers. 41.
e Ps. 85. 1.
f Cap. 6. 6. Ezec. 40. 4.
g Cap. 30. 19. Lev. 18. 5. Prov. 3. 2, 22. Rom. 10. 5.
h Num. 27. 12, 13.

Capul 33.

a Fac. 49. 28.
b Ps. 90, titlu.
c Esod. 19. 18, 20. Hab. 3. 3.
d Ps. 68. 17. Fapt. 7. 53. Gal. 3. 19. Apoc. 5. 11.
e Esod. 19. 5. Ps. 47. 4. Osea 11. 1. Mal. 1. 2.
f 1 Sam. 2. 9. Ps. 50. 5.
g Luc. 10. 39.
h Prov. 2. 1.
i Ioan 1. 17.
j Ps. 119. 111.
k Fac. 36. 31.
l Cap. 32. 15.
m Fac. 49. 8.
n Ps. 146. 5.
o Esod. 28. 30.

tul cuvios al tău, [p] pre care tu l-ai încer-
cat la Masa, pre care l-ai cercetat la apa
Meriba. 9 Care zise de părintele său și
de muma sa: Nu i-am văzut. Și [q] pre fra-
ții lui nu-i recunosc, și de fiii săi nu știu;
ci [r] păzì cuvintele tale, și ținù legămân-
tul tău: 10 [s] Aceștia vor învățà pre Ia-
cob judecățile tale, și pre Israel legea ta;
[t] pune-vor tămâie sub nările tale, și [u] ar-
derea de tot pe altarul tău. 11 Dom-
nul binecuvintează putera lui, și [v] lucrul
mânilor lui fie-ți cu plăcere, sdrobește
șelele celor ce se scoală asupra lui, și
celor ce-l urăsc, să nu se mai ridice.
12 Și pentru Beniamin zise: Iubit de
Domnul, singur va locuì cu dânsul, pro-
tege-l-và în toate zilele, și intre umerii
lui va odihnì. 13 Și pentru Iosif zise:
[x] Binecuvântat *fie* de Domnul pământul
lui, cu cele alese ale ceriului, cu [y] roua
și cu adâncul jos zăcător. 14 Și cu cele
mai alese din fruptul soarelui, și cu cele
mai alese din câte odrăslește luna. 15 Și
cu cele mai alese ale [z] cretșetelor mun-
ților cărunți, și cu cele mai alese ale
[a] dealurilor vecinice. 16 Și cu cele mai
alese ale pământului și ale plinității lui;
și bunăvoința [b] celui ce șezù în rug, să
[c] vină pe capul lui Iosif, și preste creș-
tetul Nazereului *(celui deosebit)* dintre
frații săi. 17 Ca [d] a întâiu-născutului
dintre tauri *este* frumsetea lui, și [e] coar-
nele lui ca cornul unicornului: cu ele [f] va
lovì la un loc pre popoare, până la mar-
ginea pământului. [g] Acestea *sunt* mirica-
dele lui Efraim, și acestea miile lui Ma-
nase. 18 Și pentru Zabulon zise: [h] bu-
cură-te, Zabuloane, de ieșirea ta. Și tu
Isacare, de corturile tale! 19 Ei vor
[i] chemà pre popoare la munte: acolo
[j] vor jertfì jertfe de dreptate; că ei
sug avuțiile mării și tesaurile cele as-
cunse ale nisipului. 20 Și pentru Gad
zise: binecuvântat *să fie* cel ce a [k] lărgit
pre Gad. El zace întins ca un leu, și
sfâșiă brațe și capete. 21 El [l] începu-
turile *țării* și-a ales: că acolo *stă* ascunsă
partea legislatorului. Și [m] el venind cu
mai marii poporului îi făcù dreptate
Domnul și judecată lui cu Israel. 22 Și
pentru Dan zise: Dan *este* puiu de leu,
care [n] va sărì din Basan. 23 Și pentru
Neftali zise: O Neftali! [o] sătul de bună-
voință și plin de binecuvântarea Dom-
nului: [p] tu la apus și la meazăzi să moș-
tenești! 24 Și pentru Asser zise: [q] bine-
cuvântat între fii *este* Asser, bine plăcut
să fie el fraților săi, [r] muindu-și în oleiu
piciorul său. 25 [s] Fer și aramă *sunt* în-
cuetorile tale; ca zilele tale puterea ta.
26 [t] Nimenea *este* asemenea Dumnezeu-
lui lui [u] Iesurun: [v] trece pe ceriuri întru
ajutorul tău și întru mărirea sa pe nori.
27 *Acolo este* [x] locuința Dumnezeului
cărunt. Și jos: brațele cele vecinice;
[y] care fugărì de dinnaintea ta pre ne-
amic, și zise: perde-l! 28 [z] Și Israel va
locuì cu siguranță *și* singur: [a] ochiul lui
Iacob *va căutà* spre un pământ de grâu
și de vin. [b] ceriul său îi va picurà rouă.
29 [c] Ferice de tine Israele! [d] Cine *este*
ca tine, popor mântuit de Domnul,
[e] scutul ajutorului tău, sabia măriei tale?
Umilì-se-vor neamicii tăi înaintea ta, și
tu vei călcà preste înălțimile lor.

Moisi moare, și Iosua îi urmează.

34 Și Moisi se suì din câmpia Moa-
bului, [a] pe muntele Nebo, în vârful
muntelui Pisga, cel din dreptul Iericho-
nului; și Domnul îi [b] arătă tot pământul,
dela Galaad [c] până la Dan. 2 Și tot
pământul lui Neftali, și tot pământul lui
Efraim, și al lui Manase, și tot pămân-
tul lui Iuda [d] până la marea despre apus:
3 Și partea despre meazăzi, și câmpia
văii Ierichonului, [e] cetatea palmierilor,
până la Zoar. 4 Și Domnul zise către
dânsul: [f] Acesta *este* pământul, pre care
cu jurământ l-am făgăduit lui Abraam,
lui Isaac și lui Iacob zicând: Seminției

p Esod. 17. 7. Num. 20. 13. Ps. 81. 7.
q Esod. 32. 26, 27, 28.
r Ier. 18. 18. Mal. 2. 5, 6.
s Lev. 10. 11
t Esod. 30. 7, 8.
u Lev. 1. 9, 13, 17. Ps. 51. 19. Ezec. 43. 27.
v 2 Sam. 24. 23. Ps. 20. 3. Ezec. 20. 40, 41.
x Fac. 49. 25.
y Fac. 27. 28.
z Fac. 49. 26.
a Hab. 3. 6.
b Esod. 3. 2, 4.
c Fac. 49. 26.
d 1 Cron. 5. 1.
e Num. 23. 22.
f 1 Reg. 22. 21.
g Fac. 48. 19.
h Fac. 49. 13. 14, 15.
i Isa. 2. 3.
j Ps. 4. 5.
k Ios. 13. 10, etc.
l Num 32. 16, 17. etc.
m Ios. 4. 12.
n Ios. 19. 47.
o Fac. 49. 21.
p Ios. 19. 32, etc.
q Fac. 49. 20.
r Iov 29. 6.
s Cap. 8. 9.
t Esod. 15. 11. Ier. 10. 6.
u Cap. 32. 15.
v Ps. 68. 4, 33, 34.
x Ps. 90. 1.
y Cap. 9. 3, 4, 5.
z Num. 23. 9. Ier. 23. 6.
a Cap. 8. 7. 8.
b Fac. 27 28.
c Ps. 144 15.
d 2 Sam. 7. 23
e Ps. 115. 9, 10, 11.

—

Capul 34.
a Num. 27. 12.
b Cap. 3. 27.
c Fac. 14. 14.
d Cap. 11. 24.
e Judc. 1. 16. 2 Cron. 28 15
f Fac. 12 7.

tale voiu să-l dau. [g]Te făcuiu a-*l* vedeà
cu ochii tăi, dară într'însul nu vei intrà.
5 [h]Și Moisi, servul Domnului. murì
acolo. în pământul Moabului, după cu-
vântul Domnului. 6 Și el îl îmmor-
mântă pre dânsul în acea vale. în pă-
mântul Moabului. față cu Bet-Peor; și
[i]nimenea nu-i știe mormântul lui. până
în ziua de astăzi. 7 [j]Și Moisi *erà* de
o sută douăzeci de ani. când murì; [k]o-
chiul său nu se întunecase. nici puterea
lui nu trecuse. 8 Și fiii lui Israel plân-
seră pre Moisi în câmpia Moabului [l]trei-
zeci de zile, până ce se împliniră zilele
plânsului și jalei pentru Moisi.
9 Și Iosua. fiul lui Nun. erà [m]plin de
spiritul înțelepciunii. că [n]Moisi își pu-
sese mânile sale preste dânsul; și fiii lui
Israel ascultau de el. și făceau precum
poruncise Domnul lui Moisi.
10 Și nu se mai [o]sculă profet în Is-
rael. asemenea lui Moisi. pre [p]care să-l
fi cunoscut Domnul față în față: 11 În
toate semnele și minunile. ce Domnul îl
trimise a le face în pământul Egiptului.
înaintea lui Faraon. și a tuturor servilor
lui. și a tot pământul lui. 12 Și în
toată acea mână tare și în toate acele
mări și înfricoșate fapte. pre cari le făcù
Moisi înaintea ochilor a tot Israelul.

IOSUA.

Iosua este întărit de Dumnezeu în chiemarea sa.

1 Fost-a după moartea lui Moisi. ser-
vul Domnului. că a vorbit Domnul
lui Iosua. fiul lui Nun. [a]servul lui Moi-
si. zicând: 2 [b]Moisi servul meu a mu-
rit: acum scoală-te, treci Iordanul acesta,
tu și tot poporul acesta. în pământul
pre care-l dau lor, fiilor lui Israel.
3 [c]Tot locul. pe care va călcà talpa pi-
ciorului vostru, l-am dat vouă, cum am
zis lui Moisi. 4 [d]Hotarele voastre vor
fi dela pustiul și Libanul acesta, până la
fluviul cel mare. fluviul Eufrat, tot pă-
mântul Heteilor, și până la marea. cea
mare *către* apusul soarelui. 5 [e]Nime-
nea nu va puteà să steà în contra ta, în
toate zilele vieții tale; [f]cum am fost cu
Moisi. *așa* [g]voiu fi cu tine: [h]nu te voiu
lăsà și nici te voiu părăsì. 6 [i]Întăreș-
te-te și îmbărbătează-te: că tu vei da în
stăpânire poporului acestuia pământul,
ce cu jurământ l-am făgăduit părinților
lor, că-l voiu da lor. 7 Întărește-te
numai. și îmbărbătează-te foarte. cău-
tând a face după toată legea, pre [j]care
ți-a poruncit-o servul meu Moisi; [k]nu
te abate dela ea, *nici* la dreapta. *nici* la
stânga. ca să prosperi, unde vei merge.
8 [l]Să nu se depărteze cartea legii a-
cesteia din gura ta, ci să [m]cugeți asupra
ei ziua și noaptea, căutând a face tot ce
este scris în ea: că atuncia vei face ca-
lea ta prosperă. și atuncia vei fi fericit.
9 [n]Au nu ție am poruncit: Întărește-te
și îmbărbătează-te? [o]Nu te teme și nici
nu te spăimântà; că cu tine *este* Dom-
nul Dumnezeul tău ori-unde vei merge.

Poporul făgăduește lui Dumnezeu ascultare.

10 Și Iosua poruncì dirigătorilor po-
porului, zicând: 11 Treceți prin ta-
bără, și poronciți poporului zicând: pre-
gătiți-vă merinde: că [p]după trei zile voi
veți trece Iordanul acesta, ca să întrați
să stăpâniți pământul, ce Domnul Dum-
nezeul vostru îl dă vouă de stăpânire.
12 Și Rubeniților și Gadiților și la
jumătatea de seminția lui Manase, vorbì
Iosua. zicând: 13 Amintiți-vă de cu-
vântul ce Moisi, servul Domnului v'a dat.
zicând: Domnul Dumnezeul vostru

---

g Cap. 3 27. h Cap. 32. 50. Ios. 1. 1, 2. i Judc. 9. j Cap. 31. 2. k Fac. 27. 1. Ios. 14. 10, 11. l Fac. 50. 3, 10. Num. 20. 29. m Isa. 11. 2. Dan. 6. 3. n Num 27 18,23. o Cap. 18.15,18 p Esod. 33. 11.

IOSUA — *Capul 1.* a Esod. 24. 13. b Deut. 34. 5. c Deut. 11. 24. d Fac. 15. 18. e Deut. 7. 24. f Esod. 3. 12. g Deut 31. 8,23 Isa. 43. 2, 5. h Deut. 31. 6, 8. Ebr. 13 5. i Deut. 31.7,23. j Num. 27. 23 k Deut. 5. 32 l Deut. 17. 18. 19. m Ps. 1. 2. n Deut. 31. 7, 8, 23. o Ps. 27. 1. p Cap. 3. 2.

v'a repausat, și v'a dat țara aceasta:
14 Femeile voastre, copiii voștri și vi-
tele voastre vor rămâneà în pământul,
pre care l-a dat vouă Moisi dincoace de
Iordan; iar voi să treceți înarmați înain-
tea fraților voștri, toți viteji de oștire și
să-i ajutorați. 15 Până ce va repausà
Domnul pre frații voștri, ca și pre voi,
și vor luà și ei în stăpânire pământul ce
Domnul Dumnezeul vostru îl dă lor:
Atuncia vă veți întoarce în pământul
stăpânirii voastre, și-l veți stăpânì, *a-
nume pre acela* ce la dat vouă Moisi
servul Domnului, dincoace de Iordan,
către răsăritul soarelui.

16 Și au răspuns el lui Iosua, zicând:
Tot aceea ce ne-ai poruncit vom face,
și ori unde ne vei trimite ne vom duce.
17 Cum am ascultat de Moisi în toate,
așà vom ascultà și de tine: numai Dom-
nul Dumnezeul tău să fie cu tine, cum
a fost cu Moisi. 18 Tot insul ce se va
ridicà contra poruncilor tale, și nu va
ascultà de cuvintele tale, în tot ce-i vei
poruncì, să se omoare. Întărește-te nu-
mai și îmbărbătează-te.

*Rahab scapă pe doi spioni israeliți în Ieri-
chon, în schimbul făgăduinții, că dânsa cu
familia ei va fi cruțată.*

2 Și a trimis Iosua, fiul lui Nun, [a] din
Șittim doi bărbați, spioni, în ascuns,
zicând: Duceți-vă, vedeți țara, și Ieri-
chonul. Și se duseră, și [b] veniră în casa
unei femei meretrice, cu numele [c] Rahab,
și se culcară acolo. 2 Și [d] se spuse re-
gelui din Ierichon, zicând: Iată, bărbați
din fiii lui Israel au venit aici în această
noapte, ca să cerceteze țara. 3 Și tri-
mise regele Ierichonului la Rahab, zi-
când: Scoate bărbații ce au venit la tine,
cari au intrat în casa ta: căci ca să cer-
ceteze toată țara au venit ei.

4 [e] Și femeia luà pre cei doi bărbați,
și-i ascunse, și zise: În adevăr, bărbații
au venit la mine, dară nu știam de unde
erau; 5 Și spre seară pe când erà să
se închidă poarta, bărbații au ieșit: nu
știu unde s'au dus bărbații: grabnic
urmăriți-i, căci îi veți ajunge: 6 Iar
[f] ea îi suise pe acoperiș, și i-a ascuns
în mănunchii de in, ce-și întinsese pe
acoperiș. 7 Și bărbații se luară în urma
lor pe calea Iordanului, lângă vaduri, și
poarta se închise, după ce ieșiră cei ce-i
urmăriau.

8 Și ei nu se culcaseră încă, și ea se
suì pe acoperiș la ei. 9 Și a zis bărba-
ților: Știu că v'a dat Domnul pământul
acesta, și că [g] frica de voi a căzut preste
noi, și că toți locuitorii pământului tre-
mură înaintea voastră; 10 Că noi am
auzit, cum că a [h] secat Domnul apele
Mărei-Roșii dinaintea voastră, când ați
ieșit din Egipt, și [i] ce le-ați făcut celor
doi regi ai Amoreilor ce erau dincolo de
Iordan, lui Sihon și lui Og, pre cari i-ați
nimicit cu desăvârșire. 11 De când noi
am [j] auzit *acestea*, [k] inima noastră s'a
muiat, și n'a mai rămas în nimenea cu-
raj înaintea voastră: că [l] Domnul Dum-
nezeul vostru el *este* Dumnezeu în cer
sus și pe pământ jos. 12 Acuma, ro-
gu-vă, [m] jurați-mi pe Domnul, fiindcă
am arătat bunăvoință către voi, că veți
arătà și voi bunevoință către [n] casa pă-
rintelui meu, și [o] dați-mi semn de sigu-
ranță. 13 Că veți crutà vieața părin-
telui meu, a mumei mele, și a fraților
mei, a surorei mele, și a tuturor ce *sunt*
ai lor, și că veți scăpà dela moarte sufle-
tele noastre.

14 Și bărbații îi ziseră: Vieața noastră
pentru a voastră, dacă nu veți descoperi
această vorbă a noastră: și va fi, când
Domnul ne va da pământul acesta, [p] vom
arătà bunăvoință și credință către tine.

15 [q] Și-i coborî ea cu o funie prin
fereastră, că *erà* lângă zidul cetății ca-
sa ei, și lângă zidul *cetății* ea locuià.
16 Și a zis ea către ei: Duceți-vă la
munte, ca să nu vă întimpine pre voi
urmăritorii, și ascundeți-vă acolo trei
zile, până ce se vor înturnà urmăritorii,
și după aceea duceți-vă la calea voastră.

Capul 2.
a Num. 25. 1.
b Ebr. 11. 31.
Iac. 2. 25.
c Mat. 1 5.
d Ps. 127. 1.
e 2 Sam. 17. 19, 20.
f Esod. 1. 17.
g Fac. 35. 5.
h Esod. 14. 21.
i Num. 21. 24, 34, 35
j Esod. 15. 14, 15.
k Isa. 13. 7.
l Deut. 4. 39.
m 1 Sam. 20. 14, 15. 17.
n 1 Tim. 5. 8.
o Vers. 18.
p Judc. 1. 24 Mat. 5. 7.
q Fapt. 9. 25.

17 Și au zis bărbații către ea: *Așà*
vom fi [r]deslegați de jurământul, ce tu
ne-ai făcut să jurăm: 18 [s]Iată, *când*
vom întrà în țară, leagă funia aceasta cu
fire carmezine la fereastra prin care ne-
ai coborît; și [t]adună în casă la tine pre
părintele tău, pre muma ta, pre frații
tăi și pre toată casa părintelui tău.
19 Și va fi, *că* tot cel *ce* va ieșì din ușile
casei tale pe uliță, [u]sângele lui *va fi* a-
supra capului lui și noi *vom fi* nevino-
vați: și tot cel *ce* va fi cu tine în casă,
sângele lui *va fi* asupra capului nostru,
de se va pune mâna pe el. 20 Însă
dacă tu vei descoperì această vorbă a
noastră, suntem deslegați de jurământul
ce tu ne-ai făcut să jurăm. 21 Și a
răspuns ea: După cuvintele voastre, așà
să fie! și lăsându-i să se ducă, s'au dus;
și a legat ea funia cea carmezină de fe-
reastră.

22 Și ei s'au dus, și au sosit la mun-
te, și au șezut acolo trei zile, până ce
urmăritorii s'au înturnat; urmăritorii
căutat-au în tot drumul, și nu i-au găsit.

23 Și înturnându-se cei doi bărbați,
pogorîră muntele, trecură *râul*, și veniră
către Iosua, și spus'au lui tot ce li-s'a
întâmplat. 24 Și ziseră lui Iosua: În
adevăr, [v]Domnul a dat in mânile noas-
tre tot pământul, și toți locuitorii țării
tremură înaintea noastră.

Trecerea preste Iordan: fără ca să-și ude picioarele.

3 Și sculându-se Iosua de dimineață,
plecară ei [a]din Sittim, și veniră la
Iordan, el și toți fiii lui Israel, și mer-
seră acolo noaptea aceea, înainte de a
trece.

2 Și [b]la sfârșitul zilei a treia, trecură
dirigătorii prin tabără. 3 Și poruncì
poporului, zicând: [c]Când veți vedeà
chivotul legii Domnului Dumnezeului
vostru, [d]și preoții, Leviții, purtându-l, să
plecați din locurile voastre, și să mer-
geți în urma lui. 4 [e]Totuși să fie de-
părtare între voi și el, ca la două mii coți
după măsură; nu vă apropiați de el, ca
să cunoașteți calea pre care aveți să
mergeți; că voi n'ați umblat în *această*
cale până acum.

5 Și a zis Iosua către popor: [f]Sfin-
țiți-vă; că mâne va face Domnul lucruri
minunate între voi.

6 Și Iosua vorbì către preoți, zicând:
[g]Ridicați chivotul legii, și treceți înain-
tea poporului. Și ei ridicară chivotul le-
gii, și merseră înaintea poporului.

7 Și zise Domnul lui Iosua: În ziua
aceasta voiu începe a [h]te mărì în ochii
a tot Israelul, ca să cunoască ei, că
[i]precum am fost cu Moisi, *așà* voiu fi
cu tine. 8 Tu dară poruncește [j]preoți-
lor, cari poartă chivotul legii, zicând:
Când veți sosì la marginea apelor Ior-
danului, [k]stați în Iordan.

9 Și a zis Iosua către fiii lui Israel:
Apropiați-vă aicea, și auziți cuvintele
Domnului Dumnezeului vostru. 10 Și
Iosua zise: Întru aceasta veți cunoaște
că [l]Dumnezeul cel viu *este* în mijlocul
vostru, și *că* [m]alungà de dinaintea voastră
pre Cananei, pre Hetei, pre Hevei, pre
Perizei, pre Ghirghesei, pre Amorei și
pre Iebusei: 11 Iată chivotul legii
[n]Domnului a tot pământul trece înain-
tea voastră prin Iordan. 12 Acum luați-
vă doisprezece bărbați din semințiile lui
Israel, câte unul din fiecare seminție;
13 Și va fi, că îndată ce tălpile picioa-
relor preoților, cari poartă chivotul Dom-
nului, Domnul a tot pământul, vor re-
pausà în apele Iordanului, apele Iordanu-
lui se vor despicà, *anume* apele ce se
coboară din sus, și [o]vor stà grămadă.

14 Și plecând poporul din corturile
sale, ca să treacă Iordanul, și preoții ce
purtau [p]chivotul legii înaintea poporu-
lui: 15 Și purtătorii chivotului ajun-
gând la Iordan, și picioarele preoților ce
duceau chivotul muiându-se la margi-
nea apei (că [q]Iordanul răvărsase preste
malurile sale toate zilele secerișului),
16 Apele ce se coborau din sus stătură,

r Esod. 20. 7.
s Vers. 12.
t Cap. 6. 23.
u Mat. 27. 25.
v Esod. 23. 31.
— Capul 3.
a Cap. 2. 1.
b Cap. 1. 10, 11.
c Num 10. 33.
d Deut. 31 9,25.
e Esod. 19. 12.
f Esod. 19. 10. Ioel 2. 16.
g Num. 4. 15.
h Cap. 4. 14.
i Cap. 1. 5.
j Vers. 3.
k Vers. 17.
l Deut. 5. 26. Osea 1. 10. Mat. 16. 16. 1 Thes. 1. 9
m Esod. 33 2. Ps. 44. 2.
n Zech. 4. 14.
o Ps. 78. 13.
p Fapt. 7. 45.
q 1 Cron. 12. 15. Ier 12. 5.

ridicându-se grămadă foarte de departe
dela cetatea Adam, ce *este* alăturea de
Zaretan; și cele ce se coborau [r] către
marea șesului, *ce este* [s] Marea-Sărată,
despicându-se, dispărură; și poporul
treceà în dreptul Ierichonului. 17 Și
preoții ce purtau chivotul legii Domnu-
lui stătură tare pe uscat la mijlocul Ior-
danului; și tot Israelul treceà pe uscat,
până ce tot poporul sfârși trecerea Ior-
danului.

Pietri de amintire întru trecerea minunată prin Iordan.

4 Și când tot poporul sfârși [a] trecerea
Iordanului, vorbì Domnul lui Iosua,
zicând: 2 [b] Luați-vă din popor doispre-
zece bărbați, câte unul din fiecare se-
minție. 3 Și porunciți-le, zicând: Lua-
ți-vă de aicia, din mijlocul Iordanului,
din locul unde [c] picioarele preoților stă-
tură tare, douăsprezece pietri, treceți-le
cu voi, și puneți-le în [d] locul unde veți
mâncà noaptea aceasta. 4 Și Iosua
chiemă pre cei doisprezece bărbați, pre
cari i-a rânduit din fiii lui Israel, câte
un bărbat din fiecare seminție; 5 Și
zise lor Iosua: Treceți înaintea chivotu-
lui Domnului Dumnezeul vostru, în mij-
locul Iordanului, și ridicați-vă fiecare
câte o piatră pe umărul său, după nu-
mărul semințiilor fiilor lui Israel; 6 Ca
să fie aceasta semn între voi [e] când *vă*
vor întrebà fiii voștri în viitor, zicând:
Ce *sunt* vouă pietrile acestea? 7 Și
veți zice lor: [f] Că s'au despicat apele
Iordanului înaintea chivotului legii
Domnului: când a trecut prin Iordan,
apele Iordanului s'au despicat. Și vor
fi pietrile acestea spre [g] amintire fiilor
lui Israel în veci.
8 Și făcură fiii lui Israel așà, cum
le-a poruncit Iosua; și ridicară două-
sprezece pietri din mijlocul Iordanului,
cum a vorbit Domnul lui Iosua, după
numărul semințiilor fiilor lui Israel, și
le trecură cu dânșii la locul de mas, și
le puseră acolo. 9 Și Iosua ridică a-
ceste douăsprezece pietri luate din mij-
locul Iordanului, din locul în care stă-
tură picioarelor preoților cari purtau
chivotul legii; și sunt acolo până în ziua
de astăzi.
10 Și preoții, cari purtau chivotul,
stătură în mijlocul Iordanului, până se
îndepliniră toate lucrurile câte a porun-
cit Domnul lui Iosua ca să zică poporu-
lui, după toate câte a poruncit Moisi lui
Iosua; și poporul se grăbià a trece.
11 Și după ce sfârși tot poporul de a
trece, a trecut și chivotul Domnului, și
preoții *se puseră* înaintea poporului.
12 Și trecură [h] fiii lui Ruben, fiii lui Gad,
și jumătatea de seminție a lui Manase,
înarmați înaintea fiilor lui Israel, cum
le vorbì Moisi. 13 Ca la patruzeci
mii, gătiți de resbel, trecură înaintea
Domnului în șesul Ierichonului, spre a
se răsboì.
14 În ziua aceea [i] mărit-a Domnul
pre Iosua în ochii întregului Israel, și ei
se temeau de el, cum se temuseră de
Moisi, în toate zilele vieții sale.
15 Și a vorbit Domnul lui Iosua, zi-
când: 16 Poruncește preoților, cari
poartă [j] chivotul mărturiei, să iasă din
Iordan. 17 Și Iosua poruncì preoților,
zicând: ieșiți din Iordan. 18 Și după
ce preoții, cari purtau chivotul legii
Domnului, au ieșit din mijlocul Iorda-
nului, *și* tălpile picioarelor preoților fură
trase afară la uscat, apele Iordanului
s'au întors la locul lor, și [k] curgeau ca
mai înainte preste toate malurile sale.
19 Și poporul ieșì din Iordan în a
zecea *zi* a lunei întâia, și tabărîră [l] în
Ghilgal, în partea resăriteană a Ieri-
chonului. 20 Și [m] acele douăsprezece
pietri, pre cari ei le-au luat din Iordan,
Iosua le-a înălțat la Ghilgal. 21 Și
vorbì către fiii lui Israel, zicând: [n] Dacă
fiii voștri vor întrebà în viitor pe părin-
ții lor, zicând: Ce *sunt* pietrile acestea?
22 Veți spune fiilor voștri, zicând: [o] Is-
rael a trecut pe uscat Iordanul acesta.

[r] Deut. 3. 17. [s] Fac. 14, 3. —
Capul 4. [a] Deut. 27. 2. [b] Cap. 3. 12.
[c] Cap. 3. 13. [d] Vers. 19. 20. [e] Ps. 44. 1.
[f] Cap. 3. 13, 16. [g] Esod. 12. 14.
[h] Num. 32. 20, 27, 28. [i] Cap. 3. 7.
[j] Esod. 25. 16. 22. [k] Cap. 3. 15.
[l] Cap. 5. 9. [m] Vers. 3.
[n] Vers. 6. [o] Cap. 3. 17.

23 Că a secat Domnul Dumnezeul vos-
tru apele Iordanului de dinaintea voas-
tră. până ce voi aţi trecut. cum a făcut
Domnul Dumnezeul vostru Mării-Roşie,
pre [p] care a secat-o de dinaintea noastră,
pâne ce trecurăm: 24 [q] Pentru ca toate
popoarele pământului să cunoască mâna
Domnului. că [r] tare *este*: ca voi [s] să vă
temeţi de Domnul Dumnezeul vostru,
în toate zilele.

Frica Cananeilor.

5 Şi după ce [a] auziră toţi regii Amo-
reilor. cari *erau* în lăturea Iordanu-
lui către apus, şi toţi regii Cananeilor.
[b] cari *erau* lângă mare, că Domnul a
secat apele Iordanului de dinaintea fii-
lor lui Israel. până ce au trecut, [c] inima
lor s'a muiat, şi nu mai eră curaj în ei
înaintea fiilor lui Israel.

Circumcisiune reînoită.

2 In acest timp zise Domnul lui Io-
sua: Fă-ţi [d] cuţite de piatră, şi circum-
cide din nou pre fiii lui Israel. 3 Şi Io-
sua îşi făcù cuţite de piatră şi circum-
cise pre fiii lui Israel, la dealul Arlot.
4 Şi aceasta *e* cauza pentru care Iosua
îi circumcise: [e] tot poporul ce a ieşit
din Egipt, parte bărbătească, toţi băr-
baţii de resbel au murit în pustiu pe
cale, după ce ieşiră din Egipt. 5 Că
tot poporul ce a ieşit a fost circumcis;
însă tot poporul ce s'a născut în pus-
tiu pe cale după ieşirea din Egipt,
nu s'a circumcis. 6 Că [f] patruzeci de
ani fiii lui Israel umblară prin pustiu.
până ce perì tot poporul. bărbaţii de res-
bel, ce ieşiră din Egipt. cari nu ascul-
tară de vocea Domnului, cărora s'a jurat
Domnul, că [g] nu-i va lăsà să vadă pă-
mântul, pre care l-a făgăduit Domnul
părinţilor lor, că-l va da nouă. [h] pămân-
tul. în care curge lapte şi miere. 7 Şi
în locul lor el ridică [i] pre fii lor; pre a-
ceştia Iosua îi circumcise. că necircum-
cişi erau. fiind că pre cale nu s'au cir-
cumcis. 8 Şi după ce sfârşì de circum-
cis tot poporul, ei rămaseră pe loc în
tabără, [j] până se vindecară. 9 Şi Dom-
nul zise lui Iosua: Astăzi am ridicat [k] o-
cara Egiptului de deasupra voastră. Şi
s'a chemat numele acestui loc [l] Ghilgal
până în ziua de astăzi.

Serbarea Paştilor. Mana încetează.

10 Şi fiii lui Israel tăbărîră în Ghil-
gal şi făcură paştile [m] în a patruspre-
zecea zi a lunei, către seară, în câmpiile
Ierichonului.

11 Şi a doua zi de paşti mâncară din
grâul pământului, azime şi prăjite, toc-
mai în ziua aceea.

12 Şi [n] mana încetă a doua zi, după
ce mâncară din grâul pământului şi fiii
lui Israel n'avură mai mult mană; ci ei
mâncară în anul acesta din venitul pă-
mântului Canaan.

Descoperirea dumnezeiască la Iosua.

13 Şi fiind Iosua aproape de Ierichon,
ridică ochii săi şi se uită şi iată [o] un om
stà dinaintea lui [p] cu sabia goală în mâna
lui. Şi Iosua merse la dânsul. şi-i zisă:
Dintre ai noştri *eşti* tu. sau dintre ne-
amicii noştri? 14 Şi el zise: Nu, ci
mai mare al oştirei Domnului acum am
venit. Şi [q] căzând Iosua cu faţa la pă-
mânt, se închină şi-i zise: Ce zice
Domnul meu către servul său? 15 Şi
mai marele oştirei Domnului zise lui Io-
sua: [r] Scoate-ţi încălţămintele depe pi-
cioarele tale; că locul pe care stai, sfânt
este.

Cucerirea şi dărâmarea Ierichonului.

6 Şi Iosua făcù aşà. Şi Ierichonul *erà*
închis şi păzit de frica fiilor lui Is-
rael: nimenea nu ieşià şi nimenea nu
intrà. 2 Şi Domnul zise lui Iosua: Iată
[a] am dat în mâna ta Ierichonul, pe [b] re-
gele său, şi pe vitejii săi de oştire. 3 Voi
să înconjuraţi cetatea, toţi oamenii de
rasbel. rotindu-vă în jurul cetăţii odată;
aşa să faci şase zile: 4 Şi şapte pre-
oţi să poarte şapte trimbiţi din corn de
berbece înaintea chivotului; şi în ziua

p Esod. 14. 21.
q Ps. 106. 8.
r Esod. 15. 16. Ps. 89. 13.
s Esod. 14 31. Ps. 89. 7.

—

Capul 5.

a Esod. 15. 14. 15.
b Num. 13. 29 Ps. 48. 6.
c 1 Reg. 10. 5.
d Esod. 4. 25.
e Num. 14. 29.
f Num. 14 33.
g Num. 14. 23. Ebr. 3. 11.
h Esod. 3. 8.
i Num. 14. 31.
j Fac. 34 25.
k Fac. 34. 14. Ezec. 20. 7.
l Cap. 4. 19
m Esod. 12 6
n Esod. 16. 35
o Fac. 18. 2 Esod. 23. 23. Fapt. 1. 10
p Num. 22. 23.
q Fac. 17 3.
r Esod. 3. 5. Fapt. 7. 33.

—

Capul 6.

a Cap. 2. 9, 24.
b Deut. 7. 24.

a șaptea să încunjurați cetatea de șapte
ori: și [c] preoții să sune din trimbiți. 5 Și
va fi când cornul de berbece va sunà
într'o întinsoare, și voi veți auzì sunetul
trimbiței, tot poporul să strige cu tărie,
și zidul cetății va cădeà sub sine și po-
porul se va suì fiecare drept înaintea sa.
6 Și chemă Iosua, fiul lui Nun, pre-
oții și le zise: Ridicați chivotul legii și
șapte preoți să poarte șapte trimbiți
din corn de berbece înaintea chivotului
Domnului. 7 Și zise către popor: Tre-
ceți și încunjurați cetatea, și cei ce sunt
înarmați să treacă înnaintea chivotului
Domnului.
8 Și când Iosua vorbì către popor,
cei șapte preoți trecură înnainte, pur-
tând șapte trimbiți de berbece înaintea
Domnului, ei sunau din trimbiți, și chi-
votul legii Domnului venià în urma lor.
9 Și cei înarmați mergeau înaintea pre-
oților, cari sunau din trimbiți, și [d] coada
armatei mergeà după chivot: mergând
preoții sunau din trimbiți. 10 Și Io-
sua poruncì poporului, zicând: nu stri-
gați, nici să se audă vocea voastră, și
nici un cuvânt să iasă din gura voastră,
până în ziua, în care vă voiu zice: Stri-
gați! atuncia să strigați. 11 Și chivo-
tul Domnului încunjură cetatea, rotin-
du-se odată: și veniră în tabără, și mer-
seră preste noapte în tabără.
12 Și Iosua se sculă a doua zi de
dimineață, [e] și preoții ridicară chivotul
Domnului. 13 Și șapte preoți purtând
șapte trimbiți de berbece înaintea chi-
votului Domnului, mergeau sunând din
trimbiți și cei înarmați mergeau înain-
tea lor, și coada armatei venià după chi-
votul Domnului, mergând și sunând din
trimbiți. 14 Și încunjurară cetatea în
ziua a doua odată și se întoarseră în
tabără: așà făcură șase zile.
15 Și în a șaptea zi ei se sculară în
zori de ziuă, și încunjurară cetatea în
același chip de șapte ori: numai în a-
cea zi încunjurară cetatea de șapte ori.
16 Și la a șaptea oară preoții sunară
din trimbiți și Iosua zise către popor:
strigați: că Domnul va dat vouă cetatea.
Și cetatea să fie anatema Domnului, ea
și tot ce este într'însa: numai Rahab me-
retricea să rămână în vieață: ea și tot
ce *este* cu dânsa în casă: fiindcă [f] ea a
ascuns trimișii, pre cari i-am trimis.
18 [g] Numai păziți-vă de lucrul anatemă,
ca să nu fiți supuși anatemei, luând din
lucrul anatemei și astfel să faceți tabăra
lui Israel anatemă, și să o [h] nenorociți pre
ea. 19 Ci tot argintul și aurul și vasele
de aramă și de fer *să fie* consacrate Dom-
nului: ele să între în tesaurul Dumne-
zeesc.
20 Și poporul strigà, și *preoții* sunau
din trimbiți. Și când poporul auzì su-
netul trimbiței și începù a strigà cu tă-
rie, [i] zidul căzù sub sine și poporul se
suì în cetate, fiecare drept înaintea sa:
și cuprinseră cetatea. 21 [j] Nimicind cu
desăvârșire totul din cetate, dela om până
la femei, dela tânăr până la bătrân, și
bou, oaie și asin, cu ascuțitul săbiei.

Rahab și casa ei sunt crutațe.

22 Și celor doi oameni, ce iscodiră țara
le zise Iosua: intrați în casa femeii me-
retrice, și scoateți femeia și tot ce *este*
al ei, [k] cum i-ați jurat ei. 23 Și întrară
tinerii, cari iscodiră și scoaseră pe Rahab,
părintele ei, pe muma ei, pe frații ei și
tot ce *erà* al ei; toate rudele ei le scoa-
seră, și-i puseră afară de tabăra lui Israel.
24 Și cetatea o arseră cu foc, și tot
ce *erà* într'însa: numai argintul și au-
rul, vasele de aramă și de fer, le puseră
în tesaurul casei Domnului.
25 Și Iosua lăsă în vieață pe Rahab
mereterica, casa părintelui ei și tot ce
erà al ei: și ea a locuit în mijlocul lui
Israel până în ziua de astăzi: pentru că
ea a ascuns trimișii, pre cari Iosua i-a
trimis, ca să iscodească Ierichonul.
26 Și Iosua jură în acel timp, zicând:
blestemat *să fie* înaintea Domnului, o-
mul, care se va sculà și va zidì această
cetate a Ierichonului: el o va întemeià
asupra întâiu-născutului său, și asupra

[c] Num. 10. 8. [d] Num. 10. 25 | [e] Deut. 31. 25. [f] Cap. 2. 4. | [g] Deut. 7. 26. | [h] Cap. 7. 25. | Iona 1. 12. | [i] Ebr. 11. 30. | [j] Deut. 7. 2. | [k] Ebr. 11. 31.

celui mai tinăr dintre fiii săi va pune
porțile ei.
27 Și Domnul fù cu Iosua, și faima
lui se respândì în toată țara.

Sgârcenia lui Achan descoperită și pedepsită.

7 Și fiii lui Israel păcătuiră în lucrul
anatemei: că [a]Achan, fiul lui Carmi,
fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din se-
minția lui Iuda, a luat din anatemă: și
se aprinse mânia Domnului în contra
fiilor lui Israel.
2 Și Iosua trimise oameni din Ieri-
chon la Ai, care *se aflà* lângă Bet-Aven
în partea răsăriteană a Betului, și vorbì
lor, zicând: Suiți-vă și iscodiți țara. Și
bărbații se suiră și iscodiră Aiul. 3 Și
întorcându-se ei la Iosua, îi ziseră: Să
nu se suie tot poporul: *ci* ca la două
mii, sau trei mii de oameni să se suie și
ei să bată Aiul: nu ostenì tot poporul
acolo: că ei *nu sunt decât* puțini.
4 Și se suiră din popor acolo ca la trei
mii de oameni; [b]și fugiră dinnaintea
oamenilor din Ai. 5 Și oamenii din Ai
uciseră dintre ei ca la treizeci și șase
de oameni și-i urmăriră *de* dinaintea
porții până la Șebarim și-i bătură la un
prăvălac, și [c]inima poporului se muiă și
se făcù ca apa.
6 Și Iosua [d]rupse vestmintele sale și
căzù cu fața la pământ înaintea chivo-
tului Domnului, până în seară, el și bă-
trânii lui Israel, [e]și-și presarară capul
cu cenușe. 7 Și Iosua zise: Vai Doam-
ne, [f]pentru ce tu ai trecut poporul a-
cesta peste Iordan, ca să ne dai în mâna
Amoreului, spre a ne pierde? O, de ne-am
fi mulțumit de a rămâneà dincolo de Ior-
dan! 8 O Doamne! ce voiu zice, după
ce Israel a întors dosul înaintea neami-
cilor săi? 9 Că Cananeii și toți locui-
torii țării vor auzì, și ne vor încunjurà,
și vor [g]șterge numele nostru depe pă-
mânt și [h]ce vei face tu marelui tău nume?
10 Și Domnul zise lui Iosua: Scoală-
te! pentru ce cazi tu pe fața ta? 11 [i]Is-
rael a păcătuit și a călcat legământul
meu, pe care i-l-am poruncit [j]și chiar a
luat din anatemă și a furat, [k]a mințit; și
cele *luate* le-au pus între vasele lor.
12 [l]Pentru aceasta fiii lui Israel nu pot
să steà înaintea neamicilor lor, ci au
înturnat dosul înaintea neamicilor lor
[m]fiindcă s'au făcut anatemă; nu voiu mai
fi cu voi, dacă nu veți nimicì anatema
din mijlocul vostru. 13 Scoală-te [n]sfin-
țește poporul și zi: [o]Sfințiți-vă pe mâne;
că așà zice Domnul Dumnezeul lui Is-
rael: anatemă *este* în mijlocul tău Israele,
nu vei puteà să stai înaintea neamicilor
tăi, până ce nu veți scoate anatema din
mijlocul vostru. 14 Deci voi să vă a-
propiați dimineața după semințiile voas-
tre și seminția pre care [p]Domnul o va
nimerì, să se apropie după neamuri: și
neamul, pre care Domnul îl va nimerì, să
se apropie după case, și casa pre care Dom-
nul o va nimerì, să se apropie după capete.
15 [q]Și va *fi că* cel ce se va nimerì cu
lucru anatemă, să se ardă cu foc, pre el
și tot *ce este* al lui; pentru că a [r]călcat le-
gământul Domnului și a [s]făcut faptă de
rușine în Israel.
16 Și Iosua se sculă de dimineață și
apropià pre Israel după semințiile sale;
și seminția lui Iuda fù nimerită. 17 Și
apropià neamurile lui Iuda, și nimerì
neamul Zarhiților; și apropiind neamul
Zarhiților după case, fù nimerit Zabdi.
18 Și apropiind casa acestuia după ca-
pete, [t]fù nimerit Achan, fiul lui Carni,
fiul lui Zabdi, fiul lui Zerach, din se-
minția lui Iuda.
19 Și Iosua zise lui Achan: fiul meu
[u]dă acum mărire Domnului Dumneze-
ului lui Israel, și [v]mărturisește lui, și
[x]spune-mi acum ceeace ai făcut; nu
ascunde nimic de mine. 20 Și Achan
răspunse lui Iosua, și zise: Intr'adevăr,
eu am păcătuit Domnului Dumnezeului
lui Israel și am făcut cutare și cutare
lucru; 21 Am văzut o mantie babilo-
nică frumoasă și două sute sicli de ar-
gint și o placă de aur, în greutate de

Capul 7.
a Cap. 22. 20.
b Lev. 26. 17.
c Ps. 22. 14.
d Fac. 37.29,34.
e 1 Sam. 4. 12.
2 Sam. 1. 2.
Neem. 9. 1.
Iov 2. 12.
f Esod. 5. 22
2 Reg. 3. 10.
g Ps. 83. 4.
h Esod. 32. 12.
Num. 14. 13.
i Vers. 1.
Cap. 6. 17. 18
k Fapt. 5. 1, 2.
l Num. 14. 45.
m Deut. 7. 26.
n Esod. 19. 10.
o Cap. 3. 5.
p Prov. 16. 33.
q 1 Sam. 14, 38, 39.
r Vers. 11.
s Fac. 34. 7.
t 1 Sam. 14. 42.
u 1 Sam. 6. 5.
Ioan 9. 24.
v Nom. 5. 6, 7.
Dan. 9. 4.
x 1 Sam. 14. 43.

cincizeci de sicli, și poftindu-le le-am
luat: și iată *sunt* îngropate în pământ,
în cortul meu și argintul *este* sub *mantie.*
22 Și Iosua trimise oameni, cari a-
lergară la cort și iată, *mantia* ascunsă
în cortul lui, argintul *erà* sub dânsa.
23 Și luară *acestea* din cort și le adu-
seră la Iosua și la toți fiii lui Israel, și
le-a pus înaintea Domnului.
24 Și Iosua împreună cu tot Israelul
luând pre Achan, fiul lui Zerah, cum și
argintul și mantia și placa de aur și pe
fiii săi și pre ficele sale, și boii săi și a-
sinii săi și oile sale și cortul său și toate
ale lui, le aduseră în [y] valea Achor. 25 Și
Iosua zise: [z] Pentru ce ne-ai nenorocit?
Domnul te va nenorocì pre tine în a-
ceastă zi. [a] Și tot Israelul îi uciseră cu
pietrii și-i arseră cu foc, după ce-i uciseră
cu pietrii. 26 Și ei [b] ridicară asupra lui o
movilă mare de pietrii, *ce stă* până în
ziua de astăzi. Și [c] Domnul se întoarse
din aprinderea mâniei lui. Pentru aceea
numele locului aceluia se chemă [d] Valea
lui Achor, până în ziua de astăzi.

Luarea și pierderea Aiului.

8 Și Domnul zise lui Iosua: [a] Nu te
teme și nu te spăimântà! Ia cu tine
pre tot poporul de resbel și scoală-te și
suie-te la Aiu: iată [b] am dat în mâna ta
pre regele din Aiu, pre poporul său, ce-
tatea sa și țara sa. 2 Și tu vei face *ce-*
tății Aiu, cum și regelui ei, după cum
ai făcut [c] Ierichonului și regelui său:
numai [d] prada ei și vitele ei să le prădați
pentru voi. Pune pândiri cetății din în-
dărătul ei.
3 Și Iosua se sculă cu tot poporul de
resbel, ca să se suie la Aiu: și Iosua alese
treizeci mii de viteji de oștire și-i tri-
mise noaptea. 4 Și el le poruncì, zi-
când: Iată, voi *cari* [e] veți pândì ceta-
tea din îndărătul ei, să nu vă depărtați
mult de cetate, ci fiți toți gata: 5 Și
eu și tot poporul, care *este* cu mine, ne
vom apropià de cetate: și va fi, când ei
vor eșì întru întimpinarea noastră, ca
întâiași dată, [f] noi vom fugì dinaintea lor.
6 (Că ei vor eșì după noi), până ce îi
vom trage dela cetate: că vor zice: ei
fug de dinaintea noastră ca întâiași dată:
deci noi vom fugì dinaintea lor. 7 Și
voi vă veți sculà dela pândă și veți cu-
prinde cetatea: că Domnul Dumnezeul
vostru o va da în mânile voastre. 8 Și
după ce veți luà cetatea, să o aprindeți
cu foc: după cuvântul Domnului să fa-
ceți. [g] Luați aminte, v'am poruncit. 9 Și
Iosua îi trimise, și ei se duseră la locul
de pândă și șezură între Betel și între
Aiu, în partea apuseană dela Aiu: și
Iosua rămase noaptea aceea în mijlocul
poporului.
10 Și Iosua se sculă de dimineață și
numără poporul și se suì, el și bătrânii
lui Israel înaintea poporului, în spre Aiu.
11 [h] Și tot poporul de resbel, ce *erà* cu
dânsul, se suì și se apropiă, și veniră în-
naintea cetății și tăbărîră în partea de
miazănoapte dela Aiu: așà că valea *erà*
între ei și între Aiu. 12 Și el luă ca
cinci mii de oameni, pre cari îi puseră
la pândă între Betel și Aiu, în partea
apuseană dela Aiu. 13 Și poporul puse
toată tabăra, ce *erà* în partea despre
miazănoapte a cetății, și coada arma-
tei în partea apuseană a cetății și Iosua
merse, în noaptea aceea în mijlocul văii.
14 Și când regele dela Aiu *îl* văzù,
oamenii cetății se sculară de dimineață,
se grăbiră și ieșiră întru întimpinarea
lui Israel în resbel, atât el cât și popo-
rul său *au ieșit* la locul întâlnirii, îna-
intea șesului. Și el [i] nu știà că pânda
erà în contră-i, din îndărătul cetății.
15 Și Iosua și tot Israelul [j] prefăcându-
se a fi bătuți, fugiră pe cale spre pustiu
16 Și tot poporul ce *erà* în Aiu fù che-
mat spre a-i urmărì, și ei urmăriră pre
Iosua, și *așà* fură trași din cetate. 17 Și
nu rămase om în Aiu și în Betel, care
să nu fi ieșit după Israel, lăsând cetatea
deschisă și urmărind pre Israel.
18 Și Domnul zise lui Iosua: Întinde

---

y Vers. 26.
z Cap. 6. 18.
a Deut. 17. 5
b 2 Sam. 18. 17. Pl. 3. 53.
c Deut. 13. 17. 2 Sam. 21. 14.
d Gal. 5. 12. Isa. 65. 10. Osea 2. 15.

Capul 8.
a Deut. 1. 21.
b Cap. 6. 2.
c Cap. 6. 21.
d Deut. 20 14.
e Judc. 20. 29.
f Judc. 20. 32.
g 2 Sam. 13. 28.
h Vers. 5.
i Judc. 20. 31
j Judc. 20. 36, etc.

lancea ce *este* în mâna ta către Aiu; că
o voiu dà în mâna ta. Și Iosua întinse
lancea, ce *erà* în mâna lui, către cetate.
19 Și pândașii se sculară cu grăbire din
locul lor, și alergară îndată ce el întinse
mâna sa, și veniră în cetate, și o luară,
și grăbiră a da foc cetății. 20 Și oame-
nii din Aiu uitându-se îndărăt, priviră,
și iată, fumul cetății se suià până la cer,
și nu le erà îndemână a fugì încoace ori
încolo: și poporul ce fugià spre pustiu,
se întoarse în contra celor ce-l urmă-
riau. 21 Și Iosua și tot Israelul văzând
că pândașii au luat cetatea, și că fumul
cetății se suià în sus, se întoarseră și
bătură pre oamenii din Aiu. 22 Ceia-
lalți asemenea ieșiră din cetate spre în-
timpinarea lor, așà că ei erau în mijlocul
Israeliților, unii *fiind* dincoace și alții
dincolo; și-i bătură, [k]încât nu le rămase
mântuit și scăpat. 23 Și pre regele din
Aiu îl prinseră viu și-l aduseră lui Iosua.
24 Și după ce Israel sfârșì uciderea
tuturor locuitorilor din Aiu în câmp *și*
în pustiu, unde ei i-au urmărit, și toți
căzură prin ascuțitul săbiei, până ce fură
nimiciți, tot Israelul se întoarse la Aiu,
și-l bătură cu ascuțitul săbiei. 25 Toți
aceia cari căzură în această zi, dela om
până la femeie, *fură* daouăsprezece mii,
toți oamenii din Aiu. 26 Și Iosua nu
întoarse mâna sa, pre care o întinsese
cu lancea, până când se nimiciră cu de-
săvârșire toți locuitorii din Aiu. 27 [l]Is-
rael prădă pentru sine numai vitele și
prada acestei cetăți, după cuvântul Dom-
nului, pre care-l [m] poruncì lui Iosua.
28 Și Iosua arse Aiul, și-l prefăcù într'o
[n]grămadă de ruini continui, până în
ziua de astăzi. 29 [o]Și spânzură pre re-
gele din Aiu de un lemn până la timpul
sării; [p]și când soarele apuneà, Iosua po-
runcì să se coboare cadavrul lui depe
lemn, și ei îl aruncară la întrare, în
poarta cetății și deasupra lui [q]înălțară o
mare movilă de pietrii, până în ziua de
astăzi.

Binecuvântarea și blestemul se citesc pe munții Ebal și Gherizim.

30 Și Iosua zidì altar Domnului Dum-
nezeului lui Israel, pre [r]muntele Ebal,
31 După cum Moisi, servul Domnului
a poruncit fiilor lui Israel, cum *este* scris
în [s]cartea legii lui Moisi: Un altar din
pietri întregi, asupra cărora fierul nu s'a
ridicat. Și ei aduseră deasupra lui ar-
derea de tot Domnului și [t]sacrificară sa-
crificii de bucurie. 32 Și [u]el scrise a-
colo pe pietri o copie a legii lui Moisi,
pre care el o scrise înaintea fiilor lui Is-
rael. 33 Și tot Israelul și bătrânii săi
și diregătorii și judecătorii săi au stătut
dincoace și dincolo de chivot, față în
față cu preoții cei din Leviți, cari pur-
tau chivotul legii Domnului, atât stră-
inul cât și moșteanul; jumătate din ei
erau în dreptul muntelui Gherizim și
ceealaltă jumătate în dreptul muntelui
Ebal, după cum Moisi, servul Domnului
a poruncit întâiași dată, ca să binecu-
vinteze pre poporul lui Israel. 34 Și
după aceea el cetì toate cuvintele legii,
binecuvântările și blestemele, după tot
ce *este* scris în cartea legii. 35 Nu erà
cuvânt din toate câte a poruncit Moisi,
pre care Iosua să nu-l fi cetit înaintea
întregei adunări a lui Israel, și femeilor,
copiilor și străinului, ce umblă în mij-
locul lor.

Ghibeoniții câștigă prin vicleșug învoiala de pace.

9 Și după ce auziră de *acestea* toți re-
gii de dincoace de Iordan, *cei* din
munte și din șes, și *cei* din tot malul
[a]mării celei mari în dreptul Libanului:
[b]Heteul, Amoreul, Cananeul, Ferizeul,
Heveul și Iebuseul, 2 [c]Ei se adunară
toți într'o înțelegere, spre a se bate cu
Iosua și cu Israel.
3 [d]Auziră și locuitorii [e] Ghibeonului
ceeace Iosua a făcut Ierichonului și A-
iului. 4 Și făcură și ei vicleșug: că se
duseră, și-și pregătiră merinde, și luară
saci vechi pe asinii lor și burdufuri vechi
pentru vin, rupte și cârpite. 5 Și în-

k Deut. 7. 2.
l Num. 31. 22, 26.
m Vers. 2.
n Deut. 13. 16.
o Ps. 107. 40.
p Deut. 21. 23.
q Cap. 7 26
r Deut. 27. 4, 5.
s Esod. 20. 25.
t Esod. 20. 24.
u Deut. 27. 2, 8.
—
Capul 9.
a Num. 34. 6.
b Esod. 3. 17.
c Ps. 83. 3, 5.
d 2 Sam. 21. 1, 2.
e Cap. 6. 27.

căltăminte vechi și cârpite în picioarele
lor, cum și vestminte vechi asupra lor,
și toate pânile lor de merinde erau us-
cate *și* mucede. 6 Și veniră la Iosua,
[f] în tabără la Ghilgal, și-i ziseră lui și
bărbaților lui Israel: Noi am venit dintr'o
țară depărtată: acum deci încheiați legă-
mânt cu noi.
7 Și bărbații lui Israel ziseră către
[g] Hevei: Poate, că voi locuiți între noi:
și [h] cum vom încheià legământ cu voi?
8 Și ei ziseră lui Iosua: [i] Noi *suntem*
servii tăi. Și Iosua zise lor: Cine *sunteți*,
și de unde veniți? 9 Și ei îi ziseră:
Servii tăi au venit [j] dintr'o țară foarte
depărtată, pentru numele Domnului
Dumnezeului tău; că noi am [k] auzit de
renumele lui, și de tot ce-a făcut el în
Egipt. 10 Și [l] tot ce-a făcut el celor doi
regi ai Amoreilor, cari *erau* dincolo de
Iordan, lui Sihon, regele Heșbonului, și
lui Og, regele Basanului, care *erà* în
Aștarot. 11 Și bătrânii noștri și toți
locuitorii țării noastre ne-au vorbit, zi-
când: Luați în mânile voastre merinde
pentru drum, și mergeți întru întâmpi-
narea lor, și le ziceți: Noi *suntem* servii
voștri, acum deci încheiați legământ cu
noi. 12 Această pâne a noastră o lua-
răm caldă din casele noastre, *spre a ne
servì de* merinde, în ziua în care am
ieșit spre a venì la voi, și acum iată, este
uscată și mucedă: 13 Și aceste bur-
dufuri de vin, pre cari le-am umplut,
iată, s'au rupt, și aceste vestminte ale
noastre și încălțămintele noastre s'au în-
vechit de lungimea drumului
14 Și bărbații israeliți luară din merin-
dele lor, și pe Domnul [m] nu-l întrebară.
15 Și Iosua [n] făcù pace cu ei, și încheià
legământ cu ei, spre a-i lăsà să trăească;
și mai marii comunității să jurară lor.
16 Și se întâmplă după trecerea de
trei zile, după ce încheiară legământ cu
ei, auziră că ei *erau* vecinii lor, și locuiau
între ei: 17 Că fiii lui Israel plecară,
și veniră în cetățile lor a treia zi. Și ce-
tățile lor [o] *erau*: Ghibeon, Cefira, Bee-
rot și Kiriat-Iearim. 18 Și fiii lui Israel
nu-i bătură, [p] fiindcă mai marii comu-
nității s'au jurat lor pe Domnul Dum-
nezeul lui Israel.
Și toată comunitatea murmură asu-
pra mai marilor. 19 Și toți mai marii
ziseră către întreagă comunitatea: Noi
ne-am jurat lor pe Domnul Dumnezeul
lui Israel; deci nu ne putem atinge de
ei. 20 Aceasta le vom face: vom crutà
vieața lor, ca să nu fie [q] asupra noastră
mânie, pentru jurământul pe care l-am
jurat lor. 21 Și mai marii ziseră lor:
Să trăească, dară să fie tăiători de lemne
și cărători de apă pentru întreaga co-
munitate, cum mai marii le făgăduiră.
22 Și Iosua îi chiemă, și le vorbì, zi-
când: Petru ce ne-ați înșelat, zicând:
Noi *suntem* foarte departe de voi, când
locuiți în mijlocul nostru? 23 Și acum,
voi *sunteți* [r] blestemați, și nu veți încetà
a fi sclavi, tăiători de lemne și cărători
de apă pentru casa Dumnezeului meu.
24 Și ei răspunseră lui Iosua, zicând:
Fiindcă servii tăi au auzit ceea ce Dom-
nul Dumnezeul tău a poruncit lui Moisi,
servul lui, ca să deà vouă toată țara, și
să nimicească pre toți locuitorii țării
dinaintea voastră: pentru aceasta [s] te-
mându-ne foarte față cu voi de vieața
noastră, am făcut aceasta. 25 Și acum
iată-ne [t] în mâna ta, și după cum este
bine și drept în ochii tăi, a ne face, fă!
26 Și el le făcù așà, și-i mântuì din
mâna fiilor lui Israel, și nu i-a omorît.
27 Și în ziua acea îi făcù Iosua tăiători
de lemne și cărători de apă pentru co-
munitatea și pentru altarul Domnului,
până în ziua de [u] astăzi, în locul pe care
el l-ar alege.

Cinci regi în ameaza Canaanului învinși.

10 Și dacă auzì Adoni-Țedec, regele
Ierusalimului, că [a] Iosua a luat
Aiul, și l-a nimicit, că precum a făcut
Ierichonului și regelui său, așà a făcut
[b] Aiului și regelui său, și [c] că locuitorii

[f] Cap. 5. 10.
[g] Cap. 11. 19.
[h] Esod. 23. 32. Judc. 2. 2.
[i] Deut. 20. 11.
[j] Deut. 20. 15.
[k] Esod. 15. 14.
[l] Num. 21. 24, 33.
[m] Num. 27. 21. Isa. 30 1, 2.
[n] Cap 11. 19.
[o] Ezra 2. 25.
[p] Ps. 15. 4.
[q] 2 Sam. 21. 1, 2, 6. Ezec. 17. 13, 15. 18, 19. Mal. 3. 5.
[r] Fac. 9 25.
[s] Esod 15 14.
[t] Fac. 16. 6.
[u] Deut. 12. 5.

Capul 10.
[a] Cap. 6 21.
[b] Cap. 8. 22, 25. 28.
[c] Cap. 9. 15

din Ghibeon au făcut pace cu Israel, și
că erau în mijlocul lui, 2 [d]Tremură
foarte, fiindcă Ghibeonul *erà* cetate
mare, ca una din cetățile domnești, și
că ea *erà* mai mare decât Aiul, și toți
bărbații ei erau viteji. 3 Și Adoni-Țe-
dec, regele Ierusalimului, trimise la
Hoham, regele Hebronului, la Piram,
regele Iarmutului, la Iafia, regele Lachi-
șului, și la Debir, regele Eglonului, zi-
când: 4 Suiți-vă la mine și ajutați-mă,
ca să batem Ghibeonul, [e]că a făcut pace
cu Iosua și cu fiii lui Israel. 5 Deci
[f]se adunară și se suiră cei cinci regi ai
Amoreilor, regele Ierusalimului, regele
Hebronului, regele Iarmutului, regele
Lachișului *și* regele Eglonului, ei și
toată oastea lor; și tăbărîră înaintea
Ghibeonului și se răsboiră contra lui.

6 Și Ghibeoniții trimiseră la Iosua
[g]în tabăra la Ghilgal, zicând: Nu tra-
ge mâna ta dela servii tăi, suie-te cu
grăbire la noi, mântuește-ne și ajută-ne:
că s'au adunat contra noastră toți regii
Amoreilor, cari locuesc în munte. 7 Și
Iosua se suì din Ghilgal, el și [h]tot po-
porul de resbel cu dânsul, și toți cei vi-
teji la luptă.

8 Și Domnul zise lui Iosua: [i]Nu te
teme de ei, că în mânile tale i-am dat:
[j]nici unul din ei nu va stà înaintea ta.
9 Și Iosua fără veste venì asupră-le,
toată noaptea suindu-se din Ghilgal.
10 Și Domnul îi [k]puse în învălmășală, la
vederea fiilor lui Israel, si-i bătură cu
mare bătaie la Ghibeon, și i-au urmărit
pe calea suișului, [l]către Bet-Horan, și
i-au bătut până la [m]Azeca și până la
Makkeda. 11 Și se întâmplă, când ei
fugiau de dinaintea lui Israel, *și* ei erau
la pogorîșul Bet-Horan, [n]că Dumnezeu
aruncă din cer pietrii mari asupra lor
până la Azeka, și ei muriră: mai mulți *erau*
cei ce au murit de grindină, decât acei
pre cari fiii lui Israel i-au ucis cu sabia.

12 Și Iosua vorbì către Domnul, în
ziua în care Domnul a dat pre Amorei
fiilor lui Israel, și zise în fața lui Israel:
[o]Soare, oprește-te asupra Ghibeonului,
și *tu*, lună, în valea [p]Aialonului.
13 Și soarele se oprì, și luna stătù,
până ce poporul își răsbună asupra nea-
micilor săi. [q]Au nu *este* scris aceasta în
cartea lui Iașar? Și soarele stătù în mij-
locul ceriului, și nu se grăbì de a apune
o zi întreagă. 14 Și [r]n'a fost zi ca a-
ceasta, nici înainte, nici după aceea, că
Dumnezeu să asculte de vocea unui om;
că [s]Dumnezeu se luptà pentru Israel.

15 [t]Și Iosua și tot Israelul cu dânsul
se întoarse în tabără la Ghilgal.

16 Iar cei cinci regi au fugit, și
s'au ascuns într'o peșteră la Makkeda.
17 Și se spuse lui Iosua, zicând: S'au
aflat cei cinci regi într'o peșteră la
Makkeda. 18 Și Iosua zise: Rostogo-
liți pietri mari la gura peșterei, și puneți
oameni lângă ea, ca să-i păzească. 19 Și
voi nu vă opriți, ci urmăriți pre neamicii
voștri, bateți coada armatei lor, și nu-i
lăsați să între în cetățile lor, că Domnul
Dumnezeul vostru i-a dat în mânile
voastre. 20 Și după ce Iosua și fiii lui
Israel sfârșiră de a-i bate cu bătaie mare
foarte, până la nimicirea lor, și cei ce
scăpară dintre ei se traseră în cetățile
întărite, 21 Tot poporul se întoarse în
pace în tabără la Iosua, la Makkeda;
nimenea nu-și [u]ascuți limba sa asupra
vre-unuia dintre fiii lui Israel.

22 Și Iosua zise: Deschideți gura
peșterei, și aduceți la mine pre cei cinci
regi din peșteră. 23 Și ei făcură așà,
și scoaseră la dânsul din peșteră pre cei
cinci regi: pre regele Ierusalimului, pre
regele Hebronului, pre regele Iarmutu-
lui, pre regele Lachișului *și* pre regele
Eglonului. 24 Și după ce ei aduseră
pre acei regi la Iosua, Iosua chiemă pre
toți bărbații lui Israel, și zise către că-
peteniile bărbaților de resbel, cari mer-
seră cu dânsul: Apropiați-vă, [v]puneți
picioarele voastre preste grumazii aces-
tor regi. Și ei se apropiară, și puseră

[d] Esod. 15. 14, 15, 16. [e] Vers 1. | [f] Cap. 9. 2. [g] Cap. 5. 10. [h] Cap. 8. 1. | [i] Cap. 11. 6. [j] Cap. 1. 5. [k] Judc. 4. 15. | Isa. 28. 21. [l] Cap. 16. 3, 5. [m] Cap. 15. 35. | [n] Ps. 18. 13, 14. Apoc. 16. 21. [o] Isaia 28. 21. | Hab. 3. 11. [p] Judc. 12. 12. [q] 2 Sam. 1. 18. | [r] Isa. 38. 8. [s] Deut. 1. 30. [t] Vers. 43. | [u] Esod. 11. 7. [v] Ps. 107. 40. Mal. 4. 3.

picioarelor preste grumazii lor. 25 Și
Iosua zise către dânșii: [x]Nu vă temeți,
nici nu vă spăimântați, întăriți-vă și îm-
bărbătați-vă; că [y]așà va face Domnul
tuturor neamicilor voștri, cu cari vă veți
luptà.
26 Și Iosua dupa aceasta îi bătù, și-i
ucise, și-i spânzură de cinci lemne, [z]ră-
mâind spânzurați de lemne până în
seară. 27 Și către apusul soarelui Io-
sua poruncì, [a]și-i coborî depe lemn,
și-i aruncară în peștera, în care se as-
cunseseră, și au pus pietri mari la gura
peșterei, *cari au rămas* până în ziua de
astăzi.

Alte isbânzi ale lui Iosua.

28 Și în acea zi Iosua luă Makkeda,
o trecù prin ascuțișul săbiei, și nimicì
pre regele ei și pre locuitorii ei, și nu
lăsă să scape nimenea: și făcù regelui
de Makkeda, [b]după cum făcù regelui
Ierichonului.
29 După aceasta Iosua, și tot Israe-
lul cu dânsul, trecù dela Makkeda la
Libna; și se luptă cu Libna. 30 Și
Domnul o dădù și pre ea în mânile lui
Israel și pre regele ei, și o trecù prin
ascuțișul săbiei și pre locuitorii ei; nu
lăsă să scape nimenea din cei ce *erau*
în ea; și făcù regelui ei, după cum făcù
regelui Ierichonului.
31 Și dela Libna trecù Iosua, și tot
Israelul cu dânsul, la Lachiș, și tăbărîră
înaintea lui, și se luptă cu el. 32 Și
Dumnezeu dădù în mânile lui Israel La-
chișul, pre care-l luă în ziua a doua,
și-l trecù prin ascuțișul săbiei, și pre toți
locuitorii lui, după cum făcù Libnei.
33 Atuncia Horam, regele Gezerului,
se suì spre a ajutà Lachișului. Și Iosua
îl bătù, pre el și pre poporul său, că nu
lăsă pre nimenea să scape.
34 Și Iosua, și tot Israelul cu dânsul,
trecù dela Lachiș la Eglon, și tăbărîră
înaintea lui, și se luptă cu el. 35 Și-l
luară în acea zi, și-l trecură prin ascu-
țișul săbiei, și pre toți locuitorii lui îi
nimicì în acea zi, după cum făcù La-
chișului.
36 Și Iosua, și tot Israelul cu dân-
sul, se suì dela Eglon la [c]Hebron, și se
luptă cu el. 37 Și-l luară, îl trecură
prin ascuțișul săbiei, pe regele lui, toate
cetățile lui și toți locuitorii lui: nu lăsă
să scape nimenea, după cum făcù Eglo-
nului. Și el îl nimicì, pe el și toți locui-
torii lui.
38 Iosua, și tot Israelul cu dânsul,
se întoarse la [d]Debir, și se luptă cu el.
39 Și-l luă cu regele lui, și toate cetă-
țile lui, și-l trecù prin ascuțișul săbiei,
și nimicì toți locuitorii lui: nu lăsă să
scape nimenea: după cum făcù Hebro-
nului, așà făcù Debirului și regelui lui,
și după cum făcù Libnei și regelui ei.
40 Astfel Iosua bătù toată țara, mun-
tele, miazăzina, câmpia, poalele munți-
lor și pe toți regii lor: nu lăsă să scape
nimenea: ci el nimicì toată suflarea,
după cum [e]poruncise Domnul Dumne-
zeul lui Israel. 41 Și Iosua îi bătù dela
Kadeș-Barnea până la [f]Gaza, și toată
țara Goșen până la Ghibeon. 42 Și pre
toți acești regi și țările lor le luă Iosua
deodată: că Domnul Dumnezeul lui
Israel, se luptă pentru Israel. 43 După
aceasta se întoarse Iosua, și tot Israelul
cu dânsul, în tabără la Ghilgal.

Cananeii de miazănoapte învinși și stârpiți.

11 Și dacă auzì Iabin, regele Hațoru-
lui *acestea*, [a]trimise la Iobab, re-
gele Madonului, și la regele [b]Șimronului,
și la regele Acșafului. 2 Și la regii cei
de către miazănoapte în munți, și în
câmpie spre miazăzi de [c]Chinarot, și în
șes, și în înălțimile dela [d]Dor spre apus,
3 La Cananei spre răsărit și apus, la
Amoreu, la Heteu, la Ferezeu și Iebu-
zeu în munți, [e]și la Hevei, sub [f]Ermon
[g]în țara Mițpa. 4 Și ieșiră ei și toate
taberile cu dânșii, popor mult [h]ca nisipul
cel mult depe țărmul mării, și cai și
care multe foarte. 5 Și se intruniră
toți acești regi, și veniră și tăbărîră îm-

x Deut. 31. 6, 8. y Deut. 3. 21. z Cap. 8. 29.
a Deut. 21. 23. b Cap. 6. 21. c Cap. 14. 13.
d Cap. 15. 15. Judc. 1. 11. e Deut. 20. 16, 17.
f Fac. 10. 19.
—
Capul 11.
a Cap. 10. 3. b Cap. 19. 15.
c Num. 34. 11. d Cap. 17. 11.
e Jud. 3. 3. f Cap. 13. 11.
g Fac. 31. 49. h Fac. 22. 17.

preună lângă apele Merom, ca să se lupte
cu Israel.
6 Și Domnul zise lui Iosua: [i]Nu te
teme de ei: că mâne pe timpul acesta
îi voiu da pe ei toți uciși înaintea lui
Israel: [j]cailor lor le vei tăià vinele pi-
cioarelor, și carele lor le vei arde cu foc.
7 Și Iosua venì fără veste asupra lor, și
tot poporul de resbel cu dânsul, aproape
de apele Merom, și se aruncară asupra
lor. 8 Și Domnul îi dădù în mâna lui
Israel, și ei îi bătură, și-i urmăriră până
la Sidonul cel mare, până la [k]Misrefot-
Maim, și până la valea Mițpa către ră-
sărit, și-i bătură așà că nu scăpă nime-
nea. 9 Și Iosua le făcù [l]cum i-a zis
Domnul; cailor lor le tăiă vinele picioa-
relor, și carele lor le arse cu foc.
10 Și Iosua întorcându-se în acel
timp, luă Hațorul, și pe regele lui îl trecù
prin ascuțitul săbiei; că Hațorul mai
înainte a fost capitala tuturor acestor
regate. 11 Și trecură prin ascuțișul
săbiei toate sufletele din el, nimicindu-
le; nici o suflare n'a rămas; și arse cu
foc Hațorul. 12 Și luă Iosua toate ce-
tățile acestor regi, și pe regii lor îi trecù
prin ascuțișul săbiei, și-i nimicì: [m]după
cum poruncise Moisi, servul Domnului.
13 Și toate cetățile ce stăteau în tăcere
pe dealuri nu le arse Israel, afară de
Hațorul singur, pre care l-a ars Iosua.
14 Și toată prada acestor cetăți și vitele
le prădară fiii lui Israel pentru dânșii;
numai pre oameni îi trecură prin ascu-
țișul săbiei, până ce i-au nimicit: nu
lăsă nici o suflare. 15 [n]După cum
Domnul a poruncit servului său Moisi,
așà [o]poruncì Moisi lui Iosua, [p]și Iosua
făcù așà: el nu se depărtă în nimic de
toate câte a poruncit Domnul lui Moisi.
16 Și Iosua luă toată țara aceasta,
[q]muntele, și toată miazăziua, [r]toată țara
Goșenului, șesul și câmpia, muntele lui
Israel și șesul lui: 17 [s]Dela muntele
cel pleș, ce se înalță spre Seir, până la
Baal-Gad în valea Libanului sub mun-
tele Ermon, și luă pre [t]toți regii lor, îi
bătù și-i ucise. 18 Multe zile Iosua
făcù resbel cu toți acești regi.
19 Nu erà cetate, care să fi făcut pace
cu fiii lui Israel, afară de [u]Heveii ce lo-
cuiau în Ghibeon; toate le luară prin
resbel. 20 Că [v]aceasta erà dela Dom-
nul, că învârtoșà inimile lor, spre a se
bate cu Israel, ca să-i nimicească fără a
fi lor îndurare, ci să-i nimicească, [x]după
cum Domnul a poruncit lui Moisi.
21 În acel timp venì Iosua, și nimicì
pre [y]Anakimi din Munți, din Hebron,
din Debir, din Anab, din toți munții
Iudeii și din toți munții lui Israel; Iosua
îi nimicì cu cetățile lor. 22 N'a rămas
din Anakimi în țara fiilor lui Israel; nu-
mai în Gaza, în Gat și în Așdod a
rămas *din ei.*
23 Și Iosua luă toată țara, după
toate câte a zis Domnul lui Moisi; și o
dădù Iosua spre moștenire lui Israel
după împărțirea lor în seminții. Și
țara se repausă de resbel.

Lista regilor celor învinși.

12 Și aceștia *sunt* regii țării, pe cari-i
bătură fiii lui Israel, și luară în
stăpânire țara lor dincolo de Iordan,
spre răsăritul soarelui, [a]dela rîul Arnon
[b]până la muntele Ermon, și toată câm-
pia spre răsărit: 2 Pre [c]Sihon, regele
Amoreilor, care locuià în Heșbon, dom-
nind dela Aroer, ce *este* pe malul rîului
Arnon, și dela mijlocul rîului, și jumă-
tate de Galaad, până la rîul Iabbok, ho-
tarul fiilor lui Ammon, 3 Și [d]dela
câmpie până la marea Chinnerot spre
răsărit, și până la marea câmpiei, ce *este*
Marea-Sărată, spre răsărit, pe [e]calea
către Bet-Eșimot, și dela miazăzi, sub
[f]poalele *muntelui* Pisga; 4 Și [g]ținu-
tul lui Og, regele Basanului, din [h]ră-
mășița uriașilor, [i]care locuiau în Așta-
rot și în Edrei, 5 Și domnind [j]în mun-
tele Ermon, [k]în Salca și în tot Basanul,
[l]până la hotarul Gheșurilor și a Maa-
catiților, și preste jumătate din Galaad,

[i] Cap. 10. 8. [j] 2 Sam. 8. 4. [k] Cap. 13. 6. [l] Vers. 6. [m] Num. 33. 52. [n] Esod. 34. 11, 12. [o] Deut. 7. 2. [p] Cap 1. 7. [q] Cap. 12. 8. [r] Cap. 10. 41. [s] Cap. 12. 7. [t] Deut. 7. 24. [u] Cap. 9. 3. 7. [v] Deut. 2. 30. [x] Deut. 20. 16, 17. [y] Num. 13. 22, 33.

Capul 12. [a] Num. 21. 24. [b] Deut. 3. 8, 9. [c] Num. 21. 24. [d] Deut. 3. 17. [e] Cap. 13. 20. [f] Deut. 3. 17. [g] Num. 21. 35. [h] Deut. 3. 11. [i] Deut. 1. 4. [j] Deut. 3. 8. [k] Deut. 3. 10. [l] Deut. 3. 14.

hotarul lui Sihon, regele Heșbonului.
6 [m] Pre aceștia Moisi, servul Domnului și
fiii lui Israel îi bătură; și a dat [n] Moisi,
servul Domnului *pământul lor* mește-
nire Rubeniților, Gadiților și la jumă-
tatea din seminția lui Manase.
7 Și aceștia *sunt* regii țării, pre cari
i-au bătut Iosua și fiii lui Israel din-
coace de Iordan spre apus, dela Baal-
Gad în valea Libanului până la muntele
pleș, ce se înalță către [o] Seir, și o dădù
Iosua semințiilor lui Israel spre moște-
nire după împărțirile lor; 8 [p] În munți,
în șesuri, în câmpii, la poalele munților,
în pustiu, și în miazăzi: pre [q] Hetei, pre
Amorei, pre Cananei, pre Ferezei, pre
Hevei și pre Iebusei: 9 Regele Ieri-
chonului, unul; regele Aiului, care *erà*
în lăturea Betelului, unul: 10 Regele
Ierusalimului, unul; regele Hebronului,
unul; 11 Regele Iarmutului, unul; re-
gele Lachișului, unul; 12 Regele Eg-
lonului, unul; regele Ghezerului, unul:
13 Regele Debirului, unul: regele Ge-
derului, unul; 14 Regele Hormei, unul;
regele Ardului, unul; 15 Regele Lib-
nei, unul; regele Adulamului, unul:
16 Regele Makkedei, unul; regele Bete-
lului, unul; 17 Regele Tapuhei, unul:
regele Heferului, unul; 18 Regele Afe-
kului, unul, regele Lașuranului, unul;
19 Regele Madonului, unul; regele Ha-
torului, unul; 20 Regele Simron-Me-
ronului, unul; regele Acșafului, unul;
21 Regele Taanahului, unul; regele
Meghiddoului, unul; 22 Regele Ke-
deșului, unul; regele Iokneamului în
Carmel, unul; 23 Regele Dorului în
înălțimea dela Dor, unul; regele Goi-
mului în Ghilgal, unul; 24 Regele
Tirței, unul. Preste tot treizeci și unul
de regi.

Împărțirea țării.

13 Și Iosua [a] erà bătrân *și* înaintat în
zile, și Domnul zise către dânsul:
Tu ești bătrân *și* înaintat în zile, și a
rămas mult pământ de stăpânit. 2 [b] A-
cesta *este* pământul ce a mai rămas:
3 [c] Toate părțile Filistenilor și tot [d] Ghe-
șurul [e] dela Sihor, care *este* înaintea E-
giptului, până la hotarul Ekronului, spre
miazănoapte, *care* se socotește Cananeu-
lui; [f] cei cinci domni ai Filistenilor: din
Gaza, Așdod, Așkalon, Gat și Ekron; și
pre [g] Avei; 4 Spre miazăzi toată țara
Cananeilor, și peștera ce *este* a Sidonie-
nilor, [h] până la Afek, până la hotarul
[i] Amoreilor; 5 Și țara [j] Ghibleilor și
tot Libanul spre răsăritul soarelui, [k] dela
Baal-Gad sub muntele Ermon până la
intrarea în Hamat; 6 Toți locuitorii
în munți, dela Liban până la [l] Misrefot-
Maim, pre toți Sidonienii [m] eu îi voiu
alungà de dinaintea fiilor lui Israel; nu-
mai tu [n] împarte *pământul* prin sorți
spre moștenire lui Israel, cum ți-am po-
runcit.
7 Acum împarte pământul acesta ca
moștenire celor nouă seminții și la ju-
mătatea seminției lui Manase. 8 Ru-
beniții și Gadiții cu *cealaltă* jumătate din
ea au luat moștenirea lor, [o] pre care le-a
dat-o Moisi, dincolo de Iordan spre ră-
sărit, după cum Moisi, servul Domnului
le-a dat: 9 Dela Aroer, care *este* pe
malul rîului Arnon, și cetatea care *este*
în mijlocul rîului, [p] și toată câmpia Me-
deba până la Dibon: 10 Și [q] toate cetă-
țile lui Sihon, regele Amoreilor, care
domnià în Heșbon, până la hotarul fii-
lor lui Ammon; 11 [r] Și Galaadul, și
cuprinsul Gheșuriților și al Maacatiți-
lor, și tot muntele Ernon, și tot Basanul
până la Salca; 12 Tot regatul lui Og
în Basan, care domnià în Aștarot și în
Edrei, care a fost rămas din [s] rămășița
uriașilor; [t] că pre aceștia Moisi îi bătù,
și-i alungă.
13 Și fiii lui Israel nu alungară pre
Gheșuriți, și pre Maacatiți, ci Gheșu-
riții și Maacatiții au locuit între fiii lui
Israel, până în ziua de astăzi. 14 Nu-
mai seminției lui Levi el nu i-a dat moș-
tenire: jertfele cu foc ale Domnului

m Num. 21. 24. 33. n Num. 32. 29. o Fac. 14. 6. p Cap. 10. 40. q Esod. 3. 8.
— Capul 13. a Cap. 14. 10. b Judc. 3. 1. c Ioel 3. 4. d Vers. 13. 2 Sam. 3. 3. e Ier. 2. 18. f Judc. 3. 3. Zef. 2. 5. g Deut. 2. 23. h Cap. 19. 30. i Judc. 1. 34. j 1 Reg. 5. 18. Ezec. 27. 9. k Cap. 12. 7. l Cap. 11. 8. m Cap. 23. 13. n Cap. 14. 1, 2 o Deut. 3. 12, 13. Cap. 22. 4. p Vers. 16. q Num. 21. 24, 25. r Cap. 12. 5. s Deut. 3. 11. t Num. 21. 24, 35.

Dumnezeului lui Israel, *sunt* moștenirea
lor, după cum a zis el către dânșii.

Împărțirile semințiilor celor trei și jumătate despre răsăritul Iordanului.

15 Și Moisi dădù *moștenire* seminției
fiilor lui Ruben, după neamurile lor.
16 Cuprinsul lor fu: dela Aroer, ce *este*
pe malul rîului Arnon, și cetatea care
este în mijlocul rîului și toată câmpia de
lângă Medeba: 17 Heșbonul și toate
cetățile sale din câmpie: Dibonul, Bamot-Baalul, Bet-Baal-Meonul. 18 Iaața, Kedemotul, Mefaatul, Kiriat-Taimul,
19 Șibma și Țareț-Șaharul, în
muntele văii. 20 Și Bet-Peorul, poalele
muntelui Pisga, și Bet-Ieșimotul: 21 Și
toate cetățile câmpiei, tot regatul lui Sihon, regele Amoreilor, care domnià la
Heșbon, pre care-l bătù Moisi, pre el și
mai marii Madianului, pre Evei, pre Rekem, pre Țur, pre Hur și pre Reba, căpetenii ale lui Sihon, locuind în țară.
22 Și pre Balaam, fiiul lui Beor, ghicitorul, fiii lui Israel îl omorîră cu sabia
între cei uciși de ei. 23 Și hotarele fiilor lui Ruben fu Iordanul și vărsăturile
sale. Aceasta fu moștenirea fiilor lui
Ruben, după neamurile lor, cetățile și
satele lor.

24 Și Moisi dădù *moștenire* seminției
lui Gad, fiilor lui Gad, după neamurile
lor. 25 Și cuprinsul lor fu: Iazer și
toate cetățile Galaadului și [u] jumătate din
pământul fiilor lui Ammon, până la Aroer, în dreptul [v] Rabbei: 26 Și dela
Heșbon până la Ramat-Mițpe și Betonim; și dela Mahanaim până la hotarul
Debirului; 27 Și în valea Bet-Haramul și Bet-Nirma și Succotul și Țafonul;
rămășița regatului lui Șihon, regele Heșbonului: Iordanul și vărsăturile *sale* până
în capătul mării Chinnarot, dincolo de
Iordan spre răsărit. 28 Aceasta *este*
moștenirea fiilor lui Gad după neamurile
lor, cetățile și satele lor.

29 Și Moisi dădù *moștenire* jumătății
din seminția lui Manase: și a rămas
moștenire jumătății din seminția fiilor
lui Manase după neamurile lor. 30 Cuprinsul lor fu: dela Mahanaim, tot Basanul, tot regatul lui Og, regele Basanului și [x] toate satele lui Iair, cari *sunt*
în Basan, șasezeci de cetăți; 31 Și
jumătate din Galaad și Aștarotul și Edreiul, cetăți ale regatului lui Og în Basan, *erau* ale fiilor lui Machir, fiul lui
Manase, *adecă* a jumătății fiilor lui Machir, după neamurile lor.

32 Acestea *sunt locurile* pre cari Moisi
le-a dat spre moștenire în câmpia Moabului, dincolo de Iordan, în dreptul Ierichonului spre răsărit. 33 Dară seminției lui Levi nu i-a dat moștenire;
Domnul Dumnezeul lui Israel, *este* moștenirea lor, [y] după cum el a vorbit către
dânșii.

Împărțirea întâia a țării spre apusul Iordanului.

14 Acestea *sunt locurile*, pre cari fiii
lui Israel le-au moștenit în pământul Canaan *și* [a] pre care le-a împărțit lor
spre moștenire Eleazer preotul, și Iosua
fiul lui Nun și capii *caselor* părintești
ale semințiilor fiilor lui Israel, 2 [b] După
sorții moștenirii lor, precum a poruncit
Domnul prin Moisi, la nouă seminții și
la o jumătate de seminție. 3 [c] Că Moisi
a fost dat moștenire la două seminții și
la o jumătate de seminție dincolo de Iordan; dară Leviților nu le-a dat moștenire între ele. 4 [d] (Că fiii lui Iosif erau
două seminții, Manase și Efraim); deaceea nu s'a dat parte Leviților în pământ, afară de cetăți spre locuință cu
cuprinsurile lor, pentru turmele lor și
pentru averea lor. 5 [e] Cum a poruncit
Domnul lui Moisi, așà făcură fiii lui Israel și împărțiră pământul.

Partea lui Iuda; Caleb câștigă Hebronul.

6 Și fiii lui Iuda se apropiară de Iosua în Ghilgal și Caleb, fiul lui Iefune,
[f] Kenazeul, ii zise: Tu știi [g] cuvântul pre
care Domnul l-a vorbit către Moisi, omul lui Dumnezeu, de mine și de tine
[h] în Kadeș-Barnea. 7 De patruzeci ani

u Comp. Num. 21. 26, 28, 29. cu Deut. 2. 19. & Judc. 11. 13. 15, etc. v 2 Sam. 11. 1. x Num. 32. 41. 1 Cron. 2. 23. y Num. 18. 20. Deut. 10. 9. & 18. 1, 2.

Capul 14. a Num. 34. 17, 18. b Num. 26. 55. c Cap. 13. 8, 32, 33. d Fac. 48. 5 e Num. 35. 2. f Num. 32. 12. g Num. 14. 24. 30. h Num. 13. 26.

eram eu, când Moisi, servul Domnului
[i] m'a trimis din Kadeș-Barnea, spre a
iscodì pământul, și i-am adus lui știre,
precum *erà* în inima mea. 8 Dară [j] frații
mei, ce s'au suit cu mine, făceau să se
topească inima poporului, dară eu [k] ur-
mam pe deplin Domnului Dumnezeului
meu. 9 Și Moisi jură în aceea zi, zi-
când: [l] În adevăr! pământul, [m] pre care
a călcat piciorul tău, va fi spre moște-
nire ție și fiilor tăi în veci, că tu ai urmat
pe deplin Domnului Dumnezeului meu.
10 Și acum iată Dumnezeu mi-a păstrat
vieața, [n] după cum a vorbit, acești patru-
zeci și cinci de ani, de când Dumnezeu
a vorbit cuvântul acesta către Moisi, când
Israel umblă prin pustiu: și acum iată,
eu astăzi *sunt* de optzeci și cinci de ani.
11 [o] Astăzi încă *sunt* tot *așà* de tare ca
și în ziua în care m'a trimis Moisi: cum
erà puterea mea atuncia, așà *este* pute-
rea mea acum pentru resbel, pentru [p] a
ieșì și pentru a intrà. 12 Acum deci,
dă-mi muntele acesta, despre care Dom-
nul a vorbit în ziua aceea: că tu ai au-
zit în ziua aceia, că acolo *sunt* [q] Anakimii
și cetăți mari *și* întărite; [r] poate Domnul
va fi cu mine și-i [s] voiu alungà, după
cum a vorbit Domnul.

13 Și Iosua [t] binecuvântă pre Caleb,
fiul lui Iefune, [u] și-*i* dădù Hebronul spre
moștenire. 14 Astfel [v] Hebronul se făcù
moștenirea lui Caleb, fiul lui Iefune,
Kenezeul, până în ziua de astăzi: pen-
tru că pe deplin urmă el Domnului Dum-
nezeului lui Israel. 15 Și numele He-
bronului mai înainte *erà* Kiriat-Arba,
care erà cel mai mare om între Anakimi:
Și pământul se odihnì de resbel.

Hotarele și orașele seminției lui Iuda.

15 Și acesta fu sorții seminției fiilor
lui Iuda după neamurile lor: [a] la
hotarele Edomului [b] pustiul Zin, spre
miazăzi, *fu* hotarul cel mai despre mia-
zăzi.

2 Și hotarul lor despre miazăzi în-
cepù dela capătul Mării-Sărate, dela sâ-
nul ce caută spre miazăzi; 3 Și ieșià
spre răsăritul [c] suișului Acrabbim, trecea
spre Zin, și suindu-se dela miazăzi spre
Kadeș-Barnea, mergeà mai departe spre
Hețron: și suindu-se spre Adar, se în-
torceà spre Karkaa: 4 Și treceà [d] spre
Ațmon și ieșià la rîul Egiptului: așà că
ieșirile acestui hotar erau la mare. A-
cesta să fie hotarul vostru spre miazăzì.

5 Și hotarul spre răsărit *fu* Marea-
Sărată, până la capătul Iordanului.

Și hotarul despre miazănoapte *se în-
cepeà* dela sânul mării *ce este* la capătul
Iordanului. 6 Și acest hotar se suià
până la [e] Bet-Hogla, și trecând în partea
de către miazănoapte a Bet-Arabei, se
suià hotarul până [f] la piatra lui Bohan,
fiul lui Ruben. 7 Și hotarul se suià
mai departe la Debir dela [g] valea lui A-
car, spre miazănoapte, căutând spre
Ghilgal, care *este* în dreptul suișului A-
dumim, ce *este* în partea de miazăzi a
rîului; și hotarul treceà spre apele dela
En-Șemeș și ieșirile lui erau până la
[h] En-Rogel. 8 Și hotarul se suià [i] prin
valea fiului lui Hinom către laturea [j] Ie-
buseului spre miazăzi: acesta *e* Ierusa-
limul: și hotarul se suià până la vîrful
muntelui, care *este* în drept cu valea lui
Hinnom spre apus, la capătul [k] văii Re-
faimilor, spre miazănoapte. 9 Și hota-
rul acesta se întindeà dela vîrful mun-
telui, până [l] la fântâna apelor Neftoa și
ieșià la cetățile muntelui Efron: apoi
hotarul se întindeà [m] la Baala, sau [n] Ki-
riat-Iearim. 10 Și hotarul se întorceà
dela Baala spre apus către muntele Seir,
trecând spre laturea muntelui Iearim,
sau Chesalon, spre miazănoapte; și se
coborà la Bet-Șemeș, trecând spre [o] Tim-
na. 11 Apoi hotarul ieșià la laturea [p] E-
kronului spre miazănoapte; și se întin-
deà hotarul către Șicrom și mergând îna-
inte spre muntele Baala, ieșià la Iabneel;
și ieșirile hotarului erau la mare.

12 Și hotarul despre apus *erà* [q] marea
cea mare, și marginea *ei*.

---

[i] Num. 13. 6. [j] Num. 13. 31, 32. [k] Num. 14. 24. [l] Num. 14. 23, 24. [m] Num. 13. 22.
[n] Num. 14. 30. [o] Deut. 34. 7. [p] Deut. 31. 2. [q] Num. 13. 28, 33. [r] Ps. 18. 32, 34. Rom. 8. 31.
[s] Judc. 1. 20. [t] Cap. 22. 6. [u] Cap. 10. 37. [v] Cap. 21. 12.

Capul 15. [a] Num. 34. 3. [b] Num. 33. 36. [c] Num. 34. 4. [d] Num. 34. 5. [e] Cap. 18. 19.
[f] Cap. 18. 17. [g] Cap. 7. 26. [h] 2 Sam. 17. 17. [i] Cap. 18. 16. [j] Judc. 1. 21. [k] Cap. 18. 16.
[l] Cap. 18. 15. [m] 1 Cron. 13. 6. [n] Judc. 18. 12. [o] Fac. 38. 13. [p] Cap. 19. 43. [q] Num. 34. 6, 7.

Acesta *este* hotarul fiilor lui Iuda din
jur împrejur, după neamurile lor.
13 [r]Și lui Caleb, fiul lui Iefune, i-s'a
dat parte între fiii lui Iuda, după po-
runca Domnului către Iosua: [s]cetatea lui
Arba, părintele lui Anak, care *este* He-
bronul. 14 Și Caleb alungă de acolo
pre [t]cei trei fii ai lui Anak: pre [u]Șeșai,
pre Ahiman și pre Talmai, fiii lui Anak.
15 Și [v]de acolo se suì la locuitorii din
Debir: iar numele Debirului mai înainte
erà Kiriat-Sefer. 16 [x]Și Caleb zise:
Celui ce va bate și va cuprinde Kiriat-
Seferul, eu *îi* voiu da pre fica mea Acsa
de femeie. 17 Și [y]Otniel, [z]fiul lui Ke-
naz, fiul lui Caleb, îl luă; și el îi dădù
pre fica sa Acsa de femeie. 18 [a]Și
se întâmplă, când ea venì la *dânsul*, că
ea s'a sfătuit cu el să ceară dela părin-
tele ei o țarină: și [b]ea se dădù jos depe
asin; și Caleb îi zise: Ce voiești? 19 Și
ea a zis: Dă-mi [c]binecuvântare; că tu
mi-ai dat pământ secetos, dă-mi și isvor
de apă. Și el îi dădù isvoarele cele de
sus și isvoarele cele de jos.

20 Aceasta *este* moștenirea seminției
fiilor lui Iuda, după neamurile lor.

21 Și cetățile din capătul seminției
fiilor lui Iuda către hotarul Edomului,
spre miazăzi fură: 22 Kabțeelul, Ede-
rul, Iagurul; 23 Kina, Dimona, Adada;
24 Kedeșul, Hațorul, Itnanul, Ziful, Te-
elemul, Bealotul: 25 Hațorul, Hadata,
Kiriotul, Hețronul, care *este* Hațorul:
26 Amamiul, Șema, Molada: 27 Hațar-
Gada, Heșmonul, Bet-Paletul, 28 Ha-
țar-Șualul, Beer-Șeba, Biziotea: 29 Ba-
ala, Iimul, Ețemul; 30 Eltoladul, Che-
silul, Horma; 31 [d]Țiklagul, Madmanna,
Sansanna, Lebaotul, Șilhimul, Ainul și
Rimmonul: toate cetățile: douăzeci și
nouă cu satele lor.

33 În șes *erau*: [e]Eștaolul, Țorea, Aș-
na; 34 Zanoahul, En-Ganimul, Tap-
puahul, Enamul, 35 Iarmutul, Adul-
lamul, Soco, Azeka, 36 Șaaraimul,
Aditaimul, Ghedera, Ghederot-Taimul:
patrusprezece cetăți cu satele lor;
37 Țenanul, Hadașa, Migdal-Gadul,
38 Dileanul, Mițpe, [f]Iokteelul, 39 La-
chișul, Boțkatul, Eglonul, 40 Cabbo-
nul, Laamanul, Kitlișul, 41 Ghedero-
tul, Bet-Dagonul, Naama, Makkeda: șa-
sesprezece cetăți cu satele lor; 42 Libna,
Eterul, Așanul, 43 Ifta, Așna, Nețibul,
44 Keila, Aczibul și Mareșa; nouă ce-
tăți cu satele lor: 45 Ekronul cu ce-
tățile și satele sale; 46 Dela Ekron
până la mare, toate vecinătățile Așdo-
dului, cu satele lor; 47 Așdodul cu
cetățile și satele sale, Gaza cu cetățile
și satele sale, până la [g]rîul Egiptului,
și [h]marea cea mare și marginile ei.

48 Și la munți *erau*: Șamirul, Iati-
rul, Soco, 49 Danna, Kiriat-Sanna,
care *este* Debirul, 50 Anabul, Eștemo,
Animul, 51 [i]Goșenul, Holonul și Ghilo,
unsprezece cetăți cu satele lor: 52 A-
rabul, Duma, Eșeanul, 53 Ianumul,
Bet-Tappua, Afeka, 54 Humta, [j]Ki-
riat-Arba, care *este* Hebronul, și Țiorul:
nouă cetăți cu satele lor. 55 Maonul,
Carmelul, Ziful, Iuta, 56 Ezreelul, Iok-
deamul, Zanoa, 57 Cainul, Ghibea, și
Timna: zece cetăți cu satele lor; 58 Ha-
lul, Bet-Țurul, Ghedorul, 59 Maara-
tul, Bet-Anotul și Eltekonul: șase cetăți
cu satele lor; 60 [k]Kiriat-Baalul, care
este Kiriat-Iearimul, și Rabba; două ce-
tăți cu satele lor.

61 În pustiu *erau*: Bet-Haraba, Mid-
dinul, și Secaca, 62 Nibșanul, Ceta-
tea-Sării, și En-Ghedi: șase cetăți cu
satele lor.

63 Și pre Iebusei, locuitorii Ierusali-
mului, [l]fiii lui Iuda nu-i putură să-i
alunge; ci Iebuseii au locuit cu fiii lui
Iuda în Ierusalim până în ziua de
astăzi.

Părțile lui Efraim.

16 Și a căzut sorți fiilor lui Iosif, dela
Iordan lângă Ierichon, până la a-
pele Ierichonului către răsărit, spre pus-
tiul ce se suie dela Ierichon spre munții

r Cap. 14. 13. s Cap. 14. 15. t Judc. 1.10,20. u Num. 13. 22. v Cap. 10. 38. x Judc. 1. 12. y Judc. 1. 13. z Num. 32. 12. a Judc. 1 14 b Fac. 24. 64. c Fac. 33. 11. d 1 Sam. 27. 6. e Num. 13. 23. f 2 Reg. 14. 7. g Vers. 4. h Num. 34. 6. i Cap. 10. 41. j Vers. 13. k Cap. 18. 14. l Judc. 1. 8, 21.

Bet-El. 2 Și ieșià dela Bet-El spre
[a]Luz, trecând la hotarul lui Archi spre
Atarot, 3 Și se coborà spre apus, până
la hotarul Iafleti, și până [b]la hotarul
Bet-Horonului de jos, și până la [c]Gezer:
și ieșirile lui erau la mare. 4 [d]Și fiii
lui Iosif. Manase și Efraim, luară moș-
tenirea lor.

5 Și hotarele fiilor lui Efraim după
neamurile lor, hotarele moștenirii lor
spre răsărit, erau: [e]Atarot-Addarul până
[f]la Bet-Horonul de sus. 6 Și hotarul
ieșià spre mare la [g]Micmetah în partea
de miazănoapte; și hotarul se întorceà
spre răsărit până la Taanat-Șilo, și tre-
ceà spre răsărit la Ianoha; 7 Și pogo-
rându-se dela Ianoha la Atarot [h]și la
Naarat, atingeà Ierichonul, și ieșià la
Iordan. 8 Dela Tappua hotarul mer-
geà spre apus până la [i]părăul Kana, și
ieșirile lui erau la mare. Aceasta *este*
moștenirea seminției fiilor lui Efraim,
după neamurile lor. 9 Cu [j]cetățile ce
s'au osebit pentru fiii lui Efraim între
moștenirea fiilor lui Manase toate cetă-
țile cu satele lor. 10 [k]Și ei nu alun-
gară pre Cananeii ce locuiau în Ghezer,
ci Cananeii au rămas în mijlocul lui
Efraim până în ziua de astăzi, și se fă-
cură tributari.

Partea celeialalte jumătăți a lui Manase.

17 Și a fost sorții pentru seminția lui
Manase, fiindcă el *erà* [a]întâiu-năs-
cutul lui Iosif, *adecă* pentru [b]Machir,
întâiu-născutul lui Manase, părintele
lui Galaad, că el fu bărbat de resbel,
pentru aceea el avù [c]Galaadul și Basa-
nul. 2 Și a fost *sorții* pentru [d]ceilalți
fii ai lui Manase după neamurile lor,
[e]pentru fiii lui Abiezer, pentru fiii lui
Helek, [f]pentru fiii lui Azriel, pentru fiii
lui Șechem, pentru fiii lui Hefer, și
pentru fiii lui Șemida. Aceștia *sunt* fiii
de partea bărbătească ai lui Manase, fiul
lui Iosif, după neamurile lor. 3 Și Țe-
lofead, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad,
fiul lui Machir, fiul lui Manase, nu aveà
fii, ci fete; și acestea *sunt* numele fete-
lor sale: Mahla, Noa, Hogla, Milca și
Tirza. 4 Și ele se apropiară de Eleazar
preotul, și de Iosua, fiul lui Nun, și de
mai mari, zicând: Domnul a poruncit
lui Moisi să ni-se dea moștenire între
frații noștri. Și el le-a dat lor, după po-
runca Domnului, moștenire între frații
părintelui lor.

5 Și căzură lui Manase zece părți
afară de pământul Galaad și Basan, cari
erau dincolo de Iordan; 6 Fiindcă fe-
tele lui Manase luară moștenirea între
fiii lui: și pământul Galaad îl avură cei-
lalți fii ai lui Manase.

7 Și hotarul lui Manase fu dela Asser
până la Micmetah, ce *este* înaintea Șe-
chemului, și hotarul mergeà spre dreapta,
până la locuitorii din En-Tappua. 8 Pă-
mântul Tappua căzù lui Manase, iar
Tappua pe lângă hotarul lui Manase *erà*
a fiilor lui Efraim. 9 Și hotarul se co-
borà la părăul Kana, spre partea de
miazăzi a părăului: aceste cetăți ale lui
Efraim *erau* între cetățile lui Manase;
și hotarul lui Manase *erà* spre partea de
miazănoapte a părăului, și ieșirile lui
erau la mare. 10 Spre miazăzi *erà*
partea lui Efraim, și spre cea de miază-
noapte a lui Manase: și marea erà hota-
rul lui, și se întâlniau către miazănoapte
cu Asser și către răsărit cu Isachar.
11 Și Manase avù în Isachar și în Asser:
[g]Bet-Șeanul cu satele lui, Ibleamul cu
satele lui: pre locuitorii din Dor cu satele
lui, pre locuitorii din Endor cu satele lui,
pre locuitorii din Taanac cu satele lui,
și pre locuitorii din Meghiddo cu satele
lui, *anume* trei coline. 12 Și fiii lui
Manase nu putură alungà *pre locuitorii*
cetăților acestora: ci Cananeii isbutiră
a rămâneà în pământul acesta. 13 Și
când fiii lui Israel se întăriră, făcură pre
Cananei tributari, dară nu-i alungară.

14 Și fiii lui Iosif vorbiră către Iosua,
zicând: Pentru ce ai dat mie spre moș-
tenire *numai* [h]un sorț și *numai* o parte,

Capul 16. a Judc. 1. 26. b Cap. 18. 13. c 1 Cron. 7. 28. d Cap. 17. 14. e Cap. 18. 13. f 2 Cron. 8. 5. g Cap. 17. 7. h 1 Cron. 7. 28. i Cap. 17. 9. j Cap. 17. 9. k Judc. 1. 29.

Capul 17. a Fac. 41. 51. b Fac. 50. 23. c Deut. 3. 15. d Num. 26. 29—32. e 1 Cron. 7. 18. f Num. 26. 31. g 1 Sam. 31. 10. h Fac. 48. 22.

că eu *sunt* popor numeros, după cum
Domnul m'a binecuvântat pe mine până
acum? 15 Și Iosua le zise: Dacă *tu*
ești popor numeros, suie-te la pădure, și
taie-ți acolo, în pământul Ferizeilor și
a Refaimilor, dacă muntele lui Efraim
este strâmt pentru tine. 16 Și fiii lui
Iosif ziseră: Muntele nu este în deajuns
pentru noi, și toți Cananeii, cari locuesc
în pământul văii, și cei [i]din Bet-Șean
cu satele sale, și cei din valea Ezreel
au [j]care de fer. 17 Și Iosua vorbì casei
lui Iosif: lui Efraim și lui Manase, zi-
când: Tu *ești* popor numeros și ai pu-
tere mare, nu vei aveà *numai* un sorț.
18 Ci muntele va fi al tău: și de este
pădure, taie-o, și vei aveà ieșirile sale, că
tu vei alungà pre Cananei, deși au care
de fer, deși *sunt* puternici.

Cortul mărturiei așezat la Șilo: măsurarea și împărțirea pământului rămas.

18 Și toată comunitatea fiilor lui Is-
rael se adună [a]la Șilo, și [b]așezară
acolo cortul întrunirii, pământul fiindu-
le supus.

2 Și au mai rămas între fiii lui Israel
șapte seminții, cari nu luaseră moște-
nirea lor. 3 Și Iosua zise către fiii lui
Israel: [c]Până când vă veți lenevì să
mergeți să luați în stăpânire pământul,
pre care vi-l'a dat Domnul Dumnezeul
părinților voștri? 4 Dați dintre voi trei
oameni din *fiecare* seminție, ca să-i tri-
mit; și ei să se scoale și să umble prin
pământ, și să-l scrie după moștenirile
acestora, și să se întoarcă la mine. 5 Și
să-l împartă în șapte părți: [d]Iuda să
steà în hotarele sale către miazăzi, și
[e]casa lui Iosif să steà în hotarele sale
către miazănoapte. 6 Și voi scrieți pă-
mântul, *împărțindu*-l în șapte părți, și
aduceți *scrierea* aicia la mine, [f]ca să
vă arunc sorți aici înaintea Domnului
Dumnezeului nostru. 7 [g]Că Leviții n'au
parte între voi, căci preoția Domnului
este moștenirea lor. [h]Încă și Gad, Ru-
ben și jumătate din seminția lui Manase
au luat moștenirea lor dincolo de Iordan.
spre răsărit, pre care le-a dat-o Moisi,
servul Domnului.

8 Și oamenii se sculară și merseră; și
Iosua poruncì celor ce merseră, ca să
scrie pământul, zicând: Mergeți și stră-
bateți pământul, scrieți-l, și vă întoar-
ceți la mine, și vă voiu aruncà aicia
sorți, înaintea Domnului, în Șilo. 9 Și
oamenii se duseră, și trecură pământul,
și l-au scris într'o carte după cetăți, *îm-*
părțindu-l în șapte părți; și s'au întors
la Iosua în tabăra la Șilo. 10 Și Iosua
aruncă lor sorți în Șilo, înaintea Dom-
nului: și Iosua împărțì acolo pământul
fiilor lui Israel după împărțirile lor.

Părțile lui Beniamin.

11 Și a ieșit sorțul seminției fiilor lui
Beniamin după neamurile lor, și hota-
rul sorțului lor mergeà între fiii lui Iuda
și între fiii lui Iosif.

12 [i]Și hotarul lor despre partea de
miazănoapte fu dela Iordan; și hotarul
se suià către laturea Ierichonului spre
miazănoapte, și se suià în munte către
apus, și ieșirile lui erau la pustiul Bet-
Aven. 13 Și hotarul treceà de acolo
spre Luz, către laturea de miazăzi a
Luzului, [j]acesta e Bet-Elul: și hotarul
se coborà la Atarot-Adar preste mun-
tele ce *este* în partea de miazăzi a [k]Bet-
Horonului de jos.

14 Și hotarul se întindeà, și se în-
toarceà către partea apusană, spre miazăzi
dela muntele care zace către miazăzi
înaintea Bet-Horonului, și eșirile lui
erau la Kiriat-Baal, acesta *e* Kiriat-Iea-
rimul, cetate a fiilor lui Iuda. Aceasta
este partea apusană.

15 Laturea de miazăzi *se începeà* dela
capătul Kiriat-Iearimului, și hotarul ieșià
spre apus, mergând spre isvorul apelor
Neftoa. 16 Și hotarul se pogorà la ca-
pătul muntelui, care *este* înaintea văii
Ben-Hinnom, care *este* în valea Refai-
milor către miazănoapte și coborà la
valea lui Hinnom în laturea de miazăzi
a Iebuseilor și se coborà la En-Rogel:
17 Și se întindeà dela miazănoapte la

i Judc. 1. 19. *j* 1 Reg. 4. 12. | *Capul 18.* *a* Cap. 19. 51. | *b* Judc. 18. 31. *c* Judc. 18. 9. | *d* Cap. 15. 1. *e* Cap. 16. 1, 4. | *f* Cap. 14. 2. *g* Cap. 13. 33. | *h* Cap. 13. 8. *i* Cap. 16. 1. | *j* Fac. 28. 19. Judc. 1. 23. | *k* Cap. 16. 3.

En-Șemeș, mergând la Ghelilot, care
este înaintea suișului Adumimului și se
pogorà la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben:
18 Și trecеà către laturea din
dreptul Arabei spre miazănoapte, pogorindu-se
până la Araba.
19 Și hotarul
trecеà către laturea Bet-Hogleі spre
miazănoapte și ieșirile hotarului erau la
sânul de miazănoapte a Mării-Sărate
la capătul de miazăzi al Iordanului. Acesta
erà hotarul de miazăzi.
20 Și Iordanul erà hotarul lor în partea
despre răsărit. Aceasta *este* moștenirea
fiilor lui Beniamin, după hotarele
ei jur împrejur, după neamurile lor.
21 Și cetățile seminției fiilor lui Beniamin
după neamurile lor erau: Ierihonul,
Bet-Hogla, Emek-Kețițiul,
22 Bet-Haraba, Țemaraimul, Bet-Elul,
23 Avim, Para, Ofra,
24 Chefar-Ammonai,
Ofni și Gaba: douăsprezece cetăți cu
satele lor:
25 Ghibeonul, Rama, Beerotul,
26 Mițpe, Chefira, Moța,
27 Rechemul, Irpeeul, Tarala,
28 Țela, Eleful, Iebusul, adecă Ierusalimul, Ghibeatul,
Kiriatul: patrusprezece cetăți cu
satele lor. Aceasta *este* moștenirea fiilor
lui Beniamin după neamurile lor.

Moștenirea celor șase seminții.

19 Și a ieșit al doilea sorț pentru Simeon,
pentru seminția fiilor lui
Simeon după neamurile lor; [a] și moștenirea
lor fu în mijlocul moștenirii fiilor
lui Iuda.
2 Și [b] ei avură în moștenirea
lor: Beer-Șeba, Șeba, Molada,
3 Hațar-Șualul, Bala, Ețemul,
4 Eltoladul, Betulul, Horma.
5 Țiklagul, Bet-Markabotul, Hațar-Susa;
6 Bet-Lebaotul și Șaruhenul: treisprezece cetăți cu
satele lor:
7 Ainul, Remonul, Eterul și
Așanul: patru cetăți cu satele lor.
8 Și
toate satele ce *erau* în jurul acestor cetăți,
până la Baalat-Beer, *sau* Ramatul
de miazăzi. Aceasta *este* moștenirea seminției
fiilor lui Simeon după neamurile
lor.
9 Din partea fiilor lui Iuda, *s'a dat*
moștenirea fiilor lui Simeon; că partea
fiilor lui Iuda erà prea mare pentru ei;
[c] deaceea fiii lui Simeon avură moștenirea
lor în mijlocul moștenirei acestora.
10 Și al treilea sorț a ieșit pentru fiii
lui Zabulon după neamurile lor: și hotarul
moștenirei lor *fu* până la Sarid:
11 [d] Și hotarul lor se suià spre mare și
Marala, se atingeà de Dabeșet și se atingeà
de rîul cel [e] din drept cu Iokneam;
12 Și se întorceà dela Sarid către răsărit,
către răsăritul soarelui, până la hotarul
dela Chislot-Tabor, ieșià la Daberat
și se suià la Iafia;
13 Și de acolo
trecеà către răsărit la Gitta-Hefer, la
Ita-Kațin și ieșià la Remmon, unde se
întorceà până la Nea.
14 Și hotarul se
întorceà către miazănoapte la Hanaton
și ieșirile lui erau în valea Iftach-Elului:
15 Și *cuprindeà* Kattatul, Nahalalul,
Șimronul, Idala și Bet-Lehemul; douăsprezece
cetăți cu satele lor.
16 Aceasta *este* moștenirea fiilor lui
Zabulon după neamurile lor, aceste cetăți
cu satele lor.
17 Pentru Isachar a ieșit sorțul al patrulea,
pentru fiii lui Isachar după neamurile
lor.
18 Și hotarul lor fu până
la Ezreel, la Chesullot, Șunem,
19 Hafriam, Șion, Anaharat,
20 Rabit, Chișion, Abeți,
21 Remet, En-Gannim,
En-Hadda și Bet-Pațet.
22 Hotarul se
atingeà de Tabor, Șahațima și Bet-Șemeș
și ieșirile hotarului lor erau la Iordan:
șasesprezece cetăți cu satele lor.
23 Aceasta *este* moștenirea seminției fiilor
lui Isachar după neamurile lor, cetățile
cu satele lor.
24 Și a ieșit sorțul al cincilea pentru
seminția fiilor lui Asser după neamurile
lor.
25 Hotarul lor: Helkatul, Hali,
Betenul, Acșaful,
26 Alamelechul, Amadul
și Mișealul și se atingeà de Carmel
spre mare și de Șihor-Libnat.
27 Și
se întorceà către răsăritul soarelui la Bet-Dagon
și se atingeà de Zabulon și la
valea Iftah-El spre miazănoapte de Bet-Emek
și Neiel, ieșind la Cabul din stânga,
28 Și de Ebron, Rehob, Hammon și Kana
[f] până la Sidonul cel mare.
29 Și ho-

Capul 19. | *a* Vers. 9. | *b* 1 Cron. 4. 28. | *c* Vers. 1. | *d* Fac. 49. 13. | *e* Cap. 12. 22. | *f* Cap. 11. 8. | Judc. 1. 31.

tarul se întorceà la Rama și până la ce-
tatea întărită a Tirului: și hotarul se în-
torceà la Hosa și ieșirile lui *erau* la mare
în partea către [g] Aczib; 30 Și *cuprindeà*
Umma, Afekul și Rehobul: douăzeci și
două de cetăți cu satele lor. 31 Aceasta
este moștenirea seminției fiilor lui Asser
după neamurile lor. aceste cetăți cu sa-
tele lor.

32 Pentru fiii lui Neftali a ieșit sorțul
al șaselea, pentru fiii lui Neftali după
neamurile lor. 33 Și hotarul lor fu dela
Helef, dela Allon aproape de Țaananim.
Adami-Necheb și Iabneel, până la La-
kum și ieșirile sale erau la Iordan. 34 Și
hotarul se întorceà dela apus la Aznot-
Tabor și de acolo ieșià la Hukkon și se
atingeà de Zabulon către miazăzi: și de
Asser se atingeà către apus și de Iuda
la Iordan către răsăritul soarelui.

35 Și cetățile întărite *erau:* Țidimul.
Țerul.Hammatul,Rakkatul,Chinneretul.
36 Adama, Rama. Hațorul, 37 Kede-
șul. Edreiul, En-Hațorul. 38 Ironul.
Migdal-Elul. Horemul. Bet-Anatul și
Bet-Șemeșul: nouăsprezece cetăți cu sa-
tele lor.

39 Aceasta *este* moștenirea seminției
fiilor lui Neftali după neamurile lor. ce-
tățile cu satele lor.

40 Pentru seminția fiilor lui Dan după
neamurile lor a ieșit sorțul al șaptelea.
41 Și hotarul moștenirei lor fu: Țora-
hul, Eștaolul. Ir-Șemeșul, 42 Șaalab-
binul. Aialonul. Ietla. 43 Elonul. Tim-
nata. Ekronul. 44 Elteke. Ghibetonul,
Balatul, 45 Iihudul, Bene-Berakul, Gat-
Rimmonul. 46 Me-Iarconul și Rakko-
nul cu hotarul în drept cu Iafo. 47 Și
hotarul fiilor lui Dan ieșià preste acestea:
că fiii lui Dan se suiră și dădură resbel
cu Lesem. îl luară, îl trecură prin ascu-
țișul săbii, îl stăpâniră și locuiră în el.
numindu-l pre Leșem-Dan. după nu-
mele lui Dan, părintele lor. 48 Aceasta
este moștenirea seminției fiilor lui Dan
după neamurile lor. aceste cetăți cu sa-
tele lor.

Partea lui Iosua.

49 Și sfîrșind de a împărțì pământul
după hotarele lui, dădură fiii lui Israel
în mijlocul lor moștenire lui Iosua, fiul
lui Nun. 50 După porunca Domnului
îi dădură cetatea pre care o cerù, Tim-
nat-Serah, pe muntele lui Efraim: și el
zidì cetate și locuì într'însa.

51 Acestea *sunt* moștenirile, pre cari
Eleazar, preotul și Iosua. fiul lui Nun
și capii *caselor* părintești ale semințiilor
fiilor lui Israel le împărțiră prin sorți în
Șilo. înaintea Domnului la ușa cortului
întrunirii. Și așà ei sfîrșiră împărțirea
pământului.

Rânduirea cetăților de scăpare.

20 Și Domnul vorbì către Iosua, zi-
când: 2 Vorbește către fiii lui
Israel. zicând: [a] Hotărîți-vă cetățile de
scăpare. de cari v'am vorbit prin Moisi:
3 Ca acolo să fugă ucigașul. care a ucis
pre un om din greșeală. fără știință și
ele vă vor fi spre scăpare de dinaintea
răsbunătorului de sânge. 4 Și el să
fugă la una din cetățile acestea. și să
steà la intrare [b] în poarta cetății și să
spună în auzul bătrânilor acelei cetăți
cuvintele sale și ei să-l primească la
dânșii în cetate și să-i dea loc ca să lo-
cuească la dânșii. 5 [c] Și dacă răsbună-
torul de sânge îl va urmărì. ei să nu dea
pre ucigaș în mâna lui. fiindcă fără știință
a ucis pre aproapele său și fără să-l fi
urît mai înainte. 6 Ci el să rămână în
cetatea aceasta [d] până ce va stà înaintea
comunității spre judecată *și* până la
moartea archiereului, care va fi în zilele
acelea. Atuncia ucigașul să se întoarcă
și să vină în cetatea și în casa sa. în ce-
tatea de care el fugì.

7 Și ei sfințiră [e] Kedeșul în Galilea.
în muntele lui Neftali. [f] Șechemul în
muntele lui Efraim și [g] Kiriat-Arba. sau
Hebronul. în [h] muntele lui Iuda.

8 Și dincolo de Iordan lângă Ierihon
spre răsărit, hotărîră din seminția lui
Ruben [i] Bețerul în pustiu în câmpie;
[j] Ramotul în Galaadul din seminția lui

g Fac. 38. 5. — | *Capul 20.* a Esod 21 13. | b Rut. 4. 1, 2. c Num. 35. 12. | d Num. 35. 12, 25. e Cap. 21. 32 | 1 Cron. 6. 76. f Cap. 21. 21. | 2 Cron. 10. 1. g Cap. 14. 15. | h Luc. 1. 39. i Deut. 4. 43. | j Cap. 21. 38.

Gad: și [k]Golanul în Basan din seminția
lui Manase.
9 [l]Acestea fură cetățile hotărîte pen-
tru toți fiii lui Israel, cum și pentru stră-
inul ce petrece între ei, ca tot acel ce
ucide pre un om din greșeală să fugă
acolo și să nu moară de mâna răsbună-
torului de sânge, până ce va stă înaintea
comunității.

Cetățile Leviților.

21 Și au venit capii *caselor* părintești
ale Leviților la [a]Eleazar preotul,
și la Iosua, fiul lui Nun și la capii *ca-
selor* părintești ale semințiilor fiilor lui
Israel. 2 Și vorbiră către dânșii în
[b]Șilo, în pământul Canaan, zicând:
[c]Domnul a poruncit prin Moisi să ni-se
dea cetăți spre locuință, cu încunjurimile
lor pentru vitele noastre. 3 Și fiii lui
Israel dădură Leviților din moștenirea
lor, după porunca Domnului aceste ce-
tăți și încunjurimile lor.
4 Și a ieșit sorțul pentru neamurile
Kohatiților; și [d]a căzut prin sorți [e]fiilor
lui Aaron preotul, cei din Leviți, trei-
sprezece cetăți din seminția lui Iuda,
din seminția lui Simeon și din seminția
lui Beniamin.
5 Și ceialalți fii ai lui Kohat *avură*
prin sorți din neamurile seminției lui E-
fraim și din seminția lui Dan și din ju-
mătatea seminției lui Manase, zece cetăți.
6 Și fiii lui Gerșon *avură* prin sorți
din neamurile seminției lui Isachar și
din seminția lui Asser și din seminția
lui Neftali și din jumătatea de seminția
lui Manase în Basan, treisprezece cetăți.
7 Fiii lui Merari după neamurile lor
avură din seminția lui Ruben, din se-
minția lui Gad și din seminția lui Za-
bulon, douăsprezece cetăți.
8 Și fiii lui Israel dădură prin sorți
Leviților cetățile acestea cu încunjurimile
lor, după cum a poruncit Domnul prin
Moisi.
9 Și ei dădură din seminția fiilor lui
Iuda și din seminția fiilor lui Simeon ce-
tățile acestea, cari *aicia* se numesc pe
nume. 10 *Și* cari au fost ale fiilor lui
Aaron, cei din neamul Kohatiților, fiii
lui Levi: că pentru ei fu sorțul dintâiu.
11 Și ei dădură lor cetatea lui Arba,
părintele lui Anak, care este Hebronul
în muntele lui Iuda, cu încunjurimile
ei. 12 Iar [f]câmpiile cetății și satele ei,
le dădură lui Caleb, fiul lui Iefune, în
stăpânirea sa. 13 Astfel dădură fiilor
lui Aaron preotul, cetatea de scăpare a
ucigașului: Hebronul cu încunjurimile
sale, și Libna cu încunjurimile sale,
14 Iatirul cu încunjurimile sale, Eș-
temoa cu încunjurimile sale. 15 Ho-
lonul cu încunjurimile sale, Debirul cu
încunjurimile sale, 16 [g]Ainul cu încun-
jurimile sale, Iutta cu încunjurimile sale
și Bet-Șemeșul cu încunjurimile sale:
nouă cetăți din aceste două seminții.
17 Și din seminția lui Beniamin; Ghi-
beonul cu încunjurimile sale, Gheba cu
încunjurimile sale, 18 Anatotul cu în-
cunjurimile sale și Almonul cu încunju-
rimile sale: patru cetăți. 19 Toate ce-
tățile fiilor lui Aaron preotul erau: trei-
sprezece cetăți cu încunjurimile lor.
20 Și neamurile fiilor lui Kohat, Le-
viții cei rămași din fiii lui Kohat, avură
cetățile din sorțul lor din seminția lui
Efraim. 21 Căci ei dădură lor cetatea
de scăpare a ucigașilor, *anume* Șeche-
mul, cu încunjurimile sale, în muntele
lui Efraim, Ghezerul, cu încunjurimile
sale, 22 Kibțaimul cu încunjurimile
sale și Bet-Horonul cu încunjurimile
sale: patru cetăți. 23 Și din semin-
ția lui Dan: Eltekea cu încunjurimile
sale, Ghibetonul cu încunjurimile sale.
24 Aialonul cu încunjurimile sale și Gat-
Rimmonul cu încunjurimile sale: patru
cetăți. 25 Și din jumătatea de semin-
ție a lui Manase: Tanacul cu încunju-
rimile sale și Gat-Rimmonul cu încun-
jurimile sale: două cetăți. 26 Toate
cetățile *erau* zece, cu încunjurimile lor,
pentru neamurile rămașilor fii ai lui
Kohat.
27 Și fiilor lui Gerșon din neamurile

[k] Cap. 21. 27. [l] Num. 35. 15. | *Capul 21.* [a] Cap. 14. 1. | [b] Cap. 18. 1. | [c] Num. 35. 2. | [d] Vers. 8. 19. | [e] Cap. 24 33 | [f] 1 Cron. 6. 56. | [g] 1 Cron. 6. 59.

Leviţilor *dădură* din *ceialaltă* jumătate
a seminţiei lui Manase cetatea de scă-
pare a ucigaşului: Golanul în Basan cu
încunjurimile sale şi Beeştera cu încun-
jurimile sale: două cetăţi. 28 Şi din
seminţia lui Isachar: Kişonul cu încun-
jurimile sale, Dabarea cu încunjurimile
sale. 29 Iarmutul cu încunjurimile sale,
En-Gannimul cu încunjurimile sale:
patru cetăţi. 30 Din seminţia lui Asser:
Mişalul cu încunjurimile sale, Abdonul
cu încunjurimile sale, 31 Helcatul cu
încunjurimile sale şi Rehobul cu încun-
jurimile sale: patru cetăţi. 32 Şi din se-
minţia lui Neftali. cetatea de scăpare a
ucigaşului: [h] Kedeşul în Galilea cu încun-
jurimile sale: Hammot-Dorul cu încun-
jurimile sale şi Kartanul cu încunjurimile
sale: trei cetăţi. 33 Toate cetăţile Gher-
şuriţilor după neamurile lor *erau* trei-
sprezece cetăţi, cu încunjurimile lor.

34 [i] Şi neamurilor fiilor lui Merari,
celor rămaşi din Leviţi, *dădură* din se-
minţia lui Zabulon: Iocneamul cu în-
cunjurimile sale, Karta cu încunjurimile
sale, 35 Dimna cu încunjurimile sale,
Nahalalul cu încunjurimile sale: patru
cetăţi. 36 Şi din seminţia lui Ruben:
[j] Beţerul cu încunjurimile sale, Iaaţa cu
încunjurimile sale, 37 Kedemotul cu
încunjurimile sale şi Mefaatul cu încun-
jurimile sale: patru cetăţi. 38 Şi din
seminţia lui Gad *dădură* cetatea de scă-
pare ucigaşului: [k] Ramotul în Galaad cu
încunjurimile sale. Mahanaimul cu în-
cunjurimile sale. 39 Heşbonul cu în-
cunjurimile sale şi Iezerul cu încunjuri-
mile sale: peste tot patru cetăţi. 40 Toate
cetăţile *date* prin sorţi fiilor lui Merari
celor rămaşi din neamurile Leviţilor, după
neamurile lor *erau* douăsprezece cetăţi.

41 [l] Toate cetăţile Leviţilor în mijlo-
cul stăpânirei fiilor lui Israel *fură* patru-
zeci şi opt de cetăţi cu încunjurimile lor.
42 Cetăţile acestea aveau fiecare încun-
jurimi împrejurul său: aşà *erau* toate
cetăţile acestea.

Făgăduinţa împlinită.

43 Şi Domnul a dat lui Israel [m] tot
pământul, pre care s'a jurat să-l dea pă-
rinţilor lor; şi ei îl stăpâniră şi locuiră
într'însul. 44 [n] Şi Domnul le dădù re-
paus din jur împrejur, după toate câte
s'a jurat părinţilor lor şi [o] nimenea din
toţi neamicii lor nu puteà să steà înaintea
lor; pre toţi neamicii lor i-a dat Dom-
nul în mâna lor. 45 *Şi* n'a căzut nici
un lucru din toate lucrurile bune, pre
cari le-a făgăduit Domnul către casa lui
Israel; toate se îndepliniră.

Cele trei seminţii şi jumătate întocmesc la Iordan un altar; poporul celalalt se împotriveşte, dar e potolit.

22 Atuncia chiemă Iosua pre Rube-
niţi, pre Gadiţi şi jumătatea din
seminţia lui Manase, 2 Şi le zise lor:
Voi aţi păzit [a] toate câte v'a poruncit
Moisi. servul Domnului şi aţi ascultat
de vocea mea în toate câte v'am porun-
cit vouă. 3 Voi nu aţi părăsit pre
fraţii voştri în aceste multe zile până în
ziua de astăzi [b] şi aţi păzit ceeace este
de păzit, porunca Domnului Dumnezeu-
lui vostru. 4 Şi acum Domnul Dumne-
zeul vostru a dat repaus fraţilor voştri,
după cum le-a făgăduit. Acum întoarce-
ţi-vă şi mergeţi în corturile voastre, în
pământul stăpânirii voastre, [c] pre care
vi-l-a dat Moisi, servul Domnului, din-
colo de Iordan. 5 Numai [d] luaţi aminte
foarte, să faceţi porunca şi legea, pre
care v'a poruncit-o Moisi, servul Domnu-
lui, [e] de a iubì pre Domnul Dumnezeul
vostru, de a umblà în toate căile lui. de
a păzì poruncile lui, de a vă lipì de dân-
sul şi de a-i servì din toată inima voastră
şi din tot sufletul vostru.

6 Şi Iosua [f] îi binecuvântă şi-i lăsă, şi
ei se duseră la corturile lor. 7 (Şi ju-
mătăţii din seminţia lui Manase Moisi
i-a dat *moştenire* în Basan, [g] şi *celeilalte*
jumătăţi i-a dat Iosua *moştenire* între
fraţii lor, dincoace de Iordan spre apus).
Şi când Iosua îi lăsă la corturile lor, îi

[h] Cap. 20. 7. [i] Vers. 7. 1 Cron. 6. 77. [j] Cap. 20. 8. [k] Cap. 20. 8. [l] Num. 35. 7. [m] Fac. 13. 15. [n] Cap. 11. 23. [o] Deut. 7. 24. —

Capul 22. [a] Num. 32. 20. [b] Cap. 1. 16, 17. [c] Num. 32. 33. [d] Deut. 6. 6, 17. [e] Deut. 10. 12. [f] Fac. 47. 7. 2 Sam. 6. 18. Luc. 24. 50. [g] Cap. 17. 5.

binecuvântă. 8 Și vorbì către dânșii,
zicând: Cu multe avuții întoarceți-vă în
corturile voastre, cu turme multe foarte,
cu argint, cu aur, cu aramă, cu fier și cu
vestminte multe foarte [h] împărțiți prada
neamicilor voștri cu frații voștri.
9 Și fiii lui Ruben, fiii lui Gad și ju-
mătatea din seminția lui Manase se în-
toarseră și se duseră dela fiii lui Israel
din Șilo, care *este* în pământul Canaan,
spre a merge în [i] pământul Galaad, în
pământul stăpânirii lor, pre care-l stă-
pâniră după cuvântul Domnului prin
Moisi.
10 Și când sosiră la țărmurile Iorda-
nului, cari *sunt* în pământul Canaan, fiii
lui Ruben, fiii lui Gad și jumătatea din
seminția lui Manase zidiră acolo un altar
lângă Iordan, un altar mare la vedere.
11 Și fiii lui Israel [j] auziră zicându-*se*:
Iată fiii lui Ruben, fiii lui Gad și jumă-
tatea din seminția lui Manase au zidit
un altar în fața pământului Canaan, la
țărmurile Iordanului, în lăturea fiilor lui
Israel. 12 Și când fiii lui Israel auziră
de aceasta, [k] toată comunitatea fiilor lui
Israel se strânse la Șilo, spre a merge a
se luptà cu dânșii. 13 Și fiii lui Israel
[l] trimiseră la fiii lui Ruben, la fiii lui
Gad și la jumătatea din seminția lui
Manase în pământul Galaad pre [m] Fineas,
fiul lui Eleazar preotul. 14 Și zece
mai mari cu el, câte un mai mare de o
casă părintească din toate semințiile lui
Israel; [n] fiecare *erà* cap al casei părintești
între miile lui Israel.
15 Și ei veniră la fiii lui Ruben, la
fiii lui Gad și la jumătatea seminției lui
Manase în pământul Galaad și le vor-
biră, zicând: 16 Așà a zis toată comu-
nitatea Domnului: Ce păcat *este* acesta,
pre care voi l-ați făcut în contra Dum-
nezeului lui Israel, abătându-vă astăzi
dela Domnul și zidindu-vă altar [o] spre a
vă răsculà în contra Domnului? 17 Pu-
țin ne *este* fărădelegea [p] din Peor, de care
noi nu suntem curățiți până în ziua de
astăzi, pentru care a fost plagă în comu-
nitatea Domnului; 18 Și voi voiți as-
tăzi a vă abate dela Domnul? Și va fi,
dacă voi astăzi vă veți răsculà în contra
Domnului, mâne [q] el se va supărà asupra
intregii comunității a lui Israel. 19 Însă
dacă pământul stăpânirii voastre *este*
necurat, treceți în pământul stăpânirii
Domnului [r] unde *este* așezat locașul Dom-
nului și luați stăpânire între noi: dară
în contra Domnului nu vă răsculați, nici
în contra noastră nu vă răsculați, zidin-
du-vă vouă altar afară de altarul Dom-
nului Dumnezeului nostru. 20 [s] Au A-
can, fiul lui Zerah, păcătuind în ana-
temă, n'a fost mânia preste toată comu-
nitatea lui Israel? și acest om oare singur
a murit pentru păcatele sale?
21 [t] Și fiii lui Ruben, fiii lui Gad
și jumătatea din seminția lui Manase
răspunzând, ziseră către capii miilor
lui Israel: 22 Atotputernicul Domnul
Dumnezeu [u] știe și Israel însuși va ștì;
dacă *aceasta am făcut-o* pentru a ne
răsculà sau a păcătuì în contra Domnu-
lui, să nu ne mântuească pre noi în ziua
aceasta: 23 Dacă noi ne-am zidit altar
pentru a ne abate dela Domnul, și pen-
tru a aduce asupra lui arderile de tot și
daruri de pâne, sau pentru a aduce a-
supra lui sacrificii de bucurie, însuși
Domnul [v] să *ne* ceară. 24 Și dacă nu am
făcut aceasta *mai cu seamă* din frica *a-
cestui* lucru, zicând: Mâne pot să vor-
bească fiii voștri către fiii noștri, zicând:
Ce aveți voi a face cu Domnul Dumne-
zeul lui Israel? 25 Că Domnul a pus
Iordanul hotar între noi și între voi, voi
fii ai lui Ruben și fii ai lui Gad: voi nu
aveți parte în Domnul! Și așà fiii voștri
vor face pre fiii noștri să înceteze a se
teme de Domnul. 26 Deaceea noi am
zis: Să ne punem acum și să ne zidim
altar, nu pentru arderea de tot nici pen-
tru jertfă: 27 Ci *pentru ca să fie*
[x] mărturie între noi și între voi și între
generațiunile noastre după noi, pentru

h Num. 31. 27. i Num. 32.1,26, 29. j Deut.13.12,etc. k Judc. 20. 1. l Deut. 13. 14. m Esod. 6. 25. n Num. 1. 4. o Lev. 17. 8, 9. p Num. 25. 3, 4. q Num. 16. 22. r Cap. 18. 1. s Cap. 7. 1, 5 t Deut. 10 17. u 1 Reg. 8. 39 Iov 10. 7. Ier. 12. 3. 2Cor.11.11,31. v Deut. 18. 19. x Fac. 31. 48.

ca [y] să săvirșim servirea Domnului îna-
intea lui cu arderile de tot ale noastre
și cu jertfele noastre și cu darurile de
bucurie ale noaste și ca fiii voștri să nu
zică mâne fiilor noștri: Voi nu aveți
parte în Domnul! 28 Pentru aceasta
noi am zis: Dacă s'ar întâmplà ca ei să
zică *așà* către noi sau către generațiu-
nea noastră mâne, atuncia noi vom zice:
Vedeți chipul altarului Domnului, pre
care l-au făcut părinții noștri, nu pentru
arderea de tot și nici pentru sacrificii,
ci *ea să fie* mărturie între noi și între
voi!

29 Departe de noi, ca să ne ră-
sculăm în contra Domnului și să ne a-
batem astăzi dela Domnul [z] prin zidirea
unui altar pentru arderea de tot, daruri
de pâne și jertfe, afară de altarul
Domnului Dumnezeului nostru, care *este*
înaintea locașului lui.

30 Și Fineas preotul, și mai marii co-
munității și capii miilor lui Israel, cari
erau cu dânsul, auzind cuvintele pre cari
le vorbiră fiii lui Ruben, fiii lui Gad și
fiii lui Manase, fură mulțumiți. 31 Și
Fineas, fiul lui Eleazar preotul, zise
către fiii lui Ruben, către fiii lui Gad și
către fiii lui Manase: Astăzi cunoaștem
că Domnul *este* [a] în mijlocul nostru fiindcă
nu ați făcut păcatul acesta în contra
Domnului. Prin aceasta ați scăpat pre
fiii lui Israel de mâna Domnului.

32 Și Fineas, fiul lui Eleazar preotul
și mai marii se întoarseră dela fiii lui
Ruben și dela fiii lui Gad din pământul
Galaad în pământul Canaan, la fiii lui
Israel și aduseră lor răspuns. 33 Și lucrul
plăcù în ochii fiilor lui Israel: și fiii lui
Israel [b] binecuvântară pre Dumnezeu și
nu mai ziceau să meargă în contra lor
cu resbel să strice pământul, în care lo-
cuiau fiii lui Ruben și fiii lui Gad.

34 Și fiii lui Ruben și fiii lui Gad nu-
miră altarul: *Ed*, că aceasta mărturie
va fi între noi, că Domnul *este* Dumnezeu.

Îndemnările și înștiințările lui Iosua.

23 Și după multe zile, după ce Dom-
nul [a] a dat repaus lui Israel de toți
neamicii săi de jur împrejur și Iosua
[b] erà bătrân *și* înaintat în zile, 2 Iosua
[c] chemă pe tot Israelul, pre bătrânii săi,
pre capii săi, pre judecătorii săi și pre
diregătorii săi, și zise către dânșii: Eu
am îmbătrânit *și* sunt înaintat în zile;
3 Și voi ați văzut tot ce a făcut Domnul
Dumnezeul vostru tuturor popoarelor
acestora pentru voi: că [d] Dumnezeul
vostru *este* cel ce s'a luptat pentru voi.
4 Iată, [e] eu am împărțit prin sorți între
voi aceste popoare rămase spre moște-
nire în semințiile voastre, cu toate po-
poarele pre cari le-am stârpit, dela Ior-
dan și până la marea cea mare spre a-
pusul soarelui.

5 Și Domnul Dumnezeul vostru [f] în-
suși le va isgonì de dinaintea voastră și
le va alungà de dinaintea voastră; și voi
veți stăpânì pământul lor, [g] după cum
v'a făgăduit Domnul Dumnezeul vostru.
6 [h] Îmbărbătați-vă deci foarte spre a păzì
și a face tot ce este scris în cartea legii
lui Moisi, [i] fără a vă abate din ea nici *în*
dreapta nici *în* stânga: 7 [j] Să nu vă a-
mestecați cu aceste popoare, ce au rămas
între voi, nici [k] să amintiți numele zeilor
lor, nici să vă jurați *pe ei*, nici să serviți
lor și nici să vă închinați lor. 8 Ci [l] de
Domnul Dumnezeul vostru să vă lipiți,
după cum ați făcut până în ziua de as-
tăzi. 9 [m] Că Domnul a isgonit de dina-
intea voastră popoare mari și puternice
și înaintea voastră [n] nimenea n'a putut
să steà până în ziua de astăzi. 10 [o] U-
nul dintre voi a urmărit o mie; că Dom-
nul Dumnezeul vostru, el este cel ce să
luptă pentru voi, [p] după cum v'a făgăduit.

11 [q] Luați aminte deci foarte de sufle-
tele voastre, spre a iubì pre Domnul
Dumnezeul vostru. 12 Că dacă voi [r] vă
veți abate și vă veți lipì de rămășița
acestor popoare, de acești rămași între

y Deut. 12. 5, 6, 11,12,17.18,26, 27.
z Deut. 12.13,14.
a Lev. 26.11,12.
2 Cron. 15. 2.
b 1 Cron. 29. 20.
Neem. 8 6.
Dan. 2. 19.
Luc. 2. 28.
—
Capul 23.
a Cap. 21. 44.
b Cap. 13. 1.
c Deut. 31. 28.
1 Cron. 28. 1.
d Esod. 14. 14.
e Cap. 13. 2, 6.
f Esod. 23. 30.
Deut. 11. 23.
g Num. 33. 53.
h Cap. 1. 7.
i Deut. 5. 32.
j Esod. 23. 33.
Prov. 4. 14.
Efes. 5. 11.
k Esod. 23. 13.
Ier. 5. 7.
Zef. 1. 5.
l Deot. 10. 20.
m Deut. 11. 23.
n Cap. 1. 5.
o Lev. 26. 8.
p Esod. 14. 14.
Deut. 3. 22.
q Cap 22. 5
r Ebr 10.38,39.
2 Pet. 2.20,21.

voi și de[s] vă veți încuscrì și vă veți
amestecà cu ei și ei cu voi: 13 Să știți
desigur, că [t] Domnul Dumnezeul vostru
nu va mai alungà aceste popoare de din-
naintea voastră: [u] ci ele vor fi vouă lațuri
și curse, și bici în coastele voastre și
spini în ochii voștri, până ce veți fi ni-
miciți depe acest pământ bun, pre care
Domnul Dumnezeul vostru l-a dat vouă.
14 Și iată eu astăzi [v] mă duc pe calea
a tot ce este pământesc: cunoașteți deci
din toată inima voastră și din tot sufle-
tul vostru, că [x] nu a căzut nici un cuvânt
din toate bunătățile, pre cari Domnul
Dumnezeul vostru vi-le-a făgăduit vouă.
Toate s'a întâmplat vouă nici unul din
ele nu a căzut. 15 [y] Pentru aceasta,
după cum a venit asupra voastră toate
bunătățile pre cari le-a făgăduit vouă
Domnul Dumnezeul vostru, așà Domnul
va aduce asupra voastră [z] toate relele,
până ce vă veți nimicì depe acest pă-
mânt bun, pre care l-a dat vouă Dom-
nul Dumnezeul vostru. 16 Când voi
veți călcà legământul Domnului Dum-
nezeului vostru, pre care l-a poruncit
vouă și veți merge și veți servì altor zei,
și vă veți închinà lor, atuncia se va a-
prinde mânia Domnului asupra voastră
și veți perì curând depe acest pământ
bun, pre care el l-a dat vouă.

Iosua adună poporul, și reînoește legământul lui Dumnezeu cu el.

24 Și Iosua adună toate semințiile lui
Israel la [a] Șechem, și el [b] chiemă,
pre bătrânii lui Israel, pre capii săi, pre
judecătorii săi și pre diregătorii săi, și
ei [c] se înfățișară înaintea lui Dumnezeu.
2 Și Iosua zise către tot poporul: Așà
zice Domnul Dumnezeul lui Israel:
[d] Dincolo de rîu a locuit părinții voștri
din vechime, Terah, părintele lui Abraam
și părintele lui Nahor, și [e] ei serviră altor
zei; 3 Și [f] eu am luat pre părintele
vostru, pre Abraam, de dincolo de rîu și
l-am purtat prin pământul Canaan, și
am înmulțit sămânța lui, [g] și i-am dat
pre Isaac. 4 Și lui Isaac i-am dat pre
[h] Iacob și pre Esau: și lui [i] Esau am dat
muntele Seir, ca să-l stăpânească; [j] iar
Iacob și fiii săi se coborîră la Egipt.
5 [k] Și am trimis pre Moisi și pre Aaron,
[l] și am bătut Egiptul cu plăgi, precum
am făcut în mijlocul lui: apoi v'am scos
pre voi. 6 Și [m] am scos pre părinții
voștri din Egipt, și [n] ați venit la mare,
și Egiptenii urmăriră pre părinții voștri
cu care și călăreți până la Marea-Roșie.
7 [o] Și ei [p] strigară către Domnul, și [q] el
puse întunerec între voi și între Egip-
teni, și [r] aduse asupra lor marea, care-i
acoperì, și [s] ochii voștri au văzut ce am
făcut eu în Egipt. Și voi ați rămas în
pustiu [t] zile multe. 8 Și eu v'am adus
în pământul Amoreilor, cari locuiră din-
colo de Iordan, și [u] ei se luptară cu voi;
și eu i-am dat în mânile voastre, și voi
ați stăpânit pământul lor, și i-am stârpit
de dinaintea voastră. 9 [v] Și Balak, fiul
lui Zippor, regele Moabului se sculă, și
se luptă în contra lui Israel, și [x] trimise
ca să chieme pre Balaam fiul lui Beor,
ca să vă blesteme. 10 [y] Dară eu n'am
voit să ascult pre Balaam, [z] și el vă bine-
cuvântă pre voi, și v'am scăpat din mâ-
nile sale. 11 Și [a] trecurăți Iordanul, și
venirăți la Ierihon. Și [b] se luptară cu
voi locuitorii Ierihonului, Amoreii, Fe-
rizeii, Cananeii, Heteii, Ghergheseii,
Heveii și Iebuseii, și eu i-am dat în mâ-
nile voastre. 12 Și [c] am trimis înaintea
voastră vespea bondărească, și gonì de
dinaintea voastră pre cei doi regi ai A-
moreilor: *dară* [d] nu cu sabia ta nici cu
arcul tău. 13 Și eu v'am dat un pă-
mânt, pentru care voi nu v'ați ostenit,
și [e] cetăți, pre cari nu le-ați zidit, și voi
locuiți în ele; *și* vii și maslini, ce
n'ați plantat, voi le mâncați. 14 [f] Te-
meți-vă dară de Domnul, și serviți lui
cu [g] întregime și adevăr, și [h] depărtați zeii,
cărora au servit părinții voștri dincolo

[s] Deut. 7. 3.
[t] Judc. 2. 3.
[u] Esod. 23. 33. Deut. 7. 16.
[v] 1 Reg. 2. 2.
[x] Cap 21. 45. Luc. 21. 33
[y] Deut. 28. 63
[z] Lev. 26. 16.

—

Capul 24.

[a] Fac. 35. 4.
[b] Cap. 23. 2.
[c] 1 Sam. 10. 19.
[d] Fac. 11.26,31.
[e] Fac. 31 53.
[f] Fac. 12. 1. Fapt. 7. 2, 3.
[g] Fac. 21. 2, 3.
[h] Fac. 25. 24, 25. 26.
[i] Fac. 36. 8.
[j] Fac. 46. 1, 6.
[k] Esod. 3. 10.
[l] Esod. 7.
[m] Esod 12.37.51.
[n] Esod. 14. 2.
[o] Esod. 14. 9.
[p] Esod. 14 10.
[q] Esod. 14. 20.
[r] Esod 14.27.28.
[s] Deut. 4. 34.
[t] Cap. 5 6.
[u] Num 21.21,33
[v] Judc 11 25.
[x] Num 22 5.
[y] Deut. 23 5.
[z] Num.23.11,20
[a] Cap. 3. 14, 17.
[b] Cap. 6. 1.
[c] Esod 23 28.
[d] Ps. 44. 3, 6.
[e] Deut. 6.10,11.
[f] Deut. 10. 12
[g] Fac. 17 1 Ps. 119 1. 2 Cor. 1 12. Efes. 6. 24.
[h] Ezec. 20. 18.

de rîu și [i] în Egipt, și serviți Domnului.
15 Și dacă *este* rău în ochii voștri a servì
Domnului, [j] alegeți-vă astăzi cui voiți a
servì: sau [k] zeilor, cărora au servit pă-
rinții voștri dincolo de rîu, sau [l] zeilor
Amoreilor, în al căror pământ voi locuiți.
[m] Încât pentru mine și casa mea, noi
vom servì Domnului.

16 Și răspunse poporul, zicând: De-
parte de noi, de a părăsì pre Domnul
spre a servì altor zei. 17 Că Domnul
Dumnezeul nostru *este* cel ce ne-a scos
pre noi și pre părinții noștri din pămân-
tul Egiptului, din casa sclaviei, și care
a făcut înaintea noastră acele mari semne,
și ne-a păzit în toată calea pe care am
umblat, și în mijlocul tuturor popoare-
lor prin care am trecut. 18 Și Domnul
a gonit pre toate popoarele de dinaintea
noastră, pre Amorei, locuitori ai pămân-
tului: *deci* vom servì Domnului, căci el
este Dumnezeul nostru.

19 Și Iosua zise către popor: [n] Voi nu
puteți servì Domnului, că el *este* [o] Dum-
nezeu sfânt, [p] Dumnezeu gelos *este* el:
[q] nu va iertà fărădelegile și păcatele
voastre. 20 [r] Când voi veți părăsì pre
Domnul și veți servì zeilor străini, [s] atun-
cia el se va întoarce, și vă va face rău, și
vă va mistuì, după ce v'a făcut bine.

21 Și poporul zise către Iosua: Nu!
Domnului vom servì.

22 Și Iosua zise către popor: Voi *sun-
teți* martori în contra voastră înși-vă, că
[t] voi ați ales vouă pre Domnul, spre a-i
servì. Și ei ziseră: martori!

23 Și acum *zise Iosua,* [u] depărtați pre
zeii cei străini, cari *sunt* în mijlocul
vostru, și plecați inima voastră Domnului
Dumnezeului lui Israel. 24 Și poporul
zise lui Iosua: Domnului Dumnezeului
nostru vom servì, și de vocea lui vom
ascultà.

25 Așà Iosua [v] încheiă în aceeași zi cu
poporul legământ, și-i dădù lui lege și
poruncă [x] în Șechem. 26 Și Iosua [y] scrise
aceste cuvinte în cartea legii lui Dum-
nezeu, și luă [z] o piatră mare, și [a] o ridică
acolo [b] sub stejarul, ce *erà* lângă temp-
lul Domnului. 27 Și Iosua zise către
tot poporul: Iată, această piatră să fie
între noi de [c] mărturie, că [d] ea auzì toate
cuvintele Domnului, pre cari le-a vorbit
cu noi; deci ea să fie asupra-vă mărturie,
ca să nu vă lepădați de Dumnezeul vos-
tru. 28 Și așà [e] Iosua lăsă poporul pre
fiecare la moștenirea sa.

*Moartea lui Iosua și a lui Eleazar; îmmor-
mântarea oaselor lui Iosif.*

29 [f] Fost-a după aceste lucruri, că
Iosua, fiul lui Nun, servul Domnului,
murì *fiind* de o sută zece ani. 30 Și ei
îl îmmormântară la hotarul moștenirii
sale, în [g] Timnat-Serah, ce *este* în mun-
tele lui Efraim, spre miazănoaptea
muntelui Gaaș.

31 [h] Și Israel servì Domnului toate zi-
lele lui Iosua și toate zilele bătrânilor,
cari trăiră multe zile după Iosua, și cari
au [i] știut toate lucrurile Domnului, pre
cari le-a făcut pentru Israel.

32 Și [j] oasele lui Iosif, pre cari fiii lui
Israel le-au adus din Egipt, le îmmor-
mântară în Șechem, în partea țarinei,
[k] pre care o cumpărase Iacob dela fiii lui
Emor, părintele lui Șechem, cu o sută
de kesite, și ea devenì moștenirea fiilor
lui Iosif.

33 Și Eleazar, fiul lui Aaron, murì,
și ei îl îmmormântară pe movila lui [l] Fi-
neas, fiul lui, care i-s'a dat în muntele
lui Efraim.

---

i Ezec. 20. 7, 8.
j Rut. 1. 15. Ioan 6. 67.
k Vers. 14.
l Esod 23.24,32, 33. Judc. 6. 10.
m Fac. 18. 19.
n Mat. 6. 24.
o Lev. 19. 2. 1 Sam. 6. 20 Isa. 5. 16.
p Esod. 20. 5.
q Esod. 23. 21.
r 1 Cron. 28. 9. Ier. 17. 13.
s Cap. 23. 15. Fapt. 7. 42.
t Ps. 119. 173.
u Fac. 35. 2. Judc. 10. 16. 1 Sam. 7. 3.
v Esod. 15. 25. 2 Reg. 11. 17.
x Vers. 26.
y Deut. 31. 24.
z Judc. 9. 6.
a Fac. 28. 18.
b Fac. 35. 4.
c Fac. 31 48,52.
d Deut. 32. 1.
e Judc. 2. 6.
f Judc. 2. 8.
g Cap. 19. 50.
h Judc. 2. 7.
i Deut. 11. 2.
j Fac. 50. 25.
k Fac. 33. 19.
l Esod. 6. 25.

—

CARTEA JUDECĂTORILOR.

Expediția lui Iuda și Simeon contra Cananeilor.

1 Și după moartea lui Iosua fiii lui Is-
rael [a] întrebară pre Domnul, zicând:
Care din noi să se suie mai întâiu în
contra Cananeilor, spre a se luptà cu ei?
2 Și Domnul zise: [b] Iuda să se suie; iată,
eu am dat țara în mâna lui.
3 Și Iuda zise către Simeon fratele
său: Suie-te cu mine în sorțul meu, ca
să ne luptăm în contra Cananeilor, și [c] eu
de asemenea mă voiu duce cu tine în
sorțul tău. Și Simeon merse cu dânsul.
4 Și Iuda se suì: și Domnul dădù pre
Cananei și pre Ferizei în mânile lor, și
ei uciseră din ei în [d] Bezek zece mii de
oameni. 5 Și ei aflară pre Adoni-Bezek
în Bezek: și se luptară cu el, și bătură
pre Cananei și pre Ferizei. 6 Și Adoni-
Bezek fugì, și ei îl urmăriră, îl prinseră,
și-i tăiară degetele cele mari ale mâni-
lor și ale picioarelor sale. 7 Și Adoni-
Bezek zise: Șaptezeci de regi, având
tăiate degetele cele mari ale mânilor și
ale picioarelor lor, adunau *mâncarea lor*
sub masa mea; [e] după cum am făcut eu,
așà mi-a răsplătit Dumnezeu; și ei îl
aduseră la Ierusalim, si el murì acolo.
8 Și [f] fiii lui Iuda se luptară în contra
Ierusalimului, îl luară, și-l bătură cu
ascuțișul săbii, și cetatea o arseră cu
foc. 9 [g] Apoi fiii lui Israel se pogorîră
spre a se luptà cu Cananeii, cari locuiau
în munte și către miazăzi și în șes.
10 Și Iuda merse asupra Cananeilor ce
locuiau în Hebron, (numele Hebronului
fu înainte [h] Kiriat-Arba), și ei uciseră
pre Șesai, pre Ahiman și pre Talmai.
11 [i] De acolo merse asupra locuitorilor
Debirului, (numele Debirului *fu* înainte
Kiriat-Sefer).
12 [j] Și Caleb zise: Cel ce va bate
Kiriat-Seferul, și-l va luà, îi voiu da de
femeie pre Acsa, fica mea. 13 Și Ot-
niel, fiul lui Kenaz, [k] fratele cel mai mic
al lui Caleb, îl luă: și el îi dădù de fe-
meie pre Acsa, fica sa. 14 [l] Și când ea
venì *la dânsul*, ea se sfătuì cu el ca ea
să ceară o țarină dela părintele ei, și ea
se dădù jos depe asin, și Caleb îi zise:
Ce vrei tu? 15 Și ea-i zise: [m] Dă-mi
binecuvântare; că tu mi-ai dat un pă-
mânt secetos, dă-mi și isvoare de apă.
Și Caleb îi dădù isvoarele de sus și is-
voarele de jos.
16 [n] Și fiii Keneului, socrul lui Moisi,
se suiră din [o] cetatea palmierilor cu
fiii lui Iuda în pustiul lui Iuda, care
este la miazăzi de [p] Ard, și [q] ei merseră
și locuiră cu poporul.
17 [r] Și Iuda merse cu fratele său Si-
meon, și ei bătură pre Cananeii, ce lo-
cuiau în Țefat, și-i nimiciră. Și numele
cetății s'a chiemat [s] Horma. 18 Și Iuda
luă [t] Gaza cu hotarele sale, Așkelonul cu
hotarele sale, și Ekronul cu hotarele sale.
19 Și [u] Domnul fu cu Iuda, și el luă în
stăpânire muntele: că el nu putù alungà
pre locuitorii văii, că aveau [v] care de fer.
20 [x] Și ei dădură Hebronul lui Caleb,
după cum a zis Moisi; și el alungă de-
acolo pre cei trei fii ai lui Anak.

Nu toți Cananeii sunt isgoniți.

21 [y] Și fiii lui Beniamin nu alungară
pre Iebuseii ce locuiau în Ierusalim, ci
Iebuseii locuesc cu fiii lui Beniamin în
Ierusalim până în ziua de astăzi.
22 Și se suiră și *cei din* casa lui Iosif
în contra Bet-Elului, [z] și Domnul *erà* cu
dânșii. 23 Și *cei din* casa lui Iosif [a] is-
codiră Bet-Elul, (numele cetății *fu* îna-
inte [b] Luz). 24 Și pązitorii văzură un
om ieșind din cetate, și-i ziseră: Arată-
ne, rugămu-te, intrarea în cetate, și [c] noi
vom face milă cu tine. 25 Și le arătă
intrarea în cetate, și ei bătură cetatea
cu ascuțișul săbiei; iar pre om și întreg

JUDECATORI. — Capul 1.
a Num. 27. 21.
b Fac. 49. 8.
c Vers. 17.
d 1 Sam. 11. 8.
e Lev. 24. 19.
Iac. 2. 13.
f Ios. 15. 63.
g Ios. 10. 36.
h Ios. 14. 15.
i Ios. 15. 15.
j Ios 15. 16, 17.
k Cap. 3. 9.
l Ios. 15. 18, 19.
m Fac. 33. 11.
n Cap. 4. 11, 17.
o Deut 34. 3.
p Num. 21. 1.
q Num. 10. 32.
r Vers 3.
s Num. 21 3.
t Ios. 11. 22.
u Vers. 2.
v Ios. 17. 16, 18.
x Num. 14. 24.
y Ios. 15. 63.
z Vers. 19.
a Ios. 2. 1.
b Fac. 28. 19.
c Ios. 2. 12, 1

neamul său îl lăsară să se ducă. 26 Și
omul se duse în pământul Heteilor, și zidì
o cetate, și chemă numele ei Luz: care
și este numele ei până în ziua de astăzi.
27 [d] Și nici Manase nu alungă *locui-*
torii Bet-Șeanului și ai satelor sale, nici
pre *locuitorii* Taanacului și ai satelor
sale, nici pre locuitorii Dorului și ai sa-
telor sale, nici pre locuitorii Ibleamului
și ai satelor sale, nici pre locuitorii Me-
giddoului și ai satelor sale: ci Cananeii
isbutiră a locuì în acest pământ. 28 Și
când Israel se făcù tare, ei făcură pre
Cananei tributari, dară nu-i alungară.
29 [e] Și nici Efraim alungă pre Cana-
neii ce locuiau în Gazer; ci Cananeii
locuiau în mijlocul lui în Gazer.
30 Și nici Zabulon nu alungă pre lo-
cuitorii Kitronului și pre [f] locuitorii Na-
haloului; ci Cananeii locuiau în mijlocul
lui, și s'au făcut tributari.
31 [g] Și nici Asser nu alungă pre lo-
cuitorii Aco, nici pre locuitorii Sidonu-
lui, nici *pre cei* din Ahlab, nici *pre cei*
din Helba, nici *pre cei* din Afik și nici
pre cei din Rehob. 32 Ci Asseriții lo-
cuiau în mijlocul Cananeilor, locuitori ai
țării; că ei nu-i alungară.
33 Și nici Neftali nu alungă pre lo-
cuitorii Bet-Șemeșului, nici pre locui-
torii Bet-Anatului; ci el locuì în mij-
locul Cananeilor, locuitori ai țării; dară
locuitorii Bet-Șemeșului și ai Bet-Ana-
tului li-se făcură tributari.
34 Și Amoreii strâmtorau pre fiii lui
Dan în munte; că ei nu-i lăsau să se
coboare în vale. 35 Dară Amoreii is-
butiră a locuì în muntele Heres, în Aia-
lon, și în Șaalbim; dar mâna casei lui
Iosif le fu grea, și ei se făcură tributari.
36 Și hotarul Amoreilor *fu* dela Maale-
Acrabbim, dela Petra și în sus.

Îngerul Domnului mustră pre popor.

2 Și îngerul Domnului se suì din Ghil-
ghal [a] la Bochim, și zise: Eu v'am
scos pre voi din Egipt, și v'am adus în
pământul, pre care cu jurământ l-am
făgăduit părinților voștri, și am zis: [b] Eu
nu voiu strică legământul meu cu voi în
veci; 2 Și [c] voi să nu încheiați nici un
legământ cu locuitorii pământului aces-
tuia, și [d] altarele lor să le sfărîmați; [e] dară
nu ați ascultat de vocea mea: pentru-ce
ați făcut aceasta? 3 Deci am mai zis:
Eu nu-i voiu isgonì de dinaintea voastră,
ci ei vor fi [f] *spini* în coastele voastre,
și [g] zeii lor vă vor fi [h] curse.
4 Și când îngerul Domnului vorbì cu-
vintele acestea către toți fiii lui Israel,
poporul își înălță vocea sa, și plânse.
5 Și ei chiemară numele locului aceluia
Bohim, și ei sacrificară acolo Domnului.

Schița generală a istoriei Israeliților în timpul Judecătorilor.

6 Și [i] Iosua lăsă poporul, și fiii lui Is-
rael se duseră fiecare la moștenirea sa,
spre a luà în moștenire pământul.
7 [j] Și poporul a servit Domnului, în
toate zilele lui Iosua, și în toate zilele
bătrânilor cari trăiră multe zile după
Iosua, *și* cari au văzut faptele cele mari
ale Domnului, pre care le-au făcut el
pentru Israel.
8 Și [k] Iosua, fiul lui Nun, servul Dom-
nului, murì, *fiind* de o sută zece ani.
9 [l] Și ei îl immormântară în hotarul moș-
tenirii sale, în [m] Timnat-Heres, în muntele
lui Efraim spre miazănoaptea muntelui
Gaaș. 10 Și toată acea generațiune s'a
adaos la părinții săi.
Și se sculă altă generațiune după
dânșii, care [n] n'a cunoscut pre Domnul,
și nici faptele pre cari le-a făcut el pen-
tru Israel. 11 Și fiii lui Israel făcură
rele în ochii Domnului, și serviră Baali-
lor. 12 Și [o] ei părăsiră pre Domnul
Dumnezeul părinților lor, care i-a scos
pre ei din pământul Egiptului, și ur-
mară [p] altor zei, din zeii popoarelor ce
erau în jurul lor, și [q] se închinară aces-
tora, și mâniară pre Domnul. 13 Și ei
părăsiră pre Domnul, și [r] serviră lui Baal
și Astarteelor.
14 Și [s] mânia Domnului se aprinse

d Ios. 17. 11, 12, 13.
e Ios. 16. 10. 1 Reg. 9. 16.
f Ios. 19. 15.
g Ios. 19. 24—30.
h Ps. 106. 34, 35.
—
Capul 2.
a Vers. 5.
b Fac. 17. 7.
c Deut. 7. 2.
d Deut. 12. 3.
e Vers. 20.
f Ios 23. 13.
g Cap. 3. 6.
h Esod. 23. 33.
i Ios. 22. 6.
j Ios. 24. 31.
k Ios. 24. 29.
l Ios. 24. 30.
m Ios. 19. 50.
n Esod 5. 2. Gal. 4. 8. 2 Thes. 1. 8. Tit. 1. 16.
o Deut. 31. 16.
p Deut. 6. 14.
q Esod. 20. 5
r Cap. 3. 7. Ps. 106. 36.

asupra lui Israel, și el îi [t]dădù în mâna
prădătorilor, cari-i prădară, și-i [u]vândù
în mâna neamicilor lor de prin prejur:
și [v]nu mai putură stà înaintea neamici-
lor lor. 15 Ori în cotro ei ieșiau, mâna
Domnului erà asupra lor spre rău, după
cum a vorbit Domnul, și [x]după cum
Domnul s'a jurat lor; și ei erau strâm-
torați foarte.
16 Și [y]Domnul le sculà judecători,
cari-i mântuiau din mâna prădătorilor
lor. 17 Dară ei nu voiau să asculte de
judecătorii lor, ci [z]desfrânau după alți
zei, închinându-se lor; curând se abă-
tură din calea pe care au umblat părinții
lor; aceștia ascultaseră poruncile Dom-
nului, iar ei nu făcură așà. 18 Și când
Domnul le sculà judecători, [a]Domnul
erà cu judecătorul, și-i mântuià din
mâna neamicilor lor în toate zilele ju-
decătorului; [b]că Domnul se îndurà *de*
ei la suspinurile lor, din causa apăsăto-
rilor și impilătorilor lor.
19 Și [c]când judecătorul murì, se co-
rumpeau din nou mai mult decât părinții
lor, umblând după alți zei, servindu-le și
închinându-se lor, nelăsând nimica din
răutățile lor și din îndărătniciile lor.
20 [d]Și mânia Domnului se aprinse
asupra lui Israel, și el zise: Pentru că
poporul acesta a [e]călcat legământul meu,
pre care l-am poruncit părinților lor, și
n'a ascultat de vocea mea, 21 [f]*Deaceea*
și eu nu voiu mai alungà de dinaintea
lor pre nimenea din popoarele, pre cari
le-a lăsat Iosua, când murì, 22 Pentru
a [g]ispitì [h]prin ele pre Israel, de vor păzì,
au nu, calea Domnului, și vor umblà în
ea, cum făcură părinții lor. 23 Și așà
Domnul lăsă popoarele acestea, fără de
a le alungà cu grăbire, și nu le dădù în
mânile lui Iosua.

Idolatria și subjugarea Israeliților.

3 Și acestea *sunt* [a]popoarele pre cari
le-a lăsat Domnul, pentru a ispitì
prin ele pre Israel, pre toți acei cari n'au
cunoscut resbelele Canaanului, 2 Nu-
mai ca generațiunile fiilor lui Israel să
știe, să se învețe resbelul, de care mai
înainte nu știură: 3 [b]Cei cinci domni
ai Filistenilor, toți Cananeii, și Sidonie-
nii, și Heveii, cari locuiau în muntele
Liban, dela muntele Baal-Ermon până
la intrarea în Hamat. 4 [c]Și ei serviră
de ispită lui Israel, ca să se cunoască,
dacă ei vor ascultà de poruncile Dom-
nului, pre cari el le poruncì părinților
lor prin Moisi.

Israeliții sunt apăsați de regele Mesopotamiei, și scăpați prin Otniel.

5 [d]Și fiii lui Israel locuiră între Ca-
nanei, Hetei, Amorei, Ferizei, Hevei și
Iebusei. 6 Și [e]ei luară pre fetele aces-
tora de femei pentru dânșii, și pre fetele
lor le dădură fiilor lor, și serviră zeilor
lor. 7 [f]Și fiii lui Israel făcură rele în
ochii Domnului, uitând pre Domnul
Dumnezeul lor, și [g]serviră Baalilor și
[h]Astarteelor. 8 Deci mânia Domnului
se aprinse asupra lui Israel, și el îi
[i]vândù în mâna lui [j]Cușan-Rișataim,
regele Mesopotamiei. Și fiii lui Israel
serviră lui Cușan-Rișataim opt ani.
9 Și fiii lui Israel [k]strigară către
Domnul, și Domnul [l]sculă mântuitor fii-
lor lui Israel, care-i mântuì, pre [m]Otniel,
fiul lui Kenas, fratele cel mai mic a lui
Caleb. 10 Și [n]spiritul Domnului erà
preste dânsul, și el judecă pre Israel, și
ieșì la resbel, și dădù în mâna lui pre
Cușan-Rișataim, regele Mesopotamiei,
și mâna lui s'a întărit asupra lui Cușan-
Rișataim. 11 Și pământul avù repaus
patruzeci de ani, Și Otniel, fiul lui Ke-
naz murì.

Regele Moabului apasă pre Israeliți cari sunt mântuiți prin Ehud; Șamgar.

12 [o]Și fiii lui Israel iarăși făcură
rele în ochii Domnului; și Domnul întărì
pre [p]Eglon, regele Moabului, asupra lui
Israel, că ei făcură rele în ochii Dom-
nului. 13 El adună la sine pre fiii lui

s Cap. 3. 8. Ps. 106. 40, 41, 42.
t 2 Reg. 17. 20.
u Cap. 3. 8. Ps. 44. 12. Isa. 50. 1.
v Lev. 26. 37.
x Lev. 26.
y Cap. 3. 9, 10, 15. Fapt. 13. 20.
z Esod. 34. 15, 16.
a Ios. 1. 5.
b Fac. 6. 6. Ps. 106. 44, 45.
c Cap. 3. 12.
d Vers. 14.
e Ios. 23. 16.
f Ios. 23. 13.
g Cap. 3. 1, 4.
h Deut. 8. 2, 16.

Capul 3.
a Cap. 2. 21. 22.
b Ios. 13. 3.
c Cap. 2. 22.
d Ps. 106. 35.
e Esod. 34. 16.
f Cap. 2. 11.
g Cap. 2. 13.
h Esod. 34. 13.
i Cap. 2. 14.
j Hab. 3. 7.
k 1 Sam. 12. 10. Neem. 9. 27. Ps. 22. 5.
l Cap. 2. 16.
m Cap. 1. 13.
n Num. 27. 18. 1 Sam. 11. 6. 2 Cron. 15. 1.
o Cap. 2. 19.
p 1 Sam. 12. 9.

Ammon și [q]ai lui Amalek, și ducându-
se bătù pre Israel, și luă [r]cetatea pal-
mierilor. 14 Și fiii lui Israel [s]serviră
lui Eglon, regele Moabului, optspre-
zece ani.

15 Și când fiii lui Israel [t]strigară
către Domnul, le sculă lor mântuitor pre
Ehud, fiul lui Ghera, Beniaminitul,
bărbat stângaciu; și fiii lui Israel trimi-
seră prin el un dar lui Eglon, regele
Moabului. 16 Și Ehud își făcù o sabie
cu două ascuțișuri, lungă de o șchioapă,
pre care o încinse sub vestmântul său,
la coapsa lui cea dreaptă. 17 Și el a-
duse darul la Eglon, regele Moabului. Și
Eglon *erà* om foarte gras. 18 Și sfâr-
șind aducerea darului, dădù drumul
oamenilor ce purtaseră darul. 19 Și se
întoarse [u]dela pietrăriile de lângă Ghil-
gal, și zise: O rege! eu am o vorbă tai-
nică cu tine. Și *Eglon* zise: tăcere! și
toți cei ce stăteau lângă el au ieșit dela
dânsul. 20 Și Ehud intră la dânsul;
și el ședeà în foișorul cel de vară, ce
erà numai pentru el. Și Ehud zise: Iată,
cuvântul lui Dumnezeu la tine. Și *regele*
se ridică depe scaun. 21 Și Ehud în-
tinzând mâna sa cea stângă, apucă sa-
bia dela coapsa lui cea dreaptă, și-o în-
fipse în pântecele lui. 22 Așà că intră
și mănunchiul după fer, și grăsimea se
strânse în urma ferului, și el nu putù
scoate sabia din pântecele lui, că stră-
bătuse până la perineu. 23 Și Ehud
ieșì prin portic, închise după sine ușile
foișorului, și le încuiă. 24 Și ieșind el,
veniră servii *regelui*, și uitându-se, iată,
ușile foișorului *erau* încuiate, și ziseră:
De sigur el își acopere picioarele sale în
camera sa de vară. 25 Și așteptară
până li-se urî, și iată, nimenea nu de-
șchideà ușile foișorului, și ei luară cheia
și descuiară, și iată, domnul lor zăceà
pe pământ mort. 26 Iar pre când ei
întârziară, Ehud scăpă, și el trecù pie-
trăriile, și scăpă la Seirat. 27 Și sosind.
[v]sună în trimbiță pe [x]muntele lui Ef-
raim, și fiii lui Israel se pogorîră cu
dânsul depe munte. și el înaintea lor.
28 Și el zise către dânșii: Urmați după
mine [y]că Domnul a dat pre neamicii
voștri, pre Moabiți, în mânile voastre.
Și ei se pogorîră *depe munte* după dân-
sul, cuprinseră [z]vadurile Iordanului în
contra Moabului, și nu lăsau pre nimi-
nea să treacă. 29 Și ei bătură atuncia
din Moab ca la zece mii oameni, toți
grași și viteji; și nici unul nu scăpă.
30 Și așà Moabul se plecă în ziua aceea
sub mâna lui Israel, și [a]pământul avù
repaus optzeci de ani.

31 Și după dânsul urmă [b]Șamgar,
fiul lui Anat, care bătù dintre Filisteni
șase sute de oameni cu un toiag de bou;
Și scăpă și el pre Israel.

Israeliții apăsați de Iabin, regele din Canaan, și mântuiți prin Debora și Barak.

4 Și fiii lui Israel iarăși făcură rele în
ochii Domnului, după ce Ehud murì.
2 Și Domnul îi vândù în mâna lui Iabin,
regele Canaanului, care domnià în [a]Ha-
țor; și mai marele oștirii sale *fu* [b]Sisera,
care locuià în Haroșet-Hagoiim. 3 Și
fiii lui Israel strigară către Domnul, că
el aveà nouă sute care de fer, și impilà
tare pre fiii lui Israel de douăzeci de ani.

4 Și Debora, o profeteasă, femeia lui
Lapidot, judecà Israelul în acel timp.
5 [c]Și ea ședeà sub finicul Deborei.
între Rama și Bet-El, pe muntele lui
Efraim: și fiii lui Israel să suiră la dânsa
ca să-i judece. 6 Și ea trimise, și
chiemă pre [d]Barak, fiul lui Abinoam,
din Kadeș-Neftali, și zise către dânsul:
Au nu a poruncit Domnul Dumnezeul
lui Israel, *zicând:* Du-te și lățește-te
în muntele Tabor, și ia cu tine zece
mii de bărbați, din fiii lui Neftali și din
fiii lui Zabulon; 7 Și [e]eu voiu atrage
către tine la [f]râul Kișon, pre Sisera, mai
marele oastei lui Iabin, carele lui și
mulțimea lui: și-l voiu da pre el în mâna
ta. 8 Și Barak zise către dânsa: Dacă
tu vei merge cu mine, voiu merge: iar

---

q Cap. 5. 14.
r Cap. 1. 16.
s Deut. 28. 48.
t Vers. 9. Ps. 78. 34.
u Ios. 4. 20.
v Cap. 5. 14.
x Ios. 17. 15.
y Cap. 7. 9, 15.
z Ios. 2. 7.
a Vers. 11.
b 1Sam.13.19,22.
—
Capul 4.
a Ios. 11. 1, 10.
b 1 Sam. 12. 9. Ps. 83. 9.
c Fac. 35. 8.
d Ebr. 11. 32.
e Esod. 14. 4.

dacă nu vei merge cu mine. nu voiu
merge. 9 Și ea zise: da, voiu merge
cu tine; dară nu va fi ție laudă pe calea
pre care tu mergi; că Domnul va da pre
Sisera în mâna unei femei. Și Debora
se sculă, și se duse cu Barak la Kedeș.
10 Și Barak chemă pre Zabulon și pre
Neftali la Kedeș, și lui îi urmară zece
mii de bărbați, și Debora se suì cu dânsul.
11 Și Heber, Keneul, din fiii lui
[g]Hobab, socrul lui Moisi. s'a despărțit
de Kenei, și-i întinse cortul său până
la stejărișul Țaanaim. care *este* lângă
Kedeș.
12 Și se spuse lui Sisera, că Barak
fiul lui Abinoam s'a suit la muntele
Tabor. 13 Și Sisera adună toate carele
sale, nouă sute de care de fer, și pre tot
poporul ce *erà* cu dânsul dela Haroșet-
Hagoiim până la râul Kișon.
14 Și Debora zise lui Barak: Scoală-
te; că aceasta *este* ziua în care Domnul
va da pre Sisera în mâna ta! [h]Au nu Dom-
nul iese înaintea ta? Și Barak se repezì
depe muntele Tabor, și zece mii de băr-
bați în urma lui. 15 Și Domnul bătù
pre Sisera, toate carele *lui* și toată oastea
lui cu ascuțișul săbii înaintea lui Barak;
și Sisera se coborî din car. și fugì pe
jos. 16 Și Barak urmărì carele și oastea
până la Haroșet-Hagoiim, și toată oastea
lui Sisera căzù sub ascuțișul săbiei; n'a
rămas nici unul.

Sisera e ucis de către Iael.

17 Și Sisera fugì pe jos la cortul Ia-
elei, femeia lui Heber. Keneul; că pace
erà între Iabin, regele Hațorului. și între
casa lui Heber. Keneul. 18 Și Iael ie-
șind spre întâmpinarea lui Sisera, îi zise:
Abate-te, domnul meu, abate-te la mine,
nu te teme. Și el se abătù la dânsa în
cort, și ea îl acoperì cu învălitoare. 19 Și
el zise către dânsa: Dă-mi, rogu-te, pu-
țină apă ca să beau; că-mi este sete. Și
ea deșchise un foiu de lapte, îi dădù să
beà, și-l învelì. 20 El mai zise către
dânsa: Stai la ușa cortului. și dacă cinevà
va venì și te va întrebà, zicând: Este
cinevà aicia? să răspunzi: Nu. 21 Și
Iael, femeia lui Heber. luă un țăruș a
cortului, și luă un ciocan în mâna ei, și
venind încet la dânsul, îi bătù țărușul
prin tâmplă, așà încât se înfipse în pă-
mânt: că el erà adânc în somn și obosit.
Și el murì. 22 Și iată, *pe când* Barak,
urmărià pre Sisera, Iael ieșì întru întâm-
pinarea lui, și-i zise: Și eu îți voiu a-
rătà bărbatul, pre care-l cauți. Și când
el venì în *cortul* ei. Sisera zăceà mort. și
țărușul în tâmpla lui.
23 Așà plecă Dumnezeu în ziua aceea
pre Iabin, regele Canaanului, înaintea
fiilor lui Israel. 24 Și mâna fiilor lui
Israel se tot întărì asupra lui Iabin, re-
gele Canaanului. până ce nimiciră pre
Iabin. regele Canaanului.

Cântarea de laudă a Deborei.

5 Și Debora și Barak. fiul lui Abino-
am, [a]au cântat în ziua aceea, zicând:
2 Mai marii au condus în Israel, [b]Popo-
porul s'a oferit de bunăvoie; lăudați pre
Domnul! 3 [c]Ascultați, regilor! Luați a-
minte, mai marilor! Eu, eu voiu să cânt
Domnului, Voiu să psalmodiez Domnului
Dumnezeul lui Israel. 4 O Doamne.
[d]când tu ai ieșit din Seir, Când ai ple-
cat din câmpiile Edomului. [e] Pământul
s'a cutremurat și ceriurile au picurat. Și
norii au picurat apă, 5 [f]Munții se pră-
bușiră dinaintea Domnului, [g]Acest *munte*
al Sinaiului înaintea Domnului Dumne-
zeul lui Israel! 6 În zilele lui [h]Șam-
gar, fiul lui Anat, În zilele [i]Iaelei, [j]căile
erau neumblate, Și călătorii umblau pe
căi strâmbe. 7 Încetat-au cei puternici
ai luă Israel, încetat-au; Până ce eu De-
bora, m'am sculat, M'am sculat eu [k]o
mumă în Israel. 8 [l]Dumnezei noi își
alegeau ei. Îndată resbelul *erà* la porți,
Dară [m] văzutu-s'a oare un scut sau o
lance, La patruzeci de mii în Israel?
9 Inima mea se întoarce către mai marii
lui Israel, Către cei ce [n] s'au oferit de
bună voie între popor; Lăudați pre Dom-

f 1 Reg. 18. 40. Ps. 83. 9, 10. g Num. 10. 29. h Deut 9. 3. 2 Sam. 5. 24. Ps. 68. 7. Isa. 52. 12. —
Capul 5. a Esod. 15. 1. b 2 Cron. 17 16. c Deut. 32. 1, 3 d Deut. 33. 2. Ps. 68. 7. e 2 Sam. 22. 8. Isa. 64. 3. Hab. 3. 3. 10 f Deut. 4. 11. Ps. 97. 5. Esod. 19 18
h i Cap. 3. 31. j Cap. 4. 17. Lev. 26. 22 Plan. 1 4. & 4. 18 k Isa. 49. 23. l Deut. 32. 16. m 1 Sam. 13. 19, 22. n Vers. 2.

nul! 10 Voi [o]cari încălecați pe asini
albi,[p]Cari ședeți pe tapete, Și cari um-
blați pe cale, [q]Cântați! 11 Mai tare
decât strigătul dănțuitorilor la adăpători,
Acolo să se cânte *acum* [r]cântări de bi-
ruință Domnului, Biruințele conducerii
sale în Israel. Și se pogorî la porți po-
porul Domnului. 12 [s]Deșteaptă-te, deș-
teaptă-te, Debora, Deșteaptă-te, deș-
teaptă-te, intonează cântarea! Scoală-te,
Barak, Și [t]du în captivitate pre prizonierii
tăi, Fiule a lui Abinoam! 13 Atuncia
se pogorî o ceată mică [u]în contra unui
popor puternic, Domnul se pogorî cu
mine asupra vitejilor: 14 Învingătorul
lui [v]Amalek venì [x]din Efraim, după tine,
Beniamin cu popoarele tale! Din [y]Ma-
chir se pogorîră căpeteniile, Și din Za-
bulon cei ce țin sceptrul conducătorului.
15 Și mai marii lui Isachar *fură* cu De-
bora, și Isachar ca și [z]Barak, veniră pe
urma sa în vale. La păraiele lui Ruben,
Hotărîri mari! 16 Ce zaci tu [a]între sta-
ule, Spre a auzì fluerile turmelor? La
păraiele lui Ruben, Mari sfătuiri! 17 [b]Ga-
ladul a rămas dincolo de Iordan, Și Dan,
pentru ce a rămas lângă corăbii? [c]Asser
șezù la țărmul mării, Și a rămas în por-
turile sale. 18 [d]Zabulon *este* un popor
ce și-a espus viața la moarte, Și Neftali
pe înălțimile câmpii. 19 Mai marii ve-
niră, se răsboiră. Atuncia regii Cana-
anului se răsboiră În Taanac, la apele
Meghidoului; [e]Ei nu câștigară argint.
20 [f]Din ceriuri au combătut, [g]Stelele
din cursul lor s'au răsboit cu Sisera!
21 [h]Râul Kișon i-a luat pre ei, Vechiul
râu, râul Kișon! Cu putere te-ai ridicat,
o suflete al meu! 22 Atuncia copitele
cailor se loviau de goana, de goana ce-
lor puternici. 23 Blestemați Merozul,
zice îngerul Domnului, Blestemați pre
locuitorii lui; [i]Că ei n'au venit în aju-
torul [j]Domnului, Spre ajutorul Domnu-
lui asupra vitejilor. 24 Binecuvântată
să fie mai pre sus de *toate* femeile [k]Iael,
Femeia lui Heber, Keneul; [l]Binecu-
vântată să fie ea mai pre sus de *toate* fe-
meile *ce locuiesc* în corturi! 25 [m]Apă
a cerut el, *și* ea i-a dat lapte: În cupă
domnească ea i-a dat. 26 [n]Mâna ei a
întins-o la țăruș, Și dreapta ei la cioca-
nul lucrătorilor; Și cu ciocan ea lovì pre
Sisera, sfărîmă capul lui; Pătrunse și
străpunse tâmplele lui. 27 La picioa-
rele ei el se ghemuì, căzù și zăcù; La
picioarele ei el se ghemuì, căzù; Unde
se ghemuì, acolo căzù biruit. 28 Prin
fereastră se uită muma lui Sisera, Și
strigă prin zăbrele: Pentru ce întârzie
carul său de a venì? Pentru ce întârzie
mersul carelor sale? 29 Înțeleptele ei
Doamne îi răspund, Și ea își răspunde
însăși: 30 [o]Au nu au dat ei preste pradă:
Au n'o împărțesc: O fată, două fete pen-
tru fiecare bărbat; Pradă *de* vestminte
colorate pentru Sisera; Pradă *de* vest-
minte colorate în broderie; O pereche
de vestminte, colorate, brodate, *de pus*
în jurul grumazului prăzii. 31 [p]Așà să
peară toți neamicii tăi, o Doamne! Iar
cei ce-l iubesc *să fie* [q]ca soarele, [r]când
iese din puterea sa! Și pământul avù
repaus patruzeci de ani.

Apăsarea Madianiților; Ghedeon este chemat de Dumnezeu, și adună o armată.

6 [a]Și fiii lui Israel făcură rele în ochii
Domnului, și Domnul îi dădù pre ei
în mâna [b]Madianiților șapte ani. 2 Și
mâna Madianiților erà puternică asupra
lui Israel. Din cauza Madianiților fiii lui
Israel își făcură [c]săpături în munți, peș-
teri și întăriri. 3 Și se întâmplă, când
Israel sămănà, că veniau Madianiții și
[d]Amalekiții și [e]fiii răsăritului, și se suiau
asupra lui; 4 Și tăbărau asupra lui, și
[f]stricau venitul pământului până la
Gaza, nelăsând mijloc de traiu în Israel,
nici oi, nici boi, nici asini; 5 Că ei se
suiau cu turmele lor și cu corturile lor,
și veniau mulți [g]ca lăcustele: *că* ei și că-
milele lor erau fără număr, și veniau în

o Ps. 105. 2.
p Cap. 10. 4.
q Ps. 107. 32.
r 1 Sam. 12. 7.
s Ps. 57. 8.
t Ps. 68. 18.
u Ps. 49. 14.
v Cap. 3. 27.
x Cap. 3. 13.
y Num. 32. 39, 40
z Cap. 4. 14.
a Num. 32. 1.
b Ios. 13. 25, 31.
c Ios. 19. 29, 31.
d Cap. 4. 10.
e Ps. 44. 12.
f Ios. 10. 11.
g Cap. 4. 15.
h Cap. 4. 7.
i Cap. 21. 9, 10.
j 1 Sam. 17. 47.
k Cap. 4. 15
l Luc. 1. 28.
m Cap. 4. 19.
n Cap. 4. 21.
o Esod. 15. 9.
p Ps. 83. 9 10.
q 2 Sam. 23. 4.
r Ps. 19. 5.
—
Capul 6.
a Cap. 2. 19.
b Hab. 3. 7.
c 1 Sam. 13. 6. Ebr 11. 38.
d Cap. 3. 13.
e Fac. 29. 1. Iov 1. 3.
f Lev. 26. 16. Mic. 6. 15.
g Cap. 7. 12.

țară, spre a o strică. 6 Și *așà* Israel
se sărăcì foarte de Madianiți; și fiii lui
Israel [h] strigară către Domnul.
7 Și Când fiii lui Israel strigară către
Domnul din cauza Madianiților. 8 Dom-
nul trimise pre un profet la fiii lui Israel,
care zise către dânșii: Așà zice Domnul
Dumnezeul lui Israel: 9 Eu v'am scos
pre voi din Egipt, da, v'am scos din casa
sclăviei, și v'am scăpat din mâna Egip-
tenilor, și din mâna tuturor impilători-
lor voștri, și [i] i-am isgonit de dinaintea
voastră, și v'am dat pământul lor; 10 Și
am zis vouă: Eu *sunt* Domnul Dumne-
zeul vostru [j] să nu vă temeți de zeii A-
moreilor, într'a căror pământ voi locuiți;
dară voi n'ați ascultat de vocea mea.
11 Și a venit îngerul Domnului, și
s'a așezat sub stejarul din Ofra a lui
Ioaș, [k] Abi-Ezereul; și [l] Ghedeon, fiul
său, băteà grâu în teasc, spre a-l as-
cunde de Madianiți. 12 Și [m] se arătă
îngerul Domnului, și zise către dânsul:
Domnul *este* [n] cu tine, viteazule! 13 Și
Ghedeon îi zise: Rogu-te, Domnul meu!
De este Domnul cu noi, pentru ce toate
acestea au venit asupra noastră? Și [o] unde
sunt toate minunile sale, [p] pre cari ni-
le-a spus părinții noștri, zicând: Au nu
din Egipt ne-a scos pre noi Domnul?
Și acum Domnul ne-a [q] părăsit, și ne-a
dat în mâna Madianiților. 14 Și Dom-
nul căutând spre el, îi zise: [r] Mergi cu
această putere a ta, și mântue pre Is-
rael din mâna Madianiților. 15 [s] Au nu
eu te trimit? Și el zise către dânsul:
Rogu-te, Domnul meu, Prin ce mijloc
voiu mântuì pre Israel? iată, [t] casa mea
este cea mai săracă în Manase, și eu *sunt*
cel mai tânăr în casa părintelui meu.
16 Și Domnul zise către dânsul: [u] Eu
voiu fi cu tine, și tu vei bate pre Ma-
dianiți ca pre un singur om. 17 Și el
zise către dânsul: Rogu-te, de am aflat
har în ochii tei, [v] dă-mi un semn, că tu
cu mine ai vorbit. 18 Rogu-te, [x] nu te
depărtà de aicia, până voiu venì către
tine, și voiu aduce darul meu și-*l* voiu
pune înaintea ta. Și el zise: voiu rămâ-
neà până tu te vei întoarce.
19 [y] Și Ghedeon intră, pregătì un ied
și azime dintr'o efă de făină: carnea o
puse în paner, și zeama o turnă în oală,
și i-*le* aduse afară sub stejar, și i-*le*
oferì. 20 Și îngerul lui Dumnezeu zise
către dânsul: Ia carnea și azimele, și [z] *le*
pune pe acea stâncă, și zeama o [a] varsă.
Și el făcù așà. 21 Și îngerul Domnu-
lui întinse vârful toiagului din mâna sa,
și atinse carnea și azimele. Și [b] foc se
ridică din stâncă, și mistuì carnea cu
azimele: și îngerul Domnului se depărtă
dela ochii sei.
22 Și Ghedeon [c] văzù că acesta *a fost*
îngerul Domnului, și zise Ghedeon: Vai
mie, Doamne, Dumnezeule, [d] că am văzut
îngerul Domnului față în față. 23 Și
Domnul zise lui: [e] Pace ție! nu te teme,
nu vei murì!
24 Și Ghedeon zidì acolo un altar
Domnului, și-l numì: Iehova-Șalom.
Până în ziua de astăzi el *este* în [f] Ofra
Abi-Ezereului. 25 Și în noaptea aceea
îi zise Domnul: Ia vițelul părintelui
tău, și pre al doilea taur, cel de șapte
ani și dărâmă altarul lui Baal al părin-
telui tău, și [g] taie Astartea de lângă dân-
sul. 26 Și zidește un altar Domnului,
Dumnezeului tău, pe vârful acestei stânci,
în loc potrivit, și ia pre al doilea taur
și-l adù ardere de tot cu lemnele As-
tarteei, pre care tu o vei tăià. 27 Și
Ghedeon luă zece bărbați dintre servii
săi și făcù după cum a vorbit către dân-
sul Domnul; și, fiindcă el se temeà de
casa părintelui său și de oamenii ce-
tății, ca să facă *aceasta* ziua, el *o* făcù
noaptea.
28 Și când oamenii cetății se sculară
dimineață, iată altarul lui Baal erà dă-
râmat, și Astartea lângă dânsul tăiată,
și taurul al doilea adus ardere de tot pe
altarul zidit. 29 Și ei ziceau unul către
altul: Cine a făcut acest lucru? Și cer-

h Osea 5. 15.
i Ps. 44. 2, 3.
j 2 Reg. 17. 35, 37, 38.
k Ios. 17. 2.
l Ebr. 11. 32.
m Luc. 1. 11, 28.
n Ios 1. 5.
o Așà Ps. 89. 49.
p Ps. 44. 1.
q 2 Cron. 15. 2.
r 1 Sam. 12. 11.
s Ios. 1. 9.
t 1 Sam. 9. 21.
u Esod. 3. 12.
v Esod. 4 1—8. Isa. 7. 11.
x Fac. 18. 3, 5.
y Fac. 18. 6, 7, 8.
z Cap. 13. 19.
a 1 Reg. 18. 33, 34.
b Lev. 9. 24. 2 Cron. 7. 1.
c Cap. 13. 21.
d Fac. 16. 13. Esod. 33. 20.
e Dan. 10. 19.
f Cap. 8. 32.
g Esod. 34. 13.

cetară și căutară, și ziseră: Ghedeon,
fiul lui Ioaș, a făcut acest lucru. 30 Și
ziseră oamenii cetății către Ioaș: Scoate
afară pre fiul tău, ca să moară; că a
dărâmat altarul lui Baal, și Astartea de
lângă dânsul a tăiat. 31 Și Ioaș zise
către toți cei ce stăteau în jurul lui:
Voiți voi a apără pre Baal? voiți voi a-i
ajută! care-l va apără, să moară până
dimineață; dacă el *este* un Dumnezeu,
apăre-se însuși, că altarul său s'a dărâ-
mat. 32 Și lui i-s'a dat numele în ziua
aceea de [h]Ierubaal, zicându-se: Baal
apere-se în contra lui; că el a dărâmat
altarul său.

33 Și toți [i]Madianiții, și Amalekiții
și fiii răsăritului se adunară împreună,
și trecură și tăbărîră în [j]valea Ezreel.
34 Și [k]spiritul Domnului întărì pre
Ghedeon, și el [l]sună din trimbiță, și
chemă pre Abiezerei spre a-l urmà.
35 Și trimise soli prin tot Manase, și
acesta încă fù chemat spre a-l urmà; și
trimise soli în Asser, Zabulon și Neftali,
și ei se suiră spre întâmpinarea lor.

36 Și Ghedeon zise către Dumnezeu:
Dacă tu prin mâna mea vei mântuì pre
Israel, după cum ai zis: 37 [m]Iată, eu
voiu pune un val de lână în arie; dacă
va fi rouă numai pe val, și pe tot pă-
mântul *va fi* uscat, voiu cunoaște că tu
vei mântuì pre Israel prin mâna mea,
precum ai zis. 38 Și a fost așà: când
el se sculă dimineață, strânse valul, și
stoarse roua din val, o cupă plină de
apă. 39 Și Ghedeon zise către Dum-
nezeu: [n]Să nu se aprindă mânia ta
contra mea, ca să mai vorbesc odată:
Rogu-te, ca să mai cerc odată cu valul.
Rogu-te, să fie uscăciune numai pe val.
și pe tot pământul să fie rouă. 40 Și
Dumnezeu făcù așà în noaptea aceea, și
uscăciune a fost numai pe val, și pe tot
pământul a fost rouă.

Învingerea lui Ghedeon asupra Madianiților.

7 Și [a]Ierubaal, adecă Ghedeon, și tot
poporul ce *erà* cu dânsul, sculându-
se de dimineață, tăbărîră la fântâna Ha-
rod, așà că tabăra Madianiților erà lui
spre miazănoapte, către colina More, în
vale. 2 Și Domnul zise lui Ghedeon:
Cu tine prea mult popor *este*, ca să dau
eu pre Madianiți în mânile lor: ca nu
Israel [b]să se laude în contră-mi, zicând:
Mâna mea m'a mântuit. 3 Și acum
grăiește în auzul poporului, zicând: [c]Ci-
ne *este* fricos și se teme, acela să se în-
toarcă și să plece dela muntele Galaad.
Și așà se întoarseră din popor douăzeci
și două de mii; și zece mii au rămas.

4 Și Domnul zise lui Ghedeon: Po-
porul încă tot *este prea* mult, coboară-i
la apă, și eu ți-i voiu alege acolo; și
despre cari îți voiu zice: Acesta să mear-
gă cu tine, acela va merge cu tine: și
tot acela de care voiu zice către tine:
Acesta să nu meargă cu tine, acela nu
va merge. 5 Și el pogorî poporul la
apă: și Domnul zise lui Ghedeon: Tot
cel ce va limpì cu limba sa din apă, după
cum limpește cânele, pe acela dă-l de o
parte, cum și pre acela, care se va plecà
pe genunchii săi ca să beà. 6 Și a fost
numărul acelora cari limpiau în mânile
lor, *punându-le* la gură, trei sute de
bărbați; și toată rămășița poporului s'a
plecat pe genunchi, ca să beà apă. 7 Și
Domnul zise lui Ghedeon: [d]Cu cei trei
sute de bărbați, cari au limpit, vă voiu
mântuì pre voi, și voiu da în mâna ta
pre Madianiți; iar tot *celalalt* popor să
meargă fiecare la locul său. 8 Și po-
porul luă în mânile sale merindele și
trimbițele; și pre toți *ceilalți* bărbați ai
lui Israel, el îi lăsă pre fiecare la cortul
său și ținù pre cei trei sute de bărbați.
Și tabăra Madianiților le erà jos, în vale.

9 Și în aceiași [e]noapte Domnul zise
către dânsul: Scoală-te, coboară-te în
tabără, că eu am dat-o în mâna ta:
10 Și dacă te temi a te coborî singur,
coboară-te tu cu Pura servul tău în ta-
bără. 11 Și tu vei [f]auzì ce vorbesc ei:
și apoi mânile tale se vor întărì ca să

[h] 1 Sam. 12. 11. [i] Vers. 3. Ios. 17. 16. [k] 2 Cron. 24. 20. [l] Num. 10. 3. [m] Esod. 4. 3, 4, 6, 7. [n] Fac. 18. 32.

Capul 7. [a] Cap. 6. 32. [b] Deut. 8. 17. Isa. 10. 13. 1 Cor. 1. 29. 2 Cor. 4. 7. [c] Deut. 20. 8. [d] 1 Sam. 14. 6. [e] Fac. 46. 2, 3. [f] Vers. 13. 14. 15. Fac. 24. 14.

mergi asupra taberei. Și el și servul său
Pura se coborîră până la întâia strajă a
taberei.
12 Și Madianiții și Amalekiții
și [g]toți fiii răsăritului zăceau în vale.
mulți ca locustele. și cămilele lor *erau*
nenumărate. ca nisipul pe țărmul mării
de multe.
13 Și Ghedeon venì, și iată,
unul spuneà altuia un vis, zicând: Iată
am visat vis, și iată o pâne de orz se
rostogolià prin tabăra Madianiților, și
ea venì până la cort, și lovindu-l, căzù.
și-l răsturnă cu susul *în jos,* și cortul
căzù.
14 Și celalalt răspunse, zicând:
Aceasta nu *este* decât sabia lui Ghedeon.
fiul lui Ioaș, bărbat al lui Israel: Dumnezeu
a dat în mâna lui pre Madianiți
și toată tabăra.
15 Și când Ghedeon
auzì spunerea visului și însemnarea lui,
el se închină și se întoarse în tabăra
lui Israel, și zise: Sculați-vă, că Domnul
a dat în mânile voastre tabăra Madianiților.
16 Și el împărțì pre cei trei
sute de bărbăți în trei cete, și dădù fiecăruia
în mână trimbiți și ulcioare deșerte,
și făclii în ulcioare.
17 Și el zise
către dânșii: *ceeace* veți vedeà *că fac.*
aceea să faceți și voi. Iată, eu mă voiu
duce la capătul taberei, și cum voiu
face eu, așà să faceți voi.
18 De voiu
sunà în trimbiți eu, și toți cari *sunt* cu
mine, să sunați de asemenea și voi
din trimbiți împrejurul întregei tabere.
și să ziceți: A Domnului și a lui
Ghedeon.

19 Și Ghedeon și suta de bărbați ce
erau cu dânsul veniră la capătul taberei,
la începutul străjei a doua (de abia
așezase păzitorii), și sunară din trimbiți.
și sfărâmară ulcioarele din mânile
lor:
20 Atuncia cetele toate trei sunară
în trimbiți, sfărâmară ulcioarele,
apucară în mâna stângă făcliile și în
mâna dreaptă trimbițile, spre a sunà;
și strigară: Sabia Domnului și a lui
Ghedeon.
21 Și ei [h]stăteau fiecare la
locul său împrejurul taberei, [i]și toată
tabăra alergă. strigând și fugind.
22 Și
[j]sunând ei *în* cele trei sute de trimbiți.
[k]Domnul întoarse [l]sabia unuia
contra altuia în toată tabăra. Și toată
tabăra fugì până la Bet-Șitta către Țererat,
până la hotarul de Abel-Mehola,
lângă Tabbat.
23 Și bărbații lui Israel se adunară
din Neftali, din Asser și din tot Manase,
și urmăriră pre Madianiți;
24 Și
Ghedeon trimise soli în tot [m]muntele lui
Efraim, zicând: Pogorîți-vă spre întâmpinarea
Madianiților, și luați-le lor apa
până la Bet-Bara și Iordan. Și se adunară
toți bărbații lui Efraim. și le [n]luară
apa până la [o]Bet-Bara și Iordan.
25 Și
ei prinseră [p]doi domni ai Madianiților,
pre Oreb și pre Zeeb, și uciseră pre Oreb
la [q]stânca Oreb. și pre Zeeb îl uciseră la
teascul Zeeb. și urmăriră pre Madianiți.
Și aduseră capetele lui Oreb și a lui Zeeb
la Ghedeon, dincolo de Iordan.

Ghedeon prigonește pre vrășmaș.

8 Și [a]bărbații lui Efraim ziseră către
dânsul: Dece ne-ai făcut nouă aceasta,
că nu ne-ai chemat pre noi, când
te-ai dus spre a te luptà cu Madianiții?
Și ei se certau cu dânsul tare.
2 Și el
le răspunse: Ce am făcut eu pre lângă
voi? au nu *este* mai bună poghircitura
din Efraim decât culesul din Abi-Ezer?
3 [b]Dumnezeu a dat în mânile voastre
pre domnii Madianului, pre Oreb și pre
Zeeb; și ce am putut eu face pre lângă
voi? Și [c]mânia lor se potolì deasupra lui,
când el a zis cuvântul acesta.

4 Și Ghedeon venì la Iordan, și-*l* trecù
el și cei trei sute de bărbați cari *erau*
cu dânsul, obosiți și urmărind *pre neamic.*
5 Și el zise către bărbații din
[d]Succot: Dați. rogu-vă, pâni poporului,
care mă urmează. că ei *sunt* obosiți; și
eu voi urmărì pre Zebah și pre Țalmunna,
regii Madianului.
6 Și mai marii Succotului
ziseră: [e]Zebah și Țalmunna *sunt*
deja în mâna ta, ca [f]să dăm oștirii tale
pâne?
7 Și Ghedeon răspunse: În adevăr!
când Domnul va da pre Zebah și

---

g Cap. 6. 5, 33. h Esod. 14. 13, 14. i 2 Reg. 7. 7. | j Ios. 6. 4. 16, 20. 2 Cor. 4. 7. k Ps. 83. 9. | l 1 Sam. 14. 20. m Cap. 3. 27. n Cap. 3. 28. | o Ioan 1. 28. p Cap. 8. 3. | q Isa. 10. 26. — | *Capul 8.* a 2 Sam. 19. 41. b Filp. 2. 3. | c Prov. 15. 1. d Fac. 33. 17. | e 1 Reg. 20. 11. f 1 Sam. 25. 11.

pre Țalmunna în mâna mea, [g] atuncia
voiu scărpinà corpurile voastre cu spinii
pustiului și cu ciulini. 8 Și de acolo
el se suì [h] la Penuel, și vorbì către dânșii
tot așà: și bărbații din Penuel îi răs-
punseră, după cum au răspuns bărbații
din Succot. 9 Și el vorbì de asemenea
bărbaților din Penuel, zicând: De [i] mă
voiu întoarce în pace, [j] voiu dărâmà tur-
nul acesta.

10 Iar Zebah și Țalmunna *erau* în
Karkor, și taberele lor cu dânșii, ca la
cincisprezece mii, toți câți au rămas din
[k] toată tabăra fiilor răsăritului; că cei că-
zuți *erau* o sută douăzeci de mii bărbați,
ce scoteau sabia. 11 Și Ghedeon se
suì prin calea celor ce locuiau în corturi,
spre răsărit dela [l] Noba și Iogbeha, și
bătù tabăra, tabăra fiind [m] fără de grije.
12 Și Zebah și Țalmunna fugiau; și el
îi urmărì, și [n] prinse pre cei doi regi ai
Madianului, pre Zebah și pre Țalmunna;
și toată tabăra o spăimântă!

13 Și Ghedeon, fiul lui Ioaș, se în-
toarse dela resbel mai nainte de *răsă-
ritul* soarelui; 14 Și prinzând pre un
copil al bărbaților din Succot îl întrebă,
și el îi scrise pre mai marii Succotului
și pre bătrânii săi: șaptezeci și șapte de
bărbați. 15 Și venind la bărbații din
Succot, zise: iată Zebah și Țalmunna,
pentru cari [o] m'ați insultat, zicând: Ze-
bah și Țalmunna *sunt* ei dejà în mâna
ta, ca să dăm obosiților tăi bărbați pâne?
16 [p] Și el luă pre bătrânii cetății, spinii
pustiului și ciulini, și pedepsì cu ei pre
bărbații Succotului. 17 [q] Turnul din
Penuel îl [r] dărâmă, și pre bătrânii cetății
îi ucise.

18 Și el zise către Zebah și către Țal-
munna: Cum *erau* bărbații pre cari i-ați
ucis la [s] Tabor? Și ei răspunseră: Ca tine,
așà *erau* ei, fiecare semănà cu fiii unui
rege. 19 Și zise el: Frații mei *erau,*
fiii mumei mele: viu *este* Domnul, de
i-ați fi lăsat în vieață, eu nu v'aș ucide
pre voi. 20 Și el zise întâiu-născutului
său Ieter: Scoală-te, ucide-i! Dară co-
pilul nu scoase sabia sa, că să temeà, că
erà încă copil. 21 Și Zebah și cu Țal-
munna ziseră: Scoală-te tu, și te aruncă
asupra noastră; că cum este bărbatul,
așà *este* puterea lui. Și Ghedeon se sculă,
și [t] ucise pre Zebah și pre Țalmunna, și luă
colanele ce *erau* la grumazii cămilelor.

Ghedeon întocmește un serviciu divin greșit.

22 Și bărbații lui Israel ziseră lui Ghe-
deon: Domnește asupra noastră, tu și
fiul tău, precum și fiul fiului tău, pen-
tru că tu ne-ai mântuit din mâna Ma-
dianiților. 23 Și Ghedeon le zise: Nu
voiu domnì eu asupra voastră, și nici fiul
meu va domnì asupra voastră; [u] Domnul
va domnì asupra voastră. 24 Și Ghe-
deon zise către dânșii: Vă voiu face o
cerere: dați-mi fiecare cerceii de nas ai
prăzii sale (că cercei de aur aveau ei,
[v] căci Ismaeliți *erau*). 25 Și ei răspun-
seră: Dăm! Și ei întinseră o mantie, și
aruncară acolo fiecare cerceii de nas ai
prăzii sale. 26 Și cerceii de nas, cei de
aur, pre cari el îi cerù, trăgeau o mie
șapte sute de *sicli* de aur, afară de co-
lanele și cerceii de mărgăritar și vest-
mintele de purpur, pre cari regii Madia-
nului le *aveau,* și afară de lanțurile de
gât, ce *erau* pe grumazii cămilelor lor.
27 Și Ghedeon făcù din aceasta un e-
fod, și-l puse în cetatea sa, în Ofra; și
tot Israelul desfrână după dânsul acolo,
și fu lui Ghedeon și casei sale cursă.

Copiii lui Ghedeon și moartea sa.

28 Așà fură Madianiții umiliți înaintea
fiilor lui Israel, și nu mai ridicară capul
lor; și pământul avù repaus patruzeci
de ani în timpul lui Ghedeon. 29 Și
Ierubaal, fiul lui Ioaș, se duse, și locuì
în casa lui. 30 Și Ghedeon avù șapte-
zeci de fii ieșiți din coapsele sale, că a-
veà femei multe. 31 Și concubina lui
ce *erà* în Șechem încă și ea îi născù un
fiu, și el îi dădù numele Abimelech.
32 Și Ghedeon, fiul lui Ioaș, murì în o
bătrâneță fericită, și fu îmmormântat în
mormântul lui Ioaș, părintele său, în Ofra
Abiezereilor.

[g] Vers. 16. [h] Fac. 32. 30. [i] 1 Reg. 22. 27. [j] Vers. 17. [k] Cap. 7. 12. [l] Num. 32 35. 42. [m] 1 Thes. 5. 3. [n] Ps. 83. 11. [o] Vers. 6. [p] Vers. 7. [q] Vers. 9. [r] 1 Reg. 12. 25. [s] Ps. 89. 12. [t] Ps. 83. 11. [u] 1 Sam. 8. 7. [v] Fac. 25. 13.

33 Și după ce Ghedeon murì, fiii lui
Israel se întoarseră iarăși, și desfrânară
după Baalimi, și-și făcură lor zeu pre
Baal-Berit. 34 Și fiii lui Israel [x] nu-și
mai amintiră de Domnul Dumnezeul lor,
care i-a scăpat din mâna neamicilor lor din
jur împrejur. 35 [y] Și nu arătară iubire
casei lui Ierubaal-Ghedeon, după toată
bunătatea pre care el a arătat-o lui Israel.

Abimeleh ucide pe șaptezeci frați și se face rege.

9 Și Abimeleh, fiul lui Ierubaal, se
duse la Șihem, la [a] frații mumei sale,
și vorbì către dânșii și către tot neamul
casei părintelui mumei sale, zicând:
2 Vorbiți, rogu-vă, la urechile tuturor
locuitorilor Șihemului: Ce *este* mai bine
pentru voi: Să domnească preste voi
[b] șaptezeci de bărbați, toți fiii lui Ieru-
baal, sau să domnească preste voi un
singur bărbat? și amintiți-vă, că [c] osul
vostru și carnea voastră *sunt* eu. 3 Și
frații mumei sale vorbiră de dânsul în
urechile tuturor locuitorilor din Șihem
toate cuvintele acestea, și inima lor se
plecă spre Abimeleh; că ziseră: Acesta
este [d] fratele nostru. 4 Și-i dădură șapte-
zeci de *sicli* de argint din templul lui
[e] Baal-Berit, și cu ei tocmì Abimeleh
oameni [f] fără căpătâiu și stricați, cari ur-
mară după dânsul. 5 Și el venì în casa
părintelui său [g] la Ofra, și [h] ucise pre frații
săi, pre fiii lui Ierubaal, șaptezeci de
bărbați, pe o singură piatră; rămânând
numai Iotam, mai micul fiu al lui Ieru-
baal; că s'a ascuns.

6 Și toți locuitorii Șihemului se adu-
nară, și tot Bet-Millo, și ei se duseră, și
făcură pre Abimeleh rege la stejarul mo-
numental, cel din Șihem.

Pilda lui Iotam.

7 Și se spuse *aceasta* lui Iotam, care
ducându-se stătù în vârful [i] muntelui
Gherizim; și ridicându-și vocea lui,
strigă, zicând către dânșii: Ascultați-mă,
locuitori ai Șihemului, și Dumnezeu vă
va ascultà pre voi: 8 [j] Arborii se du-
seră ca să ungă un rege preste dânșii,
și ziseră către oliv: [k] Domnește preste
noi! 9 Și olivul le zise: Părăsì-voiu eu
grăsimea mea, [l] cu care Dumnezeu și
oamenii se onorează, și duce-mă-voiu,
spre a domnì preste arbori? 10 Și ar-
borii ziseră către smochin: Mergi tu,
domnește preste noi! 11 Și smochinul
le zise: Părăsì-voiu dulceața mea și
fruptul meu cel bun, și duce-mă-voiu
spre a domnì preste arbori? 12 Și ar-
borii ziseră către vie: Mergi tu, dom-
nește preste noi! 13 Și via le zise:
Părăsì-voiu mustul meu, [m] care veselește
pre Dumnezeu și pre oameni, și duce-
mă-voiu spre a domnì preste arbori?
14 Și toți arborii ziseră către spin: Mergi
tu, domnește preste noi! 15 Și spinul
zise arborilor: Dacă într'adevăr voi mă
ungeți pre mine rege asupra voastră,
veniți, adăpostiți-vă sub [n] umbra mea;
iar de nu, [o] foc să iasă din spini, și să
mistue [p] cedrii Libanului. 16 Și acum,
dacă voi în adevăr și în intregime ați
făcut *aceasta,* punând pre Abimeleh rege,
și dacă voi ați lucrat bine cu Ierubaal și
cu casa sa, și dacă i-ați făcut lui [q] după
vrednicia mânilor sale; 17 (Că părin-
tele meu s'a luptat pentru voi și n'a cru-
țat vieața sa, și v'a scăpat din mâna Ma-
dianiților; 18 [r] Dară voi v'ați sculat
astăzi asupra casei părintelui meu, și
ați ucis pre fiii săi, șaptezeci de inși pe
o singură piatră, și ați făcut pre Abi-
meleh, fiu al servei sale, rege preste lo-
cuitorii Șihemului, pentru că *este* fratele
vostru): 19 Dacă în adevăr și în în-
tregime ați lucrat cu Ierubaal și cu casa
sa în această zi, [s] bucurați-vă de Abime-
leh, și el să se bucure de voi! 20 Iar
de nu, [t] foc să iasă din Abimeleh și să
mistue pre locuitorii Șehemului și pre
Bet-Millo, și foc să iasă din locuitorii
Șihemului și din Bet-Millo, și să mistue
pre Abimeleh.

21 Și Iotam se dădù în lături, și fugì,
și se duse la [u] Beer, și șezù acolo de
frica lui Abimeleh, fratele său.

---

x Ps. 78. 11, 42. & 106. 13, 21. Eccl. 9. 14, 15.
y Cap. 9. 16, 17, 18.
— *Capul 9.*
a Cap. 8. 31.
b Cap. 8. 30.
c Fac. 29. 14.
d Fac. 29. 15.
e Cap. 8. 33.
f Prov. 12. 11. Fapt. 17. 5.
g Cap. 6. 24.
h 2 Reg. 11. 1, 2.
i Deut. 11. 29. Ios. 8. 33. Ioan 4. 20.
j 2 Reg. 14. 9.
k Cap. 8. 22, 23.
l Ps. 104. 15.
m Ps. 104. 15.
n Isa. 30. 2. Dan. 4. 12.
o Ezec. 19. 14.
p Ps. 104. 16. Isa. 2. 13.
q Cap. 8. 35.
r Vers. 5. 6.
s Filp. 3. 3.
t Vers. 15. 16, 57.
u 2 Sam 20. 14.

Sfârșitul rușinos a lui Abimeleh.

22 Și Abimeleh domnì preste Israel
trei ani. 23 Atuncia [v]Dumnezeu tri-
mise spirit rău între Abimeleh și între
locuitorii Șihemului, și locuitorii Șihe-
mului [x]fură necredincioși lui Abimeleh.
24 [y]Pentru ca cruzimea *arătată* celor
șaptezeci fii ai lui Ierubaal, și sângele
lor să cadă asupra lui Abimeleh fratele
lor, care i-a ucis, și asupra locuitorilor
Șihemului, cari întăriră mânile sale spre
a ucide pre frații săi. 25 Și locuitorii
Șihemului îi puseră pândași pe vârfurile
munților, prădând pre toți cei ce treceau
pre cale pre lângă ei. Și se spuse aceasta
lui Abimeleh. 26 Și venì Gaal, fiul lui
Ebed, cu frații săi, și trecură la Șihem,
și locuitorii Șihemului i-se încrezură.
27 Și ei ieșiră la câmp, și culeseră viile
lor, și călcară, se veseliră, intrară în [z]casa
Dumnezeului lor, și mâncară și beură,
și blestemară pre Abimeleh. 28 Și
Gaal, fiul lui Ebed, zise: [a]Cine *este*
Abimeleh, și cine Șihem, ca să-i servim?
Au nu *este el* fiul lui Ierubaal, și Zebul
căpetenia sa? Serviți bărbaților lui [b]Ha-
mor părintele lui Șihem, că pentru ce
am servì acestuia? 29 O, [c]de s'ar da
acest popor în mâna mea, eu ași alungà
pre Abimeleh! Și el zise lui Abimeleh:
Immulțește oastea ta, și ieși!

30 Și Zebul, căpetenia cetății, auzì
cuvintele lui Gaad, fiul lui Ebed, și mâ-
nia lui se aprinse; 31 Și el trimise
întru ascuns soli la Abimeleh, zicând:
Iată! Gaal, fiul lui Ebed, și frații săi
au venit la Șihem, și iată ei întărâtă ce-
tatea asupra ta. 32 Și acum scoală-te
de cu noapte, tu și poporul care *este* cu
tine, și pândește la câmp. 33 Și dimi-
neață, la răsăritul soarelui, scoală-te, și
lățește-te asupra cetății; și iată, el și
poporul care *este* cu dânsul vor ieșì în
contră-ți, și tu vei face cu dânsul câte
va puteà mâna ta.

34 Și se sculară de cu noapte Abi-
meleh și tot poporul ce *erà* cu dânsul,
și puseră de pândă contra Șihemului
patru cete. 35 Și Gaal, fiul lui Ebed,
ieșì, și stătù la intrarea porții cetății:
și Abimeleh cu tot poporul ce *erà* cu
dânsul se sculă dela pândă. 36 Și când
Gaal văzù poporul, zise lui Zebul: Iată,
poporul se coboară din vârfurile mun-
ților; iar Zebul îi răspunse: Tu vezi
umbra munților, și *ți-se pare* că *sunt*
oameni. 37 Și Gaal mai zise: iată,
poporul se coboară depe înălțimea țării:
(o ceată veneà pe calea Stejarului Ghi-
citorilor). 38 Și Zebul zise către dân-
sul: Unde *e* acum gura ta, cu care [d]zi-
ceai: Cine *e* Abimeleh, ca să-i servim?
Nu *este* acesta poporul, pre care l-ai
disprețuit; ieși acum, rogu-te, și te luptă
cu el. 39 Și Gaal ieșì în fruntea locui-
torilor Șihemului, și se luptă cu Abi-
meleh. 40 Și Abimeleh îl gonì, și el
fugì de dinaintea lui, și mulți căzură
uciși până la intrarea în poartă. 41 Și
Abimeleh se oprì în Aruma, și Zebul
respinse pre Gaal și pre frații săi, de nu
rămaseră în Șechem.

42 Și a doua zi poporul ieșì la câmp,
și se spuse *aceasta* lui Abimeleh. 43 Și
el luă poporul, și-l împărțì în trei cete,
și șezù de pândă la câmp; și privind,
iată poporul ieșià din cetate! și el se
sculă asupra lor, și-i bătù. 44 Că Abi-
meleh și cetele ce *erau* cu dânsul se
lățiră, și stătură la intrarea în poarta
cetății; și două cete se lățiră asupra tu-
turor celor ce *erau* în câmpie, și-i bă-
tură. 45 Și Abimeleh bătù cetatea toa-
tă ziua aceea, [e]luă cetatea, și ucise pre
poporul ce *erà* într'însa, [f]sfărâmă ceta-
tea, și o preseră cu sare.

46 Și locuitorii turnului Șihemului
auzind de *aceasta*, merseră în întăritura
templului [g]zeului Berit. 47 Și se spu-
se lui Abimeleh, că toți locuitorii tur-
nului Șihemului s'au adunat. 48 Și
Abimeleh se suì pe muntele [h]Talmon,
el și tot poporul ce *erà* cu dânsul, și
Abimeleh luă în mâna sa o secure, și
tăià o ramură de arbore, o ridică, și *o*
puse pe umărul său, și zise către tot

v 1 Sam. 16. 14. x Isa. 33. 1. y 1 Reg. 2. 32. Ps. 7. 16. Mat. 23.35,36. z Vers. 4. a 1 Sam. 25. 10. b Fac. 4. 2, 6. c 2 Sam. 15. 4. d Vers. 28. 29. e Vers. 20. f Deut. 29. 23. g Cap. 8 33. h Ps. 68. 14.

poporul ce *erà* cu dânsul: Ceeace ve-
deți că fac eu grabnic faceți ca mine.
49 Și tot poporul tăiă fiecare ramura sa,
și merseră după Abimeleh, și le puseră
pe întăritură, aprinzând deasupra lor
întăritura cu foc. Așà muriră toți băr-
bații turnului Șihemului, ca la o mie de
bărbați și de femei.

50 Și Abimeleh se duse la Tebeț, im-
presură Tebețul, și-l luă. 51 Și un turn
tare erà în mijlocul cetății, și fugiră
acolo toți bărbații și femeile, toți locui-
torii cetății, încuiară *porțile* după ei,
și se suiră pe acoperișul turnului. 52 Și
Abimeleh venì până la turn, îl bătù, și
se apropiă până la intrarea în turn, spre
a-l arde cu foc. 53 Iar o femeie [i] arun-
că o piatră de râșniță pe capul lui Abi-
meleh, și-i sfărâmă creștetul. 54 Și [j] el
îndată chemă la sine pre servul, care
purtà armele sale, și-i zise: Scoate sa-
bia ta, și omoară-mă ca să nu zică de
mine: O femeie l-a ucis. Și servul său
îl străpunse, și el murì. 55 Și bărbații
lui Israel văzând că Abimeleh a murit,
se duseră fiecare la locul său.

56 [k] Astfel Dumnezeu răsplătì lui Abi-
meleh răutatea, ce făcuse părintelui său,
ucigând pre cei șaptezeci de frați ai săi.
57 Și toată răutatea bărbaților Șihemu-
lui, Dumnezeu a întors-o asupra capete-
lor lor; astfel blestemul lui Ioatam, fiul
lui Ierubaal, venì asupra lor.

Tola și Iair, judecători.

10 Și [a] se sculă după Abimeleh, ca să
mântue pre Israel, Tola, fiul lui
Puah, fiul lui Dodo, bărbat din Isachar,
și el locuià în Șamir, în muntele lui Ef-
raim. 2 Și judecă pre Israel douăzeci
și trei de ani; și murì, și se îmmor-
mântă în Șamir.

3 După dânsul se sculă Iar, Galaa-
deanul, și judecă pre Israel douăzeci și
doi de ani. 4 Și el avù treizeci de fii,
cari [b] încălecau pre treizeci de mânzi, și
cari aveau treizeci de cetăți, [c] *ce* se nu-
mesc până în ziua de astăzi satele lui
Iair, și sunt în pământul Galaad. 5 Și
Iair murì, și se îmmormântă în Camon.

*Filistenii și Ammoniții apasă pre Israel ido-
latru; Domnul îl miluește după pocăința sa.*

6 Și [d] fiii lui Israel iarăși făcură rele
în ochii Domnului, [e] servind Baalimilor,
Astarteelor, [f] zeilor Siriei, zeilor [g] Sido-
nului, zeilor Moabului, zeilor fiilor lui
Ammon și zeilor Filistenilor, și părăsiră
pre Domnul, și nu serviră lui. 7 Și se
aprinse mânia Domnului asupra lui Is-
rael, și el îi [h] vândù în mâna Filisteni-
lor și în mâna fiilor lui Ammon. 8 Și
ei impilară și apăsară pre fiii lui Israel
în timpul acela optsprezece ani, pre toți
fiii lui Israel ce *erau* dincolo de Iordan,
în pământul Amoreului, care *este* în Ga-
laad. 9 Și fiii lui Ammon trecură Ior-
danul, spre a se luptà și cu Iuda și cu
Beniamin și cu casa lui Efraim; și Israel
erà strâmtorat foarte.

10 [i] Și fiii lui Israel strigară către
Domnul, zicând: Păcătuit-am ție, că am
părăsit pre Dumnezeul nostru, și am
servit Baalimilor. 11 Și Domnul zise
către fiii lui Israel: Au nu *v'am mân-
tuit* [j] de Egipteni, [k] de Amorei, [l] de fiii
lui Ammon [m] și de Filisteni? 12 [n] Și
Sidonienii [o] și Amalekiții și Maoniții
[p] v'au impilat pre voi, și ați strigat căt-
re mine, și v'am mântuit din mâna lor.
13 [q] Dară voi m'ați părăsit, și ați servit
altor zei; deaceea mai mult nu vă voiu
mântuì. 14 Mergeți și [r] strigați la zeii,
pre care i-ați ales vouă, ei să vă mân-
tuească în timpul strâmtorării voastre.
15 Și fiii lui Israel ziseră Domnului:
Păcătuit-am, [s] fă-ne după cum este bine
în ochii tăi; numai cât, rugămu-te, sca-
pă-ne astăzi. 16 [t] Și ei depărtară pre
zeii cei străini din mijlocul lor, și ser-
viră Domnului: și [u] sufletul lui nu mai
răbdă suferințele lui Israel.

17 Și fiii lui Ammon se adunară, și
tăbărîră în Galaad: și fiii lui Israel se
adunară și tăbărîră în [v] Mițpe. 18 Și
poporul *și* mai marii Galaadului ziseră

i 1 Sam. 11. 21.
j 1 Sam 31. 4.
k Iov 31. 3. Ps. 94. 23.

Capul 10.
a Cap. 2. 16.
b Cap. 5. 10.
c Deut. 3. 14
d Cap. 2. 11.
e Cap. 2. 13.
f Cap. 2. 12.
g 1 Reg. 11. 33.
h Cap. 2. 14.
i 1 Sam. 12. 10.
j Esod. 14. 30.
k Num. 21. 21, 24. 25.
l Cap. 3. 12, 13.
m Cap. 3. 31.
n Cap. 5. 19.
o Cap. 6. 3.
p Ps. 106. 42, 43.
q Ier. 2. 13.
r Ier. 2. 28.
s 1 Sam. 3. 18.
t 2 Cron. 7. 14. Ier. 18. 7. 8.
u Ps. 106. 44, 45.
v Fac. 31. 49.

—

unul către altul: Care *va fi* bărbatul ce
va începe a se luptà cu fiii lui Ammon?
El va fi capul tuturor locuitorilor Ga-
laadului.

Iefta învinge pre Ammoniţi.

11 Şi [a]Iefta, Galaadeanul, erà [b]viteaz;
şi el *erà* fiul unei meretrice; şi Ga-
laad a născut pre Iefta.
2 Şi femeia lui
Galaad i-a născut lui fii; şi când fiii lui
Galaad crescură, ei isgoniră pre Iefta,
zicându-i: Nu vei aveà moştenire în casa
părintelui nostru, că tu *eşti* fiul unei alte
femei.
3 Şi Iefta fugì de dinaintea fra-
ţilor săi, şi locuià în pământul Tob. Şi
se adunară la Iefta oameni [c]fără căpă-
tâi, şi ieşiau cu dânsul.
4 Şi după câtva timp se luptară fiii lui
Ammon cu Israel.
5 Şi când fiii lui
Ammon se luptară cu Israel, bătrânii Ga-
laadului se duseră, spre a luà pre Iefta
din pământul Tob.
6 Şi ei ziseră lui
Iefta: Vino, şi fii căpetenia noastră, ca să
ne luptăm cu fiii lui Ammon.
7 Şi Iefta
zise bătrânilor Galaadului: [d]Oare nu
m'aţi urît, şi nu m'aţi isgonit din casa
părintelui meu; pentru ce deci veniţi
acum la mine, când sunteţi în nevoie?
8 [e]Şi bătrânii Galadului ziseră lui Iefta:
Tocmai deaceea [f]ne-am întors la tine,
ca să mergi cu noi, şi să te lupţi cu fiii
lui Ammon, şi să fii [g]cap nouă şi tutu-
ror locuitorilor Galaadului.
9 Şi Iefta
răspunse bătrânilor Galaadului: Dacă
voi mă aduceţi înapoi, ca să mă bat
cu fiii lui Ammon, şi Domnul de-i va
da în mânile mele, fi-voiu eu capul
vostru?
10 Şi bătrânii Galaadului zi-
seră lui Iefta: [h]Domnul să fie martor
între noi, dacă nu vom face după cu-
vântul tău.
11 Şi Iefta se duse cu bă-
trânii Galaadului, şi poporul îl puse [i]cap
şi căpetenie preste dânsul: şi Iefta vorbì
toate cuvintele sale [j]înaintea Domnului
în Miţpe.
12 Şi Iefta trimise soli la regele fiilor
lui Ammon, zicând: Ce *este* între mine
şi între tine, că tu ai venit la mine, spre
a face resbel în pământul meu?
13 Şi
regele fiilor lui Ammon răspunse trimi-
şilor lui Iefta: [k]Pentru că Israel a luat
pământul meu, când a ieşit din Egipt,
dela Arnon până la [l]Iabbok şi până la
Iordan; şi acum înapoiaţi-*mi*-l cu pace.
14 Şi Iefta trimise iarăşi soli la re-
gele fiilor lui Ammon,
15 Şi zise către
dânsul: Aşà zice Iefta: [m]Israel n'a luat
pământul Moabului nici pământul fiilor
lui Ammon.
16 Căci când a ieşit Israel
din Egipt, [n]merse el în pustiu la Marea-
Roşie; şi [o]sosind la Kadeş,
17 [p]Trimise
Israel soli la regele Edomului, zicând:
Rogu-te, să trec prin pământul tău!
[q]Dară regele Edomului n'a voit să audă;
şi a trimis la regele Moabului, şi nici el
n'a voit. Deci Israel [r]rămase în Kadeş.
18 Atuncia umblând prin pustiu, [s]ocolì
pământul Edomului şi pământul Moabu-
lui; şi [t]sosind în partea despre răsăritul
pământului Moabului, [u]tăbărîră dincolo
de Arnon, dară nu veniră în hotarul
Moabului: că Arnonul *erà* hotarul Moa-
bului.
19 Şi [v]Israel trimise soli la Si-
hon, regele Amoreilor, regele Heşbonu-
lui; şi Israel zise către dânsul: Rugămu-
te, [x]să trecem prin pământul tău până la
locul nostru.
20 [y]Şi Sihon neîncrezân-
du-se în Israel, ca să treacă pământul
său, adună Sihon tot poporul său, şi tă-
bărî în Iahaz, şi se luptă cu Israel.
21 Şi
Domnul Dumnezeul lui Israel dădù pre
Sihon şi pre tot poporul lui în mâna lui
Israel, şi ei îl [z]bătură; şi Israel luă în
stăpânire tot pământul Amoreilor, cari
locuiau în acel pământ.
22 Şi ei luară
în stăpânire [a]tot cuprinsul Amoreilor
dela Arnon până la Iabbok, şi dela pustiu
până la Iordan.
23 Şi acum, când Dom-
nul Dumnezeul lui Israel a alungat pre
Amorei de dinaintea poporului său Is-
rael, *mai* ceri tu a-l stăpânì?
24 Au
doară, ceeace [b]Chemoş, Dumnezeul tău,
îţi dă ţie de stăpânire, aceea tu să nu
stăpâneşti? aşà şi tot aceeace [c]Domnul
Dumnezeul nostru alungă de dinaintea

Capul 11.
a Ebr. 11. 32.
b 2 Reg. 5. 1.
c Cap. 9. 4.
d Fac. 26. 27.
e Cap. 10. 18.
f Luc. 17. 4.
g Cap. 10. 18.
h Ier. 42. 5.
i Vers. 8.
j Cap. 10. 17. 1 Sam. 10. 17.
k Num. 21. 24. 25. 26.
l Fac. 32. 22.
m Deut. 2. 9, 19.
n Num. 14. 25. Ios. 5. 6.
o Num. 13. 26. Deut. 1. 46.
p Num. 20. 14.
q Num. 20. 18, 21.
r Num. 20. 1.
s Num. 21. 4.
t Num. 21. 11.
u Num. 21. 13.
v Num. 21. 21.
x Num. 21. 22.
y Num. 21. 23.
z Num. 21. 24, 25.
a Deut. 2. 36.
b 1 Reg. 11. 7. Ier. 48. 7.
c Deut. 9. 4, 5

noastră, aceea vom stăpânì. 25 Și au
doară *ești* tu mai bun decât [d] Balak, fiul
lui Zippor, regele Moabului? Certatu-s'a
el cu Israel, sau luptatu-s'a cu el? 26 Pe
când Israel locuià în [e] Heșbon și în sa-
tele lui, în [f] Aroer și în satele lui, și în
toate cetățile, cari *sunt* la țărmurile Ar-
nonului, trei sute de ani, pentru ce nu *le*-
ați dat slobozie în acel timp? 27 Da, eu
nu am păcătuit în contra ta, ci tu rău
faci cu mine, răsboindu-te în contra mea.
Domnul [g] judecătorul, [h] să judece astăzi
între fiii lui Israel și între fiii lui Ammon.
28 Și regele fiilor lui Ammon nu ascultă
cuvintele lui Iefta, pre cari el i-le trimise.

Biruința și făgăduința lui Iefta.

29 Și [i] spiritul Domnului venì asupra
lui Iefta, și el trecù prin Galaad și Ma-
nase, și trecù prin Mițpe din Galaad, și
dela Mițpe din Galaad trecù *asupra* fiilor
lui Ammon.

30 Și Iefta [j] făcù vot Domnului, zi-
când: Dacă tu vei da în mâna mea pre
fiii lui Ammon, 31 Ceeace va ieșì din
ușile casei mele spre întâmpinarea mea,
când în pace mă voiu întoarce dela fiii
lui Ammon, [k] va fi a Domnului [l] și o voiu
aduce ardere de tot.

32 Și Iefta trecù spre fiii lui Ammon,
spre a se luptà cu el; și Domnul i-a dat
în mâna lui. 33 Și el îi bătù dela Aroer,
până la [m] Minnit douăzeci de cetăți, și
până la Abel-Cheramim cu ucidere mare
foarte. Așà fiii lui Ammon fură umiliți
înaintea fiilor lui Israel.

34 Și când Iefta venì la [n] Mițpe în casa
lui, iată, [o] fica lui ieșià întru întâmpinarea
lui, cu timpane și cu danțuri; ea *erà*
unică, el nu aveà afară de dânsa fiu sau
fică. 35 Și când el o văzù, își [p] rupse
vestmintele sale, și zise: Ah! fica mea,
adânc mă lovești și mă turburi! că eu
[q] am deschis gura mea către Domnul,
și [r] nu o pot întoarce. 36 Și ea zise
către dânsul: Părintele meu! de ai deș-
chis gura ta către Domnul, [s] fă cu mine,
cum a rostit gura ta, pentru că Domnul
ți-a făcut răsbunare asupra neamicilor
tăi, fiii lui Ammon. 37 Și ea zise către
părintele ei: Fie-mi învoit aceasta; lasă-
mă două luni, ca să mă duc și să mă co-
bor în munți, și să plâng fecioria
mea, eu și tovarășele mele. 38 Și el
zise: Du-te! și el o lăsă pre ea două luni.
Deci ea se duse cu tovarășele ei, și
plânse fecioria ei în munți. 39 Și
după trecerea de două luni, ea se în-
toarse la părintele ei, și el împlinì cu
dânsa votul, pre care l-a votat. Și ea
nu cunoscuse bărbat. Și a fost datină în
Israel: 40 Din an în an ficele lui Is-
rael mergeau spre a bocì pre fica lui
Iefta Galaadeanul patru zile în an.

Sfărîmarea Efraimiților.

12 Și [a] bărbații lui Efraim se adunară,
și trecură către miazănoapte, și zi-
seră lui Iefta: Pentru ce ai trecut spre
a te luptà cu fiii lui Ammon, și pre noi
nu ne-ai chemat ca să mergem cu tine?
Casa ta vom aprinde-o cu foc asupra ta.
2 Și Iefta le zise: Avut-am mari certe
cu fiii lui Ammon, eu și poporul meu;
și eu v'am chemat pre voi, și nu m'ați
scăpat din mânile lor. 3 Și când am
văzut că tu nu voești a *mă* ajutà, [b] am
pus vieața mea în mâna mea, și am tre-
cut asupra fiilor lui Ammon, și Domnul
i-a dat pre ei în mâna mea! Și pentru
ce veniți în ziua aceasta asupra mea,
spre a vă luptà cu mine?

4 Și Iefta adunà pre toți bărbații Ga-
laadului, și se luptă cu Efraim; și băr-
bații Galaadului bătură pre Efraim, că
ei au zis: [c] Fugari ai lui Efraim *sunteți*
voi; (Galaad *este* între Efraim și între
Manase!) 5 Și Galaadiții cuprinseră
[d] vadurile Iordanului în contra lui Efraim,
și când fugarii lui Efraim ziceau: Voiu
să trec! Bărbații Galaadului îi ziseră:
Ești tu Efraimit? De ziceà el! Nu!, 6 A-
tunci ei îi ziceau: Rugămu-te, zi Șibbo-
let, și el ziceà Sibbolet, că el nu puteà
să pronunțe cum trebue; și ei îl prin-
deau și-l junghiau la vadurile Iordanu-

d Num. 22. 2. Ios. 24. 9.
e Num 21. 25.
f Deut. 2. 36.
g Fac. 18. 25.
h Fac. 16. 5.
i Cap. 3. 10.
j Fac. 28. 20.
k Lev. 27. 2, 3, etc.
l Ps. 66. 13.
m Ezec. 27. 17.
n Cap. 10. 17.
o Esod. 15. 20.
p Fac. 37. 29, 34.
q Eccl. 5. 2.
r Num. 30. 2.
s 2 Sam. 18. 19, 31.

Capul 12.
a Cap. 8. 1.
b 1 Sam. 19. 5. Iov 13. 14. Ps. 119. 109.
c 1 Sam. 25. 10.
d Ios. 22. 11.

lui. Și căzură în acel timp patruzeci și
două de mii din Efraim.

7 Și Iefta judecă pre Israel șase ani;
și Iefta. Galaadeanul murì, și se îmmor-
mântă într'o cetate a Galaadului.

Ibțan, Elon și Abdon, judecători.

8 Și după dânsul judecă pre Israel
Ibțan din Bet-Lehem. 9 Și el avù trei-
zeci de fii și treizeci de fete, scoase din
casa sa, și treizeci de fete aduse el de
afară pentru fiii săi. Și el a judecat pre
Israel șapte ani. 10 Și Ibțan murì, și
se îmmormântă în Bet-Lehem.

11 Și după dânsul a judecat pre Is-
rael Elon, Zabuloneul, și el judecă pre
Israel zece ani. 12 Și Elon și Zabulo-
neul, murì, și se îmmormântă în Ajalon,
în pământul Zabulon.

13 Și după dânsul judecă pre Israel
Abdon, fiul lui Hilel, Piratoneanul.
14 Și el avù patruzeci de fii și treizeci
de nepoți, cari [e]umblau călări pe șapte-
zeci de mânzi de asină. El a judecat pre
Israel opt ani. 15 Și Abdon, fiul lui
Hillel, Piratoneanul, murì, și se îmmor-
mântă în Piraton, în pământul lui Efraim,
[f]pe muntele Amalekiților.

Israeliții apăsați prin Filisteni; nașterea lui Samson vestită printr'un înger.

13 Și fiii lui Israel [a]iarăși făcură rele
în ochii Domnului, și Domnul îi
dădù pre ei [b]în mâna Filistenilor patru-
zeci de ani.

2 Și a fost un bărbat [c]din Țora, din
neamul lui Dan, și numele lui *erà* Ma-
noah, și femeia lui *erà* stearpă, și n'a
născut. 3 Și [d]îngerul Domnului se arătă
femeii, și-i zise: Iată, tu *ești* stearpă, și
n'ai născut; dară vei zămislì, și vei naște
fiu. 4 Și acum păzește-te, și [e]nu beà
vin nici beutură îmbătătoare, și nu mâncà
nimica necurat. 5 Că iată, tu vei ză-
mislì și vei naște fiu, și [f]briciul nu se
va pune pe capul lui; că pruncul va fi
[g]nazareu al Domnului din pântece; și
el va [h]începe mântuirea lui Israel din
mâna Filistenilor.

6 Și femeia venì. și spuse bărbatului
ei, zicând: [i]Un om al lui Dumnezeu a
venit la mine, și [j]fața îi *erà* ca fața în-
gerului lui Dumnezeu, înfricoșat foarte:
dar nu l-am [k]întrebat de unde *erà,* nici
numele său nu mi-l-a spus. 7 Și el
zise către mine: Iată, tu vei zămislì, și
vei naște fiu; și acum nu beà vin nici
băutură îmbătătoare, și nu mâncà nimica
necurat; că nazareu al Domnului va fi
pruncul *chiar* din sânul *mumei sale* până
în ziua morții sale.

8 Atuncia Manoah se rugă Domnului.
și zise: Rogu-te. Doamne. omul lui Dum-
nezeu, pe cari tu l-ai trimis, să mai vină
încă odată la noi, și să ne învețe ce să
facem cu pruncul ce se va naște. 8 Și
Dumnezeu auzì vocea lui Manoah, și în-
gerul lui Dumnezeu mai venì odată la
femeie, pe când ea ședeà în câmpie;
dară Manoah, bărbatul ei, nu erà cu
dânsa. 10 Și femeia se grăbì. și alergă.
și spuse *aceasta* bărbatului ei, zicându-i:
Iată, omul ce a venit în ziua *aceea* la
mine, *iarăși* mi-s'a arătat. 11 Și Ma-
noah se sculă. urmă femeii sale, și ve-
nind la omul acela îi zise: Tu *ești* omul
ce a vorbit către femeie? Și el răspunse:
Eu *sunt.* 12 Și Manoah zise: De se va
împlinì cuvântul tău, ce să se facă cu
pruncul și ce să facă el? 13 Și îngerul
Domnului zise lui Manoah: Femeia să
se păzească de toate câte i-am zis. 14 Din
toate câte ies din vița viei ea să nu
mănânce, [l]vin și beutură îmbătătoare să
nu beà, nici *nimica* necurat să nu mă-
nânce. Toate câte i-am poruncit să le
păzească.

15 Și Manoah zise, către îngerul Dom-
nului: [m]Te-am întârzià, ca să-ți pregă-
tim un ied. 16 Și îngerul Domnului
zise lui Manoah: De mă întârzii. nu voiu
mâncà din pânea ta, și de voiești să faci
ardere de tot, adă-l Domnului; că Manoah
nu știà, că acesta *erà* îngerul Domnului.
17 Și Manoah mai zise către îngerul
Domnului: Care *este* numele tău. că de

e Cap. 5. 10. f Cap. 3. 13, 27. —
Capul 13. a Cap. 2 11. b 1 Sam. 12. 9.
c Ios. 19. 41. d Luc. 1. 11, 13, 28, 31.
e Luc. 1. 15. f Num. 6. 5. g Num. 6. 2.
h 1 Sam. 7. 13. 2 Sam. 8. 1. 1 Cron. 18. 1.
i Deut. 33. 1. 1 Reg. 17. 24. j Mat. 28. 3.
Fapt. 6. 15. k Vers. 17. 18.
l Vers. 4. m Fac. 18. 5.

se va împlini cuvântul tău, să te onorăm.
18 Și îngerul Domnului zise către dân-
sul: [n] De ce întrebi numele meu? că mi-
nunat *este* el. 19 Și Manoah luă iedul
și darul de pâne, [o] aducându-*l* Domnului
pe stâncă: și el făcù minune: și Manoah
și femeia lui văzură: 20 Căci pe când
flacăra se înălță depe altar la cer, înge-
rul Domnului se înălță în flacăra alta-
rului, și Manoah și femeia lui văzură *a-
ceasta*, și [p] căzură cu fața la pământ. 21 Și
îngerul Domnului nu se mai arătă lui
Manoah și femeii sale.
[q] Atuncia Manoah cunoscù că acesta
erà îngerul Domnului. 22 Și Manoah
zise femeii sale: [r] Vom murì, că noi am
văzut pe Dumnezeu. 23 Și femeia lui
îi răspunse: Dacă Domnul ar fi voit a ne
omorî, nu ar fi luat din mâna noastră
arderea de tot și darul de pâne, nici ne-ar
fi arătat toate acestea, și nici la timp nu
ar fi vestit *un lucru* ca acesta.
24 Și femeia născù fiu, și chemă nu-
mele lui [s] Samson: și [t] pruncul crescù, și
Domnul îl binecuvântă. 25 [u] Și spiritul
Domnului începù a-l împinge în Mahane-
Dan, [v] între Țorah și Eștaol.

Lupta lui Samson cu leul.

14 Și Samson se pogorî [a] la Timna, și
[b] văzù o femeie în Timna din fe-
tele Filistenilor. 2 Și el se suì, și spuse
părintelui său și mumei sale, zicând: Am
văzut femeie în Timna din fetele Filis-
tenilor: și acum [c] să mi-o luați de femeie.
3 Și părintele său și mumă sa ziseră: Au
nu *este* între fetele [d] fraților tăi și în tot
poporul meu *nici* o femeie, de te duci
să iei femeie dintre Filistenii cei [e] tăiați
împrejur? Și Samson zise părintelui său:
Pre ea ia-o mie, că ea îmi place. 4 Și pă-
rintele său și muma sa nu știau că aceasta
erà [f] dela Domnul, că el căutà prilej a-
supra Filistenilor; că în acest timp [g] dom-
neau preste Israel Filistenii. 5 Atuncia
Samson cu părintele său și cu muma sa se
pogorîră la Timna. Și când ei ajunseră
la viile din Timna, iată, un leu tinăr
mugind, *veniù* spre întâmpinarea lui. 6 Și
[h] spiritul Domnului venì asupra lui, și
el îl sfâșiă, după cum se sfâșie un ied,
și el *nu avea* nimic în mâna lui. Dară
el nu spuse părintelui său nici mumei
sale ceeace a făcut. 7 Și el se pogorî,
și vorbì cu femeia, și ea plăcù lui Samson.
8 Și când el se întoarse după câtva
timp spre a o luà, se abătù, spre a ve-
deà stârvul leului, și iată, un roiu de al-
bine *erà* în stârvul leului, și miere. 9 Și
el o luă în mâna sa, și ducându-se mer-
geà mâncând, și se duse la părintele său
și la mumă sa, și le-a dat din ea, și ei
mâncară: dar nu le spuse, că din stârvul
leului a scos mierea.

Căsătoria lui Samson și ghîcitorile.

10 Și părintele său se pogorî la fe-
meie; și Samson făcù acolo ospăț: că așà
făceau tinerii. 11 Și când ei îl văzură,
luară treizeci de tovarăși, ca să fie cu
dânsul. 12 Și Samson le zise: [i] O ci-
militură vă pun: de mi-o veți spune [j] în
cele șapte zile ale ospățului și *o* veți ghîcì,
vă voiu da vouă treizeci de cămăși și
treizeci de [k] vestminte de schimbat:
13 Iar de nu veți puteà a mi-*o* spune,
să-mi dați voi mie treizeci de cămăși și
treizeci de vestminte de schimbat. Și ei
îi ziseră: Pune cimilitura ta ca să o
auzim. 14 Și el le zise:
Din cel ce mănâncă a ieșit mâncare.
Și din cel tare a ieșit dulceață. Și ei
nu putură să spuie cimilitura în trei
zile. 15 Și în a șaptea zi ziseră ei
către femeia lui Samson: [l] Înduplecă pre
bărbatul tău să ne spuie cimilitura, [m] ca
să nu te ardem pre tine și casa pă-
rintelui tău cu foc. Au pentru a ne să-
răcì ne-ați chemat pre noi? Au nu *este*
așà? 16 Și femeia lui Samson plânse
înaintea lui, zicând: [n] Tu mă urăști, și
nu mă iubești. Cimilitură ai pus fiilor
poporului meu, și mie nu mi-ai spus-*o*.
Și el zise către dânsa: Iată, eu nu am
spus-*o* părintelui meu și nici mumei mele,
și ție să ți-*o* spun? 17 Și ea plânse îna-

[n] Fac. 32. 29. [o] Cap. 6. 19. 20. [p] Mat. 17. 6. [q] Cap. 6. 22. [r] Fac. 32. 30. [s] Ebr. 11. 32. [t] 1 Sam. 3. 19. [u] 1 Sam. 11. 6. Mat. 4. 1. [v] Ios. 15. 33. — *Capul 14.* [a] Fac. 38. 13. [b] Fac. 34. 2. [c] Fac. 21. 21. [d] Fac. 24. 3, 4. [e] Fac. 34. 14 [f] Ios. 11. 20. [g] Deut. 28. 48. [h] Cap. 3. 10. 1 Sam. 11. 6. [i] 1 Reg. 10. 1. Luc. 14. 7. [j] Fac. 29. 27. [k] Fac. 45. 22. [l] Cap. 16. 5. [m] Cap. 15. 6. [n] Cap. 16. 15.

intea lui șapte zile, cât ținù ospățul. Și
în a șaptea zi, el i-o spuse, că ea îl ne-
căjì; și ea spuse cimilitura fiilor po-
poporului ei. 18 Și bărbații cetății zi-
seră către el în ziua a șaptea, mai na-
inte de apusul soarelui: Ce *este* mai dulce
decât mierea? Și ce *este* mai tare decât
leul? Și el zise către dânșii: De nu ați fi
arat cu junca mea, nu ați fi ghîcit cimili-
tura mea. 19 Și [o] venì asupra lui spiritul
Domnului, și el se pogorî la Așkalon,
bătù dintr'înșii treizeci de bărbați, și luă
vestmintele lor, și dădù vestmintele de
schimb celor ce au ghîcit cimilitura. Și
mânia lui se aprinse, și el se suì la casa
părintelui său.

20 Dară femeia lui Samson [p] a fost a
tovarășului lui, [q] amicului lui.

Samson face Filistenilor pagubă mare.

15 Și după câtva timp, în zilele sece-
rișului de grâu, Samson cercetă pre
femeia sa cu un ied, și el zise: Voiu
intrà la femeia mea în cameră; iar pă-
rintele ei nu-i învoì ca să intre. 2 Și
părintele ei zise: Eu am gândit că tu o
[a] urăști; deci am dat-o amicului tău. Au
sora ei cea mai mică nu *este* mai frumoasă
decât ea? Rogu-te, fie ea a ta în locul ei.

3 Și Samson le zise: Astădată voiu
fi nevinovat către Filisteni, de le voiu
face rău! 4 Și Samson se duse, și prinse
trei sute de vulpi, luă făclii, și întorcând
coadă la coadă, puse o făclie la mijloc
între două cozi. 5 Și el aprinse cu foc
făcliile, și *vulpilor* le dădù drumul în
țarinile Filistenilor, și aprinse atât grâul
în snopi, cât și cel ce stà în picioare,
cum și grădinile de olivi. 6 Și Fili-
stenii ziseră: Cine a făcut aceasta? Și ei
răspunseră: Samson, ginerile Timneanu-
lui; pentru că i-a luat femeia lui, și o
dădù amicului său. [b] Și Filistenii se suiră,
și arseră cu foc pre ea și pre părintele ei.

7 Și Samson zise către dânșii: Dacă
voi faceți una ca aceasta, îmi voiu răs-
bunà asupra voastră, și apoi voiu încetà.
8 Și el îi bătù la șold și la coapse cu u-
cidere mare; și se pogorî, și locuì în cră-
pătura stâncei Etam. 9 Și Filistenii
se suiră, și tăbărîră în Iuda, și s'au
răspândit [c] în Lehi. 10 Și bărbații din
Iuda ziseră: Pentru ce v'ați suit asupra
noastră? și ei răspunseră: Spre a legà
pre Samson noi ne-am suit, ca să-i fa-
cem lui, cum ne-a făcut nouă. 11 Și
se pogorîră trei mii de bărbați din
Iuda către crăpătura stâncei Etam, și
ziseră lui Samson: Au nu știi tu, că Fi-
listenii [d] domnesc asupra noastră? Și pen-
tru ce ne-ai făcut nouă aceasta? Și el le
zise: După cum ei mi-au făcut, așà le-am
făcut. 12 Și ei ziseră către dânsul: Ca
să te legăm pre tine, noi ne-am pogorît,
să te dăm în mânile Filistenilor. Și Sam-
son le zise: jurați-mi, că voi nu vă veți
aruncà asupră-mi! 13 Și ei vorbiră
către dânsul, zicând: Nu, ci te vom legà,
și te vom da în mâna lor, dară nu te vom
omorî. Și ei îl legară cu două funii noi,
și-l scoase din stâncă.

14 *Și* când el sosì la Lehi, Filistenii
strigară de bucurie înaintea lui; și [e] spi-
ritul Domnului venì asupra lui, și funiile
ce *erau* pe brațele lui se făcură ca fire
de in, cari se aprind la foc, și legăturile
se topiră depe mânile lui. 15 Și găsind
o falcă de asin neuscată încă, și întin-
zându-și mâna sa, o luă și [f] ucise cu ea o
mie de bărbați. 16 Și Samson zise:

Cu o falcă de asin o grămadă, două
grămezi, Cu o falcă de asin, am ucis o
mie de bărbați. 17 Și când el sfârșì de
a vorbì, aruncă falca din mâna lui, și
numì acel loc Ramat-Lehi.

18 Și el însetă foarte, și strigă către
Domnul, zicând: [g] Tu ai dat prin mâna
servului tău această mare mântuire: și
acum să mor de sete, și să cad în mâna
tăiaților împrejur? 19 Și Dumnezeu
despică adâncătura cea în Lehi, și ieșì
dintr'însa apă, și el beù; și [h] spiritul lui
se reîntoarse și reînvià. Și s'a chemat
numele acelui *loc* En-Akkore, până în
ziua de astăzi, și *se află* în Lehi.

20 Și el judecă pre Israel [i] în zilele
Filistenilor douăzeci de ani.

o Cap. 3. 10. *p* Cap 15. 2. | *b* Ioan 3. 28. — | *Capul 15.* *a* Cap. 14. 20. | *b* Cap. 14. 15. *c* Vers. 19. | *d* Cap. 14. 4. *e* Cap. 3. 10. | *f* Lev. 26. 8. *g* Ps 3. 7. | *h* Isa. 40. 29. | *i* Cap. 13. 1. —

Căderea lui Samson; puterea i-se redă și el se răsbună asupra Filistenilor.

16 Și Samson se duse la Gaza, și văzù
acolo o meretrice, și intră la dânsa:
2 *Și s'a spus* Gazenilor: Samson a
venit aicia: deci ei *îl* [a] împresurară, și-l
pândiră toată noaptea aceea la poartă,
cetății, și fură în tăcere toată noaptea,
zicând: *Fiți în liniște* până se va luminà
de ziuă, și atuncia îl vom ucide! 3 Și
Samson dormì până la miezul nopții, iar
sculându-se la miezul nopții, apucă por-
tile cetății și amândoi stâlpii, și scoțân-
du-le împreună cu zăvorul, *le* luă pe
umerile sale, și le duse pe vârful mun-
telui din fața Hebronului.
4 Și se întâmplă în urma acestora, că el
iubià o femeie în valea Sorek, cu numele
Dalila. 5 Și domnii Filistenilor se suiră
către dânsa, și-i ziseră: [b] Înduplecă-l, și
vezi în ce *stă* puterea lui cea mare, și cu
ce vom puteà a-l învinge, ca să-l legăm,
spre a-l slăbì, și noi îți vom da ție fie-
care o mie și o sută de *sicli* de argint.
6 Și Dalila zise lui Samson: Rogu-te,
spune-mi în ce *stă* marea ta putere, și
cu ce trebue tu să fii legat, spre a te
slăbì. 7 Și Samson îi zise: Dacă mă va
legà cu șapte funii nouă neuscate încă, eu
voiu slăbì, și mă voiu face ca tot omul.
8 Și domnii Filistenilor îi aduseră șapte
funii noi, neuscate încă, și ea-l legă cu
ele. 9 Și pândașii ședeau la ea în ca-
meră. Și ea-i zise: Filistenii asupra ta,
Samsoane! și el rupse funiile, după cum
se rupe o ață de călți, când miroase fo-
cul; și puterea sa nu s'a descoperit.
10 Și Dalila zise lui Samson: Iată,
tu m'ai înșelat, și mi-ai spus neadevă-
rul. Acum, rogu-te, spune-mi cu ce poți
fi legat? 11 Și el zise către dânsa:
Dacă mă va legà cu funii noi, cu cari
nu s'a făcut nici un lucru, voiu slăbì, și
mă voiu face ca tot omul. 12 Și Dalila
luă funii noi, și-l legă cu ele, zicându-i:
Filistenii asupra ta, Samsoane! Și pân-
dașii ședeau în cameră. Și el le rupse
depe brațele sale ca o ață.

13 Și Dalila zise lui Samson: Până
acum m'ai înșelat, și mi-ai spus neade-
vărul. Spune-mi cu ce poți fi legat? Și el
zise către ea: Dacă tu vei împletì cele
șapte șuvițe ale capului meu în urzeala
țesăturii. 14 Și ea *le* pironì *în pământ*
cu o pană, și zise către dânsul: Filis-
tenii asupra ta, Samsoane! Și el se deș-
teptă din somnul său, și scoase pana cu
urzeală cu tot.
15 Și ea zise către dânsul: [c] Cum zici:
Eu te iubesc, când inima ta nu *este* la
mine? Până acum de trei ori m'ai în-
șelat, și nu mi-ai spus în ce *stă* puterea
ta cea mare. 16 Și supărându-l cu vor-
bele sale în toate zilele, și muncindu-l
pre el, sufletul lui se întristă până la
moarte: 17 Și-i [d] descoperì toată ini-
ma lui, și zise către dânsa: [e] Briciu nu
s'a pus pe capul meu, pentru că naza-
reu al lui Dumnezeu sunt eu din pân-
tecele mumei mele; dacă mă voiu rade,
puterea mea se va depărtà dela mine, și
voiu slăbì, și mă voiu face ca tot omul.
18 Și Dalila văzând, că el îi descoperì
toată inima sa, trimise să cheme pre
domnii Filistenilor, zicând: Suiți-vă astă-
dată, că el mi-a descoperit toată inima
sa. Și domnii Filistenilor se suiră la
dânsa, aducând argintul în mânile lor.
19 [f] Și ea îl adormì pe genunchii ei,
chemă un bărbat, și puse să-i radă cele
șapte șuvițe ale capului său, și prin
aceasta începù a-l slăbì; că puterea lui
îl părăsise. 20 Și ea zise: Filistenii
asupra ta, Samsoane! Și el se deșteptă
din somnul său, și zise: Voiu ieșì astă-
dată ca altădată, și mă voiu scuturà.
Dară el nu știà că Domnul [g] s'a depăr-
tat dela el. 21 Și Filistenii îl prinseră,
și-i scobiră ochii, și-l coborîră la Gaza,
și-l legară cu lanțuri de aramă: și el
învârtià râșnița în închisoare.
22 Dară părul capului său începù să
crească, după ce s'a ras. 23 Și domnii
Filistenilor se adunară, spre a aduce un
mare sacrificiu lui Dagon, zeul lor, și
spre a se veselì; că ziceau; Zeul nostru

Capul 16. a 1 Sam. 23. 26. | Ps. 118. 10, 11, 12. | Fapt. 9. 24. b Cap. 14. 15. | Prov. 2 16—19. c Cap. 14. 16. | d Mic. 7. 5. | e Num. 6. 5. | f Prov. 7. 26, 27. | g Ios. 7. 12.

a dat în mâna noastră pre Samson, ini-
micul nostru. 24 Și poporul văzân-
du-l, [h]lăudară pre zeul lor, că ziceau:
Zeul nostru a dat în mâna noastră pre
inimicul nostru, și pre pustiitorul țării
noastre, care a îmmulțit morții noștri.
25 Și când inima lor erà [i]voioasă, ei zi-
seră: Chemați pre Samson, ca să ne
desfăteze! Deci chemară pre Samson
din închisoare, și el erà de rîs înaintea
lor: și-l puseră pre el între stâlpi. 26 Și
zise Samson către băiatul ce-l ținea de
mână: Lasă-mă ca să pipăiu stâlpii, pe
care este întărită casa; ca să mă razăm
de ei. 27 Și casa erà plină de bărbați
și de femei, și acolo *erau* toți domnii
Filistenilor; chiar și pe [j]acoperiș *erau*
ca la trei mii de bărbați și de femei, cari
priviau luarea în râs a lui Samson. 28 Și
Samson strigă către Domnul, zicând:
Doamne, Doamne, rogu-te, [k]adă-ți a-
minte de mine, și întărește-mă numai
astădată, o Dumnezeule! ca să-mi răs-
bun asupra Filistenilor pentru cei doi
ochi ai mei. 29 Și Samson îmbrățișă
amândoi stâlpii din mijloc, asupra că-
rora casa erà întărită, și se răzămă de
ei, de unul cu dreapta lui și de altul cu
stânga lui. 30 Și Samson zise: Stingă-
se vieața mea împreună cu Filistenii!
Și se apăsă cu putere; și casa căzù pres-
te domni și preste tot poporul ce *erà*
într'însa. Și morții pre cari el i-a ucis
la moartea sa, erau mai mult decât *acei*
pre cari el i-a ucis în vieață.

31 Și frații săi și toată casa părintelui
său se pogorîră, și-l ridicară; și suindu-
se *înapoi*, îl îmmormântară între Țorah
și Eștaol, în mormântul lui Manoah, pă-
rintele său. Și el a judecat pre Israel două-
zeci de ani.

Mica întocmește idolatria.

17 Și a fost un om din muntele lui
Efraim, cu numele Mica. 2 Și el
zise către mumă sa: Cei o mie și o sută
de arginți ce ți-s'au luat, *și* pentru cari
tu ai blestemat, și în auzul meu ai vor-
bit, iată, acești arginți *sunt* la mine, eu
i-am luat. Și mumă sa zise: [a]Binecu-
vântat să *fie* fiul meu de Domnul. 3 Și
el înapoiè cei o mie și o sută *sicli* de ar-
ginți mumei sale; și muma sa zise: Con-
sacrat-am argintul Domnului din mâna
mea pentru fiul meu, spre a [b]face un
chip cioplit și un chip turnat: și acum
ți-l înapoiez. 4 Totuși el înapoiè argin-
tul mumei sale; și muma sa [c]luă două
sute *sicli* de arginți, și i-a dat auraru-
lui; și el făcù un chip cioplit și un chip
turnat, cari fură în casa lui Mica. 5 Și
bărbatul Mica aveà o casă de zei, și
făcù [d]efod și [e]terafimi, și consacră pre
unul din fiii sei, ca să-i fie preot. 6 [f]În
zilele acelea nu *erà* rege în Israel: [g]fie-
care făceà *ce erà* drept în ochii sei.

7 Și a fost un tinăr din Bet-Lehemul
lui Iuda, din neamul lui Iuda, și acesta
erà Levit, și petreceà acolo. 8 Și băr-
batul se duse din cetatea [h]Bet-Lehemul
lui Iuda, ca să petreacă unde va aflà *loc;*
și el venì în muntele lui Efraim, în casa
lui Mica, urmându-și calea sa. 9 Și
Mica zise către dânsul: De unde vii tu?
Și el îi răspunse: Levit *sunt* eu din Bet-
Lehemul lui Iuda, și mă duc, că să lo-
cuesc unde voiu aflà *loc*. 10 Și Mica-i
zise: Rămâi la mine, [i]și-mi fi mie [j]pă-
rinte și preot, și eu îți voiu da zece *sicli*
de arginți pe an, un rând de vestminte
și mijloace de traiu. Și Levitul intră.
11 Și Levitul se învoì a rămâneà la acel
bărbat, și tinărul erà lui ca unul din fiii
săi. 12 Și Mica consacră pre Levit, și
tinărul fu preot, și rămase în casa lui
Mica. 13 Și Mica zise: Acum știu că
Domnul îmi va face bine, pentru că am
preot pre un Levit.

Seminția Dan cucerește Laisul și întocmește idolatria lui Mica.

18 În [a]acele zile nu *erà* rege în Israel,
și în acele zile [b]seminția Daniților
își căută moștenire spre locuire; că până
atuncia nu-i căzuse moștenire între se-
mințiile lui Israel. 2 Și fiii lui Dan tri-

---

[h] Dan. 5. 4. [i] Cap. 9. 27. [j] Deut. 22. 8. | [k] Ier. 15. 15. — | *Capul 17.* [a] Fac. 14. 19. [b] Esod. 20.4,23 | [c] Isa. 46. 6. [d] Cap. 8. 27. [e] Fac. 31.19,30. | [f] Cap. 18. 1. [g] Deut. 12. 8. [h] Ios. 19. 15. | Rut. 1. 1, 2. Mic. 5. 2. Mat. 2. 1, 5, 6. | [i] Cap. 18. 19. [j] Iov 29. 16. — | *Capul 18.* [a] Cap. 17. 6. [b] Ios. 19. 47.

miseră din neamul lor cinci bărbați din
hotarele lor, bărbați viteji, din [c]Țora și
Eștaol, [d]spre a iscodì țara și a o cerce-
tà; și le ziseră: Mergeți, cercetați țara;
și ei veniră în muntele lui Efraim până
la casa lui Mica, și maseră acolo. 3 De
abia sosiră la [e]casa lui Mica, și ei cunos-
cură vocea tinărului, a Levitului. Și se
abătură acolo, și-i ziseră: Cine te-a adus
aicia, ce faci tu aicia, și ce ai tu aicia?
4 Și el le zise: Așà și așà mi-a făcut
mie Mica, și el [f]m'a tocmit, și *sunt*
preotul lui. 5 Și-i ziseră: Rugămu-te,
[g]întreabă pre [h]Dumnezeu, ca să știm,
dacă calea pe care mergem va prosperà.
6 Și preotul le zise: [i]Mergeți în pace,
înaintea Domnului *este* calea voastră pe
care mergeți.

7 Și cei cinci bărbați merseră, și ve-
niră la [j]Laiș, și văzură pre poporul din
ea [k]locuind în siguranță, după chipul
Sidonienilor, liniștit și sigur, și nu *erà*
în țară nimenea, care să aibă putere a
le face vre-un neajuns, și *erau* departe
de Sidonieni, și n'aveau a face cu *alți*
oameni. 8 Și venind la frații lor la [l]Țo-
ra și Eștaol, ziseră frații lor către dânșii:
Ce *aduceți* voi? 9 Și ei răspunseră:
[m]Haidem! să ne suim asupră-le, că noi
am văzut țara, și iată, ea *este* bună
foarte. Ce! *Încă* stați [n]în tăcere? Nu vă
leneviți a plecà *și* a merge să luați țara
în stăpânire? 10 Când veți intrà, veți
venì la un popor [o]sigur, și pământul *este*
întins în toate lăturile: că Dumnezeu
l-a dat în mânile voastre, [p]un loc în
care nu lipsește nimic din cele ce *sunt*
pe pământ.

11 Și plecară deacolo din neamul lui
Dan, din Țora și Eștaol șase sute de băr-
bați, încinși cu arme de resbel. 12 Și
ei se suiră, și tăbărîră la [q]Kiriat-Iearim
în Iuda. Deaceea locul acesta s'a numit
[r]Mahane-Dan până în ziua de astăzi;
iată, el *este* în dosul Kiriat-Iearimului.
13 Deacolo trecură la muntele lui Ef-
raim, și veniră până [s]la casa lui Mica.
14 [t]Și cei cinci bărbați, cari s'au dus
ca să iscodească țara Laiș, răspunseră
și ziseră fraților lor: Știți voi, că [u]în
casele acestea este un efod, terafimi și
chip cioplit și chip turnat? gândiți-vă
acum ce aveți de făcut. 15 Și se abă-
tură acolo, și veniră în casa tinărului, a
Levitului, în casa lui Mica, și-l întrebară
de sănătate. 16 Și [v]cei șase sute de
bărbați dintre fiii lui Dan, încinși cu ar-
mele lor de resbel, stătură la intrarea pe
poartă. 17 Și [x]cei cinci bărbați, cari
s'au dus să iscodească țara, se suiră, in-
trară acolo, și luară [y]chipul cel cioplit,
efodul, terafimii și chipul cel turnat; și
preotul stà la intrarea pe poartă cu cei
șase sute de bărbați, încinși cu arme de
resbel. 18 Aceștia venind la casa lui
Mica, luară chipul cel cioplit, efodul, te-
rafimii și chipul cel turnat. Și preotul
zise către dânșii: Ce faceți? 19 Și ei
ziseră: Taci, [z]pune mâna ta pe gura ta,
mergi cu noi, și [a]fi nouă părinte și preot.
Este mai bine ca tu să fii preot al casei
unui singur om, sau să fii preot al unei
seminții și al unui neam în Israel?
20 Și inima preotului se bucură, și el
luă efodul, terafimii și chipul cel cioplit
și se duse în mijlocul poporului. 21 Și
ei se întoarseră, și plecară, punând îna-
intea lor copiii, turmele și averile.

22 Acum se depărtaseră dela casa lui
Mica, când se adunară bărbații, ce *erau*
în casele de lângă casa lui Mica, și ajun-
seră pre fiii lui Dan; 23 Și strigară
după fiii lui Dan, cari întumându-și fe-
țele lor, ziseră lui Mica: Ce ai tu că te-ai
adunat? 24 Și el zise: Voi ați luat
zeii ce mi-am făcut și pre preot, și v'ați
dus, și ce-mi mai rămâne? Și acum imi
ziceți: Ce ai tu? 25 Și fiii lui Dan îi
ziseră: Nu fă să se audă vocea ta în
urma noastră, ca să nu se arunce asupra
ta oameni cu inima amărîtă, și *așà* tu să
nimicești viața ta și viața casnicilor tăi.
26 Și fiii lui Dan merseră *în* calea lor.
Iar Mica, văzând că ei *erau* mai tari decât

c Cap. 13. 25. d Num. 13. 17. Ios. 2. 1. e Cap. 17. 1. f Cap. 17. 10. g Isa. 30. 1. h Cap. 17. 5. i 1 Reg. 22. 6. j Ios. 19. 47. k Vers. 27, 28. l Vers. 2. m Ios. 2. 23, 24. n 1 Reg. 22. 3. o Vers. 7, 27. p Deut. 8. 9. q Ios. 15. 60. r Cap. 13. 25. s Vers. 2. t 1 Sam. 14. 28. u Cap. 17. 5. v Vers. 11. x Vers. 2. 14. y Cap. 17. 4. 5. z Iov. 21. 5. Prov. 30. 32. a Cap. 17. 10.

dânsul. își înturnă fața, și se întoarse la
casa sa.

27 Și ei luară ceeace Mica a făcut, și
pre preotul ce erà la dânsul: și [b]venind
asupra Laișului, asupra unui popor li-
niștit și sigur. îl [c]trecură prin ascuțișul
săbii, și au ars cetatea cu foc. 28 Și
nu *erà* nimenea să-l ajute, că el erà [d]de-
parte de Sidon, și nu aveà a face cu *alți*
oameni; și *zăceà* în valea care *este* a
[e]Bet-Rehobului;

29 Și zidiră cetatea, și locuiră în ea.
Și [f] ei numiră cetatea [g]Dan, după numele
lui Dan, părintele lor, ce s'a născut lui
Israel; dar mai înainte numele cetății
erà Laiș. 30 Și fiii lui Dan înălțară
chipul cel cioplit; și Ionatan, fiul lui
Gherșom, fiul lui Manase, el și fiii săi
erau preoții seminției Daniților, [h] până
în ziua captivării țării. 31 Și ei înăl-
țară chipul cel cioplit al lui Mica, pre
care el l-a fost făcut, [i]tot timpul cât a
fost casa lui Dumnezeu în Șilo.

Răutatea oamenilor din Ghibea din seminția Beniamin.

19 Și se întâmplă în acele zile, [a]când
nu *erà* rege în Israel, că erà un
bărbat Levit, ce petreceà în lăturile mun-
telui lui Efraim, și care-și luă femeie
concubină din [b]Bet-Lehemul lui Iuda.
2 Și concubina sa se desfrână de el, și
se duse dela dânsul în casa părintelui ei.
în Bet-Lehemul lui Iuda, și fu acolo patru
luni de zile.

3 Și bărbatul ei sculându-se, se duse
după ea, spre a-i vorbì după inima ei,
ca să o întoarcă. Și mai *erà* cu dânsul
servul său și o pereche de asini. Și ea
îl duse în casa părintelui ei, pre care vă-
zându-l părintele tinerii femei, se bucură
de întâlnirea lui. 4 Și-l ținù socrul său,
părintele tinerii femei, și el rămase la
dânsul trei zile: și ei mâncară, beură și
rămaseră acolo. 5 Și în ziua a patra.
ei se sculară de dimineață, și el se sculă
spre a se duce. Și părintele tinerii fe-
mei zise ginerelui său: [c]Întărește inima
ta cu o bucată de pâne, și apoi vă veți
duce. 6 Și ei se așezară, și mâncară și
beură amândoi împreună; și părintele
tinerii femei zise către bărbat: Rogu-te.
rămâi *aicia*, ca inima ta să se veselească.
7 Totuși bărbatul se sculă spre a se duce,
dară socrul său stà de el; deci rămase
iarăși acolo. 8 Și el se sculă de di-
mineață în ziua a cincia. spre a se pornì;
și părintele tinerii femei zise: Rogu-te,
întărește inima ta; și întârziază până ce
ziua se pleacă *spre seară:* și ei mâncară
amândoi. 9 Și bărbatul se sculă spre
a se duce, el și concubina lui, și servul
său. Și zise către dânsul socrul său, pă-
rintele tinerii femei: Rogu-te, privește,
ziua a trecut, se face noapte, rogu-vă
rămâneți toată noaptea. Iată, ziua se
pleacă spre noapte, rămâneți aicia, ca
inima ta să se veselească, și mâne veți
mânecà pe calea voastră, și te vei duce
la cortul tău. 10 Dară bărbatul nu voì
a *mai* rămâneà *și* în noaptea aceia; ci
sculându-se plecă, și venì până în drep-
tul [d]Iebusului, acesta *e* Ierusalimul, și
cu dânsul *era* o pereche de asini înșe-
uați, și concubina lui.

11 Când ei *erau* aproape de Iebus,
ziua erà plecată foarte; și servul zise
către domnul său: Rogu-te vino, și să ne
abatem către această cetate [e]a Iebusei-
lor, ca să rămânem în ea. 12 Și dom-
nul său zise către el: Noi nu ne vom
abate către o cetate străină, în care nu
sunt fii de ai lui Israel; *ci* vom trece
până la [f] Ghibea. 13 Și el zise servului
său: Vino, ca să ne apropiem de unul
din acele locuri, și să rămânem în Ghi-
bea sau în [g]Rama. 14 Și trecură și mer-
seră; și soarele le apuse lor sub Ghibea,
ce *e* a lui Beniamin. 15 Și se abătură
acolo, spre a intrà *și* a rămâneà în Ghi-
bea; și el sosì, si rămase în ulița cetății:
că nimenea nu-i [h]primià în casă, ca să
rămâie.

16 Și iată, un om bătrân veniă dela
[i]lucrul său din câmp către seară; *omul*

---

[b] Deut. 33. 22. [c] Ios. 19. 47. [d] Vers. 7.
[e] Num. 13. 21. [f] Ios. 19. 47. [g] Fac. 14. 14.
[h] Ps. 78. 60, 61. [i] Ios. 18. 1.

Capul 19. [a] Cap. 17. 6.
[b] Cap. 17. 7. [c] Fac. 18. 5.
[d] Ios. 18. 28. [e] Ios. 15. 8, 63.
[f] Ios. 18. 28. [g] Ios. 18. 25.
[h] Mat. 25. 43. [i] Ps 104. 23.

era din muntele lui Efraim, și petreceà
în Ghibea: iar locuitorii locului *erau* Be-
niamiți. 17 El ridicându-și ochii săi,
văzù pre bărbatul călător pe ulița cetății,
și zise bătrânul: Unde te duci, și de
unde vii? 18 Și el zise: Noi călătorim
din Bet-Lehemul lui Iuda până la la-
turile muntelui lui Efraim, de acolo *sunt*
eu și am mers până la Bet-Lehemul lui
Iuda; *și* mă duc *acum* la [j] casa Domnu-
lui: dar nimenea nu mă primește în casă:
19 Deși avem paiu și nutreț pentru a-
sinii noștri, și am pâne și vin pentru
mine, pentru serva ta și pentru băiatul
ce este cu servii tăi: nu ducem lipsă de
nimic. 20 Și zise bătrânul: [k] Pace ție!
ori cum lipsa ta *o iau* asupra mea [l] nu-
mai în uliță să nu rămâi. 21 [m] Și el
îl aduse în casa sa, nutrì asinii, și [n] ei
își spălară picioarele, și mâncară și beură.

22 Pre când își veseliau inima, iată
[o] locuitorii cetății, [p] oameni înrăutățiți,
încunjurară casa, bătură la ușe, și ziseră
către bătrânul, domnul casei: [q] Adù a-
fară pre omul ce a venit în casa ta, ca
să-l cunoaștem. 23 Și [r] domnul casei
ieșind la dânșii, le zise: Nu, fraților mei,
rogu-vă, nu lucrați *așa* de rău, după ce
bărbatul acesta a venit în casa mea; [s] nu
faceți această nelegiuire! 24 [t] Iată fata
mea cea fecioară și concubina lui, scoate-
le-voiu afară, umiliți-le, și faceți cu ele
ceeace este bun în ochii voștri; dar a-
cestui bărbat nu faceți această nelegiuire.
25 Dară bărbații nu voiră a-l ascultà.
Deci bărbatul apucă pre concubina sa, și
o scoase afară la dânșii, și o cunoscură,
și-și bătură joc de dânsa toată noaptea
până dimineață, și o lăsară când se su-
iau zorile.

26 Și femeia venì către ziuă, și căzù
la ușa casei omului, la care *era* domnul
ei, pe când *începù* a se luminà. 27 Când
domnul ei se sculă dimineața, și deschi-
zând ușile casei, voì să iasă afară, spre
a se duce în calea sa, iată concubina sa
zăceà *la* ușa casei, și mânile ei pe prag.
28 Și el îi zise: Scoală, și să mergem!
Dară nimenea nu răspunse. Și el o puse
pe asin, și merse spre locul său.

29 Și când el ajunse la casa sa, luă
cuțitul, apucă pe concubina sa, și o îm-
bucătăți, carnea și oasele sale, în două-
sprezece bucăți, și le trimise în tot cu-
prinsul lui Israel. 30 Și a fost, că ori-
cine vedeà aceasta ziceà: Nu s'a întâm-
plat și nu s'a văzut *una* ca aceasta, de
când fiii lui Israel au ieșit din pământul
Egiptului până în ziua de astăzi. Luați
aminte de aceasta, sfătuiți și spuneți.

Celelalte seminții se resboiesc cu seminția lui Beniamin și o stârpesc aproape.

20 Și [a] toți fiii lui Israel ieșiră, și co-
munitatea se adună ca un singur
om dela [b] Dan până la Beer-Șeba,
cu pământul Galaadului, înaintea Dom-
nului [c] în Mițpe. 2 Și stătut-au de față
capii întregului popor, toate semințiile
lui Israel în adunarea poporului lui Dum-
nezeu, patru sute de mii de oameni pe-
destrii, [d] cari scoteau sabia. 3 (Și fiii lui
Beniamin auziră, cumcă fiii lui Israel s'au
suit la Mițpe). Și fiii lui Israel ziseră: Spu-
neți, cum s'a întâmplat această faptă rea.

4 Și răspunse Levitul, bărbatul ucisei
femei, zicând: [e] La Ghibea, ce *este* a lui
Beniamin, venii eu și concubina mea,
spre a rămâneà. 5 [f] Și locuitorii din
Ghibea s'au sculat asupra mea, au în-
cunjurat noaptea casa în contra mea, cu-
getând a mă ucide pre mine: [g] și pre con-
cubina mea o umilirà, încât murì. 6 Și
[h] apucai pre concubina mea, o făcui bu-
căți, și o am trimis în toate câmpiile
stăpânirii lui Israel; că [i] desfrânare și
fărădelege făcură ei în Israel. 7 Iată,
voi toți *sunteți* fii ai lui Israel, [j] dați-vă
socotință și sfătuiți aicia.

8 Și tot poporul se sculă ca un singur
om, și zise: Nici unul să nu meargă la
cortul său, și nici unul să nu se abată
pe la casa sa. 9 Și acum aceasta *e* a-
ceeace vom face cu Ghibea: *Vom aruncà*
asupra ei sorți; 10 Și vom luà zece

j Ios. 18. 1.
k Fac. 43. 23.
l Fac. 19. 2.
m Fac. 24. 32.
n Ioan. 13. 5.
o Fac. 19. 4.
p Deut. 13. 13.
q Rom. 1. 26,27.
r Fac. 19. 6. 7.
s 2 Sam 13. 12.
t Fac. 19. 8.

Capul 20.
a Deut. 13. 12. Ios. 22. 12.
b Cap. 18. 29. 1 Sam. 3. 20.
c Cap. 10. 17. 1 Sam. 7. 5.
d Cap. 8. 10.
e Cap. 19. 15.
f Cap. 19. 22.
g Cap. 19. 25. 26.
h Cap. 19. 29.
i Ios. 7. 15.
j Cap. 19. 30.

bărbaţi din o sută din toate seminţiile
lui Israel, şi o sută din o mie, şi o mie
din zece mii, cari vor luà merinde pentru
popor, ca ei intrând în Ghibea lui Be-
niamin, să-i facă ei după toată fărăde-
legea ce ea a făcut în Israel.
11 Şi toţi bărbaţii lui Israel se adu-
nară asupra acestei cetăţi, uniţi ca un
singur om. 12 [k]Şi seminţiile lui Israel
trimiseră oameni către toată seminţia lui
Beniamin, zicând: Ce faptă rea *este* a-
ceasta, care s'a întâmplat între voi!
13 Şi acum scoateţi afară pre bărbaţii
cei [l]înrăutăţiţi ce *sunt* în Ghibea, ca să-i
omorîm, şi *aşà* să [m]curăţim răul din Is-
rael. Dară fiii lui Beniamin nu voiră a
ascultà vocea fraţilor lor, a fiilor lui Is-
rael. 14 Şi fiii lui Beniamin se adunară
din cetăţile *lor* la Ghibea, spre a ieşì la
resbel cu fiii lui Israel. 15 Şi aceiaşi
zi se numărară fiii lui Beniamin din ce-
tăţi, douăzeci şi şase de mii de bărbaţi,
ce scoteau sabia; afară de locuitorii din
Ghibea, cari se numărară, şapte sute de
bărbaţi aleşi. 16 Din tot poporul a-
cesta *erau* şapte sute de bărbaţi aleşi,
[n]stângaci: toţi aceştia loviau cu piatra
prăştici părul, şi nu dădeau greşit. 17 Şi
se numărară bărbaţii din Israel afară de
Beniamin, patru sute de mii de bărbaţi,
ce scoteau sabia: toţi aceştia oameni de
resbel.
18 Şi fiii lui Israel se sculară, şi [o]se
suiră la Bet-El, şi [p]întrebară pre Dum-
nezeu, şi ziseră: Cine din noi să se suie
mai întâiu la luptă cu Beniamin? Şi
Domnul răspunse: Iuda *se va suì* întâiu.
19 Şi fiii lui Israel se sculară dimi-
neaţa, şi tăbărîră asupra Ghibeei. 20 Şi
bărbaţii lui Israel ieşiră la luptă cu Be-
niamin; şi bărbaţii lui Israel se rânduiră
în ordine de bătaie asupra lor lângă Ghi-
bea. 21 Şi [q]fiii lui Beniamin ieşiră din
Ghibea, şi în aceiaşi zi culcară la pă-
mânt din *oştirea* lui Israel douăzeci şi
două de mii de bărbaţi.
22 Şi poporul, bărbaţii lui Israel, îm-
bărbătându-se, iarăşi se rânduiră de res-
bel, în locul în care se rânduiseră în ziua
întâia. 23 [r](Şi fiii lui Israel se suiră, şi
plânseră înaintea Domnului până în
seară, şi întrebară pre Domnul, zicând:
Să mă mai sui oare la luptă cu fiii lui
Beniamin, fratele meu? Şi Domnul zise:
Suiţi-vă asupra lui). 24 Şi fiii lui Israel
se apropiară a doua zi de fiii lui Benia-
min. 25 Şi [s]a doua zi Beniamin ieşind
din Ghibea spre întâmpinarea lor, mai
culcară la pământ din fiii lui Israel opt-
sprezece mii bărbaţi, cari toţi scoteau
sabia.
26 Şi toţi fiii lui Israel, tot poporul
[t]se suiră, veniră la Bet-El, şi plânseră:
şi şezând acolo înaintea Domnului, pos-
tiră în ziua aceea până în seară, şi adu-
seră arderi de tot şi sacrificii de bucurie
înaintea Domnului. 27 Şi fiii lui Israel
întrebară pre Domnul, (acolo *se aflà* [u]chi-
votul legii lui Dumnezeu în zilele acelea,
28 [v]Şi Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui
Aaron, [x]stà înaintea lui în zilele acelea),
zicând: Să mai ies încă la luptă cu fiii
lui Beniamin, fratele meu, sau să con-
tinesc? Şi Domnul zise: Suiţi-vă, că
mâne-i voiu da în mâna voastră.
29 Şi Israel [y]puse pândaşi împrejurul
Ghibeei. 30 Şi fiii lui Israel se suiră
în ziua a treia asupra fiilor lui Beniamin,
şi se rânduiră asupra Ghibeei, ca şi în
celelalte dăţi. 31 Şi fiii lui Beniamin
ieşiră spre întâmpinarea poporului, *şi*
fură traşi afară din cetate, şi începură
a da în popor, ca şi alte dăţi, în dru-
murile mari, (din care unul duce la Bet-
El, iar altul la Ghibea în câmpie), şi ca
la treizeci de bărbaţi din Israel fură
ucişi. 32 Şi fiii lui Beniamin, ziseră:
Ei *sunt* bătuţi înaintea noastră ca şi în-
tâiaşi-dată; dară fiii lui Israel, ziceau:
Să fugim, ca să-i tragem afară din ce-
tate în drumul mare. 33 Şi toţi băr-
baţii lui Israel se sculară din locul lor,
se rânduiră în Baal-Tamar, şi pânda lui
Israel ieşì din locul său, din hotarul
Ghibeei. 34 Şi zece mii de bărbaţi aleşi
din tot Israelul veniră asupra Ghibeei,

k Deut. 13. 14. l Deut. 13. 13. m Deut. 17. 12. n Cap. 3. 15. o Vers. 23. 26. p Num. 27. 21. q Fac. 49. 27. r Vers. 26. 27. s Vers. 21. t Vers. 18. u Ios. 18. 1. v Ios. 24. 33. x Deut. 10. 8. y Ios. 8. 4.

și lupta fu cumplită; [z] și *Beniamiții* nu
știau, că nenorocirea se apropie de ei.
35 Și Domnul bătù pre Beniamin îna-
intea lui Israel; și fiii lui Israel culcară
la pământ în ziua aceea din Beniamin
douăzeci și cinci de mii, și o sută bărbați,
cari toți scoteau sabia.

36 Că fiii lui Beniamin crezând că
aceia sunt bătuți, [a] bărbații lui Israel lă-
saseră loc lui Beniamin, răzămându-se
pe pânda, pe care o puseseră asupra
Ghibeei. 37 [b] Și pânda se grăbì, și se
lăți asupra Ghibeei, și pânda merse și
trecù toată cetatea prin ascuțișul săbiei.
38 Că o înțelegere erà între bărbații lui
Israel cu pânda: Să lase să se înalțe din
cetate fum gros. 39 Și când bărbații
lui Israel întoarseră dosul în luptă, și
Beniamin începù a bate *și* a ucide din
bărbații lui Israel ca la treizeci de inși,
și ziseră: Da, ei sunt bătuți înaintea
noastră, ca în lupta întâia! 40 Atunci
un fum gros începù a se ridicà din ce-
tate în sus, un stâlp de fum, și Benia-
min [c] întorcându-se, iată toată cetatea
prefăcută într'un fum ce se suià la cer!
41 Și bărbații lui Israel se întoarseră,
și bărbații lui Beniamin fură uimiți, vă-
zând, că nenorocirea s'a apropiat de ei.
42 Și ei se întoarseră dela bărbații lui
Israel către calea pustiului, și lupta îi
urmărià groaznic, și cei din cetăți îi cul-
cară la pământ în mijlocul lor: 43 Ei
încunjurară pre Beniamin, îl goniră, îl
sdrobiră cu ușurință, până spre Ghibea,
către răsăritul soarelui. 44 Și căzură
din Beniamin optsprezece mii bărbați,
toți bărbați viteji. 45 Și ei întoarseră
dosul, și fugiră în pustiu, către stânca
[d] Rimmon; și *Israeliții* culeseră din ei
pe drumul cel mare cinci mii de inși, și-i
urmăriră până la Ghibeon, bătând din
ei două mii de bărbați. 46 Deci toți
cei căzuți din Beniamin în ziua aceea
fură douăzeci și cinci de mii de bărbați,
cari toți scoteau sabia, toți oameni vi-
teji. 47 Și din cei ce întoarseră *dosul*
șase sute de bărbați scăpară în pustiu
la stânca Rimmon, și rămaseră la stânca
Rimmon patru luni.
48 Și bărbații lui Israel se înturnară
la fiii lui Beniamin, și-i trecură prin as-
cuțișul săbiei, prin oamenii *fiecărei* ce-
tăți, și vitele și tot ce aflau; și dădură
foc tuturor cetăților ce găsiră *în cale.*

Cum se restabilește iarăși seminția lui Beniamin.

21 Și [a] bărbații lui Israel s'au jurat în
Mițpe, zicând: Nimenea din noi să
nu deà pre fata sa de femeie lui Benia-
min. 2 Și poporul venì la [b] Bet-El, ră-
mase acolo până în seară înaintea lui
Dumnezeu, și ei își înălțară vocile lor și
plânseră tare, 3 Zicând: Pentru ce, o
Doamne Dumnezeul lui Israel, s'a în-
tâmplat aceasta în Israel, ca Israel să se
lipsească de o seminție? 4 Și a doua zi
poporul se sculă, [c] zidì acolo un altar, și
aduse arderi de tot și sacrificii de bu-
curie.

5 Și fiii lui Israel, ziseră: Cine dintre
toate semințiile lui Israel nu s'a suit cu
adunarea Domnului? [d] Că fu un jură-
mânt mare asupra aceluia care nu se va
suì la Domnul la Mițpe, zicând: El să
se omoare. 6 Și fiilor lui Israel li-se
făcù milă de Beniamin, fratele lor, și zi-
ceau: Astăzi o seminție întreagă s'a pier-
dut din Israel. 7 Ce să facem de fe-
mei pentru cei rămași! că noi ne-am ju-
rat pe Domnul a nu le da lor din fetele
noastre femei. 8 Și ei ziseră: *Este*
vre-una din semințiile lui Israel, care
să nu se fi suit la Domnul în Mițpe?

Și iată, nici unul din [e] Iabeș-Galaad
n'a venit în tabără la adunare. 9 Și
poporul se numără, și iată, nu *erà* acolo
nimenea din locuitorii Iabeș-Galaadului.
10 Și comunitatea trimise acolo două-
sprezece mii de oameni din cei mai vi-
teji, și le poruncì, zicând: [f] Mergeți, și
treceți pre locuitorii din Iabeș-Galaad
prin ascuțișul săbiei, și pre femei și pre
copiii. 11 Și iată ceeace veți face: [g] Pre
tot bărbatul, și pre toată femeia care s'a
culcat cu bărbat, voi să-i nimiciți cu de-
săvârșire. 12 Și ei găsiră între locui-

z Ios. 8. 14. | a Ios. 8. 15. | b Ios. 8. 19. | c Ios. 8. 20. | d Ios. 15. 32. | — | Capul 21. | a Cap. 20. 1 | b Cap. 20. 18.26. | c 2 Sam. 24. 25. | d Cap. 5. 23. | e 1 Sam. 11. 1. | f 1 Sam. 11. 7. | g Num. 31. 17.

torii din Iabeș-Galaad patru sute de fete
fecioare, cari nu se culcaseră cu bărbat,
și le aduseră în tabără la [h] Șilo, ce *este*
în pământul Canaan.
13 Și toată comunitatea trimise, și
vorbì către fiii lui Beniamin, [i] cari *erau*
în stânca Rimmon, și le cuvântară pace.
14 Și Beniamin se întoarse în acel timp:
și le dădură lor de femei pe acelea, pre cari
le-au lăsat în vieață dintre femeile Iabeș-
Galaadului; dară ele nu ajungeau pen-
tru ei. 15 Și poporului [j] i-se făcù milă
de Beniamin, că Domnul a făcut o știr-
bitură în semințiile lui Israel.
16 Și bătrânii comunității, ziseră: Ce
să facem de femei pentru cei rămași?
că femeile s'au stârpit din Beniamin!
17 Și ei ziseră: Cei scăpați să stăpâ-
nească *ceeace erà* a lui Beniamin, pen-
tru ca să nu se stângă o seminție din
Israel. 18 Dară noi nu putem să le
dăm femei din fetele noastre, [k] că fiii lui
Israel s'au jurat, zicând: Blestemat *să
fie* acela ce va da femeie lui Beniamin!
19 Și ei ziseră: Iată, sărbătoare Dom-
nului *se face* din an în an în Șilo, care *este*
spre miazănoapte de Bet-El spre ră-
săritul drumului celui mare, care duce
dela Bet-El la Șihem, și spre miazăzi
dela Lebona. 20 Și ei poruncìră
fiilor lui Beniamin, zicând: Mergeți și
pândiți în vii: 21 Și când veți vedeà
că fetele din Șilo ies [l] spre a jucà în cor.
ieșiți din vii, și răpiți-vă fiecare pre fe-
meia sa din fetele din Șilo, și duceți-vă
în pământul lui Beniamin. 22 Și dacă
părinții lor sau frații lor vor venì spre a
se certà cu noi, noi le vom zice: Din
har către noi dați-le, fiindcă noi nu am
luat câte o femeie pentru fiecare din ei
în acest resbel; și nu voi *sunteți cari* le-
ați dat pre ele: atuncia numai ați fi vi-
novați. 23 Și fiii lui Beniamin făcură
așà, și-*și* luară femei după numărul lor,
dintre dănțuitoarele, pre cari le-au ră-
pit: și merseră și se întoarseră la moște-
nirile lor, și [m] rezidiră cetățile și locuiră
în ele. 24 Și în acel timp fiecare din
fiii lui Israel se duse la seminția sa și la
neamul său și ieșiră de acolo fiecare la
moștenirea sa.
25 [n] În zilele acelea nu *era* rege în
Israel: [o] fiecare făceà *ceeace era* drept în
ochii săi.

CARTEA RUT.

Elimeleh și fiii săi murind în Moab, văduva sa se reîntoarce împreună cu Rut în Bet-Lehem.

1 Și în zilele când judecau [a] judecătorii,
fost-a [b] foamete pe pământ, și s'a dus
un bărbat din [c] Bet-Lehemul lui Iuda,
ca să locuească în pământul Moabului,
el și femeia sa, și cei doi fi ai săi. 2 Nu-
mele bărbatului *era* Elimeleh, și numele
femeii sale Naomi, și numele celor doi
fii ai săi *erau* Mahlon și Chilion, [d] Efraiți
din Bet-Lehemul lui Iuda; Și veniră [e] în
pământul Moabului, și locuiră acolo.
3 Și murì Elimeleh, bărbatul Naomiei;
și a rămas ea cu cei doi fii ai săi. 4 Și-și
luară lor femei Moabitene; numele uneia
era Orfa, și numele celei de a doua Rut:
și locuiră acolo ca la zece ani. 5 Și mu-
riră și acești doi, Mahlon și Chilion: și
rămase femeia fără cei doi fii ai săi și
fără bărbatul ei.
6 Și se sculă ea cu nurorile ei, și se
întoarse din pământul Moabului; că auzià
în pământul Moabului, că Domnul a [f] cer-
cetat pre poporul său [g] dându-i pâne.
7 Și ea ieșì din locul în care locuià, și
cele două nurori ale sale cu dânsa; și
merseră pe cale. ca să se întoarcă în pă-
mântul lui Iuda. 8 Și zise Naomi către

h Ios. 18. 1.
i Cap. 20. 47.
j Vers. 6.
k Vers. 1.
l Esod. 15. 20.
1 Sam. 18. 6.
Ier. 31. 13.
m Cap. 20. 48.
n Cap. 17. 6.
o Deut. 12. 8.
—
CARTEA RUT.
Capul 1.
a Judc. 2. 16.
b Fac. 12. 10.
2 Reg. 8. 1.
c Judc. 17. 8.
d Fac. 35. 19.
e Judc. 3. 30.
f Esod. 4. 31.
Luc. 1. 68.
g Ps. 132. 15.
Mat. 6. 11.

cele două nurori ale sale: Duceți-vă *și*
[h] întoarceți-vă fiecare în casa mumii sale:
[i] facă-și Domnul milă cu voi, cum ați
făcut voi cu [j] cei răposați și cu mine.
9 Deie-vă Domnul, ca să aflați [k] repaus
fiecare în casa bărbatului său! Și le să-
rută; și ele înălțară vocile lor, și plân-
seră. 10 Și-i ziseră: Cu tine voim să
ne întoarcem la poporul tău.

11 Și Naomi zise: Întoarceți-vă ficele
mele; pentru ce să mergeți cu mine? Au
doară mai *am* fii în corpul meu, [l] ca să
vă fie bărbați? 12 Întoarceți-vă, ficele
mele, duceți-vă; că sunt prea bătrână,
spre a mai aveà bărbat; *și* deași zice,
că am speranță: chiar din această noapte
de ași fi a unui bărbat, și *de* ași naște
fii, 13 Aștepta-veți, până se vor face
mari? Înfrânà-vă-veți oare pentru ei, să
nu fiți ale altor bărbați? Nu ficele mele,
că mult mai amar îmi este mie decât
vouă căci [m] s'a lăsat asupra mea mâna
Domnului. 14 Și ele înălțară vocile lor,
și plânseră iarăși. Și Orfa sărută pre
soacra sa; dară Rut [n] se ținea de ea.

15 Și zise *Naomi:* Iată, cumnata ta
s'a întors la poporul ei și la [o] zeii ei, [p] în-
toarce-te și tu după cumnată ta. 16 Dară
Rut zise: [q] Nu stà de mine ca să te pă-
răsesc, și să mă depărtez din urma ta;
că încotro vei merge tu, voiu merge și
eu: unde vei rămâneà tu voiu rămâneà
și eu; [r] poporul tău va fi poporul meu,
și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu;
17 Unde vei murì tu, voiu murì și eu,
și acolo mă voiu îmmormântà; [s] așà să-mi
facă Domnul, și încă mai mult, dacă alt-
ceva decât moartea mă va despărțì de
tine! 18 [t] Și văzând *Naomi*, că ea erà
hotărîtă să meargă cu dânsa, încetă de
a vorbì către ea.

19 Și se duseră amândouă până ce a-
junseră la Bet-Lehem; și după ce sosiră
la Bet-Lehem, iată, [u] toată cetatea erà
în mișcare pentru ele, și femeile ziceau:
[v] aceasta *e* Naomi? 20 Și ea le zise:
Nu mă chemați Naomi, *ci* chemați-mă
Mara, că Atotputernicul m'a amărît
foarte: 21 Plină m'am dus, [x] și deșeartă
m'a întors Domnul: pentru ce *deci* să
mă mai chemați Naomi, fiindcă Domnul
a mărturisit în contra mea, și Atotpu-
ternicul m'a întristat?

22 Și se întoarse Naomi cu Rut, Mo-
abiteana, nora ei, care se întorceà din
pământul Moabului; și veniră în Bet-
Lehem la începutul secerișului orzului.

*Rut culegând spice depe câmpul lui Booz,
află har la dânsul.*

2 Și bărbatul Naomiei aveà o [a] rudă,
om prea avut, din neamul lui Eli-
meleh, al căruia nume *era* [b] Booz. 2 Și
zise Rut Moabiteana către Naomi: Ro-
gu-te, lasă-mă să mă duc în țarină și să
[c] culeg spice în urma *aceluia*, în ochii
căruia voiu aflà har. Și-i zise: Du-te,
fica mea. 3 Și ducându-se, ajunse în-
tr'o țarină, și culegeà *acolo* pe urma se-
cerătorilor; și cum i-se întâmplă, *țarina*
aceasta *era* a lui Booz, care *era* din nea-
mul lui Elimeleh.

Și iată, Booz veniâ din Bet-Lehem,
și zise secerătorilor: [d] Domnul *fie* cu voi!
Și ei răspunseră: Binecuvinteze-te Dom-
nul. 5 Și zise Booz servului său, ce erà
pus preste secerători: A cui *este* tinăra
aceasta? 6 Și servul ce erà pus preste
secerători răspunse, și zise: Ea *este* o
tinără Moabiteană, carea [e] s'a întors cu
Naomi din pământul Moabului; 7 Și
ea ne-a zis: Rogu-vă să culeg și să a-
dun dintre snopi pe urma secerătorilor;
și venind, a rămas de dimineață, și până
acum; și puțin s'a repausat în casă.

8 Și Booz zise către Rut: Ascultă,
fica mea: nu te duce să culegi în altă
țarină, și nu te depărtà de aicia, ci
ține-te de servele mele; 9 *Ațințeș-
te-ți* ochii pe țarina în care vor secerà,
și mergi pe urma lor. Au nu am porun-
cit servilor să nu te atingă? Și de-ți este
sete, du-te la vase, și beà din *ceeace* scot
servii. 10 Și ea [f] căzù pe față, se în-
chină la pământ, și-i zise: cum de am a-

[h] Ios. 24. 15.
[i] 2 Tim. 1. 16, 17, 18.
[j] Vers. 5
[k] Cap. 3. 1.
[l] Fac. 38. 11.
[m] Judc. 2. 15. Iov. 19. 21. Ps. 32. 4. & 38. 2.
[n] Prov. 17. 17.
[o] Judc. 11. 24.
[p] Luc. 24. 28.
[q] 2 Reg. 2. 2 4, 6.
[r] Cap. 2. 11, 12.
[s] 1 Sam. 3. 17. 2 Reg. 6. 31.
[t] Fapt 21. 14.
[u] Mat. 21. 10.
[v] Isa. 23. 7.
[x] Iov. 1. 21.

Capul 2.
[a] Cap. 3. 2, 12.
[b] Cap. 4 21.
[c] Lev. 19. 9.
[d] Ps. 129. 7, 8. 2 Thes. 3. 16.
[e] Cap. 1. 22.
[f] 1 Sam. 25.23.

flat har în ochii tăi, ca tu să îngrijești
de mine, de mine o străină? 11 Și răs-
punse Booz, și-i zise: [g]tot ce ai făcut
soacrei tale după moartea bărbatului ei
mi-s'a spus: cum tu ai părăsit pre pă-
rintele tău, pre muma ta și pământul
nașterii tale, și ai venit la un popor,
pre care mai înainte nu l-ai cunoscut.
12 [h]Răsplătească Domnul fapta ta, și fie
deplină plata ta dela Domnul Dumne-
zeul lui Israel, [i]sub a căruia aripi ai
venit să te adăpostești. 13 Și ea zise:
[j]Să aflu har în ochii tăi, domnul meu,
că tu ai mângăiat și ai vorbit inimei ser-
vei tale, [k]deși eu nu sunt chiar ca una
din servele tale. 14 Și-i zise Booz că-
tre timpul mâncării: Apropie-te aicia,
și mănâncă din pâne, și întinge bucătura
ta în oțet.

Și ea se puse lângă secerători; și el îi
dădù grăunțe prăjite, și ea mâncă, [l]se
sătură, și a și strâns. 15 Și se sculă să
culeagă, și a poruncit Booz servilor săi,
zicând: Lăsați-o să culeagă și între snopi,
și să nu o rușinați; 16 Și chiar scoa-
teți pentru ea din mănunchi, și lăsați ca
să culeagă, și nu o certați. 17 Și ea
culese din țarină până seara, și bătù
ceeace a cules; și a fost ca o efă de orz.
18 Și luând-*o* a venit în cetate, și a vă-
zut soacra ei ceeace a cules. Și *Rut* scoa-
țind i-a dat [m]ceeace i-a rămas după ce
s'a săturat.

19 Și i-a zis soacră-sa: Unde ai cu-
les astăzi? și unde ai lucrat? fie bine-
cuvântat cel ce a [n]îngrijit de tine! Și
spuse soacrei sale la cine a lucrat, și
zise: Numele bărbatului, la care am lu-
crat astăzi, *este* Booz. 20 Și a zis Na-
omi nurorii sale: [o]Binecuvântat *fie* el de
Domnul; că [p]îndurarea lui nu a părăsit
pre cei vii, nici pre cei morți; și a mai
adaos Naomi: Acest bărbat ne *este* rudă,
una din cele ce au dreptul răscumpără-
rii. 21 Și Rut Moabiteana zise: Și a
mai zis el către mine: Ține-te de servii
mei, până ce vor sfârșì tot secerișul.
22 Și Naomi zise către Rut, nora ei:
Bine-*ți este,* fica mea, să ieși cu servele
sale, ca să nu ți-se întâmple ceva pe altă
țarină. 23 Așà ea se ținù de servele
lui Booz, ca să culeagă, până ce se sfârșì
secerișul orzului și secerișul grâului; și
locuià cu soacră-sa.

Rut ascultă de sfatul Naomei.

3 Și Naomi, soacra ei, îi zise: Fica
mea, [a]au nu-ți voiu căutà ție [b]re-
paus, ca să-ți fie bine? 2 Și acum Booz,
[c]a cărui servă tu *ai* fost, nu *este* el ruda
noastră? Iată el va vânturà în noaptea
aceasta orzul în arie. 3 Deci spală-te,
[d]unge-te, și pune pe tine vestmintele
tale, și coboară-te la arie: Nu te fă cu-
noscută bărbatului, până ce va sfârșì de
mâncat și de beut. 4 Și când se va
culcà, însemnă locul unde se va culcà,
și ducându-te *acolo,* descopere picioarele
lui, și culcă-te; și el îți va spune ce ai
să faci. 5 Și ea-i răspunse: Tot ce-mi
zici, voiu face.

6 Și se coborî la arie, și făcù totul,
cum i-a poruncit soacră-sa. 7 Și Booz
a mâncat și a beut, și [e]s'a veselit inima
lui, și s'a dus să se culce într'o parte a
unei clăi. Și ea venì încet, descoperì pi-
cioarele lui, și se culcă. 8 Și la mijlo-
cul nopții se sperìe bărbatul, și se plecă
spre ea, și iată, o femeie erà culcată la
picioarele lui. 9 Și el *îi* zise: Cine *ești*
tu? Și ea răspunse: Eu sunt Rut, serva
ta; [f]întinde poalele tale preste serva ta;
că tu *ești* [g]ruda cea mai de aproape.
10 Și el zise: [h]Binecuvântată de Dom-
nul să fi, fica mea! Bunăvoința aceasta
a ta cea din urmă, ce tu *mi*-ai arătat,
este mai mare decât [i]cea dintâiu; că nu
te-ai dus după tineri, nici cei avuți, nici
cei săraci. 11 Și acum, fica mea, nu
te teme, tot ce-mi vei zice, voiu face ție;
că toată cetatea poporului meu știe, că
tu ești [j]o femeie virtuoasă. 12 Și acum
este adevăr *că* eu *sunt* [k]ruda *ta,* care am
dreptul răscumpărării: dară [l]este o rudă
mai aproape decât mine. 13 Rămâi

g Cap. 1. 14, 16, 17. h 1 Sam. 24. 19. i Cap. 1. 16. Ps. 17. 8. j Fac. 33. 15. k 1 Sam. 25. 41. l Vers. 18. m Vers 14. n Ps. 41. 1. o Cap. 3. 10. 2 Sam. 2. 5. Iov. 29. 13. p Prov. 17. 17.

—

Capul 3. a 1 Cor. 7. 36. b Cap. 1. 9. c Cap. 2. 8. d 2 Sam. 14. 2. e Judc. 19. 6, 9, 22. f Ezec. 16. 8. g Cap. 2. 20. h Cap. 2. 20. i Cap. 1. 8. j Prov. 12. 4. k Vers. 9. l Cap. 4. 1.

noaptea aceasta *aicia:* dimineața de va
voì să te răscumpere. bine, să *te* [m] răs-
cumpere: iar de nu va voì să te răscum-
pere el. te voiu răscumpărà eu. [n] viu *este*
Domnul, culcă-te *aicia* până dimineață.
14 Și s'a culcat ea la picioarele lui
până dimineață; și s'a sculat înainte de
a se cunoaște unul pre altul. că el zise:
[o] Nimenea să nu știe că a venit o femeie
la arie. 15 Și *mai* zise: Adù mantia ce
este pe tine, și ține-o. Și ea o ținù: și
el îi măsură șase *măsuri* de orz. și *le*
puse pe ea: și se duse el în cetate.
16 Și ea a venit la soacră-sa. care
zise: Cum *mai este* cu tine. fica mea?
și i-a spus ei tot ce i-a făcut bărbatul.
17 Și *mai* zise: Aceste șase *măsuri* de
orz mi-a dat: că-mi zise: Tu să nu mergi
cu mână goală la soacră-ta. 18 Și ea
îi zise: [p] Rămâi, fica mea. până ce vei
ștì cum va ieșì lucrul *acesta;* că acest
bărbat nu se va repauzà. până nu va
sfârșì lucru chiar astăzi.

Căsătoria lui Booz și a Rutei; nașterea lui Obed, strămoșul lui David.

4 Și Booz se suì la poartă, și șezù a-
colo: și iată. [a] acel cu dreptul răs-
cumpărării. de care a vorbit Booz, tre-
ceà; și i-a zis *Booz:* Hei cutare! abate-
te, șezi aicia! Și se abătù. și șezù. 2 Și
Booz luă zece bărbați din [b] bătrânii ce-
tății. și zise: Ședeți aicia: și ei șezură.
3 Și el zise către rudă: Naomi. care s'a
întors din țara Moabului. a vândut ța-
rina fratelui nostru Elimeleh. 4 Și eu
am gândit *că trebue* să-ți fac cunoscut.
și să-ți zic: [c] Cumpără-o [d] din fața celor
ce șed *aicia,* și în fața bătrânilor popo-
rului meu: de voești să *o* răscumperi.
răscumpără-*o;* iar de nu voești să *o* răs-
cumperi, spune-mi. ca să știu: [e] că afară
de tine nu este altul. care să *o* răscum-
pere, și după tine *sunt* eu. Și el zise: *O*
voiu răscumpărà. 5 Și zise Booz: În
ziua ce vei cumpărà țarina din mâna
Naomiei. vei cumpărà-*o* și dela Rut.
Moabiteana. femeia răposatului. [f] pentru
a păstrà numele răposatului în moște-
nirea sa. 6 [g] Și zise cel cu dreptul răs-
cumpărării: Nu pot să *o* cumpăr. ca să
nu stric moștenirea mea: cumpără pen-
tru tine aceeace am eu de răscumpărat.
că nu pot să răscumpăr eu. 7 [h] Și a-
ceastă *deprindere erà* în vechime în Is-
rael în caz de răscumpărare și de schimb.
ca să se întărească orice lucru: scoteà
încălțămintea. și o da aproapelui său:
și aceasta *erà* mărturie în Israel.
8 Și răscumpărătorul zise lui Booz:
cumpără-o pentru tine. și a scos încăl-
țămintea sa.
9 Și zise Booz bătrânilor și *la* tot po-
porul: Voi astăzi *sunteți* martori, că am
cumpărat din mâna Naomiei tot ce erà
a lui Elimeleh. a lui Chilion și a lui Mah-
lon. 10 Încă și pre Rut. Moabiteana.
femeia lui Mahlon. am cumpărat-o mie
de femeie. ca să păstrez numele răposa-
tului în moștenirea sa, și [i] să nu se piardă
numele răposatului dintre frații săi și
din poarta locului său: voi astăzi martori
sunteți. 11 Și a zis tot poporul. ce *era*
la poartă. și bătrânii: Martori *suntem.*
[j] Facă Domnul pre femeia ce vine în
casa ta ca Rahela și ca Lea. cari [k] au în-
temeiat amândouă casa lui Israel, câș-
tigă-ți avuții în [l] Efrata. și-ți fă nume
în Bet-Lehem: 12 Și casa ta să fie ca
casa lui Pereț. pre care [m] Tamaru la năs-
cut lui Iuda, prin [n] urmașii ce Domnul
îți va da din această tinără.
13 Și Booz [o] luă pe Rut. și-i fu lui
femeie; și el intră la dânsa; și [p] Domnul
dându-i ei zămislire. ea născù un fiu.
14 Și [q] ziseră femeile către Naomi: Bine-
cuvântat *fie* Domnul, care n'a lăsat să-ți
lipsească astăzi răscumpărător. și nu-
mele său să fie lăudat în Israel. 15 A-
cesta te va reînsufleți. și va fi îngrijitor
bătrânețelor tale; că noră-ta, care te iu-
bește, și care-ți este [r] mai bună decât
șapte fii. i-a născut lui. 16 Și luă Naomi
copilul. și-l puse la sân. și-i ținù lui loc
de doică. 17 [s] Și vecinele i-au dat lui

m Mat. 22. 24. n Judc. 8. 19. Ier. 4. 2. o Rom. 12. 17. 1 Thes. 5. 22. p Ps. 37. 3, 5. — *Capul 4.* a Cap. 3. 12. b 1 Reg. 21. 8. c Ier. 32. 7. 8. d Fac. 23. 18. e Lev. 25. 25. f Mat. 22. 24. g Cap. 3. 12, 13. h Deut. 25. 7, 9. i Deut. 25. 6. j Ps. 127. 3. k Deut. 25. 9. l Fac. 35. 16. 19. m Mat. 1. 3. n 1 Sam. 2. 20. o Cap. 3. 11. p Fac. 29. 31. q Luc. 1. 58. r 1 Sam. 1. 8. s Luc. 1. 58. 59.

nume, zicând: Fiu s'a născut Naomiei:
și l-a numit Obed: acesta *e* părintele lui
Ișai, părintele lui David.
18 Și acestea sunt generațiunile lui
Pereț: [t]Pereț a născut pre Hețron;
19 Hețron a născut pre Ram, și Ram a
născut pre Amminadab: 20 Amminadab a născut pre Nahșon; și Nahșon a
născut pre Salmon; 21 Salmon a născut pre Booz, și Booz a născut pre Obed.
22 Obed a născut pre Ișai, și Ișai a născut pre David.

CARTEA ÎNTÂIA A LUI SAMUEL.

Rugăciunea Hannei și urmările ei.

1 Fost-a un om din Ramataim-Țofim,
din muntele lui Efraim, a cărui nume
era [a]Elkana, fiul lui Ieroham, fiul lui
Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Țuf, [b]un
Efraitean; 2 Și el aveà două femei:
numele uneia *era* Hanna, și numele celeialalte Penina. Penina aveà copii, iar
Hanna nu aveà copii.
3 Și acest om se suià [c]din cetatea sa
din an în an, [d]ca să se închine, și să jertfească Domnului *Dumnezeului* oștirilor
în [e]Șilo, și acolo *erau* cei doi fii ai lui
Elie, Hofni și Fineas, preoți ai Domnului.
4 Și în ziua, în care Elkana [f]sacrificà, el
da femeii sale Penina și la toți fiii și fetele ei părți. 5 Iar Hannei îi da o parte
îndoită; că iubià pe Hanna. [g]Dară Domnul închisese pântecele ei. 6 Și rivala
ei [h]o împungeà foarte, spre a o întristà,
că Domnul închisese pântecele ei. 7 Și
așà se întâmplă în fiecare an; *și* de câteori ea se suià în casa Domnului, așà o
întristà, încât ea plângeà și nu mâncà.
8 Și Elkana, bărbatul ei, zise către
dânsa: Hanna, de ce plângi? și de ce
nu mănânci? și de ce *e* întristată inima
ta? nu *sunt* eu [i]mai bun ție decât zece fii?
9 Și Hanna se sculă, după ce ei mâncară și beură în Șilo, (și Elie preotul
ședeà pe scaun lângă unul din usciorii
[j]templului Domnului). 10 [k]Și ea *era*
cu sufletul amărît, și se rugă Domnului
și plângeà; 11 Și [l]făcù vot, și zise:
Doamne *Dumnezeul* oștirilor, dacă vei
[m]căutà spre întristarea servei tale, și
dacă îți vei [n]aduce aminte de mine, și
nu vei uità pre serva ta, și dacă vei da
servei tale un copil parte bărbătească,
eu îl voiu da Domnului *pentru* toate zilele vieții lui, și [o]briciul nu se va suì pe
capul lui.
12 Și când ea urmà a se rugà înaintea
Domnului, Elie luă seama la gura ei.
13 Și Hanna vorbià întru inima ei; numai buzele ei se mișcau, dară vocea ei
nu se auzià. Și Elie socotià că erà beată.
14 Și zise Elie către dânsa: Până când
te vei îmbătà? Du-te de te trezește!
15 Iar Hanna răspunse, și zise: Nu,
Domnul meu, femeie cu sufletul întristat
sunt eu; nici vin nici orice *altă* beutură
îmbătătoare nu am beut, ci am [p]revărsat
sufletul meu înaintea Domnului. 16 Nu
luà pre serva ta drept o femeie [q]fărădelege; că din mulțimea durerii mele și
a întristării mele am vorbit până acum.
17 Și Elie răspunse și zise: [r]Mergi în
pace, și [s]Dumnezeul lui Israel să împlinească cererea ta, ce tu i-ai făcut. 18 Și
ea zise: [t]*Fie* ca serva ta să afle har în
ochii tăi! Și femeia [u]se duse în calea ei,
și ea mâncà, și fața ei nu mai era *tristă*.
19 Și ei se sculară de dimineață, se
închinară înaintea Domnului, se înturnară, și veniră la casa lor în Rama. Și
Elkana [v]cunoscù pre Hanna, femeia lui,
și [x]Domnul își aduse aminte de ea.

Nașterea lui Samuil și consacrarea lui spre slujba sanctuarului.

20 Și după curgerea zilelor Hanna,
zămislind, născù un fiu, și chemă nu-

---

t 1 Cron 2. 4, etc.

1 SAMUEL. — *Capul 1.*

a 1 Cron. 6. 27, 34 — b Rut. 1. 2. — c Luc. 2. 41. — d Deut. 12 5, 6, 7. — e Ios. 18 1. — f Deut. 12. 17, 18. — g Fac. 30. 2. — h Iov. 24. 21. — i Rut. 4. 15. — j Cap. 3. 3. — k Iov. 7. 11. — l Fac. 28. 20. — m Fac. 29. 32. Ps. 25. 18. — n Fac. 8. 1. — o Num. 6. 5. — p Ps. 62. 8. — q Deut. 13. 13. — r Judc. 18. 6. Luc. 7. 50. — s Ps. 20. 4, 5. — t Fac. 33. 15. — u Eccl. 9. 7. — v Fac. 4. 1. — x Fac. 30. 22.

mele lui Samuel, că *zise ea:* Dela Domnul l-am cerut pre el.
21 Și bărbatul Elkana [y]se suì împreună cu toată casa sa, ca să jertfească
Domnului jertfa de tot anul și votul
său. 22 Și Hanna nu se suì: că zise bărbatului ei: *Nu voiu merge* până ce pruncul va fi ințercat și *atuncia* îl voiu [z]aduce,
ca să-l înfățișez Domnului, și să [a]rămână
acolo [b]pentru totdeauna. 23 Și [c]Elkana,
bărbatul, ei îi zise: Fă ceeace *este* bun
în ochii tăi, rămâi până ce-l vei fi ințercat. [d]Numai să îndeplinească Domnul
cuvântul său! Și femeia rămase, și alăptă fiul ei, până ce-l ințercă.
24 Și ințercându-l, ea îl suì cu dânsa;
și *luând cu sine* trei tauri, o efă din floarea făinii, și un foiu de vin, ea-l aduse în
casa Domnului în Șilo, copilul *încă fiind*
mic *foarte.* 25 Și junghiară un taur,
și aruncă pruncul la Elie: 26 Și ea zise:
O Domnul meu! viu *este* sufletul tău,
domnul meu, eu *sunt* femeia, ce a stat
aici înaintea ta, spre a se rugà Domnului. 27 [e]Pentru acest prunc m'am rugat: și Domnul mi-a îndeplinit cererea
ce am făcut lui. 28 Deaceea îl împrumut Domnului; pentru toate zilele *vieții*
lui va fi împrumutat Domnului. Și ei
[f]se închinară acolo înaintea Domnului.

Cântarea Hannei de laudă și mulțumită.

2 Și Hanna [a]se rugă, și zise: [b]Inima
meas'a veselit întru Domnul. [c]Cornul
meu s'a înălțat întru Domnul, gura meas'a
deșchis asupra neamicilor mei. Că [d]m'am
bucurat de ajutorul tău. 2 [e]Nimenea nu
este sfânt ca Domnul. Că nu *este* [f]altul
afară de tine, Și nu *este* stâncă ca Dumnezeul nostru. 3 Nu mai vorbiți cu
mândrie, [g]*Nici* cuvinte îndrăsnețe să *nu*
iasă din gura voastră, Că Dumnezeul a
tot știutor *este* Domnul, Și de el faptele
se cumpănesc. 4 [h]Arcul vitejilor s'a
sfărâmat, Și cei slabi sau încins cu putere. 5 [i]Cei sătui s'au năimit pentru
pâne, Și cei ce *erau* flămânzi au încetat
de a fi; Chiar [j]cea stearpă a născut șapte,
Și [k]ceeace aveà fii mulți a lâncezit.
6 [l]Domnul omoară și învie, Coboară în
mormânt, și face să învie. 7 Domnul
[m]sărăcește și înavuțește, [n]El umilește și
înalță. 8 [o]El înalță din pulbere pe cel
sărac, Ridică din gunoi pre cel lipsit,
[p]Spre a-*l* pune alăturea cu domnii, Și
tronul măririi îl dă lor spre moștenire.
Că [q]stâlpii pământului *sunt* ai Domnului,
Și asupra lor a așezat lumea. 9 [r]Picioarele cuvioșilor săi el le păzește, Iar
cei vicleni în întunerec vor tăceà; Că nu
prin putere învinge omul. 10 Împotrivitorii Domnului se vor [s]sfărîmà în bucăți; [t]Din ceriuri va tunà asupra lor:
[u]Domnul va judecà marginile pământului, Va da putere regelui său, Și va
[v]înălțà cornul unsului său. 11 Și Elkana se duse la Rama în casa sa,[x]și copilul serviă Domnului înaintea lui Elie
preotul.

Răutatea fiilor lui Elie.

12 Și fiii lui Elie *erau* [y]oameni înrăutățiți, [z]ei nu cunoșteau pre Domnul.
13 Și deprinderea acestor preoți către
popor *erà:* când aduceà cineva o
jertfă, veniă servul preotului, pre când
carnea se ferbià, cu o furcă cu trei crăcane în mâna sa. 14 Și *o* vârà în lighean, sau în oală, sau în căldare, sau
în tigaie, *și* ceeace scoteà furca, o luà
preotul. Așà făceau cu tot Israelul ce
veniă acolo în Șilo. 15 Înainte încă
dece grăsimea se [a]făceà să fumege, veniă
servul preotului, și ziceà omului care
jertfeà: Dă carnea de fript pentru preot,
că el nu va luà dela tine carne fieartă, ci
crudă. 16 Și *dacă* omul ziceà către
dânsul: Să fumege mai întâiu grăsimea,
și *apoi* ia-ți, după cum dorește sufletul
tău, atunci el îi răspundeà: *Nu,* ci acum tu
îmi vei da; iar de nu, voiu luà cu putere.
17 Așà păcatul acestor tineri erà mare
foarte [b]înaintea Domnului; că oamenii
[c]despreţuiau darurile *aduse* Domnului.

y Vers. 3.
z Luc. 2. 22.
a Vers. 11, 28.
b Esod. 21. 6.
c Num. 30. 7.
d 2 Sam. 7. 25.
e Mat. 7. 7.
f Fac. 24.26,52.
—
Capul 2.
a Filp. 4. 6.
b Luc. 1.46 etc.
c Ps. 92. 10.
d Ps. 9. 14.
e Esod. 15. 11. Ps. 86. 8.
f Deut. 4. 35. 2 Sam. 22. 32.
g Ps. 94. 4. Iuda 15.
h Ps. 37. 15, 17.
i Ps. 34. 10.
j Ps. 113. 9.
k Isa. 54. 1.
l Deut. 32. 39.
m Iov. 1. 21.
n Ps. 75. 7.
o Ps. 113. 7. 8. Luc. 1. 52.
p Iov. 36. 7.
q Iov. 38. 4. 5,6. Ps. 24. 2. Ebr. 1. 3
r Ps. 91. 11.
s Ps. 2. 9.
t Cap. 7. 10.
u Ps. 96. 13.
v Ps. 89. 24.
x Vers. 18.
y Deut. 13. 13.
z Judc. 2. 10.
a Lev. 3.3,4,5.16.
b Fac. 6. 11.
c Mal. 2. 8.

18 [d]Iar Samuel servià înaintea Dom-
nului *fiind* copil, [e]încins cu un efod de
in. 19 Și o mantie mică i-a făcut muma
sa, și i-*o* aduceà din an în an, când [f] se
suià cu bărbatul ei, ca să jertfească
jertfele de tot anul. 20 Și Elie [g]bine-
cuvântă pre Elkana și pre femeia lui, și
zise: Deie-ți Domnul sămânță din fe-
meia aceasta, în locul împrumutului, care
s'a [h]împrumutat Domnului. 21 Și se
duseră la locul lor. Și Domnul [i]cercetă
pre Hanna, și ea concepù, și născù trei
fii și două fete. Și copilul Samuel [j]crescù
înaintea Domnului.

22 Și Elie erà bătrân foarte, și el auzì
toate câte făceau fiii săi la tot Israelul,
că ei s'au culcat cu [k]femeile ce se adu-
nau *la* ușa cortului întrunirii. 23 Și el
le zise: Pentru ce faceți lucruri ca aces-
tea? că eu aud faptele voastre cele rele
cu tot poporul acesta. 24 Nu fiii mei!
că nu *este* bună faima pre care o am auzit,
că voi pre poporul Domnului îl trageți
la păcat. 25 Dacă un om păcătuește
contra altui om, judecătorul îl judecă;
dar dacă un om [l]păcătuește contra Dom-
nului, cine se va rugà pentru dânsul? Și
ei nu ascultară de vocea părintelui lor,
[m] căci Domnul voià a-i omorî.

26 Și copilul Samuel [n]mergeà cres-
când, și erà [o]plăcut Domnului și oame-
nilor.

Vestirea pedepsei asupra casei lui Elie.

27 [p] Și un om al lui Dumnezeu venì
la Elie, și-i zise: Așà zice Domnul:
[q]Oare nu m'am descoperit casei părin-
telui tău, când ei erau în Egipt, în casa
lui Faraon? 28 Și l-am [r]ales pre el din
toate semințiile lui Israel mie de preot,
ca să jertfească pe altarul meu, să facă să
fumege tămâie, *și* să poarte efodul îna-
intea mea; și [s]am dat casei părintelui
tău toate jertfele cu foc ale fiilor lui
Israel. 29 Pentru ce ați [t]călcat în pi-
cioare jertfa mea și darul meu, pre
care l-am poruncit *în* [u]locuința *mea*, și
onorezi pre fiii tăi mai mult decât pre
mine, îngrășindu-vă cu darurile cele mai
alese ale poporului meu, Israel? 30 De-
aceea, zice Domnul Dumnezeul lui Israel:
[v]Eu am zis, *că* va umblà înaintea mea
totdeauna casa ta și casa părintelui tău;
și acum Domnul zice: [x]Departe să fie *a-
ceasta* de mine; că pre cei ce mă ono-
rează îi [y] voiu onorà, și [z] cei ce mă despre-
țuesc vor fi desprețuiți. 31 Iată, [a] zile
vin, în cari voiu tăià brațul tău, și bra-
țul casei părintelui tău, încât nu va fi nici
un bătrân în casa ta. 32 Și tu vei ve-
deà un neamic *în* locuința *mea* în loc de
tot *binele* ce *Domnul* ar voì a face pen-
tru Israel, și nu va fi [b]bătrân în casa ta
în veci. 33 Și acela din *urmașii* tăi,
pre care nu-*l* voiu stârpì dela altarul meu,
va servì spre a *te* lipsì *de* ochii tăi, și
sufletul tău să-l întristeze; și toți fiii ca-
sei tale vor murì în floarea vieții. 34 Și
aceasta *va fi* ție de [c]semn, *adecă* ceeace
se va întâmplà celor doi fii ai tăi, Hofni
și Fineas: [d]Într'o singură zi vor murì
amândoi. 35 Și [e]eu îmi voiu ridicà mie
preot credincios, *care* va face după inima
mea și după sufletul meu, și-i voiu zidì
lui casă singură, și va umblà înaintea
unsului meu în veci. 36 Și va fi, *că* tot
cel ce va fi rămas în casa ta, va venì spre
a se închinà lui pentru un ban de argint
și o pâne, și va zice: Așază-mă, rogu-te,
în vre-una din dregătoriile preoțești, ca
să mănânc o bucată de pâne.

*Lui Samuel i-se dă întâia desvălire și e recu-
noscut ca profet credincios al Domnului.*

3 Și [a]copilul Samuel servià Domnului
înaintea lui Elie. Și [b]cuvântul Dom-
nului erà scump în zilele acelea, visiuni
nu se arătau. 2 Și în timpul acela Elie
erà culcat în locul său, și [c]ochii săi în-
cepeau a se întunecà, *încât* nu puteà ve-
deà. 3 Și [d]candela lui Dumnezeu încă
fiind nestânsă, și Samuel culcat fiind [e]în
templul Domnului, unde *erà* chivotul lui
Dumnezeu, 4 Chemă Domnul pre Sa-

d Vers. 11.
e Esod. 28. 4.
f Cap. 1. 3.
g Fac. 14. 19.
h Cap. 1. 28.
i Fac. 21. 1.
j Judc. 13. 24.
k Esod. 38. 8.
l Num. 15. 30.
m Ios. 11. 20.
n Vers. 21.
o Luc. 2. 52. Fapt. 2. 47.
p 1 Reg. 13. 1.
q Esod. 4.14,27.
r Esod. 28. 1, 4.
s Lev. 2. 3, 10.
t Deut. 32. 15.
u Deut. 12. 5, 6.
v Esod. 29. 9.
x Ier. 18. 9. 10. Ezec. 44. 10.
y Ps. 18. 20. & 91. 14.
z Mal. 2. 9.
a 1 Reg. 2. 27.
b Zech. 8. 4.
c 1 Reg. 13. 3.
d Cap. 4. 11.
e 1 Reg. 2. 35. Ezec. 44. 15.

Capul 3.
a Cap. 2. 11.
b Ps. 74. 9. Amos. 8. 11.
c Fac. 27. 1.
d Esod. 27. 21. 2 Cron 13. 11.
e Cap. 1. 9.

muel; și el răspunse: Iată-mă. 5 A-
tunci el alergă la Eli și zise: Iată-mă:
că tu m'ai chemat. Dară el zise: Nu te-am
chemat, întoarce-te *și* te culcă; și el se
duse și se culcă. 6 Și Domnul iarăși
strigă: Samuele! și Samuel se sculă, și
se duse la Eli, și zise: Iată-mă: că tu
m'ai chemat. Dară el zise: Nu *te*-am che-
mat, fiul meu, întoarce-te și te culcă.
7 (Și Samuel [f] nu cunoșteà încă pre Dom-
nul, și cuvântul Domnului nu i-se des-
coperise). 8 Și Domnul mai strigă a
treia oară: Samuele! și el se sculă, și
se duse la Eli, și zise: Iată-mă: că tu
m'ai chemat. 9 Și Eli înțelese, că
Domnul chemă pre copil. Și Elie zise
lui Samuel: Du-te *și* te culcă, și dacă
te va mai chemà Domnul, tu să zici: Vor-
bește, Doamne, că ascultă servul tău! Și
Samuel se duse și se culcă în locul său.
10 Și Domnul venì, se așeză, și chemă
ca mai înainte: Samuele, Samuele! Și
Samuel zise: Vorbește, că ascultă ser-
vul tău!

11 Și Domnul zise lui Samuel: Iată,
eu voiu face un lucru în Israel, [g] ca cine
îl va auzì, să-i țiuească amândouă ure-
chile. 12 În ziua aceea voiu îndeplinì
către [h] Eli tot aceeace am zis despre casa
sa, dela început și până la sfârșit. 13 [i] Că
spusu-i-am, că voiu [j] judecà casa lui pen-
tru totdeauna, pentru păcatul pre care
l-a știut: că [k] fiii săi și-au atras blestem,
și el [l] nu i-a împiedecat. 14 Deaceea
jurat-am casei lui Elie, că fărădelegea
casei lui Elie [m] nu se va ispășì în veci
nici prin jertfe nici prin dar de pâne.

15 Și Samuel rămase culcat până di-
mineața, și *atuncia* deschise ușile casei
Domnului. Și Samuel se temeà de a se
spune visiunea lui Eli. 16 Și Eli
chemă pre Samuel, și-*i* zise: Samuele,
fiul meu! Și el răspunse: Iată-mă. 17 Și
el întrebă: Ce cuvânt a vorbit *Domnul*
către tine? rogu-te, să nu ascuzi *nimic*
de mine. [n] Așà să-ți facă Dumnezeu și
încă mai mult, dacă vei ascunde de mine
un cuvânt din toate cuvintele ce el ți-a
zis. 18 Și Samuel îi spuse toate cuvin-
tele, și n'a ascuns *nimic* de el. Și *Eli*
zise: [o] Domnul *este* acesta, facă ceeace
este bun în ochii săi.

19 Și Samuel se făceà mare, și Dom-
nul erà cu dânsul, și nici unul din cu-
vintele sale n'a căzut pe pământ. 20 Și
tot Israelul dela Dan și până la Beer-
Șeba cunoscù, că Samuel *erà* hotărît *a*
fi profet al Domnului. 21 Și Domnul
urmă a se arătà în Șilo, că Domnul se
descoperià lui Samuel în Șilo prin cu-
vântul său.

Sfărâmarea lui Israel prin Filisteni; răpirea chivotului. Moartea lui Eli și a fiilor săi.

4 Și cuvântul lui Samuel a fost către
tot Israelul. Și Israel ieșì spre în-
tîmpinarea Filistenilor la luptă, și tăbă-
rîră lângă [a] Eben-Ezer, iar Filistenii tă-
bărîră în Afek. 2 Și Filistenii se rân-
duiră în șir de luptă asupra lui Israel:
și lățindu-se lupta, Israel fu bătut de
Filisteni, cari-i bătură la locul de luptă
în câmpie ca la patru mii de bărbați.

3 Și venind poporul în tabără, bătrânii
lui Israel ziseră: Dece ne-a lăsat să fim
bătuți astăzi Domnul de Filisteni? Să ne
aducem din Șilo chivotul legii Domnu-
lui, ca el să vie în mijlocul nostru, și să
ne mântue din mâna neamicilor noștri.
4 Și poporul trimise la Șilo, și aduse de
acolo chivotul legii Domnului, *Dumne-*
zeul oștirilor, [b] care locuieste *între* [c] che-
ruvimi, și acolo *erau* cei doi fii ai lui
Eli, Hofni și Fineas, cu chivotul legii
lui Dumnezeu.

5 Și când chivotul legii Domnului
venì în tabără, tot Israelul ridică un stri-
găt mare, de se cutremură pământul.
6 Și Filistenii auzind vuietul strigării,
ziseră: Ce *să fie* vuietul acestei strigări
mari în tabăra Ebreilor? Și ei se încre-
dințară, că chivotul Domnului a venit în
tabără. 7 Și Filistenii se speriară, că
ziceau: Dumnezeu a venit în tabără.
8 Și *iarăși* ziseră: Vai nouă! Una ca

f Fapt. 19. 2. *g* 2 Reg. 21. 12. *h* Cap. 2. 30—36. *i* Cap. 2. 29, 30, 31, etc. *j* Ezec. 7. 3. *k* Cap. 2. 12, 17, 22. *l* Cap. 2. 23, 25. *m* Isa. 22. 14. *n* Rut. 1. 17. *o* Iov. 1. 21. Ps. 39. 9. Isa. 39. 8.

Capul 4. *a* Cap. 5. 1. *b* 2 Sam. 6. 2. Ps. 80. 1. *c* Esod. 25. 18, 22.

aceasta n'a fost până acum. Cine ne va
mântuì din mâna acestor Dumnezei pu-
ternici? Aceștia *sunt* Dumnezeii cari
bătură Egiptul cu tot felul de plagă în
pustiu. 9 Filistenilor, [d] întăriți-vă și fiți
bărbați!, ca să nu deveniți servi ai Ebrei-
lor, [e] cum ei au fost *servii* voștri: fiți băr-
bați și luptați-vă.

10 Și Filistenii se luptară, și [f] Israel
fu bătut; și ei fugiră fiecare la cortul
său, și erà ucidere mare foarte: că din
Israel căzură treizeci de mii pedeștri.
11 Și [g] chivotul lui Dumnezeu fu luat, și
[h] cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas,
muriră.

12 Și un om din Beniamin alergă dela
locul de luptă, și [i] venì în Șilo în aceeași
zi, cu vestmintele lui rupte și [j] cu țărîna
pe capul său. 13 Și el venì, și iată, Eli
ședeà pe scaun, despre lăturea drumului,
în așteptare fiind: că inima sa tremurà
pentru chivotul lui Dumnezeu. Și venind
omul spre a spune *aceasta* în cetate, toată
cetatea strigă. 14 Și Eli auzind vuie-
tul strigării, zise: Ce *să fie* strigătul a-
cestei mulțimi? Și omul grăbindu-se,
venì, și înștiință pre Eli. 15 Și Eli
erà de nouăzeci și opt de ani, și ochii
săi *erau* întunecați, de nu te puteà ve-
deà. 16 Și omul zise către Eli: Eu
sunt care vin dela locul de luptă, și eu
dela locul de luptă am scăpat astăzi. Și
el zise: [k] Cum stă lucrul, fiul meu? 17 Și
cel ce aduceà știrea răspunse, și zise:
Israel a fugit dinaintea Filistenilor, și
ucidere mare a fost din popor; și cei doi
fii ai tăi, Hofni și Fineas, au murit, și
chivotul lui Dumnezeu s'a luat. 18 Și
amintind el de chivotul lui Dumnezeu,
Eli căzù depe scaun pe spate în lă-
turea despre poartă, și-și frânse gâtul,
și murì; că *erà* om bătrân și greu. Și el
judecase pre Israel patruzeci de ani.

19 Și nora sa, femeia lui Fineas, erà
împovărată și aproape de a naște; și
auzind ea știrea, că s'a luat chivotul lui
Dumnezeu, și că socrul ei și bărbatul ei
au murit, ea se încovăià și născù; că du-
rerile veniră asupră-i. 20 Și când ea
erà să moară, [l] femeile, cari stăteau lângă
dânsa, îi ziseră: Nu te teme, că fiu ai
născut. Dară ea nu răspunse, și nici nu
luà aminte la *aceasta*. 21 Și ea numì pre
copil: I-Cabod, adecă: Depărtatu-s'a
[m] mărirea din Israel: pentru luarea chi-
votului lui Dumnezeu, și pentru socrul
și pentru bărbatul ei. 22 Și zise: De-
părtatu-s'a mărirea din Israel, că chivo-
tul lui Dumnezeu s'a luat!

Căderea lui Dagon înaintea chivotului; pedeapsa Filistenilor; reîntoarcerea chivotului.

5 Și Filistenii luară chivotul lui Dum-
nezeu, și-l duseră [a] dela Eben-Ezer
la Așdod. 2 Și luând Filistenii chivo-
tul lui Dumnezeu, îl aduseră în casa lui
[b] Dagon, și-l așezară lângă Dagon. 3 Și
sculându-se Așdodenii a doua zi de di-
mineață, iată, Dagon [c] zăceà cu fața sa
la pământ înaintea chivotului Domnului.
Și ei luară pre Dagon, și-l [d] puseră ia-
răși la locul său. 4 Și sculându-se ei
a doua zi de dimineață, iată Dagon ză-
ceà cu fața la pământ înaintea chivotului
Domnului, și [e] capul lui Dagon cu amân-
două mânile sale tăiate pe prag!, rămâ-
nându-i numai *trunchiul lui* Dagon. 5 De-
aceea preoții lui Dagon și toți cei ce intră
în casa lui Dagon, nu [f] calcară pe pragul
lui Dagon în Așdod până în ziua de astăzi.

6 Și [g] mâna Domnului se apăsă asupra
Așdodenilor, și el îi [h] pustiì, și-i bătù cu
[i] emoroide, atât Așdodul cât și hotarele
sale. 7 Și locuitorii din Așdod văzând
că *este* așà ziseră: Să nu rămână chi-
votul Dumnezeului lui Israel la noi, că
grea este mâna sa asupra noastră și a-
supra zeului nostru Dagon. 8 Și tri-
miseră, și adunară pre toți domnii Filis-
tenilor la dânșii, și ziseră: Ce să facem
cu chivotul legii Dumnezeului lui Israel?
și ei răspunseră: Să se ducă la Gat chi-
votul Dumnezeului lui Israel. Deci se
duseră chivotul Dumnezeului lui Israel
acolo. 9 Și după ce-l duseră *la Gat*,

d 1 Cor. 16. 13. e Judc. 13. 1. f Ps. 78. 9, 62. g Cap. 2. 32. h Cap. 2. 34. i 2 Sam. 1. 2. j Ios. 7. 6. 2 Sam. 13. 19. Neem. 9. 1. k 2 Sam. 1. 4. l Fac. 35. 17. m Ps. 26. 8

Capul 5. a Cap. 4. 1. & 7. 12. b Judc. 16. 23. c Isa. 19. 1. d Isa. 46. 7. e Ier. 50. 2. f Zef. 1. 9. g Ps. 32. 4. Fapt. 13. 11. h Cap. 6. 5. i Deut. 28. 27. Ps. 78. 66.

[j] mâna Domnului apăsă asupra cetăţii
cu groază mare foarte. şi bătù pre locui-
torii cetăţii dela mic până la mare şi le
deşchiseră emoroidele.
10 Deci ei trimiseră chivotul lui Dum-
nezeu la Ekron. Şi sosind chivotul lui
Dumnezeu la Ekron, Ekroniţii strigară,
zicând: Ei au adus la noi chivotul Dum-
nezeului lui Israel, spre a ne omorî pre
noi şi pre poporul nostru. 11 Şi ei tri-
miseră, şi adunară pre toţi domnii Fi-
listenilor, zicând: Lăsaţi chivotul Dum-
nezeului lui Israel să se întoarne la locul
său, şi să nu ne omoare pre noi şi pre
poporul nostru. Că o groază de moarte
erà în toată cetatea; *şi* mâna lui Dum-
nezeu apăsà foarte. 12 Şi oamenii ce
nu muriau erau loviţi de emoroide; şi
strigătul cetăţii se suià la cer.

Chivotul încărcat cu daruri se întoarce îndărăt.

6 Şi a fost chivotul Domnului în pă-
mântul Filistenilor şapte luni. 2 Şi
Filistenii [a] chemară pre preoţi şi pre vră-
jitori, zicând: Ce să facem cu chivotul
Domnului? Spune-ţi-ne cum să-l trimi-
tem la locul său. 3 Şi aceştia răspun-
seră: Dacă trimiteţi îndărăt chivotul
Dumnezeului lui Israel, să nu-l trimiteţi
[b] cu mâna goală; ci aduceţi-i lui [c] jertfă
pentru vină: atuncia vă veţi vin-
decà, şi [d] cunoscut va fi vouă, dece mâna
sa nu se depărtează dela voi. 4 Şi ei
ziseră: Ce jertfă pentru vină îi vom
da? *Şi* ei răspunseră: [e] *După* numărul
domnilor Filistenilor, *voi veţi da* cinci
emoroide de aur, şi cinci şoareci de aur;
că o asemenea plagă *a fost* pre voi toţi
şi pre domnii voştri. 5 Şi faceţi chipu-
rile emoroidelor voastre şi chipurile şoa-
recilor voştri, cari vă [f] strică pământul,
şi [g] daţi mărire Dumnezeului lui Israel:
poate [h] ridicà-va el mâna sa de deasupra
voastră, de deasupra zeilor voştri, şi de
deasupra pământului vostru. 6 Şi pen-
tru ce vă veţi învârtoşà inima, după cum
Egiptenii şi Faraon şi-au învârtoşat inima
lor? Au nu după ce a săvârşit între ei
lucruri minunate, ei au lăsat poporul să
se ducă şi s'a dus. 7 Şi acum faceţi un
car nou, şi luaţi două vaci tinere, ce a-
lăptează, asupra cărora jug nu s'a pus;
şi înjugaţi vacile la car, şi mânaţi îndă-
răt acasă viţeii lor. 8 Şi luaţi chivo-
tul Domnului, şi puneţi-l în car, şi scu-
lele de aur, pre cari i-le daţi *ca* jertfă
pentru vină, puneţi-le în lada din lă-
turea lui, şi trimiteţi-l, ca să se ducă.
9 Şi luaţi aminte la *ceeace se va face;*
dacă *chivotul* va suì calea hotarului său,
către Bet-Şemeş, *atunci* el ne-a făcut
acest rău mare: iar de nu, vom ştì, că
mâna sa nu ne-a atins, ci aceasta a venit
asupra noastră din întâmplare.
10 Şi oamenii făcură aşà. Ei luară
două vaci ce alăptau, şi le înjugară la car,
şi viţeii lor îi închiseră acasă. 11 Şi ei
puseră în car chivotul Domnului şi lada
şi şoarecii de aur şi cu chipurile emo-
roidelor lor. 12 Şi vacile merseră drept
pe cale, pe calea către Bet-Şemeş: un
drum ţineau, şi mergând trăgeau; şi nu
se abăteau nici *la* dreapta nici *la* stânga.
Şi domnii Filistenilor merseră în urma
lor până la hotarul Bet-Şemeşului. 13 Şi
cei din Bet-Şemeş, secerau grâul în vale:
şi ei ridicând ochii lor, văzură chivotul:
şi se bucurară văzându-*l*. 14 Şi carul
venì în câmpul lui Iosua, Bet-Şemeşul,
şi a stat acolo. Şi acolo *erà* o piatră
mare, şi ei despicară lemnele carului, şi
vacile le aduseră ardere de tot Domnu-
lui. Şi Leviţii luară jos chivotul Dom-
nului şi lada ce *erà* lângă el, în care *se
aflau* sculele de aur, şi-l puseră pe aceea
piatră mare; şi locuitorii din Bet-Şemeş
aduseră ardere de tot, şi jertfiră jertfe în
ziua aceea Domnului. 16 Şi când [i] cei
cinci domni ai Filistenilor văzură *aceasta*,
se înturnară în aceeaşi zi la Ekron.
17 Şi aceasta *este numărul* emoroide-
lor de aur, pre cari Filistenii le aduseră
ca jertfe pentru vină Domnului: Pen-
tru Aşdod una, pentru Gaza una, pentru
Aşcalon una, pentru Gat una, pentru
Ekron una. 18 Şoarecii de aur *erau
după* numărul tuturor cetăţilor *de sub*

j Deut. 2. 15. — | *Capul 6.* a Fac. 41. 8. | Dan. 2. 2. Mat. 2. 4. | b Esod. 23. 15. c Lev. 5. 15, 16. | d Vers. 9. e Ios. 13. 3. | Judc. 3. 3. f Cap. 5. 6. | g Ios. 7. 19. Isa. 42. 12. | h Ps. 39. 10. i Ios. 13. 3.

cei cinci domni ai Filistenilor, *dela* ce-
tăţile cele întărite *până* la satele cele
deşchise, şi până la piatra cea mare, (pe
care ei au aşezat chivotul Domnului, *şi*
care a rămas până în ziua de astăzi în
câmpul lui Iosua, Bet-Şemeşul).
19 Şi *Domnul* bătù pre locuitorii Bet-
Şemeşului: că se uitară în chivotul Dom-
nului; şi bătù din popor şaptezeci de băr-
baţi *din* cei cincizeci mii de bărbaţi *ai*
cetăţii. Şi bocì poporul, că Domnul *îl*
lovì cu bătaie mare. 20 Şi locuitorii din
Bet-Şemeş ziseră: [j] Cine poate stà îna-
intea Domnului Dumnezeului cel sfânt?
şi la cine să se suie el dela noi? 21 Şi
ei trimiseră soli la locuitorii din [k] Kiriat-
Iearim, zicând: Filistenii au adus înapoi
chivotul Domnului: *deci* coborîţi-vă, *şi*
luaţi-l la voi.

Căinţa Israeliţilor şi scăparea lor dela Filisteni; Eben Ezer; administrarea lui Samuel.

7 Şi locuitorii din [a] Kireat-Iearim ve-
niră, şi suiră chivotul Domnului, şi-l
aduseră în casa lui [b] Abinadab pe deal;
şi pre Eleazar fiul lui, îl sfinţiră, spre a
păzì chivotul Domnului.
2 Şi din ziua în care chivotul a fost
pus în Kiriat-Iearim, trecură zile multe.
Şi după douăzeci de ani, toată casa lui
Israel s'a adunat spre a urmà Domnului.
3 Şi Samuel vorbì către toată casa lui
Israel, zicând: Dacă voi voiţi a vă [c] în-
toarce din toată inima voastră către Dom-
nul, *apoi* [d] depărtaţi pre zeii străini şi [e] As-
tarteele din mijlocul vostru, şi [f] îndrep-
taţi inimile voastre către Domnul, şi [g] lui
singur serviţi; şi el vă va scăpà din mâna
Filistenilor. 4 Şi fiii lui Israel depăr-
tară [h] Baalii şi Astarteele, şi serviră nu-
mai Domnului.
5 Şi Samuel zise: [i] Adunaţi tot Isra-
elul la Miţpe, ca să mă rog pentru voi
Domnului. 6 Şi ei se adunară la Miţpe,
[j] şi scoaseră apă, şi *o* vărsară înaintea
Domnului; şi [k] postiră în ziua aceea, şi
ziseră tot în acel loc: [l] Păcătuit-am Dom-
nului! Şi Samuel judecă pre fiii lui Is-
rael la Miţpe.
7 Şi auzind Filistenii, că fiii lui Israel
s'au adunat la Miţpe, domnii Filisteni-
lor se suiră asupra lui Isral; şi fiii lui
Israel auzind *aceasta*, se temură de Fi-
listeni. 8 Şi fiii lui Israel ziseră către
Samuel: [m] Nu încetà a strigà pentru noi
către Domnul Dumnezeul nostru, ca să
ne mântue din mâna Filistenilor. 9 Şi
Samuel luă un miel de lapte, şi-*l* aduse
întreg ardere de tot Domnului, şi [n] Sa-
muel strigă către Domnul pentru Israel,
şi Domnul îl ascultă. 10 Şi când Sa-
muel aduceà arderea de tot, Filistenii
se apropiară spre a se luptà cu Israel.
[o] Şi Domnul tună cu un vuet mare în a-
ceea zi asupra Filistenilor, şi-i puse în
învălmăşeală, şi fură bătuţi înaintea lui
Israel. 11 Şi bărbaţii lui Israel ieşiră
din Miţpe, şi goniră pre Filisteni, şi-i
bătură până pe sub Bet-Car. 12 Şi Sa-
muel [p] luă piatră, şi *o* aşeză între Miţpe
şi Şen, şi chemă numele ei Eben-Ezer,
şi zise: Până aicia ne-a ajutat Domnul.
13 [q] Aşà Filistenii fură umiliţi, şi [r] nu
mai veniră în cuprinsul lui Israel; şi mâna
Domnului apăsă pre Filisteni în toate zi-
lele lui Samuel. 14 Şi cetăţile, pre cari
Filistenii le luară dela Israel, se înapo-
iară lui Israel, dela Ekron şi până la Gat:
încă şi hotarele lor le scăpă Israel din
mâna Filistenilor; şi a fost pace între
Israel şi între Amorei.
15 Şi Samuel [s] judecă pre Israel toate
zilele vieţii sale: 16 Şi el mergeà din
an în an, şi făceà încunjurul Bet-Elului,
Ghilgalului şi Miţpe, şi judecà pre Israel
în toate locurile acestea. 17 Atuncia
[t] se întorceà la Rama, că acolo *erà* casa
lui, şi acolo judecà pre Israel. Şi [u] zidì
acolo altar Domnului.

Purtarea rea a fiilor lui Samuel; Israeliţii cer rege.

8 Şi când Samuel îmbătrânì, [a] puse pre
[b] fiii săi judecători preste Israel. 2 Şi

j Sam. 6. 9. Mal. 3. 2.
k Ios. 18. 14. Judc. 18. 12.
—
Capul 7.
a Ps. 132. 6.
b 2 Sam. 6. 4.
c Deut. 30. 2–10. Isa. 55. 7. Ioel. 2. 12.
d Fac. 35. 2.
e Judc. 2. 13.
f Iov. 11. 13, 14.
g Deut. 6. 13. Mat. 4. 10.
h Judc. 2. 11.
i Judc. 20. 1.
j 2 Sam. 14. 14.
k Neem. 9. 1, 2. Dan. 9. 3, 4, 5.
l Judc. 10. 10. Ps. 106. 6.
m Isa. 37. 4.
n Ps. 99. 6.
o Ios. 10. 10.
p Fac. 28. 18. Ios. 4. 9.
q Judc. 13. 1.
r Cap. 13. 5.
s Vers. 6. Judc. 2. 16.
t Cap. 8. 4.
u Judc. 21. 4.
—
Capul 8.
a Deut. 16. 18.
b Judc. 10. 4.

numele întâiu-născutului său fu Ioel, și
numele celui de al doilea Abia: *și ei erau*
judecători în Beer-Șeba. 3 Și fiii săi
nu [c]umblau în căile sale, ci se plecau [d]la
câștig, și [e]luau mită, și strâmbătățiau judecata.

4 Și adunându-se toți bătrânii lui Is-
rael, veniră la Samuel în Rama: 5 Și-i
ziseră: Iată tu ai îmbătrânit, și fiii tăi
nu umblă în căile tale: deci [f]pune preste
noi rege să ne judece, cum *au* toate popoarele.

6 Și lucrul nu plăcù lui Samuel, când
ei ziseră: Dă-ne rege, ca să ne judece.
Și Samuel se rugă Domnului. 7 Și Dom-
nul zise lui Samuel: Ascultă de vocea
poporului, în tot aceeace vor zice către
tine: că [g]nu pre tine te-au lepădat,
ci [h]pe mine m'au lepădat ca să nu
domnesc preste dânșii: 8 După toate
faptele câte au făcut ei, din ziua în
care i-am scos din Egipt, și până în
ziua de astăzi, în care m'au părăsit și
au servit altor zei, așà iți fac și ție.
9 Și acum, ascultă de vocea lor: numai
mărturisește-le, și [i]spune-le ce va face
lor regele, care va domnì preste ei.

Samuel vestește drepturile regelui.

10 Și Samuel spuse toate cuvintele
Domnului către poporul care cereà dela
dânsul rege. 11 Și el zise: [j]Acestea va
face vouă regele, care va domnì preste
voi: [k]El va luà pre fiii voștri, și-*i* va pune
la carele sale și între călăreții săi, ca ei
să alerge înaintea carului său. 12 Și-i
va pune mai mari preste mii și mai mari
preste cincizeci, și *vor trebuì* să are câmpul său, să secere secerișul său, să facă
uneltele lui de resbel și uneltele carelor
sale: 13 Și va luà pre fetele voastre,
a le face amestecătoare de mir, bucătărese și pitărese. 14 Și [l]câmpurile voas-
tre, viile voastre și măslinii voștri cei mai
buni îi va luà, și-*i* va da servilor săi.
15 Semințele voastre și viile voastre le
va dijmuì, și le va da dregătorilor săi și
servilor săi: 16 Și pre servii voștri, pre
servele voastre, pre tinerii voștri cei mai
aleși, și pre asinii voștri va luà, și-*i* va
întrebuințà la lucrul său: 17 Și oile
voastre le va dijmuì, și voi îi veți servì.
18 Și voi veți strigà în ziua aceea asu-
pra regelui vostru, pre care-l veți fi ales,
dară Domnul [m]nu vă va ascultà în acea zi.

19 Dară poporul [n]nu voì să asculte de
vocea lui Samuel, și ziseră: Nu! ci rege
să fie preste noi: 20 Ca și noi să fim
ca toate popoarele, și regele nostru să
ne judece, și să iasă înaintea noastră, și
să se lupte în luptele noastre. 21 Și
Samuel auzì toate cuvintele poporului,
și le spuse la urechile Domnului. 22 Și
Domnul zise lui Samuel: Ascultă de vo-
cea lor, și pune rege preste ei. Și Samuel
zise către bărbații lui Israel: Duceți-vă
fiecare la cetatea sa.

Saul vine la Samuel.

9 Și erà un om din Beniamin, al că-
rui nume *erà* [a]Kiș, bărbat viteaz, fiul
lui Abiel, fiul lui Țeror, fiul lui Becorat,
fiul lui Afiah, un Beniaminit: 2 Și el
aveà un fiu, al cărui nume *erà* Saul, ti-
năr ales și frumos; și nimenea dintre fiii
lui Israel nu *erà* mai frumos decât el;
[b]dela umărul său și în sus el *erà* mai
inalt decât tot poporul.

3 Și asinele lui Kiș, părintele lui Saul,
se pierdură. Și Kiș zise către Saul, fiul
său: Ia acum cu tine pre unul din servi,
scoală-te, du-te *de* caută asinele. 4 Și
el trecù muntele lui Efraim, și trecù prin
pământul Salișei, dară nu *le* găsì: atun-
cia trecù prin pământul [c]Șaalim, dară nu
erau nicăirea: și trecură prin pământul
lui Beniamin, dară nu *le* găsì. 5 *Și* când
sosiră în pământul Țuf zise Saul servului
său, ce *erà* cu dânsul: Haide și să ne
întoarcem, ca nu cumvà părintele meu
să lase la o parte asinele, și să fie în-
grijit de noi. 6 Și el zise: Iată, rogu-
te, [d]un om al lui Dumnezeu *este* în ce-
tatea aceasta, un om onorat; [e]tot ceeace
el zice, se întâmplă. Acum să mergem
acolo, poate ne va spune calea pe care

c Ier. 22. 15, 16, 17. d Esod. 18. 21. 1 Tim. 3. 3. e Deut. 16. 19. f Osea 13. 10. g Esod. 16. 8. h Osea 13. 10, 11. i Vers. 11. j Deut. 17. 16, etc. k Cap. 14 52. l 1 Reg. 21. 7. Ezec. 46. 18. m Prov. 1. 25, 26, 27. 28. Mic. 3. 4. n Ier. 44. 16. —

Capul 9. a Cap. 14. 51 1 Cron. 8. 33. b Cap. 10. 23. c 2 Reg. 4. 42. d Deut. 33. 1. e Cap. 3. 19.

să mergem. 7 Și Saul zise servului său:
Și de vom merge *acolo*, [f] ce vom duce
omului? că pânea s'a sfârșit din vasele
noastre, și un dar nu *avem*, spre a-*l*
duce omului lui Dumnezeu. Ce *avem* cu
noi? 8 Și servul iarăși răspunse lui
Saul, zicând: Iată! în mâna mea se află
a patra parte dintr'un siclu de argint;
aceasta o voiu da omului lui Dumnezeu,
ca să ne spună calea noastră. 9 (În ve-
chime în Israel așà ziceà fiecare, când
[g] mergeà să întrebe pre Dumnezeu:
Haideți, să mergem până la văzător; că
profetului de astăzi i-se ziceà din ve-
chime [h] văzător). 10 Și Saul zise ser-
vului său: Bun *este* cuvântul tău, haide,
să mergem. Și ei se duseră la cetatea,
unde *se află* omul lui Dumnezeu.

11 *Și* suind ei costișa cetății, [i] aflară
fetele ce ieșau să scoată apă, și le ziseră:
Aicia *e* văzătorul? 12 Și ele le răspun-
seră, zicând: Da, iată-l înaintea ta; gră-
bește-te acum; că astăzi a sosit în ce-
tate, fiindcă [j] astăzi poporul *aduce* jert-
fe [k] pe înălțime. 13 Îndată ce veți
întrà în cetate, îl veți aflà, mai înainte
de a se suì pe înălțime, ca să mănânce:
că poporul nu mănâncă până ce nu vine
el, fiindcă el binecuvintează jertfa, și
după aceea cei chemați mănâncă. Și
acum suiți-vă că astăzi îl veți aflà.
14 Deci ei se suiră în cetate. *Și* pe când
ei întrau în cetate, iată, Samuel le ieșì
înainte, spre a se suì pe înălțime.

15 [l] Și Domnul descoperise lui Samuel
cu o zi mai înainte de venirea lui Saul,
zicând: 16 Mâne, pe acest timp, voiu
trimite către tine un bărbat din pămân-
tul lui Beniamin; pre [m] dânsul să-l ungi
cap preste poporul meu Israel; și el va
mântuì pre poporul meu din mâna Fi-
listenilor; căci [n] căutat-am spre poporul
meu, și strigarea sa a venit până la
mine. 17 Și Samuel văzând pre Saul,
Domnul îi zise: [o] Iată bărbatul de care
ți-am vorbit! acesta va domnì preste po-
porul meu!

18 Și Saul se apropiă de Samuel la
poartă, și zise: Rogu-te, spune-mi, unde
este aicia casa văzătorului? 19 Și Sa-
muel răspunse lui Saul, și zise: Eu *sunt*
văzătorul. Suie-te înaintea mea pe înăl-
țime, și voi veți mâncà astăzi cu mine,
și dimineața te voiu lăsà, și tot ce *este*
în inima ta îți voiu spune. 20 Cât pen-
tru [p] asinele ce ți-s'au pierdut astăzi trei
zile, nu te îngrijì de ele, că s'au găsit.
Și către cine [q] *se îndreaptă* toată dorința
lui Israel, de nu către tine și către toată
casa părintelui tău; 21 Și Saul răs-
punse, și zise: [r] Au nu *sunt eu* Benia-
minit, din [s] cea mai mică din semințiile
lui Israel, și [t] familia mea cea mai mică
din toate familiile seminției lui Benia-
min? Pentru ce deci vorbești către mine
un cuvânt ca acesta?

22 Și Samuel luă pre Saul și pre ser-
vul său, și-i duse în bucătărie, și le dădù
locul întâiu între cei chemați, cari *erau*
ca la treizeci de inși. 23 Și Samuel zise
bucătarului: Dă încoace porțiunea ce
ți-am dat, despre care ți-am zis: Ține-o
la tine. 24 Și bucătarul aduse [u] o spată
și ceeace *erà* pe dânsa, și le puse îna-
intea lui Saul. Și el zise: Iată, ceeace a
fost păstrat! pune-o înaintea ta *și* mă-
nâncă, că păstrat erà pentru tine pentru
acest timp, de când am chemat poporul.
Și Saul mâncă cu Samuel în ziua aceea.

25 Și ei se pogorîră din înălțime în
în cetate, și el vorbì cu Saul pe [v] acope-
riș. 26 Și se sculară dimineața; și când
se revărsau zorile, Samuel chemă pre
Saul pe acoperiș, și-*i* zise: Scoală-te, și
te voiu lăsà să te duci. Și Saul se sculă, și
ei ieșiră amândoi din casă, el și Samuel.

27 *Și* pe când ei se pogorîră la ca-
pătul cetății, Samuel zise către Saul: Zi
servului să treacă înaintea noastră; (și
el trecù); și tu acum, oprește-te, ca să-ți
fac cunoscut cuvântul lui Dumnezeu.

Saul e uns de către Samuel ca rege.

10 Și [a] Samuel luă un vas cu oleiu și-*l*
turnă pe capul lui Saul, [b] îl sărută,

f Judc. 6. 18. 1 Reg. 14. 3. *g* Fac. 25. 22. *h* 2 Sam. 24. 11. 2 Reg. 17. 13. Isa. 30. 10 *i* Fac. 24. 11. *j* Fac. 31. 54. *k* 1 Reg. 3. 2. *l* Fapt. 13. 21. *m* Cap. 10. 1. *n* Esod. 2. 25. *o* Cap. 16. 12. Osea 13. 11. *p* Vers. 3. *q* Cap. 8. 5, 19. *r* Cap. 15. 17. *s* Ps. 68. 27. *t* Judc. 6. 15. *u* Ezec. 24. 4. *v* Deut. 22. 8. 2 Sam. 11. 2. Fapt. 10. 9.

Capul 10. *a* Cap. 9. 16. 2 Reg. 9. 3, 6. *b* Ps. 2. 12.

și zise: Oare [c]Domnul nu te-a uns cap
preste [d]moștenirea sa? 2 Când te vei
duce astăzi dela mine, vei aflà doi băr-
bați la [e]mormântul Rahelei, în hotarul
lui Beniamin, la [f]Țeltah, și ei vor zice
către tine: S'au găsit asinele, pre cari
tu te-ai dus să le cauți, și dacă, părin-
tele tău a lăsat la o parte îngrijirile pen-
tru asine, și este îngrijit de voi, zicând:
Ce să fac pentru fiul meu? 3 Și când
vei merge de acolo mai departe, și vei
sosì la stejarul din Tabor, te vor găsì
acolo trei bărbați suindu-se [g]la Dumne-
zeu, la Bet-El, unul ducând trei iezi, și
altul ducând trei pâni, și al treilea du-
când un foiu de vin. 4 Și ei te vor în-
trebà de sănătate, și-ți vor da două pâni,
pre cari le vei luà din mâna lor. 5 După
aceea vei venì la [h]Ghibea-Elohim [i]unde
este garnizoana Filistenilor. Și când vei
intrà acolo în cetate, vei întâlnì o ceată
de profeți coborîndu-se [j]depe înălțime
cu harpă, cu timpană, cu fluer și cu ci-
tară înaintea lor, [k]și ei vor profetì: 6 Și
[l]spiritul Domnului va venì asupra ta, și
[m]tu vei profetì cu dânșii, și te vei pre-
face în alt om. 7 Și când ți-se va în-
tâmplà aceste [n]semne, fă ceeace va aflà
mâna ta, că [o]Dumnezeu *este* cu tine.
8 Și tu te coboară înaintea mea [p]la Ghil-
gal: și iată eu mă voiu coborî spre tine,
ca să aduc arderi de tot *și* să jertfesc
jertfe de bucurie. [q]Șapte zile să *mă* aș-
tepți *acolo,* până ce voiu venì la tine,
și-ți voiu spune ce ai să faci.
9 Și fu că pe când el își intoarse dosul
său spre a se duce dela Samuel, Dom-
nul îi schimbă inima, și toate semnele
acele se întâmplară în ziua aceea. 10 Și
[r]sosind acolo, la Ghibea, iată [s]o ceată
de profeți *îi venì* înainte, și [t]spiritul lui
Dumnezeu venì asupra lui, și el profețià
în mijlocul lor. 11 Și când cei ce-l
știau pre el de mai înainte, văzură că el
profețește cu profeții, zis-a poporul unul
către altul: Ce s'a întâmplat cu fiul lui
Kiș? [u]Au și Saul *este* intre profeți?
12 Și un om de acolo răspunse, și zise:
Și cine *este* părintele lor? Deaceea trecù
în proverb: Au și Saul *este* între profeți?
13 Și sfârșind el profețiile sale, sosì pe
înălțime.
14 Și unchiul lui Saul zise către dân-
sul și către servul său: Unde v'ați dus?
și el răspunse: Spre a căutà asinele: și
văzând, că nu *sunt* nicăiri, noi ne-am
dus la Samuel. 15 Și unchiul lui Saul
zise: Spune-mi, rogu-te, ce v'a spus
Samuel? 16 Și Saul zise către unchiul
său: El ne-a spus că asinele s'au găsit.
Dară ceeace Samuel i-a zis despre îm-
părăție, nu i-a spus nimic.

Saul ales prin sorți ca rege.

17 Și Samuel adună poporul [v]înain-
tea Domnului, [x]la Mițpe. 18 Și el zise
către fiii lui Israel: [y]Așà zice Domnul
Dumnezeul lui Israel: Eu am scos pre
Israel din Egipt, și v'am mântuit pre
voi din mâna Egiptenilor și din mâna tu-
turor regatelor, cari vă apăsau. 19 [z]Dară
voi astăzi ați lepădat pre Dumnezeul
vostru, care v'a mântuit de toate relele
voastre și strâmtorările voastre, și ați
zis lui: Pune rege preste noi! Și acum
înfățișați-vă înaintea Domnului după
semințiile voastre și după miile voastre.
20 Și Samuel [a]apropiă toate semin-
țiile lui Israel, și seminția lui Beniamin
fu nimerită. 21 Și el apropiă seminția
lui Beniamin după neamurile sale, și
neamul lui Matri fu nimerit: atuncia
Saul, fiul lui Kiș, fu nimerit; și căutân-
du-l, nu-l găsiră.
22 Și ei iarăși [b]întrebară pre Domnul,
zicând: Venit-a oare bărbatul aicia? Și
Domnul zise: Iată, el este ascuns între
vase. 23 Și ei alergară, și-l luară de
acolo; și stând el în mijlocul poporului,
[c]erà mai înalt decât tot poporul dela
umărul său în sus.
24 Și Samuel zise către tot poporul:
Vedeți voi oare pre acest bărbat, [d]care
l-a ales Domnul, că asemenea lui nu este
în tot poporul? 25 Și tot poporul strigă

c Fapt. 13. 21. d Deut. 32. 9. e Fac. 35. 19 20. f Ios. 18. 28. g Fac. 28. 22. h Vers. 10. i Cap. 13. 3. j Cap. 9. 12. k Esod 15. 20. 21. 1 Cor. 14. 1. l Num. 11. 25. m Vers. 10. n Esod. 4. 8. Luc. 2. 12. o Judc. 6. 12. p Cap. 11. 14, 15. q Cap. 13. 8. r Vers. 5. s Cap. 19. 20. t Vers. 6. u Cap. 19. 24. Ioan 7. 15. Fapt. 4. 13 v Judc. 11. 11. x Cap. 7. 5, 6. y Judc. 6. 8, 9. z Cap. 8 7, 19. a Ios. 7. 14, 16. 17. Fapt 1. 24 26. b Cap. 23. 2, 4, 10, 11. c Cap. 9. 2. d 2 Sam 21 6.

de bucurie, și zise: [e]Trăească regele!
Și Samuel vorbì către popor[f] de dreptu-
rile regatului, *le* scrise într'o carte, și
pre aceasta a pus-*o* înaintea Domnului.
Și Samuel trimise pre tot poporul, pre
fiecare la casa sa.
26 Și Saul se duse acasă [g]la Ghibea,
și cu dânsul se duseră vitejii, a căror
inimă Dumnezeu o atinse. 27 [h]Dară
[i]oamenii de nimica ziceau: Ce poate să
ne ajute aceasta? Și ei îl despreţuiră, și
[j]nu-i aduseră daruri; dară el se fă-
ceà surd.

Întâia biruinţă a lui Saul asupra Ammoniţilor. Mărinimia sa faţă de dispreţuitorii săi; Jertfa de mulţumire dela Ghilgal.

11 Și [a]Nahaș, Ammoniteanul, se suì,
și tăbărîră asupra [b]Iabeș-Galaadu-
lui. Și toţi bărbaţii din Iabeș ziseră că-
tre Nahaș: [c]Încheie alianţă cu noi, și noi
îţi vom servì. 2 Și Nahaș, Ammoni-
teanul le zise: Cu această *condiţiune*
voiu încheià *alianţă* cu voi: ca să scot
vouă tuturora ochiul cel drept, și să
arunc această [d]ocară asupra întregului
Israel.
3 Și bărbaţii din Iabeș ziseră către
dânsul: Dă-ne timp de șapte zile, ca să
trimitem soli în toate hotarele lui Israel,
și dacă nu *va fi* cine să ne scape, ne
vom supune ţie. 4 Și solii veniră [e]la
Ghibea-Saul, și vorbiră aceste cuvinte
în auzul poporului; și[f] tot poporul ridi-
cându-și vocea, plânse. 5 Și iată, Saul
venià dela câmp în urma boilor, și zise:
Ce *are* poporul, că plânge? Și i-sau spus
toate cuvintele bărbaţilor din Iabeș.
6 [g]Și spiritul lui Dumnezeu venì asupra
lui Saul, când el auzì acele cuvinte, și
mânia lui se aprinse foarte. 7 Și el luă
o pereche de boi, îi [h]îmbucătăţi, și-*i* tri-
mise în tot cuprinsul lui Israel prin soli,
zicând: [i]Cel ce nu va urmà după Saul
și după Samuel, așà se va face cu boii
săi. Și frica Domnului căzù asupra po-
porului, și ieșiră ca un singur om. 8 Și
el îi numără în [j]Bezek; și fiii [k]lui Israel
erau trei sute de mii, și bărbaţii lui Iuda
treizeci de mii.
9 Și ziseră către solii ce veniseră:
Așà să spuneţi bărbaţilor din Iabeș-Ga-
laad: Mâne, când soarele va încălzì, va
fi vouă mântuire. Și solii veniră, și spu-
seră *aceasta* bărbaţilor din Iabeș, și ei
s'au bucurat. 10 Și bărbaţii din Iabeș
ziseră: Mâne ne [l]vom supune vouă, și
ne veţi face după tot ce *va fi* bine în
ochii voștri.
11 Și a doua zi [m]Saul așeză poporul
[n]în trei cete, și ei întrară în tabăra *Am-
moniţilor* în straja dimineţii, și bătură
pre Ammoniţi până la căldura zilei, și
cei rămași fură împrăștiaţi de n'au ră-
mas dintre ei doi împreună.
12 Și poporul zise către Samuel: [o]Cine
este cel ce zise: Saul să nu domnească
preste noi! [p]Daţi încoace pre aceia, ca
să-i ucidem. 13 Și Saul zise: [q]Nime-
nea nu se va omorî în ziua aceasta; că
astăzi a făcut Domnul mântuire lui Israel.
14 Și Samuel zise poporului: Veniţi
și să mergem la Ghilgal, ca să reînoim
acolo regatul. 15 Și tot poporul se duse
la Ghilgal, și făcură acolo rege pe Saul
înaintea Domnului, în Ghilgal; și adu-
seră acolo jertfe de bucurie înaintea
Domnului. Și Saul și toţi bărbaţii lui Is-
rael se veseliră acolo foarte.

Samuel se lapădă formal de guvern, și binecuvintează poporul.

12 Și Samuel zise către tot Israelul:
Iată, eu am ascultat de [a]vocea voas-
tră, în tot aceea ce aţi zis mie, și [b]am
pus rege preste voi. 2 Și acum iată,
regele [c]merge înaintea voastră, [d]și eu am
îmbătrânit, și am cărunţit; și fiii mei,
iată-i *sunt* cu voi; și eu am umblat îna-
intea voastră din tinereţea mea, până în
ziua de astăzi. 3 Iată-mă, mărturisiţi
în contra mea înaintea Domnului și îna-
intea [e]unsului său: [f]Dela cine luat-am
bou? Dela cine luat-am asin? Pre cine

e 1 Reg. 1. 25, 39. f Deut 17 14 etc. g Judc. 20. 14. h Cap. 11. 12. i Deut. 13. 13. j 2 Sam. 8. 2. 2 Cor. 17. 5. Ps. 72. 10. Mat. 2. 11. —
Capul 11. a Cap. 12. 12. b Judc. 21. 8. c Iov 41. 4. Ezec. 17. 13. d Fac. 34. 14. e Cap. 10. 26. 2 Sam. 21. 6. f Judc. 2. 4. g Judc. 3. 10. h Judc. 19. 29. i Judc. 21. 5, 8, 10. j Judc. 1. 5. k 2 Sam. 24. 9. l Vers. 3. m Cap. 31. 11. n Judc. 7. 16. o Cap. 10. 27. p Luc. 19. 27. q 2 Sam. 19. 22. —
Capul 12. a Cap. 8. 5, 19, 20. b Cap. 10. 24. c Num. 27. 17. d Cap. 8. 1, 5. e Vers. 5. 2 Sam. 1. 14, 16. f Num. 16. 15. Fapt. 20. 33. 1 Tes. 2. 5.

l-am silnicit? Pre cine am apăsat? Și
din mâna cui luat-am mită, ca să [g] întorc
ochii mei dela dânsul? Și eu vă voiu
înapoià aceasta. 4 Și ei ziseră: Nu
ne-ai silnicit, nici ne-ai apăsat, nici ai luat
cevà din mâna cuiva. 5 Și el zise către
dânșii: Martor *este* Domnul contra voas-
tră, și martor *este* unsul său în ziua acea-
sta, [h] că nu ați aflat [i] în mâna mea nimica.
Și ei răspunseră: Martor *este*.

8 Și Samuel ziseră către popor: *Mar-
tor este* [j] Domnul, care a așezat pre
Moisi și pre Aaron, și care a scos pre
părinții voștri din pământul Egiptului.
7 Și acum înfățișați-vă, ca să mă [k] duc
cu voi înaintea Domnului, pentru toate
binefacerile Domnului, pre cari le-a fă-
cut către voi și către părinții voștri.
8 [l] Când Iacob venì în Egipt, părinții
voștri [m] strigară către Domnul, și Domnul
trimise pre Moisi și pre Aaron, și scoa-
seră pre părinții voștri din Egipt, și-i
așeză în locul acesta. 9 Dară ei uitară
pre Domnul Dumnezeul lor, și el îi vândù
pre ei în mâna lui Sisera, capul armatei
Hațorului, și în mâna Filistenilor și în
mâna regelui Moabului, care se luptară
cu ei.

10 Și ei strigară către Domnul, și
ziseră: Noi am păcătuit, că am părăsit
pre Domnul, și am servit Baalilor și As-
tarteelor; și acum scapă-ne din mâna
neamicilor noștri, și vom servì ție. 11 Și
Domnul trimise pe Ierubaal, pre Bedan,
pre Iefta și pre Samuel, și v'a scăpat
pre voi din mâna neamicilor voștri de
jur împrejur, și ați locuit în siguranță.
12 Și când ați văzut, că Nahaș, regele
fiilor lui Ammon, venià asupra voastră,
mi-ați zis: Nu, ci să domnească preste
noi rege, deși Domnul Dumnezeul vos-
tru *erà* regele vostru. 13 Și acum iată
regele, pre cari l-ați ales, *și* pre cari l-ați
cerut: că iată, Domnul a pus rege preste
voi.

14 Dacă voi vă veți teme de Dom-
nul, și veți ascultà de vocea lui, și nu
vă veți sculà în contra poruncilor Dom-
nului, atunci atât voi cât și regele, care
domnește preste voi, veți aveà pre Dom-
nul Dumnezeul vostru înaintea voastră.
15 Dară de nu veți ascultà de vocea
Domnului, ci vă veți sculà în contra po-
runcilor Domnului, mâna Domnului va
fi în contra voastră, cum *a fost* în contra
părinților voștri. 16 Și acum stați, și
vedeți acest lucru mare, pre care Dom-
nul îl face înaintea ochilor voștri. Au nu
este astăzi secerișul grâului? 17 Eu
voiu strigà către Domnul, și el va da
tunet și ploaie, ca voi să cunoașteți și
să vedeți că mare *este* răutatea ce ați
făcut în ochii Domnului, cerând vouă
rege.

18 Și Samuel strigă către Domnul, și
Domnul a dat tunet și ploaie în acea zi;
și tot poporul foarte se temù de Dom-
nul și de Samuel. 19 Și tot poporul
zise către Samuel: [n] Roagă-te pentru
servii tăi la Domnul Dumnezeul tău, ca
să nu murim; că la toate păcatele noastre
am mai adaos răul *acesta*, cerând nouă
rege.

20 Și Samuel zise către popor: Nu vă
temeți! Voi ați făcut tot răul acesta;
totuși nu vă *mai* abateți dela Dom-
nul, ci serviți Domnului din toată inima
voastră.

21 [o] Nu vă abateți, [p] că *abătân-
du-vă, ați urmà* lucruri de nimică,
cari nu folosesc și nici mântuesc, pentru
că minciuni *sunt*. 22 [q] Că Domnul nu
va părăsì pre poporul său [r] pentru nu-
mele său cel mare: că [s] a voit Domnul
a vă face popor al său. 23 Și cât pen-
tru mine, departe să fie de mine, să pă-
cătuesc Domnului, [t] încetând a mă rugà
pentru voi: ci [u] eu vă voiu învățà [v] calea
cea bună și dreaptă. 24 [x] Numai te-
meți-vă de Domnul, și serviți-i întru
adevăr, cu toată inima voastră: că [y] pri-
viți ce [z] *lucruri* mari a făcut pentru voi!
25 Dară de veți mai face rău, [a] veți perì
și voi și regele vostru.

---

[g] Deut. 16. 19. [h] Ioan 18. 38. [i] Esod. 22. 4. Mic. 6. 4. | [k] Isa. 1. 18. Mic. 6. 2, 3. [l] Fac. 46. 5, 6. [m] Esod. 2. 23. | [n] Esod. 9.28,10. 17. Iac. 5. 15. [o] Deut. 11. 16. | [p] Ier. 16. 19. Hab. 2. 18. 1 Cor. 8. 4. [q] 1 Reg. 6. 13. | Ps. 94. 14. [r] Ios. 7. 9. Ezec. 20.9,14. [s] Deut. 7. 7, 8. | Mat. 1. 2. [t] Fapt. 12. 5. Rom. 1. 9. Col. 1. 9. | 2 Tim. 1. 3. [u] Ps 34. 11. [v] 1 Reg. 8. 36. Ier. 6. 16. | [x] Eccl. 12. 13. [y] Isa. 5. 12. [z] Deut. 10. 21. [a] Ios. 24. 20.

Năvălirea din nou a Filistenilor și apăsarea Israeliților; neascultarea lui Saul.

13 Și Saul domnì un an, și domnind
doi ani preste Israel. 2 Saul își
alese trei mii din Israel. *din cari* el aveà
două mii cu sine în Micmaș și pe mun-
tele Bet-El. iar o mie erau cu Ionatan
în Ghibea lui Beniamin; și rămășița po-
porului o trimise pe fiecare la cortul său.
3 Și Ionatan bătù garnisoana Filiste-
nilor, care *erà* în Gheba: Și auziră Fi-
listenii *de aceasta*. Și Saul sună în trim-
biță prin toată țara, zicând: Ebreii să
audă *aceasta*. 4 Și tot Israelul auzì zi-
cându-se: Saul a bătut garnisoana Fi-
listenilor, și *că* Israel se făcù urît Fi-
listenilor: și poporul s'a adunat la Saul
în Ghilgal. 5 Și Filistenii se adunară
să se lupte cu Israel: *cu* treizeci mii de
care. șase mii călăreți. și *cu* popor la
mulțime ca nisipul cel depe țărmul mă-
rii: și ei se suiră. și tăbărîra la Micmaș
spre răsărit de Bet-Aven.
6 Și bărbații lui Israel văzură, că erau
în nevoie, că poporul erà amărît, și po-
porul se [a] ascunse în peșteri, în huceaguri,
în stânci, în pivniți și în groape. 7 Și
mulți din Ebrei trecură Iordanul în pă-
mântul lui Gad și în Galaad: iar Saul
încă *erà* în Ghilgal, și tot poporul a ur-
mat după dânsul, tremurând. 8 Și el
așteptă șapte zile, până la timpul, pre
care Samuel *l-a hotărît;* iar Samuel nu
venià la Ghilgal; și poporul se împrăștià
dela dânsul. 9 Și zise Saul: Aduceți
la mine arderile de tot și jertfele de bu-
curie. și el jertfì arderile de tot.
10 Și de abia sfârșì el de jertfit ar-
derile de tot. și iată Samuel veniă, și
Saul ieșì întru întâmpinarea lui, spre a-l
salută. 11 Și Samuel zise: Ce ai fă-
cut? Și Saul răspunse: Vedeam, că po-
porul se împrăștià dela mine, și *că* tu
nu vii la timpul hotărît, și *că* Filistenii
erau adunați în Micmaș; 12 Deci am
zis: Filistenii se vor coborî acum asupra
mea la Ghilgal. și eu nu m'am rugat
Domnului; și am cutezat, și am adus
arderile de tot. 13 Și Samuel zise că-
tre Saul: [b] Nebunește ai lucrat; nu ai
păzit poruncile Domnului Dumnezeului
tău, ce el ți-a poruncit; că Domnul
ar fi întărit acum domnia ta preste
Israel în veci; 14 Dară acum domnia
ta nu va ţineà, *că* [c] Domnul și-a căutat
un om după inima sa, și pre el l-a așe-
zat Domnul domn preste poporul său,
pentru că tu nu ai păzit *ceeace* ți-a po-
runcit Domnul.

Alt resbel.

15 Și Samuel se sculă, și se suì din
Ghilgal la Ghibea lui Beniamin: și Saul
numără poporul care *se aflà* cu dânsul.
și erà ca la șase sute de inși. 16 Și
Saul și Ionatan. fiul său, și poporul care
se aflà cu dânșii. ședeau în Ghibea lui
Beniamin.
17 Și Filistenii tăbărîră în Micmaș.
Și au ieșit trei cete din tabăra Filisteni-
lor, spre a prădà: o ceată luă calea
către [d] Ofra, în pământul Șual; 18 Și
altă ceată luă calea *către* [e] Bet-Horon:
și a treia ceată luă calea *către* hota-
rul ce caută spre valea Țeboim, către
pustiu.
19 Și în tot pământul lui Israel [f] nu
se aflà nici un făurar; că Filistenii au
zis: Să nu-și facă Ebreii săbii sau lănci.
20 Și toți Israeliții se pogorau la Filis-
teni, ca să-și ascuță ferul plugului lor.
coasele lor, securile lor, și secerile lor.
21 Când erà tocit ferul plugului sau al
coaselor, sau al furcilor celor cu trei
crăcane. sau a securilor; și să facă vârf
mânătorului. 22 Așà dar în ziua res-
belului nu se găsià sabie sau lance în
mâna nici unuia din poporul ce *erà* cu
Saul și cu Ionatan; numai la Saul, și la
Ionatan fiul său, se aflà.
23 Și garnizoana Filistenilor ieșì la
trecătoarea Micmașului.

Vitejia lui Ionatan.

14 Și într'o zi zise Ionatan fiul lui
Saul, către tânărul, ce purtà armele
sale: Vino, și să trecem la straja Filis-
tenilor, ce *este* dincolo de locul acesta;

Capul 13. | a Judc. 6. 2. | b 2 Cron. 16. 9. | c Ps. 89. 20. | d Ios. 18. 23. | e Ios. 16. 3. | f Ier. 24. 1. |

dar părintelui său nu i-a spus *aceasta.*
2 Și Saul petreceà la marginea Ghibeei
sub Rimmon, ce *este* în Migron, și po-
porul ce *erà* cu dânsul *erà*[a] ca la șase
sute de inși. 3 Și [b] Ahia, fiul lui Abitub,
fratele lui [c] I-Cabod, fiul lui Fineas, fiul
lui Eli, preot al Domnului în Șilo, [d] purtà
efodul. Și poporul nu știà că Ionatan
s'a dus. 14 Și între trecătorile, preste
cari Ionatan căutà să treacă [e] la straja
Filistenilor, *erà* un pisc de stâncă de o
parte, și un pisc de stâncă de cealaltă
parte, și numele unuia *erà* Boțeț, și nu-
mele celuialalt Sene. 5 Și piscul uneia
se înălțà în partea de miazănoapte în
dreptul Micmașului, și celalt *pisc* spre
miazăzi în dreptul Ghibeei. 6 Și zise
Ionatan către tinărul ce purtà armele
sale: Vino, și să trecem la straja acestor ne
tăiați împrejur; poate că Domnul va lucrà
pentru noi; că pre Domnul nimica nu-l
împedecă [f] de a mântuì, *fie* prin mulți,
fie prin puțini. 7 Și-i zise purtătorul
armelor sale: Fă, tot ce *este* în inima
ta; du-te *acolo;* dacă eu *voiu* merge cu
tine ori-unde vei voì. 8 Și Ionatan
zise: Iată, noi vom trece la *acei* bărbați,
și ne vom arătà lor. 9 Dacă ei ne vor
vorbì așà: Așteptați până ce vom ajunge
la voi, noi vom stà în locul nostru, și nu
ne vom suì către dânșii. 10 Iar de vor
zice așà: Suiți-vă la noi, atuncia ne vom
suì: că Domnul i-a dat în mâna noastră.
Deci [g] aceasta ne *va fi* semn.
11 Și când amândoi se arătară strajei
Filistenilor, Filistenii ziseră: Iată, Ebreii
ies din bortele, în care s'au acuns.
12 Și bărbații strajei ziseră către Io-
natan și către purtătorul armelor sale:
Suiți-vă la noi, că avem a vă arătà cevà.
Și Ionatan zise purtătorului armelor sale:
Suie-te după mine; că Domnul i-a dat
în mâna lui Israel. 13 Și Ionatan se
suì pe mânile sale și pe picioarele sale,
și purtătorul armelor sale după dânsul;
și *străjerii* căzură înaintea lui Ionatan:
și purtătorul armelor sale *îi* ucideà în
urma lui. 14 Această întâia învingere,
ce bătù Ionatan și purtătorul armelor
sale fu ca de douăzeci de inși, pe *o în-
tindere* ca de jumătate de postată.
15 Și [h] fu spaimă în tabără, în câmp,
și în tot poporul: străjile chiar și [i] pră-
dătorii se înspăimântară, și pământul se
cutremurà de erà [j] frică mare foarte.
16 Și străjerii lui Saul din Ghibea
lui Beniamin se uitară, și iată, mulțimea
erà în învălmășeală, și [k] fugià în toate
părțile. 17 Și Saul zise poporului ce
erà cu dânsul: Numărați acum și vedeți
cine s'a dus din noi. Și ei numărară, și
iată, Ionatan și purtătorul armelor sale
lipsiau. 18 Și Saul zise lui Ahia: Adù
încoace chivotul lui Dumnezeu; că chi-
votul lui Dumnezeu erà în acele zile cu
fiii lui Israel. 19 Și pe când [l] vorbià
Saul cu preotul, vuetul ce *erà* în tabăra
Filistenilor, mergeà tot crescând; și Saul
zise către preot: Retrage mâna ta!
20 Și Saul cu tot poporul ce *erà* cu dân-
sul se adunară, și veniră la resbel, și
iată, *Filistenii*[m] traseră săbiile unii asupra
altora: *erà* amestec foarte mare. 21 Încă
și Ebreii, *cari* erau la Filisteni mai de
dinainte, cari s'au suit cu dânșii în ta-
băra *din locurile* de prin prejur, și ei
s'au unit cu Israeliții, cari *erau* cu Saul
și *cu* Ionatan. 22 Și toți bărbații lui
Israel, cari [n] erau ascunși în muntele lui
Efraim, *când* auziră că Filistenii fugiau
și ei îi urmăriră cu resbel. 23 [o] În ziua
aceea mântuì Domnul pre Israel, și res-
belul se întinse [p] preste Bet-Aven.

Râvna netimpurie a lui Saul.

24 Și bărbații lui Israel fură foarte
obosiți în ziua aceea, și Saul [q] blestemă
poporul, zicând: Blestemat *să fie* omul
care va gustà mâncare până în seară, și
până nu-mi voiu răsbunà asupra neami-
cilor mei. Și tot poporul nu gustà mân-
care. 25 [r] Și toți *cei ai* țării veniră într'o
pădure, și [s] miere erà pe întinsul câm-
piei. 26 Și poporul venind în pădure,
iată, mierea curgeà: dară nimenea nu-și

Capul 14. a Cap. 13. 15. b Cap. 22. 9, 11, 20. c Cap. 4. 21. d Cap. 2. 28. e Cap. 13. 23. f Judc. 7. 4, 7. g Fac. 24. 14. h 2 Reg. 7. 7. i Cap. 13. 17. j Fac. 35. 5. k Vers. 20. l Num. 27. 21. m Judc. 7. 22. n Cap. 13. 6. o Esod. 14. 30. p Cap. 13. 5. q Ios. 6. 26. r Mat. 3. 5. s Esod. 3. 8.

apropiă mâna de gura lui; că popo-
rul se temeà de jurământ. 27 Iar Io-
natan nu auzise, când părintele său jură
poporul; și el îndreptând capătul toia-
gului ce *erà* în mâna sa, îl întinse în fa-
gurii de miere, duse mâna la gura sa,
și ochii săi se luminară. 28 Și unul
din popor luând cuvântul, zise: Părin-
tele tău a jurat poporul, zicând: Bles-
temat *să fie* omul care va gustà mâncare
astăzi; deși poporul erà obosit. 29 Și
Ionatan zise: Părintele meu a turburat
țara! Priviți, rogu-vă cât de luminați
sunt ochii mei, pentru că am gustat pu-
țin din mierea aceasta. 30 Dacă po-
porul ar fi mâncat astăzi din prada ne-
amicilor săi, pre care a aflat-o, cu cât
n'ar fi fost mai mare învingerea asupra
Filistenilor?

31 Și ei bătură în ziua aceea pre Filis-
teni dela Micmaș până la Ajalon. Și popo-
rul se aruncă asupra prăzii; și ei luară
oi,boi și viței, junghiară (prăzile) pe pă-
mânt, și *le* mâncă poporul [t] împreună cu
sânge. 33 Și se spuse lui Saul, zicând:
Iată, poporul păcătuește în contra Dom-
nului, mâncând *carne* împreună cu sânge;
și el zise: Voi nelegiuire faceți! Rosto-
goliți acum o piatră mare încoace. 34 Și
zise Saul: Împrăștiați-vă prin popor și
ziceți-i: Aduceți la mine fiecare boul său,
și fiecare oaia sa, și *le* junghiați aicia și
le mâncați: și nu păcătuiți în contra Dom-
nului, mâncând *carne* împreună cu sânge.
Și tot poporul mână fiecare boul și cu
mâna în aceeași noapte, și-*i* junghiară
acolo. 35 Și Saul [u] zidì un altar Dom-
nului; acesta fu întâiul altar ce el zidì
Domnului.

36 Și Saul zise: Să ne pogorîm la
noapte, și să urmărim pre Filisteni, și
să-i prădăm, până se va luminà de ziuă,
și să nu lăsăm din ei nici unul. Și ei zi-
seră: Fă tot aceeace este bun în ochii
tăi: și preotul zise: Să ne apropiem *mai*
întâiu aicia de Dumnezeu. 37 Și Saul
întrebă pre Dumnezeu: Să mă pogor
spre a urmărì pre Filisteni? Îi vei da
tu în mâna lui Israel? Și în ziua aceea
[v] nu i-a răspuns.

38 Și Saul zise: [x] Apropiați-vă aicia
toate căpeteniile poporului, cunoașteți
și vedeți dela cine ne vine păcatul acesta
astăzi? 39 Că [y] viu *este* Domnul, care
mântuește pre Israel, că chiar dacă el ar
venì dela Ionatan, fiul meu, el va murì.
Și nimenea din tot poporul nu i-a răspuns.

40 Și el *mai* vorbì către tot Israelul:
Voi stați de astă parte, și eu cu Ionatan,
fiul meu de cealaltă parte. Și poporul
zise lui Saul: Fă ceeace este bun în ochii
tăi. 41 Și Saul zise către Domnul:
Dumnezeule al lui Israel, [z] arată pre cel
nevinovat! [a] Și sorțul căzù pe Saul și Io-
natan, și poporul scăpă. 42 Și zise Saul:
Aruncați *sorțul* între mine și Ionatan,
fiul meu; și sorțul căzù pe Ionatan.
43 Și Saul zise către Ionatan: [b] Spune-mi
ce ai făcut? Și Ionatan îi spuse, și zise:
Cu capul toiagului ce *erà* în mâna mea,
[c] am gustat puțină miere; iată-mă, voiu
murì. 44 Și Saul răspunse: [d] Așà să-mi
facă Dumnezeu, și încă și mai mult, [e] de
nu vei murì, Ionatane! 45 Dară po-
porul zise lui Saul: Să moară Ionatan
care a făcut această mare mântuire în
Israel? Departe fie una ca aceasta! [f] Viu
este Domnul, nici un păr din capul său
nu va cădeà pe pământ; că cu Dumne-
zeu a lucrat în ziua aceasta. Așà po-
porul scăpă pre Ionatan, ca să nu moară.
46 Și Saul se întoarse dela urmărirea
Filistenilor; și Filistenii se duseră la
locul lor.

Resbelele purtate de Saul; neamul său.

47 Și Saul apucă domnia preste Is-
rael, și luptà în toate părțile asupra ne-
amicilor săi: asupra Moabului, asupra
fiilor lui [g] Ammon, asupra Edomului,
asupra regilor din [h] Țoba și asupra Fi-
listenilor. Ori încotro se înturnà, aduceà
spaimă. 48 El se arătă viteaz, bătù pre
Amalek, și scăpă Israelul din mâna pră-
dătorului său.

49 Și fiii lui Saul fură: Ionatan, Ișvi
și Melchișua: și numele fetelor sale *fură:*

---

[t] Lev. 3. 17. [u] Cap. 7. 17. [v] Cap. 28. 6. [x] Ios. 7. 14. [y] 2 Sam. 12. 5. [z] Prov. 16. 33. [a] Ios. 7. 16. [b] Ios. 7. 19. [c] Vers. 27. [d] Rut. 1. 17. [e] Vers. 39. [f] 2 Sam. 14. 11. [g] Cap. 11. 11. [h] 2 Sam. 10. 6.

al celei mai mari Merab, și al celei mai
mici Mical. 50 Și numele femeii lui
Saul *fu:* Ahinoam, fata lui Ahimaaț: și
numele capului armatei sale: Abner, fiul
lui Ner, unchiul lui Saul. 51 Că Kiș,
părintele lui Saul, și Ner, părintele lui
Abner, *fură* fiii lui Abiel.

52 Și resbelul asupra Filistenilor fu
puternic în tot timpul lui Saul: și de
vedeà Saul pre vre-un bărbat tare sau
viteaz, el îl luă la sine.

Însărcinarea pusă de Saul asupra Amalekiților: neascultarea și lepădarea sa.

15 Și Samuel zise lui Saul: [a] Pre mine
m'a trimis Domnul să te ung rege
preste poporul său, preste Israel. Și
acum ascultă vocea cuvintelor Domnului.
Așà zise Domnul *Dumnezeul* oștirilor:
2 Adusu-mi-am aminte de ceeace a făcut
Amalek lui Israel, [b] cum el i-s'a împotrivit
pe cale, când ieșià din Egipt. 3 Acum
du-te, și bate pre Amalek, și [c] stârpește
tot ce este *al* lui; nu-l cruță; ci-i omoară
dela bărbat până la femeie, dela copil
până la sugător, dela bou până la oaie,
dela cămilă până la asin.

4 Și Saul adună poporul, și-l numără
în Telaim: *și fură* două sute mii de pe-
deștri afară de zece mii de bărbați ai
lui Iuda. 5 Și Saul venì până la cetatea
lui Amalek, și se luptă în vale. 6 Și
Saul zise către [d] Keniți: [e] Duceți-vă, de-
părtați-vă, și coborîți-vă din mijlocul
Amalekiților, ca să nu vă nimicesc îm-
preună cu ei: că [f] voi ați arătat bună-
tate către toți fiii lui Israel, când se su-
iau din Egipt. Deci Keniții se depărtară
din mijlocul Amalekiților. 7 [g] Și Saul
bătù pre Amalekiți dela [h] Havila până la
[i] Sur, care *este* în fața Egiptului. 8 Și
[j] el prinse viu pre Agag, regele Amale-
kiților, și pre tot poporul lui [k] trecù prin
ascuțișul săbiei. 9 Dară Saul și poporul
[l] cruțară pre Agag și pre cele mai bune
oi, boi, vite grase, miei, și tot ce *erà*
bun, și nu voiră a le stârpì: dară tot lu-
crul prost și nebăgat în seamă îl stârpiră.
10 Și a fost cuvântul Domnului către
Samuel, zicând: 11 [m] Mă căesc, că am
pus pre Saul rege, fiindcă el [n] s'a abătut
dela mine, [o] și cuvintele mele nu le-a în-
deplinit. Aceasta [p] mâhnì pre Samuel, și
el strigă către Domnul toată noaptea
aceea. 12 Și Samuel se sculă de di-
mineață spre a întâmpinà pre Saul, și
se spuse lui Samuel, zicând: Saul a ve-
nit la [q] Carmel, și iată, el și-a înălțat
semn de biruință, a plecat mai departe,
și s'a așezat la Ghilgal.

13 Și Samuel venì la Saul, și Saul îi
zise: [r] Binecuvântat *fii* tu de Domnul! eu
am îndeplinit cuvântul Domnului. 14 Și
Samuel zise: Ce *este* sberarea aceasta a
oilor întru urechile mele, și răgetul boi-
lor care eu aud? 15 Și Saul zise: Dela
Amalekiți le-au adus; [s] că poporul a cru-
țat cele mai bune oi și boi, ca să jert-
fească Domnului Dumnezeului tău;
dară rămășița am stârpit-o. 16 Și Sa-
muel zise către Saul: Îngădue, și-ți voiu
spune ție ceeace, a zis către mine Dom-
nul, în noaptea aceasta. Și el zise către
dânsul: Vorbește!

17 Și Samuel zise: Au nu [t] când tu
erai mic în ochii tăi, te-*a făcut* Domnul
cap al semințiilor lui Israel, și te-a uns
rege preste Israel? 18 Și te-a trimis
în cale, și *ți*-a zis: Du-te și stârpește
pre păcătoși, pre Amalekiți, și te luptă
cu dânșii, până vor fi nimiciți. 19 De
ce dară n'ai ascultat de vocea Domnului,
ci te-ai aruncat asupra prăzii, și ai făcut
ceeace *este* rău în ochii Domnului? 20 Și
Saul zise lui Samuel: Da, [u] am ascultat
de vocea Domnului, și m'am dus în ca-
lea în care m'a trimis Domnul, și am
adus pre Agag, regele Amalekiților, și
am stârpit pre Amalekiți! 21 [v] Dară
poporul a luat din pradă oi și boi, cele
mai bune din cele de stârpit, spre a jertfì
Domnului Dumnezeului tău în Ghilgal.
22 Și Samuel zise: [x] Au îi place Dom-
nului *mai bine* arderi de tot și jertfe
decât ascultarea de vocea Domnului?

Capul 15.
a Cap. 9. 16.
b Esod. 17.8,14.
c Ios. 6. 17. 21.
d Num. 24. 21.
e Fac. 18. 25. Apoc. 18. 4.
f Esod. 18. 10,19.
g Cap. 14. 48.
h Fac. 2. 11.
i Fac. 16. 7.
j 1 Reg. 20. 34, 35, etc.
k Cap. 30. 1.
l Vers. 3. 15.
m 2 Sam. 24. 16.
n Ios. 22. 16.
o Cap. 13. 13.
p Vers. 35.
q Ios. 15. 55.
r Fac. 14. 19. Rut. 3. 10.
s Prov. 28. 13.
t Cap. 9. 21.
u Vers. 13.
v Vers. 15.
x Ps. 50. 8. 9. Mic. 6. 6. 7, 8. Ebr. 10. 6. 7, 8, 9.

Iată, [y]ascultarea *este* mai bună decât
jertfa, *și* luarea aminte decât grăsimea
berbecilor. 23 Căci *ca* și păcatul ma-
giei *este* răscularea și *ca* și fărădelegea
idolatriei *este* opunerea. Pentru că tu ai
lepădat cuvântul Domnului, [z]și el te-a
lepădat de *a fi* rege. 24 [a]Și Saul zise
lui Samuel: Păcătuit-am, că am călcat
porunca Domnului și cuvintele tale; că
mă [b]temeam de popor, și am ascultat de
vocea lui. 25 Și acum, iartă-mi, rogu-
te, păcatul meu, și întoarce-te cu mine,
ca să mă închin Domnului.

26 Și Samuel zise lui Saul: Nu mă
voiu întoarce cu tine, [c]că tu ai lepădat
cuvântul Domnului, și Domnul te-a le-
pădat pre tine de a mai fi rege preste
Israel. 27 Și Samuel întorcându-se ca
să plece, [d]el îl apucă de colțunul man-
tiei sale, care se rupse. 28 Și Samuel
îi zise: [e]Astăzi a rupt Domnul regatul
lui Israel de deasupra ta, și l-a dat
aproapelui tău, care *este* mai bun decât
tine. 29 Și mărirea lui Israel [f]nu va
minți, nici nu se va căi, că nu este el
om ca să se căească. 30 Și el zise: Da,
păcătuit-am: *totuși* [g]onorează-mă îna-
intea bătrânilor poporului meu și înain-
tea lui Israel, și întoarce-te cu mine, ca
să mă închin Domnului Dumnezeului
tău. 31 Și Samuel se înturnă după
Saul, și Saul se închină Domnului.

32 Și Samuel zise: Aduceți la mine
pre Agag, regele Amalekiților. Și Agag
venì la dânsul cu veselie. Și Agag zise:
De sigur amăriciunea morții a trecut!
33 Și Samuel zise: [h]După cum sabia
ta a lipsit femei de copii, așà să fie lip-
sită de copii muma ta între femei! Și
Samuel tăiă pre Agag înaintea Domnu-
lui, în Ghilgal. 34 Și Samuel se duse la
Rama, și Saul se suì la casa sa în Ghibea
lui Saul. 35 Și Samuel nu mai văzù pre
Saul până în ziua morții sale; dară Sa-
muel plângeà pre Saul. Și Domnul se căì
că a făcut pre Saul rege preste Israel.

Samuel unge pre David.

16 Și Domnul zise lui Samuel: [a]Până
când vei plânge pentru Samuel,
pentru că [b]l-am lepădat din domnirea
preste Israel? [c]Umple-ți cornul tău cu
oleiu, și mergi, că te voiu trimite la
Ișai, Betlehemitul, că [d]mi-am ales unul
dintre fiii săi de rege. 2 Și Samuel
zise: Cum să mă duc? Îndată-ce Saul
va auzì *de aceasta*, mă va pierde. Și
Domnul zise: Un vițel ia cu tine, și zi:
[e]Ca să jertfesc eu am venit. 3 Și
chemă pre Ișai, la jertfă, și [f]eu îți voiu
spune ce ai să faci, și [g]tu-mi vei unge
pre cel ce-ți voiu spune.

4 Și Samuel făcù ceeace Domnul zise:
și se duse la Bet-Lehem; și bătrânii
cetății îi eșiră înainte [h]tremurând; și ei
ziseră: [i]Pace *este* venirea ta? 5 Și el
răspunse: Pace! ca să jertfesc Domnu-
lui am venit; [j]sfințiți-vă, și veniți cu
mine la jertfă. Și el sfințì și pe Ișai și cu
fiii săi; și-i chemă la jertfă.

6 Și când ei intrau, văzând el pre
[k]Eliab, *își* [l]zise: De sigur unsul Dom-
nului *este* înaintea lui. 7 Și Domnul
zise lui Samuel: Nu căutà la [m]fața lui,
nici la înălțimea staturei lui; că eu pre
acesta l-am lepădat; [n]că *Domnul* nu *se*
uită, cum [o]se uită omul; omul se uită
la ochi, iar Domnul se uită la [p]inimă.
8 Și Ișai chemă pre [q]Abinadab, și-l trecù
înaintea lui Samuel; și *Samuel* zise:
Nici pre acesta nu l-a ales Domnul. 9 Și
Ișai trecù pre [r]Șamma; și el zise: Nici
pre acesta nu l-a ales Domnul. 10 Și
așà Ișai trecù pre cei șapte fii ai săi din-
aintea lui Samuel; și Samuel zise lui
Ișai: Nici pre aceștia n'a ales Domnul.

11 Și Samuel zise lui Ișai: Sunt a-
ceștia toți fiii tăi? Și el zise: [s]A mai ră-
mas cel mai mic, și iată, el paște oile.
Și Samuel zise lui Ișai: [t]Trimite să-l
aducă: că noi nu ne vom pune la masă,
până nu va venì aicia. 12 El trimise
deci să-l aducă. El *erà* [u]roșietic, cu ochi

y Eccl. 5. 1. Osea 6. 6. Marc. 12. 33.
z Cap. 13. 14.
a 2 Sam. 12.13.
b Esod. 23. 2. Isa. 51.12,13.
c Cap. 2. 30.
d 1 Reg. 11. 30.
e 1 Reg. 11.31.
f 2 Tim. 2. 13. Tit. 1. 2.
g Ioan 5. 44.
h Esod. 17. 11. Judc. 1. 7.

—

Capul 16

a Cap. 15. 35.
b Cap. 15. 23.
c Cap. 9. 16.
d Ps. 78. 70. Fapt. 13. 22.
e Cap. 9. 12.
f Esod. 4. 15.
g Cap. 9. 16.
h Cap. 21. 1.
i 1 Reg. 2. 13.
j Esod. 19. 10. 14.
k Cap. 17. 13.
l 1 Reg. 12. 26.
m Ps. 147. 10, 11.
n Isa. 55. 8.
o 2 Cor. 10. 7.
p 1 Reg. 8. 39. Ps. 7. 9. Ier. 11. 20. Fapt. 1. 24.
q Cap. 17. 13.
r Cap. 17. 13.
s Cap. 17. 12.
t 2 Sam. 7. 8. Ps. 78. 70.
u Cap. 17. 42.

frumoşi şi faţă frumoasă. [v] Şi Domnul zise: Scoală-te, unge-l, că acesta *este!* 13 Şi Samuel luă cornul de oleiu şi [x] uns-a pre el în mijlocul fraţilor săi: şi de atunci încolo [y] spiritul Domnului venì asupra lui David. Şi Samuel se sculă şi se duse la Rama.

David cântă din citară înaintea lui Saul.

14 Şi [z] spiritul Domnului s'a depărtat dela Saul; şi [a] un spirit nou dela Domnul îl munciă. 15 Şi servii lui Saul ziseră către dânsul: Iată, un spirit nou dela Domnul te înspăimântă. 16 Poruncește deci domnul nostru, *ca* servii tăi, *cari sunt* [b] înaintea ta, să caute un bărbat ce ştie a cântà din citară, şi când spiritul cel rău dela Dumnezeu va fi asupra ta, el va [c] cântà cu mâna sa, şi-ţi va fi bine. 17 Şi Saul zise servilor săi: Găsiţi-mi, rogu-vă, un bărbat care ştie a cântà bine, şi aduceţi-*l* la mine. 18 Şi unul din servi răspunse, şi zise: Iată, am văzut un fiu al lui Işai, Betlehemitul, care ştie a cântà, şi *este* [d] viteaz foarte şi răsboinic, vorbeşte bine, şi *este* frumos la chip: şi [e] Domnul *este* cu dânsul. 19 Şi Saul trimise oameni la Işai, şi zise: Trimite-mi pre David, fiul tău, [f] care *este* cu oile *tale*. 20 Şi Işai [g] luă un asin *încărcat* cu pâne, un foiu de vin, un ied, şi *le* trimise pre David, fiul său, lui Saul. 21 Şi David venì la Saul, şi [h] stătù înaintea lui; şi el îi plăcù foarte, şi-l făcù purtătorul armelor sale. 22 Şi Saul trimise la Işai, zicând: Rămâie, rogu-te, David la mine; că a aflat har în ochii mei. 23 Şi când spiritul lui Dumnezeu veniă asupra lui Saul, David luă citara, şi cântà cu mâna sa; şi Saul se uşurà, şi-i *erà* bine, şi spiritul cel rău se depărtà dela dânsul.

Biruinţa lui David asupra lui Goliat, el este iubit de popor.

17 Şi Filistenii [a] adunară oştirile lor pentru resbel, şi se strânseră la [b] Şoco, care *este cetate* a lui Iuda, şi tăbărîră între Şoco şi Azeka, în Efes-Dammim. 2 Şi Saul şi bărbaţii lui Israel se adunară, şi tăbărîră în Valea Stejarului, şi se rânduiră în şiruri de bătaie asupra Filistenilor. 3 Şi Filistenii stăteau pe muntele de dincolo, şi Israeliţii stăteau pe muntele de dincoace, aşà că valea *se aflà* între dânşii.

4 Şi ieşià din tabăra Filistenilor un uriaş, al cărui nume *erà* [c] Goliat din [d] Gat: *şi* înălţimea lui *era* de şase coţi şi o palmă. 5 Şi coif de aramă *aveà* pe capul său, şi cu zale de solzi *erà* îmbrăcat, şi greutatea zalei *erà* de cinci mii sicli de aramă. 6 Şi turecì de aramă *aveà* preste fluerile picioarelor sale, şi lance de aramă între umerile sale. 7 Şi [e] mănunchiul lăncii sale *erà* ca sulul ţăsătorilor: şi fierul lăncii sale *era de* şase sute siclii de fier: şi purtătorii de paveze mergeau înaintea lui. 8 Şi el stà, şi strigà către rândurile lui Israel, şi le zicea: De ce ieşiţi şi vă rânduiţi de bătaie? Au nu *sunt* eu Filistean şi voi [f] servi ai lui Saul? Alegeţi-vă un bărbat, ca să se pogoare la mine. 9 Dacă va puteà să se lupte cu mine, şi să mă ucidă, noi vom fi servi vouă, dară de-l voiu întrece eu, şi-l voiu ucide, voi să fiţi servii noştri, şi să [g] serviţi nouă. 10 Şi Filisteanul zise: Eu [h] defaim astăzi rândurile lui Israel: daţi-mi un bărbat, ca să ne luptăm împreună. 11 Şi auzind Saul şi tot Israelul cuvintele acestui Filistean, se înfricoşară şi se temură foarte.

12 Şi David *erà* [i] fiul unui [j] Efraitean din Betlehemul lui Iuda, cu numele Işai, care *aveà* [k] opt fii. Şi acesta în zilele lui Saul erà bătrân, ajuns la *treapta* bărbaţilor *celor mai onoraţi*. 13 Şi cei trei fii mai mari ai lui Işai se duseră după Saul la resbel; şi [l] numele celor trei fii, ce merseră la resbel, *erau:* Eliab, întâiu-născutul; cel al doilea Abinadab, şi cel al treilea Şamma. 14 Iar David *erà* cel mai mic: şi cei trei mai mari mergeau după Saul. 15 Şi David se duse, şi se întoarse dela Saul, [m] ca să pască

v Cap. 9. 17. x Cap. 10. 1. y Num. 27. 18. z Cap. 11. 6. Ps. 51. 11. a Judc. 9. 23. b Fac. 41. 46. 1 Reg. 10. 8. c Vers. 23. 2 Reg. 3. 15. d Cap. 17. 32. 34, 35. 36. e Cap. 3. 19. f Vers. 11. g Fac. 43. 11. Prov. 18. 16. h Fac. 41. 46. Prov. 22. 29.

Capul 17. a Cap. 13. 5. b Ios. 15. 35. c 2 Sam. 21. 19. d Ios. 11. 22. e 2 Sam. 21. 19. f Cap. 8. 17. g Cap. 11. 1. h 2 Sam. 21. 21. i Rut. 4. 22. j Fac. 35. 19. k Cap. 16. 10, 11. l Cap. 16. 6, 8, 9. m Cap. 16. 19.

oile părintelui său în Bet-Lehem. 16 Și
Filisteanul se apropià *în toată* dimineața
și seara, înfățișându-se patruzeci de zile.

17 Și Ișai zise lui David, fiul său: Ia
acum pentru frații tăi această efă de
grăunțe prăjite, și aceste zece pâni, și
du-le cu grăbire în tabără la frații tăi;
18 Și aceste zece cașuri, du-le mai ma-
relui din mia *lor*. Și [n] întreabă despre
sănătatea fraților tăi, și adù dovadă dela
dânșii.

19 Și Saul și ei și toți bărbații lui Is-
rael *erau* în Valea Stejarului, luptându-se
cu Filistenii. 20 Și David se sculă de
dimineață, încredință oile păzitorului, și
luă *lucrurile*, și se duse, cum îi porun-
cise Ișai. Și el venì la întăritura carelor,
și oștirea ieșià să se rânduiască de bă-
taie, și ei aruncară strigăte de resbel.
21 Și Israeliții și Filistenii se rânduiră
de bătaie, oaste către oaste. 22 Și Da-
vid se descărcă de sarcinele ce *erau* pe
el, și le lăsă în mâna celui ce păzià sar-
cinele, și alergă la locul de luptă; și a-
jungând, întrebă pe frații săi de sănă-
tate. 23 Și vorbind el cu ei, iată, se
înfățișă uriașul Goliat, Filisteanul din
Gat, din oștirea Filistenilor, și rostì [o] a-
celeași cuvinte *de altă dată;* și David
le auzì. 24 Și toți bărbații lui Israel
văzând pre acest bărbat, fugiau de dina-
intea lui, și se temeau foarte.

25 Și bărbații lui Israel ziseră: Vă-
zut-ați pre acest bărbat care s'a înfăți-
șat? Ca să defaime pre Israel el s'a în-
fățișat. Și va fi, *că* bărbatul care-l va
ucide, pre acela, regele îl va înavuți cu
mari avuții, îi [p] va da pre fata sa de fe-
meie, și casa părintelui său o va scutì în
Israel.

26 Și David întrebă pre bărbații, cari
stăteau lângă dânsul, zicând: Ce se va
face omului, care va ucide pre Filisteanul
acesta și va depărtà [q] ocara de deasupra
lui Israel? Că cine *e* acest Filistean [r] ne-
tăiat împrejur, ca să [s] defaime oștirea
Dumnezeului [t] celui viu! 27 Și poporul
îi răspunse în acelaș chip, zicând: [u] Așà
se va face bărbatului, care-l va ucide.
28 Și Eliab, fratele său cel mai mare,
auzindu-l vorbind cu bărbații, [v] se aprinse
de mânie asupra lui David, și zise: De
ce te-ai pogorît? Și cui ai încredințat tu
în pustiu puținele *noastre* oi? Eu cu-
nosc mândria ta și răutatea inimii tale,
că tu te-ai pogorît să vezi lupta. 29 Și
David zise: Ce am făcut acum? astea
sunt numai vorbe. 30 Și el se întoarse
dela dânsul către un altul, și vorbì ace-
leași cuvinte: și poporul îi răspunse ca
și întâiași dată. 31 Și se auziră cuvin-
tele, pre cari le-a vorbit David, și s'au
spus lui Saul; și el îl chemă.

32 Și David zise lui Saul: Nimănui
să nu-i tremure inima de el! servul tău
va merge și se va luptà cu acest Filis-
tean. 33 Și Saul zise lui David: Tu
nu vei puteà să mergi asupra Filistea-
nului acestuia, ca să te lupți cu dânsul,
că tu *ești* tinăr, și el un bărbat de res-
bel din tinerețа sa. 34 Și David zise
lui Saul: Servul tău pășteà oile părin-
telui său, când veniră un leu și un urs,
și răpiră un miel din turmă: 35 Și eu
ieșit-am după dânsul, l-am lovit, și *l*-am
scăpat din gura lui, și când se sculă a-
supra mea, apucatu-l-am de falcă, lovi-
tu-l-am, și l-am ucis. 36 Și pre leu și
pre urs i-a ucis servul tău; și acest Fi-
listean netăiat împrejur va fi ca unul
dintr'înșii: că a defăimat oștirea Dumne-
zeului celui viu. 37 Și David *mai* zise:
Domnul, care m'a scăpat din ghiarele
leului și din labele ursului, mă va scăpà
și din mâna Filisteanului acestuia. Și
Saul zise lui David: Dute, și Domnul
să fie cu tine.

38 Și Saul îmbrăcă pre David cu vest-
mintele sale, puse coif de aramă pe capul
lui, și-l îmbrăcă cu zale. 39 Și David
încinse sabia sa preste vestmintele sale,
și se încercà să umble, că el nu erà de-
prins *cu ele*. Și David zise lui Saul: Nu
pot să umblu cu acestea, că nu sunt de-
prins. Deci David le depărtă depe el.
40 Și el luă toiagul său în mâna sa, și-și

n Fac. 37. 14. | *p* Ios. 15. 16. | *q* Cap. 11. 2. | *r* Cap. 14. 6. | *s* Vers. 10. | *t* Deut. 5. 26. | *u* Vers. 25. | *v* Mat. 10 36.
o Vers. 8.

alese cinci pietri netede din părău, și le
puse în gluga sa de păstorie, în sac, și
în mână *luă* praștia, și se apropie de
Filistean. 41 Și Filisteanul se apropie
tot mai mult de David, și purtătorul pa-
vezii *sale* înaintea lui.

42 Și Filisteanul uitându-se, și văzând
pre David, îl[x] despreţuì; că el erà tinăr,
roșiatic și frumos la faţă. 43 Și Filis-
teanul zise lui David: Au câne *sunt* eu,
de vii tu asupră-mi cu toiege? Și Filis-
teanul blestemă pre David de zeii săi.
44 Și Filisteanul zise lui David: Vino
la mine, și voi da carnea ta păsărilor ce-
rului și fiarelor câmpului.

45 Și David zise Filisteanului: Tu
vii asupra mea cu sabia, lance și pavăză,
[y] dară eu vin asupra ta în numele Dom-
nului Sabaot, Dumnezeul oștirilor lui
Israel, pre care tu l-ai defăimat. 46 În
ziua aceasta te va da Domnul în mâna
mea, te voiu lovì, și-ţi voiu ridicà capul,
și voiu da astăzi stârvurile oastei Filis-
tenilor, păsărilor cerului și fiarelor pă-
mântului; și [z] va cunoaște tot pământul,
că Israel are Dumnezeu. 47 Și toată
această adunare va cunoaște că nu prin
sabie, nici [a] prin lance mântuește Dom-
nul; că al Domnului *este* resbelul, și el
vă va da în mânile noastre.

48 Și când Filisteanul se sculă, și
merse și se apropie spre întimpinarea
lui David, David se grăbì, și alergă la
locul de luptă spre intimpinarea Filis-
teanului. 49 Și David vârì mâna sa în
glugă, și luă de acolo o piatră, o aruncă
cu praștia, și lovì pre Filistean în frunte;
și piatra se înfipse în fruntea lui, și el
căzù cu faţa la pământ. 50 Așà învinse
David pre Filistean cu praștia și cu
piatra, și lovì pre Filistean, și-l ucise,
fără *ca să fie* sabie în mâna lui David.
51 Și David alergă, stătù lângă Filistean,
luă sabia lui, o scoase din teacă, și-l
ucise, și-i tăià capul cu dânsa.

Și Filistenii văzând că a murit uriașul
lor, [b] fugiră. 52 Și bărbaţii lui Israel și
ai lui Iuda se sculară, înălţară strigăt de
bucurie, și urmăriră pre Filisteni până
în vale și până la porţile Ekronului: și
căzură răniţii Filistenilor pre calea Șa-
arimului până la Gat și până la Ekron.
53 Și fiii lui Israel se întoarseră din ur-
mărirea Filistenilor, și prădară taberile
lor. 54 Și David luă capul Filisteanu-
lui, și-l duse la Ierusalim; și armele sale
le puse în cortul său.

55 Și Saul văzând pe David ieșind
spre întimpinarea Filisteanului, zisese
lui Abner, mai marele oștirii: Al cui *este*
acest tânăr, Abnere? Și Abner zise: Viu
este sufletul tău, rege, de știu. 56 Și
regele zise: Întreabă tu al cui fiu *este*
tânărul acesta? 57 Și David întorcân-
du-se după uciderea Filisteanului, Abner
îl aduse înaintea lui Saul cu capul Filis-
teanului în mâna lui. 58 Și Saul zise
către dânsul: Al cui *ești* tu tinere? și
David zise: Fiul servului tău Ișai, Bet-
lehemiteanul, *sunt*.

David dobândește prietenia lui Ionatan și e lăudat de popor.

18 Și sfârșind el de vorbit cu Saul,
[a] sufletul lui Ionatan se lipì de su-
fletul lui David [b] și Ionatan îl iubià ca
pre sufletul său. 2 Și Saul îl luă pre
el în ziua aceea, [c] și nu-l lăsă să se mai
întoarcă acasă la părintele său. 3 Și
Ionatan făcù legământ cu David: căci îl
iubià ca pre sufletul său. 4 Și Ionatan
desbrăcă mantia, ce *erà* pre el, și o dădù
lui David, și cu vestmintele sale până și
sabia sa, arcul său și cingătoarea sa.

5 Și David ieșià, și ori încotro Saul
îl trimiteà, erà norocit; și Saul îl puse
preste bărbaţii de resbel. Și el plăcù la
tot poporul și chiar și servilor lui Saul.
6 Și când veniau ei, David întorcându-se
dela învingerea Filistenilor, [d] femeile ie-
șiră din toate cetăţile lui Israel, cântând
și dănţuind spre a întimpinà pre regele
Saul: cu timpane, cu alăute și cu tri-
coarde.

7 Și femeile [e] răspundeau *una alteia*,

x Ps. 123. 3, 4. 1 Cor. 1. 27, 28. y Ps. 124. 8. 2 Cor. 10. 4. Ebr. 11. 33, 34. z 2 Reg. 19. 19. Isa. 52. 10. a Ps. 41. 6, 7. Osea 1. 7. Zech. 4. 6. b Ebr. 11. 34. —

Capul 18. a Fac. 44. 30. b 2 Sam. 1. 26. Deut. 13. 6. c Cap. 17. 15. d Judc. 11. 34. e Esod. 15. 21.

cântând și zicând: [f] Saul a bătut pre
miile sale, iar David miriadele sale.
8 Și Saul se aprinse de mânie foarte,
și acest cuvânt îi [g] displăcù, și el zise:
Lui David îi dau miriade, și mie-mi dau
mii; numai [h] regatul îi mai lipsește.
9 Și Saul privì pre David cu ochi pis-
mași din ziua aceea încolo.

Saul pismuește pre David și caută vieața lui.

10 Și de a doua zi venì [i] duhul cel
rău dela Dumnezeu asupra lui Saul, [j] și
el se înfurià în mijlocul casei sale; Și
David cântă cu mâna sa, ca și în cele-
lalte zile; [k] și Saul *aveà* lance în mână.
11 Și Saul [l] aruncă lancea, și zise: Voiu
pironì pre David în perete; dară David
scăpă de dinaintea lui de două ori.
12 Și Saul se [m] temeà de David: că
[n] Domnul erà cu dânsul, iar dela Saul
se [o] depărtase. 13 Și Saul îl depărtă
dela sine, și-l puse mai mare preste o
mie: și [p] el ieșià și întrà înaintea popo-
rului. 14 Și David erà norocit în toate
căile sale, și [q] Domnul *erà* cu dânsul.
15 Și Saul văzând, că el erà norocit
foarte, se temù de el. 15 Și [r] tot Is-
raelul și Iuda iubià pre David, că el ieșià
și întrà înaintea lor.
17 Și Saul zise lui David: Iată, Me-
rab, fica mea cea mai mare, [s] iți voiu
da-o de femeie, numai să fii viteaz, și
să porți [t] resbelele Domnului; că Saul
gândià *întru sine:* [u] Să nu fie mâna mea
pe el, ci mâna Filistenilor să fie pe el.
18 Și David zise lui Saul: [v] Cine *sunt*
eu? Ce *este* vieața mea *și* familia părin-
telui meu în Israel, ca să fiu ginere re-
gelui? 19 Dară când pre Merab, fata
lui Saul, trebuià să o dea lui David, ea
fu dată de femeie lui [x] Adriel, [y] Mehola-
teanul.

David primește pe Mical de nevastă.

20 Și Mical, fata lui Saul, iubià pre
David. Aceasta s'a spus lui Saul, și lu-
crul îi erà plăcut. 21 Și Saul zise: Îi
voiu da-o, ca ea să-i fie cursă, și mâna
Filistenilor să fie pe el. Și Saul zise lui
David: Prin *una din* amândouă să-mi
fii mie astăzi ginere. 22 Și Saul po-
runcì servilor săi: Vorbiți lui David în
ascuns, zicând: Iată, regele te place, și
toți servii tăi te iubesc: și acum fii gi-
nere regelui. 23 Și servii lui Saul vor-
biră în urechile lui David cuvintele a-
cestea, și David zise: Au este ușor în
ochii voștri a fi ginere regelui? că eu
sunt om sărac și fără nume. 24 Și
servii lui Saul îi spuseră, zicând: Aceste
cuvinte a vorbit David. 25 Și Saul zise:
Așà ziceți lui David: Regele nu dorește
daruri de nuntă, ci o sută de tăeiri îm-
prejur de ale Filistenilor, ca regele să-și
răsbune asupra neamicilor săi. Dară
Saul aveà de scop să facă pre David să
cadă în mâna Filistenilor. 26 Și servii
săi spuseră aceste cuvinte lui David: și
lucrul plăcù lui David, de a fi ginere
regelui. Și încă zilele nu se împliniseră.
27 Și David se sculă, și se duse, el și
oamenii săi, și bătù între Filisteni două
sute de inși, și David aduse tăierile îm-
prejur, și le dădù în număr deplin re-
gelui, pentru că să fie ginere regelui;
și Saul îi dădù pre Mical, fica sa de fe-
meie. 28 Și Saul văzù și cunoscù că
Domnul *erà* cu David, și Mical, fica lui
Saul, îl iubià. 29 Și Saul se temù de
David și mai mult decât mai nainte: și
Saul erà neamic lui David totdeauna.
30 Atuncia mai marii Filistenilor ieșiră
la luptă; și de câte-ori ieșiră, David erà
mai norocit decât toți servii lui Saul, și
numele său erà foarte prețuit.

David e prigonit de către Saul.

19 Și Saul zise lui Ionatan, fiul său,
și tuturor servilor săi, ca să omoare
pre David: 2 Dară Ionatan, fiul lui
Saul, [a] iubià pre David foarte: Și Ionatan
spuse lui David, zicând: Părintele meu
Saul caută să te omoare; acum deci pă-
zește-te până dimineață, și șezi tăinuit,
și ascunde-te; 3 Și eu voiu ieși, și voiu
stà lângă părintele meu în câmpul în
care *vei fi,* și voiu vorbì părintelui meu

f Cap. 21. 11.
g Eccl. 4. 4.
h Cap. 15. 28.
i Cap. 16. 14.
j Fapt. 16. 16.
k Cap. 19. 9.
l Prov. 27. 4.
m Vers. 15. 29.
n Cap. 16.13,18.
o Cap. 16. 14.
p 2 Sam. 5. 2.
q Fac.39.2,3,23.
r Vers. 5.
s Cap. 17. 25.
t Num.32.20,27, 29.
u 2 Sam. 12. 9.
v 2 Sam. 7. 18.
x 2 Sam. 21. 8.
y Judc. 7. 22.

Capul 19.
a Cap. 18. 1.

de tine. și de voiu descoperì cevà. iți
voiu spune.
4 Și Ionatan [b]vorbì bine de David
către Saul. părintele său. și zise către
dânsul: Să nu [c]păcătuească regele con-
tra servului său David. că el n'a păcă-
tuit ție. și faptele sale *sunt* foarte de
folos pentru tine. 5 Că el își luă [d]vi-
eața în mână. și [e]bătù pe Filistean, și
[f]Domnul a făcut mântuire mare în tot
Israelul. Tu ai văzut și te-ai bucurat:
[g]de ce dară voești a [h]păcătuì contra sân-
gelui nevinovat. *și* să omori pre David
fără cuvânt. 6 Și Saul ascultă de vo-
cea lui Ionatan. și Saul jură: Viu *este*
Domnul. el nu va murì! 7 Și Ionatan
chemă pre David, și Ionatan îi spuse
toate cuvintele acestea; și Ionatan aduse
pre David la Saul. și el fu înaintea lui
[i]ca mai înainte.
8 Și resbelul urmă. și David ieșì. și
se luptà cu Filistenii. și făcù între ei
ucidere mare. și ei fugiră de dinaintea lui.

David scăpă de Saul, și fuge la Samuel în Rama.

9 Și [j]spiritul cel rău dela Domnul
venì asupra lui Saul. când el ședeà în
casa sa cu lancea în mâna sa. și David
cântà cu mâna. 10 Și Saul căutà a pi-
ronì cu lancea pre David de perete.
dară el scăpă de dinaintea lui Saul. care
isbì lancea în perete. Și David fugì. și
scăpă în acea noapte. 11 [k]Și Saul tri-
mise oameni în casa lui David. ca să-l
pândească, și să-l omoare dimineața:
dar Mical, femeia lui David. îi spuse
aceasta, și zise: De nu vei scăpà vieața
ta în noaptea aceasta, mâne vei fi omorît.
12 Și Mical [l]pogorî pre David pe fe-
reastră, și el se duse, fugì și scăpă. 13 Și
Mical luă un chip, și-*l* puse în pat, și
puse o perină de *păr de* capră la capul
său. și-*l* acoperì cu un vestmânt. 14 Și
când Saul trimise oameni ca să ia pre
David, ea zise: El *este* bolnav. 15 Și
Saul trimise *iarăși* oameni. ca să vadă
pre David, zicându-*le:* Duceți-l în pat
la mine. ca să-l omor. 16 Și trimișii
sosind. iată. un chip *erà* în pat. și perina
de *păr de* capră la capul lui. 17 Și
Saul zise către Mical: Pentru ce m'ai
înșelat astfel. și ai lăsat pre neamicul
meu să scape? Și zise Mical lui Saul:
El mi-a zis: Lasă-mă să mă duc: [m]pentru
ce să te omor.
18 Și David fugì și scăpă. și venì la
Samuel în Rama. și-i spuse toate câte
i-a făcut Saul: și el se duse cu Samuel.
și locuiră în Naiot.

Și Saul e între profeți.

19 Și s'a spus lui Saul. zicând: Iată.
David *este* la Naiot în Rama. 20 Și
[n]Saul trimise oameni ca să ia pre David.
[o]Și când ei văzură adunarea profeților.
cari profețiau, și pre Samuel stând *ca*
mai mare între ei, spiritul lui Dumnezeu
venì asupra trimișilor lui Saul. și profe-
țiră și aceștia. 21 Și spunându-se a-
ceasta lui Saul. el trimise alți oameni. și
profețiră și aceștia. Și Saul mai trimise
un al treilea rând de oameni. și [p]profe-
țiră și aceștia. 22 Atuncia se duse și
el însuși la Rama. Și ajungând la groapa
cea mare, care *este* în Secu. el întrebă
și zise: Unde *sunt* Samuel și David? și
i-s'a răspuns: Iată *sunt* la Naiot în Rama.
23 Și el se duse la Naiot în Rama; și
venì [q]spiritul lui Dumnezeu și asupra
lui. și a mers profețind până ce ajunse
la Naiot în Rama. 24 Și [r]desbrăcă și
el vestmintele sale. și profețì și el îna-
intea lui Samuel. și sezù [s]gol toată ziua
aceea și toată noaptea aceea. Deaceea
ziseră: Au și Saul *este* între profeți?

Amiciția și legământul între David și Ionatan.

20 Și David fugind din Naiot din
Rama. venì la Ionatan, *și*-i zise:
Ce am făcut? Care *este* vina mea? Și
care *este* păcatul meu înaintea părintelui
tău. că el să caute vieața mea? 2 Și
el îi zise: Ferească Dumnezeu. tu nu
vei murì! Iată, părintele meu nu face
nici un lucru mare sau mic. fără să mi-l
descopere. și pentru ce părintele meu ar
ascunde aceasta de mine? Nu *este* *așà!*

b Prov. 31. 8, 9. c Fac. 42. 22. Prov. 17. 13. d Judc. 9. 17. Ps. 119. 109. e Cap. 17 49,50. f Cap. 11. 13. g Cap. 29. 32. h Mat. 27. 4. i Cap. 16. 21. j Cap. 16. 14. k Ps. 59. titlu. l Ios. 2. 15. m 2 Sam. 2. 22. n Ioan 7. 32, 45. etc. o 1 Cor 14.3,24, 25. p Num. 11. 25. q Cap. 10. 10. r Isa. 20. 2. s Mic. 1. 8.

3 Și David se jură încă odată, și zise:
Părintele tău știe prea bine, că am aflat
har în ochii tăi, și el a zis: Aceasta să
nu știe Ionatan, ca să nu se întristeze.
Însă, viu *este* Domnul, și viu *este* sufle-
tul tău. nu-*i* decât un pas între mine și
moarte. 4 Și Ionatan zise lui David:
Ce dorești ca să fac? și-ți voiu face ție.
5 Și David zise lui Ionatan: Iată.
mâne *este* [a] lună nouă. și eu trebue să
șed cu regele la mâncare; dară tu dă-mi
voe să mă duc și să mă [b] ascund pe câmp
până în seara a treia. 6 Dacă părintele
tău va întrebà de mine, tu să zici: David
se cerù dela mine ca să se repeadă [c] la
Bet-Lehem, cetatea sa: căci acolo *este*
pentru tot neamul jertfa de an. 7 [d] De
va zice: Bine: bine va fi servului tău;
dar de se va mânia. să știi. că [e] răul s'a
hotărât de dânsul. 8 [f] Fă milă cu ser-
vul tău; că [g] în legământul Domnului ai
primit pre servul tău cu tine. Dară [h] de
este vre-o vină în mine, omoară-mă tu
însuși; de ce m'ai duce tu la părintele tău.
9 Și Ionatan zise: Să te ferească Dum-
nezeu! căci de aș ști că s'a hotărât dela
părintele meu asupră-ți nenorocire, oare
nu aș spune-o ție?
10 Și David zise lui Ionatan: Cine-mi
va spune, *dacă* părintele tău va răspunde
ție cevà aspru? 11 Și Ionatan zise lui
David: Vino, și să ieșim la câmp! și ei
ieșiră amândoi la câmp. 12 Și Ionatan
zise lui David: Domnul Dumnezeul lui
Israel — când voiu fi cercat pre părintele
meu mâne pe timpul acesta. *sau* poimâne,
și de va gândì bine despre David. și de
nu voiu trimite la tine, ca să-ți descoper
aceasta ție, 13 [i] Așà să facă Domnul
lui Ionatan și încă mai mult! Dară și de
va plăceà părintelui meu, *ca să*-ți *facă*
vre-un rău, și *aceasta* voiu descoperì ție,
îți voiu da drumul, și te vei duce în pace;
și [j] Domnul va fi cu tine, după cum a fost
cu părintele meu. 14 Și de voiu mai
trăì, oare arătà-vei către mine mila Dom-
nului, ca să nu mor? 15 Să nu [k] tragi
mila ta dela casa mea nici odată. chiar
când Domnul va fi stârpit pre toți ne-
amicii lui David depe fața pământului.
16 Și Ionatan făcù *legământ* cu casa lui
David, *și zise:* [l] Să ceară Domnul *aceasta*
din mâna neamicilor lui David. 17 Și
Ionatan mai făcù pre David să jure pe
iubirea sa de dânsul: [m] căci ca pre sufle-
tul său îl iubià pre el.
18 Și Ionatan îi zise: [n] Mâne *este* lună
nouă. și lipsa ta se va băgà în seamă;
că locul tău va fi deșert. 19 A treia zi
coboară-te cu grăbire. ca să ajungi la
[o] locul, unde erai ascuns în ziua acelei
întâmplări. și șezi lângă piatra Ezel.
20 Și voiu aruncà trei săgeți în laturea
ei, ca și când aș lovì la țintă. 21 Și
iată. voiu trimite servul, *zicând:* Du-te
găsește săgețile! de voiu zice servului:
Iată. săgețile *sunt* dincoace de tine, ia-le;
atuncia să vii: că *este* pace ție, și nimic
de temut. [p] viu *este* Domnul: 22 Dară
de voiu zice tinărului așà: Iată, săgețile
sunt dincolo de tine: du-te, că Domnul
te trimite. 23 *Cât pentru* [q] cuvântul,
pre care l-am vorbit noi, eu și tu, iată
Domnul *va fi martor* între mine și tine
în veci.
24 Și David se ascunse pe câmp. și
când sosì lună nouă, regele se puse la
masă să mănânce. 25 Și regele șezù
pe scaunul său ca în celelalte dăți, în
scaunul de lângă perete, Și Ionatan se
sculă, și Abner șezù lângă Saul, dară locul
lui David erà deșert. 26 Și Saul nu zise
nimic în ziua aceea, că el cugetà: Este
o întâmplare. el [r] nu *este* curat; de sigur
el nu *este* curat.
27 Și în ziua a doua a lunei nouă în
a doua *zi,* locul lui David fiind deșert.
Saul zise către fiul său Ionatan: De ce
n'a venit fiul lui Ișai la masă și eri și
astăzi. 28 Și Ionatan [s] răspunse lui Saul:
David s'a cerut dela mine până la Bet-
Lehem. 29 Că el zise: Rogu-te, dă-mi
drumul. că este o jertfă a neamu-
lui nostru în cetate, și fratele meu mi-a

Capul 20. a Num. 10. 10. b Cap. 19. 2. | c Cap. 16. 4. d Deut. 1. 21. 2 Sam. 17. 4. | e Cap. 25. 17. f Ios. 2. 14. g Vers. 16. | h 2 Sam. 14. 32. i Rut. 1. 17. Ios. 1. 5. | 1 Cron. 22, 11, 16. k 2 Sam. 9. 1, 3, 7. l 2 Sam. 4. 7. | m Cap. 18. 1. n Vers. 5. o Cap. 19. 2. | p Ier. 4. 2. q Vers. 14. 15. | r Lev. 7. 21. s Vers 6.

poruncit *să mă aflu acolo*. Și acum, de
am aflat dar în ochii tăi, rogu-te, dă-mi
drumul, ca să văd pre frații mei. Dea-
ceea n'a venit la masa regelui.
30 Și mânia lui Saul se aprinse asupra
lui Ionatan, și el zise către dânsul: Fiu
de *femeie* rea și neascultătoare! au nu
știu eu că ți-ai ales pre fiul lui Isai spre
rușinea ta, și spre rușinea goliciunii mu-
mei tale? 31 Căci cât va trăi fiul lui
Isai pe pământ, nu vei fi tare nici tu nici
regatul tău. Și acum trimite, și-l adù la
mine, că el *este* fiu al morții. 32 Și Io-
natan răspunse părintelui său Saul, zi-
cându-i: [t]De ce să moară? Ce a făcut?
33 Și Saul aruncă lancea după dânsul,
spre al ucide; și Ionatan cunoscù că ho-
tărît este părintele său să omoare pre
David. 34 Și așà Ionatan se sculă dela
masă plin de mânie, și nu mâncă bucate
în ziua a doua a lunei nouă; că erà în-
tristat pentru David, și pentru că părin-
tele său l-a rușinat.
35 Și a doua zi Ionatan ieșì la câmp
la timpul hotărît cu David, și un copil
erà cu dânsul; 36 Și el zise copilului:
Aleargă, găsește acum săgețile, pre cari
le-am aruncat. *Și* copilul alergă, și el
dădù drumul săgeții dincolo de dânsul.
37 Și când copilul ajunse la locul săgeții,
pre care Ionatan o aruncă, Ionatan strigă
în urma copilului, și zise: Au nu *este*
săgeata dincolo de tine? 38 Și Ionatan
mai strigă copilului: Grăbește, iute! nu
sta! și copilul lui Ionatan adună săgețile,
și venì la domnul său. 39 Și copilul
nu știà nimic; numai Ionatan și cu David
știau lucrul acesta. 40 Și Ionatan dădù
armele sale copilului ce erà cu dânsul,
și-i zise: du-te, du-*le* în cetate.
41 *Și* când copilul se duse, David se
sculă din partea de miazăzi, căzù cu fața
la pământ, și se închină de trei ori, și
ei se sărutară unul pre altul, și plânseră
amândoi, și David *plânse* mai mult.
42 Și Ionatan zise lui David: Mergi în
pace! Ceeace noi am jurat în numele
Domnului, zicând: Domnul să fie între
sămânța mea și sămânța ta, *rămâne tare*
în veci. Și el se sculă și se duse; și Io-
natan venì în cetate.

David primește dela preotul Ahimeleh pânile de punere înainte și sabia lui Goliat.

21 Și David venì la Nob, la [a]Ahime-
leh, preotul: și Ahimeleh întim-
pinà [b]cu spaimă pre David, și-i zise: De
ce *ești* singur, și cu tine nimenea nu
este? 2 Și David zise lui Ahimeleh,
preotul: Regele o însărcinare mi-a dat,
și a zis către mine: Nimenea să nu știe
nimic de ce te trimit, și nici de ce ți-am
poruncit; și pre oameni i-am pus să steà
la cutare loc. 3 Și acum ce ai la în-
demână? Dă-*mi* cinci pâni, sau ce se va
găsì. 4 Și preotul răspunse lui David,
și zise: Pâne comună nu *am* la înde-
mână, ci numai [c]pâne sfințită; [d]doară
numai dacă oamenii *tăi* sau ferit de fe-
mei.
5 Și David răspunse preotului, și-i
zise: Da, femeile *au fost* depărtate de
noi de trei zile, de când am ieșit; și
[e]vasele oamenilor *mei* sunt sfinte, și a-
ceastă *pâne este* ca și cea comună; mai
cu seamă că astăzi *din nou* se sfințește,
ca să se pună [f]în vase. 6 Și preotul îi
[g]dădù *pâne* sfințită, că nu erà acolo altă
pâne decât pânile de punere înainte, [h]cari
s'au luat de dinaintea Domnului, spre a
pune pâne caldă, în ziua în care s'a luat
ceealaltă.
7 Și *erà* acolo unul din servii lui
Saul, care în aceea zi se oprise îna-
intea Domnului: și numele lui *erà* [i]Doeg,
Edomitul, mai marele păstorilor lui Saul.
8 Și David zise lui Ahimeleh: Nu ai
aicia la îndemână lance sau sabie? Că
nu am luat cu mine nici sabia mea nici
armele mele; că însărcinarea regelui erà
grabnică. 9 Și preotul zise: Sabia lui
Goliat Filisteanul, pe care tu l-ai omorît
în [j]Valea-Stejarului, [k]iată, *este* învelită,
în o pânzătură în dosul efodului: de
voești să o iei, ia-*o*, că nu *este* alta de-
cât aceasta aicia. Și David zise: Nu *este*
alta asemenea ei, dă-mi-o.

[t] Mat. 27. 23. — | *Capul 21.* [a] Cap. 14. 3. | [b] Cap 16. 4. [c] Mat. 12. 4. | [d] Esod. 19. 15. [e] Thes. 4. 4. | [f] Lev. 8. 26. [g] Luc. 6. 3, 4. | [h] Lev. 24. 8, 9. [i] Cap. 22. 9. | [j] Cap. 17. 2, 50. | [k] Cap. 31. 10.

David fuge la regele dela Achiș.

10 Și David se sculă, și fugì în ziua
aceea de dinaintea lui Saul, și venì la
Achiș, regele Gatului. 11 Și [l] servii lui
Achiș îi ziseră: Au nu *este* acesta David,
regele țării? Au nu l-au cântat pre el în
cor, zicând: [m] Saul a bătut miile sale, și
David zecile de mii ale sale? 12 Și
David [n] luă aceste cuvinte în inimă, și se
temù foarte de Achiș, regele Gatului.
13 Și [o] el schimbă purtarea sa înaintea
lor, și făcù pre nebunul în mijlocul lor;
scrià pre ușile porților, și lăsà să-i curgă
balele pe barbă. 14 Și Achiș zise către
servii săi: Iată, voi vedeți că omul este
nebun, de ce l-ați adus la mine? 15 Am
eu lipsă de nebuni, de l-ați adus pre
acesta să nebunească înaintea mea? *Cum*,
întrà-va unul ca acesta în casa mea?

David fuge mai departe.

22 Și David plecă de acolo, și [a] scăpă
[b] în peștera Adulam. Și auzind *de
aceasta* frații lui și toată casa părintelui
său, se pogorîră acolo la dânsul. 2 Și
se adunară la dânsul [c] toți cei în nevoie
și toți cei ce aveau creditori, și toți cei
cu sufletul amărît, și el fu capul lor; și
ca la patru sute de inși erau cu dânsul.
3 Și David se duse de acolo la Mițpe
din Moab, și zise regelui Moabului:
Rogu-te, lasă pre părintele meu și pre
muma mea să iasă *și să fie* cu voi, până
când voi ștì ce va face Dumnezeu cu
mine. 4 Și el îi aduse înaintea regelui
Moabului, și ei rămaseră cu dânsul cât
timp fu David în întăritură. 5 Și pro-
fetul [d] Gad zise lui David: Nu ședeà în
întăritură, *ci* du-te, și intră în pământul
lui Iuda; și David se duse, și intră în
pădurea Haret.

Saul ucide prin trădătorul Doeg optzeci și cinci preoți din Nob.

6 Și Saul auzì, că David s'a aflat, pre-
cum și oamenii *ce erau* cu dânsul. (Saul
ședeà atunci în Ghibea sub stejarul de
pre înălțime, cu lancea sa în mână, și
toți servii săi stăteau înaintea lui). 7 Și
zise Saul servilor săi, cari stăteau înaintea
lui: Ascultați acum, Beniaminiților!
Fiul lui Isai vă [e] va da el tuturor țarine
și vii, *și* vă va pune el mai mari preste
mii și mai mari preste sute. 8 Că voi
toți v'ați unit asupra mea; și nimenea
nu mi-a descoperit că [f] fiul meu a făcut
legământ cu fiul lui Isai; și n'a fost ni-
meni dintre voi care să se îndure de mine,
și să-mi descopere, că fiul meu a rescu-
lat pre servul meu asupra mea, ca să
mă pândească, cum *se vede* astăzi.
9 Atuncia răspunse [g] Doeg Edomitul,
cel așezat preste servii lui Saul, și zise:
Eu am văzut pre fiul lui Isai venind la
Nob, la [h] Ahimeleh, fiul lui [i] Ahitub:
10 [j] Și acesta întrebă pre Domnul pen-
tru dânsul, și-i [k] dădù merinde, și-i dădù
și sabia lui Goliat, Filisteanul.
11 Și regele trimise, ca să cheme pre
Ahimeleh, fiul lui Ahitub, preotul, și
toată casa părintelui său, pre preoții din
Nob, și ei veniră toți la rege. 12 Și
Saul zise: Ascultă acum, fiul lui Ahitub!
Și acesta zise: Iată-mă, domnul meu!
13 Și Saul îi zise: De ce v'ați unit asupra
mea tu și fiul lui Isai, dându-i tu pâne
și sabie, și întrebând pre Dumnezeu
pentru dânsul, ca să se scoale asupra
mea, *și* să *mă* pândească, cum *el face*
astăzi. 14 Și Ahimeleh răspunse regelui,
și zise: Și cine între voi servii tăi *este*
ca David, credincios ginere al regelui,
și cu întrare în sfatul tău, și onorat în
casa ta? 15 Oare de astăzi am început
a întrebà pre Dumnezeu pentru dânsul?
Departe de mine una ca aceasta! Să nu
arunce regele asupra servului său *o ase-
menea* vină, *cum și* asupra a toată casa
părintelui meu: că servul tău din toate
acestea n'a știut nimic, nici mic nici mare.
16 Și regele zise: Ahimeleh, tu vei
murì, tu și toată casa părintelui tău.
17 Și regele zise alergătorilor, ce stăteau
împrejurul său: Apropiați-vă, și omorîți
pre preoții Domnului: că și ei țin cu
David; ei știură că erà fugar, și nu mi-au

---

l Ps. 56, titlu. m Cap. 18. 7. & 29. 5. | n Luc. 2. 19. o Ps. 34, titlu. | *Capul 22.* a Ps. 57, titlu. | b 2 Sam. 23. 13. c Judc. 11. 3. | d 2 Sam. 24. 11. e Judc. 8. 14. | f Cap. 18. 3. g Ps. 52, titlu. | h Cap. 21. 1. i Cap. 14. 3. | j Num. 27. 21. k Cap. 21. 6, 9.

descoperit. Dar servii regelui [l]nu voiră
a întinde mâna lor ca să se arunce asupra
preoților Domnului. 18 Și regele zise
lui Doeg: Apropie-te tu. și aruncă-te
asupra preoților. și el ucise în ziua aceea
optzeci și cinci de inși. cari purtau efo-
dul de in. 19 Și pre Nob. cetatea preo-
ților. o trecù prin ascuțișul săbii. dela
bărbat până la femeie. dela copil până la
sugător: *încă și* bou, asin și oaie *trecù*
prin ascuțișul săbii.
20 Iar un fiu al lui Ahimeleh. fiul lui
Ahitub, al cărui nume erà Abiatar, scăpă.
și fugì la David. 21 Și Abiatar spuse
lui David, că Saul a ucis pre preoții
Domnului. 22 Și David zise lui Abia-
tar: Știut-am din aceea zi. că Doeg Edo-
mitul *aflându-se* acolo. va spune aceasta
lui Saul. Eu am cășunat *moartea* în-
tregii case a părintelui tău. Rămâi cu
mine. nu te teme: că cel ce caută vieața
mea, caută vieața ta: dar cu mine *vei fi*
bine păzit.

David scapă Keila dela Filisteni; el este urmă-rit de Saul, totuși îi cruță vieața.

23 Și s'a spus lui David. zicând: Iată,
Filistenii fac resbel cu [a]Keila. și
ei pradă ariele. 2 Și David [b]întrebă pre
Domnul. zicând: Să mă duc. și să bat
pre acești Filisteni? Și Domnul zise lui
David: Du-te și bate pre Filisteni, și
mântue Keila. 3 Și oamenii lui David
ziseră către dânsul: Iată. aici în Iuda
ne temem noi. cu cât mai mult. dacă ne
vom duce la Keila asupra oștirii Filiste-
nilor. 4 Și David mai întrebă pre Dom-
nul, și Domnul îi răspunse. și zise:
Scoală-te. coboară-te la Keila. că eu voiu
da pre Filisteni în mâna ta. 5 Și Da-
vid cu oamenii săi se duse la Keila, să
se bată cu Filistenii. și luă vitele lor. și
făcù între ei mare ucidere: așà David
mântuì pre locuitorii Keilei.
6 Și când Abiatar. fiul lui Ahimeleh.
[c]fugì la David în Keila. el se pogorî,
având efodul în mâna sa.
7 Și s'a spus lui Saul, că David a sosit
la Keila. Și Saul zise: Dumnezeu l-a dat
pre el în mâna mea. că el s'a închis. ve-
nind într'o cetate cu porți și zăvoare.
8 Și Saul chemă tot poporul la resbel.
ca să se pogoare la Keila. *și* să împre-
soare pre David și pre oamenii săi.
9 Și David cunoscând. că Saul unel-
tește acest rău asupra lui [d]zise lui Abia-
tar. preotul: Adù încoace efodul! 10 Și
David zise: O Doamne. Dumnezeul lui
Israel! servul tău a auzit. că Saul caută
să vie la Keila. [e]spre a strică pentru mine
cetatea. 11 Oare mai marii Keilei mă
vor da în mâna lui? Pogorî-se-va Saul.
după cum a auzit servul tău? O Doamne!
Dumnezeul lui Israel, rogu-te. spune
aceasta servului tău. Și Domnul zise:
El se va pogorî. 12 Și David zise: Da-
vor bărbații Kelei pre mine și pre oamenii
mei în mâna lui Saul? Și Domnul zise:
Te vor da.
13 Și David se sculă cu oamenii săi.
[f]*ce erau* ca la șase sute de inși. și ei
ieșiră din Keila. și se duseră unde putură
merge. Și lui Saul i-se spuse. că David
a scăpat din Keila: deci el se oprì de a
merge. 14 Și David locuià în pustiu.
în locuri tari. și locuià pe [g]munte în pus-
tiul [h]Zifu. și Saul îl [i]căutà pre el în toate
zilele: dar Dumnezeu nu-l dădù în
mâna lui.
15 Și David văzând. că Saul a ieșit
spre a căutà vieața sa. David *șezù* în pus-
tiul Zif. în pădure. 16 Și Ionatan. fiul
lui Saul. se sculă, și se duse la David în
pădure. și-i întărì mânile cu Dumnezeu.
17 Și el zise către dânsul: Nu te teme.
că mâna lui Saul. părintele meu. nu te
va aflà. ci tu vei domnì preste Israel. și
eu voiu fi al doilea după tine; și [j]aceasta
Saul părintele meu bine știe. 18 Și ei
[k]încheiară amândoi legământ înaintea
Domnului; și David rămase în pădure.
iar Ionatan se duse acasă.
19 Și [l]se suiră. Zifenii către Saul în
Ghibea, zicând: Iată. David s'a ascuns
la noi în locuri tari. în pădure. în zelul
Hachila. ce *este* spre miazăzi de pustiu.
20 Și acum. după toată dorința sufletu-

[l] Esod. 1. 17. — | *Capul 23.* [a] Ios. 15. 44. | [b] 2Sam.5.19.23. [c] Cap. 22. 20. | [d] Num. 27. 21. [e] Cap. 22. 19. | [f] Cap. 22. 2. [g] Ps. 11. 1. | [h] Ios. 15. 55. [i] Ps. 54. 3, 4. | [j] Cap. 24. 20. [k] 2 Sam. 21. 7. | [l] Ps. 54, titlu.

lui tău, rege, de a te pogorî, pogoară-te,
și *va fi*[m] treaba noastră de a-l da pre el
în mâna regelui. 21 Și Saul zise: Bine-
cuvântați *să fiți* voi de Domnul, că voi
v'ați îndurat de mine. 22 Și acum mer-
geți, mai pândiți încă, însemnați și ve-
deți locul lui, pre care piciorul lui stă,
și cine l-a văzut acolo; că mi-s'a spus
că el este viclean foarte. 23 Vedeți și
însemnați toate locurile pe unde el se
ascunde, și întoarceți-vă la mine cu știri
sigure, și mă voiu duce cu voi: și dacă
el este în țară, eu îl voiu căută între toate
miile lui Iuda. 24 Deci ei se sculară,
și se duseră la Zif înaintea lui Saul.

Iar David și oamenii săi *erau* în pus-
tiul[n] Maon în câmpia dinspre miazăzi de
pustiu. 25 Și Saul cu oamenii săi se
duse spre *a-l* căută; și lui David se spuse
aceasta, și el se pogorî la stâncă, și șe-
deà în pustiul Maon. 26 Și Saul mer-
geà pe o lăture a muntelui, și David cu
oamenii săi pe cealaltă lăture a mun-
telui, și David se grăbià de a se duce de
dinaintea lui Saul; iar Saul și cu oamenii
săi încunjurară pre David și pre oamenii
săi, ca să-i prindă. 27 Și un trimis venì
la Saul, zicând: Grăbește, și vino, că
Filistenii s'au aruncat asupra țării. 28 Și
Saul se întoarse din urmărirea lui David,
și s'a dus spre întimpinarea Filistenilor:
pentru aceea s'a numit locul acela Sela-Ham-
maklakot. 29 Și David se suì de acolo,
și locuì în locurile tari din En-Ghedi.

David cruță pe Saul în peșteră și-l face ca să-și cunoască nedreptatea sa.

24 Și[a] când Saul s'a întors dela urmă-
rirea Filistenilor, i-s'a spus lui,
zicând: Iată, David *este* în pustiul En-
Ghedi: 2 Și Saul luă trei mii, de băr-
bați, aleși din tot Israelul, și[b] se duse,
ca să caute pre David și pre oamenii săi
pre stâncile caprelor. 3 Și când el venì
la staulele oilor lângă cale unde *erà* o
peșteră,[c] Saul intră *în ea*, spre a-și[d] face
nevoile sale; iar[e] David cu oamenii săi
ședeau în fundul peșterii: 4[f] Atuncia
ziseră oamenii lui David către dânsul:
Iată, ziua, de care Domnul a zis către
tine: Iată, voiu da pre neamicul tău în
mâna ta, ca să faci cu dânsul după cum
este bine în ochii tăi. Și David se sculă,
și tăià pe furiș colțul mantiei lui Saul.
5 Dară după aceasta[g] inima lui David
să băteà, că a tăiat colțul *mantiei* lui Saul.
6 Și el zise către oamenii săi: [h] Să mă
ferească Domnul, ca să nu fac una ca
aceasta domnului meu, a unsului Dom-
nului și ca să întind mâna mea asupra
lui; că unsul Domnului *este* el. 7 Și
David[i] oprì pre oamenii săi prin cuvinte,
și nu-i lăsă de a se sculà asupra lui Saul.
Și Saul se ridică din peșteră, și se duse
în calea *sa*.

8 După aceea și David se sculă, ieșì
din peșteră, și strigă în urma lui Saul,
zicând: Domnul meu, rege! Și Saul se
uită în urma sa, și David se plecă cu fața
la pământ, și se închină. 9 Și David
zise lui Saul: [j] De ce asculți cuvintele
oamenilor, cari zic: Iată, David caută
răul tău! 10 Iată, în ziua aceasta vă-
zură ochii tăi, cum Domnul te-a dat
astăzi în mâna mea în peșteră, și *mi-se*
ziceà să te omor: dar eu te-am cruțat
pre tine, și am zis: nu voiu pune mâna
mea pe domnul meu, că unsul Domnu-
lui *este* el. 11 O părintele meu! pri-
vește, da, privește colțul mantiei tale în
mâna mea! Am tăiat colțul mantiei tale,
și nu te-am ucis: cunoaște și vezi *dară*,
că în mâna mea[k] nu *este* nimic nelegiut
și rău, și *că* nu ți-am păcătuit; totuși tu
[l] pândești vieața mea spre a o ridicà.
12[m] Judece Domnul între mine și tine;
și Domnul să mă răsbune de tine; dar
mâna mea nu se va ridicà asupra ta.
13 Din cei răi iese răul, cum zice vechiul
cuvânt! Dar mâna mea nu se va ridicà
asupra ta.

14 Și după cine a ieșit regele lui Is-
rael? Pre cine urmărești? [n] Un câne
mort, [o] un purece? 15 [p] Domnul va fi
judecător, și va judecà între mine și

m Ps. 54. 3.
n Ios. 15. 55.
—
Capul 24.
a Cap. 23. 28.
b Ps. 38. 12.
c Ps. 141. 6.
d Judc. 3. 24.
e Ps. 57, titlu.
f Cap. 26. 8.
g 2 Sam. 24. 10.
h Cap. 26. 11.
i Rom. 12. 17, 19.
j Ps. 141. 6.
k Ps. 7. 3.
l Cap. 26. 20.
m Fac. 16. 5.
Iov 5. 8.
n Cap. 17. 43.
o Cap. 26. 21.
p Vers. 12.

tine, și [q] va privì, și va [r] apărà causa
mea. și mă va păzì de mâna ta.
16 Și David sfârșind de vorbit aceste
cuvinte către Saúl. zise Saul: Fiul meu
David. vocea ta *este?* Și Saul își înălță
vocea sa. și plânse. 17 Și el zise lui
David: Tu *ești* mai drept decât mine. că
tu mi-ai arătat bunătate. iar eu ți-am
arătat răutate. 18 Și tu ai dovedit astăzi,
că ai lucrat bine către mine; că Domnul
m'a dat pre mine în mâna ta, și nu m'ai
ucis. 19 De găsește cinevà pre neami-
cul său. oare îl va lăsà să se ducă în
cale bună? Domnul să-ți răsplătească
cu bine aceeace tu mi-ai făcut în ziua
aceasta. 20 Și acum. iată. eu știu că
rege vei fi. și că regatul lui Israel va stà
în mâna ta. 21 Și acum. jură-mi pre
Domnul. că tu nu vei stârpì sămânția
mea după mine, și că tu nu vei nimici
numele meu din casa părintelui meu.
22 Și David jură lui Saul: și Saul se
duse la casa sa. și David cu oamenii săi
se suiră în întăritură.

Moartea lui Samuel; afacerile lui David cu Nabal și cu Abigail.

25 Și [a] Samuel murì. și tot Israelul
se adună, și [b] îl plânse; și ei îl în-
mormântară la casa sa în Rama.
Și David se sculă, și se pogorì [c] în
pustiul Paran. 2 Și *erà* un bărbat [d] în
Maon, a cărui avere *erà* în [e] Carmel; și
omul *erà* foarte avut: aveà trei mii de
oi și o mie de capre; și el se oprì în
Carmel, când se tundeau oile sale. 3 Și
numele acestui bărbat *erà* Nabal. și nu-
mele femeii sale Abigail: și femeia *erà*
de bună înțelegere și frumoasă la chip:
dar bărbatul *erà* aspru și rău în faptele
sale: și el *erà* din neamul lui Caleb.
4 Și David auzind în pustiu. că Nabal
[f] tundeà oile sale. 5 Trimise David
zece servi: și David zise servilor: Suiți-
vă la Carmel, și mergeți la Nabal, și în-
trebați-l în numele meu de sănătate:
6 Și să ziceți: Să trăești; [g] pace ție și
pace casei tale și pace la tot ce este al
tău. 7 Și acum am auzit, că ai de tuns:
deși *să știi, că* păstorii tăi au fost cu noi,
noi nu i-am supărat. [h] și nu le-a lipsit
nimic în toate zilele, cât au fost ei la
Carmel. 8 Întreabă pe servii *tăi*. și ei
îți vor spune. Deaceea afle servii tăi
har în ochii tăi: că într'o [i] zi bună am
venit. Rugămu-te, dă servilor tăi și fiului
tău David ceeace mâna ta va aflà.
9 Și servii lui David veniră, și vorbiră
lui Nabal toate aceste cuvinte în numele
lui David: și tăcură. 10 Și Nabal răs-
punse servilor lui David, și zise: [j] Cine
este David. și cine-*i* fiul lui Isai? Astăzi
sunt mulți servi cari fug dela domnul
lor: 11 [k] Eu să iau pânea mea. apa mea.
și ceeace am junghiat pentru tunzătorii
mei. și să *o* dau unor oameni, pre cari
nu-i știu de unde *sunt?* 12 Și servii
lui David se înturnară pe calea lor. se
întoarseră. veniră, și-i spuseră lui toate
cuvintele acestea. 13 Și David zise că-
tre oamenii săi: Încingeți fiecare sabia
sa; și ei încinseră fiecare sabia sa. și
David încinse și el sabia sa; și se suiră
după David ca la patru sute de inși; iar
două sute [l] rămaseră pe lângă unelte.
14 Și Abigailei. femeii lui Nabal.
spuse unul din servi, zicând: Iată Da-
vid a trimis oameni din pustiu spre a
salutà pre domnul nostru, și el s'a pur-
tat rău cu ei. 15 Și bărbații *au fost*
buni cu noi. [m] nu am fost supărați. și ni-
mic nu ne-a lipsit în toate zilele câte
am umblat cu ei. când eram în câmpie.
16 [n] Zid ne-a fost nouă și noaptea și ziua.
în toate zilele câte am umblat cu ei, păs-
când ei oile. 17 Și acum cugetă. și vezi
ce este de făcut; că [o] rău s'a hotărât
asupra domnului nostru și asupra casei
sale: căci el *este* [p] atât de rău, că nime-
nea nu poate vorbì cu el.
18 Și Abigail se grăbì, și [q] luă două
sute de pâni. doi foi de vin, cinci oi pre-
gătite. cinci sec de grăunțe prăjite. o
sută de turte de stafide, și două sute de
turte de smochine. și *le* puse pe asini.

q 2 Cron. 24. 22.
r Ps. 35. 1.
—
Capul 25.
a Cap. 28. 3.
b Num. 20. 29
c Fac. 21. 21.
Ps. 120. 5.
d Cap. 23. 24.
e Ios. 15. 55.
f Fac. 38. 13.
g 1 Cron. 12.18.
Luc. 10. 5.
h Vers 15. 21.
i Neem. 8. 10.
j Judc. 9. 28.
Ps. 73. 7, 8.
k Judc. 8. 6.
l Cap. 30. 24.
m Vers. 7.
n Esod. 14. 22.
Iov 1. 10.
o Cap. 20. 7.
p Deut. 13. 13.
q Fac. 32. 13.

19 Și ea zise către servii săi: [r]Treceți
înaintea mea, iată vin în urma voastră;
dar bărbatului său Nabal, nu i-a spus.
20 Și călătorind ea pe asin, și pogorân-
du-se într'un loc tufos al muntelui, iată,
David cu oamenii săi îi veniau înainte,
încât ea îi întâlnì pre ei.

21 Și David zise: În adevăr, în za-
dar am păzit cele ce acesta aveà în pustiu,
de nu s'a pierdut nimic din toate câte
sunt ale lui; că el ne-a [s]răsplătit cu rău
pentru bine. 22 [t]Așà să facă Dumnezeu
neamicilor lui David, și încă mai mult,
dacă până dimineață voiu [u]lăsà *orice*
[v]parte bărbătească din toate ale lui!

23 Și Abigail văzând pre David, ea
[x]s'a dat jos cu grăbire depe asin, căzù
pe față înaintea lui David, și se plecă la
pământ; 24 Și ea căzù la picioarele
lui, și zise: Asupra mea *să fie* greșeala,
domnul meu! și lasă pe serva ta să vor-
bească la urechile tale, și ascultă cuvin-
tele servei tale: 25 Rogu-te, domnul
meu să nu ia aminte la acest om de ni-
mic, la Nabal; căci cum *este* numele lui,
așà *este* el: Nabal *este* numele lui, și ne-
bunie *este* într'ânsul; dar eu, serva ta,
nu am văzut oamenii domnului meu,
pre cari i-ai trimis. 26 Și acum, dom-
nul meu, [y]viu *este* Domnul, și viu *este*
sufletul tău, Domnul te-a [z]oprit ca să
vii la *vărsare de* sânge, și să-ți [a]ajuți
cu chiar mâna ta. Și acum [b]fie ca Nabal
neamicii tăi, și ceice caută *să facă* rău
domnului meu. 27 Deci vezi [c]darul ce
serva ta îl aduce domnului meu, ca să
se dea oamenilor cari urmează domnului
meu. 28 Rogu-te, iartă fărădelegea
servei tale! Că [d]Domnul va face dom-
nului meu casă statornică; că domnul
meu [e]poartă resbelele Domnului, și nu
s'a văzut [f]*nimic* rău în tine în *toate* zi-
lele tale. 29 Și dacă om s'a sculat spre
a te urmărì, și a căutat vieața ta, totuși
vieața domnului meu va fi legată în le-
gătura vieții cu Domnul Dumnezeul tău,
și *el* vieața neamicilor tăi o va [g]aruncă
din mijlocul praștiei. 30 Și când Dom-
nul va face domnului meu tot binele,
pre care ți l-a promis, și te va pune domn
preste Israel; 31 Atunci aceasta nu va
fi cădere și mustrare de cuget domnului
meu, că a vărsat sânge nevinovat, și că
domnul meu s'a ajutat singur. Și când
Domnul va face bine domnului meu,
atunci aduți aminte de serva ta.

32 Și David zise către Abigail: [h]Bine-
cuvântat *fie* Domnul Dumnezeul lui Is-
rael, care te-a trimis în ziua aceasta spre
întimpinarea mea; 33 Și binecuvân-
tată *fie* înțelegerea ta, și binecuvântată
să fii tu, că m'ai [i]oprit în ziua aceasta de
a venì la *vărsare de* sânge, și a-mi ajutà
cu chiar mâna mea. 34 Și cu adevărat
viu *este* Domnul Dumnezeul lui Israel,
care m'a [j]oprit de ați face rău, că de
n'ai fi venit cu grăbire spre întimpinarea
mea, [k]nu ar fi rămas lui Nabal până în
zori nici o ființă de partea bărbătească.
35 Și David luă din mâna ei *ceea*ce ea
i-a adus, și-i zise: [l]Suie-te cu pace la
casa ta; privește eu am ascultat de vo-
cea ta, și [m]am căutat la fața ta.

36 Și Abigail întorcându-se la Nabal,
iată, [n]el aveà ospăț în casa sa, ca ospățul
unui rege, și inima lui Nabal *erà* veselă,
și el *erà* foarte amețit; și ea nu i-a spus
nici un cuvânt, mic, sau mare, până în
faptul zilei. 37 Iar dimineața, când
amețeala lui Nabal erà trecută, femeia
lui îi spuse toate aceste lucruri, și inima
sa amorțì în el, și se făcù *ca* o piatră.

38 Și cam *după* zece zile, Domnul
lovì pre Nabal, încât el murì. 39 Și
David auzind, că a murit Nabal, zise:
[o]Binecuvântat *să fie* Domnul, care mi-a
[p]făcut dreptate, pentru ocara ce am pri-
mit dela Nabal, și care a [q]oprit pre ser-
vul său dela rău, și a [r]întors asupra ca-
pului lui Nabal răutatea sa.

Și David trimise să se spună Abigailei,
că o va luà el de femeie. 40 Și servii
lui David veniră la Abigail la Carmel,
și-i vorbiră, zicând: David ne-a trimis

r Fac. 32. 16, 20. s Ps. 109. 5. t Rut. 1. 17. u Vers. 34. v 1 Reg. 14. 10. 2 Reg. 9. 8. x Ios. 15. 18. y 2 Reg. 2. 2. z Fac. 20. 6. a Rom. 12. 19. b 2 Sam. 18. 32. c Fac. 33. 11. d 2 Sam. 7. 11, 27. e Cap. 18. 17. f Cap. 24. 11. g Ier. 10. 18. h Fac. 24. 27. Luc 1. 68. i Vers. 26. j Vers. 26. k Vers. 22. l Cap. 20. 42. m Fac. 19. 21. n 2 Sam. 13. 23. o Vers. 32. p Prov. 22. 23. q Vers. 26. 34. r 1 Reg. 2. 44.

la tine, spre a te luà de femeie. 41 Și
ea se sculă, și se plecă cu fața la pământ,
și zise: Iată, [s] serva ta *să fie* sclava *ta*,
spre a spălà picioarele servilor domnului
meu. 42 Și Abigail se grăbì, și se sculă,
și încălecă pe asin, având cu sine și cinci
din servele ei, cari îi urmau: și se duse
după trimișii lui David; și-i fu femeie.
43 Și David luă și pre Ahinoam [t] din
Ezreel, [u] și amândouă fură femeile sale.
44 Iar Saul dădù pre [v] Mical, fata sa, femeia
lui David, lui Palti, fiul lui Laiș,
din [x] Galim.

David ia lui Saul sulița și năstrapa și-l dă a doua oară de rușine, cruțându-i vieața.

26 Și Zifiții veniră către Saul la Ghibea,
zicând: Iată, [a] David se aflà
ascuns pe dealul Keila în dreptul pustiului.
2 Și Saul se sculă, și se pogorî
la pustiul Zif, și cu dânsul trei mii de
inși, aleși ai lui Israel, ca să caute pre
David în pustiul Zif. 3 Și Saul tăbărî
dealul Keila, care *este* în dreptul pustiului
lângă cale, și David ședeà în pustiu;
și înțelegând, că Saul a venit după
dânsul în pustiu, 4 Trimise David
spioni, și află că Saul într'adevăr a venit.
5 Și David se sculă, și venì la locu,
unde Saul tăbărîse, și David văzù locul
unde Saul erà culcat cu [b] Abner, fiul lui
Ner, mai marele oștirei sale. Și Saul erà
culcat în palancă, și poporul tăbărît în
jurul său. 6 Și David luă cuvântul, și
zise către Ahimeleh, Heteul, și către
Abișai, fiul [c] Țeruiei, fratele lui Ioab, zicând:
Cine se va [d] pogorî cu mine la Saul
în tabără? Și Abișei zise: Eu mă voiu
pogorî cu tine.
7 Și David și Abișai venì asupra poporului
noaptea, și iată, Saul zăceà dormind
în palancă, și lancea sa înfiptă in
pământ la căpătâiul său; și Abner și poporul
zăceau în jurul lui. 8 Și Abișai
zise lui David: Dat-a Dumnezeu astăzi
pre neamicul tău în mână, și acum îl
voiu înfige cu lancea în pământ cu o
singură lovitură, și nu-*i* voi mai da a
doua. 9 Și David zise lui Abișai: să
nu-l omori, [e] că cine a întins mâna sa
asupra unsului Domnului, și a rămas nepedepsit?
10 Și David *mai* zise: Viu
este Domnul! numai [f] Domnului e dat
de a-l lovì: sau [g] ziua se va venì ca să
moară, sau se [h] va pogorî la resbel, și
va perì. 11 [i] Să mă ferească Domnul,
ca să întind mâna mea asupra unsului
Domnului. Și acum ia lancea, care-*i* le
căpătâiul său, și ulciorul de apă, și să ne
ducem. 12 Și David luă lancea și ulciorul
de apă dela căpătâiul lui Saul; și ei sa
duseră; și nimenea n'a văzut, nimenea
n'a băgat în seamă, și nimenea nu s'a
deșteptat: că toți dormiau [j] un somn
adânc dela Domnul căzând asupra lor.
13 Și David trecù de ceea parte, și
se puse pe vârful muntelui de departe,
și depărtare mare *erà* între ei. 14 Și
David strigă către popor și către Abner,
fiul lui Ner, zicând: Au nu vei răspunde,
Abner? Și Abner răspunse și zise: Cine
ești tu, *care* strigi către rege? 15 Și
David zise lui Abner: Au nu *ești* tu bărbat,
și cine-*i* ca tine în Israel? Pentru
ce dar n'ai păzit pre domnul tău, pre
regele? Că a venit unul din popor spre
a omorî pre regele, domnul tău. 16 Nu
este bine ceeace ai făcut; viu *este* Domnul,
fii ai morții *sunteți* voi, cari nu ați
păzit pre domnul vostru, pre unsul Domnului.
Și acum uită-te unde *este* lancea
regelui și ulciorul de apă, ce *erau* la căpătul
lui?
17 Și Saul cunoscù vocea lui David,
și zise: Fiul meu David, [k] vocea ta *este*
aceasta? Și David zise: Vocea mea, domnul
meu, o rege. 18 Și *mai* zise: [l] Pentru
ce domnul meu urmărește pre servul
său? Că ce am făcut, și ce *este* rău în
mâna mea? 19 Și acum, rogu-te, să
asculte domnul meu, regele, cuvintele
servului său: Dacă Domnul te [m] ațâță
asupra mea, fie ca el să primească darul
de pâne *dela noi;* iar dacă fiii oamenilor
te ațâță, blestemați *să fie* ei înaintea

s Rut. 2. 10, 13. t Ios. 15. 56. u Cap. 27. 3.
v 2 Sam. 3. 14. x Isa. 10. 30. —
Capul 26. a Cap. 23. 19. b Cap. 14. 50
c 1 Cron. 2. 16. d Judc. 7.10,11 e Cap. 24. 6. 7.
f Luc. 18. 7. Rom. 12. 19. g Fac. 47. 29.
Iov 7. 1. Ps. 37. 13. h Cap. 31. 6.
i Cap. 24. 6, 12. j Fac. 2. 21 k Cap. 24. 16.
l Cap. 24. 9. 11. m 2 Sam. 16. 11.

Domnului;[n] că ei astăzi m'au gonit, ca
să nu fiu unit cu [o] moștenirea Domnului,
zicând: Du-te, servește altor zei. 20 Și
acum să nu cadă sângele meu pe pământ,
înaintea feței Domnului: că regele lui
Israel a ieșit să mă caute *ca* pre un [p] pu-
rece, sau cum o potârniche se urmărește
în munți.

21 Și Saul zise: [q] Păcătuit-am, întoar-
ce-te, fiul meu David, nu-ți voiu mai
face rău; că vieața mea fù în ziua a-
ceasta așà de [r] scumpă în ochii tăi. Iată,
nebunește am lucrat, și de multe ori am
greșit. 22 Și David răspunse, și zise:
Iată lancea regelui, vină unul din oameni,
și să o ia. 23 Și [s] Domnul să întoarcă
fiecăruia după dreptatea sa și după cre-
dincioșia sa, că Domnul te-a dat astăzi
în mâna *mea,* dară nu am voit a întinde
mâna mea asupra unsului Domnului.
24 Și după cum vieața ta a fost astăzi
scumpă în ochii mei, așà vieața mea va
fi scumpă în ochii Domnului, și el mă va
mântuì de toată nevoia. 25 Și Saul
zise lui David: Binecuvântat *să fi* tu,
fiul meu David, de sigur tu vei reușì,
da, vei [t] învinge. Atuncia David se duse
în calea sa, și Saul se întoarse la locul său.

David fuge la regele din Gat, și se oprește în Tiklag.

27 Și David zise în inima sa: Într'o
zi voiu perì de mâna lui Saul.
Nimic nu *este* mai bine pentru mine de-
cât să fug în pământul Filistenilor; nu-
mai așà Saul se va lăsà de mine, de a
mă mai căutà în tot cuprinsul lui Israel,
și voiu scăpà de mâna sa. 2 Și David
se sculă, [a] și trecù, el și cei șase sute de
inși, cari *erau* cu dânsul, [b] la Achiș, fiul
lui Maoc, regele Gatului. 3 Și David
rămase cu Achiș în Gat, el și oamenii
săi, fiecare cu familia sa, și David [c] cu
amândouă femeile sale, Ahinoam Ezre-
eleana, și Abigail Carmeleana, femeia
lui Nabal. 4 Și spunându-se lui Saul,
că David a fugit la Gat, el nu-l mai
căută.
5 Și David zise lui Achiș: Rogu-te,
de am aflat har în ochii tăi, să mi-se dea
un loc în una din cetățile țării, ca să șed
acolo: De ce să șadă servul tău cu tine,
în cetatea domnească? 6 Și Achiș îi
dădù în ziua aceea cetatea [d] Țiklag. De-
aceea Țiklagul a rămas al regilor din
Iuda până în ziua de astăzi. 7 Și a fost
numărul zilelor, pre care David le pe-
trecù în pământul Filistenilor, un an și
patru luni.

8 Și David se suià cu oamenii săi, și
năvălià asupra [e] Gheșuriților, [f] Ghezriți-
lor și [g] Amalekiților; că aceștia locuiau
acel pământ de mai înainte, [h] până la Șur
și până la pământul Egiptului. 9 Și
David bătea acel pământ, și nu lăsà în
vieață nici bărbat nici femeie; și *le* luà
oile, boii, asinii, cămilele și vestmintele:
și apoi se întorceà înapoi, și venià la
Achiș. 10 Și Achiș ziceà: Unde ați nă-
vălit astăzi? Și David răspundeà: Spre
miazăziua lui Iuda, spre miazăziua [i] E-
rahmeeleilor și spre miazăziua [j] Keneilor.
11 Și David nu lăsă în vieață nici băr-
bat nici femeie, pentru a aduce *știre* la
Gat, zicând: Nu cumvà să spună *cinevà*
de noi zicând: Aceasta a făcut David,
și aceasta *a fost* deprinderea sa în toate
zilele câte a șezut în pământul Filisteni-
lor. 12 Și Achiș se încredeà lui David,
zicând: El s'a făcut urîcios poporului
lui Israel, și el îmi va fi mie totdeauna serv.

Înaintarea oștirei Filistenilor; Saul merge la o vrăjitoare din Endor.

28 Și [a] în zilele acelea Filistenii adu-
nară taberele lor în oștire, ca să
se lupte cu Israel; și Achiș zise lui Da-
vid: Să știi că vei ieșì cu mine în tabără,
tu și oamenii tăi. 2 Și David zise lui
Achiș: De sigur, vei vedeà ce poate face
servul tău, Și Achiș zise lui David: Pen-
tru aceasta te voiu pune păzitorul ca-
pului meu în toate zilele.

3 Și [b] Samuel murise, și tot Israelul îl
plânsese, și-l înmormântaseră la Rama,
în cetatea sa.

---

n Deut. 4. 28. Ps. 120. 5. *o* 2 Sam. 14. 16. | *p* Cap. 24. 14. *q* Cap. 15. 24. *r* Cap. 18. 30. | *s* Ps. 7. 8. *t* Fac. 32. 28.

Capul 27. *a* Cap. 25. 13. *b* Cap. 21. 10. *c* Cap. 25. 43. *d* Ios. 15. 31. *e* Ios. 13. 2. *f* Ios. 16. 10. *g* Esod. 16. 17. *h* Fac. 25. 18. *i* 1 Cron. 2. 9. 25. *j* Judc. 1. 16.

Capul 28. *a* Cap. 29. 1. *b* Cap. 25. 1.

Și Saul depărtase din țară pre [c] necro-
manți și pre vrăjitori.
4 Și când Filistenii se adunară, și
veniră, și tăbărîră la [d] Șunem, adună și
Saul tot Israelul, și tăbărîră în [e] Ghilboa.
5 Și Saul văzând tabăra Filistenilor, el
[f] se temù, și inima sa tremurà foarte.
6 Și Saul întrebă pre Domnul, iar [g] Dom-
nul nu-i răspunse, nici prin [h] vis, nici
prin [i] urimi, nici prin profoți. 7 Și Saul
zise servilor săi: Căutați-mi o femeie
necromantă, ca să mă duc la ea, și să în-
întreb de ea. Și servii săi îi ziseră: Iată,
o femeie necromantă *este* în En-Dor.
8 Și Saul se prefăcù, și îmbrăcă alte
vestminte, și se duse, el și doi oameni
cu dânsul, și ei sosiră la femeie noap-
tea: și [j] el zise: Rogu-te, ghicește-mi
prin necromantism, și scoală-mi *pre*
acela ce-ți voiu zice: 9 Și femeia zise
către dânsul: Iată, tu știi ce a făcut Saul,
cum el a [k] stârpit din țară pre toți ne-
cromanții și pre vrăjitorii. De ce dară
pui cursă vieții mele, ca să mă omori?
10 Și Saul i-se jură pe Domnul, zicând:
Viu *este* Domnul, de ți-se va întâmplà
vre-un rău din acest lucru. 11 Și fe-
meia zise: Pre cine să-ți scol? Și el zise:
Scoală-mi pre Samuel.
12 Și femeia văzând pre Samuel,
strigă cu voce tare; și vorbì femeia că-
tre Saul, zicând: De ce m'ai înșelat, că
tu *ești* Saul! 13 Și regele zise către
dânsa: Nu te teme, ce ai văzut? Și fe-
meia zise lui Saul: Am văzut o ființă
dumnezeească sculându-se din pământ.
14 Și el zise către dânsa: Ce chip aveà?
Și ea zise: Un om bătrân se sculă, și el
erà acoperit cu o [l] mantie. Și Saul cu-
noscù că acesta *este* Samuel, și el se plecă
cu fața la pământ, și se închină.
15 Atuncia Samuel zise lui Saul: De
ce mă neliniștești, sculându-mă? Și Saul
zise: [m] Sunt strâmtorat foarte, Filistenii
se luptă contra mea, și [n] Dumnezeu s'a
retras dela mine, și [o] nu-mi mai răspunde
mie nici prin profeți, nici prin visuri:
Deaceea te-am chemat, ca să-mi faci
cunoscut ce să fac. 16 Și Samuel zise:
De ce mă întrebi, dacă Domnul s'a de-
părtat dela tine, și s'a făcut neamicul
tău? 17 Că Domnul a făcut [p] după cum
a vorbit prin mine: că Domnul a luat
regatul din mâna ta, și l-a dat aproape-
lui tău David. 18 [q] Că tu n'ai ascultat
de vocea Domnului, și nici n'ai înde-
plinit *hotărârea* aprinderii mâniei lui
asupra lui Amalek: deaceea-ți face
Domnul aceasta astăzi; 19 Și Domnul
va da și pre Israel cu tine în mâna Fi-
listenilor, și mâne tu și fiii tăi *veți fi* cu
mine. Încă și pre tabăra lui Israel o va
da Domnul în mâna Filistenilor.
20 Și Saul căzù pe clipă întins la pă-
mânt, și se temù foarte de cuvintele
lui Samuel, și nici o putere nu erà în-
tr'însul, că nu mâncase pâne toată ziua
și toată noaptea aceèa. 21 Și femeia
venind la Saul, și văzând că el erà tur-
burat foarte, îi zise: Iată, serva ta a as-
cultat de vocea ta, și eu mi-am [r] pus vi-
eața în mână, și am ascultat de cuvin-
tele tale, pre cari tu le-ai vorbit către
mine. 22 Și acum ascultă, rogu-te, și
tu de vocea servei tale, că voiu să-ți pun
înainte o bucată de pâne, ca să mănânci,
și să fie putere în tine, când vei plecà
în cale. 23 Dar el nu primi, ci zise:
Nu voiu mâncà! Dar servii săi cum și
femeia stăturà de dânsul, și el ascultă
de vocea lor, se sculă dela pământ, și se
puse pe pat. 24 Și femeia aceasta aveà
un vițel gras în casă; și ea se grăbì, și-l
junghiă, luă făină, *o* frământă, și a copt
azime din ea. 25 Și ea *le* puse înain-
tea lui Saul și înaintea servilor săi, și ei
mâncară. Apoi sculându-se, plecară în
noaptea aceea.

David se trimite înapoi de mai marii Filistenilor.

29 Și [a] Filistenii adunară toate tabe-
rile lor [b] la Afek, și Israel tăbărî
la fântâna ce *erà* în Ezreel. 2 Și dom-
nii Filistenilor înaintară cu sutele și cu

c Esod. 22. 18. Deut. 18. 10. 11. d Ios. 19. 18. e Cap. 31. 1. f Iov 18. 11. g Prov. 1. 28. h Num. 12. 6. i Esod. 28. 30. Deut. 33. 8. j Deut. 18. 11. Isa 8. 19. k Vers 3. l 2 Reg. 2. 8, 13. m Prov. 5. 11, 12, 13. n Cap. 18. 12. o Vers. 6. p Cap. 15. 28. q 1 Cron. 10. 13. Ier. 48. 10. r Judc. 12. 13. Iov. 13. 14.

Capul 29. a Cap. 28. 1. b Cap. 4. 1.

miile *lor*, și David și oamenii săi îna-
intară mai în urmă [c] cu Achiș. 3 Dar
mai marii Filistenilor. ziseră: Ce *caută*
acești Ebrei? Și Achiș zise mai ma-
rilor Filistenilor: Acesta *este* David,
servul lui Saul, regele lui Israel. care a
fost cu mine [d] aceste zile. sau *mai bine*
acești ani. și nu am [e] aflat într'însul nici
o vină. din ziua în care s'a dat *mie* până
în ziua de astăzi. 4 Dar mai marii Fi-
listenilor se măniară pe dânsul; și ziseră
către dânsul: [f] Trimite înapoi pre omul
acesta, ca să se întoarcă la locul său, în
care l-ai așezat, și să nu se pogoare cu
noi la resbel, ca să nu fie protivnicul
nostru [g] în resbel. Că cu ce poate acesta
a se face plăcut domnului său? Au nu
cu capetele acestor oameni? 5 Au nu
este acesta acel David. de care *femeile*
cântau una alteia în cor. zicând: [h] Saul
a bătut miile sale. și David zecile de mii
ale sale?

6 Și Achiș chemă pre David și zise
către dânsul: Viu *este* Domnul! cu ade-
vărat tu ești de bună credință, și bună
erà în ochii mei [i] ieșirea ta și intrarea
ta cu mine în tabără; că [j] nu am aflat în
tine nimic de rău din ziua venirii tale
la mine până în ziua de astăzi; dar mai
marilor tu nu *ești* plăcut. 7 Și acum
întoarce-te, și mergi în pace. ca să nu
faci *cevà* rău în ochii capilor Filistenilor.
8 Și David zise lui Achiș: Ce am făcut,
și ce ai aflat la servul tău, din ziua în
care am fost înaintea ta până în ziua de
astăzi, ca să nu merg să mă bat cu ne-
amicii domnului meu regele? 9 Și Achiș
răspunse, și zise lui David: Eu știu că
tu *ești* bun în ochii mei [k] ca un înger al
lui Dumnezeu; dar mai marii Filistenilor
zic: Să nu se sue cu noi la resbel. 10 Și
acum te scoală de dimineață cu servii
domnului tău care au venit cu tine, și
sculați-vă de dimineață, și când vi-se va
lumină, plecați.

11 Și David se sculă de dimineață, el
și oamenii săi. ca să plece a doua zi. ca
să se întoarne în pământul Filistenilor;
iar Filistenii se suiră la Ezreel.

Amalekiții jefuesc Tiklagul, David le ia prada.

30 Și David și oamenii săi venind în
ziua a treia la Țiglad, *găsiră* că
[a] Amalekiții năväliseră în partea despre
miazăzi și în Țiklag, și bătuseră Țikla-
gul. și-l arseră cu foc; 2 Și luaseră
prinse pre femeile ce *erau* acolo, *dar*
nu uciseră pre nimenea, dela mic și până
la mare; ci-*i* luară cu sine, și s'au dus
în drumul lor. 3 Și David și oamenii
săi venind în cetate, iată, *erà* arsă cu foc
și femeile lor, fii lor și fetele lor erau
luate prinse. 4 Și David și poporul ce
erà cu dânsul înălțară vocile lor, și plân-
seră, până ce nu mai fu putere în ei de
plâns. 5 Și [b] amândouă femeile lui Da-
vid erau luate prinse: Ahinoam Ezre-
eleana, și Abigail. femeia lui Nabal.
Carmeleana. 6 Și David erà strâmtorat
foarte, [c] că poporul cugetà a-l ucide cu
pietri; că tot poporul *aveà* sufletul amă-
rît, fiecare pentru fiii săi și pentru fetele
sale. [d] Ci David se întări în Domnul
Dumnezeul său.

7 [e] Și David zise lui Abiatar, preotul.
fiul lui Ahimeleh: Pune, rogu-te, efodul
pentru mine. Și Abiatar puse efodul
pentru David. 8 [f] Și David întrebă pre
Domnul. zicând: Să urmăresc această
ceată? Voiu ajunge-o? și el îi zise: Ur-
mărește. că *o* vei ajunge, și vei recăpătà
toate. 9 Și David se duse. el și cei șase
sute de inși ce *erau* cu dânsul. și sosiră
la pârâul Besor. unde cei ce rămâneau
în urmă se opriră. 10 Și David continuă
urmărirea. el și patru sute de inși; [g] iar
două sute de inși se opriră: că erau prea
obosiți spre a *mai* trece pârâul Besor.

11 Și ei găsind pre un Egiptean în
câmp. îl duseră la David. și ei îi dădură
lui pâne, și a mâncat; și-i dădură apă
de beut. 12 Și ei îi mai dădură o bu-
cată de turtă de smochine. și două turte
de stafide. și [h] el mâncă. și-i reveni pu-
terea; că el nu mâncase pâne nici beuse

c Cap. 28. 1, 2. d Cap. 27. 7. Dan. 6. 5. f 1 Cron. 12.19. g Precum Cap. 14. 21. h Cap. 18. 7. i 2 Sam. 3. 25. j Vers. 3. k 2 Sam. 14. 17, 20.

Capul 30. a Cap. 15. 7. b 2 Sam. 2. 2. c Esod. 17. 4. d Ps. 42. 5. Hab. 3. 17, 18. e Cap. 23. 6, 9. f Cap. 23. 2, 4. g Vers 21. h Judc. 15. 19.

apă trei zile și trei nopți. 13 Și David
îi zise: Al cui *ești*? Și de unde *ești*?
Și el zise: Eu *sunt* un tânăr Egiptean,
serv al unui Amalekit, și domnul meu
m'a părăsit, fiindcă m'am îmbolnăvit, de
trei zile. 14 Noi am năvălit *în partea*
de miazăzi a [i] Chereteilor, și în cea a lui
Iuda, *în* partea de miazăzi a lui [j] Caleb;
și Țiklagul l-am ars cu foc. 15 Și Da-
vid zise către dânsul: Voiești să mă duci
către acea ceată? Și el zise: Jură-mi
pe Dumnezeu, că tu nu mă vei omorî, și
că nu mă vei da domnului meu, și te voi
duce la acea ceată.

16 Și el îl duse, și iată, *erau* împrăș-
tiați pe toată fața pământului. [k] mân-
când, bând, și ospătând din toate pră-
zile cele mari, ce le luaseră din pământul
Filistenilor și din pământul lui Iuda.
17 Și David îi bătù din zori în ziuă și
până în seara zilei a doua, și n'a scăpat
nici unul din ei, afară de patru sute de
tineri, cari încălecară pe cămile, și fu-
giră. 18 Așà David scăpă tot ce Ama-
lekiții luaseră; încă și pre amândouă
femeile sale scăpă David. 19 Și nu le-a
lipsit lor nici unul, dela mic până la mare,
nici fii nici fete, nici din pradă *alt cevà*,
din toate câte luaseră dela dânșii: [l] toate
le aduse David îndărăt. 20 Și David
luă rămășița oilor și boilor, *și o* mânară
înaintea turmii *luate*; și ziseră: Aceasta
îi prada lui David.

21 Și David venind la cei [m] două sute
de inși, cari erau prea obosiți, spre a
merge după David, și pre cari-i lăsase
la părăul Besor, ei ieșiră spre întâmpi-
narea lui David, și spre întâmpinarea
poporului ce *erà* cu dânsul; și David
apropiindu-se de popor, îi întrebă de
sănătate. 22 Și toți cei răi, și [n] de nimic
din oamenii, cari s'au dus cu David,
luând cuvântul, ziseră: Pentru că ei n'au
mers cu noi, nu le vom da din prada ce
am recăpătat, ci fiecare să-și ia femeia
sa și fiii săi, și să se ducă. 23 Iar Da-
vid zise: Nu faceți așà, fraților, cu ceea-
ce ne-a dat Domnul, care ne-a păzit pre
noi, și pre ceata ce veniă asupra noastră
a dat-o în mânile noastre. 24 Și cine
vă va da ascultare în lucrul acesta? Că
după cum *este* partea acelora, cari s'au
pogorît la resbel, așà *va fi* și partea ace-
lora, cari au rămas la unelte; de o potrivă
vor împărți. 25 Și a fost *așà* din ziua
aceea încolo; că el făcù aceasta așeză-
mânt și lege pentru Israel, până în ziua
de astăzi.

26 Și David, venind la Țiklag, el din
pradă trimise bătrânilor din Iuda și ami-
cilor săi, zicând: Iată darul ce *fac* vouă
din prada neamicilor Domnului! 27 Ce-
lor din Bet-El, celor din Ramot de
miazăzi, și celor din Iatir; 28 Celor din
Aroer, celor din Sifmot, și celor din Eș-
temoa; 29 Celor din Racal, celor din
cetățile Erahmeeliților, și celor din ce-
tățile Keneilor; 30 Celor din Horma,
celor din Cor-Așan, și celor din Atac;
31 Celor din Hebron, și în toate locu-
rile, pe unde a umblat David, el și
oamenii săi.

Israeliții sunt învinși de Filisteni; moartea lui Saul și a fiilor săi.

13 Și [a] Filistenii se luptară cu Israel;
și bărbații lui Israel fugiră dina-
intea Filistenilor, și căzură uciși pe mun-
tele [b] Ghilboa. 2 Și Filistenii ajunseră
pre Saul și pre fiii săi, și bătură Filis-
tenii pre [c] Ionatan, pre Abinadab și pre
Malchi-Șua, fiii lui Saul. 3 Și [d] lupta
fu grea pentru Saul, și-l ajunseră arcașii,
bărbați cu arcuri; și el se temù foarte
de arcași. 4 [e] Și Saul zise purtătorului
armelor sale: Scoate sabia ta, și mă stră-
punge cu ea; ca nu cumvà să vină [f] acești
netăiați împrejur, și să mă străpungă, și
să-și bată joc de mine. Iar purtătorul
armelor sale nu voì; [g] că se temeà foarte.
Deci Saul luă sabia, și [h] se aruncă preste
dânsa. 5 Și purtătorul armelor sale,
văzând că Saul erà mort, se aruncă și el
preste sabia sa, și muri cu dânsul. 6 Așà
muri împreună Saul, cei trei fii ai săi,

[i] Ezec. 25. 16. Zef. 2. 5. | [j] Ios. 14. 13. | [k] Thes. 5. 3. | [l] Vers. 8. | [m] Vers. 10. | [n] Deut. 13. 13. —

Capul 13. [a] 1 Cron. 10. 1—12. | [b] Cap. 28. 4. | [c] 1 Cron. 8. 33. | [d] 2 Sam. 1 6, etc. | [e] Judc. 9. 54. | [f] Cap. 14. 6. | [g] 2 Sam. 1. 14. | [h] 2 Sam. 1. 10.

purtătorul armelor sale și toți oamenii
săi în ziua aceea.
7 Și bărbații lui Israel, ce *erau* din-
colo de vale, și cei ce erau dincolo de
Iordan, văzând că bărbații lui Israel au
fugit, și că Saul și fiii săi erau morți,
părăsiră cetățile, și fugiră: și veniră Fi-
listenii și locuiră într'însele.
8. Și a doua zi Filistenii venind ca să
desbrace pre cei uciși, ei aflară pre Saul
și pre cei trei fii ai săi, căzuți pre mun-
tele Ghilboa. 9 Și ei tăiară capul lui,
și-*l* desbrăcară de armele lui, și trimi-
seră în pământul Filistenilor în toate
părțile, ca să [i] strige *aceasta în* templele
idolilor lor și înaintea poporului. 10 [j] Și
ei puseră armele lui în templul [k] Astar-
teelor, și [l] corpul său îl atârnară de zi-
dul [m] Bet-Șanului.
11 [n] Iar auzind locuitorii din Iabeș-
Galaad, ceeace au făcut Filistenii lui Saul,
12 [o] Se sculară toți bărbații cei viteji, și
merseră toată noaptea aceea, și luară
corpul lui Saul, și corpurile fiilor săi de
pe zidul Bet-Șanului; și venind la Ia-
beș, le [p] arseră acolo. 13 Și ei luară
oasele lor, și *le* [q] îngropară sub stejarul
din Iabeș, și [r] postiră șapte zile.

CARTEA A DOUA A LUI SAMUEL.

Știrea morții lui Saul adusă lui David.

1 Și după moartea lui Saul, David în-
torcându-se dela [a] bătaia Amalekiți-
lor, rămase două zile la Țiklag. 2 Și
a treia zi, iată, [b] un bărbat venì din ta-
băra dela Saul, [c] cu vestmintele lui rupte
și cu țărână pe capul său. Și venind la
David, căzù pe pământ, și se închină.
3 Și David îi zise: De unde vii? și el
îi răspunse: Din tabără lui Israel am
fugit. 4 Și David îi zise: Cum merge
treaba? Spune-mi, rogu-te. Și el zise:
Poporul a fugit din luptă, și mulți din
popor au căzut și sunt morți; încă și Saul
și Ionatan, fiul său sunt morți.
5 Și zise David tânărului ce-i spusese
acestea: De unde știi tu, că sunt morți
Saul și Ionatan, fiul său? 6 Și zise tâ-
nărul, care-i spusese *acestea:* Eu venii
din întâmplare pre [d] muntele Ghilboa, și
iată, [e] Saul erà plecat pre lancea sa, și
iată, care și călăreți îl urmăriau. 7 Și
el căutând înapoi, și văzându-mă, mă
strigă: și eu zisei: Iată-mă! 8 Și el
îmi zise: Cine *ești* tu? și eu îi răspunsei:
Eu *sunt* Amalekit. 9 Și-mi mai zise:
Pune-te, rogu-te, preste mine, și mă
omoară! că mari dureri m'au cuprins,
și vieața încă întreagă *este* în mine.
10 Deci mă pusei pre el, și-l [f] omorîi;
că știam că nu mai puteà trăì după că-
derea sa. Și luai *această* coroană, care
erà pe capul lui, și brățarul care *erà* pre
brațul lui, și le adusei aicia la domnul
meu.
11 Și David luă vestmintele sale, și le
[g] rupse: așà și toți bărbații, ce *se aflau*
cu dânsul. 12 Și ei jeliră, și postiră
până în seară pentru Saul și pentru Io-
natan, fiul său, pentru poporul Domnu-
lui, și pentru casa lui Israel; pentrucă
ei au căzut prin sabie.
13 Și David zise către tânărul ce-i
spusese *acestea:* De unde *ești* tu? Și el
zise: *Sunt* fiul unui străin, un Amalekit.
14 Și-i zise David: [h] Cum nu te-ai [i] te-
mut să întinzi mâna ta, ca să omori pre
unsul Domnului? 15 Și [k] David chemă
pre unul dintre servi, și-i zise: Vino în-
coace, aruncă-te asupra lui! Și el îl lovì
de murì. 16 Și David îi zise: [l] Sângele
tău *fie* asupra capului tău! că [m] gura ta
a mărturisit în contra ta, zicând: Eu am
omorît pre unsul Domnului.

---

i 2 Sam. 1. 20.
j Cap 21. 9.
k Judc. 2. 13.
l 2 Sam. 21.12.
m Ios. 17. 11.
n Cap.11.3,9,11.
o 2 Sam.2.4—7.
p Ier. 34. 5.
Amos 6. 10.
q 2 Sam. 2. 4, 5.
r Fac. 50. 10.

2 SAMUEL.
Capul 1.
a 1 Sam. 30. 17, 26.
b Cap. 4. 10.
c 1 Sam. 4. 12.
d 1 Sam. 31. 1.
e 1 Sam. 31. 2, 3, 4.
f Judc. 9. 54.
g Cap. 3. 31.
h Num. 12. 8.
i 1 Sam. 31. 4.
j Ps. 105. 15.
k Cap. 4. 10, 12.
l 1 Sam. 26. 9.
m Luc. 19. 22.

Cântarea de jale a lui David pentru Saul și Ionatan.

17 Și David cântă această plângere
pentru Saul și pentru Ionatan, fiul său:
18 Și el poruncì, ca fiii lui Iuda să în-
vețe *aceasta plângere numită* Săgetarea:
iată *este* scrisă [n] în cartea lui Iașer.

19 Fala lui Israel, ucisă pre inălțimile
tale! [o] Cum au căzut vitejii! 20 [p] Nu *o*
spuneți în Gat, Nu *o* vestiți în stra-
dele Așkalonului, Ca să nu se bucure
[q] ficele Filistenilor, Ca să nu se laude
ficele [r] celor netăiați imprejur. 21 [s] Voi
munți ai Ghilboei! Nici [t] roua, nici ploua
să nu *cadă* pe voi, Nici câmpi roditori
să se afle pe voi; Că acolo fu pân-
gărit scutul vitejilor, Scutul lui Saul,
[u] neuns cu oleiu. 22 Fără de sângele
celor uciși, Fără de grăsimea vitejilor,
Nici *odată* [v] săgeata lui Ionatan nu se
înturnà: Nici sabia lui Saul s'a întors
goală. 23 Saul și Ionatan, *Cari* s'au iu-
bit, *cari* în vieață au fost drăgostoși, Nici
în moartea lor nu s'au despărțit: Mai
iuți erau ei decât vulturii, [x] Mai tari de-
cât leii. 24 Fice ale lui Israel, plângeți
după Saul, Care vă îmbrăcà în roș *și* în
alte podoabe, Care a pus găteli de aur
pre vestmintele voastre! 25 Cum au
căzut viteji în luptă! Ionatane, omorît
pre înălțimile tale! 26 Mă doare după
tine, fratele meu, Ionatane! Plăcut foarte
îmi erai: Minunată a fost [y] iubirea ta
pentru mine: Întrecea iubirea femeilor!
27 Cum au căzut vitejii! Și armele de
resbel s'au pierdut!

David domnește preste Iuda, și Ișboșet preste Israel.

2 După aceea David [a] intreabă pre
Domnul, zicând: Să mă sui în vre-
una din cetățile lui Iuda? Și Domnul îi
zise: Suie-te! Și David zise: Unde să
mă sui? Și el zise: la [b] Hebron! 2 Deci
David se suì acolo, și încă și cele [c] două
femei ale sale, Ahinoam, Ezreeleana, și
Abigail, femeia lui Nabal din Carmel.
3 Și [d] pre oamenii lui, cari *erau* cu dân-
sul, David îi suì pre fiecare cu familia
sa: și ei locuiră în cetățile Hebronului.
4 [e] Și veniră bărbații din Iuda, și unseră
acolo pre David regele, preste casa lui
Iuda.

Și s'a spus lui David: *că* [f] bărbații din
Iabeș-Galaad *sunt aceia* cari au ingro-
pat pe Saul. 5 Și David trimise oameni
la locuitorii din Iabeș-Galaad și le zise:
[g] Binecuvântați *să fiți* de Domnul, că
ați arătat această milă domnului vostru,
lui Saul, și l-ați ingropat! 6 Și acum
să arate și [h] Domnul vouă milă și cre-
dință: încă și eu vă voiu resplătì binele
acesta, pentru că ați făcut acest lucru.
7 Și acum întărească-se mânile voastre,
și să fiți viteji: că domnul vostru, Saul,
a murit, și casa lui Iuda m'a uns pre
mine rege preste dânsa.

8 Dar [i] Abner, fiul lui Ner, mai ma-
rele oastei lui Saul, luă pre Ișboșet, fiul
lui Saul, și-l trecù la Mahanaim: 9 Și-l
făcù rege preste Galaad, preste Așuriți,
preste Ezreel, preste Efraim, și preste
Beniamin: preste tot Israelul. 10 De
patruzeci ani erà Ișboșet, fiul lui Saul,
când se făcù rege preste Israel: și doi
ani domnì el. 11 Și [j] numărul anilor,
cât David a fost rege în Hebron, preste
casa lui Iuda, a fost șapte ani și șapte
luni.

12 Și Abner, fiul lui Ner, ieșì cu ser-
vii lui Ișboșet, fiul lui Saul, din Maha-
naim spre [k] Ghibeon. 13 Și Ioab, fiul
Țeruiei, și servii lui David ieșiră: și ei
se întâmpinară la [l] iazul din Ghibeon. A-
ceștia se așezară dincoace de iaz, și a-
ceia dincolo de iaz. 14 Atuncia zise
Abner din Ioab: Să se scoale dintre ti-
neri, și să se sbeguească înaintea noastră!
15 Și Ioab zise: Să se scoale! Și se scu-
lară, și trecură după număr doisprezece
din Beniamin, *adecă* al lui Ișboșet, fiul
lui Saul, și doisprezece din servii lui
David. Și apucară unul pre altul de
cap: și *înfipseră* unul altuia sabia în
coastă: și căzură deodată. Deaceea lo-

n Ios. 10. 13. *o* Vers. 27. *p* 1 Sam. 31. 9. Mic. 1. 10. *q* Esod. 15. 20. Judc. 11. 34 *r* 1 Sam. 31. 4. *s* 1 Sam. 31. 1. *t* Iov 3. 3, 4. Ier. 20. 14. *u* 1 Sam. 10. 1. *v* 1 Sam. 18. 4. *x* Judc. 14. 18. *y* 1 Sam. 18. 1, 3. —

Capul 2. *a* Judc. 1. 1. *b* 1 Sam. 30. 31. *c* 1 Sam. 30. 5. *d* 1 Sam. 27. 2. 3. 1 Cron. 12. 1. *e* Vers. 11. *f* 1 Sam. 31. 11. 13. *g* Rut. 2. 20. Ps. 115. 15. *h* 2 Tim. 1. 16. 18 *i* 1 Sam. 14. 50. *j* Cap. 5. 5 *k* Ios. 18. 25. *l* Ier. 41. 12.

cul acela se numì: Helcat-Hazzurim.
și *este* lângă Ghibeon.

Abner ucide pe Asahel.

17 Și tot în aceeași zi, fu o luptă grea:
și Abner și bărbații lui Israel fură bătuți
de servii lui David.

18 Și erau acolo[m] trei fii ai Țeruiei
Ioab. și Abișai, și Asahel; și Asahel *erà*
[n] iute de picioare. [o] ca căprioara câmpu-
lui. 19 Și Asahel urmărì pre Abner, și
nu se da nici într'o parte, nici spre drepta
nici spre stânga. din urma lui Abner.
20 Și Abner se întoarse. și zise: Tu *ești*
Asahel? Și el răspunse: Eu *sunt*. 21 Și
zise Abner către dânsul: Pleacă-te spre
dreapta. sau spre stânga, și apucă pre
unul din tineri, și-ți ia armătura sa!
Dar Asahel nu voì să se deà în lături
dindărătul lui. 22 Și mai zise Abner
către Asahel: Depărtează-te dindărătul
meu, *că* de ce să te trântesc la pământ?
că cum aș putea să-mi ridic fața îna-
intea lui Ioab. fratele tău? 23 Dar el
nu voì a se depărtà; Deci Abner îi în-
fipse coada lancei[p] în pântece: și lancea
ieșì pe cea parte. Și el căzù acolo. și murì
pre loc. Și toți câți veniau la locul acela.
unde căzuse și murise Asahel. se opriau.
24 Iar Ioab și Abișai urmăriră pre Ab-
ner. Și când apuse soarele, ei ajunseră
la dealul Amma. care *este* în dreptul Gia-
hului. pe drumul despre pustiul Ghibe-
onului.

25 Și se adunară Beniaminiții după
Abner. și se făcură o ceată, și stătură
pe vârful unui deal. 26 Atuncia strigă
Abner către Ioab. și zise: Sfășià-va
oare sabia fără încetare? Nu știi. că la
sfârșit va fi amar? Și până când oare nu
vei spune poporului. ca să se întoarcă
dela urmărirea fraților săi? 27 Și Ioab
zise: Viu *este* Dumnezeu! de nu[q] ați fi
vorbit astă dimineață. de atuncia chiar
poporul s'ar fi reîntors, fiecare dela urmă-
rirea fratelui său. 28 Și Ioab suflă în
trâmbiță. și tot poporul se oprì, și ei nu
mai urmăriră pre Israel. nici nu se mai
luptară.

29 Și Abner cu bărbații săi merseră
prin câmpie toată acea noapte. trecură
Iordanul. și merseră prin tot Bitronul.
și ajunseră la Mahanaim. 30 Și Ioab
se întoarse dela urmărirea lui Abner:
și adunând tot poporul, lipsiau din
servii lui David *numai* nouăsprezece
bărbați, și Asahel. 31 Dar servii lui
David bătuseră din Beniamin și din băr-
bații lui Abner trei sute șasezeci de băr-
bați, *cari* au și murit. 32 Și ei luară
pre Isahel. și-l îmmormântară în mor-
mântul părintelui său. care *erà* în Bet-
Lehem. Și Ioab merse toată noaptea cu
bărbații săi. și li-se revărsă zorii în
Hebron.

Puterea sporitoare a lui David, și familia sa.

3 Și lupta a fost îndelungată între casa
lui Saul și casa lui David. Și David
din ce în ce se întărì. iar casa lui Saul
din ce în ce slăbì. 2 Și [a] lui David se
născură în Hebron fii: Întâiu-născutul
său fu Amnon [b] din Ahinoam, Ezree-
leana: 3 Și al doilea, Chileab din Abi-
gail, femeia lui Nabal din Carmel; Și al
treilea. Absalom. fiul Maacheei, fica Tal-
maci. regele din [c] Gheșur: 4 Și al pa-
trulea. [d] Adonia. fiul Hagetei: Și al cin-
cilea. Dafatia. fiul Abitalei. 5 Și al șa-
selea, Etream din Egla, femeia lui David.
Aceștia se născură lui David în Hebron.

Abner trece la David, dar e ucis de Ioab.

6 Și pe când urmà resbelul între casa
lui Saul și casa lui David. Abner s'a li-
pit tare de casa lui Saul. 7 Dar Saul
aveà o concubină. al cărei nume *erà*
[e] Rițpa, fica Abiei. Și *Ișboșet* zise lui
Abner: De ce ai [f] întrat la concubina pă-
rintelui meu? 8 Și Abner se mâniè
foarte de cuvintele lui Ișboșet, și zise:
Au doară [g] cap de câne al lui Iuda *sunt*
eu, care astăzi arăt milă către casa lui
Saul. părintele tău. către frații săi, și că-
tre amicii săi. și pre tine nu te-am lăsat
să cazi în mâna lui David: și tu acum
mă ai de rău pentru păcătuirea cu o fe-
meie? 9 [h] Așà să facă Dumnezeu lui
Abner și încă mai mult. de nu voiu face

m 1 Cron. 2. 16. n 1 Cron. 12. 8. | o Ps. 18 33. p Cap. 3. 27. | q Prov. 17. 14. | *Capul 3.* a 1 Cron. 3. 1—4. | b 1 Sam. 25. 43. c 1 Sam. 27. 8 | d 1 Reg. 1. 5. e Cap. 21. 8, 10. | f Cap. 16. 21. g Deut. 23. 18. | h Rut. 1. 17

așà, [i]cum a jurat Domnul lui David:
10 De a înlătura regatul dela casa lui
Saul, și de a ridicà tronul lui David
preste Israel și preste Iuda, [j]dela Dan
și până la Beer-Șeba. 11 Și el nu mai
putù răspunde lui Abner nici un cuvânt:
că se temù de el.

12 Și Abner trimise soli la David,
cari să-i zică din parte-i: A cui e țara?
Și să-*i* zică: Încheie legământ cu mine;
și iată, mâna mea *va fi* cu tine, spre a-ți
aduce tot Israelul. 13 Și el zise: Bine!
voiu încheià cu tine legământ: dar un
lucru cer dela tine, adecă [k]să nu vezi
fața mea, până ce nu vei aduce pre [l]Mi-
cal, fata lui Saul, când vei venì să vezi
fața mea. 14 Și David trimise soli la
Ișboșet, fiul lui Saul, zicând: Dă-*mi* pre
femeia mea, Mical, cu care m'am logodit
[m]pentru o sută de tăieri împrejur de ale
Filistenilor. 15 Și Ișboșet trimise, și o
luă dela bărbatul *ei*, dela [n]Paltiel, fiul lui
Laiș. 16 Și bărbatul ei merse cu dânsa,
și plângeà, mergând în urma ei până la
[o]Bahurim; atuncia zise Abner către dân-
sul: Du-te, întoarce-te! Și el se întoarse.

17 Și Abner vorbì bătrânilor lui Is-
rael, zicând: Voi ați cerut altă dată pre
David de rege preste voi. 18 Deci fa-
ceți-*l*! [p]Că Domnul a vorbit către David,
zicând: Prin David, servul meu, voiu
scăpà poporul meu din mâna Filistenilor
și din mâna tuturor neamicilor săi. 19 Și
Abner mai vorbì la urechile lui [q]Beniа-
min. Și apoi se duse Abner, ca să spună
lui David în Hebron tot ce erà bun în
ochii casei întregi a lui Beniamin. 20 Și
ajungând Abner la David în Hebron cu
douăzeci de bărbați, David dădù lui Ab-
ner și bărbaților, cari *erau* cu dânsul,
un ospăț. 21 Atuncia zise Abner lui
David: Mă voiu sculà, și mă voiu duce,
[r]și voiu adunà tot Israelul la domnul
meu regele, ca să încheie cu tine legă-
mânt, și tu să [s]domnești în totul cum
dorește sufletul tău. Și David dădù dru-
mul lui Abner, și el merse în pace.

22 Și iată, servii lui David și Ioab
veniră dela *urmărirea* unei cete, și adu-
seră multă pradă cu dânșii și Abner nu
mai *erà* la David în Hebron: că el îi
dăduse drumul, și *Abner* se dusese în
pace. 23 Și Ioab și toată oastea ce *erà*
cu el, sosind, se spuse lui Ioab, zicând:
Abner, fiul lui Ner, a venit la rege, și
zise; Ce ai făcut? Iată, Abner a venit la
tine: pentru ce i-ai dat drumul, de s'a
dus? 25 Tu cunoști pre Abner, fiul lui
Ner; ca să te înșele venise el, și ca să
afle [t]întrarea ta și ieșirea ta, și ca să știe
totul ce faci tu.

26 Și Ioab ieșì dela David, și trimise
soli după Abner, și ei îl întoarseră îna-
poi dela groapa Sira: iar David nu știà.
27 Și întorcându-se Abner la Hebron,
Ioab îl [u]trase de o parte sub poartă, spre
a vorbì cu dânsul în ascuns: și acolo îl
lovì [v]în pântece de murì, pentru sângele
lui [x]Asahel, fratele său.

28 Și auzind David *aceasta* mai pe
urmă, zise: Nevinovat *sunt* eu și regatul
meu înaintea Domnului în veci de sân-
gele lui Abner, fiul lui Ner. 29 [y]Să cadă
vina preste capul lui Ioab, și preste toată
casa părintelui său; și să nu lipsească
nici odată în casa lui Ioab om [z]cu scur-
gere, sau lepros, sau care se razemă în
cârji, sau care cade de sabie, sau lipsit
de pâne. 30 Așà Ioab și Abisai, fratele
său, au ucis pre Abner, pentru că el
omorîse pre [a]Asahel, fratele lor, în res-
belul de lângă Ghibeon.

31 Și David zise către Ioab și către
tot poporul care *erà* cu el: [b]Rupeți vest-
mintele voastre, și vă [c]încingeți cu saci,
și bociți înaintea lui Abner. Și regele
David mergeà în urma sicriului. 32 Și
înmormântară pre Abner în Hebron; și
regele își ridică vocea sa, și plânse la
mormântul lui Abner; și tot poporul
plângeà. 33 Și regele cântă *această*
plângere pentru Abner, și zise:

Să moară Abner, cum moare [d]un mișel?
34 Mânile tale nu *erau* legate, nici pi-

i 1 Sam. 15. 28. 1 Cron. 12. 23.
j Judc. 20. 1.
k Fac. 43. 3.
l 1 Sam. 18. 20.
m 1 Sam. 18. 25, 27.
n 1 Sam. 25. 44.
o Cap. 19. 16.
p Vers. 9.
q 1 Cron. 12. 29.
r Vers. 10. 12.
s 1 Reg. 11. 37.
t Isa. 37. 28.
u 1 Reg. 2. 5.
v Cap. 4. 6
x Cap. 2. 23.
y 1 Reg. 2. 32, 33.
z Lev. 15. 2
a Cap. 2. 23
b Ios. 7. 6.
c Fac 37 34
d Cap. 13. 12, 13

cioarele încătușate: tu ai picat, cum se
pică înaintea oamenilor celor vii!
35 Și tot poporul plânse mult după
dânsul. Și venì tot poporul, [e] ca să facă
pre David să mănânce fiind încă ziuă:
dar David jură, zicând: [f] Așà să-mi facă
Dumnezeu și încă mai mult, de voiu
gustà pâne sau alt cevà [g] înainte de apu-
sul soarelui. 36 Și tot poporul văzù
aceasta, și-i plăcù aceasta: că toate ce
făceà regele, plăceà la tot poporul.
37 Și cunoscù în ziua aceea tot po-
porul și întreg Israelul, că n'a fost dela
rege moartea lui Abner, fiul lui Ner.
38 Și regele zise servilor săi: Nu știți
voi, că o căpetenie, și chiar un mare că-
pitan a căzut astăzi în Israel? 39 Și
eu slab *sunt* astăzi, și *abià* uns de rege,
și acei bărbați, fiii Țeruiei, [h] *sunt* prea
puternici pentru mine. [i] Domnul să răs-
plătească aceluia, care a făcut răul, după
răutatea sa.

Ișboșet este ucis: ucigătorii săi pedepsiți de David.

4 Și auzind fiul lui Saul, că Abner
murise la Hebron, îi [a] slăbiră mânile,
și tot Israelul s'a [b] turburat. 2 Și fiul
lui Saul aveà doi capi preste cetele de
resbel, numele unuia *erà* Boana, și nu-
mele celuialalt Recab, fii ai lui Rimmon,
Beeroteanul, din fiii lui Beniamin. (Că
[c] Beerosul încă se socotià către Benia-
min. 3 Și Beerotenii fugiră la [d] Ghe-
taim, și petrecură acolo până în ziua de
astăzi).
4 Și [e] Ionatan, fiul lui Saul, aveà un
fiu, care *erà* olog de picioare: erà în
vârstă de cinci ani, când venì știrea [f] din
Ezreel despre Saul și Ionatan; și doica
sa îl luà și fugì; Și grăbindu-se ea să
fugă, el a căzut, și a rămas olog; numele
său *erà* Mefiboșet.
5 Și au mers Recab și Boana, fiii lui
Rimmon, Beeroteanul, și au ajuns în
ferbințeala zilei în casa lui Ișboșet, care
făceà somnul său de amiază. 6 Și îna-
intară până în mijlocul casei, dându-se
de neguțător de grâu, și-l loviră [g] în pân-
tece: atuncia Recab și Boana, fratele
său, scăpară. 7 Căci, când intrară ei în
casă, el erà culcat pe patul său în camera
sa de dormit: și-l loviră, și-l omorîră,
și-i tăiară capul: și luară capul său, și
merseră drumul prin câmpie toată noap-
tea *aceea*; 8 Și aduseră capul lui Iș-
boșet la David la Hebron, și ziseră că-
tre rege: Iată, capul lui Ișboșet, fiul lui
Saul, neamicul tău, [h] care a căutat vieața
ta: Așà a dat Domnul domnului meu re-
gele astăzi răsbunare asupra lui Saul și
asupra seminției lui.
9 Și răspunse David lui Recab și lui
Boana, fratele său, fiilor lui Rimmon,
Beeroteanul, și le zise: Viu *este* Domnul!
[i] care a răscumpărat sufletul meu din
toată strâmtorarea: 10 Pre acela, care
[j] mi-a dat de știre, zicând: Iată,
Saul e mort! socotindu-se aducător de
știre bună, l-am prins, și l-am ucis la
Țiklag, spre a-i răsplătì pentru știre:
11 Cu atât mai mult, când acești răi au
ucis pre un bărbat nevinovat în casa sa,
pe patul său, să nu [k] cer eu sângele lui
dela mâna voastră, și să vă ucid depe
pământ? 12 Și David [l] poruncì servi-
lor săi, și ei îi uciseră, și le tăiară mâ-
nile și picioarele, și-i spânzurară lângă
iaz la Hebron. Și capul lui Ișboșet lu-
ându-l, l-a îmmormântat în [m] mormântul
lui Abner în Hebron.

David se face rege preste tot Israelul.

5 Și [a] veniră toate semințiile lui Israel
la David în Hebron, și ziseră: Iată-
ne, [b] osul tău și carnea ta *suntem*. 2 Și
chiar mai nainte, când Saul erà rege
preste noi, tot [c] tu erai cel ce conduceai
în afară și înlăuntru pre Israel: Și Dom-
nul ți-a zis: [d] Tu vei păstorì poporul meu
Israel, și tu vei fi conducătorul lui Israel.
3 [e] Deci veniră toți bătrânii lui Israel la
rege în Hebron, [f] și regele David făcù cu
dânșii legământ în Hebron [g] înaintea
Domnului. Și ei unseră pre David rege
preste Israel. 4 De treizeci de ani *erà*

[e] Ier. 16. 7. [f] Rut. 1. 17. [g] Cap. 1. 12. [h] Cap. 19. 7. [i] Ps. 28. 4. 2 Tim. 4. 14.

Capul 4. [a] Ezra 4. 4. [b] Mat. 2. 3. [c] Ios. 18. 25. [d] Neem. 11. 33. [e] Cap. 9. 3. [f] 1 Sam. 29. 1, 11. [g] Cap. 2. 23. [h] 1 Sam. 19. 2, 10, 11. [i] Fac. 48. 16. Ps. 31. 7. [j] Cap. 1. 2, 4, 15. [k] Fac. 9. 5, 6. [l] Cap. 1. 15. [m] Cap. 3. 32.

Capul 5. [a] 1 Cron. 11. 1. [b] Fac. 29. 14. [c] 1 Sam. 18. 13. [d] Ps. 78. 71. [e] 1 Cron. 11. 3. [f] 2 Reg. 11. 17. [g] Jude. 11. 11.

David, când se făcù rege. [h]*și* patruzeci
de ani a domnit el. 5 În Hebron domnì
el preste Iuda [i]șapte ani și șase luni: și
în Ierusalim domnì el treizeci și trei de
ani preste tot Israelul și Iuda.

Cucerirea Ierusalimului.

6 Și regele se duse cu oamenii săi [j]la
Ierusalim, în contra [k]Iebuseilor, cari lo-
cuiau în locul acela. Și ei vorbiră lui
Davi, zicând: Tu nu vei întrà aicia, de
nu vei luà pre orbi și pre ologi, voind a
zice: David nu va întrà aicia nici de
cum. 7 Și David luà întăritura Sionu-
lui, [l]aceasta *e* cetatea lui David. 8 Și
David zise în aceea zi: Cine va bate pre
Iebusei, și va pune mâna pre apaduct, și
pre ologii și pre orbii, ce *sunt* urîți su-
fletului lui David, [m]*cap și căpetenie va
fi*. Deaceea se zice: Orbul și ologul nu
vor întrà în casa *Domnului*.

9 Și David locuì în întăritură, și o
numì [n]cetatea lui David. Și David *îi* făcù
zid de jur împrejur, dela Millo și până
înlăuntru. 10 Și mergeà David tot cres-
când și mărindu-se, și Domnul Dumne-
zeul oștirilor, *erà* cu dânsul.

Casa lui David și biruințele sale.

11 Și [o]Hiram, regele Tirului, trimise
soli la David, și lemn de cedru, și tes-
lari și săpători de piatră, și zidiră casă
lui David. 12 Și cunoscù David, că
Domnul l-a întărit rege preste Israel, și
că el a înălțat regatul său pentru popo-
rul său Israel.

13 Și [p]David își mai luà concubine și
femei din Ierusalim, după ce venì dela
Hebron: și lui David se mai născură fii
și fete. 14 Și [q]acestea *sunt* numele celor
ce i-se născură în Ierusalim: Șammua,
Șobab, Natan, și Solomon: 15 Și Ib-
har, Elișuah, Nefeg, Iafia: 16 Și Eli-
șama, Eliada, și Elifelet.

17 [r]Și auzind Filistenii, că David s'a
uns rege preste Israel, se suiră toți Fi-
listenii să caute pre David. Și auzind
David, [s]se pogorî în întăritură. 18 Și
Filistenii veniră și se răspândiră în [t]va-
lea Refaim. 19 Și [u]întrebă David pre
Domnul, zicând: Suì-mă-voiu asupra
Filistenilor? Da-vei pre ei în mâna mea?
Și Domnul zise lui David: Suie-te! căci
da-voiu în mâna ta pre Filisteni. 20 Și
David venì la [v]Baal-Perațim, și David îi
bătù pre ei acolo, și zise: Rupt-a Dom-
nul pre neamicii mei înaintea mea, cum
se rup apele. Deaceea se și chiamă nu-
mele locului aceluia Baal-Perațim. 21 Și
ei lăsară acolo idolii lor: dar David și
oamenii săi îi [x]luară.

22 [y]Și Filistenii se suiră din nou, și
se răspândiră în valea Refaim. 23 Și
[z]întrebă David pre Domnul, și el zise:
Să nu te sui, *ci* să-i iei dindărăt, și să
mergi asupră-le în dreptul duzilor. 24 Și
când vei [a]auzì în susul duzilor vuet *ca
de* pași, grăbește: că [b]Domnul iese îna-
intea ta ca să bată tabăra Filistenilor.
25 Și David făcù așà, cum îi poruncì Dom-
nul, și bătù pe Filisteni dela [c]Gheba,
până la [d]Gazer.

David aduce chivotul la Ierusalim. Batjocura lui Mihal.

6 Și David adună din nou pre toți
aleșii lui Israel, trezeci de mii: 2 Și
[a]David se sculă și merse dela Baale a
lui Iuda, cu tot poporul ce *erà* cu dân-
sul, ca să aducă de acolo chivotul lui
Dumnezeu, care și-a chemat numele cu
numele Domnului *Dumnezeului* oștiri-
lor, [b]ce șade *între* cherubimi.

3 Și ei puseră chivotul lui Dumnezeu
[c]pe un car nou, și-l ridicară din casa
lui Abinadab, ce *erà* pre deal, și Uzza și
Ahio, fiii lui Abinadab, conduceau carul
cel nou. 4 Și-l ridicară din [d] casa lui
Abinadab, ce *erà* pe deal, cu chivotul lui
Dumnezeu, și Ahio mergeà înaintea chi-
votului. 5 Și David și toată casa lui
Israel jucau înaintea Domnului din tot
felul de *instrumente de* lemn de brad,
din chitare și din harpe, din timpane,
din fluere și din cimbale.

6 Și ajungând la aria lui [e] Nachon,
Uzza [f]întinse *mâna sa*, și se apucă de

h 1 Cron. 26.31. i Cap. 2. 11. j Judc. 1. 21. k Ios. 15. 63. l 1 Reg. 2. 10. m 1Cron.11 6—9. n Vers. 7. o 1 Reg. 5. 2. p Deut. 17. 17. q 1 Cron. 3. 5. r 1 Cron. 11.16. s Cap. 23. 14. t Ios. 15. 8. u 1 Sam. 23.2,4. v Isa. 28. 21. x Deut. 7. 5, 25. y 1 Cron. 14. 13. z Vers. 19. a 2 Reg. 7. 6. b Judc. 4. 14. c 1 Cron. 14. 16. d Ios. 16. 10.

Capul 6. a 1 Cron. 13.5 6. b 1 Sam. 4. 4. Ps. 80. 1. c Num. 7. 9. d 1 Sam. 7. 1. e 1 Cron. 13. 9. f Num. 4. 15.

chivotul lui Dumnezeu, că boii erau să-l
răstoarne. 7 Și se aprinse mânia Dom-
nului preste Uzza. și [g] Dumnezeu il lovì
acolo pentru păcatul *său*. și murì acolo
lângă chivotul lui Dumnezeu. 8 Și s'amăh-
nit David, că a izbucnit Domnul asupra
lui Uzza, și se chemă numele locului ace-
luia Pereț Uzza până în ziua de astăzi.
9 Și [h] David se temù în aceea zi de
Domnul, și zise: Cum va întrà la mine
chivotul Domnului? 10 Și David nu
voià să aducă chivotul Domnului la dân-
sul în cetatea lui David: ci l-a dus de
o parte în casa lui Obed-Edom, a [i] Ghit-
teului. 11 [j] Și chivotul Domnului ră-
mase în casa lui Obed-Edom, a Ghit-
teului, trei luni. Și Domnul [k] bine-cu-
vântă pre Obed-Edom și toată casa lui.
12 Și i-se spuse regelui David, zicân-
du-se: Domnul a binecuvântat casa lui
Obed-Edom, și totul ce *este* a lui, pentru
chivotul lui Dumnezeu. [l] Atuncia merse
David, și aduse chivotul lui Dumnezeu
din casa lui Obed-Edom în cetatea lui
David, cu bucurie. 13 Și la toți șase
pași ce făceau [m] purtătorii chivotului
Domnului, se jertfià un [n] bou și un vițel
gras. 14 Și David [o] jucà din toate pu-
terile înaintea Domnului. și David *erà*
încins [p] cu efod de in subțire. 15 [q] Așà
aduse David și toată casa lui Israel chi-
votul Domnului în strigăte de bucurie
și în sunetul trimbițelor.
16 Și [r] când întră chivotul Domnului
în cetatea lui David. Mical, fica lui Saul,
se uită prin fereastră. și văzù pre regele
David. saltând și jucând înaintea Dom-
nului, și ea îl despreţuì în inima ei.
17 Și [s] s'a adus chivotul Domnului și-l
puseră la [t] locul său în mijlocul cortului,
pre care David îl întinse pentru el, și
David [u] aduse arderea de tot și jertfe
de bucurie înaintea Domnului. 18 Și,
sfârșind David aducerea de arderi de
tot și a jertfelor de bucurie, [v] binecu-
vântă poporul în numele Domnului
Dumnezeului oștirilor; 19 [x] Și împărțì
la tot poporul, la toată mulțimea lui
Israel. la bărbați și la femei, fiecăruia
câte o bucată de pâne și câte o bucată
de carne, și câte o turtă de stafide. Și
se duse tot poporul fiecare la casa sa.
20 [y] Și David se întoarse să-și bine-
cuvinteze casa: și ieșì Mical. fica lui Saul.
înaintea lui David. și zise: Cât de mă-
reț s'a arătat astăzi regele lui Israel,
[z] desgolindu-se astăzi înaintea ochilor
servelor. servilor săi. cum se desgolesc
[a] cei nerușinați. 21 Și zise David către
Mical: *Jucat-am* înaintea Domnului,
[b] care m'a ales mai mult, decât pre pă-
rintele tău. și toată casa sa, ca să mă
pună conducător preste poporul Dom-
nului. preste Israel; deci voiu jucà îna-
intea Domnului: 22 Și eu mă voiu a-
rătà și mai mic încă, decât astădată, și
încă și mai înjosit voiu fi în ochii mei; și
totuși mărit voiu fi de servele. de care ai
vorbit. 23 Și Mical, fica lui Saul, n'avù
nici un copil până în ziua morții sale.

Dorința lui David de a zidì Domnului un templu; răspunsul lui Dumnezeu către dânsul prin Natan.

7 Și a fost [a] când locuì regele în casa
sa. și Domnul îl repausase de toți
neamicii lui de jur împrejur. 2 Că zise
regele către Natan, profetul: Iată eu
locuesc în [b] casa de cedru; [c] iar chivotul
lui Dumnezeu locuește în [d] covoare. 3 Și
Natan zise regelui: Tot ce *este* [e] în inima
ta. mergi și fă! că Domnul *este* cu tine.
4 Și a fost în aceea noapte. că se în-
dreptă cuvântul Domnului către Natan,
zicând: 5 Mergi și zi servului meu, lui
David: Așà zise Domnul: [f] Îmi vei zidì
tu casă. ca să locuesc în ea? 6 Că n'am
locuit casă. [g] din ziua *în care* am scos pre
fiii lui Israel din Egipt până în ziua de
astăzi: ci umblat-am în [h] cort, drept lo-
cuință. 7 Ori unde [i] umblat-am, între
toți fiii lui Israel, cuvântat-am un cuvânt
vre-unuia din semințiile lui Israel. că-

---

[g] 1 Sam. 6. 19.
[h] Ps. 119. 120.
[i] 1 Cron. 13. 13.
[j] 1 Cron. 13. 14.
[k] Fac. 30. 27.
[l] 1 Cron. 15. 25.
[m] Num. 4. 15.
[n] 1 Reg. 8. 5.
[o] Esod. 15. 20.
[p] 1 Sam. 2. 18
[q] 1 Cron. 15. 28.
[r] 1 Cron. 15. 29.
[s] 1 Cron. 16. 1.
[t] 1 Cron. 15 1.
[u] 1 Reg. 8. 5, 62, 63.
[v] 1 Reg. 8. 55.
[x] 1 Cron. 16. 3.
[y] Ps. 30, titlu.
[z] Vers. 14. 16.
[a] Judc. 9. 4.
[b] 1 Sam. 13. 14.

Capul 7.
[a] 1 Cron. 17. 1, etc.
[b] Cap. 5. 11.
[c] Fapt. 7. 46.
[d] Esod. 26. 1.
[e] 1 Reg. 8. 17, 18
[f] 1 Reg. 5 3.
[g] 1 Reg. 8. 16.
[h] Esod. 40. 18, 19, 34.
[i] Lev. 26. 11, 12.

ruia îi porunciam, să [j] pască poporul meu
Israel, zicând: De ce nu-mi zidiţi casă
de cedru? 8 Acum deci, aşà vei zice
servului meu, lui David: Aşà zice Domnul
Dumnezeul oştirilor: [k] Luatu-te-am
din staul din urma oilor, ca să fii conducător
preste poporul meu, preste
Israel: 9 Şi [l] fost-am cu tine, ori unde
mergeai, [m] şi pre toţi neamicii tăi stârpit-am
de dinaintea ta, şi făcutu-ţi-am
[n] nume mare, ca numele celor mari de
pre pământ. 10 Şi dat-am loc poporului
meu, lui Israel; [o] şi plantatu-l-am, ca
să-l locuească, şi să nu mai fie neliniştit,
[p] şi cei răi să nu-l mai apese, ca înainte,
11 Şi [q] din ziua, în care pus-am judecători
preste poporul meu Israel: pre tine
numai [r] repausatu-te-am de toţi neamicii
tăi. Şi Domnul îţi spune *încă*, [s] că
el casă-ţi va zidì. 12 Şi [t] de se vor împlinì
zilele tale, şi [u] vei dormì lângă părinţii
tăi, [v] ridicà-voiu ţie urmaş după
tine, care va ieşì din măruntaele tale, şi
voiu întărì regatul lui. 13 [x] Acesta va
zidì casă numelui meu, [y] şi eu întărì-voiu
scaunul împărăţii sale în veci. 14 [z] Eu
îi voiu fi părinte, şi el îmi va fi fiu: [a] nedreptăţi
de va face, îl voiu mustrà cu
toiagul bărbaţilor şi cu bătăi omeneşti:
15 Dar mila mea nu se va depărtà dela el,
[b] cum s'a depărtat dela Saul, pre care
depărtatu-l-am de dinaintea ta. 16 [c] Întemeiată
va fi casa ta şi împărăţia ta în
veci înaintea ta; tronul tău întărit va fi
în veci.

Rugăciunea lui David.

17 După toate aceste cuvinte şi după
toată această vedere, aşà vorbì Natan
lui David.
18 Şi regele David intră, şi se ţinù
înaintea Domnului, şi zise: [d] Cine *sunt*
eu, Doamne! Şi ce *este* casa mea, că m'ai
adus la atâta? 19 Şi încă aceasta prea
puţin s'a părut în ochii tăi, Doamne! [e] Şi
încă şi casei servului tău ai dat făgăduinţă
pentru îndelung. [f] Purtarea omului
este aceasta, Doamne? 20 Şi ce să-ţi
mai zică David? Tu [g] cunoşti pre servul
tău, Doamne: 21 Pentru cuvântul
tău şi după inima ta făcut-ai toate aceste
mari lucruri, ce *le*-ai spus servului
tău. 22 Deaceea [h] mare eşti, Doamne,
Dumnezeule! [i] Nimenea nu *este* ca tine,
Şi nimenea nu *este* Dumnezeu afară de
tine, după toate câte am auzit cu urechile
noastre. 23 Că [j] cine *este* ca poporul
tău, ca Israel? Popor unic pe pământ,
pentru care s'a dus Dumnezeu,
ca să-l răscumpere sie-şi de popor, făcând
lui-şi nume, şi făcând pentru ei
aceste mari şi înfricoşate lucruri, în pământul
tău, înaintea [k] poporului tău, pre
care l-ai răscumpărat din Egipt, *dela* popoarele
şi *dela* zeii lor; 24 Şi [l] ai pus
poporului tău Israel *să fie* ţie popor în
veci: [m] şi tu, Doamne, te-ai făcut Dumnezeul
lor. 25 Şi acum, Doamne, Dumnezeule!
cuvântul, pre care l-ai făgăduit
tu servului tău şi casei sale, îndeplineşte-*l*
în veci, şi fă în ce chip ai zis! 26 Şi
mare să fie numele tău în veci, ca să se
zică: Domnul *Dumnezeul* oştirilor *este*
Dumnezeu preste Israel, şi casa servului
tău David să fie întemeiată înaintea ta.
27 Că tu, Doamne Sabaot, Dumnezeul
lui Israel, ai descoperit servului tău, şi
ai zis: Casă voiu să-ţi zidesc: deaceea
a cutezat servul tău, ca să se roage către
tine ruga aceasta. 28 Şi acum, Doamne,
Tu *eşti* Dumnezeu, şi [n] cuvintele tale adevăr
sunt, şi ai făgăduit bunătăţile acestea
servului tău. 29 Şi acum învoeşte şi
binecuvintează casa servului tău, ca să
fie în veci înaintea ta; că tu, Doamne,
ai vorbit, şi prin binecuvântarea ta casa
servului tău va fi binecuvântată în veci.

Subjugarea Filistenilor, a Moabiţilor, a Sirienilor şi a Edomiţilor; guvernul şi diregătorii lui David.

8 [a] După aceea bătù David pre Filisteni,
şi-i supuse pre ei: şi David luă
Meteg-Amma din mâna Filistenilor.

---

j Mat. 2. 6. Fapt. 20. 28.
k 1 Sam. 16.11, 12 Ps. 78. 70.
l 1 Sam. 18. 14.
m 1 Sam. 31. 6.
n Fac. 12. 2.
o Ps. 44. 2. Ier. 24. 6. Amos 9. 15.
p Ps. 89. 22.
q Judc. 2.14,15. 16 Ps. 106. 42.
r Vers. 1.
s Esod. 1. 21.
t 1 Reg. 2. 1.
u Deut. 31. 16. Fapt. 13. 36.
v 1 Reg. 8. 20.
x 1 Reg. 5. 5. 1 Cron. 22. 10.
y Ps. 89.4,29,36, 37.
z Ps. 89. 26, 27. Ebr. 1. 5.
a Ps.89.30,31,32, 33.
b 1 Sam. 15.23, 28.
c Ioan 12. 34.
d Fac. 32. 10.
e Vers. 12. 13.
f Isa. 55. 8.
g Fac. 18. 19. Ps. 139. 1.
h 1 Cron. 16. 25. Ps. 48. 1.
i Deut. 3. 24. Ps. 86. 8. Isa.45.5,18,22.
j Deut. 4. 7, 32, 34.
k Deut. 9. 26.
l Deut. 26. 18.
m Ps. 48. 14.
n Ioan 17. 17.
Capul 8.
a 1 Cron. 18. 1 etc.

2 Și [b]el bătù pre Moab, și-i măsură
cu frânghie, punându-i pe pământ. Și
măsură el două frânghii pentru cei de
omorît, și o frânghie plină pentru cei de
trăit. Și *așà* [c]se făcură Moabiții servi ai
lui David, *și* [d]aduseră daruri.

3 Și David bătù pre Hadadezer, fiul
lui Rehob, regele din [e]Țoba, când mer-
geà el să redobândească [f]hotarele sale,
dinspre râul Eufrat. 4 Și-i luă David
o mie și șapte sute de călăreți, și două-
zeci mii de oameni pedeștri. Și David
[g]tăià vinele *cailor de* trăsuri, reținând
din ei *pentru* o sută de care. 5 [h]Și ve-
niră Sirienii dela Damasc, lui Hadadezer,
regele din Țoba, in ajutor: și David ucise
din Sirieni douăzeci și două mii de oameni.
6 Și după aceea puse David garnizoane
în Siria Damascului; și Sirienii [i]se fă-
cură servi lui David, *și-i* aduseră daruri.
[j]Și ajutà Domnul pre David ori unde
se duceà. 7 Și David luă [k]scuturile de
aur, care erau la servii lui Hadadezer,
și le aduse în Ierusalim; 8 Și din Betah
și din Berotai, cetăți ale lui Hadadezer,
luă regele David aramă multă foarte.

9 Și Toi, regele Hamatului, auzind,
că David bătù toată oastea lui Hadadezer.
10 Trimise Toi pre [l]Ioram, fiul său, la
regele David, ca să-l întrebe de sănătate,
și să-l binecuvinteze, că s'a luptat cu
Hadadezer, și l-a bătut. Că Toi erà în
ceartă cu Hadadezer. Și în mânile lui
erau vase de argint și vase de aur, și
vase de aramă. 11 Și pre acestea [m]le-a
consacrat David Domnului, cu argintul
și cu aurul consacrat din *prăzile* tuturor
popoarelor, ce le-a subjugat: 12 Din
Siria, și din Moab, și dela fiii lui Ammon,
și dela Filisteni, și dela Amalekiți, și din
prada lui Hadadezer, fiul lui Rehob, re-
gele din Țoba.

13 Și David *își* făcù nume, când s'a
întors de a bătut din Sirieni *ca la* [n]opt-
sprezece mii *de oameni* în [o]Valea-Sărată.
14 Și a pus el garnizoane în Edom; în
tot Edomul a pus el garnizoane: și [p]toți
Edomiții se făcură servi lui David. [q]Și
ajutà Domnul lui David ori unde mer-
geà. 15 David domnià preste tot Is-
raelul, și făceà judecată și dreptate la
tot poporul său. 16 [r]Și Ioab, fiul Țe-
ruiei, *erà* preste armată, și [s]Iosafat, fiul
lui Ahilub, *erà* cancelar: 17 Și [t]Zadok,
fiul lui Ahilub, și Ahimeleh, fiul lui Abia-
tar, *erau* preoți: și Seraia *erà* scriitor:
18 [u]Și Benaia, fiul lui Ehoiada, *erà preste*
[v]Creti și Pleti: și fiii lui David *erau*
guvernatori.

Bunătatea lui David către fiul lui Ionatan.

9 Și zise David: Mai este cineva care
să fie rămas din casa lui Saul?
că voiu [a]face milă aceluia pentru Ionatan.
2 Și din casa lui Saul *erà* un serv, al
cărui nume *erà* [b]Țiba: și-l chemară pre
el la David; și regele zise către el: Tu
ești Țiba? Și el răspunse: Eu, servul tău,
sunt acela. 3 Și zise regele: Mai *este*
cineva din casa lui Saul? ca să fac [c]mila
lui Dumnezeu cu el. Și zise Țiba către
rege: Mai este un fiu al lui Ionatan, olog
de amândouă picioarele. 4 Și zise re-
gele către el: Unde *este* el? Și Țiba răs-
punse regelui: Iată! el *este* în casa lui
Machir, fiul lui Ammiel din Lodebar.
5 Și trimise regele David, și l-a luat pre
el din casa lui Machir, fiul lui Ammiel,
din Lodebar.

6 Și venind Mefiboșet, fiul lui Ionatan,
fiul lui Saul, la David, el căzù cu fața în jos,
și se plecă *lui.* Și David zise: Mefiboșet!
Și el răspunse: Iată servul tău! 7 Și-i
zise David: Nu te teme; că voiu face
milă cu tine pentru Ionatan, părintele
tău, și-ți voiu întoarce toate țarinele lui
Saul, părintele tău; și tu vei mâncà pu-
rurea pâne la masa mea. 8 Și el se
plecă, și zise: Ce *sunt eu*, servul tău, de
cauți la un câne mort asemenea mie?

9 Și chemând regele pre Țiba, servul
lui Saul, zise către el: Toate câte au fost
ale lui Saul și ale întregei sale case, le
dau fiului domnului tău. 10 Și-i vei
lucrà pământul, tu și fiii tăi și servii tăi.

b Num. 24. 14. c Vers. 6. d Ps. 72. 10. e Cap. 10. 6. f Fac. 15. 18. g Ios 11. 6, 9. h 1 Reg. 11. 23, 24 25. i Vers. 2. j Vers. 14. k 1 Reg. 10. 16. l 1 Cron. 18.10. m 1 Reg. 7. 51. n 2 Reg. 14. 7. o 1 Cron. 18.12. Fac. 27.29,37, p 40. q Vers. 6. r Cap. 19. 13. 1 Cron. 11. 6 s 1 Reg. 4. 3. t 1 Cron. 24. 3. u 1 Cron. 18. 17. v 1 Sam. 30. 14. —

Capul 9. a 1 Sam. 18 3. b Cap. 16. 1. c 1 Sam. 20. 14.

și vei aduce fiului domnului tău pânea,
ca să o mănânce: iar Mefiboșet, fiul dom-
nului tău, va mâncà pururea pâne la
masa mea. Și Țiba aveà cincisprezece
fii și douăzeci de servi. 11 Și zise Țiba
regelui: După toate câte a poruncit dom-
nul meu, regele, servului său, așà va
face servul tău. Și Mefiboșet, *zise David*,
să mănânce la masa mea ca unul din
fiii regelui. 12 Și Mefiboșet aveà un
fiu mic, al cărui nume *erà* Mica: și toți
câți ședeau în casa lui Țiba *erau* servi
lui Mefiboșet. 13 Și Mefiboșet locuì în
Ierusalim, și mâncà pururea la masa re-
gelui. Și erà olog de amândouă picioarele.

Insulta regelui din Ammon; Ammoniții și Sirienii bătuți.

10 Și fost-a după aceea, că muri [a] re-
gele fiilor lui Ammon, și fiul său
Hanun domnì în locul său. 2 Și zise
David: Voiu face milă cu Hanun, fiul
lui Nahaș, cum a făcut milă cu mine
părintele său. Și David trimise să-l mân-
gâie prin servii săi, pentru părintele său.
Și servii lui David veniră în pământul
fiilor lui Ammon: 3 Și ziseră mai marii
fiilor lui Ammon către Hanun, domnul
lor: Au socoți tu, că David, pentru ca
să onoreze pre părintele tău a trimis
mângâietori către tine? Au David n'a
trimis pre servii săi la tine, ca să cerce-
teze cetatea, să o iscodească și să o
surpe? 4 Atuncia Hanun luă pre servii
lui David, și le rase barba lor pe jumă-
tate, și tăià vestmintele lor pe jumătate
[b] până la șezutul lor, și le dădù drumul.
5 Și spunându-se *acestea* lui David, tri-
mise el întru întâmpinarea lor: că băr-
bații erau rușinați foarte: și regele zise:
Rămâneți în Ierichon, până vă vor crește
barbele, și *atuncia* vă veți întoarce.

6 Și văzând fiii lui Ammon, [c] că au
căzut în urîciune la David, trimiseră fiii
lui Ammon, și au tocmit pre [d] Sirienii
dela Bet-Rehob, și pre Sirienii dela Țoba,
douăzeci mii de bărbați pedeștri: și pre
regele din Maaca cu o mie bărbați, și
pre bărbații din Tob, douăsprezece mii.
7 Și auzind David *acestea*, trimise pre
Ioab, și *cu el* toată oastea [e] celor viteji.
8 Și ieșiră fiii lui Ammon, și se rânduiră
de bătaie la întrarea porții: și [f] Sirienii
din Toba și din Rehob și *bărbații* din
Tob și din Maaca, *se rânduiră* deosebi
pe câmp. 9 Și văzând Ioab, că întoc-
mit erà resbelul, ca să-l apuce din față
și din dos, ales-a el din toți aleșii lui
Israel, și se rânduì asupra Sirienilor.
10 Și rămasul poporului îl dădù sub
mâna lui Abișai, fratele său, și-[l] rânduì
asupra fiilor lui Ammon: 11 Și zise:
De vor fi Sirienii mai tari decât mine,
vei fi mie spre ajutor: iar de vor fi fiii
lui Ammon mai tari decât tine, voiu
merge eu în ajutorul tău. 12 [g] Fii tare,
și să ne [h] îmbărbătăm pentru poporul
nostru și pentru cetățile Dumnezeului
nostru, și [i] Domnul să facă ce *va fi* bine
în ochii lui!

13 Și Ioab se apropià cu poporul ce
erà cu el la luptă asupra Sirienilor: și
fugit-au *Sirienii* de dinaintea lui. 14 Și
văzând fiii lui Ammon, că Sirienii fugiau,
fugiră și ei *de* dinaintea lui Abișai, și
întrară în cetate. Și Ioab, înturnându-
se dela fiii lui Ammon, întră în Ieru-
salim.

15 Și Sirienii văzându-se bătuți de
Israel, se adunară la un loc. 16 Și Ha-
dadezer trimise, și aduse și pre Sirienii
de dincolo de rîu, și veniră ei la Helam:
și Șobach, mai marele oastei lui Hadad-
ezer, în fruntea lor. 17 Și spunându-
se aceasta lui David, adună el tot Israelul,
trecù preste Iordan, și ajunse la Helam.
Și Sirienii se rânduiră asupra lui David,
și se bătură cu el. 18 Și fugiră Sirienii
de dinaintea lui Israel, și frânse David
șapte sute de care de ale Sirienilor și
patruzeci mii de [j] călăreți: și pre Șobach,
mai marele oastei lor, îl lovì și el muri
acolo. 19 Și văzându-se toți regii, ser-
vii lui Hadadezer, bătuți de Israel, fă-
cură pace cu Israel, și i-se supuseră. Și
așà se temură Sirienii a mai ajutà pre
fiii lui Ammon.

Capul 10. | a 1 Cron. 19. 1, etc. | b Isa. 20. 4. | c Fac. 34. 30. | d Cap. 8. 3, 5. | e Cap. 23. 8. | f Vers. 6. | g Deut. 31. 6. | h 1 Sam. 4. 9. | i 1 Sam. 3. 18. | j 1 Cron. 19. 18.

David comite adulter cu Bat-Şeba, şi face să se ucidă Uria, bărbatul ei.

11 Şi împlinindu-se anul, pe timpul
când ies regii *la resbel*, [a] trimis-a
David pre Ioab. servii săi şi tot Israelul;
şi copleşiră pre fiii lui Ammon, şi împresurară
Rabba. Iar David rămase la Ierusalim.
2 Şi a fost către seară. că David sculându-se
din somn, [b] şi preumblându-se
pe acoperişul casei domneşti, [c] văzù depe
acoperiş o femeie scăldându-se: şi femeia
erà la vedere frumoasă foarte. 3 Şi
David trimiţând să cerceteze pe femeie,
i-se zise: Au nu *este* ea Bat-Şeba. fica
lui Eliam, femeia [d] lui Uria. Heteul?
4 Şi David trimise oameni, şi o aduse.
Şi ea venì la dânsul, şi [e] el se culcă cu
ea; şi ea [f] curăţindu-se de necurăţenia
ei, se întoarse la casa ei. 5 Şi femeia
concepù. şi trimise, şi spuse *aceasta* lui
David, şi zise: *Sunt* grea. 6 Şi trimise
David la Ioab, *zicând:* Trimite-mi pre
Uria, Heteul! Şi Ioab trimise pre Uria
la David.
7 Şi venind Uria la dânsul, *îl* întrebă
David, cum stă Ioab. şi cum stă oastea.
şi cum stă resbelul. 8 Şi zise David
lui Uria: Du-te jos în casa ta, şi [g] spală
picioarele tale! Şi ieşì Uria din casa regelui.
şi-l urmară daruri, *bucate* dela
rege. 9 Şi Uria se culcă la poarta casei
regelui cu toţi servii domnului său:
dară nu s'a pogorît acasă. Şi se spuse
lui David, zicând: Uria nu s'a pogorît
acasă. Şi David zise lui Uria: Au nu vii
tu dela drum, dece nu te pogori acasă-ţi?
11 Şi zise Uria lui David: Când [h] chivotul
şi Israel şi Iuda locuesc în corturi. şi
[i] domnul meu Ioab. şi servii domnului
meu, sunt tăbărîţi în câmp. duce-mă-voiu
oare acasă. să mănânc. să beau, şi
să mă culc cu femea mea? Viu *eşti* şi
viu *este* sufletul tău! eu acest lucru nu-l
voiu face! 12 Şi zise David lui Uria:
Mai rămâi şi astăzi aicia. şi mâne îţi
voiu da drumul! Deci rămase Uria la
Ierusalim în ziua aceea şi cealaltă. 13 Şi
David îl chemă să mănânce şi să beà cu
el; şi-l [j] ameţì. Şi el ieşì seara afară să
se culce pe patul său [k] cu servii domnului
său; dară nu se pogorî acasă.
14 Şi a doua zi [l] scrise David scrisoare
lui Ioab. şi *o* trimise prin Uria. 15 Şi scrise
el aşà în scrisoare: Pune-ţi pre Uria la
locul cel mai greu al luptei. şi trageţi-vă
de dinapoia lui, ca să [m] fie lovit şi să
moară.
16 Şi după ce Ioab văzù de aproape
cetatea, puse el pre Uria la locul. unde
ştià că *sunt* bărbaţi mai tari. 17 Şi bărbaţii
cetăţii ieşiră afară, şi se luptară cu
Ioab; şi căzură din popor, din servii lui
David: şi murì şi Uria. Heteul.
18 Şi trimise Ioab. şi spuse lui David
toată urmarea luptei. 19 Şi poruncì
trimisului, zicând: După ce vei fi sfârşit
de spus regelui toată urmarea luptei.
20 De se va mânià regele, şi-ţi va zice:
De ce v'aţi apropiat de cetate să *o* bateţi;
au n'aţi ştiut voi. că vă vor săgetà
depe zid? 21 Cine a ucis pre [n] Abimeleh.
fiul lui Ierubbeşet? Au nu o femeie
aruncă o bucată de piatră de
moară depe zid, şi el murì la Tebeţ?
dece v'aţi apropiat de zid. Atuncia zi:
A murit şi servul tău Uria, Heteul.
22 Şi pornì trimisul. şi sosì. şi spuse
lui David toate. pentru care l-a trimis
Ioab. 23 Şi trimisul zise lui David:
Fost-au ei mai tari decât noi, şi au ieşit
în câmp asupra noastră, şi noi mers-am
asupra lor, până la poarta cetăţii. 24 Şi
arcaşii săgetară depe zid asupra servilor
tăi, şi muriră *câţiva* din servii regelui.
şi murì şi servul tău Uria, Heteul. 25 Şi
zise David către trimis: Aşà să spui lui
Ioab: Nu fie rău în ochii tăi aceasta:
aşà curmă sabia când pre unul. când pre
altul: întăreşte resbelul asupra cetăţii.
şi o surpă; şi *aşà* îmbărbătează-l!
26 Şi auzind femeia lui Uria. că Uria
bărbatul ei. a murit, jelì după bărbatul
ei. 27 Şi după ce trecù jalea, trimise
David *la ea*. şi o luă în casa sa; şi ea fu
femeia lui, şi-i născù un fiu.

Capul 11. a 1 Cron. 20. 1. | b Deut. 22. 8. c Iov 31. 1. | Mat. 5. 28. d Cap. 23. 39. | e Ps. 51, titlu. f Lev. 15 19,28. | g Fac. 18. 4. h Cap. 7. 2, 6. | i Cap. 20. 6. j Fac. 19.33,35. | k Vers. 9. l 1Reg. 21. 8, 9. | m Cap. 12. 9 n Judc. 9 53

Dumnezeu mustră pre David prin Natan.

12 Însă ceeace făcù David fu rău în
ochii Domnului. Și Domnul trimise
pre Natan la David. Si [a] venind el către
dânsul. [b] zise: Doi oameni erau într'o
cetate. unul bogat și celalalt sărac. 2 Bo-
gatul aveà oi și boi mulți foarte: 3 Iar
săracul nu aveà nimic afară numai o
mielușea. pre care a cumpărat-o. și a hră-
nit-o: și ea crescù cu el și cu copiii săi
la un loc. mâncà din bucata lui. și beà
din paharul lui. și dormià la sânul său.
și-i erà ca o fică. 4 Și venì un călător
la cel bogat: și el nu se îndură să ia din
oile sale și din boii săi, ca să ospăteze
pre călătorul ce trăsese la el. și luă oaia
celui sărac. și pregătì bărbatului ce tră-
sese la el.

5 Și se aprinse foarte mânia lui Da-
vid asupra bărbatului *aceluia;* și el zise
lui Natan: Viu *este* Domnul! murì-va
cel ce a făcut aceasta: 6 Și oaia să o
întoarcă [c] împătrit, pentru că a făcut a-
ceasta. și pentru că n'a avut milă.

7 Și zise Natan lui David: Acel băr-
bat tu *ești!* Așà zice Domnul Dumnezeul
lui Israel: Eu te-am [d] uns rege preste
Israel, și te-am scăpat din mâna lui Saul;
8 Și ți-am dat ție casa domnului tău și
și femeile domnului tău în sânul tău, și
ți-am dat ție casa lui Israel și a lui Iuda;
și de *ar fi fost aceasta* prea puțin, aș
fi adaos altele la acestea. 9 [e] Dece dară
ai [f] desprețuit cuvântul Domnului. și ai
făcut ce *e* rău în ochii săi? [g] Pre Uria,
Heteul. de sabie l-ai omorît: pre femeia
lui ai luat-o ție de femeie, și pre dânsul
l-ai ucis cu sabia fiilor lui Ammon. 10 Și
acum [h] sabia nu se va depărtà de casa ta
în veci: pentru că pre mine m'ai des-
prețuit. și femeia lui Uria. Heteul. ai
luat-o ție de femeie. 11 Așà zice Dom-
nul: Iată! din casa ta ridicà-voiu asupra
ta nenorocire; [i] luà-voiu femeile tale de
dinaintea ochilor tăi, și aproapelui tău
le voiu da: și el se va culcà cu femeile
tale în fața soarelui acestuia: 12 Căci
tu pe ascuns ai făcut *aceasta;* [j] dar eu
voiu face acest lucru în fața a tot Isra-
elul și în fața soarelui.

David își mărturisește păcatele și primește iertarea. Nașterea lui Solomon.

13 [k] Și zise David lui Natan: [l] Păcă-
tuit-am Domnului. Și Natan zise lui Da-
vid: Domnul [m] iartă-ți păcatul tău: tu
nu vei murì. 14 Iar, pentru că prin
fapta aceasta a întărâtat [n] spre hulă pre
neamicii Domnului. deaceea fiul tău ce
ți-s'a născut. va murì. 15 Și s'a dus
Natan la casa sa.

Și Domnul lovì pruncul, pre care fe-
meia lui Uria îl născù lui David. de se
îmbolnăvì foarte. 16 Și rugă David pre
Dumnezeu pentru prunc. și David postì.
și intrà și [o] șezù la pământ toată noaptea.
17 Și bătrânii casei sale se sculară. *și
veniră* la el, ca să-l ridice dela pământ;
dar el nu voì: și nici mâncà pâne cu ei.
18 Și în ziua a șaptea murì pruncul. Și
se temură servii lui David de a-i spune
că pruncul a murit; că ziseră ei: Iată!
Că încă trăind pruncul, vorbitu-i-am. și
el n'a ascultat vocea noastră: cât nu-l
vom mâhnì încă. de-i vom spune acum:
Pruncul a murit? 19 Iar văzând David.
că servii lui șoptiau. înțeles-a David că
pruncul a murit. Deci David zise servi-
lor săi: *Așà e.* că pruncul a murit? Și
ei ziseră: A murit! 20 Atuncia se
sculă David dela pământ. și *se* spălă. și
se [p] unse. și-*și* schimbă vestmintele sale.
și merse în casa Domnului. și se [q] închină.
Și intrând în casa sa. cerù de mâncare:
și-i puseră dinainte. și mâncă. 21 Și
ziseră servii lui către dânsul: Ce *este*
aceasta ce faci? pentru prunc. pe când
trăià. tu ai postit. și ai plâns: și acum.
când pruncul a murit. te scoli și mănânci
pâne? 22 Și el zise: Când trăì pruncul
postit-am și am plâns: [r] că gândiam:
Cine știe. poate Domnul se va îndurà de
mine. ca să lase pruncul în vieață.
23 Dară acum, când a murit. de ce să
postesc? Oare puteà-voiu a-l mai în-

Capul 12. [a] Ps. 51, titlu. [b] 1 Reg. 20,35–41. Isa. 5. 3. [c] Esod. 22. 1 Luc 19. 8. [d] 1 Sam. 16. 13. [e] 1 Sam. 15. 19. [f] Num. 15. 31. [g] Cap. 11. 15, 16, 17, 27. [h] Amos 7. 9. [i] Deut. 28. 30. [j] Cap. 16. 22. [k] 1 Sam. 15 24. [l] Iov 7. 20. Ps. 32. 5. Prov. 28. 13. [m] Cap. 24. 10. Zech. 3. 4. [n] Isa. 52. 5. Rom. 2. 24. [o] Cap. 13. 31. [p] Rut. 3. 3. [q] Iov. 1. 20 [r] Isa. 38. 1, 5. Iona 3. 9.

toarce? Eu duce-mă-voiu la el, dar [s]el
nu va venì la mine.
24 Și mângăiă David pre Bat-Șeba,
femeia sa, și intră la ea, și se culcă cu
ea. Și [t]ea născù un fiu, și el chemă nu-
mele său Solomon. Și pre acesta Dom-
nul îl iubì. 25 Și el trimise prin Natan,
profetul, și *acesta* chemă numele său
Iedidia, pentru Domnul.

Împresurarea și luarea Rabbei, și supunerea Ammoniților.

26 Și Ioab bătù Rabba a fiilor lui
Ammon, și luă cetatea domnească. 27 Și
Ioab trimise oameni la David, să zică:
Bătut-am Rabba, și luat-am cetatea a-
pelor. 28 Și acum strânge rămășița
poporului, tăbărește asupra cetății, și o
ia tu, ca să nu iau eu cetatea, și să se
cheme numele ei după numele meu.
29 Și strânse David tot poporul, și merse
la Rabba, și o bătù și o luă. 30 Și el
luă coroana regelui *Ammoniților* depe
capul lui, a cărei greutate *erà* un talant
de aur cu pietri pretioase: și *se puse* pre
capul lui David: și scoase el din cetate
prăzi multe foarte. 31 Și pre poporul
din ea îl scoase, și-*l* trecù prin ferestri,
și prin suluri de fer, și prin topoare de
fer, și-i puse în cuptoarele cărămfizilor.
Așà făcù el tuturor cetăților fiilor lui
Ammon: Atuncia se întoarse David și
tot poporul înapoi, la Ierusalim.

Amnon umilește pre soră-sa: Absalom omoară pre Amnon.

13 După aceea [a]Absalom, fiul lui David,
având o soră frumoasă, care se chemà
[b]Tamar, o iubì pre ea Amnon, fiul lui
David. 2 Și *această patimă* atâta chi-
nuì pre Amnon, că bolì după Tamar,
soră-sa. Că fecioară *erà*, și lui Amnon
preste putință se păreà a-i face cevà.
3 Dar Amnon aveà un amic, al cărui
nume *erà* Ionadab, [c]fiul lui Șimea, fra-
tele lui David: și Ionadab *erà* bărbat is-
cusit foarte. 4 Și zise el lui *Amnon:*
Fiu al regelui, de ce din zi în zi atâta te
usuci? Vei spune mie *durerea ta?* Și
zise Amnon către el: Iubesc pre Tamar,
sora lui Absalom, fratele meu. 5 Și-i
zise Ionadab: Culcă-te în patul tău, și
prefă-te bolnav: și când va venì pă-
rintele tău să te vadă, să-i zici: Să vină,
rogu-te, Tamar, soră-mea, să-mi deà de
mâncare, și să gătească mâncarea îna-
intea ochilor mei, ca eu să *o* văd și să
mănânc din mâna ei. 6 Amnon deci se
culcă, și se prefăcù bolnav: și venind
regele să-l vadă, zise Amnon regelui:
Să vină Tamar, soră-mea, și să [d]gătească
două turte înaintea ochilor mei, și să mă-
nânc eu din mâna ei.
7 Și trimise David după Tamar în casă,
și zise: Să mergi în casă la Amnon, fra-
tele tău, și să-i gătești de mâncare. 8 Și
așà Tamar merse în casă la Amnon, fra-
tele ei, care erà culcat. Și ea luă aluatul,
îl frământă, și gătì turte înaintea ochi-
lor lui, și le-a fert. 9 Și ea luă tigaia,
și *o* răsturnă înaintea ochilor lui; dar el
nu voì să mănânce; și Amnon zise: [e]Să
iasă dela mine tot omul! Deci ieșit-a
dela el tot omul. 10 Și Amnon zise Ta-
marei: Adu-*mi* mâncarea în cameră, și
voiu mâncà din mâna ta. Și luă Tamar
turtele, ce le făcuse, și *le* aduse lui Am-
non, fratele ei, în cameră: 11 Și dân-
du-*i* să mănânce, el se [f]apucă de ea, și-i
zise: Vino, culcă-te lângă mine, sora
mea!
12 Iar ea îi zise: Nu fratele meu!
Nu mă umilì, că [g]nu se face așà în Is-
rael: nu fă această [h]faptă rușinoasă.
13 Că unde voiu duce rușinea mea? și
tu vei trece de nebun întru Israel. Și
acum, rogu-te, vorbește cu regele, [i]că el
nu mă va oprì pentru tine. 14 Însă el
nu voì să asculte de vocea ei: ci o biruì,
și o [j]umilì culcându-se cu ea.
15 Atuncia o urî Amnon cu o ură mare
foarte: încât ura, cu care o urî, *fu* mai
mare decât iubirea cu care o iubise. Și
Amnon zise către dânsa: Scoală-te, du-te?
16 Și ea îi zise: pentru care treabă!
a mă respinge așà mai mare rău *este* de-
cât răul întâiu ce mi-ai făcut. Dar el nu
voì să o asculte. 17 Și el chemă pre

s lev. 7. 8, 9. 10. | t Mat. 1. 6. | *Capul 13.* a Cap. 3. 2 3. | b 1 Cron. 3. 9. c 1 Sam. 16. 9. | d Fac. 18. 6. e Fac. 45. 1. | f Fac. 39. 12. g Lev. 18. 9. 11. | h Fac. 34. 7. Judc. 19. 23. | i Lev. 18. 9. 11. j Deut. 22. 25.

servul său, ce-l servià, și zise: Alungă-o
pre ea dela mine, și închide ușa după
dânsa! 18 Și ea purtà [k] rochie pestriță;
că cu asemenea vestminte erau îmbră-
cate fiicele regelui, *care erau* fecioare;
și servul alungând-o, închise ușa după ea.
19 Și Tamar *luând* [l] cenușe, *o* puse
pe capul ei: și rochia cea pestriță, cu
care *erà* îmbrăcată, o rupse: și [m] puse
mâna pe capul ei, merse și strigă. 20 A-
tuncia zise către ea Absalom, fratele ei:
Au doară Amnon, fratele tău, umblat-a
cu tine? Ci acum, soara mea, taci, că el
este fratele tău, nu luà la inimă aceasta.
Și Tamar rămase nemângăiată în casa lui
Absalom, fratele ei.
21 Și auzind regele David toate aces-
tea, se mânià foarte. 22 Dar Absalom
nu vorbià cu Amnon fratele său [n] nici de
rău nici de bine: Că Absalom [o] urì pre
Amnon, că el umilise pre Tamar, sora sa.
23 Și fost-a după doi ani de zile, că Ab-
salom [p] având tunderea oilor la Baal-Ha-
zor, ce *este* lângă Efraim, chemă Absa-
lom pre toți fiii regelui. 24 Și Absalom
merse la rege, și zise: Iată, rogu-te ser-
vul tău face acum tunderea oilor: de ar
binevoì și regele și servii săi să vină la
servul său. 25 Și regele zise lui Absa-
lom: Nu, fiul meu, nu vom merge noi
toți, ca să nu-ți fim povară; și el mai
stătù de dânsul; dar *David* nu voì să
meargă, ci-l binecuvântă. 26 Și zise
Absalom: Dacă nu, lasă măcar pre Am-
non fratele meu, să meargă cu noi. Și
regele zise către el: De ce să meargă el
cu tine? 27 Și Absalom *iarăși* stătù de
dânsul: și el lăsă pre Amnon să meargă
cu el, precum și pre toți fiii regelui.
28 Și porunci Absalom servilor săi,
zicând: Vedeți, dacă [q] se va veselì inima
lui Amnon de vin, și eu vă voiu zice:
Loviți pre Amnon! Atuncia loviți-l; nu
vă temeți: au doară nu eu vă poruncesc?
fiți tari și îmbărbătați-vă! 29 Și servii
lui Absalom făcură lui Amnon, precum
poruncì lor Absalom. Atuncia toți fiii re-
gelui se sculară, și încălecară fiecare pre
catârul său, și fugiră.
30 Și fost-a că ei încă fiind pre drum,
știre venì către David, zicând: Ucis-a
Absalom pre toți fiii regelui, și n'a ră-
mas nici unul din ei. 31 Deci se sculă
regele, și-și [r] rupse vestmintele, și se
[s] culcă pre pământ, și toți servii săi stă-
tură *împrejurul lui* cu vestmintele lor
rupte. 32 Și răspunse [t] Ionadab, fiul lui
Șimea, fratele lui David, și zise: Să nu
zică domnul meu, *că* pre toți copiii, fiii
regelui, i-au omorît! Că Amnon singur
e mort. Că cum *mi-a* zis Absalom, hotă-
rît erà aceasta din aceea zi, când el umili
pre Tamar, soră-sa. 33 Și acum [u] să nu
pună domnul meu regele la inima sa lu-
crul acesta, zicând: Toți fiii regelui au
murit; că numai Amnon singur a murit.

Fuga lui Absalom.

34 Și Absalom fugì.
Și ridicându-și ochii servul, ce erà de
straje, și uitându-se, iată mult popor
venind pre drumul de dinapoia lui, din
partea muntelui! 35 Și zise Ionadab
regelui: Iată, fiii regelui vin! cum a spus
servul tău, așa este. 36 Și fost-a, că el
abia sfârșind de vorbit, iată fiii regelui
veniau, și au ridicat vocea lor, și plan-
geau. Și regele chiar și toți servii lui
plângeau cu bocet mare foarte.
37 Și Absalom fugì, și se duse la Tal-
mai, fiul lui Ammihud, regele Gheșuru-
lui. Și David jeleà după fiul său în toate
zilele.
38 Iar Absalom fugì, și se duse la
Gheșur, și rămase acolo trei ani. 39 Și
pre David cuprinsu-l-a dorul să meargă
la Absalom: că se mângăiase de moartea
lui Amnon.

Ioab dobândește milă pentru Absalom printr'o muiere dela Tekoa.

14 Și cunoscând Ioab, fiul Țeruei, [a] că
inima regelui *se întoarse* [a] spre Ab-
salom, 2 Trimise Ioab la [b] Tekoa, și
aduse de acolo o femeie înțeleaptă, și
zise către ea: Fă-te că plângi, și [c] îm-

---

k Fac. 37. 3. Ps. 45. 14. l Ies. 7. 6. | m Ier. 2. 37. n Fac. 24. 50. o Lev. 19 17,18. | p Fac. 38.12,13. q Judc. 19. 6 9, 22. Rut 3. 7. Est. 1 10 r Cap. 1. 11. | s Cap. 12. 16. t Vers. 3. | u Cap. 19. 19. | *Capul 14.* a Cap. 13. 39. | b 2 Cron. 11. 6. c Rut. 3. 3.

bracă vestminte de jale, și nu te unge
cu oleiu. ci fii ca o femeie, care de multe
zile plânge după mort. 3 Și întră la
rege. și vorbește către el după cuvântul
acesta. Și [d] a pus Ioab cuvintele în gura ei.
4 Și vorbì femeia din Tekoa către rege.
și [e] căzù cu fața la pământ, și se inchină.
și zise: [f] Ajută-*mi*. rege! 5 Și regele
zise către ea: Ce *este* ție? Și ea răspunse:
Cu adevărat, [g] femeie văduvă *sunt*. și băr-
batul meu a murit. 6 Și serva ta aveà
doi fii, și s'au certat amândoi la câmp;
și nu *erà* cine să-i despartă; și a lovit
unul pre celalalt. și l-a ucis. 7 Și iată.
[h] se scoală tot neamul în contra servei
tale, și zice: Dă-*ne* pre cel ce a ucis pre
fratele său, ca să-l omorîm pentru vieața
fratelui său, pre care l-a ucis: și vom pierde
și pre moștenitor! Așà ei vor să stângă
cărbunele aprins. care mi-a *mai* rămas,
ca să nu lase bărbatului meu *nici* nume
nici rămășiță pre fața pământului. 8 Și
zise regele către femeie: mergi la casa
ta. și eu voiu poruncì pentru tine.
9 Și zise femeia din Tekoa către rege:
[i] Asupra mea. domnul meu rege, *să fie*
vina, și asupra casei părintelui meu:
[j] dar regele și scaunul său *să fie* nevi-
novat. 10 Și zise regele: Pre cel ce va
vorbì împotriva ta, adu-l mie. și el nu
te va mai atinge. 11 Și ea zise: Adu-
că-și aminte regele de Domnul Dumne-
zeul tău. *și* să nu suferi ca [k] răsbunătorul
de sânge să adauge a mai face pierderi.
și să nu stârpească pre fiul meu. Și zise
el: [l] Viu *este* Domnul! nici un fir de păr
al fiului tău nu va cădeà pre pământ.
12 Atuncia zise femeia: Rogu-te, ca
serva ta un cuvânt să vorbească către
domnul meu, regele. Și el zise: Vorbește.
13 Și zise femeia: Pentru ce dar un lu-
cru ca acesta ai gândit în contra [m] popo-
rului lui Dumnezeu? Că zicând acestea
regele, *nu se judecà oare el însuși* vi-
novat. deoarece regele nu lasă să se în-
toarcă [n] gonitul său? 14 Că noi [o] murim.
și *suntem* ca apă vărsată pe pământ, ce
nu se mai strânge. Dumnezeu nu ia
vieața. ci [p] născocește mijloace ca cel
gonit să nu rămână gonit dela dânsul.
15 Și acum de am venit să spun acest
cuvânt regelui, domnul meu *este* că po-
porul m'a înspăimântat: și serva ta zise:
Voiu vorbì acum către rege; poate va
îndeplinì regele după cererea servei sale.
16 Căci *dacă* regele ascultă pre serva
sa, ca s'o scape din mâna aceluia, *care*
caută să mă piardă pre mine și pre fiul
meu împreună din moștenirea lui Dum-
nezeu, 17 Apoi zis-a în *sine* serva ta:
cuvântul regelui, domnul meu, *ne* va
aduce repaus; căci [q] ca și un înger al lui
Dumnezeu, așà *este* regele, domnul meu,
ca să deosebească binele și răul. Deci
Domnul Dumnezeul tău, să fie cu tine!
18 Atuncia regele răspunse. și zise
femeii: Să nu ascunzi către mine cu-
vântul, de care te voiu întrebà. Și fe-
meia zise: Rogu-mă. să vorbească dom-
nul meu, regele. 19 Și zise regele:
Au mâna lui Ioab *nu este* cu tine în toate
acestea? Și femeia răspunse. și zise: Viu
e sufletul tău, domnul meu, rege! Ni-
menea nu se poate abate nici în dreapta.
nici în stânga în toate câte vorbește dom-
nul meu. regele; că servul tău Ioab, el
mi-a poruncit, și [r] el a pus în gura servei
tale toate aceste cuvinte. 20 Și pentru
ca să schimbe privirea lucrului. pentru
aceea servul tău Ioab a făcut aceasta.
Și domnul meu *este* înțelept, [s] ca înțelep-
ciunea unui înger al lui Dumnezeu. și
cunoaște toate. câte *se fac* în țară.
21 Și zise regele lui Ioab: Iată, tu ai
făcut aceasta: deci mergi și adù înapoi
pre tinărul Absalom! 22 Și Ioab căzù
preste fața sa la pământ. și se închină.
și mulțumì regelui: și Ioab zise: Astăzi
a cunoscut servul tău. că am aflat har
în ochii tăi, domnul meu, rege! că re-
gele a îndeplinit cererea servului tău.
23 Și Ioab se sculă. și [t] merse la Gheșur.
și aduse pre Absalom la Ierusalim. 24 Și
regele zise: Întoarcă-se la casa sa; și

[d] Esod. 4. 15. [e] 1 Sam. 20. 41. 2 Reg. 6. 26, 28. | [g] Cap. 12. 1. [h] Num. 35. 19. [i] Fac. 27. 13. Mat. 27. 25. | [j] 1 Reg. 2. 33. [k] Num. 35. 19. | [l] 1 Sam. 14. 45. [m] Judc. 20. 2. [n] Cap. 13. 37, 38. | [o] Iov 34. 15. Ebr. 9. 27. | [p] Num. 35. 15, 25. 28. | [q] Cap. 19. 27. [r] Vers. 3. | [s] Vers. 17. [t] Cap. 13. 37.

fața [u] mea să nu vază. Și se întoarse Ab-
salom la casa sa: dar fața regelui nu o
văzù.
25 Și în tot Israelul nu erà bărbat
frumos ca Absalom. *Erà* delăudat foarte.
[v] Dela talpa piciorului său și până în
creștetul său nu erà greș în el. 26 Și
când își tundeà capul. (că se întâmplà
din an în an, să-*l* tundă. căci îi erà greu.
deaceea îl tundeà) de trăgeà părul ca-
pului său două sute de sicli după măsura
regelui. 27 Și [x] se născură lui Absalom
trei fii și o fiică. al cărei nume *erà* Tamar:
erà femeie frumoasă la privire.
28 Și locuì Absalom doi ani de zile
în Ierusalim. și [y] fața regelui nu o văzù:
29 Și trimise Absalom după Ioab. spre
a-l trimite la rege: dar acesta nu voì
să vină la dânsul: și trimițând a doua
oară. el tot nu voì să vină. 30 Atuncia
zise servilor săi: Vedeți ogorul lui Ioab
cel de alăturea cu mine. și pe care are
orz! mergeți și aprindeți-l cu foc. Și
servii lui Absalom dădură foc ogorului.
31 Și se sculă Ioab. și merse la Absalom
în casă, și-i zise: De ce au dat foc servii
tăi ogorului meu? 32 Și Absalom răs-
punse lui Ioab: Iată. eu am trimis după
tine. și am zis: Vino aicia! ca să te tri-
mit la rege. să-*i* zici: De ce am venit
eu din Gheșur? Mai bine îmi *erà să fi
fost* tot acolo! Și acum să văd fața re-
gelui. și de este *vre-o* vină asupra-mi.
să mă ucidă. 33 Și Ioab merse la rege.
și-i spuse. Și el chemă pre Absalom, și
el venì la rege. și se plecă cu fața la pă-
mânt înaintea regelui. Și regele [z] sărută
pre Absalom.

Răscularea lui Absalom.

15 [a] Fost-a după aceea. că Absalom
și-a [b] gătit care și cai. și cincizeci
bărbați fugìră înaintea lui. 2 Și Absa-
lom se sculă. și se așeză de lăturile dru-
mului la poartă. Și de aveà careva ceartă.
și mergeà la judecată la rege, Absalom
îl chemà. și ziceà: Din ce cetate *ești* tu?
Și el ziceà: Din una din semințiile lui
Israel *este* servul tău: 3 Și Absalom
ziceà către dânsul: Iată. cauza ta este
bună și dreaptă: dar nu *este* nimenea,
care să te asculte din partea regelui.
4 Și Absalom mai ziceà: [c] O! de m'ar
pune pre mine judecător în țară! La
mine ar puteà să vină tot insul. care ar
aveà vre-o ceartă și judecată. și eu i-aș
da dreptate. 5 Și de se apropià cineva
de el, ca să se închine înaintea lui: el în-
tindeà mâna sa. îl apucà. și-l sărutà.
6 Și așà făceà Absalom tuturor Israeli-
ților. care mergeau la judecată la rege:
[d] și Absalom câștigà inima bărbaților lui
Israel.
7 Și după trecerea de patruzeci de
ani. zise Absalom regelui: Voiu să mă
duc. și să îndeplinesc votul meu la He-
bron. pre care l-am făcut Domnului:
8 [e] Că vot a făcut [f] servul tău. [g] pe când
locuiam la Gheșur în Siria. zicând: Dacă
Domnul mă va întoarce la Ierusalim. voiu
servì Domnului. 9 Și regele zise către
dânsul: Mergi în pace! Și așà el se sculă.
și merse la Hebron.
10 Și Absalom trimise spioni în toate
semințiile lui Israel. zicând: Când veți
auzì sunetul trâmbiței. veți zice: Absa-
lom s'a făcut rege la Hebron. 11 Și cu
Absalom merseră două sute de bărbați
din Ierusalim. cari *au fost* [h] chemați. și
merseră [i] în prostia lor. și nu știură ni-
mic. 12 Și Absalom trimise după Ahi-
tofel. Ghilonitul. [j] consilierul lui David.
din cetatea sa [k] Ghilo, când aduceà el
jertfe. Și se făcù conjurare tare. și po-
porul [l] tot se înmulțià lângă Absalom.

Fuga lui David.

13 Și a venit vestitor la David. zi-
când: [m] Inimile bărbaților lui Israel sunt
după Absalom. 14 Și zise David către
toți servii săi, cari *erau* cu dânsul în Ie-
rusalim: Sculați-vă. și să [n] fugim! că nu
va fi nouă scăpare de fața lui Absalom.
Sârguiți de a merge. ca să nu sârgu-
ească el, și să ne ajungă. și să aducă ne-
norocire preste noi, și să treacă cetatea

u Fac. 43. 3. v Isa. 1. 6. x Cap. 18. 18
y Vers. 24. z Fac. 33. 4.
Luc. 15. 20. —
Capul 15. a Cap. 12. 11. b 1 Reg. 1. 5.
c Judc. 9. 29. d Rom. 16. 18. e 1 Sam. 16. 2.
f Fac. 28.20,21. g Cap. 13. 38. h 1 Sam. 9. 13.
i Fac. 20. 5. j Ps. 41. 9 k Ios. 15 51.
l Ps. 3. 1. m Judc. 9. 3. n Ps. 3, titlu.

prin ascuțișul săbiei. 15 Și servii re-
gelui ziseră către rege: Tot ce domnul
nostru regele alege, iată, noi *suntem*
servii tăi!
16 Și [o]regele ieșì cu toată casa sa în
urma lui: și lăsă regele [p]zece concubine,
ca să păzească casa. 17 Și așà ieșì re-
gele și tot poporul în urma sa, și stătură
la o casă depărtată. 18 Și toți servii
lui mergeau de a lăturea cu el, și [q]toți Cretii
și toți Pletii, și toți Gatiții, șase sute băr-
bați, cari l-au urmat dela Gat, mergeau
înaintea regelui. 19 Atuncia regele
zise lui [r]Itai, Gatitul: De ce voești să
mergi și tu cu noi? Întoarnă-te la locul
tău, și rămâi cu regele; căci străin *ești*
tu, și nemernicit dela locul tău. 20 Ieri
ai venit, și astăzi să te las să mergi cu
noi în rătăcire? Că eu merg [s]unde voiu
puteà *merge*. Tu întoarnă-te, și ia pre
frații tăi cu tine: mila și adevărul *fie cu
tine;* 21 Și Itai răspunse regelui, și zise:
[t]Viu *este* Domnul, și viu domnul meu,
regele! în acel loc unde domnul meu re-
gele este, fie spre moarte, fie spre vi-
eață, acolo va fi și servul tău. 22 Și
David zise lui Itai: Du-te, și treci! Și
trecù Itai, Gatitul, cu toți oamenii lui și
toți copiii, cari *erau* cu dânsul. 23 Și
toată țara plânse cu voce tare, și tot po-
porul trecù: și regele trecù preste pă-
răul Kedron, și tot poporul trecù în dru-
mul către [u]pustiu.
24 Și iată, acolo *erà* Zadok și toți Le-
viții cu dânsul [v]care purtau chivotul legii
lui Dumnezeu: și ei puseră jos chivotul
lui Dumnezeu, și Abiatar se suià, până
a sfârșit tot poporul trecerea din cetate.
25 Și regele zise către Zadok: Dù îna-
poi în cetate chivotul lui Dumnezeu! De
voiu aflà har înaintea Domnului, [x]el mă
va înturnà, și mă va lăsà să văd *chivotul*
său, și locașul său. 26 Și de va zice:
[y]Nu te voesc, iată, eu *sunt;* [z]facă el cu
mine, după cum *este* bine în ochii lui.
27 Și regele zise lui Zadok, preotul:
[a]Vezi, întoarnă-te cu pace în cetate.
și Ahimaaz, fiul tău, și Ionatan, fiul lui
Abiatar: [b]fiii voștri ai amândurora cu
voi. 28 Vedeți, [c]eu voiu mânà în șe-
surile pustiului, până ce va venì cuvânt
dela voi, ca să-mi deà de știre. 29 Deci
duseră Zadok, și Abiatar chivotul lui
Dumnezeu înapoi la Ierusalim: și răma-
seră acolo.
30 Și David suià suișul *muntelui* Oli-
vilor, suind și plângând și cu [d]capul aco-
perit, și el mergeà [e]desculț, și tot popo-
rul ce *erà* cu el își [f]acoperì fiecare capul
său, și se suiau, suind și [g]plângând.
31 Și se vestì lui David, zicând: [h]Ahi-
tofel *este* între conjurații cu Absalom.
Și zise David: Zădărnicește sfatul lui
Ahitofel, Doamne.
32 Și David ajungând în vârf, unde
se închină lui Dumnezeu, iată, că îi ieșì
înainte Hușai, Arenitul, cu vestmântul
rupt și cu țărână pe capul său. 33 Și
David zise către dânsul: De vei merge
cu mine, de povară îmi vei fi. 34 Iar
de te vei înturnà în cetate, și vei zice
lui Absalom: Voiu fi servul tău, o rege;
cum înainte *am fost* servul părintelui
tău, așà *voiu fi* servul tău acum, atuncia
tu-mi vei zădărnicì sfatul lui Ahitofel.
35 Au nu *sunt* cu tine acolo Zadok și
Abiatar, preoții? Și totul ce tu vei auzì
din casa regelui, spune lui Zadok și lui
Abiatar, preoților. 36 Iată! acolo *sunt*
cu dânșii fiii lor, ai amândurora: Ahi-
maaz al lui Zadok, și Ionatan al lui Abia-
tar. Trimiteți-mi printr'înșii tot cuvântul
ce veți auzì. 37 Și așà a întrat Hușai,
amicul lui David, în cetate: iar Absalom
intrà în Ierusalim.

Tiba înnegrește pe Mefiboșet.

16 Și [a]după ce merse David puțin pre-
ste vârf, iată îi *venì* înainte [b]Țiba,
servul lui Mefiboșet, cu o pereche de
asini înșeuați, și pe dânșii *erau* două sute
de pâni, o sută de turte de poamă, și o
sută de *bucăți* frupte uscate, și un foale
cu vin. 2 Și regele zise către Țiba:
Ce vrei cu acestea? Și Țiba răspunse:

o Ps. 3, titlu. p Cap. 16.21,22. q Cap. 8. 18.
r Cap. 18. 2. s 1 Sam. 23. 13. t Rut. 1. 16, 17.
u Cap. 16. 2. v Num. 4. 15. x Ps. 43. 3.
y Isa. 62. 4. z 1 Sam. 3. 18. a 1 Sam. 9. 9.
b Cap. 17. 17. c Cap. 17. 16 d Cap 19 4
e Isa. 20. 2, 4. f Ier. 14. 3. 4. g Ps. 126. 6
h Ps. 3. 1, 2.
Capul 16. a Cap. 15.30,32. b Cap. 9. 2

Asinii *sunt* pentru casa regelui, pentru
călărie, și pânile și fructele uscate pen-
tru mâncarea servilor, și vinul de beut
[c] pentru cei obosiți în pustiu. 3 Și re-
gele zise: Unde *este* fiul domnului tău?
[d] Și Țiba zise regelui: Iată, el rămâne
în Ierusalim: căci el a spus: Astăzi casa
lui Israel îmi va înapoià regatul părin-
telui meu. 4 [e] Și regele zise lui Țiba:
Iată, totul *este* al tău, ce a fost al lui
Mefiboșet. Și Țiba zise: Mă inchin ina-
intea ta, că aflai har înaintea domnului
meu, regele.

Șimei blestemă pe David.

5 Și regele David veni până la Ba-
hurim, și iată, că ieșì de acolo un băr-
bat din neamul casei lui Saul, al cărui
nume *erà* [f] Șimei, fiul lui Ghera: și ie-
șind blestemà. 6 Și aruncă cu pietri
după David și după toți servii regelui
David; și tot poporul și toți vitejii *mer-
geau* din dreapta lui și din stânga lui.
7 Și așà zise Șimei, când blestemà: Du-te,
du-te, om al sângelui, [g] inrăutățitule!
8 Domnul ți-a [h] răsplătit tot [i] sângele ca-
sei lui Saul, în locul căruia tu te-ai fă-
cut rege: și Domnul a dat regatul în
mâna lui Absalom, fiul tău. Iată, acum
ești în nenorocirea ta, căci om al sân-
gelui *ești* tu.

9 Atuncia zise Abișai, fiul Țeruiei,
regelui: Pentru ce [j] blestemă acest [k] câne
mort pre domnul meu, regele: Rogu-mă,
să trec și să-i iau capul lui. 10 Și zise
regele: [l] Ce aveți voi de a face cu mine,
voi fii de ai Țeruiei? Lăsați-l să blesteme:
că [m] Domnul i-a zis: Blestemă pre Da-
vid! [n] Și cineva zice: De ce faci aceasta?
11 Și David zise către Abișai și către
toți servii săi: Iată, [o] fiul meu, [p] care a
ieșit din coapsele mele, caută după vi-
eața mea, cu cât mai mult dar acest
Beniaminit? Lăsați-l să blesteme, că
Domnul i-a poruncit. 12 Poate, se va
uità Domnul la năcazul meu, și-mi va
[q] răsplătì cu bine pentru blestemarea
lui de astăzi. 13 Și David își căutà de
drum cu oamenii lui, și Șimei mergeà
pe coasta muntelui, în dreptul lui și
blestemà mergând, și aruncà cu pietri
după el, și ridicà praf. 14 Și regele și
tot poporul, ce *erà* cu el, veniră obosiți,
și se răsuflară acolo.

*Absalom ascultă de rușinosul sfat a lui
Ahitofel.*

15 Și [r] Absalom și tot poporul, bărbații
din Israel, veniră la Ierusalim, și Ahito-
fel cu dânșii. 16 Și intâmplatu-s'a,
când Hușai, Arehitul, [s] amicul lui David,
venì la Absalom, zise Hușai lui Ab-
salom: Să trăească regele! Să trăească
regele! 17 Și Absalom zise lui Hușai:
Aceasta *este* iubirea ta către amicul tău?
[t] De ce nu ai mers cu amicul tău?
18 Și Hușai zise lui Absalom: Nu! ci
pre cine l-a ales Domnul și acest popor
și toți bărbații lui Israel, acelui voiu să
fiu, și lângă acesta voiu să rămân. 19 Și
apoi [u] cui voiu servi? Nu înaintea fiului
său? Cum am servit înaintea părintelui
tău, așà voiu fi și înaintea ta.

20 Și Absalom zise lui Ahitofel: Faceți
sfat ce vom face! 21 Atuncia zise Ahi-
tofel lui Absalom: Întră la [v] concubinele
părintelui tău, pre care le-a lăsat să pă-
zească casa: și când va auzì tot Israelul,
că tu [x] ai picat în miros rău la părintele
tău, atuncia mânile tuturor, cari *sunt*
lângă tine, se vor întărì. 22 Deci se
întinse pe acoperișul casei un cort pen-
tru Absalom, și Absalom întră la concu-
binele părintelui său înaintea întregului
Israel. 23 Și sfatul lui Ahitofel, pre
care îl dădù în acele zile, *erà* ca și cum
ar fi întrebat pre Dumnezeu: așà *erà* tot
sfatul lui Ahitofel atât la David cât și la
Absalom.

*Se zădărnicește sfatul viclean a lui Ahitofel.
Sfârșitul său rușinos.*

17 Ahitofel mai zise lui Absalom: Voiu
alege douăsprezece mii de bărbați, și
mă voiu ridicà, și voiu urmărì pre Da-
vid în noaptea aceasta: 2 Și mă voiu
aruncà preste dânsul, când *va fi* [a] obosit

c Cap. 15. 23. d Cap. 19. 27. e Prov. 18. 13 f 1 Reg. 2.8.44 g Deut. 13. 13. h Judc. 9,24,56, 57. i Cap. 1. 16. j 1 Sam. 24. 14. k Esod. 22. 82. l 1 Pet. 2. 23. m Plân. 3. 38. n Rom. 9. 20 o Cap. 12. 11. p Fac. 15. 4. q Rom. 8. 28 r Cap. 15. 37. s Cap. 15. 37. t Prov. 17. 17. u Cap. 15. 34. v Cap. 15. 16. x Fac. 34. 30.

Capul 17. a Deut. 25. 18.

și mânile sale slăbite, și-l voiu înspăi-
mântà; și tot poporul ce este cu el fu-
gind. [b]pre rege singur îl voiu ucide.
3 Și voiu aduce tot poporul la tine; că
bărbatul ce tu cauți *face* ca și cum toți
s'ar înturnà *către tine;* și tot poporul va
fi în pace. 4 Și acest lucru plăcù lui
Absalom și la toți bătrânii lui Israel.
5 Și Absalom zise: Cheamă. rogu-mă.
și pre Hușai. Architul, ca să auzim și
sfatul său.

6 Și venind Hușai la Absalom, Ab-
salom vorbì către dânsul. zicând: Acest
sfat a dat Ahitofel: să facem *după* sfa-
tul său? iar de nu, vorbește tu. 7 Și
zise Hușai lui Absalom: Nu *este* bun
sfatul, pre care l-a dat astă dată Ahitofel.
8 Că, zise Hușai. tu cunoști pre părin-
tele tău și pre bărbații lui. că *sunt* vi-
teji și amărîți la suflet, ca [c]o ursă. că-
reia i-s'au răpit puii pe câmp. Și părintele
tău *este* om de resbel, și nu va stà noap-
tea cu poporul. 9 Iată, el stă ascuns
acuma în vre-o groapă. sau în *alt* loc.
Și va fi. de vom fi la început bătuți de
către ei. că fiecare, care va auzì, va zice:
S'a învins poporul ce a urmat pre Ab-
salom. 10 Atuncia și cel mai viteaz. a
cărui inimă *este* ca inima unui leu, se va
[d]topì; că tot Israelul știe. că părintele
tău *este* puternic, și că bărbați viteji
sunt cei ce *sunt* cu dânsul. 11 Deaceea
sfătuesc eu să se adune în jurul tău tot
Israelul [e]dela Dan până la Beer-Șeba.
[f]ca nisipul, ce *este* pe *țărmurile* mării.
în mulțime; și *încă* însu-ți să ieși la
luptă.

12 Și când vom venì noi la dânsul
în vre-unul din acele locuri. unde se
găsește el, vom tăbărî asupra lui. cum
cade roua de asupra pământului. așà ca
să nu-i rămână nici unul din toți băr-
bații cari *sunt* cu dânsul. 13 Și dacă
se va trage în vre-o cetate. atuncia tot
Israelul va duce funii la acea cetate, și
o vom trage în părău, până ce nici o pe-
tricică din ea nu se va mai găsì.
14 Și ziseră Absalom și toți bărbații
din Israel: Mai bun *este* sfatul lui Hușai.
Architul. decât sfatul lui Ahitofel. [g]Că
Domnul hotărîse să se zădărnicească
sfatul cel bun al lui Ahitofel. pentru ca
Domnul se aducă nenorocire asupra lui
Absalom.

15 [h]Atuncia zise Hușai lui Zadok și
Abiatar, preoții: Așà și așà a sfătuit Ahi-
tofel pre Absalom și pre bătrânii lui Is-
rael: și așà și așà am sfătuit eu. 16 Deci
trimiteți în grabă, și spuneți lui David.
și ziceți: Nu rămâneà această noapte [i]pe
șesurile pustiului, ci du-te mai departe.
ca să nu fie înghițit regele și tot poporul
ce *este* cu dânsul.

17 [j]Și Ionatan și Ahimaaz stăteau
lângă [k]En-Roghel. că ei nu cutezau să
se arate, când veniau în cetate. Și o servă
se duse. și le spuse *totul;* și ei se du-
seră. și spuseră regelui David. 18 Dar
un băiat îi văzù, și spuse lui Absalom.
Și ei amândoi merseră cu grăbire. și în-
trară în casa unui bărbat [l]la Bahurim.
care aveà o fântână în curtea sa, în care
se pogorîră. 19 Și [m]femeia luă un țol.
și-*l* întinse preste gura fântânei, și îm-
prăștiă crupe de asupra. Așà lucrul nu
se descoperì. 20 Că veniră servii lui
Absalom la femeie în casă. și ziseră:
Unde *sunt* Ahimaaz și Ionatan? [n]Și fe-
meia zise către dânșii: Ei au trecut pre-
ste vadul părăului. Și ei *îi* căutară: dar
negăsindu-i. se întoarseră înapoi la Ie-
rusalim. 21 Și după ducerea acestora.
ieșiră aceia din fântână. și merseră. și
spuseră regelui David. și ziseră lui Da-
vid: [o]Ridicați-vă și treceți în grabă apa:
că așà a sfătuit Ahitofel în contra voastră.
22 Și se ridică David și tot poporul ce *erà*
cu el. și ei trecură Iordanul. Până la lu-
mina dimineții nu rămase om. care să
nu fi trecut Iordanul.

23 Și văzând Ahitofel. că sfatul lui n'a
fost urmat, își înșeuă asinul. se ridică.
și se duse la casa sa în [p]cetatea sa. și-și
regulă casa sa. și se [q]spânzură. și murì.
și fu îmmormântat în mormântul părin-
telui său.

[b] Zech. 13. 7. [c] Osea 13. 8. [d] Ios. 2. 11. [e] Judc. 20. 1. [f] Fac. 22. 17. [g] Cap. 15. 31,34. [h] Cap. 15. 35. [i] Cap. 15. 28. [j] Cap. 15. 27,36. [k] Ios 15. 7. [l] Cap. 16. 5. [m] Ios. 2. 6. [n] Esod. 1. 19. [o] Vers. 15. 16. [p] Cap. 15. 12. [q] Mat. 27. 5.

24 Atuncia David venì la [r] Mahanaim,
și Absalom trecù Iordanul. el și toți băr-
bații lui Israel cu dânsul. 25 Și Ab-
salom puse pre Amasa în locul lui Ioab
preste armată. Și Amasa *erà* fiul unui
bărbat, al cărui nume *erà* Itra. din Ez-
reel. care întră la [s] Abigail. fata lui Na-
haș. sora Teruiei. muma lui Ioab. 26 Și
Israel și Absalom tăbărîră în pământul
Galaad.

27 Și când David venì la Mahanaim.
Șobi. fiul lui Nahaș din Rabba a fiilor
lui Ammon. și Machir. fiul lui Ammiel
din Lodebar, și Barzillai. a Galaadiților
din Roghelim. 28 Aduseră paturi, și
cupe. și oale, și grâu, și orz. și făină. și
grăunțe prăjite, și bob. și linte. și uscă-
turi. 29 Și miere. și unt. și oi. și brânză
de vaci, pentru David și poporul ce *erà*
cu dânsul, spre mâncare. Că ziseră ei:
Poporul *este* flămând și obosit și însetat
în pustiu.

Absalom bătut e ucis de către Ioab.

18 Și David numără poporul care *erà*
cu dânsul. și puse preste ei mai
mari preste mii și mai mari preste sute.
2 Și puse David poporul, o treime sub
Ioab [a] și o treime sub Abișai, fiul Teruiei
și fratele lui Ioab. și o treime sub Itai,
Gatitul. Și regele zise către popor: Voiu
merge și eu cu voi. 3 [b] Iar poporul răs-
punse: Tu nu vei merge *cu noi;* că dacă
vom fugì noi. ei nu vor luà seama la
noi; și de va murì jumătate din noi. ei
nu vor luà seama la noi: căci tu *faci* cât
zece mii din noi. Așà dar mai bine *este,*
ca tu să ne vii din cetate în ajutor. Și
zise regele către dânșii: Voiu face ce va
fi bun în ochii voștri. 4 Și regele se
puse de a lăturea porții. și tot poporul
ieșì cu sutele și cu miile.

5 Și regele poruncì lui Ioab și lui A-
bișai și lui Itai. zicând: Cruțați-mi tână-
rul, pre Absalom! [c] Și tot poporul auzì.
când regele a poruncit tuturor mai ma-
rilor pentru Absalom.

6 Și așà ieșì poporul în câmp în contra
lui Israel. și fu luptă în [d] pădurea lui
Efraim. 7 Și poporul lui Israel fu acolo
bătut de servii lui David. și s'a făcut în-
vingere mare în aceea zi. *ca* de două-
zeci de mii. 8 Și se întinse de acolo
lupta preste toată țara; și pădurea a mân-
cat în aceea zi mai mult popor. decât a
mâncat sabia.

9 Și întâlnì Absalom pre servii lui Da-
vid; și Absalom călărià pre un catâr: și
catârul venià sub desișul unui stejar
mare. și capul lui se aninà de stejar, și
el plutea între cer și pământ. și catârul
de sub dânsul se duse. 10 Și văzând
aceasta un bărbat spuse lui Ioab. și zise:
Iată! eu am văzut pre Absalom spânzu-
rat de un stejar. 11 Și zise Ioab către
bărbatul care i-a spus *aceasta:* Iată, dacă
l-ai văzut. de ce nu l-ai abătut acolo la
pământ? Că eu ți-ași fi dat zece *sicli* de
argint și un brâu. 12 Și bărbatul zise
către Ioab: Chiar de ași cumpănì în
mâna mea o mie *sicli* de argint, *tot* n'ași
întinde mâna mea în contra fiului rege-
lui: [e] că la auzul nostru ți-a poruncit re-
gele ție și lui Abișai și lui Itai, zicând:
Ferească-se fiecare *de a se atinge* de tâ-
năr. de Absalom. 13 Altfel ași face o
necredință cu prețul vieții mele, că ni-
mic nu rămâne ascuns înaintea regelui.
și însuși te-ai da la o parte. 14 Și Ioab
zise: Nu voiu întârzià atâta cu tine. și
luà trei lănci în mâna sa. și le înfipse în
inima lui Absalom, care încă trăià în mij-
locul stejarului. 15 Și zece tineri. cari
purtau armele lui Ioab. încunjurară pre
Absalom îl loviră. și-l omorîră.

16 Și suflă Ioab în trâmbiță. și se în-
toarse înapoi din urmărirea lui Israel;
că Ioab reținù poporul. 17 Și ei luară
pre Absalom, și-l aruncară în pădure
într'o groapă mare. [f] și puseră preste el
o movilă de pietri mari foarte. Și tot Is-
raelul fugì fiecare în cortul său.

18 Iar Absalom încă în vieață fiind,
își luà, și-și așezà un stâlp în [g] Valea Re-
gelui: căci zise el: [h] Eu nu am nici fiu,
ca să păstreze în amintire numele meu.
Și el numì stâlpul după numele său. și

r Fac. 32. 2. | s 1 Cron. 2. 17. | *Capul 18.* a Cap. 15. 19. | b Cap. 21. 17. c Vers. 12. | d Ios. 17.15,18. e Vers. 5. | f Ios. 7. 26. | g Fac. 14. 17. | h Cap. 14. 27.

se chemă stâlpul lui Absalom până in
ziua de astăzi.

Solia lui Cuși.

19 Și Ahimaaz fiul lui Zadok, zise:
Lasă-mă să alerg, și să aduc regelui a-
ceste știri, că Domnul l-a apărat de mâna
neamicilor lui. 20 Și Ioab zise către
dânsul: Tu nu vei duce știre astăzi: iar
altădată vei duce știre: astăzi nu vei
duce știre, că fiul regelui a murit. 21 Și
Ioab zise către Cuși: Mergi, spune re-
gelui ce ai văzut! Și se închină Cuși îna-
intea lui Ioab, și alergă. 22 Și Ahimaaz,
fiul lui Zadok, zise iarăși către Ioab: Fie
ce va fi, voiu alergà și eu după Cuși. Și
Ioab zise: Dece să alergi, fiul meu? Că
nu ai de dus o știre de folos *pentru tine?*
23 Fie ce va fi, voiu alergà? Și zise către
dânsul: Aleargă! Atuncia alergă Ahi-
maaz pe calea câmpiei, și întrecù pre Cuși.

24 Și David ședeà între cele două
porți. Și [i] păzitorul depe acoperișul
porții se suì pe zid, și-și ridică ochii săi,
și văzù, și iată, că aleargă un om singur.
25 Și strigă păzitorul, și spuse regelui.
Și regele zise: Dacă *este* singur, bună
știre in gura lui *este*. Și el tot se apro-
pià. 26 Și păzitorul văzù și alt om a-
lergând: și păzitorul strigă la portar,
zicând: Iată, aleargă un om singur! Și
regele zise: Și acesta aduce știre. 27 Și
păzitorul zise: Eu văd alergătura celui
dintâiu ca alergătura lui Ahimaaz, fiul
lui Zadok. Și regele zise: Om bun *este*
acesta, și cu știre bună vine el.

28 Și strigă Ahimaaz, și zise către
rege: Pace! și se închină înaintea re-
gelui cu fața la pământ, și zise: Bine-
cuvântat *fie* Domnul Dumnezeul tău,
care a dat *în mânile noastre* pre bărba-
ții, cari au ridicat mâna lor în contra
domnului meu, regele! 29 Și regele
zise: Bine este tânărului Absalom? Și
Ahimaaz zise: Văzut-am mulțime mare,
când Ioab trimise pre servul regelui și
pre servul tău: dar n'am cunoscut ce *erà*.
30 Și regele zise: Dă-te de lăture, *și* te
pune aicia! El se dădù dară în lături,
și stătù. 31 Și iată venì, Cuși: și Cuși
zise: Știre *să primească* domnul meu,
regele: Că Domnul te-a apărat de mâna
tuturor, cari sau resculat asupra ta. 32 Și
regele zise lui Cuși: Bine este tânăru-
lui Absalom? Și Cuși zise: Să fie ca și
tânărului *acestuia* neamicilor domnului
meu, regele, și la toți, cari se scoală în
contra ta spre rău! 33 Și se cutremură
regele, și se suì în camera *sa* cea de sus
de asupra porții, și plânse, și așà zise el
mergând: [j] Fiul meu, Absalom! Fiul
meu, fiul meu, Absalom! fire-ași mort
in locul tău, Absalom, fiul meu, fiul meu!

Jalea regelui.

19 Și se spuse lui Ioab: Iată regele
plânge și bocește după Absalom!
2 Și se prefăcù isbânda din acea zi în
plângere pentru tot poporul. Că poporul
auzì în acea zi zicându-se, că regele este
amărit pentru fiul său. 3 Și poporul se
furișă în acea zi [a] înlăuntrul cetății, cum
se furișează un popor, care se rușinează,
când fuge din luptă. 4 Iar regele își
[b] acoperì fața sa, și bocì cu voce tare:
[c] Fiul meu, Absalom! Absalom, fiul meu,
fiul meu!

5 Și se duse Ioab în casă la rege, și
zise: Tu rușinezi astăzi fața tuturor ser-
vilor tăi, cari au mântuit astăzi vieața ta,
și vieața fiilor tăi și a ficelor tale, și vi-
eața femeilor tale, și vieața concubinelor
tale: 6 Pentru că tu iubești pre cei ce
te urăsc, și urăști pre cei ce te iubesc;
că tu dovedești astăzi, că mai marii și
servii *tăi* nu-ți sunt nimic. Căci eu cu-
nosc astăzi, că de ar mai trăì Absalom,
și noi toți am fi murit, *aceasta* plăcut ar
fi in ochii tăi. 7 Și acum scoală-te, ieși,
și vorbește după inima servilor tăi: căci
mă jur pre Domnul, de nu vei ieșì, nu
va rămâneà nici un *bărbat* cu tine noaptea
aceasta: și aceasta va fi mult mai rău
pentru tine, decât tot răul, care a venit
asupră-ți din tinereața ta și până acum.
8 Deci se sculă regele, și șezù în poartă.
Și i-se spuse întregului popor, zicând:
Iată, regele șede în poartă. Și venì tot

i 2 Reg. 9. 17. | j Cap. 19. 4. | *Capul 19.* | a Vers. 32. | b Cap. 15. 30. | c Cap. 18. 33.

poporul înaintea regelui: că Israelul fugise fiecare la cortul său.

Reîntoarcerea regelui la Ierusalim.

9 Și se certă tot poporul din toate semințiile lui Israel, zicând: Regele ne-a scăpat din mâna neamicilor noștri, și ne-a mântuit din mâna Filistenilor: și acum a [d] fugit el din țară dinaintea lui Absalom. 10 Și Absalom, pre care l-am uns preste noi, a murit în luptă: acum deci dece nu puneți cuvânt pentru întoarcerea regelui?

11 Și regele David trimise la Zadok și Abiatar, preoții, zicând: Dece ați fi voi cei din urmă pentru întoarcerea regelui la casa sa? că cuvântul a tot Israelul a ajuns la rege, în casa sa. 12 Voi *sunteți* frații mei; [e] osul meu și carnea mea *sunteți* voi. Dece deci ați fi cei din urmă pentru întoarcerea regelui? 13 [f] Și către Amasa ziceți: Nu *ești* tu din osul meu și din carnea mea? [g] Așà să-mi facă Dumnezeu și încă mai mult, dacă tu nu vei fi mai mare preste oaste înaintea mea în toate zilele în locul lui Ioab! 14 Și acesta plecă inima tuturor bărbaților din Iuda, [h] ca pre a unui om, încât ei trimiseră la rege, zicând: Întoarce-te tu înapoi, și toți servii tăi! 15 Și așà se întoarse regele înapoi. Și venì până la Iordan; și Iuda venì până la [i] Ghilgal, ca să întimpine pre rege, și să petreacă pre rege preste Iordan.

Mărinimia și mulțumita regelui David.

16 Și se grăbì [j] Șimei, fiul lui Ghera, a Beniaminitului, din Bahurim, și se pogorî cu bărbații din Iuda înaintea regelui David. 17 O mie bărbați din Beniamin *erau* cu dânsul, și [k] Țiba, servul casei lui Saul, și cincisprezece fii ai lui, și douăzeci de servi ai lui cu dânsul, și merseră înaintea regelui preste Iordan. 18 Și după ce trecù luntrea, ca să treacă casa regelui, și să facă ce erà bun în ochii săi, căzù Șimei, fiul lui Ghera, înaintea regelui, când trecea el preste Iordan: 19 Și zise către rege: Domnul meu! [l] Să nu-mi socotească domnul meu fărădelegea, și să nu-și amintească de [m] nedreptățile ce ți-a făcut servul tău în acea zi, când domnul meu regele ieșià din Ierusalim, ca să le [n] pună regele la inimă. 20 Că servul tău cunoaște, că am păcătuit. Deci iată, eu am venit astăzi cel dintâiu din toată [o] casa lui Iosif întru întâmpinarea domnului meu, regele. 21 Și Abișai, fiul Țeruiei, răspunse, și zise: Să nu fie Șimei ucis pentru aceasta, că a [p] blestemat pre unsul Domnului? 22 Și David zise: [q] Ce aveți voi cu mine, voi fii ai Țeruiei, că vă faceți astăzi mie împotrivitori? [r] Să fie ucis careva în Israel astăzi? Au nu cunosc eu astăzi, că *sunt* rege prestre Israel? 23 Deci [s] regele zise către Șimei: Nu vei murì: și regele îi jură.

24 Și Mefiboșet, fiul lui Saul, se pogorî întru întâmpinarea regelui. Și el nu-și gătise nici picioarele sale, nici barba sa, nici își spălase vestmintele sale, din ziua, în care s'a dus regele până în ziua, când se întoarse el în pace. 25 Și venind din Ierusalim, înaintea regelui, zise regele către dânsul: De ce nu ai mers tu cu mine, Mefiboșet? 26 Și el răspunse: Domnul meu, regele! servul meu m'a înșelat. Căci servul tău zise: Voiu să-mi înșeuez asinul, și să călăresc pre el, și să merg cu regele; că servul tău *este* olog. 27 Și el a vorbit de rău de servul tău la domnul meu, regele; dar domnul meu, regele *este* ca îngerul lui Dumnezeu; fă deci ce *este* bun în ochii tăi.

28 Că *deși* toți cei din casa părintelui meu nu *sunt* decât bărbați vrednici de moarte față cu domnul meu, regele, totuși tu ai pus pre servul tău între cei ce mănâncă la masa ta. Și ce drept mai am eu, de a mai cere încă regelui? 29 Și regele zise către dânsul: Pentru ce mai vorbești încă de ale tale? Am zis-*o*: Tu și Țiba împărțiți câmpul. 30 Și Mefiboșet zise către rege: Să ia el și totul, deoarece domnul meu, regele, în pace a venit în casa sa.

---

d Cap. 15. 14. e Cap. 5. 1. | f Cap. 17. 25. g Rut. 1. 17. | h Jude. 20. 1. i Ios. 5. 9. | j 1 Reg. 2. 8. k Cap. 9. 2. 10. | l 1 Sam. 22. 15. m Cap. 16. 5. 6. etc. | n Cap. 13. 33. o Cap. 16. 5. | p Esod. 22. 28. q Cap. 16. 10. | r 1 Sam. 11. 13. s 1 Reg. 2. 8. 9. 37. 46.

31 Și [t] Barzillai, Galaaditul, se pogorî
dela Roghelim, și trecù cu regele preste
Iordan, ca să-l petreacă peste Iordan.
32 Iar Barzillai *erà* bătrân foarte,
de optzeci de ani: și el îngrijise de
rege, pe când petreceà în Mahanaim:
că el *erà* un bărbat avut foarte. 33 Și
regele zise către Barzillai: Vino cu mine;
că eu voiu să îngrijesc de tine la mine
în Ierusalim! 34 Și Barzillai zise re-
gelui: Câte sunt *încă* zilele vieții mele,
ca să mă sui cu regele la Ierusalim?
35 [u] Optzeci de ani am astăzi; pot eu
oare deosebì între bine și rău? Poate
să guste oare servul tău ceeace mănânc și
ceeace beau? Pot oare să mai aud vocea
cântăreților și a cântărețelor? Dece dară
să mai fie servul tău de povara domnului
meu, regele? 36 Servul tău va mai merge
puțin cu regele preste Iordan. Și dece să-
mi facă regele asemenea răsplată? 37 Lasă
să se întoarcă servul tău, ca să mor în
cetatea mea, lângă mormântul părintelui
meu și al mumei mele! Iată servul tău,
[v] Chimham, va trece cu domnul meu,
regele: și fă lui ce *este* bun în ochii tăi!
38 Și zise regele: Chimham să treacă
cu mine, și eu îi voiu face ceeace-ți va
plăceà ție, și tot ce vei poftì dela mine
îți voiu da. 39 Și tot poporul trecù Ior-
danul; și când *îl* trecù și regele, regele
[x] sărută pre Barzillai, și-l binecuvântă;
și *acesta* se întoarse înapoi la locul său.
40 Și regele merse la Ghilgal, și Chim-
ham merse cu dânsul: și tot poporul lui
Iuda petrecù pre rege, și chiar și jumă-
tate din poporul lui Israel.

41 Și iată, toți bărbații din Israel ve-
niră la rege, și ziseră către dândul: De
ce te-au furat frații noștri, bărbații din
Iuda, și au trecut pre rege și casa lui
preste Iordan, și pre toți bărbații lui Da-
vid cu dânsul? 42 Și răspunseră toți
bărbații din Iuda bărbaților din Israel:
Pentru că regele ne *este* mai aproape.
Dece sunteți voi așà de aprinși pentru
lucrul acesta? Mâncat-am noi *cevà* dela
rege? Sau datu-ni-s'au daruri? 43 Și
răspunseră bărbații din Israel bărbaților
din Iuda, și ziseră: Zece părți avem în
rege, și chiar în David *avem* mai mult
decât voi; pentru ce dar voi ne-ați des-
prețuit, și nu cuvântarăm noi cei din-
tâiu pentru reîntoarcerea regelui nostru?
Și cuvintele bărbaților din Iuda erau mai
aspre decât cuvintele bărbaților din Is-
rael.

Sfârșitul răsvrătitorului Șeba. Uciderea lui Amasa prin Ioab.

20 Și erà acolo un om de nimic, al
cărui nume *erà* Șeba, fiul lui Bichri,
un Beniaminit. Acesta suflă în trâmbiță,
și zise: [a] Noi nu avem nici o parte în
David, și nici o moștenire în fiul lui Isai!
[b] fiecare la corturile sale! 2 Și așà se
duseră toți bărbații din Israel dela David,
și urmară după Șeba, fiul lui Bichri. Dar
bărbații din Iuda se ținură de regele lor,
dela Iordan până la Ierusalim.

3 Și venind David, la casa lui în Ie-
rusalim, luă regele pre acele zece [c] con-
cubine, pre cari le lăsase să păzească
casa, și le puse într'o casă sub pază, și
se îngrijeà de ele; dar nu intră la dân-
sele; și așà ele rămaseră închise până la
ziua morții lor, *și* trăiră văduve.

4 Și regele zise către Amasa: [d] Adu-
nă-mi bărbații lui Iuda în trei zile, și
apoi arată-te aicia! 5 Și Amasa merse
să adune pre Iuda; dar întârzie preste
timpul, ce i-se hotărîse. 6 Și David
zise către Abișai: Acum Șeba, fiul lui
Bichri, ne va face mai mult rău decât
Absalom; ia *deci* pre [e] servii domnului
tău, și urmărește-l, ca să nu ajungă în
cetățile cele întărite, și să scape de ochiul
nostru. 7 Și merseră pre urma lui băr-
bații lui Ioab, și [f] Cretii și Pletii, și toți
cei tari. Și ei ieșiră din Ierusalim, ca să
urmărească pre Șeba, fiul lui Bichri.

8 Și *fiind* ei lângă piatra cea mare,
care *este* în Ghibeon, le venì Amasa îna-
inte. Și Ioab *erà* îmbrăcat în mantia sa,
și preste dânsa *aveà* cingătoarea săbiii
sale, care spânzurà preste coapsa lui în
teaca ei. Și ieșind el, ia căzù. 9 Și Ioab

t 1 Reg. 2. 7. u Ps. 90. 10. | v 1 Reg. 2. 7. | x Fac. 31. 55. — | *Capul 20.* a Cap. 19. 43. | b 1 Reg. 12. 16. 2 Cron. 10. 16. | c Cap. 15. 16. d Cap. 19. 13. | e 1 Reg. 1. 33. | f 1 Reg. 1. 38.

zise către Amasa: *Ești* bine, fratele meu? [g] Și apucă Ioab cu mâna dreaptă barba lui Amasa, ca să-l sărute. 10 Și Amasa nu luă seama sabia, ce *erà* în mâna lui Ioab: și așà [h] el îl lovì cu ea [i] în pântece, și s'au vărsat măruntaiele pe pământ, și a doua oară nu l-a mai lovit, și el a murit. Și Ioab și Abișai fratele lui, urmăriră pre Șeba, fiul lui Bichri. 11 Și un bărbat din servii lui Ioab rămase lângă dânsul, și zise: Cine iubește pre Ioab, și cine *este* cu David, *să urmeze* pre Ioab. 12 Și Amasa se restogolià în sângele *său* în mijlocul drumului: și bărbatul văzând că tot poporul stà, el a tras pre Amasa depe drum pe câmp, și aruncă un vestmânt deasupra lui, după ce văzù, că toți, cari veniau la el, se opriau. 13 Și după ce fu scos din drum, merseră toți bărbații după Ioab, ca să urmărească pre Șeba, fiul lui Bichri.

14 Și aceasta trecù prin toate semințiile lui Israel până la [j] Abel, adecă Bet-Maaca, și prin tot *pământul* Berimului, și ei se adunară, și merseră și ei după dânsul. 15 Și ei veniră, și-l impresurară în Abel-Bet-Maaca. Și ei [k] ridicară un val împotriva cetății, înaintea zidului: și tot poporul care *erà* cu Ioab săpară zidul, ca să-l rupă. 16 Atunci o femeie înțeleaptă în cetate strigă: Ascultați, ascultați! Spuneți, rogu-vă lui Ioab, să se apropie până aicia, și eu voiu vorbì cu el. 17 Și el se apropie de dânsa: și femeia zise: Tu ești Ioab? Și el răspunse: Eu *sunt*. Și ea zise către dânsul: Ascultă cuvintele servei tale. 18 Și el răspunse: Ascult. Și ea zise: Se cădeà mai întâiu să gândești, și să zici: Se cade a întrebà Abelul: și atuncia *lucrul* s'ar fi sfârșit. 19 Eu *sunt* dintre iubitorii de pace *și* din credincioșii lui Israel; tu cauți să ucizi o cetate și mumă în Israel? Pentru ce voiești să înghiți [l] moștenirea Domnului? 20 Și Ioab răspunse și zise: Departe, departe *este* de mine *aceasta!* Nu voiesc să înghit, și nu voiesc să stric. 21 Nu *stă* lucrul așà: ci un bărbat din muntele lui Efraim, anume Șeba, fiul lui Bichri, a ridicat mâna lui în contra regelui, în contra lui David; pre el numai dați-l în mâna mea, și mă voiu depărtà de cetate. Atuncia zise femeia către Ioab: Iată, capul său ți-se va aruncà preste zid. 22 Atuncia femeia se duse la tot poporul [m] cu înțelepciunea ei; și ei tăiară capul lui Șeba, fiul lui Bichri, și-*l* aruncară lui Ioab. Și suflă el în trâmbiță, și ei se împrăștiară de lângă cetate, fiecare la cortul său. Și Ioab se întoarse înapoi la Ierusalim, la rege.

Diregătorii cei mai de frunte ai lui David.

23 Și Ioab *erà* preste toată armata lui Israel, și Benaia, fiul lui Iehoiada, preste Cretii și preste Pletii. 24 Și Adoram preste dări, și Iosafat, fiul lui Ahilud, *erà* cancelar: 25 Și Șeva *erà* scriitor: și Zadok și Abiatar *erau* preoți. 26 Încă și Ira, Iairitul erà preot pre lângă David.

Foamete în Israel drept răsbunare pentru Ghibeoniți. Rițpa.

21 Și fu foamete în zilele lui David trei ani unul după altul. Și întrebă David pre Domnul. Și Domnul răspunse: Pentru Saul și pentru casa *sa* însângerată: că a ucis pre Ghibeoniți. 2 Și chemă regele pre Ghibeoniți, și zise către dânșii: (Ghibeoniții nu *erau* din fiii lui Israel, ci [a] din rămășițele Amoriților: și fiii lui Israel le juraseră: dar Saul căută să-i ucidă în zelul său pentru fiii lui Israel și ai lui Iuda). 3 Deaceea zise David către Ghibeoniți: Ce să vă fac, și cu ce să *vă* împac, ca să binecuvântați [b] moștenirea Domnului? 4 Și Ghibeoniții ziseră către dânsul: Nu voim nici argint nici aur dela Saul și dela casa lui; și nici să omori pentru noi vre-un bărbat din Israel. Și zise el: Ceeace veți zice voi, *aceea* vă voiu face. 5 Și ei răspunseră regelui: Pe bărbatul, care ne-a sfârșit, și a uneltit pierderea noastră, *ca* să nu mai fim în tot cuprinsul lui Israel, 6 Dee-ni-se șapte bărbați dintre fiii lui, ca să-i spânzurăm Domnului [c] la Ghibea

g Mat. 26. 49. h 1 Reg. 2. 5. | i Cap. 2. 23. j 2 Reg. 15. 29. | k 2 Reg. 19. 32. l 1 Sam. 26. 19. | m Eccl. 9. 14, 15. — | *Capul 21.* | a Ios. 9. 3, 15, 16, 17. | b Cap. 20. 19 | c 1 Sam 10 26.

lui Saul. [d] alesul Domnului. Și regele zise:
Vă voi da *pre ei.*
7 Iar regele cruță pre Mefiboșet, fiul lui
Ionatan, fiul lui Saul, pentru [e] jurământul
Domnului, care *erà* între dânșii, între
David și Ionatan, fiul lui Saul. 8 Dar re-
gele luă pre cei doi fii ai [f] Rițpei, fica Aiei,
pre cari-i născură lui Saul, Armoni și
Mefiboșet, și pre cei cinci fii ai Micalei,
fica lui Saul, pre cari-i născuse lui
Adriel, fiul lui Barzillai, Meholoteanul.
9 Și-i dădù în mâna Ghibeoniților: a-
ceștia îi spânzurară pe munte [g] înaintea
Domnului. Și căzură acești șapte îm-
preună, și ei fură uciși în cele dintâiu
zile ale culesului, la începutul culesului
orzului. 10 Și [h] Rițpa, fica Aiei luă un
sac, și-l întinse pentru sine preste stâncă,
[i] dela începutul culesului până ce s'a
vărsat apă preste ei din cer, și ea nu
lăsă ca ziua să se repauzeze pasările ce-
rului preste ei, nici noaptea fearele câm-
pului.
11 Și se spuse lui David ce făceà
Rițpa, fica Aiei, concubina lui Saul.
12 Și merse David, și luă oasele lui Saul
și oasele lui Ionatan, fiul său, dela lo-
cuitorii din [j] Iabeș-Galaad, care le fura-
seră din piața Bet-Șanului, unde îi spân-
zuraseră [k] Filistenii în ziua, când Filis-
tenii uciseră pre Saul *pe muntele* Ghilboa.
13 Și el aduse oasele lui Saul și oasele
lui Ionatan, fiul său, de acolo. Și adu-
natu-s'au oasele spânzuraților. 14 Și
s'au îngropat oasele lui Saul și ale lui
Ionatan, fiul său, în pământul lui Be-
niamin, la [l] Zeba, în mormântul lui Kiș,
părintele său: și *așà* s'a făcut tot ce po-
runcise regele. Și după aceasta [m] Dum-
nezeu împăcatu-s'a cu pământul.

Israeliții se mai bat cu Filistenii și-i biruesc.

15 Și Filistenii mai avură resbel cu
Israel: și David se pogorì și servii lui
cu dânsul, și se luptară cu Filistenii. Și
David se ostenì. 16 Și Ișbi din Nob,
din fiii lui Rafa, a cărui lance erà grea
de trei sute de *sicli* de aramă, și care erà
încins cu *armătură* nouă, voì să lovească
pre David. 17 Dar Abișai, fiul Teruiei,
îl ajută, lovì pre Filistean, și-l ucise. Și
jurară bărbații lui David, zicând: [n] Tu
să nu mai mergi cu noi la luptă, ca să
nu stângi [o] candela lui Israel.
18 [p] Și fost-a după aceea iarăși resbel
cu Filistenii în Gob: atuncia lovì [q] Sib-
cai, Hușatitul, pre Saf din fiii lui Rafa.
19 Și urmă resbel cu Filistenii la Gob:
și lovì Elhanan, fiul lui Iaare-Oreghim,
Betlehemitul, pre Goliat, Ghiteul, și
mănunchiul lancei lui *erà* ca un lemn
de stative. 20 Și mai urmă resbel la
Gat; și acolo erà un bărbat înalt foarte,
și degetele mânilor lui, și degetele pi-
cioarelor lui *erau* șase și șase, douăzeci
și patru la număr. Încă și el fu născut
din Rafa. 21 Și batjocorià pre Israel:
și-l bătù pre el Ionatan, fiul lui Șimea,
fratele lui David. 22 Acești patru se
născură lui Rafa la Gatu, și căzură prin
mâna lui David și prin mâna servilor lui.

Cântarea de laudă a lui David.

22 Și David [a] vorbì către Domnul cu-
vintele acestei cântări în ziua, *când*
Domnul îl [b] mântuì din mâna tuturor
neamicilor săi și din mâna lui Saul. 2 Și
el zise: [c] Domnul *este* stânca mea și ce-
tatea mea, 3 Și mantuitorul meu! Dum-
nezeu *este* stânca mea, [d] La care voiu căutà
adăpost, [e] Scutul meu, și [f] cornul mântui-
rei mele, [g] Turnul meu înalt, și [h] scăpa-
rea mea, Mântuitorul meu! tu de silnicie
mă vei scăpà. 4 Pre cel vrednic de
laudă, pre Domnul, l-am chemat, Și de
neamicii mei m'am mântuit. 5 Pre
mine valurile morții mă încunjurau, Și
torentele fărădelegii mă spăimântau,
6 [i] Legătura infernului mă cuprindeà,
Preste mine cădeau lanțurile morții,
7 În strâmtorarea mea [j] chemai pre Dom-
nul, Și strigai către Dumnezeul meu:
Și el [k] auzì în templul său vocea mea, Și
strigătul meu *venì* la urechile sale.
8 Atuncia [l] s'a sguduit și s'a cutremurat
pământul: [m] Temeliile cerului s'au miș-

d 1 Sam. 10. 24. *e* 1 Sam. 18. 3. *f* Cap. 3. 7. *g* Cap. 6. 17. *h* Cap. 3. 7. *i* Deut. 21. 23. *j* 1 Sam. 31. 11, 12, 13. *k* 1 Sam. 31. 10. *l* Ios. 18. 28. *m* Ios. 7. 26. *n* Cap. 18. 3. *o* Ps. 132. 17. *p* 1 Cron. 20. 4. *q* 1 Cron. 11. 29.

Capul 22. *a* Esod. 15. 1. *b* Ps. 18, titlu. *c* Deut. 32. 4. *d* Ebr. 2. 13. *e* Fac. 15. 1. *f* Luc. 1. 69. *g* Prov. 18. 10. *h* Ps. 9. 9. *i* Ps. 116. 3. *j* Ps. 116. 4 Iona 2. 2. *k* Esod. 3. 7. Ps. 34. 6, 15, 17. *l* Judc. 5. 4 *m* Iov 26. 11

cat și s'au sguduit. Că el s'a mâniat.
9 Fum se ridică din nările lui. Și [n]focul
din gura lui mistuià, Cărbuni se aprindeau
dintr'însul. 10 El [o]plecă cerul, și se
pogorî. Și [p]întunerec *erà* sub picioarele
sale. 11 El călărià pe cherubim, și
sburà. Și se arătà [q]pe aripile vântului.
12 Înjuru-i drept corturi pus-a [r]întu-
necimi, Adunături de apă, nori deși.
13 Din strălucirea cea de dinaintea lui,
[s]Aprinsu-sau cărbuni de foc. 14 Dom-
nul [t]tună din cer, Și cel prea înalt făcù
să se audă vocea sa. 15 El aruncă [u]să-
geţile *sale*, și-i împrăștiă. Pre fulger, și
i-a risipit. 16 Și se văzură fundurile
mării, Și temeliile lumei se descoperiră,
Sub [v]certarea Domnului, Prin suflarea
vântului nărilor lui. 17 [x]El întinse
mâna sa din înălţime, mă apucă, Mă
scoase din ape puternice. 18 [y]El mă
scăpă de puternicul meu neamic, De cei
ce mă urau, Când erau mai tari decât
mine. 19 Surprinsu-m'au în ziua ne-
cazului meu: Dar Domnul mi-a fost spri-
jin: 20 [z]Și mă scoase la larg: Mân-
tuitu-m'a: că a [a]binevoit pentru mine:
21 [b]Răsplătitu-mi-a Domnul după drep-
tatea mea: După [c]curăţenia mânilor mele
mi-a întors. 22 Căci căile Domnului am
[d]păzit: Și nu am păcătuit Dumnezeului
meu. 23 Că toate [e]judecăţile lui îna-
intea ochilor mei *au fost*: Și dela legile
lui nu m'am depărtat. 24 Eu [f]nevino-
vat am fost înaintea lui, Și de fărădelege
m'am păzit. 25 [g]Deaceea răsplătitu-mi-a
Domnul, după dreptatea mea, După cu-
răţenia mea înaintea ochilor lui. 26 Că-
tre [h]cel bun, bun te-ai arătat, Către băr-
batul întreg, întreg te-ai arătat. 27 Că-
tre cel curat, curat te-ai arătat, Și cu
[i]cel strâmb, strâmb te-ai luptat. 28 Pre
[j]popor în năcaz l-ai mântuit tu: Dar
ochii tăi preste [k]cei mândri au fost. Să-*i*
umilească *pre ei*. 29 Căci tu, Doamne,
ești candela mea, Și Domnul întunerecul
meu a luminat: 30 Că cu tine alerg
asupra mulţimei: Cu Dumnezeul meu
sar preste zid. 31 Dumnezeule! [l]desă-
vârșită *este* calea sa: [m]Curat *este* cuvântul
Domnului: Scut *este* el pentru toţi, care
caută într'însul adăpost. 32 Că [n]cine
este Dumnezeu, afară de Domnul? Și
cine *este* stâncă, afară de Dumnezeul
nostru? 33 Dumnezeu [o]*este* cetăţuia
mea cea tare: [p]Cu totul netedă-mi [q]făcù
calea mea. 34 El picioarele mele [r]ca
ale cerbilor le făcù, Și [s]pe înălţimile mele
m'a pus. 35 [t]El a deprins mânile mele
la luptă, Ca braţele mele să întindă ar-
cul de aramă. 36 Tu-mi dăduși scutul
mântuirii tale, Cu mila ta m'ai ridicat.
37 Tu ai [u]lărgit pașii mei sub mine: Și
glesnele mele nu s'au clătit. 38 Urmă-
rit-am pre neamicii mei, și i-am stârpit,
Și nu m'am întors, până ce i-am nimi-
cit.

39 Nimicitu-i-am, sfărîmatu-i-am,
de nu s'au mai sculat; Căzut-au [v]sub
picioarele mele. 40 Că [x]încinsu-m'ai
cu putere spre luptă; Repus-ai pre [y]pro-
tivnicii mei sub mine. 41 Și întors-ai
mie [z]spatele neamicilor mei, Și ale acelor
ce mă urau, ca să-i nimicesc. 42 Ei
căutară împrejur, dar nu aflară mântui-
tor: [a]La Domnul, dar el nu-i auzì.
43 Tocatu-i-am [b]ca pulberea pământului,
[c]Ca pre tina depe uliţe i-am călcat, *Și*
i-am sdrobit. 44 [d]Mântuitu-m'ai din cer-
tele poporului meu, Păstratu-m'ai [e]cap
al popoarelor: [f]Poporul *ce* nu am cu-
noscut mă servește. 45 Fiii străinilor
mă lingușesc: *Numai* auzind de mine,
se supun. 46 Fiii străinilor se veștejesc:
Tremură în [g]întăriturile lor. 47 Viu
este Domnul, Și binecuvântată *este* stânca
mea: Prea înălţat fie Dumnezeu, [h]stânca
mântuirii mele! 48 Dumnezeu, care
m'a răsbunat, Și popoarele mi *le*-a [i]supus.

---

n Ps. 97. 3
o Ps. 144. 5. Isa. 64. 1
p Esod 20. 21. Ps. 97. 2.
q Ps. 104. 3.
r Ps. 97. 2.
s Vers. 9.
t Judc. 5. 20. 1 Sam. 2. 10. Isa. 30. 30.
u Deut. 32. 23. Hab. 3. 11.
v Ps. 106. 9. Mat. 8. 26
x Ps. 144. 7.
y Vers. 1.
z Ps. 31. 8
a Cap. 15. 26. Ps. 22. 8.
b Vers. 25. 1 Reg. 8. 32,
c Ps. 24. 4.
d Fac. 18. 19. Prov. 8. 32
e Deut. 7. 12. Ps. 119. 30, 102.
f Fac. 6. 9. Iov 1. 1.
g Vers 21.
h Mat. 5. 7.
i Lev. 26. 23, 24, 27, 28
j Esod. 3. 7, 8.
k Iov 40. 11. 12. Isa. 2. 11, 12, 17. Dan. 4. 37.
l Deut. 32. 4.
m Ps. 12. 6
n 1 Sam. 2. 2.
o Esod. 15. 2. Ps. 27. 1. Isa. 12. 2.
p Ebr. 13. 21.
q Deut. 18. 13. Iov 22. 3.
r Hab. 3. 19
s Deut. 32. 13.
t Ps. 144. 1.
u Prov. 4. 12.
v Mal. 4. 3.
x Ps. 18. 32, 39.
y Ps. 44. 5.
z Fac. 49. 8. Ios. 10. 24.
a Iov 27. 9. Mic. 3. 4.
b 2 Reg. 13. 7. Dan. 2. 35.
c Isa. 10. 6
d Cap. 3. 1.
e Deut. 28. 13.
f Isa. 55. 5.
g Mic. 7. 17.
h Ps. 89. 26.
i Ps. 144. 2

49 *Şi* din neamicii mei m'a smuls; Da.
dintre protivnicii mei m'a ridicat, De
[j]asupritor m'ai mântuit. 50 Deaceea
te laud cu Doamne! între [k]popoare, Şi
cânt numele tău. 51 El *este* turnul
mântuirii regelui său. Şi arată milă un-
sului său, Lui David şi seminţiei sale
în veci.

Cuvântarea cea depe urmă a lui David.

23 Şi acestea *sunt* cele din urmă cu-
vinte ale lui David: Zice David,
fiul lui Isai, Zice [a]bărbatul cel ce s'a ri-
dicat în înălţime. [b]Unsul Dumnezeului
lui Iacob, Şi dulce cântăreţ al lui Israel.
2 [c]Spiritul Domnului vorbeşte prin mine,
Şi cuvântul lui *este* în limba mea. 3 Zise
Dumnezeul lui Israel, [d]stânca lui Israel
vorbì către mine: Cel ce domneşte preste
oameni cu dreptate, Cel ce domneşte [e]în
frica lui Dumnezeu. 4 [f]*Este* ca lumina
dimineţii, *când* răsare soarele. In dimi-
neaţa fără nori. *Ca* lumina *soarelui*.
care încolţeşte pământul după ploaie.
5 Nu aşà *este* casa mea înaintea lui Dum-
nezeu? [g]Că făcut-a el cu mine legământ,
Întru toate statornic şi cu credinţă păzit.
Toată mântuirea mea. şi toate dorinţele.
Au nu vor încolţì? 6 Dar cei fărădelege
sunt cu toţii ca spinii cei smulşi. Pre care
nimenea cu mâna nu-i apucă: 7 Şi cine
se atinge de dânşii, Cu fer şi cu lemnul
lăncii se înarmează; Şi ei cu foc se ard
la locul *lor*.

Numele vitejilor celor mai de frunte ai lui David.

8 Acestea *sunt* numele celor viteji ai
lui David: Ioşeb-Başşebeset, Tachmo-
neul, mai marele căpeteniilor. El se
chemă Adino Ezneanul pentru cei opt-
sute. pre cari i-au omorît deodată. 9 Şi
după dânsul [h]Eleazar. fiul lui Dodo, fiul
lui Ahiho. *Erà* el *unul* dintre cei trei
tari. *cari erau* cu David: când batjoco-
reau pre Filisteni, aceştia s'au adunat
acolo la luptă, şi bărbaţii lui Israel ie-
şiră şi ei. 10 Acela se sculă, şi bătù
pre Filisteni. până i-se obosì mâna, şi
mâna lui se lipì de sabie. Şi Domnul *le*
dădù în acea zi isbânde mari, şi popo-
rul se luă după dânsul, numai pentru a
prădà.
11 După dânsul [i]Şamma. fiul lui
Aghe. Harareanul. [j]Şi Filistenii se adu-
nară în grămadă. *şi* erà acolo un ogor
plin de linte. Şi poporul fugì de dina-
intea Filistenilor. 12 Dar el se puse
chiar în mijlocul ogorului, şi-l apără şi
bătù pre Filisteni. Şi Domnul îi dădù
isbândă mare.
13 Şi [k]trei dintre ceitreizeci capi se
pogorîră, şi veniră la timpul culesului
la David în [l]peştera Adullam; şi o
ceată de Filisteni tăbărîse în [m]valea
Refaim. 14 Şi David *erà* atunci [n]în
cetăţuie. şi garnizoana Filistenilor *erà*
atunci *în* Bet-Lehem. 15 Şi poftind
David, a zis: Cine-mi va da de beut apă
din fântâna din Bet-Lehem, care *este* la
poartă? 16 Şi cei trei viteji au năvălit
din tabăra Filistenilor, şi scoaseră apă
din fântâna din Bet-Lehem cea dela
poartă. şi luară, şi au dus-*o* la David.
Dar el nu voì să o beà, ci *o* turnă Dom-
nului: 17 Şi zise: Departe să fie aceasta
de mine, Doamne, să fac aceasta; Au
beà-voiu [o]sângele bărbaţilor, ce s'au dus
cu vieaţa în mână? Şi el nu voì să beà.
Aceasta făcură cei trei viteji.
18 Şi [p]Abişai, fratele lui Ioab, fiul Ţe-
ruiei, *erà* mai marele celor trei. Şi el a
ridicat lancea asupra trei sute, *şi i*-au
ucis. 19 Şi el aveà nume între cei trei.
Cel mai lăudat erà el între cei trei, şi
mai marele lor a fost: iar până la cei
dintâiu trei nu a ajuns.
20 Apoi Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul
unui bărbat viteaz. care făcuse multe şi
mari fapte. din [q]Kabzeel. [r]Acesta ucise
doi bărbaţi din Moab ca leii. Şi el se
pogorì, şi ucise un leu într'o groapă în
timpul omătului. 21 Şi el ucise pre un
Egiptean, bărbat frumos. Şi în mâna E-
gipteanului *erà* lance; dar el se repezì
asupra lui cu un toiag. şi smulse lancea
din mâna Egipteanului, şi-l omorî cu

j Ps. 140. 1.
k Rom. 15. 9.

Capul 23.
a Cap. 7. 8, 9. Ps. 78. 70, 71.
b 1 Sam. 16. 12, 13.
c 2 Pet. 1. 21.
d Deut. 32. 4, 31.
e Esod. 18. 21.
f Judc. 5. 31. Osea 6. 5.
g Isa. 55. 3.
h 1 Cron. 11. 12.
i 1 Cron. 11. 27.
j 1 Cron. 11. 13, 14.
k 1 Cron. 11. 15.
l 1 Sam. 22. 1.
m Cap. 5. 18.
n 1 Sam. 22. 4, 5.
o Lev. 17. 10.
p Cron. 11. 20.
q Ios. 15. 21.
r Esod. 15. 15.

lancea sa. 22 Aceasta făcù Benaia, fiul
lui Iehoiada, și el aveà nume între cei
trei tari. 23 El erà mai lăudat decât
cei treizeci, iar la *cei* trei nu ajungeà.
Și David îl alese [s] de credinciosul său.
24 [t] Asahel, fratele lui Ioab, *erà* între
cei treizeci: Elhanan, fiul lui Dodo, din
Bet-Lehem; [u] Șamma, Harodeul: 25 E-
lika, Harodeul: Heleţeu, Palteul: 26 Ira,
fiul lui Ikkeș, Tekoeul: 27 Abiezer,
Anatoteul: Mebunnai, Hușateul: 28 Ţal-
mon, Ahoheul: Maharai, Netofateul:
29 Heleb, fiul lui Baana, Netofateul:
Itai, fiul lui Ribai, din Ghibea a fiilor lui
Beniamin: 30 Benaia, Piratoneul; Hid-
dai, dela [v] Nahale-Gaaș: 31 Abi-Albon,
Arbateul: Aţmavet, Barhumeul: 32 E-
liahba, Șaalboneul: Bene-Iașem: Iona-
tan: 33 Șamma, Harareul: Ahiam, fiul
lui Șarar, Harareul: 34 Elifelet, fiul lui
Ahasbai, a fiului lui Maachati: Eliam,
fiul lui Ahitofel, Ghiloneul: 35 Heţrai,
Carmeleul: Paarai, Arbeul: 36 Igal, fiul
lui Natan, dela Ţoba: Bani, Gadeul:
37 Telek, Ammonitul: Naharai, Beero-
teul, purtătorul armelor lui Ioab, fiul Ţe-
ruiei: 38 Ira, Ietreul: Gareb, Ietreul;
39 Uria, Heteul: De toţi treizeci și șapte.

Numărarea poporului: pedeapsa lui prin ciumă, și depărtarea acesteia.

24 Și [a] mânia Domnului iarăși se a-
prinse asupra lui Israel. Și el ade-
menì pre David în contra lor, zicând:
[b] Mergi, numără pre Israel și Iuda!
2 Căci zise regele către Ioab, mai ma-
rele oastei, care *erà* cu dânsul: Treci
prin toate seminţiile lui Israel [c] dela Dan
până la Beer-Șeba: și număraţi poporul,
ca să [d] știu numărul poporului! 3 Și
Ioab zise către rege: Să mai adaoge Dom-
nul Dumnezeul tău la poporul acesta cât
este acum încă de o sută ori atâta, și să
vadă *aceasta* ochii domnului meu, regele:
dar pentru ce dorește lucrul acesta dom-
nul meu, regele? 4 Totuși cuvântul re-
gelui rămase tare în contra lui Ioab și
în contra celor mai mari ai oastei.
Și Ioab și cei mai mari ai oastei ieșiră
de dinaintea regelui, ca să numere po-
porul lui Israel. 5 Și ei trecură Iorda-
nul, și tăbărîră la [e] Aroer, spre miazăzi
dela cetate, care *se află* în mijlocul văii
Gad, și până la [f] Iaţer. 6 Atuncia ei
veniră la [g] Dan-Iaan și împrejur până la
cetatea Tir și în toate cetăţile Heveilor
și a Cananeilor, și ieșiră spre partea de
miazăzi a lui Iuda către Beer-Șeba.
8 Și așà, după ce străbătură toată ţara,
veniră după trecerea de nouă luni și
douăzeci de zile, la Ierusalim. 9 Și dădù
Ioab regelui suma numărului poporului:
[i] și erau în Israel optsute de mii de băr-
baţi tari, cari trăgeau sabia, și bărbaţii
lui Iuda cinci sute de mii de bărbaţi.
10 Și-i [j] băteà lui David inima, după
ce numărase poporul. Și David zise către
Domnul: Foarte [k] am păcătuit, că am
făcut aceasta. Și acum, Domnul iartă
fărădelegea servului tău, că foarte [l] nebu-
nește am păcătuit. 11 Că sculându-se
David dimineaţa, venì cuvântul Domnu-
lui către [m] Gad, profetul, [n] vânzătorul lui
David, zicând: 12 Du-te și spune lui
David: Așà zice Domnul: Trei pun îna-
inte-ţi, alege-ţi una din ele, și face-voiu
ţie. 13 Și așà venì Gad la David, și-i
spuse lui, și zise către dânsul: Să-ţi vină
ţie [o] șapte ani foamete în pământul tău?
Au să fugi trei luni înaintea neamicilor
tăi, și să te gonească pre tine? Au să fie
ciumă trei zile în pământul tău? Acum
gândește-te, și vezi ce răspuns să duc
aceluia, ce m'a trimis. 14 Și zise Da-
vid lui Gad: Eu în strâmtoare mare sunt.
Să cădem acum în mâna Domnului [p] că
mare *este* îndurarea lui; și [q] să nu cad în
mâna omului.
15 [r] Domnul trimise ciumă preste Is-
rael de dimineaţă până la timpul hotărît.
Și muriră din popor dela Dan până la
Beer-Șeba șaptezeci mii de bărbaţi.
16 [s] Și întinzându-și îngerul mâna preste
Ierusalim ca să-l strice, [t] îi părù rău Dom-
nului de acel rău, și zise către îngerul.

s Cap. 8 18.
t Cap. 2. 18.
u 1 Cron. 11.27.
v Judc. 2. 9.
—
Capul 24.
a Cap. 21. 1.
b 1 Cron. 27.23, 24.
c Judc. 20. 1.
d Ier. 17. 5.
e Deut. 2. 36.
f Num. 22. 1, 3.
g Ios. 19. 47.
h Ios. 19. 28
Judc. 18. 28
i 1 Cron 21. 5.
j 1 Sam. 24. 5.
k Cap. 12. 13.
l 1 Sam. 13. 13.
m 1 Sam. 22. 5.
n 1 Sam. 9. 9.
o 1 Cron. 21 13.
p Ps. 103. 8, 13, 14.
q Isa. 47. 6.
r 1 Cron. 21. 14.
s Esod. 12. 23.
t Fac. 6. 6.
Ioel 2. 13, 14

care strică pre popor: Destul! Oprește
acum mâna ta. Și îngerul Domnului erà
lângă aria lui [u] Aravna, Iebuseul. 17 Și
David văzând îngerul, care bătea pre
popor, vorbì către Domnul și zise: Iată,
[v] eu *sunt cel ce* a păcătuit, și am făcut
rău: dar aceste oi, ce au făcut? Mâna
ta fie asupra mea și asupra casei părin-
telui meu!

18 Și venì Gad în ziua aceea la Da-
vid, și zise către dânsul: [x] Suie-te, și ri-
dică altar Domnului în aria lui Aravna,
Iebuseul. 19 Și David se suì după cu-
vântul lui Gad, după cum a poruncit
Domnul. 20 Și uitându-se Aravna, văzù
pre rege și pre servii lui venind spre
dânsul: și ieșì Aravna, și se închină îna-
intea regelui cu fața la pământ. 21 Și
Aravna zise: Pentru ce vine domnul meu,
regele, la servul său? [y] Și David zise:
Ca să cumpăr dela tine aria, ca să zidesc
altar Domnului *și* ca să înceteze [z] plaga
în popor. 22 Și zise Aravna către David:
Să o ia domnul meu, regele, și jertfească
ce *este* bun în ochii lui. [a] Iată, aicia *sunt*
boi pentru arderi de tot, care și uneltele
boilor în loc de lemne. 23 Pre toate
acestea Aravna, o rege! le dă regelui.
Și Aravna zise către rege: Domnul Dum-
nezeul tău, [b] să te primească! 24 Și zis-a
regele către Aravna: Nu! ci voiu cum-
părà dela tine cu preț, și nu voiu aduce
arderi de tot Domnului Dumnezeului
meu, dar dat. Și așà [c] cumpără David
aria și boii cu cincizeci sicli de argint.
25 Și David zidì acolo altar Domnului,
și aduse arderi de tot și jertfe de bucu-
rie. Și Domnul s'a împăcat cu pământul
iarăși, și plaga a încetat de deasupra lui
Israel.

CARTEA ÎNTÂIA A REGILOR.

Bătrânețea lui David; conjurarea lui Adonia; Solomon ridicat la tron.

1 Și regele David erà bătrân *și* înaintat
în zile, și se acoperià cu vestminte,
dar nu se încălzià. 2 Deci ziseră servii
săi către el, Să se caute pentru domnul
nostru, regele, o fecioară tânără, ca să
steà înaintea regelui și să îngrijească de
el, și să se culce la sânul tău, ca să se
încălzească domnul meu, regele. 3 Și
așà căutară în tot cuprinsul lui Israel o
tânără frumoasă, și aflară pre Abișag,
[a] Șunamită; și o aduse la rege. 4 Iar tâ-
năra *erà* frumoasă foarte, și îngrijì de
rege, și servià lui: dar regele nu o cu-
noscù.

5 Și [b] Adonia, fiul Haghitei, se sume-
țià, zicând: Eu voiu să fiu rege; și-și
gătì sie-și care și călăreți, și cincizeci de
bărbați, cari alergau înaintea lui. 6 Și
părintele său nici odată nu-l supărase
pre el, zicând: Pentru ce faci așà? *erà*
și el frumos foarte la chip: și [c] *muma sa*
îl născù după Absalom. 7 Și el vorbì
cu Ioab, fiul Țeruiei, și cu [d] Abiatar,
preotul: și aceștia urmând lui Adonia,
l-au ajutat. 8 Iar Zadok, preotul, și
Benaia, fiul lui Iehoiada, și Natan, pro-
fetul, și Șimei și Rei și vitejii lui David
nu erau cu Adonia. 9 Și junghiă Adonia
oi, boi și viței grași lângă piatra Zoele-
tului, care *este* aproape de En-Roghel,
și chemă pre toți frații săi, fiii regelui,
și pre toți bărbații lui Iuda, servii rege-
lui. 10 Iar pre Natan, profetul, și pre
Benaia, și pre vitejii și pre fratele său
Solomon, nu-i chemă.

11 Atuncia spuse Natan către Bat-
Șeba, muma lui Solomon, zicând: Au
n'ai auzit că se făcù rege Adonia, fiul
[e] Haghitei, și domnul nostru David nu
știe *aceasta*? 12 Și acum vino, rogu-te

---

u 1 Cron. 21. 15. *v* 1 Cron. 21, 17. *x* 1 Cron. 21. 18. etc. *y* Fac. 23. 8–16. *z* Num. 16. 48, 50. *a* 1 Reg. 19. 21. *b* Ezec. 20. 40, 41. *c* 1 Cron. 21. 24, 25.

REGII. *Capul 1.* *a* Ios. 19. 18. *b* 2 Sam. 3. 4. *c* 2 Sam. 3. 3 4. *d* 2 Sam. 20. 25. *e* 2 Sam. 3. 4.

să-ți dau sfat, ca să scapi vieața ta și
vieața fiului tău Solomon. 13 Du-te și
intră la regele David, și-i zi: Domnul
meu, rege, nu ai jurat tu servei tale, zi-
când: [f] Solomon, fiul tău, va fi rege după
mine, și el va ședeà pre tronul meu?
Dece dar domnește Adonia? 14 Iată!
pre când încă vei vorbì tu acolo cu re-
gele, voiu intrà și eu în urma ta, și voiu
întărì cuvintele tale.
15 Și intră Bet-Șeba la rege în ca-
meră; și regele erà bătrân foarte, și A-
bișag, Șunamita, servià regelui. 16 Și
plecându-se Bat-Șeba, se închină înain-
tea regelui. Și regele zise: Ce este ție?
17 Și ea zise către dânsul: Domnul meu,
tu ai jurat servei tale pre Domnul Dum-
nezeul tău, *zicând:* Solomon, fiul tău,
va fi rege după mine, și el va ședeà pre
tronul meu. 18 Și acum, iată! Adonia
se făcù rege. Și tu, domnul meu, rege,
nu știi *aceasta.* 19 Și el junghie boi și
viței grași și oi în mulțime, și chemă pre
toți fiii regelui, și pre Abiatar, preotul,
și pre Ioab, mai marele oastei; iar pre
servul tău Solomon nu l-a chemat. 20 Și
la tine, domnul meu, rege, la tine *sunt*
ochii întregului Israel, ca să le spui cine
va ședeà pre tronul domnului meu re-
gele după el. 21 Iar de nu, va fi, *că*
îndată ce domnul meu regele va adormì
cu părinții săi, eu și fiul meu Solomon
ne vom socotì vinovați.
22 Și iată! încă vorbind ea cu regele,
a intrat și Natan, profetul. 23 Și spu-
seră regelui zicând: Iată Natan, profe-
tul! Și intrând la rege, se închină îna-
intea regelui cu fața sa la pământ. 24 Și
Natan zise: Domnul meu, rege, au tu ai
zis: Adonia va fi rege după mine, și el
va ședeà pre tronul meu? 25 Căci se
pogorî astăzi, și junghie boi și viței grași
și oi în mulțime, și chemă pre toți fiii
regelui și pre cei mai mari ai oastei și
pre Abiatar, preotul, și iată ei mănâncă
și beau înaintea lui, și zic: [g] Trăiască re-
gele Adonia! 26 Iar pre mine, servul
tău, și pre Zadok, preotul, și pre Benaia,
fiul lui Iehoiada, și pre Solomon, servul
tău, n'a chemat. 27 Dela *tine,* domnul
meu, rege, se făcù lucrul acesta, și nu
ai înștiințat pre servul tău, cine va șe-
deà pre tronul domnului meu, regele,
după dânsul?
28 Atuncia răspunse regele David, și
zise: Chemați-mi pre Bat-Șeba. Și ea
venì la rege, și stătù înaintea regelui.
29 Și jură regele, și zise: Viu *este* Dom-
nul! cel ce a mântuit sufletul meu din
tot năcazul, 30 Că precum jurai ție pre
Domnul Dumnezeul lui Israel, zicând:
că fiul tău Solomon va fi rege după mine,
și el va ședeà în locul meu, așà voiu face
în ziua aceasta. 31 Și Bat-Șeba ple-
cându-și fața sa până la pământ, se în-
chină regelui, și zise: [h] Trăiască domnul
meu, regele David, în veci.

Ungerea lui Solomon ca rege.

32 Și regele David zise: Chemați-mi
pre Zadok, preotul, și pre Natan, pro-
fetul, și pre Benaia, fiul lui Iehoiada. Și
ei veniră înaintea regelui. 33 Și zise
către ei regele: Luați cu voi pre servii
domnului vostru, și puneți călare pre
Solomon, fiul meu, pre catârul meu, și
pogorâți-l pre el la [i] Ghihon; 34 Și să-l
ungă pre el acolo Zadok, preotul, și Na-
tan profetul, rege prestre Israel; și [j] su-
flați voi în trimbiță, și ziceți: Trăiască
regele Solomon! 35 Și vă veți suì în
urma lui, și el va venì, și va ședeà pre
tronul meu; că el va fi rege în locul meu;
căci am poruncit, ca el să fie domn preste
Israel și preste Iuda. 36 Și răspunse
Benaia, fiul lui Iehoiada, regelui, zicând:
Amin; așà să zică *și* Domnul Dumne-
zeul domnului meu, regele! 37 [k] Pre-
cum Domnul a fost cu domnul meu, re-
gele, așà să fie el și cu Solomon, și să
mărească tronul lui mai mult decât tro-
nul domnului meu, regele David.
38 Atuncia se pogorîră Zadok, preo-
tul, și Natan, profetul, și Benaia, fiul lui
Iehoiada, și Cretii și Pletii, și puseră pre
Solomon pre catârul regelui David, și-l
duseră la Ghihon. 39 Și luă Zadok,

[f] 1 Cron. 22. 9.; [h] Neem. 2. 3. | Dan. 2. 4. | [i] 2 Cron. 32. 30. | [j] 2 Sam. 15. 10. | 2 Reg. 9. 13. | [k] Ios. 1. 5, 17. | 1 Sam. 20. 13.
[g] 1 Sam. 10. 24.

preotul, cornul de [l]olei din cort, și-l un-
seră pre Solomon. Și suflară în trâmbiță,
[m] și zise poporul întreg: Trăiască regele
Solomon! 40 Și se suì tot poporul după
dânsul; și cântà poporul în fluere, și se
desfătà, cu bucurie mare, și a răsunat
pământul de strigătele lor.

41 Și auzì *acaesta* Adonia și toți che-
mații, cari *erau* cu dânsul, cum sfârșiră
de a mâncà. Și auzind Ioab sunetul trim-
biții, zise: Pentru ce *este* vuetul, de care
cetatea răsună? 42 Încă vorbind el,
iată, Ionatan, fiul lui Abiatar, preotul a
sosit! Și-i zise Adonia: Intră că tu ești
bărbat viteaz, și aduci știri bune. 43 Și
răspunzând Ionatan, zise lui Adonia: Ba
nu; domnul nostru, regele David, făcù
rege pre Solomon; 44 Și trimise cu el
regele pre Zadok, preotul, și pre Natan,
profetul, și pre Benaia, fiul lui Iehoiada,
și pre Cretii și pre Plethii, și-l încăle-
cară pre el pre catârul regelui; 45 Și-l
unseră pre el Zadok, preotul, și Natan,
profetul, rege în Ghihon; și se suiră de
acolo veselindu-se, și a răsunat cetatea.
Acesta *este* vuetul, ce ai auzit. 46 Ba
încă Solomon [n]șeade pre tronul regatu-
lui. 47 Încă și servii regelui au venit
să feliciteze pre domnul nostru, regele
David, zicând: Să înbunească Dumnezeu
numele lui Solomon mai mult decât nu-
mele tău, și să mărească tronul lui mai
mult decât tronul tău; și regele se în-
chină pre patul *său.* 48 Și regele mai
vorbì așà: Binecuvântat *să fie* Domnul
Dumnezeul lui Israel, care *mi-a* dat as-
tăzi pre cel ce șade pre tronul meu vă-
zând *aceasta* ochii mei.

49 Și toți cei chemați cari *erau* cu
Adonia, s'au spăimântat, și sculându-se,
se duse fiecare în calea sa. 50 Și Ado-
nia se temù de Solomon; și sculându-se,
se duse, și se apucă de coarnele alta-
rului. 51 Și i-se spuse lui Solomon,
zicând: Iată, Adonia se teme de regele
Solomon, că nu va omorî pre servul său
cu sabie. 52 Și Solomon zise: De va
fi fiul virtuții, [o]*nici unul* din perii lui nu
va cădeà pre pământ; iară de se va aflà
răutate într'însul, va murì.

53 Și trimise regele Solomon, și-l po-
gorî pre el dela altar; și el venì de se
închină înaintea regelui Solomon; și
zise către dânsul Solomon: Mergi la
casa ta.

Însărcinarea dată de David lui Solomon;
moartea lui David.

2 Și se apropriară [a]zilele lui David, ca să
moară; și poruncì lui Solomon fiul său,
zicând: 2 [b]Eu merg *în* calea a tot pămân-
tul; iar [c]tu întărește-te și să fii bărbat;
3 Și păzește cele de păzit ale Domnului
Dumnezeul tău, umblând în căile lui,
păzind legile lui și poruncile lui și ju-
decățile lui și mărturiile lui, precum este
scris în legea lui Moisi, ca să fii [d]fericit
în toate câte vei lucrà, și ori-unde te vei
întoarce, 4 Ca să [e]întărească Domnul
cuvântul său, care-l vorbì pentru mine,
zicând: [f]Dacă fiii tăi vor luà aminte la
căile lor, [g]umblând înaintea mea cu cre-
dință, cu toată inima și cu tot sufletul
lor, [h]nu va lipsì din tine bărbat depe
tronul lui Israel. 5 Și încă tu știi câte
a [i]făcut mie Ioab, fiul Țeruiei, ce a fă-
cut la cei doi mai mari ai oștirilor lui
Israel: lui [j]Abner, fiul lui Ner, și lui
[k]Amasa, fiul lui Ieter, pre cari i-a ucis,
și a vărsat în pace sângele de resbel, și
a adus sângele resbelului în cingătoarea
cea dela coapsa sa, și în încălțămintele
dela picioarele sale. 6 Fă deci [l]după
înțelepciunea ta; și cărunțețea lui să nu
se pogoare în pace în mormânt. 7 Iar
către fiii lui [m]Barzillai din Galaad să
arăți bunătate, și să fie ei din cei ce vor
mâncà la masa ta; căci ei veniră la mine,
când eu am fugit dela fața lui Absalom,
fratele tău. 8 Și iată! la tine *este* Șimei,
fiul lui Ghera, Beniaminitul dela Bahu-
rim, carele mă blestemă cu blestem greu,
în ziua când mergeam la Mahanaim;
dar se pogorî spre întimpinarea mea la
Iordan, și i-am jurat lui pe Domnul, zi-

---

l Esod.30.23,25,32. Ps. 89. 20. | m 1 Sam. 10. 24. n 1 Cron.29.23. o 1 Sam. 14. 45. 2 Sam. 14. 11. Fapt. 27. 34. — | *Capul 2.* a Fac. 47. 29. b Ios. 23. 14. | c Deut.17.19,20. d Ios. 1. 7. e 2 Sam. 7. 25. | f Ps. 132. 12. g 2 Reg. 20. 3. h 2 Sam.7.12,13. | i 2 Sam. 3. 39. j 2 Sam. 3. 27. k 2 Sam. 20, 10. | l Prov. 20. 26. m 2 Sam.19.31,38.

când: Nu te voiu omorî cu sabia. 9 Şi
acum nu-l lăsà pre el nepedepsit; că
bărbat înţelept *eşti* tu, şi ştii ce să-i faci
tu, ca să pogori cu sânge cărunteţea lui
în mormânt.

10 Şi adormì David cu părinţii săi,
şi se immormântă în cetatea lui David.
11 Şi zilele câte a [n] domnit David preste
Israel, *fură* patruzeci de ani: şapte ani
a domnit în Hebron, şi treizeci şi trei de
ani a domnit în Ierusalim.

Domnia lui Solomon neîntărită, şi neamicii săi pedepsiţi.

12 Şi şezù Solomon pe tronul lui Da-
vid, părintele său: şi se întărì foarte re-
gatul său. 13 Şi Adonia, fiul Haghitei,
a venit la Bat-Şeba, muma lui Solomon;
şi ea zise: Vii cu pace? Şi el zise: Cu
pace. 14 Şi el zise: Cuvânt am a-ţi
spune: şi ea zise: Vorbeşte. 15 Şi el
zise: Tu ştii, că al meu erà regatul, şi
către mine tot Israelul a îndreptat faţa,
ca să fiu rege; dar se întoarse regatul,
şi se făcù al fratelui meu: căci dela Dom-
nul [o] a fost al lui. 16 Acum cer cerere
dela tine: să nu mă respingi. 17 Şi-i
zise: Vorbeşte. Şi el zise: Vorbeşte, rogu-
te, către regele Solomon, (că el nu te va
respinge), să-mi deà mie pre Abişag,
Şunamita, de femeie. 18 Şi Bat-Şeba
zise: Bine, voiu vorbì pentru tine cu regele.
19 Deci Bat-Şeba venì la regele Solo-
mon, ca să vorbească cu dânsul pentru
Adonia. Şi regele se sculă înaintea ei,
şi [p] i-se închină, şi se puse pe tronul său,
şi s'a pus tron pentru muma regelui, şi
[q] ea şezù la dreapta lui. 20 Şi ea zise:
O mică cerere cer dela tine; nu mă res-
pinge. Şi-i zise regele: Cere, muma mea,
că nu te voiu respinge. 21 Şi ea zise:
Să se deà Abişag, Şunamita, lui Adonia,
fratele tău, de femeie. 22 Şi regele
Solomon răspunse, şi zise mumei lui:
Şi pentru ce ceri pre Abişag, Şunamita,
pentru Adonia? cere şi domnia pentru
dânsul, că el *este* fratele meu mai mare
decât mine, şi *cere şi* pentru Abiatar,
preotul, şi pentru Ioab fiul lui Ţeruiei.
23 Şi regele Solomon jură pe Domnul,
zicând: Aşà să-mi facă Domnul, şi încă
mai mult, dacă nu chiar în contra vieţii
sale vorbì Adonia acest cuvânt. 24 Şi
acum viu *este* Domnul, care mă întărì,
şi mă puse pe tronul lui David, părin-
tele meu, şi care-mi făcù casă, precum
a vorbit, astăzi se va omorî Adonia. 25 Şi
regele Solomon trimise prin Benaia, fiul
lui Iehoiada, şi-l lovì de murì.

26 Şi lui Abiatar, preotul, zise regele:
Mergi la [r] Anatot pe câmpul tău, că tu
eşti om vinovat morţii: iar astăzi nu te
voiu omorî, că tu ai purtat chivotul Dom-
nului, înaintea lui David, părintele meu,
şi ai suferit ce a suferit părintele meu.
27 Aşà gonì Solomon pre Abiatar, ca să
nu mai fie preot Domnului, spre a [s] îm-
plinì cuvântul Domnului, care-l vorbì
pentru casa lui Elie în Şilo.

28 Şi venì ştire lui Ioab: că Ioab s'a
plecat după Adonia, iar după Absalom
nu s'a plecat. Şi Ioab fugì în cortul Dom-
nului, şi se apucă de coarnele altarului.
29 Şi se spuse regelui Solomon, că Ioab
a fugit în cortul Domnului, şi iată, el
este lângă altar. Şi Solomon trimise pre
Benaia în cortul Domnului, şi-i zise:
Aşà zice regele: Ieşi! Iar el zise: Nu:
că aicia voiu murì. Şi Benaia aduse cu-
vântul regelui, zicând: Aşà vorbì Ioab,
şi aşà îmi răspunse. 31 Şi-i zise re-
gele: Fă după cum a zis, şi loveşte-l, şi
îmmormântează-l, şi *aşà* depărtează dela
mine şi dela casa părintelui meu sângele
cel nevinovat, pre care l-a vărsat Ioab:
32 Şi să întoarcă Domnul sângele lui pe
capul lui; că a lovit pre doi bărbaţi mai
drepţi şi mai buni decât dânsul, şi i-a
ucis cu sabia, *şi* părintele meu David
n'a ştiut: pre Abner, fiul lui Ner, mai
marele oastei lui Israel, şi pre [t] Amasa,
fiul lui Ieter, mai marele oastei lui Iuda.
33 Sângele lor să se întoarcă [u] pe capul
lui Ioab şi pe capul seminţiei lui în veci:
[v] iar lui David şi seminţiei lui, şi casei lui,
şi tronului său, să-i fie pace dela Dom-
nul în veci. 34 Şi aşà se suì Benaia,

n 2 Sam. 5. 4. 1 Cron. 29. 26, 27. — o Prov. 21. 30. Dan. 2. 21. — p Esod. 20. 12. q Ps. 45. 9. — r Ios. 21. 18 — s 1 Sam. 2. 31—35. — t 2 Sam. 20. 10. u 2 Sam. 3. 29. — v Prov. 25. 5.

fiul lui Iehoiada, îl lovì și-l omorî; și se
înmormântă în casa sa, în pustiu. 35 Și
regele a pus pre Benaia, fiul lui Iehoiada,
în locul aceluia preste oastea, și pre
[x]Zadok, preotul, l-a pus regele în locul
lui [y]Abiatar.

36 Și regele a trimis de a chemat pre
[z]Șimei, și i-a zis: Zidește-ți o casă în
Ierusalim, și să șezi acolo, și să nu ieși
de acolo nici încoace nici încolo. 37 Că
va fi, în ziua *când* vei ieși, și vei trece
[a]pârăul Kedron, să știi, că vei murì, *și*
[b]sângele tău să vie pe capul tău. 38 Și
zise Șimei către regele: Bun *este* cuvântul;
după cum a vorbit domnul meu regele,
așà va face servul tău. Și Șimei
șezù în Ierusalim multe zile. 39 Și a
fost, după trecerea de trei ani, că fugiră
doi servi ai lui Șimei către [c]Achiș, fiul
lui Maaca, regele din Gat; și se spuse
lui Șimei, zicând: Iată! servii tăi *sunt*
în Gat.

40 Și se sculă Șimei, și înșeuă asinul
său, și se duse la Gat la Achiș, ca
să caute pre servii săi; și se duse Șimei,
și aduse pre servii săi din Gat. 41 Și
se spuse lui Solomon, că Șimei s'a dus
din Ierusalim la Gat, și s'a întors. 42 Și
regele trimise de a chemat pre Șimei,
și i-a zis: Oare nu te-am jurat pe Domnul,
și ți-am mărturisit, zicând: În ziua
când vei ieși, și te vei duce încoace și
încolo, să știi, că vei murì: și tu mi-ai
spus: Bun *este* cuvântul *ce* am auzit.
43 Pentru ce dar n'ai păzit jurământul
Domnului, și porunca, pe care ți-am
dat-o? 44 Și mai zise regele către Șimei:
Tu cunoști [d]tot răul, *și* știe inima
ta ce ai făcut lui David, părintele meu:
acum [e]întoarcă Domnul răul tău pe capul
tău; 45 Și regele Solomon *fie* binecuvântat
și [f]tronul lui David fie întărit
înaintea Domnului în veci. 46 Și așà
poruncì regele lui Benaia, fiul lui Iehoiada,
și el ieșì, și-l lovì de murì. Așà regatul
s'a întărit în mâna lui Solomon.

Căsătoria lui Solomon.

3 Și [a]Solomon se încuscrì cu Faraon,
regele Egiptului, și luă pre fica lui
Faraon, și o aduse în [b]cetatea lui David,
până să sfârșească de zidit [c]casa sa, și
[d]casa Domnului, și [e]zidul Ierusalimului
jur împrejur. 2 [f]Iar poporul jertfì pe
înălțimi; că nu erà zidită casă numelui
Domnului până în zilele acelea. 3 Și
Solomon [g]iubià pre Domnul, [h]umblând
după legile lui David, părintele său; numai
că el jertfià și tămâià pe înălțimi.

4 Și [i]dusu-s'a regele la Ghibeon, ca
să jertfească acolo: [j]căci aceasta *erà*
înălțimea cea mare: o mie de arderi de
tot aduse Solomon pe acest altar.

Rugăciunea lui Solomon.

5 [k]La Ghibeon se arătă Domnul lui
Solomon [l]în visul nopții; și Dumnezeu
zise: Cere ce să-ți dau ție? 6 [m]Și Solomon
zise: Tu ai arătat mare iubire
servului tău David, părintele meu; că
a[n]umblat înaintea ta cu credință și cu
dreptate și cu întregimea inimii către
tine, și ai păstrat lui această mare iubire,
și i-ai [o]dat fiu, care șade pe tronul său,
precum *este* astăzi. 7 Și acum Domnul
Dumnezeul meu, tu ai făcut pre servul
tău rege în locul lui David părintele meu,
[p]și eu *sunt* un copil mic, nu știu nici [q]să
ies, nici să intru. 8 Și servul tău *se află*
în mijlocul poporului tău, pre care [r]l-ai
ales, un popor mare, [s]care nu se poate
socotì, nici numărà, de mulțime. 9 [t]Deci
dă servului tău inima, ce înțelege [u]să judece
pre poporul tău, [v]să deosebesc între
bine și rău; că cine ar puteà judecà
pre poporul tău cel numeros foarte?

10 Și cuvântul erà bun în ochii Domnului,
că cerù Solomon acest lucru. 11 Și
Dumnezeu îi zise: Pentru că ai cerut
acest lucru, și n'ai cerut ție zile multe,
și n'ai cerut pentru tine avuție, și [x]n'ai
cerut vieața neamicilor tăi, ci ai cerut
pentru tine cunoștință de a înțelege judecata,
12 [y]Iată! fac după cuvântul

---

x Num. 25. 11, 12. 13.
y Vers. 27.
z 2 Sam. 16. 5.
a 2 Sam. 15. 23.
b Lev. 20. 9. Ios. 2. 19.
c 1 Sam. 27. 2.
d 2 Sam. 16. 5.
e Ps. 7. 16.
f Prov. 25. 5.

—

Capul 3.

a Cap. 7. 8. & 9. 24.
b 2 Sam. 5. 7.
c Cap. 7. 1.
d Cap. 6.
e Cap. 9.15,19.
f Lev. 17.3,4,5.
g Rom. 8. 28.
h Vers. 6. 14.
i 2 Cron. 1. 3.
j 1 Cron. 16. 39.
k Cap. 9. 2.
l Mat. 1. 20.
m 2 Cron. 1. 8, etc.
n Ps. 15. 2.
o Cap. 1. 48.
p 1 Cron. 29. 1.
q Num. 27. 17.
r Deut. 7. 6.
s Fac. 13. 16.
t Iac. 1. 5.
u Ps. 72 1, 2.
v Ebr. 5. 14.
x Iac. 4. 3.
y 1 Ioan5.14,15.

tău: [z] Iată! îți dau inimă înțeleaptă și cu
cunoștință, încât asemenea ție n'a fost
înaintea ta, nici asemenea ție nu se va
sculà după tine. 13 Și ceeace n'ai ce-
rut [a] îți dau: [b] avuție și onoare, încât nu
va fi asemenea ție nimenea între regi, în
toată vieața ta. 14 Și dacă vei umblà
în căile mele, păzind legile și poruncile
mele, [c] precum a umblat David, părintele
tău, apoi voiu [d] lungì zilele tale. 15 Și
Solomon se [e] deșteptă, și iată, *a fost* vis.
Și el venì la Ierusalim, și stătù înaintea
chivotului legii Domnului, și aduse ar-
deri de tot și jertfe de bucurie, și [f] făcù
ospăț pentru toți servii săi.

Esemplu de înțelepciunea lui Solomon la judecată.

16 Atuncia veniră două femei merec-
trice la regele, și [g] stătură înaintea lui.
17 Și a zis una din femei: Rogu-mă
domnul meu, eu și femeia aceasta ședem
într'o casă, și eu născui la dânsa în casă.
18 Și s'a întâmplat în a treia zi după
nașterea mea, că născù și această femeie,
și noi *eram* împreună, nici un străin nu
erà la noi în casă: numai noi amândouă
eram în casă. 19 Și murì fiul acestei
femei noaptea; că s'a culcat pre dânsul.
20 Și se sculă ea în mijlocul nopții, și
luă pre fiul meu de lângă mine, pre când
serva ta dormià, și-l culcă la sânul său,
și pre fiul ei cel mort îl culcă la sânul
meu. 21 Și mă sculai dimineața, ca să
alăptez pre fiul meu, și iată erà mort!
și cercetându-l pre dânsul dimineața,
iată, nu erà fiul meu, pre care l-am năs-
cut! 22 Iar femeia cealaltă zise: Ba
nu: ci fiul meu *este* cel viu, și fiul tău
cel mort; iar aceea zise: Ba nu, ci fiul
tău *este* cel mort, și fiul meu cel viu. Așà
vorbiră ele înaintea regelui.

23 Atuncia zise regele: Aceasta zice:
Acesta, cel viu, *este* fiul meu, și cel mort
fiul tău; și aceea zice: Ba nu: ci acel
mort *este* fiul tău și cel viu fiul meu.
24 Și regele zise: Aduceți-mi o sabie;
și aduseră sabie înaintea regelui. 25 Și
regele zise: Tăiați pre copilul cel viu în
două; și dați jumătate uneia și jumătate
celeilalte. 26 Atuncia zise femeia, al
căreia fiul cel viu *erà*, către rege, căci
[h] i-se turbură inima de milă pentru fiul
ei, și ea zise: Rogu-te, domnul meu, dă-i
ei pre copilul cel viu, și nu-l omorì: iar
aceea zise: Să nu fie nici al meu, nici al
tău, tăiați-*l*. 27 Și răspunse regele, zi-
când: Dați-i pre copilul cel viu, și nu-l
omorîți, că ea este muma lui.

28 Și tot Israelul auzì judecata, ce o
judecă regele, și se temură înaintea re-
gelui; căci văzură, că înțelepciunea lui
Dumnezeu *erà* într'însul, de a face ju-
decată.

Curtea și diregătorii lui Solomon; întinderea și prosperitatea regatului său.

4 Așà a fost regele Solomon, rege preste
tot Israelul. 2 Și aceștia *au fost* cei
mai mari ai lui: Azaria, fiul lui Zadok,
preotul; 3 Elihoref și Ahia, fii ai lui
Șișa, scriitori; [a] Ioșafat, fiul lui Ahilud,
cancelar; 4 [b] Benaia, fiul lui Iehoiada,
preste oaste; și Zadok și [c] Abiatar, pre-
oți: 5 Și Azaria, fiul lui Natan, preste
[d] diregători; și Zabud, fiul lui Natan,
[e] preot, [f] amic al regelui; 6 Și Ahișar,
preste casă: și [g] Adoniram, fiul lui Abda,
preste dări.

7 Și Solomon aveà doisprezece dire-
gători preste tot Israelul, care aduceau
bucate regelui și casei sale: o lună în an
aveà câte unul de adus venituri. 8 Și
acestea *sunt* numile lor: Ben-Hur, preste
muntele Efraim; 9 Ben-Dechar, preste
Makaț și preste Șaalbim și Bet-Șemeș și
Elon-Bet-Hanan; 10 Ben-Hesed, preste
Arubot; și el *aveà* Șecoul și tot pămân-
tul Hefer; 11 Ben-Abinadab, preste
tot cuprinsul Dorului: pre Tafat, fica lui
Solomon, aveà el de femeie; 12 Baana,
fiul lui Ahilud, preste Taanat și Meghido
și tot Bet-Șeanul, cel de lângă Țartana,
de desubtul Ezreelului, dela Bet-Șean,
până la Abel-Mehola, până dincolo de
Iokneam; 13 Ben-Gheber, preste Ro-
mot-Galaad; el *aveà* [h] satele lui Iair, fiul

[z] Eccl. 1. 16.
[a] Mat. 6. 33.
[b] Prov. 3. 16.
[c] Cap. 15. 5.
[d] Ps. 91. 16.
[e] Fac. 41. 7.
[f] Fac. 40. 20. Dan. 5. 1.
[g] Num. 27. 2.
[h] Fac. 43. 30. Ier. 31. 20.

Capul 4.
[a] 2 Sam. 8. 16.
[b] Cap. 2. 35.
[c] Cap. 2. 27.
[d] Vers. 7.
[e] 2 Sam 8. 18.
[f] 2 Sam. 15. 37.
[g] Cap. 5. 14.
[h] Num. 32. 41.

lui Manase, cele din Galaad: el *aveà și*
[i] cuprinsul Argob cel din Basan, șapte-
zeci cetăți mari cu ziduri și zăvoare de
aramă: 14 Abinadab, fiul lui Ido, erà
preste Mahanaim: 15 Ahimaaț *erà* preste
Neftali, și el aveà pre fiica lui Solomon
de femee: 16 Baana, fiul lui Hușai,
preste Asser și Alot; 17 Iosafat, fiul
lui Parua, preste Isachar; 18 Șimei,
fiul lui Ela, preste Beniamin: 19 Ghe-
ber, fiul lui Uri, preste pământul Galaad,
[j] pământul lui Sihon, regele Amoreilor,
și al lui Og, regele din Basan: că numai
el *erà* diregător în această țară.

20 Iuda și Israel *erau* numeroși la
mulțime, [k] ca nisipul depe lângă mare,
[l] mâncând și bând și desfătându-se.
21 Și [m] Solomon domnià preste toate re-
gatele dela [n] fluviul *Eufrat* până la pă-
mântul Filistenilor și până la hotarul
Egiptului: [o] Și-i aduceau daruri, și-i ser-
viau lui Solomon în toate zilele vieții
sale.

22 Și hrana lui Solomon pentru o zi
erà: treizeci core de floarea făinii, și
șasezeci core de *altă* făină; 23 Zece
boi îngrășați, și douăzeci boi pășunați,
și o sută oi: afară de cerbi, și de căpri-
oare, și de ciute, și de păsări îngrășate.
24 Că domnià preste toate *țările* de din-
coace de fluviu, dela Tifsah până la Gaza,
preste [p] toți regii de dincoace de fluviu.
Și [q] aveà pace pretutindenea împrejurul
lui. 25 Și Iuda și Israel [r] locuiau în si-
guranță, [s] fiecine sub via sa și sub smo-
chinul său, [t] dela Dan până la Beer-Șeba,
în toate zilele lui Solomon.

26 Și [u] aveà Solomon patruzeci mii
staule de [v] cai pentru trăsurile sale, și
douăsprezece mii de călăreți. 27 Și [x] di-
regătorii aceia aduceau bucate regelui
Solomon, și tuturor, cari veniau la masa
regelui Solomon, fiecare pe luna sa; și
nu lăsau să fie vre-o lipsă. 28 Aduceau
încă și orz și paie pentru cai și catâri, în
locul unde se aflau, fiecare după însăr-
cinarea sa.

Marea înțelepciune a lui Solomon proverbele și poemele lui.

29 Și [y] Dumnezeu a dat lui Solomon
înțelepciune și înțelegere mare foarte,
și științǎ întinsă ca nisipul depe țărmul
mării. 30 Și întrecù înțelepciunea lui
Solomon înțelepciunea tuturor fiilor [z] ră-
săritului, și toată [a] înțelepciunea Egiptu-
lui. 31 Căci erà [b] mai înțelept decât toți
oamenii, mai mult [c] decât Etan, Esra-
heul, [d] și decât Heman și Chalcol și
Darda, fiii lui lui Mahol; și numele lui
se respândì împrejur la toate popoarele.
32 Și [e] el a spus trei mii de proverbe, și
[f] cânturile lui erau o mie și cinci. 33 Și
vorbì despre arbori, dela cedrul Libanu-
lui până la isopul, ce crește pre ziduri;
vorbì încă despre cele cu patru picioare
și despre păsări și despre târâtoare și
despre pești. 34 Și veniau dela toate
popoarele, ca să audă înțelepciunea lui
Solomon, dela toți regii pământului cari
auziseră înțelepciunea lui.

Pregătirea pentru templu; învoiala lui Solomon cu Hiram.

5 Și [a] Hiram, regele Tirului, trimise
pre servii săi la Solomon; căci auzise,
că l-a uns pre el rege în locul părinte-
lui său: [b] că a iubit Hiram pre David în
toate zilele. 2 Și [c] Solomon trimise către
Hiram, zicând: 3 Tu știi, că David, pă-
rintele meu, n'a putut să zidească casa
numelui Domnului Dumnezeului său,
[d] de resbele ce l-au încunjurat, până ce
Domnul a pus pre *neamicii* săi sub pi-
cioarele sale. 4 Și acum Domnul Dum-
nezeul meu, îmi dădù [e] repaus de jur îm-
prejur; nu *am* nici neamic, nici întim-
pinare rea. 5 [f] Și iată, eu cuget să zi-
desc casă numelui Domnului Dumne-
zeului meu, [g] după cum Domnul a făgă-
duit lui David, părintele meu, zicând:
Fiul tău, pre care-l voiu pune în locul
tău pre tronul tău, acela va zidì casă nu-
melui meu. 6 Și acum dă poruncă, să-mi
taie mie [h] cedri din Liban; și servii mei
vor fi împreună cu servii tăi, și-ți voiu da

i Deut. 3. 4.
j Deut. 3. 8.
k Fac. 22. 17.
l Ps. 72. 3, 7.
m 2 Cron. 9. 26.
n Fac. 15. 18.
o Ps. 68. 29.
p Ps. 72. 11.
q 1 Cron. 22. 9.
r Ier. 23. 6.
s Mic. 4 4.
t Judc 20. 1.
u Cap. 10. 26.
v Deut. 17. 16.
x Vers. 7.
y Cap. 3. 12.
z Fac. 25. 6.
a Fapt. 7. 22.
b Cap. 3. 12.
c 1 Cron. 15.19.
d 1 Cron. 2. 6.
e Prov. 1. 1.
f Cânt. 1. 1.
—
Capul 5.
a 2 Cron. 2. 3.
b 2 Sam. 5. 11.
c 2 Cron. 2. 3.
d 1 Cron. 22. 8.
e Cap. 4. 24.
f 2 Cron. 2. 4.
g 2 Sam. 7. 13.
h 2 Cron. 2. 8, 10.

plată pentru servii tăi, cum vei zice mie
tu: că tu știi, că între noi nu *este* cine să
știe a tăià lemne, ca Sidonienii.
7 Și cum auzì Hiram cuvintele lui So-
lomon, se bucură foarte, și zise: Bine-
cuvântat *fie* Domnul astăzi, care a dat
lui David fiu înțelept preste acest popor
mare. 8 Și trimise Hiram către Solomon,
zicând: Auzit-am *toate* câte mi-ai po-
runcit: și voiu face toată voia ta pentru
lemnele de cedru și pentru lemnele de
pin: 9 Servii mei *le* vor pogorî din Li-
ban la mare, [i] și eu le voiu pune pre mare
în plute la locul ce-mi vei hotărî, și le
voiu desface acolo și tu *le* vei luà: dar să-
mi faci și tu voia mea, [j] dând hrană casei
mele. 10 Și Hiram dădù lui Solomon
lemne de cedru și lemne de pin, câte voì.
11 [k] Și Solomon dădù lui Hiram două-
zeci mii core de grâu pentru hrana ca-
sei lui, și douăzeci core de oleiu curat:
atâta a dat Solomon lui Hiram pre an.
12 Și Domnul dădù lui Solomon înțelep-
ciune, precum i-a făgăduit; și erà pace
între Hiram și Solomon: și amândoi în-
cheiară legământ.
13 Și regele Solomon ridică birnici din
tot Israelul, și birul a fost de treizeci mii
bărbați. 14 Și a trimes pre ei în Liban
pre rând, câte zece mii pre lună: o lună
ședeau în Liban, *și* două luni în casele *lor;*
și preste bir *fost-à* Adoniram. 15 Și Solo-
mon aveà șaptezeci mii purtători de sar-
cini și optzeci mii de tăietori pre munte:
16 Afară de diregători puși de Solomon
preste lucrări, trei mii și trei sute *la nu-*
măr, cari porunciau poporului ce lucrà.
17 Și poruncì regele, și aduseră pietri
mari, pietri alese *și* pietri cioplite, spre
a pune temeliile casei. 18 Și cioplirà
zidarii lui Solomon și zidarii lui Hiram
și Ghibliții, și pregătiră lemnele și pie-
trile spre zidirea casei.

Clădirea templului.

6 [a] Fost-a în anul patru sute optzeci
dela ieșirea fiilor lui Israel din pă-
mântul Egiptului, și anul al patrulea al
domnirii lui Solomon asupra lui Israel,
în luna Zif, care *este* a doua lună, că
[b] începù a se zidì casa Domnului.
2 Și [c] casa ce regele Solomon o zidì
Domnului: *aveà* lungimea sa de șase-
zeci coți, și lățimea sa de douăzeci, și
înălțimea sa de treizeci coți. 3 Și por-
ticul, *ce erà* înaintea templului casei,
aveà lungimea de douăzeci coți, în lă-
țimea casei; *și* lățimea de zece coți îna-
intea casei. 4 Și făcù la casă [d] ferestre,
largi din lăuntru și strâmte din afară.
5 Și zidì lipite de zidul casei [e] rânduri
de cămări, *unul preste altul* jur împre-
jur, *sprijinite de* zidurile casei de jur
împrejurul templului [f] și a oracului; așà
făcù cămări jur împrejur. 6 Lățimea
rândului de jos *erà* de cinci coți, și lă-
țimea celui din mijloc de șase coți, și
lățimea celui al treilea de șapte coți: căci
pre din afara casei făcù arcade strâmte
împrejur, ca *grinzile* să nu fie prinse în
zidul casei. 7 Și [g] casa în clădirea sa se
făceà din pietri, pregătite mai nainte de
a fi acolo aduse; așà că nici ciocan, nici
săcure, *nici altă* unealtă de fer, nu se
auzià la casă, la clădirea sa. 8 *Și* intra-
rea rândului de mijloc *erà* la laturea
dreaptă a casei, și se suiau la rândul de
mijloc pre o scară spirală, și *așà* dela
cel din mijloc la cel de al treilea. 9 [h] Așà
zidì el casa, și o sfârșì pre ea; și acoperì
casa cu scânduri și cu grinzi de cedru.
10 Și clădì rândurile împrejurul întregei
case, de cinci coți înălțimea; și prindeau
de casă prin lemnele de cedru.
11 Și cuvântul Domnului a fost către
Solomon, zicând: 12 *Pentru* casa a-
ceasta ce tu o zidești, [i] dacă vei umblà
după legile mele, și vei face judecățile
mele, și vei păzì toate poruncile mele,
umblând după ele, voiu întărì cu tine cu-
vântul [j] ce l-am vorbit către David, pă-
rintele tău: 13 Și [k] voiu locuì în mij-
locul fiilor lui Israel, și nu voiu [l] părăsì
poporul meu Israel. 14 [m] Așà zidì So-
lomon casa, și o sfârșì pe ea.

[i] 2 Cron. 2. 16. [j] Ezra. 3. 7. Fapt. 12. 20. | [k] 2 Cron. 2. 10. — | *Capul 6.* [a] 2 Cron. 3.1,2. [b] Fapt. 7. 47. | [c] Ezec.41.1,etc. [d] Ezec. 40. 16. [e] Ezec. 41. 6. | [f] Vers.16.19 20, 21, 31. [g] Deut. 27. 5, 6. | [h] Vers. 14. 38. [i] Cap. 2. 4. [j] 2 Sam. 7. 13. | [k] Esod. 25. 8. Apoc. 21. 3. | [l] Deut. 31. 6. [m] Vers. 38.

15 Și îmbrăcă pereții casei pe din lă-
untru cu scânduri de cedru, dela par-
doseala casei până la acoperișul ei; cu
lemne îi îmbrăcă pre ei pre din lăuntru,
și pardoseala casei a îmbrăcat-o cu scân-
duri de pin. 16 Și mai îmbrăcă cu scân-
duri de cedru douăzeci coți în fundul
casei, dela pardoseală până la *creștetul*
zidurilor; și-l îmbrăcă pre din lăuntru,
ca să fie oraculul: [n]Sfânta Sfintelor.
17 Iar casa, adecă templul, de dinainte
erà de patruzeci coți. 18 Și *lemnele* de
cedru din lăuntrul casei *erau* de colo-
cinți, cu săpături și *cu flori* deșchise:
toate *erau de* cedru, piatră nu se vedeà.
19 Și gătì oraculul în fundul casei, ca
să pună acolo chivotul legii Domnului.
20 Și oraculul *aveà* în față douăzeci coți
lungime, și douăzeci coți lățime, și două-
zeci coți înălțime: și-l acoperì cu aur
curat: și acoperì altarul cu cedru. 21 Și
Șolomon acoperì casa pre din lăuntru cu
aur curat; și întinse lanțuri de aur dina-
intea oraculului, și-l acoperì cu aur.
22 Așà toată casa o acoperì cu aur, până
ce sfârșì toată casa; acoperì cu aur și
[o]tot altarul, ce *erà* înaintea oraculului.
23 Și în lăuntrul oraculului [p] făcù doi
cherubimi *de* lemn de oliv, *fiecare* de
zece coți înălțime. 24 Și *erà* de cinci
coți o aripă a cherubimului, și *de* cinci
coți cealaltă aripă a cherubimului; dela
vârful unei aripi până la vârful celeilalte
aripi *erau* zece coți. 25 Și celalalt che-
rubim de zece coți; de aceeași măsură
și în același chip *erau* amândoi cheru-
bimii. 26 Înălțimea unui cherubim *erà*
de zece coți, tot așà și a celuilalt che-
rubim. 27 Și puse pre cherubimi în
fundul cel mai din lăuntru al casei; și
[q]se întinseră aripele cherubimilor așà,
că aripa unuia atingeà de celalalt părete.
Și aripile lor se atingeau între sine în
mijlocul casei. 28 Și acoperì și pre che-
rubimi cu aur.
29 Și pre toți pereții casei jur împre-
jur făcù chipuri, săpate de cherubimi și
de fenici și de flori deșchise, în partea
din fund și din față. 30 Și pardoseala
casei o acoperì cu aur în partea din fund
și din față.
31 Și la întrarea în oracul, făcù uși de
lemn de oliv; *așà* și pragul de sus, *și*
ușiorii ușilor în cinci muchi. 32 Făcù
deci ușa în două canate de lemn de olivi,
și săpă chipuri de cherubimi, și fenici și
flori deșchise, și *le* acoperì cu aur, pu-
nând aur preste cherubimi și fenici.
33 Așà făcù și la întrarea templului u-
șiori *de* lemn de oliv în patru muchi;
34 Și amândouă ușile *erau de* lemn de
pin; și cele [r]două bucăți ale unei uși.
erau canaturi, și celelalte două bucăți
ale ușei a doua erau canaturi. 35 Și
săpă *pre ele* cherubimi și fenici și flori
deșchise, și *le* polii cu aur, bine întocmit
preste săpături. 36 Zidì și curtea cea
din lăuntru cu trei rânduri de pietri cio-
plite și cu un rând de grinzi de cedru.
37 În anul al patrulea, luna Zif, s'au
pus temeliile casei Domnului; 38 Și în
anul al unsprezecelea, luna Bul, care *este*
luna a opta, se sfârșì casa, cu toate păr-
țile ei și rânduielile ei; așà în șapte ani
a zidit-o pre ea.

Celelalte zidiri mari ale lui Solomon.

7 Și zidì Șolomon și casa sa în [a]trei-
sprezece ani, și sfârșì toată casa sa.
2 Și zidì casă *numită* Pădurea Libanu-
lui: lungimea ei *erà* de o sută coți, și
lățimea ei de cincizeci coți, și înălțimea
ei de treizeci coți; cu patru șiruri de
stâlpi de cedru, cu grinzi de cedru
preste stâlpi. 3 Și *făcù* acoperiș cu
lemn de cedru deasupra camerilor, cari
se razemă pe patruzeci și cinci stâlpi,
câte cinsprezece *la* șir. 4 Și *erau* trei
șiruri de ferestre, și răspundeà fereastră
la fereastră de trei ori. 5 Și toate ușile
și ușiorii *lor* pătrate *erau*, ca și pragu-
rile; și răspundeà fereastră la fereastră
de trei ori. 6 Și făcù un portic de stâlpi;
lungimea lui de cincizeci coți, și lățimea
lui de treizeci coți; și porticul *erà* dina-
intea acelora; că stâlpii și grinzile *erau*
dinaintea acelora. 7 Și mai făcù un

n Esod. 26. 33. | Ezec. 45. 3. | Ebr. 9. 3. | o Esod. 30. 1, 3, 6. | p 2 Cron. 3. 10, 11, 12. | q Esod. 25. 20. | r Ezec. 41. 23, 24, 25. | Capul 7. a Cap. 9. 10

portic pentru tron, unde erà să judece,
numit porticul judecății: și erà așternut
cu cedru, dela o margine a pardoselii până
la alta. 8 Și casa sa, unde șezù, *avcà*
o altă curte în lăuntru porticului, în acelaș chip zidită.

Șolomon mai făcù o casă, ca și porticul acesta, pentru fata lui Faraon, pre
[b] care o luă *de femeie.*

9 Toate acestea *erau de* pietri de preț,
după măsură cioplite, ferestruite cu ferestrăul pre din lăuntru și pre din afară,
din temelie până la strașină, și pre din
afară până la curtea cea mare. 10 Și
temelia *erà de* pietri de preț, pietri mari;
pietri de zece coți, și pietri de opt coți.
11 Și pe deasupra *erau* pietri de preț,
după măsură cioplite, și cedre. 12 Și
curtea cea mare *erà făcută* jur împrejur
din trei șiruri de pietri cioplite, și dintr'un șir de grinzi de cedru, ca și curtea
cea din lăuntru a casei Domnului, [c] și ca
și porticul casei.

Cei doi stâlpi și uneltele templului.

13 Și trimise regele Șolomon, și aduse
pre [d] Hiram din Tir. 14 [e] Acesta *erà* fiul
unei femei văduve, din seminția lui Neftali; și [f] părintele lui *fusese* bărbat Tirean, arămar; și [g] erà plin de măiestrii,
de înțelepciune, și de pricepere în a lucrà orice în aramă.

Și el venì la regele Solomon, și lucră
toate lucrurile lui. 15 Căci el vărsă
[h] doi stâlpi de aramă, de optsprezece coți
înălțimea fiecărui *stâlp*, și un fir de doisprezece coți ar fi încunjurat pre fiecare
din ei.

16 Și făcù două capitele *de* aramă
vărsată, de pus în capul stâlpilor; înălțimea unui capitel de cinci coți, și înălțimea celuilalt capitel tot de cinci coți.
17 Asemenea *făcù* înlănțuituri în chipul
rețetelor, împletite ca lanțuri, pentru capitelele depe capul stâlpilor: șapte pentru un capitel și șapte pentru celalalt
capitel. 18 Și făcù stâlpii, și două șiruri de rodii împrejurul rețelei, ca să acopere cu ele capitelele depe capul stâlpilor: așà făcù și la al doilea capitel.
19 Și capitelele cele depe capul stâlpilor porticului *erau* lucrate *în chipul* crinului, de patru coți. 20 Și capitelele
depe cei doi stâlpi *aveau rodii* pe deasupra preste pântecele de lângă rețele:
și rodile *erau* [i] două sute, înșiruite împrejurul fiecărui capitel. 21 [j] Și așeză stâlpii
în [k] porticul templului: puse deci un stâlp
la dreapta, și-l numì Iachinul, și pre celalalt stâlp îl puse la stânga, și-l numì
Boazul. 22 Și pre capitelul stâlpilor
erau chipuri de crin. Așà se sfârșì lucrul stâlpilor.

23 Și el mai făcù [l] o mare vărsată de
zece coți dela o margine până la cealaltă
margine, *și* împrejur rotundă: și înălțimea ei de cinci coți, și un fir de treizeci coți ar fi încunjurat-o împrejur.
24 Și sub marginea ei jur împrejur o încingeau sculpturi în chipul colocintei,
câte zece la cot [m] încingeau marea jur
împrejur: două șiruri de colocinți, turnate odată cu *marea.* 25 Stà pre [n] doisprezece boi: *dintre cari* trei priveau către
miazăzi, și trei priveau către apus, trei priviau către miazănoapte, și trei priveau
către răsărit: și marea *ședeà* pre ei: și
toate dosurile lor *erau întoarse* în lăuntru.
26 Și grosimea ei *erà* de un lat de palmă,
și marginea ei lucrată ca marginea potirului, ca floarea crinului: și încăpeà
[o] două mii de baturi.

27 Și el mai făcù zece pedestale de
aramă: *de* patru coți lungimea unui pedestal, și *de* patru coți lățimea lui, și *de*
trei coți înălțimea lui. 28 Și făptura
pedestalelor *erà* astfel: aveà pervaze, și
pervazele *erau* încheiături. 29 Și pre
pervazele dintre încheiături *erau* lei, boi
și cherubimi; și deasupra pre încheiături *erà* un basen; și de desubtul leilor
și a boilor *erau* ghirlande, făcute să
spânzure. 30 Și fiecare pedestal aveà
patru roți de aramă și osie de aramă:
și cele patru unghiuri ale lui aveau umărare: și umărarile ei *erau* vărsate sub
spălătoare, alăturea cu fiecare ghirlandă.

b 2 Cron. 8. 11. *c* Ioan 10. 23. Fapt. 3. 11. *d* 2 Cron. 4. 11. *e* 2 Cron. 2. 14. *f* 2 Cron. 4. 16. *g* Esod. 31. 3. *h* 2 Reg. 25. 17. Ier. 52. 21. *i* 2 Cron. 3. 16. *j* 2 Cron. 3. 17. *k* Cap. 6. 3. *l* 2 Reg. 25. 13. *m* 2 Cron. 4. 3. *n* 2 Cron. 4. 4, 5. *o* 2 Cron. 4. 5.

31 Și gura de ei din lăuntru capitelului și
până deasupra *erà* un cot; și gura ei *erà*
rotundă, lucrată ca basenul, de un cot și
jumătate; și pre deasupra *acestei* guri
erau săpături: și pervazele lor *erau* pă-
trate, nu rotunde. 32 Și sub pervaze
erau patru roți, și osiile roților *se uniau*
cu pedestalul: și înălțimea *fiecărei* roți
erà un cot și jumătate de cot. 33 Și
făptura roților *erà* ca cea a roților de
trăsură; osiile lor, și obezile lor, și spi-
țele lor și butucii lor, *erau* tot vărsate.
34 Și *erau* patru umărare la cele patru
unghiuri ale fiecărui pedestal; umăra-
rele *erau* trase din pedestal. 35 Și de-
asupra pedestalului *erà* o înălțime ro-
tundă împrejur, de o jumătate cot; și
deasupra pedestalului marginile și per-
vazele *pedestàlului erau* dintr'însul *trase*.
36 Și pe plăcile laturilor ei și pe per-
vazele ei el săpă cherubimi, lei și fenici,
în fiecare loc deșert, și ghirlande împre-
jur.

37 Așà făcù el cele zece pedestale:
toate aveau aceeași vărsătură, aceeași
măsură, *și* acelaș chip. 38 Și [p] el mai
făcù și zece spălători de aramă: în fie-
care spălător încăpeà patruzeci baturi;
fiecare spălător *erà de* patru coți: *și* pre
fiecare din cele zece pedestale *stà* un
spălător. 39 Și așeză pedestalele, cinci
la laturea dreaptă a casei, și cinci la la-
turea stângă a casei; și puse marea la
laturea dreaptă a casei spre răsărit din
partea de miazăzi. 40 Și Hiram făcù
spălători și lopeți și cupe.

Așà sfârșì Hiram facerea tuturor lu-
crurilor, ce făcuse pentru regele Solo-
mon, pentru casa Domnului: 41 Doi
stâlpi și sferele capitelelor depe capul
celor doi stâlpi; și două [q] rețele, ca să a-
copere cele două sfere ale capitelelor
depe capul stâlpilor; 42 Și patru sute
de rodii pentru cele două rețele, două
șiruri de rodii pentru fiecare rețea ca să
acopere cele două sfere ale capitelelor
de stâlpi; 43 Și cele zece pedestale, și
cei zece spălători depe pedestale; 44 Și
o mare, și cei doisprezece boi de sub
mare; 45 [r] Și oalele și lopețile și cu-
pele; Toate aceste vase, ce Hiram le făcù
regelui Solomon pentru casa Domnului,
erau de aramă lustruită. 46 [s] În șesul
Iordanului le vărsă regele, în pământ
argilos, între [t] Succot și [u] Țartan. 47 Și
Solomon lăsă toate aceste vase *necum-
pănite*, căci erau multe foarte, și greu-
tatea aramei nu se puteà socotì.

48 Și Solomon făcù toate vasele casei
Domnului: [v] altarul cel de aur, și masa
cea de aur, pre care *se puneau* pânile
de punere înainte; 49 Și candelele de
aur curat, cinci de-a dreapta, și cinci de-a
stânga, înaintea oracului, și florile și
lămpile și mucările *de aur*; 50 Și tip-
siile și cuțitele și cupele și lingurile și
cățuele *de* aur curat, și țâțânele *de* aur,
dela ușile casei celei din fund, *adică* ale
Sfintei Sfintelor, *și* dela ușile casei, *adică*
a templului.

51 Și sfârșindu-se tot lucrul, ce-l făcù
regele Solomon pentru casa Domnului,
aduse Solomon într'însa toate cele con-
sacrate de David părintele său: argintul
și aurul și vasele; punându-le în tesau-
rul casei Domnului.

Consacrarea templului; rugăciunea și jertfa lui Solomon.

8 Și regele [a] Solomon adună în Ierusa-
lim pre bătrânii lui Israel și pre toți
capii semințiilor, pre mai marii *caselor*
părintești ai fiilor lui Israel la sine, [b] ca să
aducă chivotul legii Domnului [c] din ce-
tatea lui David, adecă Sionul.

2 Și așà se adunară toți bărbații lui
Israel la regele Solomon în [d] sărbătoarea
din luna Etanim, care *este* luna a șaptea.
3 Și veniră toți bătrânii lui Israel, [e] și
preoții ridicară chivotul. 4 Și aduseră
chivotul Domnului, și [f] cortul întrunirii,
și toate vasele cele sacre, cari *erau* în
cort: preoții și Leviții le aduseră pre ele.
5 Și regele Solomon și toată comunita-
tea lui Israel cea adunată la el, împreună
cu el [g] jertfiră înaintea chivotului oi și
boi, de nu se puteau nici socotì, nici nu-

p 2 Cron. 4. 6. q Vers. 17. 18. | r Esod. 27. 3. s 2 Cron. 4. 17. | t Fac. 33. 17. u Ios. 3. 16. | v Esod. 37. 25, etc. | Capul 8. a 2Cron.5.2,etc. | b 2 Sam. 6. 17. c 2 Sam. 5.7,9. | d Lev. 23. 34. e Num. 4. 15. | f Cap. 3. 4. g 2 Sam. 6. 13.

mărĭ, de mulţimea lor. 6 Şi preoţii [h]a-
duseră chivotul legii Domnului [i]la locul
său, în oraculul casei, în Sfânta Sfinte-
lor, [j]sub aripile cherubimilor. 7 Că
cherubimii *aveau* aripile întinse preste
locul chivotului, şi cherubimii acoperiau
chivotul şi pârghiile lui pe deasupra.
8 Şi [k]pârghiile aşà de lungi *erau*, încât
capetele pârghiilor se vedeau din sanc-
tuar de dinaintea oraculului; dar de a-
fară nu se vedeau: şi ele se află acolo
până în ziua de astăzi. 9 [l]În chivot nu
era nimic [m]decât cele două table de
piatră, pre cari Moisi le [n]pusese acolo în
Horeb, [o]unde Domnul încheià *legamânt*
cu fiii lui Israel, când ieşiră din pământul
Egiptului.

10 Şi a fost, când ieşiră preoţii din
sanctuar, că nor [p]umplù casa Domnului;
11 Şi nu putură preoţii să steà, ca să
servească, de nor; că mărirea Domnului
umpluse casa Domnului.

12 [q]Atuncia zise Solomon: Domnul a
zis, că va locuì în [r]întunerec. 13 [s]Zi-
dit-am ţie casă de locuinţă, [t]loc ca să lo-
cuieşti în veci.

14 Şi întorcându-şi regele faţa sa
[u]binecuvântă toată adunarea lui Israel,
(şi toată adunarea lui Israel stà). 15 Şi
el zise: [v]Binecuvântat *fie* Domnul Dum-
nezeul lui Israel, carele îndeplinì prin
mâna sa ceeace a [x]făgăduit cu gura sa lui
David, părintele meu, zicând: 16 [y]Din
ziua, în care am scos pre poporul meu
Israel din Egipt, nu am ales dintre toate
seminţiile lui Israel nici o cetate, în care
să se zidească casă, şi [z]în care să fie nu-
mele meu; ci pre [a]David am ales, ca el
să fie preste poporul meu Israel. 17 Şi
[b]erà în inima lui David, părintele meu,
ca să zidească casă numelui Domnului
Dumnezeului lui Israel. 18 [c]Dar Dom-
nul zise lui David, părintele meu: Fiind-
că este în inima ta să zideşti casă nu-
melui meu, bine faci, că este aceasta în
inima ta. 19 Dar [d]tu să nu zideşti casa;
ci fiul tău, care va ieşì din coapsele tale,
acela să zidească casă numelui meu.
20 Şi Domnul îndeplinì cuvântul său,
pre care l-a făgăduit: şi m'am ridicat eu
în locul lui David, părintele meu şi şed
pre tronul lui Israel, [e]după cum a făgă-
duit Domnul: şi am zidit casă numelui
Domnului Dumnezeului lui Israel. 21 Şi
am însemnat acolo loc pentru chivotul,
în care *se află* [f]legământul Domnului,
ce-l încheià cu părinţii noştri, când i-a
scos pre ei din pământul Egiptului.

22 Şi stând Solomon înaintea [g]alta-
rului Domnului, înaintea întregei adu-
nări a lui Israel, îşi [h]întinse mânile sale
către cer:

23 Şi zise: Domnul Dumnezeul lui
Israel! [i]nu *este* Dumnezeu asemenea ţie,
în cer sus şi pre pământ jos, *tu*, [j]carele
păzeşti legământul şi îndurarea către
servii tăi, ce [k]umblă înaintea ta din toată
inima lor; 24 Cel ce ai împlinit servu-
lui tău David, părintele meu, *tot* ce ai
făgăduit lui: tu ai făgăduit cu gura ta
şi cu mâna ta ai îndeplinit, cum *este* în
ziua aceasta. 25 Şi acum Domnul Dum-
nezeul lui Israel, îndeplineşte servului
tău David, părintele meu, aceeace ai fă-
găduit lui, zicând: [l]Nu va lipsì din tine
bărbat de dinaintea mea, şezător pe
tronul lui Israel; numai de vor luà aminte
fiii tăi la căile lor, ca să umble înaintea
mea, cum ai umblat tu înaintea mea.
26 [m]Şi acum, Dumnezeul lui Israel! ro-
gu-mă să se adeverească cuvântul tău
David, părintele meu,

27 Că oare cu adevărat [n]va locuì Dum-
nezeu pe pământ? Iată, cerul şi [o]ceriu-
rile ceriurilor nu te încap: cu cât mai
puţin casa aceasta, pre care am zidit-o
eu! 28 Totuşi priveşte la rugăciunea
servului tău, şi la cererea Domnului
Dumnezeului meu să auzi strigarea şi
rugăciunea, cu care se roagă servul tău
înaintea ta astăzi; 29 Fie ochii tăi deş-
chişi spre casa aceasta noaptea şi ziua.

---

h 2 Sam. 6. 17.
i Esod. 26. 33, 34.
j Cap. 6. 27.
k Esod. 25. 14, 15.
l Esod. 25. 21.
m Deut. 10. 5. Ebr. 9. 4.
n Esod. 40. 20.
o Esod. 34. 27, 28.
p Esod. 40. 34, 35.
q 2 Sam. 6. 1, etc.
r Ps. 18. 11.
s 2 Sam. 7. 13.
t Ps. 132. 14.
u 2 Sam. 6. 18.
v Luc. 1. 68.
x 2 Sam. 7. 5, 25.
y 2 Sam. 7. 6
z Vers. 29.
a 1 Sam. 16. 1.
b 2 Sam. 7. 2.
c 2 Cron. 6. 8. 9.
d 2 Sam. 7. 5, 12, 13.
e 1 Cron. 28. 5, 6.
f Vers. 9.
g 2 Cron. 6. 12, etc.
h Isa. 1. 15.
i Esod. 15. 11.
j Deut. 7. 9. Dan. 9. 4.
k Fac. 17. 1.
l 2 Sam. 7. 12, 16.
m 2 Sam. 7. 25.
n Ier. 23. 24. Fapt. 7. 49.
o 2 Cor. 12. 2.

spre locul, de carele ai zis: Numele meu
va fi acolo: ca să auzi rugăciunea, cu care
servul tău se roagă[p] în locul acesta.
30 [q] Și ascultă cererea servului tău și a
poporului tău Israel, cu care se vor rugà
în locul acesta; și ascultă-i tu din locul
șederii tale, din cer, și ascultându-*i*,
iartă-*i*.

31 De va păcătuì vre-un om asupra
aproapelui său, [r] i-se va impune jurământ,
și-l va face să se jure, și jurământul
va venì înaintea altarului tău în casa a-
ceasta; 32 Atuncia tu ascultă din cer,
și fă, și judecă pre servii tăi, [s] condamnând
pre cel vinovat, așà ca să se întoarcă
preste capul lui fapta lui; și îndreptând
pre cel drept, așà ca să faci lui după
dreptatea lui.

33 [t] Când va fi lovit poporul tău de
neamici, pentru că au păcătuit ție, și
[u] se va reîntoarce către tine, și va mărturisì
numele tău, și va aduce ție rugi și
cereri în casa aceasta: 34 Atuncia auzi
din cer și iartă păcatul poporului tău Is-
rael, și adu-i din nou în pământul, pre
care l-ai dat părinților lor.

35 [v] Când se va închide cerul, și nu
va fi ploaie, pentru că a păcătuit ție, de
te vor rugà în locul acesta, și vor mărturisì
numele tău, și se vor reîntoarce
dela păcatele lor, după ce i-ai umilit pre
ei: 36 Atunci ascultă-*i* din cer, și iartă
păcatele servilor tăi și ale poporului tău
Israel, [x] învățându-i [y] calea cea bună, pre
care se cade să umble: și dă ploaie pre
pământul tău, ce tu l-ai dat poporului
tău de moștenire.

37 [z] Foamete de va fi pe pământ,
ciumă de va fi, arsură în grâu, pălitură,
lăcustă, *sau* omidă de va fi, neamicul lor
în cetăți de i-ar împresurà pre ei în cu-
prinsul *lor*, în orice plagă, în orice boală
de vor fi; 38 Toată rugăciunea, toată
cererea ce va face vre-un om, sau întreg
poporul tău Israel, când va recunoaște
fiecare rana inimei sale, și va întinde
mânile sale către casa aceasta, 39 A-
tuncia tu auzi din cer, din locul șederii
tale, și iartă, și fă, și dă fiecăruia după
căile lui, după cum vei cunoaște inima
lor; (căci tu, numai tu, [a] cunoști inimile
tuturor fiilor oamenilor); 40 [b] Ca să se
teamă de tine în toate zilele, câte vor
trăì pe pământul, pre care l-ai dat părin-
ților noștri.

41 Și pre străinul, carele nu *este* din
poporul tău Israel, dar pentru numele
tău vine din pământ depărtat; 42 (Căci
vor auzì numele tău cel mare, și [c] mâna
ta cea tare, și brațul tău cel întins, și
vor venì, și se vor rugà în casa aceasta),
43 Auzi-*l* din cer, *din* locul șederii tale,
și fă *lui* toate, pentru care străinul strigă
către tine; [d] ca să cunoască toate popoa-
rele pământului numele tău, și să se
[e] teamă de tine, ca și poporul tău Israel;
și ca să cunoască, că după numele tău
se numește casa aceasta, ce eu am zidit.

44 Când poporul tău va ieșì la luptă
asupra neamicilor săi, acolo unde îl vei
trimite pre el, și se va rugà Domnul spre
cetatea ce tu ai ales, și *spre* casa ce am
zidit numelui tău, 45 Atunci ascultă
din cer rugăciunea lui și cererea lui, și
fă-i dreptate.

46 Când vor păcătuì ție, ([f] căci nu *este*
om, care să nu păcătuiască), și te vei mânia
asupra lor, și-i vei da *în mânile* neami-
cului, așà că *învingătorii lor* îi vor duce
prinși [g] în pământul neamicului, departe
sau aproape, 47 [h] Și *atuncia* vor venì
în sine-și în pământul, unde fură duși
prinși, și se vor întoarce, și se vor rugà
ție în pământul acelora, cari i-au dus
prinși, [i] zicând: Am păcătuit, am nele-
giut, am nedreptățit; 48 Și *așà* [j] se vor
întoarce către tine din toată inima lor, și
din tot sufletul lor, în pământul neami-
cilor lor, cari iau dus prinși, și [k] se vor
rugà ție, *privind* către pământul lor, ce
tu l-ai dat părinților lor, *către* cetatea ce
ai ales, și către casa ce am zidit nume-
lui tău, 49 Atuncia ascultă din cer, *din*
locul șederii tale, rugăciunea lor și ce-

---

p Dan. 6. 10. *q* 2 Cron. 20. 9. *r* Esod. 22. 11. *s* Deut. 25. 1. *t* Lev. 26. 17. *u* Lev. 26.39,40. *v* Lev. 26. 19. *x* Ps. 25. 4. *y* 1 Sam. 12. 23. *z* Lev. 26.16,25, 26. *a* 1 Sam. 16. 7. Ps. 11. 4. *b* Ps. 130. 4. *c* Deut. 3. 24. *d* 1 Sam. 17. 46. *e* Ps 102. 15. *f* 2 Cron. 6. 36. 1 Ioan.1.8,10. *g* Lev. 26.34.44. *h* Lev. 26. 40. *i* Neem. 1 6. *j* Ier. 29. 12, 13, 14. *k* Dan. 6. 10.

rerea lor, și fă lor dreptate; 50 Și iartă
pre poporul tău. ce a păcătuit ție, și toate
fărădelegile, prin care vinovați s'au făcut
înaintea ta, și [l] fă ca ei să afle îndurarea
înaintea celor, ce i-au dus pre ei prinși,
ca să aibă milă de ei: 51 Că [m] ei popo-
rul tău *sunt*, și moștenirea ta, pre care
tu l-ai scos din Egipt, [n] din mijlocul cup-
torului de fier. 52 Fie deci ochii tăi
deschiși spre cererea servului tău și spre
cererea poporului tău Israel, ca să-i auzi
pre ei în toate strigările lor către tine.
53 Căci deosebit-ai pre ei de toate po-
poarele pământului, *ca să fie* moștenirea
ta, [o] după cum ai făgăduit prin Moisi, ser-
vul tău, când ai scos pre părinții noștri
din Egipt, Doamne.

54 Și sfârșind Solomon toată rugă-
ciunea și cererea aceasta către Domnul,
se sculă de dinaintea altarului Domnului,
unde erà îngenunchiat pre genunchii săi,
cu mânile sale întinse către cer.

55 Și stătù, și [p] binecuvântă toată adu-
narea lui Israel cu voce tare, zicând:
56 Binecuvântat *fie* Domnul, carele a dat
repaus poporului său Israel, după toate
câte a făgăduit; [q] n'a căzut nici unul din
toate cuvintele cele bune, pre care le-a
făgăduit lui Moisi, servul său. 57 Fie
Domnul Dumnezeul nostru cu noi, cum
a fost cu părinții noștri! [r] Să nu ne lase
pre noi, nici să ne părăsească. 58 [s] Să
plece inimile noastre spre el, ca să um-
blăm, în toate căile lui, și să păzim toate
poruncile lui și legile lui și judecățile lui,
ce *le* dădù părinților noștri! 59 Și aceste
cuvinte ale mele, cu cari m'am rugat
înaintea Domnului, să fie ziua și noaptea
aproape dinaintea Domnului Dumnezeu-
lui nostru, ca să facă dreptate servului
său, și dreptate poporului său Israel, după
trebuința fiecăreia zile: 60 [t] Ca să cu-
noască toate popoarele pământului, că
[u] Domnul, el singur *este* Dumnezeu, *și*
nimenea altul. 61 Fie deci [v] inima
voastră întreagă către Domnul Dumne-
zeul nostru, ca să umblați în legile lui,
și să păziți poruncile lui, ca și în ziua a-
ceasta.

62 Și [x] regele, și tot Israelul cu el, a-
duseră jertfă înaintea Domnului. 63 Și
jertfa de bucurie, ce aduse Solomon
Domnului, *a fost:* douăzeci și două de
mii de boi, și o sută douăzeci mii de oi.
64 [y] Așà sfințiră regele și toți fiii lui Is-
rael casa Domnului. In aceeași zi sfințì
regele mijlocul curții cea din fața casei
Domnului, că acolo aduse arderi de tot
și daruri de pâne și grăsimea jertfelor
de bucurie: fiindcă [z] altarul cel de aramă
de dinaintea Domnului *erà* prea mic, spre
a cuprinde arderea de tot și darul de
pâne și grăsimea jertfelor de bucurie.

65 Și Solomon serbă atuncia [a] serbă-
toare, și tot Israelul împreună cu dânsul:
adunare mare *a fost* ([b] dela intrarea Ha-
math până la [c] râul Egiptului, înaintea
Domnului Dumnezeului nostru, [d] șapte
zile și *alte* șapte zile, patrusprezece *în
totul*). 66 *Și* a opta zi dădù drumu po-
porului, și ei binecuvântară pre rege, și
se duseră la corturile lor, bucurându-se
și voioși pentru toate bunătățile ce Dom-
nul făcù către David, servul său, și către
Israel, poporul său.

Răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunea lui Solomon.

9 Și [a] sfârșind Solomon de zidit casa
Domnului [b] și casa regelui și [c] toate
câte el dorì și voì să facă, 2 Se arătă
Domnul lui Solomon a doua oară, [d] pre-
cum i-s'a arătat în Ghibeon.

3 Și zise Domnul către el: [e] Am au-
zit rugăciunea ta și cererea ta, cu care
te-ai rugat înaintea mea: am sfințit casa
aceasta, ce ai zidit-o [f] ca să pun acolo
numele meu în veci; [g] și ochii mei și
inima mea vor fi acolo totdeauna. 4 Și
tu, de vei [h] umblà înaintea mea, [i] cum a
umblat David, părintele tău, în întregi-
mea inimii și în dreptate: de vei face
toate câte am poruncit ție: de vei păzì
legile mele și judecățile mele; 5 Atun-
cia voiu întărì tronul regatului tău, în veci.

---

l Ezra. 7. 6.
m Deut. 9. 29.
n Deut. 4. 20.
o Esod. 19. 5.
p 2 Sam. 6. 18.
q Deut. 12. 10. Ios. 21. 45.
r Deut. 31. 6.
s Ps. 119. 36.
t Ios. 4. 24.
u Deut. 4. 35, 39.
v Cap. 11. 4.
x 2 Cron. 7. 4, etc.
y 2 Cron. 7. 7.
z 2 Cron. 4. 1.
a Lev. 23. 34.
b Num. 34. 8.
c Fac. 15. 18.
d 2 Cron. 7. 8.

Capul 9.
a 2 Cron. 7. 11, etc.
b Cap. 7. 1.
c 2 Cron. 8. 6.
d Cap. 3. 5.
e 2 Reg. 20. 5.
f Cap. 8. 29.
g Deut. 11. 12.
h Fac. 17. 1.
i Cap. 11. 4. 6. 38

deasupra lui Israel, [j] cum am făgăduit lui
David, părintele tău, zicând: Nu va lipsì
din tine bărbat depe tronul lui Israel.
6 [k] *Dar* de vă veți abate dela mine, voi
și fiii voștri, și nu veți păzì poruncile
mele și legile mele, ce am pus înaintea
voastră, ci veți merge, și veți servì altor
zei, și vă veți închinà lor, 7 [l] Atuncia
voiu stârpì pre Israel depe pământul, ce
l-am dat lor; și casa aceasta, ce am sfin-
țit [m] numelui meu, voiu arunca-o dela
fața mea; [n] și Israel va fi de proverb și
de batjocură între toate popoarele. 8 Și
[o] casa aceasta, *cât de* înaltă este, tot cel
ce va trece pre lângă ea, va rămâneà în-
cremenit, și va șuerà, și va zice: [p] Pen-
tru ce făcù Domnul așà pământului a-
cestuia și casei acesteia? 9 Și se va răs-
punde: Fiindcă părăsiră pre Domnul
Dumnezeul lor, care scoase pre părinții
lor din pământul Egiptului, și se lipiră
de alți zei, și se închinară lor, și serviră
lor, pentru aceasta Domnul a adus asu-
pra lor tot răul acesta.

Afacerile lui Solomon cu Hiram; dările plătite lui și flota lui.

10 Și [q] la sfârșitul celor douăzeci de
ani, în care Solomon zidì cele două case:
casa Domnului și casa regelui, 11 [r] (Și
Hiram, regele Tirului, ajută pre Solo-
mon cu lemne de cedru, și cu lemne de
pin, și cu aur, după toată dorința lui),
atuncia regele Solomon dădù lui Hiram
douăzeci de cetăți în pământul Galileii.
12 Și ieșì Hiram din Tir, ca să vadă ce-
tățile, ce Solomon i-le dădù; și nu-i plă-
cură lui. 13 Și zise: Ce *sunt* cetățile
acestea, ce mi-le-ai dat, fratele meu?
[s] Și el le numì pre ele pământul Cabol
până în ziua aceasta. 14 Și Hiram tri-
mise regelui o sută douăzeci de talente
de aur.

15 Și cuvântul, pentru care regele
Solomon [t] a pus dar, *a fost*, ca să zi-
dească casa Domnului și casa sa și [u] Millo
și zidul Ierusalimului, și Hazorul și Meg-
ghiddoul și Ghezerul. 16 *Căci* Faraon,
regele Egiptului se suise, și cucerise
Ghezerul, și l-a ars cu foc; și pre Cana-
neii, ce locuiau în cetate, i-a ucis, și-l
dăduse zestre ficei sale, femeia lui So-
lomon. 17 Și zidì Solomon Ghezerul
și Bet-Horonul de jos. 18 Și [v] Baalatul
și Tadmorul în pustiu, în țară. 19 Și
toate întăririle *caselor* pentru provisiune
ce Solomon aveà, și întăririle pentru care,
și întăririle pentru călăreți, și orice dorì
Solomon să zidească în Ierusalim și în
Liban și în tot pământul stăpânirii sale.

20 *Și cât pentru* poporul rămas din
Amorei *și* Hetei *și* Ferizei *și* Hevei și
Iebusei, care nu *erau* din fiii lui Israel:
21 *Cât pentru* fiii acelora, [x] ce rămăse-
seră în țară după ei, *și* pre [y] care fiii lui
Israel n'au putut a-i nimicì; asupra
acestora Solomon a pus dare de muncă
până în ziua de astăzi. 22 Dar din fiii
lui Israel Solomon pre nimenea n'a fă-
cut serv; căci *erau* bărbați de resbel și
servi ai săi, și mai marii și căpitanii săi,
și capi ai carelor, și călăreții săi. 23 Și
supraveghietorii mai mari preste tot lu-
crul lui Solomon *erau* cinci sute cincizeci,
stând preste poporul ce servià la lucru.
24 Și fica lui Faraon se suì din ce-
tatea lui David în casa sa, ce se zidise
pentru ea, [z] când se zidì Millo.

25 Și aduceà Solomon de trei ori pe
an arderi de tot și jertfe de bucurie pe al-
tarul, ce zidise Domnului, și tămâie pe
altarul, ce *sta* înaintea Domnului; așà
sfârșì casa.

26 Și regele Solomon *mai* făcù și o
corabie la Etion-Gheber, cel aproape de
Elat, la țărmul Mărei Roșie, în pămân-
tul Edomului. 27 Și Hiram trimise în
corabia cu servii lui Solomon pre servii
săi marinari, corabieri deprinși cu marea.
28 Și veniră la Ofir, și luară de acolo
patru sute douăzeci de talente de aur, și
le aduseră la regele Solomon.

Visita reginei din Șeba la Solomon.

10 Și [a] regina din Șeba, auzind de re-
numele lui Solomon *și* de numele

---

[j] 2 Sam. 7. 12. 16. [k] Ps. 8 . 30, etc. [l] Deut. 4. 26. [m] Ier. 7. 14. [n] Ps. 44. 14. [o] 2 Cron. 7. 21. [p] Deut. 29. 24, 25, 26. [q] Cap. 6. 37. 38. [r] 2 Cron. 8. 2. [s] Ios. 19. 27. [t] Cap. 5. 13. [u] 2 Sam. 5. 9. [v] Ios. 19. 44. [x] Judc. 1. 21, 27, 29. [y] Ios. 15. 63. [z] 2 Sam. 5. 9. 2 Cron. 32. 5. — Capul 10. [a] Mat. 12. 42. Luc. 11. 31.

Domnului, venì, [b] ca să-l încerce prin în-
trebări grele. 2 Și venì la Ierusalim cu
un alaiu mare foarte, cu cămile încăr-
cate cu aromate și aur prea mult și pie-
tri prețioase. Și venind la Solomon, a
vorbit cu el de toate ce erau în inima ei.
3 Și Solomon deslegă toate întrebările
ei, nu erà *nimica* ascuns regelui, care să
nu fie deslegat ei. 4 Și văzând regina
din Șeba toată înțelepciunea lui Solomon,
și casa ce o zidise: 5 Și bucatele me-
sei lui, și locuința servilor lui, și rându-
iala casnicilor săi, și vestmintele lor, și
cuparii lui, și [c] arderile de tot ce le adu-
ceau în casa Domnului, rămase în ui-
mire. 6 Și zise regelui: Adevărat erà
cuvântul, ce în țara mea am auzit de lu-
crurile tale și de înțelepciunea ta. 7 Dar
n'am crezut acelor cuvinte, până ce am
venit și au văzut ochii mei, și iată, nici
jumătate nu mi-s'a spus: înțelepciunea
ta și fericirea ta întrec faima ce o auzii.
8 [d] Fericiți *sunt* oamenii tăi, fericiți acești
servi ai tăi, ce pururea stau înaintea ta
și ascultă înțelepciunea ta. 9 [e] Binecu-
vântat fie Domnul Dumnezeul tău, că a
binevoit întru tine, punându-te pre tro-
nul lui Israel! Fiindcă Domnul a iubit
în totdeauna pre Israel, deaceea te-a a-
șezat pre tine rege, [f] ca să faci judecată
și dreptate. 10 Și ea [g] dădù regelui o
sută douăzeci talente de aur, și aromate
multe foarte și pietri prețioase; n'a mai
sosit în urmă atâtea aromate, ca cele ce
regina din Șeba a dat regelui Solomon.
11 [h] Încă și corabia lui Hiram, care a-
duse aur dela Ofir, aduse dela Ofir și
mare câtime de lemne de almughim și
pietri prețioase. 12 [i] Și regele făcù din
lemnele de [j] almughim îngrădiri la casa
Domnului și la casa regelui, și citare și
harpe pentru cântăreți; astfel de lemne
de almughim n'a mai sosit, nici s'a mai
văzut, până în ziua de astăzi. 13 Și re-
gele Solomon dădù reginii din Șeba toate
câte dorì câte *îi* cerù, pre lângă *cele* ce-i
dădù dela sine regele Solomon; și așà
ea se înturnă și se duse în pământul ei,
ea și servii ei.

Avuția, mărimea, comerțul și familia lui Solomon.

14 Și greutatea aurului, ce pre fie-
care an venià la Solomon, erà de șase
sute șasezeci și șase talente de aur:
15 Afară *de cel strâns* dela negutătorii
cei mari [k] și dela mărfurile negutătorilor
celor mici, și dela toți regii Arabiei, și
dela guvernătorii țării.

16 Și a făcut regele Solomon două
sute scuturi *de* aur ciocănit șase sute *sicli*
de aur a pus de tot scutul: 17 Și [l] trei
sute scuturi mici de aur ciocănit; trei
mine de aur a pus de tot scutul; și le
așeză regele în [m] casa *numită:* Pădurea
Libanului.

18 [n] Și *mai* făcù regele un tron mare
de fildiș, și-l acoperì cu aur curat.
19 Tronul aveà șase trepte, și vârful tro-
nului *era* rotund pre dinapoia sa, și ră-
zămători *erau* de o parte și de alta a
scaunului, și doi lei stăteau la răzămă-
tori. 20 Și pe cele șase trepte doispre-
zece lei de o parte și de alta stăteau:
un astfel nu s'a făcut în nici un regat.
21 [o] Și toate vasele de băut ale regelui
Solomon *erau* de aur; și toate vasele
casei, *numită* Pădurea Libanului, *erau*
de aur curat; nimic de argint: *argintul*
drept nimic se socotì în zilele lui Solomon.
22 Că regele aveà pre mare o corabie
[p] tarsică cu corabia lui Hiram; o dată la
trei ani venià corabia tarsică, aducând
aur și argint, fildiș și momiți și păuni.
23 Așà [q] s'a mărit regele Solomon în
avere și în înțelepciune mai presus de
toți regii pământului. 24 Și tot pămân-
tul căută la fața lui Solomon, ca să audă
înțelepciunea, pre care Dumnezeu o pu-
sese în inima lui. 25 Și pre tot anul
aduceà fiecare din ei darul său: vase de
argint, vase de aur, și vestminte, și ar-
mături, și aromate, și cai, și catâri.

26 Și [r] Solomon a [s] adunat care și că-
lăreți, și aveà o mie patru sute de care

[b] Judc. 14. 12. [c] 1 Cron. 26. 16. [d] Prov. 8. 34. [e] Cap. 5. 7. [f] Ps. 72. 2. Prov. 8. 15. [g] Ps. 72. 10, 15. [h] Cap. 9. 27. [i] 2 Cron. 9. 11. [j] 2 Cron. 9. 10. [k] 2 Cron. 9. 24. [l] Cap. 14. 26. [m] Cap. 7. 2. [n] 2 Cron. 9. 17, etc. [o] 2 Cron. 9 20, etc. [p] Fac. 10. 4. [q] Cap. 3. 12, 13. [r] Cap. 4. 26. [s] Deut. 17. 16.

și douăsprezece mii de călăreți, pre cari
îi așeză în întăririle pentru care, și aprope
de rege, în Ierusalim. 27 [t] Și regele făcù
argintul *să fie* în Ierusalim ca pietrile, și
cedrii *să fie* ca Sicomorii cei din vale,
prin mulțimea *lor*. 28 [u] Și aduseră lui
Solomon cai și tot felul de marfă din E-
gipt, negutătorii regelui cumpărau a-
ceastă marfă cu preț. 29 Și se aduse
un car din Egipt pentru șase sute *sicli*
de argint, și un cal pentru o sută cinci-
zeci [v] și așà se aduseră și pentru toți regii
Șiriei, prin mânile acelor *negutători*.

Femeile cele străine ale lui Solomon și idolatria lui; mânia lui Dumnezeu.

11 Și [a] regele Solomon pre lângă fata
lui Faraon [b] iubì multe femei străine:
Moabite, Ammonite, Edomite, Sidonene
și Hetee. 2 Din popoarele, despre care
Domnul zisese fiilor lui Israel: [c] Să nu
întrați la ele, nici ele să între la voi, ca
nu cumva să plece inimile voastre după
zeii lor. De aceste se lipì Solomon cu
iubire. 3 Și aveà femei princese șapte
sute, și concubine trei sute: și femeile
lui au abătut inima lui. 4 Căci s'a în-
tâmplat, când a îmbătrânit Solomon,
[d] femeile lui *i*-au abătut inima lui la alți
zei; și *așà* [e] inima lui nu erà întreagă cu
Domnul Dumnezeul său, [f] ca inima lui
David, părintele său. 5 Și a umblat So-
lomon, după chipul [g] Astarteei, zeița Si-
donenilor, și după Milcom, urîciunea
Ammoniților, 6 Și Solomon făcù rele
înaintea Domnului, și n'a umblat cu de-
săvârșire după Domnul, ca David părin-
tele său. 7 [h] Atuncia zidì Solomon o
înălțime lui [i] Chemoș, urâciunea Moabu-
lui, în [j] muntele din fața Ierusalimului,
și lui Moloch, urâciunea fiilor lui Ammon.
8 Și așà făcù pentru toate femeile sale
cele străine, care tămâiau și jertfiau zei-
lor lor.

9 Și s'a mâniat Domnul asupra lui
Solomon, fiindcă [k] inima lui se abătuse
dela Domnul Dumnezeul lui Israel, [l] care
se arătase lui de două ori: 10 Și-i [m] dă-
duse poruncă pentru lucrul acesta: să
nu meargă nici cum după alți zei: dar
el nu păzì ceeace-i poruncise Domnul.
11 Pentru aceasta zise Domnul lui So-
lomon: Fiindcă tu ai făcut aceasta, și nu
ai ținut legământul meu și poruncile
mele, ce ți-am poruncit ție, [n] voiu rupe
regatul dela tine, și-l voiu da servului
tău. 12 Dar nu voiu face aceasta în zi-
lele tale, pentru David părintele tău: din
mânile fiului tău îl voiu rupe. 13 [o] De-
cât nu voiu rupe tot regatul: o [p] semin-
ție voiu da fiului tău, pentru David, ser-
vul meu, și pentru Ierusalim, pre [q] care
l-am ales.

Vrăjmașii lui Solomon și moartea sa.

14 Și [r] ridică Domnul împotrivitor lui
Solomon, pre Hadad, Edomitul; acesta
erà din seminția regilor Edomului.
15 [s] Căci s'a întâmplat, când David fu în
Edom, și Ioab, mai marele oastei, se suise
să îmmormânteze pre cei uciși, și [t] ucise
pre toată partea bărbătească din Edom:
16 (Căci șase luni șezù acolo Ioab cu tot
Israelul, până ce stârpì toată partea băr-
bătească din Edom): 17 Atuncia Ha-
dad a fugit însuși, și cu dânsul câțiva
Edomiți din servii părintelui său, ca să
meargă în Egipt: iar Hadad *erà* copil
mic. 18 Și purceseră din Madian, și
veniră la Paran: și și-a luat cu sine oa-
meni din Paran, și veniră în Egipt la
Faraon, regele Egiptului, carele-i dădù
casă, și-i rânduì ale hrănii, și-i dădù lui
pământ. 19 Și aflà Hadad mare trecere
la Faraon, și-i dădù de femeie pre sora
femeii sale pre sora reginii Taphenesa.
20 Și sora Taphenesii născù lui pre Ghe-
nubat, fiul său, pre care Taphenesa îl
înțercă în casa lui Faraon; și erà Ghe-
nubat în casa lui Faraon cu fiii lui Fa-
raon. 21 Și [u] auzind Hadad în Egipt,
că a adormit David cu părinții săi, și că
a murit Ioab, mai marele oastei, zisese
Hadad către Faraon: Lasă-mă să mă duc
în țara mea. 22 Și zise către el Faraon:
dar ce-ți lipsește lângă mine, de ceri să

t 2 Cron 1.15—17.
u Deut. 17. 16.
v Ios. 1. 4.

Capul 11.
a Neem 13. 26.
b Deut. 17. 17.
c Esod. 34. 16.
d Deut. 17. 17.
e Cap. 8. 61.
f Cap. 9. 4.
g 2 Reg. 23.
h Num. 33. 52.
i Num. 21. 29.
j 2 Reg. 23. 13.
k Vers. 2, 3.
l Cap. 3. 5.
m Cap. 6. 12.
n Vers. 31.
o 2 Sam. 7. 15.
p Cap. 12. 20.
q Deut. 12. 11.
r 1 Cron. 5. 26.
s 2 Sam. 8. 14.
t Num. 24. 19
u Cap. 2. 10, 34.

te duci în țara ta? Și răspunse: Nimica:
dar lasă-mă, rogu-te.
23 Și ridică Dumnezeu lui *Solomon*
și *alt* împotrivitor, pre Reson, fiul lui
Eliada: carele fugise dela domnul său
[v]Hadadezer, regele din Țoba. 24 El
adunând la sine bărbați, se făcù capul
unei cete, [x]când David ucise pre cei *din*
Țoba: și ei merseră la Damasc, și locuiră
acolo, și domniră la Damasc; 25 Și fu
neamic lui Israel în toate zilele lui So-
lomon, *și făcù rele multe,* pe lângă răul
ce-l *făcù* Hadad: și urî pre Israel, dom-
nind în Șiria.
26 Și [y]Ieroboam, fiul lui Nebat, Efra-
imean din Șereda, servul lui Solomon, a
căruia mumă *erà* Țeruea, femeia văduvă,
[z]ridică și aceasta mâna asupra regelui.
27 Și aceasta *fu* cuvântul, pentru care
ridică mâna asupra regelui: [a]Solomon
zidì Millo, *și* înfundă spărturile cetății lui
David, părintele său: 28 Și Ieroboam
erà bărbat viteaz; și Solomon văzând, că
tânărul erà muncitor, îl puse preste toată
sarcina casei lui Iosif.
29 Și s'a întâmplat în timpul acela,
când Ieroboam ieșià din Ierusalim, că-l
află pre cale profetul [b]Ahija, Șilonitul,
îmbrăcat în vestmânt nou: și ei amân-
doi numai *eran* pre câmp. 30 Și apucà
Ahija vestmântul cel nou, ce purtà, și-l
[c]rupse *în* douăsprezece bucăți; 31 Și
zise către Ieroboam: ia-ți zece bucăți,
căci [d]așà zice Domnul Dumnezeul lui
Israel: Iată, voiu rupe regatul din mâna
lui Solomon, și voiu da ție zece semin-
ții: 32 (Dar va rămâneà lui o seminție,
pentru servul meu David, și pentru Ie-
rusalimul, cetatea ce am ales din toate
semințiile lui Israel): 33 [e]Fiindcă mă
părăsiră pre mine, și se închinară Astar-
teei, zeița Sidonenilor, lui Chemoș, zeul
Moabiților, *și* lui Milcom, zeul fiilor lui
Ammon, Și nu umblară în căile mele, ca
să facă drepte înaintea mea, *și să pă-*
zească legile mele și judecățile mele, ca
David părintele său. 34 Dar nu voiu
luà tot regatul din mâna lui, ci-l voiu
ținea pre el domn în toate zilele vieții
lui, pentru David, servul meu, pre care
l-am ales, fiindcă el păzià poruncile mele
și legile mele. 35 Dar [f]voiu luà rega-
tul din mâna fiului său, și voiu da ție
zece seminții. 36 Iar fiului său voiu da
o seminție, ca [g]David, servul meu, să
aibă lumină pururea înaintea mea în Ie-
rusalim, cetatea ce am ales mie, ca să
pun numele meu acolo. 37 Și te voiu
luà, și vei domnì după toate câte va dorì
sufletul tău, și vei fi rege preste Israel.
38 Și va fi, de vei ascultà de tot ce-ți
voiu poruncì, și vei umblà în căile mele,
și vei face drepte înaintea mea, păzind
legile și poruncile mele, cum a făcut Da-
vid, servul meu, atuncia [h]voiu fi cu tine,
și [i]voiu zidì ție casă statornică, cum am
zidit și lui David: și pre Israel îl voiu da
ție. 39 Și voiu umilì sământa lui Da-
vid pentru aceasta, dar nu pentru tot-
deauna.
40 Deaceea căută Solomon să omoare
pre Ieroboam. Și sculându-se Ieroboam,
fugì în Egipt la Șișak, regele Egiptului,
și fu în Egipt până la moartea lui Solo-
mon.
41 Și celelalte fapte ale lui Solomon
și toate câte le făcù, și înțelepciunea lui,
oare nu *sunt* scrise în Cartea Faptelor
lui Solomon? 42 Și zilele ce a domnit
Solomon în Ierusalim preste tot Israelul
fură patruzeci ani. 43 Și adormì So-
lomon cu părinții săi, și se înmormântă
în cetatea lui David, părintele său: și
domnì în locul său [j]Rehoboam, fiul său.

Suirea la tron a lui Rehoboam; răscularea celor zece seminții.

12 Și [a]Rehoboam se duse la Șechem:
căci la Șechem venise tot Israelul,
ca să-l facă rege.
2 Și cum auzì *aceasta* [b]Ieroboam, fiul
lui Nebat, care erà încă în [c]Egipt, (căci
fugise de fața regelui Solomon, Și Iero-
boam locuì în Egipt), 3 Că trimiseră,
și-l chemară: și venì Ieroboam și toată

v 2 Sam. 8. 3.
x 2 Sam. 8. 3.
y 2 Cron. 13. 6.
z 2 Sam. 20. 21.
a Cap. 9. 24.
b Cap. 14. 2.
c 1 Sam. 15. 27.
d Vers. 11. 13.
e Vers. 5. 6, 7.
f Cap. 12. 16. 17.
g Cap. 15. 4.
h Ios. 1. 5.
i 2 Sam. 7. 11. 27.
j Mat. 1. 7.

Capul 12.
a 2 Cron. 10. 1. etc.
b Cap. 11. 26.
c Cap. 11. 40.

adunarea lui Israel, și vorbì către Reho-
boam, zicând: 4 Părintele tău a îngreu-
iat[d] jugul nostru: deci tu ușurează acum
serviciul cel aspru al părintelui tău, și ju-
gul lui cel greu, ce el a pus asupra noastră;
și vom servì ție. 5 Și el le zise: Duce-
ți-vă pre trei zile, și înturnați-vă la mine:
și poporul se duse.
6 Și se sfătuì regele Rehoboam cu
bătrânii, cari stătuseră înaintea lui So-
lomon, părintele său, pre când încă trăià,
zicând: Cum sfătuiți voi, să răspund po-
porului acestuia? 7 Și ei îi răspunseră,
zicând: [e]Dacă tu vei fi serv astăzi po-
porului acestuia, și vei servì, și-i vei
răspunde, și vei vorbì cuvinte bune, a-
tuncia va fi *și el* servul tău pururea.
8 Dar el părăsì sfatul ce bătrânii i-au
dat, și se sfătuì cu tinerii, cari crescu-
seră cu el, *și* care stătură înaintea lui.
9 Și a zis lor: Cum sfătuiți voi să răs-
pundem poporului acestuia, carele îmi
vorbì, zicând: Ușurează jugul, pre care
părintele tău a pus asupra noastră? 10 Și
au răspuns lui tinerii, cari crescuseră cu
el, zicând: Părintele tău a îngreuiat ju-
gul nostru, dar tu ușurează-ni-*l;* așà vor-
bește lor: *Degetul* meu cel mic va fi mai
gros, decât coapsele părintelui meu.
11 Și acum părintele meu de a pus asu-
pra-vă jug greu, eu jugul vostru mai
greu îl voiu face; *și* de va pedepsit pă-
rintele meu cu bice, eu cu scorpioane
vă voiu pedepsì.
12 Și a treia zi veniră Ieroboam și
tot poporul la Rehoboam, după cum po-
runcise regele, zicând întoarceți-vă la
mine a treia zi. 13 Și regele răspunse
aspru poporului, și părăsì sfatul ce bă-
trânii i-l-au dat: 14 Și le vorbì după
sfatul tinerilor, zicând: Părintele meu
de a îngreuiat jugul vostru, eu *și* mai
greu voiu face jugul vostru; *și* de va pe-
depsit părintele meu cu bice, eu cu scor-
pioane vă voiu pedepsì.
15 Și nu ascultă regele pre popor;
căci așà[f] s'a dat dela Domnul, ca să se
adeverească cuvântul său, ce Domnul
[g]vorbì prin Ahija, Șilonitul, lui Iero-
boam, fiul lui Nebat.
16 Și văzând tot Israelul, că regele
nu i-a ascultat, poporul răspunse rege-
lui, zicând: [h]Ce parte avem noi în Da-
vid? Nici o moștenire *n'avem* în fiul lui
Ișai; Israele, la corturile tale! acum, Da-
vide, privește la casa ta. Și *așà* se duse
Israel la corturile sale. 17 [i]*Cât pentru*
fiii lui Israel, ce locuiau în cetățile lui
Iuda, preste aceștia domnì Rehoboam.
18 Și [j]trimise regele Rehoboam pre
Adoram, care *erà* preste dări, și-l ucise
tot Israelul de murì. Și se grăbì regele
Rehoboam a se suì în carul său, ca să
fugă la Ierusalim. 19 Așà s'a[k]rupt Is-
rael dela casa lui David până în ziua de
astăzi.
20 Și cum auzì tot Israelul, că Iero-
boam s'a întors, trimiseră și-l chemară
la adunare, și-l făcură rege preste tot
Israelul; n'a urmat casei lui David de-
cât [l]singură seminția lui Iuda.
21 Și venind [m]Rehoboam la Ierusalim,
a adunat toată casa lui Iuda și seminția
lui Beniamin: o sută optzeci mii de lup-
tători aleși, ca să se lupte cu casa lui Is-
rael, și spre a reduce regatul *sub stă-
pânirea* lui Rehoboam, fiul lui Șolomon.
22 Dar[n]cuvântul lui Dumnezeu a fost
către Șemaia, omul lui Dumnezeu, zi-
când: 23 Vorbește către Renoboam,
fiul lui Solomon, regele lui Iuda, și către
toata casa lui Iuda și a lui Beniamin, și
către celalalt popor, zicând: 24 Așà
zice Domnul: Nu vă suiți, nici vă lup-
tați cu frații voștri, fiii lui Israel: În-
toarceți-vă fiecare la casa sa: [o]căci dela
mine se făcù lucrul acesta. Și a ascultat
de cuvântul Domnului, și s'a întors, să
se ducă, după cuvântul Domnului.

Idolatria lui Ieroboam.

25 Atuncia zidì Ieroboam[p]Șechemul
pe muntele Efraim, și locuì în el; apoi
ieșì de acolo, și[q]zidì Penuelul. 26 Și
zise Ieroboam în inima sa: Acum se va
reîntoarce regatul la casa lui David;
27 Dacă poporul acesta[r]se va suì, să a-

d 1 Sam. 8. 11—18. | e 2 Cron. 10. 7. | f Judc. 14. 4. | g Cap. 11. 31. | h 2 Sam. 20. 1. | i Cap. 11. 13, 36. | j Cap. 4. 6. | k 2 Reg. 17. 21. | l Cap. 11. 13. 32. | m Cron. 11. 1. | n Cron. 11. 2. | o Vers. 15. | p Judc. 9. 45. | q Judc. 8. 17. | r Deut. 12. 5, 6.

ducă jertfă în casa Domnului în Ierusa-
lim, atunci inima poporului acestuia se
va reîntoarce la domnul său, la Reho-
boam, regele lui Iuda. 28 Deci regele
se sfătuì, și [s]făcù doi viței *de* aur, și zise
către, popor: Prea mult este vouă de a
vă suì în Ierusalim: [t]Iată zeii tăi, Isra-
ele, cari te-au scos din pământul Egip-
tului! 29 Și puse pre unul în [u]Bet-El,
și pre altul îl puse în [v]Dan. 30 Și se
făcù fapta aceasta [x]prilejiu de păcătuire:
căci mergeà poporul până la Dan, *să se*
închine înaintea unuia. 31 Și făcù [y]casă
de înălțime, și [z]puse preoți din mulțimea
poporului, cari nu erau din fiii lui Levi.
32 Și întocmì Ieroboam sărbătoare în
luna a opta, în ziua a cincisprezecea
din lună, ca [a]sărbătoarea cea din Iuda, și
jertfì pre altar. Așà făcù în Bet-El, jert-
find viteilor, pre care i-a făcut, [b]și a așe-
zat în Bet-El preoți ai înălțimilor, pre
care el le-a făcut. 33 Și jertfì pre al-
tarul, ce-l făcù în Bet-El, a cincispre-
zecea zi a lunei a opta, în luna ce el
[c]născocì din inima sa: și făcù sărbătoare
fiilor lui Israel: și a jertfit pre altar, și
tămâie.

Un profet prorocește împotriva idolatriei dela Bet-El, face un semn lui Ieroboam, dar apoi e ispitit și ucis de un leu.

13 Și iată, [a]venì un om al lui Dumne-
zeu din Iuda la Bet-El prin cuvân-
tul Domnului; [b]și Ieroboam stà lângă al-
tar, ca să tămâieze. 2 Și a strigat spre
altarul prin cuvântul Domnului și zise:
Altare, altare! așà zice Domnul. Iată!
fiu se va naște casei lui David, cu nu-
mele [c]Iosia, și va jertfì deasupra ta pre
preoții înălțimilor, care tămâiază preste
tine: și oase de om se vor arde preste
tine. 3 Și în acea zi dădù [d]un semn,
zicând: Acesta *este* semnul, că Domnul
a vorbit: Iată, altarul se va despicà, și
cenușa depe el se va vărsà.

4 Și auzind Ieroboam, regele, cuvân-
tul omului lui Dumnezeu, ce a strigat
spre altarul din Bet-El, întinse mâna sa
depe altar, zicând: Prindeți-l. Și a secat
mâna lui, pre care a întins-o către dân-
sul, de nu putù să o întoarcă la sine.
5 Și se despică altarul, și se vărsă cenușa
depe altar, după semnul, ce dăduse omul
lui Dumnezeu prin cuvântul Domnului.
6 Și a răspuns regele, și zise către omul
lui Dumnezeu: [e]Roagă-te Domnului
Dumnezeului tău, și cere-*i* pentru mine,
ca să se reîntoarcă mâna mea la mine.
Și s'a rugat omul lui Dumnezeu către
Domnul, și s'a întors mâna regelui la
sine, și a fost ca și mai înainte. 7 Și
regele zise către omul lui Dumnezeu:
Vino cu mine acasă, și te înfiripează,
și-ți [f]voiu da dar. 8 Dar omul lui Dum-
nezeu zise regelui: [g]Jumătate din casa
ta de-mi vei da, nu voiu intrà la tine:
nici voiu mâncà pâne, nici voiu beà apă
în locul acesta. 9 Căci așà-mi este po-
runcit prin cuvântul Domnului, zicând:
[h]Să nu mănânci pâne, și să nu bei apă,
și să nu te întorci pe calea pe care ai
mers. 10 Și se pornì pe altă cale, și
nu se întoarse pe calea, ce venise la Bet-El.

11 Iar în Bet-El locuià un bătrân
profet: și au venit fiii săi, și-i spuseră
toate faptele, ce le făcuse omul lui Dum-
nezeu în ziua aceea în Bet-El: au spus
părintelui lor și cuvintele, ce le-a vorbit
către rege. 12 Și zise către părintele
lor: Pe ce cale a plecat? Că fiii lui vă-
zură pe ce cale a plecat omul lui Dum-
nezeu, carele venise din Iuda. 13 Și
zise fiilor săi: Puneți-mi șaua pe asin:
și-i puseră șaua pe asin, și el încălecă
pe el. 14 Și se duse pe urma omului
lui Dumnezeu, și-l află șezând sub un
stejar, și-i zise: Tu *ești* omul lui Dum-
nezeu, carele a venit din Iuda? Și el
zise: Eu *sunt.* 15 Și a zis lui: Vino cu
mine acasă, și mănâncă pâne. 16 Iar
el a zis: [i]Nu pot să mă întorc cu tine,
nici să mă duc cu tine: nici voiu mâncà
pâne, nici voiu beà apă cu tine în locul
acesta. 17 Căci poruncitu-mi-s'a [j]prin
cuvântul Domnului: Să nu mănânci pâne,

s 2 Reg. 10. 29. t Esod. 32. 4. 8. u Fac. 28. 19. v Judc. 18. 29. x Cap. 13. 34. y Cap. 13. 32. z Num. 3. 10. a Lev. 23.33.34 b Amos. 7. 13. c Num. 15. 39.

Capul 13. a 2 Reg. 23. 17. b Cap. 12 32,33. c 2Reg.23.15,16. d Isa. 7. 14. e Esod. 8. 8. f Fapt. 8. 24. g Num. 22. 18. h 1 Cor. 5. 11. i Vers. 8. 9. j Thes. 4. 15.

nici să bei apă acolo, nici să te întorci pe calea, pe care ai mers. 18 *Dar* el îi zise: Și eu profet *sunt* ca tine; și un înger îmi grăì mie prin cuvântul Domnului, zicând: Întoarce-l pre el cu tine în casa ta, spre a mâncà pâne și a beà apă; *dar* el îi minți. 19 Și se întoarse cu el, și a mâncat pâne în casa lui, și a beut apă.

20 Și când ședeà la masă, venì cuvântul Domnului către profetul, care-l întorsese; 21 Și a strigat către omul lui Dumnezeu, ce venise din Iuda, zicând: Așà zice Domnul: Fiindcă n'ai ascultat de vocea Domnului, și n'ai păzit porunca, ce-ți dădù Domnul Dumnezeul tău, 22 Ci te-ai întors, și ai mâncat pâne, și ai beut apă, în locul [k] de care ți-a zis: Să nu mănânci pâne, nici să beai apă; leșul tău nu va venì în mormântul părinților tăi. 23 Și după ce a mâncat pâne și a beut, pus-au ei șaua pe asin pentru profetul, pre care l-a întors. 24 Și el a plecat, și-l întâmpină [l] un leu pe cale, care-l omorî; și leșul lui rămase aruncat în cale, și asinul stătù lângă el, și leul stătù lângă leș. 25 Și iată, bărbați trecură, și văzură leșul aruncat în cale, și leul, ce stà lângă leș: și venind, au spus *aceasta* în cetatea, unde locuià profetul cel bătrân. 26 Și când auzì profetul, ce l-a întors din cale, zise: Acesta *este* omul lui Dumnezeu, carele nu ascultă de vocea Domnului: pentru aceasta Domnul îl dădù pre el leului, care l-a sfâșiat, și l-a omorît, după cuvântul Domnului, ce el a zis lui. 27 Și vorbì către fiii săi, zicând: puneți-mi șaua pe asin; și ei *i*-au pus șaua.

28 Și se duse, și a aflat leșul aceluia aruncat în cale, și asinul și leul stând lângă leș: *dar* leul nu mâncase leșul, nici sfâșiase asinul. 29 Și a ridicat profetul leșul omului lui Dumnezeu, și l-a pus pe asin, și l-a adus înapoi, și venì în cetate profetul cel bătrân, ca să plângă și să-l îmmormânteze. 30 Și a pus leșul aceluia în mormântul său, și l-a plâns, *zicând*: [m] Vai, fratele meu! 31 Și după ce-l îmmormântă, a vorbit fiilor săi, zicând: După ce voiu murì, îmmormântați-mă și pre mine în mormântul, unde se îmmormântă omul lui Dumnezeu; *și* [n] puneți oasele mele lângă oasele lui. 32 [o] Căci se va împlinì aceea, ce vorbì prin cuvântul Domnului despre altarul din Bet-El, și despre toate casele înălțimilor, care *sunt* în cetățile Samariei.

33 După întâmplarea aceasta nu se întoarse Ieroboam din calea lui cea rea, ci făcù iarăși din mulțimea poporului preoți pentru înălțimi: pre cine voì îl sfințì, și ei se făcură preoți ai înălțimilor. 34 Și se făcù acest prilegiu de păcătuire casei lui Ieroboam, ca să se stârpească și să se nimicească depe pământ.

Profeția lui Ahija despre Ieroboam și familia sa.

14 În acel timp se bolnăvì Ahija, fiul lui Ieroboam. 2 Și zise Ieroboam către femeia sa: Rogu-te, scoală-te, și schimbă-ți vestmintele, ca să nu se cunoască, că tu ești femeia lui Ieroboam: și mergi la Șilo: iată! acolo *este* Ahija, profetul, carele spusu-mi-a, că [a] *voiu fi* rege preste poporul acesta. 3 [b] Și ia în mâna ta zece pâni și turte și un vas de miere, și du-te la el: el îți va spune, ce are să se întâmple copilului. 4 Și făcù așà femeia lui Ieroboam; și sculându-se, [c] se duse la Șilo, și venì în casa lui Ahija. Iar Ahija nu puteà să vadă, căci ochii lui se întunecaseră de bătrânețe. 5 Și Domnul a zis lui Ahija: Iată, femeia lui Ieroboam vine să te întrebe ceva pentru fiul său, căci *este* bolnav: așà și așà vei vorbì ei; căci, când va întrà, se va preface *a fi* alta.

6 Și cum auzì Ahija vuetul picioarelor ei, pre când întrà pre ușe, zis-a el: Întră, femeie a lui Ieroboam! Pentru ce te prefaci *a fi* alta? *știri* aspre am a-ți da. 7 Mergi *de* zi lui Ieroboam: Așà zice Domnul Dumnezeul lui Israel: [d] Fiindcă eu te-am înălțat din mijlocul poporului, și te-am așezat domn preste poporul meu.

[k] Vers. 9. Cap. 20. 36. | [m] Ier. 22. 18. | [n] 2 Reg. 23. 17, 18. | [o] 2Reg. 23. 16, 19 — | *Capul 14.* [a] Cap. 11. 31. | [b] 1 Sam. 9. 7, 8. | [c] Cap. 11. 29. | [d] 2 Sam. 12. 7, 8.

Israel. 8 Și [e] rupând regatul dela casa
lui David, l-am dat ție, și tu nu te-ai
arătat ca servul meu David, [f] care păzì
poruncile mele, și urmă după mine din
toată inima sa, făcând numai drepte în
ochii mei: 9 Ci ai întrecut în răutate
pre toți câți au fost înaintea ta: [g] căci ai
mers, și ți-ai făcut ție alți zei și chipuri
vărsate, spre a mă mânià, și pre mine
[h] m'ai aruncat dinapoia ta: 10 Pentru
aceasta, iată, [i] voiu aduce nefericire a-
supra casei lui Ieroboam, și [j] voiu stârpì
din ai lui Ieroboam pre tot sufletul de
partea bărbătească, pre cel închis și [k] pre
cel liber din Israel, și voiu măturà în
urma casei lui Ieroboam, cum mătură
cineva gunoiul până la curat. 11 [l] Cine
din ai lui Ieroboam va murì în cetate,
cânii *îl* vor mâncà; și cine va murì în
câmp, paserile cerului *îl* vor mâncà: că
Domnul *așà* vorbește. 12 Tu deci,
scoală-te, du-te la casa ta: *și* [m] când pi-
cioarele tale vor întrà în cetate, copilul
va murì. 13 Și-l va plânge tot Israelul,
și-l vor îmmormântà; căci acesta numai
din al lui Ieroboam va venì în mormânt;
pentru că *numai* în el din casa lui Iero-
boam [n] se află ceva bun înaintea Dom-
nului Dumnezeului lui Israel. 14 [o] Și-și
va ridicà Domnul rege preste Israel, ca-
rele va stârpì casa lui Ieroboam în ziua
aceea: și ce *zic?* chiar acum. 15 Căci
Domnul va lovì pe Israel *de* se va clătinà,
ca trestia de apă, și va [p] desrădăcinà pe Is-
rael din acest [q] pământ bun, ce-l dădù
părinților lor, și-l va împrăștià [r] dincolo de
fluviu, [s] fiindcă-și făcù Astartee, mâniând
pre Domnul. 16 Și va părăsì pre Israel
pentru păcatele lui Ieroboam, [t] carele
păcătuì, și trase *și* pre Israel în păcat.
17 Și se sculă femeia lui Ieroboam,
și se duse, și venì la [u] Tirța: *și* [v] cum a-
tinse pragul ușei, murì copilul. 18 Și-l
îmmormântară, și-l plânse tot Israelul
[x] după cuvântul Domnului, ce el a vor-
bit prin servul său Ahija, profetul.
19 Și celelalte fapte ale lui Ieroboam,
cum [y] se luptă, și cum domnì, iată, a-
ceśtea scrise *sunt* în Cartea Cronicelor
regilor lui Israel. 20 Și zilele ce domnì
Ieroboam *fură* douăzeci și doi de ani:
și adormì cu părinții săi, și în locul său
domnì Nadab, fiul său.

Domnia lui Rehoboam, a lui Abijam și a lui Asa în Iuda.

21 Și Rehoboam, fiul lui Solomon,
domnì preste Iuda. [z] De patruzeci și unul
de ani *erà* Rehoboam, când se făcù rege,
și domnì șaptesprezece ani în Ierusalim,
cetatea, [a] pre care Domnul a ales-o *sie-și*,
ca să pună numele său acolo. [b] Și nu-
mele mumei lui *erà* Naama, Ammonită.
22 [c] Dar și Iuda făcù rele înaintea Dom-
nului, și [d] întărîtă gelozia lui prin pă-
catele lor, ce păcătuì mai pre sus decât
părinții lor. 23 Căci și aceștia își zi-
diră [e] înălțimi și stâlpi și [f] Astartee pe tot
dealul înalt și [g] sub tot arborele verde.
24 [h] Erau și sodomiți în țară, *și* făceau
toate urîciunile popoarelor, pre care
Domnul le alungase de dinaintea fiilor
lui Israel.
25 [i] Și în anul al cincilea al regelui
Rehoboam, Șișak, regele Egiptului, se
suì asupra Ierusalimului; 26 [j] Și luă
tesaurele casei Domnului, și tesaurele
casei regelui: toate le luă: luă încă și
toate scuturile de aur ce Solomon le fă-
cuse. 27 Și în locul acestora regele
Rehoboam făcù scuturi de aramă, și *le*
dădù în mânile capilor alergătorilor, care
păziau ușa casei regelui. 28 Și a fost,
că oricând întrà regele în casa Domnu-
lui, alergătorii le purtau: și iarăși le pu-
neau în camera alergătorilor.
29 Și celelalte fapte ale lui Rehoboam,
și toate câte le făcù, oare nu *sunt* scrise
în Cartea Cronicelor regilor lui Iuda?
30 Și fu resbel între Rehoboam și Iero-
boam în toate zilele *lor*. 31 Și Reho-
boam adormì cu părinții săi, și fu îm-
mormântat cu părinții săi în cetatea lui

---

e Cap. 11. 31. *f* Cap. 11.33.38. *g* Cap. 12. 28. *h* Neem. 9. 26. Ps. 50. 17. *i* Cap. 15. 29. *j* Cap. 21. 21. *k* Deut. 32. 36. *l* Cap. 16. 4. *m* Vers. 17. *n* 2 Cron. 12. 12. *o* Cap. 15. 27. 28, 29. *p* 2 Reg. 17. 6. *q* Ios. 23. 15 16 *r* 2 Reg. 15. 29 *s* Esod. 34. 13. *t* Cap. 12. 30. *u* Cânt. 6. 4. *v* Vers. 12. *x* Vers. 13. *y* 2 Cron. 13. 2, etc. *z* 2 Cron. 12. 13. *a* Cap. 11. 36. *b* Vers. 31. *c* 2 Cron. 12. 1. *d* 1 Cor. 10. 22. *e* Deut. 12. 2. *f* 2 Reg. 17. 9, 10. *g* Isa. 57. 5. *h* Deut. 23. 17. *i* Cap. 11. 40. *j* 2 Cron. 12. 9, 10, 11.

David. Și numele mumei lui *erà* Naama,
Ammonită. Și în locul său domnì Abi-
jam, fiul său.

Abijam.

15 Și [a] Abijam domnì preste Iuda pre
la al optsprezecelea an al domniei
lui Ieroboam, fiul lui Nebat. 2 Trei ani
domnì el în Ierusalim; [b] și numele mu-
mei lui *era* [c] Maaca, fica lui Abișalom.
3 Și umblà în toate păcatele, ce înainte
făcuse părintele său; și nu erà [d] inima lui
întreagă cu Domnul, Dumnezeul lui, ca
inima lui David, părintele său. 4 Dar
[e] pentru David, Domnul Dumnezeul său,
îi dădù candelă în Ierusalim, înălțând
pre fiul său după el, și cruțând Ierusa-
limul: 5 Fiindcă David [f] făcuse cele
drepte în ochii Domnului, și nu se abătù
în toate zilele vieții sale dela toate, câte
îi poruncise lui, [g] afară de fapta cu Uria,
Heteul. 6 [h] Și resbel fu între Rehoboam
și Ieroboam în toate zilele vieții lui.

7 [i] Și celelalte fapte ale lui Abijam și
toate câte le făcù, oare nu *sunt* scrise în
Cartea Cronicelor regilor lui Iuda? Și
fu resbel între Abijam și Ieroboam.
8 [j] Și Abijam adormì cu părinții săi, și-l
înmormântară în cetatea lui David; și
în locul său domnì Asa, fiul său.

Asa.

9 Și în anul al douăzecilea al lui Ie-
roboam, regele lui Israel, domnì Asa
preste Iuda. 10 Și el domnì în Ierusa-
lim patruzeci și unul de ani: și numele
mumei lui *era* Maaca, fica lui Abișalom.
11 [k] Și Asa făcù cele drepte în ochii Dom-
nului, ca și David, părintele său. 12 [l] Și
alungă din țară pre sodomiți, și depărtă
toți idolii, ce făcuseră părinții săi. 13 Încă
și [m] pre muma sa Maaca o depărtă, ca *să*
nu *mai fie* regină; fiindcă ea făcuse chip
Astarteei: Și Asa sfărâmă chipul ei, și-*l*
[n] arse lângă pârâul Kedron. 14 [o] Dar
înălțimile nu fură depărtate: totuși
[p] inima lui Asa erà întreagă cu Domnul,
în toate zilele sale. 45 Și el aduse în
casa Domnului *toate* cele sfințite de
părintele său și cele sfințite de sine: ar-
gint, aur și vase.

16 Și fu resbel între Asa și Baașa re-
gele lui Israel, *în* toate zilele lor. 17 Și
[q] se suì Baașa, regele lui Israel, asupra
luiIuda, și zidì [r] Rama, [s] ca să nu lase
pre nimeni să iasă sau să intre la Asa,
regele lui Iuda.

18 Atuncia luă Asa tot argintul și au-
rul, ce rămăsese în tesaurele casei Dom-
nului și în tesaurele casei regelui, și-l
dădù în mânile servilor săi, și-l trimise
regele Asa către [t] Benhadad, fiul lui Ta-
brimon, fiul lui Hețion, regele Siriei, care
locuià în [u] Damasc, zicând: 19 *Să fie*
legământ între mine și tine, *cum a fost*
între părintele meu și părintele tău; iată,
îți trimit dar de argint și aur: mergi,
desfă legământul tău cu Baașa, regele
lui Israel, ca să se tragă dela mine. 20 Și
Benhadad ascultă pre regele Asa, și tri-
mise pre mai marii oștirilor sale asupra
cetăților lui Israel, și bătură [v] Ijonul și
[x] Danul, și [y] Abel-Beth-Maaca, și tot Chin-
nerotul, dimpreună cu tot pământul Nef-
tali. 21 Și cum auzì Baașa *de aceasta,*
se oprì dela zidirea Ramei, și stătù în
Tirța.

22 [z] Atuncia chemă regele Asa pre în-
tregul Iuda, și nimenea nu fu cruțat: și
ridicară dela Rama pietrile și lemnele
ei, cu care Baașa zidise; și regele Asa
zidì cu dânsele [a] Gheba a lui Beniamin
și [b] Mițpa,

23 Toate celelalte fapte ale lui Asa,
și toată puterea lui, și toate câte a făcut,
și cetățile ce a zidit, oare nu *sunt* scrise
în Cartea Cronicelor regilor lui Iuda?
Iar [c] în timpul bătrânețelor sale se îmbol-
năvì de picioare. 24 Și Asa adormì cu
părinții săi, și se înmormântă cu părinții
săi în cetatea lui David, părintele său:
[d] și în locul său domnì [e] Iosafat, fiul său.

Domnia lui Nadab, a lui Baașa, a lui Ela și a lui Zimri în Israel.

25 Și domnì Nadab, fiul lui Ieroboam,
preste Israel în al doilea an al lui Asa.

Capul 15.
a 2 Cron. 13. 1.
b 2 Cron. 11. 20, 21. 22.
c 2 Cron. 13. 2.
d Ps. 119. 80.
e 2 Cron. 21. 7.
f Cap. 14. 8.
g 2 Sam. 11. 4. 15.
h Cap. 14. 30.
i 2 Cron. 13. 2. 3, 22.
j 2 Cron 14. 1.
k 2 Cron. 14. 2.
l Cap. 14. 24.
m 2 Cron. 15. 16.
n Esod. 32. 20
o Cap. 22. 43.
p Vers. 3
q 2 Cron. 16. 1, etc.
r Ios. 18. 25.
s Cap. 12. 27.
t 2 Cron. 16. 2.
u Cap. 11 23, 24.
v 2 Reg. 15. 29.
x Judc. 18. 29.
y 2 Sam. 20. 14.
z Cron. 16. 6.
a Ios. 21. 17.
b Ios. 18. 26.
c 2 Cron. 16. 12.
d 2 Cron. 17. 1.
e Mat 1. 8.

regele lui Iuda: și el domnì preste Israel
doi ani. 26 Și făcù rele în ochii Dom-
nului, și umblă pre calea părintelui său
și în [f] păcatul lui, prin care a tras pre
Israel în păcat.

27 [g] Și Baașa, fiul lui Ahija, din casa
lui Isachar, se conjură în contra lui, și-l
bătù Baașa în [h] Ghibetonul Filistenilor:
căci Nadab și tot Israelul impresurară
Ghibetonul. 28 Și-l ucise Baașa în al
treilea an al lui Asa, regele lui Iuda, și
domnì în locul său. 29 Și cum se făcù
rege, stârpì toată casa lui Ieroboam; nu
lăsă din ai lui Ieroboam nimic viu, până
ce-l nimicì, după cuvântul ce Domnul a
vorbit prin servul său Ahija, Șiloneul:
30 Pentru păcatele lui Ieroboam, ce el
a păcătuit, și prin care trase pre Israel
în păcat, *și* pentru mânia, cu care mâ-
nie pre Domnul Dumnezeul lui Israel.
31 Și celelalte fapte ale lui Nadab, și
toate câte făcù, oare nu *sunt* scrise în
Cartea Cronicelor regilor lui Israel?
32 Și resbel fu între Asa și Baașa, re-
gele lui Israel, *în* toate zilele lor.

33 În al treilea an al lui Asa, regele
lui Iuda, domnì Baașa, fiul lui Ahija,
preste tot Israelul în Tirța: *și el domnì*
douăzeci și patru de ani. 34 Și făcù
rele în ochii Domnului, și umblà în ca-
lea lui Ieroboam și în păcatele lui, prin
care trase pre Israel în păcat.

Moartea lui Baașa.

16 Și a fost cuvântul Domnului către
[a] Iehu, fiul lui Hanani, în contra
lui Baașa, zicând: 2 [b] Fiindcă te-am
ridicat din țărână, și te-am pus domn
preste poporul meu Israel, și [c] tu ai um-
blat în calea lui Ieroboam, și ai tras pre
poporul meu Israel în păcat, mâniându-
mă prin păcatele lor; 3 Iată, eu de tot
voiu [d] stârpì pre Baașa și casa lui, și voiu
face casa ta ca și [e] casa lui Ieroboam, fiul
lui Nebat; 4 [f] Cine din ai lui Baașa va
murì în cetate, cânii *îl* vor mâncà: și
cine din ai lui va murì în câmp, păsă-
rile ceriului *îl* vor mâncà.

5 Și celelalte fapte ale lui Baașa, și
câte făcù, și puterea sa, [g] oare nu *sunt*
scrise în Cartea Cronicelor regilor lui
Israel? 6 Și Baașa adormì cu părinții
săi, și se îmmormântă în [h] Tirța: și în
locul său domnì Ela, fiul său.

7 Și a fost *iarăși* cuvântul Domnu-
lui prin [i] Iehu, profetul, fiul lui Hanani,
în contra lui Baașa și în contra casei lui,
pentru toate răutățile ce făcuse în ochii
Domnului, mâniându-l prin faptele mâ-
nilor sale, fiind ca și casa lui Ieroboam:
și *chiar și pentru aceea*, că [j] el a lovit-o
pre ea.

Regii Ela și Simri.

8 În anul al douăzeci și șaselea al lui
Asa, regele lui Iuda, începù a domnì
Ela, fiul lui Baașa, *și domnì* preste Is-
rael în Tirța doi ani. 9 [k] Și Complotă
contra lui servul său Zimri, mai marele
jumătății carelor *de resbel*, pre când *erà*
în Tirța. 10 Și întră Zimri, îl lovì și-l
ucise, în anul al douăzeci și șaptelea al
lui Asa, regele lui Iuda, și domnì în lo-
cul său.

11 Și cum se făcù rege, îndată ce
șezù pre tronul său, lovì toată casa lui
Baașa; nu lăsă *din ai lui* [l] nici un suflet
parte bărbătească, nici *din* rude, nici
din amicii lui. 12 Ci Zimri stârpì toată
casa lui Baasa, [m] după cuvântul, ce l-a
vorbit Domnul în contra lui Baașa [n] prin
Iehu, profetul. 13 Pentru toate păca-
tele lui Baașa și pentru păcatele lui Ela,
fiul său, ce păcătuiră, și prin care traseră
pre Israel în păcat, mâniând pre Domnul
Dumnezeul lui Israel, [o] prin deșertăciu-
nile lor.

14 Și celelalte fapte ale lui Ela, și
toate câte făcù, oare nu *sunt* scrise în
Cartea Cronicelor regilor lui Israel?

15 În anul al douăzeci și șaptelea al
lui Asa, regele lui Iuda, domnì Zimri
șapte zile în Tirța. Și poporul tăbărînd
[p] asupra Ghibetonului, ce *erà* al Filis-
tenilor, 16 Și auzind poporul, ce se
află în tabără, zicându-se: Zimri a Com-

f Cap. 12. 30. g Cap. 14. 14. h Ios. 19. 44. — Capul 16. a 2 Cron. 19. 2. b Cap. 14. 7. — c Cap. 15. 34. d Vers. 11. e Cap. 14. 10. — f Cap. 14. 11. g 2 Cron. 16. 1. h Cap. 14. 17. — i Vers. 1. j Cap. 15. 17. 27, 29. — k 2 Reg. 9. 31, l 1 Sam. 25. 22. m Vers. 3. — n Vers. 1. o Deut. 32. 21. Iona. 2. 8. 1 Cor. 8. 4. p Cap. 15. 27.

plotat, și chiar a lovit pre rege: atuncia
tot Israelul făcù pre Omri, mai marele
oastei, rege în ziua aceea în tabără.
17 Și se suì Omri, și tot Israelul cu el,
dela Ghibeton, și împresură Tirța. 18 Și
cum văzù Zimri, că cetatea erà luată,
întră în întăritura casei domnești, și a-
prinse cu foc deasupra sa casa dom-
nească, și murì. 19 Pentru păcatele
sale, ce păcătuì, făcând rele în ochii Dom-
nului; [q]fiindcă umblà în calea lui Iero-
boam și în păcatele lui, ce a făptuit, tră-
gând pre Israel în păcat.
20 Și celelalte fapte ale lui Zimri, și
complotarea ce o făcù el, oare nu *sunt*
scrise în Cartea Cronicelor regilor lui
Israel?
21 Atuncia se despărțì poporul lui
Israel în două părți; jumătatea poporu-
lui urmă pre Tibni, fiul lui Ghinat, ca
să-l facă rege; și jumătate urmă pre
Omri. 22 Dar poporul, ce urmă pre
Omri, răpuse pre poporul ce urmă pre
Tibni, fiul lui Ghinat: și așà Tibni murì,
și Omri domnì.

Domnia lui Omri și a lui Ahab în Israel; importarea cultului lui Baal, și alte crime.

23 În anul al treizeci și unulea al lui
Asa, regele lui Iuda, începù a domnì
Omri, și domnì preste Israel doisprezece
ani: în Tirța domnì el șase ani. 24 Și
cumpără dela Șemer muntele Samariei,
cu doi talanți de argint, și a zidit *ce-
tate* pre munte, și chemă numele cetății
ce-a zidit, după numele lui Șemer, stă-
pânul muntelui: [r]Samaria. 25 Și [s]Omri
făcù rele în ochii Domnului, făptuind
mai rele decât toți înaintașii săi. 26 Căci
[t]umblă în toate căile lui Ieroboam, fiul
lui Nebat, și în păcatele lui, prin care
trase pre Israel în păcat, și mâniară pre
Domnul Dumnezeul lui Israel, prin [u]de-
șertăciunile lor.
27 Și celelalte fapte ale lui Omri, ce
le făcù, și puterea, ce o arătă, oare nu
sunt scrise în Cartea Cronicelor regilor
lui Israel? 28 Și Omri adormì cu pă-
rinții săi, și se îmmormântă în Sama-
ria; și în locul său domnì Ahab, fiul său.
29 Și Ahab, fiul lui Omri, începù a
domnì preste Israel în anul al treizeci
și optulea al lui Asa, regele lui Iuda: și
Ahab, fiul lui Omri, domnì preste Israel
în Samaria douăzeci și doi de ani. 30 Și
Ahab, fiul lui Omri, făcù rele în ochii
Domnului, mai mult decât înaintașii săi.
31 Și ca și cum i-ar fi fost puțin lucru
a umblà în păcatele lui Ieroboam, fiul
lui Nebat, [v]el luă și de femeie pre Ie-
zabel, fica lui Etbaal, regele [x]Sidoneni-
lor, [y]și merse, și servì pre Baal, și i-se
închină; 32 Și ridică altar lui Baal în
lăuntrul [z]casei lui Baal, ce o zidì în Sa-
maria. 33 [a]Și Ahab făcù chip Astar-
teei; și ca să mânie pre Domnul Dum-
nezeul lui Israel, [b]făcù Ahab *rele* mai
mult decât toți regii lui Israel, cari au
fost înaintea lui.
34 În zilele lui rezidì Hiel din Bet-El
Ierichonul; pus-a el temeliile acestuia
asupra lui Abiram, întâiu-născutul său,
și pus-a porțile sale asupra lui Segub,
mai micul său *fiu*, [c]după cuvântul, pre
care Domnul l-a vorbit prin Iosua, fiul
lui Nun.

Ilie predică o uscăciune: se hrănește într'un mod minunat; înviează pre fiul unei văduve.

17 Și Ilie, Tișbitul, din locuitorii Ga-
laadului, zise lui Ahab: [a]Viu *este*
Domnul Dumnezeul lui Israel, [b]înaintea
căruia stau, [c]nu va fi [d]în anii aceștia nici
roadă nici ploaie, fără numai după cu-
vântul meu.
2 Și a fost cuvântul Domnului către
el, zicând: 3 Du-te de aicia, și apucă
către răsărit, și te ascunde lângă părăul
Cherit, ce *este* în fața Iordanului. 4 Și
vei beà din părău; zis-am și corbilor să
te nutrească acolo. 5 Și se duse el, și
făcù după cuvântul Domnului, că merse,
și șezù lângă părăul Cherit, din fața Ior-
danului. 6 Și-i aduceau lui dimineață
corbii pâne și carne, și seara pâne și
carne; și el beà din părău. 7 Și tre-

q Cap. 12. 28. r Cap. 13. 32. Ioan. 4. 4. | s Mic. 6. 16. t Vers. 19. u Vers. 13. | v Deut. 7. 3. x Judc. 18. 7. y Cap. 21. 25, 26 | z 2 Reg. 10. 21, 26, 27. | a 2 Reg. 13. 6. b Cap. 21. 25 | c Ios. 6. 26. — | Capul 17. a 2 Reg. 3. 14. b Deut. 10 8. | c Iac. 5. 17. d Luc. 4. 25.

când zile, secă pârâul, fiindcă nu erà
ploaie pre pământul acela.
8 Și a fost cuvântul Domnului către
el, zicând: 9 Scoală-te, du-te la [e]Ta-
repta Sidonului, și șezi acolo, că iată, zis-
am acolo unei femei văduve să te nu-
trească. 10 Și sculându-se, se duse la
Tarepta: și cum venì la poarta cetății,
iată, acolo *erà* o femeie văduvă strân-
gând vreascuri, și strigă către ea, și zise:
Adu-mi, rogu-te, puțină apă în vas, ca
să beau. 11 Și pe când, mergeà să-*i* a-
ducă, strigă el la dânsa, și zise: Adu-mi,
rogu-te, *și* o bucată de pâne în mâna ta.
12 Iar ea zise: Viu *este* Domnul Dum-
nezeul tău, azimă nu am, ci *numai* o
mână de făină într'o vadră, și puțin oleiu
într'un ulcior; și iată, eu strâng două
lemnișoare, ca să merg, și să pregătesc
aceasta pentru mine și fiul meu: și o
vom mâncà, și vom murì. 13 Iar Ilie
îi zise: Nu te teme; mergi *și* fă, cum ai
zis; dar fă mai întâiu o mică azimă pen-
tru mine, adă-mi-*o*, și apoi fă și pentru
tine și fiul tău, 14 Căci așà zice Dom-
nul Dumnezeul lui Israel: Vadra de făină
nu va scădeà și ulciorul de oleiu nu se
va împuținà, până în ziua *în care* Dom-
nul va da ploaie pre pământ. 15 Și ea
merse, și făcù după cuvântul lui Ilie;
și mâncà ea și el și casa ei zile *multe:*
16 Vadra de făină nu scăzù, și ulciorul
de oleiu nu se împuținà, după cuvântul
Domnului, pre care-l vorbì prin Ilie.
17 Și după acestea se îmbolnăvì fiul
femeii, stăpâna casei, și boala lui erà
grea foarte, că nu mai rămase suflare
în el. 18 Și ea zise lui Ilie: [f]Ce este
mie și ție, omule al lui Dumnezeu? Ve-
nit-ai oare la mine, ca să rechemi în a-
mintirea *mea* nelegiuirile mele, și să o-
mori pre fiul meu? 19 Și el zis-a ei:
Dă-mi pre fiul tău. Și-l luà pre dânsul
din sânul ei, și-l suì în camera de sus,
unde locuià el, și-l culcă pre patul său;
20 Și strigă către Domnul și zise: Dom-
nul Dumnezeul meu! Oare tu dus-ai
răul și preste văduva, la care locuesc eu,
omorînd pre fiul ei? 21 [g]Și se întinse
de trei ori preste copil, și strigă către
Domnul, și zise: Domnul Dumnezeul
meu, să se reîntoarcă, rogu-te, sufletul
copilului acestuia într'însul! 22 Și Dom-
nul auzì vocea lui Ilie: și se reîntoarse
sufletul copilului într'însul, și trăì. 23 [h]Și
Ilie luà pre copil, și-l pogorî din camera
de sus în casă, și-l dădù mumei sale. Și
Ilie zise: Iată, fiul tău trăiește! 24 Și
femeia zise către Ilie: Acum din aceasta
[i]cunosc, că tu *ești* om a lui Dumnezeu,
și că cuvântul Domnului în gura ta *este*
adevăr.

Ilie întâmpină pre Ahab: ucide pre profeții lui Baal și ai Astarteei, și la rugăciunea sa se redă ploaia.

18 Și după [a]multe zile fost-a cuvân-
tul Domnului către Ilie, în anul al
treilea, zicând: Du-te, arată-te lui Ahab;
și [b]voiu da ploaie pre pământ. 2 Și se
duse Ilie să se arate lui Ahab.
3 Și erà foamete mare în Samaria.
Și Ahab chemă pre Obadia, care *erà*
preste casa *sa;* (iar Obadia se temeà de
Domnul foarte; 4 Căci când Iezabel
stârpì pre profeții Domnului, Obadia luà
o sută de profeți, și-i ascunse pre ei, câte
cincizeci într'o peșteră, și-i nutrì cu pâne
și cu apă); 5 Și Ahab zise către Obadia:
Cutreeră țara la toate isvoarele apelor
și la toate râurile: poate vom aflà iarbă,
spre a păstrà vieața cailor și a catârilor,
ca să nu ne lipsim de dobitoace. 6 Deci
își împărțiră țara, ca să o cutreere pre
ea; Ahab merse pre o cale deosebi, și
Obadia merse pre altă cale deosebi.
7 Și mergând Obadia pre cale, iată îl
întâmpină Ilie; și acela îl cunoscù, și căzù
pre fața sa, și zise: Tu *ești*, domnul meu
Ilie? 8 Și el a zis lui: Eu *sunt;* du-te,
zi domnului tău: Iată, Ilie *este aicia!*
9 Și zise acela: Ce am păcătuit, ca să
dai pre servul tău în mâna lui Ahab, să
mă omoare? 10 Viu *este* Domnul Dum-
nezeul tău! nu este popor, nici regat,
unde să nu fie trimis domnul meu, ca
să te caute; și când *i*-s'a spus: Nu *este*,

e Obad. 20. Luc. 4. 26. | f Luc. 5. 8. | g 2 Reg. 4. 34, 35. | h Ebr. 11. 35. | i Ioan. 3. 2. — | Capul 18. a Luc. 4. 25. | Iac. 5. 17. | b Deut. 28. 12

atuncia făcut-a el să jure regatul și po-
porul, că nu te aflară: 11 Și acum tu
zici: Mergi, zi domnului tău: Iată Ilie
este aicia! 12 Și va fi, *îndată ce* eu
voiu plecà dela tine; [c]Spiritul Domnu-
lui te va duce, unde eu nu știu; și când
voiu merge, și voiu spune lui Ahab *de
tine,* și el nu te va aflà, mă va omorî.
Dar eu, servul tău, mă tem de Domnul
din tinerețea mea. 13 Au nu s'a spus
domnului meu ce am făcut eu, când Ie-
zabel ucise pre profeții Domnului, în
ce chip am ascuns o sută de bărbați din
profeții Domnului, câte cincizeci într'o
peșteră, și i-am nutrit pre ei cu pâne și
cu apă? 14 Și acum tu zici: Du-te, de
spune domnului tău: Iată, Ilie *este ai-
cia;* și el mă va omorî. 15 Și Ilie zise:
Viu *este* Domnul *Dumnezeul* oștirilor,
căruia stau! astăzi mă voiu arătà lui.

16 Plecă deci Obadia spre întâmpi-
narea lui Ahab, și spusu-i-a. Și Ahab
merse spre întâmpinarea lui Ilie. 17 Și
cum văzù Ahab pre Ilie, zise către el
Ahab: [d]Tu *ești* cel ce [e]amărăști pre Israel?
18 Iar el zise: Eu nu amărăsc pre Israel,
ci tu și casa părintelui tău, [f]pentru că ați
părăsit poruncile Domnului, și ați um-
blat după Baali.

19 Și acum trimite, *și* adună la mi-
ne pre tot Israelul pe muntele [g]Car-
mel, și pre cei patru sute de profeți ai
Astarteelor, cari mănâncă la masa Ie-
zabelei.

20 Și trimise Ahab către toți fiii lui
Israel, și [i]adună pre profeți pre mun-
tele Carmel.

Judecata lui Dumnezeu depe muntele Carmel.

21 Și se apropie Ilie de tot poporul, și
zise: [j]Până când veți schiopătà? Dacă
Domnul *este* Dumnezeu, urmați-l pre
dânsul: iar dacă Baal, [k]urmați pre a-
cesta. Și poporul nu răspunse lui nici
un cuvânt. 22 Atuncia zise Ilie către
popor: [l]Numai eu am rămas profet al
Domnului, [m]iar profeții lui Baal *sunt*
patru sute cincizeci de bărbați. 23 Deci
să ni-se deà doi junci, și ei să-și aleagă
un junc lor, și să-l bucățească, și să-*l*
pună pre lemne, dar foc să nu pună: și
eu voiu pregătì celalalt junc, și-*l* voiu
pune pre lemne, dar foc nu voiu pune.
24 Și să chemați numele zeilor voștri,
și eu voiu chemà numele Domnului: și
va fi, că zeul, carele [n]va răspunde cu foc,
acela *să fie* Dumnezeu. Și răspunse tot
poporul, și zise: Bun *este* cuvântul.

25 Și zise Ilie către profeții lui Baal:
Alegeți-vă un junc, și pregătiți-*l* întâiu
voi, căci *sunteți* mulți; și chemați nu-
mele zeilor voștri, dar foc să nu puneți.
26 Și ei luară juncul, ce-l dădù lor, și-*l*
pregătiră, și chemară numele lui Baal
de dimineață până la amiazăzi, zicând:
Ascultă-ne pre noi, Baale! dar nu *erà*
[o]nici voce, nici ascultare; și săriau îm-
prejurul altarului, pre care-l zidiseră.
27 Și la amiazăzi, Ilie bătându-și joc de
ei, ziceà: Chemați cu voce *mai* tare, căci
zeu *este* el: sau vorbește, sau se află în
treabă, sau este în călătorie, *sau,* poate,
doarme, și se va trezì. 28 Și-l chemau
cu voce tare, și [p]se tăiară după datina
lor cu cuțite și cu lance, până ce sângele
se revărsà preste ei. 29 Și trecând mie-
zul zilei, și ei profețind până *la ora* pen-
tru aducerea jertfei *de seară, tot* nu *venì*
[q]nici voce, nici ascultare, nici luare
aminte.

30 Atuncia zise Ilie către tot poporul:
Apropiați-vă de mine. [r]Și tot poporul se
apropià de dânsul. Și a dres altarul Dom-
nului cel risipit. 31 Și luà Ilie două-
sprezece pietri, după numărul semințiilor
fiilor lui Iacob, către carele a fost cu-
vântul Domnului, zicând: [s]Israel va fi
numele tău: 32 Și cu pietrile zidì altar
în numele Domnului; și a făcut groapă
în jurul altarului, după lărgimea de două
măsuri de sămănătură; 33 Și [t]așeză
lemnele, și bucățì juncul, și-*l* puse pe
lemne; 34 Și zise: Umpleți cu apă
patru vedre, și *le* [u]vărsați preste arderi
de tot și preste lemne. Și zise: Faceți

c 2 Reg. 2. 16. Ezec. 3.12,14. Mat. 4. 1. Fapt. 8. 39. | d Cap. 21. 20. | e Ios. 7. 25. | f 2 Cron. 15. 2. | g Ios. 19. 26 | h Cap. 16. 33. | i Cap. 22. 6. | j Mat. 6. 24. | k Ios. 24. 15 | l Cap. 19.10,14. | m Vers. 19. | n 1 Cron. 21.26. | o Ps. 115. 5. | p Lev. 19. 28. | q Vers. 26. | r Cap. 19. 10. | s Fac. 32. 28. | t Lev. 1.6,7,8. | u Judc. 6. 20.

așà și de a doua oară: și au făcut a doua
oară. Și zise: Faceți *așà și de* a treia
oară: și au făcut a treia oară. 35 Și
curgeà apă împrejurul altarului, și [v] groa-
pa o umplù cu apă.

36 Și *în ora* când se aduceà jertfa
de seară, se apropiă Ilie, profetul, și
zise: Doamne [x] Dumnezeul lui Abraam,
al lui Isaac și al lui Israel, [y] fie știut as-
tăzi, că tu *ești* Dumnezeu în Israel, și
eu servul tău, și *că* după cuvântul tău
[z] am făcut toate aceste lucruri. 37 Auzi-
mă, Doamne; auzi-mă, ca să cunoască
poporul acesta, că tu, Doamne, *ești* Dum-
nezeul, și tu întoarce inima lor înapoi.
38 Atuncia [a] a căzut foc dela Domnul, și
a mistuit arderile de tot și lemnele, și
pietrile și țărână, și a supt și apa din
groapă.

39 Și văzând tot poporul, căzù pe fața
sa, și zise: [b] Domnul, acesta *este* Dum-
nezeul: Domnul, acesta *este* Dumnezeul.
40 Și zise lor Ilie: [c] Prinde-ți pre pro-
feții lui Baal; nici unul din ei să nu
scape; și-i prinseră; și-i pogorî Ilie la
părăul Kișon, și-i [d] junghiă acolo.

41 Și Ilie zise către Ahab: Suie-te,
mănâncă și beà, căci *se aude* vuet de
mare ploaie. 42 Și se suì Ahab să mă-
nânce și să beà, și Ilie se suì în vârful
Carmelului, [e] și s'a plecat la pământ, și-și
puse fața sa în genunchele sale; 43 Și
zise servului său: Suie-te acum, *și* caută
spre mare; și se suì și căută, și zise:
Nu *e* nimica. Și *Ilie* zise: Mergi iarăși,
până la a șaptea oară. 44 Și a șaptea
oară zise: Iată, un nor mic, ca o palmă
de om, se ridică din mare! Și el zise:
Suie-te, zi lui Ahab: Înhamă, și te po-
goară, ca să nu te oprească ploaia.
45 Și s'a întâmplat între acestea, cerul
se întunecă de ploaie și de vânt, și s'a
făcut ploaie mare. Și se suì Ahab în tră-
sura sa, și se duse la Ezreel. 46 Și
mâna Domnului a fost preste Ilie, și [f] în-
cingându-și coapsele sale, alergă înaintea
lui Ahab până la întrarea în Ezreel.

Fuga lui Ilie în pustiu.

19 Și a spus Ahab Iezabelei toate câte
le făcù Ilie, și cum a [a] omorît cu
sabia pre toți profeții. 2 Și trimise Ie-
zabel pre cinevà la Ilie, să-i zică: [b] Așà
să-*mi* facă zeii și încă mai mult, dacă
mâne pe la ora aceasta nu voiu face vi-
eața ta, ca vieața unuia dintre aceia.
3 Și văzând el *aceasta,* s'a sculat, și se
duse, spre *a-și ferì* vieața sa, și venì la
Beer-Șeba din Iuda, și lăsă acolo pre
servul său. 4 Iar el se duse în pustiu
cale de o zi, și a sosit, și a șezut sub un
juniper, și [c] dorià în sine să moară: și
zise: De ajuns acum, Doamne, ia sufle-
tul meu; căci nu *sunt* mai bun decât
părinții mei. 5 Și culcându-se, adormì
sub juniper, și iată! un înger îl atinse,
și i-a zis: Scoală-te, mănâncă! 6 Și
s'a uitat, și iată, aproape de capul său
o azimă coaptă pe cărbuni, și un ulcior
cu apă. Și a mâncat, și a băut, și iarăși
s'a culcat. 7 Și se întoarse îngerul
Domnului a doua oară, și l-a atins, și
zise: Scoală-te, mănâncă! căci lungă
foarte *este* calea ta. 8 Și sculându-se,
a mâncat și a băut; și în puterea mân-
cării aceleia, călătorì [d] patruzeci de zile
și patruzeci de nopți până la [e] Horeb,
muntele lui Dumnezeu.

Dumnezeu se arată lui Ilie pe muntele Horeb.

9 Și a întrat acolo într'o peșteră, și
mase acolo; și iată! *a fost* cuvântul Dom-
nului către el, și-i zise: Ce faci aicia,
Ilie? 10 Și el zise: [f] Am fost [g] zelos
foarte pentru Domnul Dumnezeul oști-
rilor: că fiii lui Israel au părăsit legă-
mântul tău: altarele tale le dărâmară, și
[h] pre profeții tăi îi uciseră cu sabia, și
[i] am rămas eu singur, și ei caută a-mi
luà vieața. 11 Și zise: Ieși, și stă [j] pre
munte înaintea Domnului. Și iată, Dom-
nul treceà, și [k] vânt tare și puternic des-
pică munții, și sfărâmă stâncile înaintea
Domnului; *iar* Domnul nu *erà* în vânt;
și după vânt cutremur: *iar* Domnul nu
erà în cutremur; 12 Și după cutremur

v Vers. 32. 38. x Esod. 3. 6. y Ps. 83. 18. z Num. 16. 28 a Lev. 9. 24. b Vers. 24. c 2 Reg. 10. 25. d Deut. 13. 5. e Iac. 5. 17, 18. f 2 Reg. 4. 29.

Capul 19. a Cap. 18. 40. b Rut. 1 17. c Iona 4.3,8,28. d Mat. 4. 2. e Esod. 3. 1 f Rom. 11. 3. g Num. 25. 11, 13. h Cap. 18. 4. i Cap. 18. 22. j Esod. 24. 12. k Ezec. 1. 4.

foc; *iar* Domnul nu *era* în foc: și după
foc o voce blândă *și* subțire. 13 Și cum
auzì Ilie, [l]acoperì fața sa cu mantia, și
ieși, și stătù la întrarea peșterei: [m]și iată,
voce *a fost* către el, zicând: Ce faci aicia,
Ilie? 14 [n]Și el zise: Fost-am zelos foarte
pentru Domnul Dumnezeul oștirilor: că
fiii lui Israel au părăsit legământul tău,
altarele tale le dărâmară, și pre profeții
tăi îi uciseră cu sabia, și am rămas eu
singur, și ei caută a-mi luà vieața.
15 Și zise Domnul către el: Mergi, în-
toarce-te pe calea ta, către pustiul Da-
mascului: [o]și când vei ajunge, unge pre
Hazael rege preste Siria; 16 Și pre
[p]Iehu, fiul lui Nimși îl vei unge rege
preste Israel: și pre [q]Elisei, fiul lui Șafat,
dela Abel-Mehola, îl vei unge de profet
în locul tău. 17 [r]Și se va întâmplà, *că*
cel ce va scăpà de sabia lui Hazael, îl
va ucide Iehu, și cel ce va scăpà de sabia
lui Iehu, îl [s]va ucide Elisei. 18 [t]Și
opritu-mi-am în Israel șapte mii, toate
genunchele, câte nu s'au plecat lui Baal,
[u]și toată gura, care nu l-a sărutat.

Elisa se face școlarul lui Ilie.

19 Și ducându-se de acolo, aflat-a pre
Elisei, fiul lui Șafat, care arà, *și* două-
sprezece perechi *de boi erau* dinaintea
lui, și el *erà* la al douăsprezecelea: și
trecù Ilie pe lângă el, și aruncă asupra
lui mantia sa. 20 Și el lăsă boii, și a-
lergă în urma lui Ilie, și zise: Rogu-te,
[v]să sărut pre părintele meu și pre mumа
mea, și *apoi* te voiu urmà pre tine: și
el zis-a lui: Du-te, întoarce-te: căci ce
am făcut ție? 21 Și se întoarse de di-
napoia lui, și luă o pereche de boi, și-i
junghiè, și cu uneltele boilor [x]a fript
carnea lor, și o dădù poporului, care a
mâncat-o. Atuncia sculându-se, a mers
în urma lui Ilie, și-i servì lui.

Ahab bate pre regele Siriei de două ori; îl ia prins, și apoi îl eliberează.

20 Și Benhadad, regele Siriei, adună
toată oastea sa; și cu el *erau* trei-
zeci și doi de regi, și cai și care; și s'a
suit, și a împresurat Samaria, și se luptă
în contră-i. 2 Și trimise soli în cetate
către Ahab, regele lui Israel, și zise lui:
Așà zice Benhadad: 3 Argintul tău și
aurul tău *este* al meu, și femeile tale și
copiii tăi cei frumoși *sunt* ai mei. 4 Și
răspunse regele lui Israel, și zise: După
cuvântul tău, doamne, rege, al tău *sunt*
eu și toate câte am.
5 Și se întoarseră solii, și ziseră: Așà
răspunde Benhadad, zicând: Fiindcă am
trimis către tine, zicând: Argintul tău și
aurul tău, femeile tale și copiii tăi, să-i
dai mie: 6 Mâne pe la ora aceasta tri-
mite-voiu servii mei la tine, și vor cer-
cetà casa ta și casele servilor tăi; și orice
va fi plăcut ochilor tăi, se va da în mâ-
nile lor, și ei vor luà. 7 Atuncia chemă
regele lui Israel pre toți bătrânii țării, și
zise: Luați aminte, rogu-vă, și vedeți,
cum acesta caută răutate; căci trimise
cătră mine pentru femeile mele și copiii
mei, argintul meu și aurul meu, și nu
i-am oprit *nimica.* 8 Și ziseră lui toți
cei bătrâni și tot poporul: Să nu asculți,
nici să-*i* învoești. 9 Deci zis-a el către
solii lui Benhadad: Spuneți domnului
meu, regele: Toate pentru câte ai trimis
la servul tău la început voiu face; dar
acest lucru nu pot să fac. Și solii mer-
seră, și aduseră lui răspunsul.
10 Și trimise *din nou* Benhadad către
el, și zise: [a]Așà să-mi facă zeii și încă
mai mult, dacă țărâna Samariei va ajunge
spre *a umple* mâna a tot poporul, care
stă la picioarele mele. 11 Și-i răspunse
regele lui Israel, și zise: Spuneți-*i*: Cel ce
încinge *armele* să nu se mândrească, ca
cel ce le scoate. 12 Și când *Benhadad*
auzì cuvântul acesta, se aflà [b]bând, el
și regii, în corturi, și zise servilor săi:
Înșirați-vă *de bătaie;* și s'au înșirat *de
bătaie* împotriva cetății.
13 Și iată, se apropiă de Ahab, regele
lui Israel, un profet, zicând: Așà zice
Domnul: Vezi toată mulțimea aceasta
mare? Iată, [c]eu o voiu da în mâna ta
astăzi, și vei cunoaște că eu *sunt* Dom-
nul. 14 Și Ahab zise: Prin cine?

l Isa. 6. 2. m Vers. 9. | n Vers. 10. o 2 Reg. 8. 12. 13. | p 2 Reg. 9. 1—3. q Luc. 4. 27. | r 2 Reg. 8. 12. s Osea 6. 5. | t Rom. 11. 4. u Osea 13. 2. | v Mat. 8. 21, 22. x 2 Sam. 24. 22. | *Capul 20.* a Cap. 19. 2. | b Vers. 16. c Vers. 28.

Și el răspunse: Așà zice Domnul: Prin
tinerii mai marilor preste provincii. A-
tuncia zise *Ahab:* Cine va începe bătaia?
Și el răspunse: Tu. 15 Atuncia el nu-
mără pre tinerii mai marilor preste pro-
vincii; și au fost două sute treizeci și
doi: și după ei numără pre tot poporul.
pre toți fiii lui Israel, șapte mii. 16 Și
au ieșit pela miazăzi. Iar Benhadad [d] beà
și se îmbătà în corturi, el și regii, cei trei-
zeci și doi de regi, cari-l ajutau. 17 Și
ieșiră tinerii mai marilor preste provin-
cii: și Benhadad trimise, și se spuse lui,
zicând: Bărbați au ieșit din Samaria.
18 Și el zise: De au ieșit spre pace, prin-
deți-i vii: și de au ieșit spre resbel,
prindeți-i vii. 19 Ieșit-au deci din ce-
tate acești tineri ai mai marilor preste
provincii, și oastea, care-i urmà pre ei:
20 Și lovì fiecare pre omul său: și Si-
rienii fugiră, și-i urmărì pre ei Israel: și
Benhadad, regele Siriei, scăpă pre un
cal, împreună cu călăreții. 21 Și a ieșit
regele lui Israel, și a lovit călăreții și
carele, și făcù între Sirieni ucidere mare.

22 Și se apropiă profetul de regele
lui Israel, și zis-a lui: Du-te, reîntă-
rește-te, și cugetă, și vezi ce faci; [e] căci
după împlinirea anului regele Siriei se
va suì asupră-ți.

23 Iar servii regelui Siriei ziseră a-
cestuia: Zeul lor *este* zeul munților,
pentru acesta ne-a răpus; iar dacă ne
vom luptà cu dânșii în șes, desigur noi
îi vom răpune pre ei. 24 Fă deci lu-
crul acesta: Scoate pre fiecare rege din
locul său, și pune în locul lor căpitenii.
25 Iar tu întocmește-ți armata, cum a
fost acea, care ai pierdut-o: cal în loc de
cal și car în loc de car; și să ne luptăm
cu dânșii în șes; *și* desigur îi vom răpune.
Și el ascultă de vocea lor, și făcù așà.

26 Și după trecerea anului, numără
Benhadad pre Sirienii, și se suì la [f] Afek,
să se lupte cu Israel. 27 Și fiii lui Is-
rael se numărară, și provăzându-se cu
ale hranii, se duseră spre întâmpinarea
lor; și tăbărîră fiii lui Israel în fața lor
ca două turme mici de capre; iar Siri-
enii umplură țara.

28 Și se apropiă un om al lui Dum-
nezeu, și vorbì către regele lui Israel, și
zise: Așà zice Domnul: Fiindcă Sirienii
ziseră: Domnul *este* zeul munților, iar
nu zeul văilor, deaceea [g] voiu da în mâna
ta toată această mare mulțime: și veți
cunoaște, că eu *sunt* Domnul.

29 Și ei stătură în tabără față unul
către altul șapte zile: și în ziua a șap-
tea începură lupta, și bătură fiii lui Is-
rael din Sirieni o sută de mii de pedes-
tri într'o zi. 30 Iar cei rămași fugiră
la Afek spre cetate: și căzù zidul preste
douăzeci și șapte de mii din bărbații ră-
mași. Și Benhadad fugì, și intră în ce-
tate, *și se ascunse* în camera cea mai din
lăuntru. 31 Și ziseră către el servii lui:
Iată auzit-am, că regii casei lui Israel
sunt regi miloși: Să ne [h] punem deci saci
preste coapsele noastre și funii pre ca-
petele noastre, și să ieșim înaintea re-
gelui lui Israel; poate lăsà-va ție vieața.
32 Se încinseră deci cu saci preste coap-
sele lor și cu funii pre capetele lor, și
veniră la regele lui Israel, și ziseră:
Servul tău Benhadad, zice: Rogu-te,
lasă-mă să trăiesc. Și el zise: Trăiește
încă? Fratele meu *este*. 33 Și bărbații
aceștia socotiră *aceasta* drept semn bun,
și se grăbiră a prinde cuvântul, ce el a
scăpat *a zice*, și ziseră: Fratele tău Ben-
hadad! Și Ahab a zis: Duceți-vă, adu-
ceți-l. Și când venì la dânsul Benhadad,
îl suì în carul *său*. 34 Și *Benhadad* a
zis către el: [i] Cetățile, ce a luat părin-
tele meu dela părintele tău, le voiu îna-
poià; și-ți vei face uliți în Damasc, cum
a făcut și părintele meu în Samaria. Și
eu, *zis-a Ahab*, te voiu lăsà să pleci cu
acest legământ. Așà el făcù legământ
cu dânsul, și-l lăsă să plece.

35 Și un bărbat din [j] fiii profeților
zis-a către aproapele său, [k] după cuvân-
tul Domnului: Lovește-mă rogu-te; iar
acest om nu voì să-l lovească. 36 A-
tunci el a zis lui: Fiindcă n'ai ascultat

[d] Vers. 12. Cap. 16. 9. | [e] 2 Sam. 11. 1. | [f] Ios. 13. 4. | [g] Vers. 13. | [h] Fac. 37. 34. | [i] Cap. 15. 20. | [j] 2 Reg. 2. 3, 5, 7, 15. | [k] Cap. 13. 17, 18.

de vocea Domnului, iată, ducându-te
dela mine, un leu te va ucide. Și cum
se duse dela el, [l] îl aflâ un leu, și-l ucise.
37 Aflând el pre alt om, zis-a: Lovește-
mă rogu-te; și omul îl lovì, și-*l* rănì.
38 Atuncia dusu-s'a profetul, și aștep-
tat-a pre rege în cale, și prefăcutu-s'a,
punând văl pre ochii săi. 39 Și [m] când
regele treceà, el strigat-a către rege, și
zis-a: Servul tău ieșit-a la resbel, și iată,
un om retrăgându-se, aduse la mine un
om, și zise: Păzește pre omul acesta; și
dacă cumva va lipsì, atuncia [n] vieața ta
va răspunde pentru vieața lui, sau vei
plătì un talant de argint. 40 Și pre
când servul tău făcù *cevà* încoace și în-
colo, nu se mai află. Și zis-a către el re-
gele lui Israel: Cutare *este* condamna-
rea ta, tu însuți ai hotărît-*o*. 41 Atunci
el se grăbì, și-și ridică vălul dela ochii
săi; și-l cunoscù regele lui Israel, că *erà*
dintre profeți. 42 Și zis-a către el:
Așà zice Domnul: Fiindcă tu ai dat dru-
mul din mâna *ta* omului, pre carele eu
îl hotărîsem pierderii: deaceea vieața ta
va răspunde pentru vieața aceluia, și po-
porul tău pentru poporul său. 43 Și
regele lui Israel dusu-s'a la casa sa trist
și nemulțumit, și sosì în Samaria.

Omorîrea lui Nabot de către Ahab și Iezabel.

21 Fost-a după acestea, *că* Nabot,
Ezreeleanul, aveà vie în Ezreel, a-
proape de palatul lui Ahab, regele Sa-
mariei. 2 Și vorbì Ahab către Nabot,
zicând: Dă-mi mie [a] via ta, ca să-mi fie
grădină de verdețuri, că *este* aproape de
casa mea; și-ți voiu da pentru dânsa o
vie mai bună decât aceasta; *sau* de-ți
place, îți voiu da prețul ei în argint.
3 Iar Nabot zise lui Ahab: Să mă fe-
rească Domnul [b] a-ți da moștenirea pă-
rinților mei.
4 Și întră Ahab trist și nemulțumit
în casa sa de cuvântul, ce-i vorbise Na-
bot, Esreeleanul, zicând: Nu-ți voiu da
moștenirea părinților mei. Și se culcă pre
patul său, și-și întoarse fața sa, și nu
mâncă pâne. 5 Și venì la el Iezabel,
femeia sa, și-i zise lui: Pentru ce inima
ta *este* tristă, și nu mănânci pâne? 6 Și
el a răspuns ei: Pentru că am vorbit lui
Nabot, Ezreeleanul, și am zis lui: Dă-mi
via ta pentru argint, sau, de voiești, îți
voiu da *altă* vie în locul ei: iar el a zis:
Nu-ți voiu da ție via mea.
7 Și-i zise Iezabel, femeia sa: Oare
mai domnești tu preste Israel? Scoală-te,
mănâncă pâne, și fie voioasă inima ta;
eu îți voiu da via lui Nabot, Ezreeleanul.
8 Atuncia scrise ea epistole în numele
lui Ahab, și *le* sigilă cu sigilul lui și tri-
mise epistolele către bătrânii și către di-
regătorii, cari *erau* în cetatea lui Nabot,
cari locuiau *acolo* împreună cu el. 9 Și
ea scrise în epistole, zicând: Proche-
mați un post, și puneți pre Nabot în
fruntea poporului; 10 Și puneți doi
oameni nelegiuiți în față cu el, ca să
mărturisească în contra lui, zicând: Tu
[c] ai blestemat pre Dumnezeu și pre rege.
Atuncia scoateți-l, și [d] ucideți-l cu pie-
tri, ca să moară.
11 Și-i făcură bărbații cetății sale,
bătrânii și diregătorii, cari locuiau în ce-
tatea lui, după cum le-a poruncit Ieza-
bel, *și* cum *erà* scris în epistolele, pre
care ea le trimisese lor: 12 [e] Ei proche-
mară un post, și puseră pre Nabot în
fruntea poporului: 13 Și întrară doi
oameni nelegiuiți, și șezură în fața lui,
și mărturisiră oamenii cei nelegiuți în
contra lui Nabot înaintea poporului, zi-
când: Nabot blestemă pre Dumnezeu și
pre rege. [f] Atuncia îl scoaseră din cetate,
și-l uciseră cu pietri, până ce murì.
14 Și trimiseră către Iezabel, zicând:
Nabot s'a ucis cu pietri, și a murit.
15 Și cum auzì Iezabel, că Nabot s'a
ucis cu pietri, și *că* a murit, zise Ieza-
bel lui Ahab: Scoală-te, stăpânește via
lui Nabot, Ezreeleanul, care se împotrivì
a o da ție pentru argint; că Nabot nu
mai trăiește, ci a murit. 16 Și cum
auzì Ahab, că Nabot a murit, el se sculă,
și se pogorî în via lui Nabot, Ezreelea-
nul, ca să o stăpânească.

l Cap. 13. 24. | *n* 2 Reg. 10. 24. | *C pul* 21. | *b* Ezec. 46. 18. | Fapt. 6. 11. | *d* Lev. 24. 14. | *e* Isa. 58. 4. | *f* 2 Reg. 9. 26.
m 2Sam.12 1 etc. | — | *a* 1 Sam. 8. 14. | *c* Esod. 22. 28.

Pedeapsa prezisă prin Ilie.

17 [g] Și a fost cuvântul Domnului că-
tre Ilie, Tișbitul, zicând: 18 Scoală-te,
și te pogoară spre întâmpinarea lui Ahab,
regele lui Israel, [h] care *domnește* în Sa-
maria: iată, în via lui Nabot *este*, unde
se pogorî, ca să o stăpânească! 19 Și
vei vorbì către dânsul, zicând: Așà zice
Domnul: Ucis-ai, stăpânit-ai? Și vei *mai*
vorbì către dânsul, zicând: Așà zice
Domnul: În [i] locul, unde cânii au lins
sângele lui Nabot, vor linge cânii și sân-
gele tău; da, pre al tău.
20 Și zise Ahab către Ilie: [j] Ce, mă
aflași, neamice? Și el răspuns-a lui:
Te-am aflat: căci [k] te-ai vândut pre tine,
ca să faci rele în ochii Domnului.
21 Iată, *vorbește Domnul:* [l] Răutate voiu
aduce preste tine, și voiu măturà în urma
ta, și voiu stârpì din ai lui Ahab [m] pre
tot sufletul parte bărbătească, și [n] pre cel
închis și pre cel liber din Israel: 22 Și
voiu face [o] casa ta ca și casa lui Ieroboam,
fiul lui Nebat, și ca și casa lui [p] Baașa,
fiul lui Ahija, pentru mânia, cu care *m*'ai
mâniat, trăgând pre Israel în păcat.
23 [q] Și pentru Iezabel încă vorbește
Domnul, zicând: Cânii vor mâncà pre
Iezabel aproape de zidul dela Ezreel.
24 [r] Cine din ai lui Ahab va murì
în cetate, cânii *îl* vor mâncà, și cine va
murì în câmp, păsările ceriului *îl* vor
mâncà.
25 (Cu adevărat [s] nimenea fusese ase-
menea ca Ahab, care se vândù pre sine,
ca să facă rele în ochii Domnului după
cum [t] îl întărâtà pre el Iezabel, femeia
lui. 26 Și el făcù fapte urâcioase foarte,
umblând după idoli, în totul [u] cum au
făcut și Amoreii, pre cari Domnul îi a-
lungă de dinaintea fiilor lui Israel).
27 Și, cum auzì Ahab cuvintele a-
cestea, își sfâșiă vestmintele sale, și [v] puse
sac pe carnea sa, și postì, și se culcă în
sac, și umblă umilit. 28 Și a fost cu-
vântul Domnului către Ilie, Tișbitul, zi-
când: 29 Văzuși, cum s'a umilit Ahab
înaintea mea? Pentru că s'a umilit îna-
intea mea, nu voiu aduce rele în zilele
sale, *ci* [x] în zilele fiului său voiu aduce
rele preste casa sa.

Ahab face legământ cu Iosafat; și resbel împotriva Sirienilor.

22 Șezură trei ani fără resbel între
Siria și Israel. 2 Și în al treilea
an [a] Iosafat, regele lui Iuda, se pogorî
către regele lui Israel. 3 Și zise regele
lui Israel către servii săi: Cunoașteți, că
[b] Ramot-Galaadul *este* al nostru, și noi
tăceà-vom, *și* nu-l vom luà din mâna
regelui Siriei? 4 Și zise el către Iosa-
fat: Merge-vei cu mine la luptă pentru
Ramot-Galaad? Și a zis Iosafat către re-
gele lui Israel: [c] Eu *sunt* ca și tine, po-
porul meu ca și poporul tău, și caii mei
ca și caii tăi.
5 Și a zis Iosafat către regele lui Is-
rael: Întreabă, rogu-te, cuvântul Dom-
nului astăzi. 6 Și [d] adună regele lui Is-
rael pre profeți, ca la patru sute de băr-
bați, și a zis către ei: Merge-voiu asu-
pra Ramot-Galaadului la luptă, sau mă
voiu lăsà? Și ei au zis: Suie-te, și dom-
nul *îl* va da în mâna regelui.
7 Și [e] a zis Iosafat: Oare nu mai *este*
aicia vre-un profet al Domnului, ca să-l
întrebăm? 8 Și regele lui Israel zise
către Iosafat: Mai *este* un bărbat, Mica,
fiul lui Imla, prin carele putem să în-
trebăm pe Domnul: dar îl urăsc, căci nu
profețește despre mine bine, ci rău. Și
Iosafat zise: Să nu zică așà regele.
9 Și chemă regele lui Israel un dire-
gător, și zise: Grăbește-te *a aduce* pe
Mica, fiul lui Imla. 10 Și regele lui Is-
rael și Iosafat, regele lui Iuda, șezură
fiecarele pe tronul său, îmbrăcați în vest-
minte *regești*, în loc deschis la întrarea
porții Samariei; și toți profeții profețiră
înaintea lor. 11 Și Zedekia, fiul lui
Chenaana, își făcuse coarne de fer, și
zise: Așà zice Domnul: Cu acestea vei
împunge pre Sirieni, până îi vei nimici.
12 Și toți profeții profețiră așà, zicând:

g Ps. 9. 12.
h Cap. 13. 32.
i Cap. 22. 38. Cap. 18. 17.
k 2 Reg. 17. 17. Rom. 7. 14.
l Cap. 14. 10.
m 1 Sam. 25. 22.
n Cap. 14. 10.
o Cap. 15. 29.
p Cap. 16. 3, 11.
q 2 Reg. 9. 36.
r Cap. 14. 11.
s Cap. 16. 30. etc.
t Cap. 16. 31.
u Fac. 15. 16.
v Fac. 37. 34.
x 2 Reg. 9. 25.
—
Capul 22.
a 2 Cron. 18. 2, etc.
b Deut. 4. 43.
c 2 Reg. 3. 7.
d Cap. 18. 19.
e 2 Reg. 3. 11.

Suie-te la Ramot-Galaad, și prosperează:
că Domnul îl va da în mâna regelui.
13 Și trimisul, care se dusese să cheme
pre Mica, vorbì către el, zicând: Iată,
cuvintele profeților toate într'una *spun*
bine pentru rege: fie și cuvântul tău ca
cuvântul unuia dintre ei, și vorbește-*i*
de bine. 14 Iar Mica zise: Viu *este*
Domnul! [f] ce-mi va zice Domnul, aceasta
voiu vorbì.

Profetul Mica prorocește că va fi bătut.

15 Și el venì către rege.
Și regele îi zise: Mica, merge-vom la
Ramoth-Galaad la luptă, sau ne vom
lăsà? Și el a răspuns lui: Suie-te, și
prosperează; că Domnul *îl* dă pre el în
mâna regelui. 16 Și regele a zis lui:
De câte ori jurà-te-voiu, ca să nu-mi
spui decât adevărul în numele Dom-
nului? 17 Și el a zis: Am văzut pre
tot Israelul [g] împrăștiat pe munți, ca oile
ce nu au păstor. Și Domnul a zis: A-
ceștia n'au domn; să se întoarcă fiecare
la casa sa în pace.
18 Și a zis regele lui Israel către Io-
safat: Nu ți-am spus oare, că nu va pro-
fetì bine despre mine, ci rău?
19 Și *Mica mai* zise: Ascultă deci cu-
vântul Domnului: [h] Am văzut pre Dom-
nul șezând pe tronul său, [i] și toată oș-
tirea cerului stând împrejurul lui, de a
dreapta lui și de a stânga lui. 20 Și
Domnul a zis: Cine va amăgì pre Ahab,
ca să se suie și să cază în Ramoth-Ga-
laad? Și unul zicea așà, și altul așà.
21 Și ieșì un spirit, și stătù înaintea
Domnului și zise: Eu îl voiu amăgì.
22 Și Domnul zisu-i-a: Cu ce? Și el a
răspuns: Voiu ieșì, și voiu fi spirit min-
cinos în gura tuturor profeților lui. Și a
zis *Domnul:* [j] *îl* vei amăgì, și vei și is-
butì, ieși deci și așà fă: 23 [k] Și acum,
iată, Domnul a pus spirit mincinos în
în gura tuturor acestor profeți ai tăi, și
Domnul a vorbit rele de tine.
24 Atuncia se apropiă Zedekia, fiul
lui Chenaana, și lovì pe Mica peste față,
și zise: [l] Pe ce cale trecù spiritul Dom-
nului dela mine, spre a vorbì cu tine?
25 Și a zis Mica: Iată, vei vedeà în ziua
aceea, când vei intrà în camera cea mai
din lăuntru, ca să te ascunzi.
26 Și a zis regele lui Israel: Ia pe
Mica, și-l du înapoi la Ammon, guver-
natorul cetății, și la Ioaș, fiul regelui;
27 Și zi: Așà zice regele: Puneți pe a-
cesta în închisoare, și hrăniți-l cu pânea
întristării și cu apa întristării, până ce
mă voiu reîntoarce în pace. 28 Și a zis
Mica: Dacă eu adevărat tu te vei reîn-
toarce în pace, *atuncia* cu adevărat [m] Dom-
nul n'a vorbit prin mine: și adause: As-
cultați voi, toate popoarele!

Peirea lui Ahab.

29 Și se suiră regele lui Israel și Io-
safat, regele lui Iuda, la Ramoth-Gala-
adul. 30 Și regele lui Israel zise către
Iosafat: Eu îmi voiu schimbà vestmin-
tele, și voiu plecà la luptă, iar tu îm-
bracă vestmântul tău *de rege.* Și-și
[n] schimbă vestmintele regele lui Israel,
și plecă la luptă. 31 Iar regele Siriei
a fost dat poruncă celor treizeci și două
căpitenii asupra carelor sale, zicând: Nu
vă luptați nici cu cel mic, nici cu cel
mare, ci numai cu regele lui Israel.
32 Și cum văzură căpiteniile carelor
pre Iosafat, ziseră: De sigur acesta *este*
regele lui Israel. Și-l împresurară, ca să
se lupte cu dânsul, și Iosafat [o] strigă.
33 Și când căpitanii carelor văzură, că
nu *erà* regele lui Israel, se întoarseră
dela el. 34 Dară un om trăgând din
arcul său din întâmplare, lovì pre regele
lui Israel între încheieturile armăturei;
și el zise către conducătorul carului său:
Întoarnă mâna ta, și scoate-mă din ta-
bără, căci sunt rănit.
35 Și lupta s'a făcut tot mai crâncenă
în acea zi, și regele *lui Israel* stătù pe
car în fața Sirienilor, și către seară
murì; și sângele curgeà din rană în lă-
untrul carului. 36 Și pe la apusul soa-
relui se făcù strigare în tabără, zicând:
Fiecarele *să se retragă* la cetatea sa, și
fiecarele în pământul său. 37 Și așà

[f] Num. 22. 38. [g] Mat. 9. 36. [h] Isa. 6. 1. [i] Iov. 1. 6. Mat. 18. 10. Ebr. 1. 7, 14. [j] Judc. 9. 23. 2 Thes. 2. 11. [k] Ezec. 14. 9. [l] 2 Cron. 18.23. [m] Num. 16. 29. [n] 2 Cron. 35.22. [o] 2 Cron. 18.31.

murì regele. și fu dus la Samaria: și îm-
mormântară pe rege în Samaria. 38 Și
spălară carul în auzul Samariei: spălară
încă și armele *lui*. Și cânii au lins sân-
gele său. [p] după cuvântul Domnului. care
el *l*-a vorbit.
39 Și celelalte fapte ale lui Ahab, și
toate câte le făcù, și [q] casa de fildiș, ce
o zidì, și toate cetățile, ce le zidì. oare
nu *sunt* scrise în Cartea Cronicelor re-
gilor lui Israel? 40 Și adormì Ahab
cu părinții săi, și în locul său domnì
Ahazia. fiul său.

Iosafat domnește preste Iuda.

41 Și [r] Iosafat. fiul lui Asa. începù a
domnì preste Iuda în al patrulea an al
lui Ahab. regele lui Israel. 42 De trei-
zeci și cinci de ani *erà* Iosafat. când se
făcù rege, și el domnì douăzeci și cinci
de ani în Ierusalim: și numele mumei
lui *erà* Azuba. fica lui Șilhi. 43 Și [s] el
umblă în toate căile lui Asa. părintele
său: nu se depărtă dela ele, făcând cele
drepte în ochii Domnului. Dar [t] înălțimile
nu se depărtară. *că* poporul jertfì și tă-
mâià încă pe înălțimi: 44 Și [u] Iosafat
erà în pace cu regele lui Israel.
45 Și celelalte fapte ale lui Iosafat. și
puterea ce *o* arătă. și cum se luptă. oare
nu *sunt* scrise în Cartea Cronicelor re-
gilor lui Iuda? 46 [v] Și rămășița celor
sodomiți. ce rămăsese din zilele lui Asa.
părintele său. o stârpì din țară.
47 [x] Atuncia nu *erà* rege în Edom, *ci*
domnià un guvernator. 48 [y] Iosafat [z] făcù
și corăbii tarsice. ca să meargă la Ofir
pentru aur: [a] dar nu merseră. căci coră-
biile se sfărâmară în [b] Ețion-Gheber.
49 Atunci Ahazia. fiul lui Ahab. zise lui
Iosafat: Să meargă servii mei dimpreună
cu servii tăi pe corăbii: dar Iosafat
nu voì.
50 [c] Și Iosafat adormì cu părinții săi.
și se îmmormântă cu părinții săi în ce-
tatea lui David, părintele său: și în lo-
cul său domnì Iehoram. fiul său.
51 [d] Ahazia. fiul lui Ahab. începù a
domnì preste Israel în Samaria în anul
al șaptesprezecelea al lui Iosafat. regele
lui Iuda: și el domnì doi ani preste
Israel.

Ahazia domnește preste Israel.

52 Și făcù rele în ochii Domnului. și
[e] umblă în calea părintelui său. și în ca-
lea mumei sale, și în calea lui Ieroboam.
fiul lui Nebat. care a tras pre Israel în
păcat: 53 Căci [f] servì lui Baal. și se
închină lui. și mânià pe Domnul Dum-
nezeul lui Israel. întocmai cum făcù și
părintele său.

CARTEA A DOUA A REGILOR.

SAU ÎN DE COMUN. A PATRA A REGILOR.

Ilie urmează a lucrà; Știrea ce o dădù lui Ahazia. Boala lui Ahazia.

1 [a] După moartea lui Ahab [b] se resculă
Moabul în contra lui Israel. 2 Și A-
hazia căzù printre îngrădirile din camera
de sus *a casei* ce *o* aveà în Samaria. și
se îmbolnăvì: și trimise bărbați, zicân-
du-le: Duceți-vă întrebați pre Baal-Ze-
bub. zeul [c] Ekronului. dacă mă voiu ri-
dicà din boala aceasta. 3 Dar îngerul
Domnului zise lui Ilie. Tișbitul: Scoală-
te. suie-te spre întâmpinarea trimișilor
regelui Samariei, și zi-le: Au nu *este*
Dumnezeu în Israel. de mergeți și în-
trebați pre Baal-Zebub. zeul Ekronului?
4 Pentru aceea. așà zice Domnul: Nu
te vei pogorî din patul. în care te-ai
suit. ci vei murì. Și Ilie s'a dus.
5 Și se întoarseră trimișii către dân-
sul. și el le zise: De ce v'ați întors? 6 Și
ei îi ziseră: Un om s'a suit spre întâm-
pinarea noastră, și a zis nouă: Mergeți.

p Cap. 21. 19. q Amos. 3. 15. r 2 Cron. 20.31. | s 2 Cron. 17. 3. t Cap. 14. 23. u 2 Cron. 19. 2. | v Cap. 14. 24. x Fac. 25. 23. | y 2 Cron. 20.35, etc. z Cap. 10. 22. | a 2 Cron. 20.37. b Cap. 9. 26. c 2 Cron. 21. 1. | d Vers. 40. e Cap. 15. 26. f Judc. 2. 11. | 2 REGII. *Capul 1.* a 2 Sam. 8. 2. | b Cap. 3. 5. c 1 Sam. 5. 10.

întoarceţi-vă către regele, care vă tri-
mise, şi-i ziceţi: Aşà zice Domnul: Au
nu *este* Dumnezeu în Israel, *de* trimiţi
să întrebe pre Baal-Zebub, zeul Ekro-
nului? Deci nu te vei pogorî din patul,
în care te-ai suit, ci vei murì. 7 Şi în-
trebat-a pre ei: De ce fel *erà omul*, care
s'a suit spre întimpinarea voastră, şi care
a zis către voi cuvintele acestea? 8 Şi
ei îi ziseră: Un om [d] păros şi încins la
coapse cu un brâu de piele. Şi *regele* zise:
Ilie Tişbitul, *este*.

Ilie face să cază foc din cer.

9 Atuncia trimise regele către el pre
mai marele preste cincizeci, cu cei cinci-
zeci ai săi. Şi se suì către el, şi iată, el
şedeà pre vârful unui munte. Şi zise către
el: Omule al lui Dumnezeu, regele a zis:
Pogoară-te. 10 Şi răspunzând Ilie, zise
către mai marele preste cincizeci: De
sunt om al lui Dumnezeu, [e] să se pogoare
foc din cer, şi să te mistue pre tine şi
pre cei cincizeci ai tăi. Şi se pogorî foc
din cer, şi-l mistuì pre el şi pre cei cinci-
zeci ai lui. 11 Şi iarăşi trimise către
el pre alt mai mare preste cincizeci cu
cei cincizeci ai săi. Şi cuvântă şi zise
către el: Omule al lui Dumnezeu, aşà
vorbeşte regele: Grăbeşte a te pogorî.
12 Şi răspunzând Ilie, zise către dânşii:
De *sunt* om al lui Dumnezeu, să se po-
goare foc din cer, şi să te mistue pre
tine şi pre cei cincizeci ai tăi. Şi se po-
gorî foc dela Dumnezeu din cer, şi-l mis-
tuì pre el şi pre cei cincizeci ai lui. 13 Şi
mai trimise pre un mai mare preste o
a treia cincizeci cu cei cincizeci ai săi.
Şi suindu-se al treilea mai mare preste
cincizeci, venì şi îngenunchie înaintea
lui Ilie, îl rugă, şi-i zise: Omule al lui
Dumnezeu, [f] aibă preţ, rogu-mă, înain-
tea ochilor tăi vieaţa mea, şi vieaţa ser-
vilor tăi, acestor cincizeci: 14 Iată, se
pogorî foc din cer, şi mistuì pre cei doi
dintâiu mai mari preste cincizeci, şi pre
cincizecile lor; acum, aibă preţ vieaţa
mea înaintea ochilor tăi. 15 Şi zise în-
gerul Domnului către Ilie: Pogoară-te
cu el, nu te teme de el. Şi se sculă, şi
se pogorî cu el la rege.

Moartea lui Ahazia.

16 Şi-i zise: Aşà zice Domnul: Fiind-
că ai trimis bărbaţi, să întrebe pre Baal-
Zebub, zeul Ekronului ca şi cum n'*ar fi*
Dumnezeu în Israel, ca să întrebi cu-
vântul lui, pentru aceasta nu te vei po-
gorî din patul, în care te-ai suit, ci vei
murì.

17 Şi el murì după cuvântul Domnu-
lui, ce-l vorbise Ilie; şi în locul său domnì
Iehoram, în al doilea an al lui Iehoram,
fiul lui Iosafat, regele lui Iuda; că el nu
aveà fiu. 18 Şi celelalte fapte ale lui
Ahazia, câte le făcù, oare nu *sunt* scrise
în Cartea Cronicelor regilor lui Israel?

Înălţarea lui Ilie la cer.

2 Şi când voì Domnul să [a] ridice pre
Ilie la cer în vârtej de vânt, atunci
Ilie şi [b] Elisei purceseră dela Ghilgal.
2 Şi zise Ilie către Elisei: Şezi [c] aicia,
rogu-te; căci Domnul mă trimite la Bet-
El. Iar Elisei zise: Viu *este* Domnul, şi
[d] viu *este* sufletul tău! nu te voiu lăsà.
Şi se pogorîră la Bet-El. 3 Şi au ieşit
[e] fiii profeţilor din Bet-El la Elisei, şi-i
ziseră: Ştii, că Domnul astăzi răpeşte
pre domnul tău depe capul tău? Şi el zise:
Şi eu cunosc *aceasta*, tăceţi. 4 Şi a zis
Ilie către el: Elisei, şezi aicia, rogu-te;
căci Domnul mă trimite la Ierichon. Iar
el zise: Viu *este* Domnul, şi viu *este* su-
fletul tău! nu te voiu lăsà. Şi sosiră la
Ierichon.

5 Şi s'au apropiat fiii profeţilor din
Ierichon la Elisei, şi-i ziseră: Ştii, că
Domnul astăzi răpeşte pre domnul tău
depe capul tău? Şi el zise: Şi eu cunosc
aceasta, tăceţi. 6 Şi zise Ilie către el:
Şezi aicia, rogu-te; căci Domnul mă tri-
mite la Iordan. Iar el zise: viu *este* Dom-
nul şi viu *este* sufletul tău! nu te voiu
lăsà. 7 Şi merseră amândoi. Şi cinci-
zeci de bărbaţi din fiii profeţilor merseră,
şi stătură în faţă, departe; şi ei amân-
doi stătură lângă Iordan. 8 Şi luă Ilie
mantia sa, şi *o* îndoì, şi lovì apele, şi

d Mat. 3. 4.
e Luc. 9. 54.
f 1 Sam. 26.21.
Ps. 72. 14.
—
Capul 2.
a Fac. 5. 24.
b 1 Reg. 19. 21.
c Rut. 1. 15, 16.
d 1 Sam. 1. 26.
e 1 Reg. 20. 35.
f Esod. 14. 21.
Ios. 3. 16.

[f] se despărțiră într'o parte și într'alta,
și trecură amândoi pre uscat.
9 Și după ce trecură, zise Ilie lui E-
lisei: Cere ce să fac ție, mai nainte de
a fi răpit dela tine. Și Elisei zise: Să fie,
rogu-te, o indoită parte a spiritului tău
pre mine. 10 Iar el zise: Greu lucru
ai cerut: *dar* de mă vei vedeà răpin-
du-mă dela tine, îți va fi așà: iar de nu,
nu va fi *așà*.
11 Și a fost, precând încă umblau
vorbind, iată, [g] un car de foc și cai de
foc îi despărțiră pre amândoi: și se suì
Ilie prin vârtej de vânt la cer.

Lucrarea și minunile lui Elisei.

12 Iar Elisei vedeà și strigà: [h] Părinte,
carul lui Israel și călărimea lui! Și nu-l
mai văzù pre el: și apucă vestmintele sale,
și le sfășiă în două bucăți. 13 Și ridi-
când mantia lui Ilie, ce căzuse de dea-
supra lui, se întoarse, și stătù pre țărmul
Iordanului. 14 Și luând mantia lui Ilie,
ce căzuse de deasupra lui, lovì apele, și
zise: Unde *este* Domnul Dumnezeul lui
Ilie? Și când lovì și el apele, [i] se des-
părțiră într'o parte și într'alta: Și Elisei
trecù.
15 Și văzându-l fiii profeților [j], cei din
fața Ierichonului, ziseră: Spiritul lui Ilie
s'a așezat preste Elisei. Și veniră spre
întâmpinarea lui, și i-se închinară până
la pământ. 16 Și ziseră către el: Iată,
cu servii tăi *sunt* cincizeci de bărbați
puternici: rugămu-te, să meargă și să
caute pre domnul tău: [k] poate, spiritul
lui Dumnezeu l-a ridicat, și l-a aruncat
pre vre-un munte, sau în vre-o vale. Și
el zise: Nu trimiteți. 17 Dar l-au silit,
până ce s'a rușinat: și el zise: Trimite-ți.
Trimiseră deci cincizeci de bărbați, și-l
căutară trei zile, dar nu-l aflară. 18 Și
când se înturnară către el, (căci rămă-
sese în Ierichon), le zise el: Au nu v'am
spus: Să nu mergeți.

Elisei vindecă un isvor la Ierihon și blestemă pre băieții din Bet-El.

19 Și ziseră bărbații cetății către E-
lisei: Iată, așezarea cetății *este* bună,
precum domnul meu vede, dar apele
sunt rele, și pământul sterp. 20 Și el
zise: Aduce-ți-mi un vas nou, și puneți
sare în el. Și ei îi aduseră. 21 Și el
ieși la isvorul apelor, și [l] aruncă acolo
sarea, și zise: Așà zice Domnul: Am
vindecat apele acestea: nu va mai fi din
ele nici moarte, nici stărpiciune. 22 Și
s'au vindecat apele până în ziua de as-
tăzi, după cuvântul lui Elisei, ce l-a vorbit.
23 Și se suì de acolo la Bet-El: și
pre când mergeà pre drum, ieșiră din
cetate niște copii mici, și-l rideau, și-i
ziceau: Suie-te, pleșuvule! suie-te, ple-
șuvule! 24 Iar el se întoarse, și vă-
zându-i, îi blestemă în numele Domnu-
lui. Și ieșiră din pădure doi urși, și sfă-
șiară dintr'înșii patruzeci și doi de copii.
25 Și se duse de acolo la muntele Car-
mel, și de acolo se întoarse la Samaria.

Lucrarea lui Elisei: ajutorul minunat al armatelor unite ale lui Israel, ale lui Iuda și ale Edomului.

3 [a] Iehoram, fiul lui Ahab, începù a
domnì preste Israel în Samaria în a-
nul al optsprezecelea al lui Iosafat, re-
gele lui Iuda: și el domnì doisprezece
ani. 2 Și făcù rele în ochii Domnului,
dar nu ca părintele său și ca muma sa:
căci depărtă stâlpul lui Baal, [b] pe care-l
făcuse părintele său. 3 Totuși el se lipì
de [c] păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat,
care a tras pre Israel în păcat: dela ele
nu se depărtă.
4 Și Meșa, regele Moabului, aveà
turme mari, și dădù regelui lui Israel o
sută de mii de [d] miei și o sută de mii de
berbeci cu lâna *lor*. 5 Dar după ce
[e] murì Ahab, se răsculă regele Moabu-
lui în contra regelui lui Israel.
6 Și ieșì regele Iehoram din Samaria
în timpul acela, și numără tot Israelul.
7 Și se duse, și trimise către Iosafat,
regele lui Iuda, zicând: Regele Moabu-
lui se răsculă contra mea: vei voì tu să
te duci cu mine la resbel în contra Moa-
bului? Și el zise: Mă voiu duce: [f] eu ca
tine *sunt*, poporul meu ca și poporul tău,

g Ps. 104. 4. — h Cap. 13. 14. — i Vers. 8. — j Vers. 7. — k Fapt. 8. 39. Ioan. 9. 9 — l Esod. 15. 25.

Capul 3. a Cap. 1. 17. — b 1 Reg. 16. 31, 32. — c 1 Reg. 12. 28, 31, 32. — d Isa. 16. 1. — e Cap. 1. 1. — f 1 Reg. 22. 4.

și caii mei ca și caii tăi. 8 Și el zise:
Pe ce cale ne vom suì? Și el răspunse:
Pe calea pustiului Edomului. 9 Și por-
niră regele lui Israel și regele lui Iuda
și regele Edomului. și cutrierară cale de
șapte zile: și nu erà apă pentru armată
și pentru vitele. ce urmau după ei.

10 Și zise regele lui Israel: Vai! Dom-
nul a întrunit pre acești trei regi. ca să-i
deà în mâna Moabului. 11 Și [g] Iosafat
zise: Oare nu *este* aicia vre-un profet al
Domnului. ca să întrebăm printr'însul
pre Domnul? Și răspunse unul din servii
regelui lui Israel. și zise: *Este* aicia Elisei.
fiul lui Șafat. care a turnat apă pe mâ-
nile lui Ilie. 12 Și zise Iosafat: Cu-
vântul Domnului este cu el. Și [h] se po-
gorîră la el regele lui Israel și Iosafat și
regele Edomului. 13 Și zise Elisei că-
tre regele lui Israel: [i] Ce este ție cu mine?
[j] Du-te la [k] profeții părintelui tău și la
profeții mumei tale. Și zise către el re-
gele lui Israel: Nu. căci Domnul întrunì
pre acești trei regi. ca să-i deà pre ei
în mâna Moabului. 14 Și zise Elisei:
[l] Viu *este* Domnul *Dumnezeul* oștirilor.
înaintea căruia stau. de n'aș căutà fața
lui Iosafat. regele lui Iuda. nu aș voì să
te privesc. nici să te văd. 15 Și acum
aduceți *la* mine [m] un cântăreț. Și a fost.
pe când cântà cântărețul. că [n] a fost pre-
ste el mâna Domnului. 16 Și el zise:
Așà zice Domnul: [o] Faceți valea aceasta
plină de groape: 17 Că așà zice Dom-
nul: Nu veți vedeà vânt. și nu veți vedeà
ploaie. și valea aceasta tot se va umpleà
de apă. și veți beà voi și turmele voastre
și vitele voastre. 18 Și aceasta este mic
lucru în ochii Domnului: în mâna voastră
va da și pre Moab. 19 Și veți sfărâmà
orice cetate întărită și orice cetate aleasă.
și veți tăià orice arbore bun. și veți as-
tupà toate isvoarele apelor. și veți strică
cu pietri tot ogorul.

20 Și dimineața. pe când [p] se aduceà
darul de pâne. iată. venì apă depe calea
Edomului. și se umplù pământul de apă.
21 Și când auziră toți Moabiții. că se
suiră toți regii. ca să se lupte cu ei. adu-
nară pre toți cei ce se încingeau cu brâu,
și cei în sus. și stătură la hotar. 22 Și
se sculară foarte de dimineață. și cum
răsărì soarele preste apă. văzură în drep-
tul lor Moabiții apele roșii ca sangele.
23 Și ziseră: Acesta *este* sânge: de si-
gur regii s'au nimicit. și s'au tăiat între
sine: *aleargă* acum la pradă. Moabe!
24 Și când sosiră la tabăra Israeliților.
se ridicară Israeliții. și bătură pre Moa-
biți. încât ei fugiră de dinaintea lor: și
tăindu-i. intrară în pământul Moabiților.
25 Și sfărâmară cetățile. și în tot ogorul
cel mai bun aruncă fiecare piatra sa. și
le umplură *de pietri.* și toate isvoarele
apelor le astupară. și tot arborele bun îl
tăiară. până ce nu lăsară pietri decât în
[q] Kir-Heraset. pre care încunjurându-l
prăștiașii. îl bătură.

26 Și regele Moabului văzând. că erà
să fie învins în luptă. luà cu sine șapte
sute de bărbați iuți la sabie. ca să se
răsbată până la regele Edomului. dar nu
putură. 27 Atuncia luà pe întâiu-năs-
cutul său fiu. care erà să domnească în
locul său. și-l aduse ardere de tot pe zid:
și *aceasta* aprinse mare mânie în contra
lui Israel: și *cei trei regi* retrăgându-se
dela el. se reîntoarseră la țările *lor.*

Înmulțirea oleiului de către Elisei.

4 Și o femeie din femeile [a] fiilor pro-
feților strigă către Elisei. zicând:
Servul tău. bărbatul meu. a murit. și tu
știi. că servul tău se temeà de Domnul:
și creditorul a venit. [b] să-i ia pe amândoi
copiii. ca să fie servi. 2 Și Elisei îi zise:
Ce voiu face pentru tine? Spune-mi. ce
ai în casă? Și ea zise: Serva ta n'are ni-
mic în casă. fără numai un vas cu oleiu.
3 Și zise *ei:* Mergi. împrumută-ți vase
de afară. dela toți vecinii tăi. vase de-
șerte. [c] nu împrumută puține. 4 Și apoi
intră. și închide ușa după tine și după
fiul tău. și varsă *din oleiu,* în toate va-
sele acelea. și cele umplute dă-le la o
parte. 5 Și ea se duse dela el. și în-
chise ușa după sine și după fiii săi: *și*

[g] 1 Reg. 22. 7. [h] Cap. 2. 25. [i] Ezec. 14. 3. Rut. 1. 15. [k] 1 Reg. 18. 19. [l] 1 Reg. 17. 1. [m] 1 Sam. 10. 5. [n] Ezec. 1. 3. [o] Cap. 4. 3. [p] Esod. 29. 39, 40. [q] Isa. 16. 7. 11.

Capul 4. [a] 1 Reg. 20 35. [b] Mat. 18. 25. [c] Cap. 3. 16.

ei îi întindeau *vasele*, și ea turnă. 6 Și
după ce fură umplute vasele, zise ea că-
tre fiul său: Mai întinde-mi un vas: și
el îi zise: Alt vas nu *este*. Și se opri o-
leiul. Atuncia ea se duse și spuse omu-
lui lui Dumnezeu. 7 Și el zise: Mergi,
vinde oleiul, și plătește datoria ta, și din
ce va rămâneà, trăește tu și fiii tăi.

Elisei făgăduește Șunamitei un fiu și-l înviează.

8 Și, în una din zile trecù Elisei pe la
[d] Șunem, unde *erà* o femeie avută, și ea
îl ţinù cu stăruinţă să mănânce pâne.
9 Și ea zise către bărbatul ei: Iată, cu-
nosc că acest *om este* om sfânt al lui
Dumnezeu, care trece totdeauna pe la
noi: 10 Să-i facem lui, rogu-te, o ca-
meră mică de sus, și să-i punem lui a-
colo un pat, o masă, un scaun, și un
sfeșnic: și va fi, când va venì pe la noi,
că el se va abate acolo. 11 Și în într'una
din zile el venì pe acolo, și se abătù în
camera de sus, și se culcă acolo. 12 Și
zise către Ghehazi, servul său: Cheamă
pe Șunamita aceasta. Și după ce o che-
mă, stătù ea înaintea lui. 13 Și el zise
lui *Ghehazi:* Zi către dânsa: Iată, tu ai
făcut toate gătirile acestea pentru noi:
ce voiu face pentru tine? Ai de a te rugà
pentru cevà regelui, sau mai marelui
preste oaste? Și ea răspunse: Eu locu-
esc in mijlocul poporului meu. 14 Și
el zise *către Ghehazi:* Ce deci să fac
pentru ea? Și Ghehazi răspunse: Cu
adevărat ea n'are fiu, și bărbatul ei *este*
bătrân. 15 Și el zise: Cheamă-o pre
ea; și după ce o chemă, stătù ea la ușe.
16 Și el zise: [e] În anul viitor, pe la acest
timp, vei îmbrăţișà un fiu. Iar ea zise:
Nu, domnul meu, omul lui Dumnezeu!
[f] nu minţì servei tale. 17 Și femeia
zămislì, și născù un fiu în anul viitor, pe
la timpul ce a spus ei Elisei.

18 Și după ce copilul se făcù mare,
ieșì într'o zi la părintele său, la seceră-
tori. 19 Și zise către părintele său:
Capul meu, capul meu! Și el zise ser-
vului: Du-l la muma sa. 20 Și luân-
du-l, îl duse la muma sa; și el șezù pe
genunchii ei, până la amiazăzi, și murì.
21 Și-*l* suì, și-l culcă pe patul omului
lui Dumnezeu, și închise *ușa* după sine,
și ieșì. 22 Și chemă pe bărbatul său,
zicând: Trimite-mi, rogu-te, pre unul
dintre servi și una dintre asine, să alerg
la omul lui Dumnezeu, și mă voiu în-
toarce. 23 Și el zise: Pentru ce te duci
astăzi la el? Nu *este* nici lună nouă, nici
sabbat. Iar ea zise: *Fii în* pace. 24 Și
înșeuă asina, și zise servului său: Mână,
și mergi; să nu mă oprești din călărit
în drumul meu, până ce nu-ţi voiu zice.
25 Și se duse, și sosì la omul lui Dum-
nezeu [g] în muntele Carmel.

Și cum o văzù pre ea omul lui Dum-
nezeu de departe, zise către Ghehazi,
servul său: Iată, Șunamita! 26 Și acum
aleargă spre întâmpinarea ei, și-i zi:
Bine *ești?* Bine *este* bărbatul tău? Bine
copilul tău? Și ea zise: Bine. 27 Și
după ce venì la omul lui Dumnezeu în
munte, cuprinse picioarele lui; iar Ghe-
hazi se apropie ca să o înlăture. Dar o-
mul lui Dumnezeu *îi* zise: Lasă-o, căci
inima ei *este* amărîtă în ea, și Domnul
îmi ascunse *aceasta*, și nu mi-a spus.
28 Și ea zise: Cerut-am oare eu fiu dela
domnul meu? [h] au n'am zis: Nu mă a-
măgì? 29 Și zise el către Ghehazi:
[i] Încinge coapsele tale, și ia toiagul meu
în mâna ta, și mergi; de vei întâmpinà
om, [j] să nu-l saluţi: și de te va salutà,
să nu răspunzi lui; și [k] pune toiagul meu
pe faţa copilului. 30 Și muma copilului
zise: [l] Viu *este* Domnul, și viu *este* sufle-
tul tău! nu te voiu lăsà. Și se sculă, și
o urmă pre ea. 31 Și Ghehazi trecù
înaintea lor, și puse toiagul pe faţa co-
pilului; dar n'*a fost* nici voce, nici au-
zire. Și el se întoarse spre întâmpinarea
lui, și-i spuse, zicând: [m] Nu s'a deștep-
tat copilul. 32 Și când venì Elisei în
casă, iată, copilul erà mort, întins pe
patul său. 33 Și [n] el intră, și închise
ușa în urma lor amândoi, [o] și se rugă
Domnului. 34 Și se suì, și se culcă pe
copil, și puse gura sa pe gura lui, și ochii

d Ios. 19. 18. e Fac. 18.10,14. | f Vers. 28. g Cap. 2 25. | h Vers. 16. i 1 Reg. 18. 46. | j Luc. 10. 4. Fapt. 19. 12. k Esod. 7. 19. | l Cap. 2. 2. | m Ioan. 11. 11. | n Mat. 6. 6. | o 1 Reg. 17. 20.

săi pe ochii lui. și mânile sale pe mâ-
nile lui: și [p] se întinse pe copil. și s'a în-
călzit carnea copilului. 35 Apoi se ri-
dică. și se preumblă în casă. când în-
coace. când încolo: și se suì *iarăși*. și
[q] se întinse preste el. și [r] copilul a stră-
nutat de șapte ori. și a deșchis copilul
ochii săi. 36 Atuncia a chemat pe Ghe-
hazi. și zise: Cheamă pe Șunamita a-
ceasta. Și el o chemă: și când a intrat
ea la el. zise el: Ia-ți pre fiul tău!
37 Și ea venì. și căzù la picioarele lui.
și se închină la pământ. și [s] luă pre fiul
ei. și ieșì.

Elisei face mâncări stricăcioase, sănătoase și dă din puțin la mulți de mâncare.

38 Și Elisei s'a întors la [t] Ghilgal. Și
erà [u] foamete în țară: și fiii profeților [v] șe-
deau înaintea lui: și el zise către servul
său: Pune oala cea mare. și fierbe fier-
tură pentru fiii profeților. 39 Și ieșind
unul la câmp. să culeagă verdețuri. a
aflat un curpăn. și a strâns depe el cur-
cubetele. *până* ce se umplù vestmântul
său: și înturnându-se. *le*-a turnat în oala
de fiertură: căci nu *le* cunoșteà. 40 Apoi
au turnat oamenilor să mănânce. și ei.
cum mâncară din fiertură. strigară. și
ziseră: Omul lui Dumnezeu. [x] moarte
este în oală. Și nu puteau să mănânce.
Și el zise: Aduceți făină. 41 Și [y] a a-
runcat-*o* în oală: apoi zise: Turnați po-
porului să mănânce. Și nu erà nimic rău
în oală.

42 Și venì un om dela [z] Baal-Șalișa.
și [a] aduse omului lui Dumnezeu pâne din
prinoasele *sale*: douăzeci de pâni de orz.
și spice proaspete de grâu. în săcușorul
său. Și el zise: Dă poporului să mă-
nânce. 43 Și servul său zise: [b] Ce. să
pun aceasta înaintea a o sută de oameni?
Și el iarăși a zis: Dă-*le* poporului să
mănânce: căci așà zice Domnul: [c] Vor
mâncà. și încă va *și* rămâneà. 44 Și el
le puse înaintea lor. și ei mâncară. [d] și
lăsară rămășiță. după cuvântul Dom-
nului.

Naaman vindecat de lepră.

5 Și [a] Naaman. mai marele preste oas-
tea regelui Siriei. erà [b] un bărbat
mare înaintea domnului său. și onorat:
căci Domnul prin el dăduse mântuire
Siriei: dar acest viteaz. erà *acum* lepros.
2 Și oare care cete ieșiseră *din* Siria. și
aduseseră *cu ele* sclavă o copilă mică din
pământul lui Israel: și *aceasta* serviă
femeii lui Naaman. 3 Și ea zise către
doamna sa: O! de *ar fi* domnul meu
înaintea profetului din Samaria. l-ar
vindecà de lepra sa. 4 Și ducându-se
cineva. a spus domnului său, zicând:
Așà și așà vorbește copila cea din pă-
mântul lui Israel.

5 Și regele Siriei zise: Du-te. și eu
voiu trimite o scrisoare regelui lui Is-
rael. Și el se duse. și [c] luă în mâna sa
zece talente de argint. și șase mii *bucăți*
de aur. și zece rânduri de vestminte.
6 Și duse epistola către regele lui Israel.
în care se ziceà: Și acum. îndată ce va
venì această epistolă către tine. iată. am
și trimis pre servul meu Naaman către
tine. ca să-l vindece de lepra lui. 7 Și
cum cetì regele lui Israel epistola. își
sfâșià vestmintele sale. și zise: [d] Oare
Dumnezeu *sunt* eu. ca să omor. sau să
înviez. de trimite acesta la mine. spre a
vindecà un om de lepra sa? Cunoașteți
deci. rogu-vă. și vedeți. că acesta caută
pricină în contra mea.

8 Și cum auzì Elisei. omul lui Dum-
nezeu. că regele lui Israel a sfâșiat vest-
mintele sale. trimise către rege. zicând:
Pentru ce ai sfâșiat vestmintele tale? Să
vie acum la mine. și va cunoaște. că este
profet în Israel. 9 Deci Naaman venì
cu caii săi și cu carul său. și stătù la ușa
casei lui Elisei. 10 Și trimise Elisei la
el pre un bărbat. zicând: Mergi și [e] spală-
te de șapte ori în Iordan. și carnea ta
se va face ca mai înainte. și te vei cu-
răți. 11 Iar Naaman se mâniă. și se
duse. și zise: Iată. eu gândiam. că-mi
va ieșì. și va chemà numele Domnului

p Fapt. 20. 10. q 1 Reg. 17. 21. r Cap. 8. 1, 5. | s Ebr. 11. 35. t Cap. 2. 1. u Cap. 8. 1 | v Luc. 10 30. Fapt. 22. 3. Esod. 10 17. | y Ioan. 9. 6. z 1 Sam. 9. 4. a 1 Cor 9. 11 | Gal. 6. 6. b Luc. 9. 13. c Ioan. 6. 11. | d Mat. 14. 20. — | Capul 5. a Luc 4. 27. b Esod. 11. 3. | c 1 Sam. 9. 8. Cap. 8. 8. 9. d Fac. 30 2. e Ioan. 9. 7.

Dumnezeului său, și va purtà mâna sa
pe locul *rănii*, și va vindecà pre cel le-
pros. 12 Oare Amana și Parpar, flu-
viile Damascului nu *sunt* mai bune decât
toate apele lui Israel? Nu voiu puteà *așà*
de bine să mă spăl în ele, și să mă cu-
răț? Și inturnându-se, se duse cu mânie.
13 Dară servii săi se apropiară, și vor-
biră lui, și ziseră: Părinte, *dacă* profe-
tul ți-ar fi zis vre-un lucru mare, nu
l-ai fi făcut? Cu cât mai mult, când iți
zice: Spală-te, și te vei curăți? 14 Și el
se pogorî, și se afundă de șapte ori in
Iordan, după cuvântul omului lui Dum-
nezeu: și [f] carnea lui se făcù ca carnea
unui copil mic, și el [g] se curăți.

15 Și se întoarse la omul lui Dum-
nezeu, el și toată tovărășia lui, și venì,
și stătù înaintea lui, și zise: Iată, acum
am cunoscut, că [h] nu *este* Dumnezeu in
tot pământul, ci numai în Israel: și acum
primește, rogu-te, [i] darul *acesta* dela ser-
vul tău. 16 Iar el zise: [j] Viu *este* Dom-
nul, înaintea căruia stau, [k] nu voiu primì.
Și el îl silì să primească, dar el nu voì.
17 Și Naaman zise: Rogu-te, nu se va
puteà da servului tău din pământul
acesta o sarcină de doi catâri? că servul
tău nu va mai aduce de acum arderi de
tot nici *altă* jertfă altor zei, fără numai
Domnului. 18 Domnul să ierte ser-
vului tău aceasta, când domnul meu in-
tră in casa lui Rimmon, ca să se închine
acolo, și [l] se sprijinì de mâna mea, și eu
mă închin în casa lui Rimmon: dacă mă
închin in casa lui Rimmon, Domnul să
ierte pe servul tău pentru fapta aceasta.
19 Și el zise lui: Mergi în pace: și el
se duse dela dânsul, și merse câtva.

Elisei pedepsește pe Ghehazi cu lepră, din pricina calicíei sale.

20 Iar Ghehazi, servul lui Elisei, omul
lui Dumnezeu, zise: Iată, domnul meu
a cruțat pe Naaman, Sirieanul, și n'a
luat din mâna lui ceeace *i*-a adus: dar,
viu *este* Domnul! eu voiu alergà in urma
lui, și voiu luà cevà dela el. 21 Și a
alergat Ghehazi după Naaman: și când
îl văzù Naaman alergând în urma lui, a
sărit din car spre intâmpinarea lui, și
zise: Bine *stă?* 22 Și el zise: Bine;
domnul meu m'a trimis, zicând: Iată,
au venit la mine tocmai acum din mun-
tele lui Efraim doi tineri din fiii profe-
ților, dă, rogu-te, un talant de argint și
două rânduri de vestminte. 23 Și Na-
aman zise: Ia mai bine două talante.
Și l-a sîlit, și a legat două talante de ar-
gint în doi saci, împreună cu două rân-
duri de vestminte, și *le*-a pus pe doi din
servii săi, și *le* duceau înaintea lui.
24 Și când ajunse la un deal, *le*-a luat
din mânile lor, și *le*-a strâns intr'o casă,
și dădù drumul oamenilor, și ei se du-
seră. 25 Și el intră, și stătù înaintea
domnului său. Și Elisei ii zise: De unde
vii Ghehazi? Și el zise: Servul tău n'a
fost nicăirea. 26 Și el ii zise: Au spi-
ritul meu n'a fost *cu tine*, când s'a în-
tors omul din carul său spre intâmpi-
narea ta? *Este oare* timpul de a luà ar-
gint, și de a primì vestminte și olivi, vii,
oi, boi, servi și serve? 27 Deaceea
lepra lui Naaman [m] se va lipì de tine și
de sămânța ta în veci. Și el ieșì de di-
naintea lui [n] lepros, *alb* ca omătul.

Elisei face ca să plutească un fer.

6 Și ziseră [a] fiii profeților către Elisei:
Iată acum, locul în care locuim noi
cu tine, este prea strâmt pentru noi.
2 Să mergem, rogu-te, până la Iordan,
și de acolo să luăm fiecare câte o grindă,
și să ne facem acolo loc, unde să locuim.
3 Și el răspunse: Duceți-vă. Și unul
zise: Primește, rogu-te, să mergi cu
servii tăi: și el zise: Voiu merge. 4 Și
merse cu dânșii. Și venind la Iordan, au
tăiat lemne. 5 Și pe când tăià unul o
grindă, a căzut ferul *săcurii* in apă: și
el strigă, și zise: O domnul meu, și *erà*
încă de împrumut. 6 Și omul lui Dum-
nezeu zise: Unde a căzut? Și a arătat
lui locul: atunci [b] a tăiat un lemn, și-*l*
aruncă acolo, și ferul a plutit. 7 Și el
zise: Ridicați-*l*: și intinzând mâna sa,
l-a luat.

[f] Iov. 33. 25. [g] Luc. 4. 27. [h] Dan. 2. 47. [i] Fac. 33. 11. [j] Cap. 3. 14. [k] Mat. 10. 8. Fapt. 8. 18, 20. [l] Cap. 7. 2, 17. [m] 1 Tim. 6. 10. [n] Esod. 4. 10.
Capul 6. [a] Cap. 4. 38. [b] Cap. 2. 21.

Elisei ajută pre Israel contra Siriei, orbindu-i.

8 Și regele Siriei se luptà cu Israel,
și se sfătuià cu servii săi, zicând: În cu-
tare și în cutare loc voiu tăbărî. 9 Și
trimise omul lui Dumnezeu către regele
lui Israel, zicând: Păzește-te, să nu treci
prin locul acela, căci Sirienii s'au coborît
acolo. 10 Și trimise regele lui Israel
la locul, de care-i zisese omul lui Dum-
nezeu, și *de care*-l înștiințase. Și a stat
acolo pe pază de multe ori.

11 Și se turbură inima regelui Siriei
de lucrul acesta: și a chemat pre servii
săi, și le zise: Nu-mi veți spune cine din
voi *este* pentru regele lui Israel? 12 Și
zise unul din servii lui: Nu, domnul meu,
rege: ci Elisei, profetul cel în Israel,
spune regelui lui Israel cuvintele, ce
vorbește în camera ta de dormit. 13 Și
el zise: Mergeți, și vedeți unde *este*,
ca să trimit să-l prind. Și i-se spuse, zi-
când: Iată, *se află* în [c]Dotam.

14 Deci el trimise acolo cai și care și
oaste mare; și venind noaptea au în-
conjurat cetatea. 15 Și când se sculă
de dimineață servul omului lui Dumne-
zeu, și a ieșit: iată, o oaste înconjurase
cetatea cu cai și cu care. Și zise către
el servul său: O domnule, ce vom face?
16 Iar el răspunse: Nu te teme, căci
[d]mai mulți *sunt* cei cu noi, decât cei
cu ei. 17 Și se rugă Elisei, și zise:
Doamne, deșchide, rogu-te, ochii lui, ca
să vadă. Și Domnul deșchise ochii ser-
vului, și el văzù: și iată, muntele *erà*
plin de [e]cai și de care de foc împrejurul
lui Elisei. 18 Și când s'au pogorît spre
el *Sirienii*, se rugă Elisei Domnului, și
zise: Lovește, rogu-te, poporul acesta
cu nevedere. Și [f]i-a lovit pre ei cu ne-
vedere, după cuvântul lui Elisei. 19 Și
zise către ei Elisei: Nu *este* aceasta ca-
lea, nici aceasta cetatea: Urmați-mă și
vă voiu duce la omul, pre care-l căutați.
Și-i duse pre ei la Samaria. 20 Și
după ce sosiră în Samaria, zise Elisei:
Deșchide-le, Doamne, ochii lor, ca să
vadă. Și Domnul deșchise ochii lor, și
ei văzură, și iată, *erau* în mijlocul Sa-
mariei.

21 Și cum ii văzù regele lui Israel,
zise către Elisei: Să-*i* lovesc, să-*i* lovesc
părinte? 22 Iar el răspunse: Să nu-*i*
lovești: făcutu-i-ai prizonieri cu sabia ta și
cu arcul tău, ca să-i lovești? [g]pune pâne
și apă înaintea lor, să mănânce și să
beà, și să meargă la domnul lor. 23 Și
le făcù ospăț mare: și după ce mâncară
și beură, le dădù drumul, și ei se du-
seră la domnul lor; și [h]nu mai veniră
cetele Siriei în pământul lui Israel.

Împresurarea și nevoia Samariei, și mântuirea minunată a ei.

24 Și după aceasta Benhadad, regele
Siriei, a adunat toată oastea sa, și
s'a suit, și a împresurat Samaria. 25 Și
foamete mare erà în Samaria; și iată, o
împresurară, până ce se vândù un cap
de asin drept optzeci *de bucăți* de ar-
gint, și un pătrar de un cap de găinaț
de porumb drept cinci *bucăți de* argint.
26 Și pe când treceà regele lui Israel pe
zid, o femeie îl strigă, zicând: Ajută,
domnul meu, rege! 27 Iar el zise: Dacă
Domnul nu te ajută, de unde să te ajut
eu? oare dela arie, ori dela teasc? 28 Și
zise către ea regele: Ce ai? Și ea zise:
Femeia aceasta mi-a zis: Dă pe fiul tău,
ca să-l mâncăm astăzi, și mâne vom
mâncà pe fiul meu. 29 [i]Și am fiert pre
fiul meu, și l-am mâncat: și zis-am ei a
doua zi: Dă pre fiul tău, ca să-l mân-
căm: dar ea a ascuns pre fiul său. 30 Și
cum auzì regele cuvintele femeii, își
[j]sfâșie vestmintele sale, pe când treceà
pe zid: și poporul priviă, și iată, sac
erà în lăuntru pe pielea lui. 31 Și zise:
[k]Așà să-mi facă Dumnezeu și încă mai
mult, dacă capul lui Elisei, fiul lui Șafat,
va stà deasupra lui astăzi.

32 Și Elisei ședeà în casa sa, și [l]bă-
trânii ședeau cu dânsul; și trimise *regele*
un bărbat de dinaintea sa: însă mai ina-
inte de a venì la el trimisul, zise el către
bătrâni: [m]*Nu* vedeți, că acest fiu de [n]uci-
gaș a trimis să-mi ia capul? Luați seamă,

c Fac. 37. 17. d 2 Cron 2. 7. Ps. 55. 18 Rom. 8. 31. e Ps. 34. 7. f Fac. 19. 11. g Rom. 12. 20. h Cap. 5. 2. i Lev. 26. 29. j 1 Reg. 21. 27. k Rut. 1. 17. l Ezec 8. 1. m Luc. 13. 32. n 1 Reg. 18. 4.

cum va veni trimisul, închideţi uşa, şi
opriţi-l la uşe: sunetul picioarelor dom-
nului său nu *este* dinapoia sa. 33 Şi
vorbind încă cu ei, iată, s'a pogorît la
el trimisul, şi *regele* zise: Iată, dela Dom-
nul *este* răul acesta: [a]ce să mai aştept
dela Domnul?

*Elisei vesteşte înnainte cu o zi, că va fi ief-
tinătate de grâu în Samaria, care se îndepli-
neşte după fuga Sirienilor, în chip minunat
de către Dumnezeu.*

7 Atuncia zise Elisei: Ascultaţi cu-
vântul Domnului: aşà zice Domnul:
[a]Mâne, pe la oara aceasta, în poarta Sa-
mariei *se va vinde* o măsură de floarea
făinei pentru un siclu, şi două măsuri
de orz pentru un siclu. 2 [b]Şi răspunse
omului lui Dumnezeu căpetenia, pe mâna
căreia se răzimà regele, şi zise: Chiar
[c]*dacă* Domnul va face guri cerului, în-
tâmplà-se-va lucrul acesta? Iar el zise:
Iată, vei vedeà cu ochii, dar nu vei mâncà
din aceasta.

3 Şi erau patru bărbaţi leproşi [d]la in-
trarea porţii: şi zise unul către altul:
De ce să şedem noi aicia, până vom
murì? 4 De vom zice: Să intrăm în
cetate, foamete e în cetate, şi vom murì
acolo: şi de vom şedeà aicia, vom murì:
acum deci haideţi, să ne furişăm în
tabăra Sirienilor: de ne vor lăsà vii,
vom trăì, şi de ne vor omorî, vom murì.
5 Şi au plecat, când inseră, ca să intre
în tabăra Sirienilor: şi după ce veniră
la capătul taberei Sirienilor, iată nu *erà*
nici un om acolo. 6 Căci Domnul fă-
cuse [e]să se audă în tabăra Sirienilor vuiet
de care, tropot de cai şi sgomot de oaste
mare: şi ziseră unul către altul: Iată,
regele lui Israel a tocmint pre [f]regii He-
teilor şi pre regii Egiptului, ca să vină
în contra noastră: 7 Drept care [g]ri-
dicându-se, au fugit seara, şi părăsiră
corturile lor şi caii lor şi asinii lor şi
tabăra, cum *erà, ca să scape* vieaţa
lor.

8 Şi după ce aceşti leproşi veniră
până la capătul taberei, au intrat într'un
cort, şi au mâncat şi au băut: şi luând
de acolo argint şi aur şi vestminte, se
duseră, şi *le*-au ascuns: şi întorcându-se,
au intrat în alt cort, şi au luat de acolo,
au mers, şi *le*-au ascuns. 9 Atuncia zi-
seră unul către altul: Noi nu facem bine:
ziua aceasta *este* o zi de bună ştire, şi
dacă noi vom tăceà şi vom aşteptà până
la lumina dimineţii, vre-o nenorocire
poate să vină preste noi: veniţi deci să
mergem, spre a spune *aceasta* în casa
regelui. 10 Deci veniră, şi strigară că-
tre portarii cetăţii: şi le-au spus, zicând:
Am intrat în tabăra Sirienilor, şi iată,
nu *erà* acolo nici om, nici voce de om,
fără numai cai legaţi, şi asini legaţi, şi
corturile, cum *se aflau*. 11 Şi au stri-
gat pre portarii, care au şi spus *aceasta*
în lăuntru în casa regelui.

12 Şi sculându-se regele noaptea, zise
către servii săi: Acum vă voiu arătà ce
ne-au făcut Sirienii: au ştiut, că *suntem*
flămânzi: deci au ieşit din tabără, ca să
se ascundă în câmpii, zicând: Când vor
ieşì din cetate, îi vom prinde de vii, şi
vom intrà în cetate. 13 Şi răspunzând
unul din servii lui, zise: Să se ia, rogu-
te, cinci din caii rămaşi, ce au mai ră-
mas în cetate, (iată, *şi* aceştia *sunt* ca şi
întreaga mulţime a lui Israel, ce a mai
rămas în ea: iată, *sunt* ca şi toată mul-
ţimea Israeliţilor, care s'a mistuit): şi
să-*i* trimitem, ca să vedem. 14 Deci
luară două părechi de cai: şi regele tri-
mise la tabăra Sirienilor, zicând: Mer-
geţi, şi vedeţi.

15 Şi merseră în urma lor până la
Iordan: şi iată, toată calea *erà* plină
de vestmintele şi de vasele, pre care
Sirienii le aruncaseră în graba lor. Şi
înturnându-se trimişii, spuseră *aceasta*
regelui.

16 Şi poporul ieşì, şi prădă tabăra
Sirienilor: şi *aşà* s'a vândut o măsură
de floarea făinei drept un siclu, şi două
măsuri de orz drept un siclu, după cu-
vântul Domnului. 17 Şi făcù regele
mai mare preste poartă pre căpetenia, pe

a Iov. 2. 9. — Capul 7. a Vers. 18. 19. b Vers. 17 19. 20. c Mal. 3. 10. d Lev. 13. 46. e Iov. 15. 21. f 1 Reg. 10. 29. g Ps. 48. 4, 5. 6.

mâna căreia se răzămà: și l-a călcat pre
el poporul în poartă, și murì, după cum
a zis omul lui Dumnezeu, care *așà* a
a vorbit, când regele se pogorî la el.
18 Și s'a întâmplat, precum a vorbit
omul lui Dumnezeu către rege, zicând:
Două măsuri de orz drept un siclu și o
măsură de floarea făinii drept un siclu
se vor vinde mâne pe la oara aceasta în
poarta Samariei: 19 Și căpetenia aceea
răspunse omului lui Dumnezeu, și zise:
Chiar dacă Domnul va face guri cerului,
întâmplà-se-va lucrul acesta? Și acela
zise: Iată, vei vedeà *aceasta* cu ochii tăi,
dar nu vei mâncà din ea. 20 Așà s'a
și întâmplat lui: căci poporul îl călcă în
poartă, și el murì.

Șunamita e ajutată de Elisei înnainte și după scumpete.

8 Și Elisei vorbì către femeia, [a] pe al
cărei copil l-a înviat, zicând: Scoală-
te, și te du, tu și casa ta, și petrece
unde vei petrece: că Domnul a [b] chemat
foamete, și *foametea* chiar vine pe pă-
mânt pentru șapte ani. 2 Și sculându-
se femeia, făcù după cuvântul omului
lui Dumnezeu: și se duse, ea și casa ei,
și a petrecut în pământul Filistenilor
șapte ani. 3 Și la sfârșitul celor șapte
ani s'a întors femeia din pământul Fi-
listenilor, și ieșì să strige către rege pen-
tru casa ei și pentru țarinile ei. 4 Și a
vorbit regele către [c] Ghehazi, servul omu-
lui lui Dumnezeu, zicând: Spune-mi,
rogu-te, toate lucrurile cele mari, ce a
făcut Elisei.

5 Și pe când el spuneà regelui, cum
a [d] înviat pe mort, iată, femeia, pe al
cărei copil îl înviase, a strigat către
rege pentru casa sa, și pentru țarinile
sale. Și Ghehazi zise: Domnul meu,
rege, aceasta *este* femeia, și acesta
fiul ei, pre care l-a înviat Elisei. 6 Și
regele întrebă pre femeie, și ea spuse
lui *fapta*. Și datu-i-a regele un diregător,
zicând: Întoarce-i toate ale ei, și toate
veniturile țarinilor *ei*, din ziua în care
părăsì țeara, până acum.

Hazael, rege în Siria.

7 Și Elisei venì la Damasc. Și Ben-
hadad, regele Siriei, erà bolnav, și i-se
spuse, zicând: Omul lui Dumnezeu a
venit aicia. 8 Și zise regele către [e] Ha-
zael: [f] Ia un dar în mâna ta, și mergi
spre întâmpinarea omului lui Dumnezeu,
și [g] întreabă prin el pre Domnul, zicând:
Ridicà-mă-voiu din boala aceasta? 9 Și
așà s'a dus Hazael spre întâmpinarea
lui, luând în mâna sa un dar din toate
bunurile Damascului, o încărcătură de
patruzeci de cămile: și venind, stătù îna-
intea lui, și zise: Fiul tău Benhadad,
regele Siriei, m'a trimis la tine, zicând:
Ridicà-mă-voiu din boala aceasta? 10 Și
zise către dânsul Elisei: Du-te, spune-i:
Cu adevărat tu poți să te ridici: dar
Domnul mi-a arătat, că [h] el va murì.
11 Și aținti *spre Hazael* neclintit fața
sa până se rușină: și a [i] plâns omul lui
Dumnezeu. 12 Și Hazael zise: De ce
plânge domnul meu? și el răspunse:
Pentru că știu câte [j] rele vei face fiilor
lui Israel: Tăriile lor le vei da focului,
pre tinerii lor îi vei ucide cu sabia, pre
[k] pruncii lor îi vei strivì, și pre îngreca-
tele lor le vei spintecà. 13 Și Hazael
zise: Ce? [l] servul tău câne *este*, ca să
să facă acest lucru cumplit? Și Elisei
răspunse: [m] Domnul mi-a arătat, că tu
vei fi rege preste Siria. 14 Și a plecat
dela Elisei, și a venit la domnul său: *și*
acesta-i zise: Ce ți-a spus Elisei? Și el
răspunse: Mi-a zis: Cu adevărat te vei
ridicà. 15 Și a doua zi a luat *Hazael*
învălitoarea, și muindu-*o* în apă, *o* în-
tinse preste fața lui, și a murit: și în
locul lui domnì Hazael.

Domnia lui Iehoram.

16 Și în anul al cincilea al lui Ioram,
fiul lui Ahab, regele lui Israel, pe când
domnià Iosafat preste Iuda, se făcù rege
[n] Iehoram, fiul lui Iosafat, regele lui
Iuda.

17 [o] De treizeci și doi de ani erà, când
se făcù rege, și domnì opt ani în Ieru-
salim.

Capul 8. a Cap. 4. 35. | b Hag. 1. 11. | c Cap. 5. 27. | d Cap. 4. 35. | e 1 Reg. 19. 15. | f 1 Sam. 9. 7. | g Cap. 1. 2. | h Vers. 15. | i Luc. 19. 41. | j Amos. 1. 3. | k Amos. 1. 13. | l 1 Sam. 17. 43. | m 1 Reg. 19. 15. | n 2 Cron. 21. 3, 4. | o 2 Cron. 21. 5, etc.

18 Și a umblat în calea regilor lui
Israel. după cum făcuse casa lui Ahab;
căci [p] fata lui Ahab îi erà femeie: și făcù
rele în ochii Domnului. 19 Iar Dom-
nul nu voì să stârpească pre Iuda. din
iubire către David. servul său. [q] căruia
i-a făgăduit. că-i va da candelă. lui *și*
fiilor săi în toate zilele.

20 În zilele lui se rupse [r] Edomul de
sub puterea lui Iuda. [s] și puseră rege
preste dânșii. 21 Și trecù Iehoram la
Zair. și toate carele *lui* cu el: și sculându-
se noaptea bătù pre Edumeii cei din jurul
său. și pre capii carelor: și poporul fugì
la corturile sale. 22 Totuși Edomul s'a
rupt de sub puterea lui Iuda. până în
ziua de astăzi. [t] Tot atuncia s'a rupt *și*
Libna.

23 Și celelalte fapte ale lui Iehoram.
și toate câte făcù. oare nu *sunt* scrise în
Cartea Cronicelor regilor lui Iuda? 24 Și
adormì Iehoram cu părinții săi. și se im-
mormântă cu părinții săi în cetatea lui
David: și în locul său domnì [u] Ahazia.
fiul său.

Ahazia.

25 În anul al doisprezecelea al lui
Ioram. fiul lui Ahab. regele lui Israel.
începù a domnì Ahazia. fiul lui Iehoram.
regele lui Iuda. 26 [v] De douăzeci și doi
de ani *erà* Ahazia. când se făcù rege: și
domnì un an în Ierusalim. Și numele
mumei sale *erà* Athalia. fica lui Omri.
regele lui Israel. 27 [x] Și umblà în ca-
lea casei lui Ahab. și făcù rele în ochii
Domnului. ca și casa lui Ahab: căci *erà*
ginere casei lui Ahab. 28 Și merse [y] cu
Ioram. fiul lui Ahab. la resbel contra lui
Hazael. regele Siriei. la Ramot-Galaad:
și au rănit Sirienii pre Ioram. 29 Și
[z] s'a întors regele Ioram. ca să se vin-
dece în Ezreel de rănile. ce-i făcuseră
Sirienii în Rama. când se luptă cu Ha-
zael. regele Siriei. 30 Și Ahazia. fiul
lui Iehoram. regele lui Iuda. se pogorì
în Ezreel. ca să vadă pre Ioram. fiul lui
Ahab. căci erà bolnav.

Iehu uns de rege el ucide pre regele lui Israel și al lui Iuda. și pre închinătorii lui Baal. și domnește preste Israel.

9 Și chemă Elisei. profetul. pre unul
din [a] fiii profeților. și-i zise: [b] Încin-
ge-ți coapsele. și ea în mâna ta acest
vas cu oleiu. [c] și du-te la Ramot-Galaad:
2 Și când vei sosì. vei vedeà acolo pe
Iehu. fiul lui Iosafat. fiul lui Nimși: și
intră. și ridică-l din mijlocul [d] fraților săi.
și du-l în camera cea mai din lăuntru:
3 Și [e] luând vasul cu oleiu. varsă-*l* pe
capul său. și zi lui: [f] Așà zice Domnul:
Unsu-te-am pe tine rege preste Israel.
Atuncia deschizând ușa. fugi. și nu te
intârzià. 4 Deci se duse tânărul. servul
profetului. la Ramot-Galaad.

5 Și când sosì. iată. mai marii preste
oaste ședeau: și el zise: Cuvânt am a-ți
spune ție. mai marele *oastei!* Și Iehu
zise: Cui dintre noi toți? Și el zise: Ție.
mare al oastei. 6 Și sculându-se. a în-
trat în casă: și el turnă oleiul pe capul
aceluia. și-i zise: Așà zice Domnul Dum-
nezeul lui Israel: Unsu-te-am rege preste
poporul Domnului. preste Israel: 7 Și
vei lovì casa lui Ahab. domnul tău. și
eu voiu răsbunà sângele servilor mei. al
profeților. și sângele tuturor servilor
Domnului [g] asupra Iezabelei. 8 Căci
toată casa lui Ahab se va stârpì. și [h] voiu
nimicì din ai lui Ahab [i] tot sufletul parte
bărbătească. și pre [j] cel închis și pre cel
liber din Israal: 9 Și voiu face casa
lui Ahab ca și casa lui [k] Ieroboam. fiul
lui Nebat. și ca și casa lui [l] Baașa. fiul
lui Ahija: 10 Și [m] pre Iezabel cânii o
vor mâncà în țarina din Ezreel. și nu *va
fi* cine să *o* înmormânteze. Și deschizând
ușa. fugì.

11 Și Iehu ieșì către servii domnului
său: și zisu-i-a *careva:* Pace? pentru
ce venì la tine [n] nebunul acesta? Și el le
zise: Voi cunoașteți pre omul și vorbele
sale. 12 Și ei ziseră: Neadevăr *este;*
spune nouă. rugă-mu-te. Și el zise: Așà
și așà vorbì el către mine. zicând: Așà

p Vers. 26.
q 2 Sam. 7. 13. 1 Reg. 11. 36.
r Fac. 27. 40.
s 1 Reg. 22. 47.
t 2 Cron. 21 10.
u 2 Cron. 22. 1.
v 2 Cron. 22. 2.
x 2 Cron. 22. 3, 4.
y 2 Cron. 22. 5.
z Cap. 9. 15.

Capul 9.
a 1 Reg. 20. 35.
b Ier. 1. 17.
c Cap. 8. 28. 29.
d Vers. 5. 11.
e 1 Reg. 19. 16.
f 1 Reg. 19. 16.
g 1 Reg. 18. 4.
h 1 Reg. 14. 10.
i 1 Sam. 25. 22.
j Deut. 32. 36.
k 1 Reg. 14. 10.
l 1 Reg. 16. 3, 11.
m 1 Reg. 21. 23.
n Ioan. 10. 20. 1 Cor. 4. 10.

zice Domnul: Unsu-te-am pre tine rege
preste Israel. 13 Atuncia se grăbiră.
și [o] luând fiecare vestmântul său. *le* pu-
seră sub dânsul pe treapta goală: și a
suflat în trâmbiță. zicând: Iehu se făcù
rege. 14 Și așà Iehu. fiul lui Iosafat.
fiul lui Nimși. complotă în contra lui Io-
ram: (și Ioram veghià în Ramot-Galaad.
el și tot Israelul. în contra lui Hazael.
regele Siriei. 15 Dar [p] se întoarse regele
gele Ioram în Ezreel. ca să se vindece
de rănile. ce-i făcuseră Sirienii. când se
luptă în contra lui Hazael. regele Siriei).
Și Iehu zise: Dacă este voința voastră.
să nu lasă nimenea. *nimenea* să nu fugă
din cetate. ca să meargă să spună
aceasta în Ezreel. 16 Și călărind Iehu.
se duse la Ezreel: căci Ioram zăceà a-
colo. [q] Și Ahazia. regele lui Iuda. se po-
gorise. ca să vadă pe Ioram. 17 Iar pe
turnul din Ezreel stà un custode. și vă-
zând ceata lui Iehu venind. zise: Văd o
ceată. Și Ioram zise: Ia un călăreț. și
trimite-l spre întâmpinarea lui. să zică:
Așà vorbește regele: Pace? 16 Și se
duse un călăreț spre întâmpinarea lui. și
zise: Pace? Și zise Iehu: Ce-ți pasă
ție de pace! Întoarce-te înapoia mea.
Și custodele spuse. zicând: Trimisul a
mers la ei. dar nu se întoarse. 19 Și
el trimise pre un al doilea călăreț. care
sosind la ei. zise: Așà vorbește regele:
Pace? Și Iehu răspunse: Ce-ți pasă ție
de pace? Întoarce-te înapoia mea. 20 Și
custodele spuse. zicând: El a mers la ei.
dar nu se întoarse: și mânarea *este* ca
mânarea lui Iehu. fiul lui Nimși: căci
mână furios. 21 Și Ioram zise: Înhă-
mați: și înhămară la carul său. și [r] ieși
Ioram. regele lui Israel. și Ahazia. re-
gele lui Iuda. fiecare în carul său. și se
duseră spre întâmpinarea lui Iehu. și-l
aflară la țarina lui Nabot. Ezreeleanul.
22 Și cum văzù Ioram pre Iehu. zise:
Pace. Iehu? Iar el răspunse: Cum pace.
când *așà* multe *sunt* desfrânările mumei
tale Iezabel. și fermecătoriile ei? 23 Deci
se întoarse Ioram ca să fugă. zicând lui
Ahazia: Vânzare. Ahazia! 24 Și apu-
când Iehu arcul *său*. lovì pre Ioram între
brațele sale: și săgeata trecù prin inima
lui. Și el căzù în carul său. 25 Atuncia
zise *Iehu* către Bidkar. căpetenia sa: Ia-*l*.
și-l aruncă în țarina lui Nabot. Ezree-
leanul: căci adu-ți aminte. că atuncia.
când eu și tu mergeam împreună călări
în urma lui Ahab. părintele său. [s] Dom-
nul îl împovoră pre el cu sarcina aceasta:
26 Da. am văzut ieri sângele lui Nabot
și sângele fiilor săi. zice Domnul: și-ți
[t] voiu răsplătì în ogorul acesta. zice Dom-
nul. Și acum ridică-*l*. *și* aruncă-l în o-
gorul acesta. după cuvântul Domnului.
27 Iar Ahazia. regele lui Iuda. cum
văzù *aceasta*, fugì pe calea casei din gră-
dină. Și-l urmărì Iehu. și zise: Loviți și
pre acesta în carul *său*. la suișul Gur.
aproape de Ibleam. Și el fugì la [u] Meg-
hiddo. și murì acolo. 28 Și-l duseră
servii săi în car la Ierusalim. și-l în-
mormântară în mormântul său cu pă-
rinții săi. în cetatea lui David. 29 Și
începù a domnì Ahazia preste Iuda în
anul al unsprezecelea al lui Ioram. fiul
lui Ahab.
30 Și venì Iehu în Ezreel: și auzind
Iezabel. [v] își unse sprâncenele sale. și-și
împodobì capul său. și se uità prin fe-
reastră. 31 Și pe când Iehu intrà pe
poartă. ea zise: [x] *Fost-a* norocit Zimri.
cel ce a ucis pre domnul său? 32 Și
el ridicându-și fața sa spre fereastră.
zise: Cine *este* cu mine? Cine? Și se ui-
tară doi. trei diregători către dânsul.
33 Și el zise: Aruncați-o jos. Și o arun-
cară jos. și se stropiră de sângele ei zi-
dul și caii: și au călcat-o pre ea *cu pi-
cioarele*. 34 Și după ce el a intrat. a
mâncat. și a beut. zise: Duceți-vă de
vedeți acum pre blestemata aceea. și o
înmormântați: căci *este* fată de rege.
35 Deci se duseră. ca să o înmormân-
teze: dar nu aflară din ea. decât craniul.
picioarele și palmele mânilor. 36 Și
întorcându-se. îi spuseră *aceasta*. Și el
zise: Aceasta *este* cuvântul Domnului.

o Mat. 21. 7. p Cap. 8. 29. q Cap. 8. 29. r 2 Cron. 22. 7. s 1 Reg. 21. 24. t 1 Reg. 21. 19. u 2 Cron. 22. 9. v Ezec. 23. 40. x 1 Reg. 16. 9 20.

ce-l zis prin servul său Ilie. Tișbitul, zi-
zicând: În ogorul din Ezreel vor mâncà
cânii carnea Iezabelei. 37 Și cadavrul
Iezabelei va fi[y] ca gunoiul pe fața câm-
pului in ogorul din Ezreel, *așà* ca nici
se va puteà zice: Aceasta *este* Iezabel.

*Iehu stârpește toată casa lui Ahab și se în-
prietenește cu Ionadab.*

10 Și Ahab aveà șaptezeci de fii in
Samaria. Și scrise Iehu epistole, și
le trimise la Samaria către mai marii din
Ezreel, către cei bătrâni și către ceseă-
torii *fiilor* lui Ahab, zicând: 2 Și acum,
indată ce va sosì această epistolă la voi,
fiindcă *aveți* pre fiii domnului vostru,
care și cai și o cetate întărită, și arme,
3 Vedeți care din fiii domnului vostru
este mai bun și mai vrednic, și-*l* puneți
pe tronul părintelui său, și vă luptați
pentru casa domnului vostru. 4 Dar ei
se spăimântară foarte, și ziseră: Iată,
doi regi nu putură stà înaintea lui, și
cum vom stà noi? 5 Deci mai marele
casei și mai marele cetății, și bătrânii,
și crescătorii *fiilor* trimiseră către Iehu,
zicând: Noi *suntem* servii tăi, și vom
face orice ne vei zice: nu vom pune pe
nimenea rege: fă *ce este* bine în ochii tăi!
6 Atuncia scrise el către ei o a doua
epistolă, zicând: De *sunteți* ai mei, și de
ascultați de vocea mea, *apoi* luați cape-
tele oamenilor, ale fiilor domnului vos-
tru, și veniți la mine, la Ezreel, mâne
la ora aceasta. (Iar fiii regelui, șaptezeci
de oameni, *erau* cu mai marii cetății,
care-l creșteau). 7 Și cum sosì epistola
la dânșii, ei luând pre fiii regelui, [a] tăiară
pre cei șaptezeci de oameni, și puseră
capetele lor în panere, și *le* trimiseră lui
la Ezreel. 8 Și venì un trimis, și-i spuse,
zicând: Au adus capetele fiilor regelui.
Și el zise: Faceți-le două grămezi la în-
trarea porții până dimineață. 9 Și di-
mineața el sosì, și stând zise către tot
poporul: Voi *sunteți* drepți: iată, [b] eu am
complotat asupra domnului meu, și l-am
ucis; dar pre toți aceștia cine i-a lovit?
10 Cunoașteți acum, că nu va [c] cădeà pe
pământ nimic din cuvantul ce Domnul
a vorbit asupra casei lui Ahab: căci
Domnul a făcut câte le vorbì [d] prin ser-
vul său Ilie. 11 Și așà Iehu ucise pre
toți câți rămăseseră din casa lui Ahab în
Ezreel, și pre toți cei mari ai săi, și pre
amicii săi și pre preoții săi, de nu lăsă
nici o rămășiță.
12 Și sculându-se, plecă, și venì la
Samaria. *Și* pe drum, *fiind* in coliba unor
păstori, 13 [e] Întâlnì Iehu pre frații lui
Ahazia, regele lui Iuda, și zise: Cine
sunteți voi? Și ei ziseră: *Suntem* frații
lui Ahazia, și ne pogorîm, să salutăm
pre fiii regelui și pre fiii reginei. 14 Și
el zise: Prindeți-i vii. Și-i prinseră vii,
și-i junghiară aproape de puțul colibei
păstorilor: patruzeci și doi de oameni:
nu lăsară nici unul dintr'înșii.
15 Și purcezând de acolo, el află pre
[f] Ionadab, fiul lui [g] Recab, *venind* spre
intâmpinarea lui: și-l salută, și-i zise:
Este inima ta așà de dreaptă, precum
inima mea *este* cu inima ta? Și Ionadab
răspunse: Este. De este, [h] dă-*mi* mâna
ta. Și-*i* dădù mâna sa: și-l suì în carul
său. 16 Și el zise: Vino cu mine, și
vezi [i] zelul meu pentru Domnul. Și-l suì
în carul său.
17 Și venind la Samaria, [j] ucise pre
toți cei rămași din Ahab în Samaria,
până ce-l stârpì, după cuvântul [k] ce Dom-
nul zise către Ilie.

*Iehu nimicește serviciul lui Baal, dar nu pe
celalalt serviciu idolatru.*

18 Și adună Iehu pre tot poporul, și
le zise: [l] Ahab a servit lui Baal puțin,
dar Iehu îi va servì mult. 19 Și acum
chemați-mi pre toți [m] profeții lui Baal,
pre toți servii lui și pre toți preoții lui:
să nu lipsească nimenea; căci am *a face*
o mare jertfă lui Baal; ori cine va lipsì,
nu va trăì. Dar Iehu făcù *aceasta* cu
inșelăciune, spre a pierde pre servii lui
Baal. 20 Și Iehu zise: Vestiți sărbă-
toare mare pentru Baal. Și vestiră. 21 Și
Iehu trimisă în tot Israelul, și veniră
toți servii lui Baal, încât nu rămase ni-

y Ps. 83. 10. — | *Capul 10.* a 1 Reg. 21. 21. | b Cap. 9. 14, 24. c 1 Sam. 3. 19 | d 1 Reg. 21. 19, 21, 29. | e 2 Cron. 22. 8. f Ier. 35. 6, etc. | g 1 Cron. 2. 55. h Ezra. 10. 19. | i 1 Reg. 19. 10. j 2 Cron. 22. 8. | k 1 Reg. 21. 21. l 1 Reg. 16. 31, 32. m 1 Reg. 22. 6

menea, care să nu vină. Și veniră în casa
lui Baal, și se umplù casa lui Baal dela
un capăt la celalalt. 22 Și el zise către
acela care *erà* preste vestmântărie:
Scoate vestminte pentru toți servii lui
Baal: și le scoase vestminte. 23 Și
Iehu și Ionadab, fiul lui Recab, intrară
în casa lui Baal: și el zise către servii
lui Baal: Cercetați, și vedeți să nu fie
aicia cu voi nimenea dintre servii Domnului,
ci numai servii lui Baal. 24 Și
după ce intrară, ca să aducă jertfe și arderi
de tot, Iehu își puse afară optzeci
bărbați, și zise: *De* va scăpà vre-unul
din oamenii, ce eu am dat în mânile
voastre, *atuncia fiecare va răspunde* cu
vieața sa pentru vieața aceluia.

25 Și cum sfârși de adus ardere de
tot, zise Iehu către alergători și către
căpetenii: Intrați, loviți-i: nimenea să
nu scape: și-i loviră alergătorii și căpeteniile
cu ascuțișul săbiei, și aruncară
afară *leșurile lor*, și *de acolo* se duseră
la cetatea casei lui Baal: 26 Și scoaseră
idolii casei lui Baal, și-i arseră.
27 Și sfărâmară idolul lui Baal, și dărâmară
casa lui Baal, [n] și o prefăcură într'o
casă de gunoiu până în ziua de astăzi.

28 Așà stârpì Iehu pre Baal din Israel.
29 Totuși Iehu nu se depărtă *de*
păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat,
care a tras pre Israel în păcat, *adecă*
dela [o] vițeii de aur, cei din Bet-El și
din Dan.

30 Și Domnul zise către Iehu: Fiindcă
ai făcut bine, lucrând cele drepte
în ochii mei, *și* ai făcut casei lui Ahab
toate câte *erau* în inima mea, fiii tăi până
la a patra *generațiune* vor ședeà pe tronul
lui Israel. 31 Iar Iehu n'a luat aminte,
să umble cu inima întreagă în
legea Domnului Dumnezeul lui Israel:
nu se depărtă de [p] păcatele lui Ieroboam,
care a tras pre Israel în păcat.

32 În zilele acelea Domnul începù a
rupe din Israel: și Hazael îi bătù în toate
hotarele lui Israel: 33 Dela Iordan
spre răsărit tot pământul Galaadului,
pre Gadiți, pre Rubeniți, și pre Manasiți,
dela Aroer, ce *este* pe râul Arnon,
până la [q] Galaad și Basan.

34 Și celelalte fapte ale lui Iehu, și
toate câte le făcù, și toată puterea lui,
oare nu *sunt* scrise în Cartea Cronicelor
regilor lui Israel? 35 Și adormì Iehu
cu părinții săi: și-l înmormântară în
Samaria: și în locul său domnì Ioahaz,
fiul său. 36 Și timpul, cât Iehu domnì
preste Israel în Samaria, *fu* douăzeci și
opt de ani.

Iudea. Usurparea Ataliei în Iuda; scăparea lui Ioaș, și ungerea sa de rege.

11 [a] Atalia, [b] muma lui Ahazia, văzând
că a murit fiul ei, se sculă, și stârpì
toată sămânța regească. 2 Dar Iehoșeba,
fata regelui Iehoram, sora lui Ahazia,
luând pre Ioaș, fiul lui Ahazia,
îl fură din mijlocul fiilor regelui, care
se omorîră, și-*l puse* pre el și pre doica
sa în camera paturilor, *și*-l ascunse de
Atalia, și *așà* nu fu omorît. 3 Și el fu
ascuns cu dânsa în casa Domnului șase
ani. Iar preste țară domnì Atalia.

4 Și [c] în anul al șaptelea Iehoiada trimise,
și luând pe sutașii Carienilor și ai
alergătorilor, îi aduse la sine în casa
Domnului, făcù legământ cu dânșii, îi
jură în casa Domnului, și le arătă pre
fiul regelui: 5 Și le poruncì, zicând:
Acesta *este* lucrul, ce aveți a face: o treime
din voi, *acei* care veți fi [d] de săptămână,
veți păzì casa regească. 6 Și o treime
va fi la poarta Sur, și o treime la poarta
de dinapoia alergătorilor: așà veți păzì
templul, ca să nu-l atace. 7 Și două
cete dintre voi, toți aceia ce și-au făcut
săptămâna, vor păzì casa Domnului de
lângă rege. 8 Și veți încunjurà pe rege
de jur împrejur, fiecare cu armele sale
în mâna sa: și cel ce va intrà în șirurile
voastre, să se omoare: și veți fi cu regele,
când va ieșì și când va intrà.

9 [e] Și făcură sutașii toate câte le poruncì
Iehoiada, preotul. Luă fiecare pre
oamenii săi, atât cei ce intrau de săptămână,
cât și cei ce ieșiau din săptămână.

n Ezra. 6. 11. Dan. 2. 5. | o 1 Reg. 12, 28, 29. p 1 Reg. 14. 16. | q Amos. 1. 3. | *Capul 11.* a 2 Cron. 22. 10. | b Cap. 8. 26. | c 2 Cron. 23. 1, etc. | d 1 Cron. 9. 25. | e 2 Cron. 23. 8.

și veniră la Iehoiada, preotul. 10 Și
dădù preotul sutașilor lăncile și scutu-
rile regelui David, care *erau* în casa
Domnului. 11 Și alergătorii, fiecare cu
armele sale în mâna sa, stătură împre-
jurul regelui, dela lăturea dreaptă a tem-
plului până la cea stângă, aproape de
altar și de templu. 12 Atuncia scoase
pre fiul regelui, și-i puse diadema, și-*i*
dădù mărturia, și-l făcù rege, și-l unse:
și bătând din palme, strigară: [f] Trăească
regele! 13 [g] Și auzind Atalia vocea a-
lergătorilor *și* a poporului, venì și ea că-
tre popor la casa Domnului. 14 Și ea
văzù, și iată, regele stà lângă [h] stâlp după
datină, și căpeteniile și trâmbițașii lângă
rege: și tot poporul țării se bucurà și
suflà din trâmbiță. Și Atalia își sfâșià
vestmintele ei, și strigă: Vânzare, vân-
zare! 15 Și poruncì Iehoiada, preotul,
sutașilor, căpeteniilor preste oaste, și le
zise: Scoateți-o din șiruri: și cine o va
urmà, ucideți-l cu sabia. Căci preotul
zise: Să nu ucidă în lăuntrul casei Dom-
nului.

16 Și-i făcură loc, și când sosì la ca-
lea, pe care merg caii la casa regelui,
fu ucisă acolo.

17 Și Iehoiada făcù *acest* legământ
între Domnul și rege și popor, că vor fi
poporul Domnului: [i] încă și între rege și
popor. 18 Și intră tot poporul țării în
casa lui Baal, și o dărâmă: altarele lui
și idolii lui le [j] sfărâmă cu totul, și pre
Matan, preotul lui Baal l-a omorît îna-
intea altarelor. Și așeză preotul custozi
preste casa Domnului. 19 Și luă pre
sutașii Carienilor și ai alergătorilor și tot
poporul țării, și pogorîră pre rege din
casa Domnului, și veniră la casa regelui
pe calea porții alergătorilor: și el șezù
pe tronul regilor. 20 Și se bucură tot
poporul țării, și se liniștì cetatea. Iar
pre Atalia au omorît-o cu sabia *în* casa
regelui.

Domnia lui Ioaș în Iuda. Reparația templului.

21 De șapte ani erà Ioaș, când se făcù
rege.

12 În anul al șaptelea al lui Iehu se
făcù rege [a] Ioaș: și Ioaș domnì patru-
zeci de ani în Ierusalim: și numele mu-
mei sale *erà* Tibia din Beer-Șeba. 2 Și
făcù Ioaș drepte în ochii Domnului, în
toate zilele în care îl învăță Iehoiada,
preotul. 3 Totuși [b] înălțimile nu se de-
părtară: poporul jertfì și tămâià încă pe
înălțimi.

4 Și zise Ioaș către preoți: [c] Toți banii
sfințiți, ce se aduc în casa Domnului,
banii fiecăruia ce trece *prin numărătoare*,
[d] banii răscumpărării fiecăruia, pre care
[e] din îndemnul inimei fiecare îi va aduce
în casa Domnului, 5 Să-*i* ia preoții la
sine, fiecare dela cunoscutul său, și să
dreagă stricăciunile casei, unde s'ar aflà
stricăciune.

6 Dar în anul al douăzeci și treilea
al regelui Ioaș, [f] preoții încă nu dreseră
stricăciunile casei. 7 [g] Deci regele Ioaș
chemat-a pre Iehoiada, preotul, și pre
ceilalți preoți, și le zise: Pentru ce n'ați
dres stricăciunile casei? Și acum să nu
mai luați banii dela cunoscuții voștri, ci
să-i dați pentru stricăciunile casei.

8 Și consimțiră preoții, să nu *mai* ia
bani dela popor, și să nu dreagă strică-
ciunile casei: 9 Și Iehoiada, preotul,
luă [h] o ladă, și făcù o bortă la capacul ei,
și o puse aproape de altar, la dreapta
întrării în casa Domnului: și preoții, ce
păziau pragul, puneau în ea toți banii,
ce se aduceau în casa Domnului.

10 Și când vedeau, că *erau* mulți
bani în ladă, se suià cancelarul regelui,
și arhiereul, și-*i* legă în saci, și numărau
banii ce se aflau în casa Domnului. 11 Și
dădeau banii cei numărați în mânile a-
celora, care făceau lucrul, care aveau
priveghierea asupra casei Domnului: și
ei îi împărțeau teslarilor și zidarilor,
care lucrau la casa Domnului: 12 Și
pietrarilor și cioplitorilor de pietri, și
spre cumpărare de lemne și pietri cio-
plite, ca să dreagă stricăciunile casei
Domnului, și pentru toate câte trebuiau
la dregerea casei. 13 Dar din banii

[f] 1 Sam. 10. 24. [g] 2 Cron. 23.12 etc. [h] 2 Cron. 34. 31. [i] 2 Sam. 5. 3. [j] Deut. 12. 3. 2 Cron. 23.17.

Capul 12. [a] 2 Cron. 24. 1. [b] 1 Reg. 15. 14. [c] Cap. 22. 4. [d] Esod. 30. 13. [e] Esod. 35. 5. [f] 2 Cron. 24. 5. [g] 2 Cron. 24. 6. [h] 2 Cron. 24. 8. etc.

ce se aduceau în casa Domnului. [i] nu se
făcù pentru casa Domnului cupe de ar-
gint, foarfeci, tipsie, trâmbiţi, nici un
vas de aur, sau vas de argint: 14 Ci-i
dădură lucrătorilor, și ei dregeau cu ei
casa Domnului. 15 Și [j] nu cereau so-
coteală dela oamenii, în ale cărui mâni
se dădeau banii, ca să-i împărţească lu-
crătorilor; căci ei lucrau cu credinţă.
16 [k] Banii jertfelor pentru vină, și banii
jertfelor pentru păcate nu se aduceau în
casa Domnului: [l] *aceștia* erau ai preoţilor.

Pornirea lui Hazael către Ierusalim; Ioaș e ucis.

17 Atuncia se suì [m] Hazael, regele Si-
riei, și se luptă asupra Gatului, și-l cu-
cerì: și-și [n] întoarse Hazael faţa sa, ca
să se suie asupra Ierusalimului. 18 Și
[o] luă Ioaș, regele lui Iuda, toate cele
sfinţite, câte le sfinţiră Iosafat, Iehoram,
și Ahazia, părinţii săi, regii lui Iuda, și
însăși darurile sfinţite de el, și tot aurul,
ce se află în tesaurele casei Domnului și
ale casei regelui, și *le* trimise lui Hazael,
regele Siriei: și *acesta* se retrase dela
Ierusalim.
19 Și celelalte fapte ale lui Ioaș, și
toate câte le făcù, oare nu *sunt* scrise în
Cartea Cronicelor regilor lui Iuda?
20 Dar sculându-se [p] servii lui, făcură
uneltire *între ei*, și uciseră pe Ioaș în
în casa Millo, la pogorîșul către Silla.
21 Căci Iozacar, fiul lui Șimeat, și Ie-
hozabad, fiul lui Șomer, servii săi, îl lo-
viră pre el, încât murì. Și-l înmormân-
tară cu părinţii săi în cetatea lui David;
și în locul său domnì Amazia, fiul său.

Domnia lui Ioahaz în Israel.

13 În anul al douăzeci și treilea al lui
Ioaș, fiul lui Ahazia, regele lui Iuda,
începù a domnì Ioahaz, fiul lui Iehu,
preste Israel în Samaria, *și domnì* șapte-
sprezece ani. 2 Și făcù rele în ochii
Domnului, și urmă păcatele lui Ieroboam,
fiul lui Nebat, care a tras pre Israel în
păcat; nu se depărtă de ele. 3 Și [a] se
aprinse mânia Domnului asupra lui Is-
rael, și-l dădù în mâna lui [b] Hazael, re-
gele Siriei, și în mâna lui Benhadad, fiul
lui Hazael, *în* toate zilele *lor*. 4 Și [c] se
rugă Ioahaz Domnului, și-l ascultă pre
el Domnul; căci [d] văzù apăsarea lui Is-
rael: că regele Siriei îi apăsà pre ei.
5 [e] (Și Domnul dădù lui Israel un mân-
tuitor: și ei scăpară de sub mâna Sirie-
nilor, și locuiră fiii lui Israel în corturile
lor, ca mai înainte. 6 Totuși ei nu se
depărtară de păcatele casei lui Ieroboam,
care a tras pre Israel în păcat: în ele
umblau ei, și [f] chipul Astarteei stà încă
în Samaria). 7 Căci nu lăsase lui Ioa-
haz din *tot* poporul decât cincizeci că-
lăreţi, zece care și zece mii de pedeștri;
căci regele Siriei i-a pierdut, [g] și i-a fă-
cut ca praful călcat *în arie*.
8 Și celelalte fapte ale lui Ioahaz, și
toate câte le făcù, și puterea lui, oare
nu *sunt* scrise în Cartea Cronicelor re-
gilor lui Israel? 9 Și adormì Ioahaz
cu părinţii săi, și-l înmormântară în Sa-
maria: și în locul său domnì Ioaș, fiul său.

Ioaș.

10 În anul al treizeci și șaptelea al
lui Ioaș, regele lui Iuda, începù a domnì
Ioaș, fiul lui Ioahaz, preste Israel în Sa-
maria, *și domnì* șasesprezece ani. 11 Și
făcù rele în ochii Domnului; nu se de-
părtă de toate păcatele lui Ieroboam, fiul
lui Nebat, care a tras pe Israel în păcat;
în ele umblă. 12 [h] Și celelalte fapte ale
lui Ioaș, și [i] toate câte le făcù, și [j] puterea
lui, cum se luptă cu Amazia, regele lui
Iuda, oare nu *sunt* scrise în Cartea Cro-
nicelor regilor lui Iuda? 13 Și Ioaș a-
dormì cu părinţii săi; și pe tronul său
șezù Ieroboam: și se înmormântă Ioaș
în Samaria cu regii lui Israel.

Prorocirea lui Elisei pe patul de moarte. Leșul său înviează pe un mort.

14 Și Elisei se îmbolnăvì de o boală,
de care murì; și se pogorî către el Ioaș,
regele lui Israel, și plânse pe faţa lui, și
zise: Părinte, părinte, [k] carul lui Israel
și călărimea lui! 15 Și Elisei zise că-

[i] 2 Cron. 24.14.
[j] Cap. 22, 7.
[k] Lev. 5. 15, 18.
[l] Lev. 7. 7.
[m] Cap. 8. 12.
[n] 2 Cron. 24.23.
[o] 1 Reg. 15.18.
[p] 2 Cron. 24.25.

Capul 13.
[a] Judc. 2. 14.
[b] Cap. 8. 12.
[c] Ps. 78. 34.
[d] Esod. 3. 7.
[e] Cap. 14.25,27
[f] 1 Reg. 16. 33.
[g] Amos. 1. 3.
[h] Cap. 14. 15.
[i] Vers. 14 & 25.
[j] 2 Cron. 25,17, etc.
[k] Cap. 2. 12

tre el: la un arc și săgeți: și el luă un
arc și săgeți. 16 Și el zise către regele
lui Israel: Pune mâna ta pe arc: și puse
mâna sa: și Elisei puse mânile sale pe
mânile regelui: 17 Și zise: Deschide
fereastra despre răsărit. Și *o* deschise.
Și Elisei zise: Săgetează: și săgetă. Și
zise: *Aceasta e* săgeata mântuirii Dom-
nului. și săgeata mântuirii dela Sirieni:
că vei bate pre Sirieni la [l] Afek. până *îi*
vei nimicì. 18 Și *mai* zise: Ia săgeți:
și *le*-a luat: și zise către regele lui Is-
rael: Lovește în pământ: și lovì de trei
ori. și se oprì. 19 Și se mâniè asupra
lui omul lui Dumnezeu. și zise: Trebuià
să fi lovit de cinci sau șase ori: atunci
ai fi bătut pe Sirieni până la nimicire:
dar acum *numai* de trei ori vei bate pre
Sirieni.

20 Și murì Elisei. și-l înmormântară.
Și la începutul anului cete de Moabiți
năvăliră în țară. 21 Și s'a întâmplat
pe când *unii* înmormântau pre un om.
iată. au văzut o ceată: și aruncară
pre un om în mormântul lui Elisei: și
cum ajunse omul. și se atinse de oasele
lui Elisei. a înviat. și a stat pe picioa-
rele sale.

22 Și Hazael. regele Siriei. a apăsat
pe Israel *în* toate zilele lui Ioahaz. 23 Și
Domnului i-se făcù milă. și se îndură
de ei. și căută spre ei. [m] pentru legămân-
tul său cu Abraam. Isaac și Iacob. și nu
voì să-i stârpească pe ei. și nu-i aruncă
dela fața sa. până acum. 24 Și Hazael.
regele Siriei. murì. și în locul său domni
Benhadad. fiul său. 25 Și Ioaș. fiul lui
Ioahaz. luă iarăși din mâna lui Benha-
dad. fiul lui Hazael. cetățile. ce *Hazael*
le luase cu resbel din mâna lui Ioahaz.
părintele său. Ioaș de trei ori îi bătù, și
luă înapoi cetățile lui Israel.

*Domnia lui Amazia în Iuda; resbelul reîn-
noit între cele două regate.*

14 În anul [a] al doilea al lui Ioaș. fiul
Ioahaz. regele lui Israel. se făcù
rege [b] Amazia. fiul lui Ioaș. regele lui
Iuda. 2 De douăzeci și cinci de ani *erà*
el. când se făcù rege. și domnì douăzeci
și nouă de ani în Ierusalim. Și numele
mumei lui *erà* Ioadan din Ierusalim.
3 Și făcù drepte în ochii Domnului. dar
nu ca David. părintele său: a făcut cele
ce făcù Ioaș. părintele său. 4 [c] Totuși
înălțimile nu se depărtară: poporul jertfì
și tămâià pe înălțimi. 5 Și cum se în-
tări regatul în mâna lui. ucise el pre
servii săi. [d] care uciseră pre regele. pă-
rintele său. 6 Dar pre fiii ucigașilor
nu-i ucise: după cum scris este în cartea
legii lui Moisi. prin care Domnul po-
runcì. zicând: [e] Părinții să nu se omoare
pentru fii. nici fiii să nu se omoare pen-
tru părinți. ci fiecare să se omoare pen-
tru păcatul său. 7 [f] El bătù din Edom
zece mii în [g] Valea-Sării. și luă Sela cu
resbel. [h] și chemă numele ei Iokteel până
în ziua de astăzi.

8 [i] Atuncia trimise Amazia soli către
Ioaș. fiul lui Ioahaz. fiul lui Iehu. regele
lui Israel. zicând: Vino. să ne privim în
față. 9 Și Ioaș. regele lui Israel. tri-
mise către Amazia. regele lui Iuda. zi-
când: [j] Spinul din Liban a trimis către
[k] cedrul din Liban. zicând: Dă pre fata
ta de femeie fiului meu: dar o fiară din
Liban trecù. și călcă spinul. 10 Pre
Edom în adevăr l-ai bătut. și [l] inima ta
s'a înălțat: mulțumește-te de mărirea
ta, și rămâi în casa sa: pentru ce stâr-
nești un rău. de care vei cădeà tu și Iuda
cu tine? 11 Dar Amazia nu ascultă.
Deci Ioaș. regele lui Israel. se suì. și se
priviră în față. el și Amazia. regele lui
Iuda. în [m] Bet-Șemeșul lui Iuda. 12 Și
Iuda fu bătut de către Israel: și a fugit
fiecare la cortul său. 13 Și Ioaș. regele
lui Israel. prinse pre Amazia. regele lui
Iuda. fiul lui Ioaș. fiul lui Ahazia. în Bet-
Șemeș: și venind la Ierusalim a sfărâmat
zidul Ierusalimului. dela [n] poarta lui E-
fraim până la [o] poarta colțului. patru sute
de coți. 14 Și luând tot [p] aurul și ar-
gintul și toate vasele. ce se aflau în casa

l 1 Reg. 20. 26. m Esod. 32. 13. — *Capul 14.* a Cap. 13. 10. b 2 Cron. 25. 1. c Cap. 12. 3. d Cap. 12. 20. e Ezec. 18.4.20. f 2 Cron. 25.11. g 2 Sam. 8. 13. h Ios. 15. 38. i 2 Cron. 25. 17, 18, etc. j Jude. 9. 8. k 1 Reg. 4. 33. l Hab. 2. 4. m Ios. 19. 38. n Neem. 8. 16. o Ier. 31. 38. p 1 Reg. 7. 51.

Domnului și în tesaurele casei regelui.
și ostatici. se întoarse în Samaria.
15 [q] Și celelalte fapte ale lui Ioaș. câte
le făcù. și puterea lui. și cum se luptă
cu Amazia. regele lui Iuda. oare nu *sunt*
scrise în Cartea Cronicelor regilor lui
Israel? 16 Și Ioaș adormì cu părinții
săi. și se înmormântă în Samaria cu
regii lui Israel: și în locul său domnì
Ieroboam. fiul său.
17 [r] Și Amazia. fiul lui Ioaș. regele lui
Iuda, a trăit după moartea lui Ioaș. fiul
lui Ioahaz. regele lui Israel. cincispre-
zece ani. 18 Și celelalte fapte ale lui
Amazia au nu *sunt* scrise în Cartea Cro-
nicelor regilor lui Iuda? 19 Și [s] unel-
tiră asupră-i *unii cu alții* în Ierusalim.
și el fugì la Lachiș: dar trimiseră pe
urma lui la [t] Lachiș. și-l omorîră acolo.
20 Și l-au adus pe cai. și se înmormântă
cu părinții săi în Ierusalim. în cetatea
lui David.
21 Și tot poporul lui Iuda luă pe [u] A-
zaria. *cel* de șaptesprezece ani. și-l făcù
rege în locul părintelui său Amazia.
22 El zidì [v] Elatul. și-l aduse înapoi lui
Iuda. după ce regele a adormit cu pă-
rinții săi.

Domnia lui Ieroboam II. în Israel.

23 În anul al cincisprezecelea al lui
Amazia. fiul lui Ioaș. regele lui Iuda. în-
cepù a domnì în Samaria Ieroboam. fiul
lui Ioaș. regele lui Israel. *și domnì* patru-
zeci și unul de ani. 24 Și a făcut rele
în ochii Domnului: nu se depărtă dela
toate păcatele lui Ieroboam. fiul lui Ne-
bat. care a tras pe Israel în păcat. 25 El
a luat îndărăt hotarul lui Israel. dela [x] în-
trarea Hamat. până la [y] marea din șes.
după cuvântul ce Domnul Dumnezeul
lui Israel, a vorbit prin servul său [z] Iona.
fiul lui Amitai. profetul. dela [a] Gat-Hefer.
26 Că Domnul [b] văzù strâmtorarea lui Is-
rael cea amară foarte. căci [c] nu *erà* nici
închis. nici liber. și nici erà cine să mân-
tuie pre Israel. 27 Și Domnul nu zi-
sese. că va șterge de sub cer numele lui
Israel: dar îl mântuì prin mâna lui Ie-
roboam. fiul lui Ioaș.
28 Și celelalte fapte ale lui Ieroboam. și
toate câte le făcù. și puterea lui. și cum
s'a luptat și cum a recăpătat Damascul,
și Hamatul lui Iuda. pentru Israel. oare
nu *sunt* scrise în Cartea Cronicelor regi-
lor lui Iuda? 29 Și Ieroboam adormì
cu părinții săi. cu regii lui Israel: și în
locul său domnì Zacaria. fiul său.

Domnia lui Azaria în Iuda.

15 În anul al douăzeci și șaptelea al
lui Ieroboam. regele lui Israel. [a] în-
cepù a domnì [b] Azaria. fiul lui Amazia.
regele lui Iuda. 2 De șaisprezece ani
erà el. când se făcù rege. și el domnì
cincizeci și doi de ani în Ierusalim. Și
numele mumei sale *erà* Iecolia. din Ieru-
salim. 3 Și făcù lucruri drepte în ochii
Domnului. întocmai cum făcuse Amazia.
părintele său. 4 [c] Totuși înălțimile nu
se depărtară: poporul jertfià și tămâià
încă pe înălțimi.
5 Și Domnul [d] lovì pre rege. și el fu
lepros până în ziua morții sale. și [e] locuià
într'o casă deosebită. Și asupra pala-
tului *erà* Iotam. fiul regelui. judecând
poporul țării.
6 Și celelalte fapte ale lui Azaria. și
toate câte le făcù. oare nu *sunt* scrise
în Cartea Cronicelor regilor lui Iuda?
7 Și Azaria adormì cu părinții săi. [f] și-l
înmormântară cu părinții săi în cetatea
lui David: și în locul său a domnit Io-
tam. fiul său.

Domnia lui Zacaria.

8 În anul al treizeci și optulea al lui
Azaria. regele lui Iuda. începù a domnì
în Samaria preste Israel Zacaria. fiul lui
Ieroboam. *și domnì* șase luni. 9 Și făcù
rele în ochii Domnului. precum făcuseră
părinții lui: nu se depărtă dela păcatele
lui Ieroboam. fiul lui Nebat. care a tras
pre Israel în păcat. 10 Și în contra lui
unelti Sallum. fiul lui Iabeș. [g] și-l lovì
în fața poporului. îl omorî. și domnì în
locul său.

---

q Cap. 13. 12. r 2 Cron. 25.25. etc. s 2 Cron. 25.27. t Ios. 10. 31. u 2 Cron. 26. 1. v 2 Cron. 26. 2. x Num. 13. 21. y Deut. 3. 17. z Mat. 12.39,40. a Ios. 19. 13. b Cap. 13. 4. c Deut. 32. 36.

Cupul 15. a 2 Cron. 26. 1, 3. 4. b 2 Cron. 26. 1. c Cap. 12. 3. d 2Cron.26 19 21. e Lev. 13. 46. f 2 Cron. 26.23. g Amos. 7. 9.

11 Și celelalte fapte ale lui Zacaria.
iată. *sunt* scrise în Cartea Cronicelor re-
gilor lui Israel. 12 Acesta *este* [h] cuvântul
Domnului. ce-l spuse lui Iehu. zicând:
Fiii tăi vor ședeà pe tronul lui Israel
până la a patra *generațiune*. Și se făcù așà.

Sallum.

13 Sallum. fiul lui Iabeș. se făcù rege
în anul al treizeci și nouălea al lui [i] Uzia.
regele lui Iuda. și el domnì o lună de
zile în Samaria. 14 Căci Menahem. fiul
lui Gadi. se suì dela [j] Tirța. și venì la
Samaria. și lovì pre Sallum. fiul lui Iabeș.
în Samaria. și-l ucise. și domnì în lo-
cul său.

15 Și celelalte fapte ale lui Sallum.
și conjurarea ce făcù. iată. *sunt* scrise
în Cartea Cronicelor regilor lui Israel.
16 Atuncia Menahem bătù [k] Tifsahul și
pre toți cei dintr'însul. și hotarele lui. de
către Tirța: căci nu-*i* deschise *porțile;*
pentru aceasta *îl* bătù: *și* pe toate [l] fe-
meile îngreuate dintr'însul le-a spintecat.

Menahem.

17 În anul al treizeci și nouălea al lui
Azaria. regele lui Iuda. începù a domnì
Menahem. fiul lui Gadi. preste Israel. *și*
domnì zece ani în Samaria. 18 Și făcù
rele în ochii Domnului: nu se depărtă
în toate zilele lui dela păcatele lui Iero-
boam. fiul lui Nebat. care a tras pre Is-
rael în păcat. 19 *Atunci* a venit [m] Pul.
regele Asiriei. asupra țării: și Menahem
dădù lui Pul o mie talente de argint.
ca să fie cu sine mâna lui. ca să [n] întă-
rească regatul în mâna sa. 20 Și Me-
nahem scoase argintul din Israel. dela
toți cei puternici în avere. câte cincizeci
de sicli de argint dela fiecare. spre a le
da regelui Asiriei. Și regele Asiriei se
întoarse. și n'a stat acolo în țară.

21 Și celelalte fapte ale lui Menahem.
și toate câte le făcù. oare nu *sunt* scrise
în Cartea Cronicelor regilor lui Israel?
22 Și Menahem adormì cu părinții săi:
și în locul său domnì Pekahia. fiul său.

Pekahia.

23 În anul al cincizecilea al lui Azaria.
regele lui Iuda. începù a domnì Pekahia.
fiul lui Menahem. preste Israel în Sa-
maria. *și domnì* doi ani. 24 Și făcù
rele în ochii Domnului: nu se depărtă
dela păcatele lui Ieroboam. fiul lui Ne-
bat. care a tras pre Israel în păcat. 25 Și
uneltì asupră-i Pekah. fiul lui Remalia.
căpetenia sa. și l-a lovit în Samaria. în
palatul casei regești. împreună cu Ar-
gob și Arie. *având* cu sine *și* cincizeci
de bărbați dintre Galaadiți: îl ucise. și
domnì în locul său.

26 Și celelalte fapte ale lui Pekahia.
și toate câte le făcù. iată. *sunt* scrise în
Cartea Cronicelor regilor lui Israel.

Pekah. Începutul robiei asiriene.

27 În anul al cincizeci și doilea al lui
Azaria. regele lui Iuda. începù a domnì
[o] Pekah. fiul lui Remalia. preste Israel
în Samaria. *și domnì* douăzeci de ani.
28 Și făcù rele în ochii Domnului: nu
se depărtă dela păcatele lui Ieroboam.
fiul lui Nebat. care a tras pre Israel în
păcat.

29 În zilele lui Pekah. regele lui Is-
rael. [p] venì Tiglat-Pileser. regele Asiriei.
și luă [q] Iionul. și Abel-Bet-Maaca. și Ia-
noahul. și Kedeșul. și Hazorul. și Ga-
laadul. și Galilea. tot pământul lui Nef-
tali. și i-a adus pre ei prinși în Asiria.

30 Și Hoșea. fiul lui Ela. făcù conju-
rare asupra lui Pekah. fiul lui Remalia.
îl lovì. îl ucise. și [r] domnì în locul său.
în anul al douăzecilea al lui Iotam. fiul
lui Uzia.

31 Și celelalte fapte ale lui Pekah. și
toate câte le făcù. iată. *sunt* scrise în
Cartea Cronicelor regilor lui Israel.

Domnia lui Iotam și a lui Ahaz în Iuda.

32 În anul al doilea al lui Pekah. fiul
lui Remalia. regele lui Israel. începù a
domnì [s] Iotam. fiul lui Uzia. regele lui
Iuda. 33 De douăzeci și cinci de ani erà
el. când se făcù rege. și el domnì șasespre-
zece ani în Ierusalim. Și numele mumei
sale *erà* Ierușa. fata lui Tadok. 34 Și
el făcù (lucruri) drepte în ochii Domnului:
făcù toate câte le făcuse Uzia, părintele

[h] Cap. 10. 30. [i] Mat. 1. 8, 9. [j] 1 Reg. 11. 17. [k] 1 Reg. 4. 24. [l] Cap. 8. 12. [m] Isa. 9. 1. [n] Cap. 14. 5. [o] Isa. 7. 1. [p] 1 Cron. 5. 26. [q] 1 Reg. 15. 20. [r] Osea. 10. 3 7. 15. [s] 2 Cron. 27. 1.

său. 35 Totuși înălțimile nu se depăr-
tară: poporul jertfià și tămâià încă pe
înălțimi. [t]Acesta zidì poarta cea mai
inaltă a casei Domnului.

36 Și celelalte fapte ale lui Iotam, și
toate câte le făcù, oare nu *sunt* scrise
in Cartea Cronicelor regilor lui Iuda?

37 În zilele acelea începù Domnul a
trimite asupra lui Iuda pre Rezin, regele
Siriei, și pre Pekah, fiul lui Remalia.
38 Și Iotam adormì cu părinții săi, și se
immormântă cu părinții săi in cetatea
lui David, părintele său. Și în locul său
domnì Ahaz, fiul său.

Ahaz rege.

16 În anul al șaptesprezecelea al lui
Pekah, fiul lui Remalia, începù a
domnì [a]Ahaz, fiul lui Iotam, regele lui
Iuda. 2 De douăzeci de ani *erà* Ahaz,
când se făcù rege, și el domnì șaseispre-
zece ani in Ierusalim: dar nu făcù (lucruri)
drepte în ochii Domnului Dumnezeul său,
ca David, părintele său: 3 Ci umblă în
calea regilor lui Israel. [b]trecù chiar pre
fiul său prin foc, după [c]uriciunile popoa-
relor, pre care Domnul le alungase dela
fața fiilor lui Israel. 4 Și jertfià și tă-
mâià pe înălțimi și [d]pe colini și sub tot
arborele verde.

5 [e]Atuncia se suiră asupra Ierusali-
mului cu resbel Rezin, regele Siriei, și
Pekah, fiul lui Remalia, regele lui Is-
rael: și împresurară pe Ahaz: dar nu
putură să-*l* învingă. 6 În timpul acela
Rezin, regele Siriei, [f]recăpătă Elatul
pentru Siria, și alungă pe Iudeii din
Elat: și venind Sirienii la Elat, locuiră
acolo până in ziua de astăzi. 7 Și Ahaz
trimise soli [g]la Tiglat-Pileser, regele A-
siriei, zicând: Eu *sunt* servul tău și fiul
tău, suie-te, și mă scapă din mâna re-
gelui lui Israel, care s'au sculat asu-
pră-mi. 8 Și [h]luă Ahaz argintul și
aurul, ce se aflà în casa Domnului și în
tesaurele casei regelui, și *le* trimise dar
regelui Asiriei. 9 Și-l ascultă pre el
regele Asiriei, și se suì regele Asiriei in
contra Damascului, [i]și-l luă, și strămută
pe popor la Kir, și pe Rezin îl ucise.

10 Și se duse regele Ahaz la Damasc
spre întâmpinarea lui Tiglat-Pileser, re-
gele Asiriei, si văzù altarul din Damasc.
Și trimise regele Ahaz lui Uria, preotul,
desemnul altarului, și forma lui după
făptura lui intreagă. 11 Și Uria, preotul,
zidì altarul in totul, cum trimisese re-
gele Ahaz din Damasc. Așà *îl* făcù Uria,
preotul, până ce venì regele Ahaz din
Damasc. 12 Și când regele venì din
Damasc, regele văzù altarul: și [j]se apro-
pie regele de altar, și aduse pe el *arderi
de tot.* 13 Și făcù să fumege arderea
de tot a sa și darul său de pâne, și vărsă
prinosul său, și stropì altarul cu sângele
jertfelor sale de bucurie. 14 Și stră-
mută [k]altarul de aramă, cel de dinaintea
Domnului, din fața casei dintre altarul
său și casa Domnului, și-l puse de lă-
turea de către miazănoapte a *acestui* al-
tar. 15 Și poruncì regele Ahaz lui Uria,
preotul, zicând: Să faci să fumege pe
altarul cel mare [l]arderea de tot de di-
mineață, și darul de pâne cel de seară,
și arderea de tot a regelui și darul său
de pâne, împreună cu arderea de tot a
întregului popor al țării, și *cu* darul său
de pâne și prinosul său: și să stropești
preste el tot sângele arderei de tot și tot
sângele *celoralalte* jertfe: iar altarul cel
de aramă să fie pentru a intrebà *pre
Dumnezeu.* 16 Și făcù Uria, preotul,
in totul cum poruncì regele Ahaz. 17 [m]Și
tăie regele Ahaz [n]pervazele dela pedes-
tale, și depărtă depe ele spălătoarea, și
coborî marea depe boii de aramă cei de
desubtul ei, și o puse pe un așternut de
piatră. 18 Și cărărușa cea acoperită
pentru sabbat, care se zidise in templu,
și intrarea regelui cea de afară, le de-
părtă din casa Domnului, pentru *a mă-
gulì* pre regele Asiriei.

19 Și celelalte fapte ale lui Ahaz, câte
le făcù: oare nu *sunt* scrise în Cartea
Cronicelor regilor lui Iuda? 20 Și a-

t 2 Cron. 27. 3, etc. — *Capul 16.* a 2 Cron. 28. 1, etc. b Ps. 106.37.38. c Deut. 12. 31. d Deut. 12. 2. e Isa. 7.1,4.etc. f Cap. 14. 22. g Cap. 15. 29. h Cap. 12. 18. i Amos. 1. 5. j 2 Cron. 26. 16. 19 k 2 Cron. 4. 1. l Esod. 29.39.40, 41. m 2 Cron. 28.24. n 1 Reg. 7.27.28.

dormì Ahaz cu părinții săi. și se înmor-
mântă cu părinții săi în cetatea lui Da-
vid: și în locul său domnì Hezekia,
fiul său.

Domnia lui Hoșea în Israel.

17 În al doisprezecelea an al lui Ahaz.
regele lui Iuda. începù a domnì
[a] Hoșea. fiul lui Ela. în Samaria preste
Israel. *și domnì* nouă ani. 2 Și el făcù
rele în ochii Domnului. dar nu ca regii
lui Israel. care fuseseră înainte de el.
3 *Și* [b] Salmaneser. regele Asiriei. se suì
contra lui: și Hoșea i-se supuse. și-i
dădù tribut.

4 Dar regele Asiriei descoperì complo-
tare în Hoșea. că el trimisese soli către
So. regele Egiptului. și nu dădù tributul
regelui Asiriei. ca în fiecare an; deci îl
băgă într'o închisoare regele Asiriei. și-l
închise. 5 Atuncia se suì [c] regele Asi-
riei prin toată țara. și sosind la Samaria.
o împresură trei ani. 6 Iar [d] în anul al
nouălea al lui Hoșea. regele Asiriei luă
Samaria. și [e] strămută pre Israel în Asi-
ria. [f] și-i așeză la Halah și la Habor.
lângă râul Gozan. și în cetățile Mezilor.

Robia assiriană, ca pedeapsă. pentru ismenirea lui Israel.

7 Și acestea se întâmplară. pentru că
fiii lui Israel păcătuiră în contra Domnu-
lui Dumnezeul lor. care-i scosese din
pământul Egiptului. de sub mâna lui Fa-
raon. regele Egiptului. și ei se închinară
altor zei: 8 Și [g] umblară în așezămin-
tele popoarelor. pe cari le alungase Dom-
nul de dinaintea fiilor lui Israel. *și în*
cele pre care le făcură regii lui Israel.
9 Și fiii lui Israel făcură în ascuns fapte.
care nu erau drepte. în contra Domnu-
lui Dumnezeul lor. și și-au zidit înălțimi
în toate cetățile lor. [h] dela turnul custo-
zilor. până la cetatea cea întărită. 10 [i] Și
și-au ridicat stâlpi și [j] Astartee [k] pe toată
colina și sub tot arborele verde. 11 Și
acolo tămâiară pe toate înălțimile. ca și
popoarele. pre care Domnul le alungase
de dinaintea lor: și făcù rele. mâniând
pe Domnul. 12 Și serviră idolilor, [l] pen-
tru care Domnul le zise: [m] Să nu faceți
fapta aceasta.

13 Totuși Domnul deșteptă pe Israel
și pe Iuda prin toți profeții și toți [n] vă-
zătorii. zicând: [o] Întoarceți-vă dela căile
voastre cele rele. și păziți poruncile mele
și legile mele. după tot *cuprinsul* legii
ce am poruncit părinților voștri. și pre
care am trimis-o vouă prin servii mei,
profeții. 14 Dar ei nu ascultară, ci [p] în-
tăriră cerbicia lor. ca cerbicia părinților
lor. cari nu crezură în Domnul Dumne-
zeul lor. 15 Și desprețuiră legile lui și
[q] legământul său. pe care-l încheiase cu
părinții lor. și mărturiile lui. pre care le
dăduse lor: și urmară după [r] deșertăciune.
și [s] se făcură deșerți. și merseră după
popoarele din jurul lor. *despre* care Dom-
nul le poruncise să [t] nu facă ca ele.
16 Și părăsiră toate poruncile Domnu-
lui Dumnezeul lor. [u] și-și făcură lor
chipuri vărsate. cei doi viței. [v] și făcură
o Astartee, și se închinară la toată oști-
rea cerului. [x] și serviră lui Baal. 17 [y] Și-*și*
trecură fiii lor și ficele lor prin foc. și
[z] se dădură la vrăji și la descântece. și
[a] se vândură pe sine. ca să facă rele în
ochii Domnului. mâniându-l. 18 Deci
Domnul se mâniè foarte asupra lui Is-
rael. și-l depărtă dela fața sa: nu rămase
[b] decât numai seminția lui Iuda. 19 Dar
și [c] Iuda nu păzì poruncile Domnului
Dumnezeul său. ci umblă după deprin-
derile făcute de Israel.

20 Și Domnul lepădă pre toată semin-
ția lui Israel. și-i umilì. și-i [d] dădù pe
mâna celor ce-i prădau, până ce-i a-
runcă dela fața sa. 21 Că Israel [e] s'a
rupt dela casa lui David. și [f] făcù rege
pre Ieroboam. fiul lui Nebat: și Ieroboam
abătù pre Israel din calea Domnului. și-l
trase în păcat mare. 22 Că fiii lui Is-
rael umblară în toate păcatele. pre care
Ieroboam le făcù: nu se depărtă dela
ele: 23 Până ce Domnul depărtă pe
Israel dela fața sa. [g] cum a zis prin toți

Capul 17.
a Cap. 15. 30.
b Cap. 18. 9.
c Cap. 18. 9.
d Osea. 13. 16.
e Lev. 26.32,33.
f 1 Cron. 5. 26.
g Lev. 18. 3.
h Cap. 18. 8.
i Isa. 57. 5.
j Mic. 5. 14.
k Deut. 16. 2.
l Esod. 20. 3. 4.
m Deut. 4. 19.
n 1 Sam. 9. 9.
o Ier. 18. 11
p Prov. 29. 1.
q Deut. 29. 25.
r Deut. 32. 21.
s Rom. 1. 21.
t Deut. 12 30,31.
u Esod. 32. 8.
v 1 Reg. 14. 15, 23.
x 1 Reg. 16. 31,
y Ezec. 23. 37.
z Deut. 18. 10.
a 1 Reg. 21. 20.
b 1 Reg. 11. 13,32.
c Ier. 3. 8
d Cap. 13. 3.
e 1 Reg 11. 11,31.
f 1 Reg. 12. 20,28.
g 1 Reg. 14. 16.

servii săi, profeții. [h] Așà se strămută Is-
rael din pământul său în Asiria, până în
ziua de astăzi.

Originea Samarienilor.

24 [i] Și aduse regele Asiriei *oameni*
[j] din Babilon, dela Cuta, dela [k] Ava, dela
Hamat, și dela Sefarvaim, și-*i* așeză în
cetățile Samariei în locul fiilor lui Israel,
și ei luară în stăpânire Samaria, și lo-
cuiră în cetățile ei. 25 Și s'a întâmplat,
la începutul locuirii lor acolo, *că* nu se
închinară Domnului: deci trimise Dom-
nul lei între ei, care-i sfâșiau. 26 Și
ei spuseră către regele Asiriei, zicând:
Popoarele, pre care le-ai strămutat, și
le-ai așezat în cetățile Samariei, nu cu-
nosc datina Dumnezeului țării: pentru
aceea el trimise lei printre ei, și iată, îi
sfâșie, fiindcă nu cunosc datina Dumne-
zeului țării. 27 Și regele Asiriei po-
runci, zicând: Duceți acolo pre unul din
preoții, ce ați strămutat de acolo, ca să
meargă și să locuiască acolo și să-i în-
vețe pre ei de datina Dumnezeului țării.
28 Și unul din preoții, pre cari-i stră-
mutaseră din Samaria, veni și locui în
Bet-El, și-i învăță cum să se închine
Domnului.

29 Și fiecare popor își făcù zei, și-*i*
puse în casele înălțimilor, pre care Sa-
maritenii le făcuseră, fiecare popor in
cetățile, unde locuià: 30 Bărbații din
[l] Babilon *își* făcură pre Sucot-Benot, și
bărbații din Cut *își* făcură pre Nergal,
și bărbații din Hamot *își* făcură pre A-
șima. 31 [m] Și Aveii *își* făcură pre Nib-
haz și Tartak, și Sefarveii [n] arseră pre
fiii lor în foc lui Adramelec și lui Ana-
melec, zeii Sefarveilor. 32 Așà se în-
chinară Domnului, [o] și-și făcură încă din
mulțimea lor preoți ai înălțimilor, care
jertfiau pentru ei în casele înălțimilor.
33 [p] Se închinară Domnului, și serviră
și zeilor lor, după datina popoarelor, de
unde se strămutaseră.

34 Până în ziua de astăzi fac ei după
datinele de mai înainte: nu se închină
Domnului, și nici nu fac după așezămin-
tele lor, și după judecata lor, și nici după
legea și porunca, pe care Domnul a po-
runcit-o fiilor lui Iacob, [q] pre care-l numì
Israel, 35 Cu care Domnul făcuse le-
gământ, și cărora a poruncit, zicând:
[r] Să nu vă închinați la alți zei, și să nu
[s] vă plecați lor, nici să le serviți lor, nici
să jertfiți lor: 36 Ci Domnului, care
v'a scos din pământul Egiptului cu pu-
tere mare și cu braț întins, de el să vă
temeți, și lui să vă închinați, și lui să
jertfiți. 37 Și așezămintele, judecățile,
legea și porunca, pe care el le-a scris
pentru voi, să căutați ale face *în* toate
zilele: dar și la alți zei să nu vă închi-
nați. 38 Și legământul, ce am făcut cu
voi, să nu-l uitați, și să nu vă închinați
la alți zei: 39 Ci Domnului Dumnezeul
vostru, să vă închinați: și el vă va scăpà
din mâna tuturor neamicilor voștri.
40 Dar n'au ascultat, ci au făcut după
datinele lor de mai înainte.

41 Astfel popoarele acestea se închi-
nau Domnului, *dar* serviau și chipurilor
lor cioplite, și fiii lor și fiii fiilor lor: pre-
cum făcură părinții lor, așà fac ei până
în ziua de astăzi.

Domnia cea bună a lui Hezekia.

18 Și în anul al treilea al lui Hoșea,
fiul lui Ela, regele lui Israel, în-
cepù a domnì [a] Hezekia, fiul lui Ahaz,
regele lui Iuda. 2 De douăzeci și cinci
de ani erà el, când se făcù rege: și două-
zeci și nouă de ani domnì el în Ierusa-
lim. Și numele mumei lui *erà* [b] Abi, fata
lui Zacaria. 3 Și el făcù (lucruri) drepte în
ochii Domnului, în totul cum făcù David,
părintele său, 4 [c] El înălțimile le depărtă,
și stâlpii îi dărâmă, și Astarteele le taie,
și sfărâmă [d] șerpele cel de aramă, pre
care Moisi l-a fost făcut: căci până în
zilele acele fiii lui Israel îi tămâiară: și-l
numì Nehuștan. 5 El [e] se încrezù în
Domnul Dumnezeul lui Israel: [f] și nu
mai fu după dânsul asemenea lui între
toți regii lui Iuda: și nici între cei mai

h Vers. 6.
i Ezra. 4. 2, 10.
j Vers. 30.
k Cap. 18. 34.
l Vers. 24.
m Ezra. 4. 9.
n Lev. 18. 21.
o 1 Reg. 12. 31.
p Zef. 1. 5.
q Fac. 32. 28.
r Judc. 6. 10.
s Esod 20. 5.
—
Capul 18.
a Mat. 1. 9.
b 2 Cron. 29. 1.
c 2 Cron. 31. 1.
d Num. 21. 9.
Iov. 13. 15.
Ps. 13. 5.
f Cap. 23. 25.

înainte de el. 6 Căci [g] se lipì de Dom-
nul: nu se depărtă de dinapoia lui. ci
păzì poruncile. *ce* Domnul le poruncì lui
Moisi. 7 Și Domnul [h] erà cu el: unde
ieșià. el [i] prosperà: și [j] se răsculă asupra
regelui Asiriei. și nu-i servì. 8 [k] El
bătù pre Filisteni până la Gaza și hota-
rele ei. [l] dela turnul custozilor până la
cetatea cea întărită.

9 Și [m] în al patrulea an al regelui He-
zekia. care *erà* al șaptelea an al lui Ho-
sea. fiul lui Ela. regele lui Israel. Salma-
neser. regele Asiriei. se sui asupra Sa-
mariei. și o împresură. 10 Și după
sfârșitul a trei ani o luă: în al șaselea
an al lui Hezekia. care *este* [n] al nonălea
an al lui Hosea. regele lui Israel. se luă
Samaria. 11 [o] Și regele Asiriei strămută
pre Israel în Asiria. și-i așeză la [p] Halah
și la Habor *lângă* fluviul Gozan. și în
cetățile Mezilor. 12 [q] Căci ei nu ascul-
tară de vocea Domnului Dumnezeul lor.
ci călcară legământul său. toate câte le
poruncì Moisi. servul Domnului. și nu
le ascultară. nici *le* făcură.

Ierusalimul împresurat de Sanherib.

13 Și [r] în al patrusprezecelea an al lui
Hezekia. regele. se suì Senacherib. re-
gele Asiriei. asupra tuturor cetăților în-
tărite ale lui Iuda. și le luă. 14 Și tri-
mise Hezekia. regele lui Iuda. către re-
gele Asiriei în Lachiș. zicând: Păcă-
tuit-am. retrage-te dela mine: ori ce-mi
vei pune asupră-mi. voiu purtà. Și puse
regele Asiriei asupra lui Hezekia. regele
lui Iuda. trei sute talente de argint și
treizeci talente de aur. 15 Și-*i* [s] dădù
Hezekia tot argintul aflat în casa Dom-
nului și în tesaurele casei regelui. 16 În
timpul acela Hezekia tăie depe ușile tem-
plului Domnului. și depe usciorii. *aurul*
cu care Hezekia. regele lui Iuda. *îi* aco-
perise. și-l dădù regelui Asiriei.

17 Și trimise regele Asiriei din Lachiș
pre Tartan și pre Rabsaris și pre Rab-
șake. asupra regelui Hezekia cu putere
mare la Ierusalim. Și ei se suiră. și ve-
niră la Ierusalim. Și după ce s'au suit.
veniră și stătură lângă apaductul iazului
de sus. [t] care *este* în calea cea mare a ța-
rinei albitorului. 18 Și strigară către
rege: și ieșiră la ei Eliakim. fiul lui Hil-
kia. care *erà* preste casă. și Șebna. se-
cretarul. și Ioah. fiul lui Asaf. cancelarul.

19 Și zise către ei Rabșake: Spuneți.
rogu-vă. lui Hezekia: Așà zice regele
cel mare. regele Asiriei: [u] Care *este* în-
crederea. pe care te încrezi? 20 Tu
zici (dar *acestea* nu sunt decât vorbe):
Sfatul și puterea *sunt de trebuință* la
resbel: dar în cine te încrezi. de te-ai
răsculat asupră-mi? 21 [v] Și acum iată.
tu te încrezi în acel toiag de trestie frântă.
în Egipt. pe care de se va răzimà. cinevà.
își va înțepà mâna sa. și o va străpunge:
așà *este* Faraon. regele Egiptului. către
toți cei ce se încred în el. 22 Iar de-mi
veți zice: În Domnul Dumnezeul nostru.
ne încredem: oare nu *este* acela. [x] ale
cărui înălțimi și altare le depărtase He-
zekia. și zise lui Iuda și Ierusalimului:
Înaintea acestui altar vă veți închinà în
Ierusalim? 23 Și acum. dă ostatici
domnului meu. regele Asiriei. și eu îți
voiu da două mii de cai. dacă poți din
partea ta să dai *atâția* călăreți. *spre a*
încălecà pe ei. 24 Și cum vei întoarce
îndărăt fața unui guvernator dintre cei
mai mici servi ai domnului meu: și te
încrezi în Egipt pentru care și călăreți?
25 Și acum oare fără Domnul m'am suit
eu asupra locului acestuia. ca să-l stric?
Domnul îmi zise: Suie-te în contra țării
acesteia. și o strică pre ea.

26 Atuncia ziseră Eliakim. fiul lui
Hilkia. și Șebna și Ioah către Rabșake:
Rugămu-te. vorbește către servii tăi în
limba sirieană. căci *o* înțelegem: și nu
ne vorbì în limba Iudeilor. în urechile
poporului depe zid. 27 Dar Rabșake
le zise: Oare domnul meu către domnul
tău și către tine m'a trimis. ca să vorbesc
cuvintele acestea? Oare nu *m'a trimis*
către bărbații. care șed pe zid. ca să mă-

g Ios. 23. 8. h 2 Cron. 15. 2. i 1 Sam 18. 5. 14. j Cap. 16. 7. k 1 Cron. 4. 41. l Cap. 17. 9. m Cap. 17. 3. n Cap. 17. 6. o Cap. 17. 6. p 1 Cron. 5. 26. q Dan. 9. 6. 10. r Isa. 36. 1, etc. s Cap. 16. 8. t Isa. 7. 3. u 2 Cron. 32. 10. etc. v Ezec. 29. 6. 7. x Vers. 4. 2 Cron. 31. 1.

nânce balega lor, și să beà chiar udul
lor cu voi?
28 Și a stătut Rabșake, și strigă în
limba Iudeilor cu voce tare, și vorbì,
zicând: Ascultați cuvântul regelui celui
mare, al regelui Asiriei: 29 Așà zice
regele: [y]Să nu vă înșele Hezekia! căci
nu va puteà să vă scape din mâna lui:
30 Și să nu vă mângăie Hezekia cu
Domnul, zicând: Domnul ne va scăpà,
și cetatea aceasta nu se va da în mâna
regelui Asiriei. 31 Să nu ascultați de
Hezekia: căci așà zice regele Asiriei:
Faceți cu mine împăcăciune, și ieșiți la
mine: și mâncați fiecare din vița sa de
vie, și fiecare din smochinul său, și beți
fiecare din apele cisternei sale: 32 Până
ce voiu venì, și vă voiu luà într'un pă-
mânt asemenea cu pământul vostru, [z]pă-
mântul grâului, și mustului, pământul
pânei și viei, pământul maslinilor și al
mierei: ca să trăiți și să nu muriți: și
nu ascultați de Hezekia, când vă înșelă,
zicând: Domnul nu va scăpà. 33 [a]Zeii
cărui popor scăpat-au țara lor din mâna
regelui Asiriei? 34 [b]Unde *sunt* zeii Ha-
matului și ai Arpadului? Unde *sunt* zeii
Sefarvaimului, ai Henei și ai [c]Ivei? Oare
scăpat-au ei din mâna mea Samaria?
35 Cine dintre toți zeii țărilor își scă-
pară țara din mâna mea, [d]pentru ca *și*
Domnul să scape Ierusalimul din mâna
mea?
36 Și poporul tăcù, și nu-i răspunse
nici un cuvânt; căci porunca regelui erà:
Să nu-i răspundeți.
37 Atuncia Eliakim, fiul lui Hilkia,
care *erà* preste casă, și Șebna, secretarul,
și Ioah, fiul lui Asaf, cancelarul, veniră
la Hezekia [e]cu vestminte rupte, și-i spu-
seră cuvintele lui Rabșake.

Rugăciunea lui Hezekia; Isaia făgăduește scăpare.

19 Și [a]regele Hezekia auzind *cuvintele
acestea*, își sfâșie vestmintele sale
și se acoperì cu sac, și intră în casa Dom-
nului. 2 Și trimise pre Eliakim, care
erà preste casă, și pe Șebna, secretarul,
și pe cei mai bătrâni dintre preoți, aco-
periți cu saci, la [b]Isaia, profetul, fiul lui
Amoz. 3 Și-i ziseră: Așà zice Hezekia:
Zi de strâmtorare, de certare, și de bles-
tem *este* ziua aceasta: căci pruncii au
ajuns până la naștere, și nu *este* putere,
ca să nască. 4 [c]Poate va auzì Domnul
Dumnezeul tău, toate cuvintele lui Rab-
șake, [d]pe care regele Asiriei, domnul său,
l-a trimis, se blesteme pe viul Dumnezeu,
și să-l [e]certe prin cuvintele, ce le auzì
Domnul Dumnezeul tău: pentru aceasta
înălță rugăciune pentru rămășița, ce a
mai rămas.
5 Și *așà* veniră servii regelui Hezekia
la Isaia. 6 [f]Și le zise Iesaia: Așà veți
zice domnului vostru: Așà zice Domnul:
Nu te teme de cuvintele, ce le-ai auzit,
cu care [g]servii regelui Asiriei mă bleste-
mară. 7 Iată, eu voiu depune [h]spiritul
său, ca el auzind știre, se va întoarce în
țara sa: și-l voiu face să cadă cu sabia
în țara sa.
8 Și Rabșake se întoarse, și află pre
regele Asiriei luptându-se asupra Lib-
nei: căci el auzise, că *regele* a purces
[i]din Lachiș. 9 Și *regele*, [j]cum auzì
zicându-se despre Tirhaka, regele Etio-
piei: Iată, el ieșì, ca să se lupte cu tine,
a trimis iarăși soli către Hezekia, zicând:
10 Așà veți spune lui Hezekia, regele lui
Iuda, zicând: Dumnezeul tău, [k]în care
te încrezi, să nu te înșele, zicând: Ieru-
salimul se va da în mâna regelui Asiriei.
11 Iată, tu ai auzit ce au făcut regii Asi-
riei tuturor țărilor, pe care le-au stricat:
și oare tu vei scăpà? 12 Oare [l]zeii po-
poarelor scăpară pre acelea, pe care pă-
rinții mei le stricară: Gozanul și Hara-
nul, și Rezeful, și pre fiii [m]Edenului din
Telasar? 13 [n]Unde *e* regele Hamatului,
și regele Arpadului, și regele cetății Se-
farvaimului, al Henei și al Ivei?
14 [o]Și luând Hezekia epistola din mâna
solilor o cetì: și se suì Hezekia în casa
Domnului, și o întinse înaintea Domnu-

---

y 2 Cron. 32.15. z Deut. 8. 7, 8. a Isa. 10. 10, 11. b Cap. 19. 13. c Cap. 17. 24. d Dan. 3. 15. e Isa. 33. 7.

Capul 19. a Isa. 37. 1, etc. b Luc. 3. 4. c 2 Sam. 16. 12 d Cap. 18. 35. e Ps. 50. 21. f Isa. 37. 6, etc. g Cap. 18. 17. h Ier. 51. 1. i Cap. 18. 14 j 1 Sam 23. 27. k Cap. 18. 5. l Cap. 18. 33. m Ezec. 27. 23. n Cap. 18 34. o Isa. 37.14.etc.

lui. 15 Şi se *rugă* Hezekia înaintea
Domnului. zicând: Domnul Dumnezeul
lui Israel. [p] cel *ce* şezi *între* cheruvimi.
[q] tu singur eşti Dumnezeu al tuturor re-
gatelor pământului: tu ai făcut cerul şi
pământul: 16 Doamne. [r] pleacă-ţi urechia
ta şi ascultă: [s] deschide-ţi. Doamne. ochii
tăi. şi vezi. şi ascultă cuvintele lui Se-
nacherib. şi ale [t] celui trimis. ca să bles-
teme pe Dumnezeul cel viu. 17 Căci
adevărat. Doamne. regii Asiriei nimiciră
popoarele şi ţările lor: 18 Şi aruncară
în foc zeii lor: pentru că nu *erau* zei.
ci [u] făptura mânilor oamenilor: lemne şi
pietri: pentru aceasta le nimiciră. 19 Şi
acum. Domnul Dumnezeul nostru. mân-
tuieşte-ne. rogu-te, din mâna lui: ca să
cunoască [v] toate regatele pământului. că
tu singur *eşti* Domnul Dumnezeu.

20 Şi trimise Isaia. fiul lui Amoz. că-
tre Hezekia. zicând: Aşà zice Domnul
Dumnezeul lui Israel: [x] Câte te-ai rugat
mie contra lui Senacherib. regele Asiriei.
[y] *le*-am auzit.

21 Acesta *este* cuvântul. ce Domnul
a zis pentru dânsul: Fecioara. [z] fica Sio-
nului. te despreţuieşte *şi* râde de tine.
Fica Ierusalimului [a] clăteşte din cap
dinapoia ta. 22 Pe cine ai înjurat şi ai
blestemat? Şi asupra cui ai înalţat vo-
cea. Şi ai ridicat sus ochii tăi? Asupra
[b] Sfântului lui Israel! 23 Ai înjurat
pre Domnul [c] prin solii tăi. şi ai zis:
[d] Cu mulţimea carelor mele m'am suit eu
Pe înălţimea munţilor. pe coastele Li-
banului: Şi am tăiat cedrii săi cei înalţi
şi pinii săi cei aleşi: Întrat-am până la
locuinţele sale cele mai îndepărtate. *în*
pădurea Carmelului său: 24 Eu am
săpat şi am băut ape străine. Şi cu tal-
pele picioarelor mele am secat toate flu-
viile Egiptului. 25 N'ai auzit. că eu de
demult [e] am făcut aceasta? *Şi că* din vechi
am voit-o? Şi eu am făcut. Ca [f] să fii
spre prefacerea cetăţilor întărite *în* gră-
mezi de ruine. 26 Deaceea locuitorii
lor au slăbit. S'au înspăimântat. şi s'au
ruşinat: S'au prefăcut *ca* iarba câm-
pului. şi *ca* verdeaţa. *Ca* [g] iarba depe aco-
perişe. şi *ca grâul.* cel pârlit înainte de
înspicare. 27 Dar [h] am cunoscut şede-
rea ta. şi eşirea ta. şi întrarea ta. Şi în-
furiarea ta asupra mea. 28 Fiindcă furia
ta asupra mea şi mândria ta au ajuns
la urechile mele. Deaceea [i] voiu pune
veriga mea în nările tale. Şi zăbalele
mele în buzele tale. Şi te voiu întoarce
[j] pe calea. pe care ai venit. 29 Şi
aceasta *va fi* ţie [k] semn: Anul acesta veţi
mâncà ori ce creşte singur dela sine:
Şi al doilea an ori ce va răsărì din acestea:
Şi al treilea an să sămănaţi. să seceraţi.
Şi să plantaţi vie. şi să mâncaţi fructul
lor.

30 [l] Şi rămăşiţa casei lui Iuda. cât
a rămas. Iarăşi va prinde rădăcini de
desubt. şi deasupra va da fructe. 31 Căci
din Ierusalim va ieşì rămăşiţă. Şi din
muntele Sion cei ce vor scăpà: [m] Zeul
Domnului *al oştirilor* va face aceasta:
32 Pentru aceasta aşà zice Domnul pen-
tru regele Asiriei: Nu va întrà în ceta-
tea aceasta. nici va săgetà în ea săgeată.
Nici va stà înaintea ei cu scutul. nici va
ridicà val asupra ei. 33 Pre calea. pre
care a venit. pre aceea se va întoarce:
Şi în cetatea aceasta nu va întrà. zice
Domnul.

34 Căci [n] voiu apărà cetatea aceasta.
ca să o mântuesc. Pentru mine şi [o] pen-
tru servul meu David.

Minunata copleşire a Asirienilor. Sanherib piere.

35 Şi [p] în noaptea acea ieşì îngerul
Domnului. şi ucise în tabăra Asirienilor
o sută optzeci şi cinci de mii: şi când
locuitorii s'au sculat dimineaţa. iată. toţi
zăceau corpuri moarte. 36 Şi a plecat
Senacherib. regele Asiriei. şi s'a dus. şi
s'a întors. şi locuì în [q] Niniva. 37 Şi a
fost. precând se închină în casa lui Nis-
roc. zeul său. [r] Adramelec şi Şarezer. fiii
săi. îl loviră cu sabia. şi fugiră în pă-
mântul Armeniei: şi în locul său domnì
[s] Esarhaddon. fiul său.

p Ps. 80. 1
q Isa. 44. 6 Ier. 10. 10, 11.; 12.
r Ps. 31. 2.
s 2 Cron. 6. 40.
t Vers. 4.
u Ps. 115. 4.
v Ps. 83. 18
x Isa. 37.21,etc.
y Ps. 65. 2.
z Plân. 2. 13.
a Iov. 16 4.
b Ps. 71. 22.
c Cap. 18. 17.
d Ps. 20. 7.
e Isa. 45. 7.
f Isa. 10 5.
g Ps. 129. 6.
h Ps. 139.1,etc.
i Iov. 41. 2.
j Vers.33.36,37.
k Luc. 2. 12.
l 2 Cron. 32.22. 23.
m Isa. 9. 7.
n Cap. 20. 6.
o 1 Reg. 11 12. 13.
p Isa. 37. 36.
q Fac 10. 11.
r 2 Cron. 32.21.
s Ezra. 4. 2.

Boala și însănătoșarea lui Hezekia.

20 În [a] zilele acele Hezekia se îmbol-
năvì de moarte: și venì la el Isaia,
profetul, fiul lui Amoz, și-i zise: Așà
zice Domnul: Regulează-ți casa ta, căci
vei murì, și nu vei trăì. 2 Atuncia își
întoarse fața sa la perete, și se rugă
Domnului zicând: 3 O Doamne, [b] amin-
tește-ți, rogu-te, că am [c] umblat înain-
tea ta cu credință și cu inimă întreagă,
și am făcut *ce este* plăcut în ochii tăi.
Și a plâns Hezekia plângere mare.
4 Și mai înainte de a ieșì Isaia în
curtea din mijloc, fu cuvântul Domnu-
lui către el, zicând: 5 Întoarce-te, și
zi lui Hezekia, [d] domnul poporului meu:
Așà zice Domnul Dumnezeul lui David,
părintele tău: [e] Auzit-am rugăciunea ta,
văzut-am [f] lacrimile tale: iată, te voiu
vindecà: a treia zi te vei suì în casa
Domnului. 6 Și voiu adăugà la zilele
tale cincisprezece ani: și te voiu scăpà
pre tine și cetatea aceasta, din mâna re-
gelui Asiriei, și [g] voiu apărà cetatea a-
ceasta pentru mine și pentru servul meu,
David. 7 Și [h] Isaia zise: Luați o turtă
de smochine. Și au luat și au pus-*o* la
umflătură: și se însănătoșă.
8 Și Hezekia zise către Isaia: [i] Care
este semnul, că Domnul mă va vindecà,
și că mă voiu suì în casa Domnului a
treia zi? 9 Și a zis Isaia: [j] Acesta va
fi ție semnul dela Domnul, că Domnul va
face lucrul ce a făgăduit: Voești tu să
treacă umbra zece trepte înainte, sau să
se întoarcă zece trepte înapoi? 10 Și
Hezekia răspunse: Ușor lucru este să se
pogoare umbra zece trepte: dar nu așà:
ci să se întoarcă umbra zece trepte îna-
poi. 11 Și Isaia, profetul, strigă către
Domnul, și [k] el întoarse înapoi umbra cu
zece trepte, *pre treptele*, pre cari se po-
gorîse în cadranul lui Ahazu.

Deșertăciunea și fudulia lui Hiskia față de soli, moartea sa.

12 [l] În acel timp Berodac-Baladan,
fiul lui Baladan, regele Babilonului, tri-
mise epistole și dar lui Hezekia: căci
auzise că Hezekia a fost bolnav. 13 Și-i
[m] ascultă Hezekia, și a arătat lor toată
casa lucrurilor sale celor prețioase: ar-
gintul, aurul, aromatele, și oleiurile cele
prețioase, *și întreagă* casa sa de arme,
și tot ce se află în tesaurele sale: n'a fost
nimic în casa lui, nici în regatul său, ce
Hezekia să nu le fi arătat. 14 Atuncia
venì Isaia, profetul, către regele Hezekia,
și-i zise: Ce au spus oamenii acești? și
de unde au venit la tine? Și Hezekia zise:
Din pământul depărtat au venit, dela
Babilon. 15 Și el zise: Ce văzură în
casa ta? Și Hezekia răspunse: [n] Văzură
tot ce *este* în casa mea: nimic nu este în
tesaurele mele, care să nu le fi arătat lor.
16 Atuncia zise Isaia către Hezekia:
Ascultă cuvântul Domnului: 17 Iată,
vin zile, în care tot ce *este* în casa ta, și
tot ce părinții tăi au adunat până în ziua
de astăzi, [o] se va duce la Babilon: nu va
rămâneà nimic, zice Domnul. 18 Și din
fiii tăi, ce vor ieșì din tine, ce-i vei naște,
[p] se vor luà, și se vor face eunuci în pa-
latul regelui Babilonului. 19 Și zise
Hezekia către Isaia: [q] Bun *este* cuvân-
tul Domnului, pre care l-ai vorbit. Și a-
dause: Nu *este așà*, dacă va fi pace și
siguranță în zilele mele? 20 [r] Și cele-
lalte fapte ale lui Hezekia, și toată pu-
terea lui, și în ce chip [s] făcù iazul și a-
păductul, *prin care* [t] aduse apa în cetate,
oare nu sunt scrise în Cartea Cronicelor
regilor din Iuda? 21 Și Hezekia, a-
dormì cu părinții săi, și în locul său domnì
Manase, fiul său.

Domnia rea a lui Manase.

21 De [a] doisprezece ani erà Manase,
când se făcù rege: și domnì cinci-
zeci și cinci de ani în Ierusalim: și nu-
mele mumei lui *erà* Heftiba. 2 Și făcù
rele în ochii Domnului, [b] după urìciu-
nile popoarelor, pre cari Domnul le a-
lungase de dinaintea fiilor lui Israel.
3 Căci a zidit iarăși înălțimile, [c] pre cari
Hezekia, părintele său, le dărâmase: și

Capul 20. a Isa. 38. 1, etc. b Neem. 13. 22. c Fac. 17. 1. d 1 Sam. 9. 16. e Ps. 65. 2. f Ps. 39. 12. g Cap. 19. 34. h Isa. 38. 21. i Isa. 7. 11. 14. j Isa. 38. 7, 8. k Ios. 10. 12, 14. l Isa. 39. 1, etc. m 2 Cron. 32. 27, 31. n Vers. 13. o Ier. 27. 21. 22. p 2 Cron. 33. 11. q 1 Sam. 3. 18. r 2 Cron. 32. 32. s Neem. 3. 16. t 2 Cron. 32. 30.

Capul 21. a 2 Cron. 33. 1, etc. b Cap. 16. 3. c Cap. 18. 4.

ridică altare lui Baal. și făcù Astartea.
[d] cum făcuse Ahab. regele lui Israel: și
[e] se închină la toată oștirea cerului. și
le servì. 4 Și [f] a zidit altare în casa
Domnului. despre care Domnul zisese:
[g] În Ierusalim voiu pune numele meu.
5 Și a zidit altare la toată oștirea cerului. în cele două curți ale casei Domnului.
6 [h] Și trecù pre fiul său prin foc. și
prezicea [i] timpurile. și întrebuință descântecele. aveà lângă sine vrăjitori și
magi. ca să-l întărite: și făcù multe rele
în ochii Domnului. 7 Și puse chipul
cioplit al Astarteii. pre care l-a făcut el
în casa. de care Domnul zisese lui David și lui Solomon. fiul său: [j] În casa aceasta și în Ierusalim. pre care l-am ales
din toate semințiile lui Israel. voiu pune
numele meu în veci: 8 [k] Și nu voiu mai
mutà piciorul lui Israel din pământul.
pre care l-am dat părinților lor: numai
dacă vor căutà să facă toate. câte le-am
poruncit lor. și după toată legea ce servul meu Moisì a dat lor. 9 Dar nu ascultară: ci [l] i-a ademenit Manase. ca să
facă mai rele. decât popoarele. pre cari
Domnul le-a stârpit de dinaintea fiilor
lui Israel. 10 Și a vorbit Domnul prin
servii săi. profeți. zicând: 11 [m] Fiindcă
Manase. regele lui Iuda. făcù urîciunile
acestea. [n] mai rele decât toate acelea. pre
cari le făcură Amoreii cei înainte de el.
și [o] a tras și pre Iuda în păcat prin Idolii
săi. 12 Deaceea. așà zice Domnul
Dumnezeul lui Israel: Iată. eu voiu aduce
rele asupra Ierusalimului și asupra lui
Iuda. încât [p] vor huì amândouă urechile
ori cui. care va auzi de dânsele. 13 Și
voiu întinde preste Ierusalim [q] frânghia
Samarii. și cumpăna casei lui Ahab: și
voiu șterge Ierusalimul. precum șterge
cinevà urciorul. și ștergându-l răstoarnă
cu gura în jos. 14 Și voiu părăsì rămășița moștenirii mele. și o voiu da în
mâna neamicilor lor și vor ajunge spre
jaf și spre pradă: 15 Că au făcut rele
în ochii mei. și m'au întărâtat din ziua.
în care părinții lor au ieșit din Egipt,
până în ziua de astăzi.
16 [r] Manase vărsă și sânge nevinovat
foarte mult. până ce a umplut Ierusalimul dela un capăt la celalalt. afară de
păcatul său. prin care a tras pre Iuda în
păcat. făcând rele în ochii Domnului.
17 [s] Și celelalte fapte ale lui Manase.
și toate câte le făcù. și păcatul său. ce a
păcătuit. oare nu *sunt* scrise în Cartea
Cronicelor regilor lui Iuda? 18 Și [t] adormì Manase cu părinții săi și se înmormântă în grădina casei sale. în grădina lui Uza. Și în locul său domnì Amon. fiul său.

Domnia rea a lui Amon.

19 [u] De douăzeci și doi de ani *erà* Amon. când se făcù rege: și domnì doi
ani în Ierusalim: și numele mumei lui
erà Meșulemet. fica lui Haruz din Iotba.
20 Și făcù rele în ochii Domnului. [v] cum
făcuse Manase. părintele său: 21 Și
umblă în toate căile. în care a umblat
părintele său: și se închină idolilor. cărora se închinà părintele său: și se plecă
înaintea lor. 22 Și [x] a părăsit pre Domnul Dumnezeul părinților săi. și n'a umblat în calea Domnului.
23 [y] Și complotară între ei servii lui
Amon asupra lui: și au ucis pe rege în
casa sa. 24 Iar poporul țării omorì pe
toți cei ce au fost complotat asupra regelui Amon: și poporul țării făcù rege
în locul său pe Iosia. fiul său.
25 Și celelalte fapte ale lui Amon.
câte le făcù. oare nu *sunt* scrise în Cartea Cronicelor regilor lui Iuda? 26 Și
l-au înmormântat în mormântul său în
grădina lui Uza. Și în locul său domnì
Iosia. fiul său.

Domnia lui Iosia și reformele sale.

22 De [a] opt ani *erà* Iosia. când se făcù
rege. și domnì în Ierusalim treizeci și unul de ani: și numele mumei lui
erà Iedida. fata lui Adaia din [b] Bozcat. 2
Și făcù (lucruri) drepte în ochii Domnului.
și umblă în toate căile lui David. părintele

d 1Reg.16.32,33 e Deut. 4. 19. f Ier. 32. 34 g 2 Sam. 7. 13. h Lev. 18. 21. i Lev. 19.26.31. j 2 Sam. 7. 13. Ps. 132.13.14 k 2 Sam. 7. 10. l Prov. 29. 12. m Ier. 15. 4. n 1 Reg. 21. 26. o Vers. 9. p Ier. 19. 3. q Isa. 34. 11. Plân. 2. 8. Amos. 7. 7, 8. r Cap. 24. 4. s 2Cron.33.11—19. t 2 Cron. 33.20. u 2Cron.33.21-23. v Vers. 2, etc. x 1 Reg. 11. 33. y 2 Cron. 33.24. 25. — Capul 22. a 2 Cron. 34. 1. b Ios. 15. 39.

său. şi [c] nu se abătù nici in dreapta nici
în stânga. 3 [d] Şi în anul al optsprezecce-
lea al regelui Iosia. trimise regele pre
Şafan. fiul lui Azalia. fiul lui Meşullam.
secretarul. în casa Domnului. zicând:
4 Suie-te către Hilkia. archiereul. *şi zi-i*
să strângă argintul [e] întrat în casa Dom-
nului. pre care [f] uşierii l-au adunat dela
popor: 5 Şi să-l deà în mâna lucrăto-
rilor. cari au supraveghierea preste casa
Domnului: şi ei să-l [g] deà lucrătorilor la
casa Domnului. ca să dreagă stricăciu-
nile casei: 6 Teslarilor. zidarilor. pe-
trarilor: şi ca să cumpere lemne şi pietri
cioplite. ca să dreagă casa. 7 Iar [h] dela
ei nu se luà seama de argintul. ce se da
în mânile lor. căci lucrau cu credinţă.

Cartea legilor e aflată.

8 Şi Hilkia. archiereul. zise către Şa-
fan. secretarul: [i] Am aflat cartea legii în
casa Domnului. Şi dădù Hilkia lui Şa-
fan cartea: şi el o ceti. 9 Şi a venit la
rege Şafan. secretarul. şi spuse regelui
cuvântul. şi zise: Servii tăi au vărsat tot
argintul. ce se aflà în casă. şi l-au dat
în mâna lucrătorilor. care au priveghie-
rea preste casa Domnului. 10 Şi spuse
Şafan. secretarul. regelui. zicând: Hilkia.
preotul. ne-a dat o carte. Şi Şafan o cetì
înaintea regelui. 11 Şi cum auzì re-
gele cuvântul cărţii legii. şi-a rupt vest-
mintele sale. 12 Şi regele poruncì lui
Hilkia. preotul. şi lui Ahikam. fiul lui
Şafan. şi lui [j] Acbor. fiul lui Micaia. şi
lui Şafan. secretarul. şi lui Asaia. servul
regelui. zicând: 13 Duceţi-vă întrebaţi
pe Domnul pentru mine şi pentru popor
şi pentru întregul Iuda pentru cuvintele
cărţii acesteia. ce s'a aflat: căci mare
este [k] mânia Domnului. care s'a aprins a-
supră-ne: pentru că părinţii noştri nu
au ascultat de cuvintele cărţii acesteia.
ca să facă după toate câte ne sunt scrise.

Profeta Hulda.

14 Şi aşà Hilkia. profetul. şi Ahikam.
Acbor. Şafan şi Asaia dusu-s'au la Hulda.
profeteasa. femeia lui Şallum. fiul lui
[l] Tikva. fiul lui Harhas. custodele vest-
mintelor: (iar ea locuià în Ierusalim. în
Mişne): şi au vorbit cu ea. 15 Şi ea
le-a zis: Aşà zice Domnul: Dumnezeul
lui Israel: Spuneţi omului. care v'a tri-
mis la mine: 16 Aşà zice Domnul:
Iată. [m] eu voiu aduce rele asupra locului
acestuia şi asupra locuitorilor lui. *după*
toate cuvintele cărţii. ce regele lui Iuda
le-a cetit.

17 [n] Fiindcă m'au părăsit. şi au tămâiat
la alţi zei *şi* m'au întărâtat prin toate
faptele mânilor lor: pentru aceasta s'a
aprins mânia mea preste locul acesta. şi
nu se va stinge. 18 Iar [o] către regele
lui Iuda. care v'a trimis să întrebaţi pre
Domnul aşà să-i spuneţi: Aşà zice Dom-
nul. Dumnezeul lui Israel: Cuvintele. ce
le-ai auzit. *se vor împlinì.* 19 *Dar*
fiindcă [p] inima ta s'a muiat şi te-ai [q] umi-
lit înaintea Domnului. când ai auzit *toate*.
câte am zis asupra locului acestuia şi a-
supra locuitorilor lui. că va fi [r] pustiire
şi [s] blestem. şi ţi-ai rupt vestmintele tale.
şi ai plâns înaintea mea. pentru aceasta
şi eu *te*-am ascultat. zice Domnul. 20 Iată
deci. eu te voiu adăugì la părinţii tăi. şi
[t] vei fi strâns la mormântul tău în pace.
şi nu vor vedeà ochii tăi toate relele. ce
eu voiu aduce asupra locului acestuia.
Şi dus'au răspunsul către rege.

Iosia reînnoeşte legământul poporului cu Dumnezeu.

23 Şi [a] a trimis regele. şi s'au adunat la
el toţi bătrânii lui Iuda şi ai Ieru-
salimului. 2 Şi regele s'a suit în casa
Domnului şi toţi bărbaţii lui Iuda. şi toţi
locuitorii Ierusalimului cu dânsul; şi pre-
oţii. şi profeţii. şi tot poporul. dela mic
până la mare: şi a cetit în urechile lor
toate cuvintele cărţii legământului. [b] ce
s'a aflat în casa Domnului. 3 Şi [c] stând
regele lângă stâlp. a făcut un legământ
înaintea Domnului. ce va umblà în urma
Domnului. şi va păzì poruncile lui. măr-
turiile lui şi legile lui. din toată inima
şi din tot sufletul. ca să se adeverească

c Deut. 5. 32.
d 2 Cron. 34 8, etc.
e Cap. 12. 4.
f Ps. 84. 10.
g Cap. 12. 11, 12, 14.
h Cap. 12. 15.
i Deut. 31. 24, etc.
j 2 Cron. 34. 20.
k Deut. 29. 27.
l 2 Cron. 34. 22.
m Deut. 29. 27.
n Deut. 29 25, 26, 27.
o 2 Cron. 34. 26, etc.
p Ps. 51. 17.
q 1 Reg. 21. 29.
r Lev. 26. 31. 32.
s Ier. 26. 6.
t Ps. 37. 37. Isa. 57. , 12.

Capul 23.
a 2 Cron. 34. 29, 30. etc.
b Cap. 22. 8.
c Cap. 11 14, 17.

cuvintele legământului acestuia, ce sunt
scrise în cartea aceasta: și tot poporul
stătù la acest legământ.

Iosia desființează idolatria.

4 Și regele poruncì lui Hilkia, archie-
reul, și preoților de rândul al doilea, și
ușierilor, să scoată din templul Domnu-
lui toate vasele cele făcute pentru Baal
și pentru [d] Astartea și pentru toată oști-
rea cerului: și le-a ars afară din Ieru-
salim, în câmpiile Kedronului; și cenușa
lor au dus-o la Bet-El. 5 Și a desfiin-
țat pre preoții idolilor, pre cari regii lui
Iuda îi rânduiseră, să tămâie pe înălțimi,
în cetățile lui Iuda, și în împrejurimile
Ierusalimului; *a desființat* și pre cei ce
tămâiau lui Baal, soarelui, lunei, zodii-
lor și la [e] toată oștirea cerului. 6 Și a
scos *chipul* [f] Astarteei din casa Domnu-
lui, afară din Ierusalim la părăul Ked-
ron, și-l arse la părăul Kedron, și *l*-a pre-
făcut în pulbere, și pulberea o aruncă
pre [g] mormintele fiilor poporului. 7 Și
a dărâmat casele [h] sodomiților, cari *erau*
lângă casa Domnului [i] unde femeile țe-
seau podoabe pentru Astartea.

8 Și strânse pre toți preoții din cetă-
țile lui Iuda, și a spurcat înălțimile, unde
preoții tămâiaseră, dela [j] Gheba până la
Beer-Șeba, și a dărâmat înălțimile por-
ților, ce *erau* la intrarea porții lui Iosua,
mai marele cetății, ce *se aflau* în stânga
porții cetății. 9 [k] Dar preoții înălțimilor
nu se suiau la altarul Domnului în Ieru-
salim, [l] ei mâncau azime între frații lor.
10 Și a spurcat pre [m] Tofetul din [n] va-
lea fiilor lui Hinnom, [o] ca nimenea să nu
poată trece prin foc pre fiul său sau pre
fata sa lui Molec. 11 Și desființă caii,
ce regii lui Iuda îi consfințiră soare-
lui, la intrarea în casa Domnului, aproape
de locuința lui Natan-Melec, diregătorul,
ce *erà* în Farvarim, și arse cu foc carele
soarelui. 12 Și altarele [p] depe acope-
rișul rândului de sus al lui Ahaz, pre
care le făcuseră regii lui Iuda, și alta-
rele, pre care le [q] făcuse Manase în am-
bele curți ale casei Domnului, le-a sfă-
râmat, și *le*-a dărâmat acolo regele, și
aruncă pulberea lor în părăul Kedron.
13 Și înălțimile ce *erau* din fața Ieru-
salimului, cele din dreapta Muntelui stri-
căciunii, pe care le [r] zidise Solomon, re-
gele lui Israel, pentru Astartea, urîciu-
nea Sidonienilor, și pentru Chemoș, urî-
ciunea Moabiților, și pentru Milcom, u-
rîciunea fiilor lui Ammon, *toate le* spurcă
regele. 14 Și a [s] sfărâmat statuele, și a
tăiat Astarteele, și umplù locurile lor cu
oase de oameni.

15 Și altarul din Bet-El, înălțimea,
pre [t] care o făcù Ieroboam, fiul lui Nebat,
care a tras pre Israel în păcat, pre acel
altar și înălțime le dărâmă, și arse înăl-
țimea, *și o* prefăcù în pulbere: ars-a *încă*
și Astartea. 16 Și când se întoarse Iosia,
și văzù mormintele, ce *erau* acolo pre
munte, a trimis, și a luat oasele din mor-
minte, și *le* arse pe altar, și-l spurcă,
[u] după cuvântul Domnului, pre care l-a
strigat omul lui Dumnezeu, când pro-
chemă cuvintele acestea. 17 Și *regele*
zise: Ce mormânt *este* acesta ce văd?
Și bărbații cetății îi ziseră: [v] Mormântul
omului lui Dumnezeu, ce venià din Iuda,
și prochemă cele ce tu ai făcut cu alta-
rul din Bet-El. 18 Și el zise: Lăsați-l;
să nu miște nimenea oasele lui. Deci lă-
sară în pace oasele lui, împreună cu oasele
[x] profetului, ce venise din Samaria.

19 Așà și toate casele înălțimilor, ce
erau [y] în cetățile Samariei, pre cari le
făcură regii lui Israel, ca să întărîte *pre*
Domnul, le depărtă Iosia, și făcù cu ele
tot ce făcuse în Bet-El. 20 Și [z] a [a] jun-
ghiat pre altare pre toți preoții înălțimi-
lor, ce *erau* acolo, și [b] a ars deasupra lor
oase de oameni, și se întoarse la Ieru-
salim.

Iosia ține paștile; moartea sa.

21 Și poruncì regele la tot poporul,
zicând: [c] Faceți paștile Domnului Dum-
nezeul vostru, [d] după cele scrise în car-
tea aceasta a legământului. 22 Cu ade-

[d] Cap. 21. 3. 7. [e] Cap. 21. 3. [f] Cap. 21. 7. [g] 2 Cron. 34. 4. [h] 1 Reg. 14. 24. [i] Ezec. 16. 16. 1 Reg. 15. 22. [k] Ezec. 44. 10—14. [l] 1 Sam. 2. 36. [m] Isa. 30. 33. [n] Ios. 15. 8. [o] Lev. 18. 21. [p] Ier. 19. 13. Zef. 1. 5. [q] Cap. 21. 5. [r] 1 Reg. 11. 7. [s] Esod. 23. 24. [t] 1 Reg. 12. 28, 33. [u] 1 Reg. 13. 2. [v] 1 Reg. 13. 1, 30. [x] 1 Reg. 13. 31. [y] 2 Cron. 31. 6, 7. [z] 1 Reg. 13. 2. [a] Esod. 22. 20. [b] 2 Cron. 34. 5. [c] 2 Cron. 35. 1. [d] Esod. 12. 3.

vărat astfel [e] nu se sărbătoriră paștile din
zilele judecătorilor, care judecară pre
Israel, nici în toate zilele regilor lui Is-
rael și ale regilor lui Iuda: 23 Cum
se sărbătoriră paștile acestea Domnului
în Ierusalim, în anul al optsprezecelea
al regelui Iosia.

24 Iosia stârpì încă și pre [f] necro-
manți, pre magi, pre terafimi, pre idoli
și toate urîciunile, ce se vedeau în pă-
mântul lui Iuda și în Ierusalim, ca să se
adeverească cuvintele [g] legii, scrise în
cartea, ce o aflà Hilkia, preotul, în casa
Domnului. 25 [h] Și asemenea lui n'a fost
mai înainte de el vre-un rege, care să
se fi întors la Domnul din toată inima
sa, din tot sufletul său și din toată pu-
terea sa, după toată legea lui Moisi: nici
se sculă după dânsul *vre-unul* aseme-
nea lui.

26 Totuși Domnul nu se întoarse dela
aprinderea mâniei sale celei mari, mânie
care s'a aprins asupra lui Iuda [i] pentru
toate întărâtările, cu care l-a întărâtat
Manase. 27 Și Domnul zise: Și pe Iuda
îl voiu lepădà dela fața mea, cum [j] am
lepădăt pe Israel: și voiu lepădà cetatea
aceasta, Ierusalimul, pe care l-am ales,
și casa, de care zisesem: [k] Numele meu
va fi acolo.

28 Și celelalte fapte ale lui Iosia, și
toate câte le făcù, oare nu *sunt* scrise în
Cartea Cronicelor regilor lui Iuda?

29 [l] În zilele lui se suì Faraon-Neco,
regele Egiptului, în contra Asiriei la
fluviul Eufrat. Și regele Iosia merse spre
întâmpinarea lui: acela, cum il [m] văzù, îl
omorî în [n] Meghiddo. 30 [o] Și servii lui
îl duseră mort în car dela Meghiddo, și-l
aduseră la Ierusalim, și-l înmormântară
în mormântul său. Și [p] poporul țării a
luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia, l-a uns, și
l-a făcut rege în locul părintelui său.

Domnia lui Ioahaz.

31 De douăzeci și trei de ani *erà* Ioa-
haz, când se făcù rege, și domnì trei
luni în Ierusalim. Și numele mumei lui
erà [q] Hamutal, fata lui Ieremia din Libna.
32 Și făcù rele în ochii Domnului, în
toate câte făcuseră părinții săi. 33 Și
Faraon-Neco l-a pus în temniță în [r] Ribla,
în pământul Hamatului, ca să nu dom-
nească în Ierusalim: și puse asupra țării
gloabă de o sută de talente de argint și
de un talent de aur.

Ioakim.

34 Și [s] Faraon-Neco făcù pre Eliakim,
fiul lui Iosia, rege în locul lui Iosia, pă-
rintele său, și [t] schimbă numele lui în
[u] Ioakim: iar pre Ioahaz l-a luat, [v] și-*l*
duse în Egipt, și el murì acolo. 35 Și
Ioakim dădù lui Faraon [x] argintul și au-
rul: dar a pus bir asupra țării, ca să deà
bani după porunca lui Faraon: el luă
argintul și aurul dela poporul țării, după
birul cum l-a pus fiecăruia, ca să-l deà
lui Faraon-Neco.

36 Ioakim *erà* de douăzeci și cinci de
ani, când se făcù rege, și domnì unspre-
zece ani în Ierusalim. Și numele mumei
lui *erà* Zabuda, fata lui Pedaia din Ruma.
37 Și făcù rele în ochii Domnului, după
toate câte au făcut părinții săi.

Ioachim.

24 În [a] zilele lui se suì Nebucodonosor,
regele Babilonului, și Ioakim îi
stătù supus trei ani: și după aceea s'a
s'a întors, și s'a răsculat asupra lui. 2 [b] Și
Domnul trimise asupra lui cetele Chal-
deilor, cetele Sirienilor, cetele Moabi-
ților, și cetele fiilor lui Ammon: și le
trimise asupra lui Iuda, ca să-l nimi-
cească: [c] după cuvântul Domnului, pe
care-l vorbì prin servii săi, profeții. 3 Cu
adevărat după porunca Domnului se făcù
aceasta lui Iuda, ca să-*l* depărteze dela
fața sa, [d] pentru păcatele lui Manase, în
toate câte el a făcut. 4 [e] Și pentru sân-
gele nevinovat ce l-a vărsat, (căci a um-
plut Ierusalimul de sânge nevinovat): și
Domnul nu voì să-*l* ierte.

5 Și celelalte fapte ale lui Ioakim, și
toate câte le făcù, oare nu *sunt* scrise în
Cartea Cronicelor regilor lui Iuda? 6 [f] Și

e 2 Cron. 35.18, 19.
f Cap. 21. 6
g Lev. 19. 31
h Cap. 18. 5.
i Cap. 21.11,12. Ier. 15. 4.
j Cap. 17 18,20
k 1 Reg. 8. 29.
l 2 Cron. 35.20.
m Cap. 14. 8.
n Zech. 12. 11.
o 2 Cron. 35.24
p 2 Cron. 36. 1.
q Cap. 24. 18
r Ier. 52. 27
s 2 Cron. 35.24.
t Dan. 1. 7.
u Mat 1. 11
v Ier. 22. 11. 12.
x Vers. 33.

Capul 24.
a Dan. 1. 1.
b Ier. 25. 9
c Cap. 20. 17.
d Cap. 21. 2, 11.
e Cap. 21. 16.
f Ier. 22. 18, 19.

adormì Ioakim cu părinții săi. și în locul
său domnì Ioachim. fiul său.
7 Iar [g] regele Egiptului nu ieșì mai
mult din pământul său: căci [h] regele Ba-
bilonului cuprinse. dela părăul Egiptu-
lui până la fluviul Eufrat. toate câte erau
ale regelui din Egipt.

Ioachim. Impresurarea Ierusalimului prin Nebucodonosor. Începutul prizonierii babilonice.

8 [i] De optsprezece ani *erà* Ioachim.
când se făcù rege. și domni trei luni în
Ierusalim. Și numele mumei lui *erà* Ne-
hușta. fata lui Elnatan din Ierusalim.
9 Și făcù rele în ochii Domnului. după
toate câte le făcù părintele său.
10 [j] În acel timp suitu-s'au servii lui
Nebucodonosor. regele Babilonului. a-
supra Ierusalimului. și se împresură ce-
tatea. 11 Și când a venit Nebucodo-
nosor. regele Babilonului. asupra cetății.
și servii lui o împresurau. 12 [k] Ieși Ioa-
chim. regele lui Iuda. înaintea regelui
Babilonului. el și muma lui. servii lui.
mai marii lui și diregătorii lui: și-l
[l] prinse [m] regele Babilonului în [n] anul al
optulea al domniei sale: 13 [o] Și scoase
de acolo toate tesaurele casei Domnului.
și tesaurele casei regelui. și [p] sfărâmă
toate vasele de aur. pre care le făcuse
Solomon. regele lui Israel. în templul
Domnului. [q] după cum a zis Domnul.
14 Și [r] a strămutat tot Ierusalimul. pre
toți mai marii și pre toți bărbații de
arme. [s] zece mii de prinși. și pe [t] toți tes-
larii și ferarii: nu rămase decât partea
[u] cea mai săracă a poporului țării.
15 Și [v] a strămutat la Babilon pe Ioa-
chim și pe muma regelui. pe femeile re-
gelui. pe diregătorii lui și pe puternicii
țării: *pe toți i*-a dus prinși din Ierusalim
în Babilon. 16 Și pe [x] toți luptătorii.
șapte mii. și pre teslari și pe ferari. o
mie. și pre toți puternicii *și* vitejii de-
prinși la luptă. i-a strămutat regele Ba-
bilonului la Babilon. 17 Și [y] regele Ba-
bilonului făcù rege. în locul lui *Ioachim*.
pe Mattania. [z] fratele părintelui său. și
[a] schimbă numele lui în Zedekia.

Domnia lui Zedekia.

18 [b] De douăzeci și unul de ani *erà*
Zedekia. când se făcù rege: și domni
unsprezece ani în Ierusalim. Și numele
mumei lui *erà* [c] Hamutal. fata lui Ieremia
din Libna. 19 [d] Și făcù rele în ochii
Domnului: în totul cum făcù Ioakim.
20 Din mânia Domnului asupra Ierusa-
limului și asupra lui Iuda, ca să-i arunce
dela fața sa. s'a făcut. [e] că Zedekia se
răsculă asupra regelui Babilonului.

Dărîmarea Ierusalimului, prizonirea babilonică.

25 Și [a] în anul al nouălea al domniei
sale. în luna a zecea. în *ziua* a
zecea a lunei. veni Nebucodonosor. re-
gele Babilonului. el și toată oastea lui
asupra Ierusalimului. și tăbărî asupră-i:
și au ridicat împotriva lui val împrejur.
2 Și cetatea fu împresurată. până în
anul al unsprezecelea al regelui Zedekia.
3 Și în a noua *zi* a lunei *a* [b] *patra* foa-
metea crescù în cetate. așà că nu erà
pâne pentru poporul țării. 4 Și [c] se
sparse cetatea. și toți bărbații de resbel
fugiră noaptea pe calea porții celei din-
tre două ziduri. aproape de grădina re-
gelui: (iar Chaldeii *erau* împrejurul cetă-
ții): și [d] apucară calea câmpului. 5 Iar
oastea Chaldeilor urmări pre rege. și-l
ajunse în șesurile Ierichonului: și toată
oastea lui se împrăștie dela el. 6 Și au
prins pe rege. și l-au dus la regele Ba-
bilonului [e] în Ribla: și-l condamnă. 7 Și
așà au junghiat pre fiii lui Zedekia îna-
intea ochilor lui. au [f] orbit ochii lui Ze-
dekia. și legându-l cu lanțuri de aramă.
l-au dus în Babilon.
8 Și în luna a cincia. [g] în a șaptea *zi*
a lunei. [h] *în* anul al nouăsprezecelea al
lui Nebucodonosor. regele Babilonului.
[i] veni asupra IerusalimuluiNebuzaradan.
capul guardei domnești. servul regelui
Babilonului: 9 [j] Și arse casa Domnu-
lui. [k] și casa regelui. și toate casele din

g Ier. 37. 5, 7. h Ier. 46. 2. i 2 Cor. 36. 9. j Dan. 1. 1. k Ier. 24. 1. l Cap. 25. 27. m Ier. 25. 1. n Ier. 52. 28. o Isa. 39. 6. p Dan. 5. 2, 3. q Ier. 20. 5. r Ier. 24. 1. s Ier. 52. 28. t 1 Sam. 13. 19 22. u Ier. 40. 7. v 2 Cron. 36. 10. x Ier. 52. 28. y Ier. 37. 1. z 1 Cron. 3. 15. a 2 Cron. 36. 4. b 2 Cron. 36. 11. c Cap. 23. 31. d 2 Cron. 36. 12. e Ezec. 17. 15.

Capul 25. a Ier. 34. 2. 4 5. Ezec. 24. 1. b Ier. 39. 2. c Ier. 39. 2. d Ier. 39. 4—7. Ezec. 12. 12. e Ier. 52. 9. f Ier. 39. 7. g Ier. 52. 12—14. h Cap. 24. 12. i Ier. 39. 9. j 2 Cron. 36. 19. k Ier. 39. 8.

Ierusalim; și toate casele *oamenilor* mari
le aprinse cu foc. 10 Și toată oastea
Chaldeilor, cea *de sub* capul guardei
domnești, [l]a dărâmat zidurile Ierusali-
mului jur împrejur.

11 [m]Și rămășița poporului, ce rămăsese
în cetate, și pe fugarii, cari fugiau către
regele Babilonului, și rămășița mulțimii
o strămută Nebuzaradan, capul guar-
dei domnești. 12 Dar din [n]săracii țării
capul guardei lăsă, ca *să fie* lucrători de
vii și lucrători de pământ.

13 Și [o]stâlpii cei de [p]aramă din casa
Domnului, și [q]pedestalele, și [r]marea de
aramă din casa Domnului le-au sfărâmat
Chaldei, și arama lor au luat-o la Babi-
lon. 14 Au luat și [s]oalele și lopețile și
foarfecele și lingurile și toate vasele
cele de aramă, cu cari se făceà serviciul.
15 Capul guardei a luat și tămâietorile
și cupele, și *tot* ce *erà* de aur și de ar-
gint: 16 Cei doi stâlpi, marea și pe-
destalele, pre care le făcuse Solomon pen-
tru casa Domnului: [t]arama tuturor va-
selor acestora nu erà de cumpănit.
17 [u]Înălțimea unui stâlp *erà* de optspre-
zece coți; și capitelul de deasupra de
aramă: și înălțimea capitelului de trei
coți: și rețelele și rodiile depe capitel
jur împrejur *erau* toate de aramă. Tot
aceleași aveà și al doilea stâlp, împreună
cu rețeaua.

18 [v]Și capul guardei luă pe [x]Seraia,
întâiul preot, și pe [y]Zefania, al doilea
preot, și pre cei trei ușieri. 19 Și luă
din cetate un diregător, care *aveà* pri-
vighierea asupra bărbaților de resbel, și
[z]cinci bărbați din cei ce erau *totdeauna*
înaintea regelui, care se aflau în cetate,
și pre secretarul mai marelui oastei, care
scrià la oaste pe poporul țării, și șase-
zeci bărbați ai poporului țării, care se
aflau în cetate. 20 Și luându-i Nebu-
zaradan, capul guardei, îi duse la regele
Babilonului în Ribla. 21 Și regele Ba-
bilonului îi lovì, și-i omorî în Ribla, în
pământul Hamatului. [a]Așà se strămută
Iuda din pământul său.

*Ghedalia se așază guvernator de către Nebu-
codonosor, și este ucis de Ișmael; rămășița Iu-
deilor fuge în Egipt.*

22 [b]Și *preste* poporul ce rămase în
pământul lui Iuda, pre care Nebucodo-
nosor, regele Babilonului, îl lăsase, așeză
asupră-i pre Ghedalia, fiul lui Ahicam,
fiul lui Șefan.

23 Și auzind toate [c]căpiteniile oști-
lor, ei și bărbații lor, că regele Babilo-
nului a așezat pe Ghedalia, au venit la
Ghedalia în Mițpa: Ismael, fiul lui Ne-
tania, și Iohanan fiul lui Kareah, și Se-
raia, fiul lui Tonhumet, Netofateul, și
Iaazania, fiul unui Maacateu, ei și bărbații
lor. 24 Și Ghedalia jură lor și bărba-
ților lor, și le zise: Nu vă temeți de a fi
servii Chaldeilor: locuiți în țară, și ser-
viți regelui Babilonului: și vă va fi bine.
25 Dar [d]în luna a șaptea Ișmael, fiul
lui Netania, fiul lui Elișama, din sămânța
regească, venì *având* cu sine zece băr-
bați, și lovì pre Ghedalia, încât murì;
încă și pre Iudeii și Chaldeii ce *erau* cu
el în Mițpa. 26 Și se ridică tot poporul,
dela mic până la mare, și căpiteniile oș-
tilor, [e]și s'au dus în Egipt: că s'au temut
de Chaldei.

Prinsoarea lui Ioachim ușurată de Evil-Merodac.

27 [f]Și în anul al treizeci și șaptelea
al strămutării lui Ioachim, regele lui
Iuda, în a douăsprezecea lună, în două-
zeci și șapte a lunei, Evil-Merodac, re-
gele Babilonului, în anul ce începù a
domni, [g]înălță din închisoare capul lui
Ioakim, regele lui Iuda. 28 Și cu bună-
voință a vorbit cu el, a pus tronul lui
deasupra tronului regilor, ce *erau* cu
dânsul în Babilon: 29 Și a schimbat
vestmintele lui cele de închisoare: și el
[h]mâncà pâne înaintea lui totdeauna în
toate zilele vieței sale. 30 Și hrana lui,
hrană necurmată, i-se dădù din partea re-
gelui pe fiecare zi, în toate zilele vieței sale.

l Neem. 1. 3. | m Ier. 39. 9. | n Ier. 39. 10. | o Ier. 27.19,22. | p 1 Reg. 7. 15. | q 1 Reg. 7. 27. | r 1 Reg. 7. 23. | s Esod. 27. 3. | t 1 Reg. 7. 47. | u Ier. 52. 21. | v Ier. 52 24,etc. | x 1 Cron. 6. 14. | y Ier. 21. 1. | z Ier. 52. 25. | a Lev. 26. 33. | b Ier. 40. 5. | c Ier. 40. 7. 8, 9. | d Ier. 41. 1, 2. | e Ier. 43. 4, 7. | f Ier. 52.31,etc. | g Fac. 40.13,20. | h 2 Sam. 9. 7.

CARTEA ÎNTÂIA A CRONICILOR.

Genealogiele dela Adam pană la Abraam.

1 Adam. [a] Set. Enos. 2 Kenan. Maha-
laleel. Iared. 3 Henoc. Matuselah.
Lameh. 4 Noa. Șem. Ham. și Iafet.
5 [b] Fii lui Iafet: Gomer. și Mogog. și
Madai și Iavan. și Tubal. și Meșec. și
Tiras. 6 Și fiii lui Gomer: Așchenaz.
și Rifat. și Togarma. 7 Și fiii lui Iavan:
Elișa. și Tarșis. Chittim. și Dodanim.
8 [c] Fiii lui Ham: Cuș. și Mițraim. Put.
și Canaan. 9 Și fiii lui Cuș: Seba. și
Havila. și Sabta. și Raama. și Sabteca.
Și fiii lui Raama: Șeba și Dedan. 10 Și
Cuș [d] născù pre Nimrod: acesta începù
a fi puternic pe pământ. 11 Și Mițraim
născù pre Ludimi. Și Anamimi. și Le-
habimi și Naftuhimi. 12 Și Patrusimi
și Casluhimi. (din carii ieșiră Filistenii).
și pre [e] Caftorimi. 13 Și [f] Canaan născù
pre Sidon. pre întâiu-născutul său. și
pre Het. 14 Și pre Iebuseu și Amoreu
și Ghergaseu. 15 Și pre Heveu. și Ar-
keu. și Sineu. 16 Și pre Arvadeu. Și
Zemareu. și Hemateu. 17 Fiii lui [g] Șem:
Elam. și Assur. și Arpacsad. și Lud. și
Aram. și Uz. și Hul. și Gheter. și Me-
șec. 18 Și Arpacsad născù pre Selah.
și Selah născù pre Eber. 19 Și lui E-
ber i-se născură doi fii: Numele unuia
erà Peleg: căci în zilele lui s'a împărțit
pământul: și numele fratelui său *erà*
Ioktan. 20 Și [h] Ioktan născù pre Almo-
dad. Și Selef. și Hațarmavet. și Ierah.
21 Și pre Hadoram. și Uzaal. și Dikla.
22 Și pre Ebal. și Abimael. și Șeba.
23 Și pre Ofir. și Havila. și Iobab. Toți
aceștia *sunt* fiii lui Ioktan.
24 [i] Șem. Arpacsad. Selah. 25 [j] Eber.
Peleg. Regu. 26 Serug. Nahor. Terah.
27 Abram. adecă Abraam.

Genealogiile lui Abraam, ale lui Isaac, ale lui Esau și ale lui Iacob.

28 Fii lui Abraam: Isaac și Ișmael.
29 Acestea *sunt* generațiunile lor: În-
tâiu-născutul lui Ișmael. Nebaiot. apoi
Kedar. și Adbeel. și Mibsam. 30 Mișma.
și Duma. Massa. Hadad. și Tema. 31 Ie-
tur. Nafiș. și Kedema. Aceștia *sunt* fiii
lui Ișmael.
32 Și [k] fiii Keturei. concubina lui A-
braam: Ea născù pre Zimran. și Iokșan
și Medan. și Madian. și Ișbak. și Șuah:
și fiii lui Iokșan: Șeba și Dedan. 33 Și
fiii lui Madian: Efa. și Efer. și Henoc.
și Abida. și Eldaa. Toți aceștia *sunt* fiii
Keturei.
34 Și Abraam născù pre Isaac. Fiii lui
Isaac *sunt:* Esau și Israel.
35 Fiii lui Esau *sunt:* Elifaz. Reuel
și Ieuș. și Iaalam. și Korah. 36 Fiii
lui Elifaz *sunt:* Teman. și Omar. Zefi.
și Gatam. Kenar. și Timna. și Amalek.
37 Fiii lui Reuel *sunt:* Nahat. Zerah.
Șamma. și Miza. 38 Și fiii lui Seir
sunt: Lotan. și Șobal și Țibeon. și Ana.
și Dișon. și Ețar. și Dișan. 39 Și fiii
lui Lotan *sunt:* Hori. și Homam: și sora
lui Lotan: Timna. 40 Fiii lui Șobal
sunt: Alian. și Manahat. și Ebal. Șefi și
Onam. 41 Și fiii lui Țibeon: Aiah. și
Ana. Fiii lui Ana *sunt:* [l] Dișon: și fiii lui
Dișon: Amram. și Eșban. și Iitran. și
Cheran. 42 Fiii lui Ezer *sunt:* Bilhan.
și Zaavan. *și* Iakan: fiii lui Dișan: Uz
și Aran.
43 Și aceștia *sunt:* [m] regii. care dom-
niră în pământul Edomului. înainte de
a domnì rege preste fiii lui Israel: Bela.
fiul lui Beor: și numele cetăței sale *erà*
Dinhaba. 44 Și murind Bela. în locul
său domnì Iobab. fiul lui Zerah din
Boțra. 45 Și murind Iobab. în locul
său domnì Hușam. din pământul Tema-
neilor. 46 Și murind Hușam. în locul
său domnì Hadad. fiul lui Bedad. care
bătù pe Madian în câmpia Moabului:
și numele cetăței sale *erà* Avit. 47 Și
murind Hadad. în locul său domnì Samla

Capul 1. a Fac. 1 25. 26. b Fac. 10.2, etc. c Fac. 10.6 etc. d Fac. 10.8, etc. e Deut. 2. 23. f Fac. 10.15, etc. g Fac. 10. 22. h Fac. 10. 26. i Luc. 3 36, etc. j Fac. 11. 15. k Fac. 25. 1, 2. l Fac. 36. 25. m Fac. 36.31.

din Masreka. 48 [n]Și murind Samla, in
locul său domnì Șaul din Rehobod de
lângă râu. 49 Și murind Șaul, in locul
său domnì Baal-Hanan, fiul lui Acbor.
50 Și murind Baal-Hanan, în locul său
domnì Hadad: și numele cetăței sale
erà Pai: și numele femeiei sale *erà* Me-
hetabel, fata Matredei, fata lui Mezahab.
51 Și murind Hadad, fură domnitori în
Edom: Domnitorul Timna, domnitorul
Alia, domnitorul Ietet. 52 Domnitorul
Oholibama, domnitorul Ela, domnitorul
Pinon. 53 Domnitorul Kenaz, dom-
nitorul Teman, domnitorul Mibțar,
54 Domnitorul Magdiel, domnitorul I-
ram. Aceștia *sunt* domnitorii din Edom.

Urmașii lui Iuda, și locurile așezărei lor.

2 Aceștia *sunt* fiii lui Israel: [a]Ruben,
Simeon, Levi și Iuda, Isachar și Za-
bulon. 2 Dan, Iosef și Beniamin, Nef-
tali, Gad, și Asser.

3 Fiii lui [b]Iuda: Er și Onan și Șela: a-
cești trei i-se născură dela fata [c]Suei, Ca-
nanită. Și [d]Er, întâiu-născutul lui Iuda,
erà rău în ochii Domnului și el il ucise.
4 Și [e]Tamara, nora lui, îi născù pre Pe-
reț și Zerah. Toți fiii lui Iuda *erau* cinci.

5 Fiii lui [f]Pereț *sunt:* Hețron și Ha-
mul. 6 Și fiii lui Zerah: Zimri [g]și E-
tan, și Heman, și Calcol, și Dara: de
toți cinci. 7 Și fiii lui [h]Carmi: Acar,
cel ce a turburat pre Israel, și a păcă-
tuit în *furtișagul* [i]anatemei. 8 Și fiii
lui Etan: Azaria. 9 Și fiii lui Hetron,
cari-i se născură: Ierahmeel și Ram
și Chelubai.

10 Și Ram [j]născù pe Amminadab: și
Amminadab născù pe Nahșon, pe [k]ca-
pul fiilor lui Iuda: 11 Și Nahșon născù
pe Salma: și Salma născù pe Boaz:
12 Și Boaz născù pe Obed: și Obed
născù pe Isai: 13 [l]Și Isai născù pe în-
tâiu-născutul său pe Eliab, și pe Abina-
dab, al doilea, și pe Șamma, al treilea,
14 Pe Netaneel, al patrulea, pe Raddai,
al cincelea, 15 Pe Ozem, al șaselea,
David, al șaptelea. 16 Și surorile lor
erau: Ţeruia și Abigail. 17 [m]Și fiii Ţer-
uiei *erau:* Abișai, și Ioab, și Asahel, trei.
18 Și [n]Abigail născù pe Amasa, și pă-
rintele lui Amasa *erà* Ieter, Ișmaelit.

19 Și Caleb, fiul lui Hețron, născù cu
femeia *sa* Azuba și cu Ieriota *fii:* și a-
ceștia *sunt* fiii lor: Ieșer, și Caleb își luă
pe [o]Efrata, și ea îi născù pe Hur. 20 Și
Hur născù pe Uri: și Uri născù pe [p]Be-
țaleel. 21 Și Hețron intră după acea-
sta la fata lui [q]Machir, părintele lui
Galaad: și el o luă de femeie, când *erà*
de șasezeci de ani, și ea îi născù pre
Segub. 22 Și Segub născù pre Iair: și
acesta aveà douăzeci și trei cetăți în pă-
mântul Galaadului. 23 [r]Și luă Gheșu-
rul și Aramul cu satele lui Iair, și Ke-
natul cu cetățile lui, șasezeci cetăți. Toți
aceștia *erau* fiii lui Machir, părintele lui
Galaad. 24 Și după moartea lui Hețron
la Caleb-Efrata, născù Abia, femeia lui
Hețron, pre [s]Așur, părintele lui Tekoa.

25 Și fiii lui Erahmeel, întâiu-născu-
tul lui Hețron, erau: întâiu-născutul Ram,
apoi Buna, și Oren, și Ozem, *și* Ahia.
26 Și Erahmeel mai avù o femeie, și
numele ei *erà* Atara: aceasta *este* muma
lui Onam. 27 Și fiii lui Ram, întâiu-
născutul lui Ierahmeel, *erau:* Maat, și
Iamin, și Eker. 28 Și fiii lui Onam
erau: Șammai și Iada. Și fiii lui Șammai:
Nadab și Abișur. 29 Și numele femeiei
lui Abișur *erà* Abihail: și ea îi născù pre
Ahban și Molid. 30 Și fiii lui Nadab
erau: Seled și Appaim: iar Seled murì
fără copii. 31 Și fiii lui Appaim *erau:*
Iiși: și fiii lui Iiși: Șeșan: și [t]fiii lui Șe-
șan: Ahlai. 32 Și fiii lui Iada, fratele
lui Șammai: Ieter și Ionatan. Și Ieter
murì fără copii. 33 Și fiii lui Ionatan
erau: Pelet și Zaza. Aceștia erau fiii lui
Ierahmeel.

34 Și Șeșan nu aveà fii, ci fete. Și
aveà Șeșan un serv Egiptean, al cărui
nume *erà* Iarha. 35 Și Șeșan dadù pre
fata sa lui Iarha, servul său, de femeie:
și ea îi născù pre Atai. 36 Și Atai născù

n Fac. 36. 37. —
Capul 2.
a Fac. 29. 32.
b Fac. 38. 3.
c Fac. 38. 2.
d Fac. 38. 7.
e Mat. 1. 3
f Rut. 1. 18.
g 1 Reg. 4. 31.
h Cap. 4. 1.
i Ios. 6. 18.
j Rut. 4. 19, 20. Mat. 1. 4.
k Num. 1. 7.
l Sam. 16. 6.
m 2 Sam. 2. 18.
n 2 Sam. 17. 25
o Vers. 50.
p Esod. 31. 2.
q Num. 27. 1.
r Ios. 13. 30.
s Cap. 4. 5.
t Vers. 34. 35.

pre Natan: și Natan născù pre [u]Zabad:
37 Și Zabad născù pre Eflal: și Eflal nă-
scù pre Obed: 38 Și Obed născù pre
Iehu: și Iehu născù pre Asaria. 39 Și
Asaria născù pre Helet. și Helet născù
pre Eleasa: 40 Și Eleasa născù pre
Sisemai: și Sisemai născù pre Șallum:
41 Și Șallum născù pre Iekamia: și Ie-
kamia născù pe Elișama.
42 Și fiii lui Caleb. fratele lui Ierah-
meel. *erau:* Meșa. întâiu-născutul său:
acesta *este* părintele lui Zif: și fiii lui
Mareșa. părintele lui Hebron. 43 Și
fiii lui Hebron *erau:* Corah. și Tappuah.
și Rekem. și Șema. 44 Și Șema născù
pre Raham. părintele lui Iorkoam. și Re-
kem născù pre Șammai. 45 Și fiul lui
Șammai *erà* Maon: și Maon *erà* părin-
tele Bet-Țurului. 46 Și Efa. concubina
lui Caleb. născù pre Haran. și Moza, și
Gazez. Și Haran născù pre Gazez. 47 Și
fiii lui Iahdai *erau:* Reghem. și Iotam.
și Gheșan. și Pelet, și Efa. și Șaaf.
48 Concubina lui Caleb. Maaca. nă-
scù pre Șeber și Tirhana. 49 Și nă-
scù și pre Șaaf. pre părintele Madman-
nel. și Șeva, pre părintele Macbenei. și
pre părintele Ghibei. Și fiica lui Caleb
erà [v]Acsa.
50 Aceștia sunt fiii lui Caleb. fiul lui
Hur. întâiu-născutul Efratei: Șobal. pă-
rintele Kiriat-Iearimului. 51 Salma. pă-
rintele Bet-Lehemului. Haref. părintele
Bet-Gaderului. 52 Și fiii lui Șabal. pă-
rintele Kiriat-Iearimului. *sunt:* Haroe,
și jumătatea Manahetiților. 53 Și fa-
miliile Kiriat-Iearimului *sunt:* Ietriții,
și Puhiții. și Șumatiții, și Mișraiții: din-
tre aceștia au ieșit Zareatiții. și Estauli-
ții.
54 Fiii lui Salma: Bet-Lehem. și
Netofatiții. Atarot. Bet-Ioab, și jumăta-
tea Manahetiților, a Țoriților: 55 Și
familiile Soferimilor, care locuiau în Ia-
beș. ale Tirateilor, ale Șimeateilor. ale
Sucateilor. Aceștia *sunt* [x]Keniții, care
s'au născut dela Hamat. părintele casei
lui [y]Recab.

Familia lui David.

3 Și aceștia sunt fiii lui David. care
i-se născură lui în Hebron: întâiu-
născutul. [a]Amnon, dela Ahinoam. [b]Ezee-
leana; al doilea. Daniel. dela Abigail.
Carmelita: 2 Al treilea. Absalom. fiul
Maachei. fiica lui Talmai. regele din Ghe-
șur: al patrulea. Adonia. fiul Haghitei:
3 Al cincelea. Șefatia. dela Abital; al șase-
lea Itram. dela [c]Egla. femeia lui. 4 *A-
cești* șase i-se născură în Hebron. [d]unde
el domnì șapte ani și șase luni: și trei-
zeci și trei de ani domnì el [e]în Ierusa-
lim.
5 [f] Și acestea i-se născură lui în
Ierusalim: Șimea. și Șobab, și Natan. și
[g]Solomon. patru. din Batșua. fata lui
Ammiel: 6 Și Ibhar. și Elișama. și Eli-
felet. 7 Și Noga. și Nefeg. și Iafiia. 8 Și
Elișama, și Eliada. și Elifelet, [h] nouă.
9 Toți aceștia *sunt* fiii lui David. afară
de fiii concubinelor: și [i]Thamara *erà*
sora lor.
10 Și fiul lui Solomon *erà* [j]Reho-
boam: fiul acestuia *erà* Abia: fiul aces-
tuia, Asa: fiul acestuia. Iosafat: 11 Fiul
acestuia. Ioram: fiul acestuia. Ahazia;
fiul acestuia. Iehoaș; 12 Fiul acestuia.
Amazia: fiul acestuia. Azaria: fiul aces-
tuia. Iotam: 13 Fiul acestuia, Ahaz;
fiul acestuia. Hezekia: fiul acestuia. Ma-
nase: 14 Fiul acestuia. Amon: fiul a-
cestuia. Iozia.
15 Și fiii lui Iozia *erau:* întâiu-născu-
tul. Iohanan: al doilea. Ioiakim: al trei-
lea. Zedekia: al patrulea, Șallum.
16 Și fiii lui Ieiakim *erau:* Ieconia.
fiul lui: Zedekia, fiul lui.
17 Și fiii lui Iaconia *erau:* Asir. fiul
acestuia. Sealtiel, 18 Și Malchiram, și
Pedaia. și Șenațar, Iekamia. Hoșama, și
Nedabia.
19 Și fiii lui Pedaia *erau:* Zerubabel
și Șemei; și fiii lui Zerubabel: Meșullam și
Hanania; și Șelomita. sora lor; 20 Și
Hașuba și Ohel. și Berechia. și Ha-
sadia. Iubaș-Hesed. cinci.
21 Și fiii lui Hanania: Pelatia și Ie-

[u] Cap. 11. 41. [v] Ios. 15. 17. [x] Judc. 1. 16. [y] Ier. 35. 2.
Capul 3. [a] 2 Sam. 3. 2. [b] Ios. 15. 56. [c] 2 Sam. 3. 5. [d] 2 Sam. 2. 11. [e] 2 Sam. 5. 5. [f] 2 Sam. 5. 14. [g] 2 Sam. 12. 24. [h] 2 Sam. 5. 14, 15, 16. [i] 2 Sam. 13. 1. [j] 1 Reg. 11. 43.

saia; fiii lui Refaia, fiii lui Arnan, fiii
lui Obadia, fiii lui Şecania.
22 Şi fiii lui Şecania: Şemaia. Şi fiii
lui Şemaia: [k]Hatuş, şi Igal, şi Bariah,
şi Nearia, şi Şafat; şase.
23 Şi fiii lui Nearia: Elioenai, şi He-
zekia, şi Azrikam, trei.
24 Şi fiii lui Elioenai: Hodaia, şi Elia-
şib, şi Pelaia, şi Akkub, şi Iohanan, şi
Dalaia, şi Anani, şapte.

Alţi urmaşi ai lui Iuda, şi locurile aşezării lor.

4 Fiii lui Iuda *sunt:* [a]Pereţ, Heţron,
şi Carmi, şi Hur, şi Şobal. 2 Şi
Reaia, fiul lui Şobal, născù pre Iahat, şi
Iahat născù pre Ahumai şi Lahad. Aces-
tea *sunt* familiile Zoratiţilor. 3 Şi a-
ceştia *sunt* ai părintelui lui Etam: Ezreel,
şi Işma, şi Idbaş; şi numele surorei lor
erà Haţelelponi. 4 Şi Penuel *erà* pă-
rintele lui Ghedor, şi Ezer, părintele lui
Huşa. Aceştia *sunt* fiii lui [b]Hur, întâiu-
născutul Efratei, părintele Bet-Lehe-
mului.
5 Şi [c]Aşur, părintele Tekoei, aveà
două femei: Hela şi Naara. 6 Şi Naara
îi născù lui pre Ahuzam, şi Hefer, şi Te-
meni, şi Haahaştari. Aceştia *sunt* fiii
Naarei. 7 Şi fiii Helei *sunt:* Ţereţ, Ie-
zoar, şi Etnan. 8 Şi Cozu născù pre
Anub, şi Haţobeba, şi familiile lui Ahar-
hel, fiul lui Harum.
9 Şi Iabeţ erà [d]mai onorat decât fraţii
lui, şi muma lui chiemă numele lui: Ia-
beţ, *(trist)*, zicând: Căci cu dureri l-am
născut. 10 Şi Iabeţ chiemă pe Dumne-
zeul lui Israel, şi zise: O! de m'ai bine
cuvânta, şi ai întinde hotarele mele, şi
mâna ta ar fi cu mine, şi tu *m*'ai ferì de
nenorociri, ca să fiu ferit de dureri! şi
Dumnezeu îi dădù ceeace cerù.
11 Şi Chelub, fratele lui Şua, născù
pre Mechir; acesta *este* părintele lui Eş-
ton. 12 Şi Eşton născù pre Bet-Rafa,
Paseah, şi Tehinna, pre părintele Ir-Na-
haşului. Aceştia *sunt* bărbaţii dela Re-
cha. 13 Şi fiii lui Kenaz *sunt:* [e]Otniel
şi Seraia. Şi fiii lui Otniel: Hatat. 14 Şi
Meonotai născù pre Ofra, şi Seraia nă-
scù pre Ioab, pre părintele *locuitorilor*
[f]Văiei Teslarilor; căci ei erau teslari.
15 Şi fiii lui Caleb, fiul lui Iefune, *erau*:
Iru, Ela, şi Naam; şi fiii lui Ela: Kenaz.
16 Şi fiii lui Iehalleleel *erau*: Zif, şi Zifa,
şi Tiria, şi Asareel. 17 Şi fiii lui Ezra
erau: Ieter, şi Mered, şi Efer, şi Ialon;
şi ea născù pre Miriam, şi Şammai, şi Iş-
bah, pre părintele Eştemoaei. 18 Şi fe-
meia lui, Iehudia, născù pre Iered, pre
părintele Ghedorului, şi pre Heber, pre
părintele Socoului, şi pre Iekutiel, pre
părintele Zanoahului. Aceştia *sunt* fiii
Bitiei, fiicei lui Faraon, pe care o luase
Mered. 19 Şi fiii femeiei *lui*, Hodia,
sora lui Naham, părintele Keilei, *erau*:
Garmi, şi Eştemoa, Maacatitul. 20 Şi
fiii lui Simon *erau*: Amnon, şi Rinna,
Benhanan, şi Tilon; şi fiii lui Işi: Zohet
şi Ben-Zohet.
21 Şi fiii lui Şela, [g]fiul lui Iuda, *erau*:
Iar, părintele Lecei, şi al Laadei, părin-
tele Mareşei, şi al familiilor casei lucră-
torilor de pânză din casa Aşbeei, 22 Şi
Ioakim, şi bărbaţii din Cozeba, şi Ioaş,
şi Saraf, cari domniră preste Moab, şi
Iaşubi-Lehem. Însă aceste *sunt* lucruri
vechi. 23 Aceştia *erau* olari, şi locuiau
în livezi şi în lunci pe lângă rege; pen-
tru trebuinţa lui şedeau acolo.

Urmaşii lui Simeon, şi locurile aşezării lor.

24 Fiii lui Simeon *erau*: Nemuel, şi
Iamin, Iarib, Zerah, *şi* Saul; 25 Fiul
acestuia *erà* Şallum: fiul acestuia, Mib-
sam: fiul acestuia, Mişma. 26 Şi fiii
lui Mişma *erau*: Hamuel; fiul acestuia,
Zaccur; fiul acestuia, Şimei. 27 Şi Şi-
mei aveà şasesprezece fii şi şase fete;
dar fraţii lui nu aveau mulţi fii, şi toate
familiile lor nu se îmmulţiau, ca fiii lui
Iuda. 28 Şi ei locuiau la [h]Beer-Şeba,
şi la Molada, şi la Haţar-Şual, 29 Şi
la Bilha, şi la Eţem, şi la Tolad. 30 Şi
la Betuel, şi la Horma, şi la Ţiklag, 31 Şi
la Bet-Marcabot, şi la Haţar-Susim,
şi la Bet-Birei, şi la Şaaraim. Acestea
erau cetăţile lor, până ce David se făcù
rege. 32 Şi satele lor *erau*: Etam, şi

k Ezra. 8. 2. — | *Capul 4.* a Fac. 38. 29. | b Cap. 2. 50. c Cap. 2. 24. | d Fac. 34. 19. | e Ios. 15. 17. | f Neem. 11. 3. | g Fac. 38. 1, 5. | h Ios. 19. 2.

Aim, Rimmon și Tochen, și Așan, cinci
cetăți: 33 Și toate satele lor cele din
jurul acestor cetăți, până la Baal. Acestea
sunt locuințele lor; iar genealogia lor
este: 34 Meșobab, și Iamlec, și Ioșa,
fiul lui Amația, 35 Și Ioel, și Iehu, fiul
lui Iosibia, fiul lui Seraia, fiul lui Asiel.
36 Și Elioenai, și Iaacoba, și Ieșohaia,
și Asaia, și Adiel, și Iesimiel, și Benaia,
37 Și Ziza, fiul lui Șifi, fiul lui Allon,
fiul lui Iedaia, fiul lui Șimri, fiul lui Șe-
maia. 38 Acești, care aici s'au amintit
după nume, *erau* capi ai familiilor lor; și
casele lor părintești se immulțiră foarte.
39 Și pentru aceea merseră, ca să în-
tre în Ghedor, până spre răsăritul văiei,
căutând pășune pentru turmele lor.
40 Și găsiră și pășune grasă, bună, și
pământ întins în toate părțile, și liniștit
și pacinic: căci *cei* dela Ham locuiră mai
înainte acolo. 41 Și veniră aceștia, cei
scriși cu numele în zilele lui Hezekia,
regele lui Iuda. [i] și sfărâmară corturile și
locuințele lor, care s'au găsit acolo, și le
nimiciră, până în ziua de astăzi, si locuiră
acolo în locul lor: căci acolo *erà* pășune
pentru turmele lor. 42 Și se duseră
din ei, dintre fiii lui Simeon, către munții
Seir, cinci sute bărbați, și Pelatia și
Nearia și Refaia și Uziel, fiii lui Iși, în
fruntea lor. 43 Și bătură rămășița A-
malekiților, cari scăpaseră, și locuiră
acolo până în ziua de astăzi.

Urmașii lui Ruben.

5 Și fiii lui Ruben, întâiu-născutul lui
Israel, (căci [a] el erà întâiu-născutul,
dar fiindcă [b] pângărise patul părintelui
său, se dădù [c] dreptul de întâia-naștere
fiilor lui Iosef, fiul luì Israel, dar nu așà
ca să fie înscris în genealogii ca întâiu-
născutul; 2 Căci [d] Iuda erà [e] cel mai
puternic între frații săi, și dintrânsul
s'au tras domnitorii, dar dreptul de în-
tâia-naștere *fu* a lui Iosef.) 3 Fiii lui
[f] Ruben, întâiu-născutul lui Israel, *erau:*
Hanoc, și Pallu, Hețron, și Carmi. 4 Fii
lui Ioel: Semaia; fiul acestuia *erà* Gog;
fiul acestuia, Simei; 5 Fiul acestuia,
Mica; fiul acestuia Reaia; fiul acestuia,
Baal; 6 Fiul acestuia, Beera: pre ca-
rele Tiglat-Pileser, regele Asiriei, îl duse
prins; el *erà* capul Rubeniților.
7 Și frații lui după familiile lor, [g] cum
s'au înscris după genealogiele lor, *erau*
capi; Iegiel, și Zecharia, 8 Și Bela,
fiul lui Azaz, fiul lui Șema, fiul lui Ioel,
care locuià la [h] Aroer, și până la Nebo
și Baal-Meon. 9 Și el locuì la răsărit,
până la intrarea în pustiul de lângă flu-
viul Eufrat; căci vitele lor se immulțiră.
[i] în pământul Galaad. 10 Și în zilele
lui Saul purtară ei resbel [j] cu Hagaritenii,
și aceștia picară prin mâna lor; și ei lo-
cuiră, în corturile lor, în tot răsăritul Ga-
laadului.

Urmașii lui Gad; lupta cu Hagaritenii.

11 În fața lor locuiau fiii lui Gad în
pământul [k] Basanului, până la Salca;
12 Ioel, capul, și Șafam al doilea, și
Iaanai, și Șafat în Basan. 13 Și frații
lor după casa lor părintească *erau:* Mi-
cael, și Meșullam, și Șeba, și Iorai, și
Iacan, și Zia, și Eber, șapte. 14 Ace-
știa *erau* fiii lui Abihail, fiul lui Huri,
fiul lui Iaroah, fiul lui Galaad, fiul lui
Micael, fiul lui Ieșișai, fiul lui Iahdo, fiul
lui Buz. 15 Ahi, fiul lui Abdiel, fiul lui
Guni, *erà* capul caselor lor părintești.
16 Și ei locuiau în Galaad, în Basan, și
în cetățile lui, și în toate înconjurimile
[l] Șaronului, până la marginile lor. 17 Ei
toți au fost înscriși *în cartea naşterilor*, în
zilele lui [m] Iotam, regele lui Iuda, și în
zilele lui [n] Ieroboam, regele lui Israel.
18 Fiii lui Ruben, și Gadiții, și jumă-
tatea seminției lui Manase, dintre băr-
bații luptători, cari purtau scut și sabie,
și săgetau cu arc, și cunoșteau resbelul,
erau patruzeci și patru de mii, șapte
sute și șasezeci, cari au mers la oștire.
19 Și au purtat resbel cu Hagaritenii,
și cu [o] Ietur, și Nefiș, și Nodab. 20 Și
[p] ei îi învinseră, și Hagaritenii au fost
dați în mânele lor, și toți câți *erau* lângă

i 2 Reg. 18. 8. — Capul 5. a Fac. 29. 32 & 49. 3. b Fac. 35. 22. c Fac. 48.15,22. d Fac. 49. 8, 10. Ps. 60. 7. e Mic. 5. 2. Mat. 2. 6. f Fac. 46. 9. g Vers. 17. h Ios. 13. 15. 16. i Ios. 22. 9 j Fac. 25. 12. k Ios. 13. 11. 24. l Cap. 27. 29. m 2Reg. 15. 5. 32. n 2Reg 14. 16. 28. o Fac. 25. 15. p Vers. 22.

dânșii: căci către Dumnezeu au strigat
ei în luptă, și el se înduplecă de *rugele*
lor, fiindcă [q] aveau încredere în el. 21 Și
au luat turmele lor: cămilele lor, cinci-
zeci mii; și oile două sute și cincizeci
mii; și asini, două mii; și oameni, o sută
mii. 22 Căci mulți omorîți au picat;
că dela Dumnezeu *erà* lupta. Și au lo-
cuit ei în locul lor până la [r] strămutare.

Jumătate din Manase.

23 Și fiii jumătăței semniției lui Ma-
nase au locuit în țară, respândindu-se la
Basan, până la Baal-Hermon și Senir și
pe muntele Hermon. 24 Și aceștia *erau*
capii caselor lor părintești: Efer, și Iși,
și Eliel, și Azriel, și Ieremia, și Hoda-
via, și Iahdiel, bărbăți viteji, bărbați de
nume, capi ai caselor lor părintești.

25 Dar ei au păcătuit în contra Dum-
nezeului părinților lor, și desfrânară cu
zeii popoarelor țărei, pre care Dumnezeu
le stârpise de dinaintea lor. 26 Deci
deșteptă Dumnezeul lui Israel sufletul
lui Pul, regele Asiriei, și sufletul lui
Tiglat-Pileser, regele Asiriei; și ei îi
strămutară: pre Rubeniți, pre Gadiți, și
jumătate din semînția lui Manase, și-i
duseră la Halah, și Habor, și Hara, și la
fluviul Gozan, până în ziua de astăzi.

Genealogia seminției lui Levi.

6 Fiii lui Levi *erau*: [a] Gherșom, Kehat,
și Merari. 2 Și fiii lui Kehat: Am-
ram, Ițhar, Hebron, și Uziel. 3 Și co-
piii lui Amram: Aaron, și Moisi, și Mi-
riam. Și fiii lui Aaron: [b] Nadab, si Abihu,
Eleazar, și Itamar. 4 Eleazar născù pre
Fineas: Fineas născù pre Abișua; 5 Și
Abișua născù pre Bukki, și Bukki născù
pre Uzzi; 6 Și Uzzi născù pre Zerahia;
și Zerahia născù pre Meraiot. 7 Și Me-
raiot născù pre Amaria, și Amaria născù
pre Ahitub, 8 Și [c] Ahitub născù pre Za-
dok, și [d] Zadok născù pre Ahimaaț. 9 Și
Ahimaaț născù pre Azaria, și Azaria nă-
scù pre Iohanan. 10 Și Iohanan născù
pre Azaria. (acesta *este* acela, [e] care erà
preot în [f] casa, care o zidi Solomon în
Ierusalim:) 11 Și [g] Azaria născù pre A-
maria, și Amaria născù pre Ahitub. 12 Și
Ahitub născù pre Zadok, și Zadok născù
pre Șallum. 13 Și Șallum născù pre Hil-
kia, și Hilkia născù pre Azaria. 14 Și
Azaria născù pre [h] Seraia, și Seraia născù
pre Iehoțadak. 15 Și [i] când Domnul
strămută prin Nebucodonosor pe Iuda
și pe Ierusalim, fu dus *și* Iehoțadak.

16 Fiii lui Levi *erau*: [j] Gherșom, Ke-
hat, și Merari. 17 Și acestea *sunt* nu-
mile fiilor lui Gherșom: Libni și Șimei.
18 Și fiii lui Kehat: Amram, Ițhar, și
Hebron, și Uziel. 19 Fiul lui Merari:
Mahli și Mușì.

Și acestea *sunt* familiile lui Levi după
părinții lor: 20 Dela Gherșom: Libni,
fiul său; fiul acestuia *erà* Iahat: fiul a-
cestuia, [k] Zimma: 21 Fiul acestuia,
Ioah; fiul acestuia, Iddo; fiul acestuia,
Zerah: fiul acestuia, Ieatrai. 22 Fiii
lui Kehat: Amminadab; fiul acestuia,
Corah; fiul acestuia, Asir: 23 Fiul a-
cestuia, Elkana; fiul acestuia, Ebiasaf;
fiul acestuia, Asir: 24 Fiul acestuia,
Tahat: fiul acestuia, Uriel; fiul acestuia,
Uzia: și fiul acestuia, Saul. 25 Și fiii
lui Elkana: [l] Amasai și Ahimot. 26 El-
kana; fiii lui Elkana *erau*: Țofai, fiul
său: fiul acestuia, Nahat; 27 Fiul a-
cestuia, Eliab: fiul acestuia, Ieroham;
fiul acestuia, Elkana. 28 Și fiii lui Sa-
muel: întâiu-născutul, Ieroham; Vașni,
și Abia. 29 Fiii lui Merari: Mahli; fiul
acestuia, Libni: fiul acestuia, Șimei; fiul
acestuia, Uza; 30 Fiul acestuia, Și-
mea: fiul acestuia, Haghia: fiul acestuia,
Asaia.

Genealogiele Leviților cântăreți: Heman, Asaf și Etan.

31 Și aceștia *sunt aceia*, pre care i-a
pus David pentru cântare, în casa Dom-
nului, după ce [m] se dădù repaus chivotu-
lui. 32 Și ei serviau înaintea locașului
cortului întrunirii cu cântări, până la
zidirea casei Domnului, de către Solo-
mon în Ierusalim: și ei serviau după
rândul lor.

33 Ei și fiii lor *erau* aceia, care erau

q Ps. 22. 4, 5. r 2 Reg. 15. 29. | *Capul 6.* a Fac. 46. 11. | b Lev. 10. 1. c 2 Sam. 8. 17. | d 2 Sam 15. 27. e 2 Cron. 26. 17, 18. | f 1 Reg 6. g Ezra. 7. 3. | h Neem. 11. 11. i 2 Reg. 25. 18. | j Esod. 6. 16. k Vers. 42. | l Vers. 35. 36. m Cap. 16. 1

puşi *acolo*. Dintre fiii lui Kehat: Heman.
cântăreţul, fiul lui Ioel. fiul lui Samuel.
34 Fiul lui Elkana. fiul lui Ierobam. fiul
lui Eliel. fiul lui Toah. 35 Fiul lui Zuf.
fiul lui Elkana. fiul lui Mahat. fiul lui
Amasai. 36 Fiul lui Elkana. fiul lui
Ioel. fiul lui Azaria. fiul lui Zefania.
37 Fiul lui Tahat. fiul lui Assir. fiul lui
[n]Ebiasaf. fiul lui Korah, 38 Fiul lui
Ithar. fiul lui Kehat. fiul lui Levi. fiul
lui Israel. 39 Şi fratele său Asaf. care
stà din dreapta lui: Asaf. fiul lui Bera-
chia. fiul lui Şimea. 40 Fiul lui Micael.
fiul lui Baaseia, fiul lui Malchia. 41 Fiul
lui Etni. fiul lui Zerah. fiul lui Adaia.
42 Fiul lui Etan. fiul lui Zimma.
fiul lui Şimei. 43 Fiul lui Iahat. fiul
lui Gherşom. fiul lui Levi.

44 Şi fiii lui Merari, fraţii lor, *cari*
stăteau din stânga: Etam. fiul lui Kişi.
fiul lui Abdi. fiul lui Malluc. 45 Fiul
lui Haşabia. fiul lui Amaţia. fiul lui Hil-
kia. 46 Fiul lui Amţi. fiul lui Bani. fiul
lui Şamer. 47 Fiul lui Mahli. fiul lui
Muşi. fiul lui Merari. fiul lui Levi. 48
Şi fraţii lor. Leviţii, *erau* puşi spre tot
serviciul în locaşul casei lui Dumnezeu.

Familia lui Aaron, şi datoriile sale.

49 Şi Aaron şi fiii lui tămâiau [o]pe
altarul arderei de tot. şi [p]pe altarul de tă-
mâiere. şi *erau puşi* spre tot serviciul
sanctuarului. şi spre a face ispăşire pen-
tru Israel. după toate. câte poruncise
Moisi. servul lui Dumnezeu. 50 Şi a-
ceştia *erau* fiii lui Aaron: Fiul lui *erà*
Eleazar: şi fiul acestuia. Fineas: fiul
acestuia. Abişua: 51 Fiul acestuia
Bukki: fiul acestuia. Uzi: fiul acestuia,
Zerahia: 52 Fiul acestuia. Meraiot;
fiul acestuia. Amaria: fiul acestuia. Ahi-
tub: 53 Fiul acestuia. Zadok: fiul a-
cestuia, Ahimaaţ.

54 [q]Şi acestea *sunt* locuinţele lor, după
satele lor. în hotarele lor. ale fiilor lui
Aaron, din familia Kehatiţilor. (căci pe
dânşi a picat sorţul). 55 [r]Şi li-se dădù
Hebronul. în pământul lui Iuda. şi îm-
prejurimile sale: 56 [s]Dar câmpul ce-
tăţii şi satele lui se dădură lui Caleb.
fiul lui Iefune. 57 Şi [t]fiilor lui Aaron
s'au dat cetăţile lui Iuda: Hebronul, *ce-*
tatea de scăpare. şi Libna cu împrejuri-
mile sale. şi Iattirul. şi Eştemoa cu îm-
prejurimile lor. 58 Şi Hilenul cu îm-
prejurimile sale. şi Debirul cu împreju-
rimile sale. 59 Şi Aşanul cu împreju-
rimile sale. şi Bet-Şemeşul cu împreju-
rimile sale: 60 Şi din seminţa lui Be-
niamin: Gheba cu împrejurimile sale.
Allemetul cu împrejurimile sale: toate
cetăţile lor împreună *erau:* treisprezece.
după familiile lor. 61 Şi fiilor lui Ke-
hat. [u]care mai rămăseseră încă din fa-
milia seminţiei. *acestora li-se dădù* [v]prin
sorţi din jumătatea seminţiei. *adecă din*
jumătatea seminţiei lui Manase. zece
cetăţi. 62 Şi fiilor lui Gherşom, după
familiile lor. *se dădură* din seminţia lui
Isachar. şi din seminţa lui Asser. şi din
seminţia lui Neftali. şi din seminţia lui
Manase în Basan. treisprezece cetăţi.

63 Fiilor lui Merari. după familiile
lor. din seminţia lui Ruben. şi din se-
minţia lui Gad. şi din seminţia lui Zebu-
lon. prin sorţi. [x]douăsprezece cetăţi.
64 Aşa au dat fiii lui Israel Leviţilor *aceste*
cetăţi cu împrejurimile lor. 65 Şi au
dat prin sorţi din seminţia fiilor lui Iuda.
şi din seminţia fiilor lui Simeon. şi din
seminţia fiilor lui Beniamin aceste cetăţi.
care se numesc cu numele *lor*.

66 Şi [y]*ceilalţi* din familiile fiilor lui
Kehat aveau cetăţile hotarului lor din
seminţia lui Efraim. 67 [z]Şi li-se dădù
lor *din* cetăţile de scăpare: Şechemul
cu împrejurimile sale pe muntele lui
Efraim: *li-se* mai *dădù* şi Ghezerul cu
împrejurimile sale, 68 [a]Şi Iokmeanul
cu împrejurimile sale. şi Bet-Horonul
cu împrejurimile sale. 69 Şi Aialonul
cu împrejurimile sale. şi Gat-Rimmonul
cu împrejurimile sale: 70 Şi din ju-
mătatea seminţiei lui Manase: Anerul cu
împrejurimile sale, şi Bileamul cu îm-
prejurimile sale, pentru familia celorlalţi
fiii ai lui Kehat.

n Esod. 6. 24. | p Esod. 30. 7. | r Ios. 21. 11, 12. | t Ios. 21. 13. | v Ios. 21. 5. | y Vers. 61. | z Ios. 21. 21. | a Ios. 21. 22—35.
o Lev. 1. 9. | q Ios. 21. | s Ios. 14. 13. | u Vers. 66. | x Ios. 21. 7, 34. | | | —

71 Fiilor lui Gherșom *s'au dat* din
familia jumătății seminției lui Manase:
Golanul în Basan cu împrejurimile sale, și
Aștarotul cu împrejurimile sale; 72 Și
din seminția lui Isachar: Kedeșul cu
împrejurimile sale; Daberatul cu îm-
prejurimile sale, 73 Ramoțul cu îm-
prejurimile sale, și Anemul cu împreju-
rimile sale; 74 Și din seminția lui
Asser: Mașalul cu împrejurimile sale,
Abdonul cu împrejurimile sale, 75 Și
Hukokul cu împrejurimile sale, și Re-
hobul cu împrejurimile sale: 76 Și din
seminția lui Neftali: Kedeșul în Galilea
cu împrejurimele sale, Hammonul cu
împrejurimile sale, și Kiriataimul cu îm-
prejurimile sale.

77 Celorlalți fii ai lui Merari s'au dat
din seminția lui Zabulon: Rimmonul cu
împrejurimile sale, *și* Taborul cu împre-
jurimile sale: 78 Și dincolo de Iordan,
în fața Ierichonului, la răsăritul Iorda-
nului, dela seminția lui Ruben: Bezerul
în pustiu cu împrejurimile sale, și Iahza
cu împrejurimile sale, 79 Și Kedemo-
tul cu împrejurimile sale, și Mafaatul cu
împrejurimile sale; 80 Și dela seminția
lui Gad: Ramotul în Galaad cu împre-
jurimile sale, și Mahanaimul cu împre-
jurimile sale, 81 Și Heșbonul cu îm-
prejurimile sale, și Iazarul cu împreju-
rimile sale.

Urmașii lui Isachar, ai lui Beniamin, ai lui Neftali, ai jumătăței lui Manase, ai lui Efraim și ai lui Asser; cu câteva locuri ale așezării lor, și fragmente din istoria lor.

7 Și fiii lui Isachar *erau:* [a]Tola, Pua,
Iașub, și Simron, patru. 2 Și fiii lui
Tola: Uzi, Refaia, Ieriel, Iahmai, Ibsam,
și Samuel, capii caselor lor părintești,
anume ai lui Tola, bărbați viteji între
generațiunile lor; [b]numărul lor în zi-
lele lui David *erà*: douăzeci și două mii,
șasă sute. 3 Și fiii lui Uzi: Izrahia. Și
fiii lui Izrahia: Micael, și Obadia, și Ioel,
Ișaia, cinci; toți capi.

4 Și la dânșii, după generațiunile lor,
după casele lor părintești, *erau* cete de
oameni de oaste, treizeci și șase mii; că
ei aveau femei multe și fii *mulți*. 5 Și
frații lor dintre toate neamurile lui Isa-
char, *erau* bărbați viteji; cu toții înscriși
în cartea nașterilor; optzeci și șapte mii.

6 *Fiii* lui [c]Beniamin: Bela, Becher,
și Iediael, trei. 7 Și fiii lui Bela *erau:*
Ețbon, și Uzi, și Uziel, și Ierimot, și Iri,
cinci; capii caselor părintești, bărbați
viteji: cu toți înscriși în cartea nașteri-
lor *erau*: douăzeci și două mii, treizeci
și patru. 8 Și fiii lui Becher: Zemira,
și Ioaș, și Eliezer, și Elioenai, și Omri,
și Ierimot, și Abia, și Anatot, și Alamet.
Toți aceștia *erau* fiii lui Becher. 9 Și
cei înscriși în cartea nașterilor lor, capii
caselor lor părintești *erau*: douăzeci mii,
două sute, bărbați viteji. 10 Și fiii lui
Iediael: Bilhan. Și fiii lui Bilhan: Ieuș,
și Beniamin, și Ehud, și Chenaana, și
Zetan, și Tarșiș, și Ahișahar. 11 Toți
aceștia *erau* fiii lui Iediael, după capii
caselor părintești, șaptesprezece mii,
două sute, bărbați viteji, care ieșiră cu
oaste la luptă. 12 [d]Și Șuppim și Hup-
pim, fiii lui Ir, și Hușșim, fiii lui Aher.

13 Fiii lui Neftali *erau*: Iahțiel, și
Guni, și Ițer, și [e]Șallum, fiii Bilhei.

14 Fiii lui Manase *erau*: Asriel, pre
care l-a născut ea. Și concubina sa, Si-
rieana, născù pre Machir, pre părintele
lui Galaad. 15 Și Machir luă de femeie
pre *soea* lui Huppim și a lui Șuppim, și
numele surorei sale *erà* Maaca; și nu-
mele celui de al doilea erà Țelofehad;
și Țelofehad aveà *numai* fete. 16 Și
Maaca, femeia lui Machir, născù un fiu,
și numì numele lui Pereș. Și numele fra-
telui *erà*: Șereș; și fiii acestuia *erau*:
Ulam și Rekem. 17 Și fiii lui Ulam: [f]Be-
dan. Aceștia *erau* fiii lui Galaad, fiul lui
Machir, fiul lui Manase. 18 Și sora lui,
Hammolechet, născù pe Ișod, și [g]Abie-
zer, și Mahla. 19 Și fiii lui Șemida
erau: Ahian, Șechem, Likhi, și Aniam.

20 Și [h]fiii lui Efraim *erau*: Șutelah;
și fiul acestuia *erà* Bered; și fiul ace-
stuia, Tahat; și fiul acestuia, Elada; și

Capul 7. a Fac. 46. 13. | b 2 Sam. 24. 1, 2. | c Fac. 46. 21. | d Num. 26. 39. | e Fac. 46. 24. | f 1 Sam. 12. 11. | g Num. 26. 30. | h Num. 26. 35.

acestuia. Tahat: 21 Și fiul acestuia,
Zabad; și fiul acestuia, Șutelah, și Ezer,
și Elead. Și bărbații din Gat. moștenii
pământului i-au ucis; căci se pogorîseră,
ca să răpească vitele lor. 22 Și plânse
Efraim. părintele lor, multe zile; și frații
lui veniră, ca să-l mângăie. 23 Și el
intră la femeia sa, și ea zămislì. și născù
fiu, și el numì numele lui Beria; căci
venise nenorocire preste casa sa. 24 (Și
fiica sa *erà* Șeera: și ea zidì Bet-Ho-
ronul cel de jos, și cel de sus. și Uzen-
Șeera.) 25 Și Refah *erà* fiul lui, și Re-
șef; și fiul acestuia *erà* Telah; și fiul
acestuia,Tahan; 26 Fiul acestuia, Laa-
dan; fiul acestuia, Ammihud; fiul aces-
tuia. Elișama: 27 Fiul acestuia, Non;
fiul acestuia. Iosua.

28 Și stăpânirile și locuințele lor *erau*:
Bet-El cu cetățile sale; și spre răsărit,
[i]Naaronul; și spre apus, Ghezerul cu
cetățile sale; și Sechemul cu cetățile
sale, până la Gaza și cetățile sale; 29 Și
către hotarul fiilor lui [j]Manase: Bet-
Șeanul cu cetățile sale; Taanacul cu ce-
tățile sale, [k]Meghiddoul cu cetățile sale,
Dorul cu cetățile sale. În aceasta au lo-
cuit fiii lui Iosef, fiul lui Israel.

30 [l]Fiii lui Asser *erau*: Imma, și
Ișva, și Ișvi. și Beria: și Sarah *erà* sora
lor. 31 Și fiii lui Baria *erau*: Heber și
Malchiel: acesta *este* părintele Birzavi-
tului. 32 Și Heber născù pre Iaflet, și
Șomer. și Hotam. și pre Șua, sora lor.
33 Și fiii lui Iaflet: Pasac, si Bimhal, și
Așfat. Aceștia *sunt* fiii lui Iaflet. 34 Și
fiii lui Șamer: Ahi. Roga, Iehubba, și
Aram. 35 Și fiii lui Helem, fratele său:
Țofah, și Imma, și Șeleș. și Amal. 36
Fiii lui Țofah: Suah, și Harnefer, și Șual.
și Beri. și Imra, 37 Bețer, și Hod, și
Șama, și Șilșa, și Itran, și Beera. 38 Și
fiii lui Ieter: Iefune, și Pispa, si Ara.
39 Și fiii lui Ulla: Arah, și Hanniel, și
Riția.

40 Toți aceștia *erau* fiii lui Asser,
capii caselor *lor* părintești, aleși, bărbați
viteji, capii mai marilor. Și cei înscriși
ai lor în cartea nașterilor pentru servi-
ciul la luptă, a fost: douăzeci și șase mii
de oameni.

Altă listă a urmașilor lui Beniamin; genea-logia lui Saul.

8 Beniamin născù pe [a]Bela, întâiu-năs-
cutul său; pre Așbel, al doilea; Ahrah
al treilea. 2 Noha, al patrulea; Rafa.
al cincelea: 3 Și fiii lui Bela *erau*:
Addar, Ghera, Abihud, 4 Abișua, Naa-
man, Ahoah, 5 Ghera, Șefufan, și Hu-
ram. 6 Și aceștia *erau* fiii lui Ehud,
care erau capii *caselor* părintești ai lo-
cuitorilor din Gheba, și ei îi strămutară
la [b]Manahat: 7 Adecă Naaman, Ahia
și Ghera. Asesta îi strămută; și el născù
pre Uza și Ahihud. 8 Și Șaharaim născù
copii. în pământul Moabului, după ce a
lepădat pre *femeia* sa; Husim și Baara
erau femeile lui. 9 Și născù din Hodeș.
femeia sa, pre Iobab, Țibia, Meșa, Mal-
cam. 10 Ieuț, Șachia, și Mirma. Aceștia
erau fiii lui. capii *caselor* părintești. 11 Și
din Hușim născù el pre Abitud și El-
paal. 12 Și fiii lui Elpaal *erau*: Eber.
Mișam, și Șamed: acesta zidì Onoul și
Lodul, și cetățile lor; 13 Și Beria și
Șema, cari *erau* capii *caselor* părintești
ai locuitorilor de Aialon: ei au alungat
pre locuitorii Gatului. 14 Și Ahio. Șa-
șak. Ieremot. 15 Zebadia, Arad. Ader,
16 Micael, Ispa, și Ioha, fiii lui Beria.
17 Și Zebadia. Mașullam, Hizki, Heber,
18 Ișmerai, Ezlia, și Iobab, fiii lui Elpaal.
19 Și Iakim, Zicri, Zabdi, 20 Elienai.
Ziltai, Elliel, 21 Și Adaia. Beraia și
Șimrat. fii lui Șimei. 22 Și Ișpan, E-
ber, Eliel, 23 Abdon, Zicri. Hanan,
24 Hanania, Elam, Antotio, 25 Ifdeia,
și Penuel. fiii lui Șașak. 26 Și Șamșe-
rai, și Șeharia, Atalia. 27 Iareșia, Elia.
și Zicri. fiii lui Ieroham. 28 Aceștia
erau capi ai *caselor* părintești între ge-
nerațiunile lor, capi fură. *și* locuiau în
Ierusalim.

29 Și în Ghibeon locuia părintele lui
Ghibeon. și [c]numele femeiei sale *erà*
Maaca. 30 Și întâiu-născutul său *erà*

---

[i] Ios. 16. 7. | [j] Ios. 17. 7. | [k] Ios. 17. 11. | [l] Fac. 46. 17. | *Capul 8.* | [a] Fac. 46. 21. | [b] Cap. 2. 52. | [c] Cap. 9. 35.

Abdon: și Țur, și Kiș, și Baal, și Nadab.
31 Și Ghedor, și Ahio, și Zacher.
32 Și Miklot născù pre Șimea. Și aceștia locuiau în fața fraților lor, cu frații lor la Ierusalim,
33 Și [d]Ner născù pre Kiș; și Kiș născù pre Saul, și Saul născù pre Ionațan, Malchișua, Abinadab, și Eșbaal.
34 Și fiii lui Ionațan *erà* Merib-Baal: și Merib-Baal născù pre [e]Mica.
35 Și fiii lui Mica *erau*: Piton, Melec, Tarea, și Ahaz.
36 Și Ahaz născù pre Iehoada, și Iehoada născù pre Alemet, Azvamet și Zimri: si Zimri născù pre Moța,
37 Și Moța născù pre Binea; fiul acestuia *erà* Rafa; fiul acestuia, Eleasa: fiul acestuia, Ațel.
38 Și Ațel aveà șasă fiii, și acestea *sunt* numele lor: Azrikam, Bocru, Ișmael, Searia, Obadia, și Hanan. Toți aceștia *erau* fiii lui Ațel.
39 Și fiii lui Eșek, fratele său, *erau*: Ulam, întâiu-născutul său, Ieuș, al doilea, Elifelet, al treilea.
40 Și fiii lui Ulam *erau* bărbați viteji, cari întindeau arcul. Și ei aveau mulți fii și nepoți: o sută cincizeci. Toți aceștia *sunt* din fiii lui Beniamin.

Lista familiilor din felurite seminții, care locuiau în Ierusalim.

9 Așà [a]tot Israelul s'a înscris în cartea nașterii: și iacă, scriși *sunt* în cartea regilor lui Israel. Și Iuda fù dus la Babilon, pentru păcatele lui.

2 [b]Și cei ce au locuit din Ontei, în stăpânirile lor, în cetățile lor, *erau*: Israeliții, preoții, Leviții, și [c]servii templului.
3 Și la [d]Ierusalim locuiau din fiii lui Iuda, și din fiii lui Beniamin, și din fiii lui Efraim și ai lui Manase:

4 Utal, fiul lui Ammihud, fiul lui Omri, fiul lui Imri, fiul lui Bani, din fiii lui Pereț, fiul lui Iuda.
5 Și din Șiloniți: Asaia, întâiu-născutul, și fiii săi.
6 Și din fiii lui Zerah: Ieuel, și frații lor, șasă sute nouăzeci.

7 Și din fiii lui Beniamin: Sallu, fiul lui Meșullam, fiul lui Hodavia, fiul lui Hasenua;
8 Ibneia, fiul lui Ieroham, și Ela, fiul lui Uzi, fiul lui Micri: și Meșullam, fiul lui Șefatia, fiul lui Reuel, fiul lui Ibnia:
9 Și frații lor, după nașterile lor: nouă sute cincizeci și șapte. Toți aceștia *erau* capi părintești ai caselor lor părintești:

10 [e]Și din preoți: Iedaia, Iehoiarib, Iachin,
11 Și Azaria, fiul lui Hilkia, fiul lui Mesullam, fiul lui Zadok, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, mai marele casei lui Dumnezeu;
12 Și Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Pașhur, fiul lui Malchia: și Maasai, fiul lui Adiel, fiul lui Iahzera, fiul lui Meșullam, fiul lui Meșillemit, fiul lui Immer;
13 Și frații lor, capi ai caselor lor părintești: o mie șapte sute și șasezeci, bărbați deștepți pentru lucrul serviciului, în casa lui Dumnezeu.

14 Și din Leviți: Șemaia, fiul lui Hașșub, fiul lui Azrikam, fiul lui Hasabia, dintre fiii lui Merari;
15 Și Bakbakkar, Hereș, Galal, și Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zicri, fiul lui Asaf:
16 Și Obadia, fiul lui Șemaia, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun; și Berechia, fiul lui Asa, fiul lui Elkana, care locuia în satele Netofatiților.

Slujbele sanctuarului.

17 Și ușierii: Șallum, Akkub, Talmon, Ahiman, și frații lor; Șallum *erà* capul.
18 Aceștia până atunci *au fost* la poarta regelui către răsărit; *erau* ușierii taberei fiilor lui Levi.
19 Și Șallum, fiul lui Kore, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Korah, și frații săi din casa sa părintească, Korahiții, *erau* asupra lucrului serviciului, și custodiau pragurile cortului; și părinții lor *erau* preste tabăra Domnului, și custodiau întrarea.
20 Și [f]Fineas, fiul lui Eleazar, a fost mai înainte domn preste dânși, *și* Domnul *erà* cu dânsul.
21 Zecaria, fiul lui Meselemia, *erà* ușierul cortului întrunirii.
22 Toți aceștia, aleși ca *să fie* ușieri, *erau* două sute doisprezece. Ei erau înscriși în cartea nașterilor după satele lor: [g]David și Samuel, [h]văzătorul; îi așezaseră în serviciul lor.
23 El și fiii lor *fură* preste porțile

d 1 Sam. 14. 51. | e 2 Sam. 9. 12. — | *Capul 9.* a Ezra. 2. 59. | b Ezra. 2. 70. c Ios. 9. 27. | d Neem. 11. 1. | e Neem. 11. 10, etc. | f Num. 31. 6. g Cap. 6. 1, 2. | h 1 Sam. 9. 9.

casei Domnului, *adecă* ale casei cortu-
lui, ca să *le* păzească. 24 După cele
patru vânturi stăteau ușierii, spre răsă-
rit, spre apus, spre mează-noapte, și spre
mează-zi. 25 Și frații lor *locuiau* în
satele lor, și veniau [i] pe câte șapte zile,
din când în când către dânși. 26 Deci
în serviciu statornic erau patru ușieri
mai mari; ei *erau* Leviți, și puși preste
cămările și tesaurele casei lui Dumne-
zeu. 27 Și ei mâneau împrejurul casei
lui Dumnezeu; căci a lor *erà* paza și ei
aveau sarcina a *o* deschide în toată di-
mineața. 28 Și *unii* din ei erau puși
preste vasele serviciului: căci ei le adu-
ceau în lăuntru după număr, și le sco-
teau după număr. 29 Și *unii* din ei
erau puși preste vasele, preste toate va-
sele sanctuarului și preste făină, preste
vin și olei, și tămâie și aromate. 30 Și
unii din fiii preoților pregătiau [j] mirul
din aromate. 31 Și Matiti, *unui* din
Leviți, întâiu-născutul lui Șalmul, Kora-
hitul, *erà* în serviciul statornic [k] asupra
celor ce se făceau în tigăi. 32 Și *alții*
dintre fiii Kehatiților, frații lor, [l] *erau*
puși preste pânile punerei înainte, ca să
le pregătescă în fiecare sabbat. 33 Și
*dintr'*aceștia *erau* [m] cântăreții Leviți-
lor, *și* ei *ședeau* în cameră, fără alt ser-
viciu; căci erau în serviciul *acela* ziua și
noaptea. 34 Aceștia *sunt* capii *caselor*
părintești ai Leviților, după generațiu-
nile lor: capi *fură* ei, și locuiau în Ie-
rusalim.

Locuitorii din Ghibeon și casa lui Saul.

35 Și în Ghibeon locuia părintele lui
Ghibeon, Iehiel; și numele femeiei sale
erà [n] Maaca. 36 Și întâiu-născutul lui
erà Abdon: apoi Zur, Kiș, Baal, Ner, Na-
dab. 37 Ghedor, Ahio, Zecaria, și Miklot.
38 Și Miklot născù pre Șimeam. Și aceștia
locuiau în fața fraților lor, cu frații lor
în Ierusalim. 39 [o] Și Ner născù pre Kiș,
și Kiș născù pre Saul, și Saul născù pre
Ionatan, Malchișua, Abinadab, și Eșbaal.
40 Și fiul lui Ionatan *erà* Merib-Baal: și
Merib-Baal născù pre Mica. 41 Și fiii
lui Mica *erau*: Piton, și Melec, și Tah-
rea, [p] *și Ahaz*. 42 Și Ahaz născù pre
Iara, și Iara născù pre Alemet, Atmavet,
și Zimri; și Zimri născù pre Moța, 43 Și
Moța născù pre Binea; fiul acestuia
erà Rafaia; fiul acestuia, Eleasa: fiul
acestuia, Azel. 44 Și Ațel avea șasă fii,
și aceștia *sunt* numele lor: Azrikam, Bo-
cru, Ișmael, Șearia, Obadia, și Hanan.
Aceștia *sunt* fiii lui Ațel.

Moartea lui Saul și a lui Ionatan.

10 Și [a] Filistenii se luptară cu Israel,
și bărbații lui Israel fugiră de di-
naintea Filistenilor, și căzură uciși pe
muntele Ghilboa. 2 Și Filistenii urmă-
riră pre Saul și pre fiii lui; și Filistenii
uciseră pre Ionatan, pre Abinadab, și
pre Malchișua, fiii lui Saul. 3 Și se în-
tărì lupta în jurul lui Saul, și-l ajunseră
arcașii, și el fù rănit de arcași. 4 Și
Saul zise către purtătorul său de arme:
Trage sabia ta, și străpunge-mă cu ea,
ca să nu vină acești necircumciși, și să-și
bată joc de mine; dară purtătorul de
arme al său nu voia: căci se temea
foarte. Atuncia luă Saul sabia, și se a-
runcă preste dânsa. 5 Și văzând purtă-
torul său de arme, cumcă Saul erà mort,
se aruncă și el preste sabie și murì.
6 Așà murì Saul, și cei trei fii ai săi: și
toată casa lui murì împreună *cu el*. 7 Și
văzând toți bărbații lui Israel, cari *lo-*
cuiau în vale, cumcă fugiau, și că Saul
și fiii săi au murit, părăsiră cetățile lor,
și fugiră: și veniră Filistenii, și locuiră
acolo.

8 Și a doua zi veniră Filistenii, ca să
desbrace pre uciși, și găsiră pre Saul și
pre fiii săi căzuți pe muntele Ghilboa.
9 Și-l desbrăcară, și luară capul său și
armele sale, și trimiseră în pământul
Filisteniler de jur împrejur, ca să dea
știre idolilor lor și poporului. 10 [b] Și
puseră armele sale, în casa zeilor lor, și
capul lor îl pironiră în templul lui Dagon.

11 Și auzind toți *din* Iabeș-Galaad
toate, câte Filistenii făcură lui Saul;
12 Se sculară toți bărbații viteji, și luară

i 2 Reg. 11. 5. | j Esod. 30. 23. | k Lev. 2. 5. | l Lev. 24. 8 | m Cap. 6. 31. | n Cap. 8. 29. | o Cap. 8. 29. | p Cap. 8. 35. | — | Capul 10. | a 1 Sam. 31. 1. 2. | b 1 Sam. 31. 10.

corpul lui Saul, și corpurile fiilor săi,
și le aduseră la Iabeș, și îmmormântară
oasele lor supt stejarul din Iabeș, și pos-
tiră șapte zile.
13 Așà murì Saul pentru păcatul său,
pre care l-a făcut în contra Domnului,
[c]contra cuvântului Domnului, pre care
nu l-a ținut, și [d]pentru că a întrebat pre
necromanți, sfătuindu-se *cu ei:* 14 Și
pentru că nu întrebă pre Domnul: de
aceea l-a omorît, și a mutat regatul
asupra lui David, fiul lui Isai.

David se face rege la Hebron, și i-a Ierusalimul dela Iebusei.

11 Și s'a adunat [a]tot Israelul la David
în Hebron, și zise: Iacă! noi *suntem*
osul tău și carnea ta. 2 Și chiar și mai
înainte, pre când Saul erà rege, tu *erai*
acela, care scoteai și aduceai pre Israel.
Și Domnul Dumnezeul tău zise către
tine: Tu [b]să paști pre poporul meu, Is-
rael, și tu să fii domn preste poporul
meu, Israel. 3 Deci veniră toți bătrâ-
nii lui Israel către regele în Hebron; și
încheie David legământ cu dânșii în He-
bron, înaintea Domnului; și [c]unseră pre
David rege preste Israel, după cuvântul
Dumnului, prin [d]Samuel.
4 Și David [e]plecă cu tot Israelul la
Ierusalim, adecă Iebus, căci [f]acolo erau
Iebusei, cari locuiau în țară. 5 Și zi-
seră locuitorii din Iebus către David:
Tu nu vei întra aicea. Dar David luă
cetățuea Sion, adecă cetatea lui David.
6 Că zis-a David: Cel ce va bate mai
întâiu pre Iebusei, va fi cap și căpitenie.
Și se suì mai întâiu Ioab, fiul Țeruiei, și
se făcù cap. 7 Și David locuì în cetă-
țue; de aceea s'a numit cetatea lui Da-
vid. 8 Și zidì cetatea jur împrejur,
adecă dela Millo jur împrejur: și Ioab
drese rămășița cetății. 9 Și David se
mărì din ce în ce mai mult, și Domnul
Dumnezeul oștirilor, *erà* cu dânsul.

Vitejii lui David.

10 [g]Și aceștia *sunt* capii vitejilor lui
David, care se ținură tare lângă dânsul,
pentru regatul său, cu tot Israelul, ca
să-l facă rege preste Israel după [h]cu-
vântul Domnului. 11 Acesta *este* nu-
mărul vitejilor lui David: Iașobeam, fiul
lui Hacmoni, capul căpiteniilor: el își
ridică lancea de odată preste trei sute,
pre care îi ucise. 12 Și după dânsul
Eliazar, fiul lui Dodo, Ahoheul; el *erà*
între cei trei viteji. 13 Acesta erà lângă
David la Pas-Dammim, când Filistenii
se adunară acolo la luptă, și erà *acolo*
o țarină acoperită cu orz. Și poporul fugì
de dinaintea Filistenilor. 14 Și se opriră
în mijlocul țarinei, și o apărară, și bă-
tură pre Filisteni. Și Domnul le dădù
isbândă mare.
15 Și trei din cei treizeci capi [i]se po-
gorîră la stâncă, către David, în peșterea
Adullam; și oastea Filistenilor erà tă-
bărîtă [j]în valea Refaim. 16 Și David
erà atuncia în întăritură, și garnisoana
Filistenilor *erà* în Bet-Lehem. 17 Și
dorì David, și zise: Cine îmi va da apă
de beut din fântâna din Bet-Lehem, cea
dela poartă? 18 Atuncia năvăliră cei
trei în tabăra Filistenilor, și scoaseră
apă din fântâna dela Bet-Lehem, cea
dela poartă, și luară, și aduseră la Da-
vid. Dar David nu voì să o beă, ci o
vărsă Domnului; 19 Și zise: Dumne-
zeul meu! departe fie de mine să fac
lucrul acesta! Au doară voiu beà sân-
gele acestor oameni, vieața lor? Căci cu
vieața lor adusau ei *apa* aceasta. Așà el
nu voì să o beà. Aceasta făcură cei trei
viteji.
20 [k]Și Abișai, fratele lui Ioab, erà ca-
pul celor trei. Și el își ridică lancea pre-
ste trei sute, și-*i* ucise; și aveà nume
între cei trei. 21 Și pentru că erà mai
cu nume între cei trei decât cei doi, de
aceea fu mai marele lor; totuși el nu
ajunse pre cei *dintâi* trei.
22 Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui
bărbat din Kabțeel, care *erà* avut în
fapte, acesta ucise doi bărbați ai Moa-
bului asemenea leilor. Și el se *mai* po-
gorî, și ucise un leu într'o groapă, în
timpul omătului. 23 Și el *mai* ucise

c 1 Sam. 13. 13. d 1 Sam. 28. 7. | *Capul 11.* a 2 Sam. 5. 1. | b Ps. 78. 71. c 2 Sam. 5. 3. | d 1 Sam. 16. 1. 12, 13. | e 2 Sam. 5. 6. f Judc. 1. 21. | g 2 Sam. 23. 8. h 1 Sam. 16. 1. 12. | i 2 Sam. 23. 13. j Cap. 14. 9. | k 2 Sam. 23. 18.

pre un Egiptean, bărbat de statură mare,
de cinci coți lungime. Și în mâna Egip-
teanului *erà* o lance, ca lemnul de sta-
tive: și el se repezi asupra-i cu un to-
eag, și smulse lancea din mâna Egiptea-
nului, și-l ucise cu chiar lancea sa.
24 Aceasta făcù Benaia, fiul lui Iehoiada,
și avù nume între cei trei viteji. 25 El
erà mai cu nume între cei treizeci, dar
la cei trei nu ajungeà. Și David îl alese
de credinciosul său.

26 Și cei mai viteji *erau:* Asahel, fra-
tele lui Ioab; Alhanan, fiul lui Dodo din
Ber-Lehem; 27 Șammot, Haroreul;
Heleț, Peloneul; 28 Ira, fiul lui Ikkeș,
Tekoeul, Abiezer, Antoteul; 29 Sibe-
cai, Hușateul; Ilaul, Ahoheul; 30 Ma-
harai, Netofateul; Heled, fiul lui Baana,
Netofateul; 31 Ițai, fiul lui Ribai, din
Ghibea a fiilor lui Beniamin; Benaia, Pi-
ratoneul; 32 Hurai, din Nahale-Gaaș;
Abiel, Arbateul; Ațmavet, Baharumeul;
33 Eliaba, Șaal-Boneul; Bene-Hașșem,
Ghizoneul; 34 Ionatan, fiul lui Șaghe,
Harareul; 35 Ahiam, fiul lui Sacar,
Harareul; Elifal, fiul lui Ur; 36 He-
fer, Mecherateul; Ahia, Peloneul; 37 He-
țro, Carmeleanul; Naarai, fiul lui Ez-
bai; 38 Ioel, fratele lui Hatan; Mib-
car, fiul lui Hagri; 39 Țelek, Ammo-
nitul; Nahrai, Beroteul, purtătorul de
arme al lui Ioab, fiul Țeruiei; 40 Iara,
Itreul; Gareb, Itreul; 41 Uria, Heteul;
Zabad, fiul lui Ahlai; 42 Adina, fiul lui
Șiza, Rubenitul, capitan al Rubeniților,
si cu dânsul treizeci. 43 Hanan, fiul lui
Maaca; Iosafat, Mitneul; 44 Uzia, Aș-
terateul; Șama și Iehiel, fiii lui Hotam,
Aroerul; 45 Iediael, fiul lui Șimri, și
Ioha, fratele său, Tizeul; 46 Eliel, Ma-
haveul; Ieribai, și Ioșavia, fiii lui Elna-
am; și Itma, Moabitul; 47 Eliel, și
Obed, și Iasiel din Mezobaia.

Lista celor ce se uniră cu David la Țiklag.

12 [a] Aceștia *sunt* aceia, cari au venit
la David în [b] Țiklag, pre când se
ținea închis de fața lui Saul, fiul lui Kiș,
și ei *erau* între viteji, ajutori în luptă!
2 Și *erau* înarmați cu arcuri, *și* cu dreapta
și cu [c] stânga aruncau pietre, și săgetau
din arc: 3 Din frații lui Saul, din Be-
niamin: Capul, Ahiezer, apoi Ioaș, *amân-
doi* fii ai lui Șemaa, Ghibeateul; Iezieul,
și Pelet, fiii lui Azmavet; și Beraca, și
Iehu, Antoteul; 4 Și Ișmaia, Ghibeo-
nitul, un viteaz din cei treizeci, și *care
erà* preste treizeci; Ierimia, Iahaziel,
Iohanan, și Iotabad, Ghederateul, 5 E-
luzai, Ierimot, Bealia, Șemaria, și Șe-
fatia, Harufeul; 6 Elkana, Iesia, Aza-
reel, Ioețer, și Iașobeam, Korhei; 7
Ioelar, Zebadia, fiii lui Ieroham din
Ghedor.

8 Și din Gadiți s'au despărțit către
David în întăritura din pustiu, vitejii
din oaste, bărbați armați de luptă, pre-
văzuți cu scut și cu lance, și fața lor *erà
ca* fața leului, și ca [d] căprioarele pe munți
așà de iuți: 9 Ezer, capul; Obadia, al
doilea; Eliaba, al treilea; 10 Mișmanna,
al patrulea; Ierimia, al cincilea; 11 A-
tai, al șaselea; Eliel, al șaptelea; 12 Io-
hanan, al optelea; Elzabad, al nouălea;
13 Ierimia, al zecelea; Macbannai, al un-
sprezecelea. 14 Aceștia *erau* din fiii lui
Gad, capi ai oastei; cel mai mic *s'a lup-
tat* cu o sută, cel mai mare cu o mie
bărbați.

15 Ei *sunt* aceia, cari trecură preste
Iordan în luna întâia, când acesta a ieșit
din [e] malurile lui, și au luat pe fugă pre
toți *locuitorii* văilor spre răsărit și spre
apus.

16 Și veniră și din fiii lui Beniamin
și ai lui Iuda, în întăritură, către David.
17 Și David ieșì la dânșii și luând cu-
vântul, le zise: Dacă veniți spre bine la
mine, ca să mă ajutați, va fi și inima
mea unită cu voi; iar de *veniți,* ca să mă
dați neamicilor mei, deși nici o nedrep-
tate nu *este* în mânele mele, să vadă
Dumnezeul părinților noștri și să judece.
18 Și spiritul venì preste [f] Amasai, ca-
pul căpitenielor, *și el zise*: David! ai tăi
suntem și cu tine, fiule al lui Ișai! Pace,
pace ție, și pace ajutătorilor tăi, căci pre

Capul 12. | a 1 Sam. 27. 2. | b 1 Sam. 27. 6. | c Judc. 20. 16. | d 2 Sam. 2. 18. | e Ios. 3. 15. | f 2 Sam. 17. 25

tine te ajută Dumnezeul tău. Atunci îi
primì David, și-i făcù capi ai cetelor.
19 Și *unii* din Manase trecură la Da-
vid, [g] pre când el ieșià cu Filistenii asu-
pra lui Saul la luptă, dar nu-i ajutară,
pentru că domnii Filistenilor cu sfat îl
depărtaseră, zicând: Cu capetele noastre
[h] va trece la Saul, domnul său. 20 Și
mergând el spre Țiklag, trecură la el
dela Manase: Adna, Ioțabad, Iediael,
Micael, Iozabad, Elihu, și Țiltai, capi pre-
ste miile din Manase. 21 Și aceștia aju-
tară pre David asupra [i] cetelor; căci ei
toți *erau* viteji de oaste, și ajunseră mai
mari ai oastei. 22 Căci din zi în zi ve-
niau la David, ca să-l ajute, până ce *se*
făcù o tabără mare, ca tabăra lui Dum-
nezeu.

Lista acelora ce veniră la David în Hebron, ca să-l facă rege.

23 Și acesta *este* numărul bărbaților
înarmați de luptă, care [j] veniră către Da-
vid în Hebron, ca să [k] mute regatul lui
Saul asupra lui, [l] după ordinul Domnu-
lui: 24 Fiii lui Iuda, cari purtau scu-
tul și lancea, șase mii opt sute, înarmați
pentru luptă; 25 Din fiii lui Simeon,
voinici, viteji la luptă, șapte mii o sută:
26 Din fiii lui Levi, patru mii șase sute:
27 Și Iehoiada, mai marele Aaroniților,
și cu dânsul trei mii șapte sute: 28 Și
Zadok, tânăr voinic și viteaz, și casa sa
părintească, douăzeci și doi mai mari.
29 Și din fiii lui Beniamin, frații lui Saul,
trei mii; căci până atuncea partea cea
mai mare dintrânși ținea cu casa lui
Saul; 30 Și din fiii lui Efraim, două-
zeci mii opt sute bărbați voinici, viteji
renumiți în casa lor părintească; 31 Și
din jumătatea seminției lui Manase, opt-
sprezece mii, cari erau renumiți, ve-
niră să facă pre David rege: 32 Și din
fiii lui Isachar, [m] cari se înțelegeau ce
trebuia să facă Israel, capi ai lor, două
sute; și toți frații lor *erau* supt ordinele
lor. 33 Dela Zabulon, cari (unii) porniră
către armată, și cari (unii) erau înarmați
pentru luptă cu tot felul de arme de resbel,
cincizeci mii, *gata* a se pune în șiruri cu
inimă neclintită: 34 Și din Neftali *ve-*
niră mai mari, o mie: și cu dânșii *erau* scu-
turi și lănci, treizeci și șapte mii. 35 Și
din Daniți, înarmați de luptă, douăzeci și
opt mii și șase sute: 36 Și din Asser, cei
ieșiți la oștire și înarmați spre luptă,
patruzeci mii: 37 Și din cei de dincolo
de Iordan, din Rubeniți și din Gadiți,
și din jumătatea seminției lui Manase,
cu tot felul de arme de resbel, o sută și
douăzeci mii.
38 Toți acești oameni de resbel, în și-
ruri de bătaie, veniră cu inima neclintită
la Hebron, ca să facă pre David rege
preste tot Israelul. Și toată rămășița lui
Israel o inimă *aveà*, ca să facă rege pre
David. 39 Și fost-au ei acolo la David
trei zile, și au mâncat, și au beut: căci
frații lor pregătiseră pentru dânșii. 40 Și
aceia, ce *locuiau* lângă dânșii în apro-
piere până încolo spre Isacar, Zabulon,
și Neftali, aduseră pâne pe asini, pe că-
mile, pe catâri, și pe boi, aluaturi, smo-
chine, fructe uscate, vin, oleiu, boi, și
oi mulțime: căci erà bucurie în Israel.

David ia chivotul din Kiriat-Iearim, și-l poartă la casa lui Obed-Edom.

13 Și se sfătuì David cu mai marii pre-
ste mii și preste sute, *și* cu toți ca-
pii; 2 Și David zise către toată adu-
narea lui Israel: De *credeți că e* bine,
și socotiți că *este plăcut* Domnului Dum-
nezeului nostru, să trimitem preste tot
locul jur împrejur la frații noștri [a] cei
rămași în toate țările lui Israel, și cu
dânșii *și* la preoți și la Leviți în cetățile
și împrejurimile lor, ca să se adune la
noi: 3 Ca să ducem chivotul Dumne-
zeului nostru la noi: [b] căci în zilele lui
Saul nu l-am întrebat. 4 Și zise în-
treaga adunare, că așa să se facă: căci
lucrul erà drept în ochii poporului în-
treg.
5 Deci [c] adună David tot Israelul dela
[d] Șichor în Egipt până la întrarea He-
matului, ca să ducă chivotul lui Dum-
nezeu [e] dela Kiriat-Iearim. 6 Și plecă

g 1 Sam. 29. 2. h 1 Sam. 29. 4. | i 1 Sam. 30. 1, 9. 10. | j 2 Sam. 2. 4. k Cap. 10. 14. | l 1 Sam. 16. 1, 3. | m Est. 1. 13. — | Capul 13. a Isa. 37. 4. | b 1 Sam. 7. 1, 2. c 1 Sam. 7. 5. | d Ios. 13. 3. e 1 Sam. 6. 21.

David cu tot Israelul spre [f] Baala, *adecă*
Kiriat-Iearim, care *este* în Iuda, ca să
ridice de acolo chivotul lui Dumnezeu,
al Domnului, care [g] ședeà *între* cheru-
bimi, cari se chiamă după numele său.
7 Și ei duseră chivotul lui Dumnezeu,
[h] pe un car nou [i] din casa lui Abinadab.
Și Uza și Ahio conduceau carul. 8 [j] Și
David și tot Izraelul jucau înaintea Dom-
nului din toate puterile, cu cântece și cu
citare, cu harpă, cu tobe, cu cimbale, și
cu trâmbițe. 9 Și venind ei la aria lui
Chidon, întinse Uza mâna sa, ca să a-
puce de chivot: căci boii erau să-*l* răs-
toarne. 10 Și se aprinse mânia Dom-
nului asupra lui Uza, și-l lovì; [k] pentru
că și-a întins mâna spre chivot: și el
[l] murì acolo înaintea lui Dumnezeu.
11 Și David se scârbì, că a făcut Dom-
nul o spărtură cu Uza: și numì acel loc
Pereț-Uza, *(spărtura lui Uza)*, până în
ziua de astăzi. 12 Și David se temù de
Dumnezeu în acea zi, și zise: Cum voiu
duce chivotul lui Dumnezeu la mine?
13 Deci David nu trase chivotul la dân-
sul, în cetatea lui David, ci-l abătu în
casa lui Obed-Edom, Gatitul.
14 [m] Și chivotul lui Dumnezeu rămase
cu familia lui Obed-Edom în casa lui,
trei luni. Și Domnul binecuvântă casa
lui Obed-Edom și toate ce *erau* ale lui.

Palatul lui David și copiii săi.

14 Și [a] Hiram, regele Tirului, trimise
soli către David, și lemn de cedru,
și pietrari și teslari, ca să-i zidească casă.
2 Și cunoscù David, că Domnul îl întărì
rege preste Israel, și că regatul său s'a
preà înălțat pentru poporul său, Israel.
3 Și David își mai luă femei în Ieru-
salim: și David mai născù fii și fete.
4 Și [b] acestea *sunt* numile copiilor săi,
cari i-se născură lui la Ierusalim: Șam-
mua, Șobab, Solomon. 5 Ibhar, Elișua,
Elpatet, 6 Noga, Nefeg, Iafia, 7 Eli-
șama, Beeliada, și Elifalet.

Biruințele lui David asupra Filistenilor.

8 Și auzind Filistenii, că [c] David s'a
uns rege preste tot Israelul, se suiră toți
Filistenii, ca să caute pre David. Și au-
zind David *acesta*, el ieșì întru întâmpi-
narea lor. 9 Și veniră Filistenii, și s'au
întins [d] în valea Refaim. 10 Și David
întrebă pre Dumnezeu, zicând: Sui-mă-
voiu asupra Filistenilor, și oare tu îi vei
da în mâna mea? Și Domnul zise către
dânsul: Sue-te! și-i voiu da în mâna ta.
11 Deci ei se suiră la Baal-Perațim: și
David îi bătù acolo. Și David zise:
Rupt-a Dumnezeu pre neamicii mei prin
mâna mea, asemenea unei isbucniri de
apă. De aceea se numì numele locului
aceluia: Baal-Perațim *(locul isbucnirii)*.
12 Și ei lăsară acolo pre zeii lor, și Da-
vid poruncì, ca să se ardă cu foc.
13 [e] Și Filistenii se întinseră din nou
în vale. 14 Și David întrebă iarăși pre
Dumnezeu: și Dumnezeu zise către
dânsul: Nu te suì după ei: întoarce-te
dela dânșii [f] și mergi asupra lor prin
partea de către duzi. 15 Și când vei
auzì un fâșnit de pași în vârful duzilor,
atuncea vei ieșì la luptă: căci Dumne-
zeu merge înaintea ta, ca să bată tabăra
Filistenilor. 16 Deci David făcù, cum îi
poruncì Dumnezeu: și bătură tabăra Fi-
listenilor, dela [g] Ghibeon, până la Gazer.
17 [h] Și numele lui David se răspândì
în toate țările, și Domnul [i] puse spaima
lui preste toate popoarele.

David aduce chivotul la Ierusalim.

15 Și *David* își făcù case în cetatea lui
David, și pregătì loc pentru chivo-
tul lui Dumnezeu, [a] și-i întinse lui cort.
2 Și zise David: [b] Chivotul lui Dumne-
zeu nimenea să nu-l poarte, decât Levi-
ții: căci pre aceștia i-a ales Domnul, ca
să poarte chivotul lui Dumnezeu, și să-i
servească în veci.
3 Și [c] adună David tot Israelul la Ie-
rusalim, ca să sue chivotul Domnului la
locul său, pre care i l-a pregătit. 4 Și
adună David pre fiii lui Aaron și pre Le-
viți: 5 Din fiii lui Kehath: Uriel, pre
cel mai mare, și pre frații lui, o sută și

---

f Ios. 15. 9, 60. g 2 Sam. 6. 2. h Num. 4. 15. | i 1 Sam. 7. 1. j 2 Sam. 6. 5. k Num. 4. 15. | l Lev. 10. 2. m 2 Sam 6 11. —

Capul 14. a 2 Sam. 5. 11 etc. | b Cap. 3. 5. c 2 Sam. 5. 17. d Cap. 11. 15. | e 2 Sam. 5. 22. f 2 Sam. 5. 23. g 2 Sam. 5. 25. | h Ios. 6. 27. i Deut. 2. 25. —

Capul 15. a Cap. 16. 1. b Num 4. 2. 15. c 1 Reg 8 1

douăzeci; 6 Din fiii lui Merari: Asaia,
pre cel mai mare, și pre frații lui, două
sute și douăzeci; 7 Din fiii lui Gher-
șom: Ioel, pre cel mai mare,și pre frații
lui, o sută și treizeci; 8 Din fiii lui [d] Ele-
zafan: Șemaia, pre cel mai mare, și pre
frații lui, două sute; 9 Din fiii lui [e] He-
bron: Eliel, pre cel mai mare,și pre frații
lui, optzeci; 10 Din fiii lui Uziel: Am-
minadab, pre cel mai mare, și pre frații
lui, o sută și doisprezece.

11 Și chiemă David pre Zadok și A-
biatar, preoții, și pre Leviți: Uriel, Asaia,
Ioel, Șenaia, Eliel, și Amminadab. 12 Și
zise către dânșii: Voi *sunteți* capii *case-
lor* părintești ale Leviților; sfințiți-vă
pre voi și pre frații voștri, și suiți chi-
votul Domnului, Dumnezeul lui Israel,
în locul, pre care eu i *l*-am pregătit;
13 [f] Fiindcă voi nu ați *făcut* aceasta în-
tâiași dată, de aceea făcù [g] Domnul, Dum-
nezeul nostru, rupere între noi; căci nu
i-am căutat după cuviință.

14 Și așa se sfințiră preoții și Leviții,
ca să sue chivotul Domnului, Dumne-
zeul lui Israel. 15 Și fiii Leviților pur-
tară chivotul lui Dumnezeu pe umerile
lor, cu pârghiele pe dânși, așà precum
[h] porunci Moise după cuvântul Domnului.

16 Și zise David către cei mai mari
ai Leviților, ca să așeze pre frații lor,
cântăreții, cu instrumente de cântare,
cu harpe, cu citare, și cu cimbale, și să
sune din ele cântări răsunătoare de bu-
curie. 17 Deci Leviții așezară pre [i] He-
man, fiul lui Ioel, și din frații lui, pre
[j] Asaf, fiul lui Berechia; și din fiii lui
Merari, frații lor, pre [k] Atan, fiul lui Ku-
șaia; 18 Și cu dânșii *așezară ca cân-
tăreți* de a doua *treaptă*, pre frații lor:
Zecaria, Ben, Iaaziel, Șemiramot, Iehiel,
Unni, Eliab, Benaia, Maaseia, Matitia,
Elifele, Mikneia, Obed-Edom, și Ieiel,
pre ușieri. 19 Și cântăreții, Heman,
Asaf, și Etam, sunau cimbale de aramă;
20 Și Zecaria, Aziel, Semiramot, Iehiel,
Unni, Eliab, Maaseia, și Benaia, cu harpe,
[l] după Alamot; 21 Și Matitia, Elifele,
Makneia, Obed-Edom, Ieiel, și Azazia,
jucau din citare cu opt corzi, spre întă-
rirea sunetului.

22 Și Chenania, maestrul de cântări
al Leviților, conducea cântarea; că *erà*
iscusit. 23 Și Berechia și Elkana *erau*
ușierii chivotului.

24 Și Șebania, Iosafat, Netaneel, Ama-
sai, Zecaria, Benaia, și Eliezer, preoții,
[m] suflau în trimbițe înaintea chivotului
lui Dumnezeu. Și Obed-Edom și Iehia
erau ușierii chivotului.

25 Și așà merseră [n] David, bătrânii
lui Israel și cei mai mari preste mii, ca
să ducă chivotul legei Domnului din casa
lui Obed-Edom, cu bucurie. 26 Și fiind-
că Dumnezeu ajută pre Leviții, cari pur-
tară chivotul legei Domnului, ei jertfiră
șapte tauri și șapte berbeci. 27 Și Da-
vid *erà* îmbrăcat cu un vestmânt de
in subțire, precum și toți Leviții, cari
purtau chivotul, și cântăreții și Chenania,
maestrul de cântări al cântăreților; și
David *aveà* pe dânsul efod de in. 28 [o] A-
șà duse tot Israelul chivotul legei Dom-
nului cu strigăte de bucurie, și în sune-
tul trâmbițelor, cornurilor și cimbalelor;
și răsunară harpele și citarele.

29 Și, [p] când ajunse chivotul legei
Domnului în cetatea lui David, căută
Mical, fata lui Saul, pe fereastră, și văzù
pre regele David săltând și jucând, și
ea-l desprețui în inima ei.

Rânduirile lui David pentru cultul divin stând în legătură cu chivotul. Psalmii săi de laudă.

16 Așà [a] au adus chivotul lui Dumne-
zeu, și l-au pus în mijlocul cortu-
lui, pre care David îl întinsese pentru
el, și aduseră arderi de tot și sacrificii de
bucurie înaintea lui Dumnezeu.

2 Și sfârșind David aducerea arderilor
de tot și a sacrificielor de bucurie, el bine-
cuvântă poporul în numele Domnului.
3 Și împărțì între toți oamenii din Israel,
între bărbați și femei, fiecăruia o pâne,
o bucată de carne, și o turtă de stafide.

d Esod. 6. 22. e Esod. 6. 18. f 2 Sam. 6. 3. g Cap. 13. 10, 11. h Esod. 25. 14. Num. 4. 15. i Cap. 6. 33. j Cap. 6. 39. k Cap. 6. 44. l Ps. 46, titlu. m Ps. 81. 3. n 2 Sam. 6. 12, 13, etc. o Cap. 13. 8. p 2 Sam. 6. 16. — Capul 16. a 2 Sam. 6. 17—19.

4 Și înaintea chivotului Domnului el
așeză *pre unii* dintre Leviți, cari să facă
serviciul, și [b] să sărbătorească, să laude,
și să mărească pre Domnul, Dumnezeul
lui Israel: 5 Pre Asaf, capul; Zecaria,
al doilea după el: Ieiel, Șemiramot, Ie-
hiel, Matitia, Eliab, Benaia, Obed-Edom,
și Ieiel *făceau să răsune* harpe și citare,
și Asaf făcea să răsune cimbale. 6 Și
Benaia și Iahaziel, preoții, *suflau* necon-
tenit în trâmbiți înaintea chivotului le-
gei lui Dumnezeu.

7 În aceeași zi dădù David în mânele
lui Asaf și a fraților săi *acești psalmi*,
pentru [c] începutul sărbătoririi Dom-
nului.

8 [d] Lăudați pre Domnul, chiemați nu-
mele lui, Faceți cunoscute popoarelor
faptele lui, 9 Cântați-i, cântați-i psalmi,
Vorbiți de toate minunile lui. 10 Fă-
liți-vă în numele său cel sfânt, Bucure-
se inima acelora, cari caută pre Domnul.
11 Căutați pre Domnul și puterea lui,
Căutați totdeauna fața sa. 12 Aminti-
ți-vă de minunile sale, pre care le-a fă-
cut, De semnele sale, și de judecățile
gurei sale, 13 Voi, semința lui Israel,
servul său, Fii ai lui Iacob, aleșii săi!
14 El, Domnul, *este* Dumnezeul nostru,
Preste tot pământul *sunt* judecățile sale.
15 Amintiți-vă în veci de legământul
său, De cuvântul, ce l-a poruncit pentru
o mie de generațiuni, 16 Pre [e] care
l-a încheiat cu Abraam, Și de jurămân-
tul său către Isaac; 17 Pre care l-a
întărit lui Iacob drept lege, Lui Israel
drept legământ vecinic, 18 Zicând: Da-
voiu ție pământul Canaan, Sorț al moș-
tenirei voastre: 19 Când erați încă un
număr mic, [f] Puțini, și străini acolo.
20 Și ei merseră dela popor la popor, Și
dela un regat la alt popor: 21 El nu în-
voì nimănui, ca să-i apese, Ci [g] pedepsì
pre regi pentru dânșii, 22 *Zicând:*
[h] Nu vă atingeți de unsul meu, Și profe-
ților mei nu faceți nici un rău! 23 [i] Cânte
Domnului pământul întreg; Dați știre
zi cu zi de mântuirea sa! 24 Spu-
neți popoarelor mărirea sa, Tuturor na-
țiunilor minunile sale! 25 Căci mare
este Domnul și vrednic foarte de laudă,
Și înfricoșat preste toți zeii. 26 Căci
toți zeii [j] popoarelor *sunt;* Dar Domnul
a făcut cerul. 27 Mărire și măreția *sunt*
înaintea lui, Puterea și bucuria în locul
său. 28 Dați Domnului, voi neamurile
popoarelor, Dați Domnului mărire și pu-
tere! 29 Dați Domnului mărire nume-
lui său, Aduceți daruri, și veniți înain-
tea lui, 30 Închinați-vă Domnului în
podoabă sfântă. Tremure înaintea lui tot
pământul! Căci lumea s'a întărit, *și* ea
nu se va clătina. 31 Bucure-se cerul,
și veselească-se pământul; Și să se spună
popoarelor: Domnul este regele! 32 Mu-
gească marea, și tot ce o umple: Voios
fie câmpul, și tot ce *este* asupra-i; 33 Să
chiue arborii pădurei Înaintea Domnu-
lui: căci el vine, Să judece pământul.
34 [k] Lăudați pre Domnul, căci bun *este*
el, Căci vecinică *este* îndurarea sa. 35 [l] Și
ziceți: Mântuește-ne, Dumnezeul mân-
tuirei noastre, Și ne adună, să ne scape
dintre popoare, Ca să lăudăm numele
tău cel sfânt, *Și* să ne fălim cu lauda ta.
36 [m] Binecuvântat *fie* Domnul, Dumne-
zeul lui Israel, din veci și în veci!

Și tot [n] poporul zise: Amin: și lăudă
pre Domnul.

37 Și el lăsă acolo înaintea chivotu-
lui legei Domnului pre Asaf, și pre fra-
ții lui, ca să servească totdeauna înain-
tea chivotului, cum cereà lucrul fiecărei
zile: 38 Și pre Obed-Edom, și frații
lor, șasezeci și opt; și pre Obed-Edom,
pre fiul lui Iedutun, și pre Hosa, *să fie*
ușieri; 39 Și pre Zadok, preotul, și
pre frații lui, preoți, [o] înaintea locașului
Domnului, [p] pe înălțimea din Ghibeon;
40 Ca să aducă pururea Domnului ar-
deri de tot pe altarul arderului de tot, [q] di-
mineața și sarea, întocmai după cum este
scris în legea Domnului, pre care a po-
runcit-o lui Israel: 41 Și cu dânși pre
Heman, Iedutun, și pre ceilalți aleși, cari
au fost numit cu numele, să laude pre

b Ps. 38.
c 2 Sam. 23. 1.
d Ps. 105.1—15.
e Fac. 17. 2.
f Fac. 34. 30.
g Fac. 12. 17.
h Ps. 105. 15.
i Ps. 96. 1, etc.
j Lev. 19. 4.
k Ps. 106. 1.
l Ps. 106.47.48.
m 1 Reg. 8. 15.
n Deut. 27. 15.
o Cap. 21. 29.
p 1 Reg. 3. 4.
q Esod. 29. 38

Domnul, căci [r] vecinică *este* îndurarea sa;
42 Și cu dânșii pre Heman, și Iedutun,
ca să sune din trâmbiți, din cimbale,
și din instrumentele de cântare ale lui
Dumnezeu; și pre fiii lui Iedutun *i-a*
așezat ușieri. 43 [s]Apoi se duse tot
poporul, fiecare la casa sa, și David se
întoarse, ca să binecuvinteze casa sa.

Dorința lui David de a zidì un templu: Dumnezeu îi trimite știre prin Natan: mulțumirea lui David.

17 [a]Fost-a, precând locuia David în
casa sa, că a zis David către Na-
tan, profetul: Iacă, eu locuesc în casă
de cedri, dară chivotul legei Domnului
supt covoare! 2 Atuncea zise Natan
către David: Tot ce *este* în inima ta, fă!
că Dumnezeu *este* cu tine.
3 În aceași noapte fost-a cuvântul lui
Dumnezeu către Natan, zicând: 4 Mergi,
și spune lui David, servul meu: Așà zise
Domnul: Tu să nu-mi zidești casă de lo-
cuință; 5 Căci nici într'o casă n'am lo-
cuit din ziua aceea, în care am scos pre
Israel *din Egipt* și până astăzi: ci am
mers din cort în cort, și din locaș *în lo-*
caș. 6 Pretutindenea am călătorit cu
tot Israelul: și oare vorbit-am cândva
cuvânt către vreunul din judecătorii lui
Israel, cărora le poruncisem să pască po-
porul meu, și zis-am: De ce nu-mi zi-
diți casă de cedri? 7 Și acum așà zi
servului meu David: Așà zise Domnul,
Dumnezeul oștirilor: Eu te-am luat din
staulul oilor, de dinapoia oilor, ca să fii
domn preste poporul meu, Israel. 8 Și
fost-am pretutindenea cu tine, unde
mergeai: și am stârpit de dinaintea ta
pre toți neamicii tăi; și ți-am făcut nume
asemenea numelui celor mari depe pă-
mânt. 9 Și dat-am poporului meu Is-
rael un loc, și l-am sădit pre el, ca să
locuiască pe locul său, și să nu mai fie
neliniștit, și să nu-l mai frângă fiii rău-
tăței, ca mai înainte. 10 Și din ziua
aceea, în care am așezat judecători pre-
ste poporul meu Israel, am umilit pre
toți neamicii tăi; și acum îți zic, că Dom-
nul îți va zidì casă. 11 Și când se vor
împlinì zilele tale, și tu te vei duce la
părinții tăi, voiu ridicà semânța ta după
tine, care va fi din fiii tăi, și voiu întărì
regatul său. 12 Aceasta să-mi zidească
casă, și eu voiu întărì tronul său în
veci. 13 [b]Eu îi voiu fi părinte, și el
îmi va fi fiu; și nu voiu îndepărta dela
el bunătatea mea, precum am îndepăr-
tat-o dela cel ce a fost înainte de tine:
14 [c]Ci-l voiu așezà în casa mea și în
regatul meu în veci, și tronul său va fi
întemeiat în veci.

Rugăciunea lui David.

15 După toate aceste cuvinte, și după
toată aceasta vedere, așa vorbì Natan
către David.
16 [d]Atunci întră regele David, și se
ținù înaintea Domnului: și zise: Cine
sunt eu, Domnul, Dumnezeule, și ce *este*
casa mea, că m'ai făcut să ajung la atâta!
17 Și, ca și cum aceasta preà puțin a
părut în ochii tăi, Dumnezeule, tu ai dat
încă și făgăduință casei servului tău
pentru îndelung: și tu mi-ai arătat un
rând *de urmași* suindu-se în depărtare,
Doamne, Dumnezeule! 18 Ce să mai
vorbească David către tine despre onoa-
rea servului tău! 19 Tu cunoști pre
servul tău, Doamne! pentru servul tău,
și după inima ta, ai făcut toată această
mărire, și ai prezis toate *aceste* măriri.
20 Doamne! nimenea nu *este* asemenea
ție, nici nu *este* Dumnezeu afară de tine,
după toate cât am auzit cu urechile noa-
stre. 21 Că cine *este* ca poporul tău,
ca Israel? Popor unic pe pământ, pentru
care s'a dus Dumnezeu, ca să-l răscum-
pere șieși de popor, făcându-și nume
mare și înfricoșat, alungând popoarele
de dinaintea poporului tău, pre care l-ai
răscumpărat din Egipt. 22 Așà ai pus
poporul tău Israel *să fie* ție popor în
veci: și tu, Doamne, te-ai făcut Dum-
nezeul lor. 23 Și acum Doamne! cu-
vântul, pre care l-ai făgăduit tu servu-
lui tău, și casei sale, să steà statornic
până în veci, și fă în ce chip ai zis!

---

r Ezra. 3. 11. | Ier. 33. 11. | *s* 2 Sam. 6.19,20. | *Capul 17.* | *a* 2 Sam. 7.1,etc. | *b* 2 Sam. 7.14,15. | *c* Luc. 1. 33. | *d* 2 Sam. 7. 18.

24 Şi statornic să steà. şi mare să fie
numele tău în veci. ca să se zică: Dom-
nul. *Dumnezeul* oştirilor şi al lui Israel.
este Dumnezeu preste Israel: şi casa lui
David. servul tău. *fie* întemeiată înain-
tea ta. 25 Căci tu. Dumnezeul meu.
ai făgăduit servului tău.că-i vei zidì casă:
de aceea a cutezat servul tău a se rugà
înaintea ta. 26 Şi acum, Doamne! tu
eşti Dumnezeu. şi ai făgăduit bunătăţile
acestea servului tău. 27 Şi acum în-
voieşte şi binecuvântează casa servului
tău. ca să fie în veci înaintea ta: căci
tu. Doamne. ai binecuvântat-*o*. şi bine-
cuvântată *va fi* în veci.

Biruinţele lui David asupra Filistenilor, Moabiţilor, Edomiţilor şi Sirienilor; diregătorii săi.

18 După aceea [a] bătù David pre Filis-
teni. şi-i supuse: şi luă Gatul şi ce-
tăţile sale din mâna Filistenilor.
2 Şi el bătù pre Moabiţi. şi Moabiţii
se supuseră lui David. *şi* aduseră daruri.
3 Şi David bătù pre Hadarezer, regele
din Ţoba la Hamat. când mergeà spre
a-şi întemeià domnicea sa. la fluviul Eu-
frat.
4 Şi-i luă David o mie de care. şi
[b] şapte mii călăreţi. şi douăzeci mii de
oameni pedeştri. Şi David tăie vinele tu-
turor *cailor* de trăsuri. reţinând din ei
pentru o sută de care.
5 Şi veniră Sirienii dela Damasc — lui
Hadarezer. regele din Ţoba — în aju-
tor: şi David ucise din Sirieni douăzeci şi
două mii de oameni. 6 După aceea
puse David *garnizoane* în Siria Damas-
cului. şi Sirienii se făcură servi lui Da-
vid. *şi* aduseră daruri. Şi Domnul ajutà
pre David oriunde se duceà. 7 Şi Da-
vid luă scuturile de aur, care erau la
servii lui Hadarezer. şi le aduse în Ieru-
salim. 8 Şi din Tibhat şi Chun. cetăţi
ale lui Hadarezer,luă David aramă multă
foarte.Din aceasta [c] făcù Solomon marea
cea de aramă. şi stâlpii. şi vasele de a-
ramă.
9 Şi auzind Tou. regele Hamatului.
că David bătù toată oastea lui Hadare-
zer. regele din Toba. 10 Trimise pre
Hadoram. fiul său, la regele David, ca să
întrebe de sănătatea sa. şi să-l feliciteze,
pentru că s'a luptat cu Hadarezer şi l-a
bătut (căci Tou erà în ceartă cu Harezer).
şi *cu dânsul* tot felul de vase de aur şi
argint şi aramă. 11 Pre acestea consa-
cratu-*le*-a şi regele David Domnului. pe
lângă argintul şi aurul, pre care-l luase
dela toate popoarele *acestea*: Dela Edom.
dela Moab. dela fiii lui Ammon, dela Fi-
listeni, şi dela Amalekiţi.
12 Şi Abişai, fiul Ţeruiei, bătù din
Edomiţi, înValea-Sărei. [d] optsprezece mii
de *oameni*. 13 [e] Şi el puse garnizoane
în Edom. şi toţi Edomiţii se făcură servi
lui David.
Şi ajutà Domnul pre David oriunde
se duceà.
14 Şi David domnià preste tot Israe-
lul. şi făceà judecată şi dreptate la tot
poporul său. 15 Şi Ioab. fiul Ţeruiei.
erà preste armată. şi Iosafat. fiul lui
Ahilud. *erà* cancelar: 16 Şi Zadok, fiul
lui Ahitub. şi Abimelech. fiul lui Abiatar.
erau preoţi: şi Şavşa *erà* scriitor: 17 [f] Şi
Banaia. fiul lui Iehoiada. *erà* preste Creţi
şi Pleţi: şi fiii lui David *erau* cei dintâi,
pe lângă regele.

Insulta regelui din Ammon; Ammoniţii şi Sirienii bătuţi.

19 [a] Fost-a după aceea. că murì Na-
haş. regele fiilor lui Ammon. şi fiul
său domnì în locul său. 2 Atuncia zise
David: Voiu face milă cu Hanun. fiul lui
Nahaş, căci şi părintele său a făcut milă
cu mine. Şi David trimise soli spre a-l
mângâia. pentru părintele său. Şi venind
servii lui David în pământul fiilor lui
Ammon. la Hanun. spre a-l mângâia:
3 Atuncia ziseră cei mai mari ai fiilor
lui Ammon către Hanun: Socoteşti tu
oare. că David. pentru ca să onoreze pre
părintele tău a trimis la tine mângâie-
tori? Oare n'au venit servii săi la tine.
ca să cerceteze ţara. şi să o surpe. şi să
o iscodească? 4 Atuncia luă Hanun
pre servii lui David. şi-i tunse. şi tăie

Capul 18. a 2 Sam. 8. 1. etc. | b 2 Sam. 8. 4. | c 1 Reg. 7. 15, 23. | d 2 Sam. 8. 13. | e 2 Sam. 8. 14, etc. | f 2 Sam. 8. 18. — | *Capul 19.* a 2 Sam. 10. 1, etc.

vestmintele lor pe jumătate, până la șe-
zutul lor, și le dădù drumul. 5 Și ei
se duseră; și spunându-se *aceasta* lui
David despre bărbați, el a trimis întru
întâmpinarea lor; căci bărbații erau ru-
șinați foarte; și regele zise: Rămâneți
în Ierichon, până ce vor crește barbele,
și *atuncia* vă veți întoarce!

6 Și văzând fiii lui Ammon, că sunt
în miros rău la David, trimiseră Hanun
și fiii lui Ammon o mie talanți de argint,
spre a-și tocmì care și călăreți din Meso-
potamia, din Siria-Macca [b] și din Ţoba.
7 Și-și tocmiră treizeci și două mii care,
și pre regele de Maaca cu poporul său:
și ei veniră, și tăbărîră înaintea Made-
bei. Și fiii lui Ammon se adunară de prin
cetățile lor, și veniră la luptă.

8 Și auzind *aceasta* David, trimis-a
pre Ioab și pre toată oastea celor viteji.
9 Și ieșiră fiii lui Ammon, și se rânduiră
de bătaie la întrarea cetății, și regii, cari
veniseră, *erau* deosebi pe câmp. 10 Și
văzând Ioab, că lupta erà întocmită a-
supră-i și din față și din dos, a ales din
toți aleșii lui Israel, și se rânduì asupra
Sirienilor. 11 Și rămășița poporului o
dădù supt mâna lui Abișai, fratele său,
și-l rânduì asupra fiilor lui Ammon;
12 Și zise: De vor fi Sirienii mai tari
decât mine, tu vei fi mie întru ajutor:
iar de vor fi fiii lui Ammon mai tari de-
cât tine, te voiu ajuta eu pre tine: 13 Fii
tare, și să fim puternici pentru poporul
nostru și pentru cetățile Dumnezeului
nostru; și Domnul să facă *ce va fi* bine
în ochii săi.

14 Și Ioab se apropie cu poporul ce
erà cu el la luptă asupra Sirienilor: și
aceștia fugiră de dinaintea lui. 15 Și
văzând fiii lui Ammon, că Sirienii fugiau,
fugiră și ei de dinaintea lui Abișai, fra-
tele său, și întrară în cetate. Și Ioab venì
la Ierusalim.

16 Și Sirienii, văzându-se bătuți de
Israel, trimiseră soli, și scoaseră pre Si-
rienii de dincolo de râu; și Șofah, mai
marele oastei lui Hadarezer, *erà* în frun-
tea lor. 17 Și spunându-se aceste lui
David, adunà el tot Israelul, trecù Ior-
danul, și ajungându-i, se rânduì de bă-
taie în contra lor. Și după ce David se
rânduì de bătaie asupra Sirienilor, ei se
luptară cu dânsul. 18 Și fugiră Sirie-
nii de dinaintea lui Israel; și frânse Da-
vid șapte mii care de ale Sirienilor și
patruzeci mii pedeștri: și pre Șofah, mai
marele oastei, îl ucise. 19 Și văzându-
se servii lui Hadarezer bătuți de Israel,
făcură pace cu David, și-i se supuseră.
Și *așà* Sirienii nu mai voiră să ajute pre
fiii lui Ammon.

Cucerirea orașului amonitic Raba.

20 Și [a] împlinindu-se anul, pe timpul
când regii ies *la resbel,* Ioab se
duse cu puterea oastei, și pustiì pămân-
tul fiilor lui Ammon; și înaintă și îm-
presură Rabba. Iar David rămase în Ie-
rusalim; și [b] Ioab bătù Rabba, și o sfă-
râmă. 2 Și David [c] luă coroana regelui
lor de pe capul său, și o găsì în greuta-
tea unui talant de aur, și într'însa *erau*
pietre prețioase; și se puse pe capul lui
David; și scoase prăzi din cetate multe
foarte. 3 Și pre poporul din ea îl scoase,
și-l ferestruì cu ferestraele și cu securi
de fier, și cu topoare. Așà făcù David tu-
turor cetăților fiilor lui Ammon. Atuncia
se întoarse David și tot poporul înapoi,
la Ierusalim.

Trei biruințe asupra Filistenilor.

4 Și atuncia [d] se născù o luptă în Ghe-
zer cu Filistenii, și bătù [e] Sibbechai, Hu-
șateul, pre Sippai, din fiii lui Rafa; și
ei fură umiliți.

5 Și mai fu o luptă cu Filistenii; și
bătù Elhanan, fiul lui Iair, pre Lahmi,
pre fratele lui Goliat, Gatitul; și coada
lancei sale *erà* ca un lemn de stative.

6 Și mai [f] fu o luptă în Gat, și fost-a
un bărbat înalt foarte, care *aveà* șase
degete *la mâni,* și șase *la picioare,* două-
zeci și patru: încă și el erà dintre fiii
lui Rafa. 7 Acesta batjocorì pre Israel;
și-l ucise Ionatan, fiul lui Șimea, fratele
lui David. 8 Aceștia se născură lui

[b] Cap. 18. 5. 9. | *Capul 20.* [a] 2 Sam. 11. 1. | [b] 2 Sam. 12. 26. | [c] 2 Sam. 12. 30, 31. | [d] 2 Sam. 21. 18. | [e] Cap. 11. 29. | [f] 2 Sam. 21. 20.

Rafa în Gat, și căzură prin mâna lui
David. și prin mâna servilor săi.

Numărarea poporului: pedeapsa lui prin ciumă.

21 Și se sculă [a]Satana asupra lui Is-
rael. și ademenì pre David să nu-
mere pre Israel. 2 Și David zise către
Ioab și către cei mai mari ai poporului:
Mergeți, numărați pre Israel dela Beer-
Șeba, până la Dan: [b]și aduceți-mi nu-
mărul lor, ca să-*l* cunosc. 3 Și Ioab
zise: Domnul să facă pre poporul său
încă de o sută ori pre cât *este* acuma!
Domnul meu. rege, au nu *sunt* ei toți
servii domnului meu? Pentru ce cere
lucrul acesta domnul meu? Pentru ce
să se facă aceasta întru păcatul lui Is-
rael? 4 Totuși cuvântul regelui rămase
tare în contra lui Ioab. Și ieșì Ioab, și
merse prin tot Israelul; și se întoarse
la Ierusalim. 5 Și dădù Ioab lui David
numărul poporului numărat, și erau în
tot Israelul o mie de mii și o sută mii
bărbați. cari trăgeau sabia, și în Iuda
erau patru sute șaptezeci mii bărbați,
cari trăgeau sabia. 6 [c]Iar pre Levi și
Beniamin nu-i numărase într'aceștia:
căci cuvântul regelui erà urît lui Ioab.
7 Și fu rău acest lucru în ochii lui
Dumnezeu. și el bătù pre Israel. 8 Și
zise David către Dumnezeu: [d]Păcătuit-
am foarte, că am făcut aceasta. [e]Și acum
iartă păcatul servului tău; căci nebu-
nește foarte am lucrat.
9 Și Domnul vorbì către Gad. [f]văză-
torul lui David, zicând: 10 Du-te și
spune lui David, zicând: Așa zice Dom-
nul: Trei *pedepse* pun înainte-ți, a-
lege-ți una din ele, și face-voiu ție.
11 Și *așà* venì Gad la David, și zise
către dânsul: Așà zice Domnul: 12 A-
lege ție: [g]sau trei ani foamete, sau în
timpul de trei luni să fii nimicit, *alungat*
de neamicii tăi. așà ca sabia neamicilor
tăi să te ajungă, sau trei zile sabia
Domnului, ciuma în țară, și pre îngerul
Domnului ucigând în toate hotarele lui
Israel. Și acum vezi ce răspuns să duc
aceluia care m'a trimis! 13 Și zise
David către Gad: Eu în strâmtoare mare
sunt: să cad eu în mâna Domnului;
căci mare foarte *este* îndurarea sa; dar
să nu cad în mâna omului!
14 Și trimes-a Domnul ciuma preste
Israel, și picară din Israel șeaptezeci
mii de bărbați.

Jertfa lui David la aria lui Ornan.

15 Și trimis-a Dumnezeu înger la
Ierusalim, ca să-l strice. Și stricând el.
văzù Domnul. [h]și-i părù rău de acel
rău, și zise către îngerul, care strică:
Destul! oprește acum mâna ta. Și înge-
rul lui stà lângă aria lui Ornan, Iebu-
seul. 16 Și ridică David ochii săi, și [i]vă-
zù îngerul Domnului stând între pământ
și între cer, și sabia sa trasă în mâna
sa, întinsă preste Ierusalim. Atuncia că-
zură, David și bătrânii. cu fața *la pă-*
mânt, înveliți cu saci. 17 Și David zise
către Dumnezeu: Oare nu *sunt* eu *a-*
cela, care am zis să se numere poporul?
Eu sunt acela. care a păcătuit și a făcut
rău: dar aceste oi, ce au făcut ele?
Doamne. Dumnezeul meu. rogu-te. să
fie mâna ta preste mine și preste casa
părintelui meu. dar nu preste poporul
tău. ca să-l pierzi.
18 Și îngerul Domnului zise către
Gad, să spună lui David, ca David să
se sue. și să ridice altarul Domnului în
aria lui Ornan, Iebuseul. 19 Și David
se suì după cuvântul lui Gad. pre care
l-a vorbit, în numele Domnului. 20 Și
întorcându-se Ornan. și văzând îngerul.
se ascunse el și cei patru fii ai săi, cari
erau cu el. Și Ornan treierà grâu.
21 Și David venì la Ornan: și Ornan
căută. și văzù pre David, și ieșì din arie.
și se plecă lui David cu fața la pă-
mânt. 22 Și David zise către Ornan:
Dă-mi locul ariei. ca să zidesc acolo al-
tar Domnului. Pentru argint deplin dă-
mi-l. și să înceteze plaga dela popor.
23 Și zise Ornan către David: Ia-ți-*l* și
facă domnul meu, regele, *ce este* bun în
ochii lui. Iacă eu dau boii pentru arderi

Capul 21. a 2Sam.24.1,etc. | b Cap. 27. 23. | c Cap. 27. 24. | d 2 Sam. 24. 10 | e 2 Sam. 12. 13. f 1 Sam. 9. 9. | g 2 Sam. 24. 13. | h Fac. 6. 6. | i 2 Cron. 3. 1.

de tot. și carele de treerat pentru lemne,
și grâul pentru darul de pâne; toate le
dau. 24 Și regele David zise către
Ornan: Ba nu! ci-l voiu cumpără pen-
tru argint deplin. și nu voiu luà ce *este*
al tău pentru Domnul. nici îi voiu aduce
arderi de tot, *lucru* de dar. 25 Și așà
[j]dete David lui Ornan pentru loc șase
sute sicli de aur cumpăniți. 26 Și David
zidì acolo altar Domnului. și aduse arderi
de tot și sacrificii de bucurie: și el se
rugă Domnului, și el îl auzì prin foc din
cer pe altarul arderilor de tot: 27 Și
Domnul poruncì îngerului. și el vârî sa-
bia sa în teacă.

28 Din timpul acela, când văzù Da-
vid. că Domnul îl auzise în aria lui
Ornan, Iebuseul, sacrificà el acolo.
29 [k]Căci locașul Domnului. pre care-l fă-
cuse Moisi în pustiu. și altarul arderilor
de tot *erau* atuncia pe înălțime în Ghi-
beon: 30 [l]Dar David nu putù să se
ducă înaintea locașului. ca să întrebe pre
Dumnezeu; căci el se temù de sabia în-
gerului Domnului.

Pregătirile lui David pentru templu; Solomon se hotărește de succesor al său.

22 Și zise David: [a]Aceasta *este* casă
lui Dumnezeu. Domnul. și acesta
este altarul olocaustelor lui Israel.

2 Și ordonă David. ca să se adune
[b]străinii, cari *erau* în pământul lui Is-
rael: și el îi așeză cioplitori de pietre.
cari să taie pietre cioplite, ca să zidească
casa lui Dumnezeu. 3 Și fier în mul-
țime, pentru cuie la aripile porților și
pentru scoabe, pregătì David, și aramă
multă, [c]fără măsură: 4 Și lemne de
cedru fără număr: căci [d]Sidonienii și
Tirienii aduseră lui David lemne de ce-
dru mulțime. 5 Și David zise: [e]Solo-
mon, fiul meu *este* tânăr și gingaș; și
casa, care se va zidì Domnului, să fie
mare foarte. spre faimă și mărire în toate
țările: eu voiu pregătì deci *cele de tre-
buință,* spre *zidirea* ei. Așà pregătì Da-
vid în mulțime înaintea morței lui.

6 Și el chiemă pre Solomon. fiul său,
și-i ordonă ca să zidească casa Domnu-
lui, Dumnezeul lui Israel. 7 Și David
zise către Solomon: Fiul meu, [f]fost-a în
inima mea să zidesc casă [g]numelui
Domnului. Dumnezeul meu; 8 Dar
cuvântul Domnului a fost către mine. zi-
când: [h]Tu sânge mult ai vărsat și res-
bele mari ai purtat: tu să nu zidești
casă numelui meu: căci tu mult sân-
ge ai vărsat pe pământ înaintea mea.
9 [i]Iacă, fiu ți-se va naște: acesta va fi
om al repausului: și-i voiu da [j]repaus
înaintea tuturor neamicilor săi de jur
împrejur: căci Solomon *(pace)* va fi nu-
mele lui. și pace și liniște voiu da lui
Israel în zilele lui. 10 [k]Acesta va zidì
casă numelui meu: și [l]el îmi va fi fiu.
și eu îi *voiu fi* părinte: și eu voiu întărì
tronul regatului său preste Israel în
veci. 11 Acum. fiul meu! [m]Domnul fie
cu tine, să prosperi. și casă Domnului.
Dumnezeul tău, să zidești, precum a
vorbit el de tine. 12 Numai [n]să-ți dea
Domnul înțelepciune și minte. și să te
pună preste Israel, pentru ca să păzești le-
gea Domnului. Dumnezeul tău. 13 [o]Că
atuncia *numai* vei prosperà. când vei
căuta să faci legile și judecățile. pre care
Domnul le-a dat lui Moisi pentru Israel.
[p]Întărește-te și îmbărbătează-te! nu te
teme și nu te spăimânta!

14 Iacă. cu toată neliniștea mea am
pregătit pentru casa Domnului o sută
mii talanți de aur. și de o mie ori de o
mie talanți de argint: aramă și fier [q]fără
măsură. mult foarte; și am pregătit lemne
și pietre; și tu le vei mai adăugì. 15 Și
cu tine *sunt* mulți lucrători: cioplitori
de pietre. și pietrari. și teslari, și maistri
pentru tot felul de lucru: 16 Aur, ar-
gint. aramă. și fier, fără număr. Scoală-te
dar, și lucrează. și [r]Domnul fie cu tine.

17 Și David poruncì tuturor mai ma-
rilor lui Israel să ajute pre Solomon. fiul
său, *zicând:* 18 Au nu *este* Domnul.
Dumnezeul vostru. cu voi. [s]și el au nu

j 2 Sam. 24. 24.
k Cap. 16. 39.
l 1 Reg. 3. 4. 2 Cron. 1. 3.

Capul 22.
a Deut. 12. 5. 2 Cron. 3. 1.
b 1 Reg. 9. 21.
c Vers. 14.
d 1 Reg. 5. 6.
e Cap. 29. 1.
f 2 Sam. 7. 2.
g Deut. 12. 5, 11
h 1 Reg. 5. 3.
i Cap. 28. 5
j 1 Reg. 4. 25.
k 2 Sam. 7. 13 1 Reg. 5. 5.
l Ebr. 1. 5.
m Vers. 16.
n Ps. 72. 1.
o Ios. 1. 7. 8.
p Deut. 31. 7, 8. Ios. 1. 6. 7, 9.
q Vers. 3.
r Vers. 11.
s Deut. 12. 10.

s'a dat repaus de jur împrejur? Că el a
dat în mâna mea pre locuitorii țării. și
țara s'a supus înaintea Domnului și în-
naintea poporului său. 19 Acum [t]pu-
neți deci inima voastră și sufletul vostru,
să caute pre Domnul. Dumnezeul vo-
stru. Sculați-vă deci și zidiți sanctuarul
lui Dumnezeu. Domnul. ca să [u]aduceți
chivotul legii lui Dumnezeu și uneltele
cele sfinte ale lui Dumnezeu. în casa. ce
este a se zidì [v]numelui Domnului.

Numărul și împărțirea Leviților.

23 Și îmbătrânid David. și sătul *fiind*
de zile. făcù pre [a]Solomon. fiul
său. rege preste Israel.

2 Și adună pre toți cei mari ai lui Is-
rael. și pre preoți. și pre Leviți. 3 Și
s'au numărat Leviții dela [b]treizeci ani
și mai sus. și numărul lor erà. după ca-
petele lor. treizeci și opt mii de bărbați.
4 Dintre aceștia douăzeci și patru mii
erau hotărîți să aibe supraveghierea
preste lucru la casa Domnului. și șase
mii *să fie* [c]diregători și judecători. 5 Și
patru mii *să fie* ușieri. și patru mii să
laude pe Domnul din instrumente. pre
[d]cari eu le-am făcut, *zise David,* pentru
cântare de laudă.

6 Și [e]David îi împărțì în rânduri după
fiii lui Levi: Ghersom, Kehat și Merari.

7 Dintre [f]Ghersomiți *erau*: Laadan
și Șimei. 8 Fiii lui Laadan: Capul, Ie-
hiel: apoi Țetam. și Ioel. trei. 9 Fiii
lui Șimei: Șelomitul. Haziel. și Haran.
trei: aceștia *erau* capii *caselor* părin-
tești ai lui Laadan. 10 Și fiii lui Șimei:
Iahat. Zina. Ieuș, și Beria. 11 Acești
patru *erau* fiii lui Șimei. Iahat erà cap.
și Zita al doilea: dar Ieuș și Beria nu
avură mulți fii. — pentru aceea s'au nu-
mărat drept o casă părintească.

12 [g]Fiii lui Kehat *erau*: Amram. It-
har. Hebron. și Uziel, patru. 13 Fiii
lui [h] Amram. Aaron și Moisi. Și [i]Aaron
fu deosebit, ca să sfințească lucrurile
preà sfinte. el și fiii lui în veci; [j]să tă-
mâieze înaintea Domnului: [k]să servească
și [l] să binecuvinteze în numele său, în
veci. 14 *Cât pentru* Moisi. omul lui
Dumnezeu, fiii lui s'au numit după se-
minția lui Levi. 15 Fiii lui Moisi *erau*:
Ghersom și Eliezer. 16 Din fiii lui
Ghersom Șebuet *erà* capul. 17 Și fiii
lui Eliezer *erau*: Rehabia, capul. Și E-
liezer n'aveà alți fii. 18 Și fiii lui Re-
habia erau numeroși foarte. Din fiii lui
Ithar Șelomit *erà* capul. 19 Din fiii
lui Hebron Ieria *erà* capul: Amaria al
doilea: Iehaziel. al treilea: și Iekamean,
al patrulea. 20 Din fiii lui Uziel Mica
erà capul, și Iișia al doilea.

21 Fiii lui Merari *erau*: Mahli și Muși.
Fiii lui Mahli: Eleazar și Kiș. 22 Și
murì Eleazar, și n'aveà fii, ci fice: și
le luară *de femei* fiii lui Kiș. frații lor.
23 Fiii lui Muși *erau*: Mahli, și Eder,
și Ieromot, trei.

24 Aceștia *sunt* fiii lui [m]Levi. după ca-
sele lor părintești. capii părinților, după
cum s'au numărat, după numărul nume-
lor, după capetele lor. *toți* cari împliniau
serviciul, în casa Domnului, dela [n]două-
zeci de ani și mai sus. 25 Căci David
zise: Domnul. Dumnezeul lui Israel. a
dat repaus poporului său. și va locuì în
Ierusalim în veci; 26 Deci Leviții
mai mult nu vor purtà locașul, și toate
uneltele sale pentru serviciul său. 27 Că.
după cuvintele cele din urmă ale lui Da-
vid. se numărară fiii lui Levi, dela două-
zeci de ani și mai sus; 28 Căci dato-
ria lor *erà*, ca ei să stea alăturea cu fiii
lui Aaron spre serviciu. în casa Dom-
nului. în curți și în cămări, și spre cu-
rățirea tuturor celor sfinte și pentru îm-
plinire serviciului. în casa lui Dumnezeu;
29 Și pentru pânile de punere înainte,
și pentru floarea făinei a darului de pâne,
și pentru [o]aluatul nedospit. și pentru
cele din tigăi, și pentru prăjituri, și pen-
tru toată măsura și greutatea; 30 Și
ca să stea în toate diminețile și în toate
serile. să laude și să mărească pre Dom-
nul: 31 Și ca să aducă Domnului toate

t 2 Cron. 20. 3. u 1 Reg. 8. 6. 21. v 1 Reg. 5. 3. — Capul 23. a 1 Reg. 1. 33—39. b Num. 4. 3, 47. c Deut. 16. 18. d 2 Cron. 29. 25. 26. Amos. 6. 5. e Esod. 6. 16. 2 Cron. 8. 14 f Cap. 26. 21. g Esod. 6. 18. h Esod. 6. 20. i Ebr. 5. 4. j Esod. 30. 7. k Deut. 21. 5 l Num. 6. 23. m Num. 10. 17, 21. n Ezra. 3. 8. o Lev. 2. 4.

arderile de tot [p] la ziua sabbatului, la lună
nouă, și la [q] serbători, după numărul și
legea lor, pururea înaintea Domnului;
32 Și să facă paza cortului întrunirii, și
paza sanctuarului, și [r] paza fiilor lui Aa-
ron, frații lor, la serviciul *lor*, în casa
Domnului.

Impărțirea preoților, și genealogia Leviților.

24 Și rândurile fiilor lui Aaron *erau*
acestea: [a] Fiii lui Aaron *erau*: Na-
dab, Abihu, Eleazar, și Itamar. 2 Și
[b] Nadab și Abihu muriră înaintea părin-
telui lor, și nu aveau fii; deci Eleazar și
Itamar se făcură preoți. 3 Și David îi
împărțì, adecă pre Zadok din fiii lui Elea-
zar, și pre Ahimelec din fiii lui Itamar,
după rânduielile lor, în serviciul lor.
4 Și se găsiră mai mulți capi între fiii
lui Eleazar decât între fiii lui Itamar:
deci îi împărțì *așà*: din fiii lui Eleazar,
șasesprezece capi, după casele *lor* părin-
tești, și din fiii lui Itamar opt, după ca-
sele lor părintești. 5 Prin sorți îi îm-
părțì, atât pre aceștia, cât pre aceia; căci
mai marii sanctuarului și mai marii *casei*
lui Dumnezeu *erau* ei din fiii lui Elea-
zar și din fiii lui Itamar.
6 Și Șemaia, fiul lui Netaneel, scrii-
torul, *unul* din Leviți, îi înscrise înain-
tea regelui și a mai marilor, și a lui Za-
dok, preotul, și a lui Ahimelec, fiul lui
Abiatar, și a capilor părintești ai preoți-
lor și ai Leviților; câte o casă părintească
erà luată pentru Eleazar, și *câte una erà*
luată pentru Itamar.
7 Și ieșì sorțul întâiu pentru Iehoia-
rib; pentru Iedaia, al doilea; 8 Pentru
Harim, al treilea; pentru Seorim, al pa-
trulea; 9 Pentru Malchia, al cincelea;
pentru Miiamin, al șaselea; 10 Pentru
Hakkoz, al șaptelea; pentru [c] Abia, al
optulea; 11 Pentru Ieșua, al nouălea;
pentru Șekania, al zecelea: 12 Pentru
Eliașib, al unsprezecelea: pentru Iakim,
al doisprezecelea; 13 Pentru Huppa,
al treisprezecelea: pentru Ieșebab, al pa-
trusprezecelea: 14 Pentru Bilga, al
cincisprezecelea; pentru Immer, al șase-
sprezecelea; 15 Pentru Hezir, al șapte-
sprezecelea; pentru Appițet, al optspre-
zecelea: 16 Pentru Petahia, al nouă-
sprezecelea; pentru Iehezekel, al două-
zecilea: 17 Pentru Iachin, al două-
zeci și unulea; pentru Gamul, al două-
zeci și doilea; 18 Pentru Delaia, al
douăzeci și treilea; pentru Maazia, al
douăzeci și patrulea.
19 Și aceasta erà rânduiala lor în ser-
viciul lor, *după care* [d] să vină în casa
Domnului, după îndatoririle *date* lor prin
Aaron, părintele lor, așà precum îi po-
runcise Domnul, Dumnezeul lui Israel.

Capii Leviților.

20 Și ceilalți fii ai lui Levi *erau:* din
fiii lui Amram: [e] Șubael; din fiii lui Șu-
bael, Iehdeia. 21 Cât pentru [f] Reha-
bia: din fiii lui Rehabia: Issia *erà* ca-
pul; 22 Din Ițhariți, [g] Șelomot; din
fiii lui Șelomot, Iahat. 23 Și fiii *lui*
[h] *Hebron*: Ieria, *întâiul;* Amaria, al doi-
lea; Iahaziel, al treilea; Iekameam, al
patrulea. 24 Fiii lui Uziel: Mica; din
fiii lui Mica, Șamir; 25 Fratele lui
Mica, Issia; din fiii lui Issia, Zecaria.
26 [i] Fiii lui Merari: Mahli și Muși; fiii
lui Iaazia: Beno. 27 Fiii lui Merari:
din Iaazia; Beno, și Șoham, și Zaccur,
și Ibri; 28 Din Mahli: Eleazar; și a-
cesta nu aveà fii. 29 Cât pentru Kiș:
Fiul lui Kiș: Ierahmeel. 30 Și fiii lui
Muși: Mahli, Eder, și Ierimot. Aceștia
sunt fiii Leviților, după casele lor părin-
tești. 31 Și aceștia au aruncat sorți
lângă frații lor, fiii lui Aaron, înaintea
lui David, regele, și a lui Zadok și a lui
Ahimelec, și înaintea capilor *caselor* pă-
rintești ale preoților și ale Leviților, casa
cea întâia părintească de o potrivă cu
fratele său cel mai mic.

Așezarea și rânduirea cântăreților și a muzi-
canților.

25 Și deosebì David și cei mai mari
ai oastei spre serviciu din fiii lui
[a] Asaf, ai lui Heman și ai lui Iedutun,

---

[p] Num. 10. 10. Ps. 81. 3.
[q] Lev. 23. 4.
[r] Num. 3. 6—9.
—
Capul 24.
[a] Lev. 10. 1, 6.
[b] Num. 3. 4.
[c] Luc. 1. 5.
[d] Cap. 9. 25.
[e] Cap. 23. 16.
[f] Cap. 26. 17.
[g] Cap. 26. 18.
[h] Cap. 23. 19. & 26. 31.
[i] Esod. 6. 19.
Cap. 23. 21.
—
Capul 25.
[a] Cap. 6. 33, 39, 44.

care să cânte cântări cu citare, cu harpe,
și cu cimbale. Și numărul oamenilor de
lucru spre serviciul lor erà: 2 Din fiii
lui Asaf: Zaccur, Iosef, Netania, și Asa-
rela, fii ai lui Asaf; supt conducerea lui
Asaf, care cântà cântări supt conduce-
rea regelui. 3 Din Iedutun: pre fiii lui
Iedutun: Ghedalia, Zeri, Ieșaia, Hașabia,
și Matitia, șase, supt conducerea părin-
telui lor, Iedutun, care cântà cântări cu
citare, ca să laude și să mărescă pre
Domnul. 4 Din Heman: pre fiii lui He-
man: Bukkia, Mattania, Uziel, Șebuel,
Ierimot, Hanania, Hanani, Eliata, Ghid-
dalti, Romamti-Ezer, Ioșbekașa, Malloti,
Hotir, *și* Mahaziot. 5 Toți acești *erau*
fiii lui Heman, văzătorul regelui, în cu-
vintele lui Dumnezeu; ca să-*i* înalțe
cornul: *căci* Dumnezeu dădù lui Heman
patrusprezece fii și trei fiice. 6 Toți a-
ceștia *stăteau* supt conducerea părinte-
lui lor la cântare, *în* casa Domnului, cu
cimbale, harpe, și citare, pentru servi-
ciu în casa lui Dumnezeu, după porunca
regelui, *dat* lui Asaf, lui Iedutun și lui
Heman. 7 Și numărul lor cu cel al fra-
ților lor, cari erau învățați în cântările
Domnului, toți încercați, erau: două sute
optzeci și opt.
8 Și aruncară sorți pentru rânduiala
lor, pentru cel mic ca și pentru cel mare,
pentru [b] învățător ca și pentru cel învă-
țat: 9 Și pentru Asaf ieșì întâiul sorț
lui Iosef; Ghedalia *erà* al doilea, *el*, fra-
ții săi și fiii săi, doisprezece: 10 Al trei-
lea, Zaccur, *el*, fiii săi și frații săi, doi-
sprezece: 11 Al patrulea, Iizri, el, fiii
săi și frații săi, doisprezece; 12 Al cin-
celea, Netania, *el*, fiii săi și frații săi, doi-
sprezece; 13 Al șaselea, Bukkia, *el*, fiii
săi și frații săi, doisprezece; 14 Al șap-
telea, Ieșareala, *el*, fiii săi și frații săi,
doisprezece; 15 Al optulea, Ieșaia, *el*,
fiii săi și frații săi, doisprezece; 16 Al
nouălea, Matania, *el*, fiii săi și frații săi,
doisprezece; 17 Al zecelea, Șimei, *el*,
fiii săi și frații săi, doisprezece; 18 Al
unsprezecelea, Azareel, *el*, fiii săi și fra-
ții săi, doisprezece: 19 Al doisprezece-
lea, Hașabia, *el*, fiii săi și frații săi, doi-
sprezece: 20 Al treisprezecelea, Subael,
el, fiii săi și frații săi, doisprezece: 21 Al
patrusprezecelea, Matitia, *el*, fiii săi și
frații săi, doisprezece: 22 Al cincispre-
zecelea, Ierimot, *el*, fiii săi și frații săi,
doisprezece: 23 Al șasesprezecelea, Ha-
nania, *el*, fiii săi și frații lor, doisprezece:
24 Al șaptesprezecelea, Ioșbekașa, *el*, fiii
săi și frații săi, doisprezece: 25 Al opt-
sprezecelea, Hanani, *el*, fiii săi și frații
săi, doisprezece: 26 Al nouăsprezece-
lea, Malloti, *el*, fiii săi și frații săi, doi-
sprezece; 27 Al douăzecelea, Iliata, *el*,
fiii săi și frații săi, doisprezece; 28 Al
douăzeci și unulea, Hotir, *el*, fiii săi și
frații săi, doisprezece; 29 Al douăzeci
și doilea, Ghiddalti, *el*, fiii săi și frații
săi, doisprezece; 30 Al douăzeci și trei-
lea, Mohaziot, *el*, fiii săi și frații săi, doi-
sprezece: 31 Al douăzeci și patrulea,
Romamti-Ezer, *el*, fiii săi și frații săi,
doisprezece.

Osândirea ușierilor.

26 Și rândurile ușierilor: dintre Ko-
rahiți, Meșelemia, fiul lui Kore,
din fiii lui Asaf. 2 Și fiii lui Meșelemia:
Zecaria, întâi-născutul; Iediael, al doi-
lea; Zebadia, al treilea; Iatniel, al patru-
lea; 3 Elam, al cincelea; Iehohanan,
al șaselea; Elioenai, al șaptelea. 4 Fiii
lui Obed-Edom: Șemaia, întâi-născutul:
Iehozabad, al doilea; Ioah, al treilea;
Sacar, al patrulea; Netaneel, al cincelea:
5 Ammiel, al șaselea; Issacar, al șapte-
lea: Peultai, al optelea; căci Dumnezeu
îl binecuvântă. 6 Și lui Șemaia, fiul
său, se născură fii, cari domniră în casa
părinților lor: că ei *erau* bărbați deștepți.
7 Fiii lui Șemaia: Otni, Refael, și Obed-
Elzabad; frații săi, bărbați deștepți, E-
lihu și Șemakia. 8 Toți acești *erau* din
fiii lui Obed-Edom: ei, fiii lor și frații
lor, bărbați deștepți, puternici pentru
serviciu, șasezeci și doi din Obed-Edom.
9 Fiii și frații lui Meșelemia, bărbați de-
ștepți optsprezece. 10 Fiii lui [a] Hoșa,

b 2 Cron. 23. 13. | — | | | *Capul 26.* | a Cap. 16. 38. |

dintre fiii lui Merari: Şimri, capul, (deşi
nu erà întâi-născutul, dară părintele său
îl puse cap): 11 Hilkia, al doilea: Te-
balia, al treilea: Zecaria, al patrulea; toţi
fiii şi fraţii lui Hoşa, treisprezece.
12 Acestea *erau* rândurile uşierilor
după capii lor bărbăteşti, *şi aveau* sar-
cină împreună cu fraţii lor, de a servì
în casa Domnului. 13 Şi aruncară sorţi,
pentru cel mic ca şi pentru cel mare,
după casele lor părinteşti, pentru fiecare
poartă. 14 Şi sorţul despre răsărit picà
pe Şelemia; şi aruncară sorţi pentru Ze-
caria fiul său, *bărbat* înţelept în sfat:
şi sorţul său ieşì spre mează-noapte:
15 Pentru Obed-Edom spre mează-zi, şi
pentru fiii săi casa de rezervă. 16 Pen-
tru Şuppim şi Hosa spre apus, lângă
poarta Şallechet, unde se urcă calea în
sus, aşà *încât urmà* custode după cu-
stode. 17 Către răsărit *erau* şase Le-
viţi: către miază-noapte, patru pe zi; că-
tre miază-zi patru pe zi; şi lângă casa
de rezervă câte doi; 18 Lângă Parbar,
către apus, patru pe cale, *şi* doi lângă
Parbar. 19 Acestea *sunt* rândurile u-
şierilor din fiii lui Kore şi din fiii lui
Merari.

Orînduirea vistierilor.

20 Şi din Leviţi *erà* Ahia [b] preste te-
zaurele casei lui Dumnezeu şi preste te-
zaurele celor consacrate. 21 *Cât pen-
tru* fiii lui Laadan, fiii Gherşonitului
Laadan, capii *caselor* părinteşti, *adecă*
din Laadan, Gherşonitul, *erau*: Iehieli.
22 Fiii lui Iehieli: Zetam, şi Ioel, fra-
tele său, *cari erau* preste tezaurele casei
Domnului. 23 Din Amramiţi şi din Iţ-
hariţi, din Hebroniţi, *şi* din Uzieliţi.
24 *Erà* [c] Şebuel, fiul lui Gherşom, fiul
lui Moisi, mai marele preste tezaure.
25 Şi fraţii săi din Eliezer: Rehabia, fiul
său: Ieşaia, fiul acestuia: Ioram, fiul a-
cestuia: Zicri, fiul acestuia; şi [d] Şelomit,
fiul acestuia. 26 Acest Şelomit şi fraţii
săi *erau* preste toate tezaurele celor con-
sacrate, pre care regele David şi capii
caselor părinteşti, cei mai mari preste
mii şi preste sute, şi cei mari ai oastei
le consacraseră. 27 Din prada câşti-
gată în resbele consacraseră *acestea*,
pentru zidirea casei Domnului. 28 Şi
tot ce consacrase Samuel, [e] văzătorul, şi
Saul, fiul lui Kiş, şi Abner, fiul lui Ner,
şi Ioab, fiul Ţeruiei; *toate* cele consacrate
erau supt mâna lui Şelomit şi a fraţi-
lor săi.

Orînduirea judecătorilor.

29 Din Iţhariţi: Chenania şi fiii săi
erau pentru trebile de dinafară preste
Israel, ca [f] diregători şi ca judecători.
30 Din Hebroniţi: Hoşabia şi fraţii săi,
o mie şapte sute bărbaţi deştepţi *erau*
puşi preste Israel dincoace de Iordan că-
tre apus, la toate trebile Domnului şi
la serviciul regelui. 31 Din Hebroniţi,
[g] Ieria *erà* capul, după generaţiunile
Hebroniţilor *şi după casele lor* părin-
teşti. (În al patruzecelea an al domnirei
lui David fură ei căutaţi, şi s'au găsit
între dânşii [h] la Iazer în Galaad bărbaţi
deştepţi.) 32 Şi fraţii săi bărbaţi de-
ştepţi, *erau* două mii şapte sute, capii
caselor părinteşti: şi David regele îi puse
preste Rubeniţi şi Gadiţi, şi preste ju-
mătatea seminţiei lui Manase, la toate
trebile lui Dumnezeu şi [i] ale regelui.

Cei doisprezece capi ai armatei.

27 Şi fiii lui Israel după numărul lor,
capii *caselor* părinteşti, mai mari
preste mii şi sute, şi ai lor diregători,
serviau regelui, în toate pe rânduri, cari
întrau şi ieşiau din lună în lună, în toate
lunile anului: fiecare rând *aveà* douăzeci
şi patru mii.
2 Preste rândul întâiu pentru luna în-
tâia *erà* [a] Iaşobeam, fiul lui Zabdiel; şi
la rândul său *erau* douăzeci şi patru mii.
3 El *erà* din fiii lui Pereţ, capul tuturor
mai marilor oastei pentru luna întâia.
4 Şi preste rândul pentru luna a doua
erà Dodai, Ahoheul, şi din rândul său
erà Miklot, deasemenea conducător: şi
în rândul său *erau* douăzeci şi patru mii.
5 Cel mai mare al oastei a treia pentru
luna a treia *erà* Benaia, fiul lui Iehoiada,

b Cap. 28. 12. Mal. 3. 10. | c Cap. 23. 16. | d Cap. 23. 18. | e 1 Sam. 9. 9. | f Cap. 23. 4. | g Cap. 23. 19. h Ios. 21. 39. | i 2 Cron. 19. 11. | Capul 27. a 2 Sam. 23. 8.

preotul, capul: și la rândul său *erau*
douăzeci și patru mii. 6 Acest Benaia
erà un [b]viteaz din cei treizeci, și preste
cei treizeci: și la rândul său *erà* Ammi-
zabad, fiul său. 7 Al patrulea, pentru
luna a patra, *erà* [c]Asahel, fratele lui
Ioab, și Zebadia, fiul său, după dânsul:
și în rândul să *erau* douăzeci și patru
mii. 8 Al cincelea, pentru luna a cin-
cea, *erà* mai mare Șamhut, Ihraheul;
și in rândul său *erau* douăzeci și patru
mii. 9 Al șaselea, pentru luna a șasea,
erà [d]Ira, fiul lui Ikkes, Tekoeul: și în
rândul său *erau* douăzeci și patru mii.
10 Al șaptelea pentru luna a șaptea, *erà*
[e]Heleț, Peloneul, din fiii lui Efraim: și
în rândul său *erau* douăzeci și patru mii.
11 Al optulea, pentru luna a opta, *erà*
[f]Sibecai, Hușateul, din Zarhiți: și în
rândul său *erau* douăzeci și patru mii.
12 Al nouălea, pentru luna a noua, *erà*
[g]Abiezer, Anetoteul, din Beniaminiți:
și în rândul său *erau* douăzeci și patru
mii. 13 Al zecelea, pentru luna a ze-
cea, *erà* [h]Maharai, Netofrateul, din Zar-
hiți: și în rândul său *erau* douăzeci și
patru mii. 14 Al unsprezecelea, pentru
luna a unsprezecea, *erà* [i]Benaia, Pira-
toneul, din fiii lui Efraim. și în rândul
său *erau* douăzeci și patru mii. 15 Al
doisprezecelea, pentru luna a douăspre-
zecea, *erà* [j]Heldai, Netofateul, dela Ot-
niel; și în rândul său *erau* douăzeci și
patru mii.

Domnitorii semințiilor.

16 Și preste semințiile lui Israel *e-
rau*: preste Rubeniți mai mare, Eliezer,
fiul lui Sicri: preste Simeoniți, Șefatia,
fiul Maachei: 17 Preste Leviți, Hașa-
bia, fiul lui Kemuel: preste Aaroniți,
Zadok: 18 Preste Iuda, [k]Elihu, din
frații lui David: preste Issacar, Omri,
fiul lui Micael: 19 Preste Zabulon, Iș-
maia, fiul lui Obadia: preste Neftali, Ie-
rimot, fiul lui Azriel: 20 Preste fiii lui
Efraim, Hoșea, fiul lui Azazia; preste
jumătatea seminției lui Manase, Ioel,
fiul lui Pedaia: 21 Preste jumătatea
seminției lui Manase în Galaad, Iddo,
fiul lui Zecaria: preste Beniamin, Iaa-
siel, fiul lui Abner: 22 Preste Dan,
Azareel, fiul lui Ieroham. Aceștia *sunt*
mai marii semințielor lui Israel.

23 Numărul Israeliților de douăzeci
ani și mai jos, nu i-a pus David: căci
[l]Domnul zisese, *că* va îmmulțì pre Is-
rael, ca stelele cerului. 24 Ioab, fiul
Țeruiei, începù a numărà, dar nu sfârșì:
căci [m]venì pentru aceasta mânia Dom-
nului preste Israel: de aceea numărul
nu s'a primit în istoria Cronicelor rege-
lui David.

Servitorii și slujbașii curții.

25 Și preste tezaurele regelui *erà* Az-
mavet, fiul lui Adiel: și preste magazi-
nele din câmp, din cetăți, din sate, și din
turnuri, *erà* Ionatan, fiul lui Uzia. 26 Și
preste lucrătorii câmpului la lucrarea pă-
mântului *erà* Ezri, fiul lui Chelub; 27 Și
preste vii *erà* Șimei, Ramateul: și pre-
ste magazinele de vin din vii erà Zabdi,
Șifmeul. 28 Și preste olivi și sicomorii
din vale *erà* Baal-Hanan, Ghedereul:
și preste magazinele de oleiu, Ioaș.
29 Și preste boii, care pășteau în Șaron,
erà Șitrai, Șaroneul; și preste boii din
văi *erà* Șafat, fiul lui Adlai. 30 Și pre-
ste cămile *erà* Obil, Ișmaelitul; și preste
asini, Iehdeia, Meronoteul. 31 Și pre-
ste oi *erà* Iaziz, Hagareul. Toți aceștia
erau supraveghietori preste avutul re-
gelui David.

32 Și Ionatan, unchiul lui David, erà
consilier, bărbat cu minte și învățat: și
Iehiel, fiul lui Hacmoni, *erà* lângă fiii
regelui: 33 Și [n]Ahitofel *erà* consilier
al regelui: și [o]Hușai, Aracheul, *erà* a-
mic al regelui: 34 Și după Ahitofel
erau Iehoiada, fiul lui Benaia, și [p]Abia-
tar: și mai marele oastei regelui *erà* Ioab.

David înfățișează poporului pe Solomon, ca pe urmașul său.

28 Și adună David pre toți mai marii
lui Israel, pre [a]mai marii semin-

b 2 Sam. 23. 20, 22, 23.
c 2 Sam. 23. 24.
d Cap. 11. 28.
e Cap. 11. 27.
f 2 Sam. 21. 18
g Cap. 11. 28.
h 2 Sam. 23. 28.
i Cap. 11. 31.
j Cap. 26. 30.
k 1 Sam. 16. 6.
l Fac. 15. 5.
m 2 Sam. 24. 15.
n 2 Sam. 15. 12.
o 2 Sam. 15. 37.
p 1 Reg. 1. 7.

Capul 28.
a Cap. 27. 16.

ţiilor, şi pre [b] mai marii rândurilor, care
serviau regelui, şi pre [c] mai mari preste
mii, şi pre mai mari preste sute, şi pre
mai marii preste tot avutul, preste tur-
mele regelui şi preste fiii săi împreună
cu diregătorii şi cu cei [d] viteji. şi pre toţi
bărbaţii tari, la Ierusalim.
2 Şi David regele stătù în picioare,
şi zise: Ascultaţi-mă, fraţii mei, şi popo-
rul meu! [e] Fost-a în inima mea să zi-
desc casă de repaus pentru chivotul le-
gei Domnului, şi pentru [f] aşternutul
picioarelor Dumnezeului nostru; şi pre-
gătiri făcut-am pentru zidire. 3 Dar
Dumnezeu zise către mine: [g] Tu să nu
zideşti casă numelui meu; căci *eşti* om
de resbel şi ai vărsat sânge. 4 Dom-
nul, Dumnezeul lui Israel. [h] m'a ales pre
mine din toată casa părintelui meu, ca
să fiu rege preste Israel în veci, căci
pre [i] Iuda alesu-l-a conducător; şi din
casa lui Iuda, [j] casa părintelui meu; şi
[k] dintre fiii părintelui meu a binevoit
întru mine, şi *mă* făcù rege preste tot
Israelul. 5 [l] Şi dintre toţi fiii mei, (căci
mulţi fii mi-a dat Domnul) [m] ales-a el
pre Solomon, fiul meu. ca să şează pe
tronul regatului Domnului, preste Israel.
6 Şi el zise către mine: [n] Solomon, fiul
tău, va zidì casa mea şi curţile mele;
căci eu mi-l-am ales de fiu, şi eu îi voiu
fi părinte; 7 Şi voiu întărì regatul său
în veci, [o] de va fi statornic în împlini-
rea poruncilor mele şi judecăţilor mele,
caşi astăzi. 8 Şi acum înaintea între-
gului Israel, adunarea Domnului, şi îna-
intea urechilor Dumnezeului nostru, pă-
ziţi toate poruncile Domnului, Dumnezeul
vostru, pentru ca să rămâneţi în stăpâ-
nirea acestui pământ bun, şi să-*l* lăsaţi
moştenire fiilor voştri după voi în veci.
9 Şi tu, Solomon, fiul meu! [p] recu-
noaşte pre Dumnezeul părintelui tău,
şi-i serveşte [q] cu toată inima şi cu bună-
voinţă; căci [r] Domnul cercetează toate
inimile, şi înţelege toate închipuirile cu-
getelor. [s] De-l vei căutà, el se va lăsà să
fie găsit de tine; dar de-l vei părăsì pre
dânsul, şi el te va lepădà pre tine în
veci. 10 Caută acuma; [t] căci Domnul
alesu-te-a, ca să zideşti casă pentru sanc-
tuar. Fii statornic, şi fă-*o!*

David îi dă lui Solomon tipul şi proviziunile strânse pentru templu.

11 Şi dădù David lui Solomon, fiul
său, [u] forma porticului, şi a caselor sale,
şi a tezaurelor sale, şi a camerelor sale
de sus, şi a caselor sale din lăuntru, şi
a casei propiţiătorului; 12 Şi forma
tuturor, cari erau în inima lui, a curţi-
lor casei Domnului, şi a tuturor came-
relor de jur împrejur, [v] a tezaurelor ca-
sei lui Dumnezeu, şi a tezaurelor celor
consacrate: 13 Şi pentru rândurile
preoţilor şi ale Leviţilor, şi pentru toate
lucrurile serviciului casei Domnului, şi
pentru toate uneltele serviciului în casa
Domnului; 14 Şi trasul în aur al tu-
turor uneltelor pentru fiecare serviciu,
şi trasul tuturor uneltelor de argint pen-
tru toate uneltele fiecărui serviciu; 15 Şi
trasul policandrelor de aur, şi a candele-
lor lor de aur, trasul fiecărui policandru,
şi al candelelor sale; şi trasul polican-
drelor de argint, şi al policandrului şi al
candelelor sale, după serviciul fiecărui
policandru; 16 Şi trasul în aur pentru
mesele pânei punerii înainte, pentru fie-
care masă şi *trasul* în argint pentru me-
sele de argint: 17 Şi în furci, şi cupe,
şi plăci, în aur curat, şi pentru cupele
de aur, trasul fiecărei cupe, *şi în argint*
pentru cupele de argint, trasul fiecărei
cupe; 18 Şi trasul în aur curat pentru
altarul tămâierei; şi forma carului [x] che-
rubimilor de aur, care să se întindă şi
să acopere chivotul legei Domnului.
19 Toate *acestia*, tot lucrul formelor,
[y] le-a însemnat şi prin înscris. prin în-
ţelepciune ce i-a dat Domnul.
20 Şi David zise lui Solomon, fiul său:
[z] Întăreşte-te, şi îmbărbătează-te, şi fă-*o;*
nu te teme, şi nu te spăimânta! căci Dum-
nezeu. Domnul, Dumnezeul meu. *este*

b Cap. 27. 1, 2.
c Cap. 27. 25.
d Cap. 11. 10.
e Ps. 132. 3, 4, 5.
f Ps. 99. 5.
g 2 Sam. 7. 5, 13.
h 1 Sam. 16. 7—13.
i Ps. 60. 7.
j 1 Sam. 16. 1.
k 1 Sam. 16, 12, 13.
l Cap. 3. 1, etc.
m Cap. 22. 9.
n 2 Sam. 7. 13, 14.
o Cap. 22. 13.
p Ier. 9. 24. Ioan. 17. 3.
q Ps. 101. 2.
r 1 Sam. 16. 7. Ps. 7. 9. Prov. 17. 3. Ier. 11. 20. Apoc. 2. 23.
s 2 Cron. 15. 2.
t Vers. 6.
u Esod. 25. 40.
v Cap. 26. 20.
x 1 Reg. 6. 23 etc.
y Esod. 25. 44.
z Deut. 31. 7, 8. Ios. 1. 6, 7, 9.

cu tine! [a]El nu te va lăsà, nici nu te va
părăsì, până nu vei sfârșì tot lucrul pen-
tru serviciul casei Domnului. 21 Și
iacă! aicea *sunt* [b]rândurile preoților și
ale Leviților pentru tot serviciul casei
lui Dumnezeu; și cu tine *sunt* pentru
tot lucrul, [c]tot felul de oameni de bună-
voință, iscusiți pentru tot felul de lucru,
și mai marii și tot poporul la toate po-
runcile tale.

Dările bogate pentru clădirea templului.

29 Și regele David zise către întreaga
adunare: Solomon, fiul meu, sin-
gurul, pre care l-a ales Dumnezeu, *este*
[a]tânăr și gingaș, și lucru *este* mare: căci
nu pentru oameni *e* palatul, ci pentru
Domnul, Dumnezeu. 2 Și *acum*, după
toate puterile mele, făcut-am pregătiri
pentru casa Dumnezeului meu: aur pen-
tru *cele* de aur, argint pentru *cele* de ar-
gint, aramă pentru *cele* de aramă, fier
pentru *cele* de fier, și lemn pentru *cele*
de lemn, pietre de [b]onice, și *pietre* de
îmfibulat, pietre de împodobire și de di-
ferite colori, și tot felul de pietre pre-
țioase, și pietre de marmoră, în mulțime.
3 Și încă, fiindcă am binevoit pentru casa
Dumnezeului meu, și având tezaure de
aur și de argint, da-le-voiu casei Dum-
nezeului meu, pe lângă toate, pre care le-
am pregătit pentru sfânta casă: 4 Trei
mii talente de aur din aurul de [c]Ofir, și
șapte mii talente de argint curățit, pen-
tru îmbrăcarea pereților caselor. 5 Și
aur pentru *cele* de aur, și argint pentru
cele de argint, și pentru toate lucrurile
maistrilor. Și cine este gata a consacra
astăzi serviciul său Domnului?

6 Și aduseră de bunăvoie [d]capii *ca-
selor* părintești, și capii semințiilor lui
Israel, și cei mai mari preste mii și pre-
ste sute, și [e]cei mai mari preste avutul
regelui; 7 Și dădură pentru lucrarea
casei lui Dumnezeu, cinci mii talanți de
aur, și zece mii drahme, și zece mii ta-
lanți de argint, și optsprezece mii ta-
lanți de aramă, și o sută mii talanți de
fier. 8 Și la cine s'au găsit pietre *pre-
țioase*, acela *le*-a dat la tezaurul casei
Domnului, în mâna lui [f]Iehiel, Gher-
șonitul.

Rugăciunea de mulțumită a lui David.

9 Și poporul se bucură, căci *le* [g]adu-
cea de bunăvoie; că din toată inima dă-
ruiau Domnului: încă și David regele
se bucură cu bucurie mare.

10 Și David binecuvântă pre Dom-
nul înaintea întregei adunări, și zise:
Binecuvântat *să fii* tu, Doamne, Dum-
nezeul lui Israel, părintele nostru, din
veci și în veci. 11 [h]A ta, Doamne,
este mărirea, și puterea, mărirea și bi-
ruința, și măreția; căci totul în cer și
pe pământ *este al tău;* a ta, Doamne,
este împărăția, și tu ești înălțat cap pre-
ste toate. 12 [i]Și averea și onoarea dela
tine *vin;* și tu *ești* domn preste toate, și
în mâna ta *este* tărie și putere, în mâna
ta *stă* de a face totul mare și tare.
13 Și acum, Dumnezeul nostru, îți mul-
țumim, și lăudăm numele tău cel stră-
lucit. 14 Căci cine *sunt* eu, și ce *este*
poporul meu, ca să putem dăruì atâtea?
Căci dela tine *vine* totul, și din al tău
ți-am dat noi; 15 Căci [j]străini *suntem*
înaintea ta, și nemernici ca toți părinții
noștri; ca o umbră *sunt* [k]zilele noastre
pe pământ, și nu *este* nici o rămânere.
16 Domnul, Dumnezeul nostru! această
întreagă adunătură, ce am pregătit spre
a-ți zidì casă pentru numele tău cel
sfânt, din mâna ta *este* ea, și al tău *este*
totul. 17 Știu, Dumnezeul meu, că
[l]cerci inima, și că [m]iubești dreptul. Și
eu cu inima dreaptă am dăruit toate
acestea, și pre poporul tău, care se află
aicea, l-am văzut cu bucurie dăruindu-ți.
18 Doamne, Dumnezeul lui Abraam, al
lui Isaac și al lui Israel! părinții noștri
păstrează în veci aceasta în închipuirea
cugetelor inimei poporului tău, și în-
dreaptă inimele lor către tine. 19 Și
[n]lui Solomon, fiul meu, dă-i inimă de-
sevârșită, ca să păzească poruncile tale,

---

a Ios. 1. 5.
b Cap. 24.
c Esod. 35. 25, 26.
—

Capul 29.
a 1 Reg. 3. 7. Prov. 4. 3.
b Isa. 54. 11, 12. Apoc. 21. 18, etc.
c 1 Reg. 9. 28.
d Cap. 27. 1.
e Cap. 27. 25, etc.
f Cap. 26. 21.
g 2 Cor. 9. 7.
h Mat. 6. 13. 1 Tim. 1. 17. Apoc. 5. 13.
i Rom. 11. 36.
j 1 Pet. 2, 11.
k Iov. 14. 2. Ps. 90. 9.
l 1 Sam. 16. 7.
m Prov. 11. 20.
n Ps. 72. 1.

mărturiile tale și legile tale, și să facă
toate *acestea* și să zidească palatul, *pen-*
tru care [o]am făcut pregătirile.

Ungerea lui Solomon.

20 Și David zise către toată aduna-
rea: Binecuvântați pre Domnul, Dum-
nezeul vostru. Și toată adunarea bine-
cuvântă pre Domnul, Dumnezeul părin-
ților lor, și se plecară, și se plecară
Domnului și regelui: 21 Și junghiară
sacrificii Domnului, și aduseră a doua
zi Domnului arderi de tot: o mie tauri, o
mie berbeci, o mie miei, cu libațiunile
lor, și alte sacrificii în mulțime, pentru
tot Israelul. 22 Și mâncară și beură
înaintea Domnului în aceeași zi cu bu-
curie mare.

Și făcură pentru a doua dată pre So-
lomon, fiul lui David, rege, și-*l* [p]unseră
Domnului *să fie* domn, și pre Zadok *să*
fie preot.

23 Și Solomon șezù pe tronul Dom-
nului ca rege în localul lui David, părin-
tele său: și el prosperà, și tot Israelul
îl ascultà pre el. 24 Și toți mai marii
și vitejii și toți fiii regelui David [q]se
supuseră lui Solomon, regele. 25 Și
Domnul făcù pre Solomon mare foarte
înaintea a tot Israelul, și-i [r]văzù atâta
strălucire regească, că asemenea aces-
teia n'avù nici un rege preste Israel mai
nainte de el.

Moartea lui David.

26 Așà David, fiul lui Isai, domnì
preste tot Israelul. 27 [s]Și zilele câte a
domnit el preste Israel *fură* patruzeci
ani. [t]La Hebron a domnit șapte ani, și
la Ierusalim a domnit treizeci și trei
ani. 28. Și [u]murì în bătrânețe fericite,
[v]sătul de zile, de avere și de onoare: și
Solomon, fiul său, se făcù rege în locul
său. 29 Și faptele lui David, regele,
cele dintâi și cele de pe urmă, iacă *sunt*
scrise în cartea lui Samuel, văzătorul, și
în cartea lui Natan, profetul, și în car-
teia lui Gad, văzătorul, 30 Împreună
cu toată domnia lui și cu toate faptele
lui cele mari, [x]și cu timpurile, cari tre-
cură preste dânsul și preste Israel și
preste toate regatele țărilor.

CARTEA A DOUA A CRONICILOR.

Sacrificiul lui Solomon la Ghibeon.

1 Și [a]Solomon, fiul lui David, se întărì
în regatul său: și [b]Domnul, Dumne-
zeul său, *erà* cu dânsul, și-l [c]făcù mare
foarte. 2 Și Solomon vorbì către tot
Israelul, către [d]mai marii preste mii și
preste sute, și către judecători, și către
toți conducători ai tot Israelul, capi *ai*
caselor părintești: 3 Și Solomon, și
toată adunarea cu dânsul, se duseră la
înălțimea [e]Ghibeon: căci acolo erà cor-
tul întrunirii lui Dumnezeu, pre carele
Moisi, servul Domnului, îl făcuse în pu-
stiu. 4 [f]Iar chivotul lui Dumnezeu îl
adusese David dela Kiriat-Iearim în *lo-*
cul, pre care îl pregătise David: căci îi
întinsese cort la Ierusalim. 5 Dar [g]al-
tarul de aramă, pre care îl făcuse [h]Be-
țalcel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, *erà* a-
colo înaintea locașului Domnului: deci
Solomon și *toată* adunarea pre acesta îl
căutară. 6 Și Solomon se suì acolo în-
naintea Domnului pe altarul de aramă,
care *erà* înaintea cortului întrunirii, și
[i]aduse o mie de arderi de tot pe el.

Rugămintea, înțelepciunea și avuția lui Solomon.

7 [j]În aceeași noapte se arătă Dum-
nezeu lui Solomon, și zise către dânsul:
Cere ce să-ți dau ție? 8 Și Solomon
zise către Dumnezeu: Tu ai arătat mare
iubire lui David, părintelui meu, și

---

o Vers. 2.
p 1 Reg. 1. 35, 39.
q Eccl. 8. 2.
r 1 Reg. 3. 13.
s 2 Sam. 5. 4.
t 2 Sam. 5. 5.
u Fac. 25. 8.
v Cap. 23. 1.
x Dan. 2. 21.

2 CRONICA.

Capul 1.
a 1 Reg. 2. 46.
b Fac 39. 2.
c 1 Cron. 29. 25.
d 1 Cron. 27. 1.
e 1 Reg. 3. 4.
f 2 Sam. 6. 2, 17.
g Esod. 27. 1, 2.
h Esod. 31. 2.
i 1 Reg. 3. 4.
j 1 Reg. 3. 5, 6.

[k]m'ai făcut rege în locul său: 9 Acum
Doamne, Dumnezeule, fă să se adeve-
rească cuvântul tău, *dat* lui David, pă-
rintele meu: [l]căci tu m'ai făcut rege
preste un popor numeros foarte, ca pul-
berea pământului. 10 [m]Drept care
dă-mi înțelepciune și minte, ca să pot
[n]ieșì și întrà înaintea acestui popor: căci
cine poate judecà acest popor mare al tău?
11 [o]Și a zis Dumnezeu către Solo-
mon: Pentru că aceasta este în inima
ta, și tu n'ai cerut avuție, tezaure și o-
noare, nici vieața neamicilor tăi, și n'ai
cerut zile multe: ci ai cerut ție înțelep-
ciune și minte, ca să poți judecà poporul
meu, preste care te-am făcut rege:
12 Deci date-ți *sunt* înțelepciunea și
mintea: și încă și avere și tezaure și o-
noare îți voiu dà, asemenea cărora [p]nu
avură regii, cari *au fost* înainte de tine,
și nici unul după tine nu le va aveà.
13 Și plecă Solomon dela înălțimea
din Ghibeon la Ierusalim, înaintea cor-
tului întrunirii, și domnì preste Israel.
14 [q]Și Solomon a adunat care și că-
lăreți, și aveà o mie patru sute de care,
și douăsprezece mìi de călăreți, pre cari îi
așeză în întăririle pentru care și aproape
de rege, în Ierusalim.
15 [r]Și regele făcù ca argintul și au-
rul *să fie* în Ierusalim ca pietrele, și ce-
drii *să fie* ca sicomorii cei din vale, prin
mulțimea *lor*. 16 [s]Și aduseră lui So-
lomon cai și tot felul de marfă din Egipt:
neguțătorii regelui cumpărau această
marfă cu preț. 17 Și ei aduseră din
Egipt un car, pentru șase sute *sicli* de
argint, și un cal pentru o sută cincizeci.
Și așà se aduseră și pentru toți regii
Heteilor și pentru regii Siriei prin mâ-
nile acelor *neguțători*.

*Întocmirile lui Solomon cu Hiram, și alte pre-
gătiri pentru zidirea templului.*

2 Și Solomon [a]hotărî să zidească casă
numelui Domnului, și o casă dom-
nească. 2 [b]Solomon numără șaptezeci
mii de salahori, și optzeci mii tăietori
pe munte, și trei mii șase sute supra-
veghietori preste aceștia.
3 Și Solomon trimise la Hiram, re-
gelui Tirului, zicând: [c]Precum ai făcut
lui David, părintele meu, adecă i-ai tri-
mis cedri, ca să-și zidească casă, ca să
locuească într'însa, *fă și mie*. 4 Iacă,
[d]zidesc o casă numelui Domnului, Dum-
nezeul meu, ca să *o* sfințesc lui, *și* [e]să
tămâiez înaintea lui tămâie aromatică,
și *să pun în ea* [f]în perpetuu pânile pu-
nerii înainte, și *să aduc* [g]arderi de tot di-
mineața și seara, și la sabbate, și la lu-
nele noauă, și la serbătorile Domnului,
Dumnezeul nostru: *că așà este* îndatorit
în veci Israel. 5 Și casa, care o zidesc,
va fi mare: căci [h]mai mare *este* Dum-
nezeul nostru decât toți zeii. 6 [i]Dar
cine oare poate a-i zidì casă? Căci ce-
rurile și cerurile cerurilor nu-l cuprind:
și cine *sunt* eu, ca să-i zidesc casă, de-
cât numai spre a tămâià înaintea lui?
7 Deci trimete-mi un bărbat, maistru
în lucrarea aurului și a argintului și a
arămei și a fierului și purpurului și a
carmesinului și a vânătului, și care să
știe să facă săpături, și *care să ajute* pre
maiștrii, ce am la mine în Iuda și în Ie-
rusalim, pre [j]cari David, părintele meu,
i-a pregătit; 8 [k]Și-mi trimite depe
Liban lemn de cedru, de pin, și de al-
gummim: că știu, că servii tăi se înțeleg
în tăiatul lemnelor de pe Liban, și iacă,
servii mei *vor fi* cu servii tăi. 9 Și
să-mi pregătească lemn mult: căci casa
care o zidesc *va fi* mare *și* măreață.
10 [l]Și iacă, tăietorilor, servilor tăi, cari
vor tăià lemnul, le voiu dà grâu treerat,
douăzeci mii core, și orz douăzeci mii
core, și vin douăzeci mii baturi, și oleiu
douăzeci mii baturi.
11 Și Hiram, regele Tirului răspunse
prin scrisoarea, pre care o trimise lui
Solomon: [m]Fiindcă Domnul își iubește
poporul său, de aceea te făcù rege pre-
ste dânsul. 12 Hiram mai zise: [n]Bine-
cuvântat *fie* Domnul, Dumnezeul lui Is-

k 1 Cron. 28. 5. l 1 Reg. 3. 7, 8. m 1 Reg. 3. 9. n Num. 27. 17. o 1 Reg. 3. 11, 12, 13. p Eccl. 2. 9 q 1 Reg. 4. 26. r 1 Reg. 10. 27. Iov. 22. 24 s 1 Reg. 10. 28, 29

Capul 2 a 1 Reg. 5. 5. b 1 Reg 5. 15. c 1 Cron. 14. 1 d Vers. 1. e Esod. 30. 7. f Esod. 25. 30 g Num. 28. 3. 9. 11 h Ps. 135. 5. i 1 Reg. 8. 27. Isa. 66. 1. j 1 Cron. 22. 15. k 1 Reg. 5. 6. l 1 Reg. 5. 11. m 1 Reg. 10. 9. n 1 Reg. 5. 7.

rael, [o] care a făcut cerul și pământul, că
dădù regelui David un fiu înțelept, pri-
ceput și cu minte, care va zidì casă
Domnului și casă domnească pentru sine.
13 Și acum, *iacă*, trimit la tine un băr-
bat înțelept și cu minte, pre Hiram-Abi,
14 [p] Fiul unei femei din fiicele lui Dan.
al cărui părinte *erà* un Tirian; că se în-
țelege în lucrarea aurului, a argintului,
a arămei, a fierului, a pietrelor, a lemnu-
lui, a purpurului, a vânătului, a inului
subțire și a carmezinului, și la facerea
a tot felul de sepătură, *care* și născoce-
ște tot felul de planuri, ce i-se vor dà.
cu cei înțelepți ai tăi, și cu cei înțelepți
ai domnului meu David, părintele tău.
15 Și acum grâul și orzul și oleiul și
vinul, de care a [q] vorbit domnul meu, să
le trimeată servilor săi: 16 [r] Și vom
tăià lemn de pe Liban, după toată tre-
buința ta, și ți-l vom aduce în plute pe
mare la Ioppa, și tu-l vei suì la Ierusalim.
17 [s] Deci Solomon numără pre toți
străinii, cari *erau* în pământul lui Israel,
după numărarea, cu care [t] David, pă-
rintele său, îi numărase: și s'au găsit:
o sută cincizeci și trei de mii șase sute.
18 Din aceștia făcù el șaptezeci de mii
salahori, și optzeci de mii tăietori pe
munte, și trei mii șase sute supraveghie-
tori, cari să îndemne pre popor la lucru.

Zidirea și pregătirea templului.

3 Și [a] Solomon începù a zidì casa Dom-
nului în [b] Ierusalim, pe muntele Mo-
ria, unde *Domnul* s'a arătat părintelui
său David, pe acel loc, pre carele l-a
pregătit David: în aria lui [c] Ornan, Ie-
buseul. 2 Și începù a zidì, în *ziua* a
doua a lunei a doua, în al patrulea an
al domniei sale.

3 Și acesta *a fost* [d] planul lui Solomon
pentru zidirea casei lui Dumnezeu; șase-
zeci coți lungimea și douăzeci coți lăr-
gimea, după măsura veche *a coților*.
4 Și [e] porticul, care cu lungul său *venià*
în totul casei, aveà douăzeci coți, și o
sută douăzeci coți în înălțime.
Și pe dinlăuntru o acoperì cu aur cu-
rat. 5 Și [f] casa cea mare o îmbrăcă
cu lemn de pin, și îmbrăcă pre acesta
cu aur curat, și făcù asupra acestora
palmieri și înlănțuituri: 6 Și acoperì
casa cu pietre de preț spre frumusețe, și
aurul *erà* aur din Parvaim. 7 Și îm-
brăcă casa, grinzile, pragurile, pereții
ei, și ușile ei, cu aur; și săpă cherubimi
pe pereți.

8 Și făcù casa sfintei sfintelor: lun-
gimea ei după lărgimea casei, douăzeci
de coți, și lărgimea ei douăzeci de coți:
și o îmbrăcă cu aur bun, șase sute ta-
lente. 9 Și greutatea aurului pentru
cuie *erà* de cincizeci sicli. Și camerele
de sus le îmbrăcă cu aur.

10 [g] Și în casa sfintei sfintelor făcù
doi cherubimi, lucru de săpător, și-i îm-
brăcă cu aur. 11 Și lungimea aripelor
cherubimilor *erà* de douăzeci de coți:
aripa unuia, de cinci coți, atingeà pere-
tele casei, și cealaltă aripă, *tot* de cinci
coți, atingeà aripa celuilalt cherubim;
12 Și o aripă a celuilalt cherubim, de
cinci coți, atingeà *celalalt* perete al ca-
sei, și aripa cealaltă a sa, *tot* de cinci
coți, se lipià de aripa celui dintâiu che-
rubim. 13 Așà că aripele acestor che-
rubimi se întindeau *în lungime de* două-
zeci de coți. Și ei stăteau pe picioarele
lor, și fețele lor *erau îndreptate* spre
casă. 14 Și mai făcù o [h] perdea de vâ-
năt, și de purpur, și de carmesin, și de
in supțire, și lucră cherubimi pe dânsa.

15 Și mai făcù înaintea casei [i] doi
stâlpi, înalți de treizeci și cinci *de* coți;
și capitelurile, cari *erau* pe creștetul fie-
căruia dintr'înși, *înalte* de cinci coți.
16 Și făcù rețele, *ca* și în oracul, și *le*
puse pre capetele stâlpilor; și făcù [j] o
sută de rodii, și *le* puse pe rețele. 17 Și
[k] așeză stâlpii înaintea templului, unul
de a dreapta și unul de a stânga; și nu-
mì cel din dreapta Iachin *(va întărì)*,
și numì cel din stânga Boaz *(într'însul
este putere)*.

[o] Fac. 1. Ps. 33. 6. Fapt. 4. 24. Apoc. 10. 6.
[p] 1 Reg. 7. 13, 14
[q] Vers 10.
[r] 1 Reg. 5. 8, 9.
[s] 1 Reg. 5. 13, 15, 16.
[t] 1 Cron. 22. 2.
—
Capul 3.
[a] 1 Reg. 6. 1, etc.
[c] 1 Cron. 21. 18.
[b] Fac. 22. 2, 14.
[d] 1 Reg. 6. 2.
[e] 1 Reg. 6. 3.
[f] 1 Reg. 6. 17.
[g] 1 Reg. 6. 23, etc.
[h] Mat. 27. 51. Ebr. 9. 3.
[i] Ier. 52. 24.
[j] 1 Reg. 7. 20.
[k] 1 Reg. 7. 21.
—

Descrierea părților și a lucrurilor din templu.

4 Și făcù un [a] altar de aramă, două-
zeci de coți lungimea sa, douăzeci
coți lățimea sa, și zece coți înălțimea sa.
2 [b] După aceasta făcù el marea văr-
sată, zece coți dela o margine până la
cealaltă margine, rotundă împrejur; și
cinci coți înălțimea ei: și un fir de trei-
zeci coți ar fi înconjurat-o. 3 [c] Și *erau*
supt ea chipuri de boi de jur împrejur
înconjurându-o: câte zece la cot încon-
jurau marea de jur împrejur: două rân-
duri de boi *erau,* turnați dintr'o vărsă-
tură cu *marea.* 4 Ea sta pe doisprezece
boi: trei priviau către mează-noapte,
trei privìau către apus, trei priviau către
mează-zi, și trei priviau către răsărit;
și marea *ședeà* pe dânșii și toate dosu-
rile lor *erau întoarse* înlăuntru. 5 Gro-
simea ei *erà* de un lat de palmă, și mar-
ginea ei făcută ca marginea unei cupe,
în chipul floarei de crin; [d] trei mii ba-
turi încăpeà în ea.
6 Și mai făcù și [e] zece spălătoare, și
puse cinci de a dreapta, și cinci de a
stânga, pentru spălarea în ele; pre cele
junghiate pentru arderi de tot le spălau
într'însele; și marea *servià* preoților, ca
să se spele în ea.
7 [f] Și mai făcù zece policandre de
aur, [g] după forma ce trebuiau să aibă, și
le puse în templu, cinci de a dreapta, și
cinci de a stânga.
8 [h] Și făcù zece mese, și *le* puse în
templu, cinci de a dreapta, și cinci de a
stânga; și făcù o sută cupe de aur.
9 Și [i] făcù curtea preoților, și curtea
cea mare, și uși spre curte, și îmbrăcă
ușile lor cu aramă. 10 Și marea [j] o
așeză pe partea dreaptă, către răsărit-
miază-zi.
11 Și [k] Huram făcù oalele și lopețile
și cupele. Și *așà* Huram sfârșì de făcut
lucrul, pre care-l aveà de făcut regele
Solomon pentru casa lui Dumnezeu;
12 Doi stâlpi, și [l] sferele și capitelele de
pe capul celor doi stâlpi, și cele două
rețele, ca să acopere cele două sfere ale
capitelurilor, depe capul stâlpilor; 13 Și
[m] patru sute de rodii pentru cele două
rețele, două rânduri de rodii pentru fie-
care rețea, ca să acopere cele două sfere
ale capitelurilor depe stâlpi. 14 Și făcù
și [n] pedestalele, și spălătorile depe pe-
destale. 15 Marea și cei doisprezece boi
de supt ea; 16 Oalele, lopețile, furculi-
țele, și toate uneltele lor le făcù [o] Huram-
Abi regelui Solomon pentru casa Dom-
nului din aramă lustruită. 17 [p] În șe-
sul Iordanului le vărsă regele, în pămân-
tul argilos dintre Succot și Zeredata.
18 [q] Și făcù Solomon toate aceste
unelte [r] multe foarte, așà că nu se cer-
ceta greutatea aramei. 19 Și [s] făcù So-
lomon toate uneltele casei lui Dumne-
zeu; altarul cel de aur, și mesele, de a-
supra cărora *se puseră* pânile punerii
înainte; 20 Și policandrele și cande-
lele lor, ca să ardă, după datină, înain-
tea oraculului, de aur curat: 21 Și
florile, și candelele, și mucările, *de* aur;
acestea *erau toate* de aur ales: 22 Și
cuțitele, și cupele, lingurile, și tămâiă-
torile, *de* aur curat, și poarta casei, ușile
sale din lăuntru spre sfânta sfintelor, și
ușile casei templului, de aur.

Târnosirea templului.

5 Și sfârșindu-se [a] tot lucrul, pre care-l
făcù Solomon pentru casa Domnului,
Solomon aduse într'*însa toate* cele con-
sacrate de David, părintele său; argintul
și aurul și toate uneltele le puse în te-
zaurele casei lui Dumnezeu.
2 [b] Atuncia adună Solomon pre bă-
trânii lui Israel, și pre toți capii semin-
țiilor, pre mai marii *caselor* părintești
ale fiilor lui Israel, în Ierusalim, ca să
aducă chivotul legei Domnului [c] din ce-
tatea lui David, adecă Sionul.
3 [d] Deci se adunară la rege toți băr-
bații lui Israel [e] la sărbătoarea din luna
a șaptea. 4 Și veniră toți bătrânii lui
Israel: și Leviții ridicară chivotul. 5 Și
aduseră chivotul și cortul întrunirii și

Capul 4. a Ezec. 43. 13, 16. b 1 Reg. 7. 23. c 1 Reg. 7. 24, 25. 26. d 1 Reg. 7. 26. e 1 Reg. 7. 38 f 1 Reg. 7. 49. g Esod. 25. 31, 40. h 1 Reg. 7. 48. i 1 Reg. 6. 36. j 1 Reg. 7. 39. k 1 Reg. 7. 40. l 1 Reg. 7. 41. m 1 Reg. 7. 20. n 1 Reg. 7. 27, 43. o 1 Reg. 7. 14, 45. p 1 Reg. 7. 46. q 1 Reg. 7. 47. r 1 Reg. 7. 48, 49, 50. s Esod. 25. 30.

Capul 5. a 1 Reg. 7. 51. b 1 Reg. 8. 1, etc. c 2 Sam. 6. 12. d 1 Reg. 8. 2. e Cap. 7. 8. 9, 10.

toate uneltele sacre, care *erau* în cort;
preoţii *şi* Leviţii le duseră. 6 Şi regele
Solomon şi toată comunitatea lui Israel,
care se adunase la dânsul înaintea chi-
votului, sacrificară oi şi boi, care nu se
puteau nici numără, nici socotì pentru
mulţimea *lor*. 7 Şi aşà preoţii aduseră
chivotul legei Domnului la locul său în
oraculul casei, în sfânta sfintelor, sub
aripile cherubimilor; 8 Şi cherubimii
întindeau aripile preste locul chivotului,
şi cherubimii acoperiau chivotul şi pâr-
ghiele lui pe deasupra. 9 Şi aşà de
lungi erau pârghiele, că capetele pâr-
ghielor se vedeau, *ieşite* din chivot, în-
naintea oraculului: dar nu se vedeau
din afară: şi se află acolo până în ziua
de astăzi. 10 Nimic nu *erà* în chivot,
decât cele două table, pre care Moisi
[f] le puse *înlăuntru* pre Horeb, unde
Domnul încheiă *legământ* cu fiii lui Is-
rael, când au ieşit din Egipt.

11 Şi a fost, când ieşiau preoţii din
sanctuar, căci toţi preoţii cari *erau* de
faţă, se sfinţiră, că nu se mai păziră
rândurile; 12 [g] Încă şi Leviţii, toţi
cântăreţii, *precum*: Asaf, Heman, Iedu-
tun, şi fiii lor, şi fraţii lor, învestmântaţi
în in subţire, stătură cu cimbale şi harpe
şi citare în partea de către răsărit a al-
tarului, [h] şi lângă dânşii o sută douăzeci
preoţi, care suflau din trâmbiţă: 13 Pre
când acei, cari suflau din trâmbiţi, şi
acei, cari cântau, făceau să răsune, ca
cu o singură *voce*, laudă şi mărire Dom-
nului, şi când ridicau vocea din trâm-
biţe şi cimbale şi alte instrumente de
muzică, şi când lăudau pre Domnul *cân-
tând*: [i] Bun *este* el, că în veci *ţine* în-
durarea sa; atuncia un nor umplù casa,
anume casa Domnului: 14 Aşà că
preoţii nu putură stà, ca să servească,
de nor: [j] căci mărirea Domnului umpluse
casa lui Dumnezeu.

Rugăciunea lui Solomon la târnosirea templului.

6 Atuncia [a] zise Solomon: Domnul a
zis, că în [b] întunerec va locuì. 2 Dar
zidit-am ţie casă de locuinţă, şi loc, ca
să locueşti în veci. 3 Şi întorcându-şi
regele faţa, binecuvântă toată adunarea
lui Israel: şi toată adunarea lui Israel stà.

4 Şi el zise: Binecuvântat *fie* Dom-
nul, Dumnezeul lui Israel, care înde-
deplinì prin mâna sa aceea, ce a făgăduit
cu gura sa lui David, părintele meu, zi-
când: 5 Din ziua, în care am scos pre
poporul meu, din pământul Egiptului,
n'am ales dintre toate seminţiile lui Is-
rael nici o cetate, în care să se zidească
casă, în care să fie numele meu, şi n'am
ales nici un bărbat, care să fie domn
preste poporul meu Israel; 6 [c] Ci Ie-
rusalimul l-am ales, ca numele meu să
fie acolo, şi pre [d] David l-am ales, ca să
fie preste poporul meu Israel. 7 Şi [e] erà
în inima lui David, părintele meu, să zi-
dească casă numelui Domnului, Dum-
nezeul lui Israel: 8 Dar Domnul a
zis lui David, părintele meu: Fiindcă
este în inima ta să zideşti casă numelui
meu, bine faci, că este *aceasta* în inima
ta: 9 Dar tu să nu zideşti casa; ci
fiul tău, care va ieşì din coapsele tale,
acela să zidească casă numelui meu.
10 Şi Domnul îndeplinì cuvântul său,
pre care l-a făgăduit: că m'am ridicat eu
în locul lui David, părintele meu, şi
şed pe tronul lui Israel, după cum a
făgăduit Domnul, şi am zidit casă nume-
lui Domnului, Dumnezeul lui Israel:
11 Şi am pus acolo chivotul, [f] în care
se află legământul Domnului, pre care-l
încheiă cu fiii lui Israel.

12 Şi [g] stând înaintea altarului Dom-
nului, înaintea întregei adunări a lui Is-
rael, îşi întinse mânile sale: 13 Căci
Solomon făcuse o treaptă de aramă, şi
o aşezase în mijlocul curţei *celei mari*,
cinci coţi erà lungimea acesteia, şi cinci
coţi lărgimea sa, şi trei coţi înălţimea
sa; pe aceasta el stătù, şi îngenunchie
pe genunchile sale, înaintea întregei a-
dunări a lui Israel, şi-şi întinse mânile
sale către cer. 14 Şi zise:

Domnul Dumnezeul lui Israel! [h] nu
este Dumnezeu asemenea ţie în cer şi

[f] Deut. 10. 2, 5. [g] 1 Cron. 25. 1. [h] Ps. 136. [i] 1 Cron. 16. 34, 41. [j] Esod. 40 35. —
Capul 6. [a] 1 Reg. 8. 12, etc. [b] Lev. 16. 2. [c] Cap. 12. 13. [d] 1 Cron. 28 4. [e] 2 Sam. 7. 2. [f] Cap. 5. 10. [g] 1 Reg. 8. 22. [h] Esod. 15. 11. Deut. 4. 39.

pe pământ; tu carele păstrezi legământul
și îndurarea către servii tăi, cari
umblă înaintea ta din toată inima lor;
15 [i] Care ai împlinit servului tău David,
părintele meu, *tot* ce ai făgăduit lui: cu
gura ta ai făgăduit, și cu mâna ta ai îndeplinit,
cum *vede-se* în ziua de astăzi.
16 Și acuma, Domnul, Dumnezeul lui
Israel, îndeplinește servului tău David,
părintele meu, aceea ce ai făgăduit lui,
zicând: [j] Nici odată nu va lipsì din tine
bărbat de dinaintea mea, șezător pe tronul
lui Israel: [k] numai de vor luà aminte
la calea lor, ca să umble în legea mea,
cum ai umblat tu înaintea mea. 17 Și
acum, Doamne, Dumnezeul lui Israel, să
se adeverească cuvântul tău, pre care
l-ai făgăduit servului tău David! 18 Că
oare cu adevărat va locuì Dumnezeu cu
oameni pre pământ? [l] Iacă! cerul și cerurile
cerurilor nu te încap, cu cât mai
puțin casa aceasta, pre care am zidit-o
eu. 19 Totuși privește la rugăciunea
servului tău și la cererea lui, Doamne,
Dumnezeul meu! Auzi strigarea și rugăciunea,
cu care se roagă servul tău
înaintea ta. 20 Fie ochii tăi deschiși
ziua și noaptea preste casa aceasta, preste
locul, în carele mi-ai zis să pui numele
tău acolo! Auzi rugăciunea, cu care
se roagă servul tău în locul acesta. 21 Și
ascultă cererile servului tău și ale poporului
tău Israel, cu care se vor rugà în
locul acesta; ascultă-i din locul șederei
tale, din cer; și ascultându-*i*, iartă-*i*.

22 De va păcătuì vre-unul asupra aproapelui
său, și i-se va pune jurământ,
și-l va face să jure, și jurământul va
venì înaintea altarului tău în casa aceasta;
23 Atuncia tu ascultă din cer, și
fă, și judecă pe servii tăi condamnând pe
cel vinovat, așà ca să se întoarcă preste
capul lui fapta lui; și îndreptând pe cel
drept, să-i faci lui după dreptatea lui.

24 Și când poporul tău Israel va fi
lovit de neamic, pentru că a păcătuit ție,
și se va întoarce către tine, și va mărturisì
numele tău, și va aduce rugi și
cereri ție, în casa aceasta; 25 Atuncia
auzi-*l* din cer, și iartă păcatul poporului
tău Israel, și adu-i iarăși în pământul,
pe care l-ai dat lor și părinților lor.

26 Când [m] cerul se va închide, și nu
va venì ploaie, pentru că au păcătuit
ție, și se vor rugà în locul acesta, și vor
mărturisì numele tău, și se vor întoarce
dela păcatul lor, după ce i-ai umilit pe
ei; 27 Atuncia ascultă-i din cer, și
iartă păcatul servilor tăi și al poporului
tău Israel, învățându-i calea cea
bună, pe care să umble: și dă ploaie pre
pământul tău, pre care l-ai dat poporului
tău de moștenire.

28 [n] Foamete de va fi pe pământ, ciumă
de va fi, arsură în grâu, pălitură,
lăcustă, au omizi de vor fi, sau dacă neamicul
lor îi va împresurà pre ei în țara
lor, în cetățile lor, dacă vre-o plagă *va
fi*, sau vre-o boală; 29 *Atuncia* toată
rugăciunea și toată cererea, ce va face
vre-un om, sau întregul tău popor Israel,
când va cunoaște fiecare rana și durerea
sa, și va întinde mâinile sale către casa
aceasta; 30 Atuncia auzi-i din cer, *din*
locul șederei tale, și iartă-*i*! și dă fiecăruia
după căile lui, tu care cunoști inima
lui: căci numai tu [o] cunoști inima fiilor
oamenilor; 31 Ca să se teamă de tine,
să umble în căile tale în toate zilele, câte
vor trăì pe pământul, pre care l-ai dat
părinților noștri.

32 Și pre străinul, [p] care nu este din
poporul tău Israel, dar va venì din pământ
depărtat, pentru numele tău cel
mare și mâna ta cea tare și brațul tău
cel întins, de va venì, și se va închinà
în casa aceasta; 33 Atuncia auzi-*l* din
cer, *din* locul șederei tale, și fă toate
pentru câte străinul va strigà către tine;
ca să cunoască toate popoarele pământului
numele tău, și să se teamă de tine,
ca și poporul tău Israel; și să cunoască,
că după numele tău se numește casa
aceasta, pre care eu am zidit-o.

34 Când poporul tău va ieșì la luptă
cu neamicul său pe calea, pe unde îl vei

[i] 1 Cron. 22. 9. | [j] 2 Sam. 7. 12, 16. 1 Reg. 2. 4. | [k] Ps. 132. 12. | [l] Isa 66. 1. Fapt. 7. 49. | [m] 1 Reg. 17. 1. | [n] Cap. 20. 9. | [o] 1 Cron. 28. 9. | [p] Ioan. 12. 20. Fapt. 8. 27.

trimite, și se vor rugà ție, *privind* la
cetatea aceasta, pre care ai ales-o, și
spre casa, ce am zidit numelui tău;
35 Atuncia ascultă din cer rugăciunea
lor și cererea lor, și fă-le dreptate.

36 Când vor păcătuì ție, (căci [q] nu *este*
om, care să nu păcătuiască), și te vei mâniă
asupra lor, și-i vei dà *în mâinile* neamicu-
lui, și așà că cei ce-i vor prinde îi vor duce
prinși, în pământ departe sau aproape;
37 Și vor venì în sineși în pământul,
unde fură duși prinși, și se vor întoarce
și se vor rugà ție, în pământul acelora cari
i-au dus prinși, zicând: Am păcătuit, am
nelegiuit, și am nedreptățit: 38 Și se vor
întoarce către tine din toată inima lor și
din tot sufletul lor, în pământul neamicilor
lor, cari i-au dus prinși, și se vor rugà,
privind către pământul lor, ce l-ai dat
părinților lor, și *către* cetatea, pre care
ai ales-o, și către casa, ce am zidit-o
numelui tău; 39 Atuncia ascultă din
cer, *din* locul șederei tale, rugăciunea
lor și cererea lor, și fă-le dreptate; și
iartă poporului tău cele ce a păcătuit ție.

40 Și acuma, Dumnezeul meu, des-
chiși fie ochii tăi, și urechile tale *fie*
ascultătoare la rugăciunea din locul a-
cesta! 41 Și [r] acum, ridică-te, Doamne,
Dumnezeule, [s] la locul tău de repaus, tu
și chivotul puterei tale! Fă ca preoții
tăi, Doamne, Dumnezeule, să fie îmbră-
cați cu mântuire, și sfinții tăi [t] să se bu-
cure întru bunătăți. 42 Doamne, Dum-
nezeule! nu înturnà unsului tău fața
ta; adu-ți aminte de milele tale către
David, servul tău.

Sfârșitul târnosirii.

7 Și [a] după ce a sfârșit Solomon a se
rugà, [b] se pogorî foc din cer, și mi-
stuì arderea de tot și jertfirile, și [c] mă-
rirea Domnului umplù casa. 2 [d] Și pre-
oții nu putură intrà în casa Domnului,
pentru că mărirea Domnului umplù casa
Domnului. 3 Și când toți fiii lui Israel
văzură pogorîndu-se pe casă focul și
mărirea Domnului, căzură cu fața la pă-
mânt, până la pardoseala petrei, se în-
chinară, și lăudară pre Domnul, [e] *zi-*
când: Bun *este* el, [f] și în veci *ține* în-
durarea sa!

4 [g] Atuncia regele și tot poporul adu-
seră jertfe înaintea Domnului. 5 Și
regele Solomon jertfì douăzeci și două
mii de boi, și o sută douăzeci mii de oi.
Astfel sfințiră regele și tot poporul casa
lui Dumnezeu. 6 [h] Și preoții stătură la
posturile lor, și Leviții cu instrumentele
de cântare Domnului, pre cari le făcuse
David, regele, ca să laude pre Domnul,
zicând: Că vecinic *ține* îndurarea sa! cu
cântarea de laudă a luì David în mâna
lor; și [i] preoții suflau în trâmbiți înain-
tea lor, și tot Israelul stătù. 7 Și *mai*
[j] sfințì Solomon mijlocul curții, care *erà*
înaintea casei Domnului; căci acolo a-
duse arderile de tot și grăsimea jertfelor
de bucurie; căci altarul de aramă, pre
care-l făcuse Solomon, nu putù cuprinde
arderile de tot și darul de pâine și gră-
simile.

8 [k] În timpul acela serbă Solomon ser-
bătoarea de șapte zile, și tot Israelul cu
dânsul, adunare mare foarte, dela în-
trarea Hamat, până la [l] pârâul Egiptu-
lui. 9 Și în ziua a opta făcură ieșirea;
căci sfințirea altarului o făcură șapte zile,
și sărbătoarea șapte zile. 10 Și în ziua
a [m] douăzeci și treia a lunei a șaptea
dădù el drumul poporului la corturile
sale, bucurându-se și voioși pentru bu-
nătățile, pre cari le făcuse Domnul lui
David, lui Solomon, și lui Israel, popo-
rul său.

A doua arătare a lui Dumnezeu.

11 Așà [n] sfârșì Solomon casa Domnu-
lui și casa regelui: și tot ce a fost în
cugetul lui Solomon să facă în casa Dom-
nului și în casa sa, îi ieșì cu norocire.

12 Atuncia se arătă Domnul lui So-
lomon noaptea, și-i zise: Auzit-am ru-
găciuneà ta, și [o] am ales mie locul acesta,
drept casă de jertfă. 13 [p] De voiu în-
chide cerul, și nu va fi ploaie, și de voiu

q Prov. 20. 9. Eccl. 7. 20. Iac. 3. 2. 1 Ioan. 1. 8.
r Ps. 132. 8, 9, 10, 16.
s 1 Cron. 28. 2.
t Neem. 9. 25.
Capul 7.
a 1 Reg. 8. 54.
b 1 Reg. 18. 38.
c Ezec. 10. 3, 4.
d Cap. 5. 14.
e Ps. 136. 1.
f 1 Cron. 16. 41.
g 1 Reg. 8. 62. 63.
h 1 Cron. 15. 16.
i Cap. 5. 12.
j 1 Reg. 8. 64.
k 1 Reg. 8. 65.
l Ios. 13. 3.
m 1 Reg. 8. 66.
n 1 Reg. 9. 1, etc.
o Deut. 12. 5.
p Cap. 6. 26, 28.

zice lăcustelor să mănânce pământul, și
de voiu trimite ciumă preste poporul
meu: 14 De se va [q]umilì poporul meu,
care este numit după numele meu, și de
se vor rugà, și vor căutà fața mea, și se
vor întoarce dela căile lor cele rele: [r]a-
tuncia și eu voiu ascultà din cer, și voiu
iertà păcatele lor, și voiu vindecà pă-
mântul lor. 15 Și [s]ochii mei vor fi des-
chiși, și urechile mele ascultătoare la
rugăciunea, *ce vor face*, din locul acesta.
16 Și acum [t]am ales, și am sfințit casa
aceasta, ca numele meu în veci să fie
acolo: și ochii mei și inima mea vor fi
acolo, în toate zilele.

17 [u]Cât pentru tine, de vei umblà în-
naintea mea, cum a umblat David, pă-
rintele tău, și vei face tot ce am poruncit
ție, și vei ține legile mele și judecățile
mele: 18 Atuncia și eu voiu întărì
tronul regatului tău, după *legământul*
ce l-am încheiat cu David, părintele tău,
zicând: [v]Nu va lipsì din tine bărbat
domnitor în Israel.

19 [x]Dar de vă veți întoarce, și veți
părăsì legile mele și poruncile mele, pre
care le-am pus înaintea voastră, și veți
merge, și veți servì altor zei, și vă veți
închinà lor: 20 Atuncia și eu îi voiu
stârpì din pământul meu ce l-am dat
lor: și această casă, ce am sfințit-o nu-
melui meu, o voiu aruncà dela fața mea,
și o voiu face de proverb și de râs,
între toate popoarele. 21 Și casa acea-
sta, cât de înaltă este, tot cel ce va trece
pre lângă ea, va rămâneà încremenit, și
va zice: [y]Pentru ce făcù Domnul așà
pământului acestuia și casei acesteia?
22 Și se va răspunde: Fiindcă părăsit-au
pre Domnul, Dumnezeul părinților lor,
care i-a scos pre ei din pământul Egip-
tului, și se lipiră de alți zei, și se închi-
nară lor, și serviră lor; de aceea aduse
el tot răul acesta asupra lor.

Alte zidiri ale lui Solomon.

8 Și [a]la sfârșitul celor douăzeci de ani,
în care Solomon a zidit casa Dom-
nului și casa sa. 2 Zidì Solomon și ce-
tățile, pre care i-le dădù Huram *înapoi*,
și puse să locuească într'însele pre fiii
lui Israel.

3 Atuncia plecă Solomon la Hamat-
Țoba, și a cuprins-o. 4 Și zidì Tad-
morul în pustiu și toate întăririle pentru
merinde, pre care le zidì în Hamat.
5 Și [b]zidì Bet-Horonul de sus și Bet-
Horonul de jos, cetăți întărite cu ziduri,
cu porți și cu zăvoare; 6 Și Baalatul,
și toate întăririle pentru merinde, pre
care le aveà Solomon, și toate întăririle
pentru care, și întăririle pentru călăreți,
și orice dorì Solomon să zidească în Ie-
rusalim și în Liban și în tot pământul
stăpânirei sale.

7 [c]*Cât pentru* tot poporul, *ce* răma-
sese din Heteii și Amoreii, și Feriseii,
și Heveii, și Iebuseii, care nu *erau* din
Israel: 8 *Cât pentru* fiii acelora, ce
rămăseseră în țară după ei, și pre care
fiii lui Israel n'au putut a-i nimicì, asu-
pra acestora Solomon a pus dare de
muncă, până în ziua de astăzi. 9 Dar
din fiii lui Israel, Solomon n'a pus pre
nimenea să servească la lucrul său; căci
ei *erau* bărbați de resbel, și mai marii
căpeteniilor săi, mai marii preste carele
sale, și călăreții săi.

10 Și supraveghietori mai mari, pre
cari îi aveà regele Solomon, *au fost*
[d]două sute și cincizeci, care au stat pre-
ste popor.

11 Și [e]aduse Solomon pre fica lui
Faraon, din cetatea lui David, în casa ce
o zidì pentru ea: căci zise: Femeie nu-mi
va locuì în casa lui David, regele lui Is-
rael: căci *locuri* sfinte *sunt* acestea, în
care chivotul Domnului a întrat.

Rânduiala la slujba bisericească.

12 Atuncia Solomon adus-a Domnu-
lui ardere de tot, pe altarul Domnului,
pre care-l zidise înaintea porticului:
13 Adecă după măsură hotărîtă, jertfì
el[f], zi cu zi, după legea lui Moisi, la sabba-
tele, la lunele nouă, și la sărbătorile [g]cele
trei de preste an: la sărbătoarea azime-
lor, la sărbătoarea săptămânelor, și la

q Iac. 4. 10. r Cap. 6. 27. 30. | s Cap. 6. 40. t 1 Reg. 9. 3. | u 1 Reg. 9. 4, etc. v Cap. 6. 16. | x Lev. 26. 14. 33. y Ier. 22. 8. 9. | *Capul 8.* a 1 Reg. 9. 10 etc. | b 1 Reg. 9. 17. etc. c 1 Reg. 9. 20, etc. | d 1 Reg. 9. 23. e 1 Reg. 3. 1. | f Esod. 29. 38. g Esod. 23. 14.

sărbătoarea corturilor. 14 Și așeză după
porunca lui David, părintele său. [h] rân-
durile preoților la serviciul lor, și pre
[i] Leviți la posturile lor, ca să laude, și
să servească înaintea preoților, după tre-
buința fiecărei zile; și pre [j] ușieri, după
rândurile lor, la fiecare poartă; căci așà
erà porunca lui David, omul lui Dum-
nezeu. 15 Ei nu se abătură dela po-
runca regelui pentru preoți și Leviți, în
cele ce priviau orice serviciu, sau tezau-
rele. 16 Așà s'a îngrijit tot lucrul lui So-
lomon, din ziua întemeierei casei Dom-
nului, până ce sfârșì casa Domnului cu
totul.

Navigațiune.

17 Atuncia s'a dus Solomon la [k] Ețion-
Gheber, și la Elot, pe țărmul mărei în
pământul Edomului. 18 [l] Și Huram a
trimes lui, prin servii săi, corăbii și servi,
încercați pe mare; aceștia se duseră cu
servii lui Solomon la Ofir, și luară de
acolo patru sute și cincizeci talanți de
aur, și îi aduseră la regele Solomon.

Vizita reginei din Șeba.

9 Și [a] regina din Șeba auzind de renu-
mele lui Solomon, venì la Ierusalim,
ca să încerce pre Solomon prin întrebări
grele, cu un alaiu mare foarte, și cu
cămile, încărcate cu mirositoare și aur
preà mult și petre prețioase. Și venind
la Solomon, a vorbit cu el de toate ce
erau în inima ei. 2 Și Solomon deslegă
toate întrebările ei; nu erà nimic ascuns
lui Solomon, care să nu-i fi deslegat.

3 Și văzând regina din Șeba înțelep-
ciunea lui Solomon, și casa ce o zidise,
4 Și bucatele mesei lui, și locuința ser-
vilor lui, și rânduiala slugilor sale, și
vestmintele lor, și cuparii lui, și vestmin-
tele lor, și treapta pe care se suià el, în
casa Domnului, rămase în uimire. 5 Și
zise regelui: Adevărat *erà* cuvântul, ce
în țara mea am auzit de lucrurile tale
și de înțelepciunea ta: 6 Dar n'am
crezut acelor cuvinte, până ce am venit
și au văzut ochii mei, și iacă, nici jumă-
tate nu mi-s'a spus de mărimea înțe-
lepciunei tale; tu întreci faima, ce auzìi.
7 Ferciți *sunt* oamenii tăi, fericiți acești
servi ai tăi, ce pururea stau înaintea ta,
și ascultă înțelepciunea ta! 8 Binecu-
vântat fie Domnul, Dumnezeul tău, care
a binevoit întru tine, punându-te pe tro-
nul său rege, pentru Domnul, Dumne-
zeul tău! fiindcă Dumnezeul tău iubește
pre Israel, și voește a-l statornicì în veci,
de aceea te făcù pre tine rege preste
dânșii, ca să faci judecată și dreptate.
9 Și ea dădù regelui o sută și douăzeci
talante de aur, și mirositoare multe foarte,
și petre prețioase; nici odată n'a mai
fost asemene a *celor* ce regina din Șeba
dădù regelui Solomon.

10 Și servii lui Huram și servii lui
Solomon, [b] care aduseră aur dela Ofir,
aduseră încă și lemn de [c] algummin, și
petre prețioase. 11 Și regele făcù *din*
lemnul de algummin îngrădiri la casa
Domnului și la casa regelui; și citare și
harpe pentru cântăreți: astfel de *lemn*
nu s'a văzut până atunci în pământul lui
Iuda. 12 Și regele Solomon dădù regi-
nei din Șeba toate, câte ea le dorì, și câte
ea le cerù, afară de *darul pentru* cele
ce ea adusese regelui. Și așà ea se în-
turnă, și se duse în pământul ei, ea și
servii ei.

Avuția, înțelepciunea, mărimea lui.

13 Și greutatea aurului, ce venià la
Solomon pe fiecare an, e à șase sute șase-
zeci și șase talante de aur, 14 Afară
de cel strâns dela neguțătorii cei mari și
dela neguțătorii cei mici, și dela toți re-
gii Arabiei, și dela guvernatorii țărei,
care au adus aur și argint lui Solomon.

15 Și a făcut regele Solomon două
sute scuturi *de* aur ciocănit; șase sute
sicli de aur ciocănit a pus de tot scutul;
16 Și trei sute scuturi mici de aur cio-
cănit; trei sute *sicli* de aur a pus de tot
scutul. Și le așeză regele în casa *numită:*
Pădurea Libanului.

17 Și mai făcù regele un tron mare de
fildeș, și-l acoperì cu aur curat. 18 Șase
trepte *aveà* tronul, și un așternut pentru

[h] 1 Cron. 24. 1. [i] 1 Cron. 25. 1. | [j] 1 Cron. 9. 17. | [k] 1 Reg. 9. 26. | [l] 1 Reg. 9. 27. | *Capul 9.* [a] 1Reg.10.1,etc. | Mat. 12. 42. Luc. 11. 31. | [b] Cap. 8. 18. | [c] 1 Reg. 10. 11.

picioare, de aur, *care erà* țintuit de tron,
și răzămători de o parte și de alta a scau-
nului de ședere, și doi lei stăteau lângă
răzămători; 19 Și doisprezece lei de o
parte și de alta stăteau pe acele șase
trepte. Un astfel nu s'a mai făcut în nici
un regat. 20 Și toate vasele de băut
ale regelui Solomon *erau* de aur, și toate
vasele casei, *numită*: Pădurea Libanu-
lui, *erau de* aur curat, nimic de argint;
argintul drept nimic se socotià, în zilele
lui Solomon. 21 Că corăbiile regelui
călătoriau la Tarșiș cu servii lui Huram;
odată în trei ani veniau corăbiile dela
Tarșiș, și aduceau aur, argint, fildeș, mo-
mițe, și păuni.
22 Așà s'a mărit regele Solomon în
avere și în înțelepciune, mai pre sus de-
cât toți regii pământului. 23 Și toți
regii pământului căutau fața lui Solo-
mon, ca să auză înțelepciunea lui, pre
care Dumnezeu o pusese în inima lui.
24 Și pe tot anul aduce, fiecare darul său:
vase de argint, vase de aur, vestminte,
armătură și mirositoare, cai și catâri.
25 Și [d] aveà Solomon patru mii de
grajduri pentru cai și care, și douăspre-
zece mii de călăreți; și-i așeză în întă-
ririle pentru care, și aproape de rege,
în Ierusalim.
26 [e] Și domnì *Solomon* preste toți re-
gii [f] dela fluviu, până în pământul Filis-
tenilor, și până la hotarul Egiptului.
27 Și [g] regele făcù argintul *să fie* în Ie-
rusalim ca petrele, și cedri *să fie* ca si-
comorii văiei, prin mulțimea *lo*. 28 [h] Și
aduseră cai pentru Solomon din Egipt
și din toate țările.

Moartea lui Solomon.

29 [i] Și celelalte fapte ale lui Solomon,
cele dintâi și cele depe urmă, oare nu
sunt scrise în istoria lui Natan, profetul,
în profeția lui [j] Achia, Șilonitul, și în
visiunile lui [k] Iddo, văzătorul, despre Ie-
roboam, fiul lui Nebat? 30 [l] Și domnì
Solomon în Ierusalim, preste tot Israelul,
patruzeci de ani. 31 Și adormì Solo-
mon cu părinții săi, și-l îmmormântară
în cetatea lui David, părintele său. Și Re-
hoboam, fiul său, domnì în locul său.

Rehoboam urmează lui Solomon pe tron; cele zece seminții se rescoală asupra-i.

10 Și [a] s'a dus Rehoboam la Șechem:
că la Șechem venise tot Israelul, ca
să-l facă rege.
2 Și cum auzì *aceasta* Ieroboam, fiul
lui Nebat, (carele *erà încă* în Egipt,
[b] unde fugise de regele Solomon,) se în-
turnă Ieroboam din Egipt. 3 Și ei tri-
meseră și-l chiemară, și venì Ieroboam și
tot Israelul, și vorbiră către Rehoboam,
zicând: 4 Părintele tău a îngreuiat ju-
gul nostru: deci tu ușurează acum ser-
viciul cel aspru al părintelui tău, și jugul
său cel greu, ce el a pus asupra noastră;
și-ți vom servì. 5 Iar el le zise: După
trei zile veniți la mine! și poporul plecă.
6 Și se sfătuì regele Rehobam cu bă-
trânii, cari stătuseră înaintea lui Solo-
mon, părintele său, pre când încă trăià,
zicând: Cum sfătuiți voi să răspund po-
porului acestuia? 7 Și ei îi răspunseră,
zicând: Dacă te vei arătà bun poporului
acestuia, și vei plăceà lor, și le vei vorbì
cuvinte bune, atuncia *și* ei vor fi servii
tăi, în toate zilele.
8 Dar el părăsì sfatul ce bătrânii i-au
dat, și se sfătuì cu tânării, care crescu-
seră cu el, *și* care stătură înaintea lui;
9 Și a zis lor: Cum sfătuiți voi să răs-
pundem poporului acestuia, care îmi
vorbì, zicând: Ușurează jugul, pre care
părintele tău l-a pus asupra noastră?
10 Și i-au răspuns tânării, care crescu-
seră cu el, zicând: Așa vei vorbì popo-
rului acestuia, care ți-a vorbit, zicând:
Părintele tău a îngreuiat jugul nostru,
dar tu ușurează-ni-*l*; așà vorbește-le:
Degetul meu cel mic va fi mai gros, de-
cât coapsele părintelui meu: 11 Și a-
cum părintele meu de a pus asupră-vă
jug greu, eu jugul vostru mai greu îl
voiu face; *și* de v'a pedepsit părintele
meu cu bice, eu cu scorpioane vă *voiu
pedepsì*.
12 Și a treia zi venì Ieroboam și tot

d 1 Reg. 4. 26. e 1 Reg. 4. 21. f Ps. 72. 8. g 1 Reg. 10. 27. h 1 Reg. 10. 28. i 1 Reg. 11. 41. j 1 Reg. 11. 29. k Cap. 12. 15. l 1 Reg. 11. 42, 43.
Capul 10. a 1 Reg. 12. 1, etc. b 1 Reg. 11. 40.

poporul la Rehoboam, cum poruncise regele. zicând: Întoarceţi-vă la mine a
treia zi. 13 Şi regele le răspunse aspru:
şi părăsì regele Rehoboam sfatul bătrânilor: 14 Şi le vorbì. după sfatul tânărilor, zicând: Părintele meu de a îngreuiat jugul vostru. eu *şi* mai greu îl voiu face: şi de va pedepsit părintele meu cu bice. eu cu scorpioane vă *voiu pedepsì.*
15 Şi nu ascultă regele pre popor: [c]căci aşà s'a dat dela Dumnezeu. ca să adevereascâ Domnul cuvântul său, ce l-a vorbit prin [d]Ahia. Şilonitul. lui Ieroboam, fiul lui Nebat.
16 Şi văzând tot
Israelul, că regele nu i-a ascultat. poporul răspunse regelui. zicând: Ce parte avem noi în David? Nici o moştenire n'*avem* în fiul lui Işai; fiecare la cortul său. Israele! Acum. Davide, priveşte la casa ta: şi *aşà* tot Israelul se duse la corturile sale.
17 *Cât pentru* fiii lui
Israel, ce locuiau în cetăţile lui Iuda. preste aceştia domnì Rehoboam.
18 Şi
trimese regele Rehoboam pre Hadoram, care *erà* preste dări: şi fiii lui Israel îl uciseră cu petre. de murì. Şi se grăbì regele Rohoboam a se suì în carul *său.* ca să fugă la Ierusalim.
19 [e]Aşà s'a
rupt Israel dela casa lui David până în ziua de astăzi.

Dumnezeu opreşte pe Rehoboam să facă resbel în potriva lui Israel.

11 Şi [a]venind Rehoboam la Ierusalim, a adunat casa lui Iuda şi a lui Beniamin. o sută şi optzeci mii de bărbaţi. luptători aleşi. ca să se lupte cu Israel. spre a aduce regatul iarăşi *supt stăpânirea lui* Rehoboam.
2 Dar cuvântul
Domnului a fost [b]către Şemaia. omul lui Dumnezeu, zicând:
3 Vorbeşte către
Rehoboam. fiul lui Solomon. regele lui Iuda. şi către tot Israelul lui Iuda şi Beniamin, zicând:
4 Aşà zice Domnul:
Nu vă suiţi. nici vă luptaţi cu fraţii voştri: întoarceţi-vă fiecare la casa sa; căci dela mine se făcù lucrul acesta. Şi a ascultat de cuvintele Domnului. şi s'a întors dela oştire cu Ieroboam.

Măsurile lui Rehoboam, pentru întărirea regatului său, şi reuşirea sa.

5 Şi Rehoboam şezù în Ierusalim. şi
zidì cetăţi, spre întărirea în Iuda.
6 El
zidì Bet-Lehemul. Etamul, Tekoa,
7 Bet-
Zurul, Socoul. Adullamul.
8 Gatul. Mareşa. Ziful.
9 Adoraimul. Lachişul.
Azeka.
10 Zora. Aialonul. şi Hebronul.
cari *sunt* cetăţi întărite în Iuda şi Beniamin.
11 Şi întărì *aceste* cetăţi, şi puse în
ele căpitani şi provisiuni de bucate, de oleiu şi de vin;
12 Şi în fiecare cetate *a*
pus scuturi şi lănci. şi le întărì tare foarte, şi ai lui erau Iuda şi Beniaminul.

Partidul preoţilor ţine cu Rehoboam.

13 Şi preoţii şi Leviţii. care *erau* în
tot Israelul. se uniră cu el. *venind* din toate hotarele lor.
14 Căci Leviţii părăsiră [c]împrejurimile lor şi stăpânirile lor. şi se duseră la Iuda şi la Ierusalim: pentru că [d]Ieroboam şi fiii săi îi răspinseră dela diregătoria preoţilor lui Iuda.
15 [e]Şi-şi aşezase preoţi pentru înălţimi.
şi pentru [f]ţapii şi [g]viţeii, pre cari-i făcuse.
16 [h]Şi după ei *urmară* din toate
seminţiile lui Israel aceia cari-şi îndreptau inima să caute pre Domnul. Dumnezeul lui Israel; *şi* veniră la Ierusalim. ca să jertfească Domnului. Dumnezeul părinţilor lor.
17 Aşà ei [i]întăriră re-
gatul lui Iuda, şi făcură tare pre Rehoboam, fiul lui Solomon. timp de trei ani; căci trei ani a urmat el calea lui David şi a lui Solomon.

Muerile şi copiii lui Rehoboam.

18 Şi-şi luă Rehoboam de femeie pe
Mahalat, fica lui Ierimot. fiul lui David. *şi* pre Abihail, fica lui Eliab, fiul lui Işai.
19 Care a născut lui fii: pre Ieuş, Şemaria, şi Zaham.
20 Şi după aceasta
luă pre [j]Maaca, fica lui Absalom; şi ea îi născù pre Abia, Attai. Ziza, şi Şelomit.
21 Şi Rehoboam iubì pre Maaca,
fica lui Absalom, mai mult decât pre toate femeile sale şi concubinele sale; căci luă optsprezece femei şi şasezeci de concubine, şi făcù douăzeci şi opt de fii şi şasezeci de fete.
22 Şi [k]puse Reho-

c 1 Sam. 2. 25. d 1 Reg. 11. 29. e 1 Reg. 12. 19. — Capul 11. a 1 Reg. 12. 21, etc. b Cap. 12. 15. c Num. 35. 2. d Cap. 13. 9. e Osea 13. 2. f 1 Cor. 10. 20. g 1 Reg. 12. 28. h Cap. 15. 9. i Cap. 12. 1. j 1 Reg. 15. 2. k Deut. 21. 15, 16, 17.

boam pre Abija, fiul Maachei, cap, *adecă*
domn, preste frații săi: căci *cugetà* să-l
facă rege. 23 Și lucră cu minte, și îm-
părți pre toți ceilalți fii ai săi în tot pă-
mântul lui Iuda și al lui Beniamin, prin
toate cetățile cele întărite, și le dădù
hrană multă foarte. Și *le* căută femei
multe.

Rehoboam și poporul său, părăsind legea lui Dumnezeu, se pedepsesc prin năvălirea lui Șișak.

12 Și [a] îndată ce regatul lui Rehoboam
s'a întărit și el se făcù tare, [b] el pă-
răsì legea Domnului, și tot Israelul cu
dânsul.

2 [c] De aceea, în anul al cincelea al re-
gelui Rehoboam, se suì Șișak, regele
Egiptului, asupra Ierusalimului: căci pă-
cătuiseră împotriva Domnului: 3 *Și cu*
dânsul o mie două sute de care, și șase-
zeci mii de călăreți: și un popor fără
număr, care venià cu dânsul din Egipt:
[d] Libieni, Sukkiți, și Etiopieni. 4 Și el
luă cetățile cele întărite ale lui Iuda, și
ajunse până la Ierusalim.

5 Și venì [e] Șemaia, profetul, la Reho-
boam și *la* mai marii lui Iuda, care se
adunaseră la Ierusalim de teama lui Și-
șak, și zise către dânși: Așà zice Dom-
nul: [f] Voi m'ați părăsit, de aceea vă las
și eu pre voi, în mâna lui Șișak. 6 Deci
[g] se umiliră mai marii lui Israel și re-
gele, și ziseră: [h] Drept *este* Domnul.

7 Și Domnul văzând, că se umilesc,
[i] a fost cuvântul Domnului către Șe-
maia, zicând: S'au umilit: nu-i voiu
strică, ci preste puțin îi voiu mântui: și
mânia mea nu se va revărsà preste Ie-
rusalim prin mâna lui Șișak. 8 Dar
[j] servi lui *Șișak* vor fi, ca să cunoască
ce deosebire este [k] a servì mie, și a servì
regatelor pământești.

9 [l] Și se suì Șișak, regele Egiptului,
în Ierusalim, și luă tezaurele casei Dom-
nului și tezaurele casei regelui: luă toate:
și luă scuturile de aur, pre care le [m] fă-
cuse Solomon. 10 Și în locul lor făcù
regele Rehoboam scuturi de aramă, și
le dădù [n] în mânile capilor alergătorilor,
care păziau lângă intrarea casei rege-
lui. 11 Și oricând intrà regele în casa
Domnului, veniau alergătorii, și le pur-
tau, și iarăși le puneau în camera aler-
gătorilor. 12 Și pentru că se umilì, de
aceea se întoarse mânia Domnului dela
dânsul, și nu-l strică cu totul: căci erà
în Iuda cevà bun.

13 Și așà se întărì regele Rehoboam
în Ierusalim, și domnì: [o] de patruzeci și
unul de ani *erà* Rehoboam, când se făcù
rege, și șaptesprezece ani domnì în Ie-
rusalim, în [p] cetatea, pre care Domnul a
ales-o, din toate semințiile lui Israel, ca
să-și pună numele său acolo. Și numele
mumei lui *erà* Naama, o Ammonită.
14 Și el făcù rele: căci nu-și îndreptă
inima sa să caute pre Domnul.

15 Și faptele lui Rehoboam, cele din-
tâiu și cele de pe urmă, oare nu *sunt*
scrise în Cartea lui Șemaia, profetul, [q] și
a lui Iddo, văzătorul, în cartea genea-
logielor? [r] Și *fu* resbel în toate zilele
între Rehoboam și Ieroboam. 16 Și
adormì Rehoboam cu părinții săi, și se
îmmormântă în cetatea lui David. Și
[s] Abija, fiul său, domnì în locul său.

Domnia lui Abija: biruința sa asupra lui Ieroboam.

13 [a] În anul al optsprezecelea al re-
gelui lui Ieroboam se făcù Abija
rege preste Iuda. 2 Trei ani domnì el
în Ierusalim: și numele mumei lui *erà*
[b] Micaia, fica lui Uriel, din Ghibea.

Și a fost resbel între Abija și între
Ieroboam. 3 Și Abija începù lupta cu
oaste de viteji în oștire, patru sute mii
de bărbați aleși: și Ieroboam înșirui de
resbel asupra lui: opt sute mii de oameni
aleși, bărbați viteji.

4 Și se puse Abija pe muntele [c] Te-
maraim, care *se află* pe muntele lui E-
fraim, și zise: Ieroboame, și întreg Is-
raelule, ascultați-mă! 5 Oare nu știți,
că Domnul, Dumnezeul lui Israel, [d] a dat

Capul 12.
a Cap. 11. 17.
b 1 Reg. 14. 22, 23, 24.
c 1 Reg. 14. 24, 25.
d Cap. 16. 8.
e Cap. 11. 2.
f Cap. 15. 2.
g Iac. 4. 10.
h Esod. 9. 27.
i 1 Reg. 21. 28, 29.
j Isa. 26. 13.
k Deut. 28. 47, 48.
l 1 Reg. 14. 25. 26.
m 1 Reg. 10. 16, 17.
n 2. Sam. 8. 18.
o 1 Reg. 14. 21.
p Cap. 6. 6.
q Cap. 9. 29.
r 1 Reg. 14. 30.
s 1 Reg. 14. 31.

Capul 13.
a 1 Reg. 15. 1, etc.
b Cap. 11. 20.
c Ios. 18. 22.
d 2 Sam. 7. 12.

regatul preste Israel lui David în veci,
lui și fiilor lui, [e] prin legământul de sare?
6 Dar Ieroboam, fiul lui Nebat, un serv
al lui Solomon, fiul lui David, se sculă,
și [f] se ridică asupra domnului său. 7 Și
s'au adunat la dânsul [g] oameni netreb-
nici, înrăutățiți, și se opuseră lui Reho-
boam, fiul lui Solomon; când Rehoboam
erà tânăr și slab la inimă, și nu putù a
li-se împotrivì. 8 Și acum gândiți, că
vă veți împotrivì regatului Domnului, în
mâna fiilor lui David, pentru că *sunteți*
în mulțime mare, și *aveți* cu voi viței de
aur, pre care Ieroboam vi i-a [h] făcut zei.
9 [i] Au nu ați răspins voi pre preoții
Domnului, pre fiii lui Aaron, și pre Le-
viți, și v'ați făcut preoți, ca popoarele
altor țări? [j] Tot cel ce venià cu un bou
tânăr și cu șapte berbeci, ca să se sfin-
țiască, *acela* se făceà preot *celor ce* nu
sunt Dumnezei. 10 Cât pentru noi,
Domnul *este* Dumnezeul nostru, și nu
l-am părăsit, și preoții, care *sunt* fiii lui
Aaron, servesc Domnului, și Leviții *sunt*
în diregătorie; 11 [k] Și ei fac să fumege
Domnului ardere de tot, în toată dimi-
neța, și în toată seara, și tămâieri miro-
sitoare; și *pun* [l] pânile punerei înainte
pe masa cea curată, și policandrul de
aur cu candelele sale, [m] ca să ardă în
toată seara; căci noi păzim cele de păzit
către Domnul, Dumnezeul nostru; dar
voi l-ați părăsit. 12 Și iacă, cu noi în
frunte *este* Dumnezeu [n] și preoții săi, și
trâmbițele răsunătoare, cari să răsune
în contra voastră. Fii ai lui Israel! [o] nu
vă luptați cu Domnul, Dumnezeul pă-
rinților voștri, căci nu veți prosperà.
13 Dar Ieroboam pusese pândași, cari
să vină pe din dosul lor, așà că *oștirea*
erà în fața lui Iuda, și pândașii în do-
sul lor. 14 Și căutând Iuda, iacă, lupta
erà din față și din dos! Atuncia strigară
cătreDomnul, și preoții suflară din trâm-
biți. 15 Și bărbații din Iuda sunară;
și a fost când bărbații lui Iuda au sunat,
că [p] lovì Dumnezeu pre Ieroboam și pre
Israelul înaintea lui Abija și a lui Iuda.
16 Și fiii lui Israel fugiră de dinaintea
lui Iuda, și Dumnezeu îi dădù în mâna
lor. 17 Și Abija și poporul său făcură
ucidere mare între ei, și căzură morți
din Israel: cinci sute mii de bărbați aleși.
18 Așà fură umiliți atuncia fiii lui Is-
rael; și fiii lui Iuda se făcură tari; [q] căci
s'au încrezut în Domnul, Dumnezeul pă-
rinților lor. 19 Și urmărì Abija pre Ie-
roboam, și-i luă cetățile: Bet-Elul cu
cetățile sale, Ieșana cu cetățile sale, și
[r] Efraimul cu cetățile sale. 20 Și Iero-
boam nu mai avù putere în zilele lui
Abija; și Domnul [s] îl lovì, și el murì.
21 Și Abija se întărì, și-și luă patru-
sprezece femei, și făcù douăzeci și doi
de fii și șasesprezece fete.
22 Și celelalte fapte ale lui Abija, și
căile sale, și vorbele sale, *sunt* scrise în
scrierile profetului Iddo. Și Abija adormì
cu părinții săi, și-l îmmormântară în ce-
tatea lui David.

Domnia lui Asa; el desființează idolatria și se întărește.

14 Și [a] Asa, fiul său, domnì în locul
său. În zilele lui țara avù zece ani
de pace.
2 Și făceà Asa *ce erà* bun și drept în
ochii Domnului, Dumnezeul său; 3 Și
depărtă altarele *zeilor* străini și [b] înălți-
mile, și [c] sfărâmă stâlpii, [d] și tăiè Astar-
teele; 4 Și zise lui Iuda să caute pre
Domnul, Dumnezeul părinților lor, și să
îndeplinească legea și poruncile. 5 Și
depărtă din toate cetățile lui Iuda înăl-
țimile și chipurile soarelui. Și regatul
avù pace supt dânsul.
6 Și zidì cetăți întărite în Iuda; căci
țara aveà pace, și n'a fost nici un resbel
asupra lui în acești ani: căci Domnul îi
dădù repaus. 7 Și el zise către Iuda:
Să zidim aceste cetăți, și să *le* înconju-
răm cu ziduri, cu turnuri, porți și ză-
voare. Țara mai *este* încă a noastră, pen-
tru că am căutat pre Domnul, Dumne-
zeul nostru; noi *l*-am căutat, și el ne-a

---

e Num. 18. 19. f 1 Reg. 11. 26. g Judc. 9. 4. h Osea 8. 6. i Cap. 11.14.15. j Esod. 20. 35. k Cap. 2. 4. l Lev. 24. 6. m Esod. 27. 20, 21. n Num. 10. 8. o Fapt. 5. 39. p Cap. 14. 12. q 1 Cron. 5. 20. Ps. 22. 5. r Ios. 15. 9. s 1 Sam. 25. 38.
— Capul 14. a 1 Reg. 15. 8, etc. b 1 Reg. 15. 14. Cap. 15. 17. c Esod. 34. 13. d 1 Reg. 11. 7.

dat repaus de jur împrejur. Deci zidiră
și prosperară.

Asa biruește pe Etiopeni.

8 Și avù Asa o oaste din Iuda, trei
sute mii, purtători de scuturi și de lănci,
și din Beniamin două sute optzeci mii,
purtători de scuturi, și întinzători de
arc: toți aceștia *erau* bărbați viteji.
9 [e]Și ieșì în contra lor Zerah, Etio-
pieanul, cu o oaste de o mie de mii, și
trei sute care: și venì până la [f]Mareșa.
10 Și ieșì Asa înaintea lui, și se înși-
ruiră de bătaie în valea Țefata, lângă
Mareșa. 11 Și [g]strigă Asa către Dom-
nul, Dumnezeul său, și zise: Doamne,
[h]nimic nu-ți *este* a ajutà pre cel puter-
nic, sau pre cel fără putere. Ajută-ne
Doamne, Dumnezeul nostru! căci pe tine
ne răzămăm, și [i]în numele tău am ve-
nit asupra acestei mulțimi. Tu, Doamne,
ești Dumnezeul nostru: în contra ta o-
mul nu poate nimica. 12 Și [j]lovì Dom-
nul pre Etiopieni înaintea lui Asa și a
lui Iuda, și Etiopienii fugiră. 13 Și
Asa și poporul, care *erà* cu dânsul, îi
urmăriră până la [k]Gherar, și căzură
mulți dintre Etiopieni, că n'aveau mij-
loace de traiu: și fură sfărâmați înaintea
Domnului și înaintea oștirei sale. Și *Iuda*
duse *cu sine* o mulțime de pradă. 14 Și
bătură toate cetățile dimprejurul Ghe-
rarului: căci [l]spaima Domnului erà pre-
ste dânșii: și ei prădară toate cetățile:
că pradă multă erà în ele. 15 Și loviră
corturile vitelor, și duseră *cu sine* oi multe
și cămile: și se întoarseră în Ierusalim.

Cuvântul lui Dumnezeu către Asan prin Azaria; reformele lui Asa; pacea și prosperitatea poporului.

15 Și a fost [a]spiritul lui Dumnezeu
preste Azaria, fiul lui Obed. 2 Și
el ieșì înaintea lui Asa, și zise către dân-
sul: Ascultați-mă, tu Asa și tot Iuda și
Beniaminul! [b]Domnul *este* cu voi, când
voi sunteți cu dânsul: [c]și de-l veți căutà,
și el se va lăsà să fie găsit de voi; iar
[d]de-l veți părăsì pre el, *și* el vă và pă-
răsì pre voi. 3 [e]Multe zile Israel *a fost*
fără de adevăratul Dumnezeu, și fără
de [f]preot învățător, și fără de lege.
4 Dar [g]se întoarseră, în strâmtoarea lor
către Domnul, Dumnezeul lui Israel, și-l
căutară, și el se lăsă să fie găsit de ei.
5 [h]În acele timpuri nu *erà* pace pentru
cel ce ieșià, și pentru cel ce intrà: că
mari turburări *veniră* preste toți lo-
cuitorii țărilor. 6 [i]Un popor fù încălcat
de *alt* popor, și o cetate de *altă* cetate:
că Dumnezeu îi turbură cu tot felul de
strâmtorări. 7 Dar voi întăriți-vă și să
nu slăbească mâinile voastre! Căci este
răsplătire pentru lucrul vostru.
8 Și auzind Asa aceste cuvinte și pro-
feția lui Oded, profetul, se întărì, și de-
părtă urîciunile din tot pământul lui Iuda
și al lui Beniamin, și din cetățile, pre
[j]care le luase în muntele lui Efraim;
și înnoì altarul Domnului, care *stà* în-
naintea porticului Domnului. 9 Și a-
dună pre tot Iuda și Beniaminul, și cu
dânșii pre [k]străinii din Efraim și din
Manase și din Simeon: căci mulți din
Israel trecură la dânsul, văzând că Dom-
nul, Dumnezeul său, *erà* cu dânsul.
10 Și se adunară la Ierusalim în luna a
treia a anului al cincisprezecelea al dom-
niei lui Asa: 11 [l]Și jertfiră Domnului
în aceași zi, din [m]prada, *pre care* o adu-
seră, șapte sute de boi, și șapte mii de
oi: 12 Și [n]intrară în legământ, de a
căutà pre Domnul, Dumnezeul părinți-
lor lor, cu toată inima lor și cu tot su-
fletul lor: 13 [o]Ca fiecare, ce nu ar
căutà pre Domnul, Dumnezeul lui Israel,
acela [p]să se omoare, dela mic până la
mare, dela bărbat până la femeie. 14 Și
ei jurară Domnului, cu voce tare și cu
strigăte de bucurie și cu trâmbiți și bu-
ciume. 15 Și întregul Iuda se bucură
de *acest* jurământ; căci cu toată inima
lor juraseră, și cu toată voința lor l-au
căutat: și el se lăsă să fie găsit de ei.
Și Domnul le dete repaus jur împrejur.
16 Și pre Maaca, muma lui Asa, re-

[e] Cap. 16. 8. [f] Ios. 15. 44. [g] Ps. 22. 5. [h] 1 Sam. 14. 6. [i] Prov. 18. 10. [j] Cap. 13. 15. [k] Fac. 10. 19. [l] Fac. 35. 5.
Capul 15. [a] Num. 24. 2. Judc. 3. 10. [b] Iac. 4. 8. [c] Ier. 29. 13. Mat. 7. 7. [d] Cap. 24. 20. [e] Osea 3. 4. [f] Lev. 10. 11. [g] Deut. 4. 29. [h] Judc. 5. 6. [i] Mat. 24. 7. [j] Cap. 13. 19. [k] Cap. 11. 16. [l] Cap. 14. 15. [m] Cap. 14. 13. [n] 2 Reg. 23. 3. [o] Esod. 22. 20. [p] Deut. 13. 5, 9, 15.

gele, el o depărtă, ca *să* nu *fie* regină;
fiindcă făcuse un chip al Astarteei. Și
Asa tăiè chipul ei, *îl* sfărâmă, și-*l* arse
lângă părâul Kedron. 17 Dar înălți-
mile nu s'au depărtat din Israel; totuși
inima lui Asa erà întreagă în toate zilele
sale. 18 Și a adus în casa lui Dumne-
zeu pre cele sfințite de părintele său, și
pre cele sfințite de sine însuși: argint și
aur și unelte. 19 Și n'a mai fost nici
un resbel, până la al treizeci și cincelea
an al domniei lui Asa.

Năvălirea lui Baașa în Iuda; Asa, căutând ajutorul Sirienilor, e mustrat de un profet.

16 În anul al treizeci și șaselea al
domniei lui Asa, se suì [a]Baașa, re-
gele lui Israel, asupra lui Iuda, și zidì
Rama, [b]ca să nu lase pre nimenea să
iasă sau să între la Asa, regele lui Iuda.
2 Atuncia luă Asa argint și aur din te-
zaurele casei Domnului și ale casei re-
gelui, și trimese la Benhahad, regele
Siriei, care locuià la Damasc, zicând:
3 *Să fie* legătură între mine și între tine,
cum a fost între părintele meu și părin-
tele tău: iacă, îți trimet argint și aur:
mergi, desfă legământul tău cu Baașa,
regele lui Israel, ca să se tragă dela
mine.

4 Și ascultă Benhadad pre regele Asa,
și trimese pre mai marii oștirilor sale
asupra cetăților lui Israel, și bătură Ijo-
nul, și Danul și Abel-Maimul și toate
întăririle de proviziuni ale lui Neftali.
5 Și cum auzì Baașa de *acestea,* se
oprì dela zidirea Ramei, și puse capăt
lucrului său. 6 Dar Asa, regele, luă pre
întregul Iuda, și ridicară dela Rama pe-
trele și lemnele ei, cu cari zidise Baașa;
și el cu dânsele zidì Gheba și Mispa.

7 În acel timp venì [c]Hanani, văzăto-
rul, la Asa, regele lui Iuda, și zise către
dânsul: [d]Fiindcă te-ai răzămat pre re-
gele Siriei, și nu te-ai răzămat pre Dom-
nul, Dumnezeul tău, pentru aceea a scă-
pat oastea regelui Siriei din mâna ta.
8 Au nu erau [e]Etiopienii și [f]Libienii
o oaste mare, cu multe care și călăreți?
Dar fiindcă te-ai răzămat pre Domnul,
de aceea i-a dat în mâna ta. 9 [g]Căci
ochii Domnului văd preste tot pământul,
ca să se arăte tare către aceia, cari *sunt*
cu inima întreagă către dânsul. [h]Tu ne-
bunește ai lucrat în aceasta; deci de a-
cum înainte [i]vei aveà resbele.

10 Și Asa se mânià asupra văzătoru-
lui, [j]și-l puse în închisoare; căci *erà* în-
furiat asupra lui pentru aceasta. Și tot
în acel timp apăsă Asa *pre unii* din popor.

Moartea lui Asa.

11 [k]Și iacă, faptele lui Asa cele dân-
tâiu și cele de pe urmă, iacă, acestea *sunt*
scrise în Cartea Regilor lui Iuda și ai
lui Israel.

12 În al treizeci și nouălea an al dom-
niei sale se îmbolnăvì Asa de picioare,
și [l]boala sa se întărì: dar nici în boala
sa nu căută pre Domnul, ci pre doftori.
13 [m]Și adormì Asa cu părinții săi, și
murì, în anul al patruzeci și unulea al
domniei sale. 14 Și-l înmormântară
în mormântul său, pre care și-l săpase
în cetatea lui David; și-l culcară pe un
așternut, pre care îl umpluse [n]cu mirosi-
toare și cu tot felul *de unsori,* pregătite
după meșteșugul făcătorilor de mir, și-i
făcură o ardere mare foarte.

Domnia cea bună și fericită a lui Iosafat.

17 Și [a]Iosafat, fiul său, domnì în lo-
cul său, și se întărì împotriva lui Is-
rael. 2 Așeză *oameni de* oaste în toate
cetățile întărite ale lui Iuda, și puse gar-
nizoane în pământul lui Iuda și în cetă-
țile lui Efraim, pre [b]cari Asa, părintele
său, le luase. 3 Și Domnul erà cu Io-
safat; căci umblà în căile cele dântâi ale
lui David, părintele său, și nu căută pre
Baali; 4 Ci pre Dumnezeul părintelui
său căută el, și umblà după poruncile
sale, și nu după [c]faptele lui Israel.
5 Și Domnul întărì regatul în mâna lui,
și întregul Iuda [d]aduse daruri lui Iosa-
fat, [e]și el avù avere și onoare multă.
6 Și inima lui se întărì din ce în ce în

Capul 16. a 1 Reg. 15. 17. etc. b Cap. 15. 9. c 1 Reg. 16. 1. d Isa. 31. 1. Ier. 17. 5. e Cap. 14. 9. f Cap. 12. 3. g Iov. 34. 21. Prov, 5. 21 Zech. 4. 10. h 1 Sam. 13. 13. i 1 Reg. 15. 32. j Ier. 20. 2. Mat. 14. 3. k 1 Reg 15. 23. l Ier 17. 5. m 1 Reg. 15. 24. n Marc. 16. 1. Ioan. 19. 39, 40.

Capul 17. a 1 Reg. 15. 24. b Cap. 15. 8. c 1 Reg. 12. 28. d 1 Sam. 10. 27. e 1 Reg. 10. 27.

căile Domnului: și [f] depărtă chiar și înălțimile și Astarteele din Iuda.

7 Și în al treilea an al domniei sale trimise pre cei mai mari ai săi: pre Ben-Hail, pre Obadia, pre Zecaria, pre Netaneel și pre Micaia, [g] să învețe în cetățile lui Iuda.
8 Și cu dânșii pre Leviții: pre Șemaia, pre Netania, pre Zebadia, pre Asahel, pre Șemiramot, pre Ionatan, pre Adonia, pre Toba și pre Tob-Adonia, Leviți: și cu dânșii pre Elișama, și pre Ioram, preoți.
9 [h] Și ei învățau în Iuda, și *aveau* la sine cartea legei Domnului, și merseră prin toate cetățile lui Iuda, și învățau pre popor.
10 Și a fost [i] teama Domnului preste toate regatele țărilor, cele dimprejurul lui Iuda, și nu se luptau cu Iosafat.
11 Și dintre Filisteni [j] aduseră *unii* daruri, și argint drept dare, lui Iosafat. Și Arabii îi aduseră oi: șapte mii șapte sute de berbeci și șapte mii șapte sute de țapi.
12 Iosafat se făcù din ce în ce mai mare: și zidì palate în Iuda, și întăriri pentru merinde.
13 Și avea multă avere în cetățile lui Iuda, și oameni de resbel, ostași viteji, în Ierusalim.

14 Și aceasta *este* numărarea lor după casele lor părintești: Din Iuda *erau* mai mari preste mii: Adna, capul: *el avea* trei sute mii de bărbați viteji cu sine.
15 Și după dânsul *erà* Iohanan, mai marele: și *aveà* două sute și optzeci de mii cu sine.
16 Și după acesta *erà* Amasia, fiul lui Zicri, [k] carele se dădù pe deplin Domnului, și *aveà* cu sine două sute mii de bărbați viteji.
17 Și din Beniamin: Eliada, bărbat viteaz: și *aveà* cu sine două sute mii de bărbați, care *erau* înarmați cu arcuri și scuturi.
18 Și după dânsul Iozabad: și *el aveà* cu sine o sută optzeci de mii ostași înarmați.
19 Aceștia aveau serviciul pe lângă rege afară de *aceia*, pre cari i-a pus regele prin cetățile întărite în tot *pământul lui* Iuda.

Legământul lui Iosafat cu Ahab: espedițiunea unită a lor contra Sirienilor.

18 Și [a] aveà Iosafat avere și onoare multă, și [b] se încuscrì cu Ahab.
2 [c] Și după trecerea *câtorvà* ani venì la Ahab în Samaria. Și Ahab îi junghiè lui și poporului, ce *erà* cu dânsul, oi și boi mulți. Și el îl ademenì să se suie *cu el* asupra Ramot-Galaadului.
3 Că Ahab, regele lui Israel, zise către Iosafat, regele lui Iuda: Merge-vei cu mine asupra Ramot-Galaadului? Și el zise către dânsul: Eu *sunt* ca și tine, poporul meu ca și poporul tău: *vom plecà* cu tine la luptă.
4 Și Iosafat zise către regele lui Israel: [d] Întreabă, rogu-te, astăzi cuvântul Domnului.
5 Deci adună regele lui Israel pre profeți, patru sute de bărbați, și zise către dânși: Merge-vom la luptă asupra Ramot-Galaadului, sau ne vom lăsà? Și ei ziseră: Sui-te: căci Dumnezeu îl va da în mâna regelui.

6 Și a zis Iosafat: Oare nu mai *este* aicia vre-un profet al Domnului, ca să-l întrebăm?
7 Și regele lui Israel zise către Iosafat: Mai *este* un bărbat, prin carele putem să întrebăm pre Domnul: dar îl urăsc, căci nici odată nu-mi profețește bine, ci totdeauna rău. Acesta *este* Micaia, fiul lui Jimla. Și Iosafat zise: Să nu zică așà regele.

8 Și chiemă regele lui Israel pre un diregător, și zise: Grăbește-te *a aduce* pre Micaia, fiul lui Jimla.
9 Și regele lui Israel, și Iosafat regele lui Iuda, șezură fiecare pe tronul său, îmbrăcați cu vestminte *regești*, în loc deschis, la intrarea porței Samariei: și toți profeții profețiră înaintea lor.
10 Și Zedekia, fiu lui Chenaana, își făcuse coarne de fier și zise: Așà zice Domnul: Cu acestea vei împunge pre Sirieni, până îi vei nimicì.
11 Și toți profeții profețiră așà, zicând: Sue-te la Ramot-Galaad, și prospereazâ; că Domnul *îl* va da în mâna regelui.

12 Și trimesul, care se dusese să chieme pre Micaia, vorbì către el, zicând:
13 Iacă! cuvintele profeților toate într'una *spun* bine pentru rege: rogu-te dar, fie cuvântul tău ca al unuia dintre ei, și vorbește-*i* de bine! Iar Micaia zise:

[f] 1 Reg. 22. 43. Cap. 15. 3. [h] Neem. 8. 7. [i] Fac. 35. 5. [j] 2 Sam. 8. 2. [k] Judc. 5. 2. 9.
Capul 18. [a] Cap. 17. 5. [b] 2 Reg. 8. 18. [c] 1 Reg. 22. 2. etc. [d] 1 Sam. 23. 2. 4. 9.

Viu *este* Domnul! [e] ce-mi va zice Dum-
nezeul meu, aceea voiu vorbì.

Micaia proroceşte doborîre.

14 Şi venind la rege, zise regele că-
tre dânsul: Micaia, merge-vom la luptă
asupra Ramot-Galaadului, sau ne vom
lăsà? Şi el răspunse: Suiţi-vă şi prospe-
raţi! Căci se vor da în mâna voastră.
15 Şi regele a zis lui: De câte ori jura-
te-voiu, ca să nu-mi spui de cât adevă-
rul, în numele Domnului! 16 Şi el a
zis: Am văzut pre tot Israelul împrăştiat
pe munţi, ca oile ce nu au păstor. Şi
Domnul a zis: Aceştia n'au domn; să se
întoarcă fiecare la casa sa în pace. 17 Şi
a zis regele lui Israel către Iosafat: Nu
ţi-am spus oare, *că* nu va profeţì bine
despre mine, ci rău. 18 Şi *Micaia* mai
zise: Ascultaţi deci cuvântul Domnului:
Am văzut pre Domnul, şezând pre tro-
nul său, şi toată oştirea cerului stând de
a dreapta lui şi de a stânga lui. 19 Şi
Domnul a zis: Cine va amăgì pre Ahab,
pre regele lui Israel, să se sue şi să cadă
în Ramot-Galaad? Şi unul zicea aşà, şi
altul zicea aşà. 20 Şi ieşì un spirit, şi
stătù înaintea Domnului, şi zise: Eu îl
voiu amăgì. 21 Şi Domnul zisu-i-a:
Cu ce? Şi el a răspuns: Voiu ieşì, şi voiu
fi [f] spirit mincinos în gura tuturor profe-
ţilor lui. Şi a zis *Domnul:* Tu *îl* vei a-
măgì, şi vei şi isbutì: ieşi deci, şi fă aşà.
22 Şi acum iacă, [g] Domnul a pus spirit
mincinos în gura acestor profeţi ai tăi,
şi Domnul a vorbit rele de tine.

23 Atuncia se apropie Zedekia, fiul
lui Chenaana, şi [h] lovì pre Micaia preste
faţă, şi zise: Pe ce cale trecù spiritul
Domnului dela mine, spre a vorbì cu
tine? 24 Şi Micaia zise: Iacă, vei ve-
deà în ziua aceea, când vei intrà în ca-
mera cea mai din lăuntru, ca să te as-
cunzi.

25 Şi a zis regele lui Israel: Luaţi
pre Micaia, şi duceţi-l înapoi la Ammon,
guvernătorul cetăţii, şi la Ioaş, fiul rege-
lui: 26 Şi ziceţi: Aşà zice regele: [i] Pu-
neţi pre acesta în închisoare, şi hrăniţi-l
cu pânea întristării şi cu apa întristării,
până ce mă voiu întoarce în pace. 27 Şi
a zis Micaia: Dacă cu adevărat tu te vei
reîntoarce în pace, *atuncia* Domnul n'a
vorbit prin mine. Şi adause: Ascultaţi
voi, toate popoarele!

Prăpădirea lui Ahab.

28 Deci se suiră, regele lui Israel şi
Iosafat, regele lui Iuda, la Ramot-Ga-
laad. 29 Şi regele lui Israel zise către
Iosafat: Eu îmi voiu schimbà vestmin-
tele, şi voiu plecà la luptă: iar tu îm-
bracă vestmântul tău *de rege!* Şi re-
gele lui Israel îşi schimbă vestmintele,
şi plecă la luptă. 30 Iar regele Siriei a
fost dat poruncă căpeteniilor carelor sale,
zicând: Nu vă luptaţi nici cu cel mic,
nici cu cel mare, ci numai cu regele lui
Israel. 31 Şi cum văzură căpeteniile
carelor pre Iosafat, ziseră: Acesta *este*
regele lui Israel: şi-l împresurară, ca să
se lupte *cu dânsul;* Şi Iosafat strigă, şi
Domnul îl ajută, şi Dumnezeu îi întoarse
pre ei dela dânsul. 32 Căci, când că-
peteniile carelor văzură, că nu *eà* re-
gele lui Israel, se întoarseră dela el.
33 Dar un om trăgând cu arcul din în-
tâmplare, lovì pre regele lui Israel între
închieturile armăturei: şi el zise către
conducătorul carului său: Întoarnă mâna
ta, şi scoate-mă din tabără, căci sunt ră-
nit. 34 Şi lupta s'a făcut tot mai crân-
cenă în acea zi: şi regele lui Israel stătù
pe car în faţa Sirienilor până seara, şi la
apusul soarelui murì.

*Guvernarea înţeleaptă a lui Iosafat, şi măsu-
rile sale pentru administrarea dreptăţei.*

19 Şi se întoarse Iosafat, regele lui
Iuda, în pace la casa sa, la Ierusa-
lim. 2 Şi ieşì Iehu, fiul lui Hanani,
[a] văzătorul, înaintea lui, şi zise către re-
gele Iosafat: Cum de ai ajutat pre cel
rău, şi [b] ai iubit pre cei ce urăsc pre
Domnul! De aceea *va venì* preste tine
[c] mânia Domnului. 3 Dar tot se mai
găseşte [d] cevà bun în tine, fiindcă ai
stârpit Astarteele din ţară, şi [e] ai îndrep-
tat inima ta a căutà pre Dumnezeu.

e Num. 22, 18, 20, 35. | f Iov. 1. 6. g Isa. 19. 14. | Ezec. 14. 9. h Ier. 20. 2. | Marc. 14. 65. Fapt. 23. 2. | i Cap. 16, 10. — | *Capul 19.* a 1 Sam. 9. 9. | b Ps. 139. 21. c Cap. 32. 25. | d Cap. 17, 4, 6. Cap. 12, 12. e Ezra 7. 10.

4 Și Iosafat locuì în Ierusalim, și ieși
iarăși *spre cercetarea* poporului, dela
Beer-Șeba, până la muntele lui Efraim,
și-l întoarse iarăși la Domnul, Dumne-
zeul părinților lor.
5 Și așeză judecători în țară, în toate
cetățile întărite din Iuda, în fiecare ce-
tate: 6 Și zise către judecători: Vedeți
ce faceți! căci [f]nu judecați pentru oa-
meni, ci pentru Domnul, [g]carele *este* cu
voi la judecată. 7 Drept aceea fie în
voi temerea de Domnul, luați aminte, și
faceți-*o!* Căci [h]la Domnul, Dumnezeul
nostru, nu *este* nici o nedreptate, nici
[i]căutare la față, nici primire de daruri.
8 Și în Ierusalim [j]așeză Iosafat Le-
viți și preoți, și capi *ai caselor* părin-
tești din Israel, pentru judecățile Dom-
nului, și pentru certe. Și când se întoar-
seră înapoi la Ierusalim, 9 Le poruncì,
zicând: Lucrați [k]în frica Domnului, cu
credință și inimă întreagă: 10 [l]La fie-
care judecată, ce va venì înaintea voa-
stră, dela frații voștri, cari locuesc în
cetățile lor, între sânge și sânge, între
lege și porunci, între statute și judecăți,
să-i învățați să nu se facă vinovați îna-
intea Domnului, ca [m]mânia lui să nu
vină preste [n]voi și preste frații voștri.
Așà lucrați, și nu veți fi vinovați. 11 Și
iacă, Amaria, archiereul, *este* preste voi
[o]în toate trebile Domnului, și Zebadia,
fiul lui Ișmael, guvernătorul preste casa
lui Iuda, în toate trebile regelui: și Le-
viții *sunt* diregători înaintea voastră. În-
tăriți-vă și *astfel* lucrați, și Domnul va
fi cu cel bun.

Năvălirea Moabiților și a altora; rugăciunea lui Iosafat; profeția de mântuirea lui Iehaziel, și îndeplinirea sa.

20 După acestea veniră fiii lui Moab,
și fiii lui Ammon, și cu dânșii din
Edomiți, asupra lui Iosafat cu resbel.
2 Și veniră *unii* și spuseră lui Iosafat,
zicând: Vine asupra-ți mare mulțime de
dincolo de mare, din Siria: și iacă, ei
sunt [a]la Hațațon-Tamar, adică [b]En-
ghedi. 3 Și se temù Iosafat, și-și în-
dreptă fața sa, spre a [c]căutà pre Dom-
nul. Și [d]prochiemă post pentru întregul
Iuda. 4 Și se adună Iuda să caute pre
Domnul: și chiar din cetățile lui Iuda
veniră să caute pre Domnul.
5 Și stătù Iosafat în adunarea lui Iuda
și a Ierusalimului, în casa Domnului, în-
naintea porticului celui nou, 6 Și zise:
Doamne, Dumnezeul părinților noștri!
au nu *ești* tu [e]Dumnezeu în cer? *nu ești*
tu [f]domnitorul preste toate regatele po-
poarelor? și *nu este* [g]în mâna ta tăria și
puterea, așà că nimenea nu ți-se poate
opune? 7 Nu [h]ai alungat tu, [i]Dum-
nezeul nostru, pre locuitorii acestei țări
de dinaintea poporului tău Israel, și ai
dat-o seminției lui Abraam, care te [j]iubì
în veci? 8 Și ei au locuit într'însa, și
ți-au zidit templu pentru numele tău,
zicând: 9 [k]Dacă va venì nenorocirea
preste noi, sabia judecăței, sau ciuma,
sau foametea, și vom sta înaintea acestei
case, și 'nnaintea feței tale (căci [l]numele
tău *este* în această casă), și vom strigà
la tine, în strâmtorarea noastră, tu să ne
asculți și să ne mântui. 10 Și acum
iacă, fiii lui Ammon, și Moabul, și cei
depe muntele Seir, prin ale căror *țări*
[m]nu îngăduiși lui Israel să treacă, când
veniră din pământul Egiptului, ci [n]se
abătură dela dânșii, și nu-i nimiciră:
11 Iacă, *cum* ne răsplătesc *acum*, [o]ve-
nind, să ne gonească din stăpânirea ta,
pre care ne-ai dat-o nouă de moștenire.
12 Dumnezeul nostru, au nu-i vei [p]ju-
decà pre ei! Căci noi nu avem nici o
putere, înaintea acestei mari mulțimi,
care vine asupra noastră, și nu știm ce
să facem, ci [q]către tine *îndreptăm* ochii
noștri. 13 Și întregul Iuda stă înaintea
Domnului, chiar și pruncii lor, femeile
lor și fiii lor.
14 Și [r]a fost spiritul Domnului în
mijlocul adunărei preste Iahaziel, fiul lui

f Deut. 1. 17. g Ps. 82. 1. Eccl. 5. 8. h Deut. 32. 4. Rom. 9. 14. i Fapt. 10. 34. Gal. 2. 6. Efes. 6. 9. Col. 3. 25. 1 Pet. 1. 17. j Deut. 16. 18. k 2 Sam. 23. 3. l Deut. 17 8 etc. m Num. 16. 46. n Ezec. 3. 18. o 1 Cron. 26. 30.

— Capul 20.

a Fac. 14. 7. b Ios. 15. 62. c Cap. 19. 3. d Ezra 8. 21. Iona 3. 5. e Ios. 2, 11. f Dan. 4. 17, 25, 32. g Ps. 62. 11. Mat. 6. 13. h Ps. 44. 2. i Esod. 6. 7. j Iac. 2. 23. k 1 Reg. 8. 33, 37. l Cap. 6. 20. m Deut. 2. 4, 9, 19. n Num. 20 21. o Ps. 83. 12. p 1 Sam 3 13. q Ps. 25 15. r Num 11. 25 26.

Zecharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel,
fiul lui Mattania, Levit din fiii lui Asaf:
15 Și zise: Ascultați, tot Iuda, și voi,
locuitori ai Ierusalimului, și tu, rege Io-
safat! așà zice Domnul către voi: [s]Nu
vă temeți, și nu vă înspăimântați înain-
tea acestei mari mulțimi: căci lupta
nu *este* a voastră, ci a lui Dumnezeu.
16 Mâne pogorîți-vă asupră-le. Iacă, ei
se suiau pe nălțimea Ziz, și voi îi veți
întâlnì la capătul râului, în dreptul pusti-
iului Ieruel. 17 [t]Nu veți *aveà a* vă
luptà în *lupta* aceea; așezați-vă, stați și
priviți mântuirea ce Domnul vă va *da*,
Iuda și Ierusalime! Nu vă temeți, și nu
vă înspăimântați; mâne ieșiți înaintea
lor, și [u]Domnul *va fi* cu voi. 18 Și Io-
safat își [v]plecă fața la pământ, și tot
Iuda și locuitorii Ierusalimului căzură
înaintea Domnului, ca să se închine
Domnului. 19 Și Leviții, dintre fiii Ke-
hatiților și din fiii Korahiților, se sculară,
ca să laude cu voce tare pre Domnul,
Dumnezeul lui Israel.

20 Deci ei se sculară de dimineața,
și ieșiră spre pustiul Tekoa; și când ie-
șiau, stătù Iosafat, și zise: Ascultați-mă,
Iuda și voi, locuitori ai Ierusalimului!
[x]Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeul
vostru, și veți fi siguri; încrediți-vă în
profeții lui, și veți prosperà! 21 Și se
sfătuì cu poporul, și așeză cântăreți Dom-
nului, [y]cari cântau în podoabe sacre, în
timp ce ieșiau înaintea celor înarmați, și
zise: [z]Lăudați pre Domnul, [a]căci în veci
ține îndurarea sa.

22 Și în timpul acela, când începură
cu cântece și cu laudă, atuncia [b]puse
pândă asupra fiilor lui Ammon și ai lui
Moab, și asupra *celor de pe* muntele Seir,
cari veniseră contra lui Iuda; și fură bă-
tuți. 23 Căci fiii lui Ammon și Moabul
se puseră împotriva locuitorilor munte-
lui Seir, să-i stârpească pre ei, și să-*i*
nimicească: și după ce sfârșiră cu locui-
torii dela Seir, ajută unul să nimicească
pre celalalt.

24 Și venind Iuda până la streaja din
pustiu, și căutând la mulțime, iacă toți
erau cadavre, căzute pre pământ, și nici
unul nu scăpase. 25 Și venind Iosafat
și poporul său, ca să facă pradă dela
dânșii, și găsiră la dânșii mulțime de a-
vere și cadavre, și vase prețioase; și au
prădat, până ce nu mai putură duce:
trei zile au prădat, *căci* multă pradă erà.
26 Și a patra zi se adunară în valea Be-
rachia *(binecuvântării)*; căci acolo bi-
necuvântară pre Domnul; pentru aceea
au numit numele acestui loc: Valea Be-
rachia, până în ziua de astăzi.

27 Și plecară toți bărbații din Iuda și
din Ierusalim, și Iosafat în fruntea lor,
și se întoarseră cu bucurie în Ierusalim:
căci Domnul [c]le dădù bucurie asupra
neamicilor lor. 28 Și intrară în Ieru-
salim, în casa Domnului cu harpe, citare
și trâmbiți. 29 Și venì [d]teama de Dum-
nezeu, preste toate regatele *acestor* țări:
când auziră, că Domnul s'a luptat cu
neamicii lui Israel. 30 Și regatul lui
Iosafat aveà pace: căci [e]Dumnezeul său
îi dădù pace de jur împrejur.

*Caracterul general al domniei lui Iosafat; le-
gătura sa cu Ahazia, ce rămâne fără reușire.*

31 [f]Și Iosafat domnì preste Iuda: de
treizeci și cinci de ani erà el, când se
făcù rege, și douăzeci și cinci de ani
domnì în Ierusalim; și numele mumei
lui *erà* Azuba, fica lui Șilhi. 32 Și el
umblă pe calea lui Asa, părintele său:
nu se abătù din ea, ci făceà cele drepte
în ochii Domnului. 33 Dar [g]înălțimile
nu le depărtă: căci poporul tot încă nu-
și [h]îndreptà inima sa către Dumnezeul
părinților lor.

34 Și celelalte fapte ale lui Iosafat,
cele dintâi și cele de pe urmă, iacă, *sunt*
scrise în istoria lui Iehu, fiul lui Hanani,
[i]care *este* cuprins în Cartea Regilor lui
Israel.

35 Și după aceasta [j]se unì Iosafat,
regele lui Iuda, cu Ahazia, regele lui Is-
rael, care erà păcătos în faptele sale.
36 El se unì cu dânsul, și ei făcură co-
răbii, ca să meargă la Tarșiș; și făcură

s Esod. 14. 13, 14. t Esod. 14. 13, 14. u Num. 14. 9. v Esod. 4. 31. x Isa. 7, 9. y 1 Cron. 6. 129. z Ps. 136. 1. a 1 Cron. 16. 41. b Judc. 7. 22. c Neem. 12. 43. d Cap. 17. 10. e Iov 34. 29. f 1 Reg. 22. 41 etc. g Cap. 17. 6. h Cap. 12. 14. i 1 Reg. 16. 1, 7. j 1 Reg. 22. 48, 49.

corăbii la Ețion-Geber. 37 Atuncia
profeți Eliezer, fiul lui Dodova, dela Ma-
reșa, asupra lui Iosafat, zicând: Fiindcă
te-ai unit cu Ahazia, *de aceea* Domnul
a rupt lucrările tale. [k]Și corăbiile fură
sfărâmate, și nu putură merge la Tarșiș.

Domnia cea rea a lui Iehoram.

21 Și [a]Iosafat adormì cu părinții săi,
și fu îmmormântat lângă părinții
săi, în cetatea lui David.

Și Iehoram, fiul său, domnì în locul
său. 2 Și aveà frați, fii ai lui Iosafat:
Azaria, Iehiel, Zecaria, Azaria, Micael,
și Șefatia: toți aceștia *erau* fiii lui Iosa-
fat, regele lui Israel. 3 Și părintele lor
le-a fost dat daruri multe în argint, în
aur, și în lucruri prețioase, și cetăți în-
tărite în Iuda: dar regatul îl dădù lui
Iehoram: că el *erà* întâiu născutul. 4 Și
Iehoram ajungând la regatul părintelui
său, și întărindu-se, ucise pre toți frații
săi cu sabia, și încă *câți-và* din mai ma-
rii lui Israel.

5 [b]De treizeci și doi de ani *erà* Ie-
horam, când se făcù rege, și opt ani
domnì la Ierusalim. 6 Și umblă pe
căile regilor lui Israel, după cum făcuse
casa lui Ahab: că o fată a lui [c]Ahab îi
erà femeie: și el făcù rele în ochii Dom-
nului. 7 Dar Domnul nu voì să peardă
casa lui David, pentru legământul, pre
care-l încheiase cu David, și fiindcă zi-
sese, că îi va da candelă, lui și [d]fiilor lui
pentru totdeauna.

Răscularea Edomiților.

8 [e]În zilele lui se rupse Edomul de
supt stăpânirea lui Iuda, și puse rege
preste sine. 9 Și ieșì Iehoram cu mai
marii oștirilor sale, și toate carele lui cu
dânsul, și pornì noaptea, si bătù pre E-
domiți, cari îl înconjuraseră, și pre căpe-
teniile carelor lor. 10 Totuși Edomul
se rupse de supt stăpânirea lui Iuda, până
în ziua de astăzi. Tot în acel timp se
rupse Libna de supt stăpânirea lui *Ie-
horam;* căci el părăsise pre Domnul,
Dumnezeul părinților săi.

11 Și făcù înălțimi pe munții lui Iuda,
și trase pre locuitorii Ierusalimului în
[f]desfrânare, și amăgì pre Iuda.

Scrisoarea lui Ilie.

12 Și venì o scrisoare dela Ilie, pro-
fetul, către dânsul, zicând: Așa zice
Domnul, Dumnezeul lui David, părintele
tău: Fiindcă n'ai umblat pe căile lui Io-
safat, părintele tău, și pe căile lui Asa,
regele din Iuda: 13 Ci ai umblat pe
căile regilor lui Israel, și [g]ai tras pre
Iuda și pre locuitorii Ierusalimului în
[h]desfrânare, precum casa lui Ahab [i]a
tras în desfrânare *pre Israel*, și pre [j]fra-
ții tăi, casa părintelui tău, cari *erau* mai
buni decât tine, i-ai ucis: 14 Iacă, cu
mare lovitură va lovì Domnul pre po-
porul tău, pre fiii tăi, și pre femeile tale,
și toată averea ta: 15 Și tu *vei cădeà*
în boală grea, în [k]boală de măruntaie,
până ce de boală vor cădeà din tine
măruntaiele zi de zi.

Moartea lui Ioram.

16 Și [l]deșteptă Domnul asupra lui
Iehoram spiritul Filistenilor și al Arabi-
lor, cari *locuiau* lângă Etiopieni. 17 Și
se suiră asupra lui Iuda, și năvăliră a-
supra-i, și duseră *cu ei* toată averea ce
se aflà în casa regelui, precum și pre fiii
lui și femeile lui, așà că nu-i rămase
nici un fiu, afară de Ioahaz, cel mai tâ-
năr din fiii săi. 18 Și în urma tuturor
acestor, îl lovì pre el Domnul in mărun-
taiele sale cu o boală, fără de leac. 19 Și
a fost, că *strecurându-se* zi cu zi, sfâr-
șindu-se timpul de doi ani de zile, că-
zură măruntaiele sale de boala sa, și
murì de boală grea; dar poporul său nu-i
făcù arderi, după cum făcuse părinților
săi. 20 De treizeci și doi de ani *erà*
el, când se făcù rege, și opt ani domnì
la Ierusalim. Și murì fără să fie dorit:
și l-au îmmormântat, în cetatea lui Da-
vid, dar nu în mormântul regilor.

Domnia cea rea a lui Ahazia.

22 Și făcură locuitorii din Ierusalim
pre [a]Ahazia, fiul său cel mai tâ-

k 1 Reg. 22. 48. — *Capul 21.* a 1 Reg. 22. 50. b 2 Reg. 8. 17, etc. c Cap. 22. 2. d 2 Sam. 7. 12, 13. Ps. 132 11, etc. e 2 Reg. 8. 20, etc. f Lev. 17. 7. g Vers. 11. h Esod. 34. 15. i 1 Reg. 16. 31—33. j Vers. 4. k Vers. 18. 19. l 1 Reg. 11. 14, 23. *Capul 22.* a 2 Reg. 8. 24, etc.

năr, rege, în locul său, căci pre toți cei
[b]mai mari în vârstă îi ucise ceata, care
venise cu Arabii, în tabără. Așà se făcù
Ahazia, fiul lui Iehoram, rege lui Iuda.
2 [c]De patruzeci și doi de ani *erà* Aha-
zia, când se făcù rege, și un an domnì
el în Ierusalim. Și numele mumei lui *erà*
[d]Atalia, fica lui Omri. 3 Încă și el
umblă pe căile casei lui Ahab, căci muma
lui îi erà sfătuitoare, la facere de rele.
4 Și făcù rele în ochii Domnului, ca și
casa lui Ahab: căci aceștia erau sfătui-
torii lui, după moartea părintelui său,
spre stricăciunea lui. 5 După sfatul lor
umblă el: și [e]merse cu Ioram, fiul lui A-
hab, regele lui Israel, la luptă asupra lui
Hazael, regele Siriei, la Ramot-Galaad:
și Sirienii bătură pre Ieroham. 6 [f]Și
se întoarse înapoi, să se vindece la Ez-
reel de rănile, pre care le căpătase la
Rama, când se luptà cu Hazael, regele
Siriei.

Și Ahazia, fiul lui Iehoram, regele lui
Iuda, se pogorî la Ezreel, ca să vază pre
Ioram, fiul lui Ahab, căci erà bolnav.
7 Și [g]erà dela Dumnezeu spre stricăciu-
nea lui Ahazia, *că* venì la Ioram: căci
cum venì, [h]ieșì el cu Ioram asupra lui
Iehu, fiul lui Nimși, pre [i]care Domnul
l-a uns, ca să stârpească casa lui Ahab.
8 Și a fost, când Iehu [j]făcù judecată
asupra casei lui Ahab, că [k]găsì pre mai
marii lui Iuda și pre fiii fraților lui Aha-
zia, cari serviau la Ahazia, și-i ucise și
pre ei. 9 După aceea [l]căutà el pre
Ahazia, și-l prinseră, deși se ascunsese
în Samaria; și-l aduseră la Iehu; și-l
uciseră, și-l îmmormântară pre el: căci
ziseră: El *este* fiul lui Iosafat, [m]care a
căutat pre Domnul cu toată inima sa.

Atalia ucide toată seminția regală.

Astfel casa lui Ahazia nu avù putere,
spre a se ține în regat. 10 [n]Și văzând
Atalia, muma lui Ahazia, că fiul ei erà
mort, se sculă, și stârpì toată seminția
regească a casei lui Iuda. 11 Dar [o]Ie-
șobeat, fata regelui, luă pre Ioaș, fiul
lui Ahazia, și-l furà din mijlocul fiilor
regelui, cari fuseseră uciși, și-l puseră
pre el și pre doica lui în camera paturi-
lor; și-l ascunse Ioșabeat, fata regelui
Iehoram, femeia lui Iehoiada, preotul
(căci erà sora lui Ahazia), de dinaintea
Ataliei, ca să nu-l omoare: 12 Și a fost
ascuns la dânși, în casa Domnului, șase
ani: și Atalia domnì preste țară.

Ioaș se încoronează și se așează pre tron.

23 [a]În al șaptelea an se întărì Ieho-
iada, și luă cu sine *și făcù* legă-
mânt cu sutașii, anume: pre Azaria, fiul
lui Ieroham, pre Ismael, fiul lui Iohanan, pre Azaria, fiul lui Obed,
pre Maaseia, fiul lui Adaia, și pre Elișa-
fat, fiul lui Zicri: 2 Și merseră preste
tot locul în Iuda, și adunară pre Leviții
din toate cetățile lui Iuda, și pre capii
caselor părintești din Israel, și veniră
la Ierusalim. 3 Și toată adunarea în-
cheie cu regele legământ în casa lui
Dumnezeu. Și el zise către dânși: Iacă,
fiul regelui va domnì, după cum a [b]fă-
găduit Domnul fiilor lui David. 4 Acesta
este lucrul, ce aveți a face; o treime din
voi, aceia [c]care veți fi de săptămână, atât
preoți cât și Leviți, *să fie* ușieri: 5 Și
o treime *să fie* în casa regelui, și o treime
la poarta Iesod, și tot poporul în curțile
casei Domnului. 6 Dar nimenea să nu
vină în casa Domnului, de cât preoții și
Leviții, cari sunt de serviciu; aceștia să
vină, [d]căci *sunt* sfinți: și tot celalalt po-
por să păzească cele de păzit ale Dom-
nului. 7 Și Leviții să înconjoare pre
rege de jur împrejur, fiecarele cu armele
lui în mână; și cine va pătrunde în casă,
acela să se omoare; și voi să fiți pe lângă
rege, când întră și când iese.

8 Și făcură Leviții, și tot Iuda, întoc-
mai după cum porunci Iehoiada, preo-
tul, și luă fiecare oamenii săi *cu sine*,
pre cei cari erau de săptămână, și pre
cei ce și-au făcut săptămâna: căci Ie-
hoiada, preotul nu dădù drumul [e]rân-
durilor. 9 Și Iehoiada, preotul, dădù
sutașilor lăncile și pavăzele și scuturile

[b] Cap. 21. 17. [c] 2 Reg. 8. 26. [d] Cap. 21. 6. [e] 2 Reg. 8. 28, etc. [f] 2 Reg. 9. 15. [g] Judc. 14. 4. [h] 2 Reg. 9. 21. [i] 2 Reg. 9. 6, 7. [j] 2 Reg. 10, 10. 11. [k] 2 Reg. 10. 13, 14. [l] 2 Reg. 9. 27. [m] Cap. 17. 4. [n] 2 Reg. 11. 1. etc. [o] 2 Reg. 11. 2.
—
Capul 23. [a] 2 Reg. 11. 4, etc. [b] 2 Sam 7. 12. [c] 1 Cron. 9. 25. [d] 1 Cron. 23. 28. 29. [e] 1 Cron. 24.

regelui David, cari *erau* în casa lui Dum-
nezeu; 10 Și așeză tot poporul, pre
fiecare cu arma sa în mână, dela partea
dreaptă a casei până la stânga casei,
dealungul altarului și al casei, jur împre-
jurul regelui. 11 Atuncia scoaseră pre
fiul regelui, și-i puseră coroana, și-*i*
[f] *dădură* mărturia, și-l făcură rege. Și
Iehoiada, și fiii săi îl unseră, și ziseră:
Să trăiască regele.

Atalia e ucisă.

12 Și auzind Atalia strigătul popo-
rului, care alergă și lăudă pre rege, venì
ea la popor, în casa Domnului: 13 Și
se uità, și iacă! regele stăteà la intrare
și cântăreții cu trâmbițele lângă rege,
și tot poporul țării erà voios, și sună din
trâmbiți, și cântăreții *cântau* din instru-
mente de muzică, și [g] intonau cântări
de laudă. Atunci Atalia își rupse vest-
mintele sale, și zise: Vânzare! vânzare!
14 Dar Iehoiada, preotul, scoase pre
sutași, pre mai marii oastei, și zise către
dânșii: Scoateți-o din șiruri, și cine o
va urmà, să se ucidă cu sabia. Căci
preotul zisese: Nu o ucideți în casa
Domnului. 15 Și-i făcură loc, și când
ajunse prin întrarea [h] porței cailor la casa
regelui, acolo o uciseră.

Se desființează idolatria.

16 Și încheie Iehoiada legământ între
sine și tot poporul și rege, ca să fie po-
porul Domnului. 17 Și tot poporul
merse la casa lui Baal, și o dărâmară:
și altarele sale, și chipurile sale le sfă-
râmară, și pre [i] Matan, preotul lui Baal,
îl uciseră înaintea altarelor. 18 Și Ie-
hoiada încredință diregătoriile în casa
Domnului preoților și Leviților, pre cari
le [j] împărțise David preste casa Dom-
nului, ca să se aducă Domnului arderi
de tot, după cum *erà* scris în [k] legea lui
Moisi, cu bucurie și cu cântări, după
rânduiala lui David. 19 [l] Și așeză ușieri,
pe la porțile casei Domnului, pentru ca
nici un necurat prin verice lucru să nu
între. 20 [m] Și luă pre sutași, și pre cei
mai însemnați, și pre guvernatorii po-
porului, și pre tot poporul țării, și po-
gorî pre regele din casa Domnului, și
întrară prin poarta de sus în casa rege-
lui, și puseră pre rege pre tronul rega-
tului. 21 Și se bucură tot poporul ță-
rii, și cetatea erà liniștită, dar pre Atalia
a ucis-o cu sabia.

Ioaș începe a domnì bine și dregé templul.

24 De [a] șapte ani *erà* Ioaș, când se
făcù rege, și patruzeci de ani domnì
el în Ierusalim: și numele mumei lui
erà Țibia dela Beer-Șeba. 2 Ioaș [b] făcù
drepte în ochii Domnului, în toate zilele
lui Iehoiada, preotul. 3 Și luă Iehoiada
pentru dânsul două femei, și el născù
fii și fete.
4 Și după acestea fost-a în inima lui
Ioaș, să înoiască casa Domnului: 5 Și
adună pre preoți și Leviți, și zise către
dânșii: Ieșiți în cetățile lui Iuda, și
[c] strângeți bani dela tot Israelul, pentru
dregerea casei Dumnezeului vostru, din
an în an: și grăbiți-vă cu lucrul. Dar
Leviții nu se grăbiră.
6 [d] Atuncia chiemă regele pre Ieho-
iada, capul, și zise către dânsul: Pentru
ce n'ai luat seama de Leviți, ca să aducă
din Iuda și din Ierusalim darea lui
[e] Moisi, servul Domnului, și a adunării
lui Israel, pentru [f] cortul mărturiei?
7 Căci [g] fiii Ataliei, ai păcătoasei, sfărâ-
maseră casa lui Dumnezeu, și *toate* [h] lu-
crurile sfințite ale casei Domnului le în-
trebuințaseră pentru Baali.
8 Și poruncì regele [i] să se facă o ladă,
și să se pună afară lângă poarta casei
Domnului. 9 Și se prochiemă în Iuda
și în Ierusalim, să se aducă Domnului
[j] darea, *pe care* Moisi, servul lui Dum-
nezeu, *o puse* preste Israel în pustiu.
10 Și se bucurară toți mai marii și tot
poporul, și aduseră, și aruncară în ladă,
până ce s'a umplut. 11 Și când Leviții
aduceau lada din porunca regelui, *ceeace*
făceau, [k] când vedeau că *erà* argint mult
în ea, atuncia veniă scriitorul regelui și

f Deut. 17. 18. g 1 Cron. 25. 8. h Neem. 3. 28. i Deut. 13. 9. j 1 Cron. 23. 6, 30, 31. k Num. 28. 2. l 1 Cron 26. 1, etc. m 2 Reg. 11. 19.

Capul 24. a 2 Reg. 11. 21. b Cap. 26. 5. c 2 Reg. 12. 4. d 2 Reg. 12. 7. e Esod. 30. 12, 13, 14, 16. f Fapt. 7. 44. g Cap. 21. 17. h 2 Reg. 12. 4. i 2 Reg. 12. 9. j Vers. 6. k 2 Reg. 12. 10

diregătorul arhiereului, și deșertau lada,
o ridicau, și o duceau înapoi la locul ei.
Așà făceau în toate zilele, și strânseră
argint mult. 12 Și regele și Iehoiada
îl dădeau lucrătorilor zidirei casei Dom-
nului și aceștia tocmiau cioplitori de
pietre și teslari, spre a înoì casa Dom-
nului, și lucrători de fer și de aramă,
pentru dregerea casei Domnului. 13 Și
lucrătorii lucrau, și dregerea se sfârșì
prin mâna lor, și restatorniciră casa lui
Dumnezeu în starea ei, și o întăriră.
14 Și după ce *o* sfârșiră, aduseră argin-
tul rămas înaintea regelui și a lui Ieho-
iada. Și [l]el făcù din acesta unelte pentru
casa Domnului, unelte pentru serviciu
și pentru jertfire, și lingure, și alte u-
nelte de aur și de argint. Și ei aduseră
în casa Domnului arderile de tot, în toate
zilele lui Iehoiada.

15 Și Iehoiada se făcù bătrân și sătul
de zile, și murì: de *o* sută treizeci de
ani *erà* el, când murì. 16 Și fu îmmor-
mântat în cetatea lui David lângă regi;
căci lucrase bine în Israel și către Dum-
nezeu și către casa sa.

Idolatria lui Ioaș

17 Și după moartea lui Iehoiada ve-
niră mai marii lui Iuda, și se închinară
regelui: atuncia regele îi ascultă. 18 Și
părăsiră casa Domnului, Dumnezeul pă-
rinților lor, și serviau [m]Astarteelor și
idolilor: și venì [n]mânia *Domnului* pre-
ste Iuda și Ierusalim pentru această vină
a lor. 19 [o]Și trimese pre profeți la
dânșii, ca să-i întoarcă la Domnul: și le
mărturisì, dar ei nu ascultară.

20 Și [p]spiritul lui Dumnezeu îmbrăcă
pre Zacaria, fiul lui Iehoiada, preotul,
care stătù deasupra poporului, și zise
către dânșii: Așà zice Dumnezeu: [q]Pen-
tru ce călcați poruncile Domnului, căci
nu veți prosperà. [r]Fiindcă voi ați părăsit
pre Domnul, de aceea și el v'a părăsit pre
voi. 21 Și ei se jurară asupra lui, și-l
[s]uciseră cu pietri, după porunca regelui,
în curtea casei Domnului. 22 Așà re-
gele Ioaș nu-și amintì de bunătatea, pre
care i-o făcuse Iehoiada, părintele lui,
ci ucise pre fiul acestuia. Și când murì
acesta, zise: Vadă Domnul, și ceară.

Pedeapsa și moartea lui Ioaș.

23 Și după trecerea anului se suì a-
supră-i o [t]oaste de Sirieni, și veniră la
Iuda și la Ierusalim, și stârpiră pre toți
mai marii poporului dintre popor, și toată
prada lor o trimeseră la regele din Da-
masc. 24 Căci [u]cu puțin număr de
oameni venì oastea Sirienilor, [v]dar Dom-
nul dădù în mâna lor o oaste mare foarte,
pentru că au părăsit pre Domnul, Dum-
nezeul părinților lor. Astfel [x]făcură ei
judecată asupra lui Ioaș.

25 Și după ce se duseră dela dânsul,
(căci l-au lăsat pre el în boală grea), se
jurară asupră-i [y]servii săi, pentru sân-
gele [z]fiilor lui Iehoiada preotul, și-l
uciseră pre patul său, și murì: și-l îm-
mormântară în cetatea lui David, dar
nu l-au îmmormântat în mormântul re-
gilor. 26 Și aceia, cari s'au jurat asu-
pră-i *erau*: Zabad, fiul Șimeatei, Am-
monită; și Iozabad, fiul Șimritei, Moa-
bită. 27 Cât pentru fiii lui, și mulțimea
[a]profeților în contra lui, și reîntemeia-
rea casei lui Dumnezeu, iacă acestea *sunt*
scrise în istoria Cărței Regilor. [b]Și Ama-
zia, fiul său, domnì în locul său.

Domnia lui Amazia; el bate pre Edomiți, dar închinându-se zeilor lor este învins de regele lui Israel.

25 De [a]douăzeci și cinci de ani *erà*
Amazia, când se făcù rege, și două-
zeci și nouă de ani domnì în Ierusalim;
și numele mumei lui *erà* Ioadan din Ie-
rusalim. 2 Și el făcù drepte în ochii
Domnului, [b]dar nu cu inima întreagă.
3 [c]Și cum se întărì regatul său, ucise
pre servii lui, cari au ucis pre regele,
părintele său. 4 Dar pre fiii lor nu i-a
ucis: ci făcù, precum *este* scris în lege,
în cartea lui Moisi, unde poruncì Dom-
nul, zicând: [d]Părinții să nu moară pen-
tru fii, și nici fiii să nu moară pentru

[l] 2 Reg. 12. 13.
[m] 1 Reg. 14. 23
[n] Judc. 5. 8.
[o] Cap. 36. 15.
Ier. 7. 25, 26.
[p] Cap. 15. 1.
[q] Num. 14. 41.
[r] Cap. 15. 2.
[s] Mat. 23. 35.
Fapt. 7. 58.59.
[t] 2 Reg. 12. 17.
[u] Lev. 26, 8.
[v] Lev. 26. 25.
Deut. 28. 25.
[x] Isa. 10. 4.
[y] 2 Reg. 12. 20.
[z] Vers. 21.
[a] 2 Reg. 12. 18.
[b] 2 Reg. 12. 21.
Capul 25.
[a] 2 Reg. 14. 1, etc.
[b] 2 Reg. 14. 4.
[c] 2 Reg. 14. 5, etc.
[d] Deut. 24. 16.
Ezec. 18. 20.

părinți, ci fiecare să moară pentru pă-
catul său.
5 Și adună Amazia pre Iuda, și-i puse
pre ei după casele *lor* părintești mai mari
preste mii și mai mari preste sute, pre-
ste tot Iuda și Beniaminul: și-i numără
[e] dela douăzeci de ani și mai sus, și-i
găsì: trei sute de mii aleși, cari puteau
ieșì la oaste și a purtà lancea și scutul.
6 Și tocmì din Israel o sută de mii băr-
bați viteji, pentru o sută talanți de argint.
7 Și venì către el un om al lui Dum-
nezeu, și zise: Rege! să nu meargă cu
tine oastea lui Israel: căci Domnul nu
este cu Israel, cu toți fiii lui Efraim:
8 Iar de vrei să mergi, fă *ce voești*, în-
tărește-*te* de luptă: *dar să știi, că* Dum-
nezeu te va face să cazi înaintea neami-
cului: căci Dumnezeu are [f] puterea de
a ajutà, și de a face să cazi. 9 Și Ama-
zia zise către omul lui Dumnezeu: Ce e
de făcut cu cele o sută de talante, pre
care le-am dat cetei lui Israel? Și omul
lui Dumnezeu zise: [g] *În puterea* Dom-
nului este a-ți dà ție și mai mult decât
aceasta. 10 Atuncia deosebì Amazia
ceata, care venise la dânsul dela Efraim,
ca să meargă la locul ei. Și se aprinse
foarte mânia lor preste Iuda, și se întoar-
seră înapoi, în mare mânie, la locul lor.
11 Și se întărì Amazia, și conduse
poporul său, și merse în [h] Valea-Sărei,
și bătù din fiii lui Seir zece mii. 12 Și
alte zece mii prinseră vii fiii lui Iuda,
și-i duseră pe vârful unei stânci, și-i a-
runcară depe vârful stâncei, așà că toți
se sdrobiră.
13 Dar ceata, pre care o trimese A-
mazia înapoi, ca să nu meargă cu dânsul
la luptă, se răsleți preste cetățile lui Iuda,
dela Samaria, până la Bet-Horon, și bătù
dintr'înșii trei mii inși, și făcù mare pradă.
14 Și cum se întoarse Amazia dela
învingerea Edomiților, [i] aduse pre zeii
fiilor lui Seir, [j] și-și așeză zeii sieși, și
se închină lor, și le tămâiè. 15 Și se
aprinse mânia Domnului asupra lui A-
mazia, și trimese profet către dânsul,
care îi zise: Pentru ce cauți pre [k] zeii
poporului, care [l] n'au putut mântuì pre
poporul lor din mâna sa? 16 Și cum
vorbì el către dânsul, regele îi zise: Fă-
cutu-te-au pre tine sfătuitor al regelui?
Lasă! Pentru ce să te lovească pre tine?
Atuncia lăsă profetul, dar zise: Cunosc,
că Dumnezeu [m] s'a sfătuit să te piardă,
pentru că ai făcut aceasta, și n'ai ascul-
tat de sfatul meu.
17 Și [n] se sfătuì Amazia, regele lui
Iuda, și trimese către Ioaș, fiul lui Ioa-
haz, fiul lui Iehu, regele lui Israel, zi-
când: Vin să ne uităm în față! 18 Și
Ioaș, regele lui Israel, trimese către A-
mazia, regele lui Iuda, zicând: Spinul
din Liban a trimes către cedrul din Li-
ban, zicând: Dă fata ta de femeie fiului
meu. Dar o fiară din Liban trecù, și călcă
spinul. 19 Iacă, tu zici, că ai bătut Edo-
mul, și inima ta te înalță, și tu te mân-
drești. Rămâi mai bine acasă! De ce
stârnești un rău, prin care vei cădeà tu
și Iuda cu tine? 20 Dar Amazia nu
ascultă, căci [o] *erà* dela Dumnezeu, ca
să-i deà în mâna *neamicilor lor*, fiindcă
[p] au căutat pre zeii Edomului. 21 A-
tuncia se suì Ioaș, regele lui Israel, și se
uitară în față, el și Amazia, regele lui
Iuda, la Bet-Semeșul lui Iuda. 22 Și
Iuda fu bătut înaintea lui Israel, și fu-
giră, fiecare la cortul său. 23 Și pre
Amazia, regele lui Iuda, pre fiul lui Ioaș,
fiul lui [q] Ioahaz, îl prinse Ioaș, regele lui
Israel, în Bet-Semeș, și-l duse la Ieru-
salim: și dărâmă din zidul Ierusalimului,
dela poarta lui Efraim, până la poarta
colțului, patru sute de coți: 24 Și *luă*
tot aurul și argintul, și toate uneltele,
care s'au aflat în casa lui Dumnezeu, la
Obed-Edom, și tezaurele casei regelui,
și ostatici, și se întoarse în Samaria.
25 [r] Și Amazia, fiul lui Ioaș, regele
lui Iuda, trăì după moartea lui Ioaș, fiul
lui Ioahaz, regele lui Israel, cincispre-
zece ani. 26 Și celelalte fapte ale lui
Amazia, cele dintâiu și cele depe urmă,
au nu *sunt* scrise în Cartea Regilor lui

e Num. 1. 3. f Cap. 20. 6. | g Prov. 10. 22. h 2 Reg. 14. 7. | i Cap. 28. 23. j Esod. 20. 3. 5. | k Ps. 96. 5. l Vers. 11. | m 1 Sam. 2. 25. | n 2 Reg. 14. 8, 9. etc. | o 1 Reg. 12. 15. p Vers. 14. | q Cap. 21. 17. r 2 Reg. 14. 17.

Iuda și a lui Israel? 27 Din timpul acela, când Amazia s'a abătut dela Domnul, se făcù o complotare asupra lui în Ierusalim, și el fugì la Lachiș: dar trimeseră după dânsul la Lachiș, și-l uciseră acolo.

28 Și l-au adus pre el pe cai, și l-au îmmormântat lângă părinții săi, în cetatea lui Iuda.

Domnia fericită a lui Uzia.

26 Atuncia tot poporul lui Iuda luă pre [a] Uzia, care *erà* de șasesprezece ani, și-l făcù rege în locul părintelui său Amazia. 2 El zidì Elotul, și-l aduse înapoi la Iuda, după ce adormì regele, cu părinții săi.

3 De șasesprezece ani *erà* Uzia, când se făcù rege, și cincizeci și doi de ani domnì el în Ierusalim; și numele mumei lui *erà* Iecolia din Ierusalim. 4 El făcù drepte în ochii Domnului, întocmai cum făcuse Amazia, părintele său. 5 [b] El căută pre Dumnezeu, în zilele lui Zecaria, om [c] cu pricepere în viziunile lui Dumnezeu; și cât a căutat pre Domnul, Dumnezeu i-a dat fericire.

6 El ieșì, și [d] se luptă cu Filistenii, și sfărâmă zidul Gatului și zidul Iabnei și zidul Așdodului, și zidì cetăți în Așdod și între Filisteni. 7 Și Dumnezeu îl ajută asupra [e] Filistenilor și asupra Arabilor, cari locuiau în Gur-Baal, și asupra Meunilor. 8 Și Ammoniții [f] dădură lui Uzia daruri: și renumele lui se răspândì, până la intrarea Egiptului; căci se întărise foarte.

9 Și Uzia zidì turnuri în Ierusalim, deasupra [g] porței colțului, și deasupra porței văiei, și deasupra colțului *zidului*, și le întărì.

10 Și zidì turnuri în pustiu, și săpă fântâni multe; căci aveà turme mari, atât în vale, cât și pe șes, plugari și vieri pe munți și pe câmpuri mănoase: căci iubià *lucrarea* pământului.

11 Și aveà Uzia oaste de ostași, cari ieșeau la resbel în cete, după numărul numărărei lor prin Ieiel, scriitorul, și prin Maaseia, căpitenia, supt conducerea lui Hanania, *unul* din mai marii regelui.

12 Tot numărul capilor *caselor* părintești ale bărbaților viteji *erà:* două mii șase sute. 13 Și supt conducerea lor *erà* o putere înarmată de trei sute șapte mii și cinci sute de ostași, puternici în oștire; ca să ajute pre rege asupra neamicului. 14 Și Uzia pregătì pentru toată oastea scuturi și lănci și coifuri și platoșe și arcuri și pietri de praștie. 15 Și făcù în Ierusalim mașini iscodite de maistru meșteșugit, cari să fie așezate pe turnurile și colțurile *zidurilor,* ca să arunce săgeți și pietri mari. Și renumele lui se răspândì departe; căci minunat a fost ajutat, până ce s'a întărit.

Semeția regelui, tămâind pre jertfelnic, e pedepsită cu lepră.

16 Dar [h] după ce s'a întărit, [i] se înălță inima lui până la stricăciunea *sa;* căci el păcătuì contra Domnului, Dumnezeul său, și [j] merse în templul Domnului, ca să ardă tămâie pe altarul tămâierei. 17 Și [k] Azaria preotul, mergeà pe urma lui, și cu dânsul optzeci de preoți ai Domnului, bărbați viteji: 18 Și se opuseră lui Uzia regele, și ziseră către dânsul: Nu-ți [l] *e dat,* Uzia, să tămâiezi înaintea Domnului, ci [m] preoților, fiilor lui Aaron, cari sunt sfințiți să tămâieze. Ieși din templu, căci păcătuești, și nu ți-*se va socotì* spre onoare de către Domnul Dumnezeu.

19 Atuncia se mâniè Uzia, și în mână-i *erà* tămâietoarea, spre a tămâià: și cum se mâniè pre preoți, răsărì pe fruntea lui [n] lepra, înaintea ochilor preoților, în casa Domnului, înaintea altarului tămâierei. 20 Și-l priviră Azaria, arhiereul, și toți preoții, și iacă, *erà* lepros pre fruntea lui, și-l scoaseră cu grăbire de acolo, și chiar el [o] se silì să iasă, fiindcă Domnul îl lovise. 21 [p] Și Uzia, regele, a fost lepros, până în ziua morței

---

Capul 26. a 2 Reg. 14. 21, 22. | b Cap. 24. 2. c Dan. 1. 17. | d Isa 14. 29. e Cap. 21. 16. | f 2 Sam. 8. 2. g 2 Reg. 14. 13. | h Deut. 32. 15. i Deut. 8. 14. | j 2 Reg. 16. 12, 13. k 1 Cron. 6. 10. | l Num. 16. 40. m Esod. 30. 7, 8. n Num. 12. 10. | o Pecum Est. 6. 12. p 2 Reg. 15. 5.

sale, și locuià într'o [q]casă deosebită,
fiindcă erà lepros, căci a fost depărtat
de casa Domnului: și Iotam fiul său,
erà preste casa regelui, și judecà popo-
rul țărei.
22 Și celelalte fapte ale lui Uzia, cele
dintâiu și cele depe urmă, le-a scris
[r]Isaia, fiul lui Amoz profetul. 23 [s]Și
adormì Uzia cu părinții săi, și-l immor-
mântară, lângă părinții săi, pe câmpul
mormintelor regilor: căci zisu-s'a: *A
fost* lepros. Și Iotam fiul său domnì în
locul său.

Domnia fericită a lui Iotam; biruința sa asupra Ammoniților.

27 De [a]douăzeci și cinci de ani *erà*
Iotam, când se făcù rege, și șase-
sprezece ani domnì el în Ierusalim: și
numele mumei lui *erà* Ierușa, fiica lui
Zadok. 2 Și făcù drepte în ochii Dom-
nului, tocmai cum făcù Uzia părintele
său: numai că nu merse în templul
Domnului: dar [b]poporul tot mai mult
se strică. 3 El zidì poarta de sus a ca-
sei Domnului: și la zidul Ofel *(turn)*
zidì el multe.
4 Și zidì cetăți în muntele lui Iuda:
și în păduri zidì palate și turnuri. 5 Și
se luptă cu regele fiilor lui Ammon, și-i
învinse: și fiii lui Ammon îi dădură în
același an o sută talanți de argint, și
zece mii core de grâu, și zece mii *core*
de orz. Aceasta îi dădură lui fiii lui Am-
mon și în al doilea și în al treilea an.
6 Așà se făcù Iotam tare, fiindcă-și în-
dreptă căile lui înaintea Domnului, Dum-
nezeul său.
7 Și celelalte fapte ale lui Iotam, și
toate resbelele sale, și căile sale, iacă!
acestea *sunt* scrise în Cartea Regilor lui
Israel și a lui Iuda. 8 De douăzeci și
cinci de ani *erà* el, când se făcù rege,
și șasesprezece ani domnì el în Ierusa-
lim. 9 [c]Și adormì Iotam cu părinții
săi, și-l immormântară în cetatea lui
David. Și Ahaz fiul său domnì în
locul său.

Domnia lui Ahaz; răutatea sa.

28 De [a]douăzeci de ani *erà* Ahaz,
când se făcù rege, și șasesprezece
ani domnì el în Ierusalim: și nu făcù
drepte în ochii Domnului, ca David, pă-
rintele său: 2 Ci umblă pre căile re-
gilor lui Israel, și făcù [b]chipuri vărsate
[c]Baalilor: 3 Și tămâiè, în [d]valea fiu-
lui lui Hinnom, și trecù pre [e]fiii săi prin
foc, după urîciunile popoarelor, pre care
le alungase Domnul de dinaintea fiilor
lui Israel. 4 Și jertfì și tămâiè pe
înălțimi și pe coline și supt tot arborele
verde.
5 Și [f] Domnul Dumnezeul său îl
dădù în mâna regelui Siriei: și ei îl [g]lo-
viră, și luară dela dânsul mulți prinși,
și-i duseră la Damasc. Ba și în mâna
regelui lui Israel fu dat: și acesta îl lovì,
cu lovire mare. 6 Și [h]Pekah, fiul lui
Remalia, ucise în Iuda o sută și douăzeci
de mii într'o zi, toți bărbați viteji: fiindcă
părăsiseră pre Domnul, Dumnezeul pă-
rinților lor. 7 Și Zicri, un viteaz din
Efraim, omorî pre Maaseia, fiul regelui,
pre Azrikam, mai marele casei, și pre
Elkana, al doilea după rege. 8 Și fiii lui
Israel luară prinși dela [i]frații lor două
sute de mii femei, fii și fete: și luară
mare pradă dela dânșii și aduseră pradă
la Samaria.

Profetul Obed.

9 Dar erà acolo un profet al Domnu-
lui, al cărui nume *erà* Obed: el ieșì în-
naintea oastei, care venià la Samaria, și
zise către dânsa: Iacă! [j]fiindcă Dom-
nul, Dumnezeul părinților voștri, s'a
mâniat pre Iuda, de aceea datu-i-a în
mânile voastre, și voi ați ucis între dânșii
cu o furie, ce [k]până la cer a ajuns.
10 Și acum oare socotiți voi a vă su-
pune pre fiii lui Iuda și ai Ierusalimului
[l]servi și serve? Au nu sunt și între voi
păcate asupra Domnului, Dumnezeul vo-
stru? 11 Și acum ascultați-mă și tri-
meteți înapoi pre prinșii, pre cari i-ați
prins dela frații voștri: [m]căci mânia

q Num. 5. 2.
r Isa. 1. 1.
s Isa. 6. 1.
—

Capul 27.
a 2 Reg. 15. 32, etc.
b 2 Reg. 15. 35.
c 2 Reg. 15. 38.
—

Capul 28.
a 2 Reg. 16. 2.
b Esod. 34. 17.
c Judc. 2 11.
d 2 Reg. 23. 10.
e 2 Reg. 16. 3.
f Isa. 7. 1.
g 2 Reg. 16. 5, 6.
h 2 Reg. 15. 27.
i Cap. 11. 4.
j Ps. 69. 26. Isa. 10. 5 Obad 10. etc. Zech. 1. 15.
k Ezra. 9. 6. Apoc. 18. 5.
l Lev. 25. 39, 42. 43, 46.
m Iac. 2. 13.

Domnului *s'a aprins* asupră-vă. 12 A-
tuncia se sculară *câțiva* bărbați dintre
capii fiilor lui Efraim: Azaria, fiul lui
Iohanan: Berechia, fiul lui Meșillemot:
Hezekia, fiul lui Șallum, și Amasa, fiul
lui Hadlai, asupra celor ce se înturnau
din luptă. 13 Și ziseră cătră dânșii:
Voi să nu aduceți aicea pre prinși: *De-
stul* de vinovați suntem Domnului, și
voi mai căutați a adăugì încă la păcatele
noastre și la vina noastră! căci mare este
vina noastră, și mânia mare *este* asupra
lui Israel. 14 Deci lăsară ostașii pre
cei prinși și prada, înaintea celor mai
mari și a toată adunarea. 15 Și se scu-
lară bărbații, [n] cari fură numiți cu nume,
și luară pre cei prinși, și pre toți, cari
dintr'înșii erau goi, îi îmbrăcară de
pradă, și le dădură de îmbrăcat, de în-
călțat, [o] de mâncat și de băut; și-i un-
seră, și duseră pre toți, cari erau slabi,
pre asini, și-i aduseră la Ierichon, [p] ce-
tatea palmierilor, la frații lor: și apoi se
întoarseră în Samaria.

Pedepsele lui Dumnezeu asupra lui Ahaz.

16 [q] În acelaș timp trimese regele Ahaz
la regii Asiriei, ca să-i ajute. 17 Că
iarăși veniseră Edomiții, și bătură pre
Iuda, și duseră *cu sine* prinși. 18 [r] Și
Filistenii se răsletiră preste cetățile din
șes și dela mează-zi ale lui Iuda, și cu-
prinseră Bet-Semeșul, Aialonul, Ghede-
rotul, și Socoul cu cetățile sale, și Timina
cu cetățile sale, și Ghimzoul cu cetățile
sale; și locuiră acolo. 19 Căci Domnul
umilì pre Iuda, pentru Ahaz, regele lui
[s] Israel; căci el a [t] tras pre Iuda în de-
sfrânare, și a păcătuit foarte asupra Dom-
nului. 20 Și venì [u] Tiglat-Pilneser, re-
gele Asiriei, la dânsul, și-l strâmtoră, în
loc de a-l ajutà. 21 Căci Ahaz luă o parte
a tezaurelor casei Domnului și ale casei
regelui și ale mai marilor, și o dădù re-
gelui Asiriei: dar el nu-l ajută.

22 Și în timpul acela, când îl strîm-
torà, păcătuì el și mai mult asupra Dom-
nului, acest rege Ahaz! 23 Căci [v] jertfì
zeilor din Damasc, cari-l bătuseră, și
zise: Într'adevăr! zeii regilor Siriei îi
ajută pre ei: le voiu jertfì, și [x] ei mă
vor ajutà. Dar fost-a aceasta spre căde-
rea lui și a tot Israelul. 24 Și luă Ahaz
uneltele casei lui Dumnezeu la un loc,
și sfărâmă uneltele casei lui Dumnezeu,
[y] și închise ușile casei Domnului, și-și
făcù altare în fiecare colț în Ierusalim.
25 Și în toate cetățile lui Iuda făcù în-
nălțimi, ca să tămâieze altor zei; și în-
tărâtă mânia Domnului, Dumnezeu pă-
rinților săi.

26 [z] Și celelalte fapte ale lui, și toate
căile sale, cele dintâiu și cele depe urmă,
iacă, acestea *sunt* scrise în Cartea Re-
gilor lui Iuda și a lui Israel. 27 Și
adormì Ahaz cu părinții săi, și-l îmmor-
mântară în cetate, *adecă* în Ierusalim:
dar nu l-au adus în mormintele regilor
lui Israel. Și Hezekia, fiul său, domnì
în locul său.

*Hezekia urmează părintelui său: restatorni-
cește cultul lui Dumnezeu, și aduce jertfe mari
de ispășire.*

29 Hezekia [a] se făcù rege, când *erà*
de douăzeci și cinci de ani, și două-
zeci și nouă de ani domnì în Ierusalim:
și numele mumei lui *erà* Abia, fiica lui
[b] Zecaria. 2 Și făcù drepte în ochii
Domnului, întocmai cum a făcut David,
părintele său.

3 În anul întâiu al domniei sale, în luna
întâia, [c] deschise ușile casei Domnului,
și le drese. 4 Și poruncì să vină preoții
și Leviții, și-i adună pre locul deschis
spre răsărit: 5 Și zise cătră dânșii:
Ascultați-mă, voi Leviților: [d] Sfințiți-vă
acum, și sfințiți casa Domnului, Dum-
nezeul părinților voștri, și scoateți din
templu necurățenia. 6 Căci părinții
noștri au păcătuit, și au făcut rele în
ochii Domnului, Dumnezeul nostru, și
l-au părăsit, și [e] fața lor o-au întors dela
locașul Domnului, și *i*-au întors spatele.
7 [f] Ba, ei au închis ușile porticului, și
au stâns candelele, și n'au tămâiat tă-

[n] Vers. 12. [o] Luc. 6. 27. Rom. 12. 20. [p] Judc. 1. 16. [q] 2 Reg. 16. 7 [r] Ezec. 16. 27, 57. [s] Cap. 21. 2. [t] Esod. 32 25 [u] 2 Reg. 15. 29. [v] Cap. 25. 14. [x] Ier. 44. 17. 18. [y] Cap. 29. 3, 7. [z] 2 Reg. 16. 19, 20 — *Capul 29.* [a] 2 Reg. 18. 1. [b] Cap. 26. 5. [c] Cap. 28. 24. [d] 1 Cron. 15. 12 [e] Ier. 2. 27 [f] Cap. 28. 24

mâie, nici n'au adus ardere de tot Dum-
nezeului lui Israel în templu. 8 Pen-
tru aceea [g]venì mânia Domnului preste
Iuda și Ierusalim, și el i-a făcut de groază
și de spaimă și de [h]bătaie de joc, precum
vedeți cu ochii voștri. 9 Iacă, pentru
aceea au căzut [i]părinții noștri de sabie,
și fiii noștri și fetele noastre și femeile
noastre *sunt* în captivitate. 10 Acum
este în inima mea să încheiu [j]legământ
cu Domnul, Dumnezeul lui Israel, ca să
se întoarcă dela noi aprinderea mâniei
sale. 11 Nu întârziați deci, fiii mei!
căci pre voi [k]v'a ales Domnul să stați
înaintea lui, să-i serviți, să fiți servii săi,
și să-*i* tămâiați.

12 Atuncia se sculară Leviții: Mahat,
fiul lui Amasai, și Ioel, fiul lui Azaria,
dintre fiii Kehatiților; și dintre fiii Me-
rariților: Kiș, fiul lui Abdi, și Azaria,
fiul lui Iehalelel: și dintre Gherșoniți:
Ioah, fiul lui Zimma, și Eden, fiul lui
Ioah; 13 Și dintre fiii lui Elizafan:
Șimri și Ieiel; și dintre fiii lui Asaf: Ze-
caria și Mattania: 14 Și dintre fiii lui
Heman: Iehiel și Șimei: și dintre fiii lui
Iedutun: Șemaia și Uziel: 15 Si adu-
nară pre frații lor, și [l]se sfințiră și mer-
seră, după porunca regelui, în lucrul
Domnului, [m]ca să curețe casa Domnu-
lui. 16 Și intrară preoții, în lăuntrul ca-
sei Domnului, să *o* curețe, și scoaseră
toate necurățeniile, pre cari le-au găsit
în templul Domnului, în curtea casei
Domnului; și Leviții *le* adunară, spre a
le scoate afară la părâul Kedron. 17 Și
ei începură a sfințì în *ziua* întâia a lu-
nei întâiu, și în a opta zi a lunei veniră la
porticul Domnului, și sfințiră casa Dom-
nului în opt zile: și în ziua a șasespre-
zecea a lunei întâia erau gata.

18 Și merseră în lăuntrul, la regele
Hezekia, și ziseră: Am curățit toată casa
Domnului, și altarul de ardere de tot și
toate uneltele sale, și masa pânilor de
punere înainte, și toate uneltele sale.
19 Și toate acele unelte, pre cari le [n]de-
părtase regele Ahaz, în timpul domniei
sale, în nelegiuirile sale, le-am gătit și
sfințit; și iacă, *sunt* înaintea altarului
Domnului.

20 Și Hezekia, regele, se sculă dimi-
neața, și adună pre mai marii cetății, și
se suì în casa Domnului. 21 Și adu-
seră șapte boi, șapte berbeci, șapte miei
și șapte țapi pentru [o]jertfirea de păcat,
pentru regat și pentru templu și pentru
Iuda. Și el poruncì fiilor lui Aaron, preo-
ților, ca să-i sfințească *pre ei* pe alta-
rul Domnului. 22 Și ei junghiară boii,
și preoții luară sângele, și-*l* [p]stropiră
preste altar; și junghiară berbecii, și
stropiră sângele preste altar; și junghi-
ară mieii, și stropiră sângele preste al-
tar. 23 Și duseră țapii sfințirei pentru
păcat înaintea regelui și a adunărei, și
aceștia puseră [q]mânile lor pre dânșii:
24 Și-i junghiară preoții, și curățiră al-
tarul cu sângele lor, [r]ca să facă ispășire
pentru tot Israelul: căci pentru tot Is-
raelul poruncise regele această ardere de
tot și jertfirea pentru păcat. 25 [s]Și
puse pre Leviți în casa Domnului cu
cimbale, harpe și citare, [t]după rându-
iala lui David și a lui [u]Gad, văzătorul
regelui, și a lui Natan, profetul; [v]căci
astfel erà poruncit dela Domnul prin
profeții săi. 26 Și Leviții stătură cu
instrumentele lui [x]David, și preoții cu
[y]trâmbițele. 27 Și Hezekia poruncì să
se aducă arderile de tot pe altar: și în
același timp, când se începù arderea de
tot, [z]începù și cântarea Domnului cu
trâmbițele și instrumentele lui David,
regele lui Israel.

28 Și toată adunarea se închină, și
cântăreții cântară, și trâmbițașii sunară;
aceste toate *ținură*, până ce se sfârșì
arderea de tot.

29 Și sfârșindu-se arderea de tot,
se plecară la pământ [a]regele și toți, câți
se aflau cu el, și se închinară.

30 Și regele Hezekia și mai marii zi-
seră Leviților, să laude pre Domnul cu

g Cap. 24. 18. h Ier. 18. 16. i Cap. 28. 5, 6, 8. 17. j Cap. 15. 12. k Num. 3. 6. l Vers. 5. m 1 Cron. 23. 28. n Cap. 28. 24. o Lev. 4. 3. 14. p Ebr. 9. 21. q Lev. 4. 15, 24. r Lev. 14. 20. s 1 Cron. 16. 4 t 1 Cron. 23. 5. u 2 Sam. 24. 11. v Cap. 30. 12. x Amos. 6. 5. y 1 Cron. 15. 24. z Cap. 23. 18. a Cap. 20. 18.

cuvintele lui David și ale lui Asaf, văză-
torul; și-*l* lăudară cu bucurie. se plecară,
și se închinară.
31 Și Hezekia cuvântă și zise: Acuma
v'ați sfințit Domnului; apropiați-vă și
aduceți jertfile și laude în casa Domnu-
lui! Și adunarea aduse jertfile și [b]lau-
de: și fiecare, pre care l-a îndemnat
inima, *aduse* ardere de tot. 32 Și nu-
mărul arderilor de tot, pre cari le aduse
adunarea, erà: șaptezeci de boi, o sută
berbeci, două sute miei: ardere de tot
Domnului *erau* toate acestea. 33 Și
lucrurile sfințite *erau:* șase sute de boi
și trei mii de oi. 34 Dar preoți erau
puțini foarte, și nu putură despuia toate
arderile de tot; deci îi ajutară frații lor,
Leviții, până ce s'a sfârșit lucrul, și până
ce s'au sfințit preoții; căci Leviții, mai
din toată inima decât preoți, se sfințiră.
35 *Erau* multe foarte și ardere de tot,
cu grăsimile jertfilor de bucurie, și cu
libațiunile arderilor de tot. Astfel se în-
tocmì serviciul casei Domnului. 36 Și
se bucurară Hezekia și tot poporul, că
Dumnezeu pregătì pre popor: căci pe
neașteptate se făcù lucrul *acesta.*

Hezekia face să se serbeze paști mari pentru tot Israelul.

30 Și trimese Hezekia către tot Is-
raelul și Iuda, și scrise epistole și
către Efraim și Manase, ca să vină la
casa Domnului în Ierusalim, să facă
pasca Domnului, Dumnezeul lui Israel.
2 Și se sfătuì regele cu mai marii săi și
cu toată adunarea în Ierusalim, să facă
pasca în a doua [a]lună. 3 Că nu o pu-
teau face [b]în acel timp: [c]că nu se sfin-
țiseră îndestul preoți, și poporul nu se
adunase încă la Ierusalim. 4 Și lucrul
erà drept în ochii regelui și în ochii a
toată adunarea. 5 Așà se hotărâră să
facă prochiemare în tot Israelul, dela
Beer-Șeba până la Dan, ca să vină, să
facă Domnului, Dumnezeul lui Israel,
pasca la Ierusalim; căci nu *o* făcuseră
de mult după cum erà poruncit.
6 Și merseră alergătorii cu scrisorile
regelui și ale mai marilor săi în tot Is-
raelul și Iuda, și ziceau după porunca
regelui: Voi, fiii lui Israel, [d]întoarceți-vă
către Domnul, Dumnezeul lui Abraam,
al lui Isaac, și al lui Israel, ca și el să
se întoarcă la rămășița, ce a mai rămas
din voi de mâna [e]regilor Asiriei. 7 Și
nu fiți [f]ca părinții voștri, și ca frații
voștri, cari au păcătuit asupra Domnu-
lui, Dumnezeul părinților lor, *care* de
aceea [g]i-a dat pustiirii, precum vedeți.
8 Dar nu fiți [h]tari la cerbice, ca părinții
voștrii: dedați-vă Domnului, și veniți
la templul său, pre care l-a sfințit în
veci, și serviți Domnului, Dumnezeul
vostru, [i]ca să se întoarcă dela voi aprin-
derea mâniei sale. 9 Căci, când vă veți
întoarce la Domnul, atuncia și frații vo-
ștri și fiii voștri *vor află* [j]compătimire
înaintea acelora, cari îi țin prinși, și se
vor întoarce în țara aceasta; căci [k]milos
și îndurător *este* Domnul, Dumnezeul
vostru, și nu-și va întùrnà fața *sa* dela
voi, dacă [l]vă veți întoarce la el.
10 Și trecură alergătorii, din cetate în
cetate, prin pământul lui Efraim și al lui
Manase, și până la Zabulon; dar ei [m]râ-
seră de dânșii, și-și bătură joc de dânșii.
11 Iar [n]unii din bărbații din Asser și
din Manase și din Zabulon se umiliră,
și veniră la Ierusalim. 12 Și preste Iuda
a fost [o]mâna lui Dumnezeu, și le dădù
o inimă, ca să împlinească porunca re-
gelui și a mai marilor [p]în lucrul Dom-
nului.
13 Așà se adună popor mult la Ie-
rusalim, ca să serbeze sărbătoarea azi-
melor, în a doua lună, o adunare mare
foarte. 14 Și se sculară, și depărtară
altarele, [q]care *erau* în Ierusalim, și toate
altarele de tămâiere le depărtară, și *le*
aruncară în pârâul Kedron: 15 Și jun-
ghiară pasca, în patrusprezecea a lunei
a doua; și preoții și Leviții [r]se rușinară,
și se sfințiră și aduseră ardere de tot în
casa Domnului. 16 Și se așezară în

---

b Lev. 7. 12.
Capul 30.
a Num. 9. 10.11.
b Esod. 12. 6.18.
c Cap. 29. 34.
d Ier. 4. 1.
Ioel. 2. 13.
e 2 Reg. 15. 19, 29.
f Ezec. 20. 18.
g Cap. 29. 8.
h Deut. 10 16.
i Cap. 29. 10.
j Ps. 106. 46.
k Esod. 34. 6.
l Isa. 55. 7.
m Cap 36. 16.
n Cap. 11. 16.
o Filp. 2. 13.
p Cap. 29. 25.
q Cap. 28. 24.
r Cap. 29. 34.

locul lor, după datina lor, după legea
lui Moisi, omul lui Dumnezeu. Preoții
stropiră sângele, *ce-l primiră* din mâna
Leviților.
17 Căci mulți *erau* în adunare, cari
nu se sfințiseră: [s]pentru aceea Leviții
luară asupră-și junghierea pascei pentru
toți, cari nu *erau* curați, spre a-*i* sfinți
Domnului. 18 Căci mulți din popor,
[t]mulți din Efraim, din Manase, din Isa-
car și din Zabulon, nu se curățiseră;
[u]căci mâncară pasca altfel decât pre-
cum *erà* scris; dar Hezekia se rugă pen-
tru dânșii, zicând: Domnul cel bun să
ierte fiecăruia. 19 *Care* [v]și-a îndrep-
tat inima, spre a căuta pre Dumnezeu,
Domnul, Dumnezeul părinților săi, deși
nu *se curățì* după curățirea templului.
20 Și Domnul ascultă pre Hezekia, și
vindecă pre popor.
21 Și așa serbară fiii lui Israel, cari
se aflau în Ierusalim, [x]sărbătoarea azi-
melor șapte zile, cu bucurie mare, și Le-
viții și preoții lăudau pre Domnul din
zi în zi, *cântând* Domnului cu instru-
mente puternice. 22 Și Hezekia vorbì
la inima tuturor Leviților, [y]cari aveau
pricepere bună în lucrurile Domnului;
și ei mâncară în timpul serbărei acelor
șapte zile, aducând jertfe de bucurie,
și [z]mărturisiră Domnului, Dumnezeul
părinților lor.
23 Și toată adunarea se sfătuì *a mai*
serbà alte șapte zile: și sărbară *încă*
șapte zile cu bucurie. 24 Căci Heze-
kia, regele lui Iuda, dădù adunării o
mie de boi și șapte mii de oi: și mai
marii dădură adunării o mie de boi și
zece mii de oi; și se sfințiră preoți mulți
foarte. 25 Și se bucură toată aduna-
rea lui Iuda, și preoții, și Leviții, și toată
adunarea *acelora,* cari veniseră din Is-
rael, și străinii, cari veniseră din pămân-
tul lui Israel, și *aceia* cari locuiră în Iuda.
26 Și erà bucurie mare în Ierusalim, a-
semenea căreia nu *fusese* în Ierusalim
din zilele lui Solomon, fiul lui David,
regele lui Israel. 27 Atuncia se scu-
lară preoții și Leviții, și binecuvântară
pre popor; și vocea lor fu auzită, și rugă-
ciunea lor venì până la locuința sa cea
sfântă, la cer.

Hezekia desfințează idolatria și restatornicește serviciul în templu.

31 Și sfârșindu-se toate acestea, ieșì
tot Israelul, câți se aflaseră în ce-
tățile lui Iuda, și [a]sfărâmară stâlpii, și
tăiară Astarteele, și surpară înălțimile și
altarele din tot Iuda și Beniaminul, din
Efraim și Manase, până ce le nimiciră
cu toții. Atuncia se întoarseră toți fiii
lui Israel, fiecarele la stăpânirea sa, în
cetățile lor.
2 Și așeză Hezekia [b]rândurile preoți-
lor și ale Leviților, după rândurile lor,
pre fiecarele după serviciul său, *după*
cel al preoților, [c]pentru ardere de tot
și jertfirile de bucurie, spre servire și
spre mărire și spre laudă, pe la porțile
taberelor Domnului. 3 Și *hotărî* par-
tea regelui din averea sa, pentru arderile
de tot, *adecă* pentru arderile de tot de
dimineața și de seara, și pentru ardere
de tot ale sabbatelor și ale lunelor nouă
și ale sărbătorilor, după cum *este* scris
în [d]legea Domnului.
4 Și poruncì poporului, carele locuia
în Ierusalim, să dea preoților și Leviți-
lor [e]partea *lor,* pentru ca să se întă-
rească în [f]legea Domnului. 5 Și ieșind
porunca, aduseră fiii lui Israel în mul-
țime [g]prinoasele grâului, ale mustului,
și ale oleului și ale mierei, și ale tutu-
ror veniturilor câmpului; și aduseră ze-
cimea dela toate în mulțime. 6 Și fiii
lui Israel și ai lui Iuda, cari locuiau în
cetățile lui Iuda, aduseră și ei zecimea
din boi și oi, și [h]zecimea din lucru-
rile sfinte, cari erau sfințite Domnului,
Dumnezeul lor, și puseră grămezi lângă
grămezi. 7 În luna a treia începură a
pune grămezile, și în a șaptea lună *le*
sfârșiră. 8 Și venind Hezekia și mai
marii, și văzând grămezile, ei binecu-
vântară pre Domnul și pre poporul său
Israel. 9 Atuncia Hezekia întrebă pre

s Cap. 29. 34. t Vers. 11. u Esod. 12. 43, etc. v Cap. 19. 3. x Esod. 12. 15. y Deut. 33. 10. z Ezra. 10. 11.

Capul 31. a 2 Reg. 18. 4. b 1 Cron. 23. 6. c 1 Cron. 23. 30, 31. d Num. 28. & 29. e Neem. 13. 10. f Mal. 2. 7. g Esod. 22. 29. h Lev. 27. 30.

preoți și pre Leviții în privirea grăme-
zilor. 10 Și-i răspunse Azaria, arhie-
reul, din casa lui Zadok, și zise: [i]De
când s'au început a se aduce darul ridi-
cat în casa Domnului, noi am mâncat,
ne-am îndestulat, și a rămas și mul-
țime; căci Domnul a binecuvântat pre
poporul său: și ce a mai rămas, *este*
grămada aceasta.
11 Și porunci Hezekia, ca să gătească
cămări în casa Domnului: și *le* gătiră.
12 Și aduseră darul ridicat, și zecimea,
și *lucrurile* sfințite, cu credință: și [j]mai
mare asupra acestora *erà* Cononia, Le-
vitul, și Șimei, fratele său, *erà* al doilea.
13 Și Iehiel, Azazia, Nohat, Asael, Ie-
rimot, Iozabad, Eliel, Ismachia, Mahat,
și Benaia, *erau* veghietori supt Cononia
și Șimei, fratele său, după porunca lui
Hezekia, regele, și al lui Azaria, mai
marele casei lui Dumnezeu. 14 Și Ko-
re, fiul lui Imma, Levitul, ușierul de că-
tre răsărit, *erà* preste darurile de bună-
voie ale lui Dumnezeu, a împărți darul
ridicat al Domnului și lucrurile cele preà
sfinte. 15 Și supt dânsul *erau* Eden,
Miniamin, Ieșua, Șemaia, Amaria, și Șe-
cania, în [k]cetățile preoților, cu îndato-
rire statornică, să *le* împartă fraților lor
după rânduri, celui mare precum și ce-
lui mic: 16 Afară de partea bărbă-
tească, cari erau înscriși de trei ani și
mai sus, a tuturor acelora, cari întrau
în casa Domnului, după trebuința zil-
nică, după serviciul lor în slujba lor și
în rânduiala lor. 17 Și a preoților cei
înscriși după casele lor părintești, și a
Leviților, [l]dela douăzeci de ani și mai
sus, în cele de păzit ale lor, după rân-
durile lor: 18 Și a tuturor pruncilor
lor, a femeilor lor și a fiilor lor, și fe-
telor lor, cei înscriși din toată adunarea:
căci cu îndatorire statornică fură sfințiți
pentru *lucrurile* cele sfinte. 19 Și pen-
tru fiii lui Aaron, preoții, în [m]câmpiele
împrejurimilor cetăților lor *erau* în fie-
care cetate bărbații, cari anume erau
numiți, spre a împărțì partea tuturor
celor de partea bărbătească dintre preoți,
și la toți înscrișii dintre Leviți.
20 Și așà făcù Hezekia în tot Iuda: și
făcù *ce erà* bun, drept și adevărat înain-
tea Domnului, Dumnezeul său. 21 Și
în tot lucrul, pre care l-a început în ser-
viciul casei lui Dumnezeu, al legei, și al
poruncei, spre a căuta pre Dumnezeul
său, lucră cu toată inima sa, și prosperă.

Năvălirea lui Senacherib și împresurarea Ierusalimului; nimicirea armatei sale în chip minunat.

32 După [a]aceste lucruri și *această*
statornicie, venì Senacherib, re-
gele Asiriei, întră în Iuda, și tăbărî asu-
pra cetăților întărite, și se hotărì a-și le
luà.
2 Și văzând Hezekia, că venì Sena-
cherib, și că țintià să se lupte asupra
Ierusalimului, 3 Se sfătuì cu mai ma-
rii săi și cu vitejii săi, ca să astupe apele
isvoarelor, cele din afară de cetate: și
ei îl ajutară. 4 Și s'a strâns popor mult,
și astupă toate isvoarele și părâul, care
curge prin mijlocul țărei, zicând: Pen-
tru ce să vină regii Asiriei, și să gă-
sească apă multă? 5 Și [b]el se întări,
[c]și zidì tot zidul, care erà stricat, și
înălță turnurile, și *zidì* pre din afară un
alt zid, și întărì [d]Millo, *în* cetatea lui Da-
vid, și făcù arme și scuturi mulțime:
6 Și puse mai mari de resbel preste po-
por, și-i adună la sine în locul deschis
la poarta cetății, și le vorbì la inimă,
zicând: 7 [e]Fiți tari, și îmbărbătați-vă:
[f]nu vă temeți, și nu vă înspăimântați,
înaintea regelui Asiriei, nici de toată
mulțimea ce *este* cu dânsul: căci [g]cu noi
sunt mai mulți decât cu dânsul. 8 Cu
dânsul *este* un [h]braț de carne, dar [i]cu
noi *este* Domnul, Dumnezeul nostru, ca
să ne ajute, și să poarte resbelele noa-
stre. Și poporul se rezămă pre cuvintele
lui Hezekia, regele lui Iuda.
9 [j]După aceasta trimise Senacherib,
regele Asiriei, pre servii săi la Ierusa-
lim (el însuși împresură Lachișul, și
toată puterea lui cu dânsul), către He-

i Mal. 3. 10. j Neem. 13. 13. k Ios. 21. 9. | l 1 Cron. 23. 24, 27. | m Lev. 25. 34 — | Capul 32. a Isa. 36. 1, etc. | b Isa. 22. 9, 10. c Cap. 25. 23. | d 2 Sam. 5. 9. e Deut. 31. 6. | f Cap. 20. 15. g 2 Reg. 6. 16. | h 1 Ioan. 4. 4. i Rom. 8. 31. j 2 Reg. 18. 17.

zekia, regele lui Iuda, către tot Iuda,
care *erà* în Ierusalim, zicând: 10 Așà
zice Senacherib, regele Asiriei: În ce vă
încredeți voi, de stați împresurați în Ie-
rusalim? 11 Au nu vă amăgește He-
zekia, ca să vă deà morței prin foamete
și sete, când zice: Domnul, Dumnezeul
nostru ne va mântuì din mâna regelui
Asiriei? 12 Au nu același Hezekia de-
părtă înălțimile sale și altarele sale, și
a poruncit lui Iuda și Ierusalimului, zi-
când: Numai înaintea unui altar să vă
închinați, și *numai* pe dânsul să tămâ-
iați? 13 Nu știți ce am făcut eu și pă-
rinții mei tuturor popoarelor țărilor?
Putut-au mântuì zeii popoarelor țărilor
acelora pământul lor din mâna mea?
14 Care dintre toți zeii acelor popoare,
pre cari părinții mei le pierdură, a pu-
tut mântuì pre poporul său din mâna
mea, așà ca și Dumnezeul vostru să vă
poată mântuì din mâna mea? 15 Și
acum să nu vă înșele Hezekia, și să nu
vă amăgească în chipul acesta! să nu vă
încredeți în el! Căci nici un zeu al vre-
unui popor sau regat n'a putut mântuì
pre poporul său din mâna mea și din
mâna părinților mei: și cu atât mai pu-
țin Dumnezeul vostru vă va puteà mân-
tuì din mâna mea! 16 Și *altele* mai vor-
biră servii săi, asupra Domnului Dumne-
zeu, și asupra lui Hezekia, servul său.

17 Și el scrise o epistolă, blestemând
pre Domnul, Dumnezeul lui Israel, și
vorbind în contra lui, zicând: Precum
nici zeii popoarelor *celorlalte* țări nu
mântuiră pre poporul lor din mâna mea,
așà nici Dumnezeul lui Hezekia nu va
mântuì pre poporul său din mâna mea.
18 Și strigară cu voce tare în limba Iu-
daică poporului din Ierusalim, care *erà*
pre zid, spre a-i spăimânta, și a-i tur-
burà, ca să poată lua cetatea: 19 Și
vorbiră asupra Dumnezeului Ierusali-
mului, ca asupra zeilor popoarelor pă-
mântului, *cari sunt* făptura mânelor
omenești.

20 Și asupra acestora se rugară He-
zekia, regele, și Isaia, fiul lui Amoz, pro-
fetul, și strigară către cer. 21 Și tri-
mese Domnul pre un înger, care nimicì
pre toți bărbații viteji și pre căpitenii și
pre mai marii în tabăra regelui Asiriei:
și așà el își întoarse cu rușine fața îna-
poi în țara sa, și merse în casa zeului
său, și-l uciseră cu sabia cei ce ieșiseră
din copsele sale. 22 Așà mântuì Dom-
nul pre Hezekia și pre locuitorii Ierusa-
limului din mâna lui Senacherib, regele
Asiriei, și din mâna tuturor *celorlalți*,
și-i apără din toate părțile. 23 Și mulți
aduseră daruri Domnului la Ierusalim,
și lui Hezekia, regele lui Iuda, lucruri
scumpe: și el se înălță după aceasta, în
ochii tuturor popoarelor.

Boala lui Hezekia, ambiția, averea, fericirea și moartea sa.

24 [k] În zilele acelea Hezekia se îmbol-
năvì de moarte, și se rugă către Dom-
nul: și el vorbì către dânsul, și-i dădù
semn. 25 Dar Hezekia [l] nu răsplătì
după bunătatea *ce i-se arată*, ci inima
lui se înalță: [m] de aceea venì mâniè pre-
ste dânsul și preste Iuda și Ierusalim.
26 [n] Dar Hezekia se umilì pentru înăl-
țarea inimei sale, el și locuitorii Ierusa-
limului, și mânia Domnului nu venì pre-
ste dânșii, [o] în zilele lui Hezekia.

27 Hezekia avù avere mare foarte și
onoare, și-și făcù tezaure pentru argint
și aur, pentru pietre prețioase, mirosi-
toare și scuturi, și pentru tot felul de
unelte prețioase. 28 Și case de rezervă
pentru venitul grâului, al mustului și al
oleiului, și staule pentru tot felul de vite,
și îngrădituri pentru turme. 29 Și-și
zidì cetăți, și *aveà* turme de oi și boi
mulțime: căci Dumnezeu îi dăduse avere
multă foarte.

30 [p] Tot acest Hezekia a astupat și
gura de sus a apei Ghidon, și a dus-o
în jos, pe la partea despre apus a cetă-
ței lui David. Și Hezekia prosperà în
toate lucrările sale. 31 Numai în pri-
vința solilor mai marilor din Babilon,
cari [q] trimeseră la dânsul, ca să întrebe

k 2 Reg. 20. 1. | Isa. 38. 1. | l Ps. 116. 12. | m Cap. 24. 18. | n Ier. 26. 18, 19. | o 2 Reg. 20. 19. | p Isa. 22. 9, 11. | q Isa. 39. 1.

despre minunea, ce s'a întâmplat în țară,
îl părăsì Dumnezeu, ca să-l încerce, și
să cunoască tot *ce erà* în inima lui.
32 Și celelalte fapte ale lui Hezekia,
și lucrările sale cele bune, iacă, acestea
sunt scrise în [r] viziunea lui Isaia, profe-
tul, fiul lui Amoz, în Cartea Regilor lui
Iuda și a lui Israel. 33 [s] Și adormì
Hezekia cu părinții săi, și-l îmmormân-
tară, în cel mai bun dintre mormintele
fiilor lui David; și la moartea lui îl
[t] onorară tot Iuda și locuitorii Ierusali-
mului. Și Manase, fiul său, domnì în lo-
cul său.

Idolatria lui Manase.

33 De [a] doisprezece ani *erà* Manase,
când se făcù rege, și cincizeci și
cinci de ani domnì el în Ierusalim. 2 Și
făcù rele în ochii Domnului, după [b] urî-
ciunile popoarelor, pre cari Domnul le
alungase de dinaintea fiilor lui Israel.
3 Și zidì iarăși înălțimile, pre cari le
[c] sfărâmase Hezekia, părintele său, și
ridică altare pentru Baal, și [d] făcù As-
tartei, și se închină înaintea a [e] toată
oștirea cerului, și-i servì. 4 Și zidì al-
tare în casa Domnului, despre care zisese
Domnul: [f] În Ierusalim fi-va numele
meu în veci. 5 Și zidì altare la toată
oștirea cerului [g] în amândouă porticele
casei Domnului. 6 [h] Și trecù pre fiii
săi prin foc în valea fiului lui Hinnom,
[i] și întrebuință descântece și fermecă-
torii, și [j] aveà cu sine necromanți și magi:
el făcù multe rele în ochii Domnului,
întărîtându-l. 7 Și [k] puse un chip ciop-
lit, idolul, pre care el l-a făcut, în casa
lui Dumnezeu, despre care zisese Dum-
nezeu lui David și lui Solomon, fiul său:
În [l] această casă și în Ierusalim, pre care
l-am ales din toate semințiile lui Israel,
voiu pune numele meu în veci: 8 [m] Și
picior din Israel nu voiu mai strămută
din pământul, pre care l-am dat părinților
voștri; numai dacă vor luà seama să facă
tot *ce* le-am poruncit prin Moisi, după
toată legea și așezămintele și judecățile.
9 Și Manase ademenì pre Iuda și pre
locuitorii Ierusalimului, așà că făceau
mai rău decât popoarele, pre cari le
nimicise Domnul de dinaintea fiilor lui
Israel. 10 Și Domnul deșteptă pre Ma-
nase și pre poporul său: dar nu voiau să
asculte.

Captivitatea, pocăința și rugăciunea lui Manase.

11 [n] Deci Domnul aduse preste dânșii
pre mai marii oștilor regelui Asiriei, și
aceștia prinseră pre Manase cu lațuri,
[o] îl legară cu lanțuri, și-l duseră la Ba-
bilon. 12 Și când erà în strâmtorare,
se rugă Domnului, Dumnezeul său, și
[p] se umilì foarte înaintea Dumnezeului
părinților săi. 13 Și rugându-se el la
dânsul, el l-a [q] auzit, și ascultă rugă-
ciunea lui, și-l duse înapoi la Ierusalim
în regatul său; și Manase [r] cunoscù, că
Domnul *este* Dumnezeu.
14 Și după aceasta zidì un zid pe
dinafară, *împrejurul* cetății lui David,
pe partea despre apus *al apei* [s] Ghihon,
în vale, până la poarta peștilor; și-*l* duse
[t] împrejurul lui Ofel *(turnul)*, și-l făcù
înalt foarte; și așeză mai mari de resbel
în toate cetățile întărite ale lui Iuda.
15 Și depărtă pre [u] zeii străini și idolul
din casa Domnului și toate altarele, pre
cari le zidise pre muntele casei Dom-
nului și în Ierusalim, și *le* aruncă afară
din cetate. 16 Și drese altarul Domnu-
lui, și jertfì pre el jertfe de bucurie și
[v] de laudă, și poruncì lui Iuda să ser-
vească Domnului, Dumnezeul lui Israel.
17 [x] Dar poporul tot jertfià pe înălțimi,
dar numai Domnului, Dumnezeul lor.
18 Și celelalte fapte ale lui Manase
și ruga sa către Dumnezeul său, și cu-
vintele [y] văzătorilor, cari îi vorbeau în
numele Domnului, Dumnezeul lui Israel,
iacă, acestea *sunt scrise* în istoria regilor
lui Israel. 19 Și ruga sa, și *cum Dum-
nezeu* îl ascultă, și toate păcatele sale și
nelegiuirile sale și locurile, pre unde a
zidit înălțimi și a așezat Astartei și chi-
puri cioplite, înainte de a fi umilit, iacă,

---

r Isa. 36. s 2 Reg. 20. 21. t Prov. 10. 7. —
Capul 33. a 2Reg.21.1,etc. b Deut. 18. 9. c 2 Reg. 18. 4.
d Deut. 16. 21. e Deut. 17. 3. f 1 Reg. 8. 29. g Cap. 4. 9.
h Lev. 18. 21. Ezec.23.37,39. i Deut. 18. 10, 11.
j 2 Reg. 21. 6. k 2 Reg. 21. 7. l Ps. 132. 14. m 2 Sam. 7. 10.
n Deut. 28. 36. o Iov. 36. 8. p 1 Pet. 5. 6. q Ezra. 8. 23.
r Dan. 4. 25. s 1 Reg. 1. 33. t Cap. 27. 3. u Vers. 3, 5, 7.
v Lev. 7. 12. x Cap. 32. 12. y 1 Sam. 9. 9.

acestea *sunt* scrise în zicerile văzători-
lor. 20 [z] Și adormì Manase cu părinții
săi, și-l înmormântară în casa lui. Și
Amon, fiul său, domnì în locul său.

Domnia cea rea a lui Amon.

21 De douăzeci și doi de ani *erà* Amon,
când se făcù rege, și doi ani domnì el
în Ierusalim. 22 Și făcù rele în ochii
Domnului, precum făcuse Manase, pă-
rintele său; că Amon jertfește tuturor
chipurilor cioplite, pre cari le făcuse
Manase, părintele său: și servì lor.
23 Și nu se umilì înaintea Domnului,
precum se umilise Manase, părintele său:
ci Amon mai adause la vină. 24 Și se
jurară asupră-i servii săi, și-l uciseră în
casa sa.
25 Dar poporul țării ucise pre toți,
cari se juraseră asupra regelui Amon: și
poporul țării făcù pre Iosia, fiul său,
rege în locul său.

Iosia distruge idolatria.

34 De [a] opt ani *erà* Iosia, când se făcù
rege, și treizeci și unul de ani
domnì în Ierusalim. 2 Și făcù drepte
în ochii Domnului, și umblă pe căile lui
David, părintele său, și nu se abătù *nici*
la dreapta, nici la stânga. 3 Căci în
anul al optulea al domniei sale, tânăr
încă fiind, începù [b] a căutà pre Dumne-
zeul lui David, părintele său, și în al
doisprezecelea an începù [c] a curățì Iuda
și Ierusalimul [d] de înălțimi, de Astarte
și de chipuri cioplite și vărsate. 4 [e] Și
ei sfărâmară înaintea feței lui altarele
Baalilor, și tăiară stâlpii soarelui, cari
se aflau deasupra lor, și Astarteele: și
stricară și prefăcură în pulbere chipurile
cioplite și vărsate, [f] și *le* împrăștiară pe
mormintele acelora cari le jertfiseră;
5 Și [g] arse oasele preoților deasupra al-
tarelor lor, și curățì Iuda și Ierusalimul.
6 *Aceasta făcură* și în cetățile lui Ma-
nase, ale lui Efraim și ale lui Simeon,
până la Neftali, cu topoarele lor jur îm-
prejur. 7 El sfărâmă altarele și Astar-
teele, și chipurile cioplite le strică, *și le*
[h] prefăcù în pulbere, și tăiè stâlpii soa-
relui în tot pământul lui Israel. *Și* se
întoarse la Ierusalim.

Iosia drege templul.

8 Și [i] în al optsprezecelea an al dom-
niei sale, după ce curățì țara și casa,
trimese pre Șafan, fiul lui Azalia, pre
Maaseia, guvernatorul cetății, și pre Ioah,
fiul lui Ioahaz, cancelarul, ca să dreagă
casa Domnului, Dumnezeul său. 9 Și
ei merseră la Hilkia, arhiereul, și dă-
dură [j] argintul, care s'a adus în casa lui
Dumnezeu, și pre care-l strânseseră Le-
viții, ușierii, dela Manase și Efraim, și
dela toată rămășița lui Israel și dela tot
Iuda și Beniaminul: și se întoarseră la
Ierusalim: 10 Și ei îl dădură în mâna
meseriașilor, cari aveau supraveghierea
preste casa Domnului: și aceștia îl dă-
dură lucrătorilor, cari făceau *lucrările*
în casa Domnului, spre întocmirea și
dregerea casei. 11 Ei *îl* dădură tesla-
rilor și pietrarilor, ca să cumpere pietri
cioplite și lemn pentru grinzi, spre a
pune grinzi preste casele, pre cari le
stricară regii lui Iuda. 12 Și oamenii
făcură lucrul cu credință: și preste ei
erau rânduiți Iahat și Obadia, Leviți,
dintre fiii lui Merari; și Zecaria și Me-
șullam, dintre fiii Kehatiților, ca să gră-
bească *lucrul;* și toți Leviții, cari cuno-
șteau instrumentele de cântare. 13 Și
ei *erau* preste purtătorii de poveri, și
erau îndemnători la lucru preste toți me-
seriașii a tot lucrul: [k] dintre Leviți *erau*
și scriitorii, diregătorii și ușierii.

Cetirea regăsitei cărți de lege.

14 Și scoțând ei argintul, care fusese
adus în casa Domnului, [l] găsì Hilkia,
preotul, cartea legei Domnului *dată* prin
Moisi. 15 Și Hilkia luând cuvântul,
zise către Șafan, scriitorul: Cartea legei
am găsit în casa Domnului! Și Hilkia
dădù lui Șafan cartea. 16 Și Șafan a-
duse cartea la rege, și spuse regelui, zi-
când: Tot, ce a fost poruncit servilor tăi,
s'a făcut. 17 Au vărsat argintul, care
se găsì în casa Domnului, și l-au dat în
mâna supraveghietorilor și în mâna lu-

z 2 Reg. 21. 18. — | *Capul 34.* a 2Reg.22.1,etc. | b Cap. 15. 2. c 1 Reg. 13. 2. | d Cap. 33. 17,22. e Lev. 26. 30. | f 2 Reg. 23. 6. g 1 Reg. 13. 2. | h Deut. 9. 21. i 2 Reg. 22. 3. | j 2 Reg. 12. 4. etc. | k 1 Cron. 23. 4,5. l 2Reg.22.8,etc.

crătorilor. 18 Apoi spuse Șafan, scri-
torul regelui, zicând: O carte mi-a dat
Hilkia, preotul. Și Șafan cetì într'însa
înaintea regelui. 19 Și cum auzì regele
cuvintele legei, își rupse vestmintele
sale. 20 Și poruncì regele lui Hilkia și
lui Ahikam, fiul lui Șafan, lui Abdon,
fiul lui Mica, lui Șafan, scriitorul, și lui
Asaia, servul regelui, zicând: 21 Mer-
geți, întrebați pre Domnul pentru mine
și pentru rămășița din Israel și din Iuda
asupra cuvintelor cărții, care s'a găsit;
căci mare *este* mânia Domnului, care s'a
vărsat preste noi, fiindcă părinții noștri
n'au ținut cuvântul Domnului, ca să facă
în totul, ce *este* scris în această carte.

Profeta Hulda.

22 Deci se duseră Hilkia și trimeșii
regelui la Hulda, profeteasa, femeia lui
Șallum, fiul lui [m]Tikehat, fiul lui Hasra,
păzitorul vestmintelor: (și ea locuià la
Ierusalim, în despărțirea Mișne); și vor-
biră în *chipul* acela către ea. 23 Și ea
zise către dânșii: Așà zice Domnul, Dum-
nezeul lui Israel: Spuneți bărbatului,
care v'a trimis la mine: 24 Așà zice
Domnul! Iacă, voiu aduce nenorocire
preste acest loc și preste locuitorii săi:
toate blestemele cari *sunt* scrise în car-
tea, care s'a cetit înaintea regelui lui
Iuda; 25 Fiindcă m'au părăsit, și au
tămâiat altor zei, întărîtându-mă cu toate
lucrările mânilor lor: și mânia mea s'a
vărsat preste acest loc, și nu se va stânge.
26 Dar către regele lui Iuda, care v'a
trimes să întrebați pre Domnul, așà să-i
ziceți: Așà zice Domnul, Dumnezeul lui
Israel: Cuvintele, ce le-ai auzit, *se vor*
împlinì. 27 *Dar,* fiindcă inima ta s'a
înduioșit, și tu te-ai umilit înaintea lui
Dumnezeu, când ai auzit cuvintele sale,
asupra locului acestuia și asupra locui-
torilor săi, și te-ai umilit înaintea mea,
rupând vestmintele tale și plângând în-
naintea mea: de aceea și eu *te*-am auzit,
zice Domnul. 28 Iacă, te voiu adăugì
la părinții tăi, și tu vei fi strâns în mor-
mântul tău în pace, și ochii tăi nu vor
vedeà toată nenorocirea, pre care o voiu
aduce preste acest loc și preste locuitorii
săi. Și ei aduseră regelui răspunsul.

Reînoirea legământului.

29 [n]Atuncia trimese regele, și adună
pre toți bătrânii din Iuda și din Ierusa-
lim. 30 Și regele se suì în casa Dom-
nului, și *cu dânsul* toți bărbații din Iuda
și locuitorii Ierusalimului, preoții și Le-
viții și tot poporul, dela mare până la
mic; și el cetì înaintea urechilor lor toate
cuvintele cărței legământului, care s'a
găsit în casa Domnului. 31 Și stătù re-
gele la [o]locul său, și încheiè legământ
înaintea Domnului, să umble după Dom-
nul și să țină poruncile sale, mărturiile
sale și legile sale, cu toată inima lor și
cu tot sufletul lor, și să împlinească cu-
vintele legământului, cari sunt scrise în
această carte. 32 Și făcù ca toți, cari
se găsiau în Ierusalim și în Beniamin,
să steà *în legământ:* și locuitorii Ieru-
salimului făcură după legământul lui
Dumnezeu, Dumnezeul părinților lor.
33 Și Iosia depărtă toate [p]urîciunile
din toate țările fiilor lui Israel, și făcù
ca toți, cari se aflau în Israel, să ser-
vească Domnului, Dumnezeul lor: [q]toate
zilele lui nu se abătură dela Domnul,
Dumnezeul părinților lor.

Iosia serbează paști mari.

35 Și [a]făcù Iosia în Ierusalim paști
Domnului, și ei înjunghiară pasca
în a [b]patrusprezecea *zi* a lunei întâi.
2 Și așeză el pre preoți în [c]rânduelele
lor, și-i [d]încurajă la serviciul casei Dom-
nului. 3 Și către Leviți, [e]cari învățau
pre toți Israeliții, și cari erau sfințiți
Domnului, zise: Așezați chivotul cel
sfânt [f]în casa, pre care a zidit-o So-
lomon, fiul lui David, regele lui Israel.
[g]*Ea* nu *va mai fi* sarcină pe umerii *vo-*
ștri; acum serviți Domnului, Dumnezeul
vostru, și poporul său lui Israel; 4 Și
pregătiți-*vă* după [h]casele voastre părin-
tești *și* după rândurile voastre, după

m 2 Reg. 22. 14
n 2 Reg. 23. 1, etc.
o 2 Reg. 11. 14.
p 1 Reg. 11. 5.
q Ier. 3. 10.
—
Capul 35.
a 2 Reg. 23. 21. 22.
b Ezra. 6. 19.
c Ezra. 6. 18.
d Cap. 29. 5, 11.
e Deut. 33. 10.
Mal. 2. 7.
f Cap. 5. 7.
g 1 Cron 23 26.
h 1 Cron. 9. 10.

[i]scrierea lui David, regele lui Israel,
și după [j]scrierea lui Solomon, fiul său:
5 Și [k]stați în templu pentru rândurile
caselor părintești ale fraților voștri, ale
fiilor poporului, și pentru rândurile ca-
selor părintești ale Leviților; 6 Și jun-
ghiați pasca, și [l]sfințiți-vă, și *o* pregătiți
pentru frații voștri, ca să facă după cu-
vântul Domnului *dat* prin Moisi.

7 Și Iosia [m]dădù fiilor poporului miei
și iezi, toate pentru pasca tuturor, cari
se aflau, după număr treizeci de mii, și
boi trei mii: aceștia *erau* din averea re-
gelui. 8 Și mai marii săi dădură de
bunăvoie poporului, preoților și Leviți-
lor: și Hilkia, Zecaria și Iehiel, capii ca-
sei lui Dumnezeu, dădură preoților pen-
tru pască două mii șase sute de *miei* și
trei sute de boi. 9 Și Conania, Semaia
și Netaneel, frații săi, și Hașabia, Ieiel,
și Iozabad, mai marii Leviților, dădură
Leviților pentru pască cinci mii de *miei*
și cinci sute de boi.

10 Așà se pregătì serviciul, și preoții
[n]se așezară la locul lor, și Leviții după
rândurile lor, după porunca regelui.
11 Și junghiară pasca; și preoții [o]stro-
piră *sângele* din mânele lor; și Leviții
[p]despoiară pelea. 12 Și depărtară ar-
derea de tot, ca să-*o* deà rândurilor ca-
selor părintești ale fiilor poporului, ca
să-*o* aducă Domnului, precum *este* scris
[q]în cartea lui Moisi: și tot așà *făcură și*
cu boii.

13 Și [r]au fiert pasca cu foc, după
prescriere: și cele sfinte [s]le-au fiert în
oale, căldări și tigăi: si *le* întinseră
tuturor fiilor poporului.

14 După aceasta pregătiră pentru sine
și pentru preoți: căci preoții, fiii lui Aa-
ron, *erau cuprinși* până în noapte cu
aducerea arderilor de tot și a grăsimi-
lor: de aceea Leviții au pregătit pentru
sine și pentru preoții, fiii lui Aaron.
15 Și cântăreții, fiii lui Asaf, *stăteau* la
locul lor, după [t]rânduiala lui David, a
lui Asaf, a lui Heman, și a lui Iedutun,
văzătorul regelui: și ușierii [u]la fiecare
poartă: nu trebuiau să se depărteze de
serviciul lor, căci frații lor, Leviții, pre-
gătiau pentru dânșii. 16 Așà s'a pre-
gătit în acea zi tot serviciul Domnului,
ca să sărbeze paști, și să aducă arderile
de tot pe altarul Domnului, după po-
runca regelui Iosia. 17 Și fiii lui Israel,
cari se aflau *acolo*, serbară în același
timp paști și sărbătoarea [v]azimelor, șapte
zile.

18 Și [x]n'au fost paști, ca acestea, ser-
bate în Israel din zilele lui Samuel, pro-
fetul: și nici un rege al lui Israel nu
serbase așa paști, cum le serbară Iosia,
preoții, Leviții și tot Iuda și Israel, ce
erà de față și locuitorii Ierusalimului.
19 În al optsprezecelea an al domniei
lui Iosia fură serbate paștile acestea.

Iosia e ucis în resbelul cu Faraonul Neco.

20 [y]După toate acestea, după ce Iosia
întocmì casa, se suì Neco, regele Egip-
tului, să se lupte asupra Carchemișului,
la Eufrat: și Iosia ieșì întru întâmpina-
rea lui. 21 Și acela trimese soli la dân-
sul, zicând: Ce este mie și ție, rege al
lui Iuda? Nu *vin* acum asupra ta, ci a-
supra casei, care are resbel cu mine: și
Dumnezeu mi-a poruncit să mă grăbesc.
Lasă-te de *a te împotrivì* lui Dumnezeu,
care *este* cu mine, ca să nu te strice.
22 Dar Iosia nu-și întoarse fața sa dela
dânsul, ci [z]se grăbì să se lupte cu el;
nu ascultă cuvintele lui Neco din gura
lui Dumnezeu, ci se duse, ca să se lupte
în valea Meghiddo. 23 Și traseră să-
getătorii asupra regelui Iosia; și regele
zise către servii săi: Duceți-mă *de aicea*,
căci sunt rănit foarte. 24 Atuncia [a]îl
duseră servii săi din acel car, și-l așe-
zară pe al doilea car al său, și-l duseră
la Ierusalim. Și el murì, și fu înmor-
mântat în mormintele părinților săi: și
[b]tot Iuda și Ierusalimul jeliră pre Iosia.
25 Și Ieremia [c]cântă plângeri pentru
Iosia; și toți cântăreții și *toate* cântăre-
țele vorbiră în plângerile lor de Iosia.

---

i 1 Cron. 23. j Cap. 8. 14. k Ps 134. 1. l Ezra. 6. 20. m Cap. 30. 24. n Ezra. 6. 18 o Cap. 29. 22. p Cap. 29. 34. q Lev. 3. 3 r Esod. 12. 8, 9. s 1 Sam. 2. 13, 14, 15. t 1 Cron. 25. 1, etc. u 1Cron. 9. 17, 18. v Esod. 12. 15. x 2 Reg. 23. 22, 23. y Ier. 46. 2. z 1 Reg. 22. 30. a 2 Reg. 23. 30. b Zec. 12. 11. c Plân. 4. 20.

până în ziua de astăzi, și [d]ele făcutu-
s'au drept datină în Israel; și iacă, ele
sunt scrise în plângeri.
26 Și celelalte fapte ale lui Iosia și
lucrările sale cele bune, după cele scrise
în legea Domnului, 27 Și istoria sa,
cea întâia și cea depe urmă, iacă, aces-
tea *sunt* scrise în Cartea Regilor lui Is-
rael și a lui Iuda.

Domnia lui Ioahaz.

36 Și [a]poporul țării luă pre Ioahaz,
fiul lui Iosia, și-l făcù rege în Ie-
rusalim, în locul părintelui său. 2 De
douăzeci și trei de ani erà Ioahaz, când
se făcù rege, și trei luni domnì el în Ie-
rusalim. 3 Dar regele Egiptului îl de-
tronă în Ierusalim, și a pus preste țară
un tribut de o sută de talanți de argint
și un talant de aur.

Ioiakim.

4 Și regele Egiptului făcù pre Elia-
kim, fratele aceluia, rege preste Iuda și
Ierusalim, și schimbă numele lui în Io-
iakim; și pre Ioahaz, fratele său, îl luă
Neco, și-l duse în Egipt.
5 De [b]douăzeci și cinci de ani *erà*
Ioiakim, când se făcù rege, și unspre-
zece ani domnì el în Ierusalim; și făcù
rele în ochii Domnului, Dumnezeul său.
6 [c]În contra lui se suì Nebucodonosor,
regele Babilonului, și-l legă cu lanțuri,
ca [d]să-l ducă la Babilon. 7 [e]Și din
uneltele casei Domnului aduse Nebuco-
donosor la Babilon, și le așeză în tem-
plul său în Babilon.
8 Și celelalte fapte ale lui Ioiakim, și
urîciunile sale, cari le-a făcut, și ce s'au
găsit asupra-i, iacă! acestea *sunt* scrise
în Cartea Regilor lui Israel și a lui Iuda.
Și Ioiachin, fiul său, se făcù rege în lo-
cul său.

Ioiachin.

9 [f]De opt ani *erà* Ioiachin, când se făcù
rege, și trei luni și zece zile domnì el
în Ierusalim; și făcù rele în ochii Dom-
nului. 10 Și după trecerea anului
[g]trimese regele Nabucodonosor, și-l a-
duse la Babilon, [h]împreună cu uneltele
prețioase ale casei Domnului; și făcù pre
[i]Zedekia, fratele său, rege preste Iuda
și Ierusalim.

Zedekia. Captivitatea babilonică.

11 [j]De douăzeci și unul de ani *erà*
Zedekia, când se făcù rege, și unspre-
zece ani domnì în Ierusalim. 12 Și făcù
rele în ochii Domnului, Dumnezeul său,
și nu se umilì înaintea lui Ieremia, pro-
fetul, *care vorbià* după cuvântul Dom-
nului; 13 Ci [k]se sculă în contra regelui
Nebucodonosor, care îl pusese să jure
pre Dumnezeu, și [l]întărì cerbicea lui,
și-și învârtoșì inima, așa că nu s'a în-
tors la Domnul, Dumnezeul lui Israel.
14 Și cei mai mari ai preoților și po-
porul nelegiuiră foarte, după toate urî-
ciunile popoarelor, și spurcară casa Dom-
nului, pre care el o sfințise în Ieru-
salim. 15 [m]Și Domnul, Dumnezeul
părinților lor, trimese prin solii săi către
dânșii, sculându-se de dimineață și tri-
mețându-*i*; căci i-se făcù milă de poporul
său și de locașul său. 16 Dar [n]ei bat-
jocorìră pre trimeșii lui Dumnezeu, [o]și
desprețuiră cuvintele lui, și [p]ținură de
amăgitori pre profeții lui, până ce is-
bucnì [q]mânia Domnului preste poporul
său, de nu mai *fu* vindecare.
17 [r]Căci lăsă să se suie în contra lor
regele Chaldeilor, care [s]ucise pre fecio-
rii lor cu sabia, în casa templului lor, și
nu cruță nici pe fecior, nici pre fecioară,
nici pre bătrân, nici pre cel care se plecà
de bătrânețe: totul dădù în mâna lui.
18 [t]Și toate uneltele casei lui Dumne-
zeu, cele mari și cele mici, tezaurele
casei Domnului, și tezaurele regelui și
ale mai marilor săi, totul duse la Babi-
lon. 19 [u]Și arseră ei casa lui Dumne-
zeu, și stricară zidul Ierusalimului, și
arseră toate palaturile sale cu foc, și ni-
miciră toate uneltele sale cele prețioase.
20 Și [v]pre cei ce mai rămaseră de sabie
îi strămută la Babilon, [x]și ei îi fură
servii lui și fiilor lui, până la domnia

d Ier. 22. 20.
Capul 36.
a 2 Reg. 23. 30, etc.
b 2Reg. 23. 36, 37.
c 2 Reg. 24. 1.
d Ier. 22. 18, 19.
e Dan. 1. 1, 2.
f 2 Reg. 24. 8.
g 2 Reg. 24. 10—17.
h Dan. 1. 1, 2.
i Ier. 37. 1.
j 2 Reg. 24. 18.
k Ier. 52. 3. Ezec. 17. 15, 18.
l 2 Reg. 17. 14.
m Ier. 25. 3, 4.
n Ier. 5. 12. 13.
o Prov. 1. 25, 30.
p Ier. 32. 3. Mat. 23. 34.
q Ps. 74. 1.
r Deut. 28. 49. Ezra. 9. 7.
s Ps. 74. 20.
t 2 Reg. 25. 13, etc.
u 2 Reg. 25. 9. Ps. 74. 6, 7.
v 2 Reg. 25. 11.
x Ier. 27. 7.

Perșilor: 21 Ca să se împlinească cu-
vântul Domnului prin gura lui [y] Ieremia,
până când pământul [z] se bucură de sa-
batele sale: *căci* pe cât timp el a stat
pustiit, [a] a ținut sabat, până la împlini-
rea a șaptezeci de ani.

Prochiemarea lui Cir ce dă voie Iudeilor a se întoarce la țara lor.

22 [b] Dar în întâiul an al lui [c] Cir re-
gele Perșilor, deșteptă Domnul spiritul
lui Cir, regele Perșilor, ca să se împli-
nească cuvântul Domnului prin gura lui
[d] Ieremia: și el făcù prochiemare în toată
împărăția sa, încă și cu scrisoare, zi-
când:
23 [e] Așà zice Cir, regele Perșilor:
Toate regatele pământului mi-le-a dat
Domnul, Dumnezeul cerului, și mi-a
poruncit să-i zidesc casă, în Ierusalimul
din Iuda. Cine între voi *este* din poporul
său? Domnul Dumnezeul său *fie* cu dân-
sul, și să se suie.

CARTEA LUI EZRA.

Prochiemarea lui Cir, ce dă voie Iudeilor a se întoarce și a rezidì templul.

1 În întâiul an al lui Cir, regele Per-
șilor, deșteaptă Domnul spiritul lui
Cir, regele Perșilor, ca să se împlinească
cuvântul Domnului [a] prin gura lui Ie-
remia: și [b] el făcù prochiemare în toată
împărăția sa, încă și cu scrisoare, zicând:
2 Așà zice Cir, regele Perșilor: Toate
regatele pământului mi-le-a dat Domnul,
Dumnezeul cerului, și [c] mi-a poruncit
să-i zidesc casă, în Ierusalimul din Iuda:
3 Cine între voi *este* din poporul său?
Dumnezeul său fie cu dânsul, și să se
suie la Ierusalimul din Iuda, să zidească
casa Domnului, Dumnezeul lui Israel!
[d] (El *este* Dumnezeu, cel ce *este* în Ie-
rusalim.) 4 Și toți câți vor rămânea, ori
unde el ar petrece, să-l ajute oamenii
locului său cu argint, cu aur, cu avere
și cu vite, pre lângă darurile de bună-
voie pentru casa lui Dumnezeu, care *este*
în Ierusalim.
5 Atuncia se sculară capii *caselor* pă-
rintești ale lui Iuda și ale lui Beniamin,
și preoții și Leviții, cu toți aceia, al că-
rora spirit [e] l-a deșteptat Dumnezeu, ca
să se suie, *și* să zidească casa Domnu-
lui, care *este* în Ierusalim. 6 Și toți,
cari *erau* împrejurul lor, întăriră mânele
lor cu vase de argint, cu aur, cu avere,
cu vite și cu lucruri prețioase, pe lângă
acelea *ce* aduceà *fiecare* de bunăvoie.
7 [f] Și scoase regele Cir vasele casei
Domnului, pre [g] care le scosese Nebuco-
donosor din Ierusalim, și le pusese în
casa zeilor săi. 8 Pre acestea le scoase
Cir, regele Perșilor, prin Mitridat, tesau-
rarul, și le numără lui Șeșbațar, mai
marele lui Iuda. 9 Și acesta *este* nu-
mărul lor: treizeci blide de aur, o mie
blide de argint, douăzeci și nouă de cu-
țite, 10 Treizeci cupe de aur, patru
sute zece cupe de argint de al doilea
rând, și alte vase o mie. 11 Toate va-
sele de aur și de argint *erau* cinci mii
și patru sute. Pre toate *acestea* le suì
Șeșbațar cu *cei din* captivitate, cari s'au
suit din Babilon la Ierusalim.

Lista întâiei cele a Iudeilor, cari se întoarseră cu Zerubabel.

2 [a] Aceștia *sunt* fiii provinciei, cari s'au
suit din captivitate, dintre aceia, ce
au fost strămutați, pre [b] cari Nebucodo-
nosor, regele Babilonului, îi strămută la
Babilon, și cari se întoarseră la Ierusa-
lim și în Iuda, fiecare în cetatea sa;
2 Cari au venit cu Zerubabel: Ieșua,
Neemia, Seraia, Reelaia, Mordocheu, Bil-
șan, Mițpar, Bigvai, Rehum, *și* Baana.

---

[y] Ier. 25. 9, 11, 12. [z] Dan. 9. 2. [a] Lev. 25. 4, 5. [b] Ezra. 1. 1. | [c] Ier. 25. 12, 13. [d] Isa. 44. 28. [e] Ezra. 41. 1, 2, 3.

EZRA.

Capul 1. [a] 2 Cron. 36. 22, 23. Ier. 25. 12. [b] Cap. 5. 13, 14. [c] Isa. 44. 28. [d] Dan. 6. 26. [e] Filip. 2. 13. [f] Cap. 5. 14. [g] 2 Reg. 24. 13.

Capul 2. [a] Neem. 7. 6, etc. [b] 2 Reg. 24. 14.

Numărul bărbaților poporului lui Is-
rael *a fost acesta:* 3 Fiii lui Paroș:
două mii o sută șaptezeci și doi; 4 Fiii
lui Șefatia, trei sute șaptezeci și doi;
5 Fiii lui Arah, [c]șapte sute șaptezeci și
cinci; 6 Fiii lui [d]Pahat-Moab, din fiii lui
Ieșua *și* ai lui Ioabu: două mii opt sute
doisprezece. 7 Fiii lui Elam: o mie
două sute cincizeci și patru; 8 Fiii lui
Zattu, nouă sute patruzeci și cinci.
9 Fiii lui Zaccai: șapte sute șasezeci;
10 Fiii lui Bani: șase sute patruzeci și
doi; 11 Fiii lui Bebai: șase sute două-
zeci și trei; 12 Fiii lui Azgad: o mie
două sute douăzeci si doi: 13 Fiii lui
Adonikam: șase sute șasezeci și șase;
14 Fiii lui Bigvai: două mii cincizeci și
șase; 15 Fiii lui Adin: patru sute cinci-
zeci și patru; 16 Fiii lui Ater, din ai
lui Hezekia: nouăzeci și opt; 17 Fiii
lui Bețai: trei sute douăzeci și trei;
18 Fiii lui Iorah: o sută doisprezece.
19 Fiii lui Hașum: două sute douăzeci
și trei; 20 Fiii lui Ghibbar: nouăzeci
și cinci; 21 Fiii Bet-Lehemului: o
sută douăzeci și trei; 22 Bărbații din
Netofa: cincizeci și șase: 23 Bărbații
din Anotot: o sută douăzeci și opt;
24 Fiii lui Azmavet: patruzeci și doi;
25 Fiii Kiriat-Arimului, ai Chefirei și ai
Beerotului: șapte sute patruzeci și trei;
26 Fiii Ramei și ai Gabei: șase sute
douăzeci și unul; 27 Bărbații din Mic-
mas: o sută douăzeci și doi. 28 Băr-
bații din Bet-El și din Ai: două sute
douăzeci și trei; 29 Fiii lui Nebo:
cincizeci și doi; 30 Fiii lui Magbiș: o
sută cincizeci și șase; 31 Fiii celuilalt
[e]Elam: o mie două sute cincizeci și
patru; 32 Fiii lui Harim: trei sute și
douăzeci; 33 Fiii lui Lod, ai lui Ha-
did și ai lui Ano: șapte sute douăzeci
și cinci; 34 Fiii Ierichonului: trei sute
patruzeci și cinci; 35 Fiii lui Senaa:
trei mii șase sute și treizeci.
36 Preoții: fiii lui [f]Iedaia, din casa
lui Ieșua: nouă sute șaptezeci și trei;
37 Fiii lui [g]Immer: o mie cincizeci și
doi; 38 Fiii lui [h]Pașhur: o mie două
sute patruzeci și șapte; 39 Fiii lui
[i]Harim: o mie și șaptesprezece.
40 Leviții: fiii lui Ieșua și ai lui Kad-
miel, din fiii lui Hodavia: șaptezeci și
patru. 41 Cântăreții: fiii lui Asaf: o
sută douăzeci și opt; 42 Fiii ușierilor:
fiii lui Șallum, fiii lui Ater, fiii lui Tal-
mon, fiii lui Akkub, fiii lui Hatita, fiii lui
Șobai, toți: o sută treizeci și nouă.
43 [j]Servii templului: fiii lui Țiha, fiii
lui Hasufa, fiii lui Tabaot. 44 Fiii lui
Keros, fiii lui Siaha, fiii lui Padon,
45 Fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba,
fiii lui Akkub, 46 Fiii lui Hagab, fiii
lui Șamlai, fiii lui Hanan, 47 Fiii lui
Ghiddel, fiii lui Gahar, fiii lui Reaia,
48 Fiii lui Rețin, fiii lui Nekoda, fiii lui
Gazam, 49 Fii lui Uzza, fiii lui Paseah,
fiii lui Besai, 50 Fiii lui Asna, fiii lui
Meunim, fiii lui Nefusim, 51 Fiii lui
Bakbuk, fiii lui Hacufa, fiii lui Harhur,
52 Fiii lui Bațlut, fiii lui Mehida, fiii lui
Harșa, 53 Fiii lui Barkos, fiii lui Si-
sera, fiii lui Tamah, 54 Fiii lui Nețiah,
fiii lui Hatifa; 55 Fiii [k]servilor lui So-
lomon: fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, fiii
lui Peruda, 56 Fiii lui Iaala, fiii lui
Darcon, fiii lui Ghiddel, 57 Fiii lui
Șefatia, fiii lui Hattil, fiii lui Pocheret-
Hațebaim, fiii lui Ami: 58 Toți [l]servii
templului și fiii [m]servilor lui Solomon
erau: trei sute nouăzeci și doi.
59 Și aceștia *sunt* aceia, cari se suiră
dela Tel-Melah: Tel-Harșa, Cherub,
Addon *și* Immer: dar nu putură arătă
casa lor părintească și seminția lor, că
ar fi din Israel: 60 Fiii lui Delaia, fiii
lui Iobia, fiii lui Necoda: șase sute cinci-
zeci și doi. 61 Și dintre fiii preoților:
fiii lui Habaia, fiii lui Koț, fiii lui Bar-
zillai, care a luat de femeie pre o fată a
lui [n]Barzillai, Galaaditul; și se numiau
după numele ei. 62 Aceștia își căutară
însemnarea lor, în cărțile nașterilor, dar
nu *o* găsiră; [o]de aceea au fost alungați
din preoți; 63 Și zis-a lor guvernato-
rul, că [p]nu pot mâncà din cele sfinte,

c Neem. 7. 10.
d Neem. 7. 11.
e Vers. 7.
f 1 Cron. 24. 7.
g 1 Cron. 24. 14.
h 1 Cron. 9. 12.
i 1 Cron. 24. 8.
j 1 Cron. 9. 2.
k 1 Reg. 9. 21.
l Ios. 9. 21, 27.
m 1 Reg. 9. 21.
n 2 Sam. 17. 27.
o Num. 3. 10.
p Lev. 22. 2, 10, 15, 16.

până nu se va ridică un preot cu [q]Urim
și Tummin.
64 [r]Toată adunarea *erà:* patruzeci
și două mii trei sute șasezeci. 65 Fără
de servii lor și servele lor, cari *erau:*
șapte mii trei sute treizeci și șapte. A-
veau și cântăreți și cântărețe două sute.
66 Caii lor *erau:* șapte sute treizeci și
șase: cătârii lor: două sute patruzeci și
cinci: 67 Cămilele lor: patru sute trei-
zeci și cinci: *și* asinii *lor:* șase mii șapte
sute douăzeci.
68 Și *unii* din mai marii *caselor* pă-
rintești, când au ajuns la casa Domnu-
lui, care *este* în Ierusalim, dădură daruri
de bunăvoie pentru casa lui Dumnezeu,
spre a o întocmì la locul ei. 69 După
putința lor dădură la tesaurul lucrului
șasezeci și una mii drachme de aur, cinci
mii mine de argint, și o sută de vestminte
preoțești.
70 Și așà preoții și Leviții, și cei din
popor, și cântăreții și ușierii și servii
templului locuiră în cetățile lor, și tot
Israelul în cetățile sale.

Altarul se așază, și sacrificiile și sărbătorile se păzesc; rezidirea templului se începe.

3 Și sosind luna a șaptea, și fiii lui Is-
rael *fiind* prin cetățile *lor,* se adună
poporul ca un singur om la Ierusalim.
2 Atuncia se sculară Ieșua, fiul lui Ioța-
dak, și frații săi, preoții, și Zerubabel,
fiul lui [a]Șealtiel, și frații săi, și zidiră al-
tarul Dumnezeului lui Israel, ca să aducă
pe dânsul ardere de tot, după cum [b]scris
este în legea lui Moisi, omul lui Dum-
nezeu.
3 Și așezară altarul pe pedestalele sale:
căci spaimă le *erà* de popoarele țărei, și
aduseră pe dânsul [c]ardere de tot Dom-
nului, ardere de tot de dimineață și de
sară. 4 [d]Și serbară sărbătoarea cortu-
rilor, [e]după cum scris *este:* *și* [f]*aduseră*
ardere de tot, zi cu zi, după număr *și* după
datină, după trebuința fiecărei zile; 5 Și
după aceea [g]arderea de tot perpetuu și
cele de lunele nouă, și cele de toate săr-
bătorile cele sfinte Domnului, și *acelea*
ce fiecare de bunăvoie aducea Domnului.
6 Din ziua întâia a lunei a șaptea începură
a aduce arderi de tot Domnului, deși *încă*
nu se pusese temelia templului Domnu-
lui.
7 Și dădură argint cioplitorilor de
pietri și teslarilor, și [h]bucate, băutură și
oleiu Sidonenilor și Tirienilor, ca să a-
ducă depe Liban lemne de cedru pe mare
la [i]Ioppa, [j]după învoirea, *dată* lor de Cir,
regele Perșilor.
8 Și în anul al doilea, dela sosirea în
casa lui Dumnezeu la Ierusalim, în a
doua lună, începură Zerubabel, fiul lui
Șealtiel, Ieșua, fiul lui Ioțadak, și ceilalți
frați ai lor, preoții și Leviții, și toți cari
din captivitatea veniseră la Ierusalim,
[k]și așezară pre Leviții de douăzeci de ani
și mai sus, ca să aibă supraveghierea
preste lucrul casei Domnului. 9 Și stă-
tură [l]Ieșua, fiii săi, frații săi, și Kadmiel
și fiii săi, fiii lui Iuda, cu toți supraveghie-
torii preste lucrătorii în casa lui Dumne-
zeu: fiii lui Henadad, fiii lor, și frații lor,
Leviții.
10 Și pre când zidarii puneau teme-
lia templului Domnului, [m]așezat-au pre
preoți în vestmintele lor cu trâmbiți, și
pre Leviți, fiii lui Asaf, cu cimbale, ca să
laude pre Domnul, după [n]rânduiala lui
David, regele lui Israel. 11 [o]Și ei cân-
tară, lăudând și mărind pre Domnul:
[p]Căci bun *este el,* [q]că vecinic *ține* îndura-
rea sa preste Israel. Și tot poporul strigă
cu strigare mare, lăudând pre Domnul.
12 [r]Dar mulți dintre preoți și Leviți și
dintre capii *caselor* părintești, bătrânii,
cari văzuseră casa cea dintâia, plânseră
foarte, când se puse temelia acestei case
înaintea ochilor lor: și mulți înălțau vo-
cea lor cu strigare de bucurie. 13 Așà
încât poporul nu puteà deosebì vocea
celor ce strigau de bucurie de vocea de
plângere a poporului: că poporul înălțà
strigare de bucurie, și strigarea se auzià
de departe.

q Esod. 28. 30. r Neem. 7 66, etc.
—
Capul 3. a Mat. 1. 12. b Deut. 12. 5. c Num. 28. 3, 4. d Neem. 8. 14, 17. Zech. 14. 16, 17. e Esod. 23. 16. f Num. 29. 12, etc. g Esod. 29. 38. h Fapt. 12. 20. i Fapt. 9. 36. j Cap. 6. 3. k 1 Cron. 23. 24, 27. l Cap. 2. 40. m 1 Cron. 16. 5, 6. 42. n 1 Cron. 6. 31. o Esod. 15. 21. Neem. 12. 24. p Ps. 136. 1. q Ier. 33. 11. r Hag. 2. 3.
—

Opunerea Samaritenilor, și amânarea zidirii templului, fiind pedici.

4 Și auzind [a] inamicii lui Iuda și ai lui
Beniamin, cumcă fiii captivității zi-
desc templu Domnului, Dumnezeul lui
Israel, 2 Se apropiară de Zerubabel și
de capii *caselor* părintești, și ziseră că-
tre dânșii: Lăsați-ne și pre noi să zidim
cu voi: căci noi căutăm, ca și voi, pre
Dumnezeul vostru: și noi îi jertfim
[b] din zilele lui Asarhaddan, regele Asi-
riei, care ne-a adus pre noi aicia. 3 Dar
Zerubabel și Ieșua și ceilalți capi ai *ca-
selor* părintești ale lui Israel le răspun-
seră: [c] Ce este vouă și nouă, ca să zidiți
casă Dumnezeului nostru: ci noi singuri
vom zidi-*o* Dumnezeului lui Israel, pre-
cum [d] ne-a poruncit regele Cir, regele
Perșilor.

4 Atuncia [e] poporul țării slăbì mânele
poporului lui Iuda, și-i turbură la zidire;
5 Și mituiră pre consilieri în contra lor,
ca să zădărnicească sfatul lor în toate zi-
lele lui Cir, regele Perșilor, până la îm-
părăția lui Dariu, regele Perșilor.

6 Și supt împărăția lui Ahasver, la
începutul domniei sale, scriseră pâră a-
supra locuitorilor lu Iuda și ai Ierusali-
mului. 7 Și în zilele lui Artaxerxe scri-
seră Bișlam, Mitridat, Tabeel și ceilalți
soți ai lor către Artaxerxe, regele Perși-
lor; și scrierea epistolei *erà* cu litere
siriene și în limba siriană. 8 Rehum,
cancelarul, și Șimșai, scriitorul, scriseră
epistolă asupra Ierusalimului către Arta-
xerxe, regele, în chipul următor: 9 Re-
hum, cancelarul, și Șimșai, scriitorul, și
ceilalți soți ai lor, [f] Dinai, Afarsatcheii,
Tarpeleii, Afarseii, Archeveii, Babilonie-
nii, Susancheii, Dehaveii, Elameii; 10 Și
celelalte popoare, pre cari le-a strămu-
tat marele și măritul Asnappar, și le-a
pus în cetățile Samariei, și celelalte de
dincoace de fluviu, și așà mai departe.

11 Aceasta *este* cuprinsul epistolei,
pre care a trimes-o către dânsul, către
Artaxerxe, regele: Servii tăi, bărbații de
dincoace de fluviu, și așà mai departe:
12 Știut să fie regelui, că Iudeii, cari
s'au suit dela tine la noi, au venit la Ie-
rusalim, zidind *aceasta* cetate răsvrăti-
toare și rea, și zidurile le întăresc, și te-
meliele *le* încheie. 13 Deci știut să fie
regelui, că dacă cetatea aceasta se va zidì
și zidurile se vor întărì, ei nu vor mai
da [g] bir, dări și drumuri, și aceasta va fi
spre pagubă tesaurului regilor. 14 Și
fiindcă mâncăm sarea palatului, și nu ne
ședeà bine să privim paguba regelui, pen-
tru aceea am trimes și am adus *aceasta*
la cunoștinta regelui; 15 Ca să se caute
în Cartea Cronicelor părinților tăi, și tu
vei găsì în Cartea Cronicelor, și vei ști, că
cetatea aceasta *este* răsvrătitoare și vătă-
mătoare regilor și țărilor, și cumcă în
timpuri trecute, ei făcând răsvrătiri în
ea, pentru aceea această cetate a fost ni-
micită. 16 *Deci* facem știut regelui, că,
dacă această cetate se va zidì și zidurile
sale se vor întărì, tu pentru aceasta nu
vei mai aveà partea de dincoace de flu-
viu.

17 Atuncia trimese regele răspuns
către Rehum, cancelarul, *către* Șimșai,
scriitorul, și către ceilalți soți ai lor, cari
locuiau în Samaria, și *către* ceilalți de
dincolo de fluviu: Pace, și așà mai de-
parte: 18 Epistola, pre care ați trimes
către noi, mi-s'a cetit lămurit. 19 Și
datu-s'a poruncă de către mine, și s'a
căutat, și s'a găsit, că această cetate din
vechime s'a ridicat asupra regilor, și s'a
făcut în ea răscoală și răsvrătire; 20 Și
că au fost regi puternici în Ierusalim,
cari au [h] domnit preste tot *cuprinsul* de
[i] dincolo de fluviu, și li-s'a dat bir, dări
și drumuri. 21 Deci dați poruncă, să
oprească pre acești oameni, și cetatea a-
ceea să nu mai fie zidită, până ce se va
da poruncă de mine. 22 Luați aminte,
să nu vă abateți dela aceasta; ca să nu
crească răul, spre paguba regilor.

23 Deci cetindu-se cuprinsul episto-
lei lui Artaxerxe, regele, înaintea lui Re-
hum și a lui Șimșai, scriitorul, și a soți-
lor lor, merseră ei în grabă la Ierusalim

Capul 4. a Vers. 7, 8, 9. | b 2 Reg. 17. 24, 32, 33. | c Neem. 2. 20. | d Cap. 1. 1, 2, 3. | e Cap. 3. 3. | f 2Reg.17.30,31. | g Cap. 7. 24. | h Ps. 72. 8. | i Fac. 15. 18. Ios. 1. 4.

la Iudei, și-i opriră cu silă și cu putere.
24 După aceasta se oprì lucrul casei lui
Dumnezeu, care *este* în Ierusalim; și se
oprì până în anul al doilea al domniei
lui Dariu, regele Perșilor.

Zidirea templului începe iarăși; vizita și cercetarea guvernatorului.

5 Atuncia profeții, [a]Haggai, profetul,
și [b]Zecaria, fiul lui Iddo, profețiră
Iudeilor, cari *erau* în Iuda, și *în* Ierusalim,
în numele Dumnezeului lui Israel.
2 Și atuncia se sculară [c]Zerubabel, fiul
lui Șealtiel, și Ieșua, fiul lui Ioțadak, și
începură a zidì casa lui Dumnezeu, care
este în Ierusalim, și cu dânși profeții lui
Dumnezeu, cari îi ajutau.
3 În același timp veniră la dânșii [d]Tatnai,
guvernatorul de dincoace de fluviu,
Șetar-Boznai și soții lor, și ziseră așà
către dânșii: [e]Cine v'a dat poruncă să
zidiți aceasta casă, și să întăriți zidul acesta?
4 [f]Și mai ziseră: Cari sunt numele
bărbaților, cari zidesc aceste zidiri?
5 Dar [g]ochiul Dumnezeului lor erà asupra
bătrânilor Iudeilor, și nu i-au oprit,
până ce știrea *despre aceasta* nu venì la
Dariu, și *nu* [h]s'a trimes poruncà sa pentru
aceasta.

Raport către regele Dariu.

6 Cuprinsul epistolei, pre care a trimis-o
Tatnai, guvernatorul de dincoace
de fluviu, Șetar-Boznai [i]și soții săi, Afarsatcheii,
cari *erau* dincoace de fluviu, către
Dariu, regele. 7 Ei trimeseră epistola
către dânsul, și în ea erà scris așà:
8 Lui Dariu, regele, pace întru toate!
Știut să fie regelui, că am mers in provincia
lui Iuda, la casa Dumnezeului celui
mare, care se zidește cu pietri mari,
și lemn se pune în păreți: și lucrul sporește
cu zel, și prosperă supt mânele lor.
9 Atuncia noi am întrebat pre cei bătrâni,
și am vorbit astfel către dânșii:
[j]Cine v'a dat poruncă să zidiți casa aceasta,
și să întăriți zidul acesta? 10 Și
de numele lor i-am întrebat, ca să ți-*le*
spunem, ca să scriem numele bărbaților,
cari *sunt* în fruntea lor. 11 Și ei ne
dădură acest răspuns, zicând: Noi suntem
servii Dumnezeului cerului și al pământului,
și rezidim casa, care s'a zidit
cu mulți ani mai nainte, și pre care a
zidit-o și [k]a sfârșit-o un mare rege al
lui Israel. 12 Dar, [l]după ce părinții
noștri au mâniat pre Dumnezeul cerului,
el îi dădù în mâna lui [m]Nebucodonosor,
regele Babilonului, Chaldeul, care
nimicì casa aceasta, și strămută poporul
la Babilon. 13 Dar în anul întâiu al
lui [n]Cir, regele Babilonului, dădù poruncă
acest rege Cir de a zidì această
casă a lui Dumnezeu; 14 Și chiar și
[o]vasele de aur și *de* argint ale casei lui
Dumnezeu, pre cari le scosese Nebucodonosor
din templul din Ierusalim, și le
aduse în templul din Babilon, le scoase
regele Cir din templul din Babilon, și *le*
dădù *unuia*, [p]a cărui nume *erà* Șeșbațar,
pre care l-a așezat guvernator; 15 Și
zise către dânsul: Ià aceste vase: mergi,
du-te în templul din Ierusalim; și casa
lui Dumnezeu să fie zidită pe locul ei.
16 Atuncia venì acel Șeșbațar, și [q]puse
temelia casei lui Dumnezeu din Ierusalim:
și din timpul acela până acum se
zidește, și *încă* nu s'a sfârșit. 17 Și acum
de va bine-place regelui, să se caute
în casa tesaurului regelui, care *este* acolo
în Babilon, dacă în adevăr s'a dat poruncă
de către regele Cir, să se zidească
aceasta casă a lui Dumnezeu în Ierusalim:
și voința regelui asupra acestui lucru
binevoiească a ne-o trimete.

După răspunsul priincios al lui Dariu, templul se isprăvește și se târnosește și apoi se prăznuesc paștile.

6 Atuncia dădù poruncă regele Dariu,
și [a]s'a căutat în casa archivei, unde
se păstrau tesaurele în Babilon; 2 Și
s'a găsit în Acmeta, în palatul, care *se
află* în provincia Media, un tui, în care
este scris această aducere aminte:
3 În anul întâiu al regelui Cir dădù
poruncà *acel* rege Cir *pentru* casa lui

Capul 5.
a Hag. 1. 1.
b Zech. 1. 1.
c Cap. 3. 2.
d Cap. 6. 6.
e Vers. 9.
f Vers. 10.
g Ps. 33. 18.
h Cap. 6. 6.
i Cap. 4. 9.
j Vers. 3, 4.
k 1 Reg. 6. 1.
l 2 Cron. 36. 16, 17.
m 2 Reg. 24. 2
n Cap. 1. 1.
o Cap. 1 7, 8.
p Hag. 1. 14.
q Cap. 3. 8, 10.

Capul 6.
a Cap. 5. 17.

Dumnezeu din Ierusalim: Să se zidească
casă, pe locul unde se aduc jertfe, și te-
meliele ei să se întărească foarte, înălți-
mea ei *să fie* de șasezeci coți, *și* lățimea
ei de șasezeci coți; 4 [b]Cu trei rânduri
de pietri mari, și un rând de lemn nou:
și cheltuelele să se deà din casa rege-
lui.

5 Și [c]vasele cele de aur și argint ale
casei lui Dumnezeu, pre cari le scoase
Nebucodonosor din templul, care *este* în
Ierusalim, și *le* aduse la Babilon, să se
deà înapoi, și ele să vină la locul lor, în
templul, care *este* în Ierusalim, și să se
așeze în casa lui Dumnezeu. 6 [d]Deci
depărtați-vă deacolo, tu Tatnai, guver-
natorul de dincolo de fluviu, Șetar-Boz-
nai, cari *sunteți* dincolo de fluviu. 7 Lă-
sați *în pace* lucrul acelei case a lui Dum-
nezeu: guvernatorul Iudeilor și cei bă-
trâni ai Iudeilor să zidească aceea casă
a lui Dumnezeu pe locul ei. 8 Încă și
poruncă dau pentru cele ce aveți a face
bătrânilor Iudeilor *spre serviciu* la zidi-
rea acelei case a lui Dumnezeu: ca din
tesaurele regelui, din dările de dincolo
de fluviu, să se deà bărbaților acelora
îndată cheltuelele, pentru ca să nu fie
împedecați. 9 Și ce este de trebuință,
adecă: junci, berbeci și miei pentru ar-
derile de tot pentru Dumnezeul cerului,
grâu, sare, vin și oleiu, după cererea
preoților, cari *sunt* în Ierusalim, să li-se
deà zi cu zi, *așà încât să* nu *fie* nici o
lipsă.

10 [e]Pentru ca să aducă mirosuri plă-
cute Dumnezeului cerului, și [f]să se
roage pentru vieața regelui și a fiilor săi.
11 Încă și poruncă dau, ca oricine ar
călcà aceasta poruncă, să se scoată din
casa lui o grindă, și el să fie ridicat și
spânzurat pe ea, [g]și casa lui pentru a-
ceasta să se prefacă în grămadă de gu-
noiu. 12 Și Dumnezeu, care a pus [h]nu-
mele său să locuiască acolo, să răstoarne
pre tot regele și poporul, care va întinde
mâna sa să calce *porunca*, *și* să nimi-
cească acea casă a lui Dumnezeu, care
este în Ierusalim. Eu, Dariu, am dat po-
runca: cu grăbire se fie făcută.

13 Atunci îndepliniră Tatnai, guver-
natorul de dincoace de fluviu, Șetar-
Boznai, și soții lor, cu grabă acelea, ce
poruncise Dariu, regele.

14 [i]Și bătrânii Iudeilor zidiră, și pros-
perară prin îndemnarea lui Haggai, pro-
fetul, și a lui Zecaria, fiul lui Iddo; și
ei *o* zidiră, și *o* sfârșiră, după porunca
Dumnezeului lui Israel, și după porunca
lui [j]Cir, a lui [k]Dariu, și a lui [l]Arta-
xerxe, regele Perșilor. 15 Și se sfârșì
casa aceasta în ziua a treia a lunei Adar,
care erà anul al șaselea al domniei rege-
lui Dariu.

16 Și serbară cu bucurie fiii lui Is-
rael, preoții, și Leviții, și ceilalți fii ai
captivității [m]sfințirea casei acesteia a lui
Dumnezeu; 17 Și [n]aduseră pentru sfin-
țirea acestei case a lui Dumnezeu o sută
de boi, două sute de berbeci, patru sute
de miei: și pentru jertfire de păcat pen-
tru întregul Israel: doisprezece țapi, după
numărul semințiilor lui Israel. 18 Și
așezară pre preoți după [o]rândurile lor,
și pre Leviți după [p]rândurile lor, la ser-
viciul lui Dumnezeu, care *este* în Ieru-
salim, [q]după cele scrise în cartea lui
Moisi.

19 Și serbară fiii captivității paști [r]în a
patrusprezecea *zi* a lunei întâia. 20 Căci
preoții și Leviții [s]se curățiseră cu toții:
toți *erau* curați; și [t]tăiară pasca pentru
toți fiii captivității și pentru frații lor,
preoții și pentru sineși. 21 Și mâncară
fiii lui Israel, cari se întoarseră din cap-
tivitate, și toți, cari s'au deosebit către
dânși din [u]necurățenia popoarelor țării,
spre a căuta pre Domnul, Dumnezeul lui
Israel. 22 Și serbară cu bucurie [v]săr-
barea azimelor șapte zile; căci Domnul
îi bucurase, și [x]întorsese inima [y]rege-
lui Asiriei către dânși, întărind mânele
lor la lucrul casei lui Dumnezeu, Dum-
nezeul lui Israel.

---

[b] 1 Reg. 6. 36. [c] Cap. 1. 7, 8. [d] Cap. 5. 3. [e] Ier. 29. 7. [f] 1 Tim. 2. 1, 2. [g] Dan. 2. 5. [h] 1 Reg. 9. 3. [i] Cap. 5. 1, 2. [j] Cap. 1. 1. [k] Cap. 4. 24. [l] Cap. 7. 1. [m] 1 Reg. 8. 63. [n] Cap. 8. 35. [o] 1 Cron. 24. 1. [p] 1 Cron. 23. 6. [q] Num. 3. 6. [r] Esod. 12. 6. [s] 2 Cron. 30. 15. [t] 2 Cron. 35. 11. [u] Cap. 9. 11. [v] Esod. 12. 15. [x] Prov. 21. 1. [y] 2 Reg. 23. 29.

Ezra pleacă la Ierusalim cu însărcinare dela rege, și duce cu dânsul o mare ceată de Iudei.

7 După acestea, supt domnia lui [a]Ar-
taxerxe, regele Perșilor, *se suì* Ezra,
[b]fiul lui Seraia, fiul lui Azaria, fiul lui
Hilkia. 2 Fiul lui Șallum, fiul lui Za-
dok, fiul lui Ahitub. 3 Fiul lui Amaria,
fiul lui Azaria, fiul lui Meraiot. 4 Fiul
lui Zeraia, fiul lui Uzi, fiul lui Bukki.
5 Fiul lui Abișua, fiul lui Fineas, fiul lui
Eleazar, fiul lui Aaron, arhiereul: 6 A-
cest Ezra se suì din Babilon: și el *erà* căr-
turar [c]iscusit în legea lui Moisi, pre care
a dat-o Domnul, Dumnezeul lui Israel;
și regele îi împlinì toată cererea lui,
[d]fiindcă mâna Domnului, Dumnezeul
său, *erà* preste dânsul. 7 [e]Și se suiră
cu dânsul la Ierusalim dintre fiii lui Is-
rael, dintre preoți, *dintre* [f]Leviți, *dintre*
cântăreți, *dintre* ușieri, și *dintre* [g]servii
templului, în anul al șaptelea al lui Ar-
taxerxe, regele. 8 Și el venì la Ierusa-
lim, în luna a cincea, din anul al șaptelea
al regelui. 9 Că în *ziua* întâia a lunei
întâia începù a se suì din Babilon, și în
ziua întâia a lunei a cincea venì la Ieru-
salim; [h]fiindcă mâna cea bună a Dum-
nezeului său *erà* preste dânsul. 10 Că
Ezra își pregătì inima, spre a [i]căuta le-
gea Domnului, și a *o* face, și a [j]învățà
în Israel legile și judecățile.

11 Acesta *este* cuprinsul epistolei, pre
care a dat-o Artaxerxe lui Ezra, preotul,
cărturarul, *adecă* cărturar în cuvintele
poruncilor Domnului și ale legilor lui
pentru Israel:

12 Artaxerxe, [k]regele regilor, către
Ezra, preotul, cărturarul în legea Dum-
nezeului cerului, deplină *pace*, și așà mai
departe: 13 Poruncă dau, ca fiecare
din regatul meu, ce voește se meargă la
Ierusalim de bunăvoie dintre poporul lui
Israel, dintre preoții săi și Leviții săi,
poate să meargă cu tine; 14 Tu ești
trimes de rege și de cei [l]șapte consilieri
ai lui, să cercetezi în Iuda și în Ierusa-
lim, după legea Dumnezeului tău, carea
este în mâna ta: 15 Și să duci *acolo*
argintul și aurul, pre care l-au dat re-
gele și consilierii lui cu bunăvoie Dum-
nezeului lui Israel,[m]al cărui locaș *este* în
Ierusalim: 16 [n]Și tot argintul și aurul,
pre care-l vei găsì în toată provincia Ba-
bilonului, pe lângă darurile de bunăvoie,
pre care [o]le va da poporul și preoții pen-
tru casa Domnului lor, ce *este* în Ieru-
salim. 17 Ca să cumperi pe dată din
argintul acesta viței, berbeci, miei, cu
[p]darurile lor de pâne și cu libațiunile
lor, și [q]să le aduci pe altarul casei Dum-
nezeului vostru, ce *este* în Ierusalim.
18 Și ce se va păreà bine ție și fraților
tăi, ca să faceți cu rămășița argintului și
a aurului, faceți după voia Dumnezeului
vostru. 19 Și vasele, cari ți-s'au dat
pentru serviciul casei Dumnezeului tău,
pune-*le* înaintea lui Dumnezeu în Ieru-
salim. 20 Și ce va mai fi de trebuință
pentru casa Dumnezeului tău, cea ce va
trebuì să mai cheltuești încă, *aceea* vei
luà din casa tesaurelor regelui. 21 Și
poruncă dau, eu Artaxerxe, regele, către
toți păzitorii tesaurului, cari *sunt* din-
colo de fluviu, ca tot ce va cere dela voi
Ezra, preotul, cărturarul în legea Dum-
nezeului cerului, cu grăbire să se în-
deplinească. 22 Până la o sută talante
de argint, și o sută core de grâu, și o sută
baturi de vin, și o sută baturi de oleiu,
și sare fără măsură. 23 Tot, ce este
voia Dumnezeului cerului, să se îndepli-
nească întocmai, pentru casa Dumnezeu-
lui cerului; căci pentru ce să vină mânia
sa preste regatul regelui și al fiilor săi.
24 Și vă facem știut, că asupra tuturor
preoților, Leviților, cântăreților, ușieri-
lor, servilor templului și servilor acestei
case a lui Dumnezeu, nu aveți nici o pu-
tere a pune bir, dare și drumuri. 25 Și
tu, Ezra, [r]pune după înțelepciunea Dum-
nezeului tău, care *este* in tine, judecători
și diregători, cari să judece tot poporul,
ce *este* dincolo de fluviu, pre toți, cari
cunosc legile Dumnezeului tău, și cari

Capul 7. a Neem. 2. 1. b 1 Cron. 6. 14. | c Vers. 11,12,21. d Vers. 9. e Cap. 8. 1. | f Cap. 8. 15, etc. g Cap. 2. 43. h Neem. 2. 8,18. | i Ps. 119. 45. j Neem 8. 1—8. Mal. 2. 7 | k Ezec. 26. 7. Dan. 2. 37. l Est. 1. 14. | m 2 Cron. 6. 2. Ps. 135. 21. n Cap. 8. 25. | o 1 Cron. 29. 6,9. p Num. 15. 4. etc. | q Deut. 12. 5,11. r Esod. 18. 21,22.

nu le cunosc, pre aceia [s]învăţaţi-i. 26 Şi
fiecare, ce nu va îndeplinì legea Dum-
nezeului tău, şi legea regelui, să fie pe
dată condamnat sau la moarte, sau la
egziliu, sau la gloabă, sau la închisoare.
27 [t]Binecuvântat *fie* Domnul, Dum-
nezeul părinţilor noştri, care a pus una
ca aceasta în inima regelui, pentru ca
să mărească casa Domnului, ce *este* în
Ierusalim: 28 Şi a întors spre mine
îndurarea regelui, a sfetnicilor săi şi
a tuturor mai marilor, puternicilor rege-
lui. Şi m'am întărit; căci mâna Domnu-
lui, Dumnezeul meu, *erà* preste mine:
şi am adunat capii lui Israel, ca să se sue
cu mine.

Tovarăşii de călătorie ai lui Ezra.

8 Aceştia *sunt* capii *caselor* părinteşti
şi cartea naşterii acelora, cari s'au
suit cu mine din Babilon, supt domnia
lui Artaxerxe, regele: 2 Din fiii lui
Fineas, Gerşom; din fiii lui Itamar, Da-
niel; din fiii lui David, [a]Hattuş: 3 Din
fiii lui Şecania, din fiii lui [b]Paros, Zeca-
ria, şi cu dânsul, scrişi în cartea naşteri-
lor o sută cincizeci de bărbaţi. 4 Din
fiii lui Pahat-Moab: Elioenai, fiul lui Ze-
rahia, şi cu dânsul două sute de bărbaţi.
5 Din fiii lui Şecania, fiul lui Iahaziel, şi
cu dânsul trei sute de bărbaţi. 6 Şi din
fiii lui Adin, Ebed, fiul lui Ionatan, şi cu
dânsul cincizeci de bărbaţi. 7 Şi din
fiii lui Elam, Ieşaia, fiul Ataliei, şi cu
dânsul şaptezeci de bărbaţi. 8 Şi din
fiii lui Şefatia, Zebadia, fiul lui Micael,
şi cu dânsul optzeci de bărbaţi. 9 Din
fiii lui Ioab: Obadia, fiul lui Iehiel, şi cu
dânsul două sute optsprezece bărbaţi.
10 Şi din fiii lui Şelomit, fiul lui Iosafia,
şi cu dânsul o sută şasezeci de bărbaţi.
11 Şi din fiii lui Bebai, Zecaria, fiul lui
Bebai, şi cu dânsul douăzeci şi opt de
bărbaţi. 12 Şi din fiii lui Atgad: Ioha-
nan, fiul lui Hakkatan, şi cu dânsul o
sută zece bărbaţi. 13 Şi din fiii cei depe
urmă ai lui Adonikam, ale cărora nume
erau acestea: Elifelet, Ieiel, şi Şemaia,
şi cu dânşii şasezăci de bărbaţi. 14 Şi
din fiii lui Bigyai: Utai şi Zabbud, şi cu
dânşi şaptezeci de bărbaţi.
15 Şi-i adunai la părâul, ce curge la
Ahava; şi noi rămăserăm acolo trei zile:
şi eu căutai între popor şi între preoţi,
şi nu găsii nici pre unul din [c]fiii lui Levi.
16 Atuncia trimesei la Eliezer, de Aziel, la
Şemaia, la Elnatan, la Iarib, la Elnatan,
la Natan, la Zecaria, şi la Meşullum, ca-
pii: şi la Ioiarib, şi la Elnatan, bărbaţi
înţelepţi; 17 Şi i-am trimes către Iddo,
capul din locul Casifia; şi am pus în gura
lor cuvintele, ce trebuie să se vorbească
către Iddo *şi* către fraţii săi, servii tem-
plului, la locul Casifia, ca se ne aducă
servi pentru casa Dumnezeului nostru.
18 Şi ei ne [d]aduseră, fiindcă mâna cea
bună a Dumnezeului nostru *erà* preste
noi, pre un bărbat cu minte din fiii lui
Mahli, fiul lui Levi, fiul lui Israel; şi pre
Şerebia, pre fiii săi şi pre fraţii săi, opt-
sprezece; 19 Şi pre Hasabia, şi cu dân-
sul pre Ieşaia, din fiii lui Merari, pre fra-
ţii săi şi pre fiii lor, douăzeci; 20 [e]Şi
dintre servii templului, pre cari i-a dat
David şi cei mai mari pentru servirea
Leviţilor, două sute şi douăzeci de servi
ai templului; ei toţi au fost anume nu-
miţi.

Postul şi darurile de sfinţire.

21 Şi [f]proclamai acolo, la părâul A-
hava, post, ca să [g]ne umilim înaintea
Dumnezeului nostru, ca să ne deà [h]cale
bună pentru noi, pentru copiii noştri, şi
pentru tot avutul nostru. 22 Căci [i]îmi
erà ruşine, să cer dela rege oaste şi că-
lăreţi, ca să ne ajute pe cale în contra
neamicului, fiindcă ziseserăm către rege:
[j]Mâna Dumnezeului nostru *este* preste
toţi, cari-l caută, spre [k]bine, dar pu-
terea şi mânia lui [l]preste toţi cei ce-l
[m]părăsesc. 23 Deci pentru aceasta am
postit şi am rugat pre Dumnezeul no-
stru, şi el ne-a [n]ascultat.
24 Atunci am despărţit dintre mai
marii preoţilor doisprezèce: pre Şerebia,

---

s Mal. 2. 7. Mat. 23. 2, 3. 1 Cron. 29. 10. | *Capul 8.* a 1 Cron. 3. 22. b Cap. 2. 3. | c Cap. 7. 7. d Neem. 8. 7. e Cap. 2. 43. | f 2 Cron. 20. 3. g Isa. 58. 3, 5. | h Ps. 5. 8. i 1 Cor. 9. 15. | j Cap. 7. 6, 9, 28. k Ps. 33. 18, 19. | Rom. 8. 28. l Ps. 34. 16. | m 2 Cron. 15. 2. n Isa. 19. 22.

pre Haşabia, şi cu dânşii zece dintre fra-
ţii lor: 25 Şi le-am cumpănit [o] argintul,
aurul şi vasele, darul, pentru casa Dum-
nezeului nostru, pre care l-au dăruit re-
gele şi consilierii săi, mai marii săi şi
toţi Israeliţii, *cari erau* de faţă. 26 Şi
le-am cumpănit pe mâna lor şase sute
şi cincizeci de talante de argint, şi vase
de argint de o sută talante, şi *vase* de
aur de o sută talante: 27 Şi douăzeci
de cupe de aur, câte o mie de drachme,
şi două vase de aramă bună, străluci-
toare, scumpă ca şi aurul. 28 Şi zisu-
le-am: Voi *sunteţi* [p] sfinţiţi Domnului, şi
vasele *sunt* [q] sfinţite: şi argintul şi aurul
este darul de bunăvoie pentru Domnul,
Dumnezeul părinţilor voştri. 29 Fiţi
deştepţi, şi luaţi seama *asupra lor*, până
ce *le* veţi cumpănì înaintea mai marilor
preoţilor şi ai Leviţilor, şi *înaintea* capi-
lor *caselor* părinteşti ale lui Israel în
Ierusalim, în camerele casei Domnului.
30 Aşà luară preoţii şi Leviţii greutatea
argintului, a aurului şi a vaselor, ca să
le ducă la Ierusalim, în casa Dumnezeu-
lui nostru.

Sosirea la Ierusalim.

31 Şi noi plecarăm dela râul Ahava,
în a douăzecia *zi* a lunei intâia, ca să
mergem la Ierusalim; şi [r] mâna Dum-
nezeului nostru *erà* preste noi, şi ne
scăpă din mâna neamicului şi a pândi-
torilor pe cale. 32 Şi [s] venirăm la Ie-
rusalim, şi rămaserăm acolo trei zile.
33 Şi în ziua a patra s'au cumpănit ar-
gintul, aurul şi vasele, în casa Dumne-
zeului nostru, în mâna lui Meremot, fiul
lui Uzia, preotul: şi cu dânsul *erà* Elea-
zer, fiul lui Fineas; şi cu ei Iotabad, fiul
lui Ieşua, şi Noadia, fiul lui Binnui, Le-
viţi. 34 După numărul şi greutatea fie-
căruia: şi toată greutatea se însemnă a-
tuncia.
35 *Şi* fiii celor strămutaţi, cei ce se
întoarseră din captivitate, aduseră ar-
deri de tot Dumnezeului lui Israel, doi-
sprezece viţei pentru tot Israelul, nouă-
zeci şi şapte de berbeci, şaptezeci şi şapte
de miei, doisprezece ţapi, drept jertfe
pentru păcat: toate acestea *erau* ardere
de tot Domnului. 36 Şi dădură porun-
cile regelui satrapilor regelui şi guver-
natorilor de dincoace de fluviu: şi ace-
ştia ajutară pre popor şi casa lui Dum-
nezeu.

Încuscrirea Iudeilor cu Păgânii; durerea şi rugăciunea lui Ezra; căinţa şi îndreptarea Iudeilor.

9 După ce se sfârşì aceasta, se apro-
piară mai marii de mine, şi ziseră:
Poporul lui Israel, preoţii şi Leviţii nu
s'au [a] deosebit de poporul pământului,
([b] făcând toate urîciunile lor), de Cana-
nei, Hetei, Ferizei, Iebusei, Ammoniţi,
Moabiţi, Egipteni şi Amorei. 2 Căci au
[c] luat dintre fetele lor *de femei* pentru
sine şi pentru fiii lor, şi au [d] amestecat
[e] seminţia sacră cu popoarele *acestor*
ţări, şi mâna mai marilor şi a căpetenii-
lor mai întâiu a fost în fără-de-legea a-
ceasta. 3 Şi auzind acestea, [f] am rupt
vestmântul meu şi mantia mea, şi am
smuls din părul capului meu şi din barba
mea, şi am căzut [g] uimit. 4 Atuncia se
adunară la mine toţi, cari se [h] temeau de
cuvintele Dumnezeului lui Israel, pentru
fără-de-legea celor din captivitate, şi eu
am şezut uimit până la [i] jertfirea de sară.
5 Şi mă sculai la jertfirea de sară
din umilirea mea, şi cu vestmântul şi
mantia mea rupte plecat-am genunchile,
şi am [j] întins mânele mele către Dom-
nul, Dumnezeul meu:
6 Şi zis-am: Dumnezeul meu! [k] îmi
este ruşine, şi mă roşesc, a ridicà ochii
mei către tine, Dumnezeule: că [l] fără-
delegile noastre s'au înmulţit preste ca-
petele *noastre*, şi vina noastră s'a [m] mărit
până la cer. 7 Din zilele părinţilor no-
ştri [n] *suntem* în mare vină, până în ziua de
astăzi, şi pentu păcatele noastre [o] am fost
daţi noi, regii noştri *şi* preoţii noştri în
mâna regilor ţărilor, săbiei, în captivi-
tate, în pradă, şi în [p] ruşinea feţei, pre-

---

o Cap. 7. 15, 16. *p* Lev. 21. 6, 7, 8. *q* Num. 4. 4. 15, 19. 20. | *r* Cap. 7. 6, 9. 28. *s* Neem. 2. 11. — | *Capul 9.* *a* Cap. 6. 21. Neem. 9. 2. | *b* Deut. 12. 30, 31. *c* Neem. 13. 23. *d* Esod. 19. 6. | *e* 2 Cor. 6. 14. *f* Iov. 1. 20. *g* Ps. 143. 4. | *h* Isa. 66. 2. *i* Esod. 29. 39. Esod. 9. 29, 33. | *k* Dan. 9. 7. 8. *l* Ps. 38. 4. *m* Apoc. 18. 5. | *n* Ps. 106. 6. *o* Neem. 9. 30. *p* Dan. 9. 7. 8.

cum se vede astăzi. 8 Și acum puțin-
tel s'a îndurat spre noi Domnul, Dum-
nezeul nostru, ca să ni-se lase mântuire,
și să ni-se deà întemeiere. în locul său
cel sfânt; ca Dumnezeul nostru să ne
[q]lumineze ochii, și să ne deà puțină ră-
suflare în sclavia noastră. 9 [r]Căci
servi *eram* noi: [s]dar Dumnezeul nostru
nu ne-a părăsit în sclavia noastră. ci
[t]ne-a făcut să găsim har înaintea rege-
lui Perșilor. dându-ne răsuflare. ca să
ridicăm casa Dumnezeului nostru. și să
dregem ruinele ei. și dându-ne [u]zid în
Iuda și în Ierusalim. 10 Ce deci să mai
zicem noi. Dumnezeul nostru, după *toate*
acestea? că noi am părăsit poruncile tale,
11 Pre care le-ai dat prin mâna servilor
tăi. a profeților, zicând: Pământul, in
care intrați, ca să-l stăpâniți, *este* pământ
necurat, [v]mânjit de popoarele țărilor,
prin urîciunile lor, cu cari l-au umplut.
dela un capăt până la celalalt. cu necu-
rățeniile lor.

12 Voi deci [x]să nu dați fetele voa-
stre fiilor lor. și să nu luați fetele
lor pentru fiii voștri, și în veci [y]să nu
căutați pacea și binele lor; ca să fiți
tari, și să mâncați binele pământului, și
să-*l* [z]păstrați de moștenire pentru fiii
voștri în veci. 13 Și după toate câte au
venit asupra noastră prin faptele noastre
cele rele. și pentru păcatul nostru cel
mare. *și* pentru că tu. Dumnezeul no-
stru. [a]ne-ai pedepsit mai puțin. decât
după fărădelegea noastră, și ni-ai dat
mântuirea aceasta. 14 *Se cuvine oare*
să călcăm [b]iarăși poruncile tale. și să
[c]ne încuscrim cu popoarele acestor urî-
ciuni? Nu [d]te vei mânia oare asupra
noastră până la nimicire, așà că nu *va*
rămâneà nici o rămășiță și nici o mân-
tuire? 15 Doamne, Dumnezeul lui Is-
rael! [e]tu *ești* drept: căci noi am rămas
mântuiți, precum *se vede* astăzi; iacă,
suntem [f]înaintea ta [g]cu vina noastră;
că nu putem [h]stà pentru această înain-
tea ta.

Femeile străine se bășcăluesc de Israeliți.

10 Și [a]după ce Ezra, plângând și *stând*
prosternat [b]înaintea casei lui Dum-
nezeu. se rugă, și mărturisì *păcatele*, se
adună la el o mulțime mare foarte de
bărbați, de femei și de copii din Israel;
și poporul plângeà foarte. 2 Și luă cu-
vântul Șecania. fiul lui Iehiel. *unul* din
fiii lui Elam, și zise către Ezra: Noi am
[c]păcătuit contra Dumnezeului nostru.
că am luat femei străine din popoarele
țării; dar totuși este *încă* cevà speranță
pentru Israel întru aceasta. 3 Drept
aceea. să încheiăm [d]legământ cu Dum-
nezeul nostru, că vom scoate toate fe-
meile, și *tot* ce s'a născut din ele, după
sfatul domnului meu și al acelora. cari
[e]se tem de [f]porunca Dumnezeului no-
stru; și facă-se după lege. 4 Scoală-te!
căci a ta *este* treaba *aceasta*; și noi *vom*
fi cu tine. [g]Fii tare. și lucrează.

5 Atuncia se sculă Ezra, și puse să
[h]jure pre cei mai mari ai preoților, ai
Leviților. și a tot Israelul, să facă după
cuvântul acesta: și ei jurară. 6 Atun-
cia se sculă Ezra de dinaintea casei lui
Dumnezeu, și merse în camera lui Io-
hanam, fiul lui Eliașib; și intrând acolo.
[i]nu mâncà pâne. și nici nu beà apă; căci
el bocià pentru păcatele celor din captivi-
tate. 7 Și ei prochiemară în Iuda și în
Ierusalim către toți fiii captivității, ca să
se adune la Ierusalim; 8 Și că averea
fiecăruia. care nu va venì până în trei
zile, după sfatul mai marilor și al bătrâ-
nilor, să fie anatema; și să se deose-
bească din adunarea celor din captivi-
tate.

9 Atuncia se adunară toți bărbații din
Iuda și din Beniamin la Ierusalim în trei
zile; aceasta *a fost* în luna a noua, în a
douăzecea *zi* a lunei; și [j]tot poporul șe-
deà pe locul deșchis. înaintea casei lui
Dumnezeu, tremurând pentru aceasta și
de ploaie. 10 Și Ezra, preotul, se sculă,
și zise către dânșii: Voi ați păcătuit, că
ați luat femei străine, ca să adaugiți

[q] Ps. 13. 3. [r] Neem. 9. 36. [s] Ps. 136. 23. Cap. 7. 28.
[u] Isa. 5. 2. [v] Cap. 6. 21. [x] Esod. 23. 32. Deut. 7. 3.
[y] Deut. 23. 6. [z] Prov. 13. 22. [a] Ps. 103. 10. [b] Ioan. 5. 14.
2 Pet. 2.20,21. [c] Vers. 2. [d] Deut. 9. 8. [e] Dan. 9. 14.
[f] Rom. 3. 19. [g] 1 Cor. 15. 17 [h] Ps. 130. 3.

Capul 10. [a] Dan. 9. 20. [b] 2 Cron. 20. 9. [c] Neem. 13. 27.
[d] 2 Cron. 34. 31. [e] Cap. 9. 4. [f] Deut. 7. 2, 3.
[g] 1 Cron. 28. 10. [h] Neem. 5. 12. [i] Deut. 9. 18. [j] 1 Sam. 12. 18.

preste păcatul lui Israel. 11 Deci [k] dați
mărturisire Domnului, Dumnezeul pă-
rinților voștri, și faceți voia lui, și [l] de-
osebiți-vă de popoarele pământului și de
femeile străine.
12 Și răspunse toată adunarea, și zise,
cu voce tare: Precum ai zis, așà trebue
să facem. 13 Dar poporul *este* mult, și
este timp ploios tare, și nu putem stà
afară: și *aceasta* nici nu *este* lucrù de
una sau de două zile: căci noi sun-
tem mulți, cari am păcătuit în aceasta.
14 Deci să se așeze mai marii din toată
adunarea, și toți, câți au luat femei străi-
ne în cetățile noastre, să vină la timpuri
hotărîte, și cu dânșii cei bătrâni ai fiecărei
cetăți și judecătorii ei, până ce se va în-
toarce dela noi [m] aprinderea mâniei Dum-
nezeului nostru pentru aceasta. 15 Și
Ionatan, fiul lui Asael, și Iahazia, fiul lui
Tikva, fură puși preste *lucrul* acesta: și
Meșullam și Șabtai, Levitul, îi ajutară.
16 Asemenea făcură și fiii captivității.
Și se aleseră Ezra, preotul, *și* bărbații,
capii părintești, după casele lor părin-
tești, și toți aceștia, după numile lor,
fură puși în ziua întâia a lunei a zecea,
ca să cerceteze lucrul. 17 Și în ziua
întâia, din luna întâia, sfârșiră cu toți băr-
bații, care luaseră femei străine. 18 Și
se găsiră dintre fiii preoților, cari au luat
femei străine: dintre fiii lui Ieșua, fiul
lui Ioțadak, și dintre frații săi: Maaseia,
Eliezer, Iarib, și Ghedalia. 19 Și ei
[n] dădură mâna lor, că vor scoate pre fe-
meile lor: și cei vinovați aduseră un ber-
bece din turmă, pentru vina lor. 20 Și
dintre fiii lui Immer: Hanani și Zebadia.
21 Și dintre fiii lui Harim: Maaseia, E-
lia, Șemaia, Iehiel și Uzia. 22 Și din-
tre fiii lui Pașhur: Elioenai, Maaseia, Iș-
mael, Netaneel, Iozabad și Elasa. 23 Și
dintre Leviți: Iozabad, și Șimei, și Ke-
laia (acesta *este* Kelita), Petahia, Iuda și
Eliezer. 24 Și dintre cântăreți: Elia-
șib: și dintre ușieri: Șallum, Telem și
Uri. 25 Și din Israel: dintre fiii lui
Paroș: Ramia, Iezia, Malchia, Meamin,
Eleazar, Malchia și Benaia. 26 Și din-
tre fiii lui Elam: Mattania, Zecaria, Ie-
hiel, Abdi, Ieremot și Elia. 27 Și din-
tre fiii lui Zattu: Elioenai, Eliașib, Mat-
tania, Ieremot, Zabad și Aziza. 28 Și
dintre fiii lui Bebai: Iohanan, Hanania,
Zabbai *și* Atlai. 29 Și dintre fiii lui
Bani: Meșullam, Malluc, Adaia, Iașub,
Șeal și Ramot. 30 Și dintre fiii lui
Pahat-Moab: Adna și Chelal, Benaia,
Maaseia, Mattania, Bețaleel, Binnui și
Manase. 31 Și *dintre* fiii lui Harim:
Eliezer, Ișia, Malchia, Șemaia, Simeon,
32 Beniamin, Malluc *și* Șemaria. 33 Din-
tre fiii lui Hașum: Matenai, Matata, Za-
bad, Elifelet, Ieremai, Manase și Șimei.
34 Dintre fiii lui Bani: Maadai, Amram,
Uel, 35 Benaia, Bedeia, Chellu, 36 Va-
nia, Meremot, Eliașib, 37 Mattania,
Matnai, Ioașau, 38 Bani, Binnui, Și-
mei, 39 Șelemia, Natan, Adaia, 40 Mac-
nadbai, Șașai, Șarai, 41 Azarel, Șele-
mia, Șemaria, 42 Șallum, Amaria *și*
Iosef. 43 Dintre fiii lui Nebo: Ieiel,
Matitia, Zabad, Zebina, Iaddai, Ioel *și*
Benai. 44 Toți aceștia luaseră femei
străine, și unii dintr'înșii aveau copii dela
femeile acestea.

CARTEA LUI NEEMIA.

Neemia primește știri despre compatrioții săi: durerea și rugăciunea sa.

1 Cuvintele lui [a] Neemia, fiul lui Aca-
lia. În luna Chisleu, în anul al două-
zecilea *al domniei lui Artaxerxe,* când e-
ram în Șușan, *cetatea* palatului, 2 Venì
Hanani, unul dintre frații mei, el și *niște*
bărbați din Iuda, și i-am întrebat despre
Iudeii cei scăpați, cari rămăseseră din
captivitate, și despre Ierusalim. 3 Și ei
îmi ziseră: Rămășița ce a mai rămas din
captivitate acolo în provincie, *este* în su-

k Ios. 7. 19. | Prov. 28. 13. | l Vers. 3. | m 2 Cron. 30. 8. | n 2 Reg. 10. 15. | NEEMIA. | Capul 1. | a Cap. 10. 1.

părare mare și în ocară; și [b]zidul Ieru-
salimului *este* [c]ruinat și porțile lui s'au
ars cu foc.
4 Și cum am auzit cuvintele acestea,
am șezut și am plâns, și m'am bocit
câtevà zile, am postit, și m'am rugat îna-
intea Dumnezeului cerului: 5 Și am
zis: Rogu-te, [d]Doamne, Dumnezeul ce-
rului! Dumnezeul cel mare și înfricoșat,
[e]care păzește legământul și mila către
cei ce-l iubesc și păzesc poruncile lui.
6 Rogu-te, fie urechia ta ascultătoare și
[f]ochii tăi deschiși, ca să audă rugăciu-
nea servului tău, ce eu mă rog înaintea
ta ziua și noaptea pentru fiii lui Israel,
servii tăi, și [g]mărturisesc păcatele fii-
lor lui Israel, ce noi ți-am păcătuit;
eu și casa părintelui meu am păcătuit;
7 [h]Foarte ți-am nelegiuit, și [i]n'am păzit
poruncile, legile și judecățile, ce ai porun-
cit servului tău Moisi. 8 Amintește-ți,
rogu-te, de cuvântul, ce l-ai poruncit
servului tău Moisi, zicând: [j]*De* veți ne-
legiuì, eu vă voiu împrăștià printre po-
poare. 9 [k]Dar *de* vă veți reîntoarce la
mine și veți păzì poruncile mele, și le
veți face, [l]chiar de ar fi aruncați *unii*
dintre voi până la marginea cerului, încă
și de acolo îi voiu adunà, și-i voiu aduce
în locul, ce l-am ales, ca să fac să lo-
cuească numele meu acolo. 10 [m]Și a-
ceștia *sunt* servii tăi și poporul tău, pre
care l-ai răscumpărat cu puterea ta cea
mare și cu mâna ta cea tare. 11 Rogu-
te, Doamne, [n]fie urechea ta ascultătoare,
la rugăciunea servului tău și la rugăciu-
nea servilor tăi, cărora [o]le place a se
teme de numele tău: și fă, rogu-te, să
prospere servul tău în ziua aceasta, și fă
să afle har înaintea bărbatului acestuia.
Căci eram [p]paharnicul regelui.

Neemia, primind însărcinarea dela rege, merge la Ierusalim, și încurajează pre popor a rezidì templul.

2 Și în luna Nisan, în anul al două-
zecilea al regelui [a]Artaxerxe *erà* vin
înaintea lui: și [b]luând vin, am dat rege-
lui. Și *nici odată* nu fusesem trist îna-
intea lui. 2 De aceea regele îmi zise:
Pentru ce fața ta *este* tristă, deși nu *ești*
bolnav? Aceasta nu *poate fi* fără de cât
[c]tristețea inimei. Atuncia m'am temut
foarte. 3 Și zis-am regelui: [d]În veci
să trăiască regele; de ce fața mea să nu
fie tristă, deoarece [e]cetatea, locul mor-
mintelor părinților mei, *este* pustiită și
porțile ei *sunt* mistuite de foc?
4 Atuncia regele îmi zise: Ce voești
să-*mi* ceri? Deci m'am rugat la Dum-
nezeul cerului. 5 Și am zis regelui: De
va plăceà regelui, și dacă servul tău a
aflat har înaintea ta, trimete-mă la Iuda,
la cetatea mormintelor părinților mei,
ca să o rezidesc.
6 Și zisu-mi-a regele (șezând lângă
dânsul și regina): Cât de lungă va fi
călătoria ta? Și când te vei reîntoarce?
Și *așà* binevoì regele a mă trimete;
și i-am hotărit [f]timpul. 7 Și am zis
regelui: De va plăceà regelui, dea-mi-
se epistole către guvernatorii de dincolo
de fluviu, ca să mă petreacă, până voiu
sosì în Iuda; 8 Și o epistolă către A-
saf, păzitorul pădurei regelui, ca să-mi
deà lemne, ca să fac grinzi, pentru por-
țile palatului, care *se ține* [g]de casă, și
pentru zidul cetății, și pentru casa în
care voiu intrà. Și-mi încuviință regele
toate; [h]căci mâna cea bună a Dumne-
zeului meu *erà* cu mine.
9 Deci am sosit la guvernatorii de din-
colo de fluviu, și datu-le-am epistolele
regelui. Și regele trimisese cu mine mai
marii preste oaste și călăreți. 10 Iar
Sanballat, Horoneul, și Tobia, servul,
Ammonitul, auzind *aceasta*, se supărară
foarte, că a venit un om să caute binele
fiilor lui Israel.
11 Și [i]am venit la Ierusalim, și am
rămas acolo trei zile. 12 Și m'am scu-
lat noaptea, eu și câțiva bărbați cu mine;
și n'am spus nimănui ce pusese Dum-
nezeul meu în inima mea, ca să fac în
Ierusalim; și alt animal nu *erà* cu mine,

b Cap. 2. 17.
c 2 Reg. 25. 10.
d Dan. 9. 4.
e Esod. 20. 6.
f Dan. 9. 17, 18.
g Dan. 9. 20.
h Ps. 106. 6.
i Deut. 28. 15.
j Deut. 4. 25, 26, 27.
k Lev. 26. 39, etc.
l Deut. 30. 4.
m Dan. 9. 15.
n Vers. 6.
o Isa. 26. 8. Ebr. 13. 18.
p Cap. 2. 1.

Capul 2.
a Ezra. 7. 1.
b Cap. 1. 11.
c Prov. 15. 13.
d Dan. 2. 4.
e Cap. 1. 3.
f Cap. 5. 14.
g Cap. 3. 7.
h Ezra. 5. 5.
i Ezra. 8. 32.

fără numai animalul, pe care călăriam.
13 Şi am ieşit noaptea [j]pe poarta văiei,
şi *am venit* în faţa fântânei smeului, şi
pe poarta gunoiului, şi am privit zidu-
rile Ierusalimului, care erau [k]ruinate, şi
porţile lui mistuite de foc. 14 Apoi am
trecut la [l]poarta fântânei şi la iazul re-
gelui, dar nu *erà* loc, pe unde să treacă
animalul de supt mine. 15 Apoi m'am
suit noaptea la [m]pârâu, şi după ce am
privit zidul, m'am întors, şi am intrat
iarăşi pe poarta văiei; şi *aşà* m'am în-
tors.

16 Şi diregătorii nu ştiură, unde am
mers, nici ce am făcut; căci nu spuse-
sem încă *aceasta* nici Iudeilor, nici preo-
ţilor, nici mai marilor, nici diregători-
lor, nici celorlalţi, cari făceau lucrurile.
17 Şi zisu-le-am: Vedeţi starea rea, în
care *ne aflăm*, cum Ierusalimul *este* pu-
stiit şi porţile lui arse de foc: aideţi, să
zidim zidul Ierusalimului, ca să nu mai
fie [n]de ocară. 18 Şi le-am spus de
[o]mâna cea bună a Dumnezeului meu
către mine, şi încă şi cuvintele regelui,
ce le vorbise către mine. Şi ei ziseră:
Să ne sculăm, şi să zidim. Aşà [p]s'au în-
tărit mânile lor, pentru *acest lucru* bun.
19 Dar cum auziră Sanballat, Horo-
neul şi Tobia, servul, Ammonitul, şi Ghe-
şem, Arabul, [q]au râs de noi, şi ne des-
preţuiră, şi ziseră: Ce *este* fapta acea-
sta, ce o faceţi? [r]Voiţi să vă răsculaţi
asupra regelui? 20 Atuncia răspunsu-
le-am şi le-am zis: Dumnezeul cerului,
acela ne va face să prosperăm; de aceea
noi, servii săi, ne vom sculà, şi vom zidi:
[s]iar voi nu aveţi nici parte, nici drept,
nici amintire în Ierusalim.

Rezidirea zidurilor şi a porţilor cetăţei.

3 Atuncia se sculă [a]Eliaşib, arhiereul,
şi fraţii săi, preoţii, şi [b]zidiră poarta
oilor; o sfinţiră, şi puseră uşile sale; şi
sfinţiră [c]până la turnul Mea, până la
turnul lui [d]Hananeel. 2 Şi lângă el zi-
diră [e]bărbaţii din Ierichon; şi lângă ei
zidì Zaccur, fiul lui Imri.
3 [f]Şi poarta peştilor o zidiră fiii lui
Asenaa, cari o îmbrăcară cu scânduri,
şi [g]puseră uşile sale, încuietoarele sale,
şi zăvoarele sale. 4 Şi lângă ei drese
Meremot, fiul lui Uriu, fiul lui Hakoz:
şi lângă ei drese Meşullam, fiul lui Bere-
chia, fiul lui Meşezabel; şi lângă ei drese
Zadok, fiul lui Baana: 5 Şi lângă ei dre-
seră Tekoiţii: dar fruntaşii lor nu-şi ple-
cară cerbicea la [h]lucrul Domnului lor.
6 Şi [i]poarta cea veche o dreseră Ie-
hoiada, fiul lui Paseah, şi Meşullam, fiul
lui Besodia: aceştia o îmbrăcară cu scân-
duri, şi puseră uşile sale, încuietoarele
sale, şi zăvoarele sale. 7 Şi lângă ei
dreseră Melatia, Ghibeonitul, şi Iadan,
Meroniteul, bărbaţii din Ghibeon şi din
Mitpa, până la [j]tronul guvernatorului
celor de dincoace de fluviu. 8 Lângă
ei drese Uziel, fiul lui Harhaia, dintre
argintari; şi lângă el drese Anania,
fiul *unuia dintre* făcătorii de mir: şi
ei întăriră Ierusalimul, până la zidul
[k]cel lat. 9 Şi lângă ei drese Refaia,
fiul lui Ur, mai marele preste jumătate
din ţinutul Ierusalimului: 10 Şi lângă
el drese Iedaia, fiul lui Harumaf, pe di-
naintea casei sale; şi lângă el drese Hat-
tuş, fiul lui Haşabnia. 11 Malchia, fiul
lui Harem, şi Aşub, fiul lui Pahat-Moab,
dreseră cealaltă bucată [l]şi turnul cuptoa-
relor. 12 Şi lângă el drese Şallum, fiul
lui Haloheş, mai marele preste jumătate
din ţinutul Ierusalimului, el şi ficele sale.
13 [m]Poarta văiei o dreseră Hanun şi
locuitorii din Zanoa: aceştia o zidiră, şi
puseră uşile sale, şi *făcură* o mie de
coţi din zid, până la [n]poarta gunoiului.
14 Şi poarta gunoiului o drese Malchia,
fiul lui Recab, mai marele preste ţinu-
tul Bet-Haccheremului; acesta o zidì,
şi puse uşile sale, încuietoarele sale şi
zăvoarele sale. 15 Şi [o]poarta fântânei
o drese Şallum, fiul lui Col-Oze, mai
marele preste ţinutul Mitpa: acesta o
zidì, şi o acoperì, şi puse uşile sale, în-
cuetoarele sale şi zăvoarele sale *încă* şi

j 2 Cron. 26. 9. k Cap. 1. 3. l Cap. 3. 15. m Ier. 31. 40.
n Ier. 24. 9. Ezec. 5. 14,15. o Vers. 8. p 2 Sam. 2. 7.
q Ps. 44. 13. r Cap. 6. 6. s Ezra. 4. 3. —
Capul 3. a Cap. 12. 10. b Ioan. 5. 2. c Cap. 12. 39.
d Ier. 31. 38. e Ezra 2. 34. f Zef. 1. 10.
g Cap. 6. 1. h Judc. 5. 23. i Cap. 12. 39.
j Cap. 2. 8. k Cap. 12. 38. l Cap. 12. 38.
m Cap. 2. 13. n Cap. 2. 13. o Cap. 2. 14.

zidul iazului [p] Siloa, de lângă grădina
regelui și până la treptele de pogorîre,
din cetatea lui David.
16 După el drese Neemia, fiul lui Azbuc,
mai marele preste jumătate din ținutul Bet-Zur, până în fața mormintelor
lui David, și până la [q] iazul cel făcut,
și până la casa celor tari. 17 După
el dreseră Leviții: Reum, fiul lui Bani;
și lângă el drese Asabia, mai marele
preste ținutul Cheila, din ținutul său.
18 După el dreseră frații lor: Bavai, fiul
lui Enadad, mai marele preste *cealaltă*
jumătate din ținutul Cheila. 19 Și lângă
el drese Ezer, fiul lui Iesua, mai marele
preste Mițpa, o bucată din dreptul suișului,
la arsenalul [r] din unghiu. 20 După
el Baruc, fiul lui Zabai, drese cu ardoare
cealaltă bucată, din unghiu, până la întrarea
casei lui Eliașib, arhiereul. 21 După
el drese Meremot, fiul lui Uria, fiul lui
Hacoz, o altă bucată, dela poarta casei
lui Eliașib, până la sfârșitul casei lui
Eliașib. 22 Și după el dreseră preoții,
bărbații împrejurimilor. 23 După ei
dreseră Beniamin și Hașub în fața caselor
lor. După ei dreseră Azaria, fiul lui
Maaseia, fiul lui Anania, lângă casa sa.
24 După el drese Binui, fiul lui Enadad,
altă bucată, dela casa lui Azaria, până
la [s] cotitură, și chiar până la unghiu.
25 Palal, fiul lui Uzai, *drese* înaintea cotiturei
și a turnului, care iese din casa cea
înaltă a regelui, ce *este* lângă [t] curtea închisoarei:
după el Nedaia, fiul lui Paroc.
26 Și [u] servii templului locuiau în
[v] Ofel, *și dreseră,* până dinaintea [x] porței
apelor, spre răsărit, și până la turnul ce
iese afară.
27 După ei dreseră Tekoiții o altă
bucată, din dreptul turnului celui mare,
ce iese în afară, și până la zidul lui Ofel.
28 De deasupra [y] porței cailor, dreseră
preoții, fiecare pe dinaintea casei sale.
29 După ei drese Zadok, fiul lui Immer,
pe dinaintea casei sale; și după el drese
Șemaia, fiul lui Șecania, păzitorul porței
despre răsărit. 30 După el drese
Hanania, fiul lui Șelemia, și Hanun, al
șaselea fiu al lui Zalaf, o altă bucată;
după el drese Meșullam, fiul lui Berechia,
pe dinaintea camerei sale. 31 După
el drese Malchia, fiul argintarului, până
la casa servilor templului și a neguțătorilor,
pe dinaintea porței Mifkad, și până
la suișul unghiului. 32 Și între suișul
unghiului și poarta oilor dreseră argintarii
și neguțătorii.

Opunerea neamicilor și măsurile prevăzătoare, luate în contra lor.

4 Și [a] cum auzì Sanballat, că noi zidim
zidul, se mânie și se aprinse foarte,
și râse de Iudei: 2 Și vorbì înaintea
fraților săi și a oastei Samariei, și zise:
Ce fac *acești* Iudei neputincioși? Oare
lăsă-se-vor să urmeze? Oare jertfì-vor?
Oare sfârșì-vor într'o singură zi? Din
grămezi de moloz, și încă arse, vor face
dresăturile? 3 Și lângă el *erà* [b] Tobia,
Ammonitul, și zise: Chiar de l-ar zidì,
o vulpe suindu-se, va dărâmà zidul lor
de pietri.
4 [c] Ascultă, Dumnezeul nostru! căci
suntem batjocoriți: și [d] întoarce ocara lor
asupra capului lor, și dă-i spre pradă, în
pământul captivității: 5 Și [e] să nu acoperi
nelegiuirea lor, și păcatul lor să nu
se șteargă de dinaintea ta: căci necăjiră
pre cei ce zidesc.
6 Așà am zidit zidul: și se încheie
zidul până la jumătatea sa: căci poporul
aveà inimă la lucru.
7 Dar [f] când auziră Sanballat și Tobia
și Arabii și Ammoniții și Așdodenii,
că zidurile Ierusalimului se dreg, și că
spărturile încep a se astupà, se mâniară
foarte: 8 Și [g] se jurară toți împreună,
ca să vină, să se lupte asupra Ierusalimului,
și să-i facă stricăciuni. 9 Iar
[h] noi ne-am rugat Dumnezeului nostru,
și am pus strajă pentru ei ziua și noaptea,
de teama lor. 10 Și Iuda zise:
Puterea purtătorilor de poveri slăbește,
și molozul *este* mult, *și* nu putem să zi-

p Ioan. 9. 7. q Isa. 22. 11. r 2 Cron. 26. 9. s Vers. 19. t Ier. 32. 2. u Ezra. 2. 43. v 2 Cron. 27. 3. x Cap. 8. 1, 3. y Ier. 31. 40.

Capul 4. a Cap. 2. 10. 19. b Cap. 2. 10, 19. c Ps. 123. 3, 4. d Ps. 79. 12. Prov. 3. 34. e Ier. 18. 23. f Vers. 1. g Ps. 83. 3. 4, 5. h Ps. 50. 15. i Num. 14. 9.

dim zidul. 11 Și neamicii noștri ziseră: Nu vor ști, nici nu vor vedeà *cevà*, până când vom venì în mijlocul lor, și-i vom ucide, și vom face să înceteze lucrul.

12 Și când veniră Iudeii, cari locuiau aproape de ei, ne spuseră de zece ori: *păziți* toate lucrurile, prin care comunicați cu noi. 13 De aceea am și pus, în locurile cele mai de jos de dinapoia zidului, în locuri tari, pre popor, după neamurile sale, cu săbiile lor, cu lăncile lor și cu arcurile lor. 14 Și am văzut, și m'am sculat, și am zis către mai marii și către diregătorii și către celalalt popor: [i]Nu vă temeți de dânșii; amintiți-vă de Domnul [j]cel mare și înfricoșat, și [k]luptați-vă pentru frații voștri, fiii voștri, fetele voastre, femeile voastre și casele voastre.

15 Și când neamicii noștri auziră, că sfatul lor se făcù cunoscut nouă, [l]și că-l zădărnici-se Dumnezeu, ne-am întors cu toții la zid, fiecarele la lucrul său. 16 Și din ziua aceea, jumătate din oamenii mei lucrau la lucru, și cealaltă jumătate din ei țineau lancea, scuturile, arcurile și platoșele; și dinapoia *lor erau* căpeteniile a toată casa lui Iuda. 17 Și cei ce zidiau zidul, și cei ce încărcau pre purtătorii de poveri, cu o mână lucrau, și cu cealaltă țineau arma. 18 Căci pietrarii, fiecare *aveà* sabia sa încinsă preste coapsele sale, și *așà* zidià; și suflătorul din trâmbiță *erà* lângă mine. 19 Și am zis mai marilor, diregătorilor și celuilalt popor: *Locul unde* lucrăm *este* mare și lat, și noi *suntem* împrăștiați pe zid, departe unul de altul: 20 *Deci* în ce loc veți auzì sunetul trâmbiței, acolo să vă adunați la noi: *și*[m] Dumnezeul vostru se va luptà pentru noi.

21 Așà făceam lucrul, și jumătate din ei țineau lăncile din zorii zilei, până la ieșirea stelelor. 22 Și în acelaș timp am zis poporului: Fiecare cu servul său să mâie noaptea, în mijlocul Ierusalimului, ca noaptea de pază să ne fie, și ziua de lucru. 23 Și nici eu, nici frații mei, nici servii mei, nici custozii ce mă urmau, nimenea dintre noi nu se desbrăcà de vestmintele sale: și fiecare cu arma sa *își aducea* apă.

Neemia întocmește plângerile săracilor.

5 Și fu [a]strigare mare în popor și între femeile lor asupra Iudeilor, [b]fraților lor. 2 Căci erau *unii*, cari ziceau: Noi, fiii noștri și fetele noastre *suntem* mulți: drept care să luăm grâu, ca să mâncăm și să trăim. 3 Și erau *unii*, ce ziceau: Noi am pus amanet țarinele noastre, viele noastre și casele noastre, ca să luăm grâu în foamete. 4 Și *mai* erau *unii*, cari ziceau: Noi *pe* țarinele noastre și viele noastre ne-am împrumutat cu argint, pentru birul regelui. 5 Și acum [c]carnea noastră *este* ca și carnea fraților noștri, *și* copiii noștri ca copiii lor: și iacă, noi [d]supunem sclaviei pre fiii noștri și pre fetele noastre, ca să fie servi: și *unele* din fetele noastre chiar sunt și supuse, și nu *este* în puterea noastră *a le răscumpărà;* că ale altora sunt țarinele și viile noastre.

6 Și m'am mâniat foarte, auzind strigarea lor și cuvintele acestea. 7 Și m'am sfătuit în inima mea, și am mustrat pre mai marii și pre diregătorii, și le-am zis: [e]Voi luați fiecare camătă unul dela altul. Și am chiemat asupra-lor o adunare mare. 8 Și le-am zis: Noi după puterea noastră am [f]răscumpărat pre frații noștrii, Iudeii, cari erau vânduți popoarelor, și voi înși-vă veți vinde pre frații voștrii? Oare *cadese, ca* ei să ne fie vânduți? Iar ei treceau, și n'au găsit *răspuns.*

9 Și am *mai* zis: Nu *este* bună *fapta*, ce voi faceți. Oare nu trebue să umblați [g]în temerea Dumnezeului nostru, [h]ca *să* nu *fim* spre ocară popoarelor, neamicii noștri? 10 Eu, frații mei și servii mei încă i-am împrumutat cu argint și cu grâu, *dar* să *le* lăsăm, rogu-vă, datoria aceasta. 11 Întoarceți-le *dar*, rogu-vă, astăzi țarinele lor, viile lor, măslinii lor și casele lor, și o sutime

j Deut. 10. 17. | k 2 Sam. 10. 12. | l Iov. 5. 12. | m Esod. 14. 14, 25. | Capul 5. | a Isa. 5. 7. | b Deut. 15. 7. | c Isa. 58. 7. | d Esod. 21. 7. | e Esod. 22. 25. | Ezec. 22. 12. | f Lev. 25. 48. | g Lev. 25. 36. | h Rom. 2. 24. | 1 Pet. 2. 12.

din argintul și grâul. din vinul și oleiul,
ce cereți dela dânșii.
12 Atuncia ziseră ei: Vom întoarce,
și nu vom cere nimica dela ei; cum zici.
așà vom face. Atunci am chiemat pre
preoți, [i]și-i făcură să jure. că vor face
aceasta. 13 [j]Am scuturat și poalele
mele și am zis: Așà să scuture Dumnezeu
pre tot omul din casa sa și dela munca sa.
care nu va întărì cuvântul acesta. și așà
să fie scuturat și deșertat. Și toată adu-
narea zise: Amin! și lăudă pre Domnul.
[k]Și poporul făcù. după cuvântul acesta.

Desinteresul lui Neemia ca guvernator.

14 Și în ziua, în care am fost pus gu-
vernator al lor. în pământul lui Iuda. dela
anul al douăzecilea, [l]până la anul al trei-
zeci și doilea al regelui Artaxerxe. *adecă*
doisprezece ani. eu și frații mei n'am
[m]mâncat pâne de guvernator. 15 Iar gu-
vernatorii de mai nainte. cari *fură* îna-
inte de mine. însărcinau poporul. și luau
dela el pâne și vin. afară de cei patru-
zeci sicli de argint: încă și servii lor
domniau preste popor: dar [n]eu n'am fă-
cut astfel. [o]temându-mă de Dumnezeu.
16 Și m'am dedat la lucrul zidului ace-
stuia. și țarină n'am cumpărat: și toți
servii mei erau adunați acolo la lucru.
17 Ba încă [p]la masa mea *erau* o sută
cincizeci de bărbați din Iudei și din di-
regători. afară de cei ce veniau la noi.
dela popoarele din jurul nostru. 18 Și
ceea [q]ce se pregătià fiecare zi *pentru
mine erà:* un bou *și* șase oi alese: și
păseri se pregătiau pentru mine: și o-
dată în zece zile *erà* mulțime de tot fe-
lul de vin: și cu toate acestea n'am ce-
rut pânea de guvernator: căci lucrul
apasă greu asupra poporului acestuia.
19 Dumnezeul meu. adu-ți aminte de
mine spre bine. *după* toate câte am fă-
cut. pentru poporul acesta.

Uneltiri făcute asupra lui Neemia; credința și statornicia sa.

6 Și [a]cum auziră Sanballat. Tobia și
Gheșem. Arabul. și ceilalți neamici
ai noștri. că eu zidisem zidul, și *că* nu
mai rămăsese spărtură la dânsul ([b]deși
până la acel timp ușile încă nu le puse-
sem la poartă). 2 Sanballat și Gheșem
[c]trimeseră la mine. zicând: Veniți, să
ne întâlnim împreună în *unul din* satele
din Valea [d]Ono: căci [e]cugetau a-mi face
rău. 3 Și le-am trimes soli. zicând: Am
un lucru mare de făcut. și nu pot să mă
pogor: de ce să înceteze lucrul. lăsân-
du-l. și pogorându-mă la voi.
4 Și ei trimeseră la mine de patru-ori
tot în chipul acesta: și eu le-am răspuns
tot în chipul acesta.
5 Atuncia trimise Sanballat la mine
pre servul său. *tot* în chipul acesta, a
cincea oară. cu o epistolă deschisă în
mâna sa: 6 În care *erà* scris: S'a au-
zit între popoare. și Gașmu *o zice.* [f]*că*
tu și Iudeii cugetați să vă răsculați;
după aceste vorbe. de aceea zidești zi-
dul, ca să ajungi regele lor. 7 Și ai
pus încă și profeți. ca să te prochieme
în Ierusalim. zicând: *Este* rege în Iuda;
și acum se va da în știre regelui după
lucrurile acestea: și acum vino. și să ne
sfătuim împreună.
8 Atunci am trimes la el. zicând:
Ceeace zici nu este: ci dela tine o nă-
scocești. 9 Căci toți aceștia voiau a ne
înspăimântà. zicând: Mânele lor vor slăbì
dela lucru. și nu se va sfârșì. Și acum,
Dumnezeule, întărește-mi mânele!
10 Și am întrat în casa lui Șemaia,
fiul lui Delaia. fiul lui Mehetabeel. care
se închisese pre sine: și el zise: Să ne
întâlnim împreună. în casa lui Dumne-
zeu. în lăuntrul templului. și să închi-
dem ușile templului: căci ei vin să te
ucidă: chiar noaptea vin să te ucidă.
11 Dar eu am răspuns: Un om ca mine
fugi-va oare? Și cine. ca mine. ar întrà
în templu. ca să-și cruțe vieața sa? Nu
voiu întrà! 12 Și iacă, am cunoscut,
că Dumnezeu nu-l trimesese, [g]ca să cu-
vinteze profeția aceasta în contra mea;
ci Tobia și Sanballat îl tocmiseră. 13 De

[i] Ezra. 10. 5. Ier. 34. 8, 9. [j] Mat. 10. 14. Fapt. 13. 51. [k] 2 Reg. 23. 3. [l] Cap. 13. 6. [m] 1 Cor. 9.4.15. [n] 2 Cor. 11. 9. [o] Vers 9. [p] 2 Sam. 9. 7. [q] 1 Reg. 4 22.

Capul 6. [a] Cap. 2. 10. 19. [b] Cap. 3. 1. 3. [c] Prov. 26 24,25. [d] 1 Cron. 8 .12. [e] Ps. 37. 12. 32. [f] Cap. 2. 19. [g] Ezec. 13. 22

aceea *erà* tocmit *de ei*, ca să mă înspăi-
mânte, să fac așà, și să păcătuesc, și
să-mi fac la ei nume rău, *și* să mă ocă-
rească.
14 [h]Dumnezel meu! amintește-ți de
Tobia și Sanballat după faptele lor, și
de [i]profeteasa Noadia, și de ceilalți pro-
feți, cari voiau să mă înspăimânte.
15 Așà se sfârșì zidul în a douăzeci
și cincea *zi* a *lunei* Elul, în cincezeci și
două de zile. 16 Și [j]când auziră toți
neamicii noștri, atuncia se temură toate
popoarele din jurul nostru, și căzură
foarte în ochii lor: căci [k]cunoscură, că
dela Dumnezeul nostru se făcù lucrul
acesta.
17 Și în zilele acelea *mulți din* mai
marii lui Iuda trimeteau epistole, *ce se
duceau* lui Tobia, și *epistole* dela Tobia
sosiau la ei. 18 Căci *erau* în Iuda mulți
legați cu dânsul prin jurământ, că *erà*
ginere al lui Șecania, fiul lui Arah: și
Iohanan, fiul său, luase de femeie fata
lui Meșullam, fiul lui Berechia. 19 Și
încă istorisiau înaintea mea și binefacе-
rile lui, și-i spuneau cuvintele mele. *Și*
Tobia trimetea epistole, ca să mă înspăi-
mânte.

Măsurile luate pentru siguranța cetății.

7 Și după ce se zidì zidul, și [a]așezai
ușile, și fură puși ușierii și cântăreții
și Leviții. 2 Am așezat pre Hanani, fra-
tele meu, și pre Hanania, mai marele
preste palat, asupra Ierusalimului: (căci
el *erà* om credincios, și se [b]temeà de
Dumnezeu mai mult decât mulți): 3 Și
le-am zis: Să nu se deschidă porțile Ie-
rusalimului, până se va încălzì soarele:
și pe când ei erau încă acolo, porțile se
închiseră bine; și custozi se rânduiră din
locuitorii Ierusalimului, fiecare la straja
sa, și fiecare dinaintea casei sale.
4 Și cetatea *erà* largă și mare, dar
poporul puțin *foarte* în ea, și case nu
erau zidite.

Numărarea poporului.

5 Și puse Dumnezeul meu în inima
mea să adun pre mai mari, pre diregă-
tori, și pre popor, ca să-*i* inscriu în car-
tea nașterilor. Și am aflat cartea naște-
rilor acelora, cari să suiseră mai întâiu,
și am aflat scris în ea:
6 [c]Aceștia *sunt* fiii provinciei, ce se
suiră din captivitate, din cei ce fură stră-
mutați, pre cari i-a strămutat Nebuco-
donosor, regele Babilonului, și *cari* s'au
întors la Ierusalim și în Iuda, fiecare la
cetatea sa: 7 Cari au venit cu Zeruba-
bel: Ieșua, Neemia, Azaria, Raamia, Na-
hamani, Mordacheu, Bilșan, Mizperet,
Bigvai, Nehum, Baana. Numărul bărba-
ților poporului lui Israel *erà aceasta:*
8 Fiii lui Paraș, două mii o sută șapte-
zeci și doi: 9 Fiii lui Șefatia, trei sute
șaptezeci și doi: 10 Fiii lui Arah, șase
sute cincizeci și doi: 11 Fiii lui Pahat-
Moab din fiii lui Ieșua și ai lui Ioab, două
mii opt sute optsprezece: 12 Fiii lui
Elam, o mie două sute cincizeci și patru:
13 Fiii lui Zattu, opt sute patruzeci și
cinci: 14 Fiii lui Zaccai, șapte sute
șasezeci: 15 Fiii lui Binnui, șase sute
patruzeci și opt: 16 Fiii lui Bebai, șase
sute douăzeci și opt: 17 Fiii lui Az-
gad, două mii trei sute douăzeci și doi.
18 Fiii lui Adonikam, șase sute șasezeci
și șapte: 19 Fiii lui Bigvai, două mii
șasezeci și șapte: 20 Fiii lui Adin, șase
sute cincizeci și cinci: 21 Fiii lui Ater
dela Hezekia, nouăzeci și opt: 22 Fiii
lui Hașum, trei sute douăzeci și opt;
23 Fiii lui Bezai, trei sute optzeci și pa-
tru: 24 Fiii lui Harif, o sută doispre-
zece: 25 Fiii lui Ghibeon, nouăzeci și
cinci: 26 Bărbații din Bet-Lehem și
Netofa, o sută optzeci și opt. 27 Băr-
bații dela Anatot, o sută douăzeci și opt:
28 Bărbații din Bet-Azmavet, patruzeci
și doi. 29 Bărbații din Kiriat-Iarim,
din Kefira și din Berot, șapte sute patru-
zeci și trei. 30 Bărbații din Rama și Ga-
ba, șase sute douăzeci și unul: 31 Băr-
bații din Micmas, o sută douăzeci și doi:
32 Bărbații din Bet-El și Ain, o sută
douăzeci și trei: 33 Bărbații celuilalt
Nebo, cincizeci și doi: 34 Fiii celuilalt

h Cap. 13. 29. | i Ezec. 13 17. | j Cap. 2. 10. | k Ps. 126. 2. | *Capul 7.* | a Cap. 6. 1. | b Esod. 18. 21. | c Ezra. 2.1, etc.

[d]Elam, o mie două sute cincizeci și pa-
tru. 35 Fiii lui Harim, trei sute și două-
zeci; 36 Fiii Ierichonului, trei sute pa-
truzeci și cinci. 37 Fiii lui Lod, lui Ha-
did și lui Ono, șapte sute douăzeci și unul;
38 Fiii lui Senaa, trei mii nouă sute și
treizeci.
39 Preoții: Fiii lui [e]Iedaia, din casa
lui Ieșua, nouă sute șaptezeci și trei;
40 Fiii lui [f]Immer, o mie cincizeci și
două; 41 Fiii lui [g]Pașhur, o mie două
sute patruzeci și șapte; 42 Fiii lui [h]Ha-
rim, o mie și șaptesprezece.
43 Leviții: Fiii lui Ieșua, din Kadmiel,
din fiii lui Hodava, șaptezeci și patru.
44 Cântăreții: Fiii lui Asaf, o sută
patruzeci și opt.
45 Ușierii: Fiii lui Șallum, fiii lui A-
ter, fiii lui Talmon, fiii lui Akkub, fiii lui
Hatita, fiii lui Șobai, o sută treizeci și
opt.
46 Servii templului: Fiii lui Ziha, fiii
lui Hașufa, fiii lui Tabaot. 47 Fiii lui
Keros, fiii lui Sia, fiii lui Padon. 48 Fiii
lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Șal-
mai. 49 Fiii lui Hanan, fiii lui Ghidel,
fiii lui Gaar. 50 Fiii lui Reaia, fiii lui
Rezin, fiii lui Nekoda. 51 Fiii lui Gha-
zam, fiii lui Uzza, fiii lui Paseah. 52 Fiii
lui Besai, fiii lui Meunim, fiii lui Nefișe-
sim. 53 Fiii lui Bakbuk, fiii lui Akufa,
fiii lui Harhur. 54 Fiii lui Bazlit, fiii
lui Mehida, fiii lui Harsa. 55 Fiii lui
Barkos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah.
56 Fiii lui Neția, fiii lui Hatifa. 57 Fiii
servilor lui Solomon: Fiii lui Sotai, fiii
lui Soferet, fiii lui Perida; 58 Fiii lui
Iaala, fiii lui Darhon, fiii lui Ghidel.
59 Fiii lui Șefatia, fiii lui Hattil, fiii lui
Pocheret dela Iebaim, fiii lui Amon:
60 Toți servii templului și fiii servilor
lui Solomon *erau*: trei sute nouăzeci
și doi.
61 [i]Și aceștia *sunt* aceia ce se suiră
dela Tel-Melah, și Tel-Hareșa, Cherub,
Addon, și Immer; dar nu putură arătă
casa lor părintească, nici semința lor,
de *sunt* din Israel: 62 Fiii lui Delaia,
fiii lui Tobia, fiii lui Nekoda, șase sute
patruzeci și doi.
63 Și dintre preoți: Fiii lui Habaia,
fiii lui Hakoz, fiii lui Barzillai, care și-a
luat femeie din fetele lui Barzillai, Ga-
laaditul, și s'a numit după numele lor.
64 Aceștia își căutară cartea nașterilor
lor, dar n'o găsiră; pentru care s'au răs-
pins din preoție; 65 Și Tirșata zis-a
lor, să nu mânânce din cele preà sfinte,
până ce nu se va ridica un preot cu
Urimi și Tummimi..
66 Toată adunarea împreună *erà* pa-
truzeci și două mii trei sute șasezeci;
67 Afară de servii lor și de servele lor,
cari *erau* șapte mii trei sute treizeci și
șapte; și pe lângă aceștia două sute pa-
truzeci și cinci de cântăreți și cântărețe;
68 Caii lor, șapte sute treizeci și șase;
cătârii lor, două sute patruzeci și cinci;
69 Cămilele *lor*, patru sute treizeci și
cinci, *și* asinii *lor*, șase mii șapte sute
douăzeci.

Dari date de bună voie.

70 Și unii din capii *caselor* părintești
dăruiră la lucrul *templului*; [j]Tirșata dă-
rui la tesaur o mie drachme de aur, cinci-
zeci de cupe, cinci sute treizeci de vest-
minte preoțești. 71 Și *unii* din capii
caselor părintești dăruiră la tesaurul lu-
crului [k]douăzeci mii drachme de aur,
și două mii două sute mine de argint.
72 Și ce dărui celalalt popor *fu*: două-
zeci mii drachme de aur, două mii mine
de argint, și șasezeci și șapte de vest-
minte preoțești.
73 Așà preoții, Leviții, ușierii, cântă-
reții, *unii* din popor, servii templului și
tot Israelul locuiră în cetățile lor; [l]și
când veni a șaptea lună, fiii lui Israel
erau în cetățile lor.

Întipărire mare ce o produce cetirea legii.

8 Și tot [a]poporul s'a adunat, ca un sin-
gur om, în piața de [b]dinaintea por-
ții apelor, și zise lui Ezra, [c]cărturarul,
să aducă cartea legei lui Moisi, pre care
a poruncit-o Domnul lui Israel. 2 Și
[d]în ziua întâia a lunei a șaptea aduse

d Vers. 12. | e 1 Cron. 24. 7. | f 1 Cron. 24.14. | g 1 Cron. 9. 12. | h 1 Cron. 24. 8. | i Ezra. 2. 59. | j Cap. 8 9. | k Ezra 2. 69. | l Ezra 3. 1. | —
Capul 8. | a Ezra. 3. 1. | b Cap. 3. 26. | c Ezra 7. 6. | d Deut.31.11,12.

Ezra, preotul, [e]legea înaintea bărbaților,
a femeilor și a tuturor, cari putură auzì
cu înțelegere. 3 Și cetì în ea piața cea
de dinaintea porței apelor, de dimineața
până la miază-zi, înaintea bărbaților, a
femeilor și a celora cari putură înțelege;
și urechile întregului popor *erau cu lu-
are aminte* spre cartea legei. 4 Și Ezra,
cărturarul, sta pe o înălțătură de lemn,
ce o făcuseră înadins: și aproape de el
stăteau la dreapta lui: Matitia, Șema,
Anaia, Uria, Hilkia și Maaseia; și la
stânga lui: Pedaia, Mișael, Malchia, Ha-
șum, Hasbadana, Zecaria *și* Meșullam.
5 Și Ezra deschise cartea înaintea a tot
poporul, (căci erà mai sus de tot popo-
rul), și când o deschise, tot poporul se
[f]sculă. 6 Și Ezra binecuvântă pre Dom-
nul, Dumnezeul cel mare, și tot poporul
[g]răspunse: Amin, amin: și [h]ridicând
mânele lor și [i]plecându-se, s'au plecat
Domnului cu fața la pământ. 7 Și Ie-
șua, Bani, Șerebia, Iamin, Akkub, Șab-
betai, Hodija, Maaseia, Kelita, Azaria,
Iotabad, Hanan, Pelaia și Leviții [j]espli-
cau poporului legea; și poporul *sta* la
locul său. 8 Și așà cetiră lămurit în
cartea legei lui Dumnezeu, și arătau
însemnarea *legei*, și esplicau cele cetite.
9 [k]Și Neemia (acesta *este* Tirșata), și
Ezra, preotul, cărturarul, [l]și Leviții, cari
esplicau poporului, ziseră către tot po-
porul: [m]Ziua aceasta *este* zi sfântă Dom-
nului, Dumnezeul vostru, nu [n]bociți, nici
plângeți. Căci tot poporul plânse, cum
auzì cuvintele legei. 10 Și a zis către
ei: Mergeți, mâncați *bucate* grase, și beți
din *băuturi* dulci și [o]trimeteți părți la
cei ce nu au *nimic* pregătit: căci ziua
aceasta este *zi* sfântă Domnului nostru;
și nu vă întristați: căci bucuria Domnu-
lui este puterea voastră. 11 Așà făcură
Leviții ca să tacă tot poporul, zicând:
Liniștiți-vă, căci *aceasta este* zi sfântă,
și nu vă întristați. 12 Și așà se duse
tot poporul, ca să mănânce și să beà, și
să [p]trimeată părți, și să facă desfătare
mare: căci [q]înțeleseră cuvintele, ce li-se
cetiră.

Serbarea corturilor.

13 Și a doua zi se adunară capii *ca-
selor* părintești din tot poporul, preoții
și Leviții, la Ezra, cărturarul, ca să în-
vețe din cuvintele legei. 14 Și aflară
scris în legea, pre care Domnul a dat-o
prin Moisi, ca să locuiască fiii lui Israel
în [r]corturi la sărbătoarea lunei a șaptea.
15 Și *aceasta* se [s]proclamă, și se dădù
în toate cetățile lor și în [t]Ierusalim, zi-
când: Ieșiți la munte, [u]și aduceți ramuri
de oliv, și ramuri de pin, și ramuri de
mirt, și ramuri de palmieri, și ramuri de
arbori tufoși, ca să faceți colibi, după cele
scrise. 16 Deci ieșind poporul, *le*-au
adus, și și-au făcut colibi, fiecare pe
[v]acoperișul casei sale, în curțile sale, și
în curțile casei lui Dumnezeu, și în piața
[x]porței apelor, și [y]în piața porței lui E-
fraim. 17 Și toată adunarea celor ce
se întoarseseră din captivitate își făcù
colibi, și locuì în colibi: căci din zilele
lui Iosua, fiul lui Nun, până în acea zi,
fiii lui Israel nu făcuseră astfel. Și se făcù
[z]bucurie mare foarte.
18 [a]Și în toată ziua, dela cea întâia
zi până la cea depe urmă zi cetì în car-
tea legei lui Dumnezeu. Și au făcut săr-
bătoare șapte zile, iar a opta zi *fu* ieși-
rea din sărbătoare, [b]după cele poruncite.

Un post național: mărturisirea păcatelor și rugăciuni: căința și legământul sărbătoresc al poporului.

9 Și în a douăzeci și patra zi a [a]ace-
stei luni se adunară fiii lui Israel cu
post, cu saci [b]și *cu* cenușă pe *capul* lor.
2 Și [c]s'a despărțit seminția lui Israel de
toți străinii: și stând și-au mărturisit
păcatele lor și nelegiuirile părinților lor.
3 Și stând la locul lor, [d]cetiră în cartea
legei Domnului, Dumnezeul lor, a patra
parte de zi; și *altă* a patra parte mărtu-
risiră, și se închinară Domnului, Dum-
nezeul lor. 4 Atuncia se suiră pe înăl-
țătură, *ce se făcuse*, dintre Leviți: Ieșua

e Lev. 23. 24.
f Judc. 3. 20.
g 1 Cor. 14. 16.
h 1 Tim. 2. 8.
i Esod. 4. 31.
j Mal. 2. 7.
k Ezra 2. 63.
l 2 Cron. 35. 3.
m Lev. 23. 24.
n Eccl. 3. 4.
o Apoc. 11. 10.
p Vers. 10.
q Vers. 7. 8.
r Lev. 23.34.42.
s Lev. 23. 4.
t Deut. 16. 16.
u Lev. 23. 40.
v Deut. 22. 8.
x Cap. 12. 37.
y 2 Reg. 14. 13.
z 2 Cron. 30. 21.
a Deut. 31. 10, etc.
b Num. 29. 35.
—
Capul 9.
a Cap. 8. 2.
b Ios. 7. 6. Iov. 2. 12.
c Ezra. 10. 11.
d Cap. 8. 7, 8.

și Bani. Kadmiel. Șebania. Bunni. Șere-
bia, Bani *și* Chenani, și strigară cu voce
tare către Domnul, Dumnezeul lor.
5 Și Leviții: Ieșua. Kadmiel, Bani.
Hașabnia, Șerebia. Hodia. Șebania *și* Pe-
tahia. ziseră:
Sculați-vă, binecuvântați pre Domnul,
Dumnezeul vostru. din veci în veci: și
binecuvântat fie [e] măritul său nume. cel
înălțat preste toată binecuvântarea și
lauda; 6 [f] Tu singur *ești* Domnul. tu
[g] ai făcut cerul. [h] cerurile cerurilor, și
[i] toată oștirea lor. pământul și toate cele
de deasupra lui. mările și toate cele din-
tr'însele, și tu [j] păstrezi pre toate: și ție
se închină oștile ceriurilor.
7 Tu *ești* Domnul. Dumnezeul, care
ai ales pre [k] Abram. și l-ai scos din Urul
Chaldeilor, și [l] Abraam ai pus numele
lui; 8 Și ai aflat inima sa [m] credincioasă
înaintea ta. și ai încheiat cu el [n] legă-
mânt, că-i vei da pământul Chananeilor,
al Heteilor, al Amoreilor, al Ferizeilor,
al Iebuseilor și al Ghergheseilor. că-*l*
vei da, *zic,* seminției sale; și [o] ai împlinit
cuvintele tale. căci tu *ești* drept: 9 [p] Și
ai văzut strâmtorarea părinților noștri în
Egipt. și [q] ai auzit strigarea lor la Marea-
Roșie: 10 Și [r] ai arătat semne și mi-
nuni asupra lui Faraon și asupra tutu-
ror servilor săi. și asupra a tot poporul
pământului său; căci ai cunoscut. că
[s] s'au sumețit asupra lor. Și *așà* ți-ai [t] fă-
cut nume. cum *se vede* astăzi. 11 [u] Și
ai despicat marea înaintea lor, de au tre-
cut pe uscat prin mijlocul mărei; iar
pre cei ce-i urmăreau, i-ai aruncat în
adâncuri. [v] ca piatra în ape puternice.
12 Și i-ai [x] condus ziua în stâlp de nor
și noaptea în stâlp de foc, ca să le lumi-
nezi calea. pe care erau să meargă.
13 [y] Și te-ai pogorît pe muntele Sinai,
și ai vorbit cu dânșii din cer. și le-ai dat
[z] judecăți drepte și legi adevărate. așe-
zăminte bune și porunci: 14 Și le-ai
făcut cunoscut [a] sabbatul tău cel sfânt, și
le-ai dat porunci. așezăminte și legi prin
mâna lui Moisi. servul tău: 15 Și [b] pâne
din cer le-ai dat în foamea lor, și [c] apa
din stâncă le-ai scos la setea lor: și ai
poruncit lor să [d] între. ca să stăpânească
pământul. ce cu jurământ l-ai făgăduit
că-*l* vei da lor.
16 [e] Dar ei și părinții noștri s'au su-
mețit. și [f] și-au întărit cerbicea. și n'au
ascultat de poruncile tale: 17 Și n'au
voit să asculte, și [g] nu și-au amintit de
minunile tale, ce ai făcut pentru ei; ci
și-au întărit cerbicea. și în răsvrătirea
lor și-au pus [h] cap, ca să se întoarcă în
robia lor: dar tu *ești* Dumnezeu ier-
tător. [i] milos și îndurător. târziu la mâ-
nie și plin de bunătate, și nu i-ai pără-
sit. 18 Mai cu seamă [j] când și-au fă-
cut vițel vărsat. și au zis: Acesta *este*
Dumnezeul tău, care te-a scos din Egipt.
și au făcut mari hule. 19 Dar tu cu
[k] îndurarea ta cea mare nu i-ai părăsit
în pustiu; [l] stâlpul de nor nu s'a de-
părtat dela ei ziua. ca să-i conducă
în cale, nici stâlpul de foc noaptea. ca
să le lumineze calea, pe care erau să
meargă.
20 Și le-ai dat [m] spiritul tău cel bun,
spre a-i înțelepți: și n'ai tras [n] manna
ta din gura lor, și [o] apă le-ai dat la se-
tea lor. 21 Și [p] patruzeci de ani i-ai
nutrit în pustiu. nimic nu le-a lipsit:
[q] vestmintele lor nu s'au învechit, și pi-
cioarele lor nu s'au umflat. 22 Și le-ai
dat regate și popoare. și i-ai împărțit în
ținuturi: și au luat în stăpânire pămân-
tul lui [r] Sihon, adecă pământul regelui
Heșbonului, și pământul lui Og, regele
Basanului. 23 [s] Și ai înmulțit pre fiii
lor ca stelele cerului; și i-ai adus în
pământul, în care ai zis părinților lor să
între, ca să-*l* ia în stăpânire. 24 Și au
[t] intrat fiii *lor*, și [u] ai supus lor pre lo-
cuitorii pământului, pre Chananei; și i-ai

---

e 1 Cron. 29. 13.
f Isa. 37. 16, 20.
g Fac. 1. 1. Apoc. 14. 7.
h Deut. 10. 14.
i Fac. 2. 1.
j Ps. 36. 6.
k Fac. 11. 31.
l Fac. 17. 5.
m Fac. 15. 6.
n Fac. 12. 7.
o Ios. 23. 14.
p Esod. 2. 25.
q Esod. 14. 10.
r Esod. 7. 8, 9, 10, 12, 14, capuri.
s Esod. 18. 11.
t Isa. 63. 12, 14. Ier. 32. 20. Dan. 9. 15.
u Ps. 78. 13.
v Esod. 15. 5, 10.
x Esod. 13. 21.
y Esod. 19. 20.
z Ps. 19. 8, 9. Rom. 7. 12.
a Fac. 2. 3.
b Esod. 16. 14, 15. Ioan. 6. 31.
c Esod. 17. 6.
d Deut. 1. 8.
e Ps. 106. 6.
f Deut. 31. 27. Ier. 19. 15.
g Ps. 78. 11, 42, 43.
h Num. 14. 4.
i Ps. 86. 5, 15. Ioel. 2. 13.
j Esod. 32. 4.
k Vers. 27.
l Esod. 13. 21. 22. 1 Cor. 10. 1.
m Isa. 63. 11.
n Esod. 16. 15.
o Esod. 17. 6.
p Deut. 2. 7.
q Deut. 8. 4. & 29. 5.
r Num. 21. 21. etc.
s Fac. 22. 17.
t Ios. 1. 2, etc.
u Ps. 44. 2, 3.
v Ezec. 20. 6.

dat în mânele lor pre dânșii. pre regii
lor și pre popoarele pământului. ca să
facă cu ei după voia lor. 25 Și au cu-
prins cetăți tari și [v]pământ gras. și au
luat în stăpânire [x]case pline cu toate
bunătățile. puțuri săpate.vie, olivi și pomi
roditori cu prisosință; și au mâncat. s'au
săturat. [y]s'au îngrășat. și s'au desfătat
din marea ta [z]bunătate.
26 Totuși [a]s'au răsvrătit. și s'au ră-
sculat asupra-ți. și au [b]aruncat legea ta
înapoia dosurilor lor, și au ucis pre [c]pro-
feții tăi. cari au mărturisit în contra lor.
ca să-i intoarcă la tine: și au făcut hule
mari. 27 [d]De aceea datu-i-ai în mâna
neamicilor lor. cari îi strâmtorară: și în
timpul strâmtorărei lor strigat-au către
tine. și tu *i*-ai [e]auzit din cer: și în în-
durarea ta cea mare[f] datu-le-ai mântui-
tori. cari i-au mântuit din mâna neami-
cilor lor. 28 Dar, îndată ce aflară repaus,
[g]iarăși făcură rele înaintea ta: de aceea
i-ai lăsat în mâna neamicilor lor, cari i-au
stăpânit: și iarăși au strigat către tine. și
tu *i*-ai auzit din cer. și de [h]multe ori
i-ai mântuit după îndurarea ta. 29 Și
ai mărturisit în contra lor. ca să-i ren-
torci la legea ta. dar [i]s'au sumețit. și
n'au ascultat poruncile tale, ci au pă-
cătuit în contra judecăților tale. (pre [j]care
de le va face omul. viu va fi într'însele),
și cerbicea lor și-au învârtoșat. și n'au
ascultat. 30 Și totuși mulți ani i-ai în-
găduit. și [k]i-ai mărturisit prin spiritul
tău. [l]prin profeții tăi. dar n'au ascultat:
[m]pentru aceasta i-ai dat în mâna popoa-
relor țărilor. 31 Dar în îndurarea ta cea
mare nu[n]i-ai nimicit. nici i-ai părăsit:
căci *ești* Dumnezeu [o]milos și îndurător.
32 Și acum Dumnezeul nostru. cel
mare. cel [p]puternic. cel înfricoșat. cel
ce păzești legământul și îndurarea! Să
nu se pară mică înaintea ta toată strâm-
torarea ce a venit asupra noastră. asu-
pra regilor noștri. a mai marilor noștri.
a preoților noștri. a profeților noștri. a
părinților noștri. și a tot poporul tău.
[q]din zilele regilor Asiriei. până în ziua
de astăzi. 33 Dar [r]tu *ești* drept în
toate câte au venit asupra noastră: căci
tu ai făcut adevărul. dar [s]noi am păcă-
tuit. 34 Și regii noștri. mai marii no-
ștri. preoții noștri și părinții noștri n'au
păzit legea ta. și n'au dat ascultare la
poruncile tale și mărturiile tale. cu cari
ai mărturisit în contra lor. 35 Căci ei.
în timpul regilor lor. și în [t]marea ta bună-
tate ce le-ai arătat. și în [u]pământul cel
lat și gras ce le-ai dat lor. nu [v]ți-au ser-
vit. nici s'au întors dela faptele lor cele
rele. 36 Iată. [x]servi *suntem* în ziua
aceasta. și *în* pământul ce ai dat părin-
ților noștri. spre a mânca fruptul lui și
bunătățile lui. iacă. servi *suntem* într'în-
sul. 37 Și [y]el dă venit mare regilor.
pre cari i-ai pus asupra noastră pentru
păcatele noastre: și ei [z]domnesc preste
corpurile noastre și preste vitele noastre
după placul lor: iar noi *suntem* în strâm-
toare mare.
38 De aceea. pentru toate acestea. noi
am [a]încheiat *legământ* statornic. și *l*-am
scris. și mai marii noștri. Leviții noștri.
și preoții noștri *l*-au sigilat.

Poporul se obligă cu jurământ să ție lege.

10 Și aceștia *fură* cei ce *l*-au sigilat:
[a]Neemia. Tirșata. [b]fiul lui Haca-
lia. și Zedekia. 2 [c]Seraia. Azaria. Iere-
mia. 3 Pașhur. Amaria, Malchiia. 4 Hat-
tuș. Șebania. Malluc. 5 Harim. Mere-
mot. Obadia. 6 Daniel. Ghineton. Ba-
ruc. 7 Meșullam. Abiia. Miamin. 8 Maa-
zia. Bilgai. Șemaia: aceștia *fură* dintre
preoți.
9 Iar *dintre* Leviți: Ieșua. fiul lui A-
zania. Binnui din fiii lui Henadad. Kad-
miel. 10 Și frații lor: Șebania. Hodia.
Kelita. Pelaia. Hanan. 11 Mica. Rehob.
Hașabia. 12 Zaccur. Șerebia. Șebania.
13 Hodia. Bani și Beninu.
14 Capii poporului: [d]Paroș. Pahat-
Moab, Elam. Zattu, Bani. 15 Bunni.

---

x Deut. 6. 11.
y Deut. 32. 15.
z Osea. 3. 5.
a Ezec. 20. 21.
b Ps. 50. 17.
c Mat. 23. 37
Fapt. 7. 52.
d Judc. 2. 14.
Ps. 106. 41,42.
e Ps. 106. 44.
f Judc. 2. 18.
g Judc. 3. 11,
12, 30
h Ps. 106. 43.
i Vers. 16.
Ezec. 20. 11.
Rom. 10. 5.
Gal. 3. 12.
k 2 Reg. 17. 13.
Ier. 7. 25.
l Fapt. 7. 51.
1 Pet. 1. 11
m Isa. 5. 5
n Ier. 4. 27.
o Vers. 17.
p Esod. 34. 6, 7.
q 2 Reg. 17. 3.
r Ps. 119. 137.
s Dan. 9. 5, 6, 8.
t Deut. 28. 47.
u Vers. 25.
v Vers. 25.
x Deut. 28. 48.
y Deut 28.33,51.
z Deut. 28. 48
a Ezra. 10. 3.

Capul 10
a Cap. 8. 9
b Cap. 1. 1.
c Cap. 12.1—21.
d Ezra. 2. 3, etc.

Azgad. Bebai. 16 Adonia. Bigvai. A-
din. 17 Ater. Hizkia. Azur. 18 Ho-
dia. Hașum. Bezai. 19 Harif. Anotot.
Nebai. 20 Magpiaș. Meșullam. Hezir.
21 Meșezabeel. Zadok. Iadua. 22 Pe-
latia. Hanan. Anaia. 23 Hoșea. Hana-
nia. Hașub. 24 Haloheș. Peleha. So-
bek. 25 Rehum. Hașabna. Maaseia.
26 Ahiia. Hanan. Anan. 27 Malluc.
Harim *și* Baana.

28 [e] Și celalalt popor. preoții. Leviții.
ușierii. cântăreții. servii templului. [f] și
toți cari se deosebiră de popoarele țări-
lor. *ca se facă* legea lui Dumnezeu. fe-
meile lor. fiii lor. și fetele lor. tot cel ce
aveà cunoștință și înțelegere. 29 S'au
lipit de frații lor. mai marii. și [g] au în-
trat sub blestemul și jurământul. că [h] vor
umblà în legea lui Dumnezeu. cea dată
prin Moisi. servul lui Dumnezeu. și că
vor păzì și vor face toate poruncile Dom-
nului. Dumnezeul nostru. judecățile lui
și legile lui: 30 Și că nu vom da [i] fe-
tele noastre la poporul țării. și fetele lor
nu le vom luà pentru fiii noștri: 31 [j] Și
dacă poporul țării va aduce mărfuri și
tot felul de grâne. ca să *le* vândă în ziua
sabbatului. nu vom cumpăra *aceasta* dela
ei în sabbat și în zilele sfânte: și *că* vom
lăsa *în* anul al [k] șaptelea [l] cererea a toată
datoria.

32 Și ne-am impus lege. a ne însăr-
cina în tot anul cu o treime de siclu pen-
tru serviciul casei Dumnezeului nostru.
33 Pentru [m] pânile punerii înaintea. și
pentru [n] darul de pâne cel perpetuu. și
pentru arderea de tot cea perpetuă a
sabbatelor. a lunelor nouă. a sărbăto-
rilor. și pentru cele sfinte. și pentru jert-
firile pentru păcat. spre a face ispășire
pentru Israel. și *pentru* orice lucru în
casa Dumnezeului nostru.

34 Și am aruncat sorți între preoți,
Leviți și popor pentru [o] darul lemnelor.
de adus în casa Dumnezeului nostru.
după casele noastre părintești. în tim-
puri hotărîte din an în an. ca să ardă
pe altarul Domnului, Dumnezeul nostru,
după [p] cele scrise în lege. 35 Și să [q] a-
ducem din an în an în casa Domnului
prinoasele pământului nostru și prinoa-
sele tuturor fructelor din tot pomul;
36 Și întâiu-născuții fiilor noștri și ai
vitelor noastre, după cele scrise [r] în lege,
și întâiu-născuții boilor noștri și ai tur-
melor noastre, să-*i* aducem în casa Dum-
nezeului nostru preoților, cari servesc în
casa Dumnezeului nostru: 37 [s] Și să
aducem prinosul aluatului nostru și da-
rurile noastre ridicate. și fructul din tot
pomul, din must și din oleiu preoților,
la cămările casei Dumnezeului nostru;
și [t] zecimile pământului nostru Leviților,
ca și Leviții să ià zecimile din toate ce-
tățile arăturii noastre. 38 Și preotul.
fiul lui Aaron va fi cu Leviții, [u] când Le-
viții vor luà zecimile: și Leviții vor aduce
zecimea zecimilor în casa Dumnezeului
nostru. în [v] cămările casei tesaurului.
39 Căci fiii lui Israel și fiii lui Levi [x] vor
aduce darurile ridicate din grâu, din must
și din oleiu în cămările. unde *sunt* unel-
tele templului. și preoții. cari servesc, și
ușierii și cântăreții: și nu vom părăsì casa
Dumnezeului nostru.

Împărțirea poporului în Ierusalim și în alte cetăți.

11 Și capii poporului locuiră în Ierusa-
lim: și celalalt popor aruncă sorți,
ca să aducă pre unul din zece să locuiască
în Ierusalim, [a] cetatea sfântă. și cele*lalte*
nouă părți, în *alte* cetăți. 2 Și a bine-
cuvântat poporul pre toți oamenii. cari
[b] de bunăvoie se înfățișară să locuiască
în Ierusalim.

3 [c] Aceștia *sunt* capii provinciei, ce lo-
cuiră în Ierusalim; iar în cetățile lui Iuda
a locuit fiecare la moșia sa, în cetățile
lor: *adecă* Israel. preoții și Leviții și [d] ser-
vii templului și [e] fiii servilor lui Solomon.
4 [f] Și în Ierusalim au locuit *unii* din fiii
lui Iuda și din fiii lui Beniamin;

Din fiii lui Iuda: Ataia, fiul lui Uzia,
fiul lui Zecaria. fiul lui Amaria, fiul lui

[e] Ezra 2. 36—43. [f] Ezra. 9. 1. [g] Ps. 119. 106. [h] 1 Reg. 23. 3. [i] Esod. 34. 16. Ezra 9. 12, 14. [j] Esod. 20. 10. [k] Esod. 23. 10. 11. [l] Deut. 15. 1, 2. [m] Lev. 24. 5, etc. [n] Num. 28. [o] Is. 40. 16. [p] Lev. 6. 12. [q] Esod. 23. 19. Num. 18 12. [r] Esod. 13. 2, 12, 13. [s] Lev. 23 17. Num. 15. 19. [t] Lev. 27. 30. [u] Num. 18. 26. [v] 1 Cron. 9. 26. [x] Deut. 12 6, 11.

Capul 11. [a] Mat. 4. 5. [b] Judc. 5. 9. [c] 1 Cron. 9. 2, 3. [d] Ezra 2. 43. [e] Ezra 2. 55. [f] 1 Cron. 9. 3, etc.

Şefatia, fiul lui Mahalaleel, din fiii lui
[g]Pereţ; 5 Şi Maaseia, fiul lui Baruc,
fiul lui Col-Hoze, fiul lui Hazaia, fiul lui
Adaia, fiul lui Ioiarib, fiul lui Zecaria,
fiul lui Şiloni; 6 Toţi fiii lui Pereţ, cari
locuiră în Ierusalim, *erau* patru sute şase-
zeci şi opt bărbaţi viteji.

7 Şi fiii lui Beniamin *sunt* aceştia:
Sallu, fiul lui Meşullam, fiul lui Ioedu,
fiul lui Pedaia, fiul lui Kolaia, fiul lui
Maaseia, fiul lui Itiel, fiul lui Ieşaia; 8 Şi
cu dânsul: Gabai, Salai, nouă sute două-
zeci şi opt; 9 Şi Ioel, fiul lui Zicri, *erà*
supraveghietorul lor; şi Iuda, fiul lui Se-
nua, *erà* al doilea asupra cetăţii.

10 [h]Dintre preoţi: Iedaia, fiul lui Io-
iarib, Iachin. 11 Seraia, fiul lui Hilkia,
fiul lui Meşullam, fiul lui Zadok, fiul lui
Meraiot, fiul lui Ahitub, *erà* capul casei
lui Dumnezeu. 12 Şi fraţii lor, cari fă-
ceau serviciul casei, *erau* opt sute două-
zeci şi doi; şi Adaia, fiul lui Ieroham,
fiul lui Pelalia, fiul lui Amzi, fiul lui Ze-
caria, fiul lui Paşhur, fiul lui Malchia,
13 Şi fraţii lui, capii ai *caselor* părin-
teşti: două sute patruzeci şi doi; şi A-
maşai, fiul lui Azareel, fiul lui Ahazai,
fiul lui Meşilemot, fiul lui Immer, 14 Şi
fraţii lor, bărbaţi viteji, o sută douăzeci
şi opt; şi supraveghietorul lor *erà* Zab-
diel, fiul lui Ghedolim.

15 Şi din Leviţi: Şemaia, fiul lui Ha-
şub, fiul lui Azrikam, fiul lui Haşabia,
fiul lui Bunni. 16 Şi Şabetai şi Ioza-
bad, dintre capii Leviţilor, *erau* asupra
[i]lucrărilor de din afară ale casei lui Dum-
nezeu.

17 Şi Mattania, fiul lui Mica, fiul
lui Zabdi, fiul lui Asaf, *erà* conducăto-
rul cântăreţilor de rugăciune; şi Bakbu-
kia, al doilea între fraţii săi, şi Abda, fiul
lui Şammua, fiul lui Galal, fiul lui Iedu-
tun. 18 Toţi Leviţii în [j] sfânta cetate
erau două sute optzeci şi patru.

19 Şi uşerii, Akkub, Talmon, şi fra-
ţii lor, cari păziau la porţi, *erau* o sută
şaptezeci şi doi.

20 Şi rămăşiţa lui Israel, a preoţilor
şi a Leviţilor *erau* în toate cetăţile lui
Iuda, fiecare la moştenirea sa.

21 [k]Iar servii templului locuiau în
Ofel; şi Ziha şi Ghispa *erau* preste ser-
vii templului.

22 Şi supraveghietorul Leviţilor în
Ierusalim *erà* Uzi, fiul lui Bani, fiul lui
Aşabia, fiul lui Mattania, fiul lui Mica.
Din fiii lui Asaf cântăreţii *erau* asupra
serviciului casei lui Dumnezeu. 23 Căci
[l]*erà* o poruncă a regelui pentru ei, si
o porţiune hotărîtă pe toată ziua cântă-
reţilor.

24 Şi Petatia, fiul lui Meşezabeel, din-
tre fiii lui [m]Zera, fiul lui Iuda, *erà* [n]co-
misar al regelui, pentru toate afacerile
cu poporul.

25 Cât pentru satele cu câmpiile lor,
unii din fiii lui Iuda locuiră în [o]Kiriat-
Arba şi *în* satele sale, în Dibon şi *în* sa-
tele sale, în Iekabzeel şi *în* satele sale;
26 În Ieşua, în Molada, în Bet-Felet,
27 În Hazar-Şual, în Beer-Şeba şi *în*
satele sale, 28 În Ţiklag, şi în Mekona
şi *în* satele sale, 29 În En-Rimmon,
în Zarea, în Iarmut, 30 Şi în Zanoah,
în Adullam şi *în* satele lor, în Lachiş şi
în câmpiile sale, în Azeka şi *în* satele
sale. Şi au locuit dela Beer-Şeba, până
la valea lui Hinnom.

31 Şi fiii lui Beniamin *locuiră* dela
Gheba *în* Micmaş, *în* Ai, şi *în* Bet-El şi
în satele lor, 32 *În* Anatot, *în* Nob, *în*
Anania, 33 *În* Hazor, *în* Rama, *în* Ghit-
taim, 34 *În* Hadid, *în* Zeboim, *în* Ne-
balat, 35 *În* Lod, şi *în* Ono, *în* [p]valea
teslarilor.

36 Şi *unii* din Leviţi *locuiră* în păr-
ţile lui Iuda *şi* ale lui Beniamin.

Lista preoţilor şi a Leviţilor, cari s'au întors dela Babilon.

12 Şi aceştia *sunt* [a]preoţii şi Leviţii,
cari s'au suit cu Zerubabel, fiul lui
Şealtiel, şi *cu* Ieşua: [b]Seraia, Ieremia,
Ezra, 2 Amaria, Maluc, Hattuş, 3 Şe-
cania, Rehum, Meremot, 4 Iddo, Ghi-
neto, [c]Abiia, 5 Miamin, Maadia, Bilga,
6 Şemaia, şi Ioiarib, Iedaia, 7 Sallu,

[g] Fac. 38. 29. | [h] 1 Cron. 9. 10, etc. | [i] 1 Cron. 26.29. [j] Vers. 1. | [k] Cap. 3. 26. [l] Ezra 6. 8. 9. | [m] Fac. 38. 30. [n] 1 Cron. 18.17. | [o] Ios. 14. 15. [p] 1 Cron. 4. 14. | Capul 12. [a] Ezra 2. 1, 2. | [b] Cap. 10. 2 8. [c] Luc. 1. 5.

Amok. Hilkia. Iedaia; aceștia *erau* capii
preoților și ai fraților lor în zilele lui
[d] Ieșua. 8 Și din Leviți: Ieșua. Binnui.
Kadmiel. Șerebia, Iuda. *și* Mattania. [e] cel
asupra cântărilor, ei și frații lui. 9 Și
Bakbukia și Uni, frații lor. *erau* față cu
dânșii preste custozi.

10 Și Ieșua născù pre Ioiakim, și Io-
iakim născù pre Eliașib. și Eliașib născù
pre Ioiada. 11 Și Ioiada născù pre Io-
natan. și Ionatan născù pre Iadua.

12 Și în zilele lui Ioiakim erau preoți.
capii *caselor* părintești: cel al *casei* lui
Seraia. Meraia: cel al lui Ieremia. Ana-
nia: 13 A lui Ezra. Meșullam: a lui
Amaria. Iohanan: 14 A lui Melicu. Io-
natan: a lui Șebania. Iosef: 15 A lui
Harim. Adna: a lui Meraiot. Helka: 16 A
lui Iddo. Zecaria; a lui Ghinetan. Meșul-
lam: 17 A lui Abiia. Zicri: a lui Me-
niamin *și* a lui Moadia. Piltai: 18 A lui
Bilga. Șamua: a lui Șemaia. Ionatan: a
lui Ioiarib. 19 Mattenai: a lui Iedaia.
Uzi: 20 A lui Salai. Kalai: a lui Amoc.
Eber: 21 A lui Hilkia. Hașabia: a lui
Iedaia. Netaneel.

22 Leviții în zilele lui Eliașib. Ioiada.
Iohanan și Iadua. *fură* înscriși capi ai
caselor părintești; și preoții *fură înscriși*
supt domnia lui Dariu. Persul. 23 Fiii
lui Levi. capii *caselor* părintești, *fură* în-
scriși în Cartea [f] Cronicelor. până în zilele
lui Iohanan. fiul lui Eliașib. 24 Și ca-
pii Leviților: Hașabia. Șerebia. și Ieșua
fiul lui Kadmiel. și frații lor, *erau* față
cu dânșii. ca să laude și să aducă mulțu-
miri *lui Dumnezeu*, [g] după porunca lui
David. omul lui Dumnezeu. [h] rând pe
rând. 25 Mattania. Bakbukia, Obadia,
Meșullam. Talmon și Akkub, *fură* ușieri.
făcând pază la pragurile porților. 26 Ei
fură în zilele lui Ioiakim. fiul lui Ieșua.
fiul lui Ioțadok. și în zilele lui Neemia.
[i] guvernatorul. și ale preotului Ezra.
[j] cărturarul.

Sfințirea zidurilor cetății.

27 Și la [k] sfințirea zidurilor Ierusali-
mului au căutat pre Leviți din toate lo-
curile lor. ca să-i aducă la Ierusalim. ca
să facă sfințirea cu bucurie. [l] mulțumind
și cântând *în* cimbale. psaltiri și citare.
28 Și s'au adunat fiii cântăreților. și din
ținutul din jurul Ierusalimului și din
satele Netofatului. 29 Încă și din casa
Ghilgalului. și din câmpiile Geba și Az-
mavet: căci cântăreții își zidiră sate în
jurul Ierusalimului. 30 Și se curățiră
preoții și Leviții. și au curățit pre popor,
porțile și zidul.

31 Atunci am suit pre capii lui Iuda
pe zid. și am rânduit două mari coruri
de cântăreți: [m] *unul* mergeà la dreapta,
pe zidul [n] dinspre poarta gunoiului;
32 Și în urma lor mergeà Oșaia și ju-
mătate din capii lui Iuda. 33 Încă și
Azaria. Ezra. Meșullam. Iuda. 34 Be-
niamin. Șemaia și Ieremia; 35 Și *unii*
din fiii preoților *erau* [o] cu trâmbiți: Ze-
caria. fiul lui Ionatan. fiul lui Șemaia.
fiul lui Mattania. fiul lui Micaia, fiul lui
Zaccur. fiul lui Asaf: 36 Și frații săi:
Șemaia, și Azrael. Milalai. Ghilalai. Maai.
Netaneel. Iuda și Hanani. cu [p] instru-
mentele de cântări ale lui David, omul
lui Dumnezeu, și Ezra. cărturarul, îna-
intea lor. 37 [q] Și la poarta fântânei ce-
lei din față cu ei s'au suit pe [r] treptele
cetăței lui David, pe ridicătura zidu-
lui. deasupra casei lui David și până la
[s] poarta apelor despre răsărit.

38 [t] Și celalalt *cor* al cântăreților mer-
geà de cealaltă parte. și eu în urma
lor, și jumătate de popor pe zidul de
deasupra [u] turnului cuptoarelor și până
la [v] zidul cel lat. 39 Și [x] pe deasupra por-
ței lui Efraim. și pe deasupra [y] porței
celei vechi, și pe deasupra [z] porței pești-
lor. a [a] turnului Hananeel și a turnului
Mea. și până la [b] poarta turmelor: și au
stat la [c] poarta închisoarei.

40 Și așà au stat amândouă *corurile*
cântăreților în casa lui Dumnezeu, și
eu, și jumătate din diregători cu mine:
41 Și preoții. Eliakim. Maaseia. Minia-

[d] Hag. 1. 1. Zech. 3. 1. [e] Cap. 11. 17. [f] 1 Cron. 9. 14, etc. [g] 1 Cron. 23. [h] Ezra 3. 11. [i] Cap. 8. 9. [j] Ezra 7. 6, 11. [k] Deut. 20. 5. [l] 1 Cron. 25. 6. [m] Vers. 38. [n] Cap. 2. 13. [o] Num. 10. 2. 8. [p] 1 Cron. 23. 5. [q] Cap. 2. 14. [r] Cap. 3. 15. [s] Cap. 3. 26. [t] Vers. 31. [u] Cap. 3. 11. [v] Cap. 3. 8. [x] 2 Reg. 14. 13. [y] Cap. 3. 6. [z] Cap. 3. 3 [a] Cap. 3. 1. [b] Cap. 3. 32. [c] Ier. 32. 2.

min. Micaiţa. Elioenai. Zecaria *şi* Hana-
nia cu trâmbiţi: 42 Şi Maaseia. Şe-
maia. Eleazar. Uzzi, Iehohanan. Malchia.
Elam şi Ezer: şi cântăreţii înălţară vo-
cea lor. cu Iezraia. conducătorul *lor*.
43 Şi au adus în acea zi jertfe mari. şi
s'au bucurat: căci Dumnezeu îi bucurase
cu bucurie mare. Şi chiar femeile şi co-
pii s'au bucurat. încât bucuria Ierusali-
mului se auzì până departe.

Aşezarea diregătorilor templului.

44 [d] În ziua aceea s'au rânduit oameni
asupra camerelor tesaurelor. pentru da-
rurile ridicate. pentru prinoase. şi pentru
zecimi. ca să adune în ele din ţarinele
cetăţilor părţile *hotărîte* de lege pentru
preoţi şi Leviţi: căci Iuda avù bucurie
de preoţii şi de Leviţii cei ce erau de faţă.
Căci ei păzirà cele de păzit ale Dumne-
zeului lor. şi cele de păzit pentru cură-
ţire. 45 Şi s'au mai *pus* cântăreţi şi
uşieri. [e] după rânduiala lui David *şi* a lui
Solomon. fiul său. 46 Căci de mai în-
nainte. din zilele lui David [f] şi ale lui
Asaf. *s'au pus* capi preste cântăreţi. şi
preste cântările de laudă şi imnurile pen-
tru Dumnezeu. 47 Şi tot Izraelul în
zilele lui Zerubabel şi în zilele lui Nee-
mia dădù părţile hotărîte cântăreţilor şi
uşierilor pe toată ziua: [g] şi sfinţirà Levi-
ţilor. şi Leviţii sfinţirà fiiilor lui Aaron.

Neemia desfinţează cu râvnă mare diferite abusuri.

13 În ziua aceea [a] se cetì în cartea lui
Moisi în auzul poporului, şi s'a aflat
scris într'însa, [b] că Ammoniţii şi Moabiţii
nu se cădeau a intrà în adunarea lui
Dumnezeu nici odată; 2 Pentru că n'au
întâmpinat pre fiii lui Israel cu pâne şi
cu apă. ci [c] tocmirà pre Balaam contra
lor. spre a-i blestemà; [d] dar Dumnezeul
nostru a prefăcut blestemul în binecu-
vântare. 3 Şi cum auzirà legea, [e] au
deosebit din Israel toată amestecătura.
4 Iar mai nainte de acestea Eliaşib.
preotul, care erà preste camerile casei
Dumnezeului nostru, *erà* rudă cu Tobia:
5 Şi făcuse pentru el o cămară mare.
[f] unde mai nainte se puneau darurile de
pâne, tămâia, uneltele şi zecimile de grâu.
de must şi de oleiu. *părţile* [g] hotărîte
pentru Leviţi. cântăreţi şi uşieri. şi da-
rurile ridicate ale preoţilor. 6 Şi la
toate acestea eu nu eram în Ierusalim:
[h] căci în anul al treizeci şi doilea al lui
Artaxerxe. regele Babilonului. am venit
la rege. şi după câteva zile m'am cerut
dela rege. 7 Şi am venit la Ierusalim.
şi am văzut răul. ce făcuse Eliaşib pen-
tru Tobia. [i] făcându-i o cameră în cur-
ţile casei lui Dumnezeu. 8 Şi mi-a pă-
rut rău foarte: şi am aruncat afară din
locaş toate unelte de casă ale lui Tobia.
9 Şi am poruncit, şi [j] s'a curăţit came-
rele şi am readus acolo uneltele casei lui
Dumnezeu şi darurile de pâne şi tămâie.
10 Şi am aflat. că părţile Leviţilor
[k] nu *li*-se dădurà; şi că Leviţii şi [l] cân-
tăreţii. cari făceau serviciul. fugiserà fie-
care la ţarina sa. 11 Şi [m] m'am certat
cu diregătorii. şi le-am zis: [n] Pentru ce
s'a părăsit casa lui Dumnezeu? Şi i-am
adunat. şi i-am reaşezat la locul lor.
12 [o] Atuncia tot Iuda începù a aduce în
tesaure zecimea de grâu şi de must şi
de oleiu. 13 [p] Şi am aşezat tesaurari
preste tesaure: pre Şelemia. preotul, şi
pre Zadok. cărturarul. şi dintre Leviţi
pre Pedaia: şi pre lângă dânşii pre Ha-
nan. fiul lui Zaccur. fiul lui Mattania:
căci erau socotiţi [q] credincioşi. şi însărci-
narea lor *erà* să împărţască fraţilor lor.
14 [r] Aminteşte-ţi de mine, Dumne-
zeul meu. despre aceasta. şi să nu ştergi
milele mele. ce le-am făcut către casa
Dumnezeului meu şi la serviciul ei.
15 În zilele acelea am văzut în Iuda
pre unii, cari călcau la teasc [s] în sabbat.
şi aduceau snopi. şi încărcau asinul cu
vin, cu struguri şi cu smochine. şi *cu*
orice fel de sarcini, pre [t] care le aduceau
la Ierusalim în ziua de sabbat; şi am
mărturisit *în contra lor* în ziua. când vin-
deau bucate. 16 Şi Tirienii. cari lo-

d 2 Cron. 31. 11, 12. e 1 Cron. 25. f 1 Cron. 25. 1, etc. g Num. 18. 21, 24. — *Capul 13.* a Isa. 34. 16. b Deut. 23. 3, 4. c Ios. 24. 9, 10. d Num. 23. 11. e Cap. 9. 2. f Cap. 12. 44. g Num. 18. 21. 24. h Cap. 5. 14. i Vers. 1. 5. j 2 Cron. 29. 5. 15, 16, 18. k Mal. 3. 8. l Num. 35. 2. m Prov. 28. 4. n Cap. 10. 39. o Cap. 10. 38, 39. p 2 Cron. 31. 12. q 1 Cor. 4. 2. r Vers. 22, 31. s Esod. 20. 10. t Ier. 17. 21, 22.

cuiau acolo, aduceau pești și tot felul de
mărfuri, și *le* vindeau în sabbat la fiii lui
Iuda și în Ierusalim. 17 [u] Și m'am cer-
tat cu mai marii lui Iuda, și le-am zis:
Ce *este* această faptă reà, ce voi faceți,
profanând ziua sabbatului? 18 [v] N'au
făcut tot astfel părinții voștri, și n'a adus
oare Dumnezeul nostru toate relele ace-
stea asupra noastră și asupra cetății ace-
steia? Și voi mai adăugiți mânia asupra
lui Israel, profanând sabbatul.

19 Și când soarele [x] începù să întu-
nece în părțile Ierusalimului înainte de
sabbat, am poruncit, și s'au închis por-
țile, și am zis, să nu se deschidă până
după Sabbat; [y] și la porți am așezat *pre
unii* din servii mei, *ca* să nu se aducă
nici o greutate în ziua sabbatului. 20 Și
așà negutătorii și vânzătorii de orice
marfă au mers noaptea afară din Ieru-
salim odată și de două ori. 21 Atunci
am mărturisit asupra-le, și le-am zis:
Pentru ce mânați noaptea dinaintea zi-
dului? De veți mai face *aceasta,* voiu
pune mâna pe voi. De atuncia n'au *mai*
venit în sabbat.

22 Și poruncii Leviților [z] să se cu-
rățească, și să vină să păzească porțile,
pentru a sfinți ziua sabbatului.

[a] Amintește-ți de mine, Dumnezeul
meu, și *despre* aceasta, și cruță-mă după
mărimea îndurărei tale!

23 Pe lângă acestea în zilele acelea
am văzut Iudei, *cari* [b] luaseră femei As-
dodiene, Ammonite *și* Moabite; 24 Și
copiii lor vorbiau jumătate limbă Asdo-
dului, și nu știau să vorbească limba Iu-
deilor, ci limba acestui sau a acelui po-
por. 25 Și [c] i-am certat, și i-am bleste-
mat, și am și bătut pe unii din ei, și am
smuls părul lor, și [d] i-am jurat pe Dum-
nezeu, *zicând:* Să nu dați fetele voastre
fiiilor lor, și să nu luați din fetele lor
pentru fiii voștri, sau pentru voi înșivă.
26 [e] Au n'a păcătuit în acestea Solomon,
regele lui Israel? Deși [f] printre multe
popoare nu erà rege asemenea lui, [g] care
să fi fost iubit de Dumnezeul său, și să-l
fi pus Dumnezeu rege preste tot Israe-
lul; [h] dar și pre el femeiele străine l-au
tras în păcat. 27 Deci vom îngăduì
oare, să faceți tot acest rău mare, să [i] ne-
legiuiți în contra lui Dumnezeu, luând
femei străine?

28 Și *unul* din fiii lui [j] Iehoiada, fiul
lui Eliasib, arhiereul, *erà* ginere lui San-
ballat Horoneul: pentru care l-am alun-
gat de dinaintea mea. 29 [k] Amintește-ți
de dânșii, Dumnezeul meu, căci au pro-
fanat preoția și [l] legământul preoției și
al Leviților.

30 Astfel i-am curățit de toți străinii,
și am reașezat rândurile preoților și ale
Leviților, pre fiecare în serviciul său;
31 Și pentru darurile de lemne, în tim-
puri hotărîte, și pentru prinoasele lor.

Dumnezeul meu, amintește-ți de mine
spre bine.

CARTEA ESTEREI.

Ospățul cel mare dat de Ahasver. Vaști depusă din demnitatea de regină.

1 În zilele lui [a] Ahasver (acest Ahasver
domnì [b] dela India, până la Etiopia,
[c] *preste* o sută douăzeci și șapte de pro-
vincii); 2 În zilele acelea, când regele
Ahasver a [d] șezut pe tronul regatului său
în [e] Șușan, *cetatea* palatului, 3 În anul
al treilea al domniei sale, [f] făcut-a el un
ospăț tuturor mai marilor săi și servilor
săi; *așà că toată* puterea Persiei și a
Mediei, guvernatorii și mai marii provin-
cielor *au stat* înaintea lor. 4 Și atuncia
arătatu-le-a el avuțiă mărirei regatului

u Vers. 11.
v Ier. 17. 21. 22, 23.
x Lev. 23. 32.
y Ier. 17, 21, 22.
z Cap. 12. 30.
a Vers. 11, 31.
b Ezra 9. 2.
c Prov. 28. 4.
d Ezra 10. 5.
e 1 Reg. 11. 1, etc.
f 1 Reg. 3. 13.
g 2 Sam. 12. 24.
h 1 Reg. 11. 4, etc.
i Ezra 10. 2.
j Cap. 12. 10, 22.
k Cap. 6. 14.
l Mal. 2. 4, 11, 12.

ESTERA. *Capul 1.*
a Dan. 9. 1.
b Cap. 8. 9.
c Dan. 6. 1.
d 1 Reg. 1. 46.
e Neem. 1. 1.
f Marc. 6. 21.

său. și pompa mărirei strălucirei sale în
multe zile: o sută optzeci de zile.
5 Și sfârșindu-se zilele acelea, făcut-a
regele ospăț poporului întreg, ce se aflà
în Șușan, *cetatea* palatului, dela mare
până la mic, șapte zile, în curtea grădi-
nei palatului domnesc. 6 *Ce erà îm-
podobit cu covoare* albe, verzi și vânăte,
întinse pe funii de in subțire și de pur-
pur, pe verigi de argint, și pe stâlpi de
marmură: [g] paturi de aur și de argint
erau pe podeală de marmură roșie, vâ-
nătă, albă și neagră. 7 Și turnau în
pahare de aur (și paharele erau de deose-
bite forme), și vinul *regelui* cu prisosință,
după bogăția regelui. 8 Și chipul de a
beà *fost-a* așà: cum se poruncise, nime-
nea nu erà silit; căci așà rânduise regele
tuturor iconomilor palatului său, ca să
facă după voia fiecăruia. 9 Și Vasti, re-
gina, a făcut femeielor un ospăț *în* casa
domnească a regelui Ahasver.

10 Și în ziua a șaptea, vesel [h] de vin
fiind regele, a poruncit lui Mehuman,
lui Bițța, lui [i] Harbona, lui Bigta, lui A-
bagta, lui Zetar și lui Carcas, celor șapte
eunuchi, cari serviau înaintea regelui
Ahasver, 11 Ca să aducă pre regina
Vasti înaintea regelui cu diadema dom-
nească, ca să arate frumusețea ei popo-
rului și mai marilor; căci *erà* frumoasă
de văzut. 12 Dar regina Vasti nu voì
să vină, după porunca regelui, *ce i-s'a
trimes* prin *unul* dintre eunuchi: de a-
ceea regele se mâniè foarte, și urgia lui
se aprinse în el.

13 Și zise regele către [j] înțelepți, [k] cari
cunoșteau datina *țărei*, (căci așà *erà* chi-
pul regelui cu toți cei ce știau legea și
dreptul: 14 Și aproape de el *erau:* Car-
șena, Șetar, Admata, Tarșiș, Meres, Mar-
sena, și Memucan, cei [l] șapte mai mari
ai Persiei și ai Mediei, [m] cari vedeau fața
regelui, *și* ședeau cei d'întâiu în regat):
15 Ce se va face reginei Vasti după lege,
pentru că nu a făcut porunca regelui A-
hasver *ce l-a trimes* prin eunuchii?
16 Și răspunse Memucan înaintea re-
gelui și a mai marilor: Regina Vasti n'a
nedreptățit numai pre rege, ci și pre toți
mai marii și pre toate popoarele, din toate
provinciile regelui Ahasver. 17 Căci
fapta reginei se va răspândì între toate
femeile, și ele își vor [n] desprețuì bărba-
ții în față, când se va spune, că regele
Ahasver a poruncit, ca să se aducă înain-
tea sa regina Vasti, și *că* ea n'a venit.
18 Și aztăzi doamnele Persiei și ale Me-
diei, câte vor auzì fapta reginei, vor vorbì
tot așà către toți mai marii regelui; și
va venì dispreț și mânie mare. 19 Deci
de *este* plăcut regelui, să iasă un edict
domnesc dela el, și să se scrie între le-
gile Perșilor și ale Mezilor, că să nu se
schimbe: Ca să nu mai vină Vasti înain-
tea regelui Ahasver: și regele să deà tit-
lul ei de regină la alta mai bună decât
dânsa. 20 Și când edictul, ce regele îl
va face, se va proclama în tot regatul
său (că el este mare), toate femeile vor
[o] da onoare bărbaților lor, dela mare până
la mic.

21 Și cuvântul plăcù regelui și mai
marilor: și regele făcù după sfatul lui
Mumecan: 22 Că trimese scrisori la
toate provinciile regelui, în [p] fiecare pro-
vincie, după chipul scrierei sale, și la fie-
care popor, după limba sa, pentru ca fie-
care bărbat [q] să fie domn în casa sa; și
s'a proclamat în limba fiecărui popor *al
său.*

Estera se alege regină.

2 După întâmplările acestea, liniștindu-
se mânia regelui Ahasver, își aduse
aminte de Vasti, și de ceea ce făcuse ea,
și [a] ce s'a hotărit asupră-i. 2 Atuncia
servii regelui, cari îi serviau, ziseră: Să
se caute pentru rege fecioare tinere, fru-
moase la chip: 3 Și să așeze regele
diregători în toate provinciile regatului
său, și să adune în Șușan, *cetatea* pala-
tului, la casa femeilor, pre toate fecioa-
rele tinere, frumoase la chip, supt paza
lui Heghe, eunuchiul regelui, păzitorul
femeilor, și să li-se deà dresuri. 4 Și
tânăra, care va plăceà regelui, să fie re-

g Ezec. 23. 41. Amos. 6. 4. — Sam. 13 28. | i Cap. 7. 9. j Ier. 10. 7. | Mat. 2. 1. k 1 Cron. 12. 32. | l Ezra 7. 14. m 2 Reg. 25 19. | n Efes. 5. 33. o Efes. 5. 33. | 1 Pet. 3. 1. p Mat. 8. 9. | q Efes. 5. 22. 23. 24. 1 Tim. 2. 12. | *Capul 2.* a Cap. 1 19 20.

gină în locul Vaștei. Și cuvântul a plă-
cut regelui. și el așà a făcut.

5 În Șușan, *cetatea* palatului. erà un
om. Iudeu numit Mordacheu. fiul lui Iair.
fiul lui Șimei. fiul lui Kiș. Beniaminitul.
6 [b] Care a fost dus prins din Ierusalim cu
cei prinși și duși cu Iconia. regele lui
Iuda. pre care Nebucodonosor. regele
Babilonului. i-a dus prinși. 7 Și acesta
crescù pre Hadassa, (adecă Estera) [c] fica
unchiului său: căci ea nu aveà nici pă-
rinte. nici mumă; și tânăra *erà* frumoasă
la chip și plăcută la vedere. și Morda-
cheu. după ce părintele și muma ei mu-
riră. și-o infiiè.

8 Și cum se auzì edictul regelui și
porunca lui. și după ce [d] se adunase în
Șușan. *cetatea* palatului. multe fecioare
supt paza lui Heghe. a fost dusă Estera
în casa regelui supt paza lui Heghe. pă-
zitorul femeilor. 9 Și fecioara îi plăcù.
și aflà har înaintea lui. și el se grăbì a-i
da [e] dresurile ei și părțile ei, și a-i da și
șapte tinere. alese din casa regelui; și
o strămută pre ea și pre tinerele ei în
camera cea mai bună în casa femeilor.
10 Și [f] Estera nu-și arătă nici poporul
său nici rudele sale: căci Mordacheu îi
poruncise. să nu *le* arate. 11 Și in fie-
care zi se preumblà Mordacheu pe dina-
intea curței casei femeilor, ca să cerceteze
cum se aflà Estera, și ce se face cu ea.

12 Și atuncia venià rândul de întrare
la regele Ahasver a fiecărei fecioare,
după ce stăteau douăsprezece luni, *spre
a face* cele ce erau rânduite femeilor.
(căci așà se îndepliniau zilele dresului
lor: șase luni *se ungeau* cu uleiu de mir.
și șase luni cu mirositoare și cu *alte* dre-
suri femeiești): 13 Așà întră fecioara
la rege: și tot ce cerea. ca să ià cu sine
din casa femeilor în casa regelui. i-se
da. 14 Seara întrà și dimineața se în-
turnà în a doua casă a femeilor, *care
erà* supt paza lui Șaașgaz, eunuchiul re-
gelui. care păzià concubinele și nu mai
întrà la rege, fără numai dacă regele nu
aveà plăcere de ea. și nu o chiemà anume.

15 Și venind rândul să între la rege
și la Estera, [g] fata lui Abihael, unchiul lui
Mordacheu. care și-o înfiiase, ea nu cerù
nimic. decât cele ce-i rânduise Heghe.
eunuchiul regelui, păzitorul femeilor, și
Estera aflà har în ochii tuturor. cari o
căutau. 16 Și așà Estera fu dusă la re-
gele Ahasver. la casa sa domnească, în
luna a zecea. adecă luna Tebet. în al șap-
telea an al domniei sale. 17 Și regele
iubì pre Estera mai mult decât pre toate
femeile, și ea aflà har și iubire înaintea
lui mai mult decât toate fecioarele; deci
puse diadema domnească pe capul ei, și
o făcù regină în locul Vaștei. 18 Atun-
cia [h] făcù regele un ospăț mare la toți
mai marii săi și la servii săi, ospățul E-
sterei, și ușură *sarcinele* provinciilor. și
dădù daruri după bogăția regelui.

19 Și pre când strângeau un al doilea
rând de fecioare, Mordacheu ședeà la
poarta regelui. 20 Și Estera nu-și ară-
tase rudele sale. nici poporul său. cum îi
poruncise Mordacheu: căci ea făceà și
acum ceea ce-i poruncià Mordacheu. ca și
atuncia când creșteà lângă dânsul.

Mordacheu descopere o uneltire în contra regelui.

22 În una din zile. pre când Morda-
cheu ședeà în poarta regelui, doi din
eunuchii regelui, Bigtan și Tereș, din
custozii pragului, se aprinseră, și căutau
să pună mâna pe regele Ahasver. 22 Și
Mordacheu înțelegând lucrul, *îl* spuse
Esterei, regina. și Estera *îl* spuse regelui
în numele lui Mordacheu. 23 Și luân-
du-se în cercetare lucrul. se aflà *așà;*
deci amândoi fură spânzurați pe lemn,
și se scrise în Cartea Cronicelor înain-
tea regelui.

Haman, mâniându-se, dobândește un decret pentru stârpirea Iudeilor.

3 După întâmplările acestea regele A-
hasver mări pre Haman. fiul lui Ham-
medata, [a] Agagheul. și-l înălță, și puse
pe scaunul său mai sus decât *al* tuturor
mai marilor depe lângă el. 2 Și toți
servii regelui. cari *erau* [b] la poarta rege-

[b] Ier. 24. 1. [c] Vers. 15. | [d] Vers. 3. | [e] Vers. 3. 12. | [f] Vers. 20. | [g] Vers. 7. | [h] Cap. 1. 3. — | Capul 3. [a] Num. 24. 7. 1 Sam. 15. 8. [b] Cap. 2. 19.

lui. se plecau și se închinau lui Haman:
că așà poruncise regele pentru el. Dar
Mordacheu [c] nu se plecă. nici nu se în-
chinà lui. 3 Atuncia ziseră servii rege-
lui. cari *erau* la poarta regelui. către
Mordacheu: Pentru ce calci [d] porunca
regelui?

4 Și ei în toate zilele îi ziceau *acea-
sta*. dar el nu ascultă de ei: și ei spuseră
lui Haman. ca să vază. dacă Mordacheu
va fi statornic în hotărîrea *sa*. căci el
le-a fost spus. că *este* Iudeu. 5 Și Ha-
man văzând. că Mordacheu [e] nu se pleacă
și nu se închină lui. Haman [f] se umplù
de mânie. 6 Și crezù preà puțin pen-
tru el de a pune mâna numai pe Mor-
dacheu; căci i-se supusese poporul lui
Mordacheu: de aceea [g] caută Haman să
nimicească pre toți Iudeii. cari *erau* în
tot regatul lui Ahasver. anume pre po-
porul lui Mordacheu.

7 În luna întâia. care *erà* luna Nisan.
în anul al doisprezecelea al regelui A-
hasver. [h] se aruncă Pur. adecă sorț. îna-
intea lui Haman. din zi în zi. și din lună
în lună. *și a căzut sorțul* pe luna a doua-
sprezece. adecă luna Adar. 8 Și Ha-
man zise către regele Ahasver: Este un
popor împrăștiat și risipit printre popoa-
rele din toate provinciile regatului tău;
și [i] legile lui se deosebesc de *legile* tutu-
ror popoarelor. și nu ține legile regelui:
deci nu *este* în folosul regelui. ca să-i
sufere. 9 De place regelui. *atuncia* să
se scrie. ca ei să fie nimiciți: și eu voiu
cumpănì zece mii de talanți de argint în
mânele celor însărcinați cu lucrul. ca să
le aducă în tesaurele regelui. 10 Și
[j] scoțând regele [k] inelul său din mâna sa.
îl dădù lui Haman. fiul lui Hammedata.
Agagheul. neamicul Iudeilor. 11 Și re-
gele zise către Haman: Argintul ține-
ți-l. și cu poporul fă cum îți va plăceà.

12 [l] Deci se chiemară scriitorii rege-
lui în a treisprezecea zi a lunei întâia. și
se scrise în totul. cum zise Haman că-
tre satrapii regelui și către guvernatorii
fiecărei provincii. și către mai marii fie-
cărui popor din fiecare provincie. [m] după
chipul scrierei lor. și *către* fiecare popor
în limba sa: [n] în numele regelui Ahas-
ver se scrise. și se sigilă cu inelul rege-
lui. 13 Și [o] se trimeseră scrisori cu
alergători în toate provinciile regelui. ca
să nimicească. să omoare și să peardă
pre toți Iudeii. tineri și bătrâni. copii
și femei. *pre toți* [p] într'o zi. în a trei-
sprezecea *zi* a lunei a douăsprezecea. a-
decă luna Adar. [q] și să pradè averile lor.
14 [r] Câte o copie depe scrisoare s'a tri-
mes în toată provincia. ca să proclame
ca edict către toate popoarele. ca ele să
fie gata în acea zi. 15 Alergătorii. gră-
biți de porunca regelui. ieșiră. și edictul
se proclamă și în Șușan. *cetatea* pala-
tului. Și regele și Haman se puseră la
băut: iar [s] cetatea Șușan *erà* în neliniște.

Mordacheu se îndreptează către Estera, care se încearcă a împăcà pre rege.

4 Și Mordacheu înțelegând toate ce se
făcuse. Mordacheu își [a] rupse vest-
mintele sale. și se îmbrăcă în sac și [b] ce-
nușă. și ieși în mijlocul cetății. și [c] strigă
strigăt tare și amar: 2 Și venì dinain-
tea porței regelui: că nimenea nu *puteà*
întrà în poarta regelui îmbrăcat în sac.
3 Și în orice provincie. unde sosià po-
runca regelui și edictul său. *erà* între
Iudei bocet mare. post. plângere și stri-
găt: și mulți se culcară în sac și cenușă.

4 Și intrară tinerele Esterei și eunu-
chii ei. și-i spuseră *aeasta*. Și regina se
sperie foarte. și trimese vestminte. ca să
îmbrace pe Mordacheu. și să ia depe el
sacul: dar el nu *le* primì. 5 Atuncia
Estera chiemă pre Hatac. *unul* din eu-
nuchii regelui. ce erà rânduit spre ser-
viciul ei. și-l trimese la Mordacheu. ca
să afle ce *este*. și pentru ce *se poartă* ast-
fel. 6 Deci ieșì Hatac către Mordacheu
în piața cetăței. ce *erà* în fața porței re-
gelui. 7 Și Mordacheu îi spuse toate.
ce i-se întâmplase. și [d] suma banilor. ce
Haman a promis că va cumpănì în te-

c Ps. 15. 4. d Vers. 2. e Vers. 2. | f Dan. 3. 19. g Ps. 83. 4 h Cap. 9. 24. | i Fapt. 16. 20. j Fac. 41. 42. k Cap. 8. 2, 8 | l Cap. 8. 9. m Cap. 1. 22. n 1 Reg. 21. 8. | o Cap. 8. 10. p Cap. 8.12. etc. q Cap. 8. 11. | r Cap. 8. 13, 14. s Prov. 29. 2. — | *Capul 4.* a 2 Sam. 1. 11. b Ios. 7. 6. | c Fac. 27. 34. d Cap. 3. 9.

saurele regelui, ca să pearză pre Iudei.
8 Și-i dădù o [e]copie depe scrisoarea e-
dictului, ce se proclamase în Șușan,
pentru nimicirea lor, ca să *o* arate Este-
rei, să-i spună, și să o îndemne, ca să
între la rege, să-l roage, și să stăruiască
la el pentru poporul ei.

Mordacheu cere ajutorul Esterei.

9 Și venì Hatac, și spuse Esterei cu-
vintele lui Mordacheu. 10 Și Estera
zise către Hatac, trimițându-l iarăși la
Mordacheu: 11 Toți servii regelui știu,
că orice bărbat ori femeie, care ar întrà
la rege în [f]curtea cea mai din lăuntru,
fără a fi chiemat, [g]o lege *este* a-i omorì,
afară de acela, [h]căruia va întinde regele
sceptrul *său* cel de aur, ca să trăiască:
și eu de treizeci de zile n'am fost che-
mată, ca să intru la rege. 12 Și se spuse
lui Mordacheu cuvintele Esterei.

13 Atuncia Mordacheu zise, răspun-
zând Esterei: Nu-ți închipuì, că tu *sin-
gură* vei scăpà dintre toți Iudeii, *pentru
că ești* în casa regelui. 14 Căci dacă tu
vei tăceà cu totul în timpul acesta, va
venì de aiurea ușurare și mântuire Iu-
deilor; iar tu și casa părintelui tău se va
pierde; și cine știe, dacă tu n'ai venit la
regat pentru un timp ca acesta?

15 Atuncia zise Estera să răspundă lui
Mordacheu: 16 Mergi, adună pre toți
Iudeii aflători în Șușan, și postiți pentru
mine, și nici să mâncați nici să beți [i]trei
zile, noaptea și ziua; și eu și tinerele mele
vom posti de asemenea; după aceea voiu
întrà astfel la rege, deșì aceasta nu *este*
după lege; dar [j]de este să pier, voiu pierì.
17 Și ducându-se Mordacheu, făcù în
toate după cum i-a poruncit Estera.

Estera merge la rege.

5 Și a [a]treia zi, îmbrăcându-se Estera
cu *vestmântul ei* de regină, stătù în
porticul [b]cel din lăuntrul palatului rege-
lui; și regele ședeà pre tronul său de
rege în palatul său domnesc, în fața în-
trărei palatului. 2 Și cum văzù regele
pre regina Estera stând în curte, [c]ea aflà
har înaintea sa; și [d]regele întinse Este-
rei sceptrul de aur, ce *erà* în mâna sa;
deci se apropie Estera, și atinse vârful
sceptrului. 3 Și regele zise către ea:
ce-ți este, regină Estera, și care *este* ce-
rerea ta? *cere!* [e]și până la jumătatea
regatului meu ți-se va da. 4 Și Estera
răspunse: Dacă îi place regelui, să vină
regele și Haman astăzi la ospățul, ce l-am
pregătit pentru el. 5 Și regele zise: Cu
grabă chiemați pre Haman, ca să facă
după cuvântul Esterei; și *așà* veniră re-
gele și Haman la ospățul, ce-l pregătise
Estera.

6 [f]Și la băutură de vin zise regele
către Estera: [g]Care *este* rugăciunea ta?
și ți-se va da; și care *este* cererea ta?
cere și până la jumătatea regatului, și
ți-se va face. 7 Și răspunzând Estera,
zise: Rugăciunea și cererea mea *este:*
8 De-am aflat har înaintea regelui, și
dacă va plăceà regelui să facă rugăciu-
nea mea, și să îndeplinească cererea mea,
să vină regele și Haman la ospățul ce-l
voiu pregătì pentru ei; și mâne voiu face
după cuvântul regelui.

Planul lui Haman pentru perderea lui Mordacheu.

9 Și ieșì Haman în acea zi voios și
vesel; dar, văzând Haman pre Morda-
cheu în poarta regelui, [h]că nu s'a sculat,
nici s'a mișcat pentru el, s'a umplut de
mânie asupra lui Mordacheu. 10 To-
tuși [i]se stăpânì Haman; și intrând în
casa sa, a trimes, și a chiemat pre ami-
cii sei și pre Zereș, femeia sa. 11 Și
spus-a lor Haman mărirea averilor sale
și mulțimea copiilor săi, și cum regele
l-a mărit, și cum l-a înălțat mai pe sus
de toți mai marii și servii regelui. 12 Și
zis-a Haman: Chiar regina Estera n'a
chiemat împreună cu regele la ospățul
ce-l pregătì, decât pre mine; și încă și
mâne sunt chiemat la dânsa împreună
cu regele; 13 Dar toate acestea nu-mi
vor folosì nimic, pe cât timp voiu vedeà
pre Mordacheu, Iudeul, șezând în poarta
regelui. 14 Și zisu-i-a Zereș, femeia
sa, și toți amicii săi: Să se facă o spân-

e Cap. 3. 14, 15. f Cap. 5. 1. g Dan. 2. 9. h Cap. 5. 2. i Cap. 5. 1. j Fac. 43 14.
Capul 5. a Cap. 4. 16. b Cap. 4. 11. c Prov. 21. 1. d Cap. 4. 11. e Marc. 6. 23. f Cap. 7. 2. g Cap. 9. 12. h Cap. 3. 5. i 2 Sam. 13. 22.

zurătoare, înaltă de cincizeci coți, și mâne
cere dela rege, ca Mordacheu să fie spân-
zurat pe ea: și du-te apoi voios cu regele
la ospăț. Și a plăcut aceasta lui Haman,
și a făcut spânzurătoarea.

Haman e silit să onoreze în public pe Mordacheu.

6 În aceea noapte somnul fugì dela
rege: și el poruncì să se aducă [a] car-
tea de amintire, cronicele: și se cetì îna-
intea regelui. 2 Și s'a aflat scris, că
Mordacheu dăduse știre, că Bitgan și
Tereș, doi din eunuchii regelui, dintre pă-
zitorii pragului, căutaseră să pună mâna
pe regele Ahasver.
3 Și zis-a regele: Ce onoare și mărire
s'a făcut lui Mordacheu pentru aceasta?
Atuncia tinerii, cari serviau regelui, zi-
seră: Nimic nu i-s'a făcut. 4 Și regele
zise: Cine *este* în curte? Iar Haman ve-
nise în curtea [b] din afară a casei rege-
lui, [c] ca să ceară dela rege punerea lui
Mordacheu la spânzurătoare, ce o pre-
gătise pentru dânsul. 5 Și tinerii rege-
lui îi ziseră: Iacă, Haman este în curte!
Și regele a zis: Să între.
6 Și cum întră Haman, zis-a lui re-
gele: Ce se cade să se facă omului, pre
care regele voește a-l onorà? Iar Ha-
man cugetă în inima sa: Pre cine *altul*
voește regele a-l onorà, decât pre mine?
7 Și Haman răspunse regelui: Omului,
pre care regele voește a-l onorà, 8 Să
i-se aducă vestmântul regelui, cu care
se îmbracă regele, și [d] să se pună diadema
pe capul său: 9 Și vestmântul *acesta*
și calul să se deà în mâna unuia dintre
mai marii mai de frunte ai regelui, ca
să îmbrace pe *acel* om, pre care regele
voește a-l onorà; și ducându-l călare pe
ulițele cetății, [e] să se strige înainte lui;
așà se face omului, pre care regele voește
a-l onorà.
10 Și zis-a regele către Haman: Gră-
bește-te, ià vestmântul și calul, cum ai
zis, și fă așà lui Mordacheu, Iudeul, care
șadè în poarta regelui; să nu lipsească
nimic din toate câte ai zis.
11 Deci luă Haman vestmântul și ca-
lul, și îmbrăcă pre Mordacheu, și-l duse
călare pe ulițele cetății, strigând înain-
tea lui: Așà se face omului, pre care re-
gele voește a-l onorà.
12 Și s'a întors Mordacheu la poarta
regelui; iar Haman s'a dus [f] cu grabă la
casa sa, trist foarte [g] și cu capul acope-
rit. 13 Și Haman spuse Zereșei, femeia
sa, și tuturor amicilor săi toate ce i-se
întâmplaseră. Și zis-au către el înțelep-
ții săi și Zereș, femeia sa: Dacă Morda-
cheu, înaintea căruia ai început a cădeà,
este din seminția Iudeilor, nu-l vei pu-
teà învinge, ci vei cădeà înaintea lui.
14 Și pre când vorbiau cu el, veniră
eunuchii regelui, și se grăbiră să aducă
pre Haman la [h] ospățul, ce-l pregătise
Estera.

Haman e spânzurat de spânzurătoarea pe care el o pregătise pentru Mordacheu.

7 Și *așà* veniră regele și Haman, să
ospăteze cu regina Estera. 2 Și zis-a
regele către Estera și a doua zi [a] la bău-
tura de vin: Care *este* rugăciunea ta, re-
gină Esteră? *cere!* și ți-se va da; și care
este cererea ta? *cere* și până la jumăta-
tea regatului, și se va face. 3 Atuncia
răspunse regina Estera, și zise: De-am
aflat har înaintea ta, o rege, și de va
plăceà regelui, să mi-se deà vieața mea
la rugăciunea mea, și poporul meu la
cererea mea: 4 Căci suntem [b] vânduți,
eu și poporul meu, spre nimicire, uci-
dere și pierdere. Dar de-am fi fost vân-
duți *numai* ca sclavi sau sclave, aș fi
tăcut, cu toate că neamicul n'ar puteà
răsplătì regelui perderea *ce ar venì din
aceasta.*
5 Atuncia răspuns-a regele Ahasver,
și zis-a către Estera, regina: Cine este
el, și unde este acela, care s'a sumețit
să facă aceasta? 6 Și Estera zise: Apă-
sătorul și neamicul *este* acest înreutățit
Haman.
Atuncia se înspăimântă Haman îna-
intea regelui și a reginei. 7 Și sculân-
du-se regele dela băutura de vin în ur-

Capul 6. a Cap. 2. 23. | b Cap. 5. 1. c Cap. 5. 14. | d 1 Reg. 1. 33. | e Fac. 41. 43. | f 2 Cron 26. 20. g Ier. 14. 3, 4. | h Cap. 5. 8. — | Capul 7. a Cap. 5. 6. | b Cap. 3. 9.

gia sa, *se duse* în grădina palatului; iar
Haman stătù, ca să ceară vieața sa dela
regina Estera: căci a văzut, că regele
erà hotărât a-l pierde.
8 Și întorcându-se regele din grădina
palatului în camera ospățului, iacă, Ha-
man erà aruncat pe [c]patul, pe care * șe-
deà* Estera. Și zis-a regele: *Cum, caută*
chiar a silì și pe regina în fața mea, în
casa *mea?* Și cum ieșì vorba din gura
regelui, îi și [d]acoperiră fața.
9 Și zise
[e]Harbona, unul dintre eunuchi, înain-
tea regelui: Iacă, și o [f]spânzurătoare
înaltă de cincizeci de coți, pre care Ha-
man a făcut-o pentru Mordacheu, care
a vorbit spre binele regelui, este în casa
lui Haman! Și regele zise: Spânzurați-l
pe ea.
10 Deci [g]spânzurară pre Haman
la spânzurătoarea, ce o pregătise pentru
Mordacheu. Și *așà* se liniștì mânia regelui.

Înnălțarea lui Mordacheu.

8 În ziua aceea regele Ahasver dădù
reginei Estera casa lui Haman, ne-
amicul Iudeilor. Și venì Mordacheu îna-
intea regelui; căci Estera îi spusese [a]ce-i
erà el.
2 Și scoțând regele [b]inelul său,
pre care l-a luat dela Haman, îl dădù lui
Mordacheu. Și Estera puse pre Morda-
cheu asupra casei lui Haman.
3 Și iarăși vorbì Estera către rege, și
căzù la picioarele lui, și-l rugă cu lacrimi
să se întâmpine răutatea lui Haman, A-
gagheul, și uneltirea, ce el uneltise Iu-
deilor.
4 Și [c]întins-a regele sceptrul
de aur către Estera. Și Estera se sculă,
și stătù înaintea regelui;
5 Și zise: De
va plăceà regelui, și de-am aflat har îna-
intea lui, și lucrul *se va păreà* drept re-
gelui, și eu *sunt* plăcută în ochii lui, să
se scrie, ca să desființeze scrisorile cele
uneltite de Haman, fiul lui Hammedata,
Agagheul, pre care le scrise, ca să nimi-
cească pre Iudei din toate provinciile
regelui;
6 Căci cum aș puteà vedeà
[d]răul, ce ar cădeà preste poporul meu?
Sau cum aș puteà să văd pierderea ru-
delor mele?
7 Atuncia zis-a regele Ahasver către
regina Estera, și către Mordacheu, Iu-
deul: Iacă [e]am dat Esterei casa lui Ha-
man, și pre el l-au spânzurat la spânzu-
rătoare; pentru că a întins mâna sa a-
supră Iudeilor.
8 Deci scrieți pentru
Iudei, cum vi-se va păreà mai bine, în
numele regelui, și sigilați cu inelul re-
gelui; căci scrisoarea scrisă în numele
regelui și sigilată cu inelul regelui, [f]nu
se desființează.

Un decret nou regal în folosul ovreilor.

9 [g]Și chiemară atuncia pre scriitorii
regelui în luna a treia, adecă luna Sivan,
în a douăzeci și treia zi a ei, și se scrise
în totul, după cum poruncì Mordacheu
către Iudei și către satrapi și guverna-
tori, și mai marii provinciilor, [h]dela Iu-
dea până la Etiopia, o sută douăzeci și
șapte de provincii, la fiecare provincie
[i]după chipul scrierei sale, și la tot po-
porul în limba sa, și către Iudei, după
scrierea lor și în limba lor.
10 [j]Și scrise scrisori în numele rege-
lui Ahasver, și *le* sigilă cu inelul regelui,
și *le* trimese prin alergători călări, cari
călăriau pe cai iuți și pe cătâri din
iepe:
11 *Scrisori*, în cari regele învoià
Iudeilor din orice cetate să se adune, și
să-și apere vieața lor, să piardă, să o-
moare, și se nimicească orice putere a
poporului și a provinciei, ce i-ar apăsa,
stârpind copiii și femeile, și [k]prădând
averile lor.
12 [l]Într'o zi, în toate pro-
vinciile regelui Ahasver, *adecă* în a trei-
sprezecea, a lunei a douăsprezecea, luna
Adar, *se scrise*.
13 [m]Câte o copie depe *această* scri-
soare s'a dat ca edict, și s'a proclamat
în fiecare provincie către toate popoarele,
poruncind Iudeilor a fi gata în ziua a-
ceea, ca să-și răzbune de neamicii lor.
14 Și *așà* ieșiră alergătorii, călărind pe
cai iuți *și* pe cătâri, grăbiți *și* siliți fiind
din porunca regelui. Și edictul se pro-
clamă și în Șușan, *cetatea* palatului.
15 Iar Mordacheu ieșì de dinaintea

---

c Cap. 1. 6.
d Iov. 9. 34
e Cap. 1. 10.
f Ps. 7. 16. Prov. 11. 5, 6.
g Ps. 37. 35, 36. Dan. 6 24.
Capul 8.
a Cap. 2. 7.
b Cap. 3. 10.
c Cap. 4. 11.
d Neem. 2. 3.
e Prov. 13. 22.
f Dan 6.8,12,15.
g Cap. 3. 12.
h Cap. 1. 1.
i Cap. 1. 22.
j 1 Reg. 21. 8.
k Cap. 9. 10, 15, 16.
l Cap. 3.13. etc.
m Cap 3. 14, 15.

regelui în vestmânt de rege vânăt și alb,
și cu coroană mare de aur și mantie de
in subțire și de purpur; și [n] cetatea Șu-
șan se bucură, și se veselì. 16 Și pen-
tru Iudei fu [o] lumină, veselie, bucurie și
onoare. 17 Și în orice provincie și ce-
tate, unde sosì porunca regelui și edictul
său, bucurie și veselie, ospătare și [p] zi
bună erà Iudeilor. Și mulți din poporul
țării [q] se făcură Iudei: căci [r] frica de Iu-
dei căzuse preste ei.

Iudeii se opun neamicilor lor, și-i înving.

9 Și [a] în luna a douăsprezecea, luna A-
dar, în a treisprezecea zi a ei, [b] când
porunca regelui și edictul său erau a-
proape să fie îndeplinite, în ziua în care
neamicii Iudeilor sperau să domnească
asupra lor (deși s'a întors lucrul, căci
Iudeii [c] domniau asupra celor, ce-i u-
rau), 2 [d] Se adunară Iudeii în cetățile
lor, în toate provinciile regelui Ahasver,
ca să pună mâna pe cei ce [e] căutau ne-
norocirea lor: și nimenea nu putù a-le
stà înainte, căci [f] frica de dânși căzuse
preste toate popoarele. 3 Și toți mai
marii provinciilor și satrapii și guverna-
torii și economii regelui ajutară pre Iu-
dei; căci frica de Mordacheu căzuse pre-
ste ei. 4 Căci Mordacheu *erà* mare în
casa regelui, și faima lui străbătuse în
toate provinciile; că omul acesta, Mor-
dacheu, [g] mergeà mărindu-se.
5 Și loviră Iudeii pre toți neamicii lor
cu lovitură de sabie, și cu ucidere și cu
nimicire; și făcură cu neamicii lor după
voia lor. 6 Chiar și în Șușan, *cetatea*
palatului, Iudeii uciseră și stârpiră cinci
sute de bărbați. 7 Și pre Parșandata,
Dalfon, Aspata, 8 Pre Porata, Adalia,
Aridata, 9 Pre Parmașta, Arisai, Aribai
și Caezata: 10 [h] Pre cei zece fii ai lui Ha-
man, fiul lui Hammedata, neamicul Iu-
deilor, *pre toți îi* uciseră; [i] dar nu au
întins mâna lor spre pradă.
11 Și se spuse regelui în aceia zi nu-
mărul celor uciși în Șușan, *cetatea* pala-
tului. 12 Și regele zise către Estera,
regina: În Șușan, *cetatea* palatului, Iu-
deii au ucis și stârpit cinci sute de băr-
bați, și pre cei zece fii ai lui Haman; ce
vor fi făcut în celelalte provincii ale re-
gelui? Și acum [j] care *este* rugăciunea ta?
cere, și ți-se va da: și care *este* cererea
ta? și ți-se va face.
13 Și Estera zise: De-va plăceà re-
gelui, să învoiască Iudeilor din Șușan să
facă și mâne [k] după edictul de astăzi: și
pre cei zece fii ai lui Haman [l] să-i spân-
zure în spânzurători. 14 Deci poruncì
regele, ca să se facă așà: și proclamă
edict în Șușan; și spânzurară pre cei
zece fii ai lui Haman. 15 Și [m] se adu-
nară Iudeii în Șușan și în ziua a patru-
sprezecea a lunei Adar, și uciseră trei sute
de bărbați în Șușan: [n] dar nu au întins
mâna lor spre pradă.
16 Și Iudeii din celelalte provincii ale
regelui [o] se adunară, și-și apărară vieața
lor, și căpătară liniște din partea neami-
cilor lor, și uciseră din neamicii lor șapte-
zeci și cinci de mii: [p] (dar nu au întins
mâna lor spre pradă). 17 *Fost-a acea-
sta* în ziua a treisprezecea a lunei Adar;
iar în ziua a patrusprezecea se liniștiră,
și o făcură zi de ospăț și de veselie.
18 Dar Iudeii cei din Șușan se adunară
[q] în a treisprezecea *zi* a acestei *luni,* și
în a patrusprezecea: și în a cincispreze-
cea zi a ei se liniștiră, și o făcură zi de
ospătare și de desfătare. 19 Pentru a-
ceasta Iudeii din sate, cari locuiau în ce-
tăți nentărite, făcură a patrusprezecea zi
a lunei Adar [r] *zi de* desfătare și de ospă-
tare [s] și zi bună, și de [t] trimetere de da-
ruri unul altuia.

*Înstituirea sărbărei Purim; mărirea lui Mor-
dacheu.*

20 Și a scris Mordacheu lucrurile a-
cestea, și a trimes scrisori către toți Iu-
deii din toate provinciile regelui Ahas-
ver, către cei din apropiere și către cei
din depărtare. 21 Poruncitu-le-a, ca să
păzească ziua a patrusprezecea a lunei
Adar și a cincisprezecea zi a acesteia, pe

n Prov. 29. 2. *o* Ps. 97. 11. *p* 1 Sam. 25. 8. *q* Ps. 18. 43. *r* Fac. 35. 5.
Capul 9. *a* Cap. 8. 12 *b* Cap. 3. 13. *c* 2 Sam. 22.41. *d* Cap. 8. 11. *e* Ps. 71. 13, 24. *f* Cap. 8. 17. *g* Prov. 4. 18. *h* Iov. 18. 19. Ps. 21. 10. *i* Cap. 8. 11. *j* Cap. 5. 6. *k* Cap. 8. 11. *l* 2 Sam. 21.6,9. *m* Cap. 8. 11. *n* Vers. 10. *o* Cap. 8. 11. *p* Cap. 8. 11. *q* Vers. 11. 15. *r* Deut.16 11.14. *s* Cap. 8. 17. *t* Neem.8.10,12.

fiecare an, 22 Zile, în care Iudeii s'au
liniștit de neamicii lor; și luna, în care
amărîciunea lor s'a [u] prefăcut în bucurie,
și bocetul în zi bună: ca să le facă zile
de ospătare și de veselie, și de [v] trimetere
de daruri unul altuia, și de daruri săra-
cilor. 23 Și Iudeii primiră să facă ceea-
ce au început, și ceeace le-a scris Mor-
dacheu. 23 Căci Haman, fiul lui Ham-
medata, Agagheul, neamicul tuturor Iu-
deilor [x] uneltise asupra Iudeilor, ca să-i
peardă, și aruncase Pur, adecă sorți, ca
să-i peardă și ca să-i nimicească. 25 Dar
[y] cum a venit *Estera* înaintea regelui, a
poruncit prin epistole, să se [z] întoarcă
asupra capului lui uneltirea lui cea reà,
ce a uneltit asupra Iudeilor, și spânzu-
rat-au pre el și pre fiii lui în spânzură-
tori. 26 Pentru aceasta au numit zilele
acestea Purim, dela numele Pur. De acea
după toate întâmplările [a] scrisorei ace-
steia, și *ale celor* ce ei au văzut în lucrul
acesta, și *după* cele ce s'au întâmplat
lor, 27 Au așezat Iudeii și au luat a-
supra lor și asupra seminției lor, și asu-
pra tutnror celor ce s'au [b] unit cu ei, să
nu lipsească vre odată de a păzì aceste
două zile, după cele scrise și în timpul
lor, în fiecare an: 28 Și zilele acestea
să se amintească și să se păzească în toată
generațiunea, în toată familia, în toată
provincia, și în toată cetatea: și zilele
acestea Purim să nu lipsească din mijlo-
cul Iudeilor, și să nu înceteze amintirea
lor din seminția lor.
29 Atuncia Estera, regina, fata lui A-
bihail, și Mordacheu, Iudeul, au scris a
doua oară în toată puterea, ca să întă-
rească cele scrise pentru Purim. 30 Și
au trimes scrisori către toți Iudei în cele
o sută douăzeci și șapte provincii ale re-
gatului lui Ahasver: cuvinte de pace și
de adevăr: 31 Ca să întărească zilele
acestea, Purim, în timpurile lor, cum le-a
hotărît lor și Mordacheu, Iudeul, și Es-
tera, regina, și cum le-a hotărît lor și
seminției lor, *adăugând* post și rugă-
ciune. 32 Și edictul Esterei a întărit
hotărîrea aceasta a Purimului, și s'a
scris în carte.

Puternicul Mordacheu ajută la starea bună a poporului său.

10 Și a pus regele Ahasver dare asu-
pra pământului și *asupra* [a] insule-
lor mărei. 2 Și toate faptele puterei lui
și ale țărei lui, și descrierea mărirei lui
Mordacheu, [b] la care l-a ridicat regele,
oare nu *sunt* scrise în Cartea Cronicelor
regilor Mediei și ai Persiei? 3 Căci Mor-
dacheu, Iudeul, erà [c] al doilea după re-
gele Ahasver, și mare între Iudei, și plă-
cut mulțimei fraților săi, [d] căutând binele
poporului său, și vorbind de pace pentru
toată seminția sa.

CARTEA LUI IOV.

Prosperitatea lui Iov, durereà sa, și răbdarea sa.

1 Fost-a [a] în pământul Uz un bărbat,
al cărui nume *erà* [b] Iov: și bărbatul
acesta erà [c] fără prihană și drept, și [d] te-
mător de Dumnezeu, și se ferià de *tot*
lucrul rău. 2 Și i-se născură șapte fii
și trei fete. 3 Și erau vitele lui: șapte
mii de oi și trei mii de cămile, cinci sute
părechi de boi și cinci sute de asine, cu
mulțime mare de servi. Și *așà* bărbatul
acesta erà cel mai mare între toți fiii ră-
săritului.
4 Și mergeau fiii lui unul la altul, și
dădeau ospețe, fiecare în casa *sa*, în
ziua sa; și trimeteau și chiemau pre *toate*
trei surorile lor, să mănânce și să beà
cu dânșii. 5 Și când rândul ospețelor
lor treceà, trimeteà Iov, ca să-i sfințească;
și se sculà de dimineață foarte, și [e] adu-
ceà ardere de tot, *după* numărul tuturor.

u Ps. 30. 11.
v Neem. 8. 10.
x Cap. 3. 6, 7.
y Cap. 7. 5, etc.
z Ps. 7. 16.
a Vers. 20.
b Isa. 56. 3, 6
Zech. 2. 11.
—
Capul 10.
a Fac. 10. 5.
Ps. 72. 10.
Isa. 24. 15.
b Cap. 8. 15.
c Fac. 41. 40.
d Ps. 122. 8, 9.
—
IOV.
—
Capul 1.
a Fac. 22. 20, 21.
b Ezec. 14. 14.
Iac. 5. 11.
c Fac. 6. 9.
d Prov. 8. 13.
e Fac. 8. 20.

Căci zicea Iov: Poate, au păcătuit fiii mei,
și [f] s'au despărțit de Dumnezeu în inima
lor. Așà făceà Iov totdeauna.

Liniștea lui Iov în încercări grele.

6 Și [g] fost-a într'o zi, [h] că venind fiii
lui Dumnezeu spre a se înfățișà înain-
tea Domnului, venì și Satan în mijlocul
lor. 7 Și zise Domnul către Satana: De
unde vii? Și Satana răspunse Domnului,
și zise: [i] Din cutreerarea și umblarea pe
pământ. 8 Și Domnul zise către Sa-
tana: [j] Căutat-ai spre servul meu, Iov?
Nimenea nu *este* ca dânsul pe pământ,
bărbat [k] fără prihană și drept, temător
de Dumnezeu, și *care* se ferește de *tot*
lucrul rău. 9 Răspuns-a Satana Dom-
nului, și zise: Oare în zadar se teme Iov
de Dumnezeu? 10 [l] Au nu l-ai îngră-
dit pre el și casa lui și toate ce sunt ale
lui, de jur împrejur? [m] Lucrul mânelor
lui ai binecuvântat, și vitele lui *le*-ai îm-
mulțit pe pământ. 11 [n] Dar întinde a-
cum mâna ta, și lovește toate ce sunt ale
lui, și *să vedem, de nu* te va [o] blestema
în față? 12 Și Domnul zise către Sa-
tana: Iacă, toate ale lui *fie* în mâna ta:
numai asupră-i nu întinde mâna ta. Și
ieșì Satana din fața Domnului.

13 Și fost-a într'o zi, [p] că fiii lui și
fetele lui mâncau și beau vin în casa
fratelui lor cel întâiu-născut. 14 Și venì
un trimes către Iov, și zise: Boii arau,
și asinele pășteau lângă dânșii. 15 Și
se aruncară Sebeii, și-i luară *cu sine*, și
uciseră pre servii *tăi* cu ascuțitul săbiei:
și numai eu, eu singur am scăpat spre
a-ți da de știre. 16 Și încă vorbind a-
cesta, venì și altul, și zise: Focul lui
Dumnezeu picà din cer, și arse oile și
servii *tăi*, și-i mistuì: și numai eu, eu
singur am scăpat spre a-ți da de știre.
17 *Și* încă vorbind acesta, venì și altul,
și zise: Chaldeii, făcându-se trei cete, se
aruncară asupra camilelor, și le luară *cu
sine*, și uciseră pre servii *tăi* cu ascuți-
tul săbiei: și numai eu, eu singur am
scăpat, spre a-ți da de știre. 18 *Și* încă
vorbind acesta, venì un al treilea, și zise:
[q] Fiii tăi și fetele tale mâncau și beau
vin în casa fratelui lor cel întâiu-născut:
19 Și iacă, venì vânt puternic dinspre
pustiu, și lovì cele patru colțuri ale ca-
sei: și ea căzù preste tineri, și ei periră:
și numai eu, eu singur am scăpat spre
a-ți da de știre.

20 Atuncia se ridică Iov, [r] rupse man-
tia sa, și-și tunse capul său: [s] căzù pe
pământ, și se plecà: 21 Și zise: [t] Gol
am ieșit din mitra mumei mele, și gol
mă voiu întoarce acolo: Domnul [u] a dat,
și Domnul [v] a luat: [x] binecuvântat fie nu-
mele Domnului! 22 În toate acestea
Iov nu păcătuì: și n'a însușit nici o pro-
stie lui Dumnezeu.

Satana mai învinuește pe Iov înaintea Domnului, i-se dă boală, e necăjit de către soția sa și e cercetat de trei prieteni.

2 Și [a] fost-a într'o zi, când veniră fiii
lui Dumnezeu spre a se înfățișà îna-
intea Domnului, că venì Satana în mij-
locul lor spre a se înfățișà și el înaintea
Domnului. 2 Și zise Domnul către Sa-
tana: De unde vii? Și [b] răspunse Satana
Domnului, și zise: Din cutreerare pe pă-
mânt și din preumblarea pe el. 3 Și
Domnul zise către Satana: Căutat-ai spre
servul meu, Iov? Nimenea nu *este* ca
dânsul pe pământ, bărbat [c] fără prihană
și drept, temător de Dumnezeu, și *care*
se ferește de *tot* lucrul rău: iacă, el este
[d] statornic în neprihănirea sa, deși m'ai
îmboldit asupră-i, [e] spre al pierde în ză-
dar.

4 Și răspunse Satana Domnului, și
zise: Pele pentru pele! toate, ce are
omul, le va da pentru vieața sa. 5 [f] Însă
întinde mâna ta acum, și lovește [g] oasele
lui în carnea lui, și *să vedem, de nu* te
va blestemà în față. 6 [h] Și zise Dom-
nul către Satana: Iacă, el *fie* în mâna ta:
numai de vieața lui păzește-te.

7 Și așà se duse Satana din fața Dom-
nului, și lovì pre Iov cu ulcere mari, [i] dela
talpa piciorului său, până la creștetul său.

[f] 1 Reg. 21. 10, 13.
[g] Cap. 2. 1.
[h] 1 Reg. 22 19.
[i] Mat. 12. 43.
1 Pet. 5. 8.
[j] Cap. 2. 3.
[k] Vers 1.
[l] Ps. 34. 7.
Isa. 5. 2.
[m] Ps 128. 1, 2.
[n] Cap. 2. 5.
[o] Isa. 8. 21.
[p] Eccl. 9. 12.
[q] Vers. 4 13.
[r] Fac. 37. 29.
[s] 1 Pet. 5. 6.
[t] Ps. 49. 17.
1 Tim. 6. 7.
[u] Eccl. 5. 19.
[v] Mat. 20. 15.
[x] Efes. 5. 20.
1 Thes. 5. 18.
Capul 2.
[a] Cap. 1. 6.
[b] Cap. 1. 7.
[c] Cap. 1. 1, 8.
[d] Cap. 27. 5, 6.
[e] Cap. 9. 17.
[f] Cap. 1. 11.
[g] Cap. 19 20.
[h] Cap. 1. 12.
[i] Isa. 1. 6.

8 Şi-şi luă un hârb, şi se scărpină cu el,
[j] şi şezù în cenuşă.
9 Atuncia zise femeia sa către dânsul:
[k] Mai eşti încă [l] statornic în neprihăni-
rea ta? 10 Blestemă pre Dumnezeu, şi
mori! Dar el zise către ea: Cum vorbesc
cele proaste, aşà vorbeşti şi tu; ce! [m] să
primim noi dela Dumnezeu bunul, şi răul
să nu-l primim? [n] În toate acestea Iov
[o] nu păcătuì cu buzele sale.
11 Şi trei [p] amici ai lui Iov: Elifaz,
[q] Temaneul, şi Bildad, [r] Şuheul, şi Zofar,
Naamateul, auzind toate nenorocirile ce
veniseră preste el, plecară fiecare dela
locul unde erà, şi se vorbiră între ei, să
vină spre [s] a-l compătimì şi a-l mângăià.
12 Şi ridicând de departe ochii lor, nu
l-au cunoscut: şi înălţând vocea lor, plân-
seră, şi rupseră fiecare mantia sa, şi au
[t] aruncat pământ preste capetele lor spre
cer: 13 Şi şezură lângă dânsul pe pă-
mânt şapte zile şi şapte nopţi, şi nici unul
nu vorbì un cuvânt către dânsul; căci ve-
deau, că durerea *sa* erà mare foarte.

Plângerea lui Iov.

3 După acestea deşchise Iov gura sa,
şi blestemă ziua sa. 2 Şi Iov în-
cepù, şi zise: 3 [a] Piară ziua, în care
m'am născut; Şi noaptea, care a zis: S'a
zămislit un om! 4 Aceea zi să *nu* fie
decât întunerec: Dumnezeu să nu o
caute de sus: Şi lumina să nu o lumine-
ze; 5 Întunerecul şi [b] umbra morţei să
şi-o ceară; Nori groşi să zacă preste ea;
Eclipsul să o înspăimânte! 6 Aceea
noapte întunerecul să o răpească, Să nu
se numere între zilele anului. Să nu vină
în numărul lunelor! 7 Iacă, acea noapte
să fie stearpă; Nici o bucurie să nu aibă
loc într'însa! 8 Să o blesteme cei ce a-
furisesc zilele, Cei [c] ce cu iscusinţă de-
şteaptă Leviatanul. 9 Să se întunece
stelele amurgului ei. Să aştepte lumina,
şi *ea să* nu *vină*. Da, să nu vadă genele
zorilor! 10 Căci nu mi-a închis porţile
mitrei mumei; Şi n'a ascuns năcazul
înaintea ochilor mei! 11 [d] De ce n'am
murit în mitra *mumei?* Ieşind din pân-
tece de ce *n'am* murit? 12 [e] Pentru
ce m'au primit genunchiile? Şi pentru
ce *m'au primit* ţâţele, să *le* sug? 13 Căci
acum aş zăceà şi aş aveà pace: Aş dor-
mì şi aş aveà linişte 14 Cu regii şi cu
guvernatorii pământului, Cari şi [f] zidiră
piramizi: 15 Sau cu cei mari, cari a-
veau aur, Şi umpleau casele lor cu ar-
gint. 16 Sau *de ce nu* sunt *ca* [g] o le-
pădătură îngropată: Ca pruncii, *cari* n'au
văzut lumina! 17 Acolo răii încetează
de a turburà, Şi cei osteniţi se liniştează.
18 Acolo cei în lanţuri cu toţi află lini-
şte: *Şi* [h] nu aud vocea celui ce-*i* îmbol-
deşte. 19 Acolo sunt şi cei mici şi cei
mari, Şi servul *e* liber de domnul său.
20 [i] Pentru ce dă el lumina celui mi-
şel, Şi vieaţă celor [j] amăriţi *la* suflet?
21 Cari [k] aşteaptă moartea, şi ea nu *vine*,
Deşi o caută mai mult, decât pre [l] te-
saurele cele ascunse; 22 Care se bu-
cură foarte, Se veselesc, când găsesc mor-
mântul; 23 *Pentru ce se dă lumină* o-
mului, căruià îi este ascunsă calea sa,
[m] Şi pre care Dumnezeu l-a îngrădit?
24 Da, înaintea mâncărei îmi vine su-
spinul: Şi oftatul meu se revărsă ca apa.
25 Iacă, de ce m'am temut, *aceea* m'a
lovit: De ce m'am înspăimântat, *aceea* m'a
ajuns; 26 N'am nici linişte, nici pace,
nici repaus, Şi vijelia a venit *preste mine.*

*Vorba întâia a lui Elifaz. Dumnezeu nu pe-
depseşte pe nevinovatul.*

4 Şi începù Elifaz, Temaneul, şi zise:
2 *De* am căutà să-ţi vorbim, oare
mâniă-te-vei? Şi cine poate oprì cuvân-
tul? 3 Iată, pre mulţi i-ai învăţat tu,
[a] Şi mâni slabe ai întărit; 4 Pre cel ce
şovăià cuvintele tale l-au ridicat, Şi [b] ge-
nunchile cele ce se plecau le-ai întărit;
5 Şi acum, când ţi-se întâmplă aceasta,
te mânii? Când te-a ajuns *răul*, tu te
spăimânţi? 6 Au nu [c] cuvioşia ta *a fost*
[d] speranţa ta? Şi *nu* neprihănirea căilor

---

j 2 Sam. 13. 19. Ezec. 27. 30. Mat. 11. 21.
k Cap. 21. 15.
l Vers. 3.
m Iac. 5. 10, 11.
n Cap. 1. 22.
o Ps. 39. 1.
p Prov. 17. 17.
q Fac. 36. 11.
r Fac. 25. 2.
s Cap. 42. 11.
t Neem. 9. 1. Ezec. 27. 30.
—

Capul 3.
a Ier. 15. 10.
b Ier. 13. 16. Amos. 5. 8.
c Ier. 9. 17, 18.
d Cap. 10. 18.
e Fac. 30. 3.
f Cap. 15. 28.
g Ps. 58. 8.
h Cap. 39. 7.
i Ier. 20. 18.
j 1 Sam. 1 10.
k Apoc. 9. 6.
l Prov. 2. 4.
m Plân. 3. 7.
—

Capul 4.
a Isa. 35. 3.
b Isa. 35. 3.
c Cap 1. 1.
d Prov. 3 26.

tale *a fost* încrederea ta? 7 Amintе-
ște-ți, rogu-te, [e]cine nevinovat fiind a
pierit: Și drept fiind s'a stârpit? 8 Am
văzut totdeauna, *că* [f]cei ce au arat ne-
dreptatea, Și au sămănat fără de legea,
au și secerat-o: 9 Pierind de suflarea
lui Dumnezeu, Și mistuindu-se de stră-
mutatul nărilor lui. 10 *El înăbușește*
mugetul leului și strigătul leoaicei, Și
zdrobește [g]dinții leilor tineri. 11 [h]Leul
bătrân piere din lipsă de pradă, Și puii
leoaicei se împrăștie. 12 Un cuvânt mi-
se furișă; Și urechia mea auzì șoapta lui.
13 [i]În gândurile visurilor de noapte,
Când somnul adânc cade preste oameni,
14 Teamă și [j]cutremur m'a întâmpinat,
Și făcù să se cutremure toate oasele mele:
15 Și un spirit trecù pe dinaintea mea,
Și părul mi-se sburlì pe corp. 16 El
stătù, dar nu cunoscui fața sa, Un chip
erà înaintea ochilor mei: Și am auzit o
voce slabă: 17 „Oare [k]fi-va omul mai
drept decât Dumnezeu? Fi-va omul mai
drept decât cel ce l-a făcut? 18 Iată,
el [l]nu se încrede servilor sei, Și găsește
greșeli în îngerii săi. 19 Cu [m]cât mai
mult *el nu se va încrede* celor ce locuesc
în [n]case de lut, Cu temelia în țărână, *Ce*
se strivesc la întâlnirea molielor? 20 Ei
[o]de dimineață până în seară sunt nimi-
citi, Pe nesimțite pier pentru totdeauna.
21 *Iacă*, [p]se răpește *toată* prea puterea
lor: Mor fără înțelepciune."

Urmare: Nelegiuitul piere: cine se pleacă sub Dumnezeu, acela scapă.

5 Strigă acum, fi-va oare cine să-ți ră-
spundă? Și oare la care din sfinți te
vei îndreptà? 2 Căci mânià ucide pre
nebun, Și râvnă omoară pre cel prost.
3 [a]Văzut-am un nebun, care prindeà ră-
dăcini, Dar pe dată am numit blestemat
locașul său. 4 [b]Fiii săi, departe de *a fi*
în siguranță, Sunt striviți în judecată,
[c]Fără ca nimenea să-*i* apere. 5 Hămi-
situl mănâncă secerișul său: Pre care-l
scoate chiar și din spini; Și [d]hoțul în-
ghite averile sale. 6 Căci năcazul din
pulbere nu răsare, Și truda [e]nu încol-
țește din pământ. 7 Ci omul se naște
pentru trudă, Precum fiii fulgerului se
ridică spre a zburà. 8 De aceea în *lo-
cu-ți* aș căutà spre cel Atotputernic, Aș
îndreptà cuvintele mele către Dumne-
zeu: 9 [f]Care face lucruri mari, necu-
prinse, Lucruri minunate și fără număr;
10 [g]Care dă ploaia pe pământ, Și trimete
apă preste câmpuri; 11 [h]Care înalță
pre cei umiliți, Și ridică la mântuire pre
cei ce plâng: 12 [i]Care zădărnicește
sfaturile celor vicleni, Pentru ca mânele
lor să nù îndeplinească cugetele *lor;*
13 [j]Care prinde pre cei iscusiți în viclе-
nia lor, Și sfatul celor stricați se ră-
stoarnă: 14 [k]Ziua îi întâmpină întune-
recul, Și în a mează-zi pipăesc ca noap-
tea: 15 Și *așà* [l]el scapă pre sărman
de sabia *lor*, Din gura lor, și de mâna
celui puternic: 16 Și [m]astfel rămâne
speranță săracului, Și nedreptatea a-
muțește. 17 [n]Iată, fericit *este* omul,
pre care Dumnezeu îl ceartă: Deci nu
respinge mustrarea celui Atotputernic;
18 [o]Căci el rănește și el leagă; El love-
ște, și *tot* mânele lui vindecă. 19 [p]*Căci*
din nevoi de șase ori te va scoate, Și în
a șaptea [q]nenorocirea tot nu te va ajunge:
20 [r]În foamete de moarte te va scăpà,
Și în resbel de sabie: 21 [s]De biciul
limbei te va ascunde, Și de pustiiri vii-
toare nu te vei teme. 22 În pustiiri și
în foamete tu vei râde, Și [t]de fearele
pământului nu te vei teme; 23 Până
și [u]cu pietrele câmpului vei fi în înțele-
gere, Și vei fi în pace cu fearele; 24 Și
pace vei aflà în cortul tău: Și cercetând
staulele tale, nimic nu-*ți* va lipsì. 25 Tu
vei vedeà [v]seminția ta adăugindu-se, Și
odraslele tale *crescând* ca [x]iarba pămân-
tului: 26 [y]Copt vei intrà în mormânt,
Ca snopul strâns la timpul său. 27 Iată,
acestea *sunt* cele ce am [z]cercetat, Auzi-
le, și cunoaște, *că sunt* spre folosul tău.

---

[e] Ps. 37. 25.
[f] Ps. 7. 17. Gal. 6. 7, 8.
[g] Ps. 58. 6.
[h] Ps. 34. 10.
[i] Cap. 33. 15.
[j] Hab. 3. 16.
[k] Cap. 9. 2.
[l] 2 Pet. 2. 4.
[m] Cap. 15. 16.
[n] 2 Cor 4. 7.
[o] Ps. 90. 5, 6.
[p] Ps. 39. 11.

Capul 5.
[a] Ps. 37. 35, 36.
[b] Ps. 119. 155.
[c] Ps. 109. 12.
[d] Cap 18. 9.
[e] 1 Cor. 10. 13.
[f] Rom. 11. 33.
[g] Ier. 5. 24. Fapt. 14. 17.
[h] Ps, 113. 7.
[i] Ps. 33. 10. Isa. 8. 10.
[j] Ps. 9. 15. 1 Cor. 3. 19.
[k] Deut. 28. 29.
[l] Ps. 35. 10.
[m] Ps. 107. 42.
[n] Ps. 94. 12. Ebr. 12. 5. Apoc. 3. 19.
[o] Deut. 32. 39. Isa. 30. 26. Osea 6. 1.
[p] Ps. 34. 19. 1 Cor. 10. 13.
[q] Ps. 91. 10.
[r] Ps. 33. 19.
[s] Ps. 31. 20.
[t] Isa. 11. 9. Ezec. 34. 25
[u] Ps. 91. 12. Osea 2. 18.
[v] Ps. 112. 2.
[x] Ps. 72. 16.
[y] Prov. 9. 11.
[z] Ps. 111 2.

Răspunsul lui Iov. Iov desvinovăţeşte ticăloşia sa şi se tânguieşte despre asprimea prietenilor.

6 Şi Iov răspunse, şi zise: 2 O, de
s'ar fi cumpănit supărarea mea! Şi
de s'ar fi pus în aceaşi cumpănă *cu* su-
ferinţele mele! 3 *Să se vadă* că mai
grele sunt [a] decât nisipul mărilor: De a-
ceea cuvintele mele sunt aspre. 4 [b] Căci
săgetele Atotputernicului *sunt* în mine,
Şi veninul lor beà spiritul meu: [c] Spai-
mele lui Dumnezeu se înarmează asu-
pră-mi! 5 Oare sbiară asinul sălbatic,
când are verdeaţă? Sau rage boul, când
are nutreţ? 6 Se poate mâncà ce este
fără gust *sau* nesărat? Oare zărul este
gustos? 7 Lucrul, *de care* sufletul meu
nu se atingeà, *S'a făcut* pânea desgus-
tului meu. 8 De s'ar încuviinţa cererea
mea! De ar împlinì Dumnezeu speranţa
mea! 9 [d] De ar plăceà lui Dumnezeu să
mă sfărâme! Să întindă mâna sa, şi să
mă stârpească! 10 Aş aveà încaltea
această mângăiere, *De care* m'aş veselì
în durerea cea mai crudă: Că [e] nu m'am
lăpădat de cuvintele [f] celui Prea Sfânt.
11 *Dar* care *este* tăria mea, pentru ca
să mai pot sperà, Şi care *este* sfârşitul
meu, pentru ca să pot suferì în răbdare?
12 Tăria mea *este* oare *ca* tăria pietre-
lor? Sau carnea mea *este* ea oare de a-
ramă? 13 Oare nu sunt fără ajutor?
Au *n*'a fugit mântuirea dela mine?
14 [g] Nenorocitului *se cuvine* compăti-
mire dela amicul său. Chiar *de* părăseşte
teama de Atotputernicul. 15 [h] Fraţii
mei sunt necredincioşi ca un pârâu. *Şi*
[i] ca cursul pârâelor ce trec. 16 Pre cari
o brumă le usucă. *Şi* pre cari se îngră-
mădeşte omătul. 17 Când vine căldura,
ele lipsesc. *Căci*, cum simt căldura, dis-
par. 18 *Şi se scurg* din locul lor, Şer-
puind pe drumurile scurgerei lor, *Până*
se nimicesc şi pier. 19 Caravanele din
[j] Tema *le* caută. *Şi* cetele din [k] Şeba le
aşteaptă; 20 *Dar* ele [l] se ruşinează de
speranţa lor, Ajungând la dânsele, ro-
şesc. 21 Aşà [m] sunteţi şi voi pentru mine;
Aţi văzut nenorocirea *mea*, şi [n] v'aţi în-
grozit. 22 Zisu-v'am oare: „Daţi-mi
ceva?" Sau: „Dăruiţi-mi din avutul vo-
stru?" 23 Sau: „Mântuiţi-mă din mâna
neamicului?" Sau: „Răscumpăraţi-mă
din mâna hoţilor?" 24 Învăţaţi-mă, şi
voiu tăceà, Şi arătaţi-mi în ce am greşit!
25 Cât de tari sunt cuvintele drepte!
Dar la ce sunt bune mustrările voastre?
26 Oare n'aveţi cuvinte, *decât* spre a
mă mustrà? Şi ce *sunt pentru voi* cu-
vintele unui om disperat, decât vânt?
27 Voi v'aţi aruncà chiar şi asupra or-
fanului, Deoarece săpaţi *groapă* ami-
cului vostru. 28 Şi acum căutaţi, ro-
gu-vă, spre mine, Şi *vede-ţi*, de minţ
înaintea voastră! 29 Întoarceţi-vă *în
voi înşivă*, rogu-vă, ca să nu fie nedrep-
tate: Întoarceţi-vă, *căci* dreptul *este* în
partea mea. 30 Oare să fie nedreptate
în limba mea? Oare gustul meu nu poate
deosebì între răutăţi?

Iov se roagă la Dumnezeu său să-i ia vieaţa, sau să-l cruţe.

7 Au nu *este* omul pe pământ [a] tot în
luptă? Au nu *sunt* zilele lui ca zilele
năimitului? 2 Ca un sclav doreşte după
umbră, Ca un năimit aşteaptă simbria
sa. 3 Aşà mi-s'au dat [b] luni de durere,
Şi mi-s'au numărat nopţi *pline* de trudă:
4 De mă culc, zic: [c] „Când mă voiu sculà,
şi *când* oare noaptea îşi va încheià mă-
sura sa?" Şi sunt sătul de neodihnă până
la răsăritul zorilor. 5 Carnea mea este
[d] acoperită de vermi şi de mărşavia pul-
berei, Pelea mea crapă şi puruiează,
6 [e] Zilele mele trec mai repede decât mo-
sorul ţesătorului. 7 Aminteşte-ţi, că
[f] vieaţa mea *nu este decât* o suflare, *Şi
că* ochiul meu nu va mai vedeà fericirea;
8 [g] Ochiul celor ce mă privesc nu mă va
mai vedeà. Ochii tăi *vor căutà* spre mine,
şi eu nu *voiu mai fi*. 9 *Ca* norul, *ce* se
împrăştie şi trece, Aşà şi [h] cel ce se po-
goară în mormânt nu se va *mai* sculà;
10 Nu se va mai întoarce la casa sa; Şi
[i] locul său nu-l va mai recunoaşte. 11 De

Capul 6.
a Prov. 27. 3.
b Ps. 38. 2.
c Ps. 88. 15, 16.
d 1 Reg. 19. 4.
e Fapt. 20. 20.
f Lev. 19. 2.
g Prov. 17. 17.
h Ps. 38. 11.
i Ier. 15. 18.
j Fac. 25. 15.
k 1 Reg. 10. 1. Ps 72. 1'.
l Ier. 14. 3.
m Cap. 13. 4.
n Ps. 38. 11.

Capul 7.
a Ps. 39. 4.
b Cap. 29. 2.
c Deut. 28. 67.
d Isa. 14, 11.
e Isa. 38. 12. Iac. 4. 14.
f Ps. 78. 39.
g Cap. 20. 9.
h 2 Sam. 12. 23.
i Cap. 8. 18. Ps. 103. 16.

aceea [j]nu voiu mai stăpânì gura mea. Voiu
vorbì în strâmtorarea spiritului meu: Mă
voiu [k]tânguì în amărîciunea sufletului
meu. 12 Oare sunt o mare, sau un bă-
laur, De m'ai îngrădit *astfel?* 13 [l]Dacă
zic: Patul mă va mângăià, Culcuşul îmi
va alinà durerea mea: 14 Atuncia tu
mă spăimânţi prin visuri, Şi mă tulburi
cu vederi: 15 De aceea sufletul meu
doreşte zugrumarea, Mai bine moartea,
decât oase ca ale mele! 16 [m]Mă trec,
nu voiu trăì în veci! [n]Lasă-mă, căci [o]zi-
lele mele *sunt* o suflare! 17 Oare [p]ce
este omul, de-l măreşti *atâta*, Şi iei sea-
mă de dânsul? 18 De-l cercetezi în
toată dimineaţa, *Şi*-l cerci pe fiecare cli-
peală? 19 Până când nu te vei depărtà
dela mine, Şi nu mă vei lăsà măcar ca
să înghit scuipatul meu? 20 *De* am pă-
cătuit, ce ţi-am făcut, [q]păzitorule de oa-
meni? De ce [r]m'ai făcut să-ţi fiu ţintă,
Şi să fiu mie însumi de povară? 21 Şi
pentru ce nu ridici păcatul meu, Şi *nu*
faci să treacă nedreptatea mea? Căci pre-
ste puţin voiu adormì în pulbere, Şi mă
vei căutà, dară eu nu *voiu mai fi*.

Vorba întâia a lui Bildad: numai pocăinţa e calea spre fericire: nelegiuiţii pier.

8 Şi Bildad, Şuheul, răspunse, şi zise:
2 Până când vei *mai* vorbì astfel, Şi
cuvintele gurei tale *vor fi ca* un vânt
puternic? 3 Oare [a]va răsturnà Dum-
nezeu dreptul? Sau va răsturnà Atotpu-
ternicul dreptatea? 4 De [b]au păcătuit
fiii tăi împotriva lui, *Şi* el i-a dat în mâna
fără de legei: 5 [c]De vei căutà pre Dum-
nezeu, Şi te vei rugà la Atotputernicul;
6 De eşti curat şi onest: *Atuncia* de si-
gur el va veghià preste tine, Şi va fericì
coliba dreptăţei tale: 7 De a fost mic
începutul tău: Sfârşitul tău va fi mare
foarte. 8 [d]Da, întreabă, rogu-te, gene-
raţiunile trecute, Şi îndreaptă-te pe urmă
părinţilor lor: 9 (Căci [e]noi *suntem* de
ieri, şi nu suntem nimic, Pentru că zi-
lele noastre pe pământ *sunt* o umbră:)
10 *Şi* ei te vor învăţà, îţi vor spune, Şi
din înţelepciunea lor vor scoate cuvin-
tele: 11 „Oare odrăsleşte papura fără
de baltă? Oare creşte trestia fără de apă?
12 [f]Verde *fiind, fără să* se taie, Se usucă
înaintea tuturor ierburilor." 13 „Aşà
este cursul tuturor celor, ce uită pre
Dumnezeu, Aşà se pierde [g]speranţa ne-
legiuitului! 14 Speranţa lui se va curmà,
Şi încrederea lui *va fi* ca o ţesătură de pă-
ianjini: 15 El [h]se va rezămà de casa sa,
dar ea nu va stà, El se va ţineà de dânsa,
dar ea nu va ţineà. 16 El la lucirea
soarelui, încărcat de sucuri, Ca un *ar-
bore* îşi întinde ramurile sale preste gră-
dina sa. 17 Împleteşte rădăcinile sale
în dreptul izvoarelor, Şi îmbrăţişează
temeliile clădirilor: 18 *Dar* [i]de-l va
scoate careva din locul său, *Acesta* nu-l
va mai cunoaşte, *ci va zice:* Eu nu te-
am văzut nici odată. 19 Astfel *este* mer-
sul său cel voios! Şi [j]din *aceeaşi* pul-
bere va odrăslì un altul." 20 Aşà Dum-
nezeu nu leapădă pre cel drept, Şi nici
ajută pre cel răi. 21 Şi *de ai fi tu drept*,
ar umpleà cu râs gura ta, Şi buzele tale
cu strigăte de bucurie: 22 Cei ce te
urăsc s'ar [k]acoperì cu ruşine: Dar cor-
tul celor răi se va nimicì.

Răspunsul lui Iov. Nimeni nu se poate măsura cu Atotputernicul.

9 Atuncia Iov răspunse, şi zise: 2 Cu
adevărat ştiu, că aşà *este;* Căci cum
[a]s'ar îndreptà omul înaintea lui Dum-
nezeu? 3 De ar voì să se judece cu
dânsul, Din o mie la nici una n'ar puteà
să-i răspundă: 4 *Lui*, [b]*celui* înţelept
la inimă şi tare la putere, Cine i-s'a îm-
potrivit, şi a rămas în pace? 5 El fără
veste strămută munţii, Îi răstoarnă în
mânia sa: 6 El [c]zgudue pământul din
locul său, De se cutremură [d]stâlpii săi:
7 El zice soarelui să nu răsară, Şi ţine
stelele supt sigilul *său*. 8 El, [e]cel nu-
mai pleacă cerul, Şi păşeşte pe înălţimile
mărei; 9 [f]El făcù Ursul, Orionul şi

[j] Ps. 39. 1, 9. [k] 1 Sam. 1. 10. [l] Cap. 9. 27. [m] Cap. 10. 1. [n] Ps. 39. 13. [o] Ps. 62. 9. [p] Ps. 8. 4. Ebr. 2. 6. [q] Ps. 36. 6. [r] Ps. 21. 12. Plân. 3. 12. —

Capul 8. [a] Fac. 18. 25. Deut. 32. 4. Dan. 9. 14. Rom. 3. 5. [b] Cap. 1. 5, 18. [c] Cap. 5. 8. [d] Deut. 4. 32. [e] Fac. 47. 9. 1 Cron. 29. 18. Ps. 39. 5. [f] Ps. 129. 6. [g] Cap. 11. 20 Ps. 112. 10. Prov. 10. 28. [h] Cap. 27. 18. [i] Cap. 7. 10. [j] Ps. 113. 7. [k] Ps. 35. 26. —

Capul 9. [a] Ps. 143. 2. Rom. 3. 20. [b] Cap. 36. 5. [c] Isa. 2. 19, 21. Hag. 2. 6, 21. [d] Cap. 26. 11. [e] Fac. 1. 6. [f] Fac. 1. 16. Amos. 5. 8.

Pleiadele, Și camerele de către mează-zi.
10 [g]El face lucruri mari, nepătrunză-
toare, Și minunate, fără număr. 11 [h]Iacă,
de vine asupră-mi, eu nu-*l* văd; *De* trece
înainte-mi, eu nu-l zăresc. 12 [i]Iacă, *de*
apucă, cine-l oprește? Cine-i zice: Ce faci?
13 *De* nu rechiamă Dumnezeu mânià sa
Se pleacă supt dânsul chiar [j]ajutătorii
îndărătnici; 14 Cu cât mai puțin să-i
răspund eu, Și să aleg eu cuvinte, *ca*
să-i răspund! 15 [k]Chiar de aș fi în
drept, nu i-aș răspunde, *Ci ar trebuì* să
mă rog judecătorului meu! 16 De aș
strigà, și el mi-ar răspunde, *Tot* n'aș
crede, că el a luat seamă la voceà mea!
17 El, care în furtună mă sdrumică, Și
îmmulțește ranele mele [l]fără cuvânt;
18 Care nu mă lasă se respir, Ci mă sa-
tură de amărîciuni. 19 De *este vorba*
de putere, iacă, el puternic *este!* De *este*
de judecată, cine mă va apăra? 20 Drept
de aș fi, chiar gura mea m'ar condamnà;
Nevinovat *de aș fi*, el m'ar învinovăți.
21 Sunt drept; ce-mi pasă că trăiesc!
Sunt desgustat de vieața mea! 22 To-
tul *vine la* aceeași; de aceea am zis:
[m]Ori nevinovat ori nelegiuit *este cineva*,
El *tot* îl nimicește! 23 Dacă biciul ucide
d'într'una, El își râde de suferințele ce-
lor nevinovați; 24 Pământul este dat
în mânile nelegiuiților. [n]El astupă ve-
derile judecătorilor săi; De nu *el*, *apoi*
cine altul? 25 [o]Zilele mele trec mai re-
pede decât un alergător, Ele trec, fără de
a vedeà fericirea; 26 Trec înainte, ca
corăbiile cele iuți, [p]Precum vulturul se
repedè asupra prăzei, 27 [q]Când zic:
Voiu uità plângerea mea, Îmi voiu lăsà
întristarea, și voiu fi voios: 28 *Atuncia*
chiar [r]mă spăimântă durerile mele, Știu,
că [s]nevinovat nu mă vei țineà; 29 *Dejà*
sunt condamnat; Deci pentru ce să mă
ostenesc în zădar? 30 *Chiar* [t]de m'aș
scăldà în apă de omăt, Chiar cu leșie
de mi-aș curățì mânele, 31 Totuși m'ai
afundà în noroiu, Ca să mă urască chiar
vestmintele mele. 32 În adevăr, [u]el nu
este un om ca mine, ca să-i răspund, *Și*
să ne ducem împreună înaintea judecă-
ței; 33 Între noi nu este arbitru, *Care*
să pună mâna preste amândoi. 34 De-
părteze el varga lui de deasupra mea, Și
spaima lui să nu mă turbure; 35 *Atunci*
îi voiu vorbì, fără să mă tem de dânsul:
Dar în starea mea de acum, eu nu *sunt*
firea mea.

Urmare: Iov se tânguește, că Dumnezeu în-
cearcă prea greu pe făptura sa.

10 Mi-e [a]desgust de vieață; Curs li-
ber voiu da plângerei mele; [b]Voiu
vorbì în amărîciunea sufletului meu.
2 Voiu spune lui Dumnezeu: Nu mă con-
damnà; Fă-mă să știu pentru ce te certi
cu mine! 3 Oare îți place să apeși, Să
desprețuești făptura mânelor tale, Și să
strălucești în sfaturile celor răi! 4 Ai
tu ochi de carne? Sau [c]vezi tu cum vede
omul? 5 *Sunt* zilele tale ca zilele omu-
lui? *Și* anii tăi ca zilele omului? 6 Ca
să cercetezi greșelele mele, Și să spionezi
păcatul meu; 7 Deși [d]știi, că n'am pă-
cătuit, Și că nimenea nu poate să scape
din mâna ta? 8 [e]Mânele tale m'au fă-
cut, Ele au rânduit toate părțile corpu-
lui meu; și tu să mă pierzi! 9 Amintește-
ți, rogu-te, că [f]tu m'ai făcut din lut; Și
oare să mă prefaci în pulbere? 10 [g]Au
nu ca laptele m'ai muls? Și ca pre un
caș m'ai închiegat? 11 M'ai îmbrăcat
cu piele și *cu* carne, Cu oase și cu mușchi
m'ai împletit? 12 Vieață și iubire mi-ai
arătat, Și îngrijirea ta a păzit spiritul
meu; 13 Și *iacă* ce ascundeai în inima
ta! *Acum* știu care-ți *erà* gândul. 14 De
am păcătuit, [h]tu m'ai pândit, Și nu mi-ai
iertat păcatul; 15 De am greșit, [i]vai
mie, [j]Drept *de* aș fi, *tot* nu mi-aș ridicà
capul, Sătul *fiind* de ocară, și [k]văzând
mișelia mea. 16 Ea tot crește; [l]Tu mă
urmărești ca un leu, Și te arăți tot mai
înfuriat asupră-mi. 17 Tu-mi dai lo-
vituri noauă, Și îmmulțești turiile tale

g Ps. 71. 15.
h Cap. 23. 8, 9.
i Isa. 45. 9.
Ier. 18. 6.
Rom. 9. 20.
j Cap. 26. 12.
k Cap. 10. 15.
l Cap. 2. 3.
m Eccl. 9. 2, 3.
n 2 Sam. 15. 30.
Ier. 14. 4.
o Cap. 7. 6 7.
p Hab. 1. 8.
q Cap. 7. 13.
r Ps. 119. 120.
s Esod. 20. 7.
t Ier. 2. 22.
u Eccl. 6. 10.
Isa. 45. 9.
Ier. 49. 19.
Rom. 9. 20.

—

Capul 10.

a 1 Reg. 19. 4.
Iona 4. 3, 8.
b Cap. 7. 11.
c 1 Sam. 16. 7.
d Ps. 139. 1, 2.
e Ps. 119. 73.
f Fac. 2. 7.
Isa. 64. 8.
g Ps. 139. 14.
15, 16.
h Ps. 139. 1.
i Isa. 3. 11.
j Cap. 9. 12, 15,
20, 21.
k Ps. 25. 18.
l Isa. 38. 13.
Plân. 3. 10.

asupră-mi: Oaste după oaste *le trimeți*
asupră-mi. 18 [m]Pentru ce oare m'ai
scos din mitră! O, de aș fi murit, și o-
chiul *nu* m'ar fi văzut! 19 *De* aș fi,
ca și cum n'aș fi fost, Din mitra *mumei*
dus în mormânt! 20 [n]Au zilele mele
nu *sunt* puține? [o]Lasă-*mă* și [p]îndepăr-
tează-te de mine, ca să răsuflù puțin,
21 Înainte de a mă duce *acolo, de unde*
nu mă voiu întoarce: În [q]pământul în-
tunerecului [r]și al umbrei morței. 22 *In*
pământul întunecimei, cel asemenea um-
brelor negre ale morței, unde nu *este*
nici o rânduială, Și unde lumina cea mai
strălucită *este* întunerecul.

Vorba întâia a lui Zafor. Iov trebuie să se umilească în fața a totștiutorului Dumnezeu.

11 Atuncia răspunse Zofar, Naamateul,
și zise: 2 Să rămână fără răspuns
atâtea cuvinte! Și *să crează* limbutul, că
are dreptate! 3 Au doară vorbele tale
deșerte să amuțească pre oameni! Au
doară îți vei râde *de alții,* fără ca nime-
nea să te rușineze! 4 Căci [a]ai zis:
Dreaptă *este* învățătura mea, Și drept
sunt în ochii tăi. 5 O, de ar vorbì Dum-
nezeu, De ar deschide buzele sale către
tine. 6 Și ți-ar descoperì tainele înțe-
lepciunei *sale,* Care *este* de două ori mai
mare decât cea descoperită: Atunci ai
cunoaște, că [b]Dumnezeu îți iartă *parte*
din nedreptatea ta. 7 [c]Au poți să pă-
trunzi taina Dumnezeirei? Să descoperi
fundul înțelepciunei celui Atotputernic?
8 Înaltă ca cerurile *este!* Ce poți face?
Mai adâncă decât infernul! Ce poți cu-
noaște? 9 Măsura sa *este* mai lungă
decât pământul, Și mai lată decât ma-
rea! 10 [d]Dacă el apucă, închide, și
chiamă *la judecată,* cine-l poate oprì?
11 Căci [e]el cunoaște pre făcătorii de
rele, Și vede și *până și* fără de legea
cea nepresupusă, Dar ei nu vin la cu-
noștință. 12 [f]Vină dară omul cel de-
șert la minte, Și mânzul asinului sălba-
tic prefacă-se în om! 13 *Iar* [g]de-ți vei
[h]pregătì inima, Și vei [i]intinde mânele
tale către dânsul. 14 Fărădelegea o vei
depărtà din mâna ta, Și [j]nici o nedrep-
tate nu va locuì în cortul tău: 15 [k]A-
tuncia îți vei ridicà fruntea fără pată;
Vei fi tare, și nu te vei temè *de nimic;*
16 Atuncia vei [l]uità ostenelele *tale,* A-
mintindu-ți *de ele* ca de apa *cea* nestre-
curată: 17 [m]Mai senină decât meazà-
zi *ți*-se va ridicà vieața: Și întunerecul
de acum se va preface în dimineață;
18 Plin de încredere și de speranță vei
fi, Și căutând *în jurul tău,* [n]vei odihni
fără temere: 19 Te vei culcà, și nime-
nea nu *te* va spăimântà, Și mulți vor
căutà fața ta. 20 Dar [o]ochii celor răi
se vor pierde: Scăparea va perì pentru
ei, Și [p]speranța lor *va fi* — darea su-
fletului.

Răspunsul lui Iov: el dojenește înțelepciunea înfumurată a prietenilor și îi întrece, în descrierea puterei nemărginite a lui Dumnezeu.

12 Și Iov răspunse, și zise: 2 Cu ade-
vărat, *sunteți* un popor *întreg!* Și
înțelepciunea va murì cu voi! 3 [a]Am
și eu minte, ca voi: Și decât voi nu
sunt mai pe jos; Și cine nu știe aceasta?
4 [b]Sunt *ca* cel batjocorit de către amicul
său, Care [c]chiamă pre Dumnezeu, și el
îl aude; Cel drept și neprihănit *este* de
batjocură. 5 Dispreț nenorocitului, ce
este aproape A alunecà cu piciorul! *așà*
cugetă norocitul. 6 [d]Liniștite sunt cor-
turile hoților: În siguranță *sunt* cei ce
întărită pre Dumnezeu, Cei ce poartă pre
Dumnezeul lor în mâna lor! 7 Dar în-
treabă, rogu-te, de animale, și ele te vor
învăță, Și de păserile cerului, ele îți vor
spune; 8 Sau vorbește pământului, și
el te va învățà: *Chiar* și peștii mărei ți-
le vor istorisì. 9 Cine nu cunoaște toate
acestea, Și că mâna Domnului le-a fă-
cut. 10 [e]În a cărui mână *este* sufletul
a toată vietatea, Și suflarea tuturor mu-
ritorilor? 11 [f]Au doară urechia să nu
cerceteze cuvintele, Cum gura gustă bu-

m Cap. 3. 11. n Ps. 39. 5. o Ps. 39. 13. p Cap. 7. 16, 19. q Ps. 88. 12. r Ps. 23. 4. — *Capul 11.* a Cap. 6. 10. b Ezra 9. 13. c Eccl. 3. 11. d Apoc. 3. 7. e Ps. 10. 11, 14. f Ps. 73. 22. Eccl. 3. 18. Rom. 1. 22. g Cap. 5. 8. h 1 Sam. 7. 3. i Ps. 88. 9. j Ps. 101. 3. k Fac. 4. 5, 6. 1 Ioan. 3. 21. l Isa. 65. 16. m Ps. 37. 6. Isa. 58. 8 10. n Lev. 26. 5. 6. o Lev. 26. 16. p Prov. 11. 7. — *Capul 12.* a Cap. 13. 2. b Cap. 16. 10. c Ps. 91. 15. d Ier. 12. 1. Mal. 3. 15. e Dan. 5. 23. Papt. 17. 28. f Cap. 34. 3.

catele! 12 [g]Înțelepciunea *este* la bă-
trâni. Și înțelegerea în lungimea vieței:
13 [h]La *Dumnezeu este* înțelepciunea și
tăria; La dânsul sfatul și înțelegerea.
14 Iacă, *ceeace* [i]el surpă, *nimenea* nu *o*
va puteà rezidì. Pre cine-l [j]leagă el, ni-
menea nu-*l* va puteà scăpà. 15 Iacă,
el [k]oprește apele, și ele seacă: El le [l]dă
drumul, și ele pustiesc pământul. [m]La
dânsul *este* puterea și înțelepciunea.
16 Supt dânsul *sunt* și rătăcitul și rătă-
citorul: 17 El duce *cu sine* pre consi-
lieri ca pradă. Și [n]ia mintea judecători-
lor: 18 El desprinde pre cei legați de
regi: Și pune cingătoare în jurul coap-
selor lor. 19 El duce *cu sine* pre preoți
ca pradă. Și răstoarnă pre cei puternici:
20 [o]El ia vorba celor elocuenți. Și ia
mintea bătrânilor: 21 [p]El revarsă dis-
prețul preste cei mai mari. Și slăbește
brâul celor puternici; 22 [q]El descopere
adâncimile întunerecului. Și aduce la lu-
mină umbra morței: 23 [r]El înmulțește
națiunile, și le stârpește: El răslățește
popoarele, și *iarăși* le mărginește. 24 El
ia mintea capilor popoarelor pământului.
Și-i [s]lasă să rătăcească prin deșerturi
fără căi. 25 *Unde* [t]ei pipăie prin întu-
nerec fără lumină: Și-i lasă să se potic-
nească ca cei beți.

Urmare: Iov îndeamnă pe prieteni și le vorbește despre dreptatea lui Dumnezeu.

13 Iacă, pre toate le văzù ochiul meu,
Urechia mea *le* auzì și le înțelese.
2 [a]Ceeace voi știți, știu și eu: Decât voi
nu *sunt* mai pe jos. 3 Dar [b]cu Atotpu-
ternicul aș voì să vorbesc. Și cu Dum-
nezeu aș dorì să mă judec: 4 Căci voi
nu sunteți decât născocitori de minciuni,
[c]*Nu sunteți* cu toți *decât niște* medici
nefolositori. 5 O, de ați fi tăcut! Câtă
[d]înțelepciune ați fi arătat! 6 Ascultați
întâmpinarea mea, Și luați seamă la a-
părarea buzelor mele! 7 *Se cuvine*
oare să vorbiți nedrepte pentru Dumne-
zeu? Și să spuneți minciuni pentru el?
8 *Se cuvine* oare să fiți părtinitori pen-
tru dânsul, Și să vă certați pentru Dum-
nezeu? 9 Oare bine *că* va fi, dacă vă
va cerceta? Oare puteți voi să-l amăgiți,
cum se amăgește omul? 10 De sigur
el vă va mustra, Dacă în ascuns îi veți
fi părtinitori. 11 Mărirea sa au nu vă
înspăimântă? Și temerea de dânsul au
nu cade preste voi? 12 Proverbele voa-
stre *sunt* vorbe de cenușă, Și dove-
zile voastre *sunt* tărie de lut. 13 Tăceți
înainte-mi, Și eu voiu vorbì, orice *va*
puteà să-*mi*-se întâmple: 14 *Căci* mi-
am [e]luat carnea în dinți, Și mi-am [f]pus
vieața în mână. 15 Iacă, [g]să mă omoare,
să *nu mai* am nimic de sperat, Și [h]tot
voiu apărà urmările mele înaintea lui.
16 Numai aceasta mă poate mântuì:
Căci fățarnicul nu poate stà în fața sa.
17 Ascultați cuvântul meu, Și vorbi-
rea mea *să între* în urechile voastre!
18 Iacă, mi-am rânduit judecata *mea*,
Știu, că voiu fi îndreptat. 19 [i]*De este*
cine să mă pârască, *arate-se;* De voiu
tăceà, am să mor. 20 [j]Numai două
lucruri de nu-mi vei face, *Atuncia* nu
mă voiu ascunde de dinaintea feței tale:
21 [k]Ține departe mâna ta dela mine, Și
spaima ta să nu mă înspăimânte. 22 A-
tuncia chiamă-mă, și eu voiu răspunde;
Sau lasă-mă să vorbesc, și tu să-mi ră-
spunzi. 23 *Spune-mi*, câte *sunt* greșe-
lile și păcatele mele? Fă-mă să cunosc
nelegiuirile și păcatele mele! 24 [l]Pen-
tru ce îți ascunzi *astfel* fața, Și mă [m]ții
de neamicul tău? 25 Oare *ești deprins*
a [n]înspăimânta frunza purtată *de vân-*
turi, Și a urmărì miriștea seacă? 26 De
poruncești *astfel de* asprimi împotriva
mea, Și [o]mă faci să moștenesc păcatele
tineretelor mele: 27 [p]Pui picioarele
mele în butuc, Pândești toate urmările
mele, Faci groapă în jurul talpelor pi-
cioarelor mele: 28 Și *faci ca acest*
corp să treacă ca mucigaiul, Ca un vest-
mânt, pre care-l mănâncă molia.

g Cap. 32. 7. h Cap. 9. 4. i Cap. 11. 10. j Apoc. 3. 7. k 1 Reg. 8. 35. l Fac. 7. 11. etc. m Vers. 13. n 2 Sam. 15. 31. 1 Cor. 1. 19. o Isa. 3. 1, 2, 3. p Ps. 107. 40. q Dan. 2. 22. 1 Cor. 4. 5. r Ps. 107. 38. Isa. 9. 3. s Ps. 107. 4, 40. t Deut. 28. 29.
—
Capul 13.
a Cap. 12. 3. b Cap. 23. 3. c Cap. 6. 21. d Prov. 17. 28. e Cap. 18. 4. f 1 Sam. 28. 21. g Ps. 23. 4. h Cap. 27. 5. i Cap. 33. 6. j Cap. 9. 34. k Ps. 39. 10. l Deut. 32. 20. Ps. 13. 1. Isa. 8. 17. m Deut. 32. 42. Rut. 1. 21. Plân. 2. 5. n Isa. 42. 3. o Ps. 25. 7. p Cap. 33. 11
—

Încheiere. Iov se jelește despre nimicnicia omului și caută în zadar o nădejde mângăietoare.

14 Omul, născut din femeie, *Are* pu-
ține zile, dar [a] multe necazuri:
2 [b] Răsare ca o floare, și se taie: Fuge
ca umbra, și nu rămâne. 3 Și tu îți
[c] îndrepți ochii tăi asupra unuia ca a-
cesta! Și mă [d] tragi la judecată cu tine?
4 Cine [e] poate scoate un lucru curat din
cel necurat! Nimenea! 5 [f] Dacă zilele
lui *sunt* hotărîte, Numărul lunelor lui
este în mâna ta, Și i-ai pus margine pre-
ste care să nu treacă: 6 *Atunci* [g] în-
toarce *privirea ta* dela dânsul, ca să se
răsufle puțin, Până ce va sfârșì ziua sa
[h] ca un năimit. 7 Căci arborele are spe-
ranță: De va fi tăiat, [i] să odrăslească ia-
răși, Și mlădițele lui să nu înceteze *a*
crește. 8 De îmbătrânește în pământ
rădăcina sa, Sau de piere în țărână trun-
chiul său, 9 De mirosul apei înflorește,
Și dă ramuri, ca o plantă nouă. 10 Dar
omul, *când* moare, rămâne întins: Când
omul dă sufletul, unde *mai este?* 11 *Cum*
se pierd apele din lacuri, Și râul seacă
și usucă, 12 Așà și omul se culcă, și
nu se *mai* scoală: [j] Cât *va fi* cerul, nu
se vor deșteptà, Și nu se vor sculà din
somnul lor. 13 O, de m'ai ascunde în
mormânt, De m'ai acoperì, până ce-ți
va trece mânia: De mi-ai pune un ter-
min, după care să-ți aminteşti *iarăși* de
mine! 14 *Dar* de moare omul, reînvia-
va oare? În toate zilele luptei mele [k] aș
așteptà, [l] Până mi-ar venì schimbarea.
15 Atuncia [m] m-ai chiemà, și eu ți-aș
răspunde: *Căci* ai dorì de făptura mâ-
nelor tale. 16 [n] Dar acum numeri pașii
mei; Și pândești păcatul meu: 17 [o] Gre-
șelile mele în sac le sigilezi, Și *încă* năs-
cocești păcate *asupră*-mi. 18 *Cum* se
prăbușește și se desface un munte, Și o
stâncă se mută din locul ei: 19 *Cum*
apa sapă pietrile: *Cum* valurile duc cu
sine pulberea pământului, Așà nimicești
speranța omului: 20 Tu-l urmărești
necetat, până ce piere: Și-l trimeți după
ce ai schimbat fața lui. 21 *De* ajung fiii
săi la onoare, [p] el nu *o* știe: *De* sunt
înjosiți, el nimic nu află de aceasta:
22 Carnea sa simte *numai* durerile *sale*,
Sufletul său se chinuește *numai* pentru
sine.

Vorba a doua a lui Elifaz; el mustră pe Iov pentru cuvântarea semeață a lui Iov și descrie pacostea nelegiuiților.

15 Și Elifaz, Temaneul, răspunse, și
zise: 2 *Cade-se* oare *ca* înțelep-
tul să răspundă *cu* înțelepciune deșeartă;
Și *să*-și umple peptul cu vânt de răsă-
rit? 3 Să se apere cu cuvinte, cari nu
ajută nimic, Sau cu vorbe, cari nu folo-
sesc nici de cum? 4 Tu nimicești te-
mereà *de Dumnezeu*, Și desființezi ru-
găciunea către Dumnezeu: 5 Căci gura
ta arată vina ta, Deși alegi limba vicle-
nilor. 6 [a] Gura ta te condamnă, și nu
eu: Da, buzele tale mărturisesc împo-
triva ta. 7 Au tu *ești* omul cel întâiu-
născut? Și [b] au ești făcut mai nainte de
munți? 8 Au doară [c] auzit-ai sfatul lui
Dumnezeu? Și *din el* ți-ai însușit înțe-
lepciunea? 9 [d] Ce știi, ce noi nu știm?
Ce înțelegi, ce noi nu înțelegem?
10 [e] Între noi *sunt* bătrâni și cărunți,
Mai avuți de zile decât părintele tău.
11 Mângăierile lui Dumnezeu oare *erau*
preà puține pentru tine? Și cuvântul *său*
cel atât de blând către tine? În cotro te
trage inima ta? 12 Și în cotro se atintă
ochii tăi? De-ți întorci în contra lui
Dumnezeu suflarea ta? 13 Și de scoți
din gura ta cuvinte *ca acestea?* Ce *este*
omul, ca să fie curat: 14 [f] Ca să fie
drept cel născut din femeie? [g] Iacă, în
sfinții săi el nu se încrede, 15 Și ce-
rurile nu sunt curate în ochii săi. [h] Cu
cât *este* mai urîcios și mai necurat omul,
16 [i] Care beà nedreptatea ca apa. Voiu
să te învăț, ascultă-mă: 17 Și ce am
văzut, voiu să-ți spun: Ceeace înțelep-
ții *cunoscând* [j] dela părinții lor, au spus,

Capul 14
[a] Eccl. 2. 23.
[b] Ps 90. 5, 6. Isa. 40. 6. Iac. 1. 10, 11. 1 Pet. 1. 24.
[c] Ps. 144. 3.
[d] Ps. 143. 2.
[e] Ioan. 3. 6. Rom. 5. 12. Efes. 2. 3.
[f] Cap. 7. 1.
[g] Ps. 39. 13.
[h] Cap. 7. 1.
[i] Vers. 14.
[j] Ps. 102. 26. Rom. 8. 20. 2 Pet. 3. 7, 10. 11. Apoc. 20. 11.
[k] Cap. 13. 15.
[l] Vers. 7.
[m] Cap. 13. 22.
[n] Prov. 5. 21. Ier. 32. 19.
[o] Deut. 32. 34. Osea. 13. 12.
[p] Eccl. 9. 5. Isa. 63. 16.

—

Capul 15.
[a] Luc. 19. 22.
[b] Ps. 90. 2.
[c] Rom. 11. 34. 1 Cor. 2. 11.
[d] Cap. 13. 2.
[e] Cap. 32. 6, 7.
[f] 1 Reg. 8. 46. Prov. 20. 9. Eccl. 7. 20. 1 Ioan 1. 8.10.
[g] Cap. 4. 18.
[h] Ps. 14. 3.
[i] Prov. 19. 28.
[j] Cap. 8. 8.

18 Și n'au ascuns: *neam curat*. Cărora
singuri li-s'a dat pământul. 19 Și în al
căror mijloc [k] nici un străin n'a străbătut;
Omul cel rău în toate zilele *sale este ca*
în dureri de facere. 20 Și *numai* [l] un
mic număr de ani este păstrat pentru cel
aprig; Țipete de spaimă *răsună* în ure-
chile sale. 21 [m] În mijlocul păcei *crede,*
că se aruncă asupra pustiitorului: El nu
speră, că va scăpà de întunerec. 22 Și se
crede păstrat pentru sabie. [n] Aleargă *pre-*
tutindenea după pâne. *zicând:* 23 Un-
de-*i?* Știe, că [o] zilele întunerecului îi sunt
pregătite. Mișelia și strâmtorarea îl spăi-
mântă: 24 Ele îl cuprind ca un rege
înarmat la luptă. 25 Căci el a întins
mâna sa asupra lui Dumnezeu: Și s'a
împotrivit celui Atotputernic. 26 El
aleargă asupra-i cu gâtul *întins*. Cu
partea cea mai tare a scuturilor sale:
27 Căci grăsimea i-a acoperit fața. Și a
depus grăsime pe copsele *sale*. 28 Pen-
tru aceea locuește în cetăți pustiite. În
case nelocuite. Cari sunt hotărîte spre
dărâmare. 29 El nu se va mai înavuțì,
și avutul său nu va ţineà; Averea sa nu
se va lățì pe pământ. 30 El nu va ieși
din întunerec, Mlădițele sale le va arde
flacăra. Și el va dispare [p] la suflarea gu-
rei sale. 31 El, înșelatul, să nu se [q] în-
creadă în deșertăciune: Căci deșertăciu-
nea îi va fi răsplata. 32 [r] Înainte de timp
se va împlinì ziua sa; Și ramurile sale nu
vor înverzì. 33 Ca și butucul de vie va
aruncă strugurul său necopt. Și ca masli-
nul va lepădà floarea sa. 34 Căci ne-
roditor *este* neamul nelegiuitului, Și fo-
cul mistuește cortul mituirei: 35 [s] Con-
cepe amărăciunea, și naște nenorocire:
Și sânul său pregătește înșelăciune.

Răspunsul lui Iov: neînțeles de prietenii, se tânguește lui Dumnezeu.

16 Atuncia Iov răspunse, și zise: 2 De
acestea multe am auzit: Toți *sunteți*
niște [a] mângăiători supărăcioși. 3 Sfâr-
șit-ai oare cu vorbele seci? Și ce te îm-
boldește să răspunzi? 4 Oare eu aș
vorbì ca voi. De ați fi voi în locul meu?
Oare m'aș legà de voi cu cuvinte, Și aș
[b] clătinà din cap la voi? 5 *Nu! ci* v'aș
încurajà cu gura mea, Și compătimirea
buzelor mele ar alinà *durerea voastră*.
6 De vorbesc, durerea mea nu se alină; Și
de încetez, oare se depărtează măcar ceva
de mine? 7 Dar acum puterile mi-au
slăbit: Tu ai pustiit toate ale mele: 8 Tu
m'ai apucat *ca pre un vinovat;* Dovadă
este slăbiciunea mea. Care se ridică, *și*
mă mărturisește în față. 9 [c] Mânia lui
mă sfâșie *și* mă urmărește: El din dinții
săi scrâșnește la mine; [d] Neamicul meu
își ascute căutăturile sale în contra mea.
10 [e] Cască gura lor asupră-mi, Cu ocară
[f] lovesc obrajii *mei;* Cu toții [g] se adună
asupră-mi. 11 Dumnezeu [h] m'a trădat
nedrepților. Și m'a aruncat în mânele
reilor. 12 Liniștit eram, și el mă ni-
micì: *Mă* apucă de cerbice, și mă sfă-
râmă. Și mă [i] luă drept țintă. 13 Ar-
cașii săi mă înconjurară; El despică ră-
runchii mei fără cruțare; El varsă pe
pământ ferea mea. 14 Mă frânsă bu-
căți, bucăți, *Și* se aruncă asupră-mi ca
un viteaz. 15 Am cusut un sac de plân-
gere preste pielea mea, Și am [j] vârît cor-
nul meu în colb; 16 Fața mea este
roșită de plâns, Și pe genele mele *este*
culcată umbra morței; 17 De și nu
este nici o nedreptate în mânele mele,
Și rugăciunea mea *este* curată. 18 Pă-
mântule, nu acoperì sângele meu, Și [k] ți-
petul meu să nu afle margine! 19 Și
acum iacă, chiar [l] martorul meu în cer.
Și în sus răspunzătorul meu! 20 Ri-
de-și de mine amicii mei. Către Dumne-
zeu *în sus* lacrimă ochiul meu. 21 [m] Ah,
de aș puteà să mă judec cu Dumnezeu,
Ca fiul omului cu aproapele său! 22 Căci
puținii *mei* ani trec, Și eu [n] plec pe calea,
pe care nu mă voiu *mai* întoarce.

Urmare: Iov vede în jurul său numai ticăloșie și în fața sa numai groapa.

17 Spiritul mi-se frânge, Zilele mele
se sting; [a] Mormântul mă așteaptă.

k Ioel. 3. 17.
l Ps. 90. 12.
m 1 Thes. 5. 3.
n Ps. 59. 15.
o Cap. 18. 12.
p Cap. 4. 9.
q Isa. 59. 4.
r Ps. 55. 23.
s Ps. 22. 7. Isa. 59. 4. Osea 10. 13.

Capul 16.
a Cap. 13. 4
b Ps. 22. 7.
c Cap. 10. 16. 17.
d Cap. 13. 24.
e Ps. 22. 13.
f Plân. 3. 30.
g Ps. 35. 15.
h Cap. 1. 15, 17.
i Cap. 7. 20.
j Ps. 7. 5.
k Cap. 27. 9. Ps. 66. 18, 19.
l Rom. 1. 9.
m Eccl. 6. 10. Rom. 9. 10.
n Eccl. 12. 5.

Capul 17.
a Ps. 88. 3, 4.

2 În juru-mi *nu văd decât* derăzători.
Și ochiul meu *nu* vede *decât* [b]certele
lor. 3 Depune, rogu-te, dă cauțiune
pentru mine. *Căci* cine *altul* îmi [c]va da
mână? 4 Căci ai ascuns intelepciunea
din inima lor: Pentru aceea nu-*i* vei
lăsà să învingă. 5 Cine dă spre pradă
pre amicii *săi*, Ochii fiului aceluia se vor
topì. 6 El m'a făcut de [d]proverb po-
poarelor; Da, sunt ca un scuipat în față.
7 [e]Ochiul meu se întunecă de intristare,
Și membrele mele toate *sunt* ca o um-
bră. 8 Cei drepți se vor uimì de aceasta,
Și nevinovatul se va aprinde asupra ne-
legiuitului. 9 Dar dreptul va urmà ca-
lea sa, Și cel cu [f]mânele curate va crește
în putere. 10 [g]Înturnați-vă și veniți cu
toții, Și vă *voiu arătà*, că între voi nici
unul nu e înțelept. 11 [h]Zilele mele se
trec, S'au nimicit planurile mele, *Pre cari*
cu iubire *le* nutria inima mea. 12 Ei
prefac noaptea în zi; Si lumina *voastră*
seamănă întunerecului. 13 Să sper? Mor-
mântul *e* casa mea: În întunerec îmi a-
ștern culcușul meu; 14 Strig mormân-
tului: Tu *ești* părintele meu, Vermelui:
Tu *ești* muma mea, sora mea! 15 Unde
este dar speranța mea? Speranța mea cine
o vede? 16 S'a pogorît [i]supt zăvoarele
infernului, De *este* [j]liniște măcar în pul-
bere.

Vorba a doua a lui Bildad: el descrie, după ce mustră pe Iov, peirea neapărată a nelegiuiților.

18 Și Bildad, Șuheul, răspunse, și zise:
2 Când oare vei pune capăt vorbe-
lor *tale?* Vino-ți în minte, și apoi vom
vorbì? 3 Pentru ce ne socoți *atât* de [a]do-
bitoci? Și suntem în ochii tăi *atât* de des-
prețuiți? 4 Oare pentru tine, [b]care sin-
gur te sfâșii în mânia ta, Să se părăsească
pământul, Și să se strămute stânca din
locul ei? 5 Da, [c]lumina răului se va
stinge, Și nu va lucì flacăra focului său;
6 Lumina se va întunecà în cortul său;
Și [d]candela sa se va stinge de deasupra
lui; 7 Se vor strâmtà pașii săi cei pu-
ternici, Și chiar [e]sfatul său se va răsturnà.
8 Căci [f]el va fi tras în cursă de chiar pi-
cioarele sale, Și va pășì pe rețea. 9 La-
țul *îi* va apucà călcâiul, Și [g]mreaja îl
va prinde: 10 Căpcana, *în care se va
prinde,* stă ascunsă în pământ, Și prin-
zătoarea în calea *sa,* 11 De jur împre-
jur îl [h]împresoară spaimele, Și-l urmă-
resc din pas în pas. 12 Puterea-*i* se
pierde de foame, Și [i]nenorocirea prive-
ghiează la coastele sale; 13 Ea va mi-
știuì membrele sale, Întâiu-născutul mor-
ței va roade oasele sale: 14 *Așà va* [j]fi
smuls din cortul, *în care repauză* încre-
derea sa; Și-l va mânà spre regele spai-
melor. 15 Străinii vor locuì în cortul
său, Și vor preserà pucioasă în locuința
sa; 16 [k]Jos se vor uscà rădăcinile lui,
Și sus se vor vestejì ramurile lui. 17 [l]A-
mintirea lui va perì depe pământ, Și în
piețe nu se va *mai* vorbì de numele lui.
18 Va fi împins din lumină la întunerec,
Și se va gonì din lume. 19 [m]Nu-i va
rămâneà în poporul său nici fiu nici ne-
pot, Nici vr'o rămășiță în locuința sa.
20 Urmașii *lui* se vor uimì de [n]soartea
lui, Și pre străbuni îi va cuprinde groaza.
21 Da, așà *vor fi* locuințele păcătosului,
Și locul *aceluia, care* [o]n'a cunoscut pre
Dumnezeu.

Răspunsul lui Iov: se plânge de asprimea prietenilor, descrie marea sa mizerie, dar apoi ajunge la siguranță fericită că mântuitorul său trăiește.

19 Atuncia Iov răspunse, și zise:
2 Până când veți intristà sufletul
meu, Și mă veți sdrumicà cu cuvintele
voastre? 3 Până acum de [a]zece ori
m'ați înfruntat, Și fără de rușine m'ați
condamnat. 4 Căci dacă cu adevărat
am greșit, Greșeala mea pre mine mă
apasă. 5 Iar de *vă* [b]ridicați asupră-
mi, Ca să-mi imputați suferințele mele:
6 Atuncia să știți, că Dumnezeu m'a
nedreptățit, Și m'a învelit în cursele sale.

b 1 Sam 1. 6, 7. *c* Prov. 6. 1. *d* Cap. 30. 9. *e* Ps. 6. 7. *f* Ps. 24. 4. *g* Cap. 6. 29. *h* Cap. 7. 6. *i* Cap. 18. 13. *j* Cap. 3. 17, 18, 19.

Capul 18. *a* Ps. 73. 22. *b* Cap. 13. 14. *c* Prov. 13. 9. *d* Ps. 18. 28. *e* Cap. 5. 13. *f* Ps. 9. 15. *g* Cap. 5. 5. *h* Cap. 15. 21. Ier. 6. 25. *i* Cap. 15. 23. *j* Cap. 8. 14. Ps. 112. 10. *k* Amos. 2. 9. Mal. 4. 1. *l* Ps. 34. 16. Prov. 2. 22. *m* Isa. 14. 22. *n* Ps. 37. 13. *o* 1 Thes. 4. 5. 2 Thes. 1. 8. Tit. 1. 16.

Capul 19. *a* Fac. 31. 7. *b* Ps. 38. 16.

7 Iacă, eu țip asupra silniciei, și nu sunt
auzit: Strig, și totuși nu *mi-se face* drep-
tate. 8 [c]Calea mi-a îngrădit, ca să nu
pot trece. Și întunerecul l-a pus în că-
rările mele. 9 [d]Onoarea mi-a luat-o,
Și coroana *depe* capul meu a răpit-o.
10 El în toate m'a sfărâmat, și eu pier;
Ca pre un arbore a smuls speranța mea;
11 Aprinsu-s'a asupră-mi mânia lui, Și
[e]ca pre un neamic mă privește. 12 Ce-
tele sale într'una înaintează. Și-și [f]fac
calea către mine, Și au tăbărît în jurul
cortului meu. 13 [g]Pre frații mei i-a
depărtat de mine, Și pre cunoscuții mei
i-a înstrăinat de mine; 14 Rudele mele
m'au părăsit, Și cunoscuții mei m'au ui-
tat; 15 Casnicii mei, chiar servele mele
Ca pre un străin mă privesc; Sunt ne-
mernic în ochii lor. 16 *De* chiem pre
servul meu, el nu-*mi* răspunde: *De și*-l
rog cu chiar gura mea. 17 Suflarea
mea a ajuns *a fi* nesuferită femeiei mele,
Și chiar fiilor corpului meu trebue să
mă rog. 18 Încă și [h]copiii mă despre-
țuesc: *Când* mă scol, ei mă vorbesc de
rău. 19 [i]Toți neamicii mei mă urăsc;
Chiar și cei, pre cari i-am iubit, s'au în-
tors asupră-mi. 20 [j]De piele și carne
mi-se țin oasele. Și buzele abiă acoper
dinții mei. 21 Îndurați-vă de mine, în-
durați-vă, amicii mei! [k]Căci mâna lui
Dumnezeu m'a lovit. 22 Pentru ce mă
[l]urmăriți, ca *și* Dumnezeu, Și nu vă să-
turați de carnea mea? 23 O; de ar fi
scrise cuvintele mele; În carte de ar fi
săpate! 24 Cu condeiu de fier de ar fi
tăiate, În plumb, în stâncă, în veci!
25 Dar știu, *că* răzbunătorul meu tră-
iește, Și *de va fi* cel depe urmă, *tot* se
va arătà pe pământ: 26 Și *de și a-*
ceastă piele este spărcuită, Tot [m]voiu
privì în carne pre Dumnezeu, 27 Pre
dânsul îl voiu privì spre binele meu;
Ochii mei îl vor vedeà și nu ai altuia;
De acest dor se consumă rărunchii mei
în sânul meu. 28 Atunci veți zice: Pen-
tru ce l-am urmărit, Și se va vădì rădă-
cina cuvintelor mele. 29 Temeți-vă de
sabie; Căci mânia *lui Dumnezeu* vă và
pedepsì prin sabie, Ca să știți că *este* o
judecată.

Vorba a doua a lui Zofar: el repetă zicerea: Bucuria nelegiuiților nu ține mult.

20 Și Zofar, Naamateul, răspunse, și
zise: 2 Tocmai d'aceea gându-
rile mele mă silesc să răspund, Și de
aceea mă grăbesc: 3 Am auzit *îndrep-*
tându-mi-*se* mustrare rușinoasă, Dar din
adâncul conștiinței mele spiritul îmi ră-
spunde. 4 Nu știi aceasta? *Ceeace a*
fost din veci, De când omul este pe
pământ: 5 [a]Că scurt *este* triumful rău-
lui, Și *că* bucuria fățarnicilor *nu* ține
decât o clipeală? 6 [b]Dacă înălțarea sa
s'ar ridicà până la cer, Și capul său ar
atinge norii, 7 El *tot* va perì [c]ca lepă-
dătura sa în veci, Și cei, cari l-au văzut,
vor zice: Unde *este* el? 8 [d]Ca un vis
va perì, și nu se va *mai* găsì: Va fugì
ca o arătare a nopței, 9 [e]Ochiul, care
l-a văzut, nu-*l va* mai *vedeà;* Pre dân-
sul nu-l va mai zărì locul său; 10 Fiii
săi vor împăcà pre sărmani, Și mânele
lor [f]vor înapoià iarăși averea *răpită* a
lor, 11 Oasele sale, pline *de* [g]*păcatele*
tinereței sale. [h]Vor odihni cu dânsul în
pulbere. 12 De și răutatea e dulce în
gura sa, O ascunde supt limba sa. 13 Se
desmeardă cu dânsa, și nu o lasă. Ci o
reține în gura sa: 14 *Totuși* hrana sa
se va preface în măruntaiele sale: Ve-
nin de șearpe *va fi* lăuntrul său. 15 Te-
saurele, pre cari le-a înghițit, iarăși le
va vărsa, Din pântecele lui le va scoate
Dumnezeu. 16 Venin de viperă va suge:
Și-l va ucide limba năpârcei, 17 Nici
odată nu va vedeà [i]păraie, fluvii, Râuri
de miere și lapte! 18 Cele câștigate le
[j]va da înapoi, Fără să fi gustat *din ele*
cevà; După averea *sa va fi* și ceeace
el va înapoià, și *de ea* nu se va bucurà.
19 Fiindcă apăsă, *și* părăsì pre săr-
mani: Pradă case, pre cari nu le-a zi-
dit; 20 [k]Fiindcă nici odată n'a crezut

c Cap. 3. 23. d Ps. 89. 44. e Cap. 13. 24. f Cap. 30. 12. g Ps. 31. 11. h 2 Reg. 2. 23. i Ps. 41. 9. j Ps. 102. 5. Plân. 4. 8. k Cap. 1. 11. l Ps. 69. 26. m 1 Cor. 13. 12. 1 Ioan 3. 2.

Capul 20. a Ps. 37. 35, 36. b Isa. 14. 13. 14. Obad. 3, 4. c Ps. 83. 10. d Ps. 73. 20. e Ps. 37. 36. f Vers. 18. g Ps. 25. 7. h Cap. 21. 26. i Ps. 36. 9. Ier. 17. 6. j Vers. 10. 15. k Eccl. 5. 13, 14.

îndestulat pântecele său: Poftei lui ni-
mic nu scăpă: 21 Nimic nu scăpă de
lăcomia sa: Pentru aceea fericirea sa nu
va ţineà. 22 Lipsit va fi în plină îndes-
tulare. Şi vor cădeà preste el toate lo-
virile nevoiei. 23 Voind să umplè pân-
tecele său. *Dumnezeu* va trimete asu-
pră-i aprinderea mâniei sale. Şi o va plouà
deasupră-i [l] drept mâncare. 24 [m] Va fugì
de dinaintea armei de fier. Şi-l va stră-
punge arcul de aramă: 25 *Săgeata a-
bia* va ieşì din corpul *său*. Şi [n] oţelul
scânteitor va străpunge ferea sa; [o] Groa-
zele *morţei vor cădeà* preste dânsul.
26 Întunerecul se va ascunde în lăun-
trul său. [p] Un foc de sine aţâţat îl va
mistuì: Nenorocit va fi cel rămas în cor-
tul său. 27 Cerul va descoperì fără de
legea sa. Şi pământul se va ridicà asu-
pră-i: 28 Averea casei sale se va pierde:
Totul va perì în ziua mâniei sale. 29 A-
ceasta *este* dela Dumnezeu soartea omu-
lui rău. Şi moştenirea hotărîtă pentru el
dela Atotputernicul.

*Răspunsul lui Iov: cu toate acestea nelegiuiţi-
lor le merge adeseori bine până la judecată.*

21 Şi Iov răspunse, şi zise: 2 Luaţi
aminte la cuvântul meu! Aceasta să
fie mângăierea voastră! 3 Îngăduiţi-mă
să vorbesc. Şi după vorbirea mea veţi
puteà să mă [a] râdeţi! 4 *Este* oare tân-
guirea mea asupra vre-unui om? Şi chiar
dacă *aşà ar fi*, pentru ce să nu fiu ne-
răbdător? 5 Căutaţi la mine, şi vă ui-
miţi, [b] Şi puneţi mâna la gură! 6 Da,
când îmi amintesc, mă cutremur. Şi car-
nea mea se cuprinde de groază! 7 [c] Pen-
tru ce răii trăiesc, Îmbătrânesc, sporesc
în putere? 8 Seminţia lor creşte cu ei
împreună. Şi odrasla lor înaintea ochi-
lor lor: 9 Casele lor *sunt* în pace, fără
teamă. Şi [d] varga lui Dumnezeu nu *vine*
preste dânşi: 10 Taurul lor se prăseşte,
şi nu-şi pierde *sămânţa*. Vaca lor fată,
şi [e] nu leapădă: 11 Ei răspândesc prun-
cii lor ca pre o turmă. Şi copiii lor saltă
în jurul lor. 12 Ei se desfată cu tim-
pane şi citare. Şi se bucură la răsunetul
buciumului: 13 Ei îşi [f] petrec zilele în
fericire. Şi într'o clipeală se pogor în
mormânt: 14 [g] De şi ai zis lui Dumne-
zeu: „Depărtează-te dela noi: Căci cu-
noştinţa căilor tale nu o dorim! 15 [h] Ce
este Atotputernicul, ca să-i servim? [i] Ce
ne foloseşte, de ne vom rugà lui?" 16 Au
nu *stă* în mâna lor fericirea lor? ([j] Sfa-
tul răilor departe fie de mine!) 17 [k] Oare
adesea se stinge candela răilor, *Adesea*
vine asupră-le stricăciunea. Şi sorţurile
lor le [l] împarte oare Dumnezeu în mânia
sa? 18 Oare *adesea* sunt [m] ca paiele în
faţa vântului. Şi ca pleava spulberată de
furtună? 19 *Zice-veţi:* „Dumnezeu pă-
strează [n] pentru fiii săi pedeapsa sa."
Răsplătească-şi-*o* lui însuşi, ca el să *o*
simtă. 20 Cu chiar ochii săi să vadă
stricăciunea sa, [o] Beà singur din mânià
Atotputernicului! 21 Căci ce-i pasă
de casa sa în urma sa, Când numărul
lunelor sale *i*-s'a împlinit? 22 [p] *Cine*
va învăţà minte pre Dumnezeu? *Pre
dânsul*, care judecă pre cei mari? 23 U-
nul moare în mijlocul prosperităţei sa-
le, Cu totul fericit şi liniştit: 24 Vâ-
nele sale sunt pline de suc. Şi adăpată
este măduva oaselor sale; 25 Altul
moare cu sufletul întristat, Fără să fi
gustat de bine vre odată. 26 Dimpreună
sunt [q] culcaţi în pulbere. Şi vermii aco-
per pre amândoi. 27 Iacă, eu cunosc
gândurile voastre, Şi hotărîrile, *cu cari*
mă nedreptăţiţi: 28 Căci ziceţi: [r] Unde
este casa apăsătorului? „Şi unde cortul,
în care locuesc cei răi?" 29 *De ce* n'aţi
întrebat de călători? Nu nesocotiţi măr-
turiile lor: 30 [s] „Cel rău, *ziceţi*, este
păstrat pentru ziua pierderei, El se va
aduce în ziua mâniei." 31 *Dar* cine va
cuteza a-i spune [t] în faţă urmările sale?
Şi cine-i va răsplătì *cele ce* a făcut?
32 Îl duc afară la morminte, Şi-şi pri-
veghiează mausoleul: 33 Lin zac a-

---

l Num. 11. 33. *m* Isa. 24. 18. Amos. 5. 19. *n* Cap. 16. 13. *o* Cap. 18. 11. *p* Ps. 21. 9.

— *Capul 21.* *a* Cap. 16. 10. *b* Judc. 18. 19. *c* Ier. 12. 1. Hab. 1. 16. *d* Ps. 73. 5. *e* Esod. 23. 26. *f* Cap. 36. 11. *g* Cap. 22. 17. *h* Esod. 5. 2. *i* Mal. 3. 14. *j* Ps. 1. 1. Prov. 1. 10. *k* Cap. 18. 6. *l* Luc. 12. 46. *m* Ps. 1. 4. Isa. 17. 13. Osea. 13. 3. *n* Esod. 20. 5. *o* Ps. 75. 8. Ier. 25. 15. Apoc. 14. 10. *p* Rom. 11. 34. 1 Cor. 2. 16. *q* Eccl. 9. 2. *r* Cap. 20. 7. *s* Prov. 16. 4. 2 Pet. 2. 9. *t* Gal. 2. 11.

supră-i brazdele văiei, Și el trage după
sine o [u] lume întreagă. Așà cum l-a pre-
cedat o mulțime nenumărată. 34 Deci,
nu-mi dați *decât* mângăieri deșerte, Căci
întâmpinările voastre *nu* sunt *decât* o
minciună.

Cuvântarea cea depe urmă a lui Elifaz; el învinuește d'a dreptul pe Iov de păcate mari, îi spune să nu fie semeț și-l îndeamnă să se pocăiască.

22 Și Elifaz, Temaneul, răspunse, și
zise: 2 [a] Poate omul să folosească
pre Dumnezeu? Chiar dacă șieși folosește
înțeleptul. 3 *Este* oare spre binele ce-
lui Atotputernic, de ești drept? Sau *spre*
câștigul *său*, de urmezi fără vină căile
tale? 4 De frică de tine certa-se-va cu
tine? *Sau* merge-va cu tine la judecată?
5 Au doară răutatea ta nu *este* mare? Și
fără capăt fără de legile tale? 6 Căci
ai [b] luat amanet fără temeiu dela fra-
ții tăi. Și ai despuiat pre cei goi de vest-
mintele lor: 7 N'ai dat apă de băut
celui ostenit, Și ai [c] oprit pânea *ta* celui
flămând. 8 Dar *tu* puternic *fiind*, ai
stăpânit pământul *întreg*, Și însemnat
fiind, ai locuit *singur* într'însul. 9 Pre
văduve le-ai dat afară cu *mânele* deșerte,
Și brațul [d] orfanilor *l*-ai frânt. 10 Pen-
tru aceasta *ești* [e] înconjurat de curse, Și
spaima te uimește de odată. 11 Au nu
vezi întunerecul, Și mulțimea [f] apei, *care*
te acopere? 12 Au nu *este* Dumnezeu
în înălțimea cerului? Privește înălțimea
stelelor, cât sunt de înalte! 13 Și tu
zici: [g] „Ce poate să știe Dumnezeu? *Cum*
poate să judece din dosul întunerecului
de nori? 14 [h] Norii deși îl ascund, și-l
opresc a vedeà: Cutreeră cercul ceru-
lui.“ 15 Oare voești să urmezi calea
cea veche, Pe care au umblat oamenii
stricăciunei, 16 Cari [i] au fost răpiți
înainte de timp, Și preste a căror teme-
lie s'a vărsat potopul: 17 [j] Cari ziseră
către Dumnezeu: „Depărtează-te de noi!
Căci [k] ce ne poate face Atotputernicul?“
18 Deși umpluse casele lor cu bună-
tăți; Dar departe fie de mine [l] sfatul ce-
lor răi! 19 [m] *Aceasta o* văd drepții, și
se bucură; Și cel nevinovat își râde de
dânșii: 20 „Iacă, *va zice* acesta, ne-
amicul nostru este stârpit, Și averea lui
mistuită de foc!“ 21 Fă-te cunoscut
cu dânsul, și-ți [n] va fi bine, Și fericirea
prin aceasta *iarăși* îți va venì; 22 Pri-
mește învățătura din gura lui, Și [o] ia în
inimă cuvintele lui. 23 [p] De te vei în-
toarce către Atotputernicul, iarăși te vei
restatornicì: Depărtează *deci* nedreptа-
tea din corturile tale; 24 [q] Aruncă au-
rul în pulbere, În prundul pâraielor *a-
runcă* aurul din Ofir: 25 Atunci Atot-
puternicul va fi aurul tău, Și argintul
tău cel strălucitor; 26 Atuncia cu a-
devărat te vei [r] bucurà de Atotputerni-
cul, Și [s] vei ridicà fața ta către Dumne-
zeu; 27 [t] Te vei rugà către dânsul, și
el te va ascultà, Și-ți vei îndeplinì votul;
28 *În* tot ce vei întreprinde, vei isbutì,
Și pe căile tale va lucì lumină. 29 Apă-
saților vei spune: Înălțați-vă, Căci [u] pre
cel cu ochii plecați *Dumnezeu* îl va scăpà.
30 Mântui-va chiar pre cel vinovat; Da,
și acesta se va mântuì prin curățenià mâ-
nelor tale.

Răspunsul lui Iov al șeaptelea: el cere, deși fără speranță, să fie înfățișat înaintea tribunalului său.

23 Atuncia Iov răspunse, și zise: 2 As-
tăzi amară *este* plângerea mea: Și
totuși suspinurile mele nu sunt de po-
trivă cu suferințele mele. 3 O, [a] de aș
ști, unde l-aș puteà găsì! Și să pot venì
la tronul său! 4 Aș rânduì judecata
mea înaintea lui, Și gura mea aș um-
ple-o cu dovezi. 5 *Atunci* aș ști cu-
vintele, *ce* mi-ar răspunde, Și aș auzi
ce ar vorbì către mine. 6 Oare [b] certa-
s-ar cu atotputința *sa* împotriva mea?
Nu, ci ar luà aminte la mine. 7 Atun-
cia drept *fiind*, m'aș judecà cu el, Și
aș scăpà pentru totdeauna de judecăto-

u Ebr. 9. 27.
—
Capul 22.
a Luc. 17. 10.
b Esod. 22. 26. 27. Ezec. 18. 12.
c Ezec. 18. 7, 18. Mat. 25. 42.
d Isa. 10. 2. Ezec. 22. 7.
e Cap. 18. 8, 9, 10.
f Ps. 69. 1, 2. Plân. 3. 54.
g Ps. 10. 11.
h Ps. 139. 11, 12.
i Ps. 55. 23. Eccl. 7. 17.
j Cap. 21. 14.
k Ps. 4. 6.
l Cap. 21. 16.
m Ps. 58. 10.
n Isa. 27. 5.
o Ps. 119. 11.
p Cap. 8. 5, 6.
q 2 Cron. 1. 15.
r Isa. 58. 14.
s Cap. 11. 15.
t Ps. 50. 14, 15. Isa. 58. 9.
u Prov. 29. 23. Iac. 4. 6. 1 Pet. 5. 5.
—
Capul 23.
a Cap. 14. 3.
b Isa. 27. 4, 8.

rul meu. 8 [c]Iacă, îl caut înainte, dar
el nu *este acolo*. Și îndărăt nu-l zăresc:
9 *Îl caut* la stânga, unde lucrează, Dar
nu-*l* văd: La dreapta *de asemenea* se
ascunde, Și nu-*l* descoper. 10 Dar el
[d]cunoaște calea mea. [e]Cerce-mă el, ca
aurul voiu ieși. 11 [f]De urma lui se
ținù piciorul meu. Pe calea lui am ur-
mat, și *dela ea* nu m'am abătut. 12 Po-
runcile buzelor lui nu le-am călcat. [g]Mai
mult decât hotărîrile mele am păzit cu-
vintele buzelor sale. 13 Dar el *ține* de
una, [h]cine-l poate oprì? Ce [i]voește, a-
ceea face. 14 Deci va împlinì cele [j]ho-
tărîte cu mine, Și multe ca aceste *are*
la îndemână. 15 De aceea tremur îna-
intea lui, Când cuget *la aceasta*, mă în-
spăimânt de el. 16 Da, Dumnezeu a
[k]muiat inima mea: Și Atotputernicul
m'a înspăimântat. 17 O, de ce n'am
fost răpit de dinaintea *acestui* întune-
rec! *Și nu* mi-a fost ascunsă *această* în-
tunecime!

Urmare: Îngăduința lui Dumnezeu, față de cei nelegiuiți e o cimilitură.

24 Pentru [a]ce timpurile de judecată
nu sunt păzite de Atotputernicul?
Pentru ce cei, ce-l cunosc, nu văd zilele
lui *de pedeapsă?* 2 *Unii* strămută [b]ho-
tarele, Răpesc turme, și *le* pasc: 3 A-
sinul orfanilor îl gonesc, Și [c]boul vădu-
vei îl iau amanet: 4 Pre cei sărmani
i-abat din calea *lor*. Și [d]săracii din țară
sunt siliți a se ascunde. 5 Iacă, aceștia
ca și asinii sălbatici ies în pustiu, Căn-
tând cu muncă hrana: Deșertul *trebue
să* le *deà* mâncare pentru copiii *lor!*
6 Depe câmp își adună nutrețul, Și pân-
desc bobiteritul viei celui rău. 7 Îi cu-
prinde [e]noaptea goi, fără vestminte, Fără
învelitoare în contra frigului. 8 Sunt
muiați de ploile munților, Și neavând *alt*
adăpost, [f]îmbrățișează stânca. 9 *Aceia*
smulg dela peptul *mumei* pre orfan, Și
iau amanet *tot ce are* săracul asupră-și.
10 Aceștia umblă goi, fără vestminte, Și
flămânzi adună znopii. 11 Storc oleiul
din îngrăditurile *acelora*, Calcă teascul,
și sufăr de sete: 12 Din cetăți se aude
gemetul murinzilor, Și strigătul celor ră-
niți de moarte: Și Dumnezeu nu ascultă
rugăciunea *lor*. 13 Alții sunt neamicii
luminei, Nu cunosc căile sale, Și nu stau
în căile ei: 14 [g]În zorul dimineței pleacă
ucigașul, Omoară pre cel sărac și lipsit,
Și noaptea iese ca și hoțul. 15 [h]Ochiul
celui adulter pândește amurgul, [i]Zicând:
„Nici un ochiu nu mă va vedeà.“ Și-*și*
învălește fața. 16 *Când* e întunerec,
sparg casele: Ziua se închid în lăuntru:
[j]Lumina nu'o cunosc măcar. 17 Căci
lumina dimineței *este* umbra morței pen-
tru ei, Și când *o* văd, *simt* spaimele um-
brei morței. 18 *Dacă* moștenirea lor e
blestemată pe pământ, Și nu mai pot a-
pucà calea viilor, *Se arată* iscusiți pe
fața apelor. 19 *În* secetă și în căldură
pradă, *În* apele omătului adâncului pă-
cătuesc. 20 Mitra *mumei* îl va uità: Va
fi de ospăț vermilor: [k]Nu se va mai a-
mintì, Ci ca un arbore va smulge cel ne-
drept.
21 El apăsà pre *femeia* stearpă,
care nu născù, Și văduvei *nici odată* nu
i-a făcut bine: 22 Ba chiar pre cei pu-
ternici îi trage cu puterea sa: *Când* se
scoală, *nimenea* nu este sigur de vieața
sa: 23 Și unuia ca acestuia dă *Dum-
nezeu* siguranță, îl sprijinește, Și [l]ochii
săi *sunt ațintiți* asupra urmărilor sale.
24 Sunt mari; o clipeală, și nu mai sunt;
Cad, mor, ca toți *ceilalți;* Ca spicele
coapte sunt secerați. 25 Au nu *este
așà?* Cine mă dă de mincinună, Și va ni-
micì cuvântul meu?

Ultima vorbă a lui Bildad. Ce e omul față de Dumnezeu.

25 Atuncia Bildad, Șuheul, răspunse,
și zise: 2 La dânsul *sunt* domnia
și temerea. El păzește pacea în înălți-
mile sale.
3 Oare se pot numără oștile lui?
Și preste cine nu răsare [a]lumina sa?
4 [b]Cum deci va puteà omul să se îndrep-

[c] Cap. 9., 11. [d] Ps. 139. 1,2,3 [e] Ps. 17. 3. Iac. 1. 12. [f] Ps. 44. 18. [g] Ioan. 4. 32,34. [h] Cap. 9. 12, 13. Rom. 9. 19. [i] Ps. 115. 3. [j] 1 Thes. 3. 3. [k] Ps. 22. 14.

Capul 24. [a] Fapt. 1. 7. [b] Prov. 22. 28. Osea. 5. 10. [c] Deut. 24.6,10, 12, 17. [d] Prov. 28. 28. [e] Esod. 22.26,27. [f] Plân. 4. 5. [g] Ps. 10. 8. [h] Prov. 7. 9. [i] Ps. 10. 11. [j] Ioan. 3. 20. [k] Prov. 10. 7. [l] Ps. 11. 4.

Capul 25. [a] Iac. 1. 17. [b] Cap. 4. 17, etc. Ps. 130. 3.

teze înaintea lui Dumnezeu? Și cum va
fi curat cel născut din femeie? 5 Iacă.
în ochii săi chiar luna nu luminează. Și
nici stelele nu sunt curate: 6 Cu cât
mai puțin omul, [e]molia. Și fiul omului,
vermele!

Răspunsul lui Iov al optulea: arată cumcă și dânsul recunoaște nepătrunsa mărire a lui Dumnezeu.

26 Și Iov răspunse, și zise: 2 Cum
ai ajutat pre cel neputernic. Și ai
sprijinit brațul celui fără tărie? 3 Cum
deci ai dat sfat celui neștiitor. *Și* ai ară-
tat înțelepciunea cu îmbelșugare? 4 Cu
al cui *ajutor* ai vorbit? Și a cui suflare
ieșì din tine? 5 Titanii se cutremură
supt apă, Și locuitorii ei: 6 [a]Gol *este*
infernul înaintea lui, Și fără acoperiș a-
dâncul. 7 [b]El a întins mează-noapte
asupra chaosului. *Și* a spânzurat pămân-
tul deasupra nimicului; 8 [c]El a legat
apa în norii săi. Fără ca norii să se spargă
supt *greutatea* ei: 9 El a acoperit fața
tronului său. *Și* a întins preste dânsul
norii săi cei deși: 10 [d]El a descris bolta
de deasupra apei. Până la hotarele lu-
minei și ale întunerecului; 11 Stâlpii
cerului se cutremură. Și se spăimântă la
amenințarea lui. 12 Prin tăria sa, el
[e]turbură marea. Și prin înțelepciunea
sa frânge furia *ei*. 13 [f]Prin adierea sa
însenineează cerul; Mâna sa a creat [g]dra-
gonul zburător. 14 Iacă acestea *sunt*
începuturile căilor sale, abia de am auzit
murmurul lin *al lucrărilor* sale. Dar tu-
netul tăriei sale, cine-l *poate* cuprinde?

Urmarea vorbei celei depe urmă a lui Iov: Arată nevinovăția sa și cât de trecător e norocul nelegiuitor.

27 Și Iov urmă cuvântul său de pildă,
și zise: 2 *Jur* pe Dumnezeu cel
viu, [a]*care* înlătură dreptul meu. Și pe
Atotputernicul, *care*-mi amărește vieața.
3 *Că* până *va fi* suflet în mine. Și su-
flarea lui Dumnezeu în nările mele:
4 Buzele mele nu vor vorbì nedreptăți.
Nici limba mea *nu* va spune înșelăciune!
5 Să mă păzească Dumnezeu a vă da
dreptate! Până voiu murì, [b]nu mi-se va
lăsà nevinovăția mea. 6 [c]Țin tare la
dreptatea mea, și nu o las: [d]Conștiința
mea nu condamnă nici una din zilele
mele. 7 Întâmple-se neamicului meu,
cum *se întâmplă* celui rău. Și împotri-
vitorului meu, cum *se întâmplă* celui
nelegiuit! 8 [e]Căci care *va fi* aștepta-
rea fățarnicului, Când Dumnezeu va
tăià, va trage la dânsul *firul* vieței sale?
9 Oare [f]va ascultà Dumnezeu rugăciu-
nea lui, Când strâmtorarea va venì preste
el? 10 [g]Va puteà el să se bucure de A-
totputernicul? Să chieme pre Dumnezeu
în tot timpul? 11 Vă voiu învățà *ce este*
în mâna lui Dumnezeu: *Cele ce sunt*
la Atotputernicul nu *le* voiu ascunde.
12 Iacă, voi toți *le*-ați văzut, De ce deci
adăugați deșertăciune preste deșertă-
ciune? 13 *Ziceți:* [h]„Aceasta *este* soartea
omului celui rău dela Dumnezeu, Și par-
tea de moștenire a apăsătorilor, *Pre care*
o primesc dela Atotputernicul: 14 [i]De
se înmulțesc fiii săi, pentru sabie *se*
înmulțesc; Și urmașii lui nu vor aveà
pâne cu îndestulare: 15 Rămășița lui
va aflà prin ciumă mormântul său, Și
[j]văduvele sale nu vor plânge; 16 De
va adunà argint ca pulberea, Și va pre-
gătì vestminte ca lutul: 17 El *le* va
pregătì, dar [k]dreptul *le* va îmbrăcà, Și
cel nevinovat va împărțì argintul *său;*
18 Casa *ce*-și va zidì, *va fi* ca a moliei,
[l]Ca coliba, *ce și-o* face păzitorul țari-
nei.

19 Se va culcà bogat, dar pentru
cea din urmă dată; *Căci* își va deschide
ochii săi, și nu *va* mai *fi*. 20 Ca valu-
rile îl vor ajunge spaimele, Fortuna îl
va răpì *în timpul* nopței; 21 Îl va ri-
dicà vântul de răsărit, îl va duce, Și-l
va spulberà din locul său: 22 *Dum-
nezeu* va aruncà fără cruțare *săgeți* a-
supră-i, Și *urmărit* de mâna lui, nu va
încetà de a fugì. 23 *Toți* vor bate în
palme la el, Și din locul său îl vor șuerà.“

e Ps. 22. 6.
—
Capul 26.
a Ps. 139. 8, 11.
b Ps. 24. 2.
c Prov. 30. 4.
d Prov. 8. 29.
Ier. 5. 22.
e Isa. 51. 15.
Ier. 31. 35.
f Ps. 33. 6.
g Isa. 27. 1.
—
Capul 27.
a Cap. 34. 5.
b Cap. 2. 9.
c Cap. 2. 3.
d Fapt. 24. 16.
e Mat. 16. 26.
f Ioan. 9. 31.
Iac. 4. 3.
g Cap. 22. 26, 27.
h Cap. 20. 29.
i Deut. 28. 41.
Osea. 9. 13.
j Ps. 78. 64.
k Prov. 28. 8.
l Isa. 1. 8.
—

Cele tăinuite ale naturei omul poate să le pătrundă cu mintea; înțelepciunea lui Dumnezeu e nepătrunzătoare; calea spre dânsa e temerea de Dumnezeu.

28 Argintul are vâna *sa*. Aurul un
loc, *pe unde* se strecoară: 2 Fie-
rul din pământ se scoate. Și topindu-se
piatra, *iese* arama. 3 *Omul* pune capăt
întunerecului, Și cercetează *până în* a-
dâncurile cele mai de jos. *Până la* pia-
tra întunerecului și a umbrei morței.
4 El sapă, departe de drumurile bătute,
șanțuri. *Pre care* piciorul nu *le*-a cunos-
cut, se agață și se clatină, departe de
locuința oamenilor. 5 Pământul, din
care răsare pânea, Pe de desupt se surpă
ca de foc: 6 Petrișul său *este* locul sa-
firului. Acolo *se găsește* și pulberea de
aur: 7 Vulturul nu cunoaște calea a-
ceasta, Și ochiul nu o zărește. 8 Fia-
rele sălbatice nu o calcă, Și leul nici o-
dată n'a trecut pe ea. 9 *Omul* pune
mâna sa pe stânca de cremene, *Și* ră-
stoarnă munții din rădăcina lor. 10 El
sapă canaluri în stânci, Și ochiul său
vede toate tesaurele *lor;* 11 El stavi-
lește râurile, ca să nu curgă, Și scoate
la lumină cele ascunse. 12 [a]Dar înțe-
lepciunea unde se va aflà? Și unde *este*
locul priceperei? 13 Omul nu cunoaște
[b]prețul ei; Ea nu se află în pământul
celor vii: 14 [c]Adâncul zice: „Nu *este*
în mine“, Și marea zice: „Nu *se află* la
mine“. 15 Ea [d]nu se dă pentru aurul
cel mai bun, Și nici argintul nu se cum-
pănește drept preț pentru ea: 16 Ea
nu se schimbă nici cu aurul din Ofir,
Nici cu onichiul cel prețios, nici cu sa-
firul: 17 Nimic n'o egalează, nici au-
rul, nici diamantul; Ea nu se schimbă
pentru vase de aur. 18 Nu mai amin-
tesc de mărgean și de cristal: Prețul în-
țelepciunei întrece cu mult pre al măr-
găritarului: 19 Ei nu se aseamănă cu
topasul Etiopiei: Cu aurul cel mai curat
nu se schimbă. 20 De unde vine deci
înțelepciunea? Și unde *este* locul price-
perei? 21 De se ascunde de ochii tu-
turor celor vii, Și se tăinuește de pase-
rile cerului: 22 Abisul și moartea zic:
„Cu urechile noastre auzirăm faima ei.“
23 Dumnezeu *singur* știe calea către
dânsa, Și cunoaște locul ei. 24 Căci el
vede până la marginele pământului, Și
pătrunde *tot ce este* supt cer. 25 Când
dădù greutate vântului, Și cumpănì apele
cu măsură: 26 Când dădù legi ploaiei,
Și îndrumă fulgerul tunetelor: 27 A-
tunci o văzù, și o descoperì, O pregătì, și
o pătrunse: 28 Și zise către om: Iacă,
Temerea Domnului *este* înțelepciune, Și
ferirea de rele *este* priceperea!

Iov descrie fericirea lui de mai înainte.

29 Și Iov urmă cuvântul său pildit,
și zise: 2 O, de aș fi [a]ca *în* lu-
nile trecute, Ca *în* zilele, *când* mă păzià
Dumnezeu: 3 [b]Pre când *încă* candela
lui lucià asupra capului meu, Și eu cu
lumina lui umblam *în* întunerec! 4 *De*
aș fi ca în zilele prosperităţii mele, Când
[c]amiciția lui Dumnezeu *erà* în cortul
meu: 5 Când Atotputernicul *erà* încă
cu mine, Și în jurul meu copiii mei;
6 Când [d]pașii mei se scăldau în lapte,
Și [e]stânca îmi revărsà pâraie de oleiu.
7 Atuncia de ieșiam la poarta *cea* de
d'inainte a cetăței, Și *de*-mi așezam
scaunul meu în piață. 8 Tinerii văzân-
du-mă, se trăgeau inapoi, Și bătrânii se
sculau, *și* rămâneau în picioare; 9 Cei
mai mari își opriau vorba, Și [f]puneau
mâna pe gura lor: 10 Vocea fruntași-
lor amuțià, Și [g]limba lor se lipià de ce-
rul gurei lor: 11 Urechia celui ce *mă*
auzià, mă ferìcià: Și ochiul *acelui ce* mă
vedeà, mărturisià pentru mine. 12 Căci
[h]mântuiam pre săracii, cari strigau, Pre
orfan și pre cel fără ajutor: 13 Bine-
cuvântarea celui ce erà să piară venià
preste mine: Și inima văduvei o învese-
liam: 14 [i]Cu dreptatea eram îmbrăcat,
și ea îmi servià de vestmânt; Mantie și
diademă îmi *erà* neprihănirea: 15 [j]Or-
bului eram ochiu, Și ologului picior:

Capul 28. a Eccl. 7. 24. b Prov. 3. 15. c Rom. 11. 33, 34. d Prov. 3. 13, 14. 15. — *Capul 29.* a Cap. 7. 3. b Cap. 18. 6. c Ps. 25. 14. d Fac. 49. 11. e Ps. 81 16. f Cap. 21. 5. g Ps. 137. 6. h Ps. 72. 12. Prov. 21. 13. i Efes. 6.14.etc. 1 Thes. 5. 8. j Num. 10. 31.

16 Celor săraci părinte. Și [k]judecata ce-
lui necunoscut o apăram: 17 Sfărâmam
[l]dinții celui nedrept. Și din gura lui
scoteam prada: 18 Și-*mi* ziceam: [m]În
cuibul meu voiu murì. și ca nisipul *mă-
rei îmi* voiu îmmulțì zilele. 19 [n]Rădă-
cina mea se va întinde [o]în apă. Și roada
va stà toată noaptea pe ramurile mele:
20 Mărirea mea se va reînnoì. Și [p]arcul
meu se va întărì în mâna mea. 21 Ei
mă ascultau și așteptau. Și tăceau, *ca să
audă* sfatul meu: 22 După cuvântarea
mea *nimenea* nu mai vorbià. Și asupra
lor *ca roauă* picau cuvintele mele:
23 Mă așteptau. ca pre ploaie. Și *la vor-
bele mele* căscau gura lor. *ca* la [q]ploaie
târzie; 24 *De* le surâdeam. nu le venià
a crede: Cu lăcomie căutau lumina feței
mele.

25 *De* mergeam cu ei. ședeam în
fruntea *lor*. Și tronam. ca un rege în
mijlocul armatei. Ca mângăietor al ce-
lor triști.

Iov își descrie nenorocirea sa de față.

30 Iar acum râd de mine cei mai ti-
neri decât mine, Pre ai căror pă-
rinți nu-i socotiam vrednici a fi puși ală-
turea cu cânii turmei mele. 2 Și ce-mi
folosià puterea mânelor lor. Din care a
pierit *toată* puterea? 3 Sfrijiți de lipsă
și foame. Rodeau în pământuri stoarse.
de demult sleite și pustiite: 4 Tăiau
loboda tufărișului. Și rădăcina de juni-
per *erà* pânea lor: 5 Din mijlocul *oa-
menilor* erau alungați, *Și* se strigà la ei.
ca *la* un fur. 6 Locuiau în văi spăimân-
tătoare. *În* peșterile pământului și ale
stâncilor: 7 Sbierau în tufărișuri. Și se
adăpostiau în spinișuri: 8 Fiii celor fără
minte și ai celor neonești.Cu lovituri *de
bice* au fost alungați din pământul *locuit.*
9 [a]Și acum am ajuns *a fi* batjocura lor.
Și vorba lor; 10 Cu uriciune se depăr-
tează de mine. Și nu se sfiesc [b]a mă scui-
pà în față; 11 Deslegându-mi chinga,
mă chinuesc, Și frâul îl lasă asupră-mi;
12 O ploditură se ridieă la dreapta mea,
Și cearcă să departeze picioarele mele.
Și [c]deșchid asupră-mi căile stricăciunei
lor: 13 Cărarea mea o închid. Peirea
mea o gătesc. Ei. cei fără nici o putere!
14 Ca *printr'*o spărtură mare, străbat.
Cu vuet se rostogolesc *acì;* 15 Spai-
mele mă înconjoară. Ca *de* furtună s'a
spulberat prosperitatea mea. Și ca norul
a trecut fericirea mea. 16 [d]Și acum se
topește în mine sufletul meu, Zile de
întristare m'au cuprins: 17 Noaptea
mi-se străpunge oasele. Și *relele* ce mă
rod n'au astâmpăr; 18 *Ele*, prin pu-
terea *lor*, s'au făcut vestmântul meu.
19 Și mă strâng. ca gulerul vestmântu-
lui meu. El m'a aruncat în tină. Și am
ajuns pulbere și cenușă. 20 Eu strig
către tine, și tu nu mă auzi; Stau *înain-
te-ți*, și *nu* mă vezi: 21 Crud te-ai fă-
cut pentru mine. Cu *toată* tăria mânei
tale mă urmărești: 22 M'ai ridicat, m'ai
dat vântului, *Cu* suflarea furtunei mă
topești: 23 O știu, *la* moarte mă duci.
Locul, [e]unde se vor întrunì toți cei vii.
24 Dar oare cel strâmtorat nu va întinde
mâna *sa?* Cel în peire nu va strigà:
Scăpare? 25 Oare [f]n'am plâns pre cel
amărît? Pentru sărac au nu mi-am în-
tristat sufletul? 26 *Și iacă,* [g]când aș-
teptam fericirea, *îmi* venì nefericirea:
Așteptat-am lumina, și întunerecul căzù
asupră-mi. 27 Măruntaiele mele fierb
în mine fără încetare: Zilele suferinței
m'au cuprins: 28 [h]Umblu înegrit. *dar*
nu de soare. *De* mă scol în adunare. strig
de dureri; 29 [i]M'am făcut frate șacali-
lor. Și soț struților: 30 [j]Pielea mi-s'a
înegrit. Și [k]oasele mi-s'au uscat de ar-
sură; 31 De aceea în jale *întorsu-s'a*
citara mea. Și harpa mea în cântare de
plângere.

*Încheierea cuvântării lui Iov; el asigură că
calea sa e nepătată în fața lui Dumnezeu și
față de oameni.*

31 Făcut-am legământ cu [a]ochii mei:
Deci cum *aș fi cutezat* să caut la
vre-o fecioară? 2 *Dar* ce [b]sorți dela

[k] Prov. 29. 7.
[l] Ps. 58. 6.
[m] Ps. 30. 6.
[n] Cap. 18. 16.
[o] Ps. 1. 3.
[p] Fac. 49. 24.
[q] Zech. 10. 1.

Capul 30.
[a] Cap. 17. 6. Ps. 35. 15.
[b] Num. 12. 14.
[c] Cap. 19. 12.
[d] Ps. 42. 4.
[e] Ps. 42. 4. Ebr. 9. 27.
[f] Ps. 35. 13. 14. Rom. 12. 15.
[g] Ier. 8. 15.
[h] Ps. 38. 6.
[i] Ps. 102. 6. Mic. 1. 8.
[j] Ps. 119. 83. Plân. 4. 8.
[k] Ps. 102. 3.

Capul 31.
[a] Mat. 5. 28.
[b] Cap. 20. 29.

Dumnezeu din sus! *Ce* moștenire dela
Atotputernicul din înălțime! 3 Au nu
celui fără de Dumnezeu *se cuvine* stri-
căciune. Și peire făcătorilor de rele?
4 Au [c] n'a văzut el căile mele. Și au n'a
numărat el toți pașii mei? 5 De am
umblat cândva cu minciună. Și a alergat
piciorul meu spre înșelătură, 6 (Cum-
pănească-mă cu cumpăna dreaptă. Și
Dumnezeu va recunoaște nevinovăția
mea!) 7 De a părăsit piciorul meu ca-
lea. Pre ochii mei [d] de i-a urmat inima
mea. Și de s'a lipit vr'o pată de mânile
mele: 8 *Atuncia* [e] *ceeace* am semănat
eu. mănânce altul; Ce am sădit. desră-
dăcineze-se! 9 De s'a amăgit inima
mea de vr'o femeie. Sau *de* am pândit
la ușa aproapelui meu. 10 *Atuncia*
pentru un [f] altul să macine femeia mea.
Și alții să se plece preste ea! 11 Căci
faptă de rușine *ar fi* aceasta. O [g] fărăde-
lege, *pedepsită de* judecători: 12 Ea
este foc *ce* ar mistuì până la stricăciune.
Și ar pierde tot venitul meu. 13 De
aș fi nesocotit dreptul servului meu, Sau
al servei mele. când se certau cu mine.
14 Ce aș puteà face. dacă [h] s'ar ridicà
Dumnezeu? Și de *mi*-ar cere seamă, ce
i-aș răspunde? 15 Au [i] nu l-a făcut
și pre dânsul acela, care m'a făcut pre
mine, în mitra *mumei?* Și nu ne-a pre-
gătit *tot* unul în mitră? 16 De am res-
pins dorința sărmanilor; Sau ochii vă-
duvelor de am lăsat să lâncezească;
17 De am mâncat singur bucata mea.
Și din aceasta n'a mâncat și orfanul;
18 (Da din tinerețea mea a crescut el
cu mine, ca *la* un părinte: Și din mitra
mumei mele l-am condus:) 19 De am
văzut pre cinevà pierind din lipsa de
vestminte, Și fără înveliș pre cel sărman:
20 De nu m'au [j] binecuvântat coapsele
lui, Și *de nu* s'a încălzit el de lâna miei-
lor mei; 21 De am ridicat mâna mea
[k] asupra orfanului, Știindu-mă sigur la
judecată: 22 *Atuncia* să-mi pice u-
merii din spete, Și brațul să mi-se rupă
din încheietura *sa*. 23 Dar [l] temutu-
m'am de pedeapsa lui Dumnezeu. Și
n'am putut-*o face* de măreția sa. 24 [m] De
am pus încrederea mea în aur. Sau de
am zis aurului celui mai curat: *Tu ești*
încrederea mea! 25 [n] De m'am îngâm-
fat. pentru că mare-mi *erà* averea.
Pentru că mult a câștigat mâna mea;
26 [o] De m'am uitat la soare. pentru că
luminează. Și la lună, pentru că măreț
trece; 27 De s'a înșelat în ascuns inima
mea. Și. *privindu-le*. gura mea mâna
mea a sărutat; 28 (Și aceasta încă *este*
o [p] fărădelege, *pedepsită de* judecători.
Căci m'aș fi lepădat de Dumnezeul din
înălțimi). 29 [q] De m'am bucurat de ne-
norocirea neamicului meu. Și *de* m'am
veselit. când relele l-au lovit: 30 (Dar
[r] n'am dat voie gurei mele să păcătu-
iască. Cerând cu blestem sufletul său.)
31 De n'au întrebat oamenii cortului meu:
„Mai este vre-unul. *care* nu s'a săturat
de „pânea lui!" 32 (Nici odată [s] străi-
nul n'a înoptat pe drum. *Fără ca* să
deschid călătorului ușile mele;) 33 De
am ascuns [t] după obiceiul oamenilor gre-
șelile mele. *Și de* am îndosit în sân vina
mea; 34 Dacă neîndrăsnind *de a mă*
arătà înaintea unei [u] mari mulțimi. Sau
temându-mă de disprețul neamicilor.
M'am ținut închis. fără *să cutez* a trece
pragul *porței mele:* 35 Dar [v] cine-mi
va fi auzitor? Iacă apărarea mea! [x] Atot-
puternicul răspundă-mi. Și pârâșul meu
să-mi scrie acuzarea: 36 Aș purta-o
pe umerii mei, *Și* mi-aș lega-o *ca* o
diademă.

37 Seamă i-aș dà de toate urmă-
rile mele, *Mândru* ca un domn. m'aș
apropià de el: — 38 De a strigat a-
supră-mi ogorul meu. Și de s'au plâns
brazdele sale; 39 De [y] am mâncat frup-
tele sale fără plată. Și [z] de am chinuit
sufletul stăpânului său: 40 *Atuncia*
să-*mi* răsară spini în loc de grâu. Și
neghină în loc de orz! Sfârșite sunt cu-
vintele lui Iov.

c 2 Cron. 16. 9. | d Num. 15. 39. Ezec. 6. 9. Mat. 5. 29. | e Lev. 26. 16. | f 2 Sam. 12. 11. | g Fac. 38. 24. Deut. 22. 22. | h Ps. 44. 21. | i Prov. 11. 31. Mal. 2. 10. | j Deut. 24. 13. | k Cap. 22. 9. | l Isa. 13. 6. Ioel. 1. 15. | m Marc. 10. 24. 1 Tim. 6. 17. | n Ps. 62. 10. | o Deut. 4. 19. Ezec. 8. 16. | p Vers. 11. | q Prov. 17. 5. | r Mat. 5. 44. | s Ebr. 13. 2. 1 Pet. 4. 9. | t Fac. 3. 8, 12. Osea. 6. 7. | u Esod. 23. 2. | v Cap. 33. 6. | x Cap. 13. 22. | y Iac. 5. 4. | z 1 Reg. 21. 19.

Cuvântarea întâia a lui Elihu: el esplică deși e tiner, totuși trebue să ia cuvântul.

32 Și cei trei bărbați încetară de a
mai răspunde lui Iov, căci în ochii
lui el *tot* [a] drept se socotià. 2 Atuncia
se aprinse mânia lui Elihu, fiul lui Ba-
rachel, [b] Buzeanul, din neamul lui Ram:
asupra lui Iov se aprinse mânia lui,
fiindcă s'a judecat pre sine mai drept
decât pre Dumnezeu: 3 Și încă și asu-
pra celor trei amici ai săi se aprinse mâ-
nia lui, pentru că nu găsiră ce să răs-
pundă, și totuș condamnară pre Iov.
4 Și Elihu încă nu răspunse lui Iov;
căci aceia *erau* mai bătrâni de zile de-
cât el. 5 Dar văzând Elihu, că răspuns
nu *erà* în gura celor trei bărbați, deci
se aprinse mânia lui. 6 Și Elihu, fiul
lui Barachel, Buzeul, răspunse și zise:
Tiner *sunt* de zile, [c] și voi bătrâni. De
aceea m'am temut, Și m'am ferit a vă
spune părerea mea. 7 Zisu-*mi*-am:
Zilele să vorbească, Și mulțimea anilor
să facă cunoscută înțelepciunea. 8 Dar
înțelepciunea este un spirit *pus* în oa-
meni, Și [d] suflarea Atotputernicului, *ca-
re*-i face înțelegători. 9 [e] Cei neînain-
tați *în zile* pot fi înțelepți; Și cei cari nu
sunt bătrâni, pot ștì ce este drept.
10 Drept aceea zic: Ascultați-mă, Și eu
vă voiu spune părerea mea. 11 Iacă,
așteptat-am cuvintele voastre; Ascultat-
am dovezile voastre, Până ce *v*'au lipsit
cuvintele. 12 Luatu-v'am seamă: Dar
iacă, nimenea din voi n'*a fost*, care să
fi convins pre Iov; Nici *unul din voi*,
care să fi răspuns cuvintelor lui. 13 [f] Să
nu ziceți: Găsit-am *în el* înțelepciunea
însăși, „Dumnezeu *numai* îl poate biruì,
iar omul nu!" 14 Nu asupra mea și-a
îndreptat el cuvântarea, Și nici eu nu-i
voiu răspunde cu cuvintele voastre.
15 Ei s'au uimit; nu mai răspund; Cu-
vântul depărtatu-s'a de ei. 16 Aștep-
tat-am, până ce nu mai vorbiră, Până
ce încetară de a mai răspunde. 17 *A-
tuncia zi u-mi-am:* Voiu răspunde din
parte-mi, Și *vă* voiu spune părerea mea.
18 Căci sunt plin de cuvinte, *Și* spiritul
în lăuntrul meu mă apasă. 19 Iată,
lăuntrul meu *ete* ca vinul fără răsuflare;
Gata a erupe, ca un foale nou. 20 Voiu
vorbì deci, și mă voiu ușurà: Voiu des-
chide buzele mele, și voiu răspunde;
21 [g] Fața nici unuia nu voiu căutà, Și
pre nici unul nu voiu lingușì: 22 Căci
nu știu lingușì: *Altfel* într'o clipeală m'ar
răpì Făcătorul meu!

Urmare: Elihu dojenește pe Iov pentru îndreptățirea sa proprie. Pedeapsa lui Dumnezeu servește la mântuirea sufletului.

33 Deci Iov, rogu-te, ascultă vorbele
mele, Ia în urechi toate cuvintele
mele. 2 Iată, deschis-am gura mea;
Limba început-a a vorbì în gura mea;
3 Cuvintele mele *vor arătà* dreptatea
inimii mele: Și buzele mele vor mărtu-
risì învățătură adevărată. 4 [a] Spiritul
lui Dumnezeu m'a făcut, Și suflarea
Atotputernicului mi-a dat vieață: 5 De
poți, răspunde-mi: Rânduește-*te* asu-
pră-mi, fii gata! 6 [b] Iată, ca și tine *sunt*
eu înaintea lui Dumnezeu, Din lut sunt
făcut și eu. 7 [c] Iată, frica de mine nu
te va spăimântà, Nici mâna mea nu va
apăsà preste tine. 8 Da, zis-ai în au-
zul meu, Și auzit-am vocea cuvintelor
tale: 9 [d] „Sunt curat, fără păcat, *Sunt*
fără prihană, și nici o vină nu *este* în
mine. 10 Iată, el caută cuvinte asu-
pră-mi, Și [e] mă socoate inamic al său;
11 [f] În butuc pus-a picioarele mele, *Și*
pândește toți pașii mei". 12 Iată, îți
răspund; *într'*aceasta n'ai dreptate: Căci
Dumnezeu mai mare este decât omul.
13 De ce te [g] certi cu dânsul? Căci el
nu dă seamă *nimănui* de faptele sale.
14 [h] Dumnezeu vorbește odată, și de
două ori, De n'a luat seamă *omul la* în-
tâiaoară: 15 [i] În vis, în vedere de
noapte, Când somnul adânc vine preste
oameni, *și sunt* adormiți în paturile *lor*,
16 [j] Atuncia el deschide urechea oa-
menilor, Și le întipărește învățătura;

Capul 32. a Cap. 33. 9. b Fac. 22. 21. | c Cap. 15. 10. d Dan. 1. 17. Mat. 11. 25. | Iac. 1. 5. e 1 Cor. 1. 26. f Ier. 9. 23. | 1 Cor. 1. 29. g prov. 24. 23. Mat. 22. 16.

Capul 33. a Fac. 2. 7. b Cap. 9. 34, 35. | c Cap. 9. 34. d Cap. 9. 17. e Cap. 13. 24. | f Cap. 13. 27. g Isa, 45. 9. h Ps. 62. 11. | i Num. 12. 6. j Cap. 36. 10,15.

17 Ca să întoarcă pre om *dela* făptuirea
sa, Ca să scape pre om de trufie: 18 Ca
să oprească sufletul său dela pierdere, Și
ca vieața lui să nu piară de sabie. 19 El
se chinuește cu durere pe patul său,
Și toate oasele lui cu *suferinți* mari:
20 [k] Sufletul său urăște pânea, Și pofta
lui mâncarea cea mai aleasă: 21 Car-
nea lui piere, văzând *cu ochii*, Și oasele
lui, *care abia* se zăriau, se arată:
22 Sufletul său se apropie de mormânt, Și
vieața lui de *îngerul* pierzător. 23 *Dar*
de se află la dânsul un trimes, un tâl-
cuitor, Unul din miile *oastei cerești, care*
să spună omului datoria sa, 24 Și el se
îndură de dânsul, și zice: „Apără-l, să
nu se pogoare în mormânt, Am găsit cu
cale a-*l* ierta“: 25 *Atuncia* carnea lui
reinflorește mai mult decât în copilărie,
Și el reîntoarce în zilele tinereței sale;
26 Se roagă lui Dumnezeu, și el îi este
cu milă, Îi lasă să-i priviască cu veselie
fața, Și reîntoarce omului nevinovăția
sa. 27 *Atuncia acest om* cântă între
oameni, și [l] zice: Păcătuit-am, și dreptul
strâmbătățit-am, Dar nu mi-s'a [m] răsplă-
tit *după făptuirea mea*. 28 El [n] apă-
rat-a sufletul meu, să nu se pogoare în
mormânt, Și vieața mea vede lumina.
29 Iată toate acestea Le face Dumnezeu
de două, de trei ori omului. 30 Ca
să-l oprească dela peire, *Și* să-*l* lumi-
neze cu lumina vieții. 31 Ia aminte,
Iov, ascultă-mă! Taci! și voiu vorbì.
32 *Dar* de ai cevà de spus, răspunde-mi,
Vorbește! căci doresc să te îndreptez:
33 Iar de nu, ascultă-mă: Taci! și în-
țelepciune te voiu învăță.

Cuvântarea a doua a lui Elihu: el mustră pre Iov pentru vorbele sale semețe. Atotputernicul nu strică dreptatea sa.

34 Și Elihu urmă, și zise: 2 Ascul-
tați, *voi* înțelepților, cuvintele mele,
Și, voi scriitorilor, auziți-mă! 3 [a] Căci
urechia cercetează cuvintele, Precum
gura gustă bucatele. 4 Să alegem ce
este drept, Și să vedem între noi ce *este*
bun! 5 Căci Iov a zis: [b] „Sunt nevino-
vat, Și [c] Dumnezeu îmi ia dreptul meu.
6 [d] *Pentru că apăr* dreptul meu, să trec
oare de mincinos! Rana îmi *este* fără
vindecare, *deși sunt* fără vină.“ 7 Ce
om *este* acest Iov, [e] *Care* beà blestemul
ca apa: 8 Care se însoțește cu făcători
de rele, Și umblă cu oamenii cei răi!
9 Căci [f] a zis: „Nimic nu folosește omu-
lui De a plăceà lui Dumnezeu.“ 10 Deci
ascultați-mă, voi bărbați ai priceperii:
[g] Departe de Dumnezeu *este* răul, Și *de*
Atotputernicul, nedreptatea. 11 [h] Căci
după fapta omului el îi dă, Și după pur-
tarea fiecăruia îi răsplătește: 12 Nu,
nu! Dumnezeu nu condamnă *pre nime-
nea pentru nimic*, Și Atotputernicul nu
[i] strâmbătățește pre cel drept. 13 Cine
i-a dat stăpânirea asupra pământului, Și
cine i-a încredințat universul? 14 De ar
luà seamă numai la sine, Și ar [j] strânge
la sine suflarea și răspirarea, *dată făp-
turelor*, 15 *Atuncia* [k] tot *ce e* carne
ar pierì, Și omul în pulbere s'ar ren-
toarce. 16 De *ai* pricepere, ascultă acea-
sta, Ia seamă la vocea cuvintelor mele!
17 [l] Poate să domniască cel ce urăște
dreptul? Condamna-vei pre cel Prea
drept? Pre cel Atotputernic? 18 [m] Care
zice către regi: Netrebnicilor! Către
domni: Înrăutățiților! 19 Care nu
[n] caută la fața mai marilor, Și nu pre-
țuește pre bogat mai mult, decât pre să-
rac: Căci [o] făpturi ale mânelor sale *sunt*
și unul și altul. 20 *Cei tari* într'o cli-
peală, [p] în mijlocul nopții mor, Poporul
se scoală și trece: Fără silnicie dispare
cel tare. 21 [q] Căci ochii lui *Dumnezeu*
sunt îndreptați pe căile omului, Și el
vede toți pașii săi. 22 [r] Nu *este* nici în-
tunerec, nici umbră a morței, În care să
se ascundă făcătorul de rele. 23 El
n'*are trebuință* să privească de două ori
pre om, Spre a-*l* trage înaintea sa la ju-
decată. 24 [s] El zdrobește pre cei pu-

k Ps. 107. 18. l Luc. 15. 21. 1 Ioan. 1. 9. m Rom. 6. 21. n Isa. 38. 17. — *Capul 34.* a Cap. 6. 30. b Cap. 33. 9. c Cap. 27. 2. d Cap. 9. 17. e Cap. 15. 16. f Mal. 3. 14. g Ps. 92. 15. Rom. 9. 14. h Prov. 24. 12. Ezec. 33. 20. Rom. 2. 6. 1 Pet. 1. 17. i Cap. 8. 3. j Ps. 104. 29. k Fac. 3. 19. Eccl. 12. 7. l Fac. 18. 25. m Esod. 22. 28. n Deut. 10. 17. Fapt. 10. 34. Gal. 2. 6. Col. 3. 25. o Cap. 31. 15. p Esod. 12. 29, 30. q 2 Cron. 16. 9. Prov. 5. 21. Ier. 16. 17. r Ps. 139. 12. Amos. 9. 2, 3. s Dan. 2. 21.

ternici. fără cercetare. Și așează pre alții
în locul lor; 25 Căci el cunoaște fap-
tele lor, *Îi* răstoarnă noaptea, și-*i* zdro-
bește: 26 Îi lovește ca pre făcători de
rele. În fața tutulor; 27 Fiindcă s'au
[t] abătut dela el. Și [u] n'au băgat în seamă
căile sale. 28 Așà că au [v] lăsat să vină
înaintea lui strigarea săracilor; Și [x] aude
strigarea celor apăsați. 29 De dă el li-
niște. cine poate a *o* turburà? De și-as-
cunde fața *sa*. cine o poate vedeà? *De*
o ascunde, fie de un popor. fie de un
singur om: 30 Ca *să împedece* dom-
nia celui rău. Și [y] amăgirea poporului.
31 Oare zis-a *Iov* către Dumnezeu:
[z] „Suferit-am, *dară* nu voiu *mai* păcă-
tuì! 32 *Ce* nu înțeleg. învață-mă: De
am făcut nedreptate, nu voiu mai face.“
33 *Bine! Răsplătească-ți el.* după păre-
rea ta; Dacă o vei respinge sau o vei
primì. *el o va răsplătì,* și nu eu: Deci
spune ce cugeți! 34 Bărbații cu înțe-
legere îmi vor zice, Și *tot* omul înțelept
va conveni: 35 Iov n'a vorbit cu înțe-
lepciune. Și cuvintele sale *sunt* fără în-
țeles: 36 Ei bine: Iov fie încercat cu
desăvârșire. Căci a răspuns ca un făcă-
tor de rele; 37 El a adus păcat către
păcat; Își râde *de noi* în fața noastră,
Și înmulțește cuvintele sale asupra lui
Dumnezeu.

Cuvântarea a treia a lui Elihu: Prin tânguirea sa omul își strică lui însuși. Dumnezeu face judecată dreaptă.

35 Și Elihu urmă, și zise: 2 Soco-
tiți drept aceasta, *când* zici: „*Sunt*
mai drept decât Dumnezeu?“ 3 Când
[a] zici: „Ce-ți folosește *dreptatea?* Ce
câștig eu mai mult *făcând-o,* decât când
aș păcătuì?“ 4 Voiu răspunde *și la*
aceasta ție. Și [b] amicilor tăi cu tine.
5 [c] Caută spre cer și vezi! Uită-te la nouri.
și vezi. cât mai înalți sunt ei. decât tine!
6 De păcătuești. ce-i faci [d] lui? Sau *de*
vor fi fărădelegile tale încă pe atât de
multe. ce-i faci? 7 [e] De ești drept. ce-i
dai? Sau ce primește el din mâna ta?
8 *Numai* pre om, semenul *tău, poate se*
strice răutatea ta, *Numai* fiului omului
poate folosì dreptatea ta. 9 [f] *Cei îm-*
pilați strigă pentru mulțimea apăsărilor.
Se tânguesc de asuprirea celor puternici:
10 Dar nici unul nu zice: [g] „Unde *este*
Dumnezeu, făcătorul meu? [h] Care dă-
ruește *pre ai săi cu* cântece noaptea;
11 Care [i] ne-a dat pricepere mai multă,
decât vitelor pământului; Și ne-a dat
înțelepciune mai multă, decât păsărilor
cerului“ 12 [j] Ei strigă pentru îngâm-
farea celor răi, Dar nimenea nu *le* răs-
punde. 13 [k] Da. Dumnezeu nu ascultă
deșertăciunea. Și Atotputernicul nu caută
la ea. 14 [l] Cu atât mai puțin când zici.
că nu-ți pasă de el; Judecata *ta este*
înaintea lui. [m] Așteaptă-l! 15 Dară.
fiindcă mânia sa nu [n] pedepsește pe dată;
Și el nu ia seamă la fărădelegea *lui,*
16 De aceea Iov deschide gura cu de-
șertăciune; Și vorbește atâtea cuvinte
fără înțeles.

Sfârșitul vorbei lui Elihu: El mai arată încă o dată dreptatea și mărirea lui Dumnezeu.

36 Și Elihu urmă. și zise: 2 Așteaptă
puțin. și eu îți voiu arătà; Căci
multe am încă de vorbit pentru Dumne-
zeu. 3 De departe îmi voiu aduce dove-
zile mele. Și voiu îndreptățì pre Făcă-
torul meu. 4 *Și fii* sigur, fără înșelă-
ciune *vor fi* cuvintele mele: *Căci* cu
știință deplină *este* cel ce-ți *vorbește.*
5 Iată. Dumnezeu *este* mare și nu de-
sprețuește *pre nimenea.* [a] *Este* mare *prin*
tăria înțelepciunii sale. 6 El pre cel
rău nu-*l* lasă să trăiască. Și celor apăsați
le face dreptate: 7 [b] El nu-și trage ochii
săi dela cel drept. Ci-i *pune* pe tron [c] cu
regii: Da, el îi pune pentru totdeauna.
și-*i* înalță; 8 Și [d] când *sunt* ferecați cu
lanțuri. Prinși în funiile mișeliei. 9 Le
pune înainte faptele lor. Și fărădelegile
lor. cu cari s'au sumețit; 10 [e] Le de-
schide urechia spre îndreptare: Și *le*

---

t 1 Sam. 15. 11. u Ps. 28. 5. v Cap. 35. 9. x Esod. 22. 23. y 1 Reg. 12. 28, 30. z Dan. 9. 7—14.

Capul 35. a Cap. 21. 15. b Cap. 34. 8. c Cap. 22. 12. d Prov. 8. 36. Ier. 7. 19. e Ps. 16. 2. Rom. 11. 35. f Esod. 2. 23. g Isa. 51. 13. h Ps. 42. 8. Fapt. 16. 25. i Ps. 94. 12. j Prov. 1. 28. k Isa. 1. 15. Ier. 11. 11. l Cap. 9. 11. m Ps. 37. 5. 6. n Ps. 89. 32.

Capul 36. a Ps. 99. 4. b Ps. 33. 18. c Ps. 113. 8 d Ps. 107. 10. e Cap. 33.16,23.

zice, să se întoarcă dela rele. 11 De
ascultă și se supun, Își[f] sfârșesc zilele
lor cu fericire, Și anii lor cu bucurie;
12 Iar de nu ascultă: cad de sabie, Și
mor prin nepricepere; 13 Da, cei ne-
legiuiți[g] îngrămădesc *asupra-lor* mânia
sa, Nu se roagă, când el îi ferecă;
14 [h]Mor de tineri, Și *petrec* vieața intre
cei desfrânați. 15 Pre cel suferind îl
scapă prin suferința sa; Prin apăsare
deschide urechia sa. 16 Pre tine chiar
te-ar fi scos din gura apăsării. [i]*La* loc
larg, unde nu *este* nevoie, Și [j]masa ta
ar fi încărcată cu [k]grăsime. 17 Dar
tu ai făcut pe deplin lucrul răului:
Deci judecata și dreptatea *te*-au apucat.
18 *Și nu te măgulì*, că vei amăgì mânia
sa, Și speranța [l]unei mari răscumpă-
rări să nu te rătăciască! 19 *Căci* [m]lua-
va oare el în seamă avuția ta! *Nu!*
nici aurul, nici toate tezaurele avuției!
20 Nu-ți dorì noaptea, *Noaptea* popoa-
relor din infern! 21 Păzește-te de a
te mai [n]întoarce la aceste cugete păcă-
toase, Care te-au făcut să [o]alegi mai
bine moartea decât suferința. 22 Iată
Dumnezeu este măreț în puterea sa:
[p]Cine dă învățătură ca el? 23 [q]Cine-i
prescrie calea sa? Și [r]cine-i poate zice:
„Tu faci nedreptate?“ 24 Mai bine
gândește-te a [s]înălță faptele lui, Pre
care oamenii le zăresc. 25 Toți oame-
nii le văd, Fiecare *le* privește de departe.
26 Iată, Dumnezeu *este* mare, și nu-*l*
putem [t]pricepe, [u]Numărul anilor săi este
preste toată pătrunderea. 27 El [v]trage
în sus picăturele apelor, *Care* răspân-
desc ploaia aburului său: 28 [x]Nourii o
strecor, *Și* o picură asupra oamenilor
cu îmbelșugare. 29 *Cine* poate pricepe
ruperea nourilor, Și bubuitul cortului
său? 30 Iată, acum [y]răspândește în
juru-i lumina sa, Acum ascunde fundul
mărilor. 31 Da, [z]printr'înșii judecă
pre popoare; *Și prin*tr'înșii [a]dă de mân-
care cu îmbelșug. 32 El ascunde în
mânele sale fulgerul, Și-l aruncă asupra
celui, ce-i stă împotrivă. 33 [b]Tunetul
său îl dă de știre, *Până și* turmele *pre-
simt* apropierea *furtunii.*

Incheierea cuvântării lui Elihu: Mărirea lui Dumnezeu în furtună.

37 Da, la auzirea acesteia se cutre-
mură inima mea, Și sare din locul
ei. 2 Ascultați trăsnetul tunetului său,
Și răsunetul, ce iese din gura lui! 3 Prin
toate cerurile duce fulgerul *său*, Și-l
duce până la marginile pământului.
4 În urmă-i se aude [a]un bubuit: El tună
din măreața sa voce; Și *fulgerile* nu
le oprește, îndată ce răsună vocea sa.
5 Dumnezeu tună din minunata sa voce,
El face [b]lucruri mari, nepătrunse de
noi: 6 [c]El zice omătului: „Fii *pe* pă-
mânt!“ Așà și burei și ploilor mari ale
puterii sale: 7 Legând *astfel* mâna
omului, [d]Ca toți să recunoască lucrul
său. 8 Chiar fiarele [e]se trag în pește-
rea *lor* Și se ascund în culcușul lor.
9 Dintr'o cameră dela mează-zi vine
furtuna, Și dela mează-noapte frigul.
10 [f]Prin suflarea lui Dumnezeu se face
ghiața, Și apele cele mai late se strâng.
11 El stoarce nourii prin scurgerea *lor:*
Și împrăștie negura *prin* lumina sa.
12 Ei se duc dintr'o parte în alta, supt
conducerea sa, Ca să [g]împliniască toate,
câte le-a poruncit, Preste toată fața pă-
mântului: 13 [h]Când spre bici asupra
[i]făpturelor sale, Când [j]spre îndurare le
întrebuințază. 14 Iov, ascultă aceasta!
Stă, și [k]ia aminte la minunile lui Dum-
nezeu! 15 Oare știi cum Dumnezeu
rânduește nourii, Și face să străluciască
din ei fulgerul său? 16 [l]Oare cunoști
cumpănirea nourilor, Minunile [m]celui
Desăvârșit în înțelepciune? *Sau* cum se
înferbântă vestmintele tale. 17 Când
se înădușă pământul de *vântul de* meaze-
zi? 18 Poți tu [n]întinde ca dânsul cerul,
Cel tare ca o oglindă turnată? 19 În-
vață-ne ce i-am puteà spune? *Căci* nu

f Isa. 1. 19, 20. *g* Rom. 2. 5 *h* Cap. 15. 32. *i* Ps. 18. 19. *j* Ps. 23. 5. *k* Ps. 36. 8. *l* Ps. 49. 7. *m* Prov. 11. 4. *n* Ps. 66. 18 *o* Ebr. 11. 25. *p* Isa. 40. 13, 14. 1 Cor. 2. 16. *q* Cap 34. 13. *r* Cap. 34. 10. *s* Ps. 92. 5. *t* 1 Cor. 13. 12. *u* Ps. 90. 2. Ebr. 1. 12. *v* Ps. 147. 8. *x* Prov. 3. 20. *y* Cap. 37. 3. *z* Cap. 37. 13. *a* Ps. 136. 25. Fapt. 14. 17. *b* 1 Reg. 18. 41, 45.

—

Capul 37. *a* Ps. 29. 3. *b* Apoc. 15. 3. *c* Ps. 147. 16, 17. *d* Ps. 109. 27. *e* Ps. 104. 22. *f* Ps. 147. 17, 18. *g* Ps. 148. 8. *h* Esod. 9 18, 23. Ezra. 10. 9. *i* Cap. 38 26, 27. *j* 2 Sam. 21. 10 1 Reg. 18. 45. *k* Ps. 111. 2. *l* Cap. 36. 29. *m* Cap. 36 4. *n* Fac. 1. 6.

putem rostì *nimic* din neștiința noastră.
20 Cine-i va spune cele ce vorbesc? Care
e omul, ce dorește pierderea sa? 21 Și
acum oamenii nu văd lumina cea curată,
cea ascunsă în cer. Dar iată, un vânt
trece, și-l curăță. 22 Dela meazănoapte
ne vine aurora: O măreție înspăimântătoare
a lui Dumnezeu! 23 Pre
Atotputernicul [o]noi nu-l cuprindem.
[p]Măreț în putere și judecată, Și plin
de dreptate, el nu răspunde nimănui.
24 De aceea oamenilor, [q]temeți-vă de
dânsul, [r]Înțelepții, toți împreună, nu-*l*
pot vedeà.

Întâia cuvântare a Domnului către Iov. El descrie minunile creațiunii și cârmuirea lumei și combate curiozitatea lui Iov.

38 Atuncia Domnul răspunse lui Iov
[a]din furtună, și zise: 2 [b]Cine
este cel ce întunecă sfatul [c]Prin cuvinte
fără știință? 3 *Scoală-te*, [d]încinge coapsele
tale ca un bărbat: Eu să te întreb,
și tu să mă înveți! 4 [e]Unde erai, când
am întemeiat pământul? Spune, de ai
pricepere! 5 Cine a hotărât măsurele
lui, de știi? Sau cine a tras măsura lui?
6 Pe ce sunt așezate temeliile sale? Sau
cine a pus piatra lui unghiulară. 7 *Atuncia*
când stelele dimineții cântau în
cor, Și toți [f]fiii lui Dumnezeu aruncau
strigăte de bucurie? 8 [g]*Cine* a închis
marea cu porți, *Atuncia* când, spărgând
mitra *mumei* se arătă? 9 Când îi dădui
nourii de vestmânt, Și întunerecul drept
fașă: 10 Când îi [h]hotării hotarele, Și
i-am pus porți și zăvoare, 11 Și am
zis: Până aicia să vii, și mai departe nu,
Și aicia [i]frângă-se sumețirea valurilor
tale. 12 [j]Poruncit-ai tu cândva dimineței?
Sau însemnat-ai tu aurorei locul
ei? 13 Ca să apuce de aripile pământului,
Și să scuture [k]răii depe el:
14 Prefăcând *pământul,* ca sigilul *pe*
lut, Și *cele depe el* făcându-*i*-se vestmânt:
15 Ca să opriască celor răi [l]lumina
lor, Și să se frângă *tot* [m]brațul
ridicat *spre rău*. 16 [n]Ajuns-ai până la
izvoarele mării, Sau umblat-ai pe fundul
adâncului? 17 Deschisu-ți-s'au [o]porțile
morței? Și văzut-ai porțile umbrei
morței? 18 Cuprins-ai întinsul pământului?
Spune-mi, căci toate le știi!
19 Unde *este* calea către locașul luminii?
Și unde-*și are* locul întunerecul? 20 Ca
să le mâni la hotarele lor: Desigur, cărările
către casa lor le cunoști: 21 Tu
le cunoști, căci atunci erai *dejà* născut,
Și mare *este* numărul zilelor tale?
22 Venit-ai până la [p]cămările omătului?
Și văzut-ai cămările grindinei? 23 [q]Pre
care le-am păstrat pentru timpul strâmtorării,
Pentru ziua de luptă și de resbel.
24 Pre care cale se împarte lumina?
Se împrăștie vântul de răsărit
preste pământ? 25 Cine [r]deschide
scurgerile torentului *de ploaie*, Și calea
fulgerului? 26 Ca să plouă preste pământul
nelocuit, Preste deșertul, lipsit
de oameni: 27 [s]Ca să sature sălbăticiunea
cea uscată, Și să facă să răsară
colțul ierbei. 28 [t]Cine *este* părintele
ploaiei? Sau cine a născut picăturile
rouei? 29 Din al cui sân a ieșit ghiața?
Sau [u]bruma cerului cine a născut-o?
30 *După care* se ascunde apa, *prefăcându-se*
în piatră, Și fața adâncului se
[v]leagă. 31 Prins-ai tu legăturile [x]Pleiadelor?
Sau desprins-ai tu lanțurile Orionului?
32 Au tu faci să iasă zodiacul
la timpul său, Și Ursa Mica cu fiii săi
tu o conduci? 33 Cunoști tu [y]așezămintele
cerului? Hotărît-ai tu domnia
sa preste pământ? 34 Ridica-vei tu
vocea ta către nour, Ca să te acopere
mulțimea apei? 35 Au tu trimeți fulgerii,
ca ei plecând, Să-ți zică: Iată-ne!
36 [z]Cine pune înțelepciune în rărunchi?
Sau cine dă pricepere inimei? 37 Cine
numără nourii prin înțelepciunea *sa?* Și
foalele cerului, cine le revarsă? 38 De
se adună pulbere și se îngroașă, Și brazdele
se prind. 39 [a]Tu oare vânezi le-

[o] 1 Tim. 6. 16.
[p] Cap. 36. 5.
[q] Mat. 10. 28.
[r] 1 Cor. 1. 26.

Capul 38.
[a] Nah. 1. 3.
[b] Cap. 34. 35.
[c] 1 Tim 1. 7.
[d] Cap. 40. 7.
[e] Ps. 104. 5. Prov. 8. 29.
[f] Cap. 1. 6.
[g] Fac. 1. 9. Ps. 33. 7.
[h] Cap. 26. 10.
[i] Ps. 89. 9.
[j] Ps. 74. 16.
[k] Ps. 104. 35.
[l] Cap. 18. 5.
[m] Ps. 10. 15
[n] Ps. 77. 19.
[o] Ps. 9. 13.
[p] Ps. 135. 7.
[q] Apoc. 16. 21.
[r] Cap. 28. 26.
[s] Ps. 107. 35.
[t] Ps. 147. 8.
[u] Ps. 147. 16.
[v] Cap. 37. 10.
[x] Amos. 5. 8.
[y] Ier. 31. 35.
[z] Ps. 51. 6. Eccl. 2. 26.
[a] Ps. 104 21.

oaicii prada *sa?* Sau ai doară tu alini
foamea leilor tineri? 40 Când stau cul-
cați în vizuinele lor, *Și* așteaptă, pândind
în tufari. 41 [b]Cine dă corbului hrana
sa, Când puii săi strigă către Dumnezeu,
Rătăcind fără mâncare?

Urmare: Minunile lumei animale, mărturisesc despre înțelepciunea lui Dumnezeu.

39 Știi tu timpul nașterei caprelor
sălbatice? Păzit-ai tu [a]fătatul cer-
boaicelor: 2 Numărat-ai tu lunile în-
grecării lor, Sau știi tu timpul fătatului
lor? 3 Ele îngenunchiază, fată puii lor,
Și se ușurează de durerile lor. 4 Puii
lor se îngrașă, cresc supt cer, Se duc,
și nu se mai întorc la dânsele. 5 Cine
a lăsat liber onagrul? Și cine a deslegat
frânele asinului sălbatic? 6 [b]Căruia
i-am dat deșertul drept casă, Și sărătura
drept locuință? 7 El își râde de vuetul
cetăților, Și nu aude strigarea mânăto-
rului: 8 Ce-și găsește în munți *este*
hrana sa, Și-și caută pășunea ori-unde.
9 Oare-ți va lucrà [c]rinocerul de bună-
voie? Pune-se-va el la ieslele tale?
10 Putea-vei legà la brazdă rinocerul
cu funie? Grăpa-va el văile în urma ta?
11 Încrede-te-vei lui, fiindcă mare *este*
puterea lui? Și lăsa-vei lui lucrul *câm-
pului* tău? 12 Lăsa-te-vei pe el pentru
căratul semănăturii tale, Și *o* va aduce
el *în* aria ta? 13 Aripa strutului bate
fără încetare, *Dar totuș* are ea oare
aripa sau pana cocostârcului? 14 El
încredințează pământului ouăle sale, Și
lasă să se încălzească în nisip: 15 Și
uită că piciorul le poate strivì, Și că fia-
rele câmpului le pot călcà. 16 Este
[d]crud cu puii săi, *ca și cum* nici n'*ar
fi* ai săi: Deșeartă-i *este* osteneala, nu
poartă nici o grijă *de ei;* 17 Căci
Dumnezeu l-a lipsit de înțelepciune, Și
nu i-a [e]dat pricepere. 18 *Iată-l!* cum
se ridică, Râde de cal și de călărețul său.
19 Tu dat-ai putere calului, Tu îmbră-
cat-ai gâtul său cu *coamă* mândră?
20 Tu-l faci să sară ca locusta? Cât de
măreț și înspăimântător *e* nechezatul
său! 21 Bătând pământul, și vesel de
puterea *sa,* [f]Se repede asupra celor înar-
mați: 22 Își râde de temere, și nu tre-
mură, Nu dă îndărăt înaintea sabiei:
23 *Când* săgețile șueră deasupra lui,
Și sulița și lancea lucesc. 24 Nechează
puternic, sapă pământul cu furie, Și nu
are astâmpăr, de îndată ce răsună trâm-
bița: 25 La sunetul trâmbiței *pare* a
zice: Haide! Din depărtare miroase
lupta, Freamătul căpeteniilor și strigătul
armatei. 26 Au prin înțelepciunea ta
sboară uliul, *Și*-și întinde aripa sa către
mează-zi? 27 Oare din porunca ta se
ridică vulturul, Și-și [g]face cuibul său pe
înălțimi? 28 El locuește și mâne pe
stânci, În dințătura stâncilor și *pe* locuri
tari: 29 D'acì descopere el prada, *Pre
care* ochii săi *o* văd de departe: 30 Puii
săi *îi* sorb sângele, Și [h]unde *sunt* uciși,
acolo *este* și el.

Supunerea lui Iov la mustrarea lui Dumnezeu.

40 Și urmă Domnul, și zise lui Iov:
2 Mai voiești să te [a]judeci cu Atot-
puternicul, *tu* pârîtorul *său?* Mustrăto-
rule de Dumnezeu, *mai ai* ce răspunde?
3 Atuncia răspunse Iov Domnului, și
zise: 4 [b]Iată, sunt preà mic: ce să-ți
răspund? *Mai bine* [c]voiu pune mâna mea
la gura mea! 5 Vorbit-am odată, dar
nu voiu *mai* răspunde, Ba de două ori,
dar nu voiu mai adăugì.

Cuvântarea a doua a Domnului, unde își descrie puterea în balaur și Leviatan.

6 [d]Și Domnul răspunse lui Iov din
furtună, și zise: 7 *Scoală-te,* [e]încinge
coapsele tale ca un bărbat, [f]Eu să te în-
treb, și tu să mă înveți! 8 [g]Au doar
voești să frângi dreptatea mea: Condam-
na-mă-vei, spre a te îndreptà? 9 Ai
tu braț ca al lui Dumnezeu: Sau detuni
tu cu [h]vocea ca dânsul? 10 *De este
astfel,* [i]împodobește-te *cu* mărire și mă-
reție, Și îmbracă-te cu strălucire și
pompă! 11 Revarsă valurile mâniei
tale; Privește pre toți [j]mândrii, și-i do-

b Ps. 147. 9. Mat. 6. 26. — | *Capul 39.* a Ps. 29. 9. b Osea 8. 9. | c Num. 23. 22. d Plân. 4. 3. e Cap. 35. 11. | f Ier. 8. 6. g Obad. 4. h Mat. 24. 28. | *Capul 40.* a Cap. 33. 13. b Ezra. 9. 6. | c Cap. 29. 9. d Cap. 38. 1. e Cap. 38. 3. | f Cap. 42. 4. g Rom. 3. 4. h Cap. 37. 4. | i Ps. 93. 1. j Isa. 2. 12. Dan. 4. 37.

boară; 12 Privește pre toți mândrii,
și-i umilește. Și sfărâmă pe loc pe cei
răi! 13 Ascunde-i pre toți în pulbere;
Fața lor înveselește-o cu întunerecul!
14 Atuncia voiu mărturisì și eu în lauda
ta, Că dreapta ta poate să te mântuiască.
15 Iată Behemotul, pre care ca și pre
tine eu l-am făcut, Ce mănâncă iarbă ca
și boul. 16 Ia vezi, *ce* putere în coap-
sele sale, Și *ce* tărie e în mușchii pân-
tecelui său! 17 El mișcă coada sa ca
un cedru, Și nervii coapselor sale sunt
întrețesuți: 18 Oasele sale sunt țevi
de aramă, Și oscioarele sale drugi de fier;
19 El este capo-d'opera lui Dumne-
zeu: Făcătorul său i-a dăruit sabia sa:
20 Munții îi [k]aduc hrana *sa*, Și toate fia-
rele câmpului joacă în juru-*i;* 21 Supt
desișul lotului se odihnesc, Ascuns în
trestie și mocirlă. 22 Desișul lotului îl
acopere cu umbra sa, Sălciile pârâului
îl ascund.

23 Iată, de se umple râul, el nu se
spăimântă, Ar stà liniștit, chiar dacă
Iordanul până la gura sa s'ar ridicà.
24 Cine se va încumetà să-l atace în
față! Cu lațul să-*i* străpungă nasul!

Urmarea descrierii leviatanului.

41 Trage-vei [a]Leviatanul cu undiță?
Sau prinde-vei limba lui cu funie?
2 Petrece-vei papura prin nările lui, Sau
străpunge-vei cu cârligul fălcile sale?
3 Îți va face oare multe rugăminți? Îți
va vorbì oare *cu* blândețe? 4 Încheia-
va legământ cu tine, Ca să-l iei serv pen-
tru totdeauna? 5 Juca-te-vei cu el ca
cu o pasăre? Sau lega-vei pre el *cu un*
fir, spre petrecerea copilelor tale? 6 So-
ții face-vor din el prânzurile *lor?* Negu-
țătorii pot oare a-l împărțì între dânșii?
7 Umple-vei pelea lui cu țepușe, Sau ca-
pul său cu ostia pescarilor? 8 Pune
mâna ta pe dânsul: Vei ține *o* minte, *și*
nu te *vei mai încercà* să înnoești lupta!
9 Iată, așteptarea *de-al prinde* este a-
măgită! Cazi *numai* la privirea lui!
10 Cine *este atât de* sumeț, ca să-l ìn-
tărâte. Deci cine va puteà stà înaintea
mea: 11 [b]Cine m'a îndatorit, ca să-i
răsplătesc? [c]*Tot ce este* supt întregul
cer, *este* al meu! 12 Nu voiu tăceà de
membrele sale, nici de puterea sa, Și nici
de frumusețea armăturii sale. 13 Cine
poate desvelì poala vestmântului său,
Cine se poate apropià de îndoita sa din-
țătură? 14 Cine poate descleștà cana-
turile gurii sale? Șirurile dinților săi,
Cât sunt de înspăimântătoare! 15 Mi-
nunatele părți ale zalelor *sale*, Strâns
legate, ca *supt* sigil. 16 Se țin una
de alta, Așà că aerul nu le străbate;
17 Una de alta lipite, Sunt prinse între
dânsele, și nu se desprind. 18 Strănu-
tatul lui face să luciască fulgerul, Și
ochii lui *sunt ca* geana zorilor: 19 Din
gura lui isbucnesc flacări, *Și* ies scântei
de foc. 20 Din nările lui iese fum, Ca
*dintr'*un vas, ca *dintr'*o căldare ferbinte.
21 Suflarea lui aprinde cărbunii, Și fla-
cări ies din gura lui: 22 În cerbicea
lui locuește tăria, Și fiorul pășește îna-
intea sa. 23 Mușchii săi cărnoși, bine
încordați, Stau ca turnați pe dânsul, ne-
clintiți. 24 Inima lui este tare ca pia-
tra, Da, tare ca piatra stătătoare de
moară. 25 Când el se ridică, vitejii
tremură, De spaimă ies din simțiri.
26 Caută *cinevà* a-l lovì cu sabie? Ea
nu-l prinde, *nici* lancea, *nici* săgeata, nici
pavăza. 27 Pentru dânsul fierul paiu e-
ste, Și arama lemn putred. 28 Săgeata
nu-l face să fugă; În pleavă se prefac
înainte-i pietrele praștiilor. 29 Pleavă
pentru dânsul este ghioaga; Și de sgo-
motul lăncilor își râde. 30 *Poartă* țe-
sturi ascuțite supt dânsul, Ce lasă urme
ca grapa în glod. 31 Ca o oală face să
se clocotiască adâncul, Și preface marea
într'un amestec de mir. 32 El face să
străluciască urma lui după dânsul, *Și*
adâncul *să pară* cărunt de bătrânețe.
33 Nimic nu i-se aseamănă pe pă-
mânt: Este făcut, *să* nu *cunoască* frica:
34 Privește cu dispreț pre toate fiarele
cele puternice, Este regele tuturor răpi-
torilor.

k Ps. 104. 14. *Capul 41.* | a Ps. 104. 26. | b Isa. 37. 29. | c Rom. 11. 35.

Iov se mărturiseşte de păcătos.

42 Atuncia Iov răspunse Domnului.
şi zise: 2 Ştiu. că [a] toate le poţi.
Şi că hotărîrii tale nimenea nu se poate
împotrivì. 3 [b] „Cine este cel ce întu-
necă sfatul cu nepricepere?“ Da. vor-
biam de cele ce nu înţelegeam. [c] Lucruri
mai înalte decât mine. pre care nu le
puteam pătrunde. 4 Ascultă. rogu-te.
şi să vorbesc: [d] „Te voiu întrebà. şi tu
învaţă-mă! 5 Cu auzul urechilor mele
auzisem de tine. Dar acum *şi* ochiul
meu te vede: 6 De aceea îmi [e] întorc
cuvântul. Şi mă căesc în pulbere şi ce-
nuşă.“

Dumnezeu desvinueşte pe Iov împotriva prie-tenilor săi.

7 Şi după ce vorbì Domnul aceste cu-
vinte către Iov. zise Domnul către Eli-
faz. Temaneul: Aprinsu-s'a mânia mea
asupra ta şi asupra celor doi amici ai
tăi: căci voi n'aţi vorbit aşà de drept de
mine. ca servul meu Iov. 8 Şi acum
luaţi-vă [f] şapte tauri şi şapte berbeci. şi
[g] mergeţi la servul meu Iov. şi aduceţi-*i*
ardere de tot pentru voi: şi servul meu.
Iov. se va [h] rugà pentru voi. căci eu îl
voiu primì. ca să nu vă fac *după* neinte-
lepciunea *voastrà;* căci voi n'aţi vorbit
drept de mine. ca servul meu Iov.
9 Deci se duseră Elifaz. Temaneul. şi
Bildad. Şuheul, *şi* Zofar. Naamateul. şi
făcură precum le zisese Domnul: şi Dom-
nul bine-primì pre Iov.

Dumnezeu binecuvântează pe Iov. mai mult ca înainte.

10 [i] Şi Domnul scoase pre Iov din mi-
şelia sa. după ce se rugă pentru amicii
săi: şi Domnul redădù [j] îndoit lui Iov
toate câte avusese. 11 Atuncia veniră
la dânsul [k] toţi fraţii săi, toate surorile
lui şi toţi cunoscuţii săi de mai înainte.
şi mâncară cu dânsul pânea în casa lui.
şi compătimiră pentru dânsul. şi-l mân-
gâiară de toate relele. pre care Domnul
le adusese preste el: şi-i dădură fiecare
câte o kesită *(o monedă de argint).* şi
fiecare câte un inel de aur.
12 Aşà Domnul binecuvântă mai mult
[l] starea depe urmă a lui Iov. decât cea
dintâiu. şi el avù patrusprezece mii de oi.
şase mii de cămile. şi o mie de părechi
de boi. şi o mie de asine. 13 Şi avù
şapte fii şi trei fete; 14 Şi chiemă nu-
mele uneia Iemima. şi numele celei a
doua Kezia. şi numele celei a treia Ke-
ren-Happuc. 15 Şi nu se aflà în tot
pământul acela nici o femeie aşà de fru-
moasă ca fetele lui Iov; şi părintele lor
le dădù moşteniri între fraţii lor.
16 *Şi* Iov trăi după aceasta o sută
patruzeci de ani. şi văzù pre fiii săi şi pre
fiii fiilor săi. patru generaţiuni. 17 Şi
murì Iov bătrân şi sătul de zile.

CARTEA PSALMILOR.

Cartea întâia. Fericirea evlavioşilor. Nefericirea nelegiuiţilor.

1 Fericit [a] bărbatul, care nu umblă în
sfatul nelegiuiţilor. Şi în calea păcă-
toşilor nu stă. Şi [b] în scaunul derâzăto-
rilor nu şeade: 2 Ci în legea Domnului
este [c] plăcerea lui. [d] Şi în legea lui cu-
getă ziua şi noaptea. 3 Acela este ca po-
mul [e] sădit lângă curgerea apelor, Care
fructul său îl dă la timpul său, Şi a
căruia frunză nu vestejeşte. Şi tot ce
el face [f] prosperează. 4 Nu aşà sunt
nelegiuiţii. Ci [g] ca pleava, pre care o
spulberă vântul. 5 De aceea nelegiui-
ţii nu se vor puteà ţinè la judecată. Nici
păcătoşii în adunarea drepţilor: 6 Căci
[h] Domnul cunoaşte calea drepţilor, Dar
calea nelegiuiţilor va perì.

Capul 42.
[a] Marc. 10. 27. Luc. 18. 27.
[b] Cap. 38. 2.
[c] Ps. 40. 5.
[d] Cap. 38. 3.
[e] Ezra. 9. 6.
[f] Num. 23. 1.
[g] Mat. 5. 24
[h] Iac. 5. 11. 16. 1 Ioan. 5. 16.
[i] Ps. 14. 7.
[j] Isa. 40 2.
[k] Cap. 19 13.
[l] Iac. 5. 11.

PSALMI. — *Ps. 1.*
[a] Prov. 4 14,15.
[b] Ps. 26. 4.
[c] Ps. 119. 35, 47, 92.
[d] Ios. 1. 8.
[e] Ier. 17. 8. Ezec. 47. 12.
[f] Fac. 39. 3. 23. Isa. 3. 10.
[g] Iov. 21. 18. Osea. 13. 3.
[h] Ps. 37. 18. Nah. 1. 7. Ioan. 10. 14. 2 Tim. 2. 19.

Prorocire despre împărăţia fiului lui Dumnezeu și biruința asupra dușmanilor săi.

2 De ce [a]s'au înfuriat popoarele. Și
naţiunile cugetă deșerte? 2 Regii
pământului s'au răsculat. Și mai marii
împreună se sfătuesc. Asupra Domnului
și asupra [b]Unsului său *zicând:* 3 [c]Să
rupem legăturile lor. Și să lepădăm de
la noi funiile lor! 4 [d]Cel ce locuește în
cer [e]râde, Domnul își bate joc de dânșii:
5 Atuncia va vorbì către dânșii în mânia
sa. Și în aprinderea sa îi va spăimântà:
6 „Uns-am, zice-và el, pre regele meu
În Sion, [f]muntele meu cel sfânt."
7 Voiu proclamà așezământul său: Dom-
nul a zis către mine: 8 [g]„Tu ești fiul
meu. Astăzi te-am născut. 9 [h]Cere de
la mine: Și-ţi voiu da popoarele drept
moștenire. Și marginile pământului drept
stăpânire: [i]Tu cu sceptru de fier îi vei
sdrobì. Ca vasele olarului îi vei sfă-
râmà". 10 Și acum, regilor, înţelepţiţi-
vă, Învăţaţi-vă judecători ai pământului!
11 [j]Serviţi Domnului cu frică. Și bucu-
raţi-vă [k]cu cutremur! 12 [l]Sărutaţi pre
fiu, ca să nu se mânie. Și să *nu* pieriţi
în cale: Căci [m]mânia lui curând se a-
prinde; [n]Ferice de toţi, cari se încred
intr'însul!

Încrederea în Dumnezeu în potriva tutulor dușmanilor săi.

3 Un psalm al lui David, când a fugit
de fiul său Absalom. 2 Doamne,
[a]cât de mulţi sunt inamicii mei! Mulţi
se răscoală asupră-mi. 3 Mulţi zic de
sufletul meu: [b]„Pentru dânsul nu *e* nici
un ajutor la Dumnezeu. Sela." 4 Dar tu,
Doamne, ești [c]scut în jurul meu. Mărirea
mea, și [d]înălţătorul capului meu. 5 Cu
vocea mea am strigat către Domnul. Și [e]el
mi-a răspuns din [f]muntele său cel sfânt.
Sela. 6 [g]Eu m'am culcat, și am ador-
mit; Deșteptatu-m'am, căci Domnul mă
sprijinește. 7 [h]Nu mă tem de miriadele
poporului. Care *s*'au rânduit asupră-mi
de jur împrejur. 8 Scoală-te, Doamne,
ajută-mă, Dumnezeul meu. [i]Căci tu ai
bătut *preste* fălci pre toţi înamicii mei:
Dinţii nelegiuiţilor i-ai sdrobit 9 [j]La
Domnul *este* mântuire. Preste poporul
tău este binecuvântarea ta. Sela.

Rugăciunea de seară al lui David, plină de credinţă împotriva dușmanilor. Dumnezeu dă de rușine pe prietenii descurajaţi.

4 Un psalm al lui David de cântat pe
coarde. 2 Răspunde-mi, când strig,
Dumnezeul dreptăţii mele! Din strâm-
torare la loc larg m'ai scos: Îndură-te
de mine, și ascultă rugà mea! 3 O voi,
fiii oamenilor! Până când mărirea mea
va fi spre batjocură? *Până când* veţi iubì
deșertăciunea, și veţi căutà minciuna?
Sela. 4 Aflaţi deci, că [a]Domnul și-a
ales pre cel cuvios: Domnul aude, când
strig către dânsul. 5 [b]Cutremuraţi-vă,
și nu păcătuiţi. [c]Cugetaţi în inimile
voastre Pe patul vostru, și tăceţi. Sela.
6 Jertfiţi [d]jertfele de dreptate, Și [e]în-
credeţi-vă în Domnul. 7 Mulţi zic: „Cine
ne va arătà fericirea? [f]Înalţă preste
noi lumina feţei tale, Doamne! 8 Tu
ai dat [g]veselie în inima mea, Mai mare
decât în timpul *când* grâul și mustul
lor erau cu îmbelșugare. 9 [h]În pace
mă voiu culcà, și voiu dormì: [i]Căci numai
tu, Doamne, mă faci să locuesc în sigu-
ranţă."

Rugăciunea de dimineaţă a lui David plină de încredere în ajutorul lui Dumnezeu drept, în potriva dușmanilor săi nelegiuiţi.

Un psalm al lui David, de cân-
tat pentru moștenire. 2 Ascultă,
Doamne, cuvintele mele și ia aminte la
gândirea mea. 3 Ascultă [a]vocea stri-
gării mele, regele meu și Dumnezeul
meu! Căci [b]rogu-mă ţie: Doamne, de
dimineaţă vei auzì [c]vocea mea: 4 *De*
dimineaţă *mă* voiu îndreptà către tine,
și te voiu pândì. 5 Căci tu nu ești un
Dumnezeu, căruia să-i placă nedreptatea.

Ps. 2
a Ps. 46. 6.
b Ps. 45. 7.
Ioan. 1. 41.
c Ier. 5. 5.
d Ps. 11. 4.
e Ps. 37. 13.
f 2 Sam. 5. 7.
g Fapt. 13 33.
h Ps. 22. 27.
Dan. 7. 13, 14.
i Ps. 89. 23.
Apoc 2. 27.
j Ebr. 12. 28.
k Filp. 2. 12.
l Fac. 41. 40.
Ioan. 5. 23.
m Apoc. 6.16,17.
n Ps. 34. 8.
Rom. 9. 33.
1 Pet. 2. 6.
—
Ps. 3.
a 2 Sam. 15.
b 2 Sam. 16. 8.
Ps. 71. 11.
c Fac. 15. 1.
Ps. 28. 8.
d Ps. 27. 6.
e Ps. 34 4.
f Ps. 2. 6.
g Lev. 26. 6.
Prov. 3. 24.
h Ps. 27. 3.
i Iov. 16. 10.
Ps. 58. 6.
j Prov. 21. 31.
Isa. 43. 11.
Iona. 2. 9.
Apoc. 7. 10.
—
Ps. 4.
a 2 Tim. 2. 19.
b Efes. 4. 26.
c Ps. 77. 6.
2 Cor. 13 5.
d Deut. 33. 19,
Ps. 50. 14.
2 Sam. 15.12.
e Ps. 37. 3.
f Num. 6. 26.
g Isa. 9. 3.
h Iov. 11. 18. 19.
i Lev. 25. 18,19.
Deut. 12. 10.
—
Ps. 5.
a Ps. 3. 4.
b Ps. 65. 2.
c Ps. 30. 5.

Cel rău cu tine nu va locuì: 6 [d]Smin-
tiţii nu vor puteà stà înaintea ochilor
tăi: Tu pre toţi făcătorii de rele îi urăşti:
7 [e]Tu pre cei ce vorbesc minciuni îi
pierzi. [f]Bărbatul sângiurilor şi cel înşelă-
tor urîcios este Domnului. 8 Iar eu
întru mulţimea îndurării tale voiu intrà
în casa ta. Şi mă voiu închinà [g]în sfântul
tău templu întru frica ta. 9 Doamne.
[h]condu-mă prin dreptatea ta: pentru
cei ce mă pândesc. [i]Îndreaptă înaintea
mea calea ta: 10 Căci în gura lor nu
este adevăr. Lăuntrul lor *este* însăşi
răutatea. [j]Gâtlejul lor un mormânt des-
chis. [k]Limbele lor linguşesc. 11 O
Dumnezeule. judecă-i. Ca [l]să cadă prin
plănuirile lor: Pentru mulţimea fărăde-
legilor lor alungă-i. Căci s'au răsculat
asupră-ţi. 12 Dar să se [m]bucure toţi
cei ce se încred în tine. În veci să se
veseliască. şi tu să-i aperi. Şi să se laude
întru tine cei ce iubesc numele tău.
13 Căci tu. Doamne. [n]binecuvintezi pre
cel drept. Ca *cu* un scut îl acoperi cu
bunăvoinţa *ta*.

Rugăciune de pocăinţă în dureri trupeşti şi sufleteşti. Nădejde în ajutorul Domnului.

6 Un psalm al lui David de cântat pe
opt coarde. 2 [a]Doamne. nu mă
mustrà în mânia ta. Şi nici nu mă pedepsì
în urgia ta. 3 [b]Îndură-te de mine.
Doamne. căci slab *sunt*; [c]Vindecă-mă.
Doamne. căci cutremuratu-s'au oasele
mele. 4 Chiar şi sufletul meu s'a cu-
tremurat foarte: Şi tu. Doamne. [d]până
când? 5 Reîntoarce-te. Doamne. mân-
tue sufletul meu: Ajută-mă pentru în-
durarea ta. 6 [e]Căci în moarte nu este
aducere-aminte de tine. În infern cine
te va lăudà? 7 Obosit-am de suspinare.
În toată noaptea scald patul meu. În
lacrimile mele moiu aşternutul meu:
8 [f]Ochii mei se topesc de mâhnire. Îm-
bătrânesc din cauza tuturor înamicilor
mei. 9 [g]Depărtaţi-vă dela mine. toţi
făcătorii de rele! Căci Domnul a auzit
vocea plângerii mele. 10 Domnul a
auzit cererea mea. Domnul primeşte rugà
mea. 11 Să se ruşineze şi să se spăi-
mânte foarte toţi înamicii mei. Într'o
clipă să se întoarcă ruşinaţi.

Dumnezeul cel drept scapă nevinovăţia lui David împotriva duşmanului nedrept.

7 Nevinovăţia lui David despre care a
cântat Domnului pentru cuvintele lui
Cuş. Beniaminitul. 2 Doamne. Dum-
nezeul meu. încredu-mă ţie. [a]Mântue-mă
de toţi cei ce mă urmăresc. şi scapă-mă:
3 [b]Ca să nu răpiască ca un leu sufletul
meu. [c]Sfăşiându-*l*. fără *să fie* cine să mă
scape. 4 Doamne. Dumnezeul meu. [d]de
am făcut aceasta. De este [e]nedreptate în
mânele mele. 5 De am răsplătit cu rău
celui ce trăià în pace cu mine. De [f]am
prădat pre înamicul meu fără cuvânt:
6 Înamicul *meu* să urmăriască sufletul
meu. şi să-*l* ajungă. Să calce la pământ
vieaţa mea. Şi sufletul meu în pulbere
să-l tragă. Sela. 7 Ridică-te. Doamne.
în mânia ta. [g]Înalţă-te împotriva furiei
înamicilor mei. Şi [h]scoală-te pentru mine.
porunceşte judecată. 8 Şi adunarea po-
poarelor să te înconjoare. Şi pune-te
deasupră-i în înălţime. 9 Doamne, ju-
decă popoarele: Judecă-mă. Doamne.
[i]după dreptatea mea. Şi după nepri-
hănirea mea. 10 Pună-se capăt relelor
celor nelegiuiţi. Şi întăreşte pre cel
drept: [j]Căci cercător al inimelor şi al
rărunchilor *este* Dumnezeul cel drept.
11 Scutul meu *este* la Dumnezeu. Aju-
tătorul celor [k]drepţi la inimă. 12 Dum-
nezeu *este* judecător drept. Şi Dumne-
zeu. ce se mânie pe toată ziua asupra
celor nelegiuiţi. 13 De nu se căeşte. el
[l]ascute sabia sa. Arcul său îl întinde. şi-l
îndreaptă: 14 Şi asupra lui îndreaptă
armele morţii. [m]Săgeţile sale. *pre care*
le-a făcut arzătoare. 15 [n]Iată. *nelegiui-*
tul zămisleşte nedreptate. şi umblă în-
grecat cu răutate. Şi naşte deşertăciu-
nea: 16 A săpat groapă. şi a adâncit-o:

d Hab. 1. 13.
e Apoc. 21. 8.
f Ps. 55. 23.
g 1 Reg. 8. 29, 30, 35. 38.
h Ps. 25. 5.
i Ps. 25. 4.
j Luc. 11. 44. Rom. 3. 13.
k Ps. 62 4.
l 2 Sam. 15. 31.
m Isa. 65. 13.
n Ps. 115 13.

— *Ps. 6.*

a Ps. 38. 1.
b Ps. 41. 4
c Osea. 6. 1.
d Ps. 90. 13.
e Isa. 38. 18.
f Iov. 17. 7. Plân. 5. 17.
g Ps. 119. 115. Mat. 7. 23.

— *Ps. 7.*

a Ps. 31. 15.
b Isa. 38. 13.
c Ps. 50. 22.
d 2 Sam. 16.7,8.
e 1 Sam. 24. 11.
f 1 Sam. 24. 7.
g Ps. 94. 2.
h Ps. 44. 23.
i Ps. 18. 20.
j 1 Sam. 16. 7. Apoc. 2. 23.
k Ps. 125. 4.
l Deut. 32. 41.
m Deut.32.23.42.
n Iov. 15. 35. Iac. 1. 15.

[o]Dar va cădeà în groapa *ce* a făcut.
17 [p]Întoarce-se-va răutatea lui pe capul
său însuși. Și pe chiar creștetul lui po-
gorî-se-va silniciile sale. 18 Lăuda-
voiu pre Domnul după dreptatea lui. Și
voiu cântà numelui Domnului. celui
Preà Înalt.

Mărirea lui Dumnezeu în creațiune. Josimea și înălțimea fiului omului.

8 Un psalm al lui David de cântat pe
Ghittith. 2 Doamne. Domnul no-
stru! Cât de [a]măreț este numele tău în
tot pământul: *Tu*, cel ce [b]ai pus măreția
ta preste cer! 3 [c]Din gura pruncilor
și a sugătorilor *Ți*-ai întemeiat puterea.
Pentru înamicii tăi. Ca să amuțești pre
[d]înamic și răzbunător. 4 Când [e]privesc
cerurile tale. lucrul degetelor tale. Luna
și stelele. pre care tu le-ai așezat:
5 [f]Ce *este* omul, de-ți amintești de dân-
sul. Și fiul omului. de iei seamă la el?
6 Cu puțin mai mic decât îngerii l-ai
făcut. Cu onoare și cu mărire l-ai înco-
ronat: 7 [g]L-ai făcut domn preste lu-
crurile mânilor tale, [h]Toate le-ai pus supt
picioarele lui: 8 Toate oile și *toți* boii.
Ba și fiarele câmpului; 9 Paserile ce-
rului și peștii mării, *Tot ce* străbate că-
rările mării. 10 Doamne, Domnul no-
stru! Cât de măreț *este* numele tău în
tot pământul?

Cântare de mulțumită pentru scăparea de dușmani și rugă pentru ajutor.

9 Un psalm al lui David, despre fru-
moasa tinerețe. 2 Lăuda-voiu pre
Domnul din toată inima mea. Spune-voiu
toate minunile tale; 3 Mă voiu bucurà
și mă voiu [a]lăudà întru tine, Voiu cântà
numelui tău, [b]Preaînalte! 4 Pentru că
înamicii mei se întoarseră îndărăt. Că-
zură și pieriră înaintea feței tale. 5 Căci
tu ai apărat dreptul meu și judecata mea.
Șezând pre scaun ca un judecător al
dreptății. 6 Mustrat-ai popoarele. Pier-
dut-ai pre cei nelegiuiți. Numele lor
[c]l-ai stins în veci și nesfârșit. 7 *În* ruină
de veci sfârșitu-s'a înamicul, Și cetățile
sale le-ai dărâmat; Pierit-a amintirea
lor. 8 [d]Dar Domnul va tronà în veci.
Pus-a scaunul său spre judecată; 9 Și
[e]el lumea cu dreptate va judecà. Cu în-
dreptare va judecà popoarele. 10 Da.
[f]Domnul este scăpare celui apăsat. Scă-
pare în timp de strâmtorare: 11 În
tine se încred cei ce [g]cunosc numele tău.
Căci tu nu părăsești pre cei ce te caută.
O Doamne! 12 Cântați Domnului ce
locuește în Sion. [h]Dați în știre între po-
poare de faptele sale! 13 [i]Căci el. răz-
bunătorul sângelui. își aduce aminte de
ei. Nu uită strigarea sărmanilor. 14 În-
durà-te de mine. Doamne! Privește mi-
șelia mea din *partea* celor ce mă urăsc.
Tu. care mă ridici din porțile morții:
15 Pentru ca să spun toate laudele tale.
în porțile ficei Sionului, Ca să mă [j]bu-
cur de ajutorul tău. 16 [k]Popoare s'au
cufundat în groapa. ce ele au făcut-*o;*
În cursa. pre care au ascuns-o, s'a prins
piciorul lor. 17 Făcutu-s'a [l]cunoscut
Domnul. făcând judecată; Împletind pre
cel rău în chiar lucrul mânilor sale.
[m]Higgaion. Sela. 18 În mormânt se
vor reîntoarce nelegiuiții. Toate popoa-
rele [n]ce uită pre Dumnezeu. 19 [o]Căci
nu pentru totdeauna va fi uitat săracul.
Nici în veci se va pierde [p]speranța săr-
manilor. 20 Scoală-te. Doamne. ca să
nu se îndărătniciască muritorul; Ca po-
poarele să fie judecate înaintea feței tale.
21 Însuflă, Doamne. în ei temerea: Ca
să cunoască popoarele, *că nu sunt decât*
oameni! Sela.

Tânguire pentru zăbovirea ajutorului dumnezeesc, când dușmanii se însemețesc și rugăciune pentru scăparea asupriților.

10 De ce, Doamne, stai departe. Te
ascunzi în timpurile de strâmto-
rare? 2 Nelegiuitul în mândria sa ur-
mărește pre cel sărman: O! [a]de s'ar
prinde ei înșiși în planurile, pre care
le-au născocit! 3 Căci nelegiuitul se

---

o Est. 7. 10. Prov. 5. 22. Eccl. 10. 8.
p 1 Reg. 2. 32. Est. 9. 25.

Ps. 8.
a Ps. 148. 13.
b Ps. 113. 4.
c Mat. 11. 25. 1 Cor. 1. 27.
d Ps. 44. 16.
e Ps. 111. 2.
f Ebr. 2. 6.
g Fac. 1. 26, 28.
h 1 Cor. 15. 27.

Ps. 9.
a Ps. 5. 11.
b Ps. 56. 2.
c Prov. 10. 7.
d Ps. 102. 12, 26. Ebr. 1. 11.
e Ps. 96. 13.
f Ps. 32. 7.
g Ps. 91. 14.
h Ps. 107. 22.
i Fac. 9. 5.
j Ps. 13. 5.
k Ps. 7. 15, 16. Prov. 5. 22.
l Esod. 7. 5.
m Ps. 19. 14.
n Iov. 8. 13.
o Ps. 12. 5.
p Prov. 23. 18.

—

Is. 10.
a Ps. 7. 16.

[b]făleşte în dorinţele sufletului său. Şi [c]sgârcitul blestemă şi defaimă pre Domnul. 4 Nelegiuitul în mândria sa *zice:* [d]„El nu pedepseşte: Nu *este* Dumnezeu“, acestea sunt toate [e]cugetările lui. 5 Căile sale prosperează în tot timpul. Departe *sunt* [f]judecăţile tale de dânsul: Pre toţi inamicii săi [g]îi suflă. 6 [h]El zice în inima sa: „Nu mă voiu clătì. [i]Voiu rămâneà din generaţiune în generaţiune. Şi nici odată nu voiu fi in nevoie“.

7 [j]Gura sa *este* plină de blestem, de vicleşug şi de amăriciune. [k]Supt limba sa este răutate şi [l]nedreptate. 8 El şade la pândă prin curţi. [m]În locuri ascunse ucide pre cel nevinovat, [n]Ochii săi pândesc pre cel nefericit. 9 [o]El pândeşte în loc ascuns, ca un leu în tufar: Pândeşte, ca să prindă pre cel sărman; El prinde pre cel sărman, trăgându-l în cursa sa. 10 El se tupilează, se pleacă, Şi nefericiţii cad supt laba lui. 11 El zice în inima sa: „Dumnezeu uită: [p]El ascunde faţa sa, nu vede nici odată“. 12 Scoală-te, Doamne! Dumnezeule, [q]ridică mâna ta! Nu uità pre cei sărmani! 13 Pentru ce defaimă nelegiuitul pre Dumnezeu, *Şi* zice în inima sa: „Tu nu pedepseşti?“ 14 Tu vezi *aceasta;* Căci tu priveşti amăriciunea şi întristarea, spre a *le* păstrà în mânile tale: Ţie ţi-se [r]încredinţează nefericitul: [s]Orfanului tu îi eşti ajutor; 15 [t]Sfărâmă braţul nelegiuitului şi al răului. Pedepseşte răutatea sa, ca să piară de dinaintea ta.

16 [u]Domnul *este* rege din veci şi în veci. Perì-vor popoarele din pământul său. 17 Dorinţa celor sărmani ai ascultat-o, Doamne! Tu [v]întăreşti inima lor, *şi* faci să asculte urechia ta. 18 Ca să [x]faci dreptate celui orfan şi celui apăsat, Ca omul depe pământ să nu se mai teamă.

Strâmtorat de duşmanii săi, David se bizueşte în Dumnezeu.

11 Un psalm al lui David, de cântare. 2 [a]În Domnul mă încred: [b]Cum de ziceţi sufletului meu: „Sboară în munţii voştri *ca* pasărea?“ 3 Căci iată, [c]nelegiuiţii întind arcul, [d]Aşează săgeţile lor pe coardă, Ca să săgeteze în întunerec pre cei drepţi cu inimă. 4 *Căci* [e]temeliile de se surpă, Dreptul ce poate să facă? 5 [f]Domnul în sfântul său templu, Domnul, al cărui [g]tron *este* în cer, [h]Ochii săi privesc, pleoapele sale cearcă pre fiii oamenilor. 6 Domnul [i]cearcă pre cel drept, Iar pre cel nelegiuit şi pre cel ce iubeşte silnicia, urăşte sufletul său: 7 [j]El va face să ploue preste cei nelegiuiţi Fulgere, foc şi pucioasă: Vânt arzător [k]*va fi* partea păharului lor. 8 Căci drept *este* Domnul, [l]dreptate iubeşte el, Dreptii văd [m]faţa lui.

Tânguire despre scăderea evlavioşilor şi sporirea nelegiuiţilor. Încrederea în ajutorul dumnezeesc.

12 Un psalm al lui David de cântat pe opt coarde. 2 Ajută, Doamne, căci [a]cuvioşii se împuţinează, Cei credincioşi se sfârşesc dintre fiii oamenilor. 3 [b]Deşerte vorbesc unul altuia, [c]*Cu* buze linguşitoare, cu inimă făţarnică vorbesc. 4 Stârpeşte, Doamne, toate buzele linguşitoare, Limba celor ce vorbeşte [d]cu sumeţie; 5 Cari zic: „Prin limbile noastre suntem puternici, Buzele noastre *sunt* cu noi: cine ne *este* domn?“ 6 Pentru apăsarea săracilor, pentru suspinul lipsiţilor, [e]Mă voiu sculà acum, zice Domnul, *Îl* voiu mântuì pe cel ce [f]râvneşte. 7 Cuvintele Domnului *sunt* [g]cuvinte curate, Argintul curăţit în cuptor de pământ, curăţit de şapte ori. 8 Tu, Doamne, îi vei păzì, Îi vei apărà de generaţiunea aceasta în veci. 9 *Căci* nelegiuiţii umblă pretutindenea, Când mişelia se înalţă între fiii oamenilor.

---

b Ps. 94. 4.
c Rom. 1. 32.
d Ps. 14. 2.
e Ps. 14. 1.
f Prov. 24. 7. Isa. 26. 11.
g Ps. 12. 5.
h Ps. 30. 6. Eccl. 8. 11.
i Apoc. 18. 7.
j Rom. 3. 14.
k Iov. 20. 12.
l Ps. 12. 2.
m Hab. 3. 14.
n Ps. 17. 11.
o Mic. 7. 2.
p Ezec. 8. 12.
q Mic. 5. 9.
r 2 Tim. 1. 12. 1 Pet. 4. 19.
s Osea. 14. 3.
t Ps. 37. 17.
u Ps. 29. 10. Dan. 4. 34.
v 1 Cron. 29.18.
x Isa. 11. 4.

—

Ps. 11.
a Ps. 56. 11.
b 1 Sam. 26.19 20.
c Ps. 64. 3, 4.
d Ps. 21. 12.
e Ps. 82. 5.
f Hab. 2. 20.
g Fapt. 7. 49. Apoc. 4. 2.
h Ps. 33. 13.
i Iac. 1. 12.
j Ezec. 38. 22.
k Fac. 43. 34.
l Ps. 45. 7.
m Iov. 36. 7. 1 Pet. 3. 12.

—

Ps. 12.
a Mic. 7. 2.
b Ps. 10. 7.
c Ier. 9. 8. Rom. 16. 18.
d Dan. 7. 8, 25.
e Isa. 33. 10.
f Ps. 10. 5.
g Prov. 30. 5.

—

Dor după ajutorul ce a zăbovit mult timp sub asuprirea duşmanilor. Nădejde sigură în bunătatea lui Dumnezeu.

13 Un psalm al lui David de cântat.
2 Până când, Doamne, de tot mă
vei uita? [a] Până când vei ascunde faţa ta
dela mine? 3 Până când voiu pune
sfaturi în sufletul meu. Dureri în inimă,
ziua *şi noaptea?* Până când se va inălţà
înamicul meu asupră-mi? 4 O, pri-
veşte-*mă*, răspunde-mi, Doamne, Dum-
nezeul meu! [b] Luminează ochii mei, [c] ca
să nu dorm *somnul* morţii: 5 [d] Ca să
nu zică înamicul meu: „L-am învins;"
Nici să se bucure apăsătorii mei, că mă
clătesc. 7 Iar eu [e] în îndurarea ta m'am
încrezut; Veseli-se-va *deci* inima mea de
ajutorul tău: Cânta-voiu Domnului, Căci
[f] mi-a făcut bine!

Oftare după mântuirea din corupţiunea generală a oamenilor.

14 Un psalm al lui David de cântat.
2 [a] Nebunul zice în inima sa: „Nu
este Dumnezeu!" [b] Stricaţi, urîţi sunt în
lucrălile *lor*, Nici unul nu face bine.
3 [c] Domnul din cer se uită preste fiii
oamenilor, Să vadă, de este vre-un înţe-
lept, Care caută pre Dumnezeu: 4 [d] Toţi
s'au abătut, S'au stricat de tot, Nimenea
nu face bine, nici unul chiar. 5 Au
n'au pricepere toţi făcătorii de rele, *Toţi*
câţi [e] mănâncă pre poporul meu, *Precum*
ar mânca pâne? [f] Domnului nu s'au ru-
gat: 6 Deci cutremur i-a cuprins; Căci
Dumnezeu este cu generaţiunea celui
drept. 7 Aţi ruşinat sfatul celui sărac;
Dar Domnul *este* [g] scăparea sa. 8 [h] O,
de *ar venì* din Sion mântuirea lui Israel!
[i] Când Domnul va întoarce prizonierii
poporului său, Bucura-se-va Iacob, vese-
li-se-va Israel.

Cine stă în faţa lui Dumnezeu.

15 Un psalm al lui David. 2 Doamne,
[a] cine va locuì în cortul tău? Cine
va petrece în [b] muntele tău cel sfânt?
3 [c] Cel ce umblă cu neprihănire şi face
dreptate, Şi [d] vorbeşte adevăr în inima
sa; 4 [e] Nu cleveteşte cu limba sa, Nu
face rău aproapelui său, Şi [f] nu aduce
ruşinare asupra amicului său; 5 [g] În
ochii căruia cel vrednic de dispreţ este
urît, Şi pre cei ce se tem de Domnul îi
onorează, *Acela,* de s'a [h] jurat, *chiar* şi
în paguba *sa,* nu-şi schimbă *cuvântul!*
6 [i] Banii săi nu-i dă cu camătă, Şi mită
în contra celui nevinovat nu ia: Cel ce
face aceste în veci [j] nu se va clătì.

Frumoasa moştenire a sfântului şi mântuirea sa de moarte.

16 O cântare de aur a lui David.
2 Păzeşte-mă, Dumnezeule; [a] Căci
ţie mă încred. 3 Zis-am Domnului: „Tu
eşti Dumnezeul meu! [b] Afară de tine nu
aflu fericire": 4 Şi sfinţilor, ce sunt pe
pământ: „Voi *sunteţi* cei aleşi, *în cari aflu*
toată plăcerea mea." 5 Durerea îşi
înmulţesc cei *ce* aleargă *după un* alt
zeu: Eu nu voiu aduce libaţiunile lor de
sânge, [c] Şi nici nu voiu luà numele lor
pe buzele mele. 6 [d] Domnul *este* partea
moştenirii mele şi [e] paharul meu, Tu
susţii sorţul meu. 7 Moştenirea mi-a
căzut în *locuri* plăcute, Da, plăcută mi-i
moştenirea. 8 Binecuvintez pre Dom-
nul, care mi-a dat sfat, Încă şi noaptea
mă îndeamnă [f] rărunchii mei. 9 [g] Puru-
rea pun pre Domnul înaintea mea, [h] El
îmi *stă* de a dreapta, [i] nu mă voiu clătì.
10 De aceea bucure-se inima mea, şi
[j] veselească-se sufletul meu, Şi în sigu-
ranţă locueşte corpul meu. 11 [k] Căci tu
nu vei lăsà infernului [l] sufletul meu, Nici
nu vei lăsà pre cuviosul tău să vază
mormântul; 12 Tu-mi faci cunoscută
[m] calea vieţei: Plinătatea bucuriilor [n] de
dinaintea feţei tale; *Căci* la dreapta ta
sunt desfătări fără capăt.

Rugăciunea nevinovăţiei spre a scăpà de viclenia vrăjmaşilor puternici şi bogaţi.

17 O rugăciune al lui David. 2 As-
cultă, Doamne, nevinovăţia, Ia a-

Ps. 13.
a Isa. 59. 2.
b Ezra. 9. 8.
c Ier. 51. 39.
d Ps. 25. 2.
e Ps. 33. 21.
f Ps. 116. 7.

—

Ps. 14.
a Ps. 10. 4.
b Rom. 3. 10, etc.
c Ps. 33. 13.
d Rom. 3. 10, 11, 12.
e Ier. 10. 25. Amos. 8. 4.
f Isa. 64. 7.
g Ps. 9. 9.
h Ps. 53. 6.
i Iov. 42. 10.

—

Ps. 15.
a Ps. 24. 3, etc.
b Ps. 2. 6.
c Isa. 33. 15.
d Efes. 4. 25.
e Ps. 34. 13.
f Esod. 23. 1.
g Est. 3. 2,
h Judc. 11. 35
i Esod. 22. 25.
j 2 Pet. 1. 10.

—

Ps. 16.
a Ps. 25. 20.
b Iov. 22. 2, 3. Rom. 11. 35.
c Osea. 2. 16, 17
d Ier. 10. 16. Plân. 3. 24.
e Ps. 11. 6.
f Ps. 17. 3.
g Fapt. 2. 25, etc.
h Ps. 73. 23.
i Ps. 15. 5.
j Ps. 30. 12.
k Fapt. 2. 27, 31.
l Lev. 19. 23.
m Mat. 7. 14.
n 1 Cor. 13. 12. 1 Ioan. 3. 2.

—

minte strigarea mea. Ia în urechi ruga
mea din buze fără viclenie. 3 Iese drep-
tul meu din fața ta; Ochii tăi vadă drep-
tatea. 4 Tu ai cercat inima mea. [a]Cer-
catu-*o*-ai noaptea: [b]Cercatu-m'ai, *și* n'ai
aflat *nimic:* Cugetarea *rea* n'a trecut
prin gura mea. 5 În faptele oamenilor,
după cuvântul buzelor tale. Feritu-*m*'am
de cărările celui fărădelege, 6 [c]Întă-
rind pașii mei în căile tale: Picioarele
mele nu *s*'au clătit. 7 [d]Te chiem, Dum-
nezeule; căci tu te-ai deprins a mă auzì;
Pleacă urechia ta către mine, ascultă
cuvântul meu; 8 [e]Minunate fă îndu-
rările tale, Tu, cel ce mântuești cu
dreapta ta, Pre cei ce se încred *în tine*
de cei ce stau *împotriva ta!* 9 [f]Pă-
zește-mă ca lumina ochiului, [g]Supt um-
bra aripelor tale ascunde-mă. 10 De
nelegiuiții, cari m'au surprins, *De* îna-
micii mei de moarte, *cari* mă înconjoară.
11 [h]Închis-au inima lor, Cu gura lor
[i]vorbesc semeții. 12 Acum, la *tot* pasul
ce facem ne [j]înconjoară, Și [k]caută să *ne*
deà la pământ. 13 Asemenea leului,
lacom de pradă, Și puiului de leu, ce șeade
ascuns. 14 Scoală-te! Doamne, întâm-
pină-l! doboară-l! Scapă sufletul meu
de cel nelegiuit *prin* [l]sabia ta, 15 De
oamenii *aceștia prin* mâna ta, Doamne,
De oamenii lumii *acestea:* [m]în vieața *de*
toate zilele au ei partea lor; Și cu avuțiile
tale ai umplut pântecele lor; Ei sunt
avuți de fii, și prisosul lor îl lasă copiilor
lor. 16 *Dar* eu *numai* prin dreptate
[n]văd fața ta: Când mă deștept, mă satur
de chipul tău.

Mulțumită pentru scăpare minunată și încredere în tarele ajutor al lui Dumnezeu.

18 Maestrului de cântare. Un psalm
al lui David, servul Domnului, care
a vorbit către Domnul cuvintele cântării
acesteia, în ziua când l-a mântuit Dom-
nul din mâna tutulor inamicilor săi și
din mâna lui Saul, Și a zis: 2 [a]Iubes-
cu-te, Doamne, tăria mea! 3 Domnul
este stânca mea, cetatea mea și mântui-
torul meu, Dumnezeul meu, stânca mea,
[b]la care voiu căutà adăpost, Scutul meu
și cornul mântuirii mele, turnul meu
înalt. 4 [c]Pre cel vrednic de laudă, pre
Domnul, l-am chiemat, Și de inamicii
mei m'am mântuit. 5 Pre mine încon-
juratu-m'au [d]legăturile morții, Și toren-
tele fărădelegii mă înspăimântau. 6 Le-
găturile infernului mă înveliau, Preste
mine căzură lațurile morții: 7 În strâm-
torarea mea chiemai pre Domnul, și
strigai către Dumnezeul meu: *Și* el auzì
din templul său vocea mea, Și strigătul
meu venì la urechile sale. 8 [e]Atuncia
s'a sguduit și s'a cutremurat pământul,
Și temeliile munților s'au mișcat, și se
clătiră, Că el s'a mâniat: 9 Fum se ri-
dică din nările lui, Și foc *ce* mistuì din
gura lui, Cărbuni se aprinseră dintr'în-
sul. 10 El plecă cerurile, și se pogorî,
Și întunerecul *erà* supt picioarele sale.
11 El călăriă pe un cherubim, și sburà,
Și plutiă pe aripile vântului. 12 Drept
acoperemânt pus-a întunecimi, Drept
cort în juru-i, Adunătură de apă, nouri
deși. 13 Deci strălucirea cea dinaintea
lui trecură *prin* nourii săi, Grindină și
cărbuni de foc. 14 Și Domnul tună din
cer, Și cel Preaînalt făcù să audă vocea
sa: Grindină și cărbuni de foc. 15 A-
runcă săgețile sale, și-i împrăștiè, Ful-
gere multe, și i-a risipit. 16 Și fun-
durile apelor se văzură, Și temeliile pă-
mântului se descoperiră, De certarea ta,
Doamne! De suflarea vântului nărilor
tale! 17 El întinse *mâna sa* din înăl-
țime, mă apucă, Mă scoase din ape pu-
ternice: 18 El mă scăpă de puternicul
meu inamic, Și de cei ce mă urau, Când
erau mai tari decât mine. 19 Sur-
prinsu-m'au în ziua necazului meu, Dar
Domnul mi-a fost sprijin. 20 Și m'a
scos la larg: Mântuitu-m'a, pentru că
a binevoit pentru mine. 21 [f]Răsplă-
titu-mi-a Domnul, după dreptatea mea,
După curățenia mânelor mele m'a în-
tors. 22 Căci căile Domnului am pă-

Ps. 17.
a Ps. 16. 7.
b Iov. 23. 10, 1 Pet. 1. 7.
c Ps. 119. 133.
d Ps. 116. 2.
e Ps. 31. 21.
f Deut. 32. 10. Zec. 2. 8.
g Rut. 2. 12. Mat. 23. 37.
h Iov. 15. 27. Ps. 73. 7.
i 1 Sam. 2. 3. Ps. 31. 18.
j 1 Sam. 23. 26.
k Ps. 10. 8, 9, 10.
l Isa. 10. 5.
m Luc. 16. 25. Iac. 5. 5.
n 1 Ioan. 3. 2.
—
Ps. 18.
a Ps. 144. 1.
b Ebr. 2. 13.
c Ps. 76. 4
d Ps. 116. 3.
e Fapt. 4. 31.
f 1 Sam. 24. 19.

zit. Și nu am păcătuit Dumnezeului meu.
23 Căci toate judecățile lui înaintea mea
au fost, Și așezămintele lui nu le-am
depărtat dela mine; 24 Fost-am ne-
vinovat înaintea lui, Și de fărădelege
păzitu-m'am. 25 De aceea Domnul răs-
plătitu-mi-a, după dreptatea mea, După
curățenia mânelor mele înaintea ochilor
săi. 26 [g] Către cel bun, bun te-ai ară-
tat; Către bărbatul integru, integru te-ai
arătat: 27 Către cel curat, curat te-ai
arătat, Și cu cel strâmb, strâmb te-ai
luptat: 28 Și pre popor în necazul *său*
l-ai mântuit, [h] Și ochii cei mândri i-ai
umilit. 29 Căci tu faci să lumineze
candela mea, Doamne, Dumnezeul meu,
luminează întunerecul meu. 30 Că cu
tine alerg asupra mulțimii, Cu Dumne-
zeul meu sar preste zid. 31 [i] Desăvâr-
șită *este* calea lui Dumnezeu; Curat este
cuvântul Domnului, Scut *este* el pentru
toți, cari se încred într'însul. 32 Căci
cine *este* Dumnezeu, afară de Domnul?
Și cine este stâncă, afară de Dumnezeul
nostru? 33 Dumnezeu, cel ce mă [j] în-
cinge cu putere, Desăvârșită face calea
mea: 34 [k] El picioarele mele ca ale
cerbilor le făcù, Și pe înălțimile mele
m'a pus: 35 El a deprins mânele mele
la luptă, Ca brațele mele să întindă arcul
de aramă. 36 Tu-mi dădu-și scutul
mântuirii tale, Dreapta ta m'a sprijinit,
Și mila ta m'a ridicat. 37 Tu ai lărgit
pașii mei supt mine, Și glesnele mele nu
s'au clătit. 38 Urmărit-am pre inamicii
mei, i-am ajuns, Și nu m'am întors,
până ce n'au fost nimiciți: 39 Sfărâ-
matu-i-am, de nu s'au mai ridicat; Că-
zut-au supt picioarele mele. 40 Încin-
su-m'ai cu putere spre luptă; Răpus-ai
pre inamicii mei supt mine; 41 Și în-
tors-ai spre mine spetele inamicilor mei,
Și *ale celor* ce mă urau, ca să-i nimi-
cesc. 42 Ei strigară, dar nu *aflară* nici
un mântuitor, [l] Către Domnul, dar nu-i
auzì: 43 Atuncia ca pulberea, *spulbe-
rată* de vânt, tocatu-i-am, Ca tina depe
uliți, i-am călcat. 44 [m] Mântuitu-m'ai
din certele poporului; Pusu-m'ai cap
popoarelor; [n] Popoare, *ce* nu am cunos-
cut, îmi servesc: 45 *Numai* auzind de
mine, mi s'au supus: [o] Fiii celor străini
mă lingușesc: 46 Fiii străinilor vește-
jesc, Și tremură în întăririle lor. 47 Viu
este Domnul, binecuvântată *este* stânca
mea, Preaînalt este Dumnezeul mân-
tuirii mele; 48 Dumnezeul, care m'a
răsbunat, [p] Și popoarele mi-a supus:
49 Din *mijlocul* inamicilor mei m'a
smuls, Da, din *mijlocul* împotrivitorilor
mei m'a ridicat, De apăsători m'ai mân-
tuit. 50 [q] De aceea te laud, Doamne,
între popoare, Și cânt numelui tău:
51 [r] Care mărește mântuirea regelui său,
Și arată milă unsului său, Lui David și
seminției sale în veci!

Măndrețea lui Dumnezeu în natură și în cuvântul său. Rugăciune pentru iertarea păcatelor și pentru ferirea de cele rele.

19 Un psalm al lui David de cântat.
2 [a] Cerurile proclamă mărirea lui
Dumnezeu, Și lucrul mânelor sale îl a-
rată întinsul. 3 Zilele una alteia re-
varsă poruncă, Și nopțile una alteia dau
știre, 4 Fără vorbe și fără cuvinte; Ne-
auzită este vocea lor. 5 [b] În tot pămân-
tul este sunetul lor, Și până la margi-
nile lumei zisele lor. Între ele așezat-a
cort soarelui; 6 Și acesta ca un mire
ce iese din camera sa de nuntă, [c] Se bu-
cură ca un viteaz, făcându-și cursul *său*.
7 Dela o margine a cerului pleacă, Și
drumul său *se încheie* la *cealaltă* mar-
gine a lui, Și nimic nu se ascunde de
căldura sa. 8 [d] Desevârșită *este* legea
Domnului: ea reînsuflețește sufletul:
Credincioasă *este* mărturia Domnului:
ea înțelepțește pre cei simpli; 9 Drepte
sunt așezămintele Domnului: ele înve-
selesc inima; [e] Luminate *sunt* porun-
cile Domnului; ele [f] luminează ochii:
10 Curată *este* frica de Domnul: ea ră-
mâne în vechi; Adevărate *sunt* judecă-
țile Domnului, în totul drepte; 11 Mai

g 1 Reg. 8. 32
h Ps. 101. 5.
Prov. 6. 17.
Deut. 32. 4.
Dan. 4. 37.
Apoc. 15. 3.
j Ps. 91. 2.
k 2 Sam. 2. 18.
Hab. 3. 19.
l Iov. 27. 9.
Prov. 1. 28.
Isa. 1. 15.
Ier. 11. 11.
Ezec. 8. 18.
Mic. 3. 4.
Zech. 7. 13.
m 2 Sam. 2.9.10,
n Isa. 52. 15. & 55. 5.
o Deut. 33. 29.
Ps. 66. 3.
p Ps. 47. 3.
q Rom. 15. 9.
r Ps. 144. 10.
Ps. 19.
a Isa. 40. 22.
Rom. 1.19.20.
b Rom. 10. 18.
c Eccl. 1. 5.
d Ps. 111. 7.
e Ps. 12. 6.
f Ps. 13. 3.

de dorit decât aurul, [g] da, decât mult aur
curat, Și [h] mai dulci decât mierea și fa-
gurul: 12 Și de ele se luminează ser-
vul tău; [i] În păzirea lor mare răsplată
este. 13 [j] Greșelile cele din neștiință
cine le cunoaște? [k] De cele ascunse [l] cu-
rățește-mă. 14 [m] Ferește încă pre ser-
vul tău de cei mândrii. [n] Ca ei să nu mă
stăpânească: Atuncia voiu fi nevinovat,
Și curat de mari păcate. 15 [o] Fie bine-
plăcute cuvintele gurii mele, Și cugeta-
rea inimii mele înaintea ta, O, Doamne,
stânca mea și [p] mântuitorul meu!

Rugăciunea poporului pentru regele său, în timpul nevoilor de răsboiu.

20 Un psalm al lui David de cântat.
2 Auză-te Domnul în ziua strâm-
torării. Scutească-te [a] numele Dumne-
zeului lui Iacob; 3 Trimeată-ți ajutorul
tău din [b] templu. Și din Sion spriji-
nească-te; 4 Amintească-și de toate
darurile tale de pâne. Și arderea de tot
a ta fie bineprimită. Sela. 5 [c] Dea-ți
după inima ta. Și tot sfatul tău să-l îm-
plinească. 6 *Fie ca* să ne [d] bucurăm de
mântuirea ta. Și [e] în numele Dumnezeului
nostru să ridicăm steagul; Împlinească
Domnul toate cererile tale. 7 Acum
cunosc, că Domnul ajută pre [f] unsul său:
El îi va răspunde din cerul său cel sfânt,
Prin Atotputernicul ajutor al dreptei sale.
8 [g] Aceștia *se reazămă* în care, și aceia
în caii lor: Dar noi ne amintim de nu-
mele Domnului, Dumnezeul nostru.:
9 Ei s'au plecat, și au căzut: Dar noi
stăturăm și ne ținurăm. 10 Domnul
ajută pre rege: Răspunde-ne în ziua în
care te vom chiemà.

Cântare de mulțumită pentru binefacerile și isbânzile date de Dumnezeu regelui.

21 Un psalm al lui David de cântare.
2 Doamne, bucure-se regele de pu-
terea ta. Și mult veselească-se de [a] aju-
torul tău: 3 [b] Tu dorința inimii sale ai
făcut-o. Și cererea buzelor lui nu ai
respins-o. Sela. 4 Căci întimpinatu-
l-ai cu binecuvântările fericirii. [c] Pus-ai
pe capul lui cunună de aur. 5 [d] Vieață
a cerut dela tine, *și* i-ai dat [e] Lungime
de zile în veci și perpetuu. 6 Mare *este*
mărirea lui prin ajutorul tău. Strălucire
și mărețíe pus-ai preste dânsul. 7 Căci
tu pusu-l-ai *drept* binecuvântare în veci.
[f] Veselitu-l-ai cu bucurie înaintea ta.
8 Căci regele se încrede în Domnul. Și
prin îndurarea celui Preaînalt [g] nu se va
clătì. 9 [h] Ajunge-và mâna ta pre toți
înamicii tăi. Ajunge-và dreapta ta pre
cei ce te urăsc. 10 [i] În cuptor de foc
preface-i-vei în timpul mâniei tale:
Domnul în urgia sa [j] nimici-và pre ei.
[k] Și foc îi va mistuì. 11 [l] Pierde-vei
fructul lor depe pământ, Și semința lor
dintre fiii oamenilor. 12 Căci au unel-
tit rele asupră-ți. Cugetat-au vicleșug,
dar nu vor isbutì. 13 Căci tu îi vei face
să întoarcă dosul. Cu săgețile tale îi vei
țintuì în față. 14 Înalță-te, Doamne,
în puterea ta: Cântà-vom și vom psal-
modià puterea ta.

Suferința și mărirea dreptului. (Psalmul de suferință a lui Hristos.)

22 Un psalm al lui David de cântat.
2 [a] Dumnezeul meu! Dumnezeul
meu! de ce m'ai părăsit? Departe de
ajutorul meu *sunt* [b] cuvintele strigării
mele. 3 Dumnezeul meu! strig ziua,
și tu nu mă auzi. *Strig* și noaptea, și
nu aflu liniște! 4 Totuși tu sfânt *ești*,
Tronând preste [c] laudele lui Israel. 5 În
tine s'au încrezut părinții noștri; S'au
încrezut, și tu i-ai mântuit: 6 Către
tine au strigat, și au fost scăpați: [d] În
tine s'au încrezut, și n'au fost rușinați.
7 Dar eu [e] verme *sunt*, și nu om, De
[f] rușine oamenilor și de dispreț popo-
rului: 8 [g] Toți câți mă văd își bat joc
de mine. Deschid buzele, [h] clatină din
cap, *zicând:* 9 [i] „Încrează-se în Dom-
nul, scape-l el, [j] Mântuiască-l, de are
plăcere asupră-i.“ 10 [k] Dar tu *ești* cel
ce m'ai scos din mitră. Care ai îngrijit

g Prov. 8. 10, 11, 19.
h Ps. 119. 103.
i Prov. 29. 18.
j P's 40. 12.
k Ps. 90. 8.
l Lev. 4. 2, etc.
m Fac. 20. 6.
n Rom. 6. 12, 14.
o Ps. 51. 15.
p 1 Thes. 1. 10.
—
Ps. 20.
a Prov. 18. 10.
b 1 Reg. 6 16.
c Ps. 21. 2.
d Ps. 9. 14.
e Esod. 17. 15.
f Ps. 2. 2.
g Prov. 21. 31. Isa. 31. 1.
—
Ps. 21.
a Ps. 20. 5. 6
b Ps. 20. 4. 5.
c 2 Sam. 12. 30.
d Ps. 61. 5. 6.
e 2 Sam. 7. 19.
f Fapt. 2. 28.
g Ps. 16. 8.
h 1 Sam. 31. 3.
i Mal. 4. 1.
j Ps. 56. 1. 2.
k Isa. 26. 11.
l 1 Reg. 13. 34.
—
Ps. 22.
a Mat. 27. 46.
b Ebr. 5. 7.
c Deut. 10. 21.
d Isa. 49 23. Rom. 9. 33.
e Iov 25. 6.
f Isa. 53. 3.
g Mat. 27. 39
h Jov 16. 4.
i Mat. 27. 43.
j Ps. 91. 14.
k Ps. 71 6.

de mine la țâțele mumii mele; 11 La
tine m'am aruncat din sânul *mumii;* [l]Din
mitra mumii mele tu *ești* Dumnezeul
meu. 12 Nu te depărtà dela mine, căci
strâmtorarea este aproape, Și nu *este*
nici un ajutor. 13 Înconjuratu-m'au
[m]tauri mulți, *Tauri* puternici din Basan
m'au ocolit; 14 [n]Deschis-au la mine
gura lor, Ca un leu ce sfâșie și mugește.
15 Ca apa m'am vărsat, [o]Și s'au risipit
toate oasele mele; [p]Inima mea făcutu-s'a
ca ceară, Topitu-s'a în măruntaiele mele;
16 [q]Secat-a ca un hârb puterea mea, Și
[r]limba mea lipitu-s'a de cerul gurii mele,
Și în țărâna morții m'ai pus. 17 Că
m'au înconjurat [s]câni *mulți*, Adunarea
celor răi m'a cuprins, [t]Străpuns-au mâ-
nele și picioarele mele. 18 Pot număra
toate oasele mele: [u]Ei caută la mine *și*
mă privesc. 19 [v]Împărțit-au vestmin-
tele mele între ei, Și pentru mantia mea
au aruncat sorți. 20 Dar tu, Doamne,
[x]nu te depărtà! Tăria mea, grăbește-te
întru ajutorul meu! 21 Mântuè de
sabie sufletul meu, Din mâna [y]cânelui
pre [z]unicul meu; 22 [a]Scapă-mă din
gura leului. [b]Auzi-mă, și *mă scoate* din
coarnele rinocerului! 23 [c]Spune-voiu
numele tău [d]fraților mei, În mijlocul
adunării te voiu lăudà. 24 [e]Cei ce vă
temeți de Domnul, lăudați-l, Toată se-
minția lui Iacob, măriți-l, Și temeți-vă
de el, toată seminția lui Iacob, măriți-l,
Și temeți-vă de el, toată seminția lui
Israel! 25 Căci el n'a despretuit, și nici
n'a urît apăsarea celui întristat, Nici n'a
ascuns fața sa dela el, Ci [f]când a strigat
către dânsul, *l*-a ascultat. 26 [g]Dela
tine *va fi* lauda mea, în adunare mare:
[h]Votul meu îl voiu îndeplinì înaintea
celor ce se tem de el. 27 [i]Mâncà-vor
săracii și se vor săturà: Lăudà-vor pre
Domnul cei ce-l caută; Vieţuì-va inima
voastră în veci. 28 [j]Aduce-și-vor a-
minte, și se vor întoarce către Domnul
[k]toate marginile pământului, Și se vor
închinà înaintea ta [l]toate neamurile po-
poarelor. 29 [m]Căci a Domnului *este*
împărăția, Și el domnește preste popoare.
30 Mâncà-vor și se vor închinà [n]toți cei
grași ai pământului; Înaintea lui vor
plecà genunchiul [o]toți cei ce se cobor
în țărână, Și cel ce nu-și poate între-
ținè vieața. 31 Seminția *ce*-i va servì,
Socotì-se-va drept neam Domnului:
32 Venì-va ea, și va proclamà dreptatea
sa Poporului ce se va naște, că el a fă-
cut *aceasta*.

Păstorul cel bun.

23 Un psalm al lui David. Domnul
este [a]păstorul meu; [b]Nimic nu-mi
va lipsì: 2 [c]Pe pășuni ierboase mă face
să odihnesc; [d]La apele odihnei mă con-
duce; 3 Sufletul meu îl întărește; [e]El
mă conduce pe cărări drepte, pentru
numele său. 4 Deșì umblă în valea
[f]umbrelor morții, [g]De nici un rău nu
mă tem; [h]căci tu cu mine *ești;* Toiagul
tău și sprijinul tău, ele mă mângâie.
5 Tu gătești masa înaintea mea, în fața
inamicilor mei, Cu oleiu uns-ai capul
meu, *Și* paharul meu plin *este* preste
măsură. 6 Numai fericirea și îndurarea
urmări-mă-vor toate zilele vieții mele,
Și locui-voiu în casa Domnului, zile în-
delungate.

Întrarea regelui măririi.

24 Un psalm al lui David. Al Dom-
nului este [a]pământul și plinătatea
lui, Lumea și cei ce locuesc într'însa;
2 [b]Căci el l-a întemeiat pe mări, Și pe
fluvii l-a întărit. 3 [c]Cine se va suì în
muntele Domnului? Și cine va stà în lo-
cul său cel sfânt? 4 [d]Cel [e]nevinovat cu
mânele, și cel [f]curat la inimă, Cel ce
nu-și aplică sufletul la deșertăciune, și
nu se [g]jură cu viclenie: 5 El va luà
binecuvântare dela Domnul, Și răsplată
dela Dumnezeul mântuirii lui. 6 Acesta
este neamul celor ce-l cercetează, Cari

---

l Isa. 46. 3.
m Deut. 32. 14.
n Iov 16. 10.
o Dan. 5. 6.
p Ios. 7. 5.
q Prov. 17. 22.
r Iov 29. 10.
s Apoc. 22. 15.
t Ioan 19. 23,37.
u Luc. 23 27,35
v Luc. 23. 34.
x Ps. 10 1.
y Vers. 16.
z Ps. 35. 17.
a 2 Tim. 4. 17.
b Fap. 4 27.
c Eb 2. 12.
d Rom 28. 9.
e Ps 135 19,20.
f Ebr. 5. 7.
g Ps. 35. 18.
h Eccl. 5. 4.
i Isa. 65. 13.
j Ioan 6. 51.
k Ps. 2. 8.
l Ps 96. 7.
m Obad. 21.
n Ps. 45. 12.
o Filp. 2. 10.
—
Ps. 23.
a Isa. 40. 11. Ioan 10. 11. 1 Pet. 2. 25.
b Filp. 4. 19.
c Ezec. 34. 14.
d Apoc. 7 17.
e Prov. 8. 20.
f Iov 3. 5. Ps. 44 19.
g Ps. 3. 6.
h Isa. 43. 2.
Ps. 24.
a Esod. 9. 29. Iov 41. 11. 1 Cor. 10. 26, 28
b Fac. 1. 9. 2 Pet. 3. 5.
c Ps. 15. 1.
d Isa. 33. 15, 16.
e 1 Tim. 2. 8.
f Mat. 5 8.
g Ps. 15. 4.

[h]caută fața ta, *Dumnezeul* lui Iacob.
Sela.
7 [i]Ridicați, porților, capetele voa-
stre; Ridicați-vă, porților vecinice! [j]Ca
să între regele măririi. 8 Cine *este* a-
cest rege al măririi? Domnul cel tare și
puternic, Domnul cel puternic în resbel.
9 Ridicați, porților, capetele voastre, Ri-
dicați-vă porților vecinice! Ca să între
regele măririi.
10 Cine este acest rege al măririi?
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor, el *este*
regele măririi. Sela.

Rugăciune pentru ocrotirea lui Dumnezeu, ca să ne povățuiască cu harul său și ca să ne ierte păcatele.

25 Un psalm al lui David. Către [a]ti-
ne, Doamne, înalț sufletul meu.
2 Dumnezeul meu, în tine mă [b]încred!
Nu lăsà să fiu rușinat; [c]Să nu se laude
înamicii mei asupră-mi. 3 Da, toți cei
ce speră în tine, nu se vor rușinà, Ru-
șineze-se cei ce viclenesc fără cuvânt.
4 [d]Căile tale, Doamne, arată-mi, Cără-
rile tale învață-mă; 5 Condu-mă în
adevărul tău, și învață-mă; Căci tu *ești*
Dumnezeul mântuirii mele, În tine sper
în toate zilele. 6 Adu-ți aminte de [e]în-
durările tale, Doamne, și de milele tale;
Căci din veci *sunt* ele. 7 [f]Păcatele ti-
nereților mele și abaterile mele nu le
amintì, [g]După îndurarea ta adu-ți a-
minte de mine, Pentru bunătatea ta,
Doamne! 8 Bun și drept *este* Domnul,
De aceea el arată păcătoșilor calea. 9 El
conduce pe cei umiliți în dreptate, Și în-
vață pre cei umiliți calea lui. 10 Toate
cărările Domnului *sunt* îndurare și ade-
văr, Pentru cei ce păzesc legământul său
și mărturiile sale. 11 [h]Pentru numele
tău, Doamne, iartă-mi fărădelegea mea,
[i]Căci mare *este*. 12 Cine *este* omul,
care se temè de Domnul, [j]Lui îi arată
calea, *ce trebue* să aleagă; 13 [k]Sufle-
tul său întru bunătăți va locuì, Și [l]se-
mința sa va moștenì pământul. 14 [m]Lă-
untrul său *deschide* Domnul celor ce se
tem de dânsul, Și el îi învață legămân-
tul său.
15 [n]Ochii mei *sunt* pururea către
Domnul; Căci el va scoate din cursă
picioarele mele. 16 [o]Întoarce-te spre
mine, și îndură-te de mine; Căci sin-
gur și întristat *sunt*. 17 Nevoilie ini-
mii mele se lățesc; Din strâmtorarea
mea scoate-mă; 18 [p]Privește sărăcia
mea și munca mea, Și iartă-mi toate pă-
catele mele; 19 Privește pre inamicii
mei, căci mulți sunt, Și cu ură turbată
mă urăsc. 20 Păzește sufletul meu si
mântue-mă, Nu lăsà să fiu rușinat, căci
în tine mă încred. 21 Neprihănirea și
dreptatea *mea* să mă păzească, Căci în
tine am sperat. 22 Scapă, Dumnezeule,
pre Israel din toate nevoile sale.

Rugăciune pentru scăparea nevinovăției.

26 Un psalm al lui David. Judecă-
[a]mă, Doamne! Căci în neprihă-
nirea mea am [b]umblat, Și în Domnul
[c]m'am încrezut: nu mă voiu clătì!
2 [d]Cearcă-mă, Doamne, și cercetează-
mă, Cearcă rărunchii mei și inima mea.
3 Căci îndurarea ta este înaintea ochi-
lor mei, Și [e]am umblat în adevărul tău.
4 [f]Cu oameni deșerți n'am șezut, Și cu
cei vicleni n'am umblat; 5 [g]Urăsc adu-
narea făcătorilor de rele, [h]Și cu cei ne-
legiuiți nu șed. 6 [i]În nevinovăție spălà-
voiu mânele mele, Și așà voiu înconjurà
altarul tău, Doamne! 7 Ca să fac să
se audă vocea mulțumirii, Și să arăt
toate minunile tale. 8 Doamne, [j]iubesc
locașul casei tale, Și locul, în care lo-
cuește mărirea ta, 9 [k]Nu răpì sufletul
meu cu păcătoșii, Nici vieața mea cu
vărsătorii de sânge, 10 În ale căror
mâni *este* răutate, Și dreapta cărora este
plină de [l]mituire. 11 Iar eu în nepri-
hănirea mea voiu umblà; Mântui-mă, și
îndură-te de mine. 12 [m]Piciorul meu
stă pe [n]calea cea dreaptă; [o]În adunări
voiu binecuvântà pre Domnul.

h Ps. 27. 8.
i Isa. 26. 2.
j Hag. 2. 7.
1 Cor. 2. 8.
—
Ps. 25.
a Plâo. 3. 41.
b Rom. 10. 11.
c Ps. 13. 4.
d Esod. 33. 13.
e Isa. 63. 15.
Ier. 33. 11.
f Iov 13. 26.
Ier. 3. 25.
g Ps. 51. 1.
h Ps. 31. 3.
i Rom. 5. 20.
j Ps. 37. 23.
k Prov. 19. 23.
l Ps. 37. 11, 22, 29.
m Prov. 3. 32.
Ioan 7. 17.
n Ps. 141. 8.
o Ps. 69 16.
p 2 Sam. 16. 12.
—
Ps. 26.
a Ps. 7. 8.
b 2 Reg. 20. 3.
Prov. 20. 7.
c Ps. 28. 7.
d Ps. 7. 9.
e 2 Reg. 20. 3.
f Ier. 15. 17.
g Ps. 31. 6.
h Ps. 1. 1.
i Esod. 30. 19. 20.
1 Tim. 2. 8.
j Ps. 27. 4.
k 1 Sam. 25. 29.
l Esod. 23. 8.
m Ps. 40. 2.
n Ps. 27. 11.
o Ps. 22. 22.
—

Și în timp de resbel, David e apărat de Dumnezeu.

27 Un psalm al lui David. Domnul
este [a]lumina mea și [b]mântuirea
mea; De cine să mă tem? [c]Domnul *este*
scutul vieței mele: De cine să mă înfri-
coșez? 2 De se apropiară de mine fă-
cători de rele, [d]Spre a mâncà carnea
mea, Apăsătorii mei și înamicii mei: Ei
se poticniră și căzură. 3 [e]De tăbără
asupră-mi o oaste chiar. Inima mea nu
se temù; De se ridică asupră-mi resbe-
lul, Totuși singur *am fost.* 4 [f]Una cer
Domnului, Aceasta o caut: Să [g]locuesc
în casa Domnului toate zilele vieţii mele,
Ca să văd [h]frumuseţea Domnului, Și să
cercetez templul său. 5 Căci el mă va
ascunde în coliba sa [i]în ziua nefericirii,
El mă va acoperì cu acoperemântul cor-
tului său; [j]Pe stâncă mă va înălţà.
6 Și acum se va înălţà [k]capul meu asu-
pra înamicilor mei din jurul meu, Și
voiu aduce în cortul său jertfe de bucu-
rie; Voiu cântà și psalmodià Domnului.
7 Ascultă, Doamne, vocea mea. Eu strig;
îndură-te de mine, și răspunde-mi. 8 *Tu*
ziseși: [l]„Căutaţi faţa mea!“ Inima mea
ţi-a răspuns: „Faţa ta, Doame, voiu
căutà.“

9 [m]Nu ascunde faţa ta dela mine,
Nu lepădà în mâniè pre servul tău;
Tu, *care* ai fost ajutorul meu, nu mă
lăsà, Nici nu mă părăsì, Dumnezeul
mântuirii mele! 10 [n]Căci părintele meu
și muma mea m'au părăsit; Dar Domnul
mă primește. 11 [o]Arată-mi, Doamne,
calea ta, și condu-mă în calea cea dreaptă,
De teama înamicilor mei; [p]Nu mă lăsà
în voia apăsătorilor mei; 12 Căci a-
supră-mi ridică-se [q]marturi mincinoși,
Și cel ce nu [r]respiră decât silnicie. 13 *Aș*
fi pierdut, de n'aș crede, că voiu vedeà
bunătăţile Domnului [s]În pământul celor
vii; [t]speră în Domnul. 14 Întărește-te,
și îmbărbătează inima ta: Da, speră în
Domnul!

Rugă pentru a scăpa de nelegiuiţii. Mulţumită pentru ascultare.

28 Un psalm al lui David. Către tine,
Doamne, strig! stânca mea, să
[a]nu-mi taci! [b]Ca nu, tăcându-mi, să mă
aseamăn cu cei ce se pogoară în groapă.
2 Ascultă vocea cererei mele, când strig
către tine, [c]Când ridic mânele mele [d]că-
tre sfântul tău oracul. 3 [e]Nu mă răpì
cu nelegiuiţii și cu făcătorii de rele,
[f]Cari cuvintează pacea aproapelui lor,
Și răutatea este în inima lor. 4 [g]Dă-le
după faptele lor, După răutatea lucrări-
lor lor; După lucrul mânelor lor dă-le;
Dă-le plată lor. 5 Căci [h]ei nu iau a-
minte la faptele Domnului, Nici la lucrul
mânelor sale; Surpă-i, și nu-i rezidì.
6 Binecuvântat *fie* Domnul, Pentru că
a ascultat vocea cererii mele. 7 Dom-
nul este [i]puterea mea și scutul meu;
În el [j]s'a încrezut inima mea, și am fost
ajutat; Veseli-se-và deci foarte inima
mea, Și prin cântarea mea îi voiu mul-
ţumì. 8 Domnul *este* puterea *poporu-*
lui, Și [k]tăriă mântuirii unsului său este
el. 9 Ajută pe poporul tău, și binecu-
vintează [l]moștenirea ta, Păstorește-i, [m]și
înalţă-i până în veci.

Mărierea lui Dumnezeu în furtună.

29 Un psalm al lui David. [a]Daţi Dom-
nului, fiii celor puternici! Daţi
Domnului mărire și putere! 2 Daţi
Domnului mărirea cuvenită numelui său,
Închinaţi-vă înaintea Domnului în [b]po-
doabă sfântă! 3 Vocea Domnului *este*
preste ape: [c]Dumnezeul mărirei tună,
Domnul *ce șeade* pe ape multe; 4 Vo-
cea Domnului este puternică, Vocea Dom-
nului *este* măreaţă. 5 Vocea Domnului
sfărâmă cedrii. Da, Domnul sfărâmă [d]ce-
drii Libanului. 6 Și-i face să salte ca
un viţel, Pre Liban și pre Sirion ca pre
un rinocer tiner. 7 Vocea Domnului
varsă flacări de foc; 8 Vocea Domnu-
lui cutremură deșertul, Domnul cutre-
mură deșertul Kadeș. 9 Vocea Dom-

Ps. 27.
a Ps. 84. 11. Isa. 60. 19 20.
b Esod. 15. 2.
c Ps. 62. 2, 6.
d Ps. 14. 4
e Ps. 3. 6.
f Ps. 26. 8.
g Luc. 2. 37.
h Ps. 90. 17.
i Ps. 31. 20.
j Ps. 40. 2.
k Ps. 3. 3.
l Ps. 24. 6.
m Ps. 69. 17.
n Isa. 49. 15.
o Ps. 25. 4.
p Ps. 35. 25.
q 1 Sam 22. 9.
r Fapt. 9. 1.
s Ps. 56. 13.
t Isa. 25. 9. Hab. 2. 3.

—

Ps. 28.
a Ps 83. 1.
b Ps. 88. 4.
c 1 Reg. 6. 22, 23.
d Ps. 138. 2.
e Ps. 26. 9.
f Ps. 12. 2.
g 2 Tm. 4. 14.
h Iov 34. 27.
i Ps. 18. 2.
j Ps. 13. 5.
k Ps. 20. 6.
l Deut. 9. 29
m Ezra 1. 4.

—

Ps. 29.
a 1 Cron. 16. 28, 29.
b 2 Cron. 20. 21.
c Iov 37. 4, 5.
d Isa. 2. 13.

nului face [e]cerboaicele să nască, Și des-
golește pădurile, Și în templul său totul
zice: Mărire! 10 Domnul a [f]preșezut
preste deluviu. Și *ca* un rege va președe
în veci. 11 Domnul va da putere po-
porului său. Domnul va binecuvântă pre
poporul său cu pace.

Cantarea de mulțumită a lui David pentru scăparea vieței sale.

30 Un psalm, o cântare compusă la
sfințirea casei lui David. 2 Te
voiu înălță, Doamne: căci [a]m'ai mântuit,
Și n'ai lăsat pre inamicii mei să se [b]bu-
cure de mine. 3 Domnul, Dumnezeul
meu, strigat-am către tine, Și m'ai [c]vin-
decat. 4 Doamne, [d]scos-ai din infern
sufletul meu, Păstratu-mi-ai vieața, ca
să nu mă [e]cobor în groapă. 5 [f]Cântați
Domnului, cei cuvioși ai săi! Și lăudați
amintirea sa cea sfântă; 6 Căci o [g]clipă
ține mânia sa. [h]O vieață bunăvoința sa:
Este seara plângerea, [i]Dimineața bucu-
ria. 7 Dar eu zis-am [j]în fericirea mea:
„Nu mă voiu clăti în veci.“ 8 Doamne,
prin bunăvoința ta dat-ai tărie muntelui
meu: [k]Ascuns-ai fața ta, *și* am fost in-
spăimântat. 9 Către tine, Doamne, am
strigat, Și pre tine, Doamne, te am ru-
gat: 10 „Ce folos *este* de sângele meu,
De mă voiu pogorî în groapă? Au [l]pul-
berea te poate lăudă, poate da in știre
de adevărul tău?“ 11 Ascultă, Doamne,
și îndură-te de mine: Doamne, fii aju-
tătorul meu! 12 [m]Schimbat-ai plânge-
rea mea in veselie, Deslegat-ai sacul
meu, și m'ai încins cu bucurie, 13 Ca
să-ți cânte sufletul *meu,* și să nu tacă:
Doamne, Dumnezeul meu, în veci te
voiu lăudă.

Nădejdea nu ne lasă să pierim.

31 Un psalm al lui David de cântare.
2 În [a]tine, Doamne, mă încred. Nu
lăsă să fiu rușinat nici odată: [b] Întru
dreptatea ta scapă-mă. 3 [c]Pleacă spre
mine urechia ta; Grabnic scapă-mă, fii
mie stâncă tare, Cetate, ca să mă mân-
tui. 4 [d]Căci stânca mea și cetatea mea
ești; Deci [e]pentru numele tău în-
dreaptă-mă, și condu-mă; 5 Scoate-
mă din cursa, ce în ascuns ei mi-au în-
tins: Căci tu *ești* întărirea mea. 6 [f] Mâ-
nei tale încredințez spiritul meu: Tu
m'ai mântuit, Doamne, Dumnezeul a-
devărului! 7 Urăsc pre cei [g]ce se de-
dau deșertăciunilor amăgitoare; Și în
Domnul mă încred. 8 Fă să mă vese-
lesc și să mă bucur de indurarea ta;
Căci ai văzut mișelia mea; Tu în strâm-
toare [h] căutat-ai spre sufletul meu;
9 Și nu m'ai [i]dat în mâna inamicu-
lui; [j]Piciorul meu pusu-l-ai în larg.
10 Îndură-te de mine, Doamne, că
sunt în strâmtoare; [k]Topit de întristare
este ochiul meu, Sufletul meu și cor-
pul meu. 11 Căci vieața mea se tre-
ce în necaz, Și anii mei în suspinuri:
Slăbită de suferință este puterea mea,
din vină de fărădelegea mea, Și [l]oasele
mele se topesc. 12 Din cauza tutulor
apăsătorilor mei [m] ajuns-am de ocară
[n]Vecinilor mei foarte, Și spaima cunos-
cuților mei; [o] Cei ce mă văzură afară
Fugiră de dinaintea mea. 13 [p]Din a-
mintirea *tutulor,* ca un mort, sunt uitat,
Ajuns-am ca vasul cel stricat. 14 [q]Căci
auzit-am pre mulți defăimându-mă, *Cu-
prinsu-m'a* [r]spaima din toate părțile;
Căci se [s]sfătuesc la un loc asupră-mi;
Cugetând să-mi răpească vieața. 15 Iar
eu în tine increzându-mă, Doamne, Zis-
am: „Tu ești Dumnezeul meu.“ 16 În
mâna ta *sunt* timpurile mele, Mântue-
mă din mâna inamicilor mei, Și de cei
ce mă urmăresc. 17 [t]Fă să lumineze
fața ta asupra servului tău, Ajută-mă
întru îndurarea ta. 18 Doamne! [u]nu
lăsă să fiu rușinat, căci pre tine te chiem;
Rușineze-se nelegiuiții, [v]tacă în infern.
19 [x]Amuțească buzele minciunii, Cari
[y]vorbesc asupra dreptului nerușinat, Cu
mândrie și disprețt! 20 [z]Cât de mare
este bunătatea ta, Pre care ai păstrat-o

[e] Iov 36. 1, 2, 3.
[f] Fac. 6. 17.
Iov 38. 8, 25
—
Ps. 30.
[a] Ps. 28. 9.
[b] Ps. 25. 2.
[c] Ps. 6. 2.
[d] Ps. 86. 13.
[e] Ps. 28. 1.
[f] 1 Cron. 16. 4
[g] 2 Cron. 4. 17.
[h] Ps. 63. 3.
[i] Ps. 126. 5.
[j] Iov 29. 18.
[k] Ps. 104. 29
[l] Isa. 38. 18.
[m] 2 Sam. 6. 14.
—
Ps. 31.
[a] Isa. 49. 23.
[b] Ps. 143. 1.
[c] Ps. 71. 2.
[d] Ps. 18. 2.
[e] Ps. 23. 3.
[f] Fapt. 7. 59.
[g] Iona 2. 8.
[h] Ioan 10. 27.
[i] Deut. 32. 30.
[j] Ps. 4. 1.
[k] Ps. 6. 7.
[l] Ps. 32. 3.
[m] Ps. 41. 8
[n] Iov 19. 13.
[o] Ps. 64. 8.
[p] Ps. 38. 4. 5.
[q] Ier. 20. 10.
[r] Ier. 6. 25.
Plân. 2. 22.
[s] Mat. 27. 1.
[t] Num. 6. 25, 26
[u] Ps. 25. 2.
[v] 1 Sam. 2. 9.
[x] Ps. 12. 3.
[y] 1 Sam. 2. 3.
[z] 1 Cor. 2. 9.

celor ce se tem de tine, *Pre care* ai fă-
cut-o celor ce se încred în tine înaintea
fiilor omului! 21 [a]Tu-i acoperi cu aco-
perământul feţei tale de uneltirea oa-
menilor, [b]Tu-i ascunzi în cortul tău de
cearta limbilor. 22 Binecuvântat *fie*
Domnul; Că [c]în chip minunat prefăcu-
tu-mi-a îndurarea sa [d]Într'o cetate tare.
23 Şi [e]în cutezarea mea zis-am: [f]„Ră-
pit sunt de dinaintea ochilor tăi“; Dar
auzit-ai vocea rugăminţii mele, Când am
strigat către tine. 24 Iubiţi pre Dom-
nul, toţi cuvioşii săi! Pre cei credincioşi
îi păzeşte Domnul, Şi răsplăteşte cu pri-
sos celor ce lucrează mândria. 25 Întă-
riţi-vă, şi îmbărbăteze-se inima voastră;
Toţi cei ce aşteptaţi pre Domnul!

Fericirea celor ce li-se iartă păcatele.

32 O povăţuire a lui David. Fericit
bărbatul, căruia [a]s'au iertat a-
baterile, *Al cărui* păcat *este* acoperit.
2 Fericit omul, căruia Domnul nu-i [b]so-
coteşte păcatul, [c]În al cărui spirit nu
este viclenie. 3 Tăcând, topitu-s'au
oasele mele, Prin strigarea mea de toată
ziua. 4 Căci ziua şi noaptea [d]mâna ta
s'a îngreuiat asupra-mi, Vlaga mea pre-
făcutu-s'a în uscăciuni de vară. Sela.
5 Păcatele mele ţi le-am mărturisit, Şi
fărădelegea mea nu am acoperit-o; [e]zis-
am: Mărturisi-voiu abaterile mele Dom-
nului, Şi tu vina păcatelor mele ai ier-
tat. Sela. 6 [f]Pentru aceasta [g]roage-se
către tine Tot cuviosul în timpul cuve-
nit; Cu adevărat, de se vor revărsa ape
multe, Pre el nu-l vor ajunge. 7 [h]Tu-mi
eşti scăpare, De apăsare tu m'ai păzit,
Cu [i]cântări de mântuire m'ai înconju-
rat. Sela. 8 Învăţa-te-voiu, şi-ţi voiu
arătă calea, în care să umbli, Cu ochiul
meu te voiu învăţă; 9 [j]Nu fiţi ca calul,
Ca catârul, [k]fără înţelegere; Cu frău şi cu
zăbală, podoaba lor, Se înblânzesc; *Alt-*
fel ei nu se apropiè de tine. 10 [l]Multe
dureri *cuprind* pre cel nelegiuit; Iar pre
cel [m]ce speră în Domnul cu îndurare îl
înconjuri. 11 [n]Bucuraţi-vă în Domnul,
şi veseliţi-vă, drepţilor! Şi cântaţi cu bu-
curie, toţi cei drepţi cu inimă?

Laudă atotputernicei bunătăţi dumnezeeşti.

33 Bucuraţi-vă, drepţilor, [a]în Dom-
nul; [b]Celor drepţi se cuvine laudă.
2 Mulţumiţi Domnului din citară, Din
harpă [c]cu zece strune cântaţi-i. 3 [d]Cân-
taţi-i cântare nouă, Cântaţi-i cu măes-
trie, cu strigăte! 4 Căci drept *este* cu-
vântul Domnului, Şi toate faptele sale
sunt cu credinţă; 5 [e]El iubeşte drep-
tatea şi judecata; [f]De îndurarea Dom-
nului pământul este plin. 6 [g]Prin cu-
vântul Domnului cerul s'a făcut, Şi
[h]prin suflarea gurei sale [i]toată oştirea
lui. 7 [j]El adună în grămezi apele mă-
rii, Şi pune adâncurile în cămări. 8 Tea-
mă-se de Domnul tot pământul, Cutre-
mure-se de el toţi locuitorii lumii!
9 Căci [k]el a zis, şi s'a făcut, El a po-
runcit, şi s'a zidit. 10 [l]Domnul nimi-
ceşte sfaturile popoarelor, Cugetările
naţiunilor le zădărniceşte. 11 [m]Sfatul
Domnului rămâne în veci, Cugetările
inimii sale din generaţiune în genera-
ţiune. 12 [n]Fericit poporul, al cărui
Dumnezeu *este* Domnul, *Şi* naţiunea,
pre *care* şi-a [o]ales-*o* de moştenire!
13 [p]Din cer caută Domnul, Vede pre
toţi fiii oamenilor. 14 Din locul şederii
sale se uită Preste toţi locuitorii pămân-
tului, 15 Cel ce a făcut inima lor, Cel
ce [q]cunoaşte toate faptele lor. 16 [r]Re-
gele nu prin mulţimea oştirii învinge,
Viteazul nu prin mărimea puterii scapă.
17 [s]Zădarnic *este* calul pentru biruinţă,
Şi prin marea sa putere *călăreţul* nu va
scăpă. 18 [t]Iată, ochiul Domnului *este*
[u]preste cei ce se tem de dânsul, Preste
cei ce aşteaptă îndurarea sa; 19 Ca să
scape de moarte sufletele lor, [v]Întreţi-
nându-i în foamete. 20 [x]Sufletul nostru
a sperat în Domnul, [y]El *este* ajutorul

---

a Ps. 27. 5.
b Iov 5. 21.
c Ps. 17. 7.
d 1 Sam. 24. 7.
e 1 Sam. 23. 26.
f Isa. 38. 11, 12. Plân. 3. 54. Iona 2. 4.

Ps. 32.
a Rom. 4. 6, 7, 8.
b 2 Cor. 5. 19.
c Ioan 1. 47.
d 1 Sam. 5. 6, 11.
e Prov. 28. 13.
f 1 Tim. 1. 16
g Isa. 55. 6.
h Ps. 9. 9.
i Esod. 15. 1.
j Prov. 26. 3.
k Iov. 35. 21.
l Rom. 2. 9.
m Prov. 16. 20.
n Ps. 64. 10, & 68, 3.

Ps. 33.
a Ps. 32. 11.
b Ps. 147. 1.
c Ps. 92. 3.
d Isa. 42. 10. Apoc. 5. 9.
e Ps. 11. 7.
f Ps. 119. 64.
g Ebr. 11. 3. 2 Pet. 3. 5.
h Iov 26. 13.
i Fac. 2. 1.
j Fac. 1. 9. Iov 26. 10.
k Fac. 1. 3. Ps. 148. 5.
l Isa. 8. 10.
m Iov 23. 13.
n Ps. 65. 4.
o Esod. 19. 5.
p 2 Cron. 16. 9. Iov 28. 24.
q Iov 34. 21.
r Ps. 44. 6.
s Ps. 20. 7.
t 1 Pet. 3. 12.
u Ps. 147. 11.
v Iov 5. 20.
x Ps. 62. 1, 5.
y Ps. 115. 9, 10, 11.

nostru și scutul nostru. 21 Într'însul se
va bucurà [z]inima noastră. Căci în sfân-
tul său nume ne-am încrezut. 22 Fie
îndurarea ta, Doamne, preste noi, După
cum ne-am încrezut în tine.

Înviosare spre a preamărì ajutorul lui Dumnezeu și a se teme de dânsul.

34 Un psalm al lui David, compus,
când își prefăcù mintea înaintea
lui Abimelec, care-l alungă, și el se duse.
2 [a]Binecuvântà-voiu pre Domnul în tot
timpul: Pururea *fie* lauda lui în gura
mea. 3 În Domnul [b]laude-se sufle-
tul meu; Auzì-vor [c]cei săraci, și se
vor bucurà. 4 [d]Măriți pre Domnul cu
mine, Și să înălțăm împreună numele
său! 5 [e]Căutat-am pre Domnul, și el
mi-a răspuns, Și de toate temerile mele
m'a scăpat. 6 Ei căutară spre el, și
erau plini de bucurie, Și fața lor nu se
roșì. 7 [f]Săracul acesta a strigat, și
Domnul *l*-a auzit, Și [g]din toate nevoile lui
l-a mântuit. 8 [h]Îngerul Domnului [i]tă-
bărăște în jurul celor ce se tem de dân-
sul, Și-i mântuè. 9 [j]Gustați și vedeți
cât de bun *este* Domnul, [k]Fericit bărba-
tul, *ce* se încrede în el. 10 [l]Temeți-vă
de Domnul, voi sfinții săi, Căci nimic
nu lipsește celor ce se tem de dânsul.
11 [m]Leii tineri sufăr lipsă și flămânzesc,
[n]Iar cei ce caută pre Domnul nu duc
lipsă de bine. 12 Veniți, fiilor, ascul-
tați-mă, Temerea de domnul vă [o]voiu
învăță. 13 [p]Cine *este* omul, *ce* dorește
vieață, *Și* iubește zile *multe*, să vază bi-
nele? 14 Ferește limba ta de rău, Și bu-
zele tale [q]de a vorbì viclenie; 15 [r]De-
părtează-te de răutate, și fă bine, [s]Caută
pace, și urmeaz-o, 16 [t]Ochii Domnu-
lui *sunt* spre cei drepți, Și urechile lui
spre [u]strigarea lor; 17 [v]Fața Domnului
este împotriva făcătorilor de rele, [x]Ca
să piardă depe pământ amintirea lor.
18 *Drepții* strigă, și [y]Domnul aude, Și
din toate nevoile lor îi scapă. 19 [z]A-
proape *este* Domnul [a]celor cu inima
sdrobită, Și pre cei cu spirit umilit îi
ajută. 20 [b]Multe *sunt* durerile drep-
ților, Dar din toate îi scapă Domnul,
21 Cel ce păzește toate oasele lui, Ba
[c]nici unul din ele să nu se frângă.
22 Pre cel rău îl ucide nefericirea. Și
cei ce urăsc pre cel drept se vor pedepsì.
23 Domnul [d]mântue vieața servilor săi,
Și toți cei ce se încred în el nu se vor
pedepsì.

Rugăciune spre a scăpà de vrăjmași îndârjiți.

35 Un psalm al lui David. [a]Ceartă,
Doamne, pre cei ce se ceartă cu
mine; [b]Luptă-te cu cei ce se luptă cu
mine. 2 [c]Ia pavăza și scutul, Și scoală-te
în ajutorul meu. 3 Întinde lancea, Și
închide *calea* celor ce mă urmăresc: Zi
sufletului meu: „Ajutorul tău eu *sunt*“.
4 [d]Rușinați și înfruntați să fie Cei ce
caută sufletul meu; Fie [e]fugăriți și ruși-
nați Cei ce cugetă nefericirea mea:
5 [f]Fie ca pleava înaintea vântului, Și
îngerul Domnului să-*i* urmărească;
6 Fie calea lor [g]întunecată și lunecoasă;
Și îngerul Domnului să-i gonească.
7 Căci fără cuvânt îmi [h]puseră *în* groapă
lațul lor, Fără cuvânt săpară *groapă*
vieții mele. 8 [i]Vie preste dânsul pe
neașteptate ruina, Și [j]lațul său pre care
în ascuns l-a întins, să-l prindă; Cadă
el în ruina sa. 9 Iar sufletul meu să se
veselească în Domnul, [k]Să se bucure de
mântuirea lui. 10 [l]Toate oasele mele
să zică: „Doamne, [m]cine *este* ca tine?
Care scapi pre cel sărman de cel ce
este mai tare decât dânsul, Da, pre cel
apăsat și pre cel sărac de prădătorul
său“. 11 [n]Martori nedrepți se scoa-
lă; De cele ce nu știam m'au între-
bat; 12 [o]Răsplătitu-mi-au rău pen-
tru bine, Văduvind sufletul meu. 13 Iar
eu, [p]când ei erau bolnavi, Îmbrăcatu-
m'am cu sac, Amărît-am sufletul meu
cu ajunare, Și [q]rugatu-m'am cu *ca-*

---

z Ps. 13. 5. Ioan 16. 22.
—
Ps. 34.
a Efes. 5. 20. 1 Thes. 5 18. 2 Thes. 1. 3.
b 1 Cor. 1. 31.
c Ps. 119. 74.
d Ps. 69. 30.
e Mat. 7. 7.
f Ps. 3. 4.
g 2 Sam. 22. 1
h Dan. 6. 22.
i Fac. 32. 1. 2.
j 1 Pet. 2. 3.
k Ps. 2. 12.
l Ps. 31. 23.
m Iov 4. 10, 11.
n Ps. 81. 11.
o Ps. 32. 8.
p 1 Pet. 3. 10, 11.
q 1 Pet. 2. 22.
r Ps. 37. 27.
s Ebr. 12. 14.
t 1 Pet. 3. 12.
u Vers. 6. 17.
v Lev. 17. 10.
x Prov. 10. 7.
y Ps. 145. 19. 20.
z Ps. 145. 18.
a Ps. 51. 17.
b 2 Tim. 3. 11, 12.
c Ioan 19. 36
d Ps. 11. 23 Plân. 3. 58.
Ps. 35.
a Ps. 43. 1. Plân. 3. 58.
b Esod. 14 25.
c Isa. 42. 13.
d Ps. 40. 14, 15.
e Ps. 129. 5.
f Iov 21. 18 Osea 13 3.
g Ps. 73 18
h Ps. 9. 15.
i 1 Thes. 5. 3.
j Prov. 5. 22
k Ps. 13. 5.
l Ps. 51. 8.
m Esod. 15. 11.
n Ps. 27. 12
o Ioan 10. 32.
p Iov 30. 25.
q Mat. 10. 13.

pul plecat la sân. 14 Ca *cu* un amic,
ca cu un frate m'am purtat, ca cel ce
plânge pre mumă-sa, Plin de durere, cu
capul plecat. 15 Iar ei se bucurară de
căderea mea, și se adunară: Se adunară
asupră-mi *cu* [r] oameni de nimic și necu-
noscuți, Mă [s] defăimară, și nu încetează;
16 Cu caraghioșii ospețelor [t] Crâșnesc
dinții lor asupră-mi. 17 Doamne, până
când vei [u] privì *aceasta?* Scapă sufletul
meu din stricăciunea lor, De puii leului
pre [v] unicul meu! 18 [x] Lăuda-te-voiu
în adunare mare, În popor numeros te
voiu mărì. 19 O, [y] să nu se bucure de
mine înamicii cei fără cuvânt ai mei,
[z] Cei ce mă urăsc fără temeiu [a] să nu-și
facă cu ochiul. 20 De pace ei nu vor-
besc, Și împotriva celor liniștiți ai pă-
mântului cugetă cuvinte amăgitoare.
21 Și-au [b] largit gura asupră-mi, zicând:
[c] Ha, ha! A văzut ochiul nostru *împli-*
nirea dorinții noastre. 22 [d] Văzut-ai
aceasta, Doamne; [e] nu tăceà, Doamne!
Nu te [f] depărtà de la mine! 23 [g] Scoa-
lă-te, și deșteaptă-te pentru dreptatea
mea! Dumnezeul meu și Domnul meu,
pentru cearta mea! 24 [h] Judecă-mă
[i] după dreptatea ta, Doamne, Dumne-
zeul meu, Ca ei [j] să nu se bucure de
mine; 25 [k] Să nu zică în inima lor:
„Ha, dorința noastră *s'a împlinit!*“ Să
nu zică: [l] „Înghițitu-l-am!“ 26 [m] Ru-
șineze-se și roșească-se dela olaltă, Cei
ce se bucură de nefericirea mea; [n] Îm-
brace-se cu rușine și ocară Cei ce se
[o] îngâmfă asupră-mi. 27 [p] Să se bucure,
și să se veselească Cei ce doresc drep-
tatea mea: Și să zică pururea: „Mare
este Domnul, Care voește pacea servului
său.“ 28 Și limba mea va spune drep-
tatea ta. Toată ziua lauda ta.

Tânguire despre cei nelegiuiți. Bunătatea lui Dumnezeu față de cei cuvioși.

36 Un psalm al lui David, robul Dom-
nului. 2 Fărădelegile nelegiuitului
zic în inima mea: [a] Nu *este* temere de
Dumnezeu înaintea ochilor săi. 3 Căci
fărădelegea îi [b] măgulește vederea Cu
nedescoperirea *și* nepedepsirea nele-
giuirii sale. 4 Cuvintele gurii sale *sunt*
răutate și [c] vicleșug, [d] Lăsatu-s'a de a fi
înțelept, de a face bine. 5 [e] Răutate
cugetă pe patul său, Pusu-s'a [f] pe o cale,
ce nu este *bună;* Răul nu-l urăște.
6 Doamne, [g] până la cer *se întinde* în-
durarea ta, Credincioșia ta până la nouri.
7 Dreptatea ta *este* ca munții cei înalți,
[h] Judecățile tale *ca* adâncul cel mare;
Pre [i] oameni și vite ajuți, Doamne!
8 [j] Cât de prețioase *sunt* îndurările tale.
Dumnezeule! Și fiii oamenilor [k] se trag
supt umbra aripelor tale, 9 [l] Ei se sa-
tură din grăsimea casei tale. Și cu
[m] torentul [n] desfătărilor tale îi adăpi.
10 [o] Căci la tine *este* isvorul vieții; [p] În
lumina ta vedem lumina. 11 Urmează
cu îndurarea ta [q] către cei ce te cunosc,
Și cu dreptatea ta către cei drepți cu
inimă. 12 Să nu mă calce piciorul
mândriei, Și mâna nelegiuiților să nu
mă alunge! 13 Acolo căzură făcătorii
de rele. Ei fură răsturnați, și nu putură
să se scoale.

Fericirea nelegiuiților să nu mâhnească sufletul cuvioșilor.

37 Un psalm al lui David. [a] Nu te a-
prinde cu făcătorii de rele, Nu
râvniți pre cei ce fac nelegiuire. 2 Căci
curând se vor così [b] ca fânul, Și ca iarba
verde vor veștejì. 3 Încrede-te în Dom-
nul, și fă bine, Locuește pământul, și
paște adevărul; 4 [c] Desfătează-te în
Domnul: Și el îți va dà dorințele inimii
tale. 5 [d] Încredințează Domnului calea
ta, Și încrede-te în el, și el va face *acea-*
sta: 6 [e] Va scoate, ca lumina, dreptatea
ta, Și judecata ta, ca miază-ziua. 7 [f] Fii
liniștit înaintea Domnului, [g] și așteaptă-l;
[h] Nu te aprinde asupra celuia ce sporește
în calea sa, Asupra omului, ce aduce

r Iov. 30.1,8,12. s Iov 16. 9. t Plân. 2. 16. u Hab. 1. 13. v Ps. 22. 20. x Ps. 22. 25, 31. y Ps. 13. 4. z Plân. 3. 52. Ioan 15. 25. a Iov 15. 12. b Ps. 22. 13. c Ps. 40. 15. d Fapt. 7. 34. e Ps. 28. 1. f Ps. 10. 1. g Ps. 44. 23. h Ps. 26. 1. i 2 Thes. 1. 6. j Vers. 19. k Ps. 27. 12. l Plân. 2. 16. m Ps. 40. 14. n Ps. 109. 29. o Ps. 38. 16. p Rom. 12. 15. 1 Cor. 12. 26.

Ps. 36.

a Rom. 3. 18. b Deut. 29. 19. c Ps. 12. 2. d Ier. 4. 22. e Mica. 2. 1. f Isa. 65. 2. g Ps. 57. 10. h Iov 11. 8. i 1 Tim. 4. 10. j Ps. 31. 19. k Rut. 2. 12. l Ps. 65. 4. m Iov 20. 17. n Ps. 16. 11. o Ier. 2. 13. p 1 Pet. 2. 9. q Ier. 22. 16.

Ps. 37.

a Ps. 73. 3. Prov. 23. 17. b Ps. 90. 5, 6. c Isa. 58. 14. d Ps. 55. 22. Luc. 12. 22. e Iov 11. 17. f Ps. 62. 1. g Isa. 30. 15. h Ier. 12. 1.

întru îndeplinire planurile *sale*. 8 La-
să-te de mânie, și părăsește furia: [i]Nu
te aprinde spre facere de rău. 9 [j]Căci
făcătorii de rele se vor stârpì; Dar cei
ce speră în Domnul, aceia vor [k]moștenì
pământul. 10 [l]Încă puțin, și nelegiui-
tul nu *va mai fi*, Și de [m]vei căutà spre
locul său, el nu *va mai fi*. 11 [n]Dar cei
blânzi vor moștenì pământul. Și se vor
desfătà între belșugul păcei. 12 Nele-
giuitul urzește asupra celui drept. [o]Și
crâșnește la dânsul din dinții săi:
13 [p]Domnul râde de el. Căci vede, că
vine [q]ziua lui. 14 Nelegiuiții scot sabia.
și-și întind arcul. Ca să doboare pre cel
sărman și sărac. Ca să junghie pre cei
ce umblă pe calea cea dreaptă: 15 *Dar*
[r]sabia lor va întrà în inima lor. Și ar-
curile lor se vor sfărâmà. 16 [s]Mai bun
este puținul celui drept Decât prisosul
multor nelegiuiți. 17 Căci [t]brațele ne-
legiuiților se vor sfărâmà: Dar pre cei
drepți îi sprijine Domnul. 18 Domnul
[u]știe zilele celor fără prihană. Și moște-
nirea lor va fi [v]în veci; 19 Ei nu vor
fi rușinați în timpul nefericirii, Și [x]în
zilele foametei se vor săturà. 20 Iar
nelegiuiții vor pierì. Și inamicii Dom-
nului, ca grăsimea mieilor, Și se vor
stinge, [y]în fum se vor stinge. 21 Ne-
legiuitul împrumută, și nu plătește; Iar
[z]dreptul *este* îndurător și dă: 22 [a]Căci
cei binecuvântați de el vor moștenì pă-
mântul, Și cei blestămați de el [b]se vor
stârpì. 23 [c]De Domnul se îndreaptă
pașii omului *celui drept*. Căci calea sa e
bine plăcută lui. 24 Chiar [d]de va cădeà,
nu se va sdruncinà. Căci Domnul spriji-
nește mâna lui. 25 Tiner am fost și am
îmbătrânit. Și n'am văzut pre cel drept
părăsit. Sau semința lui [e]cerând pâne.
26 [f]În tot timpul *este* îndurător, și îm-
prumută. Și semința lui *este* binecuvân-
tată. 27 [g]Depărtează-te de rău. și fă
bine, Și vei rămâneà în veci: 28 Căci
Domnul [h]iubește dreptatea. Și nu va pă-
răsì pre cuvioșii săi: În veci vor fi pă-
ziți: [i]Dar semința nelegiuitului se va
stârpì. 29 [j]Cei drepți vor moștenì pă-
mântul. Și vor locuì într'însul în veci.
30 [k]Gura dreptului grăește înțelepciune.
Și limba lui vorbește dreptate. 31 [l]Le-
gea Dumnezeului său *este* în inima sa.
Și pașii săi nu se vor clătì. 32 Nele-
giuitul [m]pândește pre cel drept. Și caută
a-l omorî. 33 Domnul [n]nu-l va lăsà în
mâna lui. Și nu-l va [o]lăsà să fie condam-
nat, când *îl* vor judecà. 34 [p]Speră în
Domnul, și păzește calea lui. Și el te va
înălțà, ca să moștenești pământul; [q]Stâr-
pirea nelegiuiților o vei vedeà. 35 [r]Vă-
zut-am un nelegiuit cutezător, Întin-
zându-se ca un arbore verde pământean!
36 Totuși [s]pierì, și iată, n'a mai fost.
Căutatu-l-am, și nu se putù aflà. 37 Ia
seamă la cel nevinovat, și caută la cel
drept: Căci [t]omul păcei are viitor.
38 [u]Iar făcătorii de rele dela olaltă se
stârpesc, Viitorul nelegiuiților se nimi-
cește. 39 Dar [v]ajutorul celor drepți
vine dela Domnul, El *este* tăria lor [x]în
timp de nevoie. 40 Căci [y]pre ei îi ajută
Domnul, și-i scapă: Îi scapă de cei ne-
legiuiți, și-i mântuie, [z]Fiindcă se în-
cred în el.

*Tânguirea lui David fiind năpustit de sufe-
rinți și dușmănie. Rugă pentru ajutor.*

38 Un psalm al lui David spre adu-
cere aminte. 2 [a]Doamne nu mă
mustrà în mânia ta. Și nici nu mă pe-
depsì în urgia ta. 3 Căci [b]săgețile tale
s'au înfipt în mine. Și [c]mâna ta mă apasă.
4 Nimic nu *este* sănătos în carnea mea.
De mânia ta: [d]nici o liniște în oasele
mele, De păcatul meu. 5 Căci [e]nedrep-
tățile mele au covârșit capul meu: Ca o
sarcină grea [f]s'au îngreuiat preste mine.
6 Împuțite, puruiate sunt rănile mele,
din nebunia mea. 7 Încovăiat, [g]gârbo-
vit sunt foarte: Toată ziua [h]umblu plin

---

i Efes. 4. 26.
j Iov 27. 13, 14.
k Isa. 57. 13.
l Ebr. 10. 36, 37.
m Iov 7. 10.
n Mat. 5. 5.
o Ps. 35. 16.
p Ps. 2. 4.
q 1 Sam. 26. 10.
r Mica. 5. 6
s 1 Tim. 6. 6
t Esec. 30. 21, etc.
u Ps. 1. 6.
v Isa. 60. 21.
x Iov 5. 20
y Ps. 102. 3
z Ps. 112. 5, 9.
a Prov. 3. 33.
b Vers. 9.
c 1 Sam. 2. 9.
d 2 Cor. 4. 9.
e Iov 15. 23.
f Deut. 15. 8.
g Ps. 34. 14.
h Ps. 11. 7.
i Ps. 21. 10. Isa. 14. 20.
j Prov. 2. 21.
k Mat. 12. 35.
l Deut. 6. 6.
m Ps. 10. 8.
n 2 Pet. 2. 9.
o Ps. 109. 31.
p Ps. 27. 14. Prov. 20. 22.
q Ps. 52. 5, 6.
r Iov 5. 3
s Iov 20. 5, etc.
t Isa. 32. 17.
u Ps. 1. 4.
v Ps. 3. 8.
x Ps. 9. 9.
y Isa. 31. 5.
z 1 Cron. 5. 20. Dan. 3. 17, 28.

—

Ps. 38.

a Ps. 6. 1.
b Iov 6. 4.
c Ps. 32. 4.
d Ps. 6. 2.
e Ezra 9. 6.
f Mat. 11. 28.
g Ps. 35. 14.
h Iov 30. 28

de durere. 8 Căci coapsele mele *sunt*
pline de [i]arsură, Și [j]nimic nu *este* să-
nătos în carnea mea. 9 Înțepenit, sfă-
râmat sunt foarte, [k]Mugesc de neliniștea
inimei mele. 10 O Doamne, înaintea
ta *este* tot dorul meu, Și suspinul meu
de tine nu este ascuns; 11 Inima mea
bate tare, părăsitu-m'a puterea mea, Și
[l]lumina ochilor mei, nici ea nu este cu
mine. 12 [m]Iubiții mei și amicii mei
[n]stau departe de rana mea. Și rudele
mele [o]s'au așezat departe. 13 Căci o
[p]cursă *îmi* întinseră cei ce caută sufletul
meu, Și cei ce caută nefericirea mea au
[q]hotărît ruina *mea*, Și [r]cugetă vicleșug
toată ziua. 14 Dar [s]eu, ca un surd, nu
aud; [t]*Sunt* ca un mut, *ce* nu-și deșchide
gura sa: 15 Sunt ca un om, ce nu
aude, Și în a cărui gură nu *este* răspuns.
16 Căci pre tine, Doamne, [u]te aștept;
Tu vei răspunde, Doamne, Dumnezeul
meu! 17 Căci zis-am: *Ascultă-mă*,
Căci [v]altfel ei se vor bucurà de mine!
Când [x]piciorul meu se clătește, ei se
[y]înalță asupră-mi. 18 Căci aproape de
cădere sunt, Și durerea mea este puru-
rea înaintea mea. 19 Căci eu [z]mărtu-
risesc fărădelegea mea, Mă [a]întristez
de păcatul meu. 20 Dar inamicii mei
sunt vii, sunt tari, Și mulți sunt cei ce
[b]fără cuvânt mă urăsc. 21 Și [c]răsplă-
tind cu rău pentru bine, Mă urăsc, [d]pen-
tru că urmez binele. 22 Nu mă părăsì,
Doamne, Dumnezeul meu! [e]Nu te de-
părtà dela mine. 23 Grăbește-te spre
ajutorul meu, Doamne, [f]mântuirea mea.

Văzând slăbiciunea omului ia hotărîrea de a tace cu răbdare. Rugăciune pentru mângăiere dumnezeească.

39 Maestrului de cântare, lui Iedutun.
Un psalm al lui David. 2 Zis-am:
[a]Păzì-voiu căile mele, Ca să nu păcă-
tuesc cu limba mea; Pune-voiu frâu
[b]gurii mele, [c]Cât va stà nelegiuitul în-
naintea mea. 3 [d]Amuțit-am în tăcere,
Tăcut-am chiar și binele; Dar durerea
mea *tot* s'a ațâțat. 4 Inima mea înfer-
bântatu-s'a în lăuntrul meu, Și cugetând
eu, [e]foc a cuprins-*o; Atuncia* vorbit-am
cu limba mea: 5 [f]Fă-mi cunoscut,
Doamne, sfârșitul meu, Și măsura zile-
lor mele, cât *este*, *Ca* să știu, cât de tre-
cător sunt. 6 Iată, pe degete urzit-ai
zilele mele, Și [g]vieața mea nimic *este*
înaintea ta: [h]Da, o suflare *este* tot omul,
ori cât de tare *ar stà*. Sela. 7 Da, ca
[i]o nălucă umblă omul. Înzadar se neli-
niștește: [j]Adună *avuții*, și nu știe cine
le va strânge. 8 Și acum ce să aștept,
Doamne? [k]Speranța mea *este* în tine!
9 De toate fărădelegile mele scapă-mă.
Nu mă face de [l]rușine nebunului.
10 [m]Tăcut-am, gura mea n'am deșchis,
Căci [n]tu ai făcut *aceasta*. 11 [o]Depăr-
tează dela mine rana ta. *Căci* pier de
lovirea mânei tale. 12 Când mustrì pre
om, și-l pedepsești pentru păcatul *său*,
Tu faci [p]să se mistue, ca molia, cele mai
dorite ale lui; Da, [q]numai o suflare *este*
tot omul. Sela. 13 Ascultă ruga mea,
Doamne! Și ia în urechi strigarea mea:
La lacrimele mele nu tăceà: [r]Căci străin
sunt la tine, Nemernic, [s]ca toți părinții
mei. 14 [t]Întoarce-te dela mine, ca să
mai fiu voios, Mai înainte de a mă duce
și [u]a nu mai fi.

Cuviosul mântuit, jertfește lui Dumnezeu mulțumită, ascultare și rugă.

40 Maestrului de cântare. Un psalm
al lui David. 2 [a]Sperat-am în
Domnul, Și el se plecă către mine, și
auzì strigarea mea. 3 Și mă scoase din
groapa stricăciunii, Din [b]tina noroioasă.
Și [c]puse pe o stâncă picioarele mele,
[d]Întărind pașii mei; 4 [e]Și puse în gura
mea o cântare nouă, Lauda Dumnezeu-
lui nostru, [f]Mulți *o* vor vedeà, și se vor
încrede în Dumnezeu. 5 [g]Fericit băr-
batul, ce pune speranța sa în Domnul,
Și [h]nu caută spre cei îngâmfați și [i]amici

---

i Iov 7. 5.
j Vers. 3.
k Iov 3. 24.
l Ps. 6. 7.
m Ps. 31. 11.
n Luc. 10. 31, 32.
o Luc. 23. 49.
p 2 Sam. 17. 1, 2, 3.
q 2 Sam. 16. 7, 8.
r Ps. 35. 20.
s 2 Sam. 16. 10.
t Ps. 39. 2, 9.
u 2 Sam. 16. 12.
v Ps. 13. 4.
x Deut. 32. 35.
y Ps. 35. 26
z Prov. 28. 13.
a 2 Cor. 7. 9, 10.
b Ps. 35. 19.
c Ps. 35. 12.
d 1 Ioan 3. 12.
—
Ps. 39.
a 1 Reg. 2. 4.
b Iac. 3. 2.
c Col. 4. 5.
d Ps. 38. 13.
e Ier. 20. 9.
f Ps. 90. 12.
g Ps. 90. 4.
h Ps. 62. 9.
i 1 Cor. 7. 31.
j Iov. 27. 17.
k Ps. 38. 15.
l Ps. 44. 13.
m Iov 40. 4, 5.
n 2 Sam. 16. 10.
o Iov 9. 34.
p Osea. 5. 12.
q Vers. 5.
r 2 Cor. 5. 6.
s Fac. 47. 9.
t Iov 10. 20, 21.
u Iov 14. 10, 11, 12.
Ps. 40.
a Ps. 27. 14.
b Ps. 69. 2. 14.
c Ps. 27. 5.
d Ps. 37. 23.
e Ps. 33. 3.
f Ps. 52. 6.
g Ier. 17. 7.
h Ps. 101. 3, 7
i Ps. 125. 5.

ai minciunii! 6 Doamne, Dumnezeul
meu, [j] mari *sunt* minunile tale, pre care
le-ai făcut; Și [k] cugetările tale, *pre care
le arăți* nouă; ție nu *este* cine să se ase-
mene: Voiu spune, și voiu vorbì *de dân-
sele, De și* nu se pot numără. 7 [l] Jertfe
și daruri nu voești, Urechile mi-ai gău-
rit. Arderile de tot și jertfele pentru
păcat n'ai cerut. 8 Atuncia zis-am: Iată,
vin; În tuiul cărței [m] scris *este* pentru
mine; 9 [n] Îmi place să fac voia ta,
Dumnezeul meu. Și legea ta *este* [o] în
lăuntrul meu: 10 [p] Predicat-am drep-
tatea *ta în* adunare mare: Iată, [q] buzele
mele nu le-am oprit, Doamne, [r] tu *o* știi.
11 Dreptatea ta [s] n'am ascuns-o în inima
mea. Credința ta și mântuirea ta am
proclamat. N'am ascuns îndurarea ta și
adevărul tău în adunare mare. 12 Tu,
Doamne, nu vei oprì îndurarea ta dela
mine, [t] Mila ta și adevărul tău pururea mă
vor păzì. 13 Căci înconjuratu-m'au ne-
feriсiri nenumărate, [u] Ajunsu-m'au fără-
delegile mele, De nu pot vedeà, Mai nu-
meroase sunt decât părul capului meu,
Și [v] bărbăția îmi lipsește. 14 O, [x] bine-
voește, Doamne, a mă mântuì, Doamne,
spre ajutorul meu grăbește-te! 15 [y] Ru-
șineze-se și roșească toți Cei ce caută
sufletul meu, ca să-l piardă; Dea înapoi
și rușineze-se Cei ce doresc nefericirea
mea. 16 Să se piardă, și să aibă ruși-
nea de răsplată Cei ce-mi zic: Ha! Ha!
17 *Dar* bucure-se și veselească-se în tine
Toți cei ce te caută; Să zică pururea:
„Mare este Domnul!“ Cei ce iubesc aju-
torul tău. 18 Deși *sunt* sărman și să-
rac, Dar [z] Domnul va îngrijì de mine;
Ajutorul meu și mântuitorul meu tu *ești;*
Dumnezeul meu, nu întârzià!

*Tânguire în timpul boalei, în privința dușma-
nilor ce-i poftesc peirea lui și în privința prie-
tenilor necredincioși.*

41 Maestrului de cântare. Un psalm
al lui David. 2 Fericit [a] cel ce ia
aminte celui sărac! În ziua nefericirii îl
va scăpà Domnul. 3 Domnul îl va păzì,
și-l va ținea în vieață. Și va fi binecuvân-
tat pe pământ; [b] Tu nu-l vei dà în voià
inamicilor săi. 4 Domnul îl va sprijinì
pe patul durerilor; Tu vei face tot așter-
nutul său în boala sa. 5 Eu am zis:
„Doamne, îndură-te de mine, [c] Vindecă
sufletul meu; căci am păcătuit ție.“ 6 In-
amicii mei vorbesc rău de mine, „Când
va murì și va pierì numele lui?“ 7 Și
când *vre-unul* vine, să *mă* vadă. [d] Vor-
bește fățarnic. inima sa adună gânduri
rele, Ele ies afară. *și* o spune. 8 Îm-
preună șoptesc asupra-mi cei ce mă u-
răsc; Cugetă sticăciunea mea; 9 „Boală
rea se ține de dânsul, Și cel ce zace nu
se va mai ridicà!“ 10 [e] Chiar și omul.
cu care eram în pace, în care mă încre-
deam, [f] Care mâncà pânea mea, ridicat-a
călcâiul asupră-mi. 11 Dar tu, Doamne,
îndură-te de mine. Și ridică-mă, ca să
le răsplătesc! 12 În aceasta voiu cu-
noaște că ai plăcere de mine: Că inamicul
meu nu se va veselì de mine. 13 *Căci*
pre mine în neprihănirea mea tu m'ai
sprijinit, Și [g] m'ai pus înaintea feței tale
în veci. 14 Binecuvântat *fie* Domnul,
Dumnezeul lui Israel, Din veci și în veci!
Amin și Amin.

CARTEA A DOUA.

Dor după templu și țară străină.

42 Maestrului de cântare. O învățătură
dela fiii lui Korah. 2 Cum cer-
bul dorește după izvorul de apă, Așà
dorește sufletul meu după tine, Dumne-
zeule! 3 [a] Sufletul meu însetează după
Dumnezeu, după Dumnezeul [b] cel viu:
„Când voiu venì și mă voiu arătà înain-
tea lui Dumnezeu?“ 4 [c] Lacrămile mele
făcutu-s'au pânea mea ziua și noaptea,
Când [d] în toate zilele mi-se zicea: „Unde
este Dumnezeul tău?“ 5 De acestea
amintiam, [e] revărsând în mine sufletul
meu: Când mergeam cu gloata, *când*
[f] mă duceam la casa lui Dumnezeu, Cu
strigăte de bucurie și de laudă, Cu mul-

j Esod. 15. 11. Ps. 71. 15.
k Isa. 55. 8.
l 1 Sam 15. 22. Ps. 50. 8. Osea. 6. 6. Mat. 9. 13
m Luc. 24. 44.
n Ioan 4. 34. Rom. 7. 22.
o 2 Cor. 3. 3.
p Ps. 22. 22, 25.
q Ps. 119. 13.
r Ps. 139. 2.
s Fapt. 20. 20, 27.
t Ps. 43. 3.
u Ps. 38. 4.
v Ps. 73. 26.
x Ps. 70. 1, etc.
y Ps. 35. 4, 26.
z 1 Pet. 5. 7.
—
Ps. 41.
a Prov 14. 21.
b Ps. 27. 12.
c 2 Cron. 30. 20.
d Ps. 12. 2
e 2 Sam. 15. 12
f Obad. 7.
g Iov 36. 7.
Ps. 42.
a Ioan 7. 37.
b 1 Thes. 1. 9.
c Ps. 80. 5.
d Ps. 79. 10.
e Iov 30. 16.
f Isa. 30. 29

ţine ce serbătorià. 6 [g]Ce eşti întristat,
suflete al meu? Şi *ce* suspini în mine?
[h]Aşteaptă pre Dumnezeu, căci încă îl
voiu lăudà. *Pentru* ajutorul feţei sale.
7 Dumnezeul meu, sufletul meu este în-
tristat în mine: De aceea îmi amintesc
de tine din pământul Iordanului şi al
Hermonului, Din muntele Mizar. 8 [i]A-
dâncul pre adânc chiamă, la vuetul jghia-
burilor tale, [j]Toate undele tale şi valu-
rile tale au trecut preste mine. 9 Dom-
nul ziua [k]porunceşte îndurarea sa, Şi
[l]noaptea cântarea lui *este* cu mine, *Şi*
ruga mea către Dumnezeul vieţii mele.
10 Voiu zice către Dumnezeu, stânca
mea: „Pentru ce m'ai uitat? [m]De ce tre-
bue să umblu plin de durere supt apă-
sarea inamicului?“ 11 Când zdrobite
erau oasele mele, batjocuritu-m'au apă-
sătorii mei, [n]Pe toată ziua, zicându-mi:
„Unde *este* Dumnezeul tău?“ 12 Ce
eşti întristat, suflete al meu, Şi ce suspini
în mine? Aşteaptă pre Dumnezeu, căci
încă îl voiu lăudà. Ajutorul feţei mele,
şi Dumnezeul meu!

Urmare.

43 [a]Judecă-mă, Dumnezeule, şi [b]a-
pără cauza mea, Împotriva unui
popor necuvios: De omul vicleniei şi al
nedreptăţii scapă-mă. 2 Căci tu *eşti*
Dumnezeul meu [c]scutitor! Pentru ce
m'ai lepădat? [d]De ce trebue să umblu
plin de durere supt apăsarea inamicu-
lui? 3 [e]Trimete lumina ta şi adevărul
tău, Ca să mă conducă, Ca să mă ducă la
[f]muntele tău cel sfânt şi la locuinţele tale:
4 Ca să vin la altarul lui Dumnezeu, La
Dumnezeu, bucuria mea cea mare, Şi să
te laud din citară, Dumnezeule, Dumne-
zeul meu! 5 [g]Ce eşti întristat, suflete
al meu, Şi ce suspini în mine? Aşteaptă
pre Dumnezeu, căci încă îl voiu lăudà,
Ajutorul feţei mele şi Dumnezeul meu!

Tânguire că Dumnezeu a răspins pe poporul său.

44 Maestrului de cântare. O învăţă-
tură dela fiii lui Korah. 2 Dum-
nezeule, cu urechile noastre am auzit:
[a]Părinţii noştri ne-au spus Faptele, *ce*
le-ai făcut în zilele lor, În zilele trecute.
3 [b]Tu prin mâna ta alungat-ai naţiuni,
Iar pre dânşii i-ai plantat; Perdut-ai
popoare, Iar pre ei i-ai lăţit. 4 Că [c]nu
prin sabia lor luat-au pământul *acesta*
în stăpânire, Şi nu braţul lor ajutatu-i-a
pre ei; Ci dreapta ta şi braţul tău şi lu-
mina feţei tale; [d]Căci i-ai iubit. 5 [e]Tu
eşti regele meu, Dumnezeule! Fă mân-
tuire lui Iacob. 6 Prin tine [f]vom îm-
punge pre apăsătorii noştri, În numele
tău călcà-vom în picioare pre împotri-
vitorii noştri. 7 Căci [g]nu în arcul meu
mă voiu încrede, Şi sabia mea nu mă
va ajutà: 8 Ci tu ajutatu-ne-ai împo-
triva apăsătorilor noştri, Şi [h]pre cei ce
ne urăsc ai ruşinat. 9 Pre [i]Dumnezeu
lăudăm toată ziua, Şi numele tău îl măr-
turisim în veci. Sela. 10 Dar *acum* [j]le-
pădatu-ne-ai, şi *ne*-ai ruşinat, Şi nu ieşi
cu oştirile noastre: 11 Tu ne-ai făcut
să ne [k]întoarcem îndărăt de dinaintea
inamicilor *noştri*, Şi cei ce ne urăsc şi-au
făcut prada lor. 12 [l]Făcutu-ne-ai ca
oile *hotărîte* spre mâncare, Şi [m]între po-
poare ne-ai împrăştiat. 13 [n]Vândut-ai
pentru puţin poporul tău, Şi n'ai suit
preţul vânzării lor. 14 [o]Făcutu-ne-ai
de ruşine vecinilor noştri, De râs şi de
batjocură celor din împrejurul nostru.
15 [p]Făcutu-ne-ai de proverb între po-
poare, [q]De clătire cu capul între naţiuni.
16 În toată ziua ruşinarea mea *stă* îna-
inte-mi, Şi faţa mea de ruşine s'a aco-
perit, 17 La auzul vocei înjurătorului
şi a batjocuritorului, [r]La *vederea* in-
amicului şi a celui lacom de răsbunare.
18 [s]Venit-au toate acestea preste noi,
Dar noi nu te-am uitat, Nici n'am fost ne-
credincioşi legământului tău; 19 Inima
noastră nu s'a întors îndărăt, Şi [t]pasul
nostru nu s'a abătut din calea ta: 20 De
şi [u]ca pre dragoni ne-ai sdrobit, Şi ne-ai
acoperit [v]cu umbrele morţii. 21 De am

g Ps. 43. 5. h Plân. 3. 24. i Ier. 4. 20. j Iona 2. 3. k Lev. 25. 21.
l Iov 35. 10. m Ps. 38. 6. n Ioel 2. 17. Mic. 7. 10. —
Ps. 43. a Ps. 26. 1. b Ps. 35. 1. c Ps. 28. 7. d Ps. 42. 9. e Ps. 40. 11.
f Ps. 3. 4. g Ps. 42. 5. 11. — Ps. 44. a Esod. 12. 26. 27.
b Esod. 15. 17. c Deut. 8. 18. d Deut. 4. 37. e Ps. 74. 12. f Dan. 8. 4.
g Osea. 1. 7. h Ps. 40. 14. i Rom. 2. 17. j Ps. 60. 1, 10. k Ios. 7. 8, 12.
l Rom. 8. 36. m Deut. 4. 27. n Isa. 52. 3, 4. o Deut. 1. 28, 37. p Ier. 24. 9. q 2 Reg. 19. 21.
r Ps. 8. 2. s Dan. 9. 13. t Iov 23. 11. u Isa. 34. 13. v Ps. 23. 4.

fi uitat numele Dumnezeului nostru. Și
de am fi[x] întins mânele noastre către un
zeu străin: 22 [y]Au nu ar cercetà Dum-
nezeu aceasta? Căci el cunoaște ascun-
surile inimei. 23 [z]Da, în toate zilele
suntem uciși pentru tine, Socotiți ca oile
hotărîte la junghiere. 24 [a]Scoală-te!
pentru ce dormi, Doamne? Deșteaptă-te!
[b]nu ne lepădà pentru totdeauna. 25 [c]De
ce ascunzi fața ta? De ce uiți mișelia și
apăsarea noastră? 26 Căci [d]plecat spre
pulbere este sufletul nostru, Corpul no-
stru lipit de pământ. 27 Scoală-te în-
tru ajutorul nostru, Și mântue-ne pen-
tru îndurarea ta.

Cântare de laudă pentru unsul lui Dumnezeu și pentru mireasa sa.

45 Maestrului de cântare, pe Șoșanim.
O învățătură sau o cântare dela fiii
lui Korah, despre iubire. 2 Inima mea
fierbe de o cântare frumoasă. Eu închin
regelui lucrarea mea, Limba mea *este*
condeiul unui scriitor iscusit! 3 Tu ești
mai frumos decât fiii oamenilor, [a]Harul
este vărsat pe buzele tale: De aceea Dum-
nezeu binecuvântatu-te-a în veci. 4 [b]Vi-
teazule! Încinge la coapsă [c]sabia ta, Mă-
rirea ta și strălucirea ta; 5 [d]Prosperă
în strălucirea ta. Înaintează pentru *apă-
rarea* adevărului dreptății *strâmbătățite*,
și a blândeței, Și dreapta ta te va învățà
lucruri înfricoșate! 6 Ascuțească-se să-
gețile tale, *străpungă* inimile înamicilor
regelui; Supt pașii tăi cadă popoarele.
7 [e]Tronul tău, Dumnezeule, *stă* în veci
și perpetuu. Sceptrul dreptății *este* scep-
trul împărăției tale. 8 [f]Tu iubești drep-
tatea, și urăști nelegiuirea: De aceea
[g]unsu-te-a [h]Dumnezeu, Dumnezeul tău
Cu oleiul [i]bucuriei mai mult decât pre
soții tăi. 9 [j]Smirnă și aloe *și* casie *sunt*
toate vestmintele tale; În palaturi de
fildeș cu cântări de organe te-au vese-
lit. 10 [k]Fete de regi *sunt* între scum-
pele tale, [l]Regina stă la dreapta ta în
aur de Ofir. 11 Ascultă, fică, și vezi,
și pleacă urechia ta: [m]Uită pre poporul
tău și casa părintelui tău. 12 Atuncia
va poftì regele frumusețea ta: [n]Căci
el *este* domnul tău, și închină-te lui.
13 Și cu daruri, fică a Tirului, Vor sa-
luta [o]avuții poporului fața ta. 14 [p]În-
săși măreție *este* fața regelui în camera
sa. Țesătură de aur *este* vestmântul ei.
15 [q]În vestminte pestrițe ea se aduce la
rege, În urmă fecioarele, amicele ei, Se
aduc la tine: 16 Se aduc cu bucurie și
veselie, Intră în palatul regelui. 17 În
locul părinților tăi vor fi fiii tăi, Pre [r]ca-
ri-i vei pune domni preste toată țara.
18 [s]Voiu face să se amintească numele
tău din generațiune în generațiune, Și
popoarele te vor lăudà în veci și per-
petuu.

Cetate tare este Dumnezeul nostru.

46 Maestrului de cântare. O învăță-
tură dela fiii lui Korah, pe Ala-
mot. 2 Dumnezeu ne este [a]scăpare și
putere, [b]Ajutor cercat foarte în nevoi.
3 De aceea nu ne temem, *Chiar* când
pământul s'ar răsturnà, Când munții s'ar
mutà în inimile mării; 4 [c]*Când* apele
sale ar vuì și ar spuma, Și munții s'ar
clătì de urgia ei. Sela. 5 El *este* [d]flu-
viul, Ale cărui pâraie desfătează [e]cetatea
lui Dumnezeu, Templul locuințelor ce-
lui Preaînalt. 6 Dumnezeu *este* [f]în mij-
locul ei, Nu se va clătì: Dumnezeu o
va ajutà la revărsatul zorilor. 7 [g]Po-
poare au vuit, regate s'au clătit: El
sună cu vocea sa, [h]pământul se topește;
8 [i]Domnul, *Dumnezeul* oștirilor, *este*
cu noi, Scăparea noastră *este* Dumne-
zeul lui Iacob. Sela. 9 [j]Veniți, priviți
lucrurile Domnului, Cel ce pustiiri a fă-
cut pe pământ! 10 [k]El până la margi-
nile pământului pune capăt resbelelor:
Rupe arcul și sfărâmă lancea, Cu foc
arde carele. 11 Fiți liniștiți, și recu-
noașteți, că eu *sunt* Dumnezeu. Înalt în-
tre popoare, Înalt pe pământ! 12 Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor, *este* cu noi,

x Iov 11. 13.
y Iov 31. 14.
z Rom. 8. 36.
a Ps. 7. 6.
b Vers. 9.
c Iov 13. 24.
d Ps. 119. 25.
—
Ps. 45.
a Luc. 4. 22.
b Isa. 9. 6.
c Apoc. 1. 16.
d Apoc. 6. 2.
e Ps. 93. 2.
f Ps. 33. 5.
g 1 Reg. 1. 39. 40.
h Isa. 61. 1.
i Ps. 21. 6.
j Cânt. 1. 3.
k Cânt. 6. 8.
l 1 Reg. 2. 19.
m Deut. 21. 13.
n Isa. 54. 5.
o Ps. 22. 29.
p Apoc. 7. 8.
q Cânt. 1. 4.
r 1 Pet. 2. 9.
s Mal. 1. 11.
—
Ps. 46.
a Ps. 62. 7. 8.
b Deut. 4. 7.
c Ps. 93. 3, 4. Mat. 7. 25.
d Isa. 8. 7.
e Ps. 48. 1. 8.
f Deut. 23. 14. Osea. 11. 9. Ioel 2. 27.
g Ps. 2. 1.
h Ios. 2. 9, 24.
i 2 Cron. 13. 12.
j Ps. 66. 5.
k Isa. 2. 4.
—

Scăparea noastră *este* Dumnezeul lui Ia-
cob. Sela.

Dumnezeu e rege.

47 Un psalm dela fiii lui Korah. 2 Po-
poarelor toate. [a]bateţi în palme;
Strigaţi lui Dumnezeu cu voce de bucu-
rie! 3 Căci Domnul, cel Preaînalt, [b]în-
fricoşat *este*, [c]Rege mare preste tot pă-
mântul. 4 [d]El supuse-ne-a popoarele,
Şi naţiunile supt picioarele noastre; 5 A-
lesu-ne-a [e]moştenirea noastră, Fala lui
Iacob, pre care l-a iubit. Sela. 6 [f]Sui-
tu-s'a Dumnezeu cu strigări de bucurie,
Domnul cu voce de trâmbiţă. 7 Cân-
taţi lui Dumnezeu, cântaţi-*i*, Cântaţi re-
gelui nostru, cântaţi-i! 8 [g]Căci rege
preste tot pământul *este* Dumnezeu,
[h]Cântaţi-*i* cântare: 9 [i]Dumnezeu dom-
neşte preste popoare, Dumnezeu şede pe
sfântul său tron. 10 Domnii popoarelor
s'au adunat, [j]Poporul Dumnezeului lui
Abraam: Căci ale lui Dumnezeu *sunt* scu-
turile pământului, El este înalţat foarte.

*Bucuria Sionului pentru ajutorul lui Dum-
nezeu în strâmtorile de nevoi.*

48 Maestrului de cântare. O cântare
sau un psalm dela fiii lui Korah.
2 Mare *este* Domnul şi vrednic de laudă,
[a]În cetatea Dumnezeului nostru, pe
[b]muntele său cel sfânt. 3 [c]Frumoasă
înălţime, [d]bucuria a tot pământul *este*
muntele Sion; [e]În laturile de către miază-
noapte *este* [f]cetatea regelui celui mare.
4 Dumnezeu, în palaturile ei, este cu-
noscut ca o întărire înaltă. 5 Căci iată,
[g]regii s'au adunat, Trecut-au dela
olaltă. 6 O văzură; şi se uimiră, Se
spăimântară, *şi* fugiră repede. 7 Tre-
mur i-a [h]cuprins acolo, [i]Dureri, ca pre
femeie în facere. 8 [j]Prin vântul de ră-
sărit [k]ai sfărâmat Corăbiile Tarşişului.
9 După cum am auzit, aşà am şi văzut
În [l]cetatea Domnului, *Dumnezeul* oşti-
rilor, în cetatea Dumnezeului nostru;
Dumnezeu o va [m]întărì în veci. Sela.
10 Cugetat-am, Dumnezeule, la [n]îndu-
rarea ta, În templul tău. 11 Cum *este*
[o]numele tău, Dumnezeule! Aşà *este şi*
lauda ta, până la marginile pământului:
De dreptate este plină dreapta ta.
12 Muntele Sion se veseleşte, *Şi* ficele
lui Iuda se bucură pentru judecăţile tale.
13 Înconjuraţi Sionul, şi-l ocoliţi, Nu-
măraţi turnurile sale; 14 Luaţi seamă
la zidul său, priviţi palaturile lui, Ca
să spuneţi *de ele* generaţiunii viitoare.
15 Căci acest Dumnezeu *este* Dumne-
zeul nostru în veci şi perpetuu, Şi el
până la moarte ne va fi conducător.

Norocul nelegiuiţilor isprăveşte cu moartea.

49 Maestrului de cântare. Un psalm
dela fiii lui Korah. 2 Ascultaţi
acestea, toate popoarele, Luaţi în ureche,
toţi locuitorii lumii! 3 Cel [a]mic, ca şi
cel mare, Avutul şi săracul împreună.
4 Înţelepciune *vă* va vorbì gura mea, Şi
cugetarea inimei mele *va fi* cu pricepere.
5 [b]Plecà-voiu urechea mea în para-
bolă, Cu citară descoperì-voiu adânca
mea ştiinţă. 6 De ce să mă tem în zilele
de nefericire, *Când* mă înconjoară [c]rău-
tatea celor ce mă pândesc, 7 Celor ce
se [d]încred în avuţia lor, Şi se fălesc în
mulţimea averii lor? 8 Fratele pre frate
nu poate răscumpăra de moarte, Nu
poate [e]da lui Dumnezeu preţul răscum-
părării sale; 9 (Prea scumpă este [f]răs-
cumpărarea vieţei lor, Şi în veci nu se
poate face;) 10 *Adecă*, să trăiască în
veci, [g]Să nu vadă el mormântul. 11 Da,
el îl va vedea; *chiar* [h]înţelepţii mor, Şi
cu dânşii pere şi nebunul si prostul, [i]Şi
lasă altora averea lor. 12 Lăuntrul lor
se măguleşte, că casele lor *vor sta* în
veci, *Şi* locuinţele lor din generaţiune
în generaţiune: *Şi* [j]numesc *încă* cu nu-
mele *lor* pământurile lor. 13 Totuşi
[k]*în* strălucire omul nu se poate ţinea. *Ci*
asemenea animalelor se sting. 14 A-
ceasta *este* calea lor, [l]nebunia lor; Şi
pre dânşii îi urmează cei cărora le plac
cuvintele lor. Sela. 15 Ca oile în infern

Ps. 47.
a Isa. 55. 12.
b Neem. 1. 5.
c Mal. 1. 14.
d Ps. 18. 47.
e 1 Pet. 1. 4.
f Ps. 68. 24, 25
g Zech. 14 9.
h 1 Cor. 14. 15, 16.
i Apoc. 19. 6.
j Rom. 4. 11, 12.
—
Ps. 48.
a Ps. 46. 4.
b Isa. 2. 2, 3.
c Plân. 2. 15.
Dan. 8. 9
d Ezec. 20. 6.
e Isa. 14. 13.
f Mat. 5. 35.
g 2 Sam. 10. 6, 14, 16, 18, 19.
h Esod. 15. 15.
i Osea. 13. 13
j Ier. 18. 17.
k Ezec. 27. 26.
l Vers. 1. 2.
m Mic. 4. 1.
n Ps. 26. 3.
o Deut. 28. 58.
Ps. 113. 3.
—
Ps. 49.
a Ps. 62. 9.
b Mat. 13. 35.
c Ps. 38. 4.
d Marc. 10. 24.
1 Tim. 6. 17.
e Mat. 16. 26.
f Iov. 36. 18. 19.
g Ps. 89. 48.
h Eccl. 2. 16.
i Prov. 11. 4.
j Fac. 4. 17.
k Ps. 39. 5.
l Luc. 12. 20.

vor fi puși, Moartea îi va paște; Și [m] în
dimineața *aceea* vor domnì preste dânșii
cei drepți, Și [n] mutra lor o va mânca
infernul, lăcaș nu vor mai aveà. 16 Dar
Dumnezeu [o] va răscumpăra sufletul meu
din puterea infernului, Și mă va primì.
Sela. 17 Nu te teme, când se înavu-
țește careva. Când se înmulțește mări-
rea casei sale: 18 [p] Căci nimic va lua
cu sine la moartea sa, Mărirea lui nu se
va pogorì după dânsul. 19 Cu toate
că a [q] îndestulat sufletul său în vieața sa,
(Și ești lăudat, când îți lucrezi bunuri),
20 El [r] se va duce la generațiunea pă-
rinților săi, *Cari* în veci nu văd [s] lumina.
21 Omul în mărire și fără de minte
Asemenea vitelor va perì.

Adevărata jertfă de mulțumire.

50 Un psalm al lui Asaf. [a] Atotputer-
nicul Dumnezeu, Domnul, vorbeș-
te, Și chiamă pământul, Dela răsăritul
soarelui, până la apusul lui. 2 Din Sion,
[b] desăvârșirea frumuseței, [c] Dumnezeu
strălucește. 3 Dumnezeul nostru vine,
și nu tace; [d] Focul mistue înaintea lui,
Și în jurul său vifor cumplit. 4 [e] El
chiamă cerul de sus și pământul, Ca să
judece pre poporul său: 5 „Adunați-mi
pre [f] cuvioșii mei, [g] Cari au încheiat legă-
mânt cu mine prin jertfire.“ 6 Și
[h] cerurile proclamă dreptatea lui, Căci
[i] Dumnezeu *este* cel ce judecă. Sela.
7 [j] „Ascultă, poporul meu, și-ți voiu
vorbì, *Ascultă,* Israele, că voiu mărturisì
asupră-ți; [k] Dumnezeu, Dumnezeul tău,
eu sunt. 8 [l] Nu pentru jertfirile tale [m] te
voiu mustrà. Nici pentru arderile de tot
ale tale, *ce* pururea *sunt* înaintea mea.
9 [n] Nu voiu lua din casa ta tauri. *Nici* din
staulele tale țapi; 10 Căci ale mele *sunt*
toate fiarele pădurei, Și vitele *ce pasc* în
mii de munți: 11 Cunosc toate paserile
munților, Și tot ce se mișcă pe câmp
îmi este cunoscut. 12 De aș fi flămând,
nu ți-aș spune; [o] Căci a mea *este* lumea
și plinătatea ei. 13 Au mânânc eu car-
nea taurilor, Și beau sângele țapilor?
14 [p] Jertfește lui Dumnezeu mulțumire,
Și [q] plătește celui Preaînalt voturile tale;
15 Și [r] chiamă-mă în ziua nevoiei: „Eu
te voiu mântuì, și tu [s] mă vei marì.“
16 Dar celui nelegiuit îi zice Dumnezeu:
Ce ai tu să proclami așezămintele mele?
Și în gura ta să iei legământul meu?
17 [t] Căci urăști învățătura, Și [u] lapezi
cuvintele mele înapoia ta. 18 De vezi
un fur, *ești* [v] amic cu el, Și [x] cu adulterul
este partea ta. 19 Gura ta împins-ai
spre rele, Și [y] limba ta urzește vicleșug.
20 Șezi și vorbești asupra fratelui tău,
Pre fiul mumei tale îl înnegrești. 21 A-
cestea ai făcut, [z] și eu am tăcut, [a] Soco-
tit-ai *poate*, că eu ca tine *sunt: Dar* [b] te
voiu mustrà, si voiu pune *toate* înaintea
ochilor tăi. 22 Luați deci seamă de
aceasta, cei ce [c] uitați pre Dumnezeu!
Ca să nu sfâșiu, fără *să fie* cine să *vă*
scape. 23 [d] Cine jertfește laudă, mă
onorează; Și [e] celui ce ia aminte la calea
sa, Îi voiu arăta mântuirea lui Dum-
nezeu.“

Rugăciunea de pocăință a lui David.

51 Maestrului de cântare. Un psalm al
lui David. 2 Compus când venì
la dânsul profetul Natan, după ce a intrat
la Bat-Șeba. 3 Miluește-mă, Dumne-
zeule, După mila ta; După mulțimea
îndurărilor tale, [a] Șterge fărădelegea
mea. 4 [b] Spală-mă de tot de fărădelegea
mea, Și de păcatul meu curățește-mă.
5 Căci [c] fărădelegea mea o cunosc, Și pă-
catul meu *este* pururea înaintea mea.
6 [d] Numai ție unuia am greșit, Și *acest*
rău [e] înaintea ta am făcut, [f] Ca să te în-
dreptezi întru cuvintele tale, *Și* să fii
curat în judecățile tale. 7 *Că* [g] iată,
întru fărădelegi m'am născut, [h] Și în pă-
cate m'a zămislit muma mea. 8 Că
iată, adevărul iubești [i] în lăuntrul *omului*,
Și înțelepciunea ta m'ai învățat în ascun-

m Dan. 7. 22. Luc. 22. 30. 1 Cor, 6. 2.
n Iov. 4. 21.
o Osea. 13. 14.
p Iov. 27. 19.
q Deut. 29. 19.
r Fac. 15. 15.
s Iov. 33. 30.
—
Ps. 50.
a Neem. 9. 32.
b Ps. 48. 2.
c Deut. 33. 2.
d Dan. 7. 10.
e Deut. 4. 26.
f Isa. 13. 3.
g Esod. 24. 7.
h Ps. 97. 6.
i Ps. 75. 7.
j Ps. 81. 8.
k Esod. 20. 2.
l Osea. 6. 6.
m Isa. 1. 11.
n Fapt. 17. 25.
o 1 Cor. 10. 26, 28
p Ebr. 13. 15.
q Eccl. 5. 4, 5.
r Iov. 22. 27.
s Ps. 22 23.
t Rom. 2. 21,22.
u Neem. 9. 26.
v Rom. 1. 32
x 1 Tim. 5. 22.
y Ps. 52. 2.
z Eccl. 8. 11,12.
a Rom. 2. 4.
b Ps. 90. 8.
c Iov. 8. 13.
d Rom. 12. 1.
e Gal. 6. 16.
—
Ps. 51.
a Col. 2. 14.
b Ebr. 9. 14.
c Ps. 32. 5.
d Fac. 20. 6.
e Luc. 15. 21.
f Rom. 3. 4.
g Ioan. 3. 6. Efes. 2. 3.
h Iov. 14. 4.
i Iov. 38. 36.

sul inimei mele. 9 [j] Stropi-mă vei cu
isop, și mă voiu curăți, Spălà-mă-vei, și
mai tare decât omătul [k] mă voiu albì.
10 Auzului meu dă bucurie și veselie.
Ca să [l] se bucure oasele, *ce le*-ai sfărâ-
mat. 11 [m] Întoarce fața ta dela păcatele
mele. [n] Șterge toate fărădelegile mele.
12 [o] Inimă curată zidește întru mine,
Dumnezeule, Și spirit drept înnoește în
lăuntrul meu. 13 Nu mă lepădà [p] dela
fața ta, Și [q] spiritul tău cel sfânt nu-l lua
dela mine. 14 Dă-mi iarăși bucuria
mântuirei tale. Și cu [r] spirit bine-voitor
sprijinește-mă. 15 *Atuncia* învăța-voiu
pre cei fărădelege căile tale, Și cei păcă-
toși la tine se vor întoarce. 16 Scapă-mă
de [s] sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul
mântuirii mele, Și [t] bucurà-se-va limba
mea de dreptatea ta. 17 Doamne, deș-
chide buzele mele. Și gura mea va cu-
vântà lauda ta. 18 Căci [u] jertfire de ai fi
binevoit, aș fi dat: Ardere de tot nu
ceri. 19 [v] Jertfirile lui Dumnezeu *sunt*
un spirit sdrobit, O inimă înfrântă și
sdrobită nu vei urgisi, Dumnezeule.
20 Fă bine întru bunăvoința ta Sionului,
Zidește zidurile Ierusalimului. 21 A-
tuncia vei bineprimi [x] jertfirile dreptății,
Prinoasele și arderile de tot; Și atuncia
vor aduce pe altarul tău viței.

Mângăierea curiosului în ciuda clevetitorului.

52 Maestrului de cântare. O învăță-
tură a lui David. 2 Compusă
când Doeg, Edomitul, venì, și înștiință
pre Saul, și-i zise: David a venit în casa
lui Ahimelec. 3 De ce te fălești întru
răutate, [a] puternice? Îndurarea lui Dum-
nezeu pe toată ziua *se arată*. 4 [b] Limba
ta nedreptate vorbește, [c] Ca un briciu
ascuțit, uneltind viclenie. 5 Tu iubești
răul mai mult decât binele, [d] A vorbì
minciuna mai mult decât adevărul. Sela.
6 Iubești toate cuvintele ruinătoare,
Limbă vicleană! 7 De aceea Dumne-
zeu te va sfărâmà pentru totdeauna, Te
va răpì, și te va smulge din cort, Și te
va [e] desrădăcinà din pământul celor vii.
Sela. 8 [f] Cei drepți vor vedeà *aceasta*,
și se vor teme, [g] Și vor râde de el, *zi-
când:* 9 Iacă omul, *care* n'a luat pre
Dumnezeu de scut al său. „Ci [h] s'a în-
crezut în mulțimea avuției sale, *Și* s'a ră-
zămat pe răutatea sa!“ 10 Iar eu [i] ca
un măslin verde *sunt* în casa lui Dumne-
zeu! Mă încred în îndurarea lui Dum-
nezeu în veci și perpetuu. 11 Te voiu
lăudà în veci, pentru că ai făcut *aceasta*,
Și voiu sperà în numele tău. Căci el *este*
bun cuvioșilor tăi.

*Oftare după mântuirea din corupțiunea gene-
rală omenească.*

53 Maestrului de cântare, pe Mahalat.
O învățătură a lui David. 2 [a] Ne-
bunul zice în inima sa: „Nu *este* Dum-
nezeu“. Stricați și urîți sunt în fărăde-
legile lor, [b] Nici unul nu face bine.
3 Dumnezeu din cer [c] privește la fiii oa-
menilor, Să vadă, de este vre-un înțelept,
Care [d] caută pre Dumnezeu: 4 Toți
s'au abătut, S'au stricat de tot; Nime-
nea nu face bine, chiar nici unul. 5 Au
[e] n'au știință făcătorii de rele, Cari mă-
nâncă pre poporul meu, *Cum* ar mâncà
pânea? Lui Dumnezeu nu s'au rugat.
6 [f] Deci cutremur i-a cuprins, *unde* frica
nu încăpeà; Căci Dumnezeu a [g] împră-
știat oasele apăsătorilor tăi: Făcutu-*i*-ai
de rușine, pentru că Dumnezeu i-a le-
pădat. 7 O! de *ar venì* din Sion mân-
tuirea lui Israel! Când Dumnezeu va
întoarce pre captivii poporului său, Bu-
curà-se-va Iacob, veselì-se-va Israel.

Rugăciune pentru mântuire.

54 Maestrului de cântare pe coarde.
O învățătură a lui David; 2 Com-
pusă, când Zifeii veniră, și ziseră lui
Saul: Iacă, David este ascuns la noi.
3 Dumnezeule, mântuie-mă prin numele
tău, Și prin puterea ta apără dreptul
meu! 4 Dumnezeule, ascultă ruga mea,
Ià în urechie cuvintele gurei mele.
5 Căci [a] străinii s'au sculat asupră-mi.

---

j Ebr. 9. 19.
k Isa. 1. 18.
l Mat. 5. 4.
m Ier. 16. 17.
n Vers. 1.
o Fapt. 15. 9.
p Fac. 4. 14.
q Rom. 8. 9.
r 2 Cor. 3 17.
s 2 Sam. 11. 17.
t Ps. 35. 28.
u Num.15.27,30.
v Ps. 34. 18.
x Mal. 3. 3.
—
Ps. 52.
a 1 Sam. 21. 7.
b Ps. 50. 19.
c Ps. 57. 4.
d Ier. 9. 4, 5
e Prov. 2. 22.
f Iov. 22. 19. Mal. 1. 5.
g Ps. 58. 10.
h Ps. 49. 6.
i Osea. 14. 6.
—
Ps. 53.
a Ps. 10. 4.
b Rom. 3. 10.
c Ps. 33. 13.
d 2 Cron. 15. 2.
e Ier. 4. 22.
f Prov. 28. 1.
g Ezec. 6. 5
—
Ps. 54.
a Ps. 86. 14.

Și oamenii cumpliți caută vieața mea.
Cari nu pun pre Dumnezeu înaintea lor.
Sela. 6 Iacă, Dumnezeu îmi *este* aju-
tor. [b]Domnul *este* între cei ce sprijinesc
vieața mea. 7 Răutatea *lor* o va în-
toarce asupra împotrivitorilor mei: [c]În-
tru adevărul tău nimicește-i. 8 Îți voiu
jertfì cu spirit binevoitor. Voiu lăudà
numele tău, Doamne, [d]căci *este* bun.
9 Căci din toată nevoia el m'a scăpat,
Și asupra neamicilor mei ochiul meu a
văzut *împlinirea dorinței sale.*

Rugăciune împotriva fraților falși. Mângăiere în Dumnezeu.

55 Maestrului de cântare pe coarde.
O învățătură a lui David. 2 Ià
în urechi, Dumnezeule, ruga mea, Și
nu te ascunde de cererea mea! 3 As-
cultă-mă, și răspunde-mi; [a]Umblu ră-
tăcind în întristarea mea, și suspin
4 De vocea neamicului, De apăsarea
nelegiuitului: [b]Căci ei aruncă preste
mine nefericire, Și cu mâniè mă urăsc.
5 [c]Inima mea tremură în mine, Și spaime
de moarte au căzut preste mine. 6 Te-
mere și cutremur au venit preste mine,
Și groaza m'a acoperit. 7 Zis-am a-
tuncia: „Cine-mi va dà aripi ca de po-
rumb? Să sbor, și să găsesc liniște.
8 Iacă, departe aș sburà. În pustiu m'aș
oprì; Sela; 9 M'aș grăbì să scap din-
naintea vântului aprig, de dinaintea fur-
tunei“. 10 Nimicește-*i*, Doamne, îm-
parte limbele lor, Căci văd [d]silnicie și
ceartă în cetate: 11 Ziua și noaptea
ocolesc zidurile ei, Și năcazul și neli-
niștea *sunt* în mijlocul ei: 12 Răutatea
este în lăuntrul ei; Apăsarea și vicleșu-
gul nu se depărtează din ulițele ei.
13 [e]Că nu un neamic m'a batjocorit:
Aș fi suferit aceasta: Nu cel ce mă urà
s'a [f]sculat asupra-mi: M'aș fi ascuns de
el: 14 Ci tu, omule, *care erai* de o
potrivă mie, [g]Amicul meu și cunoscutul
meu: 15 Avut-am dulci întrevorbiri,
[h]Împreună mers-am în casa lui Dum-
nezeu cu mulțimea. 16 Surprindă-i
moartea! [i]Coboară-se de vii în infern!
Căci răutate *este* în locuința lor, în
lăuntrul lor. 17 Strigà-voiu către
Dumnezeu, Și Domnul mă va mântuì.
18 [j]Seara și dimineața și la amiază mă
voiu tânguì, Și voiu suspinà; Și el va
ascultà vocea mea. 19 Scutì-va cu pace
vieața mea, în lupta ce mi-*se face;* Căci
[k]mulți vin asupră-mi. 20 Dumnezeu
va ascultà, și-i va umilì, El, [l]care tro-
nează din vechime: Sela: *Pre ei,* pentru
cari nu *este speranță* de schimbare,
Pre cei ce nu se tem de Dumnezeu.
21 [m]Pus-au mânile lor pe cei ce [n]erau
în pace cu ei, *Și* au frânt legământul
făcut cu ei. 22 [o]Cuvintele gurii ori-*că-
ruia* din ei sunt mai alunecoase decât
untul, Dar resbelul *este* în inima sa:
Cuvintele sale sunt mai moi decât oleul,
Dar ele *sunt* tot atâtea săbii. 23 [p]A-
runcă Domnului sarcina ta, Și el te va
ușurà; [q]Nu va lăsà în veci ca cel drept
să se clatine. 24 Ci pre ei Dumnezeu
îi va coborî în adâncul mormântului,
[r]Bărbații sângiurilor și ai vicleșugului
[s]nu vor ajunge nici la jumătatea zilelor
lor: Dar eu, eu mă încred în tine.

Rugăciune de mângăiere în timpul prigonirei.

56 Maestrului de cântare, după Ionat-
elem-rehakim. O cântare de aur
a lui David, compusă când Filistenii îl
prinseră în Gat. 2 [a]Îndură-te de mine,
Dumnezeule! Căci un muritor forăește
la mine, Toată ziua luptându-se, mă
asuprește; 3 Toată ziua [b]forăesc nea-
micii mei; Că mulți *sunt* cei ce se luptă
cu mine *din* înălțime. 4 În ziua când
mă voiu teme, Încrede-mă-voiu în tine.
5 [c]În *tine,* Dumnezeule, al cărui cuvânt
laud, În Dumnezeu încrede-mă-voiu:
[d]nu mă voiu teme: Ce-mi poate face
carnea? În tot timpul ei strâmbătățesc
cuvintele mele. Asupră-mi *sunt îndrep-
tate* spre rău toate gândurile lor. 7 [e]Se
adună, se ascund. Pândesc călcâiul meu:

---

b Ps. 118. 7. *c* Ps. 89. 49. *d* Ps. 52. 9.
—
Ps. 55.
a Isa. 38. 14. *b* 2 Sam. 16. 7, 8. *c* Ps. 116. 3. *d* Ier. 6. 7. *e* Ps. 41. 9. *f* Ps. 35. 26. *g* Ier 9. 4. *h* Ps. 42. 4. *i* Num. 16. 30. *j* Dan. 6. 10. Luc. 18. 1. 1 Thes. 5. 17. *k* 2 Cron. 32. 7, 8. *l* Deut. 33. 27. *m* Fapt. 12. 1. *n* Ps, 7. 4. *o* Ps. 28. 3. *p* 1 Pet. 5. 7. *q* Ps. 37. 24. *r* Ps. 5. 6. *s* Iov. 15. 32 Eccl. 7. 17.
—
Ps. 56.
a Ps. 57. 1. *b* Ps. 57. 3. *c* Vers. 10, 11. *d* Ebr. 13. 6. *e* Ps. 59. 3.

[f] Căci caută sufletul meu. 8 Au doară
întru răutatea lor vor scăpà? Dumne-
zeule, cu mânia *ta* sfărâmă popoarele *ace-*
stea. 9 Tu ai numărat păsurile mele;
În foi ai pus lacrimele mele; [g] Oare nu
sunt ele în cartea ta? 10 Ori în ce zi te
voiu chiemà, întoarce-se-vor înapoi nea-
micii mei; Aceasta o știu, căci [h] cu mine
este Dumnezeu. 11 În Dumnezeu, al
cărui cuvânt laud, În Domnul, al cărui
cuvânt laud. 12 În Dumnezeu mă în-
cred: nu mă tem; Ce-mi poate face
omul? 13 Spre mine. Dumnezeule,
sunt voturile tale, Jertfe de bucurie îți
voiu plătì. 14 Căci de moarte ai mân-
tuit sufletul meu, De alunecare picioa-
rele mele; Ca să umblu înaintea lui
Dumnezeu în lumina vieții.

Rugăciunea lui David pentru ajutor. Prea mărirea bunătății lui Dumnezeu.

57 Maestrului de cântare, după Altașet,
O cântare de aur a lui David, com-
pusă când fugì de d'înaintea lui Saul în
peșteră. 2 [a] Îndură-te de mine, Dum-
nezeule, îndură-te de mine, Căci în tine
se încrede sufletul meu. Și [b] supt umbra
aripelor tale caut adăpost. [c] Până va trece
fortuna. 3 Strigà-voiu către Dumne-
zeul cel Preaînalt, Către Dumnezeu, [d] care
toate mi-a împlinit. 4 [e] El va trimete
din cer, și mă va ajutà: Va batjocurì pre
cel ce [f] forăește la mine. Sela. Dumne-
zeu [g] va trimete îndurarea sa și adevă-
rul său, 5 *Să scape* sufletul meu *din*
mijlocul leilor, Ce zac aprinși *în juru-mi*,
De fiii oamenilor. [h] ai căror dinți *sunt*
lănci și săgeți, Și [i] limba lor sabie ascu-
țită. 6 [j] Înalță-te mai sus de ceruri,
Dumnezeule! Preste tot pământul *fie*
mărirea ta! 7 [k] Ei pregătesc cursă pa-
șilor mei, Sufletul meu se încovoaie:
Groapă sapă înaintea mea; Să cadă ei
înșiși în ea. Sela. 8 [l] Gata *este* inima
mea, Dumnezeule, gata *este* inima mea,
Voiu cântà și voiu psalmodia. 9 De-
șteaptă-te. [m] suflete al meu. deșteaptă-
te, harpă și citară! Să deștept zorile.
10 [n] Lăudà-te-voiu între popoare, Dum-
nezeule, Cântà-te-voiu între națiuni.
11 [o] Căci mare până la cer *este* îndu-
rarea ta. Și până la nouri adevărul
tău. 12 Înalță-te mai sus de ceruri,
Dumnezeule, Preste tot pământul fie
mărirea ta!

Dumnezeu mai e încă judecător pe pământ.

58 Maestrului de cântare, după Al-
tașet. O cântare de aur a lui Da-
vid. 2 Adecă adevăr, dreptate vorbiți
judecătorilor? Judecați oare cu drept,
voi fii ai oamenilor? 3 Dar în inimă
uneltiți răutate, *Și* cu mânele voastre
[a] cumpăniți silnicie pe pământ. 4 [b] Din
mitra *mumei lor* se abat *dela lege* cei
nelegiuiți, Din sânul ei rătăcesc cei ce
vorbesc minciuni. 5 [c] Venin este în-
tr'înși. ca și veninul de șearpe, *Sunt* ca
[d] vipera cea surdă, *ce-și* astupă urechile
sale; 6 Ce nu ascultă de vocea încân-
tătorilor, De a fermecătorului celui mai
iscusit. 7 Dumnezeule, [e] sfărâmă din-
ții lor în gura lor, Dinții măselari ai
leilor celor tineri sdrobește-i, Doamne!
8 [f] Topească-se ca apa, ce se scurge; În-
tindă-și săgețile lui până se vor tâmpì.
9 Peară ca melcul, *care* târîndu-se, se
topește, [g] *Ca* abortul femeiei, să nu vadă
soarele. 10 Mai nainte de ce oalele
voastre să vadă *focul de* spin, Pre cel
verde, ca și pre cel uscat [h] îl va spulberà.
11 [i] Cel drept se va bucurà, că va vedeà
răsbunarea *sa;* [j] Picioarele sale le va
spălà în sângele nelegiuitului; 12 [k] Și
omul va zice: „Da, *este* răsplătire pen-
tru cel drept, Da. este un Dumnezeu,
care [l] judecă pământul.“

Rugăciunea pentru ajutorul lui Dumnezeu împotriva uneltirilor rele.

59 Maestrului de cântare, după Al-
tașet. O cântare de aur a lui Da-
vid, compusă când Saul trimese, și-i pân-
diră casa, ca să-l omoare. 2 Mântue-
[a] mă de neamicii mei, Dumnezeul meu!

---

f Ps. 71. 10.
g Mal. 3. 16.
h Rom. 8. 31.
—
Ps. 57
a Ps. 56. 1.
b Ps. 17. 8.
c Isa. 26 20.
d Ps. 138 8.
e Ps. 144. 5, 7.
f Ps. 56. 1.
g Ps. 40. 11.
h Prov. 30. 14.
i Ps. 55. 21.
j Ps. 108. 5.
k Ps. 7. 15, 16.
l Ps. 108.1.etc.
m Ps. 16. 9.
n Ps. 108. 3.
o Ps. 36. 5.
—
Ps. 58.
a Ps. 94. 20.
b Ps. 51. 5.
c Eccl. 10. 11.
d Ier. 8. 17.
e Iov. 4. 10.
f Ios. 7. 5.
g Iov. 3. 16.
h Prov. 10. 25.
i Ps. 52. 6.
j Ps. 68. 23.
k Ps. 92. 15.
l Ps. 67. 4.
—
Ps. 59.
a Ps. 18. 48.

Apără-mă de cei ce se scoală asupră-mi.
3 Mântue-mă de făcătorii de rele. Și a-
jută-mă în contra bărbaților sângiurilor.
4 Căci iacă, pândesc sufletul meu. Asu-
pră-mi se adună [b] cei puternici. [c] Fără vi-
novat să fiu, și fără să fiu greșit, Doamne!
5 Fără *să am* vină, aleargă, și se pregă-
tesc: [d] Deșteaptă-te să mă ajuți, și pri-
vește. 6 Tu, Doamne, Dumnezeul oști-
rilor, Dumnezeul lui Israel, Deșteaptă-
te, să pedepsești toate popoarele: Nu te
îndură de toți *acești* nelegiuiți vicleni.
Sela. 6 [e] Ei se întorc seara, urlă ca câ-
nele, Și înconjoară cetatea. 8 Iacă, ei
varsă *cuvinte* cu gura lor: [f] Săbii *sunt*
în buzele lor; Căci zic: [g] „Cine aude a-
ceasta?“ 9 Dar [h] tu, Doamne, îți râzi
de dânșii, Îți bați joc de toate popoarele.
10 Puterea mea, pre tine te aștept; [i] Căci
Dumnezeu *este* scăparea mea. 11 Dum-
nezeul îndurărei mele mă va [j] preîntâm-
pina, Dumnezeu [k] mă va face să văd *îm-
plinirea dorinței mele* asupra neamicilor
mei: 12 [l] Nu-i ucide, ca poporul meu să
nu uite *aceasta;* Sgudue-i prin puterea
ta, și surpă-i, Scutul nostru, o Doamne!
13 [m] *Tot* cuvântul gurei lor și al buzelor
lor *este* păcat; Prindă-se deci în mân-
dria lor, Pentru blestemul și minciuna ce
vorbesc. 14 [n] Nimicește-i în mânia *ta,*
nimicește-*i,* ca *să* nu *mai fie,* [o] Ca să știe,
că Dumnezeu domnește în Iacob, Până
la marginile pământului. Sela. 15 Ei
[p] se întorc seara, urlă ca cânele, Și în-
conjoară cetatea: 16 Ei [q] merg din loc
în loc după mâncare; Și mârâesc de ne-
sat. 17 Dar eu voiu cântă puterea ta,
Dimineața voiu lăudă îndurarea ta; Căci
tu mi-ai fost tărie și scăpare în ziua
strâmtorărei mele. 18 Puterea mea,
ție-ți voiu psalmodia: Căci Dumnezeu
este tăria mea, Dumnezeul îndurărei
mele.

Rugăciune în timpuri de resbel.

60 Maestrului de cântare, după Șu-
șan-Edut. O cântare de aur a lui
David, spre învățătură: 2 compusă când
cucerì Aram-Naharaimul și Aram-Zoba,
și Ioab se întoarse și bătù din Edom în
Valea-Sărei douăsprezece mii de inși.
3 Dumnezeule, [a] tu ne-ai lepădat și ne-ai
risipit, Te-ai mâniat; întoarce-te iarăși
spre noi. 4 Cutremurat-ai pământul,
l-ai despicat: [b] Vindecă stricăciunile lui,
căci se clatină. 5 [c] Făcut-ai pre popo-
rul tău să vadă asprimea. [d] Adăpatu-ne-ai
cu vin îmbătător. 6 *Dar pe urmă* [e] dat-ai
celor ce se tem de tine steag, Ca să-l
înalțe pentru *biruința* adevărului. Sela.
7 Ca să se [f] mântuiască iubiții tăi, Ajută
cu dreapta ta, și răspunde-mi. 8 Dum-
nezeu a [g] făgăduit în sfințenia sa; Bu-
cură-mă-voiu, [h] împărțindu-vă [i] Siche-
mul, Și [j] valea Sichemului măsurând-o:
9 Al meu *este* Galaadul și al meu Ma-
nasse, [k] Efraimul *este* tăria capului meu.
[l] Iuda legislatorul meu: 10 [m] Moabul
este ligheanul meu, [n] Asupra Edomului
arunc încălțămintea mea; [o] Filistio! bu-
cură-te de mine. 11 Cine mă va duce
la cetatea cea întărită? Cine mă va duce
la Edom? 12 Au nu tu, Dumnezeule,
cel ce [p] ne-ai lepădat? Și au nu tu, Dum-
nezeule, *cel ce* [q] n'ai ieșit cu oștirile noa-
stre? 13 Dă-ne ajutor, ca *să scăpăm*
din strâmtorare, Căci [r] amăgitor *este* aju-
torul omului. 14 Cu Dumnezeu [s] face-
vom lucruri mărețe, Și el va [t] călcă în
picioare pre neamicii noștri.

Rugăciunea regelui năpăstuit.

61 Maestrului de cântare, pe coarde.
Un psalm al lui David. 2 Ascultă,
Dumnezeule, strigarea mea, Ia seamă la
ruga mea! 3 Dela marginea pământu-
lui strig către tine, În lâncezirea inimei
mele; Du-mă pe stâncă, *că* este preâ-
înaltă pentru mine; 4 Căci tu ai fost
adăpostul meu, [a] Turnul *meu* cel tare
înaintea neamicului. 5 [b] Fă-mă să lo-
cuesc în cortul tău pururea, [c] Să aflù a-
dăpost supt scutul aripelor tale. Sela.
6 Căci tu, Dumnezeule, ai ascultat vo-

b Ps. 56. 6.
c 1 Sam. 24. 11.
d Ps. 35. 23.
e Vers. 14.
f Prov. 12. 18.
g Ps. 10. 11, 13.
h 1 Sam. 19. 16.
i Vers. 17.
j Ps. 21. 3.
k Ps. 54. 7.
l Fac. 4. 12, 15
m Prov. 12. 13.
n Ps. 7. 9.
o Ps. 83. 18.
p Vers. 6.
q Iov. 15. 23.

Ps. 60.
a Ps. 44. 9.
b 2 Cron. 7. 14
c Ps. 71. 20.
d Isa. 51. 17. 22.
e Ps. 20. 5.
f Ps. 108. 6, etc.
g Ps. 89. 35.
h Ios. 1. 6.
i Fac. 12. 6.
j Ios. 13. 27.
k Deut. 33. 17.
l Fac. 49. 10
m 2 Sam. 8. 2.
n 2 Sam. 8. 14.
o 2 Sam 8. 1,
p Ps. 44. 9.
q Ios. 7. 12.
r Ps. 118. 8.
s Num. 24. 18.
t Isa. 63. 3.

Ps. 61.
a Prov. 18. 10.
b Ps. 27. 4.
c Ps. 17. 8.

turile mele, *Mi-ai* dat moștenirea celor
ce se tem de numele tău. 7 [d] Adaugă
zile la zilele regelui. Anii săi *fie* ca și-
rul neamurilor; 8 Să troneze în veci
înaintea lui Dumnezeu. Fă ca să-l pă-
zească mila [e] și adevărul *tău*. 9 Așà voiu
cântà numelui tău pururea; Ca să plă-
tesc voturile mele în fiecare zi.

Speranță tăcută în Dumnezeu. Nimicnicia oamenilor.

62 Maestrului de cântare, lui Iedutun.
Un psalm al lui David. 2 Numai
[a] în Dumnezeu este liniștit sufletul meu;
Dela dânsul *vine* ajutorul meu. 3 [b] Nu-
mai el *este* stânca mea și ajutorul meu,
Scăparea mea: [c] cu totul nu mă voiu clătì.
4 Până când vă veți repezì asupra unui
singur om? Veți năvălì toți *asupră-i*. [d] Ca
la un perete, gata a cădeà, Ca pe un zid,
gata a se surpà? 5 Da, se sfătuesc să-*l*
răstoarne din înălțimea sa, iubesc min-
ciuna; [e] Cu gura lor binecuvintează, și
în inima lor blestemă. Sela. 6 [f] Numai
în Dumnezeu este liniștit sufletul meu;
Căci dela dânsul *vine* speranța mea.
7 Numai el *este* stânca mea și ajutorul
meu, Adăpostul meu: nu mă voiu clătì.
8 [g] În Dumnezeu *este* ajutorul meu și
onoarea mea; Stânca puterei mele, adă-
postul meu *este* în Dumnezeu. 9 În-
crede-te în el în tot timpul, poporule,
[h] Vărsați înaintea lui inima voastră;
Dumnezeu *este* [i] adăpostul nostru. Sela.
10 [j] O suflare numai *sunt* cei mici, min-
ciună cei mari, Puși în cumpănă, cu toții
sunt mai ușori decât suflarea. 11 Nu
sperați în apăsare sau în răpire; nu fiți
deșerți: [k] De sporește avuția *voastră*, nu
vă alipiți inima *de ea*. 12 [l] Odată vorbì
Dumnezeu, de două-ori am auzit acea-
sta: Că [m] puterea *este* a lui Dumnezeu.
13 Și a ta, Doamne, *este* [n] îndurarea;
Căci [o] tu răsplătești omului după fapta lui.

Dor de Dumnezeu în templul său.

63 Un psalm al lui David, compus când
erà în deșertul lui Iuda. 2 Dum-
nezeule, Dumnezeul meu tu *ești*: pre tine
te caut; [a] Sufletul meu însetează după
tine, carnea mea lâncezește după tine
Într'un pământ sec, uscat și fără apă;
3 Ca să văd [b] puterea ta și mărirea ta,
Așà precum te-am văzut în templu.
4 [c] Căci mai bună *este* îndurarea ta de-
cât vieața; Buzele mele te vor lăuda;
5 Așà te voiu binecuvânta [d] în vieața
mea; În numele tău voiu ridicà mânele
mele. 6 Sufletul meu [e] se satură *de*
măduvă și *de* grăsime, Și gura mea *te*
laudă cu buze de bucurie: 7 Când îmi
[f] aduc aminte de tine în așternutul meu,
În veghierile *nopței* cuget la tine. 8 Căci
tu ai fost ajutorul meu, Și [g] supt umbra
aripelor tale voiu căutà adăpost. 9 Sufle-
tul meu este lipit de tine, Dreapta ta mă
sprijinește. 10 Dar cei ce caută să piardă
vieața mea, Vor intrà în adâncurile pă-
mântului. 11 [h] Vor cădeà de sabie, Vor
fi partea șacalilor. 12 Veselì-se-va re-
gele în Dumnezeu: Laude-se [i] tot cel *ce*
se jură în *numele* său: Căci astupà-se-
va gura celor ce vorbesc minciună.

Rugăciunea lui David pentru ocrotirea dumnezească împotriva clevetitorilor.

64 Maestrului de cântare. Un psalm
al lui David. 2 Ascultă, Dumne-
zeule, vocea mea în plângerea mea; De
spaima neamicului păzește vieața mea.
3 Ascunde-mă de adunarea celor ne-
legiuiți. De ceata făcătorilor de rele;
4 [a] Cari ascut, ca o sabie, limba lor, [b] A-
runcă, *ca* pre săgeți, cuvintele lor amare;
5 Ca să săgeteze întru ascuns pre cel
fără prihană; De odată îl săgetează, și
nu se tem. 6 [c] Se întăresc *în* planul cel
rău. Pun la cale, ca să întindă curse:
[d] Zic: „Cine va vedea?“ 7 Uneltesc rele:
Sunt gata la planul uneltit! Lăuntrul fie-
căruia și inima *lui sunt* adânci. 8 [e] Dar
Dumnezeu îi va lovì de odată *cu* săgeata.
Și rănile lor se vor ivì. 9 [f] Și însăși
limbile lor îi vor răsturnà; [g] Clătì-va cu
capul tot cel ce-i va privì. 10 [h] Și se

d Ps. 21. 4.
e Prov. 20. 28
—
Ps. 62.
a Ps. 63. 20.
b Vers. 6.
c Ps. 37. 24.
d Isa. 30. 13.
e Ps. 28. 3.
f Vers. 1, 2.
g Ier. 3. 23.
h Plân. 2. 19.
i Ps. 18. 2.
j Rom. 3. 4.
k Luc. 12. 15.
1 Tim. 6. 17.
l Iov 33. 14.
m Apoc. 19. 1.
n Dan. 9. 9.
o Rom. 2. 6.
1 Cor. 3. 8.
1 Pet. 1. 17.
—
Ps. 63.
a Ps. 42. 2.
b 1 Sam. 4. 21.
c Ps. 30. 5.
d Ps. 104. 33.
e Ps. 36. 8.
f Ps. 42. 8.
g Ps. 61. 4.
h Ezec. 35. 5.
i Zef. 1. 5.
—
Ps. 64.
a Ps. 11. 2.
b Ier. 9. 3.
c Prov. 1. 11.
d Ps. 10. 11.
e Ps. 7. 12, 13.
f Prov. 12. 13.
g Ps. 31. 11.
h Ps. 40. 3.

vor teme toţi oamenii. şi [i]vor da în ştire
fapta lui Dumnezeu. Şi vor înţelege lu-
crarea sa. 11 [j]Cel drept bucurà-se-va
în Domnul. şi se va încrede în el. Şi se
vor lăudà toţi cei drepţi cu inimă.

O cântare de mulţumită a poporului lui Dumnezeu pentru binecuvântarea duhovnicească şi trupească.

65 Maestrului de cântare. Un psalm
sau o cântare a lui David. 2 Ţie,
Dumnezeule, cuvine-se laudă în Sion. Şi
ţi-se va plătì votul. 3 Tu, cel ce asculţi
rugăciunea. [a]Către tine aleargă toată
fiinţa. 4 [b]Învinsu-m'au fărădelegile: Tu
[c]ierţi abaterile noastre. 5 [d]Fericit *băr-
batul, pre care* tu-l [e]alegi. Şi-l laşi să se
apropie, ca să locuiască în curţile tale.
[f]Săturà-ne-vom de bunurile casei tale,
Templul tău cel sfânt! 6 Tu ne răs-
punzi, *făcând* lucruri înfricoşate cu drep-
tate, Dumnezeul mântuirii noastre, Spe-
ranţa [g]tuturor *celor ce locuesc*, până la
marginile pământului. Şi ale mărei celei
mai îndepărtate. 7 Tu, cel ce întăreşti
munţii prin puterea ta. *Tu*, [h]*cel ce eşti*
încins cu tărie; 8 [i]Care alină mugetul
mărilor. Mugetul valurilor şi [j]freamătul
popoarelor. 9 Şi cei ce locuesc chiar la
marginile *pământului*, se tem de semnele
tale. Ieşirile dimineţei şi ale serei tu le
faci să cânte de bucurie: 10 [k]Cercetezi
pământul, şi-l [l]adăpi: Şi-l umplì de avu-
ţii. (Plin de apă este [m]pârâul lui Dum-
nezeu:) Tu pregăteşti grâul lor: Aşà-l
pregăteşti: 11 Brazdele sale adăpi,
Bulgării săi îi netezeşti. Cu ploaie îi
înmoi. *Şi* binecuvintezi fructele sale;
12 Încununi anul cu bunurile tale. Şi dâra
carului tău stropeşte grăsime. 13 Stro-
peşte chiar şi păşunile pustiului: Şi co-
linele se împodobesc; 14 Cu turme se
îmbracă câmpiile, Şi [n]văile în grâu se în-
velesc: Se înmândresc, şi cântă.

Mulţumită lui Dumnezeu, pentru minunata sa povăţuire a poporului său.

66 Maestrului de cântare. O cântare
sau un psalm. Ţărilor toate, [a]stri-
gaţi de bucurie lui Dumnezeu. 2 Cân-
taţi mărirei numele său. Daţi-i mărire *şi*
laudă: 3 Ziceţi lui Dumnezeu: „Cât
de [b]înfricoşate *sunt* faptele tale! [c]De
mărimea puterei tale neamicii tăi te lin-
guşesc. 4 [d]Tot pământul ţi-se pleacă.
şi-ţi [e]cântă. Cântă numelui tău.“ Sela.
5 [f]Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dum-
nezeu; Minunat *este* el în faptele *sale*
asupra fiilor oamenilor: 6 [g]Prefăcut-a
marea în uscat. [h]Prin fluviu trecură pe
jos: Acolo ne-am bucurat de dânsul.
7 El domneşte prin puterea sa în veci.
[i]Ochii săi privesc popoarele, Ca să nu
se înalţe răsculătorii. Sela. 8 Binecu-
vântaţi, popoarelor. pre Dumnezeul no-
stru. Şi faceţi să se audă vocea laudei
sale. 9 Acelui ce a păstrat în viaţă su-
fletul nostru. Şi [j]n'a lăsat să se clătească
piciorul nostru. 10 Că [k]tu. Dumnezeule.
ne-ai cercat pre noi. [l]Ne-ai curăţit, cum se
curăţă argintul. 11 [m]Dusu-ne-ai în cursă:
Pus-ai sarcină greà pe coapsele noastre:
12 [n]Lăsat-ai pre oameni să încalece pe ca-
pul nostru. [o]Trecut-am prin foc şi prin apă:
Şi scosu-ne-ai la *loc* îmbelşugat. 13 [p]Ve-
nì-voiu în casa ta cu ardere de tot *Şi*-ţi
[q]voiu plătì voturile mele, 14 Pre care
le-au cuvântat buzele mele. Şi le-a vorbit
gura mea, în strâmtorarea mea. 15 Ar-
dere de tot de *vite* grase îţi voiu aduce.
cu grăsimea berbecelui! Jertfì-voiu ţie
boi şi ţapi. Sela. 16 [r]Veniţi şi ascultaţi.
toţi cei ce vă temeţi de Dumnezeu! Căci
voiu spune ceeace a făcut sufletului meu.
17 Către dânsul am strigat cu gura mea,
Şi cântare de laudă a fost supt limba
mea.

18 [s]De aş fi cugetat rele întru
inima mea, Domnul nu *m*'ar fi ascultat;
19 *Dar* cu adevărat! Dumnezeu a ascul-
tat. A luat aminte de vocea rugăciunii
mele.

20 Binecuvântat *fie* Dumnezeu. Care
n'a *respins* rugăciunea mea. şi n'a în-
dreptat dela mine îndurarea sa.

---

i Ier. 50. 28.
j Ps. 32. 11.
—
Ps. 65.
a Isa. 62. 23.
b Ps. 38. 4.
c Ebr. 9. 14. 1 Ioan 1. 7, 9.
d Ps. 33. 12.
e Ps. 4. 3.
f Ps. 36. 8.
g Ps. 22. 27.
h Ps. 93. 1.
i Mat. 8. 26.
j Isa. 17 12, 13.
k Deut. 11. 12.
l Ier. 5. 24.
m Ps. 46. 4.
n Isa. 55. 12.
—
Ps. 66.
a Ps. 100. 1.
b Ps. 65. 5.
c Ps. 18. 44.
d Ps. 22. 27.
e Ps. 96. 1, 2.
f Ps. 46. 8.
g Esod. 14. 21.
h Ios. 3. 14, 16.
i Ps. 11 4.
j Ps. 121. 3.
k Isa. 48. 10.
l Zech. 13. 9.
m Plân. 1. 18.
n Isa. 51. 23.
o Isa. 43. 2.
p Ps. 100. 4.
q Eccl. 5. 4.
r Ps. 34 11.
s Iov 27. 9. Iac. 4. 3.

Preamărirea binecuvântării dumnezeești asupra tutulor popoarelor.

67 Maestrului de cântare, pe coarde.
Un psalm sau o cântare. 2 Mi-
luește-ne, Dumnezeule, și ne binecuvân-
tează; [a] Fă să lucească fața sa preste noi.
Sela. 3 Ca să se cunoască pe pământ
[b] calea ta. Între toate popoarele [c] mân-
tuirea ta. 4 [d] Să te laude pre tine, Dum-
nezeule! Să te laude pre tine toate po-
poarele! 5 Popoarele să se bucure și
să-ți *cânte* de bucurie; Căci [e] popoarele
cu dreptate le judeci, Și conduci națiu-
nile pe pământ. Sela. 6 Pre tine să te
laude popoarele, Dumnezeule! Pre tine
să te laude toate popoarele! 7 [f] Pămân-
tul să dea fructele sale; Binecuvinteze-
ne Doamne, Dumnezeul nostru; 8 Bi-
necuvinteze-ne Dumnezeule, Și [g] să se
teamă de el toate marginile pământului.

Cântare de biruință.

68 Maestrului de cântare. Un psalm sau
o cântare a lui David. 2 [a] Scoale-
se Dumnezeu, risipească-se neamicii săi,
Și să fugă de dinaintea lui cei ce-l urăsc!
3 [b] Cum se spulberă fumul, așà să-i spul-
beri, [c] Cum se topește ceara înaintea fo-
cului, *Așà* peară nelegiuiții de dinaintea
lui Dumnezeu! 4 Iar [d] cei drepți să se
bucure, *Și* să se laude înaintea lui Dum-
nezeu, Să se veselească în desfătare!
5 [e] Cântați lui Dumnezeu, psalmodiați nu-
melui lui. [f] Faceți calea celui ce călăto-
rește prin deșerturi; [g] Iah *este* numele
lui, și bucurați-vă înaintea lui. 6 [h] Pă-
rinte al orfanilor și judecător al vădu-
velor *Este* Dumnezeu în sfântul său lo-
caș. 7 [i] Dumnezeu așează pre cei sin-
guratici în familii, [j] Scoate pre cei încă-
tușați la fericire; Iar [k] cei ce se abat
locuesc pământ sterp. 8 Dumnezeule,
[l] când ai ieșit înaintea poporului tău,
Când ai pășit în pustiu, Sela: 9 [m] Cu-
tremuratu-s'a pământul, Cerurile înseși
vărsatu-s'au în ape înaintea lui Dumne-
zeu, Chiar și Sinaiul *tremurat-a* înain-
tea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Is-
rael. 10 [n] Cu ploaie îmbelșugată stro-
pit-ai, Dumnezeule, moștenirea ta: Și
slabă fiind, ai întărit-o. 11 Turma ta
locuì într'însa; *Dar* [o] *turmei* apăsate tu
pregătit-ai bunurile tale, Dumnezeule!
12 Domnul dă cuvânt, Mare *este* oștirea
vestitoarelor lui. 13 *La auzul lui* [p] re-
gii oștirilor fug, Și doamna acasă îm-
parte prada *lor,* 14 [q] Când v'ați odihnit
în staulele *voastre,* [r] *Strălucind* ați fost
ca aripele argintii ale porumbului, Și
ca penișul său, *ce bate* în verde și auriu.
15 Atuncia [s] când Atotputernicul îm-
prăștiind pre regii din mijlocul ei, Alb ca
omătul *de oasele lor* a fost muntele Zal-
mon. 16 Munte înalt *este* muntele Ba-
sanului, Munte cu piscuri multe *este*
muntele Basanului. 17 [t] De ce priviți
cu pismă, munților cu piscuri multe, [u] *La*
muntele, *pre care* alesu-*l*-a Dumnezeu
șieși spre locuința *sa?* Da, Domnul va
locuì *pe el* în veci. 18 [v] Carele lui
Dumnezeu *se numără* cu mii de *mii*, În
mijlocul lor este Domnul; Sinai a ajuns
Sionul în sfințenie. 19 [x] Suitu-te-ai pe
înălțime, [y] luat-ai prizoneri, [z] Primit-ai
daruri dela oameni, Chiar și *dela* cei [a] ce
s'au abătut, [b] ca să troneze *acolo* Dom-
nul, Dumnezeu. 20 Binecuvântat *fie*
Domnul în toate zilele; Sarcine *de* se
pun asupră-ne, Dumnezeu *este* ajutorul
nostru. Sela. 21 Dumnezeul nostru *este*
Dumnezeu al mântuirii, Și [c] ale lui Dum-
nezeu, Domnul, sunt ieșirile din moarte.
22 Dar [d] Dumnezeu va sfărâmà capul
neamicilor săi, [e] Creștetul păros al ace-
luia, ce pururea umblă în păcatele sale.
23 Domnul a zis: „Din Basan *îi* voiu
[f] întoarce, Îi voiu întoarce [g] din adâncu-
rile mărei; 24 [h] Ca piciorul tău, sfără-
mându-i, *să calce* în sângele *lor;* [i] Și
limba cânilor tăi să aibă parte de ne-
amici." 25 *Iacă,* ei văd ducerea ta,
Dumnezeule, Ducerea Domnului meu,
Regelui meu, în templu. 26 Înainte

Ps. 67.
a Num. 6. 25. Ps. 4. 6.
b Fapt. 18. 25.
c Tit. 2. 11.
d Ps. 66. 4.
e Ps. 96. 10, 13.
f Lev. 26. 4.
g Ps. 22. 27.

—

Ps. 68.
a Num. 10. 35.
b Isa. 9. 18.
c Ps. 97. 5.
d Ps. 32. 11.
e Ps. 66. 4.
f Deut. 33. 26.
g Esod. 6. 3.
h Ps. 10. 14, 18.
i 1 Sam. 2. 5.
j Fapt. 12. 6, etc.
k Ps 107. 34, 40.
l Hab. 3. 13.
m Esod. 19. 16, 18.
n Deut. 11. 11, 12.
o Deut. 26. 5, 9.
p Ios. 10. 16.
q Ps. 81. 6.
r Ps. 105. 37.
s Num. 21. 3.
t Ps. 114 4, 6.
u Deut. 12. 5, 11.
v Dan. 7. 10. Ebr. 12. 22. Apoc. 9. 16.
x Efes. 4. 8.
y Judc. 5. 12.
z Fapt. 2. 4, 33.
a 1. Tim. 1. 13.
b Ps. 78. 60.
c Deut. 32. 29.
d Hab. 3. 13.
e Ps. 55. 23.
f Num. 21. 33.
g Esod. 14. 22
h Ps. 58. 10.
i 1 Reg. 21. 19.

merg [j] cântăreţii, în urmă cei ce joc din
citară. În mijloc fecioarele ce cântă din
timpane. 27 Binecuvântaţi în adunări
pre Dumnezeu, Pre Domnul, *voi* cei din
[k] izvoarele lui Israel! 28 Acolo *este*
Beniaminul, [l] cel mai tiner, domnul lor.
Mai marii lui Iuda, ceata lor. Mai marii
lui Zabulon, mai marii lui Neftali.
29 Dumnezeul tău a [m] rânduit puterea
ta: Întăreşte, Dumnezeule, ceea ce ai
făcut pentru noi. 30 Pentru templul
tău cel din Ierusalim, [n] Aducă-ţi regii da-
ruri. 31 Mustră feara trestiei, [o] mulţi-
mea taurilor cu viţeii popoarelor. Ca să
se [p] supună cu plăci de argint. El a risipit
popoarele, *ce* iubesc resbelul. 32 [q] Mai
marii Egiptului vin, [r] Etiopia întinde iute
mânele sale către Dumnezeu. 33 Regate
ale pământului, cântaţi lui Dumnezeu,
Psalmodiaţi Domnului, Sela: 34 Lui,
celui ce călăreşte pe cerurile cerurilor
din vechime! Iacă, el face să răsune
vocea sa, vocea puternică. 35 Daţi
putere lui Dumnezeu: Preste Israel *este*
mărirea lui, Şi puterea lui în nouri.
36 Înfricoşat *eşti*, Dumnezeule, din tem-
plele tale; Dumnezeul lui Israel dă
putere şi tărie poporului, Binecuvântat
fie Dumnezeu.

Robul lui Dumnezeu în suferinţa cea mai adâncă.

69 Maestrului de cântare, după Şoşa-
nim. Un psalm al lui David. 2 A-
jută-mă, Dumnezeule! Căci [a] apele au
străbătut până la sufletul *meu*. 3 [b] A-
fundat sunt în nomol adânc, unde nu
este loc de stătut; Am dat de adânci-
mile apelor şi valurile m'au inundat.
4 [c] Obosit sunt de strigarea mea, uscat
este gâtlejul meu, [d] Slăbesc ochii mei,
aşteptând pre Dumnezeul meu. 5 Mai
mulţi decât părul capului meu, Sunt cei
ce mă [e] urăsc fără cuvânt; Tari *sunt* cei
ce caută a mă pierde, pe nedreptul, nea-
mici ai mei; *Ceea*ce n'am răpit, apucat
sunt să plătesc. 6 Dumnezeule, tu ştii
nebunia mea, Şi greşelile mele nu sunt
ascunse de tine. 7 Să nu se ruşineze
prin mine Cei ce speră în tine, Doamne,
Domnul oştirilor! Să nu se ruşineze prin
mine Cei ce caută pre Dumnezeul lui
Israel! 8 Căci pentru tine sufăr ocară,
Ruşinea acopere faţa mea. 9 [f] *Ajuns-*
am străin fraţilor mei, Da, străin fiilor
mumei mele; 10 [g] Căci râvna pentru
casa ta m'a pierdut; [h] Şi defaimele celor
ce te defaimă, căzut-au preste mine.
11 [i] Şi de am plâns, cu ajun *umilind*
sufletul meu: *Chiar* şi aceasta îmi fu de
defaimă. 12 Şi mi-am luat sac drept
vestmânt, [j] Şi fost-am lor de proverb.
13 De mine vorbesc cei ce şed în poartă,
[k] Şi de cântec *sunt* beţivilor. 14 Dar
eu *îndreptat-am* la tine ruga mea, Doam-
ne [l] *în* timpul binevoinţei *tale;* După
mulţimea îndurării tale, Dumnezeule,
răspunde-mi cu adevărul ajutorului tău.
15 Scoate-mă din nomol, ca să nu mă
afund, [m] Ca să scap de cei ce mă urăsc
şi din [n] adâncimile apelor; 16 Ca să
nu mă inunde valurile apelor, Şi să nu
mă înghiţă adâncul, Şi puţul să nu-şi
[o] închidă asupră-mi gura sa. 17 Răs-
punde-mi, Doamne, [p] căci bună *este* în-
durarea ta, După mulţimea milei tale
[q] întoarce-te spre mine. 18 Şi nu
[r] ascunde faţa ta dela servul tău, Căci
strâmtorat sunt; iute răspunde-mi!
19 Apropie-te de sufletul meu, scapă-l,
Faţă cu neamicii mei mântue-mă.
20 Tu cunoşti [s] ocara mea, ruşinea mea
şi defaima mea, Înaintea ta *sunt* toţi
apăsătorii mei. 21 Ocara mi-a frânt
inima, şi bolnav de moarte am fost; Şi
[t] compătimire am aşteptat: Dar n'*am*
găsit: Şi [u] mângâietori: şi n'am aflat.
22 De mâncare datu-mi-au fiere, Şi [v] în
setea mea cu oţet m'au adăpat. 23 În
[x] cursă prefacă-se masa lor înaintea lor,
Şi în laţ celor fără de grijă; 24 [y] Întu-
nece-se ochii lor, ca să nu vadă, Şi fă
ca coapsele lor pururea să se clatine!

j 1 Cron. 13. 8.
k Deut. 33. 28.
l 1 Sam. 9. 21.
m Ps. 42. 8.
n 1 Reg. 10. 10, 24, 25.
o Ps. 22. 12.
p 2 Sam. 8 2, 6.
q Isa. 19. 19, 21.
r Fapt. 8. 27.
—
Ps. 69.
a Iona 2. 5.
b Ps. 40. 2.
c Ps. 6. 6.
d Isa. 38. 14.
e Ioan 15. 25.
f Ioan 1. 11.
g Ps. 119. 139
h Ps. 89. 50, 51. Rom. 15. 3.
i Ps 35. 13, 14.
j 1 Reg. 9. 7.
k Iov 30. 9.
l 2 Cor. 6. 2.
m Ps. 144. 7.
n Vers. 1, 2, 15.
o Num. 16. 33.
p Ps. 63. 6.
q Ps. 25. 16.
r Ps. 27. 9.
s Isa. 53. 3. Ebr. 12. 2.
t Ps. 142. 4.
u Iov 16. 2.
v Ioan 19. 29.
x Rom. 11. 9, 10.
y Rom. 11. 10.

25 [z]Varsă preste dânșii mânia ta, Și a-
prinderea mâniei tale apuce-i! 26 [a]Pu-
stiească-se curțile lor, În corturile lor
să nu fie locuitori! 27 Căci [b]*pre cel*
ce tu l-ai lovit, [c]ei îl *mai* urmăresc,
Și-și fac basme din durerea celor ră-
niți de tine. 28 [d]Adauge-le vină preste
vină, [e]Și să nu între în dreptatea ta!
29 [f]Șteargă-se din cartea celor vii, [g]Și
cu cei drepți să nu se înscrie! 30 Dar
pre mine, *care sunt* sărac și în suferinți,
Ajutorul tău, Dumnezeule, mă va înălță.
31 [h]Lăudà-voiu numele lui Dumnezeu
în cântare, Îl voiu mărì în laude:
32 [i]Mai plăcut va fi Domnului aceasta,
decât tauri tineri Cu coarne *și* copite.
33 Vedeà-vor *aceasta* [j]cei săraci, și se
vor bucurà; Cei ce căutați pre Dumne-
zeu, [k]reînsuflețească-se inima voastră.
34 Căci Domnul ascultă pre cei lipsiți,
și nu desprețuește pre cei [l]încătușați ai
săi. 35 [m]Lăudà-vor pre el cerul și pă-
mântul, Mările [n]și tot ce se mișcă în-
tr'însele. 36 Căci Dumnezeu va mân-
tuì Sionul, și va rezidì cetățile lui Iuda,
Și într'însele vor locuì, și le vor stă-
pânì; 37 Și seminția servilor săi le va
moștenì, Și cei ce iubesc numele lui vor
locuì într'însele.

Rugăciunea lui David pentru ajutor împotriva dușmanilor săi.

70 Maestrului de cântare. Un psalm al
lui David, spre amintire. 2 [a]Dum-
nezeule, spre mântuirea mea, Doamne,
spre ajutorarea mea, grăbește-te. 3 [b]Ru-
șineze-se și roșească cei ce caută sufle-
tul meu: [c]Întoarcă-se îndărăt plini de
ocară 4 Cei ce doresc nefericirea mea,
Cei ce zic: „Ha! Ha!“ 5 *Dar* bucure-se,
și veselească-se în tine Toți cei ce caută;
zică pururea: „Mare *este* Dumnezeu!“
cei ce iubesc ajutorul tău. 6 [d]Iar eu
sunt sărac și lipsit; Dumnezeule, [e]gră-
bește-te către mine; Ajutorul meu și
mântuitorul meu tu *ești;* Doamne, nu
întârzià.

Rugăciune pentru harul lui Dumnezeu, când s'apropie bătrânețea.

71 La [a]tine, Doamne, caut adăpost:
Nu mă lăsà să fiu rușinat niciodată.
2 În dreptatea ta [b]mântue-mă și mă
scapă: [c]Pleacă urechea ta către mine și
ajută-mă. 3 [d]Fii-mi stâncă de adăpo-
stire, la care totdeauna să alerg; [e]De-
cretează mântuirea mea, căci stânca mea
și întărirea mea tu *ești.* 4 Dumnezeul
meu, [f]scapă-mă din mâna nelegiuitului,
Din palma celui rău și asupritor. 5 Căci
tu ești [g]speranța mea, Doamne, Dumne-
zeule: În tine mă încred din tinerețele
mele. 6 [h]*Pe tine* mă sprijin din sânul
mumei. Din mitra mumei mele tu *ești*
îngrijitorul meu: În tine pururea *este*
lauda mea. 7 [i]Ca o arătare sunt pen-
tru mulți: Dar tu *ești* scăparea mea cea
tare. 8 *De* lauda ta *este* plină [j]gura
mea, *De* mărirea ta toată ziua. 9 [k]Nu
mă lepădà în timpul bătrânețelor, Nu
mă lăsà când slăbesc puterile mele;
10 Căci neamicii mei vorbesc de mine,
Și cei ce pândesc sufletul meu [l]se sfă-
tuesc între ei, 11 Zicând: „Dumnezeu
l-a părăsit, urmăriți-l, și-l apucați; Căci
nu *este* nici un mântuitor *pentru el.*“
12 [m]Dumnezeule, nu fii departe de mine,
Dumnezeul meu, [n]grăbește-te întru aju-
torul meu. 13 [o]Rușineze-se, piardă-se
Cei ce urăsc sufletul meu: Înveselească-
se *cu* ocară și rușine Cei ce caută ne-
fericirea mea. 14 Dar eu pururea voiu
așteptà, Și tot mai mult te voiu lăudà.
15 [p]Gura mea va spune dreptatea ta,
Toată ziua ajutorul tău; Căci nu [q]*le* pot
număra. 16 Voiu venì cu faptele cele mari
ale lui Dumnezeu, Domnul, Voiu amintì
dreptatea ta, *da,* numai a ta. 17 Dum-
nezeule, tu ai fost învățătorul meu din
tinerețele mele, Și până acum proclam
minunile tale; 18 Și *le voiu proclamà*
încă [r]până la bătrânețe și căruntețe:
Dumnezeule, nu mă părăsì, Până voiu
dà în știre puterea ta generațiunei *ace-*

c 1 Thes. 2. 16.
a Mat. 23. 38,
b Isa. 53. 4.
c 2 Cron. 28. 9.
d Rom. 1. 28.
e Rom. 9. 31.
f Filp. 4. 3.
g Ezec. 13. 9.
h Ps. 28. 7.
i Ps. 50. 13, 14.
j Ps. 34. 2.
k Ps. 22. 26.
l Efes. 3. 1.
m Isa. 44. 23.
n Isa. 55. 12.
—
Ps. 70.
a Ps. 40. 13, etc.
b Ps. 35. 4, 26.
c Ps. 40. 15.
d Ps. 40. 17.
e Ps. 141. 1.
—
Ps. 71.
a Ps. 25. 2, 3.
b Ps. 31. 1.
c Ps. 17. 6.
d Ps. 31. 2, 3.
e Ps. 44. 4.
f Ps. 140. 1. 4.
g Ier. 17. 7, 17.
h Isa. 46. 3.
i Isa. 8. 18.
1 Cor. 4. 9.
j Ps. 35. 28.
k Vers. 18.
l 2 Sam. 17. 1.
m Ps. 22. 11, 19.
n Ps. 70. 1.
o Ps. 35. 4, 26.
p Ps. 35. 28.
q Ps. 40. 5.
r Vers. 9

steia. Tăria ta tuturor *celor ce* vor venì.
19 Până în înălțime *este* [s]dreptatea ta,
Dumnezeule. Care ai făcut lucruri mari;
[t]Dumnezeule. cine *este* ca tine? 20 [u]*Tu*.
care ne-ai făcut să vedem multe și grele
nevoi. Iarăși ne vei [v]reînsufletì. Și din
adâncimile pământului iarăși ne vei
scoate. 21 Vei înmulțì mărirea mea,
Și te vei întoarce. ca să mă mângăi.
22 Deci iarăși te voiu lăudà [x]în harpă.
Pentru credincioșia ta. Dumnezeul meu!
Îți voiu psalmodià în citară. Ție. [y]sfân-
tul lui Israel! 23 Buzele mele să se
bucure. Când îți cânt. Și [z]sufletul meu,
pre care l-ai mântuit. 24 Și limba mea
va vorbì toată ziua de dreptatea ta. Căci
rușinați. căci roșiți sunt cei ce caută ne-
fericirea mea.

Cântare de laudă pentru Domnitorul păcii și împărăția sa.

72 Un psalm al lui Solomon. Dum-
nezeule. dă judecățile tale regelui.
Și dreptatea ta fiului regelui; 2 Ca [a]să
judece pre poporul tău cu dreptate, Și
pe săracii tăi după drept. 3 [b]Munții să
aducă pace poporului, Și colinele îmbel-
șugare. 4 [c]Să judece pre săracii po-
porului, Să ajute pe fiii săracului, Și să
sfărâme pre cel apăsător. 5 Să se teamă
de tine. [d]cât *va lucì* soarele și luna se va
arătà. În toate neamurile. 6 [e]Să se
coboare ca ploaia pe iarba cosită. Ca pi-
căturile ploaiei *ce* adapă pământul:
7 Înflorească în zilele lui cel drept. [f]Și
belșugul păcii, până nu va mai fi lună:
8 [g]Domnească dela mare până la mare,
Și dela râu până la marginile pământu-
lui; 9 Plece-i-se înainte [h]locuitorii de-
șerturilor. [i]Și neamicii săi să guste
pulbere; 10 [j]Regii Tarșișului și al țăr-
murilor să-i aducă tribut. Regii din Șeba
și Seba să-i aducă daruri: 11 Și [k]în-
chină-i-se toți regii. Toate popoarele
servească-i. 12 Căci el [l]va scăpà pre
cel sărac. care strigă *după ajutor*, Și pre
cel apăsat. care n'are nici un ajutător.
13 Va crutà pre cel nebăgat în seamă
și pre cel sărac. Și sufletele lipsiților le
va mântuì; 14 De apăsare și asuprire
va scăpà sufletele lor. Și [m]scump va fi
sângele lor în ochii săi. 15 Și ei vor
trăì. și el le va dà din aurul Șebei. Și ei
se vor rugà pentru dânsul pururea. Toată
ziua îl vor binecuvântà. 16 Belșug de
grâu va fi pe pământ. pe vârfurile mun-
ților. Foșnì-vor ca Libanul fructele sale.
Și [n]*oamenii* din cetate ca iarba pămân-
tului vor înflorì. 17 [o]Numele lui va fi
în veci: cât va lucì soarele. numele lui
se va lățì; Și [p]se vor binecuvânta în-
tr'însul [q]Toate popoarele. *și*-l vor fericì.
18 [r]Binecuvântat *fie* Domnul. Dumne-
zeu. Dumnezeul lui Israel. [s]Care singur
face minuni! 19 [t]Și binecuvântat *fie*
mărețul său nume în veci. [u]Și umple-se
tot pământul *de* mărirea lui. Amin și
Amin! 20 Sfârșitu-s'au rugăciunile lui
David. fiul lui Isai.

CARTEA A TREIA.

Ispita și mângâierea cuviosului pe când nelegiuiții se află norociți.

73 Un psalm al lui Asaf. Da bun *este*
Dumnezeu către Israel, Către cei
cu inimă curată. 2 Dar mie picioarele
mai mi-s'au clătit. Pașii mei puțin a lipsit
să alunece. 3 [a]Căci pismuiam pre cei
mândri. Văzând fericirea nelegiuiților.
4 Căci moartea le *este* fără chin. Și gras
este corpul lor. 5 [b]În necazurile oame-
nilor nu *sunt*. Și nu sunt loviți ca *alți*
oameni. 6 De aceea podoaba gâtului
lor *este* mândria. Asuprirea îi învelește
[c]*ca* un vestmânt. 7 [d]Ochii lor se bul-
bucă de grăsime. Ei covârșesc poftele
inimei lor: 8 [e]Batjocoresc și [f]vorbesc
cu răutate de asuprire: [g]Vorbesc cu
mândrie; 9 Înalță gura [h]lor până la
cer. Și limba lor cutreeră pământul.
10 Pentru aceea întoarce-se spre ei po-
porul lor. [i]Și s'adapă cu belșug apele
lor. 11 Zicând: [j] „Oare știe Dumnezeu,
Și cel Preaînalt are oare știință *de acea-*

s Ps. 57. 10.
t Ps. 35. 10.
u Ps. 60. 3.
v Ozea 6. 1, 2.
x Ps. 92. 1, 2, 3. Isa. 60. 9.
z Ps. 103. 4.
—
Ps. 72.
a Isa. 11. 2. 3.
b Isa. 32. 17.
c Isa. 11. 4.
d Ps. 89. 36, 37.
e 2 Sam. 23. 4.
f Dan. 2. 44.
g Esod. 23. 31.
h Ps. 74. 14.
i Isa. 49. 23.
j 2 Cron. 9. 21.
k Isa. 49. 22, 23.
l Iov 29. 12.
m Ps. 116. 15.
n 1 Reg 4. 20.
o Ps. 89. 36.
p Fac. 12. 3.
q Luc. 1. 48
r 1. Cron. 29. 10.
s Esod. 15. 11.
t Neem. 9. 5.
u Zech. 14. 9.
—
Ps. 73.
a Iov 21. 7.
b Iov 21. 9.
c Ps. 109. 18.
d Iov 15. 27.
e Ps. 53. 1.
f Osea. 7. 16.
g 2 Pet. 2. 18.
h Apoc. 13. 6.
i Ps. 75. 8.
j Iov 22. 13.

sta?" 12 Iacă, aceştia *sunt* cei nelegiuiţi.
Şi pururea [k] *fiind* fără grijă, adună avuţii.
13 [l] Da, *în* zădar am lămurit inima mea,
Şi [m] am spălat în nevinovăţie mânele
mele; 14 În toate zilele am fost chinuit.
Şi pedepsit în toata dimineaţa. 15 De
aş fi zis: „Voiu vorbì aşà", Iacă, aş fi
fost necredincios *către* neamurile fii-
lor tăi. 16 [n] Totuşi gândit-am a înţe-
lege aceasta; Dar mi *s'a părut* cu ane-
voie foarte, 17 Până ce [o] am intrat în
templul lui Dumnezeu. *Şi* am înţeles
[p] sfârşitul lor: 18 [q] Pusu-i-ai *numai* în
locuri lunecoase, Lăsatu-i-ai să cadă în
prăpastie. 19 Cum se pustiiră într'o
clipă! Se perdură. periră de spaimă!
20 [r] Ca un vis după deşteptare. Doamne,
[s] la trezirea *ta*, ai despreţuit chipul *lor*.
21 Când inima mea *astfel* [t] se frământă.
Şi *până în* rărunchii mei mă junghia,
22 [u] Nebun eram şi fără înţelegere; *Ca*
un dobitoc eram înaintea ta. 23 Totuşi
sunt pururea cu tine, Tu ai apucat dreapta
mea. 24 [v] Prin sfatul tău condu-mă, Şi
în mărire primeşte-mă. 25 [x] Pre cine
am în cer *afară de tine?* Şi lângă tine
nu cer nimic pe pământ. 26 [y] Carnea
mea şi inima mea se topesc; *Dar* Dum-
nezeu *este* stânca inimei mele şi [z] partea
mea în veci. 27 Căci, iacă. [a] cei ce
sunt depărtaţi de la tine per, Tu perzi
pre tot cel ce [b] desfrânează dela tine.
28 Iar eu, fericirea mea *este* a mă [c] apro-
più de Dumnezeu; Pun în Domnul.
Dumnezeu, adăpostul meu. Ca să [d] spun
toate faptele tale.

Rugăciune pentru ajutor în timpul pustiirei templului.

74 O învăţătură a lui Asaf. Pentru ce,
Dumnezeule, ne-ai [a] lepădat pen-
tru totdeauna, [b] Fumegă mânia ta preste
[c] turma păşunei tale? 2 Adu-ţi aminte
de comunitatea ta, [d] *pre care* din vechime
ţi-ai câştigat-*o*, De [e] seminţia moştenirei
tale, *pre care* tu ai răscumpărat-*o*, De
muntele Sion, pre care ai locuit. 3 Ri-
dică paşii tăi spre ruinele din veci; Ne-
amicul toate strică în templu. 4 [f] Mu-
git-au neamicii tăi în locaşul tău. [g] Ridi-
cat-au semnele lor *drept* semne. 5 Erau
la privire, ca cei ce ridică în sus Secu-
rile în desişul pădurei: 6 Aşà sfărâmă
ei acum toate [h] săpăturile lui Cu topoare
şi ciocane. 7 [i] Foc aruncară în tem-
plul tău, Pângărit-au locaşul numelui
tău [j] tot, până la pământ. 8 [k] Zisu-şi-au
în inima lor: „Îi vom nimicì cu totul";
Ars-au toate locaşurile lui Dumnezeu în
ţară. 9 Semnele noastre nu le mai
vedem; [l] Nu mai *este* nici un protet, Şi
cu noi nu *este* nimenea care să ştie.
până când *va ţineà aceasta*, 10 Până
când, Dumnezeule, neamicul să-şi bată
joc, Să blesteme neamicul numele tău
pururea? 11 [m] Pentru ce-ţi retragi mâna
ta şi dreapta ta? *Scoate-o* din sânul tău,
nimiceşte-i! 12 Căci din vechime *este*
[n] Dumnezeu regele meu, Care a făcut
mântuire pe pământ: 13 [o] Despicat-ai
marea prin puterea ta, [p] Sfărâmat-ai pe
ape capetele crocodililor; 14 Sdrobit-ai
capul Leviatanului, Datu-l-ai [q] *de* mân-
care [r] unui popor, locuitori ai deşertu-
rilor; 15 [s] Rupt-ai isvoare şi pâraie, [t] Se-
cat-i râuri pururea-curgătoare. 16 A
ta *este* ziua şi a ta noaptea, [u] Tu ai pre-
gătit lumina şi soarele; 17 Tu ai [v] aşezat
toate marginile pământului, [x] Vara şi
iarna tu le-ai făcut, 18 [y] Adu-ţi aminte
de aceasta, *că* neamicul şi-a bătut joc
de Domnul, Şi *că* [z] un popor nebun a
blestemat numele tău. 19 Nu da fea-
relor lacome [a] turturica ta, Vieaţa să-
racilor nu o [b] uità pentru totdeauna:
20 Caută legământul, căci s'a umplut de
locuinţele asuprirei, *Chiar şi* locurile cele
mai îndosite ale ţărei. 21 Cel împilat
să nu se întoarcă ruşinat. Cel sărac şi
lipsit să laude numele tău. 22 Scoală-te.
Dumnezeule, apără dreptul meu, Adu-ţi
aminte de ocara asupră-ţi a celui nebun
totdeauna. 23 Nu uità strigătul neami-

k Vers. 3.
l Iov 21. 15.
m Ps. 26. 6.
n Eccl. 8. 17.
o Ps. 77. 13.
p Ps. 37. 38.
q Ps. 35.
r Iov 20. 8.
s Ps. 78. 65.
t Vers. 3.
u Ps. 92. 6.
v Ps. 32. 8.
x Filip. 3. 8.
y Ps. 84. 2.
z Ps. 16. 5.
a Ps. 119. 155.
b Esod. 34. 15.
c Ebr. 10. 22.
d Ps. 107. 22.

Ps. 74.

a Ps. 44. 9, 23.
b Deut 29. 20.
c Ps. 95. 7.
d Esod. 15. 16.
e Deut. 32. 9.
f Plân. 2. 7.
g Dan. 6. 27.
h 1 Reg. 6. 18, 29, 32, 35.
i 2 Reg. 25. 9.
j Ps. 89. 39.
k Ps. 83. 4.
l Amos 8. 11.
m Plân 2. 3.
n Ps. 44. 4.
o Esod. 14 21.
p Isa. 51 9, 10.
q Num. 14. 9.
r Ps. 72. 9.
s Isa. 48 21.
t Ios. 3. 13, etc.
u Fac. 1. 14. etc.
v Fapt. 17. 26.
x Fac. 8. 22.
y Apoc. 16. 19.
z Ps. 39. 8.
a Cânt. 2. 14.
b Ps. 68. 10.

cilor tăi, sgomotul împotrivitorilor tăi,
Cari pururea se ridică asupră-ţi.

Mulţumită pentru judecata lui Dumnezeu asupra trufaşilor sau îngâmfaţilor.

75 Maestrului de cântare, după Altaşet.
Un psalm sau o cântare a lui Asaf.
2 Ţie-ţi mulţumim, Dumnezeule! *Ţie-ţi*
mulţumim, şi aproape este numele tău:
Minunile tale istorisesc aceasta. 3 Când
voiu luà timp cuvenit, *Atuncia* cu drep-
tate voiu judecà: 4 Ţara se topia, şi
toţi locuitorii ei; Dar eu întărit-am stâlpii
săi. Sela. 5 Zis-am către cei îngâmfaţi:
„Nu fiţi îngâmfaţi“; Şi către cei nele-
giuiţi: [a] „Nu înălţaţi cornul: 6 Nu înăl-
ţaţi în sus cornul vostru, *Nu* vorbiţi *cu*
gâtul dârj!“ 7 Căci nu dela răsărit,
nici dela apus, Şi nici din deşert nu *vine*
înălţare! 8 Căci [b] Dumnezeu *este* jude-
cător: [c] El umileşte pre unul, şi pre altul
înalţă. 9 Căci [d] o cupă *este* în mâna
Domnului. Şi vinul spumegă *în ea*, [e] de
amestecătură este plină; Şi el toarnă
dintr'însa: Cu adevărat, toţi nelegiuiţii
pământului vor suge din ea [f] drojdiele, *şi*
le vor beà. 10 Dar eu pururea voiu
istorisì, Voiu psalmodià Dumnezeului
lui Iacob. 11 Şi toate coarnele nele-
giuiţilor se vor sdrobì: *Dar* coarnele
celui drept se vor înălţà.

Preamărirea judecătorului ceresc.

76 Maestrului de cântare, pe coarde.
Un psalm sau o cântare a lui Asaf.
2 Cunoscut *este* Dumnezeu în [a] Iuda, În
Israel mare *este* numele lui; 3 Fost-a
în Salem cortul său, Şi în Sion locuinţa
sa. 4 [b] Acolo sfărâmat-a el fulgerile
arcului, Scuturi, săbii şi *toate ale* res-
belului. Sela. 5 Strălucit, măreţ te-*ai*
arătat, [c] Pe *aceşti* munţi ai prăzei, 6 Des-
puiatu-s'au [d] cei tari la inimă, [e] Dorm
somnul lor, Şi toţi vitejii nu mai au pu-
tere în mânele lor. 7 [f] De mustrarea
ta, Dumnezeul lui Iacob! Cufundatu-s'au
în somn adânc car şi cal. 8 Tu, tu
numai *eşti* înfricoşat! Şi [g] cine poate sta
înaintea ta, când te mânii? 9 Din cer
[h] ai făcut să se audă judecata; [i] Îngro-
zitu-s'a pământul, şi tăcù, 10 Când
Dumnezeu [j] se sculă la judecată, Ca se
scape pre toţi cei apăsaţi ai ţărei. Sela.
11 Căci [k] furia omului te laudă, Şi cu
rămăşiţa furiei te încingi, 12 [l] Faceţi
şi plătiţi voturi Domnului, Dumnezeul
vostru; [m] Toţi cei de prin prejurul lui,
aduceţi daruri celui Înfricoşat. 13 El
taie suflarea domnilor, Înfricoşat *este el*
regilor pământului.

Oftare în nevoie grea; mângăiere din îndurarea lui Dumnezeu de mai înainte arătată poporului său.

77 Maestrului de cântare, lui Iedutun.
Un psalm al lui Asaf. 2 [a] Îndrep-
tat-am către Dumnezeu vocea mea, şi
am strigat; *Îndreptat-am* către Dum-
nezeu vocea mea, şi el m'a ascultat.
3 [b] În ziua strâmtorării mele [c] căutat-am
pre Domnul, Mâna mea *la el* erà întinsă
noaptea fără încetare, Sufletul meu nu
voià să fie mângăiat. 4 De Dumnezeu
îmi amintiam, şi suspinam, Cugetam, şi
[d] spiritul meu lâncezià. Sela. 5 Des-
chise ţineai pleoapele ochilor mei, Eram
neliniştit, şi nu puteam vorbì. 6 [e] Gân-
diam la zilele din vechime, La anii se-
culilor *trecuţi;* 7 Îmi aduceam aminte
de [f] cântarea nopţii, [g] Cugetam în inima
mea, Şi spiritul meu se-ntrebà: 8 [h] „Oare
lepădatu-*m*'a Domnul pentru totdeauna?
Oare [i] mai mult nu *mă* va miluì? 9 Sfâr-
şit-a pentru totdeauna îndurarea sa?
Încetat-a [j] făgăduinţa sa din neamuri
în neamuri?“ 10 [k] Uitat-a Dumne-
zeu de a fi îndurat? Oare închis-a în
mânie îndurarea sa?“ Sela. 11 Şi-*mi*
ziceam: „Aceasta-*i* [l] slăbiciunea mea, A
crede schimbăcioasă dreapta celui Prea-
înalt“. 12 *Dar* [m] amintitu-mi-am de
faptele Domnului, Da, amintitu-mi-am
de minunile tale din vechime; 13 Gân-
dit-am asupra tuturor faptelor tale,
Şi cugetat-am asupra lucrărilor tale.

Ps. 75.
a Zech 1. 21.
b Ps. 50. 6.
c 1 Sam. 2. 7.
d Iov 21. 20.
e Prov. 23. 30.
f Ps. 73. 10.
—
Ps. 76.
a Ps. 48. 1. etc.
b Ps. 46. 9.
c Ezec 38 12,13
d Isa. 46. 12.
e Ps. 13, 3.
f Esod. 15.1,21.
Zech. 12. 4.
g Nah. 1. 6.
h Ezec. 38. 20.
i 2 Cron. 20. 29, 30.
j Ps. 9. 7. 8, 9.
k Esod. 9. 16.
l Eccl. 5. 4, 5 6.
m 2 Cron. 32. 22, 23.
Ps. 77.
a Ps. 3. 4.
b Ps. 50. 15.
c Isa. 26. 9, 16.
d Ps. 142. 3
e Deut. 32. 7.
f Ps 42. 9.
g Ps. 4. 4.
h Ps. 74. 1.
i Ps. 85. 1.
j Rom. 9. 6.
k Isa. 49 15.
l Ps. 31 22.
m Ps 143. 5.

14 Dumnezeule, în sfințenie *este* [n] calea
ta; [o] Ce zeu *este atât de* mare ca Dum-
nezeu? 15 Tu *ești* Dumnezeul, care
faci minuni: Tu ai arătat popoarelor pu-
terea ta; 16 [p] Răscumpărat-ai cu braț
tare pre poporul tău, Pre fiii lui Iacob
și a lui Iosef. Sela. 17 [q] Văzutu-te-au
apele, Dumnezeule, Văzutu-te-au apele,
și se cutremurară, Și adâncurile tremu-
rară. 18 Nourii vărsară apă, Cerul făcù
să răsune vocea *sa*, [r] Și săgeţile tale sbu-
rară încoace și încolo. 19 În vârtejuri
erà vocea tunetului tău, [s] Fulgerile *tale*
luminară lumea; [t] Se cutremură și se
clătì pământul. 20 [u] Prin *mijlocul* mării
fu calea ta, Și cărarea ta prin *mijlocul*
apelor puternice, [v] Și urmele tale nu se
cunoscură. 21 [x] Condus-ai, ca pe o
turmă, pre poporul tău, Prin Moisi și
Aaron.

Credinciosia lui Dumnezeu în povățuirea poporului său neascultător.

78 O învățătură a lui Asaf. [a] Ascultă,
poporul meu, învățătura mea, Ple-
cați urechea voastră la cuvintele gurei
mele. 2 [b] Deschide-voiu în parabole
gura mea, Descoperì-voiu cele tăinuite
din timpii trecuți: 3 [c] Cele ce noi am
auzit și am aflat, Și părinții noștri ne-au
istorisit. 4 [d] Nu voim a *le* ascunde dela
fiii lor, *Pentru ca și ei* [e] să spună lauda
Domnului neamurilor viitoare, Puterea
lui și minunile lui, ce le-a făcut. 5 Căci
[f] el a așezat mărturie în Iacob, Și a pus
lege în Israel, Poruncind părinților no-
ștri, [g] Ca să *le* facă cunoscute fiilor lor;
6 [h] Ca să le cunoască neamurile vii-
toare, Fiii, *ce* se vor naște: *Ca* aceștia
să se scoale și să *le* spună fiilor lor:
7 Să pună în Dumnezeu speranța lor,
Și să nu uite faptele lui Dumnezeu, Și
poruncile lui să le păzească; 8 Și [i] să
nu ajungă ca părinții lor: [j] O generațiune
neascultătoare și răsculătoare, O gene-
rațiune, [k] *ce* nu și-a pregătit inima, Și al
cărei spirit nu erà credincios către Dum-
nezeu. 9 Fiii lui Efraim, arcași înar-
mați, Se întoarseră îndărăt în ziua luptei.
10 [l] Nu ținură legământul lui Dumne-
zeu, Și nu voiră să umble în legea lui;
11 Și [m] uitară faptele sale, Și minunile
sale, pre cari le-a arătat lor. 12 În-
naintea părinților lor a făcut [n] minuni,
În pământul Egiptului, [o] *în* câmpia Zoa-
nului: 13 [p] Despică marea, și-i trecù,
Și [q] făcù să stea apele ca o grămadă.
14 [r] Îi conduse ziua întru nour, Și toată
noaptea întru lumină de foc. 15 [s] Des-
pică stânci în pustiu, Și-*i* adăpă, ca *din*
adâncurile cele mari; 16 Scoase [t] din
stâncă râuri, Făcù să curgă apă ca flu-
viu. 17 Dar ei tot urmară a păcătuì
asupră-i, [u] Răsculându-se asupra celui
Preaînalt în deșert. 18 Și [v] ispitiră pre
Dumnezeu în inima lor, Cerând mâncare,
după pofta lor. 19 [x] Și vorbiră asupra
lui Dumnezeu, zicând: „Dumnezeu pu-
teà-va oare să pregătească masă în pu-
stiu?“ 20 [y] Iacă, el lovì stânca și apele
curseră, Și pâraie se revărsară. Puteà-va
încă și pâne să dea? „Pregătì-va oare
carne pentru poporul său?“ 21 Drept
aceea auzind Domnul *aceasta*, [z] se mâniè:
Și se aprinse foc în Iacob, Și urgie se
ridică în Israel. 22 Căci nu [a] crezură
în Dumnezeu, Și nu se încrezură în aju-
torul lui. 23 Totuși el a poruncit nou-
rilor celor de sus, [b] Și deșchise porțile
cerului; 24 [c] Și plouă preste dânșii
manna spre mâncare, Și datu-le-a grâ-
nele cerului. 25 Pânea celor puternici
mâncă fiecare, Hrană trimesu-le-a spre
îndestulare. 26 [d] El pornì în cer vântul
de răsărit, Și conduse prin puterea sa
pre cel de miază-zi. 27 Și plouă carne
preste dânșii ca pulberea, Și pasări ari-
pate ca nisipul mării: 28 Și *le* făcù să
cadă în mijlocul taberei lor, În jurul lo-
cuințelor lor. 29 [e] *Și* ei mâncară și prea
se săturară; Că dorința lor le-o împlinì.
30 Ei *încă* nu-și pierduseră pofta, [f] Mân-
carea lor erà încă în gura lor: 31 *Când*

n Ps. 73. 17.
o Esod. 15. 11.
p Esod. 6. 6. Deut. 9. 29.
q Esod. 14. 21.
r Hab. 3. 11.
s Ps. 97. 4.
t 2 Sam. 22. 8.
u Hab. 3. 15
v Esod. 14. 28.
x Esod. 13. 21.
—

Ps. 78.
a Isa. 51. 4.
b Ps. 49. 4.
c Ps. 44. 1.
d Ioel 1. 3.
e Esod. 12. 26, 27.
f Ps. 147. 19.
g Deut. 4. 9.
h Ps. 102. 18.
i 2 Reg 17. 14.
j Esod. 32. 9.
k 2 Cron. 20. 33.
l 2 Reg. 17. 15.
m Ps. 106. 13.
n Esod. 7.
o Fac. 32. 3.
p Esod. 14. 21.
q Esod. 15. 8.
r Esod. 13. 21.
s Esod. 17. 6. 1 Cor. 10. 4.
t Deut. 9. 21.
u Deut. 9. 22.
v Esod. 16. 2.
x Num. 11. 4.
y Esod. 17. 6.
z Num. 11. 1, 10.
a Ebr. 3. 18.
b Fac. 7. 11.
c Esod. 16 4, 14. 1 Cor. 10. 3.
d Num. 11. 31.
e Num. 11. 20.
f Num. 11. 33.

mânia lui Dumnezeu se ridică asupră-le.
Și ucise între grașii lor. Și doborî pre
tinerii lui Israel. 32 Cu toate acestea
[g]ei mai păcătuiră. [h]Și nu crezură în
minunile lui. 33 [i]Deci el lăsă să piară
ca suflarea zilele lor. Și anii lor cu spaimă.
34 [j]Când îi ucideà, atunci întrebau de
el. Și se întorceau și căutau pre Dum-
nezeu: 35 Și-și aduceau aminte, că
[k]Dumnezeu *este* stânca lor. Și Dum-
nezeu cel Prea Inalt, [l]mântuitorul lor.
36 Dar îl [m]îmblânziau cu gura lor. Și cu
limba lor îi mințiau: 37 Căci [n]inima
lor nu erà statornică cu dânsul. Și
nu erau credincioși legământului său.
38 [o]Totuși el îndurător *fiind*, Iertă fără-
delegile lor, și nu-i perdeà: Ci adeseori
își [p]întorcea mânia sa. [q]Și nu se deșteptà
toată urgia sa. 39 Căci [r]își amintià, [s]*că*
nu sunt decât carne, [t]Un vânt, ce trece
și nu se mai întoarce. 40 De câteori
sculatu-s'au asupră-i în pustiu, [u]Amă-
ritu-l-au în deșert! 41 Și [v]ispitit-au
din nou pre Dumnezeu, Și [x]desonorat-au
pre Sfântul lui Israel! 42 Neamintin-
du-și de mâna lui, *De* ziua, când i-a
mântuit de neamic. 43 Când [y]a făcut
în Egipt semnele sale, Și minunile sale
în câmpia Zoanului: 44 [z]Când a pre-
făcut în sânge fluviile lor, Și ei *din*
izvoarele lor nu putură beà. 45 *Când*
[a]a trimes asupra-lor tot felul de insecte,
cari-i mâncau, Și [b]broaște, ce le aduceau
stricăciune: 46 [c]Și venitul lor l-a
dat omizelor, Și lucrul lor locustelor:
47 *Când* [d]a bătut cu grindină viile lor,
Și sicomorele lor cu ploaie de piatră:
48 [e]Dând grindinei vitele lor, Și fulge-
relor turmele lor: 49 Trimițând asupra-
lor aprinderea mâniei sale, urgia, Furia
și strâmtorarea: O solie de îngeri ai
nefericirii. 50 Gătit-a cale mâniei sale,
Necruțând de moarte sufletele lor, Ci
viеața lor dând-o ciumei. 51 [f]Și a bătut
pre tot întâiu-născutul în Egipt, Începutul
puterei în [g]corturile lui Ham. 52 Și [h]a
pornit pre poporul său ca pre oi, Și i-a
[i]dus în pustiu ca pre o turmă. 53 Și
i-a dus în siguranță, așà că nu s'a temut
de nimic; Iar [j]pre neamicii lor marea i-a
acoperit. 54 I-a adus în [k]sfântul său
ținut, în acest munte, [l]*Pre care l*-a do-
bândit dreapta sa. 55 Și [m]alungă de
dinaintea lor popoarele, Și [n]le însemnă
sorțurile moștenirei lor, Și făcù să locu-
iască în corturile lor semințiile lui Israel.
56 [o]Dar ei ispitiră pre Prea Inaltul Dum-
nezeu, și se răsculară *asupră-i*. Și măr-
turiile sale nu le păziră: 57 [p]Se abă-
tură și se făcură necredincioși, ca și pă-
rinții lor, Se întoarseră [q]ca un arc amă-
gitor. 58 [r]Il mâniară cu [s]înălțimile lor,
Și cu idolii lor l-au întărîtat. 59 Auzì
Dumnezeu *aceasta*, și se mânie, Și luă
în ură foarte pre Israel: 60 [t]Și părăsì
locașul din Șilo, Cortul, ce și-l pusese
între oameni. 61 [u]Și dădù în captivi-
tate puterea sa, Și mărirea sa în mâna
neamicului: 62 [v]Și dădù sabiei pre
poporul său, Și asupra moștenirii sale
se mânie: 63 Pre tinerii săi îi mistuì
focul, Și [x]fecioarele sale nu fură lăudate
cu *cântări de nuntă;* 64 [y]Preoții săi
căzură de sabie, Și [z]văduvele lor nu
plânseră. 65 Atuncia [a]se deșteptă
Domnul ca din somn, [b]Ca un viteaz vesel
de vin. 66 [c]Și lovì pre neamicii săi la
spate, Și puse rușine nesfârșită preste
dânși. 67 Și lepădă cortul lui Iosef,
Și nu alese seminția lui Efraim. 68 Ci
alese seminția lui Iuda, pre muntele Sion,
[d]Pre care-l iubì. 69 [e]Și zidì templul
său înalt ca cerul, *Așezatu-l-a* ca pă-
mântul, pre care l-a întemeiat pentru
veci.

70 [f]Și alese pre David, servul său,
Și-l luă dela turmele oilor: 71 Din
urma [g]oilor neînțercate luatu-*l*-a, Ca [h]să
pască pre Iacob, poporul lui, Și pre Israel,
moștenirea sa. 72 Și el îi păstorì întru

[g] Num. 14, &16. [h] Vers. 22. [i] Num. 14. 29. 35. [j] Osea. 5. 15. [k] Deut. 32. 4, 15. 31. [l] Esod. 15. 13.
[m] Ezec. 33. 31. [n] Vers. 8. [o] Num. 14. 18, 20. [p] Isa. 48. 9. [q] 1 Reg. 21. 29. [r] Ps. 103. 14. 16. [s] Fac. 6. 3.
[t] Iac. 4. 14. [u] Etes. 4. 30. Ebr. 3. 16, 17. [v] Num. 14. 22. [x] Vers. 20. [y] Vers. 12. [z] Esod. 7. 20.
[a] Esod. 8. 24. [b] Esod. 8. 6. [c] Esod. 10. 13. 15. [d] Esod. 9. 23. 25. [e] Esod. 9. 23, 24, 25. [f] Esod. 12. 29.
[g] Ps. 106. 22. [h] Ps. 77. 20. [i] Esod. 14. 19. 20. [j] Esod. 14. 27. 28. [k] Esod. 15. 17. [l] Ps. 44. 3. [m] Ps. 44. 2.
[n] Ios. 13. 7. [o] Judc. 2. 11. 12. [p] Ezec. 20. 27, 28. [q] Osea 7. 16. [r] Ezec. 20. 28. [s] Deut. 12. 2. 4. [t] 1 Sam. 4. 11.
[u] Judc. 18. 30. [v] 1 Sam. 4. 10. [x] Ier. 7. 34. [y] 1 Sam. 4. 11. [z] Iov 27. 15. [a] Ps. 44. 23. [b] Isa. 42. 13. [c] 1 Sam. 5. 6. 12.
[d] Ps. 87. 2. [e] 1 Reg. 6. [f] 1 Sam. 16. 11, 12. 2 Sam. 7. 8. [g] Isa. 40. 11. [h] 2 Sam. 5. 2.

neprihănirea inimei sale. Şi cu iscusinţa
mânelor sale i-a condus.

Tânguire împotriva distrugătorilor Ierusalimului.

79 Un psalm al lui Asaf. Dumnezeule.
popoare venit-au în [a]moştenirea
ta. Întinat-au [b]sfântul tău templu, [c]În
ruini prefăcut-au Ierusalimul. 2 Dat-au
[d]stârvurile servilor tăi Mâncare pasărilor cerului, Carnea cuvioşilor tăi Fiarelor pământului. 3 Vărsat-au sângele
lor ca apa, în jurul Ierusalimului, [e]Şi
nimenea nu-i înmormântă. 4 [f]De ocară
ajuns-am vecinilor noştri, De râs şi de
batjocură celor din jurul nostru. 5[g]Până
când. Doamne, te vei mânia? Oare pururea ca focul [h]va arde râvna ta? 6 [i]Varsă
mânia ta preste popoarele, ce [j]nu te
cunosc. Şi preste regatele, ce nu [k]chiamă
numele tău; 7 Căci înghiţiră pre Iacob,
Şi pustiiră locuinţele sale. 8 [l]Nu-ţi
aminti asupră-ne fărădelegile strămoşilor *noştri;* Iute să ne întâmpine îndurarea ta; Căci [m]înjosiţi foarte suntem.
9 [n]Ajută-ne, Dumnezeul mântuirii noastre. Pentru mărirea numelui tău; Scapă-ne. şi curăţeşte păcatele noastre.
[o]Pentru numele tău. 10[p]De ce să zică
popoarele: „Unde este Dumnezeul lor?"
Facă-se cunoscută între popoare înaintea
ochilor noştri Răsbunarea sângelui vărsat al servilor tăi. 11 [q]Vină înaintea ta
suspinul celui încătuşat: Păzeşte prin
puterea ta cea mare pre cei ce sunt
hotărîţi morţei; 12 Şi întoarce vecinilor
noştri [r]De şapteori în sânul lor [s]Defaima, cu care te-au defăimat, Doamne!
13 Dar noi, poporul tău şi oile păşunei
tale, Îţi vom mulţumì în veci: Din neam
în neam vom proclama lauda ta.

Rugăciune pentru menţinerea lui Israel ca viţa lui Dumnezeu.

80 Maestrului de cântare, după Şoşanim-Edut. Un psalm al lui Asaf.
2 Păstorule al lui Israel! ià în urechi;
tu cel ce conduci pre Iosef [a]ca pre o
turmă, [b]Tu cel ce şezi *între* cherubimi.
[c]fă să lucească strălucirea ta. 3 Deşteaptă puterea ta [d]înaintea lui Efraim.
a lui Beniamin şi a lui Manase, Şi vino
într'ajutorul nostru. 4 Dumnezeule!
[e]reîntoarce-ne iarăşi, [f]Şi fă să lucească
faţa ta, ca să fim mântuiţi. 5 Doamne,
Dumnezeul oştirilor! Până când te vei
mânià la ruga poporului tău? 6 [g]Datu-
le-ai de mâncare pâne de lacrimi. Şi
adăpatu-i-ai de lacrimi cu plină măsură;
7 [h]Pusu-ne-ai de ceartă vecinilor noştri,
Şi neamicii noştri îşi râd *de noi.* 8 Dumnezeul oştirilor! [i]reîntoarce-ne iarăşi, Şi
fă să lucească faţa ta, ca să fim mântuiţi.
9 [j]Un butuc de vie strămutat-ai din
Egipt, [k]Gonit-ai popoarele, şi l-ai sădit:
10 *Loc* [l]făcut-ai înaintea lui. De a prins
rădăcină. şi a umplut ţara; 11 Munţii
acoperitu-s'au *de* umbra lui. Şi ramurile
lui *erau ca* cedrii cei înalţi; 12 Întinse
viţele sale până la mare. Şi [m]până la
fluviu odraslele sale. 13 De ce *dar* [n]ai
surpat gardurile lui, De-l smulg toţi
trecătorii pe drum? 14 Mistreţul sălbatic îl râmă. Şi fiarele câmpului îl pasc.
15 Dumnezeul oştirilor! rugămu-te, întoarce-te. [o]Caută din cer. uită-te, şi cercetează via aceasta. 16 Şi sprijină sadul
ce a sădit dreapta ta, Şi viţa *ce* ţi-ai întărit. 17 Arsă de foc. tăiată *este.* De
mustrarea feţei tale piere. 18 Fie mâna
ta pe bărbatul dreptei tale, Pe fiiul omului, *pre care* ţi-*l*-ai întărit. 19 Şi aşà nu
ne vom abate dela tine: Reînviază-ne. şi
numele tău îl vom chiemà. 20 Doamne.
Dumnezeul oştirilor! reîntoarce-ne iarăşi. Fă să lucească faţa ta. ca să fim
mântuiţi.

Adevărata prăznuire.

81 Maestrului de cântare. după Ghittit. Un psalm al lui Asaf. 2 Cântaţi lui Dumnezeu, puterea noastră. Strigaţi cu bucurie Dumnezeului lui Iacob.
3 Sunaţi cântare. bateţi timpana. Citara
cea plăcută cu harpa împreună. 4 Su-

Ps. 79.
a Esod. 15. 17.
b Ps. 74. 7.
c 2 Reg. 24. 9, 10. Mic. 3. 12.
d Ier. 7. 33.
e Ps. 141. 7. Ier. 14. 16. Apoc. 11. 9.
f Ps. 44. 13.
g Ps. 74. 1. 9, 10.
h Zef. 1. 18.
i Ier. 10. 25.
j 2 Thes. 1. 8.
k Ps. 53. 4.
l Isa. 64. 9.
m Deut, 28. 43.
n 2 Cron. 14. 11.
o Ier. 14. 7, 21.
p Ps. 42 10.
q Ps. 102. 20.
r Fac. 4. 15. Luc. 6. 38.
s Ps. 74. 18, 22.
—
Ps. 80.
a Ps. 77. 80.
b Esod. 25. 20. 22.
c Deut. 33. 2. Ps. 50. 2.
d Num. 2. 18—23.
e Plân. 5. 21.
f Num. 6. 25. Ps. 4. 6.
g Ps. 42. 3. Isa. 30. 20.
h Ps. 44. 13.
i Vers. 3. 19.
j Isa. 5. 1, 7.
k Ps. 44. 2.
l Esod. 23. 28.
m Ps. 72. 8.
n Ps. 89. 40, 41
o Isa. 63. 15.
—

nați din trâmbiță la lună nouă. La lună
plină, în ziua sărbărei noastre. 5 Căci
pentru Israel [a]așezământ *este* aceasta,
Lege a Dumnezeului lui Iacob. 6 Pre
care a pus-o drept mărturie în Iosef,
Când ieșì asupra pământului Egiptului.
[b]Vocea unui *popor* necunoscut am au-
zit. 7 [c]Depărtat-am de supt sarcină
umerii săi. Mânele sale scutitu-s'au de
[d]coșniță. 8 În strâmtorare [e]strigat-ai,
și te-am mântuit. [f]Răspunsu-le-am în lo-
cul ascuns al tunetului. [g]Cercetatu-te-am
la apa Meriba (ceartă). Sela. 9 [h]Ascultă,
poporul meu, și voiu mărturisì asupră-ți:
De m'ai fi ascultat, Israele. 10 [i]Să nu
fie în tine nici un [j]zeu străin; Și să nu
te închini vre-unui zeu străin; 11 [k]Eu
Domnul, Dumnezeul tău, Care te-am
scos din pământul Egiptului. *ți-aș fi
zis:* [l]Lărgește gura ta, și o voiu umpleà.
12 Dar poporul meu nu ascultă de vo-
cea mea, Și Israel nu [m]mă voì: 13 [n]De
aceea lăsatu-i-am în învârtoșarea ini-
mei lor, *Și* ei umblară în sfaturile lor.
14 [o]O! de m'ar ascultà poporul meu! *De*
ar umblà Israel în căile mele! 15 În-
dată aș umilì pre neamicii lor, Și asu-
pra apăsătorilor lor aș întoarce mâna
mea: 16 [p]Cei ce urăsc pre Domnul
l-ar lingușì, Iar zilele lor ar fi în veci.
17 [q]El i-ar da de mâncare din grăsimea
grâului, Și cu miere [r]din stâncă te-aș
săturà.

Cuvântare amenințătoare către dirigătorii nedrepte.

82 Un psalm al lui Asaf. Dumnezeu
[a]stă în adunarea sa, În mijlocul
[b]zeilor judecă. 2 Până când veți ju-
decà strâmb? Și veți fi [c]părtinitor ai ce-
lor nelegiuiți? Sela. 3 Judecați pre cel
sărac și pre cel orfan; [d]Celui apăsat și
celui sărman faceți dreptate: 4 [e]Scă-
pați pre cel sărac și pre cel lipsit, Mân-
tuiți-i din mâna celor nelegiuiți. 5 Ei
[f]nu cunosc, nici nu înțeleg, Umblă în
întunerec: [g]Toate temeliile pământului
se clătesc. 6 [h]Zis-am: Sunteți zei, Din
fiii ai celui Preà Inalt *sunteți* voi toți.
7 Da, ca *tot* omul [i]veți murì, Și ca unul
din mai mari veți cădeà. 8 Scoală-te,
Dumnezeule, judecă pământul, Căci tu
ești stăpânul tutulor popoarelor.

Rugăciune pentru ajutor, împotriva dușmanilor lui Israel.

83 O cântare sau un psalm al lui A-
saf. 2 Dumnezeule, [a]nu tăceà:
Nu tăceà, nici nu te odihnì, Dumne-
zeule! 3 Căci iacă, [b]neamicii tăi fac
sgomot, Și cei ce te [c]urăsc ridică capul.
Asupra poporului tău uneltesc planuri
viclene, 4 Și se sfătuesc [d]asupra ocro-
tiților tăi. 5 Zicând: „Haideți! [e]să-i
stârpim din *numărul* popoarelor, Ca să
nu se mai amintească numele lui Israel“.
6 Căci sfătuitu-s'au toți într'una, Asu-
pra ta făcut-au legături: 7 [f]Corturile
Edomului și Ismaeliții, Moabul și Agori-
ții. 8 Ghebalul, Ammonul și Amalekul,
Filistia cu locuitorii Tirului: 9 Chiar
și Asiria s'a unit cu dânșii, Ajutând pre
fiii lui Lot. Sela. 10 Fă-le ca [g]Madia-
nului, ca lui [h]Sisera, ca lui Iabin la pă-
râul Kișon: 11 *Cari* fură nimiciți în
Endor, [i]Se făcură gunoiul pământului.
12 Fă pre ei, pre domnii lor, ca pre [j]O-
reb și pre Zeeb: Ca pre [k]Zebah și pre
Zalmuna, pre toți unșii lor, 13 Căci își
ziseră: „Să luăm în stăpânire pentru noi
Locașurile lui Dumnezeu.“ 14 [l]Dum-
nezeul meu! fă-i ca vârtejul, [m]Ca miri-
ștea înaintea vântului, 15 Ca focul, ce
mistue pădurea, și ca flacăra, ce [n]a-
prinde munții: 16 Așà urmărește-i cu
furtuna ta, Și spăimântă-i cu vijelia ta;
17 Umple fața lor cu rușine, Ca să caute
numele tău, Doamne! 18 Rușineze-se
și spăimânte-se pentru totdeauna, Ro-
șească și piară. 19 Și să cunoască, că tu,
al cărui nume *este* Dumnezeu, tu numai
Ești cel Preà Inalt preste tot pământul.

Ps. 81.
a Lev. 23. 24.
b Ps. 114. 1.
c Isa. 9. 4.
d Esod. 1. 14.
e Ps. 50. 15.
f Esod. 19. 19.
g Esod. 17. 6, 7.
h Ps. 50. 7.
i Esod. 20. 3. 5.
j Deut. 32. 12.
k Esod 20. 2.
l Efes. 3. 20.
m Esod. 32. 1.
n Fapt. 7. 42. Rom. 1. 24, 26.
o Deut. 5. 29. Isa. 48. 18.
p Ps. 18. 45.
q Deut. 32. 13, 14.
r Iov. 29. 6.

—

Ps. 82.
a 2 Cron. 19. 6.
b Esod. 21. 6.
c Deut. 1. 17. Prov. 18. 5
d Ier. 22. 3.
e Iov. 29. 12.
f Mic. 3. 1.
g Ps. 11. 3.
h Esod. 22. 9, 28. Ioan 10. 34.
i Iov. 21. 32. Ezec. 31 14.

—

Ps. 83.
a Ps. 28 1
b Fapt. 4. 25.
c Ps. 81. 15.
d Ps. 27. 5.
e Ier. 11. 19.
f 2 Cron. 20. 1, 10, 11.
g Num. 31. 7.
h Judc. 4. 15, 24.
i Zef. 1 17.
j Judc. 7. 25.
k Judc. 8. 12, 21.
l Isa. 17. 13, 14.
m Ps. 35. 5.
n Deut. 32. 22.

—

Dor după templu.

84 Maestrului de cântare. după Ghit-
tit. Un psalm dela fiii lui Korah.
2 Cât de [a]iubite *sunt* locașurile tale.
Doamne, *Dumnezeul* oștirilor! 3 [b]Su-
fletul meu dorește. lâncezește. După
curțile Domnului: Inima mea și carnea
mea strigă Către viul Dumnezeu. 4 Da.
paserea a aflat casă, rândunica cuib. Unde
au depus puii lor: *Și eu* altarele tale.
Doamne. *Dumnezeul* oștirilor. Regele
meu și Dumnezeul meu! 5 [c]Fericiți
sunt cei ce locuesc în casa ta. *Ce* puru-
rea te laudă! Sela. 6 Ferice bărbatul.
a cărui putere *este* în tine. Care iubește
călătoriile *sfinte;* 7 Trecând prin va-
lea [d]plângerii. în izvor o prefac. Și *cu*
binecuvântări o acoperă ploaia. 8 Ei
merg [e]din putere în putere. [f]Se arată
înaintea lui Dumnezeu în Sion. 9 Dom-
nul. Dumnezeul oștirilor! ascultă ruga
mea! Ia în urechi. Dumnezeul lui Iacob.
Sela. 10 Privește. [g]Dumnezeule. scu-
tul nostru. Și caută pre fața unsului tău.
11 Căci mai bună *este* o zi în curțile
tale. decât o mie *aiurea:* Mai bucuros
voiu păzì pragul în casa Dumnezeului
meu. Decât să locuesc în corturile celor
nelegiuiți. 12 Căci [h]soare și [i]scut *este*
Domnul. Dumnezeu: Har și mărire dă
Domnul: Nu va oprì nici un bun Dela
cei ce umblă în neprihănire. 13 Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor. fericit *este* băr-
batul. Ce se încrede în tine.

Rugă pentru binecuvântare nouă a poporului ce mai înnainte a avut harul.

85 Maestrului de cântare. Un psalm
dela fiii lui Korah. 2 Binevoit-ai.
Doamne. pământului tău. [a]Adus-ai în-
dărăt prizonerii lui Iacob: 3 [b]Iertat-ai
fărădelegea poporului tău. Acoperit-ai
toate păcatele lor. Sela. 4 Îndărăt tras-ai
toată mânia ta. Potolitu-*te*-ai dela aprin-
derea mâniei tale. 5 [c]Reîntoarce-ne
iarăși. Dumnezeul mântuirei noastre!
Fă să înceteze mânia ta asupra noastră.
6 [d]Au doar în veci te vei mânià asupră-
ne? Prelungì-vei mânia ta din neamuri
în neamuri? 7 Au nu ne vei [e]reînsu-
fleți iarăși. Ca poporul tău să se bucure
în tine? 8 Arată-ne. Doamne, îndura-
rea ta. Și dă-ne mântuirea ta. 9 [f]Voiu
ascultà cele ce va cuvântà Dumnezeu.
Domnul: Căci [g]el cuvintează pace po-
porului său și cuvioșilor săi: Numai cât
[h]să nu se mai întoarcă la nebunia *lor.*
10 Da. [i]aproape de cei ce se tem de
dânsul *este* ajutorul său. [j]Ca iarăși să
locuiască mărirea în pământul nostru.
11 Îndurarea și adevărul se vor întâm-
pinà. [k]Dreptatea și pacea *se* vor sărutà:
12 [l]Adevărul din pământ va răsărì, Drep-
tatea va căutà din cer: 13 [m]Da. Dom-
nul va da bunuri. Și pământul nostru va
da fructul său: 14 Dreptatea va umblà
înaintea lui. Și va urmà pe calea pași-
lor săi.

Rugăciunea în strâmtorare mare.

86 O rugăciune a lui David. Pleacă.
Doamne. urechia ta. răspunde-mi.
Căci sărac și lipsit sunt. 2 Păzește su-
fletul meu. căci cuvios sunt. Ajută. Dum-
nezeul meu. pre servul tău. [a]carele în
tine se încrede. 3 [b]Îndură-te de mine.
Doamne! Căci către tine strig toată ziua.
4 Veselește sufletul servului tău. [c]Căci
către tine. Doamne. ridic sufletul meu.
5 [d]Căci tu. Doamne. *ești* bun și iertător.
Plin de îndurare. către toți cei ce te chia-
mă. 6 Ia în urechi. Doamne. ruga mea.
Și ascultă vocea cererilor mele. 7 [e]În
ziua strâmtorării mele te chiem. Căci tu
mă vei auzì. 8 Nimenea nu *este* ca tine
[f]între zei. Doamne. Și [g]nimic ca fap-
tele tale. 9 [h]Toate popoarele, pre care
le-ai făcut, Vor venì. și se vor închinà
înaintea ta. Doamne! Și vor mărì nu-
mele tău. 10 Căci mare *ești* tu și [i]fă-
cător de minuni. [j]Numai tu *ești* Dum-
nezeu. 11 [k]Învață-mă. Doamne. calea
ta. Să umblù în adevărul tău: Unesc
inima mea. ca să se teamă de numele

Ps. 84.
a Ps. 27. 4.
b Ps. 42. 1, 2.
c Ps. 65. 4.
d 2 Sam.5 22,23.
e 2 Cor. 3. 18.
f Zech. 14. 16.
g Fac. 15. 1.
h Isa. 60. 19.
i Fac. 15. 1.
Ps. 115. 9, 10, 11.

—

Ps. 85.
a Ezra 1. 11. Ier. 30. 18
Ezec. 39. 25.
b Ps. 32. 1.
c Ps. 80. 7.
d Ps. 74. 1.
e Hab. 3. 2.
f Hab. 2. 1.
g Zech. 9. 10.
h 2 Pet.2.20,21.
i Isa. 46. 13.
j Zech. 2. 5.
k Luc. 2. 14.
l Isa. 45. 8.
m Iac. 1. 17.

—

Ps. 86.
a Isa. 26. 3.
b Ps. 56. 1.
c Ps. 25. 1.
d Ioel. 2. 13.
e Ps. 50. 15.
f Esod. 15. 11.
g Deut. 3. 24.
h Ps. 22. 31.
i Esod. 15. 11.
Ps. 72. 18.
j Isa. 37. 16.
1 Cor. 8. 4.
Efes. 4. 6.
k Ps. 25. 4.

tău. 12 Pre tine te voiu lăudà, Doamne,
Dumnezeul meu, din toată inima mea. Și
voiu mărì numele tău în veci. 13 Căci
îndurarea ta asupră-mi *este* mare. Și tu
ai [l] mântuit sufletul meu din infernul cel
mai de jos. 14 Dumnezeule, cei [m] în-
gâmfați rǎsculatu-s'au asuprǎ-mi. Și cea-
ta asupritorilor căutat-au sufletul meu.
Și nu te-au pus pre tine înaintea lor.
15 [n] Dar tu, Doamne, Dumnezeu îndu-
rător și milos *ești*, Târziu la mânie și
plin de îndurare și adevăr. 16 Întoar-
ce-te *deci* către mine, și îndură-te de
mine: Dă tăria ta servului tău. Și ajută
pre fiul servei tale. 17 Arată-mi un
semn spre bine, Ca să-l vadă cei ce mă
urăsc, și să se rușineze: Căci tu, Doamne,
m'ai ajutat, și m'ai mângăiat.

Mărirea Sionului prin întoarcerea păgânilor către Dumnezeu.

87 Un psalm sau o cântare dela fiii
lui Korah. Întemeiat [a] pe munți
sfinți *este* Sionul: 2 [b] Domnul iubește
porțile lui mai mult decât toate locuin-
țele lui Iacob. 3 [c] Mărețe se spun de
tine, Tu cetate a lui Dumnezeu. Sela.
4 Amintescu-mi [d] Rahabul și Babilonul,
ca pre cunoscuții mei: Iacă *încă și* Fi-
listia, Tirul și Etiopia. Și zic: „Acesta
acolo s'a născut." 5 Iar *despre tot
insul* din Sion zice-se-va: „El s'a născut
într'însul." Căci însuși cel Prea Inalt l-a
întărit. 6 [e] Domnul [f] înscriind popoarele,
va număra: Acesta acolo s'a născut. Sela.
7 Chiar cântăreții și dănțuitorii zice-vor:
Toate cugetările mele spre tine sunt.

Rugăciune în ispită mare și în apropierea morții.

88 O cântare sau un psalm dela fiii
lui Korah. Maestrului de cântare,
pe Mahalatu-Leanot. O învățătură a lui
Heman, Ezraheul. 2 Domnul, [a] Dum-
nezeul mântuirei mele! [b] Ziua *și* noaptea
strigat-am înaintea ta. 3 Vie *deci* îna-
intea ta ruga mea. Pleacă urechea ta
spre strigarea mea. 4 Căci sătul de rele
este sufletul meu. [c] Și vieața mea se a-
propie de infern. 5 [d] Asemănat sunt
celor ce se coboară în mormânt: [e] Sunt ca
omul fără putere. 6 Între morți *este*
culcușul meu cu cei uciși, Ce zac în mor-
mânt, De cari nu-ți mai aduci aminte,
Și cari s'au rupt [f] de supt mâna ta.
7 Pusu-m'ai în groapa cea mai de jos,
În întunerec, în adâncime. 8 Asupra
mea zace mânia ta. Și [g] cu toate valurile
tale *mă* apeși. Sela. 9 [h] Depărtat-ai pre
cunoscuții mei dela mine. Făcutu-m'ai
urîciune lor: [i] Închis *sunt*, și nu pot ieșì.
10 [j] Ochiul meu lâncezește de mișelie:
[k] Chiemu-te pre tine: Doamne, pe toată
ziua [l] Întind către tine mânile mele.
11 [m] Oare morților le vei face minuni?
Sculà-se-vor umbrele, *ca* să te laude?
Sela. 12 Oare spune-vor în mormânt
de îndurarea ta? De credinciosia ta în
peire? 13 [n] Cunoaște-se-vor în întu-
nerec minunile tale, [o] Și dreptatea ta în
pământul uitării? 14 Și eu către tine,
Doamne, strigat-am, [p] Și dimineața ruga
mea te-a preaîntâmpinat. 15 [q] De ce,
Doamne, lepezi sufletul meu? [r] Ascunzi
fața ta dela mine? 16 Din tinerețe în
suferinți sunt și aproape de moarte.
[s] Rabd spaimele tale, nu știu unde sunt:
17 Asupră-mi trec mâniile tale. Înfrico-
șările tale mă pierd: 18 Ca o apă pe
toată ziua [t] mă înconjoară, Toate m'au
cuprins. 19 [u] Depărtat-ai dela mine
amic și soție, Cunoscuții mei sunt în în-
tunerec.

Mângăiere pentru casa lui David din făgăduința lui Dumnezeu.

89 O învățătură a lui Etan, Ezraheul.
2 În veci [a] cântà-voiu îndurările
Domnului, Din neamuri în neamuri voiu
proclamà cu gura mea [b] credinciosia ta.
3 Căci zis-am: În veci îndurarea sa se
va întemeià, Întărì-vei credinciosia ta
chiar și în cer. 4 [c] Încheiat-am legă-
mânt cu alesul meu: [d] Jurat-am lui Da-
vid, servul meu: 5 În veci voiu întări
[e] semînția ta, Voiu întemeià [f] din nea-

l Ps. 56. 13.
m Ps. 54. 3.
n Esod. 34. 6. Ps. 103. 8. Ioel. 2. 13.
—
Ps. 87.
a Ps. 48. 1.
b Ps. 78. 67, 68.
c Isa. 60.
d Isa. 51. 9.
e Ps. 22. 30.
f Ezec. 13. 9.
—
Ps. 88.
a Ps. 27. 9
b Luc. 18. 7.
c Ps. 107. 18.
d Ps. 28. 1.
e Ps. 31. 12.
f Isa. 53. 8.
g Ps. 42. 7.
h Iov. 19. 13,19.
i Plân 3. 7.
j Ps. 38. 10.
k Ps. 86. 3.
l Iov. 11. 13.
m Ps. 6. 5.
n Iov. 10. 21.
o Ps. 31. 12. Eccl. 8. 10.
p Ps. 5. 3.
q Ps. 43. 2.
r Iov. 13. 24
s Iov. 6. 4.
t Ps. 22. 16.
u Iov. 19. 13.
—
Ps. 89.
a Ps. 101. 1.
b Ps. 109. 89.
c 1. Reg. 8. 16.
d 2. Sam. 7. 11, etc. Osea 3. 5
e Vers 29. 36
f Luc. 1. 32. 33

muri în neamuri tronul tău. Sela. 6 Și
[g]cerurile laudă minunile tale, Doamne!
Și credincioșia ta în adunarea [h]sfinților.
7 Căci [i]cine în cer seamănă cu Domnul?
Cine este asemenea Domnului între fiii
zeilor? 8 [j]Dumnezeu este preamăreț
în sfatul sfinților, Înfricoșat *este* preste
toți cei din jurul lui! 9 Domnul, Dum-
nezeul oștirilor! cine *este* [k]puternic ca
tine, Doamne? Și credincioșia ta *este* în
jurul tău. 10 [l]Tu stăpânești îngâmfa-
rea mărei; Când valurile ei se ridică, tu
le alini. 11 [m]Tu ai sfărâmat, ca pre
cei uciși, Rahabul, Cu brațul tău cel tare
ai risipit pre neamicii tăi. 12 [n]Al tău
este cerul, al tău pământul, Lumea și pli-
nitatea ei tu *le*-ai întemeiat. 13 [o]Miază-
noaptea și miază-ziua tu le-ai făcut,
[p]Taborul și [q]Hermonul se bucură în nu-
mele tău. 14 Braț puternic ai, Tare este
mâna ta, înaltă dreapta ta. 15 [r]Drep-
tatea și judecata *sunt* temeliile tronului
tău, [s]Îndurarea și adevărul merg înain-
tea ta. 16 Fericit poporul, ce cunoaște
[t]sunetul trâmbiței, Ce umblă în [u]lumina
feței tale, Doamne! 17 El se bucură
în numele tău toată ziua, Și se înalță
prin mântuirea ta: 18 Căci tu *ești* po-
doaba puterii lor. [v]În bunăvoința ta în-
alți cornul nostru: 19 Căci Domnul
este scutul nostru, Și sfântul lui Israel
regele nostru. 20 În viziune cuvântat-ai
odată către cuviosul tău, Și ai zis: Dat-
am ajutor celui viteaz. Înălțat-am un
[x]tiner din popor: 21 [y]Aflat-am pre
David, servul meu, Cu oleiul meu cel
sfânt unsu-l-am: 22 [z]Cu el pururea
va fi mâna mea, Și brațul meu îl va în-
tărì. 23 [a]Neamicul nu-l va strîmtorà,
Și fiul răutăței nu-l va apăsà: 24 [b]Voiu
sfărâmà înaintea lui pre neamicii săi. Și
voiu bate pre cei ce-l urăsc. 25 [c]Cre-
dincioșia mea și îndurarea mea *vor fi*
cu dânsul. [d]Și în numele meu se va în-
nălțà cornul său. 26 [e]Mâna lui o voiu
pune asupra mărei, Și asupra fluviilor
dreapta sa. 27 El va strigà către mine:
[f]Tu ești Părintele meu, Dumnezeul meu,
și [g]stânca mântuirii mele! 28 Da, eu
îl voiu face [h]întâiu-născutul *meu*, [i]Înalt
preste regii pământului. 29 În veci îi
voiu păstrà [j]îndurarea mea, Și [k]legă-
mântul meu cu dânsul va fi statornic.
30 [l]Semința sa o voiu face *să ție* în
veci, [m]Tronul său [n]ca zilele cerurilor.
31 [o]Fiii săi de vor [p]părăsì legea mea, și
în judecățile mele nu vor umblà; 32 De
vor pângărì așezămintele mele, Și porun-
cile mele nu le vor păzì: 33 [q]Pedepsì-
voiu cu toiag abaterile lor, Cu bătăi
fărădelegile lor. 34 [r]Dar nu voiu retrage
îndurarea mea dela dânsul, Nici nu voiu
mințì credincioșiei mele. 35 Legămân-
tul meu nu-l voiu stricà, Nici ceeace
a ieșit din buzele mele nu voiu schimbà.
36 [s]Una am jurat pe sfințenia mea, și
nu voiu minți lui David: 37 [t]Semința
sa va fi în veci, Tronul său [u]ca soarele
înaintea mea; 38 Ca luna va fi în veci, Și
ca martorul cel credincios în nouri. Sela.
39 [v]Totuși lepădatu-*l*-ai și l-ai [x]despre-
țuit, Mâniatu-te-ai asupra unsului tău,
40 Lepădat-ai legământul servului tău,
[y]Spurcat-ai coroana lui, la pământ *a-*
runcând-o; 41 [z]Surpat-ai toate îngră-
dirile lui, În ruini prefăcut-ai întăririle
lui. 42 Predatu-l-au toți trecătorii pe
drum; De [a]ocară ajuns-a vecinilor săi;
43 Înălțat-ai dreapta celor ce-l strîmto-
rau, Veselit-ai pre toți neamicii săi;
44 Tocit-ai ascuțitul sabiei sale, Și fă-
cutu-l-ai la luptă să nu poată stà.
45 Pus-ai capăt strălucirei sale, [b]Tronul
său datu-l-ai la pământ: 46 Scurtat-ai
zilele tinerețelor sale, Acoperitu-l-ai cu
rușine. Sela. 47 [c]Până când, Doamne,
te vei ascunde? [d]Oare pururea ca focul
va arde mânia ta? 48 [e]Adu-ți aminte,
că trecător sunt; Au doară în deșert
să fi făcut tu pre toți fiii oamenilor?

g Ps. 19.1. Apok. 7. 10, 11, 12.
h Vers. 7.
i Ps. 40 5.
j Ps. 76. 7, 11.
k Esod 15. 11. Ps. 35. 10.
l Ps. 65. 7.
m Esod. 14 26, 27, 28. Isa. 30. 7.
n Fac. 1. 1. Ps. 24. 1, 2.
o Iov 26. 7.
p Ios. 19. 22.
q Ios. 12. 1.
r Ps. 97. 2.
s Ps. 85. 13.
t Num 10. 10.
u Ps. 4. 6.
v Ps. 75. 10.
x 1 Reg. 11. 34.
y 1 Sam.16.1,12.
z Ps. 80. 17.
a 2 Sam. 7. 13.
b 2 Sam. 7. 9.
c Ps. 61. 7.
d Vers. 17.
e Ps. 72. 8.
f 2 Sam. 7. 14.
g 2 Sam 22. 47.
h Col. 1. 15, 18.
i Num. 24 7.
j Isa 55. 3.
k Vers. 34
l Vers. 4. 6.
m Isa. 9. 7. Ier. 33. 17.
n Deut. 11. 21.
o 2 Sam. 7. 14.
p Ps. 119. 53.
q 2 Sam. 7. 14.
r 2 Sam. 7. 13.
s Amos 4. 2.
t 2 Sam. 7. 16. Ioan 12. 34.
u Ps. 72. 5, 17. Ier. 33. 20.
v 1 Cron. 28. 9.
x Deut. 32. 19.
y Plân. 5. 16.
z Ps. 80. 12.
a Ps. 44. 13.
b Vers. 39.
c Ps. 79. 5.
d Ps. 78. 63.
e Iov 7. 7. Ps. 39. 5.

49 [f] Care *este* omul ce va trăì, și moar-
tea [g] nu va vedeà? Care va scăpà sufletul
său de infern? Sela. 50 Unde *sunt*
îndurările tale cele de mai înainte,
Doamne! *Pre care le*-ai [h] jurat lui David
pe credinciosia ta? 51 Adu-ți aminte,
Doamne, de ocara servilor tăi, *Pre care*
o port în sânul meu dela toate *aceste*
multe popoare; 52 Prin care neamicii
tăi *mă* defaimă, Doamne, Prin care de-
faimă urmele unsului tău. 53 Bine-
cuvântat *fie* Domnul în veci. Amin și
Amin.

CARTEA A PATRA.

Vecinicia lui Dumnezeu, vremelnicia oame-nilor păcătoși. Rugă pentru har.

90 Rugăciunea lui Moisi, omul lui
Dumnezeu. Doamne, [a] fostu-ne-ai
adăpost din neam în neam: 2 [b] Mai
înainte de ce munții să se fi născut,
Sau să se fi făcut pământul și lumea,
Din veci și în veci tu *ești*, Dumnezeule!
3 În țărână prefaci pre om, Și zici: Fii
ai oamenilor, *în pământ* [c] reînturnați-vă.
4 [d] Căci o mie de ani în ochii tăi *Sunt*
ca ziua de ieri, care a trecut, Ca o strajă
de noapte. 5 Ca un șivoiu îi risipești;
[e] un vis sunt: Dimineața [f] *sunt* ca iarba,
ce crește, 6 Ce [g] dimineața înflorește
și crește, *Dar* seara vestejește și seacă!
7 Că pierduți suntem prin mânia ta, În-
groziți de urgia ta: 8 [h] Pus-ai fărăde-
legile noastre înaintea ta, [i] Cele ascunse
ale noastre înaintea luminei feței tale.
9 Că toate zilele noastre pier înaintea
mâniei tale: Cu gândul petrecem anii
noștri. 10 Zilele anilor noștri *sunt*
șaptezeci de ani, Și de *sunt* puternice
foarte, optzeci de ani; Și cea mai mân-
dră din ele *nu-i decât* muncă și trudă;
Căci iute trec și noi disparem. 11 Cine
cunoaște puterea mâniei tale? Căci după
temerea de tine *este și* mânia ta. 12 [j] În-
vață-*ne* a numărà zilele noastre, Să căpă-
tăm o inimă înțeleaptă. 13 Întoarnă-te,
Doamne! până când *te vei mânià?* [k] Fie-ți
milă de servii tăi. 14 Satură-ne dimi-
neața de indurarea ta, [l] Ca să ne bucurăm
și să ne veselim în toate zilele noa-
stre. 15 Bucură-ne atâtea zile, *pe câte*
ne-ai apăsat, *Atâția* ani, *în câți* văzurăm
nefericirea. 16 Arete-se servilor tăi
[m] faptele tale, Și mărirea ta fiilor lor.
17 [n] Bunăvoința Domnului, Dumnezeul
nostru, fie asupră-ne, Și [o] întărește pre-
ste noi fapta mânilor noastre: Da, fapta
mânilor noastre întărește-o!

Ocrotirea Atotputernicului Dumnezeu în toate primejdiile.

91 Cel [a] ce locuește supt adăpostul
celui Prea Înalt, [b] Supt umbra A-
totputernicului va și mâncà. 2 [c] Zice-
voiu către Domnul: Tu ești adăpostul
meu și cetățuia mea, Dumnezeul meu,
în care mă încred. 3 Că [d] el te va mân-
tuì de lațul păsărarului, De ciuma pier-
zătoare. 4 [e] Cu aripile sale te va acoperì,
Și supt penișul său te vei adăpostì: Scut
și pavăză *îți va fi* adevărul său. 5 [f] Nu
te vei teme de ceeace înspăimântă noap-
tea, De săgeata, *ce* ziua sboară. 6 De
ciuma, *ce* umblă prin întunerec, De
boala molipsitoare, *ce* pustiește la amiază:
7 Cădeà-va o mie de alăturea ta, și zece
mii de a dreapta ta: *Dar* nu se va apro-
più de tine. 8 Numai [g] vei privì cu
ochii tăi, Și vei vedeà răsplătirea celor
nelegiuiți; 9 Căci pre Domnul, [h] adă-
postul meu, Pre cel Prea Înalt făcutu-
l-ai [i] locașul tău; 10 De *aceea* [j] nici un
rău nu ți-se va întâmplà, Nici o plagă nu
se va apropià de cortul tău. 11 [k] Căci
poruncă va dà pentru tine îngerilor săi,
Ca în toate căile tale să te păziască;
12 Pe mâni te vor purtà, [l] Ca de piatră
să nu lovești piciorul tău. 13 Pe leu și
viperă vei pășì, Lei tineri și balauri cu
picioarele vei călcà. 14 Fiindcă în mine
pus-a iubirea sa, *zice Domnul*, De aceea
îl voiu scăpà, și-l voiu înălțà; Căci [m] cu-
nosc numele meu. 15 El mă va chiemà,
și eu îi voiu răspunde. În strâmtorare

---

[f] Ps. 49. 9.
[g] Ebr. 11. 5.
[h] 2 Sam. 7. 15.
—

Ps. 90.
[a] Deut. 33. 27.
[b] Prov. 8.25,26.
[c] Fac. 3. 19.
[d] 2 Pet. 3. 8.
[e] Ps. 73. 20.
[f] Ps. 103. 15.
[g] Iov 14. 2.
[h] Ps. 50. 21.
[i] Ps. 19. 12.
[j] Ps. 39. 4.
[k] Deut. 32. 36.
[l] Ps. 85. 6.
[m] Hab. 3. 2.
[n] Ps. 27. 4.
[o] Isa. 26. 12.
—

Ps. 91.
[a] Ps. 27. 5.
[b] Ps. 17. 8.
[c] Ps. 142. 5.
[d] Ps. 124. 7.
[e] Ps. 17. 8.
[f] Iov 5. 19, etc. Isa. 43. 2.
[g] Ps. 37. 34.
[h] Vors. 2.
[i] Ps. 71. 3.
[j] Prov. 12. 21.
[k] Luc. 4. 10, 11. Ebr. 1. 14.
[l] Iov 5. 23.
[m] Ps. 9. 10.
—

cu dânsul voiu fi: Îl voiu mântuì, și-l voiu
mărì. 16 Cu zile îndelungate îl voiu
săturà, Și-i voiu arătà mântuirea mea.

Laudă lui Dumnezeu, care pedepsește pe nelegiuiți și binecuvintează pe cei evlavioși.

92 Un psalm sau o cântare pentru
ziua sabbatului. 2 [a]Bine *este* a
mulțumì Domnului. Și a cântà numelui
tău, Prea Înalte; 3 Dimineața a [b]spune
îndurarea ta. Și nopțile credincioșia ta.
4 [c]Pe instrumente cu zece strune și pe
harpă. Pe higgaion *și* pe citară. 5 Că tu.
Doamne. desfătatu-m'ai întru lucrurile
mânilor tale. Bucurà-mă-voiu întru lu-
crurile mânilor tale. 6 [d]Cât de mari sunt
lucrurile tale. Doamne! [e]Adânci foarte
sunt cugetările tale. 7 [f]Omul tâmpit
nu cunoaște. Nebunul nu înțelege acea-
sta: 8 Că [g]cei nelegiuiți ca iarba răsar.
Și toți făcătorii de rele înfloresc, Ca să
se stârpească pentru totdeauna; 9 [h]Dar
tu, Doamne. în veci *tronezi* în înălțime!
Căci iacă. neamicii tăi. Doamne. 10 Căci
iacă. neamicii tăi vor pierì; [i]Risipì-se-
vor toți făcătorii de rele. 11 Dar tu
înălțat-ai [j]cornul meu ca pre al rinoce-
rului; [k]Cu oleiu proaspăt sunt uns.
12 Și [l]ochiul meu va vedeà *împlinirea*
dorinței sale Asupra celor ce mă pân-
desc. Și urechea mea va auzì *ceeace do-*
rește Asupra celor ce se scoală asupră-mi.
13 Ca palmierul vor înflorì cei drepți.
Crește-vor. ca cedrul pe Liban. 14 [m]Să-
diți în casa Domnului. [n]În curțile Dum-
nezeului nostru vor înflorì: 15 Chiar
în bătrânețe vor rodì. Plini de vlagă și
verdeață vor fi: 16 Ca să arete. că drept
este Domnul. [o]stânca mea. Și că [p]nu este
într'însul nici o nedreptate.

Mărirea împărăției lui Dumnezeu.

93 [a]Domnul domnește. [b]cu măreție
este îmbrăcat. Îmbrăcatu-s'a Dom-
nul, cu tărie [c]încinsu-s'a: Întemeiatu-s'a
lumea. și nu se va clătì: 2 D'atunci
întăritu-*s'a* și tronul tău; Din veci ești.
3 Doamne. înălțat-au fluviile. Înălțat-au
fluviile vocea lor. Înălțat-au fluviile va-
lurile lor. 4 Din vocile apelor celor
multe. Din valurile puternice ale mării
se aude: „Domnul este puternic în înăl-
țime.“ 5 Mărturiile tale sunt sigure
foarte. Casei tale. Doamne. cuvine-se
sfințire întru lungime de zile.

Rugăciune împotriva asupritorilor poporului lui Dumnezeu.

94 Doamne. Dumnezeul [a]răzbunării.
Dumnezeul răzbunării, arată-te?
2 [b]Înalță-te. [c]judecător al pământului.
Dă răsplătire celor mândri! 3 [d]Până
când cei nelegiuiți, Doamne, Până când
cei nelegiuiți să trăsalte! 4 Ei [e]rostesc,
vorbesc cu îngâmfare. Toți făcătorii de
rele se laudă. 5 Pre poporul tău. Doamne.
îl calcă *în picioare*, Și moștenirea ta o
apasă. 6 Pre văduve și pre străini su-
grumă, Și pre orfani îi ucid, 7 [f]Și zic:
Domnul nu vede *aceasta*. Nici nu ia
aminte *aceasta* Dumnezeul lui Iacob.
8 [g]Înțelepțiți-vă odată voi cei tonți din
popor, Și *voi* nebunilor, când vă veți
face cuminți? 9 [h]Cel ce a sădit urechea.
au nu aude? Cel ce a făcut ochiul. au
nu vede? 10 Cel ce înțelepțește popoa-
rele, Cel ce [i]învață pre oameni știință,
să nu mustre! 11 [j]Domnul cunoaște
cugetele oamenilor. Că deșertăciune
sunt. 12 [k]Fericit este bărbatul. pre
care tu-l înțelepțești. Domne, Și din legea
ta îl înveți! 13 Ca să-l liniștești de zi-
lele de nefericire. Până se va săpa groapa
celui nelegiuit. 14 [l]Căci Domnul nu va
lăpăda pre poporul său. Și moștenirea
sa nu o va părăsì; 15 Căci la dreptate
se va reîntoarce judecata. Și pre dânsa
o vor urmà toți cei drepți cu inimă.
16 Cine se va sculà cu mine asupra celor
răi? Cine se va înfățișà cu mine asupra
făcătorilor de rele? 17 [m]De n'*ar fi fost*
mie întru ajutor Domnul. Puțin și sufle-
tul meu ar fi zăcut în locul tăcerei.
18 De am zis: [n]Se clatină piciorul meu,
Pe dată îndurarea ta. Doamne. m'a spri-

Ps. 92.
a Ps. 147. 1.
b Ps. 84. 1.
c 1 Cron 23 5.
d Ps. 40. 5.
e Rom. 11. 33 34.
f Ps. 73. 22.
g Iov 12. 6. Ps. 37. 1 2, 35. 38
h Ps. 56. 2.
i Ps. 68. 1.
j Ps. 89. 17, 24.
k Ps. 23. 5.
l Ps. 54. 7.
m Ps. 52. 8 Osea 14. 5. 6.
n Ps. 100 4.
o Deut 32 4.
p Rom. 9. 14.

Ps. 93.
a Ps. 96. 10. Apoc. 19. 6.
b Ps. 104. 1.
c Ps. 65. 6.

Ps. 94.
a Deut. 32. 35.
b Ps. 7 6.
c Fak. 18. 25.
d Iov. 20. 25.
e Ps. 31. 18.
f Ps. 10. 11. 13.
g Ps. 73. 22.
h Esod. 4. 11.
i Iov 35. 11.
j 1 Cor. 3. 20.
k Iov. 5. 17
l 1 Sam. 12. 22.
m Ps. 124 1. 2.
n Ps. 38. 16.

jinit. 19 În mulțimea grijelor mele în
lăuntrul meu Mântuirile tale desfătat-au
sufletul meu. 20 Oare are cu tine îm-
părtășire [o]tronul răutăței, [p]Care hotă-
rește nedreptate prin lege? 21 [q]Ei se
adună ceată asupra sufletului celui drept.
Și [r]condamnă sânge nevinovat. 22 Dar
Domnul îmi este [s]turn înalt. Și Dumne-
zeul meu îmi *este* stâncă de adăpostire.
23 [t]El va întoarce asupră-le chiar unel-
tirea lor. Și prin răutatea lor îi va stârpì;
Îi va stârpì Domnul, Dumnezeul nostru.

Învitare spre a lăuda pe Domnul. Să ne ferim de neascultare.

95 Veniți, să cântăm Domnului. [a]Să
strigăm cu bucurie [b]stâncei mân-
tuirei noastre! 2 Cu laude să venim
înaintea lui. Cu cântări de bucurie să-i
strigăm! 3 [c]Căci Domnul *este* Dumne-
zeu mare. Și rege mare preste toți zeii.
4 În mâna lui *sunt* locurile cele mai de
jos ale pământului. Ale lui *sunt* înălți-
mile munților. 5 A lui *este* [d]marea, și
el a făcut-o. Și *tot* mânele sale au făcut
și uscatul. 6 Veniți, să ne închinăm și
să ne plecăm. Să [e]îngenunchiem înaintea
Domnului, Făcătorul nostru: 7 Căci el
este Dumnezeul nostru. Și [f]noi poporul
pășunei sale, și turma mânei sale. Chiar
și [g]astăzi, de veți asculta vocea lui:
8 Nu învârtoșați inima voastră, ca la
[h]Meriba, Ca *în* ziua ispitei în pustiu:
9 Unde [i]părinții voștri mă ispitiră, Mă
cercară, deși [j]văzuseră lucrurile mele.
10 [k]Patruzeci de ani urît-am neamul
acela, și zis-am: Popor cu inimă rătă-
cită *sunt* ei. Și n'au cunoscut căile mele;
11 De aceea jurat-am în mânia mea. Că
nu vor întrà în odihna mea.

Vestirea împărăției lui Dumnezeu prin națiuni.

96 [a]Cântați Domnului cântare nouă.
Să cânte Domnului tot pământul!
2 Cântați Domnului, binecuvântați nu-
mele lui. Zi cu zi proclamați ajutorul
său! 3 Spuneți între popoare mărirea
lui. Între toate națiunile minunile sale!
4 Căci [b]mare *este* Domnul, și [c]foarte de
lăudat. [d]Înfricoșat *este* el preste toți zeii.
5 Căci [e]toți zeii popoarelor idoli *sunt*;
[f]Dar Domnul făcut-a cerul. 6 Măreția
și stralucirea înaintea lui *sunt*. [g]Tăria
și podoaba în sanctuarul său. 7 [h]Dați
Domnului voi neamurile popoarelor. Dați
Domnului mărire și putere! 8 Dați
Domnului mărirea cuvenită numelui său.
Aduceți daruri, și veniți în curțile sale!
9 Închinați-vă Domnului [i]din podoabă
sfântă: Tremure înaintea lui tot pămân-
tul! 10 Cuvântați între popoare:
[j]Domnul domnește! Întemeiatu-s'a lu-
mea, și nu se va clătì. El [k]popoarele cu
dreptate le judecă. 11 [l]Bucure-se ce-
rul, și veselească-se pământul. Mugească
marea și toate ce o umplù! 12 Trăsalte
câmpia și tot ce este pe ea. Veselească-se
toți arborii pădurei 13 Înaintea Dom-
nului; căci vine: Vine să judece pă-
mântul: Va judecà lumea cu dreptate.
Și popoarele cu adevărul său.

Bucuria Sionului, că Dumnezeu este cel mai mare în toate țările.

97 [a]Domnul domnește! veselească-se
pământul! [b]Bucure-se insulele cele
multe! 2 [c]Nor și negură *sunt* în jurul
lui. [d]Dreptatea și judecata *sunt* temelia
tronului său. 3 [e]Foc merge înaintea
lui. Și cu flacări mistuește din toate păr-
țile pre neamicii săi. 4 [f]Fulgerile sale
luminează lumea. Pământul vede și se
cutremură: 5 [g]Munții ca ceara se topesc
înaintea Domnului, Înaintea Domnului
a tot pământul. 6 [h]Cerurile proclamă
dreptatea lui. Și toate popoarele văd
mărirea sa. 7 [i]Rușineze-se toți cei ce
servesc la chipuri cioplite. Cei ce se
fălesc în idoli. [j]Închinați-vă lui, toți zeii!
8 Sionul a ascultat *aceasta*, și se bucură.
Și ficele lui Iuda se veseliră. Pentru
judecățile tale, Doamne! 9 Căci tu,
Doamne, ești [k]prea înalt preste tot pă-
mântul. [l]Prea înălțat preste toți zeii.

o Amos 6. 3.
p Ps. 58. 2.
q Mat. 27. 1.
r Esod. 23. 7.
s Ps. 59. 9.
t Ps. 7. 16.

Ps. 95.
a Ps. 100 1.
b Deut. 32. 15.
c Ps. 96. 4.
d Fac. 1. 9, 10.
e 1 Cor. 6. 20
f Ps. 79. 13.
g Ebr. 3. 7, 15.
h Esod. 17. 2, 7.
i Ps. 78. 18, 40, 56.
j Num. 14. 22.
k Ebr. 3. 10, 17.

Ps. 96.
a 1 Cron. 16. 23—33
b Ps. 145. 3.
c Ps. 18. 3.
d Ps. 95. 3.
e Ier. 10. 11, 12.
f Ps. 115. 15.
g Ps. 29. 2.
h Ps. 29. 1, 2.
i Ps. 29. 2.
j Ps. 93. 1.
Apoc. 11. 15
k Ps. 67. 4.
l Ps. 69. 34.

Ps. 97.
a Ps. 96. 10.
b Isa. 60. 2.
c 1 Reg. 8. 12.
d Ps. 89. 14.
e Ps. 18. 8.
Dan. 7. 10.
f Esod 19. 18
Ps. 77. 18.
g Judc. 5. 5.
Nah. 1. 5.
h Ps. 19. 1.
j Esod. 20. 4.
i Ebr. 1. 6
k Ps. 83. 18.
l Esod. 18. 11.

10 [m]Cei ce iubiţi pre Domnul, urîţi răul!
[n]El păzeşte sufletele cuvioşilor săi; [o]Din
mâna celor nelegiuiţi îi scapă. 11 [p]Pen-
tru cel drept semănatu-s-a lumina, Şi
pentru cei neprihăniţi în inimă, bucurie.
12 Drepţilor, bucuraţi-vă în Domnul,
Şi serbaţi amintirea sfinţeniei sale.

Cântare de veselie pentru biruinţele Domnului în toată lumea.

98 Un psalm. [a]Cântaţi Domnului cân-
tare nouă; Căci [b]minuni a făcut:
Ajutatu-l-a pre el [c]Dreapta sa şi sfântul
său braţ. 2 [d]Domnul arătat-a mântuirea
sa: Inaintea ochilor popoarelor [e]Desco-
perit-a fericirea sa. 3 [f]Adusu-şi-a
aminte de îndurarea sa şi de credinciosia
sa Către casa lui Israel; [g]Toate marginile
pământului văzut-au mântuirea Dumne-
zeului nostru. 4 [h]Strige de bucurie
Domnului, tot pământul! Chiuiţi, stri-
gaţi şi cântaţi. 5 Cântaţi Domnului cu
citară, Cu citară şi cu cântec din gură:
6 [i]Cu trâmbiţă şi sunet de corn Cântaţi
de bucurie înaintea Domnului, regele.
7 [j]Mugească marea şi tot ce o umple,
Lumea şi cei ce locuesc intr'însa;
8 [k]Bată în palme fluviile, Munţii cânte
de bucurie cu toţi împreună 9 Inaintea
Domnului; [l]căci vine să judece pămân-
tul; Va judecà lumea cu dreptate, Şi po-
poarele cu echitate.

Sfinţenia domneşte în împărăţia Domnului.

99 [a]Domnul domneşte; cutremure-se
popoarele! [b]El tronează *între* che-
rubimi, clătească-se pământul: 2 Dom-
nul mare *este* în Sion, Şi [c]înălţat preste
toate popoarele. 3 Laude-se numele
tău, [d]cel mare şi înfricoşat; Căci sfânt
este el: 4 *Lăudaţi* [e]puterea regelui, *că*
dreptatea iubeşte, Intemeiat-ai îndrep-
tările; Judecată şi dreptate făcut-ai în
Iacob. 5 [f]Inalţaţi pre Domnul, Dum-
nezeul nostru: Inchinaţi-vă înaintea
[g]aşternutului picioarelor sale: *Căci* [h]sfânt
este el. 6 [i]Moisi şi Aaron *fost-au* dintre
preoţii săi, Şi Samuel dintre cei ce chiamă
numele său; Ei [j]chiemară pre Domnul,
şi el le-a răspuns. 7 [k]In stâlp de nour
le vorbì; Ei păziră mărturiile sale, Şi
aşezămintele *ce le*-a fost dat, 8 Dom-
nul, Dumnezeul nostru! răspunsu-le-ai;
Dumnezeu iertător fostu-le-ai, Şi răz-
bunător faptelor lor. 9 Inălţaţi pre
Domnul, Dumnezeul nostru; Inchina-
ţi-vă în muntele cel sfânt al său! Căci
sfânt *este* Domnul, Dumnezeul nostru.

Cântare de laudă pentru poporul lui Dumnezeu.

100 Un psalm de mulţumire. Strige
[a]de bucurie Domnului tot pă-
mântul! 2 Serviţi Domnului cu veselie!
Cu cântare veniţi înaintea lui! 3 Aflaţi,
că Domnul *este* Dumnezeu: [b]El ne-a
făcut, şi nu noi înşine: [c]Poporul său
suntem, şi turma păşunei sale. 4 [d]În-
traţi în porţile lui cu *cântări de* mulţu-
mire, În curţile sale cu *cântări de* laudă:
Mulţumiţi-i, *şi* binecuvântaţi numele său.
5 Căci bun *este* Domnul, în veci îndu-
rarea sa. Din neamuri în neamuri *ţine*
credinciosia sa.

Norma de guvernare a lui David.

101 Un psalm al lui David. Milă şi
judecată[a] voiu cântà, Ţie, Doamne,
îţi voiu cântà. 2 [b]Voiu luà aminte la ca-
lea neprihănirei; Când vei venì la mine?
Voiu [c]umblà în nevinovăţia inimei mele
În lăuntrul casei mele. 3 Nu voiu pune
înaintea ochilor mei nici un rău. [d]Urăsc
lucrarea celor ce [e]se abat; Nu se va lipì
de mine; 4 Inima îndărătnicită de mine
departe fie. [f]Răutatea nu voiu cunoaşte.
5 Pre [g]cel ce vorbeşte de rău într'ascuns
de aproapele său, Îl voiu stârpì: Pre
cel ce are ochi mândri şi inimă îngâm-
fată, Nu-l voiu suferì. 6 Ochii mei *vor
fi* spre cei credincioşi ai ţării, ca ei să
locuească cu mine; Cel ce umblă pe ca-
lea neprihănirei, acela *numai* înţi va servì.
7 Cel ce vicleşug lucrează, nu va locuì

---

m Ps. 34. 14. Amos. 5. 15
n Ps. 31. 23.
o Dan. 3. 28.
p Iov 22. 28.

—

Ps. 98.

a Ps. 33. 3.
b Esod. 15. 11.
c Esod. 15. 6.
d Isa. 52. 10.
e Isa. 62. 2.
f Luc. 1. 54. 55, 72.
g Isa 49. 6. Luc. 2. 30, 31. Fapt. 13. 47.
h Ps. 95. 1.
i Num. 10. 10.
j Ps. 96. 11, etc.
k Isa. 55. 12.
l Ps. 96. 10, 13.

—

Ps. 99.

a Ps. 93. 1.
b Esod. 25. 22. Ps. 18. 10.
c Ps. 97. 9.
d Deut. 28, 58.
e Iov 36. 5, 6, 7.
f Vers. 9.
g 1 Cron. 28. 2.
h Lev. 19. 2.
i Ier. 15. 1.
j Esod. 14. 15.
k Esod. 33. 9.

—

Ps. 100.

a Ps. 95. 1.
b Ps. 119. 73.
c Ps. 95. 7.
d Ps. 66. 3.

—

Ps. 101.

a Ps. 89. 1.
b 1 Sam. 18. 14.
c 1 Reg. 9. 4.
d Ps. 97. 10.
e Ios. 23 6. Ps. 40. 4.
f Mat. 7. 23.
g Ps. 18. 27.

în lăuntrul casei mele, Cel ce minciuni
spune, înaintea ochilor mei nu va stà.
8 [h]In toate diminețele voiu stârpì pre
toți nelegiuiții țării, Nimicind [i]din ce-
tatea Domnului pre toți făcătorii de rele.

Rugăciune de pocăință, ca să se restabilească Sionul.

102 Rugăciunea unui apăsat, când
este în neliniște și revarsă înain-
tea Domnului plângerea sa. 2 Doamne,
ascultă ruga mea, Și strigarea [a]mea vie
până la tine. 3 [b]Nu ascunde fața ta de
mine în ziua nevoiei mele, [c]Pleacă ure-
chia ta către mine în ziua *când* strig,
Grăbește-te a-mi răspunde. 4 [d]Căci
zilele mele pier ca fumul, Și [e] oasele
mele ca tăciune ard: 5 Lovită este inima
mea, și s'a [f]uscat ca iarba; Căci uitat-am
a mânca pânea mea. 6 De vocea suspi-
nului meu [g]Oasele mele se lipesc de car-
nea mea; 7 [h]Ajuns-am ca și [i]pelicanul
pustiului. Sunt sa cucuveaua între ruini.
8 [j]Veghiez, și sunt ca paserea [k]singu-
ratică pe acoperiș. 9 Toată ziua mă
batjocoresc neamicii mei; Cei ce se
[l]infurie asupră-mi [m]pe mine se jură.
10 Căci drept pâne mâncat-am cenușă,
Și [n]băutura mea cu lacrimi am ameste-
cat. 11 De mânia ta și urgia ta; Căci
tu [o]m'ai ridicat, și m'ai asvârlit. 12 [p]Ca
o umbră întinsă *sunt* zilele mele, Și eu
ca iarba mă usuc. 13 [q]Dar tu, Doamne,
în veci tronezi, Și [r]amintirea ta ține din
neamuri în neamuri. 14 Sculà-te-vei,
[s]îndurà-te-vei de Sion, Căci timp *este*
să te înduri de el: Căci sosit-a [t]timpul
hotărît. 15 Căci servilor tăi le place de
[u]pietrele sale, Și iubesc pulberea lui.
16 Și [v]teme-se-vor popoarele de numele
Domnului, Și toți regii pământului de
mărirea ta. 17 Căci Domnul a rezi-
dit Sionul, [x]În mărirea sa arătatu-s'a.
18 [y]La rugăciunea celui nemângăiat ple-
catu-s'a, [z]Și cererea lor n'a nesocotit.
19 [a]Scrie-se-va aceasta pentru neamurile
viitoare, Ca [b]poporul renăscut să laude
pre Domnul. 20 Căci el [c]privit-a din
sfânta sa înălțime, Domnul din cer s'a
uitat pe pământ: 21 [d]Ca să audă su-
spinul celui încătușat, Ca să scape pre
cei hotărîți la moarte: 22 Ca ei să
[e]proclame în Sion numele Domnului,
Și lauda lui în Ierusalim, 23 Când se
vor adunà împreună popoarele Și rega-
tele, ca să servească Domnului. 24 Pe
cale el a slăbit puterea mea, A [f]scurtat
zilele mele. 25 [g]Zisu-*mi*-am: Dumne-
zeul meu! nu mă răpì la jumătatea zile-
lor mele: Din neam în neam *sunt* [h]anii
tăi: 26 [i]Din vechime întemeiat-ai
pământul, Și cerul lucrul mânelor tale
este. 27 [j]Ele vor pierì, dar [k]tu vei
rămâneà, Da, ca un vestmânt le vei
schimbà, și se vor schimbà. 28 Dar
[l]tu tot același *vei fi,* Și anii tăi nu se
vor svârșì. 29 Fiii servilor tăi locui-
vor, Și semințía lor întărì-se-va înain-
tea ta.

Preamărirea îndurării Domnului față de oamenii păcătoși și neputincioși.

103 Un psalm al lui David. Binecu-
vintează, suflete al meu, [a]pre
Domnul! Și toate cele din lăuntrul meu
numele cel sfânt al său! 2 Binecuvin-
tează, suflete al meu, pre Domnul! Și
nu uità toate binefacerile lui: 3 [b]Cel
ce iartă toate fărădelegile tale, Cel ce
[c]vindecă toate boalele tale! 4 Cel ce
[d]scapă de mormânt viecața ta, Cel ce te
[e]încununează cu milă și îndurare! 5 Cel
ce umple de bunătăți sufletul tău, *Așà
că* [f]se înnoiesc, ca ale vulturului, tine-
rețele tale. 6 [g]Dreptate și judecată face
Domnul Tutulor celor apăsați. 7 [h]Fă-
cut-a cunoscute lui Moisi căile sale, Fii-
lor lui Israel faptele sale. 8 [i]Îndurat
și milostivit *este* Domnul, Târziu la mâ-
nie și plin de îndurare; 9 [j]Nu va mu-
strà în veci, Nici pururea va ținè *mânia
sa;* 10 [k]După păcatele noastre nu ne-a

h Ps. 75. 10.
i Ps. 48. 2, 8.
—
Ps. 102.
a Esod. 2. 23.
b Ps. 27. 9.
c Ps. 71. 2.
d Ps. 119. 83.
e Iov 30. 30. Plân. 1. 13.
f Ps. 37. 2.
g Iov 19. 20. Plân. 4. 8.
h Iov 30. 29.
i Isa 34. 11.
j Ps. 77. 4.
k Ps. 38. 11.
l Fapt. 26. 11.
m Fapt. 23. 12.
n Ps. 42. 3.
o Ps. 30. 7.
p Iov 14. 2. Eccl. 6. 12.
q Iac 1. 10.
r Plân. 5. 19.
s Ps. 135. 13.
t Isa. 60. 10.
u Isa. 40. 2.
v Ps. 79. 1.
x 1 Reg. 8. 43.
y Isa. 60. 1, 2.
z Neem. 1. 6, 11.
a Rom. 15. 4.
b Ps. 22. 31.
c Deut. 26. 15.
d Ps. 79. 11.
e Ps. 22. 22.
f Iov 21. 21.
g Isa. 38. 10.
h Ps. 90. 2.
i Ebr. 1. 10.
j Isa 34. 4. 2 Pet. 3. 7, 10, 11, 12.
k Vers. 12.
l Mal 3. 6.
—
Ps. 103.
a Ps. 104. 1.
b Ps. 130. 8. Luc. 7. 47.
c Esod. 15. 26.
d Ps. 34. 22.
e Ps. 5. 12.
f Isa 40. 31.
g Ps 146. 7.
h Ps. 147. 19.
i Esod. 34. 6, 7.
j Ps. 30. 5.
k Ezra 9 13.

făcut. Nici după fărădelegile noastre nu
ne-a răsplătit. 11 [l]Căci, pe cât este
înalt cerul preste pământ, Înălţatu-s'a
mila sa spre cei ce se tem de dânsul;
12 Pe cât de departe este răsăritul dela
apus, [m]Depărtat-a dela noi fărădelegile
noastre. 13 [n]În ce chip milueşte părintele
pre fii, Milueşte Domnul pre cei
ce se tem de dânsul. 14 Căci cunoaşte
zidirea noastră. [o]Aduce-şi aminte, că
[p]ţărână suntem. 15 Omul, ca iarba
sunt [q]zilele lui. [r]Ca floarea câmpului,
aşà va înflorì: 16 Un vânt trece deasupră-i,
şi nu mai este, Şi [s]locul său
nu se mai cunoaşte. 17 Dar mila Domnului
ţine din veci şi în veci spre cei ce
se tem de dânsul, Şi mântuirea sa [t]spre
fiii fiilor, 18 [u]Ce păzesc legământul său,
Şi-şi aduc aminte de poruncile lui, ca
să le facă. 19 Domnul gătit-a în cer
[v]tronul său, Şi [x]împărăţia sa preste toate
domneşte. 20 [y]Binecuvântaţi pre Domnul,
voi îngerii săi, Cei tari cu puterea,
şi cari [z]faceţi porunca lui, Ascultând de
vocea cuvântului său! 21 [a]Binecuvântaţi
pre Domnul, toate oştirile lui, [b]Servii
lui, cari faceţi voia lui! 22 Binecuvântaţi
pre Domnul, toate lucrurile lui,
În toate locurile stăpânirei lui! Binecuvântează,
suflete al meu, pre Domnul!

Preamărirea lui Dumnezeu din fápturile creaţiunii.

104 Binecuvintează, suflete al meu,
[a]pre Domnul! Doamne, Dumnezeul
meu, măritu-te-ai foarte, In măreție
şi strălucire [b]te-ai îmbrăcat. 2 [c]Cel
ce cu lumina, ca cu o mantie, te-ai învălit,
[d]Cel ce ai întins cerul ca un covor!
3 [e]Cel ce cu ape zidit-a cămările
lui cele mai de sus; [f]Cel ce *din* nouri
face carul său; [g]Cel ce umblă pe aripele
vântului; 4 [h]Cel ce face vânturile trimeşii
săi, [i]Flacările de foc servii săi,
5 [j]Intemeiat-ai pământul pe temeliile
sale, Ca în veci şi nesfârşit să nu se clătească.
6 [k]Cu adâncul, ca cu un vestmânt,
l-ai acoperit; Apele preste munţi
stătut-au. 7 [l]Fugit-au de mustrarea ta,
La vocea tunetului tău luat-au iute fugă.
8 [m](Munţii ridicându-se, văile plecându-se,)
Spre [n]locul, care tu l-ai întemeiat.
9 [o]Margini pusu-*le*-ai, preste
care să nu treacă, [p]Să nu se întoarcă,
ca să acopere pământul. 10 Trimes-a
izvoare în văi, Printre munţi strecuratu-s'au
apele. 11 Din ele adapă-se
toate fiarele câmpiei, Asinii sălbatici îşi
potolesc setea lor. 12 Aproape de ele
locuesc paserile cerului, Care fac să răsune
vocea lor dintre ramuri. 13 [q]El
adapă munţii din cămările sale, Din
[r]fructul lucrurilor tale [s]saturi pământul.
14 [t]El face să răsară iarbă pentru
vită, Şi verdeaţă pentru trebuinţa omului:
El scoate [u]pâne din pământ, 15 Şi
[v]vinul, ce veseleşte inima omului, Şi
face să strălucească faţa lui mai mult
decât oleiul; Şi pânea ce întăreşte inima
omului. 16 Arborii Domnului se satură,
Cedrii Libanului, pre [x]cari el i-a
sădit: 17 In care paserea îşi face cuibul
său: Cocostârcului brazii sunt locuinţă;
18 Căprioarelor munţii cei înalţi,
[y]Şoarecelui de munte stâncele îi
sunt adăpost. 19 [z]Făcut-ai luna pentru
timpuri, Soarele [a]cunoaşte *timpul* apusului
său. 20 [b]Făcut-ai întunerecul,
ca să fie noapte, In care să se mişte toate
fiarele pădurei: 21 [c]Puii de leu, ce mugesc
după pradă, Căutând dela Dumnezeu
mâncarea lor. 22 Soarele răsare:
ei se retrag, Şi în vizuniele lor se culcă.
23 Omul iese la [d]lucrul său Şi la munca
sa, până în seară. 24 [e]Cât de multe *sunt*
lucrările tale, Doamne! Toate cu înţelepciune
le-ai făcut, Plin este pământul
de bunurile tale. 25 *Aşà* şi marea aceasta,
întinsă şi largă: In ea *sunt* târâtoare
fără număr, Animale mici şi mari.
26 Pe ea plutesc corăbii, Şi [f]Leviatanul,

---

l Ps. 57. 10.
m Isa. 43. 25.
n Mal. 3. 17.
o Ps. 78. 39.
p Fac. 3. 19.
q Ps. 90. 5, 6.
r Iak. 1. 10, 11.
s Iov 7. 10.
t Esod. 20. 6.
u Deut. 4. 9.
v Ps. 11. 4.
x Dan 4. 25. 34.
y Ps. 148. 2.
z Mat. 6. 10.
a Fac. 32. 2
b Dan. 7. 9, 10. Ebr. 1. 14.

Ps. 104.
a Ps. 103. 1.
b Ps. 93. 1.
c Dan. 7. 9.
d Isa 40. 22.
e Amos. 9. 6.
f Isa. 19. 1.
g Ps. 18. 10.
h Ebr. 1. 7.
i 2 Reg. 2. 11.
j Iov 26. 7. Eccl. 1. 4.
k Fac. 7. 19.
l Fac. 8. 1.
m Fac. 8. 5.
n Iov 38. 10, 11.
o Iov 26. 10.
p Fac. 9. 11, 15.
q Ps. 147. 8.
r Ps. 65. 9, 10.
s Ier. 10. 13.
t Fac. 1. 29, 30. Ps. 147. 8.
u Iov 28. 5. Ps. 136. 25.
v Judc. 9. 13.
x Num. 24. 6.
y Prov. 30. 26.
z Fac. 1. 14.
a Iov 38. 12.
b Isa. 45. 7.
c Iov 38. 39.
d Fac. 3. 19.
e Prov. 3. 19.
f Iov 41. 1.

pre care l-ai făcut, Ca să se joace în-
tr'însa. 27 [g]Toate pre tine te aşteaptă,
Ca să le dai mâncarea la timpul lor.
28 Le dai, ele adună: Deschizi mâna ta,
ele se satură de bunuri. 29 Ascunzi
faţa ta, ele se nelinişteşc. [h]Iei suflarea
lor, ele pier, şi în pulbere se reîntorc.
30 [i]Trimeţi spiritul tău, ele din nou se
fac, Şi *aşà* tu înnoieşti faţa pământului.
31 Fie mărirea Domnului în veci: Dom-
nul să [j]se bucure de lucrurile sale!
32 Priveşte spre pământ, şi acesta [k]se
cutremură, Atinge munţii, şi ei fumegă.
33 Voiu cântà Domnului toată vieaţa
mea, Voi psalmodià Dumnezeului meu
cât voiu fi. 34 Fie-i plăcută gândi-
rea mea! *Căci* mă bucur în Domnul.
35 Peară păcătoşii depe pământ, Şi cei
nelegiuiţi să nu mai fie! 36 *Dar*, su-
flete al meu, binecuvântează pre Dom-
nul! *Toţi*, lăudaţi pre Domnul!

Preamărirea lui Dumnezeu pentru binefacerile sale către Israel.

105 [a]Lăudaţi pre Domnul, chiemaţi
numele lui! Intre popoare [b]fa-
ceţi cunoscute faptele lui! 2 Cântaţi-i,
psalmodiaţi-i, [c]Vorbiţi de toate minunile
lui! 3 Lăudaţi-vă în sfântul său nume!
Bucure-se inima celor ce caută pre Dom-
nul! 4 Căutaţi pre Domnul şi puterea
lui, [d]Căutaţi pururea faţa lui. 5 [e]Amin-
tiţi-vă de minunile lui, pre cari le-a
făcut, De semnele lui şi de judecăţile
gurei sale. 6 Voi, seminţia lui Abraam,
servul său, Fiii lui Iacob, aleşii săi!
7 *El*, Domnul, *este* Dumnezeul nostru,
Preste tot pământul *sunt* [f] judecăţile sale.
8 El pururea îşi [g]aduce aminte de legă-
mântul său, De cuvântul ce l-a poruncit
la mii de neamuri: 9 [h]Pre care l-a în-
cheiat cu Abraam, Şi de jurământul său
către Isaac, 10 Şi pre care l-a întărit
aşezământ lui Iacob, Legământ de veci
lui Israel. 11 *Zicând:* [i]Ţie îţi voiu dà
pământul Canaan, De sort al moştenirei
voastre. 12 [j]Când erau *încă* puţini la
număr, Puţini foarte, [k]şi străini acolo;
13 Când merseră din popor în popor,
Din regat în alt popor: 14 [l]Nelăsând
pre nimenea să-i apese, Şi pre regi [m]pe-
depsindu-i pentru dânşii, *zicând:* 15 De
unşii mei nu vă atingeţi, Şi profeţilor
mei nici un rău nu le faceţi! 16 [n]Chiemă
şi foametea asupra pământului, Sfărâ-
mând [o]sprijinul vieţii, pânea. 17 [p]Tri-
mese înainte-le un bărbat, Pre Iosef
[q]cel vândut ca sclav. 18 [r]In cătuşe
strâns-au picioarele lui, Fierul stră-
puns-a sufletul său: 19 Până la timpul,
când se împlinì cuvântul său, [s]Cuvântul
Domnului, care l-a cercat. 20 [t]Tri-
mes-a regele, de l-au deslegat, Domnul
popoarelor, de l-a pus în libertate.
21 [u]Făcutu-l-a domn preste casa sa, Şi
stăpân preste toată averea sa: 22 Ca
să lege pre mai marii săi după voia sa,
Pre bătrânii săi să-i înţelepţească.
23 [v]Şi venì Israelul în Egipt, Şi Iacob
se oprì [x]în pământul lui Ham. 24 Şi
[y]el înmulţì foarte pre poporul său, Il făcù
mai tare decât apăsătorii săi. 25 [z]In-
toarse inima lor, ca să urască pre popo-
rul său, Să facă vicleşug servilor săi.
26 [a]Trimese pre Moisi, servul său, Pre
Aaron, [b]pre care l-a ales: 27 [c]Ei fă-
cură între dânşii semnele lui, [d]Şi minuni
în pământul lui Ham. 28 [e]El trimese
întunecime, şi se făcù întunerec, Şi
nimic [f]nu se împotrivì cuvintelor lui.
29 [g]Prefăcù apele lor în sânge, Şi omorî
peştii lor. 30 [h]Pământul lor foi de
broaşte, Până în cămările regilor lor.
31 [i]Zise, şi musca-cânelui venì, Muşte-
rele în tot cuprinsul lor. 32 [j]In loc de
ploaie le dădù grindină, Flacări de foc
în pământul lor; 33 [k]Bătù viile lor şi
smochinii lor, Şi sfărâmă arborii cuprin-
sului lor. 34 [l]*Iarăşi zise*, şi locusta
venì, Şi omizi fără număr: 35 Cari
mâncară toată verdeaţa pământului lor,
Şi înghiţiră fructul ţarinei lor. 36 [m]El
bătù pre tot întâiu-născutul în pământ-

g Ps. 136. 25. h Iov. 34. 14,15. i Isa. 32. 15. j Fac. 1. 31. k Hab. 3. 10.
—
Ps. 105. a Isa. 12. 4. b Ps. 145. 4, 5, 11. c Ps. 77. 12. d Ps. 27. 8. e Ps. 77. 11. f Isa. 26. 9. g Luc. 1. 72. h Luc. 1. 73. Ebr. 6. 17. i Fac. 13. 15. j Fac. 34. 30. k Ebr. 11. 9. l Fac. 35. 5. m Fac. 12. 17. n Fac. 41. 54. o Ezec. 4. 16.
p Fac. 45. 5. q Fac. 37.28.36. r Fac. 39. 20. s Fac. 41. 25 t Fac. 41. 14. u Fac. 41. 40. v Fac. 46. 6. x Ps. 78. 51. y Esod 1. 7. z Esod. 1.8 etc. a Esod. 3. 10. b Num. 16. 5. c Ps. 78 43 etc. d Ps. 106. 22. e Esod. 10. 22. f Ps. 99. 7. g Esod 7. 20. h Esod. 8. 6. i Esod. 8 17.24. j Esod. 9.23 25. k Ps. 78. 47. l Esod. 10.4 13, 14. m Esod. 12. 29

tul lor, [n]Prinosul a toată puterea lor.
37 [o]Scosu-i-a cu argint și cu aur, Și în
semințiile sale nu *erà* nici unul, care
să șovăiască; 38 [p]Egiptul bucuratu-s'a
de plecarea lor, Căci frica de dânșii că-
zuse preste ei. 39 [q]El întinse nour
drept acoperemânt, Și foc spre a le lu-
mina noaptea. 40 [r]Ei cerură, și el a-
duse prepelițe, Și [s]cu pânea cerului îi
sătură. 41 [t]Deschise stânca, și se vărsă
apă, Ce, ca un părău, a curs prin locuri
secetoase. 42 Căci amintitu-și-a de
cuvântul său cel sfânt, De Abraam,
servul său; 43 Și scoase pre poporul
său în bucurie, In cântări de veselie pre
aleșii săi. 44 Și le dădù țările națiu-
nilor, Și stăpânirà *fructul* lucrului po-
poarelor; 45 Ca să păziască așezămin-
tele lui, Și legile lui să le țină. Lăudați
pre Domnul.

Cântare de laudă pentru harul lui Dumnezeu în ciuda tuturor călcărilor de lege a lui Israel.

106 Lăudați pre Domnul! [a]Mulțumiți
[b]Domnului, căci bun *este*, Și în
veci *ține* indurarea sa. 2 [c]Cine poate
spune faptele cele mărețe ale Domnului?
Cine va face să răsune toată lauda sa?
3 Fericiți cei ce se țin de judecată, Și
[d]dreptate fac în [e]tot timpul! 4 [f]Adu-ți
aminte de mine, Doamne, întru bună-
voința, *ce porți* poporului tău. Cerce-
tează-mă cu ajutorul tău: 5 Ca să văd
fericirea aleșilor tăi; Să mă bucur de
bucuria poporului tău, Și să mă laud cu
moștenirea ta. 6 [g]Păcătuit-am și noi
și părinții noștri, Strâmbătate lucrat-am,
nelegiuit-am: 7 În Egipt părinții no-
ștri nu ținură seamă de minunile tale,
Nu-și amintiră de mulțimea îndurărilor
tale; [h]Ci răsculatu-s'au la marea, la Ma-
rea Roșie. 8 Totuși el îi mântuì [i]pen-
tru numele său, [j]Ca să facă cunoscută
puterea sa. 9 [k]Certat-a Marea Roșie,
și ea a secat, Și [l]trecutu-i-a prin adân-
curi, ca prin pustiu. 10 [m]Mântuitu-i-a
din mâna celui *ce-i* ura, Și *i-a* scăpat
din mâna neamicului. 11 [n]Și apele aco-
periră pe apăsătorii lor. Nici unul din-
tr'înșii nu rămase. 12 [o]Atuncia crezură
în cuvintele sale, Cântară lauda lui.
13 Dar [p]iute uitară faptele sale, Nu aș-
teptară sfatul său; 14 [q]Și se cuprinseră
de poftă în pustiu, Ispitiră pre Dumnezeu
în *mijlocul* deșertului. 15 [r]Și el le dădù
cererea lor, Dar [s]trimise uscăciune în
corpurile lor. 16 [t]Și pizmuiră și pre
Moisi în tabără, Pre Aaron, sfântul Dom-
nului. 17 De *aceea* [u]deschisu-s'a pă-
mântul, și înghițì pre Datan, Și acoperì,
ceata lui Abiram; 18 [v]Și focul aprinsu-
s'a în ceata lor, Și flacările mistuiră pre
cei nelegiuiți. 19 [x]Un vițel își făcură
în Hôreb, Și se închinară la un chip
vărsat; 20 [y]Schimbând mărirea lor Cu
chipul unui taur ce mănâncă iarbă.
21 [z]Uitară pre Dumnezeu, mântuitorul
lor, Care făcuse mărețe în Egipt, 22 Mi-
nunate în [a]pământul lui Ham, Înfrico-
șate la Marea Roșie. 23 [b]*Drept aceea*
zis-a: Ii voiu stârpì; Dar Moisi, alesul
său, [c]*stătut-a* la spărtură înaintea lui,
Ca să înlăture mânia lui de *a-i* nimicì.
24 Și defăimară [d]pământul cel dorit,
[e]Nu crezură în cuvântul său; 25 [f]Ci
murmurară în corturile lor, Nu ascultară
de vocea Domnului. 26 [g]Atuncia [h]ri-
dicat-a el asupră-le mâna sa, *Jurând,*
că-i va surpà în pustiu. 27 [i]Și că va
aruncà seminția lor între popoare, Și *că-i*
va risipì prin țări. 28 [j]Și ei se alipiră
de Baal-Peor, Și mâncară jertfele idoli-
lor fără vieață. 29 Și întărîtară *pre*
Dumnezu prin faptele lor, Și plagă is-
bucnì între dânșii. 30 [k]Atuncia se sculă
Fineas, și făcù judecată, Și plaga con-
tenì. 31 Aceasta [l]spre dreptate i-se
socotì, Din neam în neam până în veci.
32 [m]*Și ei* îl mâniară la apa Meriba
(ceartă), [n]Și ajunse răul *încă* și pre Moisi
pentru ei; 33 [o]Căci amărîră spiritul

---

n Fac. 49. 3.
o Esod. 12. 35.
p Esod. 12. 33.
q Esod. 13. 21.
r Esod. 16. 12, etc.
s Ps. 78. 24, 25.
t Esod. 17. 6.

—

Ps. 106.

a 1 Cron. 16.34.
b Ps. 107. 1.
c Ps. 40. 5.
d Ps. 15. 2.
e Fapt. 24. 16.
f Ps. 119. 132.
g Lev. 26. 40.
h Esod.14.11,12.
i Ezec. 20. 14.
j Esod. 9. 16.
k Esod. 14. 21.
l Isa. 63. 11, 12, 13, 14.
m Esod. 14. 30.
n Esod.14.27,28.
o Esod. 14. 31.
p Esod. 15. 24.
q 1 Cor. 10. 6.
r Num. 11. 31.
s Isa. 10. 16.
t Num.16.1,etc.
u Num.16 31,32.
v Num.16.35,46.
x Esod. 32. 4.
y Ier. 2. 11.
z Ps. 78. 11.
a Ps. 78. 51.
b Esod. 32. 10, 11, 32.
c Ezec. 13. 5.
d Ezec. 20. 6.
e Ebr. 3. 18.
f Num. 14.2,27.
g Num.14.28,etc.
h Esod. 6. 8.
i Lev. 26. 33.
j Num. 25.2. 3. Osea 9. 10.
k Num. 25. 7, 8.
l Num. 25. 11, 12, 13.
m Num. 20 3,13.
n Num. 20. 12.
o Num. 20. 10.

său. Până cuvântă nesocotite cu buzele
sale. 34 Și [p] nu stârpiră popoarele. [q] Pre
cari le-a zis Domnul: 35 [r] Ci se ame-
stecară cu popoarele. Și învățară faptele
lor; 36 Și [s] serviră idolilor lor: [t] Cari
le fură spre cursă: 37 Și [u] jertfiră pre
fiii lor. Și pre fetele lor [v] demonilor:
38 Vărsară sânge nevinovat: Sângele
fiilor lor și al fetelor lor. *Pre cari-i* jert-
firă idolilor Canaanului; Și [x] pământul
cu sânge s'a pângărit. 39 Și așà se
[y] mânjiră prin faptele lor. Și [z] desfrânară
prin apucăturile lor. 40 Atunci [a] aprin-
su-s'a mânia Domnului asupra poporului
său. Și avù în ură [b] moștenirea sa;
41 Și [c] datu-*i-a* în mânile popoarelor.
De au domnit preste ei cei ce-i urau;
42 Și neamicii lor apăsatu-*i-au*. Și umi-
lițiî fură supt mânile lor. 43 [d] De multe-
ori el *i-a* scăpat, Dar ei *tot* îl amărîră
cu sfatul lor. Și împilatu-s'au prin fără-
delegea lor. 44 Totuși el căutat-a la
nevoia lor. Când [e] auzì strigătul lor.
45 [f] Și-și aduse aminte de legământul
său pentru ei. Și [g] se îndură [h] după mul-
țimea îndurării sale. 46 [i] Și-*i* făcù să
afle milă înaintea tutulor celor ce *i-au*
luat prinși. 47 [j] Mântuie-ne. Doamne.
Dumnezeul nostru, Și adună-ne dintre
popoare, Ca să mulțumim sfântului tău
nume, Ca să ne fălim în lauda ta. 48 Bi-
necuvântat *fie* Domnul, Dumnezeul lui
Israel. Din veci și în veci; Și tot popo-
rul să zică: Amin! Lăudați pre Domnul!

CARTEA A CINCIA.

Cântare de mulțumită a mântuiților, cari au strigat la Dumnezeu în nevoia lor.

107 [a] Mulțumiți Domnului. că [b] bun
este. Și în veci ține îndurarea
sa. 2 *Așà* zică cei mântuiți de Domnul,
[c] *Pre cari i-a* mântuit din mâna apăsă-
torului; 3 Și [d] din țări i-a adunat: Dela
răsărit și dela apus. Dela miază-noapte
și dela miază-zi. 4 In [e] pustiu [f] se ră-
tăciau. în cale neumblată, Cetate de lo-
cuit nu aflau; 5 Flămânzi și setoși,
Sufletul lor în ei lâncezià. 6 [g] Atuncia
strigară către Domnul în nevoia lor, *Și*
el din strâmtorările lor îi scăpă; 7 Și-i
conduse pe [h] cale dreaptă, Ca să ajungă
la cetate de locuit. 8 [i] Mulțumească
Domnului *pentru* îndurarea lui. *Pentru*
minunile lui către fiii oamenilor; 9 Căci
[j] săturat-a sufletul lâncezit. Și umplut-a
de bunătăți sufletul flămând. 10 Cei
ce [k] ședeau în întunerec și în umbra
morții, [l] Încătușați în apăsare și fier:
11 *Pentru că* [m] se împotriviseră cuvintelor
lui Dumnezeu. Și [n] sfatul celui Prea Înalt
îl nesocotiseră; 12 De aceea umilit-a
sufletul lor prin muncă: Căzut-au. și nu
erà [o] cine să le ajute. 13 [p] Atuncia stri-
gară către Domnul în nevoia lor, Și el din
strâmtorările lor i-a ajutat; 14 [q] Scosu-
i-a din întunerec și din umbra morții.
Și rupt-a lanțurile lor. 15 [r] Mulțumească
Domnului *pentru* îndurarea lui, *Pentru*
minunile lui către fiii oamenilor: 16 Că
el a [s] sfărâmat porțile de aramă. Și ză-
voarele de fier le-a tăiat. 17 Nebunii
apăsatu-s'au [t] pentru calea lor păcătoasă.
Pentru fărădelegea lor, 18 *Până în*
atâta că [u] sufletul lor urî *orice* mân-
care. Și [v] până la porțile morții ajunseră.
19 [x] Atuncia strigară către Domnul în
nevoia lor. Și el din strâmtorările lor
i-a ajutat. 20 [y] Trimese cuvântul său.
ca [z] să-*i* vindece, Și [a] să-*i* scape din groa-
pele lor. 21 [b] Mulțumească Domnului
pentru îndurarea lui. *Pentru* minunile
lui către fiii oamenilor: 22 [c] Să jert-
fească jertfe de laudă. Și [d] să proclame
faptele lui cu cântări de bucurie. 23 Cei
ce în corăbii se pogoară pe mare, Cari
fac negoț pe ape puternice: 24 Ace-
știa văd faptele Domnului. Și minunile
lui în adâncuri. 25 Căci el zice, și [e] se
ridică furtuna. Care înalță valurile mării;
26 La cer se ridică, În adâncuri se po-
goară. [f] Sufletul lor se topește în năcaz;

---

p Judc. 1.21,27, 28, 29, etc.
q Deut. 7. 2, 16.
r 1 Cor. 5. 6.
s Judc. 2. 12, 13, 17, 19.
t Esod. 23. 33.
u 2 Reg. 16. 3.
v 1 Cor. 10. 20.
x Num. 35. 33
y Ezec. 20. 18, 30. 31.
z Lev. 17. 7.
a Judc. 2.14,etc.
b Deut. 9. 29.
c Judc. 2. 14.
d Judc. 2. 16.
e Judc. 3. 9.
f Lev. 26 41,42.
g Judc. 2. 18
h Plân. 3. 32.
i Ezra 9. 9.
j 1 Cron. 16.35, 36.

—

Ps. 107.

a Ps. 106. 1.
b Mat 19. 17.
c Ps. 106 10.
d Ps. 106. 47.
e Vers. 40.
f Deut. 32. 10.
g Osea 5. 15.
h Ezra 8. 21.
i Vers.15 21,31.
j Ps. 34. 10.
k Luc. 1. 79.
l Iov 36. 8
m Plân. 3. 42.
n Ps. 73 24.
o Ps. 22. 11.
p Vers. 6.19 28.
q Ps. 68. 6.
r Vers. 8.21.31.
s Isa. 45. 2.
t Plân. 3. 39.
u Iov 33. 20.
v Iov 33. 22.
x Vers. 6.13.28.
y 2 Reg. 20.4,5.
z Ps. 30. 2.
a Iov 33, 28, 30
b Vers. 8,15 31
c Ebr. 13. 15.
d Ps. 9 11.
e Iona 1. 4 Ps.22 11.

27 Se clatină și șovăesc ca cel beat. Și
toată înțelepciunea lor se pierde. 28 [g] A-
tunci ei strigă către Domnul în nevoia
lor. Și el din strâmtorările lor îi scoate.
29 [h] Oprește furtuna. în adiere o *preface*,
Și valurile se alină. 30 Atunci ei se bu-
cură. că s'au liniștit. Și el îi conduce la
limanul dorit de ei. 31 [i] Mulțumească
Domnului *pentru* îndurarea lui, *Pentru*
minunile lui către fiii oamenilor: 32 Să-l
înalțe [j] în adunarea poporului. Și să-l
laude pe scaunul celor bătrâni. 33 El
[k] preface râurile în deșert. Și izvoarele
de apă în uscăciune: 34 [l] Pământul ro-
ditor în pământ sărăturos. Pentru rău-
tatea locuitorilor lui; 35 [m] Preface de-
șertul în iezer de apă. Și pământul uscat
în izvoare de apă: 36 Lăsând să locu-
ească acolo cei flămânzi. Să întemeieze
cetatea de locuit: 37 Și să semene *câm-
pia*. și să sădească vii. Cari să producă
fruct pe tot anul. 38 Și [n] el îi binecu-
vintează. și ei [o] se înmulțesc foarte, Și nu
lasă să se împuțineze vitele lor. 39 De
sunt [p] împuținați și umiliți De apăsarea
nefericirii și întristării. 40 [q] El varsă
disprețul asupra mai marilor, În deșer-
turi fără căi îi face *să se rătăcească*.
41 [r] Dar el ridică pre cel lipsit din apă-
sare. Și ca pre turme [s] înmulțește nea-
murile lor: 42 [t] Cei drepți văd *acea-
sta*. și se bucură. Și toată [u] răutatea își
închide gura ei. 43 [v] Tot înțeleptul va-
dă aceasta. Și priceapă îndurările Dom-
nului.

*Preamărirea bunătății și credincioșiei dumne-
zeești. Rugă pentru izbândă împotriva dușma-
nilor.*

108 O cântare sau un psalm al lui
David. 2 [a] Gata este inima mea.
Dumnezeule! Voiu cântà. și voiu psal-
modià; Așà și sufletul meu. 3 [b] Deșteap-
tă-te, harpă și citară. Ca să deștept au-
rora. 4 Te voiu lăudà între popoare.
o! Doamne. Îți voiu psalmodià între na-
țiuni. 5 Căci mare preste ceruri *este*
îndurarea ta. Și până la nouri adevărul
tău. 6 [c] Înalță-te preste ceruri. Dum-
nezeule. Preste tot pământul mărirea
ta; 7 [d] Ca să fie mântuiți iubiții tăi. A-
jută cu dreapta ta, și răspunde-mi: Dum-
nezeu a făgăduit în sfințenia sa: 8 Bu-
curà-mă-voiu. împărțindu-vă Sichemul.
Și valea Succotului măsurând-o: 9 Al
meu este Galaadul, și al meu Manasse.
Efraimul *este* tăria capului meu. [e] Iuda
legislatorul meu: 10 Moabul *este* li-
gheanul meu. Asupra Edomului voiu a-
runcà încălțămintea mea. Asupra Filis-
tiei voiu biruì. 11 [f] Cine mă va duce
la cetatea cea întărită? Cine mă va duce
la Edom? 12 Au nu *tu* oare. Dumne-
zeule. cel ce ne-ai lăpădat? Și au nu tu,
Dumnezeule. cel ce n'ai ìeșit cu oștirile
noastre? 13 Dă-ne ajutor *ca să scă-
păm din* strâmtorare. Căci amăgitor *este*
ajutorul omului. 14 [g] Cu Dumnezeu
vom lucrà fapte mărețe. Și el va călcà
în picioare pre neamicii noștrii.

*Rugăciunea prigonitului spre a se pedepsi duș-
manii săi și ca Dumnezeu să reverse asupra
sa harul său în mizeria sa.*

109 Maestrului de cântare. Un psalm
al lui David. Dumnezeul laudei
mele. [a] nu tăceà. 2 Căci gura nelegiui-
tului și gura vicleniei s'au deschis asu-
pră-mi; Vorbit-au cu mine cu limba min-
ciunei. 3 Cu cuvinte de ură m'au în-
conjurat. Și [b] fără cuvânt se luptară cu
mine. 4 Pentru iubirea mea ei mă
pârăsc; Dar eu. eu m'am rugat pentru ei.
5 Și [c] ei pentru bine cu rău mi-au răsplă-
tit. Cu ură pentru iubirea mea. 6 Pune
preste dânsul pre cel nelegiuit. Și [d] pârâ-
torul să steà de a dreapta lui 7 Când
va fi judecat. fă să iasă vinovat. Și [e] ruga
lui ca păcat să se socotească! 8 Puține
fie zilele sale. Diregătoria sa [f] altul să o
ia! 9 [g] Orfani *fie* fiii săi. Și femeia sa
văduvă! 10 Rătăcească-se fiii săi și să
cerșetorească. Să caute pâne în afara
ruinelor lor! 11 [h] Împrumutătorul ră-

---

g Vers. 9. 18,19.
h Mat. 8. 26.
i Vers. 8. 15,21.
j Ps. 22. 22, 25.
k 1 Reg. 17. 1,7.
l Fac. 13. 10.
m Ps. 114. 8. Isa. 41. 18.
n Fac. 12. 2.
o Esod. 1. 7.
p 2 Reg. 10. 32.
q Iov 12. 21, 24
r 1 Sam. 2. 8.
s Ps. 78. 52.
t Iov 22. 19.
u Iov 5. 16.
v Ps. 64. 9. Osea 14. 9.

Ps. 108.
a Ps. 57. 7.
b Ps. 57. 8—11.
c Ps. 57. 5, 11.
d Ps. 60. 5, etc.
e Fac. 49. 10.
f Ps. 60. 9.
g Ps. 60. 12.

Ps. 109.
a Ps. 83. 1.
b Ps. 35. 7.
c Ps. 35. 7, 12.
d Zech. 3. 1.
e Prov. 28. 9.
f Fapt. 1. 20.
g Esod. 22. 24.
h Iov 5. 5.

pească toate ce sunt ale lui. Și străinii
să prade munca sa! 12 Să nu aibă pre
nimenea, care să întindă îndurare asu-
pră-i. Nimenea să nu fie, care să aibă
milă de orfanii săi! 13 [i] Stârpească-se
urmașii săi. În neamurile viitoare fie
șters [j] numele lor! 14 [k] Vina părinților
lui amintească-se înaintea Domnului.
Păcatul mumei sale să nu [l] se șteargă!
15 Pururea fie înaintea Domnului. Ca el
să [m] stârpească depe pământ amintirea
lor.

16 Fiindcă nu-și aduce aminte a
face milă. Ci urmărește pre cel sărac și
lipsit. Pre cel cu inimă [n] sdrobită până
la moarte. 17 [o] Iubit-a blestemul, deci
cadă asupră-i: Binecuvântarea n'a iubit,
deci fie departe de dânsul. 18 Cu ble-
stemul, ca cu un vestmânt, s'a îmbrăcat.
Deci să [p] între ca apa în lăuntrul său.
Ca oleiul în oasele lui! 19 Fie-i ble-
stemul ca vestmântul, cu care se înve-
lește. Ca cingătoarea, cu care se încinge
totdeauna! 20 Aceasta fie plata pârî-
torilor mei dela Domnul. A acelora ce
vorbesc de rău asupră-mi! 21 Dar tu
lucrează pentru mine, Doamne, Dumne-
zeule, Pentru numele tău: Căci bună este
îndurarea ta, scapă-mă. 22 Căci sărac
și lipsit sunt. Și inima mea rănită în lă-
untrul meu.

23 [q] Ca o umbră, ce se întinde, pier.
Alungat sunt ca locustele. 24 [r] Ge-
nunchii mei se clatină de ajunare.
Și carnea mea s'a scurs de grăsime:
25 Așà că am ajuns a le fi de [s] ocară:
Când mă văd, [t] clatină din cap. 26 A-
jută-mă, Doamne, Dumnezeul meu!
Mântue-mă după îndurarea ta; 27 [u] Ca
ei să cunoască, că aceasta este mâna ta.
Că tu, Domnul, ai făcut-o. 28 [v] Blesteme
ei, dar tu binecuvintează. De se vor
sculà, rușineze-se: Dar [x] servul tău să
se bucure. 29 [y] Pârîtorii mei cu rușine
să se îmbrace. În rușinea lor să se în-
velească, ca cu o mantie. 30 Mulțumì-
voiu foarte Domnului cu gura mea. În
mijlocul multora [z] îl voiu lăudà. 31 Căci
[a] el stă de a dreapta celui lipsit, Ca să-l
scape de cei ce condamnă sufletul său.

Hristus vecinicul rege și mare preot.

110 Un psalm al lui David. Zis-a
[a] Domnul Domnului meu: „Șezi
de a dreapta mea. Până voiu pune pre
neamicii tăi așternut picioarelor tale".
2 Toiagul puterii tale-l va trimete Dom-
nului din Sion: Să domnești în mijlocul
neamicilor tăi. 3 [b] Poporul tău va aduce
daruri de bunăvoie în ziua puterei tale.
[c] În podoabă sfântă: ca din sânul auro-
rei. Îți va fi atuncia roaua tinereților tale.
4 Domnul a jurat, și [d] nu se va căi: [e] „Tu
ești preot în veci după chipul lui Mel-
chisedek." 5 Domnul [f] de a dreapta ta
va sfărâmà Pre regi, [g] în ziua mâniei sale.
6 El va judecà între națiuni: De stârvuri
le va umpleà. [h] Va sfărâmà pre capii mul-
tor țări. 7 Pe drumuri [i] din pârâu va
beà. [j] De aceea își va ridicà capul.

Cântare de mulțumită pentru binecuvântarea trupească și sufletească a Domnului.

111 Lăudați pre Domnul! [a] Lăuda-voiu
pre Domnul din toată inima. În
societatea celor drepți și în adunarea lor.
2 [b] Mari sunt faptele Domnului. [c] Cântate
de toți cei ce se plac într'însul. 3 [d] Mă-
reție și strălucire este fapta sa. Și drep-
tatea sa ține în veci. 4 Vrednice de a-
mintire făcut-a minunile sale: [e] Milos și
îndurat este Domnul: 5 [f] Hrană dă ce-
lor ce se tem de dânsul. Își amintește
în veci de legământul său. 6 Puterea
faptelor sale descoperit-a poporului său.
Dându-le moștenirea popoarelor. 7 Fap-
telor mânelor sale sunt [g] adevăr și drep-
tate. [h] Sigure sunt toate poruncile sale.
8 [i] Întărite in veci și în nesfârșit. [j] Fă-
cute cu adevăr și dreptate. 9 [k] Răscum-
părare a trimes poporului său. Datu-i-a
în veci legământul său: [l] Sfânt și înfri-
coșat este numele lui. 10 [m] Începutul
înțelepciunei este temerea de Domnul.

i Iov 18 19. j Prov. 10. 7. k Esod. 20. 5. l Neem. 4. 5. m Iov 18. 17. n Ps. 34. 18. o Prov. 14. 14. p Num. 5. 22. q Ps. 102. 11. r Ebr. 12. 12. s Ps. 22. 6. 7. t Mat. 27. 29 u Iov 37. 7. v 2 Sam. 16. 11, 12. x Isa. 65. 14. y Ps. 35. 26. z Ps. 35. 18 a Ps. 16. 8.

— Ps. *110.* a Mat. 22. 44. b Judc. 5. 2. c Ps. 96. 9. d Num. 23. 19. e Ebr. 5 6. Zech. 6. 13. f Ps. 16. 8. g Rom. 2. 5. h Ps. 68 21. i Judc. 7. 5. 6 j Isa. 53. 12.

— Ps. *111* a Ps. 35. 18. b Iov. 38 Apoc. 15. 3. c Ps. 143. 5. d Ps.145. 4.5.10 e Ps. 86. 5. f Mat. 6. 26, 33 g Apoc. 15. 3. h Ps. 19. 7. i Mat. 5. 18. j Ps. 19 9. k Luc. 1. 68. l Luc. 1. 49. m Iov 28. 28.

Buni de minte sunt toți cei ce fac po-
runcile lui: Lauda lui fie în veci.

Fericirea evlavioșilor și a miloșilor.

112 Lăudați pre Domnul! [a]Fericit este
bărbatul, ce se teme de Domnul.
Ce [b]se place foarte în poruncile lui!
2 [c]Puternică pe pământ va fi seminția
sa: Neamul celor drepți va fi binecuvân-
tat. 3 [d]Bunuri și avuții *sunt* în casa
sa, Și dreptatea sa în veci ține. 4 [e]Lu-
mină a răsărit în întunerec pentru cei
onești: *Ei sunt* miloși, îndurați și drepți.
5 [f]Fericit *este* bărbatul, *ce* dăruește și
împrumută: El îngrijește afacerile sale
[g]cu cuviință. 6 Căci [h]în veci nu se va
clătì. [i]Spre amintire vecinică va fi cel
drept.

7 [j]De o știre rea nu se va teme.
Tare este [k]inima sa. [l]Increzându-se în
Domnul: 8 Întărită inima sa, [m]nu se
va teme. Până ce [n]va vedeà *împlini-
rea dorinței sale* asupra neamicilor săi.
9 [o]A împărțit, a dat săracilor. Dreptatea
sa în veci ține. Cornul său se va înălțà
în mărire. 10 Nelegiuitul vede *aceasta*,
și se mâhnește. Dinții își crâșnește și se
topește: Pofta nelegiuiților va perì.

Smeritului Dumnezeu îi dă harul său.

113 Lăudați pre Domnul! [a]Lăudați,
voi servii Domnului. Lăudați nu-
mele Domnului. 2 [b]Fie numele Dom-
nului binecuvântat, De acum și până în
veci. 3 [c]Dela răsăritul soarelui până la
apusul lui, Fie numele Domnului lău-
dat. 4 [d]Înalt preste toate popoarele
este Domnul, [e]Preste ceruri mărirea sa.
5 [f]Cine *este* ca Domnul, Dumnezeul no-
stru? Care tronează în înălțime. 6 [g]Care
se înjosește, spre a privì La ceruri și pe
pământ: 7 [h]Care ridică pre cel sărac
din pulbere, Care din tină înalță pre cel
lipsit: 8 Ca [i]să-*l* pună alăturea cu cei
mai mari; Alăturea cu mai marii popo-
rului său: 9 [j]Care face ca stearpa ca-
sei să ajungă Mumă voioasă de copii.
Lăudați pre Domnul!

*Minunile lui Dumnezeu scoțând pre poporul
său din Egipt.*

114 Când [a]ieșì din Egipt Israel, Casa
lui Iacob [b]din mijlocul unui po-
por străin, 2 [c]Iuda făcutu-s'a templul
său, Israel stăpânirea sa. 3 [d]Marea văzù
și fugì. [e]Iordanul se întoarse îndărăt:
4 Munții săltară ca berbecii, Colinele ca
mieii. 5 Ce-ți *este* ție, mare, de fugi?
Ție, Iordanule, *de* te întorci îndărăt?
6 Vouă, munților, *de* săltați ca berbecii,
Vouă, colinelor, ca mieii? 7 Înaintea
Dumnezeului cutremură-te, pământule!
Înaintea Dumnezeului lui Iacob: 8 Care
preface stânca *în* iaz de apă, Și creme-
nea în isvor de apă.

Numai lui Dumnezeu să-i dăm onoare.

115 Nu [a]nouă, Doamne, nu nouă,
Ci numelui tău dă-i mărire, Pen-
tru îndurarea ta, pentru adevărul tău!
2 Pentru ce să zică popoarele: [b]„Unde
este Dumnezeul lor?“ 3 [c]Dar Dumne-
zeul nostru *este* în ceruri. Toate câte i-au
plăcut, le-a făcut. 4 [d]Idolii lor *sunt*
argint și aur, Lucru de mâni omenești.
5 Gură au, și nu vorbesc; Ochi au, și
nu văd: 6 Urechi au, și nu aud; Nas
au, și nu miros; 7 Mâni au, și nu pi-
păesc, Picioare au, și nu umblă. Nu dau
nici sunet prin gâtlejul lor. 8 [e]Cei ce-i
fac sunt ca dânșii, Tot cel ce se încrede
în ei. 9 [f]Israele, încrede-te în Dom-
nul! Ajutorul lor și scutul lor el *este*.
10 Casă a lui Aaron, încredeți-vă în
Domnul. [g]Ajutorul lor și scutul lor el
este.

11 Cei ce vă temeți de Domnul, în-
credeți-vă în Domnul. Ajutorul lor și
scutul lor el *este*. 12 [h]Domnul cel ce
și-a adus aminte de noi, va binecuvântà:
Va binecuvântà casa lui Israel, Va bine-
cuvântà casa lui Aaron: 13 Va bine-
cuvântà pre cei ce se tem de Domnul,
Pre cei mici și pre cei mari, 14 Dom-
nul să vă adauge, Vouă și fiilor voștri.
15 [i]Binecuvântați *fiți* de Domnul. [j]Cel

Ps. *112*. a Ps. 128. 1. b Ps. 119. 16, 35, 47, 70 143. c Ps. 25. 13. d Mat. 6. 33. e Iov 11. 17. f Ps 37. 26. g Efes. 5. 15. h Ps. 15. 5. i Prov. 10. 7. Prov. 1. 33. k Ps. 57. 7. l Ps. 64. 10. m Prov. 1. 33. n Ps. 59. 10. o 2 Cor. 9. 9. —

Ps. *113*. a Ps. 135. 1. b Dan. 2. 20. c Isa. 59. 19. d Ps. 79. 9. e Ps. 8. 1 f Ps. 89. 6. g Ps. 11. 4. h 1 Sam. 2. 8. i Iov 36. 7. j Gal. 4. 27. —

Ps. *114*. a Esod. 13. 8. b Ps. 81. 5 c Esod. 6. 7. d Esod. 14. 21. e Ios 3. 13, 16.

Ps. *115*. a Isa. 48 1. Ezec. 36. 32. b Ioel 2. 17. c Dan. 4. 35. d Deut. 4. 28. e Iona 2. 8. Hab. 2. 18, 19. f Ps. 118. 2. 3. 4. g Ps. 33. 20. h Ps. 128. 1, 4 i Fac. 14. 19. Fac. 1. 1.

ce făcù cerul și pământul. 16 Cerurile
sunt cerurile Domnului. Și pământul l-a
dat fiilor oamenilor. 17 [k]Nu morții
laudă pre Domnul, Nici toți cei pogorîți
în locul tăcerei; 18 [l]Ci noi vom bine-
cuvântà pre Domnul. De acum și până în
veci. Lăudați pre Domnul!

Mulțumită și făgăduință pentru scăparea de primejdie mare mortală.

116 [a]Iubesc pre Domnul: căci a au-
zit Vocea mea. plângerea mea.
2 Căci a plecat urechia sa către mine. În
toate zilele mele *îl* voiu chiemà. 3 [b]Fu-
niile morții mă încunjuraseră. Strâmto-
rările sfârșitului m'atlaseră. Nevoie și
întristare întâmpinasem: 4 Atuncia
chiemat-am numele Domnului. „Ah.
Doamne, scapă sufletul meu!" 5 [c]Mi-
los și [d]drept *este* Domnul. Îndurat Dum-
nezeul nostru. 6 Domnul păzește pre
cei simplii: Eram slab și m'a ajutat.
7 Întoarce-te. suflete al meu, la [e]li-
niștea ta, Căci [f]Domnul ți-a făcut bine.
8 [g]Căci tu ai scăpat sufletul meu de
moarte. Ochiul meu de lacrimi, *și* picio-
rul meu de cădere. 9 Voiu umblà îna-
intea Domnului. [h]În pământul celor vii.
10 [i]Crezut-am: de aceea am vorbit:
Apăsat foarte am fost. 11 [j]Zis-am în
uimirea mea. [k]„Toți oamenii mint".
12 Cum se răsplătesc Domnului Toate
binefacerile lui către mine? 13 Păha-
rul mântuirei voiu luà Și voiu chiemà
numele Domnului. 14 [l]Voturile mele
le voiu plătì Domnului. Înaintea între-
gului său popor. 15 [m]Scumpă este în
ochii Domnului Moartea cuvioșilor săi.
16 Ah, Doamne. în adevăr [n]servul tău
sunt. Servul tău. [o]fiul servei tale: Tu ai
deslegat legăturile mele. 17 Ție-ți voiu
jertfì jertfe de mulțumire. Și voiu chiemà
numele Domnului. 18 Voturile mele
le voiu plătì Domnului. Înaintea între-
gului său popor. 19 În curțile casei
Domnului, În mijlocul tău. Ierusalime!
Lăudați pre Domnul!

Învitare spre a lăudà pre Dumnezeu.

117 Lăudați pre Domnul. toate popoa-
rele! Serbați-l, toate națiunile!
2 Căci mare este îndurarea lui spre noi.
Și adevărul Domnului în veci. Lăudați
pre Domnul!

Cântare de biruință a drepților.

118 [a]Mulțumiți Domnului că bun *este*,
Și în veci *ține* îndurarea sa. 2 [b]Și
Israel zică: Că în veci *ține* îndurarea sa.
3 Și casa lui Aaron zică: Că în veci *ține*
îndurarea sa. 4 Cei ce se tem de Dom-
nul, zică: „Că în veci *ține* îndurarea sa."
5 [c]Din strâmtorare chiemat-am pre Dom-
nul: Domnul mi-a răspuns, *și* [d]la loc larg
m'a scos. 6 [e]Domnul *este* pentru mine:
nu mă tem: Ce-mi poate face omul?
7 [f]Domnul *este* pentru mine. între ajută-
torii mei. Și [g]voiu vedeà *împlinirea do-
rinței mele* asupra celor ce mă urăsc.
8 [h]Mai bine *este* a se încrede în Dom-
nul, Decât a-și pune încrederea în oa-
meni. 9 [i]Mai bine *este* a se încrede în
Domnul. Decât a-și pune încrederea în
cei mari. 10 Toate popoarele m'au în-
cunjurat: În numele Domnului le-am
stârpit: 11 [j]Încunjuratu-m'au, da. m'au
încunjurat. În numele Domnului le-am
stârpit. 12 M'au încunjurat [k]ca albi-
nele, Se stinseră [l]ca focul din spini: În
numele Domnului le-am stârpit. 13 Îm-
brâncitu-m'au foarte. ca să cad, Dar Dom-
nul m'a ajutat. 14 [m]Tăria mea și cân-
tarea mea *este* Domnul, Și fostu-mi-a de
ajutor. 15 Vocea cântărei de bucurie și
de mântuire *este* în corturile celor drepți:
„Dreapta Domnului face fapte mari".
16 [n]Dreapta Domnului înalță. Dreapta
Domnului face fapte mari. 17 [o]Nu voiu
murì, ci voiu trăì. Și [p]voiu spune fap-
tele Domnului. 18 Domnul m'a [q]mu-
strat: Dar nu m'a dat morții. 19 [r]De-
schideți-mi porțile dreptății: Voiu intrà
printr'însele, voiu lăudà pre Domnul.
20 [s]Aceasta *este* poarta Domnului, Cei
drepți intră [t]printr'însa. 21 Lăuda-te-

---

k Ps. 6. 5.
l Dan. 2. 20.
—
Ps. *116*.
a Ps. 18. 1.
b Ps. 18. 4, 5, 6.
c Ps. 103. 8.
d Ezra 9. 15.
e Ier. 6. 16.
f Ps 13 6.
g Ps. 56. 13.
h Ps. 27. 13.
i 2 Cor. 4. 13.
j Ps. 31. 22.
k Rom. 3. 4.
l Iona 2. 9.
m Ps. 72. 14.
n Ps. 119. 125.
o Ps. 86 16.
—
Ps. *118*.
a 1 Cron. 16. 8, 34.
b Ps 115. 9, etc.
c Ps. 120. 1
d Ps. 18. 19.
e Ebr. 13. 6.
f Ps 54. 4.
g Ps. 59. 10.
h Ps. 40. 4.
i Ps. 146. 3.
j Ps. 88. 17.
k Deut. 1. 44.
l Eccl. 7. 6
m Esod. 15. 2.
n Esod. 15. 6.
o Hab. 1. 12
p Ps. 78. 28
q 2 Cor 6. 9.
r Isa 26. 2
s Ps. 24. 7.
t Isa. 35. 8.

voiu, că [u]mi-ai răspuns: Și [v]mi-ai fost
spre mântuire. 22 [x]Piatra, *pre care*
zidarii au lepădat-*o*, Piatra unghiului
s'a făcut. 23 Dela Domnul s'a făcut
aceasta; Minunat *este* aceasta în ochii
noștri. 24 Aceasta *este* ziua, pre care
Domnul a făcut-*o*, Să ne bucurăm și să ne
veselim într'însa. 25 Ah, Doamne, ajută,
rogu-te: Ah, Doamne, trimete, rogu-te,
prosperitate. 26 [y]Binecuvântat *fie* cel
ce vine în numele Domnului: Binecu-
vântămu-vă pre voi cei din casa lui Is-
rael. 27 Domnul *este* Dumnezeu, și ne
[z]luminează; Legați jertfele cu funii până
la coarnele altarului. 28 Dumnezeul
meu tu *ești*, și eu te voiu lăudà: Dum-
nezeul meu, te voiu înălțà. 29 Mulțu-
miți Domnului, că bun *este*. Că în veci
ține îndurarea sa.

Măreția și mândrețea cuvântului lui Dumnezeu. (Numit și alfabetul de aur, de vreme ce în textul original fiecare opt verseturi au la început aceiași inițială, după ordinea alfabetică.)

ALEF.

119 Fericiți *sunt* cei fără prihană în
cale, [a]Cari umblă în legea Dom-
nului. 2 Fericiți cei ce păzesc mărtu-
riile sale, *Și*-l caută din toată inima:
3 [b]Cei ce nu fac nici o fărădelege, *Ci*
umblă în căile sale. 4 Tu *ne*-ai porun-
cit, poruncile tale Să le păzim cu îngri-
jire. 5 Ah, de s'ar întărì căile mele, În
păzirea așezămintelor tale. 6 [c]Atuncia
nu m'aș rușinà, când aș privì la toate
poruncile tale. 7 [d]Lăudà-te-voiu în
curățenia inimei, Învățându-mă judecă-
țile dreptății tale. 8 Așezămintele tale
voiu ținea. Nu mă părăsì de tot!

BET.

9 În ce chip tinerul calea sa curată
va ținea? Când *o* va ținea după cuvântul
tău. 10 Cu toată inima mea [e]te-am
căutat: Nu mă lăsà să [f]rătăcesc dela
poruncile tale. 11 [g]În inima mea as-
cuns-am cuvântul tău, Ca să nu-ți pă-
cătuesc. 12 Binecuvântat *fie* Domnul!
[h]Învață-mă așezămintele tale. 13 Cu
buzele mele [i]spus-am Toate judecățile
gurei tale. 14 De calea mărturiilor tale
mă bucur, Ca de toate avuțiile. 15 [j]Cu-
getà-voiu la poruncile tale, *Și* căutà-
voiu căile tale. 16 [k]Desfătà-mă-voiu
în așezămintele tale: Cuvântul tău nu
voiu uità.

GHIMEL.

17 [l]Fă bine servului tău, *ca* să tră-
iesc: Și voiu păzì cuvântul tău. 18 De-
schide ochii mei, Ca să văd minunile le-
gei tale. 19 [m]Străin *sunt* pe pământ,
Nu ascunde dela mine poruncile tale.
20 [n]Sdrobit este sufletul meu, De dorul
judecăților tale în tot timpul. 21 Mu-
strat-ai pre cei mândri, cei blăstemați,
Cari [o]s'au rătăcit dela poruncile tale.
22 [p]Ridică de deasupra mea ocara și
disprețul; Căci mărturiile tale le-am pă-
zit. 23 Chiar și cei mai mari au șezut,
și au vorbit asupră-mi; *Dar* servul tău
la așezămintele tale [q]cugetă. 24 Și
[r]mărturiile tale *sunt* desfătările mele,
Sfătuitorii mei.

DALET.

25 [s]Lipitu-s'a de țărână sufletul meu:
[t]Reînsuflețește-mă după cuvântul tău.
26 Spus-am căile mele, și tu mi-ai răs-
puns: [u]Învață-mă așezămintele tale.
27 Calea poruncilor tale fă-mă să în-
țeleg, Și [v]voiu cugetà la minunile tale.
28 [x]Sufletul meu lăcrimează de întris-
tare: Ridică-mă după cuvântul tău.
29 Calea minciunei depărtează dela mine,
Cu legea ta miluește-mă. 30 Calea
credincioșiei ales-am, Judecățile tale
pus-am *înaintea mea*. 31 Lipit sunt
de mărturiile tale; Doamne! nu lăsà să
fiu rușinat. 32 Pe calea poruncilor tale
voiu alergà; Căci [y]la larg vei scoate
inima mea.

HE.

33 [z]Învață-mă, Doamne, calea așeză-
mintelor tale, Și o voiu păzì [a]*până* în
sfârșit. 34 [b]Dă-mi înțelepciune, ca să
păzesc legea ta, Și să o țin cu toată

u Ps. 116. 1. *v* Vers. 14. *x* Efes. 2. 20 1 Pet. 2. 4, 7. *y* Mat. 21 9.
z Est. 8. 16. 1 Pet. 2. 9. — Ps. 119. *a* Ps. 128. 1.
b 1 Ioan 3. 9. *c* 1 Ioan 2. 28. *d* Vers. 171. *e* 2 Cron 15. 15. *f* Vers. 21, 1'8.
g Luc. 2. 19, 51. *h* Vers. 26, 33, 64. 68, 108 124, 125. *i* Ps. 34. 11.
j Ps. 1. 2. *k* Ps. 1. 2. *l* Ps. 116. 7. *m* Eber. 11. 13. *n* Ps. 42. 1, 2.
o Vers. 10, 110, 118. *p* Ps. 39. 8. *q* Vers. 15. *r* Vers. 77, 92.
s Ps. 44. 25. *t* Vers. 40. *u* Ps. 25. 4. *v* Ps. 145. 5, 6. *x* Ps. 107. 26.
y 1 Reg. 4. 29. *z* Vers. 12. *a* Mat. 10. 22. *b* Iac. 1. 5.

inima. 35 Fă-mă să umblu în calea
poruncilor tale. Căci în ea [c]aflu plăcere.
36 Pleacă inima mea la mărturiile tale.
Și nu la [d]sgârcenie. 37 [e]Întoarce ochii
mei dela [f]căutarea de deșertăciune: [g]Re-
însufletește-mă în calea ta. 38 [h]Înde-
plinește servului tău cuvântul tău. Ce
l-ai făgăduit celor ce se tem de tine.
39 Depărtează ocara mea, de care mă
tem: Căci judecățile tale bune *sunt.*
40 Iacă, [i]duc dorul poruncilor tale: În-
tru dreptatea ta [j]reînsufletește-mă.

VAF.

41 Și [k]vină preste mine îndurările
tale, Doamne, Mântuirea ta, după cu-
vântul tău: 42 Și voiu răspunde celui
ce mă defaimă: Că în cuvântul tău mă
încred. 43 Și nu luà de tot din gura
mea cuvântul adevărului, Căci judecățile
tale am așteptat. 44 Și voiu păzi legea
ta pururea. În veci și perpetuu. 45 Și
în larg voiu umblà: Căci poruncile tale
le caut. 46 [l]Voiu vorbì de mărturiile
tale înaintea regilor, Și nu mă va rușinà.
47 Și mă voiu [m]desfătà în poruncile tale,
Pre care le iubesc. 48 Voiu ridicà mâ-
nele mele spre poruncile tale, pre care
le iubesc, Și voiu [n]cugetà la așezămin-
tele tale.

ZAIN.

49 Adu-ți aminte de cuvântul *tău*
către servul tău, Pre care m'ai făcut să-l
[o]aștept. 50 Aceasta *este* [p]mângăierea
mea în apăsarea mea: Căci cuvântul tău
m'a reînsufletit. 51 Cei mândri foarte
și-au [q]râs de mine: De legea ta nu m'am
[r]depărtat. 52 Adusu-mi-am aminte
de judecățile tale din veci, Doamne, Și
m'am mângăiat. 53 [s]Fiori cuprinsu-
m'au pentru cei nelegiuiți, Cari părăsesc
legea ta. 54 Cântări fostu-mi-au așe-
zămintele tale, În casa nemerniciei mele.
55 Noaptea [t]adusu-mi-am aminte de
numele tău, Doamne, Și am păzit legea
ta. 56 Aceasta mi-s'a făcut: Căci po-
runcile tale le-am păzit.

HET.

57 [u]„Partea mea *tu ești*, Doamne!“
Zis-am, ca să păzesc cuvintele tale.
58 Din toată inima rugatu-m'am ție,
Îndură-te de mine [v]după cuvântul tău:
59 *De dinainte* [x]cugetat-am la căile
mele, Și am întors picioarele mele către
mărturiile tale. 60 Grăbitu-m'am, și
n'am întârziat, A păzì poruncile tale.
61 Cetele celor nelegiuiți încunjuratu-
m'au: Legea ta nu am uitat. 62 [y]La
miezul nopții scolu-mă spre a-ți mul-
țumi, Pentru judecățile dreptății tale.
63 Soț *sunt* tuturor *celor* ce se tem de
tine, Și celora ce țin poruncile tale.
64 [z]De îndurarea ta, Doamne, este plin
pământul: [a]Învață-mă așezămintele tale.

TET.

65 Făcut-ai bine servului tău, Doamne,
După cuvântul tău. 66 Înțelegere bună
și cunoștință învață-mă, Căci cred po-
runcilor tale. 67 [b]Mai înainte să fi fost
umilit, greșit-am: Dar acum cuvântul
tău îl păzesc. 68 [c]Bun *ești* și bine-
făcător: [d]Învață-mă așezămintele tale.
69 Minciună au [e]uneltit asupră-mi cei
mândri; *Iar* eu cu toată inima păzesc
poruncile tale. 70 [f]Grasă ca seul este
inima lor: Iar eu [g]în legea ta mă desfă-
tez. 71 [h]Spre bine *fostu*-mi-*a*, că am
fost umilit: Ca să învăț așezămintele
tale. 72 [i]Mai bună-mi *este* legea gurei
tale, Decât mii *de bucăți* de aur și de
argint.

IOD.

73 [j]Mânele tale m'au făcut, și m'au
zidit: [k]Înțelepțește-mă, ca să învăț po-
runcile tale. 74 [l]Cei ce se tem de
tine mă vor vedeà și se vor bucurà: Căci
[m]cuvântul tău am așteptat. 75 Știu,
Doamne, că drepte *sunt* judecățile tale, Și
[n]*că* cu credincioșie m'ai umilit. 76 Fie,
rogu-te, îndurarea ta spre mângăierea
mea, După cuvântul tău către servul tău.
77 [o]Vie asupră-mi mila ta, ca să trăesc:
Căci [p]legea ta *este* desfătarea mea.

c Vers. 16.
d Ezec. 33. 31.
e Isa. 33. 15.
f Prov. 23. 5.
g Vers. 40.
h 2 Sam. 7. 25.
i Vers. 20.
j Vers. 25, 37.
k Ps. 106. 4.
l Mat. 10. 18, 19. Fapt. 26. 1, 2.
m Vers. 16.
n Vers. 15.
o Vers. 74. 81, 147.
p Rom. 15. 4.
q Ier. 20. 7.
r Iov 23. 11.
s Ezra 9. 3.
t Ps. 63. 6.
u Plân. 3. 24.
v Vers. 41.
x Luc. 15. 17, 18.
y Fapt. 16. 25.
z Ps. 33. 5.
a Vers. 12, 26.
b Ebr. 12. 11.
c Ps. 106. 1.
d Vers. 12, 26.
e Iov 13. 4.
f Fapt. 28. 27.
g Vers. 35.
h Vers. 67.
i Vers. 127.
j Iov 10. 8.
k Vers. 34, 144.
l Ps. 34. 2.
m Vers. 49, 147.
n Ebr. 12. 10.
o Vers. 41.
p Vers. 24, 47, 174.

78 [q]Rușineze-se cei mândri: [r]căci fără
cuvânt au nelegiuit asupră-mi: *Că* eu
la poruncile tale [s]cuget, 79 Întoarcă-se
spre mine cei ce se tem de tine, Și cei
ce cunosc mărturiile tale. 80 Fie inima
mea fără prihană în așezămintele tale.
Ca să nu mă rușinez.

CAF.

81 [t]Lâncezește sufletul meu după aju-
torul tău; [u]Cuvântul tău am așteptat.
82 [v]Lâncezesc ochii mei după cuvântul
tău, Zicând: „Când mă vei mângăià?"
83 Căci [x]ajuns'am ca un foale în fum;
Așezămintele tale nu le-am uitat.
84 [y]Câte *sunt* zilele servului tău? [z]Când
vei face judecată celor ce mă urmăresc?
85 Gropi săpatu-mi-au [a]cei mândri,
Cei ce nu *sunt* după legea ta. 86 Toate
poruncile tale cu credincioșie *sunt*;
[b]Fără cuvânt ei mă [c]urmăresc; aju-
tă-mă! 87 Puțin lipsit-a să mă șteargă
depe pământ; Dar eu poruncile tale
n'am părăsit. 88 Dar îndurarea ta [d]re-
însuflețește-mă, Și voiu ținea mărturia
gurei tale.

LAMED.

89 [e]În veci, Doamne, Stă cuvântul tău
în ceruri, 90 Din neamuri în neamuri
credincioșia ta: Întemeiat-ai pământul.
și el stă. 91 *Totul* după [f]rânduiala ta
stă *până* astăzi; Căci toate serve ale tale
sunt. 92 De nu *erà* [g]legea ta desfătarea
mea, Aș fi perit întru năcazul meu.
93 Nici odată nu voiu uità poruncile
tale; Căci printr'însele m'ai reînsuflețit.
94 Al tău *sunt;* mântuie-mă: Căci po-
runcile tale am căutat. 95 Nelegiuiții
mă așteaptă, ca să mă peardă: Dar eu
iau aminte la mărturiile tale. 96 [h]La
toată desăvârșirea văzut-am margine;
Dar poruncea ta nemărginită *este*.

MEM.

97 Cât iubesc legea ta! Toată ziua
[i]cugetarea mea ea *este*. 98 Mai mult
decât pe neamicii mei mă [j]înțelepțești
prin poruncile tale: Căci în veci *sunt*
cu mine. 99 Decât învățătorii mei
mai înțelept am ajuns; [k]Căci mărturiile
tale *sunt* cugetarea mea. 100 Decât
bătrânii [l]mai cu minte sunt; Căci porun-
cile tale am păzit. 101 [m]Oprit-am pi-
ciorul meu dela orice cale rea. Ca să
păzesc cuvântul tău. 102 De judecățile
tale nu m'am depărtat. Căci tu m'ai în-
vățat. 103 [n]Cât de dulci *sunt* cerului
gurei mele cuvintele tale! Da, *mai dulci*
sunt gurei mele decât mierea. 104 Din
poruncile tale mă cumințesc; Deaceea
[o]urăsc toată calea minciunei.

NUN.

105 [p]Candelă piciorului meu *este* cu-
vântul tău, Și lumina cărărei mele.
106 [q]Juratu-m'am, și am ținut Paza
judecăților dreptății tale. 107 Mâhnit
foarte sunt, Doamne! [r]Reînsuflețește-
mă după cuvântul tău. 108 [s]Darurile
de bunăvoie ale gurei mele primește-
le. Doamne Și judecățile tale [t]învață-
mă. 109 [u]Sufletul meu pururea *este* în
mâna mea, Și legea ta nu am uitat.
110 [v]Întinsu-mi-au cursă nelegiuiții;
Dar dela poruncile tale [x]nu m'am rătăcit.
111 [y]Moștenire în veci luat-am mărtu-
riile tale; Căci [z]ele *sunt* bucuria inimei
mele. 112 Plecat-am inima mea la
împlinirea așezămintelor tale În veci,
[a]*până* în sfârșit.

SAMECH.

113 Urăsc pre cei nestatornici. Dar
iubesc legea ta. 114 [b]Scăparea mea și
scutul meu tu *ești;* [c]Cuvântul tău îl aștept.
115 [d]Depărtați-vă dela mine, făcători
de rele. Ca să păzesc poruncile Dum-
nezeului meu. 116 Sprijinește-mă după
cuvântul tău ca să trăesc, Și nu lăsà să
[e]fiu rușinat în speranța mea. 117 Spri-
jinește-mă ca să fiu mântuit, Ca să caut
pururea spre așezămintele tale. 118 Tu
calci pre toți cei ce se [f]abat dela așeză-
mintele tale: Căci minciuna *este unealta*
vicleniei lor. 119 [g]*Ca* sgură înlăturat-ai
pre toți nelegiuiții pământului; Deaceea

q Ps. 25. 3.
r Vers. 86.
s Vers. 23.
t Ps. 73. 26.
u Vers. 74, 114.
v Ps. 69. 3.
x Iov 30. 30.
y Ps. 39. 4.
z Apoc. 6. 10.
a Ps. 35. 7
b Ps. 35. 19.
c Vers. 78.
d Vers. 40.
e Ps 89. 2.
f Ier. 33. 25.
g Vers. 24.
h Mat. 5. 18.
i Ps. 1. 2.
j Deut. 4. 6. 8.
k 2 Tim. 3. 15.
l Iov 32. 7, 8, 9.
m Prov. 1. 15
n Ps. 19. 10.
o Vers. 128.
p Prov. 6. 23.
q Neem. 10. 29.
r Vers. 88.
s Osea. 14. 2.
t Vers. 12. 26.
u Iov 13. 14.
v Ps. 140. 5.
x Vers. 10. 21.
y Deut. 33. 4.
z Vers. 77. 92.
a Vers 33.
b Ps. 32. 7.
c Vers. 81.
d Ps. 6. 8.
e Ps. 25. 2.
f Vers. 21.
g Ezec 22. 18.

iubesc mărturiile tale. 120 [h]Carnea
mea se spăimântă de temerea ta. Și de
judecățile tale mă tem.

AIN.

121 Făcut-am judecată și dreptate:
Nu mă lăsà în puterea apăsătorilor mei.
122 [i]Asigurează binele servului tău,
Nu lăsà pre cei mândri să mă apese.
123 [j]Ochii mei lâncezesc după aju-
torul tău, Și după cuvântul dreptății
tale, 124 Fă cu servul tău după îndu-
rarea ta; Și așezămintele tale [k]învață-mă.
125 [l]Servul tău *sunt*, înțelepțește-mă,
Ca să cunosc mărturiile tale. 126 *Este*
timp, ca tu să lucrezi, Doamne, Ei stri-
cat-au legea ta. 127 [m]Deaceea iubesc
poruncile tale, mai mult decât aurul,
Da, decât aurul curat. 128 Deaceea
socotit-am drepte toate poruncile *tale;*
Toată calea minciunei am [n]urît.

PE.

129 Minunate *sunt* mărturiile tale, De-
aceea le-a păzit sufletul meu. 130 Des-
coperirea cuvintelor tale luminează; Pre
cei simpli [o]înțelepțește. 131 Gura mea
am deschis, și am sorbit; Căci după pre-
ceptele tale [p]am dorit. 132 [q]Întoarce-te
către mine, și îndură-te de mine, [r]Cum
obicinuești către cei ce iubesc numele tău.
133 Pașii mei [s]întărește-i prin cuvântul
tău, Și [t]nu lăsà să domnească preste mine
fărădelegea. 134 [u]De apăsarea oameni-
lor scapă-mă, Ca să păzesc poruncile tale
135 [v]Fața ta fă să lucească preste ser-
vul tău, Și [x]învață-mă așezămintele tale.
136 [y]Râuri de apă curg din ochii mei;
Căci nu se păzește legea ta.

ȚADI.

137 [z]Drept *ești*, Doamne, Și drepte
sunt judecățile tale. 138 Drepte *sunt*
[a]mărturiile *ce* tu ai dat, Și sigure foarte.
139 [b]Zelul meu m'a surpat, Căci apăsă-
torii mei au uitat cuvintele tale. 140 [c]Lă-
murit foarte *este* cuvântul tău, Și servul
tău îl iubește. 141 Mic *sunt* și des-
prețuit: *Dar* poruncile tale n'am uitat.
142 Dreptatea ta *este* dreptate în veci
Și legea ta [d]adevăr. 143 Nevoie și
strâmtorare au dat preste mine; *Totuși*
poruncile tale *sunt* [e]desfătarea mea.
144 Dreptatea mărturiilor tale *este* în
veci [f]Înțelepțește-mă ca să trăesc.

KOF.

145 Din toată inima strig; răspunde-
mi, Doamne! Așezămintele tale voiu
păzì. 146 Te chiem; ajută-mă, Și voiu
păzì mărturiile tale. 147 [g]Întrecut-am
zorile, și am strigat, [h]Așteptând cuvin-
tele tale. 148 [i]Întrecut-au ochii mei
străjile *nopței*, Ca să cuget la cuvântul
tău. 149 Ascultă vocea mea după îndu-
rarea ta; Doamne, după judecățile tale
[j]reînsuflețește-mă, 150 Apropiatu-
s'au cei ce urmăresc planuri viclene, De-
părtatu-s'a de legea ta. 151 [k]Aproape
ești, Doamne, [l]Și toate poruncile tale
sunt adevăr. 152 De mult cunoscut-
am din mărturiile tale, [m]Că în veci le-ai
întemeiat.

REȘ.

153 [n]Privește apăsarea mea, și sca-
pă-mă, Căci legea ta nu am uitat
154 [o]Apără dreptul meu, și mântuie-mă,
[p]Reînsuflețește-mă după cuvântul tău.
155 [q]Departe *este* mântuirea *ta* de cei
nelegiuiți; Căci așezămintele tale nu le
caută. 156 Mare *este* îndurarea ta,
Doamne! După judecățile tale [r]reînsu-
flețește-mă. 157 Mulți *sunt* următorii
mei și apăsătorii mei; *Dar* dela mărtu-
riile tale [s]nu m'am plecat. 158 Văzut-
am călcători de lege, și [t]m'am îngre-
țoșat; Căci cuvântul tău n'au păzit.
159 Vezi, cât iubesc poruncile tale!
Doamne, după îndurarea ta [u]reînsufle-
țește-mă. 160 Temelia cuvântului tău
este adevărul, Și în veci toată judecata
dreptății tale.

ȘIN.

161 [v]Cei mai mari fără cuvânt urmă-
ritu-m'au, Dar inima mea tremurat-a *nu-*
mai înaintea cuvântului tău. 162 Ve-

h Hab. 3. 16.
i Ebr. 7. 22.
j Vers. 81. 82.
k Vers. 12.
l Ps. 116. 16.
m Prov. 8. 11.
n Vers. 104.
o Ps. 19. 7.
p Vers. 20.
q Ps. 106. 4.
r 2 Thes. 1. 6, 7.
s Ps. 17. 5.
t Ps. 19. 13.
u Luc. 1. 74.
v Ps. 4. 6.
x Vers. 12, 16.
y Ier. 9. 1. Ezec. 9. 4.
z Dan. 9. 7.
a Ps. 19. 7. 8, 9
b Ps. 69. 9.
c Ps. 12. 6.
d Ioan 17. 17.
e Vers. 77.
f Vers. 34. 73. 169.
g Ps. 5. 3.
h Vers. 74.
i Ps. 63. 1, 6.
j Vers. 40, 154.
k Ps. 145. 18.
l Vers. 142.
m Luc. 21. 33.
n Plân. 5. 1.
o 1 Sam. 24. 15.
p Vers. 40.
q Iov 5. 4.
r Vers. 149.
s Ps. 44. 18.
t Ezec. 9. 4.
u Vers. 88.
v 1 Sam. 24. 11, 14.

selescu-mă de cuvântul tău. Ca cel ce
găsește pradă mare. 163 Minciuna
urăsc, și în ură o am. Legea ta iubesc.
164 De șapteori pe zi te laud. Pentru
judecățile dreptății tale. 165 [x] Multă
pace au cei ce iubesc legea ta. Și preste
nici o piedecă nu *dau*. 166 [y] Sperat-am
în ajutorul tău, Doamne. Și poruncile
tale făcut-am. 167 Sufletul meu pă-
zește mărturiile tale. Și le iubește foarte.
168 Păzit-am poruncile și mărturiile tale.
[z] Căci toate căile mele *sunt* înaintea ta.

TAV.

169 Apropie-se tânguirea mea înain-
tea ta, Doamne, După cuvântul tău în-
țelepțește-mă. 170 Vie cererea mea
înaintea ta: După cuvântul tău scapă-
mă; 171 *Ca* buzele mele să izvorească
laudă. Căci tu mă înveți așezămintele
tale. 172 Vorbească limba mea de cu-
vântul tău: Căci toate poruncile tale
sunt dreptate. 173 Fie mâna ta în aju-
torul meu: Căci poruncile tale am ales.
174 Doresc după ajutorul tău, Doamne.
Și legea ta *este* desfătarea mea. 175 Tră-
iască sufletul meu, și laude-te, Și jude-
cățile tale, ajute-mă. 176 Rătăcit sunt,
ca oaia pierdută: caută spre servul tău:
Căci poruncile tale nu le-am uitat.

Împotriva clevetitorilor.

120 O cântare de suire. Strigat-am
către Domnul în [a] strâmtorarea
mea, Și el mi-a răspuns. 2 Doamne,
scapă sufletul meu de buzele mincinoase.
De limba vicleană. 3 Ce-ți dă ție, Ce-ți
adauge limba vicleană? 4 *Ele sunt ca*
săgețile ascuțite ale celui viteaz. Ca căr-
bunii de juniper. 5 Vai mie, că nimer-
nicesc în [b] Meșec, [c] Că locuesc în corturile
Kedarului! 6 Mult foarte locuit-a su-
fletul meu Cu cel ce urăște pacea.
7 Pace *iubesc;* dar când *de ea* vorbesc.
Ei *se gătesc* de resbel.

Dumnezeu credinciosul păzitor al oamenilor.

121 O cântare de suire. Ridic ochii
mei spre munți. De unde vine
ajutorul meu. 2 [a] Ajutorul meu *vine*
dela Domnul. Care a făcut cerul și pă-
mântul. 3 [b] Nu va lăsà să se clatine
piciorul tău, [c] Nu doarme păzitorul tău.
4 Iacă, nu doarme, Nici nu dormitează
păzitorul lui Israel. 5 Domnul *este*
păzitorul tău, Domnul [d] umbra ta [e] la
dreapta ta. 6 Ziua [f] soarele nu te va
lovì. Nici luna noaptea, 7 Domnul te
va păzì de tot răul, Va [g] păzì sufletul tău.
8 Domnul va [h] păzì ieșirea ta și intrarea
ta, De acum și până în veci.

Măreția și mândrețea Ierusalimului.

122 O cântare de suire a lui David.
Bucuratu-m'am, când mi-au zis:
[a] „Să mergem la casa Domnului!“ 2 Pi-
cioarele noastre stau În porțile tale, Ie-
rusalime! 3 Ierusalimul este zidit. Ca
o cetate [b] bineîncheiată. 4 [c] Unde se
suie semințiile. Semințiile Domnului,
după [d] rânduiala *dată* lui Israel, Ca să
mulțămească numelui Domnului. 5 [e] Că
acolo sunt așezate scaunele de judecată.
Scaunele casei lui David. 6 Rugați-vă
pentru pacea Ierusalimului. Să prospe-
reze cei ce te iubesc. 7 Pace fie în
lăuntrul zidurilor tale. Prosperitate în
palaturile tale. 8 Pentru frații și amicii
mei voiu zice: „Pace ție.“ 9 Pentru
casa Domnului. Dumnezeul nostru. Voiu
căutà fericirea ta.

Dorință după ajutor, fiind ocărît și batjocorit.

123 O cântare de suire. Către tine am
ridicat ochii mei. Cel ce locuești
în ceruri. 2 Iacă, precum ochii servilor
sunt îndreptați către mâna stăpânului
lor, Precum ochii servei către mâna stă-
pânei sale, Așà ochii noștri *sunt îndrep-
tați* către Domnul. Dumnezeul nostru,
Până se va îndurà de noi. 3 Îndură-te
de noi, Doamne, îndură-te de noi: Căci
sătui foarte suntem de dispreț; 4 De
ajuns este săturat sufletul nostru, De
batjocura celor fără de griji, De dispre-
țul celor mândri.

Dumnezeu e cu noi în timp de nevoi.

124 O cântare de suire a lui David.
De n'ar fi fost pentru noi Dom-

x Prov. 3. 2. y Fac. 49. 18. z Prov. 5. 21. | Ps. *120.* a Ps. 118. 5. b Fac. 10. 2. | c Fac. 25. 15. Ps. *121.* a Ps. 124. 8. | b 1 Sam. 2. 9. c Ps. 127. 1. d Isa. 25. 4. | e Ps. 16. 8. f Isa. 49. 10. g Ps. 41. 2. | h Deut. 28. 6. Ps. *122.* a Isa. 2. 3. | b 2 Sam. 5. 9. c Esod. 23. 17. d Esod. 16. 34. | e Deut. 17. 8. —

nul. [a]Zică acum Israel: 2 De n'ar fi
fost pentru noi Domnul. Când oamenii
s'au sculat asupră-ne. 3 Atuncia de vii
[b]ne-ar fi înghițit. În aprinderea mâniei
lor asupră-ne: 4 Atuncia apele preste
noi s'ar fi răvărsat, Părâu ar fi trecut
preste sufletul nostru: 5 Atuncia apele
umflate ar fi trecut preste sufletul nostru.
6 Binecuvântat *fie* Domnul. Că nu ne-a
dat pradă dinților lor. 7 Sufletul nostru
a scăpat [c]ca o pasăre din lațul păsăra-
rilor; Lațul s'a rupt. și noi scăpați sun-
tem. 8 [d]Ajutorul nostru *este* în numele
Domnului. Cel ce a făcut cerul și pă-
mântul.

Speranța nu te lasă ca să te prăpădești.

125 O cântare de suire. Cei ce se în-
cred în Domnul *sunt* ca muntele
Sion. Ce nu se clătește. ci stă în veci.
2 Cum *sunt* munții în jurul Ierusalimu-
lui. Așà *este* Domnul în jurul poporului
său, De acum și până în veci. 3 Căci
[a]sceptrul răutății nu va liniștì pe sor-
țul celor drepți. Ca să nu întindă cei
drepți mânele lor la fărădelege. 4 Fă
bine. Doamne. celor buni. Și celor drepți
în inima lor. 5 Iar pre cei ce se abat
în [b]căi sucite, Domnul îi face să meargă
cu făcătorii de rele. [c]Pace preste Israel!

Mântuirea prinșilor Sionului.

126 O cântare de suire. Când a în-
tors Domnul prinsoarea Sionu-
lui. [a]Ca cei în visuri eram. 2 Atuncia
[b]gura noastră de râs erà plină. Și limba
noastră de cântare; Atuncia se ziceà
între popoare: „Lucruri mari făcut-a
Domnul cu aceștia!" 3 *Da,* lucruri
mari făcut-a Domnul cu noi: eram ve-
seli. 4 Întoarce. Doamne. prinsoarea
noastră. Ca pre pâraie într'un pământ
sec. 5 Cei ce au sămânat în lacrimi.
Secerà-vor în bucurie. 6 Ei merg și
plâng. aruncând sămânța: *Dar* venì-vor
cu bucurie. purtând snopii lor.

Toate depind de binecuvântarea lui Dumnezeu.

127 O cântare de suire. a lui Solo-
mon. De [a]n'ar zidì Domnul casa.
În zădar s'ar ostenì cei ce o zidesc; De
n'ar păzì Domnul cetatea. În zădar ar
veghià păzitorul. 2 În zădar vă sculați
dimineața. *și* privegheați *până* târziu.
[b]Mâncând pânea durerilor: El în somn
dă *aceasta* iubitului său. 3 Iacă. [c]fiii
sunt moștenire dela Domnul. Fructul mi-
trei o răsplătire *este.* 4 Ca săgețile în
mâna viteazului. Așà *sunt* fiii tinerețelor.
5 Fericit bărbatul, care umplut-a cu ele
tolba! *Unii ca aceștia* nu se vor rușinà.
Ci pre neamici îi vor nimicì în poartă.

Bineeuvântarea evlavioșilor în gospodăria lor.

128 O cântare de suire. Fericit [a]*este*
tot cel ce se teme de Domnul,
Cel ce umblă în căile lui. 2 [b]Căci tu
vei mâncà munca mânelor tale. Fericit
ești, și bine îți *va fi:* 3 Femeia ta *va
fi* [c]ca butucul de vie roditor înlăuntrul
casei tale. Fiii tăi [d]ca ramurile de olivi în
jurul mesei tale. 4 Iacă! așà va fi bine-
cuvântat bărbatul. Ce se teme de Dom-
nul. 5 [e]Binecuvinteze-te Domnul din
Sion, Să vezi fericirea Ierusalimului. în
toate zilele vieței tale; 6 Să [f]vezi pre
fiii fiilor tăi; [g]Pace preste Israel.

Copleșitorii lui Israel trebue s'o pățească.

129 O cântare de suire. Mult m'au
strâmtorat ei din [a]tinerețele mele.
[b]Zică acum Israel; 2 Mult m'au strâm-
torat din tinerețele mele: Dar nu m'au
biruit. 3 Pe spinarea mea plugari au
arat. Făcut-au brazde lungi. 4 Dom-
nul *este* drept. Tăiat-a funia nelegiuiți-
lor. 5 Rușineze-se și întoarcă-se în-
dărăt. Toți cei ce urăsc Sionul; 6 Fie
ca [c]iarba *depe* acoperiș, Ce se usucă.
înainte de a se smulge: 7 Cu care
nu-și umple secerătorul mâna sa. Nici
legătorul de snopi brațul său. 8 Și tre-
cătorii nu *le zic:* [d]„Binecuvântarea Dom-
nului preste voi! Vă binecuvântăm în
numele Domnului!"

Rugăciune pentru iertarea păcatelor.

130 O cântare de suire. Din [a]adâncuri
te chiem. Doamne! 2 Doamne,
ascultă vocea mea. Ascultătoare *fie*

Ps. *124.* — *a* Ps. 129. 1. — *b* Ps. 56. 1 2. — *c* Prov. 6. 5 — *d* Ps. 121 2.
Ps. *125.* — *a* Prov. 22. 8. — *b* Prov. 2. 15. — *c* Gal. 6. 16.
Ps. *126.* — *a* Fapt 12. 9. — *b* Iov 8. 21.
Ps. *127.* — *a* Ps. 121 3,4, 5. — *b* Fac. 3. 17. 19. — *c* Fac. 33. 5.
Ps. *128.* — *a* Ps. 112. 1. — *b* Isa. 3. 10. — *c* Ezec. 19. 10. — *d* Ps. 52. 8. — *e* Ps. 134. 3. — *f* Fac. 50. 23. — *g* Iov. 42. 16.
Ps. *129.* — *a* Ezec. 23. 3. — *b* Ps. 124. 1. — *c* Ps. 37. 2. — *d* Rut. 2. 4.
Ps. *130.* — *a* Plân. 3. 55

urechile tale la vocea cererei mele!
3 Doamne, [b]de vei luà aminte la fără-
delegile *noastre*. Doamne, cine va *mai*
stà? 4 Dar cu tine *este* [c]iertarea, Ca
[d]temut să fii. 5 [e]Aştept pre Domnul,
sufletul meu *îl* aşteaptă, Şi [f]în cuvântul
său sper. 6 [g]Sufletul meu *aşteaptă* pre
Domnul. Mai mult decât străjerii dimi-
neaţa, *Da, mai mult decât* străjerii di-
mineaţa. 7 [h]Aşteaptă, Israele, pre Dom-
nul; Căci [i]în Domnul *este* îndurare, Şi
cu dânsul *este* multă mântuire; 8 Şi
[j]el va mântuì pre Israel Din toate fără-
delegile lui.

Smerenie credincioasă a inimei.

131 O cântare de suire, a lui David.
Doamne, inima mea nu s'a în-
gâmfat, Nici ochii mei nu s'au înălţat,
Nici n'am umblat întru cele prea mari,
Nici întru cele prea înalte pentru mine;
2 Ci domolit-am, şi tăcerei supus-am su-
fletul meu; Ca cel înţercat lângă muma
sa, Ca un înţercat este în mine sufletul
meu. 3 Aşteaptă, Israele, pre Domnul,
De acum şi până în veci.

Rugăciune pentru casa lui David în privinţa făgăduinţei lui Dumnezeu.

132 O cântare de suire. Adu-ţi aminte,
Doamne, de David *Şi* de toate
suferinţele lui; 2 Care jură Domnu-
lui, [a]Făcù vot [b]Puternicului lui Iacob:
3 „Nu voiu intrà în cortul casei mele,
Nici nu mă voiu suì pe patul, în care mă
culc; 4 [c]Nu voiu dà somn ochilor mei,
Nici pleoapelor mele dormitare: 5 Până
voiu [d]aflà un loc pentru Domnul, Locaş
Puternicului lui Iacob.“ 6 Iacă, noi au-
zirăm de aceasta [e]în Efrata, [f]În câmpiile
pădurei o [g]aflarăm. 7 Să intrăm în lo-
caşul său, [h]Să ne închinăm înaintea aş-
ternutului picioarelor lui. 8 [i]Scoală-te,
Doamne, *şi vino* la repausul tău, Tu şi
[j]chivotul puterei tale. 9 Preoţii tăi
[k]îmbrace-se cu dreptate, Şi cuvioşii tăi
bucure-se. 10 Pentru David, servul
tău, Nu întoarce faţa *ta dela* unsul tău.
11 [l]Domnul a jurat lui David adevăr,
Nu se va întoarce dela aceasta: [m]„Din
fructul coapselor tale pune-voiu pe tro-
nul tău. 12 De vor păzì fiii tăi legă-
mântul meu, Şi mărturiile mele, pre care
le învăţ, *Atuncia şi* fiii lor vor şedeà
pururea pe tronul tău.“ 13 [n]Căci Dom-
nul a ales Sionul, Poftitu-*l*-a de scaun
al său. 14 [o]„Acesta *este* locul meu de
linişte în veci, Acì voiu locuì; căci de
acesta am poftit. 15 Hrana sa [p]o voiu
binecuvântà, Pre lipsiţii săi *de* pâne îi
voiu săturà. 16 Pre preoţii săi [q]cu
mântuire îi voiu îmbrăcà, [r]Şi cuvioşii săi
cântà-vor de bucurie. 17 [s]Acolo face-
voiu să crească cornul lui David, Can-
delă pregătit-am unsului meu. 18 Îm-
brăcà-voiu pre neamicii săi cu ruşine,
Dar coroana lui pe el va înflorì.“

Binecuvântarea unirii frăţeşti.

133 O cântare de suire a lui David.
Iacă, cât de frumos şi cât de plă-
cut *este*, Când [a]fraţii locuesc în unire!
2 *Acesta-i* ca [b]mirul cel bun *turnat* pe
cap, Ce curge pe barbă, pe barba lui
Aaron, Şi se scurge pe marginile vest-
mintelor sale. 3 Ca roaua [c]Hermonului,
Ce cade pe munţii Sionului; Căci [d]acolo
a aşezat Domnul binecuvântarea, Vieaţă
până în veci.

Cântare de laudă noaptea în templu.

134 O cântare de suire. Iacă, bine-
cuvântaţi pre Domnul, Toţi ser-
vii Domnului, Cari staţi noaptea în casa
Domnului! 2 Ridicaţi mânele voastre
în templu, Şi binecuvântaţi pre Domnul!
3 Din Sion să te binecuvinteze Domnul,
Care a făcut cerul şi pământul.

Atotputinţa lui Dumnezeu, neputinţa idolilor.

135 Lăudaţi pre Domnul! Lăudaţi nu-
mele Domnului! [a]Lăudaţi-*l*, voi
servii Domnului: 2 [b]Cei ce staţi în casa
Domnului, În [c]curţile casei Dumnezeu-
lui nostru! 3 Lăudaţi pre Domnul; căci
[d]bun *este* Domnul, Psalmodiaţi numele
lui: [e]căci *este* plăcut. 4 Căci pre [f]Ia-

b Ps. 143. 2.
c Esod. 34. 7.
d 1 Reg. 8. 40.
e Ps. 27. 14.
f Ps. 119. 81.
g Ps. 63. 6.
h Ps. 131. 3.
i Isa. 55. 7.
j Mat. 1. 21.
—
Ps. 132.
a Ps. 65. 1.
b Fac. 49. 24.
c Prov. 6. 4.
d Fapt. 7. 46.
e 1 Sam. 17. 12.
f 1 Cron. 13. 5.
g 1 Sam. 7. 1.
h Ps. 5. 7.
i Num. 10. 35.
j Ps. 78. 61.
k Iov. 29. 14.
l Ps. 89. 3, 4.
m Luc. 1. 69.
Fapt. 2. 30
n Ps. 48. 1. 2.
o Ps. 68. 16.
p Ps. 147. 14.
q 2 Cron. 6. 41.
r Osea. 11. 12.
s Ezec. 29. 21.
—
Ps. 133.
a Fac. 13. 8.
b Esod. 30. 25, 30.
c Deut. 4. 48.
d Lev. 25. 21.
—
Ps. 135.
a Ps. 113. 1.
b Luc. 2. 37.
c Ps. 92. 13.
d Ps. 119. 68.
e Ps. 147. 1.
f Esod. 19. 5.

cob Domnul și-a ales. Pre Israel de
moștenire a sa. 5 Căci știu, că [g] mare
este Domnul, Și Domnul nostru mai pe
sus de toți zeii. 6 [h] Toate câte i-a plă-
cut *le*-a făcut Domnul în ceruri și pe
pământ, În mări și în toate adâncurile;
7 [i] El ridică nourii depe marginea pă-
mântului, [j] El face fulgerile pentru
ploaie, Și scoate vântul din [k] cămările
sale. 8 [l] Cel ce bătù pre întâi-născuții
Egiptului, Dela om până la animal;
9 [m] Trimise semne și minuni în mijlocul
tău, Egiptule! [n] Asupra lui Faraon și a-
supra tutulor servilor săi. 10 [o] Cel ce
bătù popoare multe, Și ucise regi puter-
nici; 11 Pre Sihon, regele Amoreilor,
Pre Og, regele Basanului, Și [p] toate re-
gatele Canaanului: 12 [q] Și dădù pă-
mântul lor *spre* moștenire, *Spre* moște-
nire lui Israel, poporul său. 13 Doamne,
[r] numele tău *este* în veci; Doamne, a-
mintirea ta din neamuri în neamuri.
14 [s] Căci Domnul apără dreptul po-
porului său, Și de servii săi se îndură.
15 Idolii popoarelor *sunt* argint și aur,
Lucru de mâni omenești. 16 Gură au,
și nu vorbesc: Ochi au, și nu văd:
17 Urechi au, și nu aud; Și nici o su-
flare nu *este* în gura lor. 18 Cei ce-i
fac sunt ca dânșii. Tot cel ce se încrede
în ei. 19 Casă a lui Israel, binecuvân-
tați pre Domnul! Casă a lui Aaron, bi-
necuvântați pre Domnul! 20 Casă a lui
Levi, binecuvântați pre Domnul! Cei ce
vă temeți de Domnul, binecuvântați pre
Domnul! 21 Binecuvântat *fie* Domnul
din Sion, Cel ce locuește în Ierusalim.
Lăudați pre Domnul!

Preamărirea vecinicei bunătăți a lui Dumnezeu și a minunilor sale.

136 [a] Mulțumiți Domnului, că bun
este, [b] Și în veci *ține* îndurarea
lui. 2 Mulțumiți [c] Dumnezeului zeilor,
Căci în veci *ține* îndurarea lui. 3 Mul-
țumiți Domnului domnilor, Căci în veci
ține îndurarea lui; 4 Celui [d] ce singur
a făcut minuni mari, Căci în veci *ține*
îndurarea lui: 5 [e] Celui ce a făcut ce-
rurile cu înțelepciune, Căci în veci *ține*
îndurarea lui; 6 [f] Celui ce a întins pă-
mântul preste ape, Căci în veci *ține* în-
durarea lui: 7 [g] Celui ce a făcut pre
luminătorii cei mari: Căci în veci *ține*
îndurarea lui: 8 [h] Soarele, ca să guver-
neze ziua, Căci în veci *ține* îndurarea
lui; 9 Luna și stelele, ca să guverneze
noaptea, Căci în veci *ține* îndurarea lui:
10 [i] Celui ce bătù pre Egipt în întâiu-
născuții săi, Căci în veci *ține* îndurarea
lui: 11 [j] Și scoase pre Israel din mij-
locul lor, Căci în veci *ține* îndurarea lui;
12 [k] Cu mână tare și cu braț întins, Căci
în veci *ține* îndurarea lui; 13 [l] Celui
ce împărți Marea-Roșie în două, Căci
în veci *ține* îndurarea lui: 14 Și trecù
pre Israel prin mijlocul ei, Căci în veci
ține îndurarea lui; 15 [m] Și aruncă pre
Faraon și oștirea lui în Marea-Roșie,
Căci în veci *ține* îndurarea lui; 16 [n] Ce-
lui ce conduse pre poporul său prin
pustiu, Căci în veci *ține* îndurarea lui;
17 [o] Celui ce bătù regi mari, Căci în veci
ține îndurarea lui; 18 [p] Și ucise regi
puternici: Căci în veci *ține* îndurarea
lui; 19 Pre [q] Sihon, regele Amoreilor,
Căci în veci *ține* îndurarea lui: 20 Pre
[r] Og, regele Basanului, Căci în veci *ține*
îndurarea lui; 21 [s] Și dădù pământul
lor spre moștenire, Căci în veci *ține* în-
durarea lui; 22 Spre moștenire lui Is-
rael, servul său, Căci în veci *ține* îndu-
rarea lui: 23 Celui ce în înjosirea noa-
stră [t] adusu-și-a aminte de noi, Căci în
veci *ține* îndurarea lui; 24 Și ne-a mân-
tuit de apăsătorii noștri, Căci în veci *ține*
îndurarea lui; 25 [u] Celui ce dă hrană
la toată carnea, Căci în veci *ține* îndu-
rarea lui; 26 Mulțumiți Domnului ce-
rurilor, Căci în veci *ține* îndurarea lui.

Jeluirea prinșilor din Babilon.

137 Lângă fluviile Babilonului, acolo
șezut-am, și plânserăm. Când a-

---

g Ps. 95. 3.
h Ps. 115. 3.
i Ier. 10. 13.
j Iov 28. 25. 26.
k Iov 38. 22.
l Esod. 12. 12, 29.
m Esod. 7.
n Ps. 136. 15.
o Num. 21. 24.
p Ios. 12. 7.
q Ps. 78. 55.
r Esod. 3. 15
s Deut. 32. 36.

Ps. *136*.
a Ps. 106. 1.
b 1 Cron. 16. 34, 41.
c Deut. 10. 17.
d Ps. 72. 18.
e Fac. 1. 1.
f Fac. 1. 9.
g Fac. 1. 14.
h Fac. 1. 16.
i Esod. 12. 29.
j Esod. 12. 51.
k Esod. 6. 6.
l Esod. 14. 21, 22
m Esod. 14. 27.
n Esod. 13. 18.
o Ps. 135. 10, 11.
p Deut. 29. 7.
q Num. 21. 21.
r Num. 21. 33.
s Ios. 12. 1, etc.
t Fac. 8. 1.
u Ps. 104. 27.

dusu-ne-am aminte de Sion. 2 Pe sălcile, ce *erau* acolo, spânzurat-am harpele noastre: 3 Căci acolo cântări cerutune-au cei ce ne-au dus prinși. Și bucurie, cei ce ne-au [a] despoiat: „Cântați-ne din cântecele Sionului." 4 Cum să cântăm cântarea Domnului. Pe pământ străin? 5 De te voiu uita, Ierusalime! Uite dreapta mea *iscusința ei:* 6 Lipească-se [b] limba mea de cerul gurei mele, De nu-mi voiu aduce aminte de tine, De nu voiu pune Ierusalimul în culmea bucuriei mele. 7 Adù aminte, Doamne, [c] fiilor Edomului. În ziua Ierusalimului, Cari zis-au: Surpați-*l*. „Surpați-*l* până la temeliile lui." 8 Fată a Babilonului, [d] ceea pustiită. Fericit *este* cel ce ți-a răsplătit Plata ta, cu care ne-ai plătit. 9 Fericit *este* acela Ce a apucat pre pruncii tăi, și de piatră i-a sdrobit.

Cântare de mulțumită pentru ajutorul dumnezeesc în strâmtorare.

138 Lăudà-te-voiu din toată inima mea. [a] Înaintea zeilor îți voiu psalmodià: 2 [b] Înaintea sfântului tău templu [c] mă voiu închinà. Și voiu lăudà numele tău pentru îndurarea ta și adevărul tău, Căci [d] mărit-ai făgăduința ta preste tot numele tău. 3 În ziua, când am strigat, răspunsu-mi-ai, încurajatum'ai: În sufletul meu *este o nouă* putere.

4 Laude-te, Doamne, [e] toți regii pământului; Căci auzit-au cuvintele gurei tale. 5 Și să cânte căile Domnului. Căci mare *este* mărirea Domnului. 6 [f] De și înalt *este* Domnul, totuși [g] caută spre cel umilit. Și de departe cunoaște pre cel mândru. 7 [h] De umblu în strâmtorare, tu mă reînsuflețești. Asupra mâniei neamicilor mei întinzi mâna ta. Și dreapta ta mă ajută. 8 [i] Domnul sfârși-va pentru mine *ceeace a început;* Doamne, îndurarea ta *este* în veci: Lucrările mânelor tale [j] nu le părăsì.

Atotștința și atotprezența lui Dumnezeu.

139 Maestrului de cântare. Un psalm al lui David. Doamne, [a] cercatum'ai, și *mă* cunoști: 2 [b] Cunoști ședere a mea și scularea mea: Tu de departe [c] pricepi cugetele mele: 3 Umblarea mea și scularea mea [d] cercetat-ai, Și toate căile mele le cunoști. 4 Cuvântul nu *este încă* pe limba mea, *Și* iacă, Doamne, [e] tu în totul îl știi. 5 Împresuratu-m'ai din dărăt și din față, Și pus-ai mâna ta pe mine. 6 [f] O știință *ca aceasta e* prea minunată pentru mine, *Și așà* de înaltă, în cât nu o pot *ajunge*. 7 [g] Unde să mă duc de dinaintea spiritului tău? Și unde să fug de dinaintea feței tale? 8 [h] De mă voiu suì în cer: tu acolo *ești; Și* [i] de mă voiu culcà în infern: iacă, tu *și* acolo *ești*; 9 Aripele aurorei de voiu luà, *Și* la marginele mărei de mă voiu așezà: 10 Și acolo mâna ta mă va conduce, Și dreapta ta mă va apucà. 11 De voiu zice: Ca întunerecul să mă acopere, Și noaptea să fie lumina din jurul meu: 12 [j] Întunerecul nu va întunecà înaintea ta, Ci noaptea ca ziua va luminà: Deopotrivă-*ți sunt* întunerecul și lumina. 13 Căci tu ai făcut rărunchii mei, M'ai acoperit în mitra mumei mele. 14 Mulțumescu-ți, că sunt făcut într'un chip *atât* de înfricoșat și minunat; Minunate *sunt* faptele tale, Și sufletul meu foarte bine știe *aceasta*. 15 [k] Oasele mele nu ți-au fost ascunse, Când în ascuns am fost făcut, *Și* cu măestrie împletit în cele mai de jos ale pământului. 16 Ochii tăi văzut-au ființa mea, când erà plod, Și scrisu-s'au toate în cartea ta. Zilele, *câte-mi* fură hotărîte, când *încă* nu *erà* nici una din ele. 17 O, [l] cât de prețioase îmi sunt cugetările tale, Dumnezeule! Cât de mare este totul lor! 18 De aș voì să le număr: Mai numeroase sunt decât nisipul: Când mă deștept, cu tine sunt încă. 19 Dumnezeule, o de ai [m] ucide

Ps. 137.
a Ps. 79. 1.
b Ezec. 3. 26.
c Ier. 49. 7, etc.
d Isa. 13. 1, 6, etc.

—

Ps. 138.
a Ps. 119. 46.
b 1 Reg. 8. 29, 30.
c Ps. 28. 2.
d Isa. 42. 21.
e Ps. 102. 15. 22.
f Ps. 113. 5, 6.
g Prov. 3. 34.
h Ps. 23. 3, 4.
i Ps. 57. 2.
j Iov 10. 3, 8.

—

Ps. 139.
a Ps. 17. 3.
b 2 Reg. 19. 27.
c Mat. 9. 4.
d Iov 31. 4.
e Ebr. 4. 13.
f Iov 42. 3.
g Ier. 23. 24.
h Amos. 9. 2, 3, 4.
i Iov 26. 6.
j Iov 26. 6. Ebr. 4. 13.
k Iov 10. 8, 9.
l Ps. 40. 5.
m Isa. 11. 4.

pre cel nelegiuit! Deci [n]depărtați-vă
dela mine, bărbații sângiurilor! 20 Căci
[o]vorbesc cu răutate asupră-ți, Neamicii
tăi iau în deșert *numele tău*. 21 [p]Au
nu voiu urî, Doamne, pre cei ce te urăsc?
Și să *nu* am desgust de cei ce se scoală
asupră-ți. 22 Cu ură desăvârșită îi
urăsc, Neamici ai mei făcutu-mi-s'au.
23 [q]Cearcă-mă, Dumnezeule, și cunoa-
ște inima mea, Cercetează-mă, și cunoa-
ște cugetele mele. 24 Vezi, de *este* cale
rea în mine, Și du-mă în calea cea veci-
nică.

Rugăciune pentru ajutor când te prigonesc dușmanii vicleni.

140 Maestrului de cântare. Un psalm
al lui David. 2 Mântuie-mă
Doamne, de omul rău, De omul aprig
[a]păzește-mă: 3 Care cugetă răutate
în inima *lor*, Și [b]toată ziua ațâță resbelul.
4 Ca șarpele ascut limba lor: Venin
de [c]viperă *este* supt buzele lor. Sela.
5 [d]Ferește-mă, Doamne, de mânele celui
nelegiuit, De omul aprig [e]păzește-mă,
Care cugetă, să răstoarne picioarele mele.
6 [f]Cei mândri cursă și laturi ascunsu-
mi-au, Cursă întins-au în calea *mea*,
Pusu-mi-au capcane. Sela. 7 Zis-am
către Domnul: „Tu *ești* Dumnezeul meu:
„Ia în urechi vocea rugăciunei mele.
8 Doamne, Dumnezeule, puterea mân-
tuirei mele! Acopere capul meu în ziua
bătaiei. 9 Nu face, Doamne, dorin-
țele nelegiuitului, Nu lăsà să se împli-
nească cugetarea lui: [g]*Căci* s'ar sumeți."
Sela. 10 [h]Acoperì-va răutatea buzelor
lor, Capetele celor ce mă împresoară.
11 [i]Cărbuni cădeà-vor asupră-le, În foc
îi va aruncà, În gropi adânci, ca să nu
se mai scoale. 12 Vorbitorul de rău nu
se va întărì pe pământ: Pre cel aprig
nenorocirea îl va gonì până la peire.
13 Știu, că Domnul va [j]apărà cauza ce-
lui apăsat, Dreptul celor lipsiți. 14 Da,
cei drepți vor mulțămì numelui tău. Cei
fără prihană vor ședeà înaintea ta.

Rugăciune ca Dumnezeu să ne ferească de cel rău.

141 Maestrului de cântare. Un psalm
al lui David. Doamne, strigat-am
către tine: [a]grăbește *a venì* la mine. Ia
aminte vocea mea, când strig către tine.
2 Îndrepte-se [b]rugăciunea mea [c]*ca* tă-
mâia înaintea ta. [d]Ridicarea mânelor
mele [e]*ca* jertfa de seară. 3 Pune,
Doamne, strajă gurei mele, Păzește ușa
buzelor mele. 4 Nu abate inima mea
la lucruri rele, Ca să nu fac fapte rele
din răutate, cu oamenii făcători de rele:
[f]Și să nu mânânc din cele mai gustoase
mâncări ale lor. 5 [g]Cel drept lovească-
mă: milă-*mi va fi aceasta;* Mustre-mă:
Oleiu *pentru* capul *meu va fi acea-
sta,* Capul meu nu o va respinge: Ci
chiar rugă-mă-voiu în nenorocirile lor.
6 Când depe stânci aruncà-se-vor ju-
decătorii lor, *Atuncia* vor ascultà de
cuvintele mele, și *le* vor fi plăcute.
7 Cum se brăzduește și se spintecă pă-
mântul, *Așà* risipească-se oasele noastre
[h]la gura mormântului. 8 De aceea
către tine, Doamne, Dumnezeule, [i]*în-
drept* ochii mei, La tine caut adăpost:
nu vărsà vieața mea. 9 Păzește-mă de
[j]cursa, *ce* ei mi-au întins, Și de prin-
sorile făcătorilor de rele. 10 [k]Cadă în
mrejele lor *toți* cei nelegiuiți, Până ce
voiu trece.

Oftare după ajutorul lui Dumnezeu în nevoie mare.

142 O învățătură a lui David, O ru-
găciune, făcută când erà în pe-
șteră. 2 Cu vocea mea strig către Dom-
nul, Cu vocea mea rogu-mă Domnului.
3 [a]Vărs înaintea lui plângerea mea, Spun
înaintea lui strâmtorarea mea. 4 [b]Când
spiritul meu lâncezește în mine, Tu cu-
noști calea mea: [c]In calea, în care umblu,
Ei mi-au ascuns cursă. 5 [d]Caută la
dreapta, și vezi: [e]Nimenea nu mă cu-
noaște, Scăparea pierit-a dela mine, Ni-
menea nu se îngrijește de sufletul meu.

---

n Ps. 119. 115.
o Iuda 15.
p 2 Cron. 19. 2.
q Iov 31. 6.
—

Ps. 140.
a Vers. 4.
b Ps. 56. 6.
c Ps. 58. 4.
d Ps. 71. 4.
e Vers. 1.
f Ps. 35. 7.
g Deut. 32. 27.
h Ps. 7. 16.
i Ps. 11. 6.
j 1 Reg. 8. 45.
—

Ps. 141.
a Ps. 70. 5.
b Apoc. 5. 8.
c Apoc. 8. 3.
d 1 Tim. 2. 8.
e Esod. 29. 39.
f Prov. 23. 6.
g Prov. 9. 8.
h 2 Cor. 1. 9.
i 2 Cron. 20. 12.
j Ps. 119. 110.
k Ps. 35. 8.
—

Ps. 142.
a Ps. 102. titlu.
b Ps. 143. 4.
c Ps. 140. 5.
d Ps. 69. 20.
e Ps. 31. 11.

6 Strig către tine. Doamne. Și zic: [f] „Tu
ești adăpostul meu. [g] Partea mea în pă-
mântul celor vii. 7 Ia aminte la stri-
garea mea; căci sunt apăsat foarte:
Scapă-mă de cei ce mă urmăresc. Căci
mai tari decât mine sunt ei. 8 Scoate
sufletul meu din închisoare. Ca să laude
numele tău: Încunjură-mă-vor drepții,
Că mi-au făcut bine."

Rugăciune pentru scăpare și povățuire dumnezeească.

143 Un psalm al lui David. Doamne.
ascultă rugăciunea mea, Ia în
urechi cererea mea: Răspunde-mi [a] în
credinciosia ta. în dreptatea ta. 2 Și
[b] nu intră în judecată cu servul tău.
Căci nici un om viu nu poate fi drept
[c] față cu tine. 3 Căci inamicul urmă-
rește sufletul meu. Calcă pe pământ vi-
eața mea, Pusu-m'a la întunerec, Ca pre
cei de mult morți; 4 [d] Și spiritul meu
lâncezește în mine. Și inima mea este
nemângăiată în lăuntrul meu. 5 [e] Adu-
cu-mi aminte de zilele de demult: Gân-
descu-mă la toate faptele tale: La lucrul
mânelor tale cuget; 6 [f] Întind mânele
mele către tine. [g] Sufletul meu după tine
însetează, ca un pământ însetat. Sela.
7 Iute răspunde-mi. Doamne, *căci* se
pierde sufletul meu: Nu ascunde fața
ta dela mine. Încât să nu seamăn cu cei
ce se coboară în mormânt. 8 Fă-mă să
aud dimineața îndurarea ta. Căci în tine
mă încred: Fă-mi cunoscută calea. în
care să umblu. Căci către tine înalț su-
fletul meu.

9 Scapă-mă de inamicii mei. Doamne:
În tine mă încred. 10 Învață-mă să
fac voia ta. Căci tu *ești* Dumnezeul
meu; Spiritul tău cel bun învețe-mă
calea cea dreaptă. 11 Pentru numele
tău. Doamne, reînsuflețește-mă. Întru
dreptatea ta scoate din strâmtorare
sufletul meu. 12 Și întru îndurarea ta
nimicește pre inamicii mei, Și pierde
pre toți apăsătorii sufletului meu: Căci
eu *sunt* servul tău.

Rugăciune pentru ocrotirea și binecuvântarea lui Dumnezeu pentru poporul său.

144 Un psalm al lui David. Bine *este*
cuvântat Domnul, stânca mea.
[a] Cel ce deprinde mânele mele la oștire.
Degetele mele la resbel. 2 [b] Îndurarea
mea și cetățuia mea, Turnul meu cel
înalt și mântuitorul meu. Scutul meu.
în care mă încred. Cel ce supune popo-
rul meu supt mine. 3 [c] Doamne, ce *este*
omul. că tu-l cunoști? *Sau* fiul omului.
că iei seamă la el? 4 [d] Omul, suflărei se
aseamănă. [e] Zilele lui ca umbra trec.
5 Doamne. [f] pleacă cerurile tale, și te
coboară, [g] Atinge-te de munți. și vor fu-
megă. 6 [h] Fulgeră fulgere. și-i risipește.
Trimite săgețile tale. și-i învălmășește.
7 [i] Întinde mâna ta din înălțime, [j] Mân-
tuie-mă și scapă-mă de apele puternice:
Din mâna [k] fiilor celor străini, 8 A că-
ror gură [l] deșertăciune vorbește, Și a
căror dreaptă *este* dreapta amăgirii.
9 Dumnezeule, [m] cântare nouă îți voiu
cântă. În harpă cu zece strune îți voiu
psalmodiă: 10 Celui ce a dat regi-
lor biruință. Celui ce a mântuit pre
David. servul tău, de sabia nenorocirei.
11 Mântuie-mă și scapă-mă din mâna
fiilor celor străini. A căror gură vorbește
deșertăciune. și a căror dreaptă *este*
dreapta amăgirei. 12 Ca fiii noștri *să*
fie ca plantele. Ce cresc în tinerețele lor.
Fetele noastre ca pietrile de colț, Tăiate
pentru podoaba unui palat: 13 Grâ-
nele noastre pline, Dând tot felul de
bucate: Oile noastre înmulțească-se cu
miile, Cu zecile de mii în câmpiile noa-
stre: 14 Boii noștri *fie* încărcați *de*
grăsime; Nici o daună. nici o pierdere.
Nici o strigare să nu *fie* în târgurile
noastre. 15 O, fericit *este* poporul, că-
ruia îi va merge astfel; Fericit *este* po-
porul. al cărui Dumnezeu *este* Domnul.

Harul și dreptatea lui Dumnezeu în împărăția sa.

145 O [a] cântare de laudă a lui David.
Înălță-te-voiu. Dumnezeul meu.

---

f Ps. 46. 1.
g Ps. 16. 5.
Plân. 3. 24.
—
Ps. 143.
a Ps. 31. 1.
b Iov 14. 3.
c Rom. 3. 20.
Gal. 2. 16.
d Ps. 77. 3.
e Ps. 77. 5, 10, 11.
f Ps. 88. 9.
g Ps. 63. 1.
Ps. 144.
a 2 Sam 22. 35.
b 2 Sam. 22. 2, 3, 40, 48.
c Iov 7. 17.
d Iov 4. 19.
e Ps. 102. 11.
f Ps. 18. 9
g Ps. 104. 32.
h Ps. 18. 13. 14
i Ps. 18. 16.
j Vers. 11.
k Ps. 54. 3.
l Ps. 12. 2.
m Ps. 33. 2, 3.
—
Ps. 145.
a Ps. 100. titlu.

o rege. *Și* voiu binecuvântà numele tău
în veci și perpetuu. 2 În toată ziua te
voiu binecuvântà, Și voiu lăudà numele
tău în veci și perpetuu. 3 [b]Mare *este*
Domnul, și lăudat foarte. Și [c]mărirea sa
nepătrunsă. 4 Lăudà-va un [d]neam că-
tre altul lucrurile tale, Și va spune fap-
tele tale cele mari. 5 De strălucirea
măririi măreției tale, Și de minunile tale
voiu vorbì. 6 Și se va istorisì puterea
înfricoșatelor tale fapte, Și de mărirea
ta voiu cuvântà. 7 Răspândì-va amin-
tirea marei tale bunătăți, Și bucurà-se-
vor de dreptatea ta. 8 [e]Îndurat și milos
este Domnul, Târziu la mânie și mare
în îndurare. 9 [f]Bun *este* Domnul către
toți, Și îndurarea sa preste toate lucru-
rile sale. 10 Laude-te, Doamne, [g]toate
lucrurile tale, Și cuvioșii tăi binecuvin-
teze-te. 11 Vorbì-vor de mărirea îm-
părăției tale, Și istorisì-vor de puterea
ta: 12 Ca să facă cunoscute faptele
sale cele mari fiilor oamenilor, Și măr-
irea măreață a împărăției sale. 13 [h]Îm-
părăția ta *este* împărăția de veci, Și dom-
nia ta în toate neamurile. 14 Doamne,
sprijină pre toți cei căzuți, Și [i]îndreaptă
pre toți cei încovoiați. 15 [j]Ochii tutu-
lor pre tine te așteaptă, Și [k]tu le dai
hrană la timpul cuvenit, 16 Deschi-
zând mâna ta, [l]Și săturând dorința a tot
ce este viu. 17 Drept *este* Domnul în
toate căile sale, Și îndurat în toate lu-
crurile sale. 18 [m]Aproape *este* Domnul
tutulor celor ce-l chiamă, Tutulor celor
ce-l chiamă [n]într'adevăr. 19 Dorința
celor ce se tem de dânsul o împlinе-
ște, Strigarea lor o aude, și-i ajută.
20 Domnul păzește pre toți cei ce-l iu-
besc, Dar pre toți nelegiuiții îi nimicește.
21 Lauda Domnului să spuie gura mea,
Și numele lui cel sfânt să-l binecuvin-
teze toată carnea în veci și perpetuu.

Vecinica credincioșie a lui Dumnezeu.

146 Lăudați pre Domnul! [a]Laudă, su-
flete al meu, pre Domnul. 2 Voiu
lăudà pre Domnul [b]cât voiu trăì. Voiu
psalmodià Dumnezeului meu cât voiu fi.
3 [c]Nu vă încredeți în cei mari, în fiii oa-
menilor, La care nu *este* ajutor. [d]Ieșì-va
spiritul său, și în țărână se va întoarce,
Și în ziua aceea vor pierì [e]planurile lui.
4 [f]Fericit *este acela*, al cărui ajutor *este*
Dumnezeul lui Iacob, A cărui speranță
este în Domnul Dumnezeul său; 5 [g]Cel
ce a făcut cerul și pământul, Marea și
toate cele dintr'însa; 6 [h]Cel ce păstrează
adevărul în veci; Cel ce face dreptate
celor apăsați. 7 [i]Cel ce dă pâne celor
flămânzi; [j]Domnul dezleagă pre cei în-
cătușați. 8 [k]Domnul orbilor dă vedere,
[l]Domnul îndreaptă pre cei încovăiați,
Domnul iubește pre cei drepți! 9 [m]Dom-
nul păzește pre cei străini, Pre orfan
și pre văduvă ține; [n]Dar calea nelegiui-
ților o strâmbătățește. 10 [o]Domnì-va
în veci Domnul, Dumnezeul tău, Sioane,
din neam în neam. Lăudați pre Domnul!

Preamărire pentru binecuvântările trupești și duhovnicești ale lui Dumnezeu.

147 Lăudați pre Domnul! Căci [a]bine
este a psalmodià Dumnezeului
nostru, [b]Căci frumoasă și plăcută *este*
[c]cântarea de laudă. 2 Domnul [d]zidește
Ierusalimul, Pre cei risipiți ai lui Israel
îi [e]adună; 3 [f]Vindecă inimele sdrobite,
Și leagă rănile lor; 4 [g]Numărul stelelor
numără, Pre toate pe nume le numește.
5 [h]Mare *este* Domnul nostru și [i]mult
puternic, [j]Înțelepciunea lui *este* nemăr-
ginită; 6 [k]Domnul ține pre cei apăsați,
Dar la pământ aruncă pre cei nelegiuiți.
7 Intonați Domnului cântare de mulțu-
mire, Psalmodiați în citară Dumnezeului
nostru! 8 [l]Celui ce îmbracă cerul cu
nouri, Celui ce gătește pământului ploaie,
Celui ce răsare în munți iarbă. 9 [m]Celui
ce dă vitei hrana ei, [n]Puilor de corb,
când strigă. 10 [o]Nu de puterea calului
se bucură, Nici bine voește omului ușor
la picior. 11 Binevoì-va Domnul celor
ce se tem de dânsul. Celor ce așteaptă

b Ps. 96. 4.
c Rom. 11. 33.
d Iss. 38. 19.
e Esod. 34. 6, 7.
f Ps. 100. 5.
g Ps. 19. 1.
h Ps. 146. 10.
i Ps. 146. 8.
j Ps. 104. 27.
k Ps. 136. 25.
l Ps. 104 21.
m Deut. 4. 7.
n Ioan 4. 24.
—
Ps. 146.
a Ps. 103. 1.
b Ps. 104. 33.
c Ps. 118. 8, 9.
d Isa. 2. 22.
e 1 Cor. 2. 6.
f Ier. 17. 7.
g Fac. 1. 1.
h Ps. 103. 6.
i Ps. 107. 9.
j Ps. 68. 6.
k Mat. 9. 30.
l Ps. 145. 14.
m Deut. 10. 18.
n Ps. 147. 6.
o Esod. 15. 18.
Ps. 147.
a Ps. 92. 1.
b Ps. 135. 3.
c Ps. 33. 1.
d Ps. 102. 16.
e Deut. 30. 3.
f Ps. 51. 17.
g Fac. 15. 1.
h 1 Cron. 16. 25.
i Nah. 1. 3.
j Isa. 40. 28.
k Ps. 146. 8, 9.
l Iov 38. 26, 27.
m Iov 38. 41.
n Mat. 6. 26.
o Ps. 33. 16, 17, 18.

îndurarea sa. 12 Laudă, Ierusalime,
pre Domnul! Laudă pre Dumnezeul tău,
Sioane! 13 Căci el a întărit zăvoarele
porţilor tale. Şi a binecuvântat pre fiii
tăi în mijlocul tău. 14 [p]El dă pace ho-
tarelor tale. Cu [q]grăsimea grâului te sa-
tură; 15 [r]El trimite cuvântul său *pe*
pământ. Iute foarte aleargă cuvântul său;
16 El aruncă omătul ca fulgii de lână.
Şi presară bruma ca pre cenuşă; 17 El
asvârle în jos ghiaţa sa în bucăţi. Înaintea
gerului său cine poate stà? 18 El tri-
mite cuvântul său, şi le topeşte. Face
să adie vântul său, *şi* apele curg. 19 El
face cunoscut lui Iacob cuvântul său.
Aşezămintele şi judecăţile sale lui Israel.
20 Nu aşà a făcut popoarelor; Şi ele nu
au cunoscut judecăţile lui. Lăudaţi pre
Domnul.

Toată lumea laudă pre Domnul.

148 Lăudaţi pre Domnul! Lăudaţi
pre Domnul în ceruri! Lăudaţi-l
în înălţime! 2 [a]Lăudaţi-l, toţi îngerii
săi! Lăudaţi-l, toate oştirile lui! 3 Lău-
daţi-l, soare şi lună! Lăudaţi-l, toate
stelele luminei! 4 Lăudaţi-l, [b]cerurile
cerurilor! Şi [c]apele, ce *sunt* preste ce-
ruri! 5 Să laude numele Domnului.
Căci [d]el a zis, şi s'a făcut: 6 Şi [e]le-a
aşezat în veci şi perpetuu, Lege impu-
su-*le*-a, ce nu se calcă. 7 Să laude
pre Domnul depe pământ. [f]Bălaurii şi
toate adâncurile! 8 Focul şi grin-
dina, omătul şi negura, Furtuna [g] ce
împlineşte cuvântul lui! 9 [h]Munţii şi
toate colinele! Pomii roditori şi toţi ce-
drii! 10 Fiarele şi toate vitele, Târî-
toarele şi pasările aripate! 11 Regii
pământului şi toate popoarele, Mai marii
şi toţi judecătorii pământului! 12 Ti-
nerii şi fecioarele, Bătrânii şi pruncii.
13 Să laude numele Domnului; Căci
numai [i]numele lui este înalt. [j]Măreţia
sa *este* preste pământ şi cer; 14 [k]Şi
el înalţă cornul poporului său, [l]Lauda
tutulor cuvioşilor săi, fiii lui Israel, [m]Po-
porul, ce *este* aproape de el: Lăudaţi
pre Domnul.

Sionul laude pre Domnul.

149 Lăudaţi pre Domnul [a]Cântaţi
Domnului cântare nouă, Lauda
lui în adunarea cuvioşilor. 2 Bucure-se
Israel de [b]Făcătorul său, Fiii Sionului ve-
selească-se întru [c]regele lor. 3 [d]Laude
numele lui în cor, În timpane şi în citare
să-i psalmodieze. 4 Căci [e]Domnul bine
voeşte pentru poporul său, [f]Împodobeşte
pre cei săraci cu ajutorul *său*. 5 Tre-
salte cuvioşii cu mărire, [g]Cânte de bu-
curie pe paturile lor! 6 Înălţările lui
Dumnezeu *fie* în gura lor, Şi [h]sabia cu
două tăişuri în mâna lor: 7 Ca să facă
răsbunări între popoare, Mustrări între
naţiuni; 8 Ca în cătuşe să lege pre
regii lor, Şi pre cei măriţi ai lor cu lan-
ţuri de fer; 9 [i]Ca să facă între ele
judecata cea scrisă: Această mărire au
toţi cuvioşii săi. Lăudaţi pre Domnul.

Tot ce are suflet să laude pre Domnul.

150 Lăudaţi pre Domnul! Lăudaţi
pre Dumnezeu în templul său,
Lăudaţi-l în tăria puterii lui! 2 [a]Lău-
daţi-l pentru faptele sale cele mari!
Lăudaţi-l după mărimea [b]mărirei sale!
3 Lăudaţi-l în sunet de trâmbiţă; [c]Lău-
daţi-l în harpe şi citare; 4 Lăudaţi-l
[d]în timpane şi în cor! Lăudaţi-l [e]în
strune şi flaute! 5 Lăudaţi-l [f]în cim-
bale bineräsunătoare. Lăudaţi-l în cim-
bale de alarmă! 6 Toată suflarea laude
pre Domnul! Lăudaţi pre Domnul!

---

p Isa. 60. 17, 18.
q Ps. 132. 15.
r Iov 37. 12.
—

Ps. *148.*
a Ps. 103. 20, 21
b 1 Reg. 8. 27.
c Fac. 1. 7.
d Fac. 1. 1, 6, 7.
e Ps. 89. 37.
f Isa. 43. 20.
g Ps. 147. 15—18.
h Isa. 44. 23.
i Ps. 8. 1.
j Ps. 113. 4.
k Ps. 75. 10.
l Ps. 149. 9
m Efes. 2. 17.

Ps. *149.*
a Ps. 33. 3.
b Iov 35. 10.
c Zech. 9. 6.
d Ps. 81. 2.
e Ps. 35. 27.
f Ps. 132. 16.
g Iov 35. 10
h Ebr. 4. 12.
i Deut. 7. 1, 2.

Ps. *150.*
a Ps. 145. 5, 6.
b Deut. 3. 24.
c Ps 81. 2.
d Esod. 15. 20.
e Ps. 33. 2.
f 1 Cron. 15. 16, 19, 28.
—

PROVERBELE LUI SOLOMON.

Priicenoasa strigare a înțelepciunii.

1 [a]Proverbele lui Solomon, fiul lui Da-
vid, regele lui Israel: 2 Pentru ca
să se cunoască înțelepciunea și învăță-
tura, Pentru ca să se priceapă cuvintele
minții, 3 Pentru ca să [b]capete învăță-
tura prevederii, Dreptății, judecății *să-
nătoase* și echității; 4 Pentru a da a-
gerime de minte [c]celor proști, Cunoștință
și prevedere celor tânări: 5 *Ca* [d]auzin-
du-*le* înțeleptul, mai învățat să se facă,
Și cel cu pricepere cârmuire *de sine* să
câștige; 6 Și să priceapă proverbul și
vorbirea adâncă, Cuvintele înțelepților
și [e]cimiliturile lor.

Îndemnări și deșteptări.

7 [f]Începutul științei *este* temerea de
Domnul, Dar nebunii înțelepciunea și
învățătura le nesocotesc. 8 Ascultă,
[g]fiule, învățătura părintelui tău, Și nu
părăsì ceeace te-a învățat muma ta.
9 Căci [h]cunună plăcută ele *vor fi* pen-
tru capul tău, Și lanț prețios în jurul
gâtului tău.

A se ferì de ispite.

10 Fiule, de *vor căutà* păcătoșii să te
ademenească, [i]tu nu te învoì: 11 De
vor zice: „Vino cu noi: să [j]pândim
sânge: Să întindem curse fără cuvânt
celui nevinovat: 12 Să-i înghițim de
vii, ca infernul, Și pre cei întregi, [k]ca
pre cei ce se pogoară în mormânt: 13 Să
găsim averi scumpe de tot felul, *Și*
să umplem casele noastre de prăzi:
14 Pune sorțul tău cu noi, *Și* o pungă
va fi pentru noi toți." 15 Fiule, [l]pe
un drum cu ei să nu umblì, *Ci* [m]oprește
piciorul tău dela cărarea lor! 16 [n]Că
picioarele lor la răutate aleargă, Și grab-
nice sunt a vărsà sânge. 17 *Nu* în ză-
dar se întinde lațul În fața a tot ce are
aripi: 18 Așà pândesc aceștia sângele
acelora, *Și* întind cursă *chiar* asupra vie-
ței lor; 19 [o]Așà *sunt* căile tutulor ce-
lor ce caută un câștig nedrept: Poseso-
rul lui îi ia vieața.

Pedeapsa neascultătorilor.

20 Iar [p]înțelepciunea în locuri de-
schise țipă, În uliți face să se audă vo-
cea ei: 21 Ea strigă în răspântii, În
intrarea porților, în cetate, zice cuvin-
tele acestea: 22 „Până când, prostilor,
veți iubì prostia? Și batjocuritorii se vor
plăcea în batjocură, Și nebunii vor urî
cuminția? 23 Întoarceți-vă la îndem-
nul meu. Iacă, [q]vă voiu revărsà spiritul
meu, Vă voiu face să cunoașteți cuvin-
tele mele. 24 [r]Deoarece strigat-am,
și n'ați voit a auzì, *Și* am întins mâna
mea, și nimenea nu a ascultat: 25 Ci
[s]ați lepădat orice sfat al meu, Și n'ați
voit de îndemnul meu: 26 *Deaceea*
[t]și eu voiu râde de nenorocirea voa-
stră, *Și*-mi voiu bate joc, când va ajunge
frica voastră. 27 Când [u]ca un vârtej
vă va năvălì frica voastră, Și ca o fur-
tună va sosì nenorocirea voastră, Când
vor venì preste voi lipsă și strâmtorare;
28 [v]Atuncia mă vor chiemà, dar eu nu
voiu răspunde, Mă vor căutà, dar nu mă
vor aflà: 29 Fiindcă [x]au urât știința, Și
frica Domnului nu [y]au ales-o: 30 Sfa-
tul meu [z]nu l-au voit, *Și* au disprețuit
orice îndemn al meu: 31 [a]Mănânce
deci fructul urmărei lor, Și sature-se din
sfaturile lor. 32 Căci pre cei proști
însăși fărădelegea îi omoară, Și pre ne-
buni însăși nepăsarea lor îi pierde.
33 Dar cel [b]ce pre mine mă ascultă, va
locuì în siguranță, Și liniștit, fără frică
de orice rău.

Îndemnare ca să căutăm serios înțelepciunea spre a ne ferì prin aceasta de amăgitori.

2 Fiule, de vei primì cuvintele mele,
Și vei [a]păstrà la tine zisele mele:
2 De va ascultà urechea ta de înțelep-

PROVERB. — *Capul 1.* a 1 Reg. 4. 32. b Cap. 2. 1, 9. c Cap. 9. 4. d Cap. 9. 9. e Ps. 78. 2 f Iov 28. 28. g Cap. 4. 1. h Cap. 3. 22. i Fac. 39. 7. j Ier. 5. 26. k Ps. 28. 1. l Ps. 1. 1. m Ps. 119. 101. n Isa. 59. 7. o 1 Tim. 6. 10. p Ioan 7. 37. q Ioel 2. 28. r Isa 65. 12. s Ps. 107. 11. t Ps. 2. 4 u Cap. 10. 24. v Iov 27. 9. Isa. 1. 15. Zech. 7. 13. Iac. 4. 3. x Iov 21. 14. y Ps. 119. 173. z Ps. 81. 11. a Iov 4. 8. b Ps. 25. 12 13. — *Capul 2.* a Cap. 4. 21.

ciune. *Și* inima ta o vei plecà înțelege-
rei; 3 Da, de vei chiemà *la tine* pri-
ceperea. Și vei îndreptà vocea ta înțele-
gerei: 4 [b]De o vei căutà ca argintul.
Și ca pre un tezaur o vei cercetà: 5 A-
tuncia vei pricepe frica de Domnul.
Și vei găsì cunoștința lui Dumnezeu.
6 [c]Căci Domnul dă înțelepciunea. Din
gura lui *ies* știința și înțelegerea; 7 El
păstrează ajutor celor onești.[d] *Este* scut
celor ce umblă în neprihănire: 8 El
păzește cărările dreptății. Și [e]veghiază
asupra căii cuvioșilor săi. 9 Atuncia
vei cunoaște dreptul și dreptatea Și e-
chitatea, toată calea cea bună. 10 De
va intrà înțelepciunea în inima ta. Și
știința va fi plăcută sufletului tău; 11 *A-
tuncia* prevederea va veghià preste tine.
[f]Cuminția te va păzì. 12 Ca să te scape
de calea celui rău. De omul ce vorbește
răutăți. 13 De cei ce au părăsit căile
neprihănirei. Ca să [g]umble în căile în-
tunerecului. 14 De cei ce [h]se bucură
a face rele. *Și* [i]se veselesc în răutățile
celor răi: 15 [j]Ale căror cărări *sunt* su-
cite. Și *cari sunt* înrăutățiți în căile lor.
16 Ea te va scăpà de [k]femeia altuia,
De străina. *care* ademenește *cu* vorbele
ei. 17 Care părăsește pre conducătorul
juneței sale. Și uită legământul Dumne-
zeului său. 18 Căci spre moarte se a-
fundă casa ei. Și spre umbre căile ei.
19 Toți cei ce merg la dânsa nu se
mai întorc. Și nu mai ajung pe cărările
vieței. 20 Umblă deci pe calea celor
buni. Și păstrează cărările celor drepți!
21 Căci cei onești vor locuì pământul,
Și cei fără prihană vor rămâneà pe el.
22 Iar nelegiuiții se vor stârpì depe pă-
mânt. Și cei fărădelege desrădăcina-se-
vor dintr'însul.

*Folosul temerei de Dumnezeu și al înțelep-
ciunii.*

3 Fiule, nu uità învățătura mea. [a]Și
inima ta păzească sfaturile mele.
2 Căci vieață lungă, ani fericiți și [b]pace
iți vor adăugì. 3 Mila și adevărul să
nu te părăsească: [c]Leagă-le în jurul
gâtului tău; [d]Scrie-le pe tabla inimei
tale! 4 Și [e]vei aflà har și bună reușită
În ochii lui Dumnezeu și ai omului.
5 Din toată inima ta [f]încrede-te în Dom-
nul. [g]Și nu te sprijinì pe priceperea ta!
6 [h]În toate căile tale recunoaște-l. Și el
va [i]face drepte cărările tale. 7 [j]Nu fii
înțelept în ochii tăi: [k]Teme-te de Dom-
nul. Și depărtează-te de rău. 8 Aceasta
va fi vindecarea corpului tău. Și [l]mă-
duva oaselor tale. 9 [m]Cinstește pre Dom-
nul din avutul tău. Și din prinoasele a
tot venitul tău: 10 [n]Și se vor umpleà
grânarele tale cu belșug, Și teascurile
tale vor revărsà mustul. 11 Învățătura
Domnului. [o]fiule. nu o disprețuì. Și nici
să-ți fie greu de mustrarea lui: 12 Căci
Domnul mustră pre cine iubește. *Și*-i
binevoește. [p]ca un părinte fiului său.

Fericirea ce urmează înțelepciunei adevărate.

13 [q]Fericit *este* omul. *care* a aflat în-
țelepciunea, Și omul. *care* a câștigat în-
țelegere. 14 [r]Căci câștigurile ei mai
bune *sunt* decât câștigurile argintului.
Și venitul ei decât al aurului: 15 Mai
prețioasă *este* decât mărgăritarele. Și
[s]toate cele de dorit nu se aseamănă ei:
16 În dreapta ei *este* [t]lungimea zile-
lor. În stânga ei avuțiile și onoarea:
17 [u]Căile ei *sunt* căi plăcute. Și toate
cărările ei *sunt* pace: 18 [v]Pom al vie-
ței *este* pentru cei ce o îmbrățișează. Și
cei ce o cuprind *sunt* fericiți. 19 [x]Dom-
nul prin înțelepciune a întemeiat pă-
mântul. Cu înțelegere a întărit cerul.
20 [y]Prin știința lui despicatu-s'au adân-
curile. Și [z]nourii picară roauă. 21 Fiule,
să nu se departeze acestea de dinaintea
ochilor tăi. Păzește dreapta cunoștință
și prevederea: 22 Și ele vor fi vieață
pentru sufletul tău. Și [a]podoabă pentru
gâtul tău. 23 [b]Atuncia vei merge cu
siguranță în calea ta. Și piciorul tău
nu se va lovì. 24 [c]De te vei culcà, nu

b Mat. 13. 44.
c Iac 1. 5.
d Ps. 84. 11.
e 1 Sam. 2. 9.
f Cap. 6. 22.
g Ioan 3. 19, 20.
h Cap. 10. 23.
i Rom. 1. 32.
j Ps. 125. 5.
k Cap. 5. 20
—

Capul 3.
a Deut. 8. 1.
b Ps. 119 165.
c Esod. 13. 9.
d Ier. 17. 1. 2 Cor. 3. 3.
e Ps. 111. 1. Fapt. 2. 47. Rom. 14. 18.
f Ps. 37. 3. 5.
g Ier. 9. 23.
h 1 Cron. 28. 9.
i Ier. 10. 23.
j Rom. 12. 16.
k Iov 1. 1.
l Iov 21. 24.
m Esod. 22. 29.
n Deut. 28. 8.
o Iov 5. 17.
p Deut. 8. 5.
q Cap. 8. 34, 35.
r Iov 28. 13, etc.
s Mat. 13. 44.
t 1 Tim. 4. 8.
u Mat. 11. 29,30.
v Fac. 2. 9.
x Ps. 104. 24.
y Fac. 1. 9.
z Deut. 33. 28.
a Cap. 1. 9.
b Ps. 37. 24.
c Lev. 26. 6.

te vei teme. Și culcat de vei fi, dulce va
fi somnul tău. 25 [d]De spaima năpraz-
nică nu te vei teme. Nici de ruina celor
nelegiuiți, când îi va năvăli. 26 Căci
Domnul va fi speranța ta. Și va ferì pi-
ciorul tău d'a fi prins.

Deșteptări asupra nedreptății și a lipsei de bunătate.

27 [e]Nu oprì binefacerea celuia ce se
cuvine. De stă în puterea mânei tale a
o face. 28 [f]Nu zice către aproapele
tău: „Du-te, și mai vino! Mâne-*ți* voiu
dà", când ai cu tine. 29 Nu născocì
vre-un rău asupra aproapelui tău. De-
oarece fără temere locuește cu tine.
30 [g]Nu aveà judecată cu nimenea fără
cuvânt. Dacă nu ți-a făcut nici un rău.
31 Pre bărbatul aprig [h]nu-l pizmuì. Și
nici alege vre-una din căile sale. 32 Căci
urîciune *este* Domnului cel înrăutățit,
[i]Dar el celor drepți *este* amic. 33 [j]Ble-
stemul Domnului *este* în casa celui ne-
legiuit. Dar [k]el binecuvintează coliba
drepților. 34 Deși [l]își bate joc de bat-
jocuritori. Dă însă har celor umiliți.
35 Cei înțelepți vor moștenì mărire. Dar
rușinea va răpì pre cei nebuni.

Îndemnare părintească, de a urmă și a ascultà de învățăturile înțelepciunii.

4 Ascultați, [a]fiilor, învățătura părinte-
lui. Și luați seamă să învățați minte.
2 Căci vă dau bună învățătură: *Deci* nu
părăsiți cele ce vă învăț. 3 Căci și eu
am fost fiu al *unui* părinte, [b]Gingaș și
unic la muma mea. 4 [c]Care mă în-
văță, și-mi ziceà: „Inima ta cuprindă
cuvintele mele, [d]Păzește sfaturile mele,
și vei trăì." 5 [e]Dobândește înțelep-
ciune, dobândește pricepere. Nu uità,
și nu te abate dela cuvintele gurei mele.
6 Nu le părăsì, și ele te vor păzì; [f]Iu-
bește-le, și te vor păzì. 7 [g]*Acesta*-i în-
ceputul înțelepciunei: dobândește înțe-
lepciune, Și întru toate câte *îți* vei do-
bândì, dobândește pricepere. 8 [h]Înal-
ță-o, și ea te va ridicà, La mărire te va
duce, de o vei îmbrățișà. 9 Ea pune-
va pe capul tău [i]cunună plăcută, Co-
roană strălucită îți va dà. 10 Ascultă,
fiule, și primește cuvintele mele. [j]Ca
mulți să-ți fie anii vieței. 11 Te învăț
calea înțelepciunei. Te conduc pe cărări
drepte. 12 De vei umblà *pe ele*, [k]nu
se vor strâmtà pașii tăi. [l]Și de vei a-
lergà, nu te vei clătì. 13 Ține-te de
învățătură, *și* nu *o* părăsì! Păzește-*o*,
căci ea *este* vieața ta! 14 [m]Nu intrà în
cărarea celor nelegiuiți. Și nu păsì în
calea celor răi. 15 Părăsește-o, nici nu
trece pe lângă ea. Abate-te dela dânsa,
și treci înainte! 16 [n]Căci ei n'ar dormì,
de n'ar fi făcut *vre-un* rău: Și somnul
li-s'ar fi luat, de n'ar fi făcut *pe careva*
să cadă. 17 Căci pânea răutății mă-
nâncă, Și beau vinul fărădelegei.
18 [o]Dar cărarea celor drepți [p]*este* ca
zorile strălucitoare, Care tot mai mult
luminează până *se face* ziuă deplină.
19 [q]Calea celor nelegiuiți *este ca* întu-
nerecul: Ei nu știu de ce se împedică.
20 Fiule, ia aminte la cuvintele mele,
Pleacă urechia ta ziselor mele! 21 Să
nu se depărteze din ochii tăi, Păzește-le
înlăuntrul inimei tale! 22 Că vieață
sunt pentru cei ce le află, Și vindecare
a tot corpul lor. 23 Cu toată sârguința
păzește inima ta! Căci din ea *sunt* ieși-
rile vieței. 24 Depărtează dela tine
strâmbătatea gurei, Și lapădă dela tine
răutatea buzelor. 25 Ochii tăi drept
înainte să caute, Și pleoapele tale să se
îndrepte înaintea ta. 26 Cumpănește
calea, *pe care calcă* piciorul tău, Și toate
căile tale vor fi temeinice. 27 Nu te
abate *nici* la dreapta, nici la stânga, De-
părtează piciorul tău de rele!

Ferește-te de desfrânare.

5 Fiule, ia seamă la înțelepciunea mea,
Și pleacă urechea ta la mintea mea.
2 Ca să fii cu prevedere, Și buzele tale
să [a]păstreze știință. 3 [b]Căci *ca* din fa-
guri strecoară-se mierea din buzele fe-
meii străine, Și [c]mai neted decât oleiul
este cerul gurei sale: 4 Dar [d]amar ca

d Ps. 91. 5.
e Rom. 13. 7.
f Lev. 13. 19.
g Rom. 12. 18.
h Ps. 37. 1.
i Ps. 25. 14.
j Zech. 5. 4.
k Ps. 1. 3.
l Iac. 4. 6.
Capul 4.
a Ps. 34. 11.
b 1 Cron. 29. 1.
c Efes. 6. 4.
d Cap. 7. 2.
e Cap. 2. 2, 3.
f 2 Thes. 2. 10.
g Mat. 13. 44.
h 1 Sam. 2. 30.
i Cap. 1. 9.
j Cap. 3. 2
k Ps. 18. 36.
l Ps. 91. 11, 12.
m Ps. 1. 1.
n Isa. 57. 20.
o Mat. 5. 14, 45.
p 2 Sam. 23. 4.
q Ier. 23. 12.
Ioan 12. 35.
Capul 5.
a Mal. 2. 7.
b Cap. 2. 16.
c Ps. 55. 21.
d Eccl. 7. 26.

pelinul sunt urmările *cu ea.* [e] Străpun-
gătoare, ca sabia cu două tăișuri. 5 [f] Pi-
cioarele ei duc la moarte, Pașii săi ies
la mormânt. 6 Ca să nu cumpănești
calea vieței, Schimbăcioase sunt cărările
ei, *ca* să nu *le* poți cunoaște. 7 Deci,
fiilor, ascultați-mă, Și nu vă abateți dela
cuvintele gurei mele. 8 Depărtează ca-
lea ta dela dânsa, Și nu te apropià de
ușa casei ei! 9 Ca nu cumva să dai
floarea *vieței* tale altora, Și anii tăi celui
crud: 10 Ca să nu se sature străinul
de puterea ta, Sau *să între* ostenelele
tale în casa altuia: 11 Și tu pe urmă
să *nu* gemi, Când carnea ta și corpul
tău vor fi pierite: 12 Și să *nu* zici: „O,
cât am [g] urît învățătura, Și inima mea
a [h] desprețuit îndemnul: 13 N'am as-
cultat de vocea învățătorilor mei, Și n'am
plecat urechea mea la cei ce mă învățau;
14 Puțin a lipsit, să nu cad în tot soiul
de rele, Chiar în mijlocul adunării și al
comunității.“ 15 Beà apă *numai* din
fântâna ta, Și din isvoarele puțului tău:
16 *Ca* să se răspândească departe fân-
tânele tale, *Ca* pâreiele de apă în ulițì.
17 Numai ale tale să fie, Nu și ale străi-
nilor cu tine! 18 Isvorul tău fie bine-
cuvântat, Și bucură-te de [i] femeia tână-
reței tale: 19 [j] Cerboaică iubită, că-
prioară plăcută, Țâțele ei îndestuleze-te
totdeauna, Și *numai* în iubirea ei să te tot
îmbeți. 20 Și de ce ai voì, fiule, să te îm-
beți dela [k] o străină? Și să îmbrățișezi sâ-
nul unei alteia? 21 [l] Căci căile fiecăruia
sunt înaintea ochilor Domnului, Și el
cumpănește cărările lor. 22 Pre cel nele-
giuit [m] însăși fărădelegile sale îl vânează,
Și în însăși funiile păcatelor se prinde;
23 [n] El din lipsă de învățătură va murì,
Și se va rătăcì în multa sa nebunie.

Asupra chezășiei.

6 Fiule, [a] de ai dat chezășie pentru a-
micul tău, *Sau de* ai bătut palma ta
pentru un străin, 2 Tu te-ai înlănțuit
prin cuvintele gurei tale, Te-ai prins prin
cuvintele gurei tale. 3 Fiule, fă deci
aceasta, și mântuie-te, Căci căzut-ai în
puterea amicului tău: Mergi, grăbește-te,
și silește pre amicul tău! 4 [b] Nu dà somn
ochilor tăi, Nici adormire pleoapelor tale.
5 Mântuie-te, ca o ciută din mâna *vână-
torului,* Și ca o pasăre din mâna păsăra-
rului.

Ferește-te de lenevie.

6 [c] Mergi la furnică, leneșule, Vezi
căile ei, și fii înțelept: 7 Care, neavând
nici căpetenie, nici cine să o privegheze,
nici domn, 8 *Își* gătește de cu vară hrana
sa, *Și odată* cu secerișul adună bucate
9 [d] Până când, leneșule, vei zăceà? Când
te vei sculà din somnul tău? 10 O leacă
de somn, o leacă de adormitare, O leacă
de ședere cu mânele tologite, 11 [e] Și
sărăcia ta, ca un hoț, te va ajunge, Și
lipsa ta, ca un haiduc.

Ferește-te de răutate.

12 Om de nimica, înrăutățit, *Este cel
ce* umblă cu gură clevetitoare. 13 [f] Cel
ce clipește din ochii săi, Cel ce vorbește cu
picioarele sale, Cel ce arată cu degetele
sale: 14 Răutate în inima lui totdeauna
[g] unelteşte, *Și* [h] samână desbinări. 15 De
aceea peirea lui într'o clipă îl va ajunge,
Fără de știre [i] va fi lovit, *și* [j] vindecare
nu va aveà. 16 Aceste șease urăște
Domnul, Ba, șapte *sunt lucrurile ce*-i
sunt în urîciune: 17 [k] Ochi mândri,
[l] limbă mincinoasă, Și [m] mâni ce varsă
sânge nevinovat: 18 [n] Inima ce unel-
tește gânduri rele, [o] Picioarele cele grab-
nice a face rău: 19 [p] Marturul mincinos,
care răsuflă minciuni, Și cel [q] ce seamănă
desbinări între frați.

Ferește-te de adulter.

20 Păzește, [r] fiule, sfatul părintelui
tău, Și nu părăsì învățătura mumei tale!
21 [s] Leagă-*le* de a pururea de inima ta,
Și le prinde în jurul gâtului tău! 22 *Și*
[t] când vei merge, te vor conduce: Când
vei fi culcat, [u] vor veghià asupră-ți:
Când te vei deșteptà, vor vorbì cu tine.
23 [v] Căci candelă *este* sfatul *meu,* și lu-
mină învățătura *ei,* Și mustrările *spre*

e Ebr. 4. 12.
f Cap. 7. 27.
g Cap. 1. 29.
h Cap. 1. 25.
i Mal. 2. 14.
j Cânt. 2. 9.
k Cap. 2. 16.
l Osea. 7. 2.
Ebr. 4. 13.
m Ps. 9. 15.
n Iov 4. 21.

Capul 6.
a Cap. 11. 15.
b Ps. 132. 4.
c Iov 12. 7.
d Cap. 24. 33, 34.
e Cap. 10. 4.
f Iov 15. 12.
g Mic. 2. 1.
h Vers. 19.
i Ier. 19. 11.
j 2 Cron. 36. 16.
k Ps. 18. 27.
l Ps. 120. 2, 3.
m Isa. 1. 15.
n Fac. 6. 5.
o Isa. 59. 7.
p Ps. 27. 12.
q Vers. 14.
r Efes. 6. 1.
s Cap. 3. 3.
t Cap. 3. 23, 14.
u Cap. 2. 11.
v Ps. 19. 8

învățătură *sunt* drumul vieței: 24 [x] Ca
să te păzească de femeia rea, De limba
lingușitoare a străinei. 25 [y] Nu dorì în
inima ta frumusețea ei: Și nu lăsà să te
prindă prin pleoapele ei. 26 Căci pentru
femeie meretrice *ajunge omul* până la
pânea cea depe urmă: Căci femeia altuia
vânează însăși vieața, cea *atât de* scumpă
omului. 27 Au poate careva luà foc în
sânul său, Fără să-și ardă vestmintele
sale? 28 Au poate careva să umble pe
cărbuni aprinși, Fără să i-se frigă picioa-
rele? 29 Așà *întâmple-se* celui ce intră
la femeia aproapelui său: Tot insul, care
o va atinge, nepedepsit nu va rămâneà.
30 Furului nu se trece cu vedere, Chiar
de fură, ca să se sature, foame fiindu-i;
31 Căci, *de* se va prinde, înșeptit va îna-
poì, *Până și* toată averea casei sale o va
da. 32 *Dar* cel ce desfrânează cu femeia
altuia este fără minte, *Și* peirea sufle-
tului său va câștigà. 33 Loviri și rușine
va suferì, Și ocara lui nu se va șterge.
34 Căci gelozia bărbatului *este* o furie,
Și lui nu-i va fi milă *de el* în ziua răs-
bunării. 35 El nu se va uità la nici o
răscumpărare, Și nu va primì oricât vei
înmulțì darurile.

Descrierea ispitirei spre desfrânare și urmările sale nenorocite.

7 Fiule, păzește cuvintele mele, Și
[a] păstrează cu tine sfaturile mele!
2 Sfaturile mele [b] păzește-le, și vei trăì,
[c] Și învățătura mea ca lumina ochiului
tău. 3 [d] Înfășură-le în jurul degetelor
tale, Scrie-le pe tabla inimei tale! 4 Zi
înțelepciunei: „*Fii* sora mea!“ Și chieamă
„amică“ mintea. 5 [e] Ca să te ferească
de femeia altuia, De străina, *care* lingu-
șește cu cuvintele ei. 6 Căci prin fe-
reastra casei mele, Prin gratiele mele
privit-am: 7 Și căutat-am între cei
proști, Văzut-am între tânări pre un tânăr
[f] fără de minte. 8 Treceà pe uliță, pe
la colțul *casei* unei *asemenea*, Și ațineà
drumul ce duce la casa ei: 9 [g] În amurg,
în seara zilei, În noaptea neagră și întu-
necoasă: 10 Și iacă, o femeie îi *ieșì*
înainte, *Ca* o meretrice îmbrăcată și cu
inima șireată. 11 [h] Bună de gură, și
fără astâmpăr, *Și* [i] picioarele în casă nu-i
stăteau: 12 Când în uliță, când în drum,
Și la toate colțurile pândind. 13 Ea
îl cuprinse, și-l sărută, Și cu frunte ne-
rușinată îi zise: 14 „Daruri de bucurie
am asupră-mi, Astăzi plătit-am voturile
mele. 15 Deaceea ieșitu-ți-am înainte,
Să te caut, și te-am găsit! 16 Cu găteli
împodobit-am patul meu, Cu așternut
de [j] pânzuri de Egipt. 17 Stropit-am
patul meu Cu smirnă, aloe și scorțișoară!
18 Vino, să ne îmbătăm cu iubire până
dimineața, Cu iubire să ne desfătăm;
19 Căci bărbatul *meu* nu-*i* acasă, S'a
dus în cale îndelungată: 20 Punga cu
argint luând în mâna sa, D'abia înainte
de lună plină se va înturnà acasă.“
21 *Și* l-a atras cu [k] vorbele ei măguli-
toare, L-a ademenit [l] cu buzele ei lin-
gușitoare. 22 El degrabă a mers după
ea, Cum merge boul la junghiere, Și ca
nebunul, *legat* în lanțuri, la pedeapsă.
23 Până săgeata îi va străpunge ficatul,
Cum pasărea ce se grăbește la laț, Ne-
știind, că *este întins* asupra vieții sale.
24 Și acum, fiilor, ascultați-mă, Și fiți
luători aminte la cuvintele gurei mele:
25 Nici odată inima ta să nu se abată
în calea ei: Să nu te rătăcești în cărările
ei; 26 Căci ea a făcut pre mulți să
cadă răniți de moarte, Și mulți a ucis ea.
27 Calea spre infern *este* casa ei, Ducă-
toare la cămările morții.

Strigarea și făgăduința înțelepciunii care a fost din veci la Dumnezeu.

8 Au [a] înțelepciunea nu strigă? Și min-
tea *nu* tace să se audă vocea ei?
2 Pe vârtul înălțimilor, pe drum, În res-
pântii stă. 3 Ea strigă la porți, la în-
trarea cetății, La întrarea în porți:
4 „Către voi, bărbaților, strig, 5 Și
vocea mea *se îndreaptă* la fiii oamenilor:
Învățați, proștilor, minte, Nebunilor,
faceți-vă înțelegători cu inimă! 6 As-

x Cap. 2. 16. y Mat. 5. 28. — *Capul 7.* a Cap. 2. 1. b Isa. 55. 3. c Deut. 32. 10. d Deut. 6. 8. e Cap. 2. 16. f Cap. 6. 32. g Iov 24. 15. h Cap. 9. 13. i 1 Tim. 5. 13. Tit. 2. 5. j Isa. 55. 3. k Cap. 5. 3. l Ps. 12. 2. — *Capul 8.* a Cap. 1. 20.

cultaţi-*mă*, căci [b]lucruri mărețe voiu
vorbì. Şi din buzele mele dreptate voiu
scoate. 7 Căci gura mea adevăr va
vorbì. Şi fărădelegea în urîciune *va fi*
buzelor mele. 8 Cu dreptate *vor fi*
toate cuvintele gurei mele. *Şi* nimic
răsucit sau strâmb în ele nu *va fi;*
9 Toate *vor fi* netede celui cu pricepere.
Şi drepte celor ce au câştigat ştiinţă:
10 Primiţi învăţătura mea, şi nu argint.
Şi ştiinţa mai bine decât aurul ales!
11 [c]Căci înţelepciunea mai bună *este*
decât mărgăritarele, Şi toate cele de dorit
cu ea nu pot să se asemene. 12 Eu,
înţelepciunea, cu mintea locuesc, Şi
planurile cele mai iscusite descoper.
13 [d]Temerea de Domnul *este* a urî răul;
[e]Mândria şi sumeţia, Reaua purtare şi
[f]gura rea le urăsc. 14 Al meu *este*
sfatul şi iscusinţa: Eu *sunt* mintea, [g]la
mine *este* puterea. 15 [h]Prin mine domnesc
regii: Şi domnii proclamă dreptatea:
16 Prin mine domnesc domnitorii.
Şi cei mari: toţi judecătorii pământului;
17 [i]Eu iubesc pre cei ce mă iubesc,
Şi [j]cei ce mă caută de timpuriu, mă găsesc;
18 La mine *sunt* [k]averea şi onoarea,
Bunurile statornice şi fericirea.
19 Mai bun *este* [l]fructul meu decât aurul
cel mai curat, Şi câştigul meu *mai*
bun este decât argintul cel mai ales.
20 Pe cărarea dreptăţii umblu, În calea
judecăţii; 21 Ca să dau în moştenire
bunuri statornice celor ce mă iubesc, Şi
să le umplu tezaurele lor. 22 [m]Domnul
m'a zidit la inceputul căilor sale,
Înaintea lucrurilor sale, de demult.
23 [n]Din veci doamnă am fost, Din început,
inainte de a fi pe pământ. 24 Născută
am fost, când adâncurile încă nu
erau, *Nici* izvoarele încărcate cu apă.
25 [o]Mai înainte de ce s'au înfipt munţii,
Înainte de colini am fost născută:
26 Când încă nu făcuse pământul şi
câmpiile, Nici începutul pulberei lumei.
27 Când gătià cerurile, acolo *eram,* Când
el trăgeà cercul în jurul adâncurilor;
28 Când întărià nourii de sus, Şi întărituri
făceà adâncului: 29 [p]Când puneà
mării aşezământ, Ca apele *ei* să nu
treacă preste ţărmurile ei, [q]Şi tari făceà
temeliile pământului: 30 [r]Atuncia
lângă el eram, *ca* un înfiat *al său,* [s]Bucuria
sa de toate zilele, veselindu-mă
pururea înaintea feţei sale. 31 Şi mă
plăceam în lumea pământului său, Şi
[t]plăcerile mele *erau* cu fiii oamenilor.
32 Şi acum, fiilor, ascultaţi-mă. Căci
fericiţi *vor fi cei ce* vor păzì căile mele!
33 Ascultaţi învăţătura, şi fiţi înţelepţi,
Şi n'o lăpădaţi. 34 Fericit *este* omul,
care ascultă de mine, Veghiând la uşile
mele în toate zilele, Păzind pragurile
uşilor mele, 35 Căci cel ce mă găseşte,
vieaţă găseşte, Şi bunăvoinţa Domnului
câştigă; 36 Dar cel ce păcătueşte
asupră-mi, neajuns sufletul său face: Toţi
cei ce mă urăsc, iubesc moartea."

Strigarea prietenoasă a înţelepciunii.

9 [a]Zidit-a înţelepciunea casa sa, Tăiat-a
cei şapte stâlpi ai ei: 2 [b]Junghiat-a
vitele sale, [c]Dres-a vinul ei, şi
întins-a masa sa; 3 Sclavele ei [d]trimis-a;
[e]Ea strigă de [f]pe culmile locurilor
înalte ale cetăţii, *zicând:* 4 [g]„Cel neînţelept
abată-se *aicia!*" Celui fără de
minte zice: 5 [h]„Veniţi, mâncaţi din
pânea mea, Şi beţi din vinul dres de
mine: 6 Lăsaţi neînţelepciunea şi veţi
trăì, Şi umblaţi pe calea minţii." 7 Cel
ce învaţă pre luătorul în râs, ruşine îşi
câştigă, Şi cel ce mustră pre cel nelegiuit,
pată. 8 [i]Nu mustrà pre luătorul
în râs, ca să nu te urască. [j]Mustră pre
cel înţelept şi el te va iubì. 9 Dă *sfat*
celui înţelept şi mai înţelept se va face;
Arată celui drept [k]şi va adăugì a învăţà.
10 [l]Începutul înţelepciunei *este* temere
de Domnul, Şi ştiinţa celui Sfânt *este*
priceperea: 11 [m]Căci prin mine zilele
tale se vor îmmulţi, Şi ţi-se vor adăugì
anii de vieaţă. 12 [n]De eşti înţelept, pen-

b Cap. 22. 20.
c Iov 28. 15, etc.
d Cap. 16. 6.
e Cap. 6. 17.
f Cap. 4. 24.
g Eccl. 7. 19.
h Dan. 2. 21.
i Ioan 14. 21.
j Iac. 1. 5.
k Mat. 6. 33.
l Cap. 3. 14
m Ioan 1. 1.
n Ps. 2. 6.
o Iov 15. 7, 8.
p Fac. 1. 9, 10.
q Iov 38. 4.
r Ioan 1. 1, 2, 18.
s Col. 1. 13.
t Ps. 16. 3.
—
Capul 9.
a 1 Pet. 2. 5.
b Mat. 22. 3, etc.
c Vers. 5
d Rom. 10 15.
e Cap. 8. 1, 2.
f Vers. 14.
g Mat. 11. 25.
h Ioan 6. 27
i Mat. 7. 6.
j Ps. 141. 5.
k Mat. 13. 12.
l Iov 28. 28.
m Cap. 3. 2, 16.
n Iov 35. 6, 7.
—

tru tine însuţi înţelept eşti. Şi *de* eşti
derâzător, singur vei suferì. 13 Femeia
nebună, cea bună de gură, *E* fără înţe-
legere şi nu ştie nimic. 14 Ea s'aşează
în uşa casei sale, Pe scaun, în locurile
înalte ale cetăţii. 15 Ca să chieme pre
trecătorii depe drum, Cari merg drept
în drumul lor, *zicându-le:* 16 „Cel
prost abată-se aicia:“ Şi celui fără de
minte îi zice: 17 „Dulce este apa fu-
rată, Şi pânea *luată* pe ascuns plăcută.“
18 Şi el nici ştie, că acolo *sunt* umbrele
morţii, Şi că cei chiemaţi de ea *sunt* în
adâncul mormântului.

Binecuvântarea dreptăţii, blestemul păcatului.

10 Proverbele lui Solomon: [a] Fiul în-
ţelept face bucurie părintelui *său*,
Iar fiul nărod *este* întristare mumei sale.
2 [b] Nimic nu folosesc tezaurele nedrepte,
[c] Dar dreptatea mântuieşte de moarte.
3 [d] Domnul nu lasă să flămânzească su-
fletul celui drept, Dar respinge pofta
celor răi. 4 [e] Mâna leneşă sărăceşte,
Iar [f] mâna celor harnici se înavuţeşte.
5 Fiul înţelept adună de cu vară, *Iar*
cel ce doarme pe *timpul* culesului *este*
[g] fiu aducător de ruşine. 6 Binecuvân-
tări *sunt* pe capul celui drept, Iar [h] gura
celor nelegiuiţi ascunde nedreptate.
7 [i] Amintirea dreptului *rămâne* în bine-
cuvântare, Iar numele celor nelegiuiţi
va putrezì. 8 Cel cu inima înţeleaptă
primeşte sfaturile, [j] Iar cel cu buze ne-
socotite *în nenorocire* se aruncă. 9 [k] Cel
ce merge în neprihănire, în siguranţă
umblă, Iar cel ce strâmbătăţeşte căile
sale va fi cunoscut. 10 [l] Cel ce face din
ochiu aduce scârbă, [m] Şi cel cu buze
nesocotite *în nenorocire* se aruncă.
11 [n] Gura dreptului *este* izvorul vieţii, Iar
[o] gura celor nelegiuiţi ascunde nedrep-
tate. 12 Ura scorneşte sfadă, Iar [p] iu-
birea tăinueşte toate păcatele. 13 În-
ţelepciunea se găseşte în buzele celui
cuminte, Dar [q] varga *este* pentru spinarea
celui lipsit de minte. 14 Înţelepţii as-
cund ştiinţa *lor*, Iar [r] gura celui nesocotit
este o ruină apropiată. 15 [s] Averea avu-
tului *este* cetatea cea tare a sa, Ruina
săracilor *este* sărăcia lor. 16 Lucrarea
dreptului *duce* la vieaţă, Iar câştigul
celui rău la păcat. 17 Pe calea vieţii
umblă cel ce păzeşte învăţătura, Iar cel
ce nesocoteşte mustrarea, se rătăceşte.
18 Cel ce tăinueşte ura, *are* buze min-
cinoase, Şi [t] cel ce răspândeşte vorbirea
de rău *este* nebun. 19 [u] In vorba multă
greşelile nu lipsesc, Iar [v] cel ce-şi stăpâne-
şte buzele sale *este* înţelept. 20 Limba
celui drept *este ca* argintul cel mai ales,
Iar inima celor nelegiuiţi puţin *lucru*
este. 21 Buzele dreptului pre mulţi îi
pasc, *Iar* cei nesocotiţi mor din lipsă de
minte. 22 [x] Binecuvântarea Domnului,
ea înavuţeşte, Şi grija nimic nu adauge
la ea. 23 *Precum* [y] nesocotitului îi *este*
bucurie a face rele, *Aşà* este înţelepciu-
nea celui cuminte. 24 [z] De ce se teme
răul, i-se va întâmplà, Dar [a] drepţilor
Dumnezeu dorinţa lor o împlineşte.
25 Precum trece furtuna, [b] aşà cel nele-
giuit nu *va* mai *fi,* Dar [c] cel drept *este*
pe temelia de veci. 26 Precum dinţilor
oţătul şi ochilor fumul, Aşà *este* leneşul
pentru cei ce-l trimit. 27 [d] Temerea de
Domnul îmmulţeşte zilele, Iar [e] anii celor
nelegiuiţi se scurtează. 28 [f] Aşteptarea
drepţilor *este* bucurie, Iar speranţa ne-
legiuiţilor va pierì. 29 Calea Domnului
este scăpare celui fără de prihană, [g] Dar
ruină făcătorilor de rele. 30 [h] Dreptul
nici odată nu se va clătì, Iar nelegiuiţii
nu vor locuì pământul. 31 Gura drep-
tului scoate înţelepciune, Iar limba răs-
vrătitoare se va stârpì. 32 Buzele celui
drept cunosc bunăvoinţa, Iar gura nele-
giuiţilor *nu-i decât* răsvrătitoare.

Fericirea cuvioşilor, nenorocirea răilor.

11 [a] Cumpăna amăgitoare *este* urîciune
Domnului, Iar greutăţile depline îi
sunt plăcute. 2 [b] *De* vine înmândrirea,
vine şi ruşinea, Iar cu cei modeşti *este*

Capul 10.
a Cap. 15. 20.
b Ps. 49. 6, etc.
c Dan. 4. 27.
d Ps. 10. 14.
e Cap. 12. 24.
f Cap. 13. 4.
g Cap. 12. 4.
h Est. 8. 8.
i Ps. 9. 5. 6.
j Vers. 10.
k Ps. 23. 4.
l Cap. 6. 13.
m Vers. 8.
n Ps. 37. 30.
o Ps. 107. 42
p 1 Cor. 13. 4. 1 Pet. 4. 8.
q Cap. 26. 3.
r Cap. 18. 7.
s 1 Tim. 6. 17.
t Ps. 15. 3.
u Eccl. 5. 3.
v Iac. 3. 2.
x Fac. 24. 35
y Cap. 14. 9.
z Iov 15. 21.
a 1 Ioan 5. 14, 15.
b Ps. 37. 9, 10.
c Ps. 15. 5.
d Cap. 9. 11.
e Iov 15. 32, 33.
f Iov 8. 13.
g Ps. 1. 6.
h Ps. 37. 22, 29

Capul 11.
a Lev. 19. 35, 36.
b Dan. 4. 30, 31.

înțelepciunea. 3 [c]Neprihănirea celor
onești, ea îi conduce, Iar viclenia celor
vânzători îi strică. 4 [d]Nimic nu folo-
sește avuția în ziua mâniei, Iar [e]drepta-
tea mântuie de moarte. 5 Dreptatea
celui fără prihană dreaptă face calea lui.
Iar [f]nelegiuitul în chiar nelegiuirea sa
va cădeà. 6 Dreptatea celor onești îl
mântuie. Iar cei vânzători *chiar* în lăco-
mia *lor* se prind. 7 [g]Cu moartea omul
rău pierde *și* așteptarea *sa*. Și speranța
făcătorilor de rele va pierì. 8 [h]Dreptul
se mântuie din nevoi; Și nelegiuitul vine
în locul său. 9 [i]Fățarnicul pierde pre
aproapele său cu gura sa. Dar scăpà-vor
de ea prin înțelepciunea *lor cei* drepți.
10 [j]De fericirea drepților se bucură ce-
tatea, Și la peirea nelegiuiților *se fac*
cântări de bucurie. Cetatea se înalță prin
binecuvântarea celor onești. 11 [k]Dar
se surpă prin gura celor nelegiuți.
12 Cel ce defaimă pre aproapele său
este fără de minte. Iar cumintele tace.
13 [l]Vorbitorul de rău descopere se-
cretele. Iar cel cu minte credincioasă
ascunde lucrul. 14 [m]Unde nu *este* con-
ducere, poporul cade. Iar mântuirea *vine*
dela mulțimea celor cu *bun* sfat. 15 [n]Rău
foarte ajunge cel ce se pune chezaș pen-
tru un străin, Iar cel ce urăște darea
de mână, *este* în siguranță. 16 [o]Femeia
plăcută capătă onoare. Și cei puternici
capătă averi. 17 [p]Omul milos șieși
face bine. Iar cel crud carnea sa însăși
o chinuește. 18 Nelegiuitul își dobân-
dește câștig amăgitor. Iar [q]cel ce sea-
mănă dreptate, plată sigură. 19 Precum
dreptatea *duce* la vieață. Așà cel ce ur-
mărește răul *merge* la moarte. 20 Urî-
ciuni *sunt* Domnului cei cu inimă înrău-
tățită. Dar bineplăcuți îi *sunt* cei ce um-
blă în neprihănire. 21 [r]*Din* neam în
neam cel rău nu va rămâneà nepedepsit,
Iar [s]semânța celor drepți se va mântuì.
22 Inel de aur în râtul porcului, *Este*
femeia frumoasă fără de minte. 23 Do-
rința drepților nu *este* decât bună,
Așteptarea reilor, [t]mânia. 24 Unul
[u]împarte, și mai avut încă se face, Altul
oprește mai mult decât se cuvine, dar
numai spre lipsa sa. 25 [v]Sufletul bine-
făcător se îngrașă. [x]Și cel ce adapă, însuși
se va adăpà. 26 [y]Cel ce oprește grâ-
nele, pre acela îl blestemă poporul. Dar
[z]binecuvântare *este* pe capul celui ce *le*
vinde. 27 Cel ce caută cele bune, bună-
voință capătă, [a]Iar cel ce caută rele, *rău*
i-se va întâmplà. 28 [b]Cel ce se încrede
în avuția sa, cădeà-va. Dar [c]ca frunza
vor înverzì cei drepți. 29 Cel ce chi-
nuește casa sa [d]vânt va stăpânì. Și cel
nesocotit *va ajunge* sclavul celui înțelept
cu inima. 30 Fructul dreptului *este*
pom al vieței, Și [e]cel ce câștigă inimele,
înțelept *este*. 31 [f]Iacă, dreptului i-se
va răsplătì pe pământ. Cu cât mai mult
încă nelegiuitului și păcătosului.

Purtarea înțeleptului și a prostului.

12 Cel ce iubește povața, iubește știința,
Iar cel ce urăște mustrarea, prost
rămâne. 2 [a]Cel bun află bunăvoință
dela Domnul, Iar pre omul uneltitor de
rele îl condamnă. 3 Nimenea nu se va
întărì prin nelegiuire. Dar [b]rădăcina
drepților nu se va clătì. 4 [c]Femeia vir-
tuoasă *este* coroana bărbatului său. Iar
cea aducătoare de rușine *este* [d]ca putre-
gaiul în oasele lui. 5 Gândurile drep-
ților *țintesc la* dreptate, *Iar* sfaturile
nelegiuiților *la* înșelăciune. 6 [e]Vorbele
nelegiuiților *sunt* la pânda sângelui, [f]Iar
gura celor onești îi va scăpà. 7 [g]Nele-
giuiții se răstoarnă, și nu mai *sunt*, Iar
casa drepților va stà. 8 După a sa
minte se laudă bărbatul, [h]Iar cel ce *are*
inimă înrăutățită, spre dispreț va fi.
9 [i]Mai bun *este acela ce* nu se fălește,
și are sclav, [j]Decât cel ce face pre mân-
dru, și n'are pâne. 10 Dreptul știe până
și trebuințele animalelor sale, Iar inima
nelegiuților *este* crudă. 11 [k]Cel ce lu-
crează ogorul său, se va sătură de pâne;

c Cap. 13. 6.
d Zef. 1. 18.
e Fac. 7. 1.
f Cap. 5. 22.
g Cap. 10. 28.
h Cap. 21. 18.
i Iov 8. 13.
j Est. 8. 15.
k Cap. 29. 8.
l Lev. 19. 16.
m 1 Reg. 12. 1, etc.
n Cap. 6. 1.
o Cap. 31. 30.
p Mat. 5. 7.
q Osea. 10. 12. Iac. 3. 18.
r Cap. 16. 5
s Ps. 112. 2.
t Rom. 2 8, 9
u Ps. 112. 9.
v 2 Cor. 9. 6, 7, 8, 9, 10.
x Mat. 5. 7.
y Amos. 8. 5, 6.
z Iov 29. 13.
a Est. 7. 10.
b Iov 31. 24.
c Ps. 1. 3. Ier. 17. 8.
d Eccl. 5. 16.
e Dan. 12. 3.
f 1 Pet. 4. 17, 18.

Capul 12.
a Cap. 8. 35.
b Cap. 10. 25.
c 1 Cor. 11. 7.
d Cap. 14. 30.
e Cap. 1. 11 18.
f Cap. 14. 3.
g Ps. 37. 36, 37.
h 1 Sam. 25. 17.
i Cap. 13. 7.
j Deut. 25 4.
k Fac. 3. 19.

Iar cel ce umblă după deșertăciuni, [l] *este*
lipsit de minte. 12 Nelegiuitul dorește
întărirea răilor. Iar rădăcinele drepților
dau *acestora* tăria *lor*. 13 [m] *Este* o cursă
rea în păcatul buzelor. [n] Iar dreptul va
ieși din strâmtorare. 14 [o] Sătura-se-va
omul de bunuri cu însuși fructul gurei
sale, [p] Și dà-se-va omului plata mânelor
sale. 15 [q] În ochii nebunului dreaptă
este calea sa. Dar cel ce ascultă sfatul,
este înțelept. 16 [r] Nesocotitul pe dată
își vădește mânia sa. Iar cel cu minte
ascultă ocara. 17 [s] *Cel ce* mărturisește
adevărul, dă *mărturii* drepte. Iar mar-
turul mincinos înșelăciune. 18 [t] Vorbele
unora sunt ca loviturile de sabie. Iar
limba înțelepților *este* vindecare; 19 Bu-
za adevărului în veci se va întărì. [u] Iar
limba minciunei numai o clipă. 20 În-
șelăciune *au* în inimă cei ce urzesc rele.
Iar cei ce sfătuesc la pace, *simt* bucurie.
21 Celui drept nici un rău nu i-se va
întâmplà, Iar cei nelegiuiți se vor covârșì
de nenorociri. 22 [v] Urîciune *sunt* Dom-
nului buzele mincinoase, Iar aceia ce lu-
crează cu credincioșie, *sunt* plăcerea lui.
23 Omul cu minte ascunde știința, Iar
inima nebunilor proclamă nebunia *lor*.
24 Mâna celor harnici domnește. Iar cea
leneșă plătește dare. 25 Întristare în
inimă pleacă pre om, Și cuvântul bun îl
veselește. 26 Cel drept conduce și pre
aproapele lui. Iar calea nelegiuiților îi
rătăcește. 27 Leneșul nici nu frige ceea
ce a vânat: Bun scump omului *este* hăr-
nicia. 28 Pe cărarea dreptății *este* vieața.
Și calea cărărei *sale* nu *duce* la moarte.

Urmare mai departe a descrierii purtării înțelepte și smintite.

13 Fiul cel înțelept *ascultă* învățătura
părintelui. [a] Iar cel derâzător nici
mustrări nu ascultă. 2 [b] Cel bun mâ-
nâncă din fructele gurei sale, Iar sufletul
celor fără credincioșie, silnicie. 3 [c] Cel
ce-și păzește gura sa vieața și-o păzește,
Iar cel ce cască prea tare buzele sale,
dărăpânare își pregătește. 4 [d] Sufletul
leneșului dorește dar nimic nu *capătă*. Iar
sufletul celor harnici se satură. 5 Cu-
vântul minciunei îl urește cel drept. Iar
cel nelegiuit cășunează rușine și ocară.
6 [e] Dreptatea păzește pre cel fără pri-
hană în calea *sa*, Iar răutatea pierde pre
cel păcătos. 7 [f] Cutare se dă de avut,
nimica *având*, Și cutare se dă de sărac,
averi mari *având*. 8 Unora averea lor
nu le *servește* decât spre răscumpărarea
vieței, În timp ce săracul nici n'aude
amenințări. 9 Lumina drepților arde
bine. [g] Iar candela celor nelegiuiți se va
stinge. 10 Mândria n'aduce decât certe,
Iar cu cei ce primesc sfaturi *este* înțelep-
ciunea. 11 [h] Averea cu înșelăciune *câ-
știgată* scade, Iar cel ce o adună cu mâna
sa o va înmulțì. 12 Așteptarea înde-
lungată îmbolnăvește inima, Iar [i] dorința
împlinită *este* pom al vieței. 13 Cel ce [j] nu
bagă în seamă cuvântul, ruinase-va. Iar
cel ce se teme de poruncă, răsplătì-se-va.
14 [k] Învățătura înțeleptului *este* un izvor
al vieței, Ce-*l* depărtează dela [l] laturile
morții. 15 Înțelegerea bună face *pre
om* plăcut, Dar calea celor fără credin-
cioșie *este* aspră. 16 [m] *Toate le* face cu-
mintele cu știință, Iar nebunul dă de gol
nebunia *sa*. 17 Trimisul fărădelege
cădeà-va în nenorocire. Iar [n] solul credin-
cios *aduce* vindecare. 18 Sărăcia și
ocara *vor lovì* pre cel ce lapădă învă-
țătura, Iar [o] cel ce se folosește de mustrări
se va mărì. 19 *Toată* [p] pofta împlinită
este dulce sufletului, Deci urât *este* ne-
bunilor de a se lăsà de rele. 20 Cel ce
umblă cu înțelepții, înțelept va fi, Iar
cel ce se însoțește cu nebunii, nebun
va fi. 21 [q] Pre păcătoși îi urmărește
răul, Iar pre drepți îi răsplătește binele.
22 Cel bun lăsà-va moștenirea fiilor fii-
lor săi, Iar [r] averea păcătosului păstrà-
se-va pentru cel drept. 23 Bucate multe
sunt în țarina săracilor, Dar răpește-se
avuția prin nedreptate. 24 Cel ce cruță
varga sa, urește pre fiul său, Iar cel ce
iubește, îl ceartă de timpuriu. 25 Cel

[l] Cap. 6. 32.
[m] Cap. 18. 7.
[n] 2 Pet. 2. 9.
[o] Cap. 13. 2.
[p] Isa. 3. 10, 11.
[q] Luc. 18. 11.
[r] Cap. 29. 11.
[s] Cap. 14. 15.
[t] Ps. 57. 4.
[u] Ps. 52. 5.
[v] Apoc. 22. 15.

Capul 13.
[a] 1 Sam. 2. 25.
[b] Cap. 12. 14.
[c] Iac. 3. 2.
[d] Cap. 10. 4.
[e] Cap. 11. 3, 5, 6.
[f] Cap. 12. 9.
[g] Iov 18. 5, 6.
[h] Cap. 10. 2.
[i] Vers. 19.
[j] 2 Cron. 36. 16.
[k] Cap. 10. 11.
[l] 2 Sam. 22. 6.
[m] Cap. 12. 23.
[n] Cap. 25. 13.
[o] Cap. 15. 5, 31.
[p] Vers. 12.
[q] Ps. 32. 10.
[r] Iov 27. 16, 17.

drept mănâncă până la săturarea sufle-
tului său. Dar lipsă va suferì pântecele
celor nelegiuiți.

Laudă înțelepciunii adevărate în vieața omenească.

14 Toată [a]femeia înțeleaptă [b]zidește
casa sa, Iar cea nebună o surpă cu
însăși mânile sale. 2 Cel ce cu dreptate
se poartă, teme-se de Domnul, [c]*Iar* cel,
ale cărui căi strâmbe *sunt,* îl nesocotește.
3 Chiar gura nesocotitului *este* vargă
pentru mândria *sa,* [d]Iar buzele înțelep-
ților îi păzesc. 4 Unde nu *sunt* boi,
ieslele curate *sunt,* Dar mult câștig *se*
scoate din puterea boului 5 [e]Martorul
credincios nu minte, Dar martorul min-
cinos minciuni spune. 6 Derâzătorul
caută înțelepciunea, dar nu *o găsește,*
Iar [f]celui cu știință la îndemână îi *este.*
7 Depărtează-te de nebun, Căci nu vei
aflà *la dânsul* buzele științei. 8 Ințe-
lepciunea celui cuminte *este* d'a înțelege
calea sa, Iar nebunia nebunilor *îi* amă-
gește. 9 [g]Cei nesocotiți glumesc cu
păcatele. Dar între cei onești *este* bună-
voință. 10 Inima singură știe întrista-
rea sa, Și în bucuria ei nu se amestecă
un străin. 11 [h]Casa celor nelegiuiți
dărâmà-se-va, Dar cortul celor drepți
va înflorì. 12 [i]Sunt căi ce drepte se par
omului *că sunt,* Iar [j]la urmă *arată-se*
căi *conducătoare* la moarte. 13 Chiar
în mijlocul râsului se mâhnește inima,
Și [k]sfârșitul acelei bucurii *fi-va* întrista-
rea. 14 Cel cu inimă abătută *dela*
Domnul [l]săturà-se-va de căile lui, Și
omul cel bun din *ceeace este în* el.
15 Prostul crede toate vorbele, Iar cel
cuminte ia seamă la pașii săi. 16 [m]In-
țeleptul se teme și se depărtează de rău,
Dar nebunul se îngâmfează și este fără
temere. 17 Cel iute la mânie face
prostii, Și bărbatul viclean este urât.
18 Cei proști moștenesc prostii, Dar cei
cuminți se cunună cu știința. 19 Răii
se pleacă celor buni, Și cei nelegiuiți
înaintea porților celui drept. 20 [n]Să-
racul urât este chiar și aproapelui său,
Dar număroși *sunt* amicii celui avut.
21 Cel ce desprețuește pre aproapele său
păcătuește, [o]Iar acela ce se îndură de
cei săraci *este* fericit. 22 Au nu se ră-
tăcesc cei ce urzesc rele? Dar iubire și
credincioșie *este partea* celor ce se gân-
desc de bine. 23 In tot lucrul este
câștig, Dar bolboroseala buzelor *aduce*
numai lipsă. 24 Cununa înțelepților
este avuția lor, Dar nebunia nebunilor
nebunie *rămâne.* 25 [p]Martorul adevă-
rat mântuie suflete, Dar cel mincinos
minciuni spune. 26 In temere de Dom-
nul *este* siguranță tare, Și fiilor săi fi-va
el adăpost. 27 [q]Temerea de Domnul
este izvorul vieții, Ce depărtează pre om
de lațurile morții. 28 Măreția regelui
stă în mulțimea poporului, Și peirea
domnilor în lipsă de popor. 29 [r]Cel
târziu la mânie cu multă minte *este,*
Iar cel iute la mânie înalță nebunia.
30 Inima sănătoasă *este* vieața corpului,
Dar [s]pisma [t]putrezirea oaselor. 31 [u]Cel
ce apasă pre sărac, batjocorește pre [v]Fă-
cătorul său, Dar cel ce se îndură de cel
lipsit, îl mărește. 32 In însăși răutatea
sa va fi aruncat cel nelegiuit, Dar [x]drep-
tul aveà-va speranță *chiar și* la moartea
sa. 33 In inima celui priceput zace în-
țelepciunea, Dar [y]*ce este* în pieptul ne-
bunului se va ștì. 34 Dreptatea ridică
pre popor, Dar păcatul *este* rușinea na-
țiunilor. 35 [z]Bunăvoința regelui, par-
tea sclavului cuminte *este,* Dar *asupra*
celui ce face rușine, mânia sa.

Înțelepciunea aduce cu sine fericire. Nebunia și păcatul aduce nenorocire.

15 [a]Răspunsul blând înlătură mânia,
Iar [b]cuvântul aspru întărâtă mânia.
2 Limba înțelepților plăcută face știința.
[c]Dar *din* gura nebunilor nebunia izvo-
rește. 3 [d]In tot locul *sunt* ochii Dom-
nului, Văzând pre cei răi și pre cei buni.
4 Limba *iubitoare de pace este* un pom
al vieții, Iar răutatea în ea *face* spărtură
sufletului. 5 [e]Nesocotitul nesocotește

Capul 14.
a Cap. 24. 3.
b Rut. 4. 11.
c Iov 12. 4.
d Cap. 12. 6.
e Esod. 20. 16.
f Cap. 8. 9.
g Cap. 10. 23
h Iov 8. 15.
i Cap. 16. 25.
j Rom. 6. 21.
k Cap. 5. 4.
l Cap. 1. 31.
m Cap. 22. 3.
n Cap. 19. 7.
o Ps. 41. 1.
p Vers. 5.
q Cap. 13. 14.
r Cap. 16. 32.
s Ps. 112. 10.
t Cap. 12. 4.
u Cap. 17. 5.
v Iov 31. 15, 16.
x 2 Tim 4. 18.
y Cap. 12. 16.
z Mat 24. 45,47.
Capul 15.
a Judc. 8. 1, 2,3.
b 1 Sam. 25. 10, etc.
c Vers. 28.
d Iov 34. 21.
e Cap. 10, 1.

învățătura părintelui, [f] Iar cel ce ia aminte
la mustrări cuminte se face. 6 In casa
dreptului *este* un mare tezaur, Dar
în venitul celui nelegiuit este neodih-
nă. 7 Buzele înțelepților răspândesc
știință, Dar inima nebunilor nedreptate.
8 [g] Jertfa celor nelegiuiți *este* urîciune
Domnului, Dar ruga celor drepți plăce-
rea sa. 9 Urîciune *este* Domnului calea
nelegiuitului, Dar pre cel ce [h] urmează
dreptatea îl iubește. 10 [i] Grea *se pare*
pedeapsa pentru cel ce părăsește calea
cea dreaptă, Și [j] cel ce urăște mustrarea,
va muri. 11 [k] Infernul și adâncul *sunt*
înaintea Domnului, Cu cât mai mult
[l] inimile fiilor oamenilor! 12 [m] Derâză-
torul nu iubește să fie mustrat, Cu cei
înțelepți el nu merge. 13 [n] Inima vo-
ioasă înveselește fața, Dar [o] prin tristețea
inimei se frânge sufletul. 14 Inima în-
țelegătoare caută știință, Dar gura ne-
bunilor paște nebunia. 15 Toate zilele
apăsatului *sunt* rele, [p] Dar o inimă vo-
ioasă *este* un ospăț neîntrerupt. 16 [q] Mai
bine *este* puținul cu temerea Domnului,
Decât multe tezaure și neodihnă cu
dânsele. 17 [r] Mai bun *este* un prânz de
legume cu iubire, Decât un bou îngrășat
și ură cu dânsul. 18 [s] Omul mânios în-
tărâtă sfezile, Dar cel târziu la mânie
potolește cearta. 19 [t] Drumul leneșului
este ca un gard de spini, Iar cărarea
celor drepți *ca* calea bătută. 20 [u] Fiul
înțelept înveselește pre părintele *său*,
Iar omul nebun nesocotește pre muma
sa. 21 [v] Nebunia *este* bucuria *celui* fără
de minte, [x] Dar bărbatul cuminte merge
drept pe drumul *său*. 22 [y] Unde nu
este sfat, planurile se nimicesc, Dar prin
multa sfătuire se întăresc. 23 Omul
are bucurie de răspunsul gurei sale,
Și [z] un cuvânt la timpul său, cât de bun
este! 24 [a] Calea vieții *merge tot* în sus
pentru cel înțelept, Ca să se depărteze
de infernul de jos. 25 [b] Casa mândrilor
o surpă Domnul, Dar [c] hotarul văduvei
îl întărește. 26 Cugetele celui rău *sunt*
urîciune Domnului, Dar *jertfele* cele mai
curate *sunt* cuvinte plăcute. 27 Cel ce
capătă câștig nedrept, turbură casa sa,
Iar cel ce urăște mituirea va trăi.
28 Inima dreptului gândește *ce are* să
răspundă, Dar *din* gura nelegiuiților
izvoresc cele rele. 29 Departe *este*
Domnul de cei nelegiuiți, Dar ruga ce-
lor drepți o ascultă. 30 Lumina ochilor
înveselește inima; Și știrea bună îngrașă
oasele. 31 Urechea ce ascultă mustra-
rea *dătătoare de* vieață, Între înțelepți
va petrece. 32 Cel ce lapădă învăță-
tura urește sufletul său, Iar cel ce ascultă
mustrări capătă minte. 33 Temerea de
Domnul *este* o învățătură a înțelepciunii,
Și înainte de mărire *este* umilința.

Dumnezeu vede faptele oamenilor.

16 [a] Cugetele inimei ale omului *sunt*,
[b] Dar dela Domnul *vine* răspunsul
limbei. 2 [c] În ochii omului toate căile
sale *sunt* curate, Dar [d] Domnul cumpă-
nește spiritele. 3 [e] Trebile tale încre-
de-le Domnului, Și *astfel* planurile tale
tari vor fi. 4 [f] Domnul toate le-a făcut
așà, ca să răspundă una alteia, [g] Și chiar
pre cel nelegiuit pentru ziua de nenoro-
cire. 5 [h] Urîciune *este* Domnului tot
cel ce are inimă îngâmfată. [i] Din neam
în neam nu vor rămânea nepedepsiți.
6 [j] Prin iubire și adevăr se ispășește vi-
novăția, Și [k] temerea de Domnul este fe-
rirea de rău. 7 Domnul de are plă-
cere de căile unui om, El și pre înamicii
săi îi împacă cu dânsul. 8 [l] Mai bun
este puținul cu dreptate, Decât multul
câștig cu nedrept. 9 [m] Inima omului cu-
getă la căile sale, [n] Dar Domnul îndreaptă
pașii săi. 10 Hotărîre dumnezeească *fie*
pe buzele regelui, *Și* la judecată gura
sa să nu păcătuească. 11 [o] Cântarul
și cumpăna dreaptă ale Domnului *sunt*,
Toate greutățile lucrul său *sunt*. 12 U-
rîciune *fie* regilor a face nelegiuire,
Căci [p] prin dreptate se întărește tronul.

---

f Cap. 13. 18.
g Ier. 6. 20. Amos. 5. 12.
h 1 Tim. 6. 12.
i 1 Reg. 22. 8. Cap. 5. 12.
k Iov 26. 6.
l Fapt. 1. 24.
m 2 Tim. 4. 3.
n Cap. 17. 22.
o Cap. 12. 25.
p Cap. 17. 22.
q Ps. 37. 16.
r Cap. 17. 1
s Cap. 26. 21.
t Cap. 22. 5.
u Cap. 10. 1.
v Cap. 10. 23
x Efes. 5. 15.
y Cap. 11. 14.
z Cap. 25. 11.
a Filp. 3. 20
b Cap. 12. 7.
c Ps. 68. 5, 6.

Capul 16.
a Ier. 10. 23.
b Mat. 10. 19,20.
c Cap. 21. 2.
d 1 Sam. 16. 7.
e Filp. 4. 6. 1 Pet. 5. 7.
f Rom. 11. 36.
g Iov 21. 30.
h Cap. 6. 12.
i Cap. 11. 21.
j Dan. 4. 27.
k Cap. 14. 16.
l Ps. 37. 16.
m Vers. 1.
n Ps. 37. 23.
o Lev. 19. 36.
p Cap. 25. 5.

13 [q]Buzele drepte *fie* plăcerea regilor.
Și pre cel ce vorbește drept să-l iubească.
14 [r]Mânia regelui *este* trimisul morții,
Dar omul înțelept o va împăcà. 15 În
lumina feței regelui *este* vieață. Și [s]bună-
voința lui [t]ca un nour de ploaie târzie.
16 [u]Câștigarea înțelepciunei cu cât *este*
mai bună decât a aurului. Și câștigarea
înțelegerei mai bună decât a argintului.
17 Calea bătută a celor drepți *este*. a se
întoarce dela rău; Acela își păzește su-
fletul său. *care* ia aminte la calea sa.
18 [v]Mândria *merge* înaintea dărăpănărei,
Și măreția înaintea căderei. 19 Mai bine
este a fi umilit cu cei săraci. Decât a îm-
părțì prada cu cei mândri. 20 Cel ce-și
ia seamă la vorbă. află bine. Și cel ce
se [x]încrede în Domnul. fericit *va fi*.
21 Cel înțelept cu inima cuminte se nu-
mește. Și vorbele plăcute îmmulțesc în-
vățătura. 22 [y]Mintea *este* un izvor al
vieții pentru stăpânul ei. Dar nebunia
pedeapsă *este* pentru nebuni. 23 [z]Inima
înțeleptului face cuminte gura sa. Și
îmmulțește învățătura pe buzele lui.
24 Fagur de miere *sunt* vorbele plăcute.
Dulci pentru suflet și tămăduire oase-
lor.

25 *Sunt* căi ce se par omului drepte
că sunt, Iar la urmă arată-se căi *condu-
cătoare la* moarte. 26 Cel ce lucrează.
pentru el lucrează. Căci gura lui il si-
lește *la lucru*. 27 Omul de nimic ne-
norocirea *își* sapă. Și pe buzele lui *este*
ca un foc arzător. 28 Omul răsvrătitor
seamână sfadă; Și limbutul desbină pre
amici. 29 Omul silnic amăgește pre a-
micul său. Și-l duce pe o cale ce nu *este*
bună. 30 El închide ochii săi. ca să
cugete răsturnări. Mișcându-și buzele.
săvârșește nenorociri. 31 Părul cărunt
este cunună de onoare; Ea găsì-se-va pe
calea dreptății. 32 Cel târziu la mânie
este mai mare decât un viteaz. Și cel ce
știe a stăpâni sufletul său decât cel ce
ia o cetate. 33 În sân se aruncă sorțul,
Dar dela Domnul *vine* toată hotărîrea lui.

Înțelepciune și nebunie, mai ales la vorbire.

17 Mai bună *este* o [a]bucată de pâne
seacă în pace. Decât o casă plină
de cărnuri *pregătite*, cu ceartă. 2 Scla-
vul cuminte va domnì preste [b]fiul adu-
cător de rușine. Și cu frații *acestuia* va
împărțì moștenirea. 3 [c]Tigaia *este* pen-
tru *lămurirea* argintului. și cuptorul pen-
tru a aurului. Dar Domnul cercetează
inimele. 4 Făcătorul de rele pleacă u-
rechea la buze nedrepte. *Și* mincinosul
ascultă limba dărăpănărei. 5 [d]Cel ce
râde de cel sărac își bate joc de Făcă-
torul său. [e]Cel ce se bucură de nenoro-
cirea *altuia*, nu va rămâneà nepedepsit.
6 [f]Cununa bătrânilor *sunt* fiii fiilor *lor*,
Și fala fiilor părinții lor. 7 Cuvintele
alese nu se potrivesc *în gura* nebunului.
Cu cât mai puțin vorbele mincinoase *în
gura* celor mai mari *ai poporului*. 8 [g]*Ca*
o piatră scumpă *este* darul în ochii celui
ce-l primește. Ori unde se îndreaptă.
isbutește. 9 [h]Cel ce tăinuește greșelile
altora, caută iubire. [i]Iar cel ce istori-
sește lucrul. desbină pre amici. 10 Mu-
strarea pătrunde mai adânc pre cel cu-
minte. Decât o sută de lovituri pre cel
nebun. 11 Cel rău caută numai răscoală.
Dar trimite-se-va asupră-i un sol crud.
12 [j]Mai bine să întâmpine pre om o ur-
soaică. lipsită de puii ei. Decât un nebun
în nebunia lui. 13 Cel ce [k]răsplătește
binele cu rău. Dela casa aceluia răul nu
se va depărtà. 14 Începutul sfezei *este
cași* când s'ar dà drumul apelor. Deaceea
[l]părăsește cearta. înainte de a se aprinde.
15 [m]Cel ce îndreptătește pre cel nelegiuit,
și cel ce condamnă pre cel drept. Amân-
doi urîciune *sunt* Domnului. 16 La ce
servește prețul în mâna nebunului. Să-și
cumpere înțelepciune? [n]Dar îi lipsește
mintea! 17 [o]Amicul iubește în tot tim-
pul. Și la nevoie frate se face. 18 [p]Lip-
sit de minte *este* cel ce dă mâna. Cel
ce chezășuește pentru aproapele său.
19 Cel ce iubește cearta. păcatul iubește.
[q]Cel ce zidește poarta sa prea înaltă.

q Cap. 14. 35.
r Cap. 19. 12.
s Cap. 19 12.
t Iov 29. 23.
u Cap. 8. 11, 19.
v Cap. 11. 2.
x Ps. 2. 12.
y Cap 13. 14.
z Mat. 12. 34.
—
Capul 17.
a Cap. 15. 17.
b Cap. 10. 5.
c Ier. 17. 10.
Mal. 3. 3.
d Cap. 14. 31.
e Iov 31. 29.
f Ps. 127. 3
g Cap. 18. 16.
h Cap. 10. 12.
i Cap. 16. 28.
j Osea. 13. 8
k 1 Thes. 5. 15.
1 Pet. 3. 9.
l 1 Thes. 4. 11.
m Isa. 5. 23.
n Cap. 21. 25, 26.
o Rut. 1. 16.
p Cap. 6. 1.
q Cap. 16. 18.

ruină caută. 20 Cel ce *este* rău de inimă,
bine nu află. Și cel ce are [r] limbă sucită.
în nenorocire cade. 21 [s] Cel ce naște pre
nebun. supărare cu el va aveà. Și nici
o bucurie nu va aveà părintele nebunu-
lui. 22 [t] Inimă veselă dă sănătate cor-
pului. [u] Iar sufletul frânt seacă oasele.
23 Mituirea din sân o ia cel nelegiuit,
Ca să [v] sucească căile judecății. 24 [x] În-
țelepciunea *se cetește* în fața celui cu-
minte. Iar ochii nebunului *caută* la mar-
ginile pământului. 25 [y] Supărare pă-
rintelui său *este* fiul nebun. Și amără-
ciune celei ce l-a născut. 26 Nu *e* bine
a [z] pedepsì pre cel drept. *Nici* a bate pre
cei mari pentru dreptate. 27 [a] Cel cu
știință înfrânează cuvintele sale. Și cel
cu sânge rece *este* un om cuminte.
28 [b] Chiar când nebunul tace, se soco-
tește înțelept. *Și* priceput, când închise
ține buzele sale.

Prietenia și îngăduința.

18 Omul hursuz caută plăcerea lui. Sfă-
dindu-se în toate trebile. 2 Celui
nebun nu-i place cuminția. Ci *numai*
descoperirea inimei sale. 3 Când vine
cel nelegiuit, vine și disprețul. Și cu
fapta de rușine *vine* ocara. 4 [a] Ape a-
dânci *sunt* cuvintele gurei unui om: [b] Pă-
râu curgător *este* izvorul înțelepciunei.
5 [c] Nu *este* bine a căutà în fața unui nele-
giuit. Ca să înfrângi pre cel drept la
judecată. 6 Buzele nebunului vin în
ceartă. Și gura lui chieamă loviturile.
7 [d] Gura nebunului *este* ruina lui. Și bu-
zele sale *sunt* lațul vieței sale. 8 [e] Cu-
vintele clevetitorului *sunt* ca mâncările
cele alese. Ele se coboară înlăuntrul pân-
tecelui. 9 Cel leneș la lucrul său Este
[f] frate cu risipitorul. 10 [g] Turnul cel
mai tare *este* numele Domnului: Într'în-
sul va alergà cel drept și va fi ocrotit.
11 [h] Avuția avutului îi *este* cetatea sa cea
tare. Și ca un zid înalt în închipuirea sa.
12 [i] Înainte de cădere se înalță inima
omului, Și înainte de mărire *este* umi-
lință. 13 Cel ce răspunde, [j] înainte de
a ascultà. Aceasta nebunie și rușine îi
este. 14 Spiritul omului *îl* susține *în*
neputința sa. Dar pre un suflet sdrobit
cine-l poate susțineà? 15 Inima celui
înțelegător câștigă știință. Și urechea în-
țelepților caută știință. 16 [k] Darul omu-
lui îi face loc. Și-l aduce înaintea celor
mari. 17 Drept *pare-se* la judecată cel
ce *vine* mai întâi. Dar vine celalalt și-l
descoase. 18 Sorțul face să contenească
certele. El chiar și între cei puternici
hotărește. 19 Un frate înjurat *este mai
greu de redobândit* decât o cetate tare.
Și certele *lor sunt* ca zăvoarele unei în-
tărituri. 20 [l] Din fructul gurei sale se
satură corpul fiecăruia. Din venitul bu-
zelor lui se satură. 21 [m] Moartea și vieața
sunt în puterea limbei. Deaceea cei ce
o iubesc, vor mâncà din fructele sale.
22 [n] Cel *ce* a găsit o femeie *vrednică*, gă-
sit-a bunuri. Și bunăvoință dela Dom-
nul a câștigat. 23 Cu cereri vorbește
săracul. Dar [o] cu asprime răspunde avu-
tul. 24 Cel ce iubește mulți soți, se va
ruinà. Dar amicul adevărat mai tare de-
cât fratele se lipește *de tine*.

Sărăcie cuvioasă. Paguba smintelii, leneviei și a batjocurei.

19 Mai bun [a] este săracul, care umblă
în neprihănirea sa. Decât cel cu
buze înrăutățite și nebun. 2 Ca sufletul
să fie fără prevedere nu *este* bine. Și cel
ce se grăbește cu picioarele, face greș.
3 Nebunia omului strâmbătățește calea
sa. Și [b] inima lui se aprinde asupra Dom-
nului. 4 [c] Avuția înmulțește numărul
amicilor. Dar săracul se desparte *chiar
și* de amicul său. 5 [d] Martorul mincinos
nu rămâne nepedepsit. Și *cel ce* spune
minciuni nu va scăpà. 6 [e] Mulți lingu-
șesc fața celui darnic. Și [f] fiecine *este*
amicul celuia ce dă daruri. 7 [g] Toți
frații săracului îl urăsc. Cu cât mai mult
[h] se depărtează de dânsul amicii săi! El
urmărește făgăduințele *lor*, dar ele nu

r Iac. 3. 8.
s Cap. 10. 1.
t Cap. 12. 25.
u Ps. 22. 15.
v Esod. 23. 8.
x Cap. 14. 6.
y Cap. 10. 1.
z Vers. 15.
a Iac. 1. 19
b Iov 13. 5.

—

Capul 18.
a Cap. 10. 11
b Ps. 78. 2.
c Lev. 19. 15.
d Cap. 10. 14.
e Cap. 12. 18.
f Cap. 28. 24
g 2 Sam 22.3.51.
h Cap. 10. 15.
i Cap. 11. 2
j Ioan 7. 51.
k Fac. 32. 20
l Cap. 12. 15.
m Mat. 12. 37.
n Cap. 19. 14.
o Iac. 2. 3.

—

Capul 19.
a Cap. 28. 6.
b Ps. 37. 7.
c Cap. 14. 20.
d Cap. 6. 19.
e Cap. 29. 26.
f Cap. 17. 8.
g Cap. 14. 20.
h Ps. 38. 11.

însemnă nimic. 8 Cel ce-și dobândește
minte, iubește sufletul său. Cel ce păzește
cuminția,[i] află bunuri. 9 [j] Martorul min-
cinos nu rămâne nepedepsit. Și *cel ce*
spune minciuni va pierì. 10 Nebunului
nu-i șade răsfățarea. Cu cât mai puțin
[k] sclavului a domnì preste mai mari.
11 [l] Mintea omului îl face tărziu la mâ-
nie.[m] Și fala lui *este* a trece cu vederea
greșelile. 12 [n] Ca mugetul leului *este*
mânia regelui. Dar [o] ca roauă pe iarbă
bunăvoința sa. 13 [p] Fiul nebun neno-
rocire *este* părintelui său. [q] Și certele fe-
meii o picurătură neîntreruptă. 14 [r] Casă
și avere *sunt* moșteniri dela părinți. Dar
[s] o femeie cu minte *este* dela Domnul.
15 [t] Lenea *te* face a cădeà în adormire.
Și sufletul leneș [u] va flămânzì. 16 [v] Cel
ce păzește porunca, vieața și-o păzește,
Dar cel ce nu ia seamă la căile sale, va
murì. 17 [x] Cel ce pre săraci miluește.
împrumută pre Domnul. Și el ii va răs-
plătì fapta sa. 18 [y] Pedepsește pre fiul
tău, când încă este speranță. Și sufletul
tău să nu poftească moartea sa. 19 Cel
ce se lasă să cadă în mânie mare, își va
purtà pedeapsa. Și de vei căutà să-l scoți
din ea, încă și mai mult vei mărì *mânia
lui*. 20 Ascultă sfatul și primește în-
vățătura, Ca [z] la sfârșitul tău înțelept să
ajungi. 21 [a] Multe *sunt* gândurile în
inima omului. Dar *numai* hotărîrea Dom-
nului se îndeplinește. 22 *După* plăce-
rea omului *este* și mila sa. Și mai bun *este*
săracul decât omul mincinos. 23 [b] Te-
merea de Domnul *duce* la vieață. Și *cel
ce o are*. sătul va petrece: de rele nu va fi
bătut. 24 [c] Leneșul pune mâna sa în
strachină. Dar nici nu o aduce la gura
sa. 25 [d] Bate pre batjocoritor. și *încă și*
cel prost [e] se face cuminte. Și [f] mustră pre
cel cuminte, *și* el va venì la înțelegere.
26 [g] Fiul aducător de rușine și ocară,
Pradă pre părinte, alungă pre mumă.
27 Păzește-te. fiule. a ascultà învăță-
turi. Cari abat dela cuvintele înțelep-
ciunei. 28 Martorul de nimic își râde
de dreptate. Și [h] gura celor nelegiuiți
înghite nedreptatea. 29 Pregătite *sunt*
judecățile pentru *pedepsirea* batjocori-
torilor. Și loviturile pentru spinarea ne-
bunilor.

Ferește-te de înbuibare cu băutură și mâncare.

20 Batjocoritor [a] *este* vinul și sgomo-
toasă băutura îmbătătoare. Și cel ce
se întrece în ele. nu este înțelept. 2 [b] Ca
mugetul leului *este* spaima de rege,
Cel ce se aprinde asupră-i. [c] păcătuește
asupra sa chiar. 3 [d] Mărire *este* bărba-
tului a se lăsà de certe, Dar tot nebunul
se vâră *într'ânsele.* 4 [e] De teama frigu-
lui leneșul nearând, [f] Cerșetorește pela
seceriș. dar înzadar. 5 [g] *Ca o* apă
adâncă *este* sfatul în inima omului. Dar
omul cu minte îl scoate *din el.* 6 [h] Cei
mai mulți oameni se laudă cu bunătatea
lor. Dar cine va aflà pre [i] bărbatul cre-
dincios*!* 7 În neprihănireà sa umblă
cel drept. [k] Fericiți *fi-vor* după dânsul fiii
săi. 8 [l] Regele șezând pe tronul jude-
căţii. Cu *simplă* privirea sa risipește tot
răul. 9 [m] Cine poate zice: „Curățitu-
mi-am inima; Curățit sunt de păcatul
meu?“ 10 [n] Greutatea mare și mică.
măsură mare și mică, Amândouă urî-
ciuni sunt Domnului. 11 [o] Cunoaște-se
copilul chiar din jocurile sale, *De are a fi*
cu purtare curată și dreaptă. 12 [p] Auzul
urechei și văzul ochiului. Domnul pre
amândouă le-a făcut. 13 [q] Nu iubì som-
nul, ca să nu sărăcești, Deschide-ți ochii
tăi. *și* vei aveà pâne de ajuns. 14 Rău,
rău! zice cel ce cumpără. Dar cum se
duce, se laudă *cu cumpărătura sa.*
15 *Este* aur și mărgăritare multe *sunt*,
Dar [r] scula cea mai scumpă *sunt* buzele
înțelepte. 16 [s] Ia-i vestmântul. căci a
chezășuit *pentru* un străin. Și pentru
femeia străină împlinește-l. 17 [t] Dulce
este bărbatului pânea înșelăciunei. Dar

---

i Cap. 16. 20.
j Vers 5.
k Cap. 30. 22.
l Iac. 1. 19.
m Cap. 16. 32
n Cap. 16. 14, 15.
o Osea. 14. 5.
p Cap. 10. 1.
q Cap. 21. 9, 19.
r 2 Cor. 12 14.
s Cap 18 22.
t Cap. 6. 9.
u Cap. 10. 4.
v Luc. 10 28.
x Ebr. 6. 10.
y Cap. 13. 24.
z Ps. 37. 37.
a Fapt. 5. 39. Ebr. 6. 17.
b 1 Tim. 4. 8.
c Cap. 15. 19.
d Cap. 21. 11.
e Deut. 13. 11.
f Cap. 9. 8.
g Cap. 17. 2.
h Iov 15. 16.

Capul 20.
a Osea 4. 11.
b Cap. 16. 14.
c Cap. 8. 36
d Cap. 17. 14.
e Cap. 10. 4.
f Cap. 19. 15.
g Cap. 18. 4.
h Luc. 18. 11.
i Ps. 12. 1.
j 2 Cor. 1. 12.
k Ps. 37. 26.
l Vers. 26
m 1 Cor. 4. 4. 1 Ioan 1. 8.
n Deut. 25. 13, etc.
o Mat. 7. 16.
p Esod. 4. 11.
q Cap. 6. 9. Rom. 12. 11.
r Iov 28. 12, 16, 17, 18, 19.
s Cap 22. 26, 27
t Cap. 9. 17.

la urmă cu prunziș umple-se gura lui.
18 [u]Prin consfătuiri se întăresc planurile.
[v]Deaceea începe resbelul cu chibzuință.
19 [x]Vorbitorul de rău descopere secre-
tele; Cu cel [y]limbut deci nu umblà.
20 [z]Cel ce blestemă pre părintele său. sau
pre muma sa, [a]Lumina aceluia stinge-
se-va în întunerecul cel mai negru.
21 [b]Moștenirea, pentru care cineva s'a
prea grăbit la început, [c]La urmă nu se
va binecuvântà. 22 [d]Nu zice: „Cu rău
voiu răsplătì!“ [e]Așteaptă pre Domnul și
el te va ajutà! 23 [f]Uriciune *este* Dom-
nului greutatea mare și mică. Și cum-
păna înșelătoare nu *este* bună 24 [g]De
Domnul *sunt îndreptați* pașii omului.
Căci omul, ce înțelege el din calea sa?
25 Laț *este* pentru om a zice cu iuțeală:
„Sfinte *sunt*!“ Și [h]apoi a cercetà votu-
rile. 26 [i]Regele înțelept risipește pre
cei nelegiuți, Și poartă roată preste ei.
27 [j]Lumină a Domnului *este* sufletul
omului. Ea cearcă toate cămările *cele din
lăuntrul* inimei. 28 [k]Iubirea și adevă-
rul ocrotesc pre rege, Și prin iubire își
sprijină tronul său. 29 Fala tânărilor
este puterea lor, Și podoaba bătrânilor
părul cărunt. 30 Mijloacele de vinde-
care pentru cel rău *sunt* bătăile, și vână-
tăile *până la* rană.

*Pronia cerească mână inimile și căile oame-
nilor.*

21 Ca păraiele de apă *este* inima re-
gelui în mâna Domnului. O în-
dreaptă ori unde voește. 2 [a]În ochii
omului toate căile sale drepte sunt. [b]Dar
Domnul cumpănește inimile. 3 [c]A face
dreptate și judecată Mai plăcut *este* Dom-
nului decât jertfele. 4 [d]Privire sumeață
și inimă îngâmfată: *Și* candela celor nele-
giuiți păcate *sunt*. 5 [e]Gândurile celor
harnici numai îndestulare *aduc*. Dar ace-
lui prea grabnic lipsă numai. 6 [f]Câști-
gare de tezaure cu limba înșelăciunei,
Nu-i decât o deșertăciune, pre care o
vânează cei ce caută moartea. 7 Pre
cei nelegiuiți însăși prădăciunea lor îi
răpește. Căci nu voesc a face dreptate.
8 Sucit *este* drumul celui îngreuiat de
păcate. Dar dreapta *este* munca celui
curat. 9 [g]Mai bine *este* a locuì în col-
țul unui acoperiș, Decât într'o casă mare
cu o femeie sfădicioasă. 10 [h]Sufletul
nelegiuitului rele poftește: *Chiar și* ami-
cul său nu află har în ochii lui. 11 [i]De
se va pedepsì cel batjocoritor, *atuncia
și* prostul se va face înțelept: De se va
înălțà cel drept, *atuncia și* știința va
crește. 12 [j]Cel Preadrept ia samă la
casa nelegiuitului. *Și* aruncă pre nele-
giuiți în nenorocire. 13 Cel ce-și astupă
urechea la strigătul săracului, Va chiemà
și el, și nu va fi ascultat. 14 [k]Darul în
ascuns îmblânzește mânia, Și mituirea
în sân furia cea mai mare. 15 Bucu-
rie *este* dreptului de a face drept. [l]Dar
pierdere făcătorilor de rele. 16 Omul
ce se rătăcește din calea înțelepciu-
nei, Liniștì-se-va în adunarea umbrelor.
17 Cel ce iubește petrecerile, om al lip-
sei *va fi*, Cel ce iubește vinul și oleiul,
nu se va înavuțì. 18 [m]Răscumpărare
va fi cel nelegiuit pentru cel drept, Și
vânzătorul pentru cei onești. 19 [n]Mai
bine *este* a locuì în pământ pustiu, De-
cât cu o femeie sfădicioasă și supărătoare.
20 [o]Tezaure prețioase și oleiu *mult sunt*
în casa înțeleptului, Dar omul nebun le
risipește. 21 [p]Cel ce urmează drepta-
tea și iubirea, Află vieață, fericire și o-
noare. 22 [q]În cetatea celor tari întră
înțeleptul, Și surpă tăria încrederei lor.
23 [r]Cel ce-și păzește gura sa și limba
sa, Păzește și sufletul său de strâmto-
rări. 24 Derâzător *și* mândru și îngâm-
fat *este* numele aceluia, Ce lucrează cu
aprindere de mânie. 25 [s]Pre leneș îl
omor poftele sale, Căci mânele lui nu
voesc a lucrà. 26 *Cel lacom* toată ziua
numai în pofte o duce. Dar [t]cel drept
dă și nu cruță. 27 [u]Jertfa celor ne-
legiuiți uriciune *este*. Cu cât mai vârtos

u Cap. 15. 22.
v Luc. 14. 31.
x Cap. 11. 13.
y Rom. 16. 18.
z Mat. 15. 4.
a Iov 18. 5, 6.
b Cap. 28. 20.
c Hab. 2. 6.
d 1 Thes. 5. 15.
1 Pet. 3. 9.
e 2 Sam. 16. 12.
f Vers. 10.
g Ps. 37. 23.
h Eccl. 5. 4, 5.
i Ps. 101. 5. etc.
j 1 Cor. 2. 11.
k Ps. 101. 1
—
Capul 21.
a Cap. 16. 2.
b Cap. 24. 12.
c 1 Sam. 15. 22.
d Cap. 6. 17.
e Cap. 10. 4.
f 2 Pet. 2. 3
g Vers. 19.
h Iac. 4. 5.
i Cap. 19. 25.
j Mat. 7. 2.
k Cap. 17. 8. 23
l Cap. 10. 29.
m Cap. 11. 8.
n Vers. 9.
o Ps. 112. 8.
p Cap. 15. 9.
q Eccl. 9. 14. etc.
r Iac. 3. 2.
s Cap. 13. 4.
t Ps. 37. 26.
u Ps. 50. 9

de-l aduc cu gând rău? 28 [v]Martorul
mincinos va pierì. Dar cel ce *vorbeşte*
numai ceeace aude, vorbeşte cu isbândă.
29 Omul nelegiuit are căutătură obraz-
nică, Dar cel onest ia aminte la cărările
sale. 30 [x]Nici o înţelepciune, nici o
minte, Nici un sfat nu *isbuteşte* asupra
Domnului. 31 [y]Calul *poate fi* cât de
bine pregătit pentru ziua de luptă. Dar
[z]biruinţa *vine* dela Domnul.

Despre nume bun, cum se dobândeşte şi cum se pierde.

22 Mai de ales *este* un [a]nume *bun*
decât avuţie mare, *Şi* bunăvoinţa
decât argintul şi aurul. 2 [b]Avutul şi
săracul se întâlnesc unul cu altul. [c]Dom-
nul i-a făcut pre toţi. 3 [d]Cel cu minte
vede răul şi se ascunde, Dar cei proşti
trec *înainte* şi sufer. 4 [e]Răsplata umi-
linţei *şi* a temerei de Domnul *este*: Avu-
ţia şi onoarea şi vieaţa. 5 [f] Spini şi
laţuri *sunt* în calea celui strâmb. Dar
[g]cel ce voeşte a-şi păstrà vieaţa, să se
depărteze de dânsele. 6 [h]Învaţă pre
copil calea, pe care *trebue* să umble. Şi
când va îmbătrânì, nu se va abate dela
ea. 7 [i]Avutul domneşte preste săraci.
Şi cel ce se împrumută, *se face* sclavul
creditorului *său*. 8 [j]Cel ce seamănă
nedreptate, nenorocire va culege. Şi
însuşi pregăteşte varga pedepsei sale.
9 [k]Ochiul binevoitor binecuvântat va fi.
Căci din pânea sa dă săracilor. 10 [l]Go-
neşte pre batjocoritör şi *cu dânsul şi*
sfada va ieşì, Şi cearta şi ocara vor în-
cetà. 11 [m]Cel ce iubeşte curăţenia ini-
mei *Şi* buze plăcute, amicul aceluia
rege *va fi*. 12 Ochii Domnului apără
ştiinţa, Dar surpă cuvintele vânzătoru-
lui. 13 [n]Leneşul zice: „Leul *este* afară,
„Voiu fi zugrumat în uliţă." 14 [o]Gura
femeilor străine *este* o groapă adâncă.
[p]Acela cade în ea, pre care-l mâniè
Domnul. 15 Nebunia *este* legată de
inima copilului, *Dar* [q]varga pedepsitoare
o va scoate din el. 16 Cel ce apasă pre
cel sărac, ca să se înavuţească, *Şi* dă ce-
lui avut, numai lipsă va suferì. 17 Pleacă
urechea ta, şi ascultă cuvintele înţelep-
ţilor, Şi îndreaptă-ţi inima ta către în-
ţelepciunea mea. 18 Căci *sunt* plăcute,
de le vei păstrà înlăuntrul tău, *De* se
vor întărì pe buzele tale. 19 Pentru ca
încrederea ta să fie în Domnul, *De aceea*
astăzi învăţatu-te-am pre tine. 20 Au
nu ţi-am prescris de demult [r]Sfatul şi
ştiinţa? 21 [s]Ca să te învăţ adevărul,
cuvintele credincioase. [t]Ca să răspunzi
cu cuvintele adevărului celor ce te tri-
mit. 22 [u]Nu despoià pre cel sărac,
pentru că neputincios *este*. [v]Nici nu a-
păsà pre cel sărac la poartă. 23 [x]Căci
Domnul apără dreptul lor, Şi pradă vieaţa
celora ce-i pradă. 24 Nu te însoţì cu
bărbatul iute la mânie, Şi nu petrece cu
omul furios: 25 Ca să nu înveţi de-
prinderile lui, Şi să nu iei laţurile în su-
fletul tău. 26 [y]Să nu fii *unul* dintre
cei ce dau mâna, Dintre cei ce dau che-
zeşie pentru datorii. 27 Când n'ai ni-
mic, cu ce plătì, De ce [z]să-ţi ia patul tău
de supt tine? 28 [a]Nu mutà piatra de
hotar cea veche, pre care au pus-o pă-
rinţii tăi. 29 Vezi tu un bărbat iscusit
în trebile sale? *Să ştii,* că va stà înain-
tea regilor, *Şi* nu va stà înaintea oame-
nilor de jos.

Poveţe filosofice şi de cuvioşie.

23 Când şezi la masa unui domn,
Caută *numai* la cele ce *ţi-se pun*
înainte. 2 Ţi-ai pune cuţitul la gât, De
te vei arătà om lacom. 3 Nu poftì după
mâncările lui cele alese, Căci pâne amă-
gitoare *sunt* ele. 4 [a]Nu te ostenì să te
înavuţeşti. *Ci* [b]lasă-te de *aceasta* hotă-
rîre a ta. 5 Au iţi vei pune ochii tăi
pe ceeace în *curând* nu va mai fi, Căci
ea aripi îşi va face, Şi asemenea vultu-
rului va sburà la cer. 6 [c]Nu mâncà din
pânea [d]celui pismătăreţ, Şi nu poftì mân-
cările lui cele alese: 7 Căci precum
nepotrivire *este* în sufletul său, aşà *este*

v Cap. 19. 5. 9.
x Fapt. 5. 39.
y Ps. 20. 7.
z Ps. 3. 8.

Capul 22.
a Eccl. 7. 1.
b 1 Cor. 12. 21.
c Iov 31. 15.
d Cap. 14. 16.
e Ps. 112. 3.
f Cap. 15. 19.
g 1 Ioan 5. 18.
h Efes. 6. 4.
i Iac. 2. 6.
j Iov 4. 8.
k 2 Cor. 9. 6.
l Fac. 21, 9, 10.
m Ps. 101. 6.
n Cap. 26. 13.
o Cap. 2. 16.
p Eccl. 7. 26.
q Cap. 13. 24.
r Cap. 8. 6.
s Luc. 1. 3, 4.
t 1 Pet. 3. 15.
u Esod. 23. 6.
v Zech. 7. 10.
x 1 Sam. 24. 12.
y Cap. 6. 1.
z Cap. 20. 16.
a Deut. 19. 14.

Capul 23.
a 1 Tim. 6. 9. 10.
b Rom. 12. 16.
c Ps. 141. 4.
d Deut. 15. 9.

și el, „Mănâncă și bea” [e] îți zice. Dar
inima sa nu *este* cu tine. 8 Bucata, *ce*
ai mâncat-*o*, *o* vei vărsà. Și *astfel* pier-
dute îți vor fi vorbele frumoase ale tale.
9 [f] În urechile nebunului nu vorbì, Căci
el vorbele tale, ori cât de înțelepte, le
nesocotește. 10 [g] Nu mutà piatra de
hotar cea veche, Și nu intrà în câmpul
orfanilor: 11 [h] Căci răzbunătorul lor
este puternic, El va apărà dreptul lor în
contra ta. 12 Pleacă inima ta la învă-
țătură, Și urechile tale la cuvintele științ-
ței. 13 [i] Nu crutà copilului mustrare,
Căci, *de*-l vei bate cu varga, nu va murì.
14 Bate-l cu varga, [j] Ca să scapi sufletul
său de peire. 15 Fiule, [k] de va fi în-
țeleaptă inima ta, Bucurà-se-va inima
mea, da, eu însumi: 16 Și rărunchii
mei se vor veselì, când buzele tale vor
vorbì *ce este* drept. 17 [l] Inima ta să nu
pizmuească pre cei păcătoși, Ci [m] toată
ziua *fii* cu temere de Domnul. 18 [n] Căci
cu adevărat bun viitor vei aveà, Și spe-
ranța ta nu se va stinge. 19 Ascultă,
fiule, și fii înțelept, Și [o] îndreaptă inima
ta pe calea *cea bună*. 20 [p] Nu petrece
cu beutorii de vin, *Nici* cu nesățioșii de
cărnuri. 21 Căci bețivul și nesățiosul
de cărnuri sărăcește, Și [q] *beția* în zdrențe
îmbracă pre cel somnoros. 22 [r] Ascultă
pre părintele tău, care te-a născut, Și
nu desprețuì pre muma ta, când ea va
îmbătrânì. 23 [s] Cumpără adevărul, și
nu-*l* vinde, Înțelepciune, învățătură și
minte. 24 [t] Părintele celui drept se va
bucurà, Și cel ce a născut pre cel înțe-
lept, va aveà bucurie de el. 25 Părin-
tele tău și muma ta se vor bucurà, Și
aceea, care te-a născut, se va veselì.
26 Dă-mi, fiule, inima ta, Și ochii tăi
să ia seamă la căile mele. 27 [u] Căci o
groapă adâncă *este* meretricea, Și un puț
strâmt *femeia* străină. 28 [v] Ea pân-
dește ca un hoț, Și face pre mulți băr-
bați necredincioși. 29 [x] Ale cui *sunt*
vaietele? Ale cui *sunt* oftările? Ale cui
sunt sfezile? Ale cui *sunt* plângerile? Ale
cui *sunt* zdrobirile înzădar? Ai cui [y] ochi
sunt slăbiți? 30 *Ai nu* [z] ai acelora, ce
se întârzie la vin? Ai acelor ce merg să
caute [a] vinurile drese? 31 Nu te uità
la vin, când e roșu, *Și* selipește în pă-
har, când alunecă ușor. 32 *Căci* la
urmă mușcă ca un șarpe, Și împunge ca
o viperă. 33 *Și* ochii îi vor căutà la
femei străine, Și inima ta va vorbì prostii.
34 Și vei fi ca cel ce doarme în mijlocul
mării, Și ca cel ce doarme pe capătul
cârmei: 35 *Și vei zice:* [b] „Bătutu-m'au,
și durere nu am simțit, Lovitu-m'au, *și*
[c] nici n'am știut *măcar;* Când oare mă
voiu deșteptà, iarăși să-l caut.”

Îndemnări spre a fi mai răbdător și îngăduitor.

24 [a] Nu pizmuì pre oamenii răi, [b] Nici
nu poftì a fi cu ei: 2 [c] Căci stri-
căciune cugetă inima lor, Și buzele lor
nenorocire vorbesc. 3 Cu înțelepciune
se zidește o casă, Și cu cuminție se în-
tărește. 4 Și cu știință se umplù că-
mările Cu toate tezaurele cele scumpe
și plăcute. 5 [d] Bărbatul înțelept *este*
puternic, Și bărbatul științei întărește
puterea. 6 [e] Căci cu sfaturi bune poți
să-ți faci resbelul, Și biruința *atârnă*
dela multa sfătuire. 7 [f] Preaînaltă *este*
nebunului înțelepciunea, La judecată
nu-și deschide gura sa. 8 Cel ce [g] se
gândește a face rele, Chiemà-se-va unel-
titor de răutăți. 9 Cugetarea nebună
este păcat, Și derâzătorul urîciune *este*
omului. 10 *De* pierzi curagiul în
ziua nevoii, Puterea ți-se va micșorà.
11 [h] Scapă pre cei ce se duc la moarte,
Și pre cei ce *sunt* aproape de a fi uciși,
O, oprește *moartea lor;* 12 *Că*, de vei
zice: „Iacă, n'am știut de una ca acea-
sta”, Au doară [i] cel ce cumpănește ini-
mile n'a luat seamă? Și *nu* știe cel ce
păstrează sufletul tău? Și *nu* va răsplătì
fiecăruia [j] după fapta sa? 13 [k] Mănâncă,
fiule, miere, că plăcută *este*, Și fagurul
cel dulce cerului gurei tale. 14 *Dar*

---

e Ps. 12. 2.
f Mat. 7. 6.
g Deut. 19. 14.
h Iov 31. 21.
i Cap. 13. 24.
j 1 Cor. 5. 5.
k Vers. 24. 25.
l Ps. 37. 1.
m Cap. 28. 14.
n Ps. 37. 37.
o Cap. 4. 23.
p Rom. 13. 13. Efes. 5. 18.
q Cap. 19. 15.
r Cap. 1. 8.
s Cap. 4. 5, 7.
t Cap. 10. 1.
u Cap. 22. 14.
v Cap. 7. 12.
x Isa. 5. 11, 22.
y Fac. 49. 12.
z Cap. 20. 1.
a Ps. 78. 8.
b Cap. 27. 22.
c Efes. 4. 19.

—

Capul 24.

a Ps. 37. 1, etc.
b Cap. 1. 15.
c Ps. 10. 7.
d Cap. 21. 22.
e Cap. 11. 14.
f Ps. 10. 5.
g Rom. 1. 30.
h 1 Ioan 3. 16.
i Cap. 21. 2.
j Rom. 2. 6.
k Cânt. 5. 1.

[l]tot așà învață înțelepciunea pre sufle-
tul tău; Că de vei aflà-*o*,[m]bun viitor vei
aveà, Și speranța ta nu se va stinge.
15 Tu, nelegiuitule,[n]nu pândì locuința
celui drept, *Și* nu despoià coliba sa cea
liniștită; 16 [o]Căci de șapte ori va cădeà
cel drept, și iarăși se va sculà: [p]Dar
nelegiuiții se aruncă în nenorocire.
17 [q]De cade inamicul tău, nu te bucurà.
Și de se clătește, să nu se veselească
inima ta: 18 Ca să nu vadă Domnul,
și să fie *fapta ta* neplăcută in ochii săi.
Și să-și întoarcă mânia sa dela dânsul!
19 [r]Nu te aprinde asupra făcătorilor de
rele. Nici nu pizmuì pre cei nelegiuiți:
20 [s]Căci pentru cel rău nu va fi viitor
bun; [t]Candela nelegiuiților se va stinge.
21 [u]Teme-te de Domnul, fiule, și de
rege; *Și* cu răsturnătorii nu te însoțì;
22 Căci într'o clipă răsare ruina lor, Și
nenorocirea dela amândoi cine o poate
prevede. 23 Încă și acestea le *avem*
dela cei înțelepți: [v]Nu *este* bine a căutà
în fața la judecată. 24 [x]Cel ce zice ne-
legiuitului: „Drept ești“, Pre acela îl
vor blestemà popoarele *și* națiunile în
ură îl vor aveà. 25 Dar cei ce-*l* mustră,
bine *le* va fi, Și preste ei va venì bine-
cuvântarea celor buni. 26 Cel ce răs-
punde cu dreptate *cuiva, Îi* dă o sărutare
cu buzele. 27 [y]Mântuie afară lucrul
tău, Și îngrijește-ți câmpul tău, Și apoi
apucă-te de-ți zidește casa. 28 [z]Fără
cuvânt nu fii martur asupra aproapelui
tău: Căci poți să amăgești *dreptatea* cu
buzele tale. 29 [a]Nu zice: „Precum
mi-a făcut, *așà* îi voiu face și eu, Voiu
răsplătì *acestui* om după fapta sa.“
30 Trecut-am pe lângă țarina unui *om*
leneș, Și pe lângă via unui om fără de
minte:

31 Și iacă, [b]*erau* în totul numai
scai înalți, Spinii le acoperiseră întinsul
lor, Și îngrădirea lor de piatră erà sur-
pată. 32 Văzut-am *acestea, și le*-am
luat în inima mea, Am căutat, *și* am tras
această învățătură: 33 O leacă de
somn, o leacă de dormitare, o leacă de
ședere cu mânile culcate. 34 Și sără-
cia, *ca* un hoț, te va ajunge, Și lipsa, ca
un haiduc.

Adevărata onoare e plata înțelepciunii.

25 Încă și [a]acestea *sunt* proverbe de
ale lui Solomon, Pre cari le-au
adunat bărbații lui Hezekia, regele lui
Iuda: 2 [b]Mărirea lui Dumnezeu *stă* în
a ascunde un lucru, Dar mărirea regilor
în [c]a cercetà un lucru. 3 Cerul pentru
înălțimea *sa*, și pământul pentru adân-
cimea *sa,* Și inima regilor nepătrunză-
toare *sunt*. 4 [d]Scoate zgura din argint,
Și va ieșì argintarului un vas *ales*.
5 [e]Depărtează pre cel nelegiuit de din-
naintea regelui, Și [f]tronul său prin drep-
tate se va întàri. 6 Nu te sumețì înain-
tea regelui, Și nu stà în locul celor mari:
7 [g]Căci mai bine *este* să-ți zică: „Suie-
te aicia!“ Decât să te pogori de fața
celui mai mare, După ce l-au văzut ochii
tăi. 8 [h]Nu *fii* grabnic a ieșì la judecată,
De teamă ca nu la urmă să faci ceva
rău, Dacă potrivnicul tău te va răpune.
9 [i]*Așà* poartă-*te* în neînțelegerea cu a-
proapele tău, Încât să nu descoperi taina
altuia; 10 Ca să nu te defaime cel ce-*o*
va auzì, *Și să nu*-ți *atragi* un nume rău,
care nu se va duce *dela tine*. 11 [j]Mere
de aur în pănere de argint *Este* cuvân-
tul zis la timp. 12 Cercel de aur și
podoabă de aur ales *Este* înțeleptul ce
mustră pentru o ureche ascultătoare.
13 [k]Ca omătul răcoritor în timpul cule-
sului, *Este* solul credincios pentru cei
ce-l trimet; Căci el reînsuflețește sufle-
tul domnului său. 14 Ca [l]nourii și vân-
tul fără ploaie, *Este* bărbatul [m]ce se fă-
lește cu un dar mincinos. 15 [n]Prin în-
delungă răbdare se înduplecă cel pu-
ternic, Și limba moale frânge oasele.
16 [o]*De* găsești miere, mănâncă *numai*
cât iți este destul, Ca să nu te prea sa-
turi de ea, și să o verși. 17 Pune rar

---

l Ps. 19. 10.
m Cap. 23. 18.
n Ps. 10. 9. 10.
o Iov 5. 19
p Est. 7. 10
q Iov 31. 29.
r Ps. 37. 1.
s Ps 11. 6.
t Iov 18. 5, 6.
u Rom. 13 7
v Lev. 19. 15. Ioan 7. 24.
x Cap. 17. 15.
y 1 Reg. 5.17,18.
z Efes. 4. 25.
a Mat. 5. 39, 44.
b Fac. 3. 18.
—
Capul 25.
a 1 Reg. 4. 32.
b Rom. 11. 33.
c Iov 29 16.
d 2 Tim. 2. 21.
e Cap. 20. 8.
f Cap. 16. 12
g Luc. 14. 8, 9, 10.
h Mat. 5. 25.
i Mat. 5. 25.
j Isa. 50. 4
k Cap. 13. 17.
l Iuda 12.
m Cap. 20 6.
n Fac. 32. 4, etc. 1 Sam. 25. 24, etc.
o Vers. 27.

piciorul tău în casa amicului tău, Ca să
nu se desguste de tine, și să te urască.
18 [p] Cel ce vorbește mărturie mincinoasă
asupra aproapelui său *Este ca* un cio-
can, *ca* o sabie și o săgeată ascuțită.
19 Încrederea *ce se pune* în timp de ne-
voie într'un necredincios, *Este ca* dintele
rupt și piciorul olog. 20 Cel ce cântă
cântări unei inimi triste *Este ca* și cel
ce se desbracă de vestminte într'o zi
rece, *Și ca* oțetul pe tibișir. 21 [q] De
este flămând inamicul tău, satură-l cu
pâne, Și de este însetat, adapă-l cu apă:
22 [r] Căci *astfel făcând*, cărbuni de foc
aduni pe capul lui. [s] Și Domnul îți va
răsplătì. 23 [t] Vântul de mează-noapte
naște ploaie, Și limba cea clevetitoare o
față scârbită. 24 Mai bine *este* a locuì
în colțul unui acoperiș, Decât într'o casă
mare cu o femeie sfădicioasă. 25 O
știre bună din țară depărtată, *Este ca*
apa răcoritoare pentru sufletul însetat.
26 Dreptul ce se clatină înaintea celui
nelegiuit *Este ca* o fântână turbure, și
ca un isvor stricat. 27 Nu *este* bine a
mâncà prea multă miere, Și *nu este de*
laudă a alergà după mărire. 28 *Ca* o
cetate surpată, fără ziduri, *este* cel Ce
nu-și stăpânește sufletul său.

Oameni smintiți, leneși și falși nu sunt vrednici de nici o cinste.

26 Precum omătul vara, [a] și ploaia la
cules, Așà nu se cade mărire ce-
lui nebun. 2 Precum paserea, când
sare ici și colea, precum rândunica, când
zboară: Așà [b] blestemul cel nemeritat,
Nu cade *pe capul nimănui*. 3 [c] Biciul
este pentru cal, frâul pentru asin, Și
varga pentru spinarea nebunilor. 4 Nu
răspunde nebunului după nebunia sa,
Ca să nu te faci asemenea lui. 5 [d] Răs-
punde nebunului după nebunia lui, Ca
să nu fie înțelept în ochii săi. 6 Cel ce
trimete știre printr'un nebun *Este ca*
cel ce-și taie picioarele, ca cel ce bea
dureri. 7 Picioarele ologului sunt slabe,
Așà *este* proverbul în gura nebunilor.
8 Ca cel ce leagă piatra în praștie, Așà
este și cel ce dă mărire celui nebun.
9 Ca un toiag de spini, încăput în mâna
celui beat, Așà *este* proverbul în gura
nebunilor.
10 *Ca* arcașul ce ținteşte în toate,
Așà este cel ce-și năimește nebuni, *cel
ce-și* năimește trecători. 11 [e] Cum se
întoarce cânele la vărsătura sa, [f] *Așà* ne-
bunul se întoarce la nebunia sa. 12 [g] Vă-
zut-ai pre careva, că înțelept se crede?
Mai multă speranță pentru un nebun *este*
decât pentru dânsul. 13 [h] Leneșul zice:
Leul *stă* la drum! Leul *stă* pe uliți!
14 *Cum* ușa se învârtește în țâțânele ei,
Așà și leneșul în patul său. 15 [i] Lene-
șul pune mâna în strachină, *Dar* cu a-
nevoie o duce la gură. 16 Leneșul mai
înțelept *este* în ochii săi, Decât șapte
oameni gata la tot răspunsul. 17 Cel
ce în treacăt se amestecă cu prindere
într'o ceartă, ce nu-l *privește*, Acela a-
pucă de urechi un câne. 18 Ca nebu-
nul ce aruncă foc, săgeți și moarte,
19 Așà *este* cel *ce* înșeală pre amicul
său, Și *apoi* zice: [j] Au n'am glumit?
20 Unde lemne nu mai *sunt*, focul se
stinge, Și unde clevetitor nu *mai este*,
cearta încetează. 21 *Cum* cărbunii *a-
daugă* la jăratic și lemnele la foc, Așà
sfădiciosul la ațâțarea certei. 22 Cuvin-
tele clevetitorului *sunt* ca mâncările cele
alese, Și se coboară înlăuntrul pântece-
lui. 23 Argint plin de sgure, turnat
preste vas de lut, *Sunt* buzele arzătoare
și o inimă rea. 24 Inamicul cu buzele
se preface, Și păstrează înșelăciunea în
lăuntrul său; 25 De-ți vorbește plăcut,
nu-l crede, Căci șapte uri *sunt* în inima
sa: 26 Ura *sa* se ascunde supt amă-
gire, *Totuși* răutatea sa se va dà pe față
în adunare. 27 Cel ce sapă groapă,
însuși cădeà-va în ea, Și piatra cădeà-va
asupra celui ce o rostogolește. 28 Limba
mincinoasă urăște *pre cei ce* i-au do-
borît, Și gura lingușitoare aduce strică-
ciune.

p Ps. 57. 4. q Dan. 6. 18. r Mat. 5. 44 Rom. 12. 20 s 2 Sam. 16. 12. t Iov 37. 22. — *Capul 26.* a 1 Sam. 12. 17. b Num. 23. 8. c Ps. 32. 9. d Mat. 16. 1—4. e 2 Pet. 2. 22. f Esod. 8. 15. g Luc. 18. 11. Rom. 12. 16. h Cap. 22. 13. i Cap. 19. 24. j Efes. 5. 4. —

Ferește-te de preamărire proprie și de semeție.

27 [a]Nu te lăudà cu ziua de mâne:
Căci nu știi ce poate aduce o zi.
2 [b]Altul să te laude, iar nu gura ta. Străi-
nul, iar nu buzele tale. 3 Grea *este* piatra,
și greu este nisipul, Dar mânia celui
nebun mai greà *este* decât amândouă.
4 Crudă *este* mânia. și *ca* o înundare
este furia, Dar [c]cine poate stà înaintea
geloziei? 5 Mai bună *este* [d]mustrarea
pe față decât iubirea în ascuns. 6 [e]Ră-
nile *făcute* de amic cu bună credință
sunt. Dar amăgitoare *sunt* sărutările
inamicului. 7 Cel sătul calcă în pi-
cioare fagurul. Dar [f]celui flămând toate
amărîciunile dulci i-se par. 8 Ca pa-
sărea alungată din cuibul ei. Așà *este*
bărbatul gonit din locul său. 9 Oleul
și tămâia veselesc inima. Așà și dulceața
amicului, *venită* dintr'un sfat din inimă.
10 Pre amicul tău și pre amicul părin-
telui tău nu-i părăsì. Și în casa fratelui
tău să nu întri in ziua năcazului: [g]Mai
bun *este* un vecin de apropiere, decât
un frate în depărtare. 11 Fii înțelept,
[h]fiule, înveselește inima mea: [i]Ca să
pot dà răspuns celui ce mă defaimă.
12 [j]Cel cu minte vede răul, *și* se ascunde.
Dar cei proști trec înainte, *și* sufăr.
13 [k]Ia-i vestmântul! căci a chezășluit
pentru un străin. Și pentru femeia străină
împlinește-l. 14 Cel ce binecuvintează
pre amicul său cu vocea tare de dimi-
neață. Drept blestem i-se va socotì.
15 [l]O picurătură neîntreruptă în zi de
ploaie, Și o femeie sfădicioasă una sunt;
16 Cel ce *caută* să o oprească *este ca și*
cum ar căutà să oprească vântul. Și să
țină oleiul în dreapta sa. 17 Ferul cu
fer se ascute. Așà și vederea amicului
ascute pre amic. 18 [m]Cel ce păzește
smochinul, va mâncà *din* fructele sale.
Și cel ce păzește pre domnul său. va fi
onorat. 19 Precum în apă fața *răs-*
punde la față. Așà și inima unui om la
inima altuia. 20 *Precum* [n]iadul și
adâncul nu se satură. Așà nu se satură
nici ochii [o]omului. 21 *Precum* tigaia
este pentru lămurirea argintului, și cup-
torul pentru a aurului. Așà *se cearcă*
omul prin *gura celor ce-l* laudă. 22 Pre
nebun chiar în piuă de-l vei sdrobi la
un loc cu grăunțele supt pilug. Dintr'însul
tot nu se va duce nebunia. 23 Îngri-
jește-te bine de oile tale. *Și* ia seamă
la turmele tale: 24 Căci avuția în veci
nu ține. Nici coroana din neamuri în
neamuri. 25 Fânul se strânge și otava
se arată, Și ierburile din munți se adună:
26 Mieii îți *sunt* pentru a te îmbrăcà.
Și berbecii *sunt* prețul ogorului *tău*.
27 Și laptele îmbelșugat al caprei *este*
pentru hrana ta, Pentru hrana casei tale.
Și mijloc de traiu pentru sclavele tale.

Fericirea evlaviei și a cinstei, nefericirea nelegiuirii.

28 Cel [a]nelegiuit fuge, fără ca nime-
nea să-*l* gonească. Dar curagioși ca
leul sunt cei drepți. 2 Pentru păcatele
unei țări *sunt* mulți domni în ea, Dar
printr'un om înțelept *și* cuminte ea ca-
pătă stabilitate. 3 [b]Omul sărac, care
apasă pre cei lipsiți, *Este ca* șivoiul de
ploaie. *ce aduce* lipsă de pâne. 4 [c]Cei
ce părăsesc legea. laudă pre nelegiuiți,
[d]Dar cei ce păzesc legea se ceartă cu
dânșii. 5 [e]Oamenii răi nu știu ce *este*
drept. Dar [f]cei ce caută pre Domnul
toate le înțeleg. 6 [g]Mai bun *este* săra-
cul. ce umblă în neprihănirea sa. Decât
cel fățarnic *în* căile *sale*. și *este* avut.
7 [h]Cel ce păzește legea *este* un fiu cu-
minte. Dar cel ce umblă cu cei lacomi.
rușine face părintelui său. 8 [i]Cel ce
immulțește averea sa prin camătă și
prin dobânzi. O adună pentru cel ce
miluește pre cei săraci. 9 [j]Cel ce-și
întoarnă urechea sa, ca să nu auză le-
gea. [k]Chiar și rugăciunea lui urîciune
este. 10 [l]Cel ce pe căi rele rătăcește
pre cei onești. Cădeà-va în însăși groapa
sa. [m]Dar cei fără prihană cele bune mo-
șteni-vor. 11 Omul avut *trece de* înțe-
lept în ochii săi. Dar săracul cel cuminte

Capul 27. a Luc. 12. 19, 20. b Cap. 25. 27. c 1 Ioan 3. 12. d Gal. 2. 14. e Ps. 141. 5. f Iov 6. 7. g Cap. 17. 17. h Cap. 10. 1. i Ps. 127. 5. j Cap. 22. 3. k Esod 22. 26. l Cap. 19. 13. m 1 Cor. 9. 7, 13. n Hab. 2. 5. o Eccl. 1. 8.

Capul 28. a Ps. 53. 8. b Mat. 18. 28. c Ps. 10. 3. d 1 Reg. 18. 18, 21. e Ps. 92. 6. f Ioan 7. 17. g Cap. 19. 1. h Cap. 29. 3. i Iov 27. 16. 17. j Zech. 7. 11. k Ps. 66. 18. l Cap. 26. 27. m Mat. 6. 33.

îl înțelege. 12 [n] Când biruesc cei drepți.
multă mărire *se* face. Dar când se scoală
cei nelegiuiți. toți se ascund. 13 [o] Cel
ce ascunde fărădelegile sale nu va pros-
perà. Dar cel ce *le* mărturisește și *le* pă-
răsește va aflà îndurare. 14 Fericit *este*
cel [p] ce totdeauna se teme. [q] Dar cel ce-și
învârtoșează inima în năcaz va cădeà.
15 [r] Leu mugitor și urs flămând [s] *Este*
domnul rău preste un popor sărac.
16 Domnul lipsit de minte mare *este* în
apăsările *sale*. *Dar* cel ce urăște sgâr-
cenia prelungește zilele *sale*. 17 [t] Omul
împovorat cu sânge de om, Fugar va fi
până la mormânt. nimenea apucându-l.
18 Cel ce umblă în neprihănire va fi
mântuit. Dar cel fățarnic *în* căile *sale*
pe dată va cădeà. 19 Cel ce lucrează
țarina sa, sătură-se-va de pâne. Dar cel
ce se ia după *oameni* deșerți. de sărăcie
se va săturà. 20 Bărbatul cu credin-
cioșie bogat va fi în binecuvântări, Dar
cel ce prea se grăbește să se înavuțească.
nu va fi nevinovat. 21 Nu *este* bine a
căutà la fața *cuiva*. Căci pentru o bu-
cată de pâne el. *poate*. va păcătuì. 22 Cel
pismaș aleargă după avere. Și nu știe, că
lipsa îl va lovì. 23 Cel ce mustră pre
oameni. Aflà-va în urmă mai mult har.
Decât cel ce lingușește cu limba *sa*.
24 Cel ce pradă pre părintele său sau
pre muma sa. Și zice: „Nu-*i* păcat acea-
sta.“ Soț *este* cu hoțul. 25 Trufașul
ațâță sfada: Dar cel ce se încrede în
Domnul se va îngrășà. 26 Cel ce se
încrede în inima sa. nebun este. Dar cel
ce umblă cu înțelepciune va scăpà.
27 Cel ce dă săracului. lipsă nu va su-
ferì: Dar cel ce închide ochii săi. bogat
va fi în blesteme: 28 Când cei nele-
giuiți se scoală, oamenii se ascund. Dar
când pier. drepții se înmulțesc.

*Înțelepciunea aduce fericire, nebunia și păca-
tul au ca urmare peirea.*

29 [a] Cel ce cu *toate* mustrările rămâne
tare la cerbice. Sfărâmà-se-va
intr'o clipă. fără vindecare. 2 [b] Când
drepții se înmulțesc. se bucură popo-
rul, Dar când cel nelegiuit domnește.
[c] poporul geme. 3 [d] Cel ce iubește înțe-
lepciunea înveselește pre părintele său.
[e] Iar celui ce este soțul meretricilor risi-
pește averea. 4 Regele țara prin drep-
tate o stăpânește. Dar cel ce ridică dări.
o surpă. 5 Omul ce lingușește pre a-
proapele său. Întinde cursă pașilor lui.
6 În fărădelegea celui rău *este* lațul *său*.
Dar cel drept va cântà. și se va bucurà.
7 [f] Cel drept caută judecata săracilor.
Dar cel nelegiuit nici nu voește să știe
de ea.

8 [g] Cei batjocoritori scoală cetatea.
Dar înțelepții [h] împacă furia *ei*. 9 Cel
înțelept. *când* cu nebunul se ceartă. [i] Sau
de se mânie sau de râde, pace *tot n'are*.
10 [j] Bărbații sângiurilor urăsc pre cel
fără prihană. Și caută vieața celor onești.
11 [k] Nebunul își arată toată mânia sa.
Dar înțeleptul o stăpânește. 12 Când
domnul dă ascultare cuvintelor minci-
noase. Toți sclavii săi *sunt* nelegiuiți.
13 Săracul și apăsătorul [l] se întâlnesc:
[m] Domnul ochii amândurora îi lumi-
nează.

14 [n] Regele ce [o] cu credincioșie ju-
decă pre săraci. Tronul aceluia în veci
se va întărì. 15 [p] Varga și mustrarea
înțelepciune dau. Dar [q] copilul. lăsat *în
voia sa*. rușine va aduce mumei sale.
16 Când nelegiuiții se înmulțesc, înmul-
țescu-se *și* păcatele. [r] Dar cei drepți vor
vedeà peirea lor. 17 [s] Îndreaptă pre
fiul tău, și el liniște îți va dà. Da, bucurie
va aduce sufletului tău. 18 [t] Unde viziu-
nea *dumnezeească* lipsește. poporul este
desfrânat. [u] Dar cel ce păzește legea *este*
fericit. 19 Cu cuvinte *numai* nu se
îndreaptă servul. Când pricepe că nime-
nea nu-*l* va pedepsì. 20 Vezi pre careva.
că se prea grăbește în cuvintele sale?
[v] Mai multă speranță pentru un nebun
decât pentru dânsul este. 21 Cel ce
desmeardă pe servul său din tânărețea
sa. Până la urmă de fiu îl va aveà,

n Eccl. 10. 6.
o 1 Ioan 1. 8, 9. 10.
p Ps. 16. 8.
q Rom 2 5
r 1 Pet. 5. 8
s Mat. 2. 16.
t Fac. 9 6.

Capul 29.
a 1 Sam. 2. 25.
b Est. 8. 15.
c Est. 3. 15.
d Cap. 10. 1.
e Luc 15. 13,30.
f Iov 29. 16
g Cap. 11. 11.
h Ezec. 22. 30.
i Mat. 11. 17.
j Fac. 4. 5, 8. 1 Ioan 3. 12.
k Judc. 16. 17.
l Cap. 22. 2.
m Mat. 5. 45.
n Cap. 20 28
o Ps. 72. 2, 4, 13, 14.
p Vers. 17.
q Cap. 10. 1.
r Ps. 37. 36.
s Cap. 13. 24.
t 1 Sam. 3. 1.
u Ioan 13. 17.
v Cap 26. 12.

22 [x] Cel mânios ațâță sfada; Și cel ce iute
se aprinde multe păcate face. 23 [y] Trufia
înjosește pe om, Dar cel cu spiritul umilit
capătă onoare. 24 Cel ce împărțește
cu furul, urește sufletul său. El aude ble-
stemul și nu-l spune. 25 *Cel cu* teamă
de oameni curse *își* întinde: Dar cel ce
se încrede în Domnul va fi scăpat.
26 Mulți caută fața domnitorului. Dar
dela Domnul *vine* judecata fiecăruia.
27 Nelegiuitul în urîciune *este* celor
drepți. Și urîciune *este* celui nelegiuit cel
onest în calea *sa*.

Mărturisirea lui Agur.

30 Cuvintele lui Agur, fiul lui Iake.
[a] Învățătura, *pre care* a cuvântat-*o*
acest bărbat către Itiel. Către Itiel, și
Ucal: 2 [b] Cu adevărat mai tâmpit *sunt*
decât oricine, Și mintea oamenilor nu o
am. 3 Înțelepciune n'am învățat, Nici
știința celor sfinți n'am. 4 [c] Cine s'a
suit în ceruri și *înapoi* s'a pogorît? [d] Cine
a adunat vântul în pumnii săi? Cine a
întărit toate marginile pământului? Care
este numele său? care numele fiului
său? *spune*, de știi? 5 [e] Lămurite *sunt*
toate cuvintele lui Dumnezeu? [f] Scut *este*
acelora ce se încred într'însul. 6 [g] Nu
adăugi *nimic* la cuvintele lui, Ca să nu
te certe, și să *nu* te găsească mincinos.

Ruga lui Agur.

7 Pentru două lucruri te rog: Nu
mi-*le* oprì, înainte de ce voiu murì;
8 Deșertăciunea și cuvântul mincinos de-
părtează-le dela mine: Nu-mi dà nici
sărăcie nici avuție: [h] Hrănește-mă din
pânea ce mi-se cuvine: 9 [i] Ca nu prea
săturându-mă să *te* lapăd, Și să zic:
„Cine *este* Domnul?“ Sau prea sărac
ajungând, să fur, Și să iau *în deșert* nu-
mele Dumnezeului meu!

Proverbele înțelepte ale lui Agur.

10 Nu cleveti pre sclav la domnul
său, Ca să nu te blesteme, și să *nu* fii
vinovat. 11 *Este* un neam *de oameni*,
cari blastemă pre părintele lor, Și nu
binecuvântează pre muma lor. 12 *Este*
un neam *de oameni*, [j] *cari sunt* curați
în ochii lor, Și *totuși* nu sunt spălați de
mârșăvia lor. 13 *Este* un neam *de oa-*
meni, cari sunt [k] sumeți foarte în ochii
lor, Și înalți în pleoapele lor. 14 [l] *Este*
un neam, ai căror dinți *sunt* săbii, Și
măselele lor cuțite: [m] Ca să mânânce pre
cei săraci din țară, Și pre cei lipsiți *din-*
tre oameni. 15 Lipitoarea două fete
are, *ce zic:* „Adu, adu.“ Trei *lucruri*
sunt *ce* nu se mai satură, *Da* patru, *ce*
nu zic: Destul: 16 [n] Infernul, mitra
stearpă, Pământul neadăpat de apă, Și
focul, ce nici odată nu zice: Destul.
17 [o] Ochiul, *ce-și* bate joc de părintele
său, Și desprețuește a ascultà pre muma
sa. Să-l scobească pre el corbii, Și să-l
mânânce puii de vultur! 18 Trei *lu-*
cruri sunt prea grele pentru mine, ba
încă patru, pre cari nu le cunosc:
19 Calea vulturului în aer, Calea șar-
pelui pe stâncă, Calea corăbiei în inima
mării, Și calea bărbatului cu fecioară.
20 Așà *este* calea femeii adultere, Ea
mânâncă, își șterge gura, Și zice: „N'am
făcut nici un rău.“ 21 De trei *lucruri*
se clatină pământul, Ba *încă* de patru,
pre cari nu *le* poate suferì: 22 De
sclav, când ajunge rege, Și de nebun,
când se satură de hrană; 23 De o *fe-*
meie urîtă, când se mărită; Și de o
sclavă, când moștenește pe stăpâna sa.
24 Patru *lucruri* sunt mici pe pământ,
Dar cu multă înțelepciune: 25 Furni-
cele, popor neputernic, Ce-și pregătesc
de cu vara hrana lor: 26 Șoarecii de
munte, popor neputincios, Ce-și fac prin
stânci casele lor; 27 Locustele, popor
fără de rege, Ce merg în cete; 28 Pă-
iangenul, care cu mânile *se* apucă, Și *to-*
tuși șade în palaturile regelui. 29 Trei
lucruri sunt, ce sunt mărețe în pașii
lor, Ba *încă* patru *sunt cele* ce merg
frumos: 30 Leul, cel mai puternic în-
tre animale, Care nu se întoarce din-
naintea nici unuia: 31 Calul încins la
coapse, și berbecele, Și regele cu poporul

x Cap. 15. 18. y Iov 22. 29. Mat 23. 12. Fapt. 12. 23. — *Capul 30.* a Cap. 31. 1. b Ps. 73. 22. c Ioan 3. 13. d Iov 38. 4, etc. e Ps. 12. 6. f Ps. 18. 30. g Deut. 4. 2. h Mat. 6. 11. i Deut. 8. 12, 14. j Luc. 18. 11. k Ps. 131. 1. l Iov 29. 17. m Ps. 14. 4. n Cap. 27. 20. o Fac. 9. 22. —

său lângă dânsul. 32 De ai lucrat cu
nebunie, sumețindu-te, Și de ai gândit
rău, *Pune-ți* mâna pe gură. 33 Căci
din bătutul laptelui se scoate untul. Din
scărpinatul nasului se scoate sânge. Și
din lovirea în furie se scoate ceartă.

Sfaturi date lui Lemuel de muma sa.

31 Cuvintele regelui Lemuel. [a] Învăță-
tura, pre care l-a învățat muma sa:
2 O fiule, [b] fructul mitrei mele, O tu, fiul
voturilor mele: 3 [c] Nu dà tăria ta fe-
meilor, Nici căile tale [d] celor ce strică pe
regi. 4 [e] Nu *se cade* regilor, o Lemuele,
Nu *se cade* regilor a beà vin, Nici dom-
nitorilor *aplecarea spre* beuturi îmbătă-
toare. 5 [f] Ca nu bând să-și uite legea,
Și să frângă dreptul tuturor săracilor.
6 [g] Dați beuturi îmbătătoare celui aproape
de peire, Și vin celui cu suflet amărît.
7 Acesta să beà, ca să uite săràcia sa,
Și să nu-și mai amintească năcazul său.
8 [h] Deschide-ți gura pentru cel mut, [i] Pen-
tru judecata tuturor orfanilor. 9 De-
schide-ți gura, [j] judecă în dreptate, Și
[k] apără pre cel apăsat și lipsit.

Femeia bună descrisă și lăudată.

10 [l] Femeie virtuoasă cine poate găsì?
Căci prețul ei covârșește cu mult pre al
mărgăritarilor. 11 În ea se încrede
inima bărbatului ei, Și câștigul nu-i lip-
sește. 12 Ea-i arată binele și nici o-
dată răul, În toate zilele vieții sale.
13 Ea caută de lână și in, Și lucrează
cu mânile sale sârguitoare. 14 Ea este
ca și corabia negutătorului, Ce de de-
parte-și aduce hrana sa. 15 [m] Se scoală
când încă-i noapte, Și [n] dă de mâncare
casnicilor ei, Și *împarte* lucrul de pre-
ste zi sclavilor ei. 16 Ea-și pune în
gând un câmp, și-l cumpără: Din munca
mânilor ei sădește vie. 17 Cu putere
își încinge coapsele ei, Și-și întărește
brațele sale *la lucru*. 18 Ea simte, că
bun *este* câștigul ei, Lumânarea sa nu se
stinge nici *în puterea* nopții. 19 Ea
pune mânile pe furcă, Și degetele sale
apucă fusul. 20 [o] Ea întinde mâna sa
săracului, Da ea întinde mânile sale ce-
lui lipsit. 21 Ea nu are teamă de omăt
pentru casnicii săi, Căci toți casnicii săi
au vestminte de *lână* roșie. 22 Singură
își face învelitoarele de pat; În in
subțire și în purpură *este* îmbrăcată.
23 Bărbatul ei este cunoscut în poartă,
Căci șade alăturea cu bătrânii țării.
24 Face cămăși și *le* vinde, Și cingători
dă negutătorului. 25 *Întru* putere și
măreție se îmbracă, Și-și râde de ziua
ce vine. 26 Cu socoteală își deschide
gura, Și legea bunătății *este* pe limba ei.
27 Ea veghiază purtarea casnicilor săi,
Și nu mănâncă *din* pânea lenevirii.
28 Fiii ei se scoală, fericită o numesc,
Bărbatul ei o laudă, *zicând:* 29 „Multe
fete au lucrat cu virtute, Dar tu pe toate
le-ai întrecut.“ 30 Nourii *sunt* amă-
gitori, și frumusețea o deșertăciune,
Dar femeia *ce* se teme de Domnul, aceea
se va lăudà. 31 Dați din fructele mâ-
nilor ei, Și să o mărească în porți însuși
faptele ei.

ECCLEZIASTUL.

Deșertăciunea tuturor lucrurilor pământești.

1 Cuvintele [a] eccleziastului, fiul lui Da-
vid, regele în Ierusalim. 2 [b] Deșertă-
ciunea deșertăciunilor! zice eccleziastul:
deșertăciunea deșertăciunilor! [c] toate
sunt deșertăciune! 3 [d] Ce folos are
omul din toată truda sa cu care se tru-
dește supt soare. 4 Un neam trece, și
alt neam vine; [e] dar pământul rămâne
în veci. 5 [f] Soarele răsare, și soarele
apune; și grăbindu-se la locul său, ră-
sare acolo. 6 [g] Vântul bate spre mează-

Capul 31.
[a] Cap. 30. 1.
[b] Isa. 49. 15.
[c] Cap 5. 9.
[d] Deut. 17. 17.
[e] Eccl. 10. 17.
[f] Osea 4. 11.
[g] Ps. 104. 15
[h] Iov 29. 15, 16.
[i] 1 Sam. 19. 4.
[j] Lev. 19. 15.
[k] Iov 29. 12.
[l] Cap. 12. 4.
[m] Rom. 12. 11.
[n] Luc. 12. 42.
[o] Efes. 4. 28.

ECCLESIAST.
Capul 1.
[a] Cap. 7. 27.
[b] Ps. 39. 5, 6.
[c] Rom. 8. 20.
[d] Cap. 2. 22.
[e] Ps. 104. 5.
[f] Ps. 19. 5, 6.
[g] Ioan 3. 8.

zi. și se întoarnă la mează-noapte:
vântul tot se întoarnă și se întoarnă în
cercurile sale. 7 [h]Toate râurile curg în
mare, și marea nu se mai umple; la lo-
cul, de unde au venit râurile, acolo *iarăși*
se întorc. 8 Toate lucrurile *sunt* în
trudă, mai mult decât poate spune omul:
[i]ochiul nu se satură de privire, și ure-
chia nu se *mai* umple de auzire. 9 *Toate*
[j]cele ce au fost, *acele iarăși* vor fi: și
cele ce s'au făcut, acele *iarăși* se vor
face; da, *nimic* nu *este* nou supt soare.
10 Au este cevà, de care s'ar puteà
zice: „Iată, aceasta *este* nou!“ aceasta
a fost și în timpul de demult, ce a
fost înainte de noi. 11 *Cum* nu *este*
nici o aducere aminte de lucrurile tre-
cute, *așà* nu va fi nici o aducere aminte
de *lucrurile*, ce vor fi, la cei ce vor veni
în urma *lor*. 12 [k]Eu eccleziastul fost-
am rege preste Israel în Ierusalim. 13 Și
îndreptatu-mi-am inima în a cercetà și
a adâncì cu înțelepciune toate ce se fac
supt cer: [l]această trudă grea dat-o-a
Dumnezeu fiilor oamenilor, ca să se
muncească cu ea.

14 Privit-am toate ce se făceau supt
soare; și iată, toate *erau* deșertăciune
și vânare de vânt! 15 [m]Ce este strâmb
nimenea nu poate îndreptà; și lipsurile
nici unul a le numărà.

16 Vorbit-am cu inima mea, zicând:
Iată, eu am [n]mai mare și mai multă în-
țelepciune decât toți *cei* ce au fost în-
nainte de mine în Ierusalim: da, inima
mea a văzut multă înțelepciune și știință.
17 [o]Și îndreptatu-mi-am inima mea, ca
să cunosc înțelepciunea, și să cunosc
nebunia și nesocotința; și aflat-am, că
și aceasta este vânare de vânt. 18 Căci
unde *este* multă înțelepciune, *acolo este*
și mult amar; și ce ce înmulțește știința,
înmulțește durerea.

Plăcerile pământești, chiar vesela plăcere a muncei e deșeartă.

2 [a]Zis-am în inima mea: Haide! să
te încerc cu bucurie: deci gustă bi-
nele; și iată [b]și aceasta *tot* deșertăciune
este. 2 [c]Zis-am râsului: *Ești* nebun!
și bucuriei: Ce folosești?

3 [d]Cugetat-am în inima mea cu vin
să deprind corpul meu, și totuși inima
mea să se dedeà la înțelepciune, și să
înțeleg nebunia, până voiu vedeà ce *este*
mai bun pentru fiii oamenilor dintre
toate câte fac supt cer în toate zilele
vieții lor.

4 Făcutu-mi-am lucruri mari; zidi-
tu-mi-am palaturi: săditu-mi-am vii;
5 Făcutu-mi-am grădini și raiuri; și
săditu-mi-am într'însele tot *felul* de
pomi roditori; 6 Făcutu-mi-am iazuri
de apă, să adap din ele pădurea de
pomi: 7 Cumpăratu-*mi*-am servi și
serve; și avut-am o turmă de vite mari
și mici, mai numeroasă decât toți cei
ce au fost înainte de mine în Ierusa-
lim: 8 [e]Adunatu-mi-am și argint și
aur și tezaurele cele scumpe ale regi-
lor și ale provincielor: ținutu-mi-am
cântăreți și cântărețe, și desfătările fii-
lor oamenilor: femei multe. 9 Astfel
[f]fost-am mai mare și mai avut decât
toți cei ce au fost înainte de mine în
Ierusalim; și înțelepciunea mea cu mine
a rămas. 10 Și toate cele ce ochii mei
au cerut, nu le-am îndepărtat dela ei;
n'am oprit inima mea dela nici o mul-
țumire: căci inima mea s'a bucurat din
toată truda mea. [g]Și aceasta a fost *toată*
partea mea din toată truda mea. 11 Și
apoi privit-am la toate lucrurile, pre cari
le-au lucrat mânile mele, și la truda
mea, cu care m'am trudit, ca să *le* fac;
și iată toate *erau* [h]deșertăciune și vânare
de vânt; și *în ele* n'*am găsit* nici un fo-
los supt soare.

12 Întorsu-m'am deci să privesc în-
țelepciunea și [i]nebunia și prostia: căci
ce *poate face* acela, care va urmà pre
rege? cele ce s'au mai făcut. 13 Și
văzut-am, că înțelepciunea cu atâta mai
de folos este decât nebunia, pecât lu-
mina este mai de folos decât întunere-

h Iov 38. 10. i Prov. 27. 20. Cap. 3. 15. k Vers. 1. l Fac. 3. 19. m Cap. 7. 13. n 1 Reg. 3. 12. 13. o 1 Thes. 5. 21.

Capul 2. a Luc. 12. 19. b Isa. 50. 11. c Prov. 14. 13. d Cap. 1. 17. e 1 Reg. 9. 28. f Cap. 1. 16. g Cap. 3. 22. h Cap. 1. 3, 14. i Cap. 1. 17.

cul. 14 [j]Înteleptul în capul său *are*
ochii săi, dar nebunul umblă în întune-
rec; dar iarăși am cunoscut, că [k]aceeași
întâmplare se întâmplă la toți.
15 Și zis-am în inima mea: *Ci*, în-
tâmplà-*mi*-se-va tocmai ca și celui ne-
bun? Deci pentru ca să fiu mai înțelept?
Atuncia zis-am în inima mea: Și aceasta
este deșertăciune. 16 Căci nu *este* adu-
cere-aminte de cel înțelept, cum *nu* este
nici de cel nebun în veci: căci *toate* cele
din trecut se vor uità în zilele ce vor
venì. Și înțeleptul moare întocmai ca și
cel nebun!
17 Deaceea urît-am vieața; căci mi-
s'a făcut desgust de tot ce se face supt
soare: căci toate *sunt* deșertăciune și
vânare de vânt. 18 Și urît-am toate
trudele mele, *cu* cari m'am trudit supt
soare: fiindcă [l]trebue să le las celui ce
va fi după mine. 19 Și cine poate ștì,
de va fi înțelept sau nebun? Totuși el
va stăpânì tot lucrul meu, cu care m'am
trudit și cu care m'am înțelepțit supt
soare: *deci* și aceasta *este* o deșertă-
ciune. 20 Și ajuns-am în atâta, că
inima mea a pierdut *tot* curagiul pentru
tot lucrul meu, cu care m'am trudit supt
soare.
21 Căci sunt oameni, cari au lu-
crat cu înțelepciune, cu știință și cu
iscusință, *și cari totuși* au lăsat *totul*
celor ce n'au lucrat, *ca să fie* partea lor:
deci și aceasta *este* o deșertăciune și un
rău mare. 22 [m]Căci ce are omul din
toată truda sa și din poftele inimei sale,
cu care s'a trudit supt soare? 23 Căci
toate zilele lui *nu sunt decât* [n]durere, și
ostenelele lui *decât* scârbă; nici noaptea
inima lui nu are liniște: *deci* și aceasta
este o deșertăciune.
24 Nu *stă* în puterea omului să mă-
nânce și să beà, și să-și bucure inima
de lucrul său. Și văzut-am, că și aceasta
vine dela mâna lui Dumnezeu. 25 Căci
cine a mâncat și s'a desfătat mai mult
decât mine? 26 Căci el dă celui bun
înaintea sa înțelepciune, știință și bu-
curie; dar celui păcătos îi lasă osteneala
d'a strânge și a adunà, ca să dea celui
bun înaintea lui Dumnezeu: *deci* și a-
ceasta *este* o deșertăciune și vânare de
vânt.

Toată treaba omului își are timpul său. Ce face Dumnezeu rămâne.

3 Toate *au* timpul *lor*, și [a]pentru tot
lucrul supt cer *este* timp: 2 Timp
este de a se naște, și [b]timp de a murì.
Timp de a sădì, și timp de a smulge cele
sădite; 3 Timp de a ucide, și timp de
a vindecà. Timp de a surpà, și timp de
a zidì; 4 Timp de a plânge, și [c]timp de
a râde: Timp de a jelì, și timp de a
jucà: 5 Timp de a aruncà pietri, și
timp de a culege pietri: Timp de a îm-
brățișà, și timp de a se depărtà de îm-
brățișare: 6 Timp de a câștigà, și timp
de a pierde; [d]Timp de a țineà, și timp
de a lapădà: 7 Timp de a rupe, și timp
de a coase: Timp de a tăceà, și timp de
a vorbì: 8 Timp de a iubì, și timp de
a [e]urì: Timp de resbel, și timp de pace.
9 [f]Ce folos *are* cel ce lucrează de *lucrul*
cu care se ostenește?
10 [g]Văzut-am munca, pre care a dat-o
Dumnezeu fiilor oamenilor, ca să se chi-
nuească cu ea. 11 Pe toate făcutu-le-a
frumoase la timpul lor: și pus-a înțele-
gerea în inima lor, [h]fără ca omul să poată
înțelege, din început până în sfârșit,
lucrul, pre care l-a făcut Dumnezeu.
12 [i]Cunoscut-am, că într'aceste nimic
nu *este* bun, decât a se bucurà și de a
se veselì în vieața lor. 13 Și chiar [j]a
mâncà și a beà și a gustà tot omul din
bunurile ostenelelor sale, *încă și* aceasta
este un dar dela Dumnezeu. 14 Știu
bine, că tot ce face Dumnezeu, se face
pentru totdeauna; [k]nimic nu se poate
adăugì la aceasta, și nimic nu i-se poate
luà; și Dumnezeu face *aceasta*, ca *omul*
să se teamă de el. 15 [l]Ceeace este, a
fost încă: și ceeace va fi, a fost de de-
mult: și Dumnezeu rechiamă trecutul.

---

j Prov. 17. 24. k Ps. 49. 10. l Ps. 49. 10 | m Cap. 1. 3. n Iov 5. 7. — | *Capul 3.* a Vers. 17. b Ebr. 9. 27. | c Ioel 2. 16. d Amos. 5. 13. | e Luc. 14. 26. f Cap. 1. 3. | g Cap. 1. 13. h Cap. 8. 17. | i Vers. 22. j Cap. 2. 24. | k Iac. 1. 17. l Cap. 1. 9.

Temę-te de Dumnezeu și mulțumește-te cu partea ta.

16 Și mai [m]văzut-am supt soare, *că
în* locul de judecată, *tocmai* acolo *erà*
nedreptate; în locul *unde trebueà să se
facă* dreptate, *tocmai* acolo *erà* nedrep-
tate. 17 *Și* zis-am în inima mea: [n]Dum-
nezeu va judecà pre cel drept și pre cel
nelegiuit: căci *este* [o]timp pentru tot lu-
crul, și el ia seamă la toată fapta. 18 A-
supra vorbei fiilor oamenilor, că Dum-
nezeu *mai* deosebit *decât toate* i-a făcut,
gândit-am în inima mea, și văzut-am,
că ei între ei *ca* vitele sunt. 19 [p]Căci
soarta fiilor oamenilor *este* ca și soarta
vitelor: a amândurora tot aceeași soartă
este: cum unul moare, așà moare și cela-
lalt: un suflet au toți: și nimic mai
mult n'are omul decât vita; căci și unul
și altul deșertăciune *sunt.* 20 Toți la
acelaș loc se duc: [q]toți sunt din pulbere,
și toți se întorc la pulbere. 21 Cine
știe, dacă sufletul fiilor oamenilor se suie
în sus, și *dacă* sufletul vitelor se pogoară
în jos la pământ? 22 Deaceea văzut-
am, că nimic nu *este* mai bun, decât ca
omul să se bucure de lucrurile sale; căci
cine-l poate aduce *la aceea,* ca să se bu-
cure de cele, ce vor fi în urma lui?

Săracul e fără mângăiere, sârguitorul fără liniște, și chiar regele fără siguranță.

4 Și văzut-am iarăș toate [a]apăsările,
ce se fac supt soare: și iacă, lacri-
mile celor apăsați, celor ce n'au nici un
mângăietor! și puterea *este* pe partea
apăsătorilor lor: dar *aceia* n'au nici un
mângăietor. 2 [b]Atuncia am fericit pre
cei morți, *pre cei* ce au și murit, mai
mult decât pre cei vii, ce trăesc încă.
3 [c]Iar mai norocit decât amândoi *este*
cel ce încă n'a fost, care *încă* n'a văzut
răutățile ce se fac supt soare.

4 Văzut-am de asemenea toată oste-
neala și iscusința maeștrilor, că ea *nu-i
decât* pizma unuia asupra altuia. *Deci*
și aceasta *este* o deșertăciune și vânare
de vânt.

5 [d]Nebunul încrucișează mânele sale,
și mănâncă însăși carnea sa. 6 Mai
bine *este* o mână plină *în* pace decât
amândoi pumnii *cu* osteneală și vânare
de vânt.

7 Și văzut-am încă și *această* deșer-
tăciune supt soare; *anume:* este unul *ce*
nu *are* pe nimenea, chiar fiu sau frate
nu are, și *totuși* munca lui n'*are* sfârșit,
și ochiul său nu se satură de avuții;
8 Și *nu zice nici cum în inima* sa: „Pentru
cine mă ostenesc, și lipsesc de bunătăți
sufletul meu?“ Și aceasta este o deșer-
tăciune și lucru rău.

9 Mai bine doi decât unul! căci *mai*
bună plată au pentru munca lor. 10 Căci
de cad, unul pe altul se ridică; dar vai
de acela, ce *este* singur, când cade, și
nu *este* cine să-l ridice! 11 Chiar de
dorm împreună doi, le *este* cald; dar
unul *singur* cum se va încălzì? 12 Apoi
și dacă pre dânsul *singur* l'ar puteà biruì
careva, *dar* doi ar putea să-i steà împo-
trivă: și un fir, pus în trei, nu se rupe
curând.

13 Mai bun *este* un tânăr sărac și în-
țelept, decât un rege bătrân și nebun,
care nu sufere să mai fie învățat. 14 Căci,
precum acela poate ieșì din închisoare,
ca să domnească, așà și cel ce s'a născut
rege poate sărăcì. 15 Văzut-am pre toți
viețuitorii, ce umblă supt soare, în jurul
acelui tânăr, care îi urmă, *și* care îi luă
locul. 16 Poporul, înaintea căruia a
stat, erà fără număr, totuși cei ce vor
venì mai pe urmă nu se vor bucurà de
dânsul; cu adevărat, că și aceasta *este*
deșertăciune și vânare de vânt.

Nu vorbì nechibzuit și fără rost.

5 Păzește [a]piciorul tău, când mergi în
casa lui Dumnezeu: și apropie-te *mai
bine* spre a ascultà, [b]decât să aduci jert-
fele nebunilor: căci *cei ce ast-fel se
vor purtà,* nu vor puteà făptuì rele. 2 Nu
te grăbì cu gura ta, și nici inima ta să
nu se prea grăbească a cuvântà înaintea
lui Dumnezeu: căci Dumnezeu *este* în
ceruri și tu pe pământ: pentru aceasta
[c]puține fie cuvintele tale! 3 Căci cu

m Cap. 5. 8. n Rom. 2. 6,7,8. | o Vers. 1. p Ps. 49. 12,20 | q Fac. 3. 19. — | Capul 4. a Cap. 3. 16. | b Iov 3. 17, etc. c Iov 3 11,16,21. | d Prov. 6 10. — | Capul 5. a Isa. 1. 12, etc. | b 1 Sam. 15. 22. c Prov. 10. 19.

mulțimea grijelor visul vine, și [d]vocea
nebunului *cunoaște-se* din mulțimea cu-
vintelor.
4 [e]De ai făcut vot lui Dumnezeu,
să nu întârzii a-l împlinì: căci el nu
se place cu nebunii; [f]ceea ce ai votat,
plătește. 5 [g]Mai bine *este* să nu faci
vot, decât să faci și plătești. 6 Nu
învoì gurei tale să te tragă în păcat: și
[h]nu zice înaintea trimisului *lui Dum-
nezeu:* „Că greșeală a fost:“ pentru ce
să se mânie Dumnezeu de vorba ta, și să
peardă lucrul mânelor tale. 7 Căci *cum*
în mulțimea visurilor *sunt* multe deșer-
tăciuni, *așà* și în vorbele mele; deci
[i]teme-te de Dumnezeu.

Deșertăciunea bogăției.

8 Când [j]vei vedeà apăsarea celui să-
rac și siluirea dreptului și a dreptății
într'o provincie, să nu te înspăimânți de
aceasta: căci [k]unul mai înalt veghiază
preste cel înalt și alții mai înalți preste
aceștia. 9 Și în toate este un folos pentru
țară: Regele dedat *lucrurilor* țării.
10 Cel ce iubește argintul, de argint
nu se satură; nici cel ce iubește avuția,
de venituri: aceasta iarăși *este* o deșer-
tăciune. 11 Când se immulțesc bunu-
rile, immulțescu-se *și* cei ce le mănâncă:
și ce folos *are* stăpânul lor, decât că *le*
privește cu ochii săi? 12 Dulce *este*
somnul lucrătorului, de mănâncă mult
sau puțin; dar pre avut nu-l lasă să
doarmă îmbelșugarea sa.
13 [l]*Mai* este un mare rău, *pre care*
văzutu-*l*-am supt soare: avuție păstrată
chiar spre răul celui ce *o* stăpânește.
14 Căci pierde-se această avuție prin o
întâmplare rea: și *de* a născut el un fiu,
nimic *din ea* nu rămâne în mâna lui;
15 [m]Precum a ieșit din mitra mumei,
gol se va *și* întoarce, cum a venit; și
nimic din tot câștigul său nu va luà să
ducă cu dânsul. 16 Da, și acesta *e* un
mare rău: așà, cum a venit, așà se și va
duce: și [n]ce folos are, [o]că s'a ostenit în
vânt? 17 Da, toate zilele lui [p]a mâncat
în întunerec, *și a avut* multă durere,
grijă și supărare.

Mulțumirea cu puțin.

18 Iată, văzut-am aceasta, *că* [q]*este* bun
și plăcut *pentru om* a mâncà și a beà
și a gustà bunurile din osteneala, cu care
se ostenește supt soare, *în* zilele vieții
sale cele puține, câte i-a dat Dumnezeu:
căci aceasta *este* partea sa. 19 Căci dacă
unui om i-a dat Dumnezeu avuție și bu-
nuri, și i-a dat putere să mănânce din
ele și să-și ia partea sa, ca să se bucure
de osteneala sa: aceasta un dar *este* dela
Dumnezeu. 20 Căci el nu-și ia mult
seamă la zilele vieții sale: căci Dumne-
zeu *îl* îndestulează prin bucuria *cea de
față a* inimei sale.

Averea și onoarea sunt de asemenea deșertăciuni.

6 [a]Mai văzut-am *și alt* rău supt soare
și care des *se întâlnește* între oameni:
2 *Sunt* oameni, cărora le-a dat Dumne-
zeu avuții, bunuri, și onoare, [b]și nimic
nu le lipsește din toate câte doresc;
[c]dar Dumnezeu nu le-a dat puterea să
guste dintr'însele, ci altul mănâncă din
ele: *și* aceasta *este* o deșertăciune și un
mare rău. 3 De ar naște unul *din ace-
știa* o sută *de copii*, și ar trăì ani mulți,
ori cât s'ar prelungì zilele vieții sale,
dar sufletul său nu s'ar sătură de bună-
tăți; și [d]chiar nici îmmormântare n'ar
aveà, zic: [e]Mai norocit decât dânsul *este*
cel născut înainte de timp. 4 Căci
acesta în deșert a venit, și în întunerec
s'a dus și în întunerec s'a acoperit nu-
mele său. 5 Chiar soarele nu *l*-a văzut,
și nu *l-a* cunoscut: acesta mai mult li-
niște are decât acela. 6 Și chiar de ar
mai trăì de doauă ori o mie de ani, și
totuși bunătăți nu va vedeà; au nu toți
se duc la acelaș loc?
7 [f]Toată osteneala omului *este* pentru
gura sa, și totuși dorința *sa* nu se satură.
8 Cu cât deci *este* mai mult celui înțelept
decât celui nebun? Cu cât mai bine *este*
celui sărac, care știe a umblà înaintea

---

d Prov. 10. 19. *e* Num. 30. 2. *f* Ps. 66. 13, 14. | *g* Fapt. 5. 4. *h* 1 Cor. 11. 10. *i* Cap. 12. 13. | *j* Cap. 3. 16. *k* Ps. 12. 5. *l* Cap 6. 1. | *m* 1 Tim. 6. 7. *n* Cap. 1. 3. *o* Prov. 11. 29. | *p* Ps. 127. 2. *q* 1 Tim. 6. 17. — | *Capul 6.* *a* Cap 5. 13. *b* Iov 21. 10, etc. | *c* Luc. 12. 20. *d* 2 Reg. 9. 35. | *e* Iov 3. 16. *f* Prov. 16. 26.

celor vii? 9 Mai bună *este* lumina ochilor
decât rătăcirea dorințelor: și aceasta
deci este deșertăciune și vânare de vânt.
10 Ceeace este, de mult s'a chiemat
cu numele său: și ce este omul, se cu-
noaște: și [g] nici nu se poate să se judece
cu cel ce este mai puternic decât dânsul.
11 Căci de sunt multe lucruri, cari îm-
mulțesc deșertăciunea, ce folos are omul?
12 Căci cine știe ce *este* mai bun pentru
om în viează în zilele cele puține ale
vieții sale, pre care o petrece ca [h] o um-
bră? Căci cine va spune omului ce va fi
după dânsul supt soare?

Recomandarea înțelepciunii, mulțumirii și a simplicității.

7 Mai bun *este* un [a] nume bun decât
oleiul prețios, Și ziua morții decât
ziua nașterei. 2 Mai bine *este* a merge
în case de jale decât a merge în case de
ospețe; Căci aceea *este* sfârșitul fiecărui
om. Și *tot* muritorul se gândește la el.
3 Mai bună *este* mâhnirea decât râsul,
[b] Căci prin mâhnirea feței inima mai
bună se face. 4 Inima înțeleptului *este*
în casă de jale, Iar inima celui nebun în
casă de veselie. 5 [c] Mai bine *este* a as-
cultà mustrarea înțeleptului, Decât a
ascultà cântarea celor nebuni. 6 [d] Căci
ca fâșiitul spinilor supt căldare, Așà *este*
și râsul nebunului: și aceasta *este* o de-
șertăciune. 7 Apăsarea chiar și pre
înțelept îl scoate din minte [e] Și mituirea
strică inima. 8 Mai bun *este* sfârșitul
unui lucru, decât inceputul său. Mai
bun *este* [f] cel cu suflet răbdător, decât
cel cu suflet îngâmfat. 9 [g] Nu te grăbì
să te mânii în sufletul tău, Căci mâ-
nia *numai* în sânul nebunilor se odih-
nește. 10 Nu zice: „Oare cum se face
aceasta, că zilele trecute mai bune erau
decât cele de acum?“ Căci nu cu înțelep-
ciune întrebi de una ca aceasta. 11 Bună
este înțelepciunea la un loc cu moșteni-
rea. Și [h] cei ce văd soarele se folosesc *de*
ele. 12 Căci de adăpost *este* înțelep-
ciunea, de adăpost *sunt* banii: Totuși
folosul științei *este: că* înțelepciunea
păstrează vieața celor ce o au. 13 Pri-
vește lucrul lui Dumnezeu! [i] Cine poate
îndreptà ceea ce a strâmbat el? 14 Fii
vesel [j] în ziua fericirei. Și păzește-te în
ziua nenorocirei; Căci Dumnezeu a pus-o
față cu ceealaltă, Ca omul să nu afle nimic
de zis în urma ei.
15 Toate le-am văzut în zilele deșertă-
ciunei mele: [k] găsescu-se oameni drepți,
ce pier cu *toată* dreptatea lor: și sunt nele-
giuiți, ce trăesc mai mult în răutatea lor.
16 [l] Nu fii prea drept, [m] și nu te face prea
înțelept! pentru ce să te pierzi însuți?
17 Nu fii prea rău, și nu fii nebun! [n] pen-
tru ce să mori înainte de timpul tău?
18 Bine *este* să te ții de aceasta, și să
nu îngrijești de aceea: căci cel ce se
teme de Dumnezeu din toate scapă.
19 [o] Înțelepciunea dă înțeleptului mai
multă tărie decât zece domni puternici.
20 [p] Nici un om nu *este* pe pământ *atât*
de drept, încât să facă *numai* binele și
să nu greșească.
21 Nu luà seamă la toată vorba ce se
vorbește, ca să nu auzi, că servul tău te
blestemă; 22 Căci inima ta știe, că și
tu ai blestemat de multe ori pre alții.
23 Toate acestea cercatu-le-am cu
înțelepciune, și [q] am zis: Mă voiu înțe-
leptì! Dar aceasta departe erà de mine;
24 [r] Departe a rămas ceeace *departe erà,*
și [s] adânc ceeace adânc *erà*, cine le poate
găsì? 25 [t] Îndreptatu-m'am pre mine
și inima mea întru a cunoaște și a cer-
cetà, și a căutà înțelepciunea și mintea,
și a cunoaște răutatea nebuniei și prostia
necuminției. 26 [u] Și aflat-am mai amară
decât moartea pre femeie; laț *este* ea, și
o rețea inima ei, *și* cătușe mânile ei;
cel ce este bun înaintea lui Dumnezeu,
acela va scăpà de dânsa; iar păcătosul
va fi prins de ea. 27 Iată, aflat-am
aceasta, zice eccleziastul, *cercetând toate*
una după alta, ca să aflu socoteala *lor;*
28 Ceeace caută inima mea, dar n'a
aflat, este aceasta: un bărbat dintr'o mie

g Iov 9. 32.
h Ps. 102. 11.

Capul 7.
a Prov. 15. 30.
b 2 Cor. 7. 10.
c Ps. 14. 15.
d Ps. 118. 12.
e Esod. 23. 8.
f Prov. 14. 29
g Prov. 14. 17.
h Cap. 11. 7.
i Isa. 14. 27.
j Cap. 3. 4.
k Cap. 8. 14.
l Prov. 25. 16.
m Rom. 12. 3.
n Iov 15 32
o Prov. 21. 22.
p 1 Ioan 1. 8.
q Rom. 1 22.
r Iov 28. 12, 20.
s Rom. 11. 33.
t Cap. 1. 17.
u Prov. 5. 3, 4.

am aflat: dar o femeie din toate aceste
n'am aflat. 29 Iată, numai aceasta am
aflat: că Dumnezeu a făcut pre om fără
prihană, dar ei caută tot felul de uneltiri.

Ascultare de diregătorie. Le merge bine acelora cari se tem de Dumnezeu.

8 Cine *este* ca cel înțelept? și cine pri-
cepe înțelesul unui lucru? [a] Înțelep-
ciunea omului face să strălucească fața
sa: și [b] asprimea feței sale se schimbă
înainte-i.

2 Păzește, *zicu-ți,* [c] cuvântul regelui,
și cuvântul jurământului lui Dumnezeu.
3 [d] Nu te grăbì de a te depărtà dela fața
lui: nu întrà în punere de rele la cale:
căci toate câte le voiește, le face: 4 Că
puternic *este* cuvântul regelui, și [e] cine-i
va zice: Ce faci? 5 Cel ce păzește po-
runca, nici un rău nu va suferì: și inima
celui înțelept știe timpul și chipul *său.*
6 Căci [f] tot lucrul își are timpul *său* și
chipul *său;* căci nefericirea omului *este*
mare preste el. 7 [g] Căci nu știe ceeace
se va întâmplà, și cum se va întâmplà,
cine-i va spune?

8 *Precum* [h] un om nu *este* stăpân [i] pe
vânt, *și* nu poate oprì vântul: și *precum*
nimenea nu este stăpân pe ziua morții,
și *precum* nici o scăpare nu *este* în res-
bel: *așà* nici răutatea nu va scăpà pre
cei ce o fac.

9 Toate acestea văzutu-le-am, și în-
dreptatu-mi-am inima mea la tot lucrul,
ce se face supt soare; *este* un timp, când
un om stăpânește pre altul spre nenoro-
cirea sa însăși. 10 Și mai văzut-am
pre cei nelegiuiți înmormântați și ve-
niți *la mărire,* iar pre cei ce lucrară
drept *văzutu-i-am* depărtați dela locul
sfânt și uitați în cetate: și aceasta *este*
o deșertăciune.

11 [j] Fiindcă hotărîrea pentru fapta rea
nu se îndeplinește pe dată, de aceea
inima fiilor oamenilor *este* plină de fa-
cere de rele. 12 [k] Facă păcătosul chiar
de o sută de ori rău, și rabde-*l* ori cât
de îndelung *va voì Dumnezeu:* dar to-
tuși știu, că [l] acelora va fi bine, cărora
li-e teamă de Dumnezeu și au frică de
dânsul: 13 Dar bine nu va fi celui
nelegiuit, și zilele nu *i*-se vor prelungi:
ci va pierì ca o umbră, pentru că nu s'a
temut de Dumnezeu.

14 *Mai* este o deșertăciune ce se în-
tâmplă pe pământ: că sunt drepți, că-
rora li-se întâmplă după faptele celor
nelegiuiți: și sunt nelegiuiți, cărora li-se
întâmplă după faptele celor drepți: deci
zis-am, că și aceasta *este* o deșertăciune.
15 Atuncia lăudat-am bucuria: că ni-
mic mai bun are omul supt soare decât
a mâncà, și a beà și a se bucurà: da,
acestea îl însoțesc în ostenelele lui în
zilele vieții sale, câte i-le-a dat Dumne-
zeu supt soare.

16 Când mi-am îndreptat inima mea,
ca să cunosc înțelepciunea, și să văd lu-
crurile ce se fac pe pământ: (căci *sunt*
unii ce nu văd somn în ochii lor nici
ziua nici noaptea): 17 Atuncia văzut-
am tot lucrul lui Dumnezeu, că omul
nu poate aflà lucrurile ce se fac supt
soare: căci deșì s'ar ostenì omul să *le*
caute, dar totuși nu *le* va aflà: și chiar
de va zice cel înțelept, că *le* știe, totuși
nu *le* poate aflà.

Să nu te amăgească egalitatea exterioară a cuvioșilor și a reilor.

9 Da, pusu-mi-am în inimă toate ace-
stea, ca să cercetez toate acestea:
[a] cum drepții și înțelepții și faptele lor
sunt în mâna lui Dumnezeu: nici iubi-
rea, nici ura omul nu le știe: toate *au*
fost hotărîte înainte de ei. 2 [b] Și unul
și altul tot o soartă *au;* o soartă are cel
drept ca și cel nelegiuit: cel bun și cel
curat, ca și cel necurat: cel ce jertfește,
ca și cel ce nu jertfește *nici odată;* cel
bun, ca și cel păcătos: cel ce jură, ca și
cel ce se teme de jurământ. 3 Da, *este*
și aceasta un rău pe lângă toate *cele-*
lalte ce se fac supt soare, că toți tot o
soartă *au;* pentru aceea și inima fiilor
oamenilor este plină de rele, și nebunia
este în inima lor în vieața lor, și apoi
se duc la cei morți. 4 An face-se *vr*'o

Capul 8. a Prov. 4. 8, 9. | b Deut. 28. 50. c 1 Cron. 29. 24 | d Cap. 10. 4. e Iov 34. 18. | f Cap. 3. 1. g Prov. 24. 22 | h Ps. 49. 6. 7. i Iov 14. 5. | j Ps. 10. 6. k Isa. 65. 20. | l Ps. 37. 11, 18, 19. | *Capul 9.* a Cap. 8. 14 Iov 21. 7, etc.

scutire *dela aceasta* cuiva? Pentru toți
cei ce trăiesc este o speranță: și un câne
viu este mai bun decât un leu mort.
5 Cei ce trăiesc, *cel puțin* știu, că vor
murì; dar [c] cei morți nu știu nimic, și
nu au nici o răsplătire; căci chiar și
[d] amintirea lor se uită. 6 Și iubirea
lor, și ura lor, și zelul lor, acum a pierit;
și ei nu mai au parte, pentru totdeauna,
din toate câte se fac supt soare.

Folosește-te în veselie de darurile lui Dumnezeu și fă ce ți-e poruncit.

7 Du-te *deci*, [e] mănâncă în bucurie
pânea ta, și beà cu inimă veselă vinul
tău, căci Dumnezeu are plăcere de lu-
crările tale de demult. 8 Totdeauna
vestmintele tale să fie albe, și pe capul
tău să nu lipsească oleiul. 9 Gustă
vieața cu femeia ce o iubești, în toate
zilele vieții tale celei deșerte, pre care
ți-le-a dat supt soare în zilele deșertă-
ciunei tale; [f] căci aceasta *este* partea ta
în vieață și în ostenelele tale, cu care te
ostenești supt soare. 10 Toate câte-ți
sunt la îndemână, fă-*le* cu toată puterea
ta; căci nu *este* nici lucru, nici minte,
nici știință, nici înțelepciune în mor-
mânt, unde te duci.

11 [g] Văzut-am încă supt soare, că nu
a celor iuți *este* alergarea, nu a puter-
nicilor resbelul, nu a înțelepților pânea,
și nu a celor cuminte avuția, și nu a
celor înțelegători harul: ci pre toți îi
află timpul și întâmplarea. 12 Căci
[h] nici omul nu-și cunoaște timpul său;
cum se prind peștii în mreajă, cum se
prind pasările în laț, așà [i] se prind fiii
omului în ora cea rea, când vine fără de
știre asupră-le.

13 Văzut-am și această înțelepciune
supt soare, și mare mi-*a părut:* 14 [j] *Erà*
o cetate mică, și în ea puțini oameni;
și veni asupră-i un rege mare, și a în-
cunjurat-o, și a ridicat asupră-i valuri
mari. 15 Dar s'a găsit în ea un om
sărac, *însă* înțelept: și acesta scăpă ce-
tatea cu înțelepciunea sa, deși nimenea
nu gândise la acest om sărac. 16 [k] Zis-
am atuncia: Mai bună *este* înțelepciunea
decât tăria; chiar de *ar fi* desprețuită
înțelepciunea celui sărman, și *ar rămâ-
neà* neascultate cuvintele lui. 17 Mai
bune *sunt* cuvintele înțelepților *ce* se
ascultă în tăcere, Decât strigătul celui
mai mare între nebuni. 18 Mai bună
este înțelepciunea, decât armele resbe-
lului: Dar un singur păcătos multe bu-
nuri strică.

Înțelepciunea și nebunia la mare și mic.

10 Precum muștele moarte fac să se
împuțească *și* să dospească oleiul
amestecătorului de mir; *Așà face* și o
leacă de nebunie *cu* cel însemnat prin
înțelepciune *și* onoare. 2 Inima înțe-
leptului *stă* de a dreapta sa. Dar inima
nebunului de a stânga sa, 3 Chiar dacă
cel nebun merge pe cale, *Îi* lipsește
mintea sa. [a] Și spune tuturor, că *este*
nebun. 4 De se va ridicà asupră-ți
mânia domnitorului, [b] Nu părăsì locul
tău: Căci [c] liniștea alină multe greșeli.
5 *Este* și acest *lucru* rău *ce* l-am văzut
supt soare: Greșeala ieșind dela dom-
nitor; 6 [d] Nebunia pusă în locuri înalte,
Și cei avuți șezând în locuri de jos;
7 Văzut-am sclavii [e] pe cai, Și pre mai
mari mergând pe jos ca sclavii. 8 [f] Cel
ce *altuia* sapă groapă, însuși va căderà
în ea. Și cel ce găurește zidul, șarpele
îl va mușcà. 9 Cel ce rostogolește pie-
tri, singur își va face dureri cu ele; Cel
ce taie lemne, însuși se primejduește
cu ele. 10 Ferul, de este tocit și nu se
ascute tăișul său, Mai multă putere trebue
să se pună. Deci înțelepciunea de folos
este pentru o bună reușită. 11 Când
mușcă șarpele, fiindcă [g] nu s'a descântat,
Atuncia descântătorul nu-i de nici un
folos. 12 [h] Cuvintele din gura înțelep-
tului mieroase și nurlii sunt, Iar [i] bu-
zele nebunului pre el însuși îl pierd;
13 *Chiar* începutul cuvintelor gurei sale
este prostie, Iar sfârșitul cuvântării sale
este o nebunie pierzătoare. 14 [j] Nebu-

c Iov 14. 21.
d Iov 7. 8, 9, 10.
e Cap. 8. 15.
f Cap. 2. 10, 24.
g Amos. 2. 14 15.
h Cap. 8. 7.
i 1 Thes. 5. 3.
j 2 Sam. 20. 16—22.
k Prov. 21. 22.

Capul 10.
a Prov. 13. 16.
b Cap. 8. 3.
c 1 Sam. 25. 24, etc.
d Est. 3. 1.
e Prov. 19. 10.
f Ps. 7. 15.
g Ps. 58. 4, 5.
h Prov. 10. 32.
i Prov. 10. 14.
j Prov. 15. 2.

nul spune multe; *Dar* omul nu știe ce
se va face: Căci cine-i poate[k] spune ce
se va face după aceea? 15 Pre nebuni
ostenelele lor nu fac *decât* a-i osteni;
Căci *între ei unul măcar* nu știe *drumul*
de mers în cetate. 16 [l] Vai de tine,
țară! când regele tău *este* copil, Și *când*
mai marii tăi se îndoapă dimineața.
17 Ferice de tine, țară! când regele tău
este fiu de neam ales, Și *când* [m] mai marii
tăi mănâncă la timpul cuvenit, Ca să
se întărească, iar nu ca să se îmbete.
18 Prin *multă* lene se afundă clădirea,
Și din lenevirea mânilor ploauă în casă.
19 Pentru petrecere se pregătesc mân-
cările, și [n] vinul *pre toți* înveselește: Iar
argintul este pentru toate. 20 Nici
chiar în gândul tău [o] nu vorbi de rău pre
rege, Nici chiar în cămările tale de dor-
mire nu vorbi de rău pre cel avut; Căci
o pasăre a cerului va duce vocea *ta*, Și
o înaripată va spune aceasta.

Seamână-ți sămânță din vreme.

11 Aruncă pânea ta [a] pe suprafața apei,
[b] Și după multe zile o vei aflà iarăși.
2 [c] Împarte-o [d] în șapte, *ba* și în opt părți,
[e] Căci nu știi ce nenorocire va cădeà pre-
ste pământ. 3 Când nourii s'au umplut,
ei revarsă *ploaia* pe pământ. Și când
cade arborele spre mează-zi sau spre
mează-noapte, Încotro cade arborele,
acolo rămâne. 4 Cel ce se uită la vânt,
nu va semănà. Și cel ce caută la nouri,
nu va secerà. 5 Cum [f] nu știi care *este*
calea vântului, [g] *Nici* cum *se fac* oasele
în mitra celei îngreunate, Așà nu știi lu-
crările lui Dumnezeu, care pre toate le-a
făcut. 6 Dimineața seamănă-ți semânța,
Nici sara nu lăsà să se odihnească mâ-
nile tale; Căci nu știi, care va reuși, a-
ceasta sau aceea, Sau dacă amândouă *vor*
fi deopotrivă bune. 7 Dulce *este* lu-
mina, Și plăcut *este* ochilor a vedeà soa-
rele. 8 De ar trăi omul oricât de mulți
ani, *tot* să se bucure de toate: Și să-și
amintească zilele întunerecului, Cari
multe vor fi: Totul ce are să vină, de-
șertăciune *va fi*. 9 Bucură-te, tânăre,
în copilăria ta, Și inima ta să se vese-
lească în zilele tânăreței tale, Și umblă
în căile inimei tale, Și în căutările ochi-
lor tăi; Dar să știi că pentru toate ace-
stea Dumnezeu te va duce la judecată.
10 Depărtează deci scârba din inima ta,
Și înlăturează durerea din corpul tău;
Căci și copilăria și tânărețele deșertă-
ciuni *sunt*.

Amintește-ți de Dumnezeu în tânărețea ta și atunci vei aveà la bătrânețe mângăiere.

12 Dar [a] adu-ți aminte de Făcătorul
tău în zilele tânăreței tale: 2 Îna-
inte de ce să vină zilele cele rele, Și să
sosească anii, [b] *De* cari ai să zici: Nu
am plăcere de ei; Înainte de ce să se în-
tunece soarele și lumina, Și luna și ste-
lele, Și de ce să se întoarne nourii *în-*
dată după ploaie. 3 Înainte de ce pă-
zitorii casei *(mânele)* să tremure, Și să
se încovoaie cele tari *(picioarele)*, Și
înainte de ce cei ce macină *(dinții)* să
înceteze, fiindcă s'au împuținat, Și *îna-*
inte de ce cei caută prin ferestre *(ochii)*
să se întunece. 4 Și *înainte de ce* ușile
(buzele) de din afară să se închidă, Când
vocea măcinătorilor slăbește, Și se ridică
la vocea unei păseri: Și se pleacă toate
[c] ficele cântărei *(sunetele)*; 5 Și *înainte*
de ce să-ți fie teamă de *orice* înălțime,
Și să te spăimânți pe cale. *Înainte de*
a-ți înflorì migdalul *cu peri albi*. Și să
ți-se facă supărătoare locusta; Și *înainte*
de ce să-ți treacă poftele; Căci omul pă-
șește spre [d] casa sa vecinică, Și [e] bocitorii
îl înconjoară afară. 6 Înainte de ce să
se rupă funia de argint, Și să se sfărâme
vasul de aur; Și ulciorul să se strice la
fântână, Și roata puțului să se sfărâme;
7 Și [f] să se întoarcă această pulbere în
pământ, precum a fost, [g] Și sufletul să se
întoarne înapoi la Dumnezeu, [h] care l-a
dat. 8 [i] Deșertăciunea deșertăciunilor,
zice eccleziastul, toate *sunt* deșertăciuni!
9 Și afară de aceasta, eccleziastul fiind
înțelept, mai învăță pre popor știință,

k Cap. 3. 22.
l Isa. 3. 4, 5, 12.
m Prov. 31. 4.
n Ps. 104. 15.
o Fapt 23. 5.
—
Capul 11.
a Isa 32. 20.
b Mat. 10. 42. 2 Cor. 9. 8
c 1 Tim. 6. 18, 19.
d Mic. 5. 5.
e Efes. 5. 16.
f Ioan 3. 8.
g Ps. 189. 14, 15.
—
Capul 12.
a Prov. 22. 6.
b 2 Sam. 19. 35.
c 2 Sam. 19. 35.
d Iov 17 13.
e Ier. 9. 17.
f Fac. 3. 19.
g Cap. 3. 21.
h Zech 12. 1.
i Ps. 62. 9.

cercetà și căutà, *și* [j] făcù proverbe multe.
10 Eccleziastul caută să găsească cu-
vinte plăcute, și *ceeace s'a* scris *erà* a-
devărat: cuvintele adevărului. 11 Cu-
vintele înțelepților *sunt* niște ghimpi, și
ca niște piroane înfipte. *Ele* au fost date
de un învățător *pentru* oamenii adunărei.
12 Și afară de aceasta, fiule, păzește-
te; facerea multor cărți nu are sfârșit, și
[k] prea multă cetire *este* obosire corpului.
13 Să ascultăm sfârșitul a tot lucrul:
Teme-te de Dumnezeu și păzește porun-
cile lui! căci aceasta *este* toată *datoria*
omului. 14 Căci [m] toată fapta o va a-
duce Dumnezeu înaintea judecății, cu
toate cele ascunse, fie bune sau rele.

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR.

Dragostea focoasă a mirelui și a miresei.

1 [a] Cântarea cântărilor lui Solomon.
2 Să mă sărute cu sărutările gurei
sale! [b] Căci mai plăcute *sunt* desmerdă-
rile tale decât vinul. 3 Plăcute *sunt*
mirosului aromele tale: Aromă revărsată
este numele tău: Deaceea fecioarele te
iubesc. 4 [c] Trage-mă după tine! [d] să a-
lergăm! [e] Dusu-m'a regele în cămările
sale: *Dar* ne vom veselì și ne vom bu-
curà *numai* în tine: Amintì-ne-vom des-
merdările tale *cele mai dulci* decât vinul;
Toate cu dreptate te iubesc. 5 Neagră
sunt, dar plăcută, ficelor Ierusalimului!
Neagră ca corturile Kedarului, *fru-
moasă* ca covoarele lui Solomon. 6 Nu
vă uitați, că *sunt* neagră: Căci soarele
m'a privit; Mâniatu-s'au pre mine fiii
mumei mele: Pusu-m'au păzitoare pre-
ste vii: *Dar* via *frumuseței mele* n'am
păzit. 7 Spune-mi, *tu*, pre care iubește
sufletul meu, unde pășunezi. Unde po-
posești la amiază? Căci de ce să rătăcesc
pela turmele soților tăi? 8 De nu știi
tu, [f] cea mai frumoasă dintre femei. Ieși
pe urmele oilor. Și paște-ți iezii aproape
de colibele păstorilor! 9 Te aseamăn,
[g] scumpa mea. [h] Cu caii carului lui Fa-
raon! 10 *Cât de* frumoși sunt [i] obrajii
tăi cu lănțujele. *Și* gâtul tău cu șiruri
de mărgăritare! 11 Îți vom face deci
lănțișoare de aur. Cu stropituri de ar-
gint. 12 Când regele *stă* la masă. Nar-
dul meu își răspândește mirosul său.
13 Iubitul meu *plăcut* îmi *este*, ca săcu-
lețul de mir. Ce se odihnește pe sânul
meu. 14 Iubitul meu *plăcut* îmi *este*,
ca strugurele de cipru. Din viile En-
Ghedei. 15 Iată, frumoasă ești, scumpa
mea. Iată, frumoasă ești *cu* ochii tăi de
porumbiță. 16 Iată, frumos și plăcut
ești, iubitul meu! Verdeața *este* așter-
nutul nostru. 17 Cedrii *sunt* bârnele
casei noastre. *Și* brazii bolțile noastre.

Dorul miresei după mirele ei.

2 Rosa Șaronului, Crinul văilor *sunt*
eu. 2 Ca crinul între spini *Este*
scumpa mea între fecioare. 3 Ca mărul
între arborii pădurei *Este* iubitul meu
între cei tineri: Îmi place umbra lui,
supt ea petrec: *Și* dulce *este* [a] fructul
său cerului gurei mele. 4 Dusu-m'a în
casă de ospăț. Și iubirea sa *a fost* o fla-
mură preste mine. 5 Întăriți-mă cu
must de struguri: Recoriți-mă *cu must*
de mere! Căci *sunt* bolnavă de iubirea
lui. 6 [b] Stânga lui *fie* supt capul meu!
Și dreapta sa să mă îmbrățișeze! 7 Fete
ale Ierusalimului, [c] vă jur Pe gazelele și
pe căprioarele câmpului, Nu treziți și nu
deșteptați iubirea: căci de sine va venì.
8 *Aud* vocea iubitului meu! Iată, el vine
sărind preste munți, Săltând pe colini!
9 Ca gazela, *ca* puiul de cerb *este* iubi-
tul meu; Iată-*l!* stă în dosul zidului no-
stru. 10 Prin fereastră se uită, printre

---

j 1 Reg. 4. 32
k Cap. 1. 18.
l Deut. 6. 2.
m Fapt. 17. 30, 31.
1 Cor. 4. 5.

CANTAREA.
Capul 1.
a 1 Reg. 4. 32.
b Cap. 4. 10.
c Ioan 6. 44.
d Filip. 3. 12.
e Efes. 2. 6.
f Cap. 5. 9.
g Ioan 15. 14 15.
h 2 Cron. 1. 16, 17.
i Ezek. 16. 11, 12, 13.

Capul 2.
a Apoc. 22. 1, 2.
b Cap. 8. 3.
c Cap. 3. 5.

gratii cată: Iubitul meu luat-a cuvântul. și mi-a zis: „Scoală-te, amica mea, frumoasa mea, și vino!
11 Căci *iată*, iarna a trecut, Trecut-au, trecut-au cu totul ploile;
12 Pe câmp s'au arătat florile, Timpul cântării *păsărilor* a sosit, Și vocea turturicei se aude în țarina noastră;
13 Smochinul umple cu mirositoare smochinele sale încă verzi. Vița înflorește, *și* răspândește mirosul *său*; Scoală-te, amica mea, frumoasa mea, și vino!
14 Porumbița mea, *ce stai* în crăpăturile stâncelor, În adânciturile prăpastielor, Lasă-mă să văd fața ta, lasă-mă să aud vocea ta;" Căci dulce *este* vocea ta și plăcută *este* fața ta.
15 Prindeți-ne vulpile, vulpile cele mici, ce strică viile, Căci viile noastre înfloresc.
16 Al meu *este* iubitul meu, și eu a lui *sunt*. El paște printre crini. Până la răcoarea zilei, când umbrele fug, Întoarce-te, iubitul meu, aleargă ca gazela, *ca* puiul de cerb, Preste munții despărțirii.

Credinciosia miresei.

3 În patul meu [a] noaptea căutat-am pre cel ce iubește sufletul meu, Căutatu-l'am, dar nu l-am găsit.
2 Deci sculatu-m'am, Și am cutreerat cetatea, Stradele și ulițele, *Și* am căutat pre cel ce iubește sufletul meu; Căutatu-l-am, dar nu l-am aflat.
3 Aflatu-m'au pązitorii, ce umblă prin cetate *și i-am întrebat*: N'ați văzut pre cel ce iubește sufletul meu?
4 *Și* abia am trecut pre lângă ei, Și am aflat pre cel ce iubește sufletul meu, Apucatu-l-am, și nu l-am lăsat, Până ce *nu* l-am dus în casa mumei mele, În camera celei ce m'a născut.
5 Fete ale Ierusalimului, vă jur pe gazelele și pe căprioarele câmpului, Nu treziți, și nu deșteptați iubirea: căci de sine va venì.

Sosirea mirelui cu mare strălucire.

6 Ce *este* aceasta ce se ridică în deșert? Acești stâlpi de fum, Parfumați cu mir și tămâie, *Și* cu toate dresurile neguțătorilor de mirositoare?
7 Iată, pătașca lui Solomon! Șasezeci de viteji îl înconjoară din cei mai tari ai lui Israel;
8 Toți încinși cu săbii, deprinși la resbel, Fiecare *cu* sabia la coapsă, de teama nopții.
9 Făcutu-și-a regele Solomon *aceasta* pătașcă din lemnul Libanului;
10 Stâlpii ei făcutu-i-a *de* argint, Răzămătoarea ei *de* aur, și șezătoarea ei *de* purpură, Lăuntrul ei frumos împodobit de fetele Ierusalimului.
11 Ieșiți, fetele Sionului, și priviți la regele Solomon, Cu cununa, cu care l-a încununat mumă-sa, În ziua cununiei sale, Și în ziua înveselirei inimei lui.

Însușirile alese ale miresei.

4 Iată, frumoasă *ești*, amica mea, iată frumoasă *ești!* Ochii *tăi* supt vălul tău *sunt ca ochii* de porumbiță, Părul tău *este* ca o turmă de capre, Ce poposesc pe muntele Galaad;
2 Dinții tăi ca o turmă *de oi* tunse, Ce ies din scăldătoare, Cari toate nasc gemeni, Și între cari nici o stearpă *nu se găsește*.
3 Ca firul de purpură *sunt* buzele tale, Și gura ta plină de dulceață; Ca bucățele de rodii *arată-se* obrajii tăi supt vălul tău;
4 Gâtul tău ca turnul *de marmură* al lui David, zidit pentru paza armelor sale, De care atârnă o mie de scuturi, Toate scuturi de viteji.
5 Cele două țâțe ale tale *sunt* ca doi pui de gemeni ai unei gazele, Ce pasc între crini.
6 Către răcoarea zilei, când umbrele fug, Venì-voiu *la tine*, munte de mir, și colină de tămâie!
7 [a] De tot frumoasă *ești*, amica mea, și nici un defect nu *este* în tine.
8 Depe Liban vino cu mine, mireasa *mea*, Cu mine depe Liban! Cată depe vârful *muntelui* Amana, Depe vârful *muntelui* Șenir [b] și Hermon, Din vizuniele leilor *și* din munții panterilor!
9 Răpitu-mi-ai inima, sora mea, mireasa *mea!* Răpitu-mi-ai inima *numai* cu o *căutătură* a ochilor tăi, *Numai* cu un lănțișor al gâtului tău!
10 Cât de dulci *sunt* desmerdările tale, sora *mea*, mireasa mea! Cu cât mai plăcute decât vinul *sunt* desmerdările tale! Și mirosul parfumurilor tale decât toate mirositoarele!
11 Mireasa *mea*, fagurii picură *din* buzele tale, [c] Miere și lapte *este* supt limba ta, Și mi-

Capul 3. | a Isa. 26. 9. | *Capul 4.* | a Efes. 5. 27. | b Deut. 3. 9. | c Prov. 24. 13. 14.

rosul vestmintelor tale [d] ca mirosul Liba-
nului. 12 Grădină închisă *ești,* sora
mea, mireasa *mea! Ești* un izvor închis,
o fântână sigilată. 13 Vlăstările tale
sunt o grădină de rodii cu fructe plăcute:
14 Chiparoși și narde, narde și șofran,
Trestie mirositoare și scorțișoară, cu tot
soiul de tufari și tămâie, Mir și aloe, cu
toată mirositoarele cele alese: 15 Fântâ-
nă a grădinei, izvor de [e] apă vie, Ce curg
din Liban. 16 Deșteaptă-te, crivățule!
și ridică-te, vântule de miază-zi! Abu-
rește grădina mea, *Ca* să curgă mirosi-
toarele sale! Vie iubitul meu în grădina
sa, Să mănânce fructele sale cele plăcute.

Mireasa aude glasul mirelui, jelește despărțirea lui și laudă frumsețea sa.

5 [a] Venit-am în grădina mea, sora mea,
mireasa *mea,* Smuls-am smirna mea
cu plantele mele mirositoare. [b] Mâncat-
am fagurii mei și mierea mea. Băut-am
vinul meu cu laptele meu; Mâncați [c] ami-
cilor și beți; și îmbătați-vă, iubiților!
2 Dormit-am, dar inima mea veghià;
Vocea iubitului! [d] el bate, *și zice:* „De-
schide-mi, sora mea, amica mea, porum-
bița mea, neprihănita mea! Căci capul
îmi *este* plin de roadă, Buclele mele pline
de picurăturile nopții." 3 *Dar* m'am
despoiat de vestminte, *zice ea,* Cum să
mă îmbrac iarăși? Spălat-am picioarele
mele; Cum să le feștelesc iarăși? 4 În-
tins-a iubitul meu prin crăpătura ușei
mâna sa, Și *tot* lăuntrul meu s'a mișcat
pentru dânsul. 5 Sculatu-m'am, să de-
schid iubitului meu, Și picurat-au smirnă
mânile mele, Și degetele mele smirna
cea plăcută pe mânerul zăvorului. 6 De-
schis-am iubitului meu; Dar iubitul meu
se dusese, fugise. Sufletul meu se topià,
când el vorbià. Căutatu-l-am, dar nu l-am
aflat, Chiematu-l-am, dar nu mi-a răs-
puns. Aflatu-m'au păzitorii, ce cutrie-
rau cetatea. 7 Bătutu-m'au, și m'au ră-
nit, Păzitorii zidurilor vălul mi-au rupt.
8 Fete ale Ierusalimului, vă jur, De veți
aflà pre iubitul meu, spuneți-i, Că *sunt*
bolnavă de iubire. 9 Ce, oare iubitul
tău *este* mai mult decât un altul? O tu
cea mai frumoasă dintre femei! Ce, oare
iubitul tău *este* mai mult decât un altul,
De ne juri astfel? 10 Alb și rumen *este*
iubitul meu, Ales între zeci de mii!
11 Capul său *este ca* aurul cel mai curat,
Buclele sale *ca* ramurile de palmieri,
negre ca corbul: 12 Ochii săi *sunt* ca
porumbii la curgerile apelor, Scăldați în
lapte, puși în ferecături: 13 Obrajii
lui *sunt* ca straturile *de flori* mirositoare,
ca tufarii înalți, *plini* de aromă: Buzele
sale *ca* crinii, ce picură smirna ce se
revarsă: 14 Mânele sale *ca* un sul de
aur, ferecat cu crisolit, Corpul lui *ca* un
chip de fildeș acoperit cu safir: 15 Șe-
lele lui *ca* stâlpii de marmură, puși pe
pedestal de aur curat; Privirea sa ca
Libanul, un tânăr asemenea cedrului:
16 Dulce de tot *este* gura sa, cu totul
plăcut *este* el: Așà *este* iubitul meu, Așà
este amicul meu, Fete ale Ierusalimului!

Bucuria reînpreunării.

6 Unde s'a dus iubitul tău, O tu, cea
mai frumoasă dintre femei? În cotro
s'a înturnat iubitul tău? Ca să-l căutăm
cu tine. 2 Pogorîtu-s'a în grădina sa
iubitul meu, La straturile *de flori* miro-
sitoare, Să pască în gradini, și să culeagă
crini. 3 A iubitului meu *sunt* eu și iubi-
tul meu al meu *este*. El paște între crini.
4 Frumoasă ești, iubita mea, ca Tirza,
Plăcută ca Ierusalimul, *și* cumplită ca
cei ce se adun în jurul steagurilor!
5 Întoarce ochii tăi dela mine, Căci ei
mă turbură: Părul tău *este* ca o turmă
de capre, Ce poposește pe Galaad;
6 Dinții tăi ca o turmă de mioare, Ce
ies din scăldătoare; Ce toate nasc gemeni,
Și între care nici o stearpă nu *este*.
7 Ca bucățele de rodii *arată-se* obrajii
tăi supt vălul tău. 8 Șasezeci de re-
gine și optzeci de concubine am, Și fe-
cioare nenumărate; 9 *Dar* numai *acea-
sta este* porumbița mea, neprihănita mea:
Unde *este* la mumă-sa, Cea mai aleasă
a celei ce a născut-o. 10 Fecioarele au
văzut-o, și au fericit-o; Reginele și concu-

[d] Fac. 27. 27. | [e] Ioan 4. 10. | *Capul 5.* | [a] Cap. 4. 16. | [b] Cap. 4. 11. | [c] Luc. 15. 7, 10. | Ioan 3. 29. | [d] Apoc. 3. 20.

binele *au văzut-o*, și au lăudat-o, *zicând:*
Cine-*i* aceasta, *ce* se arată ca o auroră.
Frumoasă ca luna, curată ca soarele. *Și*
cumplită ca cei ce se adun în jurul stea-
gurilor? 11 Mă pogorîsem în grădina
cu nuci, Ca să văd florile din vale: Să
văd, de înverzește via, *Și* de înflorese
rodiile; 12 Și fără să știu, iubirea mea
m'a prefăcut ca pre carele lui Aminadab.
Întoarce-te, întoarce-te, Șulamito! 13 În-
toarce-te, întoarce-te, să te vedem! Au
doară veți privì la mine, Șulamita, ca *la*
fecioarele ce dănțuesc în chor?

Întrevorbire între mirele și mireasa.

7

Cât de frumoși sunt pașii tăi cu în-
călțămintele *tale*, [a] fecioară aleasă!
Rotundul coapselor tale *este* ca colanul,
Lucru de mână de meșter: 2 Buricul
tău *este* ca o cupă rotundă, *Căruia* nu-i
lipsește nici odată vinul: Pântecele tău
ca un snop de grâu, Încins cu crini:
3 [b] Cele două țâțe ale tale, Ca doi pui
gemeni de gazelă; 4 [c] Gâtul tău *este* ca
un turn de fildeș, Ochii tăi *ca* iazurile
din Hesbon, lângă poarta Batu-Rabbi-
mului: Nasul tău ca turnul Libanului,
ce caută spre Damasc: 5 Capul tău pe
tine ca Carmelul, Părul capului tău *ca*
purpura; Un rege *este* încătușat în bu-
clele *tale!* 6 Cât de frumoasă și cât de
plăcută ești tu, iubito, în nuri! 7 Sta-
tura ta seamănă cu palmierul, Țâțele tale
cu strugurii. 8 Gândit-am: O, de m'aș
puteà suì în palmier! Să apuc ramurile
sale, Și fire-ar țâțele tale ca strugurii
viței! Mirosul respirărei tale *este* ca de
măr, 9 Cerul gurei tale ca vinul plăcut,
Ce lunecă ușor *în gâtul* iubitului meu,
Și face să vorbească buzele celor ador-
miți. 10 [d] Eu *sunt* a iubitului meu: [e] Și
el de mine dorește. 11 Haide, iubitul
meu, să ieșim la câmp, Să petrecem în
sat! 12 Dimineața ne vom duce la vie,
[f] Să vedem, de a înflorit vița, *De* s'au
deschis florile, *și de* au înflorit rodiile.
Acolo îți voiu dà desmierdările mele.
13 [g] Mandragorele răspândesc mirosul
lor. Și la ușa noastră [h] *sunt* tot felul de
fructe alese, noauă și vechi, *Ce* eu iubi-
tul meu, ți-am păstrat.

Fidelitatea sau credincioșia celor pentru în veci împreunați.

8

O de *ai fi* fratele meu, Care a supt
țâța mumei mele! În uliță *de* te-aș
găsì, te-aș sărutà, Și nimenea nu m'ar
țineà de rău: 2 Te-aș duce *și* te-aș
aduce în casa mumei mele: *Care* m'ar
învățà să te adap cu [a] vin aromat, *Și*
cu mustul din rodiile mele. 3 O, *de ar*
fi [b] stânga lui supt capul meu, Și dreapta
lui m'ar îmbrățișà! 4 O fete ale Ieru-
salimului, [c] vă jur! Nu treziți și nu des-
teptați iubirea, căci de sine va venì.
5 [d] Cine-*i* aceasta, ce se urcă din deșert?
Răzămată pe iubitul ei? *zicând:* Deștep-
tatu-te-am de supt mărul, Unde te născù
mumă-ta, Unde te-a făcut ceea *ce* te-a
născut. 6 [e] Pune-mă ca un sigil pe inima
ta, Ca un sigil pe brațul tău: Căci tare
ca moartea *este* iubirea: Puternică ca
infernul gelozia *ei*; Jăratecul ei un foc,
o flacără a lui Dumnezeu. 7 Ape pu-
ternice nu pot stinge iubirea, Nici toren-
tele a o înnecà; [f] De ar dà cineva și tot
avutul casei sale pentru iubire, *Nimenea*
nu i-ar țineà socoteală. 8 [g] Mică este
sora noastră, *ziseră frații ei*, Țâțele încă-i
lipsesc; Ce vom face cu sora noastră, În
ziua, când vor pețì-o? De *ar fi* zid, am
zidì un palat de argint pe ea: 9 De *ar*
fi ușă, am închide-o cu scânduri de cedru.
10 *Sunt* zid, și țâțele mele ca turnurile;
Deaceea fost-am în ochii săi ca una ce
află har. 11 Solomon aveà o vie la Baal-
Hamon; [h] Dat-a păzitorilor via, Ca fiecare
să-*i* aducă pentru roadele ei o mie de
arginți. 12 Via mea *este* a mea pentru
mine: Ale tale, Solomoane, *fie* cele una
mie *de arginți*, Și două sute celora ce
păzesc roadele ei! 13 O, tu, cea ce
locuești în grădini! Soții așteaptă vocea
ta: [i] Lasă-mă s'*o* aud! 14 [j] Pornește
repede, iubitul meu, Iute ca gazela, ca
puiul de cerb pe munții de aromate!

Capul 7.
a Ps. 41. 13.
b Cap. 4. 5.
c Cap 4. 4.
d Cap. 2. 16.
e Ps. 45. 11.
f Cap. 6. 11.
g Fac. 30. 14.
h Mat. 13. 52.

Capul 8.
a Prov. 9. 2.
b Cap. 2. 6.
c Cap. 2. 7.
d Cap. 3. 6.
e Isa. 49. 16.
f Prov. 6. 35.
g Ezec. 23. 33.
h Mat. 21. 33.
i Cap. 2. 14.
j Apoc. 22. 17, 20.

PROFETUL ISAIA.

Apostasia și pedeapsa lui Israel.

1 [a]Viziunea lui Isaia, fiul lui Amoz,
pre care o văzù despre Iuda și Ieru-
salim în zilele lui Uzia, ale lui Iotam,
ale lui Ahaz *și* ale lui Hezekia, regi ai
lui Iuda. 2 [b]Auziți, cerurilor: și ascultă,
pământule! Căci Domnul vorbește, *zi-*
când: [c]Fii am hrănit și am crescut, Dar
ei necredincioși mi-au fost. 3 [d]Boul
cunoaște pre stăpânul său, Și asinul ies-
lele domnului său, Iar Israel [e]nu *m*'a
cunoscut, Poporul meu [f]nu ia aminte *la*
mine, 4 Vai, națiune păcătoasă, popor
încărcat de nedreptăți, [g]Sămânță de fă-
cători de rele, fii stricați! Au părăsit pre
Domnul, Au despreţuit pre Sfântul lui
Israel, S'au întors îndărăt. 5 [h]Pe ce
parte vă va mai bate? Voi și mai mult
vă veți răsculà: Tot capul *este* bolnav,
toată inima moleșită: 6 Dela talpa pi-
ciorului până la cap nu *este* într'însul
nimic întreg. *Numai* răni, vânătăi, și
plăgi proaspete, *Ce încă* [i]nici nu s'au
stors, nici nu s'au legat, Nici nu s'au
muiat cu oleiu. 7 [j]Pământul vostru
este pustiit, Cetățile voastre arse de foc;
Pământul vostru vi-l mănâncă străinii
în față, *Este* pustiit, stricat de străini.
8 Și fata Sionului a rămas [k]ca o colibă
în vie, Ca un pătul într'un câmp de
castraveți, [l]Ca o cetate împresurată.
9 [m]De nu ne-ar fi lăsat Domnul, *Dum-*
nezeul oștirilor, o mică rămășiță, Am fi
ca [n]Sodoma, Ne-am asemănà cu Go-
morra.

Poftirea de a se convertì, în locul unei slujbe dumnezeești esterioare sau în locul formalismului.

10 Ascultați cuvântul Domnului, domni
[o]ai Sodomei! Luați în urechi legea Dum-
nezeului nostru, popor al Gomorrei!
11 Ce-mi *trebue* mulțimea [p]jertfelor
voastre? zice Domnul: Sătul sunt de ar-
derile de tot de berbeci și *de* grăsimea
îngrășatelor; Și nu *mai* voiesc sângele
taurilor, al mieilor și al țapilor. 12 Când
veniți [q]să vă arătați înainte-mi, Cine
cere aceasta dela voi, Ca să călcați curțile
mele? 13 Să nu-*mi* mai aduceți [r]da-
ruri deșerte; Urîciune-mi *este* tămâià,
Luna nouă și sabbatul, [s]convocarea a-
dunărilor; Nu pot suferì fărădelegea și
sărbătorirea. 14 [t]Lunile voastre cele
noi și [u]sărbătorile voastre le urește su-
fletul meu: Făcutu-mi-s'au sarcină; [v]Nu
le *mai* pot purtà. 15 Deaceea, [x]când
veți întinde mânele voastre, Ascunde-
voiu ochii mei dela voi; [y]Chiar de veți
face multe rugăciuni, nu *le* voiu ascultà:
Căci mânele voastre sunt pline de [z]sânge.
16 [a]Spălați-vă *deci, și* curățiți-vă, De-
părtați răutatea faptelor voastre de dina-
intea ochilor mei; [b]Încetați de a face rău:
17 Învățați-vă a face bine: [c]Căutați drep-
tatea, ajutați pre cel apăsat, Faceți drep-
tate orfanului, *și* apărați dreptul văduvei.

Făgăduință și amenințare.

18 Veniți acum, [d]să ne judecăm, zice
Domnul; De vor fi păcatele voastre *roșii*
ca cărmâzul, [e]face-se-vor albe ca omă-
tul; *Și* de vor fi roșii ca stacojul, vor a-
junge *albe* ca lâna. 19 De veți voì, și
mă veți ascultà, Veți mâncà bunătățile
pământului *vostru.* 20 Iar de nu veți
voì, ci vă veți împotrivì, De sabie veți fi
înghițiți; [f]Căci gura Domnului a vorbit
aceasta. 21 [g]Cetatea ceea credincioasă,
cum s'a făcut curvă! Erà plină de drept,
Dreptatea locuià într'însa: iar acum uci-
gașii. 22 [h]Argintul tău în sgură prefă-
cutu-s'a, Vinul tău amestecatu-s'a cu
apă. 23 [i]Mai marii tăi *sunt* răsculători
[j]părtași furilor: [k]Fiecare iubește mita,
și umblă după plată, [l]Orfanului drep-

ISAIA.	*c* Cap. 5. 1, 2	*h* Cap. 9. 13.	*m* Rom. 9. 29.	*r* Mat. 15. 9.	*x* Iov. 27. 9.	*c* Ier. 22. 3, 16.	*h* Ier. 6. 28, 30.
Capul 1.	*d* Ier. 8. 7.	*i* Ier. 8. 22.	*n* Fac. 19. 24.	*s* Ioel. 1. 14.	*y* 1 Tim. 2. 8.	*d* Mic. 6. 2.	*i* Osea. 9. 15.
a Num. 12. 6.	*e* Ier. 9. 3, 6.	*j* Deut 28.51,52.	*o* Deut. 32. 32.	*t* Num. 28. 11.	*z* Cap. 59. 3.	*e* Ps. 51. 7.	*j* Prov. 29. 24.
b Ezec. 36. 4.	*f* Cap. 5. 12.	*k* Iov 27. 18.	*p* 1 Sam. 15.22.	*u* Lev.23. 2, etc.	*a* Ier. 4. 14.	*f* Tit. 1. 2.	*k* Ier. 22. 17.
Mic. 1. 2.	*g* Mat. 3. 7.	*l* Ier. 4. 17.	*q* Esod. 23. 17.	*v* Cap. 43. 24.	*b* Ps. 34. 14.	*g* Ier. 2. 20, 21	*l* Ier. 5. 28.

tate nu fac. Și judecata văduvei nici
nu ajunge până la ei. 24 Deaceea zi
Doamne, Domnul oștirilor. Atotputerni-
cul lui Israel: Vai! [m]pedepsi-voiu pe
împotrivitorii mei. Și răsbunà-mă-voiu
asupra inamicilor mei: 25 Și voiu în-
toarce mâna mea asupra ta. [n]Și voiu
curăți, ca *cu* leșie. sgura ta, Și voiu de-
părtà *din tine* toată arama ta: 26 Voiu
restatornicì judecătorii tăi, [o]ca mai na-
inte. Și consilierii tăi. ca și la început:
Și apoi [p]te vei numì. Cetatea Dreptății.
Cetățuie Credincioasă. 27 Sionul se va
răscumpărà prin judecată. Și cei rentur-
nați ai lui prin dreptate. 28 Dar dărâ-
marea celor fărădelege și a păcătoșilor
tot atuncia *se va face*. Și cei ce au pără-
sit pre Domnul. se vor nimicì. 29 Căci
vă veți rușinà de *dumbrăvile de* stejari.
pre care *acum* le iubiți. Și vă veți roșì
de grădinele. pre care *acum* vi-le ale-
geți. 30 Că veți fi ca stejarul. care-și
lapădă frunzele. Și ca grădina. în care
nu este apă. 31 Și cel *mai* tare va a-
junge ca câlțul. Și lucrul său ca scânteia:
Și amândoi vor arde împreună. Și nu *va*
fi cine să-i stângă.

Mărirea Sionului în zilele depe urmă; judecățile ce vor precedà zilele acelea.

2 Cuvântul. pre care-l văzù Isaia. fiul
lui Amoz. despre Iuda și Ierusalim:
2 [a]În zilele [b]depe urmă. [c]Muntele ca-
sei Domnului Se va întemeià pe vârful
munților. Și se va înălțà preste colini:
[d]Și vor curge la dânsul toate națiunile.
3 Multe popoare se vor duce și vor zice:
[e]„Veniți. să ne suim pe muntele Dom-
nului. La casa Dumnezeului lui Iacob:
Și ne va învățà căile lui. și vom umblà
in cărările lui.“ [f]Căci din Sion va ieșì
legea, Și cuvântul Domnului din Ieru-
salim. 4 Și el va judecà între națiuni,
Și va hotărì între popoare multe: Și-și
[g]vor făurì săbiile lor în fiare de plug.
Și lăncile lor în cosoare: Popor asupra
altui popor nu-și va *mai* ridicà sabia
sa. [h]Nici se vor mai dedà resbelului.
5 Casă a lui Iacob. veniți! Și [i]umblăm
în lumina Domnului! 6 Căci ai părăsit
pre poporul tău. pe casa lui Iacob, Pen-
tru că s'au umplut [j]de *idololatria* ră-
săritului. Și [k]*sunt* vrăjitori. ca Filistenii.
[l]Și s'au unit cu fiii străinilor. 7 [m]Um-
plut este pământul lor de argint și *de*
aur. Și tezaurele lor n'*au* sfârșit: Și um-
plut este pământul lor de cai. Și n'*au*
sfârșit carele lor: 8 Și [n]umplut este
pământul lor de idoli. S'au închinat la
lucrul mânelor lor. *La* ceeace făcură de-
getele lor. 9 Deci omul se pleacă. Și
bărbatul se umilește. Și tu nu-i ierți pe
ei. 10 [o]Întră în stâncă. și ascunde-te
în pulbere. De arătarea înfricoșată a
Domnului și de mărirea măreției sale:
11 *Căci* [p]ochii cei mândri ai omului se
vor umilì. Și trufia bărbaților se va plecà:
Și Domnul singur se va înălțà [q]în ziua
aceea. 12 Căci ziua Domnului. *Dum-*
nezeul oștirilor. *va fi aceasta*, Preste tot
cel mândru și înalt. Preste tot cel fal-
nic, și el se va umilì: 13 Și preste toți
[r]cedrii Libanului, cei înalți și falnici. Și
preste toți stejarii din Basan; 14 [s]Pre-
ste toți munții cei înalți. Și preste toate
colinele cele falnice: 15 Preste tot tur-
nul înalt. Și preste tot zidul întărit:
16 [t]Preste toate corăbiile Tarșișului.
Și preste toate lucrurile de plăcere.
17 [u]Mândria omului se va plecà. Trufia
bărbaților se va umilì. Și Domnul sin-
gur se va înălțà [v]în ziua aceea. 18 Și
idolii îi va pierde *Domnul* de tot. 19 Și
vor întrà în [x]peșterile stâncelor. Și în
crăpăturile pământului. [y]De arătarea în-
fricoșată a Domnului și de mărirea mă-
reției sale. Când se va sculà. [z]ca să în-
spăimânte pământul. 20 În ziua aceea
omul va aruncà idolii săi de argint și
idolii săi de aur. Pre care i-a făcut. ca
să *li*-se închine. La cârtițe și la lilieci:
21 Ca să între în găurile stâncelor. Și în
crăpăturile pietrilor, De arătarea înfri-
coșată a Domnului și de mărirea măre-
ției lui. Când se va sculà. ca să înspăi-

m Deut. 28. 63.
n Ier. 6. 29.
o Ier. 33. 7.
p Zech. 8. 3.
Capul 2.
a Mic. 4. 1. etc.
b Fac. 49. 1.
c Ps. 68. 15, 16.
d Ps. 72. 8.
e Ier. 31. 6.
f Luc. 24. 47.
g Ps. 46. 9.
h Ps. 72. 3, 7.
i Efes 5. 8.
j Num. 23. 7.
k Deut 18. 14.
l Ps. 106. 35.
m Deut. 17. 16, 17.
n Ier. 2. 28.
o Vers. 19. 21.
p Cap. 5. 15. 16.
q Zef. 3. 11, 16. Zech. 9. 16.
r Cap. 14. 8.
s Cap. 30. 25.
t 1 Reg. 10. 22.
u Vers. 11.
v Vers. 11.
x Luc. 23. 30.
y 2 Thes. 1. 9.
z Ebr. 12. 26.

mânte pământul. 22 Lăsați *deci* pre
om, in ale cărui nări *este* suflare: Căci
în ce se poate ținea socoteală de el?

Pedeapsa în privința păcatelor popoarelor, mai ales în privința luxului femeiesc.

3 Căci, iată, Doamne, Domnul oștiri-
lor,[a] Va depărtà Ierusalimul și Iuda
Din toată[b] susținerea și sprijinul, Susți-
nerea de pâne, și susținerea de apă:
2 [c]Pe cei viteji și pe bărbați de resbel,
Pe judecător, pe profet, pe divinător și
pe bătrân, 3 Pe mai marele preste
cincizeci și pe *tot* omul cu însemnătate,
Pe consilier, pe cel cunoscător în vrăjbi,
și pe descântătorul iscusit: 4 Și le voiu
dà, *zice Domnul,* [d]tânări drept guverna-
tori, Și copiii vor domnì preste dânșii.
5 Și poporul va fi apăsat, Om de către
om, și fiecare de aproapele său; Cel tâ-
năr se va sumetì asupra bătrânului, Și
cel desprețuit asupra celui onorat. 6 Că
se va apucà omul de fratele său, din
casa părintelui său, *zicând:* „Tu ai vest-
mânt, *deci* fii domn preste noi, Și ruina
această *fie* supt mâna ta!“ 7 *Dar* el se
va jurà în ziua aceea, zicând: „Nu voiu
să fiu vindecător: Că în casa mea nu
este nici pâne, nici vestmânt; Nu mă face
deci domn preste popor!“ 8 Căci [e]Ie-
rusalimul este ruinat, și Iuda este căzut,
Pentru că limba lor, și faptele lor *sunt*
împotriva Domnului, Întărâtând ochii
mărirei lui. 9 Însăși privirea feței lor
mărturisește asupră-le: *Și* se fălesc cu
păcatul lor ca [f]Sodoma; nu-*l* ascund.
Vai de sufletul lor! căci ei lor înșiși își
fac rău. 10 Spuneți celui drept,[g] că
bine *îi va fi;* [h]Căci vor mâncà fructele
faptelor lor. 11 Vai de cel nelegiuit!
[i]rău *îi va fi;* Căci răsplătirea mânilor lui
i-se va face. 12 *Cât pentru* poporul meu,
[j]copiii *sunt* apăsătorii săi, Și femeile
domnesc preste el. Poporul meu! [k]con-
ducătorii tăi *te* rătăcesc, Și strică urmele
căilor tale. 13 Domnul s'a pus [l]să
pârască, Și stă să judece popoarele.
14 Domnul va întrà în judecată Cu bă-
trânii poporului său și cu mai marii săi;
Căci voi ați mâncat[m] via, *Și* ceeace ați
răpit dela cel sărac *este* în casele voastre.
15 Ce socotiți, *de*[n] zdrobiți pre poporul
meu, Și sfărâmați fața săracilor? Zice
Domnul, Dumnezeul oștirilor. 16 Dom-
nul mai zice încă: Fiindcă fetele Sio-
nului s'au mândrit, Și umblă cu gâtul
întins, Și fac *semne* cu ochii, Umblă
mărunțel, Și cu glesnele lor fac să sune
verigele *lor;* 17 Deaceea Domnul va
[o]pleșuvì Creștetul fetelor Sionului, Și
Domnul va [p]golì rușinea lor. 18 În
ziua aceea Domnul *le* va ridicà podoa-
bele verigelor glesnelor *lor,* 19 Sori-
șorii și [q]lunișoarele, cerceii și brățarile
și vălurile; 20 Legăturile de cap, lăn-
țișoarele și brâiele, Cutiile de parfum
și amuletele, 21 Inelele și cerceii de
nas: 22 Vestmintele de serbători și
eșarpele, Mantiele și pungile: 23 Oglin-
zile și cămășile, Tiarele și vălurile lungi.
24 Atuncia va fi, *că* în loc de miros
plăcut va fi putere; În loc de cingătoare,
funie; În loc de păr încrețit, [r]pleșuvie:
În loc de vestmânt larg, sac; *Și* înfera-
rea în loc de frumusețe. 25 Bărbații
tăi vor cădeà de sabie, Și puterea ta
în resbel. 26 Și [s]porțile *ficei Sionului*
vor plânge, și vor jelì, Și singuratică
fiind, [t]va ședeà pe pământ.

Despre mântuirea lui Mesia.

4 Și[a] în ziua aceea șapte femei se vor
apucà de un singur bărbat, zicând:
„Vom [b]mâncà pânea noastră, Și ne vom
îmbrăcà *cu* vestmintele noastre, Numai
să fim numiți după numele tău; Depăr-
tează [c]ocara noastră.“ 2 În ziua aceea
[d]odrasla Domnului va fi întru frumu-
sețe și mărire, Și fructul pământului
întru măreție și strălucire, Pentru cei
scăpați ai lui Israel. 3 Și va fi, *că* cel
lăsat în Sion, Și cel rămas în Ierusalim,
[e]Se va numì sfânt, Fiecare [f]scris spre
vieață în Ierusalim: 4 Când [g]Domnul
va spălà scârna fetelor Sionului, Și va
stoarce sângele Ierusalimului din mijlo-

Capul 3.
a Ier. 37. 21.
b Lev. 26. 26.
c 2 Reg. 24. 4.
d Eccl. 10. 16.
e Mic. 3. 12.
f Fac. 13. 13.
g Eccl. 8. 12.
h Ps. 128. 2.
i Ps. 11. 6.
j Vers. 4.
k Cap. 9. 16.
l Mic. 6. 2.
m Mat. 21. 33.
n Mic. 3. 2, 3.
o Deut. 28. 27.
p Nah. 3. 5.
q Judc. 8. 21.
r Cap. 22. 12.
s Ier. 14. 2.
t Plân. 2. 10.
—

Capul 4.
a Cap. 2. 11, 17.
b 2 Thes. 3. 12.
c Luc. 1. 25.
d Ier. 23. 5.
e Cap. 60. 21.
f Filp. 4. 3.
g Mal. 3. 2, 3.

cul lui. Prin spiritul judecății și prin
spiritul stricăciunei. 5 Atuncia Domnul
va creà preste toată întinderea muntelui
Sion, Și preste adunările lui [h]Nour și
fum ziua, Și [i]lucire de foc înflăcărat
noaptea: Căci preste toată mărirea *va fi*
adăpostire. 6 Și ziua *va fi* o colibă de
adumbrire în contra căldurei, De adăpost
și scăpare de vijelie și ploaie.

Parabola cu via neroditoare și însemnarea ei.

5 Cântà-voiu acum iubitului meu Cân-
tarea iubitului meu de [a]via sa. Vie
aveà iubitul meu Pe o câmpie mănoasă
foarte: 2 El a săpat-o, de pietri a cu-
rățit-o, Și a sădit-o cu vițele cele mai
alese; Zidit-a și turn în mijlocul ei, Și
teasc săpat-a într'însa: [b]Atunci a aștep-
tat să facă struguri: Dar ea făcut-a stru-
guri sălbatici. 3 Și acum, locuitorilor
Ierusalimului și bărbaților lui Iuda!
[c]Judecați, rogu-vă, *zice Domnul*, între
mine și via mea: 4 Ce puteam să mai
fac pentru via mea, Și *ce* nu i-am făcut?
De ce *dar*, când mă așteptam să facă
struguri, A făcut struguri sălbatici?
5 Și acum să vă spun Ce voiu face viei
mele: [d]Luà-voiu gardul ei, și se va pă-
șunà; Surpà-voiu zidul ei, și va fi căl-
cată; 6 Și o voiu pustiì, Și va fi netă-
iată și nesăpată, Ca să răsară în ea scai
și spini: Și voiu poruncì norilor Să nu re-
verse ploaie preste ea. 7 Căci via Dom-
nului, *Dumnezeul* oștirilor, *este* casa lui
Israel, Și bărbații lui Israel planta cea plă-
cută a sa; Și el așteptà judecată, dar iată
apăsarea! *Așteptà* dreptatea, dar iată jale!

Amenințarea cu judecățile dumnezeești, mai ales cu o năvălire vrăjmașă.

8 Vai de cei ce înșiră [e]casă lângă casă,
Și lipesc câmp către câmp, Până ce nu
mai *rămâne* loc, Și ajungeți *de a fi* sin-
guri *locuitori* ai țării. 9 [f]În auzul meu
zis-a Domnul, *Dumnezeul* oștirilor: Cu
adevărat multe case vor rămâneà pustii,
Case mari și frumoase, fără locuitori;
10 Da, zece pogoane de vie vor dà *nu-*
mai un [g]bat, Și un homer de sămânță
va dà *numai* o efă. 11 [h]Vai de cei cari,
sculându-se de dimineață, aleargă după
băuturi îmbătătoare, *De* cei ce șed până
târziu noaptea, *până ce*-i înfierbântă vi-
nul: 12 [i]Și citara și harpa, timpana
și flautul, și vinul sunt la ospețele lor:
Iar [j]lucrarea Domnului nu privesc, Și
la lucrul mânilor lui nu iau seamă.
13 [k]Deaceea poporul meu este dus în
prinsoare, [l]pentru lipsa de cunoștință:
Fruntașii lui sufer de foame, Și mulți-
mea lui se topește de sete. 14 Deaceea
se lărgește infernul, Și deschide gura sa
cea fără de margini: Și mărirea lor,
mulțimea lor, și vuetul lor, Și cei ce s'au
desfătat se cobor într'însul. 15 Așà
[m]se va pleca omul, Bărbatul se va umi-
lì, și ochii celor mândri se vor umilì:
16 Dar Domnul, *Dumnezeul* oștirilor,
se va înălțà prin judecată, Și sfântul
Dumnezeu se va sfințì prin dreptate.
17 Și *iată*, mieii vor paște ca *din* pășu-
nea lor, Și străinii se vor hrănì *din* locu-
rile pustiite al [n]avuților. 18 Vai de cei
ce trag nedreptatea cu funiele minciunei,
Și păcatul, ca cu frânghiile de car!
19 [o]Ce zic: Să se grăbească el, să facă
iute lucrul său, „Ca să-*l* vedem; Și ho-
tărîrea Sfântului lui Israel apropie-se, și
să vie, Ca să *o* aflăm.“ 20 Vai de cei ce
răului zic bun, și binelui rău, Ce fac în-
tunerecul lumină, și lumina întunerec,
Ce fac amarul dulceață și dulceața amar!
21 Vai de *cei ce sunt* [p]înțelepți în ochii
lor, Și cuminți *numai* în părerea lor!
22 [q]Vai de cei tari la băutul de vin, Și
de bărbații viteji la amestecarea băuturi-
lor îmbătătoare! 23 Cari [r]dreptățesc pre
cel nelegiuit pentru daruri, Și dreptatea
celui drept o răpesc dela el. 24 Deaceea,
[s]precum focul mistuie miriștea, Și fla-
căra mistuie paiele, *Așà* [t]rădăcina lor
ca putreziciunea va fi, Și floarea lor se
va ridicà ca pulberea: Fiindcă au lăpădat
legea Domnului, *Dumnezeul* oștirilor,
Și au desprețuit cuvântul Sfântului lui
Israel. 25 [u]Deaceea mânia Domnului

h Esod. 13. 21.
i Zech. 2. 5
—

Capul 5.
a Mat. 21. 33.
b Deut. 32. 6.

c Rom. 3. 4.
d Ps. 80. 12
e Mic. 2. 2.

f Cap. 22. 14.
g Ezec. 45. 11.
h Prov. 23. 29 30.

i Amos. 6. 5, 6.
j Iov. 34. 27.
k Osea. 4. 6.

l Cap. 1. 3.
m Cap. 2. 9, 11, 17.
n Cap. 10. 16.

o 2 Pet. 3. 3, 4.
p Prov. 3. 7.
q Vers. 11.
r Prov. 17. 15.

s Esod. 15. 7.
t Iov. 18. 16.
u 2 Reg. 22. 13. 17.

s'a aprins asupra poporului său, Și a
întins mâna sa asupra lui; Și l-a lovit,
de [v] s'au cutremurat munții, Și stârvurile
lui s'au prefăcut ca tină în uliță. [x] Și to-
tuși mânia sa nu se întoarce. Și mâna
lui tot întinsă *stă*. 26 Și va ridicà steag
popoarelor îndepărtate. Și le va fluerà
dela marginea pământului. Și iată, vor
venì iute, în pripă; 27 Nici unul din-
tr'înși nu va fi obosit, nici unul șovăind:
Nimenea nu va dormì, și nici va dormità,
Nici nu-și va deslegà cingătoarea coap-
selor sale. Nici nu-și va rupe cureaua
încălțămintelor sale. 28 Săgețile lor
sunt ascuțite. Și toate arcurile lor în-
tinse; Copitele cailor lor asemenea cu
peatra, Și roatele *carelor* lor ca furtuna.
29 Mugetul lor *este* ca al leului. Da, mu-
gesc ca puii de leu: Mugesc, și prind
prada, O ieau *cu dânși*, și nimenea nu
scapă. 30 În ziua aceea vor mugì
asupră-le ca mugetul mărei; Vor căutà la
pământ, și iată întunerec, și strâmtorare,
Și lumina se va întunecà în nouri triști.

Viziunea lui Isaia, mărirea Domnului și misiunea sa ca profet.

6 În anul morții [a] regelui Uzia [b] văzut-
am pre Domnul șezând pe un tron
înalt și ridicat, și poalele lui umplură
templul. 2 Serafimii stăteau deasupra
lui: câte șase aripi aveà fiecare: cu
două-și [c] acoperià fața sa, cu două își aco-
perià picioarele sale, și cu două sburà.
3 Și strigà unul către altul, și zicea:
[d] „Sfânt, sfânt, sfânt *este* Domnul. *Dum-
nezeul* oștirilor: [e] Tot pământul *este* plin
de mărirea lui."

4 Și se cutremurau ușiorii ușei de
vocea celui ce strigà, și [f] casa se umplù
de fum.

5 [g] Atuncia zis-am: Vai mie, căci sunt
pierdut: căci *sunt* om necurat la buze,
și locuesc în mijlocul unui popor necurat
la buze; căci ochii mei au văzut pre Dom-
nul, regele oștirilor. 6 Atuncia sburà
spre mine unul din Serafimi, având în
mâna sa un cărbune aprins *ce-l* luase
cu cleștele depe [h] altar. 7 Și-*l* [i] atinse
de gura mea, și zise: Iată, atingându-se
acesta de buzele tale, nedreptatea ta s'a
depărtat, și împăcatu-s'a păcatul tău.

8 Și auzit-am vocea Domnului, ce
zicea: Pre cine să trimet? și cine va
merge pentru [j] noi? Și zis-am: Iată-mă.
trimete-mă. Și el zise: 9 Du-te și spune
poporului acestuia: [k] Auziți, dar nu înțe-
legeți; Și vedeți, dar nu cunoașteți.
10 Îngrașă [l] inima poporului acestuia.
Îngreuiează urechile lor, și orbește ochii
lor. [m] Ca să nu vadă cu ochii lor, nici să
audă cu urechile lor. Nici să înțeleagă
cu inima lor: Ca să *nu* se întoarcă, și să
nu se însănătoșeze. 11 Atuncia zis-am:
Doamne, până când? Și el a răspuns:
[n] Până se vor pustiì cetățile *rămânând*
fără locuitori, Și casele fără oameni, Și
pământul se va pustiì cu totul; 12 [o] Și
Domnul va depărtà pre om *depe dânsul*.
Și pustiire mare *va fi* în țară. 13 Și de
va rămâneà într'însa chiar *numai* a ze-
cea *parte*, Iarăși se va pustiì: *Dar* precum
terebintei și stejarului la tăiere le ră-
mâne tulpina, *Așà și* tulpina ei [p] sământă
sfântă *va fi*.

Strâmtorarea Ierusalimului prin Sirieni și Israeliți.

7 Și în zilele lui [a] Ahaz, fiul lui Iotam.
fiul lui Uzia, regele lui Iuda, se suì
Rezin, regele Siriei, și Pekah, fiul lui
Remalia, regele lui Israel, asupra Ieru-
salimului, ca să-l bată; dar nu putură
să-l învingă. 2 Și s'a spus casei lui
David, zicând: Siria s'a unit cu Efraim.
Atuncia se cutremură inima lui *Ahaz*
și inima poporului său, cum se clatină
arborii pădurei înaintea vântului.

3 Și zise Domnul cătră Isaia: Ieși spre
întâmpinarea lui Ahaz, tu și [b] Șear-Iasub.
fiul tău, la marginea [c] apăductului iazului
de sus, pe calea țarinei albitorului; 4 Și
zi-i: Ia seamă, și fii liniștit; nu te teme.
și inima ta să nu se înmoaie de cele
două cozi ale acestor tăciuni fumegători.
de aprinderea mâniei lui Rezin și a Si-

Ier. 4. 24.
x Lev. 26. 14.
—

Capul 6.
a 2 Reg. 15. 7.
b 1 Reg. 22. 19.
c Ezec. 1. 11.
d Apoc. 4. 8.
e Ps. 72. 19.
f Esod. 40. 34.
g Esod. 4. 10.
h Apoc. 8. 3.
i Dan. 10. 16.
j Fac. 1. 26.
k Ioan. 12. 40. Ps. 119. 70.
m Ier. 5. 21.
n Mic. 3. 12.
o 2 Reg. 25. 21.
p Rom. 11. 5.

Capul 7.
a 2 Reg. 16. 5.
b Cap. 10. 21.
c 2 Reg. 18. 17. Cap. 36. 2.

riei și a fiului lui Remalia. 5 Fiindcă
Siria, Efraim și fiul lui Remalia au sfă-
tuit rele asupra lui Iuda, zicând: 6 Să
ne suim asupra lui Iuda și să-l strâm-
torăm, să-l spargem, *și să* ni-*l luăm*, și
să punem rege în el pre fiul lui Tabeal;
7 *De aceea* așà zice Domnul: [d] Aceasta
nu va stà, nici va fi: 8 [e] Căci capul
Siriei *este* Damascul, Și capul Damascu-
lui Rezin; Și în șasezeci și cinci de ani
de acum Efraim se va sfărâma *așà, că*
nu va mai fi un popor; 9 Și capul lui
Efraim *este* Samaria, Și capul Samariei
este fiul lui Remalia: [f] De nu credeți *a-*
ceasta, cu adevărat voi nu vă veți întărì.

Făgăduință plină de mângăiere despre Emanuel.

10 Și Domnul adause a vorbì către
Ahaz, zicând: 11 [g] Cere-ți un semn dela
Domnul, Dumnezeul tău; Cere-l în adân-
cime, ori sus în înălțime. 12 Iar Ahaz
zise: Nu voiu cere, nici voiu ispitì pre
Domnul. 13 Și el zise: Ascultă dar,
casă a lui David: Au prea puțin vă *este*
a obosì pre oameni, De obosiți și pre
Dumnezeul meu? 14 Deaceea Domnul
însuși vă dă un semn: [h] Iată, fecioara
este grea, și va naște [i] un fiu, Și va
chiemà numele lui [j] Emmanuel *(Dum-*
nezeu este cu noi); 15 Unt și miere
va mâncà, Până când va ști să lapede
răul și să aleagă binele. 16 [k] Căci înainte
de ce va ștì copilul, Să lapede răul și să
aleagă binele, Va fi părăsit pământul, De
ai cărui [l] doi regi te îngrozești.

Pedeapsa prezisă prin Assirieni.

17 [m] Domnul va aduce asupra ta, Și
asupra poporului tău, și asupra casei
părintelui tău Zile, *asemenea* cărora
n'au fost, Din ziua *aceea*, când [n] s'a rupt
Efraim de Iuda: Regele Asiriei. 18 Și
în ziua aceea Domnul va șuerà Muscei,
ce *este* la marginea fluvielor Egiptului,
Și albinei, ce *este* în pământul Asiriei:
19 Și vor venì, și ele toate se vor așezà,
În văi deșerte și în crăpăturile stâncelor,
Pe toate mărăcinile și pe toate pășunile.
20 În ziua aceea Domnul va rade cu
briciul, Tocmit de dincolo de fluviu, Cu
regele Asiriei, Capul și părul piciorului:
Și barba o va luà. 21 Și în ziua aceea
Va nutrì un om o juncă și două oi;
22 Și din belșugul laptelui *ce* vor dà, el
va mâncà unt: Că unt și miere va mâncà
tot cel ce va fi rămas în țară. 23 Și în
ziua aceea, orice loc, În care se dă *a-*
cum o mie de vițe pentru mie *de sicli*
de argint, Se va preface în spini și scai.
24 Cu săgeți și arcuri vor venì, într'a-
colo: Căci în spini și scai se va preface
toată țara. 25 Și *în* toți munții, ce cu
securea se curățesc, Nu te vei *mai* duce,
de teama de spini și *de* scai: Că se vor
preface în pășune pentru boi, Și în bă-
tătură de oi.

Mângăierea credincioșilor în timp de nevoi.

8 Și Domnul zise către mine: „Ia-ți
o tablă mare, și [a] scrie pe dânsa cu
condeiu de om: Maher-Șalal, Haș-Baz.
(Grăbește-te, pradă; Iute, răpire.) 2 Și
mi-am luat martori credincioși, pre
preotul [b] Uria, și pre Zecaria, fiul lui
Ieberechia. 3 Și m'am apropiat de pro-
feteasa, care concepù și născù un fiu; și
Domnul zise către mine: Chiamă numele
lui: Maher-Șalalu, Haș-Baz. 4 [c] Căci
înainte de a ștì copilul să strige: Tată!
meu! și mumă-mea! se vor purtà [d] avu-
țiile Damascului și prăzile Samariei
înaintea regelui Asiriei.
5 Și Domnul mai vorbì către mine,
zicând: 6 Fiindcă poporul acesta des-
prețuește apele cele lin-curgătoare ale
[e] Șiloahului, Și se bucură [f] de Rezin și
de fiul lui Remalia: 7 Deaceea, iată,
Domnul va face să vie preste dânșii A-
pele cele puternice și multe ale fluviului,
Pre [g] regele Asiriei cu toată oștirea lui;
Acesta se va suì preste toate albiele *râu-*
rilor, Și va ieșì din toate malurile sale;
8 Și va străbate până la Iuda; Va inundà,
și se va revărsà, [h] Va ajunge până la gât;
Și aripile sale cele întinse Vor umpleà
lărgimea pământului tău, [i] Emmanuele!

---

d Prov. 21. 30. | g Mat. 12. 38. | j Cap. 8. 8. | m 2 Cron. 28. 19.
e 2 Sam. 8. 6. | h Mat. 1. 23. | k Cap. 8. 4. | n 1 Reg. 12. 16.
f 2 Cron. 20. 20. | i Cap. 9. 6. | l 2 Reg. 15. 30.

Capul 8.
a Hab. 2. 2. | c Cap. 7. 16. | f Cap. 7. 1, 2, 6. | h Cap. 30. 28.
b 2 Reg. 16. 10. | d 2 Reg. 15. 29. | g Cap. 10. 12. | i Cap. 7. 14.
e Ioan. 9. 7.

9 [j]Înfuriaţi-vă *cât veţi voì*, popoarelor!
voi tot vă veţi descurajià; Ascultaţi *voi*
toţi, *până la* marginile pământului! În-
cingeţi-vă! voi tot vă veţi descurajià;
Încingeţi-vă! voi tot vă veţi descuragià.
10 [k]Sfătuiţi-vă! *sfatul* tot se va zădăr-
nicì! Vorbiţi vorbe! [l]ele nu vor stà;
[m]Căci cu noi *este* Dumnezeu.

Îndemnare să credem în viul Dumnezeu.

11 Căci aşà zis-a Domnul către mine
în puterea inspiraţiunii, Învăţându-mă
să nu umblù în calea poporului acestuia,
12 Zicând: Nu numiţi complotare Toate
cele ce [n]poporul acesta le numeşte com-
plotare: [o]Şi deaceea, de care el se teme,
voi să nu vă temeţi, nici nu vă înfri-
coşaţi. 13 [p]Pre Domnul, *Dumnezeul*
oştirilor, pre dânsul să-l sfinţiţi: [q]El *fie*
temerea voastră, el înfricoşarea voastră.
14 Şi *aşà* [r]el *vă* va fi templu; *Va fi* şi
[s]piatră de poticnire şi stâncă de sdrun-
cinare, Pentru amândouă casele lui Is-
rael, Cursă şi laţ pentru tot locuitorul
Ierusalimului; 15 Şi mulţi dintr'înşi
[t]se vor sdruncinà, şi vor căděà. Se
vor sfărâmà, vor dà în cursă, Şi se vor
prinde. 16 Leagă *această* mărturie,
Sigilează *această* învăţătură între disci-
polii mei; 17 Şi eu aştept pre Dom-
nul, Care [u]ascunde faţa sa dela casa lui
Iacob, Şi [v]sper în el. 18 [x]Iată, eu şi
copiii *mei,* pre cari mi i-a dat Domnul,
[y] *Sunt* semne şi minuni în Israel dela
Domnul, *Dumnezeul* oştirilor, ce locueşte
pe muntele Sion. 19 Şi când vă vor
zice: [z]„Întrebaţi pre necromanţi şi pre
magi, [a]Ce şoptesc şi murmură: Să nu
întrebe un popor pre Dumnezeul său?
Cade-se să întrebe [b]pre cei morţi pen-
tru cei vii?“ 20 [c]La lege şi mărturie!
Căci penru ceti ce nu vorbesc după cu-
vântul acesta, [d]Nu le *va răsărì* nici o
lumină; 21 Ci vor cutreerà în acest
pământ greu apăsaţi şi flămânzi; Şi când
vor flămânzì, se vor înfurià, Şi vor ble-
stemà pre regele lor şi pre zeul lor; Şi
de vor căutà în sus, 22 Sau de vor
privì pre pământ, Iată, nevoie şi întune-
rec: — *Dar* întunerecul apăsărei şi al
nopţii *se va* risipì.

Naşterea, numele şi împărăţia lui Messia.

9 Că nu *va mai fi* [a]întunerec pentru
cel apăsat. În timpul [b]de demult el
a desonorat Pământul lui Zabulon şi pă-
mântul lui Neftali; Dar [c]în cele din
urmă a onorat partea cea de lângă mare,
dincolo de Iordan, Galilea naţiunilor.
2 [d]Poporul ce umblă în întunerec, vede
acum o lumină mare, Asupra celor ce
şedeau în pământul umbrelor morţii,
străluceşte lumina. 3 Tu înmulţeşti
poporul, *Şi* măreşti bucuria sa; Se bu-
cură înaintea ta ca cu bucuria secerişu-
lui, Cum se bucură, [e]când împărţesc
prada. 4 Căci jugul cel împovorat al
său, Şi [f]toiagul depe spinarea lui, *Şi*
biciul apăsătorului său, Le-ai sfărâmat,
ca în ziua [g]Madianului, 5 Căci toată
armătura resbeluitorului în învălmăşag,
Şi orice vestmânt tăvălit în sânge,[h]Se va
arde, *şi va fi* mâncare focului. 6 [i]Căci
un copil ni-s'a născut, Un [j]fiu ni-s'a dat,
Şi [k]domnie *este pusă* pe umerii săi; Şi
se va chiemà numele lui; [l]Minune, Sfătui-
tor,[m]Dumnezeu Puternic, Părinte Veci-
nic,[n]Domn al Păcei; 7 Creşterea dom-
nirei *lui* şi a păcei *sale* [o]nu *va aveà* ca-
păt Pe tronul lui David şi în împărăţia
sa; Ca să o întărească şi să o sprijinească
Cu drept şi cu dreptate, De acum şi până
în veci. [p]Zelul Domnului, *Dumnezeul*
oştirilor, va face aceasta.

Pedepse prezise pentru Israel.

8 Cuvânt trimis-a Domnul asupra lui
Iacob, Şi a căzut asupra lui Israel. 9 Şi
să cunoască aceasta tot poporul, Efraim
şi locuitorii Samariei, Cari vorbesc cu
mândria şi trufia inimei *lor:* 10 „Că-
rămizi au căzut, dar noi vom zidì cu pie-
tri cioplite; Şi comori s'au tăiat, dar noi
îi vom schimbà *în* cedri.“ 11 *Iată* pen-
tru ce Domnul va ridicà pre mai marii lui

---

j Ioel. 3. 9, 11. *k* Iov. 5. 12. *l* Cap. 7. 7. *m* Fapt. 5.38.39. *n* Cap. 7. 2.
o 1 Pet.3.14,15. *p* Num. 20. 12. *q* Ps. 76. 7. *r* Ezec. 11. 16. *s* 1 Pet. 2. 8.
t Mat. 21. 44. *u* Cap. 54. 8. *v* Hab. 2. 3. *x* Ebr. 2. 13. *y* Ps. 71. 7.
z 1 Sam. 28. 8. *a* Cap. 29. 4. *b* Ps. 106. 28. *c* Luc. 16. 29. *d* Mic. 3. 6.

Capul 9.
a Cap. 8. 22. *b* 2 Reg. 15. 29. *c* Lev. 26. 24. *d* Mat. 4. 16.
e Judc. 5. 30. *f* Cap. 10. 5. *g* Judc. 7. 22 *h* Cap. 66.15,16.
i Luc. 2. 11. *j* Ioan. 3. 16. *k* Mat. 28. 18. *l* Judc. 13. 18.
m Tit. 2, 13. *n* Efes. 2. 14. *o* Dan. 2. 44. *p* 2 Reg. 19. 31.

Rezin asupra lui: Și pre inamicii săi îi
va întărâtà: 12 Pre Sirieni din față, și
pre Filisteni din dos, Cari vor înghiți
pre Israel cu toată gura: [q]Și totuși mâ-
nia sa nu se întoarce. Și mâna sa tot în-
tinsă *stă*. 13 Dar [r]poporul nu se în-
toarce spre cel ce-l lovește, Și nu caută
pre Domnul, *Dumnezeul* oștirilor. 14 De
aceea Domnul va stârpì din Israel și cap
și coadă, Finicul și rogozul, [s]într'o zi.
15 Bătrânul și fruntașul acesta *e* capul,
Și profetul ce învață minciuni, acesta *e*
coada. 16 Căci [t]conducătorii poporu-
lui acestuia *îl* rătăcesc, Și cei conduși
de dânșii se pierd. 17 Deaceea [u]de
tânării lui nu se bucură Domnul, Și de
orfanii săi și de văduvele sale nu se în-
dură: Pentrucă [v]toți *sunt* fățarnici și fă-
cători de rele, Și toată gura vorbește ne-
bunii. [x]Și totuși mânia sa nu se întoarce,
Și mâna lui tot întinsă *stă*. 18 Căci
nelegiuirea [y]arde ca focul, Mistuie scai
și spini, Și aprinde desișul pădurei, De
se înalță stâlpi de fum. 19 De mânia
Domnului, *Dumnezeul* oștirilor, [z]se a-
prinde pământul *acesta*, Și poporul se
face mâncare focului: [a]Nimenea nu se
îndură de altul: 20 Răpește în dreapta,
și *tot* flămânzește, Înghite în stânga, [b]și
tot nu se satură: [c]Fiecare mănâncă car-
nea brațului său: 21 Manase *se ridică*
asupra lui Efraim, și Efraim asupra lui
Manase, Și amândoi împreună asupra lui
Iuda; Deaceea mânia sa nu se întoarce,
Și mâna sa tot întinsă *stă*.

Pedeapsa judecătorilor nedrepți.

10 Vai de cei ce [a]hotăresc hotărîrile
nedreptății, Și de scriitorii, *ce* scriu
nefericirea; 2 Ca să depărteze pre să-
rac dela dreptate, Și să răpească dreptul
lipsiților poporului meu, Ca să facă vă-
duvele prada lor, Și să despoaie pre
orfani. 3 Și [b]ce veți face în [c]ziua pe-
depsii, și a peirii *ce* vine de departe?
La cine veți fugì pentru ajutor? Și unde
veți lăsà mărirea voastră? 4 Părăsiți
de mine, vor îngenunchià între prinși,
Vor cădeà între uciși. [d]Deaceea mânia
sa nu se va întoarce, Și mâna lui tot
întinsă *stă*.

Obrăznicia și smerirea lui Asur.

5 Vai de Asirian, [e]toiagul mâniei
mele! Biciul din mâna lui este urgia
mea. 6 Asupra unei [f]națiuni nelegiuite
l-am trimis, Și asupra poporului mâniei
mele [g]i-am dat porunci, Ca să prade
prăzi, și să răpească răpiri, Și să-l calce,
ca pre tina de pe uliță. 7 [h]Dar el nu
cugetă așà, Și inima sa nu se gândește
astfel: Ci în inima lui *este* să piarză, Și
să stârpească nu puține națiuni. 8 [i]Căci
zice: „Oare toți mai marii mei nu *sunt*
regi? 9 Au nu *este* [j]Calnoul [k]ca și Car-
chemișul? Au nu *este* Hamatul ca și Ar-
padul? Au nu *este* Samaria [l]ca și Da-
mascul! 10 Precum mâna mea a lovit
împărățiile idolilor, Ale căror chipuri
cioplite erau mai multe decât ale Ieru-
salimului și ale Samariei; 11 Precum
am făcut Samariei și idolilor săi, Au nu
tot astfel voiu face și Ierusalimului și
chipurilor sale?" 12 Deaceea după ce
Domnul va sfârșì tot lucrul său [m]în mun-
tele Sion și în Ierusalim, [n]Voiu pedepsì
gândurile îngâmfatei inimi a regelui
Asiriei, Și trufia sumeților săi ochi.
13 [o]Fiindcă a zis: „Prin puterea mânei
mele am făcut *aceasta*, Și prin înțelep-
ciunea mea: căci sunt cuminte; Am
strămutat hotarele popoarelor, Și tezau-
rele lor le-am prădat; Am surpat, ca un
viteaz, locuitorii *lor*, 14 Și [p]mâna mea
a găsit, ca pre un cuib, avuția popoare-
lor: Și precum se strâng ouăle părăsite,
Așà am strâns eu tot pământul, Și ni-
menea n'a fost, care să bată din aripi,
Să deschidă gura, sau să cârâiască."
15 Au [q]fălește-se săcurea asupra celui
ce taie cu dânsa? Au mândreste-se fe-
restreul asupra celui ce-l mișcă? Ca și
când toiagul ar mișcà pre cei ce-l ri-
dică! Ca și când bățul ar ridicà pre om!
16 Deaceea Domnul, Dumnezeul oști-
rilor, va trimete Uscăciune [r]celor grași

q Ier. 4. 8.
r Ier. 5. 3.
s Cap. 10. 17.
t Cap. 3. 12.
u Ps. 147. 10, 11.
v Mic. 7. 2.
x Vers. 12. 21.
y Mal. 4. 1.
z Cap. 8. 22.
a Mic. 7. 2, 6.
b Lev. 26. 26.
c Ier. 19. 9.

Capul 10.
a Ps. 58. 2.
b Iov. 31. 14.
c Osea. 9. 7.
d Cap. 5. 25.
e Ier. 51. 20.
f Cap. 9. 17.
g Ier. 34. 22.
h Fac. 50. 20.
i 2 Reg. 18. 24, 33, etc.
j Amos. 6. 2.
k 2 Cron. 35. 20.
l 2 Reg. 16. 9.
m 2 Reg. 19. 31.
n Ier. 50. 18.
o Isa. 37. 24.
p Iov. 31. 25.
q Ier. 51. 20.
r Cap. 5. 17.

ai săi. Și supt mărirea lui va arde ar-
șiță. Ca arșița focului. 17 Și lumina
lui Israel în foc se va preface. Și Sfântul
său în flacără. [s] Ce va aprinde și va în-
ghiți spinii săi. Și scaii săi *tot* într'o zi.
18 Și va nimicì mărirea pădurei sale și
a [t] mănoasei sale câmpii, *Dela* suflet *până*
la carne. De va fi ca și peirea bolna-
vului. 19 Și rămășița arborilor pădurei
sale va fi puțină. Așà ca un copil va pu-
teà-o scrie.

Convertirea (întoarcerea) celor rămași în Israel.

20 Și în ziua aceea [u] Nu se va mai ră-
zămà rămășița lui Israel, Și cei scăpați ai
casei lui Iacob. Pe cel ce i-a lovit: Ci se
vor răzimà pe Domnul, Sfântul lui Israel,
cu încredere. 21 [v] Rămășița se va în-
toarce, Rămășița lui Iacob, către puterni-
cul Dumnezeu. 22 [x] Căci chiar de ar fi
poporul tău Israel ca nisipul mării, [y] *Nu-*
mai o rămășiță din ei se va întoarce:
23 *Căci* [z] nimicirea *este* hotărîtă. revăr-
sătoare de dreptate. [a] Căci nimicire. da,
nimicire hotărîtă. va face Domnul, Dum-
nezeul oștirilor. În mijlocul țării întregi.
24 Deaceea așà zice Domnul. Dumne-
zeul oștirilor: [b] Nu te teme. poporul meu.
cela ce locuești Sionul. de Asirianul. Care
te lovește cu toiag, Și *care* ridică biciul
său asupra ta. după chipul [c] Egiptului.
25 [d] Căci, încă foarte puțin. [e] și urgia
mea va încetà. Și mânia mea *se va în-*
dreptà spre nimicirea lor. 26 Și va ri-
dicà Domnul, *Dumnezeul* oștirilor. [f] bi-
ciul asupra lui. Ca în bătaia [g] Madianului la
stânca Horeb: Și [h] toiagul său îl va înălțà
preste mare, Precum cândva în Egipt.
27 Și în ziua aceea [i] Se va depărtà sar-
cina sa depe umărul tău, Și jugul său
depe grumazul tău. Și se va sfărâmà
jugul de multă [j] grăsime. 28 El a ve-
nit la Aiat: a trecut prin Migron. a lăsat
în Micmaș uneltele sale: 29 A trecut
trecătoarea. A rămas în Gheba; Rama se
cutremură. Ghibea a lui Saul fuge.
30 Înalță vocea ta, fiică a Gallimu-
lui! Ascultă. Laișo! Sermane Anathot!
31 Madmena fuge. Locuitorii Gebimului
fug grămadă. 32 Astăzi se mai oprește
în Nob: El ridică *deja* mâna sa *asupra*
muntelui fiicei Sionului, *Asupra* colinei
Ierusalimului. 33 Iată, Domnul Dum-
nezeul oștirilor. Va rupe ramurile cu
putere cumplită. Și cei înalți la statură
se vor tăià, Și se vor umilì cei sumeți.
34 Cu fer va tăià desimea pădurei. Și
Libanul va cădeà de mână puternică.

Domnia cea plină de pace și de prosperitate a lui Mesia.

11 Atuncia [a] va ieși o odraslă din tul-
pina lui [b] Ișai. Și [c] o ramură va crește
din rădăcinile lui: 2 Și se va odihnì
pe el [d] spiritul Domnului. Spiritul înțe-
lepciunii și al priceperii. Spiritul sfatului
și al puterii, Spiritul științei și al temerii
de Domnul. 3 Și plăcerea lui va fi în
temerea de Domnul. Și nu va judecà
după părerea ochilor săi. Nici nu va
hotărî după auzirea urechilor sale;
4 Ci [e] va judecà pre cei săraci cu drep-
tate. Și va hotărî drept pentru cei săr-
mani ai țării; Va [f] lovì pământul cu varga
gurei sale, Și cu suflarea buzelor sale va
ucide pre cei nelegiuiți. 5 [g] Dreptatea
va fi cingătoarea coapselor sale. și cre-
dinciosia cingătoarea șelelor sale. 6 A-
tuncia [h] va locuì lupul la un loc cu mie-
lul. Și leopardul se va odihnì împreună
cu iedul: Vițelul și puiul leului și vitele
îngrășate *vor fi* la un loc. Și un copil
mic le va mânà. 7 Vaca și ursoaica vor
paște. Împreună se vor odihnì puii lor:
Leul va mâncà paiu, ca și boul; 8 Și
pruncul sugător se va jucà la gura *bor-*
tei viperei. Și în vizunia basiliscului va
băgà mâna sa copilul *d'abia* înțercat.
9 [i] Nu vor face nici un rău nici o dără-
pânare pe tot muntele meu cel sfânt:
Căci [j] plin va fi pământul de știința Dom-
nului. Precum apele acoper *fundul* mă-
rii.

Mântuirea poporului risipit.

10 [k] Și în ziua aceea [l] rădăcina lui
Ișai. Ce va stà drept steag al popoare-

[s] Cap. 9. 18. [t] 2 Reg 19. 23. [u] 2 Reg. 16. 7. [v] Cap. 7. 3. [x] Rom. 9. 27. [y] Cap. 6 13. [z] Cap. 28. 22. [a] Rom. 9. 28. [b] Cap. 27. 6. [c] Esod. 14. [d] Cap. 54. 7. [e] Dan. 11. 36. [f] 2 Reg. 19. 35. [g] Judc. 7. 25. [h] Esod. 14. 26, 27. [i] Cap. 14. 25. [j] 1 Ioan. 2. 20.

Capul 11. [a] Apoc. 5. 5. [b] Fapt. 13. 23. [c] Cap. 4. 2. [d] Ioan. 1. 32, 33. [e] Ps. 72. 2, 4 [f] Iov. 4. 9. [g] Efes. 6. 14. [h] Osea. 2. 18. [i] Iov. 5. 23. [j] Hab. 2. 14. [k] Cap. 2. 11. Rom. 15. 12.

lor. O vor căutà [m]natiunile: Și [n]locul ei
de liniște va fi mărirea. 11 Și [o]în ziua
aceea se va întâmplà. *Că* Domnul iarăș
va întinde mâna sa. de a doua oară. Ca
să redobândească rămășita poporului
său. Ce va fi rămas [p]dela Asiria și dela
Egipt. Dela Patros. dela Etiopia. și dela
Elam. Dela Șinar. dela Hamat. și dela
insulele mării. 12 Și va înălțà steag
națiunilor. Și va adunà pre cei împrăș-
tiați ai lui Israel. Și va strânge pre [q]cei
răspândiți ai lui Iuda Din cele patru col-
țuri ale pământului. 13 Atuncia [r]pisma
lui Efraim se va depărtà. Și neamicia lui
Iuda va încetà: Efraim nu va *mai* pis-
muì pre Iuda. Și Iuda nu va mai duș-
mănì pre Efraim: 14 Ci vor sburà pe
spinarea Filistenilor către apus; Vor
predà împreună pre fiii răsăritului: [s]A-
supra Edomului și Moabului vor întinde
mâna lor. Și fiii lui Ammon vor ascultà
de ei. 15 Și Domnul va despicà limba
mării Egiptului. Și va mișcà mâna sa
asupra Eufratelui în aprinderea mâ-
niei sale. Și-l va lovì *în* șapte râuri. Și
vor păși preste *dânsul* cu încălțăminte.
16 Și va fi o cale pentru rămășița po-
porului său. Ce va fi rămas dela Asiria;
Precum a fost pentru Israel în ziua. Când
a ieșit din pământul Egiptului.

Cântare de mulțumită a mântuiților.

12 Și vei zice [a]în ziua aceea: „Ție-ți
mulțumesc, Doamne; Că mâniân-
du-te pre mine. mânia ta s'a întors *dela
mine,* Și m'ai mângăiat. 2 Iată. Dum-
nezeu îmi *este* mântuirea mea. *În el* mă
încred. și nu mă tem: Căci [b]tăria mea
și lauda *mea este* Iah, [c]Domnul; Și el
s'a făcut mie spre mântuire. 3 Și cu
veselie veți scoate [d]apă din izvoarele
mântuirii. 4 Și în ziua aceea veți zice:
[e]„Mulțumiți Domnului, Chemați numele
lui, [f]Faceți cunoscute faptele lui între
popoare: Lăudați-l. căci [g]înălțat este nu-
mele lui. 5 [h]Cântați Domnului, căci fapte
mari a făcut, Cunoscute *fie* acestea pe tot
pământul! [i]Saltă. și bucură-te. locuitoare
a Sionului. Căci mare *este* în mijlocul tău
[j]Sfântul lui Israel."

Profeția despre dărâmarea Babilonului prin Mezi.

13 [a]Profeția împovărătoare asupra Ba-
bilonului. pre care o văzù Isaia. fiul
lui Amoz: 2 [b]Ridicați steag [c]pe mun-
tele pleș! Înălțați spre ei vocea. [d]faceți
cu mâna! Ca să intre în porțile puterni-
cilor *Babilonului!* 3 Dat-am poruncă
celor însărcinați de mine: Chiemat-am
pentru îndeplinirea mâniei mele pre [e]vi-
tejii mei. Pre [f]cei voioși *și* falnici ai mei.
4 *Iată!* voce de mulțime pe munți. ca *și
ceea* a unui popor numeros: Vocea vue-
tului popoarelor. adunate *din multe* țări:
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor cercetează
oastea *gata* de resbel. 5 Ei vin din pă-
mânt de departe. Dela marginea ceruri-
lor. Domnul și uneltele mâniei sale: Ca
să strice toată țara. 6 Urlați. că aproape
este [g]ziua Domnului; [h]Ea vine ca o dă-
răpânare dela Atotputernicul. 7 De-
aceea toate mânele slăbesc. Și inima a
tot omul se topește: 8 Ei se înspăimântă.
[i]Durere și chinuri îi cuprind; Sunt în
durere. ca o femeie în facere: Cu încre-
menire se uită unul la altul: *Fețe de* fla-
cără *sunt* fețele lor. 9 Iată! [j]ziua Dom-
nului vine. Plină de groază. de urgie și
de aprinderea mâniei: Ca să prefacă pă-
mântul acela în pustiu. Și să stârpească
depe el [k]păcătoșii lui. 10 Căci stelele
cerurilor și constelațiunile lor Nu-și vor
dà lumina lor: Soarele se va [l]întunecà
la răsăritul său. Și luna nu va răspândì
lumina sa. 11 Și voiu pedepsì lumea
pentru răutatea *ei*. Și pre cei nelegiuiți
pentru nedreptatea lor: [m]Voiu face să
înceteze trufia celor sumeți. Și voiu umilì
îngâmfarea celor puternici. 12 Mai rar
voiu face pre bărbat decât aurul curat.
Și pre om decât aurul de Ofir. 13 [n]De-
aceea voiu cutremurà cerurile. Și se va
clătì pământul din locul său. La urgia

m Rom. 15. 10
n Ebr. 4. 1. etc.
o Cap. 2. 11.
p Zech. 10. 10.
q Ioan. 7. 35.
r Ier. 3. 18.
s Dan. 11. 41.

—

Capul 12.
a Cap. 2. 11.
b Esod. 15. 2.
c Ps. 83. 18.
d Ioan. 4. 10.14.
e 1 Cron. 14. 16.
f Ps. 145. 4,5,6.
g Ps. 34. 3.
h Esod. 15.1.21.
i Zef. 3. 14.
j Ps. 71. 22.

—

Capul 13.
a Ier. 50. & 51.
b Cap. 5. 26.
c Ier. 51. 25.
d Cap. 10. 32.
e Ioel. 3. 11.
f Ps. 149. 2.5 6.
g Zef. 1. 7
h Iov. 31. 23.
i Ps. 48. 6.
j Mal. 4. 1
k Ps. 104. 35.
l Marc. 13. 24.
m Cap. 2. 17.
n Hag. 2. 6

Domnului, *Dumnezeul* oștirilor, Și în
[o]ziua aprinderei mâniei lui. 14 Și ca
o căprioară vânată, Ca oile, pre care nu
le adună nimenea, [p]Se va intoarce fie-
care către poporul său, Și va fugì fiecare
către pământul său. 15 Cine *din ei* se
va găsì, va fi străpuns, Și vor cădeà toți
cei uniți cu ei de sabie: 16 Copiii lor
vor fi [q]sdrobiți inaintea ochilor lor, Ca-
sele lor prădate, și femeile lor siluite.
17 [r]Iată! voiu deșteptà asupra lor pre
Mezii, Ce nu prețuesc argintul, Și nu au
plăcere de aur. 18 Arcurile *lor* vor
sdrobì pre tânări, Și de fructul mitrei
nu se vor îndurà: Ochiul lor nu va crutà
nici chiar pre copii. 19 [s]Așà Babilo-
nul, podoaba împărățiilor: Mândria fal-
nică a Chaldeilor, va ajunge Ca [t]So-
doma și Gomorra, *pre care* Dumnezeu
le-a nimicit. 20 [u]În veci nu va tronà,
Nu va fi locuit din neam în neam: Nu-și
va intinde acolo Arabul cortul *său*, Nici
păstorii vor poposì acolo *turmele lor*,
21 Ci fiarele sălbatice ale deșerturilor
se vor odihnì acolo, Și bufnițe vor um-
pleà casele lor: Acolo vor locuì struții,
Și *caprele* păroase acolo vor jucà. 22 Și
șacalii vor urlà în palaturile lor, Și ba-
laurii in casele *lor* de plăcere: Că aproape
este să vină timpul lui, Și zilele lui nu
se vor indelungì.

*Mântuirea lui Israel. Cântarea triumfală pen-
tru răsturnarea regelui din Babilon.*

14 Că [a]se va îndurà Domnul de Ia-
cob, Și [b]iarăș va alege pre Israel,
Și-i va așezà în pământul lor; Și [c]străi-
nii se vor insoți cu dânșii, Și se vor lipì
de casa lui Iacob. 2 Popoarele îi vor
luà, [d]și-i vor aduce la locul lor; Dar
casa lui Israel în moștenire îi va luà în
pământul Domnului, Ca servi și serve;
Și vor țineà robi pre cei ce i-au robit,
[e]Și vor stăpânì pre apăsătorii lor. 3 Și
în ziua, când Domnul iți va dà liniște
de năcazul tău, de turburarea ta, și de
servitutea *ta* cea grea, la care ai fost
supus, 4 [f]Ridicà-vei acest cuvânt bat-
jocuritor asupra regelui Babilonului; și
vei zice: Iată, cum odihnește cel ce apăsà!
Iată, cum odihnește cel [g]lacom de aur!
5 „Domnul a sfărâmat [h]toiagul nelegiui-
ților, Sceptrul domnitorilor! 6 Ceeace
a bătut popoare cu urgie, Cu bătăi fără
de încetare: Ceeace a domnit cu mânie
preste națiuni, Da, însăși este *acum* pri-
gonită fără contenire. 7 Tot pământul
se odihnește, este liniștit, Și isbucnește
în strigări de bucurie. 8 [i]Își rìd de tine
pinii, *Și* cedrii Libanului, *zicând:* De
când tu dormi, Tăiator nu s'a sculat pre-
ste noi.“ 9 [j]Infernul de desupt s'a cu-
tremurat pentru tine, Ca să *te* intimpine
la venirea ta: Pentru tine el a deșteptat
umbrele tuturor mai marilor pământu-
lui: El a sculat depe tronurile lor Pre
toți regii popoarelor. 10 Toți aceștia
iau cuvântul, și zic către tine: *Cum!* fă-
cutu-te-ai și tu neputincios ca noi! Fă-
cutu-te-ai și tu asemenea nouă!“ 11 În
infern pogorîtu-s'a fala ta, Sunetul har-
pelor tale: Vermele *iți* este așternut supt
tine, și vermii te acopăr. 12 [k]Cum ai
căzut din cer, Luciſere, fiu al aurorei!
Iată-te aruncat la pământ, Călcătorule
al popoarelor! 13 Căci tu ziceai in
inima ta: [l]„Suì-mă-voiu în cer, [m]Înălțà-
voiu tronul meu mai pe sus decât ste-
lele lui Dumnezeu; *Și* voiu ședeà pe
muntele întrunirii *zeilor,* [n]Pe nordul cel
mai depărtat; 14 Suì-mă-voiu pe înăl-
țimile nourilor, [o]Voiu fi asemenea ce-
lui Prea Înalt.“ 15 Dar [p]în infern *iată-
te* aruncat, În groapa cea mai adâncă!
16 Cei ce te văd, căutând la tine, ațin-
tindu-te *vor zice:* „*Iată* omul! care făcù
să se cutremure pământul! Care făcù să
se clatine împărații! 17 *Care* prefăcù
lumea într'un pustiu, Și nimicì cetățile
ei! Care nu dădeà drumul prinșilor săi.“
18 Toți regii popoarelor, da, toți Se li-
niștesc în mărire, fiecare în locașul său.
19 Iar tu zaci asvârlit fără mormânt, Ca
o ramură putrezită, *Având de* vestmânt
pre cei uciși, pre cei străpunși de sabie,

o Ps. 110. 5. p Ier. 50. 16. q Ps. 137. 9. r Dan. 5. 28, 31.
s Cap. 14. 4, 22. t Fac. 19. 24. 25. u Ier. 50. 3, 39. —
Capul 14. a Ps. 102. 13. b Zech. 1. 17.
c Cap. 60. 4, 5, 10. d Cap. 49. 22.
e Cap. 60. 14. f Cap. 13. 19. g Apoc. 18. 16.
h Ps. 125. 3. i Cap. 55. 12. j Ezec. 32. 21.
k Cap. 34. 4. l Mat. 11. 23. m Dan. 8. 10.
n Ps. 48. 2. o 2 Thes. 2. 4. p Mat. 11. 23.

Ce se pogoară la pietrile mormântului:
Ești ca stârvul ce se calcă în picioare.
20 Nu te vei unì cu dânșii întru înmor-
mântare; Căci ai pustiit *chiar* pământul
tău, și ai ucis *chiar pre* poporul tău;
[q]Semânța celor făcători de rele renume
nu poate dobândì. 21 Pregătiți înjun-
gherea copiilor lui, [r] Pentru nedrepta-
tea părinților lor; Ca să nu se scoale,
nici să moștenească pământul: Nici să
mai umple fața lumii de turburători.
22 Căci *și* eu mă voiu sculà asupra lor,
Zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor. Și
voiu stârpì din Babilon [s]numele și [t]ră-
mășița. [u]Fiul și nepotul, zice Domnul,
23 Îl voiu preface în moștenire ariciu-
lui, și în bălți de apă. Și-l voiu măturà
cu mătura nimicirii, zice Domnul, *Dum-
nezeul* oștirilor.

Prăpădirea Assirienilor și a Filistenilor.

24 Jurat-a Domnul, *Dumnezeul* oști-
rilor, zicând: Da, cum am gândit, așà se va
face, Și precum am hotărît, *așà* va rămâ-
neà. 25 Că voiu sfărâmà pre Asirian în
pământul meu; Și-l voiu călcà în picioare
pe munții mei; Atuncia jugul său se va de-
părtà depe ei, Și sarcina lui se va luà depe
umerii lor. 26 Aceasta *este* hotărîrea ho-
tărîtă asupra a tot pământul, Și aceasta
este mâna cea întinsă asupra popoarelor.
27 Căci Domnul, *Dumnezeul* oștirilor, a
hotărît, și cine va zădărnicì? Mâna lui
s'a întins și cine o va întoarce? 28 În
anul, în care a murit regele Ahaz, fost-a
această profeție împovărătoare. 29 Nu
te bucurà, tu, tot *pământul* Filistenilor,
Că s'a sfărâmat toiagul celui ce te-a
lovit: Căci din coada șarpelui va ieșì
basiliscul, Și fructul său *va fi* șarpe
sburător. 30 Dar întâiu-născuții săra-
cilor vor paște, Și lipsiții vor odihnì în
siguranță; Dar voiu omorî rădăcina ta
cu foame, Și se va ucide rămășița ta.
31 Urlă, poartă! țipă, cetate! Tu, între-
gule *pământ* al Filistenilor, te vei topì:
Căci fum vine dela meazănoapte, Și nici
un om nu *rămâne* singur de cetele sale.
32 *Și* ce se va răspunde solilor acestui
popor? Că Domnul a întemeiat Sionul,
Și în el vor aflà adăpost săracii poporu-
lui său.

Căderea Moabului prezisă.

15 [a]Profeția împovărătoare Moabului.
Da, noaptea s'a predat [b]Arul Moa-
bului, *și* a pierit; Da, noaptea s'a predat
Chirul Moabului, *și* a pierit. 2 *Poporul*
[c]s'a suit în casa *idolilor*, și Dibonul pe
înălțimi, ca să plângă; Urlà-va Moabul
pentru *pierderea* Neboului și a Medibei;
[d]Toate capetele *sunt* pleșuve, Toată
barba *este* tăiată. 3 În ulițe se încing
cu saci; Cu toții urlă [e]pe acoperișurile
lor și în ulițele lor, Topindu-se de plâns.
4 Se vaită Heșbonul [f]și Elealul; Vaetul
lor se aude până la Iaaz; Pentru acestea
se bocesc cei înarmați ai Moabului, *Și*
este amărit sufletul lor. 5 [g]Inima mea
jelește pentru Moab, Ai cărui fugari
aleargă până la Zoar, *până la* al treilea
Eglat; Căci la suișul Luhitului plângând
se suie, Și în calea Horonaimului înalță
strigare de nimicire. 6 Apele Nimrimei
s'au pustiit, Și iarba s'a uscat, verdeața
s'a dus, Nu mai este nimic verde. 7 De
aceea bunurile pre care le-au câștigat,
și *averea* ce au păstrat, Ei *le* duc din-
colo de pârâul sălciilor. 8 Strigarea *lor*
a înconjurat cuprinsul Moabului, Urletul
său până la Eglaim, Și urletul său până
la Beer-Elim; 9 Căci apele Dimoniei
se umplù de sânge; Căci asupra Dimoniei
aduc cete noauă: Lei asupra celui scăpat
din Moab, Și asupra rămășiței țării.

Urmarea prorocirei împotriva Moabului.

16 [a]Trimeteți mielul domnitorului ță-
rii [b]Dela Șeba prin deșert Către
muntele fiicei Sionului! 2 Căci, ca pa-
sărea ce se rătăcește, Gonită *fiind* din
cuibul ei, *Așà* sunt fiicele Moabului,
Care stând la trecătorile [c]Arnonului, *zic:*
3 „Sfătuește-te, lucrează drept; Ca noap-
tea *cea mai adâncă* fă-ți umbra ta în
ameaza zilei: Ascunde pre cei goniți,
Nu da față pre cei fugari; 4 Cei goniți

q Iov. 18. 19.
r Esod. 20. 5.
s Prov. 10. 7.
t 1 Reg. 14. 10.
u Iov. 18. 19.

Capul 15.
a Ier. 48. 1. etc.
b Num. 21. 28.
c Cap. 16. 12.
d Lev. 21. 5.
Ezec. 7. 18.
e Ier. 48. 38.
f Cap. 16. 9.
g Ier. 48. 31.

Capul 16.
a 2 Reg. 3. 4.
b 2 Reg. 14. 7.
c Num. 21. 13.

ai mei *din* Moab rămână la tine, Să fii
lor *loc* de scăpare de fața prădătorului,
Până va încetà apăsarea, Va trece dără-
pănarea, Și va pierì cel încălcător din țară:
5 Căci prin iubire [d] s'a întemeiat tronul
tău, Și șeade pe el cu credincioșie în
cortul lui David [e] Un judecător, ce caută
judecata, și se silește la dreptate. 6 Au-
zit-am [f] mândria Moabului, (*că* mândru
foarte este.) De fala lui, îngâmfarea lui și
mânia lui; [g] *Dar de* nici un razăm nu *mai*
sunt minciunile lui. 7 Pentru aceasta
Moabul [h] urlă pentru sine; Urlă cu toții;
Suspină pentru strugurii [i] Kiru-Harese-
tului, Întristați cu totul. 8 Căci [j] câm-
piile Heșbonului lâncezesc, [k] Via Sibmei
se usucă; Domnii popoarelor *i*-au nimicit
vițele cele mai alese, *Care* ajungeau până
la Gazer, Rătăciau *prin* pustiu, Și ale
cărei ramuri se întinseră, trecuseră ma-
rea. 9 Deaceea cu plânsul Iazerei [l] *te*
plâng *și eu*, via Sibmei: *Și* te adap cu
lacrimile mele, Heșbonule și Elealule:
Căci asupra culesului fructelor tale, și a-
supra secerișului tău A repezit strigăt de
resbel. 10 S'a luat bucuria și veselia din
mănoasele *tale* câmpii, Și în viile tale nu
se *mai* cântă cântări de bucurie, nici se
mai chiuiește; Călcătorul nu va călcà vin
în linuri: Strigătul *culesului tău* făcutu-
l-am să înceteze. 11 Deaceea măruntaiele
mele tac vuet, ca citara, pentru Moab, Și
lăuntrul meu pentru Kir-Hareș. 12 Și
iată, Moabul, după ce s'a arătat, Și s'a
obosit pe înălțimi, Vine în templul
său, ca să se roage: Dar nu isbutește.
13 Acesta *este* cuvântul, pre care l-a
vorbit Domnul despre Moab de demult;
14 Dar acum Domnul vorbește, zicând:
„În trei ani, cum *sunt* anii unui năimit,
Mărirea Moabului se va înjosì, Cu toată
marea mulțime *a lui*; Și rămășița *lui va*
fi puțină, de tot nebăgată în seamă".

Profeție asupra Damascului.

17 [a] Profeția împovărătoare Damascu-
lui, Iată, Damascul se ia dintre ce-
tăți, Și va fi grămadă de ruini. 2 Ce-
tățile Aroerului se vor părăsì; Vor fi *de*
pășune turmelor, De se vor odihnì *pe*
locul lor, și [b] nu *va fi* cine să *le* sperie.
3 Lipsì-va și lui Efraim [c] întăriturile sale,
Și Damascului regatul său; și rămășița
Siriei Va fi ca și mărirea fiilor lui Israel,
Zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor. 4 Și
în ziua aceea mărirea lui Iacob se va
micșorà, Și [d] grăsimea corpului său se
va uscà: [e] Le va fi ca și secerătorului ce
culege grâul, Și seceră spicele cu brațul
său: 5 Și *li*-se va întâmplà ca-și celui
ce adună spice în valea Refaimului;
6 [f] Dar le va rămâneà bobițătură, cum
rămâne la scuturatul olivului, Doi *sau*
trei sâmburi pe vârful ramurelor pomu-
lui, Patru *sau* cinci pe crengile sale cele
mai rodite, Zice Domnul, Dumnezeul lui
Israel. 7 În ziua aceea omul [g] privì-va
către Făcătorul său, Și ochii lui se vor
uità spre Sfântul lui Israel; 8 Nu va
mai privì către altarele lucrul mânelor
sale, Nici nu se va uità la *acele* ce au
făcut degetele lui, Nici la Astarteele, nici
la chipurile soarelui. 9 În ziua aceea
vor fi cetățile cele întărite ale sale ca o
pădure părăginită, Și ca vârful muntelui,
Pre care *Amoreii și Eveii* l-au părăsit
de fața fiilor lui Israel: Și va fi pustiire.
10 Pentru-că ai uitat pre [h] Dumnezeul
mântuirei tale, Și nu ți-ai adus-aminte
de stânca puterei tale. Deaceea tu poți
plantà plante plăcute, Și poți sădì vlăstare
străine: 11 Te poți trudì ziua să crească
planta ta, Și te poți silì dimineața să înflo-
rească seminția ta: D*ar* secerișul se va
pierde în ziua durerei, Și a mâhnirei
descurăjătoare.

Prorocire împotriva lui Israel.

12 Ah! vuetul multor popoare! *Ce*
vuesc, ca vuetul mării: Și mugetul na-
țiunilor! *Ce* mugesc, ca mugetul apelor
puternice. 13 Mugesc popoarele, ca
mugetul multor ape; Dar D*umnezeu* le
va mustrà, și vor fugì departe; Vor fi
gonite, ca pleava munților înaintea vân-
tului, Și ca pulberea vârtejului înaintea

d Dan. 7. 14, 27. e Ps. 72. 2. f Ier. 48. 29. | g Cap. 28. 15. h Ier. 48. 20. | i 2 Reg. 3. 25. j Cap. 24. 7. k Vers. 9. | l Ier. 48. 32. —

Capul 17. a Ier. 49. 23. | b Ier. 7. 33. c Cap. 7. 16. d Cap. 10. 16. | e Ier. 51. 33. f Cap. 24. 13. g Mic. 7. 7. | h Ps. 68. 19. —

furtunei. 14 În-de-seară *totul* va fi tur-
burat. *Şi* mai nainte de aurora nu *vor*
mai fi: Aceasta e partea celor ce ne-au
predat. Şi sorţul celor ce ne-au răpit.

Etiopia dă onoarea lui Dumnezeu.

18 O *tu*, [a] pământ cu umbră îndoită, Cel
de preste râurile Etiopiei! 2 Cel
ce trimeţi soli pe mare, Şi în vase de
papură pe ape! Mergeţi, trimeşi iuţi, la
[b] poporul *acela,* cel înalt la statură şi
strălucitor, La *acel* popor groaznic din
începutul *său* şi până acum, Popor ce
măsoară cu frânghia, şi încalcă *tot,* Pre
al cărui pământ îl inundă fluviile. 3 Toţi
locuitorii lumei, şi câţi locuiţi *acest* pă-
mânt, Luaţi seamă, [c] când se va înălţà
steagul pe munţi! Ascultaţi, când se va
suflà din trâmbiţă! 4 Căci aşà a zis
Domnul către mine: Cu linişte privit-am
Din locaşul meu, Ca arşiţă strălucitoare
pe iarbă verde, ca nourul de roauă în
arşiţa secerişului; 5 Dar mai nainte de
seceriş, după ce s'a trecut floarea, Şi
floarea s'a făcut aguridă, Atuncia tăia-
tu-s'au ramurile cu cosorul, Şi s'au în-
depărtat viţele, tăindu-se: 6 S'au lă-
sat toate pentru pasările răpitoare ale
munţilor, Şi pentru fiarele pământului;
Ca să văreze în ele pasările răpitoare,
Şi să ierneze într'însele toate fiarele pă-
mântului. 7 În timpul acela [d] aduce-
se-va dar Domnului, *Dumnezeul* oştiri-
lor, *Dela* poporul cel înalt la stătură şi
strălucitor, Dela poporul groaznic din
începutul său şi până acum, Popor ce
măsoară cu frânghia şi încalcă *toate,*
Pre al cărui pământ îl inundă fluviile,
În locul numelui Domnului, *Dumnezeul*
oştirilor, *în* muntele Sion.

Preziceri de pedepse asupra Egiptului.

19 [a] Profeţie apăsătoare Egiptului.
Iată, Domnul [b] călăreşte pe un nour
uşor, Şi va întrà în Egipt: Şi [c] idolii E-
giptului se vor clătì dinaintea lui, Şi inima
Egiptului se va topì în el. 2 Că voiu
[d] întărâtà pe Egipteni asupra Egipteni-
lor: Se vor bate unul cu altul, Şi fiecare
cu aproapele său, Cetate cu cetate, Re-
gat cu regat. 3 Şi va pierì spiritul Egip-
tului din mijlocul său, Şi voiu răsturnà
sfatul său. Puteà-vor atuncia să [e] se sfătu-
iască cu idolii şi cu fermecătorii *lor,* Cu
necromanţii *lor* şi cu magii *lor!* 4 Dar
voiu dà pre Egipteni [f] în mâna unui domn
crud, Şi un rege aspru îi va domnì, Zice
Domnul, Dumnezeul oştirilor. 5 [g] Apele
vor secà din mări, Şi râul va pierì, şi se va
uscà: 6 Fluviile vor secà: Râurile [h] Ma-
zorului se vor deşertà, şi se vor uscà,
Trestia şi papura se vor veştejì. 7 Li-
vezile din *lungul* fluviului, dela gura flu-
viului, Şi toată semănătura din *lungul*
fluviului Se vor uscà, se vor spulberà,
şi nu vor *mai* fi. 8 Şi pescarii se vor
bocì, Toţi cei ce aruncă cu undiţa în flu-
viu vor plânge, Şi cei ce întind mreje
asupra apelor vor lâncezì. 9 Cel ce lu-
crează [i] inul pestriţ, Şi cei ce împletesc
lese vor fi de batjocură. 10 Stâlpii ţă-
rii se vor sdrobì, *Şi* toţi cei ce lucrează
pentru simbrie *vor fi cu* inima întristată.
11 Cu adevărat înnebunit-au mai marii
[j] Zoanului, Sfatul înţelepţilor consilieri
ai lui Faraon s'a prostit: Cum *mai* zi-
ceţi *deci* lui Faraon: „Noi suntem fiii în-
ţelepţilor, Fiii vechilor regi?" 12 D*ar*
[k] unde *sunt* înţelepţii tăi, *Faraoane?*
Spune-ţi de ştiu şi ei singuri, Ce a ho-
tărît Domnul, *Dumnezeul* oştirilor, a-
supra Egiptului! 13 Mai marii Zoanu-
lui au înebunit, [l] Mai marii Nofului s'au
amăgit; Au rătăcit Egiptul capii semin-
ţiilor sale. 14 Domnul a turnat în-
tr'însul [m] un spirit de turburare, Şi au
rătăcit Egiptul în toate faptele lui, Cum
se clătină cel beat în vărsătura sa: 15 Şi
nimic nu va ajutà pre Egipt D*in toate*
câte le va puteà face [n] capul sau coada,
ramura sau papura.

Împreunarea Egiptului cu Asur şi Israel spre închinarea adevăratului Dumnezeu.

16 În ziua aceea Egiptenii vor [o] fi ca
femeile, Se vor spăimântà şi se vor teme
De mişcarea mâniei Domnului. *Dumne-*

Capul 18. [a] Zef. 2. 12. [b] Vers. 7. [c] Cap. 3. 26. [d] Zef. 3. 10.

Capul 19 [a] Ier. 46. 13. [b] Ps. 18. 10. [c] Ier. 43. 12. [d] Judc. 7. 22. [e] Cap. 8. 19. [f] Ezec. 29. 19. [g] Ier. 51. 36. [h] 2 Reg. 19. 24. [i] 1 Reg. 10. 28. [j] Num. 13. 22. [k] 1 Cor. 1. 20. [l] Ier. 2. 16. [m] 1 Reg. 22. 22. [n] Cap. 9. 14. [o] Ier. 51. 30.

zeul oștirilor. Pre [p]care o va mișcà a-
supra lor. 17 Și pământul lui Iuda va
fi spaima Egiptenilor; Fiecare, aducân-
du-și aminte de el, se va înfricoșà. Pen-
tru sfatul Domnului, *Dumnezeul* oști-
rilor, Pre care l-a hotărît asupra lor.
18 În ziua aceea cinci cetăți vor fi în
pământul Egiptului, [q]Vorbind limba Ca-
naanului. Și jurând pe Domnul, *Dum-
nezeul* oștirilor: Una se va numì: Helio-
polia. 19 În ziua aceea [r]va fi altar
Domnului în pământul Egiptului: Și un
stâlp la hotarele lui pentru Domnul.
20 Și [s]va fi drept semn și mărturie Pen-
tru Domnul, *Dumnezeul* oștirilor, în pă-
mântul Egiptului: Căci strigând ei către
Domnul de răul apăsătorilor, El le va
trimite un mântuitor mare, Și-i va mân-
tuì. 21 Și se va cunoaște Domnul la
Egipteni: Și Egiptenii vor cunoaște pre
Domnul în ziua aceea. Și-*l* [t]vor servì *cu*
jertfe și *cu* dar de pâne. Vor face voturi
Domnului. Și *le* vor împlinì. 22 Lovì-
va Domnul Egiptul; *îl* va lovì și-*l* va
mântuì; Și se vor întoarce la Domnul.
Care se va plecà la rugile lor, și-i va vin-
decà. 23 În ziua aceea [u]va fi cale mare
dela Egipt la Asiria: Asirienii vor venì
în Egipt. Și Egiptenii în Asiria: Și E-
giptenii vor servì cu Asirienii *Domnu-
lui*. 24 În ziua aceea Israel va fi al trei-
lea Cu Egiptul și cu Asiria. O binecuvân-
tare pe pământ: 25 Pre care Domnul,
Dumnezeul oștirilor i-a binecuvântat, zi-
când: *Fie* binecuvântat Egiptul, poporul
meu. Și Asiria, [v]lucrul mânelor mele. Și
Israel, moștenirea mea.

Profeție despre învingerea și prinsoarea Egiptenilor și a Etiopienilor.

20 În anul, când a venit [a]Tartan în
Așdod, (când l-a trimis Sargon,
regele Asiriei), și s'a luptat asupra Aș-
dodului, și l-a luat: 2 Tot în acel timp
a vorbit Domnul prin Isaia, fiul lui A-
moz, zicând: Du-te și deslegă [b]sacul
dela coapsa ta, și scoate-ți încălțămin-
tele tale din picioarele tale. Și a făcut
așà, [c]umblând gol și desculț. 3 Și a zis
Domnul: Precum servul meu Isaia um-
blă gol și desculț, [d]*drept* semn și simbol
pentru cele ce se vor face în trei ani asu-
pra Egiptului și asupra Etiopiei: 4 Așà
regele Asiriei va duce pre Egiptenii prin-
sonieri și pre Etiopienii prinși, pre tânări
și bătrâni, goi și desculți, [e]chiar și cu
șezutul gol spre rușinea Egiptului. 5 Și
se vor înspăimântà, și se vor rușinà *lo-
cuitorii din Așdod* de Etiopia, încrede-
rea lor, și de Egipt, fala lor. 6 Și lo-
cuitorii acestui țărm vor zice în ziua a-
ceea: Iată ce *este* încrederea noastră! la
care am fugit întru ajutor, ca să ne mân-
tuim de regele Asiriei: și cum ne vom
mântuì!

Preziceri asupra Babilonului.

21 Profeție apăsătoare deșertului de
lângă mare. Cum [a]vârtejele de a-
miază-zi, *ce* cutreeră deșertul, *Așà* vine
el din groaznicul *său* pământ! 2 Groaz-
nică viziune mi-s'a arătat: [b]Prădătorul
pradă, și răpitorul răpește; [c]Urcă-te,
Elame! împresoară Media! „*Iată*, fac să
înceteze toate suspinurile lor.“ 3 De-
aceea [d]coapsele mele s'au umplut de
dureri: *Și* [e]chinuri m'au cuprins, ca
chinurile femeii în facere: Sunt apăsat,
de nu pot auzì: Mă turbur, de nu pot
vedeà. 4 Inima mi-se rătăcește, Groaza
mă înspăimântă, [f]Noaptea desfătării
mele mi-s'a schimbat în frică. 5 [g]Ei
pregătesc masa, straja veghează, mă-
nâncă și beau: Sculați-vă, mai marilor!
ungeți scuturile! 6 Căci Domnul așà
a zis către mine: „Du-te, pune strajă,
Ca să spună ce va vedeà.“ 7 [h]Și a vă-
zut călăreți, călărind doi câte doi, Călă-
reți pe asini, călăreți pe cămile. 8 Și
a ascultat cu luare aminte, cu multă
luare aminte. Și a strigat *ca* un leu:
„Doamne, [i]de strajă stau mereu ziua.
Și la strajă am stat toate nopțile: 9 Și
iată, încoace vin bărbați călăreți, doi câte
doi!“ Și *profetul* a răspuns și a zis:
[j]„A căzut, a căzut Babilonul! Și [k]toate

p Cap. 11. 15. q Zef. 3. 9. r Fac. 28. 18. s Ios. 4. 20. t Mal. 1. 11. u Cap. 11. 15. v Efes. 2. 10.

Capul 20. a 2 Reg. 18. 17. b Zech. 13. 4. c 1 Sam. 19. 24. d Cap. 8. 18. e Ier. 13. 22, 26. Mic. 1. 11.

Capul 21. a Zeck. 9. 14. b Cap. 33. 1. c Ier. 49. 34. d Cap. 15. 5. e Cap. 13. 8. f Deut. 28. 67. g Dan. 5. 5. h Vers. 9. i Hab. 2. 1. j Ier. 51. 8. k Ier. 50. 2.

chipurile cioplite ale zeilor săi *au căzut*
sfărâmate la pământ, 10 [l]O, *poporul*
meu strivit și călcat în picioare! Ceea-
ce am auzit dela Domnul, *Dumnezeul*
oștirilor și al lui Israel, Făcutu-ți-am
cunoscut.

[m]Profeția asupra Dumei.

11 Către mine *se* strigă din Seir: Pă-
zitorule, cât *mai este* din noapte? Păzi-
torule, cât *mai este* din noapte? 12 Și
păzitorul zise: „Iată, sosește dimineața,
dar *întunecoasă* ca noaptea. De voiți să
întrebați, întrebați: Și iarăși veniți.“

[n]Profeția asupra Arabiei.

13 În pădurea Arabiei inoptați, Ca-
ravane ale [o]Dedaneilor! 14 Aduceți
apă în întimpinarea celui setos, Locui-
tori ai pământului Teman! *Și* reintimpi-
nați cu pâni pre cel fugar: 15 Căci fug
de sabie, De sabie scoasă, De arcul cel în-
tins, Și de greutatea resbelului. 16 Căci
așà a zis Domnul către mine: Încă un
an, [p]precum sunt anii unui năimit, Și
va pierì toată mărirea [q]Kedarei: 17 Și
rămășița numărului arcurilor celor pu-
ternici ai fiilor Kedarei se va împuținà;
Căci Domnul, Dumnezeul lui Israel *o*
zice.

*Descriere profetică a împresurării Ierusali-
mului.*

22 Profeție asupra văiei viziunei. Ce-ți
este, De se suie tot *poporul* pe
învelitori? 2 Tu cea plină de vuet, Ce-
tate sgomotoasă, [a]cetate voioasă! Uci-
șii tăi n'*au fost* uciși de sabie, Nici n'au
murit în resbel. 3 Toți mai marii tăi
au fugit împreună, De arcurile *inamici-
lor* sunt închiși. Toți cei ce se află în tine
cu toții sunt închiși, *Cari* din depărtare
fugiseră *la tine.* 4 Deaceea am zis: În-
toarceți-*vă privirea* dela mine: [b]voiu
plânge cu amar: Nu vă *mai* osteniți a
mă mângâià pentru dărăpânarea fiicei
poporului meu. 5 [c]Că *este* ziua de tur-
bare, de strivire și de pustiire A văiei
viziunei, [d]dela Domnul, Dumnezeul oști-
rilor: *Ziua* surpărei zidurilor Și a stri-
gărei, *ce răsbate* până la munți. 6 [e]Și
Elamul poartă tolba Cu cete de bărbați
și de călăreți, Și [f]Kirul desvălește scu-
tul. 7 Văile tale cele alese s'au umplut
de care, Și călăreții s'au așezat la por-
țile *tale.* 8 Atuncia s'a ridicat vălul *de-
pe ochii* lui Iuda: Și te-ai uitat în ziua
aceea la armele [g]din casa pădurii: 9 Și
[h]ați văzut, că spărturile cetății lui Da-
vid sunt multe: Și ați adunat apele ia-
zului de jos: 10 Ați numărat casele
Ierusalimului, Și ați stricat casele, ca să
întăriți zidul: 11 Și [i]ați făcut între cele
două ziduri șanț, *Ca să cuprindă* apele
iazului celui vechiu: Dar nu v'ați uitat la
[j]făcătorul acestora, Nici nu v'ați uitat la
cel ce din vechime a pregătit acestea.
12 În ziua aceea Dumnezeu, Domnul oști-
rilor *v'a* [k]chiemat La plâns *și* la bocet,
13 [l]La pleșuvie și la încingere cu sac;
Dar iată! bucuria și veselia, Înjunghe-
rea boilor și tăierea oilor, Mâncarea căr-
nei și beutul vinului! [m]„Să mâncăm, și
să bem, Căci mâne vom murì.“ 14 [n]Și
s'a descoperit urechilor mele prin Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor: Cu adevărat,
nedreptatea aceasta [o]nu vi-se va iertà
până la moartea voastră, Zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor.

Șebna este alungat.

15 Așà zice Dumnezeul, Domnul oștiri-
lor, Du-te, intră la acest tezaurar, La
[p]Șebna, [q]mai marele preste palat, *și zi:*
16 Ce ai acì? și pre cine ai acì? Că aci
ți-ai săpat mormântul *tău;* [r]Mormânt
înalt își sapă, În piatră scobește locașul
său. 17 Iată, Domnul te va aruncà din-
tr'o aruncătură, omule, [s]Apucându-te cu
putere: 18 Ca pre un ghem te va în-
vârtì, Și ca pre o minge *te va asvârlì* în-
tr'un pământ întins: Acolo vei murì, Și
acolo *vor fi* carele tale cele frumoase, O
tu, rușinea casei domnului tău. 19 Te
voiu alungà din starea ta, Și el te va
smulge din postul tău.

Eliachim e înnălțat.

20 Și în ziua aceea Voiu chemà pre

l Ier. 51. 33. *m* 1 Cron. 1. 30. *n* Ier. 49. 28. *o* 1 Cron. 1.9,32. *p* Cap. 16. 14. *q* Ps. 120. 5.
— *Capul 22.* *a* Cap. 32. 13. *b* Ier. 4. 19. *c* Cap. 37. 3. *d* Plân. 1. 5. *e* Ier. 49. 35. *f* Cap. 15. 1. *g* 1 Reg. 7. 3. *h* 2 Reg. 20. 20. *i* Neem. 3. 16. *j* Cap. 37. 26. *k* Ioel. 1. 13. *l* Ezra. 9. 3. *m* Cap. 56. 12. *n* Cap. 5. 9. *o* 1 Sam. 3. 14. *p* 2 Reg. 18. 37. *q* 1 Reg. 4. 6. *r* Mat. 27. 60. *s* Est. 7. 8.

servul meu [t] Eliachim, pre fiul lui Hil-
chia: 21 Îl voiu îmbrăcà cu vestmân-
tul tău, Și-l voiu încinge cu cingătoarea
ta: Domnia ta o voiu dà-o în mâna lui,
Și va fi părinte locuitorilor Ierusalimu-
lui, Și casei lui Iuda. 22 Și voiu pune
pe umărul său cheia casei lui David;
Și va [u] deschide, și nimenea nu va în-
chide, Și va închide, și nimenea nu va
deschide. 23 Îl voiu întărì, *ca* pre [v] un
drug pe loc tare, Și va fi ca un scaun
de mărire la casa părintelui său: 24 Și
pe dânsul va atârnà toată mărirea
casei părintelui său, Pre copiii și ne-
poții *săi*, Toate vasele cele mici, dela
vasul cupelor până la vasul ulcioare-
lor. 25 În ziua aceea, zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor, Drugul, înțepenit
pe locul tare, se va depărtà, Se va tăià
și va cădeà, Și sarcina deasupra lui va
pierì: Căci Domnul o zice.

Căderea Tirului și restatornicirea sa în onoarea lui Dumnezeu.

23 [a] Profeția asupra Tirului. Urlați,
corăbii ale Tarșișului, Căci *Tirul*
s'a pustiit, De nu va mai fi într'însul nici
casă nici întrare: [b] Din pământul Chit-
teilor vi-se va descoperì *aceasta*. 2 A-
muțiți, locuitori ai țărmului, Pre care-l
umplură negoțătorii Sidonului, Ce trec
pe fața mărei: 3 Ale cărui venituri *e-
rau* semânța Sihorului, secerișul Nilu-
lui, *adus* pe ape multe, De [c] se făcù târ-
gul popoarelor. 4 Rușinează-te, Si-
doane! căci marea a vorbit, Cetatea mă-
rei, zicând: „Nu *mai* sunt în dureri de
facere, nici nu *mai* nasc copii, Nici nu
mai nutresc tânări, *nici nu mai* cresc fe-
cioare." 5 [d] Când *va venì* știre Egiptu-
lui, Știre despre Tir, se vor cutremurà.
6 Treceți la Tarșiș! Urlați, locuitori ai
țărmului! 7 Au nu *este* el [e] *cetatea* voa-
stră cea sgomotoasă, Al cărui început
este din zilele vechi? *Iată acum* picioa-
rele ei o duc să locuiască departe!
8 Cine a hotărît aceasta asupra Tirului,
[f] Care împărțià cununi, Ai cărui târgo-
veți *erau* cei mai mari, Și ai cărui ne-
guțători *erau* cei mai de seamă ai pă-
mântului? 9 Domnul, *Dumnezeul* oști-
rilor, a hotărît aceasta: Ca să rușineze
mândria a toată mărirea, Ca să înjo-
sească pre toți cei mai de seamă ai pă-
mântului. 10 Fată a Tarșișului, stră-
bate pământul tău, ca un fluviu, Cingă-
toarea nu mai *este*. 11 Întins-a mâna
sa asupra mărei, Clătit-a regatele. Dom-
nul dat-a poruncă împotriva *acestor* Ca-
nanei, Ca să se strice cetățile lor. 12 Și
a zis: [g] „Nu te vei mai bucurà, Fecioară
siluită, fată a Sidonului: Scoală-te, [h] treci
la Chittei: Nici acolo nu vei aveà odihnă.
13 Iată pământul Chaldeilor! Poporul
acesta nu erà nimic: Asirieanul l-a în-
temeiat pentru [i] cei ce locuesc deșertul:
Și ei ridicară valuri asupra *Tirului*, Sur-
pară palaturile lui, Și-l prefăcură în
ruini. 14 [j] Urlați, corăbii ale Tarșișului:
Că pustiitu-s'a cetatea voastră. 15 Și
în ziua aceea Tirul va rămâneà în ui-
tare șaptezeci de ani, Cât *țin* zilele unui
rege: Și la sfârșitul celor șaptezeci de
ani se va cântà *de Tir ca de* o mere-
trice: 16 „Ià-ți citară, umblă prin ce-
tate, Meretrice uitată, Joacă bine, cântă
cântări multe, Pentru ca să-și aducă a-
minte de tine." 17 Dar la sfârșitul ce-
lor șaptezeci de ani Domnul își va a-
mintì de Tir, Și el se va întoarce iarăși
la câștigul său, Și [k] va stà în legătură
cu toate regatele lumei depe pământ.
18 Dar câștigul lui și plata lui [l] se vor
sfinți Domnului: Nu se vor păstrà și nu
se vor strânge: Ci câștigul lui va fi pen-
tru cei ce locuesc înaintea Domnului, Ca
să mănânce, să se sature și să aibă vest-
minte trainice.

Judecata dumnezeească asupra pământului.

24 Iată, Domnul deșeartă țara, și
o pustiește, O răstoarnă și risi-
pește pre locuitorii săi! 2 Și va fi po-
porului ca și [a] preotului, Servului ca și
domnului său, Servei ca și doamnei sale:
[b] Cumpărătorului ca și vânzătorului; Îm-

[t] 2 Reg. 18. 18. [u] Iov. 12. 14. [v] Ezra. 9. 8. —
Capul 23. [a] Ier. 25. 22. [b] Vers. 12. [c] Ezec. 27. 3. [d] Cap. 19. 16. [e] Cap. 22. 2.
[f] Ezec. 28. 2.12. [g] Apoc. 18. 22. [h] Vers. 1. [i] Ps. 72. 9. [j] Ezec 27.25.30.
[k] Apoc. 17. 2. [l] Zech 14.20,21.
Capul 24. [a] Osea. 4. 9. [b] Ezec 7. 12, 13

prumutătorului ca și celui împrumutat;
Creditorului ca și datornicului. 3 Se
deșeartă țara și se pradă: Căci Domnul
a zis cuvântul acesta. 4 Țara jelește,
și se vestejește: Lumea lâncezește *și*
se vestejește; Mai marii poporului ță-
rii lâncezesc. 5 Că [c] țara s'a pângărit
prin locuitorii săi: Căci au călcat legile,
au schimbat așezământul. Au frânt veci-
nicul legământ. 6 Pentru aceasta [d] ble-
stemul a înghițit țara, Și locuitorii din
ea s'au pedepsit: Pentru aceasta datu-
s'a foc locuitorilor țărei, Și *numai foarte*
puțini oameni au rămas. 7 [e] Mustul bo-
cește, via lâncezește, Toți cei cu inima
voioasă suspin. 8 Desfătarea [f] timpa-
nelor a încetat; Vuetul celor ce se vese-
lesc a contenit: A încetat desfătarea ci-
tarei. 9 Nu *mai* beau vin cu cântece:
Beutura cea îmbătătoare amară este ce-
lor ce o beau. 10 Cetatea cea deșeartă
s'a sfărâmat: Toate casele s'au închis
așà, că nimene nu *mai* intră intr'*însele*.
11 O strigare *este* în *toate* părțile pentru
vin: Trecut-a orice veselie, bucuria ță-
rii a fugit. 12 Pustiirea a rămas în ce-
tate, Și poarta cu ruini s'a lovit. 13 Căci
face-se-va țării *și* semințiilor *sale*, [g] Ca
la scuturatul maslinilor, Ca la bobițătură
după sfârșitul culesului. 14 *Puținii a-
ceștia ce vor rămâneà,* Vor înălțà vocea
lor, vor cântà de bucurie, Și cei de că-
tre mare vor lăudà măreția Domnului.
15 Deaceea măriți [h] pre Domnul, Dum-
nezeul lui Israel, *cei* din insulele mării!
16 Din marginea pământului auzit-am
noi cântările: „Mărire Dreptului.“ Dar
eu zis-am: Mă sting, mă sting, vai mie!
[i] Prădătorii pradă. Da, prădătorii pradă
foarte. 17 [j] Groază și groapă și cursă
Sunt asupra ta, locuitorule al țării. 18 Și
va fi *ca* cel ce va fugì de vuetul groazei,
va căderà în groapă: Și cel ce se va ri-
dicà din groapă, Se va prinde în cursă:
căci [k] stavilele cerului s'au deschis, Și [l] te-
meliile pământului se clătesc. 19 [m] Pă-
mântul s'a sfărâmat, Pământul s'a îm-
bucătățit, Pământul s'a smâncit *din locul
său;* 20 Pământul se clatină încoace
și încolo ca cel beat, Și se mișcă *în toate
părțile* ca un leagăn spânzurat; Că ne-
legiuirea lui este grea preste el: Cade,
și nu se va mai ridicà.

Desvelirea viitoare a măririi Domnului pe muntele Sion.

21 Și în ziua aceea Domnul va pe-
depsì oștirea celor înalți întru înălțime,
Și pre regii pământului depe pământ:
22 Și se vor adunà, *Cum* se adună în-
cătușații la groapă, Și vor fi închiși la
închisoare: Și după zile multe vor fi pe-
depsiți. 23 Atuncia luna va roșì și soa-
rele se va rușinà, Căci Domnul, *Dum-
nezeul* oștirilor, va domnì pe muntele
Sion, Și în Ierusalim și înaintea bătrâ-
nilor săi în mărire.

Preamărirea Domnului.

25 Doamne, tu *ești* Dumnezeul meu:
Pre tine [a] te înalț, *și* laud numele
tău; [b] Că tu ai făcut *lucruri* minunate, *Și*
[c] sfaturile *tale* cele de demult *arătatu-
s'au* credincioase *și* adevărate. 2 Căci
făcut-ai [d] din cetăți movile *de pietre*, *Și*
ruini din cetățile întărite, Palaturile in-
amicilor, *așà* că ele cetăți nu *mai* sunt,
Și nici odată nu se vor rezidì. 3 De-
aceea te vor [e] mărì popoarele puternice,
Și cetățile națiunilor celor dătătoare de
groază se vor teme de tine: 4 Căci tu
tărie ai fost săracilor, Tăria celor neavuți
în strâmtorarea lor, [f] Loc de scăpare în
contra furtunei, umbră în contra arși-
ței: Căci suflarea *mâniei* groaznicilor
inamici este ca furtuna *pentru* ziduri.
5 Cum *se domolește* arșița în uscăciune,
Ai umilit fala groaznicilor *inamici: Ca*
pre arșiță prin umbra nourului, *Așà* ai
umilit fala groaznicilor *inamici.*

Ospățul de veselie al popoarelor pe muntele Sion.

6 Și [g] Domnul, *Dumnezeul* oștirilor,
va face pe [h] acest munte [i] tuturor popoa-
relor Ospețe de vite grase, ospețe de vi-
nuri pe drojdiile *lor*, De vite grase, pline

c Fac. 3. 17. d Mal. 4 6. e Ioel. 1. 10. 12. | f Ier. 7. 34. g Cap. 17. 5. 6. h Mal. 1 11. | i Ier. 5. 11. j 1 Reg. 19. 17. k Fac. 7. 21. | l Ps. 18. 7. m Ier. 4. 23. — | *Capul 25.* a Esod. 15. 2. b Ps. 98 1 | c Num. 23. 19. d Cap. 21. 9. e Apoc. 11. 13. | f Cap. 4. 6. g Prov. 9. 2. | h Cap. 2. 2, 3. i Dan. 7. 14.

de măduvă, de vinuri bine limpezite pe
drojdiile *lor*. 7 Și în muntele acesta
el va depărtà Acoperământul ce acopere
toate popoarele, Și [j]vălul ce învălește
toate națiunile. 8 Va [k]inghiți moartea
pentru veci: Și Domnul, Dumnezeul, va
[l]șterge lacrimele depe toate fețele. Și
va depărtà ocara poporului său depe tot
pământul; Căci Domnul a vorbit. 9 Și
în ziua aceea vor zice: „Iată, acesta *este*
Dumnezeul nostru, Îl așteptăm, ca să
ne mântuie: Acesta *este* Domnul: [m]Îl aș-
teptăm; [n]Ne vom bucurà și ne vom des-
fătà în mântuirea lui." 10 Căci în mun-
tele acesta mâna Domnului va odihnì:
Și Moabul va fi călcat supt dânsul, Cum
se calcă paiele din bălegar. 11 Și va
întinde mânele sale asupra lui, Cum în-
tinde *mânele sale* înnotătorul, ca să în-
noate: Și va umilì mândria lui Prin în-
covăerea mânelor sale. 12 Și înaltele
tării ale zidurilor tale le va pleca. *Le* va
injosì, *le* va aruncà la pământ, în țărână.

Cântare de laudă a poporului lui Dumnezeu și speranța sa.

26 În [a]ziua aceea în pământul lui
Iuda se va cântà cântarea aceasta:
Cetate tare avem, *Și Dumnezeu* pus-a
în ea [b]mântuirea *sa* drept zid și val.
2 [c]Deschideți porțile, Și va întrà în *ele*
poporul drept, ce păzește credinciosia
sa. 3 Pre cel cu cugetare statornică Îl
vei păzì în pace desăvârșită: Căci în tine
se încrede. 4 Încredeți-vă în Domnul
pururea. [d]Căci stâncă vecinică *este* în Iah,
Domnul. 5 Căci el înjosește pre cei ce
locuesc întru înălțime: El pleacă [e]ceta-
tea cea înaltă: Până la pământ o pleacă,
Aruncând-o în pulbere. 6 Piciorul o
calcă, Picioarele săracului, pașii celor
neavuți. 7 Netedă *este* calea dreptului:
[f]Calea dreptului tu o netezești. 8 Și
[g]în calea judecăților tale, Doamne, te-
am așteptat: Dorința sufletului *nostru*
a fost în numele tău și în amintirea ta.
9 [h]Din suflet noaptea te-am dorit; Da,
cu spiritul meu în lăuntrul meu te-am
căutat; Căci, când judecățile tale *sunt*
pe pământ, Locuitorii lumii învață drep-
tatea. 10 [i]Cu cel nelegiuit *chiar* milă
de se va face, El *tot* nu va învățà drep-
tatea: *Ci* în [j]pământul dreptății va ne-
dreptățì, Și nu va căutà la măreția Dom-
nului. 11 Mâna ta, Doamne, înalță-se,
dar [k]ei nu o văd; *Dar* vor vedeà zelul
tău pentru poporul *tău*, Focul mâniei,
ce mistue pre inamicii tăi; Și se vor ru-
șinà.
12 Doamne, tu ne vei dà pacea:
Căci toate lucrurile *mari*, ce ni-s'au fă-
cut, tu le-ai lucrat. 13 Doamne, Dum-
nezeul nostru, [l]*alți* domni afară de tine
au domnit preste noi; *Dar acum* numai
pre tine singur *Și* numele tău vom lăudà.
14 Ei *sunt* morți; nu vor reînvià; *Sunt*
umbră; nu se vor sculà; Căci tu i-ai pe-
depsit, i-ai stârpit, Și ai nimicit toată a-
mintirea lor. 15 Îmmulțit-ai poporul
tău, Doamne, Îmmulțit-ai poporul *tău*,
te-ai mărit; Ai lărgit toate marginile ță-
rii *lui*. 16 [m]În strâmtorarea *lor* pre tine
te căutară, Doamne, Spre tine revărsară
ruga *lor, când* pedeapsa ta *erà* asupra
lor. 17 Ca o îngrecată, aproape de fa-
cere, *Ce este* în dureri de facere, *și* în
durerile sale strigă, Așà eram noi îna-
intea Domnului: 18 Eram [n]îngrecați,
eram în dureri de facere; *Dar* ce am
născut, vânt erà; Nici o mântuire n'am
făcut pentru țară, Nici nu căzură [o]lo-
cuitorii lumii. 19 [p]Morții tăi vor trăì,
Moartele mele corpuri se vor sculà.
[q]Sculați-vă și cântați, voi locuitori ai
pulberei! Căci roaua ta *este* roaua ier-
burilor, Și pământul va aruncà afară pre
cei morți. 20 Vino, poporul meu, întră
în cămările tale, Și închide ușile tale
după tine: Ascunde-te pentru puțin timp,
până să treacă mânia *mea*. 21 Căci,
iată, Domnul iese din locul său, Ca să
pedepsească pre locuitorii pământului
pentru nedreptatea lor; Și pământul va
descoperì sângiuirile lui, Și nu va mai
acoperì pre ucișii săi.

---

j 2 Cor. 3. 15. k Osea. 13. 14. l Apoc. 7. 17. m Tit 2. 13. n Ps. 20. 5.
Capul 26. a Cap. 2. 11. b Cap. 60. 18. c Ps. 118. 19, 20. d Cap. 45. 17. e Cap. 25. 12. f Ps. 37. 23. g Cap. 64. 5. h Ps. 63. 6. i Rom. 2. 4. j Ps. 143. 10. k Iov. 34. 27. l 2 Cron. 12. 8. m Osea. 5. 15. n Cap. 13. 8. o Ps. 17. 14. p Ezec. 37. 1, etc. q Dan. 12. 2.

Umilirea puterilor lumeşti, strângerea lui Israel.

27 În zina aceea va pedepsì Domnul
cu sabia sa cea grea şi mare şi tare,
Pre Leviatan, pre şarpele cel repede.
Da, pre [a] Leviatan, pre şarpele cel ine-
lat: Şi va ucide pre [b] crocodilul din mare.
2 În zina aceea să [c] cântaţi via [d] cea plă-
cută: 3 [e] „Eu, Domnul, o păzesc: În
toată clipa o ud: Ca *nimenea* să nu o
vatăme. Noaptea-zina o păzesc. 4 Ur-
gia nu *mai este* în mine: O de s'ar luptà
[f] spinii *şi* scaii ei cu mine! M'aş repezi
asupră-le, pre toţi i-aş arde. 5 Dar
mai bine apuce-se [g] de mine, tăria *lor*.
[h] Facă pace cu mine: Pace facă cu mine."
6 În *zilele* viitoare Iacob [i] va prinde ră-
dăcină, Israel va îmboboci, va înflorì, Şi
va umpleà faţa lumii de fructe. 7 Au
doar lovitu-l-a pre el, cum a lovit pre
cei ce-l loviră pre dânsul? *Sau* fost-a el
ucis cu uciderea celor ucişi pentru dân-
sul? 8 *Nu, ci* [j] cu stâmpărare te lupţi
cu el, Îl [k] alungi *ca* cu vânt puternic, În
ziua vântului de răsărit. 9 Deci cu a-
ceasta *pedepsire* se va împăcà nedreptа-
tea lui Iacob: Şi aceasta *va fi* fructul *ei:*
îndepărtarea a tot păcatul său: Că va
sfărâmà toate pietrile altarului *idolilor*,
ca pietrile de var, *Şi* Astarteele şi chi-
purile soarelui nu se vor *mai* ridicà.
10 Dar cetatea cea întărită *va fi* singu-
ratică, *Ca* o locuinţă lăsată şi părăsită în
pustiu: [l] Pe locul ei vor paşte viţeii, se
vor odihnì într'însa, Şi vor mâncà ramu-
rile *arborilor crescuţi* în ea. 11 Când
ramurile ei se usucă, se vor rupe: Fe-
meile venind, le vor aprinde; Că [m] fără
de minte *este* poporul *acesta:* Deaceea
Făcătorul său nu se îndură de dânsul, Şi
Creatorul său nu-l miluieşte. 12 Şi în
ziua aceea Domnul va scuturà *fructele*
Dela canalul Eufratului, până la râul E-
giptului, Şi voi vă veţi adunà unul câte
unul, voi fiii lui Israel. 13 Şi *tot* în
aceea zi se va suflà din trâmbiţa cea
mare, Şi vor venì cei gata de peire în
pământul Asiriei, Şi cei risipiţi în pă-
mântul Egiptului; Şi se vor închinà ina-
intea Domnului, pe muntele cel sfânt,
în Ierusalim.

Pedeapsa seminţiilor Efraim şi Iuda.

28 Vai de [a] cununa cea mândră a be-
ţivilor lui Efraim, A căror [b] mă-
reaţă frumuseţe *este ca* o floare veşte-
jită, Depe colinele mănoasei văi a celor
învinşi de vin. 2 Iată, Domnul are la
îndemână un *om* tare şi puternic, [c] *Care*,
ca ploaia, ca grindina, ca furtuna cea
stricăcioasă, Ca curgerile cele puternice
ale apelor ce inundă, *O* va surpà la pă-
mânt cu mâna *sa*. 3 [d] Cununa cea mân-
dră a beţivilor lui Efraim Va fi călcată
în picioare. 4 Şi floarea cea veştejită a
[e] măreţei lor frumuseţi, Depe colinele
mănoasei *lor văi*, Va fi ca un fruct tim-
puriu, copt înaintea verei: Pre care ci-
nevà n'apucă *bine* a-l vedeà, *Şi*-l ia în
mână, *şi*-l înghite. 5 În ziua aceea
Domnul, D*umnezeul* oştirilor, va fi cu-
nună frumoasă, Şi diademă măreaţă pen-
tru rămăşiţa poporului său, 6 Şi spirit
de judecată pentru cel ce şeade la jude-
cată, Şi tărie la cei ce împing resbelul
până la porţi. 7 Dar şi aceştia [f] se ră-
tăcesc de vin, Şi se clatină de beutura
îmbătătoare; [g] Preotul şi profetul se ră-
tăcesc de beutura îmbătătoare; Sunt
stăpâniţi de vin, Se clatină de beutura
îmbătătoare: Se rătăcesc, când profe-
ţesc, Se poticnesc, *când* judecă. 8 Căci
toate mesele sunt pline de vărsătură scâr-
boasă: Nici un loc nu *este curat*. 9 *Ei*
zic: [h] „Pre cine *voieşte* el să înveţe ştiinţa?
Şi pre cine *cantă* să facă să înţeleagă în-
ţelepciune? Oare pre cei înţercaţi dela
ţâţă? 10 *De ne dă* poruncă preste po-
runcă, poruncă preste poruncă, Învăţă-
tură preste învăţătură, învăţătură pre-
ste învăţătură, Puţin aci, puţin acolo."
11 Deaceea cu [i] buze gângave, şi cu
limbă străină Va vorbì către acest po-
por 12 Cel ce a zis: Iată odihna! daţi
odihnă celor osteniţi: Şi iată răcorirea!

Capul 27. a Ps. 74 13, 14. b Cap. 51. 9. c Cap. 5. 1. d Ps. 80 8. Ier 2. 21. e Ps. 121. 4, 5. f 2 Sam. 33. 6. g Cap. 25. 4. h Iov. 22. 21. i Osea. 14. 5, 6. j Iov. 23. 6. k Ps. 78. 38. l Cap. 17. 2. m Ier. 8. 7.

Capul 28. a Vers. 3. b Vers. 4. c Ezec. 13. 11. d Vers. 1. e Vers. 1. f Prov. 20. 1 g Cap. 56.10,12. h Ier. 6 10. i 1 Cor. 14. 21.

Dar ei nu voiră să asculte. 13 Deaceea
cuvântul Domnului va fi către ei: Po-
runcă preste poruncă, poruncă preste
poruncă, Învățătură preste învățătură,
învățătură preste învățătură, Puțin aci,
puțin acolo, *Cum* să umble, și *cum* să
cadă pe spate, *Cum* să se sfărâme, *cum*
să se încurce, și *cum* să se prindă.
14 Pentru aceasta ascultați cuvântul
Domnului, oameni batjocuritori, Cari
cârmuiți poporul acesta din Ierusalim!
15 Pentru că ați zis: „Noi am încheiat
legământ cu moartea, Și cu infernul am
făcut învoială: Când biciul înundării va
trece, el nu va ajunge la noi: [j] Căci ne-
am făcut minciună locul nostru de scă-
pare, Și supt mințire ne vom ascunde“:

Piatra unghiulară prețioasă.

16 Pentru aceasta, așà zice Domnul:
Iată, pun în Sion [k] piatră, Piatră cercată,
prețioasă, *piatră* unghiulară, temelie pu-
ternică: Cel ce crede să nu se teamă!
17 Și voiu pune judecata în linie; Și
dreptatea în cumpănă; Și grindina va
mătură [l] locul de scăpare al minciunei,
Și apele vor înunda locul de ascundere;
18 Și legământul vostru cu moartea se
va rupe, Și învoiala voastră cu infernul
nu va stà; Și când biciul înundărei va
trece, Veți fi striviți de dânsul. 19 De
câte ori va trece, vă va răpì: Căci pe fie-
care dimineață va trece, Ziua și noaptea;
Și numai știrea *despre venirea lui* va fi o
spaimă grozavă. 20 Căci *împlinì-se-va
proverbul:* În patul scurt nu *te* poți în-
tinde: Și cu plapoma îngustă nu te poți
înfășurà. 21 Căci Domnul se va sculà,
ca *în* muntele [m] Perazim, Se va repezì,
ca *în* valea [n] Ghibeonului: Ca să facă
lucrarea sa, lucrarea cea străină; Și să
îndeplinească fapta sa, fapta cea străină
firei lui. 22 Și acum nu batjocuriți, Ca
să nu se facă mai tari lanțurile voastre:
Căci auzit-am dela Domnul, Dumnezeul
oștirilor, *Că s'a* hotărît nimicire preste
toată țara.

Minunatul sfat al Domnului.

23 Luați în ureche și auziți vocea
mea; Ascultați și auziți cuvântul meu!
24 Au doar plugarul ară în toate zilele,
ca să semene? Au doar el *necontenit*
brăzdează și grăpează țarina sa? 25 Au
doar, după ce a netezit fața ei, Nu va
aruncà măzăriche și nu va preserà chi-
menul: Și *nu* va pune grâul in rânduri,
Și *nu va semănà* orzul la locul său, Și
alacul împrejurul acestuia? 26 Dum-
nezeul său îi arată ce trebue să facă, *Și*-l
învață *așà*. 27 Măzărichea nu se treeră
în leasă, Nici roata carului nu se învâr-
tește asupra chimionului; Ci cu bățul se
bate măzerichea și chimionul cu umble-
ciugul. 28 *Grâul* pentru pâne se mă-
runțește: Căci *treerătorul* nu vreà să-l
treere necontenit: *Nici cu* roata carului
se sfărâmă, Nici *cu* caii nu se mărun-
țește. 29 Și aceasta a ieșit dela Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor, Cel minunat în
sfat *Și* mare în fapte.

Ierusalimul va fi îngrozit și mântuit.

29 Vai de [a] Ariel, de Ariel, De ceta-
tea [b] *în care* a tăbărît David; Adău-
gați an preste an; Întoarne-se sărbăto-
rile în cerc: 2 Tot voiu strâmtorì Arie-
lul, Și va fi un bocet și vaet: Și-mi va
fi un Ariel *adevărat*. 3 Și voiu tăbărî în
jurul tău, Te voiu strâmtorì cu val, Și
voiu ridicà întărituri asupra ta; 4 Așà
vei fi înjosit, vei vorbì *ca* [c] din pământ,
Și vorba ta va fi slabă, *ca și cum ar ieșì*
din pulbere, Și vocea ta va fi ca a ne-
cromantului, *ieșind* din pământ, Și cu-
vântarea ta va fi *ca* o șoaptă din țărână.
5 Dar ca pulberea cea măruntă va fi
mulțimea [d] inamicilor tăi, Și mulțimea
celor groaznici [e] ca pleava spulberată:
Și aceasta se va [f] face într'o clipă, de
odată. 6 [g] Ea va fi pedepsită de către
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor, Cu tunet,
cu cutremur și cu vuet mare, Cu vifor
și furtună, Și cu vulvătae de foc mistui-
tor. 7 Da, [h] mulțimea tutulor popoare-
lor, ce se vor luptà asupra Arielului,
Toate câte se vor luptà asupra lui și a-
supra întăririlor lui, și-l vor strâmtorì,
Vor fi [i] ca visul ce se vede noaptea; 8 [j] Va

j Amos. 2. 4. *k* Efes. 2. 20. 1 Pet. 2. 6. 7. 8. *l* Vers. 15. *m* 2 Sam. 5. 20. *n* Ios. 10. 10, 12. *Capul 29.* *a* Ezec. 43. 15. 16. *b* 2 Sam. 5. 9. *c* Cap. 8. 19. *d* Cap. 25. 5. *e* Iov. 21. 18. *f* Cap. 30. 13. *g* Cap. 28. 2. *h* Cap. 37. 36. *i* Iov. 20. 8. *j* Ps. 73. 20.

fi Cum e visul celui flămând, căruia *îi*
pare că mănâncă: Dar iată, se deșteaptă,
și foamea lui este neînduplecată: Sau,
cum e visul celui însetat, *căruia îi pare*
că beà, Dar iată, se deșteaptă, și *este*
slab, și setea lui *este* neastâmpărată: Așà
va fi mulțimea tutulor popoarelor, Ce se
vor luptà asupra muntelui Sion.

Poporul va fi orbit.

9 Înmărmuriți-vă și înlemniți, Orbiți-
vă și fiți orbi, *Voi ce* [k]sunteți beți, [l]dar
nu de vin, *Voi ce* vă clătinați, dar nu de
beutură îmbătătoare: 10 Căci [m]Dom-
nul a vărsat asupra voastră spirit de somn
adânc, Și a [n]închis ochii voștri; Preste
profeții și preste capii voștri, preste [o]vă-
zători a pus văl; 11 Așà că toată vi-
ziunea este pentru voi, Ca cuvintele unei
cărți [p]sigilate, Ce se dă cuivà, ce știe
carte, Zicându-*i-se:* Cetește aceasta, ro-
gu-te; [q]Și el răspunde: Nu pot, că *este*
sigilată; 12 Apoi se dă cartea celui ce
nu știe carte, Zicându-*i-se:* Cetește a-
ceasta, rogu-te; Și el răspunde: Nu știu
carte. 13 Deaceea zice Domnul: [r]Fiind-
că poporul acesta se apropie de *mine*
cu gura sa, Și mă onorează cu buzele
sale; Dar inima lui este departe de mine,
Și temerea lui de mine este *ca* o poruncă
[s]învățată dela oameni: 14 [t]Deaceea,
iată, *lucruri* din ce în ce mai minunate
voiu săvârși asupra poporului acestuia,
Minunate și strașnice: [u]Că înțelepciunea
înțelepților lui va pierì, Și cuminția cu-
minților săi se va ascunde. 15 [v]Vai de
cei ce-și ascund adânc planurile lor de
Domnul, Și faptele cărora sunt de întu-
nerec; Și zic: Cine oare ne va vedeà?
Și cine oare ne va luà seamă? 16 O,
ce zăpăciți sunteți, Au doar să se so-
coată olarul ca lutul? Au doar va zice
zidirea de cel ce a zidit-o: Nu el m'a
zidit? Sau va zice făptura de cel ce a
făcut-o, *Că* nu se pricepe?

Preschimbare minunată.

17 Au nu încă preà puțin timp, Și
Libanul se va schimbà în câmpie rodi-
toare, Și câmpia roditoare se va socotì
ca o pădure. 18 Și în ziua aceea surzii
vor auzì cuvintele cărții, Și ochii orbi-
lor vor vedeà din ceață și din întunerec;
19 Și cei blânzi vor înmulțì bucuria *lor*
în Domnul, Și cei lipsiți între oameni se
vor desfătà în sfântul lui Israel. 20 Căci
cel groaznic se va sfârșì, și cel batjocu-
ritor va pierì, Și toți cei ce veghiau ne-
dreptatea se vor stârpì: 21 Cei ce con-
damnă pre om la judecată, Și pun cursă
celui ce mustră la poartă, Și prin înșe-
lăciune strică pre cel drept. 22 Deaceea
Domnul, care a mântuit pre Abraam, așà
zice despre casa lui Iacob: Iacob nu se
va mai rușinà, Și fața lui nu se va mai
îngălbenì. 23 Căci, când vor vedeà pre
copiii lor, lucrul mânelor mele, În mij-
locul lor vor sfințì numele meu, Vor sfințì
pre Sfântul lui Iacob, Și se vor teme de
Dumnezeul lui Israel. 24 Și cei rătăciți
cu spiritul vor învățà priceperea, Și cei
îndărătniciți vor primì învățătură.

Vai de aceia ce se adăpostesc la Egipteni.

30 Vai de fiii neascultători, zice Dom-
nul, [a]Cari iau sfatul, dar nu dela
mine: Și cari fac legăminte, dar nu prin
spiritul meu, [b]Ca să adauge păcat preste
păcat: 2 [c]Cari se pogoară în Egipt,
[d]Fără să întrebe gura mea: Ca să se
întărească cu puterea lui Faraon, Și să
se încreadă în umbra Egiptului! 3 [e]De
aceea puterea lui Faraon va fi rușinea
voastră, Și încrederea în umbra Egiptu-
lui ocara voastră. 4 Căci mai marii lor
fură *trimiși* în [f]Zoan, Și solii lor au a-
juns până în Hanes. 5 [g]Toți se vor ru-
șinà de un popor, ce nu putù să le fo-
losească, *Ce* nu poate ajutà nici folosì,
Dar le va fi de rușine și de ocară. 6 Iată
[h]vitele încărcate *și gata de mers* spre
mează-zi, În pământul întristării și al
strâmtorării, Unde *se află* leul cel tare
și leul batrân, [i]Vipera și șarpele sbu-
rător cel văpăios: Acolo aduc avuțiile lor
pe spinarea asinilor, Și tezaurele lor pe
ghebul cămilelor, La un popor, *ce* nu *le*

k Cap. 28. 7, 8
l Cap. 51. 21.
m Rom. 11. 8.
n Ps. 69. 23.
o 1 Sam. 9. 9.
p Cap. 8. 16.
q Dan. 12. 4, 9.
r Marc 7. 6, 7.
s Col. 2. 22
t Hab 1. 5.
u 1 Cor. 1. 19.
v Cap. 30. 1.
Capul 30.
a Cap. 29. 15
b Deut. 29. 19.
c Cap. 31. 1.
d Num. 27. 21.
e Cap. 20. 5.
f Cap. 19. 11.
g Ier. 2. 36.
h Cap. 57. 9
i Deut. 8. 15.

va folosì. 7 [j]Căci Egiptenii în deșert
și fără folos vor ajutà; Deaceea numesc
pre acesta: [k]Rahav Hem Șavet. 8 A-
cum du-te, [l]scrie aceasta înaintea lor
pe tablă. Însemnează-o în carte, Ca să
fie pentru zilele viitoare în veci și ne-
sfârșit: 9 Că[m]acesta *este* popor resculă-
tor, fii mincinoși, Fii, *cari* nu vor să audă
legea Domnului: 10 [n]Cari zic către
văzători: „Nu vedeți;“ Și către profeți:
„Nu profețiți pentru noi cele drepte:
[o]Cuvântați-ne *lucruri* plăcute, Profețiți
profeții măgulitoare: 11 Depărtați-
vă din cale, Dați-vă în lături din cărare,
Luați de dinaintea noastră pre Sfântul
lui Israel.“ 12 Deaceea așà zise Sfân-
tul lui Israel: Fiindcă nesocotiți cuvân-
tul acesta, Și vă încredeți în apăsare și
viclenii, Și vă răzămați pe ele: 13 De-
aceea fi-va pentru voi acest păcat [p]ca
spărtura unui zid înalt, Care spărgân-
du-se, amenință să cadă, *Și* a cărui pră-
bușire [q]se face deodată, într'o clipă.
14 Și-l [r]va sfărâmà, Cum se sfărâmă
vasul olarului, Ce se sfărâmă fără milă, De
nu se mai găsește nici un hârb în sfărâ-
măturile lui, Cu ce să se ia foc din vatră,
Sau să se scoată apă din puț. 15 Căci
așà zice Dumnezeu, Domnul, Sfântul
lui Israel: [s]Prin întoarcere și odihnă ați
fi fost mântuiți: În liniște și în încre-
dere ar fi fost puterea voastră; [t]dar n'ați
voit; 16 Ci ați zis: Nu, căci vom fugì
pe cai; Deaceea veți fugì: Și *iarăși ați
zis:* Vom încălecà pe *cai* iuți: Deaceea
gonașii voștri vor fi iuți; 17 [u]O mie *va
fugì* înaintea amenințării unuia, Și *voi
toți* de amenințările a cinci veți fugì,
Până când veți rămâneà ca un stâlp pe
vârful unui munte, Și ca un steag *ridi-
cat* pe o colină.

Fericiți cari se încred în puterea Domnului.

18 Totuși va așteptà Domnul, ca să
vă miluiască, Și totuși se va înălțà, ca să
se indure de voi: Pentru că Domnul *este*
Dumnezeu al judecății; [v]Fericiți toți
aceia, cari-l așteaptă. 19 Căci, popo-
rule din Sion, tu cel [x]ce locuești în Ie-
rusalim, Să nu mai plângi: *Că* el te va
miluì la vocea strigărei tale: Când te va
auzì, îți va răspunde. 20 Și Domnul îți
va dà [y]Pâne *în* strâmtorare și apă *în*
întristare, Și [z]învățătorii tăi nu se vor
mai ascunde: Ci ochii tăi vor vedeà pre
învățătorii tăi; 21 Și urechile tale vor
auzì cuvânt înapoia ta, zicând: „Aceasta
este calea, umblați în ea, fără a vă abate
din[a] drum, nici la dreapta, nici la stânga.
22 [b]Și veți socotì de pângărire Vălul chi-
purilor voastre *ferecate cu* argint, Și chi-
purile *idolilor* voștri îmbrăcate de aur;
Și le vei lepădà, ca pre o sdreanță ne-
curată, [c]Zicându-le: „Afară.“ 23 [d]A-
tuncia el va dà ploaie pentru sămânța
ta, Cu care vei fi semănat țarina ta; Și
pânea venitului pământului *tău* Va fi
grasă și hrănitoare: În ziua aceea vitele
tale vor paște în pășuni întinse. 24 Și
boii și asinele *tale*, care lucrează pămân-
tul, Vor mâncà paie curate, Cernute prin
ciur și prin vânturătoare. 25 Și se vor
ivì [e]pe tot muntele înalt, Și pe toată co-
lina ridicată, Fluvii *și* râuri de apă: *Fi-
vor* acestea în ziua învingerii celei mari
a Asirienilor, Când turnurile vor cădeà.
26 Atuncia [f]lumina lunei va fi ca lumina
soarelui, Și lumina soarelui va fi de șapte
ori pe atâta, ca lumina a șapte zile, În
ziua în care Domnul va drege spărtura
poporului său.

Pedeapsa asupra lui Assur.

27 Iată, numele Domnului vine de
departe! Aprinsă *este* mânia lui și fla-
căra grea; Buzele lui sunt pline de fu-
rie, Și limba lui ca focul mistuitor. 28 Și
[g]suflarea lui ca râul inundător, Ce [h]a-
junge până la grumaz: Ca să cearnă na-
țiunile în sita peirei, Și *să pună* pe făl-
cile popoarelor [i]un frâu al rătăcirei.
29 Dar pentru voi va fi cântare, ca și în
noaptea [j]serbătorirei unei serbări, Și
bucuria inimei, ca și a aceluia care
merge cu fluere, Ca să vină la muntele
Domnului, către stânca lui Israel. 30 Și

[j] Ier. 37. 7. [k] Vers. 15. [l] Hab. 2. 2. [m] Deut. 32. 20.
[n] Ier. 11. 21. [o] 1 Reg. 22 13. [p] Ps. 62. 3.
[q] Cap. 29. 5. [r] Ps. 2. 9. [s] Cap. 7. 4.
[t] Mat. 23. 37. [u] Ios. 23. 10 [v] Ps. 2. 12.
[x] Cap. 65. 9. [y] 1 Reg. 22. 27. [z] Ps. 74. 9. [a] Ios. 1. 7.
[b] 2 Cron. 31 1. [c] Osea. 14. 8 [d] Mat. 6. 33.
[e] Cap 2 14, 15. [f] Cap. 60. 19, 20. [g] 2 Thes. 2 8
[h] Cap. 8. 8. [i] Cap. 37. 29. [j] Ps. 42. 4.

va face Domnul să se audă vocea sa cea
măreață. Și va arătà coborîrea brațului
său. Cu aprinderea urgiei *lui*, și cu fla-
căra de foc mistuitor. *Cu* furtună și *cu*
ploaie și *cu* pietri de grindină. 31 Căci
prin vocea Domnului se va dărâmà Asi-
ria. Pre care o va bate cu toiagul *său*.
32 Și toată trecerea toiagului *său* celui
hotărit. Pre care Domnul îl va lăsà să
steà asupra ei. *Cu* timpane și citare *se*
va însemnà: Căci cu vuetul resbelelor se
va luptà cu dânsa. 33 Căci Tofetul *ei*
este demult pregătit. Da, pentru regele *ei*
este pregătit. D*umnezeul* l-a făcut adânc
și lat: Rug *gătit* focului cu lemn inde-
stul. Pre care suflarea Domnului ca un
râu de pucioasă îl va aprinde.

Ajutorul zădarnic al Egiptenilor. Biruință divină împotriva Asirienilor.

31 Vai de cei [a] ce se coboară în Egipt
pentru ajutor. Și se [b] razămă pe
cai. Și se încred în care, pentru că *sunt*
multe, Și în călăreți, pentru că sunt pu-
ternici foarte: Și nu se uită la Sfântul
lui Israel, [c] nici pre Domnul nu-l caută.
2 Și totuși el *este cel ce este* înțelept. *El*
este cel ce a adus relele, și *care* [d] nu în-
toarce cuvintele sale: Ci se scoală asupra
casei făcătorilor de rele, și asupra aju-
torului celor ce fac nedreptatea. 3 Dar
Egiptenii *sunt* [e] oameni și nu Dumne-
zeu. Și caii lor cărnuri și nu spirit: Când
Domnul întinde mâna sa. Atuncia cel ce
ajută se poticnește, și cel ajutat cade. Și
amândoi pier împreună. 4 Căci așà a
zis Domnul către mine: [f] După cum leul
sau puiul de leu mugește asupra prăzei.
Și *chiar* de s'a adunat asupră-i mulțime
de păstori, Nu se teme de vocea lor. Nici
nu se umilește la strigarea lor: [g] Așà
Domnul, D*umnezeul* oștirilor. se va co-
borî, ca să se lupte Pe muntele Sion și
pe colinele lui. 5 [h] Ca pasările sbură-
toare *pe puii lor*. Așà Domnul, D*umne-*
zeul oștirilor. va apărà Ierusalimul. [i] A-
părându-*l* *îl* va mântui. Curățându-*l* *îl*
va scăpà. 6 Înturnați-vă la acela. D*ela*
care *voi*, fii ai lui Israel, [j] atâta v'ați abă-
tut. 7 Căci în ziua aceea, *când* fiecare
va lepădà idolii săi de argint și idolii săi
de aur, Pre care mânele voastre cele pă-
cătoase vi-le-au făcut: 8 Atuncia Asi-
ria va cădeà de sabie, nu de om. Și o
sabie nu de om o va sfășià: Și va fugì
de sabie, Și tânării ei se vor robì: 9 Și
de teamă va trece pe dinaintea cetății
ei. Și mai marii săi, spăimântându-se,
vor părăsì steagul, Zice Domnul, al că-
rui foc *este* în Sion. Și cuptorul său în
Ierusalim.

Starea fericită a poporului lui Dumnezeu supt un rege drept, după ce vor fi fost mai înainte pedepse mari.

32 Iată, [a] regele va domnì cu drep-
tate, Și mai marii vor guvernà
după drept; 2 Și fiecare va fi ca un
adăpost împotriva vântului. Și *ca* [b] un
loc de scăpare împotriva furtunei, Ca
pâraie de apă în locuri secetoase. Ca um-
bra unei stânci mari pe un pământ în-
setat. 3 [c] Ochii celor ce văd nu vor fi
întunecați, Și urechile celor ce aud vor fi
ascultătoare. 4 Și inima nesocotiților
va cunoaște înțelepciunea, Și limba gân-
gavilor se va grăbì să vorbească curat.
5 Prostul nu se va mai numì nobil, *Nici*
sgârcitul nu se va mai numì darnic:
6 Căci prostul spune prostii, și inima lui
lucrează nedreptatea. Făptuind răutate,
și proclamând rătăcire împotriva Dom-
nului: Așà că face să lâncezească sufle-
tul celui flămând, Și să lipsească adăpa-
rea la cel însetat. 7 Și uneltele sgârci-
tului *sunt* rele: El cugetă viclenii, Ca să
piardă pre cei săraci cu cuvinte minci-
noase, *Chiar și atuncia* când cei săraci
cer dreptul *lor*. 8 Iar nobilul cugetă
fapte nobile. Și prin *fapte* nobile trăește.
9 Sculați, femei [d] fără grijă! Auziți vo-
cea mea, fete fără teamă! Luați în ure-
chie cuvintele mele! 10 Multe zile și
mulți ani veți fi neliniștite, voi cele fără
teamă: Căci culesul *viilor* a pierit, și se-
cerea nu va mai venì. 11 Tremurați,
cele fără de grijă! Turburați-vă cele fără
de teamă! Desbrăcați-vă și desgoliți-vă,

Capul 31. a Ezec. 17. 15. b Ps. 20. 7. | c Dan 9. 13. d Num. 23. 19. | e Ps. 146. 3, 5. f Osea. 11. 10. | g Cap. 42. 13. h Deut. 32. 11. | i Ps. 37. 40. j Osea. 9 9.
Capul 32. a Ps. 45. 1. etc. | Zech. 9. 9. b Cap. 4. 6. | c Cap. 29. 18. d Amos. 6. 1

Și încingeți *cu sac* coapsele 12 Și ță-
țele *voastre;* plângând câmpiile cele plă-
cute. Viile cele roditoare: 13 *Căci* [e] pe
pământul poporului meu spini și scai vor
răsări. *Da,* pe toate casele bucuriei *din*
[f] cetatea cea sgomotoasă. 14 [g] Căci pă-
răsì-se-vor palaturile. Sgomotul cetății
va încetà; Întăriturile și turnurile vor
fi tot atâtea spelunci în veci. Locuri de
desfătare pentru asinii sălbatici. [h] de pă-
șune turmelor: 15 Până când spiritul
din înălțime se va revărsà asupra noa-
stră. Și [i] deșertul se va preface în câm-
pie roditoare. Și câmpia roditoare pă-
dure se va socotì. 16 Atuncia judecata
se va așezà în pustiu. Și dreptatea va
locuì în câmpia cea roditoare: 17 [j] Și
lucrarea dreptății va fi pacea. și fructul
dreptății liniștea și asigurarea în veci.
18 Și poporul meu va locuì în colibă
pacinică. În locuințe liniștite și *în* locuri
fără grijă: 19 [k] Dar va cădeà grindină
asupra [l] pădurii doborînd-o. Și orașul va
fi adânc înjosit. 20 Fericiți voi cei ce
veți semânà toate *acele locuri adăpate
de* apă. Și veți dà drumul boului și asi-
nului.

Răsbunarea lui Dumnezeu asupra Asirienilor și celor păcătoși din Sion; fericirea și înălțarea cuvioșilor din Sion.

33 Vai ție, [a] pustiitorule, care *singur*
n'ai fost pustiit! Și *ție.* prădăto-
rule, care *singur* n'ai fost prădat! [b] Când
vei încetà de a pustii. vei fi pustiit;
Când vei sfârșì de a prădà. vei fi prădat.
2 Doamne. miluește-ne: pre tine [c] te a-
șteptăm. Fii ajutorul *poporului tău* în
toate diminețele, Și mântuirea noastră
în timp de strâmtorare. 3 De vocea *ta*
cea groaznică fugit-au popoarele: Când
tu te-ai sculat. împrăștiatu-s'au națiu-
nile. 4 Și prada voastră, *Asirienilor!*
se culege, *cum* se culege mușița. Și sare
preste ea. cum sare locusta ici și colo.
5 [d] Domnul s'a înălțat, Tronează în înăl-
țime. Umplut-a Sionul de judecată și
dreptate. 6 Și înțelepciunea și știința
sunt întărirea timpurilor tale. *Israele!*
Puterea mântuirei: Temerea de Dom-
nul *este* tezaurul lui. 7 Iată. vitejii săi
strigă afară. [e] Solii păcii plâng cu amar:
8 [f] Căile sunt deșerte: Călătorii înce-
tează: [g] El a rupt legământul *de pace.*
a desprețuit cetățile. Nesocotește pre om.
9 [h] Pământul jelește. lâncezește. Liba-
nul se rușinează. vestejește: Caronul
seamănă a pustiiu: Și Basanul și Car-
melul s'au desbrăcat cu totul *de frunze.*
10 [i] Acum scolu-mă. zice Domnul: Acum
mă înalț. acum mă ridic! 11 [j] Sunteți
îngrecați cu fân. *Asirienilor!* nașteți mi-
riște: Suflarea voastră *este* un foc *ce* vă
mistuie: 12 Așà că poporul *vostru* arde
ca varul: [k] *Ca* spinii tăiați se ard cu foc.
13 [l] Cei de departe, auziți ce am făcut!
Și voi cei de aproape, recunoașteți pu-
terea mea! 14 Păcătoșii în Sion se în-
fricoșează: Groază cuprinde pre cei ne-
legiuiți *și ei zic:* „Cine dintre noi poate
locuì cu focul mistuitor? Cine dintre noi
poate locuì în flacări vecinice?“ 15 Cel
ce [m] a umblat în dreptate și *cel ce* a vor-
bit dreptate. Cel ce a desprețuit câștigul
prin asupriri, *Cel ce* și-a scuturat mâ-
nele *sale* ca să nu ia mită, *Cel* ce și-a
astupat urechea. ca să nu audă de *văr-
sarea de* sânge. Și cel [n] ce și-a închis o-
chii. ca să nu vadă răul: 16 Acela lo-
cuește pe înălțimi; Tăriile stâncelor *sunt*
scăparea sa; Pânea sa i-se dă. Apa lui
este sigură. 17 Ochii tăi văd pre rege
în frumusețea lui. Văd o țară întinzân-
du-se în depărtare. 18 Și acum inima
ta cugetă la groaza trecută și zice:
[o] „Unde este cel ce impuneà tribut?
Unde este cel ce-l cumpănià? Unde este
cel ce numărà turnurile?“ 19 [p] Popo-
rul cel sălbatic nu-l *mai* vezi. Poporul
cu limbă încâlcită. *de* n'o puteai înțe-
lege, Cu limba gângavă, *de* n'o *puteai*
pricepe. 20 *Iar acum* vezi Sionul. ce-
tatea serbătorilor noastre; Ochii tăi văd
Ierusalimul. locaș liniștit. Cort *care* nu
se va desface; Drugii căruia nu se vor

e Cap. 34. 13. f Cap. 22. 2. g Cap. 27. 10. h Ps. 104. 30. i Cap. 29. 17. j Iac. 3. 18. k Cap. 30. 30. l Zech. 11. 2.
—
Capul 33.
a Hab. 2. 8. b Apoc. 13. 10. c Cap. 25. 9. d Ps. 97. 9. e 2 Reg. 18. 18, 37. f Judc. 5. 6. g 2 Reg. 18. 14. 15, 16, 17. h Cap. 24. 4. i Ps. 12. 5. j Ps. 7. 14. k Cap. 9. 18. l Cap. 49. 1. m Ps. 15. 2. n Ps. 119. 37. o 1 Cor. 1. 20. p 2 Reg. 19. 32.
—

strămută nici odată. Și nici una din fu-
niile lui nu se va rupe: 21 Ci Dom-
nul Atotputernicul *este* acolo pentru noi:
El ține locul fluviilor și râurilor late. În
care *totuși* nu intră corăbii cu vâsle. Nici
nu trece o corabie puternică. 22 Căci
Domnul *este* judecătorul nostru: Dom-
nul *este* legiuitorul nostru: Domnul *este*
regele nostru; el ne-a mântuit. 23 Fu-
niile tale s'au lăsat, Nu *mai* apucă *pu-
ternic* de catargul lor. Nu *mai* întind
pânzele: Deaceea prada se imparte în
așà mulțime. *Că* și ologii se impărtă-
șesc din pradă. 24 Și *nici unul* din lo-
cuitorii *Sionului* nu *mai* zice: Sunt bol-
nav; Poporului ce locuește într'însul.
i-se iartă păcatul *său.*

*Pedepsele lui Dumnezeu asupra tutulor duș-
manilor poporului său, mai ales asupra lui
Edom.*

34 [a] Apropiați-vă, popoarelor, ca să
auziți: Și națiunilor, ca să ascul-
tați. [b] Audă pământul și plinitatea lui. Lu-
mea și toată făpturile dintr'însa! 2 Căci
mânia Domnului *este* preste toate națiu-
nile. Și urgia *lui* preste toate oștirile lor:
Cu desăvârșire le-a nimicit. Le-a dat jun-
gherei. 3 Și ucișii lor și cadavrele lor
se aruncă. [c] Putoarea lor se ridică. Și
munții se topesc de sângele lor. 4 [d] Toată
oștirea cerului piere. Cerurile [e] se înfă-
șură ca o carte: [f] Și toată oștirea lor cade.
Cum cade frunza de viță. Și ca [g] *frunza*
vestejită din smochin. 5 Căci [h] sabia
mea s'a adăpat în ceruri: Iată, asu-
pra Edomului [i] se coboară. Și asupra
poporului blestemul meu. la judecată.
6 Sabia Domnului este plină de sânge.
S'a îngrășat cu grăsime, Cu sângele mei-
lor și al țapilor. Cu grăsimea rărunchi-
lor berbecilor: Fiindcă [j] Domnul are
jertfiri în Bozra. Și junghere mare în
pământul Edomului. 7 Și la un loc cu
rinocerii se coboară Viței și tauri: Și pă-
mântul lor se adapă de sânge, Și țărâna
lor se îngrașă de grăsime. 8 Căci *este*
ziua [k] răsbunărei Domnului. Anul răs-
plătirilor luptei Sionului. 9 [l] Și râurile
lui se prefac în smoală. Și țărâna lui în
pucioasă: Și țara lui se face smoală ce
arde: 10 *Și* nu se va stinge nici noap-
tea. nici ziua: [m] Fumul ei se va suì în
veci. [n] Din neam în neam va rămâneà
deșeartă: Nimenea nu va trece prin ea
în veci și nesfârșit. 11 [o] Ci pelicanul și
ariciul o vor moștenì. Și bufnița și cor-
bul vor locuì în ea: Și *Domnul* va în-
tinde preste ea funia de peire. Și cum-
păna deșertăciunei. 12 Chemà-vor la
regat pre fruntașii săi. Dar nu *se va găsì*
nici unul: Că toți mai marii ei în nimic
s'au prefăcut. 13 Și spinii vor răsărì
în palaturile ei, Urzici și scai în tăriile
ei. Și ea va fi locașul șacalilor. Curtea
struților. 14 Și fiarele deserturilor se
vor întâlnì *într'însa* cu șacalii; Și sati-
rul va strigà către soțul său. 15 În ea
se va adăpostì și năluca nopții. Găsin-
du-și loc de odihnă. În ea va cuibărì
corbul de noapte. ce va ouà. Va clocì
și-și va adunà *puii* supt umbra sa: A-
colo se vor însoțì vulturii Unul cu altul.
16 Căutați în cartea Domnului și cetiți:
Nici una din acestea nu va lipsì. Nici
una din ele nu va dà greș: Căci aceasta
a poruncit gura mea și suflarea sa le-a
adunat. 17 Și el le-a aruncat sorțul Și
mâna lui le-a împărțit cu măsurătoarea
acest *pământ;* Și-l vor moștenì în veci.
Din neam în neam vor locuì într'însul.

*Starea strălucită a poporului lui Dumnezeu,
după suferințele biruite.*

35 [a] Pustiiul și uscatul se vor bucurà.
Deșertul se va veselì și va înflorì
ca roza: 2 [b] Va înflorì și se va veselì,
Da, se va veselì și va cântà de bucurie:
Dà-se-va la mărirea Libanului, Măreția
Carmelului și a Șaronului: Aceste vedeà-
vor mărirea Domnului. Mărirea Dumne-
zeului nostru. 3 [c] Împuterniciți mânele
slabe. Și întăriți genunchile cele șovăi-
toare! 4 Spuneți către cei slabi de ini-
mă: „Fiți tari, nu vă temeți: Iată, Dum-
nezeul vostru vine cu răsbunare, Dum-

Capul 34. a Ps. 49. 1. b Deut. 32. 1. | c Ioel. 2. 20. d Mat. 24. 29. 2 Pet. 3. 10. | e Apoc. 6. 14. f Cap. 14. 12. g Apoc. 6. 13. | h Ier. 46. 10. i Ier. 49. 7, etc. j Zet. 1. 7. | k Cap. 63. 4. l Deut. 29. 23. m Apoc. 14. 11. | n Mal. 1. 4. o Apoc. 18. 2. — | *Capul 35.* a Cap. 55. 12. | b Cap. 32. 15. c Iov 4. 3, 4.

nezeu *vine cu* răsplătire. El vine, și vă
mântuie!" 5 Atunci [d]ochii orbilor se
vor deschide, Și [e]urechile surzilor se vor
destupà. 6 Atunci [f]ologul va sărì ca
cerbul, Și limba mutului va cântà: Căci
în pustiuri vor isbucnì ape, Și râuri in
deșert. 7 Marea de nisip în lac se va
preface, Și pământul însetat în fântâni
de apă; Locul unde locuesc șacalii, *Va
fi* locul trestiei și al papurei. 8 Și fi-và
acolo o cale și un drum, Ce se va numì:
Drumul Sfânt: Cel necurat printr'însul
nu va trece, ci *fi-và* el *numai* pentru cei
mântuiți; Călcătorii, chiar și cei ce nu
cunosc calea, nu se vor rătăcì. 9 Leu
acolo nu va fi, Nici fiara sălbatică nu se
va suì pe dânsul; Nu se va aflà pe el:
Ci cei mântuiți vor umblà *pe dânsul.*
10 Și cei mântuiți ai Domnului se vor
înturnà: Vor venì cu cântare de bucurie
în Sion, Cu bucurie vecinică pe capul
lor: Veselie și bucurie vor dobândì, Iar
păsul și suspinul vor fugì.

Năvălirea lui Senacherib în Iuda.

36 [a]În al patrusprezecelea an al lui
Hezekia, regele, Senacherib, re-
gele Asiriei se suì asupra tuturor cetă-
ților întărite ale lui Iuda și le luă.

2 Și trimese regele Asiriei pre Rab-
șake din Lachiș la Ierusalim, către regele
Hezekia cu putere mare. Și stătù lângă
apaductul iazului de sus în calea cea
mare a țarinei albitorului. 3 Și ieșiră
la el Eliakim, fiul lui Hilkia, care *erà*
preste casă, Șebna secretarul și Ioah,
fiul lui Asaf, cancelarul.

4 [b]Și zise către ei Rabșakia: Spuneți,
rogu-vă lui Hezekia: Așà zice regele cel
mare, regele Asiriei: Care *este* încrede-
rea aceasta, pe care te încrezi? 5 Eu
zic, *zici tu* (dar *acestea* nu *sunt* decât
vorbe): Sfatul și puterea *sunt de trebuință*
la resbel; acum în cine te încrezi, de
te-ai răsculat asupră-mi. 6 Iată, te
încrezi în [c]acel toiag de trestie frântă, în
Egipt; pe care de se va răzămà cinevà,
își va înțepà mâna sa și o va străpunge;
așà *este* Faraon, regele Egiptului, către
toți cei ce se încred în el. 7 Iar de-mi
vei zice: În Domnul, Dumnezeul nostru
ne încredem; oare nu *este* el acela, ale că-
rui înălțimi și altare le depărtă Hezekia
și zise lui Iuda și Ierusalimului: Înaintea
acestui altar vă veți închinà? 8 Și acum
dă ostateci domnului meu, regelui Asi-
riei, și eu îți voiu dà două mii de cai,
dacă poți din partea ta să dai *atâția* călă-
reți *spre a-i încălecà.* 9 Și cum vei în-
toarce îndărăt fața unui guvernător dintre
cei mai mici servi ai domnului meu, și
te vei încrede in Egipt pentru care și că-
lăreți? 10 Și acum, oare fără Domnul
m'am suit eu asupra pământului acestuia,
ca să-l stric. Domnul îmi zise: „Sue-te
asupra pământului acestuia și-l strică."

11 Atuncia ziseră Eliakim și Șebna
și Ioah către Rabșake: „Rugămu-te, vor-
bește către servii tăi în limba Siriană,
căci o înțelegem; și nu ne vorbì in limba
Iudeilor, în urechile poporului de pe
zid." 12 Dar Rabșake zise: „Oare
domnul meu m'a trimis către domnul
tău și către tine, ca să vorbesc cuvintele
acestea? Oare nu *m'a trimis* către băr-
bații, cari șed pe zid, ca să mănânce ba-
lega lor, și să bea chiar udul lor cu voi."

13 Și a stat Rabșake, și strigà în limba
Iudeilor cu voce tare, și zise: „Ascultați
cuvintele regelui celui mare, ale regelui
Asiriei: 14 Așà zice regele: Să nu vă
înșele Hezekia; căci nu va puteà să vă
scape. 15 Și să nu vă mângăie Hezekia
cu Domnul, zicând: Domnul ne va scăpà:
și cetatea aceasta nu se va dà în mâna
regelui Asiriei." 16 Să nu ascultați de
Hezekia; căci așà zice regele Asiriei:
„Faceți cu mine împăcăciune, ieșiți la
mine, [d]și mâncați fiecare din vița sa de
vie, și fiecare din smochinul său, și beți
fiecare *din* apele cisternei sale; 17 Până
ce voiu venì, și vă voiu luà într'un pă-
mânt asemenea cu pământul vostru, pă-
mântul grâului și al mustului, pământul
pânei și al viei. 18 Să nu vă amăgească
Hezekia, zicând: „Domnul ne va scăpà."
Zeii cărui popor scăpatu-și-au pământul

d Ioan. 9. 6, 7. | e Mat. 11. 5. | f Fapt. 3.2, etc. | Capul 36. a 2Reg. 18 13, 17. | b 2 Reg. 18. 19, etc. | c Ezec. 29. 6, 7. | d Zech. 3. 10.

lor din mâna regelui Asiriei? 19 Unde
sunt zeii Hamatului și ai Arpadului?
Unde *sunt* zeii Safarvaimului? Oare scă-
pat-au Samaria din mâna mea? 20 Cine
dintre toți zeii țărilor acelora a scăpat
țara sa din mâna mea, ca Domnul să
scape Ierusalimul din mâna mea?"
21 Dar ei tăcură și nu-i răspunseră
nici un cuvânt; căci porunca regelui erà,
zicând: „Să nu-i răspundeți."
22 Atunci Eliakim, fiul lui Hilkia,
care *erà* preste casă, Șebna, secretarul,
și Ioah, fiul lui Asaf, cancelarul, veniră
la Hezekia cu vestminte rupte și-i spu-
seră cuvintele lui Rabșake.

Rugându-se Hiskia, puterea Asirienilor e bătută într'o noapte.

37 Și [a] regele Hezekia auzind, își rupse
vestmintele sale, se acoperì cu sac,
și intră în casa Domnului. 2 Și trimise
pre Eliakim, care *erà* preste casă, pe
Șebna, Secretarul, și pe cei mai bătrâni
dintre preoți, acoperiți cu saci, la Isaia,
profetul, fiul lui Amoz: 3 Și-i ziseră:
Așà zice Hezekia: „Zi de strâmtorare,
de cercetare și de blestem *este* ziua
aceasta; căci pruncii au ajuns până la
naștere, și nu *este* putere, ca să nască.
4 Poate, va auzì Domnul, Dumnezeul
tău, cuvintele lui Rabșake, pe care re-
gele Asiriei, domnul său, l-a trimis să
blesteme pe viul Dumnezeu, și să-*l* ocă-
rască cu cuvintele, ce le auzì Domnul,
Dumnezeul tău: de aceea înalță rugăciu-
nea *ta* pentru rămășița ce a *mai* rămas."
5 Și *așà* veniră servii regelui Hezekia
la Isaia. 6 Și le zise Isaia: „Așà veți zice
domnului vostru: Așà zice Domnul: Nu
te teme de cuvintele, ce le-ai auzit, cu ca-
re servii regelui Asiriei mă blestemară.
7 Iată eu voiu dispune spiritul *său*, ca el
auzind știre, să se întoarcă în țara sa; și-l
voiu face să cadă de sabie în țara sa."
8 Și Rabșake se întoarse, și află pre
regele Asiriei luptându-se asupra Lib-
nei; căci el auzise, că *regele* a purces
din Lachiș. 9 Și *regele*, cum auzì zi-
cându-se despre Tirhaka, regele Etio-
piei: *Iată*, el ieșì, ca să se lupte cu tine,
10 Auzind *aceasta*, trimise *iarăși* soli
către Hezekia, zicând: „Așà veți spune
lui Hezekia, regele lui Iuda, zicând:
Dumnezeul tău, în care te încrezi, să
nu te înșele, zicând: Ierusalimul nu se
va dà în mâna regelui Asiriei. 11 Iată
tu ai auzit, ce au făcut regii Asiriei tu-
turor țarilor pre cari le-au stricat: și
oare tu vei scăpà? 12 Oare zeii popoa-
relor scăpară pe aceia, pe care părinții
mei le stricară: Gozanul, Haranul, Reze-
ful și pe fiii Edenului din Thelassar?
13 Unde *este* regele [b] Hamatului, regele
Arpadului, și regele cetăților Sefarvaim,
Hena și Iva?"
14 Și luând Hezekia epistola din mâna
solilor, o cetì; și se suì Hezekia în casa
Domnului, și o întinse înaintea Dom-
nului. 15 Și se rugă Hezekia Domnului,
zicând: 16 „Domnul, Dumnezeul oști-
rilor și al lui Israel, cel ce șezi *între* che-
rubimi, tu singur *ești* Dumnezeu al tu-
turor regatelor pământului; tu ai făcut
cerul și pământul. 17 Doamne, [c] plea-
că-ți urechea, și ascultă: deschide-ți,
Doamne, ochii, și vezi: și ascultă toate
cuvintele lui Senacherib, care a trimis,
ca să blesteme pe Dumnezeu cel viu.
18 În adevăr, Doamne, regii Asiriei nimi-
ciră toate popoarele și țările lor; 19 Și
aruncară în foc pe zeii lor: pentru că
nu *erau* zei, ci făptura mânelor oameni-
lor, lemne și pietri; pentru aceasta le
nimiciră. 20 Și acum Domnul, Dum-
nezeul nostru! mântuie-ne din mâna lui,
ca să cunoască toate regatele pământului,
că tu *ești* Domnul, numai tu singur."
21 Atuncea trimise Isaia, fiul lui
Amoz, către Hezekia, zicând: Așà zice
Domnul, Dumnezeul lui Israel: Câte
te-ai rugat mie asupra lui Senacherib,
regele Asiriei, *le-am auzit*. 22 Acesta
este cuvântul, ce Domnul a zis pentru
dânsul: Fecioara, fiica Sionului, te des-
prețuește, *Și* râde de tine: Fiica Ieru-
salimului clătește din cap dinapoia ta.
23 Pe cine ai înjurat și ai blestemat?

Capul 37. | *a* 2 Reg. 19. 1, | etc. | *b* Ier. 49. 23. | *c* Dan. 9 18.

Asupra cui ai înălțat vocea? Și ai ridicat
sus ochii tăi? Asupra Sfântului lui Israel.
24 Ai înjurat pe Domnul prin servii tăi.
și ai zis: „Cu mulțimea carelor mele
m'am suit Pe înălțimea munților, pe
coastele Libanului, Și am tăiat cedrii săi
cei înalți și pinii săi cei aleși: Întrat-am
până la înălțimile sale cele mai îndepăr-
tate în pădurea Carmelului său. 25 Eu
am săpat și am beut ape *străine*, Și cu
tălpile picioaelor mele am secat toate
fluviile Egiptului.“ 26 N'ai auzit, *că*
eu de demult am făcut aceasta, *Și* că
din vechiu am voit-o? Acum am făcut-o,
Ca să fii spre prefacerea cetăților întărite
În grămezi de ruini. 27 Deaceea au
slăbit locuitorii lor, S'au înspăimântat
și s'au rușinat; S'au făcut *ca* iarba câm-
pului, *ca* verdeața, *Ca* iarba depe aco-
perișe, Și *ca grâul* cel pârlit înainte de
înspicare. 28 Dar am cunoscut șederea
ta, ieșirea ta, intrarea ta, Și înfuriarea
ta asupră-mi. 29 Fiindcă furia ta asupra
mea și mândria ta au ajuns la urechile
mele, De aceea [d] voiu pune veriga mea
în nările tale, Și zăbelele mele în bu-
zele tale, Și te voiu întoarce pe calea,
pe care ai venit. 30 Și aceasta *va fi*
ție semn: Anul *acesta* veți mâncà orice
crește singur dela sine: Și în al doilea
an orice va răsărì din aceasta: Și în al
treilea an să semănați și să secerați, Să
sădiți vii și să mâncați fructul lor.
31 Și rămășița casei lui Iuda, cât a *mai*
rămas, Iarăși va prinde rădăcini de de-
supt, Și deasupra va dà fruct. 32 Căci
din Ierusalim va ieșì o rămășiță, Și din
muntele Sion *toți* cei ce vor scăpà:
[e] Râvna Domnului, *Dumnezeul* oștirilor,
va face aceasta. 33 Pentru aceasta așà
zice Domnul de regele Asiriei: Nu va
întrà în cetatea aceasta, Nici va săgetà
în ea săgeata, Nici va stà înaintea ei
cu scutul, Nici va ridicà val asupra ei.
34 Pe calea pe care a venit, pe aceea
se va întoarce; Și în cetatea aceasta nu
va întrà, zice Domnul. 35 Căci eu voiu
[f] apărà cetatea aceasta, ca să o mântuesc,
Pentru mine, și pentru servul meu David.
36 Atunci a ieșit [g] îngerul Domnului și
ucise în tabăra Asirienilor o sută optzeci
și cinci de mii: și când *locuitorii* s'au
sculat dimineața, iată, toți *zăceau* cor-
puri moarte. 37 Și a plecat Senacherib,
regele Asiriei, se duse, și se întoarse;
și locuì în Ninive. 38 Și a fost, pe când
se închinà în casa lui Nisroc, zeul său,
Adramelec și Șarezer, fiii săi, îl loviră cu
sabia; și fugiră în pământul Armeniei; *și*
în locul său domnì Esahaddon, fiul său.

Boala și însănătoșirea minunată a lui Hezekia: și psalmul său de mulțumire.

38 În [a] zilele acelea Hezekia se înbol-
năvì de moarte; și venì la el Isaia,
profetul, fiul lui Amoz, și-i zise: Așà
zice Domnul: [b] „Regulează-ți casa: căci
vei murì, și nu vei trăì.“ 2 Atuncia
își întoarse Hezekia fața la perete, și se
rugă Domnului și zise: 3 „O Doamne,
[c] amintește-ți acum, rogu-te, că am um-
blat înaintea ta cu credință și cu inima
întreagă, și am făcut *ce este* plăcut în
ochii tăi.“ Și a plâns Hezekia plângere
mare.

4 Atuncia venì cuvântul Domnului
către Isaia, zicând: 5 Mergi și zi lui
Hezekia: Așà zice Domnul, Dumnezeul
lui David, părintele tău; Auzit-am ru-
găciunea ta, văzut-am lacrimele tale;
iată, voiu adăugì la zilele tale cincispre-
zece ani: 6 Și te voiu scăpà pre tine
și cetatea aceasta din mâna regelui Asi-
riei, și [d] voiu apărà cetatea aceasta. 7 Și
aceasta *va fi* ție [e] semnul dela Domnul,
că va face Domnul lucrul, ce a făgăduit:
8 Iată, voiu întoarce înapoi cu zece trepte
umbra treptelor, care se pogorîse în ca-
dranul lui Ahaz, și s'a întors soarele zece
trepte, pe treptele pe care se pogorîse.

9 Scrisoarea lui Hezekia, regele lui
Iuda, când s'a înbolnăvit, și s'a vindecat
din boala sa: 10 Zis-am pe la mează-
ziua zilelor mele: Mă voiu duce la por-
țile infernului, Lipsì-mă voiu de rămă-
șița anilor mei. 11 Zis-am: Nu voiu
mai vedeà pe Domnul, Pe Domnul [f] în

---

d Ezec. 38. 4. e 2 Reg. 19. 31. | f 2 Reg. 20. 6. | g 2 Reg. 19. 35. — | *Capul 38.* a 2 Reg. 20. 1, etc. 2 Cron. 32. 24. | b 2 Sam. 17. 23. c Neem. 13. 14. | d Cap. 37. 35. e 2 Reg. 20. 8. | f Ps. 27. 13.

pământul celor vii: Nu voiu mai vedeà
pe oameni, locuitorii lumei. 12 [g] Lo-
caşul mi-se rupe şi se mută dela mine,
ca un cort de păstori: Tăià-se-va vieaţa
mea, ca *ţesătura* ţesătorului; Tăià-mă-va
din iţe; De dimineaţă până în seară îmi
va pune capăt. 13 *Deci* aşteptat-am
până dimineaţă, *spre a vedeà*, De-mi va
sfărâmà, ca un leu, toate oasele mele;
De dimineaţă până în seară *de*-mi va
pune capăt. 14 Ca rândunica, *ca* cocorul,
aşà ciripiam: [h] Mă văitam ca turturica:
Ochii mei lânceziau, *aţintindu-se* în sus:
Doamne sunt în strâmtorare, scapă-mă.
15 Ce să zic? El mi-a făgăduit, şi a făcut:
Duce-mă-voiu în toţi anii mei *în locaşul*
său, [i] Când sufletul meu va fi amărît.
16 Doamne, în acestea trăesc oamenii.
Şi în toate acestea *se aftă* vieaţa, sufle-
tului meu: Căci tu m'ai întărit, şi m'ai
vindecat. 17 Iată, amărîciunea mea cea
mare *s'a prefăcut* în pace, Şi tu în iubire
ai scăpat sufletul meu din groapa strică-
ciunei: Căci ai aruncat la dosu-ţi toate
păcatele mele. 18 Căci [j] nu infernul te
va lăudà, Nici moartea te va mărì: Nici cei
ce se cobor în groapă vor aşteptà credin-
cioşia ta. 19 „Ci cel ce trăeşte, cel ce
trăeşte te va lăudà, precum *fac* eu în ziua
aceasta; [k] Părintele va dà în ştirea fiilor
săi credincioşia ta. 20 Domnul *a venit*
să mă mântuească; De aceea vom cântà
cântarea mea în instrumente pe strune.
În toate zilele vieţii noastre, în casa
Domnului."
21 Căci [l] zisu-*le*-a Isaia, ca ei să ia o
turtă de smochine, şi să o pună ca ca-
taplasmă pe umflătură, şi se va vindecà.
22 Şi [m] zis-a Hezekia: Care este semnul,
că eu mă voiu suì în casa Domnului?

Solia din Babilon.

39 În [a] acel timp Merodac-Baladan,
regele Babilonului, trimese epis-
tole şi dar lui Hezekia; căci auzise, că
a fost bolnav şi s'a vindecat. 2 [b] Şi s'a
bucurat de acestea Hezekia, şi le-a ară-
tat casa lucrurilor celor preţioase ale
sale: argintul, aurul, mirositoarele şi mi-
rurile cele preţioase, şi întreaga casă de
arme, şi tot ce se aflà în tezaurele sale:
n'a fost nimic în casa lui, nici în rega-
tul său, pre care Hezekia să nu le fi
arătat.
3 Atuncia venì Isaia, profetul, către
regele Hezekia, şi-i zise: Ce au spus
oamenii aceştia? Şi de unde au venit la
tine? Şi Hezekia zise: Din pământ de-
părtat au venit ei la mine, dela Babilon.
4 Şi el zise: Ce văzură în casa ta? Şi
Hezekia răspunse: Văzură tot ce este
în casa mea; nimic nu este în tezaurele
mele, care eu să nu le fi arătat.
5 Atuncia zise Isaia către Hezekia:
Ascultă cuvântul Domnului, *Dumnezeul*
oştirilor: 6 Iată, vin zile, [c] în care tot
ce *este* în casa ta, şi *tot* ce părinţii tăi
au adunat până în ziua de astăzi, se va
duce la Babilon: nu va rămâneà nimic,
zice Domnul. 7 Şi din fiii tăi ce vor
ieşì din tine, ce-i vei naşte, se vor luà,
şi se vor face eunuchi în palatul regelui
Babilonului.
8 Atuncia zise Hezekia către Isaia:
[d] Bun este cuvântul Domnului, pre care
l-ai vorbit. Şi mai zise: Au nu este aşà,
dacă va fi pace şi siguranţă în zilele mele.

Israel mângăiat prin făgăduinţă de o arătare nouă a Domnului ca Mântuitor.

40 Mângăiaţi, mângăiaţi pre popo-
rul meu, Zice Dumnezeul vostru.
2 Vorbiţi la inima Ierusalimului, şi stri-
gaţi către dânsul, Că timpul oştirei lui
s'a împlinit, Că iertatu-s'a păcatul său:
[a] Căci a luat din mâna Domnului Îndoită
pedeapsă pentru toate păcatele lui. 3 [b] O
voce strigă în pustiu: [c] Gătiţi calea Dom-
nului, [d] Dreaptă faceţi calea în deşert
Dumnezeului nostru. 4 Înalţe-se toată
valea, Umilească-se tot muntele şi *toată*
colina, [e] Dreaptă facă-se orice cotitură,
Şi netezească-se locurile cele gloduroase:
5 Ca să se arete mărirea Domnului, Şi
toată carnea la un loc să *o* vadă: Căci
gura Domnului a vorbit. 6 Zis-a vocea:

g Iov. 7. 5.
h Cap. 59. 11.
i Iov. 7. 11.
j Ps. 6. 5.
k Deut. 4. 9.
l 2 Reg. 20. 7.
m 2 Reg. 20. 8.

Capul 39.
a 2 Reg. 20. 12, etc.
b 2 Cron. 32. 31.
c Ier. 20. 5.
d 1 Sam. 3. 18.

Capul 40.
a Iov. 42. 10.
b Mat. 3. 3
c Mal. 3. 1.
d Ps. 68. 4.
e Cap. 45. 2.

Strigă; și el a zis: Ce să strig? [f] „Toată
carnea *este* iarbă, Și tot nurul său ca
floarea câmpului. 7 Iarba se usucă, floa-
rea vestejește, Pentru că [g] vântul Dom-
nului a suflat preste ea; Cu adevărat iarba
este poporul; 8 Iarba se usucă, floarea
veștejește, Dar [h] cuvântul Dumnezeului
nostru rămâne în veci. 9 Tu, cel ce
aduci *în* Sion știri bune, Urcă-te pe
muntele cel înalt; Tu, cel ce aduci știri
bune *la* Ierusalim, Înalță puternic vocea
ta; Înalță-*o*, nu te teme; Zi cetăților lui
Iuda: Iată, Dumnezeul vostru!“ 10 Iată,
Domnul, Dumnezeul, va venì cu putere,
Și [i] brațul său va stăpânì pentru el: Iată,
[j] plata lui *este* cu dânsul, Și răsplătirea
lui înaintea lui. 11 Va [k] paște turma
sa ca un păstor, Va strânge miei în brațul
său, Și-*i* va purtà în sânul său; *Și* va
conduce blând pre cei ce sug.

Dumnezeirea unică a Domnului dovedită prin lucrurile sale ca Creator, Păzitor și Domn al tuturor, și ca protectorul lui Israel.

12 [l] Cine a măsurat apele În deșertul
mânei sale, Și a măsurat cerurile cu palma
sa, Și a cuprins într'o *singură* măsură
țărâna pământului, A cântărit munții cu
cântarul, Și colinele cu balanța? 13 [m] Cine
a îndreptat spiritul Domnului? Sau fiind
sfetnicul său l-a învățat? 14 Cu cine
s'a sfătuit, și i-a dat înțelegerea, Și l-a
învățat calea dreptului; Și l-a învățat
cunoașterea, Și i-a arătat calea înțelep-
ciunii? 15 Iată popoarele sunt soco-
tite ca picăturile din vadră, Ca praful din
balanță; Iată, el ridică insulele, ca pra-
ful. 16 Libanul nu *este* în deajuns pen-
tru *pregătirea* focului. Nici animalele lui
nu *sunt* destule pentru arderile de tot ale
sale. 17 Toate popoarele o [n] nimică sunt
înaintea sa, [o] Mai puțin decât nimicul, și
decât deșertăciunea socotescu-se de dân-
sul. 18 Cu cine dar veți [p] asemănà pre
Dumnezeu? Sau cu ce asemănare îl veți
asemănà? 19 [q] Cel meșter varsă un chip,
Și aurarul îl îmbracă cu aur, Și-*i* toarnă
lanțuri de argint. 20 Cel prea sărac
pentru aceste alege un lemn *ce* nu pu-
trezește, *Și*-și caută un meșter iscusit,
[r] ca să-*i* facă un chip, *care* să nu se cla-
tine. 21 [s] Nu cunoașteți? n'ați auzit?
Nu vi-s'a dat în știre dela început? N'ați
înțeles dela întemeierea pământului?
22 *Acesta este* cel ce șeade deasupra
cercului pământului, Și locuitorii lui *sunt*
ca locustele; Cel ce [t] întinde cerurile ca
un văl, Și le lățește ca un cort spre locu-
ință; 23 Cel ce preface în nimică pre
[u] domni, *Și* face în nimic pre judecătorii
pământului. Deabia s'au sădit; Deabia
s'au semânat; 24 Deabia s'a înrădă-
cinat în pământ tulpina lor; El suflă
preste ei, și se usucă, Și vârtejul îi smulge
ca pre o pleavă. 25 [v] Cu cine dar mă
veți asemănà, Ca să fim de o potrivă, Zice
cel Sfânt. 26 Ridicați în sus ochii voștri
și vedeți! Cine a făcut acestea? Scoțând
oștirea lor după număr: [x] Chiemând toate
cu numele *lor*; Înaintea mărirei puterei
sale, și a marei sale puteri, Nimic nu
lipsește. 27 De ce zici, Iacoabe, și vor-
bești Israele: Calea mea este ascunsă
Domnului, Și judecata mea se nesocotește
de Dumnezeul meu? 28 Nu *o* cunoști
tu? n'ai auzit? Dumnezeul cel vecinic,
Domnul, Făcătorul marginilor pămân-
tului, El nu ostenește, nici nu se obo-
sește [y] Înțelepciunea lui nu se poate cu-
prinde. 29 El dă tărie celor osteniți,
Și crește puterea celor neputincioși;
30 Căci copiii ostenesc și se obosesc, Și
chiar tânării se poticnesc; 31 Dar cei ce
așteaptă pre Domnul înnoesc puterea *lor*,
Înalță aripele *lor* ca vulturii, Aleargă, și
nu se obosesc; Umblă, și nu ostenesc.

Dumnezeu cheamă pe robul său spre mângăerea ticăiților și spre rușinea păgânilor.

41 [a] Tăceți înaintea mea, țări depărtate,
Și popoarele înnoească-*și* puterea;
Apropie-se, și vorbească; Să venim îm-
preună la judecată! 2 Cine a sculat
pre învingătorul [b] dela răsărit? Cine l-a
chiemat, ca să-l urmeze pas cu pas? Cine
a [c] supus popoarele înaintea lui, Și *l*-a

f Iov. 14. 2.
g Ps. 103. 16.
h Ioan. 12. 34.
i Cap. 59. 16.
j Cap. 62. 11.
k Ebr. 13. 20.
l Prov. 20. 4.
m 1 Cor. 2. 16.
n Dan. 4 35.
o Ps. 62. 9.
p Fapt. 17. 29.
q Ier. 10. 3, etc.
r Ier. 10. 4.
s Ps. 19. 1.
t Iov. 9. 8
u Iov. 12. 21.
v Vers. 18.
x Ps. 147. 4.
y Rom. 11. 33.
—
Capul 41.
a Z ch. 2. 13.
b Cap. 46. 11.
c Fac. 14. 14, etc.

făcut domn preste regi? Prefăcând în
praf sabia lor, *Şi* arcurile lor ca paiele
purtate de vânt. 3 El i-a urmărit *şi* a
trecut în siguranţă, Pe o cale, *pre care*
nu călcaseră picioarele sale. 4 [d]Cine
a lucrat şi a făcut *aceasta*, Chiemând
generaţiunile dela început? Eu Domnul,
[e]cel întâiu, Şi cu cei din urmă; eu sunt.
5 Ţărmurile îndepărtate văzură, şi se
temură, Marginile pământului se cutre-
murară, Se apropiară, şi veniră. 6 [f]A
ajutat fiecare pre aproapele său, Şi a zis
unul cătră altul: Fii tare! 7 [g]Lemnarul
îmbărbătà pe argintar, *Şi* cel ce băteà *cu*
ciocanul pre cel ce băteà *cu ilăul* pe ni-
covală, Zicând de îmbinare: Bună *este*;
Şi *apoi* şi cu cuie întărit-au *idolul*, [h]*ca*
să nu se clatine. 8 Dar tu, Israele, servul
meu, Iacobe, pre care te-am [i]ales Să-
mânţa lui Abraam, [j]amicul meu: 9 Tu,
pre care te-am luat din marginile pămân-
tului, Şi te-am chiemat dela hotarele
lui, Şi ţi-am zis: Tu *eşti* servul meu;
Eu pre tine te-am ales, şi nu te voiu
lepădà.
10 [k]Nu te teme; [l]căci eu cu tine
sunt; Nu te înspăimântà, căci eu *sunt*
Dumnezeul tău, Eu te voiu întărì, şi
te voiu ajutà, Te voiu scutì cu dreapta
mea cea învingătoare. 11 Iată, toţi cei
ce s'au mâniat asupra ta, Se vor [m]ruşinà
şi vor roşì; Vor fi nimiciţi; Şi cei ce ţi
se vor împotrivì vor pierì. 12 Tu-i vei
căutà, dar nu-i vei găsì, Pre cei ce s'au
certat cu tine; Cei ce s'au luptat asupra
ta Vor fi nimiciţi, pierduţi. 13 Căci eu,
Domnul, Dumnezeul tău, *sunt cel ce* ţine
dreapta ta, Zicând către tine: [n]Nu te
teme, eu te voiu ajutà. 14 Nu te teme,
vierme al lui Iacob, grămăzioară a lui
Israel! Eu te voiu ajutà, Zice Domnul,
Răscumpărătorul tău, Sfântul lui Israel.
15 Iată, [o]eu te voiu face treerătoare as-
cuţită, nouă, cu multe tăişuri; Vei treerà
munţii, şi-*i* vei măruntì, Şi vei face coli-
nele ca pleava. 16 Le vei [p]vânturà, şi
vântul le va duce, Şi vârtejul le va risipì;
Iar tu te vei bucurà în Domnul, [q]Te vei
fălì în Sfântul lui Israel. 17 *Când* să-
racii şi neavuţii tăi vor căutà apă, şi
negăsind-o, Limba lor se va uscà de sete,
Eu Domnul îi voiu ascultà, Eu Dumne-
zeul lui Israel nu-i voiu părăsì. 18 Voiu
deschide [r]fluvii pe înălţimi, Şi fântâni
în văi; Voiu face [s]deşertul baltă de apă,
Şi pământul uscat isvoare de apă;
19 Sădì-voiu în pustiu cedrul, sălcii,
Mirul şi olivul; Voiu pune în deşert cipa-
rosul La un loc cu pinul şi cu bradul;
20 [t]Ca să vadă, şi să cunoască, Să pri-
ceapă, şi să înţeleagă cu toţii, Că mâna
Domnului a făcut aceasta, Şi *că* Sfântul
lui Israel a creat aceasta. 21 Aduceţi
judecata voastră, zice Domnul; Apro-
piaţi-vă cu dovezile voastre, zice regele
lui Iacob. 22 [u]Apropie-se, şi spună-ne
ce se va întâmplà; Spună cele ce *au fost*
mai nainte, Ca să ne gândim *la* ele, şi
ca să pricepem ieşirea lor; Sau facă-ne
să auzim cele viitoare. 23 [v]Spuneţi cele
ce se vor întâmplà la urmă, Ca să cunoa-
ştem că *sunteţi* zei; Da, [x]faceţi bine
sau faceţi rău, Ca să ne mirăm şi să vedem
cu toţii. 24 Iată, [y]*sunteţi* nimic Şi lu-
crul vostru *mai puţin* decât nimicul; Urâ-
ciune *este cel ce* v'a ales. 25 Sculatu-
l-am de mează-noapte, şi el a venit, Dela
răsăritul soarelui [z]a chiemat numele
meu, Şi a călcat preste domni, ca *pe* lut,
Cum calcă olarul lutul. 26 Cine *ne*-a
spus *acestea* dela început, ca să *le* cu-
noaştem, Şi mai nainte *de a se întâmplà*,
ca să zicem: „Drept?“ Nimenea n'*a fost*,
care să le fi dat în ştire, Nimenea n'*a fost*,
care să fi auzit cuvintele voastre. 27 *Eu*
sunt cel d'întâi *care spun* Sionului: Iată,
iată acestea! Şi dau Ierusalimului un
spunător de ştire bună. 28 Căci m'am
uitat, şi nu *erà* nimenea, Da, între dânşii
nu *erà* nici unul, care să-*i* sfătuească,
Care să fi răspuns un cuvânt, când i-am
întrebat. 29 Iată, toţi *sunt* deşertă-
ciune, Lucrurile lor nimic; Chipurile cele
cioplite ale lor sunt vânt şi deşertăciune.

d Cap. 44. 7. e Cap. 43. 10. f Cap. 40. 19. g Cap. 40. 19. h Cap. 40. 20. i Deut. 7. 6. j 2 Cron. 20. 7. k Vers. 13. 14. l Deut. 31. 6, 8. m Esod. 23. 22. n Vers. 10. o 2 Cor. 10. 4,5. p Ier. 51. 2. q Cap. 45. 25. r Cap. 35. 6, 7. s Ps. 107. 35. t Iov. 12. 9. u Cap. 45. 21. v Ioan. 13. 19. x Ier. 10. 5. y 1 Cor. 8. 4. z Ezra. 1. 2. —

Servul lui Dumnezeu Messia, în blândeţea sa, o lumină pentru păgâni şi un povăţuitor al poporului orbit.

42 Iată [a]servul meu, pre care-l sprijin; Alesul meu, *întru care* [b]binevoieşte sufletul meu: [c]Pus-am spiritul
meu preste dânsul: Va răspândì dreptul
între naţiuni.
2 Nu va strigà nici nu
va ridicà vocea sa, Nici nu va face să *o*
audă pe uliţă.
3 Trestia sdrobită nu o
va sfărâmà, Nici nu va stinge mucul ce
se trece: Va răspândì dreptul adevăr:
4 Nu va obosì, nici va slăbì, Până ce va
întemeià dreptul pe pământ. *Până* şi
[d]ţările depărtate vor aşteptà învăţătura
lui.
5 Aşà zice Domnul, Dumnezeu,
[e]Cel ce a creat cerurile, şi le-a întins;
[f]Cel ce a lăţit pământul cu făpturile lui,
[g]Cel ce dă suflare poporului depe dânsul,
Şi spirit la cei ce umblă pe el:
6 [h]Eu
Domnul chiematu-te-am spre mântuire,
Şi voiu sprijinì mâna ta; Te voiu păstrà,
[i]şi te voiu face legământ poporului, [j]Lumina naţiunilor:
7 [k]Ca sa deschizi ochii
celor orbi, [l]Ca se scoţi din închisoare
pre cei legaţi, Pre cei ce şed în [m]întunerecul din prinsoare.
8 Eu *sunt* Domnul, acesta *este* numele meu; Şi nu voiu
dà [n]mărirea mea altuia, Nici lauda mea
chipurilor cioplite.
9 Iată, s'au împlinit
cele d'întâi, Şi *altele* nouă *vă* dau în
ştire; Înainte de ce ele să se arete, vi-le
dau în ştire.
10 [o]Cântaţi Domnului
cântare nouă, Lauda lui, *voi cei* dela
marginea pământului, [p]Voi, ce vă coborîţi pe mare, şi cele d'într'ânsa; Ţări
îndepărtate, şi locuitorii lor:
11 Pustiul şi cetăţile lor ridice-şi *vocea*, Cătunele, *pre care* locueşte Kedarul; Să cânte
locuitorii stâncei, Răcnească din vârful
munţilor;
12 Deà mărire Domnului,
Şi spuie lauda sa în ţări îndepărtate.
13 Domnul ese ca un viteaz, Deşteaptă
râvna *lor*, ca un luptător: Strigă şi mugeşte, Birueşte pre neamicii săi.
14 Mult
timp tăcut-am, Stătut-am în tăcere, *Şi*
m-am stăpânit! *Acum* voiu strigà, ca
femeia în facere: Voiu sfărâmà, şi voiu
înghiţì laolaltă:
15 Voiu pustii munţii
şi colinele, Şi voiu uscà ierburile lor:
Voiu preface fluviile în pământ uscat,
Şi bălţile le voiu uscà.
16 Şi voiu conduce pre orbi pe calea, *ce* nu *o* ştiau,
Îi voiu îndreptà în cărările, pe care nu
le cunoşteau: Întunerecul luminà îl voiu
face înaintea lor, Şi cele strâmbe drepte:
Acestea le voiu face pentru ei, şi nu-i
voiu părăsì.
17 Înturnà-se-vor înapoi,
ruşinà-se-vor, Cei ce se încred în chipuri
cioplite, Cei ce zic chipurilor turnate:
„Voi *sunteţi* zeii noştri."
18 Ascultaţi,
surzilor! Şi Căutaţi, orbilor! ca să vedeţi.
19 Cine *este* orb, afară de servul
meu? Sau surd, ca solul meu *pre care*
l-am trimes? Cine *este* orb, ca cel ascultător? Şi *cine este* orb, ca servul Domnului?
20 Vezi multe, dar nu iai seamă
la ele. Deschizi urechile, dar nu auzi.
21 Plăcutu-i-a Domnului, din mila sa,
Ca legea să se mărească, şi măreaţă să
fie.
22 Dar acesta *este* popor jefuit şi
răpit: Ei toţi *sunt* prinşi în spelunci, Şi
ascunşi în închisori: Ei sunt de pradă
fără mântuitor, De jaf, şi nimenea nu
zice: Dă înapoi.
23 Care din voi va luà
aceasta, în urechi, Va ascultà şi va auzì
pentru viitor?
24 Cine a dat pre Iacob
jafului, Şi pre Israel prădătorilor? Au nu
Domnul, asupra căruia noi am păcătuit?
Căci în căile lui n'au voit să umble, Şi
de învăţătura lui n'au ascultat.
25 Deaceea a răvărsat el asupra lor, Aprinderea
mâniei sale şi puterea resbelului: L-a
aprins de jur împrejur; Dar el n'a înţeles; L-a ars, dar el n'a luat la inimă.

Dumnezeu îşi mântuieşte poporul, după cum a făgăduit şi din harul său îi iartă vina sa.

43 Şi acum aşà zice Domnul, [a]Creatorul tău, Iacoabe, [b]Şi Făcătorul
tău, Israele: Nu te teme: [c]căci eu team mântuit, [d]*Te*-am chemat pe numele
tău; al meu *eşti*.
2 [e]Când vei trece prin
ape, [f]cu tine *voiu fi*: Şi prin fluvii, nu
te vor acoperì: Când vei [g]umblà prin

Capul 42.
a Filip. 2. 7.
b Mat. 3. 17.
c Ioan 3. 34.
d Fac 49. 10.
e Zech. 12. 1.
f Ps. 136 6
g Fapt. 17. 25.
h Cap. 43. 1.
i Cap. 49. 8.
j Fapt. 13. 47.
k Cap. 35. 5.
l Ebr. 2. 14, 15.
m Cap. 9. 2.
n Cap. 48. 11.
o Ps. 33. 3.
p Ps. 107 23.

Capul 43.
a Vers. 7.
b Cap. 44 2, 21, 24
c Cap. 44. 6.
d Cap. 42. 6.
e Ps. 66. 12.
f Deut. 31. 6, 8.
g Dan. 3. 25, 27.

foc, nu te vei frige, Nici nu te va arde
flacăra; 3 Căci eu, Domnul, Dumne-
zeul tău, Sfântul lui Israel, *sunt* Mân-
tuitorul tău. [h] *Pentru* răscumpărarea ta
dat-am Egiptul, Pentru tine *dat-am*
Etiopia și Seba.
4 Fiindcă ești scump în ochii mei,
Fiindcă ești onorat, și te-am iubit:
Deaceea dat-am oameni *mulți* pentru
tine, Și popoare pentru vieața ta. 5 [i] Nu
te teme: căci eu *sunt* cu tine: Dela ră-
sărit voiu aduce seminția ta, Și dela a-
pusuri te voiu adunà: 6 Zice-voiu că-
tre mează-noapte: Dă, Și către mează-
zi: Nu-*l* oprì; Ado pre fiii mei din de-
părtare, Și pre fetele mele dela margi-
nile pământului; 7 Pre tot cel ce se
[j] chiamă cu numele meu, Pre cel ce
[k] l-am creat pentru mărirea mea, pre care
[l] l-am format, Și l-am făcut. 8 [m] Scoate
pre poporul cel orb, ce are ochi, Și pre
cel surd, ce are urechi; 9 Adune-se
toate națiunile, Și stringă-se *toate* po-
poarele! [n] Care dintre ele poate să *ne*
spună aceasta? Să ne deà în știre cele
de mai înainte? Aducă pre marturii lor,
ca să se îndrepteze, Ca să se audă, și să
se zică: Cu adevărat! 10 [o] Voi *sunteți*
marturii mei, zice Domnul, [p] Și servul
meu, pre care l-am ales: Ca să cunoaș-
teți, și să credeți în mine, Și să înțele-
geți că eu *sunt*: [q] Înainte de mine nici
un Dumnezeu n'a fost, Nici va fi după
mine. 11 Eu, eu [r] sunt Domnul; Și a-
fară de mine mântuitor nu *este*. 12 Eu
am prezis, și am mântuit, *Și* datu-*v*'am
în știre, precând [s] zeu străin încă nu erà
între voi: [t] Deaceea voi sunteți marturii
mei, zice Domnul, Că eu sunt Dumne-
zeu. 13 [u] Dela începerea zilelor sunt,
Și nu este cine să mântuiască din mâna
mea: Lucrez, și cine *mă* va [v] împedecà?
14 Așà zice Domnul, Răscumpărătorul
vostru, Sfântul lui Israel, Pentru voi am
trimis la Babilon, Și am dat jos toate
zăvoarele lui; Și cântarea de bucurie a
Chaldeilor în suspinuri *am prefăcut-o*.
15 Eu *sunt* Domnul, Sfântul vostru, Fă-
cătorul lui Israel, Regele vostru. 16 Așà
zice Domnul, Care [x] a făcut drum prin
mare, Și [y] cărare în apele cele puternice:
17 Cel ce [z] a scos care și cai, armată și
putere: *Toți* la un loc stau întinși jos,
nu se vor *mai* sculà, Trecutu-s'au,
stinsu-s'au, ca mucul. 18 [a] Să nu vă a-
duceți aminte de cele de mai nainte? Și
să nu vă gândiți la cele din vechime?
19 Iată! fac [b] un lucru nou: Curând se
va ivì: nu-l cunoașteți? Da, [c] fac drum
în pustiu, Fluvii în locuri secetoase.
20 Fiarele câmpului, Șacalii și struții
onorà-mă-vor: Pentru că [d] dau ape în
pustiu, Fluvii în locuri secetoase: Ca să
adăp poporul cel ales al meu. 21 [e] Pre
poporul, pre care mi-l-am format; El să
proclame lauda mea. 22 Dar tu, Iacoabe,
nu m'ai invocat, [f] Obositu-te-ai de mine,
Israele: 23 [g] Tu nu mi-ai adus mieii
arderilor de tot ale tale, Nici nu m'ai ono-
rat cu jertfirile tale; Nici nu te-am în-
greuiat cu darurile de pâne; Nici nu
te-am obosit, *aducându-mi* tămâiere:
24 Tu pentru mine cu argint trestie mi-
rositoare n'ai cumpărat, Nici m'ai în-
destulat din grăsimea jertfirilor tale; Ci
îngreuiatu-m'ai cu păcatele tale, [h] Obo-
situ-m'ai cu fărădelegile tale. 25 Eu,
eu *sunt* cel ce [i] șterge fărădelegile tale,
[j] pentru mine, Și păcatele tale nu mi-le
voiu amintì. 26 Adu-mi aminte, să ne
judecăm împreună. Vorbește, ca să te în-
drepțezi: 27 Arhiereul tău a păcătuit,
Și profeții tăi au nelegiuit împotriva mea:
28 Pentru aceea pângărit-am pre mai
marii templului, Și am dat pre Iacob ble-
stemului, Și pre Israel ocărei.

Vărsarea duhului și harului.

44 Iar acum, ascultă, servul meu, [a] Ia-
coabe, Și Israele, pre care *te*-am
ales: 2 Așà zice Domnul, care te-a fă-
cut, [b] Și te-a format din mitră, *care* te
va ajutà: Nu te teme, servul meu, Ia-

---

h Prov. 11. 8.
i Ier. 30. 10, 11.
j Iac. 2. 7.
k 2 Cor. 5. 17.
l Vers. 1.
m Ezec. 12. 2.
n Cap. 41. 21, 22, 26.
o Cap. 44. 8.
p Cap. 42. 1.
q Cap. 41. 4.
r Osea. 13. 4.
s Deut. 32. 16.
t Cap. 44. 8.
u Ps. 90. 2.
v Iov. 9. 12.
x Esod. 14. 16, 22.
y Ios. 3. 13, 16.
z Esod. 14. 4-9, 25.
a Ier. 16. 14.
b 2 Cor. 5. 17.
c Esod. 17. 6.
d Cap. 48. 21.
e Efes 1. 5. 6.
f Mal. 1. 13.
g Amos. 5. 25.
h Mal. 2. 17.
i Fapt. 3. 19.
j Ezec. 36. 22. etc.

Capul 44.

a Ier. 30. 10.
b Cap. 43. 1, 7.

coabe, Și tu [c]Ieșurune, pre care te-am
ales; 3 Căci [d]răspândì-voiu apă pe *lo-
curile* seci, Și fluvii pe uscat; Răspândì-
voiu spiritul meu preste seminția ta, Și
binecuvântarea mea preste urmașii tăi:
4 Vor răsărì ca *firele* din iarbă, Ca săl-
cia lângă pâraiele de apă. 5 Unul zi-
ce-va: Eu *sunt* al Domnului: Și altul
numì-se-va cu numele lui Iacob: Și un
altul scriè-va *cu* mâna sa: Al Domnului
sunt, Și *se* va numì cu numele lui Israel.

Nebunia idolatriei.

6 Așà zice Domnul, regele lui Israel,
[e]Și răscumpărătorul lui, Domnul, *Dum-
nezeul* oștirilor: [f]Eu sunt cel d'întâiu
și cel din urmă, Și afară de mine nu *este*
Dumnezeu. 7 [g]Și cine poate zice, *că
este* asemenea cu mine? *Proclamă-se,* și
spuie, și să înșire toate câte *s'au întâm-
plat!* Apoi să spună cele viitoare, Cele
ce au să fie. 8 Nu te teme, nici nu te
înspăimântà! [h]Au nu *ți*-am dat în știre
din început, și au nu ți-am spus *acestea;*
[i]Voi *sunteți* marturii mei: *Că* nu *este*
alt Dumnezeu afară de mine, [j]Nici *altă*
stâncă: *Unul ca acesta nu-l* cunosc.
9 [k]Făcătorii de idoli toți *sunt* deșertă-
ciune, Și lucrurile lor cele mai frumoase
nu folosesc: Și *apoi* ei înșiși mărturisesc
asupră-le, spre rușinea lor; Căci [l]nu văd,
nici nu înțeleg. 10 Cine a format un
zeu, Sau a turnat un chip cioplit,[m]*ce* de
nici un folos nu este? 11 Iată, toți so-
ții lui [n]roșesc *de dânsul!* Căci înșiși ma-
estrii săi *sunt* oameni; Se adună toți îm-
preună, să steà, Se tem *și* se rușinează
la un loc. 12 [o]*Unul* taie *o bucată* de fier
cu maiul, Lucrează cu cărbuni și cu cio-
canele îi dă formă; O lucrează cu bra-
țul său cel tare, Și flămânzind, slăbește;
Nebând apă, obosește. 13 *Altul* lu-
crează lemne, întinde dreptarul, îl însem-
nează cu condeiul; Îl netezește cu oblul;
Îl însemnează cu compasul, Și-l face
după chipul unui om, După frumsețea o-
menească; Ca să rămână în casă. 14 Își
taie cedri: Își ià ciparosul și stejarul, Pre
care și-i alege din arborii pădurei; El să-
dește pinul, și ploaia *îl ajută* să crească.
15 Și pe urmă servește omului de ars;
El ià dintr'însul, și se încălzește; Arde
dintr'însul, și coace pâne; Și apoi *își mai*
face și un zeu, și se închină *lui,* Îl face
chip cioplit, și îngenunchiază înaintea
lui! 16 O parte dintr'însul a ars-o cu
foc; Cu *ceealaltă* parte mănâncă carnea;
Frige friptură, și se satură; Și *se* încăl-
zește, zicând: „M'am încălzit, văzut-am
focul;“ 17 Și rămășița din el o face zeu,
chip cioplit, Îngenunchiază înaintea lui,
și i-se închină, i-se roagă, și zice: „Scapă-
mă, căci tu *ești* zeul meu!“ 18 [p]Ei nu
cunosc și nu înțeleg: Căci [q]*și*-au tân-
cuit ochii lor, ca să nu vadă, *Și* inimile
lor, ca să nu înțeleagă. 19 Și nu [r]s'au
socotit cu sine, Nici nu *este* cunoștință
și înțelegere într'înșii, ca să zică: „Ars-
am o parte dintr'însul în foc, Copt-am
pâne pe cărbunii lui, Fript-am carne, și
am mâncat-*o,* Și rămășița din el să o fac
urîciune, Îngenunchià-voiu la butucul de
lemn.“ 20 Paște cenușă; [s]inima *lui* a-
măgită l-a rătăcit, Ca să nu-și poată mân-
tuì sufletul, nici să zică: „La dreapta mea
oare nu *este* minciună?“

Jertarea și mântuirea lui Israel.

21 Ține minte acestea, Iacoabe și Is-
raele. Căci [t]serv al meu ești: Eu te-am
format; serv al meu *ești;* Israele, nu vei
fi uitat de mine. 22 [u]Făcut-am să piară,
ca arborii, fărădelegile tale, Și ca pre un
nour, păcatele tale; Întoarce-te la mine,
că [v]eu te-am răscumpărat. 23 [x]Cântați,
cerurilor! căci Domnul a făcut *aceasta;*
Strigați, cele de supt pământ! Scoateți
cântare de bucurie, voi munților! Pădu-
rilor, și toți arborii din ele! Căci Dom-
nul a răscumpărat pre Iacob, Și s'a mă-
rit întru Israel. 24 Așà zice Domnul,
[y]Răscumpărătorul tău, Și [z]care te-a for-
mat din mitra *mumei:* Eu *sunt* Domnul,
care a făcut toate; [a]Care singur a întins
cerurile; Care dela sine a lățit pămân-
tul: 25 Care zădărnicește semnele vor-

c Deut. 32. 15. d Ioel. 2. 28. e Cap. 43. 1, 14. f Apoc. 1. 8, 17. g Cap. 41. 4, 22. h Cap. 41. 22. i Cap. 43. 10, 12. j Deut. 4. 35, 39. k Cap. 41. 24, 29. l Ps. 115. 4, etc. m Ier. 10. 5. n Ps. 97. 7. o Cap. 40. 19. p Cap. 45. 20. q 2 Thes. 2. 11. r Cap. 46. 8. s Osea. 4. 12. t Vers. 1. 2. u Cap. 43. 25. v 1 Pet. 1. 18, 19. x Ps. 69. 34. y Cap. 43. 14. z Cap. 43. 1. a Iov. 9. 8.

bitorilor de minciuni, Și dă de sminteală
pre ghicitori; Care întoarce îndărăt pre
cei înțelepți, Și prostește știința lor;
26 Care întărește cuvântul servului său.
Și împlinește sfatul solilor săi; Care zice
către Ierusalim: „Vei fi locuit;“ Și către
cetățile lui Iuda: „Vă veți rezidì, Și voiu
ridicà ruinele lui.“ 27 Care zice către
adâncime: „Usucă-te. Secà-voiu fluviile
tale;“ 28 Care zice către Cir: „*Ace-
sta este* păstorul meu, *Care* va îndeplinì
toată voia mea;“ Și care zice către Ieru-
salim: „Te vei rezidì:“ Și către templu:
„Se vor așezà temeliile tale.“

Cores (Cir) unealtă Atotputernicului spre umilirea idolilor și spre mântuirea lui Israel.

45 Așà zice Domnul către unsul său,
Către Cir, pre care l-am ținut la
[a]dreapta; [b]Ca să supun popoarele îna-
intea lui. Ca să desleg coapsele regilor,
Ca să deschid ușile înaintea lui; Și por-
țile să nu se închidă: 2 Eu merge-voiu
înaintea ta, [c]Și netezì-voiu înălțimile cele
mărețe: [d]Sfărâmà-voiu ușile de aramă,
Și tăià-voiu zăvoarele de fier; 3 Și-ți
voiu dà tezaurele întunerecului, Și avu-
țiile ascunse: [e]Ca să cunoști că eu, Dom-
nul, Care [f]pe nume *te* chiem, *Sunt* Dum-
nezeul lui Israel. 4 Pentru [g]Iacob, ser-
vul meu, Și *pentru* Israel, alesul meu,
Te-am chemat pe numele tău; Te-am
numit, deși [h]nu m'ai cunoscut. 5 Eu
[i]*sunt* Domnul, [j]și alt *Dumnezeu* nu
este, Afară de mine nu *este alt* Dumne-
zeu; [k]Eu te-am încins, de și nu m'ai
cunoscut; 6 [l]Ca să cunoască dela ră-
săritul soarelui, Și dela apus, că afară de
mine nu *este* nimenea: Eu *sunt* Dom-
nul, și nu *este* altul; 7 Cel ce face lu-
mina, și creează întunerecul, Cel ce face
pacea, și [m]creează răul. Eu Domnul fac
toate acestea. 8 [n]Picurați de sus, ceru-
rilor! Și nourilor, faceți să curgă ferici-
rea! Deschidă-se pământul și nască mân-
tuirea, Și dreptatea răsară împreună! Eu
Domnul am făcut aceasta. 9 Vai celui,
care se ceartă cu [o]Făcătorul său, Un hârb
dintre hârburile țărânei: [p]Lutul să zică
oare către formatorul său: „Ce faci?“ Sau
făptura ta: „El n'are mâni?“ 10 Vai
celui ce zice părintelui său: „Ce naști?“
Sau către femeie: „La ce ai dureri de
facere?“ 11 Așà zice Domnul, Sfântul
lui Israel și Făcătorul său: Au doară în-
trebà-mă-veți de cele viitoare de [q]fiii
mei? Și dà-mi-veți poruncă pentru [r]lu-
crul mânelor mele? 12 [s]Eu am făcut
pământul. Și [t]am creat omul depe dân-
sul: Eu cu mânele mele am întins ce-
rurile, Și am dat poruncă la [u]toată oști-
rea lor. 13 [v]Eu am sculat pre acela
spre mântuire, Și voiu face drepte toate
căile lui: El va [x]zidì cetatea mea, și va
dà drumul prisonierilor mei, [y]Nu pentru
preț, nici pentru daruri. Zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor. 14 Așà zice Dom-
nul: [z]Câștigul Egiptului și comerciul
Etiopiei, Și al Sabeilor, bărbați mari de
corp, Vor trece la tine, *Ierusalimule*, și
ale tale vor fi; Din dărăt te vor urmà;
[a]cu lanțuri vor trece, Ți-se-vor plecà,
și se vor închinà înaintea ta, *Zicând:*
[b]Numai în tine *este* Dumnezeu, [c]Nu *este*
alt Dumnezeu afară de *dânsul!* 15 Cu
adevărat tu *ești* Dumnezeu, tu cel [d]ce
te ascunzi, Dumnezeu al lui Israel, Mân-
tuitorul! 16 Se vor rușinà și vor roșì
cu toții, Vor ajunge de rușine la un loc
Toți [e]făcătorii de idoli. 17 [f]*Dar* Israel
se va mântuì prin Domnul cu mântuire
vecinică; Nu vă veți rușinà, nici veți roșì
în veci și nesfârșit. 18 Căci așà zice
Domnul, cel [g]ce a creat cerurile, Acest
Dumnezeu care a format pământul, l-a
făcut, Și l-a întemeiat; Nu înzădar el
l-a creat, *ci* l-a format ca să se locuească;
[h]Eu sunt Domnul, și un altul nu *este*.
19 N'am vorbit [i]în ascuns, în vreun loc
întunecos al pământului; N'am zis către
seminția lui Iacob: Căutați-mă înzădar;
[j]Eu, Domnul, vorbesc dreptatea, spun
cele drepte. 20 Adunați-vă, și veniți!

Capul 45.
a Cap. 41. 13.
b Dan. 5. 30.
c Cap. 40. 4.
d Ps. 107. 16.
e Cap. 41. 23.
f Esod. 33 12, 17.
g Cap. 44. 1.
h 1 Thes. 4. 5.
i Deut. 4. 35 39.
j Vers. 14. 18, 21, 22.
k Ps. 18. 32, 39.
l Ps. 102. 15.
m Amos. 3. 6.
n Ps. 72. 3.
o Cap. 64. 8
p Rom. 9. 20.
q Ier. 31. 9.
r Isa. 29. 23.
s Ier. 27. 5.
t Fac. 1. 26, 27.
u Fac. 2. 1.
v Cap. 41. 2.
x 2 Cron. 36. 22, 23.
y Rom. 3. 24.
z Ps. 68. 31.
a Ps. 149. 8.
b 1 Cor. 14. 25.
c Vers. 5.
d Ps. 44. 24.
e Cap. 44. 11.
f Rom. 11. 26.
g Cap. 42. 5.
h Vers. 5.
i Deut. 30 11
j Ps. 19. 8.

Apropiaţi-vă împreună, voi cei scăpaţi
ai popoarelor! [k]Sunt fără pricepere *toţi*
câţi poartă lemn de chip cioplit. Şi se
roagă către un zeu *ce* nu-*i* poate mân-
tuì. 21 Spuneţi-*le*. şi aduceţi-*i* încoace;
Şi sfătuiască-se: Au doară [l]cine a dat în
ştire aceasta din vechime? *Sau cine* a
spus-o de atuncia? Au nu eu, Domnul?
[m]Nu *este* alt Dumnezeu afară de mine:
Dumnezeu drept şi mântuitor: afară de
mine un altul nu *este*. 22 [n]Căutaţi la
mine, şi mântuiţi-vă toate marginile pă-
mântului! Căci eu *sunt* Dumnezeu, şi
altul nu *este*. 23 [o]Pe mine însu-mi
m'am jurat: Mântuirea a ieşit din gura
mea, Un cuvânt, *ce* nu se va înturnà:
Că [p]tot genunchiul se va plecà înaintea
mea, Toată limba *îmi* va jurà; 24 Şi-*mi*
vor zice: „Numai în *tine*, Doamne“ *este*
mântuirea şi puterea: La el vor venì, Şi
se vor ruşinà toţi cei ce se mânie asupra
lui: 25 În Domnul se va îndreptà, şi
se va fălì, Toată seminţia lui Israel.

Dumnezeirea Domnului arătată în răsturnarea idolilor şi idolatrilor din Babilon.

46 Bel [a]căzut-a pe genunchi, înco-
văiatu-s'a Nebo. *Idolii* săi pusu-
s'au pe animale şi pe vite: Idolii, pre
care eraţi deprinşi a-i purtà, *le-au* îm-
povărat; [b]Ei *sunt* o sarcină pentru a-
nimalul ostenit. 2 Ei se încovoaie, cad
pe genunchi, Nu pot scăpà sarcina; [c]Şi
ei înşişi sunt duşi în prinsoare. 3 Ascul-
taţi-mă, casă a lui Iacob, Şi toată rămă-
şiţa casei lui Israel, *Voi*, [d]cu care m'am
însărcinat din mitra *mumei*, *Voi toţi*, pre
cari i-am purtat din sânul ei! 4 Până
la bătrâneţele *voastre* [e]eu acelaşi *voiu fi;*
Până la peri cărunţi [f]eu vă voiu purtà;
Eu *v'*am făcut, şi eu vă voiu duce, Da,
vă voiu duce, şi vă voiu scăpà. 5 [g]Cu
cine mă veţi asemănà şi mă veţi potrivì?
Cu cine asemănându-mă, deopotrivă vom
fi? 6 [h]Ei varsă aurul din sac, Şi cum-
pănesc argint cu balanţă: Năimesc pre
argintar, ca să-l prefacă în zeu: Şi *apoi*
îngenunchiază, şi se închină *lui:* 7 [i]Îl
ridică pe umeri, îl aduc, Şi-*l* aşează la
locul său, ca să steà: Din locul său nu
se mai mişcă; Şi [j]*de* strigă *care-va* că-
tre el, el nu poate răspunde; Din nevoia
sa nu poate să-l mântuiască. 8 Ţineţi
minte aceasta, şi arătaţi-vă bărbaţi, [k]Lu-
aţi-*o* la inimă, voi cei fărădelege: 9 [l]Ţi-
neţi minte cele de mai nainte, din ve-
chime: Căci eu *sunt* Dumnezeu, şi altul
nu *este;* Eu sunt Dumnezeu şi nimenea
asemenea mie; 10 Care din început
spun sfârşitul, Şi de mai nainte cele
neîntâmplate, Zicând: „Sfatul meu va
stà, Şi voiu împlinì toată voinţa mea:“
11 Chemând paserea răpitoare dela ră-
săriturì, Pre bărbatul sfatului meu din
ţară îndepărtată; Da, am zis-*o*, şi o voiu
face să vină, Am cugetat-o, şi o voiu şi
face. 12 Ascultaţi-mă, voi cei tari de
inimă, Cei depărtaţi dela mântuire!
13 Am apropiat fericirea mea; nu mai
este departe, Şi mântuirea mea nu va
întârzià: Voiu dà Sionului mântuirea,
Pentru Israel, mărirea mea.

Peirea îndârjitului şi superstiţiosului Babilon.

47 [a]Coboară-te, şi [b]şezi în ţărână,
fecioară, fată a Babilonului, Şezi
pe pământ, Fără tron, fată a Chaldeilor!
Căci nu te vei mai numì moale şi gin-
gaşă. 2 [c]Ià răşniţa, şi macină făină!
Ridică vălul, suflecă-ţi poalele! Desgo-
leşte-ţi şoldurile, treci râurile! 3 [d]Go-
liciunea ta se va desgolì, Da, ruşinea ta
se va vedeà. [e]Răsbunare voiu luà, Şi nu
voiu cruţà pre nimenea. 4 *Cât pentru*
[f]răsbunătorul nostru, Domnul, *Dumne-*
zeul oştirilor, *este* numele lui, Sfântul
lui Israel. 5 Şezi [g]tăcând, şi întră în
întunerec, fată a Chaldeilor! [h]Căci nu te
vei mai numì regina regatelor. 6 [i]Mâ-
niatu-m'am asupra poporului meu, [j]Pân-
gărit-am moştenirea mea, Şi i-am dat
în mâna ta: *Dar* tu nu le-ai arătat în-
durare: [k]Ai îngreuiat foarte jugul tău
chiar şi asupra bătrânului. 7 Şi ai zis:

k Rom. 1. 22,23. l Cap. 41. 22. m Cap. 44. 8. n Ps. 22. 27. o Ebr. 6. 13. p Rom. 14. 11.

— *Capul 46.* a Cap. 21. 9. b Ier. 10. 5. c Ier. 48. 7. d Esod. 17. 4. e Ps. 102. 27. f Ps. 48. 14. g Cap. 40 18,25. h Cap. 40. 19. i Ier. 10. 5. j Cap. 45. 20. k Cap. 44. 19. l Deut. 32. 7.

— *Capul 47.* a Ier. 48. 18. b Cap. 3. 26. c Mat. 24. 41. d Nah. 3. 5. e Rom. 12. 19. f Ier. 50. 34. g 1 Sam 2. 9. h Dan. 2. 37. i 2 Sam. 24. 14. j Cap. 43. 28. k Deut. 28 50

„În veci voiu fi [l]regină“: *Și* n'ai [m]gân-
dit aceasta în inima ta, [n]Nici ți-ai adus
aminte de cele depe urmă. 8 Acum dar
ascultă aceasta, tu cea dedată plăcerilor,
Ceeace locuești fără grijă, Ceeace zici în
inima ta: [o]„Eu *sunt*, și afară de mine
alta nu *este;* [p]Nu voiu ședeà văduvă,
Și nu voiu cunoaște pierderea de copii.“
9 Dar amândouă acestea vor venì asu-
pră-ți deodată, într'o zi: Pierderea de
copii și văduvia, Vor venì preste tine în
toată plinitatea lor, Pentru mulțimea far-
mecelor tale, *Și* pentru multa îmbelșu-
gare a descântecelor tale. 10 Și ai fost
sigură în răutatea ta; Ai zis: „Nu mă
vede nimenea“. Înțelepciunea ta și știința
ta te-au amăgit; Și ai zis în inima ta:
„Eu *sunt*, și afară de mine altu nu *este*.“
11 Pentru aceea va venì nefericirea pre-
ste tine, Fără să o poți abate prin încân-
tările *tale;* Și nevoia va cădeà preste
tine, Fără să poți a o împăcà; Și peirea
va venì preste tine deodată, pe neaștep-
tate. 12 Oprește-te acum cu descân-
tecele tale, Și cu mulțimea farmecelor
tale, Cu care te-ai muncit din tânărețele
tale; Poate, vei trage *din ele* vre-un fo-
los, Poate, vei reușì! 13 Oare obositu-
te-ai în mulțimea sfaturilor tale? Scoa-
le-se acum și să te ajute cei ce împart
cerul, privitorii stelelor, Cei ce prezic pe
toată luna De cele ce se vor întâmplà!
14 Iată, ei vor fi ca miriștea, Pre care
focul o arde: Ei nu vor puteà să se mân-
tuiască de puterea flacărei, *Care cu ade-
vărat* nu *va fi* ca cărbunele, *cu care* să
se poată încălzì careva, *Nici* ca jăra-
ticul, ca să steà careva înaintea lui.
15 Așà îți vor fi aceia, cu care te-ai os-
tenit, Cu care ai avut a face din tânăre-
țele tale; Fiecare se va trage la o parte,
Nimenea nu te va mântuì.

*Învitarea lui Dumnezeu către poporul său în-
căpățânat, să crează miloasa sa mântuire și
să-l asculte.*

48 Ascultă aceasta, casă a lui Iacob,
Voi cei ce vă chemați cu numele
lui Israel, Și *voi* [a]cei ieșiți din izvoarele
lui Iuda: [b]*Cei* ce jurați în numele Dom-
nului: Și mărturisiți pre Dumnezeul lui
Israel, [c]*Dar* nu cu adevăr, nici în drep-
tate. 2 Căci ei își iau numele [d]dela ce-
tatea cea sfântă, Și [e]se razămă pe Dumne-
zeul lui Israel. Pe Domnul, al cărui nume
este Dumnezeul oștirilor. 3 [f]Spus-am
de demult cele de dinainte; Ieșit-au din
gura mea, și le-am dat în știre; Pe ne-
așteptate făcutu-*le*-am, [g]și s'au întâm-
plat. 4 Pentru că știam, că *ești* îndă-
rătnic, [h]Grumazul tău vână de fier, Și
fruntea ta *de* aramă: 5 [i]Deaceea spu-
su-ți-am de demult *acestea;* Până a nu
se face, datu-ți-*le*-am în știre, Ca să nu
zici: Idolul meu le-a făcut, Și chipul meu
cel cioplit și chipul meu cel vărsat le-au
poruncit. 6 *Le*-ai auzit: *deci* vezi-le
toate; Au nu *le* veți mărturisi? Și acum,
iată! iți dau în știre lucruri nouă Și
ascunse, pre care nu le știai. 7 Acum
se făcură, nu de demult, Înaintea zilei
acesteia n'auziși de dânsele: Ca să nu
zici: Iată, le știam! 8 Nici auziși, nici
știuseși, Nici de demult nu se deschise
urechea ta; Căci știam, că cu necredin-
cioșie te porți, Și că [j]din mitra *mumei*
neascultător te chemi. 9 [k]Pentru nu-
mele meu [l]amân mânia mea, Și pentru
lauda mea mă stăpânesc, Să nu te stâr-
pesc. 10 Iată, [m]topitu-te-am, dar *n'am
aflat* argint, Alesu-te-am în cuptorul
strâmtorării. 11 [n]Pentru mine, pentru
mine făcut-am *aceasta:* Căci *altfel* [o]cât
de mult *nu s'ar fi* pângărit *numele meu!*
Dar [p]nu dau altuia mărirea mea. 12 A-
scultă-mă, Iacoabe, Și tu, Israele, pre care
te-am chemat. [q]Eu *sunt:* eu *sunt* [r]cel
dintâiu și cel din urmă: 13 [s]Mâna mea
întemeiat-a chiar și pământul, Dreapta
mea întins-a și cerurile: Când [t]le chem,
toate se înfățișează. 14 [u]Adunați-vă voi
toți, și ascultați: Care din ei prezisu-*v'a*
acestea? [v]Domnul l-a iubit: *deci* [x]va face
voia lui asupra Babilonului, Și brațul său
va fi preste Chaldei. 15 Eu, eu am vor-

l Apoc. 18. 7. m Cap. 46. 8. n Deut. 32. 29. o Zef. 2. 15. p Apoc. 18. 7.
Capul 48 a Ps. 68. 26. b Deut. 6. 13. c Ier. 4. 2. d Cap. 52. 1. e Mic. 3. 11. f Cap. 41. 22. g Ios. 21. 45. h Esod. 32. 9. i Vers. 3. j Ps. 58. 3. k Ps. 79. 9. l Ps. 78. 38. m Ps. 66. 10. n Vers. 9. o Deut 32 26,27. p Cap. 42. 8. q Deut. 32. 39. r Cap. 41. 4. s Ps. 102. 25. t Cap. 40. 26. u Cap. 41. 22. v Cap. 45. 1. x Cap. 44. 28.

bit; da, [y] eu l-am chemat, L-am adus, și
calea sa a prosperat. 16 Apropiați-vă
de mine, ascultați aceasta: Dela început
[z] n'am vorbit pe ascuns; Când vre-un
lucru s'a hotărît, acolo *eram.* Și acum
[a] Domnul m'a trimis pre mine, și pre
Spiritul său. 17 Așà zice [b] Domnul,
Răscumpărătorul tău, Sfântul lui Israel;
Eu *sunt* Domnul, Dumnezeul tău, cel ce
te învăță pentru folosul *tău,* [c] Cel ce te
conduce pe calea, *pe care* să mergi;
18 [d] Ah, de ai fi ascultat de poruncile
mele! [e] Atuncia pacea ta ar fi fost ca un
fluviu, Și fericirea ta ca valurile mării;
19 [f] Seminția ta ar fi fost ca nisipul, Și
urmașii măruntaielor tale ca prundișul
ei, Numele lui nu s'ar fi stârpit nici s'ar
fi șters de dinaintea mea! 20 [g] Ieșiți
din Babilon! Fugiți de Chaldei! Cu voce
de cântare spuneți, dați în știre aceasta;
Răspândiți aceasta până la marginile pă-
mântului; Spuneți: „Domnul a [h] răscum-
părat pre servul său Iacob!“ 21 Și ei
[i] nu însetară, *când* îi conduceà prin de-
șerturi; [j] Făcut-a să curgă pentru dânșii
ape din stâncă, Despicat-a stânca, și a-
pele au curs. 22 Pace nu *este* pentru
cei nelegiuiți, zice Domnul.

Servul lui Dumnezeu lumina păgânilor și mân-tuirea lui Israel.

49 Auziți-mă, [a] țărilor! Și ascultați,
popoare îndepărtate; [b] Domnul m'a
chemat din mitră, Din sânul mumei
mele a amintit numele meu, 2 Și a fă-
cut [c] gura mea ca sabie ascuțită; [d] Supt
umbra mânei sale m'a ascuns, Și m'a
făcut ca [e] o săgeată poleită; În tolba sa
m'a închis; 3 Și a zis către mine: [f] „Tu
ești servul meu, Israele, [g] în care mă voiu
mărì.“ 4 [h] Iar eu zis-am: „Înzădar m'am
ostenit, În deșert și fără folos mi-am ri-
sipit puterea; Dar dreptul meu *este* cu
Domnul, Și răsplătirea mea cu Dumne-
zeul meu.“ 5 Și acum, zice Domnul,
[i] Care m'a făcut din mitră, *să-i fiu* serv,
Ca să întorc la el pre Iacob: „Deși Is-
rael [j] nu se *mai* strânge: Totuș voiu fi
măreț în ochii Domnului, Și Dumnezeul
meu va fi puterea mea.“ 6 Și a zis:
„Este *lucru* puțin să fii servul meu; Ca
să ridici semințiile lui Iacob, Și să în-
torci pre cei scăpați ai lui Israel: Te voiu
face și [k] lumină popoarelor, Ca să fii
mântuirea mea, până la marginea pămân-
tului.“ 7 Așà zice Domnul: Răscum-
părătorul lui Israel, Sfântul său, [l] Către
acela, pre care fie-cine îl disprețuește,
Către acela, pe care-l defaimă poporul,
Către servul domnilor: [m] „Regii te vor
privì, și se vor sculà, Și domnii; și se
vor închinà *ție*, Pentru Domnul, care este
credincios, *Pentru* Sfântul lui Israel, care
te-a ales.“ 8 Așà zice Domnul: [n] În
timpul îndurării te-am ascultat, Și în ziua
mântuirii te-am ajutat, Și te voiu păzì, [o] și
te voiu dà de legământ poporului: Ca
să reîntocmești țara, și să faci să moște-
nească moștenirile pustiite; 9 Ca să
zici [p] celor închiși: „Ieșiți!“ Celor din
întunerec: „Arătați-vă!“ Vor paște pe
lângă căi, Și pășunele lor *vor fi* pe toate
înălțimile; 10 Nu vor [q] flămânzì, nici
nu vor însetà, [r] Nu-i va lovì nici arșița,
nici soarele; Căci cel ce-i miluește [s] îi va
conduce, Și pe lângă izvoarele de apă îi
va purtà. 11 [t] Și voiu face toți munții
mei căi, Și căile mele se vor înălțà.
12 Iată! [u] aceștia vin de departe, Și iată!
aceștia dela miază-noapte și dela apus.
Și aceștia din pământul Sinimului!
13 [v] Cântați, cerurilor! și bucură-te, pă-
mântule! Scoateți cântări, munților! Căci
Domnul a mângăiat pre poporul său, Și
pre cei strâmtorați ai săi i-a miluit.

Sion se mângăie cu Mântuitorul său.

14 [x] Zis-a Sionul: Domnul m'a pără-
sit, Și domnul meu m'a uitat. 15 Au
doar [y] puteà-va femeia să uite *până la*
atâta pre sugătorul ei, *Încât* să n'aibă
nici milă de fiul mitrei ei? Și chiar de
va uità ea, [z] Dar eu pre tine nu te voiu
uità.

y Cap. 45. 1, 2, etc.
z Cap. 45. 19.
a Zech. 2. 8, 9, 11.
b Cap. 43. 14.
c Ps. 32. 8.
d Deut. 32. 29.
e Ps. 119. 165.
f Fac. 22. 17.
g Zech. 2. 6, 7.
h Esod. 19. 4, 5, 6.
i Cap. 41. 17, 18.
j Esod. 17. 6.

Capul 49.

a Cap. 41. 1.
b Ioan. 10. 36. Gal. 1. 15.
c Ebr. 4. 12. Apoc. 1. 16.
d Cap. 51. 16.
e Ps. 45. 5.
f Zech. 3. 8.
g Efes. 1. 6.
h Ezec. 3, 19.
i Vers. 1.
j Mat. 23. 37.
k Fapt. 13. 47.
l Mat. 26. 67.
m Ps. 72. 10, 11.
n 2 Cor. 6. 2.
o Cap. 42. 6.
p Zech. 9. 12.
q Apoc. 7. 16.
r Ps. 121. 6.
s Ps. 23. 2.
t Cap. 40. 4.
u Cap. 43. 5, 6.
v Cap. 44. 23.
x Cap. 40. 27.
y Mat. 7. 11.
z Rom. 11. 29.

16 Iată [a] pe palmele mele te-am să-
pat, Zidurile tale totdeauna *sunt* îna-
intea mea! 17 Fiii tăi aleargă; *Dar*
[b] cei ce te-au surpat și te-au pustiit, se
duc dela tine. 18 [c] Înalță în jur ochii
tăi, și vezi! Toți aceștia se adună, vin
către tine! Viu *sunt*, zice Domnul, Cu
toți aceștia, [d] ca cu o podoabă te vei îm-
brăcà, Și cu ei te vei încinge, ca o mi-
reasă *sculele ei.* 19 Căci deșerturile
tale, și locurile cele pustiite ale tale, și
pământul tău cel stricat, [e] Vor fi acum
prea strâmte pentru locuitorii lui: Iar cei
ce te mâncau, se vor îndepărtà de tine.
20 [f] Fiii, pre cari îi vei căpătà, [g] după
pierderea ta de ceialalți, Vor zice încă la
urechile tale: „Strâmt *este* locul pentru
mine; Fă-mi loc să locuesc.“ Atuncia
vei zice în inima ta; 21 Cine-mi născù
pre aceștia? Eram fără de copii și stearpă.
„Roabă și înstrăinată: cine deci a cres-
cut pre aceștia? Iată, rămăsesem sin-
gură: unde *erau* ei?“ [h] Așà zice Dom-
nul: 22 Iată, înălță-voiu mâna mea
către națiuni, Și ridicà-voiu steagul meu
către popoare: Și vor aduce pre fiii tăi
în brațe, Și pre fetele tale le vor duce
pe umeri; [i] Și regii vor fi hrănitorii *co-
piilor tăi.* 23 Și reginele lor doicele
tale, Inchinà-se-vor ție cu fața la pă-
mânt, Și vor [j] linge țărâna picioarelor
tale! Și vei cunoaște, că eu *sunt* Dom-
nul, *Și* că [k] cei ce mă așteaptă nu se vor
rușinà. [l] Poate-se luà prada dela cel tare,
24 Sau cel prins să scape dela învingă-
tor? Iar Domnul așà zice: 25 Chiar și
cel prins luà-se-va dela cel tare, Și prada
scăpà-se-va *dela* cel puternic: Căci eu
mă voiu certà cu cei ce se ceartă cu tine,
Și voiu mântuì pre fiii tăi. 26 Dar pre
cei ce te-au apăsat [m] voiu face să-și mâ-
nânce însăși carnea lor, Și se vor îmbătà,
ca de must, cu însuși [n] sângele lor: Și
[o] va cunoaște toată carnea, Că eu, Dom-
nul, *sunt* Mântuitorul tău și Răscumpă-
rătorul tău, Puternicul lui Iacob.

Israel e lepădat prin propria lui vină; robul lui Dumnezeu aduce mântuire.

50 Așà zice Domnul: Unde este [a] car-
tea de despărțenie a mumei voa-
stre, Pre care am lepădat-o? Sau cine
este dintre [b] împrumutătorii mei, la care
v'am vândut? Iată! pentru nedreptățile
voastre [c] v'ați vândut, Și pentru fărăde-
legile voastre este lepădată muma voa-
stră! 2 Pentru ce, când am venit, nu
erà nimenea? [d] Când am chemat, nu
erà nimenea, ca să răspundă? [e] Mâna
mea este ea atât de scurtă, încât să nu
poată răscumpărà? Sau n'am putere de
a mântuì? Iată, eu [f] cu mustrarea mea
[g] usuc marea, *Și* [h] fluviile în deșerturi le
prefac, [i] Peștii lor se împuțesc de lipsa
de apă, Și de sete mor; 3 [j] Eu cerurile cu
întunerec le îmbrac, [k] Și sac le pun drept
înveliș. 4 [l] Domnul, Dumnezeu, mi-a
dat o limbă iscusită, Ca să știu, cum să
vorbesc cuvântul la timp către [m] cel obo-
sit; Îmi deșteaptă în toată dimineața,
îmi deșteaptă urechea, Ca să ascult, ca
un ucenic *învățătura lui.* 5 Domnul,
Dumnezeul, [n] mi-a deschis urechea, Și eu
n'am fost [o] neascultător, Nici nu m'am
dat înapoi. 6 [p] Dosul meu datu-l-am
celor ce mă băteau, Și [q] fălcile mele ce-
lor ce mă smulgeau; Batjocurei și scui-
patului n'am ascuns fața mea. 7 Dar
Domnul, Dumnezeul, m'a ascultat; De-
aceea nu m'am rușinat; Deaceea [r] fă-
cutu-mi-am fața, ca pre o cremene, Și
știu, că nu mă voiu rușinà. 8 [s] Aproape
este cel ce mă va îndreptăți; Cine se
va judecà cu mine? să stăm împreună!
Care *este* potrivnicul meu? apropie-se
de mine! 9 Iată, Domnul, Dumnezeu,
mă ajută! Cine mă va condamnà? [t] Iată,
toți aceștia se vor învechì ca un vest-
mânt; [u] Molia îi va mâncà. 10 Cine în-
tre voi se teme de Domnul, Și ascultă
de vocea servului lui? Acela, chiar și [v] *în*
întunerec de va umblà, și lumină *de* nu
va aveà, *Totuși să* [x] se încreadă în nu-

---

a Esod. 13. 9.
b Vers. 19.
c Cap. 60. 4.
d Prov. 17. 6
e Cap. 54. 1, 2.
f Cap. 60. 4.
g Mat. 3. 9.
h Cap. 60. 4.
i Ps. 72. 11.
j Ps. 72. 9.
k Ps. 34. 22.
l Mat. 12. 29.
m Cap. 9. 20.
n Apoc. 14. 20.
o Ps. 9. 16.

Capul 50.
a Deut. 24. 1.
b Mat. 18. 25.
c Cap. 52. 3.
d Prov. 1. 24.
e Num. 11. 23.
f Ps. 106. 9.
g Esod. 14. 21.
h Ios. 3. 16.
i Esod. 7 18,21.
j Esod. 10. 21.
k Apoc. 6. 12.
l Esod. 4. 11.
m Mat. 11. 28.
n Ps. 40. 6, 7, 8.
o Mat. 26. 39.
p Mat. 26. 67.
q Plân. 3. 30.
r Ezec. 3. 8. 9.
s Rom. 8. 32, 33, 34.
t Iov. 13. 28.
u Cap. 51. 8.
v Ps. 23. 4.
x 2 Cron. 20. 20.

mele Domnului. Și să se razăme în Dum-
nezeul său. 11 Iată. voi toți. cei ce ață-
țați focul, Și puneți tăciuni. Umblați în
lumina focului vostru. Și în tăciunii, *pre*
cari i-ați aprins. [y]Din mâna mea vi-se
trage aceasta. *ca* să zăceți [z]în dureri.

Cei drepți se întorc din amărîciune mare și în Sion e bucurie.

51 [a]Ascultați-mă [b]voi cei ce urmăriți
dreptatea. Cei ce căutați pre Dom-
nul: [c]Căutați la stânca. *din care* sunteți
ciopliți, Și la gaura groapei, *din care* v'ați
tras. 2 Căutați la Abraam, părintele
vostru. Și la Sara. *care* v'a născut: [d]Căci
eu l-am chiemat. *pre când* singur erà:
[e]L-am binecuvântat și l-am înmulțit.
3 Căci Domnul [f]va mângăià Sionul: Va
mângăià toate ruinele lui: Va face pu-
stiul lui asemenea Edenului, Și deșertul
lui [g]asemenea grădinei Domnului: Aflà-
se-vor într'însul bucurie și veselie. Mul-
țumire și voce de cântare. 4 Ascultă-
mă. poporul meu, Și ià în urechi, națiu-
nea mea! [h]Căci lege va ieșì dela mine.
Și voiu pune judecata mea [i]pentru lu-
mina popoarelor. 5 [j]Mântuirea mea a-
proape *este;* fericirea mea a ieșit. [k]Și
brațele mele vor face dreptate popoare-
lor: [l]Țările depărtate mă așteaptă, Și
speră [m]în brațul meu. 6 [n]Înălțați ochii
voștri la ceruri. Și căutați la pământ jos:
Căci [o] cerurile, ca fumul. vor dispăreà.
[p]Și pământul se va învechì. ca un vest-
mânt, Și cei ce locuesc într'însul vor
murì ca muștele: Dar mântuirea mea
va fi în veci. Și fericirea mea nu se va
frânge. 7 [q]Ascultați-mă. voi ce cunoaș-
teți dreptatea: *Tu* poporule. [r]în inima
căruia *este* legea mea. [s]Nu vă temeți de
ocara oamenilor. Nici vă înspăimântați
de batjocurile lor: 8 Căci [t]îi va mâncà
molia. ca pre un vestmânt. Îi va mâncà
viermele. ca pre lână: Dar mântuirea
mea va fi în veci. Și fericirea mea din
neam în neam. 9 [u]Scoală-te. scoală-te,
[v]îmbracă-te cu putere. *tu* brațul Dom-
nului! Scoală-te, [x]ca în zilele din ve-
chime. *ca* în neamurile trecute! [y]Au nu
ești tu cel ce ai tăiat [z]Raabul. *Care* ai
rănit [a]crocodilul? 10 Au nu *ești* tu
cel ce ai [b]uscat marea, Apele adâncului
celui mare? Cel ce ai făcut adâncurile
mărei cale de trecut celor răscumpărați?
11 Astfel [c]cei răscumpărați ai Domnu-
lui se vor înturnà. Vor venì în cântare
de bucurie în Sion, Și bucurie vecinică
va fi pe capul lor; Veselie și bucurie vor
dobândì. Și întristarea și suspinul vor
fugì. 12 Eu, eu *sunt* [d]mângăietorul
vostru, Tu. cine *ești*, că te temi [e]de un
om muritor. Și de fiul omului, *care* a-
junge *ca* [f]iarba? 13 Și uiți pre Dom-
nul. Făcătorul tău. [g]Pre cel ce a întins
cerurile. și a întemeiat pământul: Și te
temi în toate zilele totdeauna De urgia
apăsătorului. Ca și cum ar fi gata să *te*
piardă. [h]Și au unde *este* urgia apăsăto-
rului? 14 Cel apăsat curând va fi de-
slegat. [i]Și nu va murì în groapă, Nici
nu-*i* va lipsì pânea sa: 15 Căci eu *sunt*
Domnul. Dumnèzeul tău. [j]Cel ce stâr-
nesc marea. Și fac să vuească valurile ei:
Domnul. *Dumnezeul* oștirilor. *este* nu-
mele lui. 16 [k]Am pus și cuvintele mele
în gura ta. Și [l]te-am acoperit cu umbra
mânei mele. [m]Ca să plantez cerul. și să
întemeiez pământul, Și să zic către *po-*
porul Sionului: „Tu *ești* poporul meu?“
17 [n] Scoală-te. scoală-te. deșteaptă-te.
Ierusalime. *Tu,* care [o]ai beut din mâna
Domnului cupa mâniei sale. [p]Beut-ai.
deșertat-ai cupa ceea mare a amețelei.
18 Nu *este* cine să-l conducă Din toți
fiii. *pre cari i*-a născut: Din toți fiii, *pre*
cari i-a crescut. nici unul nu este, Care
să-l ia de mână. 19 [q]Venit-au aceste
două asupra ta: Cine te va miluì? Dă-
răpânarea cu sfărâmarea, și foametea și
sabia. [r]Prin cine să te mângăi? 20 [s]Fiii
tăi s'au lâncezit, Zac la răspântiile tu-
tulor căilor. ca un taur sălbatic *prins* în
lațuri: Suut plini de mânià Domnului, *De*

[y] Ioan. 9. 39.
[z] Ps. 16. 4.
Capul 51.
[a] Vers. 7.
[b] Rom. 9. 30, 31, 32.
[c] Rom. 4. 1, 16.
[d] Fac. 12. 1, 2.
[e] Fac. 24. 1. 35.
[f] Ps. 102. 13.
[g] Ioel. 2. 3.
[h] Cap. 2. 3.
[i] Cap. 42. 6.
[j] Rom. 1. 16, 17.
[k] Ps. 67. 4.
[l] Cap. 60. 9.
[m] Rom. 1. 16.
[n] Cap. 40. 26.
[o] Ps. 102. 26.
[p] Cap. 50. 9.
[q] Vers. 1.
[r] Ps. 37. 31.
[s] Mat. 10. 28.
[t] Cap. 50. 9
[u] Ps. 44. 23.
[v] Ps. 93. 1.
[x] Ps. 44. 1.
[y] Iov. 26. 12.
[z] Ps. 87. 4.
[a] Ps. 74. 13. 14.
[b] Esod. 14. 21.
[c] Cap. 35. 10.
[d] 2 Cor. 1. 3.
[e] Ps. 118. 6.
[f] 1 Pet. 1. 24.
[g] Iov. 9. 8.
[h] Iov. 20. 7.
[i] Zech. 9. 11.
[j] Iov, 26. 12.
[k] Deut. 18. 18.
[l] Cap. 49. 2.
[m] Cap. 65. 17.
[n] Cap. 52. 1.
[o] Iov. 21. 20.
[p] Deut. 28. 28, 34.
[q] Cap. 47. 9.
[r] Amos. 7. 2.
[s] Plâo. 2. 11, 12.

mustrarea Dumnezeului tău. 21 Deci.
ascultă aceasta, tu *ce ești* întristat, Și îm-
bătat, [t]dar nu de vin: 22 Așà zice
Domnul tău, Domnul, Și Dumnezeul tău,
[u]*care* apără dreptul poporului său: Iată!
luat-am din mânele tale cupa ameţelei,
Cupa cea mare a urgiei mele: Mai mult
nu vei beà din ea: 23 Ci o voiu pune
în mâna apăsătorilor tăi, Cari zis-au su-
fletului tău: „Pleacă-te: căci vom trece“;
Și tu ai făcut corpul tău una cu pămân-
tul, Ca o uliță pentru trecători.

Mântuirea Sionului vestită prin soli ai păcii.

52 Scoală-te, [a]scoală-te, îmbracă-te
cu puterea ta, Sioane: Îmbracă
vestmintele tale cele mărețe, Ierusalime,
[b]cetate sfântă: Căci [c]mai mult nu va
întrà la tine Cel necircumcis, [d]nici cel
necurat. 2 [e]Scutură-ți țărâna! Șezi
drept, Ierusalime! [f]Desleagă legăturile
dela grumazul tău, Fiică prisonieră a
Sionului! 3 Căci așà zice Domnul: *Pre-
cum* [g]pe nimica ați fost vânduți, *Așà* și
răscumpărați veți fi fără argint. 4 Căci
așà zice Domnul: Poporul meu cobori-
tu-s'a odată în [h]Egipt, Ca să petreacă
acolo: *Așà* și Asirienii fără cuvânt i-au
apăsat. 5 Și acum ce-mi *este* aicea, zice
Domnul, Că poporul meu pe nimic a fost
luat? Cei ce-l stăpânesc, urlă *la el*, zice
Domnul, Și numele meu [i]se blestemă
totdeauna, în toate zilele. 6 Deaceea
poporul meu va cunoaște numele meu,
Cunoaște-va în ziua aceea, Că eu *sunt*
cel ce cuvântez; iată, eu. 7 [j]Cât de
frumoase sunt pe munți Picioarele ce-
lui ce dă în știre binele, celui ce face să
se audă pacea, Celui ce dă în știre bi-
nele, celui ce face să se audă mântuirea,
Celui ce zice către Sion: [k]Dumnezeul
tău domnește! 8 Vocea custozilor tăi!
ei înalță vocea, Ei cântă cu toții: Căci
văd, ochiu către ochiu, Că Domnul s'a
întors în Sion. 9 Tresăltați, cântați cu
toatele, Voi, ruine ale Ierusalimului:
[l]Căci Domnul a mângăiat poporul său,
[m]a răscumpărat Ierusalimul. 10 [n]Dom-
nul a desgolit sfântul său braț Înaintea
ochilor tutulor popoarelor: Și [o]toate mar-
ginile pământului Văd mântuirea Dum-
nezeului nostru. 11 [p]Depărtați-vă! de-
părtați-vă! ieșiți d'acolo! *Și* de necurat
să nu vă atingeți! Ieșiți din mijlocul lui!
[q]Curățiți-vă voi *toți*, cari purtați unel-
tele Domnului! 12 Căci [r]nu veți ieși
cu iuțeală, Nici cu fugă veți merge:
[s]Căci Domnul merge înaintea voastră,
[t]Și Dumnezeul lui Israel *este* coada-ar-
miei voastre.

Profeţia despre servul cel drept al Domnului: arătarea, suferințele și răsplătirea sa.

53 Iată, servul meu va prosperà, Se
va ridicà, și se va înălțà, și va fi
înalt foarte! 2 Precum mulți îngrozitu-
s'au de tine, (Atâta erà fața lui stricată
mai mult decât la ori care, Și chipul
său mai mult decât al fiilor oamenilor:)
3 Așà trage-va *la sine* popoare multe:
Regii vor astupà gurile lor asupră-i: Că
vor vedeà *ceeace încă* nu li-se spusese,
Și vor înțelege ceeace încă nu auziseră.
4 Cine [a]crezut-a în știrea noastră? Și
[b]brațul Domnului cui s'a descoperit?
5 Căci [c]crescut-a înaintea lui ca o o-
draslă fragedă, Ca o rădăcină din pământ
uscat: [d]N'aveà nici chip, nici frumusețe;
Și noi văzându-l, Arătos nu *erà*, ca să-l
dorim. 6 [e]Fù desprețuit și cel mai din
urmă între oameni, Omul durerilor și
[f]cunoscut cu păsuri: Fù ca și cel ce-și
ascunde fața *lui* de noi: Desprețuitu-
l-am și [g]nu l-am socotit. 7 Dar [h]el
a purtat păsurile noastre, Și cu durerile
noastre s'a încărcat: Dar noi socotirăm,
că dela Dumnezeu *este* bătut, lovit și
chinuit. 8 Dar el [i]rănitu-*s'a* pentru
fărădelegile noastre, Sdrobitu-*s'a* pentru
nelegiuirile noastre; Pedeapsă, *aducă-
toare* noauă de pace, erà asupra lui, Și
prin [j]rănile lui noi ne-am vindecat.
9 [k]Noi toți rătăcitu-ne-am, ca oile, În-
turnatu-ne-am fiecare în calea sa; Iar

t Vers. 17.
u Ier. 50. 34.
Capul 52.
a Cap. 51 9, 17.
b Neem. 11. 1.
c Cap. 85. 8.
d Apoc. 21. 27.
e Cap. 3. 26.
f Zech. 2 7.
g Ps. 44. 12.
h Fac. 46. 6.
i Ezec. 36. 20, 23.
j Nah. 1. 15.
k Ps. 93. 1.
l Cap. 51. 3.
m Cap. 48. 20.
n Ps. 98. 2, 3.
o Luc. 3. 6.
p 2 Cor. 6. 17
q Lev. 22.2 e c
r Esod. 12. 33, 39.
s Mic. 2. 13.
t Num. 10. 25. Esod. 14. 19.
u Cap. 42. 1.
v Filip. 2. 9.
x Ps 22 6, 7.
y Fapt. 2. 33.
Capul 53.
a Ioan. 12. 38.
b Rom 1. 16.
c Cap. 11. 1.
d Marc. 9. 12.
e Ps. 22. 6.
f Ebr. 4. 15.
g Ioan 1. 10, 11.
h Mat. 8. 17.
i Rom. 4. 25.
j 1 Pet. 2. 24.
k Ps. 119. 176.

Domnul lăsat-a să-l nimerească fărăde-
legea noastră a tutulor. 10 El apăsat
și chinuit erà, Și totuș [l]n'a deschis
gura sa; [m]Adusu-s'a ca un miel spre
junghiere; Și ca oaia mută înaintea
tunzătorului ei, N'a deschis gura sa.
11 Răpit a fost de apăsare și judecată;
Dar neamul lui cine-l va spune? Căci
[n]stârpitu-s'a din pământul celor vii;
Lovit a fost pentru fărădelegea poporu-
lui meu. 12 [o]Și s'a făcut mormântul
său cu nelegiuiții, Și cu cel avut *a fost*
îmmormântarea lui; Deși nedreptate n'a
făcut, Nici *s'a aflat* [p]vicleșug în gura
lui. 13 Dar plăcutu-i-a Domnului să-l
lovească, Să-l întristeze; *Dar* după ce
sufletul său se va aduce [q]jertfă pentru
vină, Vedeà-va urmași, [r]îndelungì-se-vor
zilele lui, Și [s]voința Domnului va pros-
perà în mâna lui. 14 Vedeà-va *fructele*
durerii sufletului său și se va săturà:
[t]Prin cunoașterea lui [u]servul [v]meu cel
drept pre mulți va[x]îndreptà; [y]Căci pur-
tat-a fărădelegile lor. 15 [z]Deaceea parte
îi voiu dà între cei mari, [a]Și cu cei pu-
ternici își va împărțì prada; Căci dat-a
la moarte sufletul său, Și [b]numeratu-s'a
cu cei fărădelege, A purtat păcatele mul-
tora, Și s'a rugat pentru cei fărădelege.

Dumnezeu făgăduiește poporului său împrăș-tiere în toată lumea și îi asigură vecinicul său har.

54 Bucură-te, [a]cea stearpă, tu *care*
nu nășteai! Scoate cântare de bu-
curie *și* strigă, tu care n'aveai dureri de
facere! Căci [b]mai mulți *vor fi* copiii ce-
lei părăsite, Decât copiii celei căsătorite,
zice Domnul. 2 [c]Lărgește locul cortu-
lui tău, Și întindă-se covoarele locașuri-
lor tale; Nu *te* oprì; lungește funiile
tale, Și întărește țărușii tăi. 3 Căci te
vei întinde la dreapta și la stânga, [d]Și
seminția ta va moștenì popoarele, Și va
face să se locuească cetățile cele pustiite.
4 Nu-ți fie teamă; căci nu te vei rușinà,
Nici nu vei roșì; căci rușine nu-ți se va
face; Că vei uità rușinea tânărețelor tale,
Și nu-ți vei mai amintì de ocara vádu-
viei tale. 5 [e]Căci Făcătorul tău *este*
bărbatul tău, [f]Domnul, *Dumnezeul* oști-
rilor, *este* numele lui, Și Răscumpără-
torul tău *este* Sfântul lui Israel; El se
va numì [g]Dumnezeul a tot pământul.
6 Căci Domnul [h]te-a chemat, ca pre o
femeie părăsită și întristată la suflet, Da,
pre tine, femeia tânăreței, deși fuseși lepă-
dată, zice Dumnezeul tău. 7 [i]Pentru
puțin timp te-am părăsit, Dar cu îndu-
rare mare te voiu readunà. 8 În por-
nirea mâniei ascuns-am fața mea dela
tine pentru o clipeală; [j]Dar cu milă
vecinică te voiu miluì, Zice Domnul, Răs-
cumpărătorul tău. 9 Căci aceasta-mi
este ca apele lui [k]Noe; Că *precum* am
jurat, Că apele lui Noe nu vor mai trece
asupra pământului; Așà am jurat, Că nu
mă voiu mâniă *mai mult* asupra ta, nici
te voiu mustrà. 10 Căci [l]mutà-se-vor
munții, Și clătinà-se-vor colinele; [m]Dar
mila mea nu se va strămutà dela tine,
Nici legământul păcii mele nu se va
clătinà, Zice Domnul, cel ce se îndură
de tine. 11 O tu cea strâmtorată, *tu*
cea aruncată de furtună, cea nemângă-
iată! Iată, așterne-voiu în [n]rubinuri pie-
trile *tale*, Și pune-voiu safirul drept te-
meliile tale; 12 Voiu face crestele tale
de agat, Porțile tale de carbuncul, Și
toate hotarele tale de pietri scumpe.
13 Și toți fiii tăi *vor fi* [o]ucenicii Dom-
nului, Și mare *va fi* pacea fiiilor tăi.
14 Prin dreptate te vei întărì; Fi-vei
departe de spăimântare, căci nu vei a-
veà a te teme *de ea*; Și de frică, căci nu
se va apropià de tine. 15 Iată! pot să
se mânie *inamicii tăi*; dar nu dela mine
va venì aceasta! Câți se vor mâniă asu-
pra ta, *mai pe urmă* vor trece la tine.
16 Iată! eu am făcut pre făurar, Pre cel
ce suflă cărbunii în foc, Și scoate unealta
pentru lucrul său; Și eu am făcut pre
pustiitor, ca să nimicească. 17 Nici o
armă gătită asupra ta nu va prosperà, Și
toată limba, *ce* se va ridicà asupra ta, tu

l 1 Pet. 2. 23. m Fapt. 8. 32. n Dan. 9. 26. o Mat. 27. 57, 58, 60. p 1 Pet. 2. 22. q 2 Cor. 5. 21. r Rom. 6. 9. s Efes. 1. 5, 9 t Ioan. 17. 3. u Cap. 42. 1. v 1 Ioan 2. 1. x Rom. 5. 18,19. y Vers. 4. 5. z Ps. 2. 8. a Col. 2. 15. b Marc. 15. 28.

Capul 54. a Gal. 4. 27. b 1 Sam. 2. 5. c Cap. 49. 19,20. d Cap. 55. 5. e Ier. 3. 14. f Luc. 1. 32. g Zech. 14. 9. h Cap. 62. 4. i Ps. 30. 5. j Cap. 55. 3. k Fac. 8. 21. l Ps. 46. 2. m Ps. 89. 33 34. n 1 Cron. 29. 2. o 1 Thes. 4. 9.

o vei condamnà la judecată. Aceasta *este*
moștenirea servilor Domnului, Și îndrep-
tarea lor de mine, zice Domnul.

Binecuvântările împărăției lui Mesia; toată lumea chemată a căută mântuire în el.

55 [a]O voi toți cei însetați, Veniți la
ape; Și cei ce n'au argint, [b]veniți,
cumpărați și mâncați: Da, veniți, cum-
părați vin și lapte, Fără argint și fără
preț. 2 De ce cumpăniți argintul pen-
tru *ceeace* nu *este* pâne? Și câștigul
vostru pentru *ceeace* nu satură? As-
cultați-mă și veți mâncà bunătăți, Și
sufletul vostru se va desfătà în grăsime.
3 Plecați urechea voastră și [c]veniți la
mine; Ascultați, și sufletul vostru va
trăì, [d] Și voiu încheià cu voi legământ
vecinic, [e] Îndurările cele adevărate ale
lui David. 4 Iată! l-am dat *de* [f] mar-
tur popoarelor, [g]Conducător și căpete-
nie popoarelor; 5 [h]Iată! vei chemà un
popor, *pre care* n'ai cunoscut; [i]Și po-
poare, *cari* nu te cunoșteau, vor alergà
la tine, Pentru Domnul, Dumnezeul tău,
Și pentru Sfântul lui Israel; [j]căci te-a
mărit. 6 [k]Căutați pre Domnul, cât încă
se poate aflà, Chemați-l, cât încă este
aproape; 7 [l]Părăsească nelegiuitul ca-
lea sa, Și nedreptul [m]cugetările sale,
Și întoarne-se la Domnul, [n]și-l va mi-
luì, Și la Dumnezeul nostru, că multe îi
va iertà. 8 [o]Căci cugetările mele nu
sunt cugetările voastre, Nici căile voa-
stre căile mele, zice Domnul. 9 Ci[p] *cât*
este înalt cerul dela pământ, Așà sunt
de înalte căile mele de căile voastre, Și
cugetările mele de cugetările voastre.
10 Că [q]precum se pogoară ploaia și o-
mătul din cer, Și nu se rentoarce; Ci
adapă pământul, Și-l face să rodească și
să odrăslească, Ca să deà semință celui
ce seamănă și pâne celui ce mănâncă;
11 Așà va fi cuvântul meu, care iese din
gura mea; Nu se va întoarce la mine de-
șert, Ci va împlinì *toate* câte am voit,
Și va prosperà în toate câte l-am tri-
mis. 12 Căci cu bucurie veți ieșì, Și
veți fi conduși în pace; Munții și colinele
vor răsunà cu cântări înaintea voastră,
Și toți arborii câmpului vor bate în mâni.
13 În locul spinilor va răsărì ciparosul,
Și în locul urzicei va răsărì mirtul, Și
aceasta va fi la Domnul spre nume, Spre
semn în veci, care nu va lipsì.

Îndemnare spre evlavie. Convertirea păgânilor.

56 Așà zice Domnul: Păziți judecată,
și faceți dreptate: [a]Că aproape
este să vină mântuirea mea, Și fericirea
mea să se descopere. 2 Fericit bărba-
tul, *ce* face aceasta, Și fiul omului, *ce*
ține tare de aceasta: [b]Cel ce păzește
sabbatul, ca să nu-l pângărească, Și-și
stăpânește mâna, ca să nu facă nici un
rău. 3 Și [c]fiul străinului, cel ce s'a
lipit către Domnul, să nu spună, Zicând:
Domnul m'a despărțit de poporul său,
Nici eunuchul să nu zică: Iată, eu *sunt*
arbore uscat. 4 Căci așà zice Domnul că-
tre eununchi, Câți păzesc sabbatele mele,
Își aleg cele plăcute mie, Și țin tare de le-
gământul meu: 5 Dà-le-voiu în [d]casa
mea, Și în lăuntrul zidurilor mele, loc
și [e]nume, Mai bun decât al feciorilor și
al fecioarelor; Dà-le-voiu nume veci-
nic, Care nu se va stinge, 6 Și pentru
fiii străinului, care se lipesc către Dom-
nul, ca să-i servească, și să iubească nu-
mele Domnului, Ca să fie servii lui; Câți
păzesc sabbatul nepângărindu-l, Și țin
tare de legământul meu; 7 Îi voiu [f]a-
duce la sfântul meu munte, Și-i voiu
desfătà în casa mea de rugăciune; [g]Ar-
derile de tot și jertfirile lor *vor fi* bine-
primite pe altarul meu: Căci [h]casa mea
se va numì: Casă de rugăciune [i]pentru
toate popoarele. 8 Așà zice Domnul,
Dumnezeul, [j]cel ce adună pre cei răs-
pândiți ai lui Israel: [k]Voiu adunà încă
și pre alții la dânșii, Afară de cei ce sunt
acum adunați.

Pedepsirea păstorilor răi ai poporului.

9 Veniți, mâncați, [l]toate vitele câm-
pului! Toate fiarele pădurii! 10 [m]Orbi
sunt păzitorii săi; toți *sunt* fără înțele-

Capul 55.
a Ioan 4. 14.
b Mat. 13. 44,46.
c Mat. 11. 28.
d Ier. 32. 40.
e 2 Sam. 7. 8, etc.
f Ioan 18. 37.
g Ier. 30. 9.
h Efes. 2. 11,12.
i Cap. 60. 5.
j Fapt. 3. 13.
k Ioan 7. 34.
l Cap. 1. 16.
m Zech. 8. 17.
n Ps. 130. 7.
o 2 Sam. 7. 19.
p Ps. 103. 11.
q Deut. 32. 2.
—
Capul 56
a Rom. 13. 11 12.
b Cap. 58 13.
c 1 Pet. 1. 1
d 1 Tim. 3. 15.
e Ioan 1. 12.
f 1 Pet. 1. 1, 2.
g Rom. 12. 1.
h Mat. 21. 13.
i Mal. 1. 11.
j Ps. 147. 2.
k Ioan 10. 16. Ier. 12. 9

legere; [n]Toţi câni muţi, neputând să
latre; Aiurează, stau tolăniţi, le place să
doarmă. 11 Da, *sunt* [o]câni lacomi, ce
[p]nu cunosc satul; Şi *sunt* păstori, *ce* nu
înţeleg *nimic;* Toţi s'au întors în calea
lor, Fiecare în partea sa pentru câştigul
său. 12 Veniţi, *zice fiecine*, aduce-voiu
vin, Şi să ne îmbătăm cu beutură îmbă-
tătoare; [q]Şi ziua de mâne să fie ca şi
aceasta, Şi încă şi mai mare.

Drepţii şi în moarte au pace, nelegiuiţii ne-linişte.

57 Piere dreptul, şi nimeni ea nuse
sinchiseşte, Răpescu-se [a]bărbaţii
cuvioşi, [b]şi nimenea nu ia aminte, Că
cel drept se răpeşte dedinaintea neferi-
cirii, 2 Intră în pace; se odihneşte în
[c]paturile lor, Cei ce au umblat *fiecare*
în dreptatea lui. 3 Dar voi apropiaţi-vă
acì, [d]fiii fermecătoresei, Seminţie a adul-
terului şi a meretricei! 4 De cine vă
bateţi joc, asupra lui lărgiţi gura, Şi
scoateţi limba? Au nu *sunteţi* fii ai fă-
rădelegii, seminţia minciunei? 5 Cei
ce vă aprindeţi după idoli, [e]Supt tot ar-
borele verde: [f]Cei ce înjunghiaţi pre
fiii *voştri* în văi, În crepăturile stâncilor?
6 Partea ta *este* între pietrile netede ale
văii, Acestea, *acestea* sunt moştenirea
ta; Şi acestora ai vărsat libaţiune, Ai a-
dus dar de pâne; Au să *nu* mă răsbun
pentru acestea! 7 Pusu-ţi-ai [g]patul
[h]pe muntele înalt şi ridicat; Acolo te-ai
urcat, ca să aduci jertfire. 8 Şi în do-
sul uşelor şi al uşiorilor pus-ai aminti-
rea ta; Că desgolitu-*te*-ai *altuia* decât
mine; Suitu-te-ai, şi ţi-ai lărgit patul
tău, Şi te-ai unit cu aceia; [i]Iubit-ai pa-
tul lor, căutatu-*ţi*-ai loc *îndemânatic*.
9 [j]Dusu-te-ai chiar la rege cu uleiuri
scumpe, Şi ai înmulţit mirurile tale; Ai
trimis soli de departe, Şi te-ai umilit
până la infern. 10 Ostenitu-te-ai în
drumul tău cel îndelungat; [k]*Dar* n'ai
zis: „În deşert." Aflat-ai *încă* putere în
mâna ta; Deaceea nu te întristezi. 11 Şi
[l]de cine te-ai sfiit, sau te-ai temut, Ca
să ajungi necredincioasă, Şi să nu-ţi a-
duci aminte de mine, nici să-ţi iei *acea-
sta* la inimă? *Au doar pentru că* [m]eu în-
delung am tăcut, Deaceea nu te-ai temut
de mine? 12 Eu datu-*ţi*-am în ştire
fericirea, dar faptele tale nu te folosesc.
13 Când vei strigà, să te scape mulţi-
mile tale *de idoli!* Dar vântul îi va răpì
pre toţi, O suflare *îi* va luà; Dar cel ce
se încrede în mine, Va moştenì ţara, Şi
va stăpânì sfântul meu munte: 14 Şi
va zice: [n]Înălţaţi, înălţaţi, pregătiţi ca-
lea, Scoateţi afară piedicele din calea po-
porului meu. 15 Căci aşà zice cel Prea
Înalt şi Înălţat, Cel ce tronează în veci,
[o]Numele căruia *este* Sfântul: [p]Eu lo-
cuesc întru înălţime, şi în *loc* sfânt, Dar
şi cu [q]cel sdrobit şi umilit la suflet;
[r]Spre a reînsufleţi sufletul celor umi-
liţi, Spre a reînsufleţì inima celor sdro-
biţi. 16 [s]Căci nu voiu certà în veci,
Nici voiu fi totdeauna mânios; Fiindcă
ar lipsì dinaintea mea spiritul, Şi sufle-
tele [t]ce le-am făcut. 17 Pentru ne-
dreptatea [u]sgârceniei sale m'am mâniat,
şi l-am lovit; M'am ascuns, şi m'am mâ-
niat; Atunci el a urmat cu neascultare
drumul inimei sale. Am văzut căile lui,
şi-l voiu vindecà, 18 Îl voiu conduce,
şi-i voiu dà iarăş mângăieri, Lui şi plân-
gătorilor lui. 19 *Eu sunt cel ce* fac
fructul buzelor: Pace, pace *celui* depăr-
tat şi celui de aproape, Zice Domnul:
şi-l voiu vindecà. 20 Dar nelegiuiţii
sunt ca marea turburată, Când nu se
poate liniştì, Şi valurile ei aruncă afară
tină şi lut. 21 Pacea nu *este* cu nele-
giuiţii, zice Dumnezeul meu.

Pedeapsa făţărniciei.

58 Strigă cu gură mare, nu te oprì,
Ca o trâmbiţă înalţă vocea ta, Şi
spune poporului meu fărădelegile lui, Şi
casei lui Iacob păcatele sale. 2 În toate
zilele mă caută, Le place să afle căile
mele, Ca un popor, ce lucrează drepta-
tea, Şi n'a părăsit porunca Dumnezeu-
lui său; Cer dela mine hotărîri drepte.

m Mat. 15. 14.
n Filip. 3. 2.
o Mic. 3. 11.
p Ezec. 34. 2, 3
q Ps. 10. 6.
—

Capul 57.
a Ps. 12. 1.
b 1 Reg. 14 13.
2 Reg. 22 20.
c 2 Cron. 16. 14.
d Mat. 16. 4.
e 2 Reg. 16. 4
f Lev. 18. 21.
g Ezec. 23. 41.
h Ezec. 16. 16, 25.
i Ezec. 16. 26, 28.
j Osea 7. 11.
k Ier. 2. 25.
l Cap. 51. 12, 13.
m Ps. 50. 21.
n Cap. 40. 3.
o Iov 6. 10.
p Ps. 68. 4.
q Ps. 34. 18.
r Ps. 147. 3.
s Ps. 85. 5.
t Num. 16. 22
u Ier. 6. 13.
—

Le place să se apropie de Dumnezeu.
3 [a] Cum postim, *zic ei*, și tu nu vezi?
[b] Chinuim sufletul nostru, și tu nu ții
seamă? Iată, *pentrucă* în zilele postu-
rilor voastre vă găsiți plăcerile voastre,
Și necăjiți pre toți servii voștri! 4 [c] Iată,
postiți spre ceartă și sfadă, Și bateți cu
pumnul nelegiuirii: Nu postiți cum *se
cade în acea* zi, Ca să se audă sus vocea
voastră. 5 Oare [d] acesta este postul, pre
care l-am ales? Să-și chinuească omul
sufletul [e] o zi! Să-și plece capul ca pa-
pura, Și *supt dânsul* [f] să-și aștearnă sac
și cenușă! Post vei numì acesta și zi
bine primită Domnului? 6 Au nu *este*
acesta postul, pre care l-am ales? Să
deslegi lanțurile nelegiuirii, [g] Să desfaci
legăturile jugului, [h] Să lași liber pre cei
apăsați, Și să sfărâmi orice jug? 7 Au
nu *este*, ca [i] să împărți pânea ta celui
flămând, Și să duci în casa ta pre săracii
cei fără adăpost? [j] Când vezi pre cel gol,
să-l îmbraci, Și să nu te ascunzi [k] de
însăși carnea ta? *De vei face aceasta*,
8 [l] Atuncia lumina ta va răsărì ca zorile,
Și sănătatea ta iute va crește: Fericirea
ta va merge înaintea ta, *Și* [m] mărirea Dom-
nului va fi coada armiei tale. 9 Atuncia
vei chemà, și Domnul va răspunde, Vei
strigà, și el va zice: Iată-mă! De vei de-
părtà din mijlocul tău jugul, Arătarea cu
degetul și [n] vorbirea nelegiuirii. 10 *De*
vei întinde sufletul tău către cel flămând,
Și vei săturà sufletul întristat; Atuncia
lumina ta va răsărì în întunerec, Și în-
tunerecul tău *va fi* ca mează-ziua: 11 Și
Domnul te va conduce pururea, Va să-
turà sufletul tău în secetă, Și va întărì
oasele tale: Și vei fi ca o grădină adă-
pată, și ca un izvor de apă, Apele căruia
nu lipsesc. 12 Și *cei* dela tine vor re-
zidì ruinele cele vechi: Vei ridicà teme-
liile multor națiuni: *Și* te vei numì: În-
tocmitorul stricăciunilor, Restatornicito-
rul căilor de locuire. 13 De vei trage
piciorul tău din sabbat, Nefăcând plăce-
rea ta în sfânta mea zi: Și *de* vei numì
desfătăciune sabbatul, *Zi* sfântă, cinstită
a Domnului: Și *de* o vei cinstì, neur-
mând căile tale, Nefăcând plăcerea ta,
Nici bolborisind vorbe *deșerte:* 14 A-
tuncia te vei desfătà întru Domnul; Și
eu te voiu face să te sui pe înălțimile
pământului, Și te voiu face să guști mo-
ștenirea părintelui tău, Iacob: Căci gura
Domnului a cuvântat.

Răutatea poporului nelegiuit.

59 Iată, mâna Domnului nu [a] s'a scur-
tat, ca să nu *vă* poată mântuì: Nici
urechea lui s'a îngreuiat, ca să nu poată
auzì; 2 Ci fărădelegile voastre au pus
despărțiri între voi și între Dumnezeul
vostru: Și păcatele voastre au ascuns fața
lui dela voi, ca să nu audă. 3 Căci [b] mâ-
nile voastre sunt pângărite cu sânge, Și
degetele voastre cu nedreptate; Buzele
voastre vorbesc minciuni: Limba voastră
spune nedreptate. 4 Nimenea nu strigă
după dreptate, nimenea nu se judecă
într'adevăr; Se încred în deșertăciune,
și vorbesc minciuni, [c] Zămislesc răutate
și nasc nefericire. 5 Clocesc ouă de
basilisc, Și țes pânză de păianjen: Cine
mănâncă din ouăle lor, moare, Și *de* se
calcă *vreunul*, iese *din el* vipere. 6 [d] Țe-
săturile lor nu sunt *bune* de vestminte,
Nici nu se vor acoperì din lucrurile lor:
Lucrurile lor *sunt* lucrurile răutății, Și
fapta silniciei *este* în mânile lor. 7 [e] Pi-
cioarele lor aleargă spre rău, Și se gră-
besc să verse sânge nevinovat; Cugetă-
rile lor *sunt* cugetările răutății, Dărăpă-
narea și nimicirea *sunt* în căile lor. 8 Ca-
lea păcii ei n'o cunosc, Și nu *este* drep-
tate în pașii lor, *Și* [f] sucesc cărările lor:
Cel ce umblă într'ânsele, nu va cunoaște
pace. 9 Deaceea mântuirea este de-
parte de noi, Și fericirea nu se ajunge:
[g] Sperăm lumina, dar iată întunerec, Luci-
rea, *dar* umblăm în întunecime. 10 [h] Pi-
păim zidul, ca orbii, Da pipăim, ca *cei
ce* n'*au* ochi: În amează ne împiedicăm,
ca în amurg, Ca morții în întunecime.
11 Toți mormăim, ca urșii, Și [i] ne văi-

Capul 58.
[a] Mal. 3. 14.
[b] Lev. 16.29.31
[c] 1 Reg. 21. 9, 12, 13.
[d] Zech. 7. 5
[e] Lev. 16. 29.
[f] Dan. 9. 3.
[g] Neem. 5. 10, 11, 12.
[h] Ier. 34. 9
[i] Ezec. 18 7.17.
[j] Iov 31. 19.
[k] Fac. 29. 14.
[l] Iov 11. 17.
[m] Esod. 14. 19.
[n] Ps. 12. 2.

Capul 59.
[a] Num. 11 23.
[b] Cap. 1. 15
[c] Iov 15. 35.
[d] Iov 8. 14, 15.
[e] Prov. 1. 16. Ps. 125. 5.
[g] Ier. 8. 15.
[h] Deut. 28 29.
[i] Cap. 38. 14

tăm, ca turturelele; Fericirea așteptăm,
dar nu *este;* Mântuirea, *dar* este departe
de noi. 12 Căci fărădelegile noastre s'au
îmmulțit înaintea ta. Și păcatele noastre
mărturisesc asupra noastră; Căci *sunt*
cu noi fărădelegile noastre. Și noi cu-
noaștem nedreptățile noastre. 13 Pă-
cătuirăm și mințirăm Domnului, Și ne de-
părtarăm dela Dumnezeul nostru, Cuvân-
tarăm apăsare și neascultare; Zămislind
și cugetând [j] din inimă cuvinte de min-
ciună. 14 Deci mântuirea s'a întors
îndărăt, Și fericirea stă departe; Căci
adevărul a poticnit în cale, Și dreptatea
nu poate să intre. 15 Da, lipsește ade-
vărul, Și cel *ce* se lapădă de rău, se ține
de nebun. Și a văzut Domnul, Și nu i-a
plăcut, că nu *erà* mântuire;

Făgăduința unui Mântuitor.

16 [k] Și a văzut, că nu *este* om, [l] Și s'a
mirat, că nu *este* cine să se pună la mij-
loc; [m] Deaceea ajutatu-l-a brațul său, Și
mântuirea lui, ea l-a sprijinit. 17 [n] Și
s'a îmbrăcat cu mântuirea, ca cu o pa-
văză, Și *a pus* pe cap coiful fericirii;
S'a îmbrăcat ca cu un straiu, cu vest-
mintele răsbunării, Și, ca într'o mantie,
s'a înfășurat cu zelul. 18 [o] După fap-
tele *lor*, așà va răsplătì; Urgie împotrivi-
torilor săi, răsplată inamicilor săi: Face-
và răsplată țărilor depărtate. 19 [p] A-
tuncia teme-se-vor de numele Domnu-
lui *cei* dela apus, Și de mărirea lui *cei*
dela răsăritul soarelui: Când inamicul
va năvălì [q] ca un fluviu, Spiritul Domnu-
lui îl va pune în fugă; 20 [r] Și Răscum-
părătorul va venì în Sion, Și către cei
din Iacob, ce se vor întoarce dela fără-
delegile *lor*, zice Domnul. 21 [s] Cât pen-
tru mine, acesta *este* legământul meu cu
dânșii, zice Domnul: Spiritul meu cel de
deasupra ta, Și cuvintele mele, pre care
le-am pus în gura ta, Nu se vor depărtà
din gura ta, Nici din gura seminției tale,
Nici din gura seminției seminției tale,
zice Domnul. De acum și până în veci.

Mărirea Sionului. Convertirea păgânilor.

60 Scoală-te, [a] luminează! căci lumina
ta a venit. Și [b] mărirea Domnului
a răsărit asupra ta. 2 Căci, iată! întu-
nerecul acopere pământul, Și un nor des
pre popoare; Dar asupra ta va răsărì
Domnul, Și mărirea lui se va arătà asu-
pra ta. 3 Și [c] popoarele vor venì la lu-
mina ta, Și regii la strălucirea ta cea ră-
sărindă. 4 [d] Ridică împrejur ochii tăi,
și vezi! Toți aceștia se adună, [e] vin la
tine; Fiii tăi vin de departe, Și fiicele tale
se poartă pe brațe. 5 Atuncia, *făcân-
du-se aceasta,* vei vedeà și te vei bucurà.
Și inima ta va bate, și se va lărgì; Pen-
tru că [f] plinitatea mării se va înturnà
spre tine. Averile popoarelor vor venì la
tine. 6 Mulțime de cămile te vor aco-
perì, Dromadirele Madianului și ale [g] E-
fei, Toți cei dela [h] Șeba vor venì; [i] Aur
și tămâie vor aduce, Și vor proclamà lau-
dele Domnului. 7 Toate oile [j] Kedaru-
lui se vor adunà la tine; Berbecii Ne-
baotului vor fi pentru trebuința ta; Adu-
cându-se pe altarul meu, vor fi binepri-
miți, Și [k] eu voiu mărì casa măririi mele.
8 Cine *sunt* aceștia *ce* sboară ca norii, Și
ca porumbii în porumbarele lor? 9 [l] Da,
țări îndepărtate mă vor așteptà, Și mai
întâiu corăbiile tarsice. [m] Ca să aducă de
departe pre fiii tăi, [n] Argintul lor și aurul
lor cu dânșii, [o] Pentru numele Domnu-
lui, Dumnezeul tău, Și pre Sfântul lui
Israel; [p] căci te mărește. 10 Și [q] fiii ce-
lor străini vor rezidì zidurile tale, Și [r] re-
gii lor îți vor servì; Căci [s] în mânie te-
am lovit; [t] Dar în mila mea mă voiu în-
durà de tine. 11 Și porțile tale [u] vor fi
totdeauna deschise, Nu se vor închide
ziua și noaptea, Ca să se ducă la tine
averile popoarelor, Și *ca* pre prinși pre
regii lor. 12 [v] Căci poporul și regatul,
Ce nu vor voì să-ți servească, vor pierì;
Da, popoarele *acele* de tot se vor stârpì.
13 [x] Mărirea Libanului va venì la tine,
Ciparosul, pinul și bradul împreună, Ca

---

j Mat. 12. 34. *k* Ezec. 22. 30. *l* Marc. 6. 6. *m* Ps. 98. 1. *n* Efes. 6. 14.17. *o* Cap. 63 6. *p* Ps. 113. 3. *q* Apoc. 12. 15. *r* Rom. 11. 26. *s* Ebr. 8. 10.

Capul 60. *a* Efes. 5. 14. *b* Mal. 4. 2. *c* Cap. 49. 6, 23. *d* Cap. 49. 18. *e* Cap. 49. 20, 21, 22. *f* Rom. 11. 25. *g* Fac. 25. 4. *h* Ps. 72. 10. *i* Mat. 2. 11. *j* Fac. 25. 13. *k* Hag. 2. 7, 9. *l* Ps. 72. 10. *m* Gal. 4. 26. *n* Ps. 68. 30. *o* Ier. 3. 17. *p* Cap. 55. 5. *q* Zech. 6. 15. *r* Cap. 49. 23. *s* Cap. 57. 17. *t* Cap. 54. 7, 8. *u* Apoc. 21. 25. *v* Zech 14.17,19. *x* Cap. 35. 2.

să împodobească [y] locul templului meu;
Și voiu mări locul picioarelor mele. 14 Și
fiii celor ce te-au strâmtorat vor veni, în-
chinându-se ție; Și toți cei ce te-au de-
sprețuit [z] se vor aruncă la tălpile picioa-
relor tale; Și te vor numi: Cetatea Dom-
nului, [a] Sionul Sfântului lui Israel. 15 Și
de unde ai fost părăsită și urâtă, Încât
nimenea nu treceà prin *tine*, Te voiu face
mărire vecinică, Bucuria multor neamuri.
16 Și [b] vei suge laptele popoarelor. Da,
vei suge țâțele regilor; Și vei cunoaște,
că [c] eu, Domnul, *sunt* Mântuitorul tău,
Și răscumpărătorul cel puternic al lui
Iacob. 17 În loc de aramă voiu aduce
aur, În loc de fier voiu aduce argint, Și
în loc de lemn, aramă, Și în loc de pie-
tri, fier; Și voiu face pacea pre diregă-
torii tăi, Și dreptatea pre judecătorii tăi.
18 Nu se va mai auzi silnicia în pămân-
tul tău, Dărăpănarea și nimicirea în ho-
tarele tale; Ci vei numi [d] zidurile tale:
Mântuire, Și porțile tale: Laudă.

Domnul, lumina vecinică a poporului său.

19 Nu [e] va mai fi în tine soarele lu-
mina zilei, Nici luna prin lucirea *ei* nu
te va lumină; Ci Domnul va fi ție lu-
mină vecinică, Și [f] Dumnezeul tău mă-
reția ta. 20 [g] Soarele tău nu va mai a-
pune, Nici nu se va trage luna ta *dela*
tine; Căci Domnul va fi vecinica ta lu-
mină, Și zilele plângerii tale vor fi sfâr-
șite. 21 Și [h] poporul tău *vor fi* toți drepți,
[i] Vor moșteni pământul în veci, [j] Odrasla
sădirei mele, [k] Lucrul mânelor mele, ca
să mă măresc. 22 Cel mic mie se va
face, Și puținul popor, tare; Eu, Dom-
nul, voiu grăbi aceasta în timpul său.

Evangelia despre venirea plină de har a lui Mesia.

61 [a] Spiritul Domnului, Dumnezeului,
este asupra mea, Fiindcă Domnul
[b] m'a uns, Ca să binevestesc celor sărmani:
M'a trimis ca să [c] vindec pre cei sdrobiți
la inimă; 2 Ca să proclam [d] libertatea
celor prinși, Și deschiderea închisorii ce-
lor încătușați; [e] Ca să proclam anul în-
durării Domnului, Și [f] ziua răsbunării
Dumnezeului nostru; 3 [g] Ca să mângâi
pre toți, cari plâng în Sion: *Căci* [h] li-se
va dà podoaba în locul cenușei, Oleiul
bucuriei în locul plângerii, *Și* vestmân-
tul laudei în locul sufletului întristat:
Ca să se numească: Arbori ai dreptății,
[i] Sădire a Domnului; [j] ca să se mă-
rească. 4 Și vor [k] rezidi ruinele cele
vechi: Vor ridică pustiirile de mai na-
inte: Și vor reînnoi cetățile pustiite, Cele
ruinate de multe neamuri. 5 Și [l] străinii
vor stà, și vor pășună turmele voastre.
Și fiii străinilor *vor fi* plugarii voștri și
vierii voștri; 6 [m] Iar voi vă veți numi:
Preoți ai Domnului; Servii Dumnezeu-
lui vostru vă vor zice: [n] Veți mâncă bu-
nurile popoarelor, Și în mărirea lor vă
veți făli. 7 [o] În locul rușinei voastre *veți*
aveà îndoită *onoare;* Și în *locul* ocării
se vor veseli în moștenirea lor: Deci în
pământul lor vor moșteni îndoit; Veci-
nică bucurie vor aveà. 8 Căci [p] eu, Dom-
nul, iubesc dreptatea, Urăsc răpirea și
nedreptatea; Deci le voiu dà plata lor în
credință, Și voiu încheià cu dânșii un le-
gământ vecinic. 9 Și seminția lor va fi cu
nume între popoare, Și urmașii lor între
națiuni; Toți, văzându-i, vor cunoaște,
Că *sunt* seminția, *pre care* Domnul a
binecuvântat-o. 10 Mă bucur în Dom-
nul, Sufletul meu este vesel în Dumne-
zeul meu; Căci m'a îmbrăcat cu vest-
mântul mântuirii, M'a învălit cu mantia
fericirii, Ca pre un mire, *ce-și* pune po-
doaba, și ca pre o mireasă, *ce se* împo-
dobește cu sculele ei. 11 Căci precum
pământul face să răsară vlăstarul său,
Și precum grădina face să crească să-
mănăturile sale, Așà Domnul, Dumne-
zeul, va face fericirea și lauda Să ră-
sară înaintea tutulor popoarelor.

Strălucirea viitoare a Sionului.

62 Pentru Sion nu voiu tăceà, Și pen-
tru Ierusalim nu voiu încetà; Până
când fericirea lui va ieși ca lucirea, Și
mântuirea lui ca făclia ce arde. 2 [a] Și

y 1 Cron. 28. 2.
z Apoc. 3. 9.
a Ebr. 12. 22.
b Cap. 49. 23.
c Cap. 43. 3.
d Cap. 26. 1.
e Apoc. 21. 23.
f Zech. 2. 5.
g Amos. 8. 9.
h Apoc. 21. 27.
i Ps. 37. 11, 22.
j Ioan 15. 2.
k Efes. 2. 10.

Capul 61.
a Luc. 4. 18.
b Ps. 45. 7.
c Ps. 147. 3.
d Cap. 42. 7.
e Lev. 25. 9.
f 2 Thes. 1. 7, 8, 9.
g Cap. 57. 18.
h Ps. 30. 11.
i Cap. 60. 21. Ioan 15. 8.
k Cap. 49. 8.
l Efes. 2. 12.
m 1 Pet. 2. 5, 9.
n Cap. 60. 5. 11, 16
o Cap. 40. 2.
p Ps. 11. 7.

Capul 62.
a Cap. 60. 3.

vor vedeà popoarele fericirea ta: Și toți
regii mărirea ta: [b]Și te vei numì cu
nume nou. Pre care-l va numì gura
Domnului. 3 Și vei fi [c]cunună mă-
reață în mâna Domnului, Și diademă
regească în palma Dumnezeului tău.
4 [d]Nu te vei mai numì: [e]părăsită; Nici
țara ta nu se va mai numì: [f]Deșeartă; Ci
te vei numì: Hefziba *(plăcerea mea este*
într'ânsa); Și țara ta: Beula *(măritată)*;
Căci Domnul are plăcere în tine, și țara
ta va fi măritată. 5 Căci *precum* tână-
rul se însoară cu o fecioara, *Așà* fiii tăi
se vor însurà cu tine: Și *precum* mirele
se bucură de mireasă, [g]*Așà* Dumnezeul
tău se va bucurà de tine. 6 Pe zidu-
rile tale, Ierusalime, [h]am așezat păzi-
tori, *Cari* niciodată nu vor tăceà nici
ziua, nici noaptea: 7 Câți chemați pre
Domnul nu vă odihniți, Și nu-i dați
liniște, Până când va întemeià Ierusali-
mul, și-l va face [i]de laudă pe pământ.
8 Domnul a jurat pe dreapta sa, și pe
brațul său cel puternic: Nu voiu mai [j]dà
grâul tău, Hrană inamicilor tăi: Nici fiii
străinului nu vor *mai* beà vinul tău, Pen-
tru care tu te-ai ostenit. 9 Ci cei ce
l-au adunat, îl vor mâncà, Și vor lăudà
pre Domnul: Și culegători de vii îl vor
beà, [k]În curțile mele cele sfinte. 10 Tre-
ceți, treceți prin porți! Pregătiți dru-
mul poporului! Înălțați, înălțați calea!
Scoateți afară pietrile! Înălțați steag po-
poarelor! 11 Iată! Domnul a procla-
mat până la marginile pământului: Spu-
neți fiicei Sionului: Iată, mântuirea ta
vine: Iată, plata lui *este* cu dânsul, și
răsplătirea lui înaintea lui! 12 Și-i vor
numì: Popor sfânt, Răscumpărații Dom-
nului: Și tu te vei numì: Căutată, Ce-
tate nepărăsită.

Domnul calcă dușmanii.

63 Cine *este* acesta, ce vine din Edom?
În vestminte roșii, din Bozra? Acest
om măreț în vestmântul său, Umblând
în plinitatea puterii sale? „Eu cel ce vor-
besc de fericire, *Cel ce* am putere, ca să
mântuesc?“ 2 De ce [a]*sunt aceste pete*
roșii în vestmântul tău? De ce *sunt* hai-
nele tale ale călcătorului în lin? 3 [b]„Căl-
cat-am singur în lin, Și nimenea din
popor nu *erà* cu mine; I-am strivit în
mânia mea, Și i-am călcat în furia mea:
Sângele lor a stropit vestmintele mele,
Și am mânjit toată îmbrăcămintea mea.
4 Căci [c]ziua răsbunării *erà* în inima
mea, Și sosise anul celor răscumpărați
ai mei. 5 [d]Și uitându-mă împrejur,
[e]nu *erà* nici un ajutător: Și m'am mi-
rat, că nu *erà* cine să *mă* sprijine; Deci
numai [f]brațul meu a lucrat mântuire
pentru mine, Și *numai* urgia mea m'a
sprijinit. 6 Am călcat poporul în mâ-
nia mea, [g]L-am îmbătat cu urgia mea,
Și am vărsat la pământ sângele lor.“

Laudă pentru mântuirile de mai nainte.

7 Voiu amintì îndurările Domnului,
Laudele Domnului, După toate bunătă-
țile câte ne-a făcut Domnul, Și bună-
tatea *sa* cea mare către casa lui Israel,
Pre care a făcut-o pentru ei după îndu-
rarea sa, Și după multa sa milă. 8 Căci
a zis: Da, poporul meu *sunt* aceștia,
Sunt fii, nu-*mi* vor fi necredincioși: Și
el a fost mântuitorul lor. 9 [h]În toată
strâmtorarea lor fost-a *și* el în strâm-
torare, [i]Și îngerul feței lui i-a mântuit,
[j]Întru iubirea sa și mila sa i-a răscum-
părat, [k]I-a ridicat și i-a purtat în toate
zilele din vechime. 10 Dar ei [l]fură ne-
ascultători, [m]și supărară sfântul său Spi-
rit: [n]Deci schimbatu-s'a în inamic pen-
tru ei, *Și* a luptat *singur* asupra lor.
11 Atuncia și-a adus aminte de poporul
său *și* de zilele din vechime, ale lui Moisi:
Cum i-a [o]scos din mare, Cu păstorul
turmei sale; [p]Cum a pus pre sfântul său
Spirit în mijlocul lor; 12 Conducân-
du-*i* la dreapta lui Moisi [q]cu mărețul
său braț; [r]Despicând apele înaintea
lor, Pentru ca să-și facă nume vecinic:
13 [s]Conducându-i prin adâncuri, Ca un
cal pe drum neted: *așà* nu se poticniră.
14 Ca pre o vită, ce se coboară în vale,

b Cap. 65. 15. c Zech. 9. 16. d Osea 1. 10. e Cap. 49. 14. f Cap. 54. 1. g Cap. 65. 19. h Ezec. 3. 17. i Cap. 61. 11. j Deut. 28. 31, etc. k Deut. 12. 12.

Capul 63. a Apoc. 19. 13. b Plân. 1. 15. c Cap. 34. 8. d Cap. 41. 28. e Ioan 16. 32. f Ps. 98. 1. g Apoc. 16. 6. h Judc. 10. 16. i Esod. 14. 19. Fapt. 12. 11. j Deut. 7. 7, 8. k Esod. 19. 4. l Ps. 78. 56. m Fapt. 7. 51. n Esod. 23. 21. o Ier. 2. 6. p Dan. 4. 8. q Esod. 15. 6. r Ios. 3. 16. s Ps. 106. 9.

Așà spiritul Domnului l-a odihnit: Așà
ai condus tu pre poporul tău. [t] Ca să-ți
faci nume mărit.

Rugăciune pentru mântuire.

15 [u] Caută din cer, Și vezi [v] din loca-
cul tău cel sfânt și mărit! Unde *este*
zelul tău și puterea ta. [x] Mila ta și în-
durarea ta? Opritu-s'au pentru mine?
16 [y] Da, tu *ești* părintele nostru: Chiar
de [z] nu ne știe Abraam, Și Israel nu ne
cunoaște: Tu, Doamne, *ești* părintele nos-
tru, răscumpărătorul nostru, Din vecini-
tate *este* numele tău. 17 De ce, Doamne,
[a] lăsatu-ne-ai să rătăcim dela căile tale,
Și să *se* [b] învârtoșeze inima noastră, în-
cât să nu ne temem de tine? Întoarnă-
te pentru servii tăi, Semințiile moșteni-
rii tale. 18 Poporul tău cel sfânt puțin
a fost în moștenirea *sa*, Inamicii noștri
au călcat în picioare templul tău; 19 A-
juns-am *ca aceia*, asupra cărora nici-
odată n'ai domnit, Nici nu s'a chemat
după numele tău.

Urmarea rugăciunii pentru mântuire.

64 Ah! de [a] ai despicà cerurile, *și* te
ai pogorî, [b] Munții s'ar topì înain-
tea ta, 2 Ca de un foc, ce mistue vrea-
scurile, *Ca de* un foc, *ce* face să cloco-
tească apa: Ca să faci numele tău cu-
noscut la împotrivitorii tăi, *Ca* să se
spăimânte popoarele înaintea ta! 3 Când
[c] făceai lucrurile înfricoșate, *ce* nu *le* a-
șteptam, Te-ai coborît, *și* munții s'au
topit înaintea ta. 4 Căci din veci [d] nu
s'a pomenit, Nici cu urechea nu s'a au-
zit, Nici ochiul n'a văzut *alt* Dumnezeu
afară de tine, *Care* să fi făcut *unele ca*
acestea la cei ce sper într'însul. 5 În-
tâmpinat-ai pre cei ce erau în bucurie,
[e] lucrând cele drepte, [f] *Care-și* aduceau
aminte de tine în căile tale: Iată, mâ-
niatu-te-ai, pentrucă [g] îndelung păcă-
tuirăm în contra lor; Și totuși vom fi
mântuiți. 6 Făcutu-ne-am cu toții ne-
curați: Și toate [h] dreptățile noastre ca
cârpa celei ce are la fire: Deaceea [i] ve-
stejitu-ne-am cu toții ca frunza, Și fără-
delegile noastre, ca vântul, ne-au răpit.
7 Și [j] nimenea nu cheamă numele tău,
Nici se scoală, ca să ție de tine. Căci
ți-ai ascuns fața ta dela noi, Și ne-ai fă-
cut să pierim prin fărădelegile noastre.
8 [k] Și acum, Doamne, tu *ești* părintele
nostru, Noi *suntem* lutul, [l] și tu olarul
nostru; Toți suntem [m] lucrul mânelor
tale. 9 Nu te [n] mânià tare, Doamne,
Nici nu ține minte în veci fărădelegea
noastră. Iată! uită-te, noi poporul tău
suntem toți. 10 Sfintele tale cetăți în
pustiu prefăcutu-s'au, Sionul este un pu-
stiu, Ierusalimul o pustietate, 11 Sfânta
și frumoasa noastră casă, În care părinții
noștri te lăudau, S'a ars cu foc, Și toate
cele plăcute ale noastre s'au pustiit:
12 După *toate* acestea, oprì-te-vei,
Doamne? Tăceà-vei *încă*, și ne vei
strâmtorà atâta?

Răspunsul Domnului la acea rugăciune. Primirea națiunilor și o rămășiță din Israel.

65 Ajuns-am [a] căutat de *cei ce* nu în-
trebau *de mine;* Aflatu-m'au *cei ce*
[b] nu mă căutau: Zis-am: Iată-mă, iată-
mă, Unui popor, *ce* nu se numià după
numele meu. 2 [c] Întins-am mânele mele
toată ziua Unui popor neascultător, Care
umblă în o cale, *ce* nu *e* bună, După cu-
getările lor: 3 Un popor [d] ce mă întă-
rîtă totdeauna chiar în fața mea: [e] Care
jertfește în dumbravi, Și tămâiază pe
acoperișe: 4 [f] Care șeade în morminte,
Și noptează în peșteri, [g] Mâncând carne
de porc, Și *în* vasele sale *are* zeamă de
animale urîcioase; 5 [h] Care zic: Re-
trage-te, nu mă atinge: Că sunt mai
sfânt decât tine. Fum *sunt* aceștia în nă-
rile mele, Foc ce arde toată ziua. 6 Iată!
[i] scris *este* înaintea mea. [j] Nu voiu tă-
ceà, [k] ci voiu răsplătì, Da, le voiu răsplătì
în sânul lor. 7 Fărădelegile voastre,
zice Domnul, și [l] fărădelegile părinților
voștri ale tuturor; [m] Câți au tămâiat pe
munți, Și [n] m'au desonorat pe coline:

t 2 Sam. 7. 23. u Deut. 26. 15. v Ps. 33. 14. x Ier. 31. 20. y Deut. 32. 6
z Iov 14. 21. a Ps. 119. 10. b Rom. 9. 18. —
Capul 64. a Ps. 144. 5. b Jude. 5. 5. c Hab. 3. 3, 6. d Ps. 31. 19.
e Fapt. 10. 35. f Cap. 26. 8. g Mal. 3. 6. h Filip. 3. 9. i Ps. 90. 5, 6.
j Osea 7. 7. k Cap. 63. 16. l Rom. 9. 20, 21. m Efes. 2. 10. n Ps. 74. 1, 2.
Capul 65. a Efes. 2. 12, 13. b Cap. 63. 19. c Rom. 10. 21. d Deut. 32. 21.
e Cap. 1. 29. f Deut. 18. 11. g Cap. 66. 17. h Mat. 9. 11. i Deut. 32. 34.
j Ps. 50. 3. k Ezec. 11. 21. l Esod. 20. 5. m Ezec. 18. 6. n Ezec. 20. 27, 28.

Pentru aceea voiu răsplătì în sânurile
lor fapta lor cea dintâiu. 8 Așà zice
Domnul: Precum *când* se află must în
strugure, Zice-se: Nu-l strică, căci *este*
[o]binecuvântare în el: Așà voiu face pen-
tru servii mei, ca să nu-i pierd pre toţi.
9 Voiu scoate o seminţie din Iacob, Și un
moștenitor al munţilor mei din Iuda; Și
[p]aleșii mei vor moștenì pre ei, Și servii
mei vor locuì acolo. 10 Și [q]Saronul va
fi stâna turmelor, Și [r]valea Achorului
loc de odihnă pentru oi, Pentru poporul
meu, care mă caută.

Pedeapsa poporului decăzut.

11 Dar pre voi, cei ce părăsiţi pre
Domnul, Cari uitaţi [s]sfântul meu munte,
Cari pregătiţi [t]masă lui Gad *(Norocul),*
Și cari faceţi libaţiune lui Meni *(Desti-
nul),* 12 Vă voiu hotărî sabiei, Și toţi
vă veţi plecà spre junghere; [u]Pentru
că chemam și nu răspundeaţi; Cuvân-
tam și nu auziaţi; Ci făceaţi rău în ochii
mei, Și alegeaţi *lucruri,* de care nu am
plăcere. 13 Deci, așà zice Domnul,
Dumnezeul: Iată! servii mei vor mâncà;
Dar voi veţi fi flămânzi; Iată! servii mei
vor beà; Dar voi veţi însetà; Iată! servii
mei se vor bucurà; Dar voi vă veţi ru-
șinà; 14 Iată! servii mei vor cântà în
veselia inimii; Dar voi veţi strigà în
durerea inimii, Și [v]veţi urlà de sdrobirea
sufletului. 15 Și veţi lăsà numele vo-
stru la [x]aleșii mei [y]drept blestem; Căci
Domnul, Dumnezeul, te va omorî. 16 Și
[z]cu alt nume va numì pre servii săi; [a]Că
cine se binecuvintează pre sine pe pă-
mânt, să se binecuvinteze în Dumnezeul
credincioșiei; Și [b] cine se jură pre pă-
mânt, să se jure pe Dumnezeul credin-
cioșiei: Că strâmtorările cele de mai na-
inte s'au uitat, Și s'au ascuns dela ochii
mei.

Cer nou, pământ nou.

17 Căci iată! creez [c]ceruri noauă și un
pământ nou, Așà că nu se vor amintì cele
de mai nainte, Nici nu vor venì în minte.
18 Ci vă veţi bucurà și vă veţi veselì în
veci *De cele* ce creez; Căci iată! eu fac
Ierusalimul *spre* bucurie, Și pre poporul
lui *spre* desfătare. 19 Și [d]mă voiu bu-
curà de Ierusalim; Și mă voiu veselì de
poporul meu, Și [e]nu se va mai auzì în
el voce de plângere, Nici voce de jale.
20 Nu va mai fi acolo prunc cu zile pu-
ţine, Nici bătrân care să nu împlinească
zilele lui; Căci, *ca* un copil, va murì *cel
de* o sută de ani, [f]Și *cel ce moare* de o
sută de ani va fi blestemat *ca* un păcă-
tos. 21 [g]Vor zidì case, și vor locuì *în
ele;* Vor sădì vii, și vor mâncà fructul
lor. 22 Nu vor sădì ei, și altul să mă-
nânce; Căci [h]zilele poporului meu *vor
fi* ca zilele arborelui, Și aleșii mei vor
gustà mult timp lucrul mânelor lor.
23 Nu vor muncì în deșert, Nici nu vor
naște spre moarte grabnică; Căci *sunt*
seminţia celor binecuvântaţi ai Domnu-
lui, Și urmașii lor cu ei. 24 Și până a
nu *mă* chema ei, eu voiu răspunde, Și
încă ei vorbind, *îi* voiu auzì. 25 Lu-
pul și mielul vor paște împreună; Și leul
va mâncà paie, ca boul; Si pânea șarpe-
lui *va fi* ţărâna: În tot Sfântul meu
munte nu vor dăunà, nici stricà, Zice
Domnul.

Pedeapsa făţarnicilor.

66 Așà zice Domnul: [a]Cerul *este* tro-
nul meu, Și pământul așternutul
picioarelor mele; Ce casă veţi zidì pen-
tru mine? Și ce loc *veţi găsì* pentru o-
dihna mea? 2 Căci mâna mea a făcut
toate acestea. Ca toate acestea să fie,
zice Domnul; [b]Și la acesta mă uit;
[c]La cel sărman și *la cel* sdrobit cu su-
fletul, Care [d]tremură de cuvântul meu.
3 [e]Cel ce înjunghie un bou, *este ca* cel
ce ucide un om; Cel ce jertfește un miel,
ca cel ce [f]taie gâtul cânelui; Cel ce a-
duce dar de pâne, *ca și cel ce aduce*
sânge de porc; Cel ce arde tămâie, *ca*
cel ce binecuvintează pre un idol. *Pre-
cum* și-au ales ei căile lor, Și sufletul lor
se bucură de urîciunile lor, 4 *Așà* și
eu voiu alege nefericirea lor, Și voiu a-

o Ioel 2. 14.
p Mat. 24. 22.
q Cap. 33. 9.
r Ios. 7. 24, 26.
s Cap. 56. 7.
t Ezec. 23. 41.
u 2 Cron. 36. 15, 16.
v Mat. 8. 12.
x Vers. 9. 22.
y Ier. 29. 22.
z Fapt. 11. 26.
a Ps. 72. 17.
b Deut. 6. 13.
c 2 Pet. 3. 13.
d Cap 62. 5.
e Apoc. 7. 17.
f Eccl. 8. 12.
g Amos 9. 14.
h Ps. 92. 12.

Capul 66.
a Fapt. 7 48, 49.
b Cap. 57. 15.
c Ps. 34. 18.
d Ezra 9. 4.
e Cap. 1. 11.
f Deut. 23. 18

duce asupra lor *toate* acele, de care se
tem: [g] Pentru că chemam și nimenea
nu răspundea, Cuvântam și nu auziau;
Ci alegeau *lucruri*, de care n'aveam plă-
cere. 5 Ascultați cuvântul Domnului,
[h] Voi cei ce tremurați de cuvântul său:
Frații voștri, cari vă uresc, *Și* vă lapădă
pentru numele meu, au zis: [i] Mărească-
se Domnul: Dar [j] el se va arătà spre bu-
curia voastră, și aceia se vor rușinà.
6 Voce de vuet din cetate! Voce din
templu! Vocea Domnului, care răsplă-
tește inamicilor săi! 7 Mai nainte de
a suferì dureri de facere, a făcut, Până
a nu-i venì durerile, s'a ușurat de co-
pil! 8 Cine a auzit asemenea lucruri?
Cine a văzut asemenea lucruri? Poate o
țară aveà dureri de facere într'o zi? *Sau*
o națiune a se naște deodată? Căci *fiica*
Sionului, îndată ce avù durerea de fa-
cere, a și născut pre fiii săi. 9 Au doară
deschide-voiu mitra, și nu voiu face să
se nască? zice Domnul, Au doară face-
voiu să se nască, și *în naștere* voiu în-
chide *mitra?* zice Dumnezeul tău.
10 Bucurați-vă cu Ierusalimul, Și ve-
seliți-vă cu dânsul, toți cei ce-l iubiți,
Bucurați-vă cu bucurie cu dânsul, Toți
cei ce au plâns pentru dânsul: 11 Ca
să sugeți și să vă săturați din țâțele mân-
găierilor lui, Ca să sugeți și să vă desfă-
tați din plinitatea măririi lui. 12 Căci
așà zice Domnul: Iată! [k] face-voiu să
curgă în el pacea, ca pe un râu, Și avu-
ția popoarelor, ca un părâu ce se re-
varsă; Atuncia veți [l] suge, Veți fi [m] pur-
tați pe brațe, Și veți fi desmerdați pe
genunchi. 13 Ca un *copil*, pre care-l
mângăie mumă-sa, Așà eu vă voiu mân-
găià; Da, vă veți mângăià în Ierusalim.
14 Și veți vedeà *aceasta*, și inima voa-
stră se va bucurà, Și [n] oasele voastre vor
înflorì, ca iarba; Și mâna Domnului se
va cunoaște la servii săi, Dar mânia *lui*
la inamicii lui. 15 [o] Căci iată! Domnul
vine cu foc, Și cu carele lui, ca un vâr-
tej, Ca să verse urgia sa cu văpaie, Și
mustrarea sa cu flacără de foc: 16 Căci
cu focul și cu [p] sabia lui Va judecà Dom-
nul toată carnea: Și mulți vor fi cei uciși
de Domnul. 17 [q] Cei ce se sfințesc și
se curăță în dumbrăvi, *Umblând* unul
după altul, Cari mănâncă carne de porc
și urîciuni și șoareci, Vor pierì împreună,
zice Domnul; 18 Căci eu *voiu pedepsì*
faptele lor și cugetele lor. *Dar* va venì
timpul, când voiu adunà toate popoarele
și limbile: Și vor venì și vor vedeà mă-
rirea mea; 19 [r] Și voiu pune semn în-
tre dânșii; Și pre cei scăpați dintr'înșii
voiu trimite la popoare: *La* Tarșiș, Pul
și Lud, cari întind arcul, *La* Tubal, Ia-
van și *la* insulele depărtate, cari nu au-
ziră faima mea, Nici nu văzură mărirea
mea; [s] Și vor dà în știre mărirea mea
între popoare. 20 Și vor aduce pre fra-
ții voștri din toate popoarele, [t] *Ca* un
dar, la Domnul, Pe cai, în care și pe
tărgi, Pe catâri și pre dromadiri, La
sfântul meu munte, Ierusalimul, zice
Domnul, Precum fiii lui Israel aduc da-
ruri În vase curate în casa Domnului.
21 Și dintr'aceștia voiu luà, *Ca să fie*
[u] preoți *și* Leviți, zice Domnul. 22 Căci,
precum [v] cerurile cele nouă și pământul
cel nou, Pre care le voiu face, Se vor
statornicì înaintea mea, zice Domnul,
Așà va stà statornic seminția voastră și
numele vostru. 23 Și [x] se va întâmplà,
dela o lună nouă până la cealaltă, Și
dela un sabbat până la celalalt, Că [y] va
venì toată carnea, ca să se închine îna-
intea mea, Zice Domnul. Și vor ieșì, și
vor vedeà cadavrele oamenilor, Cari au
nelegiuit asupra mea; Căci vermele lor
nu va murì, Nici focul lor nu se va stinge;
Și vor fi ură la toată carnea.

g Prov. 1. 24. h Vers. 3. i Cap. 5. 19. j 2 Thes. 1. 10. k Cap. 48. 18. l Cap. 60. 16. m Cap. 49. 22. n Ezec. 37. 1, etc. o 2 Thes. 1. 8. p Cap. 27. 1. q Cap. 65. 3, 4. r Luc. 2. 34. s Mal. 1. 11. t Rom. 15. 16. u 1 Pet. 2. 9. v Apoc. 21. 1. x Zech. 14. 16. y Ps. 65. 2.
—

CARTEA LUI IEREMIA.

Chemarea lui Ieremia și misiunea sa de profet; și două viziuni simbolice.

1 Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilkia,
unul dintru preoții. cari *erau* [a] în A-
natot în pământul lui Beniamin: 2 Că-
tre care a fost cuvântul Domnului în zi-
lele lui Iozia, fiu lui Amon, regele lui
Iuda. [b] în anul al treisprezecelea al dom-
niei acestuia. 3 Asemenea a fost și în
zilele lui Iehoiakim, fiul lui Iozia, re-
gele lui Iuda, [c] până la sfârșitul anului
al unsprezecelea al lui Zedekia, fiul lui
Iozia. regele lui Iuda: *adecă,* [d] până la
strămutarea Ierusalimului [e] în luna a
cincia.

4 Atuncia cuvântul Domnului a fost
către mine, zicând: 5 Mai nainte de a
te [f] formà în mitra *mumei.* [g] eu te-am
cunoscut: Mai nainte de a ieși tu din
matrice. eu [h] te-am sfințit. *Și* te-am ho-
tărît profet popoarelor. 6 Atuncia am
răspuns: [i] O Doamne,Dumnezeule! Iată.
eu nu știu să vorbesc, că tânăr sunt.
7 Și Domnul a zis către mine: Nu zice:
tânăr sunt: Că tu vei merge către toți
acei la cari te voiu trimite, Și *le* vei vorbì
[j] toate câte îți voiu poruncì. 8 [k] Nu te
teme de dânșii, că [l] eu cu tine *sunt,* Ca
să te scap. zice Domnul. 9 Atuncia [m] în-
tins-a Domnul mâna sa, și atinse gura
mea; și Domnul a zis către mine: Iată.
[n] pus-am cuvintele mele în gura ta.
10 [o] Vezi. eu astăzi pusu-te-am preste
popoare și preste regate. ca să [p] smulgi
și să strici. ca să nimicești și să surpi.
ca să zidești și să sădești. 11 Cuvân-
tul Domnului fost-a iarăși către mine.
zicând: Ce vezi, Ieremia? Și am răspuns:
„Văd un toiag de migdal *(veghetor).*“
12 Și a zis Domnul către mine: Bine ai
văzut, căci eu veghez. ca să împlinesc
cuvântul meu. 13 Și fost-a cuvântul
Domnului către mine a doaua oară. zi-
când: Ce vezi? Și am răspuns: „Văd
un [q] cazan fierbând, și fața lui *întoarsă*
către mează-noapte.“ 14 Și Domnul
a zis către mine: Dela [r] mează-noapte
se va vărsà răul Preste toți locuitorii ță-
rii. 15 Căci iată, eu voiu [s] chemà toate
neamurile regatelor dela mează-noapte.
Zice Domnul: și vor venì. Și va [t] pune
fiecare tronul său La întrarea porților
Ierusalimului, Și împrejurul tutulor zi-
durilor, Și al tutulor cetăților lui Iuda.
16 Și voiu proclamà judecățile mele a-
supra *locuitorilor* lor pentru toată rău-
tatea lor; [u] Fiindcă mă lăsară și tămâ-
iară zeilor străini. Și se închinară înain-
tea faptelor mânelor lor. 17 Tu deci
[v] încinge coapsele tale și scoală-te, Și
spune-le toate câte îți poruncesc; [x] Nu te
teme de dânșii. Ca să nu te stărâm îna-
intea lor. 18 Căci iată. eu te-am făcut
astăzi [y] cetate întărită și stâlp der fier.
Și zid de aramă preste țara întreagă.
Preste regii lui Iuda și preste mai marii
lui. Preste preoții lui și preste poporul
țării. 19 Și se vor luptà asupra ta; Dar
nu te vor învinge: Căci eu *sunt* cu tine,
zice Domnul, Ca să te scap.

Nerecunoștința și pedepsirea lui Israel.

2 Și cuvântul Domnului fost-a către
mine. zicând: 2 Du-te și strigă în
urechile Ierusalimului. zicând: Așà zice
Domnul: Adusu-mi-am aminte de tine.
De credinciosia *ta* [a] în tânărețea ta. *De*
iubirea *din timpul* logodirii tale. [b] Când
ai venit după mine în pustiu. Într'un
pământ nesămânat. [c] Israel *erà atuncia*
sfânt Domnului. [d] Pârga veniturilor sale:
3 [e] Toți câți voiau să-l înghită, au fost
pedepsiți; Răul a venit preste dânșii.
Zice Domnul! 4 Ascultă cuvântul Dom-
nului. casă a lui Iacob! Și *voi.* toate nea-
murile casei lui Israel! 5 Așà zice Dom-
nul: [f] Ce nedreptate aflară în mine pă-
rinții voștri. De se depărtară dela mine.
[g] Și umblară după deșertăciune, și se fă-

IEREMIA.
—
Capul 1.
a Ios. 21. 18.
b Cap. 25. 3.
c Cap. 39. 2.
d Cap. 52. 12. 15.
e 2 Reg. 25. 8
f Isa. 49. 1, 5.
g Esod. 33. 12, 17.
h Luc. 1. 15. 41.
i Esod. 4 10.
j Mat. 28. 20.
k Ezec. 2. 6.
l Fapt. 26. 17.
m Isa. 6. 7.
n Isa. 51. 16.
o 1 Reg. 19. 17.
p 2 Cor 10. 4, 5.
q Ezec. 11. 3. 7.
r Cap. 4. 6.
s Cap. 5. 15.
t Cap. 39. 3.
u Deut. 28. 20
v 1 Pet. 1. 13.
x Esod. 3. 12.
y Isa. 50. 7.
—
Capul 2.
a Osea 2. 15.
b Deut. 2. 7.
c Esod 19. 5, 6.
d Iac. 1. 18.
e Cap. 12. 14.
f Isa. 5. 1.
g 2 Reg. 17. 15.

cură deşerţi? 6 Şi nu ziseră: Unde *este*
Domnul? Care ne-a [h]scos din pământul
Egiptului, Care ne-a condus prin [i]pu-
stiiu, Prin pământul deşerturilor şi al
prăpăstiilor, Prin pământul secetei şi al
umbrei morţii, Prin pământul prin care
nu trecuse nici un om, Şi unde nimenea
nu locuise. 7 Şi v'am adus într'un [j]pă-
mânt roditor, Ca să mâncaţi fructele lui
şi bunurile lui: Dar după ce aţi întrat, aţi
[k]necurăţit pământul meu, Şi aţi prefă-
cut moştenirea mea *în* urîciune; 8 Preo-
ţii nu *mai* ziseră: Unde *este* Domnul?
Şi cei ce se ţin de [l]lege nu mă cunos-
cură; Păstorii se răsculară asupra mea.
[m]Şi profeţii profeţiră pentru Baal, Şi
umblară după *lucruri* [n]fără de folos.
9 Pentru aceasta [o]mă voiu certà cu voi,
zice Domnul, Şi [p]cu fiii fiilor voştri mă
voiu certà. 10 Căci treceţi *în* insulele
Chittim şi vedeţi; Şi trimiteţi la Kedar,
şi luaţi seamă bine; Şi vedeţi, dacă se
întâmplă ceva asemenea? 11 [q]Schim-
bat-a vreun popor pre zeii *săi*, de şi a-
ceştia [r]nu *sunt* zei? [s]Dar poporul meu
a schimbat mărirea sa cu [t]*un lucru* fără
de folos. 12 [u]Spăimântaţi-vă, ceruri-
lor, de aceasta, Şi înfricoşaţi-vă! Cutre-
muraţi-vă foarte, zice Domnul. 13 Căci
poporul meu făcù două rele: Mă lăsă
pre mine, [v]izvorul apelor vii, *Şi*-şi săpă
şieşi puţuri, puţuri crepate, Care nu pot
ţineà apă. 14 Oare *este* Israel [x]sclav,
sau fiu de sclav? Dece a ajuns pradă?
15 [y]Puii de leu mugit-au asupra-i, ridi-
catu-*şi*-au vocea, Şi făcut-au pământul
său un deşert; Cetăţile sale arsu-s'au,
şi au rămas fără locuitori. 16 Chiar
şi fiii Nofului şi ai [z]Tahapanesului îţi
vor paşte creştetul capului. 17 [a]Au nu
ţi-ai făcut singur aceasta, Părăsind pre
Domnul, Dumnezeul tău, Pre când [b]el
te conduceà pe cale? 18 Şi acum ce ai
a face [c]în calea Egiptului, Ca să bei *din*
apa [d]Nilului? Sau ce ai *a face* în calea
Asiriei, Ca să bei *din* apa Eufratelui?
19 [e]Răutatea ta are să te pedepsească,
Şi abaterile tale au să te mustre; Cu-
noaşte dar şi vezi, Cât de rău şi amar
este, Că ai lăsat pre Domnul, Dumne-
zeul tău, Şi că nu *este* frică de mine în
tine, Zice Domnul, Dumnezeul oştirilor.
20 Căci de demult ai sfărâmat jugul tău,
Ai rupt legăturile tale; Şi [f]ai zis: Nu
voiu *mai* ascultà. Căci [g]pe toată colina
înaltă, Şi supt tot arborele verde, Te-ai
culcat, [h]ca o curvă. 21 Dar eu te [i]să-
disem viţă aleasă, *Din* sad cu totul cu-
rat; Deci cum te-ai prefăcut înaintea
mea într'o [j]coardă de viţă sălbatică?
22 Căci şi [k]cu nitru de te vei spălà, Şi
săpun mult îţi vei luà, [l]Păcatul tău *tot*
va rămâneà scris înaintea mea, Zice
Domnul, Dumnezeu. 23 [m]Cum poţi
zice: Nu m'am necurăţit, N'am urmat
Baalilor? Vezi calea ta [n]în valea *fiu-
lui lui Hinnom*, Cunoaşte ce ai făcut;
24 [o]Dromadir uşor *eşti*, ce bate toate
drumurile, Asină sălbatică deprinsă în
pustiu, Ce în aprinderea sa înghite vân-
tul: Pofta sa cine o poate îndestulà?
Toţi câţi o caută nu trebue să se oste-
nească; În luna ei o vor aflà. 25 Fe-
reşte piciorul tău, să nu umble desculţ,
Şi gâtul tău dela sete: Dar [p]tu ai zis:
„Înzădar, nu! Căci iubit-am [q]*zeii* străini,
Şi în urma lor voiu merge.“ 26 Pre-
cum furul se ruşinează, când se prinde,
Aşà se va ruşinà casa lui Israel, Ei, re-
gii lor, mai marii lor, Preoţii lor şi pro-
feţii lor; 27 Cari zic lemnului: „Tu
eşti părintele meu“: Şi pietrii: „Tu m'ai
născut“: Căci au întors spre mine do-
sul şi nu faţa: Dar în timpul [r]nenoro-
cirii lor zic: Scoală-te şi mântuie-ne!
28 Dar [s]unde *sunt* zeii tăi, pre cari ţi-
i-ai făcut? Ei să se scoale, de [t]pot să te
mântuească în timpul nenorocirii tale:
Căci [u]câte *sunt* cetăţile tale, *atâţia* sunt
zeii tăi, o Iuda. 29 [v]Pentru ce vă cer-
taţi cu mine? Voi toţi v'aţi răsculat asu-
pră-mi, zice Domnul. 30 Înzădar am

h Isa. 63. 9, 11,
i Deut. 8. 15.
j Num. 13. 27.
k Lev. 18. 25, 27, 28.
l Mal. 2. 6, 7.
m Cap. 23. 13
n Hab. 2. 18.
o Ezec. 20. 35, 36.
p Esod. 20. 5.
q Mic. 4. 5.
r Ps. 115. 4.
s Ps. 106. 20.
t Vers. 8.
u Isa. 1. 2.
v Ps. 36. 9
x Esod. 4. 22.
y Isa. 1. 7.
z Cap. 43. 7, 8, 9.
a Cap. 4. 18.
b Deut. 32. 10.
c Isa. 30. 1, 2.
d Ios. 13. 3.
e Isa. 3. 9.
f Esod. 19. 8.
g Deut. 12. 2.
h Esod. 34. 15, 16.
i Luc. 20. 9.
j Deut. 32. 32.
k Iov 9. 30.
l Deut. 32. 34.
m Prov. 32. 12.
n Cap. 7. 31.
o Iov 39. 5—8.
p Cap. 18. 12.
q Deut. 32. 16. Cap. 3. 13.
r Judc. 10. 10.
s Deut. 32. 37.
t Isa. 45. 20.
u Cap. 11. 13.
v Vers. 23. 35.

[x]lovit pre fiii voştri; N 'auprimit îndrep-
tare; Sabia voastră a [y]sfăşiat pre pro-
feţii voştri, Ca un leu pierzător. 31 O
voi neamuri *de astăzi!* Socotiţi cuvân-
tul Domnului, *care zice:* „Oare [z]fost-am
un pustiu lui Israel? Un pământ al întu-
nerecului? De ce zice poporul meu:
[a]Suntem domni *preste noi*, [b]Nu vom mai
venì la tine?“ 32 Au poate fecioara să
uite podoabele sale, *sau* mireasa găteala
sa? Totuşi poporul meu [c]m'a uitat de
zile nenumărate. 33 Cât îţi îmbunătă-
ţeşti calea ta, căutând iubire! Cu ade-
vărat chiar pre cele mai rele le-ai învă-
ţat căile tale.

34 Şi în poalele tale aflatu-s'a [d]sân-
gele sufletelor sărmanilor nevinovaţi,
Pre cari nu i-ai prins spărgând zi-
dul; 35 [e]Şi totuşi tu zici: „Sunt nevi-
novată, Cu drept cuvânt mânia lui se
va întoarce dela mine.“ Iată, [f]eu mă
voiu judecà cu tine, [g]Fiindcă zici: N'am
păcătuit. 36 [h]De ce alergi atât de mult,
schimbându-ţi drumurile? Ruşinà-te-
vei de Egipt, Cum te-ai ruşinat de Asi-
ria: 37 Da, tu vei ieşì de aicea Cu
mânele tale pe capul tău; Fiindcă Dom-
nul a lăpădat pre cei în care te încrezi,
Şi nu vei prosperà cu dânşii.

Invitare spre pocăinţă.

3 Zice-se: Dacă cinevà lasă pre femeia
sa, Şi *ea* se duce dela dânsul, şi se
face *femeia* altui bărbat, [a]Mai poate a-
cela să se întoarcă la dânsa? Au [b]pă-
mântul acela nu ar fi cu totul necurat?
Iată, [c]desfrânat-ai cu mulţi iubiţi: [d]Şi
tu *mai gândeşti* a te reînturnà la mine,
zice Domnul. 2 Ridică ochii tăi [e]spre
locurile înalte, Şi caută, unde nu te-ai
necinstit; [f]Aţinitu-le-ai calea, Ca Ara-
bul *în* pustiu: [g]Şi ai pângărit ţara Cu
desfrânările tale şi cu relele tale. 3 De-
aceea [h]opritu-s'au ploile, Şi *nici măcar*
ploaie târzie nu s'a dat; [i]Frunte de curvă
ai avut, Nici ruşine n'ai voit să ai. 4 Au
nu *este aşà: şi* acum să mai strigi către
mine: „Părintele meu, tu *eşti* [j]conducă-
torul [k]tânăreţei mele! 5 [l]„Au ţineà-va
mânia sa pentru totdeauna? Până în
veci *o* va păzì?“ Iată, *aşà* ai vorbit, şi
tot ai făcut rele, cât ai putut. 6 Dom-
nul iarăşi a zis către mine în zilele re-
gelui Iozia: Văzut-ai ce a făcut *fiica lui*
Israel [m]cea neascultătoare? [n]Dusu-s'a
pe toată colina înaltă, şi supt tot arbo-
rele verde, şi a desfrânat acolo. 7 [o]Şi
după ce a făcut toate acestea, zisu-*i*-am:
Întoarce-te către mine; dar nu s'a în-
tors. Şi văzut-a *aceasta* [p]soră-*sa* cea
necredincioasă, *fiica* lui Iuda. 8 Şi am
văzut, că, [q]deşi am [r]lăsat pre *fiica lui*
Israel cea neascultătoare, pentru adul-
terul său, şi i-am dat cartea de despăr-
ţenie, Iuda, [s]soră-sa cea necredincioasă,
nu s'a temut; ci s'a dus şi s'a desfrânat.
9 Şi prin desfrânarea nesocotită a ei a
[t]pângărit ţara, şi a făcut adulter cu
[u]pietrile şi cu lemnele. 10 Şi pe lângă
toate acestea, Iuda, soră-sa cea necre-
dincioasă, nu s'a întors către mine [v]din
toată inima sa, ci cu minciuni, zice Dom-
nul.

Făgăduinţa harului dumnezeesc.

11 Şi Domnul a zis către mine: *Fiica*
lui Israel [x]cea neascultătoare s'a îndrep-
tat înaintea mea mai mult decât Iuda cea
necredincioasă. 12 Mergi şi proclamă
cuvintele acestea spre [y]mează-noapte şi
zi: Întoarce-te, Israele neascultător, zice
Domnul, *Şi* nu voiu face ca să cadă
mânia mea preste voi; Căci sunt [z]mi-
los, zice Domnul; *Şi* nu voiu mai ţineà
mânia pentru totdeauna. 13 [a]Numai
cunoaşte-ţi păcatul tău, Că ai păcătuit
împotriva Domnului, Dumnezeului tău, Şi
ai [b]alergat încoace şi [c]încolo la străini,
[d]Supt tot arborele verde; Şi n'aţi as-
cultat de vocea mea, zice Domnul.
14 Întoarceţi-vă, fii neascultători, zice
Domnul; [e]Căci eu am dreptul soţului
asupra voastră; Şi vă voiu luà [f]câte u-
nul din cetate şi câte doi din neam, Şi

x Isa. 1. 5.
y 1 Thes. 2. 15.
z Vers. 5.
a Ps. 12. 4.
b Deut. 32. 15.
c Ps. 106. 21.
d Ps. 106. 38.
e Vers. 23, 29.
f Vers. 9.
g Prov. 28. 13.
h Osea 5. 13.
—
Capul 3.
a Deut. 24. 4.
b Cap. 2. 7.
c Cap. 2. 20.
d Zech. 1. 3.
e Deut. 12. 2.
f Fac. 38. 14.
g Cap. 2. 7.
h Lev. 26. 19.
i Cap. 5. 3.
j Prov. 2. 17.
k Osea 2. 15.
l Ps. 77. 7, etc.
m Vers. 11. 14.
n Cap. 2. 20.
o 2 Reg. 17. 13.
p Ezec. 16. 46.
q Ezec. 23. 9.
r 2 Reg. 17. 6, 18.
s Ezec. 23. 11, etc.
t Cap. 2. 7.
u Cap. 2. 27.
v 2 Cron. 34. 33.
x Ezec. 16. 51.
y 2 Reg. 17. 6.
z Ps. 86. 15.
a Lev. 26. 40, etc.
b Ezec. 16. 15, 24, 25.
c Cap. 2. 25.
d Deut. 12. 2.
e Cap. 31. 32.
f Rom. 11. 5.

vă voiu duce la Sion; 15 Și vă voiu dà
[g]păstori după inima mea, Cari vă vor
[h]paște cu științǎ și cu minte. 16 *Și*
când vă veți înmulți, și veți crește în
țară, În zilele acelea, zice Domnul, Nu
vor mai zice: Chivotul legii Domnului;
[i]Nici *le* va venì în gând, Nici își vor a-
duce aminte de el: nici *îl* vor cercetà:
Nici nu se va mai face. 17 În timpu-
rile acelea vor numì Ierusalimul: Tro-
nul Domnului, Și toate popoarele se vor
adunà către dânsul, [j]La numele Dom-
nului, la Ierusalim; Și nu vor mai [k]urmà
învârtoșirii inimii lor celei rele. 18 În
zilele acele [l]casa lui Iuda va umblà cu
casa lui Israel, Și vor venì împreună din
pământul dela [m]mează-noapte În [n]pă-
mântul, pre care eu l-am dat de moște-
nire părinților voștri. 19 Dar eu zise-
sem: Cum să te pun între fiii *mei*, Și
să-ți dau [o]pământul plăcut, Moștenirea,
podoaba între podoabele popoarelor! Dar
gândit-am: Tu mă vei numì [p]părinte,
Și nu te vei *mai* întoarce dela mine.
20 Cu adevărat, *precum* o femeie este
necredincioasă iubitului său, Așà [q]v'ați
făcut necredincioși *și* voi mie, Casă a lui
Israel, zice Domnul. 21 O voce s'a au-
zit din [r]locurile înalte, Plângerea *și* ru-
găciunea fiilor lui Israel; Pentru că su-
ciseră calea lor, Uitaseră pre Domnul,
Dumnezeul lor. 22 [s]Întoarceți-vă, fii
abătuți, *Și* [t]voiu vindecà abaterile voa-
stre. „Iată, noi venim la tine, Pentru
că tu *ești* Domnul, Dumnezeul nostru.
23 [u] Cu adevărat, în deșert *se așteaptă*
mântuire dela înălțimi, *Și dela* mulți-
mea munților: Numai la Domnul, Dum-
nezeul nostru *este* mântuirea lui Israel.
24 Da, *idolii,* rușinea *noastră,* au mân-
cat din tânărețea noastră câștigul părin-
ților noștri. Oile lor și boii lor, Pre fiii
lor și pre fetele lor. 25 În rușinea noa-
stră zăcem, Și necinstea noastră ne aco-
pere; Căci am păcătuit împotriva Dom-
nului, Dumnezeului nostru, Noi și pă-
rinții noștri din tânărețea noastră, până în
ziua de astăzi, Și n'am ascultat de vocea
Domnului, Dumnezeului nostru."

Predică de pocăință repețită.

4 Israele, de te vei [a] întoarce, Zice
Domnul, *de* te vei întoarce către
mine; Și de vei depărtà de dinaintea
mea urîciunile tale, Și nu vei mai rătăcì;
2 [b]Și *de* te vei jurà: Viu *este* Domnul!
[c]În adevăr, în drept și în dreptate; A-
tuncia [d] popoarele se vor binecuvântà
într'însul, Și [e]se vor lăudà într'însul.
3 Căci așà zice Domnul Către bărbații
lui Iuda și ai Ierusalimului: [f]Arați pă-
mântul vostru cel înțelenit, Și [g]nu să-
mânați în spini! 4 Voi bărbați ai lui
Iuda și locuitori ai Ierusalimului, [h]Cir-
cumcideți-vă Domnului, Și depărtați pre-
puțul inimei voastre; Ca nu cumvà să
izbucnească mânia mea, ca un foc, Și să
ardă, și nimenea să nu poată să *o* stingă,
De răutatea faptelor voastre.

Profeție despre pustiirea țării evreești.

5 Spuneți *aceasta* în Iuda, Și *o* pro-
clamați în Ierusalim, și cuvântați, Suflați
în trâmbiță în *toată* țara: Strigați cu
voce tare și ziceți: [i]„Strângeți-vă și să
întrăm în cetățile cele întărite!" 6 În-
nălțați steagul spre Sion; Fugiți, nu
stați: Că aduc răul dela [j]mează-noapte,
Și nenorocire mare. 7 [k]Leul s'a ridicat
din tufarul său, Și [l]pierzătorul popoare-
lor a plecat; A ieșit din locul său ca să
[m]prefacă pământul tău în pustiiu; Și ce-
tățile tale se vor nimicì din lipsa de lo-
cuitori. 8 Deaceea [n]încingeți-vă cu
saci, plângeți și urlați; Pentru că mânia
cea înfocată a Domnului nu s'a întors
dela noi. 9 Și în ziua aceea, zice Dom-
nul, Inima regelui și inima mai marilor se
va pierde, Și preoții se vor spăimântà și
profeții se vor îngrozì. 10 Atuncia am
zis: O Doamne, Dumnezeule! Da, [o]ai
amăgit pre poporul acesta și Ierusalimul,
[p]Zicând: Veți aveà pace; Deoarece sabia a
ajuns până la suflet. 11 În timpul acela
se va zice poporului acestuia și Ierusali-
mului: [q]„Un vânt arzător *suflă depe* locu-

g Efes. 4. 11.
h Fapt. 20. 28.
i Isa. 65. 17.
j Isa. 60. 9.
k Cap. 11. 8.
l Isa. 11. 13.
m Cap. 31. 8.
n Amos 9. 15.
o Dan. 8. 9.
p Isa. 63. 16.
q Isa. 48. 8.
r Isa. 15. 2.
s Osea 14. 1.
t Osea 6. 1.
u Ps. 121. 1, 2.
Capul 4.
a Ioel 2. 12.
b Deut. 10. 20.
c Isa. 48. 1.
d Gal. 3. 8.
e Isa. 45. 25.
f Osea 10. 12.
g Mat. 13, 7, 22.
h Col. 2. 11.
i Cap. 8. 14.
j Cap. 1. 13, 14. 15.
k Dan. 7. 4.
l Cap. 25. 9.
m Isa. 1. 7.
n Isa. 22. 13.
o 2 Thes. 2. 11.
q Cap. 5. 13.

rile înalte din deșert; Către fața poporu-
lui meu, nu ca să vânture, nici ca să cu-
rețe“: 12 *Da,* un vânt puternic vine
din *locurile* acestea dela mine; Și acum
[r]voiu proclamà hotărîrea *mea* asupra
lor. 13 Iată, el se înalță, ca norii, Și
[s]carele lui ca un vârtej: [t]Caii lui sunt
mai iuți decât vulturii: Vai de noi, căci
suntem prădați! 14 Ierusalime, [u]spală
inima ta de răutate, Ca să te mântui:
Până când vor locuì în mijlocul tău cu-
getările tale cele rele? 15 Căci o voce
spune [v]dela Dan, Și dă în știre nenoro-
cirea dela muntele lui Efraim. 16 Amin-
tiți *aceasta* popoarelor, Iată! vestiți
Ierusalimului, *Că* impresurătorii sosesc
[x]din o țară îndepărtată, Și strigă asu-
pra cetăților lui Iuda. 17 Așezatu-s'au
în jurul lui [y]ca păzitorii de țărâne; Pen-
tru că s'au răsculat asupra mea, zice
Domnul. 18 [z]Purtarea ta și faptele tale
ți-au adus aceasta, Nenorocirea ta cea
atât de amară, Care a ajuns până la
inima ta.

Jalea profetului.

19 [a]Măruntaiele mele! măruntaiele
mele! Mi-se cutremură până în zidurile
inimii mele; Inima mea se turbură în
mine: nu pot să tac: Pentru că ai auzit,
suflete al meu, Sunetul trâmbiței, alarma
resbelului. 20 [b]Sfărâmare preste sfă-
râmare! un țipăt! Căci toată țara este
pustiită: Pustiitu-s'au [c] corturile mele
deodată, Covoarele mele într'o clipă.
21 Până când voiu vedeà steagul, *Și*
voiu auzì sunetul trâmbiței? 22 „Pen-
tru că poporul meu *este* fără de minte:
Nu m'a cunoscut: *Sunt* fii nebuni, Și
n'au minte; [d]*Sunt* înțelepți în a face
răul, Dar a face bine nu știu.“ 23 [e]Mă
uit preste țară, și iată, ea *este* [f] fără
formă și deșeartă: Și la ceruri, *și iată,*
nu *au* lumina *lor!* 24 [g]Mă uit la munți,
și iată ei tremură, Și toate colinele se
cutremură! 25 Mă uit, și iată, nu *este*
nici un om, Și [h]toate paserile cerului
au fugit! 26 Mă uit, și iată, Carmelul
este deșert, Și toate cetățile lui sunt rui-
nate, De fața Domnului, Din aprinde-
rea mâniei lui! 27 Căci așà zice Dom-
nul: Toată țara va ajunge un pustiu: [i]To-
tuși nu *o* voiu nimicì cu totul. 28 De-
aceea [j]pământul este în jale, Și cerul de
deasupra se întunecă, Pentru că eu am
zis, am hotărît, Și nu-mi va păreà rău,
nici mă voiu întoarce dela aceasta.
29 Toată cetatea fuge, De vuetul călă-
reților și al arcașilor: Intră în tufari, Și
se acață pe stânci: Toată cetatea *este*
părăsită, Și nici un om nu locuește în-
tr'însa. 30 Și tu, cea pustiită, ce vei
face? De te vei îmbrăcà cu purpură, De
te vei împodobì cu podoabe de aur, De-ți
vei boì ochii cu dresuri, Înzădar te vei
împodobì; *Căci* iubiții *tăi* te disprețuesc,
Ei caută vieața ta. 31 Căci aud o voce,
ca a unei femei în facere, Un suspin, ca
acelei ce naște pre întâiu-născutul său:
Vocea fiicei Sionului; Suspină, întin-
zând mânele sale, *și zicând:* „Vai de
mine! Căci sufletul meu se stinge de
ucigași.“

*Se pomenesc felurite păcate ale evreilor și pe-
depsele lor.*

5 Cutreerați ulițile Ierusalimului, Și
uitați-vă, și cunoașteți, și cercetați
în piețele lui, [a]De puteți aflà *în el* un om,
[b]De este *vre-unul,* care să facă drepta-
tea, Care să caute adevărul; [c]și-l voiu
iertà. 2 [d]Deși zic ei: [e]Viu *este* Dom-
nul! Totuși [f] jură mincinos. 3 Doamne,
[g]ochii tăi au nu *caută* spre adevăr? Tu
i-ai [h]lovit, dar ei n'au simțit: I-ai ni-
micit, *dar* [i]n'au voit să se îndrepte:
Împietritu-s'au fețele lor mai mult de-
cât stânca, N'au voit să se întoarne.
4 Atuncia am zis: Aceștia *sunt* niște să-
raci, sunt proști, Ce [j]nu cunosc calea
Domnului, Judecata Dumnezeului lor.
5 Mă voiu duce către cei mari, Și voiu
vorbì către ei: Căci [k]aceștia cunosc ca-
lea Domnului, Judecata Dumnezeului
lor; Dar aceștia au [l]sfărâmat cu totul
jugul, Și au rupt legăturile. 6 Deaceea

q Osea 13. 15. r Cap. 1. 16. s Isa. 5. 28. t Deut. 27. 49. | u Isa. 1. 16. v Cap. 8. 16. x Cap. 5. 15. y 2 Reg. 25. 1. 4. | z Ps. 107. 17. a Isa. 15. 5. b Ps. 42. 7. c Cap. 10. 20. | d Rom. 16. 19. e Isa. 24. 19. f Fac. 1. 2. g Isa. 5. 25. | h Zef. 1. 3. i Cap. 5. 10, 18. j Osea 4. 3. — | Capul 5. a Ezec. 22. 30. b Fac. 18. 23, etc. c Fac. 18. 26. | d Tit. 1. 16. e Cap. 4. 2. f Cap. 7. 9. g 2 Cron. 16. 9. | h Isa. 1. 5. i Zef. 3. 2. j Cap. 8. 7. k Mic. 3. 1. l Ps. 2. 3.

[m]leul din pădure îi va lovi. [n]Lupul de-
șertului îi va pustii. [o]Leopardul va pândì
cetățile lor: Tot cel ce va ieșì din ele
va fi sfâșiat: Pentru că s'au înmulțit
păcatele lor. *Și* s'au mărit abaterile lor.
7 Cum? să te iert pentru aceasta? Fiii
tăi m'au lăsat. Și [p]jură pe *cei* [q]*ce* nu
sunt zei: [r]După ce i-am îndestulat. apoi
au săvârșit adulter. Și se adunară în casa
curvei. 8 [s]Sunt *ca* niște cai sătui *și*
cotoioși. [t]Nechează fiecare după femeia
aproapelui său. 9 [u]Să nu pedepsesc
pentru aceasta? zice Domnul; [v]Și sufle-
tul meu să nu se răsbune asupra unui
așà popor? 10 [x]Suiți-vă pe zidurile
lui, și *le* sfărâmați; [y]Dar să nu *le* nimi-
ciți cu totul. Smulgeți curpenii lui: Că
nu *sunt* ai Domnului. 11 Căci [z]casa
lui Israel și casa lui Iuda. S'au purtat
către mine cu necredință. zice Domnul.
12 [a]Se lăpădară de Domnul, Și au zis:
[b]„El nu *este,* Și nici nu va venì asupră-
ne *vreun* rău. [c]Nici vom vedeà nici sa-
bie, nici foamete: 13 Și profeții se vor
preface în vânt. Și cuvântul *Domnului*
nu *este* într'înșii." Așà li-se va întâmplà
lor înșiși. 14 Deaceea așà zice Dom-
nul. Dumnezeul oștirilor: Fiindcă voi
cuvântați aceste cuvinte; [d]Iată, eu voiu
face vorbele mele *să fie ca* focul în gura
ta. Și pre poporul acesta *să fie ca* lem-
nele. și-i va mistuì. 15 O. casă a lui
Israel. zice Domnul: [d]Iată. aduc asupra-
vă un [e]popor [f]de departe: Popor puter-
nic. un popor vechiu. Un popor. a cărui
limbă nu o cunoști. Nici înțelegi ce vor-
bește: 16 Tolba lui *este* ca un mor-
mânt deschis, Toți *sunt* viteji. 17 Vor
mâncà [g]secerișul tău și pânea ta. *Pre*
cari fiii tăi și fetele tale trebuiau să *le*
mănânce; Vor mâncà oile tale și turmele
tale; Vor mâncà viile tale și smochinii
tăi: *Și* vor nimicì prin sabie cetățile tale
cele întărite, În care te încrezi. 18 Dar
cu toate acestea. zice Domnul. în zilele
acelea. [h]Nu vă voiu nimici cu totul.
19 Și va fi. când veți zice: [i]Pentru ce
ne-ai făcut Doamne. Dumnezeul no-
stru. toate acestea? Atuncia le vei răs-
punde: Precum [j]m'ați lăsat. Și ați ser-
vit pre zeii străini în pământul vostru:
Așà [k]veți servì pre străini într'un pă-
mânt. *care* nu *este* al vostru. 20 Spu-
neți acestea casei lui Iacob. Și dați în
știre acestea în Iuda. zicând: 21 [l]O.
popor nebun și fără de minte, ascultă
acum acestea: *Voi,* cari aveți ochi. și nu
vedeți: Cari aveți urechi. și nu auziți:
22 [m]Au nu vă temeți de mine? zice
Domnul. Și nu tremurați înaintea mea?
Cel ce am pus nisipul [n]hotar mării.
După o poruncă nesfârșită. preste care
nu poate trece; Se muncesc valurile ei.
dar nu-l pot biruì: Ele mugesc. dar nu-l
pot trece. 23 Dar acest popor are o
inimă dârjă și îndărătnică: S'au răscu-
lat și s'au dus: 24 Și nu zic în inima
lor: Să ne temem de Domnul. Dumne-
zeul nostru. [o]Care dă ploaie [p]timpurie
și *ploaie* târzie. la timpul său: *Și* [q]pă-
zește pentru noi săptămânile hotărîte ale
culesului. 25 [r]Nedreptățile voastre le-
au îndepărtat, Și păcatele voastre au oprit
aceste bunătăți dela voi. 26 Căci află-se
în poporul meu nelegiuți. *Ce* [s]se pun la
pândă. cum se pleacă păsărarii; Așează
rețeaua, prind pre oameni. 27 Pre-
cum cușca este plină de paseri. Așà și
casele lor *sunt* pline de înșelăciune: Prin
ea s'au mărit și s'au înavuțit; 28 S'au
[t]îngrășat. s'au făcut tari. Și trec cu ve-
derea faptele celor răi; Nu fac [u]jude-
cată. Judecata orfanului, [v]ca să prospe-
reze; Nici dreptatea săracilor nu o fac.
29 [x]Să nu pedepsesc pentru acestea?
zice Domnul; Și sufletul meu să nu se
răsbune asupra unui așà popor? 30 *Lu-*
cruri înspăimântătoare și cumplite se în-
tâmplă în țară: 31 Profeții profețesc
minciuni. Și preoții domnesc cu ajutorul
lor: Și poporului meu îi place aceasta: Și
ce veți *mai* face *până* în sfârșit?

[m] Cap. 4. 7.
[n] Ps. 104. 20.
[o] Osea 13. 7.
[p] Ios. 23. 7.
[q] Gal. 4. 8.
[r] Deut. 32. 15.
[s] Ezec. 22. 11.
[t] Cap. 13. 17.
[u] Vers. 29.
[v] Cap. 44. 22.
[x] Cap. 39. 8
[y] Cap. 4. 27.
[z] Cap. 3. 20
[a] 2 Cron. 36. 16.
[b] Isa. 28. 15.
[c] Cap. 14. 13.
[d] Cap. 1. 9.
[e] Deut. 28. 49.
[f] Isa. 39. 3.
[g] Lev. 26. 16.
[h] Cap. 4. 27.
[i] Deut. 29. 24.
[j] Cap. 2. 13.
[k] Deut. 28. 48
[l] Rom. 11. 8.
[m] Apoc. 15. 4.
[n] Iov 26. 10.
[o] Fapt. 14. 17.
[p] Deut. 11. 14
[q] Fac. 8. 22.
[r] Cap. 3. 3.
[s] Prov. 1. 11, 17, 18.
[t] Deut. 32. 15.
[u] Isa. 1. 23.
[v] Iov 12. 6.
[x] Mal 3. 5.
—

Asupra poporului ce pare a fi sigur și asupra amăgitorilor săi vin dușmani înverșunați.

6 Fii ai lui Beniamin, fugiți Din mij-
locul Ierusalimului, Și trâmbițați în
Tekoa, Și ridicați un semn de foc în [a] Bet-
Haccherem: [b] Căci răul se apropie dela
mează-noapte, Și o ruină mare. 2 Pre
cea frumoasă și gingașă, Pre fata Sionu-
lui o voiu dărâmà. 3 Păstorii și tur-
mele lor vin la dânsa; [c] Așează corturi
în jurul ei; Fiecare paște pe partea lui.
4 [d] Pregătiți resbelul asupra ei: Sculați-
vă și să ne suim [e] către mează-zi; Pă-
cat pentru noi, că ziua se pleacă, Că se
întind umbrele de seară. 5 *Dar* scu-
lați-vă, și ne vom suì noaptea, Și vom
ruinà palaturile sale. 6 Căci așà zice
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor: Tăiați ar-
bori, Și faceți un val asupra Ierusalimu-
lui; Aceasta *este* cetatea de pedeapsă,
Intr'însa nu *este* decât apăsare. 7 [f] Pre-
cum fântâna izvorește apa sa, Așà izvo-
rește ea răutatea ei; [g] Silnicia și răpi-
rea se aud într'însa? Înaintea mea ne-
încetat *se înfățișează* suferinți și plân-
geri. 8 Înțelepțește-te, Ierusalime! Ca
nu cumva [h] să se tragă sufletul meu dela
tine; Ca nu cumva să te prefac într'un
deșert, într'un pământ nelocuit. 9 Așà
zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor! Vor
culege, ca pre o vie, rămășițele lui Israel;
Mai întindeți mâna, cași culegătorul cu
panerul *său!* 10 Către cine voiu vorbì?
Sau *pre cine* voiu deșteptà, să *mă* as-
culte? Iată, [i] urechea lor nu *este* circum-
cisă, Și nu pot să audă; Iată, [j] cuvântul
Domnului le este de batjocură. Nu au
plăcere de dânsul. 11 Deaceea eu sunt
plin de mânia Domnului; [k] Sunt sătul
de a o *mai* purtà: O voiu vărsà [l] asupra
pruncilor pe cale, Și asupra adunării
tânărilor; Căci prinde-se-vor și bărbatul
și femeia, Și bătrânul și cel sătul de zile.
12 Și [m] casele lor vor trece *în stăpânirea*
altora, Cu țarinele și femeile *lor* împre-
ună; Căci voiu întinde mâna mea Asu-
pra locuitorilor pământului acestuia, zice
Domnul. 13 Căci dela cel mai mic al
lor până la cel mai mare al lor, Fiecare
s'a dedat [n] interesului său personal; Și
dela profet până la preot, Fiecare lu-
crează înșelăciune. 14 Și [o] vindecă cu
ușurință rănile poporului meu, [p] Zicând:
Pace, pace! Și pace nu *este*. 15 Oare
[q] rușinatu-s'au când au făcut urîciune!
Nu, nici decum nu s'au rușinat, Nici nu
cunosc *ce este* rușinea: Deaceea vor că-
deà unul preste altul; Când îi voiu pe-
depsì, vor cădeà, zice Domnul. 16 Așà
zice Domnul: Stați în drumuri, și cău-
tați, Și întrebați de [r] cărările cele vechi,
Care *este* calea cea bună; și umblați pe
dânsa; Și *așà* veți aflà [s] odihnă pentru
sufletele voastre. Dar ei au zis: „Nu
voim să umblăm *pe ea.*“ 17 Pus'am
încă și [t] custozi preste voi, *Cari să zică:*
„Ascultați sunetul trâmbiței;“ Dar ei au
zis: „Nu voim să auzim.“ 18 Deaceea
ascultați, popoarelor! și tu, comunitate,
cunoaște, *Ce se petrece* între aceștia.
19 [u] Ascultă, pământule! Iată, eu voiu
aduce asupra poporului acestuia neno-
rocire, [v] Fructul cugetărilor lor; Pentru
că n'au ascultat de cuvintele mele, Nici
de legea mea; ci au lăpădat-o. 20 [x] La
ce-mi *folosește* tămâia adusă [y] din Șeba?
Și trestia mirositoare din pământ depăr-
tat? [z] Arderile de tot ale voastre nu-mi
sunt bineprimite, Și jertfile voastre nu-mi
plac. 21 Deaceea așà zice Domnul: Iată,
eu voiu pune pietrii de poticnire popo-
rului acestuia, De cari și părinții și fiii
lui se vor poticnì; Vecinul și amicul lui
vor pierì. 22 Așà zice Domnul: Iată,
vine un popor din pământul de că-
tre [a] mează-noapte, Și o națiune mare se
ridică dela marginea pământului. 23 Arc
și lance are în mâni; *Sunt* cruzi și fără
de milă; Vocea lor [b] mugește ca marea,
Și vine călare pe cai, Înșirați, ca bărba-
ții de resbel Asupră-ți, fiică a Sionului.
24 Noi auzit-am faima lor; Slăbit-au
mânele noastre; Agonia ne-a cuprins,
Și chinuri, ca ale unei femei în facere.

Capul 6
a Neem. 3. 14.
b Cap 1. 14.
c 2 Reg. 25. 1, 4.
d Ioel 3. 9.
e Cap. 15. 8.
f Isa. 57. 20.
g Ps. 55. 9, 10, 11.
h Ezec. 23 18.
i Fapt. 7. 51.
j Cap. 20. 8.
k Cap 20. 9.
l Cap. 9. 21.
m Deut. 28. 30.
n Isa. 56 11.
o Cap 8. 11.
p Cap. 4. 10.
q Cap. 3. 3.
r Luc. 16. 29.
s Mat. 11 29.
t Isa. 21. 11.
u Isa. 1. 2.
v Prov. 1. 31.
x Mic. 6. 6. etc.
y Isa. 60. 6.
z Cap. 7. 21.
a Cap. 1. 15.
b Isa 5. 30.
—

25 Nu ieșiți la câmp, nici nu umblați
pe cale; Căci sabia inamicului *și* groaza
de el este pretutindenea. 26 Fată a
poporului meu, încinge-*te* cu sac, Și cul-
că-te în cenușă, Fă-ți jale, *ca pentru fiul*
unul-născut, *Și* plângeri amare; Că pu-
stiitorul a venit fără de știre asupra noa-
stră. 27 *Ca* un topitor de aur te-am pus
în mijlocul poporului meu, Ca să cunoști
și să cercetezi urmările lor. 28 Toți *sunt*
neascultători, vorbitori de rău, Aramă și
fier: cu toții *sunt* stricați. 29 Foile s'au
ars; Plumbul s'a mistuit de foc: Topi-
torul topește înzădar, Căci răii nu s'au
despărțit. 30 Argint lăpădat se vor nu-
mì, Pentru că Domnul i-a lăpădat.

Slujba dumnezeească esterioară, fără pocăință, e în fața lui Dumnezeu urîciune.

7 Cuvântul, care a fost dela Domnul
către Ieremia, [a]zicând: 2 Stai în
poarta casei Domnului, și proclamă acolo
cuvântul acesta, și zi: Auziți cuvântul
Domnului, toți *oamenii* lui Iuda, Câți în-
trați prin porțile acestea, ca să vă închi-
nați Domnului. 3 Așà zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor și al lui Israel: [b]În-
dreptați căile voastre și faptele voastre,
Și vă voiu lăsà să locuiți în locul acesta.
4 [c]Nu vă încredeți în cuvinte minci-
noase, zicând: „Templul Domnului, Tem-
plul Domnului, Templul Domnului e a-
cesta!“ 5 Căci de veți îndreptà căile
voastre și faptele voastre; De veți [d]face
judecată între om și aproapele său; 6 De
nu veți asuprì pre străin, pre orfan și pre
văduvă, Și nu veți vărsà sânge nevino-
vat în locul acesta. [e]Nici nu veți urmà pre
zeii străini spre dauna voastră; 7 [f]A-
tuncia vă voiu lăsà să locuiți în locul a-
cesta, În [g]pământul pre care l-am dat pă-
rinților voștri, în veci și nesfârșit. 8 Iată,
[h]voi vă încredeți în [i]cuvinte mincinoase,
ce nu folosesc nimic. 9 *Cum!* [j]furați,
ucideți și tămăiați lui Baal, Și [k]urmați
altor zei, pre cari nu-i cunoașteți, 10 [l]Și
apoi veniți și stați înaintea mea în casa
aceasta, [m]Care se numește după numele
meu, Și ziceți: „Suntem scăpați!“ *și ia-*
răși faceți toate aceste urîciuni! 11 [n]Ca-
sa aceasta, care se numește după numele
meu, Au doară făcutu-s'a în ochii voștri
[o]peșteră de tâlhari? Iată, eu însumi am
văzut *acestea,* zice Domnul. 12 Dar
duceți-vă acum la [p]locul meu, care *erà*
în Șilo, [q]Unde am pus numele meu la
început, Și vedeți [r]ce i-am făcut, Pen-
tru răutatea poporului meu Israel! 13 Și
acum, fiindcă ați făcut toate acestea fapte,
zice Domnul, Și v'am vorbit, [s]Sculân-
du-mă de dimineața, și vorbind, Dar n'ați
auzit, Și [t]v'am strigat, dar n'ați răspuns:
14 Pentru aceasta voiu face casei, care
se numește după numele meu, În care
vă încredeți, Și locului, pre care l-am dat
vouă și părinților voștri, Precum am fă-
cut [u]Șiloului: 15 Vă voiu aruncà dela
fața mea, [v]Precum am aruncat pre toți
frații voștri, [x]Pre toată seminția lui E-
fraim. 16 Deaceea [y]nu te rugà pentru
poporul acesta, Nici nu ridicà cerere sau
rugăciune pentru dânsul, Nici nu mij-
locì către mine; [z]Că nu te voiu ascultà.
17 Nu vezi ce fac ei în cetățile lui Iuda,
Și în ulițele Ierusalimului? 18 [a]Fiii cu-
leg lemne, și părinții aprind focul, Și
femeile frământă aluatul, Ca să facă turte
reginei cerului. Și să [b]verse libațiuni zei-
lor străini, Ca să mă întărîte. 19 [c]Oare
nu pre ei înșiși spre rușinea fețelor lor?
20 Deaceea, așà zice Domnul, Dumne-
zeul: Iată, mânia mea și furia mea se va
vărsà asupra locului acestuia, Asupra o-
mului și asupra animalului; Asupra ar-
borilor câmpului, Și asupra fructelor pă-
mântului: Și va arde și nu se va stinge.
21 Așà zice Domnul, Dumnezeul oștiri-
lor și al lui Israel: [d]Adăugați arderile
de tot ale voastre *la* jertfele voastre, Și
mâncați *din* carnea *lor*. 22 [e]Căci n'am
vorbit cu părinții voștri, nici nu le-am
dat porunci, În ziua, în care i-am scos
din pământul Egiptului, Pentru arderi
de tot și jertfe: 23 Ci cuvântul acesta
le-am poruncit, zicând: [f]Ascultați de

Capul 7.
a Cap. 2, 2.
b Cap. 18. 11.
c Mic. 3. 11.
d Cap. 22. 3.
e Deut. 6. 14, 15.
f Deut. 4. 40.
g Cap. 3. 18.
h Vers. 4.
i Cap. 5. 31.
j 1 Reg. 18. 21.
k Esod. 20. 3.
l Ezec. 23. 39.
m Cap. 32. 34.
n Isa. 56. 7.
o Mat. 21. 13.
p Ios. 18. 1.
q Deut. 12. 11.
r 1 Sam. 4. 10, 11.
s 2 Cron. 36. 15.
t Prov. 1. 24.
u 1 Sam. 4. 10. 11.
v 2 Reg. 17. 23.
x Ps. 78. 67, 68.
y Esod. 32. 10.
z Cap. 15. 1.
a Cap. 44. 17. 19.
b Cap. 19. 13.
c Deut. 32. 16, 21.
d Isa. 1. 11.
e 1 Sam. 15. 22.
f Esod. 15. 26.

vocea mea, Și [g] eu vă voiu fi Dumnezeu,
Și voi îmi veți fi popor: Și umblați pe
toate căile, câte vi-le pun înainte, Ca să
vă fie bine. 24 [h] Dar n'au ascultat, nici
nu și-au plecat urechea: Ci [i] au umblat
după sfaturile *și* învârtoșirea inimii lor
celei rele; [j] S'au dat înapoi, și n'*au mers*
înainte. 25 Din ziua în care au ieșit
părinții voștri din pământul Egiptului,
Până în ziua de astăzi. Am [k] trimis la
voi pre toți servii mei, pe profeți, [l] Scu-
lându-mă în fiecare dimineață, și trimi-
țându-*i:* 26 [m] Totuși nu m'au ascultat,
nici nu și-au plecat urechea: Și [n] s'au în-
căpățânat. [o] Au făcut mai rău decât pă-
rinții lor. 27 Și chiar [p] de le vei vorbì
toate aceste cuvinte, Nu te vor ascultà;
Și de vei strigà la dânșii, Nu-ți vor ră-
spunde. 28 Deaceea zi-le lor: Acesta
este un popor, care nu ascultă de vocea
Domnului. Dumnezeul său, [q] Nici nu pri-
mește învățături; [r] Adevărul a pierit și
s'a stins din gura lor. 29 [s] Tunde-ți
părul tău, *Ierusalime!* și-*l* lapădă, Și
scoate bocet pe locurile înalte! Că Dom-
nul a lăpădat și a părăsit neamul *acesta*
al mâniei sale. 30 Căci fiii lui Iuda au
făcut rele înainte-mi, zice Domnul; [t] Au
pus urîciunile lor în casa, Care se nu-
mește după numele meu. Ca să o necu-
rățească: 31 Și au zidit [u] înălțimile
Tofetului, Care *este* în valea fiului lui
Hinnom, Ca să [v] ardă pre fiii lor și pre
fetele lor în foc: [x] Ceeace n'am porun-
cit, și în cuget nu mi-a întrat. 32 De-
aceea, iată, [y] vin zilele, zice Domnul, În
care nu se va numì Tofet, Nici Valea Fiu-
lui lui Hinnom, Ci Valea Tăierii; [z] Căci
vor îmmormântà în Tofet, ne mai fiind
aiurea loc. 33 Și [a] cadavrele acestui
popor se vor face hrană Paserilor ceru-
lui și fiarelor pământului: Și nu *va fi*
cine să le sperie. 34 Și voiu face să
[b] înceteze din cetățile lui Iuda, Și din
ulițele Ierusalimului, Vocea bucuriei și
vocea veseliei, Vocea mirelui și vocea
miresei: Căci pământul *acesta* în pustiu
se va preface.

Ocara cea mai mare, pustiirea cea mai mare și surghiunul cel mai mare cad asupra poporului din pricina apostasiei.

8 În timpul acela, zice Domnul, vor
scoate oasele regilor lui Iuda, și oa-
sele mai marilor lui, Oasele preoților, și
oasele profeților, Și oasele locuitorilor
Ierusalimului, din mormintele lor; 2 Și
le vor întinde în fața soarelui și a lunei,
Și în fața tutulor oștirilor cerești, pre
care le-au iubit, Pre care le-au servit,
și pre care le-au urmat, Pre care le-au
căutat, și [a] cărora s'au închinat. Nu se
vor *mai* adunà, [b] nici nu se vor îmmor-
mântà; *Ci* se vor face [c] gunoiu pe fața
pământului. 3 Și [d] moartea va fi mai
dorită decât vieața De toată rămășița ce-
lor ce vor fi rămași din acel neam rău,
Ce va fi rămasă în toate locurile, unde-i
voiu fi alungat, Zice Domnul, *Dumne-
zeul* oștirilor. 4 Și iarăși zi către ei:
Așà zice Domnul: *De* cade *cinevà,* au nu
se scoală? *De* rătăcește *cinevà,* au nu se
întoarce? 5 De ce *deci* poporul acesta
al Ierusalimului a [e] rătăcit, Cu rătăcire
nesfârșită? [f] Ei țin tare la înșelăciune,
Și [g] nu voiesc să se întoarcă. 6 [h] *I*-am
ascultat, și *i*-am auzit; Nu vorbesc drept;
Nu *este* nimenea, *căruia* să-i pară rău
de răutatea sa, *Sau* să zică: Ce am fă-
cut? Fiecare se întoarce la alergătura sa,
Cu calul *ce* se aruncă în luptă. 7 Chiar
și [i] cocostârcul de supt cer cunoaște tim-
pul său; [j] Turturica, rândunica și coco-
rul păzesc timpul venirei lor: Dar [k] po-
porul meu nu cunoaște dreptul Domnu-
lui. 8 Cum ziceți: Suntem înțelepți, [l] Și
legea Domnului *este* cu noi? Cu adevă-
rat, în zădar ea s'a făcut: Pana scriito-
rilor *o-au prefăcut* în minciună. 9 [m] În-
țelepții sunt rușinați, Se spăimântă și
sunt prinși: Iată, ei lăpădară cuvântul
Domnului; Ce înțelepciune deci *este* în-
tr'înșii? 10 Deaceea [n] voiu da femeile

---

g Esod. 19. 5.
h Ps. 81. 11.
i Deut. 29. 19.
j Cap. 2. 27.
k 2 Cron. 36. 15.
l Vers. 13.
m Cap. 11. 8.
n Neem. 9. 17.
o Cap. 16. 12.
p Ezec. 2. 7.
q Cap. 5. 3.
r Cap. 9. 3.
s Iov 1. 20.
t Dan. 9. 27.
u 2 Reg. 23. 10.
v Ps. 106. 38.
x Deut. 17. 3.
y Cap. 19. 6.
z 2 Reg. 23. 10.
a Deut. 28. 26.
b Isa. 24. 7, 8.

—

Capul 8.
a 2 Reg. 23. 5.
b Cap. 22. 19.
c 2 Reg. 9. 36.
d Iov 3. 21, 22.
e Cap. 7. 24.
f Cap. 9. 6.
g Cap. 5. 3.
h 2 Pet. 3. 9.
i Isa. 1. 3.
j Cânt. 2. 12.
k Cap. 5. 4, 5.
l Rom. 2. 17.
m Cap. 6. 15.
n Deut. 28. 30.

lor altora. *Şi* ţarinele lor *altor* stăpâni:
Pentru că fiecare. dela cel mai mic până
la cel mai mare. [o] Văd numai de intere-
sul lor propriu; Dela profet până la preot.
Fiecare lucrează înşelăciune. 11 Şi [p] vin-
decă cu uşurinţă rănile fiicei poporului
meu. Zicând: [q] Pace! pace! Şi pacea nu
este. 12 Oare [r] ruşinatu-s'au. când au
făcut urîciuni? Nu. nici decum nu s'au
ruşinat. Nici nu cunosc ce *este* ruşinea:
Deaceea vor cădeà unul preste altul:
Când îi voiu pedepsì. vor cădeà, Zice
Domnul. 13 Cu totul îi voiu mistuì,
zice Domnul: Nu *se vor aflà* struguri
[s] în vie. Nici smochine pe [t] smochini; Şi
frunza va veştejì; Şi *bunurile, pre care*
le-am dat. se vor duce dela dânşii. 14 De
ce şedem? [u] Adunaţi-vă să întrăm în ce-
tăţile întărite. Şi să tăcem acolo: Căci
Domnul. Dumnezeul nostru ne-a adus
la tăcere. Şi ne-a adăpat [v] cu fiere: Că
Domnului am păcătuit. 15 [x] Aşteptat-
am pace. dar nici un bine nu *ne-a ve-
nit:* Timp de vindecare, şi iată! spaimă.
16 Forăitul cailor lui s'a auzit dela [y] Dan:
Tot pământul s'a mişcat De sunetul ne-
chezăturei *cailor* lui [z] celor puternici:
Căci veniră şi mistuiră ţara şi tot ce erà
într'însa. Cetatea şi locuitorii ei. 17 Şi.
iată, *mai* trimit asupră-vă şerpi. basi-
lisci, Pentru care [a] nu *este* nici un des-
cântec. Şi ei vă vor muşcà. zice Domnul.
18 *Unde* să aflu vre-o mângăiere în în-
tristarea mea! Inima mea *estè* bolnavă
în mine. Iată. vocea de strigare a fiicei
poporului meu din [b] pământ îndepărtat!
19 „Au nu *este* Domnul în Sion? Re-
gele lui au nu *este* într'însul? De ce m'a
[c] întărâtat prin chipurile lor cioplite?
Prin deşertăciuni străine? 20 Trecu-
tu-s'a secerişul. sfârşitu-s'a vara, Şi noi
încă nu suntem mântuiţi.“ 21 [d] Eu
sunt rănit pentru rana fiicei poporului
meu. [e] Sunt în jale. spaima m'a cuprins!
22 Oare nu *este* [f] balsam în Galaad?
Oare nu *este* acolo vreun medic? De ce
oare fiica poporului meu nu se vindecă?

Plângere pentru depravarea şi demoralizarea poporului carele cu inima împetrită despreţueşte unica cale a mântuirii.

9 Ah. [a] de s'ar preface capul meu în
apă. Şi ochii mei într'un izvor de
lacrimi. Ca să plâng ziua şi noaptea Pre
ucişii fiicei poporului meu! 2 O. de aş
aveà o colibă de călător în pustiu! Mi-aş
lăsà poporul meu, şi m'aş duce dela el:
Căci [b] toţi *sunt* adulteri. O. adunătură de
făcători de rele! 3 [c] Întind limba lor,
arcul lor de minciună. Şi în pământul
lor nu biruesc prin adevăr; Ci trec din
răutate în răutate. Şi [d] de mine nu ştiu.
zice Domnul. 4 [e] Păziţi-vă tot insul
de aproapele său. Şi nu vă încredeţi în
nici un frate; Căci până şi fratele *pre
frate* înşeală. Şi tot amicul se poartă *ca*
[f] un vorbitor de rău. 5 Da, tot insul
înşeală pe aproapele său. Şi nu vorbesc
adevărul; Au deprins limba lor ca să
vorbească minciună, Şi se ostenesc într'a
face rele. 6 Locaşul tău *este* în mij-
locul înşelăciunii. *Şi* prin înşelăciune
nu voiesc să mă cunoască. zice Domnul.
7 Deaceea, aşà zice Domnul. *Dumne-
zeul* oştirilor: Iată. [g] îi voiu topì, şi-i voiu
cercà; [h] Căci ce *alta* să fac pentru fiica
poporului meu? 8 Limba lor *este ca* o
săgeată ucigătoare: Ea vorbeşte [i] amă-
gire; *Fiecare* vorbeşte [j] de pace cu gura
lui către aproapele său. Dar în inimă îi
pune pândă. 9 [k] Să nu-i pedepsesc
pentru acestea? zice Domnul: *Şi* sufletul
meu să nu-şi răsbune asupra unui aşà
popor? 10 (Pentru munţi voiu scoate
plângeri şi ţipete, Şi [l] pentru păşunile
deşertului, bocire; Căci pustiitu-s'au.
încât nici un om nu poate să treacă
preste ei, Nici nu se aude vocea de turme
în ei: Fugit-au [m] paserile cerului şi ani-
malele, Depărtatu-s'au:) 11 Şi voiu
preface Ierusalimul în [n] grămezi. în
[o] locuinţă de şacali, Şi cetăţile lui Iuda
le voiu face un deşert. fără locuitori.
12 [p] Cine este omul cel înţelept. care
poate să înţeleagă aceasta? Şi către cine

o Isa. 56. 11.
p Cap. 6. 14.
q Ezec. 13. 10.
r Cap. 3. 3.
s Isa. 5. 1, etc.
t Mat. 21. 19,
u Cap. 4. 5.
v Cap. 9. 15.
x Cap. 14. 19.
y Cap. 4. 15.
z Judc. 5. 22.
a Ps. 58. 4, 5.
b Isa. 39. 3.
c Deut. 32. 21.
d Cap. 4. 19.
e Ioel 2. 6.
f Fac. 37. 25.

Capul 9.
a Isa. 22. 4.
b Cap. 5. 7, 8.
c Ps. 64. 3.
d 1 Sam. 2. 12.
e Cap. 12. 5.
f Cap. 6. 28.
g Isa. 1. 25.
h Osea 11. 8.
i Ps. 12. 2.
j Ps. 28. 3.
k Cap. 5. 9, 29.
l Cap. 12. 4.
m Cap. 4. 25.
n Isa. 25. 2.
o Isa. 13. 22.
p Ps. 107. 43.

a cuvântat gura Domnului, ca să spună,
Pentru ce țara s'a pierdut, Și s'a pustiit
ca un pustiu, încât nimenea nu poate
să treacă *prin ea?* 13 Domnul a mai
zis: Pentru că lăsară legea mea, Pre
care le-am pus-o înainte, Și nu ascul-
tară de vocea mea, Nici nu umblară
după dânsa: 14 Ci au [q]umblat după
învârtoșarea inimii lor, Și după Baali,
[r]pe care i-au învățat părinții lor,
15 Deaceea așà zice Domnul, Dumne-
zeul oștirilor și al lui Israel: Iată, eu îi
voiu [s]hrănì, pre acest popor *al meu*,
[t]cu pelin, Și-i voiu adăpà cu apă de
fiere; 16 Și-i voiu [u]împrăștià printre
popoarele, Pe care nici ei nici părinții
lor nu le cunoscură; [v]Și voiu trimite
sabia în urma lor, Până când îi voiu
nimicì. 17 Așà zice Domnul, *Dumne-
zeul* oștirilor: Căutați și chemați [x]plân-
gătoarele, ca să vină; Și trimiteți după
cele deprinse *a jelì*, ca să vină; 18 Să
se grăbească, și să ridice plângere pentru
noi; Ca [y]ochii noștri să lase lacrimi,
Și pleoapele noastre să izvorească apă.
19 Căci [z]voce de jale se aude din Sion:
„Cât suntem de nimiciți! suntem ru-
șinați foarte! Căci trebue să părăsim
țara; Căci au surpat locuințele noastre."
20 Ascultați deci, femei! cuvântul Dom-
nului, Și să primească urechea voastră
cuvântul gurei sale, Și învățați pre fiicele
voastre plângere, Și *toată* femeia pre
vecina sa cântarea de jale. 21 Căci
moartea se suie prin ferestrele noastre,
Intră în palaturile noastre, Ca să stâr-
pească pre [a]prunci în uliță, *Și* pre tânări
în piețe. 22 Zi, așà zice Domnul: Ca-
davrele oamenilor vor cădeà [b]ca gu-
noiul pe fața pământului, Și ca snopul
în urma secerătorului, Și *pre care* nime
nu-*l* culege. 23 Așà zice Domnul:
[c]Să nu se laude înțeleptul cu înțelep-
ciunea sa, Să nu se laude puternicul
cu puterea sa, Să nu se laude avutul cu
avuția sa; 24 Ci [d]cel ce se laudă să
se laude cu aceasta, Că *mă* înțelege și
mă cunoaște, Că eu *sunt* Domnul cel ce
face milă, Dreptul și dreptatea pe pă-
mânt, [e]Căci în acestea mă plac, zice
Domnul 25 Iată, vin zilele, zice Dom-
nul: Când [f]voiu pedepsì pe toți, și pe
circumciși și pe necircumciși: 26 Pe
Egipt, pe Iuda, și pe Edom, Pe fiii lui
Ammon și pe Moab, Și pe toți câți [g]taie
marginile *părului capului* lor, Cari lo-
cuesc în pustiu: Căci toate *acestea* po-
poare *sunt* [h]necircumcise, Și toată casa
lui Israel *este* necircumcisă la inimă.

Pe idoli și pe idolatrii viul Dumnezeu îi va nimicì, dar pe poporul său îl va pedepsì aspru.

10 Ascultați cuvântul, pre care vi-l zice
Domnul, casă a lui Israel! 2 Așà
zice Domnul: [a]Nu vă deprindeți în ur-
măririle păgânilor, Și nu vă spăimântați
de semnele cerului, Deși păgânii se
sperie de ele. 3 Căci datinele păgâni-
lor *sunt* deșertăciuni: Căci [b]ei taie un
lemn din pădure, Mânile de meșter îl
lucrează cu securea: 4 Îl împodobesc
cu argint și cu aur; Îl [c]întăresc cu cuie
și cu ciocane, Ca să nu se clatine.
5 *Stau* ca *un stâlp* de palmier, lucrat
în strug, [d]Dar nu vorbesc; [e]Sunt duși
de *alți*: Căci nu pot să umble. Nu vă
temeți de dânșii: că [f]rău nu pot să facă,
Nici a face bine nu pot. 6 Nimenea
nu *este* [g]asemenea ție, Doamne! Ești
mare, și numele tău *este* mare în putere.
7 [h]Cine să nu se teamă de tine, Rege
al popoarelor! Căci *aceasta* ți-se cuvine;
Căci [i]între toți înțelepții popoarelor, Și
între toate regatele lor nu *este* nimenea
asemenea ție. 8 Ci cu toții sunt [j]proști
și nebuni, *Chiar* lemnul *însuși este* mus-
trarea deșertăciunii *lor*. 9 Argint cio-
cănit se aduce din Tarșiș, Și [k]aur din
Ufaz, Lucru de maiestru, Și de mână
de argintar: Vestmântul lor *este* vânăt
și purpur; Toate *acestea sunt* [l]lucruri
de *oameni* iscusiți: 10 Dar Domnul *este*
Dumnezeul cel adevărat, *Este* [m]Dumne-
zeul cel viu, și [n]Regele vecinic, De mânia
lui pământul se cutremură. Și popoarele

q Cap. 3. 17.
r Gal. 1. 14.
s Ps. 80. 5. Plân. 3. 15,19.
u Lev. 26. 33.
v Lev. 26. 33.
x 2 Cron. 35. 25.
y Cap. 14. 17.
z Lev. 18. 28.
a Cap. 6. 11.
b Cap. 8. 2.
c Eccl. 9. 11.
d 1 Cor. 1. 31.
e Mic. 6. 8.
f Rom. 2. 8, 9.
g Cap. 25. 23.
h Lev. 26. 41.

Capul 10.

a Lev. 18. 3.
b Isa. 40. 19 20.
c Isa. 41. 7.
d 1 Cor. 12. 2.
e Ps. 115. 7.
f Isa. 41. 23.
g Esod. 15. 11.
h Apoc. 15. 4.
i Ps. 89. 6.
i Ps. 115. 8.
k Dan. 10. 5.
l Ps. 115. 4.
m 1 Tim. 6. 17
n Ps. 10. 16.

nu pot să poarte urgia lui. 11 (Așà
veți vorbì către ei: „ [o]Zeii, cari n'au făcut
cerul și pământul [p]vor pierì depe fața
pământului și de supt cerul acesta.“)
12 El [q]făcù pământul cu puterea sa,
[r]Întemeie lumea cu înțelepciunea sa.
Și [s]întinse cerurile cu mintea sa. 13 [t]La
vuetul *ce se face*, când el pune mulțimea
apelor în ceruri, Și [u]ridică nourii dela
marginile pământului, Întoarnă fulge-
rile în ploaie, Și scoate vântul din te-
zaurele sale: 14 *Atuncia* [v]omul se arată
cât este de [x]prost cu științа *sa*: Și tot
[y]argintarul rămâne rușinat de chipurile
sale cele cioplite; [z]Căci chipul său tur-
nat *este* o minciună, Și nici o suflare
nu *este* într'însul. 15 *Sunt* deșertă-
ciuni, lucru de amăgire, La timpul pe-
depsei lor [a]vor pierì. 16 [b]Moștenirea
lui Iacob nu *este* ca aceștia, Căci el
este Făcătorul a toate: Și [c]Israel *este* să-
mânța moștenirii lui; [d]Numele lui *este*
Domnul *Dumnezeul* oștirilor. 17 [e]Adună
depe pământ lucrările tale, Tu, cel ce
locuești în înpresurare! 18 Căci așà
zice Domnul, Iată, eu de astădată voiu
[f]asvârlì *departe* pre locuitorii țării:
Căci i-am năpustit, [g]ca să-i găsească.
19 [h]Vai mie de durerea mea! Rana mea
este mare; și am zis: „ [i]Oricum, aceasta-i
o boală, [j]*ce trebue să o sufer*, și o voiu
suferì: 20 [k]Cortul meu s'a pustiit,
și toate funiile mele s'au rupt: Fiii mei
sau dus dela mine, și nu mai sunt, Nu
este cine să mai întindă cortul meu,
s'au să ridice covoarele mele.“ 21 Căci
păstorii s'au împrostit, Și n'au căutat
pe Domnul, Pentru aceasta nu prospe-
rează, Și toate turmele lor s'au risipit.
22 Vocea vestei, iată vine! Și mișcare
mare din [l]pământul dela mează-noapte;
Pentru ca să prefacă cetățile lui Iuda
într'un deșert, În locuință pentru șacali.
23 Doamne, cunosc, că nu a omului
este [n]calea sa, *Că* nu *este* în *puterea*
omului ce umblă de a-și îndreptà pașii
săi. 24 Doamne, [o]pedepsește-mă dar
cu astâmpăr: Nu cu mânia ta, ca să nu mă
nimicești. 25 [p]Varsă mânia ta asupra
popoarelor, [q]cari nu te cunosc, Și asupra
neamurilor, cari nu chiamă numele tău;
Căci au mâncat pre Iacob, L-au mâncat,
l-au nimicit, Și au pustiit locuința lui.

Legământul lui Dumnezeu.

11 Cuvântul, care a fost către Ieremia
dela Domnul, zicând: 2 Ascultați
cuvintele legământului acestuia, și spune
bărbaților lui Iuda și locuitorilor Ieru-
salimului; și zi către ei: 3 Așà zice
Domnul, Dumnezeul lui Israel: [a]Bles-
temat *fie* omul, care nu ascultă de cu-
vintele legământului acestuia; 4 Pre
care l-am dat părinților voștri, În ziua
în care i-am scos din pământul Egip-
tului, [b]Din cuptorul de fier, zicând:
[c]Ascultați de vocea mea, și faceți Toate
câte vă poruncesc; Așà *ca* să-mi fiți popor,
Și eu să vă fiu Dumnezeu: 5 Ca să
împlinesc [d]jurământul, ce l-am jurat
părinților voștri, De a le dà un pă-
mânt, în care curge lapte și miere,
Precum *se vede* în ziua de astăzi. Atuncia
eu am răspuns, și am zis: Așà să fie,
Doamne. 6 Domnul a mai zis către
mine: Proclamă toate cuvintele acestea
în cetățile lui Iuda, Și pe ulițele Ieru-
salimului, zicând: Ascultați cuvin-
tele legământului acestuia, [e]Și faceți-le
7 Căci am mărturisit pre părinții voștri,
În ziua *în care* i-am scos din pământul
Egiptuluì până în ziua de astăzi, [f]Scu-
lându-mă de dimineață, deșteptându-*i*,
și zicând: Ascultați vocea mea. 8 [g]Dar
n'au auzit, și nu și-au plecat urechea:
Ci au [h]umblat fiecare după învârtoșarea
inimii lor celei rele: Pentru aceasta voiu
aduce asupra lor *cuprinsul* tuturor cuvin-
telor legământului acestuia, Pre care *le*-
am poruncit de a *le* face, dar nu *le*-au făcut.

Necredinciosia poporului.

9 Și Domnul zise către mine: Între
bărbații lui Iuda, Și între locuitorii Ie-

o Ps. 96. 5.
p Zech. 13. 2.
q Fac. 1. 1, 6. 9.
r Ps. 93. 1.
s Iov 9. 8.
t Iov 38. 34.
u Ps. 135. 7.
v Cap. 51. 17.18.
x Prov. 30. 2.
y Isa. 42. 17.
z Hab. 2. 18.
a Vers. 11.
b Ps. 16. 5.
c Deut. 32. 9.
d Isa. 47. 4.
e Ezek. 12. 3, etc.
f 1 Sam. 25. 29.
g Ezec. 6. 10.
h Cap. 4. 19.
i Ps. 77. 10.
j Mic. 7. 9.
k Cap. 4. 20.
l Cap. 1. 15.
m Cap. 9. 11.
n Prov. 16. 1.
o Ps. 6. 1.
p Ps. 79. 6.
q 1 Thes. 4. 5.
—

Capul 11.

a Gal. 3. 10.
b Deut. 4. 20.
c Lev. 26. 3, 12.
d Deut. 7. 12, 12.
e Rom. 2. 12.
f Cap. 7. 13, 25.
g Cap. 7. 26.
h Cap. 3. 17.

rusalimului este [i] un complot: 10 S'au
rentors la [j] fărădelegile strămoșilor lor,
Cari nu voiră să audă de cuvintele mele,
Și au urmat după alți zei, ca să le ser-
vească: Casa lui Israel și casa lui Iuda
au rupt legământul meu, Pre care l-am
făcut cu părinții lor. 11 Deaceea așà
zice Domnul: Iată voiu aduce preste ei
nenorocirea, De care nu vor puteà scăpà;
Și [i] vor strigà către mine, Dar nu voiu
ascultà: 12 Ci meargă cetățile lui Iuda
și locuitorii Ierusalimului, Și [k] strige
către zeii, cărora le tămâiară: Dar ei
nu vor puteà să-i scape. În timpul ne-
norocirii lor. 13 Căci câte *sunt* [m] cetățile
tale, atâția sunt *și* zeii tăi, o Iuda! Și
după numărul ulițelor Ierusalimului
Ați ridicat altare de rușine, Altare de
tămâiere lui Baal. 14 Și acum [n] nu te
rugà pentru poporul acesta, Nici nu ri-
dicà cerere, nici rugăciune pentru dânșii:
Căci nu-*i* voiu ascultà, când vor strigà
către mine, Din nenorocirea lor.

15 [o] Ce va face iubita mea în casa
mea, *Deoarece* atâția [p] săvârșesc des-
frânarea lor *acolo*. Și s'a luat dela tine
[q] carnea cea sfântă? *Căci* când faci răul,
atuncia [r] te bucuri. 16 Domnul te-a
numit: [s] Oliv pururea verde, frumos,
cu fructe mărețe; *Dar* cu voce de
alarmă mare s'a aprins focul preste
dânsul, Și ramurile lui s'au rupt.
17 Căci Domnul, *Dumnezeul* oștirilor,
[t] *care* te-a sădit, Ți-a cuvântat neno-
rocire, Pentru răutatea casei lui Israel
și a casei lui Iuda, Pre care ei au fă-
cut-o, Întărâtându-mă, *și* tămâiând lui
Baal.

Viața lui Ieremia în primejdie.

18 Și Domnul mi-a dat în știre, ca
să *o* cunosc: De demult arătatu-mi-a
faptele lor. 19 Dar eu *eram* ca un
miel desmerdat, *pre care-l* duc spre
junghere; Și n'am înțeles, că ei au
[u] făcut uneltiri asupră-mi, *zicând:* „Să
nimicim pomul și fructul lui, [v] Și să-l
stârpim din [x] pământul celor vii, Ca
nici numele lui să nu se mai amintească."
20 Dar, o Doamne, *Dumnezeul* oștirilor,
cel ce judeci drept, Cel ce cerci [y] ră-
runchii și inima, Fă ca să văd răsbu-
narea ta asupra acestora. Pentru că ție
ți-am încredințat pricina mea. 21 De
aceea așà zice Domnul De bărbații din
Anatot, [z] cari caută după viața ta, zi-
când: [a] Să nu profețești în numele
Domnului, Ca să nu mori de mânile
noastre: 22 Deaceea așà zice Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor: Iată, eu îi voiu
pedepsì: Tânării vor murì de sabie;
Fiii lor și fetele lor vor murì de foame:
23 Și nu va fi nici o rămășiță din ei;
Căci voiu aduce rele preste bărbații din
Anatot, *Adecă,* [b] anul pedepsii lor.

*Starea tristă a țării din pricina păcatelor lo-
cuitorilor săi.*

12 Drept [a] ești Doamne când mă judec
cu tine: Totuși te întreb de jude-
cățile *tale*: Dece calea răilor prospe-
rează? *Dece* sunt fericiți toți cei ce se
poartă cu necredincioșie? 2 Săditu-i-ai,
și au prins rădăcină; Cresc, și încă și
fructul dau; [c] Tu *ești* aproape de gura
lor, Dar departe de rărunchii lor.
3 Dar tu, Doamne, [d] mă cunoști; M'ai
văzut, și ai [e] cercat inima mea către
tine: Trage-i ca pre oi la junghere. Și
pregătește-i pentru [f] ziua înjunghierii!
4 Până când [g] țara va jelì, Și iarba se
va uscà depe toată câmpia [h] De răuta-
tea locuitorilor ei? [i] Vitele și paserile
s'au stârpit: Căci zis-au ei: D*omnul* nu
vede viitorul nostru. 5 Dacă fugind
cu cei pedeștri te făcură să ostenești,
Atuncia cum te vei întrece cu caii? Și
de n'ai siguranță într'un pământ de
pace, *Atuncia* ce vei face la [j] umflarea
Iordanului? 6 Căci și [k] frații tăi și
casa părintelui tău, Și aceștia s'au pur-
tat cu necredincioșie către tine: Da,
aceștia au strigat în urma ta *cu voce*
tare. [l] Nu te încrede în ei, Chiar de

[i] Ezec. 22. 25.
[j] Ezec. 20. 18.
[k] Ps. 18. 41.
[l] Deut. 32. 37, 38
[m] Cap. 2. 28.
[n] 1 Ioan 5. 16.
[o] Ps. 50. 16.
[p] Ezec. 16. 25, etc.
[q] Hag. 2. 12, 13, 14.
[r] Prov. 2. 14.
[s] Ps. 52. 8.
[t] Isa. 5. 2.
[u] Cap. 18. 18.
[v] Ps. 83. 4.
[x] Ps. 27. 13.
[y] 1 Sam. 16. 7.
[z] Cap. 12. 5. 6.
[a] Isa. 30. 10.
[b] Luc. 19. 44.

Capul 12.

[a] Ps. 51. 4.
[b] Iov 12. 6.
[c] Isa. 29. 13.
[d] Ps. 17. 3.
[e] Cap. 11. 20.
[f] Iac. 5. 5.
[g] Cap. 23. 10.
[h] Ps. 107. 34.
[i] Cap. 4. 25.
[j] Ios. 3. 15.
[k] Cap. 9. 4.
[l] Prov. 26. 25.

vor vorbì cu tine cuvinte plăcute.
7 Părăsit-am casa mea. Lăsat-am moș-
tenirea mea. Dat-am pre iubita sufle-
tului meu în mânile inamicilor ei.
8 Moștenirea mea făcutu-s'a pentru
mine ca un leu în pădure; Dat-a asu-
pră-mi vocea sa; Deaceea eu am urît-o.
9 Moștenirea mea *făcutu-s'a* pentru
mine o pasere răpitoare pestriță: Pa-
seri răpitoare *deci fi-vor* în jurul ei:
[m] Veniți, adunați-vă toate fiarele câm-
pului, Veniți să *o* mâncați. 10 Mulți
[n] păstori stricat-au [o] via mea, Au [p] căl-
cat în picioare partea mea. Prefăcut-au
partea mea cea *atât de* plăcută într'un
pustiu deșert. 11 Prefăcutu-o-au într'o
pustietate; *Și* pustiită *fiind*, ca [q] jelește
în juru-mi. Toată țara s'a pustiit. Pentru
că nu *este* [r] nimenea, *care* să *o* ia la
inimă. 12 Pe toate înălțimile în pustiu
veniră prădători; Căci sabia Domnului
mistue Dela o margine a țării până la
cealaltă; Nici un muritor n'are pace.
13 [s] Sămânat-au grâu, dar vor secerà
spini; Ostenitu-s'au, *dar* nici un folos
nu vor aveà. Vă veți rușinà de venitul
vostru, Pentru aprinderea mâniei Dom-
nului.

Proorocirea asupra popoarelor învecinate.

14 Așà zice Domnul: Asupra tuturor
vecinilor mei celor răi, Cari [t] se ating
de moștenirea, ce am dat-o în stăpânire
poporului meu Israel: Iată, îi voiu
[u] smulge depe pământul lor, Și voiu
smulge casa lui Israel din mijlocul lor.
15 [v] Și va fi, după ce îi voiu smulge.
Că iarăși îi voiu miluì, [x] și voiu în-
toarce Pre fiecare la moștenirea sa, și
pre fiecare la pământul său. 16 Și va
fi, de vor învățà căile poporului meu,
Și [y] vor jurà pre numele meu: Viu *este*
Domnul! Cum învățat-au poporul meu
să jure pe Baal; Atuncia ei vor fi
[z] întăriți în mijlocul poporului meu:
17 Dar de nu vor [a] ascultà, Voiu smulge
pre aceste popoare, smulgându-le și ni-
micindu-le, Zice Domnul.

Pedeapsa evreilor arătată prin două simbole.

13 Așà a zis Domnul către mine:
Du-te, și cumpără-ți o cingătoare
de in, pune-o în jurul coapselor tale,
dar să nu o dai la apă. 2 Deci cum-
părat-am cingătoare, după cuvântul
Domnului, și am pus-o în jurul coap-
selor mele. 3 Și a fost către mine cu-
vântul Domnului de a doua oară, zicând:
4 Ia cingătoarea ce ți-ai cumpărat, *și*
care *este* în jurul coapselor tale, și scu-
lându-te, mergi la Eufrat, și o ascunde
în crepătura *vreunei* stânci. 5 Deci
dusu-m'am, și am ascuns-o lângă Eu-
frat, precum Domnul mi-a poruncit.
6 Și după trecerea a mai multor zile a
zis Domnul către mine: Scoală-te, mergi
la Eufrat, și ia de acolo cingătoarea, de
care ți-am poruncit, ca să o ascunzi
acolo. 7 Atuncia dusu-m'am la Eufrat,
săpat-am, și am luat cingătoarea din
locul, în care o ascunsesem: și iată, cin-
gătoarea erà stricată, și nu erà bună de
nimic. 8 Atuncia cuvântul Domnului
a fost către mine, zicând: 9 Așà zice
Domnul: Astfel [a] voiu stricà mândria
lui Iuda, Și mândria cea mare a Ieru-
salimului. 10 Acest popor rău, care
nu voiește să asculte de cuvintele mele,
Ci [b] umblă după învârtoșarea inimei lor,
Și merg după alți zei, Ca să le servească
și să li-se închine: Preface-se-vor ca cin-
gătoarea aceasta, ce nu este bună de
nimic. 11 Căci, precum cingătoarea
este lipită de coapsele omului, Așà și
eu am lipit de mine toată casa lui Israel,
Și toată casa lui Iuda, zice Domnul, Ca
să-mi [c] fie mie popor, Și [d] renume,
laudă și mărire: Dar n'au voit să as-
culte. 12 Deaceea le vei zice cuvân-
tul acesta: Așà zice Domnul Dumnezeul
lui Israel: Tot burduful se umple cu vin:
Și *de-ți* vor zice: Da, nu știm că tot
burduful se umple cu vin? 13 Atuncia
le vei zice: Așà zice Domnul, Iată, voiu
umpleà [e] de beție pre toți locuitorii pă-
mântului acestuia, Pre regii, cari șed pe

m Isa. 56. 9.
n Cap. 6. 3.
o Isa. 5. 1, 5.
p Isa. 63. 18.
q Vers. 4.
r Isa. 42. 25.
s Lev. 26. 16.
t Zech. 2. 8.
u Deut. 30. 3.
v Ezec. 28. 25.
x Amos 9. 14.
y Cap. 4. 2.
z Efes. 2. 20, 21.
a Isa. 60. 12.

Capul 13.
a Lev. 26. 19.
b Cap. 9. 14
c Esod. 19. 5.
d Cap. 33. 9.
e Isa. 51. 17, 21.

tronul lui David, Pre preoţii, pre pro-
feţii, Şi pre toţi locuitorii Ierusalimului.
14 Şi-i [f] voiu ciocnì pre ei unii de alţii,
Pre părinţi şi pre fii la un loc, zice
Domnul: Nu mă voiu îndurà, nici nu-*i*
voiu cruţà, nici nu-*i* voiu miluì, Ci-i
voiu nimicì.

Transportarea poporului.

15 Auziţi şi ascultaţi, *şi* nu vă
îngâmfaţi, căci Domnul a vorbit;
16 [g] Daţi mărire Domnului, Dumne-
zeului vostru, Mai nainte de a aduce el
[h] întunerecul, Şi mai nainte de ce să
se împedece picioarele voastre pre munţi
întunecoşi, Şi voi [i] aşteptând lumina, El
o va schimbà în [j] umbră de moarte, *Şi*
o va preface în întunerec des. 17 Iar de
nu veţi ascultà aceasta, Sufletul meu va
plânge în ascuns pentru sumeţirea
voastră; Şi [k] ochii mei vor plânge amar,
şi vor scoate lacrimi: Că turma Dom-
nului se va duce în prinsoare. 18 Spu-
neţi [l] regelui şi reginei: Umiliţi-vă, în-
josiţi-vă: Căci *depe* capetele voastre
este căzută Coroana voastră cea mă-
reaţă. 19 Cetăţile dela mează-zi sunt
închise, Şi nu *este* cine să *le* deschidă;
Tot Iuda se duce în prinsoare, Se face
prizonier cu totul. 20 Ridicaţi ochii
voştri, şi uitaţi-vă la cei [m] ce vin dela
mează-noapte: Unde *este* turma dată ţie,
frumoasa ta turmă? 21 *Şi* ce vei zice,
când *aceşti străini* te vor pedepsì? Căci
tu i-ai deprins să *fie* mai mari *şi* capi
preste tine. Au doară nu te vor cu-
prinde [n] dureri, ca pre o femeie în fa-
cere? 22 Şi de vei zice în inima ta:
[o] Dece mi-s'a întâmplat aceasta? *Răs-*
pund: Pentru mulţimea fărădelegilor
tale s'au descoperit [p] poalele tale, S'au
desgolit cu sâlnicie călcâile tale. 23 Poate
Etiopeanul să schimbe pielea lui, sau
pantera petele sale? *Atuncia* veţi puteà
şi voi să faceţi bine, voi cei ce sunteţi
deprinşi a face răul. 24 Deaceea îi
voiu împrăştià, [q] ca pre paiele, Ce se duc
de vântul deşertului. 25 [r] Aceasta *este*
soartea ta, partea ta cea hotărîtă de
mine, zice Domnul: Căci m'ai uitat, şi
te-ai încrezut în [s] minciună. 26 De
aceea [t] voiu desgolì poalele tale, *şi le*
voiu dà preste cap, Şi se va arătà ru-
şinea ta. 27 Văzut-am adulteriile tale
şi [u] nechezările tale, Desfrânarea ta cea
rea, *Şi* urîciunile tale. [v] Pe dealuri *şi*
pe câmpuri; Vai de tine, Ierusalime!
Tot nu te curăţeşti, ah, până când!

Vestirea secetei şi foametei.

14 Cuvântul Domnului, care a fost
către Ieremia despre secetă: 2 Iuda
jeleşte, şi [a] porţile *Ierusalimului* sunt
lâncezite; [b] Zac în jale pe pământ; Şi
[c] se suie *la ceruri* strigătul Ierusalimu-
lui. 3 Şi cei puternici ai lor trimit pre
supuşii lor după apă; *Ei* vin la fântână,
şi apă nu găsesc, Se întorc cu vasele lor
deşerte; [d] Se ruşinează, şi roşesc, [e] Şi-şi
învălesc capetele. 4 Căci pământul a
crăpat, Pentru că n'a plouat pe pă-
mânt: Plugarii s'au ruşinat, Învelitu-
şi-au capetele. 5 Chiar cerboaica pe
câmp, Născând *pre puii săi*, îi pără-
seşte, căci nu este iarbă; 6 [f] Şi asinii
sălbatici stau pre locurile înalte, Îşi trag
suflarea, ca şacalii; Ochii lor se întu-
necă, căci nu *este* iarbă; 7 Doamne,
deşi fărădelegile noastre mărturisesc
asupra noastră, Fă totuşi [g] pentru nu-
mele tău: Da, abaterile noastre, sunt
multe; Păcătuitu-ţi-am. 8 [h] Speranţă a
lui Israel, mântuitorul său la timp de
strâmtorare! De ce eşti ca un străin în
ţară, Şi ca un călător *ce* se abate, ca să
mâie? 9 De ce eşti ca un om surprins,
Ca un viteaz, [i] *ce* nu poate să ajute?
Dar tu, Doamne, [j] *eşti* în mijlocul nostru,
Şi noi ne numim după numele tău; Nu
ne lăsà. 10 Aşà zice Domnul către po-
porul acesta: [k] Fiindcă le-a plăcut a ră-
tăcì, *Şi* n'au oprit picioarele lor: De
aceea Domnul n'are plăcere de dânşii;
[l] Acum îşi aduce aminte de fărădelegea
lor, Şi pedepseşte păcatele lor. 11 Şi
Domnul a zis către mine: [m] Nu te rugà

---

[f] Ps. 2. 9.
[g] Ios. 7. 19.
[h] Amos 8. 9.
[i] Isa. 59. 9.
[j] Ps. 44. 19.
[k] Plân. 1. 2, 16.
[l] 2 Reg. 24. 12.
[m] Cap. 6. 22.
[n] Cap. 6. 24.
[o] Cap. 5. 19.
[p] Isa. 3. 17.
[q] Ps. 1. 4.
[r] Iov 20. 29.
[s] Cap. 10. 14.
[t] Osea 2. 10.
[u] Cap. 5. 8.
[v] Isa. 65. 7.

Capul 14.
[a] Isa. 3. 36.
[b] Cap. 8. 21.
[c] 1 Sam. 5. 12.
[d] Ps. 40. 14.
[e] 2 Sam. 15. 30.
[f] Cap. 2. 24.
[g] Ps. 25. 11.
[h] Cap. 17. 13.
[i] Isa. 59. 1.
[j] Esod. 29. 45, 46. Lev. 26. 11, 12.
[k] Cap. 2. 23, 24, 25.
[l] Osea 8. 13.
[m] Esod. 32. 10.

pentru poporul acesta spre binele *lui.*
12 [n]De vor postì, nu voiu ascultà stri-
garea lor. Și [o]de vor aduce ardere de
tot și daruri de pâne nu le voiu primì;
Ci îi [p]voiu nimicì prin sabie, Prin foa-
mete și prin ciumă. 13 [q]Atuncia zis-am:
O Doamne, Doamne! Iată profeții le zic:
„Nu veți vedeà sabie, nici veți aveà foa-
mete; Ci vă voiu dà pace adevărată, *zice*
Domnul, în locul acesta. 14 Și Dom-
nul a zis către mine: [r]Profeții profețesc
minciuni în numele meu: [s]Eu nu i-am
trimis, nici nu le-am poruncit. Nici
n'am vorbit cu dânșii: Ei vă profețesc
viziuni mincinoase, mofturi, Deșertă-
ciunea și înșelăciunea inimii lor. 15 De
aceea așà zice Domnul: Cât pentru pro-
feții ce profețesc în numele meu, pre
cari eu nu i-am trimis, [t]Și cari zic:
„Sabie și foamete nu vor fi în pămân-
tul acesta:“ Prin sabie și foamete se
vor nimicì profeții aceștia: 16 Și po-
porul, căruia ei profețesc, Vor fi arun-
cați pre ulițile Ierusalimului, Dinaintea
foametei și a săbiei; [u]Și nu *va fi* cine
să-i înmormânteze, Pre ei, pre femeile
lor, pre fiii lor și pre fiicele lor: Așà
voiu vărsà preste dânșii *pedeapsa* rău-
tății lor. 17 Deaceea spune-le cuvin-
tele acestea: [v]Ochii mei varsă lacremi
noaptea și ziua, Și nu încetează: [x]Căci
fecioara, fiica poporului meu, cu sdro-
bire mare S'a sdrobit, și cu rană du-
ioasă foarte. 18 De ies în [y]câmp, Iată,
cei uciși de sabie! Și de întru în cetate,
Iată, cei ce mor de boalele foametei!
Chiar și profetul și preotul, Cutreeră
pământul, și nu știu *ce să facă.* 19 [z]Le-
pădat-ai pre Iuda? Sufletul tău îngre-
țoșatu-s'a de Sion? Dece ne-ai lovit
întru atâta, de nu *este* nici vindecare
pentru noi? Așteptat-am pace, dar nici
un bine nu *ne-a venit;* Timpul vinde-
decării, și iată neliniște! 20 Cunoaș-
tem, Doamne, răutatea noastră, *Și* fără-
delegea părinților noștri; Căci ți-am
păcătuit. 21 Pentru numele tău nu
ne lepădà: Nu lăsà de batjocură scau-
nul măririi tale: Adu-ți aminte de le-
gământul tău cu noi, *și* nu-*l* rupe.
22 Au este între idolii popoarelor *vre-*
unul care să poată dà ploaie? Sau oare
cerurile *de sine* dau ploaie? Oare nu *ești*
tu acela, o Doamne, Dumnezeul nostru?
Deaceea sperăm în tine: Căci tu faci
toate acestea.

Prăpădirea poporului e neîncunjurabilă; dar rămășița va aflà har.

15 Și *iarăși* a zis Domnul către mine:
[a]Chiar [b]Moisi [c]și Samuel de ar stà
înaintea mea, Sufletul meu *n'ar fi* pentru
poporul acesta; Alungă-*i* dela fața mea,
ca să se ducă. 2 Și va fi, de-ți vor zice:
Unde să ne ducem? Atuncia le vei răs-
punde: Așà zice Domnul: [d]Câți *sunt ho-*
tărîți spre moarte, la moarte: Și câți
spre sabie, la sabie, Și câți spre foamete,
la foamete; Și câți spre prinsoare, la
prinsoare. 3 Căci [e] hotărît-am asupra
lor patru neamuri *de pedepse,* zice
Domnul, Sabie, ca să ucidă; și câni, ca
să sfâșie: [f]Paserile cerului și fiarele pă-
mântului, Ca să mănânce și să strice.
4 Și-i voiu dà [g]apăsărei tutulor regate-
lor pământului. Pentru [h] Manase, fiul
lui Hezekia, regele lui Iuda, Pentru câte
a făcut în Ierusalim. 5 Căci [i]cui îi va
fi milă de tine, Ierusalime? Sau cine
va jelì pentru tine? Și cine se va în-
toarce, ca să te întrebe de sănătate!
6 [j]Tu m'ai părăsit, zice Domnul, Ai
[k]mers îndărăt; Deaceea voiu întinde
mâna mea asupra ta, și te voiu stricà:
Căci [l]sunt sătul de a miluì. 7 Și-i
voiu vânturà cu vânturătoare în porțile
țării. *Îi* voiu lipsì de copii, *și* voiu ni-
micì pre poporul meu: *Căci* [m]nu se întorc
dela căile lor. 8 Văduvele lor se vor
înmulțì mai mult decât nisipul mării:
Adus-am asupra lor, asupra mumei tâ-
nărilor *lor,* Un prădător în amează-zi.
Făcut-am să cadă asupră-le deodată cu-
tremur și spaimă. 9 [n]Ceeace născuse
șeapte, *acum* lâncezește, Își dă sufletul,

n Prov. 1. 28.
o Cap. 6. 20.
p Cap. 9. 16.
q Cap. 4. 10.
r Cap. 27. 10.
s Cap. 23. 21.
t Cap. 5. 12, 13.
u Ps. 79. 3.
v Cap. 9. 1.
x Cap. 8. 21.
y Ezec. 7. 15.
z Plân. 5. 22.

Capul 15.
a Ezec. 14. 14, etc.
b Esod. 32. 11, 12.
c 1 Sam. 7. 9.
d Zech. 11. 9.
e Lev. 26. 16, etc.
f Deut. 28. 26.
g Deut. 28. 25.
h 2 Reg. 21. 11, etc.
i Isa. 51. 19.
j Cap. 2. 13.
k Cap. 7. 24.
l Osea 13. 14.
m Isa. 9. 13.
n 1 Sam. 2. 5.

[o] Îi apune soarele încă ziuă *fiind*. Ru-
șinatu-s'a, și a roșit: Și rămășița lor o
voiu da săbii, Înaintea inamicilor lor,
zice Domnul. 10 [p] Vai de mine muma
mea, Că m'ai născut, *ca să fiu* bărbat
de ceartă, și bărbat de sfadă țării în-
tregi! Nici nu am împrumutat *pre
cinevà*, nici nu m'am împrumutat dela
el, *Și totuși* toți mă blastemă. 11 Zis'a
Domnul: Cu adevărat te voiu mântuì
spre binele *tău*. Face-voiu ca [q] inamicul
să te cruțe În timpul nenorocirii și al
strâmtorării. 12 Oare frânge-va fierul
pre fierul dela mează-noapte și arama?
13 Avutul tău, și tezaurele tale le voiu
dà [r] pradă fără preț; Și *acestea* pentru
toate păcatele tale, și în toate hotarele
tale. 14 Și *te* voiu duce cu inamicii
tăi [s] Într'un pământ, *pre care* tu nu-*l*
cunoști; Pentru că focul mâniei mele a
isbucnit, *și* s'a aprins asupra voastră.

Cuvinte de mângăiere deosebite pentru Ieremia.

15 Tu, Doamne, [u] o știi: adu-ți aminte
de mine, Și caută la mine, și [v] mă răs-
bună de cei-ce mă urmăresc: Cu înde-
lunga ta răbdare nu mă răpì: Cu-
noaște, că [x] pentru tine ocară am suferit.
16 *Cum* au ajuns cuvintele tale, [y] sor-
bitu-le-am: Și [z] cuvântul tău fost-a mie
bucurie și veselie inimii mele! Căci eu
mă numesc după numele tău, Doamne,
Dumnezeul oștirilor! 17 În adunarea
celor veseli n'am șezut, nici nu m'am
veselit *cu ei;* Șezut-am singur pentru
inspirațiunea ta: Căci tu m'ai umplut
de mânia *ta*. 18 De ce durerea mea
este nesfârșită, Și rana mea atât de grea,
că nu poate a se vindecà? Au fi-vei
pentru mine ca *izvorul* cel amăgitor?
Ca apele *ce* nu țin? 19 Deaceea așà
zice Domnul: Dacă te vei întoarce, eu
te voiu reașezà, *Și* vei stà înaintea mea:
Și de vei deosebì ce *este* de preț *și ce
este* fără preț, Vei fi ca gura mea; Ei
să se întoarcă la tine, Dar tu să nu te
întorci la ei. 20 Și te voiu face *să fii* către
acest popor zid tare de aramă; Se vor
luptà cu tine, dar nu te vor biruì: Căci
eu *sunt* cu tine, ca să te mântui, Și să
te scap, zice Domnul. 21 Da, te voiu
scăpà din mâna celor răi, Și te voiu
mântuì din mâna celor ce *te* îngrozesc.

Pustiirea și surghiunul Iudei din pricina idolatriei sale.

16 Și cuvântul Domnului a fost către
mine, zicând: 2 Femeie să nu-ți
iei, Nici să nu ai fii, nici fete în locul
acesta. 3 Căci așà zice Domnul De
fiii și fetele născuți în acest loc, Și de
mumele lor, care i-au născut, Și de pă-
rinții lor, care i-au făcut în pământul
acesta: 4 Ei vor murì de [a] boală grea;
Nu vor fi [b] plânși, nici îmmormântați;
Vor ajunge [c] ca gunoiul pre fața pămân-
tului: Și se vor nimicì de sabie și de
foame; Și [d] cadavrele lor vor ajunge de
hrană Paserilor cerului și fiarelor pă-
mântului. 5 Căci așà zice Domnul:
[e] Să nu întrì în casă de jale, Nici să
te duci să jelești, sau să plângi pentru
dânșii; Căci tras-am dela poporul acesta
pacea mea, Bunătatea și îndurarea *mea*,
zice Domnul. 6 Murì-vor și cei mari
și cei mici în pământul acesta: Nu vor
fi îmmormântați, [f] nici plânși; Nici nu
[g] face tăieri în *corpurile lor,* Nici nu
[h] se vor pleșuvì pentru dânșii; 7 Nici
le va împărțì *carevà pâni* în timpul
jelirei, Ca să-i mângăie pentru cel mort;
Nici nu-i va [i] adăpà cu păharul mângă-
ierii, Pentru părintele lor sau pentru
muma lor. 8 Să nu întrì în casă de
ospăț, Ca să șezi cu dânșii mâncând și
bând. 9 Căci așà zice Domnul, Dum-
nezeul oștirilor și al lui Israel: Iată,
[j] voiu face ca să înceteze din locul
acesta, Înaintea ochilor voștri și în zilele
voastre, Vocea bucuriei și vocea veseliei,
Vocea de mire și vocea de mireasă.
10 Și va fi, când vei spune poporului
acestuia toate cuvintele acestea, și-ți
vor zice: [k] De ce Domnul a cuvântat
toată nenorocirea aceasta mare asu-

o Amos 8. 9. p Iov 3. 1, etc. q Cap. 39. 11, 12. r Ps. 44. 12. s Cap. 16. 13. t Deut. 32. 22. u Cap. 12. 3. v Cap. 11. 20. x Ps. 69. 7. y Ezec. 3. 1, 3. z Iov 23. 12.

Capul 16. a Cap. 15. 2. b Cap. 22. 18. 19. c Ps. 83. 10. d Ps. 79. 2. e Ezec. 24. 17, 22. 23. f Cap. 22. 18. g Lev. 19. 28. h Isa. 22. 12. i Prov. 31. 6. 7. j Isa. 24. 7, 8. k Deut. 29. 24.

pră-ne? și care *este* fărădelegea noastră?
și care *este* păcatul nostru, cu care am
păcătuit asupra Domnului, Dumnezeul
nostru? 11 Atuncia să le răspunzi:
[l]Pentru că m'au părăsit părinții voștri,
zice Domnul. Și au urmat după alți zei.
Le-au servit, și li-s'au închinat. Dar
pre mine părăsitu-m'au, și n'au păzit
legea mea: 12 Și voi ați făcut[m] mai
rău decât părinții voștri: Și iată, [n] fiecare
din voi umblă după învârtoșarea inimii
sale celei rele. Nevoind să mai ascultați
de mine; 13 [o]Deaceea vă voiu aruncà
din pământul acesta, [p]Într'un pământ,
pre care nu l-ați cunoscut, *nici* voi, nici
părinții voștri: Și acolo veți servì altor
zei ziua și noaptea: Căci nu voiesc a vă
face îndurare.

Readucerea lui Israel din Babilon.

14 Deaceea iată [q]venì-vor zilele, zice
Domnul. Când nu se va mai zice: Viu
este Domnul! Care a scos pre fiii lui Is-
rael din pământul Egiptului: 15 Ci: Viu
este Domnul! Care a scos pre fiii lui
Israel din pământul dela meazâ-noapte.
Și din toate țările, unde i-a alungat:
Căci [r]îi voiu întoarce iarăși în pământul
lor. Pre care l-am dat părinților lor.
16 Iată, trimite-voi [s]pescari mulți, zice
Domnul. Care-i vor pescuì: Și după
aceea trimite-voiu vânători mulți. Care-i
vor vânà depe toți munții. Depe
toate colinele și din toate crăpăturile
stâncilor. 17 Căci [t]ochii mei *sunt în-
dreptați* în spre toate căile lor; Ele nu
sunt ascunse dela fața mea. Nici fără-
delegea lor nu este ascunsă de dinaintea
ochilor mei. 18 Dar mai întâiu răs-
plătì-voiu [u]îndoit fărădelegea lor și pă-
catul lor. Pentru că [v]au pângărit pă-
mântul meu: Cu urîciunile și spurcă-
ciunile lor cele fără de vieață. Au
umplut moștenirea mea. 19 Doamne,
[x]puterea mea, cetatea mea, Și [y]scăpa-
parea mea în zi de strâmtorare! La tine
venì-vor popoarele dela marginile pă-
mântului. Și vor zice: Cu adevărat,
părinții noștri au moștenit minciună.
Deșertăciune, și lucruri [z]fără de folos.
20 Au omul *cade-se* să-și facă zei. Pre
cei-ce nu *sunt* zei? 21 Deaceea iată,
îi voiu face de astădată să cunoască.
Îi voiu face să cunoască mâna mea și
puterea mea: Și vor cunoaște, că nu-
mele meu *este* Domnul.

*Pedepsirea idolatriei, a bizuirii în oameni,
a amăgirii.*

17 Păcatul lui Iuda scris *este* cu [a]con-
deiu de fier. Cu muchie de diamant:
Este [b]săpat pe tabla inimii lor. Și pe
coarnele altarelor voastre. 2 Ca amin-
tirea fiilor lor, *așà* le *sunt și* altarele și
[c]Astarteele lor. De lângă arborii verzi,
pe colinele înalte. 3 *Ierusalime*, munte
cu câmp *cu tot!* [d]Dà-voiu prăzii avutul
tău *și* toate tezaurele tale. *Și* înălțimile
tale, pentru păcatul *ce l-ai făcut* în toate
cuprinsurile tale.

4 Și tu pentru păcatul tău vei lăsà în
liniște Moștenirea ta, pre care eu ți-am
dat-o, Și te voiu face să servești pre
inamicii tăi Într'un [e]pământ, pre care
nu l-ai cunoscut: Căci [f]foc ați aprins
în mânia mea. *Care* va arde în veci.
5 Așà zice Domnul: [g]Blestemat *fie*
omul ce se încrede în om. Și-și face
[h]din carne sprijinul său, Și inima
căruia se depărtează de Domnul.
6 Fi-va el [i]ca un *arbore* sec într'un
deșert. Și [j]nu va vedeà venirea binelui;
Ci locuì-va în locuri uscate în deșert.
[k]*Într'*un pământ sărat și nelocuit.
7 [l]Binecuvântat *este* omul ce se în-
crede în Domnul. Și a cărui speranță
este Domnul: 8 Fi-va el [m]ca un ar-
bore sădit lângă ape. *Ce* întinde rădă-
cinele sale până la râu, Și nu simte ve-
nirea arșiței; Deaceea verde îi este
frunza. Și nu se teme de anul de secetă.
Nici nu încetează de a face fructe.
9 Inima mai înșelătoare decât totul *este*.
Și stricată foarte; cine poate să o cu-
noască? 10 Eu, Domnul, [n]cercetez
inima. Cere rărunchii, [o]Ca să dau fie-

[l] Deut. 29. 25. [m] Cap. 7. 26. [n] Cap. 13. 10. [o] Deut. 4. 26. [p] Cap. 15. 14. [q] Isa. 43. 18. [r] Cap. 24. 6. [s] Amos 4. 2. [t] Iov 34. 21. [u] Isa. 40. 2. [v] Ezec. 43. 7, 9. [x] Ps. 18. 2. [y] Cap. 17. 17. [z] Isa. 44. 10.

Capul 17. [a] Iov 19. 24. [b] Prov. 3. 3. [c] Isa. 1. 29. [d] Cap. 15. 13. [e] Cap. 16. 13. [f] Cap. 15. 14. [g] Isa. 30. 1, 2. [h] Isa. 31. 3. [i] Cap. 48. 6. [j] Iov 20. 17. [k] Deut. 29. 23. [l] Ps. 2. 12. [m] Iov 8. 16. [n] 1 Sam. 16. 7. [o] Ps. 62. 12.

căruia după urmările sale. *Și* după fruc-
tul faptelor sale. 11 *Precum* potâr-
nichea crește *puii*, pre cari nu i-a născut.
Așà și cel ce adună cu nedreptul avuții.
[p] Le va lăsà în mijlocul zilelor sale. Și la
sfârșitul său va fi [q] un nebun. 12 Lo-
cul templului nostru *este* Un scaun de mă-
rire, *înălțat* dela început. 13 Doamne.
[r] speranța lui Israel! [s] Toți cei ce
te părăsesc se vor rușinà. *Și* cei ce se
abat *dela tine*. vor fi [t] scriși în țărână;
Pentru că au părăsit pre Domnul, [u] is-
vor de apă vie. 14 Doamne. vindecă-
mă. și voiu fi vindecat: Mântuie-mă. și
voiu fi mântuit; Căci [v] tu *ești* lauda mea.
15 Iată. aceștia zic către mine: [x] Unde
este cuvântul Domnului? Să vină acum!
16 Dar eu [y] nu m'am dat îndărăt de a
te urmà. ca un păstor. Nici n'am dorit
ziua nenorociri; Tu bine *o* știi: Cele
ieșite din buzele mele sunt *drepte* înain-
tea ta. 17 Nu-mi fi de spaimă, [z] Tu.
speranța mea în zi de nenorocire!
18 [a] Rușineze-se cei ce mă urmăresc.
Dar [b] nu eu să mă rușinez: Spăimânte-
se ei, Dar nu eu să mă spăimânt; Adă
asupra lor ziua nenorocirii, Și [c] sdro-
bește-i cu sdrobire îndoită.

Porunca de a sfințì sabatul.

19 Așà zice Domnul către mine:
Mergi și stai în poarta fiilor poporului,
prin care întră și prin care ies regii lui
Iuda, și în toate părțile Ierusalimului;
20 Și zi către dânșii: [d] Ascultați cuvân-
tul Domnului, regi ai lui Iuda, și tot
Iuda, precum și toți locuitorii Ierusali-
mului, cari întrați prin porțile acestea?
21 Așà zice Domnul: [e] Luați seamă
asupră-vă, și să nu purtați sarcină în
ziua sabatului. nici să *o* aduceți prin
porțile Ierusalimului; 22 Nici să scoa-
teți sarcina din casele voastre în ziua
sabatului, și nici o muncă să nu faceți;
ci sfințiți ziua sabatului, precum am
[f] poruncit părinților voștri. 23 [g] Dar
ei n'au ascultat. nici n'au plecat urechea
lor. ci și-au întărit cerbicia lor, ca să
nu audă, și să nu primească învățătură.
24 Și va fi, de mă veți ascultà, zice Dom-
nul, neaducând sarcină prin porțile ce-
tății acesteia în ziua sabatului; și de
veți sfințì ziua sabatului. nefăcând nici
un lucru într'însa: 25 [h] Atuncia vor
întrà prin porțile cetății acesteia regi și
mai mari, șezând pe tronul lui David.
trași în trăsuri și călări. ei și mai marii
lor. oamenii lui Iuda și locuitorii Ieru-
salimului: și cetatea aceasta va fi locu-
ită în veci. 26 Și vor venì din cetățile
lui Iuda. și din [i] împrejurimile Ierusali-
mului. și din pământul lui Beniamin.
dela [j] șes, dela munți și dela [k] meazăzi
aducând ardere de tot și jertfe, daruri de
pâne și tămâieri. și aducând [l] jertfe de
mulțumire în casa Domnului. 27 Dar
de nu mă veți ascultà. ca să sfințiți ziua
sabatului. și să nu purtați sarcină, și să
nu întrați prin porțile Ierusalimului în
ziua sabatului; atuncia [m] voiu aprinde
foc în porțile lui, care va arde palaturile
Ierusalimului și nu se va stinge.

Pocăința te păstrează, nepocăința te prăpădește.

18 Cuvântul ce a fost către Ieremia
dela Domnul, zicând: 2 Scoală-te,
și pogoară-te în casa olarului, și acolo
voiu face să auzi cuvintele mele. 3 Deci
pogorîtu-m'am în casa olarului; și iată,
lucrà cu roata. 4 Și s'a stricat în mâ-
nile olarului vasul din lut, pre care-l
făcuse: și făcù un alt vas, așà cum îi
plăcù olarului să-*l* facă. 5 Atuncia a
fost cuvântul Domnului către mine, zi-
când: 6 Casă a lui Israel! [a] Au nu pot
eu să vă fac, Precum acest olar? zice
Domnul. Iată, [b] precum lutul în mânile
olarului. Așà *sunteți* și voi. casă a lui
Israel. în mâna mea. 7 În clipa, *în
care* voiu zice de un popor sau de un
regat, Că-*l* voiu [c] smulge și-*l* voiu surpà,
și-*l* voiu nimicì; 8 [d] Dacă acel popor.
de care am vorbit. Se va întoarce dela
răutatea lui: *Atuncia și* [e] eu mă voiu
căì de răul, ce am voit să-i fac. 9 Și
în clipa, *în care* voiu zice de un popor

[p] Ps. 55. 23. [q] Luc. 12. 20. [r] Cap. 14. 8. [s] Ps. 73. 27. [t] Luc. 10. 20. [u] Cap. 2. 13. [v] Deut. 10. 21. [x] Isa. 5. 19. [y] Cap. 1. 4, etc. [z] Cap. 16. 19. [a] Ps. 35. 4. [b] Ps. 25. 2. [c] Cap. 11. 20. [d] Cap. 19. 3. [e] Num. 15. 32, etc. [f] Esod. 20. 8. [g] Cap. 7. 24. 26. [h] Cap. 22. 4. [i] Cap. 32. 44. [j] Zech. 7. 7. [k] Zech. 7. 7. [l] Ps. 107. 22. [m] Amos 1. 4. 7, 10. 12.

Capul 18. [a] Isa. 45. 9. [b] Isa. 64. 8. [c] Cap. 1. 10. [d] Ezec. 18. 21. [e] Cap. 26. 3.

sau de un regat, Că-*l* voiu zidì și-*l* voiu
sădì: 10 Dacă va face rău înaintea mea,
și nu va ascultà de vocea mea: Atuncia
și eu mă voiu căì de binele, ce am zis
că-i voiu face. 11 Și acum spune băr-
baților lui Iuda, Și locuitorilor Ierusali-
mului, zicând: Așà zice Domnul: Iată,
eu pregătesc rele asupră-vă: Și uneltesc
plan în contra voastră; [f] Întoarceți-vă
deci fiecare dela calea sa cea rea, Și în-
dreptați urmările voastre și faptele
voastre. 12 Dar ei au zis: [g] Înzădar:
Căci vom urmà cugetelor noastre, Și fie-
care va face *după* învârtoșarea inimii
sale celei rele. 13 Deaceea așà zice
Domnul: [h] Întrebați acum popoarele,
Cine a auzit unele ca acestea? Fecioara
lui Israel a făcut [i] un lucru grozav foarte.
14 Lăsà-va oare *cinevà* pentru locuri
stâncoase un câmp *udat de* omătul Li-
banului? Au lăsà-va *cinevà*, *pentru* ape
depărtate, să se usuce apele cele reci ce
curg *din fântâna sa*? 15 Totuși popo-
rul meu [j] m'a uitat, a tămâiat [k] deșer-
tăciunei, Și s'a abătut din calea lor, *din*
[l] căile cele vechi: Au umblat pe cărări,
pe căi nebătute; 16 Punând pământul
lor în [m] pustiire, într'o [n] batjocorire ne-
sfârșită: Tot insul ce trece printr'însul
rămâne uimit, și clatină din capul său.
17 [o] Împrăștià-voi pre ei de dinaintea
inamicului, [p] ca cu vântul de răsărit;
[q] Arătà-le-voiu dosul și nu fața în ziua
nenorocirii lor.

Tânguirea și rugăciunea lui Ieremia.

18 Atuncia zis-au: [r] Veniți, și să
facem uneltiri asupra lui Ieremia: [s] Căci
legea nu va pierì dela preot, Nici sfatul
dela înțelept, Nici cuvântul dela profet:
Haideți, și să-l lovim cu limba, și să nu
luăm seamă la cuvintele lui! 19 Ia
seamă la mine, Doamne, Și auzi vocea
celor ce se ceartă cu mine. 20 [t] Au cu
rău se răsplătește binele? Căci au săpat
groapă pentru vieața mea. Adu-ți aminte
cum am stat înaintea ta, ca să vorbesc
de bine pentru dânșii, Ca să întorc mâ-
nia ta dela dânșii. 21 Deaceea dă pre
fiii lor foametei, Și pre ei dă-i săbiei:
Femeile lor să fie lipsite de copii și *să*
ajungă văduve; Bărbații lor să fie loviți
de moarte, *Și* tânării lor *să fie* bătuți de
sabie în luptă. 22 Auză-se strigăt din
casele lor, când cetele aduse de tine *vor*
cădeà de o dată asupră-le: Căci au să-
pat groapă, ca să mă prindă, Și au as-
cuns curse pentru picioarele mele. 23 Tu,
Doamne, *cel ce* cunoști toate sfaturile
lor împotriva mea, pentru uciderea *mea*,
Nu le iertà fărădelegea, Și păcatul lor
să nu-l ștergi de dinaintea ta: Fie răs-
turnați înaintea ta: Lucrează împotriva
lor în timpul mâniei tale.

Pustiirea Ierusalimului închipuită prin
spargerea unui borcan.

19 Așà zice Domnul: Du-te și cum-
pără-*ți* un vas de lut de olar, și ia
cu tine câțivà din bătrânii poporului și
din cei mai bătrâni ai preoților: 2 Și
ieși în [a] Valea Fiului lui Hinnom, care
este la intrarea porții olarilor, și pro-
clamă acolo cuvintele ce-ți voiu spune,
3 Și [b] zi: Ascultați cuvântul Domnului,
regi ai lui Iuda, și locuitori ai Ierusa-
limului! Așà zice Domnul, Dumnezeul
oștirilor și al lui Israel: Iată eu voiu
aduce asupra locului acestuia nenorociri,
de cari tot cel ce le va auzì, îi vor [c] țipà
urechile. 4 Pentru că [d] m'au părăsit,
au pângărit locul acesta, și au tămâiat
aici altor zei, pre care nu-i cunoscuseră,
nici ei, nici părinții lor, nici regii lui
Iuda; și au umplut locul acesta de [e] sân-
gele nevinovaților: 5 Și [f] au zidit în-
nălțimi lui Baal, ca să ardă pre fiii lor
în foc, *drept* arderi de tot lui Baal:
[g] aceea ce n'am poruncit, nici n'am vor-
bit, și nici în gând nu mi-a venit: 6 De
aceea iată, venì-vor zilele, zice Domnul,
când locul acesta nu se va mai numì
Tofet, nici [h] Valea Fiului lui Hinnom,
ci Valea Tăierei. 7 Și voiu nimicì
în locul acesta sfatul lui Iuda și al Ieru-
salimului; [i] și-i voiu face să cadă de sa-

[f] 2 Reg. 17. 13. [g] Cap. 2. 25. [h] 1 Cor. 5. 1. [i] Cap. 5. 30. [j] Car. 2. 13, 32. [k] Cap 10. 15. [l] Cap. 6. 16. [m] Cap. 19. 8. [n] Mic. 6. 16. [o] Cap. 13. 24. [p] Ps. 48. 7. [q] Cap. 2. 27. [r] Cap. 11. 19. [s] Lev. 10. 11. [t] Ps. 109. 4, 5.

Capul 19. [a] Ios. 15. 8. [b] Cap. 17. 20. [c] 1 Sam. 3. 11. [d] Deut. 28. 20. [e] 2 Reg. 21. 16. [f] Cap. 7. 31, 32. [g] Lev. 18. 21. [h] Ios. 15. 8. [i] Lev. 26. 17.

bie înaintea inamicului lor, și de mâna
celor ce caută vieața lor; și [j] cadavrele
lor le voiu dà spre mâncare paserilor
cerului și fiarelor pământului; 8 Și
voiu preface această cetate într'un [k] de-
șert și în batjocură: tot cel ce va trece
pe lângă ea va rămâneà îngrozit, și
batjocurindu-o va fluerà pentru toate
rănile ei. 9 Și voiu face, ca să mă-
nânce [l] carnea fiilor lor și carnea fetelor
lor: și va mâncà fiecare carnea amicu-
lui său în *timpul* împresurării și al
strâmtorării, cu care inamicii lor și cei
ce caută vieața lor îi vor strâmtorà.
10 [m] Atuncia să strici vasul înaintea
ochilor oamenilor, ce vor ieșì cu tine;
11 Și să zici cătră ei: Așà zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor: [n] Așà voiu sfărâmà
pre acest popor și această cetate, precum
sfărâmă *careva* vasul olarului, ce nu se
mai poate drege; și vor [o] înmormântà
în Tofet, ne *mai fiind* loc de înmor-
mântare *aiurea*. 12 Așà voiu face lo-
cului acestuia, zice Domnul, și locuito-
rilor lui, și voiu face cetatea aceasta
asemenea Tofetului. 13 Și casele Ieru-
salimului și casele regilor lui Iuda vor
fi necurate, [p] ca locul Tofetului, cu toate
casele, pe acoperișul cărora tămâiară
tutulor oștirilor cerești, și vărsară liba-
țiuni altor zei. 14 Atuncia s'a întors
Ieremia din Tofet, unde Domnul l-a
trimis să profețiască; și stând în curtea
casei Domnului, zis-a către tot poporul:
15 Așà zice Domnul, Dumnezeul oști-
rilor și al lui Israel: Iată, voiu aduce
asupra cetății și asupra tutulor orașelor
ei toate nenorocirile, câte am hotărât
asupră-i; pentru că și-au întărit cerbi-
cea lor, neascultând cuvintele mele.

Ieremia înpilat de către Pașur, vestește prinsoarea babilonică.

20 Dar Pașur, fiul lui [a] Immer, preo-
tul, care *erà* și supraveghetor în
casa Domnului, auzind pre Ieremia pro-
fețind lucrurile acestea: 2 Atuncia
Pașur lovì pre Ieremia, profetul, și l-a
pus în butucul din poarta de sus a lui
Beniamin, în casa Domnului. 3 Și a
doua zi a scos Pașur pre Ieremia din
butuc: și Ieremia a zis către el: Dom-
nul nu te-a chemat Pașur, *(Noroc din
toate părțile)*, ci Magor-Misabib *(spai-
mă în toate părțile)*. 4 Căci așà zice
Domnul: Iată, eu te voiu face de spaimă
ție și tutulor amicilor tăi; și vor cădeà
de sabia inamicilor lor, și ochii tăi vor
vedeà *aceasta*; și voiu dà pre tot Iuda
în mâna regelui Babilonului, care îi va
duce prinși la Babilon, și-i va ucide
cu sabie. 5 [b] Și voiu dà toată averea
cetății acesteia, și tot câștigul ei, și
toate cele de preț ale ei, și toate te-
zaurele regilor lui Iuda, în mâna ina-
micilor lor, care-i vor prădà, îi vor
luà, și-i vor duce la Babilon. 6 Și tu,
Pașur, și toți cei ce locuesc în casa
ta, veți merge în prinsoare; și tu vei
venì la Babilon, acolo vei murì, și
acolo te vor înmormântà pre tine și
pre toți amicii tăi, cărora le-ai [c] profe-
țit minciuni.

Ieremia se vaită, că s'a făcut profet.

7 Doamne, amăgitu-m'ai, și m'am
amăgit: [d] Tu ai fost mai tare decât
mine, și ai biruit, [e] Ajuns-am de râs în
toate zilele: Fiecare mă batjocurește.
Căci de câte ori vorbesc, 8 [f] Țip *pentru*
silnicie, și strig *pentru* dărăpănarea *ce
mi-se face.* Căci cuvântul Domnului mi
s'a făcut, Spre rușine și batjocură în
toate zilele. 9 Deci zisu-*mi*-am: Nu
voiu amintì de Domnul, Nici nu voiu
mai vorbì în numele lui; Dar *cuvântul
său* erà în inima mea ca un [g] foc aprins,
închis în oasele mele; Ostenitu-m'am
purtându-le, și [h] nu mai pot. 10 [i] Căci
am auzit ocări dela mulți: frică din
toate părțile; Ei *zic*: Pârâți-*l*; îl vom
pârî; [j] Toți câți erau în pace cu mine
pândit-au greșelile mele, *zicându-și*:
Poate se va amăgì, și-l vom biruì, Și
ne vom răsbunà de dânsul. 11 Dar
Domnul *este* cu mine, ca un viteaz pu-

j Ps. 79. 2.
k Cap. 18. 16. Plân. 4. 10.
m Cap. 51. 63, 64.
n Ps. 2. 9.
o Cap. 7. 32.
p 2 Reg. 23. 10.
—
Capul 20.
a 1 Cron. 24, 14.
b 2 Reg. 20. 17.
c Cap. 14. 13, 14.
d Cap. 1 6. 7.
e Plân. 3. 14.
f Cap. 6. 7.
g Iov 32. 18, 19.
h Iov 32. 18.
i Ps. 31. 13.
j Iov 19. 19.
—

ternic; Deaceea cei ce mă urmăresc
vor cădeà, și nu vor biruì: Se vor ru-
șinà foarte, că nu vor isbutì. *Cu* rușine
vecinică, *ce* nu se va mai uità. 12 Da,
Doamne, *Dumnezeul* oștirilor, cel ce
incerci pre cel drept, Cel ce vezi ră-
runchii și inima. Lasă-mă să văd răs-
bunarea ta asupra lor; Căci ție ți-am
încredințat judecata mea. 13 Cântați
Domnului, lăudați pre Domnul. Căci
a mântuit vieața săracului din mâna
celor răi. 14 Blestemată *fie* ziua, în
care m'am născut: *Aceea* zi în care
muma mea m'a născut, să nu fie bine-
cuvântată. 15 Blestemat *fie* omul,
care a dat de știre părintelui meu,
Zicând: Ți-s'a născut un fiu, Bucu-
rându-l foarte. 16 Omul acela fie ca
cetățile, Pre care Domnul le-a stricat,
și fără îndurare; Să se audă dimineața
strigătul *său*, Și la amează-zi urletele
sale. 17 De ce n'am fost ucis din
mitra *mumei* mele, De ce muma mea
n'a fost mormântul meu, Sau *de ce*
mitra ei *n'a rămas* pururea îngrecată
de mine? 18 De ce am ieșit din mitră,
Ca să văd osteneala și întristarea, Să
se sfârșească zilele mele cu rușine?

La întrebarea lui Zedekia, Ieremia vestește dărâmarea Ierusalimului și care e unica cale a scăpării.

21 Cuvântul ce a fost dela Domnul
către Ieremia, când a trimis la
dânsul regele Zedekia pre [a] Pașur, fiul
lui Melchia, și pre [b] Zefania, fiul lui
Maaseia, preotul zicând: 2 [c] Întreabă,
rogu-te, pre Domnul pentru noi; căci
Nebucodonosor, regele Babilonului, se
luptă cu noi; poate că Domnul va lucrà
pentru noi după toate minunile sale,
ca *acela* să se ducă dela noi. 3 Și Ie-
remia le-a răspuns: Așà să spuneți lui
Zedekia: 4 Așà zice Domnul, Dum-
nezeul lui Israel: Iată, armele de res-
bel, ce *sunt* în mânile voastre, cu care
vă luptați asupra regelui Babilonului și
al Chaldeilor, ce vă împresoară, le voiu
intoarce de din afară zidurilor *voastre*,
și le [d] voiu strânge în mijlocul cetății
acestia; 5 Și mă voiu luptà asupra
voastră cu [e] mână întinsă și cu braț pu-
ternic, cu mânie și furie și cu aprindere
mare. 6 Și voiu lovì pre locuitorii ce-
tății acesteia, și om și vite; și vor murì
de ciumă mare. 7 Și după acestea,
zice Domnul, [f] voiu dà pre Zedekia, re-
gele lui Iuda, pre servii săi, pre popor,
și pre cei ce vor fi rămași în cetatea
aceasta, după ciumă, sabie și foamete,
în mâna lui Nebucodonosor, regele Ba-
bilonului, și în mâna inamicilor lor, în
mânile celor ce caută vieața lor; și el
îi va lovì cu ascuțitul săbiei: [g] nu-i va
cruțà, nici nu va compătimì *cu dânșii*,
și nici nu se va îndurà *de dânșii*. 8 Și
poporului acestuia să zici: Așà zice
Domnul: Iată [h] eu vă pun înainte calea
vieții și calea morții: 9 Cine [i] va ră-
mâneà în cetatea aceasta va murì de
sabie, de foamete sau de ciumă; iar
cine va ieșì, și va trece la Chaldeii ce
vă împresoară, va trăì, [j] și vieața lui îi
va fi drept pradă. 10 Căci [k] pus-am
fața mea preste cetatea aceasta spre
rău, dar nu spre bine, zice Domnul:
și [l] se va dà în mânile regelui Babilonu-
lui, care [m] cu foc o va arde. 11 Și către
casa regelui lui Iuda *vei zice:* Ascultați
cuvântul Domnului, 12 *Voi din* casa
lui David! Așà zice Domnul: [n] Judecați
drept [o] dimineața, și mântuiți pre cel
prădat din mânile apăsătorului; ca nu
cumvà mânia mea să isbucnească, ca
un foc, și să ardă, fără ca să fie cine să
o stingă, pentru răutatea faptelor voastre.
13 Iată [p] *sunt și* împotrivă-ți, tu cel ce
zaci în vale, tu stânca câmpului, zice
Domnul: *sunt împotrivă-ți, tu* cel ce
zici: [q] Cine se va pogorî asupră-mi? și
cine va întrà în locuințele noastre?
14 Dar eu vă voiu pedepsì după [r] fruc-
tul faptelor voastre, zice Domnul; Căci
voiu aprinde foc în pădurile lui, care
va mistuì toate împrejurimile lui.

Capul 21.
a Cap. 38. 1.
b 2 Reg. 25. 18.
c Cap. 37. 3, 7.
d Isa. 13. 4.
e Esod. 6. 6.
f Cap. 37. 17.
g Deut. 28. 50.
h Deut. 30. 19.
i Cap. 38. 2, 17, 18.
j Cap. 39. 18.
k Lev. 17. 10.
l Cap. 38. 3.
m Cap. 34. 2, 22
n Cap. 22. 3.
o Ps. 101. 8.
p Ezec. 13. 8.
q Cap. 49. 4.
r Isa. 3. 10, 11.

Prorocire împotriva regilor Sallum (Ioahaș) Ioiachim și Iecónia.

22 Așà zice Domnul: Pogoară-te în
casa regelui lui Iuda, și vorbește
acolo cuvântul acesta, 2 Și zi: [a]As-
cultă cuvântul Domnului, rege al lui
Iuda! *tu* cel ce șezi pe tronul lui David,
tu, servii tăi și poporul tău. cari intrați
prin porțile acestea. 3 Așà zice Dom-
nul: [b]Faceți drept și dreptate. Și scă-
pați pre cel prădat din mânile apăsăto-
rului; Și [c]nu nedreptățiți, nici nu siluiți
Pre străin. pre orfan și pre văduvă; Și
nu vărsați în locul acesta sânge ne-
vinovat. 4 Căci de veți face aceasta.
[d]Atuncia vor întrà prin porțile casei
acesteia Regi ce șed pe tronul lui Da-
vid, Trași de trăsuri și călări, Ei, servii
lor și poporul lor. 5 Dar de nu veți
ascultà cuvintele acestea, [e]Mă jur pe
mine însu-mi. zice Domnul. Că casa
aceasta se va preface în ruini. 6 Căci
așà zice Domnul de casa regelui lu Iuda:
Tu-mi *ești* mie *ca* Galaadul, *și ca* un
vârf al Libanului; *Dar* te voiu preface
în pustiu, În cetăți nelocuite. 7 Și voiu
pregătì asupră-ți pierzători, Pre fiecare
cu armele sale, Și vor tăià [f]cedrii tăi
cei aleși, [g]Și-*i* vor aruncà în foc. 8 Și
popoare multe trecând pe dinaintea
acestei cetăți. Vor zice unul către altul:
[h]Dece Domnul a făcut astfel acestei
cetăți mari? 9 Și vor răspunde;
[i]Pentrucă părăsiră legământul Dom-
nului, Dumnezeului lor, Și se închinară
la alți zei, și le serviră 10 Nu plângeți
pre [j]cel mort, Și nu vă purtați în negru
pentru dânsul; Plângeți mai bine [k]pre
cel dus; Căci nu se va mai întoarce, Și
nu va mai vedeà pământul nașterii sale.
11 Căci așà zice Domnul De [l]Șallum,
fiul lui Iosia. regele lui Iuda, Care domnià
în locul lui Iosia părintele său, *Și* [m]care
a ieșit din locul acesta: Aicea nu se va
mai întoarce; 12 Ci va murì în locul.
În care l-au dus prins; Și nu va mai
vedeà pământul acesta. 13 [n]Vai de
cel ce zidește casa sa pe nedreptate. Și
cămările sale pe nedrept; [o]Cel ce se
servește de aproapele său pe nimica, Și
nu-i dă *plată*; 14 Cel ce zice: Îmi voiu
zidì casă mare Și cămări întinse: Și-i
face ferestre, Și *o* acopere cu cedru, și
o văpsește cu roșu. 15 Oare rege ești
ca să te întreci cu cedrii? [p]Au părintele
tău nu mâncà și beà *și el*? Și *când* făceà
drept și dreptate, Atuncia îi mergeà bine.
16 *Când* apărà dreptul săracului și lip-
sitului. Atuncia îi [q]mergeà bine: Au
aceasta nu *este* a mă cunoaște? zice
Domnul. 17 [r]Dar ochii tăi și inima
ta nu *sunt îndreptate* decât către sgâr-
cenia ta. Și la vărsarea de sânge nevi-
novat. Și către facerea apăsării și a sil-
niciei. 18 Deaceea așà zice Domnul
De Iehoiakim, fiul lui Iosia. regele lui
Iuda: [s]Nu-l vor plânge, *zicând*: [t]Vai
de fratele meu. și vai de soră mea! Nu-l
vor plânge, *zicând*: Vai doamne! și vai
măreția sa! 19 *Ci* [u]se va înmormântà
cu înmormântare de asin, Târât și arun-
cat dincolo de porțile Ierusalimului.
20 Suie-te *Ierusalime*, în Liban,Și strigă,
Ridică vocea ta din Basan. Și strigă din
Abarim! Pentru că au pierit toți iubiții
tăi. 21 Vorbit-am cu tine în *timpul*
prosperității tale: *Dar* ai zis: Nu voiesc
să ascult. [v]Aceasta *a fost* purtarea ta
din tânărețele tale. Că n'ai ascultat de
vocea mea. 22 Vântul va paște pre toți
[x]păstorii tăi, Și [y]iubiții tăi vor merge
în prinsoare; Atuncia te vei rușinà, și
vei roși, Pentru toată răutatea ta,
23 Tu care locuești în *lemn din* Liban,
Care faci cuibul tău în cedri, Cât ai să
fii vrednic de plâns. când vor venì du-
rerile asupră-ți, [z]Chinul, ca al unei
femei în facere! 24 Viu *sunt*! zice
Domnul, Și [a]dacă *tu*, Conia, fiul lui
Iehoiakim, regele lui Iuda, [b]Ai fi un
sigil pe mâna mea cea dreaptă, Chiar
și de acolo te-aș smulge. 25 Da, da-
te-voiu în mâna celor ce caută vieața ta,
Și în mânile *acelora* de ale căror fețe

Capul 22.
a Cap. 17. 20.
b Cap. 21. 12.
c Vers. 17.
d Cap. 17. 25.
e Ebr. 6. 13, 17.
f Isa. 37. 24.
g Cap. 21. 14.
h Deut. 29. 24, 25.
i 2 Reg 22. 17.
j 2 Reg. 22. 20.
k Vers. 11.
l 1 Cron. 3. 15.
m 2 Reg. 23. 34.
n 2 Reg. 23. 35.
o Iac. 5. 4.
p 2 Reg. 23. 25.
q Ps. 128. 2.
r Ezec. 19. 6.
s Cap. 16. 4, 6.
t 1 Reg. 13. 30.
u 2 Cron. 36. 6.
v Cap. 3. 25.
x Cap. 23. 1.
y Vers. 20.
z Cap. 6. 24.
a 2 Reg. 24 6, 8.
b Cânt. 8. 6.
—

te temi. În mânile lui Nebucodonosor,
regele Babilonului. Și în mâna Chaldei-
lor. 26 Și te voiu aruncà. pre tine, Și
pre muma ta. care te-a născut, Într'un
pământ străin. în care nu v'ați născut:
Și acolo veți murì; 27 Dar în pămân-
tul, unde doresc să se întoarcă. Acolo
nu se vor întoarce. 28 Acest om Conia.
este el oare un vas despreţuit *şi* sfărâ-
mat? O unealtă de nici o treabă? De ce
s'au asvârlit el și semânția lui, Și s'au
aruncat într'un pământ, pre care nu-l
cunosc? 29 O pământe! pământe! pă-
mânte! ascultă cuvântul Domnului.
30 Așà zice Domnul: Scrieți pe omul
acesta fără copii. Un om *ce* nu va pros-
perà în zilele lui; Căci nu va prosperà
din semânția lui nici un om. Care să
șeadă pe tronul lui David, Și să dom-
nească încă în Iuda.

Împotriva păstorilor răi. Făgăduința bunului păstor și rege din neamul lui David.

23 Vai [a]de păstorii. ce stric și risi-
pesc oile pășunii mele, Zice Dom-
nul. 2 Deaceea, așà zice Domnul,
Dumnezeul lui Israel, De păstorii ce
păstoresc pre poporul meu: Voi ați îm-
prăștiat oile mele, și le-ați alungat, Și
n'ați luat seamă de dânsele: [b]Iată, eu
vă voiu pedepsì Pentru răutatea fapte-
lor voastre, zice Domnul; 3 Și [c]voiu
adunà rămășița oilor mele Din toate ță-
rile, unde le-am alungat, Și le voiu
aduce iarăși la staulele lor. Și vor crește,
și se vor înmulțì. 4 Și voiu ridicà [d]păs-
tori preste dânsele. cari le vor păstorì:
Și nu se vor mai teme. nici se vor în-
spăimântà. Și *nici unul* dintr'înși nu va
lipsì. zice Domnul. 5 Iată. [e]vin zile
zice Domnul. Că voiu ridicà lui David
odraslă dreaptă, Și rege va domnì, și va
prosperà, [f]Și va face drept și dreptate
pe pământ. 6 [g]În zilele sale Iuda se
va mântuì. Și Israel [h]va locuì în sigu-
ranță; Și [i]acesta *este* numele lui. cu
care se va numì: Domnul. Mântuirea
Noastră. 7 Deaceea iată. [j]vin zile,
zice Domnul. Că nu vor mai zice: Viu
este Domnul, Care a scos pre fiii lui
Israel din pământul Egiptului; 8 Ci:
Viu *este* Domnul. Care a scos și care a
adus sămânța casei lui Israel Din pă-
mântul dela mează-noapte [k]și din toate
țările. unde-l alungasem: Și vor locuì
în pământul lor.

Mustrări și amenințări îndreptate către profeții cei mincinoși.

9 Către profeți. Inima mea se sfărâ-
mă în mine. Tremură [l]toate oasele
mele: Sunt ca omul cel beat, și ca omul
repus de vin, De teama Domnului, Și
de teama cuvintelor celor sfinte ale lui.
10 Căci [m]pământul *acesta* este plin de
adulteri; [n]Pentru blesteme jelește țara.
Și [o]pășunile pustiului s'au uscat: Pur-
tarea lor *este* răutatea. și puterea lor cu
nedreptate. 11 Căci [p]și profetul și
preotul au nelegiuit: Chiar și [q]în casa
mea eu am aflat răutățile lor. zice Dom-
nul. 12 [r]De aceea calea lor va ajunge
pentru ei, Ca *locurile* alunecoase în în-
tunerec: Vor fi împinși, și vor cădeà
într'însa; Căci [s]voiu aduce asupra lor
rele: Anul pedepsei lor, zice Domnul.
13 Văzut-am prostia și în profeții Sa-
mariei; [t]Au profețit în *numele lui* Baal.
și [u]au amăgit pre poporul meu Israel:
14 Și chiar între profeții Ierusalimului
am văzut un lucru înfricoșat: [v]Fac adul-
ter. [x]umblă cu minciuni, Și [y]împuter-
nicesc mânile răilor. *Așà* că nici unul
nu se întoarce dela răutatea sa: Toți
aceștia ajuns-au înaintea mea ca [z]So-
doma, Și locuitorii lui ca ai Gomorei.
15 Deaceea așà zice Domnul, *Dumne-
zeul* oștirilor, de profeți: Iată, eu îi voiu
nutrì cu [a]pelin, Și-i voiu adăpà cu apă
de fiere: Căci dela profeții Ierusalimului
Ieși nelegiuirea preste tot pământul
acesta. 16 Așà zice Domnul, *Dumne-
zeul* oștirilor: Nu ascultați cuvintele
profeților cari vă profețesc; Aceștia vă
ademenesc la deșertăciune. [b]Vorbind
viziuni din inima lor, Și nu din gura

Capul 23.
a Cap. 10. 21.
b Esod. 32. 34.
c Cap 32. 37.
d Ezec. 34. 23, etc.
e Isa. 4. 2.
f Ps. 72. 2.
g Deut. 33. 28.
h Cap. 32. 37.
i 1 Cor. 1. 30.
j Cap. 16. 14, 15.
k Isa. 43. 5. 6.
l Hab. 3. 16.
m Cap. 5 7, 8.
n Osea 4. 2 3.
o Cap. 9. 10.
p Cap. 6. 13.
q Cap. 7. 30.
r Ps. 35. 6.
s Cap. 11. 23.
t Cap. 2. 8.
u Isa. 9. 16.
v Cap. 29. 23.
x Vers. 26.
y Ezec. 13. 22.
z Deut. 32. 32.
a Cap. 8. 14.
b Cap. 14. 14.

Domnului. 17 Ei zic celor ce mă des-
prețuesc: *Așà* zice Domnul: [c] „Pace
veți aveà." Și *mai* zic către tot cel ce
umblă după învârtoșarea inimii sale:
[d] „Nu va venì răul asupra voastră."
18 Dar [e] cine a fost de față la sfătuirea
Domnului. Încât să fi priceput și să fi
auzit cuvântul său? Cine a ascultat cu-
vântul său. încât să-*l* fi auzit? 19 Iată.
[f] furtuna Domnului. furia *sa*. iese, Și
un vârtej puternic. Care va învăluì capul
celor nelegiuiți. 20 [g] Mânia Domnului
nu se va întoarce. Până ce nu se va face.
și până ce nu va întărì cugetările inimii
sale; [h] În zilele de apoi veți înțelege
aceasta pe deplin. 21 [i] N'am trimis
eu pre acești profeți. totuși ei au alergat:
Nu le-am vorbit. totuși ei profețesc.
22 Căci de ar fi [j] fost la sfătuirea mea,
Atuncia ar fi făcut pre poporul meu să
audă cuvintele mele. Și [k] i-ar fi întors
dela calea lor cea rea. Și dela răutatea
faptelor lor. 23 Oare *numai* de aproape
sunt Dumnezeu. zice Domnul, Și nu
sunt și de departe Dumnezeu? 24 *De*
[l] se ascunde cineva în locuri ascunse.
Au doară nu pot eu să-l văd? zice Dom-
nul; [m] Au nu umplu cerul și pământul?
zice Domnul. 25 Auzit-am ce zic pro-
feții. Cei ce profețesc în numele meu
minciună. Zicând: Am visat! am visat!
26 Până când va fi *aceasta* în inimile
profeților. ce profețesc minciuna? *Ale*
celor ce profețesc *numai* înșelăciunile
inimii lor: 27 Ei cugetă să facă pre
poporul meu Să uite numele meu prin
visurile lor, Pre care le spune unul al-
tuia, [n] Precum uitară părinții lor numele
meu pentru Baal. 28 Profetul care vi-
sează. să spună visul *său;* Și acela ce
are cuvântul meu, să proclame cuvântul
meu într'adevăr. Ce *are a face* paiele
cu grâul? zice Domnul. 29 Au nu *este*
ca un foc cuvântul meu? zice Domnul.
Și ca un ciocan. *ce* sfărâmă stânca?
30 Deaceea iată. [o] eu *sunt* împotriva
profeților. zice Domnul, Cari fură cuvin-
tele mele, unul dela altul. 31 Iată. eu
sunt împotriva profeților. zice Domnul.
Cari deprind limba lor, ca să zică:
Domnul zice. 32 Iată, eu *sunt* împo-
triva celora, ce profețesc visuri minci-
noase. zice Domnul, Și le spun și amă-
gesc pre poporul meu Cu minciunile lor
și cu [p] sumeția lor: Și tot nu i-am tri-
mis. nici nu le-am poruncit; Și nici nu
folosesc poporului acestuia. Zice Dom-
nul. 33 Și dacă poporul acesta. sau
profetul. sau preotul Te vor întrebà.
zicând: „Care *este* sarcina Domnului?"
Atuncia le vei răspunde: „Care *este*
[q] sarcina? *Aceasta*: „Voiesc să vă pără-
sesc, zice Domnul." 34 *Cât pentru*
profetul sau preotul sau poporul. Care
ar zice: „Sarcina Domnului!" Eu voiu
pedepsì pre unul ca acesta și casa lui.
35 Așà să vorbiți unul către altul. Și
fiecare către fratele său: „Ce a răspuns
Domnul?" Sau: „Ce a zis Domnul?"
36 Dar să nu mai vorbiți de „sarcina
Domnului"; Căci cuvântul unuia ca
acestuia va fi sarcina sa. Fiindcă suciți
cuvintele Dumnezeului celui viu, Ale
Domnului, Dumnezeul oștirilor și al
nostru. 37 Așà să ziceți profetului:
Ce ți-a răspuns Domnul? Sau: Ce a zis
Domnul? 38 Dar fiindcă ziceți: „Sar-
cina Domnului". 39 Deaceea așà zice
Domnul: Fiindcă spuneți cuvântul acesta:
„Sarcina Domnului". Și eu am trimis
către voi, zicând: Să nu ziceți: „Sarcina
Domnului;" Deaceea iată. eu vă voiu
alungà. Și vă voiu lepădà dela fața mea.
Și cetatea ce v'am dat vouă și părinților
voștri: 40 Și voiu aduce asupra voastră
ocară nesfârșită. Și rușine vecinică. care
nu se va uità.

Partea bună și rea a poporului arătată prin emblema a două panere de smochine bune și rele.

24 [a] Domnul mă făcù să văd. și iată.
două panere de smochine *erau*
puse înaintea templului Domnului. du-
păce strămutase Nebucodonosor, [b] regele
Babilonului. din Ierusalim pre [c] Ieconia.

[c] Cap. 6. 14. [d] Mic. 3. 11 [e] Iov 15. 8. | [f] Cap. 25. 32. [g] Cap. 30. 24. [h] Fac. 49. 1. | [i] Cap. 14. 14. [j] Vers. 18. [k] Cap. 25. 5. | [l] Ps. 139. 7, etc. [m] 1 Reg. 8. 27. [n] Judc. 3. 7. | [o] Deut. 18. 20. [p] Zef. 3. 4. | [q] Mal. 1. 1. — | *Capul 24.* [a] Amos 7. 1, 4. | [b] 2 Reg. 24. 12, etc. [c] Cap. 22. 24, etc.

fiul lu Iehoiakim, regele lui Iuda. pre
mai mari lui Iuda, pre teslari și pre fe-
rari. și i-a dus la Babilon. 2 Un paner
aveà smochine bune foarte, ca smochi-
nele cele întâi. dar celalalt paner *aveà*
smochine rele de tot. care de rele ce
erau, nu puteau fi mâncate. 3 Atuncia
m'a întrebat Domnul, *zicând:* Ce vezi.
Ieremia? și am răspuns: Smochine. smo-
chine bune. bune foarte: și rele. rele
foarte. de nu pot fi mâncate. de rele ce
sunt. 4 Și a fost cuvântul Domnului
către mine. zicând: 5 Așà zice Dom-
nul, Dumnezeul lui Israel: Precum
aceste smochine sunt bune. Așà voiu
recunoaște pre cei strămutați din Iuda,
Pre cari i-am trimis din locul acesta.
În pământul Chaldeilor. spre binele *lor:*
6 Căci voiu îndreptà asupra lor ochii
mei spre bine. Și-i [d]voiu întoarce în
pământul acesta. Și-i [e]voiu zidì. și nu-i
voiu surpà. Și-i voiu sădì. și nu-*i* voiu
desrădăcinà. 7 Și le voiu dà [f]inimă.
ca să mă cunoască. Că eu *sunt* Domnul:
Și ei [g]îmi vor fi popor. Și eu le voiu fi
Dumnezeu; Căci se vor întoarce către
[h]mine din toată inima lor. 8 Și pre-
cum *acele* [i]smochine rele nu pot fi
mâncate. de rele ce sunt. Așà zice Dom-
nul: Astfel voiu dà pre Zedekia. regele
lui Iuda, Pre mai marii lui. Pre rămă-
șița Ierusalimului. care rămâne în pă-
mântul acesta, Și [j]pre cei ce locuesc
în pământul Egiptului. 9 Îi voiu dà
tutulor regatelor pământului, *Ca să fie*
[k]de apăsare. de nenorocire. [l]de rușine.
Și de proverb, de râs și de blestem. În
toate locurile, unde îi voiu alungà.
10 Și voiu trimite asupră-le sabie. foa-
mete și ciumă. Pânăce se vor nimicì de
pe pământul, pre care l-am dat lor și
părinților lor.

Preziceri despre prinsoarea de șeapte-zeci ani.

25 Cuvântul care a fost către Ieremia
despre tot poporul lui Iuda. în
[a]anul al patrulea *al domniei* lui Iehoia-
kim, fiul lui Iosia. regele lui Iuda. care
a fost anul întâiu al lui Nebucodonosor,
regele Babilonului: 2 Pre care Iere-
mia profetul l-a vorbit către tot poporul
lui Iuda. și către toți locuitorii Ierusa-
limului. zicând: 3 [b]Dela anul al trei-
sprezecelea al lui Iosia, fiul lui Amon.
regele lui Iuda, până în ziua aceasta.
care *este* anul al douăzeci și treilea.
cuvântul Domnului a fost către mine.
și eu v'am vorbit. sculându-mă de di-
mineață și vorbind: [c]dar n'ați ascultat.
4 Și a trimis Domnul către voi pre toți
servii săi, pre profeți. [d]sculându-se de
dimineață și trimițându-i: dar n'ați as-
cultat. nici ați plecat urechea voastră.
ca să auziți. 5 El a zis: [e]Întoarceți-vă
fiecare dela calea sa cea rea și dela rău-
tatea faptelor sale, și locuiți pe pămân-
tul. ce Domnul v'a dat vouă și părin-
ților voștri în veci și nesfârșit. 6 Și
nu urmați după alți zei. ca să le serviți
și să vă închinați lor; și nu mă întărâ-
tați prin lucrurile mânilor voastre: și
atuncia nu vă voiu face nici un rău.
7 Dar n'ați ascultat de mine. zice Dom-
nul: *așà* că m'ați [f]întărâtat prin lucru-
rile mânilor voastre. spre dauna voastră.
8 Deaceea așà zice Domnul. *Dumnezeul*
oștirilor: Fiindcă n'ați ascultat de cu-
vintele mele; 9 Iată. eu voiu trimite.
și voiu adunà [g]toate neamurile dela
miează-noapte. zice Domnul. și pre Ne-
bucodonosor. regele Babilonului. [h]ser-
vul meu. și le voiu aduce asupra pă-
mântului acestuia, asupra locuitorilor
lui. și asupra tutulor popoarelor acestora
de jur împrejur. și le voiu nimicì: le
[i]voiu face de groază. de dispreț și de
ruină vecinică. 10 Și voiu face să în-
ceteze dintre dânșii [j]vocea bucuriei și
vocea veseliei. vocea de mire și vocea
de mireasă. [k]vuetul pietrei de moară și
lumina de candelă, 11 Și tot pămân-
tul acesta va fi *prefăcut în* ruină *și*
pustietate: și popoarele acestea vor
servì pre regele Babilonului șeaptezeci
de ani.

---

d Cap. 12. 15. e Cap. 32. 41. f Deut. 30. 6. | g Cap. 30. 22. h Cap. 29. 13. | i Cap. 29. 17. j Cap. 43. k Deut 28. 26, 37. | l Ps. 44. 13, 14. —

Capul 25. a Cap. 36. 1. b Cap. 1. 2. | c Cap. 7. 13. d Cap. 7. 13, 25. e 2 Reg. 17. 13. | f Deut 32. 21. g Cap. 1. 15. h Cap. 27. 1. | i Cap. 18. 16. j Isa. 24 7. k Eccl. 12. 4.

Prăpădirea Babilonului

12 Dar [l]la împlinirea celor șapte-
zeci de ani voiu pedepsì, zice Domnul,
pre regele Babilonului și pre poporul
acela pentru nelegiuirea lor, și pre pă-
mântul Chaldeilor, pre[m] care-l voiu pre-
face într'o pustietate vecinică.
13 Și
voiu face să vină asupra pământului
aceluia toate cuvintele mele, pre care
le-am vorbit asupra lui, *adecă* tot ce
este scris în cartea aceasta, ce Ieremia
a profețit asupra tutulor popoarelor.
14 [n]Căci multe popoare și [o]regi mari le
vor[p] supune și pre dânsele; [q]și le voiu
răsplătì după faptele lor, și după făp-
turile mânilor lor.

Cupa de mânie pentru toate popoarele.

15 Căci așà zice către mine Domnul,
Dumnezeul lui Israel: Ia această [r]cupă
de vin a mâniei *mele* din mâna mea,
și adapă din ea pre toate popoarele,
către care te voiu trimite.
16 [s]Vor
beà, vor șovăì, și se vor infurià de sabia,
pe care o voiu trimite între ele.
17 Atuncia am luat cupa din mâna
Domnului, și am adăpat toate popoarele,
la care Domnul m'a trimis:
18 *Adecă:*
Ierusalimul și cetățile lui Iuda, pre
regii lui și pre mai marii lui, ca să-i
aducă [t]în pustiire, în groază, în batjo-
cură și [u]în blestem, precum *sunt* astăzi:
19 Pre [v]Faraon, regele Egiptului, pre
servii lui, pre mai marii lui, și pre tot
poporul său;
20 Și pre tot[x] poporul
cel amestecat, și pre toți regii [y]pămân-
tului Uz, și pre [z]toți regii pământului
Filistenilor, și Așkalonul, și pre Gaza,
și Ekronul, și [a]rămășița Așdodului:
21 [b]Edomul, și [c]Moabul, și pre fiii lui
[d]Ammon;
22 Pre toți regii [e]Tirului,
și pre toți regii Sidonului, și pre regii
insulelor, care *se află* dincolo de [f]mare;
23 [g]Dedanul și Tema, și Buzul, și pre
toți cei ce taie marginile *părului capu-
lui;*
24 Și pre [h]toți regii Arabiei, și
pre toți regii [i]popoarelor amestecate,
care locuesc în pustiu;
25 Pre toți
regii Zimrei, pre toți regii [j]Elamului,
și pre toți regii Mezilor;
26 Pre [k]toți
regii dela mează-noapte, *pre cei* de de-
parte și *pre cei* de aproape, unul cu
altul, și pre toate regatele țărilor, ce *se
află* pe suprafața pământului: [l]și regele
Șeșacului *(Babilonului)* va beà după
dânșii.
27 Și le va zice: Așà zice
Domnul, Dumnezeul oștirilor și al lui
Israel[m] Beți până [n]ce vă veți îmbătà,
veți vărsà și veți cădeà, așà ca să nu
vă mai sculați, de sabia pe care o voiu
trimite între voi.
28 Și de nu vor voì
să ia cupa din mâna ta, ca să beà, atun-
cia să le zici: Așà zice Domnul, *Dum-
nezeul* oștirilor: Tot veți beà;
29 Căci
iată, [o]eu încep a aduce răul asupra ce-
tății[p] ce se numește după numele meu,
și voi veți rămâneà oare nepedepsiți?
nu veți rămâneà nepedepsiți: că [q]eu
voiu chemà sabia asupra tutulor locui-
torilor pământului, zice Domnul *Dum-
nezeul* oștirilor.
30 Deaceea tu pro-
fețește asupră-le toate cuvintele acestea,
și zi-le lor: Domnul [r]tună din înălțime,
Și face să răsune vocea lui din [s]locașul
său cel sfânt; Tună puternic asupra
[t]colibei sale; Scoate [u]strigăte, ca ale
călcătorilor *de vin,* Asupra tutulor lo-
cuitorilor pământului.
31 Vuetul pă-
trunde până la marginele pământului;
Căci Domnul [v]se va judecà cu popoarele:
[x]El a proclamat hotărîrea *sa* asupra
tutulor muritorilor, *Și* va dà săbiei pre
toți nelegiuiții. Zice Domnul.
32 Așà
zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor: Iată,
răul iese dela popor la popor, Și un
[y]vârtej mare se ridică Dela marginele
pământului.
33 Și în ziua aceea [z]ucișii
de Domnul vor zăceà Dela o margine
a pământului până la *cealaltă* margine
a lui; Nu vor fi plânși, nici strânși, nici
chiar înmormântați: Vor fi *ca* gunoiul
pe fața pământului.
34 Urlați, păsto-
rilor și strigați! Tăvăliți-vă *în pulbere,*

[l] Dan. 9. 2.
[m] Isa. 13. 19.
[n] Cap. 50. 9.
[o] Cap. 50. 41.
[p] Cap. 27. 7.
[q] Cap. 50. 29.
[r] Iov 21. 20.
[s] Nah. 3. 11.
[t] Vers. 9, 11.
[u] Cap. 24 9.
[v] Cap. 46. 2,25.
[x] Vers. 24.
[y] Iov 1. 1.
[z] Cap. 47. 1, 5, 7.
[a] Isa. 20. 1.
[b] Cap. 49. 7, etc.
[c] Cap. 48. 1.
[d] Cap. 49. 1.
[e] Cap. 47. 4.
[f] Cap. 49. 23.
[g] Cap. 49. 8.
[h] 2 Cron. 9. 11.
[i] Ezec. 30. 5.
[j] Cap. 49. 34.
[k] Cap. 50. 9.
[l] Cap. 51. 41.
[m] Hab. 2. 16.
[n] Isa. 51. 21.
[o] 1 Pet. 4. 17.
[p] Dan. 9. 18, 19.
[q] Ezec. 38. 21.
[r] Isa. 42. 13
[s] Ps. 11. 4.
[t] 1 Reg. 9. 3.
[u] Isa. 16. 9.
[v] Osea 4. 1.
[x] Isa. 66. 16
[y] Cap. 23. 19.
[z] Isa. 66. 16.

conducători ai turmei! Căci au venit
zilele sfâșierii voastre și ale împrăș-
tierii voastre: Și veți cădeà *pe pă-
mânt,* ca un vas de preț. 35 Și
păstorii nu vor aveà nici o scăpare: Și
conducătorii turmei nu *vor aveà* nici un
adăpost. 36 Răsună strigarea păsto-
rilor. Și urletul conducătorilor turmei:
Căci Domnul a pustiit pășunea lor.
37 Și colibele cele pacinice amuțesc
De aprinderea mâniei Domnului. 38 El
a părăsit tufarul său, ca un leu; Căci
pământul lor s'a prefăcut înt'ro pustie-
tate Înaintea furiei *săbiei* pierzătoare,
Și înaintea aprinderii mâniei sale.

Ieremia prezice nimicirea templului; și cu anevoie scapă de moarte.

26 La începutul domniei lui Iehoia-
kim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda,
a fost cuvântul acesta dela Domnul
către Ieremia, zicând: 2 Așà zice
Domnul: Pășește în [a] porticul casei
Domnului, și vorbește tutulor cetăților
lui Iuda, care vin să se închine în casa
Domnului, [b] toate cuvintele, ce-ți voiu
poruncì să le vorbești: [c] nu lăsà nici un
cuvânt. 3 [d] Poate că vor auzì, și se vor
întoarce fiecare dela calea sa cea rea,
și mie îmi va [e] păreà rău de răul, ce am
în gând să le fac pentru răutatea fap-
telor lor. 4 Și spune-le: Așà zice
Domnul: [f] De nu mă veți ascultà, ca să
umblați după legea mea, ce v'am pus-o
înainte, 5 *Și* ca să ascultați de cuvin-
tele servilor mei, profeților, pre [g] care-i
trimit către voi, sculându-mă de dimi-
neață și trimițându-*i*; *de* nu mă veți
ascultà: 6 Atuncia voiu face casa aceasta
ca [h] Șiloul, și pre cetatea aceasta o voiu
face [i] de blestem tutulor popoarelor pă-
mântului. 7 Și au auzit preoții și pro-
feții și tot poporul pre Ieremia vorbind
cuvintele acestea în casa Domnului.
8 Și după ce Ieremia a încetat de a
vorbì toate câte i-a poruncit Domnul
să vorbească către tot poporul, preoții
și profeții și tot poporul l-au prins, zi-
când: Trebue să mori. 9 Pentru ce ai
profețit în numele Domnului, zicând:
Casa aceasta va ajunge ca Șiloul, și ce-
tatea aceasta se va pustiì *așà că* nu *va
fi* cine să locuiască *într'însa?* Și tot po-
porul s'a adunat asupra lui Ieremia în
casa Domnului. 10 Și auzind mai marii
lui Iuda aceste lucruri, s'au suit din
casa regelui în casa Domnului, și au
șezut la intrarea porții celei nouă *a
casei* Domnului. 11 Atuncia preoții
și profeții au vorbit către mai marii și
către tot poporul, zicând: Pedeapsă de
moarte *se cuvine* omului acestuia,
[j] pentru că a profețit *rele* asupra cetății
acesteia, cum cu urechile voastre ați
auzit. 12 Atuncia Ieremia vorbì către
toți mai marii și către tot poporul, zi-
când: Domnul m'a trimis, ca să profe-
țesc asupra casei acesteia și asupra ce-
tății acesteia toate cuvintele, pe care
le-ați auzit. 13 Și acum îndreptați
[k] urmările voastre, și faptele voastre, și
ascultați de vocea Domnului, Dumne-
zeului vostru; și Domnului [l] îi va păreà
rău de răul ce a proclamat asupră-vă.
14 Dar [m] eu *sunt* în mânile voastre:
faceți cu mine cum *este* bine și drept
în ochii voștri. 15 Dar să știți că dacă
mă veți omorî, veți aduce sânge nevi-
novat asupra voastră, asupra cetății
acesteia, și asupra locuitorilor ei; căci
Domnul cu adevărat m'a trimis, către
voi, ca să vorbesc în urechile voastre
toate cuvintele acestea.

16 Atuncia ziseră mai marii și tot
poporul către preoți și cătră profeți:
Pedeapsă de moarte nu *se cuvine* omu-
lui acestuia; că a vorbit către noi în
numele Domnului, Dumnezeului nostru.
17 [n] Atuncia s'au ridicat oare-cari din
bătrânii țării, și au vorbit către toată
adunarea poporului, zicând: 18 [o] Mi-
cha, Morașteneul, profețì în zilele lui
Hezekia, regele lui Iuda, și vorbì către
tot poporul lui Iuda, zicând: Așà zice
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor: Sionul
se va arà *ca* un ogor, și Ierusalimul va
ajunge o grămadă de pietre, și muntele

Capul 26. a Cap. 19. 14. | b Ezec. 3. 10. c Fapt. 20. 27. | d Cap. 36. 3. e Iona 3. 8. 9. | f Lev. 26. 14, etc. g Cap. 7. 13. 25. | h 1 Sam. 4. 10, 11. i Isa. 65. 15. | j Cap. 38. 4. k Cap. 7. 3. | l Vers. 3, 19. m Cap. 38. 5. | n Fapt. 5, 34, etc. o Mic. 1. 1.

templului *se va face* ca locurile înalte
ale unei păduri. 19 Oare Hezekia, re-
gele lui Iuda, și tot Iuda l-a omorît?
Au nu s'a temut de Domnul, și au nu a
rugat pre Domnul, și Domnului i-a pă-
rut rău de răul ce a cuvântat asupră-le?
Noi am face deci un rău mare sufletelor
noastre. 20 S'a sculat încă și un om,
care profeți în numele Domnului, *adecă*,
Urija, fiul lui Șemaia, din Kiriatu-Iea-
rim, și profeți asupra cetății acesteia și
asupra pământului acestuia, după toate
cuvintele lui Ieremia; 21 Și când a
auzit regele Iehoiakim, și toți puternicii
lui, și toți mai marii *lui*, cuvintele lui,
regele a căutat să-l omoare; dar când
auzì Urija, se temù, și fugì, și se duse
în Egipt; 22 Și regele Iehoiakim tri-
mise oameni în Egipt: pre Elnatan, fiul
lui Acbor, și câți-va cu dânsul în Egipt:
23 Și scoaseră pre Urija din Egipt, îl
aduseră către regele Iehoiakim, care-l
ucise cu sabie, și aruncă corpul său mort
în mormintele fiilor poporului de rând.
24 Dar mâna lui Ahikam, fiul lui Șafan,
erà cu Ieremia, ca să nu-l deà în mânile
poporului, ca să-l omoare.

Profetul sfătuește pre Iudei și pre popoarele din vecinătate de a se supune lui Nebucodonosor.

27 La începutul domniei lui Iehoia-
kim, fiul lui Iosia, [a] regele lui Iuda,
a fost acest cuvânt dela Domnul către
Ieremia, zicând: 2 Așà zice Domnul
cătră mine: Făți legături și juguri, [b] și
le pune pe grumazul tău; 3 Și le tri-
mite regelui Edomului, regelui Moabu-
lui, regelui fiilor lui Ammon, regelui
Tirului, și regelui Sidonului, prin mâ-
nile solilor, cari au să vină la Ierusalim
către Zedekia, regele lui Iuda; 4 Și
poruncește-le să zică domnilor lor: Așà
zice Domnul, Dumnezeul oștirilor și al
lui Israel; așà veți zice domnilor voștri:
5 [c] Eu am făcut pământul, *zice Domnul*,
pre om, și animalele depe fața pămân-
tului, cu puterea mea cea mare și cu
brațul meu cel întins; și [d] l-am dat cui
mi-a plăcut. 6 [e] Și acum eu am dat
toate aceste țări în mâna lui Nebuco-
donosor, regele Babilonului, [f] servul
meu; și chiar și pre [g] fiarele câmpului
datu-i-le-am, ca să-i servească. 7 [h] Și
toate popoarele îl vor servì, pe el și pe
fiul său, și pe fiul fiului său, [i] până
când va venì și timpul pământului său:
[j] și atuncia popoare multe și regi mari
îl vor supune și pre dânsul. 8 Și pe
poporul și pe regatul, care nu va servì
pe Nebucodonosor, regele Babilonului,
și care nu va voì să pună grumazul său
supt jugul regelui Babilonului, pre po-
porul acela îl voiu pedepsì, zice Domnul,
cu sabie, cu foamete și cu ciumă, până
când îl voiu nimicì prin mâna aceluia.
9 Dar voi să nu ascultați de profeții
voștri, nici de gâcitorii voștri, nici de
visătorii voștri, nici de vrăjitorii voștri
de timp, nici de fermecătorii voștri, cari
vorbesc către voi, zicând: Nu veți servì
pre regele Babilonului; 10 [k] Căci ei
vă profețesc minciună, ca să vă depăr-
teze din pământul vostru, să vă alungă,
și ca voi să pieriți. 11 Dar pe poporul,
care va pune grumazul său supt jugul
regelui Babilonului, și-l va servì, pre
acela îl voiu lăsà să rămână încă în pă-
mântul său, zice Domnul: îl va lucrà,
și va locuì în el. 12 Vorbit-am și lui
[l] Zedekia, regele lui Iuda, după toate
cuvintele acestea, zicând: Puneți gru-
majii voștri supt jugul regelui Babilo-
nului, și-l serviți, pre el și pre poporul
său; și veți trăì. 13 [m] Dece să muriți,
tu și poporul tău, de sabie, de foamete
și de ciumă, precum Domnul a zis de
poporul, ce nu va servì pre regele Babilo-
nului? 14 Deaceea să nu ascultați de
cuvintele profeților, cari vă vorbesc,
zicând: Nu veți servì pre regele Babi-
lonului; căci ei vă profețesc [n] minciună.
15 Căci eu nu i-am trimis, zice Dom-
nul; dar ei profețesc minciună în nu-
mele meu, ca să vă alung, și ca să pie-
riți voi și profeții, cari profețesc către
voi. 16 Vorbit-am și profeților și la

Capul 27.
a Cap. 28. 1.
b Cap 28. 10,12.
c Ps. 115. 15.
d Dan. 4. 17. 25, 32.
e Cap. 28. 14.
f Ezec. 29. 18,20.
g Cap. 28. 14.
h 2 Cron. 36. 20.
i Dan. 5. 26.
j Cap. 25. 14.
k Vers. 14.
l Cap. 28. 1.
m Ezec. 18. 31.
n Cap. 14. 14.

tot poporul acesta, zicând: Așà zice Domnul: Să nu ascultați de cuvintele profeților voștri, cari vă profețesc zicând: Iată, [o]vasele casei Domnului se vor aduce îndărăt în curând din Babilon: căci ei vă profețesc minciună. 17 Nu-i ascultați: serviți pre regele Babilonului, și veți trăì; dece această cetate să se prefacă în ruine? 18 De *sunt* profeți, și cuvântul Domnului de este cu dânșii, să se roage acum Domnului, *Dumnezeului* oștirilor, ca să nu fie duse la Babilon vasele, cari au rămas în casa Domnului și *în* casa regelui lui Iuda și în Ierusalim. 19 Căci așà zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor, [p]pentru stâlpii, pentru marea, pentru piedestalele și pentru celelalte vase, ce au *mai* rămas în cetatea aceasta; 20 Pre cari Nebucodonosor, regele Babilonului, nu le-a luat, când a strămutat din Ierusalim în Babilon pre Ieconia, fiul lui Iehoiakim, regele lui Iuda, și pre fruntașii lui Iuda și ai Ierusalimului: 21 Da, așà zice Domnul, Dumnezeul oștirilor și al lui Israel, pentru vasele ce au *mai* rămas *în* casa Domnului și *în* casa regelui lui Iuda și *în* Ierusalim: 22 Ele vor fi duse în Babilon, și vor rămâneà acolo până în ziua, în care îmi voiu aduce aminte de ele, zice Domnul: atuncia le voiu suì iarăși, și le voiu aduce îndărăt în locul acesta.

Un profet mincinos; Hanania se împotrivește lui Ieremia; acesta îi prezice moartea, care și urmează în același an.

28 Și [a]în același an, la începutul domniei lui Zedekia, regele lui Iuda, *adecă* pe la anul al patrulea, în luna a cincea, Hanania, fiul lui Azur, profetul care *erà* din Ghibeon, a vorbit către mine în casa Domnului, înaintea preoților și a tot poporul, zicând: 2 „Așà spune Domnul, Dumnezeul oștirilor și al lui Israel, zicând: Sfărâmat-am [b]jugul regelui Babilonului. 3 [c]Până în doi ani de zile voiu aduce îndărăt în locul acesta toate vasele casei Domnului, pre cari Nebucodonosor, regele Babilonului, le-a luat din locul acesta, și le-a dus în Babilon. 4 Și voiu aduce îndărăt în locul acesta, zice Domnul, pre Ieconia, fiul lui Iehoiakim, regele lui Iuda, și pre toți prinșii lui Iuda, cari s'au dus în Babilon; căci voiu sfărâmà jugul regelui Babilonului." 5 Atuncia a zis Ieremia, profetul, către profetul Hanania înaintea preoților, și înaintea a tot poporul, cari stăteau în casa Domnului; 6 A zis profetul Ieremia: [d]Amin: Domnul să facă așà; Domnul împlinească cuvintele tale, pre cari tu le-ai profețit, să aducă îndărăt din Babilon în locul acesta vasele casei Domnului și pre toți prinșii. 7 Dar, rogu-mă, ascultă cuvântul acesta, pre care-l spun eu la auzul tău, și la auzul a tot poporul: 8 Profeții, cari erau înainte de mine și înainte de tine din vechime, au profețit multor țări și regatelor mari, de resbel, rele și ciumă. 9 [e]Profetul care profetește pace, când cuvântul profetului se va întâmplà, *atuncia* se va cunoaște profetul, că în adevăr Domnul l-a trimis. 10 Atuncia Hanania, profetul, a luat jugul depe grumazul profetului Ieremia, și l-a sfărâmat. 11 Și a vorbit Hanania înaintea a tot poporul zicând: Așà zice Domnul: Astfel voiu sfărâmà jugul lui Nebucodonosor, regele Babilonului, depe grumazul tutulor popoarelor până în doi ani de zile. Și profetul Ieremia s'a dus în calea sa. 12 Și a fost cuvântul Domnului către Ieremia, după ce Hanania, profetul, a sfărâmat jugul depe grumazul profetului Ieremia, zicând: 13 Du-te și spune lui Hanania, zicând: Așà zice Domnul: Tu ai sfărâmat jugurile de lemn: dar în locul acestora vei face juguri de fier. 14 Căci așà zice Domnul, Dumnezeul oștirilor și al lui Israel: Jug de fier pus-am pe grumazul tutulor acestor popoare, ca să servească pre Nebucodonosor, regele Babilonului; și-l vor servì; și chiar și pre fiarele câmpului datu-i-le-am. 15 Atuncia a

o Dan. 1. 2. | p 2 Reg. 25. 13, etc. | *Capul 28.* a Cap. 27. 1. | b Cap. 27. 12. | c Cap. 27. 16. | d 1 Reg. 1. 36. | e Deut. 18. 22.

zis Ieremia. profetul, către Hanania.
profetul: „Ascultă, rogu-mă, Hanania:
Domnul nu te-a trimis; ci tu faci pre
poporul acesta să se încreadă în min-
ciună. 16 Deaceea așà zice Domnul:
Iată. aruncà-te voiu depe fața pămân-
tului: *în* anul acesta vei murì, că ai
cuvântat răsculare asupra Domnului".
17 Și a murit Hanania în anul acela.
în luna a șeaptea.

Scrisoarea către Iudeii cei prinși din Babilon, cu amenințări asupra profeților mincinoși.

29 Acestea *sunt* cuvintele scrisoarei,
ce Ieremia. profetul, a trimis din
Ierusalim către rămășița bătrânilor din
prinsoare, către preoții, către profeții,
și către tot poporul, pre care Nebuco-
donosor l-a luat prins din Ierusalim în
Babilon; 2 (După ce [a]Ieconia, regele
și regina, și eunuchii. mai marii lui
Iuda și ai Ierusalimului, teslarii și fie-
rarii, au ieșit din Ierusalim;) 3 Prin
Elasa, fiul lui Șefan, și *prin* Ghemaria.
fiul lui Hilkia, (pre care Zedekia, regele
lui Iuda, îl trimisese în Babilon către
Nebucodonosor, regele Babilonului).
zicând: 4 Așà zice Domnul, Dumne-
zeul oștirilor și al lui Israel, către toți
cei prinși, pre care i-am strămutat
din Ierusalim în Babilon: 5 [b]Zidiți
case, și *le* locuiți: sădiți grădini. și
mâncați fructul lor: 6 Luați femei, și
nașteți fii și fete; luați femei pentru fiii
voștri, și dați pre fetele voastre după
bărbați, să nască fii și fete; și vă îm-
mulțiți acolo. și nu vă împuținați. 7 Și
căutați pacea cetății. în care v'am stră-
mutat: [c]și vă rugați Domnului pentru
dânsa: căci în pacea ei veți aveà și voi
pace. 8 Căci așà zice Domnul, Dum-
nezeul oștirilor și al lui Israel: Să nu
vă [d]înșele profeții voștri. care se *află* în
mijlocul vostru, și ghicitorii voștri; și
nu luați seamă la visurile voastre, pe
care le faceți să se viseze: 9 [e]Căci vă
profețesc minciună în numele meu; eu
nu i-am trimis. 10 Căci așà zice Dom-
nul: După ce se vor împlinì [f]șeaptezeci-
de ani pentru Babilon, îmi voiu aduce
aminte de voi. și voiu întărì pentru voi
cuvântul meu cel bun. că vă voiu ren-
întoarce în locul acesta. 11 Căci eu
cunosc, zice Domnul, cugetele ce eu
cuget pentru voi. cugete de pace. și nu
de rău. ca să vă dau sfârșitul, *pre care-l*
doriți. 12 Atuncia mă veți [g]chemà.
veți venì. și vă veți închinà mie, și eu
vă voiu ascultà. 13 [h]Mă veți căutà, și
mă veți aflà; căci mă veți căutà [i]din
toată inima voastră. 14 Și [j]*mă* voiu
lăsà să fiu găsit de voi. zice Domnul:
voiu rentoarce pre prinșii voștri, și [k]vă
voiu adunà dintre toate popoarele și
din toate locurile. unde v'am alungat.
zice Domnul; și vă voiu reîntoarce în lo-
cul de unde v'am strămutat. 15 Fiind-
că ați zis: Domnul a sculat pentru noi
profeți în Babilon: 16 *Deaceea cu-
noașteți*, că așà zice Domnul de regele.
ce șeade pe tronul lui David. și de tot
poporul. ce locuește în cetatea aceasta.
de frații voștri, care n'au mers cu voi
în prinsoare: 17 Așà zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor: Iată eu voiu tri-
mite asupra lor [l]sabie. foamete și ciumă,
și-i voiu face ca [m]smochinele stricate,
care, de rele ce sunt. nu pot fi mâncate;
18 Și-i [n]voiu urmărì cu sabie. cu foa-
mete, și cu ciumă: și-i voiu dà tutulor
regatelor pământului. ca să fie de apă-
sare, [o]de blestem. de groază. de dispreț
și de ocară tutulor popoarelor, unde îi
voiu alungà: 19 Pentru că n'au as-
cultat de cuvintele mele. zice Domnul.
când [p]am trimis la dânșii pre servii mei.
profeții, sculându-mă de dimineață și
trimițându-*i*: și n'ați ascultat. zice
Domnul. 20 Ascultați deci cuvântul
Domnului. voi toți cei strămutați, pre
care i-am trimis din Ierusalim în Ba-
bilon: 21 Așà zice Domnul, Dumne-
zeul oștirilor și al lui Israel, de Ahab,
fiul lui Kolaia. și de Zedekia. fiul lui

Capul 29. a 2 Reg. 24. 12, etc. b Vers. 28. c 1 Tim. 2. 2. d Cap. 14. 14. e Vers. 31. f 2 Cron. 36. 21, 22. g Dan. 9. 3, etc. h Lev. 26. 39, 40, etc. i Cap. 24. 7. j Deut. 4. 7. k Cap. 23. 3, 8. l Cap. 24. 10. m Cap. 24. 8. n Deut. 28. 25. o Cap. 26. 6. p Cap. 25. 4.

Maaseia, care vă profeţesc minciuni în
numele meu: Iată eu îi voiu dà în mâna
lui Nebucodonosor, regele Babilonului,
care îi va ucide înaintea ochilor voştri.
22 [q] Şi din *ei* se va luà blestem între
toţi prinşii lui Iuda, care *se află* în Ba-
bilon, zicând: Domnul să te facă ca pre
Zedekia şi ca pre Ahab, pre [r] care regele
Babilonului i-a fript în foc: 23 Pentru
că făcură lucruri de ruşine în Israel,
săvârşind adulter cu femeile aproapelor
lor, şi vorbind cuvinte mincinoase în
numele meu: ceeace eu nu le-am po-
runcit; da, eu ştiu şi *sunt* martor zice
Domnul.

24 Vei vorbì şi lui Şemaia, Nehela-
meul, zicând: 25 Aşà vorbeşte Dom-
nul, Dumnezeul oştirilor şi al lui Is-
rael, zicând: Fiindcă tu ai trimis scri-
sori în numele tău, către tot poporul
din Ierusalim, şi către Zefania, fiul lui
Maaseia, preot, şi către toţi preoţii, zi-
când: 26 „Domnul te-a pus preot în
locul lui Iehoiada, preotul, ca să fii su-
praveghetor în casa Domnului preste
tot omul, ce *este* nebun şi care profe-
ţeşte, *şi* să-l pună în butuc şi în lanţuri:
27 Şi acum de ce n'ai mustrat pre Ie-
remia din Anatot, care profeţià către
voi? 28 Căci deaceea el a trimis către
noi *în* Babilon, zicând: „*Prinsoarea*
aceasta *va fi* lungă: zidiţi case, şi locu-
iţi *în ele;* şi sădiţi grădini, şi mâncaţi
fructul lor." 29 Şi Zefania, preotul,
cetì scrisoarea aceasta în auzul profe-
tului Ieremia. 30 Atuncia a fost cu-
vântul Domnului către Ieremia, zicând:
31 Trimite către toţi cei din prinsoare,
zicând: Aşà zice Domnul de Şemaia,
Nehelameul: Fiindcă Şemaia a profeţit
către voi, fără ca eu să-l fi trimis, şi
v'a făcut să vă încredeţi în minciună;
32 Deaceea aşà zice Domnul: Iată, eu
voiu pedepsì pre Şemaia, Nehelameul,
şi seminţia sa; el nu va aveà nici un
om, care să locuească în mijlocul popo-
rului acestuia, nici va vedeà binele, ce
eu voiu face poporului meu, zice Dom-
nul: pentru că el a cuvântat răscularea
asupra Domnului.

Făgăduinţe de mântuire şi restatornicirea lui Israel şi Iuda, şi de venirea unsului.

30 Cuvântul ce a fost către Ieremia
dela Domnul, zicând: 2 Aşà
vorbeşte Domnul, Dumnezeul lui Israel,
zicând: Scrie-ţi în carte toate cuvintele,
ce le-am vorbit către tine; 3 Căci iată,
vin zilele, zice Domnul, când [a] voiu în-
toarce pre cei prinşi ai poporului meu,
pre Israel şi Iuda, zice Domnul: [b] şi-i
voiu rentoarce în pământul, pre care
l-am dat părinţilor lor, şi-l vor luà
iarăşi în stăpânire. 4 Şi acestea *sunt*
cuvintele, ce a vorbit Domnul de Israel
şi de Iuda. 5 Aşà zice Domnul: Au-
zit-am noi voce de spaimă *Şi* de frică,
şi nu *este* pace. 6 Întrebaţi şi vedeţi:
Au are bărbatul dureri de facere? De
ce *dar* văd pre tot bărbatul cu mânile
pe coapsele sale, [c] Ca pre o femeie în
facere, Şi toate feţele *lor* îngălbenite?
7 [d] Vai! căci mare *este* ziua aceea; [e] Ase-
menea ei n'a *fost*: *Este* timpul strâm-
torării lui Iacob; Totuşi el va scăpà din
ea. 8 Şi în ziua aceea, zice Domnul,
Dumnezeul oştirilor, Voiu sfărâmà jugul
său depe grumazul tău, Şi voiu rupe
legăturile tale *aşà*, Că străinii nu-l vor
mai supune; 9 Ci vor servì pre Dom-
nul, Dumnezeul lor, Şi pre [f] David, re-
gele lor, pre care-l voiu [g] sculà lor.
10 Deci tu, servul meu, Iacobe, [h] nu te
teme, zice Domnul: Nici nu te înspăi-
mântà, Israele: Căci iată, eu te voiu
mântuì din *ţări* depărtate, Şi seminţia
ta [i] din pământul prinsorii lor: Şi Iacob
se va rentoarce, Şi va fi în pace şi
liniştit; Şi nimenea nu-*l* va înspăimântà.
11 Căci eu *sunt* cu tine, zice Domnul,
ca să te mântui; *Şi* [j] deşi voiu nimicì
pre toate popoarele, între care te-am
împrăştiat, [k] Pre tine însă nu te voiu ni-
micì, Ci te voiu mustrà [l] după dreptate,
Şi nu te voiu lăsà cu totul nepedepsit.
12 Căci aşà zice Domnul: [m] Lovitura ta
este fără de vindecare, *Şi* rana ta *este*

q Fac. 48. 20. r Dan. 3. 6. | *Capul 30.* a Amos. 9 14, 15. | b Cap. 16. 15. c Cap. 4. 31. | d Ioel 2. 11, 31. e Dan. 12. 1. | f Isa. 55. 3, 4. g Luc. 1. 69. | h Isa. 41. 13. i Cap. 3. 18. | j Amos 9. 8. k Cap. 4. 27. | l Ps. 6. 1. m 2 Cron. 36. 16.

durerosă. 13 Nu *este* cine să apere
dreptul *tău*, ca să te vindeci: [n]Pentru
tine nu *se găsesc* leacuri de tămăduire.
14 [o]Toţi iubiţii tăi te-au uitat: Nu te
căută; Căci eu te-am lovit cu lovitură
[p]de inamic. Cu o pedeapsă [q]crudă.
Pentru mulţimea fărădelegilor tale.
[r]Păcatele tale cele multe. 15 Dece
dar [s]strigi pentru rana ta? Durerea ta
este fără vindecare pentru mulţimea
fărădelegilor tale; *Şi pentru* păcatele
tale cele multe ţi-am făcut acestea.
16 Totuşi toţi cei ce te mănâncă [t]vor
fi mâncaţi: Şi toţi inamicii tăi cu toţii
vor fi duşi prinşi; Şi cei ce te despoaie
vor fi despoiaţi. Şi toţi cei ce te pradă
îi voiu trădà prăzii. 17 [u]Căci voiu pune
cataplasme pe tine. Şi te voiu vindecà
de rănile tale. zice Domnul; Deşi te-au
numit „Cel alungat“, *zicând*: „Acesta
este Sionul. de care nimenea nu în-
treabă.“ 18 Aşà zice Domnul: Iată.
[v]eu voiu rentoarce pre prinşii cortu-
rilor lui Iacob. Şi [x]mă voiu miluì de lo-
cuinţele lui; Şi cetatea se va rezidì pe
ruinele sale. Şi palatul va fi locuit ca şi
mai nainte.

19 Şi [y]din *gura* lor va ieşì laudă. Şi
vocea celor ce se bucură: [z]Şi-i voiu
înmulţì. Şi nu se vor împuţinà: Şi-i
voiu mărì. Şi nu se vor înjosì. 20 Şi
copiii lor vor fi ca mai înainte. Şi adu-
narea lor se va întărì înaintea mea. Şi
voiu pedepsì pre toţi apăsătorii lor.
21 Şi mai marele lor va fi dintre dânşii.
Şi guvernatorul lor va ieşì din mijlocul
lor: Şi-l voiu plecà. ca să se apropie
de mine. Căci cine oare îşi pleacă inima.
ca să se apropie de mine? Zice Domnul.
22 Şi veţi fi mie popor, Şi eu vă voiu fi
Dumnezeu. 23 Iată. furtuna Domnu-
lui, furia *sa*, iese. *Şi* un vârtej cumplit:
el se va învăluì preste capul celor nele-
giuiţi. 24 Aprinderea mâniei Domnu-
lui nu se va întoarce, până ce nu va
face. Şi nu va împlinì cugetele inimei
sale. În zilele de apoi veţi înţelege
aceasta.

Tot despre fericirea viitoare a Israelului şi a Iudei.

31 În [a]timpul acela. zice Domnul,
[b]Fi-voiu Dumnezeul tutulor nea-
murilor lui Israel. Şi ei îmi vor fi popor.
2 Aşà zice Domnul: Poporul cel scăpat
de sabie aflat-a har în pustiu. Israel,
când [c]se duceà *în pământul* de odihnă.
3 De departe arătatu-mi-s'a Domnul.
zicând: [d]Iubitu-te-am cu [e]iubire veci-
nică: Deaceea [f]prelungit-am mila *mea*
către tine. 4 [g]Eu te voiu rezidì. Şi
vei fi rezidită. fecioară a lui Israel! Te
vei împodobì iarăşi cu [h]timpanele tale.
Şi vei ieşì iarăşi *în mijlocul* corului celor
ce joacă. 5 [i]Vei sădì iarăşi vii pe
munţii Samariei: Săditorii vor sădì şi
vor mâncà *fructul lor.* 6 Căci va fi o
zi. *În care* custozii vor strigà pe mun-
tele lui Efraim: [j]„Sculaţi-vă. să ne suim
în Sion. La Domnul. Dumnezeul nostru!“
7 Căci aşà zice Domnul: [k]Cântaţi
cântări de bucurie pentru Iacob. Şi
chiuiţi în fruntea naţiunilor: Daţi în
ştire. lăudaţi,şi ziceţi: Mântuie. Doamne.
pre poporul tău. pre rămăşiţa lui Israel.
8 Iată. eu îi voiu aduce [l]din pământul
de miează-noapte, Îi voiu [m]adunà dela
marginile pământului. *Şi* cu dânşii şi
pre orbul şi pre şchiopul. Pre femeia
cea grea. şi pre ceeace naşte. Adunare
mare se va întoarce acì. 9 [n]Vor venì
cu plâns. Şi-i voiu aduce în rugi: Îi
voiu conduce [o]pe lângă isvoarele apelor.
Pe cale netedă. în care nu se vor poticnì:
Căci eu sunt părintele lui Israel. Şi Ef-
raim *este* [p]întâiu născutul meu. 10 As-
cultaţi. popoare, cuvântul Domnului! Şi
spuneţi ţărilor îndepărtate. şi ziceţi:
Celce a împrăştiat pre Israel, [q]iarăşi îl
va adunà. Şi-l va păzì. ca păstorul pre
turma sa. 11 Căci [r]Domnul a mântuit
pre Iacob, Şi *l*-a răscumpărat [s]din mâna
celui mai tare decât dânsul. 12 Vor

n Cap. 8. 22.
o Plân. 1. 2.
p Iov 13. 34.
q Iov 30. 24.
r Cap. 5. 6.
s Cap. 15. 18.
t Esod. 23. 22.
u Cap. 33. 6.
v Vers. 3.
x Ps. 102 13.
y Isa. 35 10.
z Zech. 10. 8.

Capul 31.
a Cap. 30. 24.
b Cap. 30. 22.
c Num. 10. 33.
d Mal. 1. 2.
e Rom. 11. 28, 29.
f Osea 11. 4.
g Cap. 33. 7.
h Esod. 15. 20.
i Isa. 65. 21.
j Isa. 2. 3.
k Isa. 12. 5, 6.
l Cap. 3. 12. 18.
m Ezec. 20 34, 41.
n Ps. 126 5, 6.
o Isa. 35. 8.
p Esod. 4. 22.
q Isa. 40. 11.
r Isa. 44. 23.
s Isa. 49. 24, 25.
t Ezec. 17. 23.
u Osea 3. 5.

venì, și vor cântà pe [t]înălțimea Sionului, Și vor alergà la [u]binecuvântarea Domnului În grâu, in must și în oleiu, În oi și în boi: Și sufletul lor va fi ca o [v]grădină udată; [x]Și nu se vor mai intristà. 13 Atuncia fecioara se va bucurà în jocuri, Și cu dânsa tânării și bătrânii: Căci voiu schimbà jalea lor în bucurie; Îi voiu mângăià, și-i voiu înveselì, *scăpându-i* din intristare. 14 Și voiu săturà sufletul preoților de grăsimi: Și poporul meu se va săturà de bunul meu. Zice Domnul. 15 Așà zice Domnul: [y]O voce s'a auzit în [z]Rama. Bocet *și* plângere amară: Rahela plângând pre fiii săi, Nu voiește a fi mângăiată pentru fiii ei, căci [a]nu *mai sunt*. 16 Așà zice Domnul: Oprește-ți vocea dela plâns, Și ochii tăi dela lacremi: Căci fapta ta va fi răsplătită, zice Domnul; Și [b]se vor rentoarce din pământul inamicului. 17 Și este speranță pentru viitorul tău, zice Domnul: Și fiii tăi se vor rentoarce in cuprinsul lor. 18 Auzit-am pre Efraim plângându-se: „Tu m'ai învățat, și m'am învățat, Ca un junc nedeprins *la jug:* [c]Întoarce-mă, și mă voiu întoarce: Căci tu *ești* Domnul, Dumnezeul meu! 19 Și cu adevărat, [d]după ce m'am întors, m'am căit: Și după ce m'am învățat, coapsa *mi*-am lovit: Rușinatu-m'am și roșit-am; Căci purtat-am ocara tânărețelor mele.“ 20 Efraim *nu*-mi *este* oare un fiu scump? Un copil plăcut? Căci de câteori vorbesc de dânsul, *Cu gingășie* îmi aduc aminte de el: [e]Deaceea măruntaile mele se mișcă pentru el, [f]Și mă miluesc asupra lui, Zice Domnul. 21 Pune-ți semne pe cale. Fă-ți stâlpi de pietre; [g]Ațintește inima ta spre calea cea bătută. *Spre* calea, *pe care* te-ai dus: Întoarce-te, fecioară a lui Israel! Întoarce-te în aceste cetăți ale tale. 22 Până când [h]vei rătăcì, [i]fiică neascultătoare, Căci Domnul a făcut un cer nou pe pământ; Femeia va pețì pre bărbat. 23 Așà zice Domnul. Dumnezeul oștirilor și al lui Israel: Vor zice încă și cuvântul acesta în pământul lui Iuda, și în cetățile lui, Când voiu rentoarce pre prinșii lor: [j]„Domnul să te binecuvinteze, locaș al dreptății. [k]Munte sfânt!“ 24 Și va locuì într'însul Iuda, Și [l]în toate cetățile lui cu dânsul Plugarii și cei *ce* pornesc cu turmele. 25 Căci voiu adunà pre *tot* sufletul obosit, Și voiu îndestulà pre tot sufletul întristat. 26 La acestea m'am deșteptat, și m'am uitat; Și dulce mi-a fost somnul. 27 Iată vin zilele, zice Domnul, Când [m]voiu sămânà casa lui Israel, și casa lui Iuda Cu sămânță de om și cu sămânță de vite: 28 Și precum am [n]veghiat asupra lor, [o]Ca să-*i* desrădăcinez, să-*i* sfărâm, să-*i* surp, Să-*i* pierd, și să le fac rău: Așà voiu veghià asupra lor, [p]Ca să-*i* zidesc, și să-*i* sădesc, Zice Domnul. 29 [q]În zilele acelea nu vor mai zice: Părinții au mâncat aguridă, Și dinții fiilor s'au strepezit; 30 [r]Ci fiecare va murì pentru fărădelegea sa, *Și* tot omul, care va mâncà aguridă, Ai săi dinți se vor strepezì. 31 Iată, [s]vin zilele, zice Domnul, Când voiu încheià legământ nou Cu casa lui Israel, și cu casa lui Iuda: 32 Nu ca legământul, ce l-am încheiat cu părinții lor, În ziua, *în care* [t]i-am luat de mână, Ca să-i scot din pământul Egiptului: Legământ, pre care l-au frânt, Deși aveam dreptul soțului asupra lor, Zice Domnul. 33 [u]Ci acesta *este* legământul, Pre care-l voiu încheià cu casa lui Israel: După zilele acelea, zice Domnul, [v]Voiu pune legea mea înlăuntrul lor, Și o voiu scrie în inimile lor: [x]Și le voiu fi Dumnezeu; Și ei îmi vor fi popor. 34 Și nu vor mai învățà fiecare pre aproapele său, și fiecare pre fratele său, Zicând: Cunoașteți pre Domnul: Căci toți [y]mă vor cunoaște Dela cel mai mic al lor până la cel mai mare al lor, zice Domnul; Căci [z]voiu iertà fărădelegile lor, Și nu-mi voiu mai amintì de păcatul lor.

v Isa. 58. 11. x Isa. 35. 10. y Mat. 2. 17, 18. Ios. 18. 25. a Fac. 42. 13. b Osea 1. 11. c Plân. 5. 21. d Deut. 30. 2. e Deut. 32. 36. f Isa. 57. 18. g Cap. 50. 5. h Cap. 2. 19, 23, 26. i Cap. 3. 6, 8, 11, 12, 14, 22. j Ps. 122. 5, 6, 7, 8. k Zech. 8. 3. l Cap. 33. 12, 13. m Ezec. 36. 9, 10, 11. n Cap. 44. 27. o Cap. 1. 10. p Cap. 24. 6. q Ezec. 18. 2 3. r Gal. 6. 5. 7. s Cap. 32. 40. t Deut. 1. 31. u Cap. 32. 40. v 2 Cor. 3. 3. x Cap. 24. 7. y 1 Ioan 2. 20. z Fapt. 10. 43.

35 Așà zice Domnul, [a]Cel ce dă soa-
rele spre lumina zilei, *Și* așezămintele
lunei și ale stelelor spre lumina nopții,
Cel ce mișcă [b]marea, ca valurile ei să
mugească; Domnul, *Dumnezeul* oștiri-
lor, *este* numele lui: 36 Aceste așe-
zăminte de vor pierì de dinaintea mea,
zice Domnul, *Atuncia* sămânța lui Is-
rael va încetà de a fi popor înaintea
mea pentru totdeauna. 37 Așà zice
Domnul: Dacă sus cerul se poate mă-
surà, Și jos temeliile pământului a se
cercetà, *Atuncia* și eu voiu lepădà toată
sămânța lui Israel, Pentru toate câte a
făcut, zice Domnul. 38 Iată vin zilele,
zice Domnul, Când cetatea se va rezidì
Domnului, Dela turnul lui Hananeel
până la poarta dela unghi: 39 Și frân-
ghia de măsură va trece încă prin drep-
tul ei, Preste colina Gareb, Și se va în-
toarce spre Gaat. 40 Și toată valea
cadavrelor și a cenușei, Și toate ogoa-
rele până la râul Kedron, *Și* până la
unghiul porții cailor spre răsărit, *Vor
fi* sfinte Domnului; Nu se vor mai
smulge, Nici nu se vor mai surpà
în veci.

*Ieremia cumpără o țarină ca semn al ren-
toarcerii din Babilon.*

32 Cuvântul ce a fost dela Domnul
către Ieremia [a]în anul al zecelea
al lui Zedekia, regele lui Iuda, care *este*
anul al opt-spre-zecelea a lui Nebuco-
donosor. 2 Atuncia oastea regelui Ba-
bilonului împresură Ierusalimul: și pro-
fetul Ieremia erà închis [b]în curtea în-
chisorii, ce *se aflà* în casa regelui lui
Iuda. 3 Căci Zedekia, regele lui Iuda,
îl închisese, zicând: Pentru ce profe-
țești și zici: „Așà zice Domnul: [c] Iată,
eu voiu dà cetatea aceasta în mânile
regelui Babilonului, care o va cuprinde;
4 Și Zedekia, regele lui Iuda, [d]nu va
scăpà de mâna Chaldeilor, ci va fi dat
în mâna regelui Babilonului, și va vorbì
cu dânsul gură către gură, și ochii săi
vor vedeà ochii lui: 5 Și va duce pre
Zedekia în Babilon; și acolo va rămâneà
[e]până când îmi voiu amintì de dânsul,
zice Domnul: [f] și de vă veți luptà cu
Chaldeii, nu veți biruì." 6 Și a zis
Ieremia: Cuvântul Domnului a fost
către mine, zicând: 7 Iată Hanameel,
fiul lui Șallum, unchiul tău, va venì la
tine, *și-ți* va zice: Cumpără-ți ogorul
meu din Anatot: căci al tău *este* [g]drep-
tul de răscumpărare; ca să-*l* cumperi.
8 Și a venit la mine Hanameel, fiul un-
chiului meu, în curtea închisorii, după
cuvântul Domnului, și a zis către mine:
Cumpără, rogu-te, ogorul meu din Anatot,
din pământul lui Beniamin; căci al tău
este dreptul de moștenire, și a ta *este*
răscumpărarea; cumpără-*l* pentru tine.
Atuncia am cunoscut, că cuvântul Dom-
nului *a fost* acesta. 9 Deci am cum-
părat dela Hanameel, fiul unchiului
meu, ogorul din Anatot, și am [h]cumpă-
nit pentru el bani, *adecă* șeapte-spre-
zece sicli de argint. 10 Și am scris
contractul, *l*-am sigilat, am luat marturi,
și am cumpănit banii în cumpănă.
11 Și am luat contractul de vânzare,
sigilat *după* lege și învoială, cum și
pre cel deschis. 12 Și am dat contrac-
tul de vânzare lui [i]Baruc, fiul lui Neria,
fiul lui Maaseia, de față cu Hanameel,
fiul unchiului meu, și de față cu [j]mar-
turii, care au subscris contractul de
vânzare, *și* de față cu toți Iudeii, care
se aflau în curtea închisorii. 13 Și am
poruncit lui Baruc de față cu ei, zicând:
14 Așà zice Domnul, Dumnezeul oști-
rilor și al lui Israel: Ia contractele
acestea, contractul acesta de vânzare,
și cel sigilat și cel deschis: și le pune
într'un vas de lut, ca să rămână *acolo*
zile multe. 15 Căci așà zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor și al lui Israel:
Case, ogoare și vii [k]iarăși se vor cum-
părà în pământul acesta.

*Ieremia se închină și primește iarăși făgă-
duința dumnezeească a mântuirii lui Israel.*

16 După ce am dat contractul de
vânzare lui Baruc, fiul lui Neria, m'am
rugat Domnului, zicând: 17 O, Doamne,

a Fac. 1. 16
b Isa. 51. 15.
Capul 32.
a 2 Reg. 25. 1, 2.
b Neem. 3. 25.
c Cap. 34. 2.
d Cap. 34. 3.
e Cap. 27. 22.
f Cap. 21. 4.
g Lev. 25. 24, 25, 32.
h Fac. 23. 16.
i Cap. 36. 4.
j Isa. 8. 2.
k Vers. 37, 43.

Dumnezeule! Iată, [l]tu ai făcut cerul și
pământul cu puterea ta cea mare și cu
brațul *tău* cel întins; [m]pentru tine ni-
mic nu este cu neputință: 18 Tu *cel*
ce faci [n]milă la mii, și răsplătești fără-
delegea părinților în sânul fiilor lor
după dânșii; Dumnezeu mare, [o]puter-
nic, [p]Domnul *Dumnezeul* oștirilor, *este*
numele lui. 19 [q]Mare în sfaturi, pu-
ternic în fapte: ai cărui [r]ochi *sunt* des-
chiși asupra tutulor urmărilor fiilor
oamenilor, [s]ca să plătești fiecăruia după
urmările sale și după fructul lucrurilor
sale; 20 Cel ce a făcut semne și mi-
nuni în pământul Egiptului, *cunoscute*
până în ziua aceasta, și în Israel și *al-*
tor oameni; Și ți-ai făcut [t]nume, ca în
ziua de astăzi; 21 Și [u]ai scos pre po-
porul tău Israel din pământul Egiptului
cu semne și minuni, cu mână tare, și
cu braț întins, și cu groază mare;
22 Și le-ai dat pământul acesta, pre care
cu jurământ l-ai făgăduit părinților lor,
că-*l* vei dà lor, [v]pământ în care curge
miere și lapte; 23 Și ei au intrat
aicea, și l-au luat în stăpânire; dar
[x]n'au ascultat de vocea ta, nici n'au
umblat după legea ta; n'au făcut *nimic*
din cele ce le-ai poruncit să facă: de-
aceea ai adus asupra lor tot răul acesta.
24 Iată, valurile au ajuns și până la
cetate, ca s'o cucerească; și cetatea
[y]este gata a se dà în mânile Chaldeilor,
care o bat, *și va cădeà* prin [z]sabie, foa-
mete și ciumă: și *tot* ce ai vorbit s'a
împlinit; și iată, tu *o* vezi. 25 Și tu,
Doamne, Dumnezeule, ai zis către mine:
Cumpără-ți un ogor cu bani, și ia mar-
tori: cu toate că cetatea [a]este gata a
se dà în mânile Chaldeilor. 26 Și a
fost cuvântul Domnului către Ieremia,
zicând: 27 Iată, eu *sunt* Domnul,
[b]Dumnezeul a toată carnea: [c]oare este
pentru mine cevà cu neputință? 28 De
aceea așà zice Domnul: Iată, [d]eu voiu
dà cetatea aceasta în mânile Chaldeilor
și în mânile lui Nebucodonosor, regele
Babilonului, care o va luà: 29 Și Chal-
deii, care bat cetatea aceasta, vor venì
și vor [e]pune foc cetății acesteia, și o
vor arde, pre ea și casele, [f]pe acoperi-
șurile cărora au tămâiat lui Baal, și au
vărsat libațiuni altor zei, ca să mă în-
tărâte. 30 Căci fiii lui Israel și fiii lui
Iuda [g]numai rele au lucrat înaintea mea
din tânărețea lor: da, fiii lui Israel alta
n'au făcut, decât să mă întărâte prin
fapturile mânilor lor, zice Domnul.
31 Căci cetatea aceasta de mânie și de
urgie mi-a fost, din ziua în care s'a
zidit și până în ziua aceasta; [h]ca să o
lapăd dela fața mea. 32 Pentru toată
răutatea fiilor lui Israel și a fiilor lui
Iuda, ce au făcut ca să mă întărâte, [i]ei,
regii lor, mai marii lor, preoții lor, pro-
feții lor, bărbații lui Iuda și locuitorii
Ierusalimului: 33 Și au întors [j]spatele
spre mine, și nu fața; deși i-am învă-
țat, [k]sculându-mă de dimineață și în-
vățându-*i*: dar n'au ascultat, ca să pri-
mească învățătură. 34 Ci au [l]pus uri-
ciunile lor în casa, ce se numește după
numele meu, ca să o necurățească:
35 Și au zidit înălțimi lui Baal, din
Valea Fiului lui Hinnom, ca să [m]treacă
prin foc pre fiii lor și pre fetele lor lui
[n]Moloc; [o]ceeace eu nu le-am poruncit,
nici în gând nu mi-a venit, ca ei să
facă urîciunea aceasta, *și* să tragă pre
Iuda în păcat. 36 Și totuși așà zice
Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre
cetatea aceasta, de care voi ziceți, *că*
[p]se va dà în mânile regelui Babilonu-
lui prin sabie, foamete și ciumă; 37 Iată,
eu îi voiu [q]adunà din toate țările, unde
i-am alungat în mânia mea și în furia
mea, și în aprinderea *mea* cea mare:
îi voiu întoarce în locul acesta, și-i voiu
face [r]să locuească în siguranță: 38 Și
ei [s]îmi vor fi popor, și eu le voiu fi
Dumnezeu; 39 Și le voiu [t]dà o inimă
și o urmare, ca să se teamă de mine în

l 2 Reg. 19. 15.
m Fac. 18. 14.
n Esod. 20. 6.
o Isa. 9. 6.
p Cap. 10. 16.
q Isa. 28. 29.
r Iov 34. 21.
s Cap. 17. 10.
t Esod. 9. 16.
u Ps. 136. 11, 12.
v Esod. 3. 8, 17.
x Neem. 9. 26.
y Vers. 25, 36.
z Cap. 14. 12.
a Vers. 24.
b Num. 16. 22.
c Vers. 17.
d Vers. 3.
e Cap. 21. 10.
f Cap. 19. 13.
g Cap. 2. 7.
h 2 Reg. 23. 27.
i Isa. 1. 4, 6.
j Cap. 2. 27.
k Cap. 7. 13.
l Cap. 7. 30, 31.
m Cap. 7. 31.
n Lev. 18. 21.
o Cap. 7. 31.
p Vers. 24.
q Ezec. 37. 21.
r Cap. 23. 6.
s Cap. 24. 7.
t Ezec. 11. 19, 20.

toate zilele, pentru binele lor și al fii-
lor lor după dânșii. 40 Și [u] voiu în-
cheià cu ei legământ de veci, că eu nu
mă voiu întoarce îndărăt dela dânșii,
încetând de a le face bine: și voiu pune
frica mea în inima lor, ca să nu se abată
dela mine. 41 Mă voiu bucurà de
dânșii, ca să le fac bine: și-i voiu sădì
în pământul acesta într'adevăr, din toată
inima mea și din tot sufletul meu.
42 Căci așà zice Domnul: Precum am
adus asupra poporului acestuia toate
aceste rele mari, așà voiu aduce asupra
lor toate bunurile, ce eu le-am făgăduit.
43 Și se vor cumpărà ogoare în pămân-
tul acesta, de care ziceți: „Este deșert,
fără de om și fără de vită, este dat în
mânile Chaldeilor.“ 44 Vor cumpărà
ogoare pentru argint, vor subscrie con-
tracte, și *le* vor sigilà, și vor luà mar-
turi în pământul lui Beniamin, în îm-
prejurimile Ierusalimului, în cetățile
lui Iuda, în cetățile muntelui și în ce-
tățile șesului, și în cetățile despre meazā-
zi; căci voiu rentoarce pre prinșii lor,
zice Domnul.

Prorocire despre scăparea din Babilon.

33 Și a fost cuvântul Domnului de a
doua oară către Ieremia, precând
erà [a] închis în curtea închisorii, zicând:
2 Așà zice Domnul, [b] cel ce va face
aceasta, Domnul, cel ce o va desăvârșì,
întemeiând-o: [c] Domnul *este* numele lui.
3 [d] Strigă către mine, și-ți voiu răspunde,
Și-ți voiu dà în știre lucruri mari și ne-
pătrunse, Pre care tu nu le cunoști.
4 Căci așà zice Domnul, Dumnezeul lui
Israel, Pentru casele cetății acesteia, Și
pentru casele regilor lui Iuda, Cari se
sfărâmară prin [e] valuri și prin sabie:
Fiindcă locuitorii ei [f] se luptă cu Chal-
deii, Ea se umple cu cadavrele oameni-
lor, 5 Pre care-i lovesc în mânia mea
și aprinderea mea, Și pentru răutatea
cărora eu am ascuns fața mea dela ce-
tatea aceasta: 6 Iată, [g] îi voiu dà să-
nătate și însănătoșare, și-i voiu vindecà.
Și-i voiu face să vadă îndestulare de
pace și de adevăr. 7 [h] Voiu rentoarce
pre cei prinși ai lui Iuda, Și pre cei prinși
ai lui Israel, Și-i voiu rezidì, [i] ca mai
nainte. 8 Îi voiu [j] curățì de toate fă-
rădelegile lor, Cu cari au păcătuit asu-
pră-mi, Și voiu [k] iertà toate fărădelegile
lor, Cu cari au păcătuit, Și prin cari s'au
rupt dela mine. 9 [l] Și *cetatea aceasta*
îmi va fi mie un nume de bucurie, *De*
laudă și mărire înaintea tutulor popoa-
relor pământului, Cari vor auzì tot bi-
nele, ce-i voiu face; Și se vor [m] spăi-
mântà și se vor cutremurà de tot binele,
Și de toată prosperitatea, ce-i voiu aduce.
10 Așà zice Domnul: Iarăși se va auzì
în locul acesta, [n] *De* care voi ziceți:
„*Este* deșert, fără de om și fără de vită“,
În cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusa-
limului, Cari sunt deșerte fără de oa-
meni, Și fără de locuitori, și fără de
vite: 11 [o] Vocea de bucurie și vocea
de veselie, Vocea de mire și vocea de
mireasă, Vocea celor ce zic: [p] „Lăudați
pre Domnul, *Dumnezeul* oștirilor, Căci
bun *este* Domnul, Căci în veci *ține* în-
durarea lui,“ *Și vocea* celor ce aduc
[q] jertfe de mulțumire în casa Domnului:
Căci [r] voiu întoarce pre cei prinși ai pă-
mântului *acestuia, Ca să fie* ca mai
nainte, zice Domnul. 12 Așà zice
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor: [s] În locul
acesta, care *este* deșert, Fără de om și
fără de vită, Și în toate cetățile lui, Ia-
răși vor fi colibi de păstori, Cari vor
face să poposească turmele *lor*. 13 [t] În
cetățile muntelui și în cetățile șesului,
În cetățile dela meazā-zi, și în pământul
Beniamin, În împrejurimile Ierusalimu-
lui și în cetățile lui Iuda, Vor [u] trece iarăși
turme Prin mânile celui ce *le* numără,
zice Domnul.

Prorocire despre Mesia.

14 [v] Iată, vin zilele, zice Domnul,
Când [x] voiu întărì cuvântul cel bun, pre
care l-am făgăduit Casei lui Israel și
casei lui Iuda. 15 În zilele acelea, și

u Isa. 55. 3.
Capul 33.
a Cap. 32. 2, 3.
b Isa. 37. 26.
c Esod. 15. 3.
d Ps. 91. 15.
e Cap. 32. 24.
f Cap. 32. 5.
g Cap. 30. 17.
h Cap. 30. 3.
i Isa. 1. 26.
j Ezec. 36. 25.
k Cap. 31. 34
l Isa. 62. 7.
m Isa. 60. 5
n Cap. 32. 43.
o Cap. 7. 34.
p 1Cron.16.8,34.
q Lev. 7. 12.
r Vers. 7.
s Isa. 65. 10.
t Cap. 17. 26.
u Lev. 27. 32.
v Cap. 23. 5.
x Cap. 29. 10.

în timpul acela Voiu face să răsară lui
David o [y]odraslă dreaptă. Și va face
drept și dreptate pe pământ. 16 [z]În
zilele acelea Iuda va fi mântuit. Și Ie-
rusalimul va locuì în siguranță: Și acesta
este numele, cu care *cetatea* se va numì:
Domnul, Mântuirea Noastră. 17 Căci
așà zice Domnul: [a]Nu va lipsì lui David
bărbat, Care să șează pe tronul casei lui
Israel: 18 Nici dintre preoți, Leviți,
nu va lipsì lui David bărbat înaintea
mea, Care [b]să aducă arderi de tot, să
facă să fumege darurile de pâne, Și să
facă jertfe în toată ziua.

Prorocire despre vecinicul legământ dumnezeesc.

19 Și a *mai* fost cuvântul Domnului
cătră Ieremia, zicând: 20 Așà zice
Domnul: [c]De puteți să rupeți legămân-
tul meu de zi, Și legământul meu de
noapte, Așà ca nici ziua, nici noaptea
să nu *mai* fie la timpul său: 21 *Atuncia*
se va rupe și legământul meu cu David,
servul meu, Încât să nu aibă fiu, care
să domnească pe tronul său, Sau cu
Leviții, preoții, cari mă servesc. 22 Pre-
cum oștirea cerului nu se poate numărà,
Nici nisipul mării a se măsurà, Așà
voiu înmulți sămânța lui David, servul
meu, Și pe Leviții, cari mă servesc.
23 Și a *mai* fost cuvântul Domnului
cătră Ieremia, zicând: 24 Au doară
n'ai luat seamă ce a vorbit poporul acesta,
zicând: „Cele două neamuri, pre care
Domnul le-a ales, El le-a lăpădat?"
Întru atâta au desprețuit pre poporul
meu, Încât nu le mai este popor. 25 Așà
zice Domnul: De n'*am făcut* legămân-
tul zilei și al nopții, *Și de* n'am înte-
meiat așezămintele cerului și ale pă-
mântului: 26 Atuncia voiu lepădà să-
mânța lui Iacob și a lui David, servul
meu, Încât să nu iau dintre urmașii săi
domni Preste sămânța lui Abraam, a
lui Isaac și a lui Iacob: Căci rentoarce-
voiu pre prinșii lor, și mă voiu îndurà
de dânșii.

Se vestește regelui Zedekia și poporului său, pedeapsa dumnezeească pentru că au călcat legea anului de slobozenie.

34 Cuvântul ce a fost către Ieremia
dela Domnul, [a]când Nebucodo-
nosor, regele Babilonului, și [b]toată oa-
stea lui, și toate regatele pământului de
supt stăpânirea mânei sale, și toate po-
poarele se luptară asupra Ierusalimului
și asupra tutulor cetăților sale, zicând:
2 Așà zice Domnul, Dumnezeul lui Is-
rael: Mergi, și vorbește lui Zedekia, re-
gele lui Iuda, și-i zi: Așà zice Domnul:
Iată [c]eu voiu dà cetatea aceasta în mâ-
nile regelui Babilonului, [d]care o va
arde cu foc: 3 Și [e]tu nu vei scăpà
din mâna lui, ci vei fi prins, și vei fi
dat în mâna lui,: ochii tăi vor vedeà
ochii regelui Babilonului, și gura ta va
vorbì cu gura lui, și vei merge la Babi-
lon. 4 Totuși tu, Zedekia, rege al lui
Iuda, ascultă cuvântul Domnului: Așà
zice Domnul de tine: Nu vei murì de
sabie: 5 Vei murì în pace: și cu *toate*
[f]arderile *de mirositoare făcute* părinților
tăi, regilor de mai nainte, cari au dom-
nit mai nainte de tine, [g]tot cu aceste
îți vor face arderi, și [h]te vor plânge,
zicând: Vai, doamne! căci eu am cu-
vântat *acest* cuvânt, zice Domnul. 6 Și
a vorbit profetul Ieremia către Zedekia,
regele lui Iuda, toate cuvintele acestea
în Ierusalim. 7 Și oastea regelui Ba-
bilonului se luptă asupra Ierusalimului
și asupra tutulor cetăților lui Iuda, cari
rămăseseră *neluate:* Lachișul și Azeka;
[i]căci aceste cetăți întărite mai rămăse-
seră *neluate* între cetățile lui Iuda.
8 *Acesta este* cuvântul, ce a fost către
Ieremia dela Domnul, după ce regele
Zedekia a încheiat legământ cu tot po-
porul ce *se află* în Ierusalim, ca să pro-
clame [j]libertate între dânșii: 9 *Anume*,
[k]ca fiecare să lase liber pre servul său,
și fiecare pre serva sa, Ebreu sau Ebreă:
[l]ca nimenea să nu se servească de vre-
un Iudeu, fratele său, ca sclav; 10 Și

y Isa 4. 2.
z Cap. 23. 6.
a 2 Sam. 7. 16.
b Rom. 12. 1.
c Ps. 89. 37.
—
Capul 34.
a 2 Reg. 25. 1, etc.
b Cap. 1. 15.
c Cap. 21. 10.
d Cap. 32. 29.
e Cap. 32. 4.
f 2 Cron. 16.14.
g Dan. 2. 46.
h Cap. 22. 18.
i 2 Reg. 18. 13.
j Esod. 21. 2.
k Neem. 5. 11.
l Lev. 25. 39—46.

când auziră toți mai marii și tot poporul.
care întrà în legământ, ca fiecare să
lase liber pre servul său, și fiecare pre
serva sa, ca să nu se servească de ei *ca
sclavi*, atuncia au ascultat, și *i*-au lăsat.
11 Dară [m] după aceea își schimbară gân-
dul, și aduseră îndărăt pre servii și ser-
vele, pre cari-i lăsaseră liberi, și-i siliră
să fie servi și serve. 12 Atuncia a fost
cuvântul Domnului către Ieremia dela
Domnul, zicând: 13 Așà zice Domnul,
Dumnezeul lui Israel: Încheiat-am le-
gământ cu părinții voștri, în ziua în care
i-am scos din pământul Egiptului, din
casa șerbiei, zicând: 14 La sfârșitul a
[n] șeapte ani fie-care să lase pre fratele
său, Ebreu, care s'a vândut ție, și ți-a
servit șease ani, *atuncia* să-l lași liber
dela tine; dar părinții voștri nu m'au
ascultat, nici nu au plecat urechea lor.
15 Și acum v'ați întors, și ați făcut cele
drepte înaintea mea, proclamând fiecare
libertatea aproapelui său: și ați [o] încheiat
legământ înaintea mea [p] în casa, ce se
numește după numele meu: 16 Dar
îndată v'ați schimbat gândul, [q] ați pân-
gărit numele meu, și ați adus îndărăt
fiecare pre servul său, și fiecare pre
serva sa, pre cari i-ați fost lăsat liberi
la voia lor, și i-ați silit ca să vă fie *iarăși*
servi și serve.

17 Deaceea așà zice Domnul: Voi nu
m'ați ascultat, ca să proclamați fiecare
libertate fratelui său, și fiecare aproape-
lui său, *și* iată, zice Domnul, [r] eu pro-
clam asupra voastră libertatea [s] săbiei,
ciumei și foametei: și vă voiu dà spre
[t] apăsare tutulor regatelor pământului.
18 Și voiu dà pre oamenii, cari au căl-
cat legământul meu, *și* cari n'au împli-
nit cuvintele legământului, ce au înche-
iat înaintea mea, când au tăiat vițelul
în două și au trecut prin bucățile lui:
19 Pre mai marii lui Iuda și pre mai
marii Ierusalimului, pre eunuchi și pre
preoți, și pre tot poporul țării, care a
trecut printre bucățile vițelului, 20 Îi
voiu dà în mânile inamicilor lor, și în
mânile celor ce caută sufletul lor: și ca-
davrele lor vor fi spre mâncare paserilor
cerului și fiarelor pământului. 21 Și
pre Zedekia, regele lui Iuda, și pre mai
marii lui îi voiu dà în mânile inamicilor
lor: în mânile celor ce caută vieața lor,
și în mânile oastei regelui Babilonului,
care s'a dus dela voi. 22 Iată, voiu po-
runcì, zice Domnul, și-i voiu aduce ia-
răși la cetatea aceasta: și ei o vor bate,
o vor cuprinde, și o vor arde cu foc; și
voiu preface cetățile lui Iuda într'un de-
sert, fără locuitori.

Ieremia arată Iudeilor pre Rechabiți drept exemplu de ascultare și de răsplătirea ei.

35 Cuvântul ce a fost dela Domnul
către Ieremia în zilele lui Iehoia-
kim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, zi-
când: 2 Du-te la casa [a] Rechabiților,
și vorbește cu ei, și adu-i în casa Dom-
nului, în una din [b] chilii: și dă-le vin
să beà.

3 Atuncia am luat pre Jazania, fiul lui
Ieremia, fiul lui Habazinia, pre frații săi,
pre toți fiii săi, și pre toată casa Recha-
biților; 4 Și i-am adus în casa Dom-
nului, în chilia fiilor lui Hanan, fiul lui
Igdalia, omul lui Dumnezeu, ce *este* a-
proape de chilia mai marilor, de asupra
cămărei lui Maaseia, fiul lui Șallum,
[c] ușierul. 5 Și am pus înaintea fiilor
casei Rechabiților vase pline de vin și
cupe: și le-am zis: „Beți vin!“

6 Dar ei au răspuns: „Noi nu vom
beà vin: căci [d] Ionadab, fiul lui Rechab,
părintele nostru, ne-a poruncit, zicând:
Să nu beți vin, *nici* voi, nici fiii voștri în
veci; 7 Nici să zidiți casă, nici să să-
mânați sământă, nici să sădiți vii, nici
să *le* aveți; ci în corturi să locuiți în
toate zilele voastre, [e] ca să trăiți mult
timp pe pământul în care petreceți. 8 Și
noi ascultăm de vocea lui Ionadab, fiul
lui Rechab, părintele nostru, în toată a-
ceeace ne-a poruncit, ca să nu bem vin în
toate zilele noastre, noi, femeile noastre,
fiii noștri și fetele noastre; 9 Nici să zi-
dim case, ca să le locuim; și nici să avem

[m] Cap. 37. 5. [n] Esod. 21. 2. | [o] 2 Reg. 23. 3. [p] Cap. 7. 10. | [q] Esod. 20. 7. [r] Mat. 7. 2. | [s] Cap. 32. 24,36. | [t] Deut. 28. 25,64. — | Capul 35. [a] 2 Reg. 10. 15. | [b] 1 Reg. 6. 5. [c] 2 Reg. 12. 9. | [d] 2 Reg. 10. 15. [e] Esod. 20. 12.

vii. sau ţarină. sau sămânţă: 10 Ci lo-
cuim în corturi. şi am ascultat. şi am fă-
cut după toate ce ne-a poruncit Iona-
dab. părintele nostru. 11 Dar când
Nebucodonosor, regele Babilonului. s'a
suit în *acest* pământ. am zis: Veniţi. să
mergem în Ierusalim de dinaintea oastei
Chaldeilor şi a oastei Sirienilor: aşà lo-
cuim în Ierusalim.

12 Atuncia a fost cuvântul Domnului
către Ieremia. zicând: Aşà zice Dom-
nul, Dumnezeul oştirilor şi al lui Israel:
13 Mergi şi vorbeşte oamenilor lui Iuda
şi locuitorilor Ierusalimului: Oare nu
veţi [f] primì învăţătură. ca să ascultaţi de
cuvintele mele? zice Domnul. 14 Cu-
vintele lui Ionadab. fiul lui Rechab, care
a poruncit fiilor săi să nu beà vin. se în-
deplinesc; căci până în ziua de astăzi nu
beau, ci ascultă de porunca părintelui
lor. [g] Dar eu v'am cuvântat. sculându-mă
de dimineaţa şi vorbind: şi totuşi nu
m'aţi ascultat. 15 Şi am trimis la voi
pre toţi servii mei, pre profeţi. sculân-
du-mă de dimineaţa. şi trimiţându-*i* ca
să *vă* vorbească: Întoarceţi-vă fiecare
dela casa sa cea rea. şi îndreptaţi-vă fap-
tele, şi nu urmaţi după alţi zei, ca să le
serviţi; şi *atuncia* veţi locuì în pămân-
tul. pre care l-am dat vouă şi părinţilor
voştri? dar n'aţi plecat urechea voastră.
şi nu m'aţi ascultat. 16 Pentru că fiii
lui Ionadab. fiul lui Rechab, îndeplinesc
porunca, ce părintele lor a poruncit
lor. dar poporul acesta nu m'a ascul-
tat: 17 Deaceea aşà zice Domnul. Dum-
nezeul oştirilor şi al lui Israel: Iată, eu
voiu aduce asupra lui Iuda şi asupra tu-
tulor locuitorilor Ierusalimului toate re-
lele ce le-am cuvântat asupra lor; pen-
tru că le-am cuvântat, dar ei nu *m*'au
ascultat: şi am strigat către dânşii, dar
ei nu *mi*-au răspuns.

18 Şi a cuvântat Ieremia către casa
Rechabiţilor: Aşà zice Domnul, Dum-
nezeul oştirilor şi al lui Israel: Fiindcă
aţi ascultat de porunca lui Ionadab, pă-
rintele vostru, şi aţi păzit toate porun-
cile lui. şi aţi făcut după toate cele ce
v'a poruncit el: 19 Deaceea aşà zice
Domnul. Dumnezeul oştirilor şi al lui
Israel: Nu va lipsì lui Ionadab. fiul lui
Rechab. bărbat care să steà înaintea mea
în veci.

Profeţiile lui Ieremia cetite în templu şi înaintea regelui, care arde tuiul, în care ele erau scrise, dar după porunca Domnului se scriu încă odată.

36 Şi în anul al patrulea al lui Ieho-
iakim, fiul lui Iosia, regele lui
Iuda. a fost către Ieremia cuvântul ace-
sta dela Domnul. zicând: 2 Iaţi un
[a] tuiu de carte. şi [b] scrie într'însul toate
cuvintele, ce ţi-am cuvântat asupra lui
Israel şi asupra lui Iuda. şi asupra [c] tu-
tulor popoarelor. din ziua *în care* am
vorbit către tine. din zilele lui [d] Iosia.
până în ziua aceasta; 3 [e] Poate, că va
auzì casa lui Iuda toate relele, ce eu am
de gând să-i fac, pentru ca să [f] se în-
toarcă fiecare dela calea sa cea rea. şi eu
să iert fărădelegea lor şi păcatul lor.

4 Atuncia a [g] chemat Ieremia pre [h] Ba-
ruc. fiul lui Neria: şi Baruc a scris în
tuiul de carte, în gura lui Ieremia, toate
cuvintele Domnului, ce le-a vorbit către
dânsul.

5 Şi a poruncit Ieremia lui Baruc. zi-
când: Eu *sunt* închis. nu pot să întru în
casa Domnului; 6 Deci întră tu, şi ce-
teşte depe tuiu în auzul poporului cu-
vintele Domnului ce le-ai scris din gura
mea, în casa Domnului, în [i] zi de post;
şi ceteşte aceasta şi în auzul întregului
Iuda, *la toţi* câţi vor venì din cetăţile
lor. 7 [j] Poate, că rugăciunea lor va a-
junge înaintea Domnului. şi *că* se va în-
toarce fiecare dela calea sa cea rea: căci
mare *este* mânia şi furia, ce Domnul a
cuvântat asupra acestui popor.

8 Şi a făcut Baruc, fiul lui Neria. după
toate cele ce i-a poruncit Ieremia. pro-
fetul, cetind depe carte cuvintele Dom-
nului în casa Domnului.

9 Şi în anul al cincelea al lui Iehoia-
kim. fiul lui Iosia, regele lui Iuda, în luna

f Cap. 32. 33. g 2 Cron. 36. 15. | Capul 36. a Isa. 8. 1. | b Cap. 30. 2. | c Cap. 25. 15, etc. | d Cap 25. 3. e Vers. 7. | f Iona 3. 8. g Cap. 32. 12. | h Cap. 45. 1. i Fapt. 27. 9. | j Vers. 3.

a noua, s'a proclamat post înaintea Dom-
nului, pentru tot poporul din Ierusalim.
și pentru tot poporul ce venià de prin
cetățile lui Iuda în Ierusalim. 10 Și a
cetit Baruc depe carte. în auzul a tot
poporul. cuvintele lui Ieremia în casa
Domnului, în chilia lui Ghemaria, fiul lui
Șafan, secretarul, în curtea de sus, la
[k] întrarea porții celei nouă a casei Dom-
nului.

11 Și a auzit Micaia. fiul lui Ghema-
ria. fiul lui Șafan, toate cuvintele Dom-
nului din cartea aceasta. 12 Și s'a po-
gorît spre casa regelui în camera secre-
tarului; și iată, toți mai marii ședeau a-
colo; *adecă:* Elișama, secretarul; De-
laia. fiul lui Șemaia; Elnatan, fiul lui
Acbor: Ghemaria, fiul lui Șafan. și Ze-
dekia. fiul lui Hanannia; toți mai marii.
13 Și le-a spus Micaia toate cuvintele,
care le-a auzit, când Baruc cetià din carte
în auzul poporului. 14 Și au trimis
toți mai marii către Baruc pre Iehudi.
fiul lui Netania. fiul lui Șelemia, fiul lui
Cuși. zicând: Tuiul. ce au cetit în au-
zul poporului. ia-l în mânile tale și vino.
Deci a luat Baruc, fiul lui Neria. tuiul în
mânile sale. și a venit la dânșii. 15 Și
ei i-au zis: Acum șezi și cetește-l in au-
zul nostru: și a cetit Baruc în auzul lor.

16 Și cum auziră toate cuvintele. s'au
uitat înspăimântați unul la altul, și au
zis către Baruc: Vom spune regelui toate
cuvintele acestea, 17 Și au întrebat
pre Baruc. zicând: Spune-ne acum cum
ai scris toate cuvintele acestea din gura
lui? 18 Și le-a răspuns Baruc: Din
gură mi-a spus toate cuvintele acestea.
și eu *le*-am scris cu negreală în carte.
19 Și au zis lui Baruc mai marii: Du-te,
și te ascunde. tu și Ieremia: și să nu știe
nimenea unde vă aflați.

20 Și au întrat la regele în curte;
dar au lăsat tuiul în camera lui Elișama,
secretarul; și au spus în auzul regelui
toate cuvintele. 21 Deci a trimis re-
gele pre Iehudi să ià tuiul; și l-a luat
din camera lui Elișama, secretarul. Și
l-a cetit Iehudi in auzul regelui și în au-
zul tutulor mai marilor, cari stăteau îm-
prejurul regelui. 22 Dar regele ședeà
in [l] casă de iarnă. în luna a noua și *erà*
înaintea lui un foc de cărbuni aprinși,
23 Și îndată ce Iehudi cetià trei sau pa-
tru fețe. *regele* le tăià cu cuțitaș de con-
dee, și *le* aruncà în focul din mangal,
până când s'a mistuit tot tuiul în focul
din mangal. 24 Dar nu s'au spăimân-
tat, nici și-au [m] rupt vestmintele lor, *nici*
regele, nici servii lui, cari au ascultat
cuvintele acestea. 25 Dar Elnatan și
Delaia și Ghemaria se rugaseră de rege,
ca să nu ardă tuiul: dar el nu i-a ascul-
tat. 26 Și a poruncit regele lui Iera-
meel, fiul lui Hamelec, lui Seraia, fiul
lui Azriel, și lui Șelemia, fiul lui Abdeel,
să prindă pre Baruc, cărturarul, și pre
Ieremia, profetul, Dar Domnul i-a as-
cuns.

27 Și a fost cuvântul Domnului către
Ieremia, după ce regele a ars tuiul, și
cuvintele pre care le-a scris Baruc din
gura lui Ieremia, zicând: 28 Ia-ți un
alt tuiu, și scrie într'însul toate cuvin-
tele de mai înainte, care au fost *scrise*
în tuiul întâiu, ce l-a ars Iehoiakim. re-
gele lui Iuda: 29 Și lui Iehoiakim,
regele lui Iuda să-i spui: Așà zice Dom-
nul: Tu ai ars tuiul acesta. zicând: De
ai scris într'însul. zicând: Regele Babi-
lonului va venì. și va strică pământul
acesta, și va stârpì depe el oameni și
vite? 30 Deaceea așà zice Domnul de
Iehoiakim, regele lui Iuda: Nu va aveà
pre nimenea. care să șeadă pe tronul
lui David; și cadavrul lui se va lepădà
la căldura zilei și la frigul nopții;
31 Și-l voiu pedepsì. pre el, pre urmașii
săi. și pre servii săi pentru fărădelegea
lor. și voiu aduce asupra lor, și asupra
locuitorilor Ierusalimului. și asupra oa-
menilor lui Iuda, toate relele. ce le-am
vorbit pentru ei, și *pre care* nu le-a as-
cultat.

32 Și a luat Ieremia un alt tui, și l-a
dat lui Baruc, fiul lui Neria, cărturarul,

---

k Cap 26. 10. | l Amos 3. 15. | m 2 Reg. 22. 11.

care a scris în el din gura lui Ieremia
toate cuvintele cărții, pre care a ars-o
Iehoiakim, regele lui Iuda, în foc; și
s'au adaus încă și alte asemenea cuvinte.

Ieremia e bătut și închis.

37 Și în locul lui Conia, fiul lui Ieho-
iakim, se făcù rege [a]Zedekia, fiul
lui Iosia, pre care Nebucodonosor, re-
gele Babilonului, îl făcù rege în pă-
mântul lui Iuda. 2 [b]Dar nici el, nici
servii lui, nici poporul țării, nu ascul-
tară cuvintele, pre care Domnul le-a
vorbit prin Ieremia, profetul.

3 Și a trimis regele Zedekia pre Iehu-
cal, fiul lui Șelemia, și pre [c]Zefania, fiul
lui Maaseia, preotul, cătră profetul Iere-
mia, zicând: Roagă-te pentru noi Dom-
nul, Dumnezeul nostru. 4 Și Ieremia
intrà și ieșià prin popor; căci nu-l pu-
seseră *încă* în închisoare. 5 Și a ieșit
[d]oastea lui Faraon din Egipt: [e]și când
Chaldeii cari împresurau Ierusalimul,
au auzit de știrea lor, s'au depărtat de
Ierusalim.

6 Și a fost cuvântul Domnului cătră
Ieremia, profetul, zicând: 7 Așà zice
Domnul, Dumnezeul lui Israel: Așà să
spuneți regelui lui Iuda, [f]care v'a tri-
mis la mine, ca să mă întrebați: Iată,
oastea lui Faraon, care a ieșit spre aju-
torul vostru, se va întoarce în pământul
său, în Egipt. 8 [g]Și Chaldeii iarăși
vor venì, și vor bate cetatea aceasta, o
vor cuprinde, și o vor arde cu foc.
9 Așà zice Domnul: Nu vă înșelați, zi-
când: Chaldeii se vor depărtà dela noi;
căci nu se vor depărtà. 10 [h]Căci chiar
de ați fi bătut toată oastea Chaldeilor,
cari se bat cu voi, și ar fi rămas din ei
numai bărbați răniți, *tot* s'ar sculà aceștia
fiecare în cortul său, și ar arde cetatea
aceasta cu foc.

11 Și când oastea Chaldeilor s'a de-
părtat de Ierusalim de frica oastei lui
Faraon, 12 Atuncia a ieșit Ieremia
din Ierusalim, ca să se ducă în pă-
mântul lui Beniamin, ca să ia *moște-
nirea sa* în mijlocul poporului; 13 Și
sosind el în poarta lui Beniamin, *afla-
tu-s'a* acolo căpetenia străjei, și numele
ei *erà* Iriia, fiul lui Șelemia, fiul lui
Anania; și el a prins pre profetul Iere-
mia, zicând: Tu treci la Chaldei. 14 Și
a răspuns Ieremia: Minciuni; nu trec
la Chaldei: dar nu l-a ascultat; deci
Iriia apucă pre Ieremia, și l-a dus la mai
mari. 15 Și mai marii se mâniară
asupra lui Ieremia, și bătându-l, îl pu-
seră în închisoare, în casa lui Ionatan,
secretarul, căci din ea au fost făcut prin-
soare. 16 Ieremia intrând în închisoare
și în groapă, și șezând Ieremia acolo
zile multe, 17 Trimis-a Zedekia, re-
gele și l-a scos: și l-a întrebat regele
în ascuns în casa sa, și a zis: Este *vre-
un* cuvânt dela Domnul? Și Ieremia a
răspuns: Este; și a adaus: Vei fi dat
în mânile regelui Babilonului. 18 Și
a zis Ieremia regelui Zedekia: Ce am
greșit înaintea ta, sau înaintea servilor
tăi, sau înaintea poporului acestuia, de
m'ați pus în închisoare? 19 Și unde
sunt profeții voștri, cei ce v'au profețit,
zicând: Regele Babilonului nu va venì
asupra voastră și asupra pământului ace-
stuia? 20 Deaceea ascultă acum, rogu-
te, domnul meu rege, și fie primită îna-
intea ta, rogu-te, rugăciunea mea: să nu
mă trimiți iarăși în casa lui Ionatan, se-
cretarul, ca să nu mor acolo. 21 Atuncia
a poruncit regele Zedekia, de au închis
pre Ieremia în curtea închisorii, și-i
dădeà acolo pe toată ziua o pâne din
ulița pitarilor, până când s'a sfârșit toată
pânea din cetate. Așà a rămas Ieremia
în curtea închisorii.

*Ieremia e aruncat într'o groapă; în urma po-
runcii regelui e scos, și îi cere acestuia să i-se
predeà dușmanului.*

38 Și [a]au auzit Șefatia, fiul lui Mat-
tan, Ghedalia, fiul lui Pașur, [b]Iu-
cal, fiul lui Șelemia, și [c]Pașur, fiul lui
Malchia, cuvântul ce Ieremia a cuvân-
tat la tot poporul zicând: 2 „Așà zice
Domnul: [d]Cine va rămâneà în cetatea
aceasta va murì de sabie, de foamete și

Capul 37. a 2 Reg. 24. 17. | b 2 Cron. 36.12. c Cap. 21. 1, 2. | d 2 Reg. 23. 7. e Vers. 11. | f Cap. 21. 2. g Cap. 34. 22. | h Cap. 21. 4, 5. — | Capul 38. a Cap. 21. 1. | b Cap. 21. 8. c Cap. 37. 3. | d Cap. 21. 9.

de ciumă: dar cine va ieșì la Chaldei
va trăì, și vieața lui îi va fi de pradă, și
va trăì": 3 Și: „Așà ziceà Domnul:
[e]Cetatea aceasta se va dà în mânile
oastei regelui Babilonului, care o va
cuprinde."
4 Deci au zis mai marii către
rege: [f]Să se omoare omul acesta;
căci prin acesta se moleșează mânile
bărbaților de resbel, cari au rămas în
cetatea aceasta, și mânile a tot poporul,
cuvântându-le el astfel de cuvinte: căci
omul acesta nu caută binele poporului
acestuia, ci răul. 5 Și a răspuns Ze-
dekia, regele: Iată el *este* în mânile
voastre: căci regele nu poate nimic îm-
potriva voastră. 6 [g]Atuncia au luat
pre Ieremia, și l-au aruncat în groapa
lui Malchia, fiul lui Hamelec, care *se*
aflà în curtea închisorii: și au pogorît
pre Ieremia *acolo* cu frânghii: și în
groapă nu *erà* apă, ci *numai* tină: și
Ieremia s'a afundat în tină.
7 [h]Și când Etiopeanul Ebed-Melec,
unul dintre eunuchii ce se aflau în casa
regelui, a auzit, că au pus pre Ieremia în
groapă, pre-când regele ședeà în poarta
lui Beniamin, 8 A ieșit Ebed-Melec din
casa regelui, și a vorbit regelui, zicând:
9 Domnul meu rege, oamenii aceștia
au făcut rău în toate câte au făcut pro-
fetului Ieremia, pre care l-au aruncat
în groapă; și el *tot* ar fi murit de foame
în locul unde erà: căci nu mai este pâne
în cetate. 10 Și a poruncit regele lui
Ebed-Melec, Etiopeanul, zicând: Ia de
aicea treizeci de oameni cu tine, și
scoate pre profetul Ieremia din groapă,
mai înainte de a murì.
11 Deci a luat Ebed-Melec oameni
cu sine, și a întrat în casa regelui
dedesubtul tezaurului, și a luat de acolo
petice de sdrențe vechi, și le-a pogorît
cu funii în groapă la Ieremia. 12 Și
a zis Ebed-Melec, Etiopeanul, lui Ie-
remia: Pune acum sdrențele și peticele
cele rupte supt suoarele tale *și* preste
funie: și a făcut Ieremia așà. 13 [i]Și
au tras pre Ieremia cu funiile, și l-au
scos din groapă: și a rămas Ieremia
[j]în curtea închisorii.
14 Și a trimis Zedekia, regele, și au
adus pre Ieremia profetul la dânsul în
întrarea a treia, care *se aflà* în casa
Domnului, și a zis regele lui Ieremia:
Am să te întreb cevà; să nu ascunzi
nimic de mine. 15 Și a răspuns Iere-
mia lui Zedekia: De-ți voiu spune, au
nu mă vei omorî? și de te voiu sfătu,
tot nu mă vei ascultà. 16 Și a jura,
în ascuns Zedekia, regele lui Ieremiaì
zicând: Viu *este* Domnul, [k]care ne-a
dat acest suflet, *că* nu te voiu omorî,
nici nu te voiu dà în mânile oamenilor
acestora, cari caută vieața ta.
17 Atuncia Ieremia zise lui Zedekia:
Așà zice Domnul, Dumnezeul oștirilor,
Dumnezeul lui Israel: De vei [l]ieșì
[m]către mai marii regelui Babilonului,
sufletul tău va trăì, și cetatea aceasta
nu se va arde cu foc: vei trăì și tu și
casa ta; 18 Dar de nu vei ieșì către
mai marii regelui Babilonului, atuncia
cetatea aceasta se va dà în mânile Chal-
deilor, cari o vor arde cu foc, și [n]tu nu
vei scăpà din mânile lor.
19 Și a zis Zedekia regele către Iere-
mia: Mă tem de Iudeii, cari au trecut la
Chaldei, ca nu cumvà să mă deà în
mânile lor, și [o]să-și bată joc de mine.
20 Atuncia Ieremia a răspuns: Nu *te*
vor dà. Ascultă vocea Domnului în cele
ce-ți vorbesc: și-ți va fi bine, și sufletul
tău va trăì. 21 Dar de nu vei voì să
ieșì, acesta *este* cuvântul ce Domnul
mi-a arătat: 22 Iată toate femeile, ce
au rămas în casa regelui lui Iuda, se
vor scoate către mai marii regelui Ba-
bilonului, și ele vor zice: Amicii tăi te
înșelară, și te răpuseră: Picioarele tale
se afundară, *și* au dat îndărăt.
23 Și toate femeile tale și toți copii
tăi se vor luà de Chaldei, și tu nu vei
scăpà din mânile lor, ci vei fi prins de
regele Babilonului: și vei face ca ceta-
tea aceasta să fie arsă cu foc.

[e] Cap. 21. 10. [f] Cap. 26. 11. [g] Cap. 37. 21. [h] Cap. 39. 16. [i] Vers. 6. [j] Cap. 37. 21. [k] Isa 57. 16. [l] 2 Reg. 24. 12. [m] Cap. 39. 3. [n] Cap. 32. 4. [o] 1 Sam. 31. 4.

24 Și a zis Zedekia către Ieremia:
Să nu știe nimenea cuvintele acestea,
și atuncia nu vei murì. 25 Dar de vor
auzì mai marii, că am vorbit cu tine,
și vor venì la tine, și-ți vor zice: „Spu-
ne-ne ce ai vorbit cu regele; nu ascunde
aceasta de noi; și nu te vom omorî: și
ce ți-a răspuns regele“: 26 Atuncia
răspunde-le: Eu am înfățișat cererea
mea înaintea regelui, să nu mă ren-
toarcă în casa lui Ionatan, spre a murì
acolo. 27 Venit-au deci toți mai marii
la Ieremia, și l-au întrebat; și le-a
spus după toate aceste cuvinte, ce i-a
poruncit regele: și ei au încetat de a-l
mai întrebà: căci lucrul nu li se făcù
cunoscut. 28 Și a rămas Ieremia în
curtea închisorii până în ziua în care s'a
cuprins Ierusalimul: și a fost *acolo*, când
Ierusalimul s'a cuprins.

Ierusalimul cuprins de Nebucodonosor; Zedekia e dus cu ochii scoși la Babilon.

39 În anul [a] al nouălea al lui Zedekia,
regele lui Iuda, în luna a zecea,
a venit Nebucodonosor, regele Babilo-
nului, și toată oastea lui, asupra Ieru-
salimului, și l-a împresurat.
2 *Și* în anul al unsprezecelea al lui Ze-
dekia, în luna a patra, la nouă a lunii,
s'a spart cetatea. 3 [b] Și toți mai marii re-
gelui Babilonului au întrat și au șezut
în poarta de mijloc: *adecă*, Nergal-Șa-
rezer, Șamgar-Nebo, Sarsechim, mai
marele eunuchilor, *și* Nergal-Șarez, mai
marele magilor, și ceilalți mai mari ai
regelui Babilonului.
4 [c] Și cum i-a văzut Zedekia, regele
lui Iuda, și toți bărbații de resbel,
au fugit, și au ieșit noaptea din
cetate, pe calea grădinii regelui, prin
poarta dintre două ziduri, și *regele*
apucă drumul pe șes. 5 Dar oastea
Chaldeilor i-a urmărit; și [d] a ajuns
pre Zedekia în șesurile din Iericho,
l-a prins, și l-a dus la Nebucodonosor,
regele Babilonului, în [e] Ribla din pă-
mântul Hamatului, care l-a și condam-
nat. 6 Și a tăiat regele Babilonului
pre fiii lui Zedekia în Ribla înaintea
ochilor lui: și a tăiat regele Babilonu-
lui pre toți mai marii lui Iuda. 7 Și [f] a
scos ochii lui Zedekia, și l-a legat cu
două lanțuri de aramă, ca să-l ducă
în Babilon. 8 [g] Și Chaldeii au ars cu
foc casa regelui și casele poporului, și
au stricat zidurile Ierusalimului.
9 [h] Dar rămășița poporului, care a ră-
mas în cetate, și pre cei ce au trecut la
dânsul, pre *toată* rămășița poporului ce a
mai rămas, a dus-o prinsă în Babilon Ne-
buzar-Adan, capul gardei *domnești*.
10 Dar din popor, pre cei săraci, cari
n'aveau nimic, i-a lăsat Nebuzar-Adan,
capul gardei *domnești*, în pământul lui
Iuda, și le-a dat vii și țarine în ziua
aceea.

Ieremia, ocrotit de Nebucodonosor, îi vestește și lui Ebed-Melech, că a scăpat.

11 Și a dat poruncă Nebucodonosor,
regele Babilonului, lui Nebuzar-Adan,
capul gardei *domnești*, pentru Ieremia,
zicând: 12 Ia pre acesta, să aibi ochii
asupra lui, și să nu-i faci vre-un rău;
ci cum îți va zice, așà să-i faci. 13 Și
au trimis Nebuzar-Adan, capul gardei
domnești și Nebușașban, mai marele
eunuchilor, și Nergal-Șarezer, mai ma-
rele magilor, și toți mai marii regelui
Babilonului: 14 Au trimis, [i] și au luat
pre Ieremia din curtea închisorii, și l-au
dat [j] lui Ghedalia, fiul lui [k] Ahikam, fiul
lui Șafan, ca să-l ducă în casa *lui*; și a
locuit în mijlocul poporului.
15 Și a fost cuvântul Domnului
către Ieremia, precând erà închis în
curtea închisorii, zicând: 16 Du-te,
și vorbește, lui [l] Ebed-Melec, Etiopea-
nul, zicând:
Așà zice Domnul, Dumnezeul oști-
rilor și al lui Israel: Iată [m] eu voiu îm-
plinì cuvintele mele asupra cetății aces-
teia, Spre rău, și nu spre bine; Și se
vor întâmplà înaintea ta în ziua aceea.
17 Dar pre tine te voiu scăpà în ziua
aceea, zice Domnul: Și nu vei fi dat în
mânile oamenilor, De care te temi;

Capul 39. a 2 Reg. 25. 1—4. | b Cap. 38. 17. c 2 Reg. 25. 4, etc. | d Cap. 32. 4. e 2 Reg. 23. 33. | f Ezec. 12. 13. g 2 Reg. 25. 9. | h 2 Reg. 25. 11. etc | i Cap. 38. 28. Cap. 40. 5. | k Cap. 26. 24. l Cap. 38. 7, 12 | m Dan. 9. 12. —

18 Căci te voiu scăpà, Şi nu vei cădeà
de sabie; Ci viaţa ta îţi va fi drept
pradă; Pentru că te-ai încrezut în mine,
zice Domnul.

Ieremia rămâne în ţară la guvernatorul Ghedalia.

40 Cuvântul ce a fost dela Domnul
către Ieremia, [a] după ce Nebuzar-
Adan, capul gardei *domneşti*, l-a lăsat
liber din Rama, după ce l-a fost luat,
pre când erà legat în lanţuri împreună
cu toţi cei strămutaţi din Ierusalim şi
din *pământul lui* Iuda, care au fost
duşi prinşi la Babilon.
2 Şi a luat capul gardei *domneşti* pre
Ieremia, şi [b] i-a zis: Domnul, Dumne-
zeul tău a cuvântat *toate* relele acestea
asupra locului acestuia. 3 Domnul deci
a adus *acestea*, şi a făcut precum
a zis: [c] pentru că aţi păcătuit înain-
tea Domnului, şi n'aţi ascultat de
vocea lui, pentru aceasta vi s'au în-
tâmplat acestea: 4 Şi acum iată, eu
te desleg de lanţurile, care *se află*
pe mânile tale: *şi* de-ţi [d] place să mergi
cu mine în Babilon, vino; şi eu voiu
aveà ochii asupră-ţi; dar dacă nu-ţi
place a merge cu mine în Babilon,
lasă-te; iată, [e] toată ţara *este* înaintea
ta! unde vei socotì că *este* bine şi
drept să mergi, acolo du-te. 5 Şi pre
când se învârteà *cu gândul zisu*-i-*a*:
Întoarce-te deci la Ghedalia, fiul lui
Ahikam, fiul lui Şafan, [f] pre care regele
Babilonului l-a pus preste cetăţile lui
Iuda, şi locueşte cu dânsul în mijlocul
poporului; sau du-te unde îţi place să
mergi. Şi i-a dat capul gardei *domneşti*
merinde şi daruri, şi-i dădù drumul.
6 [g] Deci s'a dus Ieremia la Ghedalia,
fiul lui Ahikam, în [h] Mizpa, şi a locuit
cu dânsul în mijlocul poporului ce ră-
măsese în ţară.

Ghedalia nu vreà să creadă că se unelteşte un complot împotriva sa.

7 [i] Dar auzind toate căpeteniile oşti-
rilor ce *se aflau* în câmp, ei şi bărbaţii
lor, că regele Babilonului a pus pre
Ghedalia, fiul lui Ahikam, preste ţară,
şi că i-a încredinţat pre bărbaţii, feme-
ile şi copiii, şi dintre săracii ţării pre
acei ce nu se strămutaseră în Babilon;
8 A venit la Ghedalia în Mizpa, Işmael,
fiul lui Netania, Iohanan şi Ionatan, fiii
lui Kareah, şi Seraia, fiul lui Tanhumet,
şi fiii lui Efai, Netofateul, şi Iezania, fiu
al unui Maacatean, ei şi bărbaţii lor.
9 Şi a jurat lor şi bărbaţilor lor Ghe-
dalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Şafan, zi-
când: Nu vă temeţi a fi servi Chaldeilor;
locuiţi în ţară, şi serviţi regelui Babilonu-
lui, şi vă va fi bine. 10 Dar iată, eu voi
locuì în Mizpa, ca să primesc pre Chal-
deii, ce vor venì la noi; şi voi adunaţi
vinul, fructele şi oleiul, şi *le* puneţi în
vasele voastre; şi locuiţi în cetăţile vo-
astre, pre care le stăpâniţi.
11 Aşà şi toţi Iudeii ce *se aflau* în Moab,
şi între fiii lui Ammon, şi în Edom, şi în
celelalte ţări, când au auzit că regele
Babilonului a lăsat o rămăşiţă în Iuda, şi
că preste dânşii a pus pre Ghedalia, fiul
lui Ahikam, fiul lui Şafan; 12 Atuncia
s'au întors toţi Iudeii din toate locu-
rile, unde erau împrăştiaţi, şi au venit
în pământul lui Iuda către Ghedalia în
Mizpa, şi au cules vinul şi fructe multe
foarte.
13 Dar Iohanan, fiul lui Kareah, şi
toate căpeteniele oştirilor, ce *se aflau*
în câmp, au venit la Ghedalia în Mizpa,
14 Şi i-au zis: Ştii, că Baalis, regele
fiilor lui Ammon, a trimis pre Işmael,
fiul lui Netania, ca să te omoare? Dar
Ghedalia, fiul lui Ahikam, nu i-a crezut.
15 Atuncia Iohanan, fiul lui Kareah, a
vorbit în ascuns lui Ghedalia în Mizpa,
zicând: Să mă duc, rogu-te, şi să ucid
pre Işmael, fiul lui Netania, fără ca ni-
menea să ştie: dece să te ucidă, şi aşà
toţi Iudeii, care sunt adunaţi în jurul
tău să se împrăştie, şi rămăşiţa lui Iuda
să peară? 16 Dar Ghedalia, fiul lui Ahi-
kam, a răspuns lui Iohanan, fiul lui
Kareah: Să nu faci lucrul acesta: căci
vorbeşti minciuni de Işmael.

Capul 40. a Cap. 39. 14. | b Cap. 50. 7. | c Dan. 9. 11. | d Cap. 39. 12. e Fac. 20. 15. | f 2 Reg. 25. 22, etc. | g Cap. 39. 14. | h Judc. 20. 1. | i 2 Reg. 25. 23, etc.

Ișmael ucide pe Ghedalia, pe mai mulți evrei și Chaldei.

41 Și în luna a șeaptea [a] veniră Ișmael,
fiul lui Netania, fiul lui Elișama,
din neamul regelui, *având* cu sine mai
marii regelui, zece bărbați, la Ghedalia,
fiul lui Ahikam, în Mizpa, și ei au mân-
cat pâne împreună în Mizpa. 2 Atun-
cia s'au sculat Ișmael, fiul lui Netania,
și cei zece bărbati ce erau cu dânsul,
și [b] au lovit pre Ghedalia, fiul lui Ahi-
kam, fiul lui Șafan, cu sabia: au omo-
rît pre acela, pre care regele Babilo-
nului îl pusese preste țară. 3 Și a *mai*
omorît Ișmael pre toți Iudeii, ce erau
cu dânsul, cu Ghedalia, în Mizpa, și
pre Chaldeii ce se aflau acolo, bărbați
de resbel.
4 Și a doua zi după ce au omorît
pre Ghedalia, fără ca nimenea să
știe, 5 Veniră bărbați din Șechem,
din Șilo, și din Samaria, optzeci de
bărbați, [c] având barbele rase și vestmin-
tele sfâșiate și cu tăieturi, *ținând* în
mânile lor daruri de pâne, și tămâie,
ca să le aducă în [d] casa domnului. 6 Și
a ieșit Ișmael, fiul lui Netania, spre în-
tâmpinarea lor din Mizpa, și mergând
plângeà; și când i-a întâlnit, le-a zis:
Intrați la Ghedalia, fiul lui Ahikam.
7 Și când au venit în mijlocul cetății,
îi tăie Ișmael, fiul lui Netania, el și
bărbații ce *erau* cu dânsul: și *i-a arun-
cat* în groapă. 8 Dar aflatu-s'au între
aceștia zece bărbați, care ziseră lui Iș-
mael: Nu ne omorî; căci noi avem în
câmp tezaure de grâu, orz, oleiu, și de
miere. Deci i-a lăsat, și nu i-a ucis cu
frații lor.
9 Și groapa, în care Ișmael-a aruncat
toate cadavrele oamenilor, pre care i-a
ucis pe lângă Ghedalia, *erà* aceea, [e] ce
o făcuse regele Asà pentru Baașà, re-
gele lui Israel; pre aceasta Ișmael, fiul
lui Netania, a umplut-o cu cei uciși.
10 Și Ișmael a dus prinsă toată ră-
mășița poporului, *rămasă* în Mizpa, pre
fetele regelui și pre tot poporul, ce ră-
măsese în Mizpa, pre cari Nebuzar-Adan,
capul gardei *domnești*, îi încredințase
lui Ghedalia, fiul lui Ahikam; și i-a dus
prinși Ișmael, fiul lui Netania, și s'a dus,
ca să treacă la fiii lui Ammon.

Iohanan prigonește pre Ișmael. Evreii vor să plece în Egipet.

11 Dar când a auzit Iohanan, fiul lui
Kareah, și toate căpeteniile oștilor, ce
erau cu dânsul, toate relele ce a făcut
Ișmael, fiul lui Netania. 12 Au luat
pre toți oamenii *lor*, și s'au dus să se
lupte cu Ișmael, fiul lui Netania, și l-au
aflat aproape de apele cele mari, ce *se
află* în Ghibeon. 13 Și cum a văzut
tot poporul, ce *erà* cu Ișmael pre Ioha-
nan, fiul lui Kareah, și pre toate căpe-
teniile oștilor ce *erau* cu dânsul, s'au
bucurat. 14 Și tot poporul, pre care-l
dusese prins Ișmael din Mizpa, s'a în-
tors, s'a înturnat și s'a dus la Iohanan,
fiul lui Kareah. 15 Dar Ișmael, fiul lui
Netania, a fugit de Iohanan cu opt oa-
meni, și s'a dus la fiii lui Ammon.
16 Și a luat Iohanan, fiul lui Kareah,
și toate căpeteniile oștirilor, cari *erau* cu
dânsul, pre toată rămășița poporului, pre
care a adus-o înapoi dela Ișmael, fiul lui
Netania, din Mizpa, după ce *acesta* ucise
pre Ghedalia, fiul lui Ahikam, *adecă* pre
bărbații de resbel, pre femei, pre copii
și pre eunuchi, pre cari i-a adus înapoi
din Ghibeon. 17 Și s'au dus, și au lo-
cuit în Gherut-Chimham, ce vine a-
proape de Bet-Lehem, ca să se ducă în
Egipt. 18 De frica Chaldeilor; căci se
temeau de dânșii, pentru că Ișmael, fiul
lui Netania, a ucis pre Ghedalia, fiul lui
Ahikam, pre care regele Babilonului îl
pusese asupra țării.

După porunca Domnului, Ieremia oprește pe Iohanan și pe ceilalți evrei să plece în Egipet.

42 Atuncia se apropiară toate căpe-
teniile oștilor, [a] și Iohanan, fiul lui
Kareah, și Iezania, fiul lui Hoșaia, și tot
poporul, dela mic până la mare. 2 Și
au zis profetului Ieremia: Să fie, rugă-
mu-ne, primită ruga noastră de tine, și

Capul 41. | a 2 Reg. 25. 25. | b 2 Reg. 25. 25. | c Isa. 15. 2. | d 1 Sam. 1. 7. | e 1 Reg. 16. 22. | *Capul 42.* | a Cap. 40. 8. 13.

[b]roagă-te pentru noi Domnului, Dum-
nezeului tău, pentru toată rămășița aceasta:
căci [c]din mulți am rămas puțini,
precum ne văd ochii tăi; 3 Ca să ne
arate Domnul, Dumnezeul tău [d], calea, pe
care trebue să umblăm, și lucrul ce trebue
să facem.

4 Atuncia le-a răspuns profetul Iere-
mia: Auzit-am: iată mă voiu rugà Dom-
nului, Dumnezeul vostru, după cuvintele
voastre; și [e]orice cuvânt vă va răspunde
Domnul, eu vi-*l* voiu spune; nu voiu
[f]ascunde nimic de voi.

5 Și ei au zis lui Ieremia: [g]Domnul
să fie între noi martur adevărat și cre-
dincios, că noi vom face după cuvintele,
pentru cari Domnul, Dumnezeul tău, te
trimite la noi: 6 Sau bine sau rău, vom
ascultà de vocea Domnului, Dumnezeului
nostru, către care noi te trimitem, [h]ca
să ne fie bine, de vom ascultà de vocea
Domnului, Dumnezeului nostru.

7 Și după zece zile cuvântul Domnu-
lui a fost către Ieremia. 8 Și a chemat
pre Iohanan, fiul lui Kareah, și pre toate
căpeteniile oștilor ce *erau* cu dânsul, și
pre tot poporul, dela mic până la mare;
9 Și le-a zis: Așà zice Domnul, Dum-
nezeul lui Israel, către care voi m'ați tri-
mis, ca să-i înfățișez cererea voastră:
10 De veți urmà să locuiți în pământul
acesta, atuncia vă voiu zidì, și nu *vă*
voiu surpà, [i]vă voiu sădì, și nu *vă* voiu
smulge; căci [j]rău îmi pare de nenoro-
cirea ce v'am făcut. 11 Nu vă temeți
de regele Babilonului, de care *acum* vă
temeți: nu vă temeți de dânsul, zice
Domnul; [k]căci eu *sunt* cu voi, ca să vă
mântui, și să vă scap din mânile lui.
12 Și [l]vă voiu arătà milă, ca el să se
miluiască de voi, și să vă rentoarcă în
pământul vostru. 13 Dar de [m]veți zice:
Nu voim să locuim în pământul acesta,
neascultând de vocea Domnului, Dum-
nezeului vostru, 14 Zicând: Nu! ci vom
merge în pământul Egiptului, unde nu
vom vedeà resbel, nici nu vom auzì voce
de trâmbiță, nici nu vom aveà lipsă de
pâne; și vom locuì acolo. 15 Ascultați
deci cuvântul Domnului, voi rămășiță
din Iuda: Așà zice Domnul, Dumnezeul
oștirilor și al lui Israel: De [n]vă veți în-
dreptà [o]fețele voastre, ca să mergeți în
Egipt, și să vă duceți, ca să petreceți a-
colo, 16 Atuncia sabia, [p]de care vă te-
meți, vă va ajunge acolo în pământul
Egiptului; și foametea, de care vă spăi-
mântați, se va lipì de voi acolo în Egipt,
și veți murì acolo; 17 Și toți oamenii,
câți își vor îndreptà fețele, ca să se ducă
în Egipt, să petreacă acolo, vor murì [q]de
sabie, de foamete și de ciumă; și [r]ni-
menea din ei nu va rămâneà, nici va
scăpà de relele ce voiu aduce asupra lor.
18 Căci așà zice Domnul, Dumnezeul
oștirilor și al lui Israel: Precum mânia
mea și aprinderea mea [s]s'au vărsat a-
supra locuitorilor Ierusalimului, așà se
va vărsà mânia mea asupra voastră, de
veți intrà în Egipt; și [t]veți fi spre blestem
și spre groază, spre afurisenie și spre
ocară; și nu veți mai vedeà locul acesta.

19 Domnul a zis despre voi, rămășiță
din Iuda: [u]Nu vă duceți în Egipt; *deci*
să știți, că astăzi am mărturisit asupră-
vă. 20 Căci înșivă v'ați înșelat, când
m'ați trimis la Domnul, Dumnezeul
vostru, zicând: [v]„Roagă-te Domnului,
Dumnezeului nostru, pentru noi, și spu-
ne-ne tot ce va zice Domnul, Dumnezeul
nostru; și noi vom face.“ 21 Și *acum*
astăzi spusu-v'am; dar voi nu ați ascul-
tat de vocea Domnului, Dumnezeul vo-
stru, nici de cele pentru cari el m'a tri-
mis la voi. 22 Și acum să știți, că
[x]veți murì de sabie, de foamete și de
ciumă, în locul unde vă place a merge
ca să petreceți.

În ciuda îndemnării lui Dumnezeu, Evreii pornesc spre Egipet și iau cu dânșii pe însuși profetul, care proroceşte acolo despre năvălirea lui Nebucodonosor.

43 Și încetând Ieremia de a spune
către tot poporul toate cuvintele

---

b 1 Sam. 7. 8. c Lev. 26. 22. d Ezra. 8. 21. | e 1 Reg. 22. 14. f 1 Sam. 3. 18. g Fac. 31. 50. | h Deut. 6. 3. i Cap. 24. 6. j Deut. 32. 36. | k Isa. 43. 5. l Ps. 106, 45,46. m Cap. 44. 16. | n Deut. 17. 16. o Luc. 9. 51. p Ezec. 11. 8. | q Cap. 24. 10. r Cap. 44. 14,28. s Cap. 7. 20. | t Cap. 18. 16. u Deut. 17. 16. v Vers. 2. | x Ezec. 6. 11.

Domnului, Dumnezeului lor, pentru care
Domnul, Dumnezeul lor îl trimisese la
dânșii, *adecă* toate cuvintele acestea.
2 [a]Atuncia a vorbit Azaria, fiul lui Ho-
șaia, și Iohanan, fiul lui Kareah, și toți
bărbații cei sumeți, zicând lui Ieremia:
Minciuni spui! Domnul, Dumnezeul no-
stru nu te-a trimis să spui: „Nu vă du-
ceți în Egipt, ca să petreceți acolo“: 3 Ci
Baruc, fiul lui Neria te ațâță asupră-ne,
ca să ne dai în mânile Chaldeilor, să ne
omoară și să ne ducă prinși în Babilon.
4 Deci n'au ascultat Iohanan, fiul lui
Kareah, și toate căpeteniile oștirilor, și
tot poporul de vocea Domnului, să locu-
iască în pământul lui Iuda.
5 Ci Iohanan, fiul lui Kareah, și toate
căpeteniile oștilor au luat [b]pre toată ră-
mășița lui Iuda, care se întorsese de
prin toate popoarele, unde se împrăștia-
se, ca să petreacă în pământul lui Iuda,
6 Pe bărbați, pe femei, pe copii, [c]pe fe-
tele regelui și [d]pe tot însul, ce Nebuzar-
Adan, capul gardei *domnești,* lăsase cu
Ghedalia, fiul lui Ahikam, fiul lui Șafan,
și pre Baruc, fiul lui Neria: 7 Și au
intrat în pământul Egiptului: căci n'au
ascultat de vocea Domnului: și au venit
până la [e]Tahpanes.
8 Și a fost cuvântul Domnului către
Ieremia în Tahpanes, zicând: 9 Ia în
mânile tale pietri mari, și ascunde-le
înaintea ochilor bărbaților lui Iuda în
lutul cuptorului de cărămizi, ce *se află*
la intrarea casei lui Faraon din Tahpa-
nes. 10 Și zi către ei: Așà zice Dom-
nul, Dumnezeul oștirilor și al lui Israel:
Iată, voiu trimite, și voiu luà pre Ne-
bucodonosor, regele Babilonului, [f]servul
meu, și voiu pune tronul său deasupra
acestor pietri, pre care le-am ascuns; și
va întinde cortul său deasupra lor. 11 Și
va venì și va lovì pământul Egiptului,
și va dà pre cei *hotărîți* morții la moarte;
pre cei *hotărîți* pentru prinsoare prizo-
nierii; și pre cei pentru sabie săbiei.
12 Și voiu aprinde foc în casele zeilor
Egiptului: și casele le va arde, și *pre*
zei îi va duce prinși: și se va îmbrăcà
cu pământul Egiptului, cum se îmbracă
păstorul cu vestmântul său: și va ieșì
deacolo cu pace. 13 Și va sfărâmà co-
loanele din Bet-Șemeș *(casa soarelui),*
ce *se află* în pământul Egiptului: și ca-
sele zeilor Egipteni le va arde cu foc.

Evreii din Egipet sunt amenințați de Dumne-zeu cu pedepse grele din pricina idolatriei lor.

44 Cuvântul ce a fost către Ieremia
asupra tutulor Iudeilor, cari lo-
cuiau în pământul Egiptului, locuind în
[a]Migdol, în [b]Tahpanes, în [c]Nof și în pă-
mântul Patros, zicând:
2 Așà zice Domnul, Dumnezeul oști-
rilor și al lui Israel: Voi ați văzut toate
relele, ce am adus asupra Ierusalimului
și asupra tutulor cetăților lui Iuda: și
iată, ele astăzi *sunt* o [d]ruină, și nu *este*
cine să locuească într'însele: 3 Pentru
răutățile, ce au făcut, întărâtându-mă,
ducându-se [e]să tămâieze, *și* [f]să ser-
vească altor zei, pre cari nu i-au cunos-
cut, nici ei, nici voi, nici părinții voștri.
4 Și [g]am trimis la voi pre toți servii
mei, pre profeți, sculându-mă de di-
mineață și trimițându-*i, ca să vă* zică:
Nu faceți această urîciune, pre care o
urăsc. 5 Dar n'au ascultat, nici nu au
plecat urechea lor, ca să se întoarcă dela
răutatea lor, încât să nu tămâieze altor
zei. 6 Deaceea [h]s'a vărsat aprinderea
mea și mânia mea, și s'a aprins în cetă-
țile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului,
de s'au prefăcut ele în ruină *și* pustiire,
cum *se vede* în ziua aceasta.
7 Și acum așà zice Domnul, Dum-
nezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel:
Dece faceți *acest* rău mare [i]sufletului
vostru, ca să se stârpească dintre voi,
din mijlocul lui Iuda, bărbat și femeie,
copil și prunc, *și* ca să nu vi se lase nici
o rămășiță! 8 [j]Întărâtându-mă prin
fapturile mânilor voastre, *și* tămâiând
altor zei, în pământul Egiptului, unde
ați venit să petreceți, încât să vă stâr-

Capul 43. [a] Cap. 42. 1. [b] Cap. 40.11.12. | [c] Cap. 41. 10. [d] Cap. 39. 10. | [e] Cap. 2. 16. [f] Ezec 29.18.20. — | *Capul 44.* [a] Esod. 14. 2 | [b] Cap. 43. 7. [c] Isa. 19. 13. | [d] Cap. 9. 11. [e] Cap. 19. 4. | [f] Deut. 13. 6. [g] 2 Cron. 36. 15. | [h] Cap. 42. 18. [i] Num. 16. 38. [j] Cap. 25. 6, 7.

pească, și să ajungeți [k] de blestem și de
ocară la toate popoarele pământului.
9 Au doară uitat-ați relele părinților
voștri, relele regilor lui Iuda, relele fe-
meilor lor, relele voastre, și relele fe-
meilor voastre, pe care le-au făcut în
pământul lui Iuda, și în ulițele Ieru-
salimului? 10 Nu s'au umilit până în
ziua de astăzi, nici [l] s'au temut, nici
n'au umblat în legea mea și în așeză-
mintele mele, pe care eu vi le-am dat
vouă și părinților voștri.

11 Deaceea așà zice Domnul, Dum-
nezeul oștirilor și al lui Israel: Iată
eu [m] îndrept fața mea către voi spre rău,
ca să stârpesc pre tot Iuda. 12 Și voiu
luà rămășița lui Iuda, care și-a îndrep-
tat fețele, ca să meargă în pământul
Egiptului, spre a petrece acolo, și [n] se
vor nimicì toți în pământul Egiptului,
vor cădeà de sabie, *și* se vor nimicì de
foamete; vor murì dela mic până la
mare, de sabie și de foamete; și [o] vor
ajunge de blestem, de groază, de afu-
risenie și de ocară. 13 Și [p] voiu pedepsì
pre cei ce locuiesc în pământul Egiptu-
lui, cum am pedepsit Ierusalimul, prin
sabie, foamete și ciumă; 14 Și nime-
nea din rămășița lui Iuda, care s'a dus
în pământul Egiptului, ca să petreacă
acolo, nu va scăpà, nici nu va rămâneà
ca să se întoarcă în pământul lui Iuda,
unde dorește sufletul lor, ca să se în-
toarcă *și* să locuească acolo; căci [q] nu
se vor întoarce, decât *puținii* ce vor
scăpà.

15 Atuncia toți bărbații, care cuno-
scură că femeile lor au tămâiat altor zei,
și toate femeile ce erau de față, adunare
mare, anume, tot poporul ce locuià în
pământul Egiptului, în Patros, a răspuns
lui Ieremia, zicând:

16 [r] Nu-ți vom ascultà cuvântul, ce
ne-ai vorbit în numele Domnului; 17 Ci
vom face [s] tot ce a ieșit din gura noastră,
tămâiând [t] reginei cerului, și vărsându-i
libațiuni, cum făceam noi, părinții noștri,
regii noștri și mai marii noștri, în cetă-
țile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului;
căci *atuncia* eram sătui de pâne, ne
aflam bine, și nu văzurăm nici un rău.
18 Dar de când am încetat să tămâiăm
reginei cerului, și să-i vărsăm libațiuni,
ne-am lipsit de toate, și am fost nimi-
ciți de sabie și de foamete. 19 [u] Și
când noi tămâiam reginei cerului, și-i
vărsam libațiuni, au doară fără de băr-
bații noștri îi făceam turte, *în care* o
închipuim, și-i vărsam libațiuni?

20 Și a răspuns Ieremia către tot
poporul, către bărbați și femei, către
tot poporul, care îi dăduse acest răs-
puns, zicând: 21 Au nu de tămâierile
ce ați făcut în cetățile lui Iuda și în
ulițele Ierusalimului, voi și părinții
voștri, regii voștri, mai marii voștri, și
poporul țării, și-a adus aminte Dom-
nul, și au nu aceasta i-s'a suit la inimă?
22 De nu mai putù Domnul a vă îngă-
duì, pentru răutatea faptelor voastre *și*
pentru urîciunile ce ați făcut; pentru
care pământul vostru a ajuns [v] pustiu
de groază și de blestem, fără locuitori,
[x] cum *se vede* astăzi. 23 Pentru că ați
tămâiat, și pentru că ați păcătuit împo-
triva Domnului, și n'ați ascultat de
vocea Domnului, și n'ați umblat în legea
lui, în așezămintele lui, și în mărturiile
lui, [y] deaceea vi s'a întâmplat nenoro-
cirea aceasta, ce *se vede* astăzi.

24 Și a zis Ieremia către tot poporul
și către toate femeile: Ascultați cuvân-
tul Domnului, toți Iudeii, [z] ce *se află*
în pământul Egiptului! 25 Așà vor-
bește Domnul, Dumnezeul oștirilor și
al lui Israel, zicând: [a] Voi și femeile
voastre ați vorbit cu gura voastră, și
ați împlinit cu mânile voastre *cele ce* ați
zis: „Vom ținea voturile noastre, pe care
le-am făcut, tămâiând reginei cerului,
și vărsându-i libațiuni"; împliniți deci
votul vostru, și faceți cele votate.
26 Deci ascultați cuvântul Domnului,
toți Iudeii, câți locuiți în pământul

---

k Cap. 42. 18. *l* Prov. 28. 14. *m* Lev. 17. 10 | *n* Cap. 42. 15, 16, 17, 22. | *o* Cap. 42. 18. *p* Cap. 43. 11. | *q* Vers. 28. *r* Cap. 6. 16. | *s* Num. 30. 12. *t* Cap. 7. 18. | *u* Cap. 7. 18. *v* Cap. 25. 11, 18, 38. | *x* Vers. 6. *y* Dan. 9. 11, 12. | *z* Cap. 43. 7. *a* Vers. 15, etc.

Egiptului: Iată [b] eu m'am jurat pe nu-
mele meu cel mare, zice Domnul, că
[c] numele meu nu se va mai chemà de
gura a nici unui om din Iuda în tot
pământul Egiptului, zicând: Viu *este*
Domnul! 27 [d] Iată eu voiu veghià
asupra lor spre rău, și nu spre bine;
și toți bărbații lui Iuda, ce *sunt* în pă-
mântul Egiptului, [e] se vor nimicì de sa-
bie și de foamete, până ce cu totul vor
pierì. 28 [f] Iar' cei ce vor scăpà de
sabie, puțini la număr, se vor întoarce
din pământul Egiptului în pământul lui
Iuda; și toată rămășița lui Iuda ce s'a
dus în pământul Egiptului, ca să pe-
treacă acolo, vor cunoaște al cui cuvânt
se va întărì, al meu sau al lor.

29 Și aceasta vă *va fi* semn, zice Dom-
nul, că eu vă voiu pedepsì în locul acesta,
ca să cunoașteți, că cuvintele mele se vor
întărì asupra voastră spre rău; 30 Așà
zice Domnul: Iată voiu dà pre Faraon-
Hofra, regele Egiptului, în mânile ina-
micilor săi, și în mânile celor ce caută
vieața sa, cum am dat pre Zedekia, re-
gele lui Iuda, în mânile lui Nebucodo-
nosor, regele Babilonului, inamicul său,
celui ce caută vieața sa.

Mângăiere îndreptată lui Baruc.

45 [a] Cuvântul, pre care profetul Ie-
remia l-a vorbit lui Baruc, fiul
lui Neria, când *acesta* a scris cuvintele
acestea în carte din gura lui Ieremia,
în anul al patrulea al lui Iehoiakim,
fiul lui Iozia, regele lui Iuda, zicând:
2 Așà zice Domnul, Dumnezeul lui Is-
rael, despre tine, Baruce: 3 Zis-ai:
Vai mie! Că Domnul a adaus întristare
preste durerea mea; Ostenit-am în sus-
pinurile mele, Și nu aflu odihnă. 4 Deci
zi către el: Așà zice Domnul: Iată,
[b] *ceea* ce am sădit voiu ruiuà: Și ceea
ce am sădit voiu smulge; Adecă, tot
pământul acesta. 5 Și tu ceri oare
pentru tine lucruri mari! Nu cere! Căci
iată, eu voiu aduce rele asupra a toată
carnea, zice Domnul; Dar ție îți voiu
dà vieața ta spre pradă. Ori unde vei
merge.

Profeții împotriva Egiptului.

46 Cuvântul Domnului, care a fost
către Ieremia profetul asupra [a] po-
poarelor: 2 Asupra Egiptului, [b] asupra
oastei lui Faraon-Neco, regele Egip-
tului, care erà aproape de fluviul Eufrat
în Charchemiș, pre care Nebucodonosor,
regele Babilonului, a bătut-o în anul
al patrulea al lui Iehoiakim, fiul lui
Iosia, regele lui Iuda. 3 [c] Pregătiți scu-
tul și pavăza. Și apropiați-vă de luptă!
4 Înhămați caii, și încălecați, călăreților!
Înșirați-vă cu coifuri! Ascuțiți lăncile,
îmbrăcați zalele! 5 De ce îi văd în-
spăimântați, *și* dând dosul? Da, vitejii
lor sunt sfășiați, Și fug, fără să caute
îndărăt; [d] Frica *se răspândește* în toate
părțile, zice Domnul. 6 Cel iute nu
va puteà fugì, și cei viteji nu vor scăpà;
[e] Vor poticnì și vor cădeà, Spre miază-
noapte lângă fluviul Eufrat. 7 Cine
este acesta, *care* se suie [f] ca un fluviu.
Ale căruia ape se rostogolesc, ca *apele*
fluviilor; 8 Egiptul se suie ca un flu-
viu, Și apele *lui* se rostogolesc ca *apele*
fluviilor; Și zice: „Mă voiu suì, voiu
acoperì țara, Voiu nimicì cetățile, și pre
locuitorii lor!“ 9 Suiți-vă, cailor! aler-
gați cu furie, carelor! Și iasă vitejii,
Cei din Etiopia și din Lidia, care mă-
nuesc scutul, Și Nubienii [g] care mânuesc
și întind arcul! 10 Căci această [h] zi
este pentru Domnul, Dumnezeul oști-
rilor, Zi de răsbunare, ca să-și răsbune
asupra inamicilor săi: Cu [i] sabie să-i
mănânce, Ca să se sature, și să se îm-
bete de sângele lor; Căci Domnul, Dum-
nezeul oștirilor [j] ține o jertfă În pă-
mântul despre meazä-noapte, lângă flu-
viul Eufrat. 11 [k] Suie-te în Galaad, și
ia balsam, [l] Fecioară, fiică a Egiptului!
Înzadar întrebuințezi leacuri multe;
Căci [m] vindecare nu *este* pentru tine.
12 Popoarele aud rușinea ta, Și strigă-
tul tău umple *toată* țara. Căci vitejii se

b Fac. 22. 16.
c Ezec. 20. 39.
d Cap. 1. 10.
e Vers. 12.
f Isa. 27. 13.

Capul 45.
a Cap. 36. 1, 4, 32.
b Isa. 5. 5.

Capul 46.
a Cap. 25. 15, etc.
b 2 Reg. 23. 29.
c Nah. 2. 1.
d Cap. 6. 25.
e Dan. 11. 19.
f Isa. 8. 7, 8.
g Isa. 66. 19.
h Isa. 13. 6.
i Deut. 32. 42.
j Isa. 34. 6.
k Cap. 8. 22.
l Isa. 47. 1.
m Ezec. 30. 21.

poticnesc unul de altul. Amândoi cad
împreună.
13 Cuvântul ce a vorbit Domnul pro-
fetului Ieremia, când erà să vie Nebu-
codonosor regele Babilonului, ca să [n]lo-
vească pământul Egiptului. 14 Spuneți
în Egipt, și dați în știre în Migdol, Și
dați în știre în Nof și Tahpanes; Ziceți:
[o]Înșiră-te, și te pregătește! Căci [p]sabia
va mâncà *pre cei* din prejurul tău:
15 Dece *ți* s'au răpit vitejii tăi? Nu s'au
împotrivit, pentru că Domnul i-a gonit:
16 A făcut pe mulți să se poticnească.
Da, [q]să cadă unul preste altul: Acum
zic ei: Sculați-vă! și să ne înturnăm la
poporul nostru, Și în pământul nașterii
noastre, De dinaintea săbiei pierzătoare.
17 Ei strig acolo: Faraon, regele Egip-
tului, este pierdut. „A lăsat să treacă
timpul potrivit!" 18 Viu *sunt*, zice
Regele, [r]Al cărui nume *este* Domnul,
Dumnezeul oștirilor, Cum *este* Taborul
între munți, Și Carmelul lângă mare,
așà inamicul vine. 19 [s]Locuitoare,
fată a Egiptului! Pregătește-ți [t]uneltele
prinsorii; Că Noful se va pustii, Și
va ajunge un deșert, fără locuitori.
20 [u]Juncă prea frumoasă, Egiptule!
Junghetorii *tăi* vin, vin [v]dela meazà-
noapte! 21 Năimiții lui în mijlocul lui
sunt ca vițeii cei îngrășați: Căci și aceștia
întorc *dosul,* Fug cu toții, nu se opresc,
Căci [x]ziua pierzării lor a venit preste ei,
Timpul pedepsirii lor. 22 [y]Vocea lui
fâșie, ca *vocea* unui șearpe: Căci ei se
apropie cu putere de oaste, Și vin cu to-
poare asupra lui, Ca tăietorii de lemne.
23 Vor [z]tăià, zice Domnul, pădurea lui;
De și este fără capăt; Sunt mai numă-
roși decât [a]locustele, Da, *sunt* fără
număr. 24 Rușinà-se-va fiica Egiptu-
lui; Dà-se-va în mânile [b]poporului de
meazănoapte. 25 Domnul, Dumnezeul
oștirilor și al lui Israel, zice: Iată, voiu
pedepsì pre Amon, *zeul* din [c]No, Pre
Faraon și Egiptul, [d]Pre zeii lor și pre
regii lor, Da, pre Faraon și pre cei ce
se încred în el; 26 [e]Și-i voiu dà în
mânile celor ce caută vieața lor, În mâ-
nile lui Nebucodonosor, regele Babilo-
nului, Și în mânile servilor lui: Și [f]apoi
va fi locuit, Ca și mai nainte, zice
Domnul.

Mângăiere pentru Israel.

27 [g]Dar tu, servul meu, Iacobe! nu
te teme, Nici nu te înspăimântà, Israele!
Căci iată, te voiu mântuì din *țări* de-
părtate, Și pre semânța ta din pământul
pedepsii sale, Și Iacob se va rentoarce,
va aveà liniște Și odihnă, și nu *va fi* cine
să-*l* înspăimânte. 28 Nu te teme, ser-
vul meu, Iacobe! Căci eu *sunt* cu tine,
zice Domnul: Căci *și de* voiu nimicì de
tot pre toate popoarele, Între care te-am
împrăștiat, Dar pre tine nu te voiu ni-
micì de tot; Ci te voiu mustrà după
dreptate, Și nu te voiu lăsà cu totul ne-
pedepsit.

Supunerea Filistenilor prezisă.

47 Cuvântul Domnului, care a fost
către profetul Ieremia [a]asupra Fi-
listenilor, [b]mai nainte de ce Faraon a
lovit Gaza: 2 Așà zice Domnul: Iată
[c]ape se ridică [d]dela mează-noapte, Și
se fac fluviu ce varsă, Și inundă țara și
totul depe ea, Cetatea și locuitorii săi;
Și oameni vor strigà, 3 Și toți locui-
torii țării vor urlà. [e]De tropoitul copi-
telor puternicilor săi *cai*, De uruitul ca-
relor sale, *Și de* scârțiitul roților sale:
Părinții nu se vor întoarce spre copiii
lor, În atâta *li* se vor moleși mânile,
4 Din ziua ce vine, Să jăfuească pre toți
Filistenii, Să stârpească din [f]Tir și din
Sidon Tot ajutorul, ce *le*-a *mai* rămas:
Căci Domnul va nimicì pre Filisteni,
[g]Rămășița insulei [h]Caftor. 5 Pre Gaza
a *și* ajuns-o [i]pleșuvia, [j]Așkelonul cu
rămășița văii sale a amuțit în tăcere!
Până când [k]iți vei face tăieri? 6 O
[l]sabie a Domnului! Până când nu vei
încetà? Întră în teaca ta, Liniștește-te,

n Isa. 19. 1.
o Vers 3. 4
p Vers. 10.
q Lev. 26. 37.
r Isa. 47. 4.
s Cap. 48. 18.
t Isa. 20. 4.
u Osea. 10. 11.
v Cap. 1. 14.
x Ps. 37. 13.
y Isa. 29 4.
z Isa. 10. 34.
a Judc. 6. 5.
b Cap. 1. 15.
c Ezec. 30. 14, 15. 16
d Cap. 43.12 13.
e Cap. 47. 30.
f Ezec. 29. 11, 13, 14.
g Isa. 41. 13, 14.

Capul 47.
a Zef. 2. 4. 5.
b Amos. 1,6,7,8.
c Isa. 8. 7.
d Cap. 1. 14.
e Cap. 8 16
f Cap. 25. 22.
g Ezec. 25. 16.
h Fac. 10. 14.
i Amos. 1 7.
j Cap. 25. 20.
k Cap. 16. 6.
l Deut. 32. 41.

și amuțește! 7 *Dar* cum să înceteze?
Când Domnul [m]i-a dat poruncă Asupra
Așkelonului și țărmului mării? Într'a-
colo [n]a îndreptat-o.

Pustiirea Moabului prezisă.

48 Asupra [a]Moabului. Așà zice Dom-
nul, Dumnezeul oștirilor și al lui
Israel: Vai de [b]Nebo! căci este pustiit.
Rușinatu-s'a [c]Kiriataimul, cuprinsu-s'a:
Misgabul rușinatu-s'a, și s'a sfărâmat!
2 [d]Sfârșitu-s'a mărirea Moabului; În
[e]Heșbon *(gândire)* gânditu-s'au relele
asupra lui: „Haideți! să-l stârpim, ca
să nu *mai fie* un popor!“ Și tu, Mad-
menule *(ruină)* vei fi ruinat, Urmări-
te-va sabia. 3 [f]Un strigăt se aude din
Horonaim, „Dărăpânare și nimicire
mare.“ 4 Moabul s'a sfărâmat! Micii
săi scot strigăte; 5 [g]Căci la suișul
Luhitului Înalță-se vaet preste vaet;
Căci la coborîșul Horonaimului, *Chiar*
inamicii aud strigătul *lor* de nimicire.
6 [h]Fugiți, scăpați-vă vieața! Și faceți-vă
ca [i]despoiații nevoiași singuratici ai
pustiului! 7 Pentru că te-ai încrezut
în întăriturile tale și în tezaurele tale,
Vei fi cuprins; Și [j]Chemoș va fi dus în
prinsoare, [k]Preoții săi, și mai marii săi
cu toții. 8 Și va venì [l]prădătorul în
toată cetatea; Nici o cetate nu va scăpà:
Și valea va pierì, Și șesul se va nimicì,
Cum a zis Domnul. 9 [m]Dați aripi Moa-
bului, Ca să sboare, și să fugă! Căci
cetățile sale se vor preface într'un deșert,
Și nu *va fi* cine să locuească într'însele.
10 [n]Blestemat *fie* cel ce va face cu le-
nevire *acest* lucru al Domnului, Și bles-
temat *fie* cel ce va împiedecà sabia sa
dela *vărsarea* sângelui 11 Din tână-
rețea sa Moabul rămas-a liniștit, Și
[o]stat-a nemișcat pe drojdiile sale, N'a
fost turnat dintr'un vas în altul, Nici
n'a fost dus în prinsoare; Deaceea gus-
tul său a rămas într'însul, Și mirosul
său nu s'a schimbat. 12 Deaceea, iată
vin zilele zice Domnul, Când voiu tri-
mite la dânsul ridicători, și-l vor ridicà;
Și vor vărsà vasele lui, și vor stricà bor-
canele lui: 13 Și Moabul se va rușinà
pentru [p]Chemoș, Cum [q]s'a rușinat casa
lui Israel pentru [r]Bet-El, încrederea
lor. 14 Cum ziceți: [s]„Suntem viteji,
Și bărbați voinici în resbel?“ 15 [t]Mo-
abul s'a predat, cetățile lui s'au ars, Și
tânării lui cei aleși [u]s'au plecat jungh-
erii, zice [v]Regele, Al cărui nume *este*
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor. 16 Pier-
derea Moabului *este* aproape să vină, Și
nenorocirea lui se grăbește foarte.
17 Toți cei ce-l înconjurați, jeliți-l! Și
toți cei ce cunoașteți numele lui, ziceți:
[x]„Cum s'a sfărâmat sceptrul *său* cel
puternic, Toiagul *său* cel măreț!“
18 Pogoară-te din mărirea *ta*, și șezi în
secete, [y]Tu locuitoare, fiică a [z]Dibonu-
lui, Căci [a]nimicitorul Moabului se suie
deasupra ta, Sfărâmând întăririle tale.
19 [b]Stai lângă cale, și uită-te, Locui-
toare a [c]Arverului! Întreabă pre fugari
și pre cea scăpată, Zi: „Ce s'a făcut?“
20 Rușinatu-s'a Moabul, pustiitu-s'a;
[d]Văitați-vă și strigați; Spuneți-o în
[e]Arnon, că Moabul s'a pustiit. 21 Și
judecata a sosit în pământul [f]șesului
Asupra Holonului, asupra Iaazei și asu-
pra Mefaatului. 22 Asupra Dibonului,
asupra Neboului, și asupra Bet-Dibla-
taimului, 23 Și asupra Kiriataimului,
asupra Betgamului și asupra Bet-Meo-
nului, 24 Asupra [g]Kiriotului și asupra
Bozrei, și asupra tutulor cetăților pă-
mântului Moabului, cele de departe, și
cele de aproape. 25 Frântu-s'a [h]cor-
nul Moabului, Și sfărâmatu-s'a [i]brațul
său, zice Domnul. 26 [j]Îmbătați-l! Căci
s'a sumețit asupra Domnului, Ca să se
tăvălească Moabul în vărsătura sa, Și să
ajungă și el de râs. 27 [k]Au Israel nu
ți-a fost de batjocură? [l]Au fost-a el prins
cu furii? De clatini din cap, de câte ori
vorbești de dânsul. 28 Locuitori ai
Moabului! Lăsați cetățile, și [m]locuiți în

m Ezec. 14. 17.
n Mic. 6. 9.
—
Capul 48.
a Amos. 2. 1, 2.
b Num. 32. 38.
c Num. 32. 37.
d Isa. 16. 14.
e Isa. 15. 4.
f Vers. 5.
g Isa. 15. 5.
h Cap. 51. 6.
i Cap. 17. 6.
j Num. 21. 29.
k Cap. 49. 3.
l Cap. 6. 26.
m Ps. 55. 6.
n Judc. 5. 23.
o Zef. 1. 12.
p Judc. 11. 24.
q Osea 10. 6.
r 1 Reg. 12. 29.
s Isa. 16. 6.
t Vers. 8. 9, 18.
u Cap. 50. 27.
v Cap. 46. 18.
x Isa. 9. 4.
y Isa. 47. 1.
z Num. 21. 30.
a Vers. 8.
b Deut. 2. 36.
c 1 Sam. 4. 13, 16.
d Isa. 16. 7.
e Num. 21. 13.
f Vers. 8.
g Vers. 41. Amos. 2. 2.
h Ps. 75. 10.
i Ezec. 30. 21.
j Cap. 27. 15, 27.
k Zef. 2. 8.
l Cap. 2. 26.
m Ps. 55. 6, 7.

stânci. și faceți-vă ca [n] porumbul. *Ce*-și
face cuibul său pe la laturile gurii cră-
păturei *stâncelor*. 29 Auzit-am de
[o] fudulia Moabului, (este foarte năzuros)
De înfumurarea lui, și *de* trufia lui, *De*
sumețirea și îngâmfarea inimii lui.
30 Cunosc furia ta, zice Domnul: Min-
cinoase *sunt* cuvintele lui, [p] Mincinoase
faptele lui. 31 Deaceea [q] eu mă vait
pentru Moab, Da, strig pentru tot Moa-
bul, Suspină-se pentru oamenii din Kir-
Heres. 32 O [r] vie din Sibma! Plâng
pentru tine mai mult decât am plâns
pentru Iazer: Curpenii tăi au trecut
preste mări, Ajuns-au până la marea
Iazerului; Jăfuitorul căzut-a asupra
fructelor tale de vară și asupra culesu-
lui tău. 33 [s] Bucuria și mulțumirea au
pierit Din câmpul cel mănos și din pă-
mântul Moabului, Și am făcut să lip-
sească vinul din teasc. Și nimenea nu-*l*
va călcà în strigăte de cules; Strigăt de
resbel, nu de cules! 34 [t] Delà Heșbon
răsună strigătul până la Eleade; Până
la Iahaz se ridică vocea lor, [u] Dela Zoar
până la Horonaim, până la al treilea
Eglat; Căci și apele Nimrimului în de-
șerturi s'au prefăcut. 35 Și voiu face
să piară din Moab, zice Domnul. [v] Cel
ce se sue pe înălțimi, Și pre cel ce tă-
mâiază zeilor săi. 36 Deaceea [x] inima
mea bocește pentru Moab, ca fluerele,
Da, ca fluerele bocește inima mea pentru
bărbații din Kir-Heres: Pentru că *toate*
[y] bunurile câștigate de dânsul au pierit.
37 [z] Pe tot capul *fi-và* pleșuvie, Și rasă
va fi toată barba; Pe toate mânile *fi-vor*
tăieri, Și [a] saci pe coapse. 38 Pe toate
acoperișurile Moabului și pe ulițele lui,
Numai un bocet; Căci sfărâmat-am
Moabul, Ca pre [b] un vas neplăcut, zice
Domnul. 39 Cât e de sfărâmat! urlați!
Cât de tare a întors Moabul dosul, *și* s'a
rușinat! Da, Moabul s'a făcut de râs,
Și de înfricoșare pentru toți cei ce-l în-
conjoară. 40 Căci așà zice Domnul:
Iată, *inamicul* [c] sboară ca un vultur, Și
[d] întinde aripile sale asupra Moabului;
41 [e] Cetățuile *sale* s'au aprins, și întă-
ririle sale s'au luat: Și [f] inimile vitejilor
Moabului fi-vor în ziua aceea, Ca inima
femeii în facere. 42 Și Moabul se va
dărâmà, [g] ca să nu *mai fie* popor, Pentru
că *s'a* sumețit împotriva Domnului.
43 [h] Frică, groapă și cursă *vin* asupra
ta, Locuitorule al Moabului, zice Dom-
nul, 44 Cel ce va fugì de frică va cădeà
în groapă. Și cel ce va ieșì din groapă
va fi prins în cursă: Căci eu aduc asu-
pră-i, asupra Moabului, Anul pedepsii
lui, zice Domnul. 45 La umbra Heș-
bonului se vor oprì Fără putere fugarii:
Dar foc va izbucnì din Heșbon, Și fla-
cără din mijlocul Sihonului, Și va mis-
tuì unghiurile Moabului, Și craniul celor
ce se fălesc. 46 Vai de tine, Moabe,
Poporul din Chemoș va fi pierdut; Căci
fiii tăi vor fi prinși, Și fiicele tale prinse.
47 Dar eu voiu reînturnà pe prinșii
Moabului În zilele cele depe urmă,
zice Domnul. Până aicea merge jude-
cata Moabului.

Pedeapsa Ammoniților pentru purtarea lor către Israel; cu o făgăduință de rentoarcere.

49 De [a] fiii lui Ammon. Așà zice
Domnul: Au Israel nu are fii?
Nu are moștenitori? De ce *deci* Milcam
a moștenit pre [b] Gad, Și poporul său lo-
cuește în cetățile acestuia? 2 Deaceea,
iată vin zilele, zice Domnul, Când voiu
face să se audă strigare de resbel în
[c] Rabba a fiilor lui Ammon; În grămezi
de ruine se va preface, Și cetățile ei se
vor arde cu foc; Atuncia Israel va moș-
tenì pre cei ce au moștenit pre dânsul,
zice Domnul. 3 Țipă, Heșboane! căci
Aiul se va pustii, Strigați, fiice ale
Rabbei! [d] Încingeți-vă cu saci; Jeliți și
umblați în jurul zidurilor! Căci Milcam
se va duce prins, Cu [e] preoții și cu mai
marii săi. 4 Dece te îngâmfezi cu
văile *tale*? Valea ta se va scurge, [f] fiică
neascultătoare! Ce se încrede în tezau-
rele sale, [g] *zicând*: Cine va venì asu-

n Cânt. 2. 14. o Isa. 16. 6, etc. p Isa 16. 6. q Isa. 15. 5. r Isa. 16. 8, 9. s Isa. 16. 10. t Isa. 15. 4, 5, 6. u Isa. 15. 5, 6. v Isa. 15. 2. x Isa. 15. 5. y Isa. 15. 7. z Isa. 15. 2. 3. a Fac. 37. 34. b Cap. 22. 28. c Deut. 28. 49. d Isa. 8. 8. e Vers. 24. f Isa. 13. 8. g Ps. 83. 4. h Isa. 24. 17, 18.

Capul 49. a Ezec. 21. 28. b Amos. 1. 13. c Ezec. 25. 5. d Isa. 32. 11. e Cap. 48. 7. f Cap. 3. 14. g Cap. 21. 13.

pră-mi? 5 Iată, eu voiu aduce asupra
ta frică, Zice Domnul, Dumnezeul oști-
rilor, Dela toți vecinii tăi: Și vă veți
împrăștià fiecare drept înaintea sa. Și
nu *va fi* cine să adune pe fugari. 6 Dar
[h] după aceea voiu rentoarce pre cei
prinși ai fiilor lui Ammon, Zice Domnul.

Pustiirea Edomului prezisă.

7 [i] De Edom. Așà zice Domnul, *Dum-
nezeul* oștirilor: [j] Au nu mai *este* înțe-
lepciune în Teman? [k] Pierit-a sfatul dela
cei cuminte? Răpitu-li-s'a înțelepciunea?
8 [l] Fugiți, locuitori ai [m] Dedanului! în-
toarceți *dosurile*, faceți gropi de locuire!
Căci voiu aduce asupra Edomului ne-
norocire, Timpul, *în care*-l voiu pedepsì.
9 De ți-ar venì [n] culegători, Au nu ți-ar
lăsà bobițături? De *ți-ar venì* noaptea
furii, stricà-vor *mai mult* decât până s'ar
îndestulà? 10 [o] Dar voiu desgolì pe
Esau, Voiu descoperì locurile sale as-
cunse, Ca să nu se *mai* poată ascunde:
Semânția lui va fi nimicită, cu frații săi
și vecinii săi, Și [p] nu va *mai* fi *cine să
zică:* 11 „Lasă pe orfanii tăi, eu *îi*
voiu ținea. Și văduvele tale să se în-
creadă în mine.“ 12 Căci așà zice
Domnul: Iată [q] aceia, cărora nu li *se
cădeà* să beà din cupă, au băut-*o*; Și
tu, tu să rămâi nepedepsit! Nu vei ră-
mâneà nepedepsit, ci o vei beà. 13 Căci
[r] juratu-m'am pe mine însumi, zice
Domnul, Că [s] Bozra va fi dată pustiirii,
Și toate cetățile ei se vor preface într'o
ruină continuă. 14 Auzit-am [t] știre
dela Domnul, Și solie trimisu-s'a la po-
poare, *să zică:* „Adunați-vă, și mer-
geți asupră-i, Și sculați-vă la luptă!“
15 Căci iată te voiu face mică între po-
poare, *Și* desprețuită între oameni.
16 Frica de tine, îmmândrirea inimei
tale, Te-au amăgit, tu ceeace locuești
în crepăturile stâncilor, Cel ce stăpâ-
nești înălțimea munților *Și* [u] chiar de-ți
vei înălțà [v] cuibul tău, ca vulturul, *Încă
și* [x] de acolo te voiu coborì, zice Dom-
nul: 17 Și Edomul va ajunge pustiu.
[y] Tot cel ce va trece pe lângă el, se va
îngrozì, Și va batjocurì pentru toate
plăgile lui. 18 [z] Precum Sodoma și Go-
mora și vecinătățile lor S'au surpat, zice
Domnul, *Așà* nu va locuì nici un om
acolo, Nici fiu de om nu va petrece
acolo. 19 [a] Iată *inamicul* se ridică, Ca
un leu la [b] vărsarea Iordanului, Către
locurile tari *ale tale*: Dar în curând te
voiu face să fugi și de acolo; Și asupră-i
voiu pune pre alesul *meu*: Căci [c] cine *este*
deopotrivă cu mine? Și cine mă va
chemà la judecată? Și [d] cine *este* păs-
torul, care să poată stà înaintea mea?
20 [e] Deaceea ascultați hotărîrea Dom-
nului, Ce el a luat-o asupra Edomului,
Și gândurile lui, pre care le-a gândit
asupra locuitorului Temanului: Cu ade-
vărat *îi* vor răpì, *ca* pre cei mici ai tur-
mei; Cu adevărat staulele lor surpà-se-
vor cu ei împreună. 21 De sunetul
căderii lor [f] se va clătì pământul, Vocea
bocetului ei se va auzì până la Marea
Roșie. 22 Iată, [g] se va înălțà, și va
sburà ca un vultur, Și va întinde ari-
pile sale asupra Bozrei; Și în ziua aceea
inima vitejilor Edomului Va fi ca inima
femeii în facere.

Preziceri despre nimicirea Damascului.

23 [h] De Damasc. Rușinatu-sa Hama-
tul și Arpadul, Auzit-au știre rea, și s'au
topit; [i] Lângă mare *este* turburare, Nu
poate să se liniștească. 24 Damascul
a slăbit, S'a întors pe fugă, Și tremur
l-a cuprins; [j] Chinuri și dureri l-au a-
pucat, Ca pre o femeie în facere. 25 Cum
de n'a fost cruțată [k] cetatea cea frumoasă,
Cetatea bucuriei mele! 26 Da, [l] tânării
săi vor cădeà pe ulițele ei, Și toți băr-
bații de resbel vor fi nimiciți în ziua a-
ceea, Zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor.
27 Și voiu aprinde [m] foc în zidurile Da-
mascului, Care va arde palaturile lui Ben-
Hadad.

Judecăți asupra Kedarului și a Hazorului prezise.

28 De [n] Kedar și de regatele Hazoru-

h Vers. 39. i Ezec. 25. 12. j Obad. 8. k Isa. 19. 11. l Vers. 30. m Cap. 25. 23. n Obad. 5 o Mal. 1. 3. p Isa. 17. 14. q Obad. 16. r Fac. 22. 16. s Isa 34. 6. t Obad. 1. 2. 3. u Obad. 4. v Iov 39. 27. x Amos. 9. 2. y Cap. 18. 16. z Fac. 19. 25. a Cap. 50. 44, etc. b Cap. 12. 5. c Esod. 15. 11. d Iov. 41. 10. e Cap. 50. 45. f Cap. 50. 46. g Cap. 4. 13. h Isa. 17. 1. i Isa. 57. 20 j Isa. 13. 8. k Cap. 33. 9. l Cap. 50. 30. m Amos. 1. 4. n Isa. 21. 13.

lui, pre care le-a bătut Nebucodonosor,
regele Babilonului, Așà zice: Domnul:
Sculați-vă și vă suiți asupra Kedarului,
Și jefuiți pre [o]fiii răsăritului! 29 [p]Cor-
turile lor și turmele lor se vor luà, Vor
luà pentru dânșii chioșcurile lor, Toate
vasele lor și cămilele lor; Și vor strigà
către dânșii: [q]„Frică din toate părțile.“
30 [r]Fugiți, duceți-vă departe. Faceți
gropi adânci de locuire, locuitori ai Ha-
zorului, zice Domnul; Căci Nebucodo-
nosor, regele Babilonului, sfătuește pla-
nuri asupra-vă. Și a luat hotărîre asupra
voastră. 31 Sculați-vă, și vă suiți la
[s]poporul cel liniștit, Ce locuește în si-
guranță, zice Domnul; Care n'au nici
porți,nici zăvoare. *Cari* [t]locuesc singuri.
32 Și cămilele lor vor fi spre pradă, Și
mulțimea vitelor lor de despoiere. Și-i
voiu împrăștià în toate vânturile, pre cei
ce au părul *capului* tăiat; Și le voiu a-
duce nenorocirea Din toate părțile lor,
zice Domnul. 33 Și Hazorul va ajunge
locaș șacalilor. Un deșert vecinic: Omul
acolo nu va locuì, nici va petrece într'în-
sul fiu de om.

Prezicere despre surparea și împrăștierea Elamului, cu o făgăduință de rentoarcere viitoare.

34 Cuvântul Domnului care a fost că-
tre Ieremia, profetul, asupra Elamului,
la începutul domniei lui Zedekia, regele
lui Iuda, zicând: 35 Așà zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor: Iată,eu voiu frânge
arcul Elamului.Puterea lor cea mai mare.
36 Și voiu aduce asupra Elamului cele
patru vânturi, Dela cele patru margini
ale cerului, Și-i voiu împrăștià la toate
aceste vânturi; Și nu va fi nici un po-
por, La care alungații Elamului să nu
meargă. 37 Și voiu face să tremure
Elamul înaintea inamicilor săi, Și înain-
tea celor ce caută vieața lui; Și voiu a-
duce rele asupră-i, Aprinderea mâniei
mele, zice Domnul; Și voiu trimite sa-
bia pe urma lor, Până când îi voiu ni-
micì. 38 Și voiu așezà tronul meu în
Elam, Și voiu stârpì deacolo Pre rege
și pre mai mari, zice Domnul. 39 Dar
în zilele depe urmă Voiu rentoarce pre
prinșii Elamului, zice Domnul.

Profeții despre nimicirea Babilonului, și despre scăparea și rentoarcerea lui Israel.

50 Cuvântul ce Domnul a cuvântat
[a]asupra Babilonului, asupra pă-
mântului Chaldeilor prin Ieremia, pro-
fetul: 2 Spuneți între popoare, Dați în
știre, și ridicați steagul! Dați în știre,
nu ascundeți! Ziceți: „Babilonul s'a cu-
prins! [b]Bel este rușinat. Merodacul este
sfărâmat! [c]Rușinatu-s'au idolii săi, *Și*
chipurile sale sfărâmatu-s'au!“ 3 [d]Căci
dela mează-noapte se suie un [e]popor
asupră-i, Care va preface pământul său
într'un deșert, Și nu *va fi* cine să locu-
iască în el: Dela om până la vită, Stră-
mutà-se-vor, fugì-vor. 4 În zilele a-
celea și în timpul acela, zice Domnul,
Venì-vor fiii lui Israel, [f]Ei și fiii lui Iuda
împreună, [g]Mergând și plângând; Um-
blà-vor, [h]și vor căutà pre Domnul, Dum-
nezeul lor. 5 Întrebà-vor de calea Sio-
nului, *Și întorcând* fețele lor într'acolo,
zice-vor: „Veniți, și să ne lipim de Dom-
nul Cu [i]legământ vecinic, *care* nu se va
uità.“ 6 Ajuns-a poporul meu *ca* [j]oile
pierdute: Păstorii lor i-au rătăcit, *Și* i-au
făcut să cutreere [k]munții: Trecut-au
depe munte pe colină. Uitat-au bătătura
lor. 7 Toți câți i-au găsit, [l]sfâșiatu-
i-au. Și [m]inamicii lor au zis: [n]„Nu sun-
tem vinovați: Căci păcătuit-au asupra
Domnului *în* [o]locașul mântuirii, Da a-
supra Domnului, [p]speranța părinților
lor.“ 8 [q]Fugiți din Babilon! Și ieșiți
din pământul Chaldeilor! Și fiți ca țapii
înaintea turmelor! 9 [r]Că iată, voiu
sculà, Și voiu aduce asupra Babilonului,
O adunătură de popoare mari din pă-
mântul dela mează-noapte, Și [s]se vor
înșirà asupră-i: Și apoi va fi cuprins.
Săgețile lor *fi-vor* ca ale viteazului bi-
ruitor; [t]Nu se vor întoarce deșerte.
10 Și Chaldea va ajunge o pradă, Și
[u]toți prădătorii ei se vor îndestulà, zice

o Judc 6. 3. p Ps. 120. 5. q Cap. 6. 25. r Vers. 8. s Ezec. 38. 11. t Num. 23. 9.

Capul 50. a Isa. 13. 1. b Isa. 46. 1. c Cap. 43.12 13. d Cap. 51. 48. e Isa. 13. 17, 18, 20 f Osea. 1. 11. g Ezra. 3. 12.13. h Osea. 3. 5. i Cap. 31. 31, j Isa 53. 6. k Cap. 2. 20. l Ps. 79. 7. m Cap. 40. 2. 3. n Dan. 9. 16. o Ps. 90. 1. p Ps. 22. 4. q Isa. 48. 20. r Cap 25. 14. s Vers. 14 29. t 2 Sam. 1. 22. u Apoc. 17. 16.

Domnul. 11 [v]Pentru că v'ați bucurat
și v'ați veselit, Prădători ai moștenirii
mele, Pentru că ați sburdat, [x]ca junca
în *mijlocul* verdeței, Și ați nechezat, ca
niște cai; 12 *Deaceea* muma voastră
rușinatu-s'a foarte, *Și* născătoarea voa-
stră a roșit: Iată, *ea va fi* între popoare
cea mai depe urmă. Pustie, pământ sterp
și deșert. 13 Din mânia Domnului fi-
va nelocuită, [y]Preface-se-va cu totul în-
tr'un deșert: [z]Tot cel ce va trece pe
lângă Babilon va rămâneà îngrozit, Si-l
va batjocurì pentru toate plăgile lui.
14 [a]Înșirați-vă asupra Babilonului de
jur-împrejur, Toți cei [b]ce întindeți ar-
curile! Săgetați asupră-i, nu cruțați să-
gețile! Căci a păcătuit asupra Domnu-
lui. 15 Strigați asupră-i din toate păr-
țile! El [c]întinde mânile, Temeliile lui
cad, [d]Zidurile sale se surpă: Căci [e]a-
ceasta-i răsbunarea Domnului; Răsbu-
nați-vă asupră-i; [f]Cum el a făcut, fa-
ceți-i. 16 Stârpiți din Babilon pre să-
mânător, Și pre cel ce ține secere în tim-
pul sècerisului! De dinaintea săbiei pier-
zătoare, [g]Întoarce-se-va fiecare la po-
porul său, Și va fugì fiecare la pămân-
tul său. 17 Israel *este ca* [h]oaia cea
rătăcită: [i]Leii au gonit-*o;* Mai întâiu
a sdrobit-o [j]regele Asiriei, Și după a-
ceea acest [k]Nebucodonosor, regele Ba-
bilonului, i-a sfărâmat oasele. 18 De-
acèea așà zice Domnul, Dumnezeul oști-
rilor și al lui Israel: Iată, eu voiu pe-
depsì pre regele Babilonului și pămân-
tul său, Cum am pedepsit pre regele A-
siriei: 19 [l]Și voiu rentoarce pre Israel
la locașul său, Și va paște pe Carmel și
pe Basan, Și sufletul lui se va îndestulà
Pe muntele lui Efraim și pe Galaad.
20 În zilele acelea și în timpul acela,
zice Domnul, [m]Fărădelegea lui Israel se
va căutà, și nu *va fi,* Și păcatele lui Iuda,
și nu se vor aflà; Căci iertà-voiu pre cei
[n]ce voiu fi lăsat rămășiță. 21 Asupra
pământului îndoitei răsculări, Suie-te a-
supră-i și asupra locuitorilor pământu-
lui [o]pedepsei; Pustiește și nimicește în
urmă-le, zice Domnul, Și fă întocmai
[p]cum ți-am poruncit. 22 [q]Voce de res-
bel în țară, Și nimicire mare! 23 Cum
s'a rupt și s'a sfărâmat [r]ciocanul a tot
pământul, cum a ajuns Babilonul de
groază *tutulor* popoarelor! 24 Întinsu-
ți-am cursă, și te-ai prins *în ea,* Babi-
lonule! [s]fără să prinzi de știre, Aflatu-
te-ai, și te-ai prins: Căci te-ai sculat a-
supra Domnului. 25 Domnul deschis-a
tezaurul său, Și a scos [t]armele mâniei
sale: Căci Domnul, Dumnezeul oștirilor,
are de lucru Asupra pământului Chal-
deilor. 26 Veniți asupră-i dela margi-
nile *pământului;* Deschideți grânarele
sale: Puneți-l în grămezi și-l sfărâmați,
Și să nu-i rămână nici o rămășiță!
27 Junghiați toți [u]taurii săi: Pogoare-
se la junghiere! Vai de ei! că venitu-
le-a ziua, Timpul [v]pedepsii lor. 28 Vo-
cea fugarilor și a celor scăpați din pă-
mântul Babilonului, [x]Ca să proclame în
Sion răsbunarea Domnului, Dumnezeu-
lui nostru, Răsbunarea templului său!
29 Adunați-vă asupra Babilonului, ar-
cașilor! [y]Toți cei ce încordați arcul, Tă-
bărâți asupră-i jur-împrejur! Să nu scape
nimenea din *locuitorii* săi: [z]Răsplătiți-i
după faptele sale, După câte el a fă-
cut, faceți-i; [a]Căci s'a sumețit asupra
Domnului, Asupra Sfântului lui Israel.
30 [b]Deaceea tânării săi căderà-vor pe u-
lițele *sale,* Și toți bărbații săi de resbel
fi-vor nimiciți în ziua aceea, zice Dom-
nul. 31 Iată, eu *sunt* asupră-ți, sume-
țule! Zice Domnul, Dumnezeul oștirilor:
Căci venit-a [c]ziua ta, timpul *în care* te
voiu pedepsì. 32 Cel sumeț poticnì-se-
va, și va căderà, Și nu *va fi* cine să-l
ridice: Și [d]voiu aprinde foc în cetățile
lui, Care va arde toate împrejurimile lui.
33 Așà zice Domnul, *Dumnezeul* oștiri-
lor: Fiii lui Israel și fiii lui Iuda *fost-au*
împreună apăsați, Și toți cei ce i-au luat

---

v Isa. 47. 6. x Osea. 10. 11. y Cap. 25. 12. z Cap. 49. 17. a Vers. 9. b Cap. 49. 35. c 1 Cron. 29.24. d Cap. 51. 58. e Cap. 51. 6, 11. f Ps. 137. 8. g Isa. 13. 14. h Vers. 6. i Cap. 2. 15. j 2 Reg. 17. 6. k 2 Reg. 24. 10, 14. l Isa. 65. 10. m Cap. 31. 34. n Isa. 1. 9. o Ezec. 23. 23. p 2 Sam. 16. 11. q Cap. 51. 54. r Isa. 14. 6. s Cap. 51. 8, 31, 39, 57. t Isa. 13. 5. u Ps. 22. 12. v Cap. 48. 44. x Cap. 51. 10, 11. y Vers. 14. z Apoc. 18. 6. a Isa. 47. 10. b Cap. 49. 26. c Vers. 27. d Cap. 21. 14.

prinși, ținutu-i-au strâns, *Și* n'au voit a
le dà drumul. 34 *Dar* [e] Mântuitorul
lor *este* puternic; [f] Numele lui *este* Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor; El va apărà
dreptul lor; *Și* ca să liniștească pământ-
tul, El va turburà pre locuitorii Babilo-
nului. 35 Sabie asupra Chaldeilor! zice
Domnul, [g] Asupra locuitorilor Babilonu-
lui! Asupra mai marilor săi și asupra
[h] înțelepților săi! 36 Sabie [i] asupra
amăgitorilor *săi*, ca să innebunească! Sa-
bie asupra vitejilor săi, ca să se spăi-
mânte! 37 Sabie asupra cailor săi și
asupra carelor sale, Și asupra [j] ameste-
căturei *lui*, ce *se află* în mijlocul lui, Ca
[k] să ajungă ca femeile! Sabie asupra te-
zaurelor lui, ca să se răpească! 38 [l] Us-
căciune asupra apelor lui, ca să se usuce!
Căci *este* pământul [m] chipurilor cioplite,
Și *locuitorii lui* au nebunit cu idolii lor.
39 [n] Deaceea fiarele sălbatice ale deșer-
tului, Și șacalii vor locuì *acolo*, Și struții
vor locuì într'însul; [o] În veci nu va fi lo-
cuit, Nimenea nu va locuì într'însul din
neam în neam. 40 [p] Cum a surpat Dum-
nezeu Sodoma și Gomora și vecinitățile
lor, zice Domnul, *Așà* nici un om nu va
locuì acolo, Nici un fiu de om nu va pe-
trece într'însul. 41 [q] Iată, un popor
vine dela mează-noapte, și o națiune
mare; Și regi mulți se scoală dela mar-
ginile pământului! 42 [r] Apucă arcul și
sulița; [s] *Sunt* cruzi și fără de milă; [t] Vo-
cea lor răsună ca marea, Ei încalecă pe
cai, *Și sunt* înșirați ca bărbați de resbel,
Asupră-ți, fiică a Babilonului! 43 Re-
gele Babilonului auzit-a știrea de dânșii,
Și mânile sale s'au moleșit; O agonie l-a
cuprins, Dureri, ca ale femeii în facere.
44 Iată, *inamicul* se ridică, Ca un leu
la revărsarea Iordanului, Către locurile
tari *ale tale;* Dar în curând te voiu face
să fugi și deacolo. Și asupră-i voiu pune
pre alesul *meu*. Căci cine *este* deopo-
trivă cu mine? și cine mă va chemà la
judecată? Și cine *este* păstorul, care să
poată stà înaintea mea? 45 Deaceea
ascultați hotărîrea Domnului, Ce a luat
el asupra Babilonului, Și gândurile lui,
pre care le-a gândit asupra pământului
Chaldeilor: Cu adevărat îi vor răpì *ca*
pre cei mici ai turmei, Cu adevărat stau-
lele *lor* surpà-se-vor cu ei împreună.
46 De strigătul: „Babilonul s'a cuprins"
se va clătì pământul, Și bocetul lor auzì-
se-va între popoare.

Urmare: Babilonul e distrus prin Mezi; Evreii se pot întoarce acasă.

51 Așà zice Domnul: Iată, voiu sculà
asupra Babilonului, Și asupra ce-
lor ce locuesc în mijlocul împotrivitori-
lor mei, [a] Un vânt stricător; 2 Și voiu
trimite asupra Babilonului [b] vânturători,
Cari-l vor vânturà și vor deșertà pămân-
tul său; [c] Căci în ziua nenorocirii de
jur-împrejur vor stà asupră-i! 3 *Vino*,
arcașule! asupra [d] *celui ce* întinde arcul,
Și asupra *celui ce* se îngâmfează în ziua
sa! Nu cruțați pre tânării săi; [e] Nimi-
ciți toată oastea sa; 4 Ca să cadă ră-
niți de moarte în pământul Chaldeilor,
[f] Și străpunși pe ulițele lor. 5 Căci
Israel nu *este* lăsat, Nici Iuda, de Dum-
nezeul său, de Domnul, *Dumnezeul*
oștirilor, De Sfântul lui Israel; căci pă-
mântul acelora umplutu-s'a de păcate.
6 [g] Fugiți din Babilon! Și mântuiți-vă
fiecare vieața: Ca să nu pieriți pentru
fărădelegea lui; Căci [h] acesta *este* timpul
răsbunării Domnului; [i] El îi răsplătește
pentru cele ce el a făcut. 7 [j] Babilonul
fost-a o cupă de aur în mânile Domnu-
lui, Care îmbătà tot pământul; [k] Din vi-
nul lui băut-au popoarele: Deaceea po-
poarele [l] au nebunit. 8 De odată [m] că-
zut-a Babilonul, și s'a sfărâmat! [n] Văi-
tați-l! [o] Luați balsam pentru durerea lui,
Poate că se va vindecà. 9 Căutat-am
să vindecăm Babilonul, Dar nu s'a vin-
decat; Părăsiți-l, *și* [p] să ne ducem fie-
care la pământul său! [q] Căci judecata
lui ajunge până la cer, Se înalță până

e Apoc. 18. 8.
f Isa. 47. 4.
g Dan. 5. 30.
h Isa. 47. 13. Isa. 44. 25.
j Cap. 25.20,24.
k Cap. 51. 30.
l Isa. 44. 27.
m Cap. 51. 44, 47, 52.
n Isa. 13. 21,22.
o Isa. 13. 20.
p Fac. 19. 25.
q Apoc. 17. 16
r Cap. 6. 23.
s Isa. 13. 18.
t Isa. 5. 30.

—

Capul 51.
a 2 Reg. 19. 7.
b Cap. 15. 7.
c Cap. 50. 14.
d Cap. 50. 14.
e Cap. 50. 21.
f Cap. 49. 26.
g Apoc. 18. 4.
h Cap. 50.15,28.
i Cap. 25. 14.
j Apoc. 17. 4.
k Apoc. 14. 8.
l Cap. 25. 16.
m Isa. 21. 9
n Apoc. 18 9. 11, 19.
o Cap. 46. 11.
p Isa. 25. 14.
q Apoc. 18. 5.

la nori. 10 Domnul a [r]scos mântuirea
noastră: Haideți! Și să [s]spunem în Sion
fapta Domnului, Dumnezeului nostru.
11 [t]Ascuțiți săgețile, apucați pavezele!
[u]Domnul a deșteptat spiritul regilor Me-
zilor; [v]Căci gândul său *este* asupra Ba-
bilonului, ca să-l strice; Căci *este* [x]răs-
bunarea Domnului, Răsbunarea templu-
lui său. 12 [y]Ridicați steag pe zidurile
Babilonului, Întăriți pază, puneți cus-
tozi, Pregătiți pândași! Căci Domnul a
gândit și a făcut Ceeace a cuvântat a-
supra locuitorilor Babilonului. 13 [z]O
tu, cel ce locuești pe ape multe, *cel ce*
ești avut în tezaure. Venit-a sfârșitul
tău, măsura lăcomiei tale. 14 [a]Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor, juratu-s'a pe
sine, zicând: Cu adevărat, umpleà-te-
voiu de oameni, [b]ca de locuste; Și
voiu [c]ridicà asupră-ți strigăt de resbel.
15 [d]El a făcut pământul cu puterea
sa, Întemeie lumea cu înțelepciunea sa,
Și [e]aîntins cerurile cu mintea sa. 16 [f]La
vuetul *ce se face*, când el pune mulți-
mea apelor în ceruri, Și [g]ridică nori
dela marginile pământului, Și întoarnă
fulgerile cu ploaie, Și scoate vântul din
tezaurele sale. 17 *Atuncia* [h]tot omul
se arată *cât este de* prost cu știința *sa*,
Și tot argintarul rămâne rușinat de chi-
purile *sale* cioplite; [i]Căci chipul său
turnat *nu-i decât* minciună. Și nici o
suflare nu *este* într'însul. 18 [j]*Sunt*
deșertăciuni, lucru de amăgire; La tim-
pul pedepsii lor vor pierì, 19 [k]Moște-
nirea lui Iacob nu *este* ca aceștia: Căci
el este făcătorul a toate, Și *Israel este*
sămânța moștenirii lui; Numele lui *este*
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor. 20 [l]Tu
ai fost ciocanul meu, armele *mele* de
resbel; Prin tine am sfărâmat popoare,
Și prin tine am stricat regate; 21 Prin
tine am sfărâmat pe cal și călărețul său;
Prin tine am sfărâmat carul și condu-
cătorul lui; 22 Prin tine am sfărâmat
pe bărbat și pe femeie; Prin tine am
sfărâmat pe [m]bătrân și pe tânăr; Prin
tine am sfărâmat pe fecior și pe fecioară;
23 Prin tine am sfărâmat pe păstor și
turma sa; Prin tine am sfărâmat pe
plugar și părechia lui de boi, Și prin
tine am sfărâmat pre guvernatori și
căpetenii. 24 [n]Și voiu răsplătì Babilo-
nului, Și tutulor locuitorilor Chaldeei,
Toată răutatea lor ce au făcut în Sion,
Înaintea ochilor voștri, zice Domnul.
25 Iată, eu *sunt* asupră-ți, [o]munte stri-
cător, zice Domnul, Care ai stricat tot
pământul: Voiu întinde mâna mea asu-
pră-ți, Te voiu rostogolì depe stânci,
[p]Și te voiu pretace în munte mâncat
de foc. 26 Din tine piatră de unghiu
nu se va luà, Nici piatră de temelie;
[q]Ci ti-vei prefăcut într'un deșert veci-
nic, zice Domnul. 27 [r]Ridicați steag
în țară; Sunați din trâmbiță între po-
poare! [s]Pregătiți popoarele asupră-i!
Chemați asupră-i [t]regatele Araratului,
ale Minniului și ale Așchenazului! Pu-
neți asupră-i căpetenii. Încălecați pe cai,
ca locustele sburlite! 28 Pregătiți asu-
pră-i pre popoare, pre [u]regii Mediei,
Pre guvernatorii săi, pre căpeteniile
sale, Și pre tot pământul stăpânirii sale;
29 Pământul să se clătească, și să tre-
mure! Căci tot gândul Domnului se va
săvârșì asupra Babilonului, [v]De a pre-
face pământul Babilonului într'un de-
șert, Fără de locuitori. 30 Vitejii Ba-
bilonului încetează de a se *mai* bate;
Ei stau în întăriturile *lor*; A pierit pu-
terea lor, [x]Ajuns-au ca femeile; Ard
locuințele lui, [y]S'au rupt zăvoarele *por-*
ților lui. 31 [z]Un curier întâmpină pre
altul, Și un vestitor întâmpină pre altul,
Ca să spună regelui Babilonului, Că
cetatea lui s'a cuprins din *toate* părțile;
32 Și că [a]vadurile sunt luate, Și că s'a
ars cu foc trestișul, Și *că* bărbații de
resbel s'au îngrozit. 33 Căci așà zice
Domnul, Dumnezeul oștirilor și al lui
Israel: Fiica Babilonului *este* [b]ca o arie,

r Ps. 37. 6.
s Cap. 50. 28.
t Cap. 46. 4.
u Isa. 13. 17.
v Cap. 50. 45.
x Cap. 60. 28.
y Nah. 2. 1.
z Apoc. 17.1,15.
a Cap. 49. 13.
b Nah. 3. 15.
c Cap. 50. 15.
d Fac. 1. 1, 6.
e Iov 9. 8
f Cap. 10. 13.
g Ps. 135. 7.
h Cap. 10. 14.
i Cap. 50. 2.
j Cap. 10. 15.
k Cap. 30. 15.
l Isa. 10. 5. 15.
m 2 Cron. 36.17.
n Cap. 50.15,29.
o Isa. 13. 2.
p Apoc. 8. 8.
q Cap. 50. 40.
r Isa. 13. 2.
s Cap. 25. 14.
t Cap. 50. 41.
u Vers. 71.
v Cap. 50. 13, 39, 40.
x Isa. 19. 16.
y Plân. 2. 9.
z Cap. 50. 24.
a Cap. 50. 38.
b Isa. 21. 10.

[c] *În* timpul treerării ei; Încă puțin, [d] și
va venì timpul secerișului ei. 34 Ne-
bucodonosor, regele Babilonului, [e] m'a
mâncat, M'a sdrobit, M'a făcut un vas
deșert, Înghițitu-m'a ca un șacal, *Și* a
umplut pântecele său din dulcețurile
mele, M'a alungat, 35 Silnicia făcută
asupra mea și asupra corpului meu, *să*
vină asupra Babilonului! Vor zice lo-
cuitorii Sionului; Și sângele meu *să fie*
asupra locuitorilor din Chaldea! Va
zice Ierusalimul. 36 Deaceea așà zice
Domnul: Iată, [f] voiu apără dreptul tău,
și voiu răsbunà răsbunarea ta; Dar [g] voiu
preface marea lui în uscat, și voiu uscà
izvoarele lui. 37 [h] Și Babilonul se va
face în grămezi, *În* locaș al șacalilor,
În lucru de [i] groază și de batjocură,
fără de locuitori. 38 Mugì-vor toți, ca
leii. Strigà-vor, ca puii de leu. 39 Când
vor fi înfierbântați *cu vin* pregătì-le-voiu
ospețe, Și-i [j] voiu îmbătà, ca să se în-
veselească. Și să doarmă un somn veci-
nic, și să nu se mai deștepte. Zice Dom-
nul.

40 Îi voiu pogorì, ca pe mieii la
junghiere, Ca pe berbeci și țapi. 41 Cum
s'a luat [k] Șeșacul! Și cum s'a prins *cel*
ce erà [l] fala a tot pământul! Cum a
ajuns Babilonul de groază popoarelor!
42 [m] Înălțatu-s'a marea preste Babilon
Acoperitu-s'a de mulțimea valurilor ei.
43 [n] Cetățile sale ajuns-au un pustiu,
pământ sec și deșert, Pământ, în care
nu locuește nici un om, Nici fiu de om
nu trece prin el. 44 [o] Și voiu pedepsì
pre Bel în Babilon, Și voiu scoate din
gura lui câte a înghițit: Și popoarele
nu se vor mai adunà la dânsul; Și [p] zi-
dul Babilonului va cădeà. 45 [q] Popo-
rul meu, ieșiți dintr'însul! Și mântui-
ți-vă fiecare viața De aprinderea mâniei
Domnului! 46 Ca nu inima voastră
să se moaie, Și să vă temeți [r] de știrea
ce se va auzì în *toată* țara; *Că* venì-va
știrea aceasta în anul *acesta*. Și după
aceea *altă* știre în anul *următor*, Și *fi-va*
silnicie în țară, domn asupra domnului.
47 Deaceea iată, vin zilele, Când [s] voiu
face judecată chipurilor cioplite ale Ba-
bilonului, Și tot pământul său va fi ru-
șinat. Și toți răniții săi vor cădeà în
mijlocul lui. 48 Atuncia [t] cerul și pă-
mântul și cele dintr'însele vor cântà de
bucurie asupra Babilonului. Căci [u] pus-
tiitorii vor venì asupră-i dela mează-
noapte, zice Domnul. 49 Și Babilonul
va cădeà ucișilor ai lui Israel! Și cu
Babilonul căderà-vor rămiții a tot pămân-
tul. 50 [v] Cei ce ați scăpat de sabie,
fugiți! Nu stați! Aduceți-vă aminte de
departe de Domnul. Și Ierusalimul să
se suie în gândul vostru. 51 [x] Rușì-
natu-ne-am, căci ocară am auzit; Ru-
șinea acoperit-a fața noastră: Căci au
intrat străinii în sanctuarele casei Dom-
nului. 52 Deaceea, iată, vin zilele,
zice Domnul, [y] Când îmi voiu face jude-
cată chipurilor sale cioplite, Și preste
tot pământul său vor geme rămiții.
53 *Că* [z] Babilonul și până la cer de s'ar
înălțà. Și chiar de ar întărì înălțimile
întăririlor sale; *Și acolo* vor venì
asupră-i dela mine stricători, zice Dom-
nul. 54 [a] Voce de strigare din Babilon,
Și o sfărâmare mare din pământul Chal-
deilor! 55 Căci Domnul a pustiit Ba-
bilonul, Și nimicește din mijlocul său
sgomotul cel mare. Căci valurile lui
mugesc, ca ape puternice: Aude-se
vuetul vocei lui. 56 Căci stricătorii au
venit asupră-i, Asupra Babilonului;
Vitejii lui sunt prinși, Toate arcurile
lor s'au frânt: [b] Căci Domnul, Dumne-
zeul răsplătii, *îi* răsplătește. 57 [c] Voiu
îmbătà pe mai marii săi și pe înțelepții
săi, Pe guvernatorii săi, pe căpeteniile
sale și pe vitejii săi; Și vor dormì un
somn de veci, și nu se vor *mai* deșteptà,
Zice [d] Regele, al cărui nume *este* Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor. 58 Așà zice
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor. [e] Zidurile
cele late ale Babilonului se vor stricà
cu totul, Și porțile lui cele înalte se vor

[c] Isa. 41. 15. [d] Isa. 17. 5, etc. [e] Cap. 50. 17. [f] Cap. 50. 34. [g] Cap. 50. 38. [h] Isa. 13. 22. [i] Cap. 25. 9, 18. [j] Vers. 57. [k] Cap. 25. 26. [l] Isa. 13. 19. [m] Isa. 8. 7, 8. [n] Cap. 50. 39, 40. [o] Isa. 46. 1. [p] Vers. 58. [q] Vers. 6. [r] 2 Reg. 19. 7, [s] Cap. 50. 2. [t] Isa. 44. 23. [u] Cap. 50. 3, 41. [v] Cap. 44. 28. [x] Ps. 44 15, 16. [y] Vers 47. [z] Obad. 4. [a] Cap. 50. 22. [b] Ps. 94. 1. [c] Vers. 39. [d] Cap. 46. 18. [e] Vers. 44.

arde cu foc. Așà [f] că înzădar s'a ostenit.
Și națiunile pentru foc s'au obosit.

59 Porunca, ce profetul Ieremia a dat
lui Seraia, fiul lui Neria, fiul lui Maaseia,
când el a mers la Babilon cu Zedekia,
regele lui Iuda, în anul al patrulea al
domniei sale. Iar Seraia *erà* cămărașul
cel mai mare. 60 Și a scris Ieremia
într'o carte toate relele, ce erau să vină
asupra Babilonului: toate aceste cu-
vinte, care sunt scrise asupra Babilonu-
lui. 61 Și a zis Ieremia lui Seraia:
Când vei venì la Babilon, să te uiți, și
să cetești toate cuvintele acestea. 62 A-
tuncia să zici: Doamne, tu ai vorbit a-
supra locului acestuia, că-l vei strică așà,
încât *să* nu *fie* cine să locuească într'în-
sul, dela om până la vită: ci să fie un
deșert vecinic. 63 Și după ce vei sfârșì
de cetit cartea aceasta, să o legi de o
piatră, și să o arunci în mijlocul Eufra-
telui; 64 Și să zici: Așà să se cufunde
Babilonul, și să nu se scoale din relele,
ce eu voiu aduce asupra lui: și *Babilo-
nenii* vor ajunge neputincioși.

Până aicia *sunt* cuvintele lui Ieremia.

Împresurarea a doua a Ierusalimului de către Nebucodonosor; cuprinderea și surparea sa; jăfuirea templului, și strămutarea multora din popor.

52 De [a] douăzeci și unul de ani *erà*
Zedekia, când se făcù rege: și
domnì unsprezece ani în Ierusalim; și
numele mumei sale *erà* Hamutal, fata
lui Ieremia din Libna. 2 Și făcù rele
în ochii Domnului, în totul cum făcù
Iehoiakim. 3 Căci din mânia Domnului
asupra Ierusalimului și a lui Iuda, ca să-i
alunge dela fața sa, s'a făcut, că Zedakia
se răsculă asupra regelui Babilonului.
4 Și [b] în anul al nouălea al domniei
sale, în luna a zecea, în *ziua* a zecea a
lunei, venì Nebucodonosor, regele Babi-
lonului, el și toată oastea lui, asupra Ie-
rusalimului, și tăbărîră asupră-i, și a ri-
dicat val asupră-i de jur-împrejur. 5 Și
cetatea fù împresurată până în anul al
unsprezecelea al regelui Zedekia.

6 În a noua *zi* a lunei a patra foame-
tea cresců în cetate, așà că nu erà pâne
pentru poporul țării. 7 Și se sparse
cetatea, și toți bărbații de resbel fugiră,
și au ieșit din cetate noaptea pe calea
porții, celei dintre două ziduri, aproape
de grădina regelui; și apucară calea câm-
pului; (iar Chaldeii *erau* împrejurul ce-
tății) 8 Dar oastea Chaldeilor urmărì
pre rege, și ajunse pre Zedekia în șesu-
rile Ierichonului; și toată oastea lui se
împrăștie dela el. 9 [c] Și a prins pre
rege, și l-a dus la regele Babilonului în
Ribla, *ce se află* în pământul Hamatu-
lui; și l-a condamnat. 10 [d] Și a jun-
ghiat regele Babilonului pre fiii lui Ze-
dekia înaintea ochilor săi: a junghiat
încă în Ribla și pre toți mai marii lui
Iuda. 11 Și regele Babilonului a orbit
ochii lui Zedekia, și legându-l cu lanțuri
de aramă, l-a dus în Babilon, și l-a ți-
nut în casa închisorii până la ziua mor-
ții sale.

12 [e] Și în luna a cincea, la zece a lu-
nei, [f] în anul al nouăsprezecelea al lui
Nebucodonosor, regele Babilonului, [g] venì
asupra Ierusalimului Nebuzar-Adan, ca-
pul gardei *domnești, care* servià pre re-
gele Babilonului. 13 Și arse casa Dom-
nului și casa regelui; și toate casele din
Ierusalim și toate casele *bărbaților* mari
le aprinse cu foc. 14 Și toată oastea
Chaldeilor, cea *de desupt* capul gardei
domnești, a dărâmat toate zidurile Ieru-
salimului de jur-împrejur.

15 [h] Și Nebuzar-Adan, capul gardei
domnești, strămutat-a *în Babilon* dintre
cei săraci ai poporului, și pre rămășița
poporului ce rămăsese în cetate, și pre
fugarii, cari treceau la regele Babilonu-
lui, și pre rămășița poporului. 16 Dar
din *alți* săraci ai țării Nebuzar-Adan,
capul gardei *domnești*, lăsă ca *să fie* lu-
crători de vie și lucrători de pământ.
17 [i] Și [j] stâlpii de aramă din casa Dom-
nului, și piedestalele și marea de aramă
din casa Domnului, le-au sfărâmat Chal-
deii: și toată arama lor au dus-o în Ba-

[f] Hab. 2. 13. — | *Capul 52.* [a] 2 Reg. 24. 18. | [b] 2 Reg. 25. 1—27. | [c] Cap. 32. 4. [d] Ezec. 12. 13. | [e] Zech. 7. 5. [f] Vers. 29 | [g] Cap. 39. 9. [h] Cap. 39. 9. | [i] Cap. 27. 19. | [j] 1 Reg. 7. 15. 23, 27, 50.

bilon. 18 Luat-au și [k]oalele și lopețile,
și foarfecele, si cupele, și lingurile și
toate vasele cele de aramă, cu care se
făceà serviciul. 19 Luat-a încă capul
gardei *domnești* și strachinele, și tămâ-
iătoarele, și cupele, și oalele, și polican-
drele, și lingurile, și buțile, și tot *ce erà*
de aur și de argint: 20 Cei doi stâlpi,
o mare, și cei doisprezece viței de aramă,
care *erau* supt piedestalele *lor,* pre care-i
făcuse regele Solomon pentru casa Dom-
nului: [l] arama tutulor vaselor acestora
nu *erà* de cumpănit. 21 Și *cât pentru*
[m]stâlpi, înălțimea unui stâlp *erà* de opt-
sprezece coți, și un fir de doisprezece
coți îl cuprindeà; și grosimea lui *erà* de
patru degete; *și erà* deșert. 22 Și că-
pătâiul depe stâlp *erà* de aramă; înălți-
mea unui căpătâiu *erà* de cinci coți; și
rețeaua și rodiile de prin prejurul căpă-
tâiului *erau* toate de aramă; toate ace-
lea aveau și stâlpul al doilea și rodiile.
23 Și erau nouăzeci și șase de rodii pe
toate părțile; *și* [n]toate rodiile din jurul
unei rețele *erau* o sută.

24 Și [o]capul gardei luă pre Seraia
întâiul preot, [p]și pre Zefania al doilea
preot, și pre cei trei ușieri. 25 Și luă
din cetate un diregător, care aveà prive-
gherea asupra bărbaților de resbel și
șapte bărbați din acei ce erau *totdeauna*
înaintea regelui, cari se aflau în cetate;
și pre secretarul mai marelui oastei, care
scrià la oaste pre poporul țării, și șasă-
zeci din bărbați din poporul țării, cari
se aflau în cetate. 26 Și luându-i Ne-
buzar-Adan, capul gardei *domnești,* îi
duse la regele Babilonului, în Ribla.
27 Și-i lovì regele Babilonului, și-i o-
omorî în Ribla în pământul Hamatului.
Așà se strămută Iuda din pământul său.

28 [q]Acesta *este* poporul, pre care l-a
strămutat Nebucodonosor; în [r]anul al
șaptelea *el a strămutat* [s]trei mii și două-
zeci și trei de Iudei; 29 *Iar* [t]în anul
al optsprezecelea al lui Nebucodonosor
a strămutat din Ierusalim opt sute trei-
zeci și două de suflete; 30 În anul al
douăzeci și treilea al lui Nebucodonosor,
Nebuzar-Adan, capul gardei, a strămu-
tat dintre Iudei șapte sute patruzeci și
cinci de suflete; toate sufletele *au fost
preste tot* patru mii și șase sute.

Prinsoarea lui Iehoiakim se ușurează de Evil-Merodac.

31 [u]Iar în anul al treizeci și șaptelea
al strămutării lui Iehoiakin, regele lui
Iuda, în a douăsprezecea lună, la două-
zeci și cinci a lunei, Evil-Merodac, regele
Babilonului, în anul ce *începù* a domnì,
[v]înalță capul lui Iehoiakin, regele lui
Iuda, și l-a scos din casa închisoarei.
32 Și cu bunăvoință i-a vorbit, și a pus
scaunul său d'asupra scaunului regilor
ce *erau* cu dânsul în Babilon. 33 Și a
schimbat vestmintele cele de închisoare;
[x]și el mâncà pâne înaintea lui totdeauna
în toate zilele vieței sale. 34 Și hrana
lui, hrană necurmată, i-se dădù din
partea regelui Babilonului pe fiecare zi
până la ziua morții lui, în toate zilele
vieții sale.

PLÂNGERILE LUI IEREMIA.

Elegia Ia. Înjosirea Ierusalimului, și păcatele și suferințele poporului.

1 Cum șeade singuratică cetatea cea
avută de popoare! [a]Ajuns-a ca o vă-
duvă, cea mare între popoare! [b]Doamna
țărilor făcutu-s'a birnică! 2 Chiar și
[c]noaptea [d]plânge, și lacrimile ei *cad*
pe obrajii ei, *Și* [e]nu este cine să *o* mân-
găie [f]din câți o iubiau; Toți amicii ei
cu necredincioșie purtatu-s'au cu ea;

---

k Esod. 27. 3. l 1 Reg. 7. 47. m 1 Reg. 7. 15. n 1 Reg. 7. 20. o 2 Reg. 25. 18. p Cap. 21. 1. q 2 Reg. 24. 2. r 2 Reg. 24. 12. s 2 Reg. 24. 14. t Cap. 39. 9. u 2 Reg. 25. 27, 28, 29, 30. v Fac. 40.13,20. x 2 Sam. 9 13.

PLANGERILE. Capul 1. a Isa. 47. 7, 8. b Ezra. 4. 20. c Ier. 13. 17. d Iov 7. 3. e Ier. 4. 30. f Vers. 9. 16, 17, 21.

făcătu-i-s'au inamici. 3 *Din loc în loc*
[g]strămută-se Iuda, pentru suferință și
servire grea; [h]El locuește printre po-
poare, nu află odihnă; Toți câți îl ur-
măriau, ajunsu-l-au în strâmtorile *lui.*
4 Căile Sionului bocesc, căci nu *este* ni-
menea *care* să vină la sărbători; Toate
porțile lui sunt pustiite; preoții săi sus-
pin, Fecioarele lui sunt întristate. și el
însuși *este* plin de amărăciune. 5 Pro-
tivnicii lui [i]ajuns-au capii *lui,* inamicii
lui prosperează; Căci Domnul l-a întris-
tat [j]pentru mulțimea fărădelegilor lui;
[k]Pruncii săi dusu-s'au prinși înaintea
inamicului. 6 Și luatu-s'a dela fiica
Sionului toată mărirea ei: Mai marii săi
ajuns-au asemenea cerbilor, *cari* nu află
pășune, Și fug fără de putere înaintea
gonașului. 7 Ierusalimul în zilele lui de
suferință și de ticăloșie aduce-și aminte
De toate cele plăcute, ce erau în zilele cele
de mai nainte. Când a căzut poporul său
în mâna inamicului, și nu *erà* cine să-i
ajute, Văzutu-l-au și râs-au de peirea lui.
8 [l]Păcătuit-a greu Ierusalimul: deaceea
ajuns-a de ură; Desprețuitu-l-au toți
câți l-au cinstit, căci[m]au văzut goliciu-
nea lui; El însuși suspină, și se întoarce
îndărăt. 9 Necurățenia lui *lăsat-o-au*
în poalele lui; [n]Nu și-a adus aminte
de sfârșitul său; Deaceea s'a înjosit
până în atâta, și [o]nu *este* cine să-l mân-
gâie. Vezi, o Doamne, suferința mea;
căci inamicul *se* ingâmfează. 10 În-
tins-a inamicul mâna sa preste [p]toate
cele mai plăcute ale lui: Da, văzut-a
pre [q]popoare intrând în templul său, De
care tu ai zis, [r]să nu între în adunarea
ta. 11 Suspină tot poporul său [s]cău-
tându-și pânea, Datu-și-au toate cele
prețioase ale lor pentru hrană. ca să
prindă la suflet. Caută, Doamne, și vezi
cât de desprețuit am ajuns. 12 Au nu
vă *pasă* nimica, vouă tutulora câți tre-
ceți *pe cale*? Căutați și vedeți. [t] de este
durere asemenea cu durerea mea, care
mi s'a făcut, Cu care *m'*a întristat
Domnul în ziua aprinderii mâniei sale.
13 Aruncat-a din înălțime foc în oasele
mele, care le-a cuprins; [u]Intins-a mreje
picioarelor mele, întorsu-m'a îndărăt:
Făcutu-m'a nemângăiat, bolnav toată
ziua. 14 [v]Jugul fărădelegilor mele strân-
su-s'a cu mâna sa; împletitu-s'au; *Și*
pusu-s'au pe grumazul meu; scăzut-a
puterea mea, Datu-m'a Domnul în mâni,
din care nu pot să scap: 15 Răstur-
nat-a Domnul pre toți puternicii mei
în mijlocul meu; Chemat-a asupră-mi
o adunare, care să sfărâme pre tânării
mei; [x]Călcat-a, *ca* în teasc, Domnul pre
fecioara, fiica lui Iuda. 16 Deaceea
plâng; [y]ochii mei, ochii mei isvoresc
lacrimi; Căci departe de mine este
[z]mângăietorul, care să răcorească su-
fletul meu; Fiii mei sunt nemângăiați,
căci inamicul a învins. 17 [a]Sionul în-
tinde mânile sale, și [b]nu *este* cine să-l
mângâie: Domnul chemat-a asupra lui
Iacob pe inamicii săi de jur împrejur:
De ură ajuns-a Ierusalimul între ei.
18 [c]Drept este Domnul, căci [d] răscula-
tu-m'am împotriva cuvântului său. As-
cultați, popoarelor toate, și vedeți du-
rerea mea! Fecioarele mele, și tânării
mei dusu-s'au prinși. 19 Strigat-am
pe iubiții mei, *dar* [e]ei m'au amăgit; Mu-
rit-au în cetate preoții mei și bătrânii
mei, [f]Deși li s'a căutat hrană, ca să
prindă la suflet. 20 Caută, Doamne!
căci sunt în strâmtorare; [g]ard mărun-
taele mele: Inima mea se bate în mine,
căci am fost răsculător. Afară *mă* ucide
sabia, în casă ciuma. 21 Aude-se, cum
suspin, *dar* nu *este* cine să mă mân-
gâie; Toți inamicii mei auzit-au neno-
rocirea mea, *și* s'au bucurat, că tu ai
făcut *aceasta.* Fă să vie ziua, în *care*
tu ai proclamat ca ei să fie asemenea
mie. 22 Să vie înaintea ta toată rău-
tatea lor; Și fă-l cum ai făcut și mie
pentru toate fărădelegile mele; Căci
multe *sunt* suspinurile mele, și bolnavă
este inima mea.

g Ier. 52. 27.
h Deut. 28.64,65.
i Deut. 28.43,44. Ier. 30. 14. 15.
k Ier. 52. 28.
l 1 Reg. 8. 46.
m Ier. 13. 22, 26.
n Deut. 32. 29.
o Vers. 2. 17, 21.
p Vers. 7.
q Ier. 51. 51.
r Deut. 23. 3.
s Ier. 38. 9.
t Dan. 9. 12.
u Ezec. 12. 13.
v Deut. 28. 48.
x Isa. 63. 3.
y Ier. 13. 17.
z Vers. 2. 9.
a Ier. 4. 31.
b Vers. 2. 9.
c Neem. 9. 33.
d 1 Sam. 12. 14.
e Ier. 30. 14.
f Vers. 11.
g Iov 30. 27.

Elegia II-a. Împresurarea și foametea, cuprinderea și surparea Ierusalimului.

2 Cum Domnul în mânia sa a acope-
rit cu nour pe fiica Sionului! [a]*Cum*
a aruncat din cer pe pământ [b]mărirea
lui Israel, Și nu și-a adus aminte în
ziua mâniei sale [c]de așternutul picioa-
relor sale! 2 Domnul a pierdut toate
locașurile lui Iacob, și [d]nu *le*-a cruțat;
Surpat-a în mânia sa *toate* întăririle
fiicei lui Iuda: Aruncatu-*le*-a la pământ,
[e]pângărit-a regatul și pe mai marii lui.
3 Frânt-a în aprinderea mâniei *sale*
toată puterea lui Israel: [f]Întors-a îndă-
răt dreapta sa de dinaintea inamicului:
[g]Și s'a aprins asupra lui Iacob, ca para
focului, *care* mistue de jur împrejur.
4 [h]Întins-a arcul său ca un inamic, în-
cordatu-s'a dreapta sa ca un protivnic,
Și a ucis [i]tot *ce erà* plăcut ochilor în
cortul fiicei Sionului: Vărsat-a mânia
sa ca un foc. 5 [j]Făcutu-s'a Domnul
ca un inamic, pierdut-a pe Israel. [k]Pier-
dut-a toate palaturile sale: stricat-a în-
tăririle sale, Și a înmulțit fiicei lui Iuda
suspinul și gemetul. 6 A [l]răsturnat și
îngrădirea sa, [m]ca pre a unei grădini,
stricat-a locul întrunirilor sale: [n]Făcut-a
Domnul să se uite în Sion sărbătoarea
și sabatul: În urgia mâniei sale lepă-
dat-a și pe rege și pe preot. 7 Lepă-
dat-a *dela sine* Domnul altarul său,
urît-a templul său; Dat-a în mânile
inamicilor zidurile palaturilor sale:
[o]Scos-au strigăte în casa Domnului, ca
în ziua sărbătorii: 8 Domnul hotă-
rîtu-s'a să strice zidul fiicei Sionului,
[p]Întins-a funie, mâna nu și-a tras dela
pierderea *ei*; A făcut să bocească zidul
de dinafară și zidul *din* lăuntru: amân-
două s'au nimicit. 9 Cufundatu-s'au
porțile lui în pământ; nimicit-a și a
[q]sfărâmat zăvoarele lui; [r]Regele lui și
mai marii săi *sunt* între popoare, [s]Legea
nu *mai este*, [t]nici profeții lui nu *mai*
văd viziuni dela Domnul. 10 Bătrânii
fiicei Sionului [u]șed la pământ în tăcere;
[v]Presărat-au cenușă pe capul lor, [x]în-
cinsu-s'au cu saci: Fecioarele Ierusali-
mului plecat-au capetele lor spre pă-
mânt. 11 [y]Ochii mei pier de lacrimi,
[z]măruntaiele mele ard, *și* [a]ficatul meu
vărsatu-s'a la pământ De sfărâmarea
fiicei poporului meu: Căci [b]copiii și su-
gătorii leșinat-au în ulițele cetății.
12 Zis-au către mumele lor: „Unde *este*
grâul și vinul? Când au leșinat în uli-
țele cetății, ca răniții, Când vărsau su-
fletul lor în sânul mumelor lor. 13 Cum
să-ți mărturisesc de bine? [c]Cu ce să te
aseamăn, fiică a Ierusalimului? Cu cine
să te alăturez, ca să te mângâi, fe-
cioară, fiica Sionului? Căci sfărâmarea
ta *este* mare, ca marea: cine poate să
te vindece? 14 [d]Profeții tăi văzut-au
pentru tine *viziuni* deșerte și amăgi-
toare, Și n'au [e]descoperit fărădelegea
ta, ca să oprească strămutarea ta: Ci
văzut-au pentru tine viziuni deșerte și
amăgitoare. 15 [f]Toți trecătorii pe cale
[g]bătutu-și-au în palme, Șuerat-au, și
[h]dat-au din capete fiicei Sionului, *zi-*
când: „Aceasta-*i* cetatea, care se numì:
[i]Desăvârșirea frumuseței, bucuria a tot
pământul!“ 16 [j]Deschisu-și-au asu-
pră-ți gura lor toți inamicii tăi, Șuerat-
au, și scrâșnit-au din dinți, zicând:
[k]„Am înghițit-*o*: Cu adevărat aceasta-*i*
ziua, pre care am așteptat-o, am aflat-*o*,
[l]am văzut-*o*.“ 17 Domnul a făcut ce
el a [m]hotărît; a împlinit cuvântul său,
pe care din vechime l-a poruncit, [n]Ni-
micit-a și n'a cruțat, și făcut-a pre ina-
mic [o]să se bucure de tine: Ridicat-a
puterea apăsătorilor tăi. 18 Inima lor
strigat-a către Domnul: [p]O zid al fiicei
Sionului! [q]Să verși lacrimi ziua și noap-
tea, ca un părău; Odihnă să nu afli,
lumina ochilor tăi să nu înceteze *de a*
plânge! 19 Scoală-te, [r]strigă noaptea,
când străjile încep; [s]Varsă inima ta, ca
o apă, înaintea feții Domnului; Ridică

Capul 2.
a Mat. 11. 23.
b 2 Sam. 1. 19.
c 1 Cron 28. 2.
d Vers. 17. 21.
e Ps. 89. 39.
f Ps. 74. 11.
g Ps 89. 46.
h Isa. 63. 10.
i Ezec. 24. 25.
j Vers. 4.
k 2 Reg. 25. 9.
l Ps. 80 12.
m Isa 1. 8.
n Zef. 3. 18.
o Ps. 74. 4.
p 2 Reg. 21. 13.
q Ier. 51. 30.
r Deut 28. 36.
s 2 Cron. 15. 3.
t Ps. 74. 9.
u Iov 2. 13.
v Iov 2. 12.
x Isa. 15. 3.
y Ps. 6. 7.
z Cap. 1. 20.
a Iov 16. 13.
b Vers. 19.
c Dan. 9. 12.
d Ier. 2 8.
e Isa. 58. 1.
f 1 Reg. 9. 8.
g Ezec. 25. 6.
h 2 Reg. 19. 21.
i Ps 48. 2.
j Iov 16. 9, 10.
k Ps. 56. 2.
l Ps. 35. 21,
m Lev. 26 16,etc.
n Vers. 2.
o Ps. 38. 16.
p Vers 8.
q Ier. 14. 17.
r Ps. 119. 147.
s Ps, 62, 8.

spre dânsul mânile tale pentru vieața
pruncilor tăi. [t] Cari lâncezesc de foame
[u] prin unghiurile tutulor ulițelor.
20 Caută Doamne! și vezi cui ai făcut
astfel; [v] Să mănânce femeile fructul
mitrei lor, pe prunci din fașa *lor*? [x] Să
fie uciși în templul lui Dumnezeu preot
și profet? 21 [y] Copilul și bătrânul zac
la pământ pe uliță; Fecioarele mele și
tânării mei au căzut de sabie: [z] Ucisu-
i-ai în ziua mâniei tale, junghiatu-*i*-ai
fără crutare. 22 Chemat-ai pre [a] apă-
sătorii mei din toate părțile, ca într'o
zi de sărbătoare. Și nimenea n'a fost
mântuit, nici n'a scăpat în ziua mâniei
Domnului: [b] Pre acei ce i-am înfășat și
i-am crescut nimicitu-i-a inamicul meu.

Elegia III. Durerile lui Ieremia pentru suferințele sale și ale poporului său și mângâierea sa.

3 Sunt omul, *care* a văzut suferința
supt varga mâniei sale: 2 Condu-
su-m'a, și *m*'a făcut să umblù *în* întu-
nerec, și nu *în* lumină; 3 Cu adevărat,
el întorsu-s'a asupră-mi; întins-a *asu-
pră-mi* mâna sa pe toată ziua. 4 [a] În-
vechit-a carnea mea și pielea mea; [b] sfă-
râmat-a oasele mele. 5 Zidit-a *val* în
jurn-mi, încunjuratu-m'a cu amărăciune
și suferință: 6 [c] Pusu-m'a în întune-
rec, ca pre cei morți de demult. 7 [d] În-
grăditu-m'a, ca să nu mai ies: îngreu-
iat-a lanțul meu. 8 Chiar [e] când strig
și mă rog, oprește ruga mea. 9 Astu-
pat-a cu pietrii cioplite căile mele, strâm-
bat-a cărările mele. 10 [f] *Făcutu-s'a*
mie, ca ursul la pândă, *și ca* leul în as-
cunzătorile *sale*. 11 Abătut-a căile
mele, și [g] m'a sfâșiat, făcutu-m'a nemân-
găiat. 12 Întins-a arcul său, și [h] pusu-
m'a de țintă săgeței. 13 Înfipt-a în ră-
runchii mei [i] săgețile tolbei sale. 14 A-
juns-am [j] de râs la tot poporul meu, *și*
de [k] cântecul lor toată ziua. 15 [l] Sătu-
ratu-m'a de amărăciune, îmbătatu-m'a
cu pelin. 16 Și sdrobitu-mi-a dinții
[m] cu pietrii: acoperitu-m'a cu cenușă.
17 Și sufletul meu este departe de pace,
uitat-am fericirea. 18 [n] Și zisu-*mi*-am:
Pierdutu-s'a încrederea mea și speranța
mea în Domnul. 19 Aducerea aminte
de strâmtorarea mea și de mișelia mea
este ca [o] pelinul și fierea! 20 Aduce-și
aminte sufletul meu *de ele,* și el este
sdrobit în lăuntrul meu. 21 Atâta mai
am la inimă, deaceea și sper. 22 [p] În-
durarea Domnului *este,* că n'am fost
stins de tot, că mila sa încă nu s'a scurs.
23 Ea se înnoește [q] pe toată dimineața:
mare *este* credinciosia ta. 24 Domnul
este [r] moștenirea mea, zisu-și-a sufle-
tul meu: deaceea voiu sperà într'în-
sul. 25 Bun *este* Domnul pentru cei
[s] ce-l așteaptă, pentru sufletul *ce*-l caută.
26 Bine *este* a sperà [t] și a așteptà în li-
niște mântuirea Domnului. 27 [u] Bine
este pentru om, să poarte jugul în tână-
rețea sa; 28 [v] Să șează și să tacă, căci
i-l-a pus *Dumnezeu;* 29 [x] Să pună
gura sa în țărână, de este vr'o speranță:
30 [y] Să-și deà obrazul la cel ce-l lovește:
să se îndestuleze de ocară. 31 [z] Căci
Domnul nu lapădă pentru totdeauna:
32 Ci de întristează, apoi și miluește
după mulțimea îndurării sale. 33 Căci
[a] nici strâmtorează, nici întristează bu-
curos pre fiii oamenilor. 34 Când se
calc în picioare toți cei încătușați ai pă-
mântului: 35 Când se strâmbătățește
dreptul omului înaintea feței celui Prea
Înalt: 36 Când se nedreptățește un om
în judecată: [b] Domnul au nu vede *acea-
sta?* 37 Cine [c] zice: „Să se facă", fără
ca Domnul să nu poruncească? 38 Au
[d] răul și binele nu ies din gura celui
Prea Înalt? 39 [e] De ce deci ar mur-
murà omul ce trăiește, [f] omul pentru pe-
deapsa păcatelor sale? 40 Să căutăm
căile noastre, să le cercetăm, și să ne
întoarcem la Domnul. 41 [g] Să înălțăm
inimile cu mânile *noastre* spre Dumne-
zeu în cer, *zicând:* 42 [h] Păcătuit-am.

t Vers 11.
u Isa. 51. 20.
v Lev. 26. 29
x Cap 2. 13, 16.
y 2 Cron. 36. 17.
z Cap. 3. 43.
a Ps. 31. 13.
b Osea. 9. 12, 13

—

Capul 3.

a Iov 16. 8.
b Ps. 51. 8.
c Ps. 88. 2, 6.
d Iov 3. 23.
e Iov 30. 20.
f Iov 10. 16.
g Osea. 6. 1.
h Iov 7. 20.
i Iov 6. 4
j Ier. 20. 7.
k Iov 30. 9.
l Ier. 9. 15.
m Prov. 20. 17.
n Ps. 31. 22.
o Ier. 9. 15.
p Mal. 3. 6.
q Isa. 33. 2.
r Ps. 16. 5.
s Ps. 130. 6.
t Ps. 37. 7.
u Ps. 94. 12.
v Ier. 15. 17.
x Iov 42. 6.
y Isa. 50. 6.
z Ps. 94. 14.
a Ezec. 33. 11.
b Hab. 1. 13.
c Ps. 33. 9.
d Iov 2. 10.
e Prov. 19. 3.
f Mic. 7. 9.
g Ps. 86. 4.
h Dan. 9. 5

răsculatu-ne-am; și nu ne-ai iertat.
43 Învălitu-te-ai cu mânia și ne-ai urmă-
rit; [i]omorîtu-*ne*-ai fără cruțare. 44 În-
vălitu-te-ai cu nouri, [j]ca să nu străbată
la tine rugăciunea *noastră*. 45 Făcutu-
ne-ai *ca* [k]gunoiu și lepădătură între po-
poare. 46 [l]Toți inamicii noștri deschis-
au gura lor asupră-ne. 47 [m]Frica și
cursa, [n]pustiirea și nimicirea venit-au
asupră-ne. 48 [o]Râuri de apă varsă o-
chiul meu pentru nimicirea fiicei popo-
rului meu. 49 [p]Ochiul meu lăcrimează,
și nu se oprește, și nu află odihnă,
50 Până când Domnul din cer [q]se va
uità și va privì. 51 Ochiu-mi mă în-
tristează pentru toate fiicele cetății mele.
52 Urmărescu-mă inamicii mei [r] fără
cuvânt, ca pre o pasăre. 53 Nimicit-au
vieața mea [s]în groapă, [t]aruncând cu
pietri asupră-mi. 54 [u] Revărsatu-s'au
apele preste capul meu: [v]zis-am: „Sunt
pierdut!“ 55 [x] Eu chem numele tău,
Doamne, din groapa cea mai adâncă.
56 [y]Auzi vocea mea, nu ascunde ure-
chea ta dela chemarea mea, dela striga-
rea mea. 57 În ziua, *în care* te chem,
[z]apropie-te; zi: „Nu te teme.“ 58 [a]A-
pără, Doamne, dreptatea mea; [b]mântuie
vieața mea. 59 Vezi, Doamne, nedrep-
tatea, *ce* mi-*se face*; [c] judecă judecata
mea. 60 Vezi toate răsbunările lor,
toate uneltirile lor asupră-mi. 61 Auzi,
Doamne, ocările lor, toate [d] uneltirile
lor asupră-mi; 62 Cuvintele celor ce
s'au sculat asupră-mi, planurile lor asu-
pră-mi în toată ziua. 63 Caută, când ei
[e]șed și când se scoală, [f]eu *sunt* de cân-
tecul lor. 64 [g]Răsplătește-le, Doamne,
după lucrul mânilor lor. 65 Dă-le în-
vârtoșare din inimă, blestemul tău asu-
pră-le! 66 Urmărește-i cu mânie, și
stârpește-i de supt cerurile Domnului.

Elegia IV[a]. Mizeria feluritelor clase ale poporului.

4 Cum s'a întunecat aurul! *cum* s'a
schimbat aurul cel fin! *Cum* pietrile
templului s'au împrăștiat [a]prin colțurile
ulițelor! 2 Cum fiii cei scumpi ai Sio-
nului, cari ca aurul cel mai curat erau
prețuiți, S'au socotit [b]ca vasele de lut,
lucru al mânilor olarului! 3 Chiar și
bălaurii apleacă țâțele, și alăptează puii
lor; *Dar* fiica poporului meu *făcutu-s'a*
crudă [c]ca struții deșertului. 4 [d]Limba
sugătorului de sete lipitu-s'a de cerul gu-
rei sale! [e]Cerut-au pâne pruncii, dar nu
erà nici cine să le o rupă. 5 Cei ce
mâncau bucate alese, pierit-au pe ulițe;
Cei crescuți în purpură [f] îmbrățișat-au
grămăzile de gunoiu. 6 Și pedeapsa fă-
rădelegii fiicei poporului meu mai mare
este decât pedeapsa păcatului Sodomei,
Care [g]surpatu-s'a într'o clipă, fără ca
mână *de om* să se fi ostenit pentru a-
ceasta. 7 Mai marii *săi* mai curați erau
decât omătul, mai albi decât laptele, Mai
strălucitor cu chipul decât mărgeanul,
și fața lor decât safirul; 8 *Dar acum*
[h]întunecatu-s'a fața lor mai mult decât
negreala; pe uliță nu se mai cunosc;
[i]Lipitu-s'a pielea lor de oasele lor; us-
catu-s'a, ajuns-a ca lemnul. 9 Cei u-
ciși de sabie mai norociți sunt decât cei
uciși de foame; Căci aceștia pierit-au în-
cetul cu încetul, străpunși *de lipsa* roa-
delor câmpului. 10 [j]Mânile femeilor
[k]celor duioase fiert-au pre copiii lor;
Fostu-le-au [l]spre mâncare în *timpul* sfă-
râmărei fiicei poporului meu! 11 Dom-
nul îndestulatu-și-a mânia, [m]vărsat-a a-
prinderea mâniei sale, Și în Sion [n]a-
prins-a foc, ce a mistuit temeliile lui.
12 Nu au crezut regii pământului și toți
locuitorii lumei, Că va intrà apăsăto-
rul și inamicul în porțile Ierusalimului.
13 *Întâmplatu-s'a aceasta* [o]pentru pă-
catele profeților săi, *și* pentru fărădele-
gile preoților săi, [p]Cari vărsau sângele
celor drepți în mijlocul lui. 14 Rătă-
citu-s'au ca orbii în ulițe, [q]mânjitu-s'au
cu sânge, [r]Încât nimenea nu *mai* putù
să se atingă de vestmintele lor. 15 „Dați-

i Cap. 2.2,17,21.
j Vers. 8.
k 1 Cor. 4. 13.
l Cap. 2 16.
m Isa. 24. 17.
n Isa. 51. 19

o Ier. 4. 19.
p Ps. 77. 2.
q Isa. 63. 15.
r Ps. 35. 7 19.
s Ier. 37. 16.

t Dan. 6. 17.
u Ps. 69. 2.
v Ps. 31. 22.
x Ps. 130. 1.
y Ps. 3. 4.

z Iac. 4. 8.
a Ps. 35. 1.
b Ps. 71. 23.
c Ps. 9. 4.
d Ier. 11. 19.

e Ps. 139. 2.
f Vers. 14.
g 2 Tim. 4. 14.
—
Capul 4.
a Cap. 2. 19.

b Isa. 30. 14.
c Iov 39. 14, 16.
d Ps. 22. 15.
e Cap. 2. 11,12.
f Iov 24. 8.
g Fac. 19. 25.

h Nah. 2. 10.
i Ps. 102. 5.
j Cap. 2. 20.
k Isa. 49. 15.
l Deut. 28. 57.
m Ier. 7. 20.

n Deut. 32. 22.
o Ier. 5. 31.
p Mat. 23.31,37.
q Ier. 2. 34.
r Num. 19. 16.
s Lev. 13 45.

vă îndărăt. [s]necuraţilor!“ strigau către
dânşii: daţi-vă îndărăt. daţi-vă îndărăt!
nu vă atingeţi *de noi!* *Şi* când fugiau şi
rătăciau, zisu-s'a între popoare: „Să nu
mai locuiască *cu noi.*“ 16 Mânia Dom-
nului i-a împrăştiat. *şi* el nu mai caută
spre dânşii; [t]Nu caută la faţa preoţilor,
nu miluesc pre cei bătrâni. 17 Şi pre
când încă eram, [u]ochii noştri lâncezit-au
după zădarnicul nostru ajutător; Pre
când *încă* speranţă aveam. speram în-
tr'un popor, *ce* nu puteà să *ne* mântuie.
18 [v]Ei pândesc paşii noştri. ca să nu
umblăm pe uliţele noastre; Apropiatu-
s'a sfârşitul nostru, zilele noastre s'au
împlinit, da, [x]venit-a sfârşitul nostru.
19 Următorii noştri sunt mai uşori de-
cât vulturii cerului; Urmăritu-ne-au prin
munţi, pânditu-ne-au în pustiiu. 20 Su-
flarea nărilor noastre. unsul Domnului,
prinsu-s'a în groapele lor, *Acela* de care
ziceam: „Supt umbra lui vom trăì între
dopoare.“ 21 Bucură-te şi desfătează-
te, fiica Edomului, ceeace locueşti în pă-
mântul Uz! Trece-va şi la tine cupa;
îmbăta-te-vei, şi te vei desgolì. 22 Fiică
a Sionului! pedeapsa fărădelegii tale
împlinitu-s'a, el nu te va mai strămutà;
Dar va pedepsì fărădelegea ta, fiica a
Edomului, descoperì-va păcatele tale.

Elegia V-a. Poporul plânge păcatele şi sufe-rinţele sale, şi se roagă pentru îndurare.

5 [a]Adu-ţi aminte, Doamne, de cele ce
s'au făcut cu noi: Caută, şi vezi [b]o-
cara noastră. 2 [c]Moştenirea noastră
întorsu-s'a la alţii. Casele noastre la
străini. 3 Ajuns-am orfani, fără de
părinţi, Mumele noastre. văduve. 4 Pe
bani băut-am apa noastră; Cumpăratu-
ne-am lemnele noastre, 5 [d]Până la
grumaz ne urmăresc: Ne ostenim. *si* nu
avem odihnă. 6 [e]Întins-am mâna *noas-
tră* [f]*la* Egipteni. *La* Asirieni. ca să ne
îndestulăm de pâne. 7 [g]Păcătuit-au
părinţii noştri, şi [h]nu *mai sunt,* Şi noi
purtăm fărădelegile lor. 8 [i]Servii stă-
pânesc asupră-ne; Nu *este* cine să *ne*
răpească din mâna lor. 9 Ne aducem
pânea *cu preţul* vieţii noastre. De teama
săbiei pustiului. 10 Ca un cuptor arde
[j]pielea pe noi. De aprinderea foamei.
11 [k]Silit-au femeile *noastre* în Sion,
Şi fecioarele în cetăţile lui Iuda. 12 Mai
marii *noştri* spânzuratu-s'au de ei. [l]Fe-
ţele bătrânilor n'au cinstit, 13 Tânării
fost-au puşi [m]să râşnească, Şi copii au
căzut supt *povara* lemnelor. 14 Bă-
trânii încetat-au *de a şedeà* în judecată,
Şi tânării de a *mai* cântà. 15 Încetat-a
bucuria inimelor noastre; Danţurile
noastre prefăcutu-s'au în bocet. 16 Că-
zut-a [n]cununa *depe* capul nostru; Vai
de noi! căci am păcătuit. 17 Deaceea
[o]bolnavă este inima noastră, [p]Deaceea
ochii noştri s'au întunecat, 18 Pentru
muntele Sionului, ce este pustiu; Pre-
umble-se vulpile în el. 19 Doamne, tu
tronezi în veci: Tronul tău *este* din neam
în neam. 20 Dece să ne uiţi pentru tot-
deauna? Să ne părăseşti atâta timp?
21 Întoarce-ne, Doamne, la tine, Şi ne
vom întoarce; înnoieşte zilele noastre,
ca mai nainte. 22 Lepădatu-ne-ai cu
totul: Mâniatu-te-ai asupră-ne foarte.

CARTEA LUI EZEKIEL.

Arătarea măririi lui Dumnezeu asupra Cheruvimilor.

1 În anul al treizecelea, în *luna* a patra.
la cinci a lunei, pe când eram cu cei
prinşi [a]lângă râul Chebar, [b]deschisu-s'a
cerul, şi am văzut [c]viziuni dumnezeeşti.
2 În *ziua* a cincea a lunii, care *erà* anul
al cincelea al [d]prinsorii regelui Iehoia-

---

t Cap. 5. 12.
u 2 Reg. 24. 7.
v 2 Reg 25. 4.5.
x Ezec. 7. 2, 3, 6.

Capul 5.
a Ps. 89. 50, 51.
b Ps. 79. 4.
c Ps. 79. 1.
d Deut. 28 48.
e Fac. 24. 2.
f Osea. 12. 1.
g Ier. 31. 29.
h Fac. 42. 13.
i Neh. 5. 15.
j Iov. 30. 30.
k Isa. 13. 16.
l Isa. 47. 6.
m Judc. 16. 21.
n Iov 19. 9.
o Cap. 1. 22.
p Ps. 6. 7.
—

EZECHIEL.
—
Capul 1.
a Vers. 3.
b Mat. 3. 16.
c Cap. 8. 3.
d 2 Reg. 24. 12, 15.

chin, 3 A fost cuvântul Domnului
către Ezekiel, profetul, fiul lui Buzi, în
pământul Chaldeilor, lângă râul Chebar.
și acolo [e] mâna Domnului a fost asupră-i.
4 Am văzut, și iată, un vârtej venià
[g] dela mează-noapte, un nour mare,
și focul înlănțuindu-se; și în jurul nou-
rului *erà* strălucire, și în mijlocul focu-
lui ca coloarea arămii de aur.
5 [h] Și în mijlocul lui *se vedeà* chipul
al patru animale. Și [i] aceasta *erà* privirea
lor: aveau [j] chip de om. 6 Și fiecare
aveà patru fețe, și fiecare din ele aveà
patru aripi. 7 Și picioarele lor *erau*
picioare drepte; și talpa picioarelor lor
semănà cu talpa copitei vițelului; și
scânteiau [k] ca coloarea arămii străluci-
toare. 8 [l] Și *aveau* mâni de om supt
aripele lor la *toate* patru părțile lor:
și *toate* patru aveau fețe și aripi. 9 [m] Ari-
pele lor se prindeau una de alta; *și*
[n] mergând nu se înturnau, *ci* fiecare
mergeà drept înainte. 10 Cât pentru
[o] chipul fețelor lor, toate patru [p] aveau
câte o față de om; [q] și *aveau câte* o față
de leu la dreapta; [r] și *toate* patru la
stânga *câte* o față de bou; [s] și *toate* patru
aveau *câte* o față de vultur. 11 Așà
erau fețele lor; și aripele lor *erau* în-
tinse în sus: *câte* două la fiecare se
prindeau una de alta, și [t] *câte* două aco-
periau corpurile lor. 12 Și [u] mergeau
fiecare drept înainte: [v] în cotro *le* erà
dat să meargă, [x] mergeau; *și* mergând
nu se întorceau. 13 Cât pentru chi-
pul animalelor, privirea lor *erà* aseme-
nea cărbunilor de foc aprinși, [y] ca pri-
virea făcliilor: focul se purtà printre
animale; și străluceà și fulgeri ieșeau din
foc. 14 Și animalele, [z] alergând și în-
torcându-se, [a] *erau* la privire ca fulgerul.
15 Am mai văzut animalele, și iată,
erà și [b] o roată pe pământ aproape de
animale la *toate* patru fețele lor. 16 [c] Pri-
virea roatelor și lucrul lor *erà* [d] ca co-
loarea de crizolit: *toate* patru un chip
aveau; și privirea lor și lucrul lor *erau*
ca și cum ar fi roată în roată. 17 Când
voiră să meargă, putură să meargă în
toate patru laturile lor; [e] *și* mergând nu
se învârteau. 18 Iar obezele lor erau
așà de înalte, că făceau spaimă; și obe-
zele a *toate* patru roatele *erau* de jur
împrejur [f] pline de ochi.
19 Și [g] când animalele mergeau, mer-
geau și roatele lângă dânsele: și când
animalele se înălțau dela pământ, se
înălțau și roatele. 20 [h] Unde le erà
dat să meargă, ele *acolo* mergeau; *că*
într'acolo le erà dat să meargă: și roa-
tele se înălțau împreună cu ele; [i] căci
duhul animalelor *erà* în roți. 21 [j] Când
mergeau acele, mergeau *și acestea*; și
când acelea stăteau, stăteau *și acestea*;
și când acelea se înălțau dela pământ,
și roatele se înălțau împreună cu ele;
căci duhul animalelor *erà* în roți.
22 [k] Și chip de boltă *erà* deasupra
capetelor animalelor, ca coloarea crista-
lului strălucitor, întinsă pe deasupra
capetelor lor. 23 Și de desuptul bolții
aripele *erau*, îndreptate una către cea-
laltă: fiecare aveà câte două *aripi*, care
le acopereau corpurile. 24 [l] Și când
umblau, auziam bătaia aripelor lor, [m] ca
sunetul de ape puternice, ca [n] tunetul
celui Atotputernic; *și* vocea vorbei *lor*
erà ca sgomotul oastei; *și* când stăteau,
lăsau în jos aripile lor. 25 Și o voce
răsunà de deasupra bolții, ce *erà* preste
capul lor; când ele stăteau, lăsau în jos
aripele lor.
26 Și d'asupra bolții, *ce erà* preste
capul lor, se *vedeà* chip de tron, ase-
menea pietrei de safir, și pe chipul de
tron *se vedeà alt* chip, asemenea unui
om *ce ședeà* pe tron. 27 Și am văzut
ca coloarea de aramă de aur, asemenea
unui foc, înlăuntru și împrejur: dela
chipul coapselor omului în sus, și dela
chipul coapselor lui în jos, văzut-am
chipul de foc, ce străluceà de jur îm-

e 1 Reg. 18. 46.
f Ier. 23. 19.
g Ier. 1. 14.
h Apoc. 4 6, etc.
i Cap. 10 8, etc.
j Vers. 10.
k Dan. 10. 6.
l Cap. 10. 8, 21.
m Vers. 11.
n Vers. 12.
o Apoc. 4. 7.
p Num. 2. 10.
q Num. 2. 3.
r Num. 2. 18.
s Num. 2. 25.
t Isa. 6. 2.
u Vers. 9.
v Vers. 20.
x Vers. 9. 17.
y Apoc. 4. 5.
z Zech. 4. 10.
a Mat. 24. 27.
b Cap. 10. 9.
c Cap. 10. 9, 10.
d Dan. 10. 6.
e Vers. 12.
f Cap. 10. 12.
g Cap. 10. 16, 17.
h Vers. 12.
i Cap. 10. 17.
j Vers. 19. 20. Cap. 10. 17.
k Cap. 10. 1.
l Cap. 10. 5.
m Apoc 1. 15.
n Iov 37. 4, 5.

prejur. 28 Și *erà* privirea acestei stră-
luciri de jur împrejur asemenea cur-
cubeului, care se face în nour într'o zi
de ploaie.

Privirea chipului măririi Domnului
erà aceasta. Și văzându-o, căzut-am pe
fața mea. Și am auzit vocea vorbind:

Chemarea lui Ezekiel ca profet.

2 Și zis-a către mine: Fiul omului,
[a]stai în picioarele tale, și voiu vorbì
cu tine. 2 Și vorbind cu mine, [b]intrat-à
în mine duhul, și pusu-m'a pe picioarele
mele; și am auzit pre cel ce vorbià
cu mine.

3 Și zis-a către mine: Fiul omului,
eu te trimit la fiii lui Israel, către po-
porul răsculător, care s'a răsculat asu-
pră-mi: [c]ei și părinții lor lepădatu-s'au
de mine până în ziua de astăzi; 4 [d]*Sunt*
fii obraznici și cu inimă îndărătnică. Eu
te trimit la dânșii, și vei zice către ei:
Așà zice Domnul: 5 [e]Și ei, sau *te* vor
ascultà, sau se vor lăsà, (căci *sunt* o
casă răsculătoare), [f]să știi că un profet
a fost între ei.

6 Și tu, fiul omului, [g]nu te teme de
dânșii, și nu te spăimântà de cuvintele
lor; deși *sunt* către tine [h]pălămizi și
spini, și *ca* scorpiile: [i]nu te teme de
cuvintele lor, nici de fața lor să nu te
înspăimânți, [j]deși *sunt* o casă neascul-
tătoare. 7 [k]Și spune-le cuvintele mele,
[l]asculte, sau nu; căci *sunt* neascul-
tători.

8 Iar tu, fiul omului, ascultă aceea
ce eu îți zic: Nu fi neascultător ca a-
ceastă casă neascultătoare: deschide
gura ta, [m]și mănâncă aceea ce-ți dau.
9 Și am văzut, și iată, o mână întinsă
spre mine, care ținea un tuiu de carte,
10 Și l-a desfășurat înaintea mea, și *erà*
scris și în lăuntru și în afară: și în el
erau scrise bociri, plângeri și văitări.

*Dumnezeu dă profetului să mănânce o scri-
soare.*

3 Și zis-a către mine: Fiul omului,
mănâncă aceeace afli: [a]mănâncă a-
cest tuiu: și mergi și vorbește casei lui
Israel. 2 Deci am deschis gura mea,
și-mi dădù să mănânc acel tuiu. 3 Și
zis-a către mine: Fiul omului, fă să mă-
nânce pântecele tău, și umple măruntă-
iele tale cu acest tuiu, ce-ți dau. Și [l]-am
[b]mâncat, și erà în gura mea dulce [c]ca
mierea.

4 Și zis-a către mine: Fiul omului,
mergi de te dù la casa lui Israel, și vor-
bește cuvintele mele către dânșii. 5 Căci
nu ești trimis către un popor adânc la
cuvânt și greu la limbă, *ci* către casa lui
Israel: 6 Nu către popoare multe, a-
dânci la cuvânt și grele la limbă, a că-
rora cuvinte nu le înțelegi. Cu adevărat,
[d]de te-aș trimite către acestea, ele te-ar
ascultà. 7 Dar casa lui Israel nu va voì
să te asculte, [e]căci pre mine nu voiesc
să mă asculte: [f]căci toată casa lui Israel
este sfruntată și cu inimă îndărătnică.
8 Iată, am obrăznicia ta asupra obrăzni-
cei lor, și sfruntarea ta asupra sfruntă-
rii lor; 9 Și făcut-am fruntea ta [g]ca
un diamant, mai tare *decât* cremenea:
[h]nu te teme de dânșii, și nu te spăi-
mântà de fața lor, deși sunt o casă în-
căpățânată.

10 Și zis-a către mine! Fiul omului,
ia în inima ta și ascultă cu urechile tale
toate cuvintele mele, pre care ți-le voiu
zice. 11 Mergi și te du la cei din prin-
soare, la fiii poporului tău, și le vor-
bește, și spune-le: [i]Așà zice Domnul,
Dumnezeul, sau *te* ascultă, sau nu.

Ezekiel e răpit în văzduh.

12 Și [j]m'a ridicat spiritul, și am au-
zit d'inapoia mea vuet de cutremur mare,
care ziceà: „Binecuvântată *fie* mărirea
Domnului din locul său.“ 13 Și *am*
auzit bătaia aripelor, animalelor care se
loviau una de alta și duruitul roatelor
în acelaș timp, și vuet de cutremur mare.
14 Și [k]m'a ridicat spiritul, și m'a luat:
și am mers cu amărăciune, și aprinde-
rea spiritului meu; și [l]mâna Domnului
erà tare preste mine.

Capul 2.
a Dan. 10. 11.
b Cap. 3. 24.
c Ier. 3. 25.
d Cap. 3. 7.
e Cap. 3. 11, 26, 27.
f Cap. 33. 33.
g Ier. 1. 8, 17.
h Isa. 9. 18.
i 1 Pet. 3. 14.
j Cap. 3. 9, 26, 27.
k Ier. 1. 7, 17.
l Vers. 5.
m Apoc. 10. 9.

Capul 3.
a Cap. 2. 8, 9.
b Apoc. 10. 9.
c Ps. 19. 10.
d Mat. 11. 21, 23.
e Ioan 15. 20.
f Cap. 2. 4.
g Isa. 50. 7.
h Ier. 1. 8, 17.
i Cap. 2. 5. 7.
j Vers. 14.
k Cap. 8. 3.
l 2 Reg. 3. 15.

Ezekiel e orânduit păzitorul casei lui Israel.

15 Atuncia am venit la cei din prin-
soare la Tel-Abib, cari locuiau lângă râul
Chebar, [m] și am șezut și eu acolo, unde
ședeau ei, și am rămas acolo între dânșii
îngrozit șapte zile.

16 Și la sfârșitul celor șapte zile, cu-
vântul Domnului a fost către mine, zi-
când: 17 [n] Fiul omului, pusu-te-am [o] pă-
zitor preste casa lui Israel, ascultă deci cu-
vânt din gura mea și povățuește-i din par-
tea mea. 18 Când zic celui nelegiuit:
„Vei murì“, și tu nu-l vestești și nu vor-
bești, ca cel nelegiuit *să se întoarcă* dela
calea sa nelegiuită, ca să-și mântuiască
vieața, acel nelegiuit [p] murì-va în fărăde-
legea sa; dar din mâna ta voiu cere sân-
gele său. 19 Iar de vei înștiințà pre
cel nelegiuit, și el nu se va întoarce dela
nelegiuirea sa și dela calea sa nelegiuită,
el murì-va în fărădelegea sa; [q] dar tu îți
vei scăpà sufletul.

20 Așà și dacă [r] cel drept se va abate
dela dreptatea sa și va face fărădelege,
pune-voiu *piatră de* poticnire înaintea
lui, *și* el va murì; dacă nu-l povățuești,
el va murì în păcatul său; nu se vor
aminti dreptățile, pre care le-a făcut;
dar din mâna ta voiu cere sângele său.
21 Dar dacă tu vei înștiințà pre cel
drept, ca cel drept să nu păcătuească, și
el nu va păcătuì; el va trăì, pentru că
a fost înștiințat; și tu îți vei scăpà su-
fletul.

Profetul vede iarăși mărirea lui Dumnezeu.

22 Și a fost acolo mâna Domnului a-
supră-mi, și zis-a către mine: Scoală-te,
ieși la vale, și acolo voiu vorbì cu tine.
23 Deci m'am sculat și am ieșit la vale;
și iată mărirea Domnului stă acolo, ca
mărirea, pre care am văzut-o lângă râul
Chebar; și am căzut pe fața mea. 24 Și
a întrat Duhul în mine, m'a pus pe pi-
cioarele mele, și a vorbit către mine, și
a zis către mine: Mergi de te închide
înlăuntrul casei tale. 25 Și tu, fiul o-
mului, iată pune-te-vor în funii, și te vor
legà cu dânsele, ca să nu ieși între ei.
26 Și voiu lipì limba ta de cerul gurei
tale, vei fi mut, și nu vei fi pentru dânșii
om mustrător; căci sunt o casă neascul-
tătoare. 27 Dar când voiu vorbì către
tine, deschide-voiu gura ta, și le vei zice:
Așà zice Domnul, Dumnezeul: Cel ce
aude să audă: și cel ce neglijează să
neglijeaze; căci sunt o casă neascultă-
toare.

Împresurarea Ierusalimului descrisă în profeție.

4 Și tu, fiul omului, ia-ți o cărămidă, și
pune-o înaintea ta, și sapă pe dânsa
o cetate, Ierusalimul. 2 Și pune îm-
presurare în juru-i, zidește întărituri
împotriva ei, și ridică val în jurul ei; a-
tuncia pune tabără împotriva ei, și ridică
berbeci asupră-i de jur-împrejur. 3 Și
ia-ți o placă de fier și o pune *ca* zid de
fier între tine și cetatea, și îndreaptă fața
ta spre ea, ca *ea* să fie împresurată, și
așà o vei împresurà. [a] Semn va fi aceasta
pentru casa lui Israel.

4 Și tu culcă-te pe coasta stângă, și
pune fărădelegea casei lui Israel preste
ea; *după* numărul zilelor, ce vei stà
culcat pe ea, vei purtà fărădelegea lor.
5 Căci pune-voiu preste tine anii fără-
delegii lor, după numărul zilelor, trei
sute nouăzeci de zile; și [b] *așà* vei purtà
fărădelegea casei lui Israel. 6 Și după
ce vei fi împlinit aceste *zile,* culcă-te a-
poi pe coasta dreaptă; și vei purtà fără-
delegea lui Iuda patruzeci de zile; eu
pusu-ți-am pentru un an ziua. 7 Și-ți
vei întoarce fața spre împresurarea Ieru-
salimului, și brațul tău *va fi* gol, și vei
proorocì asupră-i. 8 [c] Și iată, punete-
voiu în funii, și nu te vei întoarce depe o
coastă pe alta, până nu vei sfârșì zilele
împresurării. 9 Și ia-ți grâu, orz, bob,
linte, meiu și alac, și le pune într'un vas,
și fă-ți din acestea pâni; *după* numărul
zilelor, ce vei stà culcat pe coastă-ți, trei
sute nouăzeci de zile vei mâncà din ele.
10 Și mâncarea, ce vei mâncà, *va fi* cu
măsură douăzeci de sicli pe zi; din când
în când vei mâncà din ele. 11 Și apă

m Iov. 2. 13. n Cap. 33. 7, 8, 9. | o Isa. 52. 8. | p Cap. 33. 6. | q Isa. 49. 4. 5. | r Cap. 18. 24. | Capul 4. a Cap. 12. 6, 11. | b Num. 14. 34. | c Cap. 3. 25.

vei beà cu măsură. o șesime de hin; *și*
vei beà din când în când. 12 Și o vei
mâncà. *ca* turte de orz, pre care le vei
coace în balega lăpădăturei omului înaintea ochilor lor.

13 Și a zis Domnul: Așà [d] vor mâncà
fiii lui Israel pânea lor. spurcată, între
popoarele printre care îi voiu împrăștià.

14 Și am zis: [e] Ah! Doamne, Dumnezeule, iată sufletul meu nu s'a spurcat
încă; căci din tânărețea mea până acum
n'am mâncat nici [f] mortăciune și sfâșiată: și nici a intrat în gura mea [g] carne
de urîciune.

15 Și zis-a către mine: Iată. iți dau
balegă de bou în loc de lăpădătura omului. și cu aceasta vei coace pânea ta.

16 Și zis-a către mine: Fiul omului.
iată, eu voiu sfărâmà în Ierusalim toiagul pânei; și vor mâncà pâne cu cumpănă și cu grijă: și vor beà apa cu măsură și cu spaimă. 17 Căci vor duce
lipsă de pâne și de apă: și vor căutà unul la altul cu înfiorare, și vor pierì prin
fărădelegea lor.

Pedepsele lui Dumnezeu asupra orașului Ierusalim.

5 Și tu, fiul omului, ia-ți un cuțit ascuțit, briciu de bărbier să-ți iei, [a] și
trece-ți-*l* pe cap și pe barbă; și ia-ți o
cumpănă cu talgere. și împarte părul;
2 [b] O treime să o arzi în foc în mijlocul
[c] cetății. când se vor împlinì [d] zilele împresurării, și o treime să o iei. *și* să o
tai cu cuțitul împrejur: și o treime să o
împrăștii în vânt: și eu voiu scoate după
ea sabie. 3 [e] Și să iei puțini *peri*, și-i
leagă la poalele tale. 4 Atuncia din aceștia să mai iei. să-i [f] arunci în mijlocul
focului, și să-i arzi cu foc; va ieșì din
ei foc în toată casa lui Israel.

5 Așa zice Domnul, Dumnezeul: Acesta *este* Ierusalimul; *Iată* l-am pus în
mijlocul popoarelor. Și țărilor din jurul
lui. 6 Dar el răsculatu-s'a *împotriva*
judecăților mele. cu mai rea înrăutățire
decât a popoarelor. Și *împotriva* așezămintelor mele mai mult decât țările din
jurul său, Căci au lăpădat judecățile
mele, și așezămintele mele; N'au umblat într'însele. 7 Deaceea așà zice
Domnul. Dumnezeul: Pentru că v'ați
înfuriat mai mult decât popoarele din
jurul vostru, Neumblând în așezămintele mele, Și n'ați făcut judecățile mele;
Și [g] nici *măcar* după datinele popoarelor din jurul vostru n'ați făcut: 8 Deaceea așà zice Domnul. Dumnezeul: Iată.
și eu *sunt* împotriva ta. Și voiu face judecăți în mijlocul tău. înaintea popoarelor. 9 [h] Îți voiu face aceeace n'am
mai făcut. Și asemenea căruia nu voiu
mai face. Pentru toate urîciunile tale.
10 Căci în tine părinții [i] lor mâncă pre
fiii *lor;* Și fiii vor mâncà pre părinții lor:
Așà îți voiu face judecăți; Și pre rămășița ta o voiu [j] împrăștià în toate vânturile. 11 Deaceea. viu *sunt*. zice Domnul; Cu adevărat. fiindcă tu ai [k] pângărit
templul meu cu toți idolii tăi, Și cu toate
[l] urîciunile tale; Deci și eu *te* voiu împuținà. [m] Și ochiul meu nu *te* va crutà,
Nici nu mă voiu *mai* îndurà *de tine*:
12 [n] O treime din tine va murì de ciumă.
Și va pierì de foame în mijlocul tău;
O treime va cădeà de sabie în jurul tău;
Și o treime [o] o voiu împrăștià în toate
vânturile, Și [p] voiu scoate sabia după ea.
13 Așà [q] se va împlinì mânia mea, Și
voiu [r] odihnì furia mea pe ei, Și [s] mă voiu
răsbunà: [t] Și vor cunoaște, că eu, Domnul. am zis *aceasta* în râvna mea.
14 Când voiu împlinì mânia mea asupra
lor. [u] Te voiu preface într'un deșert. Și
de ocară între popoarele din jurul tău.
In ochii a tot trecătorul. 15 Și *pământul tău* va ajunge [v] de ocară și de
batjocură, De învățătură și de groază
Popoarelor din jurul tău, Când îți voiu
face judecăți În mânie și aprindere și
în [x] mustrarea furiei: Eu. Domnul. am
zis: 16 Când [y] voiu trimite asupră-le
săgețile cele rele ale foametei, Cele stricătoare. Pre care le voiu trimite, ca să

d Osea 9. 3.
e Fapt. 10. 14.
f Esod. 22. 31.
g Deut. 14. 3.

Capul 5.
a Lev. 21. 5.
b Vers. 12.

c Cap. 4. 1.
d Cap. 4. 8, 9.
e Ier. 40. 6.
f Ier. 41. 1. 2.

g Ier. 2. 10, 11.
h Plân. 4. 6.
i Lev. 26. 29.
Lev. 26. 33.

k 2 Cron. 36.14.
l Cap. 11. 21.
m Cap. 7. 4, 9.
n Ier. 15. 2.

o Ier. 9. 16.
p Lev. 26. 33.
q Plân. 4. 11

r Cap. 21 17.
s Deut. 32. 36.
t Cap. 36. 6.
u Lev. 26.31,32.

v Deut. 28 37.
x Cap. 25. 17.
y Deut.32.23,24.
—

vă nimicească. Atuncia voiu grămădì
foametea asupră-vă, Și vă voiu sfărâmà
toiagul pânii. 17 Voiu trimite asupră-
vă foamete și fiare rele, Care te vor
lipsì de copii; Și ciumă și omorul vor
trece prin tine; Și voiu aduce sabie
asupră-ți; Eu, Domnul, am zis.

Pustiirea țării plină de idolatrie.

6 Și a fost cuvântul Domnului către
mine, zicând: 2 Fiul omului, [a]în-
dreaptă fața ta spre [b]munții lui Israel,
și profețește asupră-le. 3 Și zi: Munți
ai lui Israel, ascultați cuvântul Dom-
nului, Dumnezeului; Așà zice Domnul,
Dumnezeul, către munți și către dealuri,
Către pârăe și către văi: Iată voiu a-
duce asupră-vă sabia, Și voiu [c]nimicì
înălțimile voastre. 4 Și altarele voastre
se vor pustiì, Și chipurile soarelui vos-
tru se vor sfărâmà; Și [d]voiu face să cadă
ucișii voștri înaintea idolilor voștri;
5 Și voiu așterne cadavrele fiilor lui Is-
rael înaintea idolilor lor; Și voiu îm-
prăștià oasele voastre În jurul altarelor
voastre. 6 În toate locuințele voastre,
cetățile vor ajunge deșerturi, Și înălți-
mile se vor pustiì, *Așà* că altarele
voastre se vor pustiì și se vor nimicì,
Și idolii voștri se vor sfărâmà și vor
încetà, Și chipurile soarelui vostru se
vor tăià, Și făpturile *mânilor* voastre
vor pierì. 7 Și vor cădeà în mijlocul
vostru ucișii; Și [e]veți cunoaște, că eu
sunt Domnul. 8 [f]Dar voiu lăsà o ră-
mășiță, Ca să scape *unii* dintre voi de
sabie între popoare, Când vă veți îm-
prăștià prin țări. 9 Și acești scăpați
ai voștri își vor aduce aminte de mine
Între popoarele, unde vor fi duși prinși,
Căci [g]frânge-voiu inima lor cea des-
frânată, Care se abăteà dela mine, Și
pre [h]ochii lor, care desfrânau după ido-
lii lor; Și [i]se vor desgustà de relele,
câte au făcut În toate urîciunile lor.
10 Și vor cunoaște că eu *sunt* Domnul,
Și *că* nu înzădar am zis, că voiu aduce
asupră-le aceste rele. 11 Așà zice Dom-
nul: Bate cu mânile *în coapse*, Și lo-
vește cu piciorul tău, și zi: Vai! pentru
toate urîciunile cele cumplite ale casei
lui Israel! Căci va cădeà de sabie, de
foamete și de ciumă. 12 Cel ce va fi
departe va murì de ciumă, Și cel ce va
fi aproape va cădeà de sabie; Și cel ce
va fi crutat și va fi împresurat va murì
de foamete: Așà voiu împlinì asupră-le
furia mea. 13 Și veți cunoaște, că eu
sunt Domnul, Când cei ucişi dintre
dânșii vor zăceà printre idolii lor în ju-
rul altarelor acestora, Pe tot dealul în-
nalt și pe toate vârfurile munților, Supt
tot arborele verde și supt tot stejarul
stufos, Locuri, unde aduceau mirosuri
plăcute tutulor idolilor lor. 14 Și voiu
mai întinde mâna mea asupră-le, Și
voiu preface pământul *lor* într'un deșert,
Mai deșert decât deșertul Diblatei, În
toate locuințele lor; Și vor cunoaște, că
eu *sunt* Domnul.

Pedepse îngrozitoare ale lui Dumnezeu asupra Israelului.

7 Și a fost către mine cuvântul Dom-
nului, zicând; 2 Și tu, fiul omului,
ascultă; așà zice Domnul, Dumnezeu,
de pământul lui Israel: [a]Sfârșit! venit-a
sfârșitul Preste cele patru colțuri ale
țării. 3 Acuma *và venì* sfârșitul asu-
pră-ți: Voiu trimite asupră-ți mânia
mea, Și [b]te voiu judecà după urmările
tale, Și-ți voiu răsplătì pentru toate urî-
ciunile tale. 4 [c]Ochiul meu nu te va
crutà, Și nu mă voiu îndurà: Ci-ți voiu
răsplătì pentru urmările tale, Și urîciu-
nile tale se vor vădì în mijlocul tău;
[d]Și veți cunoaște că eu *sunt* Domnul.
5 Așà zice Domnul: Iată răul! vine
răul! 6 Vine sfârșitul, vine sfârșitul!
Sculatu-s'a asupră-ți! iată, vine! 7 [e]Ne-
norocirea vine asupră-ți, locuitor al țării!
[f]Vine timpul, s'apropie ziua învălmă-
șagului, Iar nu a strigării de bucurie
pe munți! 8 Acum pe dată voiu [g]vărsà
furia mea asupră-ți, Voiu împlinì mâ-
nia mea asupra ta; [h]Și te voiu judecà

Capul 6. a Cap. 20. 46. b Cap. 36. 1. c Lev. 26. 30. d Lev. 26. 30 e Vers. 13. f Ier. 44. 28. g Ps 78. 40 h Num. 15. 39. i Iov 42. 6.

Capul 7. a Mat. 24. 6 13, 14. b Vers. 8, 9. c Cap. 5. 11. d Cap. 6. 7. e Vers. 10. f Zef. 1. 14, 15. g Cap. 20. 8. 21. h Vers. 3.

după urmările tale. Și-ți voiu răsplăti
pentru toate urîciunile tale. 9 [i]Ochiul
meu nu te va cruță, Și nici nu mă voiu
îndură: După urmările tale iți voiu răs-
plăti. Și urîciunile tale se vor vădi în
mijlocul tău: [j]Și veți cunoaște că eu
sunt Domnul, care *vă* lovesc. 10 Iată,
ziua, iată vine! [k]Nenorocirea ivește-se!
Toiagul înflorește, sumeția odrăslește!
11 [l]Silnicia a crescut în toiag al fără-
delegii! *Nu va rămâneà nimic*, nici din
ei, nici din mulțimea lor, nici din sgo-
motul lor. [m]Și nici nu *se va face* plân-
gere pentru ei. 12 [n]Vine timpul, apro-
pie-se ziua! Să nu se bucure cel ce
cumpără *țarina*, și să nu plângă cel ce
o vinde! Căci mânia *vine* preste toată
mulțimea lor. 13 Căci cel ce vinde nu
se va mai întoarce la *țarina* vândută,
Chiar de va fi între cei vii: Căci viziu-
nea *este* pentru toată mulțimea lor: *Ni-*
menea nu se va *mai* întoarce, Și nime-
nea, care trăește în fărădelegea sa, Nu
se va întări. 14 Ei sună din trâmbiță,
și toate se gătesc: Dar nimenea nu se
va duce la luptă: Căci mânia mea *vine*
preste toată mulțimea lor. 15 [o]Afară
va fi sabie, și în lăuntru ciumă și foa-
mete; Cel ce *va fi* la câmp va murì de
sabie: Iar pe cel din cetate îl vor mâncà
foametea și ciuma. 16 Și [p]fugarii lor
deși vor scăpà, Dar vor fi pe munți, ca
porumbii văilor, Toți văitându-se, fiecare
pentru fărădelegea sa. 17 Toate [q]mâ-
nile vor slăbì, Și toate genunchile *ca*
apa vor ajunge. 18 Cu saci [r]se vor
încinge, Și [s]groază îi va acoperì: Rușine
va fi pe toată fața, Și pe toate capetele
lor pleșuvie. 19 Lepădà-voiu pe ulițì
argintul lor, Și aurul lor, ajunge-va ca
necurățenie: [t]Argintul și aurul lor nu
va puteà să-i scape În ziua mâniei
Domnului: Nu *vor puteà* să sature su-
fletele lor, și nu vor puteà să umple
corpul lor: Căci ele au fost [u]cauza fără-
delegii lor. 20 Și această podoabă fru-
moasă a lor prefăcut-o-au în sumeție,
Și [v]făcut-au din ea chipurile urîciuni-
lor lor *și* ale idolilor lor: Deaceea și eu
o voiu face să ajungă în necurățenie
pentru ei. 21 Și o voiu dà în mâna
străinilor spre răpire, Și spre pradă ne-
legiuiților pământului; Și o voiu pân-
gărì. 22 Și voiu întoarce fața mea dela
dânșii: Și prădătorii vor pângărì tem-
plul meu: Vor intrà într'însul, și-l vor
pângărì. 23 Fă lanț: [x]Căci pământul
este plin de vină de sânge, Și cetatea
este plină de silnicie. 24 Deaceea voiu
aduce popoarele cele mai rele, Și vor
stăpânì casele lor: Și voiu face să în-
ceteze sumeția celor puternici, Și sfin-
tele lor locuri vor fi pângărite. 25 Ni-
micirea vine! Vor căutà pace, dar nu
va fi. 26 [y]Nenorocire preste nenoro-
cire va venì, și știre preste știre va fi:
[z]Atuncia vor cere viziune dela profet:
Dar pierită va fi legea dela preot, Și
sfatul dela cei bătrâni. 27 Regele va
jelì, Și mai marele se va îmbrăcà cu
plângerea, Și mânile poporului țării se
vor înțepenì. După urmările lor le voiu
face, Și după judecățile lor îi voiu ju-
decà: Și vor cunoaște, că eu *sunt*
Domnul.

O viziune arătând păcatele cele cumplite făcute în Ierusalim, și judecățile dumnezeești hotărîte poporului.

8 Și în anul al șeaselea, în a cincea *zi*
a lunei a șeasea, precând ședeam în
casa mea, și [a]bătrânii lui Iuda ședeau
înaintea mea, [b]mâna Domnului, Dumne-
zeului, căzut-a acolo preste mine. 2 [c]Și
am văzut, și iată un chip, ca asemăna-
rea focului! Dela asemănarea coapselor
lui în jos *erà* foc; și dela coapsele lui
în sus *erà* ca privirea luminei, [d]ca co-
loarea arămii aurului. 3 Și a [e]întins
chipul unei mâni, și m'a apucat de zu-
lufii capului meu, și [f]ridicându-mă Du-
hul între pământ și cer, [g]adusu-m'a în
viziunile lui Dumnezeu la Ierusalim, la
ușa porții de dinlăuntru ce caută spre
miează-noapte, [h]unde *erà* scaunul ido-

i Vers. 4. j Vers. 4. k Vers. 7. l Ier. 6. 7.
m Ier. 16. 5, 6. n Vers. 7. o Deut. 32. 25. p Cap. 6. 8.
q Isa. 18. 7. r Isa. 3. 24. s Ps. 55. 5. t Prov. 11. 4.
u Cap. 14. 3, 4. v Ier. 7. 30. x 2 Reg. 21. 16. y Deut. 32. 23.
z Ps. 74. 9.

Capul 8.
a Cap. 14. 1. b Cap. 1. 3.
c Cap. 1. 26, 27. d Cap. 1. 4. e Dan. 5. 5.
f Cap. 3. 14. g Cap. 11. 1, 24. h Ier. 7. 30.

lului geloziei, [i]care întărâtă la gelozie.
4 Și iată, mărirea Dumnezeului lui Israel
erà acolo, ca în viziunea ce [j]am
văzut-o în vale.
5 Și zis-a către mine: Fiul omului,
ridică ochii tăi *spre* calea despre meazănoapte.
Și am ridicat ochii mei *spre*
calea despre mează-noapte, și în poarta
altarului *erà* idolul acesta al geloziei la
întrarea *altarului*.
6 Atuncia zis-a către mine: Fiul
omului, vezi tu ce fac aceștia? urîciunile
cele mari, ce casa lui Israel face
acolo, ca să mă depărteze de templul
meu? Dar urîciuni și mai mari vei vedeà.
7 Și m'a adus în poarta curții, și am
văzut, și iată, o gaură în părete!
8 Și
zis-a către mine: Fiul omului, sapă în
părete: și am săpat în perete, și iată, o
ușă.
9 Și zis-a către mine: Întră și
vezi urîciunile cele cumplite ce aceștia
fac aicea.
10 Și am întrat și am văzut:
și iată, toate chipurile de târiitoare și
de animale urîcioase, și toți idolii casei
lui Israel *erau* săpați pe păreți de jur
împrejur.
11 Și stăteau înaintea lor
șeaptezeci bărbați din bătrânii casei lui
Israel, iar în mijlocul lor stà Jaazania,
fiul lui Șafan; și *ținea* fiecare în mâna
sa tămâiătoarea sa; și se sui în sus un
nour des de tămâie.
12 Și zis-a către mine: Fiul omului,
văzut-ai ce fac la întunerec bătrânii
casei lui Israel, fiecare în camerile chipurilor
sale? Căci zic: [k]„Domnul nu ne
vede; Domnul a părăsit țara“.
13 Și
zis-a către mine: Dar urîciuni și mai
mari vei vedà că fac.
14 Și m'a dus la întrarea porții casei
Domnului, ce *caută* spre mează-noapte,
și iată, acolo ședeau femei, ce plângeau
pentru Tamuz.
15 Și zis-a către mine: Văzut-ai, fiul
omului? dar urîciuni și mai mari decât
acestea vei vedeà.
16 Și m'a dus în curtea cea din
lăuntru a casei Domnului: și iată, în
ușa templului Domnului. [l]între portic
și altar,[m]ca la douăzeci și cinci de bărbați,
[n]cu dosurile lor spre templul Domnului,
și cu fețele lor spre răsărit; se
închinau [o]soarelui spre răsărit.
17 Și zis-a către mine: Văzut-ai, fiul
omului? Au mic este *aceasta* pentru casa
lui Iuda, ca să facă urîciunile, ce aceștia
fac aicea? umplând de silnicie toată țara,
și tot mai mult mâniându-mă, și iată, ei
pun în nările lor ramură *sfântă*!
18 Deaceea
și eu voiu lucrà cu furie; ochiul
meu nu-i va cruțà, nici nu mă voiu
îndurà; și când vor strigà în auzul meu
cu voce tare, nu-i voiu ascultà.

Măcelărire mare în Ierusalim, dar se cruță evlavioșii.

9 Și a strigat în auzul meu cu voce
tare, zicând: Să se apropie supraveghetorii
cetății, fiecare *cu* arma sa
de stricăciune în mâna sa.
2 Și iată,
șease bărbați veniau depe calea porții
celei de sus, ce caută spre mează-noapte,
având fiecare în mâna sa arma sa de
nimicire; și [a]unul din ei, om îmbrăcat
în in, *aveà* la coapsele sale o călămară
de scriitor; și întrând, a stătut aproape
de altarul de aramă.
3 Atuncia [b]mărirea
Dumnezeului lui Israel se înălță
deasupra cheruvimului, deasupra căruia
ea erà, către pragul casei.
Și a strigat către bărbatul îmbrăcat
în in, care *aveà* la coapsele sale călămara
de scriitor;
4 Și a zis Domnul
către dânsul: Treci prin cetate, prin Ierusalim,
și fă [c]semn pe frunțile bărbaților,
cari [d]gem și suspină pentru toate
urîciunile, ce se fac în mijlocul lui.
5 Iar către ceilalți a zis în auzul meu:
Treceți în urma acestuia prin cetate,
și loviți; [e]să nu cruțe ochiul vostru, și
nici să nu vă îndurați;
6 [f]Ucideți,
până veți nimicì pre bătrâni, tânări, fecioare,
prunci și femei; dar [g]nu vă apropiați
de tot omul, pe care *este* semnul;
[h]și începeți dela templul meu.
[i]Deci ei au început dela bărbații cei
bătrâni, cari *se aflau* înaintea casei.
7 Și le-a zis: Necurățiți casa, și um-

[i] Deut.32.16,21. [j] Cap. 1. 28. [k] Cap. 9. 9. | [l] Ioel 2. 17. [m] Cap. 11. 1. | [n] Ier. 2. 27. [o] Deut. 4. 19. | *Capul 9.* [a] Lev. 16. 4. | [b] Cap. 3. 23. [c] Esod 12. 7. | [d] 2 Cor. 12. 7. [e] Vers. 10. | [f] 2 Cron. 36.17. [g] Apoc. 9. 4. | [h] Ier. 25. 29 [i] Cap. 8. 11, 12 16

pleți curțile de *oameni* uciși: ieșiți! Și
au ieșit. și au ucis prin cetate.
8 Și când aceștia îi ucideau. rămâ-
nând eu singur acolo, [j] căzut-am pe fața
mea. strigat-am. și am zis: [k] Ah!
Doamne, Doamne! Vei stârpì oare pre
toată rămășița lui Israel. vărsând mânia
ta asupra Ierusalimului?
9 Și zis-a către mine: Fărădelegea
casei lui Israel și a lui Iuda *este* mare
foarte. și [l] țara este plină de sânge. și
cetatea plină de nedreptate*;* căci ei zic:
[m] „Domnul a părăsit țara. și [n] Domnul
nu vede *nimic.*“ 10 Deaceea ochiul
meu nu-i va cruțà. și nici nu mă voiu
îndurà? *și* voiu răsplătì preste capul lor
urmările lor.
11 Și iată, bărbatul îmbrăcat în in.
care *purtà* călimara la coapsele sale.
adus-a răspuns. zicând: Făcut-am pre-
cum mi-ai poruncit.

Mărirea lui Dumnezeu asupra Cheruvimilor.

10 Atuncia am văzut. și iată. pe [a] bolta
cea depe capul cheruvimilor se
vedeà deasupra lor ca peatră de safir,
și la privire asemenea unui tron. 2 [b] Și
a vorbit bărbatul îmbrăcat în in. și *i*-a
zis: Întră între roatele de supt Cheru-
vimi, și umple-ți mâna cu [c] cărbuni de
foc din mijlocul cheruvimilor. și-*i* [d] îm-
prăștie preste cetate. Și a intrat înaintea
ochilor mei.
3 Și cheruvimii stăteau la dreapta
casei. când omul intră; și nourul a um-
plut curtea cea din lăuntru. 4 [e] Și mă-
rirea Domnului s'a înălțat deasupra
cheruvimului spre pragul casei; și [f] s'a
umplut casa de nour, și curtea s'a um-
plut de strălucirea măririi Domnului.
5 [g] Și bătaia aripelor cheruvimilor se
auzeà până în curtea de dinafară. ca
[h] vocea lui Dumnezeu celui Atotputer-
nic. când vorbește.
6 Și când a poruncit bărbatului îm-
brăcat în in. zicând: „Ia foc dintre roa-
tele. dintre cheruvimi“. atuncia el intră.
și stătù lângă roți. 7 Și un cheruvim
a atins mâna sa dintre cheruvimi către
focul. ce *erà* între cheruvimi, și luând
din el, *l*-a pus în mânile *bărbatului* îm-
brăcat în in: și el luându-*l* a ieșit.
8 Și se văzù asemănare de mână de om
la cheruvimi supt aripele lor.
9 Și am văzut. și iată. patru roți
lângă cheruvimi: câte o roată lângă fie-
care cheruvimi: și asemănarea roatelor
erà ca coloarea pietrii de crizolit. 10 Și
cât pentru privirea lor. *toate* patru aveau
acelaș chip. ca și când erà o roată în
roată. 11 Și când mergeau. mergeau
pe *toate* patru laturile lor: *și* când mer-
geau. nu se învârteau: ci încotro mer-
geà capul. într'acolo îl urmau: nu se
învârteau, când mergeau. 12 Și tot
corpul *cheruvimilor*. spetele lor. mânile
lor. și aripele lor. și roatele, toate patru
roatele lor. erau pline de ochi de jur
împrejur. 13 Și s'a strigat roatelor în
auzul meu: „Galgal“ (*roată ușoară*).
14 Și tot *animalul* aveà patru fețe: fața
unuia *erà* față de cheruv. și acelui al
doilea față de om: a celui al treilea
față de leu. și a celui al patrulea față
de vultur. 15 Atuncia cheruvimii s'au
înălțat: acesta *este* animalul ce l-am
văzut lângă râul Chebar.
16 Și când umblau cheruvimii, um-
blau și roatele lângă ei; și când cheru-
vimii ridicau aripile lor, ca să se inalțe
dela pământ, roatele nu se depărtau de
ei. 17 *Și* când ei stăteau. stăteau și
ele; și când se înălțau ei. se înălțau *și*
roatele cu dânșii; căci duhul animalelor
erà în roți.
18 Atuncia mărirea Domnului a ieșit
de deasupra pragului casei. și a stat de-
asupra cheruvimilor. 19 Și cheruvimii
au ridicat aripile lor. și s'au înălțat dela
pământ înaintea mea; când ieșiau ei,
ieșiau și roatele lângă ei; și *fiecare din*
ei a stat în ușa porții despre răsăritul
casei Domnului; și mărirea Dumnezeu-
lui lui Israel *erà* deasupra lor. 20 A-
cesta *este* animalul, ce l-am văzut supt
Dumnezeul lui Israel lângă râul Che-
bar: și am cunoscut. că erau cheruvimi.

j Num. 14. 5. *k* Cap. 11. 13. | *l* 2 Reg. 21. 16. *m* Cap. 8. 12. | *n* Ps. 10. 11. — | *Capul 10.* *a* Cap. 1. 22. 26 | *b* Cap. 9. 2 3 *c* Cap. 1. 13. | *d* Apoc. 8. 5. *e* Vers. 18. | *f* 1 Reg. 8. 10, 11. *g* Cap. 1. 24. | *h* Ps. 29. 3, etc. —

21 Fiecare aveà câte patru fețe, și fie-
care câte patru aripi; și *erau* asemănări
de mâni de om supt aripile lor. 22 Și
cât pentru chipul fețelor lor, *erau* fețele
ce le-am văzut lângă râul Chebar, chi-
pul lor și ele însăși *tot aceleași erau;* și
fiecare mergeà drept înainte.

*Domnitorii din Iudeia sunt pedepsiți, surghiu-
niți, mângăiați.*

11 Și iarăși [a] m'a ridicat duhul, și m'a
adus în poarta [b] despre răsăritul ca-
sei Domnului, ce caută spre răsărit; și
iată, [c] în ușa porții douăzeci și cinci de
bărbați, și între aceștia am văzut pre
Iaazania, fiul lui Azur, și pre Pelatia,
fiul lui Benaia, mai marii ai poporului.
2 Și zis-a către mine: Fiul omului, a-
ceștia *sunt* oamenii, ce uneltesc nedrep-
tatea, și *cei* ce dau sfaturile cele rele in
cetatea aceasta: 3 Cei ce zic: „*Timpul
încă* [d] nu s'a apropiat ca să zidim case
noi; [e] cetatea aceasta *este* ca oala, și noi
carnea.“ 4 Deaceea profețește asupră-
le, profețește, fiul omului! 5 [f] Și Du-
hul Domnului a căzut asupră-mi, și mi-a
zis: Vorbește: Așà zice Domnul: Așà
ați zis, casă a lui Israel! Căci eu știu
ce vă vine in minte. 6 [g] Ați omorît pre
mulți în cetatea aceasta, Și ați umplut
ulițele ei de uciși. 7 Deaceea așà zice
Domnul, Dumnezeul: [h] Ucișii voștri, pre
cari i-ați pus în mijlocul cetății, Aceștia
sunt carnea, și ea oala: [i] Dar pre voi vă
voiu scoate din mijlocul ei. 8 Vă temeți
de sabie. Și sabie voiu aduce asupră-vă,
zice Domnul, Dumnezeul: 9 Și vă voiu
dà în mânile străinilor; Și [j] voiu împlinì
asupră-vă judecățile *mele:* 10 [k] Cădeà-
veți de sabie: Și vă voiu judecà la [l] ho-
tarele lui Israel; [m] Și veți cunoaște, că
eu *sunt* Domnul. 11 [n] *Cetatea* aceasta
nu va *mai* fi pentru voi oală: Nici voi
nu veți fi carnea din ea: La hotarele lui
Israel vă voiu judecà: 12 Și [o] veți cu-
noaște, că eu *sunt* Domnul; Pentru că
n'ați umblat în așezămintele mele, Nici
n'ați făcut judecățile mele; Ci [p] ați făcut
după datinele popoarelor, ce *sunt* în ju-
rul vostru.
13 Și precând profețiam, murit-a [q] Pe-
latia, fiul lui Benaia. Atuncia [r] căzut-am
pe fața mea, și strigat-am cu voce tare,
și am zis: Vai, Doamne, Dumnezeule,
au nimicì-vei cu totul rămășița lui Israel?
14 Și a *mai* fost către mine cuvântul
Domnului, zicând: 15 Fiul omului, fra-
ții tăi, bărbații rudeniei tale, și toată casa
lui Israel, ei *sunt* acei către cari zis-au
locuitorii Ierusalimului: „Depărtați-vă
dela Domnul, datu-ni-s'a pământul aces-
ta de moștenire. 16 Deaceea zi: Așà
zice Domnul, Dumnezeul: Deși depăr-
tatu-i-am între popoare, Deși împrăștia-
tu-i-am prin țări, [s] Dar fi-voiu pentru
ei un templu mic În țările, unde au ve-
nit. 17 Deaceea zi: Așà zice Domnul,
Dumnezeul: [t] Vă voiu adunà dintre po-
poare, Și vă voiu strânge din țările, în
cari sunteți împrăștiați, Și vă voiu dà
pământul lui Israel. 18 Și venind acolo,
[u] Vor depărtà din el toți idolii lui și toate
urîciunile lui. 19 Și [v] le voiu dà inimă
neîmpărțită: Și voiu pune în voi [x] un duh
nou: Și voiu luà din corpul lor [y] inima
cea de piatră, Și le voiu dà inimă de carne;
20 [z] Ca să umble în așezămintele mele,
Ca să păzească judecățile mele, și să le
facă: [a] Și-mi vor fi popor, și eu le voiu
fi Dumnezeu. 21 Iar *pentru aceia,* a
căror inimă umblă După inima idolilor
lor și *după* urîciunile lor, [b] Eu voiu răs-
plătì asupra capului lor urmările lor, zice
Domnul, Dumnezeul.
22 Atuncia cheruvimii își [c] ridicară
aripile, și roatele împreună cu ei; și mă-
rirea Dumnezeului lui Israel *erà* sus de-
asupra lor. 23 Și [d] mărirea Domnului
s'a suit din mijlocul cetății, și a stat [e] pe
muntele cel de către răsăritul cetății.
24 Și iarăși m'a ridicat Duhul și
m'a dus în viziune prin Duhul lui Dum-
nezeu în Chaldea, la cei din prinsoare.
Atuncia viziunea ce am văzut-o, s'a
suit dela mine. 25 Și am spus celor

Capul 11. a Cap 3. 12, 14. b Cap. 10. 19. c Cap. 8. 16. d 2 Pet. 3. 4. e Ier. 1. 13. f Cap. 2. 2. g Cap. 7. 23. h Mic. 3. 3. i Vers. 9. j Cap. 5. 8. k 2 Reg. 25. 19, 20. 21. l 1 Reg. 8. 65. m Ps. 9. 16. n Vers. 3. o Vers. 10. p Lev. 18. 3, 24, etc. q Fapt. 5. 5. r Cap. 9. 8. s Ps. 90. 1. t Ier. 24. 5. u Cap. 37. 23. v Ier. 32. 39. x Ps. 51. 10. y Zech. 7. 12. z Ps. 105. 45. a Ier. 24. 7. b Cap. 9. 10. c Cap. 1. 19. d Cap. 8. 4. e Zech. 14. 4.

din prinsoare toate lucrurile, câte mi-a
arătat Domnul.

Prinsoarea regelui și a poporului representată prin simbole și cum se vestește împlinirea repede a acestei prorociri.

12 Și a fost către mine cuvântul Domnului, zicând: 2 Fiul omului, tu
locuești in mijlocul [a] unei case neascul-
tătoare, care are [b] ochi să vadă, și nu
vede: are urechi să audă, și nu aude:
[c] căci *este* casă neascultătoare. 3 De-
aceea tu, fiul omului, pregătește-ți unel-
tele de fugă, și fugi ziua înaintea ochi-
lor lor: fugi înaintea ochilor lor dintr'un
loc într'alt loc: poate, că vor cunoaște,
că sunt casă neascultătoare. 4 Și scoate
uneltele tale ziua înaintea ochilor lor, ca
unelte de fugă: și ieși seara înaintea o-
chilor lor, ca cei ce ies când fug. 5 În-
naintea ochilor lor sapă-i *gaură* în zid,
și scoate-*le* prin ea. 6 Înaintea ochilor
lor du-*le* pe umeri, *și* scoate-*le* în întu-
nerec: acopere fața ta, ca să nu vezi pă-
mântul: [d] căci pusu-te-am *drept* semn
casei lui Israel.
7 Și am făcut așà, cum mi-s'a porun-
cit: scos-am afară uneltele mele ziua,
ca pre uneltele de fugă, și seara săpat-
am în zid *gaură* cu mâna; și *le*-am scos
în întunerec, ducându-*le* înaintea ochilor
lor pe umeri.
8 Și dimineața fost-a către mine cu-
vântul Domnului, zicând: 9 Fiul omu-
lui, casa lui Israel, [e] casa cea neascultă-
toare, *de* te va întrebà: [f] Ce faci? 10 Răs-
punde-le: Așà zice Domnul, Dumnezeul:
[g] Sarcina aceasta *privește* și pre domn
în Ierusalim, și pre toată casa lui Israel,
în care *sunt* el *și mai marii lui.*
11 Zi: [h] Eu *sunt* semnul vostru; Cum
am făcut eu, așà și cu ei se va face:
[i] Merge-vor prinși în captivitate. 12 Și
[j] Domnul, ce *este* în mijlocul lor, va duce
uneltele sale pe umeri În întunerec, și
se va duce: Săpà-vor zidul, ca să scoată
prin el *uneltele sale;* Acoperì-va fața sa,
ca să nu vază pre pământ cu ochii *săi.*
13 Dar voiu întinde [k] mreaja mea preste
dânsul, și se va prinde în firele mele:
Și-l [l] voiu duce in Babilon, *în* pămân-
tul Chaldeilor. Dar nu-l va vedeà, deși
va murì acolo. 14 Și [m] voiu imprăștià
în toate vânturile Pre toți cei ce-l încon-
joară, ca să-l ajute, și toate oștile lui: Și
[n] voiu scoate sabia în urma lor. 15 [o] Și
vor cunoaște, că eu *sunt* Domnul. Când
îi voiu împrăștià printre popoare, Și-i
voiu preserà prin țări. 16 [p] Dar lăsà-
voiu puțini din ei, *Cari să scape* de sa-
bie, de foamete și de ciumă, Ca să arate
toate urîciunile lor Popoarelor, unde se
duc. Și să cunoască, că eu *sunt* Dom-
nul. 17 Și a *mai* fost către mine cu-
vântul Domnului, zicând: 18 Fiul o-
mului, [q] mănâncă pânea ta cu cutremur,
Și beà apa ta cu frică și cu întristare:
19 Și vorbește poporului țării: Așà zice
Domnul, Dumnezeul, de locuitorii Ieru-
salimului *și* de pământul lui Israel: Mân-
cà-vor pânea lor cu întristare, Și beà-vor
apa lor cu groază, Căci pământul lor se
[r] va pustiì, *lipsindu-se* de plinitatea sa,
[s] Pentru silnicia tutulor celor ce locuesc
în el. 20 Cetățile cele locuite se vor
pustiì, Și pământul în deșert se va pre-
face: Și veți cunoaște, că eu *sunt* Dom-
nul.
21 Și a fost cuvântul Domnului că-
tre mine, zicând: 22 Fiul omului, ce
este proverbul, *ce* aveți în pământul lui
Israel, zicând: [t] Zilele se îndelungesc,
și viziunea *tot* nu se împlinește. 23 De-
aceea zi către ei: Așà zice Domnul, Dum-
nezeul: Face-voiu să înceteze proverbul
acesta, Și nu-l vor mai intrebuințà în Is-
rael: Ci zi-le: [u] Apropie-se zilele Și îm-
plinirea tutulor viziunilor. 24 Căci nu
va mai fi nici o viziune mincinoasă, Nici
ghicitură lingușitoare în casa lui Israel.
25 Căci eu, Domnul *o* zic, Și cuvântul,
ce eu zic, se va face, Și nu va mai în-
târzià: Ci în zilele voastre, O casă ne-
ascultătoare, voiu spune cuvântul, Și-l
voiu împlinì, zice Domnul, Dumnezeul.

Capul 12.
a Cap. 2. 3, 6, 7, 8.
b Isa. 6. 9.
c Cap. 2. 5.
d Isa. 8. 18.
e Cap. 2. 5.
f Cap. 17. 12.
g Mal. 1. 1.
h Vers. 6.
i 2 Reg. 25. 4, 5, 7.
j Ier. 39. 4.
k Iov 19. 6.
l 2 Reg. 25. 7.
m 2 Reg. 25. 4, 5.
n Cap. 5. 2, 12.
o Ps. 9. 16.
p Cap. 6. 8, 9, 10.
q Cap. 4. 16.
r Zech. 7. 14.
s Ps. 107. 34.
t Vers. 27.
u Ioel. 2. 1.

26 Și a *mai* fost către mine cuvântul
Domnului, zicând: 27 Fiul omului,
iată casa lui Israel zice: Viziunea, ce
acesta vede, *este* pentru zile multe. Și
el profețește pentru timpuri depărtate.
28 Deaceea zi către ei: Așà zice Dom-
nul, Dumnezeul: Nici un cuvânt al meu
nu se va îndelungì. Ci cuvântul ce am
zis, împlinì-se-va, Zice Domnul, Dum-
nezeul.

Soartea holărîtă profeților mincinoși.

13 Și a fost către mine cuvântul Dom-
nului, zicând: 2 Fiul omului, pro-
fețește asupra profeților lui Israel, cari
profețesc, și zi [a] celor ce profețesc *nu-
mai* din [b] inima lor: Ascultați cuvântul
Domnului! 3 Așà zice Domnul, Dum-
nezeul: Vai de profeții nebuni, Cari um-
blă după duhul lor, și n'au văzut nimic!
4 Israele, profeții tăi sunt [c] ca vulpile în
deșert. 5 Nu [d] v'ați suit pe spărturile
zidurilor, Nici n'ați ridicat ziduri în ju-
rul casei lui Israel, Ca să poată stà la
luptă în ziua Domnului. 6 [e] Văzut-au
viziuni deșerte și ghicituri mincinoase:
și zic: „Domnul zice“: și Domnul nu
i-a trimis: Și *singuri* au ajuns să creadă,
Că cuvântul *lor* se va împlinì. 7 Au
doară nu viziuni deșerte ați văzut, Și nu
ghicituri mincinoase ați vorbit? Totuși
ziceți: „Domnul a zis“. Iar eu nici de-
cum n'am vorbit. 8 Deaceea așà zice
Domnul, Dumnezeul: Pentru că vorbiți
deșertăciuni, și vedeți minciuni, Deaceea
iată, sunt împotriva voastră, Zice Dom-
nul, Dumnezeul. 9 Și mâna mea va fi
asupra profeților, Cari văd deșertăciuni,
și ghicesc minciuni: Ei în adunarea po-
porului meu nu vor *mai* fi, [f] Și în car-
tea casei lui Israel nu se vor *mai* înscrie,
[g] Și nici nu vor intrà în pământul lui
Israel; [h] Și veți cunoaște, că eu *sunt*
Domnul, Dumnezeul. 10 Pentru că,
da, pentru că au amăgit pre poporul
meu, Zicând: [i] Pace; și pacea nu *erà;*
Și unul a zidit un zid: Și iată, alții l-au
[j] tâncuit cu albeală. 11 Spune celor ce
l-au tâncuit cu albeală, că va cădeà,
[k] Fi-va o ploaie revărsătoare, Și voi, pie-
trilor de grindină, veți cădeà. Și un vânt
cu vifor va năvălì. 12 Iată, după ce zi-
dul va fi căzut, au nu vi-se va zice: Unde
este albeala, cu care *l*-ați tâncuit? 13 De-
aceea așà zice Domnul, Dumnezeul: Re-
pezì-voiu în mânia mea un vânt cu vifor:
Și în furia *mea* va fi o ploaie revărsă-
toare, Și în aprinderea mea *cădeà-vor*
pietri de grindină, ca să-*l* nimicească.
14 Și voiu surpà zidul, Pre care cu al-
beală l-ați tâncuit; Îl voiu aruncà la pă-
mânt, Și se vor descoperì temeliile lui;
Va cădeà, și voi veți fi nimiciți supt dân-
sul: [l] Și veți cunoaște, că eu *sunt* Dom-
nul.

15 Așà voiu împlinì mânia mea a-
supra zidului, Și asupra celor ce cu al-
beală l-au tâncuit; Și vă voiu zice: Zi-
dul nu *mai este,* nici cei ce l-au tâncuit!
16 *Adecă,* profeții lui Israel, cari pro-
fețesc pentru Ierusalim, Și cei [m] ce văd
viziuni de pace pentru dânsul, Și pacea
nu *este,* zice Domnul, Dumnezeul. 17 Și
tu, fiul omului, [n] Îndreaptă-ți fața spre
fiicele poporului tău, [o] Cari profețesc din
inima lor; 18 Profețește împotriva lor,
și zi: Așà zice Domnul, Dumnezeul: Vai
de aceia ce cos perine pentru coatele mâ-
nilor, Și fac legături pentru capetele
de toată mărimea, ca să vâneze suflete!
Au doar sufletele poporului meu [p] veți
vânà, Și sufletele voastre veți păstrà în
vieață? 19 Căci mă pângăriți la po-
porul meu, [q] Pentru mâni pline de orz
și bucate de pâne, *Zicând,* că vor murì
aceia, cari nu vor murì, Și că vor trăì
suflete, cari nu vor trăì, Spunând min-
ciuni poporului meu, ce ascultă minciu-
nile *voastre.* 20 Deaceea așà zice Dom-
nul, Dumnezeul: Iată, eu *sunt* asupra
perinelor voastre, Cu cari vânați sufle-
tele, *ca* pe paseri; Și le voiu rupe din
brațele voastre, Și voiu lăsà sufletele să
fugă, Sufletele pre care voi le vânați, ca
pre paseri. 21 Voiu rupe legăturile voas-
tre, Și voiu scăpà poporul meu din mâ-
nile voastre, Și nu vor mai fi în mânile

Capul 13. a Vers. 17. b Ier. 14. 14. | c Cânt. 2. 15. d Ps. 106. 23, 30. | e Vers. 23. f Ezra. 2. 59, 62. | g Cap. 20. 38. h Cap. 11. 10, 12. | i Ier. 6. 14. j Cap. 22. 28. | k Cap. 38. 22. l Vers. 9, 21, 23. | m Ier. 6. 14. n Cap. 20. 46. | o Vers. 2. p 2 Pet. 2. 14. q Prov. 28. 21.

voastre spre vânzare: [r] Și veți cunoaște,
că eu *sunt* Domnul. 22 Pentru că cu
minciuni ați întristat sufletul celui drept,
Pre care eu nici *odată* nu l-am întristat:
Și [s] ați întărit mânile celui nelegiuit, Așà
că nu s'a mai întors dela calea sa cea
rea, Făgăduindu-i vieață: 23 Deaceea
[t] nu veți mai vedeà deșertăciune, și nu
veți mai ghicì ghicituri; Căci voiu scăpà
pre poporul meu din mânile voastre: [u] Și
veți cunoaște, că eu *sunt* Domnul.

Întrebătorii idolatriei nu primesc răspuns dela Dumnezeu.

14 Atuncia [a] venit-au la mine unii din
bătrânii lui Israel, și au șezut în-
naintea mea. 2 Și a fost către mine
cuvântul Domnului, zicând: 3 Fiul o-
mului, bărbații aceștia ridicatu-și-au ido-
lii în inimile lor, și pusu-și-au înaintea
lor [b] piatra de poticnire a nedreptății lor:
și [c] lăsà-mă-voiu să fiu întrebat de dân-
șii? 4 Deaceea vorbește către ei, și zi-
le: Așà zice Domnul, Dumnezeul: Tot
omul din casa lui Israel, care își va ri-
dicà idoli în inima sa și-și va pune pia-
tră de poticnire a nedreptății sale în-
naintea feței sale, și va venì la profetul,
eu Domnul răspunde-voiu aceluia după
fărădelegea sa și după mulțimea idoli-
lor săi; 5 Ca să prind casa lui Israel
prin însăși inima lor: căci toți s'au in-
străinat dela mine prin idolii lor.
6 Deaceea zi casei lui Israel: Așà zice
Domnul, Dumnezeul: Căiți-vă, și întoar-
ceți-*vă* dela idolii voștri, și întoarceți-*vă*
fețele voastre dela toate urîciunile voas-
tre. 7 Căci la tot omul din casa lui
Israel, și dintre străinii ce locuesc în Is-
rael, care se va depărtà dela mine, și-și
va ridicà idoli în inima sa, și-și va pune
piatra de poticnire a nedreptății sale în-
naintea feței sale, și va venì la profet,
ca să-l întrebe de mine; eu, Domnul,
singur îi voiu răspunde pentru mine.
8 Și [d] voiu îndreptà fața mea împotriva
omului aceluia și-l voiu face *spre* [e] semn
și *spre* proverb și-l voiu stârpì din po-
porul meu: [f] și veți cunoaște că eu *sunt*
Domnul.
9 Și de se va amăgì profetul, vorbind
vr'un cuvânt, eu, Domnul, [g] amăgit-am
pre profetul acela: și voiu întinde mâna
mea asupră-i, și-l voiu nimicì din po-
porul meu Israel. 10 Și vor primì pe-
deapsa fărădelegii lor: pedeapsa profe-
tului va fi ca și pedeapsa celui ce-*l* în-
treabă: 11 Pentru ca casa lui Israel
să nu se mai [h] abată dela mine, și să nu
se mai pângărească în toate fărădelegile
lor: [i] ci să-mi fie popor, și eu să le fiu
Dumnezeu, zice Domnul, Dumnezeul.

Pedepsele ce vin asupra Ierusalimului nu se pot oprì nici prin rugăciunea celor mai evlavioși.

12 Și a *mai* fost către mine cuvântul
Domnului, zicând: 13 Fiul omului,
când o țară îmi va păcătuì, făptuind fără-
delege; și-mi voiu întinde mâna asupră-i,
și voiu sfărâmà [j] toiagul pânii ei, trimi-
țând asupră-i foametea, și stârpind și
om și animal din ea: 14 *Atuncia* [k] de
ar fi acești trei bărbați, Noe, Daniel și
Iov în ea, aceștia și-ar mântuì *numai*
sufletele lor [l] prin dreptatea lor, zice
Domnul, Dumnezeul.
15 De voiu face să treacă prin țară
[m] fiare rele, ca să o despoaie *de popor*,
și să ajungă pustiu, încât nimenea să
nu poată trece prin ea de fiare, 16 [n] *De
ar fi* acești trei bărbați în ea viu sunt,
zice Domnul, Dumnezeul, ei nici pre
fii nici pre fete n'ar mântuì: ci numai
pre dânșii s'ar mântuì, dar țara se va
pustiì.
17 Sau de [o] voiu aduce sabia asupra
țării aceleia, și voiu zice să treacă sabia
prin țară, și voiu [p] stârpì din ea om și
vită: 18 [q] De ar fi acești trei bărbați
în ea, viu sunt zice Domnul, Dumne-
zeul, ei nici pe fii nici pe fete n'ar
mântuì; ci numai pre dânșii s'ar
mântuì.
19 Sau *de* voiu trimite [r] ciumă asupra
țării aceleia, și voiu vărsà asupră-i mâ-

r Vers. 9. | u Vers 9. | b Cap 7. 19. | e Num. 26. 10. | h 2 Pet 2. 15. | k Ier 15. 1. | n Vers. 14, 18, 20. | q Vers. 14.
s Ier. 23. 14. | *Capul 14.* | c 2 Reg. 3. 13 | f Cap. 6. 7. | i Cap. 11. 20. | l Prov. 11. 4. | o Lev. 26. 25. | r 2 Sam. 24. 15.
t Mic. 3. 6. | a Cap. 8 1. | d Lev. 17. 10. | g 2 Thes. 2 11. | j Lev. 26. 26. | m Lev. 26 22. | p Zef. 1. 3. | —

nia mea cu sânge, ca să stârpesc din
ea om și vite: 20 De *ar fi* în ea
Noe, Daniel și Iov, viu sunt zice Dom-
nul, Dumnezeul, ei nici pre fii nici pre
fete n'ar mântuì; ci *numai* pre dânșii
singuri s'ar mântuì prin dreptatea lor.
21 Căci așà zice Domnul, Dumne-
zeul: Cu atâta mai mult, când voiu tri-
mite asupra Ierusalimului cele patru
judecăți cumplite ale mele: sabia, foa-
metea, fiare rele, și ciuma, ca să stâr-
pesc din el om și vită! 22 Dar iată,
va rămâneà în el o rămășiță, care se
va scoate: fii și fete; Iată, aceștia vor
ieșì la voi, și veți vedeà urmările lor și
faptele lor; și vă veți mângăià pentru
toate relele, ce le-am adus asupra Ie-
rusalimului, pentru toate câte am adus
asupră-i. 23 Și aceștia vă vor mân-
găià, când veți vedeà urmările lor și
faptele lor; și veți cunoaște, că eu n'am
făcut fără cuvânt toate câte i-am făcut,
zice Domnul, Dumnezeul.

Lemnul de viță netrebuincios.

15 Fost-a către mine cuvântul Dom-
nului, zicând: 2 Fiul omului, ce
preț are lemnul de vie mai mult decât
alt lemn? Vițele de vie *mai mult decât*
acelea ce sunt între lemnele pădurii?
3 Au luà-se-va din el lemn, bun de
lucru? Au luà-se-va din el un cârlig,
ca să fie de aninat în el vr'o unealtă?
4 Iată, [a]el se dă focului, *să-i fie* de
mâncare: Focul mănâncă amândouă
capetele lui, Și mijlocul lui se pârlește;
Au este acesta de *vre-un* folos? 5 Iată,
când erà întreg, nu erà bun de lucru,
Cu cât mai puțin va mai fi bun de lucru,
Când focul l-a mâncat, și s'a pârlit!
6 Deaceea așà zice Domnul, Dumne-
zeul: Cum *este* lemnul viei între lemnele
pădurii, Pre care l-am dat de mâncare
focului, Așà face-voiu locuitorilor Ieru-
salimului: 7 [b]Voiu îndreptà fața mea
asupră-le; *De* [c]vor scăpà dintr'*un* foc,
Un *alt* foc îi va mâncà; Și, când voiu
îndreptà fața mea asupră-le, Veți cu-
noaște, că eu *sunt* Domnul. 8 Și voiu
preface țara într'un deșert; Căci au
făptuit fărădelege, zice Domnul, Dum-
nezeul.

Nemulțumirea și necredincioșia lui Israel către Dumnezeu, pedeapsa și rușinea sa în urmarea acestor păcate cu făgăduinți de restatornicire.

16 Fost-a către mine cuvântul Dom-
nului, zicând: 2 Fiul omului,
[a]fă pre Ierusalim să cunoască urîciu-
nile sale, și zi: 3 Așà zice Domnul,
Dumnezeul, către Ierusalim: Obârșia
ta și [b]nașterea ta *trage-se* din pământul
Chanaanului; [c]Părintele tău *fost-a*
Amoreu, și mumă-ta Heteiă. 4 Și *la*
nașterea ta, [d]În ziua, în care te-ai năs-
cut, buricul tău nu s'a tăiat, Și în apă
nu te-ai scăldat spre curățire; Cu sare
nu te-ai sărat: și în scutece nu te-ai
înfășat. 5 Nici un ochiu nu s'a îndu-
rat de tine, să-ți facă ceva din acestea,
Din milă către tine; Ci aruncată
a-i fost pe câmp, de scârbă către
tine, În ziua în care te-ai năs-
cut. 6 Atuncia trecut-am pe lângă
tine, și văzutu-te-am tăvălită în sân-
gele tău, Și zisu-ți-am, *fiind tu încă* în
sângele tău: Trăește! Da, zisu-ți-am,
fiind tu încă în sângele tău: Trăește!
7 [e]Făcutu-te-am spre mii de mii, ca
pre iarba câmpului; Și ai crescut, te-ai
mărit, Și ai ajuns la culmea frumuseței;
Ridicatu-*ți*-s'au țâțele, și perii ți-au
crescut: Dar erai goală și fără vest-
minte, 8 Atuncia trecut-am pe lângă
tine, și te-am văzut, Iată, vârsta ta *erà*
vârsta iubirii: [f]Și întinzându-mi poa-
lele asupră-ți, acoperit-am goliciunea
ta, Și juratu-m'am ție, și am intrat în
legământ cu tine, Zice Domnul, Dum-
nezeul; și [g]ajuns-ai a mea. 9 Și te-am
scăldat în apă, Am spălat sângele tău
depe tine, Și te-am uns cu oleiu; 10 Și
te-am îmbrăcat cu vestminte împestri-
țite, Te-am încălțat cu șandali de piele
de vițel de mare, Te-am încins cu in
subțire, Te-am îmbrăcat cu mătasă;
11 Și te-am împodobit cu scule, [h]Pu-

Capul 15. a Ioan 15. 6. | b Lev. 17. 10. | c Isa. 24. 18. — | *Capul 16.* a Cap. 20. 4. | b Cap. 21. 30. c Vers. 45. | d Osea. 2. 3. e Esod. 1. 7. | f Rut. 3. 9. g Esod. 19. 5. | h Fac. 24.22,47.

s'am brațele pe mânile tale, Și [i]salbă
pe grumazul tău. 12 Pus-am inel în
nara ta. Și cercei în urechile tale. Și
cunună frumoasă pe capul tău. 13 Așà
ai fost împodobită cu aur și argint: Și
vestmintele tale *erau de* in subțire. de
mătasă. și vestminte împestrițite. [j]Mân-
cat-ai floarea făinei. miere și oleiu: Și
făcutu-te-ai [k]frumoasă foarte, foarte,
Și [l]ai ajuns a fi doamnă. 14 Și numele
tău străbătut-a între popoare pentru
frumusețа ta; Căci *erai* desăvârșită în
podoabele, Ce le-am pus pe tine. zice
Domnul. Dumnezeul. 15[m]Dar tu în-
crezutu-te-ai în frumusețea ta.[n]Și des-
frânat-ai din cauza renumelui tău, Și
răvărsat-ai desfrânările tale la tot tre-
cătorul. făcându-te a lui. 16 [o]Și ai
luat din vestmintele tale. Și ți-ai făcut
înălțimi împestrițite. Și ai desfrânat pe
dânsele, *Așà cum niciodată* nu s'a vă-
zut. nici se va vedeà 17 Și ai luat
sculele tale cele mărețe, Făcute din au-
rul și argintul meu, ce eu ți-am dat. Și
ai făcut chipuri de bărbat, Și ai des-
frânat cu dânsele: 18 Și ai luat vest-
mintele tale cele pestrițe, și acoperitu-
le-ai *cu ele*: Și pusu-le-ai înainte oleiul
meu, tămâia mea. 19[p]Și pânea mea,
ce eu ți-am dat-o. Floarea făinei, ole-
iul și mierea. *cu care* te-am hrănit. Pe
acestea pusu-le-ai înaintea lor spre mi-
ros plăcut: *Așà* s'a întâmplat. zice
Domnul, Dumnezeul. 20 [q] Și luat-ai
pre fiii tăi și pre fiicele tale. Pre care
mi i-ai născut, Și i-ai sacrificat lor spre
mâncare. Au doară prea puțin lucru *erà*
desfrânarea ta, 21 De ai junghiat și
pre fiii mei, și i-ai dat. Ca să-i treci
prin foc pentru dânsele! 22 Și în
toate urâciunile tale și desfrânările tale
Nu ți-ai adus aminte de zilele [r]tânăre-
țelor tale, [s]Când erai goală și fără vest-
minte. tăvălindu-te în sângele tău.
23 Și după toată răutatea ta, (Vai, vai
de tine! zice Domnul, Dumnezeul.)
24 [t]Ziditu-ți-ai movili, Și [u]făcutu-ți-ai
înălțimi în toate ulițele: 25 [v]În capă-
tul a tot drumul ziditu-ți-ai înălțimi.
Și făcut-ai scârboasă frumusețа ta. Și
crăcitu-ți-ai picioarele la tot trecătorul.
Îmmulțind desfrânările tale. 26 Și ai
desfrânat cu[x]Egiptenii. vecinii tăi. Cei
mari la corp: Mult desfrânat-ai. ca să
mă mânii. 27 Deaceea. iată. întins-am
mâna mea spre tine. Și împuținatu-
ți-am *hrana* cea hotărîtă. Și te-am
lăsat în voia celor ce te urau. [y]Fiicelor
Filistenilor, care se rușinau de calea
ta cea desfrânată. 28 [z]Ai desfrânat
și cu Asirienii: Căci ești nesățioasă: Da.
desfrânat-ai cu ei. Și tot nu te-ai să-
turat. 29 Și ai îmmulțit desfrânarea
ta În pământul Canaanului [a]până la
Chaldea: Și nici cu aceasta nu te-ai
săturat. 30 Cât este de desfrânată
inima ta. zice Domnul, Dumnezeul, De
faci toate acestea! Lucruri. ca ale celei
mai nerușinate curve! 31 Căci [b]ziditu-
ți-ai movili la capătul a tot drumul. Și
făcutu-ți-ai înălțimi în toată ulița; Dar
nici ca o curvă n'ai fost: căci ai des-
prețuit plata; 32 Ci *ai fost ca* o fe-
meie adulteră. *Ce* primește pre străini
în locul bărbatului ei. 33 Tutulor me-
retricelor se dă plată, Dar [c]tu dat-ai
plată tutulor iubiților tăi. Și dăruitu-
i-ai. ca să între la tine din toate păr-
țile, Să desfrâneze cu tine. 34 Așà
desfrânarea ta a fost altfel *decât* la *alte*
femei: Căci după tine nimenea nu s'a
luat să desfrâneze; Ci tu datu-le-ai
plată, și ei plată nu ți-a dat: Deci fost-a
cu tine cu totul altfel. 35 Deaceea as-
cultă, curvă. cuvântul Domnului: 36 Așà
zice Domnul, Dumnezeul: Fiindcă ca-
zanul tău s'a revărsat, Și goliciunea ta
s'a descoperit în desfrânările tale cu
iubiții tăi, Și cu toți idolii tăi cei scâr-
boși. Și în [d]sângele fiilor tăi, ce datu-i-ai
lor: 37 Deaceea. iată. [e]voiu adunà pre
toți iubiții tăi. Cu cari te-ai desmerdat,
Și pre toți, câți i-ai iubit. Împreună cu
toți *aceia*. pe cari i-ai urît; Îi voiu a-

---

i Prov. 1. 9.
j Deut.32.13,14.
k Ps. 48. 2.
l Plân. 2. 15.
m Mic. 3. 11.
n Isa. 1. 21.
o 2 Reg. 23. 7.
p Osea. 2. 8.
q 2 Reg. 16 3.
r Ier 2. 2.
s Vers. 4, 5, 6.
t Vers. 31.
u Isa. 57. 5, 7.
v Prov. 9. 14.
x Cap. 8 10,14.
y 2 Cron. 28.18, 19.
z 2 Reg.16.7,10.
a Cap. 23. 14, etc.
b Vers. 24, 39.
c Isa, 30. 6.
d Vers. 20.
e Ier. 13. 22, 26

dună împotrivă-ţi din toate părţile, Voiu
descoperi goliciunea ta înaintea lor. Şi
vor vedeà toată goliciunea ta. 38 Şi
te voiu judecà *După* judecăţile [f] adul-
terelor şi *ale acelora* ce [g] varsă sânge;
Şi voiu aduce asupră-ţi sângele mâniei
şi al geloziei! 39 Şi te voiu dà în mâ-
nile lor: Vor dărâmà [h] movilele tale, Şi
vor nimicì înălţimile tale: [i] De vestmin-
tele tale te vor desbrăcà, şi-ţi vor luà
sculele tale cele mărete, Şi te vor lăsà
goală şi fără vestminte. 40 [j] Şi vor
aduce asupră-ţi mulţimea, [k] Care cu
pietrii te va ucide, Şi te vor străpunge
cu săbiile lor. 41 Cu foc vor [l] arde
casele tale, Şi vor [m] îndeplinì asupră-ţi
aceste judecăţi înaintea multor femei:
Aşà te voiu face să [n] încetezi de a fi
curvă, Şi plată nu vei mai dà. 42 Şi aşà
[o] voiu pune capăt mâniei mele asupră-ţi,
Şi gelozia mea se va depărtà dela tine:
Şi mă voiu liniştì, şi nu mă voiu mai
mâniă. 43 Pentru că [p] nu ţi-ai adus
aminte de zilele tânăreţelor tale, Ci te-ai
înfuriat asupră-mi în toate aceste *lu-
cruri*, Deaceea, iată, [q] şi eu voiu răsplătì
urmările tale asupra capului *tău*. Zice
Domnul, Dumnezeul; Şi nu vei *mai*
face *după* desfrânarea aceasta în toate
urîciunile tale. 44 Iată, tot *omul*, care
se serveşte de proverbe, face-va *acest*
proverb asupră-ţi, Zicând: „Cum *este*
muma, *aşà* şi fata ei.“ 45 Tu eşti fata
mumei tale, Care s'a desgustat de băr-
batul ei şi de copiii săi; Şi eşti sora su-
rorilor tale, Care s'au desgustat de băr-
baţii lor şi de copiii lor; [r] Muma ta *a
fost* Heteiă, şi părintele tău Amoreu.
46 Soră-ta cea mare *este* Samaria, Ea
şi fetele ei ce locuesc la stânga ta; Şi
[s] soră-ta cea mai tânără, ce locueşte
la dreapta ta, *Este* Sodoma şi fetele ei.
47 Dar tu n'ai umblat *numai* în căile
lor, Şi n'ai făcut după urîciunile lor:
Ci, ca *şi* cum *ar fi fost acestea lucruri*
prea mici, [t] Făcutu-te-ai mai stricată
decât dânsele în toate căile tale. 48 Viu
sunt, zice Domnul, Dumnezeul: Soră-ta,
[u] Sodoma, n'a făcut, nici ea şi nici fe-
tele ei, Cum ai făcut tu şi fetele tale.
49 Iată, aceasta a fost fărădelegea su-
rorii tale, Sodoma: Îngâmfarea, [v] îndes-
tularea de pâne şi lipsă de grijă Aveau
ea şi fetele ei: Dar pe cel sărac şi pe
cel neavut nu-l ajutau: 50 Ci se în-
gâmfau, şi [x] făceau urîciuni înaintea
mea: Şi *acestea* văzându-*le* eu, [y] le-am
depărtat. 51 Aşà şi Samaria n'a pă-
cătuit nici cu jumătate din păcatele
tale; Ci tu făcut-ai mai multe urîciuni
decât aceea; Şi *aşà* [z] ai îndreptăţit pe
surorile tale prin toate urîciunile câte
le-ai făcut. 52 Deci poartă ruşinea,
pre care ai imputat-o surorilor tale,
Pentru păcatele tale, cu care te-ai fă-
cut mai urîtă decât dânsele: Decât tine
ele mai drepte sunt. Deci ruşinează-te
şi tu, şi poartă ruşinea ta; Căci ai în-
dreptăţit pe surorile tale. 53 [a] Şi voiu
întoarce pe prinşii lor, Pe [b] prinşii So-
domei şi ai fetelor sale, Şi pe prinşii
Samariei şi ai fetelor ei; Şi cu ei *în-
toarce-voiu şi* pe prinşii închisorii tale,
Ca să porţi ruşinea ta. 54 Ca să te
ruşinezi pentru toate câte ai făcut, Şi
să le fii [c] de mângăiere. 55 Când so-
ră-ta Sodoma şi fetele ei se vor întoarce
în starea lor de mai nainte, Şi Samaria
şi fetele ei se vor întoarce în starea lor
de mai nainte; Atuncia tu şi fetele tale
vă veţi întoarce în starea voastră de
mai nainte. 56 Deşi în gura ta nu s'a
auzit de soră-ta Sodoma În zilele în-
gâmfării tale, 57 Mai nainte de ce s'a
văzut răutatea ta: Cum *se vădise*, când
[d] te-au ocărît fetele Siriei, Şi toate cele
ce o înconjoară, [e] fetele Filistenilor, Care
te uresc din toate părţile. 58 *Aşà* [f] ai
purtat *pedeapsa* desfrânării tale Şi a
urîciunilor tale, zice Domnul. 59 Căci
asà zice Domnul, Dumnezeul: După ce
îţi voiu fi făcut, cum ai făcut tu, Care
ai [g] despreţuit [h] jurământul, călcând le-
gământul, 60 Îmi [i] voiu aduce aminte

f Lev. 20. 10. g Fac. 9. 6. h Vers. 24, 31. i Cap. 23. 26. j Cap. 23. 46, 47. k Ioan. 8. 5, 7. l Deut. 13, 16. m Cap. 5. 8. n Cap. 23. 27. o Cap. 5. 13. p Ps. 78. 42. q Cap. 9. 10. r Vers. 3. s Deut. 32. 32. t 2 Reg. 21. 9. u Mat. 10. 15. v Fac. 13. 10. x Fac. 13. 13. y Fac. 19. 24. z Ier. 3. 11. a Isa. 1. 9. b Ier. 20. 16. c Cap. 14. 22, 23. d 2 Reg. 16. 5. e Vers. 27. f Cap. 23. 49. g Cap. 17. 13, 16. h Deut. 29. 12, 14. i Ps. 106. 45.

de legământul meu cu tine, *Ce l-am*
încheiat în zilele tânăreţelor tale: Şi
voiu întărì cu tine un [j] legământ de
veci. 61 Şi atuncia îţi [k] vei aduce aminte
de urmările tale, şi te vei ruşinà. Când
vei primì *la tine* pe surorile tale, pe
cele mai mari şi pe cele mai mici: Şi
ţi le voiu dà de [l] fiice, Dar nu după le-
gământul, ce făcuşi *odată cu ele*. 62 Şi
voiu întărì legământul meu cu tine, Şi
vei cunoaşte, că eu *sunt* Domnul:
63 Ca să-ţi aduci aminte, şi să te ru-
şinezi, Şi să nu-ţi mai deschizi gura
de ruşine, Când îţi voiu iertà toate câte
ai făcut, Zice Domnul, Dumnezeul.

Cimilitură despre prezenţa şi viitorul casei lui David.

17 Fost-a către mine cuvântul Dom-
nului, zicând: 2 Fiul omului, pune
o cimilitură, şi spune parabola *aceasta*
casei lui Israel. 3 Şi zi: Aşà zice Dom-
nul: [a] Un vultur mare cu aripi mari,
Cu aripi lungi, plin de pene pestriţe,
Venit-a în Liban, şi [b] a răpit din cedru
ramura cea mai de sus: Rupt-a vârfu-
rile vlăstarelor lui, 4 Şi dusu-le-a în-
tr'o ţară de negoţ; Pusu-le-a într'o ţară
de neguţători. Atunci a luat din sămânţa
ţării 5 Şi a pus-o [c] în ţarină de sămâ-
nătură: A dus-*o* lângă ape multe, a să-
dit-o [d] *ca* pre o salcie. Şi ea a crescut,
şi s'a făcut butuc de vie, puternic, [e] *dar*
mic; 6 Viţele sale se îndreptau spre
dânsul, şi rădăcinile sale supt dânsul;
Aşà a ajuns butuc de vie. A făcut viţe,
şi a dat butaşi. 7 Şi mai erà un vultur
mare, cu aripi mari şi cu pene multe:
Şi iată, [f] butucul de vie şi-a plecat ră-
dăcinile sale spre dânsul, Şi şi-a întins
viţele sale spre el, Pentru ca să o adape
în straturile sădirii sale; 8 *Deşi* erà
sădită în pământ bun, lângă ape multe,
Ca să facă viţe, Şi să deà fruct, Şi aşà
să ajungă o vie aleasă. 9 Zi: Aşà zice
Domnul, Dumnezeul: izbutì-va? *Vultu-*
rul cel dintâiu [g] au nu va rupe rădăci-
nile ei, Şi nu va tăià fructul ei, ca ele
să se usuce, *Şi* să sece toate frunzele
odraslelor sale, Fără *să fie nevoie* de o
putere mare sau de un popor mult, ca
să o scoată din rădăcinile ei? 10 Iată,
este sădită! dar oare izbutì-va? [h] Au nu
se va uscà, *caşi* cum un vânt de răsă-
rit s'ar atinge de ea? Uscà-se-va în
straturile, unde creşte. 11 Şi a *mai*
fost către mine cuvântul Domnului, zi-
când: 12 Zi acum [i] casei celei neas-
cultătoare: Au nu ştiţi ce *înseamnă*
acestea? Zi-*le*: Iată, [j] regele Babilonu-
lui a venit în Ierusalim, A luat pe re-
gele lui şi pe mai marii lui, Şi i-a adus
la sine în Babilon: 13 [k] Şi a luat *pe*
unul din neamul regelui, a încheiat le-
gământ cu el, [l] Şi l-a pus să jure, Luând
cu sine şi pe cei fruntaşi ai ţării: 14 Ca
regatul [m] să se umilească, Şi să nu se
mai ridice; *Ci numai* păzind legămân-
tul său să poată stà. 15 Dar [n] el răs-
culatu-s'a, trimiţând solii săi în Egipt,
[o] Ca să-i deà cai şi popor mult. [p] Izbu-
tì-va oare? Scăpà-va cel ce face acestea?
Oare călcând legământul mântuì-se-va?
16 Viu sunt, zice Domnul, Dumnezeul:
[q] Unde *locueşte* regele, care l-a pus pe
dânsul rege, Al cărui jurământ l-a des-
preţuit, şi al cărui legământ l-a călcat,
Acolo cu dânsul va murì, în Babilon.
17 [r] Şi Faraon, cu *toată* oastea *lui* cea
puternică şi cu mulţimea lui cea mare,
nu va face pentru dânsul *nimic* în res-
bel, Când *inamicul* [s] va înălţà valuri şi
va zidì întăriri, ca să stârpească suflete
multe. 18 Căci a despreţuit jurămân-
tul, călcând legământul: Şi iată, *după*
ce [t] a dat mâna sa, A făcut toate acestea:
el nu va scăpà. 19 Deaceea aşà zice
Domnul, Dumnezeul: Viu sunt, pe ju-
rământul meu, ce l-a despreţuit, Şi pe
legământul meu, pe care l-a călcat, Le
voiu răsplătì pe capul lui. 20 Voiu
[u] întinde mreaja mea asupră-i, Şi se
va prinde în firele mele: Îl voiu aduce
în Babilon, Şi acolo [v] mă voiu judecà
cu dânsul pentru abaterea lui. *Cu* care

j Ier. 32. 40.
k Cap. 20. 43
l Isa. 54. 1.
Gal. 4. 26, etc.
—
Capul 17.
a Vers. 12, etc.
b 2 Reg. 24. 12.
c Deut. 8. 7, 8, 9.
d Isa. 44. 4.
e Vers. 14.
f Vers. 15.
g 2 Reg. 25. 7.
h Osea. 13. 15.
i Cap. 2. 5.
j 2 Reg. 24. 11—16.
k 2 Reg. 24. 17.
l 2 Cron. 36. 13.
m Cap. 29. 14.
n 2 Reg. 24. 20.
o Deut. 17. 16.
p Vers. 9.
q Ier. 32. 5.
r Ier. 37. 7.
s Ier. 52. 4.
t 1 Cron. 29. 24.
u Cap. 12. 13.
v Cap. 20. 33.

s'a abătut dela mine. 21 Și[x] toți fu-
garii lui și toate cetele lui vor cădeà de
sabie, Și cei rămași vor fi împrăștiați
în toate vânturile; Și veți cunoaște că
eu Domnul am vorbit. 22 Așà zice
Domnul, Dumnezeul: Voiu luà din[y] ra-
mura cea mai de sus a cedrului celui
înalt, și o voiu sădì; Voiu tăià din
mlădițele lui cele tânăre[z] o *mlădiță* fra-
gedă, Și[a] o voiu sădì pe munte înalt și
ridicat; 23 [b]Pe muntele cel înalt al
lui Israel o voiu sădì; Și va face mlă-
dițe, va dà fruct, și se va face un cedru
mare; [c]Supt dânsul va locuì tot felul
de sburătoare *și* toată paserea; La um-
bra ramurelor sale vor locuì. 24 Și
toți arborii câmpului vor cunoaște, Că
eu Domnul[d] am umilit pre arborele cel
înalt, *și* am înălțat pre arborele cel mic.
Uscat-am pre arborele cel verde, și fă-
cut-am să înverzească arborele cel uscat;
Eu, Domnul, am vorbit și am făcut.

Fiecare moare numai pentru păcatele sale.

18 Și a *mai* fost către mine cuvântul
Domnului, zicând: 2 Ce *este* vouă
că ziceți în pământul lui Israel prover-
bul acesta: [a]Părinții au mâncat aguride,
și dinții fiilor s'au sterpezit? 3 Viu
sunt, zice Domnul, Dumnezeul: Nu vă va
mai fi *loc* a vă servì de proverbul acesta
în Israel. 4 Iată, toate sufletele sunt
ale mele; Precum sufletul părintelui,
așà și sufletul fiului al meu este; [b]Omul
ce păcătuește, acela va murì. 5 Dar
de este un om drept, Care face drept
și dreptate: 6 [c]Nu mănâncă pe munți,
Nu-și ridică ochii către idolii casei lui
Israel, Nu[d] pângărește pe femeia aproa-
pelui său, Și nu se apropie de femeia,
[e]ce *este* în necurățenia ei; 7 Nu[f] în-
șeală pre nimenea, *Ci* întoarce datorni-
cului[g] amanetul său; Nu face nici o ră-
pire, *Ci*[h] dă pâne celui flămând, Și îm-
bracă cu vestminte pe cel gol; 8 Nu
dă cu [i]dobânzi, Și nu ià mai mult decât
a dat; Își întoarce mâna dela nedrep-
tate, *Și*[j] face judecată dreaptă între om
și om; 9 Umblă în așezămintele mele,
Și păzește judecățile mele, în adevăr
făcându-*le*: Acela *este* drept: va[k] trăì,
zice Domnul, Dumnezeul. 10 *Dar* de
naște un fiu nelegiuit, [l]vărsător de
sânge, Și *care* face vre unul din aceste
păcate, 11 *Și* nu face nici una din
acele *datorii*; Ci și pe munți mănâncă,
Și pe femeia aproapelui său pângărește.
12 Pe cel sărac și lipsit îl înșeală, *Și*
face răpiri, Amanetul nu-l întoarce, Și
își ridică ochii către idoli,[m] Făcând urî-
ciuni; 13 Dă cu dobânzi, Și ià mai
mult decât a dat: Trăì-va *unul ca* a-
cesta? Nu va trăì; Făcut-a toate urî-
ciunile acestea: va murì; [n]Sângele său
va fi asupra lui. 14 Iată, *de* naște *a-
cesta* un fiu, Care, văzând toate păca-
tele, ce a făcut părintele său, Ia seamă,
și nu face unele ca acestea; 15 [o]Pe
munți nu mănâncă, Și nu-și ridică ochii
către idolii casei lui Israel, Nu pângă-
rește pe femeia aproapelui său. 16 Nu
înșeală pe nimenea, Amanetul nu-l
oprește, Și nu face răpire; *Ci* dă pâne
celui flămând, Cu vestmânt acopere pe
cel gol, 17 Și întoarce mâna *dela ne-
dreptățirea* celui sărac, *Și* dobânzi sau
mai mult decât a dat nu ià, *Ci* face ju-
decățile mele, *și* umblă în așezămintele
mele: Acesta nu va murì pentru fără-
delegea părintelui său: *ci* va trăì.
18 Părintele său, fiindcă apăsà foarte,
Făceà răpiri dela frate-său, Și făceà în
mijlocul poporului său *ceea* ce nu *erà*
bine: Iată,[p] acesta va murì în fărăde-
legea sa. 19 Dar voi ziceți: Ce? [q]Au
doară fiul nu poartă fărădelegea părin-
telui său? Când fiul face drept și drep-
tate, *Și* păzește toate așezămintele mele,
și le face, el va trăì. 20 [r]Omul ce păcă-
tuește, acela va murì. [s]Fiul nu va purtà
fărădelegea părintelui, Nici părintele
nu va purtà fărădelegea fiului; [t]Drep-
tatea celui drept va fi asupra lui, [u]Și
fărădelegea celui nelegiuit va fi asu-
pra lui.

x Cap. 12. 14. y Isa. 11. 1. z Isa. 53. 2. a Ps. 2. 6. b Isa. 2. 2, 3. c Dan. 4. 12. d Luc. 1. 52.

Capul 18. a Ier. 31. 29. b Rom. 6. 23. c Cap. 22. 9. d Lev. 18. 20. e Lev. 18. 19. f Esod. 22. 21. g Esod. 22. 26. h Deut. 15. 7, 8. i Esod. 22. 25. j Deut. 1. 16. k Cap. 20. 11. l Fac. 9. 6. m Cap. 8. 6, 17. n Fapt. 18. 6. o Vers. 6, etc. p Cap. 3. 18. q Esod. 20. 5. r Vers. 4. s Deut. 24. 16. t Isa. 3. 10, 11. u Rom. 2. 9.

Dumnezeu se bucură când nelegiuitul se întoarce.

21 Dar [v] de se va întoarce cel nele-
giuit dela toate păcatele ce a făcut, Și
va păzì toate așezămintele mele, și va
face drept și dreptate, *Atuncia* va trăì,
nu va murì. 22 [x] Toate fărădelegile,
câte a făcut, nu i-se vor amintì: El va
trăì în dreptatea ce a făcut. 23 [y] Au
doară placu-mă în moartea celui nele-
giuit? Zice Domnul, Dumnezeul. *Și* nu
în întoarcerea lui dela căile sale, ca să
trăească. 24 Dar [z] când cel drept se
va întoarce dela dreptatea lui, Și va
făptuì nedreptatea, Și va face după toate
urîciunile câte le face cel nelegiuit, El
trăì-va? [a] Toată nedreptatea ce a făcut-o,
nu *i*-se va amintì: În fărădelegea, în
care a nelegiuit, Și în păcatul, în care
a păcătuit, n ele va murì. 25 Dar voi
ziceți: Urmarea Domnului nu este
dreaptă. Și acum ascultă, casă a lui Is-
rael! Urmarea mea au nu este dreaptă?
Au nu urmările voastre sunt nedrepte?
26 Când cel drept se abate dela drep-
tatea lui, Și face nedreptate, și moare
într'însa, El moare pentru nedreptatea,
pre care a făcut; 27 Și când cel fără-
delege se întoarce Dela fărădelegea ce
a făcut, Și face drept și dreptate, El se
ține în vieață; 28 Fiindcă a luat
seamă, Și s'a întors dela fărădelegile,
câte a făcut, Va trăì, nu va murì. 29 Dar
casa lui Israel zice: Urmarea Domnului
nu este dreaptă! Casă a lui Israel, ur-
marea mea au nu este dreaptă? Au nu
urmările voastre *sunt* nedrepte? 30 De-
aceea casă a lui Israel, vă voiu judecà,
Pe fiecare după urmările sale, zice Dom-
nul, Dumnezeul: Căiți-vă și întoarce-
ți-vă dela toate fărădelegile voastre; Și
atuncia nedreptatea voastră nu va fi
spre ruina voastră. 31 Lepădați dela
voi toate fărădelegile, câte le ați făcut,
Și faceți-vă o inimă nouă și un duh
nou; Dece să muriți, casă a lui Israel?
32 Căci eu nu mă plac în moartea celui
ce moare, Zice Domnul, Dumnezeul;
deaceea întoarceți-vă și trăiți.

Israel o leoaică jelitoare și un butuc de viță stricată.

19 Iar tu [a] ridică plângere pentru mai
marii lui Israel. 2 Și zi: Ce *a*
fost mumă-ta! o leoaică: Ea ședeà cu
leii. *Și* a crescut pre puii săi între puii
de leu. 3 Și a ridicat pre unul din
puii săi, *Până* [b] s'a făcut leuț, Și s'a
deprins a răpì prăzi, *și* a mâncà oameni,
4 Și auzind popoarele de dânsul, *L*-au
prins în groapa lor, Și l-au adus în lan-
țuri în pământul [c] Egiptului. 5 Și *le-*
oaica așteptându-*l*, Văzând, *că* deșeartă
erà așteptarea ei, Luatu-si-a [d] alt puiu,
Și l-a făcut leuț; 6 [e] Care umblând cu
leii, [f] Făcutu-s'a leuț, Și s'a deprins a
răpì prăzi, *și* a mâncà oameni; 7 A
năvălit în palaturile lor, Și a pustiit ce-
tățile lor; Așà că s'a spăimântat *acel*
pământ și toate din el De mugetul răc-
netului lui. 8 [g] Atuncia popoarele din
țările din jurul *lui* pusu-s'au asupră-i,
Întinsu-i-au mrejele lor, *Și* [h] prinsu-l-au
în groapa lor. 9 Și l-au pus în pușcă
cu lanțuri, [i] Și l-au dus înaintea regelui
Babilonului; Punându-l în întăriri, Ca
să nu se mai audă vocea lui Pe [j] munții
lui Israel. 10 Mumă-ta *erà*, [k] zi în
parabola ta, — ca o vie sădită lângă ape;
Ajungeà [l] roditoare și plină de mlădițe,
de mulțimea apelor; 11 Și se făceau
din ea toege tari, *ce serviau* de sceptre
domnilor: Și [m] tulpina ei se înălță în
mijlocul mlădițelor tufoase; Așà că se
însemnà prin înălțimea ei *și* prin mul-
țimea ramurelor ei. 12 Dar fost-a cu
furie smulsă, Și aruncată la pământ;
Un [n] vânt de răsărit a uscat fructele ei,
Și toegele cele tari ruptu-s'au, s'au us-
cat, Și focul le-a mistuit. 13 Și acum
ea *este* sădită în pustiu, Într'un pământ
sec și uscat. 14 [o] Și izbucnind focul
din o mlădiță a ramurelor sale, Mistuit-a
fructul ei, Și în ea nu mai *este* nici un
toiag tare, *ce ar servì* de sceptru dom-

---

v Cap. 33. 12, 19.
x Cap. 33. 16.
y 2 Pet. 3. 9.
z Cap. 3. 20.
a 2 Pet. 2. 20.
—

Capul 19.
a Cap. 26. 17.
b 2 Reg. 23. 31, 32.
c 2 Reg. 23. 33.
d 2 Reg. 23. 34.
e Ier. 22. 13—17.
f Vers. 3.
g 2 Reg. 24. 2.
h Vers. 4.
i 2 Cron. 36. 6.
j Cap. 6. 2.
k Cap. 17. 6.
l Deut. 8. 7, 8, 9.
m Dan. 4. 11.
n Osea. 13. 15
o Judc. 9. 15.

nilor. [p]Aceasta-*i* plângere, și plângere
va fi.

Neascultarea lui Israel în trecut și în prezent.

20 În anul al șeaptelea, în *luna* a
cincea, la zece a lunei venit-au
[a]bătrânii lui Israel, ca să întrebe pe
Domnul, și au șezut înaintea mea. 2 Și
a fost către mine cuvântul Domnului,
zicând: 3 Fiul omului, vorbește bă-
trânilor lui Israel, și zi-le: Așà zice
Domnul, Dumnezeul: Au doară venit-
ați să mă întrebați? Viu sunt, zice
Domnul, Dumnezeul, [b]nu voiu fi între-
bat de voi. 4 Să *nu* te [c]judeci *cu ei?*
fiul omului, să nu te judeci? [d]Fă-i să
știe urîciunile părinților lor: 5 Și zi-le:
Așà zice Domnul, Dumnezeul: În ziua,
în care [e]am ales pe Israel, Și am ridi-
cat mâna mea spre seminția casei lui
Iacob, Și m'am făcut lor [f]cunoscut în
pământul Egiptului, Când am ridicat
mâna mea spre dânșii, zicând: [g]Eu *sunt*
Domnul, Dumnezeul vostru; 6 În ziua
aceea înălțat-am mâna mea spre dânșii,
[h]Că-i voiu scoate din pământul Egip-
tului La un pământ, pe care l-am des-
coperit pentru ei, *Un pământ,* în care
curge miere și lapte, [i]Cel mai frumos
din toate pământurile: 7 Atuncia zis-
am către ei: [j]Să lepădați fiecare [k]urî-
ciunile ochilor voștri, Și să nu vă spur-
cați cu [l]idolii Egiptului; Eu *sunt* Dom-
nul, Dumnezeul vostru. 8 Dar ei s'au
răsculat asupră-mi, Și n'au voit să mă
asculte; Nici unul n'a lepădat urîciu-
nile ochilor săi, Și n'a părăsit idolii
Egiptului. Atuncia zisu-*mi*-am: [m]Vărsà-
voiu furia mea asupra lor, Să împlinesc
mânia mea asupra lor, În pământul
Egiptului. 9 [n]Decât pentru numele
meu, Ca să nu se pângărească înaintea
popoarelor, Între care ei *se aflau,* Și
înaintea cărora m'am făcut lor cunoscut,
Lucrat-am, scoțându-i din pământul
Egiptului. 10 I-am [o]scos din pămân-
tul Egiptului, Și i-am adus în pustii,
11 [p]Datu-le-am așezămintele mele. Și
făcutu-le-am cunoscute judecățile mele.
[q]Pre care *de* le va face omul, va trăì
prin ele; 12 Și datu-le-am încă și
[r]sărbătorile mele. Ca să fie spre semn
între mine și dânșii; *Și* să cunoască că
eu *sunt* Domnul, cel ce-i sfințește.
13 Dar casa lui Israel [s]sculatu-s'a în
pustiu asupră-mi: În așezămintele mele
n'a umblat. Ci a [t]desprețuit judecățile
mele, Pre care *de* le va face omul, va
trăì prin ele: Și sărbătorile mele le-au
[u]pângărit foarte; Atuncia zisu-*mi*-am:
Vărsà-voiu mânia mea asupră-le în
[v]pustiu, ca să-i nimicesc. 14 [x]Decât,
lucrat-am pentru numele meu, Ca să
nu se pângărească înaintea popoarelor.
Înaintea cărora i-am scos. 15 Și iată,
[y]ridicat-am mâna mea asupra lor în
pustiu. *Jurându-mă* că nu-i voiu aduce
în pământul, pre care *le*-am fost dat.
În care curge miere și lapte, [z]Cel mai
frumos din toate pământurile; 16 [a]Pen-
tru că au desprețuit judecățile mele.
Și n'au umblat în așezămintele mele.
și au pângărit sărbătorile mele; Căci
[b]inimile lor umblau după idolii lor.
17 [c]Totuși ochiul meu crutatu-i-a, ca
să nu-i stric, Și nu i-am nimicit în
pustiu. 18 Ci zis-am fiilor lor în pus-
tiu: [d]Nu umblați în așezămintele pă-
rinților voștri, Și nu păziți judecățile
lor, Și nu vă spurcați cu idolii lor:
19 Eu *sunt* Domnul, Dumnezeul vostru;
În așezămintele mele să umblați, și ju-
decățile mele să păziți, Și să le faceți;
20 [e]Și sfințiți sărbătorile mele, Și ele
să fie între mine și voi spre semn, *Și*
să cunoașteți, că eu *sunt* Domnul, Dum-
nezeul vostru. 21 Dar *și* fiii s'au scu-
lat asupră-mi; N'au umblat în așeză-
mintele mele, Și n'au căutat să facă ju-
decățile mele, [g]Pre care *de* le va face
omul, va trăì prin ele; Ci au pângărit
sărbătorile mele; Atuncia zisu-*mi*-am:
[h]Vărsà-voiu furia mea asupra lor, Să

p Plân. 4. 20.
—

Capul 20.
a Cap. 8. 1.
b Vers. 31.
c Cap. 22. 2.
d Cap. 16. 2.
e Esod. 6. 7.
f Esod. 3. 8.
g Esod. 20. 2.
h Esod. 3. 8, 17.
i Ps. 48. 2.
j Cap. 18. 31.
k 2 Cron. 15. 8.
l Lev. 17. 7.
m Cap. 7. 8.
n Esod. 32. 12.
o Esod. 13. 18.
p Deut. 4. 6.
q Gal. 3. 12.
r Esod. 20. 8.
s Num. 14. 22.
t Prov. 1. 25.
u Esod. 16. 27.
v Num. 14. 29.
x Vers. 9, 22.
y Num. 14. 28.
z Vers. 6.
a Vers. 13, 24.
b Num. 15. 39.
c Ps. 78. 38.
d Deut. 5. 32.
e Ier. 17. 22.
f Num. 25. 1, 2.
g Vers. 11, 13.
h Vers. 8, 13.

împlinesc mânia mea asupra lor în
pustiu. 22 [i] Totuși oprit-am mâna
mea. Și [j] lucrat-am pentru numele meu,
Ca să nu se pângărească înaintea po-
poarelor, Înaintea cărora i-am scos.
23 Ridicat-am asupra lor iarăși mâna
mea în pustiu, Ca [k] să-i împrăștii printre
popoare, Și să-i risipesc prin țări;
24 [l] Pentru că judecățile mele n'au fă-
cut, Ci au desprețuit așezămintele mele,
Au pângărit sărbătorile mele, Și [m] ochii
lor au fost după idolii părinților lor.
25 Deaceea [n] datu-le-am și eu așeză-
minte, *ce* nu *erau* bune, Și judecăți prin
care nu putură trăi. 26 Și i-am lăsat
să se spurce cu însăși darurile lor, Tre-
când ei *prin foc* pre toți întâiu născuții
lor; Ca eu să-i pustiesc, Ca [p] să cunoască,
că eu *sunt* Domnul. 27 Deaceea fiul
omului, vorbește casei lui Israel, și zi-le:
Așà zice Domnul, Dumnezeul: Și pă-
rinții voștri în aceasta [q] m'au batjocurit:
Făcând și *aceasta* fărădelege împotriva
mea. 28 *Că*, după ce dusu-i-am în
pământul, *Pentru* care ridicat-am mâna,
jurând că-l voiu dà lor; [r] Ei au căutat
la toată înălțimea și la tot arborele tu-
fos; Acolo au jertfit jertfele lor, Acolo
au pus darurile lor aducătoare de mânie,
Acolo au pus [s] mirosurile lor cele plă-
cute, Acolo au vărsat libațiunile lor.
29 Deci zis-am către ei: Ce *înseamnă*
înălțimea la care mergeți? Și numele
ei a rămas Bama (*înălțime*) până astăzi.

Pedepse și făgăduință.

30 Deaceea zi casei lui Israel: Așà
zice Domnul, Dumnezeul: *Cum*! vă
spurcați în căile părinților voștri. Și
desfrânați după urîciunile lor, 31 Și
vă spurcați cu toți idolii voștri până
astăzi. Aducând [t] darurile voastre, Și
trecând pe fiii voștri prin foc: Și [u] eu să
mai fiu întrebat de voi, casă a lui Israel!
Viu sunt, zise Domnul, Dumnezeul, nu
voiu mai fi întrebat de voi. 32 Și [v] ce
vă vine în gând, Că ziceți: Voim a fi ca
popoarele, Ca neamurile țărilor, ser-
vind lemnelor și pietrilor: Nu se va
face. 33 Viu sunt, zice Domnul Dum-
nezeul, Cu mână puternică, și [x] cu braț
întins, Și cu mânie revărsată, voiu
domnì preste voi: 34 Vă voiu scoate
dintre popoare, Și vă voiu adunà din
țările, unde sunteți împrăștiați, Cu mână
puternică, cu braț întins, Și cu mânie
revărsată. 35 Și vă voiu duce în pus-
tiul popoarelor, Și acolo [y] judecàmă-voiu
cu voi fată în fată. 36 [z] Cum m'am ju-
decat cu părinții voștri în pustiul pă-
mântului Egiptului, Așà mă voiu ju-
decà cu voi, zice Domnul, Dumnezeul:
37 Și vă voiu [a] trece pe supt toeag, Și
vă voiu aduce în legăturile legămân-
tului. 38 [b] Voiu deosebì dintre voi pe
cei răsculători, Și pe cei ce se abat dela
mine: Pe aceștia îi voiu scoate din pă-
mântul, în care locuesc, Și [c] nu vor re-
intrà în pământul lui Israel: [d] Și veți
cunoaște, că eu *sunt* Domnul. 39 Și
voi, casă a lui Israel, așà zice Domnul,
Dumnezeul: [e] Mergeți de serviți fiecare
pre idolii săi: Și de acum înainte, de
nu voiți să mă ascultați! [f] Dar nu mai
pângăriți numele meu cel sfânt Cu da-
rurile voastre și cu idolii voștri. 40 Căci
[g] pe muntele meu cel sfânt, Pe muntele
înălțimei lui Israel, zice Domnul, Dum-
nezeul, Acolo mă va servì toată casa
lui Israel în țară, Acolo [h] mă voiu plăceà
întru ei, Și acolo voiu cere darurile
voastre, Și prinoasele darurilor voastre
cu toate lucrurile cele sfinte ale voastre.
41 Plăceà-mă-voiu între voi, *ca* întru
[i] miroasele cele plăcute ale voastre,
Când vă voiu scoate dintre popoarele,
Și vă voiu adunà din țările, în care sun-
teți împrăștiați: Și mă voiu sfinți în voi
înaintea popoarelor. 42 [j] Și veți cu-
noaște că eu *sunt* Domnul, [k] Când vă
voiu aduce în pământul lui Israel, În
pământul, *pentru* care am ridicat mâna
mea, *Jurându-mă*, că-l voiu dà părin-
ților voștri. 43 Și [l] acolo vă veți a-
duce aminte de urmările voastre, Și

i Ps. 78. 38.
j Vers. 9, 14.
k Lev. 26. 33.
l Vers. 13, 16.
m Cap. 6. 9.
n 2 Thes. 2. 11.
o 2 Reg. 17. 17.
p Cap. 6. 7.
q Rom. 2. 24.
r Isa. 57. 5. etc.
s Cap. 16. 19.
t Vers. 26.
u Vers. 3.
v Cap. 11. 5.
x Ier. 21. 5.
y Ier. 2. 9. 35.
z Num. 14. 21, 22, 23, 28, 29.
a Lev. 27. 32.
b Mat. 25.32,33.
c Ier. 44. 4
d Cap. 6. 7.
e Jude. 10. 14
f Isa. 1. 13.
g Isa. 2. 2, 3.
h Isa. 56. 7.
i Efes. 5. 2.
j Vers. 38, 44.
k Cap. 11. 17.
l Cap. 16. 61.

de toate faptele cu care v'ați spurcat;
Și[m] vă veți desgustà de voi înși-vă Pen-
tru toate relele, câte le-ați făcut. 44 [n] Și
veți cunoaște, că eu *sunt* Domnul. Când
vă voiu face *aceasta* [o] pentru numele
meu, Nu după urmările voastre cele
rele, nici după faptele voastre cele stri-
cate, Casă a lui Israel, zice Domnul,
Dumnezeul.

Nimicirea cea deaproape a Ierusalimului.

45 Și a fost către mine cuvântul
Domnului, zicând: 46 [p] Fiul omului,
îndreaptă-ți fața spre mează-zi, Și pi-
cură-*ți cuvântul* spre mează-zi, Și pro-
fețește asupra pădurii din câmpul de
mează-zi: 47 Și zi pădurii de către
mează-zi: Ascultă cuvântul Domnului!
Așà zice Domnul, Dumnezeul: Iată,
[q] voiu aprinde foc în tine, Care va mis-
tuì în tine [r] tot arborele verde, Și tot
arborele uscat; Flacăra arzătoare nu
se va stinge; Ci toată fața *pământului*
dela mează-zi și până la mează-noapte
se va arde de ea. 48 Și toată carnea
va vedeà, că eu, Domnul, am aprins-o;
Nu se va stinge. 49 Atuncia zis-am:
Vai, Doamne, Doamne! Ei îmi zic:
Omul acesta au nu vorbește în pa-
rabole?

Sabia Chaldeilor împotriva Iudeilor
și Amoniților.

21 Fost-a către mine cuvântul Dom-
nului, zicând: 2 [a] Fiul omului, în-
dreaptă-ți fața spre Ierusalim, Și [b] pi-
cură-*ți cuvântul* spre locurile cele sfinte,
Și profețește asupra pământului lui
Israel. 3 Zi pământului lui Israel:
Așà zice Domnul, Dumnezeul; Iată, eu
sunt împotrivă-ți, Și voiu scoate sabia
mea din teaca ei, Și voiu stârpì din tine
și [c] pe cel drept și pe cel nelegiuit.
4 Fiindcă voiesc să stârpesc din tine
și pe cel drept și pe cel nelegiuit, De-
aceea sabia mea va fi scoasă din teaca
ei Împotrivă a toată carnea [d] dela mea-
ză-zi și până la mează-noapte. 5 Și va
cunoaște toată carnea, Că eu, Domnul,
am scos sabia mea din teaca ei; Ea [e] nu
se va mai întoarce *într'însa.* 6 Deaceea
tu, fiul omului, [f] Suspină până se vor
sparge rărunchii *în tine*; Suspină cu
amar înaintea lor. 7 Și când îți vor
zice: „De ce suspini tu?“ Vei răspunde:
„Pentru știrea; căci vine, Și toată inima
se va topì, [g] toate mânile se vor muià,
Toate spiritele se vor întunecà, și toate
genunchile vor ajunge *ca* apă: Iată, vine,
și se face! zice Domnul, Dumnezeul.“
8 Și a fost către mine cuvântul Dom-
nului, zicând: 9 Fiul omului, profe-
țește și zi: Așà zice Domnul: Zi: [h] Sa-
bia, sabia se ascute și se oțelește:
10 Se ascute spre junghiere, Se oțe-
lește, ca să lucească; Un gemet ce scân-
teiază, Un biciu cu văitare, ce despre-
țuiește tot lemnul! 11 Și *Domnul* a
dat-o să se oțelească, ca să se ia în
mână: Ascuțitu-s'a și oțelitu-s'a sabia
aceasta, Pentru a o pune în mâna [i] celui
ce va ucide. 12 Strigă, și vaită-te, fiul
omului! Căci asupra poporului meu este
ea, Asupra tutulor mai marilor lui Is-
rael; Groazele săbiei *acesteia* cuprin-
de-vor pe poporul meu, Deaceea [j] bate-te
preste șolduri. 13 Căci spre [k] cercare
se trimite: Și ce, dacă sceptrul, cel *atot-*
desprețuitor, [l] Va pierì, zice Domnul,
Dumnezeul? 14 Deaceea tu, fiul omu-
lui, profețește, Și [m] lovește cu o mână
în cealaltă, Și îndoește sabia, și între-
iește sabia celor uciși; Aceasta-*i* sabia
ucisului celui mare, Care va străbate
până în [n] măruntaele lor. 15 Pus-am
sfâșiere de sabie în toate porțile lor,
Ca să se topească *toată* inima, și să se
prăpădească mulți; Vai, [o] făcutu-*s'a* să
fulgere, Ascuțitu-*s'a* pentru ucidere,
16 [p] Întărește-te *sabie*! Lovește în
dreapta, în stânga, Oriunde se va în-
dreptà ascuțișul tău. 17 Și eu voiu
[q] lovì cu o mână în cealaltă, Și-mi [r] voiu
săvârșì mânia mea; Eu, Domnul am
vorbit. 18 Și a fost către mine cu-
vântul Domnului, zicând: 19 Și tu,

m Lev. 26. 39.
n Vers. 38.
o Cap. 36. 22.
p Cap. 6. 2.
q Ier. 21. 14.
r Luc. 23. 31.

—

Capul 21.
a Cap. 20. 46.
b Deut. 32. 2.
c Iov. 9. 22.
d Cap. 20. 47.
e Isa. 45. 23.
f Isa. 22. 4.
g Cap. 7. 17.
h Deut. 32. 41.
i Vers. 19.
j Ier. 31. 19.
k Iov. 9. 23.
l Vers. 27.
m Num. 24. 10.
n 1 Reg 20. 30.
o Vers. 10, 28.
p Cap. 14. 17.
q Vers. 14.
r Cap. 5. 13.

fiul omului, fă-ți două căi. Prin care
să străbată sabia regelui Babilonului;
Amândouă *căile* să plece din o țară. Și
fă-*ți* un semn: Fă-*l* la intrarea căiei
către cetate. 20 Fă-*ți* o cale, prin care
să vină sabia la [s]Rabba a fiilor lui
Ammon, Și *alta* în Iuda asupra Ieru-
salimului celui întărit. 21 Căci regele
Babilonului stă la răspântia căilor, La
capătul amânduror căilor ca să-i deà
cu bobii; El scutură săgețile. Întreabă
pe terafimi, *Și* caută ficatul. 22 La
dreaptă-i stă sorțul pentru Ierusalim,
ca să îndrepteze *asupră-i* berbecii, Să
îmbărbăteze la ucidere, Să [t]ridice stri-
gătul de alarmă. Să [u]îndrepteze ber-
becii asupra porților, Să ridice valuri,
și să zidească întăriri. 23 Dar aceasta
fi-va o vrăjitorie deșeartă in ochii Ace-
lora, care au [v]jurat jurăminte *minci-
noase*; Dar el *le* va aduce aminte de
necredinciοșia *lor*, Ca să fie prinși.
24 Deaceea așà zice Domnul, Dumne-
zeul: Pentru că v'a amintit necredin-
cioșia voastră. Descoperind fărădelegile
voastre. De s'au vădit păcatele voastre
în toate faptele voastre; Pentru că v'a
adus aminte, *zic*, Fi-veți prinși cu mâna.
25 Și tu, [x]domn fărădelege și nelegiuit
al lui Israel, [y]a căruia zi a sosit, Fiind
că fărădelegea *ta ajuns-a la* culmea *ei*,
26 Așà zice Domnul, Dumnezeul: Să
i-se scoată diadema, și să *i*-se ia co-
roana! Aceasta nu *va mai fi*, cum a
fost: [z]Înalță pre cel umilit, și umilește
pre cel înălțat: 27 *O* voiu răsturnà,
o voiu răsturnà, o voiu răsturnà, Și [a]nu
va *mai* stà, până ce nu va venì *acela*
a căruia este dreptul; Și *acestuia* o voiu
dà. 28 Și tu, fiul omului, profetește,
și zi: Așà zice Domnul, Dumnezeul,
[b]de fiii lui Ammon, Și de batjocura lor;
da, zi: [c]Sabia, sabia *este* scoasă, Oțe-
lită pentru sfâșiere, Ca să nimicească,
fulgerând. 29 Pe când ei [d]văd pentru
tine *vrăjitorii* deșerte, Pe când ei dau
in știre pentru tine *ghicitorii* minci-
noase, *Ieși, sabie*, de te pune pe gru-
mazul celor uciși, Acelor fărădelege,
[e]cărora le-a venit ziua: Căci fărăde-
legea lor *a ajuns la* culme. 30 [f]*Oare*
voiu întoarce-*o* în teaca ei? [g]Te voiu
judecà în locul, unde ai fost făcut, În
pământul obârșiei tale; 31 Și voiu
vărsà asupră-ți mânia mea; Voiu suflà
asupră-ți focul aprinderii mele, Și te
voiu dà în mâni de oameni înfuriați,
maestrii in stricăciune. 32 Vei ajunge
de hrană focului: Sângele tău se va
vărsà pe pământ, Și nu-și vor *mai* a-
duce aminte de tine; Căci eu, Domnul
am vorbit.

Păcatele și pedeapsa Ierusalimului și a lui Iuda.

22 Fost-a către mine cuvântul Dom-
nului, zicând: 2 Și tu, fiul omu-
lui, [a]au doară vei pedepsì? Au vei pe-
depsì [b]cetatea sângiuirilor? Deci fă-o să
știe toate urîciunile ei; 3 Și zi: Așà
zice Domnul, Dumnezeul: Cetate, *ce*
verși sânge in mijloc, grăbindu-ți tim-
pul, Și care faci idoli, spurcându-te;
4 Făcutu-te-ai vinovată prin sângele,
ce ai [c]vărsat: Spurcatu-te-ai cu idolii
tăi, ce ai făcut; Și apropiat-ai sfârșitul
zilelor tale, Și ai ajuns până la *capătul*
anilor tăi: [d]Deaceea făcutu-te-am de
ocară popoarelor, Și de batjocură tutu-
lor țărilor. 5 *Și cele* aproape și cele
departe de tine își vor bate joc de tine,
Cea spurcată cu numele *și* plină de tur-
burare. 6 Iată, [e]mai marii lui Israel
Fost-au în tine, ca să verse sânge, fie-
care după puterea sa: 7 În tine, [f]des-
prețuescu-se și părintele și muma: În
mijlocul tău [g]se fac asupriri străinului:
În tine înșeală-se și orfanul și văduva.
8 Tu [h]desprețuești lucrurile mele cele
sfinte, Și [i]pângărești sărbătorile mele;
9 În tine sunt [j]bărbați vorbitori de rău,
spre vărsare de sânge: [k]În tine se mă-
nâncă in munți: În mijlocul tău se fac
desfrânări: 10 În tine [l]se desvălește
goliciunea părintelui; În tine umilesc

s Ier. 49. 2.
t Ier. 51. 14.
u Cap. 4. 2.
v Cap 17. 13, 15. 16, 18.
x 2 Cron 36. 14.
y Vers. 29.
z Cap. 17. 24.
a Ioan. 1. 49.
b Ier. 49. 1.
c Vers. 9, 10.
d Cap. 12. 24.
e Iov. 18. 20.
f Ier. 47. 6. 7.
g Fac. 15. 14.

Capul 22.
a Cap. 20. 4.
b Cap. 24. 6, 9.
c 2 Reg. 21. 16.
d Dan. 9. 16.
e Isa. 1. 23.
f Deut. 27. 16.
g Esod 22.21,22.
h Vers. 26.
i Lev. 19. 30.
j Esod. 23. 1.
k Cap. 18. 6, 11.
l 1 Cor. 5. 1.

pre cea[m] necurată prin firea *ei*: 11 Unul
face uriciuni[n] cu femeia aproapelui său.
Şi celalalt [o] spurcă cu desfrânare pe
noră-sa: Un altul umileşte în tine pe
[p] soră-sa, pe fiica părintelui său: 12 u
tine[q] se ia daruri pentru vărsare de
sânge: [r] Se ia dobândă şi mai mult de-
cât s'a dat. Şi tu cauţi câştig dela aproa-
pele tău, apăsându-*l*. Şi [s] mă uiţi pe mine,
zice Domnul, Dumnezeul. 13 Iată,
deaceea [t] bătut-am din mâni Pentru câş-
tigul tău cel nedrept, ce ţi-ai făcut. Şi
pentru sângiuirile ce sunt în mijlocul
tău. 14 [u] Inima ta puteà-va să se ţină?
fi-vor tari mânile tale, În zilele, în care
voiu lucrà împotrivă-ţi? [v] Eu, Domnul,
am vorbit, şi voiu face. 15 [x] Te voiu
împrăştià printre popoare, Şi te voiu
risipì prin ţări, Şi [y] voiu mistuì din tine
necurăţenia ta. 16 Şi te vei pângărì
pe tine însuţi înaintea popoarelor; Şi
[z] vei cunoaşte, că eu *sunt* Domnul.
17 Şi a fost către mine cuvântul Dom-
nului, zicând: 18 Fiul omului, [a] ajuns-a
pentru mine casa lui Israel ca sgură;
Toţi *sunt* aramă şi cositor, fier şi plumb
în topitoare: Sunt sgură de argint.
19 Deaceea aşà zice Domnul, Dumne-
zeul: Pentru că voi toţi aţi ajuns sgură:
Iată, deaceea vă voiu adunà în mijlocul
Ierusalimului. 20 *Precum* se adună în
topitoare argintul, arama, fierul, plum-
bul şi cositorul, Ca să sufle focul asu-
pră-i, să *le* topească; Aşà în mânia mea
şi în aprinderea mea *vă* voiu adunà,
Vă voiu pune *acolo*, şi vă voiu topì:
21 Da, vă voiu adunà, şi voiu [b] suflà
asupra voastră cu focul mâniei mele,
Şi vă veţi topì într'ânsul. 22 Precum
argintul se topeşte în topitoare, Aşà vă
veţi topì într'ânsul; Şi veţi cunoaşte, că
eu Domnul am [c] vărsat mânia mea asu-
pra voastră. 23 Şi a *mai* fost către
mine cuvântul Domnului, zicând: 24 Fiul
omului, zi-i: Tu *eşti* un pământ, ce nu
s'a curăţit, Şi preste care n'a ploat în
ziua mâniei. 25 În [d] el *este* un complot
de profeţi; *Ei sunt* ca un leu, ce mu-
geşte *şi* sfâşie prada: Ei [e] au înghiţit
suflete, [f] Au luat avuţii şi lucruri preţi-
oase, *Şi* au înmulţit văduvele lui în
mijlocul lui. 26 [g] Preoţii lui au sîlnicit
legea mea, Şi au [h] pângărit lucrurile
mele cele sfinte: N'au făcut [i] deosebire
între sfânt şi pângar, Şi între curat şi
necurat ei deosebire n'au făcut, Şi şi-au
ascuns ochii lor dela sărbătorile mele;
Aşà m'au pângărit în mijlocul lor.
27 [j] Mai marii lui *sunt* în mijlocul lui
ca nişte lupi, ce sfâşie prada, Ca să
verse sânge, şi să piardă suflete, Ca să
câştige câştiguri nedrepte. 28 Şi [k] pro-
feţii ei tâncuitu-i-au cu albeală. [l] Văzând
viziuni deşerte, şi predicându-le min-
ciuni, zicând: Aşà zice Domnul, Dum-
nezeul: şi Domnul n'a vorbit. 29 [m] Po-
porul ţării face apăsări şi săvârşeşte
răpiri, Înşeală pe cel sărac şi pe cel
lipsit, Şi pe cel străin [n] îl asupreşte fără
drept. 30 [o] Şi am căutat între ei pe un
bărbat, Care să dreagă zidurile, Şi să
steà în spărturile *lor* înaintea mea Pen-
tru ţară, ca să nu o stric; Dar n'am
aflat. 31 Deaceea am vărsat mânia
mea asupra lor; Ei i-am mistuit în fo-
cul mâniei mele; *Şi* am răsplătit ur-
mările lor asupra capetelor lor, Zice
Domnul, Dumnezeul.

Idolatria Samariei şi a Ierusalimului se compară cu purtarea a două curve.

23 Fost-a către mine cuvântul Dom-
nului, zicând: 2 Fiul omului,
erau [a] două femei, Fete ale aceleiaşi
mume: 3 Şi [b] s'au desfrânat în Egipt;
Au desfrânat în [c] tânăreţea lor: Acolo
au fost strânse ţâţele lor, Şi acolo a fost
atins sânul lor feciorese. 4 Numele lor
erau: a celei mai mari: Ahola, şi a su-
rorei ei, Aholiba; [d] Fost-au ale mele, şi
au născut fii şi fiice. Şi numele lor:
Ahola *este* Samaria, şi Aholiba Ierusa-
limul. 5 Şi Ahola a desfrânat, fiind a
mea. Erà nebună după iubiţii ei, după
[e] Asirieni, vecinii *săi*. 6 Cari *erau* îm-

m Lev. 18. 19.
n Lev. 18. 20.
o Lev. 18. 15.
p Lev. 18. 9.
q Esod. 23. 8.
r Esod. 22. 25.
s Deut. 32. 18.
t Cap. 21. 17.
u Cap. 21. 7.
v Cap. 17. 24.
x Deut. 4. 27.
y Cap. 23. 27, 48.
z Ps. 9. 16.
a Isa. 1. 22.
b Cap. 21. 31.
c Cap. 20. 8, 33.
d Osea. 6. 9.
e Mat. 23. 14.
f Mic. 3. 11.
g Mal. 2. 8.
h Lev. 22. 2, etc.
i Lev. 10. 10.
j Isa. 1. 23.
k Cap. 13. 10.
l Cap. 13. 6, 7.
m Ier. 5. 26, 27, 28.
n Esod. 22. 21.
o Ier. 5. 1.

Capul 23.

a Ier. 3. 7, 8, 10.
b Lev. 17. 7.
c Cap. 16. 22.
d Cap. 16. 8, 20
e 2 Reg. 15. 19.

brăcați în vânăt, *si erau* guvernatori și
diregători, Toți tânări și plăcuți, călă-
reți, călărind pe cai. 7 Și a făcut des-
frânările sale cu dânșii, Cari *erau* toți
cei mai aleși ai Asirienilor: Și cu toți
aceia, după care înebunià, Se spurcà
cu toți idolii lor. 8 Nici n'a părăsit
desfrânările sale[f] din Egipt: Căci cu ea
s'au culcat ei din tânărețea ei, Și-i atin-
seră sânul său cel feciorese, Și vărsau
desfrânarea lor preste dânsa. 9 De-
aceea am dat-o în mânile iubiților săi,
În mânile[g] Asirienilor, după care nebu-
nià. 10 Aceștia[h] desvălit-au goliciunea
ei, Luat-au pe fiii săi și pe fetele sale,
și pe dânsa o-au ucis cu sabie: Așà
rămas-a cu nume între femei: Căci fă-
cut-au judecăți asupră-i. 11 Și[i] când
soră-sa Aholiba a văzut *aceasta*, [j] Stri-
catu-s'a în nebunia ei și mai mult decât
ea, Și în desfrânările ei mai mult decât
soră-sa în desfrânările *ei*: 12 Nebu-
nit-a după[k] Asirieni vecinii *săi*, [l] Guver-
natori și diregători, frumos îmbrăcați,
Călăreți, călărind pe cai, Toți tânări
plăcuți. 13 Și văzut-o-am spurcân-
du-se, Amândouă un drum *având*.
14 Dar ea înmulțià *din ce în ce* des-
frânările ei: Căci cum vedeà bărbați
zugrăviți pe pereți, Chipuri de ale Chal-
deilor, zugrăviți cu roș, 15 Încinși cu
brâie preste coapsele lor, *Purtând* pe
capetele lor cununi de felurite colori,
Și că toți semănau *a fi* fruntași, după
chipul Babilonenilor din Chaldea, pă-
mântul nașterii lor. 16[m] Îndată ce-i
zărià cu ochii săi, ea se înnebunià după
dânșii, Și îndrumà după ei trimiși în
Chaldea. 17 Și Babilonenii au venit
la dânsa în patul de iubire, Și au spur-
cat-o cu desfrânările lor, Și ea se spurcà
cu ei; și *după aceea*[n] sufletul ei se în-
străină de dânșii. 18 Când a dat pe
față desfrânările ei, și a desvelit goli-
ciunea ei, Atuncia[o] sufletul meu s'a în-
străinat de ea, Cum se înstrăinase su-
fletul meu de soră-sa. 19 Totuși ea a
înmulțit desfrânările ei, Amintindu-și
de zilele tânăreții ei, [p] Când făceà des-
frânare în pământul Egiptului. 20 Căci
ea *tot* înnebunià după iubiții ei, [q] *După*
cei cu vână, ca vâna de măgar, Și cu
curgerea, ca curgerea de armăsar.
21 Așà adusu-ți-ai aminte *fără înce-
tare* de desfrânările tânăreții tale, Când
se atingeau Egiptenii de sânul tău,
Pentru țâțele tale fecioreşti.

Când a dat desfrânările ei pe față și a desvelit goliciunea ei.

22 Deaceea, Aholibo, așà zice Dom-
nul, Dumnezeul: Iată, [r] voiu sculà asu-
pră-ți pe iubiții tăi, De care s'a înstrăi-
nat sufletul tău, Și-i voiu aduce asupră-ți
din toate părțile: 23 Pe Babilonení,
și pe toți Chaldeii, [s] Pekodul, Șoa și
Koa, *și* pe toți Asirienii cu dânșii, [t] Toți
tânări plăcuți, Guvernatori și diregători,
fruntași și mai mari, Toți călăreți pe
cai. 24 Și vor venì asupră-ți cu cară,
cărute și roți, Și cu mulțime de popor;
Cari vor rânduì asupră-ți scuturi, pa-
veze și coifuri; Și dà-le-voiu judecata,
Și te vor judecà, după legile lor. 25 Și
voiu întoarce gelozia mea împotrivă-ți,
Și se vor purtà cu tine în furie: Îți vor
tăià nasul și urechile; Și ce va rămâneà
din tine va căděà de sabie: Ei vor luà
pe fiii tăi și pe fiicele tale; Și ce va ră-
mâneà din tine se va mistuì în foc.
26[u] Te vor desbrăcà și de vestmintele
tale, Și-ți vor luà sculele tale cele de
preț. 27 Așà[v] voiu face să înceteze
din tine desfrânarea ta, Și[x] desfrâul tău
adus din pământul Egiptului: Și nu-ți
vei mai aduce aminte de Egipt. 28 Căci
așà zice Domnul, Dumnezeul; Iată, te
voiu dà în mânile *acelora*, [y] pe care tu
îi urăști, În mâna *acelora*, [z] de care s'a
înstrăinat sufletul tău: 29 Și se vor
purtà cu tine cu ură: Vor luà tot câș-
tigul tău, [a] Te vor lăsà goală și fără
vestminte, Și se va desvelì goliciunea
rușinei tale, Desfrânarea ta și desfrâul
tău. 30 Acestea-ți voiu face, Pentru

---

f Vers. 3. *g* 2 Reg. 17. 3. 4, 5, 6, 23. *h* Cap. 16. 37, 41. *i* Ier. 3. 8. *j* Ier. 3. 11. *k* 2 Reg. 16. 7, 10. *l* Vers. 6, 23. *m* 2 Reg. 24. 1. *n* Vers. 22, 28. *o* Ier. 6. 8. *p* Vers. 3. *q* Cap. 16. 26. *r* Cap. 16. 37. *s* Ier. 50. 21. *t* Vers. 12. *u* Cap. 16. 39. *v* Cap. 16. 41. *x* Vers. 3. 19. *y* Cap. 16. 37. *z* Vers. 17. *a* Cap. 16. 39.

că ai [b] desfrânat după popoare, *Cu* care te-ai spurcat cu idolii lor. 31 *Fiindcă* ai umblat în urmele surorei tale, Deaceea voiu pune în mâna ta [c] cupa ei. 32 Așà zice Domnul, Dumnezeul! Cupa surorei tale vei beà, *cupa* adâncă și largă, *Ca* să cuprindă multe: *Și* [d] vei fi de râs și de batjocură; 33 Umpleà-te-vei de îmbătare și de întristare, *Bând* din *această* cupă de groază și uimire, Din cupa surorei tale, Samaria. 34 Da, vei [e] beà din ea, *o* vei suge, Vei roade hârburile ei, Și-ți vei rupe țâțele; Căci eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeul, 35 Deaceea așà zice Domnul, Dumnezeul: Pentru că [f] m-ai uitat, și [g] m-ai aruncat la dosu-ți, Deaceea poartă și tu *pedeapsa* desfrânării tale și a desfrânurilor tale. 36 Și zisu-mi-a Domnul: Fiul omului, au *nu* [h] te vei judecà cu Ahola și Aholiba? Deci [i] fă-le să știe uriciunile lor: 37 Căci au făcut adulter, și *este* [j] sânge pe mânile lor, Au făcut adulter cu idolii lor, Și pe fiii lor, [k] pe care ele mi i-au născut, Trecutu-i-au lor *prin foc*, spre mâncare. 38 Făcutu-mi-au încă și aceasta: În aceeași zi spurcat-au și templul meu, Și [l] au pângărit sărbătorile mele, 39 Căci, când au junghiat pe fiii lor, idolilor lor, Atuncia în aceeași zi întrară în templul meu, ca să-l pângărească; Iată, [m] așà făceau în casa mea. 40 Da, trimis-au chiar bărbați, care veniră de departe, Către cei [n] *după* care îndrumară trimiși, și iată au venit; Pentru aceștia [o] scăldatu-te-ai, Văpsitu-ți-ai ochii, și împrumsețatu-te-ai cu podoabe. 41 Și șezut-ai pe un pat măreț, și înaintea lui *stà* masa gata, Pe care ai pus tămâia mea și oleiul meu. 42 Și vocea de mulțime veselă *erà* în juru-i, Și cu oamenii de rând întrau Sabeenii din desert: Și pusu-și-au *amândouă* brațele pe mânile lor, Și cununi frumoase pe capetele lor. 43 Atuncia zis-am de cea îmbătrânită in adulterii: Au vor mai face desfrânări cu ea, fiind ea *astfel*! 44 Totuși ei întrau la dânsa; Precum întră *cineva* la o femeie curvă, Așà întrau la Ahola și la Aholiba, femeile cele desfrânate. 45 Deaceea bărbații drepți o vor judecà după legile adulterelor, Și după legea femeilor, ce varsă sângele; Căci *sunt* adultere, și sânge *este* pe mânile lor. 46 Căci așà zice Domnul, Dumnezeul: Voiu aduce asupră-le o mulțime *de oameni*, Și le voiu dà apăsării și răpirii. 47 Și mulțimea le va ucide cu pietri, Și le va tăià cu săbiile; Va ucide pe fiii și pe fiicele lor, Și casele lor le va arde cu foc. 48 Așà voiu face să înceteze desfrânarea din țară: Ca să se învețe toate femeile, să nu facă după desfrânările voastre. 49 Vi se vor răsplăti desfrânările voastre, Și veți purtà păcatele idolilor voștri: Și veți cunoaște, că eu sunt Domnul, Dumnezeul.

Dărâmarea Ierusalimului închipuită prin oala cu apă feartă în cloeote și prin moartea soției lui Hezekiel.

24 În anul al nouălea, în luna a zecea, la zece a lunei, a fost către mine cuvântul Domnului, zicând: 2 Fiul omului, scrie-ți numele zilei, al zilei acesteia; *căci* [a] în această zi regele Babilonului s'a îndreptat asupra Ierusalimului. 3 [b] Și pune înaintea casei neascultătoare o parabolă, și zi-le: Așà zice Domnul, Dumnezeul: Pune oala, [c] Pune-*o*, și toarnă apă în ea; 4 Strânge în ea bucățile ei, Toate bucățile cele bune, șoldul și umărul; *Și* umple-*o* cu ciolanele cele mai alese. 5 Ià și din cele mai alese ale turmei, și supt oală *fă* o grămadă din ciolanele *cele proaste*. Fierbe bine, ca să fearbă în ea și ciolanele din ea. 6 Căci așà zice Domnul, Dumnezeul: Vai de [d] cetatea sângiurilor, De oala, a cărei rugină *este* în ea, și a cărei rugină n'a ieșit din ea! Scoate bucățile ei una după alta, să nu se arunce [e] sorț preste dânsele. 7 Căci sân-

b Cap. 6. 9.
c Ier. 25.15, etc.
d Cap. 22. 4, 5.
e Ps. 75. 8.
f Ier. 2. 32.
g 1 Reg. 14. 9.
h Cap. 20. 4.
i Isa. 58. 1. Cap. 16. 38.
k Cap. 16. 20, 21, 36. 45.
l Cap. 22. 8.
m 2 Reg. 21. 4.
n Isa. 57. 9.
o Rut. 3. 3.
—
Capul 24.
a 2 Reg. 25. 1.
b Cap. 17. 12.
c Ier. 1. 13.
d Cap. 22. 3.
e Nah. 3. 10.

gele ei este în mijlocul ei. Pusu-l-a pe
peatră uscată: [f] Nu l-a vărsat pe pământ.
ca să-l acopere cu țărână. [g] Pus-am *și*
eu sângele ei pe peatră uscată. Ca să
rămână descoperit. 8 Pentru ca să
ațâțe mânia spre lucru de răsbunare.
9 Deaceea așà zice Domnul, Dumne-
zeul: [h] Vai de cetatea sângiurilor! mă-
rì-voiu rugul ei. 10 Îngrămădește lemne.
aprinde focul. Mistuie carnea. și ames-
tecă bine. ca să ardă și ciolanele. 11 Și
apoi pune-o deșeartă pe cărbuni. să se
înfierbânte arama ei. și să ardă. Ca [i] să
se topească în ea necurățenia ei, *Și* să
se ducă rugina ei. 12 Zădarnică este
osteneala: Căci rugina ei cea mare n'a
ieșit dintr'însa; Rugina *nici* cu focul
nu s'a scos. 13 *Este* cumplită necu-
rățenia ta: Căci am voit să te curăț de
necurățenia ta. tot nu te-ai curățit. Nici
nu te vei mai curățì. [j] Până ce voiu face
să repauzeze mânia mea asupră-ți.
14 [k] Eu. Domnul. am zis: *Pedeapsa*
vine. și eu o fac: Nu mă voiu întoarce.
[l] nu *vă* voiu crutà. nici nu mă voiu căì:
Te voiu judecà. după urmările tale și
după faptele tale. Zice Domnul, Dum-
nezeul. 15 Și a *mai* fost către mine
cuvântul Domnului. zicând: 16 Fiul
omului. iată. eu voiu luà dela tine plă-
cerea ochilor tăi dintr'o lovire; Totuși
să nu jelești. să nu plângi Și să nu
curgă lacrimile tale. 17 Oprește-te
dela suspin, *și* [m] nu plânge *ca* la morți.
[n] Încinge cu turban capul tău, și [o] pune
în picioarele tale încălțămintele tale, Și
nu [p] acoperì buzele *tale*. și pânea oame-
nilor *în jale* n'o mâncà. 18 Deci am
vorbit poporului dimineața. și seara a
murit femeia mea; și *a doua zi* dimi-
neața am făcut, cum mi-s'a poruncit.
19 Și zisu-mi-a poporul: [q] Au nu ne
vei spune ce *înseamnă* pentru noi ceea
ce faci? 20 Și le-am răspuns: Cu-
vântul Domnului a fost către mine, zi-
când: 21 Spune casei lui Israel: Așà
zice Domnul. Dumnezeul: Iată. [r] eu
voiu pângărì templul meu. fala puterii
voastre. [s] Atât de plăcut ochilor voștri.
Atât de dorit de sufletele voastre! [t] Și
fiii voștri și fiicele voastre. ce i-ați lă-
sat. vor cădeà de sabie. 22 Și veți
face voi. cum am făcut eu: [u] Nu veți
acoperì buzele *voastre*. și nu veți mâncà
pânea oamenilor *în jale*. 23 Și tur-
banele voastre *vor fi* pe capetele voastre.
Și încălțămintele voastre în picioarele
voastre; [v] Nu veți jelì. nici nu veți
plânge; Ci [x] veți lâncezì pentru fără-
delegile voastre. Și veți suspinà unul
către altul: 24 Și [y] Ezekiel vă este
semn: Toate câte a făcut el. veți face
și voi: Și când aceasta se va întâmplà.
veți cunoaște. că eu *sunt* Domnul, Dum-
nezeul. 25 Cât pentru tine. fiul omu-
lui. În ziua *aceea*. când voiu luà dela
dânsii puterea lor. Bucuria măririi lor.
plăcerea ochilor lor. Și dorința suflete-
lor lor: Pe fiii lor și pe fiicele lor:
26 În ziua aceea va venì la tine un scă-
pat, Ca să facă să audă urechile tale.
27 În ziua aceea gura ta se va deschide
către cel scăpat. Și vei vorbì. și nu vei
mai fi mut: Și vei fi pentru dânșii semn:
Și vor cunoaște, că eu *sunt* Domnul.

Judecăți prezise asupra Ammoniților.

25 Și a fost către mine cuvântul Dom-
nului. zicând: 2 Fiul omului.
[a] îndreaptă-ți fața [b] către fiii lui Ammon.
și profețește asupră-le: 3 Și spune
fiilor lui Amon: Ascultați cuvântul
Domnului. Dumnezeului: Așà zice Dom-
nul, Dumnezeul: [c] Pentru că ai zis: Ha!
ha! templul meu. s'a pângărit. Și pă-
mântul lui Israel, s'a pustiit. Și casa
lui Iuda. s'a dus în prinsoare: 4 De-
aceea iată. eu te voiu dà de moștenire
popoarelor răsăritului. Și ei vor așezà
staulele lor în tine. Și vor face locuin-
țele lor în tine; Vor mâncà fructele
tale. și vor beà laptele tău; 5 Și voiu
face din [d] Rabba [e] staul de cămile. Și din
pământul fiilor lui Ammon stână de oi.
[f] Și veți cunoaște. că eu *sunt* Domnul.

f Lev. 17. 13. *g* Mat. 7. 2. *h* Vers. 6. *i* Cap. 22. 15.
j Cap. 5. 13. *k* 1 Sam. 15. 29. *l* Cap. 5. 11. *m* Ier. 16. 5. 6, 7
n Lev. 10. 6. *o* 2 Sam. 15. 30. *p* Mic. 3. 7.
q Cap. 12. 9. *r* Ier. 7. 14. *s* Ps. 27. 4.
t Cap. 23. 47. *u* Ier. 16. 6, 7. *v* Iov 27. 15.
x Lev. 26. 39. *y* Isa. 20. 3.

Capul 25.
a Cap. 6. 2. *b* Ier. 49 1, etc.
c Prov. 17. 5. *d* Cap. 21. 20. *e* Isa 17. 2. *f* Cap. 21. 24

6 Căci așà zice Domnul, Dumnezeul:
Pentru că [g] ai bătut în mâni, și ai lovit
cu piciorul, Și [h] te-ai bucurat cu tot dis-
prețul sufletului tău de pământul lui
Israel: 7 Deaceea iată, voiu [i] întinde
mâna mea asupră-ți, Și te voiu dà de
răpire popoarelor, Și te voiu stârpì din-
tre popoare, Și te voiu pierde dintre țări:
Te voiu nimicì; și vei cunoaște, că eu
sunt Domnul.

Prezicere împotriva Moabiților.

8 Așà zice Domnul, Dumnezeul:
Pentru că [j] Moabul și [k] Seirul zic: Iată,
casa lui Iuda *este* ca *și* toate popoarele;
9 Deaceea iată, eu voiu deschide latu-
rea Moabului dinspre cetățile, Dinspre
cetățile lui depe hotarele lui, fala țării,
Dinspre Bet-Ieșimot, Baal-Meon, și
Kiriat-Aim: 10 [l] Popoarelor răsăritului,
ce vin asupra fiilor lui Ammon; Și le
voiu dà lor de moștenire, Ca [m] să nu se
mai amintească fiii lui Ammon între po-
poare. 11 Și voiu face judecăți asupra
Moabului: Și vor cunoaște, că eu *sunt*
Domnul.

Prezicere împotriva Edomiților.

12 Așà zice Domnul, Dumnezeul:
[n] Pentru că Edomul s'a purtat cu răsbu-
nare către casa lui Iuda, Și s'a făcut
vinovat, și s'a răsbunat asupră-i: 13 De-
aceea așà zice Domnul, Dumnezeul:
Voiu întinde mâna mea asupra Edo-
mului, Și voiu stârpì depe el om și vită,
Și-l voiu preface într'un deșert, dela
Teman până la Dedan: Vor cădeà de
sabie. 14 Și [o] voiu împlinì răsbunarea
mea asupra Edomului prin mâna po-
porului meu Israel, Și vor face Edomu-
lui după mânia mea și după furia mea,
Și vor cunoaște răsbunarea mea, Zice
Domnul, Dumnezeul:

Prezicere împotriva Filistenilor.

15 Așà zice Domnul, Dumnezeul:
[p] Pentru că Filistenii s'au purtat cu
răsbunare, Și s'au răsbunat cu dispreț
în suflet, Ca să-l nimicească din neami-
cia *lor* cea veche: 16 Deaceea așà zice
Domnul, Dumnezeul: Iată, eu voiu în-
tinde mâna mea asupra Filistenilor, Și
voiu stârpì pe Creți, Și voiu pierde ră-
mășița malurilor mării: 17 Și voiu
împlinì asupră-le prin mustrări furioase
o răsbunare mare: Și vor cunoaște, că
eu *sunt* Domnul, Când voiu împlinì a-
supră-le răsbunarea mea.

Profeții despre dărâmarea orașului Tir.

26 În anul al unsprezecelea, în *ziua*
întâia a lunei, a fost către mine
cuvântul Domnului, zicându-*mi*: 2 Fiul
omului, [a] pentru că Tirul a zis asupra
Ierusalimului: [b] „Ha, ha! *cea care erà*
poarta popoarelor s'a sfărâmat, Aceasta
a trecut la mine: Eu mă voiu umpleà,
căci ea a ajuns un deșert“: 3 Deaceea
așà zice Domnul, Dumnezeul: Iată, eu
sunt asupră-ți, Tirule! Și voiu ridicà
asupră-ți popoare multe, Precum marea
ridică valurile sale. 4 Acestea vor
strică zidurile Tirului, Și vor surpà tur-
nurile lui; Eu voiu rade pulberea lui
depe dânsul, Și-l voiu preface în stâncă
seacă; 5 *Și* va fi locul de unde să se în-
tindă mrejele în [d] mijlocul mării; Căci
eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeul:
Și va ajunge de pradă popoarelor. 6 Și
cetățile lui cele din câmp se vor nimicì
de sabie: [e] Și vor cunoaște, că eu *sunt*
Domnul. 7 Căci așà zice Domnul, Dum-
nezeul: Iată, eu voiu aduce asupra Ti-
rului Pe Nebucodonosor, regele Babi-
lonului, [f] Regele regilor, dela mează-
noapte, Cu cai și cu cară, Cu călăreți
și cu adunătură de multe popoare: 8 El
va nimicì cu sabia cetățile tale cele din
câmp; Va [g] clădì întăriri asupră-ți, Va
ridicà valuri asupră-ți, Și va înălțà pa-
veze împotrivă-ți. 9 Va dà bătăi de
berbeci zidurilor tale, Și cu săcurile sale
va dărâmà turnurile tale. 10 Pulberea
dela mulțimea cailor săi te va acoperì;
Zidurile tale vor tremurà de vuetul că-
lăreților, Al roatelor și al carelor, Când
va intrà în porțile tale, Cum intră
oamenii într'o cetate stricată. 11 Cu
copitele cailor lui va călcà toate ulițele
tale; Pe poporul tău îl va omorî cu sa-

g Iov 27. 23.
h Cap. 36. 5.
i Cap. 35. 3.
j Isa. 15. & 16.
k Cap. 35. 2. 5, 12.
l Vers. 4.
m Cap. 21. 32.
n 2 Cron. 28. 17.
o Isa. 11. 14.
p Ier. 25. 20

Capul 26.
a Isa. 23.
b Cap. 25. 3.
c Vers. 14.
d Cap. 27. 32.
e Cap. 25. 5.
f Ezra 7. 12.
g Cap. 21. 22.

bie, Și stâlpii tăi cei tari vor fi trântiți
la pământ. 12 Apoi vor prădà avuțiile
tale, Vor răpì mărfurile tale: Vor dă-
râmà zidurile tale, Vor ruinà casele tale
cele frumoase: Și vor aruncà pietrile
tale, lemnele tale și pulberea ta, În mij-
locul apei. 13 [h]Voiu face să înceteze
vuetul [i]cântărilor tale, Și nu se va mai
auzì sunetul citarelor tale; 14 [j]Te voiu
face stâncă seacă: Vei ajunge un loc
de unde să se întindă mrejele; *Și* nu
te vei mai rezidì: Căci eu Domnul am
vorbit, zice Domnul, Dumnezeul. 15 Așà
zice Domnul, Dumnezeul, către Tir: Au
nu vor [k]tremurà țărmurile la vuetul că-
derii tale, Când răniții *tăi* vor geme,
Când uciderea va fi în mijlocul tău?
16 Atuncia toți [l]mai marii mării[m] se vor
pogorî depe tronurile lor, Se vor des-
brăcà de mantiele lor, și se vor desbrăcà
de vestmintele lor cele brodate, Și se
vor îmbrăcà cu spaimă; [n]Vor ședeà la
pământ, Vor [o]tremurà în *toată* clipa:
Și [p]se vor îngrozì de tine: 17 Și vor
ridicà [q]plângere asupră-ți, și-ți vor zice:
„Cum ai pierit tu, *cel ce erai* locuit de
cei ce se duc pe mări, Cetate renumită,
care erai [r]tare pe mare, Tu și locuitorii
tăi, Care însuflau spaimă la toți, câți lo-
cuiau lângă dânsul: 18 Acum țărmu-
rile tremură în ziua căderii tale, Da,
țărmurile din mare sunt încremenite de
peirea ta". 19 Căci așà zice Domnul,
Dumnezeul: Când te voiu preface în ce-
tate deșeartă, Ca pe cetățile nelocuite:
Când voiu aduce asupră-ți adâncul, Și
ape multe te vor acoperì: 20 Când te
voiu pogorî Cu cei ce se pogoară în
groapă, la poporul străvechiu, Și te voiu
pune în cele dedesupt ale pământului,
în locurile deșerte din vechime, Cu cei
ce se pogoară în groapă, ca să nu mai
fii locuit; Și *când* voiu pune mărirea
mea în pământul celor vii: 21 *Într'o*
clipă te voiu pierde, ca *să* nu *mai fii*;
Vei fi căutat, și nu vei mai fi aflat în
veci, zice Domnul, Dumnezeul.

Cântare de jale asupra Tirului.

27 Și a fost către mine cuvântul
Domnului, zicând: 2 Și tu, fiul
omului, [a]ridică plângere asupra Tirului;
3 Și zi Tirului: [b]Tu cel ce șezi la in-
trările mării, Cel [c]ce faci negoț cu po-
poarele multor țărmuri, Așà zice Dom-
nul, Dumnezeul: Tirule, tu ai zis: [d]„Eu
sunt desăvârșit în frumsețe". 4 Hota-
rele tale *sunt* în mijlocul mărilor, Zidi-
torii tăi au desăvârșit frumusețea ta:
5 Au zidit toate laturile *corăbiilor* tale
de ciparos din [e]Senir: Au luat cedri din
Liban, ca să facă catargurile tale; 6 *Din*
stejarii Basanului au făcut vâslele tale:
Și lăițele tale *le*-au făcut *din* fildeș, *În-
cadrate în* tisă, *adusă* din [f]insulele Chit-
timilor. 7 Pânzele tale *erau din* in
subțire cu horbotă de Egipt, *și*-ți erau
spre steag; Vânăt și stacojiu, din insu-
lele Elișei, Erà cortul tău. 8 Locuitorii
Sidonului și ai Arvadului erau vâslașii
tăi, Cei *mai* iscusiți din tine, Tirule,
aceștia erau cârmacii tăi. 9 Bătrânii
[g]Ghebalului și cei *mai* iscusiți ai lui
erau cei ce dregeau spărturile tale:
Toate corăbiile mării și marinarii lor
erau în tine, spre a face negoțul tău.
10 Perșii și Lizii, și [h]Putii erau în oas-
tea ta, bărbații tăi de resbel: Ei spân-
zurau în tine pavezele și coifurile:
Aceștia făceau măreția ta! 11 Bărbații
Arvadului *erau* cu oastea ta pe zidurile
tale de jur împrejur, Și bărbații viteji
în turnurile tale; *Ei* spânzurau pe zi-
durile tale de jur împrejur pavezele lor:
Aceștia desăvârșiau [i]frumusețea ta.
12 [j]Tarșișul făceà negoț cu tine, cu tot
felul de avuții: Veniau la târgul tău cu
argint, cu fier, cu cositor și cu plumb.
13 [k]Iavanul, Tubanul și Meșecul erau
neguțătorii tăi; Făceau cu tine negoț
cu [l]oameni și vase de aramă. 14 Cei
din casa[m] Togarmei aduceau La târgul
tău cai, călăreți și catâri. 15 Bărbații
din [n]Dedan erau neguțătorii tăi; Țăr-
muri multe luau mărfurile tale: Adu-

h Isa. 14. 11.
i Isa. 23. 16.
j Vers. 4, 5.
k Ier. 49. 21.
l Isa. 23. 8.
m Iona 3. 6.
n Iov 2. 13.
o Cap. 32. 10.
p Cap. 27 35.
q Cap. 27 32.
r Isa. 23. 4.

Capul 27.
a Cap. 19 1.
b Cap. 28. 2.
c Isa. 23. 3.
d Cap. 28. 12.
e Deut. 3. 9.
f Ier. 2. 10.
g 1 Reg. 5. 18.
h Ier 46. 9.
i Vers. 3.
j Fac. 10. 4.
k Fac. 10. 2.
l Apoc. 18. 13.
m Fac. 10. 3.
n Fac. 10. 7.

ceau la tine bucăți de fildeș și abanos
în schimb. 16 Siria făceà negoț cu
tine, cu mulțimea lucrurilor făcute de
tine: Cu smaragd, purpur și horbotă;
Cu in subțire, mărgean și agat veniau
la târgul tău. 17 Iuda și pământul lui
Israel erau negutătorii tăi. Cu [o]grâu de
[p]Minit și cu turte, Cu miere, cu oleiu
și cu [q]balsam, veniau la târgul tău.
18 Damascul *erà* negutătorul tău cu
mulțimea lucrurilor făcute de tine,
Cu tot felul de avuții, Pentru vi-
nul de Elbon și lâna albă. 19 Danul,
Iavanul și Moselul veniau la târgul tău
Cu fier lucrat, casie și trestie: *Cu aces-
tea* făceau negoț cu tine. 20 [r]Dedanul
negustorià cu tine cu pânzăturile de
preț pentru care. 21 Arabia și toți
mai marii [s]Kedarului erau negutătorii
tăi, Cari negoțiau cu tine Cu miei, ber-
beci și țapi. 22 Negutătorii din [t]Șeba
și din Raama negoțiau cu tine, Cu mi-
ruri alese; Cu tot *felul de* pietrii scumpe
și cu aur veniau la târgul tău. 23 [u]Ha-
ranul, Cannehul și Edenul, Negutătorii
[v]Șebei, ai Assurului *și* ai Chilmadului
negoțiau cu tine. 24 Negoțiau cu tine
în tot felul *de lucruri*: Cu vestminte în
vânăt și brodate, Și cu lăzi de adamasc,
legate cu funii, și făcute din cedru, La
târgul tău. 25 [x]Corăbiile Tarșișului
erau caravanele negoțului tău; Așà erai
umplut, Și ajunseseși măreț foarte, [y]în
mijlocul mărilor. 26 Vâslașii tăi te du-
ceau pe ape mari: *Dar* [z]vântul de ră-
sărit te-a sfărâmat în mijlocul mărilor.
27 [a]Avuțiile tale și târgurile tale, Ne-
goțul tău, marinarii tăi și cârmacii tăi,
Cei ce dregeau spărturile tale, și cei ce
făceau negoțul tău, Și toți bărbații tăi
de resbel, ce *erau* în tine, Și toată mul-
țimea din tine, Căzut-au în mijlocul
mării, în ziua căderii tale. 28 Ținu-
turile *tale* [b]s'au cutremurat, La vuetul
strigătului cârmacilor tăi: 29 Și [c]toți
vâslașii, Marinarii *și* toți cârmacii mării,
Pogorindu-se din corăbiile lor, Se pun
pe pământ; 30 Strigă cu vocea lor a-
supră-ți, Și se plâng cu amar, [d]Presară
pulbere pe capetele lor, *Și* [e]se tăvălesc
în cenușă: 31 [f]Se rad *până la* pleșu-
vie pentru tine, Se îmbracă în saci, Și
te plâng cu amărăciunea sufletului, cu
plângere amară. 32 În vaetul lor [g]ri-
dică plângere pentru tine, Și te plâng,
zicând: [h]„Cine *mai este* ca Tirul, Cel
amuțit în mare“? 33 Când mărfurile
tale treceau mările, Tu săturai popoare
multe: Cu mulțimea averilor tale și a
negoțului tău, Ai înavuțit pe regii pă-
mântului. 34 Și acum *când* ești sfă-
râmat de mări, în adâncurile apelor, Ne-
goțul tău și toată mulțimea ta a căzut
cu tine! 35 Toți locuitorii țărmurilor
se îngrozesc de tine, Și regii lor se în-
fioară, Fețele *lor* se turbură. 36 Ne-
gutătorii popoarelor fluerà asupră-ți:
Într'o clipă te-ai pierdut, și în veci nu
vei mai *fi*.

Împotriva regelui dela Tir.

28 A mai fost către mine cuvântul
Domnului, zicând: 2 Fiul omu-
lui, vorbește către Domnul Tirului: Așà
zice Domnul, Dumnezeul: Pentru că
inima ta *s'a* înălțat, și [a]ai zis: „Eu *sunt*
Dumnezeu, *Și* șed *pe* scaunul lui Dum-
nezeu [b], în mijlocul mărilor“; [c]Deși ești
om și nu Dumnezeu; Și-ți înalți inima,
ca și *cum ar fi* inima de Dumnezeu:
3 Iată-te [d]mai înțelept decât Daniel!
Nici o taină nu te doboară; 4 Cu în-
țelepciunea ta și cu mintea ta făcutu-
ți-ai avere, Și ai adunat în tezaurele tale
aur și argint: 5 [e]Cu desăvârșirea în-
țelepciunii tale îmmulțitu-ți-ai avuțiile
tale cu negoțul tău; Deci de avuție în-
nălțatu-ți-ai inima. 6 Deaceea așà zice
Domnul, Dumnezeul: Pentru că ți-ai
înălțat inima, ca și *cum ar fi* inimă de
Dumnezeu, 7 Iată, deaceea voiu aduce
asupră-ți pe străini, Pe [f]cele mai gro-
zave dintre popoare, Și vor scoate să-
biile lor asupra frumuseței înțelepciunii
tale, Și vor pângărì strălucirea ta. 8 În

o 1 Reg. 5. 9,11. p Judc. 11. 33. q Ier. 8. 22. r Fac. 25. 3.
s Fac. 25. 13. t Fac. 10. 7. u Fac. 11. 31. v Fac. 25. 3.
x Ps. 48. 7. y Vers. 4. z Ps. 48. 7. a Prov. 11. 4.
b Cap. 26. 15,18. c Apoc. 18. 17, etc.
d Iov. 2. 12. e Est. 4. 1, 3. f Ier. 16. 6.
g Cap. 26. 17. h Apoc. 18. 18.

Capul 28.
a Vers. 9. b Cap. 27. 3, 4.
c Isa. 31. 3. d Zech. 9. 2. e Ps. 62. 10. f Cap. 30. 11.

groapă te vei pogorî, Și vei murì cu
moartea celor uciși. în mijlocul mărilor.
9 Au mai [g] zice-vei: „Sunt Dumnezeul“
celui ce te va ucide! Căci om și nu Dum-
nezeu *vei fi*, În mânile celui ce te va rănì
de moarte. 10 Murì-vei de mâna străi-
nilor. cu moartea celor [h] necircumciși;
Căci eu am vorbit, zice Domnul, Dum-
nezeul. 11 Și a *mai* fost către mine
cuvântul Domnului, zicând: 12 Fiul
omului, [i] înalță plângere asupra regelui
Tirului, Și-i zi: Așà zice Domnul, Dum-
nezeul: *Ajuns-ai* până la desăvârșirea
cea mai înaltă, *Ești* [j] plin de în-
țelepciune, și desăvârșit în frumusețe.
13 Fost-ai în [k] Eden, grădina lui Dum-
nezeu: Tot *felul de* pietrii prețioase te-au
acoperit: Sardonicul, topazul și ada-
mantul. Crisolitul, onicul și berilul, Sa-
firul, smaragdul, carbunculul și aurul.
Acordul [l] tamburelor tale și al flautelor
tale erà pregătit pentru tine, Pentru
ziua nașterii tale. 14 Erai un [m] cheru-
vim cu *aripi* întinse și acoperitoare, Și
pusu-te-am pe [n] muntele cel sfânt al lui
Dumnezeu; Umblat-ai în mijlocul pie-
trilor înfocate. 15 Fost-ai desăvârșit
în căile tale, din ziua nașterii tale, Până
când s'a aflat nedreptate în tine. 16 De
mărirea negoțului tău, Umplutu-s'a lă-
untrul tău de sîlnicie, și ai păcătuit;
Deaceea te voiu aruncà depe muntele
lui Dumnezeu, ca pe un *lucru* spurcat;
Și te voiu nimicì, [o] cheruvimule acoperit,
din mijlocul pietrilor înfocate. 17 De
frumusețea-ți [p] înălțatu-ți-s'a inima;
Stricatu-ți-ai înțelepciunea, prin strălu-
cirea ta; *Dar* te voiu aruncà la pământ:
Și te voiu dà înaintea regilor, ca să fii
de priveliște. 18 Prin mulțimea fără-
delegilor tale, prin nedreptatea nego-
țului tău, Pângărit-ai templurile tale:
Deaceea voiu scoate foc din tine, Care
te va mistuì, și în cenușă te voiu pre-
face pe pământ, Înaintea tuturor celor
ce te privesc. 19 Toți câți te cunosc
între popoare se vor îngrozì de tine;
[q] *Într'o* clipă vei fi pierdut, și în veci nu
vei mai *fi*.

Căderea Sidonului.

20 Și a mai fost către mine cuvântul
Domnului, zicând: 21 Fiul omului,
îndreaptă-ți fața [s] către Sidon, și profe-
țește asupră-i, 22 Și zi: Așà zice Dom-
nul, Dumnezeul: [t] Iată, eu *sunt* împo-
trivă-ți, Sidonule, Și mă voiu mărì în
mijlocul tău; *Și* [u] vor cunoaște, că eu
sunt Domnul, Când voiu face judecățile
mele într'însul, *Și* mă voiu [v] sfinți în el.
23 [x] Căci voiu trimite asupră-i ciumă,
și sânge pe ulițele lui, Și cei de moarte
răniți, vor cădeà în mijlocul său, De sa-
bia, *ce va venì* asupră-i din toate păr-
țile; Și vor cunoaște, că eu *sunt* Dom-
nul. 24 Și nu va mai fi pentru casa
lui Israel Nici un [y] spin împungător, și
nici un scaiu aducător de dureri, Din
partea celor ce-l înconjoară, *și*-l des-
prețuesc; Și vor cunoaște, că eu *sunt*
Domnul, Dumnezeul.

Liniștea sigură a Israelului.

25 Așà zice Domnul, Dumnezeul:
Când voiu [z] adunà casa lui Israel dintre
popoarele, Între care sunt împrăștiați,
Și mă voiu [a] sfinți între ei înaintea po-
poarelor: Atuncia vor locuì în pămân-
tul lor, pe care l-am dat servului meu
Iacob. 26 Vor [b] locuì într'însul în si-
guranță, Vor [c] zidì case, și vor [d] sădì vii:
Da, vor locuì în siguranță, Când voiu
săvârșì judecățile mele, asupra tuturor
celor de prin prejur, care-i disprețuesc;
Și vor cunoaște, că eu *sunt* Domnul,
Dumnezeul lor.

Profeții asupra Egiptului.

29 În anul al zecelea, în *luna* a ze-
cea, la douăsprezece ale lunei, a
fost către mine cuvântul Domnului, zi-
când: 2 Fiul omului, [a] îndreaptă-ți fața
împotriva lui Faraon, regele Egiptului,
și profețește asupră-i și [b] asupra a tot
Egiptul; 3 Vorbește și zi: Așà zice
Domnul, Dumnezeul: [c] Iată, eu *sunt*
împotrivă-ți, Faraoane, rege al Egiptu-

g Vers. 2.
h Cap. 31. 18.
i Cap. 27. 2.
Cap. 27. 3.
k Cap. 31. 8, 9.
l Cap. 26. 13.
m Esod. 25
n Cap. 20. 40.
o Vers. 14.
p Vers. 2, 5
q Cap. 26 21.
r Cap. 6. 2.
s Isa. 23. 4, 12.
t Esod. 14. 4. 17.
u Ps. 9. 16.
v Cap. 20. 41.
x Cap. 38. 22.
y Num. 33 55.
z Isa. 11. 12.
a Vers. 22.
b Ier 23. 6.
c Isa. 65 21.
d Ier. 31. 5.

Capul 29.
a Cap. 28. 21.
b Isa. 19. 1.
c Ier. 44. 30.

lui! [d] Crocodilul cel mare, ce șade culcat,
în mijlocul fluviilor sale; [e] Care a zis:
„Fluviul acesta *este* al meu, și eu pentru
mine *l*-am făcut“. 4 Dar [f] voiu pune
cârligul în fălcile tale, Și voiu lipì de
solzii tăi pe peștii fluviului tău, Și te
voiu scoate din mijlocul fluviilor tale
Cu toți peștii fluviilor tale, *ce* sunt lipiți,
de solzii tăi. 5 Și te voiu aruncà în
pustiu, Pe tine și pe toți peștii fluviilor
tale: Vei cădeà pe fața câmpului; [g] Nu
te vei adunà, nici vei fi strâns: [h] Te voiu
dà spre mâncare Fiarelor pământului
și paserilor cerului; 6 Și toți locuitorii
Egiptului Vor cunoaște, că eu *sunt* Dom-
nul, Pentru că ai fost *ca* [i] un toeag de
trestie pentru casa lui Israel. 7 [j] Când
ei s'au agățat cu mâna de tine, Tu te-ai
rupt, și le-ai străpuns tot umărul lor; Și
când ei s'au răzămat de tine, Te-ai rupt,
și ai scrântit șoldurile lor. 8 Deaceea,
așà zice Domnul, Dumnezeul: Iată, eu
voiu aduce asupră-ți sabie, Și voiu stârpì
din tine om și vită: 9 Și pământul
Egiptului va ajunge pustiu și deșert;
Și vor cunoaște, că eu *sunt* Domnul;
Pentru că el a zis: „Fluviul *este* al meu,
și eu *l*-am făcut“. 10 Deaceea iată,
eu *sunt* împotriva ta și împotriva fluvii-
lor tale; Și voiu face pământul Egiptu-
lui cu totul deșert *și* pustiu, Dela Mig-
dol, până la Siene și până la hotarul
Etiopiei. 11 Picior de om nu va trece
printr'însul, Nici picior de vită nu va
trece printr'însul, Și nici va fi locuit
patruzeci de ani. 12 Căci voiu preface
pământul Egiptului într'un pustiu În
mijlocul țărilor deșerte, Și cetățile lui
vor fi prefăcute într'un deșert, în mijlo-
cul cetăților pustiite, patruzeci de ani:
Și voiu împrăștià pe Egipteni între po-
poare, Și-i voiu risipì prin țări. 13 To-
tuși așà zice Domnul, Dumnezeul: La
sfârșitul celor patruzeci de ani voiu a-
dunà pe Egipteni, Dintre popoarele, în-
tre care au fost împrăștiați: 14 Voiu
întoarce pe prinșii Egiptului, Și-i voiu
aduce iarăși *în* pământul Patros, În pă-
mântul obârșiei lor; Și acolo vor ajunge
un regat umilit. 15 Va fi mai umilit
decât *toate* regatele, Și nu se va mai
înălțà preste popoare; Căci eu îi voiu
micșorà, ca să nu mai domnească preste
popoare. 16 Și el nu va mai fi casei
lui Israel spre încredere, Amintindu-*i*
fărădelegea *ei, ce a făcut-o*, Pecând
căutau la el; Și vor cunoaște, că eu *sunt*
Domnul, Dumnezeul. 17 Și în anul al
douăzeci și șeaptelea, în *luna* întâia, în
ziua întâia a lunei, a fost către mine
cuvântul Domnului, zicând: 18 Fiul
omului, Nebucodonosor, regele Babilo-
nului, a făcut pe oastea sa Să servească
serviciu mare asupra Tirului; Tot capul
a pleșuvit, și tot umărul s'a jupuit, Dar
n'a luat dela Tir, nici el, nici oastea lui,
plată, Pentru serviciul ce a făcut asu-
pră-i. 19 Deaceea așà zice Domnul,
Dumnezeul: Iată eu dau pământul Egip-
tului lui Nebucodonosor, regele Babi-
lonului, Care va luà mulțimea lui, Va
răpì prada lui, și-l va jăfuì; Și aceasta
va fi plata oastei lui. 20 *Ca* o plată a
sa, pentru care a servit, datu-i-am pă-
mântul Egiptului, Pentru că a lucrat
pentru mine, zice Domnul, Dumnezeul.
21 În ziua aceea voiu face să înflorească
cornul casei lui Israel, Și-ți voiu dà des-
chiderea gurii în mijlocul lor; Și vor
cunoaște, că eu *sunt* Domnul.

Nebucodonosor dărâmă puterea Egiptului, a aliaților și a regelui său.

30 Și a *mai* fost către mine cuvântul
Domnului, zicând: 2 Fiul omu-
lui, profețește, și zi: Așà zice Domnul,
Dumnezeul: [a] Văitați-vă, „Vai de ziuă!“
3 Căci [b] aproape *este* ziua, Da, ziua Dom-
nului *este* aproape; Zi *plină* de nouri va
fi timpul *sfârșitului* popoarelor. 4 Căci
va venì asupra Egiptului sabia, Și va fi
cutremur mare în Etiopia, Când, cei de
moarte răniți, vor cădeà în Egipt, Și [c] se
va luà mulțimea lui, Și se vor surpà [d] te-
meliile lui: 5 Etiopia *și* Libia și Lidia,
Și [e] tot poporul cel amestecat, și Chubul,
Și fiii țării aliate, Vor cădeà cu dânșii

d Ps. 74. 13, 14. e Cap. 28. 2. f Isa. 37. 29 g Ier. 8. 2 h Ier. 7. 33. i 2 Reg. 18. 21. Isa. 36. 6. j Ier. 37. 5.7,11.

Capul 30. a Isa. 13. 6. b Zef. 1. 7. c Cap. 29. 19. d Ier. 50. 15 e Ier. 52. 20,24.

de sabie. 6 Așà zice Domnul. Vor că-
deà și cei ce sprijinesc pe Egipt: Și
îngâmfarea în puterea sa se va înjosì:
[f] Dela Migdol, până la Siene vor cădeà
într'însul de sabie, Zice Domnul, Dum-
nezeul. 7 [g] Și se vor pustiì în mijlocul
țărilor pustiite, Și cetățile lui vor fi în
mijlocul cetăților pustiite. 8 Și vor cu-
noaște, că eu *sunt* Domnul, Când voiu
pune foc în Egipt, Și *când* se vor sfă-
râmà toți cei ce-l ajutau. 9 În ziua
aceea [h] vor ieșì dela mine soli în corăbii,
Ca să spăimânte pe Etiopenii cei fără
temere; Și va venì asupră-le cutremur
mare, ca în ziua Egiptului; Căci iată,
vine! 10 Așà zice Domnul, Dumne-
zeul: [i] Voiu face să înceteze mulțimea
Egiptului, Prin mâna lui Nebucodono-
sor, regele Babilonului. 11 El și po-
porul său cu dânsul, [j] cei mai groaznici
dintre popoare Vor fi aduși să strice țara,
Și vor scoate săbiile lor asupra Egiptu-
lui, Și vor umpleà țara de uciși: 12 Și
[k] eu voiu secà râurile: Și voiu [l] dà țara
în mânile răilor; Și voiu pustiì țara și
tot ce este într'însa, Prin mânile străi-
nilor: Eu Domnul am vorbit. 13 Așà
zice Domnul, Dumnezeul: Voiu [m] nimicì
și idolii, Și voiu face să înceteze chipu-
rile din Nof; [n] Și nu va mai fi Domn din
pământul Egiptului; [o] Și voiu răspândì
temere în pământul Egiptului. 14 Și
voiu pustiì [p] Patrosul, Și voiu pune foc
[q] în Zoan, [r] și voiu săvârșì judecăți în
No; 15 Și voiu vărsà mânia mea asu-
pra Sinului, *(Pelus)* cetățuea Egiptului,
Și voiu stârpì mulțimea din No. 16 Și
voiu pune foc în Egipt; Chinurile vor
cuprinde Sinul, Noul se va despicà, Și
Noful de inamici, ziua *mare*: 17 Tâ-
nării Avenului și ai Pibesetului vor
cădeà de sabie, Și se vor duce prinși.
18 În Tafnes se va întunecà ziua, Când
voiu sfărâmà acolo zăvoarele Egiptului;
Și îngâmfarea în puterea sa va încetà
într'însul; Nour îl va acoperì, Și fiicele
sale se vor duce prinse. 19 Așà voiu
săvârșì judecățile *mele* asupra Egiptu-
lui; Și vor cunoaște, că eu *sunt* Dom-
nul. 20 Și în anul al unsprezecelea,
în *luna* întâia, la șeapte ale lunei, a fost
către mine cuvântul Domnului, zicând:
21 Fiul omului, eu am sfărâmat brațul
lui Faraon, regele Egiptului: Și iată,
nu i-se vor face legături, ca să se tămă-
duească, Ca *nu* înfășurându-se cu legă-
turi să capete putere, spre a țineà *sabia*.
22 Deaceea așà zice Domnul, Dum-
nezeul: Iată, eu *sunt* împotriva lui Fa-
raon, regele Egiptului, Și-i voiu frânge
amândouă brațele sale, pe cel tare și
pe cel frânt; Și voiu face, ca să cadă
sabia din mâna lui. 23 Și voiu îm-
prăștià pe Egipteni între popoare, Și-i
voiu risipì prin țări. 24 Și voiu întărì
brațele regelui Babilonului, Și voiu
pune în mâna sa sabia mea; Dar bra-
țele lui Faraon le voiu sfărâmà, Și va
suspinà înaintea lui cu suspinele celui
rănit de moarte. 25 Dar brațele re-
gelui Babilonului le voiu întărì; Și
brațele lui Faraon vor cădeà, Și vor
cunoaște, că eu *sunt* Domnul, Când
voiu pune sabia mea, în mâna regelui
Babilonului, Și o va întinde asupra pă-
mântului Egiptului. 26 Și când voiu
împrăștià pe Egipteni între popoare, Și-i
voiu risipì prin țări; Și vor cunoaște,
că eu *sunt* Domnul.

Atât regele Egiptului cât și regele Asiriei vor fi răsturnați.

31 Și în anul al unsprezecelea, în *luna*
a treia, la *ziua* întâia a lunei, a fost
către mine cuvântul Domnului, zicând:
2 Fiul omului, zi lui Faraon, regele E-
giptului, și mulțimei sale: [a] Cu cine te
asemeni în mărirea ta? 3 [b] Iată, Asiria-
nul *erà ca* cedrul Libanului cel cu crengi
frumoase, Cu pâlcuri adumbritoare și
înalte; Până la vârful său erà tufos.
4 [c] Apele îl hrăniau, adâncul îl creșteà
Cu râurile sale curgând în jurul rădă-
cinelor lui, Și trimițând pâraele sale la
toți *ceilalți* arbori ai câmpului, 5 De-
aceea [d] înălțimea lui s'a ridicat mai pre
sus de toți arborii câmpului, Crengile

f Cap. 29. 10.
g Cap. 29. 12.
h Isa. 18. 1, 2.
i Cap. 29. 19.
j Cap. 28. 7.
k Isa. 19. 5, 6.
l Isa. 19. 4.
m Isa. 19. 1.
n Zech. 10. 11.
o Isa. 19. 16.
p Cap. 29. 14.
q Ps. 78. 12. 43.
r Nah. 3. 8, 9, 10.
Capul 31.
a Vers. 18.
b Dan. 4. 10.
c Ier. 51. 36.
d Dan. 4. 11.

lui s'au înmulţit, şi ramurile lui s'au
lungit, Întinzându-se de mulţimea ape-
lor. 6 Toate [e]paserile cerului în ramu-
rile lui îşi făceau cuiburile lor: Toate
fiarele câmpului fătau supt crăcile sale.
Şi la umbra lui şedeau toate popoarele
cele mari. 7 Erà deci frumos prin mă-
rimea sa, Prin lungimea crăcilor sale;
Căci rădăcinile lui erau lângă ape mari.
8 Nici un cedru din [f]grădina lui Dum-
nezeu nu-l întreceà: Ciparoşii nu se a-
semănau nici cu crăcile sale, Şi castanii
nu erau nici ca ramurile lui; Nici un
arbore în grădina lui Dumnezeu nu-i
sămănà în frumuseţe. 9 Făcutu-l-am
frumos prin mulţimea ramurilor sale,
Încât toţi arborii Edenului, ce *se aflau*
în grădina lui Dumnezeu îl pizmuiau.
10 Deaceea aşà zice Domnul, Dumne-
zeul: Pentru că te-ai înălţat cu statura,
Şi ai făcut caşi acela al căruia şi vârful
erà între tufiş, Şi [g]şi-a înălţat inima sa
pe înălţarea sa: 11 Deaceea l-am dat
în mânile celui mai tare dintre popoare,
Care s'a purtat cu dânsul după răutatea
sa: L-am alungat. 12 Şi străinii, po-
poarele [h]cele mai cumplite, l-au tăiat,
Şi l-au părăsit; Căzut-au crăcile sale
[i]pe munţi şi în toate văile, Şi ramurile
lui ruptu-s'au de toate păraele pămân-
tului; Şi toate popoarele pământului s'au
tras dela umbra lui, Şi l-au părăsit.
13 [j]Pe dânsul, *acuma* căzut, şed toate
paserile cerului, Şi toate fiarăle câm-
pului sunt pe ramurile lui. 14 Ca nici
un arbore *adăpat* de apă să nu se înalţe
pentru statura sa, Şi să nu-şi facă vâr-
furi între tufiş; Şi pentru ca nici *unul
din toţi* arborii adăpaţi de apă, Să nu
se încumeteze întru înălţimea sa; Căci
[k]toţi sunt daţi morţii, [l]celor mai de de-
supt ale pământului, Între fiii oamenilor,
Cu cei ce se pogoară în groapă. 15 Aşà
zice Domnul, Dumnezeul: În ziua, în
care s'a pogorît în infern, făcut-am să
plângă *pentru dânsul*; Am acoperit a-
dâncul pentru el; Am oprit fluviile lui,
şi opritu-s'au apele cele mari *ale lui;*
Şi am făcut ca Libanul să poarte jale
pentru dânsul, Şi toţi arborii câmpului
lâncezitu-s'au pentru el. 16 Făcut-am
să se [m]înspăimânte popoarele de vuetul
căderii sale, Când [n]l-am pogorît în in-
fern cu cei ce se pogoară în groapă; Şi
toţi arborii Edenului, cei aleşi şi fru-
moşi ai Libanului, toţi câţi sunt adăpaţi
de apă, S'au mângăiat în cele de desupt
ale pământului! 17 Şi aceştia s'au po-
gorît cu dânsul în infern, La cei ucişi
de sabie: Şi ajutătorii lui, *cari* locuiau
supt umbra lui, În mijlocul popoarelor.
18 Cu cine te asemeni deci tu în mă-
rire, Şi în mărime între arborii Ede-
nului? Totuşi te vei pogorî cu arborii
Edenului, În cele mai de desupt ale pă-
mântului; Culcà-te-vei între cei necir-
cumcişi, Cu cei ucişi de sabie; *Da*, el,
Faraon, şi toată mulţimea lui, zice Dom-
nul, Dumnezeul.

Egiptenii trebuie să între şi ei în mormânt ca şi celelalte popoare.

32 Şi în anul al doisprezecelea, în
luna a douăsprezecea, în *ziua* în-
tâia a lunei, a fost către mine cuvântul
Domnului, zicând: 2 Fiul omului, [a]ri-
dică plângere pentru Faraon, regele
Egiptului, şi-i zi: [b]Tu semeni între po-
poare cu leul tânăr, [c]Şi eşti ca crocodi-
lul în mări; Ai plecat către fluviile tale,
Ai turburat apele cu picioarele tale, şi
ai [d]călcat fluviile lor. 3 Aşà zice Dom-
nul, Dumnezeul: Deaceea eu, cu adu-
nătură de multe popoare, voiu [e]întinde
mrejele mele preste tine, Şi te vor trage
în laţul meu; 4 [f]Te voiu aruncà pe
pământ, Te voiu asvârlì pe faţa câmpu-
lui; [g]Voiu face să steà pe tine toate pa-
serile cerului; Voiu săturà din tine fia-
rele a tot pământul: 5 Voiu pune car-
nea ta [h]pe munţi, Şi voiu umpleà văile
cu stârvul tău; 6 Voiu adăpà cu sân-
gele tău pământul, unde tu pluteşti,
Până la munţi; Şi păraele se vor um-
pleà de tine. 7 Şi când te vei stinge,

[e] Dan. 4. 12. [f] Fac. 2. 8. [g] Dan. 5. 20. [h] Cap. 28. 7. [i] Cap. 32. [j] Isa. 18. 6. [k] Ps. 82 [l] Cap 32. 18. [m] Cap. 26 15. [n] Isa. 14. 15.

Capul 32. [a] Cap. 27. 2. [b] Cap. 19. 3, 6. [c] Cap. 29. 3. [d] Cap 34. 18. [e] Osea. 7. 12 [f] Cap. 29. 5. [g] Cap. 31. 13. [h] Cap. 31. 12.

[i]Voiu acoperì cerul, și voiu întunecà
stelele lui; Voiu învelì cu nouri soarele,
și luna nu va lucì cu lumina sa. 8 Pen-
tru tine voiu face să se întunece toți
luminătorii cei străluciți ai cerului, Și
voiu pune întunerec preste pământul
tău, zice Domnul, Dumnezeul. 9 Și
voiu face ca să se înspăimânte inima
multor popoare, Când voiu aduce *știrea*
sfărâmării tale între popoarele Din ță-
rile, ce tu nu le-ai cunoscut. 10 Și
voiu face ca multe popoare [j]să se în-
grozească de tine, Și regilor lor li se va
sbârlì părul asupră-ți, Când îmi voiu
mișcà sabia pe dinaintea lor: Și pe *toată*
clipa [k]vor tremurà, Fiecare pentru sine,
în ziua căderii tale. 11 [l]Căci așà zice
Domnul, Dumnezeul: Sabia regelui Ba-
bilonului va venì asupră-ți: 12 Voiu
face să cadă mulțimea ta, prin săbiile
celor viteji, Cari toți sunt[m] cei mai cum-
pliți ai popoarelor: [n]Vor răsturnà mân-
dria Egiptului, Și toată mulțimea lui se
va nimicì. 13 Și voiu face să peară
toate vitele lui, de lângă apele cele mari,
Și [o]picior de om nu va mai turburà a-
ceste *ape*, Și nici copite de vită nu le
vor mai turburà. 14 Atuncia voiu face
să se liniștească apele lor, Zice Dom-
nul, Dumnezeul. 15 Când voiu face
pământul Egiptului pustiu, Și țara o
voiu deșertà de *tot* ce *este* într'însa:
Când voiu lovì pe toți cei ce locuesc în
ea, [p]Atuncia vor cunoaște, că eu *sunt*
Domnul. 16 *Și* aceasta *este* [q]plânge-
rea, ce vor cântà: Fiicele popoarelor o
vor cântà: O vor cântà pentru Egipt Și
pentru toată mulțimea lui, zice Dom-
nul, Dumnezeul. 17 Și în anul al doi-
sprezecelea, în a cincisprezecea *zi* a
lunei, a fost către mine cuvântul Dom-
nului, zicând: 18 Fiul omului, suspină
pentru mulțimea Egiptului, și spune
cum [r]se va pogorì *Și* el și fetele po-
poarelor celor mărețe, În cele mai de
desupt ale pământului, cu cei pogoriți
în groapă. 19 [s]Decât cine ești tu mai
frumos? [t]Pogoară-te, și culcă-te între
cei necircumciși! 20 Cădeà-vor în mij-
locul celor uciși de sabie; Sabia s'a și
dat *inamicului!* Trageți-l *în mormânt*
pe el și pe toată mulțimea lui. 21 [u]Cei
mai puternici dintre viteji de dânsul
vor vorbì, Din mijlocul infernului, *și*
de cei ce l-au ajutat: [v]Pogorîtu-s'au și
culcatu-s'au necircumcișii uciși de sabie.
22 Acolo *este* [x]Asirianul și toată ceata
lui; mormintele ei *stau* în juru-i; Toți
sunt uciși, căzuți de sabie. 23 [y]Mor-
mintele lor pusu-s'au în locul cel mai
adânc al groapei, Și mormintele cetei
lui stau în juru-i; Toți *sunt* uciși, că-
zuți de sabie, Cei ce [z]răspândeau teamă
în pământul celor vii. 24 Acolo *este*
[a]Elamul și toată mulțimea lui, în jurul
mormântului său, Toți *sunt* uciși, căzuți
de sabie, [b]Pogorîți necircumciși, în cele
de desupt ale pământului, [c]Cei ce răs-
pândeau teama de ei, în pământul celor
vii; Și duc rușinea lor cu cei pogorîți
în groapă. 25 Pusu-i-s'a patul, lui și
mulțimei sale, În mijlocul celor morți;
și mormintele lor *stau* în juru-i, Acești
toți necircumciși, uciși de sabie: Deși
frica de ei erà răspândită în pământul
celor vii, Totuși duc rușinea lor la cei
pogoriți în groapă, *Și se* pun la un loc
cu cei uciși. 26 Acolo *este* [d]Meșechea-
nul, Tubaleanul, Și toată mulțimea lui;
și mormintele lor *stau* în jurul lor; A-
ceștia toți *sunt* necircumciși, uciși de
sabie, Deși frica de ei erà răspândită în
pământul celor vii. 27 Să nu se culce
cu cei mai viteji dintre necircumcișii
cari *au* căzut? Cari s'au pogorît în in-
fern cu armele lor de resbel, Și *cari* au
pus săbiile lor supt capetele lor, Și *unel-*
tele fărădelegilor lor pe oasele lor; Deși
erau frica celor puternici în pământul
celor vii. 28 Da, sfărâmà-te-vei și tu
și cei necircumciși, Și te vei culcà cu
cei uciși de sabie. 29 Acolo *este* Edo-
mul, regii săi și toți mai marii săi, Cari
cu *toată* puterea lor șed *acuma* între

i Isa. 13. 10. *j* Cap. 27. 35. *k* Cap. 26. 16. | *l* Ier. 46. 26. *m* Cap. 28. 7. *n* Cap. 29. 19. | *o* Cap. 29. 11. *p* Esod. 7. 5. *q* 2 Sam. 1. 17. | *r* Cap. 26. 20. *s* Cap. 31. 2, 18. *t* Vers. 21. 24, etc. | *u* Isa. 1. 31. *v* Vers. 19. 25, etc. | *x* Vers. 24, 26, 29, 30. *y* Isa. 14. 15. | *z* Cap. 26. 17. *a* Ier. 49. 34, etc. *b* Vers. 21. | *c* Vers. 23. *d* Fac. 10. 2.

cei ucişi de sabie: Culcatu-s'au cu cei
necircumcişi Şi cu cei pogoriţi în groapă.
30 Acolo *sunt* domnii dela meazănoapte:
toţi aceştia Şi toţi Sidonienii s'au pogo-
rit cu cei ucişi. Cu *toată* teama, ce răs-
pândeau prin puterea lor, sunt ruşinaţi,
Şi s'au culcat necircumcişi cu cei ucişi
de sabie, Şi duc ruşinea lor cu cei po-
gorîţi în groapă. 31 Pe aceştia îi va
vedeà Faraon, Şi se va mângăià pentru
toată mulţimea lui, Faraon şi toată
oastea lui, cei ucişi de sabie, zice Dom-
nul, Dumnezeul. 32 Deşi am şi răs-
pândit teama de dânsul în pământul
celor vii; Totuşi el se va culcà cu cei
necircumcişi, Cu cei ucişi de sabie, Fa-
raon şi toată mulţimea lui, zice Dom-
nul Dumnezeul.

Despre datoria păzitorilor duhovniceşti.

33 Fost-a către mine cuvântul Dom-
nului, zicând: 2 Fiul omului,
vorbeşte [a] fiilor poporului tău, şi zi-le:
[b] Când voiu aduce sabia asupra *vre*-unei
ţări, Şi poporul acestei ţări va luà un
om oarecare din mijlocul său, Şi şi-l va
pune [c] păzitor; 3 Şi acesta văzând sa-
bia venind asupra ţării, Va suflà din
trâmbiţă, şi va deşteptà pe popor: 4 A-
tuncia cel ce a auzit vocea trâmbiţei, şi
nu se va ferì, Şi sabia venind, îl va răpì,
[d] Sângele aceluia fi-va pe capul său.
5 A auzit vocea trâmbiţei, şi nu s'a fe-
rit; Sângele lui va fi asupra lui; Dar
cine se va ferì, îşi va mântuì viaţa.
6 Iar dacă păzitorul, văzând că sabia
vine, Nu va suflà din trâmbiţă, şi po-
porul nu se va ferì, Şi sabia venind, va
răpì pe *vre*-unul din ei; [e] Pentru fără-
delegea sa răpì-se-va acesta, Dar sân-
gele său îl voiu cere din mâna păzito-
rului. 7 [f] Şi tu, fiul omului! Eu te-am
pus păzitor preste casa lui Israel; As-
cultă deci cuvântul din gura mea, şi-i
deşteaptă din partea mea. 8 Când zic
celui nelegiuit: Nelegiuitule, vei murì;
Şi tu nu vei vorbì, ca să deştepţi pe cel
nelegiuit dela calea sa, Acest nelegiuit
murì-va pentru fărădelegea sa, Dar din
mâna ta voiu cere sângele său. 9 Iar
dacă tu vei deşteptà pe cel nelegiuit, ca
să se întoarcă dela calea sa, Şi el nu se
va întoarce dela calea sa, El va murì
pentru fărădelegea sa, Dar tu îţi vei
mântuì viaţa.

Bunătatea şi dreptatea lui Dumnezeu.

10 Deaceea tu, fiul omului, zi casei
lui Israel: Voi aşà vorbiţi *şi* ziceţi: „Dacă
fărădelegile noastre şi păcatele noastre
sunt asupra noastră, şi noi pentru [g] dân-
sele pierim, Atuncia [h] cum de mai trăim?“
11 Zi-le: Viu sunt, zice Domnul, Dum-
nezeul, [i] Nu mă plac în moartea celui
nelegiuit, Ci să se întoarcă cel nelegiuit
dela calea sa, şi să trăească; Întoarce-
ţi-vă, întoarceţi-vă dela căile voastre
cele rele! Căci [j] de ce să muriţi, casă a
lui Israel? 12 Deaceea tu, fiul omului,
zi fiilor poporului tău: [k] Dreptatea celui
drept nu-l va mântuì În ziua nelegiuirii
lui: Nici cel nelegiuit [l] nu va murì pen-
tru nelegiuirea sa În ziua, în care se va
întoarce dela ea; Nici cel drept nu va
trăì pentru *dreptatea* sa În ziua, în care
va păcătuì. 13 Când voiu zice celui
drept, Că va trăì, Şi el, [m] încrezându-se
în dreptatea sa, va face nedreptate;
Toată dreptatea lui nu se va *mai* aminti,
Ci va murì în nedreptatea, ce a făcut-o.
14 Şi [n] când voiu zice celui nelegiuit:
Vei murì: Dar el, întorcându-se dela
păcatul său, va face drept şi dreptate:
15 *Dacă* cel nelegiuit va [o] înapoià ama-
netul; Va [p] întoarce lucrul răpit; Va um-
blà în [q] aşezămintele vieţii, nefăcând ne-
dreptatea: El va trăì, nu va murì;
16 [r] Toate păcatele ce a făcut, nu i-se
vor *mai* amintì; A făcut drept şi drep-
tate; va trăì. 17 [s] Dar fiii poporului
tău zic: „Calea Domnului nu este
dreaptă:“ Dar calea lor nu este dreaptă.
18 [t] Când cel drept se va întoarce dela
dreptatea lui, Şi va face nedreptate, În
ea va murì. 19 Şi când cel nelegiuit
se va întoarce dela nelegiuirea sa, Şi va

Capul 33.
a Cap. 3. 11.
b Cap. 14. 17.
c Osea. 9. 8.
d Cap. 18. 13.
e Vers. 8.
f Cap. 3. 17, etc.
g Cap. 24. 23.
h Isa. 49. 14.
i 2 Pet. 3. 9.
j Cap. 18. 31.
k Cap. 3. 20.
l 2 Cron. 7. 14.
m Cap. 3. 20
n Cap. 3. 18, 19
o Cap. 18. 7.
p Luc. 19. 8.
q Lev. 18. 5.
r Cap. 18. 22.
s Vers. 20.
t Cap. 18. 26,27.

face drept și dreptate. În ele va trăì.
20 Dar voi ziceți: [u] „Calea Domnului nu
este dreaptă:" Casă a lui Israel, jude-
cà-vă-voiu pe fiecare după căile sale.

Știre despre dărâmarea Ierusalimului.

21 Și în anul al doisprezecelea [v] al
strămutării noastre, in *luna* a zecea, la
cinci ale lunei, a venit la mine [x] un scă-
pat din Ierusalim, zicând: [y] Cetatea este
bătută.

22 Și [z] mâna Domnului a fost asupra
mea seara, mai nainte de a veni scăpa-
tul acela, și mi-a deschis gura, înainte
de a veni *acela* la mine dimineața; și
[a] am deschis gura mea, și n'am mai tă-
cut. 23 Și a fost către mine cuvântul
Domnului, zicând: 24 Fiul omului,
[b] cei ce locuesc [c] ruinele acele, in pămân-
tul lui Israel, vorbesc și zic: [d] Abraam
numai unul a fost, și a moștenit *acel*
pământ, [e] dar noi *suntem* mulți, *cu atât*
mai mult datu-ni-s'a pământul spre
moștenire: 25 Deaceea zi-le: Așà zice
Domnul, Dumnezeul: [f] Voi mâncați
carne cu sânge, Și [g] ridicați ochii voștri
spre idolii voștri, și [h] vărsați sânge: Și
să moșteniți pământul *acela*! 26 Vă
încredeți în sabia voastră, Faceți urî-
ciuni, și [i] pângăriți fiecare pe femeia a-
proapelui său, Și să moșteniți pămân-
tul acela! 27 Vorbește astfel către ei:
Așà zice Domnul, Dumnezeul: Viu sunt!
[j] cei ce *șed* în ruini de sabie vor cădeà,
Și pe cel ce *șeade* in câmp, îl [k] voiu dà
fiarelor spre mâncare: Și cei ce *șed* în
întărituri și [l] în peșteri, vor murì de
ciumă. 28 [m] Căci voiu *face* pământul
vostru pustiu *și* deșert, Și [n] mândria pu-
terii lui va încetà; Și [o] munții lui Israel
vor rămâneà deșerți, fără să fie cine să
treacă prin *ei*. 29 Și vor cunoaște, că
eu *sunt* Domnul, Când voiu face pă-
mântul *vostru* pustiu și deșert, Pentru
toate urîciunile câte au făcut.

Predică nouă de mustrare.

30 Și tu, fiul omului! *Iată*, fiii popo-
rului tău vorbesc de tine, Pe la ziduri și
din pragurile caselor, Și [p] vorbesc unul
către altul, Și fiecare către fratele său,
zicând: Veniți, și auziți cuvântul, Ce a
ieșit dela Domnul: 31 Și [q] vin către
tine, cum vine poporul, Și poporul meu
[r] *stă* înaintea ta, Și ascultă cuvintele
tale, dar nu le fac: [s] Căci ei fac *din-*
tr'însele o cântare plăcută gurei lor, *Dar*
[t] inima lor umblă după câștig nedrept.
32 Și iată, tu *ești* pentru dânșii ca o cân-
tare plăcută A unui *om* cu voce frumoasă,
Sau care cântă frumos din instrumente:
Căci ei ascultă cuvintele tale, dar nu le
fac. 33 Dar când va veni *știrea* (și *iată*,
se apropie), Atuncia vor cunoaste, că a
fost un profet în mijlocul lor.

Prorocire împotriva păstorilor necredincioși.

34 Fost-a către mine cuvântul Dom-
nului, zicând: 2 Fiul omului, pro-
fețeste împrotriva [a] păstorilor lui Israel,
profețeste, și zi-le: Așà zice Domnul,
Dumnezeul păstorilor: [b] Vai de păstorii
lui Israel, ce se păstoresc pe sine înșiși!
Au păstorii nu trebue să păstorească
turmele? 3 [c] Voi mâncați grăsimea, și
vă îmbrăcați cu lâna, [d] Junghiați *oile*
cele ingrășate, *dar* pe turmă n'o păsto-
riți: 4 [e] Pe cele slabe nu le întăriți,
Și pe cele bolnave nu le vindecați, Pe
cele *cu picioarele* frânte nu le legați, Pe
cele fugărite nu le întoarceți, Și nici nu
[f] căutați pe cele rătăcite; Ci le stăpâniți
cu [g] silă și cu asprime. 5 [h] Și ele se
[i] împrăștie, căci *n'au* păstor; [j] Și ajung
de mâncare tuturor fiarelor câmpului,
și se împrăștie. 6 Oile mele rătăcesc
pe toți munții și pe tot dealul înalt; Da,
pe toată fața pământului s'au îm-
prăștiat oile mele, Și nu *este* cine să
întrebe *de dânsele* și să *le* caute. 7 De-
aceea ascultați, păstorilor, cuvântul Dom-
nului; 8 Viu sunt, zice Domnul, Dum-
nezeul: Cu adevărat, fiindcă oile mele
au ajuns de pradă, Și turma mea [k] a
ajuns de mâncare tutulor fiarelor câm-

u Vers. 17.
v Cap. 1. 2.
x Cap. 24. 26.
y 2 Reg. 25. 4.
z Cap. 1. 3.
a Cap. 24. 27.
b Cap. 34 2.
c Vers. 27.
d Isa. 51. 2.
e Mic. 3. 11.
f Fac. 9. 4.
g Cap. 18. 6.
h Cap. 22. 6, 9.
i Cap. 18. 6.
j Vers. 24.
k Cap. 39. 4
l Judc. 6. 2.
m Ier. 44. 2,6,22.
n Cap. 7. 24.
o Cap. 6. 2, 3, 6.
p Isa. 29. 13.
q Cap. 14. 1.
r Cap. 8. 1.
s Ps. 78. 36, 37.
t Mat. 13. 22.
—
Capul 34.
a Cap. 33 24.
b Ier. 23. 1.
c Isa. 56. 11.
d Cap. 33.25,26.
e Vers. 16.
f Luc. 15. 4.
g 1 Pet. 5. 3.
h Cap. 33 21.28.
i 1 Reg. 22. 17.
j Isa. 56. 9.
k Vers. 5 6.

pului. Fiindcă n'au păstor, și păstorii
mei nu caută oile mele; [l]Ci păstorii
numai pe sine se păstoresc, dar oile
mele nu le păstoresc: 9 Deaceea as-
cultați, păstorilor, cuvântul Domnului:
10 Așà zice Domnul, Dumnezeul: Iată,
eu *sunt* împotriva păstorilor! Și[m] voiu
cere oile mele din mânile lor, Și-i voiu
face să înceteze de a *mai* păstorì oile
mele; Și nu se vor mai [n]păstorì păstorii
pe sine înșiși; Căci eu voiu mântuì din
gura lor oile mele, Și nu le vor *mai* fi
de mâncare.

Domnul însuși vreà să pască oile sale și să le povățuească.

11 Căci așà zice Domnul, Dumnezeul:
Iată, eu voiu cercetà de oile mele, și le
voiu căutà; 12 Ca păstorul, care, fiind
în mijlocul turmei sale, Caută oile sale
cele împrăștiate: Așà voiu căutà oile
mele, Și le voiu mântuì din toate locu-
rile, În care s'au împrăștiat, în ziua
[o]*plină* de nouri și întunecoasă. 13 [p]Le
voiu scoate dintre popoare, Le voiu adunà
dintre țări, Și le voiu aduce in pămân-
tul lor; Și le voiu păstorì pe munții lui
Israel, În văi și în toate locurile locuite
ale pământului *lor.* 14 [q]Le voiu păs-
torì în pășune bună, Și stâna lor va fi
pe munții înălțimei lui Israel; [r]Acolo
se vor odihnì în staul bun, Și vor fi
păstorite *în* pășuni grase, în munții lui
Israel. 15 Eu voiu păstorì oile mele,
și le voiu face să se odihnească, Zice
Domnul, Dumnezeul. 16 [s]Voiu căutà
cele rătăcite, Voiu întoarce pe cele fugă-
rite, Voiu legà pre cele *cu picioarele*
frânte, Și voiu întărì pre cele slabe;
Voiu nimicì pe [t]cele grase *și* tari; *Dar*
pre *celelalte* le voiu [u]păstorì cu dreptate.
17 Și voi, turma mea, așà zice Domnul,
Dumnezeul: [v]Iată, eu voiu judecà între
oaie și oaie, între berbeci și țapi. 18 *Au*
pentru voi puțin lucru *este,* că pășunați
pășunea cea bună, Iar rămășița pășunei
voastre o călcați în picioare? Și că beți
apă curată, Iar pe cealaltă o turburați
cu picioarele voastre, 19 Așà că oile
mele pășunează cele călcate de picioa-
rele voastre, Și beau cele turburate de
picioarele voastre! 20 Deaceea așà
zice Domnul, Dumnezeul, de dânsele;
[x]Iată, eu voiu judecà între oaia cea
grasă și oaia cea slabă. 21 Pentrucă
împingeți din coaste și din umeri, Și
impingeți cu coarnele voastre pe toate
oile cele slabe, Până ce le goniți afară;
22 Deaceea eu voiu mântuì oile mele,
și nu vor mai fi de pradă; Și [y]voiu ju-
decà între oaie și oaie.

Făgăduința unicului adevăratului păstor din casa lui David.

23 Și le voiu ridicà [z]păstor, care le
va paște, [a]Pe servul meu David: El le
va paște, și le va fi păstor. 24 [b]Eu,
Domnul, le voiu fi Dumnezeu, Și servul
meu David va fi [c]domn in mijlocul lor;
Eu, Domnul, am vorbit. 25 [d]Voiu în-
cheià cu dânsele legământ de pace: Și
[e]voiu face să înceteze depe pământ fia-
rele celerele: [f]În siguranță vor locuì *chiar*
și în pustiu, și vor dormì în păduri.
26 Voiu face pe acestea și imprejuri-
mile [g]colinei mele [h]binecuvântare, Și
voiu [i]face să cadă ploaia la timp; [j]Ploaia
binecuvântării va fi. 27 [k]Arborele
câmpului își va dà fructul său, Și pă-
mântul își va dà venitul său, Și vor fi
siguri în pământul lor: Și vor cunoaște,
că eu *sunt* Domnul, Când voiu [l]sfărâmà
legăturile jugului lor, Și-i voiu scăpà
din mânile celor ce[m] s'au servit de dânșii.
28 Nu vor mai fi de pradă popoarelor,
Și fiarele pământului nu-i vor *mai*
mâncà: Ci vor locuì în siguranță, și nu
va fi cine să-*i* spăimânte. 29 Și le voiu ri-
dicà o odraslă cu renume, Și nu vor mai
fi răpiți de foame în țară, Și nu vor mai
purtà rușinea popoarelor: 30 Și vor
cunoaște, că eu Domnul, Dumnezeul lor,
sunt cu dânșii, Și *că* ei, casa lui Israel,
sunt poporul meu, Zice Domnul, Dum-
nezeul. 31 Și voi, oile mele, oile pă-
șunei mele, voi oameni *sunteți,* Și eu

[l] Vers. 2, 10. [m] Cap. 3. 18. [n] Vers. 2, 8. [o] Cap. 30. 3. [p] Isa. 65. 9, 10. [q] Ps. 23. 2. [r] Ier. 33. 12. [s] Luc. 5. 32. [t] Isa. 10. 16. [u] Ier. 10. 24. [v] Mat. 25. 32,33. [x] Vers. 17. [y] Vers. 17. [z] 1 Pet. 2. 25. [a] Ier. 30. 9. [b] Esod. 29. 45. [c] Cap. 37. 22. [d] Cap. 37. 26. [e] Osea. 2. 18. [f] Ier. 23. 6. [g] Isa. 56. 7. [h] Fac. 12. 2. [i] Lev 26. 4. [j] Ps. 68. 9. [k] Lev 26. 4. [l] Lev. 26. 13. [m] Ier. 25. 14.

sunt Dumnezeul vostru. zice Domnul.
Dumnezeul.

Nimicirea Edomului, inamicul lui Israel.

35 Fost-a către mine cuvântul Dom-
nului. zicând: 2 Fiul omului. [a] în-
dreaptă-ţi faţa către [b] muntele Seir. şi
[c] profeţeste împotrivă-i. 3 Şi-i zi: Aşà
zice Domnul. Dumnezeul: Iată. munte
al Seirului, eu *sunt* împotrivă-ţi. Şi [d] voiu
întinde mâna mea asupră-ţi. Şi te voiu
face pustiu şi deşert. 4 [e] Cetăţile tale
în ruine le voiu preface. şi vei fi pustiu.
Şi vei cunoaşte. că eu *sunt* Domnul!
5 [f] Pentrucă din vechiu ai purtat ură.
Şi ai dat sabiei pe fiii lui Israel în tim-
pul nenorocirii lui. [g] Când fărădelegea
lui a ajuns la culme: 6 Deaceea viu
sunt, zice Domnul. Dumnezeul. Te voiu
preface într'*un lac de* sânge. şi sângele
te va urmărì: [h] Fiindcă n'ai urît *vărsarea
de* sânge, deaceea sângele te va gonì.
7 Şi voiu preface muntele Seir în pustiu
şi deşert; Voiu stârpì dintr'însul *şi* [i] pe
cel ce duce şi pe cel ce se întoarce.
8 [j] Şi voiu umpleà munţii lui de ucişii
lui; Şi vor cădeà cei ucişi de sabie În
munţii tăi. în văile tale şi în toate râurile
tale. 9 [k] Te voiu preface într'un deşert
vecinic, şi cetăţile tale nu se vor mai
locuì; [l] Şi veţi cunoaşte, că eu *sunt*
Domnul. 10 Pentru că ai zis: Ale mele
vor fi cele două popoare şi cele două
ţări, Şi noi le vom [m] moştenì. Deşi [n] Dom-
nul erà acolo: 11 Deaceea viu sunt.
zice Domnul, Dumnezeul, Mă voiu purtà
cu tine [o] după mânia ta şi după gelozia
ta, Cu care te-ai purtat din ură către ei;
Şi mă voiu face lor cunoscut, când te
voiu judecà; 12 [p] Şi vei cunoaşte, că
eu, Domnul, am auzit toate blestemele,
Ce le-ai spus asupra munţilor lui Israel.
zicând: „Ajuns-au pustii. datu-ni-s'au
spre mâncare.“ 13 Şi [q] cu gurile voas-
tre v'aţi fălit asupră-mi, Şi aţi înmulţit
cuvintele voastre asupra mea; eu *le*-am
auzit. 14 Aşà zice Domnul. Dumne-
zeul: [r] Când tot pământul se va bucurà.
atuncia pe tine te voiu preface în pustiu.
15 [s] Cum te-ai bucurat de moştenirea
casei lui Israel. Fiindcă ea se pustiise:
Aşà-ţi voiu face ţie: Vei ajunge pustiu.
munte al Seirului şi tot Edomul. da.
tot: Şi vor cunoaşte. ca eu *sunt* Domnul.

Mântuirea Israelului.

36 Şi tu. fiul omului. profeţeşte [a] mun-
ţilor lui Israel: Munţi ai lui Israel.
ascultaţi cuvântul Domnului! 2 Aşà zice
Domnul. Dumnezeul: Pentrucă [b] ina-
micul a zis de voi: Ha. ha! [c] până şi
înălţimile cele vecinice au ajuns [d] moşte-
nire nouă: 3 Deaceea profeţeşte. şi zi:
Aşà zice Domnul. Dumnezeul: Fiindcă.
da. fiindcă v'au prefăcut în deşert. şi
v'au înghiţit cei din jurul vostru. Ca să
ajungeţi moştenirea celorlalte popoare.
[e] Şi v'aţi făcut de batjocură limbei. Şi
de ocară popoarelor: 4 Deaceea munţi
ai lui Israel. ascultaţi cuvântul Domnu-
lui. Dumnezeului; Aşà zice Domnul.
Dumnezeul. munţilor şi dealurilor. Râu-
rilor şi văilor. Ruinelor pustiite şi cetă-
ţilor părăsite, Cari [f] au ajuns de pradă
şi [g] de batjocură Celorlalte popoare de
prin prejur; 5 *Da.* deaceea aşà zice
Domnul. Dumnezeul; [h] Cu adevărat. în
focul geloziei mele am vorbit De cele-
lalte popoare şi de tot Edomul, [i] Care
şi-au însuşit pământul meu. Cu toată bu-
curia inimei *lor*, *Şi* cu dispreţul sufletu-
lui, ca să-l deà prăzii: 6 Deaceea pro-
feţeşte de pământul lui Israel, Şi spune
munţilor şi dealurilor, Râurilor şi văilor:
Aşà zice Domnul, Dumnezeul: Iată, în
gelozia mea şi în mânia mea am vorbit:
Pentrucă aţi [j] purtat ocara popoarelor.
7 Deaceea aşà zice Domnul. Dumnezeul:
Eu am [k] ridicat mâna mea. *Jurându-mă*.
că popoarele din jurul vostru vor purtà
ruşinea lor. 8 Dar voi. munţi ai lui
Israel. veţi dà crengi. Şi veţi purtà frupte
pentru poporul meu Israel; Căci vor venì
curând. 9 Căci iată, eu sunt pentru voi.
şi mă voiu întoarce spre voi. Şi veţi fi
lucraţi şi semănaţi. 10 Şi voiu înmulţi

Capul 35.
a Cap. 6. 2.
b Deut. 2. 5.
c Ier. 49. 7 8.
d Cap. 6. 14.
e Vers 9.
f Obad. 10.
g Ps. 137. 7.
h Ps. 109. 17.
i Judc. 5. 6
j Cap. 31. 12.
k Ier. 49. 17 18.
l Cap. 6. 7.
m Ps. 83. 4. 12.
n Ps. 48. 1, 3.
o Mat. 7. 2
p Ps. 9 16.
q 1 Sam. 2. 3.
r Isa. 65. 13 14.
s Obad. 12 15.

Capul 36.
a Cap. 6 2, 3.
b Cap. 25. 4.
c Deut. 32. 13.
d Cap. 35. 10
e Deut. 28. 37.
f Cap. 34. 28.
g Ps. 79. 4.
h Deut. 4. 24.
i Cap. 35.10,12.
j Ps. 123. 3, 4.
k Cap. 20. 5.

oamenii în voi. Pe toată casa lui Israel,
da, pe toată; Și cetățile se vor locuì, și
[l]ruinele se vor rezidì. 11 [m]Voiu îm-
mulțì în voi oamenii și vitele, Și se vor
immulțì, *și* vor aduce fruct; Vă voiu
face să fiți locuiți ca mai nainte. Și *vă*
voiu face bine mai mult decât la înce-
putul vostru: [n]Și veți cunoaște, ca eu sunt
Domnul. 12 Da, voiu face ca să umble
în voi oameni, *anume* poporul meu Is-
rael; [o]Și vă vor stăpânì, și le veți fi de
moștenire, Și de acum nu-i veți mai
[p]lipsì *de popor*. 13 Așà zice Domnul,
Dumnezeul: Pentrucă v'au zis: [q]Tu
ești un pământ, care mănânci pe oameni,
și stârpești popoarele tale; 14 Deaceea
nu vei mai mâncà oameni, Nici vei mai
stârpì popoarele, zice Domnul, Dumne-
zeul: Și nu voiu mai face să audă în
tine defaima popoarelor, 15 Și [r]nu
vei mai purtà ocara popoarelor, Și nu
vei mai face sterpe pe popoarele tale,
zice Domnul, Dumnezeul.

Făgăduința unei inimi noui.

16 Și a fost către mine cuvântul Dom-
nului, zicând: 17 Fiul omului, când
casa lui Israel a locuit în pământul lor,
[s]ei au pângărit-o prin urmările lor și
prin faptele lor; Urmarea lor erà înain-
tea mea ca [t]necurățenia lunară a unei
femei necurate; 18 Deaceea am vărsat
asupră-le mânia mea. Pentru sângele, ce
au vărsat pe pământ. [u]Pentru idolii lor,
cu cari l-au pângărit; 19 I-am [v]risi-
pit între popoare, Și au fost împrăștiați
prin țări: I-am judecat [x]după urmările
lor și după faptele lor. 20 Și ajungând
la popoarele, în mijlocul cărora au venit,
Au [y]pângărit numele meu cel sfânt; Căci
se ziceà de dânșii, „Acestia *sunt* poporul
Domnului, care au ieșit din pământul
său.“ 21 Dar m'am îndurat [z]de nu-
mele meu cel sfânt, pe care l-a pângărit
casa lui Israel între popoarele, în mij-
locul cărora au venit. 22 Deaceea zi
casei lui Israel: Așà zice Domnul, Dum-
nezeul: Nu pentru voi, casă a lui Israel,
fac *aceasta*. [a]Ci pentru numele meu cel
sfânt, pe care l-ați pângărit între po-
poarele, în mijlocul cărora ați venit.
23 Căci voiu sfinți numele meu cel mare,
care s'a pângărit între popoare, Pe care
l-ați pângărit în mijlocul lor: Și vor
cunoaște popoarele, că eu *sunt* Domnul,
Zice Domnul, Dumnezeul, Când mă voiu
[b]sfințì între voi înaintea ochilor lor.
24 Căci [c]vă voiu luà dintre popoare, Și
voiu adunà din toate țările, Și vă voiu
aduce în pământul vostru. 25 [d]Și voiu
stropì preste voi apa curată, și veți fi
curați; [e]Vă voiu curățì de toate necu-
rățeniile voastre Și de toți idolii voștri:
26 [f]Vă voiu dà o inimă nouă, Și voiu
pune în voi un spirit nou; Voiu depărtà
din corpul vostru inima cea de peatră,
Și vă voiu dà inimă de carne: 27 Voiu
pune în voi [g]spiritul meu, Și voiu
face să umblați în așezămintele mele,
Să păziți judecățile mele, și să *le*
faceți. 28 [h]Și veți locuì în pământul,
pe care l-am dat părinților voștri,
[i]Și-mi veți fi popor, și eu vă voiu fi
Dumnezeu. 29 Și [j]vă voiu mântuì de
toate necurățeniile voastre; [k]Voiu chemà
grâul, și-l voiu immulți, Și [l]nu voiu mai
aduce asupră-vă foamete. 30 [m]Și voiu
immulțì fructul arborilor și venitul câm-
pului, Ca să nu mai purtați între popoare
ocara foametei. 31 Atuncia [n]vă voiu
aduce aminte de urmările voastre cele
rele, Și de faptele voastre cele rele, Și
[o]veți fi desgustați de voi înșivă Pentru
fărădelegile voastre și pentru urîciunile
voastre. 32 [p]Nu pentru voi voiu face
aceasta, zice Domnul, Dumnezeul, Știut
să vă fie; Rușinați-vă și roșiți pentru
urmările voastre, casă a lui Israel!

Făgăduința unei țări binecuvântate.

33 Așà zice Domnul, Dumnezeul: În
ziua, în care vă voiu curățì de toate fără-
delegile voastre, *Atuncia* voiu face și
cetățile să fie locuite, [q]Și ruinele să se
rezidească. 34 Și pământul cel deșert
se va lucrà, De unde erà pustiu în ochii

[l] Isa. 58. 12
[m] Ier. 31. 27.
[n] Cap. 35. 9.
[o] Obad. 17 etc.
[p] Ier. 15. 7.
[q] Num. 13. 32.
[r] Cap. 34 29.
[s] Lev. 18. 25, 27 28.
[t] Lev. 15. 19, etc.
[u] Cap 16. 36,38.
[v] Cap. 22. 15.
[x] Cap. 7. 3.
[y] Isa. 52. 5.
[z] Cap. 20. 9 14.
[a] Ps. 106. 8.
[b] Cap. 20. 41.
[c] Cap. 34. 13.
[d] Isa. 52. 15.
[e] Ier. 33. 8.
[f] Ier. 32. 39.
[g] Cap. 11. 19.
[h] Cap. 28. 25.
[i] Ier. 30. 22.
[j] Mat. 1. 21.
[k] Ps. 105. 16.
[l] Cap. 34. 29.
[m] Cap. 34. 27.
[n] Cap. 16 61,63.
[o] Lev. 26. 39.
[p] Deut. 9. 5.
[q] Vers. 10.

a tot trecătorul. 35 Şi vor zice: Pă-
mântul acesta, care a fost pustiu, [r]a-
juns-a ca grădina Edenului. Şi cetăţile
cele ruinate, pustiite şi surpate *S'au*
întărit, *şi* s'au locuit. 36 Şi popoarele,
care vor rămâneà în juru-vă, vor cu-
noaşte, Că eu Domnul am zidit cele
surpate *şi* am sădit cele pustiite: Eu
Domnul am vorbit, şi voiu face. 37 Aşà
zice Domnul, Dumnezeul: Şi încă *va*
trebuì să fiu căutat de casa lui Israel,
spre a le face *aceasta*: Îi voiu înmulţì
în oameni, ca pe turma: 38 Ca turma
cea sfântă, ca turma Ierusalimului în
sărbătorile lui, Aşà cetăţile cele pustiite
vor ajunge pline de turme de oameni:
Şi vor cunoaşte, că eu *sunt* Domnul.

Învierea lui Israel.

37 Fost-a asupră-mi [a] mâna Domnu-
lui, şi m'a scos Domnul [b] în duh
şi m'a pus în mijlocul unei văi, plină de
oase, 2 Şi m'a făcut să trec pe lângă
dânsele de jur împrejur; şi iată, ele
multe foarte *erau* pe faţa văii, şi iată,
erau uscate foarte.
3 Şi zisu-mi-a: Fiul omului, au pu-
teà-vor învià oasele acestea? şi am răs-
puns: Doamne, Doamne, [c] tu ştii.
4 Şi zisu-mi-a: Profeţeşte oaselor a-
cestora, şi le zi: Oase uscate, ascultaţi
cuvântul Domnului! 5 Aşà zice Dom-
nul, Dumnezeul, oaselor acestora: Iată,
eu voiu [d] face să între în voi suflare, şi
veţi învià: 6 Şi înşirà-voiu vinele pe
voi, şi voiu face să crească carne pe voi,
şi vă voiu acoperì cu piele, şi voiu pune
în voi suflare, şi veţi învià: [e] şi veţi cu-
noaşte că eu *sunt* Domnul.
7 Şi am profeţit, cum mi s'a porun-
cit: şi când am profeţit, s'a făcut un
vuet, şi iată un foşnet, şi oasele s'au
împreunat la loc, os la os. 8 Şi am vă-
zut, şi iată, vine şi carne au crescut pe
dânsele, şi pielea le-a acoperit deasupra:
dar suflarea nu *erà* într'însele.
9 Şi zisu-mi-a: Profeţeşte suflării,
profeţeşte, fiul omului, şi zi suflării:
Aşà zice Domnul, Dumnezeul: [f] Suflare,
vino din cele patru vânturi, şi suflă asu-
pra acestor morţi, ca să învie.
10 Deci am profeţit cum mi-s'a po-
runcit, [g] şi suflarea a intrat într'înşii; şi
au înviat, şi au stătut pe picioarele lor,
o oaste mare foarte, foarte.
11 Şi zisu-mi-a: Fiul omului, aceste
oase sunt toată casa lui Israel; iată, ei
zic: [h] Oasele noastre s'au uscat, şi spe-
ranţa noastră s'a nimicit; noi suntem
pierduţi. 12 Deaceea profeţeşte, şi le
zi: Aşà zice Domnul, Dumnezeul: Iată,
[i] poporule al meu, eu voiu deschide
mormintele voastre, Şi vă voiu scoate
din mormintele voastre. Şi vă voiu [j] a-
duce în pământul lui Israel. 13 Şi veţi
cunoaşte, că eu *sunt* Domnul, Când, po-
porule al meu, voiu deschide mormin-
tele voastre; Şi vă voiu scoate din mor-
mintele voastre; 14 Când [k] voiu pune
suflarea mea în voi, ca să înviaţi, Şi vă
voiu aşezà în pământul vostru: Atuncia
veţi cunoaşte, că eu Domnul am vorbit
şi am făcut, Zice Domnul.

Restabilirea şi readunarea Israelului.

15 Şi a *mai* fost către mine cuvântul
Domnului, zicând: 16 Şi tu, fiul omu-
lui, [l] ia-ţi un toeag, şi scrie pe dânsul:
„Pentru Iuda şi pentru [m] fiii lui Israel,
soţii săi." apoi ia-ţi un alt toeag şi scrie
pe dânsul: „Pentru Iosif (toeagul lui
Efraim) şi *pentru* toată casa lui Israel,
soţii săi." 17 Şi [n] împreunează-le unul
cu altul într'un toeag, ca să fie *numai*
unul în mâna ta.
18 Şi când fiii poporului tău te vor
întrebà, zicând: [o] Au nu ne vei spune
ce *înseamnă* acestea? 19 [p] Răspunde-le:
Aşà zice Domnul, Dumnezeul: Iată, eu
voiu luà [q] toeagul lui Iosif, ce *se află* în
mâna lui Efraim, şi a seminţiilor lui Is-
rael, soţii săi, şi-l voiu pune preste dân-
sul, *adecă*, preste toeagul lui Iuda, şi
voiu face dintr'înşii un toeag, şi vor fi
unul în mâna mea. 20 Şi toegele, pe
care tu ai scris, vor fi [r] înaintea ochilor

r Ioel. 2. 3. —
Capul 37. a Cap. 1. 3. b Cap. 3. 14.
c 2 Cor. 1. 9. d Ps. 104. 30. e Cap. 6. 7.
f Ps. 104. 30. g Apoc. 11. 11. h Ps. 141. 7.
i Isa. 26. 19. j Cap. 36. 24. k Cap. 36. 27.
l Num. 17. 2. m 2 Cron. 11. 12, 13, 16.
n Vers. 22, 24. o Cap. 12. 9. p Zech. 10. 6.
q Vers. 16, 17. r Cap. 12. 3.

lor în mâna ta. 21 Și le zi: Așà zice
Domnul, Dumnezeul: Iată, [s]eu voiu luà
pe fiii lui Israel Dintre popoarele, unde
s'au dus; Îi voiu adunà din toate păr-
țile, Și-i voiu aduce în pământul lor;
22 Și [t]voiu face din ei un singur po-
por în țară, în munții lui Israel; Și [u]un
singur rege va domnì preste dânșii toți:
Nu vor mai fi două popoare, Nici nu
vor mai fi despărțiți în două regate;
23 [v]Și nu se vor mai spurcà cu idolii
lor, Nici cu urîciunile lor, Nici cu toate
fărădelegile lor; Ci-i [x]voiu scoate din
toate locuințele lor, în care au păcătuit,
Și-i voiu curățì; Ei îmi vor fi popor, și
eu le voiu fi Dumnezeu; 24 Și [y]David,
servul meu, *va fi* rege preste dânșii; Și
[z]va fi pentru dânșii toți un păstor;
[a]Vor umblà în judecățile mele, Vor
păzì așezămintele mele, și le vor face;
25 [b]Și vor locuì în pământul, pe care
l-am dat servului meu Iacob, Unde au
locuit părinții voștri; Vor locuì într'în-
sul, Ei, fiii lor și fiii fiilor lor, [c]în veci:
Și David, [d]servul meu, le *va fi* domn în
veci. 26 Și voiu încheià cu dânșii [e]le-
gământ de pace. Legământ vecinic va
fi cu ei; Și-i voiu așezà, și-i voiu [f] în-
mulțì; Și voiu pune [g]templul meu în
mijlocul lor în veci. 27 Și [h]locașul meu
va fi în mijlocul lor: Și eu le voiu fi
Dumnezeu, și ei îmi vor fi popor. 28 Și
vor cunoaște popoarele, că eu Domnul
sunt cel ce sfințesc pe Israel, Când
templul meu va fi în mijlocul lor în veci.

Prorocire despre năvălirea lui Gog în țara lui Israel și despre sfărâmarea sa.

38 Fost-a către mine cuvântul Dom-
nului, zicând: 2 [a]Fiul omului,
[b]îndreaptă-ți fața către [c]Gog, *din* pă-
mântul lui Magog, *și* domn preste Roș,
[d]Meșec și Tubal; profețește împotrivă-i:
3 Și zi: Așà zice Domnul, Dumnezeul:
Iată, eu *sunt* împotriva ta, o Goge, Dom-
nul Roșului, al Meșecului și al Tubalu-
lui! 4 [e]Te voiu ademenì, Și voiu pune
cârlige în fălcile tale, și te voiu scoate
pe tine Și pe toată oastea ta, cai și că-
lăreți, [f]Toți frumos îmbrăcați, Adună-
tură mare, *înarmată cu* scuturi și *cu*
paveze, Care toți mănuesc sabia; 5 Cu
dânșii pe Persia, Etiopia și Libia, Toți
înarmați cu scuturi și *cu* coifuri: 6 [g]Go-
merul și toate cetele lui, Pe casa [h]To-
garmei din fundul mează-nopții, și toate
cetele sale, *Și* pe *alte* popoare cu tine:
7 [i]Fii gata și pregătește-te, Tu și toată
mulțimea adunată la tine, Și le fii con-
ducător! 8 [j]După multe zile [k]vei fi
așezat conducător; În anii cei depe urmă
vei năvălì în pământul celor scăpați de
sabie, [l]Și adunați dintre multe popoare,
În [m]munții lui Israel, care au fost deșerți
îndelung; Dar care *acum* sunt scoși
dintre popoare, Și [n]locuesc toți în sigu-
ranță.

9 Te vei suì și vei năvălì, [o]ca o fur-
tună; Vei sămănà [p]cu un nour ce a-
copere pământul, Tu, toate cetele tale,
și *alte* popoare multe cu tine. 10 Așà
zice Domnul, Dumnezeul: În ziua aceea
multe lucruri îți vor venì în minte, Și pla-
nuri rele vei uneltì: 11 Și vei zice:
Suì-mă-voiu în pământul cetăților des-
chise; [q]Năvălì-voiu asupra celor lini-
știți, *asupra* [r]celor ce locuesc în sigu-
ranță, *Asupra* tuturor celor ce locuesc
în cetăți deschise, și care n'au nici ză-
voare, nici porți; 12 Ca să iei jafuri și
să faci prădăciuni, Ca să pui mâna ta
pe [s]deșerturile *astăzi* locuite, [t]Și pe po-
porul *acum* adunat dintre popoare, Câș-
tigându-și vite și bunuri, locuind pe
locurile înalte din țară. 13 [u]Șeba, [v]De-
danul și negutătorii [x]Tarșișului, Și toți
[y]leii lor cei tânări îți vor zice: Au doară
venit-ai să faci jafuri? Adunat-ai mul-
țimea ta ca să jăfuești? Ca să răpești
argint și aur, Ca să iei vite și bunuri,
ca să faci pradă mare? 14 Deaceea,
fiul omului, profețește, și zi lui Gog:
Așà zice Domnul, Dumnezeul: [z]În ziua

s Cap. 36. 24.
t Isa. 11. 13.
u Ioan. 10. 16.
v Cap. 36, 25.
x Cap. 36. 25.
y Osea. 3. 5.
z Ioan. 10. 16.
a Cap. 36. 27.
b Cap. 36. 28.
c Isa. 60. 21.
d Ioan 12. 34.
e Ps. 89. 3.
f Cap. 6. 10, 37.
g 2 Cor. 6. 16.
h Ioan 1. 14.

Capul 38.
a Cap. 39. 1.
b Cap. 35. 2, 3.
c Apoc. 20. 8.
d Cap. 32. 26.
e 2 Reg. 19. 28.
f Cap. 23. 12.
g Fac. 10. 2.
h Cap. 27. 14.
i Isa. 8. 9, 10.
j Fac. 49. 1.
k Isa. 29. 6.
l Vers. 12.
m Cap. 36. 1, 4, 8.
n Ier. 23. 6.
o Isa. 28. 2.
p Ier. 4. 13.
q Ier. 49. 31.
r Vers. 8.
s Cap. 36. 34, 35.
t Vers. 8.
u Cap. 27 22, 23.
v Cap. 27, 15, 20.
x Cap. 27. 12.
y Cap. 19. 3, 5.
z Isa. 4. 1.

aceea, când poporul meu Israel [a] va locuì
în siguranță. Tu vei aflà aceasta.
15 [b] Și vei venì din locul tău din fun-
dul mează-nopții, Tu [c] și popoare multe
cu tine, toți călărind pe cai, Adunătură
mare și oaste puternică; 16 [d] Te vei
suì asupra poporului meu Israel, ca un
nor, Acoperind pământul: [e] În zilele cele
din urmă se va întâmplà *aceasta;* Că te
voiu aduce asupra pământului meu, [f] Ca
să mă cunoască popoarele, când mă voiu
sfinți prin tine, O Goge, înaintea lor.
17 Așà zice Domnul, Dumnezeul: Au nu
ești tu acela, de care am vorbit în zilele
de mai nainte, Prin servii mei, profeții
lui Israel, Cari au profețit în zilele acelea
ani *mulți,* Că te voiu aduce asupră-le?
18 Și în ziua aceea, în ziua, *In care* Gog
va năvălì asupra pământului lui Israel,
zice Domnul, Dumnezeul. Mânia mea se
va suì în nările mele. 19 Căci [g] în ge-
lozia mea, [h] în mânia mea cea înfocată,
am vorbit: [i] Cu adevărat în ziua aceea
va fi un cutremur mare în pământul lui
Israel. 20 [j] Peștii mării și păserile ce-
rului, Și fiarele câmpului, și toate târâ-
toarile, ce se târăsc pe pământ, Și toți
oamenii depe fața pământului, Se vor
cutremurà înaintea mea; Și [k] munții se
vor prăbușì, Stâncele se vor surpà, Și
tot zidul va cădea la pământ. 21 Și
voiu [l] chemà asupră-i [m] sabie În toți
munții mei, zice Domnul, Dumnezeul:
[n] Sabia a tot omul va fi *îndreptată* asupra
fratelui său. 22 Și [o] mă voiu judecà cu
dânsul prin ciumă și sânge: Și voiu plouà
asupră-i, asupra cetelor sale, Și asupra
popoarelor celor multe ce *sunt* cu dânsul,
O ploaie înundătoare cu grindină de
peatră, cu foc și cu pucioasă. 23 Așà
mă voiu mărì, și mă voiu sfințì, Și mă
voiu face cunoscut de popoare multe:
Și vor cunoaște, că eu *sunt* Domnul.

Urmare despre prorocirea sfărâmării lui Gog.

39 Și [a] tu, fiul omului, profețește îm-
potriva lui Gog, și zi: Așà zice
Domnul, Dumnezeul: Iată, eu *sunt* îm-
potrivă-ți, Goge, Domn al Roșului, al
Meșecului și al Tubalului! 2 Te voiu
ademenì, și te voiu trage, [b] Te voiu suì
din fundul mează-nopții, Și te voiu aduce
în munții lui Israel; 3 Voiu lovì arcul
tău din stânga ta, Și voiu face să
cadă săgețile tale din dreapta ta. 4 Vei
cădeà în munții lui Israel, [c] Tu, toate
cetele tale, și popoarele care *vor fi*
cu tine; [d] Te voiu dà paserilor răpitoare
de tot felul, Și fiarelor câmpului, spre
mâncare; 5 Cădeà-vei în câmp; Căci
eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeul.
6 [e] Și voiu trimite foc asupra Magogului,
Și asupra celor ce locuesc în siguranță
lângă [f] țărmuri; Și vor cunoaște, că eu
sunt Domnul. 7 [g] Și voiu face cunoscut
numele meu cel sfânt în mijlocul popo-
rului meu Israel: Și nu-*i* voiu mai *lăsà*
să [h] pângărească numele meu cel sfânt; [i] Și
vor cunoaște popoarele, că eu *sunt* Dom-
nul, Sfântul lui Israel. 8 [j] Iată, *aceasta*
va fi, și se va face, zice Domnul, Dum-
nezeul; *Fi-va* aceasta în ziua, [k] de care
am vorbit. 9 Și cei ce locuesc cetățile
lui Israel vor ieșì, Vor pune în foc și vor
arde armele, Pavezele și scuturile, Ar-
curile și săgețile, dardele și lăncile;
Șeapte ani vor hrănì focul cu dânsele.
10 Nu vor luà lemne din câmp, Și nici
le vor tăià din păduri; Căci vor hrănì focul
cu armele *acestea.* [l] Și vor prădà pe cei
ce i-au prădat, Și vor despoià pe cei ce
i-au despoiat, Zice Domnul, Dumnezeul.
11 Și în ziua aceea voiu dà lui Gog loc
de îmmormântare acolo în Israel, *în* va-
lea *prin care* se trece spre răsăritul mă-
rii, și va împiedecà pe trecători; și acolo
vor îmmormântà pe Gog și pe toată mul-
țimea lui, și *o* vor numì: Valea lui Amon-
Gog *(mulțimea lui Gog).* 12 Și casa
lui Israel șeapte luni îi va îmmormântà,
[m] ca să curețe pământul. 13 Da, toți
locuitorii țării *îi* vor îmmormântà; și
va fi pentru dânșii renume în ziua, în
care [n] mă voiu mărì, zice Domnul, Dum-
nezeul. 14 Și vor rânduì oameni, cari

a Vers. 8. b Cap. 39. 2. c Vers. 6. d Vers. 9. e Vers. 8. f Esod. 14 4. g Cap. 36. 5. 6. h Ps. 89. 46. i Hag. 2. 6, 7. j Osea. 4. 3. k Ier. 4. 24. l Ps. 105. 16. m Cap. 14. 17. n Judc. 7. 22. o Isa. 66. 16.

Capul 39. a Cap. 38. 2, 3. b Cap. 38. 15. c Cap. 38. 21. d Cap. 33. 27. e Cap. 38. 22. f Ps. 72. 10. g Vers. 22. h Lev. 18. 21. i Cap. 38. 16,23. j Apoc. 16. 17. k Cap. 38. 17. l Isa. 14. 2. m Deut. 21. 23. n Cap. 28. 22.

să nu facă alt cevà decât să cutriere
țara, și cari, împreună cu trecătorii, să
înmormânteze pe cei rămași în țară,
[o]ca să-o curețe: după sfârșitul celor
șeapte luni vor începe aceștia să caute.
15 Și trecătorii *ce* trec prin țară, văzând
un os de om, vor pune un semn lângă
dânsul, până ce cioclii îl vor înmor-
mântà în Valea Amon-Gogului. 16 Și
chiar numele cetății *celei de aproape va*
fi Amona *(mulțimea)*. Așà vor[p] curățì
țara.

17 Și tu, fiul omului, așà zice Dom-
nul, Dumnezeul: [q]Zi paserilor de tot
felul și tutulor fiarelor câmpului:
[r]Adunați-vă și veniți, Strângeți-vă din
toate părțile la ospățul meu, pe care l-am
pregătit pentru voi. La ospățul mare [s]din
munții lui Israel. Ca să mâncați carne,
și să beți sânge! 18 [t]Mâncați carnea
celor viteji, Și beți sângele domnilor pă-
mântului, *Carnea și sângele* berbecilor,
a mieilor, a țapilor și a taurilor, Care
toate *sunt* vite [u]îngrășate de ale Basa-
nului; 19 Și mâncați grăsime, până
ce vă veți săturà, Și beți sânge, până ce
vă veți îmbătà. Din ospățul meu, pe
care l-am pregătit pentru voi. 20 [v]Și
săturați-vă la masa mea de cai și călă-
reți. [x]De viteji și de oameni de resbel,
Zice Domnul, Dumnezeul. 21 [y]Și voiu
pune mărirea mea între popoare, Și toate
popoarele vor vedeà judecata, pe care
voiu face-o, Și [z]mâna mea, pe care o
voiu pune preste ele. 22 [a]Și va cunoaște
casa lui Israel, că eu *sunt* Domnul, Dum-
nezeul lor, Din ziua aceea și de atuncia
înainte. 23 [b]Și popoarele vor cunoaște,
că casa lui Israel fost-a dusă prinsă
pentru fărădelegea sa: Pentrucă au nele-
giuit, deaceea am [c]ascuns fața mea dela
dânșii. Și i-am [d]dat în mâna inamicilor
lor; Și au căzut cu toții de sabie. 24 *Că*
eu le-am făcut [e]după necurățeniile lor
și după fărădelegile lor. Ascunzând dela
dânșii fața mea. 25 Deaceea așà zice
Domnul, Dumnezeul: [f]Acum voiu în-
toarce pe cei prinși ai lui Iacob. Și mă
voiu îndurà de [g]toată casa lui Israel, Și
voiu râvnì pentru numele meu cel sfânt.
26 [h]Și vor purtà rușinea lor, Și toate
fărădelegile, cu care au nelegiuit asu-
pră-mi, Când [i]locuiau în siguranță în
pământul lor, și nu *erà* cine să-i înspăi-
mânte. 27 [j]Când ii voiu întoarce dintre
popoare, Și-i voiu adunà din țările ina-
micilor lor, Și [k]mă voiu sfințì prin-
tr'înșii înaintea ochilor multor popoare:
28 [l]Atuncia vor cunoaște că eu *sunt*
Domnul, Dumnezeul lor; După ce îi voiu
fi dus prinși între popoare, Și-i voiu fi
adunat în pământul lor, Și nu voiu mai
lăsà acolo pe nici unul dintr'înșii, 29 [m]Și
nu voiu mai ascunde fața mea de din-
naintea lor: Căci am [n]revărsat duhul
meu asupra casei lui Israel, Zice Dom-
nul, Dumnezeul.

Viziune despre templul nou. Tindele sale, porțile sale și sălile sale.

40 În anul al douăzeci și cincilea al
strămutării noastre, la începutul
anului, la zece a lunei, în anul al patru-
sprezecelea după [a]luarea cetății, tocmai
în acea zi [b]mâna Domnului a fost asu-
pră-mi, și dusu-m'a acolo, 2 Adusu-m'a
[c]în viziunea lui Dumnezeu în pământul
lui Israel, [d]și m'a pus pe munte înalt
foarte, în care *erà*, în partea despre
mează-zi, ca o clădire de cetate.

3 Dusu-m'a acolo, și iată un om, care
la privire [e]semănà cu aramă, și *aveà* în
mâna lui o [f]sfoară de in [g]și o măsură de
trestie; și el stà în poartă. 4 Și zisu-
mi-a omul *acela*: [h]Fiul omului, privește
cu ochii, Și ascultă cu urechile, Și în-
dreaptă-ți inima spre toate, câte îți voiu
arătà, Căci ca să-ți arăt *acestea, fost-ai*
adus aicea: *Deci* [i]spune casei lui Israel
Tot ce vei vedeà.

5 Și iată, [j]un zid *erà* pe din afara
casei de jur împrejur, și în mâna omu-
lui *erà* o măsură de trestie de șease coți,

o Vers. 12.
p Vers 12.
q Apoc. 19. 17.
r Isa. 18. 6.
s Vers. 4.
t Apoc. 19. 18.
u Deut. 32. 14
v Ps. 76. 6.
x Apoc. 19. 18.
y Cap. 38. 16.23.
z Esod. 7. 4.
a Vers. 7, 28.
b Cap. 36. 18, 19, 20, 23.
c Isa. 59. 2.
d Lev. 26. 25.
e Cap. 36. 19.
f Ier. 30. 3, 18.
g Cap. 20. 40.
h Dan. 9. 16.
i Lev. 26. 5, 6.
j Cap. 28. 25, 26.
k Cap. 36. 23.
l Cap. 34. 30.
m Isa. 54. 8.
n Ioel 2. 28. Fapt. 2. 17.

Capul 40.
a Cap. 33. 21.
b Cap. 1. 3.
c Cap. 8. 3.
d Apoc. 21. 10.
e Dan. 10. 6.
f Cap. 47. 3.
g Apoc. 11. 1.
h Cap. 44. 5.
i Cap. 43. 10. Cap. 42. 20.

dar cotul de o palmă mai lung *decât*
cel comun; și măsurând lărgimea clădi-
rii, *erà de* o trestie, si înălțimea ei *erà*
iarăși de o trestie.
6 Apoi a venit la poarta ce caută spre
răsărit, s'a suit pe treptele ei, și a mă-
surat pragul porții; și lățimea *lui erà*
de o trestie, și pragul celalalt lă-
țime *tot* o trestie *aveà.* 7 Și *fiecare*
cămară *erà* lungă *de* o trestie, și lată
de o trestie, și *sala* între cămări *erà* de
cinci coți; și pragul porții de lângă por-
ticul porții din lăuntru *erà de* o trestie.
8 Apoi a măsurat porticul porții din
lăuntru, *și erà* de o trestie. 9 Și a
măsurat porticul porții, *și erà de* opt
coți, și stâlpii ei *erau de câte* doi coți,
și porticul porții *erà* pe din lăuntru.
10 Și camerile porții despre răsărit *erau*
trei dincoace și trei dincolo: și toate
trei *erau* de aceeași măsură; și stâlpii
aveau aceeași măsură și de o parte și
de alta. 11 Și a măsurat lărgimea de-
schizăturii porții, *și erà de* doi coți, *și*
lungimea porții *erà de* treisprezece coți.
12 Și *erà* înaintea camerelor *de o parte*
o deschizătură *de* un cot, și de cealaltă
parte o deschizătură *de* un cot; și ca-
merile *erau fiecare de* șease coți de o
parte, și de șease coți de cealaltă parte.
13 Apoi a măsurat poarta dela acoperi-
șul *unei* cameri până la acoperișul celei-
lalte; și lățimea *ei erà de* douăzeci și
cinci de coți, *și erà* o ușă în fața *altei*
uși. 14 Și a făcut stâlpii de șeasezeci
de coți, și în jurul stâlpilor *erà* curte cu
porți de jur împrejur. 15 Și dela fața
porții de din lăntru *erau* cincizeci de
coți. 16 Și *erau* [k] ferestre îngrădite la
camere și la stâlpii lor pe din lăuntrul
porții de jur împrejur; așà *erà* și la
brâiele stâlpilor: ferestre *erau* și pe din
lăuntru de jur împrejur; și pe *fiecare*
stâlp *erau* palmieri.
17 Atuncia m'a dus în [l] curtea de din
afară, și iată, [m] cameri și caldărâm așter-
nut în curte de jur împrejur; *și erau*
[n] treizeci de camere la caldărâm. 18 Și
caldărâmul depe laturile porților de a
lungul porților, *erà* caldărâm de jos.
19 Și a măsurat lățimea de dinaintea
porții de jos până în fața curții de din
lăuntru, și *aveà* pe din afară o sută de
coți spre răsărit și spre mează-noapte.
20 Și a măsurat poarta curții de din
afară, ce caută spre mează-noapte, lun-
gimea ei și lățimea ei. 21 Și camerile
ei *erau* trei dincoace și trei dincolo: și
stâlpii ei *cum* și brâiele lor erau după
măsura porții întâia; *adecă* lungimea ei
erà de cincizeci de coți, și lățimea *ei* de
douăzeci și cinci de coți. 22 Și feres-
trile lor și brâiele lor și palmierii lor
erau după măsura porții ce caută spre
răsărit; și se suiau la dânsa pe șeapte
trepte; și brâiele lor *erau* înaintea lor.
23 Și poarta curții de din lăuntru *erà*
în fața porții despre mează-noapte și des-
pre răsărit: și a măsurat dela o poartă
până la *altă* poartă, *și erau* o sută de
coți.
24 Și m'a dus spre mează-zi, și iată,
o poartă *ce caută* spre mează-zi, și a mă-
surat stâlpii ei și brâiele ei, *și erau* după
aceleași măsuri. 25 Și *erau* ferestre la
dânsa și la brâiele ei de jur împrejur,
cum *erau* și ferestrile celelalte; și *poarta*
erà lungă de cincizeci de coți, și lată
de douăzeci și cinci de coți. 26 Și *erau*
șeapte trepte spre suire pe dânsele, și
brâiele ei *erau* înaintea lor; și erau pal-
mieri pe stâlpii ei, unul de o parte și
altul de *altă* parte. 27 Și *erà* poartă
în curtea de dinlăuntru spre mează-zi,
și a măsurat dela o poartă la alta spre
mează-zi o sută de coți.
28 Atuncia m'a dus în curtea de din
lăuntru prin poarta despre mează-zi: și
a măsurat poarta despre mează-zi după
aceleași măsuri. 29 Și camerile ei și
stâlpii ei și brâiele ei *erau* după aceleași
măsuri; și *erau* ferestre la dânsa și la
brâiele ei de jur împrejur, *care erau*
lungi de cincizeci de coți, și late de
douăzeci și cinci de coți. 30 Și brâiele
de jur împrejur *erau* lungi de [o] două-

k 1 Reg. 6. 4. | *l* Apoc. 11. 2. | *m* 1 Reg. 6. 5. | *n* Cap. 45. 5. | *o* Vers. 21.

zeci și cinci de coți, și late de cinci coți.
31 Și brâiele ei *erau* spre curtea de din
afară; și palmieri *erau* pe stâlpii ei; și
ca să *te* sui *erau* opt trepte.

32 Și m'a dus la poarta de din lă-
untru, cea despre răsărit, și a măsurat-o
după aceleași măsuri; 33 Și camerile
ei, stâlpii ei și brâiele ei *erau* după ace-
leași măsuri; și *erau* la dânsa ferestre
și la brâiele ei de jur împrejur, care
erau lungi de cincizeci de coți, și late
de douăzeci și cinci de coți. 34 Și brâ-
iele ei *erau* spre curtea de din afară,
și palmieri pe stâlpii ei, de o parte
și de ceealaltă; și ca să *te* sui erau opt
trepte.

35 Și m'a dus la poarta despre mea-
ză-noapte, și a măsurat-*o* după aceleași
măsuri; 36 Camerile ei, stâlpii ei, brâ-
iele ei, și ferestrile ei de jur împrejur:
și erà lungă de cincizeci de coți, și lată
de douăzeci și cinci de coți. 37 Și
stâlpii ei *erau* spre curtea de din afară;
și pe stâlpii ei *erau* palmieri de o parte
și de ceealaltă; și ca să *te* sui *erau* opt
trepte.

38 Și *erau acolo* cameri, ale căror
intrări *erau* între stâlpii porților, unde
spălau arderile de tot. 39 Și în porti-
cul porții *erau* două mese de o parte, și
două mese de altă parte, pentru jun-
gherea pe dânsele a arderilor de tot, [p] a
jertfei pentru păcat și a [q] jertfei pentru
vină. 40 Și la laturea din afară cum
te sui la intrarea porții despre mează-
noapte, *erau* două mese; și la laturea
cealaltă, care *erà* spre porticul porții,
erau alte două mese. 41 Patru mese
erau de o parte, și patru mese de cea-
laltă parte la laturile porții: opt mese
erau, deasupra cărora se junghie 42 Și
patru mese pentru arderi tot de piatră
cioplită, lungi de un cot și jumătate, și
late de un cot și jumătate, și înalte de
un cot: Și pe acestea puneau uneltele, cu
care junghiau arderile de tot și *celelalte*
jertfe. 43 Și pe din lăuntru *erau* per-
vazuri, late de o palmă, puse de jur
împrejur; și pe mese *se punea* carnea
jertfei.

44 Și în partea de din afară a porții
de din lăuntru *erau* camerele [r] cântăre-
ților, în curtea de din lăuntru, ce *erà*
pe laturile porții despre mează-noapte;
și fața lor *erà* spre mează-zi, *și* una *erà*
la laturea porții despre răsărit, *care*
caută spre mează-noapte. 45 Și zisu-
mi-a: Camera aceasta ce caută spre mea-
ză-zi, este pentru preoții [s] ce păzesc cele
de păzit ale casei; 46 Și camera, ce
caută spre mează-noapte, *este* pentru
preoții, [t] ce păzesc cele de păzit ale al-
tarului; aceștia *sunt* fiii lui [u] Zadok între
fiii lui Levi, care se apropie de Domnul,
ca să-l servească.

47 Atuncia a măsurat curtea, *și erà*
lungă de o sută de coți, și lată de o sută
de coți; *erà* pătrată; *a măsurat* și alta-
rul cel de dinaintea casei.

48 Atuncia m'a dus în porticul casei,
și a măsurat *fiecare* stâlp al porticului,
cinci coți de o parte, și cinci coți de
ceealaltă parte; și lățimea porții *erà de*
trei coți pe o parte și *de* trei coți pe
ceealaltă parte. 49 Lungimea porticului
erà de doisprezece coți, și lățimea *lui*
de unsprezece coți; și se suiau pe dânsul
pe trepte: și *erau* pe lângă stâlpii
aceștia alți stâlpi, unul de o parte și
altul de cealaltă parte.

Descrierea templului lăuntric.

41 Atuncia m'a dus în templu, și a
măsurat stâlpii, *și erà* lățimea *lor*
de șease coți pe o parte, și de șease
coți pe cealaltă parte, *ca și* lățimea cor-
tului. 2 Și lățimea intrării *erà de* zece
coți, și canaturile intrării *erau de* cinci
coți de o parte, și *de* cinci coți de cea-
laltă parte; și a măsurat lungimea *tem-
plului*, patruzeci de coți, și lățimea lui
de douăzeci de coți.

3 Atuncia a intrat *mai* în fund, și a
măsurat ușiorii ușei, doi coți, și ușa,
șease coți, și lățimea ușei, șeapte coți;
4 Și *stând* înaintea templului, [a] a măsu-
rat lungimea lui *de* douăzeci de coți, și

p Lev. 4. 2, 3. | q Lev. 5. 6. | r 1 Cron. 6. 31. | s Lev. 8. 35. | t Num. 18. 5. | u 1 Reg. 2. 35. | *Capul 41.* | a 1 Reg. 6. 20.

lățimea lui *tot de* douăzeci de coți; și
zisu-mi-a: Aceasta-*i* Sfânta Sfintelor.
5 Și a măsurat zidul casei, șease coți:
și lărgimea *fiecărei* cameri despre laturi
din jurul casei din toate părțile patru
coți. 6 Și [b] camerile depe laturi *erau
câte* trei, cameră preste cameră, de trei-
zeci de ori; și ele erau așezate în zidul
ce *aveà* casa de jur împrejur pentru ca-
merele depe laturi, pentru ca ele să se
razăme *pe dânsul,* fără însă ca came-
rele să se razăme pe zidul casei. 7 Și
[c] *de ce te suiai* în sus, camerele depe
laturi tot mai largi *erau;* căci lărgimea
casei în sus din ce în ce creșteà de jur
împrejurul casei; deaceea casa tot mai
largă *erà* în sus dela rândul de jos la
cel deasupra prin mijloc; 8 Și am vă-
zut înălțimea casei de jur împrejur; *și*
temeliile camerelor depe laturi *erau de*
[d] o trestie întreagă, de șease coți mari.
9 Lărgimea zidului camerelor depe
laturile de din afară *erà de* cinci coți;
și *locul* rămas deșert *erà* locul camerelor
depe laturile de din lăuntru. 10 Și *lo-
cul* dintre cameri *erà* de douăzeci de
coți de jur împrejurul casei. 11 Și ușile
camerelor depe laturi *priviau* către locul
deșert, o ușă spre miează-noapte, și o
ușă spre miează-zi; și lărgimea locului
rămas deșert *erà de* cinci coți de jur
împrejur.
12 Iar clădirea din fața locului des-
părțit spre apus *erà* largă *de* șeaptezeci
de coți: și zidul clădirii erà larg de cinci
coți de jur împrejur, și lung *de* nouă-
zeci coți. 13 Și a măsurat casa, o sută
de coți lungime; și locul despărțit și clă-
direa cu zidurile sale *erau* lungi *de* o
sută de coți; 14 Și lățimea feței casei
și a locului despărțit spre răsărit *erà* o
sută de coți.
15 Și a măsurat lărgimea clădirii din
fața locului despărțit de dinapoia *casei*
și a coridoarelor lui depe o parte și depe
alta, o sută de coți; și *într'însul erà*
templul din lăuntru și porticele curții.
16 *Și a măsurat* stâlpii porții, și [e] feres-
trile cele îngrădite și coridoarele de prin
prejur din *toate* trei rândurile lor din
fața unei uși, *care* toate erau de lemn
de jur împrejur, și dela pământ până la
ferestri: și ferestrile *erau* acoperite;
17 Până deasupra ușei și până la casa
de mai din lăuntru și din afară, și tot
zidul de jur împrejur, pe din lăuntru și
pe din afară *după aceleași* măsuri.
18 Și *erà* lucrat [f] în cheruvimi și în pal-
mieri, așà că un palmier *erà făcut* între
doi cheruvimi; și *fiecare* cheruvim aveà
două fețe: 19 [g] O față de om spre pal-
mierul dintr'o parte, și o față de leu
spre palmierul din cealaltă parte; *și așà
erà* făcută toată casa de jur împrejur.
20 Dela pământ până deasupra ușei *erau*
săpați cheruvimi și palmieri în zidul
templului. 21 Ușiorii templului *erau*
pătrați *ca și* fața sanctuarului; și pri-
virea *lor erà ca și* privirea *celor de mai
nainte.*
22 [h] Altarul *erà* de lemn, *de* trei coți
înalt, și lung *de* doi coți; și coarnele lui
și masa lui cum și laturile lui erau de
lemn; și zisu-mi-a: Aceasta-*i* [i] masa *de
punere* înainte [j] a Domnului.
23 [k] Și templul cum și sanctuarul
aveau câte două uși. 24 Și canaturile
aveau *câte* două pături, care se întorceau
una preste cealaltă; două *pături* la un
canat și două pături la celalalt. 25 Și
erau săpăți pe dânsele, pe ușile templu-
lui, cheruvimi și palmieri, cum *erau* să-
pați și pe ziduri; și în fața porticului de
din afară *erau* grinzi mari. 26 Și *erau*
ferestri îngrădite, și palmieri de o parte
și de cealaltă, pe de laturile porticului, și
la camerile pe de laturile casei, și la grin-
zile cele mari.

Descrierea tindei preoțești și a părții dela răsărit.

42 Atuncia m'a dus în curtea de din
afară, *pe* drumul de către miează-
noapte; și m'a dus în [a] camerile din fața
locului despărțit și din fața clădirii de-
spre miează-noapte, 2 Cu fața de o lun-
gime de o sută de coți, *și* la intrarea

b 1 Reg. 6. 5, 6. c 1 Reg. 6. 8. | d Cap. 40. 5. e Cap. 40. 16. | f 1 Reg. 6. 29. g Cap. 1. 10. | h Esod. 30. 1. | i Cap. 44. 16. | j Esod. 30. 8. | k 1 Reg. 6. 31—35. | Capul 42. a Cap. 41. 12, 15.

despre mează-noapte: dar lătimea *erà* de
cincizeci de coţi. 3 În dreptul celor
douăzeci *de coţi* ai curţii de din lăuntru,
în dreptul caldărâmului curţii de din
afară *erau* [b] coridoare lângă coridoare în
trei *rânduri.* 4 Şi în faţa camerilor
erà o trecătoare lungă de zece coţi în
lăuntru, *cu* un drum de un cot; şi uşile
lor *erau* spre mează-noapte. 5 Şi came-
rile din rândul de sus *erau* mai strâmte
decât camerile de jos şi cele din mijloc
ale clădirii, fiindcă coridoarele ocupau
loc. 6 Căci *camerile erau* în trei *rân-
duri,* şi n'aveau stâlpi, ca stâlpii curţilor;
deaceea erau mai înguste ca rândul de
jos şi ca cel din mijloc.
7 Şi zidul depe din afară din faţa
camerilor, *ce duceà* la curtea de din afară
în faţa camerilor, *erà* lung *de* cincizeci
coţi, 8 Căci lungimea camerilor curţii
de din afară *erà de* cincizeci coţi; şi iată,
în faţa templului *erau* o sută de coţi.
9 Şi de desupt întrarea la camerile
acestea *erà* despre răsărit, cum mergi
spre dânsele dela curtea de din afară.
10 *Şi* camerile *erau* de grosimea zidului
curţii dinspre răsărit, din faţa locului
despărţit, şi din faţa clădirei. 11 Şi
duceà [c] un drum înaintea lor ca şi înain-
tea camerilor despre mează-noapte, de-
aceeaşi lărgime *şi* deaceeaşi lăţime; şi
toate ieşirile lor şi *toate* întocmirile lor
şi uşile lor tot astfel *erau.* 12 Şi *tot* aşà
erau uşile camerilor despre mează-zi, o
uşă la începutul drumului, a drumului
pe unde se întră la dreapta în faţa zidu-
rilor despre răsărit.
13 Şi zisu-mi-a: Camerile despre mea-
ză-noapte, *şi* camerile despre mează-zi,
ce *sunt* în faţa locului despărţit, *sunt* ca-
mere sfinte, unde preoţii, ce se apropie
de Domnul, [d] vor mâncà cele prea sfinte:
acolo vor pune cele prea sfinte şi darurile
de pâne, jertfele pentru păcat şi jert-
fele pentru vină: căci sfânt *este* locul
acesta. 14 Când preoţii vor întrà acolo,
nu vor ieşi din *locul* sfânt în curtea de din
afară; ei vor pune acolo vestmintele lor,
în care servesc; căci sfinte sunt: şi se
vor îmbrăcà cu alte vestminte, şi vor
întrà în *curtea* pentru popor.
15 Şi sfârşind măsurile casei pe din
lăuntru, scosu-m'a spre poarta ce caută
spre răsărit, şi a măsurat-o de jur îm-
prejur. 16 A măsurat laturea despre
răsărit cu măsură de trestie de jur îm-
prejur, cinci sute de trestii. 17 Şi a
măsurat cu măsură de trestie de jur îm-
prejur laturea despre mează-noapte cinci
sute de trestii. 18 Măsurat-a şi latu-
rea despre mează-zi cu măsură de trestie,
cinci sute de trestii. 19 Atuncia s'a
întors şi spre laturea despre apus, *şi* a
măsurat cu măsură de trestie cinci sute
de trestii. 20 Şi a măsurat în *toate* patru
laturile zidurile acestea de jur împrejur,
lungimea de cinci sute *de trestii,* şi lăr-
gimea, cinci sute, ca să facă despărţire
între locul cel sfânt şi cel nesfânt.

Întrarea solemnă a Domnului în templu.

43 Atuncia m'a dus la poarta, la poarta
[a] ce caută spre răsărit: 2 [b] Şi iată,
mărirea Dumnezeului lui Israel venià pe
drumul despre răsărit, şi [c] vocea sa *erà*
ca vuetul de ape multe; şi [d] strălucià
pământul de mărirea lui. 3 Şi viziunea
ce am văzut-o [e] semănà cu viziunea ce
am văzut-o când am venit [f] să sfarâm
cetatea; şi aceasta viziune semănà cu
viziunea ce am văzut-o la [g] râul Chebar;
şi am căzut preste faţa mea.
4 [h] Şi mărirea Domnului a întrat în
casă pe drumul porţii ce caută spre ră-
sărit. 5 [i] Şi m'a sculat duhul, şi m'a
dus în curtea din lăuntru; şi iată, [j] casa
erà plină de mărirea Domnului.
6 Şi *l*-am auzit vorbindu-mi din casă,
şi [k] un om stà lângă mine, 7 Şi *Domnul*
zis-a către mine: Fiul omului, *Acesta
este* [l] locul tronului meu, Şi [m] locul tal-
pelor picioarelor mele, [n] Unde voiu locuì
în mijlocul fiilor lui Israel în veci: Şi
pe numele meu cel sfânt [o] nu vor mai
pângărì casa lui Israel, *Nici* ei, nici regii

b Cap. 41. 16. c Vers. 4. | d Lev. 6. 16, 26. — | *Capul 43.* a Cap. 10. 19. | b Cap. 11. 23. c Apoc. 1. 15. d Apoc. 18. 1. | e Cap. 1. 4, 28. f Ier. 1 10. g Cap. 1. 3. | h Cap. 10. 19. i Cap. 3. 12, 14. j 1 Reg. 8. 10, 11. | k Cap. 40. 3. l Ps. 99. 1. m 1 Cron. 28. 2. | n 2 Cor. 6. 16 o Cap. 39. 7.

lor cu desfrânările lor, Nici prin [p] *idolii*
cei morți ai regilor depe înălțimile lor,
8 [q] Punând pragurile acestora lângă pra-
gurile mele, Și ușiorii lor lângă ușiorii
mei, Așà că *nu erà decât* un zid între
mine și ei; Fiindcă au pângărit numele
meu cel sfânt Cu urîciunile, pe care le-au
făcut; Deaceea și eu i-am mistuit în mâ-
nia mea. 9 *Dar* acum ei vor depărtà
dela mine desfrânările lor, Și pe [r] *idolii*
cei morți ai regilor lor, [s] Și eu voiu locuì
în mijlocul lor în veci. 10 Tu, fiul
omului, [t] arată templul *acesta* casei lui
Israel, Ca să se rușineze de fărădelegile
lor, Și să măsoare planul *clădirii acesteia.*
11 Și de se vor rușinà de toate câte
le-au făcut, Arată-le forma casei și în-
tocmirea ei, Ieșirile ei și întrările ei,
Toate formele ei și toate așezămintele
ei, Toată forma ei și toate legile ei; Și
scrie-*o* înaintea lor, Ca să păzească toată
forma ei Și toate așezămintele ei, și să
le facă.

12 Aceasta *este* legea casei: Tot cu-
prinsul *templului* acestuia, *care va fi* pe
[u] vârful muntelui, *va fi* cel preasfânt.
Iată, aceasta *este* legea casei.

13 Și acestea *sunt* măsurile altarului
în coți: [v] cotul de un cot și o palmă; iar
gavanul *altarului va fi înalt* de un cot,
și larg de un cot; și gardina depe mar-
ginele lui de jur împrejur de o palmă:
acesta-*i* umărul altarului. 14 Și dela
gavanul dinspre pământ până la pervazul
cel mai de jos *vor fi* doi coți, și lățimea,
de un cot; și dela pervazul cel mai mic
până la pervazul cel mai mare, patru
coți, și lățimea, de un cot. 15 Și altarul
va fi patru coți *de înalt;* iar dela altar
în sus *vor fi* patru coarne. 16 Și
altarul *va fi* de doisprezece coți de lung,
și doisprezece coți de lat: pătrat *va fi*
în toate patru laturile lui. 17 Și per-
vasul *va fi* de patrusprezece *coți* în lung,
și de patrusprezece în lat din *toate* patru
laturile lui; și cingătoarea *lui* de jur
împrejur de o jumătate de cot; și ga-
vanul lui de jur împrejur, de un cot; și
[x] treptele lor vor căutà spre răsărit.

18 Și zisu-mi-a: Fiul omului, așà
zice Domnul, Dumnezeul: Acestea *sunt*
așezămintele pentru altar în ziua în
care-l vor face, ca să aducă pe dânsul
arderi de tot, și să-l [y] stropească cu
sânge. 19 Și vei dà [z] preoților, Levi-
ților, ce sunt din seminția lui Zadok,
cei ce se apropie de mine ca să mă ser-
vească, zice Domnul, Dumnezeul, un
[a] vițel, drept jertfă pentru păcat. 20 Și
vei luà din sângele lui, și-*l* vei pune pe
cele patru coarne ale lui, și pe cele patru
unghiuri ale pervazului, și pe margine
de jur împrejur; așà vei curățì *altarul*
și vei face ispășire pentru dânsul. 21 Și
vei luà vițelul jertfei pentru păcat, și-l
[b] vor arde într'un loc hotărît al casei,
[c] afară de templu. 22 Și în ziua a
doua vei aduce drept jertfire pentru pă-
cat un țap din capre fără defect, și vor
curățì altarul, cum *l*-a curățit cu vițelul.
23 Și sfârșind curățirea, vei aduce un
vițel fără defect, și un berbece din tur-
mă fără defect. 24 Le vei aduce înain-
tea Domnului; [d] și preoții vor aruncà
sare pe dânsele, și le vor aduce *drept*
arderi de tot Domnului. 25 [e] Șeapte
zile vei pregătì pe toată ziua câte un
țap, *drept* jertfă pentru păcat; și vor
pregătì câte un vițel și un berbece din
turmă fără defect. 26 Șeapte zile vor
face ispășire pentru altar, îl vor curățì,
și-l vor sfințì. 27 [f] Și după ce vor trece
zilele acestea, dela ziua a opta și mai
departe, preoții vor aduce pe altar ar-
derile de tot ale voastre și jertfele
voastre de bucurie, și eu vă voiu [g] primì,
zice Domnul, Dumnezeul.

Despre preoții noului templu.

44 Atuncia m'a dus în drumul către
poarta de din afară a templului,
[a] ce caută spre răsărit, și ea *erà* închisă.
2 Și zisu-mi-a Domnul: Poarta aceasta
va stà închisă, și nu se va deschide, și
nimenea nu va intrà printr'însa; [b] căci

p Lev. 26. 30. q 2 Reg. 16. 14. r Vers. 7. s Vers. 7. t Cap. 40. 4. u Cap. 40. 2. v Cap. 40. 5. x Esod. 20. 26. y Lev. 1. 5. z Cap. 44. 15. a Esod. 29. 10, 12. b Esod. 29. 14. c Ebr. 13. 11. d Lev. 2. 13. e Esod. 29. 35, 36. f Lev. 9. 1. g 1 Pet. 2. 5. —

Capul 44. a Cap. 43. 1. b Cap. 43. 4.

Domnul, Dumnezeul lui Israel a întrat
printr'însa; deaceea va stà închisă. 3 *Ea
va fi* pentru domnitor; domnitorul va
ședeà într'însa, [c]ca să mănânce pâne
înaintea Domnului; [d]el va întrà pe dru-
mul porticului porții *acesteia*, și tot pe
acest drum va ieșì.

4 Atuncia m'a dus în drumul porții
de către mează-noapte în fața casei: și
am văzut, și [e]iată, mărirea Domnului
umpleà casa Domnului: [f]și am căzut
preste fața mea. 5 Și zisu-mi-a Dom-
nul: [g]Fiul omului, ià seamă, și uită-te
cu ochii, și ascultă cu urechile toate câte
îți voiu vorbì de toate așezămintele casei
Domnului și de toate legile ei; și ià
seamă la întrarea casei și la toate ieși-
rile templului. 6 Și vei zice celor [h]ne-
ascultători, casei lui Israel: Așà zice
Domnul, Dumnezeul: Casă a lui Israel,
[i]ajungă-vă *atâtea* urîciuni: 7 [j]Că ați
adus [k]străini, [l]necircumciși la inimă și
necircumciși la corp, ca să steà în tem-
plul meu, și să-l pângărească pe el, casa
mea, când îmi aduceți [m]pânea mea,
[n]grăsimea și sângele; așà ați călcat le-
gământul meu prin toate urîciunile voas-
tre. 8 Și n'ați păzit cele de [o]păzit ale
sfintelor mele; ci i-ați pus pe aceia în
locul vostru, ca să păzească cele de pă-
zit în templul meu.

9 Așà zice Domnul, Dumnezeul: [p]Nici
un străin, necircumcis la inimă și ne-
circumcis la corp, nu va întrà în tem-
plul meu, din toți străinii câți *se vor
aflà* între fiii lui Israel; 10 [q]Ci Leviții,
care s'au depărtat dela mine, când Is-
rael rătăcià, rătăcind dela mine în urma
idolilor lor, vor purtà pedeapsa fărăde-
legii lor; 11 Și vor fi servi în templul
meu, [r]custozi la porțile casei, și se vor
servì în casă; [s]ei vor junghià pentru
popor arderile de tot și *alte* jertfe, și
[t]vor stà înaintea *poporului*, ca să-i ser-
vească. 12 Căci ei îi serviau înaintea
idolilor lui, și [u]erau pricina de cădere în
păcat pentru casa lui Israel; deaceea
[v]ridicatu-mi-am mâna împotriva lor,
zice Domnul, Dumnezeul, *jurându-mă*,
că vor purtà *pedeapsa* fărădelegii lor.
13 [x]Nu se vor apropià de mine, ca să-mi
preoțească, și nu se vor apropià de ni-
mic din cele sfinte ale mele, din cele
prea sfinte; ci vor [y]purtà rușinea lor și
pedeapsa pentru urîciunile, ce le-au fă-
cut. 14 Și-i voiu pune [z]să păzească
cele de păzit ale casei pentru tot ser-
viciul ei, și pentru tot ce se va face
în el.

15 [a]Dar preoții, Leviți, [b]fiii lui Zadok,
cei ce păziau cele de păzit ale templu-
lui meu, [c]când fiii lui Israel se rătăciau
dela mine, aceștia se vor apropià de
mine, ca să mă servească, și [d]vor stà
înaintea mea, ca să-mi aducă [e]grăsimea
și sângele, zice Domnul, Dumnezeul:
16 Aceștia vor întrà în templul meu, și
se vor apropià [f]de masa mea, ca să mă
servească; și vor păzì cele de păzit ale
mele. 17 Și când vor întrà în porțile
curții de din lăuntru, [g]se vor îmbrăcà
cu vestminte de in; și lână pe ei nu va
fi, când vor servì în porțile curții de din
lăuntru și în templu. 18 Și [h]vor aveà
pe capetele lor tiare de in, și pe coap-
sele lor pulpane de in; *și* nu *se* vor în-
cinge cu lucruri aducătoare de sudoare.
19 Și când vor ieșì în curtea de din afară
la popor, [i]se vor desbrăcà de vestmin-
tele lor, cu care au servit, le vor pune
în camerile sfinte, și se vor îmbrăcà cu
alte vestminte: ca să [j]nu sfințească po-
porul cu vestmintele lor. 20 [k]Și nu-și
vor rade capetele, și nici nu vor lăsà
părul să crească lung; *ci* numai *cât* își
vor tunde capetele. 21 [l]Și nici un preot
nu va beà vin, când va întrà în curtea
de din lăuntru. 22 Și nici nu-și vor
luà de femeie [m]văduvă, sau *femeie* des-
părțită; ci vor luà *de femeie* fecioară din
seminția casei lui Israel, sau văduvă, ră-
masă văduvă unui preot. 23 [n]Și vor

c 1 Cor. 10. 18.
d Cap. 46. 2, 8.
e Cap. 3. 23.
f Cap. 1. 28
g Cap. 40. 4.
h Cap. 2. 5.
i 1 Pet. 4. 3.
j Cap. 43. 8.
k Lev. 22. 25.
l Fapt. 7. 51.
m Lev. 21. 6, 8, 17, 21.
n Lev. 3. 16.
o Lev. 22.2, etc.
p Vers. 7.
q 2 Reg. 23. 8, etc.
r 1 Cron. 26. 1.
s 2 Cron. 29. 34
t Num. 16. 9.
u Isa. 9. 16.
v Ps. 106. 26.
x Num. 18. 3.
y Cap. 32. 30.
z Num. 18. 4.
a Cap. 40. 46.
b 1 Sam. 2. 35.
c Vers. 10.
d Deut. 10. 8.
e Vers. 7.
f Cap. 41. 22.
g Esod, 28. 39. 40, 43.
h Esod. 28. 40, 42.
i Cap. 42. 14.
j Mat. 23. 17, 19.
k Lev. 21. 5.
l Lev. 10. 9.
m Lev. 21. 7, 13, 14.
n Mal. 2, 7.

învăță pe poporul meu *să deosebească* între curat și necurat. 24 [o]Și la ceartă ei vor ședeà să judece: *și*-i vor judecà după judecățile mele; și vor păzì legile mele și așezămintele mele în toate sărbătorile mele: și [p]vor sfințì sărbătorile mele. 25 Și nu vor întrà la [q]om mort, ca să se spurce; afară numai pentru părinte sau mumă, pentru fiu sau fiică, pentru frate sau soră nemăritată; *numai pentru aceștia* se vor spurcà. 26 Și [r]dupăce *cel spurcat* se va curățì, i-se vor numărà șeapte zile.

27 Și în ziua ce va întrà în templu, [s]în curtea cea mai de din lăuntru, ca să servească în templu, [t]va aduce jertfa sa pentru păcat, zice Domnul, Dumnezeul. 28 Și *iată, ce* le va servì de moștenire: eu [u]*sunt* moștenirea lor: deci nici o stăpânire nu le veți dà în Israel: eu *sunt* stăpânirea lor. 29 Vor mâncà darul de pâne și jertfa pentru păcat și jertfa pentru vină; și toate cele sfințite prin anatemă din Israel ale lor vor fi. 30 Și toate prinoasele tuturor fructelor întâiu din toate darurile ridicate, ale voastre, vor fi ale preoților; și prinosul aluatului vostru îl veți dà preotului, ca să aducă binecuvântare în casele voastre. 31 Preoții nu vor mâncà din mortăciuni sau din sfâșiate, nici paseri, nici vite.

Pământ deosebit pentru templu, preoți, Leviți și domnitori.

45 Și când veți [a]împărțì din sorți pământul spre moștenire, veți [b]despărțì o parte pentru Domnul, partea sfântă a pământului; lungimea *ei va fi* lungime de douăzeci și cinci de mii *de trestii*, și lățimea *ei* de zece mii; această *parte va fi* sfântă în tot cuprinsul său de jur împrejur. 2 Din aceasta vor fi pentru templu [c]cinci sute *de trestii în lung* și ci cinci sute *în lat*, un pătrat: și cincizeci de coți împrejur pentru împrejurimile lui. 3 Deci după această măsură să măsori o lungime de douăzeci și cinci de mii, și o lățime de zece mii: [d]și în acest *loc* va fi templul, *locul* cel prea sfânt. 4 [e]*Această parte* sfântă din pământ va fi pentru preoți, care servesc în templu, și se apropie, ca să servească pe Domnul; va fi loc pentru case, și loc sfânt pentru templu.

5 [f]Și douăzeci și cinci de mii *de trestii* în lung și zece mii în lat vor fi pentru Leviți, servii casei, ca stăpânire a lor: [g]douăzeci de camere.

6 [h]Și veți dà *drept* stăpânire cetății cinci mii *de trestii* în lat, și douăzeci și cinci de mii în lung, lângă partea cea sfântă: aceasta va fi pentru toată casa lui Israel.

7 [i]Și *veți dà* părți și domnului lângă cele două părți, lângă partea sfântă și lângă stăpânirea cetății, în fața părții sfinte și în fața stăpânirii cetății, dela apus spre apus și dela răsărit spre răsărit: și lungul *lor va fi* în fața fiecărei din părți dela marginea despre apus până la marginea despre răsărit. 8 *Aceasta*-i va fi stăpânirea din pământul în Israel: și [j]domnii mei să nu mai asuprească pe poporul meu: dar *rămășița* pământului o vor dà casei lui Israel după semințiile lor.

Măsura și greutatea pentru jertfele de ridicat ale domnitorului.

9 Așà zice Domnul, Dumnezeul: [k]Ajungă-vă, domni ai lui Israel, [l]depărtați silnicia și răpirea, și faceți drept și dreptate: ridicați răpirile voastre deasupra poporului meu, zice Domnul, Dumnezeul. 10 Să aveți [m]cumpănă dreaptă, și efă dreaptă, și bat drept. 11 Efa și batul să fie de o măsură, încât batul să cuprindă o zecime dintr'un omer, și efa o zecime dintr'un omer; măsura *amândurora* să fie după omer. 12 Și [n]siclul de douăzeci de ghere; și manechul să-l aveți *în bucăți* de douăzeci de sicli, de douăzeci și cinci de sicli, *și* de cincisprezece sicli.

13 Darul ridicat, ce-l veți aduce, *să*

o Deut. 17. 8, etc. p Cap. 22. 26 | q Lev 21. 1, etc. r Num. 6. 10. s Vers. 17, | t Lev. 4. 3. u Ios. 13. 14, 33. — | *Capul 45.* a Cap. 47. 22. b Cap. 48. 8. | c Cap. 42. 20. d Cap. 48. 10. e Vers. 1. | f Cap. 48. 13. g Cap. 40. 17. h Cap. 48. 15. | i Cap. 48. 21. j Ier. 22. 17. k Cap. 44. 6. | l Ier. 22. 3. m Prov. 11. 1 n Esod. 30. 13.

fie acesta: o șesime de efă dintr'un omer
de grâu; și să dați o șesime de efă din-
tr'un omer de orz. 14 Iar cât pentru
cele hotărîte din oleiu, *după măsura*
batului de oleiu, o zecime de bat pen-
tru cor, zece baturi într'un omer; căci
zece baturi *fac* un omer; 15 Și din
turmă o oaie din două sute, din cele mai
adăpate pășuni ale lui Israel, drept dar
de pâne, drept ardere de tot și drept
jertfă de bucurie, [o]spre a face ispășire
cu dânsele, zice Domnul, Dumnezeul.
16 Tot poporul țării va dà acest dar ri-
dicat celui *ce va fi* domn în Israel.

17 Sarcina domnului va fi *să aducă*
arderile de tot, darurile de pâne, și li-
bațiunile la sărbători, la luni noui, la
sabate *și* în toate *celelalte* sărbători ale
casei lui Israel; el să pregătească jertfa
pentru păcat, darurile de pâne, ar-
derile de tot, și jertfele de bucurie,
ca să facă ispășire pentru casa lui Israel.

Legile jertfirei.

18 Așà zice Domnul, Dumnezeul; În
luna întâia, la întâia a lunei, vei luà tu,
Domnule un vițel fără defect, și vei
[p]curățì templul: 19 [q]Și preotul va luà
din sângele jertfei pentru păcat, și-*l*
va pune pe ușiorii casei, și pe cele patru
unghiuri ale pervazului altarului, și pe
ușiorii porții curții de din lăuntru.
20 Așà vei face în *ziua* a șeaptea a lu-
nei [r]pentru tot cel ce a păcătuit din
neștiință, și pentru *tot omul* fără price-
pere: așà veți face ispășire pentru casă.

21 [s]În *luna* întâia, la a patruspre-
zecea zi a lunei, va fi pasca voastră, săr-
bătoare de șeapte zile; azimă să se mă-
nânce. 22 Și în ziua aceea domnul să
pregătească pentru sine și pentru tot
poporul țării [t]un vițel *drept* jertfă pentru
păcat. 23 Și în [u]cele șeapte zile ale
sărbătorii să pregătească arderi de
tot Domnului: șeapte tauri și șeapte ber-
beci fără defect, *câte unul* în fiecare zi
din cele șeapte zile, [v] și în fiecare zi
câte un țap *drept* jertfă pentru păcat.
24 [x]Și să pregătească *drept* dar de pâne
o efă pentru taur, o efă pentru berbece,
și un hin de oleiu de efă. 25 În *luna*
a șeaptea, în ziua a cincisprezecea a
lunei la [y]sărbătoare să pregătească șeapte
zile aceleași *lucruri*, aceleași jertfe
pentru păcat, aceleași arderi de tot, ace-
lași dar de pâne și același oleiu.

Jertfa domnitorului.

46 Așà zice Domnul, Dumnezeul:
Poarta curții de din lăuntru, ce
caută spre răsărit, închisă să steà în cele
șease zile de lucru; iar în ziua sabatu-
lui deschisă să steà, și în ziua de lună
nouă deschisă să steà. 2 [a]Și Domnul
să între prin drumul porticului porții de
din afară, și să steà lângă ușiorul porții,
și preoții să pregătească arderile de tot
ale sale și jertfele sale de bucurie, și
el să se închine pe pragul porții: și apoi
să iasă: dar poarta să nu se închidă
până în seară. 3 Să se închine și po-
porul țării în intrarea porții acesteia
înaintea Domnului la sabate și la luni
noue.

4 Iar arderi de tot, pe care [b]Domnul
le va aduce Domnului în ziua sabatului,
să fie: șease miei fără defect și un ber-
bece fără defect. 5 [c]Și darul de pâne
să fie o efă pentru berbece; și darul de
pâne pentru miei *să fie* cât îi va dà mâna;
și un hin de oleiu pentru o efă. 6 Și
în zi de lună nouă *să fie:* un vițel fără
defect, șease miei și un berbece; *toate*
să fie fără defect. 7 Și să pregătească
daruri de pâne, o efă pentru taur, și o
efă pentru berbece; și pentru miei cât
îi va ajunge mâna; și un hin de oleiu
pentru o efă.

8 [d]Și domnul intrând, să între prin
drumul porticului porții, și să iasă pe
același drum. 9 Și când poporul țării
[e]va intrà înaintea Domnului la sărbă-
tori, cel ce va intrà pe drumul porții de
către mează-noapte, ca să se închine, să
iasă pe drumul porții de către mează-zi:
și cel ce va intrà pe drumul porții de

o Lev. 1. 4. p Lev. 16. 16. q Cap. 43. 20. | r Lev. 4. 27. s Esod. 12. 18. | t Lev. 4. 14. u Lev. 23. 8 | v Num. 28. 15, 22, 30. | x Cap. 46. 5, 7. y Lev. 23. 37. | Capul 46. a Cap. 44. 3. | b Cap. 45. 1. c Cap. 45. 24. | d Vers. 2. e Esod. 23. 14—17.

către mează-zi, să iasă pe drumul porții
de către mează-noapte; să nu se întoarcă
tot pe drumul prin care a intrat, ci să
iasă drept înainte. 10 Și Domnul, când
va intrà poporul, să intre în mijlocul
lor: și când vor ieșì ei, să iasă și el.

11 Și la sărbări și la sărbători [f] darul
de pâne să fie o efă pentru taur, și o efă
pentru berbece; iar pentru miei cât îi
va dà mâna: și un hin de oleiu pentru o
efă. 12 Dar când Domnul va aduce
jertfă de bunăvoie, sau de bucurie de
bunăvoie Domnului, atuncia [g] să i-se des-
chidă poarta ce caută spre răsărit, și
să aducă arderile de tot și jertfele
sale de bucurie, cum face în ziua saba-
tului: și apoi să iasă: și după ieșirea
lui să se închidă poarta.

13 *Dar* [h] să pregătești pe toată ziua
drept arderi de tot Domnului un miel de
un an fără defect; în toate zilele dimi-
neața să-l aduci. 14 Și să aduci pen-
tru dânsul *drept* dar de pâne în toate
zilele dimineața o șesime dintr'o efă, și
oleiu o treime dintr'un hin, ca să moi
făina; dar de pâne Domnului *este acesta*,
așezământ nesfârșit în veci. 15 Așà
să aducă mielul, și darul de pâne, și
oleiul, pe toate zilele dimineața, *drept*
arderi de tot nesfârșit.

16 Așà zice Domnul, Dumnezeul; Da-
că Domnul va dăruì unuia din fiii săi
din moștenirea sa, *acest dar* va ră-
mâneà la fiii săi; *căci* ei *au* drept de
stăpânire prin moștenire. 17 Dar de
va dăruì dar din moștenirea sa cuiva
dintre servii săi, *darul* va rămâneà ace-
stuia până în [i] anul liberării; după aceea
iarăși se va întoarce la domn; dar stă-
pânirea sa, *dăruită* fiilor săi, lor le va
rămânea. 18 Dar [j] Domnul să nu ia
din stăpânirea poporului, lipsindu-i prin
apăsare de stăpânirea lor: *ci* să deà
moștenire fiilor săi din stăpânirea sa, ca
să nu se alunge poporul meu din stăpâ-
nirea sa.

19 După aceea m'a dus prin întrarea,
ce *erà* alăturea cu poarta, în camerile
sfinte ale preoților ce caută spre mează-
noapte: și iată acolo un loc în partea
spre apus. 20 Și zisu-mi-a: Acesta
este locul, unde preoții vor [k] fierbe jertfa
pentru vină și jertfa pentru păcat, unde
vor [l] prăjì darul de pâne, ca nu scoțân-
du-*le* în curtea de din afară, să sfin-
țească pe popor.

21 Atuncia m'a scos în curtea de din
afară, și m'a făcut să înconjur cele patru
unghiuri ale curții; și iată, erà o curte
în fiecare unghiu al curții. 22 În cele
patru unghiuri ale curții *erau* curți unite,
lungi de patruzeci *de coți*, și largi de
treizeci; cele patru unghiuri aceeași mă-
sură *aveau*. 23 Și *erà* câte un rând *de
clădiri* în jurul lor, în jurul celor patru
unghiuri: și *erau* clădite bucătării de
desuptul rândurilor de jur împrejur.
24 Și zisu-mi-a: Acestea *sunt* camerile
bucătăriilor, unde servii casei vor fierbe
jertfele poporului.

Apă plină de binecuvântare, ce curge în șiroae din templu.

47 Atuncia m'a dus iarăși la ușa ca-
sei: și iată, [a] apă ieșià de supt pra-
gul casei despre răsărit: căci fața casei
erà spre răsărit: și apa curgeà pe de
desupt, dela laturea dreaptă a casei spre
partea de către mează-zi a altarului.
2 Și m'a scos pe drumul porții despre
mează-noapte, și m'a dus împrejur pe
drumul de din afară până la poarta de
din afară pe drumul ce caută spre ră-
sărit: și iată apa curgeà de la laturea
dreaptă.

3 Și [b] omul, ce aveà măsura în mână,
ieșind spre răsărit, a măsurat o mie de
coți, și m'a trecut preste apă; apele *îmi
veniau* până la glesne. 4 Și a măsurat
încă o mie, și m'a trecut preste apă;
apele *îmi veniau* până la genunchi. Iarăși
a măsurat o mie, și m'a trecut; apele
îmi veniau până la coapse. 5 Apoi a
măsurat *încă* o mie: și *erà* un părău,
pre care nu puteam să-l trec; căci apa
erà adâncă, apă de înnotat, părău ce nu
se puteà trece.

[f] Vers. 5. [g] Cap. 44. 3. | [h] Exod. 29. 38. | [i] Lev. 25. 10. | [j] Cap. 45. 8. | [k] 2 Cron. 35. 13. | [l] Lev. 2. 4, 5, 7. | Capul 47. [a] Ioel. 3. 18. | [b] Cap. 40. 3.

6 Și zisu-mi-a: Văzut-ai, fiul omu-
lui? Atuncia m'a adus, și m'a întors la
malul părăului. 7 Și când m'am întors,
iată. la malul părăului *erau* [c] arbori mulți
foarte pe amândouă părțile. 8 Și zisu-
mi-a: Apele acestea merg spre ținutul
de către răsărit. se pogoară în șes, și se
varsă în marea *moartă;* și vărsându-se
în mare, apele *ei* se vor vindecà. 9 Și
toată viețuitoarea ce foiește, ori pe unde
va curge *acest* părău. va trăì; și va fi o
mulțime mare de pești, curgând pe acolo
apele acestea; *apele mării* se vor vin-
decà; și vor trăì toate *viețuitoarele* pe
unde va curge părăul. 10 Și pescarii
vor stà pe dânsa; dela En-ghedi până
la En-Englaim vor fi locuri de întins
mrejele, și o mulțime mare foarte de pești
de tot felul vor fi acolo, ca peștii [d] mării
celei mari. 11 Dar locurile mlăștinoase
și bortoase ale ei nu se vor vindecà: vor
fi pentru sare. 12 Și [e] lângă părău, pe
malul său de amândouă părțile. vor
crește arbori de tot felul pentru hrană;
[f] frunzele lor nu vor vestejì, și fructul
lor nu va lipsì. în toată luna va coace
fructe din nou: căci apele *ce-l hrănesc*
ies de supt templu; fructul lor va servì
pentru hrană. și frunza lor pentru
[g] vindecare.

Hotarele țării.

13 Așà zice Domnul. Dumnezeul: A-
cestea *vor fi* hotarele, între cari veți îm-
părțì pământul celor douăsprezece se-
minții ale lui Israel: [h] Iosif *va avea*
două părți. 14 Dar veți stăpânì. unul
ca și altul, *pământul acesta, pentru* care
[i] ridicatu-mi-am mâna, *jurându-mă* că-l
voiu dà părinților voștri; pământul acesta
vă va [j] cădeà în moștenire prin sorți.
15 Și acesta *va fi* hotarul pământului în
laturea despre mează-noapte dela marea
cea mare, [k] drumul *hotarului* la Heton,
cum mergi la [l] Zedad; 16 [m] Hamatul,
[n] Berota, Sibraimul, ce *este* între ho-
tarul Damascului și hotarul Hamatului;
Hazar-Hatticonul, ce *este* lângă hotarele
Hauranului. 17 Deci hotarul va fi: dela
mare *până la* [o] Hazar-Enan, hotarul des-
pre mează-noapte al Damascului și al Ze-
fanului, și hotarul Hamatului; *acesta*
este hotarul despre mează-noapte. 18 Și
laturea despre răsărit o veți măsura dela
Hauran și dela Damasc si dela Galaad,
și dela pământul lui Israel *din* dincolo
de Iordan. dela hotarul de către marea
dela răsărit; *acesta va fi* hotarul spre
răsărit. 19 Iar laturea despre mează-zi,
despre mează-zi dela Tamar până la
[p] apele certei Kadeșului. *până la* râul.
ce se varsă în marea cea mare. *Acesta*
va fi hotarul despre mează-zi. 20 Și
laturea de către apus *va fi* marea cea
mare. dela hotarul *laturei de către mea-*
ză-zi până în dreptul Hamatului. Acesta
va fi hotarul de către apus.

21 Așà veți împărțì pământul acesta
între voi, între semințiile lui Israel.
22 Și va fi *când* îl veți împărțì spre moș-
tenire vouă și [q] străinilor ce locuesc între
voi. acei *străini* cari vor naște fii. [r] vă
vor fi ca și pământeni între fiii lui Israel:
ei să aibă moștenire cu voi între semin-
țiile lui Israel. 23 În seminția. în care
străinul va locuì. în ea să-i dați moște-
nirea. zice Domnul, Dumnezeul.

Împărțirea pământului.

48 Aceste *sunt* numile semințiilor;
[a] dela hotarul de către mează-noapte
în lungul drumului către Hetlon, cum
mergi către Hamat *până la* Hazar-Enan,
hotarul Damascului spre mează-noapte,
lângă Hamat; căci acestea sunt hotarele
dela răsărit *până la* apus: *partea* lui
Dan. 2 Și alăturea cu hotarele lui Dan,
dela laturea de cătră răsărit până la la-
turea de către apus, *partea* lui Asser.
3 Și alăturea cu hotarele lui Asser, dela
laturea de către răsărit până la laturea
de către apus, *partea* lui Neftali. 4 Și
alăturea cu hotarele lui Neftali. dela la-
turea de către răsărit până la laturea de
către apus *partea* lui Manase. 5 Și ală-
turea cu hotarele lui Manase, dela latu-

c Apoc. 22. 2. d Num. 34. 6. e Vers. 7. | f Iov 8. 16. g Apoc. 22. 2. | h Fac, 48. 5. i Fac. 12. 7. | j Cap. 48. 29. k Cap 48. 1. | l Num. 34. 8. m Num. 34. 8. n 2 Sam. 8. 8 | o Num. 34. 9. p Num. 20. 13. q Efes. 3. 6. | r Gal. 3. 28. — | *Capul 48.* a Cap. 47.15, etc.

rea de către răsărit până la laturea de
către apus, *partea* lui Efraim. 6 Și
alăturea cu hotarele lui Efraim, dela la-
turea de către răsărit până la laturea de
către apus, *partea* lui Ruben. 7 Și ală-
turea cu hotarele lui Ruben dela laturea
de către răsărit până la laturea de către
apus. *partea* lui Iuda.

8 Și alăturea cu hotarele lui Iuda,
dela laturea de către apus până la latu-
rea de către răsărit, va fi [b] partea cea
sfântă, ce veți despărțì, lată de douăzeci
și cinci de mii *de trestii*, și lungă ca
oricare din părțile *semințiilor*, *adecă* dela
laturea de către răsărit până laturea de
către apus; și templul va fi în mijlocul
său. 9 Partea ce o veți despărțì Dom-
nului *va fi* de douăzeci și cinci de mii *de*
trestii în lung, și de zece mii în lat.
10 Și *această* parte sfântă va fi pentru
aceștia; pentru preoți, spre miează-noapte
douăzeci și cinci de mii *de trestii în*
lung, spre apus zece mii în lat, spre ră-
sărit zece mii în lat, și spre miează-zi două
zeci și cinci de mii în lung; și tem-
plul Domnului va fi în mijlocul său.
11 [c] *Aceasta va fi* pentru preoții cei sfin-
țiți din fiii lui Zadok, cei ce păzesc
cele de păzit ale mele, cei ce nu s'au
rătăcit în rătăcirea fiilor lui Israel, [d] pre-
cum s'au rătăcit Leviții. 12 Și *această*
parte din partea cea sfântă a pământului
va fi a lor, prea sfântă, lângă hotarele
Leviților.

13 Și alăturea cu hotarele preoților
vor avea Leviții douăzeci și cinci de mii
de trestii în lung, și zece mii în lat; toată
lungimea *va fi* de douăzeci și cinci de
mii, și lățimea de zece mii. 14 [e] Nu
vor vinde dintr'însa, nici *o* vor schimbà,
nici vor înstrăinà prinoasele pământului;
căci *este* sfântă Domnului.

15 [f] Și cinci mii *de trestii*, ce rămân
în lat înaintea celor douăzeci și cinci de
mii *de trestii*, vor fi [g] un loc nesfânt pentru
cetate, pentru locuință și pentru împre-
jurimi; și cetatea va fi in mijlocul aces-
tuia. 16 Și acestea *vor fi* măsurile lor:
laturea de către miează-noapte, patru mii
și cinci sute; laturea de către miează-zi,
patru mii și cinci sute; laturea de către
răsărit, patru mii și cinci sute; și laturea
de către apus, patru mii și cinci sute.
17 Și împrejurimele cetății vor fi către
miează-noapte, două sute cincizeci; către
miează-zi, două sute cincizeci; către ră-
sărit, două sute cincizeci; și către apus
două sute cincizeci.

18 Și rămășița din lungimea *părții*
de lângă partea cea sfântă: zece mii *de*
trestii către răsărit, și zece mii către
apus, ce vine lângă partea cea sfântă:
venitul lui va servì spre pâne lucrătorilor
cetății. 19 [h] Și cei ce vor aveà vre un
post în cetate din toate semințiile lui
Israel îl vor lucrà.

20 Toată partea sfântă *va fi* de două-
zeci și cinci de mii *în lat*; partea sfântă,
ce o veți sfințì cu stăpânirea cetății
împreună, va fi un pătrat. 21 [i] Și ră-
mășița *va fi* pentru domn, de amândouă
laturile ale părții sfinte și ale stăpânirii ce-
tății în fața celor douăzeci și cinci de
mii *de trestii* ale părții celei sfinte lângă
hotarele de către răsărit, și la apus în
fața celor douăzeci și cinci de mii *de*
trestii lângă hotarele de către apus în
dreptul părților *semințiilor*, a domnu-
lui *va fi aceasta*. Așà va fi partea cea
sfântă, [j] și templul casei *va fi* în mijlocul
ei. 22 Și stăpânirea Leviților, cum și
stăpânirea cetății, *vor fi* în mijlocul păr-
ților stăpânirii domnului: între hotarele
lui Iuda și hotarele lui Beniamin vor fi
părțile aceste ale Domnului.

23 Și pentru celelalte seminții, dela
laturea de către răsărit până la laturea
de către apus; *va fi partea* lui Beniamin.
24 Și alăturea cu hotarele lui Beniamin,
dela laturea de către răsărit până la la-
turea de către apus, *partea* lui Simeon.
25 Și alăturea cu hotarele lui Simeon,
dela laturea de către răsărit până la la-
turea de către apus, *partea* lui Isachar.
26 Și alăturea cu hotarele lui Isacher,
dela laturea de către răsărit până la la-

b Cap. 45. 1—6. | d Cap. 44. 10. | e Esod. 22. 29. | f Cap. 45. 6. | g Cap. 42. 20. | h Cap. 45. 6. | i Cap. 45. 7. | j Vers. 8, 10.
c Cap. 44. 15.

turea de către apus, *partea* lui Zabulon.
27 Și alăturea cu hotarele lui Zabulon.
dela laturea de către răsărit până la la-
turea de către apus, *partea* lui Gad.
28 Și alăturea cu hotarele lui Gad până
la laturea de către amează-zi hotarele
vor fi dela Tamar până la [k] apele certei
Kadeșului. până la râul *ce se varsă* în
marea cea mare.

29 [l] Acesta *este* pământul, pe care-l
veți împărțì semințiilor lui Israel spre
moștenire. și acestea *sunt* părțile lor,
Domnul, Dumnezeul.

30 Și aceasta *este* întinderea cetății
despre mează-noapte, patru mii și cinci
sute măsuri *de trestii*. 31 [m] Și porțile
cetății *vor fi* după numile semințiilor
lui Israel: trei porți spre mează-noapte:
o poartă a lui Ruben, o poartă a lui Iúda,
și o poartă a lui Levi; 32 Și la laturea
de către răsărit; patru mii și cinci sute
de trestii, și trei porți: o poartă a lui
Iosif. o poartă a lui Beniamin, și o poartă
a lui Dan. 33 Și la laturea de către
mează-zi, patru mii cinci sute de măsuri.
și trei porți: o poartă a lui Simeon, o
poartă a lui Isachar, și o poartă a lui
Zabulon. 34 Și la laturea de către apus,
patru mii și cinci sute *de măsuri;* și
porțile lor trei: o poartă a lui Gad, o
poartă a lui Asser. și o poartă a lui Nef-
tali. 35 *Și* jur împrejurul *cetății va fi*
de optsprezece mii *de măsuri*.

[n] Și numele cetății din ziua *aceea va
fi:* [o] DOMNUL ESTE ACOLO.

CARTEA LUI DANIEL.

Creșterea lui Daniel și a trei din soții săi în prinsoare la curtea Babilonului; conștiințiositatea și înțelepciunea lor.

1 În al treilea an al domniei lui Ie-
hoiakim, regele lui Iuda, [a] a venit Ne-
bucodonosor, regele Babilonului, la Ieru-
salim, și l-a împresurat. 2 Și a dat
Domnul în mână sa pe Iehoiakim. re-
gele lui Iuda și [b] parte din vasele casei
lui Dumnezeu, pe care el le-a dus [c] în
pământul Sinar, în casa zeului său: [d] și
a dus vasele în casa tezaurului zeului
său.

3 Și a zis regele către Aspenaz. capul
eunuchilor săi. să aducă din fiii lui Israel
și din seminția regelui și dintre fruntași.
4 Tânări [e] în cari *să* nu *fie* defect. frumoși
la față, și învățați în toată înțelepciunea,
și cunoscători de științi, și plini de pri-
cepere. și cari *să fie* în stare de a sta în
palatul regelui, și [f] să-i învețe pe ei car-
tea și limba Chaldeilor. 5 Și le-a rân-
duit regele o parte zilnică din mâncările
regelui. și din vinul ce însuși beà: *ca*
astfel hrănindu-i trei ani, să poată [g] stà
la sfârșitul lor înaintea regelui.

6 Și între aceștia erau din fiii lui
Iuda: Daniel, Anania. Mișael și Azaria;
7 [h] Cărora capul eunuchilor le-a pus
numi; [i] pe Daniel l-a numit. Beltșazzar;
pe Anania. Șadrac: pe Mișael. Meșac;
pe Azaria, Abed-Nego.

8 Dar Daniel și-a pus în inimă să
nu se spurce [j] prin bucatele regelui. și
prin vinul ce beà el; deaceea a rugat
pe capul eunuchilor să nu-l silească să
se spurce. 9 Și [k] a făcut Dumnezeu.
ca Daniel se afle har și milă înaintea
capului eunuchilor. 10 Și a zis capul
eunuchilor către Daniel: Eu mă tem de
domnul meu regele. care a rânduit mân-
carea voastră și băutura voastră. ca nu
cumva să vadă fețele voastre mai triste
decât ale tânărilor de vârsta voastră, și
să faceți vinovat capul meu înaintea re-
gelui.

11 Și a zis Daniel către îngrijitorul.
pe care capul eunuchilor îl rânduise

k Cap. 47. 19. l Cap 47. 14, 21, 22. m Apoc. 21. 12, etc. n Ier. 33. 16. o Zech. 2. 10.

DANIEL. Capul 1. a 2 Reg. 24. 1. b Ier. 27. 19. 20. c Fac. 10. 10. d 2 Cron. 36. 7. e Lev. 24. 19,20. f Fapt. 7. 22. g Fac. 41. 46. h Fac. 41. 45. i Cap. 4. 8. j Deut. 32. 38. k Fac. 39. 21

preste Daniel, Anania, Mișael și Azaria:
12 Cearcă, rogu-te, pe servii tăi zece
zile; și să ni se deà legume să mâncăm
și apă să bem: 13 Și apoi să fie văzute
fețele noastre de către tine, și fața tâ-
nărilor, care mănâncă din bucatele re-
gelui: și cum ți-se va păreà fă cu servii
tăi. 14 Și le-a învoit lucrul acesta, și
i-a cercat zece zile. 15 Și după sfâr-
șitul celor zece zile, fețele lor s'au vă-
zut mai frumoase și mai grase la carne
decât ale tutulor tânărilor, care mâncau
bucatele regelui. 16 Deci luatu-*le*-a în-
grijitorul mâncarea lor, și vinul ce tre-
buià să-l beà, și le-a dat legume.

17 Și [l] dat-a Dumnezeu acestor patru
tânări[m] pricepere și înțelegere în toată
cartea și înțelepciunea: și a avut Daniel
[n] pricepere în toate vederile și visurile.

18 *Și* la sfârșitul zilelor, pe care le
hotărîse pentru aducerea lor, capul eu-
nuchilor i-a dus înaintea lui Nebuco-
donosor. 19 Și a vorbit cu ei regele:
și printre toți nu se aflà nici unul a-
semenea lui Daniel, lui Anania, lui Mi-
șael și lui Azaria: deaceea [o] au stat ei
înaintea regelui. 20 [p] Și în tot lucrul
de înțelepciune *și* de pricepere, de care
îi întrebà regele, îi aflà înzecit mai buni
decât pe toți magii *și* descântătorii, ce
erau în tot regatul său.

21 Și a petrecut Daniel *acolo* până
la anul întâiu al regelui Cir.

Daniel tâlcuește visul lui Nebucodonosor despre cele patru împărății universale și despre vecinica împărăție a lui Dumnezeu și pentru aceasta e foarte mărit.

2 În anul al doilea al domniei lui Ne-
bucodonosor a visat Nebucodonosor
visuri, și [a] i-s'a turburat spiritul, și [b] som-
nul fugì dela dânsul. 2 [c] Atuncia a po-
runcit regele să *i*-se cheme magii, des-
cântătorii, fermecătorii și Chaldeii, ca
să deslege regelui visurile sale. Deci ei
au venit, și au stat înaintea regelui. Și
le-a zis regele: 3 Visat-am vis, și spi-
ritul meu este în neodihnă de a cu-
noaște visul.

4 Și au vorbit Chaldeii către regele
sirienește, *zicând:* [d] Rege, în veci să
trăești! spune servilor tăi visul, și noi
vom arătà deslegarea *lui.*

5 Răspuns-a regele, și a zis Chaldei-
lor: Scăpatu-mi-a *din minte* lucrul; *dar*
de nu-mi veți face cunoscut visul și des-
legarea lui, veți fi [e] făcuți bucăți, și casele
voastre vor ajunge bălegar: 6 Iar [f] de-
mi veți arătà visul și deslegarea lui, veți
luà dela mine daruri, răsplătiri și onoare
mare, deci arătați-mi visul și deslega-
rea lui.

7 *Iar* ei răspuns-au de a doua oară, și
au zis: Să spună regele visul către servii
săi, și noi *îi* vom arătà deslegarea lui.

8 Răspuns-a regele, și a zis: Cu ade-
vărat văd, că voi căutați *numai* a câș-
tigà timp, fiindcă vedeți, că lucrul mi-a
scăpat. 9 Dar de nu-mi veți face cu-
noscut visul, [g] o singură hotărîre *este* a-
supră-vă, căci v'ați înțeles să spuneți
înaintea mea cuvinte mincinoase și în-
șelătoare, până ce se va schimbà timpul:
spuneți-mi deci visul, și *atuncia* voiu
cunoaște, că puteți a-mi arătà și desle-
garea lui.

10 Răspuns-au Chaldeii regelui, și
au zis: Nu este nici un om pe pământ,
care să poată arătà lucrul *acesta* regelui:
precum nu *este* nici un rege, domn sau
guvernător, *care* să ceară așa lucruri
dela vre un mag, sau descântător, sau
Chaldeu. 11 Și lucrul ce-l cere regele
este greu, și nu este nimenea în stare
a-l arătà regelui, [h] decât zeii, a căror lo-
cuință nu este între locuitori.

12 Deci mâniatu-s'a regele, și s'a
înfuriat foarte, și a poruncit să se peardă
toți înțelepții Babilonului. 13 Deci a
ieșit o hotărîre, ca să se omoare înțe-
lepții: și au căutat și pe Daniel și pe
soții săi, ca să-*i* omoare.

14 Atuncia a răspuns Daniel cu minte
și cu înțelepciune către Arioc, capul
gardei domnești, care ieșise ca să o-
moare pe înțelepții Babilonului: 15 Răs-
puns-a și a zis către Arioc, capul *gar-*

[l] 1 Reg. 3. 12. [m] Fapt. 7. 22. [n] Num. 12. 6. [o] Fac. 41. 46. [p] 1 Reg. 10. 1. — Capul 2. [a] Fac. 41. 8. [b] Est. 6. 1. [c] Fac. 41. 8. [d] 1 Reg. 1. 31. [e] 2 Reg. 10. 27. [f] Cap. 5. 16. [g] Est. 4. 11. [h] Vers. 28.

dei domnești: Pentru ce această hotă-
rîre grăbită din partea regelui? Atuncia
Arioc a arătat lui Daniel lucrul. 16 Deci
a întrat Daniel, și a rugat pe rege, ca
să-i lase timp, și el va dà regelui des-
legarea *visului*.

17 Apoi s'a dus Daniel în casa sa, și
a înștiințat de acest lucru pe Anania,
Mișael și Azaria, soții săi: 18 [i]Ca să
ceară îndurarea dela Dumnezeul ceru-
lui pentru taina aceasta, ca să nu fie
pierduți Daniel și soții săi dimpreună
cu ceilalți înțelepți ai Babilonului.

19 Atuncia descoperitu-s'a lui Da-
niel taina [j]prin o vedere de noapte. Și
a binecuvântat Daniel pe Dumnezeul
cerului. Daniel *deci* luând cuvântul a
zis: 20 [k]Fie binecuvântat numele lui
Dumnezeu din veci în veci; [l]Căci a lui
este înțelepciunea și puterea; 21 Și
el schimbă [m]timpurile și anotimpurile:
[n]El dă jos pe regi, și ridică pe regi.
[o]Dă înțelepților înțelepciune, Și celor
cu pricepere știință: 22 [p]El descopere
cele adânci și ascunse; [q]Cunoaște cele
din întunerec, [r]Și lumina cu dânsul lo-
cuește. 23 Ție, Dumnezeule al părin-
ților mei, îți mulțumesc și te laud *Pre
tine*, care mi-ai dat înțelepciune și pu-
tere, Și mi-ai făcut cunoscut ce noi am
[s]cerut dela tine; Căci tu ne-ai făcut
cunoscut lucrul regelui.

24 Deci Daniel a întrat către Arioc,
pe care regele îl rânduise să peardă pe
înțelepții Babilonului: întrat-a, și zisu-
i-a: Să nu pierzi pe înțelepții Babilo-
nului; du-mă înaintea regelui, și eu
voiu arătà regelui deslegarea. 25 A-
tuncia a dus Arioc cu grabă pe Daniel
înaintea regelui, și a vorbit către dân-
sul așà: Am aflat un bărbat din prinșii
lui Iuda, care va arătà regelui deslega-
rea *visului*.

26 Și regele a răspuns, și a zis către
Daniel, al cărui nume *erà* Beltșazzar:
Au ești în stare să-mi arăți visul, ce am
văzut, și deslegarea lui?

27 *Și* Daniel răspunzând regelui a
zis: Taina de care întreabă regele, în-
țelepții, descântătorii, magii, și ghicitorii
nu pot să o arete regelui; 28 [t]Dar este
un Dumnezeu în cer, care descopere
tainele, și face cunoscut regelui Nebu-
codonosor, [u]ce are să fie în zilele cele
din urmă. Visul tău și vederile capului
tău pe patul tău acestea sunt: 29 Rege,
suitu-s'a *în mintea ta* pe patul tău gân-
direa *despre* ceea ce are să fie după
acestea; [v]și descoperitorul tainelor îți
face cunoscut ce are să se întâmple.
30 [x]Dar mie taina aceasta nu mi-s'a
descoperit prin *vre-o* înțelepciune ce eu
ași aveà mai mult decât toți viețuitorii,
ci ca să se arăte regelui deslegarea, și
[y]ca să cunoști cugetările inimii tale.

31 Tu, rege, priviai, și iată, un chip
mare: mare foarte *erà* acel chip, și stră-
lucirea lui măreață; el stà înaintea ta,
și forma lui *erà* înspăimântătoare.
32 [z]De aur curat *erà* capul acelui chip,
pieptul și brațele lui de argint, *iar* pân-
tecele și coapsele sale de aramă: 33 Flu-
erele lui de fer, picioarele lui parte de
fer și parte de lut. 34 Tu-*l* priveai,
până ce ruptu-s'a *de sine*, *iar* [a]nu de
mână *de om*, o peatră, care a lovit chi-
pul preste picioarele sale cele de fer și
de lut, și le-a sfărâmat. 35 Atuncia
ferul, lutul, arama, argintul și aurul s'au
sdrumicat la un loc, și s'au făcut [b]ca
pleava din arie în timpul verii; și vân-
tul le-a spulberat, așà că nu s'a aflat
[c]urma lor; iar peatra, ce a lovit chipul,
[d]se făcù munte mare, [e]și umplù tot pă-
mântul. 36 Acesta *este* visul; și spu-
ne-vom regelui deslegarea.

37 [f]Tu, rege, ești regele regilor;
[g]căci Dumnezeul cerului datu-ți-a re-
gat, putere, tărie și mărire. 38 [h]Și *din*
tot locul, unde locuesc fii oamenilor,
fiarele câmpului și paserile cerului, da-
tu-le-a în mâna ta, și te-a așezat domn
preste toate acestea. [i]Tu *ești* capul cel
de aur. 39 Și după tine se va ridicà

i Mat. 18. 19.
j Num. 12. 6.
k Ps. 113. 2.
l Ier. 32. 19.
m 1 Cron. 29. 30.
n Iov 12. 18.
o Iac. 1. 5.
p Iov 12. 22.
q Ps. 139. 11, 12.
r Cap. 5. 11, 14.
s Vers. 18.
t Vers. 40. 8.
u Fac. 49. 1.
v Vers. 22, & 28.
x Fac. 41. 16.
y Vers. 47.
z Vers. 38 etc.
a 2 Cor. 5. 1.
b Ps. 1. 4.
c Ps. 37. 10, 36.
d Isa. 2. 2, 3.
e Ps. 80. 9.
f Osea 8. 10.
g Ezra. 1. 2.
h Cap. 4. 21, 22.
i Vers. 32.

[j] un alt regat [k] mai pe jos decât al tău, și un alt, al treilea regat, de aramă, care va domnì preste tot pământul. 40 Și [l] al patrulea regat va fi tare ca ferul: ca ferul care sfărâmă și mărunțește toate: adecă ca ferul ce sdrumică toate, *așà* va sfărâmà el pe toate acestea, și *le* va sdrumicà. 41 Iar că ai văzut [m] picioarele și degetele parte de lut de olar și parte de fer, *aceasta însemnă*, că regatul va fi împărțit: dar va rămâneà *ceva* într'însul din puterea ferului; cum ai văzut ferul amestecat cu lut de olar. 42 Și *cum* degetele picioarelor *erau* parte de fer și parte de lut, *așà și* regatul va fi în parte tare și în parte fraged. 43 Și cum ai văzut ferul amestecat cu lut de olar, *așà* se vor amestecà cu seminția oamenilor; dar nu se vor lipì unul de altul, cum ferul nu se amestecă cu lutul. 44 Și în zilele regilor acestora va ridicà [n] Dumnezeul cerului un regat, [o] care în veci nu se va nimicì: și domnia *dela acesta* nu va trece la alt popor; [p] el va sfărâmà și va nimicì toate acele regate, dar el va rămâneà în veci. 45 [q] Iar că ai văzut, că din munte s'a rupt o peatră *de sine*, fără mână *de om*, și a sfărâmat ferul, arama, lutul, argintul și aurul;

Prin aceasta Dumnezeul cel mare face cunoscut regelui ceea ce are să fie după acestea; și adevăr *este* visul și sigură deslegarea lui.

46 [r] Atuncia regele Nebucodonosor a căzut pe fața și s'a închinat lui Daniel, și a poruncit să i-se aducă jertfe și tămâiări binemirositoare. 47 Și regele luând cuvântul, zis-a cătră Daniel: Cu adevărat, Dumnezeul vostru *este* Dumnezeu al zeilor, și Domnul regilor, care descopere tainele; fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta.

48 Atuncia regele a mărit pe Daniel, i-a dat mari *și* multe daruri, și l-a pus guvernător preste toată provincia Babilonului, și capul președinților celor preste toți înțelepții Babilonului. 49 Și a cerut Daniel dela rege, și a pus pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego preste trebele provinciei Babilonului; iar Daniel *ședeà* în poarta regelui.

Șadrac, Meșac și Abed-Nego nevoind a se închinà chipului de aur, sunt aruncați în cuptorul de foc, unde sunt păstrați în vieață într'un chip minunat.

3 Regele Nebucodonosor făcut-a un chip de aur: înălțimea lui *erà* de șeasezeci de coți, *și* lățimea lui de șease coți: l-a înălțat în câmpia Dura, în provincia Babilonului.

2 Și a trimis regele Nebucodonosor să adune pe satrapi, diregători, guvernatori, judecători, tezaurari, consilieri, legiutori, și pe toți mai marii provincielor, să vie la sfințirea chipului, pe care-l înălțase regele Nebucodonosor. 3 Deci satrapii, diregătorii, guvernătorii, judecătorii, tezaurarii, consilierii, legiuitorii și toți mai marii provincielor s'au adunat la sfințirea chipului, pe care-l înălțase regele Nebucodonosor: și au stat înaintea chipului, pe care-l înălțase Nebucodonosor.

4 Și crăinicul strigă cu tărie: [a] Popoarelor, națiunilor, și limbelor! vi se porunceste: 5 Când veți auzì sunetul trâmbiții, al naiului, al citarei, al alăutei și al psalterii, al simfoniei și al orice fel de muzică, să cădeți și să vă închinați chipului de aur, pe care l-a înălțat regele Nebucodonosor; 6 Și cel nu va cădeà și nu *i* se va închinà, va fi în aceeași oară [b] aruncat în cuptorul ce arde cu foc. 7 Deaceea, cum auziră toate popoarele sunetul trâmbiții, al naiului, al citarei, al alautei, al psalterei și al tot felul de muzică, căzând toate popoarele, națiunile și limbile, se închinară chipului de aur, pe care-l înălțase regele Nebucodonosor.

8 Între acestea [c] apropiatu-s'au oarecari Chaldei, și au pârît pe Iudei; 9 Spunând și zicând regelui Nebucodonosor: [d] Rege, în veci să trăesti! 10 Tu rege, dat-ai poruncă, ca tot omul ce va auzì su-

j Cap. 5. 28, 31. k Vers. 32. | l Cap. 7. 7, 23. m Vers. 33. | n Vers. 28. | o Luc. 1. 32, 33. p Ps. 2. 9. | q Isa. 28. 16. r Fapt. 10. 25. | *Capul 3.* a Cap. 4. 1. | b Ier. 29. 22. c Cap. 6. 12. | d Cap. 2. 4.

netul trâmbiţei, al naiului, al citarei, al
alăutei, al psaltirei şi al simfoniei, şi al
tot felul de muzică, să cadă şi să se în-
chine chipului de aur; 11 Şi *că* pe cel
ce nu va cădeà şi *nu i* se va închinà, să
se arunce în cuptorul ce arde cu foc.
12 [e]Sunt câţiva bărbaţi Iudei, pe cari tu
i-ai pus preste trebele provinciei Babi-
lonului: Şadrac, Meşac şi Abed-Nego;
aceşti oameni, rege, n'au ţinut seamă de
tine; pe zeii tăi nu servesc, şi chipului
de aur, pe care l-ai înălţat, nu se închină.
13 Atuncia Nebucodonosor cu mânie
şi urgie a poruncit să aducă pre Şadrac,
Meşac şi Abed-Nego. Şi au adus pe
oamenii aceştia înaintea regelui. 14 *Şi*
Nebucodonosor luând cuvântul a zis către
dânşii: Au doară cu adevărat, Şadrace,
Meşace şi Abed-Nego, pe zeii mei nu
serviţi, şi chipului de aur, pe care l-am
înălţat, nu vă închinaţi? 15 Acum *deci*
de sunteţi gata, când veţi auzì sunetul
trâmbiţei, al naiului, al citarei, al alautii,
al psalterii, al simfoniei şi al tot felul de
muzică, a cădeà şi a vă închinà chipului,
pe care l-am făcut, [f]*bine;* iar de nu vă
veţi închinà, veţi fi aruncaţi în aceeaşi
oară în cuptorul ce arde cu foc; [g]şi cine
este zeul, care vă va scăpà din mânile
mele?
16 Şadrac, Meşac şi Abed-Nego răs-
punzând, zis-au regelui: Nebucodono-
soare, [h]noi nu *avem* nevoie să-ţi răs-
pundem asupra acestui lucru. 17 De
ese *aşà*, Dumnezeul nostru, pe care noi
il servim, poate să ne scape din cupto-
rul ce arde cu foc: şi din mâna ta rege,
ne va scăpà. 18 Şi chiar de nu, stiut
să-ţi fie, rege, că pe zeii tăi nu-i vom
servì, şi chipului de aur, pe care l-ai ridi-
cat, nu ne vom închinà.
19 Atuncia Nebucodonosor s'a um-
plut de mânie, şi privirea feţei lui s'a
schimbat asupra lui Şadrac, Meşac şi
Abed-Nego, *şi* vorbind a poruncit să în-
ferbinte cuptorul înşeptit mai mult decât
se obicinuià a se înferbântà. 20 Şi a
poruncit celor mai puternici ai oastei
sale, să lege pe Şadrac, Meşac şi Abed-
Nego, *şi* să-*i* arunce în cuptorul ce ar-
deà cu foc. 21 Atuncia bărbaţii aceia
fură legaţi cu manticele lor, pulpanele
lor, legăturile lor de cap şi cu *celelalte*
vestminte ale lor, şi fură aruncaţi în
cuptorul ce ardeà cu foc. 22 Şi fiindcă
porunca regelui fusese aspră, şi cupto-
rul se înferbântase foarte, para focului
a omorît bărbaţii aceia, cari ridicaseră
pe Şadrac, Meşac şi Abed-Nego. 23 Iar
aceşti trei bărbaţi Şadrac, Meşac şi Abed-
Nego, au căzut legaţi în mijlocul cup-
torului ce ardeà cu foc.
24 Atuncia regele Nebucodonosor s'a
minunat; şi sculându-se cu grabă, a
vorbit, şi a zis către sfetnicii săi: Au
n'am aruncat în foc *numai* trei bărbaţi
legaţi? *iar* ei au răspuns, şi au zis re-
gelui: Adevărat rege! 25 *Şi* el răs-
punzând, a zis: Iată, eu văd patru băr-
bati deslegaţi, [i]preumblându-se în mij-
locul focului, şi nu au nici o vătămare:
şi privirea celui de al patrulea este ca
a [j]unui fiu de Dumnezeu.
26 Atuncia apropiându-se Nebuco-
donosor de gura cuptorului ce ardeà
cu foc, a vorbit, şi a zis: Şadrace, Me-
şace şi Abed-Nego, servii Dumnezeului
celui Preanalt, ieşiţi şi veniţi.
Atuncia Şadrac, Meşac şi Abed-Nego
au ieşit din mijlocul focului. 27 Şi
adunându-se satrapii, diregătorii, guver-
nătorii, şi sfetnicii regelui, au văzut pe
bărbaţii aceştia, [k]preste corpurile cărora
focul n'avusese nici o putere, şi nici un
păr din capul lor nu se pârlise, şi man-
tiele lor nu se schimbaseră, nici miros
de foc nu se prinsese de ei.
28 *Atuncia* a vorbit Nebucodonosor,
şi a zis: Binecuvântat *fie* Dumnezeul
lui Şadrac, al lui Meşac şi al lui Abed-
Nego, care a trimis pe îngerul său, şi
a scăpat pe servii săi, care [l]sperau în
el şi n-au ascultat de cuvântul regelui,
şi şi-au dat corpurile lor, spre a nu se
servì nici a se închinà altui zeu, fără
numai Dumnezeului lor. 29 Deaceea

[e] Cap. 2. 49. | [f] Luc. 13. 9. | [g] Esod. 5. 2. | [h] Mat. 10. 19. | [i] Isa. 43. 2. | [j] Iov 1. 6. | [k] Ebr. 11, 34. | [l] Ps. 34. 7, 8.

dau poruncă, ca orice popor, națiune și
limbă, care va vorbì de rău de Dumne-
zeul lui Șadrac, al lui Meșac și al lui
Abed-Nego, să se facă bucăți, și casele
lor să ajungă bălegar; căci alt zeu nu
este, care să poată scăpà astfel. 30 A-
tuncia regele a înălțat pe Șadrac, Meșac
și Abed-Nego în provincia Babilonului.

Visul lui Nebucodonosor despre arborele cel mare, cu tâlcuirea și îndeplinirea sa.

4 Nebucodonosor, regele [a] tuturor po-
poarelor, națiunilor și limbilor, câte
locuesc în tot pământul: pacea să se
înmulțească vouă. 2 Plăcutu-mi-a a
vă dà în știre semnele și minunile [b] ce
mi le-a făcut Dumnezeul cel Preaînalt.
3 [c] Cât *sunt* de mari semnele lui! și cât
de puternice minunile lui! regatul lui
este [d] un regat vecinic, și domnia lui din
neam în neam.

4 Eu, Nebucodonosor, fiind liniștit
în casa mea, și înflorind în palatul meu.
5 Văzut-am un vis, care m'a înfricoșat,
și gândurile, *ce mi-au venit* în patul
meu, [e] și viziunile capului meu, [f] m'au
turburat. 6 Deaceea dat-am poruncă, să
se aducă înaintea mea toți înțelepții Ba-
bilonului, ca să-mi arate deslegarea vi-
sului. 7 [g] Atuncia au întrat magii, des-
cântătorii, Chaldeii și fermecătorii; și
le-am spus visul, dar nu mi-au arătat
deslegarea lui. 8 Dar în urmă a întrat
înaintea mea Daniel, [h] al cărui nume
este Beltșazzar, după numele zeului meu,
și [i] în care *se află* spiritul zeilor celor
sfinți; și pus-am înaintea lui visul, *zi-
când:*

9 Beltșazzar, [j] marele magilor, fiindcă
cunosc, că spiritul zeilor sfinți *este* în
tine, și nici o taină îți este prea grea,
spune-mi viziunile visului meu, ce am
văzut, și deslegarea lui. 10 *Deci* viziu-
nile capului meu pe patul meu așà *erau:*
priviam, și iată, [k] un arbore în mijlocul
pământului, și înălțimea lui *erà* mare.
11 Arborele a crescut, și s'a întărit,
și înălțimea lui ajungeà până la cer,
și se vedeà până la marginile a
tot pământul. 12 Frunzele sale *erau*
frumoase, și fructele sale mari, și într'în-
sul *erà de unde* să mănânce toți: [l] fia-
rele câmpului se puneau la umbră supt
dânsul, și în ramurile sale locuiau pase-
rile cerului, și din ele se hrăniă toată
carnea. 13 Văzut-am în viziunile ca-
pului meu pe patul meu, și iată, [m] un
veghetor și [n] un sfânt se pogorî din cer:
14 Și a strigat cu tărie, și astfel vorbì:
[o] Tăiați arborele, și smulgeți ramurile
sale: scuturați frunzele lui, și risipiți
fructele lui: [p] să fugă fiarele de supt
dânsul și paserile depe ramurile lui:
15 Dar tulpina cu rădăcinele ei să o
lăsați în pământ, *și să se lege* cu lanțuri
de fer și de aramă în iarba cea verde a
câmpului; și să se adape din roua ceru-
lui, și partea lui *să fie* cu fiarele în
iarba pământului; 16 *Ca* inima sa să
se schimbe din *inimă* de om, și să i se
deà inimă de fiară; și șeapte [q] timpuri
să treacă preste dânsul. 17 Aceasta s'a
rânduit din porunca *zeilor* veghetori, și
hotărîrea *este* prin cuvântul sfinților; [r] ca
să cunoască viețuitorii, [s] că cel Preaînalt
domnește asupra regatelor oamenilor,
și *că* el le dă aceluia, căruia îi place, și
pune preste dânsele pe cel mai jos din
oameni. 18 Acest vis l-am văzut eu,
Nebucodonosor, regele; și tu, Beltșaz-
zare, spune deslegarea lui; [t] căci toți înțe-
lepții regatului meu nu sunt în stare
să-mi arate deslegarea; dar tu *ești* în
stare: [u] căci spiritul zeilor sfinți *este*
în tine.

19 Atuncia Daniel, [v] al cărui nume
erà Beltșazzar, s'a îngrozit cam o oară,
și gândurile sale l-au turburat. Regele
luând cuvântul, *îi* zise: Beltșazzare să
nu te turbure visul și deslegerea lui.
Beltșazzar a răspuns și a zis: Domnul
meu, [x] visul *să fie* asupra celor ce te urăsc,
și deslegarea lui asupra inamicilor tăi.
20 [y] Arborele ce l-ai văzut crescând și
întărindu-se, a cărui înălțime ajungeà

Capul 4. a Cap. 3. 4. b Cap. 3. 26. c Cap. 6. 27. | d Vers. 34. e Cap. 2. 28, 29. f Cap. 2. 1. | g Cap. 2. 2. h Cap. 1. 7. i Isa. 63. 11. | j Cap. 2. 48. k Ezec. 31. 3. l Ezec. 17. 23. | m Ps. 103. 20. n Deut. 33. 2 o Mat. 3. 10. | p Ezec. 31. 12. q Cap. 11. 13. r Ps. 9. 16. | s Cap. 2. 21. t Fac. 41. 8, 15. u Vers. 8. | v Vers. 8. x 2 Sam. 18. 32 y Vers 10,11,12

până la cer, și se vedeà peste tot pă-
mântul: 21 Ale cărui frunze *erau* fru-
moase, ale cărui fructe *erau* mari, și în
care *erà de unde* să mănânce toți, supt
care locuiau fiarele câmpului, și pe ra-
murile căruia locuiau paserile cerului:
22 [z]Tu, rege, *ești arborele* acesta, care
ai crescut și te-ai întărit: căci înălțimea
ta s'a înălțat, și a ajuns până la cer, [a]și
domnia ta până la marginile pământului.
23 [b]Iar că regele văzù un veghetor și
un sfânt pogorîndu-se din cer, și zicând:
Tăiați arborele, și-l dărâmați, și *numai*
tulpina cu rădăcinele sale să o lăsați în
pământ, dar *să se lege* cu lanțuri de fer
și de aramă în iarba cea verde a câm-
pului: să se adape din roua cerului, [c]și
cu fiarele câmpului *să fie* partea sa, până
ce vor trece preste dânsul șeapte tim-
puri; 24 Aceasta *este* deslegarea, o
rege, și aceasta *este* hotărîrea celui Prea-
înalt, de ceea ce se va întâmplà dom-
nului meu rege: 25 Te vor [d]alungà
dintre oameni și cu fiarele câmpului va
fi locuința ta, și te vor [e]hrănì cu iarbă
ca boii, și cu roua cerului te vor adăpà;
și șeapte timpuri vor trece preste tine,
[f]până ce vei cunoaște, că cel Preaînalt
domnește preste regatele oamenilor, și
că el le [g]dă aceluia căruia îi place. 26 Și
că s'a poruncit să se lase tulpina cu rădă-
cinele arborelui: regatul tău iarăși ți se
va dà, după ce vei cunoaște, că [h]cerurile
domnesc. 27 Deaceea, rege, placă-ți
sfatul meu, și [i]înlătureazá păcatele tale
prin dreptate și fărădelegile tale prin
îndurare către cei săraci; [j]poate că a-
ceasta îți va [k]prelungì prosperitatea.

Nebunia și smerenia regelui.

28 Toate acestea au venit asupra lui
Nebucodonosor, regele. 29 La sfârșitul
a douăsprezece luni, *când* se preumblà
prin palatul domnesc al Babilonului,
30 [l]Regele vorbià șiziceà: Au nu este
acesta Babilonul cel mare, pe care eu
l-am zidit, ca *să fie* scaunul regatului,
prin puterea mea cea mare, și spre onoa-
rea măririi mele? 31 [m]Cuvântul *erà*
încă în gura regelui, și căzù [n]o voce din
cer, *zicând:* Ți se dă în știre, rege Ne-
bucodonosor, *că* regatul s'a depărtat dela
tine; 32 [o]Te vor alungà dintre oameni,
și cu fiarele câmpului *va fi* locuința ta;
cu iarbă ca boii te vor hrănì, și șeapte
timpuri vor trece preste tine; până ce
vei cunoaște că cel Preaînalt domnește
preste regatele oamenilor, și *că* el le dă
aceluia, căruia îi place.

33 Și chiar în aceeași oară s'a împlinit
cuvântul asupra lui Nebucodonosor: fù
alungat dintre oameni, mâncă iarbă ca
boii, și din roua cerului se adăpă corpul
său, până ce perii i-au crescut, ca *penele*
de vultur, și unghiile lui, ca *ghiarele*
paserilor.

34 Și [p]la sfârșitul zilelor eu Nebuco-
donosor am ridicat ochii mei către cer,
și mintea mea s'a întors în mine; am
binecuvântat pe cel Preaînalt, am lăudat
și am mărit pe cel [q]ce în veci trăește,
a cărui domnie *este* [r] o domnie vecinică,
și al cărui regat *este* din neam în
neam; 35 Și [s]toți locuitorii pămân-
tului întru nimica se socotesc; și
[t]după voința sa face *toate, atât* în oști-
rile cerului, *cât* și locuitorii pământului;
și [u]nu *este* cine să oprească mâna sa,
sau să-i zică: Ce faci? 36 În acel timp
mintea mea s'a rentors în mine; și spre
mărirea regatului meu mi s'a dat iarăși
strălucirea mea și măreția mea; sfetnicii
mei și cei mai mari ai mei *din nou* m'au
căutat, m'au pus în regatul meu, și mi
s'a adaus o mărire și mai mare.

37 Și acum eu, Nebucodonosor, laud
și preaînalț și măresc pe Regele cerului;
ale cărui fapte toate *sunt* adevăr, și ale
cărui căi *sunt* cele adevărate; și care pe
cei ce umblă în mândrie îi umilește.

Ospățul lui Beltșazzar; scrierea minunată pe părete, și tâlcuirea sa prin Daniel.

5 Regele Belșazzar [a]a făcut un ospăț
mare mai marilor săi, o mie, și beà
vin cu *acești* o mie. 2 Și în cheful vi-

[z] Cap. 2. 38.
[a] Ier. 27. 6, 7, 8.
[b] Vers. 13.
[c] Cap. 5. 21.
[d] Vers. 32.
[e] Ps. 106. 20.
[f] Ps. 83. 18.
[g] Ier. 27. 5.
[h] Mat. 21. 25.
[i] 1 Pet. 4. 8.
[j] Ps. 41. 1, etc.
[k] 1 Reg. 21. 29.
[l] Prov. 16. 18.
[m] Cap. 5. 5.
[n] Vers. 24.
[o] Vers. 25.
[p] Vers. 26.
[q] Cap. 12. 7.
[r] Luc. 1. 33.
[s] Isa. 40. 15, 17.
[t] Ps. 115. 3.
[u] Iov 34. 29.
Capul 5.
[a] Est. 1 3.

nului a poruncit Beltșazzar să se aducă vasele cele de aur și de argint, pe [b]care Nebucodonosor, părintele său, le adusese din templul din Ierusalim, ca să beà cu dânsele regele și mai marii săi, femeile sale și concubinele sale. 3 Deci s'au adus vasele de aur, care se aduseseră din templul casei Dumnezeului din Ierusalim: și băură cu dânsele regele și mai marii săi, femeile sale și concubinele sale. 4 Băură vin și [c]lăudară pe zeii *lor* de aur și de argint, de aramă, de fer, de lemn și de peatră.

5 [d]În aceeași oră au ieșit degete de mână de om, și au scris în fața policandrului pe tâncueala zidului palatului regelui: și regele vedeà partea *aceea* a mânei care scrià. 6 Atuncia fața regelui s'a schimbat și gândurile *întru atâta* i s'au turburat, încât încheiturile coapselor sale se desfăceau și [e]genunchile sale se loviau unul de altul. 7 *Și* [f]a strigat regele cu tărie ca să aducă pe [g]magi, pe Chaldei și pe descântători. *Și* regele luând cuvântul, a zis către înțelepții Babilonului: Cine va cetì scrisoarea aceasta, și-mi va arătà deslegarea ei, *acela* va fi îmbrăcat cu purpură, și lanț de aur *se va pune* pe grumazul său, [h]și ca al treilea va domnì în regat. 8 Atuncia au intrat toți înțelepții regelui; [i]dar nu putură să cetească scrisoarea, nici să arate regelui deslegarea ei. 9 Și regele Beltșazzar s'a [j]turburat, și mai marii săi au încremenit.

10 Și la răcnetele regelui și ale mai marilor săi a intrat regina în casa ospățului; și luând cuvântul regina, a zis: [k]Rege, să trăești în veci! să nu se turbure gândurile tale, și fața ta să nu se schimbe. 11 [l]Este un om în regatul tău, în care *este* spiritul zeilor sfinți; și în zilele părintelui tău găsitu-s'a în el lumină, pricepere și înțelepciune, ca înțelepciunea zeilor; *acela* pe care regele Nebucodonosor, părintele tău, l-a pus [m]mai mare preste magi, descântători, Chaldei și fermecători. 12 [n]Căci un spirit ales, cunoștință și pricepere în tâlcuirea visurilor, în spunerea celor ascunse și în deslegarea nodurilor, este în acel Daniel, pe [o]care regele l-a numit Beltșazzar: acum *deci* să se cheme Daniel, și-ți va arătà deslegarea.

13 Atuncia Daniel fù dus înaintea regelui. *Și* regele luând cuvântul, a zis către Daniel: Au tu *ești* acel Daniel, dintre fiii celor aduși prinși din Iuda, pe cari i-a adus din Iudea regele, părintele meu? 14 Auzit-am de tine, că [p]spiritul zeilor *este* în tine, și că s'a găsit în tine lumină, pricepere și înțelepciune aleasă. 15 Și acum fost-au duși înaintea mea [q]înțelepții și descântătorii, ca să cetească scrisoarea aceasta, și să-mi arate deslegarea ei; dar n'au putut să arate deslegarea lucrului. 16 Și eu am auzit de tine, că poți să tâlcuești și să deslegi nodurile; [r]și acum, de poți să cetești scrisoarea, și să-mi arăți deslegarea ei, cu purpură vei fi îmbrăcat, și lanț de aur *se va pune* pe grumazul tău, și ca al treilea vei domnì în regat.

17 Atuncia a răspuns Daniel, și a zis înaintea regelui: Darurile tale rămână-ți, și dă altuia răsplătirile tale; dar eu voiu cetì regelui scrisoarea, și-i voiu arătà deslegarea. 18 Tu, rege! [s]Dumnezeul cel Preaînalt a dat lui Nebucodonosor, părintele tău, regat, mărime, și onoare; 19 Și de mărimea, ce i-a dat, [t]toate popoarele, națiunile și limbile tremurau și se înfricoșau înaintea lui; pe cine voià, omorà; și pe cine voià, lăsà să trăească; și pe cine voià, umilià. 20 [u]Dar când inima lui s'a înălțat, și duhul său s'a împetrit în mândrie, fù aruncat din tronul său de rege și mărirea sa se depărtă dela dânsul. 21 Și fù [v]alungat dintre fiii oamenilor, și inima lui se făcù ca a fiarelor, și locuința lui *erà* cu asinii sălbatici; cu iarbă se hrănià ca boii, și corpul său se adăpà din roua cerului, [x]până ce a cunoscut, că Dumnezeul cel

b Ier. 52. 19. c Apoc. 9. 20. d Cap. 4. 31. e Nah. 2. 10. f Cap. 2. 2. g Isa. 47. 13. h Cap. 6. 2. i Cap. 2. 27. j Cap. 2. 1. k Cap. 2. 4. l Cap. 2. 48. m Cap. 4. 9. n Cap. 6. 3. o Cap. 1. 7. p Vers. 11, 12. q Vers. 7, 8. r Vers. 7. s Cap. 2. 37, 38. t Ier. 27. 7. u Cap. 4. 30 37. v Cap. 4. 32, etc. x Cap. 4. 17 25.

Preaualt domnește preste regatele oame-
nilor și pune preste dânsele pe cine vo-
iește.

22 Iar tu, fiul său Belșazzar, [y] nu
ți-ai umilit inima ta, deși cunoșteai toate
acestea; 23 [z] Dar te-ai ridicat asupra
Domnului cerului; și vasele casei sale
s'au adus înaintea ta, și ați băut vin cu
dânsele, tu și mai marii tăi, femeile tale
și concubinele tale, și ai lăudat pe zeii
cei de argint și de aur, de aramă, de
fer, de lemn și de peatră, [a] care nici nu
văd, nici nu aud, nici nu înțeleg, iar pe
Dumnezeu, în mâna căruia *este* suflarea
ta, [b] și *în puterea* lui toate căile tale, nu
l-ai mărit. 24 Deaceea s'a trimis de
dânsul *această* parte de mână, și s'a
scris scrisoarea aceasta.

25 Și aceasta *este* scrisoarea, care
s'a scris: Mene, *(numărat)* Tekel *(cum-
pănit)*, Ufarsini *(părți)*. 26 Aceasta
este deslegarea lucrului: Mene: a nu-
mărat Dumnezeu regatul tău, și i-a
pus sfârșit; 27 Tekel: [c] ești cumpănit
în cumpănă, și aflat prea ușor; 28 Pe-
res: s'a despărțit regatul tău, și s'a dat
[d] Mezilor și Perșilor.

29 Atuncia a poruncit Belșazzar, și
au îmbrăcat pe Daniel cu purpură, și
au pus lanț de aur pe grumazul său,
și proclamatu-s'a, că el va domnì al
treilea în regat.

30 În aceeași noapte fù ucis Belșaz-
zar regele Chaldeilor.

31 Și Dariu, Medul, a luat regatul,
fiind ca de șeasezeci și doi de ani.

*Conjurarea președinților și a mai marilor a-
supra lui Daniel, care este aruncat într'o peș-
tere de lei, și păstrat în viață într'un chip
minunat.*

6 Plăcut-a lui Dariu să pună [a] preste
regat o sută douăzeci de satrapi, ca
să fie preste tot regatul. 2 Și preste ei
trei guvernători (dintre care unul *erà*
Daniel), ca să se deà seamă acestor sa-
trapi, ca să nu se facă nici o pagubă re-
gelui, 3 Atuncia Daniel întrecù pe
guvernători și pe satrapi; [b] căci într'în-
sul *erà* un duh ales; și regele cugetà
să-l pună preste tot regatul.

4 [c] Atuncia guvernătorii și satrapii
căutară să afle ceva asupra lui Daniel
privitor la *lucrurile* regatului; dar nu
putură află nimic, nici un greș; căci erà
credincios, și nu se aflà în el nici vină,
nici greș. 5 Atuncia au zis oamenii a-
ceștia: Nu vom aflà nimic asupra aces-
tui Daniel, afară doară de nu vom aflà
ceva asupră-i față cu legea Dumnezeu-
lui său.

6 Atuncia guvernătorii și satrapii a-
ceștia se adunară la rege, și vorbiră așà
către el: [d] Rege Dariu, în veci să trăești!
7 Toți guvernătorii regatului, diregă-
torii și satrapii, sfetnicii și mai marii
s'au sfătuit să așeze o lege domnească,
și să deà o aspră oprire, că oricine va
face rugăciune vre unui zeu sau unui
om până în treizeci de zile, fără decât
numai ție, rege, aceia să se arunce în
groapa leilor. 8 Și acum, rege, pune
oprire, și iscălește scrisoarea *aceasta*, ca
să nu se schimbe, după [e] legea Mezilor
și a Perșilor, care nu se poate desființà.
9 Deci regele Dariu a iscălit scrisoarea
și oprirea.

10 Și Daniel, cum a cunoscut că s'a
iscălit scrisoarea, a întrat în casa sa:
și ferestrile cămării sale din partea
[f] către Ierusalim deschise fiind, înge-
nunchie pe genunchile sale [g] de trei ori
pe zi, rugându-se și mulțumind Dum-
nezeului său, cum făceà mai nainte.

11 Atuncia oamenii aceia se adunară,
aflară pe Daniel făcând rugăciune și ce-
reri Dumnezeului său. 12 [h] Atuncia se
apropiară, și vorbiră înaintea regelui,
zicând: Au n'ai iscălit o oprire, ca tot
omul, care ar face *rugăciune* vre unui
zeu sau unui om până în treizeci de zile,
fără decât numai ție, rege, să se arunce
în groapa leilor! Regele răspunzând zise:
Adevărat *este* cuvântul, [i] după legea Me-
zilor și a Perșilor, care nu se poate des-
ființà.

13 Atuncia au răspuns, și au zis rege-

y 2 Cron. 33. 23. z Vers. 3, 4. | a Ps. 115. 5, 6. b Ier. 10. 23. | c Iov 31. 6. d Isa. 21. 2. | *Capul 6.* a Est. 1. 1. | b Cap. 6. 12. c Eccl. 4. 4 | d Neem. 2. 3. e Est. 1. 19. | f 1 Reg. 8. 44, 48. g Ps. 55. 17. | h Cap. 3. 8. i Vers. 8.

lui: Daniel. [j] cel din fiii celor aduși prinși
din Iuda. [k] n'a ținut nici o seamă de tine.
rege. nici de oprirea ce tu ai iscălit, ci-și
face rugăciunea sa de trei ori pe zi.
14 Atuncia regele. cum auzì *aceste*
cuvinte. [l] s'a supărat foarte pe sine în-
suși. și-și îndreptă gândul la Daniel. ca
să-l scape: și până la apusul soarelui
stăruì să-l scape. 15 Atuncia oamenii
aceștia se adunară la rege, și vorbiră
regelui: Știi. rege. că [m] legea Mezilor și
a Perșilor *este*. că nici o oprire sau lege
ce o face regele. nu se poate desființà?
16 Atuncia regele a poruncit, și au dus
pe Daniel. și *l*-au aruncat în groapa
leilor. *Iar* regele a vorbit, și a zis lui
Daniel: Dumnezeul tău. pe care tu ne-
curmat îl servești, acela te va scăpà.
17 [n] Și s'a adus o piatră și s'a pus pe
gura gropii; [o] și regele a sigilat-o cu
însuși sigilul său și cu sigilul fruntașilor
săi. ca să nu se schimbe nimic în pri-
vința lui Daniel. 18 Atuncia regele s'a
dus la palatul său, și a petrecut noaptea
în ajun, și nu i-s'a adus nici o concu-
bină: [p] și somnul său a fugit dela dânsul.
19 Iar regele s'a sculat în zorii di-
mineții, și s'a dus în grabă la groapa
leilor. 20 Și când a sosit la groapă. a
strigat cu voce plângătoare pe Daniel:
și regele luând cuvântul a zis lui Da-
niel: Daniele, servul Dumnezeului celui
viu! [q] Dumnezeul tău. pe care tu ne-
curmat îl servești, putut-a oare să te
scape de lei? 21 Atuncia a vorbit Da-
niel către rege: [r] Rege, în veci să tră-
ești! 22 [s] Dumnezeul meu a trimis pe
îngerul său, și a [t] astupat gura leilor în-
cât nu m'au vătămat; căci în mine s'a
aflat înaintea lui nevinovăție; și chiar
înaintea ta, o rege. n'am făcut nici un
greș. 23 Atuncia regele s'a bucurat
foarte de el, și a poruncit să scoată pe
Daniel din groapă. Deci Daniel fù scos
din groapă. și nici o vătămare nu s'a
aflat în el. [u] pentru că aveà credință în
Dumnezeul său.
24 Atuncia regele a poruncit, și au
adus pe oamenii aceia. care pârâseră pe
Daniel, și *i*-au aruncat în groapa leilor,
pe dânșii. pe copiii lor și pe femeile lor:
și mai nainte de a ajunge ei la fundul
gropii. leii i-au apucat. și le-au mărun-
țit toate oasele lor.
25 Atuncia a scris regele Dariu către
toate popoarele. națiunile și limbile, ce
locuiau preste tot pământul: Pacea să
se înmulțiască vouă. 26 Se dă po-
runcă dela mine, ca în toată întinderea re-
gatului meu să tremure oamenii și să se
teamă de Dumnezeul lui Daniel; căci el
este Dumnezeul cel viu, și *numai* el tră-
ește în veci; regatul său nu se va sfărâmà.
și domnia lui *va fi până* la sfârșit. 27 El
scapă și mântuie, și face semne și mi-
nuni în cer și pe pământ, el care a scă-
pat pe Daniel din puterea leilor.
28 Așà a prosperat Daniel în domnia
lui Dariu și în domnia lui Cir, Persul.

Viziune simbolică de cele patru fiare și de judecata lor, și de împărăția vecinică a fiului omului.

7 În anul întâiu al lui Belșazzar, re-
gele Babilonului. [a] avut-a Daniel un
vis și [b] viziuni ale capului său pe patul
său; și a scris visul, *și* a istorisit lucru-
rile cele mai însemnate.
2 Daniel a vorbit, și a zis: Priviam
în viziunea mea de noapte, și iată cele
patru vânturi ale cerului au năvălit a-
supra mării celei mari: 3 Și patru
fiare mari, deosebite una de alta. [c] s'au
suit din mare. 4 Cea dintâia *erà* [d] ca
un leu, și aveà aripi de vultur: *o* pri-
viam, până ce i-s'au smuls aripile; și
sculându-se dela pământ, a stat pe pi-
cioare ca un om. și i-s'a dat inimă de
om. 5 [e] Și iată *apoi* a doua fiară, ase-
menea unui urs, care s'a sculat pe o
coastă. și *aveà* trei coaste în gura sa.
între dinții săi: și așà i-se ziceà: Scoa-
lă-te, mănâncă cărnuri multe. 6 După
aceasta priviam. și iată alta, ca un par-
dos, având pe spatele sale patru aripi

j Cap. 1. 6. k Cap. 3 12. l Marc, 6. 26. | m Vers. 8. n Plân. 3. 53. o Mat. 27. 66 | p Cap. 2. 1. q Cap. 3 15. r Cap. 2. 4. | s Cap 3. 28. t Ebr. 11. 33. | u Ebr. 11. 33. — | Capul 7. a Num. 12. 6. Amos 3. 7. | b Cap. 2. 28. c Apoc. 13. 1. | d Deut. 28. 49. e Cap. 2. 39.

de pasere; și fiara aveà și [f] patru capete;
și i-se dădù domnia. 7 După aceea
priviam în viziunile de noapte, și iată
[g] o a patra fiară înspăimântătoare,
groaznică și tare foarte; și aveà dinți
mari de fer; mâncà și sdrumicà, și ră-
mășița o călcà în picioarele sale: și a-
ceasta *erà* deosebită de toate fiarele cele
de dinaintea ei; [h] și aveà zece coarne.
8 Priviam coarnele, și iată [i] un alt corn
mic a ieșit dintr'însele, de dinaintea
căruia trei din coarnele cele dintâie se
smulseră; și iată, în cornul acesta *erau*
ochi ca ochii [j] de om, [k] și gură, care vor-
bià lucruri sumețe.

9 [l] Priviam până ce s'au așezat tro-
nurile, și a șezut [m] cel vechiu de zile,
[n] al căruia vestmânt *erà* alb ca omătul,
și perii capului său ca lâna cea curată:
tronul său *erà ca* para focului [o] *și* roa-
tele sale *ca* focul cel arzător. 10 [p] Flu-
vii de foc treceau și se revărsau pe din-
naintea lui: [q] mii de mii îl serveau, și
miriade de miriade stăteau înaintea lui:
[r] judecata s'a ținut, și cărțile s'au des-
chis. 11 Priviam atuncia pentru vue-
tul cuvintelor sumețe, ce vorbià cornul;
[s] priviam până ce s'a ucis fiara, și cor-
pul ei s'a pierdut, și s'a dat focului spre
ardere. 12 Cât pentru celelalte fiare,
li-s'a ridicat domnia; dar viața li-s'a
îndelungit până la un timp și anume
timp hotărît.

13 Văzut-am în viziunile de noapte,
și iată [t] *unul*, ca fiul de om, venià pe
nourii cerului, și a ajuns la [u] cel vechiu
de zile, și l-a dus înaintea lui. 14 [v] Și
i-s'a dat domnia, mărirea și regatul, ca
să-l servească toate [x] popoarele, națiu-
nile și limbile; domnia lui *va fi* [y] dom-
nie vecinică, care nu va trece, și regatul
lui nu se va sfărâmà.

15 Eu Daniel [z] întristatu-m'am în su-
fletul meu, în lăuntrul corpului meu, și
viziunile capului meu m'au turburat.
16 Apropiatu-m'am de unul din aceia,
care erau de față, și căutam dela el des-
legarea tutulor acestora. Și mi-a spus-*o*,
și mi-a făcut știută deslegarea lucruri-
lor: 17 [a] Aceste fiare mari, care sunt
patru, *sunt* patru regi, *care* se vor ri-
dicà din pământ. 18 [b] Dar sfinții celui
Preaînalt vor luà regatul, și vor stă-
pânì regatul în veci, da, în veci și con-
tinuu.

19 Atuncia voit-am să cunosc însem-
narea [c] fiarei a patra, care erà deosebită
de toate celelalte *și* preste măsură groaz-
nică, ai cărei dinți *erau de* fer, și unghi-
ele ei *de* aramă; mâncà, sdrumicà, și
rămășițele le călcà în picioarele sale;
20 Și despre cele zece coarne ce *erau*
în capul ei, și *despre* celalalt, ce a ieșit,
și dinaintea căruia au căzut trei; *de* cor-
nul acela, *zic*, ce aveà ochi, și gură care
vorbià lucruri sumețe, a cărui privire
erà mai groaznică decât a soților săi.
21 Priviam, [d] și cornul acela făceà res-
bel cu sfinții, și-i învingeà; 22 [e] Până
ce a venit cel vechiu de zile, și [f] s'a dat
judecata la sfinții celui Preaînalt; și tim-
pul a sosit, că sfinții au luat în stăpânire
regatul.

23 Și a zis: Fiara a patra va fi [g] al
patrulea regat pe pământ, care va fi deo-
sebit de toate regatele, și va sfâșià tot
pământul, îl va călcà, și-l va sdrumicà.
21 [h] Și cele zece coarne *sunt* zece regi,
cari se vor ridicà din regatul acesta, și
în urma lor altul se va ridicà; și acesta
se va deosebì din cele dintâiu, și va
supune trei regi. 25 [i] Și va vorbì cu-
vinte asupra celui Preaînalt, va [j] urmări
pe sfinții celui Preaînalt, și va [k] cugetà
să schimbe timpurile și legile; și [l] *sfinții*
se vor dà în mâna lui [m] până la un timp,
la timpuri și jumătate de timp. 26 [n] Dar
judecata se va ținеà și se va depărtà
domnia lui, spre a se sfărâmà și nimicì,
până la sfârșit. 27 Și [o] domnia și pu-
terea, și măreția regatelor de supt tot
cerul, se vor dà poporului sfinților celui

f Cap. 8. 8, 22.
g Cap. 2. 40.
h Cap. 2. 41.
i Vers. 20, 21, 24.
j Apoc. 9. 7.
k Ps. 12. 3.
l Apoc. 20. 4.
m Ps. 90. 2.
n Ps. 104. 2.
o Ezec. 1. 15,16.
p Ps. 50. 3.
q 1 Reg. 22. 19.
r Apoc. 20. 4, 12.
s Apoc. 19. 20.
t Ezec. 1. 26.
u Vers. 9.
v Efes. 1. 22.
x Cap. 3. 4.
y Ps. 145. 13.
z Vers. 28.
a Vers. 3.
b Isa. 60. 12, 13, 14.
c Vers. 7.
d Cap. 8. 12, 24.
e Vers. 7.
f 1 Cor. 6. 2.
g Cap. 2. 40.
h Vers. 7, 8. 20.
i Isa. 37. 23.
j Apoc. 17. 6.
k Cap. 2. 21.
l Apoc. 13. 7.
m Cap. 12. 7.
n Vers. 10, 22.
o Vers. 14, 18, 22.

Preaînalt. [p]a cărui domnie *va fi* domnie
vecinică, [q]și toate puterile *îl* vor servì,
și-il vor ascultà.
28 Până aici *este* sfârșitul lucrului.
Încât despre mine, Daniel, [r]gândurile
mele mult m'au turburat, și fața mi s'a
schimbat; dar [s]păzit-am lucrul în inima
mea.

Viziune despre împărăția Mezilor și a Perșilor, a Grecilor și despre regele crud împotriva poporului lui Dumnezeu.

8 În al treilea an al domniei regelui
Belșazzar o viziune mi s'a arătat, mie
lui Daniel, după aceea care mi s'a arătat
[a]mai nainte.
2 Am văzut în viziune, și când am
văzut, eram în [b]Șușan, *cetatea* palatu-
lui, din provincia Elam; văzut-am în
viziune, și eram lângă râul Ulai. 3 Și
ridicând ochii mei, am văzut, și iată,
stà înaintea râului un berbece cu *două*
coarne: și coarnele *erau* înalte, dar unul
mai înalt decât celalalt: și cel mai înalt
crescuse mai pe urmă. 4 Văzut-am
berbecele împungând *cu coarnele* către
apus și mează-noapte și mează-zi; și nici
o fiară nu puteà să-i steà înainte, și nu
erà cine să scape din mâna sa; [c]ci făceà
după voința sa, și s'a mărit.
5 Iar cum luam seamă, iată, un țap
veniá dela apus preste fața a tot pămân-
tul; și țapul *aveà* [d]un corn însemnat între
ochii săi. 6 Și a venit până la berbe-
cele cel cu *două* coarne, pe care-l văzu-
sem stând lângă râu, și s'a repezit asupra
lui în furia puterii sale. 7 Și l-am vă-
zut, *că* s'a apropiat de berbece, s'a în-
cruntat asupră-i, a lovit pe berbece, și
i-a frânt amândouă coarnele; și nu erà
putere în berbece, ca să steà înaintea
lui: ci acesta îl aruncă la pământ, și-l
călcă *în picioare;* și nu erà cine să scape
pe berbece din mâna lui. 8 Și țapul
s'a mărit foarte, și cum s'a împuterni-
cit, i-s'a frânt cornul cel mare; și în
locul lui au crescut *alte* [e]patru însem-
nate către cele patru vânturi ale cerului.
9 [f]Și dintr'unul din ele a ieșit un corn
mic, ce s'a mărit foarte [g]către mează-zi,
către răsărit, și către [h]*pământul* cel
măreț. 10 [i]Și s'a mărit până la [j]oștirea
cerului: și [k]a aruncat la pământ *o parte*
din oștire și din stele, și le-a călcat.
11 [l]S'a mărit chiar până la [m]mai ma-
rele oștirii; și [n]s'a desființat *jertfele* cele
continue [o]ale sale, și locul templului său
s'a aruncat *la pământ.* 12 Și [p]o oaste
împreună cu *jertfa* cea continuă s'a dat
celui nelegiuit, care a aruncat la [q]pă-
mânt adevărul; [r]a încercat *multe,* și
a isbutit.
13 Atuncia am auzit [s]un sfânt vorbind,
și un alt sfânt, *care* vorbià către cel ne-
numit, ce vorbià: Până când *va ținèà*
viziunea *despre jertfa* continuă, și *des-
pre* nelegiuirea pustiitoare, și darea
spre călcare a templului și a oștirei?
14 Și a zis către mine: Până la două
mii și trei sute zile-nopțimi; atuncia
templul va biruì.
15 Și când eu Daniel vedeam viziunea,
și [t]cercetam înțelesul, atuncia iată a stat
înaintea mea [u]un chip de om: 16 Și
am auzit voce de om [v]în mijlocul *râului*
Ulai, care strigà și zicea: [x]Gabriele, fă
pe *omul* acesta să înțeleagă viziunea.
17 Și a venit aproape *de locul* unde
stam; și când a venit, m'am înfricoșat,
[y]și am căzut pe fața mea; iar el zis-a
către mine: Ià aminte, fiul omului; căci
viziunea *este* pentru timpul sfârșitului.
18 [z]Și precând vorbià către mine, că-
zut-am amețit cu fața mea la pământ:
[a]dar atinsu-m'a, și m'a făcut să stau
drept. 19 Și a zis: Iată, eu te voiu
face să cunoști ceea ce se va întâmplà
în mânia cea mai din urmă: [b]căci *țin-
tește la* timpul hotărît al sfârșitului.
20 [c]Berbecele ce l-ai văzut, care aveà
două coarne, *sunt* regii Mediei și ai Per-
siei. 21 [d]Și țapul cel păros *este* regele
Greciei: și cornul cel mare dintre ochii

---

p Luc. 1. 33.
q Isa. 60. 12.
r Vers. 15.
s Luc. 2. 19, 51.
—

Capul 8.
a Cap. 7. 1.
b Est. 1. 2.
c Cap. 5. 19.
d Vers. 21.
e Cap. 7. 6.
f Cap. 7. 8.
g Cap. 11. 25.
h Ps. 48. 2.
i Cap. 11. 28.
j Isa. 14. 13.
k Apoc. 12. 4.
l Ier. 48. 26, 42.
m Cap. 11. 31.
n Ios. 5. 14.
o Esod. 29. 38.
p Cap. 11. 31.
q Ps. 119. 43, 142.
r Vers. 4.
s 1 Pet. 1. 12.
t 1 Pet. 1. 10. 11.
u Ezec. 1. 26.
v Cap. 12. 6. 7.
x Luc. 1. 19. 26.
y Ezec. 1. 28.
z Cap. 10. 9, 10.
a Ezec. 2. 2.
b Hab. 2. 3
c Vers. 3.
d Vers. 5.

săi [e] *este* cel întâiu rege. 22 [f] Iar des-
pre aceea, că s'a frânt, și au crescut
patru în locul său, *arată că* patru regate
se vor ridicà din *această* națiune, dar
nu după puterea lui. 23 Și în timpu-
rile cele din urmă ale domniei lor, când
nelegiuirile vor fi pline, [g] se va sculà
un rege [h] cumplit la față și priceput în
uneltiri. 24 Și puterea lui va fi tare.
[i] dar nu prin chiar puterea sa; și în
chip minunat va stricà, va încercà *multe*.
va isbutì, și va nimicì pe cei puternici
și pe poporul sfinților. 25 Și prin mă-
estriile sale va face să isbutească înșe-
lăciunea în mâna sa; *se* va sumeți în
inima sa, și în pace va nimicì pe mulți;
și se va ridicà chiar asupra Maimarelui
marilor; dar se va frânge fără mână.
26 Și viziunea despre zile-noptimi, ce ți
s'a zis *este* adevărată; tu deci sigilează
viziunea; că *se va împlinì* după multe
zile.

27 Și eu Daniel am leșinat, și am
fost bolnav *câtevà* zile; după aceea m'am
sculat, și făceam lucrurile regelui; dar
eram uimit de viziune, și-nu *erà* cine să
o priceapă.

Rugămintea lui Daniel pentru rentoarcerea poporului său, și descoperiri dumnezeești, date lui drept răspuns.

9 În anul întâiu [a] al lui Dariu, fiul lui
Ahasver, din seminția Mezilor, care și
domnì preste regatul Chaldeilor: 2 În
anul dântâiu al domniei sale, eu Daniel
am înțeles din cărți numărul anilor,
pentru care cuvântul Domnului a fost
către [b] Ieremia, profetul, că el ar împlinì
șeaptezeci de ani de pustiire a Ierusa-
limului. 3 [c] Și am îndreptat fața mea
către Domnul, Dumnezeul, ca să caut
prin rugăciune și cereri, prin ajunare,
prin îmbrăcare în sac, și în cenușă:
4 M'am rugat Domnului, Dumnezeului
meu, m'am mărturisit, și am zis:

O [d] Doamne, Dumnezeul cel mare și
înfricoșat, cel ce păstrează legământul și
îndurarea către cei ce-l iubesc și păzesc
poruncile sale: 5 [e] Noi am păcătuit și
am făcut fărădelegi, am nelegiuit, ne-am
depărtat dela poruncile tale și dela jude-
căților tale; 6 [f] Și n'am ascultat de ser-
vii tăi, profeții, cari au vorbit în numele
tău către regii noștri, mai marii noștri
și părinții noștri, și către tot poporul
țării. 7 A ta, Doamne, [g] *este* dreptatea,
iar nouă rușinea feței, ca în ziua aceasta
bărbaților lui Iuda și locuitorilor Ieru-
salimului și a tot Israelul, *celor* de a-
proape și *celor* de departe, în toate țările
unde i-ai alungat pentru abaterile lor,
cu care s'au abătut dela tine. 8 Doamne,
nouă ne *este* [h] rușinea feței, regilor noștri,
mai marilor noștri și părinților noștri,
fiindcă ție ți-am păcătuit. 9 [i] La Dom-
nul, Dumnezeul nostru, *sunt* îndurările
și iertăciunile: căci ne-am răsculat asu-
pră-i: 10 [j] Și n'am ascultat de vocea
Domnului, Dumnezeului nostru, ca să
umblăm în legile lui, pe care ni le-a pus
înainte prin servii săi, profeții. 11 Ci [k] tot
Israelul a călcat legea ta, și s'a abătut,
neascultând de vocea ta; deaceea s'a
vărsat asupra noastră blestemul și ju-
rământul cel scris în [l] legea lui Moisi,
servul lui Dumnezeu: căci am păcătuit
asupră-i. 12 Și a [m] împlinit cuvintele
sale, pe care le-a vorbit asupra noastră
și asupra judecătorilor noștri, care ne-
au judecat, aducând asupra noastră ne-
norocire mare, [n] încât nu s'a întâmplat
supt tot cerul ce s'a întâmplat în Ierusa-
lim. 13 [o] Cum *este* scris în legea lui
Moisi, toată nenorocirea aceasta a venit
asupra noastră; [p] cu toate acestea nu
ne-am rugat Domnului, Dumnezeului
nostru, *nici nu* ne-am întors dela fără-
delegile noastre, și *nici nu* am luat
aminte la adevărul tău. 14 Deci Dom-
nul a [q] veghieat asupra nenorocirii, și
a adus-o preste noi; căci [r] Domnul,
Dumnezeul nostru, *este* drept în toate
faptele sale, câte le face; [s] căci noi n'am
ascultat de vocea sa. 15 Și acum Doam-
ne, Dumnezeul nostru, [t] cel ce ai scos

e Cap. 11. 3.
f Vers. 8.
g Vers. 6.
h Deut. 28. 50.
i Apoc. 17. 13, 17.

Capul 9.
a Cap. 1. 21.
b 2 Cron. 36. 21.
c Neem. 1. 4.
d Esod. 20. 6.
e 1 Reg. 8. 47, 48.
f 2 Cron. 36. 15, 16.
g Neem. 9. 33.
h Vers. 7.
i Neem. 9. 17.
j Vers. 6.
k Isa. 1. 4, 5, 7.
l Lev. 26. 14, etc.
m Zech. 1. 6.
n Plân. 1. 12.
o Lev. 26. 14. etc.
p Isa. 9. 13.
q Ier. 31. 28.
r Neem. 9. 33.
s Vers. 10.
t Esod. 6. 1, 6.

poporul tău din pământul Egiptului cu
mână tare, și ți-ai făcut [u] nume, ca în
ziua aceasta [v] păcătuit-am *și* am nele-
giuit. 16 Doamne, [x] după toate drep-
tățile tale să se întoarcă, rogu-te, mânia
ta și furia ta dela cetatea ta, Ierusalimul,
[y] muntele tău cel sfânt: căci pentru pă-
catele noastre [z] și pentru fărădelegile pă-
rinților noștri [a] Ierusalimul și poporul tău
[b] *au ajuns de* ocară tuturor celor dim-
prejurul nostru. 17 Și acum, ascultă,
Dumnezeul nostru, rugăciunea servului
tău, și cererile sale, și [c] pentru *tine*, Do-
amne, [d] fă să lucească fața ta asupra
templului tău [e] cel pustiit. 18 [f] Pleacă,
Dumnezeul meu, urechea ta, și ascultă;
deschide ochii tăi, [g] și vezi pustiirile
noastre, și cetatea [h] care s'a numit după
numele tău; căci noi nu aducem rugă-
ciunile noastre înaintea ta pentru drep-
tățile noastre, ci pentru multele tale în-
durări. 19 Doamne, ascultă; Doamne,
iartă; Doamne auzi, și fă; nu întârzià,
[i] pentru tine, Dumnezeul meu: căci
după numele tău se numește cetatea ta
și poporul tău.

Descoperirea dumnezeească despre șeaptezeci de săptămâni.

20 [j] Și pe când încă vorbiam, și mă
rugam, și mărturisiam păcatul meu și
păcatul poporului meu Israel, și aduceam
cererea mea înaintea Domnului, Dum-
nezeului meu, pentru muntele cel sfânt
al Dumnezeului meu: 21 Da, pe când
încă vorbiam în rugăciune, bărbatul
[k] Gabriel, pe care-l văzusem în viziune
mai nainte, lucind în strălucire, [l] s'a a-
tins de mine [m] cam pe la ora jertfei de
seară. 22 Și *m*'a învățat, a vorbit cu
mine, și a zis: Daniele, ieșit-am, ca să-ți
dau pricepere. 23 La începutul rugă-
ciunilor tale a ieșit cuvântul, și [n] eu am
venit să *ți-l* arăt: [o] (căci tu ești iubit
foarte); deaceea [p] înțelege cuvântul, și
pricepe viziunea. 24 Șeaptezeci de săp-
tămâni s'au hotărît asupra poporului tău,
și asupra cetății tale celei sfinte; pentru
oprirea fărădelegii, pentru nimicirea
păcatelor, [q] pentru ispășirea nedreptății
[r] și introducerea dreptății celei vecinice;
pentru sigilarea viziunii și a profeției
[s] și ungerea Sfintei Sfintelor. 25 [t] Cu-
noaște deci și înțelege, *că* [u] dela ieșirea
cuvântului pentru rezidirea Ierusalimu-
lui până la [v] cel Uns, [x] domn, șeapte
săptămâni *vor fi*; și șeasezeci și două
de săptămâni *vor fi*; rezidì-se-vor și zi-
durile, și [y] chiar în timpuri de strâmto-
rare. 26 Și după șeasezeci și două de
săptămâni [z] cel Uns va fi stârpit, [a] și nici
un urmaș nu *va aveà* [b] și poporul dom-
nului care va venì, [c] va nimicì cetatea
[d] și templul: [e] și sfârșitul ei *va fi ca* [f] cu
potopul; și pustiirile sunt hotărîte până
la sfârșitul resbelului. 27 Și va face
[g] legământ tare cu [h] mulți într'o săp-
tămână; și la mijlocul săptămânei va
face să înceteze jertfa și darul de pâne;
și pe aripa *templului va fi* [i] urîciunea
pustiitoare; [j] și până ce nimicirea hotă-
rîtă se va revărsà asupra celui pustiitor.

Descoperire nouă prin o arătare cerească.

10 În anul al treilea al lui Cir, regele
Persiei, un cuvânt fù descoperit
lui Daniel, [a] al cărui nume erà Beltșaz-
zar: [b] cuvântul *fù* adevărat, [c] și lupta *fù*
mare: și a priceput cuvântul, [d] și a în-
țeles viziunea. 2 În zilele acelea eu
Daniel am fost în jale trei săptămâni de
zile! 3 Pâne plăcută n'am mâncat, și
carne și vin n'au intrat în gura mea,
[e] nici m'am uns de loc, până la împli-
nirea celor trei săptămâni de zile.

4 Și în a douăzeci și patra zi a lunei
întâia, când mă aflam la malul fluviului
celui mare, anume [f] Tigrul, 5 [g] Ridicat-
am ochii mei, și am văzut, și [h] iată, un
om îmbrăcat *într'un vestmânt* de in, și
coapsele lui [i] încinse cu [j] aur curat de
Ufaz: 6 Corpul său [k] ca crisolitul, fața

u Esod. 14. 18.
v Vers. 5.
x 1 Sam. 12. 7.
y Vers. 20.
z Esod. 20. 5.
a Plân. 2. 15, 16.
b Ps. 44. 13, 14.
c Plân. 5. 18.
d Vers. 19.
e Ioan 16. 24.
f Isa. 37. 17.
g Esod. 3. 7.
h Ier. 25. 29.
i Ps. 79. 9, 10.
j Ps. 32. 5.
k Cap. 8. 16.
l Cap. 8. 18.
m 1 Reg. 18. 36.
n Cap. 10. 12.
o Cap. 10. 11, 19.
p Mat. 24. 15.
q Isa. 53. 10.
r Isa. 53. 11.
s Ps. 45. 7.
t Vers. 23.
u Ezra 4. 24.
v Ioan 1. 41.
x Isa. 55. 4.
y Neem. 4. 8, 16, 17, 18.
z Luc. 24. 26, 46.
a 1 Pet 2. 21.
b Mat. 22. 7.
c Luc. 19. 44.
d Mat. 24. 2.
e Mat 24. 6, 14.
f Isa. 8. 7, 8.
g Isa. 42. 6.
h Isa. 53. 11.
i Mat. 24. 15.
j Isa. 10. 22, 23.

Capul 10.

a Cap. 1. 7.
b Cap. 8. 26.
c Vers. 14.
d Cap. 1. 17.
e Mat. 6. 17.
f Fac. 2. 14.
g Ios. 5. 13.
h Cap. 12. 6, 7.
i Apoc. 1. 13, 14, 15.
j Ier. 10. 9.
k Ezec. 1. 16.

sa [l] ca privirea fulgerului, [m] ochii săi ca
făclii de foc, brațele sale [n] și picioarele
sale ca privirea arămii lustruite, [o] și su-
netul cuvintelor sale ca vuetul unei
mulțimi.
7 Și [p] numai eu singur Daniel am vă-
zut viziunea: căci bărbații ce erau cu
mine n'au văzut viziunea, ci frică mare
a căzut preste dânșii, și au fugit, ca să
se ascundă. 8 Deci rămas-am singur,
și am văzut această mare viziune: [q] și
n'a rămas putere în mine: și [r] frumusețea
puterii mele se schimbă în slutenie, și
nu mi-a mai rămas puteri. 9 Căci au-
zisem vocea cuvintelor sale; [s] și când
auzii vocea cuvintelor sale, căzui amețit
pe fața mea, atingându-se fața mea de
pământ. 10 [t] Și iată, o mână s'a atins
de mine, care m'a pus pe genunchile
mele și *pe* palmale mânilor mele; 11 Și
a zis către mine: Daniele, [u] bărbat iubit
foarte, ià aminte la cuvintele, ce-ți voiu
vorbì, și stai drept: căci sunt trimis a-
cum către tine. Și când a vorbit cu mine
cuvântul acesta, am stat tremurând.
12 Și mi-a zis: [v] Nu te teme, Daniele,
căci din ziua întâia, de când ți-ai în-
dreptat inima ta spre înțelegerea *aces-
tor lucruri*, și a te umilì înaintea Dum-
nezeului tău, [x] auzitu-s'au cuvintele tale,
și eu am venit pentru cuvintele tale.
13 [y] Dar patronul regatului Persiei mi-
s'a împotrivit douăzeci și una de zile:
dar iată, [z] Mihael, unul din cei mai mari
îngeri, a venit să mă ajute: și eu am ră-
mas acolo lângă regii Persiei; 14 Și
am venit să te fac să înțelegi ceea ce se
va întâmplà poporului tău [a] în zilele de
apoi: [b] căci viziunea *este* încă pentru
multe zile.
15 Și pe când vorbià aceste cuvinte
către mine, pus-am fața mea la pământ,
și am amuțit. 16 Și iată, *unul* în chi-
pul fiilor omului s'a atins de buzele
mele: atuncia deschis-am gura mea, și
am vorbit; și am zis către cel ce stà
înaintea mea: Domnul meu, din cauza
viziunii dureri venit-au asupră-mi, și
nu mi-au mai rămas puteri. 17 Și cum
poate servul domnului meu să vorbească
cu un astfel de domn? Și cât pentru
mine, de acum n'a mai rămas în mine
nici o putere; ba nici suflare n'a mai
rămas în mine.
18 Și iarăși s'a atins de mine *cel* a-
semenea omului, și m'a împuternicit;
19 Și a zis: Nu te teme, bărbat iubit
foarte: pace ție; îmbărbătează-te, da,
îmbărbătează-te! Și pe când vorbià către
mine, m'am întărit, și am zis: Să vor-
bească domnul meu, căci m'ai întărit.
20 Și a zis: Știi oare de ce am venit
la tine? și acum mă voiu întoarce să mă
bat cu patronul Persiei; și când voiu
ieșì, iată, patronul Greciei va venì.
21 Dar îți voiu dà în știre ce este scris
în Scriptura adevărului, și nu *este* ni-
menea cine să mă ajute întru acestea,
fără numai Mihael, patronul vostru.

Prorocire despre regii Persiei, Alexandru Macedoneanul despre regii egipteni și sirieni, și mai cu seamă despre Antioch Epiphanul, prototipul lui Antecrist.

11 [a] Și în anul întâiu al lui [b] Dariu,
Medul, stăteam, ca să-l întăresc, și
să-l împuternicesc.
2 Și acum îți voiu spune adevărul:
iată, încă trei regi se vor ridicà în Per-
sia; și al patrulea va fi mult mai avut
decât toți; și după ce se va întărì prin
averea sa, va ridicà pe toți asupra re-
gatului Greciei.
3 Și se va ridicà [c] un rege viteaz, și
va domnì cu putere mare, și [d] va face
după voia sa. 4 Și cum se va întărì,
[e] regatul său se va îmbucățì, și se va
împărțì în cele patru vânturi ale cerului:
dar nu pentru urmașii săi, [f] nici după
domnia ce el a domnit: căci regatul său
se va stârpì, și *se va dà* altora afară de
aceștia.
5 Și regele dela mează-zi se va întărì,
și *încă unul* din mai marii săi; și acesta
va invinge pe acela, și va domnì: *și*

---

l Ezec. 1. 14. *m* Apoc. 1. 14. *n* Ezec. 1. 7.
o Ezec. 1. 24. *p* 2 Reg. 6. 17. *q* Cap. 8. 27.
r Cap. 7. 28. *s* Cap. 8. 18. *t* Ier. 1. 9.
u Cap. 9. 23. *v* Apoc. 1. 17. *x* Fapt. 10. 4.
y Vers. 20. *z* Apoc. 12. 7. *a* Fac. 49. 1.
b Hab. 2. 3.
—
Capul 11. *a* Cap. 9. 1. *b* Cap. 5. 31.
c Cap. 7. 6. *d* Cap. 8. 4. *e* Cap. 8. 8. *f* Cap. 8. 22.

domnia sa *va fi* o domnie mare. 6 Și
după câțiva ani vor face legământ *între*
ei; căci fiica regelui dela mează-zi va
venì către regele dela mează-noapte, ca
să facă învoire; dar ea nu va păstrà pu-
terea brațului, și nici el, nici puterea sa nu
va stà; ci va fi dată ea și cei ce au a-
dus-o, și cel născut din ea, și cel ce o
sprijinià, în *acele* timpuri. 7 Dar se
va ridicà în locul aceluia un vlăstar din
rădăcinile ei, care venind cu putere, va
năvălì în întăririle regelui dela mează-
noapte, le va bate, și va biruì: 8 Și va
duce în Egipt prinși chiar și pe zeii lor
cu chipurile cele vărsate ale lor, cu va-
sele lor cele prețioase de argint și de
aur: atuncia el va lăsà *în pace câțiva*
ani pe regele dela mează-noapte. 9 Iar
acesta va întra în regatul regelui dela
mează-zi: dar se va înturnà în țara sa.
10 Iar fiii aceluia se vor sculà *la res-*
bel și vor adunà mulțime de oști mari;
și *unul din ei* va venì, [g]va potopì, și se
va revărsà: dar iarăși va venì și se va
sculà *la resbel* [h]până la întăririle lui.
11 Atuncia regele dela mează-zi se va
înfurià, va ieșì și se va bate cu el, cu
regele dela mează-noapte: acesta va ri-
dicà *la bătaie* o mulțime mare: dar mul-
țimea va fi dată în mâna acestuia *dela*
mează-zi. 12 *Și* după ce va luà mul-
țimea, inima sa se va sumețì: și va
stârpì zeci de mii; dar nu se va împu-
ternicì *prin aceasta;* 13 Căci regele
dela mează-noapte iarăși se va întoarce,
și va ridicà o mulțime mai mare decât
cea dintâiu, și va venì cu furie după
câțiva ani cu oaste mare și cu avuție
mare. 14 Și în acele timpuri se vor
sculà mulți asupra regelui dela mează-
zi; și din poporul tău se vor ridicà cei
aprigi, ca să împlinească viziunea: dar
vor cădeà. 15 Așà regele dela mează-
noapte va venì, va ridicà valuri, și va
cuprinde cetăți întărite; și puterile ce-
lui de mează-zi nu se vor mai împotrivì,
nici mulțimea aleșilor săi, și nu *va fi*
putere de împotrivire. 16 Dar cel ce
va venì asupră-i [i]va face după voia sa,
și [j]nu *va fi* cine să steà înaintea lui:
și va stà în pământul cel măreț, care
va fi cu totul în mânile sale. 17 Și va
[k]îndreptà fața sa, ca să între cu pute-
rea întregului său regat, și va face cu
dânsul învoire: și-i va dà fata *uneia* din
femeile *sale* ca să strice țara: dar ea nu
va stà *în partea lui,* [l]nici va fi pentru
el. 18 Apoi va întoarce fața sa către
insule, și va cuprinde multe: dar o că-
petenie va face să înceteze ocara făcută
lui; și afară *de aceasta* îi va răsplătì o-
cara lui. 19 Atuncia va întoarce fața
sa către întăririle țării sale; dar se va
poticnì, va cădeà [m]și nu se va mai aflà.
20 Și în locul său se va ridicà unul,
care va face să treacă un strângător de
dar *prin* podoaba regatului: dar în pu-
ține zile se va nimicì, *dar* nu în urgie,
nici în resbel. 21 Și în locul său [n]se
va ridicà un om de dispreț, căruia nu
s'a hotărît onoarea de rege; dar va venì
când totul va fi în pace, și va cuprinde
regatul prin măguliri. 22 [o]Și oștile co-
tropitoare se vor cotropì de dinaintea
sa, și se vor frânge; [p]chiar și domnul
în legământ *cu dânsul.* 23 Și după le-
gământul *făcut* cu dânsul [q]el va între-
buințà viclenie; căci se va suì, și cu pu-
țin popor va învinge. 24 Va năvălì
chiar asupra locurilor celor pacinice și
grase ale provinciei: și va face *ceea* ce
n'au făcut părinții săi, nici părinții pă-
rinților săi: va împărțì între dânșii pră-
zile și răpirile și averile: *și* va uneltì
uneltirile sale asupra întăririlor; și *a-*
ceasta pentru un timp. 25 Și va sculà
oastea sa și curagiul său asupra regelui
dela mează-zi cu putere mare; și regele
dela mează-zi se va ridicà la resbel cu
oaste mare și tare foarte; dar nu va
puteà să steà, căci vor uneltì uneltiri a-
supră-i. 26 Și cei ce mâncau mâncă-
rile lui îl vor stricà: Și oastea sa va fi
[r]cotropită; și mulți vor cădeà uciși.
27 Iar inimile acestor doi regi *nu vor*
căutà decât a-și face rău *unul altuia,*

g Isa. 8. 8. h Vers. 7. i Cap. 8. 4, 7. j Ios. 1. 5. k 2 Cron. 20. 3. l Cap. 9. 26. m Iov. 20. 8. n Cap. 7. 8. o Vers. 10. p Cap. 8. 10, 11. q Cap. 8. 25. r Vers. 10, 22.

și la aceeași masă *stând* vor vorbì min-
ciuni; dar aceasta nu va isbutì; căci
[s]sfârșitul *va fi* pentru un timp hotărît.
28 Atuncia se va întoarce [t]în pământul
său cu mare avuție; și inima sa *va fi*
îndreptată împotriva sfântului legământ:
și-*și* va împlinì *voia*, și se va întoarce
iarăși în pământul său. 29 La un timp
hotărît iarăși va năvălì spre mează-zi;
[u]dar aceasta din urmă *dată* nu va fi
[v]ca cea dintâia. 30 [x]Căci corăbiile
Chitteilor vor venì asupră-i; și se va în-
spăimântà, și întorcându-se, se va în-
furià [y]în contra sfântului legământ; și-și
va împlinì *voia*; și întorcându-se, se va
înțelege cu cei ce au părăsit legământul
cel sfânt.

31 Și oști *trimise* de el vor stà, [z]și
vor pângărì templul, întărirea, și vor
desființà jertfa cea continuă, și vor ri-
dicà urîciunea pustiirii. 32 Și pe cei
ce nelegiuesc asupra legământului îi va
strică cu măguliri; dar poporul, care cu-
noaște pe Dumnezeul său, va fi tare, și
va face *lucruri mari*. 33 [a]Și înțelepții
poporului vor învățà pe mulți: [b]dar vor
cădeà de sabie și de flacără, de prin-
soare și de răpire, *pentru* un timp.
34 Și când vor cădeà vor fi ajutați cu
puțin ajutor; și mulți se vor unì cu
dânșii cu fățărnicie. 35 Și dintre în-
țelepți *câțiva* vor cădeà [c]pentru ca să
fie încercați și curățiți și înălbiți [d]până
la timpul sfârșitului: [e]căci aceasta *va*
fi numai pentru un timp hotărît.

36 Și regele [f]va face după voia sa, și
[g]se va înălțà și sumețì preste orice zeu,
și va vorbì lucruri de necrezut [h]impo-
triva Dumnezeului zeilor, și va izbutì,
[i]până se va împlinì urgia: căci cele ho-
tărîte se vor face. 37 Și nu va ținea
seamă nici de zeii părinților săi, [j]nici
de dorința femeilor, [k]nici nu va ținea
seamă de vre un zeu oarecare: ci se va
sumețì preste toți. 38 Dar va onorà în
pământul său pe zeul Mauzim (*întăriri-*
lor), zeu, pe care părinții săi nu l-au
cunoscut: îl va onorà cu aur și argint,
cu pietre prețioase și cu lucruri de preț.
39 Și va face *voia sa* întăririlor celor tari
dimpreună cu zeul cel străin: cine *îl* va
recunoaște, *aceluia îi* va dà multă onoare,
îl va face să domnească preste mulți, și
țara *le* va împărți-o drept răsplată.

40 [l]Astfel în timpul din urmă regele
dela mează-zi se va împunge cu dânsul;
și regele dela mează-noapte va năvălì a-
supră-i [m]ca un vârtej, cu cară [n]și cu că-
lăreți, și cu corăbii multe; va năvălì și
asupra *altor* țări, *le* [o]va potopì, și se va
revărsà: 41 Va năvălì și în pământul
cel măreț, și multe *țări* vor cădeà, dar
acestea vor scăpà din mâna sa: [p]Edo-
mul, Moabul, și fruntașii fiilor lui Am-
mon. 42 Așà își va întinde mâna preste
țări; și pământul Egiptului nu va scăpà.
43 Va domnì preste tezaurele de aur și
de argint și de toate cele plăcute ale
Egiptului: și Libienii și Etiopenii vor
urmà [q]pașii săi. 44 Dar știri dela ră-
sărit și dela mează-noapte turburându-l,
va ieșì cu mânie mare, ca să nimicească
și să piardă pe mulți. 45 Și întinzând
corturile pavilonului său între mări că-
tre [r]muntele cel măreț *și* sfânt, [s]va a-
junge la sfârșitul său, și nu *va fi* cine
să-l ajute.

Profeția se pecetluește.

12 Căci în timpul acela se va sculà
[a]Mihael, patronul cel mare, care
stă pentru fiii poporului tău; [b]și *deșì* va
fi timp de strâmtorare, cum niciodată
n'a fost, de când a stat popor până în
timpul acela, totuși în timpul acela [c]va
scăpà poporul tău, tot ce se va aflà [d]scris
în carte. 2 Da, mulți din cei ce dor-
miau, *ca* în țărâna pământului, se vor
sculà: [e]unii spre nemurire, iar alții spre
ocară [f]*și* rușine vecinică. 3 [g]Și înțe-
lepții vor [h]străluci ca strălucirea bolții
cerești, [i]și cei ce au întors pe mulți la
dreptate [j]ca stelele în veci și continuu.

[s] Vers. 29,35,40.
[t] Vers. 22.
[u] Vers. 25.
[v] Vers. 23.
[x] Num. 24. 24.
[y] Vers. 28.
[z] Cap. 8. 11.
[a] Mal. 2. 7.
[b] Ebr. 11. 35, etc.
[c] 1 Pet. 1. 7.
[d] Cap. 8. 17,19.
[e] Vers. 29.
[f] Vers. 16.
[g] 2 Thes. 2. 4.
[h] Cap. 8. 11, 24. 25.
[i] Cap. 9. 27.
[j] 1 Tim. 14. 3.
[k] Isa. 14. 13.
[l] Vers. 35.
[m] Isa. 21. 1.
[n] Ezec. 38. 4,15.
[o] Vers. 10, 22.
[p] Isa. 11. 14.
[q] Esod. 11. 8.
[r] Ps. 48. 2.
[s] 2 Thes. 2. 8.

Capul 12.
[a] Cap. 10. 13,21.
[b] Isa. 26. 20,21.
[c] Rom. 11. 26.
[d] Esod. 32. 32.
[e] Mat. 25. 46.
[f] Isa. 66. 24.
[g] Cap. 11. 33,35.
[h] Prov. 4. 18.
[i] Iac. 5. 20.
[j] 1 Cor. 15. 41. 42.

4 [k]Și tu, Daniele, [l]tăinuește cuvin-
tele, și sigilează cartea, până în [m] tim-
pul sfârșitului: *atuncia* mulți vor cu-
treerà, și cunoștința se va înmulțì.
5 Și eu Daniel am privit, și iată, stà
doi alții, unul dincoace pe malul râului,
și unul dincolo pe malul [n]râului. 6 Și
a zis *unul* cătră [o]bărbatul cel îmbrăcat
cu *vestmânt* de in, care *erà* deasupra
apelor râului: [p]Când *va fi acest* sfârșit
al minunilor acestora? 7 Și am auzit
pe bărbatul cel îmbrăcat în in, care *erà*
deasupra apelor râului, când [q]și-a înălțat
dreapta și stânga spre cer, și a jurat pe [r]cel
viu în veci, [s]că *aceasta va fi* la un timp, în
timpuri și jumătate *de timp;* [t]și când se
va împlinì sfărâmarea puterii [u]poporului
sfânt, toate acestea se vor împlinì.
8 Și eu am auzit, dar n'am înțeles:
atuncia am zis: Domnul meu, care *este*
sfârșitul acestora? 9 Și zisu-*mi*-a:
Du-te, Daniele, căci cuvintele *sunt* as-
cunse și sigilate [v]până la timpul sfâr-
șitului. 10 [x]Mulți se vor curățì, se vor
albì și se vor lămurì; [y]dar nelegiuiții
vor nelegiuì, și nimenea din nelegiuiți
nu va înțelege: ci [z]înțelepții vor înțe-
lege. 11 Și din timpul *în care jertfa*
cea continuă se va desființà, și urîciunea
pustiirii se va ridicà, *va fi* o mie două
sute și nouăzeci de zile. 12 Fericit cel
ce va așteptà și va ajunge la o mie trei
sute treizeci și cinci de zile. 13 Dar
tu, du-te până la sfârșitul *tău*; și te vei
repauzà, și vei rămâneà în soartea ta
până la sfârșitul zilelor.

OZEA.

Idolatria și pedeapsa Israelului.

1 Cuvântul Domnului ce a fost către
Ozea, fiul lui Beeri, în zilele lui Uzia,
ale lui Iotam, ale lui Ahaz, *și* ale lui
Hezekia, regi ai lui Iuda, și în zilele lui
Ieroboam, fiul lui Ioaș, regele lui Israel.
2 Începutul vorbirii Domnului prin
Ozea. Domnul zise lui Ozea: [a]Mergi,
ia-ți o femeie desfrânată, și *fă* în des-
frânare *cu ea* fii; căci [b]țara a desfrânat,
abătându-se din urma Domnului.
3 Deci a mers, și a luat pe Gomera,
fiica lui Diblaim; și ea zămislì, și-i născù
un fiu. 4 Și Domnul a zis către dân-
sul: Chiamă numele lui: Ezreel; căci
încă puțin, [c]și voiu răsbunà sângele Ez-
reelului asupra casei lui Iehu, [d]și voiu
face să înceteze regatul casei lui Israel.
5 [e]Și în ziua aceea voiu frânge arcul lui
Israel în valea Ezreelului.
6 Și ea mai zămislì, și născù o fiică.
Și *Domnul* a zis către dânsul: Chiamă
numele ei: Lo-Ruhama (*cea fără în-
durare*): [f]căci nu voiu mai aveà îndu-
rare de casa lui Israel, ci cu totul îl voiu
răpì. 7 [g]Iar de casa lui Iuda mă voiu
îndurà, și-i voiu mântuì prin *mine în-
sumi, care sunt* Domnul, Dumnezeul
lor; [h]nu-i voiu mântuì prin arc, nici
prin sabie, nici prin resbel, nici prin cai,
nici prin călăreți.
8 Și după ce a înțărcat pe Lo-Ru-
hama, ea zămislì și născù *alt* fiu. 9 Și
a zis *Domnul*: Chiamă numele lui: Lo-
Ammi, (*nu-i poporul meu*); căci voi
nu-mi *sunteți* popor, și eu nu vă voiu
fi *Dumnezeu*. 10 Totuși [i]numărul fii-
lor lui Israel va fi ca nisipul mării, care
nu se poate măsurà, nici numărà; [j]și în
locul, unde li s'a zis: [k]Nu sunteți po-
porul meu, *acolo* li se va zice: Voi *sun-
teți* [l]fiii Dumnezeului celui viu. 11 [m]A-
tuncia se vor adunà la un loc fiii lui
Iuda și fiii lui Israel, își vor pune un
cap, și se vor suì din țară; căci mare *va
fi* ziua Ezreelului.

k Cap. 8. 26.
l Apoc. 10. 4.
m Cap. 10. 1.
n Cap. 10. 4.
o Cap. 10. 5.
p Cap. 8. 13.
q Deut. 32. 40.
r Cap. 4. 34.
s Cap. 7. 25.
t Luc. 21. 24.
u Cap. 8. 24.
v Vers. 4.
x Cap. 11. 35.
y Osea 1. 9.
z Ioan 7. 17.
—

OZEA.
—
Capul 1.
a Cap. 3. 1.
b Deut. 31. 16.
c 2 Reg. 10. 11.
d 2 Reg. 15. 10, 12.
e 2 Reg. 15. 29.
f 2 Reg. 17. 6, 23.
g 2 Reg. 19. 35.
h Zech. 4. 6.
i Fac. 32. 12.
j Rom. 9. 25, 26.
k Cap. 2. 23.
l Ioan. 1. 12.
m Isa. 11. 12, 13.
—

Legământul lui Dumnezeu cu poporul său rupt și renoit.

2 Ziceți fraților voștri: Ammi (*popo-
rul meu*), și surorilor voastre: Ru-
hama (*cea îndurată*). 2 Certați-vă cu
muma voastră, certați-vă! Căci [a]ea nu
este femeia mea, Și eu nu *sunt* bărba-
tul ei: Ca să depărteze [b]desfrânările ei
de dinaintea ei, Și adulterile sale din
țâțele sale; 3 Ca să nu o [c]desbrac
până la goliciune, Și să *nu* o pun ca în
[d]ziua nașterii sale. Și să *nu* o fac [e]ca
un deșert, Și să nu o pun ca un pământ
sec, Și să *n'o* fac să moară de [f]sete.
4 Nu voiu aveà îndurare nici de fiii ei.
Fiindcă *sunt* [g]fiii desfrânării. 5 [h]Căci
muma lor a desfrânat, Născătoarea lor
a făcut rușine; Căci a zis: Voiu merge
după iubiții mei, [i]Care-*mi* dau pânea
mea și apa mea, Lâna mea și inul meu,
oleiul meu și băuturile mele. 6 De-
aceea iată, [j]eu voiu îngrădì calea ei cu
spini, Și voiu zidì un zid, Ca să nu-și
afle căile sale. 7 Și *de* va alergà după
iubiții săi, nu-i va ajunge; Și de-i va
căutà, nu-*i* va aflà: Atuncia va zice:
[k]Voiu merge și mă voiu întoarce către
[l]bărbatul meu cel dintâiu; Căci mai
bine mi-*erà* atuncia decât acum. 8 Și
ea nu [m]cunoscù, că [n]eu îi dădeam grâul,
mustul și oleiul, Și *că*-i îmmulțiam ar-
gintul și aurul, *Pe care-l* întrebuință
pentru Baal. 9 Deaceea și voiu [o]luà
înapoi grâul meu în timpul său, Și mus-
tul meu în timpul său: Și voiu trage
dela dânsa lâna mea și inul meu, *Pe
care i-le dădusem*, ca să-și acopere go-
liciunea ei. 10 Și acum [p]voiu desco-
perì rușinea ei înaintea iubiților ei, Și
nimenea nu o va scăpà din mâna mea;
11 [q]Și voiu face să înceteze toată des-
fătarea ei, [r]Sărbătorile ei, lunile cele
nouă ale ei, și sabatele ei, Și toate săr-
bările ei. 12 Voiu nimicì viile ei și
smochinii ei, [s]De care a zis: Aceasta-*i*
plata mea de meretrice, Pe care mi-au
dat-o iubiții mei; [t]Le voiu preface în-
tr'o pădure, Și fiarele câmpului le vor
mâncà. 13 Și voiu pedepsì asupra ei
zilele Baalilor, În care le tămâià, Și se
[u]împodobià cu cerceii săi și cu salbele
sale, Și mergeà după iubiții săi; Iar pe
mine m'a uitat, zice Domnul. 14 De-
aceea iată, eu o voiu ademenì, Și [v]o
voiu duce într'un deșert, Și-i voiu vorbì
la inimă. 15 Și dintr'însul îi voiu face
vie, Și [x]valea strâmtorării pentru poarta
speranții: Și va cântà acolo ca în [y]zilele
tânăreții sale, Și [z]ca în ziua suirii sale
din pământul Egiptului. 16 Și în ziua
aceea, zice Domnul, Mă vei chemà: Iși,
(*bărbatul meu*); Și nu mă vei mai chemà:
Baali, (*domnul meu*). 17 Căci [a]voiu
depărtà numele Baalilor din gura ei, Și
nu-și va mai amintì numele lor. 18 Și
în ziua aceea voiu încheià [b]legământ
pentru dânșii Cu fiarele câmpului, Cu
paserile cerului, Și *cu* târâtoarele pă-
mântului; Și [c]arcul, și sabia, și resbe-
lul le voiu stârpì din țară, Și voiu face
ca ei să [d]locuiască în siguranță. 19 Și
mi te voiu logodì în veci; Da, mi te
voiu logodì în drept și dreptate, În iu-
bire și îndurări: 20 Da, mi te voiu lo-
godì în credință; Și [e]vei cunoaște pe
Domnul. 21 Și în ziua aceea voiu răs-
punde, zice Domnul, Voiu răspunde *ce-
rerii* cerurilor, Și acestea vor răspunde
cererii pământului. 22 Și pământul va
răspunde *cererii* grâului, a mustului și
a oleiului; Și acestea vor răspunde *ce-
rerii* Ezreelului. 23 Și o voiu sămânà
pentru mine în țară, Și mă voiu îndurà
de cea fără îndurare; Și voiu zice către
nepoporul meu: Poporul meu ești, Și el
va zice: Dumnezeul meu *ești*.

Păcatul lui Israel, și îndreptarea și iertarea lui de către Dumnezeu.

3 Zis-a Domnul către mine: [a]Mergi
iarăși, *și* iubește o femeie, iubită de
[b]bărbatul *său*, dar adulteră; *iubește-o*,
cum iubește Domnul pe fiii lui Israel.

Capul 2.
a Isa. 50. 1.
b Ezec. 16. 25.
c Ier. 13. 22, 26.
d Ezec. 16. 4.
e Ezec. 19 13.
f Amos. 8. 11, 13.
g Ioan 8. 41.
h Isa. 1. 21.
i Ier. 44. 17.
j Iov 3. 23.
k Cap. 5. 15.
l Ezec. 16. 8.
m Isa. 1. 3.
n Ezec 16. 17, 18, 19.
o Vers. 3.
p Ezec. 16. 37.
q Amos. 8. 10.
r 1 Reg 12. 32.
s Vers. 5.
t Ps. 80. 12, 13.
u Ezec. 23 40. 42.
v Ezec. 20. 35.
x Ios. 7. 26.
y Ier 2. 2.
z Esod 15. 1.
a Esod. 23. 13.
b Iov 5. 23.
c Ps. 46. 9.
d Lev. 26. 5.
e Ier. 31. 33, 34.
—

Capul 3.
a Cap. 1. 2.
b Ier. 3. 20.

dar care cautâ la zei străini, și le plac
colacii de stafide *ai idolilor.* 2 Deci
mi-am năimit-o cu cincisprezece *sicli*
de argint, cu un omer de orz, și cu ju-
mătate omer de orz. 3 Și i-am zis: Să
[c]locuești cu mine zile multe; să nu des-
frânezi, și să nu ai cu altul: și eu tot
așà *voiu fi* cu tine.

4 Căci fiii lui Israel vor rămâneà
multe zile [d]fără rege, și fără domn, și
fără jertfă, și fără idoli, și fără [e]efod
și *fără* [f]terafimi. 5 După aceea fiii lui
Israel se vor întoarce, și vor [g]căutà pe
Domnul, Dumnezeul lor, și pe [h]David,
regele lor, și vor alergà la Domnul și la
bunătatea lui [i]în zilele de apoi.

Neștiința și nelegiuirea cumplită a poporului.

4 Ascultați cuvântul Domnului, fii ai
lui Israel! Căci Domnul are [a]ceartă
cu locuitorii *acestui* pământ, Căci nu
este adevăr, nici iubire, nici [b]cunoștință
de Dumnezeu în *acest* pământ. 2 Ju-
rarea strâmbă, minciuna și uciderea,
Furtul și adulterul s'au răspândit, Și
omorurile după omoruri într'una se fac.
3 Deaceea [c]este în plângere țara, Și [d]tot
locuitorul din ea lâncezește. Și cu *dânșii*
fiarele câmpului și paserile cerului; Da,
chiar peștii mării pier. 4 Dar nimenea
să nu certe, nici să mustre pe altul:
Căci tot ce *este* de mustrat *în* poporul
tău, [e]*este și în* preotul tău. 5 Deaceea,
tu preotule, aluneci [f]ziua, Și cu tine a-
lunecă profetul noaptea; Deci pe muma
ta, *națiunea întreagă,* o voiu nimicì.
6 [g]Poporul meu se nimicește din lipsa
de știință; Pentru că tu ai lepădat ști-
ința, Și eu te voiu lepădà pe tine de
a-mi mai preoțì: Pentru că ai uitat le-
gea Dumnezeului tău, Voiu uità și eu
pe fiii tăi. 7 [h]Pe cât s'au înmulțit, pe
atâta au păcătuit asupră-mi; [i]*Deci* o-
noarea lor o voiu schimbà în rușine.
8 Ei se hrănesc din păcatele poporului
meu, Și doresc fărădelegile lor. 9 De-
aceea fi-va [j]de preot ca și de popor: Îi
voiu pedepsì pentru urmările lor, Și le
voiu răsplătì *după* faptele lor. 10 Căci
[k]vor mâncà, dar nu se vor săturà; Vor
desfrânà, dar nu se vor înmulțì: Pentru
că s'au lăsat de a ține seamă de Dom-
nul. 11 Desfrânarea și vinul și mustul
le-au [l]răpit inima. 12 Poporul meu
întreabă [m] lemnele sale, Și toiagul lui,
ca să-i prezică; Căci [n]duhul desfrânării
i-a rătăcit, Și el desfrânează, *abătân-*
du-se dela Dumnezeul său. 13 [o]Jert-
fește pe vârfurile munților, Și tămâiază
pe coline, Supt stejari, *supt* plopi și *supt*
terebinți, Pentru că umbra lor *este* fru-
moasă: [p]Deaceea *și* fiicele voastre des-
frânează, Și miresele voastre săvârșesc
adulter. 14 Eu nu pedepsesc pe fiicele
voastre, când desfrânează, Nici pe mi-
resele voastre, când săvârșesc adulter:
Căci ei înșiși se trag la o parte cu cur-
vele; Și jertfesc cu sodomiții: Deaceea
va cădeà *acest* popor [q]cel fără de minte.

Iuda este îndemnată să nu cază și ea în păcate.

15 Dacă tu, Israele, desfrânezi, Iuda
să nu nelegiuiască! [r]Deci nu mergeți
la Ghilgal, Nici nu vă suiți la [s]Bet-
Aven, [t]Nici vă jurați: „Viu *este* Dom-
nul.“ 16 Căci Israel [u]s'a îndărătnicit,
ca o juncă îndărătnică: Și apoi Domnul
să-i mai pască acum, ca pe un miel în
loc larg! 17 Efraim s'a lipit de idoli:
[v]Lăsați-l. 18 Băutura lor este des-
frânată, Cu totul s'au dedat desfrânării,
[x]Mai marii lor iubesc ocara. 19 [y]Vân-
tul îi va strânge în aripile sale. [z]Și se
vor rușinà de jertfele lor.

Amândouă regatele sunt amenințate.

5 Ascultați, preoților, aceasta, Și luați
aminte, casă a lui Israel! Și ia în
ureche, casă a regelui! Căci asupra voas-
tră *vine* judecata; Pentru că [a]erați un
laț la Mizpa, Și o cursă întinsă la Ta-
bor. 2 Și ca să ucidă, [b]ascunsu-s'au
cei abătuți în înfundături; Dar eu pe
toți îi voiu pedepsì. 3 [c]Cunosc pe E-

---

c Deut. 21. 13.
d Cap. 10. 3.
e Esod 28. 6.
f Judc. 17. 5.
g Ier. 50. 4. 5.
h Ier. 30. 9.
i Isa. 2. 2.

Capul 4.

a Isa. 1. 18.
b Ier. 4. 22.
c Ier. 4. 28.
d Zef. 1. 3.
e Deut. 17. 12.
f Ier. 6. 4. 5.
g Isa. 5. 13.
h Cap. 13. 6.
i Filip. 3. 19.
j Isa 24. 2.
k Lev. 26. 26.
l Isa. 28. 7.
m Ier. 2. 27.
n Isa. 44. 20.
o Isa. 1. 29.
p Amos. 7. 17.
q Vers. 1, 6.
r Cap. 9. 15
s 1 Reg. 12. 29.
t Amos. 8. 14.
u Ier. 3. 6.
v Mat. 15. 14.
x Mic. 3. 11.
y Ier. 4. 11, 12.
z Isa. 1. 29.

Capul 5.

a Cap. 6. 9.
b Isa 29 15.
c Amos 3. 2.

fraim, Și Israel nu este ascuns de mine;
Și acum, Efraime, [d]tu desfrânezi, Israel
s'a pângărit. 4 Faptele lor nu-i lasă
să se întoarcă la Dumnezeul lor, Căci
între ei *este* [e]duhul desfrânării; Și n'au
cunoscut pe Domnul. 5 Și [f]mândria
lui Israel se pleacă înaintea feții lui.
Deci Israel și Efraim vor cădeà în ne-
legiuirea lor: Ba chiar și Iuda va cădeà
cu dânșii. 6 [g]Cu turmele lor și cu ci-
rezile lor vor merge să caute pe Dom-
nul; Dar nu-*l* vor aflà: S'a tras dela
dânșii. 7 [h]Necredincios purtatu-s'au
către Domnul. Căci au născut copii stră-
ini! *Dar* acum [i]o lună *va fi de ajuns,*
ca să-i înghiță pe ei și moștenirile lor.
8 [j]Suflați din trâmbiță în Ghibea, din
trâmbiță în Rama! [k]Sunați tare *în* [l]Bet-
Aven: „*Iată-i* [m]îndărătul tău, Benia-
mine!“ 9 Efraim va fi în pustiire în
ziua mustrării; Între semințiile lui Is-
rael făcut-am cunoscute cele sigure.
10 Mai marii lui Iuda sunt tot atâția
[n]strămutători de hotare: Vărsà-voiu, ca
apa, asupra lor urgia mea. 11 Efraim
este [o]asuprit *și* sfărâmat prin judecată;
Căci de voie a mers în [p]calea urîciunii.
12 Deaceea *fost-am* lui Efraim ca molie,
Și casei lui Iuda [q]ca putreziciune. 13 A
văzut Efraim boala sa, Și Iuda [r]rana sa.
Atuncia a mers Efraim în Asiria, Și a
trimis către regele cel răsboinic: Dar
acesta n'a putut să vă însănătoșeze, Nici
să vă vindece de rana voastră. 14 Căci
eu *sunt* ca un leu lui Efraim, Și ca un
puiu de leu casei lui Iuda; Eu, eu, voiu
sfâșià și mă voiu depărtà. Voiu răpì, și
nu *va fi* cine să scape. 15 Merge-voiu,
și mă voiu întoarce la locul meu, Până
ce vor cunoaște că sunt vinovați, și vor
căutà fața mea; În strâmtoarea lor mă
vor căutà.

Pedeapsa lui Dumnezeu duce la pocăință.

6 Veniți să ne întoarcem către Dom-
nul, Căci [a]el a sfâșiat, și *tot* [b]el ne
va vindecà: El a lovit, și el ne va legà
rana; 2 [c]El într'*o zi,* două, ne va vin-
decà: A treia zi ne va sculà, Și vom
viețuì înaintea lui. 3 [d]Atuncia vom cu-
noaște, *și* vom urmà a cunoaște pe
Domnul; Luminos [e]ca aurora va răsărì
el, Și [f]va venì la noi [g]ca o ploaie, Ca o
ploaie târzie, *care* adapă pământul.
4 [h]Ce să-ți fac, Efraime! Ce să-ți fac,
Iuda: Căci bunătatea ta *este* [i]ca nourul
de dimineață, Și ca roua de dimineață,
care trece. 5 Deaceea îi biciuesc [j]prin
profeți. Și îi ucid prin [k]cuvintele gurii
mele; Și judecățile *vărsate* asupră-ți
ieșiră, *ca* lumina. 6 Căci [l]îndurare vo-
iesc, și [m]nu jertfă; Și [n]cunoștința de
Dumnezeu mai mult decât arderile de
tot. 7 Dar ei [o]călcat-au legământul, ca
oricare *alt* om: În el [p]purtatu-s'au ne-
credincios către mine. 8 *În* [q]Galaad,
cetatea făcătorilor de rele, Plină de urme
de sânge. 9 Și ca o ceată de hoți *ce*
pândește pe cineva, *Așà* [r]tagma preo-
ților ucide pe drumul la Șechem; Făp-
tuesc rele. 10 Văzut-am [s]lucruri de
groază în casa lui Israel: Acolo *este*
desfrânarea lui Efraim: Israel s'a pân-
gărit. 11 Și pentru tine, Iuda, hotă-
râtu-s'a un seceriș. Când voiam să în-
torc prinșii poporului meu.

Moravurile cele stricate ale curții și ale poporului mustrate și amenințate.

7 Când voiam să vindec pe Israel, A-
tuncia se descoperì fărădelegea lui
Efraim, Și răutățile Samariei; Căci [a]ei
fac înșelăciuni; *In lăuntru* furul intră,
Și hoții se lățesc pe afară, 2 Și ei nu
cugetă în inima lor. Că eu [b]țin minte
toată nelegiuirea lor. Acum [c]faptele lor
îi împresoară: Ele sunt [d]înaintea feții
mele. 3 Desfată pe rege cu răutatea lor,
Și pe cei mari [e]cu minciunile lor; 4 [f]Toți
sunt adulteri, *Sunt* ca cuptorul cel aprins
al pitarului; *Cel ce* ațâță *focul* se odih-
nește *numai* dela frământarea aluatului
Până la dospirea *lui.* 5 Ziua regelui
nostru *a venit!* Mai marii au slăbit de

d Ezec. 23. 5. etc.
e Cap. 4. 19.
f Cap. 7. 10
g Prov. 1. 28.
h Isa. 48. 8.
i Zech. 11. 8.
j Cap. 8. 1.
k Isa. 10. 30.
l Ios. 7. 2.
m Judc. 5. 14.
n Deut. 19. 14.
o Deut. 28. 33.
p 1 Reg. 12. 28.
q Prov. 12. 4.
r Ier. 30. 12.

—

Capul 6
a Deut. 32. 39.
b Ier. 30. 17.
c 1 Cor. 15. 4.
d Isa 54. 13.
e 2 Sam. 23. 4.
f Ps 72. 6.
g Iov 29. 23.
h Cap. 11. 8.
i Cap. 13. 3.
j Ier. 1 10.
k Ier. 23. 29.
l 1 Sam. 15. 22.
m Ps. 50. 8, 9.
n Ier. 22. 16.
o Cap. 8. 1.
p Cap. 5. 7.
q Cap. 12. 11.
r Ier. 11. 9.
s Ier. 5. 30.

—

Capul 7.
a Cap. 5. 1.
b Ier. 17. 1.
c Ps. 9. 16.
d Ps. 90. 8.
e Rom. 1. 32.
f Ier. 9. 2.

aprinderea vinului, *Și* el însuși a întins
mâna sa batjocuritorilor. 6 Gătesc
inima lor, ca pe un cuptor, Stând la
pândă: Pitarul lor doarme toată noap-
tea; *Iar* dimineața el arde ca un foc în-
flăcărat. 7 Toți aceștia sunt aprinși ca
un cuptor, Și sfâșie pe judecătorii lor;
[g]Toți regii lor [h]au căzut: [i]Nu *se află*
între dânșii cine să strige către mine.

Vestirea pedepselor meritate.

8 Efraim [j]s'a amestecat cu popoarele.
Efraim este *ca* o turtă neîntoarsă.
9 [k]Străinii au mâncat puterea lui, și el
nici n'a prins de știre; Da, peri albi
s'au ivit ici-colea pe el, și el n'a prins
de știre. 10 Și [l]mândria lui Israel se
pleacă înaintea feții sale; Dar cu toate
acestea [m]nu se întorc către Domnul,
Dumnezeul lor, Nici nu-l caută. 11 [n]E-
fraim este ca o porumbiță proastă, fără
de minte, [o]Ei cheamă Egiptul, merg în
Asiria; 12 Când vor merge, [p]voiu în-
tinde asupra lor lațul meu, Îi voiu do-
borî, ca pe paserile cerului: Îi voiu pe-
depsì, [q]după cum datu-s'a în știre adu-
nării lor. 13 Vai de dânșii! căci au
fugit dela mine: Pierzarea lor! căci au
nelegiuit asupră-mi: [r]Eu voiam să-i
răscumpăr; Dar ei vorbiră minciuni a-
supra mea. 14 [s]Și nu au strigat către
mine în inima lor, Ci urlau pe paturile
lor: Turbau după grâu și must, *Și* se
depărtau dela mine. 15 I-am deprins,
și am întărit brațele lor, Dar ei mi-au
socotit-o de rău. 16 Se întorc, *dar* nu
către cel Preaînalt: Ajuns-au ca un arc
amăgitor; Mai marii lor cad de sabie
pentru turbarea limbei lor: Aceasta *fi-va*
lor spre batjocură în pământul Egip-
tului.

Dușmanul năvălește asupra poporului idolatru.

8 La gură-ți [a]trâmbița! *Inamicul vine,*
[b]ca un vultur asupra casei Domnu-
lui, Pentru că [c]au călcat legământul meu,
Și au nelegiuit asupra legii mele, 2 [d]Is-
rael strigà-va către mine: „Dumnezeul
meu, [e]te cunoaștem.“ 3 Israel lepă-
datu-s'a de bine; *Deci* să-l urmărească
inamicul. 4 [f]Ei și-au pus regi, dar nu
prin mine; Au așezat mai mari, dar fără
știrea mea: [g]Din argintul lor și din
aurul lor făcutu-și-au idoli, Ca să fie
stârpiți. 5 Samario, vițelul tău *te*-a a-
lungat, Aprinsu-s'a asupra lor mânia
mea; [h]Până când *nu* vor puteà să se
curețe! 6 Căci *unul* din Israel, Un
maiestru l-a făcut; Deaceea nici nu *este*
Dumnezeu; Deci vițelul Samariei fărâmi
se va face. 7 Căci [i]au sămânat vânt,
Și vor seceră vârtej: Holde nu vor fi:
Și grânele nu vor dà făină: Și de va dà,
[j]străinii o vor înghițì. 8 [k]Israel în-
ghiți-se-va: Ajuns-au acum între na-
țiuni [l]Ca un vas netrebnic. 9 Căci
[m]s'au suit la Asiria, Ei cari *trebuiau să*
trăească ca [n]asinul sălbatic, singur;
Efraim [o]împărțit-a daruri de iubire;
10 Și deși a împărțit între popoare, pe
acestea tot [p]le voiu adunà; Și în curând
vor tremurà pentru tributul *ce au să*
deà [q]regelui domnilor. 11 Căci Efraim
a [r]îmmulțit altarele spre a păcătuì.
Avut-a altare de păcătuire. 12 Scrisu-
i-am [s]mărețiile legii mele, *Dar* soco-
titu-s'au ca lucru străin. 13 [t]Jun-
ghiat-au arderile de tot ale mele, ca să
mănânce carnea *lor*, [u]*Deaceea* Domnul
nu le-a primit; [v]Acum își va amintì de
fărădelegile lor, și va pedepsì păcatele
lor; Ei se vor întoarce în Egipt. 14 Căci
Israel a uitat pe Creatorul său, și zi-
dește palaturi: Și Iuda a îmmulțit cetă-
țile întărite; Dar voiu trimite foc în ce-
tățile lui, Care va mistuì palaturile lui.

Păcatele cele grele ale lui Israel, și urmările lor cele pierzăloare.

9 Nu te bucurà, Israele, cu veselie, ca
celelalte popoare; Căci [a]ai desfrânat,
abătându-te dela Dumnezeul tău; Iu-
bit-ai [b]plata de curvă în toate ariele de
grâu. 2 [c]Aria și linul nu-i va nutrì:
Și mustul le va lipsì: 3 Nu vor ră-

---

g Cap. 8. 4.
h 2 Reg. 15. 10, 14. 25. 30.
i Isa. 64. 7.
j Ps. 106. 35.
k Cap. 8. 7.
l Cap. 5. 5.
m Isa. 9. 13.
n Cap. 11. 11.
o 2 Reg. 15 19.
p Ezec. 12. 13.
q Lev. 26. 14, etc.
r Mic. 6. 4.
s Iov 35. 9, 10.
—

Capul 8.

a Cap. 5. 8.
b Deut. 28. 49.
c Cap. 6. 7.
d Ps. 78. 34.
e Tit. 1. 16.
f 2 Reg. 15. 13, 17, 25.
g Cap. 2. 8.
h Ier. 13. 27.
i Prov. 22. 8.
j Cap. 7. 9.
k 2 Reg. 17. 6.
l Ier. 22. 28.
m 2 Reg. 15. 19.
n Ier. 2. 24.
o Isa. 30. 6.
p Ezec. 16. 37.
q Isa. 10. 8.
r Cap. 12. 11.
s Deut. 4. 6, 8.
t Ier. 7. 21.
u Ier. 14. 10, 12.
v Amos. 8. 7.
—

Capul 9.

a Cap. 4. 12.
b Ier. 44. 17.
c Cap. 2. 9; 13.

mâneà în [d]pământul Domnului; [e]Ci
Efraim se va întoarce în Egipt: Şi[f] vor
mâncà necurate[g] în Asiria. 4 [h]Nu vor
aduce *libaţiuni* de vin Domnului, [i]Nici
îi vor fi plăcute jertfele lor; [j]Le *vor fi*
ca pânea celor ce jelesc; Toţi cei ce vor
mâncà se vor pângărì; Căci *sunt* bucate
[k]pentru foamea lor: Nu vor întrà în
casa Domnului. 5 Ce veţi face în [l]ziua
de sărbătorire? Şi în ziua sărbării Dom-
nului? 6 Căci iată, fugit-au de *multă*
desfrânare;[m] Egiptul îi va adunà, şi Mem-
fisul îi va îmmormântà; Tezaurele lor
de argint[n] le va moştenì urzica; Spinii
vor creşte în corturile lor. 7 Venit-au
zilele pedepsirii, Venit-au zilele răsplă-
tirii: Israel *o* va cunoaşte; Profeţii *sunt*
nebuni, [o]Cei inspiraţi sunt smintiţi,
Pentru mulţimea fărădelegii tale şi a
urei celei mari. 8 [p]Straja lui Efraim
e cu Dumnezeul meu, Dar profetul *e*
laţ de păsărar pe toate căile sale, *Şi*
duşman în casa Dumnezeului său.
9 [q]Stricatu-s'au foarte, ca în zilele [r]Ghi-
beei; [s]*Deaceea* îşi va amintì fărădelegea
lor, Va pedepsì păcatele lor. 10 Aflat-
am pe Israel *plăcut* ca un strugure în
pustiu; Văzut-am pe părinţii voştrii, ca
[t]întâiele fructe ale smochinului [u]în pri-
măvară; *Dar* el a mers către [v]Baal-
Peor, [x] S'a sfinţit [y]ruşinei, [z]Şi a ajuns
de urîciune, ca şi *lucrul* iubirii lor.
11 Efraim — ca o pasere va sburà mă-
rirea lui — Nici naştere, nici îngrecare,
nici zămislire mai mult nu *va aveà*.
12 *Căci* [a]chiar şi de copiii, *ce* li se vor
ridicà, [b]Îi voiu lipsì, *ca* nici unul *să* nu
ajungă bărbat; Şi [c]vai de ei, când mă
voiu trage dela dânşii! 13 Văzut-am pe
Efraim ca Tirul, sădit în loc plăcut; Dar
acest Efraim scoate-va pe copiii săi în-
naintea ucigaşului. 14 Dă-le, Doamne!
Dar ce le vei dà? Dă-le mitră stearpă
şi ţâţe seci. 15 Toată răutatea lor *este*
în Ghilgal: Căci acolo învăţatu-m'am
a-i urî; Pentru răutatea faptelor lor îi
voiu gonì din casa mea; Nu-i voiu mai
iubì; Toţi mai marii lor *sunt* neascul-
tători. 16 Efraim este bătut. Rădăcina
lor s'a uscat: Fruct nu se va mai face;
Şi chiar de ar naşte, Voiu omorî *fruc-
tele* cele dorite ale mitrei lor. 17 Dum-
nezeul meu îi va lepădà, Căci nu l-au
ascultat: Şi se vor rătăcì între popoare.

Fără dreptate nu e mântuire.

10 Israel *este ca* [a]o vie bueacă, Dat-a
fructe; *Dar* cu cât fructele sale
erau mai multe, *cu atâta* [b]a îmmulţit
altarele sale; Cu cât *erà* mai bun pă-
mântul său, *cu atâta* [c]a făcut stâlpi mai
frumoşi. 2 Inima lor este [d]linguşitoare,
Deci se vor pedepsì; El va răsturnà al-
tarele lor, Va sfărâmà stâlpii lor. 3 [e]Căci
acum zic: Noi nu vom aveà rege, fiindcă
nu ne temem de Domnul, Şi la ce poate
folosì un rege? 4 Vorbiau vorbe, Ju-
rau mincinos, când încheiau legămân-
tul; Deaceea şi judecata va răsărì [f]ca
cucuta în brazdele ţarinei. 5 Locuitorii
Samariei vor tremurà pentru [g]viţelul
din [h]Bet-Aven; Da, poporul va jelì
pentru el; Şi preoţii lui vor tremurà, Ca
nu [i]mărirea lui să se strămute din el.
6 El va fi dus în Asiria, *Ca* un dar [j]re-
gelui răsboinic; Ruşinea va cuprinde pe
Efraim, Şi Israel se va ruşinà [k]de sfa-
tul său. 7 [l]Pierì-va regele Samariei,
Ca spuma depe faţa apei. 8 [m] Şi înăl-
ţimile din Aven, [n]păcatul lui Israel, se
vor sfărâmà, [o]Spini şi ciulini vor răsărì
pe altarele lor: [p]Şi vor zice munţilor:
„Acoperiţi-ne;“ Şi colinelor: „Cădeţi
preste noi.“ 9 [q]Israele, păcătuit-ai mai
mult decât în zilele din Ghibea; Acolo
ridicatu-s'au asupra celor nelegiuiţi;
Dar un [r]resbel *ca* cel din Ghibea n'ar
puteà ajunge pe aceştia. 10 [s]După
voia mea îi voiu mustrà; [t] Şi popoarele
se vor adunà asupra lor, Când îi voiu
legà pentru cele două urîciuni ale lor.
11 Efraim *este* [u]juncă învăţată, *Ce* iu-
beşte a trierà; Deci voiu pune jug pe

d Lev. 25. 23.
e Cap 8. 13.
f Ezec. 4. 13.
g 2 Reg. 17. 6.
h Cap 3. 4.
i Ier. 6. 20.
j Deut. 26. 14.
k Lev. 17. 11.
l Cap. 2. 11.
m Cap 7. 16.
n Isa. 5. 6.
o Ezec. 13. 3, etc.
p Ier. 6 17.
q Isa. 31. 6.
r Judc. 19. 22.
s Cap. 8. 13.
t Isa. 28. 4.
u Cap. 2. 15.
v Num. 25. 3.
x Cap. 4. 14.
y Ier. 11. 13
z Ps. 81. 12
a Iov 27. 14.
b Deut. 28. 41, 62.
c Deut. 31. 17.

Capul 10.
a Nah. 2. 2.
b Cap. 8. 11.
c Cap. 8. 4.
d 1 Reg. 18 21.
e Mic. 4. 9.
f Fapt. 8 23.
g 1 Reg. 12. 28 29.
h Cap. 4. 15.
i 1 Sam. 4. 21.
j Cap 5. 13.
k Cap. 11. 6.
l Vers. 3, 15.
m Cap. 4. 15.
n Deut. 9. 21.
o Cap. 9. 6.
p Isa. 2. 19.
q Cap. 9. 9.
r Judc 20.
s Deut. 28. 63.
t Ier. 16. 16.
u Ier. 50. 11.

grumazul ei cel frumos; Voiu înjugà pe
Efraim; Iuda va arà; Iacob va grăpà
brazdele sale. 12 [v]Sămânaţi *pentru*
sine-vă, pentru mântuire, Seceraţi în
îndurare, [x]Araţi pământul vostru cel
înţelenit; Căci *este* timpul de a căutà
pe Domnul, Până ce va veni şi va plouà
mântuire preste voi. 13 *Dar* [y]voi aţi
arat nelegiuire, aţi secerat răutate: Aţi
mâncat fructul minciunei: Căci te-ai în-
crezut în calea ta, În mulţimea vitejilor
tăi. 14 Deaceea pierzare se va ridicà
între seminţiile tale, Şi toate întăririle
tale se vor dărâmà. Cum Şalman a dă-
râmat Bet-Arbelul în ziua luptei, *In*
care muma fù sdrobită deasupra copii-
lor *ei*, 15 Aşà vă va face vouă Bet-
Elul Pentru nelegiuirea voastră cea fără
de margini; Într'o dimineaţă pierì-va
cu desăvârşire regele lui Israel.

Nerecunoştinţa lui Israel pentru îndurarea cea fără încetare a lui Dumnezeu; ameninţări şi făgăduinţe.

11 Pe când [a]Israel *erà* prunc, eu l-am
iubit. Şi din Egipt am [b]chemat pe
[c]fiul meu. 2 *Dar cu cât profeţii* îi
chemau, cu atâta se depărtau dela dânşii:
[d]Jertfeau Baalilor, Şi tămâiau chipu-
rilor cioplite. 3 [e]Eu am dat lui Efraim
un conducător, *care* îi luà în braţele
sale; Dar n'au cunoscut, că eu [f]voiam
să-i îndrept. 4 Trasu-i-am cu funii de
omenie, *Şi* cu legături de iubire; Şi
[g]fostu-le-am ca cei ce ridică jugul depe
grumaz: Şi [h]pus-am nutreţul înaintea
lor. 5 [i]În pământul Egiptului nu se
va mai întoarce; Căci Asirianul este re-
gele lui: [j]Căci n'a voit să se întoarcă
către mine. 6 Sabia cădeà-va preste
cetăţile lui, Şi va strică zăvoarele lui, şi
le va mistuì, [k]Pentru sfaturile lor. 7 Po-
porul meu este pe povârnişul [l]răscu-
lării împotriva mea; *Şi* [m]deşi au fost
chemaţi către cel Preaînalt, Nimenea
nu *l*-a înălţat. 8 [n]Cum să te dau, Efra-
ime? Cum să te părăsesc. Israele? Cum
să te fac ca [o]Adma? *Cum* să te pun ca
Zeboimul? [p]Inima mea s'a întors în
mine, Compătimirea mea s'a aprins.
9 Nu voiu îndeplinì aprinderea mâniei
mele, Nu voiu mai strică Efraimul;
[q]Căci eu *Dumnezeu sunt*, şi nu om, Cel
sfânt în mijlocul tău; Şi nu voiu venì în
mânie. 10 Vor urmà Domnului, *Când*
[r]va mugì ca leul; Da, el va mugì; Atuncia
vor alergà fiii [s]dela apus: 11 Vor alergà
din Egipt, ca paserea, [t]Şi ca porumbiţa
din pământul Asiriei; [u]Şi-i voiu reaşezà
în casele lor, Zice Domnul.

Răstrăbunul Iacob un tip pentru poporul său.

12 Efraim înconjuratu-m'a cu min-
ciuni, Şi casa lui Israel cu înşelă-
ciuni. Şi Iuda se rătăceşte încă dela
Dumnezeu, Dela cel Sfânt şi Credincios.
2 Efraim [a]paşte vânt, Şi urmează după
vântul dela răsărit; Pe toată ziua îm-
mulţeşte minciunile şi pierzarea, [b]Da,
încheie legături cu Asirienii. Şi se tri-
mite [c]oleiu în Egipt. 3 [d]Domnul are
ceartă şi cu Iuda. Şi va pedepsì şi pe
Iacob după căile lui, După faptele lui îi
va răsplătì. 4 *Încă* în mitra *mumei*
fiind, a apucat [e]călcâiul fratelui său, Şi
în vârsta sa bărbătească [f]s'a luptat cu
Dumnezeu; 5 Da. s'a luptat cu înge-
rul, şi l-a învins. *Ingerul* plânsu-s'a şi
s'a rugat de el; *In* [g]Bet-El l-a aflat, şi
acolo a vorbit cu noi. 6 Da, Domnul
este Dumnezeul oştirilor; Domnul *este*
[h]numele lui. 7 [i]Deaceea întoarce-te
către Dumnezeul tău; Păzeşte îndurarea
şi judecata, Şi [j]speră în Dumnezeul tău
pururea. 8 *Ca* un neguţător, În ale
cărui mâni *sunt* [k]cântare de înşelăciune,
Şi care iubeşte a înşelà, 9 Efraim zice:
[l]Cu adevărat înavuţitu-m'am, Câştiga-
tu-mi-am avuţii; *Dar în* toate câştigu-
rile mele nu se va găsi în mine nici o
nedreptate. nici un păcat, 10 Dar, [m]eu
Domnul, Dumnezeul tău din pământul
Egiptului. [n]Te voiu face iarăşi să locu-
ieşti în corturi. Ca în zilele de sărbători.

v Prov. 11. 18.
x Ier. 4. 3.
y Iov 4. 8.
—

Capul 11.
a Cap. 2. 15.
b Mat. 2. 15.
c Esod. 4. 22,23.
d 2 Reg 17. 16.
e Deut. 1. 31.
f Esod. 15. 26.
g Lev. 26. 13.
h Ps. 78. 25.
i Cap. 8 13.
j 2 Reg. 17. 13, 14.
k Cap. 10. 6.
l Ier. 3. 6, etc.
m Cap. 7. 16.
n Ier. 9. 7.
o Fac. 14. 8.
p Deut. 32. 36.
q Mal. 3. 6.
r Isa. 31. 4.
s Zech. 8. 7.
t Isa. 60. 8.
u Ezec. 28. 25,26.
—

Capul 12.
a Cap. 8. 7.
b 2 Reg. 17. 4.
c Isa. 30. 6.
d Cap. 4. 1.
e Fac. 25. 26.
f Fac. 32. 24, etc.
g Fac. 28. 12,19.
h Esod. 3. 15.
i Mic. 6. 8.
j Ps. 37. 7.
k Prov. 11. 1.
l Zech. 11. 5
m Cap. 13. 4.
n Lev. 23. 42,43.

11 [o]Cuvântat-am și prin profeți, Și am
îmmulțit viziunile, Și parabole v'am vor-
bit prin profeți. — 12 *Dar* [p]în Galaad
se aflau deșertăciuni și idoli mincinoși,
În [q]Ghilgal jertfiau tauri, Și altarele lor
erau ca bulgării pe brazdele țarinei. —
13 Și Iacob a fugit în pământul Siriei,
Și Israel a servit pentru o femeie, Și
pentru o femeie a păzit *vite*. 14 Și prin
profet a suit Domnul pe Israel din Egipt,
Și prin profet a fost păstrat *poporul* a-
cesta. 15 *Dar* Efraim întărâtat-a *pe
Dumnezeu* amar foarte: Deaceea va
vărsà sângele lui asupra lui, Și ocara lui
o va întoarce Domnul său asupra lui.

Păcatul și pedeapsa lui Israel; chemări la căință, și făgăduințe.

13 Când Efraim vorbià, *erà* spaimă;
erà înalt foarte în Israel: Dar [a]de
cum a păcătuit prin Baal, a murit. 2 Și
acum păcătuesc din ce în ce mai mult,
Și [b]și-au făcut loruși din argintul lor
chipuri vărsate, Idoli după măestria lor;
Toate acestea *sunt* lucruri de maiestru;
Zic ei de dânsele, „Oamenii ce voiesc
să jertfească, [c]să sărute viței.“ 3 De-
aceea vor fi [d]ca un nour de dimineață,
Și ca roua de dimineață, ce trece, [e]Ca
pleava, *ce* se spulberă depe aric, Și ca
fumul în cămin. 4 Dar [f] eu Domnul
sunt Dumnezeul tău din pământul Egip-
tului; Și [g]alt zeu afară de mine să nu
cunoști; Căci nu *este* alt mântuitor afară
de mine. 5 [h]Eu te-am cunoscut în
pustiu, [i] Într'un pământ sec. 6 *Dar*
[j]păscând s'au săturat, S'au săturat, și
s'a înălțat inima lor, Deaceea [k]m'au
uitat. 7 Drept care [l]le voiu fi ca un
leu, *Și* ca [m]un leopard voiu pândì la
drum; 8 Îi voiu întâmpinà [n]ca o ur-
soaică lipsită *de pui*, Și voiu sfâșià îm-
brăcămintea inimii lor, Și acolo îi voiu
înghiți ca un leu; Fiarele câmpului îi
vor sfâșià. 9 [o]Pierdutu-te-ai Israele,
[p]Dar în mine *este* ajutorul tău. 10 Unde
este deci regele tău? [q]Să te mântuie a-
cum în toate cetățile tale! Și *unde sunt*
judecătorii tăi, de care [r]ai zis: Dă-mi
rege și mai mari? 11 [s]Datu-ți-am rege
întru mânia mea, *Dar îl* voiu și luà în
urgia mea. 12 [t]Fărădelegea lui Efraim
este strânsă, Păcatul său s'a păstrat:
13 [u]Dureri de femeie în facere vor venì
asupră-i, *Este* [v]fiu neînțelept; Căci nu
se [x]aține la timp la spargerea nașterii.
14 [y]Din mâna infernului i-ași răscum-
pără; De moarte i-ași mântuì: *Dar*
[z]haide, moarte, cu ciuma ta! Haide,
infernule cu mortăciunea ta! [a]Compă-
timirea fie ascunsă de ochii mei! 15 *Căci*
deși [b]este roditor în câmp, [c]Vântul de
răsărit va venì; Vântul Domnului se va
ridicà din deșert, Și isvorul lui va uscà,
Și fântâna lui se va seccà; Acesta va
răpì tezaurul tutulor vaselor *sale* cele
prețioase. 16 Samaria se va nimicì;
[d]Căci s'a răsculat asupra Dumnezeului
său; [e]Vor cădeà de sabie; Pruncii lor
cei sugători sdrobì-se-vor, Și îngrecatele
lor se vor spintecà.

Convertirea Israelului și înflorirea viitoare.

14 Israele, [a]întoarce-te către Domnul,
Dumnezeul tău; [b]Căci ai căzut prin
fărădelegea ta. 2 Luați cu voi cuvinte
și întoarceți-vă către Domnul. Ziceți-i:
Ridică-ți toată fărădelegea *noastră*, și
primește-*ne* bine; Așà vom plătì [c]viței
buzelor noastre. 3 [d] Asiria nu ne va
mântuì; [e]Nu vom călărì pe cai: [f]Și nu
vom mai zice către lucrul mânilor noas-
tre: Sunteți zeii noștrii; [g]Căci întru tine
va aflà îndurare cel orfan. 4 Voiu vin-
decà [h]neascultarea lor, Îi voiu iubì [i]cu
bunăvoie! Căci mânia mea s'a întors
dela dânsul. 5 Voiu fi lui Israel ca
[j]roua: Ca crinul el va înflorì, Și va prinde
rădăcinile sale, ca *arborele* Libanului:
6 Ramurile lui se vor întinde, [k]Mărirea
lui va fi ca a maslinului, Și [l]mirosul lui
ca al Libanului. 7 Se vor întoarce [m]cei
ce ședeau supt umbra lui, Vor înspicà
ca grâul, și vor înflorì ca via, Mirosul

o 2 Reg. 17. 13.
p Cap. 5. 1.
q Amos 4. 4.
Capul 13.
a 2Reg.17.16,18.
b Cap. 2. 8.
c 1 Reg. 19. 18.
d Cap. 6. 4.
e Dan. 2. 35.
f Isa. 43. 11.
g Isa. 43. 11.
h Deut. 2. 7.
i Deut. 8. 15.
j Deut. 8. 12,14.
k Cap. 8. 14.
l Plân. 3. 10.
m Ier. 5. 6.
n 2 Sam. 17. 8.
o Prov. 6. 32.
p Vers. 4.
q Deut. 32. 38.
r 1 Sam. 8.5,19.
s 1 Sam. 8. 7.
t Deut. 32. 34.
u Isa. 13. 8.
v Prov. 22. 3.
x 2 Reg. 19. 3.
y Isa. 25. 8.
z 1Cor.15.54,55.
a Ier. 15. 6.
b 2 Fac. 41. 52.
c Ier. 4. 11.
d 2 Reg. 18. 12.
e Nah. 3. 10.
Capul 14.
a Ioel 2. 13.
b Cap. 13. 9.
c Ebr. 13. 15.
d Ier. 31.18.etc.
e Deut. 17. 16.
f Cap. 2. 17.
g Ps. 10. 14.
h Ier. 5. 6.
i Efes. 1. 6.
j Iov. 29. 19.
k Ps. 52. 8.
l Fac. 27. 27.
m Ps. 91. 1.

lui *va fi* ca al vinului din Liban. 8 E-
fraim *va zice:* [n]Ce mai am a face cu
idolii? [o]Auzitu-*l*-am, și voiu privì spre
dânsul: Fi-i-voiu ca un brad verde:
[p]Fructul tău va purcede dela mine.
9 [q]Cine *este* înțelept, Ca să priceapă a-
cestea? Cu minte, Ca să cunoască aces-
tea? Căci [r]drepte *sunt* căile Domnului.
Și cei drepți pe ele umblă; Iar cei fără-
delege cad pe ele.

IOIL.

Preziceri despre judecăți, ce au să vină, și îndemnări la căință și rugăciune.

1 Cuvântul Domnului ce a fost către
Ioil, fiul lui Petuel. 2 Ascultați a-
ceasta, bătrânilor! Și luați în urechi,
voi toți locuitorii țării! [a]Una ca aceasta
întâmplatu-s'a oare în zilele voastre,
Ori în zilele părinților voștri? 3 [b]Spu-
neți de aceasta fiilor voștri, Și fiii voștri
fiilor lor, Și fiii acestora *să spună* ur-
mașilor lor. 4 [c]Mâncat-a lăcusta Cele
ce au rămas dela omidă; Și forfăcarul
mâncat-a Cele rămase dela lăcustă; Iar
pe cele rămase dela forfăcar Mâncatu-
le-a mușița, 5 Deșteptați-vă bețivilor,
și plângeți. Și căinați-vă, toți băutorii
de vin, Pentru must: [d] Căci s'a răpit
dela gura voastră. 6 Căci [e]un popor
s'a suit asupra pământului meu, Puter-
nic și fără număr: [f] Dinții lui *sunt ca*
dinții de leu. Și măselele le are, *ca* leul
bătrân. 7 [g]Prefăcut-a via mea într'un
deșert, Și a rodit smochinul meu: L-a
desgolit cu totul. și l-a lepădat: Ră-
mas-au albe ramurile lui. 8 [h] Căinea-
ză-te, ca o logodnică, încinsă în sac
Pentru [i]bărbatul tânăreții sale! 9 [j]Ră-
pitu-s'a darul de pâne și libațiunea Din
casa Domnului; Bocescu-se preoții,
servii Domnului. 10 Câmpul s'a pus-
tiit, [k]Țarina bocește; Căci grâul s'a pus-
tiit, [l]Mustul s'a stors, Oleiul lipsește.
11 [m]Rușinați-vă, plugarilor. Căinați-vă,
vierilor! Pentru grâu și pentru orz: Că
secerișul câmpului a pierit; 12 [n]Via
s'a prăpădit, și smochinul a pierit, Ro-
diul, palmierul și mărul. Toți arborii
câmpului s'au uscat: Deaceea [o]a înce-
tat veselia între fiii oamenilor.

Tânguire și rugă.

13 [p]Încingeți-vă și plângeți, preoților.
Urlați-vă servi ai altarului! Veniți, pe-
treceți noaptea în saci, Servi ai Dum-
nezeului meu! Căci [q]darul de pâne și
libațiunea au contenit Din casa Dum-
nezeului vostru. 14 [r]Rânduiți ajunare,
proclamați [s]zi sfântă, Adunați pe bă-
trâni *și* pe [t]toți locuitorii țării *In* casa
Domnului, Dumnezeului vostru: Și stri-
gați către Domnul. 15 [u]Vai de ziua
aceea! Căci [v]ziua Domnului *este* aproape,
Și va venì ca o pierzare dela Atotpu-
ternicul. 16 Au nu s'au răpit mâncă-
rile de dinaintea ochilor noștri. [x]Des-
fătarea și bucuria din casa Dumnezeului
nostru? 17 Semințele putrezesc supt
brazdele lor. Grânele s'au deșertat.
hambarele s'au stricat; Căci grâul lip-
sește. 18 Cum sbier animalele! Rătă-
cescu-se cirezile de boi; Căci nu au
pășune, Da, turmele de oi au pierit.
19 Doamne! către tine voiu strigà: Căci
focul a mistuit pășunile pustiului, Și fla-
căra a ars toți arborii câmpului. 20 Chiar
animalele câmpului doresc de tine; Căci
au secat curgerile apelor, Și focul a mis-
tuit pășunile pustiului.

Se descrie mai departe chinul lăcustelor.

2 [a]Suflați din trâmbiță în Sion, [b]Și
dați larmă în muntele cel sfânt al
meu; Să se cutremure toți locuitorii
țării; Că vine [c]ziua Domnului, căci se

---

n Vers. 3.
o Ier. 31. 18.
p Iac. 1. 17.
q Ioan. 8. 47.
r 2 Cor. 2. 16

IOEL.

—

Capul 1.

a Cap. 2. 2.
b Ps. 78. 4.
c Deut. 28. 38
d Isa. 32. 10.
e Prov. 30. 25, 26, 27
f Apoc. 9. 8.
g Isa. 5. 6.
h Isa. 22. 12.
i Prov. 2. 17.
j Vers. 13.
k Ier. 12. 11.
l Isa. 24. 7.
m Ier. 14. 3, 4.
n Vers. 10.
o Isa. 24. 11.
p Ier. 4. 8.
q Vers. 9.
r 2 Cron. 20. 3, 4.
s Lev. 23. 36.
t 2 Cron. 20. 13.
u Ier. 30. 7.
v Isa. 13. 6, 9.
x Deut. 12. 6, 7.

—

Capul 2.

a Ier. 4. 5.
b Num. 10. 5, 9.
c Zef. 1. 14, 15

apropie: 2 [d]Zi de întunerec și de în-
tunecime, Zi de nouri și de negură deasă,
Ca zorile lățite pe munți; [e]Un popor
numeros și puternic, [f]Asemenea căruia
n'a fost dela început, Și nici nu va mai
fi după el, Până în anii multor neamuri,
3 [g]Focul mistuie înaintea lui, Și flacăra
arde înapoia lui; Pământul înaintea lui
este ca [h]grădina Edenului, [i]Și înapoia
lui *este ca* un pustiu deșert: Nimic nu
scapă de el. 4 [j]Chipul lor *este* ca chi-
pul cailor; Și ca călăreții așà aleargă.
5 [k]Ca vuetul de cară, sar pe vârfurile
munților, Ca sunetul flacării de foc, care
mistuie miriștea, [l]Ca un popor puternic
înșirat de bătae, 6 La vederea lui po-
poarele tremură, [m]Toate fețele pălesc.
7 Aleargă ca vitejii; Ca bărbații de res-
bel se suie pe zid, Și merg fiecare în
calea sa: Nu strică șirurile lor, 8 Și
unul pe altul nu se împing; Fiecare
merge în calea sa; Prin săbii se aruncă
și nu rănesc; 9 Grăbesc în cetate:
Aleargă pe ziduri, se suie pe case: [n]În-
tră prin ferestre, [o]ca furul. 10 [p] Pă-
mântul se cutremură înaintea lor; Ce-
rurile tremură; [q]Soarele și luna se în-
tunecă, Și stelele își trag lumina lor.
11 [r]Și Domnul trimite vocea sa înaintea
[s]oastei sale: Căci *această* tabără a sa
este mare foarte: [t]Puternic *este* împlini-
torul cuvântului său; Căci [u] ziua Dom-
nului *este* mare și înfricoșată foarte;
Și [v]cine o va putea suferì?

Îndemnare să se pocăiască în vileag.

12 Și acum zice Domnul: [x] Întoar-
ceți-vă către mine din toată inima voas-
tră În ajunare, în plângere și în jale:
13 [y]Rupeți-vă inima, și nu [z]vestmin-
tele, Și întoarceți-vă către Domnul,
Dumnezeul vostru; Că [a]milos și îndu-
rător *este* el, Târziu la mânie, plin de
îndurare, Și se căește de relele. *pe care
le trimite,* 14 [b]Cine știe, *de nu* se va
întoarce, și *nu* se va căì, Și *nu* va lăsà
[c]binecuvântare pe urmă-i, [d]Dar de pâne
și libațiune Domnului, Dumnezeului vos-
tru? 15 [e]Suflați din trâmbiță în Sion,
[f]Porunciți ajunare, Proclamați zi sfântă;
16 Adunați poporul, [g]orânduiți aduna-
rea, [h]Strângeți pe bătrâni: [i]Adunați pe
copii și pe cei ce sug țâțe; [j]Să iasă mi-
rele din camera sa, Și mireasa din as-
ternutul ei! 17 Plângă preoții, servii
Domnului, [k]Între portic și altar, Și zică:
[l]Cruță, Doamne, poporul tău, Și nu dà
ocării moștenirea ta, Ca să-i stăpânească
popoarele: [m] De ce să se zică între po-
poare: Unde *este* Dumnezeul lor?

Se făgăduiește binecuvântare nouă.

18 *Făcându-se aceasta,* Domnul [n]a
fost gelos de pământul său, [o]Și se în-
dură de poporul său. 19 Și Domnul
răspunse și zise poporului său: Iată,
eu vă voiu trimite [p]grâu, must și oleiu,
Și vă veți săturà de ele, Și nu vă voiu
mai face de ocară între popoare.
20 [q]Voiu depărtà dela voi *oștirea* [r]dela
mează-noapte, Și o voiu împinge în pă-
mântul cel sec și deșert, Cu fața sa [s]spre
marea de către răsărit, Iar cu dosul său
[t]spre marea dela apus; Și putoarea sa
se va suì, Și se va ridicà mirosul său
cel rău; Căci a făcut lucruri mari!
21 Nu te teme, țară! bucură-te și te
desfătează! Căci Domnul a făcut lucruri
mari. 22 Nu vă temeți, [u]vite ale câm-
pului: Căci [v]pășunile deșertului vor în-
colțì, Căci arborele va purtà fructul său.
Smochinul și via vor dà puterea lor.
23 Și voi, fiii Sionului, bucurați-vă, Și
vă [x] desfătați întru Domnul, Dumne-
zeul vostru; Căci vă [y]va dà [z]ploaie tim-
purie cu îmbelșugare, Și va face să cadă
ploaia, Cea timpurie și cea târzie, *ca*
mai nainte. 24 Și ariele se vor umpleà
de grâu, Și teascurile vor revărsà de
must și de oleiu, 25 Și vă voiu răs-
plătì anii, pe [a]care i-au mâncat lăcusta,
Forfăcarul, mușița și omida, [b]Oastea mea
cea mare, care am trimis-o asupră-vă.
26 Și veți [c] mâncà îndestul, și vă veți

d Amos 5. 18,20.
e Cap. 4. 6.
f Esod. 10. 14.
g Cap. 1. 19, 20.
h Fac. 2. 8.
i Zech. 7. 14.
j Apoc. 9. 7.
k Apoc 9. 9.
l Vers. 2.
m Ier. 8. 21.
n Ier. 9. 21.
o Ioan 10. 1.
p Ps. 18. 7.
q Isa. 13. 10.
r Ier. 25. 30
s Vers. 25.
t Ier. 50. 34.
u Ier. 30. 7.
v Num. 24. 23.
x Ier. 4. 1.
y Ps. 34. 18.
z Fac. 37. 34.
a Esod. 34. 6.
b Ios. 14. 12.
c Isa 65. 8.
d Cap. 1. 9 13
e Num. 10. 3.
f Cap. 1. 14.
g Esod. 19. 10,22.
h Cap. 1. 14.
i 2 Cron. 20. 13.
j 1 Cor. 7. 5.
k Ezec 8. 16.
l Esod. 32. 11,12.
m Ps 42. 10.
n Zech. 1. 14
o Deut. 32. 36.
p Mal. 3. 10, 11, 12.
q Esod. 10. 19.
r Ier. 1. 14.
s Ezec. 47. 18.
t Deut. 11. 24.
u Cap. 1. 18, 20.
v Zech. 8. 12.
x Isa. 41. 16.
y Lev. 26. 4.
z Iac. 5. 7.
a Cap. 1. 4.
b Vers. 11.
c Lev. 26. 5.

sătură, Și veți lăudà numele Domnului,
Dumnezeul vostru, Care a făcut minuni
cu voi: Și poporul meu nu se va rușinà
în veci. 27 [d] Și veți cunoaște că eu *sunt*
[e] în mijlocul lui Israel, Și *că* [f] eu Domnul
sunt Dumnezeul vostru, și nu un altul:
Și poporul meu nu se va rușinà în veci.

Vărsarea sfântului duh.

3 Și după aceea Voiu revărsà duhul
meu preste toată carnea; Și vor pro-
feți fiii voștri și fiicele voastre; Bătrânii
voștri vor visà visuri, Tânării voștri vor
vedeà viziuni; 2 Și chiar și preste servi
și serve În zilele acelea voiu revărsà
duhul meu; 3 Și voiu arătà semne în
ceruri și pe pământ, Sânge și foc și
stâlpi de fum: 4 Soarele se va schimbà
în întunerec, Și luna în sânge, Mai na-
inte de a venì ziua Domnului cea mare
și înfricoșată. 5 Și va fi, *Că* oricine
va chemà numele Domnului va fi scă-
pat; Căci în muntele Sionului și în Ie-
rusalim va fi mântuire, După cum a zis
Domnul Și la rămășița, pe care o va
chemà Domnul.

Pedepsele lui Dumnezeu asupra dușmanilor.

4 [6] Căci [a] iată, în zilele acelea și în
timpul acela Când voiu întoarce pe
prinșii lui Iuda și ai Ierusalimului,
2 [7] [b] Voiu adunà pe toate popoarele,
Și le voiu pogorî în [c] valea lui Iosafat;
Și [d] mă voiu judecà cu dânsele acolo
Pentru poporul meu și moștenirea mea,
Israel, Pe care l-au împrăștiat între po-
poare, Și *pentru că* și-au împărțit *între*
ele pământul meu; 3 [8] Și au [e] arun-
cat sorți pentru poporul meu, Și au dat
un băeat pentru o curvă, Și au vândut
fetele pentru vin, Ca să beà. 4 [9] Și
voi, ce aveți voi cu mine, tu [f] Tirule, și
tu Sidonule? Și *voi*, toate hotarele Fi-
listenilor? Au doară [g] voiți să vă răsbu-
nați asupră-mi? Și de voiți să vă răs-
bunați asupră-mi, *Atuncia* fără întâr-
ziere, curând voiu întoarce asupra ca-
pului vostru fapta voastră. 5 [10] Căci
ați luat argintul meu și aurul meu, Și
sculele mele cele mai frumoase le-ați
dus în templele voastre. 6 [11] Iar pe
fiii lui Iuda și pe fiii Ierusalimului, I-ați
vândut la fiii Greciei, Trimițându-i de-
parte de hotarele lor. 7 [12] Iată, [h] eu
îi voiu ridicà din locul, Unde i-ați vân-
dut, Și voiu întoarce asupra capului
vostru fapta voastră: 8 [13] Voiu vinde
pe fiii voștri și pe fiicele voastre În mâ-
nile fiilor lui Iuda; Și-i vor vinde la
[i] Sabeeni, la un popor [j] depărtat; Căci
Domnul a zis-o.

Mântuirea și starea fericită a poporului lui Dumnezeu.

9 [14] [k] Proclamați aceasta între po-
poare! Pregătiți resbel, deșteptați pe
viteji! Să se apropie și să se ridice toți
bărbații de resbel; 10 [15] [l] Fearele
voastre de plug bateți-le în săbii, Și
coasele voastre în lănci; [m] Cel neputin-
cios să zică: Sunt viteaz! 11 [16] [n] Gră-
biți, și veniți voi, toate popoarele de jur
împrejur, Și vă adunați! Acolo va ră-
pune Domnul [o] puternicii tăi. 12 [17] Să
se scoale popoarele, Și [p] să se suie în
valea lui Iosafat; Căci acolo voiu ședeà ca
să [q] judec toate popoarele. 13 [18] [r] Pu-
neți la secere, căci [s] secerișul este copt;
Veniți, pogorîți-vă, căci [t] linul este plin,
și căzile se varsă; Căci răutatea lor *este*
mare. 14 [19] Mulțimi, mulțimi [u] În
valea hotărîrii! Căci aproape *este*
[v] ziua Domnului în valea hotărîrii.
15 [20] [x] Soarele și luna se vor întu-
necà, Și stelele își vor trage lumina lor.
16 [21] Iar Domnul va [y] mugì din Sion,
Și va răsunà vocea sa din Ierusalim;
Și [z] cerurile și pământul se vor cutre-
murà; [a] Dar Domnul *va fi* scăparea po-
porului său, Și adăpostul fiilor lui Is-
rael. 17 [22] Așà [b] veți cunoaște, că
eu Domnul *sunt* Dumnezeul vostru, Cel
ce locuesc în Sion, [c] muntele cel sfânt
al meu. Atuncia Ierusalimul va fi sfânt;
Și [d] străini nu vor mai trece prin el.

---

d Cap. 3. 17. *e* Lev. 26. 11, 12. *f* Isa. 45. 5, 21, 22.
—

Capul 4.
a Ier. 30. 3. *b* Zech. 14. 2, 3, 4. *c* 2 Cron. 20. 26. *d* Isa. 66. 16. *e* Obad. 11. *f* Amos 1. 6, 9. *g* Ezec. 25. 15, 16, 17. *h* Isa. 43. 5, 6. *i* Ezec. 28. 42. Ier. 6. 20. *k* Isa. 8. 9, 10. *l* Isa 2. 4. *m* Zech. 12. 8. *n* Vers. 2. *o* Ps. 103. 20. *p* Vers. 2. *q* Ps. 96. 13. *r* Mat. 13. 39. *s* Ier. 51. 33. *t* Isa. 63. 3. *u* Vers. 2. *v* Cap. 2. 1. *x* Cap. 2. 10, 31. *y* Ier. 25. 30 *z* Hag. 2. 6. *a* Isa. 51. 5, 6. *b* Cap. 2. 27. *c* Dan. 11. 45. *d* Isa. 35. 8.

18 [23] Și în aceea zi Munții vor [e]picurà must, Și colinele vor curge lapte;
[f]Și apele vor curge din toate păraele
Iudeei, Și [g]un izvor va ieșì din casa
Domnului, Și va adăpà [h]valea Șittimului.
19 [24] [i]Egiptul va fi un deșert, Și [j]Edomul va ajunge un pustiu deșert, Pentru silnicia *făcută* fiilor lui Iuda; Căcì
au vărsat sânge nevinovat în pământul
lor. 20 [25] Iar *pământul lui* Iuda va
fi locuit în veci, Și Ierusalimul din neam
în neam. 21 [26] Și voiu curățì sângele lor, *Care* nu *l*-am curățit *încă;*
Căci Domnul șeade în Sion.

A M O S.

Judecățile lui Dumnezeu asupra popoarelor păgâne de jur împrejur.

1 Cuvintele lui Amos, [a]care erà dintre
păstorii din [b]Tekoa, pe care le-a văzut despre Israel [c]în zilele lui Uzia, regele lui Iuda și în zilele lui [d]Ieroboam,
fiul lui Ioaș, regele lui Israel, doi ani
mai nainte de [e]cutremur. 2 Și a zis:
Domnul va [f] mugì din Sion, Și va răsunà vocea sa din Ierusalim: Și locașurile păstorilor vor bocì, Și vârful [g]Carmelului se va uscà. 3 Așà zice Domnul: Pentru trei fărădelegi ale [h]Damascului, ba încă pentru patru, Nu voiu
întoarce dela el *pedeapsa* lui: [i]Fiind
că a treerat Galaadul cu treerătoare de
fier; 4 [j]Deaceea trimite-voiu foc în casa
luiH azael, Care va mistuì palaturile lui
Ben-Adad. 5 Și voiu frânge [k]zăvoarele Damascului, Și voiu stârpì locuitorul din valea idolului, Și pe cel ce ține
sceptrul din casa Edenului; Și [l]poporul Șiriei va fi dus prins la [m]Kir, Zice
Domnul. 6 Așà zice Domnul: Pentru
trei fărădelegi ale [n]Gazei, ba încă pentru patru, Nu voiu întoarce dela ea *pedeapsa* ei: Fiind că a adus prins pe
poporul meu în o prinsoare deplină,
[o]Dându-*l* Edomului: 7 [p]Deaceea trimite-voiu foc preste zidul Gazei, Care
va mistuì palaturile ei. 8 Și voiu stârpì
pe locuitorul [q]din Așdod, Și pe cel ce
ține sceptrul din Așkelon, Și voiu [r]întoarce mâna mea asupra Ekronului,
Și [s]rămășița Filistenilor va pierì, zice
Domnul, Dumnezeul. 9 Așà zice Domnul: Pentru trei fărădelegi ale [t]Tirului,
ba încă pentru patru, Nu voiu întoarce
dela el *pedeapsa* lui; [u] Fiind că a trădat Edomului *pe poporul meu în* o deplină prinsoare; Și nu și-a amintit de
legământul frățesc; 10 [v]Deaceea trimite-voiu foc preste zidul Tirului, Care
va mistuì palaturile lui. 11 Așà zice
Domnul: Pentru trei fărădelegi ale [x]Edomului, ba încă pentru patru, Nu voiu
întoarce dela el *pedeapsa* lui; Fiind că
a urmărit pe [y]fratele său [z]cu sabie, Și
a lepădat toată compătimirea, [a]Și mânia
lui *îl* sfâșie necontenit, Și urgia sa se
ţineà pururea; 12 Deaceea [b] trimitevoiu foc în Teman, Care va mistuì palaturile Bozrei. 13 Așà zice Domnul:
Pentru trei fărădelegi ale [c]fiilor lui
Ammon, ba încă pentru patru, Nu voiu
întoarce dela ei *pedeapsa* lor; Fiind că
[d]au spintecat îngrecatele din Galaad,
[e]Ca să-și lățească hotarul lor; 14 Deaceea aprinde-voiu foc în zidul Rabbei,
Care va mistuì palaturile ei, Cu alarmă
în zi de bătaie, Cu vârtej în zi de furtună. 15 Și regele lor va merge în
prinsoare, El și mai marii lui împreună,
Zice Domnul.

Mustrarea lui Moab, lui Iuda și a Israelului.

2 Așà zice Domnul: Pentru trei fărădelegi ale [a]Moabului, ba încă pentru
patru, Nu voiu întoarce dela el *pedeapsa*

---

e Amos 9. 13.
f Isa. 30. 25.
g Ps. 46. 4.
h Num. 25. 1.
i Isa. 19. 1, etc.
j Ier. 49. 17.
—
AMOS.
—
Capul 1.
a Cap. 7. 14.
b 2 Sam. 14. 2.
c Osea 1. 1.
d Cap. 7. 10.
e Zech. 14. 5.
f Ier. 25. 30.
g 1 Sam. 25. 2.
h Isa. 8. 4.
i 1 Reg. 10. 33.
j Ier. 17. 27.
k Ier. 51. 30.
l 2 Reg. 16. 9.
m Cap. 9. 7.
n 2 Cron. 28. 18.
o Vers. 9.
p Ier. 47. 1.
q Zef. 2. 4.
r Ps. 81. 14.
s Ier. 47. 4.
t Isa. 23. 1.
u Vers. 6.
v Vers. 4.7, etc
x Isa. 21. 11.
y Fac. 27. 41.
z 2 Cron. 28. 17.
a Ezec. 35. 5.
b Obad. 9, 10.
c Ier. 49. 1, 2.
d Osea 13. 16.
e Ier. 49. 1.
—
Capul 2.
a Isa. 40, & 16.

lui; Fiind că a [b] ars oasele regelui Edo-
mului până la var: 2 Deaceea trimite-
voiu foc în Moab, Care va mistuì pala-
turile [c] Kiriotului; Și Moabul va murì
cu vuet, [d] Cu alarmă în sunetul trâmbi-
ței. 3 Și voiu stârpì [e] judecător din-
tr'însul, Și voiu ucide pe toți mai marii
lui cu dânsul împreună. Zice Domnul.
4 Așà zice Domnul: Pentru trei fără-
delegi ale lui Iuda, ba încă pentru patru,
Nu voiu întoarce dela el *pedeapsa* lui;
[f] Fiind că a disprețuit legea Domnului,
Și n'a păzit așezămintele lui: Și [g] *idolii*
lor mincinoși i-au înșelat, [h] După care
au umblat părinții lor: 5 [i] Deaceea
trimite-voiu foc în Iuda, Care va mistuì
palaturile Ierusalimului. 6 Așà zice
Domnul: Pentru trei fărădelegi ale lui
Israel, ba încă pentru patru, Nu voiu
întoarce dela el *pedeapsa* lui; Fiind că
[j] a vândut pe cel drept pentru argint,
Și pe cel lipsit pentru o pereche de în-
călțăminte; 7 Și poftește până și ță-
râna pământului depe capul săracilor,
Și [k] strâmbătățește calea celor sărmani;
Și [l] fiul și părintele lui intră la *aceiași*
fată, [m] Pângărind numele cel sfânt al
meu: 8 Și se culcă pe vestminte [n] luate
amanet, [o] Lângă orice altar: Și beau vi-
nul celor condamnați *In* casa zeilor lor.
9 Dar eu am stârpit pe [p] Amoreu de di-
naintea lor, [q] A cărui înălțime *erà* ca
înălțimea cedrilor, Și *care erà* tare ca
stejarii; Totuși am [r] nimicit fructul lui
de deasupra, Și rădăcinile lui de desupt.
10 Și [s] v'am scos din pământul Egiptu-
lui, Și [t] v'am condus patruzeci de ani în
pustiu, Ca să luați în stăpânire pămân-
tul Amoreilor. 11 Și am ridicat din
fiii voștri profeți, Și dintre tânării voș-
tri [u] nazarei; Au nu *este* așà, fiilor lui
Israel? Zice Domnul. 12 Iar voi ați
adăpat pe nazarei cu vin: Și ați porun-
cit profeților. [v] Zicând: Nu profețiți.
13 [x] Iată, *și* eu *vă* voiu apăsà în locul
vostru, Cum apasă o căruță plină de
snopi *pe pământ;* 14 [y] Va lipsì celui
iute scăparea. Și cel tare nu se va fo-
losì de puterea sa, Și cel viteaz nu-și
va puteà mântuì viața. 15 Pe cel ce
mânuește arcul nu-l va ținea *locul.* Și
cel iute la picior nu va puteà scăpà, Și
călărețul nu-și va mântuì viața: 16 Și
cel mai inimos între viteji Va fugì gol
în acea zi, Zice Domnul.

Pedeapsa vine asupra lui Israel dela Dumnezeu, ca și cuvântul profetului.

3 Ascultați cuvântul acesta, pe care
l-a zis Domnul asupra voastră, fiiilor
lui Israel; 2 Asupra a tot neamul, pe
care l-am scos din pământul Egiptului,
zicând: [a] Numai pe voi v'am cunoscut
din toate neamurile pământului; [b] De-
aceea vă voiu pedepsì pentru toate fără-
delegile voastre. 3 Pot oare să umble
doi împreună, De nu se înțeleg? 4 Au
doară ar mugì leul în pădure, De nu ar
aveà pradă? *Sau* ar răsunà vocea pu-
iului de leu în peștera sa, De nu ar fi
prins nimic? 5 *Sau* oare ar cădeà pa-
serea în laț pe pământ, De nu i *s'ar fi*
întins cursă? Oare ridică-se lațul depe
pământ, Fără să se fi prins ceva? 6 Au
doară *poate-se*, ca trâmbița să sune în
cetate, Fără ca poporul să se înspăi-
mânte? *Sau* [c] să se întâmple vre-o neno-
rocire în cetate, Și să nu *o* fi făcut
Domnul? 7 Da, Domnul, Dumnezeul,
nimica nu face, Fără [d] să descopere taina
sa servilor săi, profeților. 8 [e] Leul mu-
gește, cine nu se va teme? Domnul,
Dumnezeul a zis: [f] cine nu va profeți?
9 Proclamați-*l* depe palaturile din As-
dod, Și depe palaturile din pământul
Egiptului; Și ziceți: Adunați-vă pe
munții Samariei, Și priviți turburările
cele mari din mijlocul ei, Și asupririle
din lăuntrul ei. 10 Că [g] nu se pricep
să lucreze drept, Zice Domnul, Cei ce
adună silnicia și răpirea în palaturile
lor. 11 Deaceea așà zice Domnul,
Dumnezeul: *Iată* [h] inamicul împrejurul

b 2 Reg. 3. 27.
c Ier 48. 41.
d Cap. 1. 14.
e Num. 24. 17.
f Lev. 26. 14. 15.
g Isa. 28. 15.
h Ezec. 20. 13, 16, 18, 24, 30.
i Ier. 17. 27.
j Isa. 29. 21.
k Isa. 10. 2.
l Ezec. 22. 11.
m Lev. 20. 3.
n Esod. 22. 26.
o Ezec. 23. 41.
p Num. 21. 24.
q Num. 13. 28, 32, 33.
r Isa. 5. 24.
s Esod. 12. 51.
t Deut. 2. 7.
u Num. 6. 2.
v Isa. 30. 10.
x Isa. 1. 14.
y Ier. 9. 23.

Capul 3.
a Deut. 7. 6.
b Dan. 9. 12.
c Isa. 45. 7.
d Fac. 6. 13.
e Cap. 1. 2.
f Fapt. 4. 20.
g Ier. 4. 22.
h 2 Reg. 17. 3, 6.

pământului *tău*! El va plecà puterea ta,
Și palaturile tale se vor prădà. 12 Așà
zice Domnul. Cum păstorul scapă din
gura leului *Numai* vr'o două *bucăți de*
picior sau un vârf de ureche, Așà vor
scăpà fiii lui Israel, Cei ce șed în Sa-
maria în colțul patului, Și pe așternut
de mătasă. 13 Ascultați, și mărturisiți
asupra casei lui Iacob. Zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor, 14 Că în ce zi
voiu pedepsì fărădelegile lui Israel asu-
pra lui, Voiu pedepsì și altarele din
Bet-El: Și coarnele altarului se vor tăià,
Și vor cădeà la pământ; 15 Voiu lovì
casa de iarnă cu casa de vară, Și casele
cele de fildiș vor pierì, Da, casele cele
mari se vor nimicì, Zice Domnul.

Mustrarea mai marilor și a poporului pentru asuprire, idolatrie și necăință.

4 Ascultați cuvântul acesta, voi [a]vaci
din Basan, Cele din muntele Sama-
riei, Care apăsați pe cei sărmani, și sfă-
râmați pe cei lipsiți, Și care ziceți către
domnii lor: „Dați-ne să bem,“ 2 [b]Dom-
nul, Dumnezeul, a jurat pe sfințenia sa,
Că iată, vor venì zile asupra voastră,
În [c]care cu cârlige vă vor prinde, Și pe
urmașii voștri cu undiți de pescari.
3 [d]Și veți ieșì prin spărturile *zidurilor,*
Fiecare drept înaintea sa: Și *vă* veți
aruncà dela întărire, zice Domnul.
4 [e]Duceți-vă la Bet-El, și faceți fără-
delegi; Îmmulțiți nelegiuirile *voastre*
[f]în Ghilgal, [g] Aduceți jertfele voastre
în toată dimineața, [h]*Și* zecimile voastre
la fiecare trei *ani de* zile; 5 [i] Și adu-
ceți jertfă de mulțumire din *pâne* dos-
pită, Și proclamați [j]darurile *voastre* de
bunăvoie; Proclamați-*le*. [k]Că așà vă
place, fiilor lui Israel, Zice Domnul,
Dumnezeul. 6 Deaceea v'am dat cu-
rățenia dinților în toate cetățile voastre,
Și lipsă de pâne în toate locurile voas-
tre; [l]Dar nu v'ați întors către mine,
Zice Domnul: 7 Și am oprit și ploaia
dela voi Cu trei luni înainte de seceriș:
Și am plouat preste o cetate, Și preste
alta n'am plouat; Într'un ogor a plouat,
Și ogorul, în care n'a plouat, s'a uscat:
8 Încât două, trei cetăți se duceau la
altă cetate, ca să beà apă, Și nu se să-
turau; [m]Dar nu v'ați întors către mine,
Zice Domnul. 9 [n]Bătutu-v'am cu ar-
sură în grâu și *cu* gălbinare; Mulțimea
grădinilor voastre, a viilor voastre, A
smochinilor voștri și a maslinilor voștri,
[o]Mâncatu-*le*-a omida: Dar nu v'ați în-
tors către mine, Zice Domnul. 10 Tri-
mis-am asupra voastră ciumă, [p]după fe-
lul din Egipt; Pe tânării voștri ucisu-
i-am de sabie, Și luatu-v'am caii voștri;
Și am ridicat putoarea taberelor voastre
până la nările voastre: [q]Dar nu v'ați
întors către mine, Zice Domnul. 11 Răs-
turnatu-v'am Cum a răsturnat Dum-
nezeu [r]Sodoma și Gomora, [s]Și ați ajuns
ca un tăciune scos din foc: [t]Dar nu v'ați
întors către mine, Zice Domnul. 12 De-
aceea, așa îți voiu face, Israele, *Și* fiind
că îți voiu face așà, [u]Gătește-te să în-
tâmpini pe Dumnezeul tău, Israele.
13 Căci iată, cel ce a făcut munții Și a
creat vântul, [v]Cel ce spune omului până
și gândurile lui, [x]Cel ce face zorile *și*
întunerecul, [y]Și umblă pe înălțimile pă-
mântului, [z]Domnul, Dumnezeul oștiri-
lor, *este* numele lui.

Plângeri asupra lui Israel; deșteptări și îndemnări la pocăință.

5 Ascultați cuvântul acesta, ce eu [a]în-
nalț asupra voastră, *Această* plân-
gere, casă a lui Israel! 2 Căzut-a, *și*
nu se va mai sculà, Fecioara lui Israel:
Zace aruncată la pământ, Și nu *este* cine
să o scoale. 3 Căci așà zice Domnul,
Dumnezeul: Cetatea, *din* care ieșiau o
mie, Va rămâneà cu o sută, Va rămâneà
cu zece, În casa lui Israel. 4 Căci așà
zice Domnul către casa lui Israel: [b]Cău-
tați-mă [c]și veți trăì. 5 Și nu căutați
[d]Bet-Elul, Și nu intrați în Ghilgal, Și
nu treceți la [e]Beer-Șeba; Căci Ghilga-

Capul 4.
a Ps. 22. 12.
b Ps. 89. 35.
c Ier. 16. 16.
d Ezec. 12 5,12.
e Ezec. 20. 39.
f Osea 4. 15.
g Num. 28. 3, 4.
h Deut. 14. 28
i Lev. 7. 13.
j Lev. 22. 18,21.
k Ps. 81. 12.
l Isa. 26. 11.
m Vers. 6,10,11.
n Deut. 28. 22.
o Ioel. 1. 4.
p Esod. 9. 3. 6.
q Vers. 6.
r Fac. 19.24,25.
s Zech. 3. 2.
t Vers. 6.
u Ezec. 13. 5.
v Ps. 139. 2.
x Cap. 5. 8.
y Mic. 1. 3.
z Isa. 47. 4.
—
Capul 5.
a Ier. 7. 29.
b 2 Cron. 15. 2.
c Isa. 55. 3.
d Cap. 4. 4.
e Cap. 8. 14.

lul va fi dus în prinsoare. Și [f] Bet-Elul
se va nimicì. 6 [g] Căutați pe Domnul,
și veți trăì; Ca să nu izbucnească ca fo-
cul în casa lui Iosif, Și să *o* mistuie, și
să nu *fie* nimenea în Bet-El, care să-*l*
stingă. 7 Voi care [h] prefaceți judecata
în pelin, Și aruncați la pământ drepta-
tea. 8 *Căutați pe cel* ce a făcut [i] ple-
iadele și Orionul, Pe cel ce preface um-
bra morții în dimineață, [j] Și întunecă
ziua ca noaptea; Pe cel ce [k] chiamă a-
pele mării, Și le varsă preste pământ;
[l] Domnul *este* numele lui! 9 Pe cel
ce ridică sfărâmarea asupra celui pu-
ternic, Ca să între sfărâmarea în întări-
turi. 10 [m] Ei urăsc pe cei ce mustră în
poartă, Și [n] se îngrețoșează de cel ce
vorbește fără prihană; 11 Deaceea,
fiind că călcați pe sărac, Și luați dela el
daruri de grâu: *De* [o] ați zidit case de
piatră cioplită, Totuși nu veți locuì în
ele; *De* ați sădit vii plăcute, Totuși nu
veți beà vinul lor. 12 Căci cunosc fă-
rădelegile voastre cele multe, Și păca-
tele voastre cele mari, *Ale voastre ce-
lor* [p] ce apăsați pe cel drept, Și luați
mită, Și [q] strâmbați *dreptul celor* săraci
în poartă. 13 Deaceea [r] cel cu minte
tace în timpul acesta; Căci *este* timp
rău. 14 Căutați binele și nu răul,
pentru ca să trăiți; Și așà Domnul,
Dumnezeul oștirilor, va fi cu voi, [s] Cum
ziceți. 15 [t] Urîți răul, și iubiți binele.
Și așezați dreptatea în poartă: [u] Poate,
Domnul, Dumnezeul oștirilor, se va în-
durà De rămășița lui Iosif. 16 Dea-
ceea Domnul, Dumnezeul oștirilor,
Domnul, așà zice: Plângere *va fi* în
toate părțile; Și în toate ulițele vor zice:
„Vai, vai!“ Și vor strigà pe plugar la
plângere, Și [v] pe cei cu meșteșugul bo-
cirii la bocire. 17 Și în toate viile o
bocire *va fi*: Căci [x] voiu trece prin mij-
locul tău, Zice Domnul. 18 [y] Vai celor
ce doresc ziua Domnului! De ce folos
vă *va fi* ziua Domnului? [z] *Va fi* zi de
întunerec, și nu de lumină. 19 *Este*
[a] ca cum ar fugì omul de dinaintea
leului, Și l-ar întâmpinà un urs; Sau
ar întrà în casă, și sprijinind mâna sa
de părete, Un șarpe l-ar mușcà. 20 Au
nu *va fi* de întunerec ziua Domnului,
și nu de lumină? Ba chiar întunecime
și fără lucire?

Slujba dumnezeiască esterioară numai, nu folosește nimic.

21 [b] Urăsc *și* mă lapăd de sărbătorile
voastre, Și [c] nu-mi vor fi plăcute serbă-
rile voastre; 22 [d] De-mi veți aduce
arderile de tot și darurile voastre de
pâne, Nu *le* voiu primì, Și nu voiu privì
jertfa voastră de bucurie din cele în-
grășate. 23 Depărtează dela mine
vuetul cântărilor tale, Și cântarea har-
pelor tale nu o voiu ascultà, 24 [e] Ci
judecata să curgă ca apa, Și dreptatea
ca un părău puternic. 25 Au doară
mi-ați adus jertfe și daruri de pâne,
Casă a lui Israel, patruzeci de ani în
pustiu? 26 Dar ați purtat pe Sicut,
Molocul vostru; Și pe Chiun, idolii
voștri, Și pe Cocab, zeul vostru, Pe care
voi vi l-ați făcut. 27 Deaceea vă voiu
duce prinși dincolo de Damasc, Zice
Domnul, al cărui nume *este* Dumne-
zeul oștirilor.

Amenințare împotriva lucsului și semeției fruntașilor din Iuda și Israel.

6 Vai [a] vouă, celor fără grijă în Sion,
Și celor ce se încred în muntele
Samariei, *Locuri* [b] renumite între cele
mai de căpetenie ale popoarelor, Către
care se îndreaptă casa lui Israel! 2 [c] Tre-
ceți la [d] Calne și vedeți; Și deacolo du-
ceți-vă la [e] Hamatul cel mare: Și pogo-
rîți-vă la [f] Gatul Filistenilor; [g] Au mai
bune *sunt acestea* decât regatele *voas-
tre*? Ori cuprinsul lor *este* mai mare de-
cât cuprinsul vostru? 3 Voi care [h] cre-
deți departe [i] ziua nenorocirii, Și [j] faceți
să se apropie [k] întronarea silniciei;
4 *Voi*, cei ce vă culcați pe paturi de

---

f Osea 4. 15.
g Vers. 4.
h Cap. 6. 12.
i Iov 9. 9.
j Ps. 104. 20.
k Iov 38. 34.
l Cap. 4. 13.
m Isa. 29. 21.
n 1 Reg. 22. 8.
o Deut. 28. 30.
p Cap. 2. 6.
q Isa. 29. 21. Cap. 2. 7.
r Cap. 6. 10.
s Mic. 3. 11.
t Ps. 34. 14.
u Esod. 32. 30.
v Ier. 9. 17.
x Esod. 12. 12.
y Isa. 5. 19.
z Ier. 30. 7.
a Ier. 48. 44.
b Osea. 8. 13.
c Lev. 26. 31.
d Isa. 66. 3.
e Mic. 6. 8.

Capul 6.

a Luc. 6. 24.
b Esod. 19. 4.
c Ier. 2. 10.
d Isa. 10. 9.
e 2 Reg. 18. 34.
f 2 Cron. 26. 6.
g Nah. 3. 8.
h Ezec. 12. 27.
i Cap. 5. 18.
j Cap. 5. 12.
k Ps. 94. 20.

fildiș, Și vă răsfățați în așternutele
voastre, Și mâncați mieii grași ai turmii,
Și viței din grajdul de îngrășare;
5 [l]Care uniți vocea *voastră* cu a harpei,
Și vă născociți instrumente de muzică,
[m]ca David; 6 *Voi* ce beți vinul în
cupe, Și vă ungeți cu mirurile cele mai
alese; [n]Dar de ranele lui Iosif nu vă în-
tristați. 7 Deaceea, acum fi-veți duși
prinși în fruntea celor ce vor fi duși
prinși, Și încetà-vor ospețele celor răs-
fățați, 8 [o]Domnul, Dumnezeul, jura-
tu-s'a pe sine; Domnul, Dumnezeul
oștirilor, zice: Luat-am în ură mândria
lui Iacob, și urăsc palaturile lui; Deci
da-voiu *în mâna inamicului* cetatea și
tot ce este într'însa. 9 Și va fi, chiar
de vor rămâneà zece oameni în vre-o
casă, Ei vor murì. 10 Și *dacă* pe unul
din ei îl va ridicà unchiul său, sau cel
ce arde *morții,* Ca să-*i* scoată oasele din
casă, Și va zice celui ce *se va aflà* în
lăuntrul casei: „Mai *este cineva* cu
tine?" Și acesta va răspunde: Nu. A-
tuncia va zice: „Taci: „Căci nu *mai
este timp* de a amintì numele Domnului."
11 Căci iată, Domnul poruncește, Și va
lovì casele cele mari cu ruinare, Și ca-
sele cele mici cu surpare. 12 Aleargă
cai pe stâncă? Ară *cineva acolo* cu boi?
Voi însă prefaceți judecata în fiere, Și
fructul dreptății în pelin; 13 Voi, *care*
vă desfătați în lucruri de nimic, Care
ziceți: Au nu ne-am câștigat coarne *nu-
mai* prin puterea noastră. 14 Dar iată,
eu voiu sculà un popor asupra ta, casă
a lui Israel! Zice Domnul, Dumnezeul
oștirilor; Și vă vor apăsà Dela întrarea
Hamatului, Până la părăul deșertului.

*Viziuni simbolice, arătând apropierea jude-
căților dumnezeești pentru păcătele poporului.*

7 Așà mi-a arătat Domnul, Dumne-
zeul: și iată, a format lăcuste la în-
ceputul ieșirii otăvii; și iată, *erà* otava
după cosirea regelui. 2 Și după ce ele
au sfârșit de mâncat iarba pământului,
atuncia am zis: Doamne, Doamne, iartă,
rogu-te; [a]Cum se va puteà ținea Iacob?
Căci *este* mic. 3 [b]Domnul s'a căit de
aceasta: Nu va fi, zise Domnul. 4 Așà
mi-a arătat Domnul, Dumnezeul: și
iată, Domnul, Dumnezeul, cheamă la
judecată prin foc, și *focul* a mistuit a-
dâncul cel mare, și a mistuit o parte *a
pământului.* 5 Atuncia am zis: Doamne,
Doamne, contenește, rogu-te: [c]Cum se
va puteà ținea Iacob? Căci *este* mic.
6 Domnul s'a căit de aceasta: Nici a-
ceasta nu va fi, zise Domnul Dumnezeul.
7 Așà mi-a arătat: și iată, Domnul stà
pe un zid *făcut* la cumpănă, *și aveà* în
mâna sa o cumpănă; 8 Și zisu-mi-a
Domnul: Ce vezi tu Amoase? și am zis:
Cumpănă. Atuncia a zis Domnul: Iată,
[d]eu voiu pune cumpănă în mijlocul po-
porului meu Israel; Și [e]nu-i voiu mai
iertà. 9 [f]Înălțimile lui Isaac se vor
ruinà, Și templele lui Israel se vor dă-
râmà, Și [g]mă voiu ridicà cu sabia asu-
pra casei lui Ieroboam.

*Amos fiind învinovățit de către Amazia, îi
vestește acestuia pedeapsa sa.*

10 Atuncia Amazia, [h]preotul din Bet-
El, a trimis către [i]Ieroboam, regele lui
Israel, zicând: Amos a conjurat asupra
ta în mijlocul casei lui Israel; țara nu
poate suferì toate cuvintele lui; 11 Căci
așà a zis Amos: Ieroboam de sabie va
murì, și Israel va fi dus prins din pă-
mântul său.
12 Atuncia a zis Amazia către Amos:
Tu, văzătorule, mergi, fugi în pământul
lui Iuda; acolo să mănânci pânea, și a-
colo să profețești: 13 Iar [j] în Bet-El
să nu mai profețești; [k]căci *este* templul
regelui, și *este* casa regelui.
14 Și a răspuns Amos, și a zis către
Amazia: Eu nu *eram* profet, nici [l]fiu
de profet, ci eram păstor, și strângeam
sicomore; 15 Și Domnul m'a luat din
urma turmei, și a zis Domnul către
mine: Du-te, profețește poporului meu
Israel. 16 Și acum ascultă cuvântul
Domnului; tu zici: Nu profețì asupra
lui Israel, și nu picurà *cuvântul* asupra
casei lui Isaac. 17 Deci așà zice Dom-

[l] Isa. 5. 12. [m] 1 Cron 23. 5. | [n] Fac. 37. 25. [o] Ier. 51. 14. | Capul 7. [a] Isa. 51. 19. | [b] Deut. 32. 36. [c] Vers. 2, 3. | [d] 2 Reg. 21. 13. [e] Cap. 8. 2. | [f] Fac. 26. 33. [g] 2 Reg. 15. 10. | [h] 1 Reg. 12. 32. [i] 2 Reg. 14. 23. | [j] Cap. 2. 12. [k] 1 Reg. 12. 32. [l] 1 Reg. 20. 35.

nul: Femeia ta va fi curvă în cetate. Și
fiii tăi și fiicele tale de sabie vor cădeà.
Și pământul tău cu funia va fi împărțit.
Și tu vei murì în pământ necurat; Și
Israel va fi dus din pământul său.

Pedeapsa va deșteptà în Israelul cămătăresc o foame zădarnică după cuvântul lui Dumnezeu.

8 Așà mi-a arătat Domnul, Dumne-
zeul: și iată, un paner cu fructe de
vară. 2 Și a zis: Ce vezi tu, Amoase?
și am răspuns: Un paner cu fructe de
vară. Atuncia a zis Domnul către mine:
[a]Venit-a sfârșitul asupra poporului meu
Israel. [b]Nu-i voiu mai iertà. 3 Și [c]cân-
tările palatului se vor preface în bocete
În ziua aceea, zice Domnul. Dumne-
zeul: *Vor fi* multe cadavre, [d]*Ce* se vor
aruncà în tăcere în tot locul. 4 Ascul-
tați aceasta, voi, cei ce [e]înghițiți pe cei
lipsiți, Și stârpiți pe cei săraci ai țării.
5 Zicând: „De ar trece *mai curând a-
ceastă* lună nouă, Ca să vindem grâul!
Și [f]sabatul, Ca să deschidem *să vindem*
bucatele!“ [g]Micșorând efa, și mărind
siclul, Și strâmbătățind balanțele cu în-
șelăciune: 6 Ca să cumpărăm cu [h]ar-
gint pe cei lipsiți, Și pe cei săraci pen-
tru o păreche de încălțăminte, Și să
vindem codina de grâu. 7 Domnul ju-
ratu-s'a pe [i]mândria lui Iacob. *Zicând:*
[j]În veci nu voiu uità nici una din fap-
tele lor. 8 [k]Au doară pământul să nu
se cutremure de aceasta? Și să nu plângă
cel ce locuește pe el? Să nu se verse
totul ca un fluviu? Și să nu fie purtat
și înecat, [l]Ca *de* fluviul Egiptului?
9 În ziua aceea, zice Domnul, Dumne-
zeul. [m]Voiu face ca soarele să apună la
ameazi, Și voiu întunecà pământul în
ziua mare. 10 Voiu preface sărbătorile
voastre în plângere, Și toate cântările
voastre în bocire: [n]Voiu pune sac pe
toată coapsa. Și pleșuvie pe tot capul;
[o]Voiu face ca *țara* să plângă, cum se
plânge după un *fiu* unic, Și sfârșitul său
va fi ca o zi de amărăciune. 11 Iată,
vin zilele zice Domnul, Dumnezeul.
Când voiu trimite foamete asupra *aces-
tei* țări; Nu foamete de pâne, nici sete
de apă, Ci [p]de auzirea cuvintelor Dom-
nului. 12 Și vor merge dela mare până
la mare, Și se vor duce dela mează-
noapte până la răsărit, Căutând cuvân-
tul Domnului, Dar nu-*l* vor aflà. 13 În
ziua aceea fecioarele cele frumoase și
tânării se vor topì de sete. 14 Cei ce
[q]jură pe [r]păcatul Samariei, Și *care* zic:
Dane, viu *este* Dumnezeu, Și viu *este*
drumul *tău*, [s]Beer-Șeba: Vor cădeà și
nu se vor mai sculà.

Pedepse îngrozitoare asupra Israelului.

9 Văzut-am pe Domnul stând pe altar;
și a zis: Lovește pragul de sus al
porții, ca să se cutremure ușiorii: Și
[a]dărâmă-i preste capul tuturor aces-
tora: Iar rămășița lor cu sabia o voiu
ucide; [b]Nimenea din ei scăpând, nu se
va mântuì. 2 [c]De vor săpà până în
infern. *Și* de acolo mâna mea îi va luà:
[d]Și până în cer de se vor suì. *Și* de a-
colo îi voiu pogorî: 3 Și până în vâr-
ful Carmelului de se vor ascunde, *Chiar*
și acolo *îi* voiu căutà, și-i voiu luà: Și
în fundul mării de se vor ascunde de
ochii mei, [e]Acolo voiu poruncì șearpe-
lui, și-i va mușcà. 4 Și de se vor
duce prinși de inamicii lor, Acolo [f]voiu
poruncì sabiei, și-i va omorî; Și voiu
pune ochii mei preste ei în rău; Nu spre
bine. 5 Căci Domnul, Dumnezeul oș-
tirilor, *este* acela, Ce atinge pământul.
și *acesta* [g]se topește; Și [h]plâng toți cei
ce-l locuesc, Și se revarsă totul ca un
fluviu. Și se îneacă, ca *de* fluviul Egip-
tului. 6 *El este* cel ce zidește [i]cămările
sale cele de sus, în cer. Și întemeiază
bolta sa pe pământ; Cel ce [j]cheamă a-
pele mării, Și le varsă pe fața pămân-
tului; [k]Domnul *este* numele lui. 7 Au
nu-mi sunteți ca fiii Etiopienilor, Voi
fiii lui Israel. zice Domnul? Au n'am
scos pe Israel din pământul Egiptului.
Și pe [l]Filisteni dela [m]Caftor. și pe Si-

Capul 8.
a Ezec. 7. 2.
b Cap. 7. 8.
c Cap. 5. 23.
d Cap. 6. 9, 10.
e Ps. 14. 4.
f Neem. 13. 15, 16.
g Mic. 6. 10, 11.
h Cap. 2. 6.
i Cap 6. 8.
j Osea 8. 13.
k Osea 4. 3.
l Cap. 9. 5.
m Iov 5 14.
n Isa. 15. 2, 3.
o Ier. 6. 26.
p 1 Sam. 3. 1.
q Osea 4. 15.
r Deut. 9. 21.
s Cap. 5. 5.
Capul 9.
a Ps. 68. 21.
b Cap. 2. 14.
c Ps. 139 8, etc.
d Iov 20. 6.
e Lev. 26 33.
f Lev. 17. 10.
g Mic 1. 4.
h Cap. 8. 8.
i Ps. 104. 3. 13.
j Cap. 5. 8.
k Cap. 4. 13.
l Ier. 47. 4.
m Deut. 2. 23.

rieni dela [n]Kir? 8 Iată, [o]ochii Dom-
nului, Dumnezeului *sunt* asupra rega-
tului păcătos, Și-l[p] voiu nimicì depe fața
pământului; Dar pe casa lui Iacob nu
voiu nimicì-o de tot, Zice Domnul.
9 Căci iată, eu voiu poruncì, Și voiu
vânturà casa lui Israel între toate po-
poarele, Cum se vântură *grâul* în ciur,
Și nu va cădeà grăunte pe pământ.
10 De sabie vor murì toți păcătoșii po-
porului meu, [q]Care zic: Nu *ne* va atinge,
nici ne va ajunge răutatea.

Făgăduințe de restatornicire și de fericire.

11 [r]În ziua aceea voiu ridicà cortul
cel căzut al lui David, Și voiu drege
spărturile lui; Voiu ridicà ruinele lui,
Și-l voiu rezidì, ca în zilele din vechime;
12 [s]Ca să moștenească aceea rămășița
[t]Edomului Și a tuturor popoarelor, care
se vor numì după numele meu. Zice
Domnul, cel ce face acestea. 13 Iată,
[u]vin zilele, zice Domnul, Când pluga-
rul va ajunge pe secerător; Și călcăto-
rul de poame pe sămânătorul de grâne;
Când [v]munții vor picurà must, Și toate
colinele se vor revărsà *de must.* 14 Și
[x]voiu întoarce pe prinșii poporului meu
Israel, Și [y]vor rezidì cetățile cele ruinate,
și vor locuì *în ele;* Vor sădì vii, și vor
beà vinul lor; Și vor face grădini, și vor
mâncà fructul lor. 15 Și-i voiu sădì
pe pământul lor, Și nu vor mai fi smulși
depe pământul, pe care l-am dat lor,
Zice Domnul, Dumnezeul tău.

OBADIA.

Păcatele și pedepsirea Edomului; și restatornicirea și fericirea viitoare a lui Israel.

1 Viziunea lui Obadia. Așà zice Dom-
nul, Dumnezeul, [a]despre Edom:
[b]Auzit-am știre dela Domnul, Și sol
trimisu-s'a între popoare: Haideți, și să
ne sculăm cu resbel asupra lui! 2 Iată,
te-am făcut mic între popoare; Ești dis-
prețuit foarte; 3 Sumeția inimii tale
te-a amăgit, Tu cel ce locuești în spăr-
turile [c]stâncilor; Fiind că locuința ta
este sus, [d]*Tu* zici în inima ta: Cine mă
va plecà la pământ? 4 [e]De *te* vei în-
nălțà, ca și vulturul, Și de vei [f]pune
cuibul tău între stele, Și de acolo te
voiu plecà, zice Domnul. 5 De [g]ar fi
întrat la tine furi Sau hoți de noapte,
(Cât ești de pustiit!) Oare n'ar fi furat
numai cele de ajuns pentru ei? *Sau* de
ar fi întrat la tine culegător de vie, Oare
[h]ei n'ar fi lăsat *ceva* struguri? 6 Cât
de cu amănuntul s'a cercetat Esau! *Și*
s'a descoperit comorile lui! 7 Până la
hotare te-au petrecut toți cei în legături
cu tine; [i]Cei ce erau în pace cu tine,
te-au amăgit, *Și* te-au întrecut: *Cei ce*
mâncau pânea ta întins-au cursă supt
tine; [j]Nu *este* într'însul înțelegere.
8 În ziua aceea, zice Domnul, [k]Au nu
voiu pierde din Edom chiar și pe înțe-
lepții, Și priceperea depe muntele lui
Esau? 9 Și [l]vitejii tăi, [m]Temane! se
vor spăimântà, Ca așà să se stârpească
prin junghere *tot* omul din muntele lui
Esau. 10 Pentru [n]silnicia *ta* către fra-
tele tău Iacob Te va acoperì rușinea, și
[o]vei fi stârpit pentru totdeauna. 11 În
ziua în care ai stătut față, În ziua în
care străinii au dus prinsă oastea sa, Și
cei de alt neam au întrat în porțile lui;
Când au [p]apucat sorț asupra Ierusali-
mului, Fost-ai și tu ca unul din ei.
12 Dar tu nu trebuiai să te [q]veselești
în [r]ziua năcazului fratelui tău, În ziua
pierderii lui; Nici trebuiai să te [s]bucuri
asupra fiilor lui Iuda În ziua peirii lor;
Nici trebuiai să vorbești mândru în
ziua strâmtorării *lor.* 13 Nu trebuiai

n Cap. 1. 5. *o* Vers. 4. *p* Ier. 30. 11. Cap. 6. 3. *r* Fapt. 15. 16 17. *s* Obad. 19. *t* Num. 24. 18 *u* Lev. 26. 5. *v* Ioel 3. 18. *x* Ier. 30. 3. *y* Isa. 61. 4. —

OBADIA. — *Capul 1.* *a* Isa. 21. 11. *b* Ier. 49.14.etc. *c* 2 Reg. 14. 7. *d* Isa. 14. 13, 14, 15. *e* Iov 20. 6. *f* Hab. 2. 9. *g* Ier. 49. 9. *h* Deut 24. 21. *i* Ier. 38. 22. *j* Isa. 19. 11,12. *k* Iov 5. 12, 13. *l* Ps. 76. 5. *m* Ier. 49. 7. *n* Fac. 27. 41. *o* Ezek. 35. 9. *p* Ioel 3. 3. *q* Ps. 22. 17. *r* Ps. 37. 13. *s* Iov 31. 29.

să întri în poarta poporului meu În ziua
dărăpânării lor; Nici nu trebuiai să te
bucuri de nenorocirea lor În ziua dără-
pânării lor; Nici nu trebuiai să pui
mâna și tu pe averea lor În ziua dără-
pânării lor: 14 Nici nu trebuiai să te
ații la răspântii, Ca să stârpești pe cei
din ei, care scăpau. Nici să trădezi pe
rămașii lor În ziua strâmtorării *lor*.
15 [t] Căci aproape *este* ziua Domnului a-
supra tutulor popoarelor; [u] Cum ai fă-
cut, *așà* ți se va face: Faptele tale
întoarce-se-vor asupra capului tău.
16 [v] Căci precum ați băut *cupa mâniei*,
Voi, cei depe muntele cel sfânt al meu,
Așà vor beà pururea toate popoarele;
Da, vor beà și vor sorbì *tot*, Și vor fi, ca
cum nici n'ar fi fost. 17 [x] Dar pe mun-
tele Sionului [y] va fi scăpare, Și el va fi
sfânt; Și casa lui Iacob va stăpânì moș-
tenirea lor. 18 Și casa lui Iacob [z] va fi
focul; Și casa lui Iosif flacăra, Iar casa
lui Esau miriștea; Și se vor aprinde în-
tre ei, și-i vor mistuì, Și nu va rămâneà
nici o rămășiță casei lui Esau: Căci
Domnul a vorbit. 19 Și *cei dela* a-
mează-zi [a] vor stăpânì muntele lui Esau,
Și [b] *cei din* șes *pământul* Filistenilor;
Vor stăpânì câmpia lui Efraim și câm-
pia Samariei: Și Beniamin *va stăpânì*
Galaadul; 20 Și cei prinși din oastea
fiilor lui Israel Vor *stăpânì pământul*
Cananeilor [c] până la Zerepta; Și cei
prinși ai Ierusalimului ce *sunt* în Sefa-
rad [d] Vor stăpânì cetățile dela amează-zi.
21 Și se vor suì [e] mântuitori în muntele
Sionului Ca să judece muntele lui Esau;
Și împărăția va fi a Domnului.

IONA.

Iona, poruncit de a se duce la Ninive, se încearcă a fugì la Tarșiș; este aruncat în mare, dar păstrat în viață într'un chip minunat.

1 Fost-a cuvântul Domnului către [a] Iona,
fiul lui Amittai, zicând: 2 Scoală-te,
mergi la Niniva, [b] cetatea cea mare, și
strigă asupra ei: căci [c] răutatea locuito-
rilor s'a suit înaintea mea. 3 Dar [d] s'a
sculat Iona, ca să fugă în Tarșiș de di-
naintea Domnului, și s'a pogorît în [e] Iafo;
și aflând o corabie mergând la Tarșiș,
și-a plătit chiria sa, și a întrat în ea, ca
să meargă cu dânșii în Tarșiș [f] de dina-
intea Domnului.
4 Dar [g] Domnul a ridicat un vânt pu-
ternic pe mare, și se făcù furtună tare
în mare și corabia amenințà sfă-
rămare. 5 Și s'au înspăimântat coră-
bierii, și au strigat fiecare către zeul
său, și au [h] aruncat uneltele de corabie
în mare, ca s'*o* ușureze de ele, iar Iona
se pogorîse [i] în lăuntrul corăbiei, și se
culcase: și dormià greu. 6 Deci s'a a-
propiat de el cârmaciul, și i-a zis: Ce
dormi? scoală-te, [j] roagă pe Dumnezeul
tău: [k] poate Dumnezeu își va aduce
aminte de noi, și nu vom pierì.
7 Și a zis unul către altul: Veniți, și
să [l] aruncăm sorți, ca să cunoaștem din
vina cui *a venit* asupră-ne această ne-
norocire. Deci au aruncat sorți, și a că-
zut soarta pe Iona. 8 Atuncia au zis
către el: [m] Spune-ne, din vina cui *a ve-
nit* asupră-ne nenorocirea aceasta? Care
este meseria ta? și de unde vii? Care
este pământul tău? și din ce popor ești?
9 Și el le-a răspuns: Eu *sunt* Evreu;
și mă tem de Domnul, Dumnezeul ce-
rului, [n] care a făcut marea și uscatul.
10 Atuncia s'au înfricoșat oamenii cu
frică mare, și i-au zis: Ce ai făcut? Căci
cunoșteau oamenii, că fugià de dinain-
tea Domnului, fiind că le-*o* spusese.
11 Deci i-au zis: Ce să-ți facem, ca
marea să ni se liniștească? Căci marea tot
mai mult se înfurià. 12 Și a zis către

t Ezec. 30. 3. u Ezec. 35. 15. v Ier. 25. 28, 29. x Ioel 2. 32. y Amos 9. 8. z Isa. 10. 17. a Amos. 9. 12. b Zef. 2. 7. c 1 Reg. 17. 9, 10. d Ier. 32. 44. e 1 Tim. 4. 16.

IONA. — *Capul 1.* a 2 Reg. 14. 25. b Fac. 10. 11, 12. c Fac. 18. 20, 21. d Cap. 4. 2. e Ios. 19. 46. f Fac. 4. 16. g Ps. 107. 25. h Fapt. 27. 18, 19, 38. i 1 Sam. 24. 3. j Ps. 107. 28. k Ioel 2. 14. l Ios. 7. 14, 16. m Ios. 7. 19. n Ps. 146. 6.

dânșii: [o]Ridicați-mă și mă aruncați în
mare, și marea se va liniștì; căci cunosc
că din vina mea *venì* asupră-vă această
mare furtună.
13 Dar oamenii vâsliau puternic, ca
să întoarcă *corabia* la uscat: [p]dar nu
puteau, căci marea tot mai mult se în-
furià asupra lor. 14 Drept care au
strigat către Domnul, și au zis: Rugă-
mu-te, Doamne, rugămu-te, să nu pie-
rim pentru viața omului acestuia, și [q]să
nu pui asupra noastră sânge nevinovat;
căci tu, Doamne, ai făcut cum ai voit.
15 Atuncia au ridicat pe Iona, și l-au
aruncat în mare; și marea s'a alinat din
furia sa. 16 Atuncia oamenii s'au te-
mut de Domnul cu temere mare, și au
adus jertfe Domnului, și au făcut voturi.
17 Și gătise Domnul un pește mare,
care să înghită pe Iona; și a fost Iona în
pântecele peștelui trei zile și trei nopți.

Rugăciunea, mulțumirea și scăparea lui Iona.

2 Și s'a rugat Iona Domnului, Dum-
nezeului său, din pântecele peștelui
și a zis: 2 [a]Strigat-am în strâmtorarea
mea către Domnul. [b]Și el m'a auzit:
Din pântecele infernului am strigat, *Și*
tu ai auzit vocea mea. 3 [c]Căci m'ai a-
runcat în adâncuri, În inima mării, Și
șivoaiele m'au înconjurat: [d] Toate un-
dele tale și valurile tale au trecut dea-
supra mea. 4 [e]Și eu am zis: Lepădat
sunt de dinaintea ochilor tăi; Totuși
iarăși voiu privì [f]la templul cel sfânt al
tău. 5 [g]Apele m'au impresurat până
la suflet: Adâncul m'a împrejurat; Pa-
pura s'a împletit împrejurul capului
meu; 6 Pogorîtu-m'am până la teme-
liile munților; Zăvoarele pământului
se trăseseră după mine pentru totdea-
una. Dar tu ai ridicat viața mea [h]din
stricăciune, Domnul, Dumnezeul meu!
7 Pe când lâncezià sufletul meu în mine,
Adusu-mi-am aminte de Domnul: [i]Și
rugăciunea mea a întrat către tine, La
templul cel sfânt al tău. 8 Cei ce se
dau la deșertăciunile mincinoase, Își
părăsesc mila lor. 9 Dar eu îți voiu
jertfì cu voce de laudă: Voiu împlinì
câte am făgăduit: *Căci* mântuirea *este*
dela Domnul. 10 Și a poruncit Dom-
nul peștelui, și a vărsat pe Iona pe
uscat.

Trimiterea a doua a lui Iona în Niniva; și căința poporului.

3 Fost-a cuvântul Domnului către Iona
a doua oară, zicând: 2 Scoală-te,
mergi în Niniva, cetatea cea mare, și
strigă asupră-i strigarea, ce-ți voiu
spune. 3 Deci s'a sculat Iona, și a mers
la Niniva după cuvântul Domnului.
Iar Niniva erà cetate mare foarte,
cale de trei zile. 4 Și a început Iona
să între în cetate cale de o zi, [a]a strigat,
și a zis: Încă patruzeci de zile, și Ni-
niva se va răsturnà.
5 Și bărbații din Niniva au [b]crezut
lui Dumnezeu, au proclamat ajunare, și
s'au îmbrăcat în saci, dela cel mai mare
al lor până la cel mai mic al lor. 6 Căci
cuvântul a fost ajuns către regele Ni-
nivei, și s'a sculat depe tronul său, s'a
desbrăcat de mantia sa, s'a acoperit cu
sac, și a [c]șezut pe cenușă. 7 [d]Și s'a
proclamat și s'a făcut știut în Niniva
prin decretul regelui și al mai marilor
săi, zicând: Oamenii și animalele, boii
și oile, să nu guste nimic, nici să pască,
nici apă să beà; 8 Ci și omul și ani-
malul să se acopere cu saci, și să strige
tare către Dumnezeu: și [e]să se întoarcă
fiecare din calea sa cea rea, și dela sil-
nicia ce *este* în mânile lor. 9 Cine știe
de nu se va întoarce, și *nu* se va căi
Dumnezeu, și *nu* se va întoarce dela
aprinderea mâniei sale, ca să nu pierim?
10 Și a văzut Dumnezeu faptele lor,
că s'au întors dela calea lor cea rea: și
s'a căit Dumnezeu de răul, ce zisese că
le va face; și nu *l*-a făcut.

Nemulțumirea lui Iona și mustrările lui Dumnezeu.

4 Și s'a întristat Iona cu întristare
mare, și s'a aprins de mânie; 2 Și

o Ioan 11. 50.
p Prov. 21. 30.
q Deut. 21. 8.

Capul 2.
a Ps. 120. 1.
b Ps. 65. 2.
c Ps. 88. 6.
d Ps. 42. 7.
e Ps. 31. 22
f 1 Reg. 8. 38.
g Ps. 69 1.
h Ps. 16. 10.
i Ps. 18. 6.

Capul 3.
a Deut. 18. 22.
b Mat. 12. 41.
c Iov. 2. 8.
d 2 Cron. 20. 3.
e Isa. 58. 6.

s'a rugat Domnului, și a zis: O Doamne,
au nu aceasta *erà* zicerea mea. când
încă eram în pământul meu? deaceea
am căutat [a] să fug în Tarșiș: căci știam,
că tu *ești* Dumnezeul [b] milos și îndură-
tor, târziu la mânie, plin de îndurare,
și te căești de rău. 3 [c] Și acum, Doamne,
ià rogu-te, viața mea dela mine; căci
[d] îmi *este* mai bine să mor decât să
trăesc. 4 Și a zis Domnul: Oare se
cade să te mânii?

5 Și a ieșit Iona din cetate, a șezut
spre răsăritul cetății, și acolo și-a făcut
o colibă, și ședeà supt dânsa la umbră,
până să vadă ce are să se întâmple în
cetate. 6 Și gătì Domnul, Dumnezeul
un kikaion, și *l*-a făcut să crească preste
Iona, ca să fie de umbrar capului său,
ca să-l scape de întristarea sa. Și s'a
bucurat Iona cu bucurie mare de ki-
kaion.

7 Și a gătit Dumnezeu un vierme,
cum s'a ivit zorile dimineții următoare,
care a lovit kikaionul, și s'a uscat. 8 Și
îndată ce a răsărit soarele, a rânduit
Dumnezeu un vânt de răsărit arzător;
și lovià soarele capul lui Iona; și lân-
cezì, și poftià în sine să moară; și a zis:
[e] Mai bine îmi *este* să mor decât să
trăesc.

9 Și a zis Dumnezeu către Iona: Oare
te superi foarte pentru kikaion? Și a
zis: Foarte mă supăr, până la moarte.

10 Și a zis Domnul: Te-ai îndurat
de kikaion, pentru care nu te-ai ostenit,
nici nu l-ai făcut să crească, ce într'o
noapte a pierit: 11 Și eu oare nu tre-
buià să mă îndur de Niniva, [f] cetatea
cea mare, în care sunt mai mulți decât
o sută douăzeci de mii de oameni, [g] care
nu *știau* a deosebì dreapta lor de stânga
lor, afară de [h] vite multe?

MICA.

Pustiirea amânduror regatelor Iuda și Israel din pricina idolatriei.

1 Cuvântul Domnului care a fost către
[a] Mica, Morastitul, în zilele lui Iotam,
ale lui Ahaz și ale lui Hezekia, regi ai
lui Iuda, pe [b] care l-a văzut despre Sa-
maria și Ierusalim. 2 Ascultați, po-
poarelor toate! [c] Auzi pământule, și
toate depe dânsul! Și [d] să fie Domnul,
Dumnezeul martur asupra voastră, Dom-
nul din [e] templul cel sfânt al său. 3 Căci
iată, [f] Domnul va ieșì din [g] locul său, Se
va pogorî, și va călcà preste [h] înălțimile
pământului: 4 Și [i] munții se vor topì
supt dânsul, Și văile vor crăpà; *Fi-vor*
ca ceara înaintea focului, Ca apele ce
curg prin râpi. 5 Pentru fărădelegea
lui Iacob *se vor face* toate acestea, Și
pentru păcatele casei lui Israel. Ce *este*
fărădelegea lui Iacob? Au nu Samaria?
Și ce *sunt* înălțimile lui Iuda? Au nu
Ierusalimul? 6 Deaceea preface-voiu
Samaria [j] în grămezi *de pietre* pe câmp.
În sădire de vie: Voiu rostogolì pietrile
ei în vale. Și voiu [k] descoperì temeliile
ei. 7 Toate chipurile ei cele cioplite
se vor sfărâmà, Și toate [l] plățile ei de
curvă cu foc se vor arde, Și toți idolii
ei îi voiu stârpì: Căci din plățile de
curvă *i*-a adunat, Și în plăți de curvă
se vor întoarce. 8 Pentru aceasta [m] voiu
plânge, și voiu urlà; [n] Voiu umblà des-
brăcat, și gol; [o] Voiu face plângere ca
de bălaur, Și bocire ca *de* struț. 9 Căci
rana sa *este* fără vindecare; Căci [p] s'a
întins până la Iuda: *Inamicul* a ajuns
până la poarta poporului meu, până la
Ierusalim. 10 [q] Nu spuneți *aceasta* în
Gat, Nu plângeți: La Bet-Afra [r] rosto-
golește-te în țărână. 11 Treci, locui-
toare din Safir, [s] cu rușinea ta descope-
rită: Locuitoarea din Zanaan nu iese:

Capul 4. a Cap. 1. 3. b Esod. 34. 6. c 1 Reg. 19. 4. d Vers. 8. e Vers. 3. f Cap. 1. 2. g Deut. 1. 39. h Ps. 36. 6.

— MICA. —

Capul 1. a Ier. 26. 18. b Amos. 1. 1. c Deut. 32. 2. d Ps. 50. 7. e Ps. 11. 4. f Isa. 26. 21. g Ps. 115. 3. h Deut. 32. 13. i Judc. 5. 5. j 2 Reg. 19. 25. k Ezec. 13. 14. l Osea. 2. 5, 12. m Isa. 21. 3. n Isa. 20. 2, 3, 4. o Iov 30. 29. p 2 Reg. 18. 13. q 2 Sam. 1. 20. r Ier. 6. 26. s Isa. 20. 4.

Bocirea Bet-Ezelului îl oprește de a stà
lângă tine. 12 Căci locuitoarea din
Marot este în chinuri pentru bunurile
sale; Fiind că [t]se pogorî nenorocirea
dela Domnul în poarta Ierusalimului.
13 Locuitoare din [u]Lachis. înhamă-ți
caii cei iuți la car. Tu, începutul păca-
tului fiicei Sionului: Căci fărădelegile
lui Israel în tine s'au aflat. 14 Dea-
ceea vei dà hârtie de despărțenie More-
șet-Gatului, Casele din Aczib (*înșelă-
ciune*) înșelăciune *vor fi* pentru regii
lui Israel. 15 Îți voiu aduce și stăpân,
locuitoare din Moreșa; Până la Adullam
va ajunge mărirea lui Israel. 16 Fă-te
pleșuv, și tunde-te pentru fiii tăi cei
gingași; Lățește-ți pleșuvirea ta, ca vul-
turul; Căci ei se duc prinși dela tine.

Păcatele care au cășunat pustiirea Ierusalimului.

2 Vai celor ce [a]cugetă fărădelege, Și
[b]fac rele în paturile lor! Zorile abia
lucesc, și o făptuesc, De le [c]este la în-
demână. 2 De poftesc[d]țarine, și *le și*
răpesc; Și *de poftesc* case, *le* și iau:
Așà asupresc pe om și casa sa, Pe stă-
pân și stăpânirea lui. 3 Deaceea așà
zice Domnul: Iată, gândesc asupra [e]nea-
mului acestuia un rău, Din care nu veți
scoate grumazii voștri, Și nu veți mai
merge cu capul sus: [f]Căci timpul acela
va fi rău. 4 În ziua aceea [g]ridicà-se-va
asupra voastră proverb. Și [h]se va plânge
cu plângere bocitoare, Zicându-se:
„Suntem jăfuiți; [i]Dat-a în schimb moș-
tenirea poporului meu: Cum mi-s'a luat!
Împărțesc țarinele noastre între păgâni.“
5 Deaceea pentru tine nu va fi cine [j]să
arunce funia pentru sorțul *tău* În adu-
narea Domnului. 6 [k]„Nu profețiți.“
Zic celor ce profețesc; Vor profețì; *Că*
de nu vor profețì așà, Nu se va depărtà
rușinea. 7 *O tu cel ce* te chemi casă
a lui Iacob! Oare scurtatu-s'a duhul
Domnului? Oare acestea *sunt* faptele
sale? Oare cuvintele mele nu priesc ce-
lui ce umblă drept? 8 Dar de mult
răsculatu-s'a poporul meu ca un inamic
asupra mea; Ați răpit și vestmânt și
mantie, Pe cei ce se duc în siguranță
îi faceți fugari din resbel. 9 Alungat-
ați femeile poporului meu din casele
cele plăcute ale lor; Ați smuls dela co-
pii lor mărirea mea pentru totdeauna.
10 Sculați-vă și plecați; Căci nu *este*
[l]loc de odihnă *pentru voi* aicia; Fiind
că [m]s'a pângărit, se va stârpì, Și încă
cu stârpire crudă. 11 De va [n]alergà
cineva după vânt, și va vorbì minciuni,
Zicând: „Îți voiu profețì de vin și de
beutură îmbătătoare.“ Cu adevărat a-
cesta va fi profetul poporului acestuia.

Făgăduința unui timp mai bun.

12 Adunà-te-voiu cu totul, Iacobe,
Strânge-voiu rămășița lui Israel; *Și-i*
voiu pune la un loc ca pe oile din Bozra,
Ca turmă în staulul lor; Vor foì de oa-
meni. 13 Cel ce sfărâmă *pedecile* se
va suì înaintea lor; Vor sfărâmà toate,
și vor trece prin poartă, Și vor ieșì prin-
tr'însa; Și regele lor va trece înaintea
lor. Domnul în fruntea lor.

Cruzimea și sgârcenia mai marilor și diregătorilor și stricăciunea profeților celor mincinoși.

3 Am mai zis: Ascultați acum, capi ai
lui Iacob, Și mai mari ai casei lui
Israel! [a]Au nu vi *se cade* să cunoașteți
judecata? 2 Cei ce urîți binele, și iu-
biți răul, Cei ce smulgeți pielea depe
oameni, Și carnea lor depe oasele lor;
3 Și [b]mâncați chiar carnea poporului
meu, Și jupuiți pielea lor depe ei, Și
sfărâmați oasele lor, Și le bucățiți ca
pentru oală, Și [c]ca carnea în căldare.
4 [d]Vor strigà odată către Domnul, Dar
nu-i va ascultà; Ba chiar va ascunde
fața sa dela dânșii în timpul acela, După
cum au făcut rău în *toate* faptele lor.
5 Așà zice Domnul: [e]De profeții ce ră-
tăcesc poporul meu, Care *de au* de
[f] mușcat *cu* dinții lor, strigă: Pace:
Iar, [g]de nu aruncă *cineva ceva* în gura
lor, Gătesc resbel asupră-i. 6 [h]Dea-
ceea noaptea vă *va ținea* loc de viziune,

t Amos 3. 6.
u 2 Reg. 18. 14, 17.

Capul 2.
a Osea. 7. 6.
b Ps. 36. 4.
c Fac. 31. 29
d Isa. 5. 8.
e Ier. 8. 3.
f Amos. 5. 13
g Hab. 2. 6.
h 2 Sam. 1. 17.
i Cap. 1. 15.
j Deut. 32. 8, 9
k Isa. 30. 10.
l Deut. 12. 9.
m Lev. 18 25, 28.
n Ezec. 13. 3.

Capul 3.
a Ier. 5. 4, 5.
b Ps. 14. 4.
c Ezec. 11. 3, 7.
d Ps. 18. 41.
e Isa. 56. 10, 11.
f Mat. 7. 15.
g Ezec. 13. 18, 19.
h Isa. 8. 20, 22.

Și întunerecul loc de profeție. [i]Soarele
va apune asupra profeților *acestora*, Și
ziua se va întunecà preste dânșii. 7 A-
tuncia se vor rușinà văzătorii, Și vor
roșì prezicătorii: Și toți aceștia își vor
acoperì buzele lor; [j]Căci nu *va fi* răs-
puns dela Dumnezeu. 8 Dar eu prin
duhul Domnului sunt plin de putere.
De judecată și de tărie. [k]Ca să spun lui
Iacob fărădelegea sa, Și lui Israel pă-
catul său.

Se vestește dărâmarea Ierusalimului.

9 Deci ascultați aceasta, capi ai casei
lui Iacob. Și mai mari ai casei lui Is-
rael! Care urîți judecata și răsuciți toată
dreptatea; 10 [l]Care zidiți Sionul în
[m]sânge, Și Ierusalimul în fărădelege;
11 [n]Capii săi judecă pentru daruri.
[o]Preoții săi învață pentru plată, Și pro-
feții săi prezic pentru argint; [p]Și *tot* se
razămă în Domnul, zicând: „Au nu *este*
Domnul în mijlocul nostru? *Deci* ne-
norocirea nu va venì asupra noastră.“
12 Deaceea Sionul pentru vina voastră
se va arà, *ca* un câmp, Ierusalimul va
ajunge grămezi *de pietre*. Și muntele
casei, ca înălțimile pădurii.

Despre împărăția lui Mesia.

4 Dar fi-va [a]în zilele din urmă, *Că*
muntele casei Domnului Se va în-
temeià pe vârful munților, Și se va în-
nălțà preste colini; Și popoarele vor
curge la dânsul. 2 Și multe națiuni se
vor duce, și vor zice: Veniți, să ne suim
pe muntele Domnului. La casa Dum-
nezeului lui Iacob; Și ne va învățà căile
lui. Și vom umblà în cărările lui: Căci
din Sion va ieșì legea, Și cuvântul Dom-
nului din Ierusalim. 3 Și el va judecà
între multe popoare, Și va hotărî între
națiuni puternice, *până și între cele mai*
depărtate: Și-și vor făurì săbiile lor [b]în
feară de plug, Și lăncile lor în cosoare;
Popor asupra altui popor nu-și va *mai*
ridicà sabia. [c]Nici nu se vor mai dedà
resbelului.
4 [d]Ci va ședeà fiecare supt via sa și
supt smochinul său: Și nu *va* fi cine
să-i spăimânte: Căci gura Domnului,
Dumnezeului oștirilor a vorbit. 5 Căci
[e]toate popoarele umblă fiecare în nu-
mele zeului său: Iar [f]noi vom umblà în
numele Domnului, Dumnezeului nostru,
în veci și pururea.

Reîntoarcerea și mântuirea Israelului după strâmtorări mari.

6 În ziua aceea, zice Domnul. [g]Voiu
strânge pe aceia ce șchiopătează, [h]Și
voiu adunà pe cea alungată, Pe acea pe
care am întristat-o: 7 Și voiu face pe
cea șchioapă *să ajungă* o [i]rămășiță. Și
pe cea alungată o națiune tare: Și
Domnul [j]va domnì preste dânșii în mun-
tele Sion De acum și până în veci. 8 Și
tu, turnule al turmei. Întărirea fiicei
Sionului. Va venì până la tine și dom-
nia cea de mai nainte. Da. regatul va
venì la fiica Ierusalimului. 9 De ce
strigi *atât* de tare acuma? [k]Nu *este* rege
în tine? Pierit-a oare sfătuitorul tău,
De [l]te cuprind dureri. Ca de o femeie
în facere? 10 Fii în durere, și te sbu-
ciumă, fiică a Sionului, Ca o femeie în
facere! Căci acum vei ieșì din cetate,
Vei locuì în câmp. Și vei merge până la
Babilon; Acolo vei fi mântuită; Acolo
te va răscumpărà Domnul din mâna
inamicilor tăi, 11 [m]Dar acum aduna-
tu-s'au asupra ta popoare multe, Care
zic: S'a pângărit, Și ochiul nostru [n]vede
împlinită dorința sa asupra Sionului.
12 Dar ei nu cunosc [o]cugetele Domnu-
lui. Nici nu înțeleg sfatul său: Că îi va
adunà, [p]ca pe snopi în arie. 13 [q]Scoa-
lă-te. și treeră, fiică a Sionului! Căci
voiu face cornul tău *de* fier, Și copitele
tale le voiu face *de* aramă: Și vei [r]sfă-
râmà popoare multe; [s]Și voiu sfințì pră-
zile lor Domnului, Și averea lor [t]Dom-
nului a tot pământul. 14 Acum strân-
ge-te în cete, *Sioane*, fiică a cetelor!
Pus-a *inamicul* asupră-ne împresurarea:
Lovesc pe judecătorii lui Israel cu vergi
preste falcă.

i Amos. 8, 9. j Ps. 74. 8. k Isa. 58. 1. l Ier. 22. 13. m Ezec. 22. 27. n Isa. 1. 23. o Ier. 6. 13. p Isa. 48. 2.

Capul 4. a Ezec. 17. 22, 23. b Ioel 3. 10. c Ps. 72. 7. d 1 Reg. 4. 25. e Ier. 2. 11. f Zech. 10. 12. g Ezec. 34. 16. h Ps. 147. 2. i Cap. 2. 12. j Dan 7. 14. 27. k Ier. 8. 19. l Isa. 13. 8. m Plân. 2. 16. n Obad. 12. o Isa. 55. 8. p Isa. 21. 10. q Isa. 41. 15. 16. r Dan. 2. 41. s Isa. 18. 7. t Zech. 4. 14.

Despre orașul de naștere al lui Hristos și despre împărăția harului.

5 [a]Dar tu, [b]Betlehem-Efrata, *Deși*
mic ești [c]între [d]miile lui Iuda, *To-*
tuși din tine va ieșì cel *ce va fi* [e]domn
în Israel, [f]Ieșirile căruia *sunt* din ve-
chime, din zile vechi. 2 Pentru aceasta
îi va lăsà, Până în timpul *în care* [g]năs-
cătoarea va naște; Atuncia [h]rămășița
fraților săi se va întoarce cu fiii lui Israel.
3 Și va stà, și [i]va paște cu puterea Dom-
nului, Cu măreția numelui Domnului.
Dumnezeului său; Și vor rămâneà *sin-*
guri; Căci acum [j]se va mărì până la
marginile pământului. 4 Și [k]aceasta va
fi pacea. După ce va venì Asirianul în
pământul nostru, Și va călcà în palatu-
rile noastre, Atuncia vom ridicà asupră-i
șeapte păstori Și opt bărbați unși. 5 A-
ceștia vor pustii pământul Asiriei cu
sabie, Și pământul lui [l]Nimrod la intră-
rile lui, Și [m]*ne* va mântuì de Asirian.
Dacă va venì în pământul nostru, Și
dacă va călcà hotarele noastre.

Mărirea și convertirea Israelului.

6 Și [n]rămășița lui Iacob va fi în mij-
locul multor popoare, [o]Ca roua dela
Domnul, Ca ploaia măruntă pe iarbă,
Ce nu așteaptă pe om, Nici întârzie
pentru fiii oamenilor. 7 Și rămășița lui
Iacob va fi între popoare, În mijlocul
multor popoare, Ca leul în mijlocul fia-
relor sălbatice, *Și* ca puiul de leu în
mijlocul turmelor de oi, Care, când trece,
calcă și sfâșie, Și nu *este* cine să mân-
tuie. 8 Mâna ta se va înălțà asupra
apăsătorilor tăi, Și toți inamicii tăi se
vor stârpì. 9 [p]Și în ziua aceea, zice
Domnul, Voiu stârpì caii tăi din mijlo-
cul tău, Și voiu pierde carăle tale. 10 Și
voiu stârpì cetățile *întărite ale* pămân-
tului tău, Și voiu surpà toate întăririle
tale. 11 Voiu stârpì fermecătoriile din
mâna ta, Și nu vei aveà prezicători de
timp. 12 Voiu stârpì chipurile tale cele
cioplite, Și stâlpii tăi din mijlocul tău;
Și nu te vei mai închinà fàpturii mâni-
lor tale; 13 Voiu smulge Astarteele
tale din mijlocul tău: Și voiu surpà ce-
tățile tale; 14 Și voiu face răsbunare
cu mânie și cu urgie asupra popoarelor,
Care nu *m*'au ascultat.

Nerecunoștința poporului.

6 Ascultați acum ce zice Domnul!
Scoală-te, *și* te judecă înaintea mun-
ților, Și să audă colinele vocea ta.
2 [a]Ascultați, munților, [b] pricina Dom-
nului, Și voi, temeliile cele tari ale pă-
mântului! Căci [c]Domnul are pricină cu
poporul său, Și voește să se judece cu
Israel. 3 Poporul meu, [d]ce ți-am fă-
cut? Și cu ce te-am ostenit? Răspun-
de-mi! 4 [e]Căci te-am scos din pămân-
tul Egiptului, Și te-am răscumpărat din
casa robiei, Și am trimis înaintea ta pe
Moisi, pe Aaron și pe Miriam. 5 Po-
porul meu, amintește-ți ce a plănuit
[f]Balak, regele Moabului, Și ce i-a răs-
puns Balaam, fiul lui Beor, Dela [g]Șittim
până la Ghilgal, Ca să cunoști [h]îndura-
rea Domnului. 6 Cu ce voiu întâm-
pinà pe Domnul, *Și cu ce* mă voiu plecà
înaintea Preaînaltului Dumnezeu? Oare
îl voiu întâmpinà cu arderi de tot, Cu
viței de un an? 7 *Dar* [i]aveà-va plă-
cere Domnul în miile de berbeci, *Sau*
în zecile de mii de [j]râuri de oleiu? *Sau*
îi [k]voiu dà pe întâiu născutul meu *pen-*
tru fărădelegea mea, Fructul corpului
meu *pentru* păcatul sufletului meu?

Jertfele ce-i plac lui Dumnezeu.

8 El [l]ți-a arătat, omule, ce *este* bine;
Și ce cere Domnul dela tine, Decât nu-
mai [m]de a face dreptatea, a iubì îndu-
rarea, Și a umblà umilit cu Dumnezeul
tău. 9 Vocea Domnului strigă către
cetate, Și cel înțelept privește numele tău:
Ascultați varga, și pe cel ce a rânduit-o.

Secerișul unei sămânături rele.

10 Au doară mai află-se tezaurele
nelegiuirii în casa nelegiuitului, Și efă
slabă, [n]urîtă? 11 Au doară socotì-voiu

Capul 5.
a Plân 3. 30.
b Mat. 2. 6.
c 1 Sam. 23. 23.
d Esod. 18. 25.
e Fac. 49. 10.
f Ps. 90. 2.
g Cap. 4. 10.
h Cap. 4. 7.
i Isa 40. 11.
j Ps. 72. 8.
k Ps. 72. 7.
l Fac. 10. 8, 10, 11.
m Luc. 1. 71.
n Vers. 3.
o Deut. 32. 2.
p Zech. 9. 10.
—

Capul 6.
a Deut. 32. 1.
b Osea 12. 2.
c Isa. 1. 18.
d Ier 2. 5, 31.
e Esod. 12. 51.
f Num. 22. 5.
g Ios. 4. 19.
h Judc. 5. 11.
i Ps. 50. 9.
j Iov 29. 6.
k 2 Reg. 16. 3.
l Deut. 10. 12.
m Fac. 18 19.
n Deut. 25. 13—16.

curat pe *cel* cu [o]cumpene nedrepte, Și
cu sacul cu pietre înșelătoare? 12 Căci
avuții țării sunt plini de nedreptate. Și
locuitorii ei au vorbit minciuni, Și [p]limba
lor *este* înșelătoare în gura lor. 13 De-
aceea [q]lovitu-te-am până la rană, Pus-
tiitu-te-am pentru păcatele tale. 14 [r]Tu
vei mâncà, dar nu te vei săturà: Și foa-
mea *va fi* în mijlocul tău. Vei scoate
de dinaintea inamicului; Dar nu vei
scăpà *nimic*: Și ce vei scăpà, voiu dà
săbii. 15 Vei [s]sămânà, dar nu vei se-
cerà; Vei călcà masline, dar nu te vei
unge cu oleiu. Și struguri, dar nu vei
beà vin. 16 Căci [t]s'au păzit așezămin-
tele lui [u]Omri, Și toate lucrurile casei
lui [v]Ahab, Și ați mers în sfaturile lor:
Ca cu să te dau [x]pustiirii, Și pe locui-
torii *tăi* batjocurii, Și să purtați [y]ocara
poporului meu.

Se află puțini evlavioși.

7 Vai mie! căci sunt ca după adunatul
fructelor de vară, Ca [a]bobițătură
după cules; Nu-s struguri de mâncare,
Nici [b]smochine trufanda *după care* do-
rește sufletul meu. 2 [c]Cuvioșii au pie-
rit din țară, Și neprihăniți nu *sunt* între
oameni; Toți pândesc sânge: [d]Unul al-
tuia își întind cursă. 3 Amândouă mâ-
nile sunt îndreptate spre a săvârșì răul.
[e]Principele cere *dar*, [f] și judecătorul
judecă pentru plată; Și cel mare *nu*
vorbește *decât* de pofta cea rea a sufle-
tului său: Așà împletesc asta împreună.
4 Cel mai bun dintre dânșii [g]*este ca*
spinul, Cel fără prihană *mai ghimpos*
decât gardul de spini; Ziua văzătorilor
tăi, pedeapsa ta, a sosit, Acum va fi tul-
burarea lor. 5 [h]Nu vă încredeți în
amic, În soț credință să nu aveți; Pă-
zește ușile gurii tale de ceea ce doarme
la sânul tău. 6 Căci [i]fiul ține de ne-
bun pe părintele *său*, Fiica se scoală
asupra mumei sale, Nora asupra soacrei
sale; Inamicii omului *sunt chiar* oamenii
casei sale.

*Făgăduința harului dumnezeesc cu îmbelșu-
gare, după pedepsirea aspră.*

7 Iar [j]eu voiu căutà în sus către
Domnul; Voiu așteptà pe Domnul mân-
tuirei mele; Dumnezeul meu mă va
auzì. 8 [k]Nu te bucurà de mine, ina-
mica mea; [l]Deși am căzut, mă voiu
sculà. Deși am șezut la întunerec, [m]Dom-
nul *va fi* lumina mea. 9 [n]Voiu suferì
mânia Domnului, Căci am păcătuit asu-
pră-i, Până ce-mi va apărà dreptatea,
și va face judecata pentru mine, *Și* [o]mă
va scoate la lumină; Voiu vedeà îndu-
rarea lui. 10 Va vedeà *aceasta* ina-
mica mea, Și [p]rușinea o va acoperì pe
ea, care mi-a zis: [q]„Unde este Dom-
nul, Dumnezeul tău?“ [r]Ochii mei vor
vedeà *împlinirea dorinței lor; Căci*, ea
va fi călcată [s]ca tina din uliți. 11 *In*
ce zi [t]zidurile tale se vor rezidì. *In* a-
ceea zi — (*deși* departe sunt cele ho-
tărîte), — 12 *In* aceea zi [u]vor venì până
la tine dela Asiria, Și *dela* cetățile Egip-
tului, Dela Egipt până la Eufrat, Dela
mare până la mare, și *dela* munte până
la munte; 13 După ce țara va ajunge
în pustiire, Din vina locuitorilor ei,
[v]Pentru fructul faptelor lor. 14 Paște
cu toiagul tău poporul tău, Turma moș-
tenirii tale, Care locuește singuratică *în*
[x]pădure pe Carmel; Ca să pască *în* Ba-
san și Galaad ca în zilele din vechime.
15 [y]Ca în zilele ieșirii tale din pămân-
tul Egiptului, Îi voiu arătà *lucruri* mi-
nunate.

16 Popoarele [z] vor vedeà *aceasta*,
și se vor rușinà cu toată puterea lor:
[a]Pune-vor mâna pe gură, Și ure-
chile lor vor asurzì. 17 Linge-vor [b]ță-
râna, ca șerpii, Ca târâtoarele pămân-
tului [c]se vor înspăimântà din închisorile
lor; [d]Alergà-vor la Domnul, Dumne-
zeul nostru, Și se vor teme de tine.
18 [e]Cine *este* Dumnezeu asemenea ție,
Care [f]să ierte fărădelegea, Și să treacă
cu vederea fărădelegea [g]rămășiții moș-

o Osea 12. 7.
p Ier. 9. 3, 5, 6. 8.
q Lev 26. 16.
r Lev. 26. 26
s Hag. 1. 6
t 1 Reg. 16. 25, 26
u Osea 5 11.
v 1 Reg. 16. 30, etc.
x 1 Reg. 9. 8.
y Isa. 25 8.

—

Capul 7.

a Isa. 17. 6.
b Isa. 28. 4.
c Ps. 12. 1.
d Hab. 1. 15.
e Osea 4 18.
f Isa. 1. 23.
g 2 Sam. 23.6,7.
h Ier. 9. 4.
i 2 Tim. 3. 2, 3
j Isa. 8. 17
k Prov. 24 17.
l Ps. 37. 24.
m Ps. 27. 1.
n Plân. 3. 39.
o Ps. 37. 6.
p Ps. 35. 26.
q Ps 42. 3, 10.
r Cap. 4. 11.
s 2 Sam. 22 43.
t Amos 9.11 etc.
u Isa. 11. 16.
v Ier. 21. 14.
x Isa 37. 24.
y Ps. 68. 22.
z Isa. 26. 11.
a Iov 21. 5.
b Ps. 72. 9.
c Ps 18. 45.
d Ier. 33 9.
e Esod. 15. 11.
f Esod. 34. 6, 7.
g Cap. 4. 7.

tenirii sale? [h]Nu ține mânia sa deapu-
rurea, căci îi place îndurare. 19 El
iarăși se va îndurà de noi, Va învinge
fărădelegile noastre: Și vei aruncà toate
păcatele lor în adâncurile mării:
20 [i]Vei împlinì lui Iacob adevărul, Lui
Abraam îndurarea, [j]Precum ai jurat pă-
rinților noștri din zilele din vechime.

NAUM.

Dreptatea și îndurarea lui Dumnezeu arătată în nimicirea inamicilor săi și în mântuirea poporului său.

1 Profeție [a]asupra Ninivei. Cartea vi-
ziunii lui Naum, Elkoșitul. 2 [b]Ge-
los *este* Dumnezeu, și [c]răsbunător Dom-
nul, Răsbunător *este* Dumnezeu, și stă-
pân al furiei, Domnul își răsbună asu-
pra împotrivitorilor săi, Și ține *mânie*
pentru inamicii săi. 3 Domnul *este*
[d]târziu la mânie, dar [e]mare în putere,
Și *pe nelegiuit* nu-*l* lasă nepedepsit.
[f]Calea Domnului *este* în furtună și vâr-
tejuri, Și nourii *sunt* pulberea picioare-
lor sale. 4 [g]El amenință marea, și o
usucă, Și face să sece toate fluviile;
[h]Basanul și Carmelul se veștejesc, Și
floarea Libanului se veștejește. 5 [i]Mun-
ții se cutremură înainte-i, și [j]colinele
se topesc, [k]Pământul se urcă înaintea
lui, Lumea și toți locuitorii săi. 6 Cine
poate stà înaintea mâniei sale, Și [l]cine
să se țină înaintea aprinderii mâniei
sale? [m]Furia sa se revarsă ca focul, Și
stâncile crapă înaintea lui. 7 [n]Bun *este*
Domnul, tărie în zi de nevoie, [o]El cu-
noaște pe cei ce se încred în el. 8 [p]Dar
ca un potop ce trece el va nimicì locul
Ninivei, Și întunerecul va urmărì pe
inamicii săi. 9 [q]Ce mai plănuiți asupra
Domnului? [r]El *o* va nimicì cu totul; Ne-
norocirea nu va venì de două ori. 10 Pe
când vor fi împleteciți [s]*ca* spinii, [t]Și
beți de beție, *Atuncia* [u]se vor mistuì,
ca o miriște cu totul uscată. 11 Din
tine, *Sioane,* s'a depărtat *deja acela,*
[v]Care a plănuit rele asupra Domnului,
Și care a sfătuit nelegiuirea. 12 Așà
zice Domnul: Ori cât de puternici și nu-
meroși *vor fi,* Totuși [x]vor pierì, și vor
[y]trece. *Sioane,* de te-am făcut să su-
feri, Nu vei mai suferì. 13 Și acum
voiu [z]sfărâmà jugul său de pe tine, Și
voiu rupe legăturile tale; 14 Dar des-
pre tine, *Asirianule,* hotărît-a Domnul.
Că nu va mai fi moștenitor al numelui
tău; Din casa zeilor tăi. Stârpì-voiu *tot*
chipul cioplit și *tot* chipul vărsat; [a]Îți
voiu gătì mormântul; căci *îmi* ești urît.
15 Iată [b]pe munți Picioarele celui ce
aduce știre bună, proclamător al păcii!
Serbează, Iuda, sărbătorile tale, împli-
nește voturile tale; Căci prin tine stri-
cătorul nu va mai trece; El cu totul
este stârpit.

Prorocire despre dărâmarea orașului Ninive.

2 Suitu-s'a asupră-ți, *Ninivo,* [a]cel ce
sfărâmă: [b]Păzește-ți întăririle, ià
seamă la drum, Încinge-ți coapsele, a-
dună-*ți* toate puterile; 2 [c]Căci Dom-
nul va reașezà mărirea lui Iacob, Cași
mărirea lui Israel; Căci [d]pustiitu-i-a
pustiitorul, Și a stricat vițele lor. 3 Scu-
tul vitejilor săi este [e]roșu, În purpură
sunt îmbrăcați bărbații de resbel, De
focul oțelului *fulgeră* carăle În ziua gă-
tirii sale, Și lăncile se mișcă, 4 Carăle
duruiesc în uliți, Și se lovesc în piețe:
Privirea lor este ca a făcliilor: Aleargă
ca fulgerile. 5 El cheamă pe vitejii
săi, Dar ei se poticnesc în calea lor, Ei
se grăbesc spre zid; Și acoperișul de
apărare se gătește. 6 Porțile fluviilor
sunt deschise, Și palatul se risipește.
7 Pe Uzzab o duc prinsă, O scot; Și
servele ei oftează cu voce de [f]porumbi,

---

[h] Ps. 103. 9.
[i] Luc. 1. 72, 73.
[j] Ps. 105. 9, 10.

—

NAUM.

—

Capul 1.

[a] Zef. 2. 13.
[b] Esod 20. 5.
[c] Deut. 32. 35.
[d] Esod 34. 6.
[e] Iov 9. 4.
[f] Ps 18. 7, etc.
[g] Ps. 106. 9.
[h] Isa. 33. 9.
[i] Ps. 68. 8.
[j] Judc. 5. 5.
[k] 2 Pet. 3. 10.
[l] Mal. 3 2.
[m] Apoc. 16. 1.
[n] 1 Cron 16.34.
[o] Ps. 1. 6.
[p] Dan. 9. 26.
[q] Ps. 2. 1.
[r] 1 Sam. 3. 12.
[s] 2 Sam. 23. 6,7.
[t] Cap. 3. 11.
[u] Mal. 4. 1.
[v] 2 Reg. 19. 22, 23.
[x] 2 Reg. 19. 35, 37.
[y] Isa. 8. 8.
[z] Ier. 2. 20.
[a] 2 Reg. 19. 37.
[b] Isa. 52. 7.

—

Capul 2.

[a] Ier. 50. 23.
[b] Ier. 51. 11, 12.
[c] Isa. 10 12.
[d] Ps. 80. 12.
[e] Isa. 63. 2, 3.
[f] Isa. 38. 14.

Și se bat în piepturile lor. 8 Din tim-
purile vechi Niniva *erà* ca un lac de
apă; Dar *acum locuitorii ei* fug: „Stați.
stați;“ dar nimenea nu se întoarce.
9 Prădați argint, prădați aur, Tezaurele
sunt fără fund, O mulțime de tot felul
de lucruri prețioase. 10 Ea *este* de-
șeartă și pustiită, stoarsă cu totul; Și
[g]inima se topește, [h]genunchile tremură:
[i]Durerea *este* în coapsele tutulor, [j]Și
toate fețele lor pălesc, 11 Unde *este*
culcușul [k]leilor, Și pășunea puilor de
lei? Încotro mergeà leul, leoaica, Pu-
iul de leu, *și* nu *erà* cine să-i înspăi-
mânte! 12 Leul răpià în de ajuns
pentru puii săi, Și sugrumà pentru le-
oaicele sale, Și umpleà cu pradă vizui-
nile sale, Și cu pradă culcușurile sale.
13 Iată, eu *vin* asupră-ți, zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor; Voiu aprinde ca-
răle tale, și se *vor preface* în fum; Și
pe puii tăi de leu sabia îi va mistuì;
Prada ta o voiu stârpì depe pământ, Și
nu se va mai auzì vocea solilor tăi.

Fărădelegile Ninivei, și pedeapsa cea sigură a ei.

3 Vai de [a]cetatea sângiuirilor! Cea
plină de minciuni *și* silnicie: Răpi-
rea nu încetează *în ea.* 2 Pocnitul bi-
celor, [b]vuetul roatelor tunătoare, Al cai-
lor tropăitori și al carălor hurduitoare;
3 Călăreți făcând să trepede *caii lor*,
Săbii lucitoare, și lăncile fulgerătoare,
O mulțime de uciși, Grămezi de cada-
vre, Morți fără număr, *Cei vii*, împede-
cându-se de morții lor, 4 Din vina
mulțimii desfrânărilor *acestei* curve. Ale
acestei pline de nuri și [c]iscusite, Care
a vândut popoarele prin desfrânările ei,
Și neamurile prin farmecile ei. 5 [d]Iată,eu
vin asupră-ți, zice Domnul, Dumnezeul
oștirilor! [e]Voiu descoperì poalele tale
preste fața; ta,[f] Și voiu arătà popoarelor
goliciunea ta, Și regatelor rușinea ta.
6 Voiu aruncà cu tină asupra ta, [g]Te
voiu pângărì, Și te voiu face de [h]prive-
liște. 7 Oricine te va vedeà [i]va fugì de
tine, Și va zice: „Nimicitu-s'a Niniva!“
[j]Cine o va bocì? „Unde să-ți caut mân-
găietori.“ 8 [k]Au ești mai bună decât
[l]No-Amonul, Care erà pus între fluvii.
Înconjurat de apă, Al cărui val *erà* un
fluviu, *Și* zidurile căruia *se ridicau* din
fluviu? 9 Etiopia cea tare și Egiptul
cel fără număr, Putul și Libii te ajutau.
10 Totuși și ei *au fost* duși În mișelie
și în prinsoare; [m]Și fiii săi fură sdru-
micați [n]În toate răspântiile ulițelor:
[o]Sorți s'au aruncat peste fruntașii săi,
Și toți cei mari ai săi fură puși în lan-
țuri. 11 Tu [p]te vei îmbătà; Vei dis-
păreà, Și scăpare vei căutà de dinaintea
inamicului. 12 Toate întăririle tale
fi-vor ca [q]smochinii cu fructele cele în-
tâiu; Când îi scutură, *smochinele* cad
în gura aceluia, ce caută să le mănânce.
13 Iată, [r]popoarele tale în mijlocul tău
sunt ca femeile; Porțile pământului tău
deschide-se-vor înaintea inamicilor tăi;
Și focul va mistuì [s]zăvoarele tale.
14 Scoate-ți apă pentru împresurare,
[t]Întărește întăririle tale, Calcă pământ
și frământă lut, Gătește cuptorul de că-
rămidă! 15 Acolo focul te va mistuì,
Sabia te va stârpì; Te va mistuì ca for-
făcarul; Îmmulțește-te, ca [u]forfăcarul,
Îmmulțește-te, ca lăcustele. 16 Negu-
țătorii tăi *fost-au* mai mulți decât ste-
lele cerului; Forfăcarul își întinde *ari-
pele* și fuge. 17 [v]Coronații tăi *erau* ca
lăcustele, Și mai marii tăi ca o ceată de
omidă, Care în răcoarea zilei se tăbă-
resc; *De* răsare soarele, fug, Și locul
unde *a fost* nu se mai cunoaște. 18 [x]Păs-
torii tăi dorm, [y]rege al Asiriei, Puter-
nicii tăi se odihnesc; Poporul tău *este*
[z]împrăștiat pe munți, Și nu *este* cine
să-*l* strângă. 19 Nu *este* nici o vinde-
care pentru rana ta, [a]Lovitura ta e fără
leac; [b]Toți câți vor auzì de tine vor
bate în palme; Căci preste cine n'a tre-
cut pururea răutatea ta?

---

g Isa. 13. 7, 8.
h Dan. 5 6.
i Ier. 30. 6.
j Ioel. 2. 6.
k Iov 4. 10, 11.

Capul 3.
a Ezec. 22 2, 3.
b Ier. 47. 3.
c Isa. 47. 9, 12.
d Cap. 2. 13.
e Isa. 47. 2, 3.
f Hab. 2. 16.
g Mal. 2. 9.
h Ebr. 10. 33.
i Apoc. 18. 10.
j Ier. 15. 5.
k Amos. 6. 2.
l Ier. 46. 25 26.
m Ps. 137. 9.
n Plân. 2. 19.
o Ioel 3. 3.
p Ier 25. 17, 27.
q Apoc. 6. 13.
r Ier. 50. 37.
s Ps. 147. 13.
t Cap 2. 1.
u Ioel 1. 4.
v Apoc. 9. 7.
x Esod. 15. 16.
y Ier 50. 18.
z 1 Reg. 22. 17.
a Mic. 1. 9.
b Plân. 2. 15.

HABAKUK.

Păcatul Iudei.

1 Profeţia pe care a văzut-o profetul
Habakuk. 2 Până când, Doamne,
voiu strigà, [a] şi tu nu vei auzì? *De* sil-
nicie tânguì-mă-voiu, şi tu nu mă vei
mântuì? 3 De ce mă faci să văd ne-
fericirea, şi-*mi* arăţi truda? De *ce stau*
înaintea mea pustiirea şi silnicia? De
ce *este* ceartă, şi se ridică gâlceavă?
4 Deaceea legea a slăbit, Şi dreptatea
nu iese biruitoare: Căci [b] cel nelegiuit
împleteceşte pe cel drept: Deaceea drep-
tatea iese strâmbă.

Pedeapsa prin Chaldei.

5 [c] Căutaţi între popoare, şi vedeţi!
Minunaţi-vă, uimiţi-vă! Căci în zilele
voastre voiu săvârşì un lucru, *Pe care*
nu *l*-aţi crede, de s'ar spune. 6 Căci
iată, [d] eu voiu sculà pe Chaldei, un po-
por crud şi iute, Care umblă în latul
pământului, Ca să ià în stăpânire locu-
inţe, *ce* nu *sunt* ale lui. 7 El *este* în-
spăimântător şi groaznic: Dintr'însul
iese dreptul lui şi mărirea lui. 8 Caii
lui sunt mai iuţi decât leoparzii, Şi mai
repezi decât [e] lupii de seară, Şi călăreţii
săi se lăţesc, Şi călăreţii săi vin de de-
parte; [f] Ei sboară ca vulturul, *când* se
repede asupra mâncării. 9 Ei cu toţii
vin la răpire, Feţele lor caută tot înainte,
Şi ca nisipul adună pe prinşi. 10 Pe
regi în seamă nu-i bagă; Mai marii le
sunt de batjocură; Şi râd de orice în-
tărire: Căci grămădesc pământ, şi o
supun. 11 Şi apoi duhul *său* se sume-
ţeşte, El nelegiueşte şi se face vinovat,
[g] *Insuşindu-şi* puterea drept Dumnezeu
al său.

Rugăciunea şi tânguirea profetului.

12 [h] Au nu *eşti* tu, Doamne, din în-
ceput Dumnezeul meu, sfântul meu?
Noi nu vom murì, Tu, Doamne, [i] hotă-
rîtu-l-ai la judecată, Şi tu, stânca *mea*,
hotărîtu-l-ai la mustrare. 13 [j] Ochii
tăi *sunt* prea curaţi, ca să vadă răul, Şi
la răutate tu nu poţi căutà; [k] Cum ai
puteà tu să vezi pe cei necredincioşi, Şi
să taci, când cel nelegiuit înghite *Pe cel*
mai drept decât dânsul? 14 Au doară
vei voì să faci pe oameni ca peştii mării,
Ca târâtorul, *ce* nu *are* nici un domn
preste dânsul? 15 Pe toţi [l] îi scoate
cu undiţa, Ii trage cu mreaja sa, Şi-i
adună în năvodul său; Deaceea se bu-
cură, şi se înveseleşte. 16 Deaceea
[m] jertfeşte mrejei sale, Şi tămâiază nă-
vodului său; Căci prin ele partea sa *este*
îngrăşată, Şi bucatele îi *sunt* grase.
17 Dar oare mreaja se va deşertà? Şi
va sugrumà popoarele fără cruţare?

Mângăere pentru credincios.

2 Pusu-m'am [a] la straja mea, Stam pe
turn, [b] Şi căutam, să văd ce mi se va
zice, Şi ce să răspund eu la *acel* îndemn
al meu. 2 Şi Domnul îmi răspunse şi
zise: [c] Scrie viziunea lămurit pe table,
Aşà că *oricine, chiar* fugind, să o poată
cetì. 3 Căci [d] viziunea *este* pentru un
timp hotărît; Ea se apropie de săvârşire,
şi nu înşeală; Şi chiar de va întârzià,
aşteaptă-o; Căci [e] de sigur va venì, nu
va lipsì. 4 Iată, inima sa se măreşte,
ea nu este dreaptă într'însul; Dar [f] cel
drept prin credinţa sa va trăì.

Prorocire despre peirea îngâmfaţilor.
Păcatele Chaldeilor.

5 Şi dacă hoţul *cel îmbătat* de vin,
Bărbatul cel mândru, ce nu se poate
ţineà liniştit, Ce-şi întinde lăcomia sa
[g] ca infernul, Şi *este* nesăţios ca şi
moartea; Dacă îşi adună toate popoa-
rele la dânsul, Şi strânge toate naţiu-
nile la sine; 6 Au nu vor [h] ridicà toţi
aceştia un proverb asupra lui, Şi *vor*
spune cuvânt batjocoritor asupră-i, Şi
vor zice: Vai celui ce a adunat *ce* nu

HABAKUK. — *Capul 1.* a Plân 3. 8. b Iov 21. 7. c Isa. 29. 14. d Deut. 28. 49, 50. e Ier. 5. 6. f Ier. 4. 13. g Dan. 5. 4. h Ps. 90. 2. i 2 Reg. 19. 25. j Ps. 5. 5. k Ier. 12. 1. l Ier. 16. 16. m Deut. 8. 17. — *Capul 2.* a Isa. 21. 8, 11. b Ps. 85. 8. c Isa. 8. 1. d Dan. 10. 14. e Ebr. 10. 37. f Ioan 3. 36. g Prov. 27. 20. h Mic. 2. 4.

erà a lui. Până când va îngrămădì asu-
pră-și vina? 7 Au nu se vor ridicà
deodată chinuitorii tăi, Și se vor deș-
teptà strâmtorătorii tăi, Ca să le ajungi
de pradă? 8 [i]Fiind că tu ai prădat
popoare multe. Deaceea și pe tine te va
prădà toată rămășița popoarelor. [j]Pen-
tru sângele oamenilor și *pentru* silnicia
ta Asupra țării. *asupra* cetății *acesteia*
și *asupra* tutulor celor ce locuesc în ea.
9 Vai celui, ce [k]a câștigat câștig rău
pentru casa sa. Ca să-și [l]pună sus cui-
bul său, Ca să scape de mâna răului!
10 Prin stârpire de popoare multe ai
croit rușinea casii tale. Și ai păcătuit
asupra sufletului tău! 11 Căci din pă-
rete strigă piatra; Și ciotul din grindă
îi răspunde. 12 Vai celui ce *și*-a zidit
cetatea cu[m] sânge. Și *care* și-a întemeiat
orașul cu nedreptate! 13 Iată. *au* nu
vine dela Domnul. *Dumnezeul* oștirilor,
[n]Că s'au ostenit popoarele pentru foc,
Și națiunile pentru nimic au obosit.
14 Căci plin va fi pământul de [o]cunoaș-
terea măririi Domnului. Precum apele
acoper *fundul* mării. 15 Vai celui ce
a dat de [p]băut amicului său. *Și* i-a tur-
nat băutură spumegândă. și l-a amețit.
Spre [q]a-i vedeà goliciunea! 16 Satu-
ră-te de rușine în loc de mărire! [r]Beà
și tu, și-ți arată goliciunea ta! Va a-
junge și la tine cupa dreptei Domnului.
Și scuiparea ocării asupra măririi tale.
17 Căci silnicia *ta* asupra Libanului te
va acoperì, Și stârpirea fiarelor *lui*, pe
care tu *le* spăimântai, [s]Pentru sângele
oamenilor și pentru apăsarea *ta* Asupra
țării, *asupra cetății acesteia*, și *asupra*
tuturor celor ce locuesc în ea. 18 [t]Ce
folosește chipul cioplit. că l-a cioplit fă-
cătorul lui. Chipul vărsat. [u]*ce* învață
minciuni. Pentru ca cel ce l-a făcut să
se încreadă în chipul său. Și să [v]facă
idoli mulți? 19 Vai celui ce zice către
lemn: „Deșteaptă-te!“ Către piatra cea
mută: „Scoală-te:“ Au doară ele *îl* vor
învățà? Iată el *este* suflat cu aur și ar-
gint. Și într'însul nu *este* nici o suflare
de viață. 20 Dar Domnul *este* în tem-
plul său cel sfânt: Tacă tot pământul
înaintea lui!

Psalmul lui Habakuk de rugăciune și laudă cu încrederea de veselie.

3 Ruga lui Habakuk, profetul, [a]pe Și-
ghionot. 2 Doamne, auzit-am che-
marea ta. *și* m'am temut; Doamne, [b]în-
noește lucrul tău în mijlocul anilor! În
mijlocul anilor fă-*l* cunoscut! În mânia
ta amintește-ți de îndurare! 3 Dum-
nezeu vine depe Teman, [c]Și Sfântul de
pe muntele Paran. Sela: Măreția lui a-
copere cerurile, Și plin este pământul
de lauda sa. 4 Strălucirea *lui* este ca
a soarelui, Raze *ies* din mâna sa: Și *a-*
colo este cortul puterii lui. 5 [d]Ciuma
pășește înaintea feții sale. Și pe urmele
lui umblă [e]moartea. 6 El se oprește
și face pământul să se clatine, El caută
împrejur. și face ca popoarele să se
cutremure; [f]Munții [g]de veci se risipesc.
Și colinele străvechi s'afundă: El *um-*
blă în căile vecinice. 7 Eu văd cortu-
rile Cușanului cuprinse de groază, *Și*
colibele pământului Medianului se sgu-
duie. 8 Au asupra păraielor s'a mâ-
niat Domnul? Aprinsu-s'a mânia ta a-
supra fluviilor, Aprinderea ta asupra
mării, [h]De călărești pe caii tăi. În cară
de biruință? 9 Desvălitu-s'a arcul tău:
Cu șeapte vergi pedepsitoare *făcutu-s'a*
porunca *ta*. Sela: [i]Cu păraiele despici
pământul: 10 [j]Munții te văd, *și* se
sguduie: Vărsarea de apă cură: Adâncul
face să răsune vocea sa, *Și* [k]ridică în
sus mânile sale. 11 [l]Soarele *și* luna
se opresc în locașul lor, Trasu-s'au la
lumina [m] săgeților tale, *Și* la clipirea
lăncilor tale strălucitoare. 12 Cu furie
pășești preste pământ, [n]Cu mânie calci
preste popoare. 13 Ieșit-ai pentru
mântuirea poporului tău, Pentru mân-
tuirea unsului tău; [o]Sfărâmat-ai acope-
rișul din casa nelegiuitului, Și ai des-
velit temelia *sa* până la grumaz. Sela:

i Isa. 33. 1.
j Vers. 17.
k Ier. 22. 13.
l Ier. 49. 16.
m Ier. 22. 14.
n Ier. 51. 58.
o Isa. 11. 9.
p Osea 7. 5.
q Fac. 9. 22.
r Ier. 25. 26, 27.
s Vers. 8.
t Isa. 44. 9, 10.
u Ier. 10. 8, 14.
v Ps. 115. 5.
—

Capul 3
a Ps. 7. titlul.
b Ps. 85. 6.
c Deut. 33. 2.
d Nab. 1. 3.
e Ps. 18. 8.
f Nab. 1. 5.
g Fac. 49. 26.
h Deut. 33. 26. 27.
i Ps 78. 15, 17.
j Esod. 19. 16, 18.
k Ios. 3. 16.
l Ios. 10. 12, 13.
m Ios. 10. 11.
n Ier. 51. 33.
o Ios. 10. 24.

14 Străpuns-ai capul căpeteniei lor cu
însăși săgețile sale, *Când* se repeziră,
ca să mă risipească, Și tresaltară, cași
cum ar voì să înghită pe un sărman în
locul ascunderii *sale*; 15 [p]Mers-ai cu
caii tăi pe mare, *Pe* ape puternice în
turbare. 16 Auzit-am, și [q]cele din lă-
untrul meu s'au cutremurat, Buzele
mele tremurau *la auzul* vocei; Fierul
străbătù în oasele mele, și în locul meu
mă cutremuraiu. Fire-așì în liniște
până în ziua strâmtorării, Până se va
suì cel ce va apăsà pe popor! 17 Căci
smochinul nu *mai* înflorește, Și fruct
nu mai *este* pe viță, Lipsește fructul
maslinului, Și ogorul nu *mai* dă bucate;
Oile lipsesc din târlă; Și nici un bou nu
mai este în grajduri. 18 [r]Dar eu mă
[s]bucur în Domnul, Tresar în Dumne-
zeul mântuirii mele. 19 [t]Tăria mea
este Domnul, Dumnezeul, El face pi-
cioarele mele ca ale cerbului, Și mă face
să merg pe înălțimile mele, Maestrului
de cântare pe neghinot.

ȚEFANIA.

Ziua mâniei.

1 Cuvântul Domnului, care a fost către
Țefania, fiul lui Cuși, fiul lui Gheda-
lia, fiul lui Amaria, fiul lui Hiskia, în
zilele lui Iozia, fiul lui Amon, regele lui
Iuda: 2 Voiu face să piară totul depe
pământul *acesta*, Zice Domnul. 3 [a]Voiu
face să piară oameni și vite, Voiu face
să piară paserile cerului și peștii mării,
Și [b]pietrile de poticnire odată cu cei
nelegiuiți; Da, voiu stârpì depe fața pă-
mântului *acestuia* pe oameni, zice Dom-
nul. 4 Întinde-voiu mâna mea chiar
și asupra lui Iuda, Și asupra tutulor lo-
cuitorilor Ierusalimului; Și [c]voiu stârpì
din locul acesta rămășița lui Baal, Nu-
mele [d]preoților idolatri cași ale preoților
adevărați, 5 Și pe cei [e]ce se închină
oștirii cerului depe acoperișurile *lor*,
[f]Și ce se închină, [g]jurându-se pe Dom-
nul, Și jurându-se pe [h]Malcam; 6 Pe
[i]cei ce s'au abătut dela Domnul, Și
care [j]nu caută pe Domnul, și nu în-
treabă de dânsul, 7 [k] Tăcere înaintea
Domnului, Dumnezeului! [l]Căci aproape
este ziua Domnului; Căci [m]Domnul a
gătit jertfa, A sfințit pe cei chemați ai
săi. 8 Și în ziua jertfei Domnului Voiu
pedepsì pe [n]mai marii și pe fiii regelui,
Și pe toți câți se îmbracă în vestminte
străine; 9 Și voiu pedepsì în acea zi
pe toți câți sar pragul, *Și* care umplù
casa domnului lor cu silnicie și înșelă-
ciune. 10 Și în ziua aceea, zice Dom-
nul, *Va răsunà* o strigare de tânguire
dela [o]poarta peștilor, Și urlete din des-
părțirea Mișne, Și o plângere mare din-
spre coline. 11 [p]Locuitori din Makteș,
căinați-vă! Căci tot poporul Canaanului
va fi stârpit, Stârpì-se-vor toți, câți sunt
încărcați cu argint, 12 Și tot în acel
timp Voiu căutà în Ierusalim cu feli-
narul, Și voiu pedepsì pe oamenii ce
[q]șed în drojdiile lor, *Și* [r]care zic în
inima lor: „Domnul nu face nici bine,
nici nu face rău.“ 13 Deaceea averea
lor va ajunge de pradă, Și casele lor de
pustiire; Vor zidì case, dar [s]nu *le* vor
locuì; Și vor sădì vii, dar [t]vinul lor nu-l
vor beà. 14 [u]Aproape *este* ziua cea
mare a Domnului; Aproape *este* ea, și
foarte se grăbește; O strigare *va ră-
sunà în* ziua Domnului; Cu amar va
strigà atuncia viteazul. 15 [v]Ziua aceea
este zi de furie, Zi de strâmtorare și de
nevoie, Zi de dărăpănare și de pustiire,
Zi de întunerec și de întunecime, Zi de
nour și de negură deasă; 16 Zi de
[x]trâmbiță și de alarmă, Pentru cetățile
cele întărite și pentru turnurile cele

---

p Ps. 77. 19.
q Ps. 119. 120.
r Iov 13. 15.
s Isa. 41. 16.
t Ps. 27. 1.

TEFANIA.

Capul 1.
a Osea 4. 3.
b Mat 13. 41.
c 2 Reg. 23. 4, 5.
d Osea 10. 5.
e 2 Reg. 23. 12.
f 1 Reg. 18 21.
g Osea 4. 15.
h Ios. 23. 7.
i Isa. 1. 4.
j Osea 7. 7.
k Hab. 2. 20.
l Isa. 13. 6.
m Isa. 34. 6.
n Ier. 39. 6.
o 2 Cron. 33. 14.
p Iac. 5. 1.
q Ier. 48. 11.
r Ps. 94. 7.
s Deut. 28. 30, 39.
t Mic. 6. 15.
u Ioel 2. 1, 11.
v Isa. 22. 5.
x Ier. 4. 19.

înalte. 17 Strâmtorà-voiu pe oameni;
Și ca [y] orbii vor umblà; Căci au păcă-
tuit asupra Domnului; Deci [z] sângele
lor se va vărsà ca pulberea, Și corpu-
rile lor ca tina. 18 Nici argintul lor
și nici aurul lor nu-i va puteà mântuì
În ziua furiei Domnului; De flacăra ge-
loziei sale va fi mistuit tot pământul
acesta; Căci tutulor celor ce locuesc
acest pământ le va gătì un sfârșit
grabnic.

Îndemnare spre pocăință. Pedepse asupra popoarelor.

2 [a] Veniți-vă în fire; Da, veniți-vă în
fire, poporule nerușinat! 2 Înainte
de a se naște hotărîrea, — [b] Ca pleava
trece timpul; — Înainte de a venì preste
voi [c] aprinderea mâniei Domnului, În-
nainte de a venì preste voi ziua mâniei
Domnului. 3 [d] Căutați pe Domnul, [e] toți
săracii pământului, Voi câți împliniți
legea sa! Căutați dreptatea, căutați umi-
lința! [f] Poate, veți rămâneà ascunși în
ziua mâniei Domnului. 4 Căci [g] Gaza
va fi părăsită, Și Așkelonul pustiu, Aș-
dodul isgoni-l-vor [h] în amează-zi, Și E-
kronul va fi desrădăcinat, 5 Vai *vouă*
cei ce locuiți [i] malul mării. Tu popor al
Cretilor! Cuvântul Domnului preste voi,
Tu [j] Canaanule, pământule al Filisteni-
lor! Pierde-te-voiu până ce nici un lo-
cuitor nu va *mai* fi. 6 Și malul mării
va ajunge loc de pășune, Cisterne pen-
tru păstori, Și [k] târle de oi. 7 Și locul
acesta va fi al [l] rămășiții casei lui Iuda,
Care-l vor paște, *Și* seara se vor odihnì
în casele Așkelonului! Căci Domnul,
Dumnezeul lor, își va [m] amintì de dânșii,
Și va [n] întoarce pe prinșii lor. 8 [o] Au-
zit-am ocara Moabului, Și [p] batjocurile
fiilor lui Ammon, Cu care au defaimat
pe poporul meu, Și [q] s'au întins preste
hotarele lor. 9 Deaceea viu sunt, zice
Domnul, Dumnezeul oștirilor și al lui
Israel! [r] Moabul va ajunge ca Sodoma,
Și [s] fiii lui Ammon ca Gomorra, [t] Loc
acoperit cu urzici, groapă de sare, Și
pustiu în veci; [u] Rămășița poporului
meu îi va prădà, Și cei rămași ai popo-
rului meu îi vor stăpânì. 10 Aceasta
li se va face pentru [v] sumețirea lor, Pen-
tru că defaimau și *se* măriau Asupra
poporului Domnului, *Dumnezeului* oș-
tirilor. 11 Înfricoșat *va fi* Domnul
asupră-le: Căci pe toți zeii pământului
acestuia îi va face să piară; Dar [x] lui i-se
va închinà Fiecare din locul său: Toate
[y] țărmurile popoarelor. 12 [z] Și voi Etio-
penilor. *Veți* cădeà de [a] sabia mea.
13 Și el va tinde mâna sa către mează-
noapte, Și va [b] pierde pe Asirieni, Și va
preface Niniva într'o pustietate, Seacă
ca un deșert. 14 Și. se [c] vor odihnì în
mijlocul ei turme De [d] animale de tot
felul; Chiar și pelicanul și ariciul vor
locuì pe capetele *stâlpilor* săi: În feres-
tre va răsunà urletul lor, Pe praguri
vor fi ruini; Căci tablele de cedru vor
fi desgolite, 15 Au aceasta *este* ceta-
tea cea voioasă, care se ţineà sigură,
Care-și ziceà în inima ei: „Eu *sunt*, și
afară de mine nici una!" Cum s'a pre-
făcut în pustiu, În culcuș fiarelor! Ori-
cine trece pe lângă ea, fluerà, *Și* scu-
tură mânile.

Mustrarea păcatelor Iudeilor.

3 Vai cetății acesteia îndărătnice și
pătate, Celei apăsătoare! 2 [a] N'a
ascultat vocea, [b] N'a primit învățătura,
Nu s'a încrezut în Domnul; De Dum-
nezeul ei nu s'a apropiat. 3 [c] Mai marii
ei în mijlocul ei *sunt* lei ce mugesc, Ju-
decătorii ei *sunt* [d] lupi de seară, Care nu
lasă nici un ciolan pe dimineață; 4 [e] Su-
meți *și* necredincioși *sunt* profeții ei,
Profeții ei pângăresc templul, [f] Silni-
cesc legea. 5 *Dar* [g] Domnul cel drept
[h] *este* în mijlocul ei, Nu va face nici o
nedreptate: Pe toată dimineața scoate
la lumină dreptatea sa: Ea nici odată
nu lipsește; Dar [i] cel nedrept nu știe de
rușine. 6 Stârpit-am națiuni, Sfărâ-

[y] Deut. 28. 29.
[z] Ps. 79. 3.
—
Capul 2.
[a] Ioel. 2. 16.
[b] Iov. 21. 18.
[c] 2 Reg. 33. 26.
[d] Ps. 105. 4.
[e] Ps. 76. 9.
[f] Ioel. 2. 14.
[g] Ier. 47. 4, 5.
[h] Ier. 6. 4.
[i] Ezec. 25. 16
[j] Ios. 13. 3.
[k] Isa. 17. 2.
[l] Isa. 11. 11.
[m] Exod. 4. 31.
[n] Ps. 126. 1.
[o] Ier. 48. 27.
[p] Ezec. 25. 3, 6.
[q] Ier. 49. 1.
[r] Isa. 15.
[s] Amos 1. 13.
[t] Fac. 19. 25.
[u] Vers. 7.
[v] Isa. 16. 6.
[x] Mal. 1. 11.
[y] Fac. 10. 5.
[z] Isa. 18. 1.
[a] Ps. 17. 13.
[b] Isa. 10. 12.
[c] Vers. 6.
[d] Isa. 13. 21, 22.
—
Capul 3.
[a] Ier) 22. 21.
[b] Ier. 5. 3.
[c] Ezec. 22. 27.
[d] Hab. 1. 8.
[e] Ier 23. 11, 32.
[f] Ezec. 22. 26.
[g] Deut. 32. 4.
[h] Vers. 15, 17.
[i] Ier. 3. 3.

matu-s'au turnurile lor: Pustiit-am uli-
țele lor, de nu *este* nici un trecător *prin*
ele; Nimicitu-s'au cetățile lor, de nu a
rămas nici un om, Nici un locuitor.
7 [j]Zis-am: Teme-te deci de mine. Pri-
mește învățătura, Ca să nu fie stârpită
locuința ei, *Ca* nimic *să nu se întâmple*
Din cele ce am hotărât asupră-i; Dar
s'au sculat de dimineață, [k]ca să facă
toate relele. 8 Deaceea [l]așteptați-mă,
zice Domnul, Până în ziua, în care mă
voiu sculà la pradă; Căci hotărîrea mea
este de a [m]adunà popoarele, De a strânge
regatele, Ca să vărs asupră-le furia mea,
Toată aprinderea mâniei mele; Căci de
focul geloziei mele tot pământul *acesta*
[n]va fi mistuit.

Făgăduință mângăetoare pentru timpul mesianic.

9 Și atuncia voiu preface *buzele* po-
poarelor în [o]buze curate, Ca ele toate
să cheme numele Domnului, *Și* să-i
servească într'un gând. 10 [p]De ceea
parte a fluviilor Etiopiei Îmi vor aduce
pe închinătorii mei, Pe fiica împrăștia-
ților mei, *Ca* dar. 11 În ziua aceea
nu te vei *mai* rușinà De toate faptele
tale, Cu care ai nelegiuit împotriva mea;
Căci atuncia depărtà-voiu din mijlocul
tău pe [q]mândrii tăi batjocuritori; Și nu
te vei mai sumeți pe sfântul meu munte.
12 Și voiu lăsà în mijlocul tău un [r]po-
por sărac și lipsit, Care se va încrede
în numele Domnului. 13 [s]Rămășița
lui Israel [t]nu va mai face nedreptăți,
[u]Și nici va *mai* spune minciuni, Și în
gura lor nu se va *mai* aflà limbă înșe-
lătoare; Căci [v]ei vor paște, și se vor
culcà; și nu *va fi* cine să-i înspăimânte.
14 [x]Cântă fiică a Sionului! Strigă de
bucurie, Israele! Bucură-te, și tresaltă
din toată inima. Fiică a Ierusalimului!
15 Depărtat-a Domnul judecățile tale,
Dat-a afară pe inamicul tău; [y]Regele
lui Israel. Doamne, [z]*este* în mijlocul tău,
Nu vei mai vedeà nici un rău! 16 În
ziua aceea [a]zice-se-va Ierusalimului:
„Nu te teme;“ *Și* Sionului: [b]„Să nu-ți
slăbească mânile!“ 17 Domnul, Dum-
nezeul tău [c]cel din mijlocul tău *este* vi-
teaz, *Și te* va apărà; [d]Bucurà-se-va cu
bucurie preste tine, Tăceà-va în iubirea
sa, *Și* se va veselì cu bucurie preste
tine. 18 Strânge-voiu dintr'ai tăi pe
cei [e]ce jelesc, Departe *fiind* de locul
întrunirii, *Luà-voiu* povara ce *este* a-
supră-ți. ocara. 19 Iată, pierde-voiu
în timpul acela pe toți, care te apasă.
Și voiu mântuì pe [f]cea oloagă, Voiu a-
dunà pe cea respinsă, Și-i voiu face de
laudă și de mărire În toate țările, unde
au fost de rușine. 20 Și tot în acel
timp [g]vă voiu aduce, În timpul când vă
voiu strânge; Căci vă voiu face de re-
nume și de laudă Între toate popoarele
pământului, Când voiu aduce pe prinșii
voștri înapoi înaintea ochilor voștri,
Zice Domnul.

HAGGAI.

Mustrarea poporului pentru lenevirea sa în zidirea templului, cu îndemnări la hărnicie.

1 În [a]anul al doilea al regelui Dariu, în
luna a șeasea, la întâia zi a lunei, a
fost cuvântul Domnului prin Haggai,
profetul, către [b]Zerubabel, fiul lui Șeal-
tiel, guvernătorul lui Iuda, și către [c]Io-
sua, fiul lui [d]Iosadac, arhiereul, zicând:
2 Așà vorbește Domnul, *Dumnezeul*
oștirilor, zicând: Poporul acesta zice:
Timpul *încă* nu a sosit, Timpul pentru
rezidirea casei Domnului. 3 Atuncia
a fost cuvântul Domnului [e]prin Haggai,
profetul, zicând: 4 *Dar* [f]pentru voi
este timp, să locuiți în case îmbrăcate
cu săpături, Când casa aceasta *este* pus-

---

j Ier. 8. 6.
k Fac. 6. 12.
l Ps. 27. 14.
m Ioel 3. 2.
n Cap. 1. 18.
o Isa. 19. 18.
p Ps. 68. 31.
q Ier. 7. 4.
r Iac. 2. 5.
s Mic. 4. 7.
t Isa. 60. 21.
u Isa, 63. 8.
v Ezec. 34. 28.
x Isa. 12. 6.
y Ioan 1. 49.
z Ezec. 48. 35.
a Isa. 35. 3, 4.
b Ebr. 12. 12.
c Vers. 15.
d Deut. 30. 9.
e Plân 2. 6.
f Ezec. 34. 16.
g Amos 9. 14.

HAGGAI. Capul 1
a Ezra 4. 24.
b 1Cron. 3. 17, 19.
c Ezra 3. 2.
d 1 Cron. 6. 15.
e Ezra 5. 1.
f 2 Sam. 7. 2.

tie? 5 Și acum așà zice Domnul, *Dum-*
nezeul oștirilor: [g] Luați aminte la ur-
mările voastre! 6 Ați [h] sămănat multe.
dar ați adunat puține; Mâncați, dar nu
până la sațiu; Beți, dar nu până la be-
ție, Vă îmbrăcați, dar nu până la în-
călzire; Și [i] cine câștigă simbrie, o câș-
tigă pentru o pungă spartă. 7 Așà zice
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor: Luați a-
minte la urmările voastre! 8 Suiți-vă
pe munte, și aduceți lemne. Și zidiți
casa *mea*; Și aceasta o voiu bine primì.
Și mă voiu mărì, zice Domnul. 9 [j] Cău-
tat-ați la multe, și iată în puține *s'au*
prefăcut; Adus-ați acasă, *dar* [k] eu le
suflam. Pentru ce? zice Domnul, *Dum-*
nezeul oștirilor, Pentru că casa mea *este*
pustiită, Și fiecare din voi aleargă *nu-*
mai pentru casa sa. 10 Deaceea [l] cerul
vă oprește roua, și pământul oprește veni-
tul său; 11 [m] Am chemat seceta preste
pământ și preste munți, Preste grâu,
preste must, Și [n] preste oleiu, și preste *tot*
ce duce pământul, Preste oameni și pre-
ste vite, Și preste tot lucrul cu mânile.
12 [o] Atuncia Zerubabel, fiul lui Șeal-
tiel și Iosua, fiul lui Iosadac, arhiereul,
și toată rămășița poporului ascultau de
vocea Domnului, Dumnezeului lor, și de
cuvintele lui Haggai, profetul, după cum
l-a trimis Domnul, Dumnezeul lor: și
poporul se temeà de Domnul.
13 Atuncia Haggai, solul Domnului,
vorbià în solia Domnului către popor,
zicând: [p] Eu *sunt* cu voi, zice Domnul.
14 Și [q] Domnul deșteptà duhul lui
Zerubabel, fiul lui Șealtiel, guvernato-
rul lui Iuda; și duhul lui Iosua, fiul lui
Iosadac, arhiereul; și duhul celuilalt
popor, ca să meargă și să lucreze la
casa Domnului, Dumnezeului lor. 15 În
ziua a douăzeci și patra a lunei a șeasea,
în al doilea an al regelui Dariu.

Prorocire despre mărirea viitoare a templului și despre timpul mesianic.

2 În ziua a douăzeci și una a lunei a
șeaptea, a fost cuvântul Domnului
prin Haggai, profetul, zicând: 2 Vor-
bește acum lui Zerubabel, fiul lui Șeal-
tiel, guvernatorul lui Iuda; și lui Iosua,
fiul lui Iosadac, arhiereul: și celuilalt
popor; și zi: 3 [a] Cine a *mai* rămas în-
tre voi *Din cei* ce au văzut casa aceasta
în mărirea sa cea dintâiu? Și cum o ve-
deți acum? [b] Au nu *este* aceasta ca o
nimică în ochii voștri? 4 Dar [c] fii tare,
Zerubabele! zice Domnul. Și fii tare
Iozua, fiule a lui Iosadac, arhiereul;
Și fii tare întregule popor al țării, Zice
Domnul: și lucrați! Căci eu *sunt* cu voi,
zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor,
5 [d] *După* cuvântul *legământului* ce am
încheiat cu voi, Când ați ieșit din Egipt;
Și [e] duhul meu *tot* stă în mijlocul vostru;
Nu vă temeți. 6 Căci așà zice Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor: [f] Încă odată,
și în puțin timp, [g] Voiu clătì cerul și pă-
mântul, Marea și uscatul; 7 Și voiu
clătì pe toate popoarele, [h] Și cele alese
ale tutulor popoarelor se vor duce: Și
voiu umpleà casa aceasta cu mărire,
Zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor; 8 Al
meu *este* argintul și al meu aurul, Zice
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor. 9 [i] Mai
mare va fi mărirea casei acesteia din
urmă decât a acelei dintâiu, Zice Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor: Și pune-voiu
[j] pacea în acest loc, Zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor.
10 În *ziua* a douăzeci și patra a *lu-*
nei a noua; în anul al doilea al lui Dariu,
a fost cuvântul Domnului prin Haggai,
profetul, zicând: 11 Așà zice Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor: [k] Întreabă a-
cum pe preoții *de* lege, zicând: 12 De
poartă cineva în poala vestmântului său
carne sfințită, și se va atinge cu poala
sa de pâne sau legume, sau vin, sau
oleiu, sau orice fel de bucate: *atuncia*
sfinți-se-va? 13 Și preoții răspunseră
și ziseră: Nu. Și Haggai zise: Dacă *un*
om [l] necurat pentru un mort se va atinge
de vre-una din acestea, fi-va necurat?
Și preoții răspunseră, și ziseră: Va fi

g Plân. 3. 40. h Mic. 6. 14, 15. i Zech. 8. 10. j Cap. 2. 16. k Cap. 2. 17. l Lev. 26. 19. m 1 Reg. 17. 1. n Cap. 2. 17. o Ezra. 5. 2. p Mat. 28. 20. q 2 Cron. 36. 22.

Capul 2. a Ezra 3. 12. b Zech. 4. 10. c Zech. 8. 9. d Esod. 29. 45, 46. e Neem. 9. 20. f Vers. 21. g Ioel 3. 16. h Fac. 49. 10. i Ioan 1. 14. j Ps. 85. 8, 9. k Lev. 10. 10. 11. l Num. 19. 11.

necurat. 14 Și Haggai răspunse și zise:
[m] Așà *este* acest popor. și așà națiunea
aceasta. înaintea mea. zice Domnul:
Și așà *este* tot lucrul mânilor lor: Ceea
ce ei aduc *drept dar este* necurat! 15 Și
acum [n] luați aminte. Din ziua aceasta și
mai nainte: Înainte de a se pune piatră
pe piatră la templul Domnului; 16 În-
nainte de a se face aceasta. [o] Venind la
o grămadă de grâu de douăzeci *de core.*
Numai zece s'au găsit: Venind la un
teasc. ca să scoată cincizeci de *baturi*
din cadă. *Numai* douăzeci s'au găsit.
17 [p] Lovitu-v'am cu arsură de grâu. și
cu pălitură. si cu grindină. [q] În tot lu-
crul mânilor voastre: [r] Și cu toate aces-
tea nu *v'ați îndreptat* către mine. Zice
Domnul. 18 Luați aminte. din ziua
aceasta și mai departe: Dela douăzeci
și patru *a lunei* a noua. Din [s] ziua *a-
ceasta.* când s'au pus temeliile templu-
lui Domnului. Luați aminte! 19 [t] Au
mai fost-a sămânță în arie? Da. fruc-
tele nu le-a dat nici via. nici smochi-
nul. Nici rodia. nici maslinul; *Dar*
din ziua aceasta voiu dà binecuvân-
tarea *mea.*
20 Și a fost cuvântul Domnului a
doua oară către Haggai. în *ziua* a două-
zeci și patra a lunei. zicând: 21 Vor-
bește lui Zerubabel. [u] guvernatorul lui
Iuda. zicând: [v] Clătì-voiu cerul și pă-
mântul. 22 Și [x] voiu răsturnà tronu-
rile regatelor. Voiu sfărâmà puterea îm-
părățiilor popoarelor: Voiu răsturnà
carăle și călăreții lor. Și se vor prăbușì
caii și călăreții lor. Fiecare de sabia
fratelui său. 23 În ziua aceea. zice
Domnul. *Dumnezeul* oștirilor. Te voiu
luà. Zerubabele. servul meu. fiul lui
Șealtiel. Zice Domnul. Și te voiu face
ca un inel de sigilare: Căci eu pe tine
te-am ales. Zice Domnul, *Dumnezeul*
oștirilor.

ZAHARIA.

Chemare la căință drept introducere.

1 În luna a opta. [a] în anul al doilea al
lui Dariu. a fost cuvântul Domnului
[b] către profetul Zaharia. fiul lui Bere-
chia. fiul lui Iddo. zicând: 2 Mânia-
tu-s'a Domnul pe părinții voștri cu mâ-
nie mare: 3 Deaceea vei zice către ei:
Așà zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor:
[c] Întoarceți-vă la mine. zice Domnul.
Dumnezeul oștirilor. Și mă voiu întoarce
și eu la voi. zice Domnul. *Dumnezeul*
oștirilor. 4 Nu fiți ca părinții voștri.
[d] Pe cari i-au strigat profeții de mai
nainte. zicând: Așà zice Domnul. *Dum-
nezeul* oștirilor: [e] Întoarceți-vă. dela
căile voastre cele rele. Și *dela* faptele
voastre cele viclene: Dar n'au auzit.
Nici n'au ascultat de mine. zice Dom-
nul. 5 Părinții voștri unde sunt? Și
profeții. au în veci trăesc ei? 6 Dar
oare [f] cuvintele mele și hotăririle mele.
Pe care le-am rânduit servilor mei. pro-
feților. N'au apucat oare pe părinții
voștri? Și atuncia s'au întors și au zis:
[g] După cum Domnul. *Dumnezeul* oști-
rilor. a gândit să ne facă. După căile
noastre și după faptele noastre. Așà
ne-a și făcut.

Întâia viziune a lui Zaharia. îngerul stând în dumbrava de mirți. și cei patru cai.

7 În ziua a douăzeci și patra, a lunei
a unsprezecea. care *este* luna Sebat. în
anul al doilea al lui Dariu. a fost cu-
vântul Domnului către profetul Zaharia.
fiul lui Berechia. fiul lui Iddo. zicând:
8 Văzut-am noaptea, și iată. [h] un băr-
bat călăria pe un cal roșu. și stătù în-
tre mirții. ce *erau* într'un loc adânc;

[m] Tit. 1. 15. [n] Cap. 1. 5. [o] Cap. 1. 6. 9. [p] Deut. 28. 22. [q] Cap. 1. 11. [r] Ier. 5. 3 [s] Zech. 8. 9. [t] Zech. 8. 12. [u] Cap. 1. 14. [v] Ebr. 12. 26. [x] Dan. 2. 44.

ZAHARIA. *Capul 1.* [a] Ezra 4. 24. [b] Ezra. 5. 1. [c] Ier. 25. 5. Iac. 4. 8. [d] 2 Cron. 36.15, 16. [e] Osea 14. 1. [f] Isa. 55, 1. [g] Plân. 1. 18 [h] Ios. 5. 13

și în dosul lui *erau* [i]cai roșii, murgi și
albi. 9 Și am zis: Ce *sunt* aceștia,
Doamne? Și îngerul care vorbià cu mine,
îmi zise: Îți voiu arătà ce *sunt* aceștia.
10 Și bărbatul, care stăteà între mirți
luă cuvântul și zise: [j]Aceștia *sunt a-
ceia*, pe cari i-a trimis Domnul, ca să
cutreere pământul. 11 [k]Și ei au răs-
puns îngerului Domnului, care stà în-
tre mirți, și au zis: Cutreerat-am pă-
mântul, și iată, tot pământul este în
pace și liniște.

12 Atuncia răspunse îngerul Dom-
nului, și zise: [l]Doamne, *Dumnezeul*
oștirilor, până când nu te vei îndurà de
Ierusalim și de cetățile lui Iuda, pe care
te-ai măniat acum [m]șeaptezeci de ani?
13 Și Domnul răspunse îngerului, care
vorbià cu mine, *cu* [n]cuvinte bune *și*
cuvinte mângăitoare. 14 Atuncia zise
îngerul, care vorbià cu mine, către mine:
Cheamă, și zi: Așà zice Domnul, *Dum-
nezeul* oștirilor: [o]Râvnesc cu râvnă
mare pentru Ierusalim Și pentru Sion:
15 Și mâniatu-m'am cu mânie mare pe
aceste popoare liniștite: Căci [p]eu m'am
mâniat puțin, Dar ei au ajutat răul.
16 Deaceea așà zice Domnul: [q]Mă voiu
întoarce cu îndurare către Ierusalim:
Casa mea se va rezidì într'însul, zice
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor; Și [r]funia
de măsoriște se va întinde preste Ieru-
salim. 17 Și iarăși strigă și zi: Așà
zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor: Ce-
tățile mele iarăși se vor revărsà întru
bunătăți: [s]Și Domnul iarăși va mân-
găià Sionul, Și [t]iarăși va alege Ierusa-
limul.

Viziunea a doua: cele patru coarne și cei patru făurari. Prezicere despre scăparea Iudeilor.

18 Atuncia ridicat-am ochii mei, și
am văzut, și iată patru coarne. 19 Și
am zis către îngerul, care vorbià cu
mine: Ce *sunt* acestea? Și mi-a răs-
puns; [u]Acestea *sunt* coarnele, care au
risipit pe Iuda, pe Israel și pe Ierusalim.
20 Și mi-a arătat Domnul patru fău-
rari? 21 Și eu am zis: Ce vin aceștia
să facă? și el a răspuns, zicând: Acelea
sunt coarnele, care au risipit pe Iuda,
încât nimenea nu a putut ridicà capul
său: și aceștia au venit să înspăimânte
pe acelea, *și* să deà jos coarnele *acelor*
popoare, care au [v]ridicat cornul împo-
triva pământului lui Iuda, ca să-l risi-
pească.

Viziunea a treia: Îngerul cu funia de măsoriște.

2 Iarăși am ridicat ochii mei, și am
văzut, și iată [a]un bărbat, și în mâna
lui aveà o funie de măsoriște. 2 Atun-
cia am zis: Unde mergi? Și el a zis
către mine: [b]Să măsor Ierusalimul, ca
să văd, câtă *este* lățimea sa și câtă *este*
lungimea sa.

3 Și iată îngerul, care vorbià cu mine,
ieșì, și un alt înger îi ieșì înainte, și-i
zise: 4 Aleargă, *și* vorbește tânărului
aceluia, zicând: [c]„Locuì-se-va Ieru-
salimul fără ziduri, Pentru mulțimea
oamenilor și a vitelor dintr'însul. 5 Și
eu, zice Domnul, Voiu fi [d]zid de foc în
jurul său, [e]Și de mărire în mijlocul lui.“

Timp vesel al rentoarcerii din Babilon.

6 O, o! fugiți [f]din pământul dela
mează-noapte, zice Domnul; Căci eu
v'am [g]risipit, În cele patru vânturi ale
cerului, Zice Domnul. 7 O, Sionule,
[h]mântuie-te, Tu cel ce locuești *cu* fiica
Babilonului! 8 Căci așà zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor: După mărire m'a
trimis la popoarele, cari v'au prădat;
Căci cine [i]se atinge de voi, de lumina
ochilor săi se atinge. 9 Căci, iată, voiu
[j]scuturà mâna mea preste dânșii. Și
vor ajunge de pradă servilor lor: Și
[k]voi veți cunoaște, că Domnul, *Dum-
nezeul* oștirilor, m'a trimis.

Chemarea națiunilor.

10 [l]Cântă, și bucură-te, fiică a Sio-
nului, Căci, iată, vin, Și [m]voiu locuì în
mijlocul tău, zice Domnul. 11 [n]În
timpul acela [o]multe popoare se vor lipì

i Cap. 6. 2—7. j Ebr. 1. 14. k Ps. 103, 20,21. l Ps. 102. 13. m Ier. 25. 11,12. n Ier. 29. 10. o Ioel 2. 18. p Isa. 47. 6. q Isa. 12. 1. r Cap. 2. 1, 2. s Isa. 51. 3. t Isa. 14. 1. u Ezra. 4. 1,4,7. v Ps. 75. 4, 5.
—
Capul 2. a Ezec. 40. 3. b Apoc. 11. 1. c Ier. 31. 27. d Isa. 26. 1. e Isa. 60. 19. f Isa. 48. 20. g Deut. 28. 64. h Apoc. 18. 4. i 2 Thes. 1. 6. j Isa. 11. 15. k Cap. 4. 9. l Isa. 12. 6. m Ioan 1. 14. n Isa. 2. 2. 3. o Cap. 3. 10.

de Domnul, Și-mi vor fi [p]popor; Și eu
voiu locuì în mijlocul tău; Și [q]tu vei
cunoaște, că Domnul, *Dumnezeul* oști-
rilor, m'a trimis la tine. 12 Și va luà
Domnul în stăpânire pe Iuda *ca* moște-
nirea sa, În pământul cel sfânt, Și-și va
alege iarăși Ierusalimul. 13 Toată
carnea tacă înaintea Domnului. Căci el
s'a *și* sculat din locașul său cel sfânt.

Viziunea a patra: Arhiereul Iozua stând înaintea îngerului, și Satana la dreapta sa.

3 Și el mi-a arătat pe [a]Iozua, arhie-
reul, care stà înaintea îngerului
Domnului, și [b]Satana stà la dreapta sa,
ca să-l pârască. 2 Și zise Domnul
către Satana: [c]„Certe-te Domnul, Sa-
tano! Da, certe-te Domnul, care [d]și-a
ales Ierusalimul; [e]Au el nu *este* un tă-
ciune scăpat din foc?“

3 Și Iozua erà îmbrăcat cu [f]vestminte
scârnave, și stà înaintea îngerului. 4 Și
acesta luă cuvântul, și vorbì către cei
ce stăteau înaintea sa, zicând: Depăr-
tați depe dânsul *aceste* vestminte scâr-
nave! și zise către *Iozua*: Iată, fac să
se ducă depe tine nedreptatea ta, [g]și te
îmbrac cu vestminte sărbătorești. 5 Și
a adaus: Puneți [h]mitră curată pe capul
său; și-i puseră mitră curată pe cap,
și-l îmbrăcară în vestminte: și îngerul
Domnului erà de față.

Făgăduința despre Zemac (vlăstar, Messia).

6 Și îngerul Domnului mărturisì pe
Iozua, zicând: 7 Așà zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor: De vei umblà pe
căile mele, Și de vei [i]păzì cele de păzit
ale mele: Atuncia tu vei [j]judecà casa
mea, Și vei păzì curțile mele; Și-ți voiu
dà conducător dintr'aceștia ce [k]stau
aicea. 8 Deci ascultă, Iozua, arhiereul,
Tu și soții tăi cari șed înaintea ta! Căci
ei *sunt* [l]oameni de semne: Căci iată,
aduc pe [m]servul meu, [n]Odrasla! 9 Căci,
iată, piatra, pe care am pus-o înaintea
lui Iozua, [o]Pe *această* singură piatră
sunt îndreptați [p]șeapte ochi: Iată, eu
singur am săpat săpătura ei, Zice Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor; Și [q]într'o sin-
gură zi voiu depărtà fărădelegea acestei
țări. 10 În ziua aceea, zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor, Veți chemà fiecare
pe amicul său, Supt butucul de vie și
supt smochin.

Viziunea a cincea: policandrul cel de aur și proviziunea sa cu oleiu; asigurare de izbutire dată lui Zerubabel.

4 Și s'a întors [a]îngerul, care vorbià cu
mine, și m'a deșteptat, [b]ca pe omul
ce se deșteaptă din somnul său. 2 Și
a zis către mine: Ce vezi tu? Și am zis:
Eu văd, și iată, [c]un policandru cu totul
de aur, și d'asupra lui o cupă *de oleiu,*
și pe ea [d]șeapte candele, și șeapte țevi
la cele șeapte candele, ce *sunt* la vârful
policandrului; 3 [e]Și doi maslini lângă
el, unul la dreapta cupei, și altul la
stânga ei.

4 Și am luat cuvântul, și am întrebat
îngerul care vorbià cu mine, zicând:
Domnul meu ce *sunt* acestea? 5 Și în-
gerul, care vorbià cu mine, răspunse,
și-mi zise: Nu știi tu, ce *sunt* acestea?
6 Și am zis, Nu, Domnul meu! Atun-
cia a răspuns, și mi-a vorbit, zicând:
Acesta *este* cuvântul Domnului către
Zerubabel, zicând: [f]„Nu prin putere
și nu prin tărie, Ci prin duhul meu,
zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor, *se*
va face aceasta: 7 „Cine *ești* tu,
[g]munte mare? Înaintea lui Zerubabel
într'un șes *te vei preface:* Căci el va
scoate până și [h]piatra cea mai înaltă,
[i]*Cu toate* strigările: Îndurare, îndu-
rare pentru ea.“

8 Și a fost cuvântul Domnului către
mine, zicând: 9 Mânile lui Zerubabel
[j]au întemeiat casa aceasta, și mânile
lui [k]o vor sfârșì; și [l]tu vei cunoaște,
că [m]Domnul, *Dumnezeul* oștirilor, m'a
trimis la voi. 10 Căci cine va dispre-
țuì ziua *acestor* [n]mici *începuturi?* bu-
curà-se-vor, când vor vedeà cumpăna

p Esod. 12. 49. q Ezec. 33. 33. — *Capul 3.* a Hag. 1. 1. b Ps. 109. 6. c Iuda 9. d Cap 1. 17. e Amos 4. 11. f Isa. 64. 6. g Isa. 61. 10. h Esod. 29. 6. i Lev. 8. 35. j Deut. 17. 9. k Cap. 4. 14. l Ps. 71. 7. m Isa. 42. 1. n Luc. 1. 78. o Ps. 118. 22.

p Cap. 4. 10. q Ier. 31. 34. — *Capul 4.* a Cap. 2. 3. b Dan. 8. 18. c Esod. 25. 31. d Esod. 25. 37. e Apoc. 11. 4. f Osea 1. 7. g Ier. 51. 25. h Ps. 118. 22. i Ezra 3. 11,13. j Ezra 3. 10. k Ezra 6. 15. l Cap. 2. 9. 11. m Isa. 48. 16. n Hag. 2. 3. o 2 Cron. 16. 9.

în mâna lui Zerubabel, [o]acești șeapte
ochi ai Domnului, care cutreeră tot
pământul.
11 Și am răspuns, și am zis către
dânsul: Ce *sunt* cei [p]doi maslini din
dreapta și din stânga policandrului?
12 Și iarăși am întrebat a doua oară,
și am zis către dânsul: Ce *sunt* cele
două ramuri de maslini, care *stau* lângă
cele două țevi de aur, prin care curge
oleiul din el? 13 Și el mi-a răspuns,
zicând: Nu știi tu, ce *sunt* acestea? și
am zis: Nu, Domnul meu. 14 Atuncia
a zis: [q]Acestea *sunt* cei doi unși, [r]cari
stau înaintea [s]Domnului a tot pământul.

Viziunea a șeasea și a șeaptea: tuiul ce sboară.

5 Și iarăși am ridicat ochii mei, și am
văzut; și iată, un [a]tuiu ce sbură.
2 Și a zis către mine: Ce vezi tu? Și
am răspuns: Văd sburând un tuiu;
douăzeci de coți lungimea lui, și zece
coți lățimea lui.
3 Și a zis către mine: Acesta *este*
[b]blestemul, care este preste toată țara;
Căci tot cel ce fură pedepsì-se-va, cum
stă scris pe fața aceasta; și tot cel ce
jură mincinos, pedepsì-se-va, cum *stă*
scris pe fața aceea. 4 Îl voiu scoate,
zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor, și va
venì în casa furului, și în casa [c]celui ce
jură mincinos în numele meu; și va ră-
mâneà în casa sa, și [d]o va mistuì cu
lemnele ei și cu pietrile ei.

Femeia din efă.

5 Și îngerul, care vorbià cu mine,
ieșì, și-mi zise: Ridică-ți acum ochii,
și vezi ce *este* aceasta ce iese? 6 Și am
zis: Ce *este* aceasta? Și el a zis: Ce iese,
este o efă. Și a zis: Aceasta *este* asemă-
narea celor din toată țara. 7 Și iată,
un talant de plumb se ridică, și o fe-
meie ședeà în efă. 8 Și el zise: A-
ceasta *este* nedreptatea: și o aruncă în
efă; și aruncă bucata cea de plumb
preste gura *efei*.
9 Atuncia am ridicat ochii mei, și
am văzut: și iată, ieșiau două femei; și
vânt *erà* supt aripele lor; și acestea a-
veau aripi ca aripele cocostârcului; și
au ridicat efa între pământ și cer. 10 Și
am zis către îngerul, care vorbià cu
mine: Unde duc aceștia efa? 11 Și el
zise către mine: Ca [e]să-i zidească casă
[f]în pământul Șinarului, ca acolo să fie
așezată și pusă pe temeliile sale.

Viziunea a opta: cele patru cară.

6 Și iarăși am ridicat ochii mei, și am
văzut, și iată, patru cară ieșiau din-
tre doi munți, și munții *erau* munți de
aramă. 2 La carul întâiu *erau* [a]cai
roșii, la al doilea car [b]cai negrii; 3 La
al treilea car [c]cai albi, și la al patrulea
car cai pagi și țapeni. 4 Atuncia luând
cuvântul, [d]am zis către îngerul, care
vorbià cu mine: Ce *sunt* aceștia, Dom-
nul meu?
5 Și îngerul răspunse și zise către
mine: [e]Aceștia *sunt* cele patru vânturi
ale cerului, care ies, după ce [f]au stă-
tut înaintea Domnului a tot pământul.
6 La care *sunt* caii cei negri, *aceia*
merg spre [g]pământul dela mează-noapte,
și cei albi ies după ei; iar cei pagi
merg spre pământul dela mează-zi.
7 După aceea ieșiră *și* cei suri, și cău-
tară să meargă și [h]să cutreere pământul;
și el zise: Mergeți, cutreerați pământul;
deci ei au cutreerat pământul.
8 Și a strigat la mine, și a vorbit
către mine, zicând: Iată, cei ce merg
spre pământul dela mează-noapte, au
făcut să se potolească [i]mânia mea, în
pământul dela mează-noapte.

Cununi simbolice să se facă și să se pună pe capul arhiereului: profeția despre Mesia și biserica cea viitoare.

9 Și a fost cuvântul Domnului către
mine, zicând: 10 Ià *dela cei din* prin-
soare, dela Heldai, dela Tobia și dela
Iedaia, cari au venit din Babilon; vino
în aceeași zi, și întră în casa lui Iozua,
fiul lui Țefania; 11 Da, ià *dela dânșii*
argint și aur: și fă [j]cununi, și pune-*le*
pe capul lui Iozua, fiul lui Iosadac, ar-

[p] Vers. 3.
[q] Apoc. 11. 4.
[r] Luc. 1. 19.
[s] Ios. 3. 11, 13.
Capul 5.
[a] Ezec, 2. 9.
[b] Mal. 4. 6.
[c] Mal. 3. 5.
[d] Lev. 14. 45.
[e] Ier. 29. 5, 28.
[f] Fac. 10. 10.
Capul 6.
[a] Cap. 1. 8.
[b] Apoc. 6. 5.
[c] Apoc. 6. 2.
[d] Cap. 5. 10.
[e] Ps. 104. 4.
[f] 1 Reg. 22. 19.
[g] Ier. 1. 14.
[h] Fac. 13. 17.
[i] Judc. 8. 3.
[j] Esod. 28 36

hiereul. 12 Și vorbește-i, zicând: Așà
zice Domnul. *Dumnezeul* oștirilor, zi-
când: Iată, [k]bărbatul, al cărui nume
este [l]Odrasla! „Căci el va odrăsli de
supt dânsul,[m]Și va zidì templul Dom-
nului. 13 Da, el va zidì templul Dom-
nului, Și va [n]purtà mărirea Domnului;
Va ședeà și va domnì pe tronul său.
Și [o]va fi preot pe tronul său; Și între
ei amândoi va fi sfat de pace."
14 Și cununile vor stà la Helem, la
Tobia, la Iedaia, și la Hen, fiul lui Țe-
fania,[p]spre amintire în templul Dom-
nului. 15 Căci [q]vor venì cei *ce sunt*
departe, și vor zidì templul Domnului;
și veți cunoaște, că Domnul, *Dumne-
zeul* oștirilor, m'a trimis la voi. Și *a-
ceasta* se va întâmplà, de veți ascultà
de vocea Domnului, Dumnezeului
vostru.

Lui Dumnezeu nu-i plac posturile de din afară, ci faptele de îndurare.

7 Și în anul al patrulea al lui Dariu,
regele, a fost cuvântul Domnului
către Zaharia, în a patra zi a lunei a
noua, a lui Chisleu. 2 Și *cei din Ba-
bilon* au trimis la casa lui Dumnezeu
pe Șarezer, și pe Regem-Melec și pe
oamenii lor, să se roage Domnului;
3 Și să [a]vorbească cu preoții, cari *erau*
în casa Domnului, *Dumnezeul* oștirilor,
și cu profeții: *și* să-i întrebe: *Trebue
oare* să plângem în [b]luna a cincea, *și* să
ne înfrânăm, după cum am urmat a face
de atâția ani?
4 Și a fost cuvântul Domnului, *Dum-
nezeului* oștirilor, către mine, zicând:
5 Vorbește către tot poporul țării și că-
tre preoți, zicând: De [c]ați postit și ați
plâns în *luna* a cincea și [d]a șeaptea, [e]a-
cești șeaptezeci de ani, [f]pentru mine
oare ați postit? 6 Și de ați mâncat și
ați băut, nu *sunteți* voi cei ce mâncau
și beau? 7 Au nu acestea *sunt* cuvin-
tele pe care Domnul le-a proclamat prin
profeții de mai nainte, pe când Ierusa-
limul erà încă locuit și în pace, și cetă-
țile din jurul său; și *toată* [g]*partea* de
către amează-zi, și *toată* câmpia erau
locuite?
8 Și a fost cuvântul Domnului către
Zaharia, zicând: 9 Așà zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor, zicând: [h]Judecați
judecată adevărată, Și arătați îndurare
și compătimire unul altuia: 10 Și [i]pe
văduvă și pe orfan, Pe străin și pe să-
rac nu asupriți! [j]Și în inimile voastre
unul altuia rele nu plănuiți. 11 Dar ei n'au
voit să asculte, Și [k]dosul și l-au întors,
Și [l]urechile le-au astupat, ca să nu
audă. 12 Și [m]inima și-au făcut-o *ca*
diamantul, [n]Ca să nu asculte legea, Nici
cuvintele, pe care le-a trimis *lor* Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor, Prin duhul
său, prin profeții de mai nainte: Și așà
se făcù mânie mare dela Domnul, *Dum-
nezeul* oștirilor. 13 Și a fost, *că* pre-
cum, când el strigà Și ei nu ascultau,
Așà eu nu i-am ascultat, zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor, Când au strigat ei;
14 Ci i-am spulberat între toate popoa-
rele, pe care ei nu le cunoșteau; Și pă-
mântul *lor* a rămas în urma lor pustiu,
Așà că nimenea nu *mai* treceà, nici se
întorceà *din el*; Și *așà* făcutu-s'a pus-
tiu pământul cel dorit.

Făgăduința de fericire viitoare pentru poporul lui Dumnezeu, ceea ce va ațâțà și pe națiuni de a căutà pe adevăratul Dumnezeu.

8 Fost-a iarăși cuvântul Domnului,
Dumnezeului oștirilor, zicând: 2 Așà
zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor.
[a]Râvnesc cu râvnă mare pentru Sion,
Da, cu mânie mare râvnesc pentru el.
3 Așà zice Domnul: [b]Mă voiu întoarce
în Sion, și [c]voiu locuì în Ierusalim: Și
Ierusalimul [d]se va chemà: Cetatea Ade-
vărului. Și [e]Muntele Domnului, *Dum-
nezeului* oștirilor, [f]Muntele cel sfânt.
4 Așà zice Domnul, *Dumnezeul* oștiri-
lor: [g]Bărbați bătrâni și femei bătrâne
vor ședeà iarăși în ulițele Ierusalimului,
Fiecare cu toeagul său în mâna sa pen-
tru mulțimea zilelor; 5 Și pline vor fi

k Luc. 1. 78.
l Cap. 3. 8.
m Cap. 4. 9.
n Isa. 22. 24.
o Ps. 110. 4.
p Esod. 12. 14.
q Efes 2. 13, 19.

Capul 7.
a Mal. 2. 7.
b Ier. 52. 12.
c Isa. 58. 5.
d Ier. 41. 1.
e Cap. 1. 12.
f Rom. 14. 6.
g Ier. 17. 26.
h Isa 58. 6, 7.
i Esod. 22. 21, 22.
j Ps. 36. 4.
k Neem. 9 29.
l Fapt. 7. 57.
m Ezec. 11. 19.
n Neem. 9. 29, 30.

Capul 8
a Nah. 1. 2.
b Cap. 1. 16.
c Cap. 2. 10.
d Isa. 1. 21, 26.
e Isa. 2. 2, 3.
f Ier. 31. 23.
g 1 Sam. 2. 31.

ulițele cetății de băeți și de fete, jucân-
du-se în ulițele ei. 6 Așà zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor; De este aceasta de
mirare în ochii rămășiții poporului a-
cestuia din zilele acestea, Oare [h] fi-va de
mirare și în ochii mei? Zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor. 7 Așà zice Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor: Iată, [i] voiu
mântuì poporul meu din pământul dela
răsărit, Și din pământul dela apus:
8 Și-i voiu aduce, și vor locuì în Ieru-
salim: Și [j] ei îmi vor fi popor, și eu le
voiu fi Dumnezeu, În [k] adevăr și drep-
tate. 9 Așà zice Domnul, *Dumnezeul*
oștirilor: [l] Mânile voastre fie tari, Voi
cari auziți în zilele acestea Aceste cu-
vinte din gura [m] profeților, Cari *au vor-*
bit [n] în ziua, *Când* s'a pus temelie casei
Domnului, Când *s'a început* a se zidì
templul. 10 Căci înaintea acelor zile
Nu erà [o] răsplată nici pentru oameni, și
nu erà răsplată nici pentru vite, Și [p] nici
cel ce ieșià, nici cel ce intrà, nu *aveà*
pace de inamic: Ci am rânduit pe toți
oamenii unuia asupra altora. 11 Dar
acum eu nu mai *sunt* ca în zilele de mai
nainte, Către rămășița poporului aces-
tuia, Zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor.
12 [q] Că seminția va prosperà: Butucul
de vie își va dà fructul său: Și [r] pămân-
tul își va dà venitul său; Și [s] cerul își va
dà roua sa; Și toate acestea le voiu dà
în stăpânirea poporului acestuia. 13 Și
precum voi, casă a lui Iuda și casă a lui
Israel, Ați fost [t] de blestem între po-
poare; Așà vă voiu mântuì, Și [u] veți fi
binecuvântare! Nu vă temeți, [v] mânile
voastre fie tari! 14 Căci așà zice Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor: [x] Precum am
căutat a vă face rău, Pe când părinții
voștri mă mâniau, Zice Domnul, *Dum-*
nezeul oștirilor, [y] Și nu m'am căit;
15 Tot așà am căutat în zilele acestea
A face bine Ierusalimului și casei lui
Iuda: Nu vă temeți! 16 Acestea *sunt*
lucrurile ce voi trebue să le faceți: [z] Vor-
biți adevăr unul altuia; Faceți judecata
adevărului și a păcii în porțile voastre:
17 [a] Și nu plănuiți rele, în inimile voa-
stre unul altuia, Și [b] nu iubiți jurămân-
tul mincinos; Căci toate acestea *sunt*
cele ce urăsc, zice Domnul. 18 Și a
fost către mine cuvântul Domnului,
Dumnezeului oștirilor, zicând: 19 Așà
zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor: [c] Pos-
tul *lunei* a patra, [d] și postul *lunei* a
cincea, [e] și postul *lunei* a șeaptea, [f] și
postul *lunei* a zecea vor fi casei lui Iuda
spre [g] bucurie și *spre* veselie, și *de* ser-
bări voioase: [h] deci iubiți adevărul și
pacea.
20 Așà zice Domnul, *Dumnezeul* oș-
tirilor: Vor venì încă și popoare și locui-
tori ai multor cetăți: 21 Și locuitorii
unei *cetăți* vor merge la altă *cetate, și*
vor zice: [i] Să mergem să ne rugăm
Domnului, și să căutăm pe Domnul,
Dumnezeul oștirilor: și eu voiu merge.
22 Da, [j] popoare multe și națiuni puter-
nice vor venì să caute în Ierusalim pe
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor, și să se
roage Domnului.
23 Așà zice Domnul, *Dumnezeul* oș-
tirilor: În zilele acelea [k] vor apucà zece
bărbați, din toate limbile popoarelor, da,
vor apucà colțul *vestmântului* unui Iu-
deu, zicând: Să mergem împreună cu
voi, căci noi am auzit [l] *că* cu voi *este*
Dumnezeu.

Preziceri despre națiunile vecine păgâne.

9 [a] Profeție. Cuvântul Domnului asu-
pra pământului Hadracului, *Care*
se va așezà preste [b] Damasc; Căci Dom-
nul *are* [c] ochi *asupra* omului, Și *asupra*
tuturor semințiilor lui Israel: 2 Și *a-*
supra [d] Hematului, *care* se hotărește cu
dânsul, *Asupra* [e] Tirului și a [f] Sidonului,
deși este atât de [g] înțelept. 3 Cu toate
că Tirul și-a zidit întăriri, Și [h] și-a adu-
nat argint ca pulberea, Și aur ca noro-
iul ulițelor: 4 Iată, [i] Domnul va face
să se ià dela dânsul [j] puterea sa, Și o va

h Rom. 4. 21.
i Isa. 11. 11, 12.
j Ier. 30. 22.
k Ier. 4. 2. Hag. 2. 4.
m Ezra 5. 1. 2.
n Hag. 2. 18.
o Hag 1. 6,9,10.
p 2 Cron. 15. 5.
q Osea 2. 21, 22.
r Ps 67. 6.
s Hag. 1. 10.
t Ier. 42. 18.
u Fac. 12. 2.
v Vers. 9.
x Ier. 31. 28.
y 2 Cron. 36. 16.
z Cap. 7. 9.
a Prov. 3. 29.
b Cap. 5. 3, 4.
c Ier. 52. 6, 7.
d Ier. 52. 12, 13.
e 2 Reg. 25. 25.
f Ier. 52. 4.
g Est. 8. 17.
h Vers. 16.
i Isa. 2. 3.
j Isa. 60. 3, etc.
k Isa 3. 6.
l 1 Cor. 14 52.

Capul 9.
a Ier. 23. 33.
b Amos 1. 3.
c 2 Cron. 20. 12.
d Ier. 49. 23 Isa. 23
f 1 Reg. 17. 9.
g Ezec. 28 3, etc.
h Iov 27. 16.
i Isa. 23. 1.
j Ezec. 26. 17.

prăbuşì *în mare*; Şi el însuşi va fi mis-
tuit de foc. 5 [k]Aşkelonul va vedeà *a-
ceasta*, şi se va teme; Şi Gaza *o* va ve-
deà şi se va cutremurà foarte; Ca şi E-
kronul; căci speranţa sa a rămas de
ruşine; Pierì-va regele din Gaza, Şi
Aşkelonul va fi nelocuit; 6 Şi [l]în Aş-
dod vor locuì străinii; Şi voiu nimicì
mândria Filistenilor. 7 Şi voiu de-
părtà sângele lui din gura lui, Şi urî-
ciunile lui dintre dinţii săi; Şi *aşà* el
va rămâneà pentru Dumnezeul nostru;
Va fi ca un ţinut al lui Iuda, Şi Ekro-
nul ca Iebuseu. 8 Şi [m]voiu tăbărî în
jurul casei mele, împotriva oastei, Împo-
triva celor ce se duc, Şi împotriva celor
ce se întorc; Şi [n]nu va mai trece asu-
pritorul preste dânşii; Căci acum [o]pri-
vesc *la tine*, cu ochii mei.

Făgăduinţa unui rege pacinic şi puternic Mesia.

9 [p]Bucură-te foarte, fiică a Sionului,
Tresaltă, fiică a Ierusalimului, Iată, [q]Re-
gele tău vine la tine; Drept *este* el şi
mântuitor, Blând şi călare pe asin, Pe
un mânz, fiu de asină. 10 Şi [r]voiu
stârpì din Efraim carăle, Şi caii din Ie-
rusalim; Şi arcul rezbelului va fi stâr-
pit; Şi va vorbì [s]popoarelor pace; Şi
domnia lui *va fi*, [t]dela o mare, până la
altă mare, Şi dela Eufrat până la mar-
ginile pământului. 11 Cât pentru tine,
Sioane, pentru sângele legământului
încheiat cu tine, Voiu dà drumul [u]încă-
tuşaţilor tăi din groapa, în care nu *este*
apă. 12 Întoarceţi-vă în întărire, [v]voi
încătuşaţi cu speranţă! Da, astăzi o
spun, [x]îndoite îţi voiu răsplătì. 13 Căci
pe Iuda îl voiu întrebuinţà, ca arc al
meu. Şi pe Efraim, ca săgeată *a mea*;
Şi voiu deşteptà pe fiii tăi, Sioane. A-
supra fiilor tăi, Grecio; Şi te voiu face
ca sabie de viteaz. 14 Şi arătà-se-va
Domnul d'asupra lor; Şi [y]vor ieşì săge-
ţile sale, ca fulgerile; Şi Domnul, Dum-
nezeul va suflà din trâmbiţă, Şi va
umblà [z]în vârtejurile de mează-zi.
15 Domnul, *Dumnezeul* oştirilor, îi va
apărà; Şi vor înghiţì, şi vor învinge cu
pietrile de praştie; Vor beà *şi* vor vuì
ca de vin, Şi vor fi plini, ca cupele de
jertfă, Ca [a]colţurile altarului. 16 Şi
Domnul, Dumnezeul lor, va mântuì în
aceea zi Pe poporul său, ca pe o turmă;
Căci [b]*ei sunt* pietrile diademei, [c]Ridi-
cate în pământul său. 17 O, [d]cât de
mare *va fi* norocirea sa, cât de mare
frumuseţea sa! [e]Grâul va veselì pe tâ-
nări, şi mustul pe fecioare.

Poporul e liberat din puterea asupritorilor, e adunat şi binecuvântat din nou.

10 Cereţi [a]de la Domnul [b]ploaie, [c]în
timpul ploii târzie, *Dela* Domnul,
urzitorul fulgerilor; Şi el vă va dà ploaie
îmbelşugată, Pentru toată verdeaţa câm-
pului. 2 Căci [d]terafimii vorbesc nimi-
curi, Şi prezicătorii văd minciuni, Şi
spun visuri deşerte; *şi* [e]mângâie cu de-
şertăciune; De aceea se rătăcesc, ca oile,
Şi sufer nevoi, [f]căci nu *au* păstor.
3 Mânia mea aprinsu-s'a asupra păs-
torilor, [g]Şi am pedepsit pe ţapi; Căci
Domnul, *Dumnezeul* oştirilor, [h]îşi aduce
aminte de casa lui Iuda, turma sa, Şi
[i]o va face ca calul său cel frumos de
resbel, 4 Dintr'însul va ieşì [j]*piatră*
unghiulară, Dintr'însul [k]ţăruşii. Din-
tr'însul arcurile de luptă, Dintr'însul
toţi conducătorii. 5 Şi vor fi ca vitejii,
ce [l]calcă în luptă preste *neamic*. Ca pe
noroiul uliţelor; Şi se vor luptà; Căci
Domnul *este* cu dânşii, Şi vor ruşinà pe că-
lăreţi, pe caii lor. 6 Voiu întărì casa lui
Iuda, Şi voiu mântuì casa lui Iosif, Îi [m]voiu
aduce înapoi, *şi*-i voiu face să locuească
în linişte; Căci [n]mi-e milă de dânşii; Şi
vor fi ca şi cum nu i-aş fi lepădat; Căci
eu *sunt* Domnul, Dumnezeul lor, [o]şi-i
voiu auzì. 7 Efraim va fi ca un viteaz;
Şi [p]inima lor se va bucurà, ca de vin;
Fiii lor vor vedeà *aceasta*, şi se vor bu-
curà; Inima lor va tresăltà în Domnul.

---

k Ier. 47. 1, 5.
l Amos 1. 8.
m Ps. 34. 7.
n Isa. 60. 18.
o Esod. 3. 7.
p Isa. 62. 11.
q Ier. 23. 5.
r Osea 1. 7.
s Efes. 2. 14, 17.
t Ps. 72. 8.
u Isa. 42. 7
v Isa. 49. 9.
x Isa. 61. 7.
y Ps. 18. 14.
z Isa. 21. 1.
a Lev. 4. 18, 25.
b Isa. 62. 3.
c Isa. 11. 12.
d Ps. 31. 19.
e Ioel 3. 18.

Capul 10.
a Ier. 14. 22.
b Deut. 11. 14.
c Iov 29. 23.
d Ier. 10. 8.
e Iov 13. 4.
f Ezec. 34. 5.
g Ezec. 34. 17.
h Luc. 1. 68.
i Cânt. 1. 9.
j Num. 24. 17.
k Isa. 22. 23.
l Ps. 18. 42.
m Ier. 3. 18.
n Osea 1. 7.
o Cap. 13. 9.
p Ps. 104. 15.

8 Le voiu [q]fluerà, și-i voiu adunà; Căci
eu îi voiu răscumpărà; [r]Și se vor îm-
mulțì, ca și mai nainte. 9 Îi [s]voiu se-
mânà între popoare, Și-și vor aminti de
mine, în țări depărtate, Vor trăì cu fiii
lor, și se vor întoarce. 10 Îi voiu duce
iarăși din pământul Egiptului, Și-i voiu
adunà din Asiria, Și-i voiu duce în pă-
mântul Galaadului și în Liban: Și nu
se vor mai găsì *locuri* pentru dânșii.
11 Și *Israel* va trece prin strâmtorile
mării, Și va lovì valurile ei, Și toate
adâncurile Nilului se vor usca: Fala
Asiriei se va umilì: Și sceptrul Egiptu-
lui se va luà *de la el*. 12 Și-i voiu face
tari prin Domnul, Și în numele lui vor
umblà, Zice Domnul.

Tânguire despre păstorii necredincioși ai poporului. Bețele, harul și unirea. Treizeci de arginți pentru bunul păstor.

11 Libanule, deschide [a]porțile tale, Ca
focul să mistuie cedrii tăi. 2 Vaită-
te, ciparosule! căci cedrul a căzut. Cei
măreți sunt despoiați; Văitați-vă stejari
ai Basanului! [b]Căci s'a dat jos pădurea
cea nestrăbătută. 3 Răsună vaetul păs-
torilor: Căci *li*-s'a răpit măreția lor;
Răsună mugetul puilor de lei; Căci Ior-
danului i s'a răpit mândria sa. 4 Așà
zice Domnul, Dumnezeul meu: [c]Paște
oile de junghere: 5 Pe care cumpă-
rătorii lor le junghe, [d]Fără să se creadă
vinovați; Și vânzătorii cărora [e]zic: „Bine
cuvântat *fie* Domnul, că m'am înavuțit."
Și ai căror păstori nu le cruță. 6 Căci
nu voiu mai crută pe locuitorii pămân-
tului *acestuia*, zice Domnul: Ci iată,
dà-voiu pe oameni, unul În mâna altuia,
și în mâna regelui său; Și ei vor sdru-
micà țara. Și eu nu voiu mântuì-*o* din
mâna lor. 7 Și am [f]păscut oile de jun-
ghere: În adevăr [g]o turmă mișeală! Și
mi-am luat două toege; pe unul l-am
numit, Frumusețe, și pe celalalt, Legă-
turi; și pășteam turma. 8 Și *numai*
[h]într'o lună am stârpit trei păstori; căci
inima mea nu-i răbdà, și sufletul lor se
disgustà de mine. 9 Și am zis: „Pe
voi nu vă voiu paște! [i]„Ce moare, să
moară; Ce piere, să piară; Și cele ce vor
rămâneà să-și mănânce carnea una al-
teia." 10 Și luatu-mi-am toeagul Fru-
musețe, și l-am frânt, ca să rup legă-
mântul ce am încheiat cu toate semân-
țiile. 11 Și s'a și rupt din aceeași zi:
și așà cunoscură, — în adevăr [j]o turmă
mișeală. — cei ce luau seamă la mine,
că acesta *a fost* cuvântul Domnului.
12 Și am zis către dânșii: De este plăcut
în ochii voștri, dați-*mi* plată: iar de nu,
lăsați-*o*. Și-mi [k]cumpăniră plata, trei-
zeci de arginți. 13 Și a zis Domnul
către mine: Aruncă-l [l]olarului, acest
preț frumos, cu care am fost prețuit de
dânșii! Și am luat cei treizeci de arginți,
și i-am aruncat în casa Domnului, pentru
olar. 14 Atuncia frântu-mi-am toeagul
al doilea, Legături; ca să rup înfrățirea
între Iuda și între Israel. 15 Și a zis
Domnul către mine: [m]Ia-ți încă și unel-
tele de păstor nebun; 16 Căci iată, eu
voiu ridicà un păstor în țară, *Care* nu
va socotì pe cei pieritori, Nici pe tânăr
nu va căutà; Pe cei răniți nu va tămă-
duì, Și de cei ce vor rămâneà nu se va
îngrijì: Va mâncà încă carnea celor
îngrășate, Și le va rupe copitele lor.
17 [n]Vai de păstorul prost, care pără-
sește turma! Sabia *va fi* preste brațul
său și preste ochiul său cel drept: Bra-
țul său va secà, și ochiul său cel drept
va orbì.

Ocrotirea puternică a lui Dumnezeu asupra Ierusalimului.

12 Profeție. Cuvântul Domnului asupra
lui Israel. Domnul zice, [a]cel ce a
întins cerul, Și a întemeiat pământul;
Cel ce [b]a făcut spiritul omului din lăun-
trul său: 2 Iată, Ierusalimul îl voiu face
[c]cupă de sbuciumare, Pentru toate po-
poarele, de jur împrejur; Și chiar și
pentru Iuda va fi, La împresurarea Ieru-
salimului. 3 [d]Și în aceeași zi voiu face
Ierusalimul [e]Peatră împovorătoare pen-

q Isa. 5. 26.
r Isa. 49. 19.
s Osea 2. 23.
—

Capul 11.
a Cap. 10. 60.
b Isa. 32. 19.

c Vers. 7.
d Ier. 2. 3.
e Deut. 29. 19.
f Vers. 4.

g Zef. 3. 12.
h Osea 5. 7.
i Ier. 15. 2.
j Zef. 3. 12.

k Mat. 26. 15.
l Mat. 27. 9, 10.
m Ezec. 34. 2-4.

n Ier. 23. 1.
—
Capul 12.
a Isa. 42. 5.

b Ebr. 12. 9.
c Isa. 51. 17, 22, 23.

d Vers. 4, 6, 8, 9, 11.
e Mat. 21. 44.

tru toate popoarele; Toți câți se vor
încărcà cu ea se vor vătămà; Totuși
toate popoarele pământului se vor adunà
asupră-i. 4 În acea zi, zice Domnul,
[f]Voiu lovì fiece cal cu turbare, Și pe
călărețul său cu nebunie: Și voiu des-
chide ochii mei preste casa lui Iuda:
Dar voiu lovì cu orbire toți caii popoare-
lor. 5 Și vor vorbì întru inima lor capii
lui Iuda: Locuitorii Ierusalimului *sunt*
pentru mine un sprijin, „Prin Domnul,
Dumnezeul oștirilor și al lor“. 6 În
aceeași zi, voiu face pe capii lui Iuda,
[g]Ca vatră de foc supt lemn, Și ca o
făclie de foc supt snopi: Și ei vor mistuì
pe toate popoarele La dreapta și la stânga,
de jur împrejur; Și Ierusalimul va fi
locuit pe locul său, În Ierusalim 7 Și
va mântuì Domnul corturile lui Iuda,
așezându-le în *starea lor* de mai nainte,
Ca să nu se ridice mărirea casei lui
David, Și mărirea locuitorilor Ierusa-
limului Preste Iuda. 8 În aceeași zi,
Domnul va apărà pe locuitorii Ierusa-
limului; Și [h]cel slab din ei va fi, în acea
zi, asemenea lui David, Și casa lui David
va fi ca Dumnezeu, Ca îngerul Domnu-
lui înaintea lor.

Făgăduința duhului. Jalea poporului pentru acela pe care l-au străpuns.

9 Și în acea zi, Voiu căutà [i]să stârpesc
toate popoarele, Câte vor venì asupra
Ierusalimului; 10 [j]Dar preste casa lui
David, Și preste locuitorii Ierusalimului,
Voiu revărsà duhul harului și al rugei;
Și vor [k]cautà spre mine, pe care l-au
străpuns, Și vor plânge după el, [l]După
cum plânge cineva după fiul unic *al*
său; Și vor boci cu amar pentru
dânsul, După cum se bocește cineva cu
amar, după întâiu născutul *său*. 11 În
acea zi va fi [m]plângere mare în Ierusa-
lim, [n]Ca și plângerea din Adadrimmon,
în valea Meghiddoului. 12 [o]Și va plânge
țara, fiecare neam în deosebi; Neamul
casei lui David în deosebi, și femeele
lor în deosebi; Neamul casei lui [p]Natan
în deosebi și femeile lor în deosebi:
13 Neamul casei lui Levi în deosebi, și
femeile lor în deosebi; Neamul lui
Simeon în deosebi, și femeile lor în
deosebi: 14 Și toate celelalte neamuri:
Fiecare neam în deosebi, și femeile lor
în deosebi.

Belșugul harului legământului nou.

13 În [a]acea zi se va deschide [b]un izvor
Pentru casa lui David și pentru lo-
cuitorii Ierusalimului, Pentru păcat și
pentru necurățenie. 2 Și în acea zi,
zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor, Voiu
[c]stârpì din țară numile idolilor, Așà că
nu se va mai amintì *de ei;* Și voiu scoate
din țară Pre [d]profeții cei *mincinoși* și
spiritul necurat. 3 Și de va mai profeți
cineva, Părintele său și mumă-sa, cari
l-au născut, Îi vor zice: „Să nu mai
trăești; Căci ai vorbit minciuni, în numele
Domnului.“ Și-l [e]străpunge părintele
său și mumă-sa, ei, cari l-au născut,
Când va profeți, 4 Și în acea zi, [f]Se
vor rușinà profeții, Fiecare de viziunea
lui, când va profețì; Și nu se vor mai
îmbrăcà în [g]mantie de păr, ca să înșele;
5 [h]Ci *fiecare* va zice: Nu *sunt* profet; *ci*
sunt lucrător de pământ; Căci un om m'a
cumpărat din tânărețea mea. 6 Atuncia
i se va zice: Ce răni *sunt* acestea depe
mânile tale? Și el va răspunde: *Acestea*
sunt acelea, cu care am fost rănit, *în* casa
amicilor mei.

Suferințele păstorului Domnului, pedeapsa inamicilor săi și mărirea Sionului.

7 Sabie, scoală-te, asupra [i]păstorului
meu, Și asupra bărbatului, [j]*care este*
soțul meu, Zice Domnul, *Dumnezeul* oști-
rilor; [k]Lovește păstorul, și oile se vor
împrăștià; Și mâna mea o voiu întoarce
către [l]cei mici. 8 Și se va întâmplà,
Că din toată țara, zice Domnul, Două
părți din ea se vor stârpì, vor murì, [m]Și
a treia *parte* va rămâneà într'însa. 9 Și
această a treia parte o voiu duce prin
[n]foc, Și o voiu [o]lămurì, cum se lămureș-
te argintul, Și o voiu cercà, cum se

f Ps. 76. 6.
g Obad. 18.
h Ioel 3. 10.
i Hag. 2. 22.
j Ier 31. 9.
k Ioan 19. 34, 37.
l Ier. 6. 26.
m Fapt. 2. 37.
n 2 Reg. 23. 29.
o Mat. 24. 30.
p Luc. 3. 31.

Capul 13.
a Cap. 12. 3.
b Ebr. 9. 14.
c Esod. 23. 13.
d 2 Pet. 2. 1.
e Deut. 13. 6, 8.
f Mic. 3. 6. 7.
g 2 Reg. 1. 8.
h Amos. 7. 14.
i Isa. 40. 11.
j Ioan 10. 30.
k Mat. 26. 31.
l Luc. 12. 32.
m Rom. 11. 5.
n Isa. 48. 10.
o 1 Pet. 1. 6, 7.

cearcă aurul: [p] Ea va chemà numele
meu, și eu o voiu ascultà: [q] Eu voiu zice:
Ei *sunt* poporul meu: Și ei vor zice:
Domnul *este* Dumnezeul meu.

Strâmtorarea Ierusalimului.

14 Iată, vine [a] ziua Domnului, Și îm-
părțită va fi prada ta în tine. 2 Căci
[b] voiu adunà la luptă, asupra Ierusali-
mului, pe toate popoarele: Și cetatea se
va lua, [c] Casele se vor jefuì, și femeile
vor fi siluite, Și jumătate din cetate va
merge în prinsoare, Dar rămășița popo-
rului din cetate nu va fi stârpită. 3 Atun-
cia va ieșì Domnul, Și va luptà cu po-
poarele acelea, Precum s'a luptat în zi
de bătaie. 4 Și vor stà picioarele sale
in acea zi [d] Pe Muntele Maslinilor, ce *este*
înaintea Ierusalimului, spre răsărit: Și
Muntele Maslinilor se va despicà dela ju-
mătatea sa, Spre răsărit și spre apus [e] *Și
se va face* o vale mare foarte: O parte a
muntelui se va strămutà spre mează-
noapte, Și *cealaltă* jumătate a sa spre
mează-zi: 5 Și voi veți fugì, *prin* valea
dintre munții mei: Căci valea *dintr' acești*
munți se va întinde până la Azal; Da, veți
fugì, cum ați fugit de [f] cutremur, În zilele
lui Uzia, regele lui Iuda; [g] Și vei venì tu,
Domnul, Dumnezeul meu, *Și* [h] toți sfinții
cu tine. 6 Și în acea zi *Luminătorii*
cei strălucitori se vor ascunde; 7 Și
ea va fi [i] zi deosebită, [j] Cunoscută *numai*
Domnului: Ea nu va fi și zi și noapte;
Căci și la [k] timp de seară va fi lumină.

Mântuirea dumnezească.

8 Și în acea zi, Va curge [l] apă vie din
Ierusalim, O jumătate din ea spre marea
răsăritului, Și *cealaltă* jumătate din ea
spre marea apusului: Va curge și vara
și iarna. 9 Și Domnul va fi [m] Rege,
preste tot pământul; În acea zi *numai*
[n] un Domn va fi, și numai numele lui.
10 Toată țara [o] în câmp se va preface,
Dela Gheba până la Rimmon, spre mea-
ză-zi dela Ierusalim: Și se va ridicà, și
va fi [p] locuit pe locul său, De la poarta
lui Beniamin până la locul porții întâia,
până la poarta unghiurilor, [q] Și *dela* tur-
nul Hananeel până la teascurile regelui.
11 Vor locuì acolo, Și [r] nu va mai fi
blestem; [s] Ci în siguranță va fi locuit
Ierusalimul.

Pedepsirea dușmanilor.

12 Dar aceasta va fi plaga, Cu care
Domnul va lovì pe toate popoarele, Care
se vor luptà asupra Ierusalimului: Car-
nea lor va pierì, stând ei încă pe picioa-
rele lor; Ochii lor vor pierì din găurile
lor: Și limba lor va pierì în gura lor.
13 Și în acea zi, Se va trimite [t] turburare
mare dela Domnul între dânșii; Și unul
va apucà mâna altuia, Și [u] mâna lui se
va ridicà asupra mânei celuilalt. 14 Și
chiar Iuda se va luptà asupra Ierusali-
mului: [v] Și adunà-se-vor tezaurele tutu-
ror popoarelor de prin prejur, Aur și
argint și vestminte în mare mulțime.
15 [x] Și tot acea *plagă* va fi plaga pentru
cal, Catâri, cămile și asini, Și pentru
toate vitele, câte vor fi în tabăra lor, Ca
și plaga aceea.

Mărirea și împrăștierea împărăției lui Dumnezeu.

16 Și toți câți vor rămâneà din toate
popoarele, Care au venit asupra Ieru-
salimului, Se [y] vor suì din an în an, Ca
să se închine regelui, Domnului, *Dum-
nezeului* oștirilor, Și să serbeze [z] serbarea
corturilor. 17 Și cine nu se va suì la
Ierusalim din neamurile pământului, Ca
să se închine regelui, Domnului, *Dum-
nezeului* oștirilor, Asupra acelora nu va fi
ploaie. 18 Și dacă neamul Egiptului
nu se va suì, și nu va venì, *Preste* care
ploaia nu *cade;* atuncia *asupră-i* acea
plagă va fi, Cu care Domnul va lovì po-
poarele, Ce nu se vor suì să serbeze
serbarea corturilor. 19 Așà va fi pe-
deapsa Egiptului, Și pedeapsa tuturor
popoarelor, Care nu se vor suì, să serbeze
serbarea corturilor.

Toate vor fi sfinte lui Dumnezeu.

20 În acea zi vor fi *toate lucrurile*
până și zurgălăii cailor: „Sfinte Dom-

---

p Ps. 50. 15.
q Osea 2. 23.
—

Capul 14.
a Isa. 13. 9.
b Ioel 3. 2.
c Isa. 13. 16.
d Ezec. 11. 23.
e Ioel 3. 12, 14.
f Amos 1. 1.
g Mat. 16. 27.
h Ioel 3. 11.
i Apoc. 22. 5.
j Mat. 24. 36.
k Isa. 30. 26.
l Ezec. 47. 1.
m Dan. 2. 44.
n Efes. 4. 5, 6.
o Isa. 40. 4.
p Cap. 12. 6.
q Neem. 3. 1.
r Ier. 31. 40.
s Ier. 23. 6.
t 1 Sam. 14. 15, 20.
u Judc. 7. 22.
v Ezec. 39. 10, 17.
x Vers. 12.
y Isa. 60. 6, 7, 9.
z Ioan 7. 2.
—

nului!“ Și *chiar* oalele în casa Domnu-
lui, Vor fi ca și cupele înaintea altarului.
21 Și toate oalele în Ierusalim și în Iuda,
Vor fi sfinte Domnului, *Dumnezeului* oști-
rilor. Și toți jertfitorii vor veni, Vor luà
din ele, și vor fierbe în ele. Și nu va mai
fi, în ziua aceea, nici un Cananeu, În casa
Domnului, *Dumnezeul* oștirilor.

MALAHI.

Nerecunoștința lui Israel pentru îndurările cele mai alese ale lui Dumnezeu: mustrarea preoților.

1 Profeție. Cuvântul Domnului către
Israel prin Malahi: 2 [a] Iubitu-v'am,
zice Domnul; Și voi ziceți: În ce ne-ai
iubit? Au nu *erà* Esau fratele lui Iacob?
zice Domnul; Totuși [b] am iubit pe Iacob,
3 Și pe Esau l-am urît. [c] Munții săi i-am
făcut pustii, Și moștenirea sa *dat-o-am*
șacalilor pustiului. 4 Când va zice Edo-
mul: „Suntem nimiciți; Dar vom rezidì
ruinele; Așà zice Domnul, *Dumnezeul*
oștirilor: Zidească ei; dar eu voiu surpà;
Și ei se vor numì: Cuprinsul nelegiuirii;
Și, Poporul, preste care Domnul în veci
s'a mâniat. 5 Ochii voștri vor vedeà
aceasta, și veți zice: [d] Măritu-s'a Dom-
nul, preste hotarele lui Israel! 6 Fiul
[e] onorează pe părintele *său*, Și servul pe
domnul său; Dar, [f] de sunt părinte, unde
este onoarea mea? Și, de *sunt* domn,
unde *este* frica de mine? Zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor, către voi, preoților,
cari desprețuiți numele meu. [g] Și *mai*
ziceți: În ce am desprețuit numele tău?
7 Aduceți [h] bucate spurcate pe altarul
meu: Și *încă mai* ziceți: Prin ce te-am
spurcat? Prin aceea, că ați zis: [i] *Fie*
desprețuită masa Domnului! 8 Și [j] dacă
aduceți oarbe spre jertfire, au aceasta nu
este rău? Și dacă aduceți oloage și bol-
nave, au aceasta nu *este* rău? Adu-le
guvernatorului tău; Oare va aveà plă-
cere de tine? Sau [k] îți va ținea aceasta
în seamă? Zice Domnul, *Dumne-
zeul* oștirilor. 9 Și acum, rogu-mă,
rugați pe Dumnezeu, ca să se în-
dure de noi; [l] S'au făcut acestea de
voi. Și eu să nu țin seamă de voi! zice
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor. 10 O, de
ar fi cineva între voi, care să închidă
ușa *casei mele*, [m] Ca să nu mai aprin-
deți *focul* înzadar pe altarul meu! Nu
am plăcere de voi, zice Domnul, *Dum-
nezeul* oștirilor. [n] Și nici voiu primì da-
ruri din mâna voastră. 11 Căci [o] dela
răsăritul soarelui și până la apusul său
Mare *este* numele meu [p] între popoare,
[q] Și în toate locurile se aduce [r] tămâie
numelui meu, Și daruri curate; Căci
mare *este* numele meu între popoare,
zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor.
12 Dar voi l-ați pângărit, zicând: *Fie*
spurcată masa Domnului, Și fructul său
fie o mâncare desprețuită! 13 Și *mai*
ziceți: „Iată, ce mai de osteneală! Așà
îl desprețuiți, zice Domnul, *Dumnezeul*
oștirilor; Și aduceți furate, oloage și
bolnave; Iată, *ce* daruri aduceți! Și eu
să le primesc din mânile voastre, zice
Domnul! 14 Blestemat *fie* cel ce în-
șeală, cel ce are *vite de parte* bărbă-
tească în turma sa, Și *de* a făcut vot,
jertfește Domnului pe cele betege! Căci
eu *sunt* Rege mare, zice Domnul, *Dum-
nezeul* oștirilor, Și numele meu *este* în-
fricoșat între popoare.

Predică de mustrare împotriva preoților.

2 Și acum către voi, preoților, se în-
dreaptă îndemnul acesta; 2 [a] De nu
veți ascultà, și de nu veți luà la inimă,
De a dà onoare numelui meu, zice
Domnul, *Dumnezeul* oștirilor, Voiu tri-
mite blestem preste voi, și blestemà-

MALAHI. — *Capul 1.* a Deut. 7. 8. b Rom. 9. 13. c Ier. 49. 18. d Ps. 35. 27. e Esod. 20. 12. f Luc. 6. 46. g Cap. 2. 14, 17. h Deut. 15. 21. i Ezec. 41. 22. j Lev. 22. 22. k Iov 42. 8. l Osea 13. 9. m 1 Cor. 9. 13. n Isa. 1. 11. o Ps. 113. 3. p Isa. 60. 3, 5. q Ioan 4. 21, 23. r Apoc. 8. 3. *Capul 2.* a Lev. 26. 14, etc.

voiu binecuvântarea voastră; Da. cu a-
devărat o voiu blestemà, Fiindcă nu
luați îndemnul *meu* la inimă. 3 Iată,
voiu afurisì sămânța voastră. Și vă voiu
presărà noroiu în față. *Ca* noroiul jert-
felor voastre la sărbători: [b]Acesta va
fi onoarea voastră! 4 Și veți cunoaște,
că eu v'am trimis acest îndemn. Ca să
rămână legământul meu *încheiat* cu
Levi, Zice Domnul. *Dumnezeul* oștiri-
lor. 5 [c]Legământul meu de viață și de
pace erà cu dânsul; Și îl dădusem,
[d]*Pentru* temerea, cu care se temeà de
mine, Și *pentru plecarea cu care* se
plecà înaintea numelui meu. 6 [e]Legea
adevărului erà în gura lui, Și fărăde-
lege nu se aflà pe buzele lui; În pace
și neprihănire a umblat cu mine, Și [f]pe
mulți i-a întors dela fărădelege. 7 [g]Căci
buzele preotului trebue să păzească cu-
noștința, Și din gura lui să se caute în-
vățătura; [h]Căci el *este* trimisul Domnu-
lui, *Dumnezeului* oștirilor. 8 Dar voi
v'ați abătut din cale. Și [i]pe mulți ați
făcut să se împiedice în lege; [j]Ați stricat
legământul *încheiat cu* Levi. Zice Dom-
nul. *Dumnezeul* oștirilor. 9 Deaceea
[k]vă voiu face *să fiți* desprețuiți Și înjosiți
înaintea poporului tot; După cum nu ați
păzit căile mele. Ci în lege căutați la față.

Încuscririle cu idolatri și despărțeniile cele împotriva legii se mustră.

10 [l]Au nu toți un părinte avem?
[m]Au nu ne-a făcut același Dumnezeu?
Dece dar suntem necredincioși unul al-
tuia, Pângărind legământul părinților
noștri? 11 Iuda este necredincios: În
Israel și în Ierusalim se fac urîciuni:
Căci Iuda pângărește templul Domnului,
Pe care-l iubește. [n]Și ià în căsătorie pe
fiica unui zeu străin. 12 Domnul va
stârpì bărbatul, care face acestea. Pe
cel ce cheamă și pe cei ce-*i* răspunde,
Din cortul lui Iacob, [o]Și pe cel ce aduce
daruri Domnului, *Dumnezeului* oștirilor.
13 Și al doilea mai faceți aceasta: Voi
faceți ca altarul Domnului să fie aco-
perit cu lacrimi, Cu plângeri și oftări,
Așà că *Domnul* nu mai caută la dar, Și
nu-*l* mai primește cu plăcere din mâ-
nile voastre. 14 Și *tot* voi ziceți: De
ce? Pentru că Domnul este martor în-
tre tine și *între* [p]femeia tânăreții tale,
Către care ești necredincios. [q]Deși *este*
soția ta. și femeia. *cu care ai încheiat*
legământ. 15 [r]Nici unul nu ar face
aceasta. De ar mai fi rămas în el măcar
un pic de duh; Căci *ce voește* unul ca
acesta? El cere o [s]seminție dumneze-
iască; Pentru aceea păziți duhul vostru,
Ca să nu fiți necredincioși femeii tână-
reții voastre! 16 Căci [t]eu urăsc des-
părțenia, zice Domnul, Dumnezeul lui
Israel, Și *pe cel ce* acopere silnicia cu
vestmântul său, Zice Domnul. *Dumne-
zeul* oștirilor; Deci păziți duhul vostru,
Și nu fiți necredincioși! 17 [u]Voi os-
teniți pe Domnul cu vorbele voastre;
Și mai ziceți: Cu ce l-am ostenit? În
aceea. că ziceți: Fiecare ce face rău,
Este plăcut în ochii Domnului. Și *că* el
de dânșii are plăcere: Sau: „Unde *este*
Dumnezeul judecății?"

Despre antemergătorul lui Mesia și despre venirea Domnului.

3 Iată. [a]eu trimit pe solul meu, Ca [b]să
gătească calea înaintea mea: Și de-
odată va intrà în templul său Domnul,
pe care-l căutați. [c]Solul legământului,
pe care-l doriți; Iată, [d]vine! zice Dom-
nul. *Dumnezeul* oștirilor. 2 Dar cine
va puteà suferì [e]ziua venirii lui, Și [f]cine
va puteà stà, când se va arătà? Căci [g]el
este ca focul topitorului, și ca leșia al-
bitorului; 3 Cum [h]șeade acela, *și* to-
pește și lămurește argintul, *Așà* va lă-
murì el pe fiii lui Levi. Și ca aurul și
argintul îi va curățì, Așà că vor [i]aduce
Domnului daruri îndreptate. 4 Și ia-
răși [j]va fi plăcut Domnului Darul lui
Iuda și al Ierusalimului. Ca în zilele din
vechime. Ca în anii de mai nainte. 5 Mă
voiu apropià de voiu la judecată. Și voiu
fi martor iute pentru fermecători. Pen-

b 1 Reg 14. 10. c Num. 25. 12. d Deut. 33. 8. 9. e Deut. 33. 10
f Ier. 23. 22. g Hag. 2. 11, 12. h Gal. 4. 14. i 1 Sam. 2. 17.
j Neem. 13. 29. k 1 Sam. 2. 30. l 1 Cor. 8. 6. m Iov 31. 15.
n Ezra 9. 1. o Neem. 13. 28, 29. p Prov. 5. 18
q Prov. 2 17. r Mat. 19. 4, 5. s Ezra 9. 2. t Deut. 24. 1.
u Isa. 43. 24. *Capul 3.* a Mat. 11. 10. b Isa. 40. 3.
c Isa. 63. 9. d Hag. 2. 7. e Cap. 4. 1. f Apoc. 6. 17.
g Isa. 4. 4. h Isa. 1. 25. i 1 Pet. 2. 5. j Cap. 1. 11.

tru adulteri. [k]și pentru acei ce jură min-
cinos. Și pentru cei ce opresc plata
năimiților, A văduvelor și a orfanilor,
Și cari sucesc *dreptul* străinului; Dar
nu se tem de mine, zice Domnul, *Dum-
nezeul* oștirilor. 6 Căci eu, Domnul,
[l]nu mă schimb,[m]Deaceea voi, fii ai lui
Iacob, nu ați fost pierduți. 7 Din zilele
[n]părinților voștri, V'ați abătut, dela așe-
zămintele mele, și nu le-ați păzit. [o]În-
toarceți-vă către mine, și eu mă voiu
întoarce către voi, Zice Domnul, *Dum-
nezeul* oștirilor. [p]Dar ziceți: În ce să
ne întoarcem? 8 Au înșelà-va omul
pe Dumnezeu? De *căutați* să mă înșe-
lați. Dar ziceți: În ce te înșelăm? [q]În
zecimi și daruri. 9 Sunteți blestemați
cu blestem; Căci *căutați* să mă înșelați,
un popor întreg! 10 [r]Aduceți toată
zecimea, în [s]casa tezaurului, Ca să fie
bucate în casa mea, Și cercați-mă cu
aceasta, zice Domnul, *Dumnezeul* oști-
rilor, Dacă nu [t]vă voiu deschide [u]feres-
trile cerului, Și *de nu* voiu vărsà preste
voi binecuvântarea preste îndestul;
11 Și *de nu* voiu înfrânà pe [v]cel mân-
cător pentru voi, Ca să nu vă strice
fructul pământului vostru, Ca să nu mai
fie neroditoare vița voastră în câmp,
Zice Domnul, *Dumnezeul* oștirilor.
12 Și vă vor fericì toate popoarele: Căci
voi veți fi [x]pământ dorit, zice Domnul,
Dumnezeul oștirilor; 13 [y]Cuvintele
voastre s'au înăsprit asupră-mi, zice
Domnul: Și tot ziceți: Ce am vorbit a-
supra ta? 14 [z]Ziceți: „Deșert *este* a
servì pe Dumnezeu, Și ce câștig *este*,
că păzim cele de păzit ale lui, Și că
umblăm cu umilință înaintea Domnului,
Dumnezeului oștirilor?" 15 [a]Și acum
fericim pe cei mândri. Și făcătorii de
rele se înavuțesc, Și, *deși* [b]blestemă pe
Dumnezeu, scapă. 16 *Totuși*, când
cei [c]ce se tem de Domnul, vorbesc unul
altuia, Domnul [d]ascultă, și-*i* aude, Și
se scrie [e]carte de amintire înaintea lui,
Pentru cei ce se tem de Domnul, Și
gândesc la numele lui. 17 Și [f]vor fi
aceștia, zice Domnul, *Dumnezeul* oști-
rilor, [g]Tezaurul meu în ziua, pe care o
pregătesc: Și-i voiu cruțà, Precum cruță
bărbatul pe fiul său, care-i servește.
18 Și vă veți întoarce, și veți vedeà *ce
deosebire este*, între cel drept și cel ne-
legiuit, Între cel ce servește lui Dum-
nezeu și cel ce nu-i servește.

4 Căci iată, [a]vine ziua, care va arde
ca un cuptor, Și toți [b]cei mândri și
toți făcătorii de rele vor fi *ca* [c]miriștea;
Ziua ce vine îi va aprinde, Zice Dom-
nul, *Dumnezeul* oștirilor, Și nu le va
[d]lăsà nici rădăcină, nici ramură. 2 Dar
pentru voi, care [e]vă temeți de numele
meu, Va răsărì [f]soarele dreptății, și vin-
decarea *va fi* supt aripele sale. [g]Și veți
ieșì, și vă veți îngrășà ca vițeii cei în-
grășați; 3 Și veți călcà pe cei nele-
giuiți: Căci ei vor fi *ca* cenușa supt pi-
cioarele voastre în ziua, Pe care o
pregătesc, zice Domnul, *Dumnezeul*
oștirilor. 4 Aduceți-vă aminte de
[h]legea lui Moisi, servul meu, Pe care
am dat-o [i]în Horeb pentru tot Israe-
lul, De [j]așezăminte și judecăți. 5 Iată,
eu vă trimit pe profetul [k]Ilie, [l]Înainte
de ce va venì ziua Domnului cea mare
și înfricoșată; 6 Și el va întoarce ini-
mile părinților către fii, Și inimile fiilor
către părinți, Ca să nu vin să [m]lovesc
pământul cu blestem.

k Zech. 5. 4. l Num. 23. 19. m Plân. 3. 22 n Fapt. 7. 51. o Zech. 1. 3.
p Cap. 1. 6. q Neem. 13. 10, 12 r Prov. 3. 9, 10. s 1 Cron. 26. 20.
t Fac. 7. 11. u 2 Cron 31. 10 v Amos 4. 9. x Dan. 8. 9. y Cap. 2. 17.
z Iov 21. 14, 15. a Ps. 73. 12. b Ps. 95. 9. c Ps. 66. 16. d Ebr. 3. 13
e Ps. 56. 8. f 1 Pet 2. 9. g Isa. 62. 3.
—
Capul 4.
a Ioel 2. 31. b Cap. 3. 18 c Obad. 18. d Amos 2. 9.
e Cap. 3. 16. f Luc. 1. 78. g 2 Sam. 22. 43. h Esod. 20. 3, etc.
i Deut. 4. 10. j Ps. 174. 19. k Luc. 1. 17. l Ioel 2. 31. m Zech. 14. 12

NOUL TESTAMENT

AL

DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI
NOSTRU

IISUS HRISTOS.

TIPĂRIT CU SPESELE
SOCIETĂȚII BIBLICE BRITANICE.

BUCUREȘTI
1921.

CUPRINDEREA NOULUI TESTAMENT.

TRADUS DIN LIMBA ORIGINALĂ GREACĂ

SUB

DOMNIA

M. S. CAROL I. REGELE ROMÂNIEI

ARHIPĂSTOR ȘI MITROPOLIT PRIMAT

FIIND

D. D. GHENADIE

DE

DR. N. NITZULESCU

PROFESOR LA FACULTATEA DE TEOLOGIE.

SFÂNTA EVANGELIE DUPĂ MATEIU.

Cartea faptelor lui Iisus Hristos. Veacurile de om dela Abraam până la Iosif.

1 [a] Cartea neamului lui Iisus Hristos,
[b] fiul lui David, [c] fiul lui Abraam.
2 [d] Abraam născù pe Isaak. [e] Isaak născù
pe Iacob. [f] Iacob născù pe Iuda și pe
frații lui. 3 Iar [g] Iuda născù pe Fares
și pe Zara din Tamar. iar [h] Fares născù
pe Esrom. Esrom născù pe Aram. 4 Iar
Aram născù pe Aminadab. Aminadab
născù pe Naason. Naason născù pe Sal-
mon. 5 Iar Salmon născù pe Booz din
Rachab. iar Booz născù pe Obed din
Rut. Obed născù pe Iesse. 6 Iar [i] Iesse
născù pe David împăratul.

[j] David împăratul născù pe Solomon
din *femeia* lui Uria. 7 Iar [k] Solomon
născù pe Roboam. Roboam născù pe
Abia. Abia născù pe Asaf. 8 Iar Asaf
născù pe Iosafat. Iosafat născù pe Io-
ram. Ioram născù pe Ozia. 9 Iar Ozia
născù pe Ioatam. Ioatam născù pe
Achaz. Achaz născù pe Ezechia.
10 Iar [l] Ezechia născù pe Manase. Ma-
nase născù pe Amos. Amos născù pe
Iosia. 11 Iar [m] Iosia născù pe Iechonia
și pe frații lui. la [n] strămutarea în Ba-
bilon.

12 Iar după strămutarea în Babilon
[o] Iechonia născù pe Salatiel. Salatiel
născù pe [p] Zorobabel. 13 Iar Zoroba-
bel născù pe Abiud. Abiud născù pe
Eliachim. Eliachim născù pe Azor.
14 Iar Azor născù pe Sadoc. Sadoc
născù pe Achim. Achim născù pe Eliud.
15 Iar Eliud născù pe Eleazar. Eleazar
născù pe Matan. Matan născù pe Iacob.
16 Iar Iacob născù pe Iosif bărbatul
Marii. din care fù născut Iisus care se
zice Hristos.

17 Deci toate veacurile de om dela
Abraam până la David. veacuri de om
patrusprezece. și dela David până la
strămutarea în Babilon veacuri de om
patrusprezece, și dela strămutarea în
Babilon până la Hristos veacuri de om
patrusprezece.

Zămislirea, numele și nașterea lui Hristos.

18 Iar [q] nașterea lui Hristos astfel a
fost. Logodită fiind muma lui Maria cu
Iosif. mai nainte de a fi ei împreună s'a
aflat având în pântece [r] din duh sfânt.
19 Iar Iosif bărbatul ei, drept fiind și
nevoind [s] s'o vădească, se hotărî s'o pă-
răsească în ascuns. 20 Acestea cuge-
tând în sine. iată îngerul Domnului i-se
arătă în vis. zicând: Iosife. fiul lui Da-
vid. nu te teme. a-ți luà femeie pe
Maria. [t] pentru că cel născut în ea este
din duh sfânt. 21 [u] Și va naște fiu, și
vei chemà numele lui Iisus; căci [v] el va
mântuì pe poporul său de păcatele lor.

22 Iar toate acestea s'au făcut ca să
se împlinească ce s'a zis de Domnul
prin profetul care zice: 23 „Iată fe-
cioara în pântece va aveà și va naște
fiu. și vor chemà numele lui Emanuel",
care se tălmăcește: cu noi *este* Dum-
nezeu.

24 Și deșteptându-se Iosif din somn,
făcù cum îi poruncì îngerul Domnului,
și luă pe femeia sa; 25 Și n'o cunoscù
pe dânsa până ce născù fiu; și chemă
numele lui Iisus.

Magii dela răsărit.

2 Și născut [a] fiind Iisus în Betleemul
Iudeii. în zilele lui Irod împăratul.
iată Magii [b] dela răsărit veniră la Ieru-
salim zicând: 2 [c] Unde este împăratul
născut al Iudeilor? căci noi am văzut
[d] steaua lui în răsărit și venirăm să ne
închinăm lui.

Capul 1.
a Luc. 3. 23.
b Ps. 132. 11.
c Gal. 3. 16
d Fac. 21. 2, 3.
e Fac. 25. 26.
f Fac. 29. 35.
g Fac. 38. 27. etc.
h Rut. 4. 18. etc.
i 1 Sam. 16. 1.
j 2 Sam. 12. 24.
k Cron. 3. 10, etc.
l 2 Reg. 20. 21.
m 1 Cron. 3. 15.
n Dan. 1. 2.
o 1 Cron. 3. 17, 19
p Ezra 3. 2.
q Luc. 1. 27.
r Luc. 1. 35.
s Deut. 24. 1.
t Luc. 1. 35.
u Luc. 1. 31.
v Fapt. 4. 12.
—

Capul 2.
a Luc. 2. 4, 6, 7.
b Fac. 10. 30
c Luc. 2. 11.
d Num. 24. 17.

3 Și auzind Irod împăratul se tur-
bură, și tot Ierusalimul cu dânsul. 4 Și
adunând pe toți [e] mai marii preoților și
[f] cărturarii poporului [g] cerù știință dela
dânșii unde se naște Hristos. 5 Iar ei
îi ziseră: în Betleemul Iudeii; căci așà
este scris prin profetul: 6 [h] „Și tu Bet-
leem, pământul lui Iuda, nici decum nu
ești mai mic între povățuitorii lui Iuda;
căci din tine va ieșì povățuitor, [i] care
va paște pe poporul meu Israel.“

7 Atuncia Irod chemând în ascuns
pe Magi îi întrebă cu deamănuntul *des-
pre* timpul stelei apărute, 8 Și trimi-
țându-i la Betleem zise: ducându-vă
cercetați cu deamănuntul despre copil;
și dacă l-ați aflat, dați-mi știre, pen-
tru ca și eu venind să mă închin
lui. 9 Iar ei ascultând de împă-
ratul plecară: și iată steaua pe care o
văzuse în răsărit mergeà înaintea lor,
până ce venind stătù d'asupra unde erà
copilul. 10 Și văzând steaua se bucu-
rară cu bucurie foarte mare.

11 Și venind în casă văzură pe copil
cu Maria muma lui, și căzând se închi-
nară lui, și deschizând comorile lor îi
deteră [j] daruri, aur și tămâie și smirnă.
12 Și luând înștiințare [k] prin vis să nu
se întoarcă la Irod, pe altă cale se du-
seră în țara lor.

Fuga lui Hristos la Egipet.

13 Și plecând ei iată îngerul Dom-
nului se arătă în vis lui Iosif, zicând:
sculându-te ià copilul și pe muma lui
și fugi în Egipet, și stai acolo, până ce
îți voi spune; căci Irod are să caute pe
copil spre a-l pierde. 14 Iar el sculân-
du-se luă noaptea pe copil și pe muma
lui și plecă în Egipet, 15 Și fù acolo
până la sfârșirea lui Irod; pentru ca să
se împlinească ce s'a zis de Domnul
prin profetul care zice: [l] „din Egipet
am chemat pe fiul meu.“

Uciderea copiilor la Betleem.

16 Atuncia Irod văzând că fù luat în
râs de către Magi se mânie foarte; și
trimițând ucise pe toți copiii ce erau
în Betleem și în toate hotarele lui, dela
doi ani și mai jos, după timpul de care
luase cunoștință cu deamănuntul dela
Magi. 17 Atuncia se împlinì ce s'a zis
de Ieremia [m] profetul care zice: 18 „Glas
în Rama se auzì, suspin, plângere și
țipăt mult; Rachel plângând pe copii ei
și nu voià să se mângâie, căci nu sunt.“

Întoarcerea și locuirea lui Iisus în Nazaret.

19 Iar sfârșindu-se Irod, iată înge-
rul Domnului se arătă în vis lui Iosif în
Egipet, 20 Zicând: Sculându-te ià co-
pilul și pe muma lui și du-te în pămân-
tul lui Israel, căci au murit cei care
căutau sufletul copilului. 21 Iar el
sculându-se luă copilul și pe muma lui
și venì în pământul lui Israel. 22 Dar
auzind că Archelau domnește preste
Iudea în locul lui Irod tatăl său, se temù
să se ducă acolo; și luând știre în vis
se duse în părțile Galileii, 23 Și ve-
nind se așeză în orașul numit Nazaret,
pentru ca să se împlinească ce s'a zis
prin profeți că Nazareu se va chemà.

Ioan Botezătorul predică în pustie.

3 În zilele acelea vine [a] Ioan Boteză-
torul predicând [b] în pustia Iudeii.
2 Zicând: pocăiți-vă căci s'a apropiat
[c] împărăția cerurilor. 3 Căci acesta
este cel zis prin Isaia profetul care zice:
[d] „glas de strigător în pustie: [e] gătiți
calea Domnului, drepte faceți cărările
lui.“ 4 Și [f] acest Ioan [g] aveà îmbrăcă-
mintea lui de peri de cămilă și încin-
gătoare de piele, împrejurul mijlocului
său; iar hrana lui erà [h] lăcuste și [i] miere
sălbatică. 5 [j] Atuncia ieșià la dânsul
Ierusalimul și toată Iudea și toată îm-
prejurimea Iordanului. 6 [k] Și se bote-
zau de către dânsul, în râul Iordanului
mărturisându-și păcatele lor.

7 Și văzând pe mulți dintre farisei și
saducei venind la botez le zise: [l] pui de
vipere, cine v'a arătat să fugiți de [m] ur-
gia viitoare? 8 Faceți deci rod vred-
nic de pocăință, 9 Și nu gândiți să zi-

---

[e] 2 Cron. 36. 14. [f] 2 Cron. 34. 13. [g] Mal. 2. 7. [h] Mic. 5. 2. [i] Apoc. 2. 27. [j] Ps. 72. 10. [k] Cap. 1. 20. [l] Osea. 11. 1. [m] Ier. 31. 15.

Capul 3. [a] Marc. 1. 4, 15. [b] Ios. 14. 10. [c] Dan. 2. 44. [d] Ioan. 1 23. [e] Luc. 1. 76. [f] Marc. 1. 6. [g] 2 Reg. 1. 8. [h] Lev. 11. 22. [i] 1 Sam. 14. 25, 26. [j] Marc. 1. 5. [k] Fapt. 19. 4 18. [l] Cap. 12. 34. [m] Rom. 5. 9.

ceți în însivă. [n]tată avem pe Abraam;
căci vă spun, că poate Dumnezeu din
pietrile acestea să deștepte fiii lui A-
braam. 10 Acum securea stă la rădă-
cina pomilor. [o]deci orice pom ce nu face
rod bun se taie și în foc se aruncă.
11 [p]Eu vă botez în apă spre pocăință;
iar cel care vine în urma mea este mai
tare decât mine. căruia nu-*i* sunt de în-
destul să-*i* port încălțămintea; [q]acesta
vă va boteză în duhul sfânt și foc.
12 [r]A cărui lopată *este* în mâna lui, și
își va curăți aria și va adună grâul lui
în grânar, iar pleava [s] o va arde în foc
nestins.

Ioan botează pe Iisus.

13 [t]Atuncia vine Iisus [u]din Galilea
la Iordan către Ioan. spre a fi botezat
de către acesta. 14 Iar el îl opriă zi-
când: eu am trebuință să fiu botezat de
tine, și tu vii la mine? 15 Și răspun-
zând Iisus îi zise: lasă acum. căci așà
ni-se cade să împlinim orice dreptate;
atuncia îl lăsă.

16 [v]Iar Iisus botezat fiind, îndată ieșì
din apă; și iată i-se deschiseră cerurile
și văzù [x]duhul lui Dumnezeu venind
preste dânsul, pogorându-se ca porumb.
17 [y]Și iată glas din ceruri zicând: [z]a-
cesta este Fiul meu cel iubit. în care
am binevoit.

Iisus este ispitit de trei ori de diavolul.

4 Atuncia [a]Iisus fù dus în pustie de
către [b]duhul sfânt, spre a fi ispitit
de diavolul. 2 Și după ce postì patru-
zeci de zile și patruzeci de nopți, flă-
mânzì apoi. 3 Și apropiindu-se de
dânsul ispititorul îi zise: dacă Fiu ești
al lui Dumnezeu. zi ca pietrile acestea
să se facă pâini. 4 Iar el răspunzând
zise: scris este, [c]„nu numai cu pâine
va trăì omul, ci cu orice cuvânt ce iese
din gura lui Dumnezeu."

5 Atuncia îl duce pe el diavolul [d]în
sfânta cetate și îl puse pe aripa templu-
lui, 6 Și îi zice: dacă Fiu ești al lui
Dumnezeu, aruncă-te jos; căci scris
este că [e]„îngerilor săi va poruncì pentru
tine și pe mâni te vor ridicà, ca nu
cumva să lovești de piatră piciorul tău."
7 Zise Iisus lui: iarăși este scris: [f]„nu
ispitì pe Domnul, Dumnezeul tău."

8 Iarăși îl duce diavolul într'un munte
foarte înalt și îi arată toate împărățiile
lumii și mărirea lor. 9 Și îi zise: toate
acestea ți le voiu dà. dacă căzând te
vei închinà mie. 10 Atuncia îi zice
Iisus: mergi satană. căci scris este:
[g]„Domnului Dumnezeului tău te vei
închinà și numai lui vei slujì."

11 Atuncia îl lăsă diavolul, și iată
[h]îngerii se apropiară de *dânsul* și îi
slujiau.

Iisus începe propovăduirea.

12 [i]Și auzind că Ioan fù pus *în în-
chisoare* plecă în Galilea. 13 Și pără-
sind Nazaretul. venind se așeză în Ca-
pernaum lângă mare în hotarele lui
Zabulon și Neftalim, 14 Ca să fie îm-
plinit ce s'a zis prin Isaia profetul care
zice: 15 [j]„Pământul lui Zabulon și
pământul lui Neftalim spre mare, din-
colo de Iordan, Galilea neamurilor."
16 [k]„Poporul care se află în întunerec
văzù lumină mare, și celor care șed în
ținut și în umbră de moarte le răsărì
lumină." 17 [l]De atuncia începù Iisus
să predice și să zică: [m]pocăiți-vă căci
s'a apropiat împărăția cerurilor.

Alegerea celor dintâiu patru ucenici.

18 [n]Și umblând, pe lângă marea Ga-
lileii, văzù doi frați, pe Simon [o]numit
Petru și pe Andreiu fratele lui. arun-
când o plasă în mare; căci erau pescari
19 Și le zice: veniți după mine, și [p]vă
voiu face pescari de oameni. 20 [q]Iar
ei îndată lăsând plășile îi urmară.
21 [r]Și mergând d'acolo înainte văzù
alți doi frați, pe Iacob al lui Zebedeu
și pe Ioan fratele lui, în vas cu Zebedeu
tatăl lor. întocmindu-și plășile, și-i
chemă.

22 Iar ei îndată lăsând vasul și pe
tatăl lor îi urmară.

n Ioan 8. 33, 39. o Ioan 15. 6. p Marc. 1. 8. q Fapt. 2. 3, 4. r Mal. 3. 3. s Mal. 4. 1. t Mal. 4. 1. u Marc. 1. 9. v Cap. 2. 22. x Marc. 1. 10. y Isa. 11. 2. z Ioan 12. 28.

Capul 4. a Marc. 1. 12, etc. b 1 Reg. 18. 12. c Deut. 8. 3. d Neem. 11. 1, 18. e Ps. 91. 11, 12. f Deut. 8. 16. g Deut. 6. 13. h Ebr. 1. 14. i Marc. 1. 14. j Isa. 9. 1 2. k Isa. 42. 7. l Marc. 1. 14, 15. m Cap. 3. 2. n Marc. 1. 16-18. o Ioan 1. 42. p Luc. 5. 10, 11. q Marc. 10. 28. r Marc. 1. 19, 20.

Iisus vindecă fel de fel de bolnavi.

23 Și străbătù in toată Galilea, [s]în-
vățând în sinagogile lor și predicând
[t]evangelia împărăției și vindecând ori-
ce boală și orice neputință în popor.
24 Și ieșì vestea despre dânsul in toată
Siria; și aduseră la dânsul pe toți care
se aflau în suferințe, cuprinși fiind de
feluri de boale și chinuri și pe demo-
nizați și lunatici și slăbănogi, și îi vin-
decă. 25 Și îi urmară gloate multe
din Galilea și Decapole și Ierusalim și
Iudea și de dincolo de Iordan.

Iisus ține cuvântare pe munte. Fericirile. Demnitatea și sarcina ucenicilor.

5 Și văzând gloatele [a]se suì pe munte;
și șezând el veniră la dânsul uce-
nicii săi; 2 Și deschizând gura sa îi
învățà, zicând:

3 [b]Fericiți cei săraci cu duhul. că a
lor este împărăția cerurilor.

4 [c]Fericiți cei blânzi, că ei vor moș-
tenì pământul.

5 [d]Fericiți cei care plâng, că [e]ei vor
fi mângăiați.

6 Fericiți cei care flămânzesc și în-
setoșează de dreptate, [f]că ei se vor
săturà.

7 Fericiți cei milostivi, [g]că ei vor fi
miluiți.

8 [h]Fericiți cei curați cu inima, [i]că ei
vor vedeà pe Dumnezeu.

9 Fericiți făcătorii de pace, că ei se
vor chemà fiii lui Dumnezeu.

10 [j]Fericiți cei goniți pentru drep-
tate, că a lor este împărăția cerurilor.

11 [k]Fericiți sunteți când vă vor mu-
strà și vă vor gonì și vor zice împotriva
voastră orice [l]rău mințând pentru mine.
12 [m]Bucurați-vă și vă veseliți, că plata
voastră multă este în ceruri: căci [n]așà
goniră pe profeții cei mai nainte de voi.

13 Voi sunteți sarea pământului;
[o]iar dacă sarea își va fi pierdut pute-
rea, prin ce va dobândì *iarăși* puterea
ei sărătoare? Pentru nimic nu mai are
tărie, fără numai aruncată fiind în afară,
să fie călcată de oameni. 14 [p]Voi sun-
teți lumina lumii. Nu se poate ascunde
cetatea așezată d'asupra muntelui;
15 Nici *oamenii* nu [q]aprind lumină și
o pun supt obroc, ci în sfeșnic, și lumi-
nează tutulor celor *care sunt* în casă.
16 Așà să lumineze lumina voastră în-
naintea oamenilor, pentru [r]ca să vadă
faptele voastre cele bune și [s]să mă-
rească pe Tatăl vostru, care *este* în
ceruri.

Adevărata împlinire a legii.

17 [t]Nu gândiți că am venit să des-
ființez legea sau profeții: n'am venit să
desființez, ci să desăvârșesc. 18 Căci
adevăr zic vouă, [u]până ce va fi trecut
cerul și pământul, o iotă sau un corn
de literă nu se va pierde din lege, până
să se facă tot. 19 [v]Deci cine va fi des-
ființat una din aceste porunci foarte
mici și va fi învățat așà pe oameni, se
va chemà cel mai mic în împărăția ce-
rurilor, iar cine va fi făcut și va fi în-
vățat, acesta mare se va chemà în îm-
părăția cerurilor. 20 Căci zic vouă, că
dacă nu va fi prisosit dreptatea voastră
mai mult [x]decât a cărturarilor și a fari-
seilor, nu veți întrà întru împărăția ce-
rurilor.

21 Ați auzit că s'a zis celor de de-
mult: [y]„nu omorî“; și cine va fi omorît
vinovat va fi judecății. 22 Iar eu zic
vouă, că [z]oricine care se mânie pe fra-
tele său, vinovat va fi judecății, și cine
va fi zis fratelui său: [a]raca, vinovat va
fi sinedriului: iar cine va fi zis: nemin-
tosule, vinovat va fi la gheena focului.
23 Deci [b]dacă aduci darul tău la altar
și acolo îți vei fi adus aminte că fratele
tău are ceva împotriva ta, 24 [c]Lasă
acolo darul tău înaintea altarului și
mergi întâiu, împacă-te cu fratele tău
și atuncia venind adù darul tău.

25 [d]Fii învoitor cu împotrivitorul tău,
curând, [e]până ești pe cale cu dânsul, ca

s Luc. 4. 15, 44.
t Marc. 1. 14.
—

Capul 5.
a Marc. 3. 13.
b Luc. 6. 20.
c Isa. 61. 2, 3. 2 Cor. 1. 7.
d Ps. 37. 11.
e Rom. 4. 13.
f Isa. 55. 1.
g Ps. 41. 1. Iac. 2. 13.
h Ps. 15. 2. Ebr. 12 14.
i 1 Cor. 13. 12.
j 2 Cor. 4. 17.
k Luc. 6. 12.
l 1 Pet. 4. 14.
m Iac. 1. 2. 1 Pet. 4. 13.
n 2 Cron. 36. 16.
o Marc. 9. 50.
p Prov. 4. 18.
q Marc. 4. 21.
r 1 Pet. 2. 12.
s Ioan 15. 8.
t Rom. 3. 31.
u Luc. 16. 17.
v Iac. 2. 10.
x Rom. 9. 31.
y Esod. 20. 13.
z 1 Ioan 3. 15.
a Iac. 2. 20.
b Cap. 8. 4.
c Iov. 42. 8.
d Prov. 25. 8.
e Ps. 32 6.

nu cumva împotrivitorul să te deà ju-
decătorului și judecătorul slujitorului.
și vei fi aruncat în închisoare. 26 A-
devăr zic ție, nu vei ieși de acolo, până
când nu vei fi dat cel din urmă ban.
27 Ați auzit că s'a zis: [f] „nu săvârși
adulter.“ 28 Iar eu zic vouă, că oricine
care se [g] uită la femeie spre a o poftì a
și săvârșit adulter cu dânsa în inima
lui. 29 [h] Și dacă ochiul tău cel drept
te smintește, [i] scoate-l afară și-l aruncă
dela tine: căci mai bine îți este ca să
piară unul din membrele tale și nu tot
corpul tău să fie aruncat în gheenă.
30 Și dacă mâna ta cea dreaptă te smin-
tește taie-o și aruncă-o dela tine: căci
mai bine îți este ca să piară unul din
membrele tale, și nu tot corpul tău să
se ducă în gheenă.
31 S'a zis: [j] „cine va fi lăsat pe fe-
meia sa, să-i deà carte de despărțire.“
32 Iar eu zic vouă, [k] că oricine care lasă
pe femeia sa afară de cuvânt de des-
frânare, o face să fie adulteră, și cine
va fi luat pe cea lăsată, se face adulter.
33 Iarăși ați auzit [l] că s'a zis celor de
demult: [m] „nu jurà strâmb, ci [n] dă Dom-
nului jurămintele tale.“ 34 Iar eu zic
vouă [o] nu jurați nici decum: nici pe cer,
că este [p] scaun al lui Dumnezeu; 35 Nici
pe pământ, că este așternut al picioare-
lor lui: nici pe Ierusalim, că este [q] ce-
tate a marelui împărat: 36 Nici pe
capul tău nu jurà, că nu poți face un
păr alb sau negru. 37 [r] Ci fie cuvân-
tul vostru așà, așà; nu, nu: iar mai
mult decât acestea este dela cel rău.
38 Ați auzit că s'a zis: [s] „ochiu pen-
tru ochiu și dinte pentru dinte.“ 39 Iar
eu zic vouă [t] nu stați împotriva celui
rău; ci oricine te lovește preste falca ta
[u] cea dreaptă, întoarce-i și pe cealaltă;
40 Și celui care voiește a se judecà cu
tine și a-ți luà cămașa, lasă-i și vest-
mântul. 41 Și oricine [v] îți va pune an-
gara pentru o milă, du-te cu dânsul
două. 42 Celui care cere dela tine dă-i,
și [x] dela cel care voește a se împrumutà
dela tine nu-ți întoarce fața.
43 Ați auzit că s'a zis: [y] „iubește pe
aproapele tău“ [z] și urăște pe vrășmașul
tău. 44 Iar eu zic vouă, [a] iubiți pe
vrăjmașii voștri și rugați-vă pentru cei
care vă gonesc pe voi, 45 [b] Pentru ca
să fiți fii ai Tatălui vostru cel din ce-
ruri, că [c] el face să răsară soarele său
preste răi și preste buni, și plouă preste
drepți și preste nedrepți. 46 [d] Căci
dacă iubiți pe cei care vă iubesc pe voi,
ce plată aveți? Nu oare și vameșii fac
aceiași? 47 Și dacă îmbrățișați cu iu-
bire pe frații voștri numai, ce faceți mai
mult? Oare nu și păgânii fac aceiași?
48 [e] Drept aceea fiți voi desăvârșiți, după
cum [f] Tatăl vostru cel ceresc desăvâr-
șit este.

Iisus continuă cuvântarea pe munte.
Despre pomană, rugare și post.

6 Luați aminte să nu desfășurați vir-
tutea voastră înaintea oamenilor spre
a fi priviți de dânșii; iar de nu, plată
nu aveți dela Tatăl vostru care este în
ceruri. 2 Deci [a] când faci milostenie,
nu trâmbiță înaintea ta, după cum fac
fățarnicii în sinagogi și în strade, ca să
fie lăudați de oameni; adevăr zic vouă,
ei își iau plata lor. 3 Iar tu când faci
milostenie să nu știe stânga ta ce face
dreapta ta, 4 Ca să fie milostenia ta
într'ascuns: și Tatăl tău care vede în-
tr'ascuns [b] îți va răsplătì ție.
5 Și când vă rugați, nu fiți ca fățar-
nicii; că iubesc să se roage stând în si-
nagogi și în unghiurile stradelor, ca să
se arate oamenilor. Adevăr zic vouă, *ei*
își iau plata lor. 6 Iar tu când te rogi,
[c] intră în camera ta și închizând ușa ta
roagă-te Tatălui tău cel într'ascuns, și
Tatăl tău care vede într'ascuns, îți va
răsplătì ție.
7 Rugându-vă [d] nu sporiți multe ca
păgânii; [e] căci li se pare că în vorbirea
lor multă vor fi ascultați. 8 Deci nu
vă asemănați lor; căci știe Tatăl vostru

f Esod. 20. 14. g Iov 31. 1. h Cap. 18. 8, 9. i Col. 3. 5. j Deut. 24. 11. k 1 Cor. 7.10,11. l Cap. 23. 16. m Esod. 20. 7. n Deut. 23. 23. o Cap. 23. 16, 18, 22. p Isa. 66. 1. q Ps. 48. 2. r Col. 4. 6. s Esod. 21. 24. t 1 Tes. 5. 15. u Isa. 50. 6. v Marc. 15. 21. x Deut. 15.8,10. y Lev. 19. 18. z Deut. 23. 6. a Rom. 12.14,20. b 1 Pet. 2. 23. c Iov 25. 3. d Luc. 6. 32. e Fac. 17. 1. f Efes. 5. 1.
Capul 6.
a Rom. 12. 8. b Luc. 14. 14. c 2 Reg. 4. 33. d Eccl. 5. 2. e 1 Reg. 18. 26.

de ce aveți trebuință, mai nainte de a
cere voi dela dânsul.
9 Deci voi rugați-vă astfel: [f] Tatăl
nostru care ești în ceruri, sfințiască-se nu-
mele tău; 10 Vie împărăția ta, [g] facă-se
voia ta, [h] cum în cer și pe pământ;
11 [i] Pânea noastră cea de toate zilele
dă-ne-o nouă astăzi; 12 Și [j] ne iartă
nouă datoriile noastre, cum și noi am
iertat datorilor noștri; 13 [k] Și nu ne
duce pe noi în ispită, ci [l] ne scapă de
cel rău.[m] *Că a ta este împărăția și pu-
terea și mărirea în veci; amin.* 14 Căci
[n] dacă veți fi iertat oamenilor greșelile
lor, vă va iertà și vouă Tatăl vostru cel
ceresc. 15 Iar [o] dacă nu veți fi iertat
oamenilor, nici Tătăl vostru nu va iertà
greșelile voastre.
16 [p] Când postiți nu fiți ca fățarnicii
posomorîți; căci își întunecă fețele ca
să se arate oamenilor că postesc. Ade-
văr zic vouă, *ei* își iau plata lor. 17 Iar
tu când postești [q] unge-ți capul și spa-
lă-ți fața, 18 Ca să nu te arăți oame-
nilor că postești, ci Tatălui tău care este
într'ascuns, și Tatăl tău, care vede în-
tr'ascuns, îți va răsplătì.

Să ne ferim de cele pământești.

19 [r] Nu vă adunați comori pe pământ,
unde molia și rugina le strică și unde
furii *le* desgroapă și *le* fură. 20 [s] Ci a-
dunați-vă comori în cer, unde nici molia,
nici rugina nu le strică, și unde furii
nu *le* desgroapă, nici nu *le* fură. 21 Căci
unde este comoara ta, acolo va fi și
inima ta. 22 [t] Luminătorul corpului
este ochiul. Dacă ochiul tău este curat,
tot corpul tău va fi luminos: 23 Iar
dacă ochiul tău este rău, tot corpul tău
va fi întunecos. Deci dacă lumina ce *este*
în tine, întunerec este, cât de mare *este*
întunerecul.
24 [u] Nimeni nu poate slujì la doi
domni; căci sau pe unul va urî și pe
celalalt *îl* va iubì, sau de unul se va
ține și pe celalalt *îl* va dispreţuì; [v] nu pu-
teți slujì lui Dumnezeu și lui Mamona.
25 Drept aceea, zic vouă, [x] nu vă în-
grijiți pentru sufletul vostru: ce să mân-
cați *și ce să beți*, nici pentru corpul
vostru, *cu* ce să vă îmbrăcați. Oare su-
fletul nu este mai mult decât hrana și
corpul decât îmbrăcămintea? 26 [y] Ui-
tați-vă la paserile cerului, că nici nu
samănă, nici nu seceră, nici nu adună
în grânar, și Tatăl vostru cel ceresc le
hrănește; oare voi nu sunteți cu mult
mai presus de ele? 27 Și cine dintre
voi, îngrijind, poate adăugà preste vârsta
sa un cot? 28 Și pentru îmbrăcăminte
ce îngrijiți? Uitați-vă cu băgare de
seamă la crinii câmpului cum cresc; nu
se ostenesc, nici nu torc. 29 Și zic vouă,
că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu
se îmbrăcà ca unul dintre aceștia. 30 Și
dacă Dumnezeu îmbracă astfel a câm-
pului iarbă, *care* este astăzi, și mâne se
aruncă în cuptor, oare nu cu mult mai
vârtos pe voi, puțin credincioșilor?
31 Deci nu vă îngrijiți zicând: ce să
mâncăm, sau ce să bem, sau cu ce să
ne îmbrăcăm. 32 Că toate acestea pă-
gânii *le* caută; căci știe Tatăl vostru cel
ceresc, că aveți trebuință de toate aces-
tea. 33 Căutați dar mai întâiu împă-
răția și dreptatea lui, și toate acestea se
vor adăugà vouă. 34 Deci nu vă în-
grijiți pentru mâne; căci ziua de mâne
va îngrijì dela sine; destul este zilei rău-
tatea ei.

Sfârșitul cuvântării depe munte. Despre judecarea pripită și ușuratică.

7 [a] Nu judecați ca să nu fiți judecați.
2 Căci cu judecata cu care judecați
veți fi judecați, [b] și cu măsura cu care
măsurați, vi se va măsurà. 3 [c] De ce
vezi gunoiul ce este în ochiul fratelui
tău, și nu zărești bârna din ochiul tău?
4 Sau cum vei zice fatelui tău: stai să
scot gunoiul din ochiul tău, și iată bârna
este în ochiul tău. 5 Fățarnice, scoate
mai întâiu bârna din ochiul tău, și a-
tuncia vei vedeà să scoți gunoiul din
ochiul fratelui tău.

---

f Luc. 11. 2, etc. g Fapt. 21. 14. h Ps. 103. 20,21. i Iov. 23. 12. Prov. 30. 8. j Cap. 18.21, etc. k 1 Cor. 10 13. l Ioan 17. 15. m 1 Cron. 29. 11. n Marc. 11.25,26. o Iac. 2. 13. p Isa 58. 5. q Rut. 3. 3. r Prov. 23. 4. s 1 Tim. 6. 19. t Luc. 11. 34,36. u Luc. 16. 13. v Gal. 1. 10. x Ps. 55. 22. y Iov 38. 41.

Capul 7. a Rom. 2. 1. b Marc. 4. 24. c Luc. 6. 41, 42.

6[d] Nu daţi ce este sfânt câinilor, nici
nu aruncaţi mărgăritarele voastre, în-
naintea porcilor, ca nu cumva să le
calce cu picioarele lor şi întorcându-se,
să vă sfâşie pe voi.

Despre puterea rugăciunii.

7 [e] Cereţi şi se va dà vouă, căutaţi şi
veţi aflà: bateţi şi se va deschide vouă.
8 Căci [f] oricine care cere ià, şi cine caută
află, şi celui care bate *i*-se va deschide.
9 [g] Sau care este omul dintre voi dela
care va cere fiul său pâne, nu cumva îi
va dà piatră? 10 Sau dacă va cere
peşte, nu cumva îi va dà lui şarpe?
11 Deci dacă voi răi [h] fiind ştiţi să daţi
lucruri bune la copiii voştri, cu atât mai
vârtos Tatăl vostru cel din ceruri va dà
cele bune, celor care cer dela dânsul.
12 Deci toate [i] câte aţi voì să vă facă
vouă oamenii, aşà şi voi faceţi lor, căci
[j] aceasta este legea şi profeţia.

Despre împlinirea voinţii dumnezeeşti.

13 [k] Întraţi prin poarta cea strâmtă,
că largă *este* poarta şi lată calea care
duce la peire, şi mulţi sunt care întră
prin ea, 14 Că strâmtă este poarta şi
îngustă calea care duce la viaţă şi pu-
ţini sunt care o află.
15 [l] Feriţi-vă de profeţii mincinoşi,
[m] care vin la voi în îmbrăcăminte de oi,
şi pe dinlăuntru sunt [n] lupi răpitori.
16 [o] După roadele lor îi veţi cunoaşte pe
dânşii; [p] au doar culeg *oamenii* struguri
din spini, sau smochine din ciulini?
17 Astfel [q] orice pom bun face roade
bune, iar pomul rău face roade rele.
18 Pom bun nu poate face roade rele,
nici pom rău nu *poate* face roade bune.
19 [r] Orice pom, ce nu face rod bun, se
taie şi se aruncă în foc. 20 Drept a-
ceea, după roadele lor, îi veţi cunoaşte
pe dânşii.
21 Nu oricine care îmi zice mie:
[s] Doamne, Doamne, va întrà în împă-
răţia cerurilor, ci care face voia Tatălui
meu, care este în ceruri. 22 Mulţi îmi
vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne,
[t] nu în numele tău am profeţit, şi în
numele tău am scos afară demoni, şi în
numele tău am făcut multe minuni?
23 Şi [u] atuncia voiu mărturisì lor, că nici
odată nu v'am cunoscut: [v] „depărtaţi-vă
dela mine, care lucraţi fărădelegea."
24 Deci, [x] oricine, care aude aceste cu-
vinte ale mele şi le face, va fi asemenea
bărbatului cu minte, care şi-a clădit
casa lui pe piatră. 25 Şi a căzut ploaie
şi au venit râurile şi au suflat vânturile
şi au bătut în casa aceea, şi n'a căzut;
căci erà întemeiată pe piatră. 26 Şi
oricine, care aude aceste cuvinte ale
mele şi nu le face, va fi asemenea băr-
batului fără minte, care şi-a clădit casa
lui pe nisip. 27 Şi a căzut ploaie şi au
venit râurile şi au suflat vânturile şi au
izbit în casa aceea, şi a căzut, şi căde-
rea ei a fost mare.
28 Şi fù când sfârşì Iisus cuvintele
acestea, [y] gloatele rămaseră uimite de
învăţătura lui: 29 [z] Căci le învăţà ca
unul care are putere, iar nu ca cărtu-
rarii lor.

Iisus însănătoşează pe un lepros.

8 Şi dându-se el jos depe munte, îi
urmară gloate multe. 2 [a] Şi iată un
lepros apropiindu-se de dânsul i-se în-
chină, zicând: Doamne, dacă voieşti
poţi să mă curăţeşti. 3 Şi întinzând
mâna, îl atinse, zicându-i: voiesc, fii cu-
răţit; şi îndată fù curăţită lepra lui.
4 Şi Iisus îi zice: [b] vezi nu spune nime-
nui, ci mergi, arată-te preotului şi dù
darul, pe [c] care l-a rânduit Moise, spre
mărturie lor.

Vindecarea slugii sutaşului.

5 [d] Şi intrând el în Capernaum, s'a
apropiat de dânsul un sutaş, rugându-l
6 Şi zicând: Doamne, sluga mea zace
în casă slăbănog, chinuindu-se cumplit.
7 *Iisus* îi zice: venind eu îl voiu însă-
nătoşì. 8 Şi răspunzând sutaşul zise:
Doamne, [e] nu sunt destoinic, ca să întri
supt acoperişul meu: ci [f] zi numai un
cuvânt şi se va tămăduì sluga mea.

---

d Prov. 9. 7, 8. *e* 1 Ioan 3. 22. *f* Prov. 8. 17. *g* Luc. 11. 11, 12, 13. *h* Fac. 6. 5. *i* Luc. 6. 31. *j* Lev. 19. 18. *k* Luc. 13. 24. *l* Deut. 13. 3. *m* Mic 3. 5. *n* Fapt. 20. 29, 30. *o* Cap. 12. 33. *p* Luc. 6. 43, 44. *q* Ier. 11. 19. *r* Ioan 15. 2, 6. *s* Osea. 8. 2. *t* Num. 24. 4. *u* Cap. 25. 12. *v* Ps. 5. 5. *x* Luc. 6. 47, etc. *y* Luc. 4. 32. *z* Ioan 7. 46. —

Capul 8. *a* Marc. 1. 40, etc. *b* Cap. 9. 30. *c* Lev. 14. 3, 4, 10. *d* Luc. 7. 1, etc. *e* Luc. 15. 19, 21. *f* Ps. 107. 20.

9 Căci și eu sunt om supt stăpânire, a-
vând supt mine ostași, și zic acestuia:
du-te, și se duce; și altuia vino, și vine:
și slugii mele: fă aceasta, și face. 10 Iar
Iisus auzind, se miră și zise celor care
îi urmau: adevăr zic vouă, nici în Israel
n'am găsit atâta credință. 11 Dar vă
zic vouă, că [g] mulți dela răsărit și dela
apus vor venì și vor stà la masă cu
Abraam și Isaac și Iacob, în împărăția
cerurilor: 12 Iar [h] fiii împărăției [i] vor
merge în întunerecul cel mai din afară:
acolo va fi plângerea și scrâșnirea din-
ților. 13 Și zise Iisus sutașului: du-te,
fie ție cum ai crezut, și se tămăduì sluga
lui în acel ceas.

Iisus vindecă pe soacra lui Petru și pe alți bolnavi.

14 [j] Și venind Iisus în casa lui Petru
văzù pe [k] soacra acestuia zăcând și a-
prinsă de friguri. 15 Și atinse mâna
ei și o lăsară frigurile, și ea se sculă și
îi slujià lui.

16 [l] Iar făcându-se seară îi aduseră
mulți demonizați și scoase afară du-
hurile prin cuvânt numai, și tămăduì
pe toți care aveau suferințe. 17 Pen-
tru ca să fie împlinit ce s'a zis prin
Isaia profetul, care zice: [m] „acesta luă
slăbiciunile noastre și boalele *noastre*
le purtă."

Iisus îndeamnă pe doi ucenici.

18 Și văzând Iisus gloate multe îm-
prejurul său poruncì a trece dincolo.

19 [n] Și apropiindu-se de el un cărtu-
rar îi zise: Învățătorule, îți voiu urmà
oriunde vei merge. 20 Dar Iisus îi
zice: vulpile au viziuni și paserile ce-
rului locuințe, însă Fiul omului nu are
unde să-și plece capul.

21 [o] Iar un altul dintre ucenicii *săi* îi
zise: Doamne, [p] dă-mi voie să mă duc
mai întâiu și să îngrop pe tatăl meu.
22 Dar Iisus îi zice: urmează-mi, și
lasă morții să îngroape pe morții lor.

Iisus potolește furtuna pe mare.

23 Și intrând el în vas, îi urmară
ucenicii lui. 24 [q] Și iată furtună straș-
nică se făcù pe mare, încât vasul se a-
coperià de valuri; iar el dormià. 25 Și
apropiindu-se de dânsul *ucenicii* îl deș-
teptară zicând: Doamne, scapă-ne, pie-
rim! 26 Iar el le zise: ce sunteți fri-
coși, puțin credincioșilor? Atuncia scu-
lându-se certă vânturile și marea și se
făcù liniște mare. 27 Iar oamenii se
mirară zicând: ce fel este *omul* acesta,
pentru că și vânturile și marea îl ascultă?

Iisus vindecă pe doi îndrăciți.

28 Și trecând el dincolo în ținutul
Gadarenilor, îl întâmpinară doi demo-
nizați, ieșind din *gropi* de morminte,
foarte înfuriați, încât cineva nu puteà
trece pe aceea cale. 29 Și iată strigară
zicând, ce avem noi cu tine Fiule al lui
Dumnezeu? Ai venit aici mai nainte de
timp ca să ne chinuești? 30 Și erà
departe de dânșii păscând o turmă de
porci mulți. 31 Iar demonii îl rugau
zicând: dacă ne scoți afară, trimite-ne
în turma de porci. 32 Și el le zise:
mergeți. Iar ei ieșind se duseră în tur-
ma de porci; și iată toată turma se re-
pezì depe râpă în mare, și murì în apă.
33 Iar păzitorii fugiră, și ducându-se
în oraș spuseră tot, și cele ale celor de-
monizați. 34 Și iată tot orașul ieșì spre
întâmpinarea lui Iisus, și văzându-l îl
rugară ca să treacă din ținutul lor.

Iisus însănătoșază la Capernaum pe un slăbănog.

9 Și intrând în vas, trecù dincoace [a] și
venì în orașul său.

2 [b] Și iată îi aduseră pe un slăbănog
zăcând pe pat. [c] Și văzând Iisus credința
lor zise slăbănogului: îndrăznește, fiule,
iertate-ți sunt păcatele. 3 Și iată unii
dintre cărturari ziseră întru sine: acesta
defaimă. 4 Dar Iisus [d] știind cugetele
lor zise: pentru ce cugetați rele în ini-
mile voastre? 5 Căci ce este mai lesne,
a zice: iertate îți sunt păcatele, sau a
zice: scoală-te și umblă? 6 Dar ca să
știți că putere are Fiul omului pe pă-
mânt a iertà păcatele, atuncia zise slă-
bănogului: sculându-te ridică patul tău

[g] Fac. 12. 3. Efes. 3. 6. | [h] Cap. 21. 43. | [i] Cap. 13. 42. | [j] Marc. 1.29-31. | [k] 1 Cor. 9. 5. | [l] Marc 4.32,etc. | [m] Isa. 53. 4. | [n] Luc. 9. 57, 58. | [o] Luc. 9. 59 60. | [p] 1 Reg. 19. 20. | [q] Marc.4.37,etc.

Capul 9. [a] Cap. 4. 13. | [b] Marc. 2. 3. | [c] Cap. 8. 10. | [d] Ps. 139. 2.

și mergi la casa ta. 7 Și sculându-se
se duse la casa lui. 8 Iar gloatele vă-
zând se temură și măriră pe Dumnezeu,
care dă oamenilor putere ca aceasta.

Mateiu și ucenicii lui Ioan Botezătorul.

9 [e]Și trecând de acolo Iisus, văzù pe
un om șezând la vamă, Mateiu numele
lui, și îi zise: urmează-mi. Și sculân-
du-se îi urmă:

10 [f]Și fù când ședeà el la masă în
casă, iată mulți vameși și păcătoși ve-
nind, șezură la masă împreună cu Iisus
și cu ucenicii lui. 11 Și fariseii văzând,
ziceau ucenicilor lui: pentru ce învăță-
torul vostru mănâncă cu [g]vameșii și [h]pă-
cătoșii? 12 Iar el auzind zise: n'au tre-
buință de doctor cei tari, ci care sufer.
13 Ducându-vă dar, învățați ce este:
[i] „milă voesc, iar nu jertfă." Căci n'am
venit să chem pe drepți, [j]ci pe păcătoși.
14 Atuncia vin la dânsul ucenicii lui
Ioan zicând: [k]pentru ce noi și fariseii
postim, iar ucenicii tăi nu postesc?
15 Și le zise Iisus: nu cumva pot [l]prie-
tinii mirelui să se întristeze pe cât timp
este mirele cu ei? Vor venì zile, când
mirele va fi luat dela dânșii, și [m]atuncia
vor postì. 16 Nimeni nu pune bucată
de petec nou la vestmânt vechiu, căci
aceea ce este pus ca umplutura lui rupe
din vestmânt, și o ruptură mai rea se
face, 17 Nici nu pun oamenii vin nou
în burdufuri vechi: iar dacă *pun* se
sparg burdufurile, și vinul se varsă și
burdufurile se nimicesc: ci pun vin nou
în burdufuri nouă, și amândouă se păs-
trează împreună.

Fiica lui Iair și femeia sângerândă.

18 [n]Acestea vorbind el lor, iată un
mai mare venind la dânsul i-se închină,
zicând: fiica mea murì acum: dar, ve-
nind, pune mâna ta preste dânsa, și va
fi vie. 19 Și sculându-se Iisus îi urmă
și-i urmară și ucenicii lui.
20 [o]Și iată, o femeie cu scurgere de
sânge, de doisprezece ani, apropiindu-se
dinapoi atinse ciucurele vestmântului
său; 21 Căci ziceà în sine: numai de
voiu atinge vestmântul lui, voiu fi scă-
pată. 22 Iar Iisus întorcându-se și
văzându-o zise: îndrăznește fiică; [p]cre-
dința ta te-a scăpat. Și fù tămăduită
femeia din ceasul acela.
23 [q]Și venind Iisus la casa mai ma-
relui și văzând pe cântătorii din [r]fluer
și gloata făcând sgomot, zise: 24 De-
părtați-vă, căci n'a [s]murit fata, ci doarme.
Iar ei râdeau de dânsul. 25 Și când
gloata fù dată afară, intrând apucă mâna
ei, și se sculă fata. 26 Și se duse
vestea aceasta, preste tot pământul acela.

Doi orbi și mutul.

27 Și trecând Iisus de acolo, îi ur-
mară doi orbi strigând și zicând: mi-
luește-ne, [t]Fiul lui David. 28 Iar el
intrând în casă, se apropiară orbii de
dânsul, și Iisus le zise: credeți că pot
face aceasta? *Dânșii* îi zic: așà, Doam-
ne. 29 Atuncia atinse ochii lor, zicând:
după credința voastră fie vouă. 30 Și
se deschiseră ochii lor. Și îi certă Ii-
sus zicând: [u]vedeți, nimeni să nu știe.
31 [v]Iar ei ieșind răspândiră vestea des-
pre dânsul, în tot pământul acela. 32 [x]Și
plecând ei afară, iată îi aduseră un om
mut, având demon. 33 Și demonul
fiind scos afară, mutul vorbì. Și se mi-
rară gloatele zicând: niciodată nu s'a
arătat așà în Israel. 34 Iar fariseii zi-
ceau: [y]prin mai marele demonilor
scoate afară pe demoni.

Iisus propovăduind și vindecând, zice că sunt puțini lucrători.

35 [z]Și străbăteà Iisus toate orașele
și satele, [a]învățând în sinagogile lor și
predicând evangelia împărăției și vinde-
când orice boală și orice slăbiciune.
36 [b]Iar văzând gloatele, i-se făcù milă
de dânsele, că erau leșinate și părăsite,
[c]ca oi, neavând păstor. 37 Atuncia
zice ucenicilor săi: [d]secerișul este mult,
iar lucrători puțini: 38 Rugați-vă
[e]deci de domnul secerișului, ca să
scoată lucrători la secerișul său.

---

e Marc. 2. 14. f Marc. 2. 15, etc. g Cap. 11. 19. h Gal. 2. 15. i Osea. 6. 6. j 1 Tim. 1. 15. k Marc. 2. 18, etc. l Ioan 3. 29 m Fapt. 13. 2. 3. n Marc. 5. 22, etc. o Marc. 5. 25. p Luc. 7. 50. q Marc. 5 38. r 2 Cron. 35. 25. s Fapt. 20. 10. t Cap. 15. 22 u Cap. 8. 4. v Marc. 7. 36. x Cap. 12. 22. y Cap 12. 24. z Marc 6. 6. a Cap. 4. 23. b Marc. 6. 34. c Num. 27. 17. d Luc. 10. 2. e 2 Tes. 3. 1.

Trimiterea celor doisprezece apostoli: îi împuternicește și povățuește.

10 Și [a] chemând la sine pe cei doisprezece ucenici ai săi, le dete putere
preste duhurile necurate, ca să le deà
afară și să tămăduiască orice boală și
orice slăbiciune.
2 Iar numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: cel dintâiu Simon,
[b] numit Petru, și Andreiu fratele lui,
Iacob al lui Zebedeu și Ioan fratele lui,
3 Filip și Bartolomeu. Toma și Mateiu
vameșul, Iacob al lui Alfeu și Lebeu,
numit Tadeu. 4 [c] Simon Cananeul și
Iuda [d] Iscariotul, care l-a și dat prins.
5 Pe acești doisprezece îi trimise
Iisus, poruncindu-le lor, zicând: [e] în cale
de păgâni nu mergeți și în oraș de [f] Samaritani nu întrați, 6 [g] Mergeți mai
vârtos către [h] oile cele pierdute de casa
lui Israel. 7 [i] Iar mergând, predicați,
zicând, că s'a apropiat [j] împărăția cerurilor. 8 Pe neputincioși tămăduiți,
pe morți înviați, pe leproși curățiți, pe
demoni dați afară: [k] în dar ați luat, în
dar dați. 9 [l] Nu câștigați aur, nici argint, nici [m] aramă la încingătorile voastre, 10 Nici traistă în cale, nici două
vestminte, nici încălțăminte, nici toiag;
[n] căci vrednic este lucrătorul de hrana sa
11 [o] În orice oraș sau sat veți fi întrat, cercetați cine este într'însul vrednic; și acolo rămâneți până când veți
fi ieșit. 12 Iar întrând în aceea casă,
urați ei bine. 13 [p] Și dacă este casa
aceea vrednică, vie urarea voastră preste
dânsa; [q] iar dacă nu este vrednică, urarea voastră întoarcă-se spre voi. 14 [r] Și
cine nu va fi primit pe voi, nici nu va
fi ascultat cuvintele voastre, ieșind din
casa aceea sau din orașul acela, [s] scuturați praful depe picioarele voastre.
15 Adevăr zic vouă, [t] mai ușor va fi
pământului Sodomei și Gomorei, în zi de
judecată, decât orașului aceluia. 16 [u] Iată
eu vă trimit ca oi, în mijlocul lupilor:
[v] fiți dar înțelepți ca șerpii și [x] fără răutate ca porumbeii. 17 Feriți-vă de
oameni; căci [y] vă vor dà în sinedrii, și
în sinagogile lor [z] vă vor biciuì; 18 Și
[a] înaintea stăpânitorilor și împăraților
veți fi duși pentru mine, spre mărturie
lor și păgânilor. 19 [b] Iar când vă vor
dà pe voi, nu îngrijiți cum sau ce să
vorbiți; căci [c] vi se va dà vouă în ceasul
acela ce să vorbiți; 20 [d] Căci nu sunteți voi care vorbiți, ci Duhul Tatălui
vostru este care vorbește în voi. 21 [e] Și
va dà frate pe frate la moarte și tată pe
copil, și se vor sculà copiii asupra părinților și îi vor omorî pe ei. 22 Și
[f] veți fi uriți de toți pentru numele
meu; [g] dar care rabdă până în sfârșit,
acesta se va mântuì. 23 [h] Și când vă
gonesc pe voi din acest oraș, fugiți în
celalalt, căci adevăr zic vouă, nu veți
fi sfârșit orașele lui Israel [i] până ce va
fi venit Fiul omului.
24 [j] Nu este ucenic mai pe sus de
învățătorul, nici slugă mai pe sus decât stăpânul său. 25 Destul este ucenicului să fie ca învățătorul său, și
sluga ca stăpânul său. Dacă [k] pe stăpânul casei îl numiră Beelzebul, cu atât
mai vârtos pe casnicii lui. 26 Deci nu
vă temeți de dânșii; [l] căci nimic nu este
acoperit, care să nu fie descoperit, și ascuns, care să nu fie cunoscut. 27 Aceea ce eu vă zic vouă la întunerec,
spuneți la lumină; și ceea ce auziți la
ureche, vestiți depe case.
28 [m] Și nu vă temeți de cei care ucid
corpul, sufletul nu-l pot ucide; temeți-vă mai vârtos de acela care poate să
piarză în gheenă și sufletul și corpul.
29 Au doară nu se vând două vrăbii,
pentru un ban? Și *nici* una din ele nu
va cădeà pe pământ, fără *știrea* Tatălui
vostru. 30 [n] Chiar și perii capului vostru sunt toți numărați. 31 Drept aceea, nu vă temeți; voi sunteți mai pe
sus de multe vrăbii. 32 [o] Deci oricine

Capul 10.
a Marc. 3.13,14. b Ioan 1. 42. c Luc. 6. 15. d Ioan 13. 26.
e Cap. 4. 15. f 2 Reg. 17. 64. g Cap. 15. 24. h Isa. 53. 6. i Luc. 9. 2. j Cap. 3. 2.
k Fapt. 8. 13,20. l 1 Sam. 9. 7 m Marc. 6. 8. n 1 Tim. 5. 15. o Luc. 10. 8. p Luc. 10. 5.
q Ps. 35. 13. r Marc. 6. 11. s Neem. 5 13. t Cap. 11.22,24. u Luc. 10. 3.
v Rom 16. 19. x 1 Cor. 14. 20. y Cap. 24. 9. z Fapt. 5. 40. a 2 Tim. 4. 16.
b Marc.14.11-13. c Esod. 4. 12. d 2 Sam. 23. 2. e Mic. 7. 6. f Luc. 21. 17.
g Dan. 12 12,13. h Cap. 2. 13. i Cap. 16. 28. j Luc. 6. 40. k Cap. 12. 24.
l Marc. 4. 22. m Isa. 8. 12, 13. n 1 Sam. 14. 45. o Luc. 12. 8.

care va mărturisì pentru mine înaintea
oamenilor,[p] voiu mărturisì și eu pentru
el înaintea Tatălui meu, care este în ce-
ruri; 33 [q] Și oricine mă va fi tăgăduit
pe mine înaintea oamenilor, îl voiu tă-
găduì și eu pe dânsul, înaintea Tatălui
meu, care este în ceruri.

34 [r] Nu socotiți că am venit să pun
pace pe pământ: nu am venit să pun
pace, ci spadă. 35 Căci am venit să
învrăjbesc pe om [s] cu tatăl său și pe
fată cu muma sa și pe noră cu soacra
ei. 36 Și [t] vrăjmași ai omului *sunt*
casnicii lui. 37 [u] Cine iubește pe tată
sau pe mumă mai mult decât pe mine,
nu este vrednic de mine; și cine iu-
bește pe fiu, sau pe fiică mai mult. de-
cât pe mine. nu este vrednic de mine.
38 [v] Și oricine nu ià crucea sa și nu-mi
urmează mie, nu este vrednic de mine.
39 [x] Cine va fi aflat sufletul său, îl va
pierde, și cine va fi pierdut sufletul său
pentru mine, *acela* îl va aflà.

40 [y] Cine *vă* primește pe voi. pe mine
mă primește, și cine *mă* primește pe
mine, primește pe care m'a trimis pe
mine. 41 [z] Cine primește profet in
nume de profet, plată de profet va luà,
și cine primește pe drept în nume de
drept, plată de drept va luà. 42 Și
cine va fi adăpat in nume de ucenic, pe
unul dintre acești mici, numai cu un
pahar de *apă* rece. adevăr zic vouă. nu
va pierde plata sa.

Ioan trimite pe ucenicii săi la Hristos.
Hristos mărturisește pentru Ioan, și aseamănă
pe Iudei cu copiii, care stau în târguri.

11 Și a fost când sfârșì Iisus, dând în-
vățături celor doisprezece ucenici ai
săi, trecù de acolo ca să învețe și să
predice în orașele lor.

2 [a] Iar Ioan auzind [b] în închisoare de
faptele lui Hristos. trimițând îl întrebă,
prin ucenicii săi: 3 Tu ești [c] care vine.
sau pe altul să așteptăm? 4 Și răs-
punzând Iisus, le zise: mergând spuneți
lui Ioan cele ce auziți și vedeți: 5 [d] Orbii
văd și schiopii umblă, leprosii se cură-
țesc și surzii aud. morții se scoală și
[e] săracilor se binevestește; 6 Și fericit
este cine nu [f] se va fi smintit în mine.

7 [g] Iar plecând aceștia, începù Iisus
să vorbească gloatelor despre Ioan: ce
ați ieșit în pustie să vedeți? O [h] trestie
clătinându-se de vânt? 8 Dar ce ați
ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în vest-
minte moi? Iată cei care poartă *vest-*
minte moi, sunt în casele împăraților.
9 Dar ce ați ieșit? Să vedeți un profet?
Adevăr zic vouă, [i] și mai mult decât un
profet. 10 Acesta este despre care s'a
scris: [j] „iată eu trimit înaintea feții
tale pe îngerul meu. care va gătì calea
ta înaintea ta." 11 Adevăr zic vouă,
nu s'a ridicat dintre cei născuți de fe-
mei *vreunul* mai mare decât Ioan Bo-
tezătorul; și cine este mai mic în împă-
răția cerurilor, este mai mare decât
dânsul. 12 [k] Din zilele lui Ioan Bote-
zătorul și până acum împărăția ceruri-
lor se ià prin stăruință, și cei care în-
trebuințează stăruința, pun mâna pe ea.
13 [l] Căci toți profeții și legea, până la
Ioan profetizară. 14 Și dacă voiți să
primiți, el este [m] Ilie care are să fie.
15 [n] Cine are urechi, să auză.

16 [o] Dar cu cine voiu asemănà nea-
mul acesta? Este asemenea unor copii.
care stând în târguri, strigă către cei-
lalți *copii.* 17 *Și* zic: v'am cântat din
fluer și n'ați jucat: v'am cântat de jale
și nu v'ați întristat. 18 Pentru că Ioan
venì nici mâncând, nici bând, și *ei* zic:
are demon. 19 Venì Fiul omului mân-
când și bând, și ei zic: iată un om mân-
cător și băutor de vin, [p] prieten al va-
meșilor și păcătoșilor. [q] Și s'a cunoscut
de dreaptă înțelepciunea din lucrurile ei.

Mustră orașele ce nu se pocăesc.

20 [r] Atuncia începù a mustrà orașele
în care se făcuseră cele mai multe mi-
nuni ale lui. pentru că nu s'au pocăit.
21 Vai ție Chorazin. vai ție Betsaida,
că dacă în Tir și Sidon s'ar fi făcut mi-

p Apoc. 3. 5.
q Marc. 8. 38.
r Luc. 12. 49, 51—53.
s Mic. 7. 6.
t Ps. 41. 9.
u Luc. 14. 26.
v Cap. 16. 24.
x Ioan 12. 25.
y Gal. 4. 14.
z 1 Reg. 17. 10.
—
Capul 11.
a Luc. 7. 18, 19, etc.
b Cap. 14. 3.
c Fac. 49. 10.
d Isa. 29. 18.
e Ps. 22. 26.
f Isa. 8. 14, 15.
g Luc. 7. 24.
h Efes. 4. 14.
i Cap. 14. 5.
j Mal. 3. 1.
k Luc. 16. 16.
l Mal. 4. 6.
m Mal. 4. 5.
n Cap. 13. 9.
o Luc. 7. 31.
p Cap. 9. 10.
q Luc. 7. 35
r Luc. 10.13, etc.

numile ce au fost făcute în voi. de mult
[s] în sac și cenușă s'ar fi pocăit. 22 Dar
zic vouă. Tirului și Sidonului [t] va fi mai
ușor, în zi de judecată. decât vouă.
23 Și tu Capernaum. [u] nu fuși ridicat
până la cer? Până la iad vei fi pogorît:
că dacă s'ar fi făcut în Sodoma minu-
nile ce s'au făcut în tine. ar fi rămas
până astăzi. 24 Dar zic vouă. [v] că pă-
mântului Sodomei va fi mai ușor. în zi
de judecată. decât ție.

Preamărirea Tatălui.

25 [x] În acel timp, răspunzând Iisus.
zise: te laud. Tată. Doamne al cerului
și al pământului, că [y] ai ascuns acestea
de înțelepți și pricepuți, [z] și le-ai des-
coperit celor neștiutori. 26 Așà. Tată.
că așà a fost bunăvoință înaintea ta.
27 [a] Orice îmi este dat mie de către Ta-
tăl meu, [b] și nimeni nu cunoaște bine
pe Fiul. decât numai Tatăl, nici pe Ta-
tăl nu-l cunoaște bine cineva. decât nu-
mai Fiul, și *acela* căruia ar voì Fiul să-i
descopere.

Invită la sine pe amărâții.

28 Veniți cu mine toți cei osteniți și
împovărați, și eu vă voi odihnì pe voi.
29 Luați jugul meu asupra voastră [c] și
învățați dela mine, că blând sunt și [d] sme-
rit cu inima. [e] și veți aflà odihnă sufle-
telor voastre. 30 [f] Căci jugul meu este
bun și povara mea ușoară.

Ucenicii smulg spice sâmbăta.
Iisus vindecă pe omul cu mâna uscată.

12 Într'acel timp. [a] merse Iisus sâm-
băta prin sămănături: și ucenicii
săi flămânziră și începură să smulgă
spice și să mănânce. 2 Iar fariseii vă-
zând. ziseră lui: iată ucenicii tăi fac ce
nu se cade a face sâmbăta. 3 Iar el
zise lor: au n'ați cetit [b] ce făcù David.
când flămânzì și cei care erau cu dân-
sul? 4 Cum intră în casa lui Dumne-
zeu și mâncă [c] pânile punerii înainte.
ceea ce nu se cădeà lui să mănânce,
nici celor care erau cu dânsul, [d] fără nu-
mai preoților? 5 Sau n'ați citit în
[e] lege. că preoții spurcă sâmbăta în
templu. și sunt fără vină? 6 Dar zic
vouă, că aici este [f] *ceva* mai mare de-
cât templul. 7 Și dacă ați fi știut ce
însemnează: [g] „milă voesc. iar nu jert-
fă,“ n'ați fi osândit pe cei fără vină.
8 Căci Domn al sâmbetei este Fiul
omului.
9 [h] Și trecând de acolo, venì în sina-
goga lor. 10 Și iată un om având
mâna uscată: și-l întrebară pe dânsul
zicând: [i] oare cade-se a tămăduì sâm-
băta? Pentru ca să-l învinuiască pe
dânsul. 11 Iar el le zise: care om va
fi între voi care va aveà o oaie. și [j] dacă
aceasta va cădeà sâmbăta in groapă. au
nu o va apucà și o va ridicà? 12 Cât
de mult deci se deosebește un om de
oaie! Deaceea se cade a face bine sâm-
băta. 13 Atuncia zice omului: întinde
mâna ta; și el o întinse și se făcù să-
nătoasă ca cealaltă.
14 Iar [k] fariseii ieșind. se sfătuiră îm-
potriva lui cum să-l piarză. 15 Dar
Iisus cunoscând, [l] se depărtă deacolo;
[m] și îi urmară mulți. și-i tămăduì pe
toți. 16 Și-i [n] certă ca să nu-l deà pe
față. 17 Ca să se împlinească, ce s'a
zis prin Isaia profetul, care zice:
18 [o] „Iată Fiul meu pe care l-am ales.
iubitul meu [p] întru care a binevoit su-
fletul meu; pune-voiu duhul meu preste
dânsul și judecată păgânilor va vestì.“
19 „Nu se va certà, nici va strigà. nici
va auzì cineva în drumuri glasul lui.
20 Trestie sdrobittă nu va frânge, și
feștilă ce face fum nu va stinge, până
ce va fi pornit judecata spre biruință.
21 Și în numele lui vor nădăjdui nea-
murile păgâne.“

Iisus vindecă pe un îndrăcit, dojenește bles-
temarea fariseilor, și refuză a face minuni.

22 [q] Atuncia i-se aduse un demonizat
orb și mut: și-l tămăduì, încât mutul
grăià și vedeà. 23 Și se mirau toate
gloatele și ziceau: nu cumva acesta este
Fiul lui David? 24 [r] Iar fariseii auzind,

[s] Ioan 3. 7, 8.
[t] Cap. 10. 15.
[u] Isa. 14. 13.
[v] Cap. 10. 15.
[x] Luc. 10. 21.
[y] Ps. 8. 2.
[z] Cap. 16. 17.
[a] 1 Cor. 15. 27.
[b] Ioan 1. 18.
[c] Ioan 13. 15.
[d] Zech. 9. 9.
[e] Ier. 6. 16.
[f] 1 Ioan 5. 3.

Capul 12.
[a] Deut. 23. 25. Marc. 2. 23. Luc. 6. 1.
[b] 1 Sam. 21. 6.
[c] Esod. 25. 30.
[d] Esod. 29 32, 33.
[e] Num. 28. 9.
[f] 2 Cron. 6. 18.
[g] Osea 6. 6.
[h] Marc. 3. 1.
[i] Luc. 13. 14.
[j] Esod. 23. 4, 5.
[k] Cap. 27. 1.
[l] Cap. 10. 23.
[m] Cap. 19. 2.
[n] Cap. 9. 30.
[o] Isa. 42. 1.
[p] Cap. 3. 17.
[q] Cap. 9. 32.
[r] Luc. 11. 15.

ziceau: acesta nu scoate afară demonii,
decât prin Beelzebul, ca stăpân preste
demoni.
25 Dar [s]cunoscând gândurile lor le
zise: orice împărăție desbinându-se în
sine, este pustiită, și orice oraș sau casă
desbinându-se în sine, nu va stà. 26 Și
dacă satan scoate afară pe satan, s'a
desbinat în sine; deci cum va stà îm-
părăția lui? 27 Și dacă eu scot afară
prin Beelzebul pe demoni, fiii voștri
prin cine-i scot afară? Deaceea ei vor
fi judecătorii voștri. 28 Iar dacă eu,
prin duh dumnezeesc, scot afară pe de-
moni, a ajuns deci la voi [t]împărăția lui
Dumnezeu. 29 [u]Sau cum poate cineva
să intre în casa celui tare și să-i ră-
pească sculele, dacă nu va fi legat mai
întâiu pe cel tare, și atuncia îi va prădà
casa? 30 Cine nu este cu mine, împo-
triva mea este, și cine nu strânge cu
mine, risipește.
31 Deaceea zic [v]vouă, orice păcat și
defăimare vor fi iertate oamenilor,[x]dar
defăimarea duhului nu va fi iertată.
32 Și oricine [y]va fi zis cuvânt împo-
triva Fiului omului, [z]iertat va fi lui: dar
oricine va fi zis împotriva duhului sfânt,
nu va fi iertat lui nici în veacul acesta,
nici în cel viitor.
33 Sau spuneți că pomul este bun,
și [a]rodul lui bun; sau spuneți că pomul
este rău și rodul lui rău, căci din rod
se cunoaște pomul. 34 [b]Pui de viperă,
cum puteți vorbì cele bune, fiind voi
răi? [c]Căci din prisosul inimei vorbește
gura. 35 Omul bun, din comoară bună,
scoate afară cele bune; și omul rău, din
din comoară rea, scoate afară cele rele.
36 Și zic vouă, că orice cuvânt nefolosi-
tor, pe care-l vor zice oamenii, vor dà
despre dânsul socoteală în zi de jude-
cată. 37 Căci din cuvintele tale vei fi
îndreptățit și din cuvintele tale vei fi
osândit.
38 [d]Atuncia îi răspunseră unii dintre
cărturari și farisei, zicând: Învățătorule,
voim dela tine să vedem un semn.
39 Iar el răspunzând, le zise: un neam
rău și [e]desfrânat cere semn, și semn nu
se va dà lui, decât semnul lui Iona pro-
fetul. 40 [f]Căci după cum Iona fù în pân-
tecele chitului trei zile și trei nopți, ast-
fel va fi Fiul omului în inima pământu-
lui trei zile și trei nopți. 41 [g]Bărbații
din Ninevi se vor sculà la judecată cu
neamul acesta [h]și îl vor osândì: [i]că ei
s'au pocăit la predica lui Iona, și iată
mai mult decât Iona *este* aci. 42 [j]O
împărăteasă dela mează-zi se va ridicà
la judecată cu neamul acesta și-l va o-
sândì, că venì dela marginile pământu-
lui să asculte înțelepciunea lui Solomon,
și iată mai mult decât Solomon *este* aci.
43 [k]Iar când duhul necurat va fi ieșit
din om, [l]umblă prin locuri fără apă
căutând odihnă, și nu găsește. 44 A-
tuncia zice: mă voiu întoarce la casa
mea de unde am ieșit, și venind o află
deșertată, măturată și gătită. 45 A-
tuncia se duce și ià cu sine alte șapte
duhuri mai rele decât el, și întrând lo-
cuesc aci; [m]și se fac cele depe urmă ale
omului aceluia mai rele, decât cele din-
tâiu. Așà se va întâmplà și acestui
neam rău.

Iisus arată cine e adevărata sa rudă.

46 Încă vorbind el gloatelor, [n]iată
muma și [o]frații lui steteau afară, cău-
tând să-i vorbească. 47 Și zise lui
oarecine: iată muma ta și frații tăi stau
afară, căutând să-ți vorbească. 48 Iar
el răspunzând zise celui *care-i* spuneà:
cine este muma mea, și cine sunt frați
mei? 49 Și intinzând mâna sa spre
ucenicii săi zise: iată muma mea și fra-
ții mei: 50 Căci [p]oricine va fi făcut
voia Tatălui meu, care este în ceruri, a-
cela îmi este frate și soră și mumă.

Pilde cu sămănătorul, aluatul, grăuntele de muștar și altele patru.

13 În aceea zi ieșind Iisus din casă,
[a]ședeà lângă mare. 2 [b]Și se adu-
nară la dânsul gloate multe încât el în-

s Apoc. 2. 23. t Dan. 2. 44. u Isa. 49. 24. v Marc. 3. 28. x Fapt. 7. 51. y Cap. 11. 19. z 1 Tim. 1. 13. a Cap. 7. 17. b Cap 3. 7. c Luc. 6. 45. d 1 Cor. 1. 22. e Isa. 57. 3. f Iona 1. 17. g Luc. 11. 32. h Ier. 3. 11. i Iona 3. 5. j 1 Reg. 10. 1. k Luc. 11. 24 l Iov 1. 7. m Ebr. 6. 4. n Marc. 3. 31. o Fapt. 1. 14. p Ioan 15. 14.

Capul 13. a Marc. 4. 1. b Luc. 8. 4

tră în [c]vas ca să șază. și toată gloata
stetea pe țărm.
3 Și le cuvântă lor multe în pilde,
zicând:
[d]Iată ieși sămânătorul să semene.
4 Și sămânând el, unele *semințe* căzură
lângă cale, și venind paserile le mân-
cară. 5 Iar altele căzură pe loc pietros,
unde nu aveau pământ mult, și îndată
răsăriră, pentru că nu aveau pământ a-
dânc, 6 Răsărind însă soarele fură
arse de arșiță, și pentru că nu aveau
rădăcină se uscară. 7 Iar altele căzură
preste spini, și crescură spinii și le înă-
bușiră. 8 Altele căzură preste pămân-
tul cel bun și deteră rod, una o [e]sută,
alta șaizeci, alta treizeci. 9 [f]Cine are
urechi să auză.
10 Și apropiindu-se ucenicii îi ziseră:
pentru ce le vorbești în pilde? 11 Iar
el răspunzând le zise: pentru că [g]vouă
vi s'a dat să cunoașteți tainele împă-
răției cerurilor, dar acelora nu li s'a dat.
12 [h]Căci cine are, i-se va dà și va aveà
de prisos; iar cine nu are, și ce are se
va luà dela dânsul. 13 Deaceea le vor-
besc în pilde: căci *gloatele* văzând, nu
văd și auzind, nu aud, nici nu pricep.
14 Și se împlinește [i]cu dânsele profeția
lui Isaia ceea ce zice: „cu auzul veți
auzì, dar nu veți înțelege, și văzând
veți vedeà, dar nu veți cunoaște. 15 Căci
s'a îngrășat inima acestui popor, și cu
urechile [j]a auzit greu, și a închis ochii
lui, ca nu cumva să vază cu ochii și să
auză cu urechile și să înțeleagă cu ini-
ma și să se întoarcă ca să-i vindec pe
ei.“ 16 [k]Fericiți *sunt* ochii voștri că
văd, și urechile voastre că aud. 17 Căci
adevăr zic vouă, că [l]mulți profeți și
drepți au dorit să vază ce vedeți, și
n'au văzut, și să auză ce auziți, și n'au
auzit.
18 Deci voi, [m]ascultați pilda sămâ-
nătorului. 19 Oricine aude cuvântul
[n]împărăției și nu înțelege, vine viclea-
nul și răpește ce este sămânat in inima
lui; acesta este *la care* s'a sămânat
lângă cale. 20 Iar ce s'a sămănat pe
loc pietros, acesta este care aude cu-
vântul și îndată [o]cu bucurie îl primește;
21 Dar nu are rădăcină în sine, ci este
până la un timp, și întâmplându-se
strâmtorare sau gonire pentru cuvânt,
îndată [p]se sminteşte. 22 [q]Iar ce s'a
sămânat [r]în spini, acesta este care aude
cuvântul, dar grija lumii și înșelăciunea
bogăţii înăbușește cuvântul, și se face
neroditor. 23 Iar ce s'a sămânat pe
pământul bun, acesta este care aude
cuvântul și înțelege, care rodește și face
unul o sută, altul șaizeci, altul treizeci.
24 Altă pildă le puse lor înainte, zi-
când: se aseamănă împărăția cerurilor
omului, care samănă sămânță bună în
țarina sa. 25 Dar durmind oamenii,
venì vrăjmașul lui și semănă neghină
între grâu și se duse. 26 Iar când
crescù verdeața și făcù rod, atuncia se
arătă și neghina. 27 Și venind slugile
stăpânului casii îi ziseră: Doamne, oare
nu ai sămânat sămânță bună în țarina
ta? De unde este dar neghina? 28 Iar
el le zise: un om vrăjmaș a făcut a-
ceasta. Și dânșii îi zic: voești dar să ne
ducem s'o alegem? 29 Iar el zice: nu,
ca nu cumva alegând neghina, să smul-
geți împreună cu dânsa și grâul. 30 Lă-
sați să crească amândouă împreună,
până la seceriș, și în timpul secerișului
voi zice secerătorilor: alegeți mai întâiu
neghina și legați-o snopi ca să fie arsă,
iar [s]grâul strângeți-l în grânarul meu.
31 O altă pildă le puse înainte zi-
când: [t]împărăția cerurilor este aseme-
nea unui grăunte de muștar, pe care
luându-l un om, îl sămână în țarina sa;
32 Este mai mic decât toate semințele,
dar când a crescut este mai mare decât
legumele și se face pom, încât vin pa-
serile cerului și stau în ramurile lui.
33 [u]O altă pildă le vorbì: împărăția
cerurilor este asemenea unui aluat, pe
care luându-l o femeie l-a ascuns în

c Luc. 5. 3. d Luc. 8. 5. e Fac. 26. 12. | f Cap. 11. 15. g 1 Ioan 2. 27. h Cap. 25. 29. | i Isa. 6. 9. j Ebr. 5. 11. k Cap 16. 17. | l Ebr 11. 13. m Marc. 4. 14. | n Cap. 4. 23. o Isa. 58 2. | p Cap. 11. 6 q 1 Tim. 6. 9. | r Ier. 4. 3. s Cap. 3. 12. | t Isa. 2. 2, 3. u Luc. 13. 20. etc.

trei măsuri de făină până ce s'a dos-
pit tot.
34 [w]Toate acestea le vorbì Iisus în
pilde gloatelor. și fără pildă nu le vor-
bià nimic. 35 Ca să se împlinească ce
s'a zis prin profetul care zice: [x]„des-
chide-voiu gura mea în pilde. spune-
voiu [y]tare cele ascunse dela întemeierea
lumii."
36 Atuncia lăsând gloatele se duse
în casa sa; și se apropiară de dânsul
ucenicii lui zicând: deslușește-ne nouă
pilda cu neghina ţarinei. 37 Iar el
răspunzând zise: cel care samână să-
mânţa cea bună este Fiul omului.
38 [z]Iar ţarina este lumea: sămânţa cea
bună, aceștia sunt fiii împărăţiei. iar ne-
ghina sunt [a]fiii celui rău. 39 Vrăjma-
șul care a sămânat-o este diavolul: iar
[b]secerișul este sfârșitul lumii. și sece-
rătorii sunt îngerii. 40 Deci după cum
se alege neghina și se arde în foc. ast-
fel va fi la sfârșitul lumii. 41 Va tri-
mite Fiul omului pe îngerii săi [c]și vor
culege din împărăţia lui toate smintelele
și pe cei care fac fărădelegea. 42 [d]Și-i
vor aruncà pe ei în flacăra focului; [e]a-
colo va fi plângerea și scrâșnirea din-
ţilor. 43 [f]Atuncia drepţii vor străluci
ca soarele în împărăţia Tatălui lor.
[g]Cine are urechi, să auză.
44 Împărăţia cerurilor este aseme-
nea unei comori ascunse în ţarină. pe
care găsindu-o un om a ascuns-o. și de
bucurie *pentru* ea se duce și [h]vinde
toate câte le are și [i]cumpără ţarina
aceea.
45 Împărăţia cerurilor este iarăși a-
semenea unui om negustor. căutând
mărgăritare bune. 46 Și găsind [j]un
mărgăritar de mult preţ. ducându-se
vândù tot ce aveà și-l cumpără.
47 Împărăţia cerurilor este iarăși a-
semenea unui năvod aruncat în mare și
care [k]prinde de tot felul: 48 Pe care
când s'a umplut trăgându-l *năvodarii*
pe ţărm și așezându-se au ales în vase
ce erà bun. iar *ce erà* rău au aruncat
afară. 49 Astfel va fi la sfârșitul lumii:
vor ieși îngerii și vor [l]despărţi pe cei
răi din mijlocul drepţilor. 50 [m]Și îi
vor aruncà pe dânșii în flacăra focului:
acolo va fi plângerea și scrâșnirea din-
ţilor.
51 Aţi înţeles toate acestea? Ei îi
răspund: așà Doamne. 52 Iar el le
zise: deaceea orice cărturar care a fost
făcut ucenic al împărăţiei cerurilor este
asemenea unui om. stăpân al casii.
care scoate din comoara sa *cele* [n]noi și
cele vechi.

Iisus despreţuit în patria sa.

53 Și a fost când sfârșì Iisus pildele
acestea. se duse de acolo. 54 Și venind
în patria sa îi învăţà pe dânșii în sina-
goga lor, încât ei stăteau uimiţi și zi-
ceau: de unde are acesta înţelepciunea
aceasta și puterile. 55 Oare nu este el
fiul teslarului? Nu se numește oare
muma lui Maria și fraţii lui Iacob și
Iosif și Simon și Iuda? 56 Și surorile
lui nu sunt oare toate la noi? Deci de
unde are dânsul toate acestea? 57 Și
se sminteau întru el. Iar Iisus le zise:
nu este un profet dispreţuit. decât în
patria și casa sa. 58 Și nu făcù aci
multe minuni pentru necredinţa lor.

Uciderea lui Ioan Botezătorul.

14 În timpul acela auzì [a]Irod tetrar-
hul vestea despre Iisus. 2 Și zise:
oamenilor săi: acesta este Ioan Bote-
zătorul; el s'a sculat din morţi. și de-
aceea puterile lucrează în el.
3 Pentru [b]că Irod prinzând pe Ioan
îl legă și-l puse în închisoare pentru
Erodiada, femeia lui Filip, fratele său.
4 Căci Ioan îi ziceà: [c]nu ţi se cuvine
ţie s'o aibi pe dânsa. 5 Și voind să-l
omoare se temù de gloată. [d]că-l aveà
pe dânsul ca pe un profet. 6 Și săr-
bătorindu-se ziua nașterii lui Irod. fiica
Erodiadei jucă înaintea *oaspeţilor* și
plăcù lui Irod: 7 Deaceea cu jură-
mânt făgăduì să-i deà orice ce ar cere.

w Marc. 4. 33,34. | z Cap. 24. 14. | c Cap. 18. 7. | f Dan. 12. 3. | i Isa. 55. 1. | l Cap. 25. 32.
x Ps. 78. 2. | a Fac. 3. 15. | d Cap. 3. 12. | g Vers. 9. | j Prov. 2. 4. | m Vers. 42.
y Rom. 16 25.26. | b Ioel 3. 13. | e Cap. 8. 12. | h Filip. 3 7, 8. | k Cap. 22. 10. | n Cânt. 7. 13.

Capul 14.
a Marc. 6. 14. | b Marc. 6. 17. | c Lev. 18. 16. | d Cap. 21. 26.

8 Iar ea îndemnată fiind de muma sa,
dă-mi, zice, aci pe disc capul lui Ioan
Botezătorul. 9 Și întristându-se îm-
păratul pentru jurământ și pentru cei
care ședeau împreună cu el la masă po-
runcì să se deà, 10 Și trimițând tăie
capul lui Ioan în închisoare. 11 Și se
aduse capul lui pe un disc și fù dat fetei
și-*l* duse mumei sale. 12 Și venind
ucenicii lui luară corpul mort și-l îm-
mormântară, și ducându-se deteră de
știre lui Iisus.

Iisus satură 5000 oameni.

13 [e]Iar Iisus auzind se depărtă de
acolo într'un vas în loc pustiu la o parte,
și auzind gloatele îi urmară pe jos din
orașele lor.

14 Și ieșind văzù gloată multă, și
[f]i-se făcù milă de ei și tămăduì pe
bolnavii lor.

15 [g]Și făcându-se seară se apropiară
de dânsul ucenicii zicând: pustiu este
locul și ceasul a trecut acum; deci dă
drumul gloatelor ca ducându-se în sate
să-și cumpere de mâncare. 16 Iar
Iisus le zise: n'au trebuință să se ducă;
dați-le voi să mănânce. 17 Dar dânșii
îi zic nu avem aci decât cinci pâni și
doi pești. 18 Și *le* zise: aduceți-mi
acestea aci. 19 Și poruncind ca gloa-
tele să șează la masă pe verdeață, luând
cele cinci pâni și cei doi pești, căutând
spre [h]cer binecuvântă, și frângând dete
ucenicilor pânile, iar ucenicii gloatelor.
20 Și mâncară toate și se săturară, și
strânseră prisosul de fărămituri două-
sprezece coșuri pline. 21 Iar cei care
mâncaresă erau bărbați ca la cinci mii
afară de femei și copii.

Iisus umblă pe mare și dă mână de ajutor lui Petru, ce erà să se înnece.

22 Și îndată silì pe ucenicii săi să
între în vas și să treacă înaintea lui de
cealaltă parte, până ce va fi dat drumul
gloatelor. 23 [i]Și după ce a dat dru-
mul gloatelor se suì pe munte la o parte
ca să se roage. [j]Și făcându-se seară
erà singur acolo. 24 Iar vasul erà a-
cum în mijlocul mării muncindu-se de
valuri; deoarece vântul erà împotrivitor.

25 Și la a patra strajă din noapte
venì la dânșii umblând pe mare. 26 Vă-
zându-l dar ucenicii [k]umblând pe mare
se spăimântară, zicând, că este o nă-
lucă, și de frică strigară. 27 Dar Iisus
îndată le vorbì zicând, îndrăzniți, eu
sunt; nu vă temeți. 28 Și răspun-
zându-i Petru zise: Doamne, dacă ești
tu, poruncește să viu la tine pe apă.
29 Iar el zise: vino. Și dându-se jos
din vas, Petru merse pe apă și venì la
Iisus. 30 Văzând însă vântul tare se
temù, și începând a se afundà în mare
strigă zicând: Doamne, scapă-mă.
31 Atuncia Iisus îndată întinzând mâna
îl apucă și-i zise: puțin credinciosule,
pentru ce te-ai îndoit? 32 Și suindu-
se ei în vas se potolì vântul. 33 Iar
cei din vas venind se plecară înaintea
lui zicând: adevărat [l]Fiul lui Dumne-
zeu ești.

Iisus vindecă pe toți aceia, cari se ating de dânsul.

34 Și trecând veniră în pământul Ge-
nezaret. 35 Dar cunoscându-l oamenii
locului aceluia, trimiseră în tot ținutul
acela și-i aduseră pe toți bolnavii,
36 Și-l rugau ca numai să atingă ciu-
curii vestmântului său, și câți atinseră
fură scăpați cu desăvârșire.

Iisus desaprobă și dojenește poruncile omenești.

15 Atuncia [a]vin la Iisus cărturarii și
fariseii din Ierusalim zicând:
2 [b]Pentru ce ucenicii tăi calcă [c]rându-
iala bătrânilor? Căci nu-și spală mânile
când mănâncă pâne. 3 Iar el răspun-
zând le zise, pentru ce și voi călcați
porunca lui Dumnezeu pentru rându-
iala voastră? 4 Căci Dumnezeu a zis:
[d]„cinstește pe tatăl tău și pe muma ta,
și [e]cine vorbește de rău pe tată sau pe
mumă să moară negreșit.“ 5 Iar voi
ziceți: cine va fi zis tatălui sau mumei:
[f]dăruit *este Domnului* orice ai folosì
dela mine; *acela* neapărat nu va cinstì
pe tatăl său sau pe muma sa. 6 Deci

e Cap. 10. 23. | g Marc. 6. 35. | i Marc. 6. 46. | k Iov 9. 8.
f Cap. 9. 36. | h Cap. 15. 36. | j Ioan 6. 16. | l Ps. 2. 7.

Capul 15. | b Marc. 7. 5. | d Esod. 20. 12. | f Marc. 7.11,12.
a Marc. 7. 1. | c Col. 2. 8. | e Esod. 21. 17.

aţi desfiinţat legea lui Dumnezeu pen-
tru rânduiala voastră. 7 [g] Făţarnicilor,
bine a profeţit despre voi Isaia zicând:
8 [h] „Poporul acesta cu buzele mă cin-
steşte, dar inima lor departe este de
mine: 9 Înzădar mă cinstesc [i] învăţând
învăţături, *ce sunt* porunci omeneşti.“
10 [j] Şi chemând la sine gloata zise
lor: ascultaţi şi înţelegeţi; 11 [k] Nu ce
intră pe gură spurcă pe om, ci ce iese
din gură, aceea spurcă pe om.
12 Atuncia apropiindu-se ucenicii îi
zic: ştiţi că fariseii auzind cuvântarea
s'au smintit? 13 Iar el răspunzând
zise: [l] orice sad, pe care nu l-a sădit
Tatăl meu cel ceresc, va fi desrădăci-
nat. 14 Lăsaţi-i pe dânşii; [m] orbi sunt
arătătorii de drum la orbi; iar un orb
dacă va arătà drumul la *alt* orb, amân-
doi vor cădeà în groapă.
15 [n] Atuncia răspunzând Petru îi
zise: desluşeşte nouă pilda *aceasta.*
16 Iar el zise: [o] şi voi nu pricepeţi încă?
17 Nu înţelegeţi că [p] orice intră în gură
se duce în pântece şi se aruncă în cloacă?
18 Dar [q] cele ce pornesc din gură ies
din inimă, şi acelea spurcă pe om.
19 [r] Căci din inimă ies gânduri rele, o-
moruri, adulter, desfrânare, furturi,
mărturii mincinoase, defaimări. 20 A-
cestea sunt care spurcă pe om, dar a
mâncà cu mâni nespălate nu spurcă
pe om.

Cananeanca este ascultată.

21 [s] Şi ieşind de acolo Iisus se duse
în părţile Tirului şi Sidonului. 22 Şi
iată o femeie Caananee ieşind din latu-
rile acelea strigă zicând: milueşte-mă
Doamne Fiul lui David: fiica mea este
muncită rău de demon. 23 Iar el nu-i
răspunse un cuvânt. Şi apropiindu-se
de dânsul ucenicii săi îl rugau zicând:
dă-i drumul că strigă în urma noastră.
24 Şi răspunzând zise: [t] nu sunt trimis
decât la oile cele pierdute de casa lui
Israel. 25 Şi venind ea i-se închină
zicând: Doamne, ajută-mi. 26 Iar el
răspunzând zise: nu se cuvine a luà
pânea copiilor şi a o aruncà [u] cânilor.
27 Şi ea zise aşà este, Doamne, dar şi
cânii mănâncă din fărămiturile ce cad
dela masa stăpânilor lor. 28 Atuncia
răspunzând Iisus îi zise: femeie, mare
este credinţa ta; fie ţie cum voeşti. Şi
se însănătoşì fiica ei din acel ceas.

Bolnavii însănătoşaţi.

29 [v] Şi trecând de acolo Iisus se duse
[x] lângă marea Galileii şi suindu-se pe
munte şezù acolo. 30 [y] Şi veniră la dân-
sul gloate multe, având cu dânsele
şchiopi, orbi, muţi, strâmbi şi alţi mulţi,
şi-i aruncară lângă picioarele lui şi el
îi tămăduì. 31 Astfel că gloata se mi-
nunà văzând pe mulţi vorbind, pe
strâmbi sănătoşi, pe şchiopi umblând
şi pe orbi văzând: şi măriră pe Dum-
nezeul lui Israel.

Ospătarea a 400 de bărbaţi.

32 Atuncia Iisus chemând la sine pe
ucenicii săi zise: îmi este milă de gloată,
că de trei zile acum stăruesc lângă mine
şi nu au ce să mănânce; şi a le dà dru-
mul nemâncate nu voesc, ca nu cumva
să leşine *de foame* pe drum. 33 Iar
ucenicii îi zic: de unde avem noi în pus-
tie atâtea pâni încât să săturăm atâta
gloată? 34 Şi Iisus le zice: câte pâni
aveţi? Iar ei zic: şapte şi puţini peşti-
şori. 35 Şi poruncì gloatelor să şază
jos pe pământ, 36 Şi luând cele şapte
pâni şi peşti, mulţumind frânse şi dete
ucenicilor, iar ucenicii gloatelor. 37 Şi
mâncară toţi încât se săturară, şi luară
prisosul de fărămituri şapte coşuri pline.
38 Iar cei care mâncară erau patru mii
de oameni, afară de femei şi copii.
39 Şi dând drumul gloatelor se suì
în vas şi venì în laturile Magdalei.

Fariseii şi saduceii cer un semn ceresc.
Aluatul fariseilor.

16 Şi apropiindu-se [a] fariseii şi sadu-
ceii ispitind cerură dela dânsul să
le arate un semn din cer. 2 Iar el răs-
punzând le zise: când se face seară zi-

g Marc. 7. 6. h Isa. 29. 13. i Isa. 29. 13. j Marc. 7. 14. k Fapt. 10. 15. l Ioan 15. 2. m Isa. 9. 16. n Marc. 7. 17. o Cap. 16. 9. p 1 Cor. 6. 13. q Iac. 3. 6 r Fac. 6. 5. s Marc. 7. 24 t Cap. 10. 5, 6. u Cap. 7. 6. v Marc. 7. 31. x Cap. 4. 18. y Isa. 35. 5, 6. —

Capul 16. a Cap. 12. 38.

ceți senin *va fi*, pentru că cerul este
roșu; 3 Și dimineața *ziceți*: astăzi fur-
tună *va fi*, pentru că cerul este roșu
turburându-se. Fața cerului știți s'o
judecați, dar semnele timpurilor nu le
puteți *judecà*? 4 [b] Un neam rău și des-
frânat cere semn, și semn nu se va dà
lui, afară de semnul lui Iona. Și lăsân-
du-i plecă.

5 Și [c] venind ucenicii lui în cealaltă
parte uitară să ià pâni. 6 Iar Iisus le
zise: [d] luați aminte și feriți-vă de alua-
tul fariseilor și saduceilor. 7 Și ei se
gândeau întru sine zicând că pâni nu
luarăm. 8 Dar Iisus înțelegând zise:
ce vă gândiți în înșivă puțin credincio-
șilor, că nu luarăți pâni? 9 [e] Nu pri-
cepeți încă, nici nu vă aduceți aminte de
cele cinci pâni ale celor cinci mii și câte
coșuri luarăți? 10 [f] Nici de cele șapte
pâni ale celor patru mii și câte coșuri
luarăți? 11 Cum nu pricepeți că nu
despre pâni vă zisei? ci feriți-vă de a-
luatul fariseilor și saduceilor. 12 A-
tuncia înțeleseră că nu zise, ca dânșii
să se ferească de aluatul pânii, ci de
învățătura fariseilor și saduceilor.

Mărturisirea lui Petru și cheile.

13 Și venind Iisus în părțile Cesariei
lui Filip întrebă pe ucenicii săi zicând:
[g] pe cine numesc oamenii că este Fiul
omului? 14 Iar ei răspund: [h] unii pe
Ioan Botezătorul, alții pe Ilie, și alții
pe Ieremia sau pe unul dintre profeți.
15 Dar voi, zice el, cine ziceți că sunt
eu? 16 Atuncia răspunzând Simon
Petru zise: [i] tu ești Hristosul, Fiul lui
Dumnezeu cel viu. 17 Și răspunzând
Iisus îi zise: fericit ești Simone, fiul lui
Iona, [j] că trup și sânge nu ți-au desco-
perit ție, ci [k] Tatăl meu cel din ceruri.
18 Și eu zic ție că [l] tu ești Petru, și [m] pe
această piatră voi clădì biserica mea, [n] și
porțile iadului nu vor fi mai tari față
de dânsa. 19 [o] Și voiu dà ție cheile
împărății cerurilor, și ce vei fi legat pe
pământ, va fi legat în ceruri, și ce vei
fi deslegat pe pământ, va fi deslegat în
ceruri. 20 [p] Atuncia poruncì ucenicilor
ca să nu spună nimenui că el este
Hristosul.

Întâia vestire despre suferințele și moartea sa. Trebue să urmăm după urmele mântuitorului.

21 De atuncia începù Iisus [q] să spună
ucenicilor săi, că trebue ca el să meargă
la Ierusalim și să sufere multe dela bă-
trânii, și dela mai marii preoților și dela
cărturari, și să fie omorît și a treia zi
să se scoale. 22 Și luându-l la o parte
Petru începù să-l certe zicând: milos-
tiv să-ți fie *Dumnezeu*, Doamne; nu va
fi pentru tine aceasta. 23 Iar el întor-
cându-se zice lui Petru: mergi înapoia
mea, [r] satana: [s] sminteală ești pentru
mine, că tu nu ai în gând cele *ce sunt*
ale lui Dumnezeu, ci cele *ce sunt* ale
oamenilor.

24 [t] Atuncia Iisus zise ucenicilor săi:
dacă voește cineva să vie după mine,
să se lepede de sine și să ià crucea sa
și să-mi urmeze. 25 Căci [u] cine va fi
voit să-și scape sufletul îl va pierde pe
el; dar cine va fi pierdut sufletul său
pentru mine, îl va aflà. 26 Pentru că
ce va folosì omul, dacă va fi câștigat
lumea întreagă, iar sufletul său îl va fi
pierdut; sau [v] ce va dà omul în schimb
pentru sufletul său? 27 Căci [x] Fiul o-
mului are să vie în mărirea Tatălui său
[y] cu toți îngerii săi, [z] și atuncia va răs-
plătì fiecăruia după fapta sa. 28 A-
devăr zic vouă, sunt unii din cei de
față care nu vor gustà moarte până ce
nu vor fi văzut pe Fiul omului venind
în împărăția lui.

Schimbarea la față.

17 [a] Și după șase zile Iisus ià cu sine
pe Petru și pe Iacob și pe Ioan
fratele lui, și-i duce pe dânșii pe un
munte înalt la o parte. 2 Și se schimbă
la față înaintea lor, și strălucì fața lui
ca soarele și vestmintele lui se făcură
albe ca lumina. 3 Și iată li se arătă
lor Moise și Ilie vorbind împreună cu

[b] Cap. 12. 39. [c] Marc. 8. 14. [d] Luc. 12. 1. [e] Ioan 6. 9. [f] Cap. 15. 34. [g] Marc. 8. 27. [h] Cap. 14. 2. [i] Cap. 14. 33. [j] Efes. 2. 8. [k] 1 Cor. 2. 10. [l] Ioan 1. 42. [m] Efes. 2. 20. [n] Iov 38. 17. [o] Cap. 18. 18. [p] Cap. 17. 9. [q] Cap. 20. 17. [r] 2 Sam. 19. 22. [s] Rom. 8. 7. [t] 1 Tes. 3. 3. [u] Luc. 17. 33. [v] Ps. 48. 7, 8. [x] Cap. 26. 64. [y] Dan. 7. 10. [z] Iov 34. 11.

Capul 17. [a] Marc. 9. 2.

dânsul. 4 Atuncia începând Petru zise
lui Iisus: Doamne, este bine ca să fim
aici: dacă voiești voiu face aci trei co-
libi, ție una și lui Moise una și lui Ilie
una. 5 [b]Vorbind el încă, iată un nour
luminos îi umbri pe dânșii, și iată un
glas din nour zicând: [c]acesta este Fiul
meu cel iubit, [d]întru care am binevoit:
[e]ascultați de dânsul. 6 [f]Și auzind u-
cenicii căzură cu fața lor *la pământ* și
se temură foarte. 7 Și Iisus se apro-
pie[g] și atingându-i zise: sculați-vă și
nu vă temeți. 8 Iar ei ridicându-și
ochii nu văzură pe nimeni decât numai
pe Iisus.

9 Și dându-se jos depe muntele a-
cela le porunci [h]Iisus zicând: nimenui
să nu spuneți vedenia până când Fiul
omului se va fi sculat dintre morți.
10 Și-l întrebară pe el ucenicii zicând:
pentru ce zic [i]dar cărturarii că trebue
să vie mai întâiu Ilie? 11 Iar el răs-
punzând zise: Ilie vine într'adevăr și
[j]va întocmì iarăși tot. 12 [k]Dar eu vă
zic că Ilie a și venit, însă ei nu l-au cu-
noscut, ci [l]făcură cu dânsul câte au voit;
astfel[m] și Fiul omului va suferì dela
dânșii. 13 [n]Atuncia înțeleseră ucenicii
că el le vorbise despre Ioan Botezătorul.

Vindecarea lunaticului.

14 [o]Și mergând ei spre gloată, venì
la dânsul un om căzând în genunchi la
el. 15 Și zicând: Doamne, fie-ți milă
de fiul meu, că este lunatic și sufere
rău; căci de multe ori cade în foc și de
multe ori în apă. 16 Și l-am adus la
ucenicii tăi, dar ei nu putură să-l tă-
măduiască. 17 Iar Iisus răspunzând
zise: neam necredincios și sucit, până
când voiu fi cu voi? Până când vă voiu
îngăduì? Aduceți-l la mine aci. 18 Și
Iisus îl certă, și demonul ieșì dela dân-
sul, și copilul fù tămăduit din ceasul
acela.

19 Atuncia apropiindu-se ucenicii de
Iisus la o parte ziseră: pentru ce noi
nu puturăm să-l dăm afară pe el.
20 Iar el le zise: pentru necredința
voastră; căci adevăr zic vouă, [p]dacă ați
aveà credință cât un grăunte de muștar,
veți zice muntelui acestuia: treci de aici
colo, și va trece, și nimic nu va fi cu
neputință pentru voi. 21 Dar acest fel
de oameni nu iese decât numai cu ru-
găciune și post.

A doua vestire a patimilor sale.

22 Și fiind ei în Galilea le zise Iisus:
Fiul omului are să fie dat în mâni de
oameni. 23 Și-l vor omorî și a treia
zi se va sculà; iar ei se întristară foarte.

Tributul templului.

24 Și venind ei în Capernaum, se a-
propiară de Petru cei care strâng ju-
mătatea de siclu și ziseră: Învățătorul
vostru nu plătește jumătatea de siclu?
25 El zice: așà. Și întrând în casă Ii-
sus îi apucă înainte zicând: ce ți se
pare, Simone? Împărații pământului de
la cine iau dări sau cens? Dela fiii lor
sau dela străini? 26 Dela străini, zice
el. Așà dar, îi zise Iisus fiii sunt scutiți.

27 Dar ca să nu le fim spre smin-
teală, ducându-te la mare aruncă o
undiță și peștele care va fi ieșit întâiu
ia-l, și deschizând gura lui vei aflà un
statir; pe acela luându-l, dă-l lor pen-
tru mine și pentru tine.

Despre simplicitatea copilărească. Sminteala.

18 În [a]ceasul acela se apropiară uce-
nicii de Iisus zicând: cine este oare
mai mare în împărăția cerurilor? 2 Și
chemând la sine pe un copil îl puse în
mijlocul lor. 3 Și zise: adevăr zic
vouă, [b]dacă nu vă veți întoarce și să
fiți ca copiii, nu veți întrà în împărăția
cerurilor. 4 [c]Deci oricine se va smerì
pe sine ca acest copil, acela este mai
mare în împărăția cerurilor. 5 Și [d]cine
va fi primit pe un copil ca acesta în nu-
mele meu, pe mine mă primește. 6 [e]Iar
cine va fi sminteala unuia din acești
mici care cred în mine, mai de folos îi
este să se atârne de gâtul lui o piatră de
moară și să fie afundat în adâncul mării.

b 2 Pet. 1. 17. c Luc. 3. 22. d Isa. 42. 1. | e Deut. 18. 15, 19. f 2 Pet. 1. 18. g Dan. 8. 18. | h Cap. 16. 20. i Mal. 4. 5. j Mal. 4. 6. | k Cap. 11. 14. l Cap 14. 3, 10. m Cap. 16. 21. | n Cap. 11. 14. o Marc. 9. 14. p 1 Cor. 12. 9.

Capul 18. a Marc. 9. 33. | b Ps. 131. 2. c Cap. 20. 27. d Cap. 10. 42. | e Marc. 9. 42.

7 Vai lumii din pricina smintelilor;
căci [f] trebue ca smintelile să vină, dar
[g] vai omului aceluia prin care vine smin-
teala. 8 [h] Deci dacă mâna ta sau pi-
ciorul tău te sminteşte, taie-l şi arun-
că-*l* dela tine; este bine pentru tine ca
să întri în viaţă strâmb sau schiop, de-
cât având două mâni sau două picioare
să fii aruncat în focul cel vecinic. 9 Şi
dacă ochiul tău te sminteşte, scoate-l şi
aruncă-*l* dela tine; este bine pentru tine
să întri cu un ochiu în viaţă, decât a-
vând doi ochi să fii aruncat în gheena
focului.

10 Vedeţi să nu dispreţuiţi pe vre-
unul dintre aceşti mici, căci zic vouă că
[i] îngerii lor în ceruri totdeauna privesc
[j] faţa tatălui meu care este în ceruri.
11 [k] *Căci Fiul omului a venit ca să
mântuiască pe cel pierdut.* 12 [l] Ce vi
se pare? Dacă un om are o sută de oi
şi se rătăceşte una dintre ele, au nu lă-
sând pe cele nouăzeci şi nouă în munţi,
plecând caută pe cea rătăcită? 13 Şi
dacă se întâmplă ca s'o afle, adevăr zic
vouă că se bucură de ea mai mult, decât
de cele nouăzeci şi nouă, care nu se
rătăciseră. 14 Astfel *fiind,* nu este
voinţa înaintea Tatălui vostru, care este
în ceruri, ca să piară unul dintr'aceşti
mici.

Puterea cheilor.

15 [m] Şi dacă îţi va fi greşit ţie fratele
tău, mergi *şi* ceartă-l între tine şi el
singur; dacă va fi ascultat de tine, [n] ai
câştigat pe fratele tău. 16 Iar dacă nu
va fi ascultat, ià cu tine încă unul sau
doi, ca prin [o] gura a doi sau trei mar-
tori să fie statornicit orice cuvânt. 17 Şi
dacă nu va fi ascultat de dânşii, spune
bisericii; iar dacă nu va fi ascultat nici
de biserică, să-ţi fie ţie ca [p] păgânul şi
vameşul.

18 Adevăr zic vouă, [q] câte veţi fi legat
pe pământ vor fi legate în cer; şi câte
veţi fi deslegat pe pământ vor fi desle-
gate în cer.

19 [r] Iarăşi zic vouă, că dacă doi dintre
voi se vor învoì pe pământ asupra ori-
cărui lucru ce vor cere, [s] va fi *dat* lor
dela Tatăl meu care este în ceruri.
20 Căci unde sunt doi sau trei adunaţi
în numele meu, acolo sunt *eu* în mij-
locul lor.

Despre îngăduirea şi împăcarea frăţească şi despre pilda datornicului mare.

21 Atuncia apropiindu-se *de el* Petru
îi zise: Doamne, de câteori îmi va greşì
fratele meu şi-i voiu iertà lui? [t] Până
de şapte ori? 22 Iisus îi zice: nu zic
ţie până de şapte ori, [u] ci până de şapte-
zeci de ori şapte. 23 Deaceea împă-
răţia cerurilor este asemenea unui om
împărat, care voì să facă socoteală cu
slugile sale. 24 Şi începând să facă
socoteală, i-se aduse unul care-i datorà
zece mii de talanţi. 25 Dar neavând
el *cu ce* să plătească, domnul său po-
runcì ca [v] să fie vândut el şi femeia şi
copiii şi toate câte aveà, şi să se plă-
tească. 26 Deci căzând sluga *la pă-
mânt* i-se închină zicând: Doamne, în-
găduește-mă şi-ţi voiu plătì tot. 27 Iar
domnul acelei slugi având milă de dân-
sul îi dete drumul, şi-i iertă datoria.
28 Şi ieşind aceea slugă, găsì dintre
cei *care erau* împreună slugi cu dânsul,
pe unul care-i datorià o sută de dinari.
şi punând mâna pe dânsul îl strângeà
de gât zicând: plăteşte-*mi,* dacă eşti
dator. 29 Deci căzând *la pământ* cel
împreună cu el slugă îl rugă zicând:
îngăduește-mă şi-ţi voiu plătì *tot.*
30 Dar el nu voià, ci ducându-se îl a-
runcă în închisoare până ce va plătì da-
toria. 31 Deci slugile cele împreună
cu dânsul văzând cele întâmplate se în-
tristară foarte şi ducându-se lămuriră
domnului lor toate cele petrecute.
32 Atuncia chemându-l la sine domnul
său îi zice: slugă rea, toată aceea da-
torie ţi-am iertat-o, fiindcă m'ai rugat;
33 Oare nu se cădeà ca şi tu să aibi
milă de cel împreună cu tine slugă, după
cum şi eu am avut milă de tine? 34 Şi
mâniindu-se domnul său îl dete pe

f 1 Cor. 11. 19. g Cap. 26. 24. h Cap. 5. 29, 30. i Ps. 34. 7. j Est. 1. 14. k Luc. 9. 56. l Luc. 15. 4. m Lev. 19. 17. n Iac. 5. 20. o Deut. 17. 6, p Rom. 16. 17. q 1 Cor. 5. 4. r Cap. 5. 24. s 1 Ioan 3. 22. t Luc. 17. 4. u Col. 3. 13. v 2 Reg. 4. 1.

mâna chinuitorilor până ce-*i* va fi plătit
toată datoria. 35 [x]Astfel și tatăl meu
cel ceresc va face vouă, dacă nu veți fi
iertat din inimile voastre fiecare fra-
telui său.

Răspunsul lui Iisus despre despărțire și despre fameni.

19 Și a fost [a]când sfârșì Iisus cuvin-
tele acestea, trecù din Galilea și
venì în părțile Iudeii *pe* dincolo de Ior-
dan. 2 [b]Și-i urmară gloate multe, și
le tămăduì acolo.
3 Și veniră la dânsul fariseii ispitin-
du-l și zicând: dacă se cade *omului* să
își lase femeia pentru orice cuvânt?
4 Iar el răspunzând zise: n'ați citit [c]că
cel care *i*-a făcut dela început, „bărbat
și femeie i-a făcut?“ 5 Și zise: [d]„de-
acea va lăsà omul pe tatăl său și pe
muma *sa* și se va lipì de femeia sa și
[e]vor fi cei doi un trup,“ 6 Încât nu
mai sunt doi, ci un trup. Deci aceea
ce Dumnezeu împreună omul să nu
despartă.
7 Ei îi zic: [f]pentru ce dar Moise rân-
duì a dà carte de despărțire și a *o* lăsà?
8 Zice lor: fiindcă Moise în vederea în-
vârtoșerii inimii voastre vă dete voie
să lăsați pe femeile voastre; dar dela
început n'a fost așà. 9 [g]Și eu zic vouă
că oricine va fi lăsat pe femeia sa nu
pentru desfrânare și se va fi însurat cu
alta, săvârșește adulter: *și cine s'a în-
surat cu cea lăsată săvârșește adulter.*
10 Zic lui ucenicii: [h]dacă astfel este
starea omului cu femeia, nu este de fo-
los a se însurà. 11 Iar el zise lor: [i]nu
toți pricep cuvântul acesta, ci *aceia* că-
ror le este dat. 12 Căci sunt fameni
care așà au fost născuți din pântecile
mumei lor; și [j]sunt fameni pe care oa-
menii i-au făcut fameni; și sunt fameni
care s'au făcut pe sine însuși fameni
pentru împărăția cerurilor: cine poate
pricepe să priceapă.

Iisus binecuvintează copiii.

13 [k]Atuncia i-se aduseră copiii, ca
să-și pună mânile preste dânșii și să
se roage; iar ucenicii i-a înfruntat.
14 Dar Iisus le zise: lăsați copiii și nu-i
opriți a venì la mine; căci împărăția ce-
rurilor este [l]a unora ca aceștia. 15 Și
punând mânile preste dânșii se duse
de acolo.

Tânărul avut.

16 [m]Și iată unul venind la dânsul
zise: [n]Învățătorule *bune,* ce lucru bun
să fac, ca să am viață vecinică? 17 Iar
el îi zise: ce mă întrebi despre lucru
bun? Unul este cel bun, Dumnezeu; dar
dacă voești să întri în viață, păzește po-
runcile. 18 Care? zise el; iar Iisus
zise: [o]„nu omorî, nu săvârșì adulter,
nu furà, nu mărturisì mincinos, 19 [p]Cin-
stește pe tatăl tău și pe muma ta, și
[q]iubește pe aproapele tău ca pe tine
însuți.“ 20 Zice lui tânărul: toate a-
cestea le-am păzit *din tânărețea mea;*
ce-mi lipsește încă? 21 Zis-a Iisus lui:
dacă voești a fi desăvârșit, [r]mergi vinde
averea ta și dă săracilor, și vei aveà co-
moară în cer, și vino urmează-mi.
22 Iar tânărul auzind *cuvântul* plecă
întristat, căci aveà avuții multe.
23 Și Iisus zise ucenicilor săi: ade-
văr zic vouă că [s]cu greu va întrà un a-
vut în împărăția cerurilor. 24 Și iar
zic vouă că mai lesne este *pentru* o că-
milă să treacă printr'o ureche de ac
decât *pentru* un avut să între în împă-
răția cerurilor. 25 Și auzind ucenicii
se înfiorară tare zicând: cine dar poate
fi mântuit? 26 Iar Iisus uitându-se *la
dânșii* le zise: la oameni aceasta este
cu neputință, dar [t]la Dumnezeu tot este
cu putință.
27 [u]Atuncia începând Petru îi zise:
iată [v]noi lăsarăm tot și-ți urmarăm ție:
deci ce vom aveà noi? 28 Iar Iisus le
zise: adevăr zic vouă că voi care mi-ați
urmat mie, la nașterea din nou, când
Fiul omului va fi șezut pe tronul mă-
ririi sale, [x]veți ședeà și voi pe două-
sprezece tronuri judecând pe cele două-

x Prov. 21 13.
—

Capul 19.
a Marc. 10. 1.
b Cap. 12. 15.
c Fac. 1. 27.
d Fac. 2. 24.
e 1 Cor. 6. 16.
f Deut. 24. 1.
g Cap. 5. 32.
h Prov. 21. 19.
i 1 Cor. 7. 2, 7, 9, 17.
j 1 Cor. 7. 32, 34.
k Marc. 10. 13.
l Cap. 18. 3.
m Marc. 10. 17.
n Luc. 10. 25.
o Esod 20. 13.
p Cap. 15. 4.
q Lev. 19. 18.
r 1 Tim. 6. 18, 19.
s 1 Tim. 6. 9. 10.
t Fac. 18. 14.
u Marc. 10. 28.
v Deut. 33. 9.
x 1 Cor. 6. 2, 3.
—

sprezece seminții ale lui Israel. 29 Și
oricine care a lăsat frați sau surori sau
tată sau mumă *sau femeie* sau copiii
sau țarine sau case pentru numele meu,
va primì îmmulțit și va moștenì viață
vecinică. 30 Mulți dar *fiind* întâiu
vor fi în urmă și *fiind* în urmă *vor fi*
întâiu.

Pilda cu lucrătorii tocmiți.

20 Căci împărăția cerurilor este ase-
menea unui om stăpân de casă.
care ieșì des de dimineață ca să toc-
mească lucrători în via sa. 2 Și învo-
indu-se cu lucrătorii pe un dinar ziua.
îi trimise în via sa. 3 Și ieșind pela al
treilea ceas văzù pe alții stând fără lu-
cru în târg. 4 Și acelora *le* zise: mer-
geți și voi în via *mea*, și ce este cu
dreptul voiu dà vouă. 5 Și ei se du-
seră. Ieșind iarăși pela al șaselea și al
nouălea ceas făcù asemenea. 6 Ieșind
apoi pe la al unsprezecelea *ceas* găsì pe
alții stând *fără lucru*, și le zise: pentru
ce stați aci toată ziua fără lucru? 7 Ei
îi zic: pentru că nimenea nu ne-a toc-
mit. Zice lor: mergeți și voi în via *mea*.
și ce este cu dreptul veți primì. 8 Și
făcându-se seară zice domnul viei către
îngrijitorul lui: cheamă pe lucrători și
dă plata, începând dela cei depe urmă
până la cei dintâiu. 9 Și venind cei
depe la al unsprezecelea ceas primiră
câte un dinar. 10 Și venind cei din-
tâiu socoteau că vor primì mai mult.
dar primiră și dânșii câte un dinar.
11 Primind însă cârtiau împotriva stă-
pânului de casă. 12 Zicând: acești din
urmă au făcut un ceas. și i-ai pus d'o-
potrivă cu noi care am dus greutatea
zilei și arșița. 13 Iar el răspunzând
zise unuia dintre ei: prietine. nu-ți fac
nedreptate; oare nu te-ai învoit cu mine
cu un dinar? 14 Ià *ce este* al tău și
pleacă. Voiesc să dau acestui din urmă
ca și ție; 15 [a] Ori nu mi-se cade mie
să fac ce voesc cu ale mele? [b] Ori ochiul
tău este rău pentru că eu sunt bun?
16 [c] Astfel vor fi cei din urmă întâiu, și
cei dintâiu pe urmă. [d] *Căci mulți sunt
chemați. dar puțini aleși.*

A treia vestire a patimilor.

17 [e] Și mergând Iisus la Ierusalim
luă la o parte pe cei doisprezece ucce-
nici, și pe cale zise lor: 18 [f] Iată mer-
gem la Ierusalim și Fiul omului va fi
dat mai marilor preoților și cărturarilor
și-l vor osândì la moarte; 19 [g] Și-l vor
dà în mâna păgânilor ca să-l batjocu-
rească și să-l biciuiască și să-l răstig-
nească, dar a treia zi se va sculà.

Copiii lui Zebedeu. Cearta pentru întâietate.

20 [h] Atuncia se apropie de dânsul
muma [i] fiilor lu Zebedeu cu fiii ei, ple-
cându-se și cerând ceva dela el. 21 Iar
el îi zise: ce voești? Ea îi zice: [j] zi ca
să șează acești doi fii ai mei unul d'a-
dreapta ta și altul d'astânga ta în îm-
părăția ta. 22 Dar Iisus răspunzând
zise: nu știți ce cereți. Puteți beà [k] pa-
harul pe care am să-l beau eu — *și să
fiți botezați în botezul în* [l] *care mă botez
eu* —? Putem. îi zic ei. 23 Și el le
zice: [m] într'adevăr veți beà paharul meu
*și cu botezul cu care mă botez eu veți
fi botezați* —, dar a ședeà d'adreapta
mea și d'astânga *mea* nu este al meu [n] a
dà acestea, ci *se va dà acelora* pentru
care s'a gătit de către Tatăl meu.
24 [o] Și auzind cei zece se mâhniră
adânc asupra celor doi frați. 25 Dar
Iisus chemându-i la sine zise: știți că
domnitorii păgânilor îi stăpânesc pe a-
ceștia și cei mari întrebuințează puterea
asupra lor. 26 [p] Nu astfel va fi între
voi; ci [q] care ar voì să fie mare între voi,
va fi slujitorul vostru. 27 [r] Și care ar
voì să fie întâiul între voi, va fi sluga
voastră; 28 [s] După cum [t] Fiul omului
n'a venit ca să fie slujit, [u] ci ca să slu-
jească și [v] să deà sufletul său preț de
răscumpărare pentru mulți.

Doi orbi.

29 Și pornind ei dela Ierichon, îi
urmă gloată multă. 30 Și iată doi orbi,

Capul 20. [a] Rom. 9. 2. [b] Deut. 15. 9. [c] Cap. 19. 30. [d] Cap. 22. 14. [e] Marc. 10. 32. [f] Cap. 16. 21. [g] Fapt. 3. 13. [h] Marc. 10. 35. [i] Cap. 4. 21. [j] Cap. 19. 28. [k] Cap. 26.39,42. [l] Luc. 12. 50. [m] Fapt. 12. 2. [n] Cap. 25. 34. [o] Marc. 10. 41. [p] 1 Pet. 5. 3. [q] Cap. 23. 11. [r] Cap. 18. 4. [s] Ioan 13. 4. [t] Filip. 2. 7. [u] Luc. 22. 27. [v] Isa. 53. 10,11.

care ședeau lângă cale, auzind că Iisus
trece, strigară zicând: Doamne, fie-ți
milă de noi, Fiule al lui David. 31 Iar
gloata îi înfruntă ca să tacă; dar ei mai
tare strigau zicând: Doamne, fie-ți milă
de noi, Fiule al lui David. 32 Și stând
Iisus îi chemă și zise: ce voiți să vă fac?
33 Doamne, îi zic ei, să se deschiză
ochii noștri. 34 Iar Iisus pătruns fiind
de milă atinse ochii lor: și îndată vă-
zură și îi urmară.

Întrarea în Ierusalim.

21 Și [a] când se apropiară de Ierusalim
și veniră la Betfaghe la [b] muntele
maslinilor, atuncia trimise Iisus pe doi
ucenici 2 Zicându-le: mergeți în sa-
tul ce este înaintea voastră, și îndată
veți aflà o asină legată și un mânz cu
dânsa; deslegând aduceți la mine. 3 Și
dacă cineva v'ar zice ceva, veți spune
că Domnul are trebuință de ele: și în-
dată le va trimite. 4 Iar aceasta s'a
făcut ca să se împlinească ce s'a rostit
prin profetul care zice: 5 [c] „Spuneți
Fiicei Sionului: iată împăratul tău vine
la tine, blând și călare pe asină, *și* pe
mânz, fiul celui de supt jug."
6 [d] Ducându-se dar ucenicii, și făcând
după cum le poruncise Iisus, 7 Adu-
seră asina și mânzul, [e] și-și puseră d'a-
supra lor vestmintele, și el se așeză pe
dânsele. 8 Iar partea cea mai mare
de gloată așternură vestmintele lor pe
cale; și [f] alții tăiau ramuri din copaci
și așternură pe cale. 9 Și gloatele care
mergeau înaintea lui și care veniau
după dânsul strigau zicând: [g] Osana
Fiul lui David, [h] „binecuvântat *este*
cel ce vine în numele Domnului." Osana
în cele de sus.
10 [i] Și intrând el în Ierusalim se
mișcă toată cetatea zicând: cine este
acesta? 11 Iar gloatele ziceau: acesta
este [j] profetul, Iisus din Nazaretul
Galileii.

Curățirea templului.

12 [k] Și Iisus intră în templul *lui Dum-*
nezeu, și dete afară pe toți care vindeau
și cumpărau in templu, și răsturnă me-
sele [l] schimbătorilor de bani și scaunele
celor care vindeau porumbei, și le zice:
13 Scris este: [m] „casa mea casă de ru-
găciune se va chemà." [n] iar voi o faceți
„peșteră de tâlhari."
14 Și veniră la dânsul în templu orbi
și șchiopi și el îi tămădui.
15 Iar mai marii preoților și cărtu-
rarii văzând faptele minunate pe care
le făcuse, și pe copiii care strigau în
templu și ziceau: Osana Fiul lui Da-
vid, se mâhniră adânc, 16 Și-i ziseră:
auzi ce zic aceștia? Dar Iisus le zise:
adevărat: oare n'ați citit nici odată că
[o] „din gura copiilor și a sugătorilor voi
întocmi lauda?" 17 Și lăsându-i ieși
afară din cetate la [p] Betania, și rămase
noaptea acolo.

Smochinul neroditor.

18 [q] Iar a doua zi întorcându-se în
cetate flămânzi. 19 [r] Și văzând un smo-
chin lângă cale se duse la el, dar nu
găsi nimic într'însul decât numai frunze.
Și zice lui: de acum înainte rod din
tine să nu se facă în veci. Și se uscă
smochinul îndată. 20 [s] Și văzând uce-
nicii se mirară zicând: cum se uscă
smochinul îndată? 21 Dar Iisus răs-
punzând le zise: adevăr zic vouă, [t] dacă
veți aveà credință și [u] nu vă veți îndoi,
veți face nu numai ce s'a făcut cu smo-
chinul; [v] ci chiar dacă veți zice munte-
lui acestuia: ridică-te și te aruncă în
mare, se va face. 22 Și [x] toate câte
veți fi cerut în rugăciune, crezând, veți
primì.

Cuvântările lui Iisus în templu.

23 [y] Și venind el în templu se apro-
piară de dânsul, pe când învăță, mai
marii preoților și bătrânii poporului [z] zi-
când: cu ce putere faci acestea? Și cine
ți-a dat puterea aceasta? 24 Iar Iisus
răspunzând le zise: vă voiu întrebà și eu
un cuvânt, pe care dacă mi-l spuneți,
și eu vă voiu spune cu ce putere fac

Capul 21.
a Marc. 11. 1.
b Zech. 14. 4.
c Isa. 62. 11.
d Marc. 11. 4.
e 2 Reg. 9. 13.
f Lev. 23. 40.
g Ps. 118. 25.
h Ps. 118. 26.
i Marc. 11. 15.
j Ioan 6. 14.
k Marc. 11. 11.
l Deut. 14. 25.
m Isa. 56. 7.
n Ier. 7. 11.
o Ps. 8. 2.
p Marc. 11. 11.
q Marc. 11. 12.
r Marc. 11. 13.
s Marc. 11. 20.
t Cap. 17. 20.
u Iac. 1. 6.
v 1 Cor. 13. 2.
x Cap. 7. 7.
y Marc. 11. 27.
z Esod. 2. 14.

acestea. 25 Botezul lui Ioan de unde
erà? Din cer sau dela oameni? Iar ei
cugetau întru sine zicând: 26 Dacă
zicem din cer, ne va zice: pentru ce dar
n'aţi crezut lui? Iar dacă zicem dela
oameni, ne temem de gloată. [a]pentru
că toţi ţin pe Ioan drept un profet.
27 Şi răspunzând ei lui Iisus ziseră: nu
ştim. Zise şi el lor: nici eu nu vă spun
cu ce putere fac acestea.

28 Ce vi se pare vouă? Un om aveà
doi fii; şi ducându-se la cel dintâiu
zise: fiule, du-te, lucrează azi în via
mea. 29 Iar el răspunzând zise: nu
voesc; în urmă însă părându-i rău se
duse. 30 Şi ducându-se la cel d'al
doilea zise tot astfel. Iar el răspun-
zând zise: eu, Doamne, *mă duc*, dar
nu s'a dus. 31 Care din aceşti doi a
făcut voia tatălui? Cel dintâiu, zic ei.
Iisus le zice: [b]adevăr zic vouă că va-
meşii şi desfrânatele merg înaintea voas-
tră în împărăţia lui Dumnezeu. 32 Căci
[c]Ioan venì la voi pe cale de dreptate,
şi n'aţi crezut lui; iar vameşii şi des-
frânatele crezură lui, [d]şi voi văzând nici
nu v'a părut rău în urmă ca să cre-
deţi lui.

Pilda despre lucrătorii viei.

33 Ascultaţi altă pildă. Erà un om
stăpân de casă, [e]care sădì vie şi o îm-
prejmuì cu gard şi făcù în ea lin şi
clădì turn, şi o dete lucrătorilor, iar el
[f]se duse departe. 34 Şi când sosì
timpul roadelor trimise slugile sale la
lucrători [g]ca să ià roadele lui. 35 [h]Dar
lucrătorii luând pe slugile lui, pe unul
îl bătură, pe altul îl uciseră, iar pe al-
tul îl omorîră cu pietrii. 36 Iarăşi tri-
mise alte slugi mai multe decât cele
dintâiu, şi făcură cu acestea asemenea.
37 În urmă trimise la dânşii pe fiul său
zicând: se vor sfii de fiul meu. 38 Lu-
crătorii însă văzând pe fiul ziseră între
dânşii: [i]acesta este moştenitorul; [j]ve-
niţi să-l ucidem şi să avem noi moşte-
nirea lui. 39 [k]Şi luându-l *îl* aruncară
afară din vie şi-l uciseră. 40 Deci
când va fi venit domnul viei, ce va face
acelor lucrători?

41 [l]Ei îi zic: pe cei răi [m]cu rău îi
va pierde, [n]şi via o va dà altor lucră-
tori, care să-i deà roadele la timpul lor.

42 Iisus le zice: [o]n'aţi citit nici o-
dată în scripturi: „Piatra pe care n'a
luat-o în seamă clăditorii, aceasta a fost
făcută pentru cap de unghiu; dela
Domnul a fost ea, şi este minunată în
ochii noştri"? 43 Deaceea zic vouă
[p]că se va luà dela voi împărăţia lui
Dumnezeu şi se va dà neamului care
face roadele ei.

44 Şi cine [q]va fi căzut pe piatra a-
ceasta se va sfărâmà; iar pe care va fi
căzut ea, pe *acela* îl va spulberà.

45 Şi auzind mai marii preoţilor şi
fariseii pildele lui cunoscură că vorbeşte
despre dânşii; 46 Şi căutând ca să pună
mâna pe dânsul se temură de gloate,
pentru că îl ţineau drept un profet.

Pilda cu cei chemaţi la nuntă.

22 Şi răspunzând Iisus le vorbì [a]iar
în pilde zicând: 2 Împărăţia ce-
rurilor este asemenea unui om împărat,
care făcù nuntă fiului său. 3 Şi tri-
mise slugile sale ca să strige pe cei
chemaţi la nuntă, dar ei nu voiau să
vie.

4 Iarăşi trimise alte slugi zicând:
spuneţi celor chemaţi, iată prânzul meu
stă gata; [b]taurii mei şi cele îngrăşate
ale mele sunt înjunghiate, şi tot este
gata: veniţi la nuntă. 5 Dar ei ne
dând luare aminte se duseră, unul la
ţarina sa, altul la negustoria sa; 6 Iar
ceilalţi punând mâna pe slugile sale *le*
înfruntară ruşinos şi *le* uciseră. 7 Au-
zind dar împăratul se umplù de mânie,
şi trimiţând [c]oştile sale nimicì pe acei
ucigaşi şi arse oraşul lor. 8 Atuncia
zise slugilor sale: nunta este gata, dar
cei chemaţi nu fură [d]vrednici; 9 Deci
mergeţi pe la ieşirile drumurilor, şi pe
câţi îi veţi fi găsit chemaţi-i la nuntă.

a Luc. 20. 6.
b Luc. 7. 29, 50.
c Cap. 3. 1, etc.
d Luc. 3. 12, 13.
e Ps. 80. 9.
f Cap. 25.14,15.
g Cânt. 8.11, 12.
h 2 Cron. 24. 21.
i Ps. 2. 8.
j Ps. 2. 2.
k Cap. 26. 50.
l Luc. 20. 16.
m Luc. 21. 24.
n Fapt. 13. 46.
o Ps. 118. 22.
p Cap 8. 12.
q Isa. 8. 14, 15.
—

Capul 22.

a Luc. 14. 16.
b Prov. 9.
c Dan. 9. 26.
d Cap. 10.11,13.

10 Și ieșind slugile acelea [e]la drumuri
strânseră pe toți câți îi aflară, și răi și
buni; și se umplù nunta de oaspeți.
11 Iar împăratul intrând spre a privì
pe oaspeți văzù acolo un om [f] nefiind
îmbrăcat în haină de nuntă; 12 Și îi
zise: prietine, cum ai întrat aci neavând
haină de nuntă? Iar el tăcù. 13 A-
tuncia împăratul zise slujitorilor: le-
gându-i picioarele și mânile aruncați-l
[g]în întunerecul cel mai din afară, acolo
va fi plângerea și scrâșnirea dinților.
14 [h]Căci mulți sunt chemați, dar puțini
aleși.

Dacă se cuvine a plătì cens sau tribut Cesarului.

15 [i]Atuncia ducându-se fariseii se
sfătuiră cum să-l prinză în cuvânt.
16 Și trimit la dânsul pe ucenicii lor cu
Irodianii zicând: Invățătorule, știm că
ești iubitor de adevăr, și înveți în ade-
văr calea lui Dumnezeu, și nu-ți pasă
de nimenea, pentru că nu te uiți la fața
oamenilor: 17 Deci spune nouă, ce
ți-se pare? Se cuvine a dà cens Cesa-
rului, sau nu? 18 Iar Iisus cunoscând
răutatea lor zise: ce mă ispitiți fățar-
nicilor? 19 Arătați-mi banul pentru
cens. Iar ei îi aduseră un dinar. 20 Și
Iisus le zise: al cui este chipul acesta
și inscripțiunea? 21 Al Cesarului, zic
dânșii. Atuncia le zice: [j]deci dați Ce-
sarului cele ale Cesarului și lui Dum-
nezeu cele ale lui Dumnezeu. 22 Și
auzind se mirară, și lăsându-l se duseră.

Învierea.

23 [k]În ziua aceea veniră la dânsul
saduceii [l]care zic că nu este înviere, și-l
întrebară 24 Zicând: Învățătorule,
[m] Moise a zis: „dacă va fi murit cineva
neavând copii, fratele său va luà pe fe-
meia lui și va ridicà urmaș fratelui său.“
25 Erau între noi șapte frați, și cel din-
tâiu însurându-se murì, și neavând el
urmaș lăsă pe femeia sa fratelui său.
26 Asemenea și al doilea și al treilea,
până la al șaptelea. 27 Iar în urmă
de toți murì și femeia. 28 La înviere
dar a cărui dintre cei șapte va fi femeia?
Căci toți o avură.
29 Atuncia răspunzând Iisus le zise:
vă rătăciți, [n]neștiind scripturile, nici pu-
terea lui Dumnezeu. 30 Căci la în-
viere nici nu se însoară, nici nu se mă-
rită, ci [o]sunt ca îngerii lui Dumnezeu
în cer.
31 Dar despre învierea morților
n'ați citit ce s'a rostit vouă de Dum-
nezeu zicând: 32 [p]„Eu sunt Dum-
nezeul lui Abraam și Dumnezeul lui
Isaac și Dumnezeul lui Iacob?“ Dum-
nezeu nu este al morților, ci al viilor.
33 Și auzind gloatele [q]rămaseră ui-
mite de învățătura lui.

Porunca cea mai mare.

34 [r]Iar fariseii auzind că închise
gura saduceilor se adunară lângă dân-
sul, 35 Și întrebă unul dintre ei, [s]în-
vățător de lege, ispitindu-l *și zicând:*
36 Învățătorule, care poruncă este mai
mare în lege? 37 Iar Iisus îi [t]zise:
„iubește pe Domnul, Dumnezeul tău în
toată inima ta și în tot sufletul tău și în
tot cugetul tău.“
38 Aceasta este porunca cea mare
și cea dintâiu. 39 Iar a doua aseme-
nea aceșteia: [u] „iubește pe aproapele
tău ca pe tine însuți.“ 40 [v]În aceste
două porunci se cuprinde toată legea
și profeții.

Hristos, fiul lui David și stăpânul.

41 Și adunați fiind fariseii, Iisus îi
întrebă 42 Zicând: ce vi se pare des-
pre Hristos? Al cui fiu este? Al lui
David, îi zic ei. 43 Cum dar David,
le zice el, îl numește în duh Domn, zi-
când: 44 „Zis-a Domnul, Domnului
meu, șezi d'adreapta mea până ce voiu
fi pus pe vrăjmașii tăi sub picioarele
tale.“ 45 Deci dacă David îl numește
Domn, cum este fiul lui?
46 Și nimeni nu puteà să-i răspunză
un cuvânt, nici nu îndrăznì cineva din
aceea zi să-l mai întrebe.

---

e Cap. 13.38,47. f 2 Cor. 5. 3. g Cap. 8. 12.
h Cap. 20. 16. i Marc. 12. 13. j Rom. 13. 7.
k Marc. 12. 18. l Fapt. 23. 8. m Deut 25. 5.
n Ioan. 20. 9. o 1 Ioan. 3. 2.
p Esod. 3. 6, 16. q Cap. 7. 28.
r Marc. 12 28. s Luc. 10. 25.
t Deut. 6. 5. u Lev. 19. 18.
v 1 Tim. 1. 5.

Iisus mustră pe farisei și cărturari pentru fățărnicia și mândria lor. Păcatele mari ale Ierusalimului. Vestirea despre dărâmarea templului.

23 Atuncia Iisus vorbì gloatelor și
ucenicilor săi 2 Zicând: [a]pe scaunul lui Moise au stat cărturarii și fariseii.
3 Deci toate câte vă zic vouă, fa-
ceți și păziți, dar după faptele lor nu
faceți; căci [b]ei zic și nu fac. 4 [c]Ei
leagă sarcini grele și cu anevoie de pur-
tat, și *le* pun pe umerii oamenilor, iar
ei nici cu degetul lor nu voesc să le
miște. 5 Toate [d]faptele lor le fac spre
a fi priviți de oameni, [e]căci fac filacte-
riile lor late și măresc ciucurii vest-
mântului. 6 [f]Iubesc cele dintâiu locuri
la ospețe și cele dintâiu scaune în sina-
gogi. 7 Și urările de bine în târguri
și să fie numiți de către oameni Rabi.
8 [g]Dar voi să nu fiți numiți Rabi: căci
unul este învățătorul vostru, iar voi toți
sunteți frați. 9 Și tată să nu numiți
al vostru pe pământ, [h]căci unul este
Tatăl vostru cel ceresc. 10 Nici nu
fiți numiți învățători: căci unul este în-
vățătorul vostru, Hristos. 11 Cine [i]dar
este mai mare între voi, va fi slujitorul
vostru. 12 [j]Iar cine se va fi inălțat pe
sine, va fi umilit; și cine se va fi umilit
pe sine, va fi înălțat.

13 Vai [k]vouă, cărturari și farisei fă-
țarnici, că închideți împărăția cerurilor
înaintea oamenilor: căci voi nu intrați,
nici pe cei care vin nu-*i* lăsați să intre.
14 *Vai vouă, cărturari și farisei fă-*
țarnici, [l] că mâncați casele văduvilor,
rugându-vă rugăciuni lungi; pentru a-
ceasta veți luà mai multă osândă.
15 Vai vouă, cărturari și farisei fățar-
nici, că încunjurați marea și uscatul ca
să faceți un proselit, și când s'a făcut,
îl faceți fiu al gheenei îndoit decât voi.

16 Vai vouă, [m]povățuitori orbi, care
ziceți; [n]cine va fi jurat pe templu, nu
este nimic; dar cine va fi jurat pe aurul
templului, dator este. 17 Nemintoși
și orbi: căci ce este mai mare? Aurul
[o]sau templul care sfințește aurul?
18 Și: cine va fi jurat pe altar, nu este
nimic: iar cine va fi jurat pe darul ce
este d'asupra lui, dator este. 19 Or-
bilor, căci ce este mai mare? Darul sau
[p]altarul care sfințește darul? 20 Deci
cine a jurat pe altar, jură pe el și pe
toate ce sunt d'asupra lui; 21 Și cine
a jurat pe templu jură pe el, și pe [q]cel
care locuește într'însul. 22 Și cine a
jurat pe cer, jură pe [r]tronul lui Dum-
nezeu și pe cel care stă pe dânsul.

23 Vai vouă, cărturari și farisei fă-
țarnici, [s]că dați zeciuială *din* ismă și
mărar și chimen, dar [t]ați lăsat cele mai
însemnate ale legii: judecarea *dreaptă*
și mila și credința; pe acestea trebuià
să *le* faceți, și pe acelea să nu *le* lăsați.
24 Povățuitori orbi, care strecurați țân-
țarul, dar înghițiți cămila. 25 Vai
vouă cărturari și farisei fățarnici, [u]că
curățiți partea din afară a paharului și
a vasului *de mâncare*, dar dinlăuntru
sunt pline de răpire și necumpătare.
26 Fariseule orb, curăță întâiu partea
dinlăuntru a paharului și a vasului *de*
mâncare, ca să fie curată și partea lui
dinafară. 27 Vai vouă, cărturari și fa-
risei fățarnici, [v]că sămănați cu mormin-
tele văruite, care dinafară se arată fru-
moase, dar dinlăuntru sunt pline de
oase de morți și de orice necurățenie.
28 Astfel și voi dinafară vă arătați
drepți oamenilor; dar dinlăuntru sunteți
plini de fățărnicie și fărădelege.

29 [x]Vai vouă, cărturari și farisei fă-
țarnici, că clădiți mormintele profeților,
și îmfrumsețați monumentele drepților.
30 Și ziceți: dacă am fi noi în zilele
părinților noștri, n'am fi părtași cu
dânșii la sângele profeților. 31 Astfel
dar mărturisiți vouă înșivă că [y]sunteți
fii ai celor care omorîră pe profeți.
32 [z]Umpleți și voi măsura părinților
voștri! 33 Șerpi, [a]pui de viperă, cum
să fugiți de osândirea la gheenă?

34 [b]Deaceea, iată eu trimit la voi

Capul 23.
a Neem. 8. 4, 8.
b Rom. 2. 19. etc.
c Gal. 6. 13.
d Cap. 6. 1, 2.
e Num. 15. 38.
f Marc. 12. 38, 39.
g Iac. 3. 1.
h Mal. 1. 6.
i Cap. 20 26, 27.
j Iov 22. 29.
k Luc. 11. 52.
l Marc. 12. 40.
m Cap. 15. 14.
n Cap. 5. 33. 34.
o Esod. 30. 29.
p Esod. 29. 37.
q 1 Reg 8. 13.
r Ps. 11. 4.
s Luc. 11. 42.
t 1 Sam. 15. 22.
u Marc. 7. 4.
v Luc. 11. 44.
x Luc. 11. 47.
y Fapt. 7. 51, 52.
z Fac. 15. 16.
a Cap. 3. 7.
b Cap. 21. 34, 35.

profeţi şi înţelepţi şi cărturari; [c]din-
tr'înşii veţi omorî şi veţi răstignì. şi
[d]dintr'înşii veţi biciuì în sinagogile
voastre. şi-*i* veţi gonì din oraş în oraş;
35 Ca să vie asupra voastră orice sânge
drept, ce este vărsat pe pământ. dela
sângele lui Abel cel drept până la sân-
gele lui Zaharia. fiul lui Barachia. pe
care îl omorîrăţi între templu şi altar.
36 Adevăr zic vouă. vor venì toate a-
cestea asupra neamului acestuia.

37 Ierusalime, Ierusalime. care omori
pe profeţi şi ucizi cu pietri pe cei tri-
mişi la tine. de câteori am voit să adun
pe copiii tăi, după cum adună pasărea
puii săi supt aripi, dar n'aţi voit.
38 Iată vi se lasă casa voastră pustie.
39 Căci zic vouă. de acum nu mă mai
vedeţi. până când veţi zice: „Binecu-
vântat cel ce vine în numele Domnului."

Dărâmarea Ierusalimului. Sfârşitul veacului. Semnele venirii lui Hristos. Îndemnare de a veghià.

24 [a]Şi ieşind Iisus se duceà dela
templu. şi se apropiară de dânsul
ucenicii săi ca să-i arate clădirile tem-
plului. 2 Iar el răspunzând le zise:
nu vedeţi toate acestea? Adevăr zic
vouă. [b]nu va fi lăsată aci piatră pe pia-
tră. care nu va fi desfăcută.

3 Şi stând el pe muntele maslinilor.
[c]veniră la dânsul ucenicii la o parte
zicând: [d]spune nouă, când vor fi a-
cestea? Şi care *va fi* semnul venirii tale
şi al sfârşitului veacului? 4 Şi răs-
punzând Iisus le zise: [e]vedeţi să nu
vă amăgească cineva. 5 [f]Căci mulţi
vor venì pe numele meu zicând: eu
sunt Hristosul, [g]şi pe mulţi vor amăgì.
6 Şi voi veţi auzì răsboaie şi ştiri
de războaie. Luaţi seamă. nu vă spăi-
mântaţi; căci trebue să fie *toate*. dar
nu este încă sfârşitul. 7 [h]Căci se va
ridicà neam preste neam şi împă-
răţie preste împărăţie. şi vor fi foa-
mete şi cutremure pe alocurea. 8 Dar
toate acestea *vor fi* început de dureri.
9 [i]Atuncia vă vor dà spre asuprire, şi
vă vor omorî. şi veţi fi urâţi de toate
neamurile pentru numele meu. 10 Şi
atuncia [j]mulţi vor căderà, şi se vor dà
în mâni unii pe alţii şi se vor urî unii
pe alţii. 11 Şi [k]mulţi profeţi minci-
noşi se vor ridicà şi pe mulţi [l]vor a-
măgì; 12 Şi pentru îmmulţirea fără-
delegii se va răcì iubirea multora.
13 [m]Dar cine a răbdat până în sfârşit.
acesta va fi mântuit. 14 Şi [n]se va pre-
dicà această [o]evangelie a împărăţiei în
toată lumea. spre mărturie la toate
neamurile; şi atuncia va venì sfârşitul.

15 [p]Deci când veţi fi văzut „groaza
pustiirii." ce s'a zis prin [q]Daniel pro-
fetul. stând în loc sfânt, [r]cine citeşte să
înţeleagă. 16 Atuncia care sunt în
Iudea să fugă la munţi, 17 Care este
pe casă să nu se deà jos ca să ià cele
din casa lui. 18 Şi care este în câmp
să nu se întoarcă înapoi ca să ià vest-
mântul lui.

19 [s]Vai dar celor ce au în pântece
şi celor care dau ţâţă în zilele acelea.
20 Rugaţi-vă ca să nu fie fuga voastră
iarna. nici sâmbăta. 21 [t]Căci atuncia
va fi suferinţă mare, care n'a fost dela
începutul lumii până acum. nici nu va
fi. 22 Şi dacă n'ar fi scurtate acele
zile. n'ar scăpà nici un trup; [u]dar pen-
tru cei aleşi vor fi scurtate acele zile.

23 [v]Atuncia dacă vă zice cineva: iată
aci *este* Hristosul. sau colo. nu credeţi.
24 Căci [x]se vor ridicà Hristoşi minci-
noşi şi profeţi mincinoşi. şi vor dà
semne mari şi minuni. încât să amă-
gească. [y]dacă se poate, chiar pe cei aleşi.
25 Iată v'am spus dinainte. 26 Deci
dacă vor zice vouă: iată este în pustie.
nu ieşiţi; iată *este* în camere. nu cre-
deţi. 27 [z]Căci precum fulgerul iese
dela răsărit şi se arată până la apus.
astfel va fi *şi* venirea Fiului omului:
28 [a]Orişiunde este corpul mort. acolo
se vor adunà vulturi.

29 [b]Dar îndată după suferinţa acelor

c Fapt. 5. 40.
d Cap. 10. 17.
—

Capul 24.
a Marc. 13. 1.
b 1 Reg. 9. 7.
c Marc. 13. 3.
d 1 Tes. 5. 1.
e Efes. 5. 6.
f Ier. 14. 14.
g Vers. 11.
h 2 Cron. 15. 6.
i 1 Pet. 4. 16.
j 2 Tim. 1. 15.
k 2 Pet. 2. 1.
l 1 Tim. 4. 1.
m Ebr. 3. 6. 14.
n Cap. 4. 23.
o Rom. 10. 18.
p Marc. 13. 14.
q Dan. 9. 27.
r Dan. 9. 23, 25.
s Luc. 23. 29.
t Dan. 9. 26.
u Isa. 65. 8, 9.
v Marc. 13. 21.
x Deut. 13. 1.
y Ioan 6. 37.
z Luc. 17. 24.
a Iov 39. 30.
b Dan. 7. 11, 12.

zile, [c]soarele va fi întunecat, și luna nu
va dà lumina ei, și stelele vor cădeà din
cer, și puterile cerurilor vor fi sguduite.
30 [d]Și atuncia se va arătà semnul Fiu-
lui omului în cer; [e]și atuncia se vor
jelì toate seminţiile pământului [f]și vor
vedeà pe Fiul omului venind pe nourii
cerului cu putere și mărire multă.
31 [g]Și va trimite pe îngerii săi cu sunet
mare de trâmbiţă, și vor adunà pe aleșii
lui din cele patru vânturi, dela cea mai
depărtată margine a cerurilor până la
cealaltă margine a lor.

32 Învăţaţi asemănarea dela [h]smo-
chin. Când ramura lui este fragedă
și înfrunzește, cunoașteţi că aproape
este vara. 33 Astfel și voi când veţi fi
văzut toate acestea cunoașteţi [i]că *el* este
aproape lângă uși. 34 Adevăr zic vouă,
[j]nu va trece neamul acesta, până când
să fie toate acestea. 35 [k]Cerul și pă-
mântul vor trece, dar cuvintele mele nu
vor trece.

36 [l]Iar despre ziua aceea și ceas ni-
meni nu știe, nici îngerii cerurilor, nici
Fiul,[m]decât numai Tatăl. 37 Și pre-
cum *au fost* zilele lui Noe, așà va fi ve-
nirea Fiului omului. 38 [n]Căci precum
în zilele acelea înainte de potop erau
mâncând și bând, însurându-se și mă-
ritându-se, până în ziua când întră Noe
în corabie, 39 Și nu știură până ce
venì potopul și luă pe toţi, astfel va fi
și venirea Fiului omului. 40 [o]Atuncia
din doi *care* vor fi în câmp, unul este
luat și unul este lăsat; 41 *Din* două
râșnind la râșniţă, una este luată și una
este lăsată.

42 [p]Deci privegliaţi, că nu știţi în
care zi vine Domnul vostru. 43 [q]Dar
cunoașteţi aceasta, că dacă stăpânul de
casă ar știì în care strajă vine furul, ar
fi vegliat, și n'ar lăsà să i-se sape casa.
44 Deaceea și voi fiţi gata, că în ceasul
în care nu gândiţi vine Fiul omului.
45 Deci cine este sluga credincioasă și
cuminte, pe care a pus-o stăpânul
preste slugărimea sa, spre a le dà de-
mâncare la timp? 46 Fericită este
sluga aceea pe care venind stăpânul său
o va găsì făcând astfel. 47 Adevăr zic
vouă, că o va pune preste toată avuţia
sa. 48 Dar dacă aceea slugă rea *fiind*
va fi zis în inima sa: stăpânul meu în-
târziază, 49 Și va fi început să bată
pe cei împreună cu el slugi, și mănâncă
și beà cu beţivii: 50 Stăpânul acelei
slugi va venì în ziua în care el nu aș-
teaptă, și în ceasul când nu știe. 51 Și-l
va despicà în două, și partea lui o va
pune cu făţarnicii: acolo va fi plângerea
și scrâșnirea dinţilor.

Pilda cu cele zece fecioare și cu întrebuinţarea talanţilor.

25 Atuncia va fi asemănată împără-
ţia cerurilor cu zece fecioare, care
luând candelele lor ieșiră spre întâm-
pinarea [a]mirelui. 2 [b]Cinci din ele erau
nechibzuite, iar cinci cuminte. 3 Căci
cele nechibzuite, luând candelele lor,
nu luară untdelemn cu sine; 4 Iar
cele cuminte luară untdelemn în vasele
lor cu candelele lor. 5 Și întârziând
mirele [c]dormitară toate și dormiau.
6 Iar la miezul nopţii [d]se făcù strigare:
iată mirele, ieșiţi spre întâmpinarea lui.
7 Atuncia se deșteptară toate acele fe-
cioare și [e]gătiră candelele lor. 8 Iar
cele nechibzuite ziseră celor cuminte:
daţi-ne din untdelemnul vostru, că se
sting candelele noastre. 9 Dar cele
cuminte răspunseră zicând: niciodată;
nu va fi deajuns nouă și vouă, mai bine
duceţi-vă la cei care vând și cumpă-
raţi-vă. 10 Și plecând ele să cumpere
venì mirele, și cele gata întrară cu dân-
sul la nuntă, [f]și se închise ușa. 11 În
urmă vin și celelalte fecioare zicând:
[g]Doamne, Doamne, deschide-ne. 12 Iar
el răspunzând zise: adevăr zic vouă,
[h]nu vă cunosc.

13 [i]Drept aceea vegheaţi, că nu știţi
ziua, nici ceasul, *când vine Fiul o-
mului.*

c Isa. 13. 10. d Dan. 7. 13. e Zech. 12. 12. f Cap. 16. 27. g 1 Tes. 4. 16. h Luc. 21. 29. i Iac. 5. 9. j Cap. 16. 28. k Ps. 102. 26. l Marc. 13. 32. m Zech. 14. 7. n Fac. 6. 3. 5. o Luc. 17. 34, etc. p Cap. 25. 13. q Luc. 12. 39.

Capul 25. a Efes. 5. 29, 30. b Cap. 13. 47. c 1 Tes. 5. 6. d Cap. 24. 31. e Luc. 12. 35. f Luc. 13. 25. g Cap. 7. 21-23. h Ps. 5. 5. i Cap. 24. 42, 44.

14 [j]Căci după [k]cum un om plecând
departe chemă slugile sale și le dete
avuția sa. 15 Și unuia îi dete cinci
talanți, altuia doi, iar altuia unul, [l]fie-
căruia după puterea sa, și îndată se
duse departe. 16 Îndată plecând cel
care luase cinci talanți lucră cu dânșii
și făcù alți cinci talanți. 17 Asemenea
care luase cei doi câștigă alți doi. 18 Iar
care luase unul ducându-se săpă în pă-
mânt și ascunse argintul stăpânului său.
19 După un timp îndelungat vine și
stăpânul acelor slugi, și face socoteală
împreună cu dânșii, 20 Și apropiin-
du-se cel care luase cinci talanți aduse
alți cinci talanți zicând: Doamne, cinci
talanți mi-ai dat în mână; iată alți cinci
talanți am câștigat *la dânșii.* 21 Zise
lui stăpânul său: bine, slugă bună și
credincioasă,[m]la puține ai fost credin-
cios, la multe te voiu pune; întră întru
[n]bucuria domnului tău. 22 Apropiin-
du-se și care luase cei doi talanți zise:
Doamne, doi talanți mi-ai dat în mână;
iată alți doi talanți am câștigat *la dân-
șii.* 23 Zise lui stăpânul său: [o]bine,
slugă bună și credincioasă, la puține ai
fost credincios, la multe te voiu pune;
întră întru bucuria domnului tău.
24 Apropiindu-se apoi și care luase un
talant zise: Doamne, te-am știut că
ești om aspru, seceri unde n'ai sămâ-
nat, și aduni de unde n'ai vânturat;
25 Și fiindu-mi teamă m'am dus și am
ascuns talantul tău în pământ; iată ai
ce este al tău. 26 Iar stăpânul său
răspunzându-i zise: slugă rea și ne-
luătoare aminte: știai că secer unde
n'am sămânat, și adun de unde n'am
vânturat? 27 Deci trebuià ca tu să fi
pus argintul meu la schimbători, și ve-
nind eu ași fi luat cu dobândă *ce este*
al meu. 28 Drept aceea luați dela
dânsul talantul și dați-l celui care are
cei zece talanți; 29 [p]Căci tot la cel
care are se va dà și va prisosì, iar dela
cel care nu are, și ce are se va luà dela
dânsul; 30 Și pe sluga cea nefolosi-
toare aruncați-*o* [q]în întunerecul din
afară; acolo va fi plângerea și scrâșni-
rea dinților.

Judecata din urmă.

31 [r]Iar când va venì Fiul omului în
mărirea sa și toți îngerii cu dânsul, a-
tuncia va stà pe tronul măririi sale.
32 Și [s]vor fi adunate înaintea lui toate
neamurile, și [t]le va despărțì pe unele
de altele, după cum desparte păstorul
oile de capre, 33 Și va pune oile de-a
dreapta sa, iar caprele de-a stânga.
34 Atuncia va zice împăratul celor
de-a dreapta sa: veniți binecuvântații
Tatălui meu, [u]moșteniți împărăția [v]gă-
tită vouă dela întemeiarea lumii.
35 [x]Căci flămând am fost și mi-ați dat
să mănânc; însetat am fost și mi-ați
dat să beau; [y]strein am fost și m'ați a-
dus la voi, 36 [z]Gol, și m'ați îmbrăcat,
bolnav am fost și m'ați căutat, [a]în în-
chisoare am fost și ați venit la mine.
37 Atuncia vor răspunde lui drepții
zicând: Doamne, când te-am văzut flă-
mând și ți-am dat de mâncare, sau în-
setat și ți-am dat să beai? 38 Când
iar te-am văzut străin și te-am adus la
noi, sau gol și te-am îmbrăcat? 39 Și
când te-am văzut bolnav sau în închi-
soare și am venit la tine? 40 Și răs-
punzând împăratul le va zice: adevăr
zic vouă. [b]întrucât ați făcut unuia din-
tre acești frați ai mei, foarte neluați în
seamă, mie mi-ați făcut.
41 Atuncia va zice și celor de-a
stânga: [c]duceți-vă dela mine, bleste-
maților, [d]în focul cel vecinic, care este
gătit [e]diavolului și îngerilor săi. 42 Căci
flămând am fost și nu mi-ați dat să mă-
nânc, însetat am fost și nu mi-ați dat
să beau, 43 Strein am fost și nu m'ați
dus la voi, gol și nu m'ați îmbrăcat,
bolnav și în închisoare și nu m'ați cău-
tat. 44 Atuncia vor răspunde și ei zi-
când: Doamne, când te-am văzut flă-
mând, ori însetat, ori străin, ori gol, ori

j Luc. 19. 12.
k Cap. 21. 33.
l Rom, 12. 6.
m Cap. 24. 47.
n 2 Tim. 2. 12.
o Vers. 21.
p Cap. 13. 12.
q Cap. 8. 12.
r Zech. 14. 5.
s Rom. 14. 10.
t Ezec. 20. 38.
u Rom. 8. 17.
v Cap. 20. 23.
x Isa. 58. 7.
y Ebr. 13. 2.
z Iac. 2. 15, 16.
a 2 Tim. 1. 16.
b Prov. 14. 31.
c Ps. 6. 8.
d Cap. 13.40 42.
e 2 Pet. 2. 4.

bolnav, ori în închisoare și nu ți-am
slujit? 45 Atuncia va răspunde lor
zicând: adevăr zic vouă, [f] întru cât nu
ați făcut unuia dintre aceștia foarte neluați
în seamă, nici mie nu mi-ați făcut.
46 Și [g] se vor duce aceștia la pedeapsă
vecinică, iar drepții la viață
vecinică.

Cea din urmă vestire a patimilor lui Iisus.

26 Și a fost când sfârșì Iisus toate
cuvintele acestea, zise ucenicilor
săi: 2 [a] Știți că preste două zile va fi
Paștile, și Fiul omului va fi dat spre
a fi răstignit. 3 [b] Atuncia mai marii
preoților și bătrânii poporului se adunară
în curtea archiereului care se numește
Caiafa, 4 Și se sfătuiră împreună
ca prin amăgire să pună mâna pe
Iisus și să-*l* omoare. 5 Dar ziceau:
nu în sărbătoare, ca să nu se facă turburare
în popor.

Ungerea din Betania.

6 [c] Și fiind Iisus în [d] Betania în casa
lui Simon leprosul, 7 Venì la dânsul
o femeie având un alabastru cu mir
foarte prețios și turnă pe capul lui când
ședeà la masă. 8 [e] Iar ucenicii văzând
se mâhnirà adânc zicând: pentru ce
pierderea aceasta? 9 Căci se puteà
vinde acest *mir* drept mult, și să se deà
săracilor. 10 Dar Iisus cunoscând le
zise: pentru ce faceți supărare femeii?
Căci a făcut un lucru bun pentru mine:
11 [f] Fiindcă pe săraci îi aveți în totdeauna
cu voi, dar [g] pe mine nu mă aveți
totdeauna. 12 Pentru că ea turnând
mirul acesta pe corpul meu, spre
înmormântarea mea a făcut. 13 Adevăr
zic vouă, oriunde va fi predicată
evangelia aceasta în toată lumea, se va
spune și ce a făcut aceasta spre amintirea
ei.

14 [h] Atuncia unul dintre cei doisprezece
care se cheamă [i] Iuda Iscariotu,
ducându-se la mai marii preoților zise:
15 [j] Ce voiți să-mi dați, și eu îl voiu dà
în mânile voastre? Iar ei îi cumpăniră
treizeci de arginți. 16 Și de atuncia
căutà timp nimerit ca să-l deà în mânile
lor.

Paștile și sfânta cină sau cuminecătură.

17 [k] Iar în cea dintâiu zi a azimilor
veniră ucenicii la Iisus zicând: unde
voești să-ți gătim ca să mănânci Paștile?
18 Și el zise, mergeți în oraș la cineva,
și-i spune-ți: Învățătorul zice: timpul
meu aproape este, la tine fac Paștile cu
ucenicii mei. 19 Și ucenicii făcură
după cum le poruncì Iisus și gătiră
Paștile.

20 [l] Iar făcându-se seară, se puse la
masă cu cei doisprezece ucenici. 21 Și
mâncând el zise: adevăr zic vouă, că
unul dintre voi mă va dà prins. 22 Și
întristându-se ei foarte, începură să-i
zică fiecare: doar nu cumva sunt eu,
Doamne? 23 Iar el răspunzând zise:
[m] cel care a atins cu mine mâna în vas,
acesta mă va dà prins. 24 Într'adevăr
Fiul omului se duse după [n] cum este
scris despre dânsul, dar [o] vai de omul
acela prin care Fiul omului este dat
prins; bine ar fi lui dacă nu s'ar fi născut
omul acela. 25 Și răspunzând Iuda
care l-a dat prins zise: doar nu cumva
sunt eu, Rabi? Zise lui: tu ai zis.

26 [p] Iar mâncând ei, Iisus [q] luând
pâne și binecuvântând frânse, și dând
ucenicilor zise: luați, mâncați; [r] acesta
este trupul meu. 27 Și luând un pahar
și mulțumind le dete zicând [s] beți
din acesta toți: 28 Căci [t] acesta este
sângele meu [u] al legii, el se varsă [v] pentru
mulți spre iertarea păcatelor. 29 Și
[x] zic vouă, deacum nu voiu mai beà din
acest rod al viței [y] până în ziua aceea
când îl voiu beà cu voi nou în împărăția
Tatălui meu.

30 [z] Și după ce cântară lăudări, ieșiră
la muntele maslinilor. 31 Atuncia le
zice Iisus: [a] voi toți [b] veți aveà sminteală
în mine în noaptea aceasta, căci
scris este: [c] „bate-voiu păstorul și se
vor împrăștià oile turmei.“ 32 Dar

[f] Prov. 14. 31. [g] Dan. 12. 2.
Capul 26. [a] Marc. 14. 1. [b] Ps. 2. 2. [c] Ioan. 11. 1, 2. [d] Cap. 21. 17. [e] Ioan 12. 4. [f] Deut. 15. 11. [g] Cap. 18. 20 [h] Marc. 14. 10. [i] Cap. 10. 4. [j] Zech. 11. 12. [k] Esod. 12. 6, 18. [l] Marc 14. 17-21. [m] Ps. 41. 9. [n] Ps. 22. [o] Ioan 17. 12. [p] Marc. 14. 22. [q] 1 Cor. 11. 23-25. [r] 1 Cor. 10. 16. [s] Marc. 14. 23. [t] Esod. 24. 8. [u] Ier. 31. 31. [v] Ebr. 9. 22. [x] Marc. 14. 25. [y] Fapt. 10. 41. [z] Marc. 14. 26. [a] Marc. 14. 27. [b] Cap. 11. 6. [c] Zech. 13. 7

după învierea mea. [d]voiu merge înainte
de voi în Galilea.
33 Și răspunzând Petru îi zise: dacă
toți vor avea sminteală în tine, eu nici
odată nu voiu avea sminteală. 34 Zise
Iisus lui: [e]adevăr zic ție că în noaptea
aceasta, mai nainte de-a fi cântat coco-
șul, mă vei tăgădui de trei ori. 35 Zise
Petru lui: chiar dacă ar trebui ca să
mor împreună cu tine, eu nu te voiu
tăgădui. Asemenea ziseră și toți uce-
nicii.

Suferințele din Ghetsemane.

36 [f]Atuncia veni Iisus cu dânșii la
un loc, numit Ghetsemane, și zice uce-
nicilor săi: stați aci până ce, ducându-
mă colo, mă voiu ruga.
37 Și luând cu sine pe Petru și [g]pe
cei doi fii ai lui Zebedeu începù a se
întristà și a se turburà adânc. 38 A-
tuncia le zice: [h]întristat foarte este su-
fletul meu până la moarte: rămâneți aci
și veghiați cu mine. 39 Și mergând
puțin mai nainte căzù pe fața sa [i]ru-
gându-se și zicând: [j]Tată, dacă este cu
putință, [k]treacă dela mine paharul a-
cesta: dar [l]nu cum voesc eu, ci cum
voești tu. 40 Și vine la ucenici și-i
află durmind, și zice lui Petru: așà nu
avurăți tărie să veghiați un ceas cu
mine? 41 [m]Veghiați și vă rugați ca să nu
intrați în ispită. Într'adevăr duhul este
nepregetător, dar trupul neputincios.
42 Iarăși ducându-se de a doua oară
se rugă zicând: Tatăl meu, dacă nu
este cu putință să treacă acest *pahar*,
ca să nu-l beau, facă-se voia ta. 43 Și
venind, iarăși îi află durmind: căci ochii
lor erau îngreuiați.
44 Și lăsându-i, iarăși ducându-se
se rugă a treia oară zicând același cu-
vânt. 45 Atuncia vine la ucenici și le
zise: durmiți de acum și odihniți-vă.
Iată s'a apropiat ceasul și Fiul omului
este dat în mâni de păcătoși. 46 Scu-
lați-vă să mergem: iată s'a apropiat cel
care mă va dà prins.

Trădarea lui Iuda.

47 Și [n]vorbind el încă, iată veni dela
mai marii preoților și bătrânii poporu-
lui Iuda, unul din cei doisprezece, și cu
dânsul gloată multă cu spade și lănci.
48 Iar cel care avea să-l deà prins le
dete semn zicând: pe care îl voiu fi să-
rutat, el este, puneți mâna pe el. 49 Și
îndată apropiindu-se de Iisus zise: bu-
cură-te, Rabi, și [o]îl sărută. 50 Iar Ii-
sus îi zise: [p]prietine, *fă lucrul* pentru
ce ai venit. Atuncia apropiindu-se ei
puseră mânile pe Iisus și îl apucară.
51 Și iată [q]unul din cei care erau cu
Iisus întinzând mâna trase spada sa, și
lovind pe sluga arhiereului i-a tăiat u-
rechea. 52 Atuncia Iisus îi zice: în-
toarce spada ta la locul ei, [r]căci toți care
iau spadă, de spadă vor pieri. 53 Sau
ți-se pare că nu pot ruga pe Tatăl meu,
și-mi va pune în rând chiar acum [s]mai
mult de douăsprezece legiuni de îngeri?
54 Dar cum vor fi împlinite scripturile
[t]că așà trebue să fie?
55 În acel ceas zise Iisus gloatelor:
ca la un făcător de rele ați ieșit cu spade
și lănci să mă prindeți? În fiecare zi
stam în templu învățând, și nu m'ați a-
pucat. 56 Dar toate acestea s'au făcut
ca să fie împlinite [u]scripturile profeților.
Atuncia [v]toți ucenicii lăsându-l fugiră.

Prinderea lui Iisus. Înfățișarea la arhiereu.

57 [x]Și cei care prinsese pe Iisus îl
duseră la Caiafa arhiereul, unde erau
adunați cărturarii și bătrânii.
58 Iar Petru îl urmà de departe până
la curtea arhiereului, și intrând înlăun-
tru stà cu slujitorii să vază sfârșitul.
59 Iar mai marii preoților și bătrânii,
adecă tot sinedriul, căutau mărturie
mincinoasă împotriva lui Iisus, ca să-l
omoare. 60 Și nu găsiră, deși veniseră
[y]mulți martori mincinoși. În urmă ve-
nind [z]doi *martori mincinoși* ziseră:
61 Acesta a zis: [a]pot dărâmà templul
lui Dumnezeu și în trei zile să-l clădesc.
62 [b]Și sculându-se arhiereul îi zise:

d Cap. 28. 7, 10, 16.
e Marc. 14. 30.
f Marc. 14. 32—35.
g Cap. 4. 21.
h Ioan 12. 27.
i Marc. 14. 36.
j Ioan 12. 27.
k Cap. 20. 22.
l Ioan 5. 30.
m Marc. 13. 33.
n Marc. 14. 43.
o 2 Sam. 20. 9.
p Ps. 41. 9.
q Ioan 18. 10.
r Fac. 9. 6.
s Dan. 7. 10.
t Isa. 53. 7, etc.
u Plân. 4. 20.
v Ioan 18. 15.
x Marc. 14. 53.
y Ps. 27. 12.
z Deut. 19. 15.
a Cap. 27. 40.
b Marc. 14. 60.

nimic nu răspunzi? Ce zic aceştia împotriva ta? Iar [c]Iisus tăceà.
63 Şi arhiereul îi zise: [d]te jur pe
Dumnezeul cel viu ca să ne spui dacă
tu eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.
64 Zice Iisus lui: tu ai zis; afară de
aceasta zic vouă, [e]de acum veţi vedeà
pe Fiul omului [f]stând de-a dreapta puterii şi venind pe nourii cerului.
65 [g]Atuncia arhiereul sfâşiă vestmintele sale zicând că a rostit defăimare;
ce mai avem trebuinţă de martori? Iată
acum aţi auzit defăimarea *lui*. Ce vi se
pare vouă? 66 Iar ei răspunzând ziseră: este [h]vinovat de moarte. 67 [i]A-
tuncia scuipară în faţa lui şi-i deteră
palme, iar alţii îl bătură cu nuele 68 Zi-
când: profeţeşte nouă, Hristoase, cine
este care te-a lovit?

Tăgăduirea lui Petru.

69 Iar Petru stà afară în curte şi
venì la dânsul o slujnică zicând: şi tu
erai cu Iisus Galileul. 70 Dar el tă-
găduì înaintea tutulor zicând: nu ştiu
ce zici. 71 Şi ieşind el la poartă îl
văzù alta, şi zice celor de acolo: şi a-
cesta erà cu Iisus Nazareul. 72 Şi ia-
răşi tăgăduì cu jurământ că nu ştiu pe
omul *acesta*. 73 Iar preste puţin apropiindu-se cei care stăteau ziseră lui
Petru: cu adevărat şi tu eşti dintre ei:
căci şi vorbirea ta te dă pe faţă. 74 A-
tuncia începù a se dà anatema şi a se
jurà că nu ştiu pe omul *acesta*. Şi îndată cântă cocoşul. 75 Şi Petru îşi a-
duse aminte de cuvântul lui Iisus care
zisese că mai nainte de-a fi cântat cocoşul de trei ori mă vei tăgăduì, şi ieşind
afară plânse cu amar.

Iisus înaintea lui Pilat. Căinţa târzie a lui Iuda.

27 Iar făcându-se dimineaţă [a]toţi mai marii preoţilor şi bătrânii poporului se sfătuiră împotriva lui Iisus,
ca să-l omoare. 2 Şi după ce îl legară,
îl duseră şi *îl* deteră [b]în mânile lui *Ponţiu* Pilat procuratorul.
3 [c]Atuncia Iuda, care îl dase prins,
văzând că fù osândit, căindu-se aduse
înapoi cei treizeci de arginţi la mai marii
preoţilor şi bătrâni, 4 Zicând: am greşit dând prins sânge nevinovat. Iar ei
ziseră: ce ne priveşte pe noi? Tu vei
vedeà. 5 Şi aruncând arginţii la templu [d]se depărtă, şi mergând se spânzură.
6 Iar mai marii preoţilor luând arginţii ziseră: nu se cuvine ai pune în
cutia pentru daruri *făgăduite*, deoarece
sunt preţ de sânge. 7 Şi sfătuindu-se
cumpărară cu ei câmpul olarului spre
îmmormântarea străinilor. 8 Deaceea
fù numit [e]câmpul acela până în ziua de
azi Câmpul sângelui. 9 Atuncia se împlinì ceea ce fusese rostit prin Ieremia
profetul care zice: [f]„şi luară cei treizeci
de arginţi, preţul pentru cel preţuit pe
care dânşii îl preţuiră dela fiii lui Israel.
10 Şi-i deteră pentru câmpul olarului,
după cum mi-a rânduit mie Domnul.“
11 Iar Iisus stà înaintea procuratorului; [g]şi-l întrebă procuratorul zicând:
tu eşti împăratul Iudeilor? 12 Iar
Iisus zise: [h]tu zici. Şi când se vorbià
împotriva lui de către mai marii preoţilor şi bătrâni [i]nimic nu răspundeà.
13 Atuncia Pilat îi zice: [j]nu auzi câte
mărturisesc ei împotriva ta? 14 Şi nu
răspunse lui nici un singur cuvânt, încât procuratorul se mirà foarte.

Iisus şi Barabba.

15 [k]Iar la sărbătoare procuratorul
aveà obiceiu să deà pentru gloată drumul la un închis, pe care-l voiau. 16 Şi
aveau atuncia pe un închis vestit, care
se numià Barabba. 17 Deci adunaţi
fiind ei împreună Pilat le zise, la care
voiţi să-i dau drumul pentru voi? Lui
Barabba sau lui Iisus care se zice Hristos? 18 Căci ştià că din ură îl dase
în mânile lui.
19 Şi stând el pe scaunul de judecător trimise la dânsul femeia sa zicând:
nimic să nu aibi tu cu acel drept, căci
multe am suferit azi în vis pentru dânsul.

c Isa. 53. 7. *d* Lev. 5. 1. *e* Dan. 7. 13. *f* Ps. 110. 1. *g* 2 Reg. 18. 37. *h* Lev. 24. 16. *i* Isa. 50. 6. — Capul 27. *a* Ps. 2. 2. *b* Cap. 20. 19. *c* Cap. 26. 14, 15. *d* 2 Sam. 17. 23. *e* Fapt. 1. 19. *f* Zech. 11. 12, 13. *g* Marc. 15. 2. *h* Ioan 18. 37. *i* Cap. 26. 63. *j* Cap. 26. 62. *k* Marc. 15. 6.

20 [l]Iar mai marii preoților și bătrânii
îndemnară gloatele ca să ceară pe Ba-
rabba, iar pe Iisus să-l piarză. 21 Dar
procuratorul răspunzând le zise: la care
din cei doi voiți să-i dau drumul pentru
voi? Și ei ziseră: lui Barabba. 22 Zice
lor Pilat: dar ce voiu face cu Iisus care
se zice Hristos? Să fie răstignit, zic ei
toți. 23 Și el zise: dar ce rău a făcut?
Iar ei mai tare strigau zicând: să fie
răstignit.

24 Și văzând Pilat că nimic nu folo-
sește, ci mai mare turburare se face,
[m]luând apă își spălă mânile înaintea
gloatei zicând: nevinovat sunt de sân-
gele acestui drept. voi veți vedeà. 25 Și
răspunzând tot poporul zise: [n]sângele
lui asupra noastră și asupra copiilor
noștri. 26 Atuncia dete pentru ei dru-
mul lui Barabba; iar pe Iisus [o]biciuin-
du-l îl dete ca să fie răstignit.

Biciuirea, batjocura și răstignirea lui Iisus.

27 [p]Atuncia ostașii procuratorului
luând cu ei pe Iisus în pretoriu adu-
nară lângă dânsul toată cohorta. 28 Și
[q]îmbrăcându-l îi puseră o manta roșie
29 [r]Și împletind cunună de spini pu-
seră pe capul lui și trestie în dreapta
lui; și îngenunchiând înaintea lui îl
luară în râs zicând: bucură-te împăra-
tul Iudeilor, 30 Și [s]scuipând pe el
luară trestia și îl băteau preste cap.
31 Și după ce au râs de el, desbrăcân-
du-l de manta îl îmbrăcară cu hainele
lui. [t]și îl duseră ca să-l răstignească.

32 [u]Și ieșind afară [v]găsiră pe un om
din Cirene, cu numele Simon: pe acesta
îl siliră ca să-i ducă crucea. 33 [x]Și ve-
nind la locul numit Golgota, ce se zice
locul căpățânei. 34 [y]Îi deteră să beà
vin amestecat cu fiere; și gustând nu
voì să beà.

35 [z]Iar după ce l-au răstignit îm-
părțiră între dânșii hainele lui aruncând
sorți. *ca să se împlinească ce s'a rostit
de profetul*: [a]*împărțit-au hainele mele
loruși, și pentru cămașa mea aruncară
sorți.* 36 [b]Și stând îl păziau acolo.
37 [c]Și puseră de-asupra capului său
vina sa scrisă: ACESTA ESTE IISUS
ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

38 [d]Atuncia sunt răstigniți împreună
cu dânsul doi tâlhari, unul de-a dreapta
și altul de-a stânga.

39 Iar [e]trecătorii îl înjosiau prin
vorbe. clătinând capetele lor și zicând:
40 [f]Cel care dărâmi templul și în trei
zile îl clădești, mântuește-te pe tine
însuți: [g]dacă ești Fiu al lui Dumnezeu.
dă-te jos depe cruce. 41 Asemenea și
mai marii preoților luându-l în râs cu
cărturarii și bătrânii ziceau: 42 Pe
alții a mântuit. pe sine nu se poate
mântuì. *Dacă* este împăratul lui Israel.
să se deà acum jos depe cruce și vom
crede într'însul: 43 [h]S'a încrezut în
Dumnezeu, să-l scape acum dacă îl vo-
ește; căci a zis că sunt Fiu al lui Dum-
nezeu. 44 [i]Acelaș lucru îi imputau și
tâlharii care fură răstigniți împreună
cu el.

45 [j]Și dela al șaselea ceas se făcù
întunerec preste tot pământul până la
al nouălea ceas.

46 Iar pe la al nouălea ceas [k]strigă
Iisus cu glas mare zicând: [l]„Eli. Eli.
lama sabachtani? adecă, Dumnezeul
meu. Dumnezeul meu, pentru ce m'ai
părăsit?“ 47 Și unii dintre cei care
stau acolo auzind ziceau că pe Ilie îl
cheamă acesta. 48 Și îndată alergând
unul dintre ei și luând un burete [m]îl
umplù de oțet, și punându-l într'o tres-
tie îi dete să beà. 49 Iar ceilalți zi-
ceau: lasă. să vedem dacă vine Ilie să-l
mântuiască.

50 [n]Și Iisus strigând iarăși cu glas
mare își dete duhul.

51 Și iată [o]catapeteasma templului se
sfâșiă în două de sus până jos. și pă-
mântul se cutremură, și pietrile se des-
picară, 52 Și mormintele se deschi-
seră, și multe corpuri, ale sfinților
adormiți se sculară. 53 Și ieșind din

l Marc. 15. 11. m Deut. 21. 6. n Deut. 19. 10. o Isa. 53. 5.
p Marc. 15. 16. q Luc. 23. 11. r Ps. 69. 19. s Isa. 50. 6.
t Isa. 53. 7. u Num. 15. 35. v Marc. 15. 21.
x Marc. 15. 22. y Ps. 69. 21. z Marc. 15. 24.
a Ps. 22. 18. b Vers. 54. c Marc. 15. 26. d Isa. 53. 12.
e Ps. 22. 7. f Cap. 26. 61. g Cap. 26. 63. h Ps. 22. 8.
i Marc. 15. 32. j Amos 8. 9. k Ebr. 5. 7.
l Ps. 22. 1. m Ps. 69. 21. n Marc. 15. 37. o Esod. 26. 31.

morminte după invierea lui intrară în
sfânta cetate și se arătară multora.
54 [p]Iar sutașul și cei care împreună
cu dânsul păziau pe Iisus, văzând cu-
tremurul și cele ce se făcuseră, se te-
mură foarte zicând: cu adevărat Fiu al
lui Dumnezeu erà acesta.
55 Și erau acolo femei multe privind
de departe, [q]care urmaseră din Galilea
lui Iisus slujindu-l; 56 [r]Între care erà
Maria Magdalena, și Maria muma lui
Iacob și Iosif, și muma fiilor lui Ze-
bedeu.

Îmmormântarea lui Iisus.

57 [s]Iar făcându-se seară venì un om
avut din Arimatea, cu numele Iosif,
care fù și el ucenic al lui Iisus; 58 A-
cesta ducându-se la Pilat cerù corpul
lui Iisus. Atuncia Pilat poruncì să fie
dat. 59 Și Iosif luând corpul îl înfă-
șură în pânză curată. 60 [t]Și-l puse
în mormântul său nou, pe care îl săpase
in piatră, și prăvălind o piatră mare la
ușa mormântului se duse. 61 Iar a-
colo erà Maria Magdalena și cealaltă
Marie, stând în fața mormântului.
62 Și a doua zi, care este după ziua
de pregătire, se adunară împreună mai
marii preoților și fariseii la Pilat, zi-
când: 63 Domnule, ne-am adus a-
minte că acel amăgitor fiind încă viu a
zis: după trei zile mă scol. 64 [u]De-
aceea poruncește ca mormântul să fie
păzit bine până a treia zi, ca nu cumva
venind ucenicii să-l fure și să zică po-
porului: s'a sculat dintre morți, și va fi
rătăcirea din urmă mai rea decât cea
dintâiu. 65 Zise lor Pilat: aveți cus-
todie, plecați, păziți bine cum știți.
66 Iar ei plecând păziră bine mormân-
tul cu custodie, [v]după ce au pecetluit
piatra.

Învierea. Îngerul și femeile. Custozii mituți. Aparințele înviatului. Porunca botezului.

28 Iar [a]târziu sâmbăta, când se lumi-
nează de ziua întâia a săptămânii,
venì Maria Magdalena [b]și cealaltă Marie
să privească mormântul. 2 Și iată se
făcù cutremur mare; căci [c]îngerul Dom-
nului pogorându-se din cer și venind
prăvălì piatra și stà de-asupra ei. 3 Și
erà [d]înfățișarea lui ca *lumină de* fulger,
și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.
4 Și de spaimă de dânsul păzitorii se
cutremurară și fură ca morți.
5 Iar îngerul răspunzând zise femei-
lor: nu vă temeți voi: căci știu că pe
Iisus care fù răstignit *îl* căutați. 6 Nu
este aici; căci s'a sculat după [e]cum a
zis; veniți vedeți locul unde erà pus.
7 Și repede ducându-vă spune-ți uce-
nicilor lui că s'a sculat dintre cei morți,
și [f]iată merge înainte de voi în Galilea,
acolo îl veți vedeà. Iată v'am spus.
8 Și plecând ele repede dela mor-
mânt, cu frică și cu bucurie mare aler-
gară să vestească ucenicilor lui.
9 Și, *când se duceau ele să vestească
ucenicilor lui*, iată [g]Iisus le întâmpină
zicând; bucurați-vă. Iar ele apropiin-
du-se apucară picioarele lui și i-se în-
chinară. 10 Atuncia Iisus le zise: nu
vă temeți: duceți-vă vestiți [h]fraților mei
ca să plece în Galileia și acolo mă vor
vedeà.
11 Iar pe când se duceau ele, iată
unii ai custodiei venind în cetate vestiră
la mai marii preoților toate cele ce s'au
făcut. 12 Și după ce se adunară îm-
preună cu bătrânii și se sfătuiră, deteră
arginți destui ostașilor. 13 Zicând:
spuneți că ucenicii lui noaptea venind
l-au furat, fiind noi adurmiți. 14 Și
dacă aceasta se va ascultà înaintea pro-
curatorului, noi îl vom înduplecà și pe
voi fără grije vă vom face. 15 Iar ei
luând arginții făcură după cum au fost
învățați. Și s'a răspândit vorba aceasta
între Iudei până în ziua de azi.
16 Iar cei unsprezece ucenici se du-
seră în Galilea, la muntele [i]unde le
rânduise lor Iisus. 17 Și văzându-l se
închinară *lui*, iar unii se îndoiră. 18 Și
apropiindu-se Iisus le vorbì zicând:

p Luc. 23. 47. q Luc. 8. 2, 3. r Marc. 15. 40. | s Marc. 15. 42. t Isa. 53. 9. u Cap. 16. 21. | v Dan. 6. 17. | *Capul 28.* a Marc. 16. 1. | b Cap. 27. 56. c Marc. 16. 5. | d Dan. 10. 6. e Cap. 12. 40. | f Cap. 26. 32. g Marc. 16. 9. | h Ioan 20. 17. i Cap. 26. 32.

[j]datu-mi-s'a orice putere în cer și pe
pământ. 19 [k]Mergând [l]faceți ucenici
toate neamurile, botezându-i în numele
Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.
20 Învățându-i să păzească toate câte
v'am poruncit. Și iată eu sunt cu voi
toate zilele până la sfârșitul veacului.
Amin.

SFÂNTA EVANGELIE DUPA MARCU.

Botezătorul Ioan. Botezarea și ispitirea lui Iisus. Chemarea celor patru pescari, Iisus învață la Capernaum și însănătoșează pe un demonizat, pe soacra lui Petru și pe un lepros.

1 Început de evangelia lui Iisus Hris-
tos, [a]*Fiul lui Dumnezeu,* 2 După
cum este scris în Iezaia profetul: [b]iată
eu trimit înaintea feței tale pe îngerul
meu, care va găti calea ta *înaintea ta;*
3 [c]Glas de strigător în pustie: gătiți
calea Domnului, drepte faceți cărările
lui.“ 4 [d]Ioan erà botezând în pustie și
predicând botezul pocăinței spre iertare
de păcate 5 [e]Și ieșià la dânsul tot ți-
nutul Iudeii și toți cei din Ierusalim, și
se botezau de către dânsul în râul Ior-
danului mărturisind păcatele lor.
6 Și Ioan erà [f]îmbrăcat cu *vestmânt*
de peri de cămilă și cu o încingătoare
de piele împrejurul mijlocului său, și
mâncà [g]lăcuste și miere sălbatică. 7 Și
predicà zicând: [h]vine în urma mea cel
care este mai tare decât mine, căruia
nu-*i* sunt de îndestul plecându-mă să
desleg cureaua încălțămintelor lui.
8 [i]Eu vă botezai în apă, dar el vă va
botezà [j]în duh sfânt.
9 [k]Și se întâmplă în zilele acelea *că*
veni Iisus dela Nazaretul Galileii și fù
botezat în Iordan de către Ioan. 10 [l]Și
îndată ieșind din apă văzù cerurile des-
făcute și pe duhul pogorându-se spre
dânsul, ca porumb. 11 Și glas *se făcù*
din ceruri: [m]tu ești Fiul meu cel iubit,
în tine am binevoit.
12 [n]Și îndată duhul îl scoate afară în
pustie. 13 Și erà *acolo* în pustie pa-
truzeci de zile ispitindu-se de către sa-
tana, și erà cu fiarele, [o]și îngerii îi
slujiau.
14 [p]Iar după ce Ioan fù prins, Iisus
veni în Galilea [q]predicând evangelia
împărăției lui Dumnezeu *și zicând:*
15 [r]Că împlinit este timpul și [s]s'a apro-
piat împărăția lui Dumnezeu; pocăiți-vă
și credeți în evangelie.
16 [t]Și trecând pe lângă marea Gali-
leii văzù pe Simon și pe Andreiu, fra-
tele lui Simon, aruncând *o plasă* în
mare; căci erau pescari. 17 Și Iisus
le zise: veniți după mine, și vă voiu
face să fiți pescari de oameni. 18 Și
îndată [u]lăsând plășile *lor* îi urmară.
19 [v]Și mergând *de acolo* puțin în-
nainte văzù pe Iacob al lui Zebedeu și
pe Ioan, fratele lui, și ei *erau* în vas
întocmind plășile. 20 Și îndată îi che-
mă; și lăsând pe tatăl lor Zebedeu în
vas împreună cu *oamenii* tocmiți se du-
seră după dânsul.
21 [x]Și ei vin în Capernaum: și în-
dată sâmbăta intrând el în sinagogă
învățà. 22 [y]Și erau uimiți de învăță-
tura lui, căci îi învățà ca *unul* care are
putere, iar nu ca cărturarii.
23 [z]Și erà în sinagoga lor un om cu
duh necurat, și strigă tare 24 Zicând:
ce avem noi cu tine, Iisuse Nazarene?
Ai venit să ne pierzi; te știm [a]cine ești,
sfântul lui Dumnezeu. 25 Și Iisus [b]îl
certă zicând: închisă fie-ți gura și ieși
afară din el. 26 Și duhul [c]necurat după
ce îl scutură și strigă cu glas mare ieși
din el.
27 Și se uimiră toți, încât cercetau
împreună între dânșii zicând: ce este

j Dan. 7. 13, 14.
k Marc. 16. 15.
l Isa. 52. 10.
—

MARCU.
Capul 1.
a Marc. 14. 33.
b Mal. 3. 1.
c Isa. 40. 3.
d Mat. 3. 1.
e Mat. 3. 5.
f Mat. 3. 4.
g Lev. 11. 22.
h Mat. 3. 11.
i Fapt. 1. 5.
j Isa. 44. 3.
k Mat. 3. 13.
l Mat. 3. 16.
m Ps 2. 7.
n Mat. 4. 1.
o Mat. 4. 11.
p Mat. 4. 12.
q Mat. 4. 23.
r Dan. 9. 25.
s Mat. 3. 2.
t Mat. 4. 18.
u Mat. 19. 27.
v Mat. 4. 21.
x Mat. 4. 13.
y Mat. 7. 28.
z Luc. 4. 33.
a Mat. 8. 29.
b Vers. 34.
c Cap. 9. 20.

aceasta? Învățătură nouă după *a ei* pu-
tere; chiar duhurilor necurate *le* porun-
cește, și ascultă de dânsul. 28 Și știrea
despre dânsul se răspândì îndată pre-
tutindeni în toată împrejurimea Galileii.

29 [d] Și îndată ieșind din Sinagogă ve-
niră la casa lui Simon și Andreiu cu
Iacob și Ioan. 30 Iar soacra lui Simon
zăceà aprinsă de friguri, și îndată îi
vorbesc despre dânsa. 31 Și apropiin-
du-se o ridică apucând de mâna ei, și
o lăsară frigurile, și ea slujià lor.

32 [e] Iar făcându-se seară, când apuse
soarele, aduceau la dânsul pe toți care
aveau suferințe și pe demonizați; 33 Și
tot orașul erà adunat la ușă. 34 Și tă-
măduì pe mulți cari suferiau de feluri
de boale, și mulți demoni scoase afară,
și [f] nu lăsà pe demoni să vorbească, că
îl cunoșteau *că este Hristos.*

35 Și [g] a doua zi foarte de noapte
sculându-se ieșì și se duse într'un loc
pustiu, și acolo se rugà.

36 Și-l urmăriră Simon și cei îm-
preună cu dânsul, 37 Și-l aflară, și
spun lui că toți te caută. 38 Și el le
zice: [h] să mergem alt undeva în satele
mari învecinate, ca să predic și acolo:
căci [i] pentru aceasta am ieșit. 39 Și
venì predicând în sinagogile lor în toată
Galilea și scoțând afară pe demoni.

40 Și vine la dânsul un lepros, ru-
gându-l *și căzând în genunchi* zicân-
du-i că dacă voești poți să mă curățești.
41 Și făcându-i-se milă întinzând
mâna îl atinse și zise: voesc, fii curățit.
42 Și îndată se depărtă dela dânsul
lepra, și fù curățit. 43 Și înfruntân-
du-l îndată îl scoase afară, și îi zise:
44 Vezi, nu spune nimenui nimic, ci
du-te, arată-te preotului și dù pentru
curățirea ta cele ce a rânduit Moise spre
mărturie lor.

45 Iar el ieșind începù să spue multe
și să răspândească vorba, încât el nu
mai puteà întrà pe față în oraș; ci stà
afară în locuri pustii, și veniau la dân-
sul din toate părțile.

Însănătoșarea slăbănogului la Capernaum.

2 Și [a] intrând iarăși în Capernaum
după câteva zile, se auzì că este
acasă. 2 Și se adunară mulți, încât
nu mai încăpeà nici locul spre ușă, și
le vorbià lor cuvântul.

3 Și vin aducând la dânsul pe un
slăbănog purtat fiind de patru *inși.*
4 Și neputând ei a se apropià de dân-
sul din pricina gloatei, desfăcură aco-
perișul casei unde erà, și scobind lăsară
în jos patul pe care zăceà slăbănogul.
5 Și Iisus văzând credința lor zice slă-
bănogului: fiule, iertate-ți sunt păca-
tele. 6 Și erau acolo oarecare dintre
cărturari șezând și gândind în inimile
lor: 7 Pentru ce vorbește acesta ast-
fel? El defaimă; [b] cine poate iertà pă-
catele decât numai unul, Dumnezeu?
8 Și îndată [c] cunoscând Iisus cu duhul
său că ei gândesc astfel în sine, zice
lor: pentru ce gândiți acestea în ini-
mile voastre? 9 [d] Ce este mai lesne, a
zice slăbănogului: iertate-ți sunt păca-
tele, sau a zice: scoală-te și ià patul tău
și umblă? 10 Dar ca să știți că putere
are Fiul omului pe pământ a iertà pă-
cate, zice slăbănogului: 11 Ție zic,
scoală-te ià patul tău și mergi la casa
ta. 12 Și se sculă, și îndată luând pa-
tul ieșì înaintea tuturor, încât toți erau
uimiți și măreau pe Dumnezeu zicând
că astfel nici odată n'am văzut.

Chemarea lui Mateiu.

13 [e] Și ieșì iar lângă mare; și toată
gloata venià la el, și-i învăță.

14 [f] Și trecând văzù pe Levi al lui
Alfeu stând la vamă, și-i zice: urmea-
ză-mi. Și sculându-se îi urmă.

15 [g] Și fù când ședeà el la masă în
casa lui, și mulți vameși și păcătoși șe-
deau la masă împreună cu Iisus și cu
ucenicii lui; căci erau mulți și-i urmau
lui 16 Și cărturarii fariseilor. Și vă-
zând că mâncà cu vameșii și păcătoșii,
ziceau ucenicilor lui, că cu vameșii și
păcătoșii mănâncă și beà? 17 Și au-
zind Iisus zice lor: n'au trebuință de

d Mat. 8. 14. e Mat. 8. 16. | f Cap. 3. 12. g Luc. 4. 42. | h Luc. 4. 43. | i Isa. 61. 1. — | Capul 2. a Mat. 9. 1. | b Iov 14. 4. c Mat. 9. 4. | d Mat. 9. 5. e Mat. 9. 9. | f Mat. 9. 9. g Mat. 9. 10.

doctor cei tari, ci cei care sufere; n'am
venit să chem pe drepţi, ci pe păcătoşi.

Despre post.

18 Şi ucenicii lui Ioan şi fariseii a-
veau să postească. Şi vin şi zic lui:
pentru ce ucenicii lui Ioan şi ucenicii
fariseilor postesc, iar ucenicii tăi nu
postesc? 19 Şi Iisus le zise: nu cumva
pot prietinii mirelui să postească întru
cât este mirele cu dânşii? Pe cât timp
au pe mirele cu dânşii nu pot postì.
20 Dar vor venì zile când mirele va fi
luat dela dânşii, şi atuncia vor postì în
ziua aceea. 21 Nimeni nu coase bu-
cată de petec nou la vestmânt vechiu;
iar dacă *coase*, umplutura nouă a acelui
vechiu rupe din acesta; şi o spărtură
mai rea se face. 22 Şi nimeni nu pune
vin nou în burdufuri vechi, iar dacă
pune, vinul *cel nou* va sparge burdufu-
rile, şi vinul se pierde şi burdufurile *se
nimicesc*; *ci trebue să pună vin nou în
burdufuri noi.*

Smulgerea spicelor sâmbăta.

23 Şi se întâmplă ca el să treacă
sâmbăta prin sămânături, şi ucenicii lui
începură a merge pe drum smulgând
spicele. 24 Şi fariseii îi ziceau: vezi,
pentru ce fac sâmbăta ce nu se cuvine?
25 Şi el le zise: n'aţi cetit nici odată
ce făcù David, când avù trebuinţă şi
flămânzì el şi cei împreună cu el?
26 Cum întră în casa lui Dumnezeu in
timpul lui Abiatar arhiereul, şi mâncă
pânile punerii înainte, pe care nu se
cuvine a le mâncà decât numai preoţii,
şi dete şi celor care erau împreună cu
dânsul? 27 Şi le zise: sâmbăta a fost
făcută pentru om, şi nu omul pentru
sâmbătă, astfel Domn este Fiul omului
şi al sâmbetei.

Iisus vindecă sâmbăta o mână uscată.

3 Şi întră[a] iar în sinagogă, şi erà acolo
un om având mâna uscată; 2 Şi îl
pândeau dacă îl tămădueşte sâmbăta,
ca să-l învinuiască. 3 Şi zice omului
care aveà mâna uscată: treci în mijloc.
4 Şi zice lor: se cuvine sâmbăta a face
bine sau a face rău, a scăpà un suflet
sau a omorî? Iar ei tăceau, 5 Şi pri-
vindu-i cu mânie, totdeodată întristân-
du-se de învârtoşarea inimei lor, zice
omului întinde mâna. Şi întinse, şi se
făcù sănătoasă mâna lui. 6 [b]Şi ieşind
fariseii se sfătuiră îndată împreună cu
[c]Irodianii împotriva lui, ca să-l pearză.

Iisus vindecă pe mulţi îndrăciţi.

7 Dar Iisus se depărtă cu ucenicii
săi spre mare, şi-i urmă mulţime mare
din Galilea[d] şi din Iudea, 8 Şi din Ie-
rusalim şi din Idumea şi de dincolo de
Iordan şi dimprejurul Tirului şi Sido-
nului, mulţime mare, auzind câte făceà,
veniră la dânsul. 9 Şi zise ucenicilor
săi că din pricina gloatei să fie la în-
demână pentru dânsul o luntre, ca să
nu-l strâmtoreze; 10 Căci tămăduì
mulţi încât năvăleau spre dânsul, ca să-l
atingă, câţi aveau răni. 11 [e]Şi duhu-
rile necurate, când îl zăreau, cădeau la
picioarele lui şi strigau zicând că [f]tu
eşti Fiul lui Dumnezeu. 12 Şi-i [g]certă
mult, ca să nu-l deà pe faţă.

Iisus alege pe cei doisprezece apostoli.

13 [h]Apoi se duce sus pe munte şi
chemă la sine pe care voì el însuşi.
14 Şi ei veniră la dânsul. Şi făcù doi-
sprezece ca să fie cu dânsul, şi ca să-i
trimită să predice 15 Şi să aibă putere
a tămădùi boalele şi a scoate afară pe
demoni, 16 Şi [i]făcù doisprezece, şi
puse lui Simon nume Petru; 17 Şi pe
Iacob al lui Zebedeu şi pe Ioan fratele
lui Iacob, şi le puse nume Boanerghes
adecă fii ai tunetului; 18 Şi pe An-
dreiu şi pe Filip şi pe Bartolomeu şi pe
Mateiu şi pe Toma şi pe Iacob al lui
Alfeu şi pe Tadeu şi pe Simon Cana-
neul 19 Şi pe Iuda Iscariotu, care îl
şi dete prins.

Iisus dojeneşte fariseii pentru defaimarea sfântului duh.

20 Apoi vine acasă, şi iarăşi se adună
gloată, [j]încât ei nu puteau nici pâne să
mănânce. 21 Şi auzind ai săi veniră
ca să-l apuce, [k]căci ziceau că şi-a ieşit

Capul 3. a Mat. 12. 9. | b Mat. 12. 14. c Mat. 22. 16. | d Luc. 6. 17. | e Cap. 1. 23, 24. | f Mat. 14. 33. g Mat. 12. 16. | h Mat. 10. 1. i Ioan 1. 42. | j Cap. 6. 31. | k Ioan 7. 5.

din fire. 22 Iar cărturarii care veniră
dela Ierusalim ziceau [l] că are pe Beelze-
bul, și că prin stăpânul demonilor scoate
afară pe demoni.
23 [m] Și chemându-i la sine le zicea
în pilde: cum poate satan să scoată a-
fară pe satan? 24 Și dacă o împărăție
se va fi desbinat în sine, aceea împă-
răție nu poate stà. 25 Și dacă o casă
se va fi desbinat în sine, aceea casă nu
va puteà stà. 26 Și dacă satan s'a
sculat asupra sa, s'a desbinat, și nu
poate stà, ci are sfârșit. 27 [n] Dar ni-
meni nu poate întrând în casa celui
tare să răpească sculele lui, dacă nu va
fi legat mai întâiu pe cel tare, și atuncia
îi va prădà casa. 28 Adevăr zic vouă
că toate păcatele vor fi iertate fiilor
oamenilor și defaimările, câte vor fi
rostit ei: 29 Dar cine va fi rostit de-
faimare împotriva duhului sfânt, nu are
iertare în veci, ci vinovat va fi de păcat
vecinic. 30 Pentru că ziceau: are duh
necurat.

Iisus arată care sunt adevăratele sale rude.

31 Atuncia vin muma lui și frații lui,
și stând afară trimiseră la dânsul che-
mându-l. 32 Și gloata stà împrejurul
lui, și-i zic *unii*: iată muma ta și frații
tăi și surorile tale afară te caută. 33 Și
răspunzând le zice: cine este muma
mea și frații mei? 34 Și privind la cei
care ședeau împrejurul lui zice: iată
muma mea și frații mei. 35 Cine va
fi făcut voia lui Dumnezeu, acesta este
fratele meu și soră și mumă.

*Pilda cu sămânătorul, cu sămânța și grăun-
tele de muștar.*

4 Și începù [a] iarăși să învețe lângă
mare. Și se adună la dânsul gloată
foarte multă, încât el întră în vas ca să
șeadă pe mare, și toată gloata erà pe
uscat lângă mare. 2 Și-i învăță mult
în pilde, și le ziceà [b] în învățătura sa:
3 Ascultați. Iată ieșì sămânătorul să se-
mene, 4 Și se întâmplă când semănà,
o *sămânță* căzù lângă cale, și veniră
paserile și o mâncară. 5 Și alta căzù
pe loc pietros, unde nu aveà pământ
mult, și îndată răsărì pentru că nu aveà
pământ adânc: 6 Și când răsărì soa-
rele fù arsă de arșiță, și pentru că nu
aveà rădăcină se uscă. 7 Iar alta căzù
între spini, și crescură spinii și o înă-
bușiră, și nu dete rod. 8 Și altele că-
zură pe pământul cel bun, [c] și deteră
rod înălțându-se și crescând, și făcù
una treizeci și alta șasezeci și alta o
sută. 9 Și zise: cine are urechi, să as-
culte cu luare aminte.
10 [d] Și când fù singur, îl întrebară
despre pilde cei care erau pe lângă
dânsul împreună cu cei doisprezece.
11 Și le zise: vouă este dat *a înțelege*
taina împărăției lui Dumnezeu: [e] iar pen-
tru cei din afară tot se face în pilde,
12 [f] Ca privind să privească și să nu
vază, și auzind să auză și să nu pri-
ceapă, ca nu cumva să se întoarcă și
să li-se ierte *păcatele*.
13 Și le zice: nu știți pilda aceasta,
și cum veți înțelege toate pildele?
14 [g] Sămânătorul samână cuvântul.
15 Iar aceștia sunt cei de lângă cale
unde se samână cuvântul, și când vor
fi auzit, îndată vine satana și ià cuvân-
tul cel sămânat într'înșii. 16 Și aceștia
de asemenea sunt cei sămânați pe loc
pietros, care când vor fi auzit cuvântul
îndată îl primesc cu bucurie. 17 Dar
n'au rădăcină în sine, ci sunt până la
un timp, apoi când este strâmtorare sau
prigonire pentru cuvânt îndată se smin-
tesc. 18 Și alții sunt cei sămânați în-
tre spini, aceștia sunt cei care auziră
cuvântul, 19 Dar grijile veacului [h] și
amăgirea avuției și poftele de altele în-
trând înăbușesc cuvântul și se face ne-
roditor. 20 Și aceia sunt cei sămânați
pe pământul cel bun, care aud cuvântul
și primesc, și fac rod unul treizeci și
altul șasezeci și altul o sută.
21 [i] Și le zise ca nu cumva vine lu-
mânarea ca să fie pusă supt obroc sau
supt pat? Oare nu *vine* ca să fie pusă
în sfeșnic? 22 [j] Căci nu este ceva as-

[l] Mat. 9. 34. [m] Mat. 12. 25. | [n] Isa. 49. 24 | *Capul 4.* [a] Mat. 13. 1. | [b] Cap. 12. 38. [c] Ioan 15. 5. | [d] Mat. 13, 10. [e] 1 Cor. 5. 12. | [f] Isa. 6. 9. [g] Mat. 13. 19. | [h] 1 Tim. 6. 9, 17. [i] Mat. 5. 15. | [j] Mat. 10. 26.

cuns, *care* să nu fie dat pe față; nici n'a fost *ceva* ascuns decât ca să vie la arătare. 23 [k] Dacă cineva are urechi, să asculte cu luare aminte.

24 Și zise lor: luați aminte ce auziți. [l] Cu măsura cu care măsurați, vi-se va măsurà și vi-se va potrivì 25 [m] Căci cine are, i-se va dà: și cine nu are, și ce are se va luà dela dânsul.

26 Și zise: [n] astfel este împărăția lui Dumnezeu, precum un om aruncă sămânța în pământ, 27 Apoi doarme și se scoală noaptea și ziua, și sămânța răsare și crește, cum el însuși nu știe. 28 Pământul dela sine rodește, mai întâiu paiu verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic. 29 Iar când rodul este făcut, îndată [o] trimite secerea, că a sosit secerișul.

30 Și zise: [p] cum să asemănăm împărăția lui Dumnezeu, sau în ce pildă s'o înfățișăm? 31 *Este* asemenea unui grăunte de muștar, care când se samână în pământ este *sămânță* mai mică decât toate semințele depe pământ. 32 Dar când s'a sămânat, crește și se face mai mare decât toate legumele, și face ramuri mari, încât paserile cerului pot locuì sub umbra lui.

33 [q] Și în multe pilde de felul acesta le vorbià cuvântul, după cum puteau să auză; 34 Și fără pildă nu le vorbià, dar ucenicilor săi la o parte lămurià tot.

Iisus potolește marea.

35 [r] Și făcându-se seară în aceea zi le zice: să trecem dincolo. 36 Și lăsând ei gloata îl iau cu dânșii cum erà în vas, și erau și alte vase cu dânsul. 37 Și se făcù o furtună mare de vânt, și valurile se prăvăliau preste vas, încât acum *erà* să se umple vasul. 38 Și el erà dormind pe căpătâiu în partea din urmă a vasului; și îl deșteaptă și îi zic: Învățătorule, nu-ți este grije că pierim? 39 Și sculându-se certă vântul și zice mării: taci, fii liniștită. Și se potolì vântul, și se făcù liniște mare. 40 Și zise lor: pentru ce sunteți așà fricoși? Cum nu aveți credință? 41 Și se temură cu temere mare, și ziceau între dânșii: cine este dar acesta, că și vântul și marea ascultă de dânsul?

Demonizatul din ținutul Gherasenilor.

5 Și [a] veniră în cealaltă parte a mării, în ținutul Gherasenilor. 2 Și ieșind el din vas, îndată îi ieșì înainte din *gropi de* morminte un om cu duh necurat. 3 *Și* care aveà locuința în *gropi de* morminte, și nimeni nu mai puteà să-l lege nici *chiar* cu lanțuri. 4 Pentru că de multe ori el fusese *legat* cu legături de picioare și cu lanțuri, dar lanțurile fură rupte de el și legăturile de picioare sfărâmate în bucăți, și nimeni nu aveà putere să-l supue; 5 Și totdeauna noaptea și ziua în *gropi de* morminte și în munți erà strigând și lovindu-se cu pietri.

6 Și văzând pe Iisus de departe alergă și i-se plecă, 7 Și strigând cu glas mare zice: ce ai cu mine, Iisuse, Fiule a lui Dumnezeu cel preaînalt? Te jur pe Dumnezeu, nu mă munci. 8 Căci îi ziceà: ieși, duh necurat din omul *acesta*. 9 Și-l întrebă: cum te numești? Iar el îi zice: mă numesc legiune, că mulți suntem. 10 Și-l rugă foarte ca să nu-i trimită afară din ținutul *acela*.

11 Iar acolo lângă munte erà păscând o turmă mare de porci; 12 Și-l rugară *toți demonii* zicând: trimite-ne între porci, ca să intrăm într'înșii. 13 Și le dete voe. Și ieșind duhurile necurate intrară în porci, și turma se repezì depe râpă în mare, ca la două mii, și se înecară în mare. 14 Și cei care îi pășteau fugiră și vestiră în oraș și la țară; și veniră să vază ce s'a întâmplat. 15 Și vin la Iisus, și văd pe demonizatul, care avusese legiunea, stând îmbrăcat și întreg la minte, și se temură. 16 Și cei care văzură le spuseră cum s'a întâmplat cu demonizatul și despre porci. 17 Și [b] începură a-l rugà ca să plece din ținutul lor.

[k] Mat. 11. 15. [l] Mat. 7. 2. [m] Mat. 13. 12. [n] Mat. 13. 24. [o] Apoc. 14. 15. [p] Mat. 13. 31. [q] Mat. 13. 34. [r] Mat. 8. 18. 23.
Capul 5. [a] Mat. 8. 28. [b] Mat. 8. 34.

18 Și suindu-se [c]el în vas îl rugă cel
care a fost demonizat ca să fie cu dân-
sul. 19 Dar *Iisus* nu-l lăsă, ci-i zice:
du-te la casa ta la ai tăi, și vestește-le
câte ți-a făcut ție Domnul, și cum avù
milă de tine. 20 Și se duse și începù
a vestì în Decapole câte i-a făcut Iisus;
și toți se mirau.

21 [d]Și trecând Iisus în vas iarăși de
cealaltă parte, se adună gloată multă la
dânsul, și era lângă mare.

Minunea lui Iisus la femeia sângerândă și la fiica lui Iair.

22 [e]Și *iată* vine unul dintre mai
marii sinagogei, anume Iair, și văzân-
du-l cade la picioarele lui, 23 Și-l
roagă foarte, zicând că fiica mea este
pe moarte, ca venind să pui mânile
preste ea, ca să fie scăpată și să tră-
ească. 24 Și plecă cu dânsul: și gloată
multă îi urmă, și-l strâmtorà.

25 Și o femeie [f]fiind în curgere de
sânge de doisprezece ani, 26 Și sufe-
rind multe dela mulți doctori și chel-
tuind tot ce aveà, și nefolosind nimic ci
mergând spre mai rău, 27 Auzind cele
despre Iisus, venind în gloată dinapoi,
atinse vestmântul lui; 28 Căci ziceà,
că dacă voiu fi atins numai vestmintele
lui, voiu fi scăpată. 29 Și îndată fù
secat izvorul sângelui ei, și simțì în
corpul *ei* că este vindecată de rană.
30 Și îndată Iisus cunoscând în sine
[g]puterea ce ieși din el, întorcându-se
în gloată zise: cine îmi atinse vestmin-
tele? 31 Iar ucenicii săi îi ziseră, vezi
gloata care te strâmtorează și zici: cine
mă atinse? 32 Și se uità împrejur să
vază pe care făcù aceasta. 33 Iar fe-
meia temându-se și tremurând, știind
ce i-se întâmplase, venì și căzù înaintea
lui, și-i spuse tot adevărul. 34 Iar el
îi zise: fiică, [h]credința ta te-a scăpat;
mergi în pace, și fii sănătoasă de rana ta.
35 [i]Vorbind el încă vin *unii* dela mai
marele sinagogei zicând că fiica ta a
murit; pentru ce mai superi pe Învăță-
torul? 36 Iar Iisus neluând în seamă
cuvântul vorbit zice către mai marele
sinagogei: nu te teme, crede numai.
37 Și nu lăsă pe nimenea cu dânsul să
îi urmeze împreună decât numai pe
Petru și pe Iacob și pe Ioan fratele lui
Iacob. 38 Și vin la casa mai marelui
sinagogei, și vede sgomot și pe cei care
plângeau și se văitau foarte. 39 Și în-
trând înlăuntru le zise: pentru ce faceți
sgomot și plângeți? Copila n'a murit,
ci [j]doarme. 40 [k]Dar ei îl luau în râs.
Apoi dând afară pe toți ià cu sine pe
tatăl copilei și pe muma *ei* și pe cei îm-
preună cu dânsul, și intră unde erà co-
pila. 41 Și apucând mâna copilei îi
zice: Talita, cumi, ceea ce însemnează:
copilă, — ție zic —, scoală-te. 42 Și
îndată se sculă copila și umblă; căci erà
de doisprezece ani; și ei se uimiră în-
dată cu uimire mare. 43 Și [l]le po-
runcì mult ca nimeni să nu știe de a-
ceasta; și zise să *i*-se deà ei să mă-
nânce.

Profetul desprețuit în patria sa.

6 [a]Apoi ieși deacolo și vine în patria
sa, și ucenicii lui îi urmează. 2 Și
fiind sâmbătă începù să învețe în sina-
gogă; și cei mulți ascultând rămaseră
uimiți zicând: [b]de unde are acesta aces-
tea; și ce este înțelepciunea dată aces-
tuia? Și puterile de felul acesta care se
fac prin mânile lui? 3 Oare nu este
acesta teslarul, fiul Mariei și [c]fratele lui
Iacob și Iose și Iuda și Simon? Și nu
sunt surorile lui aici la noi? Și se [d]smin-
teau în el.

4 Dar Iisus le zise că [e]nu este un
profet disprețuit decât în patria lui și
între neamurile lui și în casa lui. 5 [f]Și
nu puteà face acolo nici o minune, de-
cât punând mânile preste puțini bol-
navi îi tămăduì. Și [g]se mirà de necre-
dința lor.

Trimiterea celor doisprezece apostoli.

6 [h]Și umblà prin satele dimprejur în-
vățând.

---

c Luc. 8. 38.
d Mat. 9. 1.
e Mat. 9. 18.
f Lev. 15. 25.
g Luc. 6. 19.
h Mat. 9. 22.
i Luc. 8. 49.
j Ioan 11. 11.
k Fapt. 9. 40.
l Mat. 8. 4.
—

Capul 6.
a Mat. 13. 54.
b Ioan 6. 42.
c Gal. 1. 19.
d Mat. 11. 6.
e Mat. 13. 57.
f Fac. 19. 22.
g Isa. 59. 16.
h Mat. 9. 35.

7 [i]Și cheamă la sine pe cei doispre-
zece, și începù a-i trimite câte doi, și
le dete putere *asupra* duhurilor necu-
rate, 8 Și le poruncì ca să nu ià ni-
mic cu sine pe cale decât numai toiag.
nici pâne. nici traistă. nici aramă la
încingătoare, 9 Ci încălțați [j]cu san-
dale. și să nu îmbrăcați două vestminte.
10 [k]Și le zise: unde veți fi întrat în
casă, acolo rămâneți până când veți fi
ieșit de acolo. 11 [l]Și *în* orice loc care
nu va fi primit pe voi, nici nu vor fi
ascultat de voi, ieșind de acolo [m]scutu-
rați țărâna de supt picioarele voastre
spre mărturie lor. *Adevăr zic vouă,
mai ușor va fi Sodomiților și Gomori-
ților în zi de judecată, decât orașului
aceluia.* 12 Și ieșind ei predicară ca
oamenii să se pocăiască. 13 Și scoteau
afară mulți demoni, [n]și ungeau cu unt-
delemn pe mulți bolnavi și-i tămăduiau.

Tăierea capului sf. Ioan Botezătorul.

14 [o]Și auzì Irod împăratul, căci se
făcuse cunoscut numele lui, șiziceà că
Ioan Botezătorul s'a sculat dintre morți.
și deaceea lucrează puterile în el.
15 [p]Alții ziceau că este Ilie; iar alții
ziceau că *este* un Profet, ca unul dintre
profeți. 16 [q]Și auzind Irod ziceà: este
Ioan al cărui cap eu l-am tăiat, acesta
s'a sculat *dintre morți,*

17 Căci Irod însuși trimițând puse
mâna pe Ioan și-l legă în închisoare
pentru Erodiada, femeia lui Filip fra-
tele său; fiindcă se însurase cu ea.
18 Pentru că Ioan ziceà lui Irod că [r]nu
ți-se cuvine să aibi pe femeia fratelui
tău. 19 Iar Erodiada aveà ură pe el
și voià să-l omoare. dar nu puteà;
20 Căci Irod [s]se temeà de Ioan, știin-
du-l bărbat drept și sfânt, și-l păstrà.
și ascultându-l stà mult pe gânduri.
dar îl ascultà bucuros.

21 [t]Și fiind zi nimerită. când Irod
de [u]ziua nașterii sale făcù ospăț celor
mai mari ai săi și căpitanilor și celor
dintâiu din Galilea, 22 Și întrând fata
Erodiadei și jucând, plăcù lui Irod și
celor care ședeau împreună cu el la
masă, iar împăratul zise fetei: cere-mi.
orice voești, și-ți voiu dà; 23 Și jură
ei [v]că orice vei fi cerut dela mine, îți
voiu dà până la jumătate din împărăția
mea. 24 Și ieșind zise mumei sale:
ce să cer? Iar ea zise: capul lui Ioan
Botezătorul. 25 Și întrând îndată cu
grabă la împăratul cerù zicând: voesc
ca numai decât să-mi dai pe disc capul
lui Ioan Botezătorul. 26 [x]Și întristân-
du-se foarte împăratul pentru jurământ
și pentru cei care ședeau la masă nu
voì s'o înlăture. 27 Și îndată trimițând
împăratul pe un speculator poruncì să
aducă capul lui; 28 Și ducându-se i-a
tăiat capul în închisoare, și aduse capul
lui pe disc și-l dete fetei, iar fata îl
dete mumei sale. 29 Și auzind uce-
nicii lui veniră și luară corpul lui mort,
și-l puseră în mormânt.

Săturarea celor cinci mii.

30 [y]Și se strâng apostolii la Iisus, și
îl înștiințară de toate câte făcură și în-
vățară. 31 [z]Și le zise: veniți voi înșivă
la o parte, în loc pustiu, și odihniți-vă
puțin. [a]Căci erau mulți care veneau și
care se duceau. și nu aveau timp potri-
vit nici să mănânce. 32 [b]Și plecară în
vas la un loc pustiu la o parte.

33 Și mulți îi văzură ducându-se și-i
cunoscură. și alergară acolo pe jos din
toate orașele și sosiră înaintea lor.
34 [c]Și ieșind Iisus văzù gloată multă
și i-se făcù milă de ei, că erau ca oi
neavând păstor; și [d]începù să-i învețe
multe.

35 [e]Și fiind acum mult timp din zi,
apropiindu-se de dânsul ucenicii săi zi-
ceau că pustiu este locul, și ceasul târ-
ziu acum; 36 Dă-le drumul ca du-
cându-se în locurile dimprejur și în sate
să-și cumpere ce să mănânce. 37 Iar
el răspunzând le zise: dați-le voi să
mănânce. Dar ei zic lui: [f]ducându-ne
să cumpărăm pâni pentru două sute de

---

[i] Mat. 10. 1. [j] Fapt. 12. 8. [k] Mat. 10. 11. [l] Mat. 10. 14. [m] Fapt. 13. 51. [n] Iac. 5. 14. [o] Mat. 14. 1. [p] Mat. 16. 14. [q] Mat. 14. 2. [r] Lev. 18. 16. [s] Mat. 14. 5. [t] Mat. 14. 6. [u] Fac. 40. 20. [v] Est. 5. 3, 6. [x] Mat. 14. 9. [y] Luc. 9. 10. [z] Mat. 14. 13. [a] Cap. 3. 20. [b] Mat. 14. 13. [c] Mat. 9. 36. [d] Luc. 9. 11. [e] Mat. 14. 15. [f] Num. 11. 13, 22.

dinari, și să le dăm să mănânce? 38 Iar
el le zice: câte pâni aveți? Mergeți și
vedeți. Și ei știind zic: [g]cinci și doi
pești. 39 Și le poruncì să-i pună pe
toți să șează mese mese pe iarbă verde.
40 Și șezură cete cete, câte o sută și
câte cincizeci. 41 Și luând cele cinci
pâni și cei doi pești, căutând spre cer
[h]binecuvântă, și frânse pânile și dete
ucenicilor ca să le deà în mâni. și pe
cei doi pești îi împărțì la toți. 42 Și
mâncară toți și se săturară: 43 Și luară
fărămituri douăsprezece coșuri umplute,
și dela pești. 44 Și erau cei care mân-
cară pânile cinci mii de bărbați.

Iisus umblând pe mare.

45 [i]Și îndată silì pe ucenicii săi să
între în vas, și să treacă înaintea lui de
cealaltă parte spre Betsaida, până ce el
dă drumul gloatei. 46 Și după ce-i
lăsă se duse pe munte să se roage.
47 [j]Și făcându-se seară vasul erà în
mijlocul mării, și el singur pe uscat.
48 Și văzându-i pe dânșii muncindu-se
pe când trăgeau cu lopețile, deoarece
vântul erà mpotrivitor, către a patra
strajă din noapte vine la dânșii um-
blând pe mare, și [k]voià să treacă pe
lângă dânșii; 49 Iar ei văzându-l um-
blând pe mare li-se părù că este o nă-
lucă, și strigară tare; căci toți îl văzură
și se spăimântară. 50 Dar el îndată
vorbì cu dânșii, și le zice: îndrăzniți;
eu sunt; nu vă temeți. 51 Și se suì la
dânșii în vas și se potolì vântul; și erau
uimiți foarte tare între dânșii și se mi-
rau; 52 Pentru că nu pricepură din
pâni, deoarece inima lor erà împietrită.

Vindecare de bolnavi.

53 Și trecând veniră spre țărmul Ge-
nesaretului, și traseră la uscat. 54 Și
ieșind ei din vas, îndată cunoscându-l,
55 *Oamenii* cutreerară tot ținutul acela,
și începură să aducă bolnavi pe paturi
acolo, unde auziau că este. 56 Și ori-
unde întrà în sate sau orașe sau locuri,
puneau în târguri pe neputincioși, și-l
rugau ca să atingă numai ciucurele
vestmântului său: și câți îl atingeau,
erau scăpați.

Iisus ne îndeamnă să ne ferim de porunci omenești.

7 [a]Și se adună la dânsul fariseii și
unii dintre cărturari veniți fiind dela
Ierusalim. 2 Și văzând pe unii dintre
ucenicii lui că mănâncă pânile cu mâni
necurate, adecă nespălate, 3 Căci Fa-
riseii și toți Iudeii dacă nu-și spală
mânile *făcându-le* pumn nu mănâncă,
ținând rânduiala bătrânilor. 4 Și dela
târg *venind* dacă nu se îmbăiază nu
mănâncă, și alte multe sunt pe care *le-*
au primit să *le* țină, *precum*, spălările
prin afundare a paharelor și urcioarelor
și vaselor de aramă, 5 [b]Și-l întrebară
fariseii și cărturarii: pentru ce ucenicii
tăi nu umblă după rânduiala bătrânilor,
ci mănâncă pânea cu mâni necurate?
6 Iar el le zise: bine a profețit Isaia
despre voi, fățarnicilor, cum este scris:
[c]„Acest popor cu buzele mă cinstește,
dar inima lor departe este de mine;
7 Înzădar mă cinstesc învățând învăță-
turi *ce sunt* porunci omenești.“ 8 Lă-
sând porunca lui Dumnezeu țineți rân-
duiala oamenilor: *spălările prin afun-*
dare a ulcioarelor și paharelor; și alte
de asemenea multe faceți.
9 Și le zise: foarte bine, desființați
porunca lui Dumnezeu, ca să păstrați
rânduiala voastră. 10 Căci Moise a
zis: [d]„cinstește pe tatăl tău și pe muma
ta“ și [e]„cine vorbește de rău pe tată sau
pe mumă să moară negreșit.“ 11 Iar
voi ziceți: dacă un om va fi zis tatălui
sau mumei: [f]corban, adecă dăruit este
Domnului orice ai folosì dela mine.
12 Nu-l mai lăsați să facă nimic pentru
tatăl său sau muma sa. 13 Desfiin-
țând *astfel* cuvântul lui Dumnezeu prin
rânduiala voastră, pe care ați dat-o; și
asemenea de acestea multe faceți.
14 [g]Și chemând la sine iarăși gloata
le zise: ascultați-mă toți și înțelegeți.
15 Nu este nici un lucru de dinafară al
omului, ce intrând într'însul poate să-l

g Mat. 14. 17. h 1 Sam. 9. 13. | i Mat. 14. 22. Mat. 14. 23. | k Luc. 24. 28. — | Capul 7. a Mat. 15. 1. | b Mat. 15. 2. | c Isa. 29. 13. | d Esod. 20. 12. e Esod. 21. 17. | f Mat. 15. 5. g Mat. 15. 10.

spurce: ci cele ce ies din om sunt care
spurcă pe om. 16 [h] *Dacă are cineva
urechi, să asculte cu luare aminte.*
17 [i] Și când intră în casă dela gloată,
îl întrebară ucenicii lui despre pildă.
18 Iar el le zice: astfel dar și voi nu
pricepeți? Nu înțelegeți că orice intră
de dinafară în om nu poate să-l spurce.
19 Că nu intră în inima lui, ci în pân-
tece și iese afară în cloacă, curățind
toate bucatele? 20 Și zise că ce iese
din om, aceea spurcă pe om. 21 [j] Căci
de dinlăuntru din inima oamenilor, ies
gândirile rele, desfrânări. 22 Furturi,
omoruri, adultere, porniri spre totfelul
de înavuțire, răutate, înșelăciune, ne-
cumpătare, pizmă, defaimare, trufie,
necuminție: 23 Toate relele acestea
ies de dinlăuntru și spurcă pe om.

Iisus vindecă pe fata femeii din Sirofenicia.

24 [k] Și sculându-se de acolo se duse
în ținutul Tirului *și Sidonului*: și in-
trând într'o casă, voì ca nimeni să nu
știe, dar nu putù să fie necunoscut:
25 Ci îndată auzind despre dânsul o
femeie, a cărei fată aveà duh necurat,
venind căzù la picioarele lui: 26 Și
femeia erà Elină, de neam Sirofeniciană.
Și-l rugă ca să scoată demonul din fata
ei. 27 Și *Iisus* îi zise: lasă mai în-
tâiu să se sature copiii: căci nu este
bine a luà pânea copiilor și a *o* aruncà
cânilor. 28 Iar ea răspunse și-i zise:
așà este Doamne: dar și cânii de supt
masă mănâncă din fărâmiturile copiilor.
29 Și zise ei: pentru acest cuvânt mergi,
a ieșit demonul din fata ta. 30 Și după
ce se duse la casa ei află copila zăcând
în pat și demonul ieșit.

Iisus vindecă pe un surdomut.

31 [l] Și ieșind iarăși din ținutul Tiru-
lui veni prin Sidon spre marea Galileii
prin mijlocul ținutului Decapole. 32 Și
[m] îi aduc pe un surd și mut, și-l roagă
ca să pună mâna preste dânsul. 33 Și
luându-l din gloată la o parte puse de-
getele în urechile lui și [n] scuipând atinse
limba lui. 34 Și [o] căutând spre cer
[p] suspină și-i zise: Efata, adecă, des-
chide-te. 35 [q] Și se deschise urechile
lui, și îndată se deslegă legătura limbei
lui, și vorbià bine.
36 Și le poruncì să nu spună nime-
nui: dar cu cât le poruncià, cu atât mai
mult vestiau ei. 37 Și se mirau preste
măsură zicând: bine a făcut toate; și
pe surzi *îi* face să audă, și pe muți să
vorbească.

Săturarea celor patru mii.

8 În zilele acelea [a] fiind iarăși gloată
multă, și neavând ce să mănânce,
chemând la sine pe ucenicii săi le zice:
2 Îmi este milă de gloată, că de trei
zile acum stăruesc lângă mine și nu au
ce să mănânce; 3 Și dacă le voiu dà
drumul nemâncați la casele lor, vor le-
șinà *de foame* pe drum: și unii din-
tr'înșii au venit de departe. 4 Și îi
răspunseră ucenicii săi că de unde va
puteà cineva să sature pe aceștia cu
pâne aci în pustie? 5 [b] Și-i întrebă:
câte pâni aveți? Iar ei ziseră: șapte.
6 Și poruncește gloatei să șează jos pe
pământ; și luând cele șapte pâni mul-
țumind frânse, și dete ucenicilor săi
ca să le pună înainte; și *le* puseră in-
naintea gloatei. 7 Și aveau puțini peș-
tișori: [c] și binecuvântând puse înainte
și pe aceștia. 8 Și mâncară și se sătu-
rară, și luară prisosuri de fărâmituri
șapte coșuri. 9 Iar ei erau ca la patru
mii. Și le dete drumul. 10 Și [d] îndată
intrând în vas cu ucenicii săi venì în
părțile Dalmanutei.

Cererea de semne cerești. Să se ferească de aluatul fariseilor și al lui Irod.

11 [e] Și ieșiră fariseii și începură a se
pricì cu dânsul, cerând dela el un semn
din cer, ispitindu-l. 12 Și suspinând
adânc în duhul său zice? pentru ce
neamul acesta cere semn? Adevăr zic
vouă că nu se va dà semn neamului a-
cestuia. 13 Și lăsându-i, intrând iarăși
în vas trecù de cealaltă parte.
14 [f] Și *ucenicii* uitaseră să ià pâni,
și nu aveau cu dânșii în vas decât o

[h] Mat. 11. 15. [i] Mat. 15. 15. [j] Fac. 6. 5. [k] Mat. 15. 21. [l] Mat. 15. 29. [m] Mat. 9. 32. [n] Cap. 8. 23. [o] Ioan 11. 41. [p] Ioan 11.33,38. [q] Isa. 35. 5, 6.
Capul 8. [a] Mat. 15. 32. [b] Mat. 15. 34. [c] Mat. 14. 19. [d] Mat. 15. 33. [e] Mat. 12. 38 [f] Mat. 16. 5.

pâne. 15 [g]Și le poruncì zicând: luați
aminte, feriți-vă de aluatul fariseilor
și de aluatul lui Irod. 16 Și se gân-
deau întru sine că pâni nu avem.
17 [h]Dar *Iisus* înțelegându-le zice: ce
vă gândiți că nu aveți pâni? [i]Nu pri-
cepeți, nici nu înțelegeți? Aveți inima
voastră învârtoșată? 18 Ochi având
nu vedeți, și urechi având nu auziți, și
nu vă aduceți aminte, 19 [j]Când am
frânt cele cinci pâni la cele cinci mii, și
câte coșuri pline de fărămituri luarăți?
Douăsprezece îi zic ei. 20 Și [k]când
am frânt cele șapte la cele patru mii,
câte coșuri umplute cu fărămituri lua-
răți? Și ei zic: șapte. 21 Și le zise:
[l]nu înțelegeți încă?

Vindecarea unui orb.

22 Și vin la Betsaida. Și-i aduc pe
un orb, și-l roagă să-l atingă. 23 Și luând
de mână pe orb îl scoase afară din sat:
și după ce [m]scuipă în ochii lui, punând
mânile pe dânsul, îl întrebă dacă ză-
rește ceva. 24 Și uitându-se în sus
zise: zăresc oameni, că văz ca copaci
pe *cei* care umblă. 25 După aceea
puse iarăși mânile pe ochii lui, și văzù
bine, și fù adus la starea de mai nainte,
și vedeà în depărtare toate lămurit.
26 Și-l trimise la casa lui zicând: nu
întrà în sat, [n]*nici nu spune cuiva în sat.*

Mărturisirea lui Petru.

27 [o]Și ieșì Iisus și ucenicii săi în sa-
tele Cesarei lui Filip; și pe cale întrebă
pe ucenicii săi zicându-le: cine zic oa-
menii că sunt eu? 28 Iar ei îi răs-
punseră zicând că [p]Ioan Botezătorul,
alții Ilie, iar alții că *ești* unul dintre
profeți. 29 Și el îi întrebă: dar voi
cine ziceți că sunt eu? Și răspunzând
Petru îi zice: tu ești Hristosul. 30 Și-i
certă ca să nu spună nimenui despre
dânsul.

Întâia vestire a patimilor.

31 Și începù a-i învățà că Fiul omu-
lui trebue să sufere multe, și să nu fie
primit drept bun de către bătrânii și
mai marii preoților și cărturari și să fie
omorît și după trei zile să învieze. 32 Și
vorbià cuvântul pe față. Și luându-l
Petru la sine începù a-l certà. 33 Iar
el întorcându-se și văzând pe ucenicii
săi certă pe Petru și zice: mergi îna-
poia mea, satană; că nu ai în gând cele
ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele *ce sunt*
ale oamenilor.

34 Și chemând la sine gloata împre-
ună cu ucenicii săi le zise: oricine
voește să vie după mine, să se lepede
de sine și să ia crucea sa și să-mi ur-
meze. 35 Căci cine va fi voit să-și
scape sufletul, îl va pierde; dar cine va
fi pierdut sufletul său pentru mine, și
pentru evangelie, *acesta* îl va scăpà.
36 Căci ce folosește ca omul să câștige
lumea întreagă și să piarză sufletul său?
37 Căci ce ar dà omul în schimb pentru
sufletul său? 38 Căci cine se va fi ru-
șinat de mine și de cuvintele mele în
acest neam desfrânat și păcătos, și Fiul
omului se va rușinà de el, când va venì
întru mărirea Tatălui său cu sfinții în-
geri.

Schimbarea la față.

9 Și zise lor: [a]adevăr zic vouă că sunt
unii din cei de față care nu vor
gustà moarte până ce nu vor fi văzut
[b]împărăția lui Dumnezeu venită întru
putere.

2 [c]Și după șase zile Iisus ià cu sine
pe Petru și pe Iacob și pe Ioan și-i
duce pe dânșii pe un munte înalt, sin-
guri la o parte. 3 Și se schimbă la
față înaintea lor; și vestmintele lui se
făcură strălucitoare [d]foarte albe, cum
înălbitor pe pământ nu poate înălbì
astfel. 4 Și li se arătă lor, Ilie împre-
ună cu Moise, și vorbiau împreună cu
Iisus. 5 Și începând Petru zice lui
Iisus: Rabi, este bine ca să fim aici, și
să facem trei colibi, ție una și lui Moise
una și lui Ilie una. 6 Căci nu știà ce
să răspunză, fiindcă erau plini de spai-
mă. 7 Și se făcù un nour umbrindu-i
pe dânșii, și fù un glas din nour *zicând:*
acesta este Fiul meu cel iubit; ascultați

g Mat. 16. 6. | h Mat. 16. 7. i Cap. 6. 52. | j Mat. 14. 20. k Mat. 15. 37. | l Cap. 6. 52. m Cap. 7. 33. | n Mat. 8. 4. o Mat. 16. 13. | p Mat. 14. 2. — | *Capul 9.* a Mat. 16. 28. | b Mat. 24. 30. c Mat. 17. 1. d Dan. 7. 9.

de dânsul. 8 Și deodată privind ei îm-
prejur nu văzură pe nimenea decât nu-
mai pe Iisus singur cu dânșii.
9 [e] Și dându-se ei jos depe muntele
acela le poruncì ca să nu spue la nime-
nea cele ce văzură, decât numai când
Fiul omului se va fi sculat dintre morți.
10 Și ei ținură cuvântul în sine cer-
cetând împreună între dânșii ce în-
semnează a se sculà dintre morți.
11 Și-l întrebau zicând: pentru ce zic
fariseii și cărturarii [f] că trebue să vină
mai întâiu Ilie? 12 Iar el zise: Ilie
venind mai întâiu, întocmește iarăși
toate. [g] Dar cum este scris cu privire la
Fiul omului? Să sufere multe și [h] să fie
socotit drept nimic. 13 Dar zic vouă
că [i] Ilie a și venit, și făcură cu el câte
voiră, după cum este scris cu privire la
dânsul.

Vindecarea unui îndrăcit.

14 [j] Și venind ei la ucenici văzură
gloată multă împrejurul lor și cărturarii
pricindu-se împreună cu dânșii. 15 Și
îndată toată gloata văzându-l rămase
uimită și alergând spre el îi urau de
bine. 16 Și îi întrebă: pentru ce vă
priciți cu dânșii? 17 Și [k] răspunse lui
unul din gloată: Învățătorule, adusei
la tine pe fiul meu, având duh mut,
18 Și oriunde l-a apucat, îl sgudue; și
el spumează și scrâșnește dinții și se u-
sucă; și am zis ucenicilor tăi să-l deà
afară, dar nu fură în stare. 19 Iar el
răspunzându-le zice: O neam necredin-
cios, până când voiu fi cu voi? Până
când vă voiu îngăduì? Aduceți-l la mine.
20 Și-l aduseră la dânsul. Și [l] văzân-
du-l, duhul îndată îl scutură tare, și că-
zând la pământ se svârcoleà spumând.
21 Și întrebă pe tatăl lui: cât timp
este de când i-a venit aceasta? Iar el
zise: din copilărie; 22 Și de multe ori
l-a aruncat chiar în foc și în apă, ca
să-l piarză; dar dacă poți ceva, ajută-ne,
fiindu-ți milă de noi. 23 Iar Iisus îi
zise: [m] „dacă poți“; tot este cu putință
celui care crede. 24 *Și* îndată strigând
tatăl copilului zise: cred, ajută necre-
dinței mele. 25 Iar Iisus văzând că
aleargă aci gloată, certă duhul necurat
zicându-i: duh mut și surd, eu îți po-
runcesc, ieși afară din el, și să nu mai
intrì întrânsul. 26 Și strigând și tare
sguduindu-l ieșì afară; și *copilul* fù ca
un mort, încât mulți ziceau că a murit.
27 Dar Iisus apucând mâna lui îl ridică,
și el se sculă.
28 [n] Și intrând el în casă ucenicii lui
îl întrebară la o parte: pentru ce noi
nu puturăm să-l dăm afară? 29 Și le
zise: acest fel prin nimic nu poate ieșì
afară, decât numai prin rugăciune *și
postire.*

A doua vestire a patimilor.

30 Și ieșind ei deacolo treceau prin
Galilea, și nu voià ca să știe cineva.
31 [o] Căci învățà pe ucenicii săi, și le
ziceà că Fiul omului se dă în mâni de
oameni, și-l vor omorî, și omorît fiind
după trei zile se va sculà. 32 Dar ei
nu înțelegeau rostul, și se temeau să-l
întrebe.

*Gâlceava pentru cine e mai mare. Se reco-
mandă smerenia și stimarea celor mici.
Să ne ferim de sminteală.*

33 [p] Și veniră la Capernaum; și fiind
în casă îi întrebă: ce vă chibzuiați pe
cale? 34 Dar ei tăceau; căci se chib-
zuiră între dânșii pe cale cine să fie
mai mare. 35 Și șezând chemă la sine
pe cei doisprezece, și le zice: [q] dacă vo-
ește vreunul să fie întâiu, va fi în urmă
de toți și slujitor al tutulor. 36 Și [r] lu-
ând un copil îl puse în mijlocul lor, și
după ce îl îmbrățișă le zise: 37 Ori-
cine va fi primit în numele meu pe unul
dintre acești copii, pe mine mă primește:
și [s] oricine mă va fi primit, nu mă pri-
mește pe mine ci pe *cel* care m'a trimis
pe mine.
38 [t] *Atuncia* Ioan îi zise: Învățăto-
rule, știm pe unul care în numele tău
dă afară pe demoni, care nu ne ur-
mează și-l oprirăm, pentru că nu ne
urmà nouă. 39 Dar Iisus îi zise: [u] nu-l

e Mat. 17. 9. f Mal. 4. 5. g Ps. 22. 6. | h Luc. 23 11. i Mat. 11. 14. | j Mat. 17. 14. k Mat. 17. 14. | l Cap. 1. 26. m Mat. 17 20. | n Mat. 17. 19. o Mat. 17. 22. | p Mat. 18. 1. q Mat. 20.26,27. | r Mat. 18. 2. s Mat. 10. 40. | t Num. 11. 28. u 1 Cor. 12. 3.

opriți; căci nu este nimenea care va face
minune în numele meu și va puteà nu-
mai decât să vorbească rău de mine.
40 Căci [v]cine nu este împotriva noastră.
pentru noi este: 41 [x]Căci cine va fi dat
vouă să beți un pahar de apă în numele
meu, pentru că sunteți ai lui Hristos.
adevăr zic vouă că nu va pierde plata sa.
42 [y]Și cine va fi sminteală unuia din-
tre acești mici care cred în mine. mai
bine este pentru el dacă este pusă o
piatră de moară împrejurul gâtului său
și este aruncat în mare. 43 [z] Și dacă
te va fi smintit mâna ta. taie-o: este
bine ca tu să întri în viață strâmb, de-
cât având două mâni să te duci în ghe-
enă în focul nestins. 44 *Unde vermele
lor nu moare și focul nu se stinge.*
45 Și dacă piciorul tău te smintește.
taie-l; este bine ca tu să întri în viață
schiop. decât având două picioare să
fii aruncat în gheenă *în focul nestins,*
46 *Unde vermele lor nu moare și focul
nu se stinge.* 47 Și dacă ochiul tău te
smintește. dă-l afară: este bine pentru
tine să întri cu un ochiu în împărăția
lui Dumnezeu. decât având doi ochi să
fii aruncat în gheena *focului.* 48 Unde
„vermele lor nu moare și focul nu se
stinge.“ 49 Căci fiecare va fi sărat cu
foc, *și orice jertfă cu sare va fi sărată.*
50 Bună este sarea; iar dacă sarea
se face nesărătoare. cu ce o veți în-
dreptà? Aveți sare în voi înșivă și aveți
pace unii cu alții.

Despărțirea bărbatului de femeie.

10 Și [a]sculându-se de acolo vine în
ținutul Iudeii anume *pe* dincolo
de Iordan: și iarăși se strâng gloate spre
dânsul.
2 [b]Și iarăși îi învățà. după cum aveà
obiceiu. Și apropiindu-se fariseii îl în-
trebau dacă se cade bărbatului să lase
femeia. ispitindu-l ei. 3 Iar el răs-
punzându-le zise: ce v'a rânduit Moise?
4 Iar ei ziseră: [c]Moise dete voe să-i
scrie carte de despărțire și să o lase.
5 Și Iisus le zise: în vederea învârto-
șării inimii voastre vă scrise această
poruncă. 6 Dar dela început de făp-
tură [d]„bărbat și femeie i-a făcut pe
dânșii: 7 [e]Deaceea va lăsà omul pe
tatăl său și pe muma *sa.* și se va lipì
de femeia sa. 8 Și vor fi cei doi un
trup“. încât nu mai sunt doi ci un trup.
9 Deci ceeace Dumnezeu împreună. o-
mul să nu despartă.
10 Și în casă iarăși îl întrebară uce-
nicii despre aceasta. 11 Iar el le zice:
[f]oricine va fi lăsat pe femeia sa și se
va fi însurat cu alta. săvârșește adulter
față cu dânsa; 12 Și dacă ea lăsând
bărbatul ei se va fi măritat cu altul. să-
vârșește adulter.

Iisus binecuvintează pruncii.

13 [g]Și aduceau la dânsul copiii. ca
să-i atingă pe ei; dar ucenicii înfrun-
tau pe cei care îi aduceau. 14 Iar Ii-
sus văzând se mâhnì adânc și le zise:
lăsați copiii să vină la mine, nu-i opriți:
[h]căci împărăția lui Dumnezeu este a
unora ca aceștia. 15 Adevăr zic vouă.
[i]oricine nu va fi primit împărăția lui
Dumnezeu ca un copil. nu va intrà în-
tr'însa. 16 Și îmbrățișându-i binecu-
vântà. punând mânile asupra lor.

Tânărul avut.

17 [j]Și ieșind el în cale. alergând u-
nul și îngenunchiând înaintea lui îl în-
trebà: Învățătorule bune. ce să fac ca
să moștenesc viața vecinică? 18 Iar
Iisus îi zise: pentru ce mă numești
bun? Nimenea nu este bun decât nu-
mai unul Dumnezeu. 19 Știi porun-
cile: [k]„nu săvârșì adulter. nu omorî.
nu furà. nu mărturisì mincinos. nu ne-
dreptăți. cinstește pe tatăl tău și pe
muma ta.“ 20 Iar el îi zise: Învăță-
torule. toate acestea le-am păzit din tâ-
nărețea mea. 21 Și Iisus uitându-se
la el. îl iubì și-i zise: una îți lipsește:
du-te, vinde toate câte ai și dă săra-
cilor. și vei aveà [l]comoară în cer; și
vino urmează-mi, 22 Dar el mâhnin-
du-se de cuvântul *acesta* plecă întristat;
căci aveà avuții multe.

v Mat. 12. 30. x Mat. 10. 42. y Mat. 18. 6. z Deut. 13. 6. *Capul 10.* a Ioan 10. 40. b Mat. 13. 3. c Deut. 24. 1. d Fac. 1. 27. e Fac. 2. 24. f Rom. 7. 3. g Mat. 19. 13. h 1 Cor. 14. 20. i Mat. 18. 3. j Mat. 19. 16. k Esod. 20 l Mat. 6. 19, 20.

23 [m]Şi Iisus uitându-se împrejur
zice ucenicilor săi: cât de greu vor întră
avuţii în împărăţia lui Dumnezeu.
24 Iar ucenicii erau uimiţi de cuvintele
lui. Dar Iisus iarăşi răspunzând le zice:
copii, cât de greu este a întrà în împărăţia
lui Dumnezeu [n]*aceia care se încred
în avuţii.* 25 Mai lesne este *pentru*
o cămilă să treacă prin urechea
acului decât *pentru* un avut să între în
împărăţia lui Dumnezeu. 26 Iar ei se
înfiorară mai mult zicând între dânşii:
şi cine poate fi mântuit? 27 Iar Iisus
uitându-se la dânşii zise: la oameni *este*
cu neputinţă, dar nu la Dumnezeu: căci
tot este cu putinţă [o]la Dumnezeu.

28 [p]Şi Petru începù a-i zice: iată
noi lăsarăm tot, şi ţi-am urmat ţie.
29 *Atuncia răspunzând* Iisus zise: adevăr
zic vouă, nu este nimenea care
lasă casă sau fraţi sau surori sau mumă
sau tată *sau femeie* sau copiii sau ţarine
pentru mine şi pentru evangelie,
30 [q]Dacă nu va fi luat însutit acum în
timpul acesta case şi fraţi şi surori şi
mume şi copii şi ţarine printre urmăriri,
şi în veacul viitor viaţă vecinică.
31 [r]Mulţi dar *fiind* întâiu vor fi în urmă,
şi cei din urmă *vor fi* întâiu.

A treia vestire a patimilor.

32 [s]Şi ei erau pe cale mergând în
sus la Ierusalim, şi Iisus mergeà înaintea
lor, şi erau uimiţi, iar cei care urmau
se temeau. [t]Şi luând la sine iarăşi
pe cei doisprezece începù a le spune
cele ce erau să i-se întâmple. 33 Că
iată mergem în sus la Ierusalim şi Fiul
omului va fi dat mai marilor preoţilor
şi cărturarilor, şi îl vor osândì la moarte,
şi-l vor dà în mâna păgânilor. 34 Şi-l
vor batjocurì, şi-l vor scuipà, şi-l vor
biciuì, şi-l vor omorì, dar după trei zile
se va sculà.

Fiii lui Zebedeu.

35 [u]Şi vin la dânsul Iacob şi Ioan,
fiii lui Zebedeu, zicându-i: Învăţătorule,
voim să ne faci ceeace vom cere *dela
tine.*
36 Iar el le zise: ce voiţi ca eu
să vă fac? 37 Iar ei ziseră: dă-ne să
şedem unul de-a dreapta ta, şi altul
de-a stânga ta în mărirea ta. 38 Dar
Iisus le zise: nu ştiţi ce cereţi. Puteţi
beà paharul pe care îl beau eu, sau să
fiţi botezaţi cu botezul cu care mă botez
eu? 39 Şi ei îi ziseră: putem. Iar
Iisus le zise: paharul pe care îl beau
eu îl veţi beà, şi cu botezul cu care mă
botez eu veţi fi botezaţi: 40 Dar a
şedeà de-a dreapta mea sau de-a stânga
nu este al meu a dà, ci *se va dà acelora*
pentru care s'a gătit.

41 [v]Şi auzind cei zece începură a se
mâhnì adânc asupra lui Iacob şi Ioan.
42 Şi chemându-i la sine Iisus le zice:
[x]ştiţi că cei care se par a domnì preste
păgâni îi stăpânesc pe aceştia, şi cei
mari ai lor întrebuinţează puterea asupra
lor. 43 [y]Dar nu astfel este între
voi; ci care ar voì să fie mare între voi,
va fi slujitorul vostru. 44 Şi care ar
voì să fie întâiu între voi, va fi sluga
tutulor; 45 Căci şi Fiul omului n'a
venit ca să fie slujit, ci ca să slujească
şi să deà sufletul său preţ de răscumpărare
pentru mulţi.

Bartimeu.

46 Şi ei vin la Ierichon, şi pornind
el dela Ierichon şi ucenicii lui şi gloată
multă, şedeà lângă cale un orb cerşitor.
Bartimeu fiul lui Timeu. 47 Şi auzind
că este Iisus Nazareanul, începù a strigà
şi a zice: Fiule al lui David, Iisuse,
fie-ţi milă de mine. 48 Şi-l înfruntau
mulţi ca să tacă; dar el cu mult mai
tare strigà: Fiule al lui David, fie-ţi
milă de mine. 49 Şi stând Iisus zise:
chemaţi-l. Şi ei chemară pe orb zicându-i:
îndrăzneşte: scoală, te cheamă.
50 Iar el aruncând la o parte vestmântul
său, sărind venì la Iisus. 51 Şi
răspunzând Iisus îi zise: ce voeşti să-ţi
fac? Iar orbul îi zise: Rabuni, să văz.
52 Şi Iisus îi zise: du-te; credinţa ta
te-a scăpat. Şi îndată văzù, şi îi urmă
pe cale.

m Mat. 19. 23 | n Iov. 31. 24. | o Ier. 32. 17. | p Mat. 19. 27 | q 2 Cron. 9. 25. | r Mat. 19. 30. | s Mat. 20. 17. | t Cap. 8. 31. | u Mat. 20. 20. | v Mat. 20. 24. | x Luc. 22. 25. | y Mat. 20. 26, 28. —

Aducerea mânzului. Întrarea lui Iisus în Ierusalim.

11 Și când se[a] apropiară ei de Ierusa-
lim, la Betfaghe și Betania, spre
muntele maslinilor, trimite pe doi din-
tre ucenicii săi și le zice: 2 Mergeți
în satul ce este înaintea voastră: și în-
dată intrând într'însul veți aflà un mânz
legat, pe care n'a șezut încă nimenea
dintre oameni. Deslegați-l și aduceți-*l*.
3 Și dacă cineva v'ar zice: pentru ce
faceți aceasta? Spuneți *că* Domnul are
trebuință de el, și îndată îl trimite ia-
răși aci.

4 Și se duseră și aflară mânzul legat
la ușă afară la drum, și-l desleagă.
5 Și unii dintre cei care stăteau acolo
le ziceau: ce faceți deslegând mânzul?
6 Iar ei le spuseră cum a zis Iisus, și
îi lăsară. 7 Și aduc mânzul la Iisus,
și pun pe dânsul vestmintele lor, și el
șezù pe dânsul.

8 [b]Și mulți așternură vestmintele lor
pe cale; iar alții frunzis, pe care îl tă-
iaseră din țarini. 9 Și cei care mer-
geau înainte, și cei care veneau în urmă
strigau: [c]Osana „binecuvântat *este* cel
ce vine în numele Domnului:“ 10 Bine-
cuvântată *este* împărăția viitoare a Ta-
tălui nostru David, [d]Osana în cele
de sus.

Iisus blestemă smochinul, curăță templul, recomandă credința, rugăciunea și îngăduirea reciprocă.

11 [e]Și intră în Ierusalim în templu;
și privind împrejur toate, târziu fiind
acum ceasul, ieșì la Betania, cu cei doi-
sprezece.

12 [f]Și a doua zi, ieșind ei din Beta-
nia, flămânzì. 13 [g]Și văzând de de-
parte un smochin având frunze, venì,
poate va găsì ceva într'însul; și venind
la el nu găsì nimic afară de frunze;
căci nu erà timp de smochine. 14 Și
răspunzând Iisus îi zise: deacum în-
nainte în veci să nu mai mănânce ni-
menea rod din tine. Și ucenicii lui
ascultau.

15 [h]Și ei vin la Ierusalim. Și Iisus
intrând în templu începù să deà afară
pe cei care vindeau și pe cei care cum-
părau în templu, și răsturnă mesele
schimbătorilor de bani și scaunele celor
care vindeau porumbei, 16 Și nu în-
găduià ca să ducă cineva vas prin tem-
plu, 17 Și învăță și le ziceà: nu este
scris că [i]„casa mea casă de rugăciune
se va chemà“ pentru toate neamurile?
Iar [j]voi ați făcut-o „peșteră de tâlhari.“

18 [k]Și auziră mai marii preoților și
cărturarii, și căutau cum să-l pearză;
căci se temeau de dânsul, pentru că
[l]toată gloata erà uimită de învăță-
tura lui.

19 Și când se făcù seară, ieșì afară
din cetate.

20 [m]Și trecând ei dimineața văzură
smochinul uscat din rădăcini. 21 Și
aducându-și aminte Petru îi zise: Rabi,
iată smochinul pe care-l blestemași s'a
uscat. 22 Și răspunzând Iisus le zice:
aveți credință în Dumnezeu. 23 Ade-
văr [n]zic vouă că oricine va zice muntelui
acestuia: ridică-te și aruncă-te în mare,
și nu se va îndoì în inima sa, ci va crede
că se va face ce zice, *acela* va aveà *orice*
zice. 24 Deaceea zic vouă, [o]toate câte
vă rugați și cereți, credeți că ați luat,
și veți aveà.

25 Și când stați rugându-vă iertați
dacă aveți ceva împotriva cuiva, ca și
Tatăl vostru care este în ceruri să vă
ierte greșelele voastre. 26 *Iar dacă voi*
nu iertați, nici Tatăl vostru care este
în ceruri nu va iertà greșelele voastre.

Iisus își apără atotputința sa.

27 Și ei vin iarăși la Ierusalim. Și
umblând el în templu vin la dânsul mai
marii preoților și cărturarii și bătrânii,
28 Și îi ziceau: cu ce putere faci aces-
tea? Sau cine ți-a dat puterea aceasta
ca să faci acestea?

29 Iar Iisus *răspunzând* le zise! vă
voiu întrebà *și eu* un cuvânt și răspun-
deți-mi, și voiu spune vouă cu ce pu-
tere fac acestea. 30 Botezul lui Ioan

Capul 11. a Mat. 21. 1. | b Mat. 21. 8. c Ps. 118. 26. | d Ps. 148. 1. e Mat. 21. 12. | f Mat. 21. 18. g Mat. 21. 19. | h Mat. 21. 12. i Isa. 56. 7. | j Ier. 7. 11. k Mat. 21.45,46. | l Mat. 7. 28. m Mat. 21. 19. | n Mat. 17. 20. o Iac. 1. 5, 6.

erà din cer sau dela oameni? Răspun-
deţi-mi. 31 Şi cugetau între sine zi-
când: dacă zicem din cer, va zice: pen-
tru ce dar n'aţi crezut lui? 32 Dar să
zicem: dela oameni? Se temeau de po-
por; căci toţi ţineau într'adevăr pe Ioan
că erà profet. 33 Şi răspunzând lui
Iisus zic: nu ştim. Şi Iisus le zice: nici
eu nu vă spun cu ce putere fac acestea.

Pilda cu lucrătorii viei; piatra unghiulară.

12 Şi [a] după aceea începù a le vorbì în
pilde. Un om sădì vie, şi o împrăj-
muì cu gard şi făcù vas sub lin şi clădì
turn, şi o dete lucrătorilor, iar el se
duse departe. 2 Şi la timp trimise la
lucrători o slugă, ca să ià dela lucrători
din roadele viei; 3 Dar ei luându-l *îl*
bătură, şi-*l* trimiseră deşert. 4 Şi
iarăşi trimise la dânşii pe altă slugă:
dar şi pe acela îl rănirà la cap şi-l ne-
cinstiră. 5 Şi iar trimise pe altul; dar
şi pe acela îl omorîră, şi pe mulţi alţii,
pe unii bătându-i, pe alţii omorîndu-i.
6 Aveà încă un singur fiu iubit; şi-l
trimise în cele din urmă la lucrători
zicând că se vor sfii de fiul meu. 7 Dar
acei lucrători ziseră între dânşii că a-
cesta este moştenitorul; veniţi să-l
omorîm, şi moştenirea va fi a noastră.
8 Şi luându-l îl omorîră, şi-l aruncară
afară din vie. 9 Deci ce va face dom-
nul viei? Va venì şi va pierde pe lucră-
tori, şi va dà via la alţii. 10 N'aţi
citit nici scriptura aceasta: [b] „Piatra pe
care n'au luat-o în seamă clăditorii, a-
ceasta a fost făcută pentru cap de un-
ghiu; 11 Dela Domnul a fost aceasta
şi este minunată în ochii noştrii?"
12 [c] Şi căutau ca să pună mâna pe
dânsul, dar se temură de gloată; căci
gloata cunoscù că pentru dânşii zise
pilda aceasta. Şi lăsându-l ei se duseră.

Cestiunea despre censul Cesarului.

13 [d] Şi trimit la dânsul pe unii dintre
farisei şi Irodiani, pentru ca să-l prinză
în cuvânt. 14 Şi venind îi zic: Învă-
ţătorule, ştim că eşti iubitor de adevăr,
şi nu-ţi pasă de nimenea: pentru că nu
te uiţi la faţa oamenilor, ci cu adevărat
înveţi calea lui Dumnezeu. Se cuvine
a dà cens Cesarului sau nu? Să dăm
sau să nu dăm? 15 Dar el cunoscând
făţăria lor le zise: pentru ce mă ispitiţi?
Aduceţi-mi un dinar ca să văz. 16 Iar
ei îi aduseră. Şi le zice: al cui este
chipul acesta şi inscripţia? Iar dânşii
îi ziseră: al Cesarului. 17 Atuncia
Iisus le zise: daţi Cesarului cele ale
Cesarului, şi lui Dumnezeu cele ale lui
Dumnezeu. Şi se mirau de dânsul.

Intrebarea despre învierea morţilor.

18 [e] Şi vin la dânsul saduceii [f] care
zic că nu este înviere, şi-l întrebau zi-
când: 19 Învăţătorule, [g] Moise ne-a
scris că dacă va fi murit fratele cuiva,
şi va fi lăsat femeie, şi nu va fi lăsat
copil, fratele său să ià femeia lui şi să
ridice urmaş fratelui său. 20 Şapte
fraţi erau; şi cel dintâiu luă femeie, şi
murind nu lăsă urmaş. 21 Şi o luă
cel de-al doilea, şi murì nelăsând ur-
maş; şi cel de-al treilea asemenea;
22 Şi cei şapte nu lăsară urmaş. În
urmă de toţi murì şi femeia. 23 La în-
viere, când vor fi înviat, a cărui dintre
ei va fi femeia? Căci şapte o avură
femeie.
24 Zise lor Iisus: oare nu vă rătăciţi
voi pentru aceasta, neştiind scripturile,
nici puterea lui Dumnezeu? 25 Căci
când vor fi înviat dintre morţi, nici nu
se însoară, nici nu se mărită, ci [h] sunt
ca îngerii în ceruri. 26 Iar despre
morţi că înviază, n'aţi cetit în cartea
lui Moise, cu privire la rug, cum îi spuse
Dumnezeu zicând: [i] „Eu sunt Dumne-
zeul lui Abraam şi Dumnezeul lui Isaac
şi Dumnezeul lui Iacob?" 27 Dumne-
zeu nu este al morţilor, ci al viilor. Tare
vă rătăciţi.

Intrebarea despre porunca cea mai mare.

28 [j] Şi apropiindu-se de dânsul unul
dintre cărturari, ascultându-i pricin-
du-se între dânşii, ştiind că bine le răs-
punse, îl întrebă: care poruncă este în-
tâia dintre toate? 29 Iisus răspunse

Capul 12. a Mat. 21. 33. | b Ps. 118. 22. c Mat. 21. 45. | d Mat. 22. 15. | e Mat. 22. 23. | f Fapt. 23. 8. | g Deut. 25. 5. | h 1 Cor. 15. 42, 49, 52. | i Esod. 3. 6. j Mat. 22. 35.

că întâia este: [k]„Ascultă Israel, Dom-
nul Dumnezeul nostru este unicul
Domn. 30 Și iubește pe Domnul
Dumnezeul tău din toată inima ta și
din tot sufletul tău și din tot cugetul
tău și din toată puterea ta.“ 31 A doua
este aceasta: [l]„Iubește pe aproapele
tău ca pe tine însuți.“ Altă poruncă
mai mare decât acestea nu este.

32 Și cărturarul îi zise: bine învăță-
torule, adevărat ai zis că unul este
Dumnezeu [m]și nu este altul afară de
dânsul. 33 Și a-l iubì din toată inima
și din toată priceperea și din toată pu-
terea și a iubì pe aproapele ca pe sine
însuși [n]este mai mult decât toate arde-
rile de tot și jertfele. 34 Atuncia Iisus,
văzându-l că răspunde înțelepțește, îi
zise: nu ești departe de împărăția lui
Dumnezeu. [o]Și nimenea nu mai îndrăs-
nià să-l întrebe.

David, Domnul și Fiul.

35 [p]Și începând Iisus ziceà pe când
învăță în templu cum zic cărturarii că
Hristos este fiul lui David? 36 Însuși
David îi zice [q]în duhul sfânt: [r]„Zis-a
Domnul Domnului meu: șezi de-a
dreapta mea până voiu fi pus pe vrăj-
mașii tăi scaun al picioarelor tale.“
37 Însuși David îl numește Domn; de
unde dar este fiul lui? Și toată gloata
îl ascultă cu bucurie.

Să ne ferim de cărturari.

38 Și în a sa învățătură ziceà: feri-
ți-vă de cărturarii care au plăcere să
umble în vestminte lungi și *cărora le
plac* urările de bine în târguri. 39 Și
cele dintâiu scaune în sinagogi și cele
dintâiu locuri la ospețe; 40 Care mă-
nâncă cu desăvârșire casele văduvelor,
și se roagă într'adins mult, aceștia vor
luà mai multă osândă.

Paraua văduvei.

41 Și stând el înaintea cutiei pentru
daruri priviá cum gloata aruncă *bani
de* aramă în cutia pentru daruri, și
mulți avuți aruncau mult; 42 Și ve-
nind o văduvă săracă aruncă două lep-
tale, adecă un cuadrant. 43 Și che-
mând la sine pe ucenicii săi le zise: a-
devăr zic vouă că văduva aceasta, care
este săracă, aruncă mai mult decât toți
care aruncă în cutia pentru daruri;
44 Pentru că toți aruncară din ce pri-
sosește lor, iar aceasta din lipsa ei a-
runcă tot cât aveà, tot din ce trăește.

*Dărâmarea templului. Cele din urmă întâm-
plări. Strâmtorările. Hristoși mincinoși.
Semnele cerești. Venirea lui Hristos măreață.
Indemnări de a veghià.*

13 Și [a]plecând el din templu, unul
dintre ucenicii săi îi zice: Învăță-
torule, vezi ce fel de pietrii și ce fel de
clădiri! 2 Și Iisus *răspunzându-i* zise:
vezi aceste clădiri mari? [b]Nu va fi lă-
sată piatră preste piatră care să nu fie
desfăcută.

3 Și stând el pe muntele maslinilor
în fața templului, îl întrebau la o parte
Petru și Iacob și Ioan și Andreiu:
4 [c]Spune nouă, când vor fi acestea? Și
care *va fi* semnul, când acestea au să
fie împlinite toate?

5 Iar Iisus răspunzând începù a le
zice: [d]vedeți să nu vă amăgească
cineva. 6 Mulți vor venì pe numele
meu zicând că eu sunt, și pe mulți vor
amăgì. 7 Iar când veți fi auzit răs-
boaie și știri de răsboaie, nu vă spăi-
mântați; căci trebue să fie; dar nu este
încă sfârșitul. 8 Căci se va ridicà
neam preste neam și împărăție preste
împărăție; *și* vor fi cutremure pe alo-
curea, *și* vor fi foamete *și turburări*;
[e]început de durere *vor fi* acestea.

9 Voi [f]luați seamă de voi înșivă căci
vă vor dà la sinedrii și în sinagogi veți
fi bătuți și înaintea stăpânitorilor și îm-
păraților veți stà pentru mine, spre
mărturie lor. 10 Și [g]evangelia trebue
mai întâiu să fie predicată la toate nea-
murile. 11 Și [h]când vă duc *cei* care
vă dau, nu îngrijiți mai nainte ce să
vorbiți, ci vorbiți aceea ce va fi dat vouă
în acel ceas; pentru că nu sunteți voi
care vorbiți [i]ci Duhul Sfânt.

k Deut. 6. 4. l Lev. 19. 18. m Deut. 4. 39. n 1 Sam. 15. 22. o Mat. 22. 46. p Mat. 22. 41. q 2 Sam. 23. 2. r Ps. 110. 1.
Capul 13 a Mat. 24. 1. b Luc. 19. 44. c Mat. 24. 3. d Ier. 29. 8. e Mat. 24. 8. f Mat. 10.17,18. g Mat. 24. 14. h Mat. 10. 19. i Fapt. 2. 4.

12 Și [j]va dà la moarte frate pe frate
și tată pe fiu; și se vor sculà fiii asupra
părinților și-i vor omorî pe ei. 13 [k]Și
veți fi urîți de toți pentru numele meu;
dar [l]cel care rabdă până în sfârșit, a-
cesta se va mântuì.
14 Iar [m]când veți fi văzut „groaza
pustiirii,“ —[n]*ce s'a zis de Daniel pro-
fetul* — stând unde nu trebue, cine ci-
tește să înțeleagă, [o]atuncia care sunt
în Iudea să fugă la munți, 15 Iar care
este pe casă să nu se deà jos, nici să
nu între ca să ià ceva din casa lui;
16 Și care este la câmp să nu se în-
toarcă înapoi, ca să ià vestmântul lui.
17 [p]Vai dar celor care au în pântece și
celor care dau țâță în zilele acelea.
18 Rugați-vă ca să nu fie *fuga voastră*
iarna; 19 [q]Căci vor fi zilele acelea
suferință, așà cum n'a fost până acum
dela început de făptură, pe care a fă-
cut-o Dumnezeu, și nici nu va fi. 20 Și
dacă Domnul n'ar fi scurtat zilele, n'ar
scăpà nici un trup, dar pentru cei aleși,
pe care i-a ales, a scurtat zilele. 21 [r]Și
atuncia dacă vă zice cineva: iată aci
este Hristosul, sau iată colo, nu credeți.
22 Căci se vor ridicà Hristoși mincinoși
și profeți mincinoși și vor face semne
și minuni, spre a duce în rătăcire, dacă
se poate, *chiar* pe cei aleși. 23 Dar
[s]voi luați seamă; iată v'am spus din-
nainte toate.
24 [t]Și în zilele acelea, după suferința
aceea, soarele va fi întunecat și luna nu
va dà lumina ei. 25 Și stelele vor fi
căzând din cer și puterile care sunt în
ceruri vor fi sguduite. 26 [u]Și atuncia
vor vedeà pe Fiul omului venind în
nouri cu putere multă și mărire. 27 Și
atuncia va trimite pe îngerii *săi* și va
adunà pe aleșii săi din cele patru vân-
turi, dela cea mai depărtată margine de
pământ până la cea mai depărtată mar-
gine de cer.
28 [v]Învățați asemănarea dela smo-
chin. Când ramura lui este fragedă și
înfrunzește, cunoașteți că aproape este
vara; 29 Astfel și voi, când veți fi vă-
zut acestea făcându-se, cunoașteți că *el*
este aproape lângă uși. 30 Adevăr zic
vouă că nu va trece neamul acesta, până
când să fie toate acestea. 31 Cerul și
pământul vor trece, dar [x]cuvintele mele
nu vor trece.
32 Iar despre ziua aceea sau ceas
nimeni nu știe, nici îngerii în cer, nici
Fiul, fără numai Tatăl.
33 [y]Luați aminte, privegheați, *și ru-
gați-vă,* căci nu știți când este timpul
nemerit. 34 Ca un om ducându-se de-
parte, lăsând casa sa și dând slugilor
sale putere, *și* fiecăruia lucrul lui, și po-
runcì portarului să vegheze. 35 Deci
vegheați, căci nu știți când vine stăpâ-
nul casei, seara sau la miezul nopții sau
la cântatul cocoșului sau dimineața;
36 Ca nu venind pe neașteptate să vă
afle durmind. 37 Iar ce zic vouă, zic
tutulor, vegheați.

Sfatul mai marilor preoților și cărturarilor.
Femeia care unge capul lui Iisus.

14 Iar [a]după două zile erau Paștile și
azimele; și mai marii preoților și
cărturarii căutau cum punând ei mâna
pe el prin amăgire să-l omoare. 2 Căci
ziceau: nu în sărbătoare, ca să nu fie
turburare a poporului.
3 [b]Și fiind în Betania în casa lui Si-
mon leprosul, șezând el la masă venì o
femeie având un alabastru cu mir foarte
scump de nard adevărat; și spărgând
alabastrul turnă pe capul lui. 4 Și erau
unii mâhnindu-se adânc între dânșii și
zicând: pentru ce s'a făcut această
pierdere a mirului? 5 Căci se puteà
vinde acest mir preste trei sute de di-
nari și să se deà săracilor; și erau mă-
nioși pe dânsa.
6 Iar Iisus zise: lăsați-o, pentru ce
îi faceți supărare? A făcut un lucru bun
pentru mine. 7 Fiind că [c]pe săraci îi
aveți întotdeauna cu voi și când voiți
puteți să le faceți bine, dar pe mine nu

j Mic. 7. 6. k Mat. 24. 9. l Dan. 12. 12.
m Mat. 24. 15. n Dan. 9. 27. o Luc. 21. 21.
p Luc. 21. 23. q Dan. 9. 26.
r Mat. 24. 23 s 2 Pet. 3. 17.
t Dan. 7. 10. u Dan. 7. 13, 14. v Mat. 24. 32.
x Isa. 40. 8. y Mat. 24. 42. —
Capul 14. a Mat. 26. 2.
b Mat. 26. 6. c Deut. 15. 11

mă aveţi totdeauna. 8 Ea făcù ce putù;
apucă mai nainte să-mi ungă corpul
spre înmormântare. 9 Adevăr zic vouă,
în toată lumea oriunde va fi predicată
evangelia, se va spune și ce a făcut a-
ceasta spre amintirea ei.

10 [d] Şi Iuda Iscariotu, unul din cei
doisprezece, se duse la mai marii preo-
ţilor ca să-l deà lor în mâni. 11 Iar
ei auzind se bucurară şi făgăduiră să-i
deà argint; şi el căută cum să-l deà la
timp nimerit în mânile lor.

Mielul de Paşti şi înfiinţarea sfintei cuminecături.

12 [e] Şi în cea dintâiu zi a azimelor,
când ei înjunghiau *mielul de* Paşti, u-
cenicii săi îi zic: unde voeşti ducân-
du-ne să-ţi gătim ca să mănânci Paş-
tile? 13 Şi trimite pe doi dintre uce-
nicii săi și le zice: mergeţi în oraş, și
va ieşi înaintea voastră un om ducând
un vas de pământ cu apă; urmaţi lui,
14 Şi spuneţi stăpânului casei, unde va
fi întrat el, că Învăţătorul zice: unde
este pentru mine casa de oaspeţi, în
care să mănânc Paştile cu ucenicii mei?
15 Şi el însuşi va arătà vouă o încăpere
mare sus gătită cu aşternut; şi acolo
gătiţi pentru noi. 16 Şi ucenicii ieşiră
şi veniră în oraş şi gătiră după cum le-a
spus; şi gătiră Paştile.

17 [f] Şi făcându-se seară, vine cu cei
doisprezece, 18 Şi stând ei la masă şi
mâncând, Iisus zise: adevăr zic vouă că
unul dintre voi mă va dà prins, cel
care mănâncă cu mine. 19 Iar ei în-
cepură a se întristà şi a-i zice unul câte
unul: nu cumva *sunt* eu? 20 Iar el
răspunzând le zise: unul din cei doi-
sprezece, care întinge cu mine în vasul
de mâncare. 21 [g] Că într'adevăr Fiul
omului se duce după cum este scris
despre dânsul; dar vai de omul acela
prin care Fiul omului este dat prins;
bine ar fi pentru el dacă nu s'ar fi năs-
cut omul acela.

22 [h] Şi mâncând ei, Iisus luând pâne,
binecuvântând frânse, apoi le dete şi
zise: luaţi, *mâncaţi*; acesta este trupul
meu. 23 Şi luând paharul mulţumind
le dete, şi beură din el toţi. 24 Şi le
zise: acesta este sângele meu al legii
noi, el se varsă pentru mulţi. 25 Ade-
văr zic vouă că nu voiu mai beà din ro-
dul viţei până în ziua aceea, când îl
voiu beà nou în împărăţia lui Dum-
nezeu.

26 [i] Şi după ce cântară lăudări, ieşiră
la muntele maslinilor. 27 [j] Şi le zice
Iisus că toţi vă veţi smintì *în mine în
noaptea aceasta;* căci scris este: [k] „ba-
te-voiu păstorul şi se vor împrăştià oile.“
28 Dar [l] după învierea mea, voiu merge
înainte de voi în Galilea.

29 [m] Iar Petru îi zise: chiar dacă toţi
se vor smintì, totuşi eu nu. 30 Şi Ii-
sus îi zice: adevăr zic ţie că tu azi în
noaptea aceasta, mai nainte de-a fi cân-
tat de două ori cocoşul, mă vei tăgăduì
de trei ori. 31 Iar el mai tare ziceà:
dacă ar trebuì ca să mor împreună cu
tine, nu te voiu tăgăduì. Asemenea şi
toţi ziceau.

Suferinţa în Ghetsemane.

32 [n] Şi vin la un loc al cărui nume
este Ghetsemane, şi zice ucenicilor săi:
staţi aci până mă voiu rugà.

33 Şi ià cu sine pe Petru şi pe Ia-
cob şi pe Ioan, şi începù a se întristà
şi a se turburà adânc, 34 Şi le zice:
[o] întristat foarte este sufletul meu până
la moarte; rămâneţi aci şi veghiaţi.

35 Şi mergând puţin mai nainte căzù
la pământ şi se rugă că dacă este cu
putinţă să treacă dela el ceasul, 36 Şi
ziceà: [p] Aba, Tată, [q] tot îţi este cu pu-
tinţă; dă la o parte dela mine acest
pahar, [r] însă nu ce voesc eu, dar ce tu
voeşti. 37 Şi vine şi îi află durmind,
şi îi zice lui Petru: Simone dormi? Nu
avuşi tărie să veghezi un ceas? 38 Ve-
ghiaţi şi vă rugaţi, ca să nu întraţi în
ispită. [s] Într'adevăr duhul este nepre-
getător, dar trupul neputincios.

39 Şi iar ducându-se se rugă zicând
acelaşi cuvânt. 40 Şi venind iarăşi îi

d Mat. 26. 14. | e Luc. 22. 7. | f Mat. 26. 20, etc. | g Mat 26. 24. | h 1 Cor. 11. 23. | i Mat. 26. 30. | j Mat. 26. 31. | k Zech. 13. 7. | l Cap. 16. 7. | m Mat. 26. 33, 34. | n Mat. 26. 36. | o Ioan 12. 27. | p Rom. 8. 15. | q Ebr. 5. 7. | r Ioan 5. 30. | s Rom. 7. 23.

găsì durmind; căci ochii lor erau cu
totul îngreunați, și nu știau ce să-i răs-
pundă.
41 Și vine de-a treia oară și le zice:
durmiți deacum și odihniți-vă este destul;
[t]a sosit ceasul, iată Fiul omului
este dat în mânile păcătoșilor. 42 [u]Sculați-vă
să mergem; iată s'a apropiat cel
care mă dă prins.

Prinderea lui Iisus.

43 [v]Și îndată, vorbind el încă vine
dela mai marii preoților și dela cărturari
și bătrâni Iuda Iscariotul, unul dintre
cei doisprezece, și cu dânsul gloată
multă cu spade și lănci. 44 Iar cel
care aveà să-l deà prins pe dânsul, dase
un semn învoit zicând: pe care îl voiu
fi sărutat, el este; puneți mâna pe dânsul
și duceți-*l* cu pază bună: 45 Și venind,
indată apropiindu-se de dânsul
zice: Rabi, și îl sărută. 46 Iar ei puseră
mânile pe dânsul și-l apucară.
47 Iar unul dintre cei care steteau
pe lângă dânsul trăgând spada lovì pe
sluga arhiereului și-i tăie urechea.
48 [x]Și răspunzând Iisus le zise: ca
la un tâlhar ați ieșit cu spade și lănci
să mă prindeți? 49 În fiecare zi eram
la voi învățând în templu, și nu m'ați
apucat; dar [y]*se face* ca să fie împlinite
scripturile.
50 [z]Și lăsându-l toți fugiră. 51 Și
un tânăr oarecare îi urmà împreună,
înfășurat fiind pe *corpul* gol cu un vestmânt
de pânză, și ei îl prind; 52 Dar
el lăsând vestmântul de pânză, fugì gol
dela ei.
53 [a]Și duseră pe Iisus la arhiereu, și
se adună toți mai marii preoților și bătrânii
și cărturarii. 54 Și Petru îl
urmă de departe până în lăuntru în
curtea arhiereului, și ședeà împreună
cu slujitorii și se încălzea la foc.

Înfățișarea, mărturia și suferința la Caiafa.

55 [b]Iar mai marii preoților și tot sinedriul
căutau împotriva lui Iisus mărturie
spre a-l omorî, și nu aflau. 56 Căci
mulți mărturisau mincinos împotriva
lui, și mărturiile nu se potriveau. 57 Și
unii sculându-se mărturiseau mincinos
împotriva lui zicând: 58 Că noi l-am
auzit zicând că [c]eu voiu dărâmà templul
acesta care este făcut de mâni, și
în trei zile voiu clădì altul nefăcut de
mâni. 59 Și nici așà nu se potrivià
mărturia lor.
60 [d]Și sculându-se arhiereul în mijloc
întrebă pe Iisus zicând: nu răspunzi
nimic? Ce mărturisesc aceștia
împotriva ta?
61 Dar [e]el tăceà și nu răspunse nimic.
[f]Arhiereul iarăși îl întrebă și-i zice:
tu ești Hristosul, fiul celui binecuvântat?
62 Iar Iisus zise: eu sunt, [g]și veți
vedeà pe Fiul omului stând de-a
dreapta puterii și venind între nourii
cerului. 63 Iar arhiereul sfâșiind vestmintele
sale zice: ce mai avem trebuință
de martori? 64 Ați auzit defaimarea:
ce vi se pare vouă: Iar ei
toți îl osândiră că este vinovat de
moarte.
65 Și unii începură a-l scuipà și a-i
acoperì fața și a-l pălmuì și a-i zice:
profețește, și slujitorii îl primiră în bătăi
cu nuele.

Tăgăduirea și căința lui Petru.

66 [h]Și Petru fiind jos în curte, vine
una dintre slujnicele arhiereului, 67 Și
văzând pe Petru încălzindu-se, uitându-se
la el zice: și tu erai cu Iisus Nazareanul.
68 Dar el tăgăduì zicând:
nici nu știu, nici nu înțeleg ce zici. Și
ieșì afară înaintea curții; și cântă cocoșul.
69 [i]Și slujnica văzându-l începù
iar să zică celor care steteau aci că și
acesta este dintre ei. 70 Dar el iar tăgăduì.
[j]Și preste puțin cei care steteau
aci iar ziseră lui Petru: cu adevărat ești
dintre ei; căci ești și Galileu; *și vorbirea
ta se aseamână.* 71 Iar el începù
a se dà anatema și a se jurà că nu
știu pe omul acesta de care vorbiți.
72 Și îndată de-a doua oară cântă cocoșul.
Și Petru își aduse aminte de cuvântul
cum îi zisese Iisus că mai nainte

t Ioan 13. 1. | v Mat. 26. 47. | y Ps. 22. 6. | a Mat. 26. 57. | c Ioan 2. 19. | e Isa. 53. 7. | g Mat. 24. 30. | i Ioan 18. 25.
u Ioan 18. 1, 2. | x Luc. 22. 52. | z Ps. 88. 8. | b Mat. 26. 59. | d Mat. 26. 62. | f Mat. 26. 63. | h Mat. 26.58,69. | j Luc. 22. 59.

de-a fi cântat cocoşul de două ori, mă vei tăgădui de trei ori; şi gândindu-se plângeà.

Iisus înaintea lui Pilat. Lui Barabba se dă drumul. Judecarea şi osândirea sa, cununa de spini.

15 Şi [a] îndată dimineaţa sfătuindu-se mai marii preoţilor cu bătrânii şi cărturarii, adecă tot sinedriul, legând pe Iisus *îl* duseră şi *îl* deteră lui Pilat.
2 [b] Şi îl întrebă Pilat: tu eşti împăratul Iudeilor? Iar el răspunzându-i zice: tu zici. 3 Şi mai marii preoţilor îl învinuiau mult. 4 [c] Dar Pilat iar îl întrebă zicând: nu răspunzi nimic? Iată câte spun împotriva ta. 5 [d] Iar Iisus nu mai răspunse nimic, încât Pilat se mirà.

6 Iar [e] la sărbătoare dà drumul pentru dânşii la un închis, pe care îl cereau. 7 Şi erà unul care se numeşte Barabba închis împreună cu cei răsculaţi, care făcuseră omor în răscoală. 8 Şi gloata venind sus începù să ceară *a le dà,* cum le făceà totdeauna. 9 Iar Pilat răspunse zicându-le: voiţi să dau drumul pentru voi împăratului Iudeilor? 10 Căci cunoştea că din ură îl dase în mânile lui mai marii preoţilor.

11 Dar [f] mai marii preoţilor aţâţară gloata ca să deà drumul pentru dânşii mai bine lui Barabba, 12 Iar Pilat răspunzând iarăşi le zise: dar ce voiţi să fac cu *acesta* pe care îl numiţi împăratul Iudeilor? 13 Atuncia ei iar strigară: răstigneşte-l. 14 Iar Pilat le ziceà: dar ce rău a făcut? Iar ei mai tare strigară: răstigneşte-l. 15 [g] Şi Pilat voind să facă gloatei pe voie dete drumul pentru ei lui Barabba, şi pe Iisus biciuindu-l îl dete ca să fie răstignit.

16 [h] Iar ostaşii îl duseră în curtea din lăuntru, care este pretoriu, şi chemară împreună toată cohorta. 17 Şi îl îmbrăcară în purpură, şi împletind cunună de spini îi puseră *pe cap;* 18 Şi începură a-i face urări: bucură-te, împărate al Iudeilor; 19 Şi-l băteau cu o trestie preste cap şi-l scuipau, şi punându-se în genunchi i-se plecau.

Răstignirea şi moartea sa pe cruce.

20 Şi dupăce râseră de el, îl desbrăcară de purpură şi-l îmbrăcară cu hainele lui.

Şi-l duseră afară ca să-l răstignească.
21 [i] Şi silesc pe un trecător venind dela câmp, pe Simon Cireneu tatăl lui Alexandru şi Rufu, ca să-i ducă crucea.
22 [j] Şi-l duc pe locul Golgota, ce însemnează locul căpăţânei. 23 [k] Şi-i dedeau *să beà* vin dres cu smirnă, dar nu luă.

24 Şi-l răstignesc, [l] şi împart hainele lui, aruncând sorţi pe dânsele cine ce ià.

25 Şi [m] erà al treilea ceas, când îl răstigniră.

26 Şi [n] inscripţia vinei lui erà scrisă: ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

27 Şi [o] împreună cu dânsul răstignesc doi tâlhari, unul de-a dreapta şi altul de-a stânga lui. 28 *Şi fù împlinită scriptura care zice:* [p] *şi cu cei fărădelege fù socotit.*

29 Şi [q] trecătorii îl defaimau, clătinând capetele lor şi zicând: vai, [r] cel care dărâmi templul şi în trei zile îl clădeşti, 30 Mântueşte-te pe tine dându-te jos depe cruce. 31 Asemenea şi mai marii preoţilor luându-l în râs între dânşii împreună cu cărturarii ziceau: pe alţii a mântuit, pe sine nu se poate mântuì. 32 Hristosul, împăratul lui Israel, să se deà acum jos depe cruce ca să vedem şi să credem. Şi [s] cei răstigniţi împreună cu el îi imputau.

33 Şi [t] fiind al şaselea ceas se făcù întunerec preste tot pământul până la al nouălea ceas.

34 Şi la al nouălea ceas strigă Iisus cu glas mare *zicând:* [u] „Eloi, Eloi, lama sabachtani?“ care însemnează: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru

Capul 15. a Ps. 2. 2. b Mat. 27. 11. | c Mat. 27. 13. d Isa. 53. 7. e Mat. 27. 15. | f Mat. 27. 20. g Mat. 27. 26. h Mat. 27. 27. | i Mat. 27. 32. j Mat. 27. 33. | k Mat. 27. 34. l Ps. 22. 18. | m Mat. 27. 45. n Mat. 27. 37. o Mat. 27. 38. | p Isa. 53. 12. q Ps. 22. 7. r Cap. 14. 58. | s Mat. 27. 44. t Mat. 27. 45. u Ps. 22. 1.

ce m'ai părăsit?“ 35 Și unii din cei
care steteau aci auzind ziceau: iată
cheamă pe Ilie. 36 Iar unul [v]alergând
și umplând un burete de oțet, punân-
du-l într'o trestie îi dete[x] să beà zicând:
lăsați; să vedem dacă vine Ilie să-l
ià jos. 37 [y]Iar Iisus scoțând un glas
mare își dete sufletul.
38 Și [z]catapeteasma templului fù
sfâșiată în două de sus până jos.
39 Și văzând sutașul care erà aci
înaintea lui că în așà chip își dete su-
fletul, zise: cu adevărat omul acesta erà
Fiu al lui Dumnezeu.
40 Și erau și femei privind de de-
parte, între care Maria Magdalena și
Maria muma lui Iacob cel mic și al lui
Iose și a lui Salome, 41 Care când
erà el în Galilea îi urmau și îi slujiau,
și altele multe care veniră împreună cu
dânsul la Ierusalim.

Îmmormântarea lui Iisus.

42 Și pentru că erà zi de pregătire,
adecă înainte de Sâmbătă, făcându-se
acum seară, 43 Venind Iosif cel din
Arimatea, sfetnic ales, care așteptà și
el împărăția lui Dumnezeu, îndrăsnind
întră la Pilat și cerù corpul lui Iisus.
44 Iar Pilat se miră că este mort acum,
și chemând la sine pe sutaș îl întrebă
dacă a murit de mult; 45 Și aflând
dela sutaș dărui lui Iosif corpul mort.
46 Și cumpărând pânză luându-l jos îl
înfășură cu pânză și-l puse în mormânt
care erà săpat dintr'o piatră, și prăvălì
o piatră pe ușa mormântului. 47 Iar
Maria Magdalena și Maria lui Iose pri-
viau unde este pus.

Învierea lui Hristos.

16 Și [a]după ce trecù Sâmbăta, Maria
Magdalena și Maria lui Iacob și
Salome [b]cumpărară aromate, ca venind
să-l ungă. 2 [c]Și foarte de dimineață
în întâia zi a săptămânii, vin la mor-
mânt, răsărit fiind soarele. 3 Și ziceau
între sine: cine ne va prăvălì piatra din
ușa mormântului? 4 Și uitându-se în
sus zăresc că piatra este prăvălită; pen-
tru că erà foarte mare.
5 [d]Și întrând în mormânt văzură pe
un tânăr stând de-a dreapta îmbrăcat
în vestmânt alb; și se spăimântară.
6 [e]Dar el le zice: nu vă spăimântați:
căutați pe Iisus Nazareanul cel răstig-
nit; s'a sculat, nu este aci; 7 Iată lo-
cul unde l-au pus. Duceți-vă dar, spu-
ne-ți ucenicilor săi și lui Petru că merge
în Galilea înainte de voi; acolo îl veți
vedeà, [f]după cum v'a zis. 8 Și ieșind
ele fugiră dela mormânt: pentru că
tremur și uimire le cuprinse, [g]și nu
spuseră nimenui nimic căci se temeau.

Arătările înviatului.

9 Iar după ce a înviat, se arătă di-
mineața, în întâia zi a săptămânei,
[h]mai întâiu Mariei Magdalenei, [i]dela
care scosese șapte demoni. 10 [j]Aceea
ducându-se vestì celor foști împreună
cu el, care se tângueau și plângeau.
11 [k]Și aceia auzind că este viu și a fost
văzut de dânsa nu crezură.
12 Și după acestea se arătă în altă
formă [l]la doi dintre dânșii, care umblau
ducându-se la câmp. 13 Și aceia du-
cându-se vestiră la ceilalți; dar nu cre-
zură nici acelora.

Porunca botezului.

14 [m]Iar după aceea se arătă celor
unsprezece, stând ei la masă, și le im-
pută necredința lor și învârtoșarea de
inimă, pentru că nu crezură celor care
l-au văzut înviat.
15 [n]Și le zise: ducându-vă în toată
lumea [o]predicați evangelia la toată făp-
tura. 16 [p]Cine va fi crezut și va fi fost
botezat se va mântuì, [q]iar cine nu va
fi crezut va fi osândit. 17 Iar pentru
cei care vor fi crezut vor urmà aceste
semne, [r] în numele meu vor dà afară
demoni; [s]vor vorbì în limbi noi;
18 [t]Șerpi vor ridicà în mânile lor și
chiar dacă vor fi băut ceva de moarte
nu-i va vătămà; [u]pe bolnavi vor pune
mânile și se vor însănătoșì.

v Mat. 27. 48.
x Ps. 69. 21.
y Mat. 27. 50.
z Mat. 27. 50.
—
Capul 16.
a Mat 28. 1.
b Luc. 23. 56.
c Luc. 24. 1.
d Luc. 24. 3.
e Mat. 28. 5 6,7.
f Mat. 26. 32.
g Mat. 28. 8.
h Ioan 20. 14.
i Luc. 8. 2.
j Luc. 24. 10.
k Luc. 24. 11.
l Luc. 24. 13.
m Luc. 24. 36.
n Mat. 28. 19.
o Col. 1. 23.
p Rom. 10. 9.
q Ioan 10. 48.
r Luc. 20. 17.
s Fapt. 2. 4.
t Luc. 10. 19.
u Iac. 5. 14, 15.
—

Înnălțarea.

19 Domnul Iisus deci, după ce vorbì
cu dânșii, fù luat în cer și șezù de-a
dreapta lui Dumnezeu. 20 Iar aceia
ieșind predicară pretutindenea, lucrând
Domnul împreună cu dânșii și întărind
cuvântul prin semnele ce urmau. Amin.

SFÂNTA EVANGELIE DUPĂ LUCA.

Întroducere.

1 Deoarece mulți încercară să alcătu-
ească o istorisire despre faptele ade-
verite cu desăvârșire între noi, 2 [a] După
cum ne-a dat cei care [b] dela început au
fost marturi cu ochi și slujitori ai cu-
vântului, 3 [c] Am găsit și eu cu cale,
după ce am urmat cu deamănuntul
toate dela început, ca să-ți scriu ție [d] pe
rând, [e] alesule Teofile, 4 [f] Pentru ca
să cunoști lămurit tăria privitoare la
cuvintele în care ai fost învățat.

Vestirea nașterii lui Ioan Botezătorul printr'un înger.

5 Fost-a [g] în zilele lui Irod, împăra-
tul Iudeii, un preot oarecare cu numele
Zaharia [h] din despărțirea lui Abia, și
aveà femeie dintre fiicele lui Aaron, și
numele ei Elisabeta. 6 Amândoi erau
drepți [i] înaintea lui Dumnezeu, umblând
curați în toate poruncile și hotărîrile
Domnului. 7 Și n'aveau copil, de-
oarece Elisabeta era stearpă, și amân-
doi erau înaintați în zilele lor.

8 Și pe când săvârșià înaintea lui
Dumnezeu [j] cele preoțești în rândul
despărțirii sale, 9 După rânduiala
slujbei preoțești căzù sorțul [k] ca să tă-
mâieze, după ce a intrat în templul
Domnului, 10 [l] Și toată mulțimea po-
porului se rugà afară în ceasul tămâierii.
11 Și i-se arătă lui un înger al Dom-
nului stând de-a dreapta [m] altarului de
tămâiere. 12 Și Zaharia văzând [n] s'a
turburat, și teamă îl cuprinse. 13 Iar
îngerul îi zise: nu te teme, Zaharia,
pentru că rugăciunea ta a fost ascultată,
și femeia ta Elisabeta îți va naște un
fiu, și [o] vei numì numele lui Ioan. 14 Și
va fi pentru tine bucurie și veselie, și
[p] mulți se vor bucurà deaceea ce va fi
el. 15 Căci va fi mare în fața Dom-
nului, nu [q] va beà nici vin, nici beutură
amețitoare, și chiar din pântecele mu-
mei sale va fi [r] plin de duh sfânt.
16 [s] Și va întoarce pe mulți dintre fiii
lui Israel la Domnul Dumnezeul lor;
17 [t] Și el însuși va fi înainte mergător
în fața lui în duhul și puterea lui Ilie,
ca să întoarcă inimi de părinți spre co-
pii și pe neascultători în gândul drep-
ților, ca să gătească Domnului un po-
por întocmit.

18 Și Zaharia zise către înger: [u] după
ce voiu cunoaște aceasta? Căci eu sunt
bătrân și femeia mea înaintată în zilele
ei. 19 Și răspunzând îngerul îi zise:
eu sunt [v] Gabriel care stau înaintea lui
Dumnezeu, și sunt trimis să vorbesc
către tine și să-ți binevestesc acestea.
20 Și iată [x] vei fi tăcând și neputând să
vorbești până în ziua când vor fi aces-
tea; pentru că n'ai crezut cuvintelor
mele, care vor fi împlinite la timpul lor
cuvenit.

21 Și poporul aștepta pe Zaharia,
și se mirà că întârziază în templu.
22 Iar după ce ieșì nu puteà să le vor-
bească, atuncia ei cunoscură că a văzut
o arătare în templu; și el însuși le în-
tărià prin semn *aceasta*, și rămase mut.

23 Și fù că după ce se împliniră [y] zi-
lele slujbei lui, se duse la casa lui.
24 Iar după aceste zile Elisabeta fe-
meia lui rămase grea, și se ascunse cinci
luni zicând: 25 Că astfel mi-a făcut

LUCA. — Capul 1. a Ebr. 2. 3. b Marc. 1. 1. c Fapt. 15. 19, 25, 28. d Fapt. 11. 4. e Fapt. 1. 1 f Ioan. 20. 31. g Mat. 2. 1. h 1 Cron. 24.10, 19. i Filip 3. 6. j 1 Cron. 24.19. k Esod. 30. 7, 8. l Lev. 16. 17. m Esod. 30. 1. n Judc. 6. 22. o Vers. 60. 63. p Vers. 58. q Num. 6. 3. r Ier. 1. 5. s Mal. 4. 5, 6. t Mal. 4. 5. u Fac. 17. 17. v Dan. 8. 16. x Ezec. 3. 26. & 24. 27. y 2 Reg. 11. 5. 1 Cron. 9. 25.

mie Domnul în zilele în care avù grijă
[z]să ridice dintre oameni înjosirea mea.

Vestirea naşterii lui Hristos prin Gabriel.

26 Iar în luna a şasea îngerul Ga-
briel fù trimis dela Dumnezeu într'un
oraş al Galileii cu numele Nazaret,
27 Către o fecioară, [a]logodita unui băr-
bat cu numele Iosif, din casa lui David,
şi numele fecioarii *erà* Mariam. 28 Şi
intrând la dânsa îngerul zise: [b]bucu-
ră-te cea dăruită: [c]Domnul *este* cu tine.
Binecuvântată eşti tu între femei. 29 Iar
ea, *după ce-l văzù*, [d]se turbură de cu-
vântul lui, şi se gândià în sine, ce fel
ar fi urarea aceasta. 30 Şi îngerul îi
zise: nu te teme, Mariam: căci ai aflat
dar la Dumnezeu. 31 [e]Şi iată vei luà
în pântece şi vei naşte fiu, şi [f]vei chemà
numele lui Iisus. 32 Acesta va fi mare
[g]şi fiu al celui preaînalt se va chemà,
[h]şi Domnul Dumnezeu îi va dà tronul
lui David părintele său; 33 [i]Şi va îm-
părăţì preste casa lui Iacob în veci, şi
sfârşit al împărăţiei lui nu va fi.

34 Iar Mariam zise către înger: cum
va fi aceasta, pentru că nu cunosc băr-
bat? 35 Şi răspunzând îngerul îi zise:
[j]duh sfânt va venì asupra ta, şi puterea
celui preaînalt te va umbrì; deaceea şi
cel care se naşte *din tine* sfânt va fi
numit [k]Fiu al lui Dumnezeu. 36 Şi
iată Elisabeta rudenia ta şi dânsa a ză-
mislit fiu în bătrâneţea ei, şi aceasta
este a şasea lună pentru dânsa care se
numeşte stearpă; 37 [l]Căci „la Dum-
nezeu orice cuvânt nu va fi fără pu-
tere".

38 Iar Mariam zise: iată roaba Dom-
nului; fie mie după cuvântul tău. Şi
îngerul se duse dela ea.

Vizita Mariei la Elisabeta.

39 Şi sculându-se Mariam în zilele
acelea se duse cu grabă în ţinutul mun-
tos [m]într'un oraş al *seminţiei* lui Iuda,
40 Şi intră în casa lui Zaharia şi ură
Elisabetei. 41 Şi fù când auzì Elisa-
beta urarea Mariei, săltă fătul în pân-
tecele ei; şi Elisabeta se umplù de duh
sfânt, 42 Şi strigă cu glas mare şi
zise: [n]binecuvântată *eşti* tu între femei,
şi binecuvântat *este* rodul pântecelui
tău. 43 Şi de unde pentru mine a-
ceasta ca să vie la mine muma Dom-
nului meu? 44 Căci iată cum venì
glasul urării tale la urechile mele, săltă
în bucurie fătul în pântecele meu.
45 Şi fericită este care a crezut că va
fi împlinire celor zise ei dela Domnul.

Cântarea de laudă a Mariei.

46 Şi zise Mariam: [o]Măreşte sufletul
meu pe Domnul, 47 Şi s'a bucurat
duhul meu de Dumnezeu mântuitorul
meu, 48 Că [p]a căutat spre smerenia
roabei sale. Căci iată de acum [q]mă
vor fericì toate neamurile, 49 Că [r]mi-a
făcut mărire cel puternic, Şi [s]sfânt este
numele lui; 50 Şi [t]mila lui la neamuri
şi neamuri pentru cei care se tem de
dânsul. 51 [u]Făcut-a tărie cu braţul
său, [v]Risipit-a pe mândrii în gândul
inimei lor. 52 [x]Dat-a jos pe puternici
depe tronuri, Şi înălţat-a pe smeriţi,
53 [y]Pe flămânzi umplut-a de bunătăţi.
Şi pe avuţi scos-a afară deşerţi. 54 Spri-
jinit-a pe Israel sluga sa, spre a-şi a-
duce [z]aminte de mila sa în veci,
55 [a]Precum vorbì către părinţii noştri,
De Abraam şi neamul său.

56 Şi Mariam rămase împreună cu
dânsa ca la trei luni, apoi se întoarse
la casa ei.

Naşterea şi tăierea împrejur a lui Ioan.

57 Iar Elisabetei i-se împlinì timpul
ca să nască, şi născù fiu. 58 Şi auziră
locuitorii dimprejur şi rudele ei că Dom-
nul a mărit mila lui cu dânsa, şi [b]se
bucurau împreună cu ea.

59 Şi [c]*când* fù ziua a opta veniră să
taie împrejur pe copil, şi-l numiau pe
numele tatălui său Zaharia. 60 Şi răs-
punzând muma lui zise: [d]nu, ci Ioan
va fi numit. 61 Şi ziseră către dânsa
că nimenea nu este din rudenia ta care
se numeşte cu acest nume. 62 Iar ei

z Fac. 30. 23. a Mat. 1. 18. b Dan. 9. 23. c Judc. 6. 12. d Vers. 12. e Isa. 7. 14. f Cap. 2. 21. g Marc. 5. 7. h 2 Sam. 7. 11, 12. i Dan. 2. 44. j Mat. 1. 20. k Rom. 1. 4. l Fac. 18. 14. m Ios. 21. 9, 10, 11. n Judc. 5. 24. o 1 Sam. 2. 1. p 1 Sam. 1. 11. q Mal. 3. 12. r Ps. 71. 19. s Ps. 111. 9. t Fac. 17. 7. u Ps. 98. 1. v Ps. 33. 10. x 1 Sam. 2. 6, etc. y 1 Sam. 2. 5. z Ps. 98. 3. a Fac. 17. 19. b Vers. 14. c Fac. 17. 12. d Vers. 13.

făceau semn tatălui său cum ar voì să
fie numit el. 63 Şi cerând o tăbliţă
scrise zicând: [e]Ioan este numele lui.
[f]Şi toţi se mirară. 64 Şi îndată fù
deschisă gura lui şi limba lui şi vorbià
lăudând pe Dumnezeu.

65 Şi teamă fù preste toţi care locu-
eau împrejurul lor, şi în tot ţinutul
muntos al Iudeii erau vorbite de unii
la alţii toate [g]cuvintele acestea, 66 Şi
toţi care auzìră [h] puneau în inima lor
zicând: ce va fi oare copilul acesta?
Căci şi [i]mâna Domnului erà cu dânsul.

Cântarea de mărire şi laudă a lui Zaharia.

67 Şi Zaharia tatăl său [j]fù umplut
de duh sfânt şi profetiză zicând:
68 [k]Binecuvântat *este* Domnul Dumne-
zeul lui Israel, Că [l]cercetă şi făcù răs-
cumpărare pentru poporul său, 69 [m]Şi
înnălţă nouă corn de mântuire, In casa
lui David sluga sa, 70 [n]Precum vorbì
din veci prin rostul sfinţilor profeţi ai
săi, 71 Mântuire de vrăjmaşii noştri
şi de mâna tutulor care ne urăsc pe noi.
72 [o]Ca să facă milă cu părinţii noştri,
Şi să-şi aducă aminte de aşezământul
său sfânt. 73 De [p]jurământul ce jură
către Abraam părintele nostru, ca să ne
deà 74 Ca, scăpaţi fiind din mâna
vrăjmaşilor noştri, 75 Fără [q]temere
să-i slujim. [r]În sfinţenie şi dreptate
înaintea lui *în* toate zilele noastre.
76 Dar şi tu, copile, profet al celui
preaînalt vei fi numit; Căci [s]vei merge
înaintea feţei Domnului ca să găteşti
căile lui, 77 Să dai cunoştinţă de mân-
tuire poporului său, [t]În iertare de pă-
catele lor, 78 Pentru mila duioasă a
Dumnezeului nostru, Cu care ne cer-
cetă răsăritul din înnălţime. 79 [u]Ca
să lumineze celor care stau în întune-
rec şi în umbră de moarte, Spre a în-
dreptà picioarele noastre pe cale de
pace.

80 Iar copilul creşteà şi se întărià în
duh, şi fù în pustie până în ziua ară-
tării sale către Israel.

Naşterea lui Iisus la Betleem.

2 Şi în zilele acelea ieşì poruncă dela
Cesarul August ca să se înscrie toată
lumea. 2 [a]Această înscriere se făcù
cea dintâiu pe când erà Quirin stăpâni-
tor al Siriei. 3 Şi se duceau toţi ca
să se înscrie, fiecare în oraşul său.
4 Plecă dar şi Iosif din Galilea, din o-
raşul Nazaret, în Iudea [b]în oraşul lui
David ce se numeşte Betleem, pentru
[c]că el erà din casa şi neamul lui Da-
vid, 5 Ca să se înscrie împreună [d]cu
Mariam cea logodită lui, fiind ea grea.

6 Dar pe când erau ei acolo se îm-
pliniră zilele ca să nască, 7 Şi născù
[e]pe fiul ei întâiul născut, şi-l înfăşă în
scutece şi-l culcă într'o iesle, pentru că
nu aveau loc în casa de poposire.

8 Şi în acel loc erau păstori stând
afară în câmp şi păzind strajă noaptea
la turma lor. 9 Şi un înger al Dom-
nului stătù lângă dânşii şi mărirea
Domnului strălucì împrejurul lor, [f]şi
ei se înfricoşară foarte tare. 10 Şi în-
gerul le zise: nu vă temeţi; [g]căci iată
vă binevestesc bucurie mare, care va fi
pentru tot poporul, 11 [h]Că astăzi în
oraşul lui David, fù născut vouă [i]Mân-
tuitor, [j]care este Hristos, Domnul.
12 Şi acesta vă este semnul, veţi găsì
un copil înfăşat în scutece, pus într'o
iesle.

13 [k]Şi deodată se alătură cu înge-
rul mulţime de oaste cerească lăudând
pe Dumnezeu şi zicând: 14 [l]Mărire
întru cele de sus lui Dumnezeu [m]şi pe
pământ pace între oameni [n]bună voire.

15 Şi când se duseră dela dânşii în-
gerii la cer, păstorii ziseră unii către
alţii: să mergem dar până la Betleem
şi să vedem cuvântul acesta ce s'a în-
tâmplat pe care Domnul ni-l făcù cu-
noscut. 16 Şi veniră grăbindu-se, şi
găsiră pe Mariam şi pe Iosif şi pe copil
pus în iesle; 17 Iar ei văzând făcură
cunoscut despre cuvântul ce li-s'a vor-
bit despre copilul acesta. 18 Şi toţi

e Vers. 13.
f Vers. 90.
g Vers. 39.
h Cap. 2. 19, 51.
i Fac. 39. 2.
j Ioel 2. 28.
k 1 Reg. 1. 48.
l Esod. 3. 16.
m Ps. 132. 17.
n Ier. 23. 5, 6.
o Lev. 26. 42.
p Fac. 12. 3.
q Rom. 6.18. 22.
r Ier. 32. 39, 40.
s Isa. 40. 3.
t Marc. 1. 4.
u Isa. 9. 2.

Capul 2.

a Fapt. 5. 37.
b 1 Sam. 16. 1, 4.
c Mat. 1. 16.
d Mat. 1. 18.
e Mat. 1. 25.
f Cap. 1. 12.
g Fac. 12. 3.
h Isa. 9. 6.
i Mat. 1. 21.
j Mat. 1. 16.
k Fac. 28. 12.
l Efes. 1. 6.
m Isa. 57. 19.
n Ioan 3. 16, 7

care auziră se mirau de cele vorbite lor
de către păstori. 19 [o]Iar Mariam păs-
trà toate cuvintele acestea cumpănin-
du-le în inima ei. 20 Și păstorii se
întoarseră mărind și lăudând pe Dum-
nezeu pentru toate câte auziră și vă-
zură precum s'a zis către dânșii.

Tăierea împrejur și aducerea lui Iisus la templu. Simion și Ana.

21 [p]Și când se împliniră opt zile ca
să-l taie împrejur, se și numì numele
său [q]Iisus, care fù spus de înger mai
nainte de-a fi el zămislit în pântece;
22 Și când se împliniră [r]zilele cu-
rățirii lor, după legea lui Moise, îl adu-
seră la Ierusalim ca să-l pună înaintea
Domnului, 23 Cum este scris în legea
Domnului că [s]„orice parte bărbătească
deschizând pântecele sfânt Domnului
se va chemà." 24 Și să deà jertfă
după [t]cum este zis în legea Domnului,
„o păreche de turturele sau doi pui de
porumbi".
25 Și iată erà un om în Ierusalim,
numele lui Simeon, și omul acesta erà
drept și temător de Dumnezeu, [u]aștep-
tând mângâierea lui Israel, și duh sfânt
erà preste dânsul; 26 Și el erà înștiin-
țat de duhul sfânt să nu [v]vază moarte
până ce nu va fi văzut pe Hristosul
Domnului. 27 Și venì din îndemnul
[x]duhului la templu; și când aduseră
părinții pe copilul Iisus ca să facă ei
pentru dânsul după datina legii, 28 Și
dânsul îl luă în brațele sale și binecu-
vântă pe Dumnezeu și zise: 29 Acum
[y]lași pe robul tău, stăpâne, În pace
după cuvântul tău, 30 Că [z]văzură ochii
mei mântuirea ta, 31 Pe care ai gă-
tit-*o* în fața tutulor popoarelor, 32 [a]Lu-
mină ce se descoperă neamurilor, Și
mărire a poporului tău Israel. 33 Și
tatăl lui și muma lui erau în mirare de
cele rostite pentru dânsul. 34 Și-i
binecuvântă pe dânșii Simeon și zise
către Mariam muma lui: iată acesta este
spre [b]cădere și ridicare a multor în Is-
rael și spre [c]semn împotriva căruia se
va vorbì. 35 Dar [d]și sufletul tău îl va
străpunge spadă, ca să fie descoperite
gânduri din multe inimi.
36 Și erà Ana profeta, fiica lui Fa-
nuel, din seminția lui Așer; — aceasta
înaintată în zile multe, după ce trăise
cu bărbat șapte ani dela fecioria ei,
37 Și dânsa o văduvă până la optzeci
și patru de ani — care nu se depărtà
dela templu slujind [e]noaptea și ziua cu
post și rugăciune, 38 Și aceasta în
acelaș ceas fiind venită lăudà pe Dum-
nezeu, și cuvântà despre dânsul la toți
care [f]așteptà în Ierusalim răscumpărare.
39 Și când săvârșiră toate cele după
legea Domnului, se întoarseră în Gali-
lea în orașul lor Nazaret.
40 [g]Iar copilul creșteà și se întărià
în duh plin fiind de înțelepciune, și
bunăvoința lui Dumnezeu erà preste
dânsul.

Iisus la vârsta de doisprezece ani în templu; tânărețea sa în Nazaret.

41 Și părinții lui se duceau [h]în fie-
care an la Ierusalim de sărbătoarea
Paștelui. 42 Și când fù de doisprezece
ani, mergând ei *la Ierusalim* după da-
tina sărbătorii, 43 Și sfârșind zilele,
când se întorceau ei, băiatul Iisus ră-
mase în Ierusalim, și părinții lui nu
știură. 44 Iar ei gândind că el este
între cei împreună călători veniră cale
de o zi și-l căutau printre rude și cu-
noscuți, 45 Și neaflându-l se întoar-
seră la Ierusalim căutându-l.
46 Și după trei zile îl găsiră în tem-
plu șezând în mijlocul învățătorilor și
ascultându-i și întrebându-i; 47 Iar
[i]toți care-l auziau se mirau de price-
perea și răspunsurile lui. 48 Și vă-
zându-l rămaseră uimiți, și muma lui
zise către dânsul: Fiule, pentru ce
ne-ai făcut nouă așà? Iată tatăl tău și
eu întristați fiind te căutăm. 49 Și
zise către dânșii: ce este că mă căutați?
Nu știați că eu trebue să fiu în [j]cele

o Fac. 37. 11. p Fac. 17. 12. q Mat. 1. 21, 25. r Lev. 12. 2-4, 6. s Esod 13. 2. t Lev. 12. 2, 6, 8. u Isa. 40. 1. v Ps. 89. 48. x Mat. 4. 1. y Fac. 46. 30. z Isa. 52. 10. a Isa. 9. 2. b Isa. 8. 14. c Fapt. 28 22. d Ps. 42. 10. e Fapt. 26. 7. f Marc. 15. 43. g Cap. 1. 80. h Esod. 23. 15, 17. i Mat. 7. 28. j Ioan 2. 16.

ale Tatălui meu? 50 Dar [k] ei nu price-
pură cuvântul pe care il spuse lor.
51 Și plecă împreună cu dânșii și veniră
la Nazaret, și erà supus lor, și muma lui
[l] păstrà toate cuvintele în inima ei.
52 Și Iisus [m] sporià în înțelepciune
și vârstă și în bunăvoință la Dumnezeu
și la oameni.

Arătarea lui Ioan Botezătorul. Predică și botezul lui. Mărturia sa despre Hristos.

3 Iar în al cincisprezecelea an al dom-
nirii lui Tiberiu ca Cesar, fiind pro-
curator al Iudeii Ponțiu Pilat, și tetrarh
al Galileii Irod, iar Filip fratele lui te-
trarh al Iturei și al ținutului Trahonitei,
și Lisania tetrarh al Abilenei, 2 [a] În
zilele arhiereului Ana și Caiafa, fost-a
cuvântul lui Dumnezeu către Ioan, fiul
lui Zaharia, în pustie.
3 [b] Și el venì în toată împrejurimea
Iordanului predicând botezul pocăinței
[c] spre iertare de păcate. 4 După cum
este scris în cartea cuvintelor lui Isaia
profetul: [d] „Glas de strigător în pustie:
Gătiți calea Domnului, drepte faceți
cărările lui; 5 Orice vale adâncă va
fi umplută și orice munte și deal va fi
lăsat în jos. Și cele strâmbe vor fi *căi*
drepte, și cele greu de umblat căi ne-
tede, 6 Și [e] orice trup va vedeà mân-
tuirea lui Dumnezeu.“
7 Deci ziceà gloatelor care ieșeau ca
să fie botezate de el: [f] pui de viperă,
cine v'a arătat să fugiți de urgia vii-
toare? 8 Faceți dar roade vrednice de
pocăință, și nu începeți a zice în voi
înșivă tată avem pe Abraam; căci vă
spun că poate Dumnezeu din pietrile
acestea să deștepte fiii lui Abraam.
9 Chiar acum stă securea la rădăcina
pomilor; [g] deci orice pom ce nu face
rod bun se taie și în foc se aruncă.
10 Și-l întrebau gloatele zicând: [h] ce
să facem dar? 11 Iar el răspunzând
le ziceà: [i] cine are două vestminte să
deà celui care n'are, și cine are de
mâncare să facă deasemenea.
12 Și [j] veniră și vameșii ca să fie bo-
tezați și ziseră către dânsul: Învățăto-
rule, ce să facem? 13 Iar el zise către
dânșii: [k] nu împliniți nimic mai mult
preste ce vă este hotărît.
14 Și-l întrebau și cei care slujesc în
oaste zicând: și noi ce să facem? Și
zise către dânșii: nu asupriți pe nime-
nea, [l] nu năpăstuiți pe nimenea și fiți
mulțumiți cu plata voastră.
15 Iar pe când poporul erà în aștep-
tare și toți cugetau în inimile lor despre
Ioan, nu cumva ar fi el Hristosul,
16 Ioan răspunse tutulor zicând: [m] eu
vă botez cu apă; dar vine cel care este
mai tare decât mine, căruia nu-*i* sunt
de îndestul să desleg cureaua încălță-
mintelor lui, el vă va botezà în duh
sfânt și foc: 17 A cărui lopată *este* în
mâna lui, [n] ca să-și curețe aria și să a-
dune grâul în grânarul lui, iar pleava *o*
va arde în foc nestins. 18 Deci multe
anume altele îndemnând binevestià po-
porului.
19 [o] Iar tetrarhul Irod, mustrat fiind
de el pentru Erodiada femeia *lui Filip*
fratelui său și pentru toate relele pe care
le făcuse Irod, 20 Adăugă la toate și
aceasta, închise pe Ioan în închisoare.

Botezul și genealogia lui Iisus.

21 Iar pe când fù botezat tot poporul,
și [p] Iisus botezat fiind și rugându-se ce-
rul fù deschis, 22 Și venì preste dân-
sul Duhul sfânt în chip adevărat ca
porumb, și se făcù un glas din cer *zi-
când:* Tu ești Fiul meu cel iubit, în
tine am binevoit.
23 Și Iisus însuși [q] erà ca de treizeci
de ani, când începù, fiind, după cum se
ziceà, un fiu al lui Iosif, al lui Eli,
24 Al lui Matat, al lui Levi, al lui Mel-
chi, al lui Ianai, al lui Iosif, 25 Al lui
Matatia, al lui Amos, al lui Naum, al
lui Esli, al lui Nagai, 26 Al lui Maat,
al lui Matatia, al lui Semein, al lui Io-
sech, al lui Ioda. 27 Al lui Ioanan,
al lui Resa, al lui Zorobabel, al lui Sa-

k Cap. 9. 45. l Dan. 7. 28. m 1 Sam. 2. 26.
Capul 3. a Ioan 11. 49, 51. b Mat. 3. 1. c Cap. 1. 77. d Isa. 40. 3. e Ps. 98. 2. f Mat. 3. 7. g Mat. 7. 19. h Fapt. 2. 37. i 1 Ioan 3. 17. j Mat. 21. 32. k Cap. 19. 8. l Esod. 23. 1. m Mat. 3. 11. n Mic. 4. 12. o Mat. 14. 3. p Mat. 3. 13. q Num. 4. 3, 35, 39, 43, 47.

latiel, al lui Neri. 28 Al lui Melchi,
al lui Adî, al lui Cosam, al lui Elmadam,
al lui Er. 39 Al lui Iisus. al lui Elie-
zer. al lui Iorim, al lui Matat, al lui
Levi. 30 Al lui Simeon. al lui Iuda,
al lui Iosif, al lui Ionam, al lui Eliachim,
31 Al lui Malea. al lui Mena. al lui
Matata, al lui Natam, al lui David,
32 Al lui Iesai. al lui Iobed, al lui Booz,
al lui Sala, al lui Naason, 33 Al lui
Aminadab. al lui Admin. al lui Ezrom,
al lui Fares. al lui Iuda, 34 Al lui Ia-
cob, al lui Isaac. al lui Abraam. al lui
Tara. al lui Nachor, 35 Al lui Saruch,
al lui Ragav, al lui Falec. al lui Eber,
al lui Sala. 36 Al lui Cainam. al lui
Arfaxad, al lui Sem, al lui Noe, al lui
Lamech, 37 Al lui Matusala. al lui
Enoch, al lui Iared, al lui Maleleel. al
lui Cainam. 38 Al lui Enos. al lui Set,
al lui Adam. al lui Dumnezeu.

Ispitirea lui Iisus.

4 Iar [a] Iisus plin de duh sfânt se în-
toarse dela Iordan. și [b] fù dus din
îndemnul duhului în pustie. 2 Patru-
zeci de zile ispitindu-se de către diavo-
lul. Și [c] nu mâncă nimic în acele zile,
și când se împlinirä el flămânzì. 3 Iar
diavolul îi zise: dacă ești Fiul lui Dum-
nezeu, zi acestei pietre să se facă pâne.
4 Și răspunse Iisus către dânsul —
zicând: — [d] scris este că „nu numai cu
pâne va trăì omul." — *ci cu orice cu-
vânt al lui Dumnezeu.* —
5 Și după ce-l duse în sus — *pe un
munte înalt* — îi arătă în timp de-o
clipeală toate împărățiile lumii. 6 Și
îi zise diavolul: ție îți voiu dà toată pu-
terea aceasta și mărirea lor, că [e] mie îmi
este dată și o dau cui voesc. 7 Deci
dar dacă tu te vei fi închinat înaintea
mea, toată va fi a ta. 8 Și răspunzând
Iisus îi zise: — *mergi înapoia mea,
Satana, căci* — [f] scris este: „Domnului
Dumnezeului tău te vei închinà și nu-
mai lui vei slujì."
9 [g] Apoi îl duse în Ierusalim și-l puse
pe aripa templului, și îi zise: dacă Fiu
ești al lui Dumnezeu. aruncă-te de aci
jos: 10 Căci [h] scris este că „Îngerilor
săi va poruncì pentru tine ca să te pă-
zească." 11 Și că „Pe mâni te vor ri-
dicà, ca nu cumva să lovești de piatră
piciorul tău." 12 Și răspunzând Iisus
îi zise că zis este: [i] „nu ispitì pe Dom-
nul Dumnezeul tău."
13 Și după ce sfârșì orice ispitire
diavolul se depărtă dela dânsul până la
[j] un timp nimerit.

*Iisus începe învățătura publică și propovă-
duiește în Nazaret.*

14 [k] Și Iisus se întoarse [l] în puterea
duhului în [m] Galilea; și ieșì știrea despre
dânsul în toată împrejurimea. 15 Și
el învăță în sinagogele lor, lăudat fiind
de toți.
16 Și venì la [n] Nazaret unde fusese
crescut, [o] și în ziua sâmbetei intră, după
obiceiul său, în sinagogă, și se sculă să
citească. 17 Și i-se dete cartea pro-
fetului Isaia, și deschizând cartea găsì
locul unde era scris: 18 [p] „Duhul
Domnului preste mine, pentru care m'a
uns ca să binevestesc săracilor, m'a tri-
mis *să tămăduesc pe cei sdrobiți cu
inimă,* 19 Să vestesc iertare celor în
robie, și orbilor vedere. să dau drumul
celor apăsați, să vestesc an plăcut Dom-
nului." 20 Și închizând cartea. dând-o
îndărăt slujitorului, stete jos; iar ochii
tutulor din sinagogă erau ațintiți la
dânsul.
21 Și începù a cuvântà către dânșii
că astăzi s'a împlinit scriptura aceasta
în urechile voastre. 22 Și toți mărtu-
riseau pentru el și [q] se mirau de cuvin-
tele plăcute care ieșiau din gura lui. și
ziceau: [r] nu este oare acesta fiul lui
Iosif? 23 Și zise către dânșii: într'a-
devăr îmi veți spune pilda aceasta: doc-
tore, vindecă-te pe tine însuți: fă și
aci [s] în patria ta câte am auzit că s'au
făcut în [t] Capernaum. 24 Și le zise:
adevăr zic vouă că nici un [u] profet nu

Capul 4. a Mat. 4. 1. | b Cap 2. 27. c Esod. 34. 28 d Deut. 8. 3. | e Ioan 12. 31. f Deut. 6. 13. g Mat. 4. 5. | h Ps. 91. 11. i Deut. 6 16. j Ioan 14. 30. | k Mat. 4. 12. l Vers. 1. m Fapt. 10 37. | n Mat. 2. 23. o Fapt. 13. 14. p Isa. 61. 1. | q Ps. 44. 2. r Ioan 6. 42. s Marc. 6. 1 | t Mat. 1. 13. u Mat 13. 57.

este plăcut în patria sa. 25 Dar ade-
vărat vă spun că [v] multe văduve erau în
Israel în zilele lui Ilie, când cerul fù
închis trei ani și șase luni, încât se făcù
foamete mare preste tot pământul, 26 Și
la nici una dintre ele nu fù trimis Ilie
fără numai la o femeie văduvă în Sa-
repta Sidonului. 27 [x] Și mulți leproși
erau în Israel pe timpul lui Eliseu pro-
fetul, dar nici unul dintre dânșii nu fù
curățit fără numai Neeman Sirul.

28 Și toți auzind acestea în sinagogă
se umplură de furie, 29 Și sculându-se
îl scoaseră afară din oraș, și-l duseră
până la sprânceana muntelui pe care
erà clădit orașul lor, ca să-l repează în
jos; 30 Dar el [y] trecând prin mijlocul
lor se duse.

Iisus propovăduește în Capernaum, unde vindecă pe un îndrăcit.

31 Și [z] venì în jos la Capernaum oraș
al Galileii. Și îi învățà sâmbăta; 32 Și
erau uimiți de învățătura lui, pentru [a] că
cuvântul lui erà cu putere. 33 [b] Și în
sinagogă erà un om având duh de de-
mon necurat, și strigă cu glas mare,
34 Hei, ce avem noi cu tine, Iisuse
Nazarene? Ai venit să ne pierzi? [c] Te
știu cine ești. [d] sfântul lui Dumnezeu.
35 Și Iisus îl certă zicând: închisă fie-ți
gura și ieși afară din el. Și demonul
aruncându-l în mijloc ieșì afară din el,
nimic vătămându-l. 36 Și căzù frică
preste toți, și vorbiau între dânșii unii
către alții zicând: ce este cuvântul a-
cesta, că cu tărie și putere poruncește
duhurilor necurate, și ies afară? 37 Și
pornià știre despre dânsul în orice loc
din împrejurime.

Iisus vindecă pe soacra lui Petru și pe mulți bolnavi.

38 Apoi sculându-se din sinagogă
venì în casa lui Simon. Iar soacra lui
Simon erà prinsă de friguri mari, și-l
rugară pentru dânsa. 39 Și stând ple-
cat asupra ei certă frigurile, și o lăsară;
iar ea de grabă sculându-se slujia lor.
40 Și apunând soarele toți câți aveau
bolnavi de felurite de boale îi aduseră la
dânsul; iar el punând mânile preste
fiecare dintre ei îi tămăduì. 41 Din
mulți ieșiau și demoni strigând și zi-
când că tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și
certând nu-i lăsà să vorbească, pentru
că știau că el este Hristos.

42 Și făcându-se ziuă ieșind se duse
într'un loc pustiu, și gloatele îl căutau;
și veniră până la dânsul, și-l țineau ca
să nu plece dela dânșii. 43 Dar el
zise către dânșii că eu trebue să bine-
vestesc împărăția lui Dumnezeu și la alte
orașe, fiindcă pentru aceasta sunt trimis.
44 Și predicà în sinagogile Galileii.

Pescuitul lui Petru cu Iacob și Ioan.

5 Și [a] pe când gloata se îndesà spre
dânsul și ascultà cuvântul lui Dum-
nezeu, și el stà lângă lacul Ghenesaret,
2 Atuncia văzù două vase stând lângă
lac; iar pescarii dându-se jos din ele
spălau plășile. 3 Și întrând într'unul
din vase, care erà al lui Simon, îl rugă
ca să mâne puțin dela uscat; și stând
în vas învățà gloatele.

4 Iar când încetă de-a vorbì, zise
către Simon: [b] mână la adânc, și lăsați
în jos plășile voastre spre pescuire. 5 Și
răspunzând Simon, zise: Învățătorule,
toată noaptea muncind nu prinserăm
nimic; dar pe cuvântul tău voiu lăsà în
jos plășile. 6 Și făcând aceasta prin-
seră mulțime mare de pește; și se ru-
peau plășile lor. 7 Și făcură semn to-
varășilor din celalalt vas ca venind să
le ajute: și veniră, și umplură amân-
două vasele, încât ele se afundau. 8 Iar
Simon Petru văzând căzù la picioarele
lui Iisus zicând: [c] ieși dela mine Doamne,
că sunt om păcătos. 9 Căci frică îl cu-
prinse pe el și pe toți care erau îm-
preună cu el de pescuitul peștelui, pe
care îl prinseră, 10 Asemenea și pe
Iacob, și pe Ioan fiii lui Zebedeu, care
erau părtași cu Simon. Și Iisus zise
către Simon: nu te teme; [d] de acum vei
vânà oameni. 11 Și trăgând vasele la
uscat, [e] lăsând tot îi urmară.

v 1 Reg. 17 9. | y Ioan 8. 59. | a Mat. 7. 28, 29. | c Vers. 41. | Capul 5. | b Ioan 21. 6. | c 2 Sam. 6. 9. | d Mat. 4. 19.
x 2 Reg. 5. 14. | z Mat. 4. 13. | b Marc. 1. 23. | d Ps. 16. 10. | a Mat. 4. 18. | e Mat. 4. 20.

Vindecarea unui lepros.

12 [f]Şi pe când erà el într'unul din-
tre oraşe, iată un bărbat plin de lepră:
văzând dar pe Iisus, *şi* căzând pe faţa
sa îl rugă zicând: Doamne, dacă voeşti,
poţi să mă curăţeşti. 13 Şi întinzând
mâna îl atinse zicând: voesc, fii curăţit.
Şi îndată lepra se duse dela dânsul.
14 [g]Şi el îi poruncì să nu spue la ni-
meni; ci plecând arată-te preotului, şi
dù pentru curăţirea ta după [h]cum a
rânduit Moise spre mărturie lor.
15 Dar şi mai mult străbăteà vorba
despre dânsul, şi [i]se adunau gloate
multe să asculte şi să fie tămăduiţi de
slăbiciunile lor. 16 [j]Iar el se trăgeà
de-o parte în pustii şi se rugà.

Vindecarea slăbănogului.

17 Şi fù într'una din zile că el în-
văţà, şi şedeau fariseii şi învăţătorii de
lege, care veniseră din orice sat al Ga-
lileii şi Iudeii şi din Ierusalim; şi pute-
rea Domnului erà ca el să tămăduească.
18 [k]Şi iată bărbaţii aducând în pat pe
un om care erà slăbănog, şi căutau să-l
ducă înlăuntru şi să-l pună înaintea lui.
19 Şi negăsind pe unde să-l ducă în-
lăuntru din pricina gloatei, suindu-se
pe casă îl lăsară în jos printre cărămizi
cu patul în mijloc înaintea lui Iisus.
20 Şi văzând credinţa lor zise: omule,
iertate îţi sunt păcatele tale. 21 [l]Şi
cărturarii şi fariseii începură a se gândì
zicând: cine este acesta care vorbeşte
defaimări? [m]Cine poate iertà păcate de-
cât unul, Dumnezeu? 22 Iar Iisus
cunoscând gândurile lor, răspunzând
zise către dânşii: ce vă gândiţi în ini-
mile voastre? 23 Ce este mai lesne,
a zice: iertate îţi sunt păcatele tale, sau
a zice: scoală şi umblă? 24 Dar ca să
ştiţi că putere are Fiul omului pe pă-
mânt a iertà păcate, zise slăbănogului:
ţie zic, scoală-te şi luând patul tău
pleacă la casa ta. 25 Şi îndată scu-
lându-se înaintea tutulor, luând *patul*
pe care zăceà, se duse la casa sa lău-
dând pe Dumnezeu. 26 Şi uimire cu-
prinse pe toţi, şi măreau pe Dumnezeu,
şi se umplură de frică zicând că văzu-
răm lucruri minunate astăzi.

Chemarea lui Levi.

27 [n]Şi după acestea ieşì, şi zărì pe
un vameş cu numele Levi şezând la
vamă, şi-i zise: urmează-mi. 28 Şi
lăsând tot sculându-se îi urmă.
29 [o]Şi Levi îi făcù ospăţ mare în casa
sa, şi [p]erà gloată multă de vameşi şi de
alţii care şedeau la masă cu dânşii.
30 Şi cârteau fariseii şi cărturarii lor
către ucenicii lui zicând: pentru ce mân-
caţi şi beţi împreună cu vameşii şi pă-
cătoşii? 31 Şi răspunzând Iisus zise
către dânşii: n'au trebuinţă de doctor
cei sănătoşi, ci cei care sufere; 32 [q]N'am
venit să chiem la pocăinţă pe drepţi, ci
pe păcătoşi.

Declararea lui Iisus în privinţa postului.

33 Iar ei ziseră către dânsul: uce-
nicii lui Ioan postesc adesea şi fac ru-
găciuni, asemenea şi ai fariseilor; iar
ai tăi mănâncă şi beau. 34 Iar Iisus
zise către ei: nu cumva puteţi face pe
prietinii mirelui să postească pe cât
timp este mirele cu dânşii? 35 Vor
venì zile, şi când mirele va fi luat dela
dânşii, atuncia vor postì în zilele acelea.
36 Şi spuse şi pildă către dânşii că
nimeni tăiând petec dela vestmânt
nou nu-l pune la vestmânt vechiu; iar
dacă *pune* şi pe cel nou va rupe şi ce-
lui vechiu nu se va potrivì petecul care
este dela cel nou. 37 Şi nimeni nu
pune vin nou în burdufuri vechi; iar
dacă *pune*, vinul nou va sparge burdu-
furile, şi el se va vărsà şi burdufurile
vor fi nimicite; 38 Ci trebue a pune
vin nou în burdufuri nouă. 39 Şi ni-
meni după ce a băut *vin* vechiu nu vo-
eşte *vin* nou; pentru că zice: cel vechiu
este bun.

Ucenicii smulg spice sâmbăta. Omul cu mâna uscată, vindecat în ziua sabatului.

6 Şi [a]într'o sâmbătă — a doua după
cea dintâiu — el treceà prin sămă-
nături; şi ucenicii lui smulgeau spice

f Mat. 8. 2. g Mat. 8. 4. | h Lev. 14. 4, 10, 21, 22. | i Mat. 4. 25. j Mat. 14. 23. | k Mat. 9. 2. l Mat. 9. 3. | m Ps. 32. 5. n Mat. 9. 9. | o Mat. 9. 10. p Cap. 15. 1. | q 1 Tim. 1. 15. — | Capul 6. a Mat. 12. 1.

și frecându-le cu mânile mâncau. 2 Iar
unii dintre farisei ziseră: pentru ce fa-
ceți [b]ce nu se cade a face sâmbăta:
3 Și răspunzând Iisus zise către dânșii:
nici aceasta n'ați citit [c]ce făcù David.
când flămânzì el și cei care erau cu
dânsul? 4 Cum întră în casa lui Dum-
nezeu și luă pânile punerii înainte și
mâncă și dete și celor cu dânsul. [d]pe
care nu se cuvine a le mâncà decât nu-
mai preoții? 5 Și le ziceà că Domn
este Fiul omului și al sâmbetei.

6 [e]Și în cealaltă sâmbătă el întră în
sinagogă și învăță. Și erà acolo un om
și mâna lui dreaptă erà uscată. 7 Iar
cărturarii și fariseii îl pândeau dacă
tămăduește sâmbăta, ca să găsească a-l
învinuì. 8 Dar el știà gândurile lor.
și zise omului care aveà mâna uscată:
scoală și stai în mijloc. Și sculându-se
stătù. 9 Și atuncia Iisus zise către
dânșii: vă întreb dacă se cuvine sâm-
băta a face bine sau a face rău, a scăpà
sau a pierde un suflet? 10 Și privin-
du-i pe toți îi zise; întinde mâna ta,
iar el făcù *așà*; și se făcù sănătoasă
mâna lui *ca și cealaltă*. 11 Iar ei se
umplură de furie, și vorbeau între dânșii
unii către alții ce ar face lui Iisus.

Alegerea celor doisprezece apostoli.

12 [f]Și în zilele acestea el ieșì la
munte ca să se roage, și petreceà noap-
tea în rugăciune către Dumnezeu. 13 Și
când se făcù ziuă chemă la sine pe uce-
nicii săi, [g]și după ce alese doisprezece
dintre ei pe care îi numì și apostoli,
14 Pe Simon [h]pe care îl numì și Petru,
și pe Andreiu fratele lui, și pe Iacob și
Ioan, și pe Filip și Bartolomeu, 15 Și
pe Mateiu și Toma, și pe Iacob al lui
Alfeu și pe Simon, numit Zelotul, 16 Și
pe Iuda [i]al lui Iacob, și pe Iuda Isca-
riotu, care se făcù trădător.

Predica lui Hristos dela câmp.

17 Și după ce se dete jos cu dânșii,
stătù pe un loc șes, [j]și *stătù* gloată
multă de ucenici ai săi, și mulțime mare
a poporului din toată Iudea și Ierusa-
lim, și depe marginea mării Tirului și
Sidonului, care veniră să-l asculte și să
fie vindecați de boalele lor, 18 Și cei
bântuiți de duhuri necurate erau tămă-
duiți. 19 Și toată gloata [k]căutà să-l
atingă, că putere [l]ieșeà dela dânsul și
vindecà pe toți.

20 Și el ridicându-și ochii la ucenicii
săi ziceà:

[m]Fericiți *voi* cei săraci, că a voastră
este împărăția lui Dumnezeu.

21 [n]Fericiți *voi* cei flămânzi acum,
că veți fi săturați.

[o]Fericiți cei care plângeți acum, că
veți rîde.

22 [p]Fericiți sunteți când oamenii vă
vor urî, și când [q]vă vor scoate dintre ei
și vă vor disprețuì și vor lepădà numele
vostru ca rău din pricina Fiului omului.
23 [r]Bucurați-vă în ziua aceea și săltați;
căci iată plata voastră este multă în cer;
[s]pentru că părinții lor făceau în acelaș
chip cu profeții.

24 [t]Dar vai vouă [u]avuților, că [v]vă
luați mângăierea voastră.

25 [x]Vai vouă care sunteți sătui acum,
că veți flămânzì:

[y]Vai care râdeți acum, că vă veți în-
tristà și veți plânge.

26 [z]Vai când toți oamenii vor zice
bine de voi; pentru că părinții lor fă-
ceau în acelaș chip cu profeții min-
cinoși.

27 [a]Dar zic vouă care ascultați: iu-
biți pe vrăjmașii voștri, faceți bine la
cei care vă urăsc, 28 Binecuvântați
pe cei care vă blestemă, [b]rugați-vă pen-
tru cei care vă năcăjesc. 29 [c]Celui
care te lovește preste falcă dă-i să lo-
vească și pe cealaltă, [d]și pe cel care îți
ià vestmântul, nu-*l* oprì *a-ți luà* și că-
mașa. 30 [e]Dă la oricare cere dela tine,
și dela cel care ià ale tale nu cere în-
napoi. 31 [f]Și după cum voiți să vă
facă oamenii, faceți și voi lor asemenea.
32 [g]Și dacă iubiți pe cei care vă iubesc,

b Esod. 20. 10.
c 1 Sam. 21. 6.
d Lev. 24. 9.
e Mat. 12. 9.
f Mat. 14. 23.
g Mat. 10. 1.
h Ioan 1. 42.
i Iuda. 1.
j Mat. 4. 25.
k Mat. 14. 36.
l Marc. 5. 30.
m Mat. 5. 3.
n Isa. 55. 1.
o Isa. 61. 3.
p Mat. 5. 11.
q Ioan 16. 2.
r Fapt. 5. 41.
s Fapt. 7. 51.
t Amos. 6. 1.
u Cap. 12. 21.
v Mat. 6. 2, 5, 16.
x Isa. 65. 13.
y Prov. 14. 13.
z Ioan 15. 19.
a Esod. 23. 4.
b Cap. 23. 34.
c Mat. 5. 39.
d 1 Cor. 6. 7.
e Deut. 15. 7, 8, 10.
f Mat. 7. 12.
g Mat. 5. 46.

ce mulțumire aveți? Căci și păcătoșii
iubesc pe cei care-i iubesc pe dânșii.
33 Și dacă faceți bine la cei care vă fac
bine, ce mulțumire aveți? Căci și păcă-
toșii fac aceiași. 34 [h]Și dacă împru-
mutați pe aceia dela care nădăjduiți a
luà ce mulțumire aveți? Și păcătoșii îm-
prumută păcătoșilor ca să primească
înapoi de-o potrivă. 35 Ci [i]iubiți pe
vrăjmașii voștri și faceți bine și [j]îm-
prumutați, ne pierzând nădejdea de ni-
mic; și va fi plata voastră multă, și [k]veți
fi fii ai celui Preaînalt, că el însuși este
bun către cei nemulțămitori și răi.
36 [l]Fiți deci miloși, după cum și Tatăl
vostru este milos.

37 [m]Nu judecați, și nu veți fi jude-
cați; nu osândiți, și nu veți fi osândiți;
iertați, și veți fi iertați: 38 [n]Dați, și vi
se va dà; măsură bună îndesată, clăti-
nată și vârfuită vor dà în [o]sânul vostru.
Căci [p]cu măsura cu care măsurați, vi
se va măsurà înapoi.

39 Atuncia le spuse și o pildă. [q]Nu
cumva un orb poate duce pe cale pe
orb? Nu vor cădeà amândoi în groapă?
40 [r]Nu este ucenic mai pe sus de în-
vățătorul său; dar adus la desăvârșire
fiecare va fi ca învățătorul său.

41 [s]Pentru ce vezi gunoiul ce este
în ochiul fratelui tău, și nu zărești bârna
ce este în ochiul tău? 42 Cum poți
zice fratelui tău, frate, stai să scot gu-
noiul ce este în ochiul tău, ne văzând
tu însuți bârna din ochiul tău? Fățar-
nice, [t]scoate mai întâiu bârna din ochiul
tău, și atuncia vei vedeà să scoți gu-
noiul ce este în ochiul fratelui tău.

43 Căci nu este pom bun făcând rod
rău, nici iarăși pom rău făcând rod bun.
44 Căci fiecare pom se cunoaște din
rodul lui; pentru că nu culeg *oamenii*
smochine din spini, nici nu adună stru-
guri din rugi. 45 Omul bun din co-
moara bună a inimei sale pune înainte
ce este bun, și cel rău din cea rea pune
ce este rău; căci din prisosul inimei
vorbește gura lui.
46 Dar pentru ce mă chemați Doam-
ne, Doamne, și nu faceți ce zic? 47 Tot
care vine la mine și ascultă de cuvin-
tele mele și le face, voiu arătà vouă cu
cine se aseamănă: 48 Este asemenea
cu un om care clădește casă, care sapă
adânc și pune temelia pe piatră; și văr-
sându-se apele râul bătù în casa aceea,
și nu putù s'o clatine, pentru că ea fù
bine clădită. 49 Iar cine va fi ascultat
și nu va fi făcut este asemenea cu un
om care clădește casa pe pământ fără
temelie, în care bătù râul și îndată căzù
toată și dărâmarea acelei case fù mare.

Iisus însănătoșează la Capernaum pe sluga sutașului.

7 Și după ce sfârșì toate cuvintele sale
în auzul poporului, [a]intră în Caper-
naum. 2 Iar a unui sutaș slugă, care
erà în cinste la dânsul, bolnavă fiind
erà să moară. 3 Și auzind de Iisus
trimise la el bătrâni ai Iudeilor, rugân-
du-l ca venind să scape pe sluga lui.
4 Iar ei venind la Iisus îl rugară înadins,
zicând că este vrednic ca să-i învoești
aceasta; 5 Căci iubește poporul nostru,
și el însuși ne clădì sinagogă.

6 Și Iisus mergeà împreună cu ei.
Și fiind el acum nu departe de casă,
sutașul trimise la dânsul prietinii zi-
cându-i: Doamne, nu te ostenì: căci
nu sunt vrednic ca să întrì sub acope-
rișul meu; 7 Deaceea nici nu m'am
crezut pe mine însumi vrednic ca să
viu la tine; ci zi un cuvânt și se va tă-
măduì sluga mea. 8 Căci și eu sunt
om pus supt stăpânire, având supt mine
ostași, și zic acestuia: du-te, și se duce,
și altuia: vino, și vine, și slugii mele:
fă aceasta, și face. 9 Iar Iisus auzind
acestea se minună de el, și întorcându-se
zise gloatei care îi urmà: vouă vă zic,
nici în Israel n'am găsit atâta credință.
10 Și trimișii întorcându-se acasă aflară
sluga sănătoasă.

Învierea tânărului din Naim.

11 Și în ziua următoare se duse în-
tr'un oraș numit Naim; și mergeau îm-

h Mat. 5. 42. i Vers. 27. j Ps. 37. 26. k Mat. 5. 45. l Mat. 5. 48. m Mat. 7. 1. n Prov. 19. 17. o Ps. 79. 12. p Mat. 7. 2. q Mat. 15. 14. r Mat. 10. 24. s Mat. 7. 3. t Prov. 18. 17. — Capul 7. a Mat. 8. 5.

preună cu dânsul ucenici destui ai lui
și gloată multă. 12 Iar când se apro-
pie de poarta orașului, iată se aduceà
afară un mort, fiu unic la muma lui, și
ea însăși erà văduvă, și gloată destulă
din oraș erà cu dânsa. 13 Și văzându-o
Domnul i-se făcù milă de ea și îi zise:
nu plânge. 14 Și apropiindu-se atinse
coștigul, iar cei care-l duceau stătură,
și el zise: tânăre, ție-ți zic, [b]scoală-te.
15 Și mortul se ridică în sus și începù
să vorbească, și-l dete mumei lui.

16 [c]Iar pe toți îi cuprinse frică, și
măriau pe Dumnezeu zicând [d]că profet
mare s'a ridicat între noi, și că [e]Dum-
nezeu a cercetat pe poporul său. 17 Și
ieșì cuvântul acesta despre dânsul în
toată Iudea și în toată împrejurimea.

Trimișii lui Ioan Botezătorul.

18 [f]Și duseră știre lui Ioan ucenicii
săi despre toate acestea, 19 Și Ioan
chemând la sine pe doi dintre ucenicii
săi trimise la Iisus zicând: tu ești acela
care vine, sau pe altul să așteptăm?
20 Și venind la dânsul bărbații ziseră:
Ioan Botezătorul ne-a trimis la tine zi-
când: tu ești acela care vine, sau pe
altul să așteptăm? 21 Și în ceasul a-
cela vindecă pe mulți de boale și de
răni și de duhuri rele, și anume la mulți
orbi dăruì vedere. 22 [g]Și răspunzând
Iisus le zise: mergând spuneți lui Ioan
ce văzurăți și auzirăți [h]că orbii văd,
schiopii umblă, leproșii se curățesc, surzii
aud, morții se scoală, [i]săracilor se bine-
vestește: 23 Și fericit este cine nu se
va fi smintit întru mine.

24 [j]Iar după ce plecară trimișii lui
Ioan, începù să vorbească către gloate
despre Ioan: ce ați ieșit în pustie să
vedeți? O trestie clătinându-se de vânt?
25 Dar ce ați ieșit să vedeți? Un om
îmbrăcat în vestminte moi? Iată cei
care sunt în vestminte alese și în des-
fătare se află în case împărătești. 26 Dar
ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Ade-
văr zic vouă, și mai mult decât un pro-
fet. 27 [k]Acesta este despre care s'a
scris: „Iată eu trimit înaintea feței tale
pe îngerul meu, care va gătì calea ta
înaintea ta.“ 28 Zic vouă, dintre cei
născuți de femei nimenea nu este pro-
fet mai mare decât Ioan, și cine este
mai mic în împărăția lui Dumnezeu este
mai mare decât dânsul.

29 Și auzind tot poporul și vameșii
îndreptățiră pe Dumnezeu, [l]botezați
fiind ei cu botezul lui Ioan. 30 Dar
fariseii și învățătorii de lege, nefiind
botezați de dânsul, desființară în pri-
vința lor înșile [m]hotărîrea lui Dum-
nezeu.

31 Deci [n]cu cine voiu asemănà pe
oamenii acestui neam? Și cu cine se
aseamănă ei? 32 Se aseamănă cu co-
piii care stau în târg și strigă unii că-
tre alții și zic: v'am cântat din fluer și
n'ați jucat, v'am cântat de jale și n'ați
plâns. 33 Căci [o]a venit Ioan Boteză-
torul nici pâne mâncând, nici vin bând,
și ziceți: are demon. 34 A venit Fiul
omului mâncând și bând și ziceți: iată
om mâncător și băutor de vin, prietin
al vameșilor și păcătoșilor.

35 [p]Și s'a cunoscut de dreaptă înțe-
lepciunea de către toți fiii ei.

Păcătoasa care unge pe Iisus.

36 [q]Și unul dintre farisei îl rugà ca
să mănânce împreună cu dânsul; și în-
trând în casa fariseului șezù la masă.

37 Și iată o femeie care erà în oraș
o păcătoasă, înțelegând că șade la masă
în casa fariseului, aducând un alabastru
cu mir, 38 Și stând dinapoi lângă pi-
cioarele lui, plângând începù să ude cu
lacrimi picioarele lui și *le* șterse cu pă-
rul capului ei, și sărutà picioarele lui și
le ungeà cu mir. 39 Văzând dar fa-
riseul care-l chemase, vorbì întru sine
zicând: [r]acesta dacă ar fi profet, ar cu-
noaște cine și ce fel este femeia care îl
atinge; căci este păcătoasă.

40 Și răspunzând Iisus zise către
dânsul: Simone, am să-ți spun ceva.
Iar el zise: Învățătorule, spune. 41 Un
împrumutător cu dobândă aveà doi da-

[b] Rom. 4. 17. [c] Cap. 1. 65. [d] Ioan 4. 19. [e] Cap. 1. 68. [f] Mat. 11. 2. [g] Mat. 11. 4. [h] Isa. 35. 5. [i] Cap. 4. 18. [j] Mat. 11. 7. [k] Mal. 3. 1. [l] Mat. 3. 5. [m] Fapt. 20. 27. [n] Mat. 11. 16. [o] Mat. 3. 4. [p] Mat. 11. 19. [q] Mat. 26. 6. [r] Cap. 15. 2.

tornici; unul îi datorà cinci sute de di-
nari, iar celalalt cincizeci. 42 Neavând
ei să plătească, îi iertă pe amândoi; deci
care dintre amândoi îl va iubì mai mult?
43 Răspunzând Simon zise: gândesc
că *acela* căruia i-s'a iertat mai mult.
Iar el îi zise: drept ai judecat.

44 Și întorcându-se către femeie zise
lui Simon: vezi această femeie? Îți în-
traiu în casă, apă pentru picioarele mele
nu dedeși; dar aceasta cu lacrămi îmi
udă picioarele și cu părul capului ei *le*
șterse. 45 Sărutare nu-mi dedeși; dar
aceasta de când întraiu nu încetă săru-
tându-mi picioarele. 46 [s]Cu untde-
lemn nu-mi unseși capul; dar aceasta
cu mir îmi unse picioarele. 47 [t]De-
aceea zic ție, iertate sunt păcatele ei
cele multe, că mult a iubit; iar cui pu-
țin i-se iartă, puțin iubește. 48 Și îi
zise: [u]iertate-ți sunt păcatele. 49 Și
cei care ședeau împreună la masă înce-
pură să zică între dânșii: cine este a-
cesta care iartă chiar păcate? 50 Și
zise către femeie: credința ta te-a mân-
tuit, du-te în pace.

Femeile care slujesc lui Iisus și-l urmează.

8 Și după aceea el călătorià din oraș
în oraș și din sat în sat predicând
și binevestind împărăția lui Dumnezeu.
2 Și [a]cei doisprezece împreună cu dân-
sul, și oarecare femei care fusese tă-
măduite de duhuri rele și de boale.
Maria care se numește Magdalena, [b]dela
care ieșise șapte demoni. 3 Și Ioana
femeia lui Chuza, îngrijitorul lui Irod.
și Susana și altele multe, care îi ajutau
din averea lor.

Pilda cu semănătorul.

4 [c]Dar când se adună gloată multă
și din cei care călătoreau la dânsul de
prin orașe zise în pildă: 5 Ieșit-a se-
mănătorul, să semene sămânța lui. Și
când semănă el o *sămânță* căzù lângă
cale, și fù călcată, și paserile cerului o
mâncară. 6 Și alta căzù jos pe piatră,
și crescând se uscă pentru că nu aveà
umezeală; 7 Și alta căzù în mijlocul
spinilor. și spinii crescând dimpreună
o înăbușiră; 8 Și alta căzù pe pămân-
tul cel bun, și crescând făcù rod însutit.
Acestea zicând strigă; cine are urechi
să asculte cu luare aminte.

9 [d]Iar ucenicii săi îl întrebau ce ar
fi pilda aceasta. 10 Și el zise: vouă
este dat să înțelegeți tainele împărăției
lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde.
[e]ca privind să nu vază și auzind să nu
priceapă. 11 [f]Iar pilda este aceasta:
sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.
12 Iar cele de lângă cale sunt cei care
auziră, apoi vine diavolul și ia cuvântul
din inima lor, ca nu cumva crezând să
fie mântuiți. 13 Iar cele depe piatră
sunt cei care când au auzit primesc cu
bucurie cuvântul, dar aceștia n'au ră-
dăcină, ci cred câtva timp, și în timp de
încercare se lapădă. 14 Iar ce căzù
între spini, aceștia sunt care auziră, dar
supuși fiind la griji și avuție și la plă-
cerile vieții sunt înăbușiți și nu fac rod
deplin. 15 Iar ce *căzù* în pământ bun,
aceștia sunt cei care după ce auziră cu
inimă curată și bună țin cuvântul și
rodesc în răbdare.

16 [g]Nimenea aprinzând lumânarea o
acopere cu vas sau o pune supt pat;
ci o pune în sfeșnic, pentru ca cei care
întră să vază lumina. 17 [h]Căci nu
este *ceva* ascuns, care să nu fie dat pe
față, nici *n'a fost ceva* ascuns care să
nu fie cunoscut și să nu vie la arătare.
18 Deci luați seamă cum auziți; [i]căci
cine are, i-se va dà, și cine nu are, se
va luà dela dânsul și ce gândește că are.

Cine e ruda lui Hristos.

19 [j]Și venì la dânsul muma și frații
lui, și nu puteau să se întâlnească cu
dânsul din pricina gloatei. 20 Și i-se
aduse știre că muma ta și frații tăi ste-
teau afară dorind să te vază. 21 Iar
el răspunzând zise către dânșii: muma
mea și frații mei sunt aceștia care as-
cultă și fac cuvântul lui Dumnezeu.

Potolirea furtunei depe mare.

22 [k]Și într'una din zile el întră în-

s Ps 23. 5. | u Mat. 9. 2. | *Capul 8.* | b Marc. 16. 9. | d Mat. 13. 10. | f Mat. 13. 18. | h Mat. 10. 26. | j Mat. 12. 46.
t1 Tim. 1. 14. | — | a Mat. 27.55.56. | c Mat. 13. 2. | e Isa. 6. 9. | g Marc. 4. 21. | i Mat. 13. 12. | k Marc. 4. 35.

tr'un vas și ucenicii săi; și zise către
dânșii: să trecem dincolo de lac; și
plecară. 23 Iar mergând ei cu vasul,
el adormì. Și se lăsă pe lac o furtună
de vânt, și dânșii erau umpluți *de va-
luri* și steteau în primejdie. 24 Și ve-
nind la dânsul îl deșteptară zicând: În-
vățătorule, Învățătorule, suntem pier-
duți. Iar el deșteptându-se certă vântul
și valul apei; și încetară și se făcù
liniște. 25 Atuncia le zise: unde este
credința voastră? Iar ei temându-se se
mirară, zicând unii către alții; cine este
oare acesta, pentru că poruncește chiar
vânturilor și apei, și ascultă de dânsul?

Vindecarea unui îndrăcit.

26 [l]Și veniră la uscat în ținutul Ghe-
rasenilor, care este în față dincolo de
Galilea. 27 Iar ieșind el la uscat îl
întâmpină un bărbat oarecare din oraș
având demoni: și mult timp nu se îm-
brăcase cu haină, și nu stà în casă ci
în *gropi de* morminte. 28 Văzând dar
pe Iisus și răcnind căzù la dânsul, și cu
glas mare zise: ce ai cu mine Iisuse,
Fiule al lui Dumnezeu cel Preaînalt?
Rogu-te nu mă muncì. 29 Căci po-
runcià duhului necurat să iasă din om:
pentru că de mulți ani îl târâse cu dân-
sul, și erà legat cu lanțuri și păzit în
legături de picioare, dar rupând legă-
turile erà mânat de demon în pustii.
30 Și Iisus îl întrebă zicând: cum te
numești? Și el zise: legiune, că mulți
demoni intrase într'însul. 31 Și-l ru-
gau ca să nu le poruncească să se ducă
[m]în abiz.

32 Și erà acolo o turmă de porci
mulți păscând în munte; și-l rugară ca
să le deà voie să între în aceia. Și le
dete voie. 33 Iar demonii ieșind din
om intrară în porci; și se repezì turma
depe râpă în lac, și se înecă.

34 Și păzitorii văzând ce s'a întâm-
plat fugiră și vestiră în oraș și la țară.
35 Iar ei ieșiră să vază ce s'a întâmplat,
și veniră la Iisus, și găsiră pe omul, din
care ieșise demonii, îmbrăcat și întreg
la minte stând la picioarele lui Iisus; și
se temură. 36 Și cei care văzură le
spuseră cum fù scăpat cel demonizat.

37 [n]Și-l rugă toată mulțimea ținutu-
lui Gherasenilor [o]ca să plece dela dânșii,
pentru că erau cuprinși de frică mare;
iar el intrând în vas se întoarse.

38 Și [p]bărbatul din care ieșise de-
monii îl rugà ca să fie împreună cu
dânsul; dar Iisus îl lăsă zicând: 39 În-
toarce-te la casa ta, și spune câte ți-a
făcut ție Dumnezeu. Și plecă, vestind
prin tot orașul câte i-a făcut Iisus.

Învierea fetei lui Iair; minune la femeia în cursoare de sânge.

40 Și întorcându-se Iisus, gloata îl
primì bine; căci toți îl așteptau.
41 [q]Și iată venì un bărbat cu numele
Iair, și el erà mai mare al sinagogei;
și căzând la picioarele lui Iisus îl rugă
ca să intre în casa lui, 42 Că aveà o
singură fată ca de doisprezece ani, și
aceasta erà pe moarte. Și mergând el,
gloatele îl îngheșuiau.

43 Și o femeie fiind în curgere de
sânge de doisprezece ani, care după ce
mai cheltuise cu doctorii toată averea ei,
nu putù fi tămăduită de nimeni, 44 A-
propiindu-se de dinapoi atinse ciucurile
vestmântului său, și îndată stătù cur-
gerea sângelui ei. 45 Și Iisus zise:
cine este care mă atinse? Și tăgăduind
toți, zise Petru și cei împreună cu dân-
sul: Învățătorule, gloatele te împre-
soară și te strâmtorează, și zici cine
mă atinse? 46 Dar Iisus zise: cineva
mă atinse, căci eu simții puterea ieșită
dela mine. 47 Iar femeia văzând că
nu rămase ascunsă, tremurând venì și
căzând la el, spuse înaintea poporului
întreg pricina pentru care îl atinse, și
cum fù îndată tămăduită. 48 Și el îi
zise: fiică, credința ta te-a scăpat; du-te
în pace.

49 Vorbind el încă vine cineva dela
mai marele sinagogei zicând că a murit
fiica ta; nu mai supără pe învățătorul.
50 Iar Iisus auzindu-i răspunse *zicând:*

l Mat. 8. 28. | m Apoc. 20. 3. | n Mat. 8. 34. | o Fapt. 16. 39. | p Marc. 5. 18. | q Mat. 9. 18. |

nu te teme, crede numai, și va fi
scăpată.
51 Și după ce venì acasă nu lăsă pe
nimenea să între cu dânsul, decât nu-
mai pe Petru și pe Ioan, și pe Iacob și
pe tatăl copilei și pe muma ei. 52 Iar
toți plângeau și se jeliau de dânsa. Și
el zise: Nu plângeți; n'a murit, ci
doarme. 53 Dar ei îl luau în râs,
știind că a murit. 54 Atuncia el *dând
afară pe toți și* apucând mâna ei strigă
zicând: copilă, deșteaptă-te. 55 Și se
întoarse duhul ei și se sculă îndată, și
poruncì a i-se dà să mănânce. 56 Și
rămaseră uimiți părinții ei; iar el le po-
runcì să nu spue nimenui ce s'a făcut.

Trimiterea celor doisprezece apostoli.

9 [a]Și chemând la sine pe cei doispre-
zece le dete putere și împuternicire
preste toți demonii și să tămăduiască
boale. 2 [b]Și-i trimise să predice îm-
părăția lui Dumnezeu și să vindece *pe
bolnavi*. 3 [c]Și zise către dânșii: nu luați
nimic pe cale, nici toiag, nici traistă,
nici pâne, nici argint, nici să nu aveți
câte două vestminte. 4 [d]Și în ce casă
veți fi întrat, acolo rămâneți și deacolo
ieșiți. 5 [e]Și câți nu vă primesc pe voi,
ieșind din acel oraș [f]scuturați praful
depe picioarele voastre spre mărturie
împotriva lor. 6 [g]Iar ei ieșind umblau
din sat în sat binevestind și tămăduind
pretutindenea.
7 [h]Și auzì Irod tetrarhul toate ce se
făceau, și erà în nedumerire despre ce
se spuneà de către unii că Ioan s'a scu-
lat dintre morți. 8 Iar de către alții
că Ilie s'a arătat, și de către alții că s'a
sculat un profet oarecare dintre cei
vechi. 9 Și Irod zise: lui Ioan eu i-am
tăiat capul; dar cine este acesta despre
care aud astfel de fapte? [i]Și căutà să-l
vază.

Săturarea celor cinci mii.

10 [j]Și întorcându-se apostolii îi spu-
seră câte făcură. [k]Și luându-i cu sine se
duse la o parte la un oraș numit Bet-
saida. 11 Iar gloatele aflând îi urmară,
și el primindu-i le vorbià despre îm-
părăția lui Dumnezeu, și vindecà pe cei
care aveau trebuință de tămăduire.
12 [l]Și ziua începù a se înserà: atun-
cia venind la dânsul cei doisprezece îi
ziseră: dă drumul gloatei, ca ducându-
se în satele și în locurile dimprejur să
poposească, și să afle de mâncare, pen-
tru că aci suntem în loc pustiu. 13 Iar
el zise către dânșii: dați-le voi să mă-
nânce. Și ei ziseră: nu avem mai mult
decât cinci pâni și doi pești, afară nu-
mai dacă ducându-ne noi vom fi cum-
părat de mâncare la tot poporul acesta.
14 Și erau ca la cinci mii de bărbați.
Dar el zise către ucenicii săi: așezați-i
la masă cete de câte cincizeci. 15 Și
ei făcură astfel și așezară pe toți la
masă. 16 Iar el luând cele cinci pâni
și cei doi pești, căutând spre cer le
binecuvântă și frânse, și dete ucenicilor
ca să deà în mâni la gloată. 17 Și
mâncară și se săturară toți și se luă
ce le rămase douăsprezece coșuri de fă-
rămituri.

*Mărturisirea lui Petru. Întâia vestire
a patimilor.*

18 [m]Și când se rugă el singur uce-
nicii erau cu dânsul și-i întrebă zicând:
cine zic gloatele că sunt eu? 19 Iar
ei răspunzând ziseră: [n]Ioan Boteză-
torul, iar alții Ilie, și alții că s'a sculat
un profet oarecare dintre cei vechi.
20 Și le zise: dar voi cine ziceți că sunt
eu? Și răspunzând [o]Petru zise: Hris-
tosul lui Dumnezeu. 21 [p]Și certându-i
poruncì să nu spună aceasta la nimeni.
22 [q]Zicând că Fiul omului trebue să
sufere multe și să nu fie primit drept
bun de către bătrânii și mai marii preo-
ților și cărturari, și să fie omorît, și a
treia zi să învieze.
23 [r]Și vorbià către toți: dacă voește
cineva să vie după mine, să se lepede
de sine și să ià crucea sa în fiecare zi,
și să-mi urmeze. 24 Căci cine va fi

Capul 9. a Mat. 10. 1. | b Mat. 10. 7, 8. c Marc. 6. 8. d Mat. 10. 11. | e Mat. 10. 14. f Fapt. 13. 51. g Marc. 6. 12. | h Mat. 14. 1. i Cap. 23 8. j Marc. 6. 30. | k Mat. 14, 13. l Mat. 14. 15. | m Mat. 16. 13. n Mat. 14. 2. | o Mat. 16. 16. p Mat. 16. 20. | q Mat. 16. 21. r Mat. 10. 38.

voit să-și scape sufletul, îl va pierde;
dar cine va fi pierdut sufletul său pen-
tru mine, acesta îl va scăpà. 25 [s] Pen-
tru că ce-și folosește un om câștigând
lumea întreagă, și pierzându-se pe sine
însuși sau fiind păgubit? 26 [t] Căci cine
se va fi rușinat de mine și de cuvintele
mele, de acesta se va rușinà Fiul omu-
lui, când va venì întru mărirea sa și a
Tatălui și a sfinților îngeri. 27 [u] Și zic
vouă: sunt într'adevăr unii din cei de
față care nu vor gustà moarte până ce
nu vor fi văzut împărăția lui Dumnezeu.

Schimbarea la față.

28 [v] Și după cuvintele acestea, ca la
opt zile, luând cu sine pe Petru și pe
Ioan și pe Iacob se suì pe munte ca să
se roage. 29 Și când se rugà chipul
feței lui se făcù altul, și îmbrăcămintea
lui albă, strălucind. 30 Și iată vor-
beau împreună cu dânsul doi bărbați,
care erau Moise și Ilie, 31 Care ară-
tându-se în mărire spuneau sfârșitul
său pe care aveà să-l împlinească în
Ierusalim. 32 Iar Petru și cei împre-
ună cu dânsul [x] erau îngreunați de somn;
dar veghiând ei încă văzură mărirea
lui și pe cei doi bărbați care stăteau
împreună cu dânsul.

33 Și pe când se despărțeau ei dela
dânsul, Petru zise către Iisus: Învăță-
torule, este bine ca noi să fim aici, și
să facem trei colibi, una ție, și lui Moise
una și una lui Ilie, neștiind ce vorbește,
34 Zicând el acestea se făcù un nour
și-i umbrì; iar dânșii se înspăimântară
când ei întrară în nour. 35 Și se făcù
un glas din nour zicând: [y] acesta este
Fiul meu cel ales, [z] ascultați de dânsul.
36 Și când se făceà glasul Iisus se aflà
singur. [a] Și ei tăcură și nu spuseră în
acele zile nimenui nimic din cele ce
văzuseră.

Vindecarea unui îndrăcit. A doua vestire a patimilor.

37 [b] Iar în ziua următoare dându-se
ei jos depe munte, îl întâmpină gloată
multă. 38 Și iată un bărbat din gloată
strigă zicând: Învățătorule, te rog, caută
spre fiul meu, că îl am numai pe el.
39 Și iată duhul îl apucă și deodată
răcnește și îl scutură cu spumare, și
abia se depărtează dela dânsul sdrobin-
du-l. 40 Și m'am rugat de ucenicii
tăi ca să-l deà afară, dar nu putură.
41 Și Iisus răspunzând zise: o neam
necredincios și sucit, până când voiu fi
la voi și vă voiu îngăduì? Adù aci pe
fiul tău. 42 Dar pe când veneà la
dânsul, îl scutură demonul și-l sguduì
tare; iar Iisus certă duhul necurat, și
tămăduì pe copil și-l dete tatălui său.
43 Și toți rămaseră uimiți de mărirea
lui Dumnezeu.

Dar pe când toți se minunau de toate
câte făceà, *Iisus* zise către ucenicii săi:
44 [c] Puneți voi în urechile voastre cu-
vintele acestea: căci Fiul omului are să
fie dat în mâni de oameni. 45 [d] Dar ei
nu înțelegeau rostul acesta, și erà as-
cuns față de dânșii, ca să nu-l priceapă;
și se temeau ca să-l întrebe despre
acest rost.

Ambiția ucenicilor.

46 [e] Și întrà gând în ei, cine dintre
dânșii ar fi mai mare. 47 Dar Iisus
cunoscând gândul inimei lor, luând un
copil îl puse lângă sine, 48 Și le zise:
[f] oricine va fi primit pe acest copil în
numele meu, pe mine mă primește; și
oricine mă va fi primit pe mine, pri-
mește pe cel care m'a trimis pe mine;
[g] căci cine este mai mic între voi toți,
acesta este mare.

49 [h] Și răspunzând Ioan zise: Învă-
țătorule, știm pe unul care în numele
tău dă afară pe demoni, și îl opriram,
pentru că nu urmează împreună cu noi.
50 Dar Iisus zise către dânsul: nu o-
priți, căci [i] cine nu este împotriva voas-
tră, pentru voi este.

Râvna ucenicilor.

51 Și când fură împlinite zilele [j] în-
nălțării sale, și el însuși își îndreptă

s Mat. 16. 26. t 2 Tim. 2. 12. u Mat. 16. 28. | v Mat. 17. 1. x Dan. 8. 18. | y Mat. 3. 17. z Fapt. 3. 22. | a Mat. 17. 9. b Mat. 17. 14. | c Mat. 17. 22. d Marc. 9. 32. | e Mat. 18. 1. f Ioan 12. 44. | g Mat. 23.11,12. h Marc. 9. 38. | Num. 11. 82. i Mat. 12. 30. j Marc. 16. 19.

fața ca să meargă la Ierusalim. 52 A-
tuncia trimise vestitori înaintea feții
sale. Și ei ducându-se intrară într'un
oraș de Samariteni, ca să gătească pen-
tru dânsul; 53 [k]Și nu-l primiră. pentru
că fața lui erà îndreptată spre Ierusalim.
54 Și văzând ucenicii săi Iacob și Ioan
ziseră: Doamne, voești să zicem ca să
se pogoare foc din cer și să-i mistuiască
precum a făcut și Ilie? 55 Iar el în-
torcându-se îi certă. *Și zise: nu știți
ai cărui duh sunteți voi; căci Fiul
omului n'a venit să piardă suflete de
oameni, ci să scape.* 56 Și se duseră
într'alt sat.

Urmarea după Iisus.

57 Și mergând ei, unul zise către
dânsul pe cale: voiu urmà ție oriunde
te vei fi dus. 58 Și Iisus îi zise: vul-
pile au vizuini și paserile cerului locu-
ințe, însă Fiul omului n'are unde să-și
plece capul.

59 Atuncia zise către un altul: ur-
mează-mi. Iar el zise: Doamne, dă-mi
voie ca mai întâiu ducându-mă să în-
grop pe tatăl meu 60 Și el zise: lasă
morții să îngroape pe morții lor, iar tu
ducându-te dă știre în toate părțile de
împărăția lui Dumnezeu.

61 Și un altul zise: iți voiu urmà ție.
Doamne, dar mai întâiu dă-mi voie să
las în rânduială pe cei care sunt în casa
mea. 62 Iar Iisus zise către dânsul:
nimenea punând mâna sa pe plug și
uitându-se înapoi, nu este potrivit pen-
tru împărăția lui Dumnezeu.

Trimiterea celor șeaptezeci de ucenici și întoarcerea lor.

10 Iar după acestea Domnul făcù cu-
noscut și pe alții șaptezeci, și-i
[a]trimise câte doi înaintea feții sale în
orice oraș și loc, unde avea să vie el
însuși.

2 Și zicea către dânșii: [b]secerișul
este mult, dar lucrători puțini; [c]ruga-
ți-vă deci de Domnul secerișului ca să
scoată lucrători la secerișul său. 3 Mer-
geți; [d]iată eu vă trimit ca miei între
lupi. 4 [e]Nu purtați pungă de bani,
nici traistă, nici încălțăminte; nu urați
la [f]nimenea pe cale. 5 [g]În casa în care
veți fi intrat, ziceți mai întâiu: pace
casei acesteia. 6 Și dacă este acolo fiul
păcii, va stà asupra lui pacea voastră;
iar dacă nu *este*, se va întoarce spre voi.
7 [h]Rămâneți în aceiași casă [i]mâncând
și bând ce sunt la dânșii; pentru că
vrednic este [j]lucrătorul de plata sa. Nu
vă mutați din casă în casă.

8 Și în orice oraș intrați și vă pri-
mesc pe voi. mâncați ce vă este pus
înainte, 9 [k]Și tămăduiți pe cei bol-
navi în el, și spuneți-le: [l]s'a apropiat
la voi împărăția lui Dumnezeu. 10 Dar
în orice oraș veți fi intrat și nu vă pri-
mește, ieșind în stradele lui ziceți:
11 [m]Și praful ce se lipì de noi din ora-
șul vostru îl scuturăm vouă la picioare:
dar cunoașteți aceasta, că s'a apropiat
împărăția lui Dumnezeu. 12 Zic vouă
că în ziua aceea va fi [n]mai ușor pentru
Sodoma decât pentru acel oraș.

13 [o]Vai ție Chorazim, vai ție Bet-
saida: [p]că dacă în Tir și Sidon s'ar fi
făcut minunile ce au fost făcute în voi,
demult stând în sac și cenușă s'ar fi
pocăit. 14 Dar Tirului și Sidonului va
fi mai ușor la judecată decât vouă.
15 [q]Și tu Capernaum, [r]nu fuși ridicat
până la cer? [s]Până la iad vei fi pogorît.

16 [t]Cine ascultă de voi, de mine as-
cultă, [u]și cine vă disprețuește pe voi, pe
mine mă disprețuește: [v]iar cine mă dis-
prețuește pe mine, disprețuește pe cel
care m'a trimis pe mine.

17 Și [x]se întoarseră cei șaptezeci cu
bucurie zicând: Doamne, chiar demonii
ni-se supun în numele tău. 18 Iar el
le zise: [y]zăream pe satan ca un fulger
căzând din cer. 19 Iată [z]v'am dat pu-
tere să călcați preste șerpi și scorpii, și
preste toată puterea vrăjmașului, și ni-
mic nu va vătămà pe voi. 20 Dar nu
vă bucurați de aceasta că duhurile vi

k Ioan 4. 4, 9. — Capul 10. a Mat. 10. 1. b Mat 9. 37, 38. c 2 Tes. 3. 1 d Mat. 10. 16. e Mat 10 9. 10. f 2 Reg. 4. 29. g Mat. 10. 12. h Mat 10. 11. i 1 Cor. 10. 27. j 1 Cor. 9.4,etc. k Cap. 9. 2. l Mat. 3. 2. m Mat. 10. 14. n Mat. 10. 15. o Mat. 11. 21. p Ezec. 3. 6 q Mat. 11. 23 r Fac. 11. 4. s Ezec. 26. 20. t Ioan 13. 20. u 1 Tes. 4. 8. v Ioan 5. 23. x Vers. 1. y Ioan 12. 31. z Fapt. 28. 5.

se supun; bucurați-vă că [a] numele voas-
tre sunt scrise în ceruri.

Ruga de mulțumită a lui Iisus.

21 [b] În acelaș ceas se înveseli în
sfântul duh, și zise: te laud Tată,
Doamne al cerului și al pământului, că
ai ascuns acestea de înțelepți și price-
puți, și le ai descoperit celor neștiutori;
așà Tată, că așà a fost bunăvoință înain-
tea ta. 22 Și întorcându-se către uce-
nici zise: [c] toate-mi sunt date mie de
către Tatăl meu, [d] și nimenea nu cu-
noaște cine este Fiul decât numai Ta-
tăl, și cine este Tatăl decât numai Fiul,
și *acela* căruia ar voì Fiul să-i des-
copere.

23 Și întorcându-se la o parte zise
către ucenici: [e] fericiți sunt ochii care
văd ce vedeți. 24 Căci zic vouă [f] că
mulți profeți și împărați voiră să vază
ce vedeți voi, și nu văzură, și să auză
ce auziți, și nu auziră.

Pilda cu Samariteanul milos.

25 Și iată un învățător de lege se
sculă ispitindu-l, zicând: [g] Învățătorule,
ce făcând voiu moștenì viața vecinică?
26 Iar el zise către dânsul: în lege ce
este scris? Cum citești? 27 Și răs-
punzând zise: [h] „vei iubì pe Domnul
Dumnezeul tău din toată inima ta și în
tot sufletul tău și în toată tăria ta și în
tot cugetul tău,“ [i] și „pe aproapele tău
ca pe tine însuți.“ 28 Iar el îi zise:
drept ai răspuns; fă aceasta și [j] vei fi viu.

29 Dar el voind [k] să se îndrepteze pe
sine zise către Iisus: și cine este aproa-
pele meu? 30 Și răspunzând Iisus
zise: un om mergeà în jos dela Ieru-
salim la Ierichon, și căzù între tâlhari,
care și desbrăcându-l și rănindu-l se
duseră, lăsându-l jumătate mort. 31 Din
întâmplare un preot mergeà în jos pe
aceea cale, și văzându-l [l] trecù pe-ală-
turea de dânsul. 32 Asemenea și un
levit sosind la acel loc, după ce venì și
văzù trecù pe-alăturea de dânsul. 33 Dar
un [m] samaritean mergând pe cale venì
la el și văzându-l i-se făcù milă, 34 Și
apropiindu-se legă rănile lui turnând
untdelemn și vin, și punându-l pe do-
bitocul său îl duse la o casă de poposire,
și purtă grijă de dânsul. 35 Iar în
ziua următoare dimineața când ieșì,
scoțând doi dinari dete celui care îl
primise și zise: poartă grijă de dânsul,
și ce vei fi mai cheltuit eu îți voiu dà
înapoi, când mă întorc iar aci. 36 Care
dintre acești trei ți-se pare a fi fost a-
proapele celui care căzù între tâlhari?
37 Și el zise: cel care făcù milă cu
dânsul. Atuncia Iisus îi zise: du-te, fă
și tu asemenea.

Maria și Marta: un lucru este trebuincios.

38 Iar când ei mergeau el intră în-
tr'un sat: și o femeie cu numele [n] Marta
îl primì în casa ei. 39 Și aceasta aveà
o soră numită Maria, [o] și care stând jos
lângă picioarele Domnului ascultà cu-
vântul lui; 40 Iar Marta erà prinsă la
o parte de multă slujire. Și stând zise:
Doamne, nu-ți este grijă că sora mea
mă lasă singură ca să slujesc? Zi-i dar
ca să pună mâna împreună cu mine.
41 Și răspunzând Domnul îi zise:
Marta, Marta, pentru multe îngrijești și
de multe te îngrijești, 42 Dar de-un
lucru este trebuință; căci Maria și-a
ales partea bună, ce nu va fi luată dela
dânsa.

Rugăciunea Domnului.

11 Și pe când se rugà el într'un loc,
când încetă, zise către dânsul unul
dintre ucenicii săi: Doamne, învață-ne
să ne rugăm, după cum și Ioan învăță
pe ucenisii săi.

2 Iar el le zise, când vă rugați, zi-
ceți: [a] Tată *al nostru care ești în ceruri*
sfințască-se numele tău; vie împărăția
ta; *facă-se voia ta precum în cer și pe
pământ;* 3 Pânea noastră de toate
zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi: 4 Și
ne iartă nouă păcatele noastre, căci și
noi iertăm oricui ne datorează: și nu
ne duce în ispită, *ci ne scapă dela
cel rău.*

5 Și zise către dânșii: cine dintre voi

---

a Esod 32. 32. *b* Mat. 11. 25. *c* Ioan 3. 35. | *d* Ioan 1. 18. *e* Mat. 13. 16. | *f* 1 Pet. 1. 10. *g* Mat. 19. 16. | *h* Deut. 6. 5. *i* Lev. 19. 18. | *j* Lev. 18. 5. *k* Cap. 16. 15. | *l* Ps. 38. 11. *m* Ioan 4. 9. | *n* Ioan 11. 1. *o* 1 Cor. 7. 32, etc. | *Capul 11.* *a* Mat. 6. 9.

va aveà un prietin, și se va duce la dân-
sul în miezul nopții și-i zice: prietine,
împrumută-mi trei pâni, 6 Pentru că
un prietin al meu venì depe drum la
mine și n'am ce să-i pun înainte? 7 Și
acela răspunzând dinlăuntru zice: nu
mă dà de osteneală; acum este ușa în-
chisă. și copii mei sunt în pat cu mine;
nu pot sculându-mă să-ți dau. 8 Zic
vouă, [b] chiar dacă nu-i va dà sculându-se
pentru că-i este prietin, totuși pentru
îndrăzneala lui sculându-se îi va dà cât
are trebuință. 9 [c] Și eu zic vouă, ce-
reți, și se va dà vouă, căutați, și veți
aflà, bateți, și se va deschide vouă.
10 Căci oricine cere ià, și cine caută
află, și celui care bate i-se va deschide.
11 [d] Și dela care dintre voi, ca tată,
va cere fiul pâne, nu cumva îi va dà
piatră? Sau *dacă* și pește *va cere*, nu
cumva îi va dà șarpe în loc de pește?
12 Sau *dacă* va cere și un ou, nu cumva
îi va dà un scorpion? 13 Deci dacă
voi răi fiind știți să dați lucruri bune
la copiii voștri, cu cât mai vârtos Tatăl
vostru care este în cer va dà din cer
duh sfânt la cei care cer dela dânsul?

Iisus gonește un drac.

14 [e] Și scoteà un demon, și acesta erà
mut; și ieșind demonul mutul vorbì;
și gloatele se minunau. 15 Iar unii
dintre dânșii ziseră: [f] cu Belzeebul
domnul demonilor dă afară pe demoni.
16 Și alții ispitindu-l [g] cereau dela dân-
sul un semn din cer. 17 [h] Dar [i] el știind
gândurile lor le zise: orice împărăție
desbinându-se în sine este pustiită, și
casă preste casă cade. 18 Și dacă sa-
tan s'a desbinat în sine, cum va stà
împărăția lui? Pentru că ziceți că eu
cu Beelzebul scot afară pe demoni.
19 Iar dacă eu cu Beelzebul scot afară
pe demoni, fiii voștri cu cine îi scot
afară? Deaceea ei vor fi judecătorii
voștri. 20 Și dacă eu cu [j] degetul lui
Dumnezeu scot afară demonii, a ajuns
deci la voi împărăția lui Dumnezeu.
21 [k] Când cel tare întrarmat fiind pă-
zește curtea lui, în pace sunt averile
lui. 22 Dar [l] îndată ce unul mai tare
decât dânsul venind îl va fi biruit, ià
armătura lui în care se încrezuse, și
împarte prăzile luate dela el. 23 [m] Cine
nu este cu mine, împotriva mea este, și
cine nu strânge cu mine, risipește.

24 [n] Când duhul necurat va fi ieșit
din om, umblă prin locuri fără apă cău-
tând odihnă, și negăsind zice: mă voiu
întoarce la casa mea de unde am ieșit.
25 Și venind *o* găsește măturată și gă-
tită. 26 Atuncia se duce și ià cu sine
alte șapte duhuri mai rele decât el, și
intrând locuește aci, și se fac [o] cele depe
urmă ale omului aceluia mai rele decât
cele dintâiu.

27 Iar pe când vorbià el acestea, o
femeie din gloată ridicând glas îi zise:
[p] fericit este pântecile care te-a purtat
și țâțele pe care le-ai supt 28 Și el
zise: [q] așà este, fericiți care ascultă cu-
vântul lui Dumnezeu și-*l* păzesc.

Semnul lui Iona.

29 [r] Și adunându-se gloate în gră-
madă începù a zice: neamul acesta este
neam rău: cere semn, și semn nu i-se
va dà decât numai semnul lui Iona
profetul. 30 Căci după cum [s] Iona fù
un semn pentru Niniviteni, astfel va fi
și Fiul omului pentru neamul acesta.
31 [t] O împărăteasă dela mează-zi se va
ridicà la judecată cu bărbații acestui
neam și îi va osândì, că a venit dela
marginile pământului să asculte înțe-
lepciunea lui Solomon, și iată mai mult
decât Solomon *este* aci. 32 Bărbați
Niniviți se vor sculà la judecată cu
neamul acesta și-l vor osândì; [u] că ei
se pocăiră la predica lui Iona. și iată
mai mult decât Iona *este* aci.

33 [v] Nimenea aprinzând lumina nu o
pune în ascunzătoare. nici supt obroc,
ci în sfeșnic, pentru ca cei care intră
să vază lumina. 34 [x] Luminătorul cor-
pului este ochiul tău. Când ochiul tău

b Cap. 18.1,etc. *c* 1 Ioan 3. 22. *d* Mat. 7. 9. *e* Mat. 9. 32. *f* Mat. 9. 34. *g* Mat. 12. 38. *h* Mat. 12. 25. *i* Ioan 2. 25. *j* Esod. 8. 19. *k* Mat. 12. 29. *l* Isa. 53. 12. *m* Mat. 12. 30. *n* Mat. 12. 43. *o* Ioan 5. 14. *p* Cap. 1. 28, 48. *q* Mat. 7. 21. *r* Mat. 12. 38,39. *s* Iona 1. 17. *t* 1 Reg. 10. 1. *u* Iona 3. 5. *v* Mat. 5. 15. *x* Mat. 6. 22.

este curat, și tot corpul tău este lumi-
nat; dar când este rău, și corpul tău
este întunecat. 35 Ià seamă dar ca
lumina care este în tine să nu fie întu-
nerec. 36 Deci dacă tot corpul tău este
luminat, neavând vre-o parte întune-
cată, luminat va fi tot, ca și când lumi-
nătorul te luminează cu raza *sa.*

Mustrarea răutății și fățărniciei fariseilor și a cărturarilor.

37 Și pe când vorbià îl rugă un fa-
riseu ca să prânzească la dânsul; și în-
trând se puse la masă. 38 Iar [y] fari-
seul văzând se miră că nu s'a îmbăeat
mai întâiu, înainte de-a prânzì. 39 [z] Și
Domnul zise către dânsul: acum voi
fariseii curățiți partea din afară a pa-
harului și a vasului de mâncare, dar
[a] înlăuntrul vostru este plin de răpire
și răutate, 40 Nemintoșilor, oare cel
care făcù ce este dinafară, nu făcù și ce
este dinlăuntru? 41 [b] Dați dar cele
dinlăuntru milostenie, și iată tot vă este
curat. 42 [c] Deci vai vouă fariseilor,
că dați zeciuială *din* izmă și rută și *din*
orice legumă, și lăsați la o parte jude-
carea *dreaptă* și iubirea către Dumne-
zeu; pe acestea trebuià să *le* faceți, și
pe acelea să nu *le* lăsați. 43 [d] Vai vouă
fariseilor, că iubiți cel dintâiu scaun în
sinagogi și urările de bine în târguri.
44 [e] Vai vouă, *cărturari și farisei fă-
țarnici,* [f] că sunteți ca mormintele ce nu
se cunosc, și oamenii care umblă pe
deasupra nu le știu.

45 Și răspunzând unul dintre învă-
țători de lege îi zise: Învățătorule, zi-
când acestea și pe noi ne înfrunți ru-
șinos. 46 Iar el zise: vai și vouă
învățătorilor de lege, că încărcați pe
oameni cu sarcini anevoie de purtat, iar
voi nici cu unul din degetele voastre nu
atingeți sarcinele. 47 Vai vouă, pen-
tru că clădiți mormintele profeților, iar
părinții voștri îi omorîră. 48 Deci dar
sunteți martori și încuviințați faptele
părinților voștri, pentru că dânșii i-au
omorît, iar voi clădiți *mormintele lor.*
49 Deaceea și înțelepciunea lui Dum-
nezeu zise: voiu trimite la dânșii pro-
feți și apostoli, și dintre ei vor omorî
și vor urmărì. 50 Pentru ca să fie ce-
rut înapoi dela neamul acesta sângele
tutulor profeților, ce este vărsat dela
întemeierea lumii, 51 Dela sângele
lui Abel până la sângele lui Zaharia
care pierì între altar și templu; așà este.
vă spun, va fi cerut înapoi dela neamul
acesta. 52 Vai vouă învățătorilor de
lege, că ați luat cheia cunoștinții; voi
înșivă n'ați intrat și pe cei care erau să
intre i-ați oprit.

53 Și când ieșì el de acolo, cărturarii
și fariseii începură a-l urî strașnic și a-i
dà pricină să vorbească de mai multe,
54 Pândindu-l *și căutând* ca să prinză
ceva din gura lui *pentru ca să-l învi-
nuiască.*

A se ferì de fățărnicie și de șovăire.

12 Și [a] în acelaș timp adunându-se
zecimi de mii de gloată, încât se
călcau unii pe alții, începù a vorbì mai
întâiu către ucenicii săi: [b] feriți-vă pe
voi înșivă de aluatul fariseilor, care este
fățărie. 2 [c] Nimic nu este acoperit de
toate părțile, care nu va fi descoperit,
și ascuns care nu va fi cunoscut. 3 De-
aceea câte ați zis la întunerec, vor fi
auzite la lumină, și ce ați vorbit la u-
reche în camere vor fi vestite depe aco-
perișul caselor.

4 [d] Vouă vă zic, [e] prietinii mei, nu vă
temeți de cei care omoară corpul și după
acestea nu mai au ce să mai facă. 5 Vă
voiu arătà însă de cine să vă temeți;
temeți-vă de acela care după ce a omo-
rît are putere să arunce în gheenă. Așà
este, zic vouă, de acestea temeți-vă.
6 Au doar nu se vând cinci vrăbii pen-
tru doi bani? Și nici una din ele nu
este uitată înaintea lui Dumnezeu.
7 Dar și perii capului vostru toți sunt
numerați. Deci nu vă temeți; voi vă
deosebiți de multe vrăbii.

8 [f] Și zic vouă, oricine va fi mărturi-
sit pentru mine înaintea oamenilor, și

[y] Marc. 7. 3. [z] Mat. 23. 25. | [a] Tit. 1. 15. [b] Isa. 58. 7. | [c] Mat. 23. 23. [d] Mat. 23. 6. | [e] Mat. 23. 27. [f] Ps. 5. 9. | *Caput 12.* [a] Mat. 16. 6. | [b] Mat. 16. 12. [c] Mat. 10. 26. | [d] Isa. 51. 7, 8. [e] Ioan 15.14,15. | [f] 2 Tim. 2. 12.

Fiul omului va mărturisì pentru dânsul
înaintea îngerilor lui Dumnezeu, 9 Iar
cine mă va fi tăgăduit înaintea oameni-
lor, tăgăduit va fi înaintea îngerilor lui
Dumnezeu.
10 [g] Și oricine va zice cuvânt împo-
triva Fiului omului, iertat va fi lui; dar
celui care va fi zis defaimare împotriva
Sfântului Duh nu i-se va iertà.
11 [h] Și când vă duc pe voi la sinagogi
și diregătorii și stăpânitorii, nu îngrijiți
cum sau ce veți răspunde sau ce veți
zice, 12 Căci Sfântul Duh vă va în-
văță chiar în acel ceas ce trebue să
spuneți.

A se ferì de sgârcenie și de iubirea celor lumești.

13 Și unul din gloată îi zise: Învă-
tătorule, spune fratelui meu să împartă
moștenirea cu mine. 14 Iar el îi zise:
[i] omule, cine m'a pus judecător sau
împărțitor preste voi? 15 Și zise către
dânșii: [j] luați aminte și păziți-vă de
orice pornire spre înavuțire, pentru că
viața cuiva nu stă în prisosul ce are din
avuțiile sale.
16 Apoi spuse o pildă către dânșii
zicând: țarina unui om avut rodì bine.
17 Și se gândià în sine zicând: ce voiu
face, că n'am unde să strâng roadele
mele? 18 Și zise: aceasta voiu face:
îmi voiu dà jos grânarele și mai mari
voiu clădì, și voiu strânge acolo toate
roadele mele și bunurile mele. 19 Și
voiu zice sufletului meu, [k] suflete, ai
multe bunuri puse pentru mulți ani:
odihnește-te, mănâncă, beà, veselește-te.
20 Dar Dumnezeu îi zise: nemintosule,
în noaptea [l] aceasta au să ceară înapoi
dela tine sufletul tău; [m] și cele ce ai gă-
tit ale cui vor fi? 21 Așà *este* cel care
adună comoară pentru sine însuși, [n] și
nu se înavuțește în Dumnezeu.
22 Și zise către ucenicii săi, drept
aceea zic vouă, [o] nu îngrijiți pentru su-
fletul *vostru* ce să mâncați, nici pentru
corpul vostru *cu* ce să vă îmbrăcați.
23 Sufletul este mai mult decât hrana
și corpul decât îmbrăcămintea. 24 Pri-
viți corbii, că nici nu samănă, nici nu
seceră, ei n'au cameră, nici grânar, și
[p] Dumnezeu îi hrănește; cu cât mai
mult vă deosebiți voi de paseri! 25 Cine
dintre voi îngrijind poate adăugà la
vârsta sa un cot? 26 Deci dacă nu pu-
teți nici ce *este* cel mai neînsemnat
lucru, pentru ce îngrijiți de celelalte?
27 Priviți crinii cum *cresc*, nici nu torc,
nici nu țes; și zic vouă, nici Solomon
în toată mărirea lui nu se îmbrăcă ca
unul din aceștia, 28 Dacă dar Dum-
nezeu îmbracă astfel în câmp iarba, *care*
este azi și mâne se aruncă în cuptor, cu
cât mai vârtos pe voi, puțin credincio-
șilor?
29 Și voi nu căutați ce să mâncați și
ce să beți, și nu fiți necumpăniți;
30 Căci toate acestea *le* caută păgânii
lumii: iar Tatăl vostru știe că aveți tre-
buință de acestea. 31 [q] Deci căutați
împărăția lui, și acestea *toate* se vor a-
dăugà vouă. 32 Nu te teme, turmă
mică; pentru [r] că Tatăl vostru a binevoit
să vă deà împărăția. 33 [s] Vindeți ave-
rile voastre și dați milostenie; [t] faceți
vouă înșivă pungi ce nu învechesc, co-
moară neîncetată în ceruri, unde fur nu
se apropie, nici molie nu strică. 34 Căci
unde este comoara voastră, acolo va fi
și inima voastră.

Îndemnare de a veghià și de a se îngăduì cu iubire reciprocă.

35 [u] Încinse fie mijloacele voastre și
[v] lumânările aprinse; 36 Și voi ase-
menea oamenilor care așteaptă pe dom-
nul lor însuși, când se va întoarce dela
nuntă ca venind și bătând la ușă îndată
să-i deschidă. 37 [x] Fericite *sunt* slu-
gile acelea pe care venind domnul le va
găsì veghiând; adevăr zic vouă că se
va încinge și-i va pune la masă și tre-
când alăturea îi va slujì. 38 Și dacă
va fi venit în a doua strajă, și în a treia,
și va fi găsit astfel, fericite sunt *slugile*
acelea. 39 [y] Cunoașteți dar aceasta, că
dacă stăpânul de casă ar ști în ce ceas

g Mat. 12.31,32. h Mat. 10. 19. i Ioan 18. 36. j 1 Tim. 6.7, etc. k Iac. 5. 5. l Iov 20. 22. m Ps. 39. 6. n Mat. 6. 20. o Mat. 6. 25. p Iov 38. 41. q Mat. 6. 33. r Mat. 11.25,26. s Mat. 19. 21. t 1 Tim. 6. 19. v Mat. 25.1, etc. x Mat. 24. 46. y Mat. 24. 43.

vine furul ar fi vegliat, și n'ar fi lăsat
să-i sape casa. 40 [z]Deci și voi fiți
gata, că în ceasul în care nu gândiți
vine Fiul omului.

41 Și Petru *îi* zise: Doamne, către
noi vorbești această pildă sau și către
toți? 42 Și Domnul zise: [a]cine este
dar econom credincios, cu minte, pe care îl
va pune stăpânul preste slugărimea sa,
spre a dà la timp cuvenit demâncarea?
43 Fericită *este* sluga aceea, pe care ve-
nind stăpânul îl va găsì făcând astfel.
44 [b]Adevărat zic vouă că il va pune
preste toată avuția sa. 45 [c]Dar dacă
aceea slugă va fi zis în inima sa: stă-
pânul meu întârziază să vie, și va fi în-
ceput să bată pe slugi și pe slujnici, să
mănânce și să beà și să se îmbete.
46 Stăpânul acelei slugi va venì în ziua
în care el nu așteaptă și în ceasul când
nu știe, și-l va despicà în două, și par-
tea lui o va pune cu necredincioșii.
47 Iar [d]sluga aceea care a știut voia
stăpânului său și n'a gătit sau n'a făcut
după voia lui va fi cumplit bătută.
48 [e]Și care, n'a știut, dar a făcut *fapte*
vrednice de bătae, puțin va fi bătută.
Delaoricine cui mult s'a dat, mult se va
cere dela dânsul, și cui s'a încredințat
mult, vor cere dela dânsul mai mult.

49 [f]Foc am venit să arunc pe pă-
mânt, și cât de mult voesc ca acum să
fie aprins! 50 Dar [g]am un botez spre
a fi botezat, și cât de neliniștit sunt
până când se va fi îndeplinit! 51 [h]Gân-
diți că am venit să dau pace pe pă-
mânt? Nu, zic vouă, [i]ci numai desbinare.
52 [j]Pentru că de acum vor fi cinci în-
tr'o casă desbinați, trei împotriva a doi,
și doi împotriva a trei. 53 Desbinați
vor fi: tată împotriva fiului și fiul îm-
potriva tatălui; muma împotriva fiicei
și fiica împotriva mumei, soacra împo-
triva nurorii sale, și nora împotriva
soacrei.

Semnele timpului.

54 Și ziceà și către gloate: [k]când
vedeți nour ridicându-se dela apus, în-
dată ziceți că vine ploaie mare, și așà
este; 55 Și când *vedeți* suflând vântul
dela mează-zi, ziceți că va fi căldură
mare, și este, 56 Fățarnicilor, fața
pământului și a cerului știți să le cer-
cetați, dar acest timp cum nu știți să-l
cercetați? 57 Pentru ce dar nu jude-
cați și dela voi înșivă ce este drept?

58 [l]Și pe când mergi cu protivnicul
tău la diregător, dă-ți osteneală pe [m]cale
ca să te desfaci de dânsul, ca nu cumva
să te târască la judecător, și judecăto-
rul să te deà în mâna slujitorului, și
slujitorul să te arunce în închisoare.
59 Zic ție, nu vei ieșì deacolo până ce
nu vei fi plătit și cel din urmă ban.

Predica de pocăință a lui Iisus despre peirea Galilienilor.

13 Și în același timp erau de față unii
aducându-i știre despre Galilieni,
al căror sânge Pilat îl amestecă cu jert-
fele lor. 2 Și răspunzând Iisus le zise:
gândiți voi oare că acești Galilieni au
fost mai păcătoși decât toți Galilienii,
pentru că au pățit acestea? 3 Nu, zic
vouă, dar dacă nu vă veți fi pocăit, toți
asemenea veți pierì. 4 Sau acei opt-
sprezece preste care căzù turnul în Si-
loam și-i omorî, gândiți voi oare că ei
au fost mai greșiți decât toți oamenii
care locuesc în Ierusalim? 5 Nu, zic
vouă, dar dacă nu vă veți fi pocăit, toți
asemenea veți pierì.

6 Și spuse pilda aceasta [a] oarecine
aveà un smochin sădit în via sa, și venì
căutând rod într'însul și nu găsì. 7 A-
tuncia zise către vier: iată trei ani de
când viù căutând rod în acest smochin
și nu găsesc; taie-l; pentru ce face și
pământul nefolositor? 8 Iar el răs-
punzându-i zice: Doamne, lasă-l și a-
nul acesta până când voiu fi săpat îm-
prejurul lui și voiu fi pus gunoiu, 9 Și
dacă va fi făcut rod în viitor, *bine;* iar
dacă nu, îl vei tăià.

Vindecarea unei boli de optsprezece ani, în ziua sâmbetei.

10 Și învăță într'una din sinagogi

z 1 Tes. 5. 6. a Mat. 24. 45. | b Mat. 24. 47, c Mat. 24. 48. | d Num. 15. 30. e Lev. 5. 17. | f Vers. 51. g Mat. 20. 22. | h Mat. 10. 34 i Mic. 7. 6. | j Mat. 10. 35. k Mat. 16. 2. | l Prov. 25. 8. m Ps. 32. 6. | Capul 13. a Isa. 5. 2.

sâmbăta. 11 Și iată o femeie aveà de
optsprezece ani duh de slăbiciune, și
erà gârbovită și nu puteà să se ridice
în sus nicidecum. 12 Și văzându-o
Iisus *o* chemă la sine și-i zise: femeie,
ești lăsată de slăbiciunea ta. 13 [b] Și
puse mânile preste dânsa; și îndată se
îndreptă în sus și mărià pe Dumnezeu.
14 Și răspunzând mai marele sina-
gogii, adânc mâhnindu-se că Iisus *o*
tămăduì sâmbăta, ziceà gloatei că [c] șase
zile sunt în care trebue a se lucrà, deci
într'însele venind tămăduiți-vă și [d] nu
în ziua sâmbetei. 15 Dar Domnul îi
răspunse și zise: [e] fățarnicilor, fiecare
dintre voi sâmbăta nu desleagă boul
său ori asinul dela iesle, și ducându-l
îl adapă? 16 Iar aceasta, [f] fiică a lui
Abraham fiind, pe care o legă satana,
iată de optsprezece ani, nu trebuià să
fie deslegată de legătura aceasta în ziua
sâmbetei?
17 Și zicând el acestea se rușinau
toți care steteau împotriva lui, și toată
gloata se bucurà de toate faptele mă-
rețe ce se săvârșeau de dânsul.

Pilde și cuvântări despre împărăția lui Dumnezeu.

18 [g] Deci ziceà: cu ce este asemenea
împărăția lui Dumnezeu, și cu ce o voiu
asemănà? 19 Este asemenea unui
grăunte de muștar, pe care luându-l un
om îl aruncă în însăși grădina sa, și
crescù și se făcù pom *mare*, și paserile
cerului locuiră în ramurile lui.
20 Și iar zise: cu ce voiu asemănà
împărăția lui Dumnezeu? 21 Este a-
semenea unui aluat, pe care luându-l
o femeie l-a ascuns în trei măsuri de
făină, până ce s'a dospit tot.
22 [h] Și umblà din oraș în oraș și din
sat în sat învățând și călătorind la Ie-
rusalim. 23 Iar un oarecare îi zise:
Doamne, puțini să fie oare cei care se
mântuiesc? Și el zise către dânșii:
24 [i] Luptați-vă ca să intrați prin poarta
cea strâmtă, că [j] mulți, zic vouă, vor
căutà să intre și nu vor puteà. 25 [k] În-
dată ce stăpânul casei se va fi sculat și
[l] va fi închis ușa, și veți fi început să
stați afară și să bateți la ușă zicând:
[m] Doamne, deschide-ne, și răspunzând
vă va zice: [n] nu vă știu de unde sunteți.
26 Atuncia veți începe a zice: am mân-
cat înaintea ta și am băut, și în stra-
dele noastre ai învățat. 27 [o] Și va zice:
zic vouă, nu vă știu de unde sunteți:
[p] „depărtați-vă dela mine toți făptuitorii
de nedreptate.“ 28 [q] Acolo va fi plân-
gerea și scrâșnirea dinților, [r] când veți
vedeà pe Abraam și pe Isaac și pe Iacob
și pe toți profeții în împărăția lui Dum-
nezeu, iar pe voi aruncați afară. 29 Și
vor venì dela răsărit și dela apus, dela
mează-noapte și dela mează-zi, și vor
stà la masă în împărăția lui Dumnezeu.
30 [s] Și iată sunt în urmă care vor fi în-
tâiu, și sunt întâiu care vor fi în urmă.

Pândirea din partea lui Irod. Jalea Ierusalimului.

31 Și în acel ceas se apropiară de
dânsul niște farisei zicându-i: ieși și
pleacă de-aci, fiindcă Irod voește să te
omoare. 32 Și le zise: ducându-vă
spuneți vulpii aceștia, iată dau afară
demoni și tămăduiri săvârșesc astăzi și
mâne, și a treia [t] zi sfârșesc. 33 Dar
trebue ca eu să călătoresc astăzi și mâne
și în ziua următoare, pentru că nu se
poate să piară un profet afară din Ie-
rusalim. 34 [u] Ierusalime, Ierusalime,
care omori pe profeți și ucizi cu pietri
pe cei trimiși la tine, de câteori am voit
să adun pe copiii tăi, după cum adună
paserea puii săi supt aripi, dar n'ați
voit. 35 Iată [v] „vi se lasă casa voastră“
pustie. Dar zic vouă, că nu mă mai ve-
deți până când veți zice: [x] „binecuvântat
cine vine în numele Domnului“.

Iisus însănătoșează pe un bolnav de idropică.

14 Și când întră el în casa unuia din-
tre mai marii fariseilor sâmbăta ca
să mănânce pâne, ei îl pândeau. 2 Și
iată un om bolnav de idropică erà în-

[b] Marc. 16. 18.
[c] Esod. 20. 9.
[d] Mat. 12. 10.
[e] Cap. 14. 5.
[f] Cap. 19. 9.
[g] Mat. 13. 31.
[h] Mat. 9. 35.
[i] Mat. 7. 13.
[j] Ioan 7. 34.
[k] Ps. 32. 6.
[l] Mat. 25. 10.
[m] Cap. 6. 46.
[n] Mat 7. 23.
[o] Mat. 7. 23.
[p] Ps. 6. 8.
[q] Mat. 8. 12.
[r] Mat. 8. 11.
[s] Mat. 19. 30.
[t] Ebr. 2. 10.
[u] Mat. 23. 37.
[v] Lev. 26. 31,32.
[x] Ps. 118. 26.

naintea lui. 3 Şi răspunzând Iisus
vorbì către învăţătorii de lege şi farisei
zicând: se cuvine [a] oare a tămăduì sâm-
băta sau nu? Iar ei tăcură. 4 Şi apu-
când îl tămăduì şi-i dete drumul. 5 Iar
către dânşii răspunzând zise: [b] al cărui
dintre voi fiu sau bou va cădeà în puţ,
şi nu îndată îl va trage în sus în ziua
sâmbetei? 6 Şi nu fù în stare a răs-
punde la acestea.

Îndemnare spre smerenie şi binefacere.

7 Apoi spuse o pildă către cei che-
maţi, după ce luă seamă cum îşi ale-
geau cele dintâiu locuri, zicând către
dânşii: 8 Când vei fi chemat de ci-
neva la nuntă, nu te pune la masă în
cel dintâiu loc, ca nu cumva să fie che-
mat de dânsul altul mai cinstit decât
tine, 9 Şi venind cel care te-a chemat
pe tine şi pe el, îţi va zice: dă locul a-
cestuia; şi atuncia cu ruşine vei începe
a ţine cel din urmă loc. 10 [c] Deci când
vei fi chemat, ducându-te aşază-te în
cel din urmă loc, ca să-ţi zică, când
va fi venit cel care te-a chemat: prie-
tine, mută-te mai în sus; atuncia vei
aveà cinste înaintea tutulor care stau
împreună cu tine la masă. 11 [d] Pentru
că oricine se înalţă pe sine, va fi umilit;
şi cine se umileşte pe sine, va fi înălţat.
12 Dar ziceà şi celui care îl chemase:
când faci prânz sau cină, nu chemà pe
prietinii tăi, nici pe fraţii tăi, nici pe
rudele tale, nici vecinii avuţi, ca nu
cumva şi ei să te cheme iar, şi să ai
răsplată. 13 Ci când faci ospăţ, cheamă
[e] săraci, neputincioşi, şchiopi, orbi,
14 Şi fericit vei fi, pentru că n'au să-ţi
deà înapoi; dar ţi-se va răsplătì la în-
vierea drepţilor.

Pilda despre ospăţul cel mare.

15 Şi auzind acestea unul dintre cei
care stà împreună la masă îi zise: [f] fe-
ricit *este*, care va mâncà pâne în împă-
răţia lui Dumnezeu.
16 [g] Iar el îi zise: un om făceà cină
mare, şi chemă pe mulţi, 17 Şi [h] tri-
mise pe sluga sa la ceasul cinei să zică
celor chemaţi: veniţi că acum este gata.
18 Şi începură unul după altul toţi să
ceară iertare. Cel dintâiu îi zise: ţarină
am cumpărat, şi am trebuinţă să mă
duc s'o văz: te rog, iartă-mă. 19 Şi
altul zise: am cumpărat cinci perechi
de boi, şi mă duc să-i încerc; te rog,
iartă-mă. 20 Şi altul zise; m'am în-
surat, şi deaceea nu pot venì. 21 Şi
întorcându-se sluga spuse domnului său
acestea. Atuncia mâniându-se stăpânul
casei, zise slugii sale: ieşi îndată în stra-
dele şi cărările oraşului şi adù aici să-
racii şi neputincioşii şi orbii şi şchiopii.
22 Şi zise sluga, domnule, s'a făcut ce
ai poruncit, şi mai este loc. 23 Şi zise
domnul către slugă: ieşi la drumuri şi
garduri şi sileşte-*i* să între, ca să-mi
fie casa plină; 24 Căci zic vouă [i] că
din acei bărbaţi care au fost chemaţi
niciunul nu va gustà din cina mea.

Lepădare de sine.

25 Şi mergeau împreună cu ei gloate
multe, şi întorcându-se zise către dânşii:
26 [j] Dacă vine cineva la mine [k] şi nu
urăşte pe tatăl său, pe muma *sa* şi pe
femeia *sa*, şi pe copiii *săi*, şi pe fraţii
săi, şi pe surorile *sale*, [l] şi chiar şi viaţa
sa însăşi, nu poate fi ucenicul meu.
27 [m] Oricine nu poartă crucea sa însăşi
şi vine după mine, nu poate să-mi fie
ucenic.
28 Căci [n] cine dintre voi voind a clădì
un turn nu stă mai întâiu *şi* socoteşte
cheltuiala, dacă are pentru desăvârşire?
29 Ca nu cumva punând el temelie şi
nefiind în stare a săvârşì, toţi privitorii
să înceapă a-l luà în râs, 30 Zicând
că acest om a început a clădì şi n'a fost
în stare să săvârşească.
31 Sau care împărat, plecând să se
bată în răsboiu cu alt împărat, nu stă
mai întâiu să se sfătuiască, dacă poate
între zece mii să întâmpine pe cel care
vine împotriva lui cu douăzeci de mii?
32 Iar dacă nu, fiind el încă departe
trimiţând soli se roagă pentru cele de
pace. 33 Astfel dar oricine dintre voi

Capul 14. a Mat. 12. 10. | b Esod. 23. 5. c Prov. 25. 6, 7. | d Iov 22. 29. e Neem. 8. 10, 12. | f Apoc. 19. 9. g Mat. 22. 2. | h Prov. 9. 2, 5. i Mat. 21. 42. | j Deut. 13. 6. k Rom. 9. 13. | l Apoc. 12. 11. m Mat. 16. 24. | n Prov. 24. 27. —

care nu se lapădă de toate avuțiile sale,
nu poate să-mi fie ucenic.
34 Bună este sarea: dar dacă și sa-
rea își va fi pierdut puterea, cu ce va
fi îndreptată? 35 Nu este folositoare
nici pentru pământ, nici pentru gunoiu:
oamenii o aruncă afară. Cine are urechi
să asculte cu luare aminte.

Pilda despre oaia pierdută și despre drachma pierdută. Întoarcerea fiului risipitor la tatăl său.

15 [a]Și toți vameșii și păcătoșii se a-
propiau de dânsul ca să-l asculte.
2 Dar fariseii și cărturarii murmurau,
zicând că acesta primește la sine pe pă-
cătoși [b]și mănâncă împreună cu ei.
3 Iar el spuse către dânșii această
pildă zicând: 4 [c]Care om dintre voi
având o sută de oi și pierzând una din
ele nu lasă pe cele nouăzeci și nouă în
câmpie, și se duce după cea pierdută,
până când o va fi găsit? 5 Și găsind
o pune pe umerii săi bucurându-se.
6 Și după ce a venit acasă cheamă prie-
tinii și vecinii, zicându-le: bucurați-vă
împreună cu mine, că mi-am găsit oaia
[d]cea pierdută. 7 Zic vouă, că astfel
pentru un păcătos, care se pocăiește, va
fi bucurie în cer [e]*mai multă*, decât pen-
tru nouăzeci și nouă de drepți, care
n'au trebuință de pocăință.
8 Sau care femeie având zece drachme,
dacă va fi pierdut o drachmă, nu aprinde
oare lumină și mătură casa și caută cu
luare aminte, până când *o* va fi găsit?
9 Și după ce a găsit-o cheamă prieti-
nele și vecinele zicând: bucurați-vă
împreună cu mine, că am găsit drachma
pe care am pierdut-*o*. 10 Astfel, zic
vouă, este bucurie înaintea îngerilor lui
Dumnezeu pentru un păcătos, care se
pocăește.
11 Și zise: un om avea doi fii. 12 Și
cel mai tânăr dintre ei zise tatălui său:
tată, dă-mi partea de avuție ce-mi cade.
Și le împărțì [f]averea. 13 Și nu după
multe zile fiul mai tânăr, strângând toate,
se duse într'o țară depărtată, și acolo
risipì avuția sa, viețuind desfrânat.
14 Și după ce dânsul cheltuì tot, se în-
tâmplă foamete mare prin acea țară,
și el începù să fie în lipsă. 15 Și du-
cându-se, se lipì de unul dintre locui-
torii acelei țări, și-l trimise la câmpul
său să păzească porcii: 16 Și dorià
să-și umple pântecile din roșcovii pe
care îi mâncau porcii, dar nimenea
nu-i dà.
17 Și venindu-și în minți zise: câți
simbriași ai tatălui meu, au prisos de
pâne, iar eu pier aci de foame. 18 Scu-
lându-mă, voiu merge la tatăl meu și-i
voiu zice: tată, am greșit în fața ceru-
lui și înaintea ta. 19 Nu mai sunt
vrednic a fi numit fiul tău: fă-mă ca
pe unul dintre simbriașii tăi. 20 Și
sculându-se, venì la tatăl său. [g]Și fiind
el încă departe, tatăl său il văzù și i-se
făcù milă, și alergând se plecă pe gâtul
lui și-l sărută. 21 Iar fiul îi zise: tată,
am greșit în fața cerului [h]și înaintea ta,
nu mai sunt vrednic a fi numit fiul tău.
22 Și tatăl zise către slugile sale: adu-
ceți curând un vestmânt lung, cel din-
tâiu, și îmbrăcați-l, și dați inel în mâna
lui și încălțăminte în picioare, 23 Și
aduceți vițelul cel îngrășat, înjunghiați,
și mâncând să ne veselim. 24 Că a-
cest fiu al meu mort erà și învìe, pier-
dut erà și se află. Și începură a se
veselì.
25 Iar fiul său mai mare erà la câmp,
și venind, când se apropie de casă, auzì
cântare și jocuri. 26 Și chemând la
sine pe una dintre slugi întrebă ce să
fie acestea. 27 Și el îi spuse că fra-
tele tău a venit; și tatăl tău, pentru că
l-a primit sănătos, înjunghie vițelul cel
îngrășat. 28 Și se întărâtă de mânie
și nu voià să între; iar tatăl său ieșind
îl rugà. 29 Dar el răspunzând, zise
tatălui: iată de-atâția ani îți slujesc și
niciodată porunca ta n'am călcat, și mie
niciodată nu mi-ai dat un iedișor, ca să
mă veselesc cu prietinii mei. 30 Iar
când venì acest fiu al tău, care îți

Capul 15. *a* Mat. 9. 10. | *b* Fapt. 11. 3. | *c* Mat. 18. 12. | *d* 1 Pet. 2. 10, 25. | *e* Cap. 5. 32. | *f* Marc. 12. 44. | *g* Fapt. 2. 39. | *h* Ps. 51. 4.

mâncă averea cu desfrânatele. înjun-
ghiași pentru dânsul vițelul cel îngră-
șat. 31 Și el îi zise: fiule. tu întot-
deauna ești împreună cu mine. și toate
ale mele, ale tale sunt. 32 Trebuià să
ne veselim și să ne bucurăm. că fratele
tău acesta mort erà și învie: pierdut
erà și se află.

Economul nedrept. Nimeni nu poate sluji la doi domni. Despre farisei. Ioan și legea.

16 Și zicea și către ucenicii săi: erà
un om avut. care aveà un econom
și acesta fù învinuit la dânsul ca risi-
pindu-i averea. 2 Și chemându-l îi
zise: ce este aceasta ce auz de tine?
Dă socoteală de economia ta. căci nu
mai poți fi econom. 3 Iar economul
zise în sine: ce am să fac. pentru că
domnul meu ià economia dela mine?
A săpà nu sunt în stare. a cerșì îmi este
rușine. 4 Știu ce am să fac. pentru ca
atuncia. când voiu fi fost dat afară din
economie. să mă primească chiar în ca-
sele lor. 5 Și chemând la sine. câte unul.
pe fiecare dintre datornicii domnului său.
zise celui dintâiu: cât ești dator dom-
nului meu? 6 Iar el zise: o sută de
măsuri de untdelemn. Și el îi zise: pri-
mește-ți înscrisul și șezând scrie degrab
cincizeci. 7 După aceea zise celuilalt:
dar tu cât ești dator? Iar el zise: o sută
de măsuri de grâu. Și el îi zise: pri-
mește-ți înscrisul și scrie optzeci. 8 Și
domnul lăudă pe economul nedrept.
fiindcă făcù cu minte: pentru că fiii a-
cestui veac sunt față de neamul lor în-
suși mai cu minte decât [a] fiii luminii.
9 Și eu vă zic: [b] faceți-vă înșivă
prietini din Mamona cel nedrept. pentru
ca *atuncia*. când el va fi încetat să vă
primească ei în locuințele vecinice.
10 [c] Cel credincios în puțin este credin-
cios și în mult. și cel nedrept în puțin.
nedrept este și în mult. 11 Deci dar.
dacă n'ați fost credincioși în Mamona
cel nedrept. cine vă va încredințà ade-
vărul? 12 Și dacă n'ați fost credincioși
în ceea ce este străin. cine va dà vouă
ce este al vostru? 13 [d] Nici o slugă nu
poate slujì la doi domni: căci sau pe
unul va urî și pe celalalt *îl* va iubì. sau
de unul se va ține și pe celalalt *îl* va
disprețuì. Nu puteți slujì lui Dumnezeu
și lui Mamona.
14 Și acestea toate *le* auzeau fariseii.
[e] care erau iubitori de argint. dar îl
luau în râs de față. 15 Și le zise: voi
sunteți *oameni* care vă [f] faceți drepți
înșivă înaintea oamenilor. dar [g] Dum-
nezeu cunoaște inimile voastre: pentru
că [h] ce este ales între oameni. urîciune
este înaintea lui Dumnezeu.
16 [i] Legea și profeții până la Ioan;
de atuncia împărăția lui Dumnezeu se
binevestește și fiecare prin stăruință
pătrunde în ea. 17 [j] Dar mai lesne este
ca să treacă cerul și pământul decât să
cază un corn *de literă* din lege.
18 [k] Oricine lasă femeia sa și să în-
soară cu alta săvârșește adulter. și cine
se însoară cu cea lăsată de bărbat să-
vârșește adulter.

Pilda despre avutul și Lazar săracul.

19 Erà un om avut. și se îmbrăcà în
purpură și bison. veselindu-se strălucit
în fiecare zi. 20 Erà și un sărac cu
numele Lazar. care fusese aruncat la
poarta lui. plin fiind de răni. 21 Și do-
rind să se sature din cele ce cădeau dela
masa avutului: 22 Dar și cânii. ve-
nind. lingeau rănile lui. Și murì săra-
cul și el fù dus de îngeri în sânul lui
Abraam: murì însă și avutul și fù în-
mormântat. 23 Și în iad ridicându-și
ochii. fiind el în chinuri, vede de de-
parte pe Abraam și pe Lazar în sânul
lui. 24 Atuncia el. strigând. zise: Tată
Abraame. fie-ți milă de mine și trimite
pe Lazar. pentru ca să întingă în apă
vârful degetului său și să-mi [l] răcorească
limba. fiind [m] că în dureri sunt, în fla-
căra aceasta. 25 Dar Abraam zise:
fiule. [n] adu-ți aminte că ți-ai primit cele
bune în viața ta. și Lazar asemenea cele
rele: acum dar el este mângăiat aici.
iar tu ești în dureri. 26 Și pe lângă

Capul 16. a Ioan 12. 36. b Dan. 4. 27. c Mat. 25. 21. d Mat. 6. 24. e Mat. 23. 14. f Cap. 10. 29. g Ps. 7. 9. h 1 Sam. 16. 7. i Mat. 4. 17. j Ps. 102 26,27. k Mat. 5. 32. l Zech. 14. 12. m Isa. 66. 24. n Iov 21. 13.

toate acestea între noi și între voi este
statornicită o prăpastie mare, pentru ca
cei care voesc. să nu poată trece de aici
la voi. nici de acolo să nu treacă la noi.
27 Atuncia zise: te rog dar. tată. ca
să-l trimiți în casa tatălui meu: 28 Căci
am cinci frați, pentru ca să le spue ade-
vărul, ca să nu vină și dânșii în acest
loc de chin. 29 Dar Abraam zise: [o]au
pe Moise și pe profeți. să asculte de
dânșii. 30 Și el zise: nu, tată Abra-
ame, ci dacă cineva dintre morți se va
fi dus la dânșii, se vor pocăì. 31 Iar
el îi zise: dacă nu ascultă de Moise și
profeți.[p]nu vor fi înduplecați, nici dacă
se va fi sculat cineva dintre morți.

Despre sminteli. Iertarea păcatelor și puterea credinței.

17 Atuncia zise către ucenici: [a]este
preste putință ca să nu vie smin-
telile: dar vai *aceluia* prin care vin;
2 Este mai folositor pentru dânsul, dacă
este pusă o piatră de moară împrejurul
gâtului său și a fost repezit în mare.
decât să smintească pe acești mici.
3 Luați aminte de voi înșivă. [b]Dacă va
fi greșit fratele tău, [c]ceartă-l. și dacă
se va fi pocăit. iartă-l. 4 Și dacă va
fi greșit ție de șapte ori pe zi și de
șapte ori se va fi întors la tine. zicând:
mă pocăiesc. îl vei iertà.

5 Și apostolii ziseră Domnului: dă-
ne mai multă credință. 6 [d]Iar Dom-
nul zise: dacă ați aveà credință cât un
grăunte de muștar. ați zice acestui si-
comor: desrădăcinează-te și sădește-te
în mare. și v'ar fi ascultat.

7 Și cine dintre voi. — având o slugă
arând sau păstorind. — *este* care-i va zice,
fiind venită din câmp: trecând îndată
șezi la masă? 8 Ci oare nu-i va zice:
gătește ce să cinez, și încingându-te
[e]slujește-mi până să mănânc și să beau.
și după acestea mănâncă și beà tu?
9 Nu cumva are să mulțumească slugei,
pentru că făcù ce i-s'a poruncit?
10 Astfel și voi. când veți fi făcut toate
cele poruncite vouă. ziceți că suntem
[f]slugi nefolositoare. ce eram datori să
facem. am făcut.

Vindecarea celor 10 leproși.

11 Și pe când [g]mergeà la Ierusalim.
dânsul treceà printre Samaria și Galilea.
12 Și întrând el într'un sat. îi ieșiră în-
nainte zece bărbați leproși. [h]care stătură
de departe. 13 Și ei ridicară glas zi-
când: Iisuse. Învățătorule. fie-ți milă
de noi. 14 Și, văzând, le zise: ducân-
du-vă, arătați-vă preoților. Și pe când
ei [i]mergeau fură curățiți. 15 Iar unul
dintre dânșii. văzând că este vindecat.
se întoarse. mărind cu glas tare pe
Dumnezeu. 16 Și căzù cu fața la pi-
cioarele lui. mulțumindu-i: și el erà un
samaritean. 17 Și răspunzând Iisus
zise: oare nu zece fură curățiți? Cei
nouă unde *sunt?* 18 N'au fost ei gă-
siți întorcându-se. să deà mărire lui
Dumnezeu. decât numai acesta de alt
neam? 19 [j]Și-i zise: sculându-te, du-te:
credința ta te-a scăpat.

Împărăția lui Dumnezeu și a doua venire a lui Hristos.

20 Și fiind întrebat de către farisei,
când vine împărăția lui Dumnezeu, le
răspunse și zise: împărăția lui Dum-
nezeu nu vine pe văzute cu ochii:
21 [k]Nici nu vor zice: iată *este* aci sau
colo; căci iată [l]împărăția lui Dumnezeu
este în mijlocul vostru.

22 Și zise către ucenici: [m]vor venì
zile. când veți dorì să vedeți una dintre
zilele Fiului omului. și nu veți vedeà.
23 [n]Și vor zice vouă: iată colo, iată aci:
nu vă duceți. nici nu grăbiți după dân-
șii. 24 [o]Căci după cum fulgerul, ful-
gerând din *o parte* de sub cer. luminează.
până la cealaltă *parte* sub cer, astfel va
fi Fiul omului. în ziua lui. 25 [p]Dar
mai întâiu trebue ca el să sufere mult
și să nu fie primit drept bun, de nea-
mul acesta. 26 [q]Și după cum a fost în
zilele lui Noe, astfel va fi și în zilele
Fiului omului: 27 Mâncau. beau, se

o Isa. 8. 20.
p Ioan 12.10,11.
—

Capul 17.
a 1 Cor. 11. 19.
b Mat. 18.15,21.
c Lev. 19. 17.
d Mat. 17. 20.
e Cap. 12. 37.
f Iov 22. 3.
g Luc. 9. 51. 52.
h Lev. 13, 46.
i Lev. 13. 2.
j Mat. 9. 22.
k Vers. 23.
l Rom. 14. 17.
m Ioan 17. 12.
n Mat. 24. 23.
o Mat 24. 27.
p Marc. 8. 31
q Fac. 7.

însurau, se măritau, până în ziua când
întră Noe în corabie, și venì potopul și
pierdù pe toți. 28 [r]Asemenea după
cum a fost în zilele lui Lot: mâncau,
beau, cumpărau, vindeau, sădeau, clă-
deau: 29 Iar [s]în ziua în care ieșì Lot
din Sodoma, plouà foc și pucioasă din
cer, și pierdù pe toți. 30 În acelaș
chip va fi în ziua, in care se [t]descoperă
Fiul omului. 31 În acee azi, [u]cine va
fi pe învelișul casei și sculele lui în
casă, să nu se deà jos ca să le ià, și
cine *este* la câmp, deasemenea să nu se
întoarcă îndărăt. 32 [v]Aduceți-vă a-
minte de femeia lui Lot. 33 [x]Cine va
fi căutat să câștige sufletul său, îl va
pierde: și cine îl va fi pierdut, îl va
păstrà în viață. 34 [y]Zic vouă, în noap-
tea aceasta *din* doi *care* vor fi pe acelaș
pat, unul va fi luat, și celalalt va fi lă-
sat. 35 *Din* două *care* vor fi râșnind
împreună, una va fi luată, iar cealaltă
va fi lăsată. 36 *Din doi care vor fi în
câmp, unul va fi luat și celalalt va fi
lăsat.* 37 Și răspunzând dânșii îi zic:
[z]unde, Doamne? Iar el le zise: unde *este*
corpul, acolo și vulturii vor fi adunați.

Judecătorul și văduva.

18 Atuncia le spuse o pildă, că ei tre-
buie [a]să se roage totdeauna, și să
nu pearză răbdarea. 2 Zicand: într'un
oraș erà un judecător, care nu se te-
meà de Dumnezeu și de om nu se sfià.
3 Erà însă o văduvă în acel oraș, și
venià la dânsul zicând: fă-mi dreptate
față de protivnicul meu. 4 Și el nu
voì câtva timp: dar după acestea zise
în sine însuși: deși de Dumnezeu nu
mă tem, nici de om nu mă sfiesc,
5 [b]Totuși, pentru că văduva aceasta îmi
face supărare, îi voiu face dreptate, ca
nu în cele din urmă venind să mă în-
frunteze strașnic. 6 Și Domnul zise:
auziți ce zice judecătorul nedrept!
7 Dar [c]Dumnezeu nu va face oare drep-
tate celor aleși ai săi, care strigă către
dânsul ziua și noaptea, [d]și rabdă înde-
lung pentru dânșii? 8 Zic vouă, că va
face în grabă dreptatea lor. Dar Fiul
omului, când va fi venit, găsì-va el oare
credință pe pământ?

Pilda despre fariseul ce se închină și vameșul.

9 Și zise [e]pilda aceasta, către unii
care aveau încredere în sine însuși, că
sunt drepți și care dispretuiau pe cei-
lalți. 10 Doi oameni se duseră, sus în
templu, ca să se roage, unul fariseu și
celalalt vameș. 11 Fariseul, [f]stând, se
rugà astfel: [g]Dumnezeule, îți mulțu-
mesc că nu sunt ca ceilalți oameni, ră-
pitori, nedrepți, necredincioși în căsă-
torie, sau și ca acest vameș: 12 Pos-
tesc de două ori pe săptămână, dau
zeciuială *din* toate câte dobândesc.
13 Iar vameșul de departe stând, nu
voià nici ochii să-*i* ridice spre cer, ci-și
băteà pieptul, zicând: Dumnezeule, iar-
tă-mă pe mine păcătosul. 14 Zic vouă,
acesta sau acela se duse la casa sa, *ca*
fiind cunoscut de drept? Pentru că ori-
cine [h]care se înalță pe sine va fi umilit,
iar care se umilește pe sine va fi înălțat.

Iisus cheamă copiii la sine.

15 [i]Și aduceau la dânsul și copii
mici, ca să-i atingă pe ei: și văzând uce-
nicii, îi înfruntau. 16 Dar Iisus îi chemă
la sine zicând: lăsați copiii să vină la
mine și nu-i opriți: căci [j]împărăția lui
Dumnezeu este a unora ca aceștia.
17 [k]Adevăr zic vouă, oricine nu va fi
primit împărăția lui Dumnezeu ca un
copil, nu va întrà într'însa.

Primejdiile bogăției.

18 [l]Și îl întrebă un mai mare zicând:
Învățătorule bune, ce să fac ca să moș-
tenesc viața veciniсă? 19 Iar Iisus îi
zise: Pentru ce mă numești bun? Ni-
menea nu este bun, decât numai unul
Dumnezeu. 20 [m]Știi poruncile: „nu
săvârșì adulter, nu omorî, nu furà, nu
mărturisì mincinos, [n]cinstește pe tatăl
tău și pe muma ta.“ 21 Iar el zise:
acestea toate le-am păzit din tinăre-
țea mea.

r Fac. 19. s Fac. 19. 16, 24. t 2 Tes. 1. 7. u Mat. 24. 17. v Fac. 19. 26. x Mat. 10. 39. y Mat. 24. 40, 41. z Iov 39. 30. — *Capul 18.* a Col. 4. 2. b Cap. 11. 8. c Apoc. 6. 10. d Ebr. 10. 37. e Cap. 10. 29. f Ps. 135. 2. g Isa. 1. 15. h Iov 22. 29. i Mat. 19. 13. j 1 Cor. 14. 20. k Marc. 10. 15. l Mat. 19. 16. m Esod. 20. 12, 16. n Efes. 6. 2.

22 Și auzind Iisus îi zise: îți mai
lipsește una: [o]vinde toate câte ai și îm-
parte la săraci, și vei aveà comoară în
ceruri; și vino, urmează-mi. 23 Iar
el auzind acestea, se întristă tare: căci
erà foarte avut.

24 Și văzându-l Iisus zise: [p]cât de
greu vor intrà avuții în împărăția lui
Dumnezeu. 25 Căci mai lesne este
pentru o cămilă să intre printr'o ureche
de ac, decât *pentru* un avut să intre în
împărăția lui Dumnezeu. 26 Iar cei
care auziră ziseră: ci cine poate fi mân-
tuit? 27 Și el zise: [q]cele ce sunt cu
neputință la oameni, sunt cu putință
la Dumnezeu.

28 [r]Iar Petru zise: iată noi după ce
lăsarăm ale noastre, ți-am urmat ție.
29 Și el le zise: adevăr zic vouă, nu
este [s]nimenea care pentru împărăția
lui Dumnezeu lasă casă, sau femeie, sau
frați, sau părinți, sau copii. 30 Și [t]care
să nu ià înmulțit în acest timp, iar în
veacul viitor viață vecinică.

A treia vestire a patimelor.

31 [u]Și după ce luă la sine pe cei doi-
sprezece, zise către dânșii: iată mergem
în sus, la Ierusalim, și vor fi împlinite
toate [v]cele scrise prin profeți pentru
Fiul omului: 32 Căci [x]va fi dat în mâna
păgânilor și va fi luat în râs și va fi în-
fruntat rușinos și va fi scuipat. 33 Și
biciuindu-l îl vor omorî, dar a treia zi se
va sculà. 34 [y]Și ei nu înțeleseră nimic
din acestea, și erà rostul acesta ascuns
fată de dânșii, și nu pricepeau cele zise.

Vindecarea unui orb.

35 Și când se apropiè el la Ierichon,
ședeà lângă cale un orb, cerșind. 36 Și
auzind gloată trecând, întrebă ce să fie
aceasta. 37 Și-i spuseră că trece Iisus
Nazareanul. 38 Și el strigă, zicând:
Iisuse, Fiule al lui David, fie-ți milă de
mine. 39 Și cei care mergeau înainte
îl înfruntau ca să tacă: dar el și mai
tare strigà: Fiule al lui David, fie-ți
milă de mine.

40 Atuncia Iisus stând, porunci ca el
să fie adus la dânsul. Și după ce el s'a
apropiat îl întrebă: 41 Ce voești să-ți
fac? Iar el zise: Doamne, să văz. 42 Și
Iisus îi zise: vezi: credința ta te-a scă-
pat. 43 Și îndată văzù, și-i urmà, mă-
rind pe Dumnezeu. Și tot poporul vă-
zând, dete laudă lui Dumnezeu.

Zacheu.

19 Și intrând, treceà prin Ierichon.
2 Și iată un bărbat numit cu nume
Zacheu, și el erà un mai mare preste
vameși, și erà avut: 3 Și căutà să vază
pe Iisus cine este, dar nu puteà de
gloată, pentru că erà mic de stat. 4 Și
alergând înainte se suì într'un sicomor,
ca să-l vază, pentru că pe acolo aveà să
treacă. 5 Și Iisus când veni la locul
acela, uitându-se în sus, *îl văzù* și zise
către dânsul: Zacheu, dă-te jos curând,
căci astăzi trebue să rămân în casa ta.
6 Și curând se dete jos, și-l primì cu
bucurie.

7 Și văzând toți, cârteau între dânșii,
zicând că [a]a intrat să poposească la un
om păcătos. 8 Iar Zacheu stând, zise
către Domnul: iată jumătate din averea
mea, Doamne, o dau săracilor: și dacă
am [b]năpăstuit pe vreunul cu ceva, dau
[c]înapoi împătrit. 9 Iar Iisus zise către
dânsul, că [d]astăzi s'a făcut mântuire a-
cestei case, deoarece și el este un [e]fiu
al lui Abraam: 10 [f]Căci Fiul omului
venì să caute și să mântuiască ce erà
pierdut.

Pilda despre banii încredințați slugilor.

11 Și auzind ei acestea, mai spuse o
pildă, pentru că el erà aproape de Ie-
rusalim [g]și dânșii gândeau că împărăția
lui Dumnezeu are să se arate îndată.
12 [h]Deci zise:

Un om de neam bun se duse într'o
țară depărtată, ca să ià pentru sine o
împărăție, și să se întoarcă. 13 Și che-
mând zece slugi ale sale, le dete zece
mine și zise către ele: faceți negustorie
până când vin. 14 [i]Dar cetățenii săi

o 1 Tim. 6. 19. p Prov. 11. 28. q Ier. 32. 17. r Mat. 19. 27. s Deut. 33. 9. t Iov 42. 10 u Mat. 16. 21. v Ps. 22. x Mat. 27. 2. y Marc. 9. 32.

Capul 19. a Mat. 9. 11. b Cap. 3. 14. c Esod. 22. 1. d Rom. 4. 11, 12, 16. e Cap. 13. 16. f Mat. 18. 11. g Fapt. 1. 6. h Mat. 25. 14. i Ioan 1. 11.

îl urau, și trimiseră după dânsul o solie
zicând: nu voim ca acesta să împără-
țească preste noi. 15 Și când venì în-
dărăt, după ce luase împărăția, zise ca
să i-se cheme aceste slugi, cărora le-a
dat argintul, pentru ca se știe cine ce
negustorie a făcut. 16 Venì dar cel
dintâiu zicând: Doamne, mina ta a a-
dus căștig zece mine. 17 Și el îi zise:
prea bine, slugă bună, pentru că te-ai
arătat [j] credincios în puțin, fii stăpânitor
preste zece cetăți. 18 Și venì al doilea
zicând: mina ta, Doamne, a adus cinci
mine. 19 Iar el zise și acestuia: fii și
tu *stăpânitor* preste cinci cetăți. 20 Și
venì un altul zicând: Doamne, iată mina
ta pe care o aveam pusă la o parte în-
tr'un ștergar; 21 [k] Căci mă temeam
de tine, fiindcă ești om aspru, iai ce
n'ai pus, și seceri ce n'ai sămănat.
22 Iar el îi zise: [l] după cuvintele tale
te voiu judecà, slugă rea. [m] Știai că eu
sunt om aspru, iau ce n'am pus, și se-
cer ce n'am sămănat? 23 Și pentru
ce n'ai dat argintul meu la masa schim-
bătorilor? Și eu venind, cu dobândă
l-aș fi cerut. 24 Și zise celor care stă-
teau de față: luați dela dânsul mina și
dați-o la cel care are zece mine. 25 Și
îi ziseră: Doamne are zece mine. 26 Zic
vouă, [n] că se va dà oricui care are, iar
dela cel care nu are, și ce are se va luà
dela dânsul. 27 Iar pe acești vrăjmași
ai mei, care nu voiră ca eu să împără-
țesc preste dânșii, aduceți-*i* aici și în-
junghiați-i înaintea mea.
28 Și zicând acestea [o] mergeà înainte,
ducându-se în sus la Ierusalim.

Intrarea lui Iisus în Ierusalim.

29 [p] Și când s'a apropiat de Betfaghe
și Betania, spre muntele numit măsliniș,
trimise pe doi dintre ucenicii săi, zicând:
30 Mergeți în satul ce este înainte, în
care intrând, veți aflà un mânz legat,
pe care nimenea dintre oameni n'a șe-
zut vreodată, și deslegându-l aduceți-*l*.
31 Și dacă cineva v'ar întrebà: pentru
ce deslegați? Veți spune așà: pentru
că Domnul are trebuință de el.
32 Și ducându-se trimișii, aflară după
cum le zise: 33 Și deslegând ei mân-
zul, stăpânii lui ziseră către dânșii: ce
deslegați mânzul? 34 Iar ei ziseră:
pentru că Domnul are trebuință de el.
35 Și-l aduseră la Iisus, [q] și aruncând
vestmintele lor pe mânz, suiră de-asupra
pe Iisus. 36 [r] Și mergând el așterneau
vestmintele lor pe cale.
37 Iar apropiindu-se el acum la co-
borâșul muntelui maslinilor, toată mul-
țimea ucenicilor bucurându-se, începù
să laude cu glas mare pe Dumnezeu,
pentru toate minunile ce văzuseră.
38 Zicând: [s] „binecuvântat" împăratul,
care vine „în numele Domnului"; [t] pace
în cer, și mărire în cele de sus.
39 Și oarecare dintre fariseii din
gloată zise către dânsul: Învățătorule,
ceartă-ți ucenicii. 40 Și răspunzând
zise; zic vouă, că dacă aceștia vor tăceà,
[u] pietrile vor strigà.

Iisus plânge asupra Ierusalimului.

41 Și când fù aproape, văzând ceta-
tea, [v] plânse de dânsa, 42 Zicând că
dacă ai fi cunoscut și tu în această zi
a ta cele *ce sunt* spre pace *ție!* Dar a-
cum sunt ascunse dela ochii tăi. 43 Căci
vor venì zile preste tine, și vrăjmașii
tăi vor [x] face întăriri împrejurul tău și
te vor impresurà și te vor strâmtorà de
toate părțile. 44 Și [y] te vor surpà de
tot jos pe tine și pe copiii tăi în tine, și
[z] nu vor lăsà în tine piatră pe piatră,
[a] pentru că n'ai cunoscut timpul neme-
rit al cercetării tale.

Iisus curăță templul.

45 [b] Și intrând în templu, începù să
deà afară pe cei care vindeau *într'însul
și cumpărau*, 46 Zicându-le: [c] scris este:
„și [d] va fi casa mea casă de rugăciune;"
dar voi ați făcut-o „peșteră de tâlhari."
47 Și învăță în fiecare zi în templu;
iar mai marii preoților și cărturarii și
cei dintâiu ai poporului căutau să-l

[j] Mat. 25. 21. [k] Mat. 25. 24. [l] 2 Sam. 1. 16. [m] Mat. 25. 26. [n] Mat. 13. 12. [o] Marc. 10. 32. [p] Mat. 21. 1. [q] 2 Reg. 9. 13. [r] Mat. 21. 8. [s] Ps. 118. 26. [t] Cap. 2. 14. [u] Hab. 2. 11. [v] Ioan 11. 35. [x] Isa. 29. 3, 4. [y] 1 Reg. 9. 7, 8. [z] Mat. 24. 2. [a] Dan. 9. 24. [b] Ioan 2. 14, 15. [c] Isa. 56. 7. [d] Ier. 7. 11.

pearză. 48 Și nu găseau ce să-i facă;
căci tot poporul se ținea de dânsul, as-
cultându-*l*.

De unde este botezul lui Ioan.

20 Și[a] într'una din zile învățând el
poporul în templu și binevestind,
pășiră spre dânsul mai marii preoților
și cărturarii împreună cu bătrânii. 2 Și
întrebară, zicând către dânsul: spune-
nouă[b] cu ce putere faci acestea, sau
cine este care îți dete ție această pu-
tere? 3 Iar el răspunzând, zise către
dânșii: vă voiu întrebà și eu un cuvânt,
și spuneți-mi: 4 Botezul lui Ioan erà
din cer sau dela oameni? 5 Dar ei
cugetară între sine zicând, că de zicem
din cer, va zice: pentru ce n'ați crezut
lui? 6 Iar dacă zicem: dela oameni,
tot poporul ne va ucide cu pietri: [c]căci
este încredințat că Ioan erà profet.
7 Și răspunseră că nu știu de unde *erà*.
8 Atuncia Iisus le zise: nici eu nu vă
spun cu ce putere fac aceasta.

Pilda despre vierii cei răi.

9 Și începù a spune către popor a-
ceastă pildă: [d]un om sădì vie și o dete
cu învoeală la lucrători, iar el se duse
departe pentru mult timp. 10 Și la
timp cuvenit trimise la lucrători o slugă,
pentru ca să-i deà din rodul viei: dar
lucrătorii bătându-l, *îl* trimiseră deșert.
11 Și adause a trimite pe o altă slugă:
dar ei bătându-*l* și pe acela și necin-
stindu-*l*, *îl* trimiseră deșert. 12 Și a-
dause a trimite pe un al treilea, însă ei
rănind și pe acesta, *îl* aruncară afară.
13 Atuncia zise stăpânul viei: ce să fac?
Voiu trimite pe fiul meu iubit: poate de
acesta se vor sfiì. 14 Dar lucrătorii
văzându-l, chibzuiau între dânșii, zicând:
acesta este moștenitorul: să-l omorîm,
ca moștenirea să fie a noastră. 15 Și
dându-l afară din vie, îl omorîră. Deci
ce le va face domnul viei? 16 Va venì
și va pierde pe lucrătorii aceștia, și va
dà via la alții.

Și ei auzind ziseră: să nu fie!
17 Iar el privind la dânșii zise: ce
este dar aceasta ce este scris: [e]„peatra
pe care n'au luat-o în seamă clăditorii,
aceasta a fost făcută pentru cap de un-
ghiu?" 18 Oricine va fi căzut pe aceea
peatră, va fi sfărâmat: [f]iar pe care va
fi căzut ea, *pe acela* îl va spulberà.
19 Și cărturarii și mai marii preoților
căutară să pună mâna pe dânsul în acel
ceas, dar se temură de popor: căci *po-
porul* cunoscù că pentru dânșii zise
pilda aceasta.

Tributul Cesarului.

20 [g]Și după ce-l pândiră, trimiseră
oameni puși înadins, care se prefăceau
că sunt drepți, pentru ca să-l prinză în
cuvânt, spre a-l dà în mâna stăpânirii
și puterii procuratorului. 21 Și-l în-
trebară zicând: [h]Învățătorule, știm că
drept vorbești și înveți, și nu ești păr-
tinitor, ci cu adevărat înveți calea către
Dumnezeu. 22 Se cuvine ca noi să
dăm Cesarului tribut sau nu? 23 Dar
el pricepând bine viclenia lor, zise către
dânșii: 24 *Ce mă ispitiți?* Arătați-mi
un dinar. Al cui chip și inscripție are
dinarul? Iar ei ziseră: ale Cesarului.
25 Atuncia le zise: deaceea dați Cesa-
rului ale Cesarului și lui Dumnezeu ale
lui Dumnezeu. 26 Și nu putură să-l
prindă în vorbă înaintea poporului, și
mirându-se de răspunsul lui, tăcură.

Despre învierea morților.

27 [i]Atuncia venind la dânsul unii
dintre saducei, [j]care zic că nu este în-
viere, îl întrebară zicând: 28 Învăța-
torule, [k]Moise ne scrise, dacă va fi mu-
rit fratele cuiva având femeie, și anume
va fi murit fără copii, fratele său să ià
femeia și să ridice urmași fratelui lui.
29 Deci erau șapte frați: și cel dintâiu
luând femeie muri fără copii: 30 Și
o luă al doilea și al treilea. 31 Dar în
același chip: și cei șapte nu lăsară co-
pii și muriră. 32 În urmă muri și
femeia. 33 Deci femeia la înviere a
cărui dintre ei va fi femeie? Căci șapte
o avură femeie.

34 Și *răspunzând* Iisus, le zise: fiii

Capul 20. a Mat. 21. 23. b Fapt. 4. 7. c Mat. 14. 5. d Mat. 21. 33. e Ps. 118. 22. f Dan. 2. 34, 35. g Mat. 22. 15. h Mat. 22. 16. i Mat. 22. 23. j Fapt. 23. 6, 8. k Deut. 25. 5.

veacului acestuia se însoară și se mă-
rită. 35 Dar aceia care se vor fi în-
vrednicit să aibă parte de veacul acela
și de învierea dintre morți. nici nu se
însoară. nici nu se mărită: 36 Căci
nici nu mai pot murì. [l] fiindcă sunt ca
îngerii. și sunt fii ai lui Dumnezeu.
[m] fiind fii ai învierii. 37 Iar că morții
înviază. [n] chiar Moise a făcut cunoscut
în locul cu privire la rug. când numește
pe Domnul. Dumnezeul lui Abraam și
Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui
Iacob: 38 Dumnezeu. dar nu este
Dumnezeu al morților. ci al viilor; [o] căci
toți sunt vii pentru dânsul. 39 Și răs-
punzând unii dintre cărturari. ziseră:
Invățătorule. bine ai zis. 40 Căci nici
nu mai îndrăzniau să-l întrebe nimic.

Al cui fiu este Hristos?

41 Și zise către dânșii: [p] cum zic că
Hristos este un fiu al lui David? 42 Căci
însuși David zice în cartea psalmilor:
[q] „zis-a Domnul. Domnului meu: șezi
de-adreapta mea 43 Până voiu fi pus
pe vrăjmașii tăi scaun al picioarelor
tale.“ 44 Deci David îl numește Domn.
și cum este fiul său?

A se ferì de cărturari.

45 Și auzind tot poporul, zise uceni-
cilor săi: 46 Feriți-vă de cărturarii
care au plăcere să umble în vestminte
lungi și iubesc urările de bine în târ-
guri. și cele dintâiu scaune în sinagogi.
și cele dintâiu locuri la ospețe. 47 Care
mănâncă cu desăvârșire casele văduve-
lor și se roagă într'adins mult. aceștia
vor luà mai multă osândă.

Cei doi bani ai văduvei.

21 Și ridicând [a] privirea. văzù pe avuți
aruncând darurile lor în cutia pen-
tru daruri. 2 Și văzù pe o văduvă să-
racă aruncând acolo două leptale. 3 Și
zise: adevăr zic vouă [b] că această văduvă
săracă aruncă mai mult decât toți;
4 Pentru că toți aceștia aruncară la da-
ruri din ce prisosește lor. iar aceasta
din lipsa ei. aruncă tot avutul ce aveà.

*Cuvântarea lui Iisus despre dărâmarea Ieru-
salimului și despre a doua sa venire.*

5 [c] Și vorbind unii despre templu. că
este împodobit cu pietri frumoase și cu
daruri făgăduite. zise: 6 Acestea pe
care le priviți. vor venì zile în care [d] nu
va fi lăsată *aci* peatră pe peatră. care
nu va fi desfăcută.
7 Și-l întrebară zicând: Invățătorule.
când vor fi dar acestea? Și care *va fi*
semnul. când au să fie acestea?
8 Iar el zise: [e] vedeți să nu fiți amă-
giți: căci mulți vor venì pe numele meu.
zicând: eu sunt; și: timpul cuvenit s'a
apropiat; nu vă duceți după dânșii.
9 Și când veți fi auzit războaie și tur-
burări, nu vă speriați: căci trebue ca
acestea să fie mai întâiu. dar sfârșitul
nu este îndată. 10 [f] Apoi le zise: se
va ridicà neam preste neam și împără-
ție preste împărăție. 11 Vor fi cutre-
mure mari și pe alocurea foamete și
molime, arătări îngrozitoare și semne
mari din cer.
12 [g] Dar înainte de toate acestea își
vor pune mânile pe voi și *vă* vor ur-
mărì. dându-*vă* în sinagogi și [h] la închi-
sori. [i] târîți fiind înaintea împăraților
și stăpânitorilor [j] pentru numele meu;
13 Și [k] se va sfârșì pentru voi spre măr-
turie. 14 [l] Deci dar puneți în inimile
voastre să nu gândiți mai dinainte a vă
apărà: 15 Căci eu vă voiu dà gură și
înțelepciune. [m] căreia nu vor puteà stà
împotrivă. sau răspunde împotrivă toți
care vă sunt împotrivă. 16 [n] Și veți fi
dați și de părinți. și de frați, și de rude.
și de prietini. și [o] vor omorî dintre voi.
17 Și [p] veți fi urîți de toți pentru nu-
mele meu; 18 [q] Dar păr din capul
vostru nu va pierì; 19 Întru răbdarea
voastră veți dobândì sufletele voastre.
20 [r] Când veți fi văzut dar Ierusali-
mul încunjurat de oștași. atuncia cu-
noașteți. că s'a apropiat pustiirea lui.
21 Atuncia cei din Iudea să fugă la
munți. și cei din mijlocul ei să plece

[l] 1 Cor. 15. 42. 49, 52. [m] Rom. 8. 23. [n] Esod. 3. 6. [o] Rom. 6.10,11. [p] Mat. 22. 42. [q] Ps. 110. 1.
Capul 21. [a] Marc. 12. 41. [b] 2 Cor. 8. 12. [c] Mat. 24. 1. [d] Cap. 19. 44. [e] Efes. 5. 6. [f] Mat. 24. 7. [g] Marc. 13. 9. [h] Fapt. 4. 3. [i] Fapt. 25. 23. [j] 1 Pet. 2. 13. [k] Filip 1. 28. [l] Mat. 10. 19. [m] Fapt. 6. 10. [n] Mic. 7. 6. [o] Fapt. 7. 59. [p] Mat. 10. 22. [q] Mat. 10. 30. [r] Mat. 24. 15.

afară, și cei din câmpuri, să nu intre
intr'însul. 22 Căci zile de răsbunare
sunt [s]acestea, spre a se împlinì toate
cele scrise. 23 [t]Vai celor care au în
pântece și celor care dau țâță în acele
zile: căci va fi nevoe mare pe pământ,
și urgie pentru acest popor. 24 Și vor
cădeà de tăișul spadei, și vor fi duși robi
în toate neamurile, și Ierusalimul va fi
călcat în picioare de neamuri, [u]până
când se vor fi împlinit ale neamurilor
timpuri.

25 [e]Și vor fi semne în soare și lună
și stele, și pe pământ strâmtorare a
neamurilor în nedumerire de vuetul
mării și al valului. 26 Pe când oa-
menii sufletul își vor dà, de teamă și de
frică de cele ce au să vie preste lume:
[x]căci puterile cerurilor vor fi sguduite.
27 Și atuncia vor vedeà pe Fiul omului,
[y]venind în nour cu putere și mărire
multă. 28 Iar când încep acestea să
fie, mișcați-vă și ridicați capetele voas-
tre, pentru că [z]s'a apropiat răscumpă-
rarea voastră.

29 [a]Și le spuse o pildă: vedeți smo-
chinul și toți copacii: 30 Când înfrun-
zesc, văzând, dela voi înșivă cunoașteți,
că aproape este acum vara. 31 Astfel
și voi, când veți fi văzut acestea întâm-
plându-se, cunoaște-ți că aproape este
împărăția lui Dumnezeu. 32 Adevăr
zic vouă, că nu va fi trecut neamul a-
cesta, până să se facă toate. 33 [b]Cerul
și pământul vor trece, dar cuvintele
mele nu vor trece.

34 Luați [c]aminte de voi înșivă, ca nu
cumva inimile voastre să fie îngreuiate
de îmbuibare și de băutură preste mă-
sură, și de grijile vieții, și fără de veste
să vie preste voi ziua aceea: 35 Căci
[d]ca un laț va venì preste toți, care lo-
cuesc pe fața a tot pământul. 36 Ve-
ghiați dar în orice timp, rugându-vă să
aveți putere, ca să scăpați de toate a-
cestea ce au să fie, și ca să fiți puși in-
naintea Fiului omului.

37 Și învățà ziua în templu, iar noap-
tea ieșind mâneà afară la muntele nu-
mit măsliniș. 38 Și tot poporul se
duceà des de dimineață la dânsul în
templu, ca să-l asculte.

Iuda se învoește să deà prins pe Isus.

22 Și [a]se apropià sărbătoarea azime-
lor, care se numește Paști. 2 [b]Și
căutau mai marii preoților și cărturarii
cum să-l răpue: căci se temeau de
popor.

3 [c]Iar satana intră în Iuda, care se
numește Iscariotu, fiind el din numă-
rul celor doisprezece. 4 Și ducându-se,
vorbì cu mai marii preoților și cu căpe-
teniile oastei, cum să-l deà lor în mână.
5 Și se bucurară și [d]se legară să-i deà
argint: 6 Și el se învoì, și căutà timp
nimerit, ca să-l deà lor în mâni fără
știrea gloatei.

Mielul de Paști și sf. cină.

7 [e]Și venì ziua azimelor, în care tre-
buià să fie înjunghiat *mielul* de Paști.
8 Și trimite pe Petru și pe Ioan zicând:
ducându-vă, gătiți pentru noi Paștile, ca
să mâncăm. 9 Iar dânșii îi ziseră: unde
voești să gătim? 10 Și le zise: iată
întrând voi în oraș va ieșì înaintea
voastră un om, ducând un vas de pă-
mânt cu apă, urmați lui în casa în care
întră. 11 Și veți spune stăpânului ca-
sei: Învățătorul îți zice, unde este casa
de ospăț, unde să mănânc Paștile cu
ucenicii mei? 12 Și acela va arătà
vouă o încăpere mare sus cu așternut;
acolo gătiți. 13 Ducându-se dar, gă-
siră după cum le spusese, și gătiră
Paștile.

14 [f]Și când sosì ceasul se puse la
masă, și apostolii împreună cu dânsul.
15 Și zise către dânșii: cu dor am do-
rit să mănânc cu voi aceste Paști mai
nainte de pătimirea mea: 16 Căci zic
vouă, că nu le mai mănânc, [g]până când
va fi desăvârșite în împărăția lui Dum-
nezeu. 17 Și luând un pahar, mulțu-
mind zise: luați acesta și împărțiți între

s Dan. 9. 26, 27. t Mat. 24. 19. u Dan. 9. 27. e Mat. 24. 29. x Mat. 24. 29. y Mat. 24. 30. z Rom. 8. 19.23. a Mat. 24. 32. b Mat. 24, 35. c 1 Pet. 4. 7. d 1 Tes. 5. 2.

Capul 22. a Mat. 26. 2. b Ps. 2. 2. c Mat. 26. 14. d Zech. 11. 12. e Mat. 26. 17. f Mat. 26. 20. g Cap 14. 15.

voi: 18 Căci [h] zic vouă, că nu voiu
mai beà deacum din rodul viței, până
când va fi venit împărăția lui Dumnezeu.
19 [i] Și luând pâne, mulțumind, frânse
și le dete zicând: acesta este trupul meu,
care se dă pentru voi: [j] aceasta faceți
spre a mea amintire. 20 Și paharul
de-asemenea, după cinare, zicând: [k] acest
pahar *este* legea nouă în sângele meu,
care se varsă pentru voi.
21 [l] Totuși iată, mâna celui care mă
dă prins, *este* cu mine pe masă. 22 [m] Că
Fiul omului se duce după [n] cum a fost
hotărît, dar vai de omul acela prin care
se dă prins. 23 [o] Și ei începură a cer-
cetà împreună între dânșii cine dintre
ei ar fi, care are să facă aceasta.

Ambiția ucenicilor.

24 [p] Și se ivì și pricire între dânșii,
cine dintre ei gândește a fi mai mare.
25 [q] Iar el le zise: împărații păgânilor
au stăpânire preste aceștia și cei care
au putere asupra lor se numesc făcători
de bine. 26 [r] Dar voi *să* nu *fiți* astfel,
[s] ci care este mai mare între voi să fie
ca mai tânăr, și care este căpetenie *să*
fie ca slujitorul. 27 [t] Căci cine este mai
mare, cel care stă la masă sau cel care
slujește? Nu oare cel care stă la masă?
[u] Eu sunt în mijlocul vostru ca cel care
slujește. 28 Iar voi sunteți aceia care
ați stăruit cu mine în [v] ispitele mele.
29 Și [x] eu întocmesc pentru voi împă-
răție, după cum a întocmit pentru mine
Tatăl meu. 30 Ca să [y] mâncați și să
beți pe masa mea, în împărăția mea, și
[z] veți ședeà pe scaune, judecând cele
douăsprezece seminții ale lui Israel.
31 Simone, Simone, iată [a] satana v'a
cerut pentru sine spre a vă [b] cerne ca
pe grâu: 32 Dar [c] eu m'am rugat
pentru tine, ca să nu înceteze credința
ta: [d] și tu, când te vei fi întors, întărește
pe frații tăi. 33 Iar el zise: Doamne,
cu tine sunt gata să merg și în închi-
soare și la moarte. 34 [e] Și el zise: îți
spun, Petre, nu va cântà azi cocoșul,
până vei tăgădui de trei ori, că nu mă
cunoști.
35 [f] Și le zise: când v'am trimis fără
pungă și traistă și încălțăminte, n'ați
avut lipsă de ceva? Iar ei ziseră: de ni-
mic. 36 Și le zise: acum dar cine are
pungă să o ià, asemenea și traistă; și
cine nu are spadă, să vânză vestmântul
său și să cumpere. 37 Căci zic vouă,
că trebue a se împlinì în mine aceasta
ce este scris: [g] „și cu cei fărădelege a
fost socotit:" căci și cele despre mine
au sfârșit. 38 Iar ei ziseră: Doamne,
iată aci sunt două spade. Și el le zise:
destul este.

Suferința lui Iisus la muntele maslinilor.

39 [h] Și ieșind, [i] se duse după obiceiu,
la muntele maslinilor; și ucenicii îi ur-
mară. 40 [j] Iar sosind la loc, le zise:
rugați-vă, ca să nu întrați în ispită.
41 [k] Și el fù dus la o parte dela dânșii,
ca de-o aruncătură de peatră, și înge-
nunchiând se rugà zicând: 42 Tată,
dacă voești treacă acest pahar dela mine:
[l] dar nu voia mea să fie făcută, ci a ta.
43 Și i-se arătă un [m] înger din cer, în-
tărindu-l. 44 [n] Și fiind în luptă cu du-
rerea, se rugà mai stăruitor. Și sudoa-
rea lui se făcù ca picături mari de sânge,
ce cad jos la pământ. 45 Și sculân-
du-se dela rugăciune, venind la ucenici,
îi găsì adormiți din pricina întristării.
46 Și le zise: ce durmiți? Sculându-vă,
[o] rugați-vă, ca să nu întrați în ispită.

Prinderea lui Iisus.

47 Și vorbind el încă, [p] iată gloată, și
cel care se numește Iuda, unul dintre
cei doisprezece, venià în fruntea lor, și
se apropie de Iisus ca să-l sărute.
48 Iar Iisus îi zise: Iuda, prin sărutare
dai prins pe Fiul omului?
49 Și cei care erau pe lângă dânsul,
văzând ce are să fie, ziseră: Doamne,
dacă vom lovì cu spada? 50 Și [q] unul
dintre dânșii lovì pe sluga arhiereului

h Mat. 26. 29. i Mat. 26. 26. j 1 Cor. 11. 24. k 1 Cor. 10. 16. Ps. 41. 9. m Mat. 26. 24. n Fapt. 2. 23. o Mat. 26. 22. p Marc. 9. 34. q Mat. 20. 25. r Mat. 20. 26. s Cap. 9. 48. t Cap. 12. 37. u Mat. 20. 28. v Ebr. 4. 15. x 2 Tim. 2. 12. y Mat. 8. 11. z Ps. 49. 14.

a 1 Pet. 5. 8. b Amos. 9. 9. c Ioan 17. 9. 11, 15. d Ps. 51. 13. e Mat. 26. 34. f Mat. 10. 9. g Isa. 53. 12. h Mat. 26. 36. i Cap. 21. 37. j Mat. 6. 13. k Mat. 26. 39. l Ioan 5. 30. m Mat. 4. 11. n Ioan 12. 27. o Vers. 40. p Mat. 26. 47. q Mat. 26. 51.

și îi tăiè urechea dreaptă. 51 Iar Iisus
răspunzând. zise: lăsați până aci: și a-
tingându-i urechea îl vindecă.

52 [r] Și Iisus zise către mai marii preo-
ților și căpeteniile templului și bătrânii
care veniseră la dânsul: ca la un făcă-
tor de rele ați ieșit cu spade și lănci?
53 În fiecare zi. fiind eu cu voi în tem-
plu. n'ați întins mânile asupra mea:
[s] dar ceasul acesta este al vostru și pu-
terea întunerecului.

Tăgăduirea lui Petru.

54 [t] Și prinzându-l îl duseră și-l bă-
gară în casa arhiereului: [u] Iar Petru
urmà de departe. 55 [v] Și aprinzând ei
foc în mijlocul curții și șezând împreună
ședeà și Petru în mijlocul lor.

56 Și o slujnică văzându-l stând la
foc și uitându-se bine la el zise: și a-
cesta erà cu dânsul. 57 Dar el tăgă-
duì zicând: femeie, nu-l cunosc.
58 [x] Și preste puțin altul văzându-l zise:
și tu ești dintre dânșii. Iar Petru zise:
omule. nu sunt. 59 [y] Și trecând ca un
ceas. un altul adevereà cu tărie zicând:
intr'adevăr și acesta erà cu dânsul,
pentru că și Galileu este. 60 Dar
Petru zise: omule. nu știu ce zici. Și
îndată vorbind el încă. cântă cocoșul.
61 Și Domnul întorcându-se se uită în
fața lui Petru. [z] și-și aduse aminte
Petru de cuvântul Domnului, cum îi
zisese. că [a] mai nainte de-a fi cântat azi
cocoșul, mă vei tăgădui de trei ori.
62 Și ieșind afară plânse cu amar.

Suferința lui Iisus înaintea lui Caiafa.

63 [b] Și bărbații care îl țineau legat îl
luau în râs. bătându-l. 64 Și acope-
rindu-i fața îl întrebà. zicând: profețește.
cine este care te lovì? 65 Și multe al-
tele defaimând. ziceau către dânsul.

66 [c] Și când se făcù ziuă, [d] se adună
bătrânimea poporului. mai marii preo-
ților și cărturarii. și-l duseră la sine-
driul lor zicând: dacă tu ești Hristosul.
spune nouă. 67 Iar el le zise: dacă
vă spun. nu veți crede; 68 Și dacă vă
întreb. nu veți răspunde. 69 Deacum
însă Fiul omului va ședeà de-a dreapta
puterii lui Dumnezeu. 70 Și toți zi-
seră: ești tu dar Fiul lui Dumnezeu?
Iar el zise către dânșii: voi ziceți. că
eu sunt. 71 Și ei ziseră: ce mai avem
trebuință de mărturie? Căci noi înșine
am auzit din gura lui.

*Iisus înaintea lui Pilat; asemenea și înain-
tea lui Irod.*

23 Și [a] ridicându-se toată mulțimea
lor îl duseră înaintea lui Pilat.
2 Și începură a-l învinuì zicând: pe a-
cesta l-am găsit [b] îndrumând spre rău
neamul nostru. și [c] impedecând a dà
tribut Cesarului, și zicând [d] că el este
Hristos. împărat. 3 [e] Atuncia Pilat îl
întrebă zicând: tu ești împăratul Iudei-
lor? Iar el răspunzând îi zise: tu zici.

4 Și Pilat zise către mai marii preo-
ților și gloate: [f] nu găsesc nici o vină
în acest om. 5 Dar ei și mai mult stă-
ruiau zicând. că întărâtă poporul. învă-
țând prin toată Iudea și începând dela
Galilea până aci. 6 Și auzind Pilat
de Galilea întrebă, dacă omul este Ga-
lileu. 7 Și înțelegând. că este din [g] ți-
nutul lui Irod. îl trimise sus la Irod.
fiind și el în Ierusalim în acele zile.

8 Iar Irod văzând pe Iisus se bucură
foarte: căci de mult timp [h] doreà să-l
vază, fiindcă [i] auziă *multe* despre el, și
așteptà să vază vre-o minune făcută de
dânsul. 9 Și-l întrebă în multe cuvinte:
dar el nu-i răspunse nimic. 10 Iar
mai marii preoților și cărturarii erau de
față învinuindu-l foarte tare. 11 [j] Și
Irod împreună cu ceata sa de ostași des-
prețuindu-l și luându-l în râs. îmbră-
cându-l cu vestmânt strălucitor, îl tri-
mise sus la Pilat. 12 Și în aceea zi
Irod și [k] Pilat se făcură prietini unul cu
altul: căci mai nainte erau în vrăjmășie
între dânșii.

Osândirea lui Iisus.

13 [l] Atuncia Pilat chemând la sine pe
mai marii preoților. și pe cei mari. și

r Mat. 26. 55.
s Ioan 12. 27.
t Mat. 26. 57.
u Mat. 26. 58.
v Mat. 26. 69.
x Mat. 26. 71.
y Mat. 26. 73.
z Mat. 26. 75.
a Mat. 26. 34,75.
b Mat. 26. 67,68.
c Mat. 27. 1.
d Fapt. 4. 26.

Capul 23.
a Ioan 18. 28.
b Fapt. 17. 7.
c Mat. 17. 27.
d Ioan 19. 12.
e Mat. 27. 11.
f 1 Pet. 2. 22.
g Cap. 3. 1.
h Cap. 9. 9.
i Marc. 6. 14.
j Isa. 53. 3.
k Fapt. 4. 27.
l Mat. 27. 23

poporul. zise către dânșii: 14 [m]Mi-ați
adus pe omul acesta ca turburând po-
porul. și iată cercetându-l înaintea voa-
stră. [n]eu n'am găsit în acest om nici o
vină din câte spuneți împotriva lui.
15 Dar nici Irod: căci l-a trimis sus la
noi. și iată nimic vrednic de moarte n'a
fost făptuit de dânsul. 16 [o]Deci dar
pedepsindu-l. îi voiu dà drumul. 17 [p]*Și
aveà nevoe ca la sărbătoare să deà
pentru dânșii drumul la un închis.*
18 Dar [q]ei strigară tare cu grămada. zi-
când: ià pe acesta. iar pentru noi dă
drumul lui Barabba. 19 Care erà a-
runcat în închisoare pentru o răscoală
făcută în oraș și pentru omor.

20 Și Pilat le vorbì iarăși. voind să
deà drumul lui Iisus. 21 Dar ei stri-
gau la aceasta zicând: răstignește-l.
răstignește-l. 22 Și zise de a treia
oară către dânșii: dar ce rău a făcut
acesta? Nici o vină de moarte n'am gă-
sit într'însul; deci pedepsindu-l. îi voiu
dà drumul. 23 Iar ei stăruiau cerând
cu strigăte mari. ca el să fie răstignit.
și strigătele lor *și ale preoților mai mari*
biruiră. 24 Atuncia [r]Pilat hotărì să se
facă cererea lor: 25 Și dete drumul
la acela. care erà aruncat în închisoare
pentru răscoală și omor. pe care îl ce-
reau; iar pe Iisus îl dete în voia lor.

Iisus în calea durerilor.

26 [s]Și când îl duceau. punând mâna
pe un oarecare Simon Cireneu. venind
dela câmp. puseră crucea pe el. ca s'o
ducă în urma lui Iisus.

27 Și îi urmà mulțime mare de po-
por și femei. care se băteau în piept și
îl plângeau cu lacrămi. 28 Iar Iisus
întorcându-se către dânsele zise: fiice
ale Ierusalimului. nu plângeți de mine.
ci plângeți de voi înșivă și de copiii
voștri. 29 [t]Căci iată vin zile în care
vor zice: fericite *sunt* cele sterpe. și
pântecele care n'au născut. și țâțele
care n'au aplecat. 30 [u]Atuncia vor în-
cepe a zice „munților: cădeți preste noi.
și dealurilor: ascundeți-ne.“ 31 [v]Pen-
tru că dacă ei fac acestea cu copacul
verde. ce va fi cu cel uscat? 32 [x]Și se
duceau și alți doi făcători de rele. ca să
fie omoriți împreună cu dânsul.

Răstignirea și moartea lui Iisus.

33 Și [y]când veniră la locul numit
căpățână. acolo îl răstigniră. asemenea
și pe făcătorii de rele. pe unul de-a
dreapta și pe altul de-a stânga.

34 Iar Iisus zicea: Tată. [z]iartă-i: căci
[a]nu știu ce fac. Și [b]împărțind hainele
lui. aruncară sorți.

35 [c]Și stetea poporul. privind: [d]și
mai marii îl luau în râs zicând: pe alții
a mântuit: să se mântuească pe sine în-
suși. dacă acesta este Hristosul lui
Dumnezeu. alesul. 36 Dar și ostașii
veniți. îl luau în râs. 37 Aducându-i
oțet și zicând: dacă tu ești împăratul
Iudeilor. mântuește-te pe tine insuți.

38 [e]Și inscripția *scrisă* de-asupra lui
erà *în grecește. și latinește. și ebreește:*
ACESTA ESTE ÎMPĂRATUL IU-
DEILOR.

39 [f]Iar unul dintre făcătorii de rele
pironiți îl defaimà. *zicând:* nu ești tu
oare Hristosul? Mântuește-te pe tine
însuți și pe noi. 40 Și răspunzând
celalalt. zise. înfruntându-l: nu te temi tu
de Dumnezeu. că în aceiași osândă ești?
41 Și noi cu dreptate. căci luăm cele
cuvenite ce am făptuit: dar acesta n'a
făptuit nimic necuviincios. 42 Și zicea:
Iisuse. adu-ți aminte de mine. când vei
fi venit întru împărăția ta. 43 Și *Iisus*
îi zise: adevăr zic ție. astăzi vei fi îm-
preună cu mine în raiu.

44 [g]Și erà acum ca la al șaselea ceas.
și întunerec se făcù preste tot pămân-
tul. până la al nouălea ceas. 45 Întu-
necându-se soarele: și [h]catapeteasma
templului fù sfâșiată prin mijloc.

46 Și strigând cu glas mare Iisus.
zise: [i]Tată. „în mânile tale încredințez
duhul meu.“ [j]Și aceasta zicând își dete
sufletul.

m Vers. 1, 2.	p Mat. 27. 15.	s Mat. 27. 32.	v Prov. 11. 31.	z Mat. 5. 44.	c Ps. 22. 17.	f Mat. 27. 44.	i Ps. 31. 5.
n Vers. 4	q Fapt. 3. 14.	t Mat. 24. 19.	x Isa. 53. 12.	a Fapt. 3. 17.	d Mat. 27. 39.	g Mat. 27. 45.	j Ioan 19. 30.
o Mat. 27. 26.	r Mat. 27. 26.	u Isa. 2. 19.	y Mat. 27. 33.	b Mat. 27. 35.	e Mat. 27. 37.	h Mat. 27. 51.	

47 [k] Iar sutașul, văzând ce s'a făcut,
mărià pe Dumnezeu, zicând: într'ade-
văr omul acesta erà drept.

48 Și toate gloatele, venite împreună
la această priveliște, după ce priviră
cele făcute, bătându-și piepturile, se în-
torceau îndărăt. 49 [l] Și toți cunoscuții
lui și femeile, care îi urmau împreună
din Galilea, steteau de departe spre a
vedeà acestea.

Înmormântarea lui Iisus.

50 [m] Și iată un bărbat cu numele Io-
sif, sfetnic fiind, și bărbat bun și drept
51 — Acesta nu se învoise cu hotărî-
rea și cu lucrarea lor — din Arimatea,
oraș al Iudeilor, *și* care aștepta *și el*
împărăția lui Dumnezeu. 52 Acesta
venind la Pilat, cerù corpul lui Iisus.
53 Și luându-l jos, îl înfășură în pânză,
și-l puse într'un mormânt săpat în
piatră, unde nimenea nu mai fusese
pus. 54 Și erà zi de pregătire, și sâm-
băta aveà să înceapă.

55 Și urmându-i femeile, care veni-
seră împreună cu dânsul din Galilea,
zăriră mormântul și cum fù pus corpul
lui. 56 Și întorcându-se îndărăt gă-
tiră aromate și mir. Și sâmbăta se odih-
niră după lege.

Învierea lui Hristos.

24 Iar în [a] întâia zi a săptămânei, des
de dimineață, veniră la mormânt,
[b] aducând aromatele ce gătiseră. 2 [c] Și
găsiră piatra prăvălită dela mormânt.
3 [d] Și intrând nu aflară corpul Domnului
Iisus.

4 Și pe când ele erau în mare
nedumerire despre aceasta, [e] iată doi
bărbați stătură înaintea lor, în vest-
minte luminând ca fulgerul: 5 Iar ele
speriindu-se și plecând fețele spre pă-
mânt, ei ziseră către dânsele: pentru
ce căutați pe cel viu între cei morți?
6 Nu este aci, ci s'a sculat. [f] Aduceți-vă
aminte cum v'a vorbit, pe când erà încă
în Galilea. 7 Zicând, că Fiul omului
trebue să fie dat în mâni de oameni
păcătoși, și să fie răstignit, dar a treia
zi să învieze.

8 Și [g] ele își aduseră aminte de cu-
vintele lui. 9 [h] Și întorcându-se dela
mormânt vestiră toate acestea la cei
unsprezece și la toți ceilalți. 10 Și
erau Maria Magdalena și [i] Ioana și Maria
lui Iacob, și altele împreună cu dânsele,
care spuneau acestea către apostoli.
11 [j] Și cuvintele acestea se părură în-
naintea lor ca o poveste, și nu cre-
zură lor.

12 [k] Dar Petru sculându-se, alergă la
mormânt, și plecându-se, vede fâșiile
de pânză singure: și se duse acasă mi-
nunându-se de ce s'a făcut.

Iisus se arată ucenicilor, ce mergeau în spre Emaus.

13 [l] Și iată doi dintre dânșii se du-
ceau în aceea zi la un sat, depărtat de
Ierusalim șaizeci de stadii, al cărui
nume erà Emaus. 14 Și ei vorbeau
unul către altul de toate întâmplările
acestea. 15 Și pe când vorbeau ei și
cercetau împreună, apropiându-se și
[m] Iisus însuși, mergeà împreună cu dânșii:
16 Iar [n] ochii lor erau ținuți ca să nu-l
cunoască.

17 Și el zise către dânșii: ce sunt
cuvintele acestea pe care le aruncați
unul altuia între voi mergând? Și ei
stătură cu privirea posomorîtă. 18 Și
răspunzând unul [o] cu numele Cleopa
zise către dânsul: tu singur stai ca
străin în Ierusalim și n'ai aflat cele în-
tâmplate în el în aceste zile?

19 Și le zise: care? Iar dânșii îi zi-
seră: cele despre Iisus Nazareanul, [p] care
a fost bărbat profet, [q] puternic în faptă
și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și
a tot poporul. 20 [r] Cum mai marii
preoților și mai marii noștri îl deteră
la osândă de moarte și-l răstigniră.
21 Și noi nădăjduiam, [s] că el este care
aveà să scape pe Israel: dar cu toate
acestea astăzi merge pe a treia zi de
când s'au făcut acestea. 22 [t] Într'ade-

k Mat. 27. 54. — l Ps. 38. 11. — m Mat. 27. 57.
Capul 24. — a Ioan 20. 1. — b Cap. 23. 56.
c Mat. 28. 2. — d Marc. 16. 5. — e Ioan 20. 12.
f Mat. 16. 21. — g Ioan 2. 22. — h Mat. 28. 8.
i Cap. 8. 3. — j Marc. 16. 11. — k Ioan 20. 3, 6.
l Marc. 16. 12. — m Mat. 18. 20. — n Ioan 20. 14.
o Ioan 19. 25. — p Mat. 21. 11. — q Fapt. 7. 22.
r Cap. 23. 1. — s Cap. 1. 68. — t Mat. 28. 8.

văr unele femei dintr'ale noastre ne-au
pus în uimire, *căci* fiind duse de dimi-
neață la mormânt, 23 Și negăsind
corpul lui veniră, spunând că au văzut
arătare de îngeri, care zic, că el este viu.
24 Și [u] se duseră la mormânt unii dintre
cei cu noi, și găsiră astfel, după cum au
spus și femeile, dar pe dânsul nu-l văzură.

25 Atuncia el zise către dânșii: ne-
priceputilor și cu inima întârzietori a
crede în cele ce au spus profeții.
26 [v] Oare nu trebuià ca Hristos să su-
fere acestea și să între în mărirea lui?
27 [x] Și începând dela [y] Moise și dela [z] toți
profeții, le tâlcuì cele despre dânsul, în
toate scripturile.

28 Și se apropiară de satul unde
mergeau, și [a] el se făceà că merge mai
nainte: 29 Dar [b] ei stăruiră de dânsul
zicând: rămâi împreună cu noi: pentru
că este spre seară și ziua s'a dus acum.
Și întră ca să rămâe cu dânșii.

30 Și pe când stà el la masă împre-
ună cu dânșii, luând [c] pâne binecu-
vântă și frângând le dete în mână.
31 Atuncia se deschiseră ochii lor și-l
cunoscură; dar el se făcù nevăzut dela
dânșii. 32 Și ziseră unul către altul:
oare nu ne ardeà inima în noi, când ne
vorbià pe cale, când ne lămurià scrip-
turile?

33 Și sculându-se ei în acel ceas, se
întoarseră la Ierusalim, și aflară adu-
nați pe cei unsprezece, și pe cei îm-
preună cu dânșii. 34 Care ziceau că
într'adevăr a înviat Domnul și [d] s'a ară-
tat lui Simon. 35 Și ei spuneau cele
depe cale și cum li-s'a făcut cunoscut
la frângerea pânii.

Iisus se arată Apostolilor.

36 [e] Și vorbind ei acestea, *Iisus* în-
suși stătù în mijlocul lor și le zise:
pace vouă! 37 Dar ei spăimântându-
se și înfricoșându-se, gândeau că văd
un [f] duh. 38 Și le zise: pentru ce sun-
teți turburați, și pentru ce se ridică
gânduri în inima voastră? 39 Vedeți
mânile mele și picioarele mele, că eu
însumi sunt: [g] pipăiți-mă și vedeți,
pentru că un duh nu are carne și oase,
după cum mă vedeți pe mine că am.
40 Și zicând aceasta, le arătă mânile și
picioarele. 41 Dar ei de [h] bucurie ne-
crezând încă și minunându-se le zise:
[i] aveți ceva de mâncare aci? 42 Și
dânșii îi deteră o parte de pește fript,
și dintr'un fagur de miere; 43 [j] Și
luând înaintea tutulor, mâncă.

44 Apoi zise către dânșii: [k] acestea
sunt cuvintele mele, pe care vi le-am
vorbit, fiind încă împreună cu voi, că
trebue a fi împlinite toate cele scrise
despre mine în legea lui Moise și în
profeți și în psalmi. 45 Atuncia [l] des-
chise mintea lor să înțeleagă scripturile.
46 [m] Și le zise că așà este scris, *și că*
așà trebuià, ca Hristos să sufere și să
învieze dintre morți a treia zi. 47 Și
să se predice în numele său pocăință,
spre [n] iertare de păcate la [o] toate nea-
murile, începând voi dela Ierusalim.
48 Voi [p] sunteți martori de acestea.
49 [q] Și eu trimit făgăduința Tatălui meu
preste voi: dar voi stați în orașul *Ieru-*
salim, până ce veți fi îmbrăcați cu pu-
tere de sus.

Înnălțarea lui Iisus.

50 Și-i duse afară [r] până spre Beta-
nia, și ridicând mânile sale îi bine-
cuvântă. 51 [s] Și pe când îi binecuvântà
se despărțì de dânșii, și erà dus în sus
spre cer. 52 Și ei închinându-se lui,
se întoarseră la Ierusalim cu bucurie
mare. 53 Și erau neîncetat în templu
lăudând *și binecuvântând* pe Dum-
nezeu. Amin.

---

u Vers. 12. *v* 1 Pet. 1. 11. *x* Vers. 45. *y* Fac. 3. 15. *z* Ps. 16. 9. *a* Fac. 32. 26. *b* Fac. 19. 3. *c* Mat. 14. 19. *d* 1 Cor. 15. 5. *e* Marc. 16. 14. *f* Marc. 6. 49. *g* Ioan 20. 20, 27. *h* Fac. 45. 26. *i* Ioan 21. 5. *j* Fapt. 10. 41. *k* Mat. 16. 21. *l* Fapt. 16. 14. *m* Isa. 50. 6. *n* Dan. 9. 24. *o* Fapt. 12. 3. *p* Ioan 15. 27. *q* Isa. 44. 3. *r* Fapt. 1. 12. *s* 2 Reg. 2. 11.

SFÂNTA EVANGELIE DUPĂ IOAN.

Iisus Hristos este întruparea Cuvântului vecinic.

1 În început [a] erà Cuvântul, și Cuvântul
erà [b] la Dumnezeu, și [c] Dumnezeu erà
Cuvântul. 2 [d] Acesta erà în început la
Dumnezeu. 3 [e] Printr'însul tot fù fă-
cut, și fără dânsul nu fù făcut nici mă-
car ceva ce este făcut. 4 [f] Viața erà
într'însul, și [g] viața erà lumina oameni-
lor. 5 [h] Și lumina în întunerec se arătă,
și întunerecul nu o prinse.
6 [i] Fost-a un om trimis dela Dum-
nezeu, al cărui nume *erà* Ioan: 7 [j] A-
cesta venì spre mărturie, ca să mărtu-
risească pentru lumină, ca toți să crează
printr'însul. 8 Nu erà acela lumina, ci
venì ca să mărturisească pentru lumină.
9 [k] Erà lumina cea adevărată, care
luminează pe orice om, venind în lume.
10 În lume erà, și [l] lumea printr'însul
fù făcută, și lumea nu-l cunoscù.
11 [m] La ale sale venì, și ai săi nu-l pri-
miră. 12 Iar [n] câți îl primiră, le dete
putere ca să fie fii ai lui Dumnezeu,
adecă celor care cred în numele lui.
13 [o] Care nu din sânge, nici din a cărnii
voință, nici din voință de bărbat, ci din
Dumnezeu fură născuți.
14 [p] Și Cuvântul [q] trup [r] se făcù și lo-
cuì între noi, și [s] văzurăm mărirea lui,
mărire ca a unui născut dela Tatăl,
[t] plin de dar și adevăr.
15 [u] Ioan mărturisește pentru dânsul
și strigă zicând: acesta erà despre care
am zis: [v] cel care vine după mine a fost
înaintea mea; [x] pentru că erà mai nainte
de mine.
16 Căci din aceea cu ce dânsul erà
[y] plin, noi toți am luat, adecă dar preste
dar; 17 Pentru [z] că legea fù dată prin
Moise, [a] darul și [b] adevărul prin Iisus
Hristos venì. 18 Pe Dumnezeu [c] ni-
meni nu l-a văzut vreodată; [d] Fiul unul
născut, care este la sânul Tatălui, acela
a spus.

Mărturisirea lui Ioan Botezătorul despre mielul lui Dumnezeu.

19 Și aceasta este [e] mărturia lui Ioan,
când trimiseră Iudeii din Ierusalim pe
preoții și leviții, ca să-l întrebe: tu cine
ești? 20 Și [f] mărturisì și nu tăgăduì,
ci mărturisì, că eu nu sunt Hristosul.
21 Și-l întrebară: ce dar? Ești [g] Ilie?
Și zice: nu sunt. Ești tu [h] profetul? Și
răspunse: nu. 22 Deci îi ziseră: cine
ești? Ca să dăm răspuns celor care ne
au trimis: ce zici despre tine însuți?
23 [i] Zise: eu *sunt* „glas de strigător în
pustie: îndreptați calea Domnului",
după cum [j] a zis Isaia profetul. 24 Și
trimiși erau dintre farisei.
25 Și-l întrebară, și-i ziseră: pentru
ce botezi dar, dacă tu nu ești Hristosul,
nici Ilie, nici profetul? 26 Răspunse
lor Ioan zicând: [k] eu botez în apă: [l] dar
în mijlocul vostru stă acela, pe care voi
nu-l știți. 27 [m] *El este* care vine după
mine, *care a fost înaintea mea*, căruia
nu sunt vrednic să desleg cureaua în-
călțămintii lui. 28 Acestea au fost în
[n] Betania dincolo de Iordan, unde bo-
tezà Ioan.
29 A doua zi vede *Ioan* pe Iisus ve-
nind la dânsul și zice: iată al lui Dum-
nezeu [o] Miel, [p] care ridică păcatul lumii.
30 [q] Acesta este pentru care am zis:
după mine vine bărbat, care a fost în-
naintea mea, pentru că erà mai nainte
de mine. 31 Și eu nu-l știam, ci ca
să fie adus lui Israel la cunoștință,
[r] pentru aceasta am venit eu botezând
în apă.
32 [s] Și Ioan mărturisì zicând, că am
văzut duhul pogorându-se din cer, ca

IOAN.
—
Capul 1.
a Prov. 8.22,23, etc.
b Prov. 8. 30.
c Filip. 2. 6.
d Fac. 1. 1.
e Ps. 33. 6.
f Cap. 5. 26.
g Cap. 8. 12.
h Cap. 3. 19.
i Mal. 3. 1.
j Fapt. 19. 4.
k 1 Ioan 2. 8.
l Ebr. 1. 2.
m Luc. 19. 14.
n Isa. 56. 5.
o Iac. 1. 18.
p Mat. 1. 16, 20.
q Ebr. 2. 11, 14, 16, 17.
r Rom. 1. 3.
s Isa. 40. 5.
t Col. 1. 19
u Vers. 32.
v Mat. 3. 11.
x Cap. 8. 58.
y Cap. 3. 34.
z Esod 20.1,etc.
a Rom. 3. 24.
b Cap. 8. 32.
c Esod. 33. 20.
d 1 Ioan 4. 9.
e Cap. 5. 33.
f Luc. 3. 15
g Mal. 4. 5.
h Deut.18.15,18.
i Mat. 3. 3.
j Isa. 40. 3.
k Mat. 3. 11.
l Mal. 3. 1.
m Vers. 15. 30.
n Judc. 7. 24.
o Esod. 12. 3.
p Isa. 53. 11.
q Vers. 15, 27.
r Mat. 3. 1.
s Mat. 3. 16.

un porumb, și rămase preste dânsul.
33 Și eu nu-l știam, ci care mă trimise
să botez în apă, acela îmi zise: preste
care vei fi văzut duhul pogorându-se
și rămânând preste dânsul, [t]acesta este
care botează în duh sfânt. 34 Și eu
am văzut, și am mărturisit, că acesta
este Fiul lui Dumnezeu.

Cei dintâi ucenici.

35 A doua zi, iarăși stà Ioan și doi
dintre ucenicii lui. 36 Și uitându-se
în fața lui Iisus, care umblà, zise: [u]iată
Mielul lui Dumnezeu. 37 Și cei doi
ucenici îl auziră vorbind, și se duseră
după Iisus. 38 Iar Iisus întorcându-se
și văzându-i urmând, le zise: 39 Ce
căutați? Iar ei ziseră: Rabi, — ce în-
semnează Învățătorule — unde stai?
40 Veniți și veți vedeà, le zice el. Deci
veniră și văzură unde stă, și rămaseră
la dânsul în ziua aceea: *și* erà ca la al
zecelea ceas.

41 [v]Andreiu, fratele lui Simon Petru,
erà unul dintre cei doi care auziră dela
Ioan și se duseră după dânsul. 42 A-
cesta găsește mai întâiu pe fratele său
Simon și-i zice: noi am găsit pe Mesia,
care se tâlcuește Hristos. 43 Și-l duse
la Iisus. Iar Iisus uitându-se în fața
lui zise: tu ești Simon fiul lui Ioan. [x]tu
vei fi numit Chefa, care însemnează
Petru.

44 A doua zi, Iisus voì să plece în
Galilea, și găsește pe Filip și-i zice:
urmează-mi. 45 [y]Iar Filip erà din
Betsaida, din orașul lui Andreiu și
Petru.

46 Filip găsește pe [z]Natanael și-i
zice: *pe acela* despre care scrise [a]Moise
în lege și [b]profeții, noi l-am găsit, pe
Iisus din [c]Nazaret, fiul lui Iosif. 47 Și
Natanael îi zise: [d]din Nazaret poate fi
ceva bun? Filip îi zise: vino și vezi.

48 Iisus văzù pe Natanael venind la
dânsul și zise despre el: iată [e]cu ade-
vărat un Israelit, în care nu este viclenie.
49 Natanael îi zice: de unde mă cu-
noști? Răspunse Iisus și-i zise: te-am
văzut stând supt smochin mai nainte
de-a te strigà Filip. 50 Răspunse Na-
tanael *și îi zice:* Rabi, [f]tu ești Fiul lui
Dumnezeu, tu ești [g]împăratul lui Israel.
51 Răspunse Iisus și-i zise: pentru că
ți-am zis că te-am văzut supt smochin,
crezi? Mai mari decât acestea vei vedeà.
52 Și-i zice: adevăr, adevăr zic vouă,
[h]*de acum* veți vedeà cerul deschizându-
se, și pe îngerii lui Dumnezeu suin-
du-se și pogorându-se preste Fiul
omului.

Prefacerea apei în vin la nunta din Cana Galilei.

2 Și a treia zi se făcù nuntă în [a]Cana
Galilei, și muma lui Iisus erà acolo.
2 Și fù chemat la nuntă și Iisus și uce-
nicii săi. 3 Și fiind lipsă de vin, muma
lui Iisus zice către dânsul: vin nu au.
4 Iisus îi zice: [b]femeie, [c]ce am eu cu
tine? [d]Ceasul meu n'a venit încă. 5 Zice
muma lui către cei care slujiau: faceți
orice va zice vouă. 6 Și erau acolo
șase vase de apă *făcute* din peatră, puse
[e]pentru curățirea Iudeilor, luând fiecare
câte două sau trei măsuri. 7 Zice lor
Iisus: umpleți vasele cu [f]apă. Și le um-
plură până sus. 8 Și le zice: acum
scoateți și duceți veghietorului mesei.
Și dânșii *îi* duseră. 9 Și când veghie-
torul mesei gustă apa făcută vin, și nu
știà de unde este, iar slujitorii care a-
dusese apa știau, veghietorul mesei
cheamă pe mire.

10 Și-i zice: orice om pune întâiu
vinul bun, și când s'au îmbătat atuncia
pune pe cel prost: tu ai ținut vinul bun
până acum.

11 Acest început al minunilor *îl* făcù
Iisus în Cana Galilei și [g]făcù cunoscut
mărirea sa, și ucenicii săi crezură în-
tr'însul.

12 După aceasta se duse în jos la
Capernaum dânsul și muma lui și [h]frații
lui și ucenicii lui: și acolo rămaseră nu
multe zile.

[t] Mat. 3. 11
[u] Vers. 29.
[v] Mat. 4. 18.
[x] Mat. 16. 18.
[y] Cap. 12. 21.
[z] Cap. 21. 2.
[a] Fac. 3. 15.
[b] Isa. 4. 2.
[c] Mat. 2. 23.
[d] Cap. 7. 41, 42, 52.
[e] Ps. 32. 2.
[f] Mat. 14. 33.
[g] Mat. 21. 5.
[h] Fac. 28. 12.

Capul 2.
[a] Ios. 19. 28.
[b] Cap. 19. 26.
[c] 2 Sam. 16. 10.
[d] Cap. 7. 6.
[e] Marc. 7. 3.
[f] Cap. 4. 46.
[g] Cap. 1. 14.
[h] Mat. 12. 46.

Curățirea templului.

13 [i] Și erà aproape Paștile Iudeilor,
și Iisus se duse în sus la Ierusalim.
14 [j] Și găsì în templu pe cei care vând
boi și oi și porumbei și pe schimbători
de bani șezând. 15 Și făcând un biciu
de împletituri, dete pe toți afară din
templu, și oile și boii, și vărsă banii
mărunți ai schimbătorilor și răsturnă
mesele lor. 16 Și zise celor care vin-
deau porumbei: ridicați acestea de-aici,
nu faceți [k] casa Tatălui meu casă de ne-
gustorie. 17 Și ucenicii lui își adu-
seră aminte că este scris: [l] „râvna casei
tale mă va mistuì."

18 Deci Iudeii răspunseră și-i ziseră:
[m] ce semn ne arăți, pentru că faci a-
cestea? 19 Răspunse Iisus și le zise:
[n] surpați acest templu, și in trei zile il
voiu ridicà. 20 Dar Iudeii ziseră: a-
cest templu fù clădit în patruzeci și
șase de ani, și tu îl vei ridicà în trei
zile? 21 Dar el ziceà [o] de templu, de
corpul său. 22 Deci când se sculă
dintre morți, [p] ucenicii săi își aduseră
aminte că aceasta ziceà, și crezură scrip-
turii și cuvântului pe care l-a spus Iisus.

23 Iar când erà în Ierusalim la Paști
în sărbătoare, mulți crezură în numele
lui, văzând semnele lui, pe care le făceà.
24 Dar Iisus insuși nu se încredeà în
ei, pentru că el cunoșteà pe toți. 25 Și
pentru că nu aveà trebuință ca să măr-
turisească cineva pentru om: căci [q] el
insuși cunoșteà ce erà în om.

Vorbirea lui Iisus cu Nicodim.

3 Și între farisei erà un om cu nu-
mele Nicodim, un mai mare al Iu-
deilor; 2 [a] Acesta venì la dânsul noap-
tea și-i zise: Rabi, știm că ai venit
învățător dela Dumnezeu, pentru că
[b] nimeni nu poate face aceste minuni
pe care le faci tu, dacă nu [c] este Dum-
nezeu cu dânsul. 3 Răspunse Iisus și-i
zise: adevăr zic ție, [d] dacă cineva nu va
fi fost născut de sus, nu poate vedeà
împărăția lui Dumnezeu.
4 Zice către dânsul Nicodim: cum
poate un om bătrân fiind ca să fie năs-
cut? Nu cumva poate intrà de-a doua
oară în pântecele mumei sale și să fie
născut?

5 Răspunse Iisus: adevăr, adevăr zic
ție: [e] dacă cineva nu va fi fost născut
din apă și duh, nu poate intrà în împă-
răția lui Dumnezeu. 6 Ce este născut
din carne, carne este, și ce este născut
din duh, duh este. 7 Nu te mirà că
ți-am zis: voi trebue să fiți născuți de
sus. 8 [f] Vântul suflă unde voește, și
vuetul lui îl auzi, dar nu știi de unde
vine și unde se duce: astfel este oricine,
care este născut din duh.

9 Răspunse Nicodim și-i zise: [g] cum
pot să fie acestea?

10 Răspunse Iisus și-i zise: tu ești
învățătorul lui Israel și nu cunoști a-
cestea? 11 [h] Adevăr, adevăr zic ție, că
noi vorbim ce știm și mărturisim ce am
văzut: și [i] voi nu primiți mărturia noas-
tră. 12 Dacă v'am spus cele pământ-
ești, și nu credeți, cum veți crede dacă
vă spun cele cerești? 13 Și [j] nimeni
nu s'a suit in cer decât numai cel care
s'a pogorît din cer, Fiul omului care
este în cer. 14 [k] Și după cum Moise
inălță șarpele în pustie, așà [l] trebue să
fie inălțat Fiul omului. 15 Pentru ca
oricine care crede într'însul *să nu piară,*
ci să [m] aibă viață vecinică.

16 [n] Căci Dumnezeu iubì lumea atât
de mult, încât dete pe Fiul său unul
născut, pentru ca oricine care crede in-
tr'însul să nu piară, ci să aibă viață
vecinică. 17 [o] Căci Dumnezeu nu tri-
mise pe Fiul său în lume, ca să osân-
dească lumea, ci pentru ca lumea să fie
mântuită printr'însul. 18 [p] Cine crede
într'insul nu este osândit, *iar* cine nu
crede a și fost osândit, pentru că n'a
crezut în numele unui născut Fiul lui
Dumnezeu. 19 Iar osânda este aceasta,
[q] că lumina a venit în lume și oamenii
iubiră întunerecul mai mult decât lu-

i Esod. 12. 14. j Mat. 21. 12. k Luc. 2. 49. l Ps. 69. 9. m Mat. 12. 38. n Mat 26 61. o Col. 2. 9. p Luc. 24. 8. q 1 Sam. 16. 7.

Capul 3.

a Cap. 7. 50. b Cap 9. 16, 33 c Fapt. 10. 38. d Cap. 1. 13. e Marc. 16. 16. f Eccl. 11 5. g Cap. 6. 52, 60. h Mat. 11. 27. i Vers. 32. j Prov. 30. 4. k Num. 21. 9. l Cap. 8. 28. m Vers. 36 n Rom. 5. 8. o 1 Ioan 4. 14 p Cap. 5. 24. q Cap. 1.4, 9-11

mina: pentru că faptele lor erau rele.
20 Căci [r]oricine făptuește rele, urăște
lumina și nu vine la lumină, pentru ca
faptele lui să nu fie mustrate. 21 Iar
cine lucrează adevărul, vine la lumină,
ca faptele lui să fie cunoscute, pentru
că sunt săvârșite în Dumnezeu.

Ioan Botezătorul mărturisește de-a doua oară pentru Iisus.

22 După acestea venì Iisus și uce-
nicii săi în pământul Iudeii, și acolo
petreceà timpul cu dânșii [s]și botezà.
23 Și botezà și Ioan în Enon aproape
de [t]Salim, pentru că erau acolo ape
multe, [u]și veniau și se botezau. 24 [v]Căci
Ioan nu erà încă aruncat în închisoare.
25 Deci se făcù din partea ucenicilor
lui Ioan întrebare cu un Iudeu despre
curățire. 26 Și veniră la Ioan și-i zi-
seră: Rabi, acela care erà cu tine din-
colo de Iordan, [x]pentru care tu ai măr-
turisit, iată acesta botează și toți vin
la dânsul.

27 Răspunse Ioan și zise: nu poate
un om să ià [y]nimic, dacă nu-i este dat
din cer. 28 Voi înșivă îmi sunteți
martori, că am spus: [z]nu sunt eu Hris-
tosul, dar că [a]sunt trimis înaintea ace-
luia. 29 [b]Cine are mireasă este mire:
iar al mirelui [c]prietin, care stă și as-
cultă, se bucură foarte de glasul mire-
lui. Deci această bucurie a mea este
împlinită. 30 Acela trebue să crească,
iar eu să scad.

31 [d]Cine vine de sus [e]este de-asupra
tutulor; [f]cine este depe pământ, depe
pământ este și vorbește [g]cele depe pă-
mânt. Cine vine din cer, 32 Mărtu-
risește [h]ce a văzut și auzit; dar nimeni
nu primește mărturia lui. 33 Cine a
primit mărturia lui, [i]a întărit că Dum-
nezeu este iubitor de adevăr. 34 [j]Căci
pe cine a trimis Dumnezeu, vorbește
cuvintele lui Dumnezeu, pentru că
Dumnezeu nu dă duhul [k]după măsură.
35 [l]Tatăl iubește pe Fiul și a dat tot
în mâna lui. 36 [m]Cine crede în Fiul,
are viață vecinică: cine nu ascultă pe
Fiul, nu va vedeà viață, ci rămâne preste
dânsul urgia lui Dumnezeu.

Vorbirea lui Iisus cu femeia samaritană. Mai mulți cred într'însul.

4 Deci când înțelese Iisus că fariseii
auziseră că Iisus face și [a]botează mai
mulți ucenici decât Ioan. 2 Deși Iisus
însuși nu botezà, ci ucenicii săi, 3 Lăsă
Iudea și se duse iar în Galilea. 4 Dar
trebuià ca el să treacă prin Samaria.
5 Deci vine la un oraș al Samarii nu-
mit Sichar, aproape de locul [b]pe care
îl dete Iacob lui Iosif fiul său. 6 Și
acolo erà puțul lui Iacob. Iisus dar os-
tenit fiind de călătorie, se așeză numai
decât lângă puț: erà ca la al șaselea
ceas.

7 *Atuncia* vine o femeie din Samaria
ca să scoață apă. *Și* Iisus îi zice: dă-mi
să beau: 8 Căci ucenicii lui se duseseră
în oraș, ca să cumpere demâncare.
9 Dar femeia samaritană îi zice: cum
tu, Iudeu fiind, ceri să beai dela mine,
care sunt femeie samaritană? *Căci* [c]*Iu-
deii n'au a face cu Samaritanii.*

10 Răspunse Iisus și-i zise: dacă ai
ștì darul lui Dumnezeu și cine este
care îți zice: dă-mi să beau, tu ai fi
cerut dela dânsul și ți-ar fi dat [d]apă
vie. 11 Doamne, îi zice femeia, nici
vas de scos apă nu ai, și puțul este a-
dânc; de unde ai apa cea vie? 12 Nu
cumva ești tu mai mare decât tatăl
nostru Iacob, care ne dete puțul, și el
însuși băù dintr'însul și fiii săi și tur-
mele sale?

13 Răspunse Iisus și-i zise: oricine
care beà din apa aceasta va însetà ia-
răși; 14 Dar [e]cine va fi băut din apa,
pe care o voiu dà eu, nu va însetà în
veci, și apa pe care o voiu dà lui [f]se
va face într'însul izvor de apă, curgând
în viață vecinică. 15 [g]Doamne, zice
femeia către dânsul, dă-mi această apă,
ca să nu însetez, nici să nu mai vin aici
să scot apă.

r Iov 24. 13, 17.
s Cap. 4. 2.
t 1 Sam. 9. 4.
u Mat. 3. 5. 6.
v Mat. 14 3.
x Cap. 1. 7, 15, 27, 34.
y 1 Cor. 4. 7.
z Cap. 1. 20, 27.
a Mal. 3. 1.
b Mat. 22. 2.
c Cânt. 5. 1.
d Vers. 13.
e Mat. 28 18.
f 1 Cor. 15. 27.
g Cap. 6. 33.
h Vers. 11.
i Rom. 3. 4.
j Cap. 7. 16.
k Cap. 1. 16.
l Mat. 11. 27.
m Hab. 2. 4.

Capul 4.
a Cap. 3. 22, 26.
b Fac 33. 19.
c 2 Reg. 17. 21.
d Isa. 12. 3.
e Cap. 6. 35, 58.
f Cap. 7. 38.
g Cap. 6. 34.

16 *Iisus* îi zice: du-te, cheamă pe
bărbatul tău și vino aci. 17 Răspunse
femeia și zise: n'am bărbat.
Iisus îi zice: bine ai zis, că n'ai
bărbat: 18 Pentru că cinci bărbați ai
avut, și pe care-l ai acum nu-ți este
bărbat. Adevărat ai spus aceasta.
19 Doamne, îi zise femeia, [h]văd că tu
ești profet. 20 Părinții noștri se în-
chinară pe [i]acest munte: și voi ziceți
că în [j]Ierusalim este locul unde trebue
a se închină.
21 Femeie, îi zise Iisus, crede-mă
că vine un timp, [k]când nici pe acest
munte, nici în Ierusalim vă veți închină
Tatălui. 22 Voi vă închinați [l]la ce nu
știți, noi ne închinăm la ce știm, pen-
tru că [m]mântuirea din Iudei este:
23 Adevărat vine un timp și acum este
venit, când adevărații închinători se vor
închină Tatălui în [n]duh [o]și adevăr;
căci și Tatăl pe unii ca aceștia îi voește
a se închină lui: 24 [p]Duh este Dum-
nezeu, și cei care se închină lui, trebue
să se închine în duh și adevăr.
25 Zice lui femeia: știu că vine
Messia — adecă Hristos — : când acela
va fi venit, [q]ne va spune toate. 26 Zice
ei Iisus: [r]eu sunt care îți vorbesc.
27 Între acestea veniră ucenicii săi,
și se mirau că vorbià cu o femeie: dar
nimeni nu zise: ce voești, sau pentru
ce vorbești cu dânsa? 28 Femeia deci
își lăsă vasul de apă și se duse în oraș,
și zise oamenilor: 29 Veniți, vedeți
un om, [s]care mi-a spus toate câte am
făcut; nu cumva acesta este Hristosul?
30 *Deci dar* ei ieșiră din oraș și veniau
la dânsul. 31 Între acestea îl rugau
ucenicii zicând: Rabi, mănâncă. 32 Iar
el le zise: eu am să mănânc o mâncare,
pe care voi n'o cunoașteți. 33 Deci
ucenicii ziceau între dânșii: nu cumva
i-a adus cineva să mănânce?
34 Zice lor Iisus: [t]mâncarea mea
este ca să fac voia celui care m'a trimis
și să săvârșesc lucrul lui. 35 Oare nu
ziceți voi, că sunt încă patru luni și
vine secerișul? Iată zic vouă, ridicați
[u]ochii voștri și priviți că sămănăturile
sunt albe pentru seceriș. 36 [v]Acum
secerătorul primește plată, și adună
rod în viață vecinică, ca să se bucure
împreună și sămănătorul și secerătorul.
37 Căci în aceasta este cuvântul ade-
vărat, că altul este sămănătorul și altul
secerătorul. 38 Eu v'am trimis să se-
cerați ce n'ați muncit: alții au muncit,
și voi ați intrat în munca lor.
39 Și din orașul acela mulți dintre
samaritani crezură într'însul [x]pentru
cuvântul femeii, care mărturisià că mi-a
spus toate câte am făcut. 40 Deci dar
samaritanii, când veniră la el, îl rugau
ca să rămână la dânșii; și rămase acolo
două zile. 41 Și mult mai mulți cre-
zură pentru cuvântul lui, 42 Și ziceau
femeii, că nu credem numai pentru vor-
bele tale: [y]căci noi înșine am auzit, și
cunoaștem că el este cu adevărat Mân-
tuitorul lumii, *Hristosul*.
43 Și după două zile ieși de acolo *și
se duse* în Galilea. 44 [z]Căci Iisus în-
suși mărturisì că un profet nu are
cinste în patria lui. 45 Deci când veni
în Galilea, îl primiră bine Galilienii,
care văzuse toate câte făcù în Ierusalim
la sărbătoare; căci și ei venise la săr-
bătoare. 46 Deci Iisus venì iarăși în
Cana Galileii, unde făcù apa vin.

Iisus tămădueşte pe fiul unui slujbaş împărătesc.

Și erà în Capernaum un om împără-
tesc al cărui fiu bolià.
47 Acesta auzind, că Iisus a venit din
Iudea în Galilea, se duse la dânsul, și-l
rugă ca să vie și să tămăduească pe fiul
său: căci erà să moară. 48 Deci zise
Iisus către dânsul: dacă nu veți fi vă-
zut semne și minuni, nu veți crede.
49 Doamne, zise către dânsul omul îm-
părătesc, vino mai nainte de-a muri
copilul meu. 50 Du-te, îi zise Iisus:
fiul tău trăește. *Și* omul se încrezù în

[h] Luc. 7. 16. [i] Jude. 9. 7. [j] Deut. 12.5,11. [k] Mal. 1. 11. [l] 2 Reg. 17. 29. [m] Isa. 2. 3. [n] Filip. 3. 3. [o] Cap. 1. 17. [p] 2 Cor. 3. 17. [q] Vers. 29. 39. [r] Mat. 26.63,64. [s] Vers. 25. [t] Iov. 23. 12. [u] Mat. 9. 37. [v] Dan. 12. 3. [x] Vers. 29. [y] Cap. 17. 8. [z] Mat. 13. 57.

cuvântul pe care i-l-a zis Iisus. și plecă.
51 Și pe când se întorceà acum. slugile
lui îi ieșiră înainte și vestiră *zicând:* că
copilul său trăește. 52 Deci cerù
știință dela dânșii despre ceasul în care
a fost mai bine: și-i spuseră că ieri la
ceasul al șaptelea l-au lăsat frigurile.
53 Deci tatăl cunoscù că *l-au lăsat fri-*
gurile în acel ceas în care îi zise Iisus:
fiul tău trăește; și crezù dânsul și toată
casa lui. 54 Aceasta făcù Iisus iarăși
ca al doilea semn după ce venì din Iu-
dea în Galilea.

Iisus însănătoșează sâmbăta pe un slăbănog la Bethesda, bolnav de 38 ani.

5 După [a] acestea erà o sărbătoare a
Iudeilor. și Iisus se duse la Ierusa-
lim. 2 Și este în Ierusalim lângă
poarta oilor o [b] scăldătoare. ce se nu-
mește pe ebreește Bethesda. având cinci
portice. 3 În acestea zăceà mulțime
mare de bolnavi: orbi. schiopi. uscați.
4 *Așteptând mișcarea apei: căci un*
înger al Domnului se pogorà la timp
nimerit în scăldătoare. și turburà apa;
și cel dintâiu care intrà după turbu-
rarea apei se făceà sănătos de orice
boală erà ținut.
5 Și erà acolo un om. având treizeci
și opt de ani in boala sa: 6 Pe acesta
văzându-l Iisus zăcând. și cunoscând
că de mult timp este acum. îi zise: vo-
ești să fii sănătos? 7 Doamne. îi răs-
punse bolnavul: nu am om ca să mă
arunce în scăldătoare. când apa a fost
turburată: căci pe când vin eu. altul se
pogoară înaintea mea. 8 [c] Scoală-te, îi
zise Iisus. ià patul tău și umblă. 9 Și
îndată se făcù omul sănătos. și luă pa-
tul său și umblà.
10 Dar [d] în aceea zi erà sâmbătă. Deci
ziceau Iudeii celui tămăduit: este sâm-
bătă. [e] și nu-ți este iertat să iai patul.
11 *Iar el* le răspunse: cel care mă făcù
sănătos. acela îmi zise: ià patul tău și
umblă. 12 Deci îl întrebară: cine este
omul care ți-a zis: ià patul tău și um-
blă? 13 Dar cel tămăduit nu știà cine
este: căci Iisus se dete la o parte fiind
gloată în acel loc.
14 După acestea Iisus îl găsește în
templu și îi zise: iată te-ai făcut sănă-
tos: [f] nu mai păcătuì. ca să nu-ți fie
ceva mai rău. 15 *Atuncia* omul se
duse și înștiință pe Iudei. că Iisus este
care l-a făcut sănătos. 16 Și pentru
aceasta Iudeii urmăreau pe Iisus. *și*
căutau să-l omoare. fiind că făceà a-
cestea sâmbăta.

Cuvântări ale lui Iisus despre sine ca Judecător și ca cel ce înviază morții.

17 Dar Iisus le răspunse: [g] Tatăl meu
până acum lucrează. și eu lucrez.
18 Deci pentru [h] aceasta Iudeii căutau
și mai mult ca să-l omoare. fiindcă nu
numai că deslegà sâmbăta. dar și ziceà
că Dumnezeu este Tatăl său. [i] punân-
du-se pe sine însuși de-o potrivă cu
Dumnezeu.
19 Deci răspunse Iisus și le zise:
adevăr. adevăr zic vouă. nu poate [j] Fiul
să facă dela sine însuși nimic. dacă nu
vede pe Tatăl făcând ceva: căci cele ce
ar face acela. acestea le face și Fiul în-
tocmai. 20 [k] Pentru că Tatăl iubește
pe Fiul. și-i arată toate câte face el. și
îi va arătà lucruri mai mari decât aces-
tea. ca să vă minunați voi. 21 Căci
după cum Tatăl deșteaptă morții și le
dă viață. [l] așà și Fiul dă viață la cei pe
care-i voește. 22 Pentru că nici Tatăl
nu judecă pe nimenea. ci [m] judecata
toată a dat-o Fiului. ca toți să cinstească
pe Fiul după cum cinstesc pe Tatăl.
23 [n] Cine nu cinstește pe Fiul. nu cin-
stește pe Tatăl. care l-a trimis.
24 Adevăr. adevăr zic vouă. că [o] cine
aude cuvântul meu și crede în cel care
m'a trimis pe mine. are viață vecinică.
și la judecată nu vine. [p] ci a trecut din
moarte la viață. 25 Adevăr. adevăr
zic vouă. că vine ceasul și acum este
venit. când [q] morții vor auzì glasul Fiu-
lui lui Dumnezeu și care vor fi auzit.

Capul 5. [a] Lev. 23. 2. [b] Neem. 3. 1. [c] Mat 9. 6. [d] Cap. 9. 14. [e] Esod. 20. 10. [f] Mat. 12. 45. [g] Cap. 9. 4. [h] Cap. 7. 19. [i] Filip. 2. 6. [j] Vers. 30 [k] Mat. 3. 17. [l] Luc. 7. 14. [m] Mat. 11. 27. [n] 1 Ioan 2. 23 [o] Cap. 3. 16. 18. [p] 1 Ioan 3. 14. [q] Col. 2. 13.

vii vor fi. 26 Căci după cum Tatăl are
viață în sine însuși, astfel a dat și Fiu-
lui să aibă viață în sine însuși. 27 Și
[r]putere i-a dat ca să facă judecată,
[s]pentru că este Fiu al omului. 28 Nu
vă minunați de aceasta, că vine ceasul
când toți care sunt în morminte vor
auzì glasul lui. 29 [t]Și care vor fi lu-
crat [u]cele bune, vor ieșì spre înviere de
viață, iar care vor fi făptuit cele rele
spre înviere de judecată.

30 [v]Eu nu pot face nimic dela mine
însumi: judec după cum aud, și jude-
cata mea este dreaptă, pentru că [x]nu
caut voia mea, ci voia celui care m'a
trimis pe mine, *Tatăl.* 31 [y]Dacă eu
mărturisesc pentru mine însumi, măr-
turia mea nu este adevărată: 32 [z]Al-
tul este care mărturisește pentru mine,
și știu că adevărată este mărturia, pe
care o mărturisește pentru mine.

33 Voi ați trimis la Ioan, [a]și a măr-
turisit pentru adevăr. 34 Dar eu nu
primesc mărturia dela un om, ci zic
acestea, ca voi să fiți mântuiți. 35 A-
cela erà luminătorul, care ardeà [b]și lu-
mina, și [c]voi ați dorit să vă veseliți
pentru un timp în lumina lui.

36 Dar [d]eu am mărturie mai mare
decât a lui Ioan: căci [e]lucrurile pe care
mi le-a dat Tatăl ca să le săvârșesc,
aceste lucruri, pe care eu le fac, măr-
turisesc pentru mine, că Tatăl m'a tri-
mis. 37 Și Tatăl care m'a trimis, acela
[f]a mărturisit pentru mine. Nici glasul
lui nu l-ați auzit vre odată, [g]nici fața
lui n'ați văzut-o. 38 Și cuvântul lui
nu-l aveți rămânând în voi, pentru că
voi nu credeți pe acesta, pe care l-a
trimis acela. 39 [h]Cercetați scripturile,
căci voi gândiți că într'însele aveți viață
vecinică, și [i]acelea sunt, care mărturi-
sesc pentru mine:

40 [j]Și nu voiți să veniți la mine ca
să aveți viață. 41 [k]Nu primesc mărire
dela oameni. 42 Dar v'am cunoscut
că nu aveți în voi înșivă iubirea lui
Dumnezeu. 43 Eu am venit în nu-
mele Tatălui meu, și nu mă primiți:
dacă altul va fi venit în numele său, pe
acesta *îl* veți primì. 44 [l]Cum puteți
voi crede, când primiți mărire unii dela
alții, și nu căutați [m]mărirea, care *vine*
dela singurul Dumnezeu? 45 Nu gân-
diți, că eu vă voiu învinuì la Tatăl meu:
[n]este cine să vă învinuească, Moise în
care voi v'ați pus încrederea. 46 Căci
dacă ați crede pe Moise, m'ați crede și
pe mine: pentru [o]că acela scrise despre
mine. 47 Iar dacă nu credeți scriptu-
rile aceluia, cum veți crede cuvintele
mele?

Săturarea celor cinci mii.

6 După [a]acestea Iisus se duse dincolo
de marea Galileii, *ce se numește și*
marea Tiberiadei. 2 Și-i urmà gloată
multă, pentru că vedeà minunile pe
care le făceà la cei bolnavi. 3 Și Iisus
venì sus pe munte, și acolo stete jos cu
ucenicii săi. 4 [b]Și erà aproape Paștile,
sărbătoarea Iudeilor. 5 [c]Deci Iisus ri-
dicând ochii și văzând că vine spre dân-
sul gloată multă, zice lui Filip: de unde
să cumpărăm pâni, ca să mănânce a-
ceștia? 6 Iar aceasta ziceà cercându-l:
căci el știà ce aveà să facă. 7 Filip îi
răspunde: [d]pâni pentru două sute de
dinari nu le ajung, ca să ià fiecare câte
puțin. 8 *Și* unul dintre ucenicii săi,
Andreiu, fratele lui Simon Petru, îi zise:
9 Este aici un băiat, care are cinci pâni
de orz și doi pești, [e]dar ce sunt acestea
pentru atâția?

10 Atuncia Iisus zise: spuneți oame-
nilor să steà jos la masă. Și erà iarbă
multă în acel loc. Deci stătură jos la
masă, bărbați în număr ca la cinci mii.
11 Și Iisus luă pânile și mulțumì și
dete *ucenicilor și ucenicii* celor care
ședeau la masă: asemenea dete și din
pești cât voiră. 12 Iar după ce se să-
turară, zise ucenicilor săi: strângeți fă-
râmiturile ce au rămas, ca să nu se
pearză ceva. 13 Deci ei strânseră și

r Fapt. 10. 42.
s Dan. 7. 13.
t Isa. 26. 19.
u Dan. 12. 2.
v Vers. 19.
x Mat. 26. 39.
y Cap. 8. 14.
z Mat. 3. 17.
a Cap. 1. 15. 19.
b 2 Pet 1. 19.
c Mat. 13. 20.
d 1 Ioan 5 9.
e Cap. 3. 2.
f Mat. 3. 17.
g Deut. 4. 12
h Isa. 8. 20.
i Deut. 18. 15, 18.
j Cap 1. 11.
k Vers. 34.
l Cap 12. 43.
m Rom. 2. 29.
n Rom. 2. 12.
o Fac. 3. 15.
—

Capul 6.

a Mat. 14. 13.
b Lev. 23. 5, 7.
c Mat. 14. 14.
d Num. 11 21. 22.
e 2 Reg. 4 43.

umplură douăsprezece coșuri de fărâ-
mituri, care rămaseră celor care au
mâncat din cele cinci pâni de orz.
14 Iar oamenii văzând minunea ce
făcù ziceau: acesta cu adevărat este
[f]profetul care vine în lume. 15 Deci
Iisus, cunoscând că au de gând să vie
și să-l ià cu sila, ca să-l facă împărat,
se trase iarăși la o parte în munte, el
singur.

Iisus umblă pe mare.

16 [g]Și când se făcù seară, ucenicii
săi veniră jos la mare. 17 Și întrând
în vas treceau dincolo de mare la Ca-
pernaum. Și-i apucă întunerecul și Iisus
nu venise încă la dânșii, 18 Și suflând
vânt puternic marea se întărâtă. 19 Deci
după ce mânară ca la douăzeci și cinci
sau treizeci de stadii, zăresc pe Iisus
umblând pe mare și apropiindu-se de
vas, și ei se temură. 20 Dar el le zice:
eu sunt, nu vă temeți. 21 Deci voiau
să-l ià în vas, și îndată vasul ajunse la
locul la care mergeau.

Iisus vorbește despre sine însuși, că e pânea vieții și despre mâncarea cărnii sale și despre berea sângelui său.

22 A doua zi gloata care stà dincolo
de mare văzù că nu fusese alt vas acolo
decât unul — *acela în care întrase
ucenicii lui* — și că Iisus nu întrase în
vas împreună cu ucenicii săi, ci numai
ucenicii lui plecase; 23 *Că* alte vase
dela Tiberiada venise aproape de locul
unde au mâncat pânea, după ce *el* mul-
țumì Domnului; 24 Când văzù dar
gloata, că Iisus nu este acolo, nici uce-
nicii lui, întrară ei în vase și veniră la
Capernaum căutând pe Iisus. 25 Și
găsindu-l dincolo de mare îi ziseră:
Rabi, când ai ajuns aici?
26 Răspunse lor Iisus și zise: ade-
văr, adevăr zic vouă, mă căutați nu
pentru că ați văzut minunile, ci pentru
că ați mâncat din pâni și v'ați săturat.
27 Dobândiți-vă nu mâncarea cea pie-
ritoare, [h]ci mâncarea ce rămâne spre
viață vecinică, [i]pe care Fiul omului o
dă vouă, căci Tatăl, Dumnezeu, pe a-
cesta l-a adeverit.
28 Deci ziseră către dânsul: ce să
facem ca să săvârșim lucrurile lui Dum-
nezeu? 29 Răspunse Iisus și le zise:
[j]acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca
să credeți în acela pe care-l trimise
dânsul.
30 Atuncia îi ziseră: ce semn faci tu
dar, [k]ca să vedem și să credem în tine?
Ce lucru faci? 31 [l]Părinții noștri au
mâncat mană în pustie, după cum este
scris: [m]„pâne din cer le dete să mă-
nânce."
32 Deci Iisus le zise: adevăr, ade-
văr zic vouă, nu Moise vă dete pânea
din cer, ci Tatăl meu vă dă din cer
pânea cea adevărată. 33 Căci pânea
lui Dumnezeu este aceea, care se po-
goară din cer și dă lumii viață. 34 [n]Deci
ziseră către dânsul: Doamne, dă-ne
totdeauna această pâne.
35 Și zise lor Iisus: [o]eu sunt pânea
vieții. [p]cine vine la mine nu va flămânzì,
și cine crede în mine, nu va însetà nici
odată. 36 [q]Dar v'am spus că m'ați și
văzut și nu credeți. 37 [r]Tot ce-mi dă
Tatăl la mine va venì, și [s]pe cel care
vine la mine nu-l voiu dà afară,
38 Pentru că m'am pogorît din cer [t]nu
ca să fac voia mea, [u]ci voia celui care
m'a trimis. 39 Și aceasta este voia
celui care m'a trimis, [v] ca tot ce mi-a
dat mie să nu pierz *ceva* din el, ci să-l
înviez în ziua de apoi. 40 Căci aceasta
este voia Tatălui meu, [x]ca oricine care
vede pe Fiul și crede într'însul să aibă
viață vecinică și eu să-l înviez în ziua
de apoi.
41 Deci Iudeii cârteau împotriva lui,
pentru că zise: eu sunt pânea ce s'a
pogorît din cer. 42 Și ziceau: [y]nu
este acesta Iisus fiul lui Iosif, pe al că-
rui tată și pe a cărui mumă noi îi știm?
Cum zice dar acesta, că din cer m'am
pogorît?

---

f Fac. 49. 10
g Mat. 14. 23.
h Vers. 54.
i 2 Pet. 1. 17.
j 1 Ioan 3. 23.
k 1 Cor. 1. 22.
l Esod. 16 15.
m Ps. 78. 24, 25.
n Cap. 4. 5.
o Vers. 48. 58.
p Cap. 4. 14.
q Vers. 26. 64.
r Vers. 45.
s Mat. 24. 24.
t Mat. 26. 39.
u Cap. 4. 34.
v Cap. 10. 28.
x Vers. 27, 47, 54.
y Mat. 13. 55.

43 Răspunse Iisus și le zise: nu câr-
tiți între voi. 44 [z]Nimeni nu poate
venì la mine, dacă nu-l trage Tatăl care
m'a trimis, și eu îl voiu învià în ziua
de apoi. 45 [a]Este scris în profeți: „și
vor fi toți învățați de Dumnezeu:" [b]deci
oricine, care a auzit dela Tatăl și a în-
vățat, vine la mine. 46 [c]Nu pentru că
a văzut cineva pe Tatăl, [d]afară de cel
care este dela Dumnezeu, acesta a vă-
zut pe Tatăl.
47 Adevăr, adevăr zic vouă, [e]cine
crede în mine are viață vecinică. 48 [f]Eu
sunt pânea vieții. 49 [g]Părinții voștri
au mâncat mană în pustie și au murit:
50 [h]Aceasta este pânea care se pogoară
din cer, ca cineva să mănânce dintr'însa
și să nu moară.
51 Eu sunt pânea cea vie, [i]care s'a
pogorît din cer; dacă mănâncă cineva
din această pâne, în veci va fi viu: [j]și
pânea pe care eu o voiu dà pentru viața
lumii, este trupul meu.
52 Deci Iudeii [k]se certau între dânșii
zicând: [l]cum poate acesta să ne deà
să mâncăm trupul lui?
53 Dar Iisus le zise: adevăr, adevăr
zic vouă, dacă nu [m]veți fi mâncat tru-
pul Fiului omului și nu veți fi băut sân-
gele lui, nu aveți viață în voi înșivă.
54 [n]Cine mănâncă trupul meu și beà
sângele meu, are viață vecinică, și eu
îl voiu învià în ziua de apoi. 55 Căci
trupul meu este mâncare adevărată, și
sângele meu băutură adevărată. 56 Cine
mănâncă trupul meu și beà sângele
meu, [o]rămâne în mine și eu în-
tr'însul. 57 După cum mă trimise pe
mine Tatăl cel viu și eu sunt viu pentru
Tatăl, *așà* și cine mă mănâncă pe mine
și acela va fi viu pentru mine. 58 [p]A-
ceasta este pânea, care s'a pogorît din
cer, nu după cum au mâncat părinții
voștri *mana* și au murit: cine mănâncă
această pâne va fi viu în veci.
59 Acestea *le* zise în sinagogă, învă-
țând în Capernaum.
60 [q]Deaceea mulți dintre ucenicii lui
auzindu-l ziseră: aspru este cuvântul
acesta; cine poate să-l asculte? 61 Și
Iisus cunoscând în sine însuși, că uce-
nicii săi cârtesc despre aceasta, le zise:
aceasta vă smintește? 62 [r]Dar dacă
veți vedeà pe Fiul omului suindu-se
unde erà mai nainte? 63 [s]Duhul este
care face viu, trupul nu folosește nimic:
cuvintele pe care eu vi le-am zis, duh
sunt și sunt viață. 64 Dar [t]sunt unii
dintre voi care nu cred. Căci [u]Iisus știà
din început cine sunt, care nu cred, și
cine este care aveà să-l deà prins.
65 Și ziceà: pentru aceasta v'am spus,
că nimenea nu poate să vie la mine
dacă nu-i este dat dela Tatăl *meu*.
66 Deaceea mulți dintre ucenicii săi se
duseră îndărăt și nu mai umblau cu
dânsul.

Mărturisirea lui Petru.

67 Deci Iisus zise celor doisprezece:
nu cumva voiți să plecați și voi?
68 Doamne, îi răspunse Simon Petru,
la cine ne vom duce? *Tu* ai cuvinte de
viață vecinică; 69 Și noi am crezut
și am cunoscut, că tu ești sfântul lui
Dumnezeu. 70 Răspunse lor Iisus:
nu v'am ales eu oare pe voi doisprezece?
Și unul dintre voi este diavol. 71 Iar
el ziceà de Iuda al lui Simon Iscariotu:
căci acesta, fiind unul dintre cei doi-
sprezece, aveà să-l deà prins.

Necredința fraților lui Iisus. Vorbirea lui Iisus cu Iudeii la sărbătoarea corturilor, despre învățătura sa, despre plecarea sa și despre sfântul duh. Purtarea poporului și a fariseilor față de dânsul.

7 După acestea Iisus umblà în Gali-
lea: căci nu voià să umble în Iudea,
[a]pentru că Iudeii căutau să-l omoare.
2 [b]Și erà aproape sărbătoarea Iudei-
lor, înfigerea corturilor. 3 [c]Deci ziseră
către dânsul frații lui: strămută-te de
aici și du-te în Iudea, pentru ca și uce-
nicii tăi să vază lucrurile, pe care le
faci.
4 Căci nimeni nu face ceva într'as-

z Cânt. 1. 4.
a Isa. 54. 13.
b Vers. 37.
c Cap. 1. 18.
d Mat. 11. 27
e Cap. 3. 16, 18, 36.
f Vers. 33. 35.
g Vers. 31.
h Vers. 51. 58.
i Cap. 3. 13.
j Ebr. 10. 5 10
k Cap. 7. 43.
l Cap. 3. 9.
m Mat. 26.26,28
n Vers.27.40 63
o 1 Ioan 3. 24.
p Vers.49.50,51.
q Mat. 11. 6.
r Marc. 16. 19.
s 2 Cor. 3. 6.
t Vers. 36.
u Cap. 2. 24, 25.
—
Capul 7.
a Cap. 5. 16, 18.
b Lev. 23. 34.
c Mat. 12. 46

cuns. și caută el însuși a fi fără sfială.
Dacă faci acestea, fă-te cunoscut lumii
pe tine însuți.
5 Pentru că [d] nici frații lui nu credeau
într'însul.
6 Deci Iisus le zise: [e] timpul meu
nu este încă acum, iar timpul vostru
întotdeauna este gata. 7 [f] Lumea nu
vă poate urî pe voi, dar pe mine mă
urăște, [g] pentru că eu încredințez des-
pre dânsa că lucrurile ei sunt rele.
8 Duceți-vă voi la sărbătoare: eu nu
mă duc încă la sărbătoarea aceasta,
pentru [h] că timpul meu nu s'a împlinit
încă. 9 Și zicând acestea el rămase
în Galilea.
10 Iar după ce plecară frații săi la
sărbătoare, atunci se duse și el, nu de
față, ci cam în ascuns.
11 Deci [i] Iudeii îl căutau la sărbă-
toare și ziceau: unde este acela? 12 Și
[j] erà nemulțumire mare despre dânsul
printre gloată: [k] unii ziceau că este bun:
iar alții ziceau: nu, ci amăgește gloata.
13 Totuși de frica Iudeilor nimenea
nu vorbià [l] de dânsul fără sfială.
14 Iar când fù jumătatea sărbătorii,
Iisus se duse sus în templu și învăță.
15 [m] Deci Iudeii se minunau zicând:
cum știe acesta carte fără să fi învățat?
16 Dar Iisus le răspunse și zise: [n] în-
vățătura mea nu este a mea, ci a acelui
care m'a trimis pe mine. 17 [o] Dacă
voește cineva să facă voia lui, va cu-
noaște din învățătura aceasta, dacă este
dela Dumnezeu, sau dacă eu vorbesc
dela mine însumi. 18 [p] Cine vorbește
dela sine caută mărirea sa: iar cine
caută mărirea celui care l-a trimis, a-
cesta este adevărat și nedreptate nu este
într'însul. 19 [q] Oare nu Moise v'a dat
legea? Și nimenea dintre voi nu ține
legea. [r] Pentru ce căutați să mă
omorîți?
20 Răspunse gloata *și zise:* ai [s] de-
mon: cine caută să te omoare?
21 Răspunse Iisus și le zise: un lu-
cru am făcut și toți vă minunați.
22 [t] Moise v'a dat tăerea împrejur, nu
pentru că este dela Moise, [u] ci dela pă-
rinți, și sâmbăta tăiați împrejur pe om.
23 *Deci* dacă un om primește tăerea
împrejur sâmbăta pentru ca să nu fie
călcată legea lui Moise, pe mine vă mâ-
niați, că [v] am făcut sâmbăta pe un om
întreg sănătos? 24 [x] Nu judecați după
vedere, ci judecați judecată dreaptă.
25 Deci unii dintre Ierusalemitani
ziceau: nu este oare acesta pe care ei
îl caută ca să-l omoare? 26 Și iată
vorbește fără sfială, și dânșii nimic nu-i
zic. [y] Nu cumva cei mari au cunoscut
cu adevărat, că acesta este Hristosul?
27 [z] Dar noi știm pe acesta de unde
este: și când va venì Hristosul, nime-
nea nu știe de unde este.
28 Deci Iisus strigă învățând în
templu și zicând: [a] și pe mine mă știți,
și știți de unde sunt: și [b] dela mine în-
sumi n'am venit, ci adevărat [c] este cel
care m'a trimis, [d] pe care voi nu-l știți;
29 [e] Eu îl știu, pentru că dela dânsul
sunt, și acela m'a trimis.
30 Deci [f] căutau ca să-l prinză, dar
[g] nimenea nu puse mâna pe dânsul,
pentru că nu venise încă ceasul lui.
31 Și [h] mulți din gloată crezură în-
tr'însul, și ziceau: Hristosul, când va
fi venit, nu cumva va face mai multe
minuni decât pe care le făcù acesta?
32 Fariseii auziră gloata șoptind aces-
tea despre dânsul, și mai marii preoți-
lor și fariseii trimiseră slujitori ca să-l
prinză.
33 Dar Iisus le zise: [i] puțin timp mai
sunt cu voi și mă duc la cel care m'a
trimis. 34 [j] Mă veți căutà și nu mă
veți găsì, și unde sunt eu, voi nu pu-
teți venì.
35 Deci ziseră Iudeii unii către alții:
unde are să se ducă acesta, ca noi să
nu-l găsim? Nu cumva are să se ducă
la *Iudeii* [k] cei împrăștiați între Eleni și
să invețe pe Eleni? 36 Ce este cu-

d Marc. 3. 21. e Cap. 2. 4. f Cap. 15. 19. g Cap. 3. 19.
h Cap. 8. 20. i Cap. 11 56. j Cap. 9. 16. k Mat. 21. 46.
l Cap. 9. 22. m Mat. 13. 54. n Cap. 3. 11. o Cap. 8. 43.
p Cap. 5. 41. q Esod. 24. 3. r Mat. 12. 14. s Cap. 8. 48. 52.
t Lev. 12. 3. u Fac. 17. 10. v Cap 5. 8 9.16. x Deut. 1.16. 17.
y Vers. 48. z Mat. 13. 55. a Cap. 8. 14. b Cap. 5. 43.
c Rom. 3. 4. d Cap. 1. 18. e Mat. 11. 27 f Marc. 11. 18.
g Vers. 44. h Mat. 12. 23. i Cap 13. 33. j Osea 5. 6. k Isa. 11. 12.

vântul acesta pe care l-a zis: mă veți
căutà și nu mă veți găsì. și unde sunt
eu. voi nu puteți venì?
37 Iar [l]în cea din urmă zi mare a
sărbătorii Iisus stà și strigà zicând:
[m]dacă însetează cineva să vie *la mine*
și să beà. 38 [n]Cine crede în mine
[o]din pântecele lui vor curge râuri de
apă vie, după cum a zis scriptura.
39 [p]Și zise aceasta de duhul, pe care
aveà să-l primească cei care cred în-
tr'însul: căci duhul *sfânt* nu erà încă
dat, pentru că Iisus nu fusese [q]încă
mărit.
40 Deci *mulți* din gloată auzind cu-
vintele acestea ziceau: cu adevărat a-
cesta este [r]profetul; alții ziceau: [s]a-
cesta este Hristosul; 41 *Iar* alții
ziceau: nu cumva [t]din Galilea vine
Hristosul? 42 [u]Oare n'a zis scriptura
că Hristosul vine din neamul lui David
și dela Betleem, satul [v]unde erà David?
43 Deci [x]se făcù pentru dânsul desbi-
nare în gloată: 44 Și [y]unii dintre ei
veniră ca să-l prinză. dar nici unul nu
puse mânile pe dânsul.
45 Slujitorii deci veniră la mai marii
preoților și la farisei, și aceștia le ziseră:
pentru ce nu l-ați adus? 46 *Și* sluji-
torii răspunseră: [z]nici odată un om n'a
vorbit așà, cum vorbește omul acesta.
47 Iar fariseii le răspunseră: [a]nu cumva
și voi ați fost amăgiți? 48 Nu cumva
a crezut într'însul cineva dintre mai
mari sau dintre farisei? 49 Dar gloata
aceasta. care nu cunoaște legea, este
blestemată!
50 Zice către ei Nicodim [b]unul din-
tre dânșii. cel care venise mai nainte
la dânsul *noaptea*: 51 [c]Oare legea
noastră osândește pe om, dacă nu va fi
auzit mai întâiu dela dânsul și nu va
fi cunoscut ce face? 52 Răspunseră
și-i ziseră: nu cumva și tu ești [d]din Ga-
lilea? Cercetează și vezi, că din Galilea
profet nu se ridică.
53 Și se duse fiecare la casa sa.

Femeia păcătoasă. Hristos vorbește de sine, de chemarea sa și de sfârșitul său. Despre adevărata libertate și robie. Iudeii sunt urmașii diavolului, iar nu ai lui Abraam

8 Iar Iisus se duse la muntele masli-
nilor. 2 Și des de dimineață venì
iarăși în templu, și tot poporul venià
la dânsul, și stând jos îi învăță.
3 Iar cărturarii și fariseii aduc *la*
dânsul pe o femeie prinsă în adulter,
și punându-o în mijloc, 4 Îi zic: În-
vățătorule, această femeie a fost prinsă
chiar asupra faptului de adulter. 5 [a]Și
Moise ne-a poruncit în lege a omorî cu
pietrii pe unele ca acestea: deci tu ce
zici *despre dânsa*? 6 Și ziceau aceasta
ispitindu-l, ca să aibă *cuvânt* a-l învi-
nuì. Iar Iisus plecându-se jos scrià cu
degetul pe pământ. 7 Dar fiindcă îl
întrebau neîncetat, ridicându-se în sus
zise către dânșii: [b]cine dintre voi este
fără păcat să arunce cel dintâiu piatra
asupra ei. 8 Și plecându-se iarăși jos
scrià cu degetul pe pământ. 9 Iar ei
auzind *și* [c]*mustrați fiind de cugetul lor*,
ieșiau unul câte unul, începând dela cei
bătrâni până la cei din urmă, și rămase
numai Iisus și femeia stând în mijloc.
10 Atuncia Iisus ridicându-se, *și ne*
zărind pe nimenea, afară de femeie, îi
zise: femeie, unde sunt aceia care te
învinuiesc? Nu te-a osândit nimenea?
11 Și ea zise: nimenea Doamne. A-
tuncia Iisus îi zise: [d]nici eu nu te osân-
desc: du-te [e]și nu mai păcătuì.

Iisus lumina lumii.

12 Deci Iisus le vorbì iarăși zicând:
[f]eu sunt lumina lumii: cine-mi ur-
mează mie nu va umblà în întunerec,
ci va aveà lumina vieții.
13 Și fariseii îi ziseră: [g]tu dai măr-
turie pentru tine însuți: mărturia ta
nu este adevărată. 14 Răspunse Iisus
și le zise: chiar când eu dau mărturie
pentru mine însumi, mărturia mea este
adevărată, pentru că știu de unde am
venit și unde mă duc. Dar [h]voi nu știți

[l] Lev. 23. 36
[m] Isa. 55. 1.
[n] Apoc. 22. 17.
[o] Prov. 18. 4.
[p] Isa. 44. 3.
[q] Cap. 12. 16.
[r] Deut. 18. 15, 18.
[s] Cap. 4. 42.
[t] Cap. 1. 46.
[u] Ps. 132. 11.
[v] 1 Sam. 16. 1, 4.
[x] Vers. 12.
[y] Vers. 30.
[z] Mat. 7. 29.
[a] 1 Cor. 1. 20. 26.
[b] Cap. 3. 2.
[c] Deut. 1 17.
[d] Isa. 9. 1, 2.
—
Capul 8.
[a] Lev. 20. 10.
[b] Deut. 17. 7.
[c] Rom. 2. 22.
[d] Luc. 9. 56.
[e] Cap. 5. 14.
[f] Cap. 1. 4, 5, 9.
[g] Cap. 5. 31.
[h] Cap. 7. 28.

de unde vin, sau unde mă duc. 15 [i]Voi
osândiţi după vedere, [j]eu nu osândesc
pe nimenea. 16 Chiar când osândesc
şi eu, hotărîrea mea osânditoare este
adevărată, [k]pentru că nu sunt singur,
ci eu şi cel care m'a trimis, Tatăl.
17 [l]Şi chiar în legea voastră este scris,
că mărturia a doi oameni este adevă-
rată. 18 Eu sunt, care dau [m]mărturie
pentru mine însumi, şi pentru mine dă
mărturie cel care m'a trimis, Tatăl.

19 Deci îi ziceau: unde este tatăl
tău? Răspunse Iisus: [n]nici pe mine nu
mă ştiţi, nici pe Tatăl meu: [o]dacă m'aţi
şti pe mine, aţi şti şi pe Tatăl meu.

20 Aceste cuvinte le vorbì *Iisus*
stând [p]lângă cutia pentru daruri [q]pe
când învăţà în templu: şi nimenea nu-l
prinse, [r]pentru că nu venise încă cea-
sul lui.

Cuvântare în privinţa necredinţei Iudeilor.

21 Deci iarăşi le zise *Iisus:* eu mă
duc şi [s]mă veţi căutà, şi [t]veţi murì în
păcatul vostru: unde mă duc eu, voi
nu puteţi venì.

22 Deci Iudeii ziceau: nu cumva se
va omorî pe sine însuşi, pentru că zice
unde mă duc eu, voi nu puteţi venì?
23 Şi le zise: [u]voi sunteţi din cele de
jos, eu sunt din cele de sus: [v]voi sun-
teţi din lumea aceasta, eu nu sunt din
lumea aceasta. 24 [x]Deci v'am spus că
veţi murì în păcatele voastre: [y]căci
dacă nu credeţi, că eu sunt, veţi murì
în păcatele voastre.

25 Deaceea îi ziseră: tu cine eşti?
Şi Iisus le zise: ceeace dela început vă
şi vorbesc vouă. 26 Multe am să zic
despre voi, şi să osândesc: dar [z]cel
care m'a trimis pe mine adevărat este,
şi [a]eu ce am auzit dela dânsul, acestea
le vorbesc în lume. 27 *Şi* nu înţele-
seră că le vorbià despre Tatăl.

28 Deci *le* zise Iisus: când veţi fi ri-
dicat sus [b]pe Fiul omului, [c]atuncia veţi
cunoaşte că eu sunt, [d]şi dela mine în-
sumi nimic nu fac, ci [e]după cum m'a
învăţat pe mine Tatăl, acestea vorbesc.
29 Şi [f]cine m'a trimis pe mine este îm-
preună cu mine; [g]*Tatăl* nu m'a lăsat
singur, pentru [h]că eu totdeauna fac
cele plăcute lui.

30 Acestea vorbind el, [i]mulţi crezură
într'însul. 31 Deci Iisus ziceà către
Iudeii care crezuse într'însul: dacă voi
rămâneţi în cuvântul meu, sunteţi cu
adevărat ucenicii mei. 32 Şi veţi cu-
noaşte adevărul, şi [j]adevărul vă va face
de sine stătători.

33 [k]Noi suntem neamul lui Abraam,
răspunseră către dânsul, şi nici odată
n'am fost robi cuiva: cum zici tu, că
veţi fi de sine stătători?

34 Răspunse lor Iisus: adevăr, ade-
văr zic vouă, că [l]oricine care făptueşte
păcatul este rob al păcatului. 35 Şi
[m]robul nu rămâne în casă pentru tot-
deauna; *iar* fiul rămâne pentru totdea-
una. 36 Deci [n]dacă fiul vă va fi făcut
de sine stătători, veţi fi într'adevăr de
sine stătători. 37 Ştiu că sunteţi nea-
mul lui Abraam: dar [o]căutaţi să mă
omorîţi, pentru că cuvântul meu nu
are loc în voi. 38 [p]Eu vorbesc ce am
văzut dela Tatăl *meu*; şi voi deci faceţi
ce aţi auzit dela tatăl *vostru*.

39 Răspunseră şi-i ziseră: [q]tatăl
nostru este Abraam. Zice lor Iisus:
[r]dacă aţi fi fiii lui Abraam, aţi face
faptele lui Abraam. 40 [s]Dar voi cău-
taţi acum să mă omorîţi pe mine, un
om care v'am vorbit adevărul, [t]pe care
l-am auzit dela Dumnezeu; Abraam nu
făcù aceasta. 41 Voi faceţi faptele
tatălui vostru.

Dar ei îi ziseră: noi nu suntem năs-
cuţi din desfrânare, [u]avem un tată, pe
Dumnezeu.

42 Şi Iisus le zise: [v]dacă Dumnezeu
ar fi tatăl vostru, m'aţi iubì pe mine:
[x]căci eu din Dumnezeu am ieşit şi vin;
[y]căci n'am venit dela mine însumi, ci

i Cap. 7. 24. j Cap. 3. 17. k Vers. 29. l 2 Cor. 13. 1. m Cap. 5. 37. n Vers. 55. o Cap. 14. 7. p Marc. 12. 41 q Cap. 7. 30. r Cap. 7. 8. s Cap. 7. 34. t Vers. 24. u Cap. 3. 31. v Cap. 15. 19. x Vers. 21. y Marc. 16. 16. z Cap. 7. 28. a Cap. 3. 32. b Cap. 3. 14. c Rom. 1. 4. d Cap. 5. 19,30. e Cap. 3. 11. f Cap. 14.10,11. g Vers. 16. h Cap. 4. 34 i Cap. 7. 31. j Rom. 6. 14, 18, 22. k Lev. 25. 42. l Rom. 6. 16.20. m Gal 4. 30. n Rom 8. 2. o Cap. 7. 19. p Cap. 3. 32. q Mat. 3. 9. r Rom. 2. 28. s Vers. 37. t Vers. 26. u Isa. 63. 16 v 1 Ioan 5. 1. x Cap. 16. 27. y Cap. 5. 43.

acela m'a trimis. 43 [z]Pentru ce nu
înțelegeți vorbirea mea? Pentru că nu
puteți auzì cuvântul meu. 44 [a]Voi
sunteți din tatăl, diavolul, și voiți să
faceți poftele tatălui vostru. Acela dela
început erà omorîtor de oameni și [b]nu
stă în adevăr, pentru că într'însul nu
este adevăr. Când vorbește minciuna,
vorbește din ale sale: pentru că este
mincinos și tată al mincinosului. 45 Dar
pentru că eu spun adevărul, nu mă
credeți. 46 Cine dintre voi mă mustră
pentru păcat? Dacă vorbesc adevăr,
pentru ce voi nu mă credeți? 47 [c]Cine
este din Dumnezeu ascultă cuvintele
lui Dumnezeu: deaceea voi nu ascul-
tați, pentru că nu sunteți din Dum-
nezeu.

48 Răspunseră Iudeii și-i ziseră: nu
zicem noi oare bine, că tu ești Samari-
tan și ai demon?

49 Răspunse Iisus: eu nu am demon,
ci cinstesc pe Tatăl meu, și voi mă ne-
cinstiți pe mine. 50 Eu nu caut mă-
rirea mea, este cine caută și judecă.
51 Adevăr, adevăr zic vouă, dacă va
păzì cineva cuvântul, nu va vedeà moarte
în veci.

52 Deci îi ziseră Iudeii: acum am
cunoscut, că ai demon. Abraam a mu-
rit și profeții, și tu zici: dacă va păzì
cineva cuvântul, nu va gustà moarte
în veci. 53 Nu cumva ești tu mai mare
decât tatăl nostru Abraam, care a mu-
rit? Și profeții au murit: drept cine te
faci pe tine însuți?

54 Răspunse Iisus: dacă eu mă voiu
fi mărit pe mine însumi, mărirea mea
nimic nu este: este Tatăl care mă mă-
rește, despre care voi ziceți, că este
Dumnezeul vostru. 55 Și nu l-ați cu-
noscut, iar eu îl cunosc. Și dacă zic că
nu-l cunosc, voiu fi asemenea vouă,
mincinos: dar îl cunosc și păzesc cu-
vântul lui. 56 Abraam tatăl vostru fù
bucuros să vază ziua mea, și văzù și fù
mulțumit.

57 Deci ziseră Iudeii către dânsul:
cincizeci de ani nu ai încă, și ai văzut
pe Abraam?

58 Zise lor Iisus: adevăr, adevăr zic
vouă, mai nainte de-a fi fost Abraam
sunt eu.

59 Deci luară pietrii ca să arunce în-
tr'însul; dar Iisus se ascunse și ieși din
templu, *trecând prin mijlocul lor, și
astfel se duse.*

Tămăduirea orbului dela naștere.

9 Și trecând văzù pe un orb dela naș-
tere. 2 Și ucenicii săi îl întrebară
zicând: Rabi, [a]cine păcătuì, acesta sau
părinții lui, ca să fie născut orb? 3 Răs-
punse Iisus: nici acesta nu păcătuì, nici
părinții lui, [b]ci pentru ca lucrurile lui
Dumnezeu să fie arătate la dânsul.
4 [c]Noi trebue să facem până este ziuă
lucrurile celui care m'a trimis: vine
noapte, când nimenea nu poate lucrà.
5 Când sunt în lume, [d]lumina lumii
sunt.

6 Zicând acestea [e]scuipă jos și făcù
noroiu din scuipat, și unse cu noroiu
preste ochii orbului; 7 Și-i zise: du-te,
[f]spală-te la izvorul Siloam (ce însem-
nează: trimis). [g]Deci se duse și se spălă,
și venì văzând.

8 Iar vecinii și cei care îl vedeau mai
nainte, că erà cerșitor ziceau: nu este
oare acesta cel care șade și cerșește?
9 Unii ziceau că acesta este; iar alții
ziceau: nu, ci seamănă cu dânsul.
Acela ziceà, că eu sunt. 10 Deci îl în-
trebau: cum dar ți-s'au deschis ochii?
11 Răspunse acela și zise: [h]omul care
se numește Iisus făcù noroiu și-mi unse
ochii și-mi zise: du-te la izvorul Siloam
și spală-te. Deci ducându-mă și spă-
lându-mă, am dobândit vederea. 12 Și
îi ziseră: unde este acela? Nu știu,
zise el.

Fariseii cercetează pe orbul din naștere.

13 Deci îl duc la farisei, pe cel care
altădată erà orb. 14 Și erà sâmbătă
ziua, în care Iisus făcù noroiu și-i des-
chise ochii. 15 Deci iar îl întrebau și
fariseii, cum a dobândit vederea. Și el

z Cap. 7. 17. a Mat. 13. 38. | b Iuda 6. | c 1 Ioan 4. 6. | *Capul 9.* a Vers. 34. | b Cap. 11. 4. c Cap. 4. 34. | d Cap. 1. 5, 9. e Marc. 7. 33. | f Neem. 3. 15. g 2 Reg. 5. 14. | h Vers. 6, 7.

le zise: noroiu mi-a pus pe ochi, și
m'am spălat și văd. 16 Și unii dintre
farisei ziceau: omul acesta nu este dela
Dumnezeu. pentru că nu ține sâmbăta.
Iar alții ziceau: [i]cum poate un om pă-
cătos să facă astfel de minuni? [j]Și erà
desbinare între dânșii. 17 Deci iarăși
zic orbului: tu ce zici despre dânsul,
pentru că ți-a deschis ochii? Iar el zise.
că [k]este profet.

18 Dar Iudeii nu crezură despre
dânsul. că erà orb și a dobândit vede-
rea. până ce chemară pe părinții celui
care a dobândit vederea, 19 Și-i în-
trebară zicând: acesta este fiul vostru.
despre care ziceți, că fù născut orb?
Cum vede dar acum? 20 Deci răs-
punseră părinții lui și ziseră: știm că
acesta este fiul nostru și că fù născut
orb: 21 Iar cum vede acum. nu știm.
sau cine i-a deschis ochii. noi nu știm;
întrebați-l, este în vârstă. el insuși va
vorbì despre sine.

22 Acestea ziseră părinții lui. pentru
că [l]se temeau de Iudei: căci Iudeii se
învoiseră. că dacă va fi mărturisit cineva
că el este Hristos, [m]să fie dat afară din
sinagogă. 23 Deaceea ziseră părinții
lui că este în vârstă: întrebați-l.

24 Deci chemară de-a doua oară pe
omul care erà orb. și-i ziseră: [n]dă mă-
rire lui Dumnezeu: [o]noi știm că omul
acesta este păcătos. 25 Iar acela răs-
punse: nu știu dacă este păcătos: una
știu. că orb fiind. văd acum.

26 Deci îi ziseră: ce ți-a făcut? Cum
ți-a deschis ochii? 27 Răspunse lor:
v'am spus acum și n'ați auzit: ce voiți
să auziți iarăși? Nu cumva voiți și voi
să vă faceți ucenicii lui?

28 Și-l înfruntară aspru și ziseră:
tu ești ucenicul aceluia. iar noi suntem
ucenicii lui Moise: 29 Noi știm că
Dumnezeu a vorbit lui Moise. [p]dar pe
acesta nu-l știm de unde este. 30 Răs-
punse omul și le zise: [q]în aceasta dar
este minunea. că voi nu știți de unde
este. și mi-a deschis ochii. 31 Știm
că Dumnezeu nu [r]ascultă pe păcătoși.
ci dacă este cineva temător de Dum-
nezeu și face voia lui. pe acesta îl as-
cultă. 32 Din veac nu s'a auzit. că
cineva a deschis ochii vreunui născut
orb: 33 [s]Dacă acesta n'ar fi dela
Dumnezeu. n'ar puteà face nimic.
34 Răspunseră și-i ziseră: [t]tu cu totul
ești născut în păcate. și tu ne înveți pe
noi? Și-l deteră afară.

35 Iisus auzì că l-au dat afară. și
găsindu-l zise: crezi tu [u]în Fiul lui
Dumnezeu? 36 Răspunse acela și zise:
și cine este. Doamne. ca să crez într'în-
sul? 37 Iisus îi zise: și l-ai văzut. și
este acela care vorbește cu tine. 38 Iar
el zise: crez. Doamne. și i-se inchină.
39 Și Iisus zise: eu am venit în a-
ceastă lume spre a osândì. ca cei care
nu văd să vază. și cei care văd să fie
orbi.

40 Și auziră acestea *unii* dintre fa-
risei. care erau cu dânsul. și-i ziseră:
nu cumva și noi suntem orbi? 41 Zise
lor Iisus: dacă ați fi orbi. n'ați aveà
păcat: dar acum ziceți că vedem: deci
păcatul vostru rămâne.

Păstorul cel bun. Cuvintele lui Iisus la săr-
bătoarea de sfințirea templului.

10 Adevăr, adevăr zic vouă. cine nu
intră pe ușă în staulul oilor, ci
sare pe de altă parte. acela fur este și
tâlhar: 2 Iar cine întră pe ușă. păs-
tor este al oilor. 3 Acestuia portarul
îi deschide. și oile aud glasul lui. și
cheamă oile sale pe nume și le duce
afară. 4 Și după ce a mânat afară pe
toate ale sale. merge înaintea lor. și
oile îi urmează. pentru că cunosc gla-
sul lui. 5 Dar unui străin nu-i vor
urmà. ci vor fugì de dânsul. pentru că
nu cunosc glasul străinilor.

6 Această asemănare le spuse Iisus:
dar aceia nu înțeleseră ce erau, ce le
vorbià.

7 Deci iarăși le zise Iisus: adevăr.
adevăr zic vouă. că eu sunt ușa către
oi. 8 Toți câți veniră înainte de mine

i Vers. 33. j Cap. 7. 12, 43. k Cap. 4. 19. l Fapt. 5. 13. m Vers 34. n Ios. 7. 19. o Vers. 16. p Cap. 8. 14. q Cap. 3. 10. r Iov 27. 9. s Vers. 16. t Vers. 2. u Mat. 14. 33.

furi sunt și tâlhari: dar oile nu ascul-
tară de dânșii. 9 [a]Eu sunt ușa: dacă
va fi intrat cineva prin mine, mântuit
va fi, și va intrà, și va ieșì, și pășune
va aflà. 10 Furul nu vine decât ca să
fure, și să înjunghe, și să piarză: eu
am venit pentru ca *oile mele* să aibă
viață, și să aibă de prisos. 11 [b]Eu sunt
păstorul cel bun. Păstorul cel bun își
pune sufletul pentru oile *sale*. 12 Iar
cel tocmit și care nu este păstor, ale
cărui oi nu sunt ale sale, privește lupul
venind și [c]lasă oile și fuge: și lupul le
răpește și împrăștie oile: 13 Pentru
că tocmit este, și nu-i este grijă de oi.
14 Eu sunt păstorul cel bun, și cunosc
[d]pe ale mele, și ale mele mă cunosc,
15 [e]După cum mă cunoaște Tatăl și eu
cunosc pe Tatăl, [f]și sufletul îmi pun
pentru oile *mele*. 16 Am și [g]alte oi,
care nu sunt din staulul acesta, și pe
acelea trebue ca eu să le duc, și vor
ascultà de glasul meu, [h]și va fi o turmă,
un păstor. 17 Deaceea Tatăl mă iu-
bește, fiindcă pun sufletul meu, [i]ca ia-
răși să-l iau. 18 Nimenea nu-l ridică
dela mine, ci eu îl pun dela mine în-
sumi. Putere am ca să-l pun, [j]și putere
am ca iarăși să-l iau. [k]Această poruncă
am primit-o dela Tatăl meu.

19 [l]Deci iarăși se făcù pentru cuvin-
tele acestea desbinare între Iudei.
20 Iar mulți dintre ei ziceau: [m]are de-
mon, și nu este în firea lui: pentru ce
îl ascultați? 21 Alții ziceau: cuvintele
acestea nu sunt ale unui demonizat:
nu cumva un demon [n]poate [o]deschide
ochii orbilor?

22 Și erà *atuncia* în Ierusalim *săr-
bătoare de* sfințirea templului: erà
iarnă: 23 Și Iisus se preumblà în
templu [p]în porticul lui Solomon.
24 Deci Iudeii îl încunjurară și îi ziceau:
până când ne scoți sufletul? Dacă tu
ești Hristosul, spune-ne fără sfială.

25 Răspunse lor Iisus: v'am spus,
și nu credeți: [q]lucrurile pe care le fac
în numele Tatălui meu acestea mărtu-
risesc pentru mine: 26 Dar voi [r]nu
credeți pentru că nu sunteți dintre oile
mele, *după cum v'am spus*. 27 [s]Oile
mele ascultă de glasul meu, și eu le
cunosc, și-mi urmează: 28 Și eu le
dau viață vecinică, și [t]în veac nu vor
pierì, și nu le va răpì cineva din mâna
mea. 29 [u]Tatăl meu, [v]care mi *le*-a dat,
este mai mare decât toți: și nimenea
nu *le* poate răpì din mâna Tatălui *meu*.
30 [x]Eu și Tatăl suntem una.

31 Deci [y]Iudeii luară iarăși pietrii, ca
să-l omoare.

32 Iisus le răspunse: multe lucruri
bune v'am arătat dela Tatăl *meu*: pen-
tru care lucru din ele mă omorîți cu
pietrii? 33 Răspunseră lui Iudeii, *zi-
când:* pentru lucru bun nu te omorîm
cu pietrii, ci pentru defaimare, și pentru
că tu om [z]fiind, te faci pe tine însuți
Dumnezeu.

34 Răspunse lor Iisus: [a]nu este oare
scris în legea voastră că „eu am zis:
Dumnezei sunteți?“ 35 Dacă *legea* a
numit Dumnezei pe aceia, [b]către care
a fost cuvântul lui Dumnezeu, și scrip-
tura nu poate fi desființată, 36 Voi
ziceți *aceluia* [c]pe care Tatăl l-a sfințit
și l-a [d]trimis în lume, că tu rostești de-
faimare, [e]pentru că am zis: [f]Fiul lui
Dumnezeu sunt? 37 Dacă nu fac lu-
crurile Tatălui meu, nu mă credeți:
38 Iar dacă *le* fac, chiar dacă nu mă
credeți, credeți lucrurile, ca să știți și
să cunoașteți, că Tatăl este în mine și
eu în Tatăl.

39 Deci căutau iarăși ca să-l prinză,
dar el scăpă din mâna lor.

40 Și se duse iarăși dincolo de Ior-
dan, în locul unde erà Ioan, când bo-
teză în întâiași dată, și rămase acolo.
41 Și mulți veniră la dânsul și ziceau
că Ioan n'a făcut nici o minune, dar
toate câte a spus Ioan despre acesta
erau adevărate. 42 Și mulți crezură
într'însul acolo.

Capul 10.
a Efes. 2. 18.
b Ezec. 40. 11.
c Zech. 11. 16. 17.
d 2 Tim. 2. 19.
e Mat. 11. 27.
f Cap. 15. 13.
g Isa. 56. 8.
h Ezec. 37. 22.
i Isa. 53. 7, 8, 12.
j Cap. 2. 19.
k Cap. 6. 38.
l Cap. 7. 43.
m Cap. 7. 20.
n Esod. 4. 11.
o Cap. 9. 6. 7, 32. 33.
p Fapt. 3. 11.
q Cap. 3. 2.
r 1 Ioan 4. 6.
s Vers. 4. 14.
t Cap. 6. 37.
u Cap. 14. 28.
v Cap. 17. 2. 6. etc.
x Cap. 17. 11, 22.
y Cap. 8. 59.
z Cap. 5. 18.
a Ps. 82. 6.
b Rom. 13. 1.
c Cap. 6. 27.
d Cap. 3. 17.
e Cap. 5. 17, 18.
f Luc. 1. 35.

Învierea lui Lazar.

11 Și erà un om bolnav, Lazar din Betania, din satul [a]Mariei și al Martei sora ei. 2 [b]Iar Maria erà *aceea* care a uns cu mir pe Domnul și i-a șters picioarele cu părul ei, al cărei frate Lazar erà bolnav. 3 Deci surorile trimiseră la dânsul, zicând: Doamne, iată pe care-l iubești este bolnav.

4 Și Iisus auzind, zise: boala aceasta nu este spre moarte, [c]ci pentru mărirea lui Dumnezeu, ca Fiul lui Dumnezeu să fie mărit printr'însa.

5 Și Iisus iubià pe Marta și pe sora ei și pe Lazar. 6 Deci după ce auzì că este bolnav, [d]atuncia mai rămase două zile în locul unde erà: 7 Apoi după aceasta zice ucenicilor: să mergem iar în Iudeà. 8 Rabi, îi zic ucenicii, Iudeii căutau chiar [e]acum să te omoare cu pietrii și iar mergi acolo? 9 Răspunse Iisus: oare nu douăsprezece sunt ceasurile zilei? [f]Dacă umblă cineva ziua, nu se poticnește, pentru că vede lumina acestei lumi; 10 Iar [g]dacă umblă cineva noaptea, se poticnește, fiindcă nu este într'însul lumină.

11 Acestea vorbì, și după aceea le zice: Lazar prietinul nostru [h]a adormit; dar mă duc ca să-l deștept din somn. 12 Deci ucenicii îi ziseră: Doamne, dacă a adormit, va fi scăpat. 13 Dar Iisus vorbise despre moartea lui *Lazar;* și dânșii gândiră că vorbește despre adormirea somnului. 14 Deci atuncia Iisus le spune fără sfială: Lazar a murit, 15 Și mă bucur pentru voi, că nu eram acolo, pentru ca să credeți; să mergem dar la dânsul.

16 Deci Toma, care se numește geamăn, zice celor împreună cu dânsul ucenici: să mergem și noi, ca să murim cu dânsul.

17 Venind dar Iisus îl aflà având acum patru zile în mormânt.

18 Și Betania erà aproape de Ierusalim, ca la cincisprezece stadii: 19 Și mulți dintre Iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mângăie pentru fratele *lor.* 20 Deci Marta îndată ce auzì că vine Iisus, ieșì înaintea lui: iar Maria ședeà jos în casă.

21 Și Marta zise către Iisus: Doamne, dacă ai fi fost aci, n'ar fi murit fratele meu. 22 Și acum știu, [i]că Dumnezeu îți va dà câte vei cere dela Dumnezeu. 23 Fratele tău va învià, îi zise Iisus. 24 Știu, îi zice Marta, [j]că va învià la înviere, în ziua de apoi. 25 [k]Eu sunt învierea și [l]viața, îi zise Iisus. [m]Cine crede în mine, viu va fi, chiar dacă va fi murit: 26 Și oricine care este viu și crede în mine, nu va murì în veci: crezi aceasta? 27 Așà *este,* Doamne, îi zice, eu am [n]crezut că tu ești Hristosul al lui Dumnezeu, Fiu care vine în lume.

28 Și zicând aceasta se duse și chemă pe Maria sora ei, spunând în ascuns: Învățătorul este aci și te cheamă. 29 Aceea îndată ce auzì se scoală în grabă și vine la dânsul. 30 Și Iisus nu venise încă în sat, ci erà în locul unde îi ieșì Marta înainte. 31 [o]Deci Iudeii, care erau cu dânsa în casă și o mângăiau, văzând că Maria s'a sculat în grabă și a ieșit, îi urmară, gândind că se duce la mormânt, ca să plângă acolo.

32 Deci Maria îndată ce venì unde erà Iisus, văzându-l îi căzù la picioare zicându-i: [p]Doamne, dacă ai fi fost aci, nu mi-ar fi murit fratele. 33 Iar Iisus când o văzù plângând și pe Iudeii care veniseră împreună cu dânsa, plângând *și ei,* gemù în duhul său și se turbură. 34 Și zise: unde l-ați pus? Doamne, îi zic *ele,* vino și vezi. 35 [q]Iisus lăcrămă. 36 Deci ziceau Iudeii: iată cât de mult îl iubià! 37 Iar unii dintre dânșii ziceau: nu puteà oare acesta, [r]care a deschis ochii orbului, să facă ca și acesta să nu moară? 38 Deci Iisus gemând iar în sine, vine la mormânt; și erà o

---

Capul 11. a Luc. 10. 38 39. | b Mat. 26. 7. | c Cap. 9. 3. | d Cap. 10. 40. | e Cap. 10. 31. | f Cap. 9. 4. | g Cap. 12. 35. | h Dan. 12. 2. | i Cap. 9. 31. | j Luc. 14. 14. | k Cap. 5. 21. | l Cap. 1. 4. | m Cap. 3. 36. | n Mat. 16. 16. | o Vers. 19. | p Vers. 21. | q Luc. 19. 41. | r Cap. 9. 6.

peşteră şi o piatră erà pusă înaintea ei.
39 Luaţi piatra, zise Iisus. Doamne,
îi zice Marta sora celui mort, acum mi-
roasă rău, pentru că este a patra zi.
40 Zice ei Iisus: nu ţi-am spus, că
dacă crezi, vei [s] vedeà mărirea lui Dum-
nezeu? 41 Deci luară piatra *de unde
erà pus mortul.*

Iar Iisus ridică ochii în sus şi zise:
Tată, îţi mulţumesc că m'ai ascultat.
42 Eu ştiam, că totdeauna mă asculţi:
dar am zis [t] pentru gloata ce stă împre-
jur, pentru ca să crează că tu m'ai tri-
mis. 43 Şi zicând acestea strigă cu
glas mare: Lazăre, vino afară! 44 *Şi*
ieşì mortul, având picioarele şi mânile
legate cu [u] făşii de pânză, şi faţa lui
erà înfăşurată cu un ştergar. Desle-
gaţi-l, le zise Iisus, şi lăsaţi-l să meargă.

45 Deci mulţi dintre Iudei, care ve-
niră la Maria, [v] şi văzură cele ce făcù
Iisus, crezură într'însul.

Uneltirile arhiereilor împotriva vieţii lui Iisus.

46 Iar unii dintre dânşii se duseră
la farisei şi le spuse cele ce făcù Iisus.
47 [x] Deci mai marii preoţilor şi fari-
seii adunară sinedriul, şi ziceau: [y] ce
facem, pentru că omul acesta face multe
minuni? 48 Dacă îl lăsăm aşà, toţi
vor crede într'însul, şi vor veni Roma-
nii şi ne vor luà şi locul şi neamul.
49 Iar unul oarecare dintre dânşii, [z] Ca-
iafa, arhiereu fiind în anul acela, le
zise: voi nu ştiţi nimic. 50 [a] Nici nu
cumpăniţi cu mintea, că ne este de fo-
los, ca să moară un om pentru popor,
şi să nu piară tot neamul. 51 Şi a-
ceasta n'o zise dela sine însuşi, ci ar-
hiereu fiind în anul acela profetisă, că
Iisus aveà să moară pentru neamul *lor*.
52 [b] Şi nu numai pentru neamul *lor*, [c] ci
şi pentru ca să adune într'una pe fiii
lui Dumnezeu cei împrăştiaţi. 53 Deci
din aceea zi se sfătuiră ca să-l omoare.

54 [d] Pentru aceea Iisus nu mai um-
blà fără sfială printre Iudei, ci se duse
de acolo în ţinutul aproape de pustie,
într'un oraş numit [e] Efraim, şi acolo îşi
treceà timpul cu ucenicii.

55 Şi erà aproape Paştile Iudeilor,
şi mulţi din ţară veniră sus la Ierusalim
mai nainte de Paşti, ca să se curăţească.
56 Deci căutau pe Iisus şi vorbeau în-
tre dânşii stând în templu: ce vi se
pare, că n'are să vie nici decum la săr-
bătoare? 57 Iar mai marii preoţilor
şi fariseii dedese poruncă, că dacă ci-
neva ştie unde este, să încunoştiinţeze,
pentru ca să-l prinză.

Maria unge picioarele lui Iisus în Betania.

12 Şi cu şase zile mai nainte de Paşti
Iisus venì la Betania, [a] unde erà
Lazar, pe care Iisus îl sculase dintre
morţi. 2 Deci [b] îi făcură cină acolo, şi
Marta slujià, iar Lazar erà unul dintre
cei care şedeau la masă împreună cu
dânsul. 3 Atuncia [c] Maria luând o litră
de mir foarte scump de nard adevărat,
unse picioarele lui Iisus şi şterse cu pă-
rul ei picioarele lui: şi casa se umplù
de mirosul mirului.

4 Iar unul dintre ucenicii lui, Iuda
Iscariotu, care aveà să-l deà prins, zice:
5 Pentru ce nu s'a vândut acest mir pe
trei sute de dinari şi să se fi dat la să-
raci? 6 Dar el zise aceasta nu pentru
că aveà grijă de săraci, ci pentru că fur
erà şi [d] punga având, dà la o parte din
cele puse într'însa. 7 Deci Iisus zise:
las-o că l-a păstrat pentru ziua îmmor-
mântării mele: 8 Căci [e] pe săraci îi
aveţi întotdeauna cu voi, dar pe mine
nu mă aveţi întotdeauna.

9 Şi gloată multă dintre Iudei află
că este acolo, şi veniră nu numai pen-
tru Iisus, ci ca să vază şi pe Lazar, [f] pe
care îl sculă dintre morţi. 10 [g] Iar mai
marii preoţilor se sfătuiră, ca să omoare
şi pe Lazar. 11 [h] Pentru că din pri-
cina lui mulţi dintre Iudei plecau şi
credeau în Iisus.

Intrarea lui Iisus în Ierusalim.

12 [i] A doua zi gloată multă, care erà
venită la sărbătoare, auzind că Iisus

[s] Vers. 4, 23. [t] Cap. 12. 30. [u] Cap. 20. 7.
[v] Cap. 2. 23. [x] Ps. 2. 2. [y] Cap. 12. 19.
[z] Luc. 3. 2 [a] Cap. 18. 14. [b] Isa. 49. 6.
[c] Cap. 10. 16. [d] Cap. 4. 1 3. [e] 2 Cron. 13. 19.

Capul 12.
[a] Cap. 11 1, 43.
[b] Mat. 26. 6. [c] Luc. 10. 38,39. [d] Cap. 13. 29.
[e] Mat. 26. 11. [f] Cap. 11.43,44. [g] Luc. 16. 31.
[h] Cap. 11. 45. [i] Mat. 21. 8.

vine la Ierusalim. 13 Luară ramuri de
fenic și ieșiră spre întâmpinarea lui. și
strigau: [j] Osană. „binecuvântat *este*. cine
vine în numele Domnului.“ împăratul
lui Israel.

14 [k] Și Iisus găsind un asin tânăr.
șezù pe dânsul. după cum este scris:
15 [l] „Nu te teme. fiica Sionului. iată
împăratul tău. vine șezând pe mânzul
asinei.“ 16 Dar ucenicii săi nu înțe-
leseră acestea [m] la început. ci când fù
mărit Iisus. [n] atuncia își aduseră aminte
că [o] acestea erau scrise pentru dânsul
și acestea i-au făcut.

17 Deci mărturiseà gloata care erà
cu dânsul, că a chemat pe Lazar din
mormânt și l-a înviat dintre morți.
18 [p] Deaceea îl și întâmpină gloata,
pentru că auzì că dânsul făcuse minu-
nea aceasta. 19 Deci fariseii ziseră
între dânșii: [q] vedeți, că nimic nu folo-
siți: iată lumea s'a dus după dânsul.

Despre rodul morții sale. Glas din cer.

20 Și [r] erau unii Elini dintre cei [s] care
viu ca să se închine în timpul sărbă-
torii: 21 Aceștia dar veniră la Filip,
[t] cel dela Betsaida Galileii. și-l rugară.
zicând: Domnule. voim să vedem pe
Iisus. 22 Filip vine și spune lui An-
dreiu. vine Andreiu și Filip și spun lui
Iisus.

23 Iar Iisus le răspunde zicând: [u] a
venit ceasul. ca Fiul omului să fie mă-
rit. 24 Adevăr. adevăr zic vouă. dacă
[v] grăuntele de grâu. ce a căzut pe pă-
mânt, nu va fi murit. rămâne numai el:
iar dacă va fi murit. aduce rod mult.
25 [x] Cine își iubește sufletul. îl pierde.
și cine își urăște sufletul în lumea a-
ceasta, îl va păstrà pentru viața vecinică.
26 Dacă îmi slujește cineva. să-mi ur-
meze. și [y] unde sunt eu. acolo va fi și
slujitorul meu; dacă-mi slujește cineva.
îl va cinstì Tatăl. 27 [z] Acum sufletul
îmi este turburat. și ce să zic? Tată.
scapă-mă din ceasul acesta. [a] Dar pen-
tru aceea am venit în ceasul acesta.
28 Tată. mărește-ți numele.

[b] Deci veni glas din cer. și *l*-am mă-
rit. și iar *îl* voiu mărì.

29 Iar gloata care stà și auzì. ziceà
că tunet a fost: alții ziceau: [c] înger i-a
vorbit. 30 Răspunse Iisus și zise: nu
pentru mine a fost glasul acesta. ci pen-
tru voi. 31 Acum este judecarea aces-
tei lumi: acum va fi aruncat afară [d] stă-
pânitorul acestei lumi: 32 Și eu îndată
[e] ce voiu fi înălțat depe pământ. voiu
trage [f] pe toți la mine. 33 [g] Iar aceasta
o ziceà însemnând cu ce moarte aveà
să moară.

34 Deci gloata îi răspunse: [h] noi am
auzit din lege, că Hristosul rămâne în
veci: și cum zici tu că Fiul omului tre-
bue să fie înnălțat? Cine este acesta
Fiul omului? 35 Drept aceea Iisus le
zise: lumina [i] este între voi încă puțin
timp. [j] Umblați după cum aveți lumina,
ca să nu vă apuce întunerecul: și [k] cine
umblă în întunerec. nu știe încotro
merge. 36 După cum aveți lumina,
credeți în lumină. ca să vă faceți [l] fii ai
luminii.

Acestea vorbì Iisus și plecând. [m] se
ascunse de dânșii.

Necredința Iudeilor.

37 Dar deși făcuse atâtea minuni
înaintea lor. nu credeau într'însul,
38 Pentru ca să fie împlinit cuvântul
lui Isaia profetul, pe care l-a zis:
[n] „Doamne. cine a crezut la cele auzite
dela noi? Și brațul Domnului cui a fost
descoperit?“ 39 Deaceea nu puteau
crede. că iarăși Isaia a zis: 40 [o] „Or-
bit-a ochii lor și învârtoșat-a inima lor,
ca să nu vază cu ochii și să nu înțe-
leagă cu inima, și să nu se întoarcă. și
eu îi voiu vindecà.“ 41 [p] Acestea zise
Isaia pentru că văzù mărirea lui și
vorbì despre dânsul. 42 Totuși mulți
chiar dintre mai mari crezură într'însul,
dar [q] din pricina fariseilor nu mărturi-

[j] Ps. 118. 25, 26.
[k] Mat. 21. 7.
[l] Zech. 9. 9.
[m] Luc. 18. 34.
[n] Cap. 7. 39.
[o] Cap. 14. 26.
[p] Vers. 11.
[q] Cap. 11. 47, 48.
[r] Fapt. 17. 4.
[s] 1 Reg. 8. 41, 42.
[t] Cap. 1. 44.
[u] Cap. 13. 32.
[v] 1 Cor. 15. 36.
[x] Mat. 10. 39.
[y] Cap. 14. 1.
[z] Mat. 26. 38. 39.
[a] Luc. 22. 53.
[b] Mat. 3. 17.
[c] Cap. 11. 42.
[d] Mat. 12. 29.
[e] Cap. 3. 14.
[f] Rom. 5. 18.
[g] Cap. 18. 32.
[h] Ps. 89. 136, 27.
[i] Cap. 1. 9.
[j] Ier. 13. 16.
[k] 1 Ioan 2. 11.
[l] Luc. 16. 8.
[m] Cap. 8. 59.
[n] Isa. 53 1.
[o] Isa. 6. 9, 10.
[p] Isa. 6. 1.
[q] Cap. 7. 13.

scau, ca să nu fie daţi afară din sina-
gogă: 43 [r]Căci au iubit mărirea oa-
menilor mai mult, decât mărirea lui
Dumnezeu.
44 Şi Iisus strigă şi zise: [s]cine crede
în mine, nu crede în mine, ci în cel
care m'a trimis pe mine, 45 Şi cine
mă vede pe mine, vede pe cel care
m'a trimis pe mine. 46 Eu am
venit *ca* lumină în lume, pentru ca ori-
cine care crede în mine, să nu rămâie
în întunerec. 47 Şi dacă cineva va fi
auzit dela mine cuvintele şi nu *le* va fi
păzit, eu nu-l osândesc; căci n'am ve-
nit să osândesc lumea, ci să mântuesc
lumea. 48 Cine mă despreţueşte pe
mine şi nu primeşte cuvintele mele, are
cine să-l osândească: cuvântul pe care
l-am spus, acela îl va osândì în ziua de
apoi; 49 Pentru că eu n'am vorbit
dela mine însumi, ci Tatăl care m'a
trimis, el însuşi mi-a dat poruncă, ce să
zic şi ce să vorbesc. 50 Şi ştiu că po-
runca lui este viaţă vecinică. Deci cele
ce vorbesc eu, după cum mi-a spus
Tatăl, aşà vorbesc.

Cea din urmă cină cu spălarea picioarelor.

13 Iar [a]mai nainte de sărbătoarea Paş-
tilor ştiind Iisus că [b]i-a venit cea-
sul, ca să se strămute din lumea aceasta
la Tatăl, iubind pe ai săi, care erau în
lume, i-a iubit până în sfârşit. 2 Şi
pe când erà cină, [c]când diavolul îşi pu-
sese acum în gând ca Iuda, fiul lui Si-
mon Iscariotu, să-l deà prins, 3 *Iisus*,
ştiind [d]că Tatăl i-a dat tot în mâni, şi
[e]că dela Dumnezeu a ieşit şi la Dum-
nezeu merge, 4 [f]Se scoală dela cină
şi-şi desbracă hainele, şi luând un şter-
gar se încinse. 5 Apoi toarnă apă în
vasul de spălat, şi începù să spele pi-
cioarele ucenicilor şi să *le* şteargă cu
ştergarul cu care erà încins.
6 Deci vine la Simon Petru. Acesta
îi zice: Doamne, [g]tu îmi speli picioa-
rele? 7 Răspunse Iisus şi-i zise: tu
nu ştii acum ce fac eu. [h]dar vei înţelege
în urmă. 8 Petru îi zice: în veci nu
îmi vei spălà picioarele. Iisus îi răs-
punse: [i]dacă nu te voiu fi spălat, nu
ai parte cu mine. 9 Simon Petru îi
zise: Doamne, nu numai picioarele
mele, ci şi mânile şi capul. 10 Iisus
îi zice: cine s'a scăldat, nu are trebuinţă
să se spele, deci este cu totul curat; şi
[j]voi curaţi sunteţi, dar nu toţi. 11 Căci
[k]ştià pe cel care aveà să-l deà prins;
deaceea zise, că nu toţi sunteţi curaţi.
12 Deci după ce le spălă picioarele
şi-şi luă hainele şi se puse iar la masă,
le zise: înţelegeţi ce v'am făcut?
13 [l]Voi mă numiţi: Învăţătorul şi Dom-
nul, şi bine ziceţi, căci sunt. 14 [m]Deci
dacă v'am spălat picioarele, eu Domnul
şi învăţătorul, şi voi datori [n]sunteţi să
spălaţi picioarele unii altora: 15 Căci
[o]pildă v'am dat, ca să faceţi şi voi după
cum v'am făcut eu. 16 [p]Adevăr, ade-
văr zic vouă, nu este slugă mai mare,
decât stăpânul său, nici trimis mai mare,
decât cel care l-a trimis. 17 [q]Dacă
ştiţi acestea, fericiţi sunteţi, dacă le
veţi fi făcut. 18 Nu zic despre voi toţi:
eu ştiu pe care i-am ales; ci *trebuià* ca
să fie împlinită scriptura: [r]„cel care îmi
mănâncă pânea, ridicat-a călcâiul îm-
potriva mea.“ 19 [s]De acum vă zic mai
nainte de-a se împlinì, ca să credeţi
când se va fi împlinit, că eu sunt.
20 [t]Adevăr, adevăr zic vouă, cine pri-
meşte pe oricare *îl* voiu fi trimis, pe
mine mă primeşte, iar cine mă primeşte
pe mine, primeşte pe *cel* care m'a tri-
mis pe mine.

Iisus arată pe trădător.

21 [u]Acestea vorbind Iisus [v]se turbură
cu Duhul şi mărturisì şi zise: adevăr,
adevăr zic vouă, că [x]unul dintre voi mă
va dà prins. 22 *Deci* se uitau ucenicii
unii la alţii, nedumeriţi fiind despre
cine vorbeşte. 23 Şi erà lângă sânul
lui Iisus [y]la masă unul dintre ucenicii
săi, pe care îl iubià Iisus. 24 Deci
Simon Petru face semn acestuia şi-i

r Cap. 5. 44.
s Marc. 9. 37.
—

Capul 13.
a Mat. 26. 2.
b Cap. 12. 23.
c Luc. 22. 3.
d 1 Cor. 15. 27.
e Cap. 8. 42.
f Luc. 22. 27.
g Mat. 3. 14.
h Vers. 12.
i Ebr. 10. 22.
j Cap. 15. 3.
k Cap. 6. 64.
l Filip. 2. 11.
m Luc. 22. 27.
n Rom. 12. 10.
o Mat. 11. 29.
p Mat. 10. 24.
q Iac. 1. 25.
r Ps. 41. 9.
s Cap. 14. 29.
t Mat. 10. 40.
u Mat. 26. 21.
v Cap. 12. 27.
x Fapt. 1. 17.
y Cap. 19. 26.

zice: spune cine este, despre care vor-
beşte. 25 Şi acela plecându-se spre
pieptul lui Iisus îi zice: Doamne, cine
este? 26 Iisus răspunde: este acela
pentru care eu voiu întinge îmbucătura
şi-i voiu dà. Deci întingând îmbucătura
ià şi dă lui Iuda *fiu* al lui Simon Isca-
riotu.

27 [z] Şi după îmbucătura *dată*, atun-
cia întră satana în acela. Deci Iisus
îi zice: ceea ce faci, fă mai curând.
28 Şi nimenea dintre cei care şedeau la
masă, nu înţelese pentru ce i-a zis a-
ceasta. 29 Căci unii gândeau, fiindcă
[a] Iuda aveà punga, că Iisus îi zice: cum-
pără cele ce ne trebuie pentru sărbă-
toare, sau să deà ceva săracilor. 30 Deci
după ce luă acela îmbucătura ieşì în-
dată; şi erà noapte.

Noua poruncă a iubirii.

31 Şi când ieşì, zise Iisus: [b] acum
Fiul omului este mărit, şi într'însul
[c] Dumnezeu este mărit. 32 [d] Dacă
Dumnezeu este mărit într'însul, şi
Dumnezeu îl va mărì în sine însuşi, şi
[e] îndată îl va mărì. 33 Copii, puţin
timp mai sunt împreună cu voi; mă
veţi căutà, şi [f] după cum am zis Iudei-
lor, că unde mă duc eu, voi nu puteţi
venì, şi vouă vă zic de acum înainte.
34 [g] Poruncă nouă vă dau, ca să vă iu-
biţi unii pe alţii, după cum v'am iubit,
ca şi voi să vă iubiţi unii pe alţii.
35 [h] Într'aceasta vor cunoaşte toţi că-mi
sunteţi ucenici, dacă aveţi iubire unii
către alţii.

Iisus vesteşte trădarea lui Petru.

36 Doamne, îi zice Simon Petru,
unde te duci? Răspunse Iisus: unde mă
duc, nu poţi să-mi urmezi acum, dar
mai în urmă îmi vei urmà. 37 Doamne,
îi zise Petru, pentru ce nu pot să-ţi ur-
mez de acum? Sufletul îmi voiu pune
pentru tine. 38 Iisus răspunde: îţi
vei pune sufletul pentru mine? Adevăr,
adevăr zic ţie, nu va cântà cocoşul până
ce nu mă vei fi tăgăduit de trei ori.

Hristos merge la Tatăl. Făgădueşte trimiterea Mângâietorului. Unirea credincioşilor cu Hristos. Pacea lui.

14 Să [a] nu se turbure inima voastră;
aveţi încredere în Dumnezeu, a-
veţi încredere şi în mine. 2 În casa
Tatălui meu sunt multe locuinţe; iar
dacă n'ar fi, v'aşi fi spus; [b] pentru că
mă duc să vă gătesc loc. 3 Şi dacă
mă voiu fi dus, şi voiu fi gătit vouă loc,
[c] iar vin şi vă voiu luà la mine însumi,
pentru [d] ca unde sunt eu, să fiţi şi voi.
4 Şi ştiţi calea unde mă duc eu.

5 Doamne, îi zice Toma, nu ştim
unde te duci, şi cum ştim calea? 6 Ii-
sus îi zice: [e] eu sunt calea şi [f] adevărul
şi [g] viaţa; [h] nimenea nu vine la Tatăl
decât prin mine. 7 [i] Dacă m'aţi cu-
noscut pe mine, veţi cunoaşte şi pe
Tatăl meu; de acum înainte cunoaş-
teţi-l şi l-aţi văzut.

8 Doamne, îi zice Filip, arată-ne pe
Tatăl, şi ne este deajuns. 9 Iisus îi
zice: de atâta timp sunt cu voi, şi nu
m'ai cunoscut, Filipe? [j] Cine m'a vă-
zut pe mine, a văzut pe Tatăl; cum
zici tu: arată-ne pe Tatăl? 10 Nu
crezi, că [k] eu *sunt* în Tatăl şi Tatăl este
întru mine? Cuvintele pe care le zic
vouă, [l] nu le spun dela mine însumi;
dar Tatăl care locueşte în mine face
lucrurile lui. 11 Credeţi-mi, că eu
sunt în Tatăl şi Tatăl este întru mine;
[m] iar dacă nu, credeţi-mi pentru însuşi
lucrurile *mele*.

12 [n] Adevăr, adevăr zic vouă, cine
crede în mine va face şi el lucrurile,
pe care le fac eu, şi mai mari decât
acestea va face, pentru că eu mă duc
la Tatăl, 13 [o] Şi orice veţi fi cerut în
numele meu, aceasta voiu face, pentru
că Tatăl să fie mărit în Fiul. 14 Dacă
veţi fi cerut ceva în numele meu, eu
voiu face aceasta.

15 [p] Dacă mă iubiţi pe mine, veţi
păzì poruncile mele. 16 Şi eu voiu
rugà pe Tatăl şi va dà vouă [q] alt Mân-

z Luc. 22. 3.
a Cap. 12. 6
b Cap. 12. 23.
c Cap. 14. 13.
d Cap. 17 1,4-6.
e Cap. 12. 23.
f Cap. 7. 34.
g Lev. 19. 18.
h 1 Ioan 2. 5.
—

Capul 14.
a Vers. 27.
b Cap. 13.33,36.
c Fapt. 1. 11.
d Cap. 12. 26.
e Ebr. 9. 8.
f Cap. 1. 11.
g Cap. 1. 4.
h Cap 10. 9.
i Cap. 8. 19.
j Col. 1. 15.
k Cap. 10. 38.
l Cap. 5. 19.
m Cap. 5. 36.
n Mat. 21. 21.
o Mat. 7. 7
p 1 Ioan 5. 3.
q Cap. 15. 26.

găietor, ca să fie în veci împreună cu
voi, 17 [r] Pe Duhul adevărului, [s] pe care
lumea nu-l poate primì, pentru că nu-l
vede, nici nu-l cunoaște; dar voi îl cu-
noașteți, fiindcă rămâne la voi [t] și va fi
întru voi. 18 [u] Nu vă voiu lăsà singuri
în lume, [v] vin la voi. 19 Încă puțin
timp și lumea nu mă mai vede, dar [x] voi
mă vedeți: [y] căci eu sunt viu, și voi veți
fi vii. 20 În aceea zi voi veți cunoaște,
că [z] eu *sunt* în Tatăl meu și voi în mine
și eu în voi. 21 [a] Cine are poruncile
mele și le păzește, acela este care mă
iubește; iar cine mă iubește pe mine.
iubit va fi de către Tatăl meu, și eu îl
voiu iubì și mă voiu arătà însumi lui.
22 [b] Doamne, îi zice Iuda, nu Isca-
riotul: și ce s'a întâmplat, că gândești
să te arăți nouă pe tine însuți și nu
lumii?
23 Răspunse Iisus și-i zise: [c] dacă
cineva mă iubește, va păzì cuvântul
meu, și Tatăl meu îl va iubì, și la dân-
sul [d] vom venì, și locuință ne vom face
la dânsul. 24 Cine nu mă iubește, nu
păzește [e] cuvintele mele; și cuvântul pe
care-l auziți nu este al meu, ci al Ta-
tălui, care m'a trimis pe mine.
25 Acestea vi le-am vorbit fiind încă
la voi; 26 Dar [f] Mângâetorul, Duhul
Sfânt, pe care îl va trimite Tatăl în nu-
mele meu, [g] el vă va învățà tot și vă va
aduce aminte tot ce v'am zis.
27 [h] Pace vă las vouă, pacea mea o
dau vouă; nu după cum dă lumea vă
dau eu. Să nu vi se turbure inima,
nici să se sperie. 28 Ați auzit, că eu
v'am zis: mă duc și vin la voi. Dacă
m'ați fi iubit, v'ați fi bucurat, că mă
duc la Tatăl, fiindcă Tatăl este mai
mare decât mine. 29 Și acum v'am
spus mai nainte de-a se face, ca să cre-
deți când se va fi făcut. 30 Nu voiu
mai vorbì multe cu voi; căci vine stăpâ-
nitorul lumii, și în mine nu are nimic,
31 Dar ca să cunoască lumea, că iubesc
pe Tatăl, și după cum mi-a poruncit
Tatăl, așà fac. Sculați-vă să plecăm
de aici.

Vița cea adevărată. Porunca lui Hristos și cea mai mare iubire. Prietinii aleși. Ura și vina lumii. Mângâetorul.

15 Eu sunt vița cea adevărată, și Ta-
tăl meu este lucrătorul. 2 [a] Orice
coardă de viță în mine, nefăcând rod o
desființează, și pe oricare care face rod,
o curăță ca să facă mai mult rod. 3 [b] Voi
sunteți curați acum pentru cuvântul pe
care vi l-am spus; 4 [c] Rămâneți în
mine, și eu *voiu rămâneà* în voi. După
cum coarda de viță nu poate face rod
dela sine însăși, dacă nu va fi rămas în
viță, așà nici voi, dacă nu veți fi rămas
în mine. 5 Eu sunt vița, voi coardele
viței. Cine rămâne în mine și eu *rămân*
în el, acesta face rod [d] mult, pentru că
fără de mine, nu puteți face nimic.
6 Dacă cineva nu va fi rămas în mine,
[e] aruncat fù afară ca coarda de viță, și
s'a uscat, și o strâng și în foc o aruncă,
și arde. 7 Dacă veți fi rămas în mine,
și cuvintele mele [f] vor fi rămas în voi,
cereți orice ați voì, și se va face vouă.
8 [g] În aceasta este mărit Tatăl meu, ca
să aduceți rod mult [h] și îmi veți fi
ucenici.
9 După cum m'a iubit pe mine Ta-
tăl, și eu v'am iubit pe voi; rămâneți
în iubirea mea. 10 [i] Dacă veți fi păzit
poruncile mele, veți rămâneà în iubirea
mea, după cum și eu am păzit porun-
cile Tatălui meu și rămân în iubirea
lui. 11 Acestea vi le-am spus, ca bu-
curia mea să fie în voi și [j] bucuria voas-
tră să fie deplină.
12 [k] Aceasta este porunca mea, ca să
vă iubiți unii pe alții, după cum v'am
iubit. 13 [l] Nimenea nu are o iubire
mai mare decât aceasta, ca cineva să-și
pună sufletul pentru prietinii săi.
14 [m] Voi îmi sunteți prietini, dacă veți
fi făcut cele ce eu vă poruncesc. 15 Nu
vă mai numesc slugi, pentru că sluga
nu știe, ce face stăpânul său; v'am nu-

r Cap. 15. 26. s 1 Cor. 2. 14 t 1 Ioan 2. 27. u Mat. 28. 20. v Vers. 3. 28. x Cap. 16. 16. y 1 Cor. 15. 20. z Cap. 10. 38. a Vers. 15, 23. b Luc. 6 16. c Vers. 15. d 1 Ioan 2. 24. e Cap. 5 19. 38. f Luc. 24 49. g 1 Ioan 2.20,27. h Filip. 4. 7.

Capul 15. a Mat. 15. 13. b 1 Pet. 1. 22. c Col. 1. 23 d Osea 14 8. e Mat. 3. 10. f Cap. 14. 13. g Mat. 5. 16. h Cap. 8 31. i Cap 14. 15, 21, 23. j Cap. 16. 24. k 1 Ioan 3. 11. l Efes. 5. 2. m Mat. 12. 50.

mit prietini. pentru că v'am făcut cu-
noscut [n]tot ce am auzit dela Tatăl meu.
16 [o]Nu voi m'ați ales pe mine, ci eu
v'am ales mie, și v'am rânduit ca voi
[p]să vă duceți și rod să aduceți, și rodul
vostru să rămâie, pentru ca [q]să vă deà
orice veți fi cerut dela Tatăl în numele
meu. 17 [r]Acestea vă poruncesc, ca să
vă iubiți unii pe alții.

18 [s]Dacă lumea vă urăște pe voi,
cunoașteți că m'a urît mai întâiu pe
mine, decât pe voi. 19 [t]Dacă ați fi din
lume, lumea ar iubì ce este al său;
dar [u]pentru că nu sunteți din lume, ci
eu v'am ales mie din lume, deaceea
lumea vă urăște. 20 Aduceți-vă aminte
de cuvântul, pe care vi l'am zis: [v]nu
este slugă mai mare, decât stăpânul său.
Dacă m'au prigonit pe mine, și pe voi
vă vor prigonì. [x]Dacă au păzit cuvân-
tul meu, și pe al vostru îl vor păzì.
21 Dar [y]toate acestea le vor face vouă,
din pricina numelui meu, pentru că nu
știu pe cel care m'a trimis. 22 [z]Dacă
n'aș fi venit, și nu le-aș fi spus, păcat
n'ar aveà, [a]dar acum nu au cuvânt de
îndreptare pentru păcatul lor. 23 [b]Cine
mă urăște pe mine, urăște și pe Tatăl
meu. 24 Dacă n'aș fi făcut între dânșii
[c]lucrurile, pe care nimenea altul nu
le-a făcut, păcat n'ar aveà; dar acum
și m'au văzut și m'au urît și pe mine
și pe Tatăl meu. 25 Ci ca să fie îm-
plinit cuvântul ce este scris în legea
lor, că [d]„fără cuvânt m'au urît.“

26 [e]Când va fi venit Mângăetorul, pe
care eu îl voiu trimite vouă dela Tatăl,
Duhul adevărului, care dela Tatăl pur-
cede, [f]acela va mărturisì pentru mine;
27 Și mărturisiți și voi, pentru că dela
început sunteți cu mine.

Prigonirile viitoare. Ajutorul Mângâetorului. Întristarea schimbată în bucurie. Rugăciunile făcute în numele lui Hristos. Fuga ucenicilor.

16 Acestea vi le-am vorbit ca [a]să nu
vă smintiți. 2 [b]Ei vă vor dà afară
din sinagogă; într'adevăr vine un timp,
[c]că oricine care v'a omorît, să gân-
dească că aduce jertfă lui Dumnezeu.
3 Și [d]acestea le vor face pentru că n'au
cunoscut pe Tatăl, nici pe mine. 4 Dar
[e]acestea vi le-am vorbit, ca să vă adu-
ceți aminte de ele, când va fi venit tim-
pul, că eu v'am spus. Și [f]acestea nu
vi le-am spus din început, pentru că
eram cu voi.

5 Acum însă [g]mă duc la cine m'a
trimis, și nimenea dintre voi nu mă în-
treabă: unde te duci? 6 Ci pentru că
v'am vorbit acestea, [h]întristarea v'a
umplut inima.

7 Dar eu vă spun adevărul, este bine
pentru voi, ca eu să mă duc. Căci dacă
nu mă voiu fi dus, [i]Mângâetorul nu va
venì la voi; iar [j]dacă mă voiu fi dus,
îl voiu trimite la voi. 8 Și venind a-
cela, va mustrà lumea pentru păcat, și
pentru dreptate, și pentru judecată.
9 [k]Pentru păcat, fiindcă nu cred în
mine; 10 [l]Pentru dreptate; [m]fiindcă
mă duc la Tatăl, și nu mă mai vedeți;
11 [n]Pentru judecată, fiindcă [o]stăpâni-
torul lumii acesteia este judecat.

12 Mai am multe de spus vouă, [p]dar
nu puteți purtà greutatea lor; 13 Iar
când va fi venit acela, [q]Duhul adevă-
rului, [r]va arătà vouă calea spre tot a-
devărul; căci nu va vorbì dela sine în-
suși, ci va vorbì câte aude, și va vestì
vouă, cele ce au să vie. 14 Acela mă
va mărì pe mine, pentru că va luà din
al meu, și va vestì vouă. 15 [s]Tot cât
are Tatăl, al meu este, deaceea am zis,
că ià din al meu și va vestì vouă.

16 [t]Puțin și nu mă mai vedeți, și iar
puțin și mă veți vedeà, [u]*că eu mă duc
la Tatăl.*

17 Deci ziseră dintre ucenicii săi
unii către alții: ce este aceasta ce ne
zice: puțin și nu mă vedeți, și iar pu-
țin și mă veți vedeà? Și că mă duc la
Tatăl? 18 Deci ziceau: ce este acest

n Fac. 18. 17.
o 1 Ioan 4.10,19.
p Mat. 28. 19.
q Cap. 4. 13.
r Vers. 12.
s 1 Ioan 3. 1, 13.
t 1 Ioan 4. 5.
u Cap. 17. 14.
v Mat. 10. 24.
x Ezec. 3. 7.
y Mat 10. 22.
z Cap. 9. 41.
a Rom. 1. 20.
b 1 Ioan 2. 23.
c Cap. 3. 2.
d Ps. 35. 19.
e Luc. 24. 49.
f 1 Ioan 5. 6.
Capul 16.
a Mat. 11. 6.
b Cap. 9. 22, 34.
c Fapt. 8. 1.
d 1 Tim. 1. 13.
e Cap. 13. 19.
f Mat. 9. 15.
g Cap. 7. 33.
h Cap. 14. 1.
i Cap. 7. 39.
j Fapt. 2. 33.
k Fapt. 2. 22-37.
l Fapt. 2. 32.
m Cap. 3. 14.
n Fapt. 26. 18.
o Luc. 10. 18.
p Marc. 4. 33.
q Cap. 14. 17.
r Cap. 14. 26.
s Mat. 11. 27.
t Cap. 7. 33.
u Cap. 13. 3.

puţin de care vorbeşte? Nu ştim ce
spune.
19 Dar Iisus cunoscù, că voiau să-l
întrebe şi le zise: despre aceasta cer-
cetaţi între voi, pentru că am zis: pu-
ţin şi nu mă vedeţi, şi iar puţin şi mă
veţi vedeà? 20 Adevăr, adevăr zic
vouă, că voi veţi plânge şi vă veţi jelì,
iar lumea se va bucurà: voi vă veţi în-
tristà, dar întristarea voastră va fi spre
bucurie. 21 [v]Femeia când naşte în-
tristare are, pentru că i-a venit ceasul;
dar când a născut copilul nu-şi mai
aduce aminte de durere, pentru bucu-
ria că fù născut om în lume. 22 [x]Deci
şi voi întristare aveţi acum: dar iar vă
voiu vedeà, şi inima voastră [y]se va bu-
curà, şi nimenea nu va luà dela voi
bucuria voastră. 23 Şi în ziua aceea
nu mă veţi întrebà nimic. [z]Adevăr, a-
devăr zic vouă, orice veţi fi cerut dela
Tatăl, va dà vouă în numele meu.
24 Până acum n'aţi cerut nimic în nu-
mele meu; cereţi şi veţi primì, pentru
[a]ca bucuria voastră să fie deplină.
25 Acestea vi le-am vorbit în ase-
mănări; dar vine ceasul, când nu voiu
mai vorbì vouă în asemănări, ci fără
sfială vă voiu dà ştire despre Tatăl.
26 [b]În aceea zi veţi cere în numele
meu, şi nu vă zic, că eu voiu rugà pe
Tatăl pentru voi: 27 [c]Căci însuşi Ta-
tăl vă iubeşte, pentru că voi m'aţi iu-
bit şi [d]aţi crezut, că eu dela Dumnezeu
am ieşit. 28 [e]Am ieşit din Tatăl şi am
venit în lume; iarăşi las lumea şi mă
duc la Tatăl.
29 Iată, îi zic ucenicii săi, acum vor-
beşti fără sfială, şi nu spui nici o ase-
mănare. 30 Acum ştim [f]că ştii tot, şi
n'ai trebuinţă ca să te întrebe cineva;
deaceea credem, că dela Dumnezeu ai
ieşit.
31 Iisus le răspunse: acum credeţi?
32 Iată vine ceasul, şi acum a venit, ca
să fiţi risipiţi fiecare la ale sale, şi pe
mine să mă lăsaţi singur; dar nu sunt
singur, pentru că Tatăl este cu mine.
33 V'am spus acestea, ca să aveţi pace
în mine. În lume aveţi strîmtorare, dar
îndrăzniţi, eu am biruit lumea.

Rugăciunea lui Hristos pentru sine, pentru apostoli şi pentru toţi credincioşii.

17 Acestea vorbì Iisus, şi ridicându-şi
ochii spre cer zise: Tată, [a]a venit
ceasul; măreşte pe Fiul tău, ca Fiul
tău să te mărească. 2 [b]După cum i-a
dat lui putere preste orice trup, pentru
ca să deà viaţă vecinică, la toţi pe care
[c]i-ai dat lui. 3 Şi [d]aceasta este viaţa
vecinică, ca să te cunoască pe tine
[e]singurul adevăratul Dumnezeu şi pe
Iisus Hristos, [f]pe care l-ai trimis.
4 [g]Eu te-am mărit pe tine pe pământ,
[h]săvârşind lucrul pe [i]care mi l-ai dat
să-l fac: 5 Şi acum măreşte-mă tu,
Tată, la tine însuţi cu mărirea, pe [j]care
o aveam la tine mai nainte de-a fi lumea.
6 [k]Am făcut cunoscut numele tău
oamenilor, [l]pe care mi i-ai dat din
lume, Ai tăi erau şi mie mi i-ai dat,
şi cuvântul tău l-au păzit. 7 Acum au
cunoscut, că tot ce mi-ai dat dela
tine este; 8 Pentru că cuvintele pe
[m]care mi *le*-ai dat, *le*-am dat lor, şi
dânşii *le*-au primit, [n]şi au cunoscut cu
adevărat, că dela tine am ieşit, şi au
crezut că tu m'ai trimis. 9 Eu pentru
dânşii mă rog; [o]nu mă rog pentru lume,
ci pentru care mi i-ai dat, fiindcă ai
tăi sunt. 10 Şi tot ce este al meu, al
tău este, şi [p]al tău al meu, şi mărit sunt
într'înşii. 11 [q]Şi eu nu mai sunt în
lume, dar ei sunt în lume, şi eu la tine
vin. Tată sfinte, [r]păstrează-i în numele
tău pe care mi l-ai dat, [s]ca să fie una
după [t]cum *suntem* noi. 12 Când eram
cu dânşii *în lume*, [u]eu îi păstram în
numele tău pe care mi l-ai dat, [v]şi *i*-am
păzit, şi nici unul dintre dânşii n'a
pierit, [x]decât numai fiul peirii, pentru
[y]ca să fie împlinită scriptura. 13 A-

v Isa. 26. 17.
x Vers. 6.
y Luc. 24. 41,52.
z Mat. 7. 7.
a Cap. 15. 11.
b Vers. 23.
c Cap. 14. 21. 23.
d Cap. 3. 13.
e Cap. 13. 3.
f Cap. 21. 17.

Capul 17.

a Cap. 12. 23.
b Dan. 7. 14.
c Cap. 6. 37.
d Isa. 53. 11.
e 1 Cor. 8. 4.
f Cap. 3. 34.
g Cap. 13. 31.
h Cap. 4. 34.
i Cap. 14. 31.
j Filip. 2. 6.
k Ps. 22. 22.
l Vers. 2, 9, 11.
m Cap. 8. 28.
n Cap. 16. 27.
o 1 Ioan 5. 19.
p Cap. 16. 15.
q Cap. 13. 1.
r 1 Pet. 1. 5.
s Vers. 21, etc.
t Cap. 10. 30.
u Cap. 6. 39.
v 1 Ioan 2. 19.
x Cap. 6 70.
y Ps. 109. 8.

cum dar vin la tine, și acestea le ros-
tesc în lume, ca să aibă bucuria mea
deplină într'înșii.
14 [z]Eu le-am dat cuvântul tău, [a]dar
lumea i-a urît, pentru că nu sunt din
lume, [b]după cum eu nu sunt din lume.
15 Nu mă rog ca să-i iai din lume, ci
[c]ca să-i păzești de cel rău. 16 [d]Ei nu
sunt din lume, după cum eu nu sunt
din lume. 17 [e]Sfințește-i în ade-
vărul *tău;* [f]cuvântul tău este adevăr.
18 [g]După cum m'ai trimis pe mine în
lume, și eu i-am trimis în lume.
19 [h]Și pentru dânșii eu mă sfințesc pe
mine însumi. și pentru ca și ei să fie
sfințiți în adevăr.
20 Și nu numai pentru aceștia mă
rog, ci și pentru cei care cred în mine
prin cuvântul lor, 21 [i]Pentru ca toți
să fie una, după cum tu, [j]Tată, *ești* în
mine și eu în tine, ca și ei să fie în noi,
ca lumea să crează, că tu m'ai trimis.
22 Și eu le-am dat mărirea pe care
mi-ai dat-o, [k]ca să fie una. după cum
noi una suntem; 23 Eu *sunt* într'înșii.
și tu în mine, ca să fie desăvârșiți în-
tr'una, să cunoască lumea, [l]că tu m'ai
trimis și i-ai iubit după cum m'ai iubit
pe mine.
24 Tată, ce mi-ai dat mie, voesc ca
unde sunt eu, să fie și aceia cu mine,
ca să privească mărirea mea, pe care
mi-ai dat-o, pentru că m'ai iubit mai
nainte de urzirea lumii. 25 Dreptule
Tată, lumea nu te-a cunoscut, dar eu
te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut
că tu m'ai trimis; 26 Și le-am făcut
cunoscut numele tău, și-l voiu face cu-
noscut, pentru ca iubirea cu care m'ai
iubit să fie într'înșii. și eu *să fiu* în-
tr'înșii.

Venirea lui Iuda și spaima ostașilor.
Prinderea lui Iisus.

18 Acestea zicând Iisus [a]ieși împreună
cu ucenicii săi dincolo de [b]părăul
Cedron, unde erà o grădină în care în-
tră el și ucenicii săi.
2 Și Iuda care aveà să-l deà prins
știà locul, [c]pentru că adeseori Iisus s'a
adunat acolo cu ucenicii săi. 3 [d]Deci
Iuda după ce luă ostași din cohortă și
slujitori dintre ai preoților mai mari și
ai fariseilor, vine acolo cu făclii și feli-
nare și arme.
4 Și Iisus știind toate ce au să vie
preste dânsul, ieși și le zise: pe cine
căutați? 5 Pe Isus Nazareul, îi răs-
punseră ei. Eu sunt, le zice Iisus. Iar
Iuda care aveà să-l deà prins, erà cu
dânșii. 6 Deci când le zise: eu sunt,
se deteră înapoi și căzură la pământ.
7 Și iar îi întrebă: pe cine căutați?
Iar ei ziseră: pe Iisus Nazareul. 8 Răs-
punse Iisus: v'am spus că eu sunt;
deci dacă mă căutați pe mine, lăsați pe
aceștia să se ducă. 9 Pentru ca să fie
împlinit cuvântul [e]pe care l-a zis, că pe
care mi i-ai dat. n'am pierdut pe nici
unul dintr'înșii.
10 [f]Deci Simon Petru având spadă,
o trase și lovì pe sluga arhiereului și
îi tăiè urechea dreaptă; și numele slugii
erà Malchu. 11 Dar Iisus zise lui
Petru: pune spada în teacă. [g]Paharul
pe care mi l-a dat Tatăl oare nu-l beau?

Mărturisirea lui Iisus în fața lui Ana și
Caiafa. Tăgăduirea lui Petru.

12 Deci ostașii din cohortă și căpi-
tanul și slujitorii Iudeilor prinseră pe
Iisus și-l legară, 13 Și-l [h]duseră în-
tâiu la [i]Ana, căci erà socrul lui Caiafa,
care erà arhiereu în acel an. 14 [j]Și
Caiafa erà care sfătuise pe Iudei, că
este de folos. ca un om să moară pen-
tru popor.
15 [k]Și lui Iisus urmà Simon Petru și
alt ucenic. Și ucenicul acesta erà cu-
noscut arhiereului și intră cu Iisus în
curtea arhiereului, 16 [l]Iar Petru stà
afară la ușă. Deci ucenicul celalalt care
erà cunoscut arhiereului ieșì afară și
vorbì portăriței, și duse pe Petru în-
lăuntru, 17 Deci slujnica portărița
zice lui Petru: nu cumva ești și tu

z Vers. 8.
a 1 Ioan. 3. 13.
b Cap. 8. 23.
c Mat. 6. 13
d Vers. 14.
e Cap. 15. 3.
f 2 Sam. 7. 28.
g Cap. 20. 21.
h 1 Cor. 1. 2, 30.
i Cap. 10. 16.
j Cap. 10. 38.
k Cap. 14. 20.
l Col. 3. 14.

Capul 18.
a Mat 26. 36.
b 2 Sam. 15. 23.
c Luc. 21. 37.
d Mat. 26. 47.
e Cap. 17. 12.
f Mat. 26. 51.
g Mat. 20. 22.
h Mat. 26. 57.
i Luc. 3. 2.
j Cap. 11. 50.
k Mat. 26. 58.
l Mat. 26. 69.

dintre ucenicii acestui om? Nu sunt,
îi zise el.
18 Iar slugile și slujitorii steteau
după ce făcuseră jăratec, pentru că erà
frig, și se încălzeau; și stà și Petru îm-
preună cu dânșii și se încălzeà.
19 Deci arhiereul întrebă pe Iisus
despre ucenicii lui și despre învățătura
lui. 20 Iisus îi răspunse: [m] eu am vor-
bit fără sfială lumii; eu totdeauna am
învățat în sinagogă și în templu, unde
se adună toți Iudeii, și într'ascuns n'am
vorbit nimic. 21 Pentru ce mă întrebi?
Întreabă pe cei care au auzit ce le-am
vorbit; iată aceștia știu ce am zis eu.
22 Și zicând el acestea unul dintre
slujitori fiind [n] de față dete lui Iisus o
palmă zicând: astfel răspunzi arhie-
reului? 23 Iisus îi răspunse: dacă am
vorbit rău, dovedește acest rău; iar dacă
am vorbit bine, pentru ce mă bați?
24 [o] Deci Ana îl trimise legat la Caiafa
arhiereul.
25 Și Simon Petru stà și se încălzeà.
[p] Deci îi ziseră: nu cumva ești și tu
dintre ucenicii lui? El tăgăduì și zise:
nu sunt. 26 Și unul dintre slugile ar-
hiereului, rudă fiind cu acela a cărui
ureche o tăiase Petru, zise: nu te-am
văzut eu în grădină cu dânsul? 27 Dar
Petru iarăși tăgăduì, și [q] îndată cântă
cocoșul.

Judecarea înaintea lui Pilat.

28 [r] Deci duc pe Iisus dela Caiafa
în pretoriu; și erà dimineață; și [s] dânșii
nu întrară în pretoriu, pentru ca să nu
se spurce, ci să mănânce Paștile.
29 Atuncia Pilat ieșì afară la dânșii
și zise: ce învinuire aduceți împotriva
acestui om? 30 Răspunseră ei și-i zic:
dacă acesta nu ar fi fost făcător de rele,
nu ți l-am fi dat prins. 31 Deci Pilat
le zise: luați-l voi, și judecați-l după
legea voastră. Și Iudeii îi ziseră: nouă
nu ne este iertat să omorîm pe nimenea;
32 [t] Pentru ca să fie împlinit cuvântul
lui Iisus, pe care l-a zis însemnând cu
ce moarte aveà să moară.
33 [u] Deci Pilat ieșì iar în pretoriu și
chemă pe Iisus și-i zise: tu ești împă-
ratul Iudeilor? 34 Iisus îi răspunse:
zici tu aceasta dela tine însuți, sau alții
ți-au vorbit despre mine? 35 Răspunse
Pilat: nu cumva eu sunt Iudeu? Nea-
mul tău și mai marii preoților, te-au dat
în mânile mele; ce ai făcut? 36 [v] Răs-
punse Iisus: împărăția mea nu este din
lumea aceasta. Dacă [x] împărăția mea ar
fi din lumea aceasta, slujitorii mei ar fi
luptat, ca să nu fiu dat prins Iudeilor;
acum dar împărăția mea nu este de
aici. 37 Deci Pilat îi zise: astfel dar
nu ești tu împărat? Răspunse Iisus: tu
zici, fiindcă sunt împărat. Eu spre a-
ceasta sunt născut, și spre aceasta am
venit în lume, ca să mărturisesc pentru
adevăr; oricine care este din adevăr as-
cultă de glasul meu. 38 Pilat îi zise:
ce este adevăr?
Și aceasta zicând ieșì iar la Iudei, și
le zise: eu nu găsesc nici o vină în-
tr'însul. 39 Dar voi aveți obiceiu ca
la Paști să dau pentru voi drumul unui
închis; deci voiți ca să dau drumul
pentru voi împăratului Iudeilor? 40 A-
tuncia strigară iarăși toți zicând: nu
acestuia, ci lui Baraba. Și Baraba erà
tâlhar!

Iată omul. Iisus în fața lui Pilat. Biciuirea și încoronarea cu cununa de spini.

19 [a] Atuncia dar Pilat luă pe Iisus și
îl biciuì. 2 Și ostașii împletind
cunună de spini îi puseră pe cap, și-l
îmbrăcară cu vestmânt de purpură.
3 Și veneau la dânsul și ziceau: bucu-
ră-te, împăratul Iudeilor: și-i dedeau
palme.
4 Și Pilat iar ieșì afară și le zise:
iată vi-l aduc afară [b] ca să cunoașteți că
nu găsesc nici o vină într'însul. 5 Deci
Iisus ieșì afară, purtând cununa de spini
și vestmântul de purpură. Și Pilat le
zise: iată omul. 6 [c] Dar când mai marii
preoților și slujitorii îl văzură strigară
zicând: răstignește-l, răstignește-l. Pilat
le zise: luați-l voi și răstigniți-l: căci

[m] Mat. 26. 55. [n] Ier. 20. 2. [o] Mat. 26. 57. [p] Mat. 26.69,71. [q] Mat. 26. 74. [r] Mat. 27. 2. [s] Fapt. 10. 28. [t] Mat. 20. 19. [u] Mat. 27. 11. [v] 1 Tim. 6. 13. [x] Dan. 2. 44. *Capul 19.* [a] Mat. 20. 19. [b] Cap. 18. 38. [c] Fapt. 3. 13.

eu nu găsesc vină într'însul. 7 Iudeii
îi răspunseră: [d]noi avem lege, și după
legea noastră trebue să moară, pentru
că [e]s'a făcut pe sine Fiu al lui Dum-
nezeu.

8 Deci când auzì Pilat. acest cuvânt,
mai mult se temù, 9 Și întră iar în
pretoriu și zise lui Iisus: de unde ești
tu? Dar Iisus nu-i dete răspuns.
10 [f]Deci Pilat îi zise: mie nu-mi vor-
bești? Nu știi, că putere am, să-ți dau
drumul, și putere am. să te răstignesc?
11 Iisus îi răspunse: [g]n'ai aveà nici o
putere asupra mea, dacă nu ți-ar fi fost
dat de sus; pentru aceasta, cel care mă
dete prins ție, mai mare păcat are.

12 Deaceea Pilat încercà să-i deà
drumul; [h]dar Iudeii, strigau zicând:
dacă dai drumul la acesta. nu ești prie-
tin al Cesarului; [i]oricine, care se face
pe sine împărat, este împotriva Cesa-
rului. 13 Deci Pilat auzind de cuvin-
tele acestea. aduse afară pe Iisus, și se
așeză pe scaunul de judecător. în locul
numit Litostroton, iar ebreește Gabbata.
14 Și [j]erà zi de pregătire pentru Paști.
erà ca la al șaselea ceas; și zise Iudei-
lor: iată împăratul vostru. 15 Deci ei
strigară: ia-l. ia-l. răstignește-l. Zice
lor Pilat: pe împăratul vostru să-l răs-
tignesc? [k]Răspunseră mai marii preo-
ților: nu avem împărat decât pe Cesarul.

Răstignirea. Cele din urmă cuvinte și moartea.

16 [l]Atuncia îl dete lor. ca să fie răs-
tignit. Deci luară pe Iisus și-l duseră,
17 [m]Și ducându-și el însuși crucea. [n]ieșì
la locul numit al Căpățânei, ce se cheamă
pe ebreește Golgota, 18 Unde îl răs-
tigniră, și împreună cu dânsul, alții doi,
de-o parte și de-alta. iar în mijloc pe
Iisus.

19 [o]Și Pilat scrise și titlu și puse pe
cruce; și erà scris: IISUS NAZAREUL
ÎMPĂRATUL IUDEILOR. 20 Deci
mulți dintre Iudei cetiră acest titlu,
pentru că erà aproape de oraș locul,
unde fù răstignit Iisus; și erà scris
ebreește. latinește, elenește. 21 Deci
preoții mai mari ai Iudeilor ziceau lui
Pilat: nu scrie: Împăratul Iudeilor. ci
că el a zis: sunt împăratul Iudeilor.
22 Pilat răspunse: ce am scris, am scris.

23 [p]Ostașii deci, după ce răstigniră
pe Iisus, luară hainele lui. și făcură
patru părți, fiecărui ostaș o parte. *luară*
și vestmântul *lui*. Și vestmântul erà ne-
cusut, țesut de sus preste tot. 24 Deci
ziseră între dânșii: să nu-l sfâșiem, ci
să aruncăm sorți pentru dânsul, al cui
va fi. Pentru ca să fie împlinită scrip-
tura: [q]„Împărțit-au hainele loruși. Și
pentru vestmântul meu aruncară sorți.“
Deci ostașii făcură acestea.

25 [r]Și steteau lângă crucea lui Iisus,
muma lui și sora mumei lui, Maria lui
[s]Clopa, și Maria Magdalena. 26 Deci
Iisus văzând pe muma sa [t]și pe uceni-
cul, pe care-l iubià stând alături, zise
mumei: [u]femeie, iată fiul tău. 27 Apoi
zice ucenicului: iată muma ta. Și din
acel ceas o luă [v]ucenicul la sine.

28 După aceasta Iisus știind, că totul
s'a sfârșit acum, [x]pentru ca scriptura
să fie îndeplinită, zise: îmi este sete.
29 Și erà acolo un vas plin de oțet;
deci [y]punând ei într'un isop un burete
plin de oțet, îl duseră la gura lui.
30 Și când luă Iisus oțetul zise: [z]s'a
sfârșit, și plecând capul, își dete duhul.

31 Deci Iudeii, [a]fiindcă erà zi de
pregătire, ca să nu rămâie [b]corpurile
pe cruce sâmbăta, căci ziua acelei sâm-
bete erà mare, rugară pe Pilat, ca să
le sdrobească oasele picioarelor, și să
fie ridicați. 32 Deci ostașii veniră și
sdrobiră celui dintâiu oasele picioarelor,
asemenea și celui împreună răstignit cu
dânsul, 33 Iar venind la Iisus, când
îl văzură, că erà mort acum, nu-i sdro-
biră oasele picioarelor, 34 Ci unul
dintre ostași îi împunse coasta cu o
lance, și îndată [c]ieșì sânge și apă.

35 Și cel care a văzut, a mărturisit,
și mărturia lui este adevărată. și acela

d Lev. 24. 16. e Mat. 26. 65. f Isa. 53. 7. g Luc. 22. 53. h Luc. 23. 2. i Fapt. 17 7. j Mat 27. 62 k Fac. 49. 10. l Mat. 27.26,31. m Mat. 27.31,33. n Num. 15. 36. o Mat. 27. 37. p Mat. 27. 35. q Ps. 22 18. r Mat. 27. 55. s Luc. 24. 18. t Cap. 13. 23. u Cap. 2. 4. v Cap. 1. 11. x Ps. 69. 21. y Mat. 27. 48. z Cap. 17. 4. a Marc. 15. 42. b Vers. 42. c 1 Ioan 5. 6, 8.

știe, că spune adevăr, pentru ca și voi
să credeți. 36 Căci acestea s'au făcut,
[d] ca să fie împlinită scriptura: „Os nu
i-se va sdrobì.“ 37 Și iar altă scrip-
tură zice: [e] „Privì-vor la cel, pe care
l-au împuns.“

Îngroparea.

38 Și după acestea Iosif din Arima-
tea, ucenic fiind al lui Iisus, dar în-
tr'ascuns, de frica Iudeilor, rugă pe
Pilat, ca să ridice corpul lui Iisus; și
Pilat îi dete voie. Deci venì și ridică
corpul lui Iisus. 39 Și venì și Nicodim,
care venise întâia oară noaptea la dân-
sul, aducând o amestecătură de smirnă
și aloe, ca la o sută de litre. 40 Deci
luară corpul lui Iisus și-l legară în fășii
de pânză cu aromate, după cum au Iu-
deii obiceiul să immormânteze.

41 Și erà grădină în locul unde fù
răstignit, și în grădină un mormânt
nou, în care nimenea nu fù pus vreo-
dată. 42 Deci din pricina zilei de pre-
gătire a Iudeilor, puseră pe Iisus acolo,
pentru că mormântul erà aproape.

După învierea sa, Iisus se arată Mariei Magdalenei.

20 Iar [a] în cea dintâiu zi a săptă-
mânii, Maria Magdalena vine la
mormânt, dimineața, întunerec fiind
încă, și vede piatra ridicată depe mor-
mânt. 2 Deci aleargă, și vine la Simon
Petru și la [b] celalalt ucenic pe care îl
iubià Iisus, și le zise: au luat pe Dom-
nul din mormânt, și nu știm unde
l-au pus.

3 [c] Deci ieșì Petru și celalalt ucenic,
și veneau la mormânt. 4 Și alergau
amândoi împreună; și celalalt ucenic
alergă mai repede înaintea lui Petru
și venì întâiu la mormânt, 5 Și ple-
cându-se vede [d] fășiile de pânză jos, dar
nu intră înlăuntru. 6 Deci vine Simon
Petru urmându-i, și intră în mormânt,
și privește fășiile de pânză jos, 7 Și
[e] ștergarul, care erà pe capul lui, nu se
aflà cu fășiile de pânză, ci la o parte
înfășurat într'un loc. 8 Atuncia intră
și celalalt ucenic, care venì întâiu la
mormânt, și văzù și crezù: 9 Căci nu
știau încă [f] scriptura, că el trebue să se
scoale dintre morți. 10 Deci ucenicii
se duseră iar la ei acasă.

11 [g] Și Maria stà la mormânt afară
plângând. Și pe când plângeà, se plecă
să se uite în mormânt, 12 Și zărește
doi îngeri îmbrăcați în alb, șezând unul
la cap și altul la picioare, unde erà pus
corpul lui Iisus. 13 Și aceștia îi zic:
femeie, pentru ce plângi? Pentru că
mi-a luat pe Domnul, leziceà ea, și nu
știu unde l-au pus. 14 [h] Zicând acestea
se întoarse înapoi, și zărește pe Iisus
stând, și nu știà că este Iisus. 15 Fe-
meie, îi zise Iisus: pentru ce plângi?
Pe cine cauți? Ea gândind, că este gră-
dinarul, îi zise: Doamne, dacă tu l-ai
dus în altă parte, spune-mi unde l-ai
pus, și eu îl voiu ridicà. 16 Maria, îi
zise Iisus. Ea întorcându-se îi zise: Ra-
buni, adecă Învățătorule. 17 Nu mă
atinge, îi zise Iisus, căci încă nu m'am
suit la Tatăl meu: du-te la [i] frații mei
și le spune: [j] mă sui la Tatăl meu și
Tatăl vostru și la [k] Dumnezeul meu și
Dumnezeul vostru.

18 [l] Vine Maria Magdalena, vestind
ucenicilor, că a văzut pe Domnul, și
acestea îi zise.

Iisus se arată la cei unsprezese și apoi opt zile în urmă lui Toma.

19 [m] Și fiind sară în ziua aceea, în
întâia zi a săptămânii, și încuiate fiind
ușile, unde erau ucenicii adunați de
frica Iudeilor, venì Iisus și stete în mij-
loc, și le zise: pace vouă. 20 Și zicând
aceasta le arătă mânile și coasta. [n] Deci
se bucurară ucenicii, văzând pe Dom-
nul. 21 [o] Drept aceea Iisus iar le zise:
pace vouă; după [p] cum m'a trimis pe
mine Tatăl, și eu vă trimit pe voi.
22 Și aceasta zicând, suflă asupra lor
și le zise: luați duh sfânt. 23 Ale [q] că-
ror păcate *le* veți fi lăsat, lăsate sunt

d Esod. 12. 46.
e Ps. 22. 16, 17.

Capul 20.
a Mat. 28. 1.
b Cap. 13. 23.
c Luc. 24. 12.
d Cap. 19. 40.
e Cap. 11. 44.
f Ps. 16. 10.
g Marc. 16. 5.
h Mat. 28. 9.
i Luc. 24.16,31.
j Ps. 22. 22.
k Cap. 16. 28.
l Efes. 1. 17.
m Mat. 28. 10.
n Marc. 16. 14.
o Cap. 16. 22.
p Mat. 28. 18.
q Mat. 16. 19.

lor: ale căror *păcate* le ţineţi. ţinute
sunt.

24 Şi Toma, unul dintre cei doispre-
zece, [r] numit Geamăn, nu erà cu dânşii,
când venì Iisus. 25 Deci ceilalţi uce-
nici îi ziceau: am văzut pe Domnul.
Dar el le zise: dacă nu voiu fi văzut în
mânile lui semnul cuielor, şi nu voiu fi
pus degetul meu, în locul cuielor, şi nu
voiu fi pus mâna mea în coasta lui, nu
voiu crede.

26 Şi după opt zile, iarăşi erau în-
lăuntru ucenicii lui, şi Toma cu dânşii.
Vine Iisus, uşile fiind încuiate, şi stete
în mijloc şi zise: pace vouă. Apoi zise
lui Toma: 27 Adù aci degetul tău şi
vezi mânile mele. şi [s] adù mâna ta şi
pune-*o* în coasta mea, şi nu fii necre-
dincios, ci credincios. 28 Şi Toma
răspunse, şi îi zise: Domnul meu şi
Dumnezeul meu! 29 Iisus îi zise:
Tomo, ai crezut, pentru că m'ai văzut;
[t] fericiţi *sunt*, care n'au văzut şi au
crezut.

30 [u] Dar Iisus făcù înaintea ucenicilor
săi şi alte multe minuni, care nu sunt
scrise în cartea aceasta; 31 [v] Iar aces-
tea sunt scrise, ca să credeţi. că Iisus
este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, şi
crezând, să aveţi viaţă în numele lui.

Iisus se arată din nou ucenicilor la marea Tiberiadei.

21 După acestea Iisus iar se arătă
ucenicilor. la marea Tiberiadei; şi
se arătă astfel. 2 Erau împreună Si-
mon Petru şi Toma numit Geamăn şi
[a] Natanael cel dela Cana Galilei şi [b] fiii
lui Zebedeu şi alţii doi dintre ucenicii
lui. 3 Mă duc să pescuesc. le zise Si-
mon Petru. Venim şi noi împreună cu
tine, îi zic dânşii. Ieşiră şi intrară în
vas, şi în noaptea aceea nu prinseră
nimic.

4 Şi făcându-se dimineaţă, Iisus fù
la ţărm, dar ucenicii [c] nu ştiau, că este
Iisus. 5 Deci [d] Iisus le zise: copii. nu
cumva aveţi ceva de mâncare? Nu. îi
răspunseră ei. 6 Iar el le [e] zise: arun-
caţi plasa în partea dreaptă a vasului,
şi veţi aflà. Deci aruncară. şi nu mai
puteau să o tragă din pricina mulţimii
de peşti. 7 Atuncia [f] ucenicul acela, pe
care îl iubià Iisus, zice lui Petru: Dom-
nul este. Deci Simon Petru, când auzì
că este Domnul, îşi încinse haina, căci
erà gol. şi se aruncă în mare. 8 Iar
ceilalţi ucenici veniră cu luntrea, căci
nu erau departe de uscat, ci ca la două
sute de coţi, târând plasa cu peşte.

9 Deci când ieşiră la uscat, văd căr-
buni aprinşi acolo şi peşte pus pe dânşii
şi pâne. 10 Iisus le zise: aduceţi din
peştii, pe care i-aţi prins acum. 11 Si-
mon Petru se suì *în luntre* şi trase plasa
la uscat, plină de peşti mari, o sută
cincizeci şi trei; şi plasa nu s'a rupt,
deşi erau atât de mulţi.

12 Aideţi, prânziţi, le zise Iisus. [g] Dar
nici unul dintre ucenici nu îndrăzneà
să-l întrebe: tu cine eşti? ştiind, că este
Domnul. 13 Deci Iisus vine şi ià pânea
şi le dă, asemenea şi peştele.

14 Acum pentru [h] a treia oară se a-
rătă Iisus ucenicilor, după ce se sculă
dintre morţi.

Iisus întreabă pe Petru. Prorocire despre dânsul şi Ioan.

15 Deci când prânziră, Iisus întreabă
pe Simon Petru: Simone fiul lui Ioan,
mă iubeşti pe mine mai mult, decât a-
ceştia? Aşà *este*, Doamne, îi răspunde.
tu ştii că te iubesc. Paşte mieluşeii mei,
îi zise el. 16 Iarăşi îl întreabă, de-a
doua oară: Simone, fiul lui Ioan, mă
iubeşti? Aşà este, Doamne, îi răspunde,
tu ştii, că te iubesc; paşte oile mele,
[i] îi zise el. 17 De-a treia oară îl în-
treabă: Simone, fiul lui Ioan. mă iu-
beşti? Petru se întristă, că îi zise de-a
treia oară: mă iubeşti? Şi îi zise:
Doamne, [j] tu ştii tot, tu cunoşti, că te
iubesc; Iisus îi zise: paşte turmele mele.
18 [k] Adevăr, adevăr zic ţie, când erai
mai tânăr. te încingeai pe tine însuţi,
şi umblai unde voiai; dar când vei fi
îmbătrânit, vei întinde mânile tale, şi

r Cap. 11. 16. s 1 Ioan 1. 1. t 2 Cor. 5. 7. | u Cap. 21. 25. v Luc. 1. 4. | *Capul 21.* a Cap. 1. 45. | b Mat. 4. 21. c Cap. 20. 14. | d Luc. 24. 41. e Luc. 5. 4, 6. 7. | f Cap. 13. 23. g Fapt. 10. 41. | h Cap. 20. 19, 26 i 1 Pet. 2. 25. | j Cap. 2. 24, 25. k Cap. 13. 36.

altul te va încinge, și te va duce unde
nu voești. 19 Și aceasta o zise, însem-
nând [l] cu ce fel de moarte va mărì pe
Dumnezeu. Și vorbind aceasta îi zise:
urmează-mi.
20 Iar Petru întorcându-se, zărește
venind în urmă pe ucenicul, [m] pe care-l
iubià Iisus, care se și răzimă la cină
pe pieptul lui și zise: Doamne, cine este
care te dă prins? 21 Deci pe acesta
văzându-l Petru, zise lui Iisus: Doamne,
dar acesta ce *va fi?* 22 Iisus îi zise:
dacă voesc ca dânsul să rămână, [n] până
ce vin, ce-ți este ție? Tu urmează-mi.
23 Deci ieșì vorba aceasta între frați,
că ucenicul acela nu moare; și Iisus nu
zise, că nu moare, ci: dacă voesc ca
dânsul să rămână până ce vin, ce-ți
este ție?

Încheerea cărții.

24 Acesta este ucenicul, care mărtu-
risește pentru acestea, care a scris
acestea, și știm că mărturia lui este
adevărată.
25 Sunt și alte multe, pe care le făcù
Iisus, care dacă s'ar fi scris, câte una,
mi-se pare, că chiar lumea nu ar fi în-
căput în sine, cărțile ce s'au scris. Amin.

FAPTELE APOSTOLILOR.

Iisus înviat făgăduește apostolilor venirea Sfântului Duh și se înalță la cer.

1 Cea dintâiu istorisire, [a] Teofile, am
alcătuit-o despre toate câte începù
Iisus să facă și să învețe, 2 [b] Până în
ziua în care fù luat sus, dupăce prin
duh sfânt [c] dete porunci apostolilor, pe
care și-i alese: 3 [d] Cărora prin multe
semne netăgăduite li-se și înfățișă viu,
după pătimirea sa, arătându-li-se în
timp de patruzeci de zile, și vorbind
cele despre împărăția lui Dumnezeu;
4 [e] Și mâncând împreună cu dânșii, le
poruncì să nu se depărteze de Ierusa-
lim, ci să aștepte făgăduința Tatălui,
pe [f] care ați auzit-o dela mine; 5 [g] Pen-
tru că Ioan boteză în apă, [h] iar voi veți
fi botezați în duh sfânt, nu după multe
aceste zile.
6 Deci după ce s'au adunat, îl între-
bară, zicând: [i] Doamne, nu cumva [j] sta-
tornicești iarăși în timpul acesta, împă-
răția pentru Israel? 7 Iar el le zise:
[k] nu este al vostru să știți timpurile,
sau vremurile potrivite, pe care le-a
așezat Tatăl, prin a sa putere, 8 [l] Dar
veți luà putere, când Sfântul Duh va fi
[m] venit preste voi, și îmi [n] veți fi martori
în Ierusalim și în toată Iudea și în Sa-
maria și până la marginea pământului.
9 [o] Și acestea zicând, fù ridicat în sus,
privind ei, [p] și un nour îl luă asupră-și
dela ochii lor.
10 Și pe când se uitau dânșii, cu
ochii neclintiți spre cer, ducându-se el,
iată li-se înfățișară și doi bărbați, [q] în
veștminte albe, 11 Și ziseră: [r] bărbați
Galilieni, ce stați uitându-vă spre cer?
Acest Iisus, care fù luat dela voi spre
cer, astfel va venì, după cum l-ați [s] vă-
zut ducându-se spre cer.
12 [t] Atuncia se întoarseră la Ierusa-
lim dela muntele numit Măsliniș, ce
este aproape de Ierusalim, cale de sâm-
bătă având. 13 Și când întrară se
suiră [u] în camera de sus, unde steteau
[v] Petru și Ioan și Iacob și Andreiu, Fi-
lip și Toma, Bartolomeiu și Mateiu,
Iacob al lui Alfeu și [x] Simon Zelotul și
[y] Iuda al lui Iacob. 14 [z] Aceștia toți
stăruiau într'un cuget în rugăciune,
dimpreună cu [a] femeile și cu Maria
muma lui Iisus și cu [b] frații lui.

Alegerea lui Matia ca apostol.

15 Și într'aceste zile sculându-se
Petru în mijlocul fraților — și erà gloată

---

l 2 Pet. 1. 14.
m Cap. 13.23,25.
n 1 Cor. 4. 5.
—

FAPTELE.
Capul 1.
a Luc. 1. 3.
b 1 Tim. 3. 16.
c Mat. 28. 19.
d Ioan 20. 19.
e Luc. 24 43,49.
f Luc. 24. 49.
g Mat. 3. 11.
h Ioel 3 18.
i Mat. 24. 3.
j Isa. 1. 26.
k Mat. 24. 36.
l Cap. 2. 1, 4.
m Luc. 24. 49.
n Luc. 24. 48.
o Luc. 24 51.
p Vers. 2.
q Mat. 28 3.
r Cap. 2. 7.
s Dan. 7. 13.
t Luc. 24. 52.
u Cap. 9. 37, 39.
v Mat. 10. 2—4.
x Luc. 6. 15.
y Iuda. 1.
z Cap. 2. 1, 46.
a Luc. 23. 49,55.
b Mat. 13. 55.

de persoane în acel loc. ca la o sută
[c]douăzeci — zise: 16 Bărbaţi, fraţi,
trebuià ca să fie împlinită scriptura, pe
[d]care mai dinainte a spus-o duhul sfânt
prin gura lui David. despre Iuda, [e]care
se făcù călăuză, celor care prinseră pe
Iisus. 17 Întru[f] cât erà numărat între
noi, şi fù ales la această [g]slujbă.
18 [h]Dar acesta îşi dobândì un loc din
[i]plata fărădelegii, şi căzând cu capul
în jos, crăpă prin mijloc, şi vărsate fură
toate măruntaiele lui; 19 Şi fù cu-
noscut tutulor, care locuesc în Ierusa-
lim, astfel că locul acela, fù numit în
limba lor Akeldama. adecă loc de sânge.
20 Pentru că scris este în cartea psal-
milor: [j]„Fie locuinţa lui pustie, şi să
nu fie care locueşte într'însa," şi „altul
să ià [k]însărcinarea lui." 21 Deci tre-
bue, ca unul dintre aceşti bărbaţi, care
au venit împreună cu noi, în orice timp,
cât Domnul Iisus a stat între noi,
22 — [l]Începând dela botezul lui Ioan,
— până în ziua, în care fù luat Iisus
dela noi, [m]să fie martor împreună [n]cu
noi, al învierii lui.

23 Şi puseră înainte pe doi, pe Iosif
numit Barsaba, care fù supranumit
Iustu, şi pe Matia. 24 Şi rugându-se,
ziseră: tu, Doamne, care cunoşti ini-
mile tutulor, arată din aceşti doi pe
unul, pe care l-ai ales. 25 Ca să ià
locul acestei slujbe, şi apostolii, dela
care se abătù Iuda, spre a se duce la
locul său.

26 Şi le deteră sorţi, şi căzù sorţul
pe Matia, şi fù numărat împreună cu cei
unsprezece apostoli.

Pogorîrea Sfântului Duh şi darul limbilor.

2 Şi când fù împlinită [a]ziua, cincizeci
de mii toţi [b]erau împreună la un loc;
2 Şi fără de veste se făcù sunet din cer,
ca de un vânt ce bate tare, [c]şi umplù
toată casa unde şedeau. 3 Şi li-se a-
rătară limbi ca de foc despărţite, şi se
aşeză preste fiecare dintre ei, 4 Şi
[d]toţi se umplură de duh sfânt, şi înce-
pură [e]a vorbì în alte limbi, după cum
duhul le dà a se rostì.

5 Şi erau Iudeii locuitori în Ierusa-
lim, bărbaţi temători de Dumnezeu, din
orice neam al celor, care se află sub cer;
6 Şi după ce se făcù acest sunet, se
strânse mulţimea şi se turbură, pentru
că fiecare îi auzià vorbind în limba sa
însăşi. 7 Şi toţi erau uimiţi, şi se
[f]minunau zicând: iată, oare nu sunt
Galilei toţi aceştia, care vorbesc? 8 Şi
cum auzim noi fiecare limba noastră
însăşi, în care am fost născuţi, 9 Parţi
şi Mezi şi Elamiţi şi cei care locuesc în
Mesopotamia, Iudea şi Capadocia, în
Pont şi Asia, 10 In Frigia şi Panfilia,
în Egipt şi în părţile Libii de lângă Ci-
rene, şi Romanii care se află aici ca
streini, Iudei şi proseliţi, 11 Cretani
şi Arabi, îi auzim vorbind în limbile
noastre măririle lui Dumnezeu? 12 Şi
toţi erau uimiţi şi nu se dumereau, zi-
când unul către altul: ce va să fie a-
ceasta? 13 Iar alţii bătându-şi joc
ziceau, că sunt plini de must.

Predica lui Petru despre Iisus Mesia.

14 Dar Petru stând cu cei unsprezece
îşi ridică glasul şi le rostì: Fraţi Iudei
şi toţi care locuiţi în Ierusalim, aceasta
să vă fie cunoscut, şi ascultaţi cuvintele
mele. 15 Căci aceştia nu sunt beţi,
după cum gândiţi voi, [g]pentru că este
al treilea ceas din zi, 16 Ci aceasta
este ce s'a zis prin profetul Ioil;
17 [h]„Şi va fi în zilele din urmă, zice
Dumnezeu, [i]voiu turnà din duhul meu,
preste orice trup, şi vor profetizà fiii
voştri şi [j]fiicele voastre, şi tinerii voş-
tri vedenii vor vedeà, şi bătrânii voştri
vise vor visà; 18 Şi anume preste
robii mei şi preste roabele mele voiu
turnà în acele zile din duhul meu, [k]şi
vor profetizà. 19 [l]Şi voiu dà minuni,
în cer sus, şi semne pe pământ jos,
sânge şi foc şi nor de fum; 20 [m]Soa-
rele va fi înfăşurat în întunerec şi luna
în sânge, mai nainte de-a fi venit ziua

c Apoc. 3. 4. d Ps. 41. 9. e Luc. 22. 47 f Mat. 10. 4. g Vers. 25. h Mat. 27. 5,7,8. i Mat. 26. 15. j Ps. 69. 25. k Ps. 109. 8. l Marc. 1. 1. m Vers. 9. n Ioan 15. 27. —

Capul 2. a Lev. 23. 15. b Cap. 1. 14. c Cap. 4. 31. d Cap. 1. 5. e Marc. 16. 17. f Cap. 1. 11. g 1 Tes. 5. 7. h Isa. 44. 3. i Cap. 10. 45. j Cap. 21. 9. k Cap. 21. 4,9,10. l Ioel 2. 30, 31. m Mat. 24. 29. n Rom. 10. 13.

Domnului, *ziua* cea mare și strălucită.
21 Și oricine, [n]care va fi chemat numele Domnului, mântuit va fi“.

22 Bărbați Israeliți, ascultați cuvintele acestea: pe Iisus Nazareul, bărbat adeverit dela Dumnezeu, pentru voi [o]cu puteri și minuni și semne, pe care le-a făcut Dumnezeu printr'însul în mijlocul vostru, după cum înșivă știți.
23 Pe acesta, dat[p] fiind vouă, după sfatul rânduit și știința mai dinainte a lui Dumnezeu, [q]pironindu-l voi prin mâna celor fărădelege l-ați omorît,
24 [r]Pe care Dumnezeu, după ce deslegă durerile morții, l-a înviat, pentru că nu erà cu putință, ca el să fie ținut de dânsa.
25 Căci David zice despre dânsul: [s]„Zăriam de mai nainte pe Domnul, totdeauna înaintea mea, pentru că este de-a dreapta mea, ca să nu fiu clătinat.
26 Deaceea veselitu-s'a inima mea și s'a bucurat limba mea, chiar și trupul meu își va pune locuința pe încredere,
27 Pentru că nu vei lăsà sufletul meu în Iad, nici nu vei dà pe cuviosul tău să vază stricăciune.
28 Făcutu-mi-ai cunoscut căi de viață, umpleà-mă-vei de veselie cu fața ta“.

29 Bărbați frați, îmi este iertat a vorbì fără sfială [t]către voi, despre patriarhul David, că și s'a sfârșit și îmmormântat fù, și mormântul lui este între noi, până în ziua aceasta.
30 Deci profet fiind [u]și știind, că cu jurământ i-a jurat Dumnezeu, că din rodul coapsei lui va pune pe tronul lui,
31 Mai nainte văzând, vorbì despre învierea lui Hristos, [v]că nici nu fù lăsat în Iad, nici trupul lui nu văzù stricăciune.
32 [x]Pe acest Iisus l-a înviat Dumnezeu, pentru [y]care noi toți suntem martori.
33 Deci [z]înălțat fiind prin dreapta lui Dumnezeu, [a]după ce primì făgăduința sfântului duh dela Tatăl, [b]turnă ceeace voi și vedeți și auziți.
34 Căci nu David se suì în ceruri, dar însuși zice: [c]„zis-a Domnul Domnului meu: șezi de-a dreapta mea,
35 Până ce voiu fi pus pe vrăjmașii tăi, așternut al picioarelor tale“.
36 Deci toată casa lui Israel să știe neclintit, că Dumnezeu [d]l-a făcut atât Domn, cât și Hristos pe acest Iisus, pe care voi l-ați răstignit.

37 Iar ei auzind, fură străpunși prin inimă, [e]și ziseră către Petru și ceilalți apostoli: ce să facem, bărbați frați?

38 Și Petru zise către dânșii: [f]pocăiți-vă, și fiecare dintre voi să fie botezat în numele lui Iisus Hristos, spre iertare de păcatele voastre, și veți primì darul Sfântului Duh.
39 Căci pentru voi este făgăduința, [g]și pentru copiii [h]voștri și pentru toți cei în depărtare, pe câți îi va fi chemat la sine Domnul, Dumnezeul nostru.
40 Și prin mai multe alte cuvinte dovedià și-i îndemnà zicând: scăpați-vă de acest neam sucit.

41 Deci ei primind cuvântul lui, fură botezați, și se adauseră în aceea zi, ca la trei mii de suflete.

Obștea dela Ierusalim.

42 [i]Și stăruiau în învățătura apostolilor și în împărtășire, în frângerea pânii și în rugăciuni.
43 Și fiecărui suflet i-se făcù teamă: multe minuni și semne se făceau prin apostoli în Ierusalim, și temere mare erà preste toți.
44 Și toți credincioșii erau la un loc, și aveau toate de obște,
45 Și-*și* vindeau averile și avuțiile și le împărțeau la toți, după cum aveà cineva trebuință:
46 Și în fiecare zi erau într'un gând, stăruitori în templu, și frângând pâne din casă în casă, luau parte la masă cu bucurie și firească nevinovăție a inimei.
47 Lăudând pe Dumnezeu și fiind plăcuți la tot poporul. Iar Domnul adăugà la un loc în fiecare zi, pe cei mântuiți.

Petru însănătoșează pe un șchiop cerșitor.

3 Iar Petru și Ioan se duceau sus [a]în templu, la ceasul rugăciunii, [b]al nouălea.
2 Și [c]erà purtat un oarecare bărbat, șchiop fiind dela naștere, pe care-l puneau în fiecare zi lângă poarta

o Ioan 3. 2. p Mat. 26. 24. q Cap. 5. 30. | r Gal. 1. 1. s Ps. 16 8. t 1 Reg. 2. 10. | u 2 Sam. 7. 12. 13. v Ps. 16. 10. x Vers. 24. | y Cap. 1. 8. z Ebr. 10. 12. a Ioan 14. 26. | b Efes. 4. 8. c Ps. 110. 1. d Cap. 5. 31. | e Zech. 12. 10. f Luc. 24. 47. g Ioel. 2. 28. | h Efes. 2. 13, 17. i Efes. 6. 18. — | *Capul 3.* a Cap. 2. 46. b Ps. 55. 17. c Cap. 14 8.

templului, numită *poarta* Frumoasă,
[d] spre a cerşì milostenie, dela cei care
întrau în templu; 3 Acesta văzând pe
Petru şi pe Ioan, având de gând se în-
tre în templu, se rugă a-i dà milostenie.
4 Dar Petru pironind privirea la dânsul,
împreună cu Ioan, zise: uită-te la noi.
5 Şi-i privì cu luare aminte, aşteptând
să primească ceva dela dânşii.

6 Atuncia Petru îi zise: argint şi aur
nu am; dar ce am, aceasta îţi dau: [e] în
numele lui Iisus Hristos Nazareul *scoa-
lă-te si* umblă. 7 Şi apucându-l de
mâna dreaptă îl sculă; şi îndată îi fură
întărite picioarele şi glesnele, 8 Şi [f] să-
rind în sus stătù, şi umblà, şi întră îm-
preună cu dânşii în templu, umblând
şi sărind şi lăudând pe Dumnezeu.

9 [g] Şi tot poporul îl văzù umblând şi
lăudând pe Dumnezeu; 10 Şi-l cu-
noşteau, că acesta [h] şedeà pentru milos-
tenie lângă poarta Frumoasă a templului,
şi fură umpluţi de spaimă şi uimire,
pentru ceea ce i-se întâmplase.

Petru cheamă mulţimea la pocăinţă şi credinţă.

11 Şi el ţinând pe Petru şi pe Ioan,
alergă la dânşii tot poporul, spre por-
ticul [i] numit al lui Solomon, uimiţi fiind.
12 Dar Petru văzând, zise către popor:
bărbaţi Israeliţi, pentru ce vă minunaţi
de acesta, sau pentru ce pironiţi ochii
la noi, ca cum cu a noastră putere sau
temere de Dumnezeu, am fi făcut ca el
să umble? 13 [j] Dumnezeul lui Abraam
şi Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul
lui Iacob, Dumnezeul părinţilor noştri,
a [k] mărit pe sluga sa Iisus, pe care voi
[l] l-aţi dat prins şi [m] l-aţi tăgăduit în faţa
lui Pilat, deşi acesta găsì cu cale a-*i* dà
drumul; 14 Dar voi aţi tăgăduit [n] pe
sfântul şi [o] dreptul, şi aţi cerut pe un
bărbat ucigaş, a vi-se dăruì, 15 Iar
pe începătorul vieţii l-aţi omorît, [p] pe
care Dumnezeu l-a înviat dintre morţi,
[q] pentru care noi suntem martori.
16 [r] Şi pentru credinţa în numele lui pe
acesta, pe care *îl* vedeţi si-*l* ştiţi, *l*-a în-
tărit numele lui, şi credinţa care este
în noi, printr'însul i-a dat întregimea
aceasta, înaintea voastră a tutulor.

17 Şi acum, fraţilor, ştiu că [s] din ne-
ştiinţă aţi făptuit, precum şi mai marii
voştri; 18 Dar Dumnezeu a împlinit
astfel, [t] cele ce a vestit mai nainte [u] prin
gura tutulor profeţilor, că Hristosul său
aveà să sufere. 19 [v] Deci pocăiţi-vă, şi
întoarceţi-vă spre a fi şterse ale voastre
păcate, ca să vie dela faţa Domnului,
timpuri potrivite pentru însufleţire,
20 Şi să vă trimită pe Hristos Iisus, cel
mai dinainte rânduit, 21 [x] Pe care tre-
bue să-l primească cerul, până la tim-
puri de întocmire [y] din nou a totului,
despre care *timpuri* [z] a vorbit Dumne-
zeu din veci, prin rostul sfinţilor săi
profeţi.

22 Moise a zis, că Domnul Dumne-
zeu va ridică vouă [a] profet, ca mine, din-
tre fraţii voştri; de dânsul ascultaţi, în
toate câte va zice către voi. 23 Şi va
fi: „orice suflet, care nu va fi ascultat de
acel profet, nimicit va fi din acel popor“.
24 Şi toţi profeţii dela Samuel, şi cei
care au urmat pe rând, câţi dintre ei
au vorbit, au şi vestit mai dinainte a-
ceste zile. 25 [b] Voi sunteţi fiii profeţilor
şi ai legământului, pe care l-a întocmit
Dumnezeu faţă de părinţii voştri, zi-
când către Abraam: [c] „şi în urmaşii
tăi binecuvântate vor fi toate neamurile
pământului“. 26 [d] Pentru voi Dumne-
zeu înviind pe sluga sa Iisus, l-a trimis
mai întâiu, ca să vă binecuvinteze, întor-
cându-vă fiecare dela răutăţile voastre.

Petru şi Ioan aduşi înaintea sinedriului sunt opriţi de-a mai învăţă. Suferinţele apostolilor.

4 Şi pe când vorbeau ei către popor li
se înfăţişară preoţii şi căpitanul tem-
plului şi saduceii, 2 [a] Foarte îngrijaţi,
pentru că ei învaţă poporul, şi vesteau
în persoana lui Iisus învierea dintre
morţi, 3 Şi puseră mânile pe dânşii
şi-i deteră în pază până a doua zi; căci
acum erà seară.

d Ioan 9. 8. *e* Cap. 4. 10. *f* Isa. 85. 6. *g* Cap. 4. 16, 21. *h* Ioan 9. 8. *i* Ioan 10. 23. *j* Cap. 5. 30. *k* Ioan 7. 39 *l* Mat. 27. 2. *m* Mat 27. 20. *n* Ps. 16. 10. *o* Cap. 7. 52. *p* Cap. 2. 24. *q* Cap. 2. 32. *r* Mat. 9. 22. *s* Luc. 23. 34. *t* Luc. 24. 44. *u* Ps. 22. *v* Cap. 2. 38. *x* Cap. 1. 11. *y* Mat. 17. 11. *z* Luc. 1. 70. *a* Deut. 18. 15, 18, 19. *b* Gal. 3. 26. *c* Fac. 12. 3 *d* Mat. 10. 5.

Capul 4. *a* Mat. 22. 23.

4 Dar mulți dintre cei care ascultară
cuvântul, crezură, și se făcù numărul
bărbaților cinci mii.
5 Și a fost, că a doua zi fură adunați
la Ierusalim mai marii lor și bătrânii și
cărturarii. 6 [b]Și Ana arhiereul și Ca-
iafa și Ioan și Alexandru și câți erau
din neamul mai marilor preoților. 7 Și
punându-i în mijloc *îi* întrebară: în [c]ce
putere, sau în al cui nume ați făcut voi
aceasta?
8 [d]Atuncia Petru, plin fiind de duh
sfânt, zise către dânșii: mai mari ai
poporului și bătrâni *ai lui Israel*,
9 Fiindcă noi suntem astăzi judecați,
pentru o facere de bine către un om
neputincios, prin care acesta fù scăpat,
10 Cunoscut să vă fie vouă tutulor, și
la tot poporul lui Israel, [e]că în numele
lui Iisus Hristos, Nazareul, pe care voi
l-ați răstignit, [f]pe care Dumnezeu l-a
înviat dintre morți, în numele aceluia
stă acesta de față sănătos înaintea voas-
tră. 11 [g]Acela este, „peatra ce nu fù
luată în seamă“ de către voi, „clădito-
rilor, ce a fost făcută pentru cap de
unghiu“. 12 [h]Și în nimenea altul nu
este mântuire; căci nici nu este supt
cer, alt nume dat între oameni, în care
nume noi trebue să fim mântuiți.
13 Și văzând ei îndrăzneala lui Petru
și Ioan, [i]și după ce înțeleseră, că sunt
oameni fără carte și din lumea de jos,
se mirau și cunoșteau, că ei erau îm-
preună cu Iisus. 14 Iar privind pe o-
mul cel tămăduit, [j]stând împreună cu
dânșii, n'aveau nimic de zis împotrivă.
15 Și după ce porunciră, ca ei să iasă
afară din sinedriu, se sfătuiră împreună
între dânșii. 16 Zicând: [k]ce să facem
acestor oameni? Căci este știut tutulor
locuitorilor din Ierusalim, că printr'înșii
s'a făcut o minune [l]cunoscută, și nu
putem tăgăduì. 17 Dar ca să nu se
răspândească *aceasta* mai departe în
popor, să-i amenințăm, ca să nu mai
vorbească în acest nume, la nici un om.
18 [m]Și chemându-i le poruncì, ca să nu
mai fie auziți pe nicăiri, nici să nu mai
învețe în numele lui Iisus.
19 Dar Petru și Ioan răspunzând,
ziseră către dânșii: [n]judecați, dacă este
drept înaintea lui Dumnezeu, să ascul-
tăm mai mult de voi, decât de Dum-
nezeu; 20 [o]Căci noi nu putem să nu
vorbim, cele ce [p]am văzut și auzit.
21 Iar dânșii, după ce i-au mai ame-
nințat, le deteră drumul, ne aflând ni-
mic cum să-i pedepsească, din [q]pricina
poporului, fiindcă toți măreau pe Dum-
nezeu, pentru [r]ceea ce se făcuse.
22 Căci mai mult de patruzeci de ani
aveà omul, asupra căruia se făcuse a-
ceastă minune a tămăduirii.

Rugăciunea credincioșilor.

23 Și lăsați fiind să se [s]ducă, veniră
la ai lor și făcură cunoscut, câte au zis
către dânșii mai marii preoților și bă-
trânii. 24 Iar ei auzind, ridicară în-
tr'un gând glas către [t]Dumnezeu și zi-
seră: stăpâne, tu care ai făcut cerul și
pământul și marea și toate ce sunt în-
tr'însele, 25 Care prin duh sfânt ai
zis, prin gura părintelui nostru David,
sluga ta: [u]„Pentru ce s'au întărâtat
neamuri, și popoare au cugetat cele de-
șerte? 26 Împărații pământului s'au
răsculat și stăpânitorii s'au adunat îm-
preună împotriva Domnului și împo-
triva Unsului său. 27 Căci [v]împotriva
lui Iisus, sluga ta cea [x]sfântă, [y]pe care
l-ai uns, s'au adunat cu adevărat în a-
cest oraș, Irod și Ponțiu Pilat împreună
cu neamuri și popoare ale lui Israel,
28 [z]Spre a face, câte mâna ta și sfatul
tău au rânduit, mai dinainte ca să fie.
29 Și acum, Doamne, ià aminte la a-
menințările lor, [a]și dă robilor tăi, ca
fără de nici o sfială să vorbească cu-
vântul tău, 30 Întinzând tu mâna ta
spre tămăduire, [b]și spre a se face semne
și minuni, [c]prin numele lui Iisus, [d]sluga
ta cea sfântă.
31 Și rugându-se ei, [e]se cutremură

[b] Luc. 3. 2.
[c] Esod. 2. 14.
[d] Luc. 12. 11. 12.
[e] Cap. 3. 6, 16.
[f] Cap. 2. 4.
[g] Ps. 118. 22.
[h] Mat. 1. 21.
[i] Mat. 11. 25.
[j] Cap. 3. 11.
[k] Ioan 11. 47.
[l] Cap. 3. 9, 10.
[m] Cap. 5. 40.
[n] Cap. 5. 29.
[o] Cap. 1. 8.
[p] 1 Ioan 1. 1. 3.
[q] Mat. 21. 26.
[r] Cap. 3. 7, 8.
[s] Cap. 12. 12.
[t] 2 Reg. 19. 15.
[u] Ps. 2. 1.
[v] Mat. 26. 3.
[x] Luc. 1. 35.
[y] Ioan 10. 36.
[z] Cap. 2. 23.
[a] Efes. 6. 19.
[b] Cap. 2. 43.
[c] Cap. 3. 6, 16.
[d] Vers. 27.
[e] Cap. 2. 2, 4.

locul, unde erau adunați, și toți fură
umpluți de duhul sfânt, [f] și vorbeau fără
sfială cuvântul lui Dumnezeu.

Credincioșii formează un trup și suflet.

32 [g] Iar inima și sufletul mulțimii cre-
dincioșilor erau una, și nici unul nu
ziceà, că din a sa avere este ceva al
său, ci toate le erau de obște. 33 Și
apostolii dedeau cu multă putere măr-
turia lor, pentru învierea Domnului
Iisus Hristos; și preste dânșii toți erà
mare dar. 34 Căci nici unul dintre
dânșii nu erà în lipsă de ceva; de oarece
câți stăpâneau locuri sau case, vânzân-
du-le aduceau prețul celor vândute
35 Și-l puneau la picioarele apostolilor;
și se împărțià fiecăruia după cum aveà
cineva trebuință.

36 Iar Iosif, care fù numit de către
apostoli Barnaba — ceeace însemnează
fiul mângăierii — levit, de fel din Cipru
37 Având un loc la țară *îl* vândù, aduse
suma de bani și puse la picioarele apos-
tolilor.

Anania și Safira. Minunile Apostolilor.

5 Iar un bărbat cu numele Anania
împreună cu Safira, femeia sa, vândù
averea. 2 Și dete *ceva* la o parte pen-
tru sine, din prețul ei, știind și femeia,
[a] și aducând o parte o puse la picioa-
rele apostolilor. 3 [b] Iar Petru zise:
Anania, pentru [c] ce umplù satana inima
ta, ca să minți tu pe duhul sfânt, și să
dai la o parte pentru sineți, din prețul
locului? 4 Rămânând *nevândut*, nu
ți-ar fi rămas oare ție, și vândut fiind,
nu erà oare *prețul* în a ta putere? Pen-
tru ce ți-ai pus în inima ta acest lucru?
N'ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu.
5 Și Anania auzind aceste cuvinte, [d] că-
zând jos murì; și frică mare căzù preste
toți care auziră *acestea.* 6 Și sculân-
du-se bărbații [e] mai tineri îl ridicară
împreună și ducându-l afară îl îmmor-
mântară.

7 Iar după un timp, cam de trei cea-
suri intră și femeia lui neștiind ce s'a
întâmplat, 8 Și Petru zise către dânsa:
spune-mi, dacă ați vândut locul pentru
atâta? Iar ea zise: așà *este,* pentru a-
tâta. 9 Atuncia Petru zise către dânsa:
pentru ce v'ați învoit împreună, ca să
cercați [f] duhul Domnului? Iată picioa-
rele celor care îmmormântară pe băr-
batul tău *sunt* la ușă, și te vor duce
afară. 10 [g] Și îndată căzù la picioarele
lui și murì; și intrând tinerii o găsiră
moartă, și ducându-o afară o îmmor-
mântară lângă bărbatul ei. 11 [h] Și căzù
frică mare preste toată adunarea cre-
dincioșilor, și preste toți, care auziau
acestea.

12 Iar [i] prin mânile apostolilor se
făceau multe semne și minuni în popor;
[j] și toți erau într'un gând în porticul
lui Solomon; 13 Și [k] nimenea dintre
ceilalți, nu îndrăzneà să se alăture de
dânșii; [l] dar poporul îi lăudà, 14 Și
se adăugau din ce în ce mai mult, cei
care credeau în Domnul, mulțime de
bărbați și de femei; 15 Astfel, că
scoteau la strade pe bolnavi și îi puneau
pe paturi și așternuturi, [m] ca venind
umbra lui măcar, să umbrească pe vre-
unul dintre dânșii. 16 Și veneà și
mulțime din orașele dimprejurul Ieru-
salimului, [n] aducând bolnavi și bântuiți
de duhuri necurate, și toți erau tă-
măduiți.

Îngerul dă apostolilor drumul din închisoare.

17 [o] Atuncia sculându-se arhiereul și
toți cei împreună cu dânsul — care sunt
secta saduceilor — se umplură de pizmă
18 [p] Și puseră mânile pe apostoli și îi
puseră în închisoarea obștească. 19 Dar
[q] îngerul Domnului, deschizând noaptea
ușile închisorii și scoțându-i afară zise:
20 Mergeți și stând vorbiți în templu
poporului, [r] de toate rosturile acestei
vieți. 21 Și ascultând intrară din ră-
vărsat de zori în templu și învățau.

[s] Și venind arhiereul și cei împreună
cu dânsul, chemară să se adune sine-
driul, adecă toată bătrânimea fiilor lui

---

f Vers. 29.
g Filip. 1. 27.
—

Capul 5.
a Cap 4. 37.
b Num. 30. 2.
c Luc. 22. 3.
d Vers. 10. 11.
e Ioan 19. 40.
f Mat. 4. 7.
g Vers. 5.
h Vers. 5.
i 2 Cor. 12. 12.
j Cap. 3. 11.
k Ioan 9. 22.
l Cap. 2. 47.
m Mat. 9. 21.
n Ioan 14. 12.
o Cap. 4. 1, 2, 6.
p Luc. 21. 12.
q Cap. 12. 7, 16, 26.
r Ioan 6. 68.
s Cap. 4. 5, 6.

Israel, și trimiseră la închisoare spre
a fi aduși *apostolii.* 22 Dar venind
slujitorii nu-i găsiră în închisoare: și
întorcându-se încunoștiințară. 23 Zi-
când, că închisoarea am găsit-o încu-
iată în toată tăria, și pe păzitori stând
la uși, deschizând însă, n'am găsit pe
nimenea înlăuntru. 24 Iar [t]căpitanul
templului și mai marii preoților, când
auziră cuvintele acestea, erau în nedu-
merire despre dânșii, ce ar fi aceasta.
25 Și venind un oarecare, le aduse știre,
că iată bărbații, pe care i-ați pus în
închisoare, stau în templu și învață po-
porul.

26 Atuncia plecând căpitanul cu slu-
jitorii îi aduse, *dar* nu cu silă, [u]căci se
temeau de popor, ca să nu-i omoare cu
pietri. 27 Și aducându-i, îi puseră în
sinedriu. Și arhiereul îi întrebă, 28 Zi-
când: [v]într'adins v'am poruncit să nu
învățați în acest nume, și iată ați um-
plut Ierusalimul, de învățătura voastră,
și [x]voiți să aduceți asupra noastră [y]sân-
gele acestui om.

29 Dar Petru răspunzând, și ceilalți
apostoli ziseră: [z]trebue a ascultà pe
Dumnezeu mai mult, decât pe oameni.
30 [a]Dumnezeul părinților noștri a în-
viat pe Iisus, pe care voi l-ați omorît
cu [b]mânile voastre, atârnându-l pe un
lemn; 31 [c]Pe acesta, [d]Dumnezeu prin
a sa dreaptă l-a înălțat Începător și
[e]Mântuitor, [f]spre a dà pocăință lui Is-
rael și iertare de păcate. 32 Și [g]noi
suntem martori de aceste rosturi, pre-
cum și duhul sfânt, [h]pe care l-a dat
Dumnezeu celor care îl ascultă.

33 [i]Iar ei auzind, erau sfâșiați de
durere și se sfătuiau să-i omoare.

Sfatul lui Gamaliel.

34 Atuncia sculându-se în sinedriu
un fariseu cu numele [j]Gamaliel, învă-
tător de lege, prețios la tot poporul,
poruncì ca să deà pe oameni puțin timp
afară, 35 Și zise către dânșii: bărbați
Israeliți, luați bine seama ce aveți de
gând să faceți acestor oameni. 36 Căci
mai nainte de aceste zile se ridică
Teuda, zicându-se pe sine însuși a fi
ceva, la care se alătură un număr de
bărbați, ca la patru sute: acesta fù o-
morît, și toți câți îl ascultară, fură îm-
prăștiați și nimiciți. 37 După acesta
se ridică Iuda Galileul în zilele înscrierii,
și atrase popor mult după sine. Și acela
pierì, și toți câți îl ascultau fură risipiți.
38 Și acum vă zic, stați departe de a-
cești oameni, și lăsați-i, pentru că dacă
hotărîrea [k]aceasta, sau lucrul acesta este
dela oameni, se va desființà; 39 [l]Iar
dacă este dela Dumnezeu, voi nu-i veți
puteà nimicì; *stați dar departe,* ca nu
cumva să fiți și [m]luptători împotriva lui
Dumnezeu.

40 Și ei îl ascultară, și [n]chemând la
dânșii pe apostoli, [o]bătându-i, le porun-
ciră să nu vorbească în numele lui Iisus,
și le dete drumul. 41 Deci ei plecară
din fața sinedrului, [p]bucurându-se, că
s'au învrednicit a fi desprețuiți, pentru
numele *lui Iisus;* 42 Și în orice zi în
templu și a casă nu încetau, învățând
și binevestind pe Hristos Iisus.

Alegerea a șapte diaconi. Sporirea obștei.

6 Și [a]înmulțindu-se ucenicii în aceste
zile, se făcù cârtire din partea [b]Ele-
niștilor împotriva Ebreilor, pentru că
văduvele lor erau trecute cu vederea,
[c]în slujba din fiecare zi. 2 Atuncia
cei doisprezece chemând la dânșii mul-
țimea ucenicilor ziseră: [d]nu este potri-
vit, ca noi părăsind cuvântul lui Dum-
nezeu, să slujim la mese. 3 Deci,
fraților, [e]căutați dintre voi șapte băr-
bați, dovediți cu bună purtare, plini
de duh sfânt și înțelepciune, pe care îi
vom pune la această îndatorire: 4 Și noi
[f]vom stăruì în rugăciune și în slujirea
cuvântului.

5 Și cuvântul plăcù la toată mulți-
mea, și aleseră pe Ștefan, [g]bărbat plin
de credință și de duh sfânt, și pe [h]Filip
și pe Prochor și pe Nicanor și pe Timon

t Cap. 4. 1.
u Mat. 21 26.
v Cap. 4. 18.
x Cap. 2. 23, 36.
y Mat. 23. 35.
z Cap. 4. 19.
a Cap. 3. 13, 15.
b 1 Pet. 2. 24.
c Filip. 2. 9.
d Cap. 3. 15.
e Mat. 1. 21.
f Luc. 24. 47.
g Ioan 15. 26, 27.
h Cap. 2. 4.
i Cap. 2. 37.
j Cap. 22. 3.
k Prov. 21. 30.
l Luc. 21. 15.
m Cap. 7. 51.
n Cap. 4. 18.
o Mat. 10. 17.
p 2 Cor. 12. 10.

Capul 6.

a Cap. 2. 41.
b Cap. 9. 29.
c Cap. 4. 35.
d Esod. 18. 17.
e 1 Tim. 3. 7.
f Cap. 2. 42.
g Cap. 11. 24.
h Cap. 8. 5, 26.

și pe Parmena și pe [i]Nicolau, proselit
din Antiochia, 6 Pe [j]care îi înfățișară
înaintea apostolilor, și [k]ei rugându-se
puseră mânile preste dânșii.
7 Și [l]cuvântul lui Dumnezeu sporià,
și se înmulțià foarte numărul ucenicilor
în Ierusalim, și mulțime mare[m] de preoți
veneau la credință.

Învinuirea lui Stefan.

8 Iar Ștefan plin de dar și putere
făceà minuni și semne mari în popor.
9 Și se sculară oarecare din sinagoga,
zisă a Libertinilor și a Cireneilor și a
Alexandrinilor și a celor din Cicilia și
Asia, întrebându-se împreună cu Ștefan,
10 Și nu erau în stare a se împotrivì
înțelepciunii și duhului cu care vorbeà.
11 Atuncia puseră înadins bărbați, spu-
nând, că noi l-am auzit vorbind cuvinte
defăimătoare împotriva lui Moise și a
lui Dumnezeu; 12 Și întărâtară popo-
rul, și pe bătrânii și pe cărturarii, și
venind fără veste, îl târîră cu sila și-l
duseră la sinedriu, 13 Și înfățișară
martori mincinoși, zicând: omul acesta
nu încetează de-a rostì cuvinte defăi-
mătoare împotriva acestui loc sfânt, și
împotriva legii; 14 Căci l-am auzit
zicând, că Iisus, acest Nazareu, va dă-
râmà locul acesta și va schimbà datinele,
pe care Moise ni le-a dat în primire.
15 Și pironind ochii la dânsul, toți care
ședeau în sinedriu, văzură fața lui ca o
față de înger.

Stefan vorbește înaintea sinedriului despre darul lui Dumnezeu și despre îndărătnicirea poporului. Estasa și moartea.

7 Atuncia zise arhiereul: nu cumva
acestea astfel sunt?
2 Iar el zise: [a]bărbați, frați și părinți,
ascultați. Dumnezeul măririi se arătă
părintelui nostru Abraam, fiind în Me-
sopotamia, mai nainte de-a locuì în
Charan, 3 Și zise către dânsul: [b]ieși
din pământul tău și din rudenia ta, și
vino în pământul pe care ți-l voiu a-
rătà". 4 Atuncia [c]ieșind din pământul
Chaldeilor, locuì în Charan; și de acolo
îl strămută, după moartea tatălui său,
în acest pământ, în care locuiți voi a-
cum. 5 Și nu-i dete aci moștenire,
nici o urmă de picior; [d]dar, pe când nu
aveà încă copil, făgăduì ca să-l deà lui
în stăpânire și urmașilor săi după dân-
sul. 6 Și Dumnezeu vorbì astfel, [e]că
„urmașii lui vor fi locuitori vremelnici
în pământ strein, și-i vor robì, și-i vor
năcăjì [f]patru sute de ani; 7 Și pe po-
porul, căruia îi vor fi robit, îl voiu ju-
decà eu", zise Dumnezeu, „și după
acestea vor ieșì și-mi [g]vor slujì mie în
acest loc". 8 [h]Și îi dete legământ de
tăiere împrejur; [i]și astfel născù pe
Isaac și-l tăie împrejur în a opta zi, [j]și
Isaac pe [k]Iacob, și Iacob pe cei doispre-
zece patriarhi.
9 [l]Și patriarhii pizmuind pe Iosif, îl
vândură spre Egipt; [m]dar Dumnezeu
fù cu dânsul. 10 Și-l scoase din toate
năcazurile lui, [n]și-i dete dar și înțelep-
ciune înaintea lui Farao, împăratul
Egiptului, și-l făcù mai mare preste
Egipt și preste toată casa sa. 11 [o]A-
tuncia venì foamete preste tot Egiptul
și Chanaan, și strâmtorare mare; și nu
găseau hrană părinții noștri. 12 [p]Și
auzind Iacob, că în Egipt sunt grâne,
trimise pe părinții noștri mai întâiu;
13 [q]Și a doua oară Iosif fù cunoscut de
frații lui, și se făcù cunoscut lui Farao
neamul lui. 14 [r]Atuncia Iosif trimi-
țând chemă la sine pe Iacob, tatăl său,
și [s]toată rudenia, șaptezeci și cinci de
suflete. 15 [t]Deci Iacob venì în Egipt,
[u]și se sfârșì, el și părinții noștri.
16 [v]Și fură strămutați la Sichem și puși
în [x]mormântul pe care-l cumpără
Abraam, pentru un preț în argint, dela
fiii lui Emor în Sichem.
17 Și cu cât se apropià [y]timpul fă-
găduinții, pe care Dumnezeu o dete
prin jurământ lui Abraam, *pe atât*
[z]crescù poporul și se înmulți în Egipt.
18 Până când se ridică preste Egipt alt

i Apoc. 2. 6, 15.
j Cap. 1. 24.
k Cap. 8. 17.
l Cap. 12. 24.
m Ioan 12. 42.
Capul 7.
a Cap. 22. 1.
b Fac. 12. 1.
c Fac. 11. 31.
d Fac. 12. 7.
e Fac. 15. 13. 16.
f Esod. 12. 40.
g Esod. 3. 12.
h Fac. 17. 9—11
i Fac. 21. 2—4.
j Fac. 25. 26.
k Fac. 29. 31. etc.
l Fac. 37. 4, 11, 28.
m Fac. 39. 2. 21.
n Fac. 41. 37.
o Fac. 41. 54.
p Fac. 42. 1.
q Fac. 45. 4, 16.
r Fac. 45. 9, 27.
s Fac. 46. 27.
t Fac. 46. 5.
u Fac. 49. 33.
v Esod. 13. 19.
x Fac. 23. 16.
y Fac. 15. 13.
z Esod. 1. 7—9.

împărat, care nu știà pe Iosif. 19 A-
cesta întrebuințând meșteșugire împo-
triva neamului nostru, năcăjì pe părinții
noștri spre a face lepădați pe copiii lor,
[a]ca să nu fie păstrați în viață.
20 [b]În acel timp fù născut Moise, și
[c]erà plăcut lui Dumnezeu. El fù cres-
cut trei luni în casa tatălui său: 21 Și
[d]fiind el lepădat, îl ridică fiica lui Fa-
rao și-l crescù mare, ca fiu al ei. 22 Și
Moise fù învățat în orice știință a Egip-
tenilor; și erà [e]puternic în cuvintele și
faptele lui.
23 [f]Iar când i-se împlinì un timp de
patruzeci de ani, îi venì în minte ca să
cerceteze pe frații săi, pe fii lui Israel.
24 Și văzând pe unul nedreptățit, îl
apără, și răsbună pe cel biruit, omorînd
pe Egiptean. 25 Deci el gândeà, că
frații săi înțeleg, că Dumnezeu le va
dà mântuire prin mâna sa; dar nu în-
țeleseră. 26 [g]Și în ziua următoare li
se arătă, pe când se băteau, și îi în-
demnă la pace zicând: bărbați, voi sun-
teți frați; pentru ce vă faceți nedreptate
unul altuia? 27 Dar cel care nedrep-
tățià pe aproapele său, îl înlătură zicând:
[h]„cine te-a pus mai mare și judecător
preste noi? 28 Nu cumva voești să
mă omori, după cum ai omorît ieri pe
Egiptean?“ 29 [i]La acest cuvânt Moise
fugì, și locuì vremelnic în pământul
Madiam, unde născù doi fii.
30 [j]Și după ce fură împliniți patru-
zeci de ani, i-se arătă în pustia mun-
telui Sinaia îngerul Domnului într'o
flacără de foc a unui rug. 31 Și Moise
văzând, se minună de vedenie; și apro-
piindu-se el ca să privească, se făcù
glasul Domnului către dânsul: 32 [k]„Eu
sunt Dumnezeul părinților tăi, Dum-
nezeul lui Abraam și Isaac și Iacob“.
Și Moise tremurând, nu îndrăznì să pri-
vească. 33 [l]Atuncia Domnul îi zise:
„desleagă încălțămintea picioarelor tale;
căci locul în care stai este pământ
sfânt. 34 [m]Am văzut cu adevărat nă-
cazul poporului meu, care este în Egipt,
și am ascultat suspinul lor, și m'am po-
gorît să-i scot: și acum vino, te trimit
în Egipt“.
35 Pe acest Moise, pe care îl tăgă-
duiră, zicând: „cine te-a pus mai mare
și judecător?“ Pe acesta îl trimise
Dumnezeu, ca să fie și mai mare și răs-
cumpărător [n]împreună cu îngerul, care
i-se arătă în rug. 36 [o]Acesta îi scoase
afară, [p]făcând minuni și semne în Egipt
[q]și în marea roșie, [r]și în pustie patru-
zeci de ani. 37 Acesta este Moise, care
zise fiilor lui Israel: „Dumnezeu va ri-
dicà vouă un [s]profet ca mine, dintre
frații voștri“, [t]*de dânsul ascultați.*
38 [u]Acesta este, care la adunarea *po-
porului* în pustie, a fost de aproape cu
[v]îngerul, care îi vorbià în muntele Sinai
și cu părinții noștri; [x]acesta primì [y]cu-
vinte vii, ca să ni-le deà nouă. 39 Că-
ruia părinții noștri nu voiră a-i fi as-
cultători, ci îl lepădară și se întoarseră
cu inimile lor spre Egipt, 40 [z]Zicând
lui Aaron: „fă-ne dumnezei, care vor
merge înaintea noastră; căci acest
Moise, care ne-a scos din pământul E-
giptului, nu știm ce i-s'a întâmplat“.
41 [a]Și făcură un chip de vițel, în acele
zile, și aduseră jertfă idolului, și se
desfătau la lucrurile mânilor lor. 42 Dar
Dumnezeu [b]se întoarse *dela ei* și-i dete
să slujască [c]oștirii cerești, după cum
este scris în cartea profeților: [d]„Casa
lui Israel, nu cumva mi-ați adus vite
înjunghiate și jertfe, în timp de patru-
zeci de ani în pustie? 43 Ba încă ați
purtat cortul lui Moloch, și steaua dum-
nezeului Refan, chipurile, pe care le-ați
făcut să vă închinați lor; și vă voiu
strămutà dincolo de Babilon“.
44 Cortul mărturii erà pentru pă-
rinții noștri în pustie, după cum a rân-
duit cel care vorbì lui Moise, [e]ca să-l
facă după chipul, pe care l-a văzut;
45 [f]Pe acesta părinții noștri după ce
l-au luat în primire, îl și aduseră cu

[a] Esod. 1. 22. [b] Esod. 2. 2. [c] Ebr. 11 23 [d] Esod. 2.3—10. [e] Luc. 24 19 [f] Esod. 2. 11,12. [g] Esod. 2. 13 [h] Luc. 12. 14. [i] Esod. 2 15,22. [j] Esod. 3. 2. [k] Mat. 22. 32. [l] Esod. 3 5. [m] Esod. 3. 7. [n] Esod. 14. 19. [o] Esod. 12. 41. [p] Esod. 14,7—11. [q] Esod 14. 21, 27—29. [r] Esod. 16. 1.35. [s] Deut. 18. 15,18. [t] Mat. 17. 5. [u] Esod. 19. 3. 17. [v] Isa. 63. 9. [x] Esod 21. 1. [y] Rom. 3 2. [z] Esod. 32. 1. [a] Deut. 9. 16. [b] Ps. 81. 12. [c] Deut. 4. 19. [d] Amos. 5. 25,26. [e] Esod. 25. 40. [f] Ios. 3. 14.

Iozua, când luară în stăpânire neamu-
rile, [g]pe care le fugărì Dumnezeu dela
fața părinților noștri, până în zilele lui
David; 46 [h]Care află dar înaintea lui
Dumnezeu și se rugă [i]să găsească o
locuință pentru Dumnezeul lui Iacob.
47 [j]Și Solomon îi clădì casă. 48 Dar
[k]cel prea Înalt nu locuește în cele fă-
cute de mâni, după cum zice profetul:
49 [l]„Cerul îmi este scaun, și pământul
așternut al picioarelor mele; ce fel de
casă îmi veți clădì mie? zice Domnul, sau
care este locul odihnei mele? 50 Oare
nu mâna mea făcù acestea toate?"
51 [m]Cerbicoșilor și [n]netăiaților îm-
prejur, cu inimile și cu urechile, voi
totdeauna vă împotriviți duhului sfânt;
și voi *sunteți* ca părinții voștri. 52 [o]Pe
care dintre profeți nu-i urmăriră pă-
rinții voștri? Ba încă omorîră pe cei
care au vestit mai dinainte despre ve-
nirea [p]Celui Drept, ai cărui trădători
și omorîtori v'ați făcut voi acum,
53 [q]Care ați primit legea prin rândueli
de îngeri, și pe care n'ați păzit-o.
54 [r]Auzind acestea erau sfâșiați de
durere în inimile lor, și scrâșneau cu
dinții împotriva lui. 55 Iar el [s]plin
fiind de duh sfânt, uitându-se neclintit
spre cer, văzù mărirea lui Dumnezeu
și pe Iisus stând de-a dreapta lui Dum-
nezeu: 56 Și zise: iată, [t]zăresc ceru-
rile deschise și pe [u]Fiul omului stând
de-a dreapta lui Dumnezeu. 57 Atun-
cia ei strigând cu glas tare, își ținură
urechile astupate și într'o unire năvă-
liră asupra lui. 58 Și [v]scoțându-l afară
din oraș îl omorau cu pietri. Și martorii
puseră jos vestmintele lor la picioarele
unui tânăr numit Saul. 59 Și pe când
îl omorau cu pietri pe Ștefan, el se rugă
și ziceà: Doamne Iisuse, primește du-
hul meu. 60 Și îngenunchiând strigă
cu glas tare: Doamne, nu le pune pă-
catul acesta. Și aceasta zicând adormì.
Iar Saul încuviință împreună cu aceia
omorîrea lui.

Urmărirea creștinilor în Ierusalim de către Saul.

8 [a]Și în aceea zi fù urmărire mare
împotriva credincioșilor, care erau
în Ierusalim; și [b]toți, afară de apostoli,
fură împrăștiați prin ținuturile Iudeii
și Samarii.
2 Dar bărbații temători de Dumne-
zeu ridicară pe Ștefan, spre a-l înmor-
mântà, [c]și-l jeliră foarte mult. 3 [d]Saul
însă bântuià pe credincioși, intrând prin
case, și târînd bărbați și femei, îi dà
prinși la închisoare. 4 Deci [e]cei îm-
prăștiați străbătură din loc în loc, bine-
vestind cuvântul.

Filip învață în Samaria. Simon magul.

5 Și [f]Filip venind într'un oraș al Sa-
mariei, le predică pe Hristos. 6 Și
gloatele erau într'una cu luare aminte,
la cele zise de Filip, ascultându-le și
văzând minunile, pe care le făceà.
7 Căci [g]duhuri necurate, strigând cu
glas mare, ieșeau din mulți, care le
aveau; și mulți slăbănogi și șchiopi fură
tămăduiți. 8 Și fù bucurie mare în
acel oraș.
9 Și erà mai nainte [h]în oraș un băr-
bat cu numele Simon, care făceà magie
și puneà în uimire poporul Samariei,
[i]zicând, că el însuși este un oarecine
însemnat, 10 La care toți dela mic
până la mare erau cu luare aminte, zi-
când: acesta este puterea cea numită
mare, a lui Dumnezeu. 11 Și erau cu
luare aminte la dânsul, pentru că de
mult timp, îi scosese din minte cu ma-
giile sale. 12 Dar când crezură lui
Filip, care binevesteà [j]despre împărăția
lui Dumnezeu și despre numele lui Iisus
Hristos, fură botezați atât bărbați, cât
și femei. 13 Și însuși Simon crezù, și
botezat fiind stăruià lângă Filip, și vă-
zând semnele și puterile mari ce se
făceau, rămase uimit.
14 Iar apostolii, cari erau în Ierusa-
lim, auzind că Samaria a primit cuvân-
tul lui Dumnezeu, trimiseră la dânșii
pe Petru și Ioan. 15 Care venind se

g Neem. 9. 24. h 1 Sam. 16. 1. i 1 Reg. 8. 17. j 1 Reg. 6. 1. k 1 Reg. 8. 27. l Isa. 66. 1, 2. m Esod. 32. 9. n Lev. 26. 41. o 2 Cron. 36. 16. p Cap. 3. 14. q Esod. 20. 1. r Cap. 5. 33. s Cap. 6. 5. t Ezec. 1. 1. u Dan. 7. 13. v 1 Reg. 21. 13.

Capul 8. a Cap. 7. 58. b Cap. 11. 19. c Fac. 23. 2. d 1 Cor. 15. 9. e Mat. 10. 23. f Cap. 6. 5. g Marc. 16. 17. h Cap. 13. 6. i Cap. 5. 36. j Cap. 1. 3

rugară pentru ei, ca [k] să primească duh
sfânt. 16 [l] Căci nu se pogorîse încă
preste nici unul dintre dânșii, ci [m] erau
numai botezați în [n] numele Domnului
Iisus. 17 Atuncia *apostolii* [o] puneau
mânile preste dânșii, și *ei* luau duh
sfânt.

18 Iar Simon văzând, că duhul sfânt
se dă prin punerea mânilor apostolilor,
le aduse bani 19 Zicând: dați-mi și
mie împuternicirea aceasta, ca pe cine
voiu fi pus mânile, să primească duh
sfânt. 20 Dar Petru îi zise: argintul
tău împreună cu tine fie [p] spre peire,
pentru că [q] ai gândit, că darul lui Dum-
nezeu se dobândește prin bani. 21 Tu
n'ai parte, nici sorț la cuvântul acesta,
căci inima ta nu este dreaptă [r] înaintea
lui Dumnezeu. 22 Deci pocăește-te
de această răutate a ta, și roagă-te de
Domnul, [s] poate îți va iertà gândul ini-
mei tale. 23 Căci văd, că tu ești în
amărăciune de fiere și în legătura ne-
dreptății. 24 Și răspunzând Simon,
zise: [t] rugați-vă voi către Domnul pen-
tru mine, ca să nu vie preste mine cele
ce ați zis.

25 Deci ei, mărturisind și vorbind
cuvântul Domnului, se întoarseră la
Ierusalim, și binevesteau în multe sate
ale Samaritanilor.

Convertirea sau întoarcerea eunucului din Etiopia.

26 Și un înger al Domnului vorbì
lui Filip zicând: scoală-te și te dù spre
mează-zi pe calea, ce merge în jos dela
Ierusalim la Gaza; această *cale* este
pustie. 27 Și sculându-se, plecă. Și
iată [u] un bărbat Etiopean, un eunuc, un
puternic la *curtea* Candacei, împără-
teasa Etiopenilor, care erà preste tot
tesaurul ei, [v] venise la Ierusalim să se
închine 28 Și pe când se întorceà, și
ședeà în trăsura sa, ceteà pe profetul
Isaia.

29 Atuncia duhul zise lui Filip: a-
propie-te și ține-te de această trăsură.
30 Și Filip alergând îl auzì cetind pe
Isaia profetul, și zise: oare înțelegi cele
ce cetești? 31 Iar el zise: cum aș
puteà *înțelege*, dacă nu-mi arată cineva?
Și rugă pe Filip, ca suindu-se să șază
cu dânsul.

32 Și partea scripturei, pe care o
ceteà erà aceasta: [x] „Ca o oaie la înjun-
ghere fù adus, și fără glas ca un miel
înaintea celui care-l tunde, așà nu-și
deschide gura sa. 33 În înjosirea lui,
fù ridicată judecata lui; și neamul lui
cine-l va spune? Căci se ià depe pă-
mânt viața lui“. 34 Atuncia eunucul
răspunzând lui Filip, zise: rogu-te, des-
pre cine zice profetul aceasta? Despre
sine însuși, sau despre un altul? 35 Iar
Filip deschizându-și [y] gura sa și înce-
pând dela scriptura aceasta îi binevestì
pe Iisus.

36 Și pe când mergeau pe cale, ve-
niră la o apă, și eunucul zise: iată apă;
ce mă împiedecă, ca să fiu botezat?
37 *Și Filip îi zise: dacă crezi din toată
inima, este iertat. Și răspunzând zise:
cred că Iisus Hristos este Fiul lui
Dumnezeu.* 38 Și poruncì să steà tră-
sura, și amândoi se deteră jos la apă,
atât Filip, cât și eunucul; și *Filip* îl
boteză. 39 Iar când ieșiră din apă,
duhul Domnului răpì pe Filip, și eunu-
cul nu-l mai văzù, dar mergeà pe calea
sa, bucurându-se.

40 Și Filip fù aflat în Azot, și bine-
vesteà străbătând toate orașele, până ce
dânsul venì la Cesaria.

Saul vine la credință și Anania îl botează la Damasc. Urmărit de Iudei, fuge la Ierusalim și de aci la Tars.

9 Iar [a] Saul, însuflând încă amenințare
și omor împotriva ucenicilor Dom-
nului, venind la arhiereu, 2 Cerù dela
dânsul scrisori la Damasc, către sina-
gogi, ca dacă va găsì pe vreunii, că sunt
în calea *Domnului*, atât bărbați, cât și
femei, să-i aducă legați la Ierusalim.

3 Și [b] mergând s'a apropiat de Da-
masc, și fără de veste strălucì ca un
fulger împrejurul lui, o lumină din cer.

k Cap. 2. 38. l Cap. 19. 2. | m Mat. 28. 19. n Cap. 10. 48. | o Cap. 6. 6. p Mat. 10. 8. | q Cap. 2. 38. r Dan. 4. 27. | s Ebr. 12. 15 t Fac. 20. 7, 17. | u Zef. 3. 10. v Ioan 12. 20. | x Isa. 53. 7, 8. y Luc. 24. 27. | *Capul 9.* a 1 Tim. 1. 13. b 1 Cor. 15. 8

4 Și căzând la pământ, auzì un glas zi-
cându-i: Saule, [c]Saule, pentru ce mă
urmărești? 5 Iar el zise: cine ești,
Doamne? Și *Domnul* zise: eu sunt Iisus,
pe care tu îl urmărești; *cu* [d]*greu îți*
este să calci cu piciorul preste ghimpi.
Și tremurând și speriat fiind, zise:
Doamne, [e]*ce voești să fac? Și Domnul*
zise către dânsul: 6 Scoală-te dar, și
întră în oraș, și ți-se va spune ce tre-
bue să faci tu.

7 Iar [f]bărbații care mergeau împre-
ună cu dânsul pe cale, rămaseră încre-
meniți, auzind glasul și nezărind pe
nimenea. 8 Și Saul se sculă de jos,
și deschizându-i-se ochii nu vedeà ni-
mic; și ducându-l de mână, îl aduseră
în Damasc. 9 Și trei zile a fost fără
vedere, și nu mâncă, nici nu băù.

10 Și erà în Damasc un ucenic, cu
[g]numele Anania, și Domnul în vedenie
zise către dânsul: Anania, iar el zise:
iată-mă eu sunt, Doamne. 11 Și Dom-
nul *zise* către dânsul: sculându-te du-te
pe strada numită Dreaptă și caută în
casa lui Iuda pe Saul cu numele [h]Tar-
sean; căci iată se roagă, 12 Și el a
văzut *în vedenie* un bărbat, *Anania* cu
numele, întrând la dânsul și punând
mânile preste el, ca iar să vază. 13 Și
Anania răspunse: Doamne, am auzit
dela mulți despre acest bărbat, [i]câte
rele făcù sfinților tăi în Ierusalim;
14 Și aci are împuternicire dela mai
marii preoților, ca să lege pe toți [j]care
cheamă numele tău. 15 Dar Domnul
iî zise: du-te, pentru că acesta îmi este
un vas ales, spre a duce numele meu
înaintea [l]neamurilor și [m]împăraților și
fiilor lui Israel; 16 Căci [n]eu îi voiu
arătà, cât de mult trebue să sufere el,
pentru numele meu.

17 [o]Deci Anania se duse și întră în
aceea casă, și [p]punând mânile preste
dânsul zise: frate Saule, Domnul m'a
trimis, Iisus, care ți-se arătă în calea
pe care veneai, pentru ca iar să vezi, și
[q]să fii umplut de duh sfânt. 18 Și în-
dată căzură dela ochii lui ca niște solzi,
și iar văzù, și sculându-se fù botezat,
19 Și luând mâncare, se întărì.

[r]Și Saul fù câteva zile cu ucenicii
în Damasc. 20 Și *apoi* predică îndată
în sinagogi pe Iisus, [s]că acesta este
Fiul lui Dumnezeu. 21 Și toți care
ascultau, rămâneau uimiți și ziceau:
[t]nu este oare acesta, care nimicì în Ie-
rusalim pe cei care chemau acest nume?
Și pentru aceasta a venit aci, ca să-i
ducă legați la mai marii preoților.
22 Dar Saul se întăriă și mai mult, [u]și
puneà în încurcătură pe Iudei, care lo-
cuiau în Damasc, dumerindu-i că acesta
este Hristosul.

23 Și când erau împlinite zile [v]des-
tule, Iudeii se sfătuiră împreună ca să-l
omoare; 24 [x]Dar sfatul lor fù adus la
cunoștința lui Saul. Și ei păzeau por-
țile *Damascului* zi și noapte, pentru ca
să-l omoare; 25 Iar ucenicii săi luân-
du-l noaptea [y]îl trecură prin zid, lă-
sându-l jos într'un coș.

26 Și [z]venind la Ierusalim, cercà să
se alăture de ucenici; și toți se temeau
de dânsul, necrezând că este ucenic.
27 [a]Și luându-l Barnaba cu sine, îl
duse la apostoli, și le istorisì cum a vă-
zut în cale pe Domnul, [b]și că i-a vorbit,
și cum a predicat fără sfială în Damasc
în numele lui Iisus. 28 Și [c]erà îm-
preună cu dânșii în Ierusalim, întrând
și ieșind, și predicând fără sfială în nu-
mele Domnului. 29 Și vorbià și se
întrebà cu [d]Eleniștii; [e]dar ei erau por-
niți ca să-l omoare. 30 Și frații cu-
noscând bine *aceasta,* îl duseră în jos
la Cesaria, și-l trimiseră la Tars.

31 [f]Deci, biserica prin toată Iudea
și Galilea și Samaria aveà pace, întă-
rindu-se și înaintând în frica Domnului,
și se înmulțeà prin chemarea în ajutor
a Sfântului Duh.

Petru tămăduiește pe Enea și înviază pe Tabita.

32 Și Petru trecând [g]pe la toți *sfinții,*

c Mat.25 40, etc. d Cap. 5 39. e Luc. 3. 10. f Dan. 10. 7. g Cap. 22. 12. h Cap 21. 39. i Vers. 1. j Vers. 21. k Efes. 3. 7, 8. l Rom 1. 5. m Cap. 25. 22, 23. n Cap. 20. 23. o Cap. 22. 12, 13. p Cap. 8. 17. q Cap. 2. 4. r Cap. 26. 20. s Cap. 8. 37. t Cap. 8. 3. u Cap. 18. 28. v Cap. 23. 12. x 2 Cor. 11. 32. y Ios. 2. 15. z Gal. 1. 17, 18. a Cap. 4. 36. b Vers. 20, 22. c Gal. 1. 18. d Cap. 6. 1. e Vers. 23. f Cap. 8. 1. g Cap. 8. 14.

venì jos la sfinţii care locuesc în Lida.
33 Şi găsì acolo pe un om. Enea cu
numele, care zăcând de opt ani în pat,
erà slăbit cu totul. 34 Şi Petru îi zise:
Enea, [h]Iisus Hristos te vindecă: scoală
şi-ţi aşterne însuţi. Si îndată se sculă.
35 Şi-l văzură toţi locuitorii din Lida
şi [i]Saron. dânşii [j]care se întoarseră la
Domnul.

36 Şi în Iope erà o ucenită cu numele
Tabita, care tălmăcită fiind, se
zice Căprioară; aceasta erà plină [k]de
fapte bune şi de milostenii, pe care le
făceà. 37 Şi bolnăvindu-se ea în acele
zile, murì; şi după ce o scăldară, o puseră
în camera de sus. 38 Şi Lida
fiind aproape de Iope, ucenicii auzind,
că Petru este într'însa trimiseră doi
bărbaţi la el rugându-l: nu pregetà să
vii până la noi.

39 Deci Petru sculându-se, venì împreună
cu dânşii: şi sosind, îl duseră în
camera de sus, şi i-se înfăţişară toate
văduvele plângând, şi arătând vestmintele
şi hainele, câte le făceà Căprioara,
când erà cu dânsele. 40 Şi Petru dând
pe toţi afară şi îngenunchiând se rugă,
şi întorcându-se spre corp zise: Tabita,
scoală-te. Şi ea îşi deschise ochii, şi
văzând pe Petru se ridică în sus. 41 Şi
Petru dându-i mâna o sculă în sus; şi
chemând pe sfinţi şi pe văduve, o înfăţişă
lor vie. 42 Şi se făcù cunoscut
prin toată Iopea, şi mulţi crezură în
Domnul. 43 Şi în acele zile, el rămase
în Iope la un Simon, tăbăcar.

Corneliu, îndemnat fiind de un înger, trimite la Iope să cheme pe Petru. În urma unei vedenii Petru vine la Cesaria, unde botează pe Corneliu şi toată familia lui, precum şi pe alţii.

10 Şi în Cesaria erà un bărbat cu numele
Corneliu, sutaş din cohorta
numită Italica. 2 [a]Virtuos şi [b]temător
de Dumnezeu cu toată casa lui, făcând
multe milostenii poporului şi rugându-se
totdeauna lui Dumnezeu. 3 [c]*Acesta*
văzù lămurit într'o vedenie, cam pe la
ceasul al nouălea din zi, un înger al
lui Dumnezeu intrând la dânsul, şi zicându-i,
Cornelie. 4 Iar el pironind
ochii la dânsul şi speriat fiind, zise: ce
este, Doamne? Şi *îngerul* îi zise: rugăciunile
tale şi milosteniile tale s'au suit
spre aducere aminte înaintea lui Dumnezeu.
5 Şi acum trimite bărbaţi la
Iope şi cheamă să vie Simon, care se
numeşte Petru: 6 Acesta este primit
ca oaspe la un [d]Simon tăbăcarul, a
cărui casă este lângă mare. [e]Acesta îţi
va spune ce trebue să faci tu. 7 Iar
după ce plecă îngerul, care îi vorbeà.
strigând pe doi dintre casnicii săi, şi pe
un ostaş virtuos, dintre cei care erau
pe lângă dânsul credincioşi în slujbă.
8 Şi spunându-le toate, îi trimise
la Iope.

9 Şi a doua zi, pe când aceia mergeau
pe cale şi [f]se apropiau de oraş.
Petru se suì pe casă, pe la ceasul al
şaselea, ca să se roage. 10 Şi flămânzind,
voià să mănânce; şi gătind ei, căzù
preste dânsul uimire, 11 Şi [g]zăreşte
cerul deschis şi pogorându-se la dânsul
un vas ca o masă mare de pânză, legată
la patru căpătâie şi lăsându-se în jos
pe pământ, 12 În care erau toate cele
cu patru picioare şi târîtoare ale pământului
şi sburătoare ale cerului.
13 Şi se făcù un glas către dânsul:
Petre, sculându-te înjunghe şi mănâncă.
14 Iar Petru zise: cu nici un chip,
Doamne; pentru [h] că niciodată n'am
mâncat fiece spurcat şi necurat. 15 Şi
iar un glas *se făcù* către dânsul de-a
doua oară: [i]nu zice că este spurcat, aceea
ce a zis Dumnezeu că este curat.
16 Aceasta se făcù până de trei ori, şi
îndată vasul fù ridicat în sus spre cer.

17 Şi pe când Petru nu se dumereà
în sine, ce ar fi vedenia, pe care o văzù,
iată bărbaţii trimişi de Corneliu, întrebând
cu de-amănuntul de casa lui Simon,
sosiră la poartă, 18 Şi strigând
întrebară dacă Simon numit Petru se
află aci ca oaspe.

19 Dar pe când Petru se gândeà în

h Cap. 3. 6, 16. i 1 Cron. 5. 16. | j Cap. 11. 21. | k 1 Tim. 2. 10. — | Capul 10. a Vers. 22. | b Vers. 35. c Vers. 30. | d Cap. 9. 43. e Cap 11. 14 | f Cap. 11. 5, etc. g Cap. 7. 56. | h Lev. 11. 4. i Mat. 15. 11.

sine despre vedenia sa, [j]duhul îi zise:
iată, te caută trei bărbaţi. 20 [k]Deci
sculându-te, du-te jos, şi pleacă împre-
ună cu dânşii, fără a te îndoì de ceva,
pentru că eu i-am trimis.

21 Atuncia Petru dându-se jos la
bărbaţii *care erau trimişi de Corneliu
la dânsul,* zise: iată, eu sunt pe care-l
căutaţi; ce este pricina, pentru care
sunteţi aci? 22 Iar ei ziseră: [l]Corneliu
sutaşul, bărbat drept şi temător de
Dumnezeu, [m]dovedit bun de către tot
poporul Iudeilor, a fost înştiinţat de
către un sfânt înger, ca să trimită a te
chemà la casa lui şi să auză cuvinte
dela tine. 23 Deci chemându-i înlăun-
tru îi ospătă.

Şi a doua zi Petru sculându-se, [n]ieşì
împreună cu ei, şi unii dintre fraţii dela
Iope veniră cu dânsul. 24 Şi a doua
zi întrară în Cesaria; iar Corneliu îi
aşteptà cu rudele sale, şi cu prietinii săi
de-aproape, pe care îi chemase împre-
ună la sine. 25 Şi când fù să între
Petru, Corneliu ieşindu-i înainte *şi* că-
zându-i la picioare, se plecă. 26 Dar
Petru îl ridică zicând: [o]scoală-te: şi eu
însumi sunt un om. 27 Şi vorbind cu
dânsul intră, şi găseşte pe mulţi, care
se adunaseră.

28 Şi zise către dânşii: voi ştiţi cât
[p]de neiertat este unui bărbat Iudeu, a
se pune de-o-potrivă, sau a merge îm-
preună cu unul de alt neam; dar mie
mi-a arătat [q]Dumnezeu, să nu numesc
pe nici un om spurcat sau necurat.
29 Şi deaceea fără de-a face împotrivire
am venit, chiemat fiind să viu. Deci în-
treb, pentru care cuvânt aţi trimis să
viu? 30 Şi Corneliu zise: dela a patra
zi până la ceasul acesta postiam şi mă
rugam în al nouălea ceas în casa mea,
şi iată, [r]un bărbat [s]în vestmânt strălu-
citor stătù înaintea mea, 31 Şi zise:
Cornelie, ascultată ţi-a fost [t]rugăciunea
[u]şi milosteniile tale fură aduse aminte
înaintea lui Dumnezeu. 32 Deci tri-
mite la Iope şi cheamă să vie Simon,
care se numeşte Petru; acesta este pri-
mit ca oaspe în casa lui Simon tăbă-
carul, lângă mare. 33 Deci îndată am
trimis la tine, şi tu bine ai făcut că ai
venit. Acum noi dar toţi suntem aci
înaintea lui Dumnezeu. ca să ascultăm
toate cele rânduite ţie de către Domnul.

34 Şi Petru deschizând gura zise:
[v]cu adevărat înţeleg, că Dumnezeu nu
este părtinitor, 35 Ci [x]în orice popor,
cel care se teme de dânsul şi lucrează
dreptate, îi este plăcut; 36 *Voi cu-
noaşteţi* cuvântul, pe care l-a trimis
Dumnezeu fiilor lui Israel, [y]binevestind
pace prin Iisus Hristos — [z]acesta este
Domn al tutulor —, 37 Voi cunoaşteţi
cuvântul ce a mers prin toată Iudea,
[a]începând dela Galilea, după botezul,
pe care l-a predicat Ioan, 38 Pe Iisus
cel din Nazaret, cum l-a uns [b]Dumne-
zeu cu duh sfânt şi putere; care a um-
blat din loc în loc, făcând bine şi tă-
măduind pe toţi cei împilaţi de către
diavolul, pentru [c]că Dumnezeu erà cu
dânsul. 39 Şi [d]noi suntem martori
pentru toate câte făcù în ţara Iudeilor
şi în Ierusalim; [e]pe care l-au şi omo-
rît atârnându-l pe lemn. 40 Pe acesta
[f]Dumnezeu l-a înviat a treia zi, şi i-a
dat ca să fie cunoscut, 41 [g]Nu la tot
poporul, ci nouă, martorilor, care mai
dinainte am fost aleşi de Dumnezeu,
[h]care am mâncat şi am băut împreună
cu dânsul după învierea lui dintre morţi;
42 Şi [i]ne-a poruncit să predicăm po-
porului şi să încredinţăm, [j]că el este
cel rânduit de Dumnezeu, judecător al
[k]viilor şi al morţilor. 43 [l]Pentru a-
cesta mărturisesc toţi profeţii, că oricine
crede în el, primeşte iertare de păcate
prin numele lui.

44 Pe când vorbeà încă Petru aceste
cuvinte, duhul sfânt căzù preste toţi,
care ascultau cuvântul. 45 Şi rămа-
seră uimiţi credincioşii din tăerea îm-
prejur, câţi veniră împreună cu Petru,

j Cap. 11. 12.
k Cap. 15. 7.
l Vers. 1,2, etc.
m Cap. 22. 12.
n Vers. 45.
o Cap. 14.14,15.
p Ioan 4. 9.
q Cap. 15. 8. 9.
r Cap. 1. 10.
s Mat. 28. 3.
t Dan. 10. 12.
u Ebr. 6. 10.
v Deut 10. 17.
x Gal. 3. 28.
y Isa. 57. 19.
z Mat. 28. 18.
a Luc. 4. 14.
b Luc. 4. 18.
c Ioan 3. 2.
d Cap. 2. 32.
e Cap. 5. 30.
f Cap. 2. 24.
g Ioan 14.17,22.
h Luc. 24.30,43.
i Mat. 28.19,20.
j Ioan 5. 22, 27.
k Rom. 14. 9,10.
l Isa. 53. 11.
—

pentru că și preste neamuri s'a vărsat
darul Sfântului Duh: 46 Căci îi auzeau
vorbind în limbi și mărind pe Dum-
nezeu.
47 Atuncia Petru zise: nu cumvà
poate cineva oprì apa, ca să nu fie bo-
tezați aceștia, care luară duh sfânt ca
și noi? 48 Și rânduì ca ei să fie bo-
tezați în numele lui Iisus Hristos.
Atuncia îl rugară să rămâe la dânșii
câteva zile.

Petru storisește la Ierusalim vedenia sa la Iope, și venirea la credință a lui Corneliu și a familiei lui.

11 Iar apostolii și frații, care erau prin
Iudea auziră, că și neamurile au
primit cuvântul lui Dumnezeu. 2 Și
când venì Petru la Ierusalim, [a] cei din
tăerea împrejur se întrebau între dânșii
împotriva lui, 3 Zicând, [b] că ai întrat
la bărbați, care n'au tăerea împrejur
[c] și ai mâncat împreună cu dânșii.
4 Și Petru începând le spuse [d] pe
rând zicând: 5 [e] Eu mă rugam în ora-
șul Iope, și în uimire văzui o vedenie:
pogorîndu-se un vas, ca o masă mare
de pânză *legată* la patru căpătâie, lă-
sându-se jos din cer, și venì până la
mine: 6 În care, uitându-mă cu pri-
virea pironită, deosebeam cu mintea și
vedeam cele cu patru picioare ale pă-
mântului și fiare și târîtoare și sbură-
toarele cerului. 7 Am auzit și un glas
zicându-mi: Petre, sculându-te înjun-
ghe și mănâncă. 8 Și am zis: cu nici
un chip, Doamne, pentru că spurcat
sau necurat, n'a întrat niciodată în
gura mea. 9 Dar glasul îmi răspunse
de-a doua oară din cer: nu zice tu că
este spurcat, ceea ce a zis Dumnezeu
că este curat. 10 Și aceasta se făcù
până de trei ori, și iarăși toate fură
trase sus în cer. 11 Și iată, deodată
se înfățișară trei bărbați la casa în care
eram, trimiși fiind către mine dela Ce-
saria. 12 Și [f] duhul îmi zise: să mă
duc împreună cu dânșii, fără a mă în-
doi de ceva. [g] Și veniră cu mine și acești
șase bărbați și intrarăm în casa omului.
13 [h] Și ne spuse cum a văzut pe înger
stând în casa sa și zicând: trimite la
Iope și cheamă pe Simon numit Petru,
14 Care va vorbì către tine cuvinte,
prin care vei fi mântuit, tu și toată casa
ta. 15 Și începând eu să vorbesc, căzù
duhul sfânt preste dânșii, [i] ca și preste
noi la început. 16 Atuncia mi-am a-
dus aminte de cuvântul Domnului, după
cum ziceà: [j] Ioan a botezat în apă, dar
[k] voi veți fi botezați în duh sfânt.
17 [l] Deci fiindcă Dumnezeu le-a dat
acelaș dar ca și nouă, crezură în Dom-
nul Iisus Hristos: [m] eu ce putere aveam
ca să opresc pe Dumnezeu?
18 Și auzind acestea se liniștiră, și
măriră pe Dumnezeu zicând: [n] Dumne-
zeu dar dete și neamurilor pocăință
spre viață.

Împrăștierea evangeliei la Antiochia. Numele creștin.

19 [o] Deci cei împrăștiați din pricina
strâmtorării, ce venì în timpul lui Ște-
fan, ajunseră până la Fenicia și Cipru
și Antiochia, ne vorbind nimenui cu-
vântul, decât numai Iudeilor. 20 Și
dintre dânșii erau unii bărbați din Cipru
și din Cirene, care fiind veniți în An-
tiochia vorbeau către [p] Elini, bineves-
tind pe Domnul Iisus. 21 Și erà [q] mâna
Domnului cu dânșii, și un număr mare
crezând, [r] se întoarseră la Domnul.
22 Iar vorba despre dânșii se auzì
la urechile bisericii, care este în Ieru-
salim, și trimiseră pe [s] Barnaba până la
Antiochia. 23 Acesta venind și văzând
darul lui Dumnezeu se bucură, și [t] în-
demnă pe toți, ca să stăruiască cu ho-
tărîrea inimii în Domnul. 24 Pentru
că erà bărbat bun și [u] plin de duhul
sfânt și de credință. [v] Și adause Dom-
nului gloată din destul.
25 Și Barnaba venì la [x] Tars, ca să
caute pe Saul, 26 Și după ce-l găsi
îl aduse la Antiochia. Și timp de un

Capul 11. a Gal. 2. 12. b Cap. 10. 28. c Gal. 2. 12. d Luc. 1. 3. e Cap. 10. 9, etc. f Ioan. 16. 13. g Cap. 10. 23. h Cap. 10. 30. i Cap. 2. 4. j Mat. 3. 11. k Isa. 44. 3. l Cap. 15. 8, 9. m Cap. 10. 47. n Rom. 10. 12, 13. o Cap. 8. 1. p Cap. 6. 1. q Luc. 1. 66. r Cap. 9. 35. s Cap. 9. 27. t Cap. 13. 43. u Cap. 6. 5. v Vers. 21. x Cap. 9. 30.

an întreg ei veniră împreună în bise-
rică și învățară gloată destulă. și uce-
nicii fură numiți creștini pentru întâia
oară în Antiochia.

Îngrijesc de creștinii din Iudea în timpul când erà foamete mare.

27 Și în acele zile veniră [y]profeții
dela Ierusalim la Antiochia. 28 Iar
unul dintre dânșii, cu numele Agab,
sculându-se vestì prin duhul *sfânt*, că
o foamete mare va să fie preste tot pă-
mântul locuit, care se și făcù în tim-
pul lui Claudiu Cesarul. 29 Și ucenicii
hotărîră să trimită, după cum se înles-
neà fiecare dintr'înșii, mijloace de vie-
țuire la frații, care locuesc în Iudea.
30 Ceeace și făcură trimițând la bă-
trâni, prin mâna lui Barnaba și Saul.

Iacob este omorît. Petru scos din închisoare de către înger, vine la casa Marii.

12 În timpul acela însă Irod împă-
ratul, puse mânile ca să facă rău
la unii din ai bisericii, 2 Și omorî cu
spada pe Iacob, [a]fratele lui Ioan.

3 Și văzând că place Iudeilor, mai
puse mâna și pe Petru, și erau [b]zilele
azimelor. 4 Și [c]prinzându-l îl puse în
închisoare, dându-l la patru streji de
câte patru ostași, ca să-l păzească, ho-
tărît fiind ca după Paști să-l aducă sus
înaintea poporului.

5 Deci Petru erà păzit în închisoare;
și rugăciune către Dumnezeu se făceà
într'una pentru dânsul, din partea bi-
sericei.

6 Și când aveà de gând Irod, ca să-l
scoată afară, Petru erà culcat în aceea
noapte între doi ostași, legat fiind cu
două lanțuri și păzitori lângă ușă păzeau
închisoarea. 7 Și iată, un [d]înger al
Domnului stătù de-odată, și o lumină
lumină în închisoare; și lovind în coasta
lui Petru, îl deșteptă zicând: scoală de
grabă. Și îi căzură jos lanțurile din
mâni. 8 Și îngerul îi zise: încinge-te
și pune-ți sandalele în picioare. Și el
făcù așà. Apoi îi zise: îmbracă-ți haina
și urmează-mi. 9 Și ieșind îi urmà, și
[e]nu știà, că adevărat este ce se face prin
înger, ci i-se păreà că [f]vede o vedenie.
10 Și trecând cea dintâiu strajă, și pe
a doua, veniră la poarta de fier, ce duce
în oraș, [g]care li-se deschise dela sine
și ieșind apucară înainte într'o stradă,
și îndată se depărtă îngerul dela dânsul.

11 Atuncia Petru venindu-și în sine
zise: acum știu cu adevărat, că Dom-
nul [h]a trimis pe îngerul său și [i]m'a
scăpat din mâna lui Irod, și din toată
așteptarea poporului Iudeilor. 12 Și
dându-și [j]bine seama, venì la casa Ma-
riei, muma [k]lui Ioan, care se numește
Marcu, unde erau mulți adunați [l]și se
rugau. 13 Și bătând el la ușa porții,
o slujnică cu numele Rode venì să as-
culte. 14 Și cunoscând glasul lui Petru,
de bucurie nu deschise poarta, ci aler-
gând înlăuntru spuse, că Petru stă în-
naintea Porții. 15 Iar ei ziseră către
dânsa: nu ești în firea ta; dar ea în-
credință cu stăruință, că așà este. Și ei
ziceau: [m]este îngerul lui. 16 Dar Pe-
tru stăruià bătând; și deschizând, îl vă-
zură și rămaseră uimiți. 17 Și [n]făcân-
du-le semn cu mâna ca să tacă, le spuse
cum Domnul l-a scos din închisoare, și
zise: spuneți acestea lui Iacob și frați-
lor. Și ieșind se duse într'alt loc.

Moartea lui Irod.

18 Și făcându-se ziuă erà turburare
nu puțină între ostași, ce s'a făcut oare
Petru. 19 Și Irod căutându-l cu stă-
ruință și negăsindu-l, cercetând cu de-
amănuntul pe păzitori, poruncì ca ei să
fie omorîți, și plecând din Iudea la Ce-
saria, rămase acì.

20 Și Irod erà în mare vrăjmășie cu
locuitorii din Tir și Sidon; *dar ei* în-
tr'un gând veniră la dânsul, și îndriple-
când pe Blastu, care erà preste camera
de culcat a împăratului, cereau pace,
pentru că țara lor își aveà mijloacele
de viețuire [o]din țara împărătească.
21 Și după ce fù hotărîtă o zi, Irod îm-

y Efes. 4. 11. —
Capul 12. a Mat. 4. 21.
b Esod. 12. 14, 15. c Ioan 21. 18. d Cap. 5. 19
e Ps. 126. 1. f Cap. 10. 3, 17. g Cap. 16. 26.
h Ps. 34. 7. i Iov 5. 19.
j Cap. 4. 23. k Cap. 15. 37. l Vers. 5.
m Fac. 48. 16. n Cap. 13. 16.
o 1 Reg. 5. 9, 11. —

brăcându-se în vestmânt împărătesc, și
șezând pe tron cuvântă către dânșii:
22 Și poporul strigă la zisele lui: glas
de Dumnezeu, și nu de om. 23 Și în-
dată un înger al Domnului îl lovì pen-
tru că nu dete mărire lui Dumnezeu:
și mâncat fiind de viermi murì.

24 Iar cuvântul lui Dumnezeu sporià
și câștigà în mulțime. 25 Și Barnaba
și Saul, după ce își împliniră însărci-
narea, se întoarseră din Ierusalim,
luând cu dânșii și pe Ioan, care se
numì Marcu.

*Pavel cu Barnaba și Marcu face întâia călă-
torie spre a învăță neamurile. Elima este
orbit. Sergiu Paul vine la credință.*

13 Și erau în Antiohia [a]la biserică în
ființă profeți și învățători, [b]Bar-
naba și Simeon numit Niger și [c]Luciu
Cireneul, și Manaen, care fusese cres-
cut împreună cu Irod tetrarhul și Saul.
2 Și pe când slujau ei Domnului și
posteau, duhul sfânt zise: [d]deosebiți-mi
acum pe Barnaba și pe Saul [e]la lucrul
pentru care mi i-am chemat. 3 Atun-
cia [f]postind și rugându-se, punând mâ-
nile preste dânșii, îi lăsară să plece.

4 Aceștia dar trimiși fiind afară de
către duhul sfânt, veniră la Seleucia, și
de acolo plecară pe apă la [g]Cipru, 5 Și
ajungând la Salamina [h]vestiră cuvântul
lui Dumnezeu în sinagogile Iudeilor; și
aveau slujitor și [i]pe Ioan. 6 Și stră-
bătând toată insula până la Pafu găsiră
pe un bărbat mag, profet mincinos Iu-
deu, [j]cu numele Bar-Iisus. 7 Care erà
cu proconsulul Sergiu Paul, bărbat pri-
ceput. Acesta chemând la sine pe Bar-
naba și pe Saul, căută cu stăruință să
auză cuvântul lui Dumnezeu; 8 Și
[k]Elima magul — căci astfel se tălmă-
cește numele lui — li-se împotrivì, în-
cercând să întoarcă cu desăvârșire pe
proconsul dela credință. 9 Dar Saul
care *se numește* și Pavel, plin fiind de
duh sfânt, [l]uitându-se neclintit la dân-
sul 10 Zise: O tu plinule de orice în-
șelăciune și de orice răutate.[m]fiule al
diavolului, vrăjmașule al oricărei drep-
tăți, nu încetezi de-a strâmbà căile cele
drepte ale Domnului? 11 Și acum iată
[n]mâna Domnului asupra ta, și vei fi
orb, nevăzând soarele până la un timp
cuvenit. Și îndată căzù preste dânsul
negură și întunerec, și umblând împre-
jur căutà cine să-l ducă de mână 12 A-
tuncia proconsulul văzând ce s'a făcut,
crezù, mirându-se de învățătura Dom-
nului.

Pavel predică la Antiochia Pisidiei.

13 Și cei de lângă Pavel trecând dela
Pafu veniră la Perghe a Pamfilii: [o]și
Ioan despărțindu-se de dânșii se în-
toarse la Ierusalim.

14 Iar ei străbătând dela Perghe ve-
niră la Antiohia Pisidiei, și [p]intrând
în sinagogă, în zi de sâmbătă se așezară
pe scaun. 15 Și [q]după cetirea legii și
a profeților, mai marii sinagogii trimi-
seră către dânșii zicând: bărbați, frați,
dacă aveți vreun [r]cuvânt de mângăere
pentru popor, vorbiți.

16 Atuncia sculându-se Pavel și [s]fă-
când semn cu mâna zice: Bărbați Is-
raeliți, și [t]cei care vă temeți de Dum-
nezeu, ascultați. 17 Dumnezeul acestui
popor al lui Israel își [u]alese sieși pe
părinții noștri, și înălță poporul [v]cât
șezù vremelnic în pământul Egiptului,
[x]și cu braț înalt îl scoase de acolo,
18 Și [y]cam patruzeci de ani îi purtă în-
lesnindu-le hrană în pustie. 19 Și
[z]nimicind șapte neamuri în pământul
Chanaan, [a]le împărțì lor spre moștenire
pământul acelora.

20 Și după acestea, le dete în timp
cam de patru sute cincizeci de ani [b]ju-
decători [c]până la Samuel profetul.
21 [d]Și de aci înainte cerură împărat,
și Dumnezeu le dete patruzeci de ani
pe Saul fiul lui Chiș, bărbat din semin-
ția lui Beniamin; 22 Și *Dumnezeu*
[e]înlăturându-l, [f]le ridică împărat pe
David, căruia și îi zise mărturisind:

Capul 13.
a Cap. 11. 27.
b Cap. 11.22-26.
c Rom. 16. 21.
d Num 8. 14.
e Mat. 9. 38.
f Cap. 6 6.
g Cap. 4. 36.
h Vers. 46.
i Cap. 12. 25.
j Cap. 8. 9.
k Esod. 7. 11.
l Cap. 4. 8.
m Mat. 13. 38.
n Esod. 9. 3.
o Cap. 15. 38.
p Cap. 16. 13.
q Luc. 4. 16,
r Ebr. 13. 22.
s Cap. 12. 17.
t Vers. 26, 42, 43.
u Deut. 7. 6, 7.
v Esod. 1. 1.
x Esod. 6. 6.
y Esod. 16. 35.
z Deut. 7. 1.
a Ios. 14. 1, 2.
b Judc. 2. 16.
c 1 Sam 3. 20.
d 1 Sam. 8. 5.
e 1 Sam. 15. 23, 26, 28.
f 1 Sam. 16. 13.

[g]„am găsit pe David, fiul lui Iesai,
[h]bărbat după inima mea, care va face
toate voile mele". 23 [i]Din urmașii a-
cestuia Dumnezeu aduse lui Israel,
[j]după făgăduință [k]Mântuitor pe Iisus,
24 [l]După ce Ioan predică mai nainte
de venirea lui botez de pocăință la tot
poporul lui Israel. 25 Și pe când Ioan
sfârșià calea sa,ziceà: [m]ce gândiți că
sunt eu? Nu sunt eu; dar iată vine
după mine, căruia nu sunt vrednic a-i
deslegà încălțămintea picioarelor.

26 Bărbați, frați, fiii neamului lui
Abraam și cei care sunt între voi temă-
tori de Dumnezeu, [n]nouă ni-s'a trimis
cuvântul mântuirii acesteia. 27 Căci cei
care locuesc în Ierusalim și mai marii
lor, [o]necunoscând pe acesta și osândin-
du-l, au împlinit ale profeților rostiri,
[p]care se cetesc [q]în fiecare sâmbătă.
28 [r]Și negăsind nici o vină de moarte,
cerură dela Pilat, [s]ca el să fie omorît;
29 [t]Și când săvârșiră toate cele scrise
despre dânsul, [u]luându-l jos depe lemn
îl puseră în mormânt. 30 [v]Dar Dum-
nezeu l'a înviat dintre morți; 31 Care
[x]se arătă în mai multe zile, celor care
veniră împreună cu dânsul [y]dela Gali-
lea la Ierusalim, [z] care acum sunt mar-
torii lui înaintea poporului. 32 Și noi
vă binevestim vouă, [a]făgăduința făcută
către părinți, fiindcă Dumnezeu pe a-
ceasta a împlinit-o pentru copii noștri,
înviând pe Iisus, 33 După cum și este
scris în psalmul al doilea: [b]„Fiul meu
ești tu, eu astăzi te-am născut". 34 Dar
că *Dumnezeu* l-a înviat dintre morți
spre a nu se mai întoarce la stricăciune,
a zis astfel că [c]„voiu dà vouă cele sfinte
ale lui David, cele încredințate prin ju-
rământ". 35 Deaceea și în alt *psalm*
zice: [d]„nu vei dà pe cel cuvios al tău
să vază stricăciune". 36 Căci David,
slujind pentru neamul său, potrivit ho-
tărîrii lui Dumnezeu, [e]adormì și fù a-
dăugat la părinții săi și văzù strică-
ciune: 37 Dar pe care Dumnezeu l-a
înviat, nu văzù stricăciune.

38 Deci cunoscut să vă fie vouă, băr-
bați, frați, că [f]prin acesta să vestește
vouă iertare de păcate: 39 [g]În acesta
oricine care crede este îndreptat de
toate, de care voi n'ați putut fi îndrep-
tați în legea lui Moise. 40 Deci luați
aminte să nu vie preste voi, ce s'a zis
în [h]profeți: 41 „Vedeți, desprețuito-
rilor, și mirați-vă și pieriți, că eu am
să fac un lucru în zilele voastre, lucru
pe care nu-l veți crede, dacă vi-l spune
cineva".

42 Și ieșind ei afară *din sinagoga*
Iudeilor îi rugau ca să li-se spună în
sâmbăta următoare rosturile acestea.
43 Și după ce se desfăcù adunarea,
mulți dintre Iudei și dintre temătorii
de Dumnezeu, proseliți, urmară lui Pa-
vel și lui Barnaba, care vorbind către
dânșii îi [i]îndemnau să stăruiască în [j]da-
rul lui Dumnezeu.

44 Și în Sâmbăta viitoare mai tot o-
rașul se adună ca să asculte cuvântul
lui Dumnezeu. 45 Dar Iudeii văzând
gloatele, se umplură de pizmă, [k]și se
împotriveau la cele zise de Pavel, îm-
potrivindu-se și defaimând. 46 Iar
Pavel și Barnaba îndrăznind ziseră:
[l]pentru voi erà de trebuință ca să vi
se vorbească mai întâiu cuvântul lui
Dumnezeu; [m]dar fiindcă îl lăpădați și
nu vă judecați pe voi înșivă vrednici de
viața vecinică, iată [n]ne întoarcem către
neamuri. 47 Căci așà ne-a poruncit
Domnul: [o]„Pusu-te-am pe tine spre
lumină a neamurilor, ca să fii tu spre
mântuire până la marginea pământului".
48 Și auzind neamurile se bucurau
și măreau cuvântul lui Dumnezeu, [p]și câți
erau rânduiți spre viață vecinică crezură;
49 Și cuvântul Domnului se împrăș-
tià prin tot ținutul. 50 Dar Iudeii în-
tărâtară pe femeile temătoare de Dum-
nezeu, pe cele alese și [q]pe cei de frunte

g Ps. 89. 20.
h 1 Sam. 13. 14.
i Isa. 11. 1.
j 2 Sam. 7 12.
k Mat. 1. 21.
l Mat. 3. 1.
m Mat. 3. 11.
n Mat. 10. 6
o Luc. 23. 34.
p Vers. 14, 15.
q Luc. 24.20,44.
r Mat. 27. 22.
s Cap. 3. 13, 14.
t Luc. 18. 31.
u Mat 27. 59.
v Mat. 28. 6.
x Mat. 28. 16.
y Cap. 1. 11.
z Cap. 1. 8.
a Fac. 3. 15.
b Ps. 2. 7.
c Isa. 55. 3.
d Ps. 16. 10.
e 1 Reg. 2. 10.
f Ier. 31. 34.
g Isa. 53. 11.
h Isa. 29. 14.
i Cap. 11. 23.
j Tit. 2. 11.
k Cap. 18. 6.
l Mat. 10. 6.
m Esod. 32. 10.
n Cap. 18. 6.
o Isa. 42. 6.
p Cap. 2. 47.
q 2 Tim. 3. 11.

ai orașului, și ațâțară urmărire împotriva
lui Pavel și a lui Barnaba, și-i scoaseră
afară din hotarele lor. 51 Iar dânșii,
scuturând praful depe picioare împotri-
va lor, veniră la Iconia: 52 Și ucenicii
erau plini de bucurie și de duh sfânt.

Pavel și Barnaba predică în călătoria lor. Goniți fiind din Iconia vin la Listra, unde sunt priviți drept zei. Dela Derbe se întorc la Antiohia.

14 Și fiind în Iconia *Pavel și Bar-*
naba intrară în același timp în si-
nagoga Iudeilor și vorbiră astfel, încât
crezù mulțime mare de Iudei și Eleni.
2 Dar Iudeii neînduplecându-se întă-
râtară și înrăutățiră sufletele neamurilor
împotriva fraților. 3 Deci rămaseră
mult timp vorbind fără sfială în Dom-
nul, [a] care dà dovadă pentru cuvântul
darului său, dând să se facă prin mâ-
nile lor semne și minuni.
4 Și se desbină mulțimea orașului,
și unii erau cu Iudeii, iar alții cu [b] apos-
tolii. 5 Și când se făcù o pornire a
neamurilor și Iudeilor cu mai marii lor,
ca [c] să-i înfrunteze rușinos și să-i o-
moare cu pietri, 6 Ei dându-și bine
seamă [d] fugiră în orașele Licaoniei, Lis-
tra și Derbe și în împrejurime: 7 Și
binevesteau acolo.
8 [e] Și în Listra stà jos un bărbat ne-
putincios la picioare, care nu umblase
niciodată, șchiop fiind din pântecele
mumei lui. 9 Acesta ascultà pe Pavel
vorbind, care uitându-se neclintit la
dânsul, și [f] văzând că are credință spre
a fi vindecat, 10 Zise cu glas mare:
[g] scoală-te drept pe picioarele tale. Și
făcù o săritură și umblà.
11 Iar gloatele văzând ce făcù Pavel,
ridicară glasul lor în limba Licaonă zi-
când: [h] Zeii, asemănându-se oamenilor,
veniră jos la noi. 12 Și numeau pe
Barnaba Joe, iar pe Pavel Mercur, fiind-
că el erà călăuza cuvântului. 13 Iar
preotul lui Joe, care este afară înaintea
orașului lor, aducând tauri și cununi la
porțile *orașului*, [i] voià să înjunghe jert-
fă, împreună cu gloatele. 14 Și auzind
apostolii Barnaba și Pavel, sfâșiindu-și
vestmintele lor, [j] se repeziră în gloată
strigând 15 Și zicând: bărbați, [k] pen-
tru ce faceți acestea? Și noi [l] suntem
oameni, având ca voi aceiași fire și sim-
țire, care vă binevestim ca să vă întoar-
ceți dela [m] aceste nimicuri [n] spre viul
Dumnezeu, care făcù [o] cerul și pământul
și marea și toate *ce sunt* într'însele,
16 [p] Care în veacurile trecute îngăduì
toate neamurile, ca să meargă pe căile
lor; 17 [q] Totuși nu se lăsă pe sine în-
suși fără dovadă lucrând binele, [r] dân-
du-ne din cer ploi și timpuri roditoare,
umplând de hrană și veselie inimile
noastre. 18 Și zicând acestea ei abia
opriră gloatele, ca să nu le înjunghe
jertfă.
19 [s] Atuncia sosiră dela Antiohia și
Iconia Iudei, și după ce înduplecară
[t] gloatele și aruncară cu pietri în Pavel,
îl târau afară din oraș, gândind că este
mort; 20 Și după ce-l încunjurară
ucenicii, sculându-se, intră în oraș.
Și a doua zi ieșì împreună cu Bar-
naba la Derbe. 21 Și binevestind în
acel oraș și făcând [u] destui ucenici, se
întoarseră la Listra și Iconia și Anti-
ohia, 22 Întărind sufletele ucenicilor,
îndemnându-i să stăruiască în credință,
și că prin multe suferințe trebue să
trecem noi, ca să intrăm în împărăția
lui Dumnezeu. 23 Și alegându-le prin
ridicare de mâni presbiteri la fiecare
biserică, rugându-se cu postiri îi lăsă
Domnului, în care crezuseră.
24 Și străbătând Pisidia veniră la
Pamfilia, 25 Și vorbind la Perge cu-
vântul, veniră în jos la Atalia, 26 Și
deacolo plecară pe apă la Antiohia, de
unde fusese dați darului lui Dumnezeu
pentru lucrul pe care-l săvârșiră.
27 Ajungând dar și adunând biserica,
spuseră câte a făcut Dumnezeu cu dân-
șii, și că a deschis neamurilor ușă de

Capul 14. a Marc. 16. 20. b Cap. 13. 3. | c 2 Tim. 3. 11. d Mat. 10. 23. e Cap. 3. 2. | f Mat. 8. 10. g Isa. 35. 6. h Cap. 8. 10. | i Dan. 2. 46. j Mat. 26. 65. k Cap. 10. 26. | l Iac. 5. 17. m 1 Sam. 12. 21. n 1 Tes. 1. 9. | o Fac. 1. 1. p Ps. 81. 12. q Cap. 17. 27. | r Lev. 26. 4. s Cap. 13. 45. t 2 Cor. 11. 25. | u Mat. 28. 19.

credință. 28 Și rămaseră acolo nu pu-
țin timp cu ucenicii.

*Adunarea apostolilor la Ierusalim pentru tă-
ierea împrejur a neamurilor. Cuvântarea lui
Petru. Cuvântarea lui Iacob. Epistola trimisă
creștinilor din Antiohia.*

15 [a] Și venind unii dela Ierusalim în-
vățau pe frați, [b] că dacă nu veți fi
tăiați împrejur, [c] după datina rânduită
de Moise, nu puteți fi mântuiți. 2 Și
făcându-se împotrivire și cercetare nu
puțină din partea lui Pavel și Barnaba
față de aceia, *frații* hotărîră [d] ca Pavel
și Barnaba și alții oarecare dintre dân-
șii să se ducă pentru această neînțele-
gere la apostolii și bătrânii, *care erau*
la Ierusalim. 3 Deci ei [e] trimiși fiind
din partea bisericei, treceau prin Feni-
cia și Samaria, [f] istorisind întoarcerea
neamurilor, și făceau bucurie mare la
toți frații. 4 Și ajungând la Ierusalim
fură primiți de biserică și apostoli și
bătrâni, și [g] spuseră câte a făcut Dum-
nezeu cu dânșii; 5 Dar se ridicară
unii din secta fariseilor, care au crezut,
zicând, [h] că trebue să-i tae împrejur și
să le poruncească să păzească legea lui
Moise.

6 Atuncia se adunară apostolii și bă-
trânii, să cerceteze acest lucru. 7 Și
după ce se făcù multă vorbire, Petru
sculându-se zise către dânșii: [i] Bărbați,
frați, voi știți că de mult timp Dum-
nezeu își alese între noi, ca prin rostul
meu să auză neamurile cuvântul evan-
geliei, și să crează. 8 Și [j] cunoscătorul
de inimi Dumnezeu le dovedì, [k] dându-
le duhul sfânt ca și nouă, 9 [l] Și nu
făcù nici o deosebire între noi și între
dânșii, [m] curățind prin credință inimile
lor. 10 Acum dar pentru ce ispitiți pe
Dumnezeu *prin aceea*, [n] că puneți pe
cerbicia ucenicilor un jug, pe care nici
părinții noștri, nici noi n'am fost în
stare să-*l* purtăm? 11 Ci [o] credem, că
suntem mântuiți prin darul Domnului
Iisus Hristos, după cum și aceia.

12 Atuncia [p] tăcù toată mulțimea, și
ascultau pe Barnaba și pe Pavel, lămu-
rind câte semne și minuni făcù Dum-
nezeu printr'înșii între neamuri.

13 Iar după ce tăcură ei, [q] luă cuvân-
tul Iacob zicând: 14 Bărbați, frați,
ascultați-mă: [r] Simeon deslușì cum mai
întâiu Dumnezeu își căută ca să ià din
neamuri un popor pentru numele său.

15 Și cu aceasta conglăsuesc cuvin-
tele profeților, după cum este scris:
16 [s] „După acestea iar mă voiu întoarce
și voiu clădì din nou cortul cel căzut al
lui David, și cele răsturnate ale lui iar
le voiu clădì, și-l voiu îndreptà, 17 Pen-
tru ca cei rămași ai oamenilor să caute
pe Domnul, și *anume* toate neamurile,
preste care a fost chemat numele meu
asupră-le, zice Domnul, care face a-
cestea. 18 Cunoscute dela începutul
lumii“. 19 Deaceea [t] eu găsesc cu cale
a nu supărà pe cei care dintre neamuri
[u] se întorc la Dumnezeu, 20 Ci să li-
se trimită scrisoare, ca să se ferească
[v] de pângăriturile idolilor, și [x] de des-
frânare și de ce este sugrumat [y] și de
sânge. 21 Căci Moise are din timpuri
de demult în fiecare oraș, pe cei care-l
predică, [z] cetit fiind în sinagogi în orice
sâmbătă.

22 Atuncia apostolii și bătrânii îm-
preună cu toată biserica găsiră cu cale,
ca alegându-și bărbați dintre dânșii să
trimită la Antiohia cu Pavel și Barnaba
pe Iuda, care se numește [a] Barsaba și
pe Sila, bărbați căpetenii între frați,
23 Scriindu-le prin mâna lor: Apostoli
și bătrâni, frați multă sănătate celor din-
tre neamuri frați, care sunt la Antiohia
și în Siria și în Cilicia. 24 Deoarece
am auzit că unii dintre noi *venind* v'au
[b] turburat cu cuvinte strămutând sufle-
tele voastre, *zicând că trebue să fiți tă-
iați împrejur și să păziți legea*, cărora
noi nu le-am poruncit, 25 Noi am gă-
sit cu cale într'un gând fiind, ca ale-
gându-ne bărbați să trimitem la voi

Capul 15.
a Gal. 2. 12.
b Ioan 7. 22.
c Fac. 17. 10
d Gal. 2. 1.
e Rom. 15. 24.
f Cap. 14. 27.
g Vers. 12.
h Vers. 1.
i Cap. 10. 20.
j 1 Cron. 28. 9.
k Cap. 10. 44.
l Rom. 10. 11.
m Cap. 10. 15, 28, 43.
n Mat. 23. 4.
o Rom. 3. 24.
p Cap. 14. 27.
q Cap. 12. 17.
r Vers 7.
s Amos 9. 11, 12.
t Vers. 28.
u 1 Tes. 1. 9.
v Fac. 35. 2.
x 1 Cor. 6. 9, 18.
y Fac. 9. 4.
z Cap. 13. 15, 27.
a Cap. 1. 23.
b Tit. 1. 10, 11.

împreună cu iubiții noștri Barnaba și
Pavel, 26 [c]Oameni, care și-au pus su-
fletele lor pentru numele Domnului
nostru Iisus Hristos. 27 Deci am tri-
mis pe Iuda și Sila, care și ei înșiși să
încunoștiințeze prin cuvânt aceleași.
28 Căci a găsit cu cale duhul sfânt și
noi ca să nu se mai pună preste voi
nici o greutate, decât acestea ce sunt
de neapărată trebuință, 29 [d]Să vă fe-
riți de cele înjungheate idolilor, și [e]de
sânge, și de cele sugrumate, și de des-
frânare, de care păzindu-vă pe voi în-
șivă cu îngrijire, bine faceți. Fiți să-
nătoși.
30 Deci trimiși fiind ei, veniră în jos
la Antiohia și strângând mulțimea de-
teră scrisoarea. 31 Și cetind se bucu-
rară de mângăerea *dată*. 32 Și Iuda
și Sila, profeți fiind și ei, [f]îndemnară
prin multe cuvinte pe frați și-i întăriră.
33 Și rămânând câtva timp, fură trimiși
[g]cu pace de către frați la cei care i-au
trimis. 34 *Iar Sila găsì cu cale să
rămâe acolo.* 35 [h]Dar Pavel și Bar-
naba rămaseră în Antiohia, învățând și
binevestind împreună și cu alții mulți
cuvântul lui Dumnezeu.

A doua călătorie de misiune a lui Pavel.

36 Și după câteva zile Pavel zise că-
tre Barnaba: întorcându-ne acum să
cercetăm pe frați [i]în fiecare oraș, în
care am vestit cuvântul Domnului, cum
se află ei. 37 Și Barnaba se hotărî să
ià împreună cu dânșii și pe [j]Ioan, care
se numește Marcu. 38 Dar Pavel gă-
seà că este drept să nu ià împreună cu
dânșii pe acesta, care se despărțì de ei
dela Pamfilia și nu venì împreună cu
dânșii la lucru. 39 Și se ivì inimoșie,
încât se despărțiră unul de altul, și
Barnaba luând cu sine pe Marcu, plecă
pe apă la Cipru. 40 Iar Pavel alegân-
du-și pe Sila se duse, lăsat fiind de că-
tre frați în darul Domnului.
41 Și străbăteà prin Siria și Cilicia
întărind bisericile.

La Listra primește pe Timoteu. Din Asia Pavel trece în Macedonia la Filipi.

16 Și ajunse la [a]Derbe și Listra. Și
iată acolo erà un ucenic cu [b]nu-
mele Timoteu, [c]fiu al unei femei Iudee,
credincioasă și al unui tată Elen. 2 El
erà [d]dovedit cu bună purtare de către
frații din Listra și Iconia, 3 Pe acesta
voì Pavel, ca să meargă împreună cu
dânsul, [e]și luându-l îl tăiè împrejur din
pricina Iudeilor, care erau în acele lo-
curi; căci toți știau că tatăl lui erà Elin.
4 Și când treceau prin orașe, le de-
deau să păzească [f]poruncile găsite cu
cale de către Apostolii și bătrânii cei din
Ierusalim. 5 Deci [g]bisericile erau în-
tărite în credință și prisoseau la număr
în fiecare zi.
6 Și trecură prin Frigia și Galatia,
după ce fură opriți de duhul sfânt ca
să vorbească cuvântul în Asia; 7 Dar
venind spre Misia, încercau să meargă
în Bitinia și duhul *lui Iisus* nu-i îngă-
duì, 8 Deci trecând pe lângă Misia
[h]veniră în jos la Troa.
9 Și în timpul nopții se arătă lui Pa-
vel o vedenie: un [i]bărbat Macedonean
stà și-l rugà zicând: treci [j]în Macedo-
nia și ajută-ne. 10 Și când văzù ve-
denia, îndată căutarăm să ieșim în Ma-
cedonia, judecând că Dumnezeu ne-a
chemat să le binevestim.
11 Deci plecând din Troa am mers
drept la Samatrocia, și a doua zi la
Neapoli, 12 Și deacolo la [k]Filipi, care
este întâiul oraș de colonie al părții
Macedoniei; și în acest oraș am rămas
câteva zile.

Pățăniile lui Pavel în Filipi. Lidia și temnicerul se fac credincioși.

13 Și în ziua sâmbetei am ieșit afară
din poarta orașului la un râu, unde erà
obiceiu să fie loc de rugăciune, și stând
jos vorbeam femeilor, care erau adu-
nate. 14 Și o femeie cu numele Lidia,
temătoare de Dumnezeu, vânzătoare de
purpură din orașul Tiatira, ascultà, a

c 1 Cor. 15. 30. d Vers. 20. e Lev. 17. 14. f Cap. 14. 22. g 1 Cor. 16. 11. h Cap 13. 1. i Cap. 13. 4, 13, 14, 51. j 2 Tim. 4. 11. —

Capul 16. a Cap. 14. 6. b 2 Tim. 1. 2. c 2 Tim. 1. 5. d Cap. 6. 3. e 1 Cor. 9. 20 f Cap. 15. 28, 29. g Cap. 15. 41. h 2 Cor. 2. 12. i Cap. 10. 30. j 2 Cor. 2. 13. k Filip. 1. 1.

cărei inimă [l]o deschise Domnul, ca să ià aminte la cele vorbite de Pavel. 15 Și după ce fù botezată ea și casa ei, ne rugă zicând: deoarece ați judecat că sunt credincioasă Domnului, întrând în casa mea rămâneți aci, și stăruind[m] ne înduplecă.

16 Și pe când ne duceam noi la locul de rugăciune, ne ieșì înainte o slujnică, [n]care aveà duh ce vorbeà din pântece, și care gâcind aduceà mult [o]câștig stăpânilor ei. 17 Aceasta urmând lui Pavel și nouă, strigà zicând: acești oameni sunt slujitori ai lui Dumnezeu cel Preaînalt, care vă vestesc vouă cale de mântuire. 18 Și aceasta o făceà în mai multe zile. [p]Dar Pavel supărându-se și întorcându-se zise duhului: în numele lui Iisus Hristos, ție îți poruncesc să ieși afară dintr'însa; [q]și ieșì afară în acel ceas.

19 Iar [r]stăpânii ei văzând că s'a dus nădejdea câștigului lor, [s]punând mânile pe Pavel și Sila [t]îi târîră în târg înaintea mai marilor, 20 Și aducându-i căpeteniilor zisesă: acești oameni, care sunt Iudei [u]turbură orașul nostru, 21 Și aduc la cunoștință datine ce nu ne este iertat a le primì, nici a le ține, Romani fiind noi. 22 Și s'a ridicat împreună gloata împotriva lor, și căpeteniile sfâșiindu-le vestmintele [v]lor poruncì să-i bată cu vergi, 23 Și după ce le deteră multe lovituri, îi aruncară în închisoare poruncind păzitorului închisorii să-i păzească bine; 24 Acesta primind o astfel de poruncă îi aruncă în fundul închisorii și le înțepenì picioarele în lemn.

25 Iar după miezul nopții Pavel și Sila rugându-se lăudau pe Dumnezeu și cei legați îi ascultau cu luare aminte. 26 [x]Și deodată se făcù cutremur mare, încât se sguduiră temeliile închisorii; și îndată fură deschise toate ușile, și legăturile tutulor [y]fură desfăcute. 27 Iar păzitorul închisorii deșteptându-se și văzând deschise ușile închisorii, trăgând spada erà să-și răpue viața, gândind că cei legați au fugit afară. 28 Dar Pavel strigă cu glas mare zicând: nu-ți face ție nici un rău, căci toți suntem aici. 29 Și cerând lumânări se repezì înlăuntru, și tremurând căzù înaintea lui Pavel și Sila, 30 Și ducându-i afară zise: [z]Domnilor, ce trebue să fac eu, ca să fiu mântuit? 31 Iar ei ziseră: crede în Domnul Iisus Hristos, și vei fi mântuit tu și casa ta. 32 Și învățară cuvântul Domnului împreună, și pe toți care erau în casa lui. 33 Și luându-i la sine în acel ceas al nopții, spălă rănile lor, și îndată fù botezat el și toți ai săi, 34 Și ducându-i la casa sa puse masă și se veselì, fiindcă crezuse cu toată familia, lui Dumnezeu.

35 Iar făcându-se ziuă, căpeteniile trimiseră pe slujitorii lor zicând: dă drumul la acei oameni. 36 Și păzitorul închisorii spuse către Pavel cuvintele acestea că au trimis căpeteniile, ca să vi-se deà drumul; acum dar ieșind afară mergeți în pace. 37 Dar Pavel zise către dânșii: după ce ei ne-au bătut în fața lumii, fără a fi osândiți, cetățeni Romani fiind noi, ne-au aruncat în închisoare și acum pe ascuns ne dă afară? Nu așà, ci venind ei înșuși, să ne scoată afară. 38 Și slujitorii aduseră căpeteniilor la cunoștință aceste cuvinte; iar ei auzind că sunt Romani se temură. 39 Și venind îi îmbunară, și ducându-i în afară îi rugau să plece din oraș. 40 Iar ei ieșind din închisoare, intrară în casa Lidiei, și văzând pe frați îi mângâiară, și *apoi* plecară.

Pavel cu Sila și Timoteu la Tesalonic.

17 Și trecând prin Amfipoli și Apolonia veniră la Tesalonic, unde erà o sinagogă a Iudeilor; 2 Și după obiceiul său Pavel [a]intră la dânșii, și în trei sâmbete vorbì cu dânșii din scripturi, 3 Descoperind și lămurind că Hristos trebuià să pătimească și să învieze dintre morți, și că [b]acesta este Hristosul, Iisus pe care-l vestesc vouă. 4 [c]Și unii dintre ei se înduplecară și

l Luc. 24. 45. m Fac. 19. 3. n 1 Sam. 28. 7. o Cap. 19. 24. p Marc. 1. 25. 34. q Marc. 16. 17. r Cap. 19. 25. 26. s 2 Cor. 6. 5. t Mat. 10. 18. u 1 Reg. 18. 17. v 2 Cor. 6. 5. x Cap. 4. 31. y Cap. 5. 19. z Luc. 3. 10.
Capul 17. a Luc. 4. 16. b Luc. 24. 26, 46. c Cap. 28. 24.

fură dați prin sorți lui Pavel și [d]Sila.
mulțime mare de Eleni temători de
Dumnezeu, și nu puține dintre femeile
de frunte.
5 Și Iudeii pizmuind și luând cu
sine pe unii bărbați răi din cei de rând
și făcând gloată turburau orașul, și nă-
vălind la casa lui [e]Iason, căutau să-i
scoată afară la popor; 6 Dar negăsin-
du-i târau pe Iason și pe unii frați la
mai marii orașului, strigând că [f]aceștia
care au întărâtat la răscoală pe toată
lumea, veniră și aici, 7 Pe aceștia
Iason i-a primit voios la sine; și aceștia
toți lucrează împotriva poruncilor Cesa-
rului, [g]zicând că un altul este împărat,
Iisus. 8 Și turburară gloata și pe mai
marii orașului, care auziau acestea.
9 Și după ce luară îndestulare dela Ia-
son și dela ceilalți le deteră drumul.

Pavel propovăduește la Berea.

10 Iar [h]frații îndată trimiseră noaptea
pe Pavel și pe Sila la Berea, care so-
sind se duseră în sinagoga Iudeilor.
11 Aceștia erau mai marinimoși decât
cei din Tesalonic, dânșii primiră cu-
vântul cu toată vioioșia, cercetând cu
deamănuntul în fiecare zi [i]scripturile,
dacă acestea ar fi așà. 12 Deci mulți
dintre dânșii crezură, atât din femeile
Eline cele cuviincioase, cât și dintre
bărbați nu puțini. 13 Dar când înțe-
leseră Iudeii din Tesalonic, că și în
Berea s'a vestit de către Pavel cuvân-
tul lui Dumnezeu, veniră mișcând și
aci gloatele și turburându-le. 14 [j]A-
tuncia frații îndată trimiseră pe Pavel,
ca să se ducă până spre mare; și Sila
și Timoteu rămaseră acolo. 15 Iar cei
care însoțeau pe Pavel îl duseră până
la Atena; și [k]luând poruncă către Sila
și Timoteu, ca să vie cât mai curând
la dânsul, plecară.

Pavel predică la Atena.

16 Și pe când Pavel îi aștepta în A-
tena, [l]duhul lui fù înăsprit în sine vă-
zând că orașul este plin de idoli.
17 Deci vorbì în sinagogă cu Iudeii și
cu temătorii de Dumnezeu, și în târg
în fiecare zi, cu cei care-l întâlneau.
18 Și unii dintre filosofii Epicurei și
Stoici intrau în vorbă cu dânsul, și alții
ziceau: ce ar vreà să spue acest vorbă-
reț? Iar alții *ziceau:* se pare că este
vestitor de zeități streine; pentru că le
binevesteà pe Iisus și învierea.
19 Și luându-l cu dânșii îl duseră
la Areopag zicând: putem știì ce este
această învățătură nouă, ce se vestește
de către tine? 20 Căci aduci la auzul
nostru ceva strein: deci suntem hotă-
rîți, să știm ce va să fie aceasta. 21 —
Atenienii toți, și streinii care se află de
obiceiu acolo nu aveau timp potrivit
pentru nimic alt, decât să vorbească
ceva, sau să auză ceva mai nou —
22 Atuncia Pavel stând în mijlocul
Areopagului zise: Bărbați Atenieni, în-
tru toate vă văz pe voi mai temători de
Dumnezeu. 23 Căci trecând și privind
de aproape lucrurile de mare cinste ale
voastre, am găsit și un altar pe care
este scris: NECUNOSCUTULUI DUM-
NEZEU. Deci ceea ce voi cinstiți foarte
mult, fără să cunoașteți, aceasta vă ves-
tesc eu vouă. 24 [m]Dumnezeu care
făcù lumea și toate ce sunt într'însa,
acesta fiind [n]Domnul cerului și al pă-
mântului [o]nu locuește în temple făcute
de mâni, 25 Nici nu este slujit de
mâni omenești, [p]ca având trebuință de
ceva, [q]el însuși dând tutulor viață și
suflare și toate: 26 A făcut dintr'un
sânge orice neam de oameni să locu-
ească preste toată fața pământului, în-
tocmind timpuri hotărîte și [r]marginile
locuirii lor, 27 [s]Să caute pe Dumne-
zeu, doar cel puțin l-ar pipăì și l-ar
află, [t]deși nu este departe de fiecare
dintre noi; 28 Căci [u]într'însul viețuim
și ne mișcăm și suntem, după [v]cum și
unii dintre-ai voștri poeți au zis: că și
noi suntem din neamul lui. 29 Deci
din neamul lui Dumnezeu fiind, [x]nu

d Cap. 15. 22, 27, 32, 40.
e Rom. 16. 21.
f Cap. 16. 20.
g Luc. 23. 2.
h Cap. 9. 25.
i Isa. 34. 16.
j Mat. 10. 23.
k Cap. 18. 5.
l 2 Pet. 2. 8.
m Cap. 14. 15.
n Mat. 11. 25.
o Cap. 7. 48.
p Ps. 50. 8.
q Fac. 2. 7.
r Deut. 32. 8.
s Rom. 1. 20.
t Cap. 14. 17.
u Col. 1. 17.
v Tit. 1. 12.
x Isa. 40. 18.
—

trebue să gândim că Dumnezeirea este
asemenea cu aur sau argint sau piatră,
cioplitură a meşteşugului şi a gândirii
omului! 30 Drept aceea Dumnezeu,
trecând cu vederea timpurile neştiinţii,
dă de ştire acum oamenilor, ca toţi de
pretutindenea să se pocăească. 31 Pen-
tru că a pus o zi în care va să judece
lumea în dreptate printr'un bărbat, pe
care l-a rânduit, după ce dete tutulor
credinţă *prin aceea* că l-a înviat dintre
morţi.

32 Şi auzind de înviere de morţi unii
îşi băteau joc, iar alţii ziseră: te vom
ascultà despre aceasta şi altădată.
33 Aşà fiind, Pavel ieşì din mijlocul lor.
34 Şi unii bărbaţi alăturându-se pe lângă
dânsul crezură, între care şi Dionisiu
Areopagitul, şi o femeie cu numele Da-
mari, şi alţii împreună cu dânşii.

Pavel stă la Corint cu Acuila şi Priscila. Galione proconzulul.

18 După acestea plecând din Atena
venì la Corint. 2 Şi află pe un
Iudeu cu numele [a] Acuila, de neam din
Pont, venit de curând din Italia, şi pe
Priscila femeia lui, pentru că Claudiu
dase poruncă, ca toţi Iudeii să plece
din Roma; la dânşii venì *Pavel* 3 Şi
fiindcă el erà de aceeaşi meserie, ră-
mase la ei [b] şi lucrau, căci erau de me-
serie făcători de corturi. 4 [c] Şi vorbeà
în sinagogă în fiecare sâmbătă, şi în-
duplecă Iudei şi Eleni.

5 Şi [d] când veniră din Macedonia Sila
şi Timoteu, Pavel [e] erà cu totul prins de
învăţătură, aducând dovezi Iudeilor, că
Iisus este Hristosul. 6 Dar [f] ei împo-
trivindu-se şi defaimând, *Pavel* [g] scu-
turându-şi hainele zise către dânşii:
[h] sângele vostru *vie* preste capul vostru;
[i] eu sunt curat; [j] de aici înainte mă voiu
duce la neamuri. 7 Şi ieşind de acolo
venì în casa unuia cu numele Titu Iustu,
temător de Dumnezeu, a cărui casă erà
vecină cu sinagoga. 8 [k] Şi Crispu mai
marele sinagogii crezù împreună cu
toată casa lui în Domnul; şi mulţi din-
tre Corinteni auzind, crezură şi fură
botezaţi.

9 Şi [l] Domnul zise într'o vedenie de
noapte lui Pavel: nu te teme, ci vor-
beşte şi nu tăceà, 10 [m] Pentru că eu
sunt cu tine şi nimenea nu va pune
mâna pe tine ca să-ţi facă rău, fiindcă
mult popor am eu în acest oraş.

11 Şi şezù un an şi şase luni, învă-
ţând între dânşii cuvântul lui Dum-
nezeu.

12 Dar pe când Galione erà procon-
zul al Achaei, Iudeii păşiră într'un
gând împotriva lui Pavel şi-l duseră la
judecătorie, 13 Zicând că acesta în-
duplecă prin cuvinte amăgitoare pe oa-
meni, ca să se închine afară din lege
lui Dumnezeu. 14 Şi pe când Pavel
erà să deschidă gura, Galione zise că-
tre Iudei: [n] dacă ar fi vre-o nedreptă-
ţire sau faptă vicleană, Iudeilor, cu
drept cuvânt v'aş îngăduì. 15 Dar
fiindcă sunt neînţelegeri despre învăţă-
tură şi nume şi despre legea voastră,
veţi vedeà voi înşivă, eu nu voesc să
fiu judecător al acestora. 16 Şi-i gonì
dela judecătorie, 17 Şi toţi *Elenii* pu-
nând mâna pe [o] Sostene, mai marele si-
nagogii, *îl* băteau înaintea judecătorii. Şi
lui Galione nu-i păsà nimic de acestea.

Pavel se întoarce prin Efes la Ierusalim şi Antiohia.

18 Iar Pavel mai rămânând încă des-
tule zile, lăsând fraţilor rămas bun se
duse pe apă în Siria, şi împreună cu
dânsul Priscila şi [p] Acuila, care-şi tunde
capul în [q] Chenchre, căci avea o juruinţă.
19 Şi ajunseră la Efes, şi lăsă pe aceia
acolo, iar el intrând în sinagogă vorbì
cu Iudeii. 20 Şi rugându-l ei ca să
rămâe mai mult timp *la dânşii*, el nu
se învoì, 21 Ci le lăsă rămas bun zi-
când: [r] *trebue negreşit ca eu să fac la
Ierusalim sărbătoarea ce vine*, şi iar
mă voiu întoarce [s] la voi vrând Dumne-
zeu, şi plecă dela Efes.

Capul 18. a Rom. 16. 3. | b 2 Tes. 3. 8. c Cap. 17. 2. d Cap. 17, 14, 15. | e Iov 32 18. f 1 Pet. 4. 4. | g Neem. 5. 13. h Lev. 20 9, 11, 12. | i Ezec. 3. 18, 19. j Cap. 13. 46. | k 1 Cor. 1. 14. l Cap. 23. 11. | m Ier, 1. 18, 19. n Cap. 23. 29. o 1 Cor. 1. 1. | p Num. 6. 18. q Rom. 16. 1. r Cap. 19. 21. s 1 Cor. 4. 19.

22 Și după ce se dete jos la Cesaria.
mergând *la Ierusalim* și făcând urări
bisericei. se duse în jos la Antiohia.

A treia călătorie apostolică a lui Pavel. Apoline la Efes.

23 Și stând câtva timp plecă. trecând
prin [t]Galatia și Frigia. [u]întărind pe toți
ucenicii.
24 Iar [v]un Iudeu cu numele Apoline,
de neam din Alexandria, bărbat învă-
țat. tare fiind în scripturi. venì la Efes.
25 Acesta fusese învățat în calea Dom-
nului: și [x]fierbând în duhul său. vorbeà
și învățà cu deamănuntul cele despre
Iisus, deși cunoșteà numai botezul lui
Ioan: 26 Acesta începù a vorbì fără
sfială în sinagogă. Și auzindu-l Pris-
cila și Acuila îl luară la dânșii și mai
cu deamănuntul îl învățară calea lui
Dumnezeu. 27 Și hotărându-se să
treacă în Achaia. frații scriseră către
ucenici. îndemnând ca să-l primească.
Acesta venind ajută prin darul *lui Dum-
nezeu* mult celor care crezuseră. 28 Căci
puternic. prin netăgăduite cuvinte. do-
vedì Iudeilor înaintea lumii. arătând
prin scripturi. că Iisus este Hristosul.

Pavel învață în Efes.

19 Și pe când [a]Apoline erà în Corint.
Pavel trecând prin părțile de sus.
venì la Efes și găsì pe unii ucenici.
2 Și zise către dânșii: primit-ați duh
sfânt după ce ați crezut? Iar ei ziseră
către dânsul: [b]dar nici n'am auzit dacă
este duh sfânt. 3 Și le zise: în ce ați
fost dar botezați? Și ei ziseră: [c]în bo-
tezul lui Ioan. 4 Atuncia Pavel zise:
[d]Ioan a botezat botez de pocăință. zi-
când poporului ca să crează în cel care
vine după dânsul, adecă în Iisus. 5 Și
auzind fură botezați [e]în numele Dom-
nului Iisus. 6 [f]Și după ce-și puse
Pavel mânile asupra lor venì duhul
sfânt preste dânșii. și [g]vorbeau în limbi
și profețizau. 7 Și toți bărbații erau
ca la doisprezece.
8 [h]Și intrând în sinagogă cuvântà
fără sfială în timp de trei luni. vorbind
cu ei și înduplecându-i la cele [i]despre
împărăția lui Dumnezeu. 9 Și [j]de
oarece unii erau învârtoșați și nu se în-
duplecau vorbind de rău [k]calea *Dom-
nului* înaintea mulțimii. *Pavel* despăr-
țindu-se de ei deosebì pe ucenicii săi.
vorbind în fiecare zi în școala lui Tiranu.
10 Și [l]aceasta se făcù în timp de doi
ani. încât auziră cuvântul Domnului
toți care locuesc în Asia. atât Iudei cât
și Eleni.
11 Și Dumnezeu [m]făcea prin mânile
lui Pavel minuni nu de cele neînsem-
nate. 12 [n]Încât și ștergare sau mă-
rame dela corpul lui erau aduse preste
cei bolnavi, și boalele se depărtau dela
dânșii și duhurile rele eșeau afară.
13 [o]Și oarecare dintre Iudei exorciști,
care umblă din loc în loc. [p]încercară să
numească preste cei care au duhuri rele
numele Domnului Iisus zicând: vă jur
pe Iisus pe care-l predică Pavel. 14 Și
erau oarecare fii, șapte ai unui Scheva
mai mare preot Iudeu. care făceau a-
ceasta. 15 Dar duhul rău răspunzând
le zise: pe Iisus îl cunosc și pe Pavel
îl știu; dar voi cine sunteți? 16 Și
omul. în care erà duhul rău. sărind a-
supra lor și biruind pe amândoi avù așà
de mare putere împotriva lor. încât fu-
giră din acea casă goli și răniți.
17 Și aceasta fù cunoscut tutulor
Iudeilor și Elenilor. care locuesc în Efes,
[q]și căzù temere preste dânșii toți, și se
măriâ numele Domnului Iisus: 18 Și
mulți dintre cei care crezuseră veneau.
[r]mărturisindu-se și spunând faptele
lor. 19 Și mulți dintre cei care făcură
lucruri de nici un folos. aducând căr-
țile le ardeau înaintea tutulor: și soco-
tiră prețurile lor împreună. și găsiră în
argint cincizeci de mii *de drahme.*
20 [s]Așà de puternic sporià și se întăreà
cuvântul Domnului.
21 [t]Și când fură [u]împlinite acestea.
Pavel își puse în duh ca trecând prin

t Gal. 1. 2.
u Cap. 14. 22.
v 1 Cor. 1. 12.
x Rom. 12. 11.
—

Capul 19.
a 1 Cor. 1. 12.
b 1 Sam. 3. 7.
c Cap. 18. 25.
d Mat. 3. 11.
e Cap. 8. 16.
f Cap. 6. 6.
g Cap. 2. 4.
h Cap. 17. 2.
i Cap. 1. 3.
j 2 Tim. 1. 15.
k Cap. 9. 2.
l Cap. 20. 31.
m Marc. 16. 20.
n 2 Reg. 4. 29.
o Mat. 12. 27.
p Marc. 9. 38.
q Luc. 1. 65.
r Mat. 3. 6.
s Cap. 6. 7.
t Rom. 15. 25.
u Cap. 20. 22.

Macedonia și Achaia să se ducă la Ieru-
salim, zicând că după ce voiu fi fost
acolo, [v]trebue ca să văz și Roma. 22 Și
trimițând în Macedonia pe doi dintre
cei[x]care îi slujau lui, pe Timoteu și
[y]Erastu, el se ținù câtva timp spre
Asia.

Răscoala argintarului Demetriu.

23 Și [z]în timpul acela se făcù nu pu-
țină turburare despre [a]calea *Domnului.*
24 Căci un argintar, cu numele Deme-
triu, făcând temple mici de argint ale
Dianei dedeà [b]meșterilor nu puțin de
lucru; 25 Adunând pe aceștia și pe
lucrători pentru unele ca acestea zise:
bărbați, știți că din acest lucru ne este
traiul, 26 Și vedeți și auziți că nu nu-
mai la Efes, ci mai în toată Asia, Pavel
acesta înduplecând abătù gloată destulă,
zicând [c]că nu sunt dumnezei aceia, care
sunt făcuți de mâni. 27 Dar nu nu-
mai această parte ne este în primejdie
ca să cază în dispreț, ci și templul marei
Zeițe Diana să fie socotit întru nimic,
și are să fie chiar nimicită măreția ei,
pe care toată Asia și toată lumea o cin-
stește.

28 Iar ei auzind și umplându-se de
mânie strigau zicând: Mare este Diana
Efesenilor. 29 Și se umplù orașul de
amestecătură, și într'un gând porniră
la teatru, răpind cu dânșii pe Caiu și
Aristarch Macedoneni, împreună călă-
tori ai lui Pavel. 30 Și Pavel hotă-
rându-se să între în popor, nu-l lăsară
ucenicii; 31 Și unii dintre căpeteniile
Asiei, prietini fiindu-i, trimițând la
dânsul, îl rugau să nu se ducă la teatru.
32 Deci unii strigau altceva; căci adu-
narea erà amestecată, și cei mai mulți
nu știau pentru ce se adunaseră. 33 A-
tuncia făcură pe Alexandru să iasă din
gloată, împingându-l Iudeii înainte. Și
Alexandru făcând semn cu mâna voià
să se apere înaintea poporului. 34 Dar
ei cunoscând că este Iudeu, se făcù un
glas din partea tutulor strigând cam două
ceasuri: Mare este Diana Efesenilor.
35 Atuncia cancelarul potolind gloata
zise: bărbați Efeseni, cine este oare
dintre oameni, care nu cunoaște că
orașul Efesenilor este slujitor al marei
Diane și al chipului *ei* căzut dela Joe?
36 Deci fără cuvânt de împotrivire fiind
acestea, se cuvine ca voi să fiți liniștiți
și să nu faceți nimic cu pornire nechib-
zuită. 37 Căci ați adus pe bărbații
aceștia nefiind nici furi de cele sfinte,
nici defaimători ai Zeiței noastre.
38 Deci dar dacă Demetriu și cei îm-
preună cu dânsul meșteri au cuvânt
împotriva cuiva, adunări pentru jude-
care se țin și proconzuli sunt; să se
cheme în judecată unii pe alții. 39 Iar
dacă cereți ceva despre altele se va lă-
murì în adunarea legiuită. 40 Căci
suntem în primejdie de-a fi chemați la
judecată pentru răscoala de astăzi, ne-
fiind nici o pricină pentru care vom
puteà dà cuvânt în privința acestei în-
grămădiri. 41 Și zicând acestea dete
drumul adunării.

Pavel învață în Macedonia și Grecia. La Milet vorbește bătrânilor de care se desparte.

20 Și după ce încetă turburarea, Pa-
vel trimițând să vie ucenicii săi,
și zicându-le rămas bun [a]plecă să se
ducă în Macedonia. 2 Și trecând prin
părțile acelea, și prin multe cuvinte în-
demnându-i venì în Elada,

3 Și rămânând acolo trei luni, [b]și
pândit fiind el de către Iudei, când erà
să se ducă în Siria, găsì cu cale să se
întoarcă prin Macedonia. 4 Și-l însoțì
până în Asia Sopatru din Berea, *fiul*
lui Piru, iar dintre Tesaloniceni [c]Aris-
tarch și Secund și [d]Gaiu din Derbe și
[e]Timoteu, iar dintre cei din Asia [f]Ti-
chic și [g]Trofim; 5 Aceștia ducându-se
înainte ne așteptară în Troa. 6 Și
după [h]zilele azimelor noi am plecat pe
apă dela Filipi, și până în cinci zile am
venit la dânșii [i]în Troa, unde am ră-
mas șapte zile.

v Rom. 15. 24—28.
x Cap. 13. 5.
y Rom. 16. 23.
z 2 Cor. 1. 8.
a Cap. 9. 2.
b Cap. 16. 16, 19.
c Ps. 115. 4.
—
Capul 20.
a 1 Cor. 16. 5.
b 2 Cor. 11. 26.
c Col. 4. 10.
d Cap. 19. 29.
e Cap. 16. 1.
f Efes. 6. 21.
g 2 Tim. 4. 20.
h Esod. 12 14. 15.
i 2 Tim. 4. 13

Pavel înviază pe Eutichu.

7 Și în [j] întâia zi a săptămânei adu-
nându-ne noi ca [k] să frângem pâne Pa-
vel, având de gând să plece a doua zi,
vorbì cu dânșii și întinse cuvântarea
până la miezul nopții. 8 Și erau des-
tule lumini [l] aprinse în camera de sus,
unde ne aflam adunați. 9 Și un tânăr
cu numele Eutichu șezând pe fereastră,
cufundat în somn adânc, pe când Pavel
vorbeà cu dânșii mereu înainte, târât
fiind de somn, căzù jos din al treilea
rând și fù ridicat mort. 10 Iar Pavel
dându-se jos [m] se plecă preste dânsul și
luându-l în brațe zise: [n] nu vă speriați,
căci sufletul lui este într'însul. 11 Și
venind sus și frângând pânea și gus-
tând, și vorbind de îndestul până la
zori, plecă apoi. 12 Iar ei aduseră pe
băiat viu, și se mângăiară preste
măsură.

13 Și noi plecând înainte pe vas ne-
am dus la Asu, având a luà de acolo pe
Pavel iarăși cu noi, căci astfel rânduise,
deoarece el aveà să meargă pe jos.
14 Iar când ne întâlnì la Asu, luându-l
iar cu noi am venit la Mitilene. 15 Și
de acolo plecând pe apă am ajuns a
doua zi în dreptul Chiului, și în ziua
următoare ne apropiarăm de Samu și
rămânând în Troghilu am venit a doua
zi la Milet. 16 Căci Pavel găsì cu cale
să treacă pe apă pe lângă Efes, pentru
ca să nu i-se întâmple să întârzie în
Asia: căci [o] se grăbeà să fie, dacă i-ar
fi cu putință, [p] la Ierusalim în [q] ziua
cincizecimii.

*Apostolul își ià rămas bun dela cei mai bă-
trâni ai obștei din Efes.*

17 Și dela Milet trimițând la Efes
chemă pe bătrânii bisericei să vie la
dânsul. 18 Și când veniră la dânsul
le zise:

Voi știți cum am fost cu voi tot tim-
pul, [r] din întâia zi de când am călcat în
Asia. 19 Slujind Domnului cu toată
smerenia și cu lacrămi și încercări, ce
mi-s'au întâmplat [s] în pândirile Iudeilor:
20 Cum [t] n'am micșorat nimic din cele
de folos ca să nu vă vestesc vouă, și să
vă învăț în fața tutulor și prin case,
21 [u] Dovedind atât Iudeilor, cât și Ele-
nilor [v] pocăința spre Dumnezeu și cre-
dința în Domnul nostru Iisus Hristos.

22 Și acum iată [x] eu silit fiind în du-
hul meu, mă duc la Ierusalim, neștiind
cele ce au să mi-se întâmple acolo.
23 Decât numai că [y] duhul sfânt îmi
dovedește în fiecare oraș zicând, că
lanțuri și strâmtorări mă așteaptă.
24 Dar [z] mie însumi nu-mi socotesc su-
fletul vrednic de nici un cuvânt [a] ca să-
mi săvârșesc calea și însărcinarea [b] pe
care am luat-o [c] dela Domnul Iisus, spre
a mărturisì evangelia darului lui Dum-
nezeu.

25 Și acum iată [d] eu știu că nu veți
mai vedeà fața mea voi toți, printre
care am trecut predicând împărăția *lui
Dumnezeu.* 26 Deaceea vă mărturisesc
în ziua de astăzi, că eu [e] curat sunt de
sângele tutulor. 27 Căci [f] nu m'am fe-
rit să vă vestesc vouă toată [g] hotărîrea
lui Dumnezeu. 28 Deaceea luați [h] a-
minte de voi înșivă și de toată turma
în care duhul sfânt [i] v'a pus episcopi,
ca să păstoriți biserica Domnului, [j] pe
care și-a dobândit-o prin însuși [k] sân-
gele său. 29 Eu știu că după plecarea
mea [l] vor întrà între voi lupi grozavi,
necruțând turma. 30 Și [m] dintre voi
înșivă se vor ridicà bărbați vorbind
lucruri sucite, ca să tragă după dânșii
pe ucenici. 31 Drept aceea vegheați
aducându-vă aminte, că [n] trei ani noapte
și zi n'am încetat sfătuind cu lacrămi
pe fiecare *dintre voi.*

32 Și acum vă încredințez lui Dum-
nezeu și [o] cuvântului darului său, care
poate [p] să vă întărească și să vă deà
[q] moștenire între toți cei sfințiți.
33 N'am dorit [r] argint sau aur sau îm-
brăcăminte dela nimenea. 34 Voi în-
șivă cunoașteți, [s] că aceste mâni au slu-

j 1 Cor. 16. 2.
k Cap. 2. 42, 46.
l Cap. 1. 13.
m 1 Reg. 17. 21.
n Mat. 9. 24.
o Cap. 18. 21.
p Cap. 24. 17.
q Cap. 2. 1.
r Cap. 18. 19.
s Vers. 3.
t Vers. 27.
u Cap. 18. 5.
v Marc. 1. 15.
x Cap. 19. 21.
y Cap. 21. 4, 11.
z Cap. 21. 13.
a 2 Tim. 4. 7.
b Cap. 1. 17.
c Gal. 1. 1.
d Vers. 38.
e Cap 18. 6.
f Vers. 20.
g Luc. 7. 30.
h 1 Tim. 4. 16.
i 1 Cor. 12. 28.
j Efes. 1. 7, 14.
k Ebr. 9. 14.
l Mat. 7. 15.
m 1 Tim. 1. 20.
n Cap. 19 10.
o Ebr. 13. 9.
p Cap. 9. 31.
q Cap. 26. 18.
r 1 Sam. 12. 3.
s Cap 18. 3.

jit pentru cele trebuincioase mie și celor
împreună cu mine. 35 *În* toate v'am
arătat, [t]că astfel ostenindu-vă trebue
să sprijiniți pe cei cari sunt slabi, și să
țineți minte cuvintele Domnului Iisus,
că însuși el a zis: fericit este a dà mai
mult, decât a luà.

36 Și acestea zicând, îngenunchiând
se rugă împreună cu dânșii. 37 Și
plânsul tutulor a fost de îndestul, și
plecându-se pe gâtul lui Pavel îl săru-
tau, 38 Simțind durere mai ales pen-
tru cuvântul pe care îl zisese, că n'au
să mai vază fața lui. Și-l însoțiră până
la vas.

Călătoria lui Pavel la Ierusalim. La Cesarea Agab profetizează lui Pavel, că va fi prins și legat. În Ierusalim e primit de Iacob.

21 Și după ce ne despărțirăm de ei
am plecat pe apă *și* ținând drumul
drept am venit la Con, și a doua zi la
Rodu, și de-acolo la Patara. 2 Și gă-
sind un vas care erà să treacă în Feni-
cia, suindu-ne în el plecarăm pe apă.
3 Dar zărind Cipru și lăsându-l la
stânga mergeam spre Siria, și ne-am
dat jos la Tiru: pentru că în acel loc
se descărcà vasul de povară. 4 Și am
rămas acolo șapte zile, [a]după ce cău-
tând cu dinadinsul am găsit ucenici,
care spuneau prin duhul *sfânt* lui Pa-
vel, că nu trebue să se ducă la Ierusa-
lim. 5 Și când am făcut zilele deplin,
ieșind am plecat însoțindu-ne toți cu
femei și copii până afară din oraș [b]și
îngenunchiând pe țărm rugându-ne,
6 Ne-am despărțit unii de alții, și ne-
am suit în vas, iar dânșii se întoarseră
[c]la casele lor.

7 Iar noi sfârșind de tot călătoria
dela Tiru am ajuns la Ptolemaida, și
urând bun găsit fraților am rămas o zi
la dânșii. 8 Și a doua zi ieșind am ve-
nit la Cesaria: și intrând în casa lui
Filip, fiind un [d]evangelist din [e]cei șapte,
am rămas la dânsul. 9 Acesta aveà
patru fiice fecioare, [f]care profetizau.

10 Și rămânând noi mai multe zile
venì din Iudea un profet cu numele
[g]Agab, 11 Și intrând la noi și luând
încingătoarea lui Pavel, legându-și pi-
cioarele și mânile zise: așà zice duhul
sfânt: [h]astfel vor legà Iudeii în Ierusa-
lim pe bărbatul a cărui încingătoare este
aceasta, și-l vor dà prins în mânile nea-
murilor.

12 Și când auzirăm acestea, noi și
cei care sunt de loc de acolo, îl îndem-
nam ca să nu se ducă la Ierusalim.
13 Atuncia Pavel răspunse și zise: [i]ce
faceți plângând și sdrobindu-mi inima?
Căci eu sunt gata pentru numele Dom-
nului Iisus nu numai a fi legat, ci și a
murì la Ierusalim. 14 Și neînduple-
cându-se el ne-am liniștit zicând: [j]fa-
că-se voia Domnului.

15 Iar după aceste zile pregătiți fiind
ne-am dus la Ierusalim; 16 Și veniră
împreună cu noi și dintre ucenicii dela
Cesaria, care ne-au adus la un oarecare
Mnasone din Cipru, ucenic vechiu, la
care furăm primiți în casă ca oaspeți.

17 [k]Și sosiți fiind noi în Ierusalim,
frații ne primiră cu bunăvoință.

18 Iar a doua zi intră Pavel împre-
ună cu noi la [l]Iacob, și se adunară toți
bătrânii. 19 Și urând sănătate la toți
[m]spuneà câte una cu deamănuntul cele
ce făcù Dumnezeu între neamuri [n]prin
însărcinarea *dată* lui.

20 Și ei ascultând măreau pe Dum-
nezeu, și-i ziseră: frate, tu vezi câte
zecimi de mii sunt cei care au crezut,
și toți sunt plini de [o]râvnă pentru lege;
21 Dar au fost puși în cunoștință des-
pre tine, că înveți pe toți Iudeii, care
sunt între neamuri ca să se lepede de
Moise, zicând că ei nu trebue să taie
împrejur pe copii lor, nici să umble în
datine. 22 Ce este dar? Negreșit tre-
bue să se adune mulțime; căci vor auzì
că ai venit. 23 Deci fă aceasta ce-ți
zicem. Avem patru bărbați, care au
asupra lor juruință; 24 Pe aceștia

t Rom. 15. 1. —
Capul 21. a Cap. 20. 23.
b Cap. 20. 36. c Ioan 1. 11. d Efes. 4. 11.
e Cap. 6. 5. f Ioel 2. 28.
g Cap. 11. 28. h Cap. 20. 23.
i Cap. 20. 24. j Mat. 6. 10.
k Cap. 15. 4. l Cap. 15. 13.
m Cap. 15. 4, 12. n Cap. 1. 17. o Cap. 22. 3.

luându-i cu tine curățește-te împreună
cu ei, și cheltuește pentru dânșii ca să
își [p] rază capul, și toți vor cunoaște că
nu este nimic din aceea ce au fost în-
vățați despre tine, ci urmezi și tu în-
suți păzind legea. 25 Iar pentru nea-
murile, care au crezut [q] noi am trimis
scrisoare după ce am hotărît, *ca ei să
nu păzească nimic de felul acesta de-
cât numai* ca ei să se ferească de ce
este înjunghéat pentru idoli și de sânge
și de ce este sugrumat și de desfrânare.
26 Atuncia Pavel luând cu sine pe
bărbații aceia, curățindu-se împreună
cu dânșii în ziua următoare, [r] intră în
templu, [s] dând de știre împlinirea zile-
lor de curățire, până ce fù adus darul
pentru fiecare dintre dânșii.

Pavel e prins în templu și adus în tabăra romană.

27 Și când erau să se săvârșească
cele șapte zile, Iudeii din Asia zărindu-l
în templu, întărîtă toată gloata și pu-
seră mânile pe dânsul. 28 Strigând:
bărbați Israeliți, dați ajutor; acesta este
omul, care învață pe toți de pretutin-
deni împotriva poporului și a legii, și a
locului acestuia, ba încă și Eleni aduse
în templu, și a spurcat acest loc sfânt:
29 Căci zăriseră mai nainte în oraș cu
dânsul pe Trofin Efeseanul, despre care
gândeau că Pavel l-a adus în templu.
30 Și fù mișcat orașul întreg și se a-
dună poporul, și apucând pe Pavel îl
trăgeau afară din templu, și îndată fură
închise ușile.
31 Dar pe când cercau ca să-l o-
moare, venì veste la tribunul cohortei
că tot Ierusalimul este întărîtat; 32 A-
cesta de-îndată luând ostași și sutași
alergă jos la dânșii: iar ei văzând pe
tribun și pe ostași încetară să bată pe
Pavel. 33 Atuncia apropiindu-se tri-
bunul îl apucă și poruncì să fie legat
cu două lanțuri, și întrebă cine ar fi și
ce a făptuit. 34 Și strigau din gloată
unii într'un fel, iar alții într'altul: și
nepurtând el cunoaște din pricina sgo-
motului, ce este temeinic, poruncì să-l
ducă în tabără. 35 Și când ajunse la
trepte se întâmplă ca el să fie dus de
către ostași din pricina silniciei gloatei;
36 Căci mulțimea poporului urmà stri-
gând: ia-l.
37 Și când erà să intre în tabără,
Pavel zice tribunului: îmi este oare
iertat să spun ceva către tine? Iar el
zise: știi elenește? 38 Nu ești tu dar
Egipteanul, care mai nainte de aceste
zile întărîtă la răscoală și scoase în pus-
tie pe cei patru mii de bărbați ucigași?
39 Iar Pavel zise: eu sunt într'adevăr
om Iudeu, din Tarsul Ciliciei, cetățean
al unui oraș nu neînsemnat; te rog dar,
dă-mi voe să vorbesc către popor.
40 Și după ce el îi dete voe Pavel, stând
pe trepte făcù poporului semn cu mâna;
Și făcându-se tăcere mare le vorbì
în limba ebreească zicând:

Pavel vorbește poporului despre vedenia cerească și de trimiterea sa la neamuri. Cetățean Roman fiind se împotrivește ca să fie bătut.

22 Bărbați, [a] frați și părinți, asculta-
ți-mi apărarea către voi acum.
2 Iar auzind că le vorbeà în limba ebre-
iască ținură mai mult liniște; atuncia
zise: 3 [b] Eu sunt bărbat Iudeu, năs-
cut în Tarsul Ciliciei, dar crescut mare
în acest oraș, învățat [c] la picioarele lui
[d] Gamaliel după strășnicia legii părin-
tești, [e] plin de râvnă [f] fiind pentru Dum-
nezeu după [g] cum sunteți astăzi și voi toți:
4 [h] Eu am urmărit această cale până la
moarte, legând și dând prinși la închi-
soare bărbați și femei. 5 După cum îmi
dă dovadă atât arhiereul, cât și toată [i] bă-
trânimea, [j] dela aceștia primind și scri-
sori către frați m'am dus la Damasc, ca
și pe cei care erau acolo să-i aduc le-
gați la Ierusalim pentru ca să fie pe-
depsiți.
6 Și pe când [k] mergeam eu și mă a-
propiam de Damasc, fără de veste în
miezul zilei strălucì din cer ca un ful-
ger împrejurul meu o lumină de îndes-

p Num. 6. 2, 13, 18. q Cap. 15. 20, 29. r Cap. 24. 18. s Num. 6. 13.
Capul 22. a Cap. 7. 2. b Filip. 3. 5. c Deut. 33. 3. d Cap. 5. 34. e Cap. 26. 5. f Cap. 21. 20. g Rom. 10. 2. h Cap. 8. 3. i Luc. 22. 66. j Cap. 9. 2. k Cap. 9. 3.

tulă. 7 Și am căzut în locul unde eram
și am auzit un glas zicându-mi: Saule,
Saule, pentru ce mă urmărești? 8 Iar
eu am răspuns: cine ești, Doamne? Și
zise către mine: eu sunt Iisus Nazareul,
pe care tu îl urmărești. 9 Și [l]cei care
erau cu mine zăriră într'adevăr lumina,
dar n'auziră glasul celui care îmi vor-
beà. 10 Și am zis: ce să fac, Doamne?
Iar Domnul zise către mine: sculându-
te mergi la Damasc, și acolo ți-se va
spune despre toate ce-ți sunt rânduite
ca să le faci. 11 Și fiindcă nu-mi ri-
dicam ochii în sus din pricina măririi
acelei lumini, dus fiind de mână de
către cei care erau cu mine am venit
la Damasc. 12 Și [m]un Anania, bărbat
temător de Dumnezeu după lege, dove-
dit bun de [n]către toți [o]Iudeii, care lo-
cuesc acolo, 13 Venind la mine și
stând aproape îmi zise: frate Saule,
uită-te în sus. Și eu chiar în acel ceas
m'am uitat la el. 14 Și el zise: [p]Dum-
nezeul părinților noștri [q]te-a ales pe
tine ca să cunoști voința lui, și [r]să vezi
[s]pe cel Drept, și [t]să auzi glas din gura
lui, 15 [u]Că vei fi martur pentru dân-
sul la toți oamenii, despre [v]cele ce ai
văzut și ai auzit. 16 Și acum ce ai
în gând? Sculându-te, botează-te[x] și
spală-ți păcatele tale, după ce vei fi [y]che-
mat numele lui.
17 Și [z]când mă întorsei la Ierusalim
și mă rugam în templu eu fui în uimire,
18 Și [a] l-am văzut zicându-mi: [b]gră-
bește și ieși curând din Ierusalim;
pentru că nu-ți vor primì mărturia des-
pre mine. 19 Și eu am zis, Doamne,
[c]ei însuși știu că eu puneam în închi-
soare [d]și băteam prin sinagogi, pe cei
care au crezut în tine; 20 [e]Și când
se vărsà sângele lui Ștefan martorul tău,
[f]eram și eu însumi de față și încuviin-
țam împreună și păzeam vestmintele
celor care-l omorau. 21 Și zise către
mine: mergi că eu te voiu trimite afară
între neamuri în depărtare.
22 Și-l ascultau până la acest cuvânt,
și ridicară glasul lor zicând: ià depe
pământ pe unul ca acesta; căci nu se
cuvine ca el să trăească. 23 Și pe
când strigau ei și aruncau jos vestmin-
tele lor și asvârleau țărână în aer.
24 Tribunul poruncì ca el să fie adus
în tabără, zicând să-l cerceteze cu loviri
de biciu, ca să afle pentru care pricină
strigau așà împotriva lui. 25 Dar când
îl întinseră pentru bicele de curele.
Pavel zise către sutașul care erà de față:
vă este oare iertat să bateți cu bice pe
un om Roman și nejudecat? 26 Și au-
zind sutașul, ducându-se la tribun îi
spuse zicând? ce ai de gând să faci?
Căci omul acesta este Roman. 27 Și
venind tribunul îi zise: spune-mi tu
ești Roman? Și el zise: *așà este.* 28 Și
tribunul răspunse: eu cu multă sumă
de bani am dobândit această cetățenie.
Și Pavel zise: dar eu sunt chiar năs-
cut *Roman.* 29 Deci îndată se deteră
la o parte dela dânsul, cei care aveau
să-l cerceteze; și tribunul se temù.
după ce cunoscù că este Roman și că
el fusese legat.
30 Și a doua zi hotărându-se să cu-
noască ce este temeinic, pentru ce este
învinuit de către Iudei, îl deslegă și po-
runcì ca să se adune mai marii preoți-
lor și tot sinedriul, și aducând jos pe
Pavel îl puse înaintea lor.

Pavel înaintea sinedriului. Desbinarea între farisei și saducei. Arătarea Domnului.

23 Și Pavel uitându-se neclintit la
sinedriu zise: bărbați, frați, [a]eu
în toată cunoștința bună de mine în-
sumi m'am purtat în chemarea mea
pentru Dumnezeu până în această zi.
2 Iar arhiereul Anania poruncì celor
care steteau lângă dânsul ca [b]să-l bată
peste gură. 3 Atuncia Pavel zise că-
tre el: Dumnezeu te va bate pe tine,
perete văruit, chiar tu șezi judecându-
mă după lege, [c]și călcând legea porun-
cești să fiu bătut? 4 Iar cei care ste-

[l] Dan. 10. 7. [m] Cap. 9. 17. [n] Cap. 10. 22. | [o] 1 Tim. 3. 7. [p] Cap. 3. 13. [q] Cap. 9. 15. | [r] 1 Cor. 9. 1. [s] Cap. 3. 14. [t] 1 Cor. 11. 23. | [u] Cap 23. 11. [v] Cap. 4. 20. [x] Cap. 2. 38. | [y] Cap. 9. 14. [z] Cap. 9. 26. [a] Vers. 14. | [b] Mat. 10. 14. [c] Cap. 8. 3. [d] Mat. 10. 17. | [e] Cap. 7. 58. [f] Luc. 11. 48. — | Capul 23. [a] Ebr. 13. 18. [b] 1 Reg. 22. 24. [c] Lev. 19. 35.

teau de față ziseră: pe arhiereul lui
Dumnezeu il înfruntezi? 5 Și Pavel
răspunse: [d] nu știam, fraților, că este
arhiereu; căci este scris: [e] „pe mai ma-
rele poporului tău nu-l vorbì de rău".
6 Și cunoscând Pavel, că o parte este
de saducei, iar alta de farisei, strigă în
sinedriu: bărbați, frați, [f] eu sunt fariseu,
fiu al fariseilor; [g] pentru nădejde și în-
viere dintre morți sunt cercetat eu.
7 Și zicând el aceasta se ivì neînțe-
legere între farisei și saducei; și des-
binată fù mulțimea. 8 [h] Pentru că sa-
ducei zic, că nu este înviere, nici înger,
nici duh: iar fariseii pe amândouă le
mărturisesc. 9 Și se făcù strigăt mare,
și sculându-se unii dintre cărturari din
partea fariseilor se certau zicând: [i] nici
un rău nu găsim în acest om; [j] dar dacă
duh i-a vorbit sau înger? 10 [k] Și fă-
cându-se mare neînțelegere, tribunul
temându-se ca Pavel să nu fie sfâșiat
de către dânșii, poruncì ca venind oști-
rea jos să-l răpească din mijlocul lor
și să-l ducă în tabără.
11 Iar [l] în noaptea următoare stând
Domnul lângă el zise: îndrăznește; că
după cum ai mărturisit cele despre mine
la Ierusalim, astfel trebue ca tu să măr-
turisești la Roma.

*Încercarea de a ucide pe Pavel este zădărni-
cită prin aducerea sa la Cesaria.*

12 Și făcându-se ziuă Iudeii după ce
[m] s'au strâns în ceată se deteră pe ei
însuși anatema, zicând nici să nu mă-
nânce, nici să nu beà până când nu o-
moară pe Pavel. 13 Și erau mai mulți
de patruzeci cei care făcură acest jură-
mânt împreună: 14 Care ducându-se
la mai marii preoților și la bătrâni zi-
seră: cu anatemă ne-am dat pe noi în-
șine, anatemă să nu gustăm nimic până
când nu omorîm pe Pavel. 15 Acum
dar voi împreună cu sinedriul faceți
cunoscut tribunului pentru ca să-l
aducă jos la voi, ca cum ați aveà de
gând să hotărîți mai cu de-amănuntul
cele despre dânsul: iar noi mai nainte
de-a se apropià el suntem gata să-l ră-
punem.
16 Dar fiul surorei lui Pavel auzind
de pândirea lor, venind și intrând în
tabără, spuse lui Pavel. 17 Și Pavel
chemând la sine pe unul dintre sutași,
zise: dù pe acest tânăr la tribun, căci
are să-i spună ceva. 18 Deci el luân-
du-l îl duse la tribun și zise: Pavel
care este închis chemându-mă la sine,
mă rugă să aduc la tine pe acest tânăr,
având să-ți vorbească ceva. 19 Și tri-
bunul luându-l de mână și ducându-l
la o parte întrebă: ce este ce ai să-mi
spui? 20 Și el zise că Iudeii s'au în-
țeles să te roage, ca mâne să aduci jos
la sinedriu pe Pavel, ca cum ar aveà
de gând să cerceteze mai cu de-amă-
nuntul despre dânsul. 21 Deci tu nu
te încrede lor; căci mai mult de patru-
zeci de bărbați dintre dânșii îl pândesc,
ca unii care s'au dat pe ei însuși ana-
tema ca nici să nu mănânce, nici să nu
beà până când nu-l vor fi răpus; și a-
cum sunt gata așteptând făgăduința
dela tine. 22 Deci tribunul dete tâ-
nărului drumul, poruncind să nu spue
la nimeni, că ai făcut cunoscut acestea
către mine.
23 Și chemând la sine pe doi oare-
care dintre sutași zise: dela al treilea
ceas din noapte aveți gata două sute
de ostași și șaptezeci de călăreți și două
sute de arcași ca să meargă până la
Cesaria. 24 Și să aduceți dobitoace
de povară, ca punând pe Pavel să-l
ducă bine la Felix procuratorul.
25 Scriind scrisoare ce aveà acest
cuprins: 26 Claudiu Lisia alesului
procurator Felix, multă sănătate. 27 Pe
acest bărbat, prins fiind de către Iudei
și având să fie omorît de dânșii, venind
eu cu oștire l-am scăpat, aflând că este
Roman. 28 Și voind să cunosc bine
vina pentru care îl pârau l-am adus la
sinedriul lor. 29 L-am găsit pârât
pentru nedumeriri ale legii lor, dar ne-
având nici o vină vrednică de moarte

d Cap. 24. 17. e Esod. 22. 28. f Filip. 3. 5. g Cap. 24. 15. h Mat. 22. 23. i Cap. 25. 25. j Cap. 22. 7, 17, 18. k Cap. 5. 39. l Cap. 18. 9. m Cap. 25. 3.

sau de legături. 30 Și aducându-mi-se
la cunoștință. că are să fie o cursă din
partea Iudeilor împotriva acestui băr-
bat, de îndată l-am trimis la tine. po-
runcind și celor care-l învinuesc să
spună înaintea ta cele împotriva lui.
Fii sănătos.

31 Deci ostașii luând pe Pavel, după
cum le fusese rânduit, îl duseră noap-
tea la Antipatri. 32 Și a doua zi se în-
toarseră în tabără, lăsând pe călăreți
să se ducă cu dânsul; 33 Care, in-
trând în Cesaria și dând procuratorului
scrisoarea, îi înfățișară și pe Pavel.
34 Și *procuratorul* cetind și întrebând
din care ținut este, și aflând că din Ci-
licia, 35 Zise: te voiu ascultà cu de-
amănuntul, când vor fi venit și cei care
te învinuesc; poruncind ca el să fie pă-
zit în pretoriul lui Irod.

Pavel se apără înaintea lui Felix de învinuirea ce i-se aduce de Tertul și Iudei, și vorbește înaintea lui Felix și Drusilei.

24 Și după [a] cinci zile veni [b] arhiereul
Anania cu unii bătrâni, și cu un
retor Tertul, care făcuse cunoscut pro-
curatorului împotriva lui Pavel.

2 Și chemat fiind el. Tertul începù
să-l învinuească zicând: 3 Având prin
tine parte de multă pace și de întocmiri
bune făcute acestui neam prin îngri-
jirea ta în orice parte și pretutindenea,
noi cunoaștem. alesule Felix. cu toată
mulțumirea. 4 Dar ca să nu te țin mult
timp, te rog să ne asculți pe scurt cu a
ta bunăvoință. 5 [c] Căci aflând pe băr-
batul acesta aducător de peire și îndem-
nând la răscoală pe toți Iudeii, care
sunt preste tot pământul locuit. fiind
căpetenie a eresii Nazareiilor, 6 [d] Care
a încercat să spurce și templul, și pe
care am pus mâna, 7 *Și am voit să-l*
[e] *judecăm după legea noastră, dar ve-*
nind [f] *tribunul Lisia l-a dus jos cu*
multă silnicie din mânile noastre, po-
runcind celor care-l învinuiau să vie
înaintea ta; 8 [g] Dela care poți. însuși
cercetând cu scumpătate, să cunoști cu
de-amănuntul despre toate acestea pen-
tru care noi îl învinuim.

9 Și se învoiră și Iudeii zicând că
acestea așà sunt.

10 Și Pavel răspunse, după ce pro-
curatorul îi făcù semn să vorbească:
Știind că tu de mulți ani ești judecător
acestui neam, bucuros mă apăr de cele
pentru mine însumi, 11 Putând tu
cunoaște bine. că nu am mai mult de
douăsprezece zile, de când am venit la
Ierusalim, ca [h] să mă închin; 12 [i] Și
nici în templu nu m'au găsit vorbind
către cineva, sau făcând răscoală de
gloată. nici în sinagogi, nici prin oraș,
13 Nici nu pot să-ți dovedească cele
pentru care mă învinuesc ei acum.
14 Dar îți mărturisesc aceasta, că po-
trivit [j] cu calea pe care dânșii o numesc
eresie, slujesc într'adevăr [k] Dumnezeu-
lui părintesc, crezând toate cele scrise
după [l] lege și în profeți, 15 [m] Având
în Dumnezeu nădejde, pe care și aceș-
tia înșuși o au, [n] că are să fie înviere a
drepților și a nedrepților. 16 Deaceea
și [o] eu însumi mă ostenesc să am în tot-
deauna întreagă cunoștință de mine
înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.
17 Și după mai mulți ani [p] am venit ca
să fac milostenii pentru neamul meu și
daruri; 18 [q] La care m'au găsit unii
Iudei din Asia curățit în templu, nu cu
gloată. nici cu sgomot. 19 [r] Aceia tre-
buià să fie de față înaintea ta și să mă
învinuiască. dacă ar aveà ceva împo-
triva mea. 20 Sau chiar aceștia să
spună ce nedreptate au găsit. când am
stat înaintea sinedriului, 21 Decât nu-
mai acest singur cuvânt, pe care l-am
rostit tare, [s] stând între dânșii, că pen-
tru înviere dintre morți sunt cercetat
eu astăzi înaintea voastră.

22 Și Felix. *auzind acestea*, îi amână
pentru altădată, știind mai cu de-amă-
nuntul cele despre calea aceasta, zicând:
când va fi venit [t] tribunul Lisia, voiu ho-

Capul 24. Cap. 21. 27. | b Cap. 23. 2, 30, 35. c Luc. 23. 2. | d Cap. 21. 28. e Ioan 18. 31. f Cap. 21. 33. | g Cap. 23. 30. h Cap. 21. 26. i Cap. 25. 8. | j Amos 8. 14. k 2 Tim. 1. 3. l Cap. 26. 22. | m Cap. 23. 6. n Dan. 12. 2. o Cap. 23. 1. | p Cap. 11.29,30 q Cap. 21. 26, 27. r Cap. 23. 30 | s Cap. 23. 6. t Vers. 7.

țări cele ale voastre; 23 Poruncind
sutașului ca Pavel să fie ținut în pază
și să aibă liniște și să nu oprească [u] pe
nimenea dintre ai lui ca să-i slujească.
24 Și după câteva zile venind Felix cu
Drusila femeia sa, care erà Iudee, tri-
mise să cheme pe Pavel, și-l ascultă
despre credința în Hristos Iisus. 25 Și
vorbind el cu dânșii despre dreptate și
înfrânare și despre judecata viitoare,
Felix înfricoșându-se răspunse: pentru
acum du-te, și când voiu aveà timp
potrivit te voiu chemà iar. 26 Aștep-
tând în acelaș timp, că i-se vor [v] dà
bani de către Pavel, *pentru ca să-i deà
drumul;* deaceea și mai adesea trimi-
țând să-l cheme, vorbeà cu dânsul.
27 Și împlinindu-se doi ani, Felix
avù urmaș pe Porciu Festu: și Felix
voind să-și dobândească mulțumire dela
Iudei lăsă pe Pavel închis.

*Pavel se apără înaintea lui Festu și a Iudei-
lor veniți la Cesaria.*

25 Deci Festu, după ce păși pe ținu-
tul său, se duse după trei zile dela
Cesaria la Ierusalim. 2 [a] Și mai marii
preoților și fruntașii Iudeilor îi făcură
cunoscut împotriva lui Pavel. 3 Și-l
rugau cerând ca îndatorire împotriva
lui ca să trimită să-l cheme la Ierusa-
lim, [b] făcând ei *din aceasta* o cursă ca
să-l răpue pe cale. 4 Dar Festu răs-
punse că Pavel este ținut în pază la
Cesaria, și că el insuși stă să plece în
curând; 5 Deci care dintre voi sunt
în stare, zise el, venind împreună cu
mine, să-l învinuiască, [c] dacă este ceva
necuviincios în acest bărbat.
6 Și stând între dânșii nu mai mult
de opt sau zece zile, venind la Cesaria,
șezând a două zi pe scaunul de jude-
cător poruncì ca Pavel să fie adus.
7 Și venind el, îl încunjurară Iudeii,
care veniseră dela Ierusalim, [d] aducând
împotriva lui multe și grele invinuiri,
pe care nu puteau să le dovedească,
8 Pe când Pavel se apărà, că n'a greșit
ceva, [e] nici față de legea Iudeilor, nici
față de templu, nici față de Cesar.
9 Dar Festu, [f] voind să dobândească
mulțumire dela Iudei, răspunzând lui
Pavel zise: [g] voești ca mergând la Ieru-
salim să fii judecat acolo înaintea mea
pentru acestea? 10 Și Pavel zise: eu
stau înaintea scaunului de judecător al
Cesarului, unde trebue să fiu judecat;
pe Iudei cu nimic nu i-am nedreptățit,
după cum și tu mai bine cunoști.
11 [h] Deci dar, dacă nu sunt în drept și
am făptuit ceva vrednic de moarte, nu
mă feresc de moarte; iar dacă nu este
nimic din acelea pentru care aceștia mă
învinuesc, nimeni nu poate să mă
deà lor. [i] Cer să fiu judecat de Cesarul.
12 Atuncia Festu chibzuind împre-
ună cu cei chemați a se sfătuì, răspunse:
ai cerut să fii judecat de Cesarul, la
Cesarul te vei duce:

Pavel este înfățișat la regele evreu Agripa.

13 Și trecând câteva zile, Agripa
împăratul și Berenice sosiră la Cesaria,
ca să ureze lui Festu bun venit. 14 Și
fiindcă rămaseră acolo mai multe zile,
Festu istorisì împăratului cele despre
Pavel zicând: [j] este lăsat în închisoare
de către Felix un bărbat, 15 Pentru
care, fiind eu la Ierusalim, mi-au făcut
cunoscut mai marii preoților și bătrânii
Iudeilor, cerând hotărîre împotriva lui;
16 Cărora le-am răspuns că Romanii
n'au obiceiu să deà pe un om, până
când învinuitul nu are de față pe învi-
nuitorii lui, și nu ià loc de apărare
pentru învinuire. 17 Deci după ce au
venit ei aci, nemai făcând nici o amâ-
nare, șezând a doua zi pe scaunul de
judecător am poruncit ca să fie adus
bărbatul: 18 Împotriva căruia scu-
lându-se învinuitori, nu aduceau nici
o vină rea din acele pe care mi-le pu-
neam eu în minte. 19 Ci aveau față
de dânsul niște neînțelegeri pentru a
lor temere de Dumnezeu și pentru un
Iisus mort, despre care Pavel ziceà că
este viu. 20 Și eu nedumerindu-mă
la cercetarea despre acestea întrebam

[u] Cap. 27. 3. [v] Esod. 23. 8. | *Capul 25.* [a] Cap. 24. 1 | [b] Cap. 23. 12, 15. | [c] Cap. 18. 14. [d] Marc. 15. 3. | [e] Cap. 6. 13. [f] Cap. 24. 27. | [g] Vers. 20. | [h] Vers. 25 [i] Cap. 26. 32. | [j] Cap. 24. 27.

dacă el ar voì să meargă la Ierusalim
și acolo să fie judecat pentru acestea.
21 Dar Pavel cerând ca el să fie ținut
în păstrare pentru hotărîrea Augustului,
am poruncit ca el să fie ținut în păs-
trare până ce-l voiu trimite la Cesarul.

22 Și Agripa *zise* către Festu: aș
vreà și eu însumi să auz pe acest om.
Mâne îl vei auzì, zise el.

23 Deci a doua zi venind Agripa și
Berenice cu multă pompă, și intrând
ei în auditoriu împreună cu tribunii și
bărbații cei mai aleși ai orașului, și po-
runcind Festu, Pavel fù adus.

24 Și Festu zise: împărate Agripa și
toți bărbații care sunteți de față cu noi,
priviți pe acesta despre care mi-a vor-
bit toată mulțimea Iudeilor în Ierusa-
lim și aci strigând, că el trebue să nu
mai fie viu. 25 Dar eu am înțeles, că
el n'a făptuit nimic vrednic de moarte,
și acesta însuși cerând să fie judecat
de Augustul, am hotărît să-l trimit.
26 Despre care nu am ceva temeinic
ca să scriu Domnului meu. Deaceea
l-am adus înaintea voastră, și mai ales
înaintea ta, împărate Agripa, pentru ca
făcându-se cercetare cu de-amănuntul
să am ce să scriu. 27 Căci mi-se pare
nemintos, ca trimițând pe un închis să
nu arăt și cuvintele împotriva lui.

Înaintea lui Agripa și Festu, Pavel vorbește de viața sa din trecut, de vedenia cerească și de credința sa.

26 Și Agripa zise către Pavel: îți
este îngăduit să vorbești pentru
tine însuți.

Atuncia Pavel întinzând mâna rosteà
cuvinte de apărare:

2 Împărate Agripa, mă cred pe mine
însumi fericit având să mă apăr astăzi
înaintea ta de toate câte sunt învinuit
de către Iudei. 3 Mai ales că tu cu-
noști toate obiceiurile și neînțelegerile
dintre Iudei; deaceea mă rog să mă
ascultați cu mărinimie.

4 Deci dar viețuirea mea din tână-
rețe, ce fù dela început în neamul meu
în Ierusalim, o știu toți Iudeii. 5 Pen-
tru că ei mă cunosc de mult, dacă vo-
iesc să mărturisească, că eu am viețuit
ca fariseu potrivit cu cea mai strașnică
[a]sectă a credinții noastre în Dumne-
zeu. 6 [b]Și acum pentru nădejdea în
[c]făgăduința făcută de Dumnezeu către
părinții noștri stau judecându-mă, 7 La
care *făgăduință* [d]cele douăsprezece se-
minții ale noastre, slujind cu stăruință
[e]noapte și zi, nădăjduiesc [f]să ajungă;
pentru această nădejde sunt învinuit de
către Iudei, împărate *Agripa*. 8 Pen-
tru ce se socotește de necrezut la voi
dacă Dumnezeu înviază morți?

9 [g]Deaceea eu m'am gândit în mine
însumi, că pentru numele lui Iisus Na-
zareul trebue să lucrez multe împotrivă,
10 [h]Ceea ce am și făcut în Ierusalim,
și pe mulți dintre sfinți eu i-am închis
în închisori. [i]după ce am luat împuter-
nicirea dela mai marii preoților, și pe
când erau omorîți mi-am dat glasul,
11 [j]Și răsbunându-mi pe dânșii de
multe ori prin toate sinagogile îi sileam
să defaimeze, și preste măsură înfuriin-
du-mă asupra lor îi urmăream până și
în orașele de din afară.

12 [k]În aceste *urmăriri* ducându-mă
la Damasc cu împuternicire și cu drept
de lucrare dela mai marii preoților,
13 Am văzut, împărate, în miezul zilei
pe cale o lumină din cer, întrecând
strălucirea soarelui, încunjurându-mă
pe mine și pe cei care mergeau împre-
ună cu mine; 14 Și căzând noi toți
jos la pământ, eu am auzit un glas zi-
când către mine în limba ebreească:
Saule, Saule, pentru ce mă urmărești?
Cu greu îți este să calci cu piciorul
preste ghimpi. 15 Și eu am zis: cine
ești, Doamne? Iar Domnul zise: eu sunt
Iisus, pe care tu îl urmărești. 16 Dar
scoală-te și stai pe picioarele tale; căci
pentru aceasta m'am arătat ție, [l]ca să
fii tu rânduit slujitor și martor atât de
cele ce ai văzut, cât și de cele pentru
care mă voiu arătà ție, 17 Scăpându-

Capul 26. a Filip. 3. 5. | b Cap. 23. 6. c Fac. 3. 15. | d Iac. 1. 1. e Luc. 2. 37. | f Filip. 3. 11. g Ioan 16. 2 | h Cap. 8. 3. | i Cap. 9. 14. 21. | j Cap. 22. 19. k Cap. 9. 3. | l Cap. 22. 15.

te eu pe tine din acest popor și dintre
neamuri,[m] la care eu te trimit, 18 [n]Ca
să le deschizi ochii, spre [o]a se întoarce
dela întunerec la lumină și dela stăpâ-
nirea lui satan spre Dumnezeu,[p] ca să
primească ei prin credința [q]în mine ier-
tare de păcate [r]și sorți între cei sfin-
țiți.

19 Deaceea, împărate Agripa, nu
m'am făcut neascultător vedeniei ce-
rești. 20 Ci [s]am vestit mai întâiu atât
celor din Damasc și celor din Ierusalim
și în toată țara Iudeii, cât și neamurilor
ca să se pocăiască și să se întoarcă spre
Dumnezeu, făcând [t]lucruri vrednice de
pocăință.

21 Pentru acestea [u]Iudeii apucându-
mă, fiind eu în templu, să încercau să
mă omoare. 22 Deci având parte de
ajutorul lui Dumnezeu până în această
zi stau, dovedit fiind bun și de mic și
de mare, fiindcă nu zic nimic, decât
cele ce au spus atât [v]profeții, cât și
[x]Moise, că au să fie, 23 [y]*Adecă* dacă
Hristosul are [z]să fie supus la pătimire,
dacă el întâiu fiind din învierea morți-
lor are [a]să vestească lumină atât popo-
rului, cât și neamurilor.

24 Și pe când rosteà acestea apă-
rându-se, Festu zice cu glas tare: ți-ai
ieșit din fire, Pavele, [b]știința multă te
duce la smintire.

25 Dar Pavel zise: nu mi-am ieșit
din fire, alesule Festu, ci rostesc cu-
vinte ale adevărului și ale cuminției.
26 Căci despre acestea știe împăratul,
către care și vorbesc fără sfială fiind;
pentru că nu sunt încredințat cu nimic
că el nu știe ceva din acestea, fiindcă
aceasta nu s'a petrecut într'un unghiu.
27 Crezi profeților, împărate Agripa?
Știu că crezi!

28 Și Agripa *zise* către Pavel: cu
puțin mă înduplеci ca să mă fac Creș-
tin. 29 Iar Pavel *zise*: [c]m'aș rugà lui
Dumnezeu ca și cu puțin și cu mult,
nu numai tu, ci și toți care mă ascultă
astăzi să fiți astfel cum sunt și eu, afară
de aceste legături.

30 Și se sculă împăratul și procura-
torul și Berenic și cei care ședeau îm-
preună cu dânșii. 31 Și trăgându-se
ei la o parte vorbeau unii cu alții zi-
când, că omul acesta nu făptuește ni-
mic vrednic de moarte sau de legături.
32 Și Agripa zise lui Festu: omului
acestuia puteà să i-se deà drumul, dacă
n'ar fi cerut să fie judecat de Cesarul.

Pavel cu soții săi pornește pe apă la Roma. Încurajarea marinarilor din parte-i. Sfărâmarea vasului și scăparea tutulor.

27 Și când fù [a]hotărît ca noi să ple-
căm pe apă în Italia, ei deteră în
primire pe Pavel și pe oarecare alți în-
chiși unui sutaș cu numele Iuliu din
cohorta Augusta. 2 Și suindu-ne în-
tr'un vas dela Adramit, care aveà să
meargă la locurile depe lângă Asia,
ne-am dus, fiind cu noi [b]Aristarch Ma-
cedoneanul din Tesalonic; 3 Și a doua
zi ajunserăm la Sidon, și Iuliu, [c]purtân-
du-se omenos cu Pavel, îi dete voie să
se ducă la prietini ca să capete grijire.
4 Și pornind de acolo am mers pe lângă
Cipru pentru că vânturile erau împo-
trivitoare. 5 Și trecând marea pe lângă
Cilicia și Pamfilia am venit jos la Mira
Liciei.

6 Și acolo sutașul găsind un vas
Alexandrin mergând în Italia ne-a suit
într'însul. 7 Dar fiind că în multe zile
mergeam încet și cu anevoie ajungând
lângă Cnidu, deoarece vântul nu ne lăsà
să ne apropiem, am mers pe lângă Creta
spre Salmone; 8 Și cu greutate mer-
gând noi pe lângă dânsa, am venit la
un loc numit Limanuri Frumoase, de
care *loc* erà aproape orașul Lasea.

9 Și trecând mult timp și călătoria
fiind acum primejdioasă, [d]pentru că și
postul trecuse acum, Pavel îi îndemnà
10 Zicându-le: bărbați, văd că călăto-
ria are să fie cu mare îndrăzneală și
multă pagubă nu numai pentru încăr-

m Cap. 22. 21.
n Isa. 35. 5.
o 2 Cor. 6. 14
p Luc. 1. 77.
q Efes. 1. 11.
r Cap. 20. 32.
s Cap. 9. 20, 22.
t Mat. 3. 8.
u Cap. 21.30, 31.
v Luc. 24.27, 44.
x Ioan 5. 46.
y Luc. 24. 26, 46.
z 1 Cor. 15. 20.
a Luc. 2. 32.
b 2 Reg. 9. 11.
c 1 Cor. 7. 7.

Capul 27.
a Cap. 25. 12,25.
b Cap. 19. 29.
c Cap 24. 23.
d Lev. 23. 27,29.

cătură și vas, ci și pentru sufletele noas-
tre. 11 Dar sutașul ascultă mai mult
de cârmaciu și de căpitanul vasului,
decât de cele zise de Pavel. 12 Și li-
manul nefiind bun de iernat, cei mai
mulți găsiră cu cale să plece de acolo,
încercând dacă cumva, dupăce vor fi
ajuns la Fenica, ar puteà să ierneze,
fiind aci un liman al Cretei așezat spre
mează-zi și apus și spre mează-noapte
și apus.

13 Și bătând încet vânt de mează-zi,
părându-li-se că sunt stăpâni pe a lor
punere la cale, ridicând *ancora* mergeau
mai aproape pe lângă Creta. 14 Dar
nu după mult timp se repezì împotriva
ei vânt furtunos, care se numește Eura-
chilon; 15 Și vasul răpit fiind cu to-
tul și neputând să se împotrivească
vântului, eram duși lăsându-ne în voia
lui. 16 Și trecând pe lângă o insulă
numită Clauda, cu anevoie am fost în
stare să prindem luntrea, 17 Pe care
ridicând-o sus, *oamenii* întrebuințau
mijloace de apărare încingând vasul pe
dedesupt? și temându-se să nu deà
preste Sirte, lăsând vetrilele jos erau
mânați astfel. 18 Și tare primejduiți
fiind noi de furtună, aruncară a doua
zi povara, 19 Și a treia zi aruncară
[e]cu mânile lor uneltele vasului. 20 Și
mai multe zile ne arătându-se nici soare,
nici stele, și furtună foarte mare ame-
nințând necontenit, fù luată în cele din
urmă orice nădejde de scăparea
noastră.

21 Și fiindcă de mult nu mâncase
nimeni, atuncia Pavel stând în mijlocul
lor zise: bărbați, trebuià ca ascultând
de mine să nu plecați dela Creta și să
fi cruțat această îndrăzneală și pagubă.
22 Acum dar vă îndemn să fiți cu inimă
bună: căci nici o pierdere de suflet nu
va fi dintre voi afară de a vasului.
23 [f]Pentru că stătù lângă mine în noap-
tea aceasta un înger al Dumnezeului,
al [g]căruia sunt eu și cărui slujesc, zi-
când: 24 Nu te teme Pavele, tu tre-
bue să stai înaintea Cesarului; și iată
Dumnezeu ți-a dăruit pe toți care călă-
toresc cu tine. 25 Deaceea, bărbați,
fiți cu inimă bună: [h]căci am încredere
în Dumnezeu, că astfel va fi după cum
mi-s'a vorbit mie. 26 Dar [i]preste o
insulă trebue să dăm.

27 Și când fù a patrusprezecea
noapte, mânați fiind noi încoaci și în-
colo în Adriatica, către miezul nopții
oamenii vasului își dedeau cu bănuiala
că o țară vine aproape de dânșii; 28 Și
lăsând măsura în jos găsiră douăzeci
de stânjeni și depărtându-se puțin și
lăsând iar măsura în jos, găsiră cinci-
sprezece stânjeni. 29 Și temându-se
ca nu cumva să dăm preste locuri stân-
coase, aruncând din partea dinapoi a
vasului patru ancore doreau să se facă
ziuă.

30 Dar oamenii vasului căutând să
fugă din vas, și lăsând luntrea jos în
mare supt cuvânt că ar aveà să întinză
ancore dela pisc, 31 Pavel zise suta-
șului și ostașilor: dacă aceștia nu ră-
mân în vas, voi nu puteți fi scăpați.
32 Atuncia ostașii tăiară funiile luntrii
și o lăsară să cază.

33 Și până când erà să se facă ziuă,
Pavel îndemnà pe toți să ià parte la
masă zicând: astăzi este a patruspre-
zecea zi de când așteptând sunteți în-
tr'una nemâncați, neluând nimic.
34 Deaceea vă îndemn să luați parte
la masă; căci aceasta este spre scăparea
voastră; pentru [j]că un păr al nici unuia
dintre voi nu va pierì din capul său.
35 Zicând dar acestea și luând pâne
[k]mulțumì lui Dumnezeu în fața tutulor,
și frângând începù să mănânce. 36 Și
toți fiind cu inima bună luară și ei să
mănânce. 37 Și eram în vas toate [l]su-
fletele două sute șaptezeci și șase.
38 Și după ce se săturară de mâncare,
ușurau vasul aruncând afară în mare
cele pentru hrana lor.

39 Și când se făcù ziuă, nu cunoș-
teau bine pământul, dar zăreau un sân

e Iona 1. 5. | f Cap. 23. 11. | g Dan. 6. 16. | h Luc. 1. 45. | i Cap. 28. 1. | j 1 Reg. 1. 52. | k 1 Sam. 9. 13. | l 1 Pet. 3. 20.

de mare având țărm, către care se ho-
tărîră, dacă ar puteà, să mâne vasul.
40 Și desfăcând ancorele le lăsară în
mare, în acelaș timp lăsând în jos le-
găturile cârmelor și întinzând vetrila
din frunte, la adierea vântului țineau
spre țărm. 41 Dar dând ei preste un
loc între două mări înțepeniră vasul:
[m] și piscul înfigându-se stà neclintit, iar
partea dinapoia vasului se sfărâmă de
tăria valurilor. 42 Atuncia hotărîrea
ostașilor fù ca să omoare pe cei legați,
ca nu vreunul ieșind afară în înot să
scape prin fugă: 43 Dar sutașul ho-
tărît fiind să scape pe Pavel îi împiedecă
dela înțelesul lor, și poruncì ca cei care
pot să înoate, aruncându-se cei dintâiu
să iasă la uscat. 44 Și ceilalți, unii pe
scânduri, iar alții pe ceva de-ale va-
sului.

Și astfel se făcù că toți fură scăpați
la uscat.

Sfărâmarea vasului la Melite. Vipera.

28 Și scăpați fiind, atunci cunoscurăm
bine că [a] insula se numește Melite.
2 Și [b] barbarii ne arătau nu puțină bu-
năvoință: pentru că aprinzând foc ne
luară pe toți la dânșii din pricina ploii
ce erà și a frigului.

3 Și Pavel strângând grămadă de
uscături și punând pe foc, o viperă ie-
șind de căldură îl apucă de mână. 4 Și
barbarii când văzură vietuitoarea atâr-
nată de mâna lui ziceau unii către alții:
cu adevărat omoritor este omul acestă,
pe care dreptatea nu-l lasă să fie viu,
deși este scăpat din mare. 5 Dar el
scuturând în foc vietuitoarea [c] nu suferì
nici un rău. 6 Și ei așteptau că el are
să se umfle sau să cadă de-odată mort.
Dar așteptând dânșii mult și văzând că
nu i-se întâmplă nici un rău, schim-
bându-se [d] ziceau că el este Dumnezeu.

Fapta minunată a lui Pavel.

7 Și împrejurul acelui loc aveà țarine
un anume Popliu, cel dintâiu al insulei:
acesta după ce ne primì, ne ospătă prie-
tinește trei zile. 8 Și tatăl lui Popliu
zăceà apucat de friguri și vintre. La
dânsul intrând Pavel și [e] rugându-se,
[f] punând mânile asupră-i îl făcù sănă-
tos. 9 Făcându-se aceasta veneau la
dânsul și ceilalți din insulă care aveau
suferințe și erau tămăduiți: 10 Aceș-
tia ne [g] cinstiră și cu multă cinste, și
fiind noi să plecăm puseră cele pentru
trebuința noastră.

Sosirea și predica lui Pavel la Roma.

11 Iar după trei luni plecarăm în-
tr'un vas Alexandrin, cu semnul Castor
și Polux, care *vas* iernase în insulă.
12 Și ajungând la Siracusa am rămas
trei zile. 13 De acolo încunjurând am
sosit la Regiu: și după o zi bătând vânt
de mează-zi, am venit a doua zi la
Poțioli. 14 Unde găsind frați am fost
îndemnați să rămânem la dânșii șapte
zile: și astfel am venit la Roma. 15 Și
frații de acolo auzind cele despre noi
veniră spre întâmpinarea noastră până
la Foru lui Apiu și la Trei taberne, pe
care văzându-i Pavel, mulțumind lui
Dumnezeu, luă îndrăzneală.

16 Iar când am întrat în Roma, *su-
tașul dete căpeteniei ostășești în pri-
mire pe cei legați, iar* [h] lui Pavel îi dete
voie să rămâie singur cu ostașul care-l
păzeà.

17 Și după trei zile dânsul chemă
împreună la sine pe cei care erau frun-
tași Iudeilor: și venind ei împreună
zise către dânșii: bărbați, frați, [i] eu ne
făcând nimic împotriva poporului sau
datinelor părintești, [j] legat fiind în Ie-
rusalim am fost dat în mânile Romani-
lor, 18 Care [k] cercetându-mă voiau să-mi
deà drumul, pentru că nici o vină de
moarte nu erà în mine; 19 Dar Iudeii
împotrivindu-se prin cuvinte [l] am fost
nevoit să cer a fi judecat de Cesarul,
nu că aș aveà ceva ca să învinuesc nea-
mul meu. 20 Deci pentru acest cuvânt
v'am chemat ca să vă văz și să vă vor-
besc: căci [m] pentru nădejdea lui Israel
sunt împresurat cu [n] acest lanț.

21 Iar ei ziseră către dânsul: noi

m 2 Cor. 11. 25. —
Capul 28. a Cap. 27. 26. b Rom. 1. 14. c Marc. 16. 18. d Cap. 14. 11. e Iac. 5. 14, 15
f Marc. 6. 5. g Mat. 15. 6. h Cap. 24. 25. i Cap. 24. 12. j Cap. 21. 33. k Cap. 22. 24. l Cap. 25. 11. m Cap. 26. 6. 7. n Cap. 26. 29. Film. 10. 13.

n'am primit din Iudea nici scrisori des-
pre tine, nici venind vreunul dintre
frați a dat știre sau a vorbit ceva rău
de tine. 22 Dar găsim cu drept să
auzim dela tine cele ce gândești; căci
despre erezia aceasta ne este cunoscut,
că pretutindenea [o] se vorbește împotrivă.
23 Și hotărându-i o zi veniră mai
mulți la dânsul în casa de poposire,
[p] cărora le spuse adeverind împărăția
lui Dumnezeu, și încredințându-i de
dimineața până seara despre Iisus atât
[q] din legea lui Moise cât și din profeți.
24 Și [r] unii erau încredințați de cele
spuse, iar alții nu credeau.

25 Și neînvoindu-se între dânșii ple-
cară, dupăce Pavel zise un cuvânt, că
bine a vorbit duhul sfânt prin Isaia pro-
fetul către părinții voștri 26 Zicând:
[s] „Du-te la poporul acesta și zi: cu au-
zul veți auzì, dar nu veți înțelege; și
văzând veți vedeà, dar nu veți cunoaște;
27 Căci s'a îngrășat inima acestui po-
por, și cu urechile au auzit greu, și au
închis ochii lor, ca nu cumva să vază
cu ochii și să auză cu urechile și să în-
țeleagă cu inima și să se întoarcă, și
să-i vindec pe ei". 28 Deci cunoscut
să vă fie vouă, că neamurilor [t] s'a trimis
această mântuire a lui Dumnezeu: și
dânșii vor asculta.

29 *Și după ce zise el acestea, Iudeii
plecară având mare neînțelegere între
dânșii.*

30 Iar Pavel rămase doi ani deplini
într'o casă închiriată de el însuși, și
primià pe toți care veneau la dânsul.
31 [u] Predicând împărăția lui Dumnezeu
și învățând fără nici o sfială, fără nici o
pedecă cele despre Domnul Iisus Hristos.

EPISTOLA APOSTOLUI PAVEL CĂTRE ROMANI.

*Pavel laudă biserica din Roma pentru cre-
dința ei, arătând dorința de-a veni s'o vază.*

1 Pavel slujitor al lui Iisus Hristos,
[a] chemat apostol, deosebit fiind [b] pen-
tru evangelia lui Dumnezeu. 2 [c] Pe
care a făgăduit-o mai dinainte [d] prin
profeții săi în scripturi sfinte, 3 Des-
pre Fiul său născut [e] după trup [f] din să-
mânța lui David, 4 Rânduit Fiu al
lui Dumnezeu puternic [g] după duh de
sfințenie [h] prin înviere dintre morți,
Iisus Hristos Domnul nostru, 5 Prin
care [i] am luat dar și apostolie spre su-
punere [j] de credință între toate nea-
murile [k] pentru numele său. 6 Între
care sunteți și voi chemați ai lui Iisus
Hristos,

7 Tutulor care sunteți în Roma iubiți
de Dumnezeu, [l] chemați sfinți.

[m] Dar vouă și pace dela Dumnezeu
Tatăl nostru și Domnul Iisus Hristos.

*Evangelia e o putere dumnezeească, ce mân-
tuește și te face fericit.*

8 Mai întâiu [n] mulțumesc Dumnezeu-
lui meu prin Iisus Hristos pentru voi
toți, fiindcă [o] credința voastră se vestește
în toată lumea. 9 Căci [p] martor îmi
este Dumnezeu, [q] căruia îi slujesc în du-
hul meu, în evangelia Fiului său, cât
de [r] neîncetat îmi aduc aminte de voi
10 [s] Totdeauna în rugăciunile mele, ce-
rând dacă cumva în cele din urmă voiu
aveà parte prin [t] voința lui Dumnezeu
să vin la voi. 11 Căci doresc să vă
văz, ca [u] să vă împărtășesc ceva dar
dumnezeesc pentru ca voi să fiți întă-
riți, 12 Și aceasta este ca eu să fiu
împreună îndemnat între voi prin [v] cre-
dința ce este între noi, atât a voastră
cât și a mea.

13 Dar, fraților, nu voesc ca voi să
nu știți, că [x] de multe ori mi-am pus în

o Luc. 2. 34.
p Luc. 24. 27.
q Cap. 26. 6, 22.
r Cap. 14. 4.
s Isa. 6. 9.
t Mat. 21. 41 43.
u Efes. 6. 19.

ROMANI.
Capul 1.
a Fapt. 22. 21.
b Gal. 1. 15.
c Tit. 1. 2.
d Cap. 3. 21.
e Mat. 1. 6, 16.
f Ioan 1. 14.
g Fapt. 13. 33.
h Ebr. 9. 14.
i Cap. 12. 3.
j Fapt. 6. 7.
k Fapt. 9. 15.
l Cap. 9. 24.
m 1 Cor. 1. 3.
n Filip. 1. 3.
o Cap. 16. 19.
p Cap. 9. 1.
q Fapt. 27. 23.
r 1 Tes. 3. 10.
s Cap. 15. 23, 32.
t Iac. 4. 15.
u Cap. 15. 29.
v Tit 1. 4.
x Cap. 15. 23.

gând să vin la voi,— [y]și am fost împie-
decat până acum —, pentru ca să am
oarecare rod și între voi, [z]ca și între
celelalte neamuri. 14 [a]Sunt dator atât
la Eleni, cât și la barbari, atât la învă-
țați, cât și la neînvățați; 15 Astfel în-
tru cât mă privește pe mine, nu este
preget ca să vă binevestesc și vouă, care
sunteți în Roma: 16 Căci [b]nu mă ru-
șinez de evangelia *lui Hristos*, pentru
că [c]este puterea lui Dumnezeu spre
mântuire la tot care crede, [d]atât Iudeu
mai întâiu, cât și Elen.

Evangelia arată dreptatea din credință pentru păgânii, ce stau supt mânia lui Dumnezeu.

17 Pentru [e]că îndreptățire dela Dum-
nezeu se descopere în ea, din credință
pentru credință, după cum este scris:
[f]„Dreptul prin credință va fi viu".
18 [g]Căci mânia lui Dumnezeu se des-
copere din cer împotriva oricărei necu-
cernicii și nedreptăți a oamenilor, care
țin cu silnicie adevărul în nedreptate.
19 Pentru [h]că ce este cunoscut al lui
Dumnezeu arătat este într'înșii, de-
oarece [i]Dumnezeu le-a făcut cunoscut
lor. 20 Căci [j]cele nevăzute ale lui sunt
zărite dela facerea lumii, pricepându-se
cu mintea prin făpturi, adecă vecinica
lui putere și măreție dumnezeească,
pentru ca dânșii să fie fără cuvânt de
apărare. 21 Pentru că deși cunoscu-
seră pe Dumnezeu nu l-au mărit ca pe
un Dumnezeu, nici nu i-au mulțumit,
[k]ci fură amăgiți în gândirile lor, și în-
tunecată fù nemintoasa lor inimă.
22 [l]Zicând că sunt înțelepți, fură ne-
mintoși, 23 Și schimbară mărirea ne-
pieritorului [m]Dumnezeu cu asemănare
de chip de om pieritor și de sburătoare
și de dobitoace și de târâtoare.

24 [n]Deaceea și Dumnezeu i-a dat
prinși în poftele inimilor lor spre ne-
curățenie, [o]ca corpurile lor să fie ne-
cinstite între [p]ei înșuși. 25 Ca unii
care au schimbat [q]adevărul lui Dum-
nezeu [r]în minciună, și au cinstit și au
slujit făpturei în loc Făptuitorului, care
este binecuvântat în veci. Amin.
26 Pentru aceasta Dumnezeu i-a dat
prinși în [s]patimi de necinste; căci și
cele de parte femeiască ale lor au
schimbat întrebuințarea firească pe cea
împotriva firii, 27 Asemenea și cei de
parte bărbătească, lăsând întrebuințarea
firească a femeii, fură aprinși în pofta
lor între dânșii, săvârșind rușinea,
parte bărbătească în parte bărbătească,
și primind în ei înșile răsplata ce tre-
buià a rătăcirii lor. 28 Și după cum
n'au judecat de bun, ca să aibă pe
Dumnezeu în deplină cunoștință, și
Dumnezeu i-a dat la o gândire netreb-
nică, ca să facă cele [t]ce nu se cuvin,
29 Plini fiind de orice nedreptate, *de
desfrânare*, de răutate, de pornire spre
tot felul de înavuțire, de înrăire, um-
pluți de pizmă, de omor, de ceartă, de
înșelăciune, de viclenie, 30 Șoptitori,
vorbitori de rău, urîți de Dumnezeu,
sumeți, îngâmfați, lăudăroși, născocitori
de rele, nesupuși părinților, 31 Ne-
pricepuți, călcători de cuvânt, fără iu-
bire firească, *neîmpăcați*, fără milă;
32 Ca unii care cunoscând bine hotă-
rîrea lui Dumnezeu, că cei care făptu-
iesc unele ca acestea sunt vrednici de
moarte, nu numai că fac aceleași, dar și
dau încuviințare la cei care le făptuiesc.

Judecata lui Dumnezeu este pentru toți. În zadar se mândresc Iudeii cu legea și cu tăierea împrejur. Atât Iudeii, cât și păgânii sunt păcătoși.

2 Deaceea ești [a]fără cuvânt de apă-
rare, omule, oricare judeci; [b]căci în
aceea ce judeci pe altul, pe tine însuți
te osândești, pentru că tu care judeci
făptuești aceleași. 2 Dar noi știm, că
judecata lui Dumnezeu este după ade-
văr împotriva celor care făptuesc unele
ca acestea. 3 Și socotești tu aceasta,
omule, care judeci pe cei care făptuesc
unele ca acestea, și care faci aceleași,
că tu vei scăpà de judecata lui Dum-

y Filip. 4. 17. z 1 Tes. 2. 18. a 1 Cor. 9. 16. b Ps. 40. 9. 10. | c 1 Cor. 1. 18. d Luc 2. 30—32. e Cap. 3. 21 | f Hab. 2. 4. g Fapt. 17. 30. h Fapt. 14. 17. | i Ioan 1. 9. j Ps. 19. 1, etc. k 2 Reg. 17. 15. | l Ier. 10. 14. m Deut. 4.16, etc. n Ps. 81. 12. | o 1 Cor. 6. 18. p Lev. 18. 22. q 1 Tes. 1. 9. | r Isa. 44. 20. s Lev. 18. 22. t Efes. 5. 4. | *Capul 2.* a Cap. 1. 20. b 2 Sam. 12. 5-7.

nezeu? 4 Sau despreţueşti [c]bogăţia
bunătăţii lui şi a [d]îngăduirii şi a [e]îndelung
răbdării, [f]necunoscând că bunătatea
lui Dumnezeu te duce la pocăinţă?
5 Dar după învârtoşarea ta şi inimă
nepocăită îţi grămădeşti [g]ţie însuţi mânie
în zi de mânie şi de descoperire a
dreptei judecăţi a lui Dumnezeu,
6 [h]„Care va dà fiecăruia după lucrările
sale". 7 Celor care după stăruinţă de
bună lucrare caută mărire şi cinste şi
nepierire *le va dà* viaţă vecinică; 8 Iar
pentru cei care fac zavistii şi [i]nu se supun
adevărului, dar sunt supuşi nedreptăţii,
va fi mânie şi aprindere,
9 Suferinţă şi strâmtorare *va fi* preste
orice suflet de om, care lucrează cu desăvârşire
răul, atât preste al Iudeului
mai întâiu, cât şi al Elenului; 10 Mărire
[j]însă şi cinste şi pace *va fi* ori cui
care lucrează binele, atât Iudeului [k]mai
întâiu, cât şi Elenului: 11 [l]Căci la
Dumnezeu nu este părtinire.

12 Câţi dar neavând legea vor fi păcătuit,
că neavând legea vor şi pierì; şi
câţi având legea vor fi păcătuit, prin
lege vor fi judecaţi; 13 Pentru[m] că nu
auzitorii legii sunt îndreptăţiţi înaintea
lui Dumnezeu, ci împlinitorii legii vor
fi îndreptăţiţi, 14 — Când dar neamuri,
care n'au legea fac din fire cele
ale legii, aceştia, lege neavând, sunt
loruşi înşuşi lege. 15 Ca unii care dovedesc
lucrul legii scris în inimile lor,
dovadă dându-le împreună a lor ştiinţă
de sine, şi gândurile învinuitoare sau
şi apărătoare dintre dânşii —, 16 [n]În
ziua când va judecà Dumnezeu [o]prin
Iisus Hristos [p]după evangelia mea cele
ascunse ale oamenilor.

17 Dacă [q]tu dar eşti numit Iudeu şi
[r]te razemi pe lege [s]şi te lauzi cu Dumnezeu,
18 Şi [t]cunoşti voia lui şi [u]încuviinţezi
pe cele bune, învăţat fiind
din lege, 19 Şi [v]ai încredere că tu
însuţi eşti călăuză de orbi, lumină celor
întru întunerec, 20 Îndreptător al nemintoşilor,
învăţător al neştiutorilor,
[x]având icoana cunoştinţei şi adevărului
în lege: 21 Deci tu care înveţi pe altul,
pe tine însuţi nu te înveţi? Care
predici: nu furà, furi? 22 [y]Care zici:
[z]nu săvârşì adulter, săvârşeşti adulter?
Care urăşti idolii, jăfueşti templele?
23 Tu care [a]te lauzi cu legea, necinsteşti
pe Dumnezeu prin călcarea legii?
24 Pentru că „numele lui Dumnezeu
din pricina voastră este defăimat între
neamuri", [b]după cum este scris.

25 [c]Căci tăierea împrejur foloseşte
într'adevăr dacă faci legea; dar dacă
eşti călcător de lege, tăierea ta împrejur
s'a făcut netăiere împrejur. 26 Deci
[d]dacă netăierea împrejur păzeşte hotărîrile
legii, oare netăierea lui împrejur
nu va fi socotită ca tăiere împrejur?
27 Şi cea din fire netăiere împrejur care
împlineşte legea [e]te va judecà pe tine
călcător de lege în literă şi tăiere împrejur.
28 Pentru [f]că nu este Iudeu
cel în afară, nici tăiere împrejur cea în
afară în carne; 29 Ci Iudeu este [g]cel
în ascuns şi [h]tăiere împrejur a inimei
este [i]în duh, iar nu în literă; pentru
[j]care lauda nu *este* dela oameni ci dela
Dumnezeu.

Toţi oamenii fără deosebire sunt păcătoşi şi devin drepţi fără merit, prin credinţă. Credinţa în Hristos mântueşte. Credinţa nu desfiinţează legea.

3 Deci care *este* mai multul Iudeului,
sau care *este* folosul tăierii împrejur?
2 *Este* mult în orice chip. Mai întâiu
că [a]le-au fost încredinţate cuvintele lui
Dumnezeu. 3 Cum dar dacă [b]unii
n'au crezut? [c]Nu cumva necredinţa lor
va desfiinţà credincioşia lui Dumnezeu?
4 [d]Să nu fie; dar [e]fie Dumnezeu iubitor
de adevăr, [f]„iar orice om mincinos",
după cum este scris: [g]„Ca să fii îndreptăţit
în cuvintele tale, şi să biruești
când vei judecà tu".

---

c Cap. 9. 23.
d Cap. 3. 25.
e Esod. 34. 6.
f Isa 30. 18.
g Deut. 32. 34.
h Iov 34. 11.
i Iov 24. 13. 2 Tes. 1. 8.
j Amos. 3. 2.
k 1 Pet. 1. 7.
l Deut. 10. 17.
m Mat. 7. 21.
n Eccl. 12. 14.
o Ioan 5. 22.
p Cap. 16. 25.
q Mat. 3. 9.
r Mic. 3. 11.
s Isa 45. 25.
t Deut. 4. 8.
u Filip. 1. 10.
v Mat. 15. 14.
x Cap. 6. 17.
y Ps. 50. 16. etc.
z Mal. 3. 8.
a Vers. 17.
b 2 Sam. 12. 14.
c Gal. 5. 3.
d Fapt. 10. 34, 35.
e Mat. 12. 41, 42.
f Mat. 3. 9.
g 1 Pet. 3. 4.
h Filip. 3. 3.
i Cap. 7. 6.
j 1 Cor. 4. 5.
—
Capul 3.
a Deut. 4. 7. 8
b Cap. 10. 16.
c Num. 23. 19.
d Iov 40. 8.
e Ioan 3. 33.
f Ps. 62. 9.
g Ps. 51. 4.

5 Dacă dar nedreptatea noastră în-
vederează dreptatea lui Dumnezeu, ce
vom zice? Nu cumva că Dumnezeu care
cercetează cu mânia sa este nedrept?
-[h]ca un om vorbesc. - 6 Să nu fie:
căci [i]cum va judecà Dumnezeu lumea?
7 Iar dacă în a mea minciună a prisosit
adevărul lui Dumnezeu spre mărirea
lui, pentru ce mai sunt și eu judecat ca
păcătos. 8 Și să nu facem cele rele, ca
[j]să vie cele bune, după cum suntem
defaimați și după cum spun unii că
zicem noi? Osânda lor este după drept.

9 Ce este dar? Avem noi apărare?
Nici decum, pentru că am învinuit mai
nainte atât pe Iudei cât și pe Eleni,[k]că
toți sunt supt păcat. 10 După cum
este scris că: „Nu este drept nici unul
măcar. 11 [l]Nu este care înțelege, nu
este care caută pe Dumnezeu; 12 Toți
s'au abătut, împreună netrebuitori s'au
făcut; nu este care face bunătate, nu
este până la unul. 13 Mormânt des-
chis *este* [m]gâtlejul lor. Cu limbile lor
vicleneau [n]venin de aspide supt buzele
lor. 14 A căror [o]gură *este* plină de
blestem și amărăciune; 15 [p]Iuți sunt
picioarele lor spre vărsare de sânge.
16 Dărăpânare și silnicie în căile lor.
17 Și cale de pace n'au cunoscut.
18 [q]Nu este temere de Dumnezeu în-
naintea ochilor lor".

19 Știm însă că tot [r]ce zice legea,
pentru cei care sunt în lege le spune,
ca [s]orice gură să fie închisă și [t]toată
lumea să fie vinovată lui Dumnezeu.
20 Pentru că din lucruri ale legii [u]„ni-
meni nu va fi îndreptățit înaintea lui";
căci [v]prin lege *se dă* cunoștință de
păcat.

21 Astfel dar afară din lege s'a fă-
cut cunoscut [x]îndreptățire *care vine* de
la Dumnezeu, dovedită [y]fiind de lege
[z]și de profeți; 22 Îndreptățire *care
vine* dela Dumnezeu [a]prin credința în
Iisus Hristos pentru toți *și preste toți*
care cred. Căci [b]nu este deosebire.
23 Pentru că [c]toți păcătuiră și au lipsă
de mărirea lui Dumnezeu. 24 În-
dreptățiți fiind ei prin dăruire [d]cu al
lui dar [e]prin răscumpărarea care este
în Hristos Iisus; 25 Pe care Dum-
nezeu l-a pus la privire [f]ispășitor prin
credința [g]în al său sânge, spre arătare
a dreptății lui, [h]pentru trecerea prin
[i]îngăduirea lui Dumnezeu a păcatelor
săvârșite mai nainte, 26 Spre arăta-
rea dreptății lui în timpul de acum,
pentru ca să fie el drept și îndreptățind
pe cel din credință în Iisus.

27 Deci [j]unde este lauda? Afară fù
lăsată. Prin care lege? A lucrurilor?
Nu, ci prin lege de credință. 28 Căci
socotim că [k]omul este îndreptățit prin
credință fără lucruri ale legii.

29 Sau Dumnezeu este al Iudeilor
numai? Nu și al neamurilor? Este și al
neamurilor. 30 [l]Deoarece unul este
Dumnezeul, care va îndreptățì tăierea
împrejur din credință, și netăierea îm-
prejur prin credință.

31 Deci desființăm noi legea prin
credință? Să nu fie, ci statornicim legea.

*Abraam însuși prin credință a fost îndrep-
tățit. Darul lui Dumnezeu fù dat lui Abraam,
când nu erà tăiat împrejur.*

4 Deci ce vom zice că [a]Abraam stră-
moșul nostru a fost aflat după trup?
2 Pentru că dacă Abraam a fost din
lucruri [b]îndreptățit, are cuvânt de laudă,
dar nu înaintea lui Dumnezeu. 3 Căci
ce zice scriptura? [c]„Abraam crezù lui
Dumnezeu, și i-se socotì ca îndreptă-
țire". 4 Însă [d]celui care lucrează nu
i-se socotește plata cuvenită după dar,
ci după datorie: 5 Iar celui care nu
lucrează, dar crede in [e]cel care îndrep-
tățește pe necinstitorul de Dumnezeu,
i-se socotește credința lui ca îndrep-
tățire.

6 După cum și David rostește lauda
fericirii omului, căruia Dumnezeu îi

---

[h] Cap. 6. 19. [i] Fac. 18. 25. [j] Cap. 5. 20. [k] Gal. 3. 22. [l] Ps. 14. 1—3. [m] Ps. 5. 9. [n] Ps. 140. 3. [o] Ps. 10. 7. [p] Prov. 1. 16. [q] Ps. 36. 1. [r] Ioan 10. 34. [s] Iov 5. 16. [t] Cap. 2. 2. [u] Ps. 143. 2. [v] Cap. 7. 7. [x] Fapt. 15. 11. [y] Ioan 5. 46 [z] Cap. 1. 2. [a] Cap. 4 [b] Cap. 10. 12. [c] Gal. 3. 22. [d] Cap. 5. 16. [e] Mat. 20. 28. [f] Lev. 16. 15. [g] Col. 1. 20. [h] Fapt.13.38,39 [i] Fapt. 17. 30. [j] 1 Cor. 1,29.31 [k] Fapt. 13 38. [l] Gal. 3.8.20.28.

Capul 4. [a] Isa 51. 2. [b] Cap.3.20,27,28. [c] Fac. 15. 6. [d] Cap. 11. 6. [e] Ios. 24 2.

socotește fără lucruri îndreptățire, *zi-*
când: 7 [f] „Fericiți ale căror fărăde-
legi au fost lăsate și ale căror păcate
au fost acoperite; 8 Fericit bărbatul
al cărui păcat nu-l va socotì Domnul“.
9 Deci lauda acestei fericiri *este* pen-
tru tăierea împrejur sau și pentru ne-
tăierea împrejur? Căci zicem: „se
socotì lui Abraam credința ca îndrep-
tățire“.
10 Deci cum se socotì? Fiind el in
tăiere împrejur sau în netăiere împre-
jur? Nu în tăiere împrejur, ci în netă-
iere împrejur. 11 Și [g] semn de tăiere
împrejur primì ca pecete a îndreptă-
țirii credinței celei în netăiere împrejur,
pentru ca [h] să fie el părintele tutulor
care în netăiere împrejur *fiind* cred,
spre a li-se socotì și lor îndreptățire,
12 Și părinte al tăierii împrejur pentru
aceia, care sunt nu numai în tăiere îm-
prejur, dar și merg în urmele credinței
celei în netăiere împrejur a părintelui
nostru Abraam.
13 Pentru că făgăduința, ca să fie
el [i] moștenitor al lumii, n'a fost făcută
nici lui Abraam, nici urmașilor săi prin
lege, ci prin îndreptățire din credință.
14 Căci [j] dacă cei din lege sunt moște-
nitori, zădărnicită este credința și des-
ființată este făgăduința: 15 Pentru
[k] că legea pricinuește mânie; iar unde
nu este lege, nu este nici călcare de
lege. 16 Deaceea din credință *sunt*
moștenitori, ca *să fie* [l] ei după dar,
[m] pentru ca făgăduința să fie temeinică
pentru toți urmașii, nu numai pentru
cei din lege, ci și pentru cei din cre-
dința lui Abraam, [n] care este părintele
nostru tutulor, 17 — După cum este
scris, că [o] „te-am pus părinte al multor
neamuri“ —, față de Dumnezeu înain-
tea căruia crezù, [p] care dă viață celor
morți și cheamă [q] cele ce nu sunt ca
fiind; 18 *Abraam,* care împotriva nă-
dejdii, pe nădejde *întemeiat* crezù, ca
să fie el părinte al multor neamuri după
rostirea: [r] „astfel vor fi urmașii tăi“:
19 Și fiindcă nu fù slab în credință,
[s] nu-și îndreptă privirea la însuși cor-
pul său amorțit — fiind cam de-o sută
de ani, — nici la amorțirea pântecelui
Sarei; 20 Și în vederea făgăduinței
lui Dumnezeu nu șovăì în necredință,
ci fù împuternicit în credință, dând
mărire lui Dumnezeu, 21 Și deplin
încredințat fiindcă ceea ce a făgăduit
[t] puternic este să și facă. 22 Deaceea
„i-se și socotì ca îndreptățire“.
23 Și [u] nu s'a scris pentru dânsul nu-
mai că „i-se socotì“, 24 Ci și pentru
noi cărora are să ni-se socotească, care
credem [v] în acela care a înviat dintre
morți, pe Iisus Domnul nostru, 25 [x] Care
„fù dat pentru greșalele noastre“, [y] și
fù înviat pentru îndreptățirea noastră.

Mântuirea vine din credință. Moartea și în-
vierea lui Hristos este pentru noi.

5 Deci [a] îndreptățiți fiind noi din cre-
dință, avem [b] pace la Dumnezeu prin
Domnul nostru Iisus Hristos. 2 [c] Prin
care am avut și apropierea prin credință
la acest dar, [d] în care stăm și [e] ne lău-
dăm pe nădejdea măririi lui Dumnezeu.
3 Și nu numai *pe nădejde ne* [f] *lău-*
dăm, ci ne lăudăm și în suferințe,
[g] știind că suferința pricinuește stă-
ruință, 4 [h] Iar stăruința încercare, și
încercarea nădejde; 5 [i] Iar nădejdea
nu dă de rușine, [j] pentru că iubirea lui
Dumnezeu este turnată în inimile noas-
tre prin duh sfânt, care ne fù dat nouă.
6 Pentru că, fiind noi încă [k] nepu-
tincioși, Hristos la timp cuvenit murì
pentru necinstitori de Dumnezeu. 7 Ne-
greșit cu anevoe va murì cineva pentru
un drept; căci pentru cel bun poate și
îndrăznește cineva să moară; 8 [l] Dum-
nezeu dar învederează către noi iubirea
sa însăși, pentru că Hristos, fiind noi
încă păcătoși, murì pentru noi. 9 Deci
îndreptățiți fiind acum [m] în sângele lui.

---

f Ps. 32. 1, 2.
g Fac. 17. 10.
h Luc. 19. 9.
i Fac 17, 4, etc.
j Gal. 3. 18.
k Cap. 3. 20.
l Cap. 3. 24.
m Gal. 3 22.
n Isa. 51. 2.
o Fac. 17. 5.
p Cap. 8. 11.
q Cap. 9. 26.
r Fac. 15. 5.
s Fac. 17. 17.
t Ps. 115. 3.
u Cap. 15. 4.
v Fapt. 2. 24.
x Isa. 53. 5. 6.
y 1 Cor. 15. 17.
—

Capul 5.
a Isa 32. 17.
b Efes. 2. 14.
c Ioan 10. 9.
d 1 Cor. 15. 1.
e Ebr. 3. 6
f Mat. 5. 11. 12.
g Iac. 1. 3.
h Iac. 1. 12.
i Filip. 1. 20.
j 2 Cor. 1. 22.
k Cap 4. 25.
l Ioan 15. 13.
1 Pet. 3. 18.
m 1 Ioan 1. 7.

mult mai lesne vom fi scăpați prin el
[n]de mânia *Dumnezeiască.* 10 Căci
[o]dacă, urîți fiind noi,[p]am fost împăcați
cu Dumnezeu prin moartea Fiului său,
mult mai vârtos, împăcați fiind, vom fi
scăpați [q]prin viața lui:
11 Dar nu numai *vom fi scăpați,* [r]ci
și ne lăudăm în Dumnezeu prin Dom-
nul nostru Iisus Hristos, prin care am
luat acum împăcarea.

După cum păcatul și moartea a venit prin Adam, astfel dreptatea și viața prin Hristos la toți oamenii.

12 Drept aceea după cum [s]printr'un
om întră păcatul în lume, și [t]prin păcat
moartea, și astfel moartea străbătù la
toți oamenii, pentru că toți păcătuiră;
13 Căci până la lege erà păcat în lume,
dar [u]păcatul nu se trece în socoteală
când nu este lege. 14 Totuși moartea
a domnit dela Adam până la Moise și
preste cei care nu păcătuiră în asemâ-
narea călcării lui Adam, [v]care este chip
al celui viitor. 15 Însă nu după cum
este greșala, așà și darul, căci dacă cei
mulți au murit prin greșala unuia, cu
mult mai mult a prisosit la cei [x]mulți
darul lui Dumnezeu și dăruirea prin
darul unui om, Iisus Hristos. 16 Și
darul nu este ca printr'unul care pecă-
tuì; pentru că dela unul *este* judecare
spre osândă, iar darul *este* din multe
greșeli spre îndreptățire. 17 Căci dacă
prin greșala unuia domnì moartea prin-
tr'unul, cu mult mai mult cei care pri-
mesc prisosirea darului și a dăruirii
îndreptățirii vor domnì în viață prin-
tr'unul, Iisus Hristos. 18 Deci dar,
după cum printr'o greșală venì osânda
pentru toți oamenii, tot așà și printr'o
hotărîre de îndreptățire *venì* [y]pentru
toți oamenii îndreptățire care dă viață.
19 Căci după cum prin neascultarea
unui om cei mulți se făcură păcătoși,
tot așà și prin ascultarea unuia cei mulți
se vor face drepți.
20 Dar [z]se mai alătură legea ca să
se înmulțească greșala; și unde s'a în-
mulțit păcatul, [a]a prisosit darul preste
măsură. 21 Pentru ca după cum a
domnit păcatul în moarte, tot așà să
domnească și darul prin îndreptățire
spre viață vecinică prin Iisus Hristos
Domnul nostru.

Sfințirea și noua ascultare e rodul îndreptățirii prin credință.

6 Ce [a]vom zice dar? Să rămânem în
păcat pentru ca să se înmulțească
darul? 2 Să nu fie. Noi care [b]ne-am
lepădat de păcat, cum vom mai viețuì
într'însul? 3 Sau nu cunoașteți, [c]că
toți care am fost botezați în Hristos
Iisus, [d]în moartea lui am fost botezați?
4 Deci [e]înmormântați am fost împre-
ună cu dânsul prin botezul în moartea
lui, pentru că după [f]cum Hristos fù
sculat dintre morți prin [g]mărirea Tată-
lui, [h]așà și noi să umblăm în înoire de
viață. 5 [i]Căci, dacă ne-am făcut îm-
preună părtași în asemănarea morții lui,
vom fi și în aceea a învierii lui, 6 De
oarece cunoaștem aceasta, că [j]omul
nostru cel vechiu fù răstignit împreună
cu dânsul, ca să fie desființat [k]corpul
păcatului, pentru ca noi să nu mai slu-
jim păcatului: 7 [l]Fiindcă cine a mu-
rit este desvinovățit de păcat. 8 Dacă
[m]dar am murit împreună cu Hristos,
credem că vom și vietuì împreună cu
dânsul, 9 Știind că [n]Hristos sculat
fiind dintre morți nu mai moare; moar-
tea nu mai are stăpânire preste el.
10 Căci ceea ce a murit, [o]a murit o-
dată pentru totdeauna față de păcat:
iar ceea ce [p]vietuește, față de Dumne-
zeu vietuește. 11 Așà și voi socotiți-
vă pe voi înșivă că sunteți [q]morți față
de păcat, dar [r]vietuind față de Dum-
nezeu în Hristos Iisus, *Domnul nostru.*
12 [s]Deci să nu domnească păcatul
în corpul vostru cel muritor, spre a-l as-
cultà în poftele lui. 13 Nici nu înfă-

n 1 Tes. 1. 10.
o Cap. 8. 32.
p 2 Cor. 5. 18.19.
q Ioan 5. 26.
r Cap. 2. 17.
s Fac. 3. 6.
t Fac. 2. 17.
u Cap. 4. 15.
v 1 Cor. 15. 21. 22, 41.
x Isa 53. 11.
y Ioan 12. 32.
z Ioan 15. 22.
a Luc. 7. 47.

Capul 6.
a Cap. 3. 8.
b 1. Pet 2. 24
c Gal. 3. 27.
d 1 Cor. 15. 29.
e Col. 2. 12.
f 1 Cor. 6. 14.
g Ioan 2. 11
h Gal. 6. 15.
i Filip. 3. 10, 11.
j Gal. 2. 20.
k Col. 2. 11.
l 1. Pet. 4. 1.
m 2 Tim. 2. 11.
n Apoc. 1. 18.
o Ebr. 9 27, 28.
p Luc. 20. 38.
q Vers. 2.
r Gal. 2. 19.
s Ps. 19. 13.

țișați păcatului [t] membrele voastre *ca*
arme de nedreptate, ci [u] înfățișați-vă pe
voi înșivă lui Dumnezeu ca fiind vii
dintre morți, și membrele voastre *în-*
fățișați-le lui Dumnezeu *ca* arme ale
îndreptățirii. 14 Căci [v] păcatul nu va
aveà stăpânire preste voi; pentru că
nu sunteți supt lege, ci sub dar.

15 Deci ce *este?* Să păcătuim, [x] pen-
tru că nu suntem supt lege ci supt dar?
Să nu fie? 16 Nu știți voi, [y] că cui vă
înfățișați pe voi înșivă, robi spre ascul-
tare, robi sunteți ai aceluia de care as-
cultați, fie ai păcatului spre moarte,
fie ai ascultării spre îndreptățire?
17 Dar mulțumită lui Dumnezeu, că
ierați robi ai păcatului, și ați ascultat
din inimă [z] de al învățăturii izvod, la
care ați fost dați. 18 Scutiți [a] fiind însă
de păcat, ați fost făcuți robi pentru în-
dreptățire. 19 Omenește vorbesc din
pricină de neputință a trupului vostru.
Căci după cum ați înfățișat membrele
voastre roabe necurățeniei și fărădelegii
spre fărădelege, astfel acum înfățișați
membrele voastre roabe îndreptățirii
spre sfințire. 20 Căci când erați [b] robi
ai păcatului, erați scutiți de îndreptă-
țire. 21 Deci [c] ce rod aveați atuncia
dela acelea de care acum vă rușinați?
Pentru că [d] sfârșitul acelora este moarte
22 Acum dar [e] scutiți fiind de păcat, și
robi fiind făcuți lui Dumnezeu, aveți
rodul vostru spre sfințire, iar sfârșitul
viață vecinică. 23 Pentru [f] că plata
păcatului este moarte, iar darul lui
Dumnezeu viață vecinică în Hristos
Iisus, Domnul nostru.

Legea (ceremonială) fiind desființată, trebue să ne supunem lui Hristos.

7 Sau nu știți, fraților, — căci cunos-
cătorilor de lege le vorbesc, — că
legea are stăpânire asupra omului, pe
cât timp este el în viață? 2 Căci [a] fe-
meia măritată este legată prin lege de
bărbatul ei în viață: iar dacă va fi mu-
rit bărbatul, ea este desfăcută de legea
care o legà cu bărbatul. 3 Deci dar
[b] în viață fiind bărbatul ei se va numì
adulteră, dacă se face *femeie* altui băr-
bat; iar dacă va fi murit bărbatul ei,
scutită este de lege spre a nu fi adul-
teră, fiind *femeie* altui bărbat.

4 Astfel, frații mei, și voi [c] omorîți
ați fost față de lege prin corpul lui
Hristos, spre a fi voi ai altuia, ai celui
sculat dintre morți, pentru ca să [d] adu-
cem roade lui Dumnezeu. 5 Căci,
când eram în carne, patimele păcatelor
care sunt prin lege [e] erau lucrătoare în
membrele noastre, ca [f] să aducă roade
morții; 6 Dar acum furăm desfăcuți
de lege, morți fiind *față de aceea*, în
care eram ținuți cu silnicie, astfel că
noi slujim în înoirea [g] duhului și nu în
vechimea literei.

7 Ce vom zice dar? Este legea păcat?
Să nu fie. Dar păcatul [h] nu l-am cu-
noscut decât prin lege; căci pofta n'o
știam, dacă nu ziceà legea: [i] „nu poftì".
8 [j] Păcatul dar luând pornire prin po-
runcă lucră cu desăvârșire în mine ori-
ce poftă; pentru că fără lege mort este
păcatul. 9 Și [k] eu eram altădată viu
fără lege; dar când venì porunca, pă-
catul iar a înviat. 10 Și eu am [l] murit
și porunca care erà spre viață, aceasta
mi-se nimerì spre moarte: 11 Căci
păcatul luând pornire prin poruncă mă
amăgì și printr'însa mă omorì. 12 Ast-
fel dar legea *este* sfântă, [m] și porunca
este sfântă și dreaptă și bună.

13 Deci ce erà bun mi-a fost moarte?
Să nu fie: ci păcatul *mi-a fost moarte*,
ca să se arete păcat *prin aceea* că prin
ce erà bun mi-a pricinuit moarte, pen-
tru ca păcatul să fie prin poruncă preste
măsură păcătos.

Carnea lucră împotriva duhului. Omul este robul păcatului.

14 Căci știm, că legea este în sine
dumnezeească; iar eu sunt de carne,
[n] vândut supt păcat. 15 Pentru că ce
săvârșesc nu cunosc; deoarece [o] nu ce

[t] Cap. 7. 5. [u] Cap. 12. 1. [v] Gal. 5. 18. [x] 1 Cor. 9. 21. [y] Mat. 6. 24. [z] 2 Tim. 1. 13. [a] Ioan 8. 32. [b] Ioan 8. 34. [c] Cap. 7. 5. [d] Cap. 1. 32. [e] Ioan 8. 32. [f] Fac. 2. 17.

Capul 7. [a] 1 Cor. 7. 39. [b] Mat. 5. 32. [c] Cap. 8. 2. [d] Gal. 5. 22. [e] Cap. 6. 13. [f] Cap. 6. 21. [g] Cap. 2. 29. [h] Cap. 3. 20. [i] Esod. 20. 17. [j] Cap. 4. 15. [k] 1 Cor. 15. 56. [l] Lev. 18. 5. [m] Ps. 19. 8. [n] 1 Reg. 21. 20. 25. [o] Gal. 5. 17.

voiesc aceasta făptuesc; ci ce urăsc a-
ceasta fac. 16 Iar dacă nu ce voesc,
aceasta fac, zic împreună cu legea, că
ea este bună. 17 Acum dar nu mai
săvârșesc eu aceasta, ci păcatul care
locuește în mine. 18 Căci știu[p] că ceva
bun nu locuește în mine, adecă în carnea
mea; pentru că a voì este în mine, dar a
lucrà cu desăvârșire binele nu. 19 Căci
nu fac binele pe care-l voesc, ci răul
pe care nu-l voesc, pe acesta îl făp-
tuesc. 20 Iar dacă ce nu voesc, a-
ceasta fac, nu mai săvârșesc eu aceasta,
ci păcatul care locuește în mine.
21 Deci găsesc pentru mine, care voesc
legea spre a face binele, că răul îmi
stă înainte. 22 Mă [q]bucur însă îm-
preună cu legea lui Dumnezeu potrivit
[r]omului dinlăuntru. 23 Dar văd [s]în
membrele mele o altfel de lege, lup-
tându-se împotriva legii minții mele și
robindu-mă pentru a păcatului lege,
care este în membrele mele. 24 Mun-
cit om sunt eu! Cine mă va scăpà de
corpul acestei morți? 25 Mulțumesc
lui Dumnezeu prin Iisus Hristos, Dom-
nul nostru. Deci dar eu însumi slujesc
cu mintea legii lui Dumnezeu, iar cu
carnea legii păcatului.

Credincioșii sunt scutiți de osândire, umblând după duhul divin, devin fiii lui Dumnezeu și sunt împreună moștenitori cu Hristos. Făptura suspină. Duhul mijlocește pentru cei sfinți. Unirea celor aleși ai lui Dumnezeu cu Hristos.

8 Nici o osândire acum dar pentru cei
care sunt în Iisus Hristos, *cei [a] care*
umblă nu potrivit cărnii, ci potrivit
duhului. 2 Pentru că [b]legea [c]duhului
care duce la viață în Hristos Iisus m'a
scutit de [d]legea păcatului și a morții.
3 Căci [e]ceea ce erà preste putință legii,
întrucât erà neputincioasă prin carne,
[f]Dumnezeu, trimițând pe însuși Fiul
său în asemănare de carne păcătoasă și
pentru păcat, osândì păcatul în carne,
4 Pentru ca hotărîrea legii să fie îm-
plinită în noi, [g]care nu umblăm potri-
vit cărnii, ci potrivit duhului.
5 Căci [h]care sunt potriviți cărnii,
gândesc cele ale cărnii, iar care sunt
potriviți duhului, [i]cele ale duhului.
6 Pentru [j]că gândirea cărnii este
moarte, iar gândirea duhului viață și
pace: 7 Deoare[k]ce gândirea cărnii
este vrăjmașe împotriva lui Dumnezeu;
pentru că nu se supune legii lui Dum-
nezeu, [l]căci nici nu poate. 8 Iar cei
care sunt în carne nu pot să placă lui
Dumnezeu.

9 Voi însă nu sunteți în carne, ci în
duh, dacă într'adevăr locuește în voi
[m]duhul lui Dumnezeu. Iar dacă cineva
nu are [n]duhul lui Hristos, acesta nu
este al lui. 10 Și dacă Hristos este în
voi, corpul *este* mort față de păcat, iar
duhul este viață față de îndreptățire.
11 Dacă dar duhul [o]celui care sculă pe
Iisus dintre morți locuește în voi, [p]cel
care-l sculă pe Hristos Iisus dintre morți,
vă face vii, prin duhul său care locuește
în voi, și corpurile voastre muritoare.
12 [q]Deci dar, fraților, datori suntem nu
cărnii, ca să viețuim potrivit cărnii.
13 Căci [r]dacă viețuiți potrivit cărnii,
aveți să muriți; iar dacă în virtutea
duhului [s]omorîți lucrările corpului, veți
fi în viață.

14 Căci toți care sunt [t]mânați de
duhul lui Dumnezeu, aceștia sunt fii ai
lui Dumnezeu. 15 Pentru[u]că nu pri-
mirăți duh de robie iar [v]spre temere,
ci primirăți[x]duh de înfiare, în care stri-
găm: [y]Abba, Tată. 16 [z]Duhul însuși
mărturisește împreună cu duhul nostru
că suntem fii ai lui Dumnezeu. 17 Iar
dacă *suntem* fii, și moștenitori *suntem*:
[a]moștenitori ai lui Dumnezeu și îm-
preună moștenitori ai lui Hristos, [b]dacă
într'adevăr suferim împreună cu dân-
sul ca să și fim măriți împreună cu el.

18 Căci socotesc că [c]suferințele tim-
pului de-acum nu sunt de acelaș preț
față de mărirea ce are să fie descoperită
pentru noi. 19 Pentru că dorul stărui-
tor al [d]făpturei așteaptă cu nerăbdare

p Fac. 6. 5.
q Ps. 1. 2.
r 2 Cor. 4. 16.
s Gal. 5. 17.

Capul 8.
a Gal. 5. 16. 25.
b Ioan 8. 36.
c 1 Cor. 15. 45.
d Cap. 7. 24. 25.
e Fapt. 13. 39.
f 2 Cor. 5. 21.
g Vers. 1.
h Ioan 3. 6.
i Gal. 5. 22. 25.
j Cap. 6. 21.
k Iac. 4. 4.
l 1 Cor. 2. 14.
m 1 Cor. 3. 16.
n Ioan 3. 34.
o Fapt. 2. 24.
p Cap. 6. 4, 5.
q Cap. 6. 7, 14.
r Gal. 6. 8.
s Efes. 4. 22.
t Gal. 5. 18.
u 1 Cor. 2. 12.
v 2 Tim. 1. 7.
x Isa. 56. 5.
y Marc. 14. 36.
z 2 Cor. 1. 22.
a Fapt. 26. 18.
b Fapt. 14. 12.
c 2 Cor. 4. 17.
d 2 Pet. 3. 13.

[e] descoperirea fiilor lui Dumnezeu.
20 Fiindcă [f] făptura fù supusă zădăr-
niciei, nu de bunăvoie, ci pentru acela
care *o* supuse pe temeiul nădejdii.
21 Căci însuși făptura va fi scutită de
robia stricăciunii, spre a fi stăpână de
sine a măririi fiilor lui Dumnezeu.
22 Căci știm că toată făptura [g] suspină
și este în dureri până acum. 23 Dar
nu numai *toată făptura*, ci și noi, deși
avem [h] pârga duhului, și noi chiar [i] sus-
pinăm în noi înșine, [j] așteptând cu ne-
răbdare înfiarea, [k] răscumpărarea cor-
pului nostru. 24 Căci în nădejde am
fost mântuiți; dar [l] nădejde văzută nu
este nădejde; căci cine nădăjduește
ceea ce vede? 25 Iar dacă nădajduim
ce nu vedem, așteptăm cu stăruință.

26 Astfel dar și duhul vine în ajutor
slăbiciunii noastre. Căci [m] nu știm ce să
cerem întrucât trebue [n] în rugăciunile
noastre, dar acelaș duh mijlocește pen-
tru binele nostru prin suspinuri de ne-
spus. 27 Iar [o] cercetătorul inimilor știe
care *este* gândirea duhului, fiindcă se
roagă pentru sfinți [p] după cum voește
Dumnezeu.

28 Știm că pentru cei care iubesc pe
Dumnezeu orice lucrează spre bine îm-
preună, ca pentru unii [q] care sunt che-
mați potrivit unei puneri la cale. 29 Căci
pe care i-a cunoscut [r] mai dinainte, i-a
și rânduit, [s] mai dinainte asemânați [t] la
față cu chipul Fiului său, pentru ca [u] să
fie El întâiunăscut între mulți frați:
30 Iar pe care i-a rânduit mai dinainte,
pe aceștia i-a și chemat; și pe care i-a
[v] chemat, pe aceștia i-a și [x] îndreptățit:
pe aceștia i-a și [y] mărit.

31 Ce vom zice dar față de acestea?
[z] Dacă Dumnezeu *este* pentru noi, cine
stă împotriva noastră? 32 [a] Care în-
tr'adevăr nu cruță pe însuși Fiul său,
ci [b] îl dete pentru noi toți, cum nu ne
va dărui și împreună cu dânsul toate?
33 Cine va ridicà învinuire împotriva
aleșilor lui Dumnezeu? [c] Dumnezeu
este îndreptățitor? 34 [d] Cine este osân-
ditor? Hristos Iisus care murì, dar mai
vârtos care fù sculat dintre morți, [e] care
este de-a dreapta lui Dumnezeu, care
[f] și mijlocește pentru noi?

35 Cine ne va despărțì de iubirea
lui Hristos? Suferință sau strâmtorare
sau urmărire sau foamete sau golătate
sau primejdie sau spadă? 36 După
cum este scris că [g] „pentru tine suntem
omorîți toată ziua, socotiți am fost ca
oi de înjunghere“. 37 [h] Dar în toate
acestea mai mult biruim prin cel care
ne iubì pe noi. 38 Căci sunt încre-
dințat, că nici moarte, nici viață, nici
îngeri, nici [i] stăpâniri, nici ce este a-
cum, nici ce va fi, nici puteri, 39 Nici
înălțime, nici adâncime, nici vre-o alt-
fel de făptură, nu va puteà să ne des-
partă de iubirea lui Dumnezeu ce este
în Hristos Iisus Domnul nostru.

Făgăduința lui Dumnezeu este nestrămutată. Adevărații urmași ai lui Abraam. Darul lui Dumnezeu. Iacob și Esau, Moise și Farao. Profeții despre alegerea neamurilor.

9 Adevăr [a] zic în Hristos, nu mint,
știința de mine însumi dovedindu-mi
împreună cu mine în duhul sfânt, 2 [b] Că
mare întristare am și neîncetată durere
în inima mea. 3 Căci [c] așì dorì să fiu
eu însumi anatema dela Hristos pentru
frații mei, rudele mele după trup,
4 [d] Ca unii care sunt Israeliți, [e] care au
înfiarea și [f] mărirea și [g] așezămintele și
darea [h] legii și [i] slujba dumnezeiască și
[j] făgăduințele, 5 [k] Care au părinți, și
[l] din care *este* după trup Hristosul,
[m] care este preste toate Dumnezeu bine-
cuvântat în veci. Amin.

6 [n] Dar nu *vorbesc* de felul cum a
căzut cuvântul lui Dumnezeu. Căci [o] nu
toți care sunt din Israil sunt Israeliți;
7 [p] Și nu pentru că sunt urmașii lui A-
braam, *sunt* toți fii, ci: „în [q] Isaac ți-se
va numì urmaș“; 8 Adecă nu fiii din

e 1 Ioan. 3. 2.
f Vers. 22.
g Ier. 12. 11.
h 2 Cor. 5. 5.
i 2 Cor. 5. 2, 4.
j Luc. 20. 36
k Luc. 21. 28.
l 2 Cor. 5. 7.
m Mat. 20. 22.
n Zech. 12. 10.
o 1 Cron. 28. 9.
p 1 Ioan 5. 14
q Cap. 9. 11, 23, 24.
r Esod. 33. 12, 17.
s Efes. 1. 5, 11.
t Ioan 17. 22.
u Col. 1. 15, 18.
v 1 Pet. 2. 9.
x 1. Cor. 6. 11.
y Ioan 17. 22.
z Num. 14. 9.
a Cap. 5. 6, 10.
b Cap. 4. 25.
c Isa. 50. 8, 9.
d Iov 34. 29.
e Marc. 16. 19.
f Ebr. 7. 25.
g Ps. 44. 22.
h 1 Cor. 15. 57.
i Efes. 1. 21.

Capul 9.
a 1 Tim. 2. 7.
b Cap. 10. 1.
c Esod. 32. 32.
d Deut. 7. 6.
e Esod. 4. 22.
f 1 Sam. 4. 21.
g Fapt. 3. 25.
h Ps. 147. 19.
i Ebr. 9. 1.
j Fapt. 13. 32.
k Deut. 10. 15.
l Luc. 3. 23.
m Ier. 23. 6.
n Num. 23. 19.
o Ioan 8. 39.
p Gal. 4. 23.
q Fac. 21. 12.

trup sunt fii ai lui Dumnezeu, ci [r] fii din
făgăduinţă sunt socotiţi drept urmaşi.
9 Căci cuvântul făgăduinţei este: [s] „pe
timpul acesta voiu veni şi Sara va
avea fiu".
10 Dar nu numai *Sara avù cuvânt*
dumnezeesc, ci şi [t] Rebeca având pat de
la unul, dela Isaac părintele nostru.
11 — Căci deşi nu erau încă născuţi
copiii şi nu făptuiră ceva bine sau rău,
pentru ca găsirea cu cale a lui Dum-
nezeu să rămâie potrivit alegerii, nu
din fapte, ci dela [u] cel care cheamă —.
12 I-se zise că [v] „cel mare va sluji celui
mic"; 13 După cum este scris: „pe
[x] Iacob l-am iubit, iar pe Esau l-am
urît".
14 Ce vom zice dar? [y] Nu cumva este
nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie.
15 Căci zice lui Moise: [z] „voiu milui pe
oricine miluesc, şi mă voiu îndura de
oricine mă îndur". 16 Deci dar nu
este dela cel care voeşte, nici dela cel
care aleargă, ci dela Dumnezeu care
miluieşte. 17 Căci [a] scriptura zice lui
Farao că: [b] „pentru aceasta chiar te-am
deşteptat, ca să arăt în tine puterea
mea, şi ca să fie dat în ştire numele
meu în tot pământul". 18 Deci dar
pe cine voeşte *îl* miluieşte, iar pe cine
voeşte *îl* învârtoşează.
19 Dar îmi vei zice: pentru ce se
mai plânge? Căci hotăririi lui [c] cine se
împotriveşte?
20 Negreşit, omule, tu cine eşti care
răspunzi împotriva lui Dumnezeu? „Nu
cumva [d] va zice plăsmuitura către plăs-
muitor": pentru ce m'ai făcut astfel?
21 Sau nu are [e] olarul putere preste
lutul lui, ca din aceiaşi frământătură să
facă [f] un vas spre cinste, iar altul spre
necinste? 22 Cum dar, dacă Dumne-
zeu voind să-şi arete mânia şi să-şi facă
cunoscut puterea îngădui în multă în-
delungă răbdare [g] vase de mânie [h] în-
tocmite spre peire, 23 Şi ca să facă
cunoscut [i] bogăţia măreţii lui preste
vase de milă, pe care mai dinainte le-a
[j] gătit spre mărire? 24 *Astfel fiind*
noi, ne şi chemă [k] nu numai dintre Iu-
dei, ci şi dintre neamuri.
25 După cum zice şi Ozea: [l] „Voiu
numi pe care nu este poporul meu, po-
porul meu, şi pe care nu este iubită,
iubită, 26 [m] Şi va fi în locul unde li-se
zise: voi nu sunteţi poporul meu, acolo
vor fi numiţi fii ai viului Dumnezeu".
27 Iar Isaia strigă despre Israel:
[n] „dacă numărul fiilor lui Israel ar fi
ca nisipul mării, rămăşiţa *numai* [o] se va
mântui. 28 Căci el va aduce la înde-
plinire şi scurt va alcătui judecată *în*
dreptate; [p] pentru că Domnul va face
judecată *scurt alcătuită*" pe pământ.
29 Şi după cum a zis mai nainte Isaia:
[q] „Dacă Domnul Savaot nu ne-ar fi lă-
sat o sământă, [r] ca Sodoma am fi fost şi
ca Gomora am fi fost asemănaţi".
30 Ce vom zice dar? [s] Că neamuri
care nu aleargă după îndreptăţire apu-
cară îndreptăţirea, [t] şi îndreptăţirea care
este din credinţă; 31 Iar Israel [u] aler-
gând după legea îndreptăţirii [v] nu a-
junse la lege *dătătoare* de îndreptăţire.
32 Pentru ce? Pentru că *alergarea fù*
nu din credinţă, ci după cum *este* din
lucruri *ale legii;* căci [x] „se loviră de
piatra poticnirii". 33 După cum este
scris: [y] Iată eu pun în Sion piatră de
poticnire şi stâncă de sminteală, şi cine
crede într'însul nu va fi ruşinat".

Îndreptăţirea din credinţă faţă cu îndreptă-
ţirea din lege. Profeţii despre Iudei şi neamuri.

10 Fraţilor, bunăvoinţa inimei mele
şi cererea către Dumnezeu *sunt*
pentru dânşii spre mântuire. 2 Căci
le mărturisesc, [a] că au râvnă pentru
Dumnezeu, dar nu potrivit unei depline
înţelegeri: 3 Pentru că necunoscând
[b] îndreptăţirea dela Dumnezeu şi cău-
tând să statornicească a lor [c] îndreptă-
ţire, nu s'au supus îndreptăţirii dela

---

r Gal. 4. 28.
s Fac. 18. 10, 14.
t Fac. 25. 21.
u Cap. 4. 17.
v Fac. 25. 23.
x Deut. 21. 15
y Deut. 32. 4.
z Esod. 33. 19.
a Gal. 3. 8. 22.
b Esod. 9. 16.
c 2 Cron. 20. 6.
d Isa. 29. 16.
e Prov. 16. 4.
f 2 Tim. 2. 20.
g 1 Tes. 5. 9.
h 1 Pet. 2. 8.
i Col 1. 27.
j Cap. 8. 28—30.
k Cap. 3. 29.
l Osea 2. 23.
m Osea. 1. 10.
n Isa. 10. 22, 23.
o Cap. 11. 5.
p Isa. 28. 22.
q Isa. 1. 9.
r Isa. 13. 19.
s Cap. 4. 11.
t Cap. 1. 17.
u Cap. 10. 2
v Gal. 5. 4.
x Luc. 2. 34
y Ps. 118. 22.
—

Capul 10.
a Fapt. 21. 20
b Cap. 1. 17.
c Filip. 3. 9

Dumnezeu. 4 Căci [d] sfârșit al legii este
Hristos spre îndreptățire oricui care
crede.

5 Căci Moise scrie despre îndreptă-
țirea care este din lege, [e] că „omul care
va fi făcut acele *rândueli* viu va fi prin-
tr'însa". 6 Iar *despre* îndreptățirea
din credință astfel zice: [f] nu zice în
inima ta: „cine se va suì în cer?" —
aceasta însemnează a aduce jos pe
Hristos; — 7 Sau oricine se va pogorî
în abiz?" — aceasta însemnează a
scoate afară pe Hristos dintre morți. —
8 Dar ce zice? [g] „Aproape de tine este
cuvântul, în gura ta și în inima ta:
adecă cuvântul credinței pe care îl pre-
dicăm. 9 Pentru [h] că dacă vei fi măr-
turisit cu gura ta pe Domnul Iisus, și
vei fi crezut în inima ta că Dumnezeu
l-a sculat dintre morți, vei fi mântuit;
10 Căci cu inima se crede spre îndrep-
tățire, iar cu gura se mărturisește spre
mântuire.

11 Pentru că scriptura zice: [i] „ori-
cine care crede într'însul nu va fi rușì-
nat". 12 [j] Căci nu este deosebire de
Iudeu și Elen; fiindcă [k] el este Domn al
tutulor, [l] bogat fiind pentru toți care-l
cheamă. 13 [m] „Pentru că oricine care
va fi chemat [n] numele Domnului mân-
tuit va fi".

14 Dar cum să cheme pe acela în
care nu crezură? Și cum să crează în
acela despre care nu auzìră? Și cum să
auză [o] fără predicator? 15 Și cum să
predice dacă nu vor fi trimis? După
cum este scris: [p] „cât de frumoase sunt
picioarele *celor care binevestesc pace,*
celor care binevestesc cele bune".
16 Dar [q] nu toți se supuseră evangeliei.
Căci Isaia zice: [r] „Doamne, cine crezù
la cele auzite dela noi?" 17 Deci cre-
dința *vine* din cele auzite, iar cele au-
zite prin cuvântul lui Hristos.

18 Dar întreb, oare nu auzìră ei?
Negreșit: [s] Preste tot pământul ieșì
glasul lor. [t] Și la marginile lumii rostu-
rile lor. 19 Dar întreb, oare nu cu-
noscù Israel? Moise cel dintâiu zice:
[u] „Eu vă voiu întărîtà asupra unui ne-
popor, asupra unui [v] popor neînțelegător
vă voiu ațâțà la mânie". 20 Iar Isaia
îndrăznește și zice: [x] „Aflat-am fost
pentru cei care nu mă caută, cunoscut
m'am făcut celor care nu întreabă de
mine". 21 Și către Israel zice: „toată
ziua întinsei mânile mele către un popor
neascultător și înpotrivitor cu vorba".

*O parte de Iudei sunt aleși, iar o parte res-
pinși. Necredința Iudeilor este mântuirea nea-
murilor. Tot Israelul va fi mântuit odată.*

11 Deci întreb, [a] „oare înlătură Dum-
nezeu pe poporul său?" Să nu fie.
Căci [b] și eu sunt Israelit, din neamul lui
Abraam, din seminția lui Beniamin.
2 „Dumnezeu nu înlătură pe poporul
său" pe care [c] îl cunoscù mai dinainte.
Sau nu știți ce spune scriptura unde
vă vorbește de Ilie, cum să plânge el
lui Dumnezeu împotriva lui Israel?
3 *Zicând:* [d] „Doamne, pe profeții tăi îi
omorîră, altarele tale din temelie le răs-
turnară, și eu am rămas singur și caută
sufletul meu". 4 Dar ce-i zice răspun-
sul dumnezeesc? [e] „Mi-am lăsat șapte
mii de bărbați, ca unii care nu-și ple-
cară genunchii lui Baal". 5 [f] Deci ast-
fel și în timpul de acum a fost o rămă-
șiță potrivit unei alegeri din dar; 6 Iar
[g] dacă este din dar, nu mai este din
lucruri; altfel darul nu se mai face dar.
Și *dacă este din lucruri, nu mai este
dar; altfel lucrul nu mai este lucru.*

7 Deci ce este? [h] Israel nu dobândì
aceea ce căută cu stăruință, iar cei aleși
dobândiră; și ceilalți fură învârtoșați,
8 După cum este scris: [i] „Dumnezeu
le dete duh de amețire, [j] ochi ca să nu
vază și urechi ca să nu auză până în
ziua de azi". 9 Și David zice: [k] „Fa-
că-se masa lor spre laț și spre vânare,
și spre piedecă și *astfel* spre răsplată
lor, 10 [l] Întunece-se ochii lor ca să
nu vază, și încovoae-se pururea spina-

d Mat. 5. 17.
e Lev. 18. 5.
f Deut. 30. 12, 13.
g Deut. 30, 14.
h Mat. 10. 32.
i Isa. 28. 16.
j Fapt. 15. 9.
k Fapt. 10. 36
l Efes. 1. 7.
m Ioel 2. 32.
n Fapt. 9. 14.
o Tit. 1. 3.
p Isa. 52. 7.
q Cap. 3. 3.
r Isa. 53 1.
s Ps. 19. 4.
t 1 Reg. 18. 10.
u Deut. 32. 21.
v Tit 3. 3.
x Isa 65. 1.

Capul 11.
a 1 Sam 12. 22.
b 2 Cor. 11. 22.
c Cap 8. 29.
d 1 Reg. 19, 10, 14.
e 1 Reg. 19. 18.
f Cap. 9. 27.
g Deut. 9. 4. 5.
h Cap. 9. 31.
i Isa 29. 10.
j Deut. 29. 4.
k Ps. 69. 22.
l Ps. 69. 23.

rea lor[m]. 11 Deci întreb, oare nu se
poticniră ca să cază?
Să nu fie. Ci [m]prin greșala lor *s'a*
făcut mântuirea pentru neamuri, ca
să-i facă pe dânșii râvnitori. 12 Dacă
dar greșala lor *fù* o bogăție a lumii și
căderea lor o bogăție a neamurilor, cu
cât mai vârtos întreg numărul lor?
13 Vouă neamurilor vă vorbesc. Deci
[n]întrucât sunt eu al neamurilor apos-
tol îmi laud slujba mea. 14 Poate
cumva voiu face râvnitori pe ai mei, și
[o]voiu scăpà pe unii dintr'înșii. 15 Căci
dacă înlăturarea lor este a lumii îm-
păcare, ce *va fi* adăugarea lor, dacă nu
viața dintre morți? 16 Iar dacă pârga
este [p]sfântă și frământătura *este sfântă*:
și dacă rădăcina este sfântă, și ramu-
rile *sunt sfinte*.

17 Și dacă [q]unele dintre ramuri fură
rupte, [r]tu însă deși maslin sălbatic fiind,
ai fost altoit într'însele și te-ai făcut
împreună părtaș al rădăcinei și al su-
cului maslinului, 18 [s]Nu te mândrì
față de ramuri: iar dacă te mândrești,
nu tu ții rădăcina, ci rădăcina pe tine.
19 Dar vei zice: ramuri fură rupte
pentru ca eu să fiu altoit. 20 Bine:
din pricina necredinții fură rupte, [t]iar
tu prin credință stai. Nu fii cu gândul
pe sus, ci [u]teme-te. 21 Căci dacă
Dumnezeu nu cruță ramurile firești,
nici pe tine nu te va cruțà.

22 Deci vezi bunătate și asprime
dela Dumnezeu; asprime către cei care
căzură, iar către tine bunătate dela
Dumnezeu, [v]dacă vei fi stăruit în bună-
tatea lui, altfel [x]și tu vei fi tăiat. 23 Și
aceia [y]dar, dacă nu vor fi stăruit în ne-
credință, vor fi altoiți: căci puternic
este Dumnezeu să-i altoiască iarăși.
24 Căci dacă tu ai fost tăiat din fires-
cul maslin sălbatic și împotriva firii ai
fost altoit în maslin bun, cu atât mai
vârtos aceștia, care sunt firești, vor fi
altoiți în al lor maslin.

25 Căci nu voesc, fraților, ca voi să
nu cunoașteți taina aceasta, pentru ca
să nu fiți [z]înțelepți după a voastră gă-
sire cu cale, că [a]învârtoșare a fost în
parte pentru Israel [b]până ce va fi întrat
întreg numărul neamurilor. 26 Și ast-
fel tot Israelul va fi mântuit, după cum
este scris: [c]„Venì-va din Sion Mântui-
torul, înlăturà-va necucerniciile dela Ia-
cob. 27 [d]Și acesta este așezământul
ieșit dela mine pentru dânșii, când voiu
fi înlăturat păcatele lor". 28 Negreșit
după evangelie sunt uriți *de Dumnezeu*
pentru voi, dar după alegere sunt [e]iubiți
pentru părinții lor: 29 Căci fără pă-
rere de rău sunt darurile și [f]chemarea
lui Dumnezeu. 30 Pentru că după
cum și voi [g]n'ați ascultat altădată de
Dumnezeu, iar acum ați fost miluiți
prin neascultarea lor, 31 Astfel și a-
ceștia n'au ascultat acum, ca prin mila
voastră să fie și dânșii miluiți. 32 Căci
[h]Dumnezeu închise împreună pe toți
spre neascultare, pentru ca pe toți să-i
miluiască.

Preamărirea minunatelor căi dumnezeești.

33 O, adâncime a bogății și a înțe-
lepciunii și a cunoștinței lui Dumnezeu:
[i]cât de neprimitoare de cercetare sunt
judecățile lui și cât de neprimitoare de
[j]urmare căile lui. 34 [k]Pentru că „cine
a cunoscut gândul Domnului? Sau [l]cine
s'a făcut sfetnicul lui? 35 Sau [m]cine
i-a dat întâiu lui, și i-se va dà înapoi?"
36 Că toate sunt [n]dintr'însul și prin-
tr'însul și pentru dânsul; [o]*Lui* fie mă-
rire în veci. Amin.

Îndemnuri la sfințenie. Întrebuințarea folosi-
toare a deosebitelor daruri.

12 Vă [a]îndemn dar, fraților, prin în-
durările lui Dumnezeu, [b]ca să în-
fățișați [c]corpurile voastre ca o [d]jertfă
vie, sfântă bine plăcută lui Dumnezeu,
închinăciunea voastră cuvenită gândirii.
2 Și [e]să nu fiți în asemănare cu veacul
acesta, ci să vă [f]schimbați prin înoirea

m Fapt. 13. 46.
n 2 Tim. 1. 11.
o 1 Cor. 7. 16.
p Lev. 23. 10.
q Ier. 11. 16.
r Fapt 2. 39.
s 1 Cor. 10. 12.
t Cap. 12. 16.
u Prov. 28. 14.
v 1 Cor. 15. 2.
x Ioan 15. 2.
y 2 Cor. 3. 16.
z Cap. 12. 16.
a Vers. 7.
b Luc. 21. 24.
c Isa. 59. 20.
d Isa. 27. 9.
e Deut. 7. 8.
f Num. 23. 19.
g Efes. 2. 2.
h Cap. 3. 9.
i Ps. 36. 6.
j Iov 11. 7.
k Iov 15. 8.
l Iov 36. 22.
m Iov 35. 7.
n 1 Cor. 8. 6.
o Gal. 1. 5.
—
Capul 12.
a 2 Cor. 10. 1.
b 1 Pet. 2. 5.
c Ps. 50. 13, 14.
d Ebr. 10. 20.
e 1 Pet. 1. 14.
f Efes. 1. 18

minţii *voastre*, pentru ca să [g]cercetaţi
voi care este voia lui Dumnezeu, binele
şi bineplăcutul şi desăvârşitul.
3 Căci în puterea darului [h]care îmi
este dat mie zic oricui care este între
voi, [i]să nu fie cu gând mai pe sus de-
cât ceea ce trebue să gândească, ci să
gândească ca să fie întreg la minte,
Dumnezeu a împărţit [j]fiecăruia după
măsura de credinţă. 4 Pentru [k]că după
cum într'un singur corp avem multe
membre, şi membrele toate nu au ace-
iaşi lucrare, 5 Astfel [l]noi cei mulţi
un singur corp suntem în Hristos, iar
câte unul suntem membrii unii pen-
tru alţii.
6 [m]Având însă deosebite daruri po-
trivit [n]darului, care ne-a fost dat nouă;
fie [o]profeţie după măsura credinţei, *să
profetizăm;* 7 Fie diaconie, în diaco-
nie *să fim*; [p]fie că este învăţător, în în-
văţătură *să fie*; 8 Fie [q]că este îndem-
nător, în îndemnare *să fie*: [r]cel care
împărtăşeşte cu firească nevinovăţie *să
împărtăşească*; [s]cel care este rânduit
mai mare, cu sârguinţă *să fie*; cel care
[t]miluește, cu blândeţe *să miluiască*.
9 [u]Iubirea *să fie* fără făţărie. [v]Uriţi răul,
lipiţi-vă de bine:
10 [x]În iubirea frăţească unii către
alţii fiţi [y]cu iubire firească, în cinste fiţi
călăuză unii altora. 11 În sârguinţă
nepregetători, fiţi fierbinţi cu duhul,
slujiţi Domnului. 12 În puterea nă-
dejdii [z]bucuraţi-vă, în suferinţă fiţi sta-
tornici, în [a]rugăciune fiţi [b]stăruitori cu
răbdare. 13 [c]La trebuinţele sfinţilor
faceţi-vă părtaşi, [d]grăbiţi-vă cu ospita-
litatea.
14 [e]Binecuvântaţi pe cei care vă ur-
măresc; binecuvântaţi şi nu blestemaţi.
15 [f]Să vă bucuraţi cu cei care se bu-
cură, să plângeţi cu cei care plâng.
16 [g]Gândiţi aceiaşi unii pentru alţii;
nu gândiţi la cele înalte, ci lăsaţi-vă a
fi duşi de cele smerite; [h]nu vă faceţi
înţelepţi după a [i]voastră găsire cu cale.
17 [j]Nu răsplătiţi nimenui rău pentru
rău; [k]purtaţi grije de cele bune înain-
tea tutulor oamenilor. 18 Dacă este
cu putinţă, întrucât vă priveşte, trăiţi
[l]în pace cu toţi oamenii; 19 [m]Nu vă
răsbunaţi voi înşivă iubiţilor, ci daţi loc
mâniei; căci scris este: „a mea este
[n]răsbunarea, eu voiu răsplăti, zice
Domnul. 20 [o]Ci dacă va fi flămânzit
vrăjmaşul tău, dă-i demâncare; dacă
va fi însetat, dă-i să beà; căci făcând
aceasta cărbuni de foc vei grămădi pe
capul lui". 21 Nu fi biruit de către
rău, ci biruește răul prin bine.

Supunerea faţă de stăpâniri.

13 Orice suflet [a]fie supus înaltelor
stăpâniri. Căci [b]nu este stăpânire
decât dela Dumnezeu, iar care sunt, de
Dumnezeu sunt rânduite. 2 Astfel
cine nu este supus stăpânirii se [c]împo-
triveşte întocmirii lui Dumnezeu; iar
cei care se împotrivesc vor luà osândă
pentru dânşii înşile. 3 Pentru că cei
mari nu sunt o teamă pentru fapta bună,
ci pentru rău. Voeşti dar să nu te temi
de stăpânire? [d]Fă binele, şi vei aveà
laudă dela dânsa. 4 Căci este sluji-
toarea lui Dumnezeu spre bine ţie; iar
dacă vei fi făcut răul, teme-te; pentru
că nu fără cuvânt poartă spadă: căci
este slujitoarea lui Dumnezeu, răsbu-
nătoare în privinţa mâniei pentru cel
care făptueşte răul. 5 Deaceea [e]tre-
buinţă este ca să fiţi supuşi, nu numai
din pricina mâniei, [f]ci şi pentru a voas-
tră ştiinţă de sinevă.
6 Căci pentru aceasta plătiţi şi dări:
căci ei sunt slujitori ai lui Dumnezeu
pentru aceasta chiar sunt stăruitori.
7 [g]Daţi tutulor datoriile, celui care cere
darea, *daţi* darea, celui care cere vama,
vama, celui care cere teama, teama, ce-
lui care cere cinstea, cinstea.

Îndemnare să iubim pe aproapele nostru.

8 Nu datoriţi nimenui nimic, decât

g Efes. 5. 10. 17. h Efes. 3. 2, 7, 8. i Prov. 25. 27. j 1 Cor. 12. 7, 11. k 1 Cor. 12. 12. l 1 Cor. 10. 17.
m 1 Cor. 12. 4. n Vers 3. o Fapt. 11. 27. p Fapt. 13. 1. q Fapt. 15. 32. r Mat. 6. 1—3.
s Fapt. 20. 28. t 2 Cor. 9. 7. u 1 Tim. 1. 5. v Ps. 34. 14. x Ebr. 13. 1. y Filip. 2. 3.
z Luc. 10. 20. a Luc. 21. 19. b Col. 4. 2. c 1 Cor. 16. 1. d 1 Tim. 3. 2. e Mat. 5. 44.
f 1 Cor. 12. 26. g 1 Pet. 3. 8. h Ps. 131. 1, 2. i Prov. 3. 7. j Prov. 20. 22. k Cap. 14. 16.
l Marc. 9. 50. m Lev. 19. 18. n Deut. 32. 35. o Esod. 23. 4, 5.

Capul 13.

a Tit. 3. 1. b Prov. 8. 15, 16. c Tit. 3. 1.
d 1 Pet. 2. 14. e Eccl. 8. 2. f 1 Pet. 2. 19. g Mat. 22. 21. h Iac. 2. 8.

numai a vă iubì unii pe alții: căci [h] cine
iubește pe un altul a împlinit legea.
9 Căci: „nu săvârșì adulter, nu omorî,
nu furà, *nu mărturisì strâmb*, nu poftì“,
[i] și orice altă poruncă, în acest cuvânt
este cuprinsă, în: [j] „iubește pe aproa-
pele tău ca pe tine însuți“. 10 Iubirea
pentru aproapele nu săvârșește rău;
deci cuprinsul legii este [k] iubirea.

Îndemnare să umblăm în lumină.

11 Și aceasta fiindcă știți timpul cu-
venit, [l] că acum *este* ceasul ca voi să fiți
deșteptați din somn; căci acum mân-
tuirea este mai aproape de noi, decât
când am crezut. 12 Noaptea a înain-
tat, ziua s'a apropiat. [m] Să lepădăm dar
lucrurile întunerecului, [n] să îmbrăcăm
armele luminii. 13 [o] Să umblăm cu-
viincios ca în timpul zilei, [p] nu în ospețe
desfătătoare și bețiì, [q] nu în culcări ru-
șinoase și desfrânări, [r] nu în ceartă și
râvnire; 14 Ci [s] luați îmbrăcăminte pe
Domnul Iisus Hristos, și nu purtați
[t] grije de trupul vostru spre pofte.

*Crutare pentru cei slabi în credință. Smin-
teala trebue înlăturată în mâncare și în ținerea
zilelor. Hristos este judecător. Fiecare să ur-
meze după credința sa.*

14 Iar pe cel [a] slab în credință luați-l
la voi, nu spre lămurirea gându-
rilor. 2 Unul are încredere [b] să mă-
nânce de toate, dar cel slab mănâncă
legume. 3 Cine mănâncă să nu des-
prețuiască pe care nu mănâncă; [c] iar
cine nu mănâncă să nu judece pe care
mănâncă: căci Dumnezeu l-a luat la
sine. 4 [d] Tu cine ești care judeci slugă
streină? Față de Domnul său numai
stă sau cade; dar va stà, pentru că
Domnul are putere ca să-l facă să steà.
5 [e] Unul alege o zi față de altă zi,
iar altul alege orice zi. Oricine fie pe
deplin încredințat în al său cuget.
6 Cine [f] ține ziua pentru Domnul o ține;
*și cine nu ține ziua pentru Domnul nu
o ține;* cine mănâncă pentru Domnul
mănâncă, căci [g] mulțumește lui Dum-
nezeu: și cine nu mănâncă pentru
Domnul nu mănâncă, și mulțumește
lui Dumnezeu. 7 [h] Pentru că nimenea
dintre noi nu viețuește pentru sine, și
nimenea nu moare pentru sine: 8 Căci
și dacă viețuim pentru Domnul viețuim,
și dacă murim pentru Domnul murim.
Deci și dacă viețuim și dacă murim, ai
Domnului suntem. 9 Căci [i] pentru a-
ceasta a murit și a înviat Hristos, ca să
aibă stăpânire [j] și preste morți și
preste vii.
10 Tu dar pentru ce judeci pe fra-
tele tău? [k] Sau și tu pentru ce despre-
țuești pe fratele tău? Căci toți ne vom
înfățișà înaintea scaunului de judecător
al lui Dumnezeu. 11 Pentru că scris
este: [l] „viu sunt eu, zice Domnul, că
mie mi-se va plecà orice genunchiu, și
orice limbă va lăudà pe Dumnezeu“.
12 Deci dar [m] fiecare dintre noi va dà
pentru sine cuvânt lui Dumnezeu.
13 Deci să nu mai judecăm unii pe
alții; ci aceasta judecați mai vârtos,
ca [n] să nu dați fratelui cuvânt de potic-
neală sau sminteală. 14 Știu și sunt
încredințat în Domnul Iisus, [o] că nimic
nu este spurcat prin sine însuși, [p] decât
numai pentru cel care gândește că este
ceva spurcat, pentru acela spurcat este.
15 Căci dacă fratele tău se mâhnește,
din pricina mâncării, nu mai umbli po-
trivit iubirii. [q] Nu pierde din pricina
mâncării tale pe acela, pentru care a
murit Hristos. 16 [r] Deci să nu fie de-
faimat binele vostru. 17 [s] Căci împă-
răția lui Dumnezeu nu este mâncare și
beutură, ci îndreptățire și pace și bu-
curie în duh sfânt; 18 Pentru că cine
potrivit acesteia slujește lui Hristos, este
[t] bineplăcut lui Dumnezeu, și cercat
pentru oameni.
19 [u] Deci dar să urmărim cele ale
păcii și cele [v] ale întăririi între noi în-
șine. 20 [x] Nu dărâmă din pricina mân-

i Esod. 20. 13. j Lev. 19. 18. k Mat. 22. 40. l 1 Cor. 15. 34. m Efes. 5. 11.
n Efes. 6. 13. o Filip. 4. 8. p Prov. 23. 20. q 1 Cor. 6. 9. r Iac. 3 14.
s Gal. 3. 27. t Gal. 5. 16.

Capul 14.
a Cap. 17. 1, 7. b Tit. 1. 15. c Col. 2. 16.
d Iac. 4. 12. e Gal. 4. 10. f Gal. 4. 10. g 1 Cor. 10. 31. h 1 Cor. 6. 19, 20.
i 2 Cor. 5. 15. j Fapt. 10. 36. k Mat. 25. 31, 32. l Isa. 45 23.
m Mat. 12. 36. n 1 Cor. 8. 9. 13. o Fapt. 10. 15. p 1 Cor. 8. 7, 10. q 1 Cor. 8. 11.
r Cap. 12. 17. s 1 Cor. 8. 8. t 2 Cor. 8. 21. u Ps. 34. 14. v Cap. 15. 2. x Vers. 15.

cării lucrul lui Dumnezeu. [y]Tot este
curat; [z]dar un rău este pentru omul
care mănâncă prin poticneală. 21 Bine
este a nu mâncà carne, nici a beà vin,
nici a face *cevà*, de care se poticnește
fratele tău *sau se smintește sau se slă-*
bește. 22 Tu aibi înaintea lui Dum-
nezeu credința, pe care o ai după tine
însuți. Fericit cine nu se judecă pe sine
însuși în ceea ce încuviințează; 23 Iar
cine șovăește dacă va fi mâncat, osân-
dit este, pentru că nu din credință *a*
mâncat; și tot ce nu este din credință,
păcat este.

Trebue să ne silim a ne întărì unii pe alții. Toți să slujim lui Dumnezeu.

15 [a]Și datori suntem noi cei tari, ca
să [b]îngăduim slăbiciunile celor ne-
putincioși, și să nu ne plăcem nouă în-
șine. 2 [c]Fiecare dintre noi să placă
aproapelui său spre bine [d]pentru întă-
rire; 3 [e]Căci și Hristos nu a plăcut
sieși însuși, ci după cum este scris:
[f]„mustrările celor care te mustră pe
tine căzură asupra mea“. 4 Pentru
[g]că toate care fură scrise mai nainte,
spre învățătura noastră fură scrise, ca
prin stăruința și prin mângăierea scrip-
turilor să avem nădejdea noastră.
5 [h]Iar Dumnezeul stăruinței și al
mângăierii să vă deà ca să gândiți a-
ceeași unii în alții după *voia lui* Hris-
tos Iisus, 6 [i]Pentru ca într'una cu o
gură să măriți pe Dumnezeu și Tatăl
Domnului nostru Iisus Hristos. 7 De-
aceea [j]luați la voi unii pe alții, după
[k]cum și Hristos va luà la sine spre mă-
rirea lui Dumnezeu.
8 Căci zic, că [l]Hristos s'a făcut slu-
jitor al tăierii împrejur pentru credin-
cioșia lui Dumnezeu, [m]ca să întărească
făgăduințele *date* părinților. 9 Iar
[n]neamurile pentru milă să mărească pe
Dumnezeu după cum este scris: [o]„Pen-
tru aceasta te voiu lăudà între neamuri,
și voiu cântà numele tău“. 10 Și iar
zice *scriptura*: [p]„Veseliți-vă neamurilor,
cu poporul său“. 11 Și iar: [q]„Lăudați,
toate neamurile, pe Domnul, și să-l
mărească pe el toate popoarele“. 12 Și
iar Isaia zice: [r]„Va fi rădăcina lui Iesei
și cel care se ridică să domnească preste
neamuri, într'însul neamuri vor nă-
dăjduì“.
13 Iar Dumnezeul nădejdii să vă
umple de orice [s]bucurie și de pace în
credință, ca să prisosiți voi în nădejde,
în puterea duhului sfânt.

Isbânda și împrăștierea evangeliei prin predica Apostolului.

14 [t]Dar sunt încredințat, frații mei,
și eu însumi despre voi, că și voi înșivă
sunteți [u]plini de inimă bună, umpluți
cu orice cunoștință, în stare ca să vă
înțelepțiți și unii pe alții. 15 V'am
scris însă mai cu îndrăzneală în unele
părți, ca unul care vă aduc iarăși aminte
pentru [v]darul care îmi este dat dela
Dumnezeu 16 Ca [x]să fiu eu slujitor
rânduit al lui Hristos Iisus pentru nea-
muri, slujind preoțește evangelia lui
Dumnezeu, pentru ca [y]jertfa neamurilor
să se facă bineprimită, sfințită în duhul
sfânt. 17 Deci am laudă în Hristos
Iisus, [z]pentru cele ce sunt către Dum-
nezeu; 18 Căci nu voiu îndrăznì să
vorbesc ceva [a]ce n'a săvârșit Hristos
prin mine, prin cuvânt și faptă, [b]spre
supunerea neamurilor, 19 [c]În putere
de semne și minuni, în puterea duhului
sfânt, încât dela Ierusalim și împrejur
până în Iliria am îndeplinit evangelia
lui Hristos; 20 Căutând însă cinstea
mea astfel [d]ca să binevestesc nu unde
fù numit Hristos, ca să nu clădesc pe
temelie streină, 21 Ci după cum este
scris: [e]„Vor vedeà cei cărora nu li-s'a
vestit despre dânsul, și cei care nu vor
fi auzit, vor înțelege“.
22 Deaceea [f]am și fost oprit în cea
mai mare parte ca să vin la voi: 23 Dar
acum ne mai având loc în aceste ținu-

---

y Mat. 15. 11. 1 Cor. 8. 9—12.
—
Capul 15.
a Gal. 6. 1.
b Cap. 14. 1.
c 1 Cor. 9. 19.
d Cap. 14. 19.
e Mat. 26. 39.
f Ps. 69. 9.
g 2 Tim. 3. 16, 17.
h Filip. 3. 16.
i Fapt. 4. 24, 32.
j Cap. 14. 1, 3.
k Cap. 5. 2.
l Mat. 15. 24.
m Cap. 3. 3.
n Ioan 10. 16.
o Ps. 18. 49.
p Deut. 32. 43.
q Ps. 117. 1.
r Isa. 11. 1, 10.
s Cap. 12. 12.
t 2 Pet. 1. 12.
u 1 Cor. 8. 1.
v Cap. 1. 5.
x Cap. 11. 13.
y Isa. 66. 20.
z Ebr. 5. 1.
a Fapt. 21. 19.
b Cap. 1. 5.
c Fapt. 19. 11.
d 2 Cor. 10. 13.
e Isa. 52. 15.
f Cap. 1. 13.

turi.[g] și de mulți ani având dorința să
vin la voi. 24 Îndată ce plec în Spania
voiu venì la voi: pentru că nădăjduesc
trecând să vă văd [h] și să fiu însoțit de
voi acolo, dacă mai întâiu voiu fi fost
în parte îndestulat de voi. 25 Acum
[i] mă duc la Ierusalim slujind sfinților.
26 Căci [j] Macedonia și Achaia au bine-
voit să facă o împărtășire la săracii sfin-
ților, care sunt în Ierusalim. 27 Au
binevoit înadins, și datori sunt ei lor:
pentru că [k] dacă neamurile au avut îm-
părtășire de cele dumnezeești ale lor,
[l] datorează să le slujească și în cele
firești. 28 Deci după ce voiu fi săvâr-
șit aceasta și voiu fi încredințat lor [m] a-
cest rod, voiu plecà pela voi în Spania:
29 [n] Și știu că venind la voi, voiu venì
cu aceea cu ce este plină binecuvânta-
rea lui Hristos.

30 Vă îndemn dar, fraților, prin
Domnul nostru Iisus Hristos și [o] prin
iubirea duhului [p] să luptați împreună
cu mine în rugăciunile voastre pentru
mine către Dumnezeu. 31 [q] Ca să fiu
scăpat de neascultătorii din Iudea și
[r] slujirea mea rânduită pentru Ierusa-
lim să se facă bineprimită sfinților;
32 Pentru ca, [s] după ce voiu fi venit în
bucurie [t] la voi prin voia lui Dumnezeu,
[u] să mă liniștesc împreună cu voi.
33 Iar [v] Dumnezeul păcii cu voi toți.
Amin.

*Pavel face cunoscut pe Febe. Felurite îmbră-
țișeri trimise la cei din Roma. Ferirea de
desbinări. Doxologie.*

16 Vă fac cunoscut pe Febe, sora
noastră, fiind slujitoare a bisericei,
care este în [a] Chenchre. 2 [b] Ca să o
primiți în Domnul după cum se cuvine
pentru sfinți și să o ajutorați în lucrul
în care are trebuință de voi; căci și
dânsa a fost îngrijitoare pentru mulți
și chiar pentru mine. 3 Îmbrățișați pe
[c] Prisca și pe Acuila împreună lucră-
torii mei în Hristos Iisus. 4 Ca unii
care pentru sufletul meu au pus jos
gâtul lor însuși, cărora nu numai eu le
mulțumesc, ci și toate bisericile nea-
murilor. 5 *Urați* și [d] bisericei care este
în casa lor.

Îmbrățișați pe Epenet iubitul meu,
[e] care este pârga Asiei pentru Hristos.
6 Îmbrățișați pe Mariam, ca una care
se ostenì mult pentru voi. 7 Îmbrăți-
șați pe Andronic și Iunian rudele mele
și prinși împreună cu mine, ca unii
care sunt însemnați între apostoli, și
care mai nainte de mine [f] au fost în
Hristos.

8 Îmbrățișați pe Ampliat iubitul meu
în Domnul. 9 Îmbrățișați pe Urban
împreună lucrătorul nostru în Hristos
și pe Stachi iubitul meu. 10 Îmbrăți-
șați pe Apelle cel cercat în Hristos.

Îmbrățișați pe cei care sunt dintre ai
lui Aristobol.

11 Îmbrățișați pe Irodion ruda mea.
Îmbrățișați pe cei care sunt dintre ai
lui Narcis, care sunt în Domnul. 12 Îm-
brățișați pe Trifena și pe Trifosa, care
s'au ostenit în Domnul. Îmbrățișați pe
Persida iubita, ca una care mult s'a
ostenit în Domnul.

13 Îmbrățișați pe Rufu [g] alesul în
Domnul și pe muma lui și a mea.
14 Îmbrățișați pe Asincrit, pe Flegonte,
pe Erme, pe Patrova, pe Erma și pe
frații care sunt împreună cu dânșii.
15 Îmbrățișați pe Filolog și pe Iulia,
pe Nerea și pe sora lui, și pe Olimpan,
și pe toți sfinții care sunt împreună cu
dânșii.

16 [h] Îmbrățișați-vă unii pe alții în
sărutare sfântă. Vă îmbrățișează bise-
ricile toate ale lui Hristos.

Să ne ferim de amăgitori.

17 Vă îndemn, fraților, să fiți cu
luare aminte asupra acelora [i] care fac
desbinări și sminteli împotriva învăță-
turei pe care ați învățat-o, [j] și abateți-vă
dela dânșii. 18 Pentru că unii ca a-
ceștia nu slujesc Domnului nostru *Iisus*
Hristos, ci [k] pântecelui lor însuși, și [l] prin

g Fapt. 19. 21. h Fapt. 15. 3. i Fapt. 19. 21. j 1 Cor. 16. 1, 2 k Cap. 11. 17. l 1 Cor. 9. 41. m Filip 4. 17. n Cap. 1. 11. o Filip 2. 1. p 2 Cor. 1. 11. q 2 Tes. 3. 2. r 2 Cor. 8. 4. s Cap. 1. 10. t Fapt. 18. 21. u 1 Cor. 16. 18. v Filip. 4. 9.

Capul 16. a Fapt. 18. 18. b Filip. 2. 29. c Fapt. 18. 2, 18, 26. d 1 Cor. 16. 19. e 1 Cor. 16. 15 f Gal. 1. 22. g 2 Ioan 1. h 1 Cor. 16. 20. i Fapt. 15. 1, 5, 24. j 1 Cor. 5. 9, 11 k Filip. 3. 19. l Col. 2. 4.

vorbire bună și cuvinte bine puse amăgesc inimile celor fără răutate.
19 Ascultarea[m] voastră însă a ajuns la toți;
deaceea mă bucur de voi, și voesc ca voi să fiți [n] înțelepți față de bine, și curați față de rău.
20 Iar [o] Dumnezeul păcii [p] va sdrobì îndată pe satana supt picioarele voastre.

[q] Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

Salutări din Corint.

21 Vă îmbrățișază [r] Timoteu lucrătorul împreună cu mine, și [s] Luciu și [t] Iason și [u] Sosipatru rudele mele.

22 Vă îmbrățișez în Domnul, eu Terțiu, care am scris epistola.

23 Vă îmbrățișază [v] Gaiu ospătătorul meu și al bisericei întregi. Vă îmbrățișază [x] Erastu economul orașului și Cuartu fratele.

24 [y] *Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi toți. Amin.*

Preamărirea lui Dumnezeu.

25 Iar [z] celui care poate să vă întărească pe voi pentru evangelia mea [a] și predicarea lui Iisus Hristos, [b] pentru descoperirea tainei [c] tăcute în veacuri vecinice,
26 Dar [d] acum făcută cunoscut prin scripturi profetice după rânduiala vecinicului Dumnezeu, adusă la cunoștință între neamuri spre [e] ascultarea credinței.
27 Lui, prin Iisus Hristos, [f] unicului înțeleptului Dumnezeu mărire *fie* în veci. Amin.

ÎNTÂIA EPISTOLĂ CĂTRE CORINTENI.

Mulțumiri aduse Corintenilor pentru credința lor.

1 Pavel [a] chemat apostol al lui Hristos Iisus [b] prin voința lui Dumnezeu și [c] Sostene fratele
2 Bisericei lui Dumnezeu celei care este în Corint, [d] sfințiților în Hristos Iisus, [e] chemați sfinți, tutulor care în orice loc al [f] lor și al nostru [g] cheamă numele Domnului [h] nostru Iisus Hristos.
3 [i] Dar vouă [j] și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul Iisus Hristos.

4 [k] Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna pentru voi în puterea darului lui Dumnezeu, care fù dat vouă în Hristos Iisus,
5 Că în orice ați fost îmbogățit într'însul, [l] în orice cuvântare și în orice cunoștință.
6 După cum [m] mărturisirea lui Hristos fù întărită în voi,
7 Astfel că voi nu sunteți rămași pe urmă în nici un dar, [n] așteptând cu stăruință descoperirea Domnului nostru Iisus Hristos,
8 [o] Care și vă va întărì pe voi până la sfârșit [p] ca să fiți neînvinuiți în ziua Domnului nostru Iisus Hristos.
9 [q] Credincios este Dumnezeu prin care ați fost chemați la [r] împărtășirea cu Fiul său Iisus Hristos, Domnul nostru.

Desbinările trebuesc înlăturate.

10 Vă îndemn, fraților, prin numele Domnului nostru Iisus Hristos, [s] ca toți să ziceți aceeași și să nu fie între voi desbinări, dar să fiți învoiți în același gând și în aceeași părere.
11 Pentru că despre voi, frații mei, mi-s'a făcut cunoscut de către cei ai Cloei, că între voi sunt priciri.
12 Și zic aceasta, [t] pentru că fiecare dintre voi zice: eu sunt al lui Pavel, și eu al lui [u] Apoline, și eu al lui [v] Chefa, și eu al lui Hristos.

13 [x] Împărțit este Hristos! Nu cumva Pavel fù răstignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost botezați?
14 Mulțumesc lui Dumnezeu, că pe nici unul dintre voi n'am botezat, decât numai pe [y] Crispu și pe [z] Gaiu.
15 Ca să nu zică cineva, că ați fost botezați în

m Cap. 1. 8.
n Mat. 10. 16.
o Cap. 15. 33.
p Fac. 3. 15.
q 1 Tes. 5. 28.
r Fapt. 16. 1.
s Fapt. 13. 1.
t Fapt. 17. 5
u Fapt. 20. 4.
v 1 Cor. 1. 14.
x Fapt. 19. 22.
y 1 Tes. 5. 28.
z Efes. 3. 20.
a Cap. 2. 16.
b Efes. 1. 9.
c 1 Cor. 2. 7.
d Efes. 1. 9.
e Fapt. 6. 7.
f 1 Tim. 1. 17.

CORINTENI.

Capul 1.
a Rom. 1. 1.
b 2 Cor. 1. 1.
c Fapt. 18. 17.
d Iuda 1.
e Ioan 17. 19.
f Rom. 1. 7.
g Fapt. 9. 14.
h Cap. 8. 6.
i Rom. 3 22.
j Rom. 1. 7.
k Rom. 1 8.
l Cap. 12. 8.
m Cap. 2. 1.
n Filip 3. 20.
o 1 Tes. 3. 13.
p Col. 1. 22.
q Isa. 49. 7.
r Ioan. 15. 4.
s Rom. 12. 16.
t Cap. 3. 4.
u Fapt. 17. 18.
v Ioan 1. 42.
x 2 Cor. 11. 4.
y Fapt. 18. 8.
z Rom. 16. 23.

numele meu. 16 Am mai botezat și
casa lui [a] Stefana: afară de aceștia nu
știu dacă am botezat pe vreun altul.

17 Căci Hristos nu m'a trimis să bo-
tez, ci să binevestesc, [b] nu în înțelep-
ciunea cuvântului, pentru ca să nu fie
golită crucea lui Hristos.

Cuvântul crucii pare a fi nebunie, și totuși e puterea lui Dumnezeu.

18 Căci cuvântul [c] crucii este nemin-
toșie [d] celor pieritori, iar nouă, [e] care
avem să fim mântuiți este [f] puterea lui
Dumnezeu. 19 Căci scris este: [g] „Pier-
de-voiu înțelepciunea înțelepților și ni-
micì-voiu priceperea celor cuminți".
20 [h] Unde este înțeleptul? Unde este
cărturarul? Unde este pricinuitorul vea-
cului acestuia? [i] Nu făcù Dumnezeu ne-
mintoasă înțelepciunea lumii? 21 [j] Căci,
deoarece în înțelepciunea lui Dumnezeu
lumea nu cunoscù pe Dumnezeu prin
înțelepciunea ei, binevoì Dumnezeu
prin nemintoșia predicei să mântuească
pe cei care cred. 22 Deoarece și [k] Iu-
deii semne cer și Elenii înțelepciune
caută, 23 Noi predicăm pe Hristos
răstignit, pentru [l] Iudei sminteală, iar
pentru neamuri [m] nemintoșie. 24 Dar
pentru cei chemați însăși, atât Iudei,
cât și Eleni, *predicăm* pe Hristos [n] pu-
terea lui Dumnezeu, și [o] înțelepciunea
lui Dumnezeu: 25 Că ce este nemin-
tos al lui Dumnezeu este mai înțelept
decât oamenii, și ce este slab al lui
Dumnezeu, este mai tare decât oamenii.

26 Vedeți dar chemarea voastră, fra-
ților, că [p] nu mulți *sunt* înțelepți după
carne, nu mulți *sunt* puternici, nu mulți
sunt de neam strălucit; 27 Ci [q] pe cele
nemintoase ale lumii și-*le* alese Dum-
nezeu ca să deà de rușine pe înțelepți,
și pe cele slabe ale lumii, și *le* alese
Dumnezeu, ca să le deà de rușine pe
cele tari. 28 Și pe cele de neam de
jos ale lumii și pe cele disprețuite și-le
alese Dumnezeu, pe [r] cele ce nu sunt,
[s] ca să desființeze pe cele ce sunt,
29 [t] Pentru ca să nu se laude nimenea
înaintea lui Dumnezeu, 30 Dintr'însul
dar sunteți voi în Hristos Iisus, care
se făcù pentru noi înțelepciune dela
Dumnezeu, îndreptățire și sfințire și
răscumpărare, 31 Pentru ca, după
cum este scris: „cine se laudă, în Dom-
nul să se laude".

Învățătura lui Hristos este cerească, plină de putere și de duh.

2 Și eu când am venit la voi, fraților,
[a] am venit aducându-vă taina lui
Dumnezeu la cunoștință nu [b] în măsura
unei revărsări de cuvânt sau de înțe-
lepciune. 2 Căci n'am hotărît să știu
ceva între voi [c] decât pe Iisus Hristos și
pe acesta răstignit. 3 Și [d] eu în [e] slăbi-
ciune și în temere și în multă frică am
fost la voi. 4 Și vorbirea mea și pre-
dica mea [f] nu erà în cuvinte înduplecă-
toare ale înțelepciunii *omenești*, [g] ci în
dovedirea duhului și a puterii, 5 Pen-
tru ca credința voastră să nu fie în în-
țelepciune omenească, [h] ci în puterea lui
Dumnezeu.

6 Rostim însă înțelepciune [i] între cei
desăvârșiți, dar [j] înțelepciune nu a vea-
cului acestuia, nici a stăpânitorilor vea-
cului acestuia, [k] care au să fie desființați;
7 Ci rostim prin taină înțelepciunea lui
Dumnezeu care este ascunsă, pe [l] care
Dumnezeu o rânduì mai nainte de
veacuri spre mărirea noastră; 8 [m] Pe
care *înțelepciune* nimenea dintre stă-
pânitorii veacului acestuia n'o cunoscù;
căci [n] dacă ar fi cunoscut-o, n'ar fi răs-
tignit pe Domnul măririi. 9 Ci după
cum este scris: [o] „Cele ce ochiul nu
văzù și urechea nu auzì și la inimă de
om nu se suiră, acestea *le* gătì Dum-
nezeu celor care-l iubesc". 10 Dar
[p] nouă ni-le descoperì Dumnezeu prin
duhul *său*; căci duhul cercetează toate,
și cele adânci ale lui Dumnezeu.
11 Pentru că cine dintre oameni știe

a Cap. 16. 15. 17.
b Cap 2. 1. 4.
c 2 Cor. 2. 15.
d Fapt. 17. 18.
e Cap. 15. 26.
f Rom. 1. 16.
g Iov. 5. 12, 13.
h Isa 33. 18.
i Iov 12. 17. 20.
j Mat. 11. 25.
k Mat. 12. 38.
l Isa. 8. 14.
m Cap, 2. 14.
n Rom. 1. 4, 16.
o Col. 2. 3.
p Ioan 7. 48.
q Mat. 11. 25.
r Rom 4. 17.
s Cap. 2. 6.
t Rom. 3. 27.

Capul 2.

a 2 Cor. 10. 10.
b Cap. 1. 6.
c Gal. 6. 14.
d Fapt. 18. 1, 6, 12.
e 2 Cor. 4. 7.
f 2 Pet. 1. 16.
g Rom. 15. 19.
h 2 Cor. 4. 7.
i Ebr. 5. 14.
j Cap. 1. 20.
k Cap. 1. 28.
l Rom. 16. 25, 26.
m Mat. 11. 25.
n Luc. 23. 34.
o Isa. 64. 4.
p Mat. 13. 11.

cele [q]ale omului decât duhul omului,
care este într'însul? [r]Astfel și cele ale
lui Dumnezeu nimenea nu le-a cunos-
cut, decât duhul lui Dumnezeu.
12 Noi dar am primit nu duhul lumii,
ci [s]duhul cel dela Dumnezeu, ca să cu-
noaștem cele dăruite nouă de Dumne-
zeu, 13 [t]Pe care *le* și rostim nu în
cuvinte învățate dela înțelepciune ome-
nească, ci învățate dela duhul *sfânt*,
unind cele dumnezeești cu cele dumne-
zeești. 14 [u]Dar un om firesc nu pri-
mește cele ale duhului lui Dumnezeu;
[v]căci nemintoșie este pentru dânsul,
[x]și nu poate să *le* cunoască, fiindcă se
judecă cuminte. 15 [y]Iar cel cuminte
judecă toate, dar el de nimenea nu este
judecat. 16 [z]Căci „cine a cunoscut
gândul Domnului ca să-l judece?“ [a]Noi
însă cunoaștem gândul lui Hristos.

Nepriceperea Corintenilor se vede din desbinarea între dânșii. Numai Hristos este temelia bisericei. Creștinii sunt templul lui Dumnezeu. Înțelepciunea lumii.

3 Și eu fraților, n'am putut să vă vor-
besc ca unora [a]cu duh, ci ca unora
de [b]carne, ca unor de [c] curând născuți
în Hristos. 2 Cu [d] lapte v'am hrănit,
nu cu bucate; [e]căci nu puteați încă.
Dar nici acum nu puteți încă. 3 Pen-
tru că tot firești sunteți. Căci [f] deoarece
între voi este râvnire și ceartă *și desbi-
nări*, nu sunteți oare firești și umblați
după felul omului? 4 Căci când unul
zice: eu sunt al lui Pavel, iar altul:
[g]eu sunt al lui Apoline, nu sunteți oa-
meni?
5 Deci ce este Apoline? Și ce este
Pavel? [h]Slujitori prin care ați crezut,
și după [i]cum Domnul a dat fiecăruia.
6 [j]Eu am sădit, [k]Apoline a udat, [l]dar
Dumnezeu a făcut să crească; 7 Ast-
fel [m]nici care sădește este ceva, nici
care udă, ci care face să crească, Dum-
nezeu. 8 Cel care sădește și cel care
udă una sunt, iar [n]fiecare va luà plata
sa potrivit muncii sale. 9 Căci [o]ai lui
Dumnezeu suntem noi împreună lucră-
tori; ai lui Dumnezeu pământ de arat,
a lui Dumnezeu [p]clădire sunteți voi.
10 După [q]al lui Dumnezeu dar, care
îmi fù dat, ca arhitect înțelept am pus
[r]temelie, și altul clădește de-asupra.
Dar [s]fiecare să ià sama cum clădește
de-asupra. 11 Căci nimenea nu poate
pune altă temelie decât [t]cea pusă, [u]care
este Iisus Hristos. 12 Iar dacă cineva
clădește de-asupra pe temelie aur, ar-
gint, pietri prețioase, lemne, fân, tres-
tie, 13 [v]Lucrul fiecăruia cunoscut se
va face; pentru că ziua [x]va arătà, că [y]în
foc se descopere, și ce fel este lucrul,
fiecăruia focul însuși va încercà. 14 Dacă
al cuiva lucru, pe care-l va fi clădit,
[z]va rămâneà, plată va luà; 15 Iar
dacă lucrul cuiva va fi fost ars de tot,
păgubit va fi *de plata lui*, dar el însuși
va fi mântuit, însă [a]așà ca prin foc.
16 [b]Nu știți că sunteți templul lui
Dumnezeu și duhul lui Dumnezeu lo-
cuește în voi? 17 Dacă cineva strică
templul lui Dumnezeu, pe acesta Dum-
nezeu îl va strică; pentru că templul
lui Dumnezeu este sfânt, cum sunteți
voi *sfinți*.
18 [c]Nimenea să nu se amăgească pe
sine însuși; dacă cineva gândește, că
este înțelept între voi în veacul acesta,
să se facă nemintos, ca să fie înțelept.
19 Căci [d]înțelepciunea lumii aceștia este
nemintoșie înaintea lui Dumnezeu.
Pentru că scris este: [e]„Cel care prinde
cu mâna pe înțelepți în viclenia lor“.
20 Și iar: [f]„Domnul cunoaște gându-
rile înțelepților, că sunt deșerte“.
21 Deaceea nimenea să nu se laude
între oameni; căci tot este al vostru.
22 Fie Pavel, fie Apoline, fie Chefa, fie
lume, fie viață, fie moarte, fie cele de
față, fie cele viitoare, tot este al vostru,
23 Iar voi *sunteți* ai lui Hristos, și Hris-
tos al lui Dumnezeu.

q Prov. 20. 27.
r Rom. 11. 33, 34.
s Rom. 8. 15
t 2 Pet. 1. 16.
u Mat. 16. 23.
v Cap. 1. 18, 23.
x Rom. 8. 5—7.
y Prov. 28. 5.
z Iov 15. 8.
a Ioan 15. 15.
—

Capul 3.

a Cap. 2. 15.
b Cap. 2. 14.
c Ebr. 5. 13.
d Ebr. 5. 12, 13
e Ioan 16. 12.
f Cap. 1. 11.
g Cap. 1. 12.
h Cap. 4. 1.
i Rom. 12. 3, 6.
j Fapt. 18. 4, 8, 11.
k Fapt. 18. 24.
l Cap. 1. 30.
m 2 Cor. 12. 11.
n Ps. 62. 12.
o Fapt. 15. 4.
p Efes. 2. 20.
q Rom 1. 5.
r Rom. 15. 20.
s 1 Pet. 4. 11.
t Isa. 28. 16.
u Efes. 2. 20.
v Cap. 4. 5.
x 1 Pet. 1 7.
y Luc. 2. 35.
z Cap. 4. 5.
a Iuda 23.
b Cap. 6. 19.
c Prov. 3. 7.
d Cap 1. 20.
e Iov. 5. 13.
f Ps. 94. 11.
—

Slujitorii lui Hristos. Pavel apostol și cei pe care i-a adus la credință în Corint. Timoteu înainte mergător al lui Pavel.

4 Așà dar fiecare să ne [a]socotească
ca slujitori ai lui Hristos și [b]îngriji-
tori ai tainelor lui Dumnezeu. 2 Ast-
fel fiind se cere în cele din urmă dela
îngrijitori. ca fiecare să fie găsit credin-
cios. 3 Pentru mine este ceva foarte
neînsemnat ca să fiu judecat de voi sau
de vre-o zi omenească: dar nici eu pe
mine însumi nu mă judec: 4 Căci în
mine însumi nu cunosc nimic. [c]dar nu
în aceasta sunt îndreptățit: Domnul
este care mă judecă.
5 [d]Deaceea nu judecați ceva mai
nainte de timp. până ce va fi venit Dom-
nul. [e]care va și dà la lumină cele as-
cunse ale întunerecului și va face cu-
noscut chibzuințele inimilor; și [f]atuncia
lauda va fi pentru fiecare dela Dum-
nezeu.
6 Dar acestea. fraților. [g]le-am înțeles
de mine însumi și de Apoline pentru
binele vostru. [h]ca să învățați dela noi a
nu trece preste ce este scris, pentru ca
[i]să nu vă făliți unul în folosul altuia,
împotriva unui altuia. 7 Pentru că
cine te deosebește? [j]Ce ai. ce n'ai luat?
Iar dacă ai și luat. pentru ce te lauzi.
ca cum n'ai fi luat?
8 Acum sunteți sătui: [k]acum v'ați
îmbogățit: fără noi ați domnit: și dacă
ați fi domnit măcar. ca să domnim și
noi împreună cu voi! 9 Gândesc însă
Dumnezeu ne-a arătat pe noi apostoli
ca [l]pe cei din urmă. ca osândiți la
moarte. pentru că [m]priveliște ne-am fă-
cut lumii. atât îngerilor. cât și oameni-
lor. 10 [n]Noi *suntem* [o]nemintoși pen-
tru Hristos; iar voi mintoși în Hristos
[p]noi *suntem* neputincioși. iar voi
tari: voi *sunteți* măriți, iar noi
desprețuiți. 11 [q]Până în ceasul de
acum și flămânzim și însetăm. și fără
îmbrăcăminte suntem. [r]și cu pumni
suntem bătuți [s]și nestătători suntem,
12 [t]Și ne ostenim lucrând cu mânile
noastre: [u]înfruntați fiind binecuvântăm.
urmăriți suferim. 13 Defaimați fiind.
ne rugăm: [v]ca gunoae ale lumii ne-am
făcut până acum. *ca* o curățitură a tu-
tulor.
14 Nu rușinându-vă pe voi scriu a-
cestea. [x]ci înțelepțindu-vă ca pe copii
mei iubiți. 15 Pentru că dacă ați aveà
zece mii de învățători [y]în Hristos. nu
aveți însă mulți părinți; căci eu v'am
născut în Hristos Iisus prin evangelie.
16 Deci vă îndemn. [z]luați-vă după mine.
17 Pentru aceasta chiar v'am trimis
pe [a]Timoteu. [b]care este fiul meu iubit
și credincios în Domnul. el vă va aduce
[c]aminte căile mele cele în Hristos Iisus.
după cum [d]învăț pretutindenea [e]în orice
biserică.
18 [f]Dar unii s'au fălit ca cum n'aș
venì eu la voi; 19 [g]Voiu venì însă în
curând la voi. [h]dacă va fi voit Domnul.
și voiu cunoaște nu cuvântul celor care
s'au fălit. ci puterea lor: 20 Pentru
că nu în cuvânt este [i]împărăția lui
Dumnezeu. ci în putere. 21 Ce voiți?
Să viu [j]cu toeag la voi, sau cu iubirea
duhului și a blândeții?

Anatemizarea unui nerușinat. Corintenii să se ferească de nerușinați, de răpitori și de idolatri.

5 Însfârșit se aude la voi de desfrâ-
nare. și de-o astfel de desfrânare
cum nu este nici [a]între păgâni. [b]încât
să aibă cineva pe [c]femeia tatălui său.
2 [d]Și voi v'ați fălit, și nu v'ați întristat
mai vârtos. [e]ca să fie dat la o parte din
mijlocul vostru cel care a făptuit lucrul
acesta? 3 [f]Căci eu nefiind de față cu
corpul, dar de față fiind cu duhul, am
judecat acum ca cum aș fi de față. pe
cel care astfel a săvârșit aceasta. 4 In
numele Domnului *nostru* Iisus *Hristos*,
[g]adunați fiind voi împreună și duhul
meu cu puterea Domnului nostru Iisus

Capul 4.
a Mat. 24. 45.
b Luc. 12. 42.
c Iov. 9. 2.
d Mat. 7. 1.
e Cap. 3. 13.
f Rom. 2. 29.
g Ioan. 1. 12.
h Rom. 12. 3.
i Cap. 3. 21.
j Ioan 3. 27.
k Apoc. 3. 17.
l Ps. 44. 22.
m Ebr. 10. 33.
n Cap. 2. 3.
o Fapt. 17. 18.
p 2 Cor. 13, 9.
q 2 Cor. 4. 8.
r Iov. 22. 6.
s Fapt. 23. 2.
t Fapt. 18. 3.
u Mat. 5. 44.
v Plan. 3. 45.
x 1 Tes. 2. 11.
y Fapt. 18. 11.
z 2. Tes. 3. 9.
a Fapt. 19. 22.
b 1 Tim. 1. 2.
c Cap. 11. 2.
d Cap. 7. 17.
e Cap. 14. 33.
f Cap. 5. 2.
g Fapt. 19. 21.
h Fapt. 18. 21.
i Cap 2. 4.
j 2 Cor. 10. 2.
—
Capul 5.
a Efes. 5. 3.
b Lev. 18. 8.
c 2 Cor. 7. 12.
d Cap. 4. 18.
e 2 Cor. 7. 7, 10.
f Col. 2. 5.
g Mat. 16. 19.

Hristos. 5 [h]Să daţi pe unul ca acesta
[i]satanei spre peirea cărnii. pentru ca
duhul lui să fie mântuit în ziua Dom-
nului Iisus.

6 [j]Nu este bun cuvântul laudei voas-
tre! Nu ştiţi că [k]puţin aluat dospeşte
toată frământătura? 7 Curăţiţi bine
aluatul cel vechiu, ca să fiţi frământă-
tură proaspătă, după cum sunteţi fără
aluat; căci şi [l]Paştile noastre [m]Hristos
înjunghiat fù. 8 Deaceea [n]să serbăm
[o]nu cu aluat vechiu, nici [p]cu aluat de
răutate şi viclenie. ci cu azime de cu-
răţenie şi adevăr. 9 V'am scris în
epistola mea [q]ca să nu vă amestecaţi
cu desfrânaţi. 10 [r]Nu cu desăvârşire
să nu vă amestecaţi cu desfrânaţii [s]lu-
mii acesteia sau cu cei porniţi spre tot
felul de înavuţire şi cu răpitori sau cu
idolatri, fiindcă atuncia trebue să ieşiţi
[t]din lume. 11 Astfel dar v'am scris
să [u]nu vă amestecaţi, dacă vre-unul nu-
mindu-se frate, este desfrânat sau por-
nit spre orice fel de înavuţire. sau ido-
latru, sau înfruntător, sau beţiv, sau
răpitor, cu unul ca acesta, [v]nici să nu
mâncaţi împreună. 12 Căci ce am eu
să judec pe [x]cei din afară? Nu judecaţi
voi oare pe [y]cei dinlăuntru? 13 Pe cei din
afară Dumnezeu îi va judecà. [z]„Daţi la o
parte pe cel rău dintre voi înşivă“.

Pavel mustră pe cei care se judecă pentru ale lor înaintea păgânilor.

6 Îndrăzneşte cineva dintre voi, pâră
având împotriva altuia, să se judece
înaintea nedrepţilor şi nu înaintea sfin-
ţilor? 2 Sau nu ştiţi că [a]sfinţii vor
judecà lumea? Şi dacă lumea este ju-
decată între voi. sunteţi voi oare ne-
vrednici de-a face judecăţi foarte neîn-
semnate? 3 Nu ştiţi că vom [b]judecà
îngeri? Necum cele trebuincioase vieţii!
4 [c]Deci dacă aveţi judecăţi pentru cele
trebuincioase vieţii, pe cei care sunt
despreţuiţi în biserica voastră, pe aceş-
tia îi puneţi judecători? 5 Spre ruşi-
nea voastră zic. Astfel nu este între
voi nici un înţelept. care va puteà ho-
tărî între fratele său? 6 Dar frate cu
frate se judecă, şi aceasta înaintea ne-
credincioşilor! 7 Însfârşit acum este
o cădere pentru voi, că aveţi judecăţi
unii cu alţii. [d]Pentru ce nu lăsaţi mai
bine să vi-se facă nedreptate? Pentru
ce nu lăsaţi mai bine să vi-se facă pa-
gubă? 8 Ci voi faceţi nedreptate şi
pricinuiţi pagubă, [e]şi aceasta fraţilor!

Să se ferească de nedreptate şi de desfrânare.

9 Sau nu ştiţi că nedrepţii nu vor
moştenì împărăţia lui Dumnezeu? Nu
fiţi rătăciţi: [f]nici desfrânaţi. nici idola-
tri, nici făptuitori de adulter, nici mo-
leşiţi, nici cei care au pat cu parte băr-
bătească, 10 Nici furii, nici cei porniţi
spre orice fel de înavuţire, nici beţivii,
nici înfruntătorii, nici răpitorii nu vor
moştenì împărăţia lui Dumnezeu. 11 Şi
astfel eraţi unii! [g]Dar v'aţi spălat, [h]dar
aţi fost sfinţiţi, dar aţi fost îndreptăţiţi
în numele Domnului Iisus Hristos şi în
duhul Dumnezeului nostru.

12 [i]Toate îmi sunt iertate, dar nu
toate folosesc. Toate îmi sunt iertate,
dar nu eu voiu fi stăpânit de ceva.
13 [j]Mâncările *sunt* pentru pântece şi
pântecele pentru mâncări; dar Dum-
nezeu va desfiinţà şi pe acesta şi pe a-
cela. Corpul însă nu este pentru des-
frânare, ci [k]pentru Domnul. [l]şi Dom-
nul pentru corp. 14 Iar [m]Dumnezeu
a înviat şi pe Domnul şi pe noi ne va
învià [n]prin puterea sa. 15 Nu ştiţi că
[o]corpurile voastre sunt membre ale lui
Hristos? Deci ridicând eu membrele lui
Hristos, le voiu face membre ale unei
desfrânate? Să nu fie. 16 Sau nu ştiţi
că cel care se lipeşte de cea desfrânată
un corp este *cu dânsa?* „Căci [p]vor fi“,
zice, „cei doi un trup“. 17 [q]Iar cel
care se lipeşte de Domnul este un duh
cu dânsul. 18 [r]Fugiţi de desfrânare.
Orice păcat, pe care îl va fi făcut un om,

h Iov. 2. 6.
i Fapt. 26. 18.
j Iac. 4. 16.
k Cap. 15. 33.
l Isa 52. 7.
m Ioan 19. 14.
n Esod. 12. 15.
o Deut. 16. 3.
p Mat. 16. 6, 12.
q Efes. 5. 11.
r Cap. 10. 27.
s Cap. 1. 20.
t Ioan 17. 15.
u Mat 18. 17.
v Gal. 2. 12.
x Marc. 4. 11.
y Cap. 6. 1—4.
z Deut. 13. 5.
—

Capul 6.
a Ps. 49. 14.
b 2 Pet. 2. 4.
c Cap. 5. 12.
d Prov. 20. 22.
e 1 Tes 4. 6.
f Cap. 15. 50.
g Cap. 12. 2.
h Cap. 1. 30.
i Cap. 10. 23.
j Mat. 15. 17.
k Vers.15.19,20.
l Efes. 5. 23.
m Rom. 6. 5, 8.
n Efes. 1. 19, 20.
o Rom. 12. 5.
p Fac. 2 24.
q Ioan 17. 21-23.
r Rom. 6. 12, 13.
s Rom. 1. 24.

este afară din corp: iar cel care face
desfrânare păcătuește [s] în însuși corpul
său. 19 Sau [t] nu știți că corpul vostru
este templul duhului sfânt care se află
în voi, pe care-l aveți dela Dumnezeu,
[u] și nu sunteți ai voștri înșivă? 20 Căci
[v] cumpărați ați fost voi cu preț; măriți
dar pe Dumnezeu în corpul vostru *și în
duhul vostru, ca unele care sunt ale lui
Dumnezeu.*

Despre căsătorie, necăsătorie, văduvie, desfacerea căsătoriei, căsătoria între creștini și necreștini. Despre tăierea împrejur. Despre robie. Despre fecioare.

7 Iar despre cele ce mi-ați scris, [a] bine
este pentru om să nu atingă femeie;
2 Din pricina desfrânărilor însă fiecare
aibă femeia sa, și fiecare aibă bărbatul
ei. 3 [b] Bărbatul deà femeiei datoria,
asemenea și femeia bărbatului ei. 4 Femeia nu este stăpână pe corpul ei, ci
bărbatul: asemenea bărbatul nu este
stăpân pe corpul lui, ci femeia. 5 [c] Nu
vă lipsiți unul pe altul, afară numai
dacă este ceva din învoială pentru un
timp cuvenit, ca să vă îndeletniciți cu
postul și rugăciunea, și iarăși să fiți la
un loc, pentru ca satana [d] să nu vă întărâte la păcat din pricina necumpătării
voastre.

6 Iar aceasta o zic din îngăduință,
[e] nu din poruncă. 7 Doresc [f] ca toți
oamenii să fie cum sunt și [g] eu însumi;
[h] dar fiecine are darul său dela Dumnezeu, unul așà, iar altul într'altfel.
8 Iar celor necăsătoriți le zic și *mai
ales* văduvelor, [i] bine este pentru dânșii
dacă vor fi rămas ca și mine: 9 Dar
[j] dacă nu se înfrânează căsătorească-se;
căci mai bine este a se căsătorì, decât
a se aprinde. 10 Iar celor care sunt
căsătoriți le poruncesc, [k] nu eu ci Domnul, [l] femeia să nu se despartă de bărbat, 11 — Iar și dacă se va fi despărțit, rămâie necăsătorită sau să fie împăcată cu bărbatul ei, și bărbatul să nu-și
lase femeia. —

12 Celorlalți însă le zic eu, [m] nu Domnul: dacă vreun frate are femeie necredincioasă și ea încuviințează să locuească cu dânsul, să nu și-o lase;
13 Și dacă vre-o femeie are bărbat
necredincios și acesta încuviințează să
șază cu dânsa, să nu-și lase bărbatul.
14 Căci bărbatul necredincios sfințit
este în femeia sa, și femeia necredincioasă sfințită este în fratele *bărbat*;
fiindcă [n] altfel copii voștri sunt necurați,
iar acum sunt sfinți. 15 Dacă dar necredinciosul se desparte, să se despartă;
nu este robit fratele sau sora în unele
ca acestea. [o] În pace ne-a chemat Dumnezeu. 16 — Căci ce știi tu, femeie,
dacă vei scăpà pe [p] bărbatul *tău*, sau ce
știi tu, bărbatule, dacă vei scăpà pe
femeia *ta*? —

17 Fără numai *să știe*: după cum
fiecăruia i-a împărțit Domnul, după
cum Dumnezeu a chemat pe fiecare,
astfel să umble. [q] Și astfel pun eu la
cale în toate bisericile. 18 A fost
cineva chemat, fiind tăeat împrejur?
Să nu se facă netăeat împrejur; este
cineva chemat, fiind în netăiere împrejur? [r] Să nu se facă tăeat împrejur.
19 [s] Tăerea împrejur nimic nu este [t] și
netăerea împrejur nimic nu este, ci paza
poruncilor lui Dumnezeu *este totul.*
20 Fiecare în chemarea prin care fù
chemat, în aceasta rămâe. 21 Ai fost
chemat rob fiind? Nu-ți fie grije; ci și
dacă ești în stare să fii de sine stătător,
folosește-te mai mult. 22 Căci robul
chemat în Domnul este de sine stătător
al Domnului; [u] asemenea și de sine stătătorul chemat fiind este [v] rob al lui
Hristos. 23 [x] Drept preț ați fost cumpărați; nu vă faceți robi ai oamenilor.
24 [y] Fiecare în ce fù chemat, fraților,
în aceasta rămâe la Dumnezeu.

25 Iar despre fecioare [z] n'am poruncă
dela Domnul, îmi dau însă cu părerea
[a] ca un miluit de Domnul [b] ca să fiu
credincios. 26 Deci socotesc că pentru

t Cap. 3. 16. u Rom. 14. 7, 8. v Fapt. 20. 28. —
Capul 7. a Vers. 8. 26. b Esod. 21. 10. c Ioel 2. 16.
d 1 Tes. 3. 5. e Vers. 12. 25. f Fapt. 26. 29. g Cap. 9. 5.
h Mat. 19. 12. i Vers. 1. 26. j 1 Tim. 5. 14. k Vers. 12. 25. 40.
l Mal. 2. 14. 16. m Vers. 6. n Mal. 2. 15. o Rom. 12. 18.
p 1 Pet. 3. 1. q Cap. 4. 17. r Fapt. 15. 1, 5. s Gal. 5. 6. 6.
t Ioan 15. 14. u Ioan 8. 36. v 1 Pet. 2. 16. x Cap. 6. 20.
y Vers. 20. z 2 Cor. 8. 8. 10. a 1 Tim. 1. 16. b Cap 4. 2.

nevoia de acum este [c]bine aceasta, că
este bine pentru om să fie astfel. 27 Ești
legat cu femeie? Nu căutà desfacere:
ești fără femeie? Nu căutà femeie.
28 Dar și dacă te vei fi însurat, n'ai
greșit; și fecioara dacă se va fi măritat
n'a greșit; dar unii ca aceștia suferință
vor aveà în trupul lor, eu însă vă cruț.
29 Dar [d]aceasta zic, fraților, timpul
este scurt de tot: ca de aci înainte și cei
care au femei să fie ca cum n'ar aveà,
30 Și cei care plâng, ca cum n'ar
plânge, și cei care se bucură, ca cum
nu s'ar bucurà, și cei care cumpără, ca
cum n'ar stăpânì, 31 Și cei care se
folosesc de lume, ca cum n'ar aveà
folos [e]*de dânsa;* căci [f]fața lumii acesteia
trece, 32 Voesc însă ca să fiți fără
griji. Neînsuratul poartă griji de [g]cele
ale Domnului, cum să placă Domnului;
33 Iar care s'a însurat poartă grije de
cele ale lumii, cum să placă femeii.
34 Împărțite sunt și femeia și fecioara:
nemăritată poartă [h]grije de cele ale
Domnului, ca să fie sfântă și cu corpul
și cu duhul; iar care s'a măritat poartă
grije de cele ale lumii, cum să placă
bărbatului. 35 Și aceasta o zic spre
folosul vostru chiar, nu ca să arunc a-
supra voastră laț, ci pentru *a sporì*
bunacuviință și stăruința la Domnul,
netrași fiind în multe griji.
36 Iar dacă gândește cineva, că se
poartă urît față de fiica sa, dacă este
preste floarea vârstei *nemăritată,* și
dacă trebue să fie în astfel de împre-
jurare *măritată,* facă ce voește; nu
greșește, căsătorească-se. 37 Cine stă
însă nemișcat în inima sa, neavând ne-
voe, dar are stăpânire preste voința sa,
și în a sa inimă a găsit cu cale aceasta,
ca să țină pe fiica sa, bine va face.
38 Astfel și cel care mărită pe fiica sa
face bine, și care n'o mărită mai bine
va face.
39 Femeia pe cât timp este în viață
bărbatul ei este legată *de dânsul;* iar
dacă va fi murit bărbatul, este de sine
stăpână ca să se mărite cu cine voește,
numai în Domnul *să se mărite.* 40 Dar,
după părerea mea, mai fericită este
dacă rămâne astfel; și gândesc și eu
că am duhul lui Dumnezeu.

Nu trebue să dăm sminteală luând parte la jertfele păgânilor.

8 [a]Iar despre cele înjunghiate idoli-
lor, știm că toți avem [b]cunoștință.—
[c]Cunoștința îngâmfă, iar iubirea întă-
rește. 2 Dacă [d]cineva gândește că a
cunoscut ceva, n'a cunoscut încă după
cum trebue să cunoască; 3 Dar dacă
iubește cineva pe Dumnezeu, [e]acela
cunoscut este de dânsul. — 4 Deci
despre mâncarea celor înjunghiate [f]ido-
lilor știm [g]că nu este nici idol în lume,
și că nu este nici un Dumnezeu, decât
numai Unul. 5 Căci și dacă sunt [h]așà
numiții dumnezei fie în cer, fie pe pă-
mânt, ca cum ar fi mulți dumnezei și
mulți domni, 6 Dar [i]noi avem un sin-
gur Dumnezeu Tatăl, [j]din care *sunt*
toate și noi pentru dânsul, și [k]un singur
Domn Iisus Hristos, [l]prin care *sunt*
toate și noi printr'însul. 7 Dar nu în
toți este [m]cunoștința aceasta; căci unii
în știința de sinele de până acum des-
pre idol mănâncă ca fiind înjunghiat
idolului, și știința de sinele a lor slabă
fiind [n] se mânjește.
8 Mâncare însă nu ne va pune pe
noi înaintea lui Dumnezeu; nici dacă
vom fi mâncat nu avem mai mult, nici
dacă nu vom fi mâncat nu avem lipsă.
9 Luați însă seama ca nu cumva această
stare de sinevă a voastră să fie smin-
teală pentru cei slabi. 10 Căci dacă
te va fi văzut cineva pe tine care ai cu-
noștință șezând la masă în capiște, oare
știința lui de sine slab fiind el, nu va
fi întărită ca să mănânce cele înjun-
ghiate idolului? 11 Negreșit pierdut
este prin cunoștința ta cel slab, fratele
pentru care a murit Hristos. 12 Ast-
fel dar, greșind către frații voștri și

c Vers. 1. 8. d Rom. 13 11. e Cap. 9. 18. | f Ps. 39. 6. g 1 Tim. 5. 5. | h Luc. 10. 49, etc. —

Capul 8. a Fapt.15.20,29. b Rom.14.14.22. | c Rom. 14. 3,10. d Cap.13.8,9,12. e Esod.33.1217. | f Isa. 41. 24. g Deut. 4. 39. h Ioan. 10. 34. | i Mal. 2. 10. j Fapt. 17. 28. k Ioan 13. 13. | l Ioan 1. 3. m Cap. 10.28,29. n Rom.14.14,23.

lovind a lor slabă știință de sinele, gre-
șiţi către Hristos. 13 Chiar deaceea,
dacă o mâncare aduce sminteală frate-
lui meu, nu voiu mâncà carne în veci,
ca să nu aduc sminteală fratelui meu.

Pavel vorbește de apostolatul său și de dreptul său. N'a primit plata datorită pentru învățătura sa. El s'a făcut tutulor toate.

9 [a]Nu sunt eu stăpân de mine? [b]Nu
sunt eu apostol? [c]N'am văzut oare
pe Iisus Domnul nostru? Nu sunteţi
voi în Domnul lucrarea mea? 2 Dacă
altora nu sunt apostol, vouă însă ne-
greșit vă sunt; căci [d]voi sunteți în
Domnul pecetea apostoliei mele. 3 A-
ceasta este apărarea mea către cei care
mă iau în cercetare. 4 [e]Nu avem oare
drept să mâncăm și să bem? 5 Nu
avem oare drept să ducem încoace și
încolo o soră ca femeie, ca și ceilalți
apostoli și [f]frați Domnului și [g]Chefa?
6 Sau numai eu și Barnaba [h]nu avem
drept să nu lucrăm?
7 Cine [i]slujește vreodată ca ostaș cu
plată dela sine însuși? Cine [j]sădește
vie și nu mănâncă rodul ei? Sau cine
[k]păstorește turmă și nu mănâncă din
laptele turmei? 8 Nu vorbesc oare a-
cestea ca om, sau nu spune și legea
acestea? 9 Pentru că în legea lui
Moise este scris: [l]„nu legà gura boului
care treeră“. Oare de boi îi este grije
lui Dumnezeu? 10 Sau pentru noi
înadins zice? Căci pentru noi s'a scris,
că [m]cel care ară, pe temeiul nădejdii
trebue să are, și cel care treeră, pe te-
meiul nădejdii ca să se împărtășească.
11 [n]Dacă noi v'am sămănat cele dum-
nezeești, mare *lucru este* dacă noi vom
secerà cele firești ale voastre? 12 Dacă
alţii se împărtășesc de *acest* drept asu-
pra voastră, nu mai bine noi? [o]Dar nu
ne-am folosit de dreptul acesta, ci toate
le suferim, [p]ca să nu punem vre-o pie-
decă evangeliei lui Hristos.
13 [q]Nu știți că cei care lucrează cele
sfinte mănâncă cele din templu? Cei
care stăruesc la altar își iau partea lor
cu altarul? 14 Astfel a rânduit [r]și
Domnul pentru cei care dau în știre
evangelia [s]ca să trăească din evangelie,
15 Dar [t]eu nu m'am folosit de nimic
din acestea. Și n'am scris acestea pen-
tru ca astfel să se facă cu mine; căci
frumos este pentru [u]mine mai bine să
mor, decât să-mi nimicească cineva cu-
vântul laudei mele. 16 Pentru că dacă
binevestesc, n'am cuvânt de laudă; căci
neapărată trebuință mă ține de aproape
să binevestesc: [v]și vai este pentru mine
dacă nu binevestesc. 17 Căci dacă de
bunăvoie fac aceasta, am [x]cuvenită
plată; iar dacă nu de bunăvoie *fac*, mi
[y]s'a încredințat o sarcină de îngrijitor.
18 Deci care-mi este plata cuvenită?
Ca [z]binevestind să fac evangelia *a fi
primită* fără cheltueală, pentru a [a]nu
face o rea întrebuințare de dreptul meu
în evangelie.
19 Căci stăpân de mine [b]fiind faţă
de toţi, [c]m'am făcut de mine însumi
rob tutulor, [d]ca să câștig pe mai mulți;
20 [e]M'am făcut Iudeilor ca Iudeu, ca
să câștig pe Iudei; celor de supt lege,
ca supt lege, nefiind însumi supt lege,
ca să câștig pe cei de supt lege: 21 [f]Ce-
lor [g]care n'au legea, ca neavând eu
legea, [h]nu fiind eu fără legea lui Dum-
nezeu, ci supus legii lui Hristos, ca să
câștig pe cei fără lege; 22 [i]M'am fă-
cut slab celor slabi, ca să câștig pe cei
slabi, [j]tutulor m'am făcut tot, [k]ca cu
orice chip să scap pe unii. 23 Tot dar
fac pentru evangelie, ca să mă fac îm-
preună părtaș al ei.

Îndemnare să râvnim după coroana nepieritoare.

24 Nu știți, că cei care aleargă în
stadiu, toți aleargă, dar unul ià darul
de biruitor? [l]Astfel alergați ca să do-
bândiți *darul de biruitor.* 25 Oricare
[m]luptător însă se înfrânează de orice,

Capul 9. a Fapt. 9. 11. b Fapt. 9. 3, 17. c Cap. 3. 6. d 2 Cor. 3. 2. e 2 Tes. 3. 9. f Mat. 13. 55. g Mat. 8. 14. h 2 Tes. 3. 8. 9. i 2 Cor. 10. 4. j Deut. 20. 6. k Ioan 21. 15. l Deut. 25. 4. m 2 Tim. 2. 6. n Rom. 15. 27. o Fapt. 20. 33. p 2 Cor. 11. 12. q Lev. 6. 16, 26. r Mat. 10. 10. s Gal. 6. 6. t 1 Tes. 2. 9. u 2 Cor. 11. 10. v Rom. 1. 14. x Cap. 3. 8. 14. y Filip. 1. 17. z 2 Cor. 4. 5. a Cap. 7. 31. b Vers. 1. c Gal. 5. 13. d 1 Pet. 3. 1. e Fapt. 16. 3. f Gal. 3. 2. g Rom. 2. 12, 14. h Cap. 7. 22. i Rom. 1. 1. j Cap. 10. 33. k Rom. 15. 14. l Gal. 2. 2. m Efes. 6. 12.

aceia dar ca să ià o cunună pieritoare,
iar noi [n] nepieritoare. 26 Eu acum
astfel alerg, [o] nu ca *cum aşi alergà* pe
neştiute, astfel mă lupt cu pumnul, nu
ca cum aşi bate aerul; 27 [p] Ci-mi în-
vineţesc corpul cu pumnul [q] şi mi-l tâ-
răsc ca pe un rob, ca nu, după ce am
fost altora vestitor, eu însumi să mă
fac [r] neprimit.

Pierirea Iudeilor în pustie este un semn de asprimea dumnezeească.

10 Căci nu voiesc, fraţilor, ca voi să
nu ştiţi, că părinţii noştri toţi erau
supt [a] nour şi toţi trecură prin [b] mare,
2 Şi toţi în Moise fură botezaţi în nour
şi în mare, 3 Şi toţi mâncară aceiaşi
[c] mâncare dumnezeească, 4 Şi toţi
beură aceeaşi [d] beutură dumnezeească;
căci beau dintr'o piatră dumnezeească
următoare, iar piatra erà Hristos; 5 Dar
Dumnezeu nu binevoì în mai mulţi
dintre dânşii; căci [e] fură răpuşi în
pustie.

6 Şi acestea au fost semne pentru
noi, ca să nu fim noi poftitori de rele,
după [f] cum au poftit şi aceia. 7 [g] Şi nu
fiţi idolatri, ca unii dintre dânşii după
cum este scris: [h] „s'a pus poporul să mă-
nânce şi să beà, şi se sculară să joace".
8 [i] Nici să nu facem desfrânări, după
cum făcură desfrânări unii dintr'înşii şi
[j] pieriră într'o singură zi doauăzeci şi trei
de mii. 9 Şi să nu punem la încercare
pe Domnul, după cum *îl* ispitiră [k] unii
dintr'înşii [l] şi pieriră de şerpi. 10 Şi nu
cârtiţi, după cum cârtiră [m] unii dintr'înşii
[n] şi pieriră de [o] perzătorul. 11 Şi acestea
ca semne li-se întâmplau acelora, dar
[p] fù scris spre înţelepţirea noastră, la
[q] care au ajuns sfârşiturile veacurilor.
12 Astfel cine [r] gândeşte că stă neclintit,
fie cu luare aminte să nu cază.

13 Încercare nu v'a apucat, decât nu-
mai omenească; dar credincios este
[s] Dumnezeu, care nu va îngăduì [t] ca voi
să fiţi încercaţi peste ce puteţi, ci va
[u] face deodată cu încercarea şi scăparea,
ca să puteţi răbdà. 14 Deaceea, iubiţii
mei, [v] fugiţi de idolatrie.

Sfânta cuminecătură e o împărtăşire cu Hristos.

15 Ca unor [x] mintoşi vă vorbesc; ju-
decaţi voi ce zic eu. 16 [y] Paharul bi-
necuvântării pe care *îl* binecuvântăm
nu este oare împărtăşire cu sângele lui
Hristos? [z] Pânea pe care *o* frângem nu
este oare împărtăşire cu trupul lui Hris-
tos? 17 Pentru [a] că o singură pâne
este, un singur trup suntem noi cei
mulţi; căci toţi ne împărtăşim dintr'o
singură pâne. 18 Vedeţi pe [b] Israel cel
[c] firesc; [d] cei care mănâncă jertfele nu
sunt oare părtaşi cu altarul? 19 Ce
spun eu dar? [e] Că ce s'a înjunghiat
pentru idoli este ceva?! Sau că idolul
este ceva? 20 Cică ce înjunghe *păgâ-
nii*, [f] „înjunghe pentru demoni şi nu
pentru Dumnezeu", nu voesc dar ca voi
să vă faceţi părtaşi cu demonii. 21 [g] Nu
puteţi beà paharul Domnului şi [h] paha-
rul demonilor. Nu puteţi să vă împăr-
tăşiţi de masa Domnului şi de masa de-
monilor. 22 [i] Sau întărâtăm pe Domnul?
[j] Nu cumva suntem mai tari, decât dânsul.

Cruţarea conştiinţelor.

23 [k] Tot este iertat, dar nu orice fo-
loseşte: tot este iertat, dar nu orice
întăreşte. 24 [l] Nimenea să nu caute ale
sale, ci *fiecare* ale altuia. 25 [m] Mâncaţi
orice se vinde în măcelărie, neccer-
cetând ceva pentru ştiinţa de sine;
26 „Căci [n] al Domnului este pământul
şi cele cu care este plin." 27 Dacă
vă va chemà cineva dintre necredincioşi
şi voiţi să vă duceţi, mâncaţi [o] orice vă
este pus înainte, necercetând ceva pen-
tru ştiinţa de sine. 28 Iar dacă vă zice
cineva: aceasta a fost jertfită, nu mân-
caţi [p] din pricina aceluia care a spus şi
a ştiinţei de sine — *căci* [q] *al Domnului
este pământul şi cele cu care este plin*
— 29 Ştiinţă de sine însă zic, nu a ta,
ci a altuia, căci [r] pentru ce este judecată

n 2 Tim. 4. 8.
o 2 Tim. 2. 5.
p Rom. 8. 13.
q Rom. 6. 18, 19.
r Ier. 6. 30.
—

Capul 10.
a Esod 13. 21.
b Esod. 14. 22.
c Esod. 16. 15, 35.
d Esod. 17. 6.
e Num. 14. 29.
f Num. 11. 4, 33.
g Vers. 14.
h Esod. 32. 6.
i Apoc. 2. 14.
j Num. 25. 1, 9.
k Esod. 17. 2, 7.
l Num. 21. 6.
m Esod. 16. 2.
n Num. 14. 37.
o Esod. 12. 23.
p Rom. 15. 4.
q Ebr. 10. 25, 37.
r Rom. 11. 20.
s Cap. 1. 9.
t Ps. 125. 3.
u Ier. 29. 11.
v 1 Ioan 5. 21.
x Cap. 8. 1.
y Mat. 26. 26-28.
z Fapt. 2. 42, 46.
a Rom. 12. 5.
b Rom. 4. 12.
c Rom. 4. 1.
d Lev. 3. 3.
e Cap. 8. 4.
f Lev. 17. 7.
g 2 Cor. 6. 15. 16.
h Deut. 32. 38.
i Deut. 32. 21,
j Ezec. 22. 14.
k Cap. 6. 12.
l Rom. 15. 1, 2.
m 1 Tim. 4. 4.
n Esod. 19. 5.
o Luc. 10. 7.
p Cap. 8. 10. 12.
q Deut. 10. 14.
r Rom. 14. 16.

starea mea de sinemi de către o altă
știință de sine? 30 Dacă eu sunt păr-
taș darului, pentru ce sunt mustrat de
aceea [s] pentru care eu mulțumesc?

31 [t] Deaceea fie că mâncați, fie că
beți, fie că faceți cevà, faceți tot spre
mărirea lui Dumnezeu. 32 [u] Fiți ne-
smintitori și Iudeilor și Elenilor și [v] bi-
sericei lui Dumnezeu, 33 După cum
și eu plac tuturor în toț, necăutând
folosul meu însumi, ci pe al multora, ca
să fie mântuiți.

Bărbatul să se roage cu capul desvelit, femeea cu capul învelit.

11 [a] Luați-vă după mine, după cum și
eu *m'am luat* după Hristos.

2 Vă laud însă *fraților* [b] că în tot vă
aduceți aminte de mine și [c] țineți dati-
nele astfel, după cum vi le-am încredințat
vouă. 3 Dar voesc ca voi să știți, că
[d] Hristos este capul oricărui bărbat, iar
bărbatul *este* [e] cap al femeii și Dumne-
zeu este [f] cap al lui Hristos. 4 Orice
bărbat, care se roagă sau vorbește cevà
[g] profetic având *cevà* pe cap, necinstește
capul său. 5 Orice [h] femeie, care se roa-
gă sau vorbește profetic cu capul neîn-
velit, necinstește capul ei; căci una și
aceeași este cu cea [i] rasă. 6 Căci dacă
o femeie nu-și învelește *capul*, și tunză-
se; iar dacă [j] urît este pentru femeie ca
să se tunză sau să se rază, învelească-și
capul. 7 Căci un bărbat nu trebue să-
și învelească capul, [k] fiind chipul și mă-
rirea lui Dumnezeu; iar femeia este
mărirea bărbatului. 8 Pentrucă [l] nu este
bărbat din femeie, ci femeia din bărbat;
9 [m] Și pentru că n'a fost făcut bărbat
pentru femeie, ci femeia pentru bărbat;
10 Deaceea femeia trebue [n] să aibă stă-
pânire asupra capului ei [o] pentru îngeri.
11 Însă [p] nici femeie fără bărbat, nici
bărbat fără femeie *nu este* în Domnul.
12 Căci după cum femeia *este* din băr-
bat, astfel și bărbatul prin femeie, iar
toate [q] sunt din Dumnezeu.

13 Judecați în voi înșivă cuviincios
este ca o femeie neînvălită la cap să se
roage lui Dumnezeu? 14 Și nu vă în-
vață chiar firea, că un bărbat dacă poartă
părul lung necinste îi este, 15 Și o fe-
meie dacă poartă părul lung mărire îi
este? Pentru că părul lung îi este dat
drept învelitoare.

16 Iar [r] dacă găsește cineva cu cale
să fie iubitor de ceartă, noi nu avem
un astfel de obiceiu, și [s] nici bisericile
lui Dumnezeu.

Povățuire spre a luà cu demnitate sfânta cuminecătură.

17 Poruncind însă aceasta nu laud,
fiindcă nu vă adunați împreună spre
mai bine, ci spre mai rău. 18 Mai în-
tâiu pentru că venind voi împreună în
[t] adunare aud, că sunt desbinări între
voi, și în parte cred. 19 Căci [u] trebue
să fie și deosebiri între voi, [v] pentru că
cei lămuriți să se facă cunoscuți între
voi. 20 Deci când vă adunați în ace-
lași loc, nu este cu putință ca să mân-
cați cina Domnului; 21 Pentrucă fiecare
ià mai dinainte cina sa la o parte când
mănâncă, și astfel unuia îi este foame,
[x] iar altul este beat. 22 Nu aveți dar
case ca să mâncați și să beți? Sau des-
prețuiți [y] biserîca lui Dumnezeu, și dați
de [z] rușine pe cei care n'au? Ce să vă zic?
Vă voiu lăudà? În aceasta nu vă laud.

23 Căci [a] eu am primit dela Domnul
ceea ce v'am și dat, [b] că Domnul Iisus
în noaptea când erà dat prins luă pâne.
24 Și mulțumind o frânse și zise:
Luați, mâncați, acesta este trupul meu,
care pentru voi este, *să fie frânt;*
aceasta faceți spre a mea amintire.
25 Asemenea și paharul după cinare,
zicând: acest pahar este noul așăzământ
în sângele meu; aceasta faceți, ori de
câte ori *îl* beți, spre amintirea mea.
26 Pentru că de câte ori mâncați pânea
aceasta și beți paharul acesta, moartea
Domnului vestiți, [c] până când va fi venit.

s Rom. 14. 6.
t Col. 3. 17.
u Rom. 14. 13.
v Fapt. 20. 28.

Capul 11.
a Efes. 5, 1.
b Cap. 4. 17.
c Cap. 7. 17.
d Efes. 5. 23.
e Fac. 3. 16.
f Ioan. 14. 28.
g Cap. 12. 10.
h Fapt. 21. 9.
i Deut. 21. 12.
j Num. 5. 18.
k Fac. 1. 26. 27.
l Fac. 2. 21. 22.
m Fac. 2. 18, 21, 23.
n Fac. 24. 65.
o Eccl. 5. 6.
p Gal. 3. 28
q Rom. 11. 36.
r 1 Tim. 6. 4.
s Cap. 7. 17.
t Cap. 1. 10—12.
u Mat. 18. 7.
v Luc. 2. 35.
x 2 Pet. 2. 13.
y Cap. 10. 32.
z Iac. 2. 6.
a Cap. 15. 3.
b Mat. 26. 26
c Ioan. 14. 3.

27 [d] Astfel cine cu nevrednicie mă-
nâncă pânea sau beà paharul Domnului,
vinovat va fi de trupul și sângele Dom-
nului. 28 Cerce-se [e] dar omul pe sine,
și astfel mănânce din această pâne și
beà din acest pahar. 29 Căci cine *cu*
nevrednicie mănâncă și beà, osânda pen-
tru sine însuși mănâncă și beă, dacă
nu judecă trupul *Domnului.* 30 De-
aceea între voi mulți sunt slabi și bol-
navi și mulți dorm, 31 Dacă însă
ne-am judecà pe noi înșine, n'am fi
judecați; 32 Dar [f] judecați fiind, sun-
tem înțelepțiți de Domnul pentru ca să
nu fim osândiți deodată cu lumea.
33 Astfel, frații mei, când vă adunați
ca să mâncați, așteptați unii pe alții.
34 Iar dacă îi este cuiva foame, mă-
nânce acasă. ca să nu vă adunați spre
osândă. Celelalte le voiu rândui îndată
ce voiu fi venit.

Împărțirea și unitatea darurilor sfântului duh.
Multe membre sunt întrun corp.

12 Iar [a] despre cele dumnezeești *da-*
ruri, fraților, nu voesc ca voi să nu
cunoașteți. 2 Când [b] ierați păgâni, știți
că ierați duși spre [c] idoli muți, ca cum
ați fi fost mânați. 3 Deaceea vă fac cu-
noscut [d] că nimenea vorbind în duhul
lui Dumnezeu nu zice: anatema *fie*
Iisus; [e] și nimenea nu poate zice: Domn
este Iisus, decât numai în duhul sfânt.
4 Sunt însă [f] împărțiri de daruri, dar
[g] același duh *este*; 5 [h] Și sunt împăr-
țiri de slujbe, dar același Domn *este*;
6 Și împărțiri de lucrări sunt, dar ace-
lași Dumnezeu este [i] care lucrează toa-
te în toți. 7 [j] Și fiecăruia i-se dă ară-
tarea duhului spre folos. 8 Căci unuia
i-se dă prin duhul *sfânt* [k] cuvânt de în-
țelepciune, iar altuia [l] cuvânt de înțele-
gere după rânduiala aceluiași duh,
9 [m] Altuia credință în același duh, altuia
[n] daruri de tămăduiri în același duh,
10 [o] Altuia lucrări de puteri, altuia
[p] profeție, [q] altuia judecări de duh, al-
tuia [r] feluri de limbi, altuia tălmăcire de
limbi. 11 Toate acestea însă le lucrea-
ză unul și același duh [s] împărțind fie-
căruia în parte după [t] cum hotărăște.
12 Căci după [u] cum corpul este unul
și are multe membre, dar toate mem-
brele corpului deși multe fiind un corp
sunt, [v] așà *este* și Hristos; 13 Pentru
[x] că și într'un singur duh noi [y] toți am
fost botezați spre *a fi* un singur corp,
fie Iudei, fie Eleni, fie robi, fie stăpâni
de sine, și [z] toți cu un singur duh am
fost adăpați.
14 Căci și corpul nu este un singur
membru, ci multe. 15 Dacă va fi zis
piciorul fiindcă nu sunt mână, nu sunt
din corp, nu pentru aceasta nu este
din corp. 16 Și dacă va fi zis urechea,
fiindcă nu sunt ochiu, nu sunt din corp,
nu pentru aceasta nu este din corp.
17 Dacă corpul întreg ar fi un ochiu,
unde *ar fi* auzul? Dacă întreg *ar fi* auz,
unde *ar fi* mirosul? 18 Astfel dar
Dumnezeu a [a] pus membrele, pe fiecare
dintre ele în corp, după [b] cum a voit.
19 Dacă însă toate ar fi un singur
membru, unde *ar fi* corpul? 20 Astfel
dar sunt multe membre, dar un singur
corp. 21 Nu poate ochiul să zică mânii:
n'am trebuință de tine, sau capul iarăși
să zică picioarelor: n'am trebuință de
voi; 22 Ci ale corpului membre, care
par a fi mai slabe, sunt cu mult mai
mult neapărat trebuitoare, 23 Și cele
care ni-se par a fi mai de necinste ale
corpului, pe acestea le îmbrăcăm cu
mai multă cinste, și cele necuviincioase
ale noastre au mai multă bunăcuviință.
24 Iar cele cuviincioase ale noastre n'au
trebuință. Ci Dumnezeu a întocmit cor-
pul, dând mai multă cinste celui căruia
îi lipsește. 25 Ca să nu fie neunire în
corp, ci membrele să îngrijască de-o
potrivă unele pentru altele. 26 Și dacă
un membru sufere, toate membrele su-
fere împreună; și dacă un membru este
mărit, toate membrele se bucură îm-
preună.

---

d Num. 9. 10, 13. *e* 2 Cor. 13. 5. *f* Ps. 32. 5.

Capul 12. *a* Cap. 14. 1, 37. *b* 1 Pet. 4. 3. *c* Ps. 115. 5. *d* 1 Ioan. 4. 2, 3. *e* Ps. 16. 17. *f* Rom. 12. 4, etc. *g* Efes. 4. 4. *h* Rom. 12. 6—8. *i* Efes 1. 23. *j* Rom. 12. 6—8. *k* Cap. 2. 6, 7. *l* Cap. 1. 5. *m* Mat. 17. 19, 20. *n* Marc. 16. 18. *o* Gal. 3. 5. *p* Rom. 12. 6. *q* Cap. 14. 29. *r* Fapt. 2. 4. *s* Rom. 12. 6. *t* Ioan 3. 8. *u* Rom. 12. 4, 5. *v* Gal. 3. 16. *x* Rom. 6. 5. *y* Gal. 3. 28. *z* Ioan 6. 63. *a* Vers. 28. *b* Rom. 12. 3.

27 [c] Voi dar sunteţi corpul lui Hris-
tos şi [d] membre în parte. 28 Şi pe unii
i-a pus Dumnezeu în biserică mai în-
tâiu apostoli, al doilea profeţi, al treilea
învăţători, apoi *a pus* puteri, în urmă
daruri de tămăduiri, ajutorări, îndrep-
tări, feluri de limbi. 29 Oare toţi sunt
apostoli? Oare toţi profeţi? Oare toţi
învăţători? Oare toţi *au* puteri?
30 Oare toţi au daruri de tămăduiri?
Oare toţi vorbesc în limbi? Oare toţi
tălmăcesc? 31 Râvniţi însă darurile
mai mari, şi la aceasta vă arăt o cale
mai înaltă.

Iubirea este mai presus de toate.

13 Dacă vorbesc în limbile oamenilor
şi ale îngerilor, iar iubire nu am,
m'am făcut aramă sunătoare sau ţimbal
sgomotos. 2 Şi dacă am [a] profeţie şi
ştiu tainele toate şi tot înţelesul *lor* a-
dânc, şi dacă am toată credinţa [b] încât
să strămut munţi, iar iubire nu am,
nimic nu sunt. 3 Şi [c] dacă voiu fi dat
de mâncare *săracilor* toată averea mea,
şi dacă voiu fi dat corpul meu ca să fiu
ars, iar iubire nu am, nimic nu folosesc.
4 [d] Iubirea este îndelung răbdătoare,
iubirea este plină de bunătăţi, iubirea
nu râvneşte, nu este lăudăroasă, nu se
îngâmfă. 5 Nu este necuviincioasă,
nu caută ale sale, [e] nu întărâtă la mânie,
nu pune în socoteală răul. 6 [f] Nu se
bucură de nedreptate, se [g] bucură însă
împreună cu adevărul; 7 [h] Toate le
suferă, toate le crede, toate le nădăj-
dueşte, toate le rabdă.
8 Iubirea niciodată nu cade; iar fie
profeţii, vor fi desfiinţate; fie limbi, vor
încetà; fie înţelesul adânc, va fi des-
fiinţat. 9 [i] Căci în parte cunoaştem, şi
în parte vorbim profetic; 10 Iar când
va fi venit desăvârşitul, ce este în parte
va fi desfiinţat. 11 Când eram copil,
vorbeam ca un copil, gândeam ca un
copil, îmi dam părerea ca un copil;
când m'am făcut bărbat am desfiinţat
cele ale copilului. 12 Căci acum [j] ve-
dem printr'o oglindă într'un chip întu-
necos, dar atuncia [k] faţă în faţă; acum
cunosc în parte, dar atuncia voiu cu-
noaşte în tot, după cum am şi fost bine
cunoscut.
13 Acum dar rămâne credinţa, nă-
dejdea, iubirea, aceste trei; iar mai
mare dintre acestea este iubirea.

Darul limbilor şi darul profeţiei. Întrebuin-ţarea bună şi întrebuinţarea rea a darurilor în biserică. Femeia trebue să tacă în biserică.

14 Alergaţi să [a] dobândiţi iubirea: râv-
niţi însă la cele dumnezeeşti *da-*
ruri, [b] dar mai vârtos să [c] vorbiţi profe-
fetic. 2 Pentru că cine vorbeşte în
limbă, nu vorbeşte oamenilor, ci lui
Dumnezeu; căci nimenea nu înţelege,
cu duhul însă vorbeşte taine. 3 Iar
cine vorbeşte profetic, întăreşte şi în-
deamnă şi mângâie pe oameni prin
vorbirea sa. 4 Cine vorbeşte în limbă
se întăreşte pe sine însuşi, dar cine
vorbeşte profetic întăreşte biserica.
5 Doresc ca voi toţi să vorbiţi în limbi,
dar mai vârtos să vorbiţi profetic:
mai mare este însă cine vorbeşte pro-
fetic, decât cine vorbeşte în limbi, afară
numai dacă tălmăceşte, pentru ca bise-
rica să dobândească întărire.
6 Acum dar, fraţilor, dacă voiu fi
venit la voi vorbind în limbi, ce voiu
folosi vouă, dacă nu voiu fi vorbit la
voi sau în [d] descoperire, sau în înţeles
adânc, sau în profeţie, sau în învăţă-
tură? 7 Cele neînsufleţite deşi dau
dela sine sunet, fie fluer, fie chitară,
dacă însă nu vor fi dat sunetelor o deo-
sebire, cum va fi cunoscut ce este cân-
tat cu fluerul, sau ce este cântat cu
chitara? 8 Căci dacă şi trâmbiţa va fi
dat un sunet nehotărît, cine se va găti
la războiu? 9 Astfel şi voi prin limba
voastră dacă nu veţi fi dat un cuvânt
lesne de înţeles, cum va fi cunoscut ce
este vorbit? Căci veţi fi *oameni* care
vorbesc în vânt. 10 Sunt mulţime
poate de feluri de graiuri în lume, şi

c Rom. 12. 5. d Efes. 5. 30. — *Capul 13.* a Cap. 12. 8—10, 28. Mat. 7. 22. b Mat. 17. 20. c Mat. 6. 1, 2. d Prov. 10. 12. e Cap. 10. 24 f Ps. 10 3. g 2 Ioan 4. h Rom. 15. 1. i Cap. 8. 2. j 2 Cor. 3. 18. k 1 Ioan. 3 2. — *Capul 14.* a Cap. 12. 31. b Num. 11. 25, 29. c Fapt. 2. 4. d Vers. 26.

nici un fel de *graiu* nu este fără înțe-
les. 11 Deci dacă nu știu înțelesul
graiului, voiu fi barbar pentru cel care
vorbește, și cel care vorbește *va fi* bar-
bar la mine.

12 Astfel și voi, fiindcă sunteți râv-
nitori de duhuri, căutați pentru întă-
rirea bisericei ca să aveți prisos. 13 De-
aceea cine vorbește în limbă, roage-se
ca să tălmăcească. 14 Pentru că dacă
mă rog în limbă, duhul meu se roagă,
iar mintea mea este neroditoare. 15 Ce
este dar? Mă voiu rugà cu duhul, mă
voiu rugà însă și cu mintea; [e] voiu cântà
cu duhul, voiu cântà însă și [f] cu mintea.
16 Fiindcă dacă cu duhul binecuvintezi,
cel care ține locul celui neștiutor cum
va zice Amin [g] la mulțumirea ta? De
oarece nu știe ce zici. 17 Negreșit tu
mulțumești bine, dar celalalt nu este
întărit. 18 Mulțumesc lui Dumnezeu,
eu vorbesc în limbă mai mult decât voi
toți; 19 Dar în biserică voesc să vor-
besc cinci cuvinte cu mintea mea, ca
să învăț și pe alții, decât zece mii de
cuvinte în limbă.

20 Fraților, [h] nu fiți copii la minte,
ci în privința răutății [i] fiți copii, iar la
minte fiți *oameni* deplini. 21 [j] În lege
este [k] scris, că „în alte limbi și în buze
ale altora voiu vorbì poporului acestuia,
și nici astfel nu mă vor ascultà, zice
Domnul“. 22 Deaceea limbile sunt
spre semn nu credincioșilor, ci necre-
dincioșilor, iar vorbirea profetică *este*
nu pentru necredincioși, ci pentru cre-
dincioși.

23 Deci dacă biserica întreagă se va
fi adunat în același loc, și toți vorbesc
în limbi, și vor fi venit înlăuntru ne-
știutori sau necredincioși, [l] nu vor zice
că v'ați ieșit din fire? 24 Iar dacă toți
vor fi vorbit profetic, și va fi venit în-
lăuntru vre-un necredincios sau neștiu-
tor, mustrat este el de toți, judecat este
el de toți, 25 Cele ascunse ale inimei
sale se fac învederate; și așà căzând pe
fața lui se va închinà lui Dumnezeu,
vestind [m] că „cu adevărat Dumnezeu
este între voi“.

26 Deci ce este fraților? Când vă a-
dunați împreună, fiecine are un psalm,
[n] are o învățătură, are o descoperire,
are o limbă, are o tălmăcire; [o] toate să
fie spre întărire. 27 Fie că vorbește
cineva în limbă, câte doi sau cel mult
câte trei *vorbească*, și pe rând, și unul
tălmăcească; 28 Iar dacă nu este
tălmaciu, tacă în biserică, vorbească-și
însă sieși și lui Dumnezeu. 29 Profeții
însă vorbească doi sau trei [p] și judece
ceilalți. 30 Dar dacă se va fi desco-
perit altuia care stă, tacă [q] cel dintâiu.
31 Căci puteți toți câte unul să vorbiți
profetic, pentru ca toți să învețe și să
fie îndemnați. 32 Și [r] duhurile de pro-
feți sunt supuse la profeți; 33 Căci
Dumnezeu nu este al neorînduelei, ci al
păcii. [s] Ca în toate bisericile sfinților.

34 [t] Femeile tacă în biserici; căci nu
li-se dă voie să vorbească, ci [u] să fie su-
puse, după cum zice și [v] legea. 35 Iar
dacă voesc să învețe ceva, întrebe acasă
pe bărbații lor; pentru că urît este pen-
tru femeie să vorbească în biserică.

36 Sau a ieșit dela voi cuvântul lui
Dumnezeu, sau a ajuns la voi numai?

37 Dacă cineva gândește că este pro-
fet sau cuminte, cunoască bine ce vă
scriu, că este porunca Domnului,
38 Dar dacă nu cunoaște cineva, să nu
cunoască.

39 Astfel dar, frații mei, râvniți vor-
birea profetică, și nu împiedecați vor-
birea în limbi; 40 Dar tot să se facă
cu bunăcuviință și după rânduială.

Învierea lui Hristos este temelia credinței noastre. Moartea este cel din urmă vrăjmaș. Bolezul pentru morți. Învierea morților. Noul corp.

15 Vă fac cunoscut, fraților, evange-
lia, [a] pe care am binevestit-o vouă,
pe care ați și primit-o, [b] în care și stați.
2 [c] Prin care și sunteți mântuiți, dacă

[e] Efes. 5. 19. [f] Ps. 47. 7. [g] Cap. 11. 24. [h] Ps. 131. 2. [i] Mat. 18. 3. [j] Ioan 10. 34. [k] Isa. 28. 11, 12. [l] Fapt. 2. 13. [m] Isa. 45. 14. [n] Cap. 12. 8—10. [o] Efes. 4. 12. [p] Cap. 12. 10. [q] 1 Tes. 5. 19, 20. [r] 1 Ioan 4. 1. [s] Cap. 11. 16. [t] 1 Tim. 2. 11, 12. [u] Col. 3. 18. [v] Fac. 3. 16.

Capul 15. [a] Gal. 1. 11. [b] Rom. 5. 2. [c] Rom. 1. 16.

ţineţi cu tărie cu ce cuvânt v'am bine-
vestit vouă, afară numai dacă înzadar
[d]aţi crezut. 3 Căci [e]v'am dat în cele
dintâiu aceea [f]ce am şi primit, că Hris-
tos potrivit [g]scripturilor a murit pentru
păcatele noastre. 4 Şi că fù înmor-
mântat, şi că a înviat a treia zi [h]potrivit
scripturilor, 5 [i]Şi că se arătă lui Chefa,
după aceea [j]celor doisprezece. 6 În
urmă se arătă de-odată la preste cinci
sute de fraţi, dintre care mai mulţi sunt
rămaşi până acum, iar unii adormiră.
7 După aceea se arătă lui Iacob, [k]în
urmă tutulor apostolilor. 8 [l]Iar în
urmă de tot mi-se arătă şi mie, naşterii
timpurii oarecum. 9 Căci dintre apos-
toli eu sunt cel [m]mai mic, ca unul care
nu sunt de îndestul să fiu numit apos-
tol, pentru că [n]am urmărit biserica lui
Dumnezeu; 10 Însă [o]prin darul lui
Dumnezeu sunt aceea ce sunt, şi darul
său faţă de mine nu s'a făcut nelucrător,
dar [p]am muncit mai mult decât dânşii
toţi, [q]şi nu eu, ci darul lui Dumnezeu
împreună cu mine. 11 Deci fie că eu,
fie că aceia, aşà predicăm şi astfel aţi
crezut.

12 Iar dacă se predică, Hristos că a
înviat dintre morţi, cum zic unii între
voi, că nu este înviere de morţi? 13 Iar
dacă nu este înviere de morţi, [r]nici
Hristos n'a înviat: 14 Iar dacă Hris-
tos n'a înviat, deşartă este dar predica
noastră, deşartă şi credinţa voastră;
15 Dar suntem aflaţi şi martori minci-
noşi ai lui Dumnezeu, fiindcă [s]am măr-
turisit împotriva lui Dumnezeu că a în-
viat pe Hristos, pe care nu l-a înviat
dacă cu adevărat morţi nu se înviază.
16 Căci dacă morţi nu se înviază, nici
Hristos n'a fost înviat; 17 Iar dacă
Hristos n'a fost înviat, deşartă este cre-
dinţa voastră, [t]sunteţi încă în păcatele
voastre; 18 Prin urmare pierduţi sunt
şi cei adormiţi în Hristos. 19 [u]Dacă
în viaţa aceasta suntem numai nădăj-
duind în Hristos, suntem mai de plâns
decât toţi oamenii.

20 Acum însă [v]Hristos a fost înviat
dintre morţi, [x]pârga celor adormiţi.
21 Căci [y]deoarece printr'un om *este*
moarte, [z]printr'un om este şi înviere a
morţilor. 22 Pentru că după cum în
Adam toţi mor, astfel şi în Hristos toţi
vii vor fi făcuţi. 23 Dar [a]fiecare în a
sa ceată; pârgă este Hristos, apoi cei
ai lui Hristos la venirea sa, 24 După
aceea *va fi* sfârşitul, când dă lui Dum-
nezeu şi Tatăl [b]împărăţia, când va fi
desfiinţat orice domnie şi orice stăpâ-
nire şi putere. 25 Căci trebue ca el să
împărăţească [c]până ce „va fi pus pe
toţi vrăjmaşii supt picioarele sale".
26 [d]Moartea, cel din urmă vrăjmaş, este
desfiinţată; 27 „Căci tot [e]a supus supt
picioarele lui". Iar când zice că tot a
fost supus, învederat *este* că afară de
cel care i-a supus lui toate. 28 [f]Iar
când va fi supus lui toate, atuncia şi
Fiul [g]însuşi va fi supus celui care i-a
supus toate, ca să fie Dumnezeu totul
în tot. 29 Fiindcă ce vor face cei care
se botează pentru cei morţi? Însfârşit
dacă morţii nu se înviază, pentru ce se
mai botează pentru dânşii? 30 [h]Pen-
tru ce stăm şi noi în primejdie în fie-
care ceas? 31 În fiecare zi mor, pe
[i]lauda voastră, fraţilor, [j]pe care o am în
Hristos Iisus Domnul nostru. 32 Dacă
[k]ca om m'am luptat cu dobitoace săl-
batice în Efes, care-mi este folosul?
Dacă morţi nu se înviază, [l]„să mâncăm
şi să bem, căci mâne murim". 33 Nu
fiţi rătăciţi; [m]vorbiri rele strică obice-
iuri bune, 34 [n]Treziţi-vă cum se cade
şi nu păcătuiţi; [o]căci unii au necunoş-
tinţă de Dumnezeu, [p]spre ruşinea voas-
tră vorbesc.

35 Dar va zice cineva: [q]cum înviază
morţi? În ce fel de corp vin ei?
36 Nemintosule, [r]tu ce semeni nu
răsare dacă nu va fi putrezit; 37 Şi

d Gal. 3. 4.
e Cap. 11. 2. 23.
f Gal. 1. 12.
g Ps. 22. 15. etc.
h Ps. 2. 7.
i Luc. 24 34.
j Mat. 28. 17.
k Luc. 24. 50.
l Fapt. 9. 4, 17.
m Efes 3. 8.
n Fapt. 8. 3.
o Efes. 3 7, 8.
p 2 Cor. 11. 23.
q Mat. 10. 20.
r 1 Tes. 4. 14
s Fapt 2. 24.
t Rom. 4. 25.
u 2 Tim. 3. 12.
v 1 Pet. 1. 3.
x Fapt. 26. 23.
y Rom. 5. 12, 17.
z Ioan 11. 25.
a Vers. 20.
b Dan. 7. 14, 27.
c Ps. 110. 1.
d 2 Tim. 1. 10.
e Ps. 8. 6.
f Filip. 3. 21.
g Cap. 3. 23.
h 2 Cor. 11. 26.
i 1 Tes. 2. 19.
j Rom. 8. 36.
k 2 Cor. 1. 8.
l Eccl. 2. 24.
m Cap. 5. 6.
n Rom. 13. 11.
o 1 Tes. 4. 5.
p Cap. 6. 5.
q Ezec. 37. 3.
r Ioan 12. 24.

ce semeni, nu semeni corpul ce are să
fie, ci grăuntele gol, dacă se nemerește
de grâu sau de ceva din celelalte:
38 Dar Dumnezeu îi dă corp după cum
a voit, și fiecăreia dintre semințe cor-
pul ei. 39 Nu orice trup este acelaș
trup; ci altul trup de oameni, altul trup
de vite, altul trup de paseri, altul de
pești. 40 Și sunt corpuri cerești, și
corpuri pământești: dar alta este mări-
rea celor cerești, și alta a celor pămân-
tești; 41 Alta este strălucirea soarelui,
și alta strălucirea lunei, și alta strălu-
cirea stelelor: căci stea de stea se deo-
sebește în strălucire.
42 [s]Astfel *este* și învierea morților.
Este semănat în putrejune, se scoală în
neputrejune: 43 [t]Este semănat în ne-
cinste, se scoală în mărire; este semă-
nat în slăbiciune, se scoală în putere;
44 Este semănat corp firesc, se scoală
corp cu duh; dacă este corp firesc, este
și cu duh. 45 Astfel și este scris: „s'a
făcut întâiul om Adam [u]spre suflet de
viață“; cel din urmă [v]Adam spre [x]duh
dătător de viață. 46 Dar nu cu duh
este cel dintâiu, ci firesc, după aceea
cel cu duh. 47 [y]Întâiul om *este* „din
pământ, de lut“, al doilea [z]om, *Domnul*
este din cer. 48 [a]Ce fel *este* cel de lut,
astfel *sunt* și cei de lut, [b]și ce fel *este* cel
ceresc, astfel sunt și cei cerești; 49 Și
[c]după cum am purtat chipul celui de
lut, [d]vom purtà și chipul celui ceresc.
50 Aceasta însă o zic, fraților, [e]că
trup și sânge nu pot să moștenească
împărăția lui Dumnezeu, nici putreju-
nea nu moștenește neputrejunea.
51 Iată, taină vă spun; [f]toți nu vom
adormì, [g]dar toți vom fi schimbați,
52 Într'un moment, într'o clipeală de
ochiu, [h]la cea din urmă trâmbiță; căci
va trâmbiță, și morții se vor sculà fără
stricăciune, și noi vom fi schimbați.
53 Pentru că trebue ca stricăciosul a-
cesta să îmbrace nestricăciune și muri-
torul [i]acesta se îmbrace nemurire.
54 Iar când stricăciosul acesta va fi
îmbrăcat nestricăciune și muritorul
acesta va fi îmbrăcat nemurire, atuncia
va fi cuvântul care este scris: [j]„înghi-
țită fù moartea spre biruire. 55 [k]Unde
îți este, moarte, biruința? Unde îți este,
moarte, acul?“ 56 Iar acul morții este
păcatul, și puterea păcatului *este* legea.
57 Dar mulțumită lui Dumnezeu, care
ne dă biruință prin Domnul nostru Ii-
sus Hristos. 58 Deaceea, frații mei
iubiți fiți nemișcați, neclintiți, prisosind
totdeauna în lucrul Domnului, știind că
osteneala voastră nu este deșartă în
Domnul.

Strângere de ajutoare pentru Creștini.

16 Cât [a]pentru strângerea de ajutoare
ce *este* pentru cei sfinți, faceți și
voi astfel după cum am poruncit bise-
ricelor Galatii. 2 [b]În fiecare zi a săp-
tămânii, fiecare dintre voi să pue de-o
parte acasă strângând din aceea ce i-ar
merge bine, pentru ca nu când voiu fi
venit, atuncia să se facă strângeri de
ajutoare. 3 Și când voiu fi sosit la voi,
pe care îi veți fi găsit buni, [c]pe aceștia
îi voiu trimite prin epistole, ca să ducă
darul vostru la Ierusalim. 4 [d]Iar dacă
este cu cale ca și eu să mă duc, vor
merge împreună cu mine.
5 Voiu venì însă la voi, [e]când voiu fi
trecut prin Macedonia; căci prin Mace-
donia trec, 6 Și poate voiu rămâneà
la voi sau și voiu iernà, [f]pentru ca să
mă însoțiți voi unde mă voiu duce.
7 Căci nu voesc ca să vă văd acum în
treacăt; pentru că nădăjduesc să rămân
câtva timp la voi, [g]dacă Domnul va fi
dat voie. 8 Voiu rămâneà însă în Efes
până la Cincizecime; 9 [h]Pentru că
ușă mare și de înrâurire îmi este des-
chisă, și [i]mulți îmi stau împotrivă.

Recomandarea lui Timoteiu.

10 [j]Dacă dar Timoteu va fi venit,
luați seama ca să fie la voi fără teamă,
căci [k]lucrează lucrul Domnului ca și
mine: 11 [l]Deci să nu-l desprețuească

s Dan. 12. 3. t Filip. 3. 21. u Fac. 2. 7. v Rom. 5. 14. x Ioan 5. 21. y Ioan 3. 31. z Fac. 2. 7. a Ioan 3. 13, 31. b Filip. 3.20,21. c Fac 5. 3. d Rom. 8. 29. e Mat. 16. 11. f 1 Tes. 4.15-17. g Filip. 3. 21. h Zech. 9. 14. i 2 Cor. 5. 4. j Isa. 25. 8. k Osea 13. 14.

Capul 16. a Fapt. 11. 29. b Fapt. 20. 7. c 2 Cor. 8. 19. d 2 Cor. 8. 4, 19. e Fapt. 19. 21. f Fapt. 15. 3. g Fapt. 18. 21. h Col. 4. 3. i Fapt. 19. 9. j Fapt. 19. 22. k Rom. 16. 21. 1 Tim. 4. 12.

cineva. Însoțiți-l dar[m] în pace, ca să
vie la mine; pentru că-l aștept cu
frați.
12 Cât pentru [n]Apoline, fratele, mult
l-am îndemnat ca să vie la voi cu frați;
și cu totul nu-i lipseà voința ca să vie
acum, dar va venì îndată ce va fi găsit
timp nemerit.

Povățuiri.

13 [o]Vegheați, [p]fiți statornici în cre-
dință. îmbărbătați-vă. [q] întăriți-vă.
14 [r]Toate ale voastre în pace să se facă.
15 Vă îndemn însă fraților, — știți
[s]casa lui Stefana, că este [t]pârga Achaii
și s'au [u]rânduit pe dânșii însuși spre
slujire sfinților. — 16 Ca și voi să fiți
supuși unora [v]ca aceștia și oricăruia
care lucrează împreună și [x]se ostenește.
17 Mă bucur de venirea lui Stefana
și Fortunatul și Achaicu, [y]pentru că
aceștia au împlinit lipsa voastră;
18 [z]Căci au ușurat duhul meu și al
vostru. Deci cunoașteți bine pe unii
ca aceștia.

Salutări și încheere.

19 Vă urează bisericile Asiei. Vă
urează multe Acuila și Prisca împreună
cu biserica care este în casa lor. 20 Vă
îmbrățișază toți frații. Îmbrățișați-vă
unii pe alții în sărutare sfântă.
21 Urarea mea cu mâna mea a lui
Pavel. 22 Dacă cineva nu iubește pe
Domnul, anatema fie. Maran ata.
23 Darul Domnului Iisus cu voi.
24 Iubirea mea cu voi toți în Hristos
Iisus.

A DOUA EPISTOLĂ CĂTRE CORINTENI.

Pavel birueşte cu ajutorul lui Dumnezeu toate suferințele, și îi mulțumește.

1 Pavel [a]apostol al lui Hristos Iisus prin
voința lui Dumnezeu și Timoteu fra-
tele bisericei lui Dumnezeu celei care
este în Corint [b]împreună cu toți sfinții
care sunt în toată Achaia. 2 [c]Dar vouă
și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și
dela Domnul Iisus Hristos.
3 [d]Binecuvântat este Dumnezeul și
Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos,
Tatăl îndurărilor și Dumnezeu al ori-
cărei mângăieri, 4 Care ne mângâie
pe noi pentru toată suferința noastră.
ca prin mângăierea cu care înșine sun-
tem mângăiați de Dumnezeu să putem
noi mângăià pe cei care sunt în orice
suferință. 5 Pentru că după cum [e]pa-
timele lui Hristos prisosesc asupra
noastră, astfel prisosește prin Hristos și
mângăierea noastră. 6 Fie dar că
suntem strâmtorați, pentru mângăierea
voastră și pentru mântuire *suntem*
strâmtorați; fie că suntem mângăiați,
lpentru mângăierea voastră. care este
ucrătoare în [f]sufe rirea cu răbdare a
acelorași patimi pe care și noi le păti-
mim. Și nădejdea noastră este tare
pentru voi, 7 Știind că după cum
sunteți părtași ai patimilor, [g]astfel *sun-*
teți și ai mângăierii.
8 Căci nu voim, fraților, ca voi să nu
știți de suferința noastră, [h]ce ni-s'a fă-
cut în Asia, că foarte mult preste pu-
tere am fost îngreuiați, încât noi am
tost cu desăvârșire în nedumerire și în
privința vieții; 9 Dar chiar în noi în-
șine am avut hotărîrea morții, [i]ca să nu
fim încrezători în noi înșine. ci în Dum-
nezeu care înviază morții, 10 [j]Care
ne-a scăpat pe noi dintr'o moarte așà
de mare și ne va scăpà. în care am nă-
dăjduit că *ne* va scăpà și mai departe,
11 Fiindu-ne [k]și voi de ajutor cu rugă-
ciunea pentru noi. ca din multe fețe
[l]darul făcut nouă. să fie mulțumit prin
mulți pentru noi.
12 Pentru că lauda noastră aceasta

m Fapt. 15. 33. n Cap. 1. 12. o Mat. 24. 42. p Filip. 1. 27. q Efes. 6. 10. r Cap. 14. 1. s Cap. 1. 16. t Rom. 16. 5. u 2 Cor. 8. 4. v Ebr. 13. 17. x Ebr. 6. 10. y 2 Cor. 11. 9. z Col. 4. 8. —

2 CORINTENI. — Capul 1. a 1 Cor. 1. 1. b Filip. 1. 1. c Rom. 1. 7. d Efes. 1. 3. e Fapt. 9. 4. f Cap. 4. 15. g Rom. 8. 17. h Fapt. 19. 23. i Ier. 17. 5, 7. j 2 Pet. 2. 9. k Rom. 15. 30. l Cap. 4. 15.

este: mărturia științei noastre de noi
înșine că [m] în sfințenie și curățenie dela
Dumnezeu, [n] nu în înțelepciune ome-
nească, ci în darul lui Dumnezeu, ne-am
purtat în lume, dar mai ales către voi.
13 Căci nu altele vă scriem, decât cele
ce cetiți sau și înțelegeți, am însă nă-
dejde că până în cele din urmă veți în-
țelege, 14 — După cum ne-ați și în-
țeles în parte, — [o] că noi vă suntem
cuvânt de laudă, după cum și [p] voi nouă
în ziua Domnului nostru Iisus.

Apărare împotriva învinuirii, că ar fi nestatornic.

15 Și pe această deplină încredere
[q] eram hotărît să vin mai întâiu la voi,
ca să aveți [r] un al doilea dar, 16 Și
pela voi să trec în Macedonia, [s] și iarăși
din Macedonia să vin la voi și să fiu
petrecut de voi în Iudea.
17 Deci aceasta hotărând, nu cumva
oare am făcut ceva cu ușurință? [t] Afară
numai dacă ceea ce mă chibzuesc po-
trivit cărnii mă chibzuesc ca să fie la
mine așà așà și nu nu. 18 Dar cre-
dincios este Dumnezeu *prin aceea*, că
cuvântul nostru către voi nu este așà
și nu.
19 Pentru [u] că al lui Dumnezeu Fiu
Iisus Hristos, care fù predicat în-
tre voi prin noi, prin mine și Silvan și
Timoteu, nu fù așà și nu, [v] ci așà a fost
în sine. 20 [x] Căci atât de multe făgă-
duințe ale lui Dumnezeu *sunt* într'însul
așà; deaceea și printr'însul Amin, lui
Dumnezeu spre mărire prin noi. 21 Iar
cel care ne face statornici împreună cu
voi în Hristos și [y] care ne unse, *este*
Dumnezeu, 22 Care [z] ne și pecetluì și
[a] dete arvuna duhului în inimile noastre.
23 Eu [b] însă chem pe Dumnezeu
martor pentru sufletul meu, că cruțân-
du-vă pe voi n'am mai venit la Corint.
24 Nu *voiu zice* că avem stăpânire
preste credința voastră, ci *pentru că*
suntem împreună ajutători ai bucuriei
voastre; căci stați în credință.

Nevenirea lui Pavel este o cruțare pentru Corinteni. Iertarea celui desfrânat.

2 În mine însumi dar am găsit cu cale
aceasta, [a] ca să nu vin la voi iarăși
cu întristare. 2 Căci dacă eu vă în-
tristez, cine mai este care mă învese-
lește pe mine, dacă nu cel întristat de
mine? 3 Și am scris chiar aceasta, ca
nu după ce voiu fi venit [b] să am întris-
tare din partea acelora de care trebuià
să mă bucur, [c] având încredere în voi
toți că bucuria mea este a voastră tu-
tulor,
4 Pentru că din multă supărare și
strâmtorare a inimii v'am scris printre
multe lacrămi, [d] nu ca să fiți întristați,
ci ca să cunoașteți iubirea pe care o am
mai mult către voi.
5 Dacă [e] dar cineva a întristat, nu pe
mine [f] m'a întristat, ci în parte, ca să
nu-*l* îngreuez, pe voi toți. 6 Destul
este pentru unul ca acela pedeapsa a-
ceasta care *i-s'a făcut* [g] de către mai
mulți, 7 [h] Încât voi dimpotrivă mai
bine să-*l* iertați și să-*l* mângăiați, ca
nu cumva unul ca acesta să fie înghițit
de-o mai mare întristare. 8 Deaceea
vă îndemn să hotărîți iubire în privința
lui; 9 Căci pentru aceasta am și scris,
ca să cunosc lămurirea voastră, dacă
sunteți [i] ascultători în toate. 10 Iar
cui îi iertați ceva, și eu *îi iert*; pentru
că și eu, dacă am iertat ceva, am iertat
aceasta pentru voi în fața lui Hristos,
11 Ca să nu fim dobândiți de satana;
căci gândurile lui nu ne sunt necu-
noscute.

Apostolul preamărește pe Dumnezeu pentru izbânda puternică a predicei curate despre Hristos.

12 Venit [j] fiind dar la Troa pentru
evangelia lui Hristos și [k] fiindu-mi ușă
deschisă în Domnul, 13 [l] N'am avut
liniște în duhul meu, fiindcă n'am gă-
sit pe Titu fratele meu, ci după ce m'am
despărțit de dânșii am ieșit în Mace-
donia.

m Cap. 2. 17. n 1 Cor. 2. 4, 13. o Cap. 5. 12. p Filip. 2. 16. q 1 Cor. 4 19. r Rom. 1. 11. s 1 Cor. 16. 5, 6. t Cap. 10. 2. u Marc. 1. 1. v Ebr. 13. 8. x Rom. 15. 8. 9. y 1 Ioan 2. 20, 27. z Efes. 1. 13. a Cap. 5. 5. b Rom. 1. 9.

Capul 2. a Cap. 1. 23. b Cap. 12. 21. c Gal. 5. 10. d Cap. 7. 8, 9, 12. e 1 Cor. 5. 1. f Gal. 4. 12. g 1 Cor. 5. 4, 5. h Gal. 6. 1. i Cap. 7 15. j Fapt. 16. 8. k 1 Cor. 16. 9. l Cap. 7. 5, 6.

14 Mulțumită dar lui Dumnezeu,
care totdeauna ne duce în serbarea bi-
ruinței sale în Hristos, și face [m]cunos-
cut prin noi în orice loc mirosul cunoș-
tinței lui. 15 Pentru că al lui Hristos
[n]bun miros suntem noi lui Dumnezeu
[o]între cei care sunt mântuiți și între
cei care sunt pierduți. 16 [p]Unora mi-
ros din moarte spre moarte, altora miros
din viață spre viață. Și [q]cine este des-
toinic la acestea? 17 Căci noi nu pre-
facem ca cei mulți cuvântul lui Dum-
nezeu, ci ca din curățenie, ci ca dela
Dumnezeu vorbim înaintea lui Dum-
nezeu în Hristos.

Pavel se face cunoscut pe sine însuși Corintenilor. Litera și duhul. Acoperemântul lui Moise este ridicat în Hristos.

3 [a]Începem să ne facem iar cunoscut
pe noi înșine? Afară numai dacă
avem trebuință, ca unii *oameni*, de
[b]epistole de cunoaștere către voi sau
dela voi. 2 [c]Voi sunteți epistola noas-
tră, înscrisă în inimile noastre, cunos-
cută și cetită de toți oamenii. 3 Cu-
noscuți fiind voi că sunteți epistolă a
lui Hristos [d]slujită de noi, înscrisă nu
cu cerneală, ci cu duhul viului Dum-
nezeu, nu [e]pe plăci de piatră, ci pe
[f]plăci de carne, pe inimile voastre.

4 O astfel de încredere avem dar
prin Hristos către Dumnezeu, 5 [g]Nu
voiu zice că prin noi înșine suntem
destoinici să judecăm ceva ca dela noi
înșine, ci [h]destoinicia noastră este dela
Dumnezeu, 6 Care ne-a și făcut ai
unui [i]așezământ nou destoinici [j]sluji-
tori, nu [k]ai literei, ci ai duhului, pentru
că [l]litera omoară, [m]iar duhul face viu.
7 [n]Iar dacă cea de moarte *aducătoare*
[o]slujire săpată în litere pe pietri s'a
făcut în măreție, [p]încât fiii lui Israel nu
putură să-și țină neclintit privirea la
fața lui Moise din pricina măreției feții
lui, care *mărețic* aveà să fie desființată,
8 Cum nu va fi oare mult mai măreață
[q]slujirea duhului? 9 Pentru că dacă
în slujirea *aducătoare* de osândă *este*
măreție, cu mult mai mult prisosește
în mărețic slujirea *aducătoare* de [r]în-
dreptățire. 10 Căci chiar măreția nu
este măreție în această parte din pri-
cina măreției celei preste măsură.
11 Pentru că dacă ceea ce are să fie
desființat *este* măreț, cu mult mai mult
este măreț ceea ce rămâne.

12 Deci având o astfel de nădejde ne
folosim cu multă [s]îndrăzneală. 13 Și
nu *punem acoperemânt pe fața noastră*
după cum Moise [t]puneà acoperemânt
pe fața sa, pentru ca fiii lui Israel să nu
țină neclintit privirea la sfârșitul celui
ce aveà să fie desființat. 14 Ci învâr-
toșate fură gândurile lor. Căci până în
ziua de astăzi acelaș acoperemânt ră-
mâne la cetirea vechiului așezământ,
nedescoperit fiindcă este desființat în
Hristos; 15 Ci până astăzi este aco-
peremânt pe inimile lor, când este cetit
Moise; 16 Dar când se va fi întors
la Domnul *inima lor*, acoperemântul
este luat la o parte. 17 Domnul însă
este duhul, și unde este duhul Dom-
nului, *acolo* este stare de sine. 18 Iar
noi toți, cu fața descoperită în oglindă
privind mărirea Domnului, suntem
schimbați în acelaș chip dela mărire
la mărire, după cum *este* dela Domnul
duhului.

Evangelia este unora descoperită, altora acoperită. Toate suferințele sunt biruite pe temeiul nădejdii în mărirea vecinică.

4 Deaceea având noi [a]această însăr-
cinare, [b]după cum am fost miluiți,
nu pierdem răbdarea, 2 Ci am înlă-
turat dela noi cele ascunse ale rușinii
neumblând în viclenie, [c]nici prefăcând
cuvântul lui Dumnezeu, [d]ci prin ară-
tarea adevărului făcându-ne pe noi în-
șine cunoscuți către orice [e]știință de
sine a oamenilor în fața lui Dumnezeu.
3 Iar și dacă este acoperită evangelia
noastră, [f]între cei pierduți este acope-
rită. 4 În care Dumnezeul veacului

m Cânt. 1. 3.
n 1 Cor. 1. 18.
o Cap. 4. 3.
p Luc. 2. 34.
q 1 Cor. 15. 10.

Capul 3.
a Cap. 5. 12.
b Fapt. 18. 27.
c 1 Cor. 9. 2.
d 1 Cor. 3. 5.
e Esod. 24. 12.
f Ps. 40. 8.
g Ioan 15. 5.
h 1 Cor. 15. 10.
i 1 Cor. 3. 5.
j Ier. 31. 31.
k Rom 2. 27,29.
l Gal. 3. 10.
m Ioan 6. 63.
n Rom. 7. 10.
o Esod. 34. 1,28.
p Esod. 34. 29, 30. 35.
q Gal. 3. 5.
r Rom. 1. 17.
s Efes. 6. 19.
t Esod. 34. 33,35.

Capul 4.
a Cap. 3. 6.
b 1 Cor. 7. 25.
c Cap. 2. 17.
d Cap. 6. 4, 7.
e Cap. 5. 11.
f 1 Cor. 1. 18.

acestuia a întunecat [g] gândurile necre-
dincioșilor [h] ca să nu deà raze [i] lumi-
narea evangeliei măririi lui Hristos,
[j] care este chipul lui Dumnezeu.
5 [k] Pentru că nu ne predicăm pe noi
înșine, ci pe Hristos Iisus Domnul, iar
[l] pe noi înșine slujitorii voștri prin Iisus.
6 Fiindcă Dumnezeu, [m] care poruncì
„din întunerec lumineze lumina“, *el*
este [n] care lumină în inimile noastre
spre [o] luminarea cunoașterii măririi lui
Dumnezeu în fața lui Iisus Hristos.

7 Avem însă comoara aceasta în vase
[p] de lut, pentru [q] ca covârșirea puterii
să fie a lui Dumnezeu și nu *venind* dela
noi; 8 În orice chip *suntem* [r] apăsați,
dar nu strâmtorați, aduși în nedumerire,
dar nu lipsiți de nădejde. 9 Urmăriți,
dar nu părăsiți, [s] aruncați jos, dar nu
pierduți. 10 [t] Totdeauna purtând pre-
tutindeni în corpul nostru moartea lui
Iisus, [u] ca și viața lui Iisus să fie arătată
în corpul nostru. 11 Căci pururea noi
cei vii suntem dați [v] spre moarte pentru
Iisus, ca și viața lui Iisus să fie arătată
în carnea noastră cea muritoare.

12 Astfel [x] moartea lucrează în noi,
iar viața în voi. 13 Având dar [y] ace-
lași duh al credinței, după cum este
scris: [z] „am crezut, deaceea am vorbit“,
și noi încredem deaceea și vorbim.
14 Știind [a] că cel care a înviat pe Dom-
nul Iisus ne va învià și pe noi cu Iisus
și ne va înfățișà împreună cu voi.
15 Căci [b] toate *sunt* pentru voi, ca darul
înmulțit fiind prin mai mulți să priso-
sească mulțumirea spre mărirea lui
Dumnezeu.

16 Deaceea nu pierdem răbdarea, ci
și dacă omul nostru din afară este pră-
pădit, dar cel dinlăuntru al nostru este
înoit din zi în zi. 17 Pentru că mici-
mea de puțin timp a suferinței noastre
desăvârșește pentru noi în chip preste
măsură spre a covârșì o cumpănă veci-
nică de mărire, 18 Fiindcă noi nu
îndreptăm privirea la cele ce sunt vă-
zute, ci la cele ce nu sunt văzute; căci
cele văzute sunt trecătoare, iar cele
nevăzute vecinice.

Trebue să îmbrăcăm haina nouă cerească în locul celei pământești. Dorința de viață vecinică.

5 Căci știm că dacă va fi fost desfiin-
țată [a] casa noastră pământească de
cort, avem în ceruri clădire dela Dum-
nezeu, casă nefăcută de mână, veci-
nică. 2 Pentru că chiar în acest *cort*
[b] suspinăm, dorind a fi îmbrăcați pe
de-asupra cu locuința noastră cea din
cer, 3 Și într'adevăr vom fi găsiți
[c] îmbrăcați, nu goli. 4 Căci ca unii
care suntem în *acel* cort, suspinăm fiind
apăsați, pentru că nu voim a fi desbră-
cați, ci [d] îmbrăcați pe de-asupra, ca ce
este muritor să fie înghițit de viață.

5 Iar [e] cel care ne-a desăvârșit chiar
spre aceasta este Dumnezeu, [f] care ne-a
dat arvuna duhului. 6 Deci având în-
drăzneală totdeauna și știind că locuind
în acest corp suntem înstreinați dela
Domnul: 7 — Căci prin credință
[g] umblăm, nu *încunjurați fiind* prin
chipul *lui*: — 8 Avem dar îndrăzneală
și [h] ne place mai bine să fim înstreinați
din acest corp și să locuim la Domnul.
9 Deaceea, fie locuind *în acest corp*;
fie înstreinați fiind, ne și silim să-i fim
bineplăcuți. 10 [i] Pentru că noi toți
trebue să fim dați de față înaintea scau-
nului de judecător al lui Hristos, [j] ca
fiecare să ià cu sine cele *ce sunt* prin
corp, potrivit cu ce a făptuit, fie bine,
fie rău.

Însemnătatea slujbei ce predică ispășirea și împăcarea.

11 Drept aceea [k] cunoscând temerea
de Domnul înduplecăm pe oameni, lui
[l] Dumnezeu însă suntem cunoscuți; și
nădăjduesc că și în a voastră știință de
sinevă sunt cunoscut. 12 [m] Nu ne fa-
cem vouă cunoscut iar pe noi înșine, ci
zicem acestea dându-vă prilej la cu-

g Ioan 12. 31.
h Isa. 6. 10.
i Cap. 3. 8, 9.
j Ioan 1. 18.
k 1 Cor. 1.13.23.
l 1 Cor. 9. 19.
m Fac. 1. 3.
n 2 Pet. 1. 19.
o Vers. 4.
p Cap. 5. 1.
q 1 Cor. 2. 5.
r Cap. 7. 5.
s Ps. 37. 24.
t 1 Cor. 15. 31
u Rom. 8. 17.
v Ps. 44. 22.
x Cap. 13. 9.
y Rom. 1. 12.
z Ps. 116. 10.
a Rom. 8. 11.
b 1 Cor. 3. 21.
—

Capul 5.
a Iov 4. 19.
b Rom. 8. 23.
c Apoc. 3. 18.
d 1Cor.15.53,54.
e Isa. 29. 23.
f Rom. 8. 23.
g Rom. 8. 24.25.
h Filip. 1. 23.
i Mat.25.31,32.
j Rom. 2. 6.
k Iov 31. 23.
l Cap. 4. 2.
m Cap. 3. 1.

vânt de laudă pentru noi, [n]ca să aveți
cuvânt de laudă către aceia care în față
se laudă și nu în inimă. 13 Căci [o]fie
că ne-am ieșit din fire, pentru Dumne-
zeu *ne-am ieșit din fire,* fie că suntem
întregi la minte, pentru voi *suntem în-
tregi la minte.* 14 Pentru că iubirea
lui Hristos ne ține pe noi, după ce am
judecat aceasta, că [p]unul a murit pen-
tru toți; deci ei toți au murit: 15 Și
pentru toți a murit, [q]ca cei vii să nu
mai vietuiască pentru ei însuși, ci pen-
tru cel care a murit și a înviat pentru
dânșii.

16 [r]Deaceea noi nu cunoaștem de
acum pe nimenea după trup; chiar dacă
am cunoscut [s]după trup pe Hristos, a-
cum nu-*l* mai cunoaștem. 17 Deci
[t]dacă este cineva în Hristos, *este* [u]făp-
tură nouă; [v]cele vechi au trecut, iată
toate s'au făcut noui. 18 Iar toate sunt de
la Dumnezeu, [x]care ne-a împăcat sieși
prin *Iisus* Hristos și ne-a dat însărci-
narea împăcării. 19 Pentru că [y]Dum-
nezeu erà împăcând lumea sieși în Hris-
tos, netrecându-le în socoteală greșalele
lor, și având pus în noi cuvântul îm-
păcării.

20 Deci pentru Hristos suntem [z]soli
ca cum Dumnezeu îndeamnă prin noi:
vă rugăm pentru Hristos, împăcați-vă
cu Dumnezeu. 21 *Căci* pe cel care
n'a cunoscut păcat, l-a făcut pentru
noi păcat, ca să fim noi îndreptățire
dela Dumnezeu într'însul.

Slujitorii lui Dumnezeu în toate se arată că sunt ai lui.

6 Fiind dar împreună [a]lucrători *cu
Hristos* [b]vă și îndemnăm [c]ca să nu
primiți îndeșert darul lui Dumnezeu.
2 — Căci zice: [d]„În timp plăcut te-am
ascultat și în zi de mântuire te-am aju-
tat“; iată acum timp bineplăcut, iată
acum zi de mântuire; — 3 [e]Ne dând
întru nimic nici o sminteală, ca să nu
fie defaimată însărcinarea *noastră*, 4 Ci
în orice chip făcându-ne cunoscut pe
noi înșine ca ai lui Dumnezeu [f]slujitori
prin multă răbdare, în suferințe, în ne-
voi, în strâmtorări. 5 [g]În bătăi, în în-
chisori, în turburări, în osteneli, în
veghieri, în posturi. 6 Prin curățenie,
prin cunoștință, prin îndelungă răbdare,
prin bunătate, prin duh sfânt, prin iu-
bire fără fățărie. 7 [h]Prin cuvânt de
adevăr, [i]prin putere dela Dumnezeu:
prin [j]arme de-a dreapta și de-a stânga
ale îndreptățirii, 8 Prin mărire și în-
josire, prin defaimare și laudă: ca a-
măgitori și [k]iubitori de adevăr. 9 Ca
neștiuți și cunoscuți bine fiind, [l]ca mu-
rind și iată trăim, [m]ca pedepsiți și nu
omorîți, 10 Ca întristați, dar totdea-
una bucurându-ne, ca săraci, dar pe
mulți înavuțind, ca neavând nimic și
având tot în stăpânire.

Apostolul ne îndeamnă să nu ne amestecăm cu necredincioșii.

11 Gura noastră este deschisă către
voi, Corintenilor, [n]inima noastră este
lărgită: 12 Nu sunteți strâmtați în
noi, dar sunteți strâmtați [o]în cele din
lăuntru ale voastre: 13 Fiți largi și
voi, *în acelaș chip, ceea ce este* aceeași
răsplată, — [p]vorbesc ca unor fii. —

14 [q]Nu trageți cu necredincioșii în-
tr'un jug strein vouă: [r]căci ce însoțire
are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce
împărtășire are lumina cu întunerecul?
15 Și care este învoirea lui Hristos față
de Beliar, sau ce parte are un credin-
cios cu un necredincios? 16 Și ce
unire are templul lui Dumnezeu cu
idolii? Căci [s]noi suntem templul viului
Dumnezeu, după cum a zis Dumnezeu
că [t]voiu locuì între dânșii și voiu um-
blà între dânșii, și voiu fi Dumnezeul
lor și ei vor fi poporul meu. 17 De-
aceea ieșiți din mijlocul lor și fiți deo-
sebiți, zice Domnul, și necurat nu atin-
geți; și eu vă voiu primì la mine, 18 Și
voiu fi vouă drept Tată, și voi îmi veți
fi drept fii și fiice, zice Domnul Atot-
țiitorul“.

n Cap. 1. 14. o Cap. 11. 1, 16. p Rom. 5. 15. q Rom. 6 11.12. r Mat. 12. 50. s Ioan 6. 63. t Rom. 8. 9. u Gal. 5. 6. v Isa. 43. 18, 19. x Rom. 5. 10. y Rom. 3. 24.25. z Iov 33. 23.

Capul 6. a 1 Cor. 3. 9. b Cap. 5. 20. c Ebr. 12. 15. d Isa. 49. 8. e Rom. 14. 13. f 1 Cor. 4. 1 g Cap 11.23, etc. h Cap. 4. 2. i 1 Cor. 2. 4. j 2 Tim. 4. 7. k Cap. 4. 2. l 1 Cor. 4. 9. m Ps. 118. 18. n Cap. 7. 3. o Cap. 12. 15. p 1 Cor. 4. 14. q Deut. 7. 2. 3. r 1 Sam. 5. 2 3. s 1 Cor. 3. 16. t Esod. 29. 45.

Îndemnare spre a se sfinţì.

7 [a]Deci, iubiţilor, având aceste făgă-
duinţe, să ne curăţim pe noi înşine
de orice mânjitură a trupului şi a du-
hului, desăvârşind sfinţenie în temere
de Dumnezeu.
2 Faceţi-ne loc *în inimile voastre;*
pe nimenea n'am adus în stare rea,
[b]dela nimenea n'am luat mai mult.
3 Nu spre osândă zic *aceasta*; căci [c]am
zis mai nainte că sunteţi în inimile
noastre spre a murì împreună şi a trăì
împreună. 4 [d]Multă îndrăzneală am
faţă de voi, [e]multă laudă am pentru voi;
[f]sunt plin de mângăere, prisosesc
preste măsură cu bucuria în toată în-
tristarea noastră.
5 Pentru că, şi după ce am [g]venit în
Macedonia, trupul nostru n'a avut nici
o linişte, [h]ci în orice chip sdrobiţi *eram*:
[i]din afară lupte, din lăuntru temeri.
6 Dar [j]Dumnezeu care mângăie pe cei
smeriţi ne-a mângăeat pe noi prin [k]ve-
nirea lui Titu; 7 Şi nu numai prin
venirea lui, ci şi prin mângăerea cu
care a fost mângăeat la voi, aducându-
ne la cunoştinţă dorinţa voastră, plân-
gerea voastră, bunăvoinţa voastră pen-
tru mine, încât mai mult m'am bucurat.

Mâhnirea dumnezeească.

8 Fiindcă şi dacă v'am întristat în
epistola mea, nu mă căesc; [l]deşì *mai
nainte* mă căiam, căci văd că aceea scri-
soare v'a întristat, deşì pentru puţin timp,
9 Acum mă bucur, nu pentru că aţi
fost întristaţi, ci pentru că aţi fost în-
tristaţi spe pocăinţă; căci întristaţi aţi
fost după voia lui Dumnezeu, ca să nu
fiţi întru nimic păgubiţi de către noi.
10 Căci [m]întristarea după voia lui Dum-
nezeu lucrează pocăinţă spre mântuire
de necăit; iar [n]întristarea lumii lucrează
moarte.
11 Căci iată chiar această întristare
după voia lui Dumnezeu a săvârşit pen-
tru voi atâta sârguinţă, mai ales apărare,
mai ales neplăcere, mai ales teamă, mai
ales dorinţă, mai ales râvnire, mai ales
răzbunare. În orice chip aţi dovedit că
voi înşivă sunteţi curaţi în aceea faptă.
12 Astfel dar, şi dacă v'am scris, nu
v'am scris pentru cel care a nedreptă-
ţit, nici pentru cel care a fost nedrep-
tăţit, ci pentru ca sârguinţa voastră
pentru noi să fie învederată la voi în-
naintea lui Dumnezeu.
13 Deaceea suntem mângăeaţi. Dar
pe lângă mângăerea noastră ne-am bu-
curat preste măsură, mai ales de bucu-
ria lui Titu, că duhul lui a fost uşurat
din partea voastră tutulor; 14 Pentru
că dacă m'am lăudat lui ceva pentru
voi, n'am fost dat de ruşine; ci după
cum v'am vorbit toate în adevăr, astfel
şi lauda noastră înaintea lui Titu ade-
văr s'a făcut, 15 Şi inima lui este mai
mult pentru voi, când îşi aduce aminte
de supunerea voastră tutulor, cum l-aţi
primit cu temere şi frică mare. 16 Mă
bucur *dar* că în orice privinţă am în-
credere în voi.

Pavel laudă pe Creştinii din Macedonia pentru strângere de ajutoare şi îndeamnă pe Corinteni să facă şi dânşii asemenea.

8 Fraţilor, iar vă facem cunoscut al
lui Dumnezeu dar, care a fost dat
în bisericile Macedoniei, 2 Că în multă
încercare de suferinţă *a fost* prisosirea
bucurii lor [a]şi sărăcia lor adâncă a pri-
sosit spre bogăţia lămuririi lor; 3 Măr-
turisesc, că de bună voie *au dat* după
putere şi preste putere, 4 Cu multă
stăruinţă rugându-ne *ei* pentru darul
şi [b]anume pentru împărtăşirea slujirii
celei pentru sfinţi, 5 Şi nu după cum
am nădăjduit, ci pe sine însuşi s'au dat
Domnului mai întâiu şi nouă prin voinţa
lui Dumnezeu. 6 Pentru că [c]noi să
îndemnăm pe Titu ca după cum a în-
ceput mai nainte, aşà să săvârşească
între voi şi binefacerea aceasta.
7 Însă după cum [d]în orice prisosiţi
prin credinţă şi prin cuvânt şi prin cu-
noştinţă şi prin orice sârguinţă şi prin

Capul 7. a 1 Ioan 3. 3.	b Fapt. 20. 33. c Cap. 11. 12. d Cap. 3 12.	e 1 Cor. 1. 4. f Filip 2. 17. g Cap. 2. 13.	h Cap. 4. 8. i Deut. 32. 25. j Cap. 1. 4.	k Cap. 2. 13. l Cap. 2. 4. m 2 Sam. 12. 13.	n Prov. 17. 22. —	*Capul 8.* a Marc. 12. 44.	b Fapt. 11. 29. c Cap. 12. 18. d 1 Cor. 1. 5.

iubirea voastră către noi, să prisosiţi
[e]şi în această binefacere. 8 [f]Nu zic
în chip poruncitor, ci prin sârguinţa
altora încercând şi fiinţa adevărată a
iubirii voastre: 9 — Căci cunoaşteţi
darul Domnului nostru Iisus Hristos,
[g]că bogat fiind s'a făcut sărac pentru
voi, ca voi să fiţi bogaţi prin sărăcia
lui —. 10 Şi părere îmi dau în aceasta;
[h]căci aceasta este bine pentru voi, ca
[i]unii care aţi început mai nainte de-
acum un an nu numai [j]să faceţi, ci să
şi voiţi; 11 Săvârşiţi dar acum a şi
face, ca după cum a fost nepreget întru
a voì, astfel *să fie* şi întru a săvârşì
după avere. 12 Pentru că [k]dacă este
nepregetul, *este* bineprimit potrivit cu
ceea ce nu are, 13 Căci să nu fie
unora uşorare, *iar* vouă împovărare, ci
prisosul vostru în timpul de acum să
fie după potrivă la lipsa acelora, 14 Ca
şi prisosul acelora să fie la lipsa voastră,
ca să fie potrivire, 15 [l]După cum este
scris: „cine multul *strânsese* n'a avut
mai mult, şi cine puţinul *strânsese* n'a
avut mai puţin".

16 Dar mulţumită lui Dumnezeu
care dă aceeaşi sârguinţă în inima lui
Titu pentru voi, 17 Că a primit în-
tr'adevăr îndemnarea mea, şi fiind mai
sârguitor a plecat de bunăvoie la voi.
18 Noi însă am trimis împreună cu
dânsul pe fratele, a cărui laudă în evan-
gelie este prin toate bisericile, 19 Dar
nu numai *că este lăudat*, ci şi ales a
fost de biserici prin ridicare de mâni ca
soţul nostru de călătorie cu darul acesta,
care este slujit de noi spre mărirea
Domnului însuşi şi nepregetul nostru,
20 Ferindu-ne prin aceasta, ca să nu
ne facă cineva imputări în această mul-
ţime de daruri slujită de noi; 21 Pen-
tru că purtăm grije de cele bune nu
numai înaintea Domnului, ci şi înain-
tea oamenilor. 22 Am trimis dar îm-
preună cu dânşii pe fratele nostru pe
care l-am încercat de multe ori în multe,
ca fiind sârguitor, acum însă este mult
mai sârguitor prin multa încredere ce
are către voi. 23 Fie *că vorbesc* pen-
tru Titu, părtaşul meu şi împreună
lucrător pentru voi: fie *că sunt* fraţi ai
noştri, *ei sunt* trimişi ai bisericilor, mă-
rire a lui Hristos. 24 Deci arătaţi
către dânşii în faţa bisericilor dovada
iubirii voastre şi a laudei noastre pen-
tru voi.

Strângerea de ajutoare trebue făcută în grabă. Răsplata binefacerilor.

9 Căci îmi este [a]într'adevăr de prisos
să vă scriu despre ajutorarea cea
pentru sfinţi; 2 Pentru că [b]ştiu ne-
pregetul vostru [c]de care mă laud pen-
tru voi Macedonenilor, că [d]Achaia este
gata de-acum un an, şi râvna voastră
a însufleţit pe mai mulţi. 3 [e]Am tri-
mis dar pe fraţi, ca lauda noastră pen-
tru voi să nu fie zădărnicită în partea
aceasta, ca să fiţi gata după cum ziceam,
4 Ca nu cumva, când vor fi venit îm-
preună cu mine Macedonenii şi vă vor
fi găsit negata, să fim daţi de ruşine
noi, ca să nu zic voi, în această încre-
dere temeinică. 5 Deci am gândit de
neapărată trebuinţă să îndemn pe fraţi
ca mai nainte să vie la voi şi mai nainte
să gătească binecuvântarea voastră fă-
găduită *de mine* mai dinainte, ca a-
ceasta să fie gata astfel ca o binecu-
vântare, nu ca o pornire spre înavuţire.

6 [f]Aceasta însă cine samănă în chip
cruţător, în chip cruţător va şi secerà,
şi cine samănă pe temeiul binecuvân-
tării, pe temeiul binecuvântării va şi
secerà. 7 Fiecare *să deà* după cum
s'a hotărît în inima sa, [g]nu din supă-
rare sau din silă; „pentru că [h]Dumne-
zeu iubeşte pe dătătorul voios". 8 [i]Şi
puternic este Dumnezeu să facă a pri-
sosì orice dar spre voi, pentru ca în
orice totdeauna având orice îndestulare
să prisosiţi spre orice lucru bun, 9 După
cum este scris: [j]„Risipit-a, dat-a celor
jinduiţi, dreptatea lui rămâne în veci".

e Cap. 9. 8. f 1 Cor. 7. 6. g Mat. 8. 20. | h 1 Cor. 7. 25. i Prov. 19. 17. j Cap. 9. 2. | k Marc. 12. 43, 44. l Esod. 16. 18. | Capul 9. a Fapt. 11. 29. | b Cap. 8. 19. c Cap. 8. 24. d Cap. 8. 10. | e Cap. 8. 6. 17, 18, 22. | f Prov. 11. 24. g Deut. 15. 7. h Esod. 25. 2. | i Prov. 11. 24, 25. j Ps. 112. 9.

10 Iar cel care [k] dă semânță semănăto-
rului și pâne spre mâncare va dà și va
îmmulțì semânța voastră și va face să
crească roadele [l] îndreptățirii voastre;
11 În orice îmbogățiți fiind spre orice
lămurire, ca una care lucrează prin noi
mulțumire lui Dumnezeu. 12 Pentru
că slujirea acestui dar nu numai că
umple de tot lipsurile sfinților, dar și
prisosește prin multe mulțumiri către
Dumnezeu; 13 Prin adeverirea slu-
jirii acesteia *îndemnați* măresc pe Dum-
nezeu pentru supunerea la mărturisirea
voastră către evangelia lui Hristos și
pentru lămurirea împărtășirii către toți,
14 Și dânșii cu rugăciune pentru voi
vă doresc pentru al lui Dumnezeu dar,
care este preste măsură asupra voastră.
15 Mulțumită lui Dumnezeu pentru
darul lui cel de nespus.

Apărarea lui Pavel împotriva clevetirilor protivnicilor săi și împotriva apostolilor falși.

10 Iar [a] eu însumi Pavel vă îndemn
prin blândețea [b] și bunătatea lui
Hristos, *eu* care de față *sunt* într'adevăr
smerit între voi, dar în lipsă îndrăznesc
către voi: 2 Mă rog ca nu fiind de
față [c] să îndrăznesc cu tăria încrederii
cu care gândesc să cutez împotriva u-
nora care ne țin ca umblând potrivit
cărnii. 3 Pentru că deși umblăm în
carne, nu ne luptăm potrivit cărnii.
4 [d] Căci armele [e] luptei noastre nu *sunt*
omenești, ci [f] puternice pentru Dum-
nezeu [g] spre dărâmare de locuri întărite,
5 [h] Dărâmând gândirile și orice înălțime
ce se ridică împotriva cunoștinței de
Dumnezeu, și robind orice minte spre
supunere la Hristos, 6 [i] Și gata fiind
să răsbunăm orice nesupunere, când
[j] va fi fost împlinită supunerea voastră.
7 [k] Vă uitați la cele ce sunt în față?
[l] Dacă are cineva încredere în sine că
este al lui Hristos, gândească aceasta
iarăși despre sine însuși, că după cum
este el [m] al lui Hristos, astfel și noi.
8 Căci și dacă mă voiu fi lăudat ceva
mai mult [n] de puterea noastră, pe care
ne-a dat-o Domnul spre clădirea și nu
spre dărâmarea voastră, [o] nu mă vă voiu
rușinà. 9 Pentru ca să nu par că v'ași
înfricoșà oarecum prin epistolele *mele.*
10 Că epistolele *sale,* zice cineva, sunt
într'adevăr cu greutate și tari, dar [p] în-
fățișarea [q] corpului *său* este fără putere
și cuvântul desprețuit. 11 Unul ca a-
cesta gândească aceasta, că ce fel sun-
tem cu cuvântul prin epistole ne fiind
de față, astfel *suntem* cu lucrul și de
față fiind.

12 [r] Pentru că nu îndrăznim să ne
numărăm sau să ne punem de-opotrivă
pe noi înșine cu unii dintre aceia,
care se fac cunoscut pe dânșii însuși;
ci dânșii măsurându-se pe sine loruși
însuși și punându-se de-opotrivă pe
sine loruși însuși nu sunt pricepuți.
13 [s] Noi însă nu ne vom lăudà în cele
fără măsură, ci după măsura marginii
trasă nouă, cu care măsură ne-a îm-
părțit Dumnezeu, ca să ajungem până
și la voi. 14 — Căci nu ne întindem
pe noi înșine prea mult, [t] ca cum n'am
ajunge la voi, pentru că și până la voi
am ajuns în evangelia lui Hristos, —
15 Nu ne lăudăm în cele fără măsură,
[u] în osteneli streine, dar având nădejde,
dacă credința voastră crește, ca să ne
facem mari între voi potrivit marginii
trase nouă spre prisosire. 16 Ca să
vestim evangelia la locuri dincolo de
voi, fără a ne lăudà de cele ce sunt
gata înlăuntrul marginii trase altora.
17 [v] Iar cine se laudă, laude-se în Dom-
nul; 18 Pentru că [x] nu cine se face
cunoscut pe sine însuși, acela este do-
vedit bun, ci acela pe care Domnul *îl*
face cunoscut.

Sârguința lui Pavel față de Corinteni și neprimirea de plată.

11 O, dacă ați îngăduì ceva puțin [a] ne-
cuminție dela mine! Dar mă și în-
găduiți. 2 Căci [b] vă râvnesc cu râvnirea
lui Dumnezeu, pentru că [c] v'am logodit

k Isa. 55. 10.
l Osea 10. 12.
—

Capul 10.
a Rom. 12. 1.
b Cap. 12. 5,7,9.
c 1 Cor. 4. 21.
d Efes. 6. 13.
e 1 Tim. 1. 18.
f Fapt. 7. 22.
g Ier. 1. 10.
h 1 Cor. 1. 19.
i Cap. 13. 2, 10.
j Cap. 2. 9.
k Ioan 7. 24.
l 1 Cor. 14. 37.
m 1 Cor. 3. 23.
n Cap. 13. 10.
o Cap. 7. 14.
p 1 Cor. 2. 3, 4.
q 1 Cor. 1. 17.
r Cap. 3. 1.
s Vers. 15.
t 1 Cor. 3. 5, 10.
u Rom. 15. 20.
v Isa. 65. 16.
x Prov. 27. 2.

Capul 11.
a Vers. 16.
b Gal. 4. 17, 18.
c Osea 2. 19, 20.

unui bărbat. [d]ca să înfăţişez lui Hristos
o [e]fecioară curată; 3 Mă tem însă ca
nu cumva, după cum [f]şarpele amăgì
prin viclenia lui pe Eva, [g]minţile voas-
tre să fie abătute dela curăţenia cea în
Hristos. 4 Căci negreşit, dacă cel care
vine predică pe un alt Iisus, pe care
noi nu l-am predicat, sau primiţi un
altfel de duh, pe care nu l-aţi primit,
sau o [h]altfel de evangelie, pe care n'aţi
primit-o, îngăduiaţi cu drept cuvânt:
5 Socotesc însă [i]că întru nimic n'am
fost mai în urmă de cei mai înalţi apos-
toli. 6 Dar deşi [j]*sunt* neînvăţat în cu-
vânt, nu însă [k]în cunoştinţă *neînvăţat*,
ci [l]în orice noi am făcut cunoscut
aceasta între toţi în privinţa voastră.

7 Sau am făcut [m]greşală că v'am
binevestit în dar evangelia lui Dumne-
zeu, smerindu-mă pe mine însumi
pentru ca să fiţi voi înălţaţi? 8 Alte
biserici am prădat luând plată pentru
a vă slujì pe voi, şi de faţă fiind la voi
şi lipsă având n'am fost sarcină nime-
nui; 9 Căci lipsa mea a [n]umplut-o
cu desăvârşire [o]fraţii după ce veniră
din Macedonia; şi în orice m'am păzit
pe mine însumi ca să nu cad [p]greu
pentru voi, şi mă voiu păzì. 10 [q]Este
adevăr al lui Hristos în mine, [r]că lauda
aceasta nu va fi îngrădită pentru mine
în ţinuturile Achaii. 11 [s]Pentru ce?
Că nu vă iubesc? Dumnezeu ştie.
12 Iar ceea ce fac, şi voiu face, *pentru*
aceasta fac, [t]ca să taiu prilejul celor
care voesc prilej, ca în ceea ce se laudă
să fie aflaţi ca şi noi.

13 Pentru că unii ca aceştia [u]sunt
apostoli mincinoşi, [v]lucrători vicleni,
luând chip de apostoli ai lui Hristos.
14 Şi nu este mirare, pentru că însuşi
satana ià chip de [x]înger al luminii.
15 Deci nu este mare *lucru* dacă şi
slujitorii lui iau chip ca [y]slujitori ai
dreptăţii, [z]al căror sfârşit va fi după
faptele lor.

Munca grea şi primejdia ce a avut-o, când a întemeiat obştea.

16 [a]Iarăşi zic, nu gândească cineva
că nu sunt cuminte: iar dacă nu, pri-
miţi-mă şi ca pe un fără minte, ca să
mă laud şi eu cevà puţin. 17 Ceea ce
vorbesc, [b]nu vorbesc după Domnul, ci
[c]ca în stare de necuminţie *vorbesc* în
această încredere temeinică a laudei.
18 [d]De oarece mulţi se laudă potrivit
cărnii, mă voiu lăudà şi eu. 19 Pen-
tru că bucuros îngăduiţi pe cei fără
minte, [e]fiind voi cuminţi: 20 Căci
îngăduiţi [f]dacă vă robeşte cineva cu
sila, dacă *vă* roade cineva, dacă *vă*
prinde cineva, dacă se poartă cineva
mândru, dacă vă loveşte cineva în faţă.
21 În chip de necinste zic, cum [g]că noi
am fost fără putere! Dar în ce este
[h]cineva oarecum îndrăsneţ, în necu-
minţie zic, îndrăsneţ sunt [i]şi eu.
22 Ebrei sunt ei? Şi eu. Israeliţi sunt?
Şi eu? Neamul lui Abraam sunt ei? Şi
eu. 23 Slujitori ai lui Hristos sunt ei?
Ieşindu-mi din minţi vorbesc! [j]Mai pre-
sus *sunt* eu! Prin osteneli mai mult,
prin [k]bătăi mai mult, prin închisori
preste măsură, prin primejdii [l]de moarte
de multe ori; 24 Dela Iudei de cinci
ori patruzeci fără una *de lovituri* am
luat, 25 De trei ori am fost bătut cu
vergi, odată am fost împroşcat cu pietrii,
de trei ori am păţit spargere de vas, o
noapte şi o zi am făcut adâncul mării;
26 Prin călătorii de multe ori, prin pri-
mejdii de râuri, prin primejdii de tâl-
hari, prin primejdii din partea neamului,
prin primejdii din partea păgânilor,
prin primejdii în oraş, prin primejdii
în pustietate, prin primejdii în mare,
prin primejdii între fraţi mincinoşi,
27 Prin osteneală şi muncă, prin ve-
ghieri de multe ori, prin foame şi sete,
prin postiri adeseori, prin frig şi golă-
tate. 28 Afară de acestea luarea a-
minte *ce am* în fiecare zi, grija tutulor

d Col. 1. 28.
e Lev. 21. 13.
f Fac. 3. 4.
g Efes. 6. 24.
h Gal. 1. 7, 8.
i 1 Cor. 15. 10.
j 1 Cor. 1. 17.
k Efes. 3. 4.
l Cap. 4. 2.
m Fapt. 18. 3.
n Fapt. 20. 33.
o Filip. 4. 10, 15, 16.
p Cap. 12.14,16.
q Rom. 9. 1.
r 1 Cor 9. 15.
s Cap. 6. 11.
t 1 Cor. 9. 12.
u Fapt. 15. 24.
v Tit. 1. 10, 11.
x Gal. 1. 8.
y Cap. 3. 9.
z Filip. 3. 19.
a Vers. 1.
b 1 Cor. 7. 6, 12.
c Cap. 9. 4.
d Filip. 3. 3, 4.
e 1 Cor. 4. 10.
f Gal. 2. 4.
g Cap. 10. 10.
h Filip. 3. 4.
i Fapt. 22. 3.
j 1 Cor. 15. 10.
k Fapt. 9. 16.
l 1 Cor. 15.30—32.
—

bisericilor. 29 Cine este slab, și eu nu
sunt slab? Cine este abătut și nu eu
mă aprind *de durere?*

30 Dacă trebue să mă laud, mă voiu
lăudà de cele ale slăbiciunii mele.
31 Știe Dumnezeu și al Domnului Iisus
Tatăl, care este binecuvântat în veci,
că nu mint. 32 În Damasc căpetenia
poporului împăratului Areta păzeà ora-
șul Damascenilor ca să mă prinză,
33 Și printr'o uscioară într'un coș am
fost lăsat în jos prin zid și am scăpat
din mânile lui.

Vedeniile cerești ale lui Pavel. Boldul cărnii; suferințele sale mari și întărirea sa divină.

12 Este de neapărată trebuință ca să
mă laud, *dar* nu-mi este de folos,
voiu venì însă la vedenii și descoperiri
ale Domnului. 2 Știu pe un om [a] în
Hristos cu patrusprezece ani mai nainte,
răpit fiind unul ca acesta până la al
treilea cer, dacă în corp nu știu, [b] sau
fără de corp nu știu, Dumnezeu știe.
3 Și știu pe un astfel de om, dacă în
corp *fù răpit* sau fără de corp nu știu;
Dumnezeu știe, 4 Că fù răpit [c] în Raiu
și auzì cuvinte de nespus, pe care nu
este iertat omului a-le vorbì.

5 Pentru unul ca acesta mă voiu
lăudà, [d] dar pentru mine însumi nu mă
voiu lăudà, decât numai în slăbiciunile
mele. 6 Căci [e] dacă voiu fi voit să mă
laud, nu voiu fi fără minte, pentru că
adevăr voiu spune; mă feresc însă *de
laudă*, ca să nu gândească cineva în
privința mea pentru ceea ce mă vede
sau aude dela mine.

7 Și ca să nu mă înalț mai presus
prin mulțimea preste măsură a desco-
peririlor, mi-s'a dat [f] bold pentru carnea
mea, [g] îngerul satanei, ca să mă bată cu
pumni, pentru ca să nu mă înalț preste
măsură. 8 [h] Pentru acesta de trei ori
am rugat pe Domnul, ca *acela* să steà
departe dela mine. 9 Și-mi zise: îți
este de-ajuns darul meu, pentru că pu-
terea mea în slăbiciune se desăvârșește.
Deci foarte bucuros [i] mă voiu lăudà mai
ales în slăbiciunile mele, [j] ca să locu-
ească asupra mea puterea lui Hristos.
10 Deaceea [k] am plăcere în slăbiciuni,
în mustrări aspre, în nevoi, în urmăriri
și în strâmtorări pentru Hristos; [l] Căci
când sunt slab, atuncia sunt puternic.

Pavel amintește dragostea sa curată.

11 M'am făcut [m] fără minte *lăudân-
du-mă*; voi m'ați silit. Pentru că eu
aveam trebuință să mă fac cunoscut de
către voi: căci [n] întru nimic n'am fost
mai în urmă de cei mai înalți apostoli,
deșì nu [o] sunt nimic. 12 [p] Negreșit,
dovezile apostolului fură săvârșite între
voi în orice stăruință prin semne și mi-
nuni și puteri. 13 [q] Căci ce este în ce
ați fost mai pe jos față de celelalte bi-
serici, decât numai că [r] eu însumi nu
v'am fost sarcină? Dăruiți-mi nedrep-
tatea [s] aceasta.

14 [t] Iată eu sunt gata să viu pentru
a treia oară la voi, [u] și nu voiu fi sar-
cină; pentru că [v] nu doresc ale voastre,
ci pe voi. Căci nu sunt datori copiii să
strângă pentru părinții lor, ci părinții
pentru copiii lor. 15 Eu [x] însă foarte
bucuros voiu cheltuì și mă voiu jertfì
[y] pentru sufletele voastre. Dacă vă iu-
besc mai mult, sunt iubit mai puțin?

16 Fie dar așà, eu nu v'am împovă-
rat; ci isteț fiind v'am prins prin meș-
teșugire. 17 Nu cumva am luat mai
mult dela voi prin vreunul dintre cei
pe care i-am trimis la voi? 18 Am în-
demnat pe Titu și am trimis împreună
cu dânsul pe fratele: nu cumva Titu
a luat mai mult dela voi? Nu am um-
blat cu același duh? Nu în aceleași
urme?

19 De demult gândiți să ne apărăm
față de voi. Înaintea lui Dumnezeu în
Hristos vorbim. Dar toate, iubiților,
pentru clădirea voastră. 20 Căci mă
tem ca nu cumva, după ce voiu fi venit,
să vă găsesc nu ca pe unii cum voesc,
și să fiu găsit pentru voi, ca unul cum

Capul 12.
a Rom. 16. 7.
b Fapt. 22. 17.
c Luc. 23. 43.
d Cap. 11. 30.
e Cap. 10. 8.
f Ezec. 28. 24.
g Iov 2. 7.
h Deut. 3. 23-27.
i Cap. 11. 30.
j 1 Pet. 4. 14.
k Rom. 5. 3.
l Cap. 13. 4.
m Cap. 11. 1, 16, 17.
n Cap. 11. 5.
o 1 Cor. 3. 7.
p Rom. 15. 18, 19.
q 1 Cor. 1. 7.
r 1 Cor. 9. 12.
s Cap. 11. 7.
t Cap. 13. 1.
u Fapt. 20. 33.
v 1 Cor. 4. 14.
x Filip. 2. 17.
y Ioan 10. 11.
—

nu voiţi, ca nu cumva *să se găsească*
între voi pricire, râvnire, întărâtări,
zavistii, vorbiri de rău, şoptiri, îngâm-
fări, turburări; 21 Ca, dupăce iarăşi
voiu fi venit, să nu mă smerească Dum-
nezeul meu faţă de voi, şi să plâng pe
mulţi dintre cei care au păcătuit mai
nainte şi nu se vor fi pocăit de necură-
ţenia şi desfrânarea şi necumpătarea pe
care *le*-au făptuit.

Venirea în curând a apostolului la Corint. Îndemnare la viaţă regulată.

13 De[a] a treia oară astădată vin la voi:
[b] „pe temeiul spusei a doi şi a trei
martori va fi statornicit orice cuvânt“.
2 [c] Am zis mai nainte când eram de faţă
de-a doua oară, [d] şi zic mai nainte şi
acum, când lipsesc, celor care au păcă-
tuit şi tutulor celorlalţi, că, dacă voiu
fi venit iarăşi, [e] nu voiu cruţa. 3 Fiind-
că voi căutaţi o dovadă acelui care [f] vor-
beşte în mine Hristos, care faţă de voi
nu este fără putere, ci este puternic
[g] între voi. 4 [h] Căci din slăbiciune fù
chiar răstignit, dar [i] din puterea lui
Dumnezeu este viu, pentru că şi [j] noi
suntem slabi într'însul, dar din puterea
lui Dumnezeu faţă de voi vom fi vii îm-
preună cu dânsul.
5 [k] Cercaţi-vă pe voi înşivă dacă sun-
teţi în credinţă, dovediţi-vă pe voi în-
şivă de buni; sau nu vă cunoaşteţi bine
pe voi înşivă [l] că Hristos Iisus este în-
tru voi? Afară numai dacă cumva sun-
teţi [m] nedovediţi buni. 6 Nădăjduesc
însă că veţi cunoaşte că noi nu suntem
nedovediţi buni. 7 Şi ne rugăm către
Dumnezeu ca să nu vă facă nici un rău,
nu pentru ca noi să ne arătăm dovediţi
buni, ci pentru ca voi să faceţi binele,
[n] iar noi să fim ca nedovediţi buni.
8 Pentru că nu putem ceva împotriva
adevărului, ci pentru adevăr. 9 Ne
bucurăm însă [o] când noi suntem slabi, iar
voi să fiţi puternici; aceasta şi ne rugăm,
[p] întregirea voastră. 10 [q] Deaceea ne-
fiind de faţă scriu acestea, pentru ca de
faţă fiind [r] să nu întrebuinţez asprime
[s] potrivit puterii pe care mi-a dat-o Dom-
nul spre clădire şi nu spre dărâmare.

Încheere.

11 Însfârşit, fraţilor, bucuraţi-vă, fiţi
desăvârşiţi, [t] fiţi mângăiaţi, gândiţi a-
ceeaşi, trăiţi în pace, şi Dumnezeul iu-
birii [u] şi al păcii va fi cu voi. 12 [v] Îm-
brăţişaţi-vă unii pe alţii în sărutare
sfântă. Vă îmbrăţişază toţi sfinţii.
13 [x] Darul Domnului Iisus Hristos şi
iubirea lui Dumnezeu şi [y] împărtăşirea
Sfântului Duh *fie* cu voi toţi.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE GALATENI.

Alunecarea Galatenilor dela adevărul evangelii. Pavel istoriseşte viaţa sa de mai nainte şi apostolatul său.

1 Pavel apostol, [a] nu dela oameni, nici
prin om, ci [b] prin Iisus Hristos şi
Dumnezeu Tatăl [c] care l-a înviat dintre
morţi, 2 Şi toţi fraţii [d] împreună cu
mine, [e] bisericilor Galatiei. 3 [f] Dar *fie*
vouă şi pace dela Dumnezeu Tatăl şi
Domnul nostru Iisus Hristos, 4 [g] Care
s'a dat pe sine însuşi pentru păcatele
noastre ca, după voinţa lui Dumnezeu
şi Tatăl nostru, să ne scoată [h] afară pe
noi din veacul de faţă cel rău, 5 Lui
fie mărire în vecii vecilor; Amin.
6 Mă mir că aşa de repede vă stră-
mutaţi [i] dela cel care vă cheamă prin
darul lui Hristos la altfel de evangelie,
7 [j] Care nu este alta: decât numai că
sunt unii [k] care vă tulbură şi voesc să
răstoarne evangelia lui Hristos. 8 Dar
chiar dacă [l] noi sau înger din cer va fi

Capul 13.
a Cap. 22. 14.
b Num. 35. 30.
c Cap. 10. 2.
d Cap. 12. 21.
e Cap. 1. 23.
f Mat. 10. 20.
g 1 Cor. 9. 2.
h Filip. 2. 7, 8.
i Rom. 6. 4.
j Cap. 10. 3, 4.
k 1 Cor. 11. 28.
l Rom. 8. 10.
m 1 Cor. 9. 27.
n Cap. 6. 9.
o 1 Cor. 4. 10.
p 1 Tes. 3. 10.
q 1 Cor. 4. 21.
r Tit. 1. 13.
s Cap. 10. 8.
t Rom. 12. 16, 18.
u Rom. 15. 33.
v 1 Pet. 5. 14.
x Rom. 16. 24.
y Filip. 2. 1.

GALATENI.
—
Capul 1.
a Vers. 11, 12.
b Fapt. 9. 6.
c Fapt. 2. 24.
d Filip. 2. 22.
e 1 Cor. 16. 1.
f Rom. 1. 7.
g Mat. 20. 28.
h Isa. 65. 17.
i Cap. 5. 8.
j 2 Cor. 11. 4.
k Fapt. 15. 1, 24.
l 1 Cor. 16. 22.

binevestit preste ceea ce am binevestit
vouă, anatema fie. 9 După cum am
zis mai nainte, și acum zic iar, [m] dacă
cineva vă binevestește preste ceea ce
ați primit, anatema fie. 10 Pentru [n] că
[o] câștig eu acum chiar pentru mine pe
oameni sau pe Dumnezeu? Sau [p] caut să
plac oamenilor? Dacăași plăceà încă
oamenilor, slujitorul lui Hristos n'ași fi.
11 [q] Vă fac dar cunoscut, fraților, că
evangelia care a fost binevestită de
mine nu este după om: 12 Pentru [r] că
și eu n'am primit-o, nici n'am învățat-o
dela om, ci [s] prin descoperirea lui Iisus
Hristos. 13 Ați auzit dar de purtarea
mea altădată în Iudaism, că urmăream
[t] preste măsură biserica lui Dumnezeu
[u] și o duceam la peire. 14 Și spoream
în Iudaism preste mulți de o vârstă cu
mine în neamul meu, fiind mai mult
[v] râvnitor de datinele [x] strămoșilor mei.
15 Dar când binevoì [y] cel care mă
deosebì dela pântecele mumei mele și
mă chemă prin darul său [z] 16 Să des-
copere pe Fiul său întru mine, pentru
ca să-l binevestesc între neamuri, de
îndată nu m'am destăinuit către trup și
sânge, 17 Nici nu m'am dus la Ieru-
salim la apostoli mai naine de mine, ci
am plecat în Arabia, și iar m'am în-
tors la Damasc.
18 Apoi după trei ani m'am dus la
Ierusalim ca să cunosc pe Chefa, și am
rămas la dânsul cincisprezece zile;
19 Iar pe un altul dintre apostoli n'am
văzut, decât numai pe Iacob fratele
Domnului. 20 Și cele ce vă scriu, iată
înaintea lui Dumnezeu *scriu*, pentru că
nu mint.
21 După aceea am venit în ținuturile
Siriei și ale Ciliciei. 22 Și eram ne-
cunoscut la fața bisericilor Iudeii, care
sunt întru Hristos; 23 Auzeau însă
numai că urmăritorul nostru de altă
dată acum binevestește credința pe care
oarecând o duceà la peire, 24 Și mă-
reau în mine pe Dumnezeu.

Adunarea apostolilor în Ierusalim. Disputa lui Pavel cu Petru la Antiochia. Legea și credința.

2 În urmă după patrusprezece ani iar
[a] m'am dus la Ierusalim cu Barnaba,
luând împreună cu mine și pe Titu:
2 Și m'am dus potrivit unei descoperiri,
[b] și am istorisit înaintea lor evangelia
pe care o predic între neamuri, iar la
o parte celor însemnați, dacă nu cumva
[c] alerg în deșert sau am alergat. 3 Dar
nici Titu care erà cu mine, Elen fiind,
nu fù silit ca să fie tăeat împrejur,
4 Pentru [d] frații mincinoși furișați, ca
unii care veniră de față ca să iscodească
[e] starea noastră de sine înșine pe care
o avem în Hristos Iisus, pentru [f] ca să
ne robească cu desăvârșire; 5 Aces-
tora nici un ceas măcar nu le-am întrat
în voie cu supunerea, pentru ca [g] ade-
vărul evangeliei să rămâe neclintit la
voi. 6 Iar dela [h] cei care se socotesc
a fi ceva — oricum erau ei altădată ni-
mic nu-mi folosește; [i] Dumnezeu nu
este părtinitor omului; — mie însă cei
însemnați nimic [j] nu mi-s'au destăinuit,
7 Ci dimpotrivă după ce [k] văzură că îmi
este [l] încredințată evangelia netăierii
împrejur, după cum lui Petru a tăierii
împrejur. 8 — Pentru că cel care a
lucrat pentru Petru față de apostolia
tăierii [m] împrejur [n] a lucrat și pentru
mine față de neamuri, — 9 Și dupăce
cunoscură darul care îmi fù dat mie,
Iacob și Chefa și Ioan, care se socotesc
a fi [o] stâlpi, [p] îmi deteră mie și lui Bar-
naba dreptele *lor* de însoțire, pentru ca
noi *să binevestim* între neamuri, iar ei
în tăierea împrejur; 10 Numai de să-
raci să ne aducem aminte, [q] ceea ce m'am
și silit să fac chiar aceasta.

Pavel se împotrivește lui Petru și rămâne statornic la îndreptățirea prin credință.

11 [r] Iar când venì Chefa la Antiohia,
de față m'am împotrivit lui fiindcă erà
învinuit. 12 Căci mai nainte de-a fi
venit unii dela Iacob [s] mâncà împreună
cu neamurile; iar când veniră, se dà la

[m] Deut. 4. 2. [n] 1 Tes. 2. 4. [o] 1 Sam. 24. 7. [p] 1 Tes. 2. 4. [q] 1 Cor. 15. 1. [r] 1 Cor. 15. 1, 3. [s] Efes. 3. 3. [t] 1 Tim. 1. 13. [u] Fapt. 8. 3. [v] Fapt. 22. 3. [x] Ier. 9. 14. [y] Isa. 49. 1, 5. [z] 2 Cor. 4. 6.

Capul 2.
[a] Fapt. 15. 2. [b] Fapt. 15. 12. [c] Filip. 2. 16. [d] Fapt. 15. 1, 24. [e] Cap. 3. 25. [f] 2 Cor. 11. 20. [g] Vers. 14. [h] Cap. 6. 3. [i] Fapt. 10. 34. [j] 2 Cor. 12. 11. [k] Fapt. 13. 46. [l] 1 Tes. 2. 4. [m] Fapt. 9. 15. [n] Cap. 3. 5. [o] Mat. 16. 18. [p] Rom. 1. 5. [q] Fapt. 11. 30. [r] Fapt. 15. 35. [s] Fapt. 10 28.

o parte și se deosebeà, temându-se de
cei din tăierea împrejur; 13 Și se fă-
țărniciră împreună cu dânsul și ceilalți
Iudei, încât și Barnaba fù amăgit prin
fățăria lor. 14 Dar când am văzut că
nu calcă drept potrivit [t]adevărului e-
vangeliei, am zis lui Chefa [u]înaintea
tutulor: [v]dacă tu Iudeu fiind trăești ca
neamuri și nu ca Iudeu cum silești nea-
murile să trăească după datinele Iu-
deilor?

15 [x]Noi prin fire *suntem* Iudei, și nu
din neamuri [y]păcătoși, 16 [z]Știind însă
că omul nu este îndreptățit din lucruri
ale legii, decât [a]prin credința în Hristos
Iisus, Și noi am crezut în Hristos Iisus
ca să fim îndreptățiți din credința în
Hristos și nu din lucruri ale legii, pen-
tru că [b]„din lucruri ale legii nimeni
nu va fi îndreptățit“. 17 Iar dacă noi
căutând ca să fim îndreptățiți în Hris-
tos am fost aflați și înșine [c]păcătoși,
oare Hristos este slujitor al păcatului?
Să nu fie. 18 Căci dacă pe cele ce
le-am dărâmat, pe acestea iar le clă-
desc, mă învederez ca călcător *al legii*
pe mine însumi. 19 Pentru că eu
[d]prin lege [e]am murit față de lege, ca să
fiu [f]viu față de Dumnezeu. 20 Am fost
[g]împreună răstignit cu Hristos; viu
însă nu mai sunt eu, dar negreșit este
viu în mine Hristos; iar ceea ce trăesc
[h]acum in trup, trăesc in credința în al
lui Dumnezeu Fiu, [i]care m'a iubit și
s'a dat pe sine însuși pentru mine.
21 Nu lapăd darul lui Dumnezeu, căci
dacă prin lege *vine* îndreptățire, Hris-
tos a murit deci fără cuvânt.

Duhul este primit din credință. Credința lui Abraam și a fiilor săi. Făgăduința lui Dumnezeu. Legea. Hristos. Legea duce la Hristos. Fiii credinții sunt fiii lui Abraam.

3 O nemintoșilor Galateni! [a]Cine v'a
deocheat pe voi *ca să nu vă supu-
neți [b]adevărului,* cărora înaintea ochi-
lor fù scris mai nainte Iisus Hristos în
voi ca răstignit? 2 Aceasta numai
voesc să aflu dela voi: din lucruri ale
legii ați primit [c]duhul [d]sau din ascul-
tarea credinței? 3 Așà de nemintoși
sunteți? [e]După ce ați început în duh,
acum în [f]carne vă desăvârșiți? 4 [g]În
deșert ați pătimit atât de multe, dacă și
în deșert *ar fi* numai! 5 Deci cel [h]care
vă dă vouă duhul și lucrează minuni
între voi, din lucruri ale legii sau din
ascultarea credinței?

6 După cum [i]„Abraam crezù lui
Dumnezeu, și i-se socotì spre îndrep-
tățire“. 7 Cunoașteți deci că [j]cei care
sunt din credință, aceștia sunt fii ai lui
Abraam. 8 Și [k]scriptura, văzând mai
nainte că din credință îndreptățește
Dumnezeu pe neamuri, dete știre bună
mai nainte lui Abraam că [l]„în tine vor
fi binecuvântate toate neamurile“.
9 Drept aceea cei din credință sunt
binecuvântați împreună cu credinciosul
Abraam.

10 Căci câți sunt din lucruri ale legii,
sub [m]blestem sunt; pentru că este scris
că „blestemat *este* oricine care nu stă-
ruește în toate cele scrise în cartea legii
ca să le facă“. 11 Iar [n]că prin lege
nimenea nu este îndreptățit înaintea lui
Dumnezeu învederat este, fiindcă
[o]„dreptul din credință va fi viu“;
12 Legea [p]însă nu este din credință,
dar [q]„cel care va fi făcut cele ale legii
va fi viu prin ele“. 13 [r]Hristos ne-a
răscumpărat din blestemul legii după
ce se făcù pentru noi blestem, pentru
că scris este: [s]„blestemat este oricine
care este atârnat pe lemn.“ 14 [t]Pen-
tru că binecuvântarea lui Abraam să
ajungă la neamuri în Hristos Iisus, ca
să luăm prin credință făgăduința [u]du-
hului.

15 Fraților, ca un om vorbesc. [v]Ni-
menea dar nu desființează un legământ
întărit al unui om, sau adaugă încă în-
tocmiri la el. 16 Iar [x]lui Abraam și

t Vers. 5.
u 1 Tim. 5. 20.
v Fapt. 10. 28.
x Fapt. 15.10,11.
y Mat. 9. 11.
z Fapt.13.38,39.
a Rom. 1. 17.
b Ps. 148. 2.
c 1 Ioan 3. 8, 9.
d Rom. 8. 2.
e Rom. 6. 14.
f Rom. 6. 11.
g Rom. 6. 6.
h 2 Cor. 5. 15.
i Tit. 2. 14.

Capul 3.

a Cap. 5. 7.
b Cap. 2. 14.
c Fapt. 2. 38.
d Rom.10.16,17.
e Cap 4. 9.
f Ebr. 7. 16.
g Ebr. 10.35,36.
h 2 Cor. 3. 8.
i Fac. 15. 6.
j Ioan 8. 39.
k Rom. 9 17.
l Fac. 12. 3.
m Deut. 27. 26.
n Cap. 2. 16.
o Hab. 2. 4.
p Rom. 4. 4, 5.
q Lev 18. 5.
r Rom. 8. 3.
s Deut. 21. 23.
t Rom. 4. 9, 16.
u Isa. 32. 15.
v Ebr. 9. 17.
x Fac. 12. 3, 7.

urmașului său fură rostite făgăduințele.
Nu zice: și urmașilor, ca de mulți, ci
ca de unul: „și urmașului tău“, care este
[y]Hristos. 17 Aceasta zic dar: legă-
mântul întărit mai nainte de Dumnezeu
nu-l desființează legea [z]venită după
patru sute și treizeci de ani, [a]pentru ca
să facă făgăduința nefolositoare. 18 Căci
[b]dacă moștenirea *vine* din lege, [c]nu
mai *vine* din făgăduință; dar lui A-
braam i-a dăruit Dumnezeu *moștenirea*
prin făgăduință.

Legea ca învățător spre Hristos.

19 Deci ce este legea? [d]Pentru căl-
cări de lege fù adăugată, până când va
fi venit [e]urmașul căruia i-s'a făcut fă-
găduința, [f]rânduită fiind *legea* prin în-
geri, prin mâna [g]unui mijlocitor. 20 Și
mijlocitorul nu este al unuia, [h]dar Dum-
nezeu este unul.

21 Deci este legea împotriva făgă-
duințelor lui Dumnezeu? Să nu fie.
[i]Căci dacă fù dată legea ca putând să
deà viață, cu adevărat îndreptățirea ar
fi din lege. 22 Dar [j]scriptura închise
[k]toate supt păcat, ca [l]făgăduința să fie
dată credincioșilor din credința în Iisus
Hristos. 23 Și noi mai nainte de-a fi
venit credința eram păziți supt lege ca
închiși spre credința ce aveà să fie des-
coperită. 24 Drept [m]aceea legea s'a
făcut învățătorul nostru spre Hristos,
[n]pentru ca din credință să fim îndrep-
tățiți; 25 Iar după ce venì credința nu
mai suntem supt învățător. 26 Pentru
că [o]toți sunteți fiii lui Dumnezeu prin
credința în Hristos Iisus: 27 Căci
[p]câți în Hristos ați fost botezați, [q]în
Hristos v'ați îmbrăcat. 28 [r]Nu este
Iudeu, nici Elen, nu este rob, nici stă-
pân de sine, nu este parte bărbătească
și parte femeiască; căci voi toți [s]unul
sunteți în Hristos Iisus. 29 Iar [t]dacă
voi sunteți ai lui Hristos, sunteți dar
urmașul lui Abraam [u]moștenitori po-
trivit făgăduinței.

Cel mic este moștenitor. Robii legii și fiii lui Dumnezeu.

4 Zic însă pe cât timp moștenitorul
este copil, întru nimic nu se deose-
bește de rob, deși este stăpân preste
toate, 2 Ci este supt vieghetori și în-
grijitori până la ziua hotărîtă mai na-
inte de Tatăl său. 3 Astfel și noi
când eram copii, [a]eram robiți supt în-
ceputurile nedesăvârșite ale lumii,
4 Dar [b]când venì împlinirea timpului,
Dumnezeu trimise dela sine pe Fiul
său, [c]născut fiind [d]din femeie, [e]născut
fiind supt lege, 5 Pentru ca [f]să răs-
cumpere pe cei de supt lege, [g]ca să
luăm înfierea. 6 Și fiindcă sunteți
fii, Dumnezeu trimise dela sine [h]duhul
Fiului său în inimile noastre strigând:
Aba, Tată. 7 Astfel dar nu mai ești
rob, ci fiu; iar [i]dacă *ești* fiu, și moște-
nitor *ești* prin Dumnezeu.

8 Atuncia însă [j]necunoscând pe
Dumnezeu ați [k]slujit dumnezeilor, care
deși din fire nu sunt; 9 Dar acum
[l]după ce ați cunoscut pe Dumnezeu,
iar mai vârtos după ce ați fost cunos-
cuți de Dumnezeu, [m]cum vă întoarceți
iarăși la începuturile [n]nedesăvârșite
slabe și sărace, cărora iarăși voiți a le
slujì din nou? 10 [o]Păziți zile și luni
și timpuri hotărîte și ani! 11 Am
grije de voi [p]ca nu cumva să fi ostenit
în deșert pentru voi.

12 Fiți ca mine că și eu *am fost* ca
voi, vă rog, fraților. [q]Nici o nedreptate
nu mi-ați făcut; 13 Și știți [r]că din
pricina slăbiciunii trupului v'am bine-
vestit [s]întâia oară. 14 Și încercați
fiind în trupul meu nu m'ați disprețuit,
nici nu m'ați înlăturat, ci m'ați primit
[t]ca pe un înger al lui Dumnezeu, [u]ca
pe Hristos Iisus.

15 Deci unde este fericirea voastră?
Căci vă mărturisesc că dacă cu putință
ar fi fost ochii voștri scoțându-*i* mi-
ați fi dat mie. 16 Drept aceea făcu-

y 1 Cor. 12. 12.
z Esod. 12. 40, 41.
a Rom. 4. 13, 14.
b Rom. 8. 17.
c Rom. 4. 14.
d Ioan 15. 22.
e Vers. 16.
f Fapt. 7. 53.
g Esod. 20. 19.
h Rom. 3. 29. 30.
i Cap. 2. 21. Vers. 8.
k Rom. 3. 9, 19, 23.
l Rom. 4. 11, 12, 16.
m Mat. 5. 17.
n Fapt. 13. 39.
o Ioan 1. 12.
p Rom. 6. 3.
q Rom. 13. 14.
r Rom. 10. 12.
s Ioan 10. 16.
t Fac. 21. 10, 12.
u Rom. 8. 17.

Capul 4.

a Col. 2. 8, 20.
b Fac. 49. 10.
c Ioan 1. 14.
d Fac. 3. 15.
e Mat. 5. 17
f Mat. 20. 28.
g Ioan 1. 12.
h Rom. 5. 5.
i Rom. 8. 16, 17.
j Efes. 2. 12.
k Rom. 1. 25.
l 1 Cor. 8. 3.
m Cap. 3. 3.
n Rom. 8. 3.
o Rom. 14. 5.
p Cap. 2. 2.
q 2 Cor. 2. 5.
r 1 Cor. 2. 3.
s Cap. 1. 6.
t 2 Sam. 19. 27.
u Mat. 10. 40.

tum'am vrăjmașul vostru [v]vorbindu-vă
adevărul?
17 Ei[x]se străduesc să vă câștige nu
cuviincios, ci voesc să vă despartă, ca
voi să râvniți de dânșii. 18 Este bine
a fi râvnitor în bine totdeauna, și nu
numai când sunt de față la voi. 19[y]Fiii
mei, pe care iarăși cu durere vă nasc
până când Hristos va fi luat chip întru
voi. 20 Ași vrea să fiu de față la voi
chiar acum și să-mi schimb glasul, căci
sunt în nedumerire în privința voastră.

Sara și Agara o icoană a obștei din așezământul nou și vechiu.

21 Spuneți-mi *voi* care voiți să fiți
sub lege, nu auziți legea? 22 Căci
este scris că Abraam avù doi fii, [z]pe
unul din cea roabă, și pe altul din cea
[a]de sine stătătoare. 23 Cel din cea
roabă [b]însă a fost născut după trup,
iar cel din [c]cea de sine stătătoare prin
făgăduință, 24 Ca unele care au alt
înțeles de cum spun vorbele: pentru că
acestea sunt două așezăminte, unul de
la muntele [d]Sinai, născând spre robie,
ca unul care este Agar. 25 Căci al
Sinai munte este în Arabia Agar; și ea
stă în acelaș rând cu Ierusalimul de
acum, pentru că *el* robește cu fiii săi.
26 Iar [e]Ierusalimul de sus este de sine
stătător, ca unul care este mumă a
noastră; 27 Căci este scris: [f]„Vese-
lește-te tu, stearpă, care nu naști, is-
bucnește în bucurie, și strigă tu care
n'ai dureri de facere; că mulți sunt fiii,
mai mulți ai celei singuratice, decât ai
celei care are bărbat“.
28 Voi însă, fraților, sunteți fiii fă-
găduinței ca Isaac. 29 Dar după cum
atuncia cel care fù născut după trup
urmăreà pe cel *născut* după duh, astfel
și acum.
30 Dar ce zice scriptura? „Dă afară
pe roabă și pe fiul ei; pentru că nu
va moștenì fiul roabei cu fiul celei de
sine stătătoare“. 31 Deaceea, fraților,
noi nu suntem fiii roabei, ci ai celei de
sine stătătoare.

Stăruirea în stare de sine creștină împotriva amăgitorilor judaizători. Legea este desăvârșită prin credință, iubire și sfințenie.

5 Pentru a stă [a]de sine v'a făcut Hris-
tos pe voi de sine stătători. Deci
stați și nu vă prindeți iar [b]în jugul
robiei.
2 Iată eu Pavel vă zic, că [c]dacă veți
fi fost tăeați împrejur, Hristos nimic nu
va folosì vouă, 3 Și mărturisesc iarăși
oricărui om tăeat împrejur, [d]că este da-
tor să împlinească toată legea. 4 [e]V'ați
depărtat dela Hristos ca unii care sun-
teți îndreptățiți în lege, [f]ați căzut din
dar. 5 Pentru că noi în puterea du-
hului [g]așteptăm din credință nădejdea
îndreptățirii. 6 Căci [h]în Hristos Iisus
nici tăerea împrejur nu poate ceva,
nici netăerea împrejur, ci [i]credința
care se arată prin iubire.
7 [j]Alergați bine; [k]cine v'a împedecat
ca să nu vă supuneți adevărului? 8 În-
demnarea nu este dela [l]cel care vă
cheamă. 9 [m]Puțin aloat dospește toată
frământătura. 10 [n]Eu am încredere
în voi, în Domnul că nimic alt nu veți
gândì: iar [o]cel care vă tulbură pe voi
[p]va purtà osânda, oricine ar fi el.
11 [q]Eu dar, fraților, dacă predic încă
tăerea împrejur, [r]pentru ce mai sunt
urmărit? Deci dar [s]s'a desființat smin-
teala crucii. 12 [t]Și dacă s'ar tăeà mă-
car de tot cei care vă întărîtă pe [u]voi
la răscoală!
13 Pentru că voi, fraților, ați fost
chemați ca să fiți de sine stătători; nu-
mai nu [v]*întoarceți* starea de sine spre
pornire pentru trup, [x]ci slujiți-vă unii
pe alții prin iubire. 14 Căci [y]toată
legea este împlinită într'un singur cu-
vânt, în: [z]„iubește pe aproapele tău ca
pe tine însuți“. 15 Iar dacă vă mușcați
unii pe alții și vă mâncați, luați seama
să nu fiți nimiciți unii de către alții.

v Cap. 2. 5, 14.
x Rom. 10. 2.
y 1 Cor. 4. 15.
z Fac. 16. 15.
a Fac. 21. 2.
b Rom. 9. 7, 8.
c Fac. 18.10,14.
d Deut. 33. 2.
e Isa. 2. 2.
f Isa. 54. 1.
—

Capul 5.
a Ioan 8. 32.
b Fapt. 15. 10.
c Fapt. 15. 1.
d Cap. 3. 10.
e Rom. 9. 31,32.
f Ebr. 12. 15.
g Rom. 8.24,25.
h 1 Cor. 7. 19.
i 1 Tes. 1. 3.
j 1 Cor. 9. 24.
k Cap. 3. 1.
l Cap. 1. 6.
m 1 Cor. 5. 6.
n 2 Cor. 2. 3.
o Cap. 1. 7.
p 2 Cor. 10. 6.
q Cap. 6. 12.
r 1 Cor. 15. 30.
s 1 Cor. 1. 23.
t Ios. 7. 25.
u Fapt. 15. 1, 2, 24.
v 1 Cor. 8. 9.
x 1 Cor. 9. 19.
y Mat. 7. 12.
z Lev. 19. 18.

16 Zic dar, [a]umblaţi potrivit duhu-
lui şi nu veţi împlinì pofta cărnii.
17 Pentru [b]că carnea pofteşte împotriva
duhului, iar duhul împotriva cărnii;
căci acestea stau împotrivă unul altuia,
[c]ca nu ceea ce aţi voì acestea să le fa-
ceţi. 18 Iar [d]dacă sunteţi mânaţi de
duh, nu sunteţi supt lege.

19 Şi [e]lucrările cărnii sunt cunoscute,
ca unele care sunt desfrânare, necură-
ţenie, necumpătare, 20 Idolatrie, fer-
mecătorie, vrăjmăşii, pricire, râvnire,
întărâtări, zavistii, desbinări, deosebiri,
21 Pismuiri, beţii, ospeţe desfătătoare
şi cele asemenea acestora, pe care vi-le
spun mai nainte, după cum mai nainte
am spus, că [f]cei care făptuiesc unele ca
acestea nu vor moştenì împărăţia lui
Dumnezeu.

22 Iar [g]rodul duhului este iubire,
bucurie, pace, îndelungă răbdare,
[h]bunătate, [i]inimă bună, [j]credinţă.
23 Blândeţe, înfrânare; împotriva unora
[k]ca acestea nu este lege. 24 Şi cei
care sunt ai lui Hristos Iisus au răstig-
nit carnea împreună cu patimile şi pof-
tele ei. 25 Dacă trăim cu duhul, po-
trivit duhului şi păşim. 26 Să nu fim
iubitori de mărire deşartă, dând pricină
unii altora, pizmuind unii pe alţii.

Îndemnare spre a fi blânzi şi binefăcători.

6 Fraţilor, [a]şi dacă un om va fi fost
apucat de vre-o greşală, voi [b]cei cu
duh, îndreptăţiţi pe unul ca acesta prin
[c]duhul blândeţii, luând seama asupra
ta însuţi, [d]ca să nu fii şi tu încercat.

2 [e]Purtaţi greutăţile unii altora, şi
astfel veţi împlinì în tot [f]legea lui Hris-
tos. 3 Pentru că [g]dacă gândeşte vre-
unul că este ceva, deşì nu este [h]nimic,
se amăgeşte pe sine însuşi. 4 Lămu-
rească [i]dar fiecare lucrul său însuşi, şi
atuncia va aveà cuvânt de laudă pentru
sine numai şi [j]nu pentru un altul; 5 Că-
ci [k]fiecare va purtà sarcina sa. 6 [l]Cel
care învaţă cuvântul împărtăşească în-
văţătorului în orice este bine.

7 [m]Nu fiţi rătăciţi, [n]Dumnezeu nu
se lasă a fi luat în râs. Căci [o]ce va fi
semănat un om, aceasta va şi secerà:
8 [p]Că cel care samână în carnea sa, din
carnea *sa* va secerà peire, iar cel care
samână în duh *sfânt*, din duhul *sfânt*
va secerà viaţă vecinică. 9 Să [q]nu
pierdem dar răbdarea făcând binele;
căci la timpul său nemerit vom secerà
[r]nefiind obosiţi.

10 [s]Deci dar, după cum avem timp
nemerit, [t]să facem binele către toţi,
dar mai ales către [u]cei ai noştri de-o
credinţă.

A se ferì de eresuri. Crucea lui Iisus e mai presus de orice.

11 Vedeţi cu ce litere mari v'am
scris cu mâna mea. 12 Câţi voesc să
aibă înfăţişare plăcută în carne, aceştia
[v]vă silesc ca să fiţi tăeaţi împrejur, [x]nu-
mai ca să nu [y]fie urmăriţi pentru crucea
lui Hristos. 13 Pentru că nici tăeaţii
împrejur înşăşi nu păzesc legea, ci vo-
esc ca voi să fiţi tăeaţi împrejur pentru
ca să se laude în carnea voastră.
14 [z]Pentru mine însă departe fie ca să
mă laud, decât numai în crucea Dom-
nului nostru Iisus Hristos, [a]prin care
lumea îmi este răstignită şi eu lumii.
15 Pentru că [b]nici tăerea împrejur nu
este ceva, nici netăerea împrejur, [c]ci
făptură nouă, 16 [d]Şi câţi vor merge
[e]după măsura aceasta trasă, pace preste
dânşii şi milă, şi preste [f]Israelul lui
Dumnezeu.

17 De aci înainte nimenea să nu-mi
pricinuească greutăţi, pentru că [g]eu
port în corpul meu semnele împunsă-
turilor lui Iisus.

18 [h]Darul Domnului nostru Iisus
Hristos cu duhul vostru, fraţilor; Amin.

---

[a] Rom. 6. 12.
[b] Rom. 7. 23.
[c] Rom. 7. 15, 19.
[d] Rom. 6. 14.
[e] 1 Cor. 3. 3.
[f] 1 Cor. 6. 9.
[g] Ioan 15 .2.
[h] Col. 3. 12.
[i] Rom. 15. 14.
[j] 1 Cor. 13. 7.
[k] 1 Tim. 1. 9.
—

Capul 6.
[a] Rom. 14. 1.
[b] 1 Cor. 2. 15.
[c] 1 Cor. 4. 21.
[d] 1 Cor. 7. 5, 10.
[e] Rom. 15. 1.
[f] Ioan 13. 14, 15, 34.
[g] Rom. 12. 3.
[h] 2 Cor. 3. 5.
[i] 1 Cor. 11. 28.
[j] Luc. 18. 11.
[k] Rom. 2. 6.
[l] Rom. 15. 27.
[m] 1 Cor. 6. 9.
[n] Iov 13. 9.
[o] Luc. 16. 25.
[p] Iov 4. 8.
[q] 1 Cor. 15. 58.
[r] Mat. 24. 13.
[s] Ioan 9. 4.
[t] 1 Tes. 5. 15.
[u] Efes. 2. 19.
[v] Cap. 2. 3, 14.
[x] Filip. 3. 18.
[y] Cap. 5. 11.
[z] Filip. 3. 3, 7, 8.
[a] Rom. 6. 6.
[b] 1 Cor. 7. 19.
[c] 2 Cor. 5. 17.
[d] Ps. 125. 5.
[e] Filip. 3. 16.
[f] Rom. 2. 29.
[g] 2 Cor. 1. 5.
[h] 2 Tim. 4. 22.
—

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE EFESENI.

Preamărirea lui Dumnezeu pentru binecu-
vântarea duhovnicească în Hristos.

1 Pavel apostol al lui Hristos Iisus
[a] prin voința lui Dumnezeu [b] sfinților,
care sunt — în Efes — [c] și credincioși-
lor în Hristos Iisus. 2 [d] Dar vouă și
pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și
Domnul Iisus Hristos.
3 [e] Binecuvântat *fie* Dumnezeu și al
Domnului nostru Iisus Hristos Tată,
care ne binecuvântă pe noi prin orice
binecuvântare duhovnicească în cer în
Hristos. 4 După [f] cum ne-a ales sieși
într'însul [g] mai nainte de întemeierea
lumii, ca să [h] fim noi sfinți și desăvârșiți
înaintea sa. în iubire 5 [i] Rânduindu-ne
pe noi mai nainte spre [j] înfiere către
sine prin Iisus Hristos. [k] potrivit găsirii
cu cale a voinții sale. 6 Spre lauda
măririi darului său, [l] cu care ne-a dă-
ruit în [m] cel iubit.
7 [n] În care avem răscumpărarea prin
sângele lui. iertarea greșalelor noastre.
potrivit [o] bogăției darului său. 8 Pe care
l-a prisosit către noi prin orice înțelep-
ciune și pricepere. 9 [p] Făcându-ne cu-
noscut taina voinții sale. [q] potrivit gă-
sirii sale cu cale pe care mai dinainte
și-a pus-o în gând. 10 Pentru întoc-
mirea [r] împlinirii timpurilor cuvenite,
[s] să-și adune iarăși [t] toate în Hristos,
cele din cer și cele depe pământ; în-
tr'însul, 11 [u] În care am și dobândit
partea de moștenire rânduiți fiind [v] mai
dinainte [x] după punerea la cale a celui
care lucrează toate potrivit sfatului vo-
inței sale. 12 [y] Ca să fim spre lauda
măririi sale noi, [z] care am nădajduit mai
nainte în Hristos; 13 În care *sunteți*
și voi. după ce ați auzit [a] cuvântul ade-
vărului, evangelia mântuirii voastre, [b] în
care și crezând pecetluiți ați fost cu
duhul făgăduinții cel sfânt.

Rugăminte spre a sporì în har. Hristos
capul obștei.

14 [c] Care este arvuna moștenirii
noastre [d] spre răscumpărare a [e] poporu-
lui dobândit de dânsul. [f] pentru lauda
măririi lui.
15 Pentru aceasta și eu, [g] auzind de
credința voastră în Domnul Iisus și de
iubirea către toți sfinții, 16 [h] Nu în-
cetez mulțumind pentru voi aducân-
du-mi aminte în rugăciunile mele.
17 Pentru [i] ca Dumnezeul Domnului
nostru Iisus Hristos, Tatăl măririi. [j] să
vă deà duh de înțelepciune și descope-
rire în cunoaștere desăvârșită a lui,
18 Luminați *având* [k] ochii inimei voas-
tre. ca să cunoașteți voi care este [l] nă-
dejdea chemării lui. care *este* bogăția
măririi [m] moștenirii lui între sfinți, 19 Și
cât de preste măsură *este* către noi, care
credem, [n] mărimea puterii lui după lu-
crarea tării virtuții lui. 20 Pe care a
arătat-o în Hristos [o] sculându-l dintre
morți și așezându-l [p] în dreapta lui în
cer. 21 [q] Sus preste orice domnie și
stăpânire [r] și putere și domnire și preste
orice nume ce se numește nu numai în
veacul acesta. ci și în cel viitor. 22 Și
[s] „tot supuse supt picioarele lui“. și pe
dânsul îl dete [t] cap preste toate biseri-
cei. 23 Ca una care este corpul lui,
plinitura celui care împlinește toate în
toate.

Păcătoșii sunt mântuiți prin darul din cre-
dința în Hristos. Neamurile sunt chemate la
pace în Hristos.

2 Și *v'a* [a] *făcut vii* pe voi [b] morți fiind
prin greșalele și păcatele voastre.
2 [c] În care ați umblat oarecând potrivit

EFESENI.
—
Capul 1.
a 2 Cor. 1. 1.
b Rom. 1. 7.
c 1 Cor. 4. 17.
d Gal. 1. 3.
e 2 Cor. 1
f Rom. 8. 28.
g Pet. 1. 2, 20.
h uc. 1. 75.
i Rom. 8. 29,30.
j Ioan 1. 12.
k Mat. 11. 26.
l Rom. 3. 24.
m Mat. 3. 17.
n Fapt. 20. 28.
o Rom. 2. 4.
p Rom. 16. 25.
q Cap. 3. 11.
r Gal. 4. 4.
s 1 Cor. 3. 22,23.
t Filip 2. 9, 10.
u Fapt. 20. 32.
v Vers. 5.
x Isa. 46. 10, 11.
y 2 Tes. 2. 13.
z Iac. 1. 18.
a Ioan 1. 17.
b 2 Cor. 1. 22.
c 2 Cor. 1. 22.
d Luc. 21. 28.
e Fapt. 20. 28.
f Vers. 6. 12.
g Col. 1. 4.
h Rom. 1. 9.
i Ioan 20. 17.
j Col. 1. 9.
k Fapt. 26. 18.
l Cap. 2. 12.
m Vers. 11.
n Cap. 3. 7.
o Fapt. 2. 24,33.
p Ps. 110. 1.
q Filip. 2. 9, 10.
r Rom. 8. 38.
s Ps. 8. 6.
t Ebr. 2. 7.
—
Capul 2.
a Ioan 5. 24.
b Vers. 5.
c 1 Cor. 6. 11.

veacului lumii acesteia, potrivit [d]dom-
nului stăpânirii aerului, duhului care
lucrează în [e]fiii neascultării; 3 [f]Între
care și noi toți am petrecut oarecând
în [g]poftele trupului nostru, făcând voile
trupului și ale gândurilor, și [h]eram co-
pii prin fire ai mânii ca și ceilalți;
4 Dar Dumnezeu [i]bogat fiind în milă,
pentru multa sa iubire cu care ne-a
iubit, 5 [j]Și fiind noi morți prin gre-
șalele noastre [k]ne-a făcut vii cu Hris-
tos, — prin dar sunteți mântuiți —
6 Și ne-a înviat împreună și ne-a așe-
zat împreună [l]în cer în Hristos Iisus,
7 Pentru ca să arate în veacurile ce
vin bogăția preste măsură a darului său
prin [m]bunătate asupra noastră în Hris-
tos Iisus. 8 [n]Căci prin darul lui sun-
teți mântuiți [o]prin credință, și aceasta
nu din voi, [p]darul lui Dumnezeu *este*;
9 [q]Nu din fapte *este darul*, ca să nu se
laude cineva. 10 Pentru că suntem
[r]făptura lui, făcuți fiind în Hristos
Iisus spre fapte bune, pe care mai na-
inte [s]le-a gătit Dumnezeu ca să umblăm
într'însele.

11 Deaceea [t]aduceți-vă aminte că
oarecând, voi neamurile în trup, erați
numiți netăere împrejur de către cea
numită tăere [u]împrejur făcută cu mâna
în trup. 12 [v]Că în timpul acela erați
fără Hristos, [x]înstreinați de întocmirea
cetățenească a lui Israel [y]și streini de
legămintele făgăduinței, [z]neavând nă-
dejde [a]și fără Dumnezeu în lume;
13 [b]Acum însă în Hristos Iisus voi, care
altădată erați [c]departe, v'ați făcut a-
proape prin sângele lui Hristos. 14 Căci
[d]pacea noastră este el, [e]care a făcut
cele două una, adecă a surpat păretele
din mijloc, despărțitura, 15 Vrăjmă-
șia, [f]după ce a desființat prin [g]trupul
său legea rânduelilor cuprinzătoare de
porunci, pentru ca să facă în sine în-
suși pe cei doi un singur [h]om nou fă-
când pace. 16 Și să [i]împace cu Dum-
nezeu pe amândoi într'un singur corp
prin cruce, dupăce a [j]omorît vrăjmășia
printr'însa. 17 Și venind binevestì
[k]pace vouă celor de departe și pace
[l]celor de aproape; 18 Că [m]printr'în-
sul avem amândoi [n]într'un singur duh
apropierea spre Tatăl.

19 Deci dar nu mai sunteți streini și
locuitori vremelnici, ci [o]sunteți împre-
ună cetățeni ai sfinților și de-ai [p]casei
lui Dumnezeu, 20 Clădiți fiind voi în
sus pe temelia *pusă* de apostoli și pro-
feți, fiind piatra unghiulară a ei Hristos
Iisus, 21 În care orice clădire bine
împreunată fiind va sporì spre templul
sfânt în Domnul, 22 În care și voi
sunteți împreună clădiți spre locuință
a lui Dumnezeu în duh.

Taina despre mântuirea neamurilor. Pavel este apostolul neamurilor. Înălțimea evangelii. Locuința lui Hristos este în inimile credincioșilor.

3 Pentru aceasta eu Pavel, [a]legatul
lui Hristos Iisus [b]pentru voi, nea-
murile — 2 Dacă negreșit ați auzit [c]de
întocmirea darului lui Dumnezeu, [d]care
mi-a fost dat mie pentru voi, 3 [e]Că
potrivit unei descoperiri [f]mi-s'a dat în
[g]cunoștință taina, [h]după cum mai na-
inte am scris pe scurt, 4 După care
puteți cetind să înțelegeți priceperea
mea [i]în a lui Hristos taină. 5 [j]Care
nu s'a dat în cunoștință în alte veacuri
fiilor oamenilor, după [k]cum fù desco-
perită acum sfinților săi apostoli și pro-
feți prin duh, 6 Că neamurile [l]sunt
împreună moștenitoare [m]și împreună
un corp și împreună [n]părtași ai făgă-
duinței în Hristos Iisus prin evangelie,
7 [o]Al cărei slujitor m'am făcut potrivit
[p]dăruirii darului lui Dumnezeu, care
mi-a fost dat mie după măsura [q]lucrării
puterii lui — 8 Mie [r]celui cu mult mai
mic decât toți sfinții, mi-a fost dat da-

d Cap. 6. 12.
e Cap. 5. 6.
f Tit. 3. 3.
g Gal. 5. 16.
h Ps. 51. 5.
i Rom. 10. 12.
j Rom. 5. 6, 8, 10.
k Rom. 6. 4, 5.
l Cap. 1. 20.
m Tit. 3. 4.
n Vers. 5.
o Rom. 4. 16.
p Mat. 16. 17.
q 1 Cor. 1. 29-31.
r Deut. 32. 6.
s Cap. 1. 4.
t 1 Cor. 12. 2.
u Rom. 2. 28, 29.
v Cap. 4. 18.
x Ezec. 13. 9.
y Rom. 9. 4, 8.
z 1 Tes. 4. 13.
a Gal. 4. 8.
b Gal. 3. 28.
c Fapt. 2. 39.
d Mic. 5. 5.
e Ioan 10. 16.
f Col. 2. 14, 20.
g Col. 1. 22.
h 2 Cor. 5. 17.
i Col. 1. 20—22.
j Rom. 6. 6.
k Isa. 57. 19.
l Ps. 148. 14.
m Ioan 10. 9.
n 1 Cor. 12. 13.
o Filip. 3. 20.
p Gal. 6. 10.

—

Capul 3.

a Fapt. 21. 23.
b Gal. 5. 9.
c Rom. 1. 5.
d Fapt. 9. 15.
e Fapt. 22. 17, 21.
f Gal. 1. 12.
g Rom. 16. 25.
h Cap. 1. 9, 10.
i 1 Cor. 4. 1.
j Fapt. 10. 28.
k Cap. 2. 20.
l Gal. 3. 28, 29.
m Cap. 2. 15. 16.
n Gal. 3. 14.
o Rom. 15. 16.
p Rom. 1. 5.
q Rom. 15. 18.
r 1 Cor. 15. 9.

rul acesta, [s]ca să binevestesc neamurilor
neprimitoare de cercetare [t]bogăția lui
Hristos. 9 Și să lumineze *tutulor* care
este [u]întocmirea tainei [v]din veacuri as-
cunsă în Dumnezeu [x]care a făcut toate.
10 [y]Ca înțelepciunea [z]lui Dumnezeu
cea de multe feluri [a]să fie dată acum
prin biserică în cunoștință domniilor și
stăpânirilor în cer. 11 [b]După punerea
la cale de veacuri, pe care a desăvâr-
șit-o în Hristos Domnul nostru. 12 În
care avem îndrăzneala și [c]apropierea în
deplină încredere [d]prin credința în-
tr'însul. 13 [e]Deaceea mă rog să nu
pierdeți răbdarea în suferințele mele
[f]pentru voi, [g]care sunt mărirea voastră.
14 Pentru aceasta plec genunchii
mei înaintea Tatălui. 15 Din care își
[h]trage numele orice neam în cer și pe
pământ. 16 Ca potrivit cu bogăția
[i]măririi lui să vă deà ca [j]să fiți întă-
riți cu putere prin duhul lui față de
[k]omul din lăuntru, 17 [l]Ca Hristos să
locuească prin credință în inimile voas-
tre. 18 Ca în iubire înrădăcinați și
întemeiați să puneți pe deplin ca să în-
țelegeți împreună cu toți sfinții, care
este lărgimea și lungimea și adâncimea
și înălțimea, 19 Și să cunoașteți iubi-
rea lui Hristos cea mai presus decât
știința, pentru ca să fiți plini până la
tot cu ce este plin Dumnezeu.
20 Iar celui care poate să facă mai
presus de tot, mai de prisos decât cele
ce cerem sau pricepem potrivit puterii
care se arată în noi, 21 Lui *fie* mări-
rea în biserică și în Hristos Iisus în
toate neamurile veacului veacurilor:
Amin.

În mulțimea feluritelor daruri trebue păstrată unirea credinții. Biserica este corpul lui Hristos.

4 Deci vă îndemn eu [a]legatul în Dom-
nul ca să [b]umblați după cum se cu-
vine chemării cu care ați fost chemați.
2 [c]Cu toată smerenia și blândețea, cu
îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii
pe alții în iubire. 3 Silindu-vă să păs-
trați unirea duhului [d]în legătura păcii;
4 [e]Un singur corp *este* și [f]un singur
duh, după cum și chemați ați fost
[g]printr'o singură nădejde a chemării
voastre; 5 [h]Un singur Domn, [i]o sin-
gură credință, [j]un singur botez; 6 [k]Un
singur Dumnezeu și Tată al tutulor,
care *este* preste toți și [l]prin toți și în-
tru toți.
7 Iar [m]fiecăruia dintre noi i-s'a dat
darul după măsura dăruirii lui Hristos.
8 Deaceea zice: [n]„Suindu-se la înăl-
țime aduse robi robime, [o]dete daruri
oamenilor“. 9 [p]Iar „s'a suit“ ce este
fără numai că s'a și pogorît în părțile
mai jos decât pământul? 10 Cel care
s'a pogorît este însuși și care [q]s'a suit
mai presus de toate cerurile, [r]ca să
umple toate.
11 [s]Și el însuși dete pe unii apostoli,
pe alții profeți, pe alții [t]binevestitori,
pe alții [u]păstori și [v]învățători, 12 [x]Spre
întregirea sfinților, pentru lucru de slu-
jire, [y]pentru clădire a [z]corpului lui
Hristos. 13 Până când toți vom fi
ajuns la unirea credinței [a]și a cunoș-
tinței lămurite a Fiului lui Dumnezeu,
la [b]bărbat desăvârșit, la măsură de
vârstă a împlinirei lui Hristos. 14 Ca
să nu mai fim nevârstnici, [c]aruncați
fiind de [d]valuri și duși încoace și încolo
de orice [e]vânt al învățăturii prin înșe-
lăciunea oamenilor, prin viclenie [f]spre
uneltirea rătăcirii. 15 Ci [g]vorbind a-
devărul în iubire, [h]să creștem în toate
în privința lui, [i]care este capul, Hristos,
16 [j]Din care tot corpul bine împreunat
și împreună bine pus fiind săvârșește,
prin orice simțire a dării, creșterea cor-
pului, potrivit unei lucrări în măsură a
fiecărei părți, spre clădirea lui însuși în
iubire.

s Gal. 1. 16.
t Cap. 1. 7.
u Vers. 3.
v Rom. 16. 25.
x Ps. 33. 6.
y 1 Pet. 1. 12.
z Rom. 8. 38.
a 1 Cor. 2. 7.
b Cap. 1. 9.
c Cap. 2. 18.
d Ebr. 4. 16.
e Fapt 14. 22
f Vers. 1.
g 2 Cor. 1. 6.
h Cap. 1. 10.
i Rom. 9. 23.
j Cap. 6. 10.
k Rom. 7. 22
l Ioan 14. 23.
Capul 4.
a Film. 1. 9.
b Filip. 1. 27.
c Fapt. 20. 19.
d Col. 3. 14.
e Rom. 12. 5.
f 1 Cor. 12. 4, 11.
g Cap. 1. 18.
h 1 Cor. 1. 13.
i Vers. 13.
j Gal. 3. 27, 28.
k Mal. 2. 10.
l Rom. 11. 36.
m Rom. 12. 3 6.
n Ps. 68. 18.
o Iuda 5. 12.
p Ioan 3. 13.
q Fapt. 1. 9, 11.
r Fapt. 2. 33.
s 1 Cor. 12. 28.
t Fapt. 21. 8.
u Fapt. 20. 28.
v Rom 12. 7.
x 1 Cor. 12. 7.
y 1 Cor. 14. 26.
z Cap. 1. 23.
a Col. 2. 2.
b 1 Cor. 14. 20.
c Isa. 28. 9.
d Ebr 13. 9.
e Mat. 11. 7.
f Rom. 16. 18.
g Zech. 8. 16.
h Cap. 1. 22.
i Col. 1. 18.
j Col. 2. 19.

Îndemnare să umblăm într'o viață nouă.

17 Deci aceasta zic și încredințez în
Domnul, [k]ca voi să nu mai umblați după
cum umblă și neamurile [l]în deșertă-
ciune a minții lor. 18 [m]Întunecați fiind
ei în gândul lor, [n]înstreinați de viața
lui Dumnezeu, prin neștiința ce este
într'înșii, [o]prin învârtoșarea inimii lor,
19 [p]Ca unii care lipsiți fiind de simțire
[q]s'au dat pe sine însuși desfrânării,
spre lucru de orice necurățenie, în por-
nire la orice fel de înavuțire. 20 Dar
voi n'ați învățat astfel pe Hristos,
21 [r]Dacă într'adevăr l-ați auzit și ați
fost învățați într'însul după cum este
adevăr în Iisus. 22 Ca [s]voi să lepădați
dela sine-vă fată cu purtarea de mai
nainte pe [t]omul cel vechiu, [u]care este
pierdut potrivit poftelor înșelăciunii.
23 Să [v]fiți dar înoiți în duhul minții
voastre, 24 Și [x]să vă îmbrăcați în
omul cel nou, care este [y]făcut după
chipul lui Dumnezeu în dreptate și
sfințenie a adevărului.

25 Deaceea lepădând dela voi min-
ciuna, [z]„vorbiți adevărul fiecare cu
aproapele său," pentru că [a]suntem
membre unii ai altora.

26 [b]„Mâniați-vă și nu păcătuiți:"
soarele nu apuie preste întărâtarea
voastră,

27 [c]Nici nu dați loc diavolului.
28 Furul nu mai fure, ci mai vârtos
muncească lucrând [d]cu mânile sale bi-
nele, ca să aibă să deà [e]celui care are
trebuință.

29 [f]Orice cuvânt rău nu iasă din gura
voastră, [g]ci dacă *este* vreunul bun la
clădirea trebuinței, [h]ca să deà un dar
celor care ascultă. 30 Și [i]nu întristați
pe al lui Dumnezeu [j]duh sfânt, în care
ați fost pecetluiți pentru zi de [k]răscum-
părare.

31 [l]Orice amărăciune și aprindere și
mânie și [m]strigare și defăimare înlătu-
rată fie dela voi [n]împreună cu orice
răutate. 32 Faceți-vă dar buni unii
către alții, miloși, iertători unii altora
după cum și Dumnezeu v'a iertat în
Hristos.

Trebue să urmăm iubirea lui Dumnezeu și a lui Hristos. Sârguința către viață curată. Rodul luminii. Datoria ca să ne purtăm cuminte și potrivit învățăturei evangelice.

5 [a]Drept aceea fiți următorii lui Dum-
nezeu, ca copii iubiți. 2 Să [b]um-
blați în iubire, după [c]cum și Hristos v'a
iubit și s'a dat lui Dumnezeu pe sine
însuși pentru noi ca prinos și jertfă
[d]spre miros bineplăcut.

3 Iar [e]desfrânare și orice necurățenie
sau pornire spre orice fel de înavuțire,
[f]nici să nu se numească între voi, după
cum se cuvine sfinților. 4 [g]Nici urî-
ciune, nici vorbire neroadă, nici vorbă
glumeață, [h]care nu se cade, ci mai vâr-
tos *fie* mulțumită. 5 Căci cunoașteți
aceasta, [i]că oricare desfrânat sau necu-
rat, sau pornit spre orice fel de înavu-
țire, [j]care este idolatru, [k]nu are moș-
tenire în împărăția lui Hristos și a lui
Dumnezeu. 6 [l]Nimenea să nu vă a-
măgească cu vorbe goale: căci pentru
acestea [m]vine mânia lui Dumnezeu
[n]preste fiii neascultării. 7 Deci nu vă
faceți părtași cu dânșii.

8 [o]Căci altădată erați întunerec,
acum [p]însă lumină în Domnul: umblați
ca [q]copii ai luminii. 9 — Pentru [r]că
rodul luminii *stă* în orice bunătate și
în dreptate și în adevăr. — 10 [s]Dove-
dind de bun ce este bineplăcut Dom-
nului. 11 Și [t]nu fiți părtași la [u]lucru-
rile neroditoare ale întunerecului, ci
mai vârtos și [v]mustrați-le. 12 [x]Căci
cele făcute în ascuns de către dânșii
este rușinos a le și spune: 13 Toate
însă [y]dacă sunt mustrate se fac cunos-
cute de lumină, pentru că, tot ce este
făcut cunoscut, lumină este. 14 [z]De-

---

k Cap. 2. 1—3.
l Rom. 1. 21.
m Fapt 26. 18.
n Cap. 2. 12.
o Rom. 1. 21.
p 1 Tim. 4. 2.
q Rom. 1. 24, 26.
r Cap. 1. 13.
s Col. 2. 11.
t Rom. 6. 6.
u 1 Pet. 4. 3.
v Rom. 12. 2.
x Rom. 6. 4.
y Cap. 2. 10.
z Zech. 8. 16.
a Rom. 12. 5.
b Ps. 4. 4.
c 2 Cor. 2. 10, 11.
d Fapt. 20. 35.
e Luc. 3. 11.
f Mat. 12. 36.
g Col. 4. 6.
h Col. 3. 16.
i Isa. 7. 13.
j Cap. 1. 13.
k Luc. 21. 28.
l Col. 3. 8, 19.
m Tit. 3. 2.
n Tit. 3. 3.

—

Capul 5.
a Mat. 5 45, 48.
b Ioan 13. 34.
c Gal. 1. 4
d Fac. 8. 21.
e Rom 6. 13.
f 1 Cor. 5. 1.
g Mat. 12. 35.
h Rom. 1. 28
i 1 Cor. 6. 9.
j Col. 3. 5.
k Gal. 5 21
l Ier. 29. 8.
m Rom. 1. 18.
n Cap. 2. 2.
o Isa. 9. 2.
p Ioan 8. 12.
q Luc. 16. 8.
r Gal. 5. 22.
s Rom. 12. 2.
t 1 Cor 5. 9, 11.
u Rom 6. 21.
v Lev. 19. 17.
x Rom. 1. 24, 26.
y Ioan 3. 20, 21.
z Isa. 60 1.

aceea zice: „deșteaptă-te, tu care dormi
și [a]scoală-te dintre morți, și Hristos îți
va lumină“.
15 [b]Deci luați aminte cu deamănun-
tul cum umblați, nu ca neînțelepți, ci
ca înțelepți. 16 [c]Cumpărându-vă cu
desăvârșire timpul nemerit, [d]căci zilele
sunt rele. 17 [e]Deaceea nu vă faceți
fără minte, ci [f]înțelegeți [g]care este voia
Domnului. 18 Și [h]nu vă îmbătați de
vin în care este desfrânare, ci fiți plini
de duh. 19 Vorbind între voi [i]în
psalmi și lăudări și cântări duhovnicești,
lăudând și cântând în inima voastră
Domnului. 20 [j]Mulțumind totdeauna
pentru toate lui Dumnezeu și Tatăl, [k]în
numele Domnului nostru Iisus Hristos,
21 [l]Supuși fiind unii altora în frica lui
Hristos.

Datoriile căsătoriților.

22 [m]Femeile fie supuse bărbaților
lor [n]ca Domnului. 23 Pentru că un
[o]bărbat este cap al femeii sale, după
cum și [p]Hristos *este* cap al bisericii, el
însuși *este* mântuitorul [q] corpului.
24 Dar după cum biserica este supusă
lui Hristos, așà și femeile *fie supuse*
bărbaților [r]în tot.
25 [s]Bărbaților, iubiți femeile voastre,
după cum și Hristos a iubit biserica și
s'a dat [t]pe sine însuși pentru dânsa,
26 Ca să o sfințească [u]prin cuvânt, după
[v]ce a curățit-o prin spălare de apă,
27 [x]Ca să *o* înfățișeze el sieși biserică
măreață, [y]neavând pată sau încrețitură
sau ceva de felul acestora, [z]ci să fie
sfântă și desăvârșită. 28 Astfel dar
bărbații sunt datori să-și iubească fe-
meile lor ca corpurile lor înseși. Cine
își iubește pe femeia sa, pe sine se iu-
bește: 29 Pentru că nimenea nu și-a
urît vre-odată trupul său însuși, ci *fie-
care* îl hrănește și-l încălzește, după
cum și Hristos biserica. 30 Fiindcă
suntem membre ale corpului său *din
trupul lui și din oasele lui*. 31 „Pen-
tru aceea va lăsà omul pe tatăl său și
pe muma sa și se va lipì de femeia sa
și vor fi cei doi un singur trup“.
32 Taina aceasta este mare, dar eu zic
cu privire la Hristos și biserică. 33 Însă
și voi, fiecare, astfel să-și iubească fe-
meia sa ca pe sine însuși, iar femeia
să se teamă de bărbat.

*Datoriile copiilor către părinți și ale părin-
ților către copii. Datoriile slugilor către stă-
pâni și ale stăpânilor către slugi.*

6 Copii, [a]ascultați în Domnul pe pă-
rinții voștri; căci aceasta este drept.
2 [b]„Cinstește pe tatăl tău și pe muma
ta,“ care este întâia poruncă în făgă-
duință, 3 „Ca să-ți fie bine și vei trăì
ani mulți pe pământ“.
4 Și voi [c]taților, nu întărâtați la mâ-
nie pe copiii voștri, ci [d]creșteți-i în în-
vățătura și înțeleptirea Domnului.
5 [e]Slugilor, ascultați pe stăpânii voș-
tri firești, [f]cu temere și frică [g]în cură-
țenia inimei voastre ca pe Hristos.
6 [h]Nu slujind numai în față, ca unii
care caută să placă oamenilor, ci ca
slugi ale lui Hristos făcând din suflet
voia lui Dumnezeu. 7 Slujind cu bună
voință ca Domnului și nu oamenilor.
8 [i]Știind că fiecare, dacă va fi făcut ceva
bun, aceasta va luà cu sine dela Dom-
nul, [j]fie slugă, fie stăpân de sine.
9 Și voi, [k]stăpânilor, faceți aceleași
față de dânșii, [l]încetând cu amenința-
rea, [m]știind că și Domnul lor [n]și al
vostru este în cer și părtinire nu este
la dânsul.

Armătura duhului.

10 În sfârșit, fiți puternici în Dom-
nul și [o]în tăria virtuții lui. 11 [p]Îm-
brăcați-vă cu toată armătura lui Dum-
nezeu, ca să puteți voi stà împotriva
uneltirilor diavolului; 12 Că nu avem
lupta [q]împotriva sângelui și a trupului,
ci [r]împotriva [s]domniilor, împotriva stă-
pânirilor, împotriva stăpânitorilor întu-
nerecului *veacului* acestuia, împotriva

a Ioan 5. 25.
b Col. 4. 5.
c Gal. 6. 10.
d Eccl. 11. 2.
e Col. 4. 5.
f Rom. 12. 2.
g 1 Tes. 4. 3.
h Prov. 20. 1.
i Fapt. 16. 25.
j Ps 34. 1.
k Ebr. 13. 15.
l Filip. 2. 3.
m Fac. 3. 16.
n Cap. 6. 5.
o 1 Cor. 11. 3.
p Cap. 1. 22.
q Cap. 1. 23.
r Col. 3. 20, 22.
s Col. 3. 19.
t Fapt. 20. 28.
u Ioan 3. 5.
v Ioan 15. 3.
x 2 Cor. 11. 2
y Cânt. 4. 7.
z Cap. 1. 4.

—

Capul 6.

a Prov. 23. 22.
b Esod. 20. 12.
c Col. 3. 21.
d Fac. 18 19.
e Col. 3. 22.
f 2 Cor. 7. 15.
g 1 Cron. 29. 17.
h Col. 3. 22. 23
i Rom. 2. 6.
j Gal. 3. 28.
k Col. 4. 1.
l Lev. 25. 43.
m Ioan 13. 13.
n Rom. 2. 11.
o Cap. 1. 19.
p Rom. 13. 12.
q Mat. 16. 17.
r Rom. 8. 38.
s Luc. 22. 53.

duhurilor răutăţii în locuri cereşti.
13 [t] Pentru aceea luaţi cu voi toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteţi stà
împotrivă [u] în ziua cea rea, şi după ce
veţi fi săvârşit toate să rămâneţi statornici.
14 Deaceea [v] staţi, având încins
mijlocul vostru cu adevăr, şi [x] îmbrăcându-vă cu platoşa dreptăţii.
15 [y] Şi
încălţându-vă picioarele cu gătirea evangelii păcii,
16 Mai luând cu voi la
toate [z] scutul credinţii, prin care veţi
puteà stinge toate săgeţile arzătoare ale
celui rău.
17 Şi [a] luaţi coiful mântuirii
şi a duhului [b] spadă, care este cuvântul
lui Dumnezeu.
18 [c] În orice rugăciune
şi rugăminte, rugându-vă în duh în
orice timp potrivit, şi cu [d] privire la aceasta veghiând cu orice stăruinţă şi
[e] rugăminte pentru toţi sfinţii.
19 [f] Şi
pentru mine, ca să-mi fie dat cuvânt în
deschiderea gurii mele, ca [g] fără sfială
să fac cunoscut taina evangeliei.
20 Pentru care [h] sunt sol [i] în lanţuri, ca
într'însa să vorbesc fără sfială, după
cum trebue să vorbesc.

Încheere.

21 Iar ca să ştiţi şi voi cele ale mele,
ce fac, Tichic, iubitul frate şi credincios
slujitor în Domnul, va face vouă toate
cunoscut,
22 Pe care l-am trimis la
voi chiar pentru aceasta, ca să cunoaşteţi cele despre noi şi să mângâe inimile voastre.

23 Pace *fie* fraţilor şi iubire cu credinţă dela Dumnezeu Tatăl şi Domnul
Iisus Hristos.
24 Darul *fie* cu toţi care
iubesc în chip nepieritor pe Domnul
nostru Iisus Hristos.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE FILIPENI.

Pavel arată iubirea sa către Filipeni. Roadele lanţurilor lui. Numai pentru biserică voeşte să mai trăească. El trebue să sufere pentru Hristos.

1 Pavel şi Timoteiu, slujitori ai [a] lui
Hristos Iisus, tutulor sfinţilor celor
care sunt în Filipi, împreună episcopilor
şi diaconilor.
2 [b] Dar vouă şi pace dela
Dumnezeu Tatăl nostru şi Domnul Iisus
Hristos.

3 [c] Mulţumesc Dumnezeului meu în
toată a mea aducere aminte de voi,
4 Totdeauna în orice cerere a mea pentru voi toţi, făcându-mi cu bucurie rugămintea.
5 [d] Pentru unirea voastră în
evangelie din cea dintâiu zi până acum.
6 Încredinţat fiind de aceasta chiar, că
cel care începù în voi [e] lucru bun, îl va
sfârşi [f] până în ziua lui Hristos Iisus;
7 După cum este drept pentru mine ca
să gândesc aceasta pentru voi toţi, [g] pentru că eu vă am [h] în inima [i] mea, atât în
legăturile mele, cât şi în apărarea mea
şi în întărirea evangelii, părtaşi fiind
[j] voi toţi împreună cu mine ai darului.
8 Căci martor îmi este [k] Dumnezeu [l] cât
vă doresc pe voi toţi în inima lui Hristos Iisus.

9 Şi aceasta mă rog, [m] ca iubirea voastră să prisosească încă mai mult şi mai
mult în cunoştinţă [n] şi în orice pricepere.
10 Pentru [o] ca voi să încuviinţaţi
pe cele bune, ca să fiţi lămuriţi şi nesmintitori [p] pentru ziua lui Hristos,
11 Plini fiind de al dreptăţii rod, [q] care
este prin Iisus Hristos, [r] spre mărirea
şi lauda lui Dumnezeu.

12 Voesc însă ca voi să ştiţi, fraţilor,
că cele ale mele s'au întors mai vârtos
spre înaintarea evangelii.
13 Astfel
[s] că legăturile mele se făcură cunoscute
în Hristos, în tot pretoriul şi tutulor celorlalţi.
14 Şi mai mulţi dintre fraţi,
încrezându-se în Domnul legăturilor

---

t 2 Cor. 10. 4.
u Cap. 5. 16.
v Isa. 11. 5.
x Isa. 59. 17.
y Isa. 52. 7.
z 1 Ioan 5. 4.
a Isa 59. 17.
b Ebr. 4. 12.
c Luc. 18. 1.
d Mat. 26. 41.
e Cap. 1. 16.
f Fapt. 4. 29.
g 2 Cor. 3. 12.
h 2 Cor. 5. 20.
i Fapt. 26. 29.

FILIPENI.

Capul 1.

a 1 Cor. 1. 2.
b Rom. 1. 7.
c Rom. 1. 8, 9.
d Rom. 12. 13.
e Ioan 6. 29.
f Vers. 10.
g Vers. 17.
h 2 Cor. 3. 2.
i Efes. 3. 1.
j Cap. 4. 14.
k Rom. 1. 9.
l Cap. 2. 26.
m 1 Tes. 3. 12.
n Rom. 2. 18.
o Fapt. 24. 16.
p 1 Cor. 1. 8.
q Ioan 15. 4, 5.
r Ioan 15. 8.
s Cap. 4. 22.

mele, îndrăznesc mai mult ca să vor-
bească fără teamă cuvântul lui Dum-
nezeu.
15 Unii negreșit și din ură și prieire,
[t]iar alții de bunăvoință predică pe
Hristos: 16 Alții însă din iubire, știind
că sunt hotărît la apărarea evangelii.
17 Iar alții din zavistie vestesc pe Hris-
tos nu cu gând curat, socotind să [u]deș-
tepte suferință legăturilor mele. 18 Cum
dar? În orice chip însă fie prin cuvânt
netemeinic, fie prin adevăr, Hristos se
aduce la cunoștință, și de aceasta mă
bucur. Dar și mă voiu bucurà. 19 Pen-
tru că știu că aceasta se va sfârșì pen-
tru mine spre mântuire, [v]prin rugă-
ciunea voastră și prin dare a [x]duhului
lui Iisus Hristos, 20 Potrivit [y]aștep-
tării stăruitoare și nădejdii mele, că nu
voiu fi dat [z]în nimic de rușine, ci [a]cu
toată îndrăzneala ca totdeauna și acum
mărit va fi Hristos în corpul meu, fie
prin viață, fie prin moarte.
21 Căci pentru mine a trăì este Hris-
tos și a fi murit câștig. 22 Dacă dar
a trăì în trup, aceasta *chiar* îmi este un
folos de lucru, și pe care din două să
îmi aleg nu fac cunoscut. 23 Sunt
[b]ținut însă de amândouă: dorința având
ca [c]să mă despart *de corp* și să fiu îm-
preună cu Hristos, căci este cu mult
mai bine: 24 Dar a mai rămâneà în
trup este mai trebuincios pentru voi.
25 Și [d]încredințat fiind de aceasta, știu
că voiu rămâneà, și voiu rămâneà aci
cu voi toți pentru înaintarea voastră și
bucuria credinții, 26 Pentru [e]ca cu-
vântul vostru de laudă să prisosească
în Hristos Iisus în mine, prin venirea
mea iarăși la voi.
27 În chemarea voastră, purtați-vă
numai într'un chip vrednic de evange-
lia lui Hristos, ca fie că voiu fi venit și
vă voiu fi văzut, fie că nu sunt de față,
să auz cele despre voi, că stați într'un
duh, luptându-vă împreună într'un su-
flet pentru credința evangelii. 28 Și
nespăimindu-vă întru nimic de cei îm-
potrivitori, ceea ce este pentru dânșii
un semn de peire, iar pentru voi de
mântuire, și aceasta dela Dumnezeu:
29 Pentru că vouă vi-s'a dat darul pen-
tru Hristos, nu numai ca să credeți în-
tr'însul, ci să și suferiți pentru dânsul,
30 Având aceeași luptă după cum ați
văzut-o la mine și acum auziți la mine.

Trebue să avem iubire unii către alții, după exemplul lui Hristos. Smerenia și mărirea lui Hristos. Trebue să ne silim a dobândì mântuirea.

2 Deci dacă este vre un îndemn în
Hristos, dacă este vre-o mângâere
de iubire, [a]dacă este vre-o împărtășire
a duhului, [b]dacă este vre-o inimă și în-
durare, 2 [c]Împliniți-mi bucuria ca să
gândiți aceeași, [d]având aceeași iubire,
într'un cuget gândind aceeași, 3 [e]*Ne-
gândind* nimic în măsura zavistii, nici
a măririi deșarte, [f]ci cu smerenie unii
pe alții socotind mai pe sus decât pe
sine însuși. 4 [g]Nu căutând fiecare ale
sale, ci fiecare și cele ale altora.
5 [h]Simțiți în voi aceasta ce *fù simțit*
și în Hristos Iisus. 6 Care, [i]în formă
de Dumnezeu fiind, [j]nu socotì drept o
răpire a fi de-o potrivă cu Dumnezeu,
7 [k]Ci se golì pe sine însuși, luând formă
[l]de rob, în asemănare de oameni ară-
tându-se [m]și în înfățișare aflat fiind ca
om. 8 S'a smerit pe sine, ascultător
fiind până la moarte, [n]moarte însă de
cruce. 9 Deaceea și Dumnezeu [o]l-a
înălțat foarte sus și [p]i-a dăruit numele,
care este mai presus de orice nume,
10 [q]Ca în numele lui Iisus să se plece
orice genunchiu al celor cerești și al
celor pământești și al celor de supt pă-
mânt. 11 Și [r]orice limbă să mărturi-
sească spre mărirea lui Dumnezeu Ta-
tăl, că Domn este Iisus Hristos.
12 Astfel dar iubiții mei, după [s]cum
totdeauna *m*'ați ascultat, desăvârșiți cu
teamă și frică mântuirea voastră, nu nu-
mai ca fiind eu de față, [t]ci cu mult mai

t Cap. 2. 3.
u Vers. 7.
v 2 Cor. 1. 11.
x Rom. 8. 9.
y Rom. 8. 19.
z Rom. 5. 5.
a Efes. 6. 19, 20.
b 2 Cor. 5. 8.
c 2 Tim. 4. 6.
d Cap. 2. 24.
e 2 Cor. 1. 14.
—

Capul 2.
a 2 Cor. 13. 14.
b Col. 3. 12.
c Ioan 3. 29.
d Rom. 12. 16.
e Gal. 5. 26.
f Rom. 12. 10.
g 1 Cor. 10. 24.
h Mat. 11. 29.
i Ioan 1. 1, 2.
j Ioan 5. 18.
k Ps. 22. 6.
l Isa. 42. 1.
m Ioan 1. 14.
n Mat. 26. 39, 42.
o Ioan 17. 1, 2, 5.
p Efes. 1. 20, 21.
q Isa. 45. 23.
r Ioan 13. 13.
s Cap. 1. 5.
t Efes. 6. 5.

vârtos acum în lipsa mea; 13 Căci
[u]Dumnezeu este care lucrează în voi
și să voiți și să lucrați pentru buna sa
voință. 14 Faceți tot, fără [v]cârtiri și
fără[x] îndoeli. 15 Ca să [y]fiți curați și
fără răutate copii ai lui Dumnezeu, de-
săvârșiți [z]în mijlocul [a]unui neam strâmb
și sucit, între care [b]vă arătați ca lumi-
nători în lume, 16 Având la voi cu-
vântul vieții, spre [c]laudă pentru mine,
la ziua lui Hristos, că [d]nu în deșert am
alergat, nici în deșert m'am ostenit.

17 Ci și [e]dacă mi-se varsă sângele
la jertfirea[f] și slujirea preoțească a cre-
dinții voastre, [g]mă bucur și vă urez
bine vouă tutulor; 18 Și chiar de a-
ceasta bucurați-vă și voi și urați-mi
bine.

Se recomandă Timoteu și Epafrodit.

19 Nădăjduesc dar în Domnul Iisus
ca să vă trimit îndată [h]pe Timoteu,
pentru ca să fiu și eu cu inimă bună
după ce voiu fi cunoscut cele ale voas-
tre. 20 Căci nu am de acelaș gând
[i]cu mine pe nimenea, care va îngrijì
în ființa adevărului de cele ale voastre;
21 Pentru [j]că toți caută cele ale lor, nu
cele ale lui Hristos Iisus. 22 Încer-
carea lui însă o cunoașteți, că el ca un
copil părintelui a slujit împreună cu
mine pentru evangelie, 23 Pe acesta
deci nădăjduesc să-l trimit îndată ce
voiu fi văzut oarecum cele pentru mine;
24 Am însă încredere în Domnul că și
eu voiu venì în curând.

25 Am socotit dar de trebuință să
trimit la voi pe Epafrodit, fratele și
împreună lucrătorul și împreună luptă-
torul meu, iar al vostru trimis și sluji-
tor al trebuinții mele. 26 Fiindcă vă
dorià pe voi toți și erà foarte turburat,
pentru că ați auzit că a fost bolnav.
27 Și într'adevăr bolnav a fost aproape
de moarte: dar Dumnezeu avù milă de
dânsul, și nu numai de dânsul, ci și de
mine, ca să nu am întristare preste în-
tristare. 28 Deci l-am trimis mai în
grabă, ca văzându-l să vă bucurați ia-
răși și eu să fiu mai neîntristat. 29 Pri-
miți-l dar în Domnul cu toată bucuria,
și aveți în cinste pe unii ca aceștia,
30 Fiindcă pentru lucrul lui Hristos s'a
apropiat până la moarte, după ce s'a
pus cu sufletul în primejdie, pentru ca
să împlinească lipsa voastră în slujirea
către mine.

Pavel îndeamnă pe Filipeni să se ferească de protivnicii Iudeii și să-i urmeze lui în purtarea creștină.

3 În sfârșit, frații mei, [a]bucurați-vă
în Domnul. Ca să vă scriu aceleași,
mie nu-mi este cu preget, iar vouă de
temeinicie.

2 [b]Vedeți câinii! Vedeți [c]lucrătorii
răi! [d]Vedeți scrijilătura! 3 Căci noi
suntem [e]tăerea împrejur, *noi*[f] care slu-
jim prin Duhul lui Dumnezeu și [g]ne
lăudăm în Hristos Iisus și nu ne încre-
dem în trup,

4 Cu toate că [h]eu am încredere și în
trup. Dacă vreunui altuia i-se pare că
are încredere în trup, mie mai mult;
5 [i]Prin tăere împrejur de opt zile fiind,
[j]din neamul lui Israel, [k]din seminția
lui Beniamin, ebreu [l]din ebrei, în mă-
sura legii [m]fariseu, 6 [n]În măsura [o]râv-
nei urmăritor al bisericei, [p]desăvârșit
fiind în măsura îndreptățirii [q]ce este în
lege. 7 Ca [r]unele care îmi erau câști-
guri, acestea le-am socotit pentru Hris-
tos pagubă. 8 Dar într'adevăr și so-
cotesc că toate sunt pagubă [s]pentru
înălțimea cunoștinței lui Hristos Iisus,
Domnul meu, pentru care toate îmi fură
păgubite, și le socotesc ca gunoae ca să
dobândesc pe Hristos, 9 Și să fiu aflat
într'însul, nu având [t]îndreptățirea mea
cea din lege, ci pe cea [u]prin credința în
Hristos, îndreptățirea dela Dumnezeu,
pe temeiul credinței, 10 Ca să-l cu-
nosc pe dânsul și puterea învierii lui
și [v]împărtășirea patimilor lui, asemănat

u 2 Cor. 3. 5.
v 1 Cor. 10. 10.
x Rom. 14. 1.
y Mat. 5. 45.
z 1 Pet. 2. 12.
a Deut. 32. 5.
b Mat. 5. 14, 16.
c 2 Cor. 1. 14.
d Gal. 2. 2.
e 2 Tim. 4. 6.
f Rom. 15. 16.
g 2 Cor. 7. 14.
h Rom. 16 21.
i Ps. 55. 13.
j 1 Cor. 10. 24, 33

Capul 3.
a 2 Cor. 13. 11.
b Isa. 56. 10.
c 2 Cor. 11. 13.
d Rom. 2. 28.
e Deut. 10. 16.
f Ioan 4. 23, 24.
g Gal. 6. 14.
h 2 Cor. 11. 18, 21.
i Fac. 17. 12.
j 2 Cor. 11. 22.
k Rom. 11. 1.
l 2 Cor. 11. 22.
m Fapt. 23. 6.
n Fapt. 22. 3.
o Fapt. 8. 3.
p Rom. 10. 5.
q Luc. 1. 6.
r Mat. 13. 44.
s Isa. 53. 11.
t Rom. 10. 3. 5.
u Rom. 1. 17.
v 1 Pet. 4. 13.

fiind de-opotrivă morţii lui. 11 Dacă
cumva voiu[x] ajunge la învierea cea din-
tre morţi.

12 Nu *zic* că am [y] dobândit acum
darul de biruitor sau sunt acum [z] desă-
vârşit: alerg însă *spre darul de biruitor*
dacă cumva *îl* dobândesc, pentru că şi
eu am fost dobândit de Hristos Iisus.
13 Fraţilor, eu nu mă socotesc încă pe
mine însumi să fi dobândit: 14 Dar
una *socotesc*, [a] uitând pe cele din urmă,
şi [b] întinzându-mă mai mult spre cele
dinainte, [c] alerg la semn către darul de
biruitor al [d] chemării de sus a lui Dum-
nezeu, în Hristos Iisus.

Să râvnim după cele cereşti.

15 Deci câţi suntem [e] desăvârşiţi, a-
ceasta [f] să gândim: şi dacă gândiţi ceva
de altfel, şi aceasta o va descoperì vouă
Dumnezeu: 16 Dar [g] la aceea ce am
ajuns, [h] potrivit [i] cu aceeaşi păşiţi.
17 Fraţilor, [j] fiţi împreună cu alţii ur-
mători ai mei şi îndreptaţi privirea la
cei care umblă astfel după cum ne [k] a-
veţi pildă pe noi. 18 Căci umblă mulţi,
pe care de mai multe ori vi-i numiam,
[l] iar acum şi plângând spun, că sunt
vrăjmaşii crucii lui Hristos. 19 [m] Al
căror sfârşit este peire, [n] al căror Dum-
nezeu este pântecele şi [o] a căror mărire
este în ruşinea lor, [p] care gândesc cele
pământeşti. 20 Căci [q] fiinţa statului
nostru este în ceruri, de unde şi aştep-
tăm cu stăruinţă ca Mântuitor pe Dom-
nul Iisus Hristos. 21 Care va schimbà
la chip corpul smereniei noastre, asemă-
nat fiind la faţă cu corpul măririi lui,
potrivit lucrării, că dânsul este în stare
şi să-şi supue toate.

*Încurajare spre unire, spre veselie în Dom-
nul, spre a se închinà, şi spre toate faptele bune.*

4 Deaceea, fraţii mei iubiţi şi [a] doriţi,
[b] bucuria şi cununa mea, astfel [c] staţi
în Domnul, iubiţilor.

2 Îndemn pe Evodia şi pe Sintiche
o îndemn [d] ca să aibă acelaşi gând în
Domnul. 3 În adins te rog şi pe tine,
adevăratule Sizighe, pune mâna îm-
preună cu dânsele, ca unele care [e] au
luptat împreună cu mine în evangelie,
în unire şi cu Clement şi cu ceilalţi îm-
preună lucrători ai mei, ale căror nume
sunt în [f] carte de viaţă.

4 [g] Bucuraţi-vă în Domnul totdeauna:
iar voiu zice bucuraţi-vă.

5 Blândeţea voastră să fie cunoscută
de toţi oamenii. [h] Aproape este Domnul.

6 [i] Nu îngrijiţi de nimic, ci în orice
prin rugăciune şi prin rugăminte, să fie
cunoscute cu mulţumire cererile voas-
tre către Dumnezeu. 7 Şi [j] a lui Dum-
nezeu pace, care este mai presus de
orice minte, va păzì inimile voastre şi
gândurile voastre în Hristos Iisus.

8 În sfârşit, fraţilor, câte sunt ade-
vărate, câte sunt de cinste, câte sunt
drepte, câte sunt curate, câte sunt foarte
de iubit, [k] câte sunt bine de auzit, dacă
este vre-o virtute şi dacă este vre-o
laudă, acestea socotiţi-le: 9 [l] Şi cele
ce aţi învăţat şi aţi luat dela mine şi aţi
auzit şi aţi văzut la mine, acestea face-
ţi-le: şi [m] Dumnezeul păcii va fi cu voi.

*Mulţumirea apostolului pentru binefacerea
primită dela Filipeni.*

10 M'am bucurat foarte însă în Dom-
nul, că în sfârşit aţi ajuns [n] odată iar în
stare de înflorire ca să vă gândiţi la
cele pentru mine; pentru care şi vă
gândeaţi, dar nu aveaţi timp potrivit.
11 Nu *gândesc* că zic în vederea lipsei
mele: pentru că eu am învăţat [o] în cele
ce sunt să fiu mulţumit cu ce am.
12 [p] Ştiu să fiu şi smerit, ştiu să am şi
de prisos: sunt deprins să fiu în orice
şi în toate, şi săturat să fiu şi flămând,
să am de prisos să fiu şi în lipsă.
13 [q] Toate le pot în cel care mă întă-
reşte pe mine. 14 [r] Aţi făcut însă bine,
luând parte împreună cu mine la strâm-
torarea mea.

15 Dar ştiţi şi voi, Filipenilor, că la

---

x Fapt. 26. 7.
y 1 Tim. 6. 12.
z Ebr. 12. 23.
a Ps. 45. 10
b 1 Cor. 9. 24, 26
c 2 Tim. 4. 7, 8.
d Ebr. 3. 1.
e 1 Cor. 2. 6.
f Gal. 5. 10.
g Rom. 12. 16.
h Gal. 6. 16
i Cap. 2. 2.
j 1 Cor. 4. 16.
k 1 Pet. 5. 3.
l Gal. 1. 7.
m 2 Cor. 11. 15.
n Rom. 16. 18.
o Osea. 4. 7.
p Rom. 8. 5.
q Efes. 2. 6. 19.

Capul 4.

a Cap. 1. 8.
b 2 Cor. 1. 14.
c Cap. 1. 27.
d Cap. 2. 2.
e Rom. 16. 3.
f Esod. 32. 32.
g Rom. 12. 12.
h Ebr. 10. 25.
i Ps. 55. 22.
j Ioan 14. 27.
k 1 Tes. 5. 22.
l Cap. 3. 17.
m Rom. 15. 33.
n 2 Cor. 11. 9.
o 1 Tim. 6. 6, 8.
p 1 Cor. 4. 11.
q Ioan 15. 5.
r Cap. 1. 7.

începutul evangelii, când am ieșit din
Macedonia, [s]nici o biserică n'a fost în
împărtășire cu mine în socoteală de
dare și primire, decât numai voi singuri,
16 Pentru că și în Tesalonic și odată
și de două ori mi-ați trimis pentru tre-
buința mea. 17 Nu pentru că cer da-
rul vostru, [t]ci cer rodul care prisosește
pentru socoteala voastră. 18 Am însă
toate de îndestul și am de prisos; sunt
plin după ce am primit dela Epafrodit
cele dela voi, miros bineplăcut, jertfă
primită, bineplăcută lui Dumnezeu.
19 Și Dumnezeul meu va umpleà de
mărire în Hristos Iisus orice trebuință
a voastră potrivit cu bogăția lui.
20 Iar lui Dumnezeu și Tatăl nostru
fie mărirea în vecii vecilor. Amin.

Încheere și binecuvântare.

21 Îmbrățișați în Hristos Iisus pe
oricare sfânt. Vă îmbrățișază frații care
sunt împreună cu mine. 22 Vă îm-
brățișază pe voi toți sfinții, dar mai
ales cei din casa Cesarului.
23 Darul Domnului Iisus Hristos *fie*
cu duhul vostru.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE COLOSENI.

Dedicație.

1 Pavel [a]apostol al lui Hristos Iisus,
prin voința lui Dumnezeu și Timoteu
fratele; 2 Sfinților, care sunt în Co-
lose și [b]credincioși frați în Hristos.
[c]Dar *fie* vouă și pace dela Dumnezeu
Tatăl nostru.

Mulțumită și rugăciune pentru credința Colosenilor.

3 [d]Mulțumim totdeauna lui Dumne-
zeu și Tatăl Domnului nostru Iisus
Hristos, rugându-ne pentru voi, 4 [e]După
ce am auzit credința voastră în Hristos
Iisus și [f]iubirea ce aveți către toți
sfinții. 5 Pentru nădejdea, [g]care vă
este păstrată în ceruri, pe care ați
auzit-o mai nainte în cuvântul adevă-
rului evangelii, 6 Care ajungând la
voi [h]ca și în toată lumea este aducă-
toare de rod și crește ca [i]și între voi,
din ziua în care ați auzit-*o* și ați cunos-
cut cu adevărat [j]darul lui Dumnezeu;
7 După cum ați învățat dela [k]Epafra,
iubitul împreună [l]slujitor cu noi, care
este pentru voi credincios slujitor al lui
Hristos. 8 Și care ne-a încunoștiințat
despre [m]iubirea voastră în duh.
9 [n]Deaceea și noi, din ziua în care
am auzit, nu încetăm rugându-ne pen-
tru voi și cerând [o]ca să fiți plini de [p]cu-
noștință adâncă a voinții lui [q]prin orice
înțelepciune și pricepere duhovnicească,
10 [r]Ca să umblați cum se cuvine îna-
intea Domnului [s]spre orice plăcere,
[t]aducând rod în orice lucru bun și
crescând prin cunoștința desăvârșită a
lui Dumnezeu. 11 [u]Prin orice putere
întăriți fiind potrivit tării măririi lui,
[v]spre orice stăruință și îndelungă răb-
dare, [x]cu bucurie, 12 [y]Mulțumind Ta-
tălui care v'a făcut destoinici prin lu-
mină, pentru partea [z]sorțului sfinților;
13 Care ne-a scăpat din [a]stăpânirea în-
tunerecului [b]și *ne*-a strămutat în îm-
părăția Fiului iubirii sale, 14 [c]În care
avem răscumpărarea, iertarea păcatelor.

Mărirea lui Hristos și a evangelii sale.

15 Care este [d]chipul lui Dumnezeu
celui nevăzut, mai [e]întâiu născut decât
orice făptură, 16 Pentru că [f]într'însul
au fost făcute toate în ceruri și pe pă-
mânt, cele văzute și cele nevăzute, fie
tronuri, fie [g]domnii, fie căpetenii, fie
stăpâniri. Toate sunt făcute [h]printr'însul

---

s 2 Cor. 11. 8, 9.
t Rom. 15. 28.
—

COLOSENI.
—
Capul 1.
a Efes. 1. 1.
b 1 Cor. 4. 17.
c Gal. 1. 3.
d 1 Cor. 1. 4.
e Efes. 1. 15.
f Ebr. 6. 10.
g 2 Tim. 4. 8.
h Mat. 24. 14.
i Marc. 4. 8.
j 2 Cor. 6. 1.
k Cap. 4. 12.
l 2 Cor. 11. 23.
m Rom. 15. 30.
n Efes. 1.15,16.
o 1 Cor. 1. 5.
p Rom. 12. 2.
q Efes. 1. 8.
r Efes. 4. 1.
s 1 Tes. 4. 1.
t Ioan 15. 16.
u Efes. 3. 16.
v Efes. 4. 2.
x Fapt. 5. 41.
y Efes. 5. 20.
z Fapt. 26. 18.
a Efes. 6. 12.
b 1 Tes. 2. 12.
c Efes. 1. 7.
d 2 Cor. 4. 4.
e Apoc. 3 14.
f Ioan 1. 3.
g Rom. 8. 38.
h Rom. 11. 36.

şi pentru dânsul. 17 [i]Şi el însuşi este
mai nainte de toate şi într'însul toate
stau împreună. 18 Şi [j]el însuşi este
capul corpului, al bisericei: el este în-
ceput, [k]întâiu născut dintre morţi, ca să
se facă dânsul în toate cel dintâiu.
19 Pentru că într'însul a binevoit *Dum-
nezeu* [l]ca să locuească toată plinitura.
20 Şi [m]printr'însul să împace toate faţă
de sine, făcând pace prin sângele crucii
sale, [n]printr'însul *să împace* fie [o]pe cele
de pe pământ, fie pe cele din ceruri.

21 Şi [p]pe voi, fiind oarecând înstre-
inaţi şi urîţi [q]prin gândirea în lucrurile
cele rele, v'a împăcat însă acum, 22 [r]În
corpul trupului său prin moarte, [s]ca să
vă înfăţişeze pe voi sfinţi şi curaţi şi
nevinovaţi înaintea lui. 23 Dacă în-
tr'adevăr rămâneţi în credinţă, [t]inteme-
iaţi şi întăriţi şi nefiind clintiţi [u]dela
nădejdea evangelii, pe care aţi auzit-o,
[v]care fù predicată [x]la orice făptură ce
este supt cer, al [y]cărei slujitor m'am
făcut eu Pavel.

24 [z]Acum mă bucur în suferinţele
[a]pentru voi şi umplù cu totul [b]lipsurile
suferinţelor lui Hristos cu trupul meu,
[c]pentru corpul lui, care este biserica.
25 Al cărei slujitor m'am făcut potrivit
[d]însărcinării dela Dumnezeu, ce mi-s'a
dat mie faţă de voi, ca să împlinesc cu-
vântul lui Dumnezeu, 26 Taina cea
[e]ascunsă din veacuri şi din neamuri,
[f]iar acum fù descoperită sfinţilor săi.
27 [g]Cărora Dumnezeu a voit să le facă
cunoscut care este [h]bogăţia măririi tai-
nei acesteia între neamuri, care este
Hristos între voi, nădejdea măririi:
28 Pe care noi îl vestim, înţeleptind pe
oricare om, şi învăţând pe oricare om
prin orice înţelepciune, ca să înfăţişem
pe oricare om desăvârşit în Hristos;
29 Pentru aceasta mă şi ostenesc, lup-
tându-mă potrivit lucrării lui, ce se lu-
crează în mine cu putere.

*Împotriva învăţătorilor mincinoşi. Îmmormân-
taţi fiind noi cu Hristos, am înviat. Ştergerea
înscrisului împotriva noastră.*

2 Voesc dar ca voi să ştiţi cât de mare
[a]luptă am pentru voi şi cei din Lao-
dicia şi câţi n'au văzut faţa mea în trup,
2 [b]Ca să fie mângăeate inimile lor, [c]u-
niţi fiind în iubire şi pentru orice bo-
găţie a încrederii depline, a priceperii,
[d]spre cunoaşterea desăvârşită a tainei
lui Dumnezeu, a lui Hristos, 3 [e]În
care *taină* sunt ascunse toate comorile
înţelepciunii şi cunoştinţii. 4 Aceasta
zic, [f]ca nimenea să nu vă înşele prin
vorbire înduplecătoare. 5 Pentru [g]că
şi dacă sunt departe cu trupul, dar cu
duhul sunt cu voi împreună, bucurân-
du-mă şi văzând a voastră [h]rându-
ială şi întăritura [i]credinţei voastre în
Hristos.

6 Deci, după [j]cum aţi primit pe Hris-
tos Iisus Domnul, umblaţi într'însul,
7 [k]Înrădăcinaţi şi clădiţi fiind într'însul
şi întăriţi prin credinţă, după cum aţi
fost învăţaţi, prisosind *în ea* cu mul-
ţumire.

8 [l]Luaţi aminte, nu cumva va fi ci-
neva, care vă răpeşte prin filosofie şi a-
măgire deşartă, [m]potrivit datinei dela
oameni, [n]potrivit începuturilor nedesă-
vârşite ale lumii, şi nu potrivit lui Hris-
tos: 9 Pentru [o]că într'însul locueşte
în corp toată plinitura Dumnezeirii,
10 [p]Şi sunteţi plini într'însul, [q]care este
corpul [r]oricărei domnii şi stăpâniri,
11 În care şi tăeaţi [s]împrejur aţi fost
cu tăere împrejur nefăcută de mână,
prin [t]desbrăcarea corpului cărnii, prin
tăerea împrejur a lui Hristos. 12 [u]Îm-
mormântaţi fiind în botez împreună cu
dânsul, în care şi sculaţi [v]aţi fost îm-
preună, prin [x]credinţa în [y]lucrarea lui
Dumnezeu care l-a sculat pe el dintre
morţi; 13 [z] Şi pe voi, morţi fiind în
greşalele voastre şi în netăerea împre-

[i] Ioan 1. 1, 3.
[j] 1 Cor. 11. 3.
[k] Fapt. 26. 23.
[l] Ioan 1. 16.
[m] Efes. 2. 14—16.
[n] 2 Cor. 5. 18.
[o] Efes. 1. 10.
[p] Efes. 2. 1, 2, 12, 19.
[q] Tit. 1. 15, 16.
[r] Efes. 2. 15, 16.
[s] Luc 1. 75.
[t] Efes. 3. 17.
[u] Ioan 15. 6.
[v] Rom. 10. 18.
[x] Vers. 6.
[y] Fapt. 1. 17
[z] Rom. 5. 3.
[a] Efes. 3. 1, 13.
[b] 2 Cor. 1. 5, 6.
[c] Efes. 1. 23.
[d] 1 Cor. 9. 17.
[e] Rom. 16. 25.
[f] Mat. 13. 11.
[g] 2 Cor. 2. 14.
[h] Rom. 9. 23.

—

Capul 2.

[a] Filip. 1. 30.
[b] 2 Cor. 1. 6.
[c] Cap. 3. 14.
[d] Filip. 3. 8.
[e] 1 Cor. 1. 24.
[f] Rom. 16. 18.
[g] 1 Cor. 5. 3.
[h] 1 Cor. 14. 40.
[i] 1 Pet. 5 9.
[j] 1 Tes. 4. 1.
[k] Efes. 2. 21, 22.
[l] Ier. 29. 8.
[m] Mat. 15. 2.
[n] Gal. 4. 3, 9.
[o] Ioan 1. 14.
[p] Ioan. 1. 16.
[q] Efes. 1. 20 21.
[r] Cap. 1. 16.
[s] Deut. 10. 16.
[t] Rom. 6. 6.
[u] Rom. 6. 4.
[v] Cap. 3. 1.
[x] Efes. 1. 19.
[y] Fapt. 2. 24.
[z] Efes. 2. 1, 5, 6, 11.

jur a cărnii voastre, v'a făcut vii îm-
preună cu dânsul, dupăce ne-a iertat
nouă toate greșalele: 14 [a]După ce
șterse ce este împotriva noastră cu po-
runcile din mână scris, care ne erà îm-
potrivitor și l-a ridicat din mijloc, piro-
nindu-l la cruce; 15 [b]Desbrăcând
domniile și [c]puterile *le* scoase fără sfi-
ială la arătare, ducându-le în serbarea
biruinței sale, prin ea.

16 Deci [d]să nu vă judece cineva [e]în
mâncare, sau în băutură, sau [f]în parte
de sărbătoare, sau de lună nouă, sau de
sâmbete. 17 [g]Care sunt o umbră a
celor viitoare, iar corpul *este* al lui Hris-
tos. 18 [h]Nimenea să nu vă facă să
pierdeți darul de biruitor, voind *să facă
aceasta* prin smerenie și slujirea înge-
rilor, [i]călcând preste cele ce a văzut,
îndeșert fiind îngâmfat de gândirea
trupului său, 19 Și neținând [j]capul,
de unde tot corpul luându-și îndestu-
lare și bine pus fiind prin simțiri și le-
gături, sporește creșterea dela Dum-
nezeu.

20 Dacă ați murit împreună cu Hris-
tos, față de începuturile nedesăvârșite
ale lumii, pentru ce vi-se poruncește,
ca cum ați trăì în lume: 21 Nu pune
mâna, nici nu gustà, nici nu atinge,
22 — Care toate sunt spre stricăciune
prin întrebuințare — după poruncile și
învățăturile oamenilor? 23 Ca unele
care sunt având negreșit nume bun de
înțelepciune, prin slujire aleasă de bună-
voe și smerenie și necruțare de corp,
dar nu prin oarecare cinste față de sa-
tul trupului.

*Aleșii lui Dumnezeu trebue să caute cele ce-
rești. Omul cel nou trebue să îmbrace viața
cea nouă.*

3 [a]Deci dar, dacă ați fost sculați îm-
preună [b]cu Hristos, căutați cele de
sus, unde este Hristos, șezând de-a
dreapta lui Dumnezeu; 2 Gândiți cele
de sus, nu cele de pe pământ. 3 [c]Căci
ați murit [d] și viața voastră este ascunsă
împreună cu Hristos în Dumnezeu:
4 [e]Când se va fi arătat Hristos, [f]viața
voastră, atunci și voi împreună cu dân-
sul vă veți arătà [g]în mărire.

5 Deci dar [h]amorțiți [i]membrele voas-
tre cele de pe pământ: [j]desfrânare, ne-
curățenie, patimă, [k]poftă rea și pornire
spre înavuțire, ca una [l]care este idola-
trie. 6 [m]Prin care vine mânia lui Dum-
nezeu *preste* [n]*fiii neascultării*, 7 [o]În-
tre care și voi ați umblat altădată, când
trăiați în acestea: 8 [p]Lepădați dar
acum și voi toate: mânie, aprindere,
răutate, defăimare, [q]vorbire desprețui-
toare din gura voastră, 9 [r]Nu vă min-
țiți unii pe alții, [s]fiindcă v'ați desbrăcat
de omul cel vechiu dimpreună cu fap-
tele lui, 10 Și v'ați îmbrăcat cu cel
nou care [t]se înoește spre cunoștință de-
plină, [u]după chipul celui care [v]l-a fă-
cut pe el. 11 Unde nu este [x]Elen și
Iudeu, tăere împrejur și netăere îm-
prejur, barbar, Schit rob, stăpân de
sine, [y]ci tot și în toți *este* Cristos.

12 Îmbrăcați-vă [z]dar, [a]ca aleși ai lui
Dumnezeu sfinți și iubiți, cu [b]inimă de
îndurare, cu bunătate, smerenie, blân-
dețe, îndelungă răbdare, 13 [c]Îngădu-
indu-vă unii pe alții și iertând unii
altora, dacă are cineva vre-o plângere
împotriva cuiva; după cum și Hristos
v'a iertat așà și voi: 14 [d]Iar preste
toate acestea [e]*îmbrăcați-vă* cu iubire,
care este [f]încingătoare a desăvârșirii.
15 Și [g]pacea lui Hristos hotărască în
inimile voastre, [h]la care *pace* ați și fost
chemați într'un [i]singur corp: [j]și face-
ți-vă mulțumitori.

16 Cuvântul lui Hristos locuească în
voi cu bogăție, în orice înțelepciune în-
vățându-vă și înțelepțindu-vă pe voi
înșivă [k]prin psalmi, lăudări, cântări
dumnezeești, [l]în bucurie cântând în ini-

---

a Efes. 2. 15.
b Fac. 3. 15.
c Efes 6. 12.
d Rom. 14. 3, 10, 13.
e Rom. 14. 2,17.
f Rom. 14. 5.
g Ebr. 8. 5.
h Vers. 4.
i Ezec. 13. 3.
j Efes. 4. 15. 16.

—

Capul 3.

a Rom. 6. 5.
b Rom. 8. 34.
c Rom. 6. 2.
d 2 Cor. 5. 7.
e 1 Ioan 3. 2.
f Ioan 11. 25.
g 1 Cor. 15. 43.
h Rom. 8. 13.
i Rom. 6. 13.
j Efes. 5. 3.
k 1 Tes. 4. 5.
l Efes. 5. 5.
m Rom. 1. 18.
n Efes. 2. 2.
o Rom. 6.19,20.
p Efes. 4. 22.
q Efes. 4. 29
r Lev. 19. 11.
s Efes. 4. 22, 24.
t Rom. 12. 2.
u Efes. 4. 23, 24.
v Efes. 2. 10.
x Rom. 10. 12.
y Efes. 1. 23.
z Efes. 4. 24.
a 1 Tes. 1. 4.
b Gal. 5. 22.
c Marc. 11. 25.
d 1 Pet. 4. 8.
e Ioan 13. 34.
f Efes. 4. 3.
g Rom. 14. 17.
h 1 Cor. 7. 15.
i Efes. 2.16,17.
j Cap. 2. 7.
k 1 Cor. 14. 26.
l Cap. 4. 6.

mile voastre lui Dumnezeu; 17 Și
[m] tot, orice faceți în cuvânt sau în lucru,
faceți tot în numele Domnului Iisus,
[n] mulțumind printr'însul lui Dumnezeu
Tatăl.

Datoriile soților, copiilor, părinților, slugilor, stăpânilor.

18 [o] Femeilor, fiți supuse bărbaților,
după cum se cuvenià în Domnul.
19 Bărbaților, iubiți femeile voastre
și nu fiți aspri față de ele.
20 Copiilor, ascultați pe părinții voș-
tri întru toate: căci aceasta este bine-
plăcută în Domnul.
21 Taților, nu întărâtați pe copiii
voștri, ca să nu fie mâhniți.
22 Slugilor, ascultați întru toate pe
stăpânii voștri firești, nu slujind numai
în față ca unii care caută să placă oa-
menilor, ci în curățenia inimei, temân-
du-vă de Domnul. 23 Orice faceți,
lucrați din suflet ca Domnului și nu
oamenilor. 24 Știind că dela Domnul
veți primì răsplata moștenirii. Slujiți
Domnului Hristos: 25 Căci cine face
nedreptate va luà cu sine nedreptatea
ce a făcut, și nu este părtinire.

Rugăciunea este de trebuință. Trebue să ne purtăm înțelepțește.

4 Stăpânilor, [a] dați slugilor ce este
drept și ce este potrivit, știind că și
voi aveți stăpân în cer.
2 [b] Stăruiți în rugăciune, veghiând
într'însa [c] cu mulțumire, 3 [d] Rugân-
du-vă totdeodată și pentru noi, ca Dum-
nezeu să ne [e] deschiză ușa cuvântului,
spre [f] a spune a lui Hristos taină, [g] pen-
tru care și legat sunt. 4 Ca să o fac
cunoscut cum trebue să vorbesc eu.
5 [h] În înțelepciune umblați față de cei
din afară, [i] răscumpărându-vă timpul
nemerit. 6 Cuvântul vostru *să fie* [j] tot-
deauna plăcut, [k] cu sare dres, [l] ca să
știți cum trebue voi să răspundeți fie-
căruia.
7 [m] Cele ale mele toate vi-le va face
cunoscut Tichic, iubitul frate și credin-
cios diacon și împreună slujitor cu mine
în Domnul. 8 [n] Pe care l-am trimis la
voi pentru aceasta chiar, ca să cunoaș-
teți cele despre noi și să mângâe ini-
mile voastre. 9 *L-am trimis* împreună
cu [o] Onesim, credinciosul și iubitul frate,
care este dintre voi: ei vă vor face cu-
noscut toate cele de aici.

Salutări și încheere.

10 Vă îmbrățișază [p] Aristarch, prins
împreună cu mine, și [q] Marcu nepotul
lui Barnaba, despre care ați primit po-
runci — dacă va fi venit la voi pri-
miți-l — 11 Și Iisus care se numește
Iustu, care sunt din tăerea împrejur,
aceștia singuri sunt împreună lucrători
cu mine pentru împărăția lui Dumne-
zeu, ca unii care mi-au fost mângâere.
12 Vă îmbrățișază [r] Epafra, care este
dintre voi, slujitor al lui Hristos Iisus,
totdeauna [s] luptându-se pentru voi în
rugăciunile sale, ca să stați [t] desăvârșiți
și pe deplin încredințați în orice voe a
lui Dumnezeu. 13 Căci îi mărturisesc,
că are multă osteneală pentru voi și
pentru cei din Laodicea și cei din Iera-
pole, 14 Vă îmbrățișează [u] Luca me-
dicul iubit și Dema.
15 Îmbrățișați pe frații din Laodicea
și pe Nimfa și biserica care este în casa
lor. 16 Și când va fi fost cetită la voi
epistola, faceți ca să fie cetită și în bi-
serica din Laodicea, și pe cea din Lao-
dicea să o cetiți și voi. 17 Și spuneți
lui Archip: vezi de diaconia pe care ai
luat-o în Domnul, ca să o împlinești.
18 Urarea mea cu mâna mea a lui
Pavel. Aduceți-vă aminte de legăturile
mele. Darul *fie* cu voi. *Amin*.

m 1 Cor. 10. 31.
n Rom. 1. 8.
o Efes. 5. 22.
—

Capul 4
a Efes. 6. 9.
b Luc. 18. 1.
c Cap. 2. 7.
d Efes. 6. 19
e 1 Cor. 16. 9.
f Mat. 13. 11.
g Efes. 6. 20.
h Efes. 5. 15.
i Efes. 5 16.
j Cap. 3. 16
k Marc. 9. 50.
l 1 Pet. 3. 15.
m Efes. 6. 21.
n Efes. 6. 22.
o Film. 10.
p Fapt. 19. 29.
q Fapt. 15. 37
r Cap. 1. 7.
s Rom 15. 30.
t Mat. 5. 48.
u 2 Tim. 4. 11.
—

ÎNTÂIA EPISTOLĂ A LUI PAVEL CĂTRE TESALONICENI.

Tesalonicenii sunt de laudă pentru credința lor.

1 Pavel și [a] Silvan și Timoteu bisericei
Tesalonicenilor în Dumnezeu Tatăl
și în Domnul Iisus Hristos. [b] Dar *fie*
vouă și pace *dela Dumnezeu Tatăl nos-*
tru și dela Domnul Iisus Hristos.
2 [c] Mulțumim lui Dumnezeu totdea-
una pentru voi toți, aducându-ne aminte
de voi în rugăciunile noastre, 3 [d] Ne-
încetat aducându-ne aminte înaintea
lui Dumnezeu și Tatăl nostru de [e] lucrul
credinței voastre [f] și de osteneala iubirii
voastre și de stăruința nădejdii voastre
în Domnul nostru Iisus Hristos. 4 Ști-
ind noi, frați iubiți de Dumnezeu, [g] ale-
gerea voastră. 5 Căci [h] evangelia noas-
tră nu s'a făcut la voi în cuvânt numai,
ci și în putere și [i] în duhul sfânt [j] și în
multă deplină încredere, — după cum
[k] și știți ce fel ne-am făcut între voi
pentru voi. — 6 Și [l] voi v'ați făcut ur-
mători ai noștri și ai Domnului, primind
cuvântul în multă strâmtorare [m] cu bu-
curie de duh sfânt, 7 Încât voi v'ați
făcut pildă tutulor credincioșilor din
Macedonia și din Achaia. 8 Pentru că
dela voi [n] a răsunat cuvântul Domnului
nu numai în Macedonia și în Achaia,
ci în [o] orice loc a pătruns credința voas-
tră în Dumnezeu, încât noi n'avem tre-
buință să spunem ceva; 9 Căci chiar
ei spun despre noi [p] ce fel de întrare am
avut la voi, [q] și cum v'ați întors la Dum-
nezeu dela idoli, ca să slujiți viului și
adevăratului Dumnezeu, și [r] să așteptați
pe Fiul său [s] din ceruri, [t] pe care l-a
sculat dintre morți, pe Iisus care ne
scapă pe noi [u] din mânia ce vine.

Râvna lui Pavel pentru predicarea evangelii. Credința statornică a Tesalonicenilor. Dorința lui Pavel ca iar să vază pe Tesaloniceni.

2 [a] Dar voi înșivă știți, fraților, că în-
trarea noastră la voi n'a fost în de-
șert. 2 Ci, deși am suferit mai nainte,
și am fost rușinos înfruntați în [b] Filipi
[c] după cum știți, am îndrăznit în Dum-
nezeul nostru să spunem [d] către voi, [e] cu
multă luptă evangelia lui Dumnezeu.
3 [f] Căci îndemnarea noastră nu este din
rătăcire, nici din necurățenie, nici în
înșelăciune. 4 Ci [g] după cum am fost
învredniciți de Dumnezeu, [h] ca să ni-se
încredințeze evangelia astfel vorbim,
[i] nu căutând să plăcem oamenilor, [j] ci
lui Dumnezeu, care ne lămurește ini-
mile noastre. 5 Pentru că niciodată
[k] nu ne-am arătat cu cuvântare de lin-
gușire, după cum știți, nici supt cuvânt
pentru pornire spre înavuțire, [l] Dum-
nezeu este martor, 6 [m] Nici căutând
mărire dela oameni, nici dela voi, nici
dela alții, deși [n] putem să fim [o] în cinste
[p] ca apostoli ai lui Hristos: 7 Ci [q] ne-am
arătat blânzi în mijlocul vostru, după
cum o mumă încălzește pe copiii ei:
8 Astfel plini de iubire pentru voi eram
[r] bucuroși să vă dăm nu numai evan-
gelia lui Dumnezeu, [s] ci și sufletele
noastre chiar, pentru că v'ați făcut iu-
biți nouă. 9 Căci vă aduceți aminte,
fraților, de osteneala noastră și de
munca noastră: noapte și [t] zi lucrând
spre a nu împovără [u] pe cineva dintre
voi, am predicat către voi evangelia lui
Dumnezeu. 10 [v] Voi sunteți martori
și Dumnezeu cu câtă sfințenie [x] și drep-

1 TESALONIC.

—

Capul 1.

a 2 Cor. 1. 19.
b Efes. 1. 2.
c Rom. 1. 8.
d Cap. 2. 13.
e Ioan 6. 29.
f Rom. 16. 6.
g Col. 3. 12.
h Marc. 16. 20.
i 2 Cor. 6. 6.
j Col. 2. 2.
k Cap. 2. 1, 5, 10. 11.
l 1 Cor. 4. 16.
m Fapt. 5. 41.
n Rom. 10. 18.
o Rom. 1. 8.
p Cap. 2. 1.
q 1 Cor. 12. 2.
r Rom. 2. 7.
s Fapt. 1. 11.
t Faps. 2. 24.
u Mat. 3. 7.

—

Capul 2.

a Cap. 1. 5, 9.
b Fapt. 16. 22.
c Cap. 1. 5.
d Fapt. 17. 2.
e Filip. 1. 30.
f 2 Cor. 7. 2.
g 1 Cor. 7. 25.
h 1 Cor. 9. 17.
i Gal. 1. 10.
j Prov. 17. 3.
k Fapt. 20. 33.
l Rom. 1. 9.
m Ioan 5. 41, 44.
n Film. 8. 9.
o 2 Cor. 11. 9.
p 1 Cor. 9. 1, 2, 5.
q 1 Cor. 2. 3.
r Rom. 1. 11.
s 2 Cor. 12. 15.
t Fapt. 20. 34.
u 2 Cor. 12. 13, 14.
v Cap. 1. 5.
x 2 Cor. 7. 2.

tate și desăvârșire ne-am arătat vouă,
care credeți. 11 După cum știți cum
ne-am arătat îndemnându-vă și povă-
țuind pe fiecare dintre voi ca un tată
pe copiii săi. 12 [y]Și rugându-vă cu
stăruință să umblați [z]cum se cuvine
înaintea lui Dumnezeu, care vă cheamă
la împărăția și mărirea sa.

13 Și pentru aceasta și noi mulțumim
[a]neîncetat lui Dumnezeu, că luând voi
cele auzite dela noi, cuvântul lui Dum-
nezeu, ați [b]primit, nu al oamenilor cu-
vânt, ci după cum este adevărat al lui
Dumnezeu cuvânt, care se și lucrează
în voi care credeți. 14 Căci voi, fra-
ților, v'ați făcut [c]următori ai bisericilor
lui Dumnezeu care sunt în Iudea în
Hristos Iisus, pentru că ați suferit și
voi [d]aceleași dela cei de un neam cu
voi, [e]după cum și ei dela Iudei.
15 [f]Care și pe Domnul l-au omorît, pe
Iisus, și [g]pe profeții lor, și pe noi ne-au
urmărit și lui Dumnezeu [h]nu sunt plă-
cuți și tutulor oamenilor împotrivitori,
16 [i]Oprindu-ne pe noi să vorbim nea-
murilor ca să fie mântuite, [j]pentru ca ei
să împlinească totdeauna păcatele lor.
[k]Dar a ajuns preste dânșii mânia până
la sfârșit.

17 Iar noi, fraților, departe fiind de
la voi, foarte puțin timp, [l]cu fața, nu cu
inima, mai mult ne-am silit cu mult
dor ca să vedem fața voastră. 18 De-
aceea am voit să venim la voi — eu
Pavel — și odată și de două ori — și
ne-a împedecat satana. 19 Căci care
este nădejdea noastră sau bucuria sau
cununa laudei, sau nu *sunteți* și voi în-
naintea Domnului nostru Iisus la veni-
rea lui? 20 Negreșit, voi sunteți mă-
rirea și bucuria noastră.

Pavel neputând venì la Tesaloniceni le tri-
mite pe Timoteu, care întorcându-se înapoi
aduce știri bune.

3 Deaceea [a]nemai răbdând [b]ne-am
hotărît să rămânem singuri în Atena.
2 Și am trimis pe [c]Timoteu, fratele
nostru și slujitor lui Dumnezeu *și îm-*
preună lucrător cu noi în evangelia lui
Hristos, ca să vă întărească și să vă
îmbărbăteze pentru binele credinței
voastre. 3 [d]Ca nimenea să nu fie sgu-
duit în strâmtorările acestea. Căci în-
șivă știți [e]că spre aceasta suntem puși:
4 [f]Pentru că și când eram la voi, vă
spuneam mai nainte că avem să fim
strâmtorați, după cum și a fost și știți.
5 Deaceea [g]și eu ne mai răbdând am
trimis ca să cunosc credința voastră,
[h]nu cumva v'a ispitit ispititorul și în
deșert să fie [i]osteneala noastră.

6 [j]Acum însă, fiindcă Timoteu a ve-
nit la noi dela voi și ne-a adus știre
bună despre credința și iubirea voastră,
și că aveți de noi amintire bună tot-
deauna, dorind ca să ne vedeți, după
[k]cum și noi pe voi, 7 Deaceea frați-
lor, [l]în toată nevoea și strâmtorarea
noastră am fost mângăeați față de voi,
prin credința voastră. 8 Că acum
trăim, dacă voi [m]stați în Domnul.

Rugăciune din inimă pentru obște.

9 [n]Pentru că ce mulțumire putem
dà în schimb lui Dumnezeu de voi în
toată bucuria cu care ne bucurăm pen-
tru voi înaintea Dumnezeului nostru,
10 [o]Noapte și zi [p]rugându-ne preste
măsură, [q]ca să vedem fața voastră [r]și
să împlinim lipsurile credinței voastre?

11 Iar însuși Dumnezeu și Tatăl
nostru și Domnul nostru Iisus [s]să ne-
tezească spre voi drumul nostru; 12 Și
pe voi să vă înavuțească Domnul și să
vă facă să prisosiți în iubire unii către
alții și către toți, după cum și noi *sun-*
tem avuți și prisosim în iubire către
voi,

13 Spre a întărì inimile voastre *ca*
să fie desăvârșite în sfințenie înain-
tea lui Dumnezeu și Tatăl nostru la
venirea Domnului nostru Iisus *Hristos*
cu toți sfinții săi. Amin.

y Efes. 4. 1.
z 1 Cor. 1. 9.
a Cap. 1. 3.
b Mat. 10. 40.
c Gal. 1. 22.
d Fapt. 17. 5, 13.
e Ebr. 10. 33 34.
f Fapt. 2. 23.
g Mat. 5. 12.
h Est. 3. 8.
i Luc. 11. 52.
j Fac. 15. 16.
k Mat. 24. 6, 14.
l 1 Cor. 5. 3.
—

Capul 3.

a Vers. 5.
b Fapt. 17. 15.
c Rom. 16. 21.
d Efes. 3. 13.
e Fapt. 9. 16.
f Fapt. 20. 24.
g Vers. 1.
h 1 Cor. 7. 5.
i Gal. 2. 2.
j Fapt. 18. 1. 5.
k Filip. 1. 8.
l 2 Cor. 1. 4.
m Filip. 4. 1.
n Cap. 1. 2.
o Fapt. 26. 7.
p Rom. 1. 10, 11.
q Cap. 2. 17.
r 2 Cor. 13. 9, 11.
s Marc. 1. 3.
—

Trebue să stăruim în curăţenie şi iubire.

4 Dar în cele din urmă, fraţilor, vă
rugăm şi vă îndemnăm în Domnul
Iisus, [a]ca după cum aţi luat dela noi,
[b]cum trebue voi să umblaţi şi să plă-
ceţi lui Dumnezeu, după cum [c]şi um-
blaţi, să prisosiţi mai mult. 2 Căci
ştiţi ce porunci v'am dat prin Domnul
Iisus. 3 Pentru că aceasta este [d]voea
lui Dumnezeu, [e]sfinţirea voastră, [f]ca să
vă feriţi de desfrânare, 4 [g]Fiecare
dintre voi să ştie a-şi dobândì vasul
său în sfinţire şi cinste. 5 [h]Nu în pa-
timă [i]de poftă ca şi neamurile [j]care nu
cunosc pe Dumnezeu, 6 [k]Să nu treacă
preste marginile hotărîte şi să nu ià
mai mult în treburile sale dela fratele
său, [l]pentru că răsbunător este Dom-
nul de toate acestea, după cum v'am şi
spus mai nainte şi dovezi v'am dat.
7 Căci Dumnezeu nu ne-a chemat pen-
tru necurăţenie, [m]ci în sfinţire. 8 [n]De-
aceea despreţuitorul nu despreţueşte pe
om, ci pe Dumnezeu, [o]care îşi dă duhul
său cel sfânt la voi.

9 Iar despre iubirea frăţească [p]nu
aveţi trebuinţă ca să vă scriu: pentru
[q]că voi înşivă sunteţi învăţaţi dela
Dumnezeu, ca [r]să vă iubiţi unii pe alţii;
10 [s]Căci şi faceţi aceasta către toţi fraţii
din Macedonia întreagă. Vă îndemnăm
dar, fraţilor, [t]să prisosiţi mai mult,
11 Şi să căutaţi cinstea voastră în a
trăì liniştit [u]şi a face cele ale sale şi [v]a
lucrà cu mânile voastre, după cum v'am
poruncit noi. 12 [x]Ca să umblaţi cu-
viincios faţă de cei din afară şi să n'a-
veţi trebuinţă de nimenea.

Speranţa noastră în privinţa decedaţilor.

13 Fraţilor, nu voim ca voi să nu
ştiţi despre cei adormiţi, ca să nu vă
întristaţi [y]ca şi ceilalţi [z]care n'au nă-
dejde. 14 Căci [a]dacă credem că Iisus
a murit şi a înviat, aşà şi Dumnezeu
[b]pe cei adormiţi îi va aduce prin Iisus
împreună cu dânsul. 15 Dar aceasta
vă spun [c]în cuvântul Domnului, că noi
[d]cei vii, cei care rămânem până la ve-
nirea Domnului, nu vom întrece nici
decum pe cei adormiţi; 16 Căci în-
suşi Domnul în îndemn, în glas de ar-
hangel şi în trâmbiţa lui Dumnezeu se
va pogorî din cer, şi cei morţi întru
Hristos vor învià întâiu, 17 Apoi noi
cei vii, cei care rămânem, vom fi răpiţi
în aer pe nouri împreună cu dânşii spre
întâmpinarea Domnului; şi astfel vom
fi totdeauna împreună cu Domnul.
18 Deaceea mângâiaţi-vă unii pe alţii,
pe temeiul acestor cuvinte.

Venirea Domnului va fi în curând. Fiii luminii trebue să vegheze. Supunere către mai marii noştri.

5 Iar despre ani şi despre [a]timpurile
nemerite, fraţilor, [b]n'aveţi trebuinţă
să vi-se scrie; 2 Căci voi înşivă ştiţi
prea bine, că [c]ziua Domnului ca un fur
în noapte aşa vine. 3 Când îşi zic
„pace şi linişte“, atunci fără veste le
vine peirea, ca [d]durerea de facere celei
care [e]are în pântece, şi nu vor scăpà
nici decum.

4 [f]Dar voi, fraţilor, nu sunteţi în în-
tunerec, ca să vă apuce ziua ca un fur:
5 Pentru că voi toţi sunteţi [g]fii ai luminii
şi fii ai zilei; nu suntem ai nopţii, nici
ai întunerecului; 6 [h]Deci dar să nu
dormim ca ceilalţi, [i]ci să veghem şi să
fim treji: 7 Pentru [j]că cei care dorm,
noaptea dorm, şi cei care se îmbată,
[k]noaptea se [l]îmbată: 8 Dar noi fiind
ai zilei, să fim treji, îmbrăcând ca pla-
toşe credinţa şi iubirea şi ca coif nă-
dejdea de mântuire: 9 Că [m]Dumnezeu
nu ne-a pus spre mânie, [n]ci spre do-
bândirea mântuirii, prin Domnul nostru
Iisus Hristos. 10 [o]Care a murit pen-
tru binele nostru ca, fie că veghem, fie
că dormim, să trăim împreună cu dân-
sul. 11 [p]Deaceea mângâeaţi-vă unii
pe alţii şi clădiţi-vă unul pe altul, după
cum şi faceţi.

Capul 4.
a Filip. 1. 27.
b Cap. 2. 12.
c Col. 1. 10.
d Rom. 12. 2.
e Efes. 5. 27.
f 1 Cor. 6. 15 18.
g Rom. 6. 19.
h Rom. 1. 24 26.
i Efes. 4. 17, 18.
j 1 Cor. 15. 34.
k Lev. 19. 11,13.
l 2 Tes. 1. 8.
m Lev. 11. 44.
n Luc. 10. 16.
o 1 Cor. 2. 10.
p Cap. 5. 1.
q Ier. 31. 34.
r Mat. 22. 39.
s Cap. 1. 7.
t Cap. 3. 12.
u 2 Tes. 3. 11.
v Fapt. 20 35.
x Rom. 13. 13.
y Lev. 19, 28.
z Efes. 2. 12.
a 1 Cor. 15. 13.
b 1 Cor. 15. 18,23.
c 1 Reg. 13. 17, 18.
d 1 Cor. 15. 51.
Capul 5.
a Mat. 24. 3, 36.
b Cap. 4. 9.
c Mat. 24. 43,44.
d Isa. 13. 6—9.
e Ier. 13. 21.
f Rom 13.12,13.
g Efes. 5 8.
h Mat. 25. 5.
i Mat. 24. 42.
j Luc. 24. 34.36.
k Fapt. 2. 15.
l Isa. 59. 17.
m Rom. 9. 22.
n 2 Tes. 2. 13.
o Rom. 14. 8, 9.
p Cap. 4. 18.

Sfătuiri și salutări.

12 Vă rugăm dar, fraților, [q] să cu-
noașteți pe cei care se ostenesc între
voi și rânduiți mai marii voștri în Dom-
nul și înțelepțitorii voștri. 13 Și să-i
aveți în iubire mai pre sus pentru lu-
crul lor. [r] Trăiți în pace unii cu alții.
14 Vă [s] îndemnăm dar, fraților, înțelep-
țiți pe cei fără rânduealã. [t] mângăeați
pe cei mici la suflet. [u] sprijiniți pe cei
slabi. [v] fiți îndelung răbdători către toți.
15 [x] Luați sama să nu răsplătească
cineva rău cuiva pentru rău, ci totdea-
una [y] căutați binele unii către alții și
către toți. 16 [z] Bucurați-vă totdeauna,
17 [a] Rugați-vă neîncetat. 18 [b] Mul-
țumiți în orice: căci aceasta este voința
lui Dumnezeu în Hristos Iisus pentru
voi. 19 [c] Nu stingeți duhul. 20 [d] Nu
desprețuiți profețiile: 21 [e] Lămuriți
însă tot, [f] țineți binele; 22 Feriți-vă
de orice fel de rău.
23 Iar însuși Dumnezeul păcii să se
sfințească desăvârșit, și să fie păzit
întreg duhul vostru și sufletul și cor-
pul fără pată la venirea Domnului nos-
tru Iisus Hristos. 24 Credincios este
cel care vă cheamă, care și va face.
25 Fraților, rugați-vă pentru noi.
26 Îmbrățișa-ți pe frații toți în să-
rutare sfântă. 27 Vă jur pe Domnul,
ca să fie cetită epistola la toți frații.
28 Darul Domnului nostru Iisus
Hristos *fie* cu voi.

A DOUA EPISTOLĂ A LUI PAVEL CĂTRE TESALONICENI.

Pavel laudă credința Tesalonicenilor. Hristos răsplătește și la buni și la răi la a doua venire.

1 Pavel [a] și Silvan și Timoteu bisericei
Tesalonicenilor [b] în Dumnezeu Tatăl
nostru și în Domnul Iisus Hristos.
2 [c] Dar vouă și pace dela Dumnezeu
Tatăl nostru și dela Domnul Iisus
Hristos.
3 [d] Datori suntem să mulțumim tot-
deauna lui Dumnezeu pentru voi, fra-
ților, după cum se cuvine, că credința
voastră crește preste măsură și se în-
mulțește iubirea fiecăruia dintre voi toți
dela unii la alții. 4 Încât [e] noi înșine
ne lăudăm cu voi în bisericile lui Dum-
nezeu [f] pentru statornicia voastră și
credinciosia [g] în toate urmăririle voastre
și în strâmtorările pe care le suferiți,
5 Semn învederat [h] al dreptei judecăți
a lui Dumnezeu, ca voi să fiți învred-
niciți de împărăția lui Dumnezeu [i] pen-
tru care și pătimiți. 6 [j] Dacă cu ade-
vărat drept este la Dumnezeu ca să deà
în schimb strâmtorare celor care vă
strâmtorează pe voi. 7 Și voi, care
sunteți [k] strâmtorați, ușurare cu noi, la
descoperirea [l] Domnului Iisus din cer
cu îngerii puterii sale, 8 [m] În văpae
de foc, dând osândă [n] celor care nu cu-
nosc pe Dumnezeu [o] și celor care nu
ascultă de evangelia Domnului nostru
Iisus, 9 [p] Ca unii care vor luà pe-
deapsă, peire vecinică „dela fața Dom-
nului și [q] dela mărirea tării lui“, 10 Când
va fi venit ca să fie mărit între sfinții
săi și să fie privit cu mirare în ziua a-
ceea între toți care au crezut, — că
crezută a fost mărturia noastră către
voi.
11 Pentru care ne și rugăm totdea-
una pentru voi, ca Dumnezeul nostru
să vă învrednicească de chemarea *sa* și
să împlinească cu putere orice găsire

q 1 Cor. 16. 18.
r Marc. 9. 50.
s 2 Tes. 3. 11. 12.
t Ebr. 12. 12
u Rom. 14. 1.
v Gal. 5. 22.
x Lev. 19. 18.
y Gal. 6. 10.
z 2 Cor. 6. 10.
a Luc. 18. 1.
b Efes. 5. 20.
c Efes. 4. 30.
d 1 Cor. 14. 1, 39.
e 1 Cor. 2. 11, 15.
f Filip. 4. 8.

2 TESALONIC.

Capul 1.

a 2 Cor. 1. 19.
b 1 Tes. 1. 1.
c 1 Cor. 1. 3.
d 1 Tes. 1. 2, 3.
e 2 Cor. 7. 14.
f 1 Tes. 1. 3.
g 1 Tes. 2. 14.
h Filip. 1. 28.
i 1 Tes. 2. 14.
j Apoc. 6. 10.
k Apoc. 14. 13.
l 1 Tes. 4. 16.
m Ebr. 10. 27.
n Ps. 79. 6.
o Rom. 2. 8.
p Filip. 3. 19.
q Deut. 33. 2.

cu cale spre bunătate și lucrul credinței.
12 Ca să fie mărit al Domnului nostru
Iisus nume în voi și voi într'însul, po-
trivit darului Dumnezeului nostru și
Domnului Iisus Hristos.

Antihrist se arată înaintea venirii lui Hristos. Stăruința în credința cea bună. Apostasia și Antehrist.

2 Vă rugăm dar, fraților, [a]în privința
venirii Domnului nostru Iisus Hris-
tos[b] și a adunării noastre împreună la
dânsul, 2 [c]Ca voi să nu vă lăsați a fi
clătinați îndată din minte, nici nu vă
spăimântați nici prin duh, nici prin cu-
vânt, nici prin scrisoare, ca fiind dela noi,
cumcă ar fi aproape ziua Domnului.
3 [d]Să nu vă amăgească cineva cu nici
un chip, că *nu este aproape ziua Dom-
nului,* [e]dacă nu va fi venit mai întâiu
apostasia și nu va fi fost descoperit [f]o-
mul fărădelegii, [g]fiul peirii. 4 Împo-
trivitorul și care [h]se înalță [i]mai pe sus
de tot ce se numește Dumnezeu sau ce
este de mare cinste, încât însuși se
așază în templul lui Dumnezeu, ară-
tându-se pe sine că este Dumnezeu.
5 Nu vă aduceți aminte, că fiind încă
la voi vă spuneam acestea? 6 Și cu-
noașteți ce-*l* oprește acum, ca el să fie
descoperit la timpul său potrivit, 7 Pen-
tru că [j]taina fărădelegii se lucrează
acum, numai *că* până să fi înlăturat din
mijloc este cine să oprească chiar acum.
8 Și atunci va fi descoperit cel fărăde-
lege, [k]pe care Domnul Iisus îl va ni-
mici [l]cu suflarea gurii sale și îl va sfă-
râmă[m] prin arătarea venirii sale. 9 *Pe
acela* a cărui venire este [n]în orice pu-
tere și în orice semne și minuni ale
[o]minciunii, potrivit lucrării lui satan.
10 Și în orice amăgire a nedreptății
pentru [p]cei care merg spre peire, pen-
tru că n'au primit iubirea adevărului,
spre a fi ei mântuiți. 11 [q]Și chiar de-
aceea le trimite Dumnezeu lucrarea
rătăcirii, [r]ca ei să creadă minciunii,
12 Ca să fie osândiți toți care nu cre-
zură adevărului, [s]ci încuviințară ne-
dreptatea.
13 Iar [t]noi datori suntem să mulțu-
mim lui Dumnezeu totdeauna pentru
voi, frați iubiți de Domnul, că [u]v'a ales
Dumnezeu [v]dela început spre mântuire,
[x]în sfințirea duhului și în credința a-
devărului. 14 La care v'a și chemat
prin evangelia noastră [y]spre dobândirea
măririi Domnului nostru Iisus Hristos.
15 Deci dar, fraților, stați tari, și
țineți bine datinele în care ați fost în-
vățați, fie prin cuvânt, fie prin epistola
noastră.
16 Iar însuși Domnul nostru Iisus
Hristos și Dumnezeu Tatăl nostru, care
ne-a iubit și ne-a dat în dar mângâere
veccinică și nădejde bună. 17 Să mân-
gâe inimile voastre și să *vă* întărească
în orice lucru și cuvânt bun.

Îndemn la rugăciune pentru răspândirea cuvântului evangelii.

3 În cele din urmă, fraților, [a]rugați-vă
pentru noi, ca cuvântul Domnului
să se răspândească și să fie mărit ca și
la voi, 2 Și [b]să fim scăpați de oamenii
necuviincioși și răi; căci [c]credința nu
este a tutulor. 3 Dar [d]credincios este
Domnul care vă va întări și [e]vă va păzi
de ce este rău. 4 Avem [f]încredere în
voi în Domnul, că faceți și veți face cele
ce poruncim. 5 [g]Iar Domnul să în-
drepteze inimile voastre spre iubirea
lui Dumnezeu și spre statornicia lui
Hristos.

Mustrarea acelora ce nu umblă în rânduealǎ.

6 Fraților, vă poruncim în numele
Domnului nostru Iisus Hristos, [h]ca să
vă feriți [i]de orice frate care umblă [j]fără
rânduealǎ și nu potrivit [k]învățăturei pe
care a primit-o dela noi. 7 Pentru că
înșivă știți [l]cum trebue să ne urmați
nouă, [m]că n'am fost fără rânduealǎ în-
tre voi, 8 Nici n'am mâncat în dar
pâne dela cineva, [n]ci în osteneală și

Capul 2.
a 1 Tes. 4. 16.
b Mat. 24. 31.
c Mat. 24. 4.
d Mat. 24. 4.
e 1 Tim. 4. 1.
f Dan. 7. 25.
g Ioan 17. 12.
h Isa. 14. 13.
i 1 Cor. 8. 5.
j 1 Ioan 2. 18.
k Dan 7. 10, 11.
l Iov 4. 9.
m Cap. 1. 8, 9.
n Ioan 8. 41.
o Deut. 13. 1.
p 2 Cor. 2. 15.
q Rom. 1. 24 et3.
r Mat. 24. 5, 11.
s Rom. 32.
t Cap. 1. 3.
u 1 Tes. 1. 4.
v Efes. 1. 4.
x Luc. 1. 75.
y Ioan 17. 22.

Capul 3.
a Efes. 6. 19.
b Rom. 15. 31.
c Fapt. 28. 24.
d 1 Cor. 1. 9.
e Ioan 17. 15.
f 2 Cor. 7. 16.
g Ioan 17. 12.
h Isa. 14. 13.
i 1 Cor. 8. 5.
j Dan. 7. 10, 11.
k Iov 4. 9.
l 1 Cor. 4. 16.
m 1 Tes. 2. 10.
n Ioan 8. 41.

muncă, noapte și zi lucrând, ca să nu
împovărăm pe cineva dintre voi; 9 [o]Nu
zic că nu avem drept, ci ca să ne dăm
[p]pe noi înșine vouă pildă spre a ne
urmă nouă. 10 Căci când eram la voi
și aceasta v'am poruncit, [q]că dacă cineva
nu voește să lucreze, nici să nu mă-
nânce. 11 Pentru că auzim pe unii
[r]umblând fără rânduială între voi,
[s]nelucrând nimic, ci ostenindu-se în
lucruri fără folos: 12 [t]Dar unora ca
aceștia le poruncim și-*i* îndemnăm în
Domnul Iisus Hristos, [u]ca lucrând în
tăcere să-și mănânce pânea lor. 13 Voi
însă, fraților, [v]nu pierdeți răbdarea fă-
când binele. 14 Iar dacă cineva nu
ascultă de cuvântul nostru prin epis-
tola aceasta, însemnați-vă pe acesta;
[x]nu vă amestecați cu dânsul ca să fie
rușinat: 15 [y]Și nu-*l* socotiți ca pe
un vrăjmaș, ci înțelepțiți-*l* ca pe un
frate.
16 Iar însuși Domnul păcii să vă deà
pacea totdeauna în orice loc. Domnul
cu voi toți.

Salutare cu mâna lui proprie.

17 Urarea mea cu mâna mea a lui
Pavel, care este un semn în orice epis-
tolă; astfel scriu.
18 Darul Domnului nostru cu voi toți.

ÎNTÂIA EPISTOLĂ CĂTRE TIMOTEIU.

*Învățătura evangelii trebue ferită de învăță-
turi deșarte. Legea și darul lui Hristos. Pavel
se dă pe sine pildă. Imeneu și Alexandru.*

1 Pavel apostol al lui Hristos Iisus,
[a]după porunca [b]lui Dumnezeu Mân-
tuitorul nostru și a lui Hristos Iisus [c]nă-
dejdea noastră. 2 Lui [d]Timoteu, [e]ade-
văratul fiu în credință. [f]Dar, milă, pace
dela Dumnezeu Tatăl și dela Hristos
Iisus Domnul nostru.
3 După cum te-am îndemnat ca să
rămâi în Efes, [g]când plecaiu în Mace-
donia, [h]pentru ca să poruncești unora
să nu învețe într'altfel. 4 [i]Nici să
nu-și îndrepteze luarea aminte la isto-
risiri închipuite [j]și la înșirări ale nea-
mului ce n'au margine, ca unele care
pricinuesc cercetări, mai mult decât în-
tocmirea lui Dumnezeu cea în credință,
așà fă;
5 Iar [k]țintirea poruncii este iubire
[l]din inimă curată și din știință de sine
bună, și din credință fără fățărie, 6 La
care unii neînemerind, s'au abătut [m]la
vorbire deșartă, 7 Voind să fie învă-
țători de lege, nepricepând cu mintea
[n]nici cele ce spun, nici cele despre care
cu încredere se rostesc.
8 Știm însă că [o]legea este bună, dacă
se folosește cineva de ea potrivit legii,
9 [p]Deoarece știu că legea nu este pusă
pentru cel drept, dar pentru cei fără
lege și nesupuși, pentru necinstitori de
Dumnezeu și păcătoși, pentru necuvioși
și lumești, pentru omorîtori de tată și
omorîtori de mumă, pentru omorîtori
de oameni, 10 Pentru desfrânați, pen-
tru cei care au pat cu parte bărbătească,
pentru vânzători de oameni, pentru
mincinoși, pentru cei care jură strâmb,
[q]și pentru orice de altfel ce este împo-
triva învățăturei sănătoase. 11 După
evangelia măririi [r]fericitului Dumne-
zeu, [s]care mi-a fost încredințată mie.
12 Mulțumesc celui care m'a întărit,
lui Hristos Iisus Domnul nostru, [t]că
m'a socotit [u]credincios, [v]punându-mă
spre slujire. 13 Deși mai [x]nainte eram
defăimător și urmăritor și sumeț; dar
am fost miluit, că [y]cunoscând am făcut
în necredință, 14 [z]Și a prisosit preste
măsură darul Domnului nostru [a]cu cre-

o 1 Cor. 9. 6.
p Vers. 7.
q Fac. 3. 19.
r Vers. 6.
s 1 Tes. 4. 11.
t 1 Tes. 4. 11.
u Efes. 4. 28.
v Gal. 6. 9.
x Mat. 18. 17.
y Lev. 19. 17.

1 TIMOTEIU.
—
Capul 1.
a Fapt. 9. 15.
b Iuda 25.
c Col. 1. 27.
d Fapt. 16. 1.
e Tit. 1. 4.
f Gal. 1. 3.
g Fapt. 20. 1, 3.
h Gal. 1. 6, 7.
i Cap. 4. 7.
j Cap. 6. 4.
k Rom. 13. 8,10.
l 2 Tim. 2. 22.
m Cap. 6. 4, 20.
n Cap. 6. 4.
o Rom. 7. 12.
p Gal. 3. 19.
q Tit. 4. 9.
r Cap. 6. 15.
s 1 Cor. 9. 17.
t 2 Cor. 12. 9.
u 1 Cor. 7. 25.
v 2 Cor. 3. 5, 6.
x Fapt. 8. 3.
y Luc. 23. 34.
z Rom. 5. 20.
a 2 Tim. 1. 13.

dință [b] și iubire ce este în Hristos Iisus.
15 [c] Credincios este cuvântul și vrednic
de orice primire, că [d] Hristos Iisus venì
în lume, ca să mântuească pe păcătoși,
dintre care întâiul sunt eu:
16 Ci pentru aceasta [e] am fost miluit,
ca în mine mai întâiu să arate Iisus
Hristos toată îndelunga [f] sa răbdare, spre
pildă a celor care au să crează într'însul,
spre viață vecinică. 17 Iar [g] împăratului
vecilor, [h] nepieritorului, [i] nevăzutului,
[j] unicului *înțeleptului* Dumnezeu, [k] *fie*
cinste și mărire in vecii vecilor; Amin.
18 Această poruncă [l] îți pun înainte,
fiule Timoteiu, potrivit cu profețiile ce
au fost mai nainte asupra ta, ca să lupți
într'însele lupta cea bună. 19 Având
credință și știință de sineți bună, pe
care unii înlăturându-o, au suferit spargere
de vas în ce privește credința;
20 Dintre care este Imeneu și Alexandru,
pe care i-am dat lui satana, ca să
fie înțelepțiți să nu defaime.

Rugăciuni pentru toți. Dumnezeu este unul și Mijlocitorul unul.

2 Deci mai nainte de toate îndemn, ca
să se facă cereri, rugăciuni, mijlociri,
mulțumiri pentru toți oamenii,
2 [a] Pentru împărați și [b] pentru toți care
sunt în stăpâniri înalte, ca să petrecem
viața lină și liniștită, în orice temere de
Dumnezeu și în orice bunăcuviință.
3 Aceasta este frumos [c] și bine primit
înaintea Mântuitorului [d] nostru Dumnezeu,
4 [e] Care voește ca toți oamenii
să fie mântuiți [f] și să vie la cunoștință
deplină a adevărului. 5 [g] Căci unul
este Dumnezeu, [h] unul este și Mijlocitor
al lui Dumnezeu și al oamenilor, un om
Hristos Iisus. 6 [i] Care s'a dat pe sine
preț de [j] răscumpărare pentru toți, dovadă
[k] pentru timpurile sale cuvenite;
7 [l] Pentru care *dovadă* eu am fost pus
predicator și apostol, [m] adevăr spun, nu
mint, [n] învățător al neamurilor în credință
și adevăr.

Ce se cade să facă bărbații și femeile.

8 Deci hotărăsc, ca bărbații să se
roage [o] în orice loc, [p] ridicând mâni cuvioase,
fără mânie și fără gând de
ceartă. 9 Asemenea *voesc ca* femeile
să se roage în îmbrăcăminte cuviincioasă,
cu sfială firească și cu minte
întreagă să se gătească, nu cu împletituri
ale părului și cu aur sau mărgăritare
sau vestminte foarte scumpe.
10 Ci prin fapte bune cum se cuvine
femeilor, care făgăduesc temere de
Dumnezeu. 11 Femeia învețe în tăcere
în orice supunere; 12 Iar femeii
nu-i dau voe să învețe, nici să stăpânească
pe bărbat, ci să fie în liniște.
13 Pentru că Adam a fost plăsmuit întâiu,
apoi Eva. 14 Și Adam n'a fost
amăgit, iar femeia amăgită fiind a căzut
în călcare de poruncă. 15 Dar va
fi mântuită prin naștere de copii, dacă
ele rămân cu minte întreagă, în credință
și iubire și sfințire.

Episcopii și diaconii.

3 Credincios [a] este cuvântul: dacă dorește
cineva [b] episcopie, bun [c] lucru
poftește. 2 Deci [d] trebue ca episcopul
să fie fără nici un fel de vină, [e] bărbat
al unei singure femei, băgător de samă,
cuminte, cuviincios, primitor de oaspeți,
[f] îndemânatec să învețe, 3 [g] Nu dat
vinului, [h] nu deprins să bată, [i] *nu dat la
câștig urît,* ci [j] blând, nu gâlcevitor, nu
iubitor de argint. 4 Rânduindu-și bine
casa sa, [k] având copii în supunere, cu
toată bunacuviință, 5 — Dacă dar
cineva nu știe să rânduească casa sa,
cum va purtà grije de biserica lui Dumnezeu?
— 6 Nu de curând sădit, ca
nu întunecat fiind de mândrie [l] să cază
în judecată de vre un împotrivitor.
7 Dar trebue să aibă și dovadă bună
[m] dela cei din afară, ca să nu cază în
mustrare [n] și în cursă de vre un împotrivitor.
8 Asemenea [o] diaconii *trebue să fie*

b Luc. 7. 47.
c Cap. 3. 1.
d Mat. 9. 13.
e 2 Cor. 4. 1.
f Fapt. 13. 39.
g Ps. 10. 16.
h Rom. 1. 23.
i Ioan 1. 18.
j Rom. 16. 27.
k 1 Cron. 29. 11.
l 2 Tim. 2. 2.

—

Capul 2.
a Ezra. 6. 10.
b Rom. 13. 1.
c Rom. 12. 2.
d Cap. 1. 1.
e Ezec. 18. 23.
f Ioan 17. 3.
g Rom. 3. 29,30.
h Ebr. 8. 6.
i Mat. 20. 28.
j 1 Cor. 1. 6.
k Rom. 5. 5.
l Efes. 3. 7. 8.
m Rom. 9. 1.
n Rom. 11. 13.
o Mal. 1. 11.
p Ps. 134. 2.

—

Capul 3.
a Cap. 1. 15.
b Fapt. 20. 28.
c Efes. 4. 12.
d Tit. 1. 6, etc.
e Cap. 5. 9.
f 2 Tim. 2. 24.
g Vers. 8.
h 2 Tim. 2. 24.
i 1 Pet. 5. 2
j 2 Tim. 2. 24
k Tit. 1. 6.
l Isa. 14. 12.
m Fapt. 22. 12.
n Cap. 6. 9.
o Fapt. 6. 3.

cuviincioși, nu cu cuvântul în două fe-
luri, nu dați la vin mult, [p]nu dați la
câștig urît. 9 [q]Având taina credinții
în știință de sine curată. 10 Dar și
aceștia să fie mai întâiu cercați, apoi
să slujească, dacă sunt fără vină.
11 [r]*Având* femei asemenea cuviin-
cioase, nu zavistuitoare, băgătoare de
samă, credincioase în toate. 12 Dia-
conii *să fie* asemenea bărbați ai unei
singure femei, rânduind bine pe copiii
lor și casele lor. 13 Pentru că [s]cei
care au slujit bine dobândesc pentru
dânșii treaptă bună și multă îndrăz-
neală în credința care este în Hristos
Iisus.

Cuprinsul principal al evangeliei.

14 Acestea iți scriu, deși nădăjduesc
să vin la tine mai curând: 15 Iar dacă
întârziez, să știi cum trebue să se
poarte cineva [t]în a lui Dumnezeu casă,
ca una care este a viului Dumnezeu bi-
serică, stâlp și temelie tare a adevăru-
lui. 16 Și învederat, mare este taina
credinței descoperite: [u]El se făcù cu-
noscut în trup, [v]fù îndreptățit în duh,
se arătă îngerilor, fù predicat între nea-
muri, fù crezut în lume, fù luat sus în
mărire.

Învățătorii mincinoși ce au să vie.

4 Duhul [a]însă spune lămurit, că [b]in
timpurile din urmă unii se vor de-
părtà dela credință, îndreptând luarea
aminte [c]la duhuri amăgitoare [d]și învă-
țături de demoni. 2 [e]*La învățături* de
mincinoși prefăcuți, [f]înfierați în a lor
știință de sine. 3 [g]Oprind căsătorirea,
[h]*poruncind* a se ferì de mâncări, — pe
care Dumnezeu le-a făcut [i]spre împăr-
tășire cu [j]mulțumire pentru cei credin-
cioși, — și care au cunoscut pe deplin a-
devărul. 4 [k]Pentru că orice făptură a
lui Dumnezeu este bună, și nimic nu
este de lepădat, dacă se ià cu mulțumire:
5 Căci este sfințit prin cuvântul lui
Dumnezeu și rugăciune.

Îndemnări spre a se deprinde în evlavie.

6 Acestea supunându-le fraților, vei
fi al lui Hristos Iisus bun slujitor,
[l]fiindcă te hrănești cu cuvintele cre-
dinței și ale învățăturei bune pe care
ai urmat-o: 7 Iar de [m]istorisiri închi-
puite lumești și băbești, ferește-te. [n]De-
prinde-te însă pe tine însuți la temere
de Dumnezeu. 8 Pentru [o]că deprin-
derea corporală este spre puțin de fo-
los: [p]iar temerea de Dumnezeu este
spre toate de folos, [q]având făgăduință
de viața de acum și de cea viitoare.
9 [r]Credincios este cuvântul și vrednic
de orice primire. 10 Căci pentru [s]a-
ceasta ne ostenim și ne luptăm, [t]că
avem nădejde în viul Dumnezeu, [u]care
este mântuitorul tutulor oamenilor, mai
ales al credincioșilor.

11 [v]Poruncește acestea și învață.
12 [x]Nimenea să nu desprețuească tine-
rețea ta, ci [y]fă-te a credincioșilor închi-
puealǎ în cuvânt, în putere, în iubire,
în credință, în curățenie.

13 Până ce vin eu îndreptează luarea
aminte la cetire, la îndemnare, la în-
vățătură. 14 [z]Nu fii nepăsător de da-
rul care este în tine, care ți-a fost dat
prin profeție cu punerea mânilor preo-
ților. 15 Acestea cugetă-*le*, fii în
acestea, ca înaintarea ta să fie arătată
tutulor. 16 Ià aminte de tine însuți și
de învățătura ta, rămâi în acestea: căci
făcând aceasta și pe tine însuți te vei
mântuì și pe cei care ascultă de tine.

Cum trebue a îndemnà. Care văduve trebuesc ajutate. Despre mai marii obștei. Despre păcătoși.

5 [a]Nu înfruntà pe mai bătrân, ci în-
deamnă-*l* ca pe un tată, pe mai ti-
neri ca pe frați, 2 Pe mai bătrâne ca
pe mume, pe mai tinere ca pe surori în
orice curățenie.

3 Cinstește pe văduve, [b]care sunt în-
tr'adevăr văduve. 4 Dar dacă vre-o
văduvă are copii sau urmași, *ei* să în-

p Lev. 10. 9.
q Cap. 1. 19.
r Tit. 2. 3.
s Mat. 25. 21.
t Efes. 2. 21, 22
u Ioan 1. 14.
v Mat. 3. 16.
—
Capul 4.
a Ioan 16. 13.
b 1 Pet. 1. 20.
c 2 Tim. 3. 13.
d Dan. 11. 35.
e Mat. 7. 15.
f Efes. 4. 19.
g 1 Cor. 7. 28, 36, 38.
h Rom. 14. 3, 17.
i Fac. 1. 29
j Rom. 14. 6.
k Rom. 14. 14, 20.
l 2 Tim. 3. 14, 15.
m Tit. 1. 14.
n Ebr. 5. 14
o 1 Cor. 8. 8.
p Cap. 6. 6.
q Ps. 37. 4.
r Cap. 1. 15.
s 1 Cor. 4. 11, 12.
t Cap. 6. 17.
u Ps. 36. 6.
v Cap. 6. 2.
x 1 Cor. 16. 11.
y Tit. 2. 7.
z 2 Tim. 1. 6
—
Capul 5.
a Lev. 19. 32
b Vers. 5, 16.

vețe a cinstì în temere de Dumnezeu
mai întâiu casa lor [c]și a dà răsplătiri
părinților: [d]pentru că aceasta este *bine*
și primit înaintea lui Dumnezeu. 5 [e]Iar
cea într'adevăr văduvă și rămasă sin-
gură are nădejde în Dumnezeu și [f]stă-
ruește [g]noapte și zi în cereri și rugă-
ciuni; 6 [h]Dar aceea, *într'adevăr vă-*
duvă și rămasă singură, care trăește
în desfătare a murit de vie. 7 [i]Și a-
cestea poruncește-*le*, ca să fie fără nici
un fel de vină. 8 Iar dacă cineva nu
poartă grije de ai săi [j]și mai ales de ai
casei, a tăgăduit credința [k]și este mai
[l]rău decât un necredincios.

9 O văduvă să fie trecută în catalog,
dacă nu este mai mică de șaizeci de
ani, [m]dacă a fost femeia unui singur
bărbat, 10 Dacă are dovadă de lucruri
bune, dacă a crescut copii, dacă a [n]pri-
mit streini oaspeți, dacă a [o]spălat pi-
cioarele sfinților, dacă a venit în ajutor
celor strâmtorați, dacă a fost următoare
de aproape in orice lucru bun. 11 Iar
de văduve mai tinere ferește-te; căci
când se vor fi aprins împotriva lui Hris-
tos, doresc să se mărite, 12 Având
osândă, fiindcă au desființat încrederea
cea dintâiu: 13 [p]Dar în acelaș timp
și fără plăcere de lucru învață umblând
din casă în casă, dar nu numai fără
plăcere de lucru, ci *sunt* și limbute și
sârguitoare în lucruri fără folos, vor-
bind cele ce nu se cade. 14 Deci ho-
tărăsc ca *văduve* mai tinere să se mă-
rite, [q]să nască copii, [r]să fie stăpâne de
casă, să nu deà împotrivitorului nici
un cuvânt de înfruntare: 15 Pentru
că acum unele s'au abătut după sa-
tana.

16 Dacă *vre un credincios sau* vre-o
credincioasă are văduve, să le vie în
ajutor, și să nu fie îngreunată biserica,
ca să vie în ajutor [s]celor într'adevăr
văduve.

17 [t]Preoții care rânduesc bine, să fie
învredniciți de îndoită cinste, [u]mai ales
cei care se ostenesc în cuvânt și în în-
vățătură.

18 Pentru că scriptura zice: [v]„boului
care treeră nu-i legà gura“, și: [x]„vred-
nic este lucrătorul de plata sa“.

19 Împotriva preotului nu primì în-
vinuire, decât numai în fața [y]a doi sau
trei martori.

20 [z]Mustră înaintea tutulor pe cei
care păcătuesc, ca și ceilalți să aibă
temere.

21 Dau dovadă înaintea lui Dumne-
zeu și a lui Hristos Iisus și a tutulor
îngerilor aleși, ca să păzești acestea fără
hotărîre mai dinainte, nefăcând nimic
după părtinire.

22 Nu pune îndată mânile preste
nimenea, nici nu te face părtaș de pă-
cate streine. Păstrează-te curat pe tine
însuți.

23 Nici nu mai beà numai apă, ci
folosește-te de puțin vin, pentru sto-
macul tău și pentru desele tale slăbi-
ciuni.

24 Păcatele unor oameni sunt prea
învederate, mergând înainte spre osân-
dă, iar altora le și urmează de-aproape;
25 Asemenea și lucrurile bune sunt prea
învederate, și cele ce sunt într'altfel nu
pot fi ascunse.

Purtarea robilor creștini.

6 Câți sunt [a]robi sub jug socotească
pe stăpânii lor vrednici de orice
cinste, [b]ca să nu fie defăimat numele
lui Dumnezeu și învățătura. 2 Iar care
au pe credincioși de stăpâni, nu-i des-
prețuească, [c]fiindcă sunt frați, ci slu-
jească-i mai mult, fiindcă sunt credin-
cioși, și iubiți pe cei care sprijinesc
facerea de bine. [d]Acestea învață și po-
runcește.

Despre eretici.

3 Dacă cineva [e]învață într'altfel și
[f]nu se apropie de cuvintele sănătoase
cele despre Domnul nostru Iisus Hris-
tos [g]și de învățătura potrivit temerii de
Dumnezeu. 4 Îngâmfat este, neștiind

c Fac. 45.10,11. d Cap. 2. 3. e 1 Cor. 7. 32 f Luc. 2. 39. g Fapt. 26. 7. h Iac 5. 5. i Cap. 1. 3. j Isa. 58. 7. k 2 Tim. 3. 5. l Mat. 18. 17. m Luc. 2. 36. n Fapt. 16. 15. o Fac. 18. 4 p 2 Tes. 3. 11. q 1 Cor. 7. 9. r Cap. 6. 1. s Vers. 3, 5. t Rom. 12. 8. u Fapt. 28. 10. v Deut. 25. 4. x Lev. 19. 13. y Deut. 19. 15. z Gal. 2. 11, 14. —

Capul 6. a Efes. 6. 5. b Isa. 52. 5. c Col. 4. 1 d Cap. 4. 11. e Cap. 1. 3. f Cap. 1. 10. g Tit. 1. 1.

nimic, [h]ci bolind de cercetări și lupte
[i]de cuvinte, din care naște pizmuire,
ceartă, defaimări, bănueli rele. 5 [j]Cioc-
niri întruna de [k]oameni stricați la minte
și lipsiți de adevăr, [l]gândind că teme-
rea de Dumnezeu este [m]un mijloc de
câștig. *Stăi departe de unii ca aceștia.*

Îndemnare ca să ne mulțumim cu puțin.

6 Dar [n]este *într'adevăr* un mijloc de
câștig mare temerea de Dumnezeu cu
îndestulare.
7 Pentru [o]că noi nimic n'am adus
în lume, că nici nu putem duce ceva
afară cu noi: 8 Având [p]hrana de
toate zilele și îmbrăcăminte, vom fi în-
destulați cu acestea.
9 Iar [q]cei care se hotărăsc să fie
bogați, cad în ispită și laț [r]și în multe
pofte nebune și vătămătoare, [s]ca unele
ce afundă pe oameni în pierzare și
peire.
10 [t]Căci rădăcină a tutulor relelor
este iubirea de argint, pe care unii
cu înfocare dorind-o, se rătăciră dela
credință și se străpunseră cu dureri
multe.

Sfătuire să ne luptăm pentru bunacredință.

11 [u]Dar tu, [v]o omule al lui Dumne-
zeu, fugi de acestea; și aleargă să
dobândești îndreptățire, temere de
Dumnezeu, credință, iubire, răbdare,
blândețe îngăduitoare. 12 [x]Luptă-te
lupta bună a credinței, apucă viața
[y]vecinică, la care ai fost chemat și ai
mărturisit mărturisirea bună [z]înaintea
multor martori. 13 [a]Poruncesc înain-
tea lui Dumnezeu, [b]dătătorul de viață
la toate și înaintea lui Hristos Iisus
[c]care mărturisì înaintea lui Ponțiu Pi-
lat mărturia bună. 14 Ca tu, curat,
fără nici un fel de vină, să ții porunca,
[d]până la arătarea Domnului nostru
Iisus Hristos. 15 Pe care o va arătà
la timpurile [e]sale cuvenite Fericitul și
singurul Stăpânitor, [f]Împăratul celor
care împărățesc și Domnul celor care
domnesc. 16 [g]Care singur are nemu-
rire, locuind în lumină de neapropiat,
[h]pe care nu l-a văzut nimenea dintre
oameni, nici nu-l poate vedeà; [i]Lui *fie*
cinste și stăpânire vecinică, amin.

Poruncă pentru cei bogați.

17 Bogaților în veacul de acum po-
runcește-le, ca să [j]nu gândească de ei
lucruri înalte, nici să aibă încredere în
nestatornicia [k]bogăției, ci [l]în Dumnezeu
[m]care ne dă toate cu bogăție spre folo-
sire, 18 Ca să lucreze binele, [n]să fie
bogați în lucruri bune, să fie [o]darnici,
[p]împărtășitori, 19 [q]Punându-și co-
moară la o parte o temelie bună pentru
viitor, ca să [r]apuce într'adevăr viața.
20 O, Timoteiu, păzește ce ți-s'a în-
credințat, abătându-te de vorbirile de-
șarte lumești și de împotrivirile științei
mincinoase, 21 Pe care unii lăudând-o,
n'au nemerit în ce privește credința.
Darul cu voi.

A DOUA EPISTOLĂ CĂTRE TIMOTEIU.

Dedicație.

1 Pavel [a]apostol al lui Hristos Iisus,
prin voința lui Dumnezeu, potrivit
[b]făgăduinței de viață ce este în Hris-
tos Iisus. 2 [c]Lui Timoteiu iubitul fiu.
Pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Hris-
tos Iisus Domnul nostru.

Pavel laudă pe Timoteiu. Loida și Eunice. Credința și învățătura sănătoasă trebuesc păzite. Laudă adusă casei lui Onesifor.

3 [d]Mulțumesc lui Dumnezeu, [e]căruia
îi slujesc dela strămoși în știință curată
de sinemi, cum am noapte și zi [f]neîn-
cetată aducere aminte de tine în rugă-

h 1 Cor. 8. 2.
i Tit. 3. 9.
j 1 Cor. 11. 16.
k 2 Tim. 3. 8.
l Tit. 1. 11.
m 2 Pet. 2. 3.
n Rom. 16. 17.
o Ps. 37. 16.
p Iov 1. 21.
q Fac. 28. 20.
r Prov. 15. 27.
s Cap. 3. 7.
t Cap. 1. 19.
u Esod. 23. 8.
v 2 Tim. 2. 22.
x Deut. 33. 1.
y 1 Cor. 9.25,26.
z Filip. 3.12,14.
a Evr. 10. 23.
b Cap. 5. 21.
c Deut. 32. 39.
d Mat. 27. 11.
e Filip. 1. 6, 10.
f Cap. 1. 11, 17.
g Apoc. 17. 14.
h Cap. 1. 17.
i Esod. 33. 20.
j Efes. 3. 21.
k Iov 31. 24.
l Prov. 23.
m 1 Tes. 1. 9.
n Fapt. 14. 17.
o Luc. 12. 21.
p Rom. 12. 13.
q Gal. 6. 6.
r Mat. 6. 20.

2 TIMOTEIU.
—
Capul 1.
a 2 Cor. 1. 1.
b Efes. 3. 6.
c 1 Tim. 1. 2.
d Rom. 1. 8.
e Fapt. 22. 3.
f 1 Tes. 1. 2.

ciunile mele. 4 [g] Dorind să te văz, a-
ducându-mi aminte de lacremile tale,
ca să mă umplù de bucurie. 5 Luân-
du-mi aducere aminte de cea fără fă-
țărie [h] credință ce este în tine, ca una
ce a locuit mai întâiu în bunica ta Loida
și în [i] muma ta Eunice și sunt încredin-
țat că și în tine *locuește.*

6 Pentru care cuvânt îți aduc aminte.
[j] ca să înflăcărezi darul lui Dum-
nezeu, care *dar* este în tine prin pu-
nerea mânilor mele. 7 Căci [k] Dumne-
zeu nu ne-a dat duh de sfială. [l] ci de
putere și iubire și cuminție.

8 [m] Deci nu te rușinà de dovada Dom-
nului nostru, [n] nici de mine [o] legatul lui.
[p] ci sufere răul împreună cu mine pen-
tru evangelie, potrivit puterii lui Dum-
nezeu. 9 [q] Care ne-a mântuit și [r] ne-a
chemat cu chemare sfântă, [s] nu după
lucrurile noastre, ci [t] după a sa găsire
cu cale și *după* darul lui, ce ne-a fost
dat nouă în Hristos Iisus [u] înainte din
veacuri vecinice. 10 Iar acum [v] făcut
cunoscut prin arătarea Mântuitorului
nostru Hristos Iisus, [x] care desființă
moartea, dete la lumină viață și nemu-
rire prin evangelia sa. 11 [y] La care eu
am fost pus predicator și apostol și învă-
țător: 12 [z] Pentru care cuvânt și sufer
acestea, [a] dar nu mă rușinez: pentru că
știu cui m'am încrezut, și sunt încre-
dințat că puternic este să [b] păzească ce
mi-s'a încredințat pentru [c] ziua aceea.
13 [d] Aibi [e] închipuealà de [f] cuvinte să-
nătoase pe cele ce le-ai auzit dela mine
în credință și iubire ce este în Hristos
Iisus: 14 Aceea ce bine ți-s'a încre-
dințat, păzește prin duh sfânt, care lo-
cuește în noi.

15 Știi aceasta, că și-au întors fața
dela mine toți care sunt în Asia, dintre
care este Figel și Ermogene. 16 Să
deà Domnul milă casei lui Onesifor, că
de multe ori m'a însuflețit și de lanțul
meu nu s'a rușinat. 17 Ci când fù în
Roma a cercetat cu sârguință de mine
și m'a aflat. 18 Să-i deà Domnul ca
să afle milă dela Domnul în ziua aceea.
Și tot ce a slujit în Efes, tu mai bine
cunoști.

*Cununa oastei lui Hristos. Cuvântul adevă-
rului trebue urmat drept.*

2 Deci tu, [a] fiul meu, [b] împuternicește-
te în darul care este în Hristos Iisus.
2 [c] Și cele ce ai auzit dela mine prin
mulți martori, [d] acestea încredințează-le
la oameni credincioși, ca unii care vor
fi [e] destoinici să învețe și pe alții.

3 [f] Sufere răul împreună cu mine [g] ca
un bun ostaș al lui Hristos Iisus. 4 [h] Ni-
menea slujind ca ostaș nu se încurcă
în lucruri ale vieții, pentru ca să placă
celui care a strâns oaste. 5 Iar [i] și dacă
se luptă cineva, nu este încununat dacă
nu se va fi luptat potrivit legii. 6 [j] Tre-
bue ca plugarul care se ostenește să se
împărtășească el mai întâiu de roade.
7 Pricepe ce zic: căci Domnul îți va
dà pricepere în toate.

8 Adu-ți [k] aminte de Iisus Hristos, în-
viat dintre morți, [l] *fiind* dintre urmașii
lui David, [m] după evangelia mea, 9 [n] În
care sufer răul [o] până la legături, ca un
făcător de rele, [p] dar cuvântul lui Dum-
nezeu nu este legat. 10 Pentru a-
ceasta [q] rabd toate pentru cei aleși, ca
[r] și dânșii să aibă parte de mântuirea
ce este în Hristos Iisus, cu mărire veci-
nică. 11 [s] Credincios este cuvântul:
[t] căci dacă am murit împreună cu dân-
sul, și vii vom fi împreună cu dânsul:
12 [u] Dacă răbdăm, [v] vom și împărăți îm-
preună cu dânsul; dacă îl vom tăgădui,
și el ne va tăgădui; 13 [x] Dacă îi sun-
tem necredincioși, el credincios rămâne,
pentru că nu poate [y] a se tăgădui pe
sine însuși.

A se ferì de polemică și de eretici.

14 Acestea adu-ți-le aminte, [z] spunând

g Cap. 4. 9, 21.
h 1 Tim. 1. 5.
i Fapt. 16. 1.
j 1 Tes. 5. 19.
k Rom. 8. 15.
l Luc. 24. 49.
m Rom. 1. 16.
n 1 Tim. 2. 6.
o Efes. 3. 1.
p Col. 1. 24.
q 1 Tim. 1. 1.
r 1 Tes. 4. 7.
s Rom. 3. 20.
t Rom. 8. 28.
u Rom. 16. 25.
v Rom. 16. 26.
x 1 Cor. 15. 54, 55.
y Fapt. 9. 15.
z Efes. 3. 1.
a 1 Pet. 4. 19.
b 1 Tim. 6. 20.
c Vers. 18.
d Apoc. 2. 25.
e Rom. 2. 20.
f 1 Tim. 1. 10.

—

Capul 2.
a 1 Tim. 1. 2.
b Efes. 6. 10.
c Cap. 1. 13.
d 1 Tim. 1. 18.
e 1 Tim. 3. 2.
f Cap. 1. 8.
g 1 Tim. 1. 18.
h 1 Cor. 9. 25.
i 1 Cor. 9. 25, 26.
j 1 Cor. 9. 10.
k Fapt. 2. 30.
l 1 Cor. 15. 1, 4. 20.
m Rom. 2. 16.
n Fapt. 9. 16.
o Efes. 3. 1.
p Fapt. 28. 31.
q Efes. 3. 13.
r 2 Cor. 1. 6.
s 1 Tim. 1. 15.
t Rom. 6. 5, 8.
u Rom. 8. 17.
v Mat. 10. 33.
x Rom. 3. 3.
y Num. 23. 19.
z 1 Tim. 5. 21.

adevărul înaintea lui Dumnezeu, [a]să nu
faci luptă de cuvinte, la nimic folositor,
la dărâmarea celor ce ascultă. 15 Si-
lește-te ca lui Dumnezeu să te înfăți-
șezi pe tine însuți dovedit bun, lucră-
tor ne dat de rușine, urmând drept
cuvântul adevărului. 16 Iar [b]de lu-
meștile vorbiri deșerte ferește-te; pen-
tru că ei vor înaintà mai departe
necucernicia. 17 Și vorbirea lor ca
cangrenă va afla hrană. Dintre care
este [c]Imeneu și Filet. 18 Ca [d]unii care
n'au nemerit în ce privește adevărul,
[e]zicând că învierea s'a făcut acum și
răstoarnă credința unora.
19 [f]Dar temelia tare a lui Dumnezeu
stă, având pecetea aceasta: [g]„cunos-
cut-a Domnul pe cei care sunt ai săi",
și „depărteze-se dela nedreptate ori-
cine numește numele Domnului".
20 [h]Într'o casă mare nu sunt numai
vase de aur și de argint, [i]ci și de lemn
și de lut, și unele sunt spre cinste, iar
altele spre necinste; 21 [j]Deci dacă
cineva se va fi curățit pe sine bine de
acestea, va fi vas spre cinste, sfințit,
stăpânului folositor, [k]gătit spre orice
lucru bun.

Purtarea slujitorului Domnului.

22 Iar de dorințele tinereții fugi și
[l]aleargă să dobândești îndreptățire,
credință, iubire, [m]pace cu cei care
cheamă [n]din inimă curată numele Dom-
nului.
23 [o]Și de cercetările nemintoase
și lipsite de învățătură ferește-te, de-
oarece știi că ele nasc lupte; 24 Și
[p]un slujitor al Domnului nu trebue să
se lupte, ci să fie către toți blând, în-
vățător îndemânatec, răbdător de rele,
25 Înțelepțind cu blândețe pe cei care
se împotrivesc, nu cumva le-ar dà
Dumnezeu pocăință spre cunoașterea
deplină a adevărului. 26 Și să se tre-
zească spre voința lui, *scăpând* din lațul
diavolului, vânați fiind de dânsul.

Răutatea și păcătoșia timpurilor din urmă și amăgitorii.

3 Cunoaște însă aceasta, că [a]în zilele
din urmă vor venì timpuri primej-
dioase. 2 Pentru că vor fi oameni iu-
bitori de ei înșiși, [b]iubitori de argint,
[c]lăudăroși, [d]îngâmfați, [e]defăimători,
[f]nesupuși părinților, [g]nemulțămitori,
necuvioși, 3 [h]Fără iubire firească, [i]ne-
primitori de învoire, zavistuitori, [j]ne-
înfrânați, neîmblânziți, neiubitori de
bine. 4 [k]Trădători, porniți fără chib-
zuială, întunecați, [l]mai mult iubitori de
plăceri, decât iubitori de Dumnezeu.
5 Având înfățișarea [m]temerii de Dum-
nezeu, dar care au tăgăduit puterea ei;
și [n]de aceștia depărtează-te. 6 [o]Căci
dintr'aceștia sunt care se vâră în case
și robesc femeioare încărcate de păcate,
duse de felurite pofte, 7 Totdeauna
învățând și neputând [p]venì nici odată
la cunoștința deplină a adevărului.
8 [q]Și după cum Iane și Iambre se îm-
potrivirà lui Moise, astfel și aceștia se
împotrivesc adevărului, [r]oameni prăpă-
diți la minte, [s]nelămuriți în ce privește
credința. 9 Dar nu vor înaintà mai
departe; pentru că nebunia lor va fi
învederată tuturor, [t]cum a fost și a
acelora.

Îndemnare să rămânem la sfânta scriptură.

10 [u]Tu însă mi-ai urmat de aproape
învățătura, felul vieții, hotărîrea, cre-
dința, răbdarea îndelungă, iubirea, în-
găduința, 11 Urmăririle, suferințele
ce fel mi-s'au făcut [v]în Antiohia, [x]în
Iconia, [y]în Listra; ce fel de urmăriri
am răbdat, și [z]din toate m'a scăpat
Domnul. 12 Și toți, — care voesc să tră-
iască cu temere de Dumnezeu în Hris-
tos Iisus, — urmăriți vor fi. 13 Oamenii
răi însă și amăgitori vor înaintà spre
mai rău, ducând în rătăcire și fiind duși
în rătăcire.
14 Iar tu rămâi în cele ce ai învățat
și *în cele ce* ai fost întărit, deoarece știi

a Tit. 3. 9. 11.
b 1 Tim. 4. 7.
c 1 Tim. 1. 20.
d 1 Tim. 6. 21.
e 1 Cor. 15. 12.
f Mat. 24. 24.
g Naum 1. 7.
h 1 Tim. 3. 15.
i Rom. 9. 21.
j Isa. 52. 11.
k Cap. 3. 17.
l 1 Tim. 6. 11.
m Fapt. 9. 14.
n 1 Tim. 1. 5.
o 1 Tim. 1. 4.
p Tit. 3. 2.

—

Capul 3.

a 1 Tim. 4. 1.
b Filip. 2. 21.
c 2 Pet. 2. 3.
d Iuda 16.
e 1 Tim. 6. 4.
f 1 Tim. 1. 20.
g Rom. 1. 30.
h Rom. 1. 31.
i Rom. 1. 31.
j 2 Pet. 3. 3
k 2 Pet. 2. 10.
l Filip. 3. 19.
m 1 Tim. 5. 8.
n 2 Tes. 3. 6.
o Mat. 23. 14.
p 1 Tim. 2. 4.
q Esod. 7. 11.
r 1 Tim. 6. 5.
s Rom. 1. 28.
t Esod. 7. 12.
u Filip. 2. 22.
v Fapt. 13. 45, 50.
x Fapt. 14. 2, 5.
y Fapt. 14. 19, etc.
z Ps. 34. 19.

—

dela cine ai învățat. 15 Și fiindcă de
mic copil cunoști scrieri sfinte, care pot
să te facă înțelept spre mântuire, prin
credința care este în Hristos Iisus.
16 Orice scriptură însuflată de Dum-
nezeu și folositoare *este* spre învățătură,
spre mustrare, spre îndreptare, spre în-
țelepțire care este în dreptate. 17 Ca
omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit,
gătit deplin spre orice lucru bun.

Însărcinarea de evangelist trebue îndeplinită cu credincioșie.

4 Încredințez înaintea [a] lui Dumnezeu
și a lui Hristos Iisus, [b] care are să
judece vii și morții, *încredințez* atât pe
arătarea lui, cât și pe împărăția lui;
2 Predică cuvântul, stăi de aproape la
timp cuvenit, la timp necuvenit, [c] mus-
tră, ceartă, [d] îndeamnă cu orice înde-
lungă răbdare și învățătură. 3 [e] Căci
va fi un timp, când nu vor suferì [f] în-
vățătura sănătoasă, [g] ci după ale lor
pofte își vor grămădì învățători, gâdi-
lați fiind la auz, 4 Și dela adevăr își
vor întoarce auzul, [h] dar se vor abate la
istorisiri închipuite. 5 Tu însă fii treaz
în toate, [i] sufere răul, fă lucru de
[j] evangelist, adeverește-ți cu desăvâr-
șire slujba.
6 [k] Pentru că acum am să-mi vărs
sângele, și timpul [l] despărțirii este
aproape.

Lupta lui Pavel pentru cunună.

7 [m] Luptă bună m'am luptat, drumul
l-am făcut, credința am păzit; 8 În-
sfârșit îmi este păstrată [n] a îndreptățirii
cunună, pe care mi-o va dà [o] în ziua
aceea Domnul, dreptul Judecător, dar
nu numai mie, ci și tutulor care au
iubit arătarea lui.

Vești, însărcinări și salutări.

9 Silește-te să vii curând la mine.
10 [p] Căci Dema m'a părăsit, [q] fiindcă a
iubit veacul de acum, și a plecat la
Tesalonic, Crescente în Galatia, Titu în
Dalmația; 11 [r] Numai [s] Luca este cu
mine. Pe [t] Marcu, luându-l, adu-l cu
tine; pentru că îmi este folositor spre
slujbă. 12 Pe [u] Tichic l-am trimis la
Efes.
13 Venind, adu-mi felonul pe care
l-am lăsat în Troa la Carp, și cărțile,
mai ales pergamentele.
14 [v] Alexandru arămarul multe rele
mi-a făcut; [x] Domnul îi va dà după lu-
crurile lui.
15 Păzește-te și tu de dânsul; pen-
tru că tare s'a împotrivit cuvintelor
noastre.
16 În întâia mea apărare nimenea
nu mi-a venit în ajutor, [y] ci toți m'au
părăsit; [z] să nu li-se pună în socoteală;
17 [a] Dar Domnul îmi stete în ajutor și
mă întărì, [b] ca prin mine să fie cu de-
săvârșire adeverită predica și să auză
toate neamurile; și am fost scăpat [c] din
gură de leu. 18 [d] Domnul mă va scăpà
de orice lucru rău și mă va mântuì,
mutându-mă în împărăția lui cea ce-
rească; [e] Lui *fie* mărirea în vecii vecilor,
amin.
19 Urează de bine Prischi și lui
Acuila și casei lui Onesifor. 20 Erastu
a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am
lăsat în Milet, fiind bolnav. 21 Sileș-
te-te să vii mai nainte de iarnă.
Îți urează de bine Eubul și Pudente
și Linu și Claudia și frații toți.
22 Domnul *Iisus Hristos* cu duhul
tău. Darul cu voi. *Amin.*

Capul 4.
a 1 Tim. 5. 21.
b Fapt. 10. 42.
c 1 Tim. 5. 20
d 1 Tim. 4. 13.
e Cap. 3. 1.
f 1 Tim. 1. 10.
g Cap. 3. 6.
h 1 Tim. 1. 4.
i Cap. 1. 8.
j Fapt. 21. 8
k Filip. 2. 17.
l Filip. 1. 23.
m 1 Cor. 9. 24, 25.
n 1 Cor. 9. 25.
o Cap. 1. 12.
p Col. 4. 14.
q 1 Ioan. 2. 15.
r Cap. 1. 15.
s Col. 4. 14.
t Fapt. 12. 25.
u Fapt. 20. 4.
v Fapt. 19. 33.
x 2 Sam. 3. 39
y Cap. 1. 15.
z Fapt. 7. 60.
a Mat. 10. 19.
b Fapt. 9. 15.
c Ps. 22. 21.
d Ps. 121. 7.
e Rom. 11. 36.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE TITU.

Întroducerea. Dumnezeu nădejdea mântuirii nu este mincinos.

1 Pavel slujitor al lui Dumnezeu, apos-
tol însă al lui Iisus Hristos, potrivit
credinței aleșilor lui Dumnezeu [a] și cu-
noștinței depline a adevărului, care
este în măsura [b] temerii de Dumnezeu,
2 [c] Pe temeiul nădejdii de viață veci-
nică, pe care a făgăduit-o mai nainte
[d] de veacuri vecinice [e] nemincinosul
Dumnezeu, 3 [f] Iar la timpurile sale
cuvenite a făcut cunoscut cuvântul său
în predica, [g] ce mi-a fost încredințată
mie, [h] după porunca Mântuitorului nos-
tru Dumnezeu. 4 Lui [i] Titu [j] adevăra-
tul fiu, în măsura [k] credinței de obște.
[l] Dar și pace dela Dumnezeu Tatăl și
dela Hristos Iisus Mântuitorul nostru.

Despre ocuparea slujbelor și despre disciplina bisericească în Creta.

5 Pentru aceasta te-am lăsat in Creta,
ca să [m] întocmești mai departe cele [n] ră-
mase înapoi și să pui în fiecare oraș
preoți, cum eu ți-am rânduit, 6 [o] Dacă
este cineva fără vină, [p] bărbat al unei
singure femei, [q] având copii credincioși,
nu în învinuire de desfrânare sau ne-
supuși. 7 Pentru că episcopul trebue
să fie fără vină [r] ca econom al lui Dum-
nezeu, nu plăcând sieși, [s] nu pornit la
mânie, [t] nu dat vinului, nu deprins să
bată, nu dat la câștig urît, 8 [u] Ci pri-
mitor de oaspeți, iubitor de bine, cu-
minte, drept, cuvios, înfrânat, 9 [v] Ți-
nându-se de [x] cuvântul credincios, potri-
vit învățăturii, ca să fie in stare atât ca
să îndemne, — [y] pe temeiul învățăturii
sănătoase, — cât și să mustre pe vorbi-
torii împotrivă.
10 Căci [z] nesupuși, vorbitori îndeșert
și [a] amăgitori sunt mulți, [b] mai ales cei
din tăerea împrejur, 11 Cărora trebue
a le astupà gura, [c] ca unii care dărapănă
toate casele, învățând, [d] pentru câștig
urît, cele ce nu trebue. 12 [e] Unul din-
tre dânșii, însuși un profet al lor a zis:
Cretanii *sunt* totdeauna mincinoși, fiară
rele, pântece nelucrătoare. 13 Dovada
aceasta este adevărată. [f] Pentru acest
cuvânt mustrează-i aspru, ca să fie [g] să-
nătoși în credință, 14 Neîndreptând
ei luarea [h] aminte la istorisiri închipuite
iudeești și la [i] porunci ale oamenilor,
care își întorc fața dela adevăr.
15 [j] Tot este curat celor curați, iar
celor necurați și necredincioși nimic nu
este curat, ci necurată le este atât min-
tea lor, cât și știința de sine a lor. 16 Ei
mărturisesc că știu pe Dumnezeu, dar
tăgăduesc prin lucrurile lor, urîcioși
fiind și nesupuși și spre orice lucru bun
nelămuriți.

Sfaturi pentru bătrâni, bătrâne, tânări, slugi.

2 Dar tu vorbește cele ce se cuvin [a] în-
vățăturii sănătoase: 2 Ca bătrânii
să fie trezi, cinstiți, cuminte, [b] sănătoși
la credință, la iubire, la răbdare;
3 [c] Bătrânele asemenea să fie în înfăți-
șare cuviincioase, nu zavistuitoare, nici
robite de vin mult, învățătoare de bine,
4 Ca să cumințească pe cele tinere [d] să
își iubească copiii, 5 Să fie cuminte,
curate, casnice, bune, [e] supuse la ai lor
bărbați, [f] ca să nu fie defaimat cuvântul
lui Dumnezeu.
6 Asemenea îndeamnă pe cei mai tânări
să fie cuminte, 7 [g] În toate arătându-te
pe tine insuți, ca chip de lucruri bune,
ca nestricăciune în învățătură; [h] ca bună
cuviință. 8 [i] Ca cuvânt sănătos, nepri-

TITU.

—

Capul 1.

a 2 Tim. 2. 25
b 1 Tim. 3. 16.
c 2 Tim. 1. 1.
d Num. 23. 19
e Rom. 16. 25.
f 2 Tim. 1. 10.
g 1 Tes. 2. 4.
h 1 Tim. 1. 1.
i 2 Cor. 2 13.
j 1 Tim. 1. 2.
k Rom. 1. 12.
l Efes. 1. 2.
m 1 Cor. 11. 34.
n Fapt. 14. 23.
o 1 Tim.3.2,etc.
p 1 Tim. 3. 12.
q 1 Tim. 3.4,12.
r Mat. 24. 45
s Lev. 10. 9.
t 1 Tim. 3. 3,8.
u 1 Tim. 3. 2.
v 2 Tes. 2. 15.
x 1 Tim. 1. 15.
y 1 Tim. 1. 10.
z 1 Tim. 1. 6.
a Rom. 16. 18.
b Fapt. 15. 1.
c Mat. 23. 14.
d 1 Tim 6. 5.
e Fapt. 17. 28.
f 2 Cor. 13. 10.
g Cap. 2. 2.
h 1 Tim. 1 4.
i Isa. 29. 13.
j Luc. 11.39-41.

—

Capul 2.

a 1 Tim. 1. 10.
b Cap. 1. 13.
c 1 Tim.2. 9 10.
d 1 Tim. 5. 14.
e 1 Cor. 14. 34.
f Rom. 2. 24.
g 1 Tim. 4. 12.
h Efes. 6. 24.
i 1 Tim. 6. 3.

mitor de învinuire. [j]pentru ca cel care
este împotrivă [k]să se rușineze. neavând
să zică nimic rău despre noi.
9 [l]*Îndeamnă* pe slugi să fie supuse
la ai lor stăpâni. să fie [m]în toate bine-
plăcente. să nu răspunză împotrivă.
10 Să nu deà *ceva* la o parte pentru
dânsele. ci să arate orice bunăcredință.
[n]pentru ca să împodobească în toate
învățătura. care este a Mântuitorului
nostru Dumnezeu.

Harul mântuitor s'a dat tutulora.

11 Căci [o]darul mântuitor al lui Dum-
nezeu [p]s'a arătat tutulor oamenilor.
12 Învățându-ne. [q]ca lepădând necu-
cernicia [r]și poftele lumești. să trăim în-
țelepțește și drept și cu temere de
Dumnezeu. în veacul de acum. 13 [s]Aș-
teptând [t]fericita nădejde și [u]arătarea
măririi a marelui Dumnezeu și a Mân-
tuitorului nostru Hristos Iisus. 14 [v]Care
s'a dat pe sine pentru noi. ca să ne scape
de orice fărădelege [x]și să-și curățească
sieși un popor al său. râvnitor de lu-
cruri bune.
15 Acestea spune și îndeamnă și
mustră. cu orice pune-le la cale. Nime-
menea să nu te desprețuească.

Ascultarea de autoritate. Să arătăm față de oricine blândețe.

3 Adu-le aminte [a]să fie supuși stăpâ-
nirilor. dregătoriilor. să asculte. [b]să
fie gata spre orice lucru bun. 2 [c]Să
nu defaime pe nimenea. [d]să fie negâl-
cevitori. [e]învoitori. arătând orice [f]blân-
dețe către toți oamenii. 3 [g]Pentru că și
noi eram altădată nepricepuți. neascul-
tători. fiind duși în rătăcire. slujind
poftelor și feluritelor plăceri. petrecând
viața în răutate și pizmuire. urîți fiind.
unii pe alții urîndu-ne.

Baia renașterii.

4 Dar când s'a arătat [h]bunătatea și
iubirea de oameni a Mântuitorului nos-
tru [i]Dumnezeu. 5 [j]Nu din lucrurile
cele din dreptate. pe care le-am făcut
noi. ci după a sa milă ne-a mântuit
[k]prin baie de naștere de-a doua oară
și prin înoire de duh sfânt. 6 [l]Pe care
l-a turnat preste noi cu bogăție. prin
Iisus Hristos Mântuitorul nostru. 7 [m]Ca
îndreptățiți fiind prin darul lui. [n]să ne
facem — potrivit nădejdii — moșteni-
tori [o]de viață vecinică.

Felurite sfătuiri, însărcinări și salutări.

8 [p]Credincios este cuvântul. și hotă-
răsc. ca tu să te rostești cu încredere
despre acestea. ca cei care s'au încre-
zut lui Dumnezeu. să poarte [q]grije a
ocroti lucruri bune. Acelea sunt bune
și folositoare pentru oameni: 9 Iar [r]de
cercetări nemintoase și de înșirări ale
neamului și ceartă și lupte legiste fe-
rește-te. [s]pentru că sunt nefolositoare
și deșerte. 10 De omul desbinător,
după întâia [t]și a doua mustrare. [u]fereș-
te-te. 11 Deoarece știi că unul ca a-
cesta s'a abătut și păcătuește. fiind de
sine osândit.
12 Când voiu trimite pe Artema la
tine sau pe Tichic. silește-te să vii la
mine în Nicopole: căci acolo am găsit
cu cale să iernez. 13 Pe Zena legistul
și pe Apoline trimite-i mai nainte cu
îngrijire. ca să nu ne lipsească nimic.
14 Și să învețe și ai noștri ca să îngri-
jească de lucruri bune pentru trebuin-
țele neapărate. ca să nu fie neroditori.
15 Te îmbrățișază toți care sunt cu
mine. Fă urări de bine celor care ne
iubesc în credință. Darul cu voi toți.
Amin.

---

j Neem. 5. 9.
k 2 Tes. 3. 14.
l Efes. 6. 5.
m Efes. 5. 24.
n Mat. 5. 16.
o Rom. 5. 15.
p Luc. 3. 6.
q Luc. 1. 75.
r 1 Pet. 4. 2.
s 1 Cor. 1. 7.
t Fapt. 24. 15.
u Col. 3. 4.
v Gal. 1. 4.
x Ebr. 9. 14.

Capul 3.
a Rom. 13. 1.
b Col. 1. 10.
c Efes. 4. 31.
d 2 Tim. 2. 24, 25.
e Filip. 4. 5.
f Efes. 4. 2.
g 1 Cor. 6. 11.
h Cap. 2. 11.
i 1 Tim. 2. 3.
j Rom. 3. 20.
k Ioan 3. 3, 5.
l Ezec. 36. 25.
m Rom. 3. 24.
n Rom. 8. 23, 24.
o Cap. 1. 2.
p 1 Tim. 1. 15.
q Vers. 1, 14.
r 1 Tim. 1. 4.
s 2 Tim. 2. 14.
t 2 Cor. 13. 2.
u Mat. 18. 17.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE FILEMON.

Pavel laudă pe Filimon și mijlocește ca să ierte pe Onesim robul său, primindu-l iarăși ca pe un frate în Domnul.

1 Pavel [a]legat al lui Hristos Iisus și
Timoteiu fratele lui Filemon, iubitul
și împreună [b]lucrătorul cu noi. 2 Și
Appii sora *noastră* și lui [c]Archip, [d]oș-
teanul nostru împreună cu noi, și [e]bi-
sericei în casa ta. 3 [f]Dar vouă și pace
dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela
Domnul Iisus Hristos. 4 [g]Mulțumesc
totdeauna Dumnezeului meu, aducân-
du-mi aminte de tine în rugăciunile
mele. 5 [h]Auzind de iubirea ta și de
credinciosia pe care o ai către Domnul
Iisus și către toți sfinții. 6 Ca împăr-
tășirea cu credinciosia ta să se facă
lucrătoare pentru Hristos, în [i]cunoaște-
rea desăvârșită a oricărui bine ce este
întru voi: 7 Căci multă bucurie și
mângâere am avut în iubirea ta, fiind
că inimile sfinților [j]au fost ușurate prin
tine, frate.
8 Deaceea, [k]deși având îndrăzneală
în Hristos, ca să-ți poruncesc ce se cu-
vine. 9 *Te* rog mai mult pentru iubire:
astfel fiind eu, ca Pavel bătrân, iar
acum [l]și legat al lui Hristos Iisus, 10 Te
rog pentru copilul meu, [m]pe care l-am
născut în legăturile mele, pe [n]Onesim,
11 Care altădată îți era nefolositor, dar
acum și ție și mie folositor, pe care
ți-l-am trimis înapoi. 12 Pe dânsul,
adecă inima mea. 13 Eu voiam să-l
țin la mine, [o]ca să-mi slujească pentru
tine, în legăturile evangelii. 14 Dar
fără încuviințarea ta nimic n'am voit
să fac, [p]pentru ca binele dela tine să nu
fie ca de silă, ci de bunăvoie. 15 [q]Căci,
poate pentru aceasta, s'a despărțit puțin
timp, ca să-l aibi vecinic, 16 Deacum
nu ca rob, ci mai sus de rob, ca [r]frate
iubit, mai vârtos mie, [s]și cu atât mai
mult ție și în trup și în Domnul.
17 Deci dacă mă [t]ai părtaș, primește-l
la tine ca pe mine. 18 Iar dacă te-a
păgubit în ceva sau datorează, pune
aceasta în socoteala mea; 19 Eu Pa-
vel, am scris cu mâna mea, eu voiu
plătì, ca să nu-ți zic că chiar tu însuți
îmi rămâi mie încă dator. 20 Așà,
frate, eu aș avea folos de tine în Dom-
nul: [u]ușurează-mi inima în Hristos.
21 Încredințat fiind de [v]ascultarea
ta ți-am scris, știind că vei face și preste
cele ce zic. 22 În același timp însă
gătește-mi și casa de poposire; căci
nădăjduiesc că prin rugăciunile voastre
voiu fi dăruit vouă.
23 Te îmbrățișază Epafra cel prins
împreună cu mine în Hristos Iisus,
24 Marcu, Aristarch, Dema, Luca, îm-
preună lucrători cu mine. 25 Darul
Domnului Iisus Hristos cu duhul vostru.

EPISTOLA CĂTRE EBREI.

Dumnezeu a trimis oamenilor pe Fiul său care este preste toate, mult mai pe sus decât îngerii chiar.

1 După ce în multe părți și [a]în multe
chipuri vorbì Dumnezeu de demult
părinților în profeți, [b]la sfârșitul acestor
zile ne [c]vorbì în Fiul. 2 [d]Pe care l-a
pus preste toate moștenitor, [e]prin care
și făcù veacurile: 3 [f]Care,— fiind stră-
lucire a măririi lui și chip al ființii lui

FILEMON. Capul 1. a Efes. 3. 1. b Filip. 2. 25. c Col. 4. 17. d Filip. 2. 25. e Rom 16. 5. f Efes. 1. 2. g Efes 1. 16. h Efes. 1. 15. i Filip 1. 9, 11. j 2 Cor. 7. 13. k 1 Tes. 2. 6. l Vers. 1. m 1 Cor. 4. 15. n Col. 4. 9. o 1 Cor. 16. 17. p 2 Cor. 9. 7. q Fac. 45. 5, 8. r Mat. 23. 8. s Col. 3. 22. t 2 Cor. 8. 23. u Vers. 7. v 2 Cor. 7. 16.

EBREI. Capul 1. a Num. 12. 6, 8. b Deut 4. 30. c Ioan 1. 17. d Ps. 2. 8. e Ioan 1. 3. f Ioan 1. 14.

[g] și ducând toate cu cuvântul puterii
sale, [h] după ce săvârșì curățire de pă-
cate, — a [i] șezut de-a dreapta măririi în
cele de sus. 4 Fiind făcut cu atât mai
bun decât îngerii, cu cât [j] a moștenit
nume mai deosebit decât dânșii.
5 Căci cărui dintre îngeri a zis vre-
odată: [k] „Fiul meu ești tu, eu azi te-am
născut?“ Și iarăși: [l] „Eu îi voiu fi Tată
și el îmi va fi Fiu?“
6 Și, când va fi adus iar [m] în lume pe
Întâiul născut, zice: [n] „Și să se închine
lui toți îngerii lui Dumnezeu“.
7 Și de îngeri zice: [o] „Cel ce face pe
îngerii săi vânturi și pe slujitorii săi
pară de foc“.
8 Iar de Fiul *zice:* [p] „Tronul tău,
Dumnezeule, *este* în veacul veacului, și
sceptrul dreptății *este* sceptrul împă-
răției tale. 9 Iubit-ai dreptatea și ai
urît nedreptatea; deaceea, Dumnezeule,
Dumnezeul tău [q] te-a uns pe tine cu
untdelemn al bucurii mai pre sus de
părtașii tăi“. 10 Și: [r] „Tu Doamne,
în început întemeiat-ai pământul, și
lucruri ale mânilor tale sunt cerurile;
11 [s] Ele vor pierì, dar tu rămâi pururea:
și toate ca o haină se vor învechì. 12 Și
ca pe un vestmânt le vei schimbà și
schimbate vor fi, dar tu acelaș ești și
anii tăi nu vor încetà“.
13 Și către cine dintre îngeri a zis
vre odată: [t] „Șezi de-a dreapta mea, până
ce voiu fi pus pe vrăjmașii tăi scaun
al picioarelor tale?“ 14 [u] Nu sunt oare
toți duhuri slujitoare trimise spre slujbă,
pentru cei care au să moștenească mân-
tuirea?

Suntem datori să ascultăm de cuvântul lui Hristos.

2 Deaceea trebue ca noi cu atât mai
mult să luăm aminte la cele auzite,
ca nu cumva să ne strecurăm pe lângă
ele. 2 Căci dacă cuvântul vestit prin
îngeri a fost temeinic, [a] și orice abatere
și [b] neascultare a luat dreaptă răsplătire,
3 [c] Cum vom scăpà noi, dacă vom fi
fost nepăsători la o astfel de mântuire?
[d] Ca una care, vestită fiind din început
prin Domnul, [e] fù adeverită între noi de
cei care auziră, 4 [f] Dând Dumnezeu
dovadă la aceasta, împreună cu dânșii,
[g] prin semne și minuni și felurite pu-
teri și prin ale duhului sfânt [h] împărțiri
[i] după a lui voință.

Calea lui Hristos prin suferințe la mărire.

5 Pentru că nu îngerilor a supus
Dumnezeu [j] lumea viitoare despre care
vorbim. 6 Dar a mărturisit oarecine
undeva zicând: [k] „Ce este omul că-ți
aduci aminte de dânsul? Sau Fiul omu-
lui că te uiți cu luare aminte spre el?
7 Pusu-l-ai puțin timp mai pe jos de
îngeri, cu mărire și cinste l-ai încunu-
nat, *și l-ai pus preste lucrurile mânilor
tale.* 8 [l] Tot ai supus supt picioarele
lui“. Dar prin aceea că a supus lui pe
toate, nimic n'a lăsat nesupus lui; a-
cum însă [m] nu vedem încă pe toate su-
puse lui; 9 Dar vedem pe [n] cel pus
puțin timp mai pe jos de îngeri, pe
Iisus, cu mărire și cinste [o] încununat
pentru patima morții, cum prin darul
lui Dumnezeu gustă moarte [p] pentru
fiecare.
10 [q] Căci se cuveneà lui, [r] pentru care
sunt toate și prin care *sunt* toate, fiind-
că duse mulți fii la mărire, [s] să desă-
vârșească prin patimi [t] pe începătorul
mântuirii lor. 11 Pentru că [u] și care
sfințește și care sunt sfințiți, dintr'unul
[v] *sunt* toți: deaceea [x] nu se rușinează ca
să-i numească frați, 12 Zicând: [y] „Spu-
ne-voiu fraților mei numele tău, în mij-
locul bisericei te voiu lăudà:“ 13 Și
iar: [z] „Eu mă voiu încrede într'însul;“
și iar: [a] „Iată eu și copiii pe [b] care mi
i-a dat Dumnezeu“. 14 Deci, fiindcă
copiii au avut împărtășire de sânge și
trup, [c] și el se împărtășì de ele în chip
foarte apropiat, ca prin moartea sa să
desființeze pe cel care are stăpânirea

g Ioan 1. 4.
h Cap. 7. 27.
i Ps. 110. 1.
j Efes. 1. 21.
k Ps. 2. 7.
l 2 Sam. 7. 14
m Rom. 8. 29.
n Deut. 32. 43.
o Ps. 104. 4.
p Ps. 45. 6, 7.
q Isa. 61. 1.
r Ps. 102. 25. etc.
s Isa. 34. 4.
t Ps. 110. 1.
u Fac. 19. 16.
—
Capul 2.
a Deut. 33. 2
b Num. 16. 30, 31.
c Cap. 10. 28, 29.
d Mat. 4. 17.
e Luc. 1. 2.
f Marc. 16. 20.
g Fapt. 2. 22, 43.
h 1 Cor. 12. 4, 7. 11.
i Efes. 1. 5, 9.
j Cap. 6. 5.
k Iov 7. 17.
l Mat. 28. 18.
m 1 Cor. 15. 25.
n Filip. 2. 7—9
o Fapt. 2. 33.
p Ioan 3. 16.
q Luc. 24. 46
r Rom. 11. 36.
s Fapt. 3. 15.
t Luc. 13. 32.
u Cap. 10. 10, 14.
v Fapt. 17. 26.
x Mat. 28. 10.
y Ps. 22. 22, 25.
z Ps. 18. 2.
a Isa. 8. 18.
b Ioan 10. 29.
c Ioan 1. 14.
—

morții, adecă pe diavolul. 15 Și să
scape pe aceștia, câți de frica morții în
toată viața erau ținuți în robie. 16 Căci,
negreșit, nu de îngeri are grije, ci de
urmașii lui Abraam are grije. 17 De-
aceea trebuià ca întru toate să fie ase-
mănat fraților, ca să fie milos și cre-
dincios arhiereu în cele către Dumnezeu,
spre a ispășì păcatele poporului. 18 Căci
pentru aceea că a suferit, fiind însuși
ispitit, poate să ajute celor care sunt
ispitiți.

Hristos este mai mare decât Moise. Dacă abaterea dela legea lui Moise nu rămâne nepedepsită, cu atât mai puțin nu rămâne nepedepsită abaterea dela legea lui Hristos.

3 Deaceea, frați sfinți, părtași ai [a] che-
mării cerești, îndreptați luarea a-
minte [b] la trimisul și arhiereul mărturi-
sirii noastre, la Iisus. 2 Care este
credincios celui care îl rânduì, după
cum și [c] Moise *erà credincios* în toată
casa lui.

3 Pentru că acesta a fost învrednicit
de mai mare mărire decât Moise, după
cum are mai multă cinste, decât casa
[d] care a clădit-o desăvârșit. 4 Căci
orice casă este desăvârșit clădită de
cineva, [e] dar Dumnezeu este care clădì
desăvârșit tot. 5 [f] Și într'adevăr Moise
erà credincios în toată casa lui ca [g] slu-
gă, [h] spre a dà dovadă de cele ce erau
să fie vorbite: 6 Hristos însă ca [i] Fiu
este *credincios* preste casa lui, [j] a cărui
casă suntem noi, [k] dacă vom fi ținut
până la sfârșit nesfiala temeinică și cu-
vântul de laudă al nădejdii.

7 Deaceea, după cum zice [l] duhul
sfânt: [m] „Astăzi, dacă veți fi auzit glasul
lui, 8 Nu învârtoșați inimile voastre
ca în întărâtare, ca în ziua ispitirii în
pustie, 9 Unde *mă* ispitiră părinții
voștri spre încercare, și văzură lucrurile
mele patruzeci de ani. 10 Deaceea
m'am supărat pe neamul acesta, și am
zis: totdeauna sunt rătăciți cu inima;
dar ei nu cunoscură căile mele. 11 Cum
am jurat în mânia mea: nu vor intrà
în repausul meu“. 12 Luați aminte,
fraților, nu cumva va fi în cineva dintre
voi inimă rea de necredință, ca să se
depărteze dela viul Dumnezeu. 13 Ci
îndemnați-vă unii pe alții, în fiecare zi,
până ce se zice încă: „Astăzi“, ca să
nu fie învârtoșat cineva dintre voi prin
înșelăciunea păcatului: 14 Căci ne-am
făcut părtași ai lui Hristos, numai dacă
vom fi ținut începutul temeinic al în-
crederii până la sfârșit. 15 Prin aceea
că se zice: „Astăzi dacă veți fi auzit
glasul lui, nu învârtoșați inimile voastre
ca în întărâtare“.

16 Cine întărâtară dar, deși auziră?
Dar n'au fost toți care ieșiseră din Egipt
prin Moise? 17 Și pe cine se supără
patruzeci de ani? Nu oare pe cei care
păcătuiseră, ale căror trupuri căzură în
pustie? 18 Și cărora se jură că n'au
să între în repausul lui, dacă nu celor
care nu ascultară? 19 Vedem dar, că
nu putură să între pentru necredință.

Răpausul făgăduit Iudeilor este dat celor care cred în Hristos. Puterea cuvântului lui Dumnezeu. Despre arhiereia lui Hristos.

4 Deci, [a] fiindcă rămâne încă făgădu-
ință spre a întrà în repausul lui, să
ne temem, ca nu cumva să pară cineva
dintre voi că a rămas în urmă. 2 Căci
făgăduință avem negreșit, după cum și
aceia: dar cuvântul ce fù auzit nu le
folosì, fiindcă n'a fost amestecat cu cre-
dință la cei care auziră. 3 [b] Căci în-
trăm în repaus cei care am crezut, după
cum a zis: [c] „Cum am jurat în mânia
mea: nu vor intrà în repausul meu“,
deși lucrurile erau făcute dela înteme-
ierea lumii. 4 Pentru că a zis undeva
despre *ziua* a șaptea astfel: [d] „Și s'au
repausat Dumnezeu în ziua a șaptea
de toate lucrurile lui“. 5 Și în acest
loc iarăși: „Nu vor intrà în repausul
meu“.

6 Deci, fiindcă rămâne încă să între
unii într'însul, și [e] cei mai dinainte care

Capul 3.
a Rom. 1. 7.
b Rom. 15. 8.
c Num. 12. 7.
d Zech. 6. 12.
e Efes. 2. 10.
f Vers. 2.
g Esod. 14. 31.
h Deut. 18. 15.
i Cap. 1. 2.
j 1 Cor. 3. 16.
k Mat. 10. 22.
l 2 Sam. 23. 2.
m Ps. 95. 7.
—

Capul 4.
a Cap. 12. 15.
b Cap. 3. 14.
c Ps. 95. 11.
d Fac. 2. 2.
e Cap. 3. 19.

avură făgăduință n'au întrat pentru ne-
ascultare. 7 Iar hotărăște o zi [f] „as-
tăzi“, zicând în David după atâta timp,
cum s'a spus mai nainte: „Astăzi dacă
veți fi auzit glasul lui, nu învârtoșați
inimile voastre“. 8 Căci dacă Iisus
i-ar fi dus la repaus, n'ar vorbì *Dum-
nezeu* după acestea de altă zi. 9 Deci
dar rămâne încă repaus de Sâmbătă,
pentru poporul lui Dumnezeu. 10 Căci
cine a întrat în repausul lui, acela s'a
și repausat de lucrurile sale, după cum
Dumnezeu de ale lui.

11 Să ne sârguim dar ca să întrăm
în acel repaus, ca nimenea să nu cadă
[g] în aceeași pildă a neascultării.

12 Pentru că [h] viu este cuvântul lui
Dumnezeu și lucrător și [i] mai tăietor
decât [j] orice spadă cu două tăișuri și
[k] pătrunzând până desparte suflet și
duh, rosturi și măduve, și judecător al
gândurilor inimei: 13 [l] Și nu este făp-
tură ascunsă înaintea lui, chiar toate
sunt goale [m] și descoperite ochilor lui,
către care avem cuvântul.

14 Deci având arhiereu mare, care
străbătù cerurile, pe Iisus Fiul lui
Dumnezeu, să ținem cu tărie mărturi-
sirea. 15 Pentru că nu avem arhiereu,
care nu poate suferì împreună la slă-
biciunile noastre, dar *arhiereu* ispitit
fiind în toate potrivit asemănării noas-
tre, afară de păcat. 16 Deci să ne
apropiem cu încredere de tronul daru-
lui, ca să luăm milă și să aflăm dar
spre ajutor, la timp cuvenit.

Hristos este arhiereu în veci, preot ca Melchisedec. Pentru cei mari este trebuință de hrană tare, pentru cei mici de lapte.

5 Pentru că orice arhiereu, fiind luat
dintre oameni, [a] este pus pentru oa-
meni [b] în cele către Dumnezeu, [c] ca să
aducă daruri și jertfe pentru păcate.
2 [d] Putând fi îngăduitor către cei ne-
știutori și rătăcitori, fiindcă [e] și el în-
suși este împresurat de slăbiciune, 3 Și
[f] pentru aceasta dator este, după cum
aduce pentru popor, așà și pentru sine
să aducă pentru păcate.

4 [g] Și nimenea nu-și ià sieși cinstea
aceasta, ci chemat fiind de Dumnezeu,
după cum [h] și Aaron. 5 [i] Astfel și Hris-
tos nu se mărì pe sine însuși ca să fie
făcut arhiereu, ci cel care vorbì către
dânsul: [j] „Fiul meu ești tu, eu azi te-am
născut;“ 6 După cum și în alt loc
zice: [k] „Tu ești preot în veci, după rân-
duiala lui Melchisedec“.

7 Care în zilele trupului său, fiind
că [l] aduse cereri și rugăciuni stăruitoare,
[m] cu strigăt tare și lacrămi către acela
[n] care puteà să-l scape din moarte, și
ascultat fiind [o] pentru temerea sa de
Dumnezeu. 8 [p] Deși Fiu fiind, învăță
[q] ascultare din cele ce pătimì, 9 Și
desăvârșit fiind, se făcù tutulor care as-
cultă de dânsul pricinuitor de mântuire
vecinică. 10 Numit fiind de Dumnezeu
arhiereu după rânduiala lui Melchisedec.

11 Despre care avem mult să vorbim
și cu anevoe să spunem lămurit, fiindcă
v'ați făcut întârzietori cu auzurile.
12 Căci voi trebuind chiar să fiți învă-
țători de mult timp, iarăși aveți trebu-
ință ca cineva să vă învețe cele dintâiu
începuturi ale cuvintelor lui Dumnezeu,
și v'ați făcut având trebuință de lapte,
nu de hrană tare. 13 Pentru că cine
se împărtășește numai din lapte este
neștiutor de cuvântul de dreptate, căci
este copil; 14 Iar hrana tare este a
celor desăvârșiți, care prin deprindere
au simțurile destoinice, spre deosebirea
binelui și a răului.

Ferește-te de-a te abate dela credință.

6 Deaceea [a] lăsând învățătura începă-
toare despre Hristos să înaintăm cu
sârguință spre desăvârșire, nepunând
voi iarăși temelie cu pocăință [b] de lu-
cruri moarte, și cu credință în Dum-
nezeu, 2 [c] Cu învățătură despre bote-
zuri, [d] și punerea mânilor, [e] și invierea

f Ps. 95. 7. g Cap. 3. 12, 18, 19. h Isa. 49. 2. i Prov. 5. 4. j Efes. 6. 17. k 1 Cor. 14. 24, 25. l Ps. 33 13, 14. m Iov 26. 6.
—
Capul 5. a Cap. 8. 3. b Cap. 2. 17. c Cap. 8. 3, 4. d Cap. 2. 18. e Cap. 7. 28. f Lev. 4. 3. g 2 Cron 26. 18. h Esod. 28. 1. i Ioan 8. 54. j Ps. 2. 7. k Ps. 110. 4. l Ioan 17. 1. m Ps. 22. 1. n Mat 26. 53. o Mat. 26. 37. p Cap. 3. 6. q Filip. 2. 8.
—
Capul 6. a Filip. 3.12-14. b Cap. 9. 14. c Fapt. 19. 4, 5. d Fapt 8. 14-17. e Fapt. 17.31,32. f Fapt. 24. 25.

morților. [f] și judecata veecinică. 3 Și
aceasta o vom face. [g] numai dacă Dum-
nezeu dă voie.

4 Căci [h] este cu neputință pe [i] cei care
au fost luminați odată și au gustat [j] da-
rul ceresc [k] și s'au făcut părtași ai du-
hului sfânt 5 Și au gustat cuvântul
bun al lui Dumnezeu și puterile [l] vea-
cului viitor.

6 Și care au căzut. a-i înoi iarăși spre
pocăință. [m] fiindcă ei răstignesc din nou
loru-și pe Fiul lui Dumnezeu și-l dau
de pildă. 7 Pentru că pământul. care
a băut ploaia ce vine adesea preste dân-
sul și care naște verdeață folositoare
acelora pentru care și este lucrat. [n] ià
parte la binecuvântare dela Dumnezeu:
8 [o] Iar făcând spini și pălămidă nu este
găsit bun și aproape de blestem *este*,
sfârșitul lui este spre ardere.

Îndemnare să rămânem statornici și să avem încredere în făgăduințe.

9 Dar suntem încredințați despre voi.
iubiților. de mai bune lucruri și care
țin de mântuire. și dacă vorbim astfel.
10 [p] Căci [q] Dumnezeu nu este nedrept.
ca să uite [r] lucrul vostru și iubirea pe
care ați arătat-o pentru numele lui.
prin aceea că ați [s] slujit sfinților și slu-
jiți. 11 Dorim dar ca [t] fiecare dintre
voi să arate aceeași râvnă. pentru în-
crederea [u] deplină a nădejdii până la
sfârșit. 12 Ca să nu fiți întârzietori,
dar următori ai celor care prin credință
și îndelungă răbdare [v] moștenesc făgă-
duințele.

13 Căci Dumnezeu când a dat făgă-
duință lui Abraam. fiindcă nu aveà să
jure pe nimenea mai mare. [x] jură pe
sine. 14 Zicând: „cu adevărat bine-
cuvântând te voiu binecuvântà și în-
mulțind te voiu înmulțì“: 15 Și ast-
fel. fiindcă avù îndelungă răbdare. do-
bândì făgăduința.

16 Pentru că oamenii jură pe cel
care este mai mare, și [y] jurământul le
este sfârșit spre statornicire a oricărui
cuvânt de împotrivire: 17 În aceasta
Dumnezeu. voind să arate mai mult
moștenitorilor făgăduinței nestrămu-
tarea hotărîrii lui. mijlocì prin jură-
mânt. 18 Ca prin două fapte nestră-
mutate. în care este cu neputință ca
Dumnezeu să fi mințit. să avem îndem-
nare puternică noi care am scăpat. ca
să ținem cu tărie nădejdea pusă înainte.
19 Pe care o avem ca ancoră neclintită
și temeinică a sufletului și intrând în-
lăuntrul catapeteasmei. 20 Unde a
intrat pentru noi Iisus. ca înainte mer-
gător. fiind făcut după rânduеala lui
Melchisedec arhiereu în veci.

Melchisedec este mai mare decât Abraam și Leviții. Hristos este arhiereul nostru desăvârșit în veci.

7 Căci acest [a] Melchisedec. împăratul
Salemului. preotul lui Dumnezeu
celui Preaînalt. care întâmpină pe
Abraam întorcându-se *acesta* dela tă-
cerea împăraților și-l binecuvântă. 2 Că-
ruia și zecineală din toate îi împărțì
Abraam. însemnează mai întâiu împă-
ratul dreptății. iar apoi și împăratul
Salemului. care este împărat al păcii.
3 Fără tată. fără mumă. fără istorisire
de neam. neavând nici început al zile-
lor. nici sfârșit al vieții. dar cu totul
asemănat fiind Fiul lui Dumnezeu. ră-
mâne preot pururea.

4 Vedeți dar cât de mare este acesta,
[b] căruia chiar zecineală îi dete Abraam
din cele mai bune. el patriarhul! 5 Și
într'adevăr [c] cei din fiii lui Levi, care
primesc preoția au potrivit legii poruncă
ca să ià zecineală dela popor. adecă
dela frații lor. măcar că *și aceștia* au
ieșit din coapsa lui Abraam: 6 Iar cel
care nu-și trage neamul dintr'înșii a
luat zecineală dela Abraam. [d] și a bine-
cuvântat [e] pe cel care are făgăduințele.
7 Fără vre un cuvânt de împotrivire
dar. cel mic este binecuvântat de cel
mare. 8 Și aci oamenii muritori iau
zecineli. iar acolo unul [f] care este do-

g Fapt. 18. 21. h Mat. 12.31,32. i Cap. 10. 32. j Ioan 4. 10. k Gal. 3. 2. 5. l Cap. 2. 5. m Cap. 10. 29 n Ps. 65. 10. o Isa. 5. 6. p Prov. 14. 31. q Rom. 3 4. r 1 Tes. 1. 3. s Rom. 15. 25. t Cap. 3. 6, 14. u Col. 2. 2. v Cap. 10. 36. x Fac. 22.16,17. y Esod. 22. 11.

Capul 7. a Fac. 14.18.etc. b Fac. 14. 20. c Num. 18 21.26 d Fac. 14. 19. e Rom. 4. 13 f Cap. 5. 6.

vedit că trăește *luă zecineală.* 9 Și
cum am zice, prin Abraam a dat zeciu-
eală și Levi, care ià zecineli; 10 Pen-
tru că erà încă în coapsa tatălui său,
când îl întâmpină Melchisedec.

11 [g]Deci dar, dacă erà desăvârșire
prin preoția levitică, — pentru că po-
porul pe temeiul ei a primit legea. —
ce trebuință mai erà ca după rânduеala
lui Melchisedec să se ridice un altfel
de preot, și nu se zice *preot* după rân-
dueala lui Aaron? 12 Preoția dar
fiind schimbată, este de neapărată tre-
buință să se facă și o schimbare a legii.
13 Căci acela, cu privire la care sunt
zise acestea, s'a împărtășit de o altfel
de seminție, dela care nimenea n'a slu-
jit altarului; 14 Pentru că este foarte
învederat că [h]din Iuda a răsărit Dom-
nul nostru, cu privire la care seminție
Moise nu zise nimic despre preoți.
15 Și încă cu mult mai cunoscut este,
dacă după asemănarea lui Melchisedec
se ridică un astfel de preot, 16 Care
s'a făcut nu după legea unei porunci
trupești, ci după puterea unei vieți ne-
pieritoare. 17 Căci este dovedit că
[i]„tu ești preot în veci după rânduеala
lui Melchisedec".

18 Pentru că o desființare a unei po-
runci ce a fost mai nainte, se face din
pricina [j]slăbiciunii și a nefolosului ei.
19 — Căci [k]legea n'a desăvârșit nimic
— și se face o întrare preste dânsa a
[l]unei nădejdi mai bune, prin care [m]ne
apropiem de Dumnezeu.

20 Și întrucât *s'a făcut preot* nu fără
săvârșire de jurământ, — pentru că a-
ceia au fost făcuți preoți fără săvârșire
de jurământ, 21 Iar el cu săvâr-
șire de jurământ *a fost făcut preot*
prin cel care zice către dânsul: [n]„Ju-
rat-a Domnul și nu se va căi: tu ești
preot în veci," *după rânduеala lui Mel-
chisedec.* 22 Întru atât [o]s'a făcut Iisus
chezaș al unui mai bun așezământ.

23 Și aceia într'adevăr au fost mai
mulți făcuți preoți, pentru aceea că sunt
împiedecați prin moarte ca să rămână;
24 Dar el pentru aceea că rămâne în
veci are preoția nestrămutată; 25 De-
aceea poate și să mântuească cu desă-
vârșire pe cei care se apropie printr'în-
sul de Dumnezeu, fiind totdeauna viu,
spre a mijlocì pentru dânșii.

26 Căci astfel de arhiereu se cuveneà
pentru noi, curat, fără răutate, fără
pată, deosebit de păcătoși, și fiind mai
sus decât cerurile. 27 Care nu are în
fiecare zi neapărată trebuință să aducă,
ca arhiereii, jertfe mai întâiu pentru
păcatele sale, apoi pentru ale poporului;
căci a făcut aceasta odată pentru tot-
deauna, aducându-se *jertfă* pe sine în-
suși. 28 Căci legea pune arhierei
oameni care au slăbiciune, iar cuvântul
jurământului săvârșit, care fù în urma
legii, *pune* pe Fiul desăvârșit în veci.

Arhiereul nostru ceresc este mijlocitorul unui nou așezământ mult mai bun decât cel vechiu.

8 Iar vârf la cele ce zicem *este*: avem
astfel de arhiereu, [a]care s'a așezat
de-a dreapta tronului măririi în ceruri,
2 Ca preot jertfitor al [b]templului *adevă-
rat* și al [c]cortului adevărat pe care l-a
înfipt Domnul, *iar* nu om.

3 Căci [d]oricare arhiereu este pus ca
să aducă daruri și jertfe, deaceea [e]*erà*
de neapărată trebuință ca și acesta să
fi avut ceva ce să aducă. 4 Dacă dar
ar fi pe pământ, nici n'ar fi preot, fiind
că sunt cei care aduc potrivit legii da-
rurile, 5 Ca unii care slujesc unei în-
chipuituri și unei [f]umbre a templului
ceresc, după cum a primit dumneze-
ească poruncă Moise, când erà să în-
ființeze cortul, [g]căci zice: „ià seama,
vei face toate potrivit chipului ce ți-a
fost arătat pe muntele *Sinai*"; 6 Acum
însă a [h]dobândit slujbă preoțească mai
deosebită, cu cât este și mijlocitor al
unui așezământ mai bun, ca unul care
este legiuit pe temeiul făgăduințelor
mai bune.

g Gal. 2. 21. h Isa. 11. 1. i Ps. 110. 4. j Rom. 8. 3. k Fapt. 13. 39. l Cap. 6. 18. m Rom. 5. 2 n Ps. 110. 4. o Cap. 8. 6.

Capul 8. a Efes. 1. 20. b Cap. 9. 8, 12, 24. c Cap. 9. 11. d Cap. 5. 1. e Efes. 5. 9. f Col. 2. 17 g Esod. 25. 40. h 2 Cor. 3. 6,8,9.

7 [i]Pentru că dacă acela întâiul *Așe-*
zământ erà desăvârșit, nu se căutà loc
pentru al doilea. 8 Dar mustrându-i
zice: [j]„Iată vin zile, zice Domnul, și
voiu alcătuì un nou Așezământ față de
casa lui Israel și față de casa lui Iuda.
9 Nu ca Așezământul pe care îl făcui
părinților lor, în ziua când i-am apucat
de mână, ca să-i scot din pământul E-
giptului, că ei nu stăruiră în Așezămân-
tul meu, *deaceea* și eu nepăsător am
fost de dânșii“, zice Domnul. 10 Că
acesta este Așezământul pe care îl voiu
întocmì casei lui Israel. După acele zile,
zice Domnul, punând legile mele în
gândul lor, și pe inima lor le voiu în-
scrie și voiu fi lor Dumnezeu, și ei îmi
vor fi popor. 11 Și n'au să mai învețe
fiecare pe cetățeanul său, și fiecare pe
fratele său zicând: cunoaște pe Dom-
nul. Că toți mă vor cunoaște dela mic
până la mare ai lor. 12 Că voiu fi mi-
lostiv la nedreptățile lor, și nu-mi voiu
mai aduce aminte de păcatele lor *și de*
fărădelegile lor“.
13 Prin aceea că zice un „Nou“ *Așe-*
zământ a învechit pe Întâiul *Așeză-*
mânt: iar ce este învechit și bătrân este
aproape de peire.

Deosebirea între templul pământesc și cel ceresc. Ispășirea după legea lui Moise nu este desăvârșitoare; dar ispășirea făcută de Hristos este desăvârșitoare.

9 Într'adevăr aveà și întâiul *Așeză-*
mânt hotărîri pentru slujba dum-
nezeească și [a]templul pământesc. 2 [b]Căci
fù întocmit [c]un cort întâiul, în care *se*
aflà [d]sfeșnicul și [e]masa și punerea în-
ainte a pânilor, care *cort* se cheamă
loc sfânt. 3 [f]Iar după a doua catape-
teasmă *fù întocmit* un cort care se
cheamă *loc* preasfânt, 4 Având tă-
mâetoare de aur [g]și chivotul Așezămân-
tului ferecat preste tot cu aur, în care
erà un [h]vas de aur având mană, și toea-
gul lui [i]Aaron, care odrăzlise și [j]tablele
Așezământului. 5 Iar [k]de-asupra lui
Heruvimii măririi umbrind ispășitorul:
despre acestea nu este acum de vorbit
cu deamănuntul.
6 Astfel fiind întocmite acestea,
[l]preoții întră totdeauna în întâiul cort,
săvârșind slujbele dumnezeești. 7 Iar
în al doilea, [m]odată pe an, numai arhie-
reul, nu fără sânge [n]pe care-l aduce
pentru sine și pentru ale poporului gre-
șeli din neștiință, 8 [o]Învederând du-
hul sfânt aceasta: [p]că calea *locului* celui
prea sfânt să nu fie încă arătată, pe cât
timp mai stă întâiul cort, 9 Ca unul
care este o asemănare față de timpul
de acum, [q]potrivit căruia *cort* se aduc
daruri și jertfe, ce nu pot desăvârșì în
știința de sine pe cel care face slujbă
dumnezeească, 10 Fiind pe lângă
[r]mâncări și beuturi și [s]felurite spălări,
[t]numai întocmiri ale trupului puse
până la timp de îndreptare.
11 Iar Hristos, venit [u]arhiereu al [v]bu-
nurilor viitoare, [x]prin cortul mai mare
și mai desăvârșit, nu făcut de mână,
adecă nu al acestei făpturi, 12 Nici
[y]prin sânge de țapi și viței, [z]dar prin
sângele său, întră [a]odată pentru totdea-
una în *locul* cel preasfânt, [b]dupăce do-
bândì răscumpărare vecinică. 13 Căci
dacă [c]sângele de țapi și de tauri și a
juninceí [d]cenușă, ce stropește pe cei spur-
cați, sfințește spre curățirea trupului,
14 Cu cât mai mult [e]sângele lui Hris-
tos, [f]care, prin duh vecinic, [g]se aduse pe
sine desăvârșit lui Dumnezeu, [h]va cu-
rățì cunoștința de [i]sinevă a voastră de
lucruri moarte, [j]ca să slujiți viului
Dumnezeu.
15 [k]Și pentru aceasta este [l]mijlocitor
al unui Așezământ nou, [m]ca prin aceea
că se făcù moarte spre răscumpărare de
abaterile de supt întâiul Așezământ, să
ià cei chemați făgăduința moștenirii
vecinice.
16 Căci unde este diată, este de ne-

i Cap. 7. 11, 18
j Ier. 31, 31—34

Capul 9.

a Esod. 25. 8.
b Esod. 26. 1.
c Esod 26. 35
d Esod 25. 31.
e Esod. 25. 23, 30.
f Esod. 26. 31, 33.
g Esod. 25. 10.
h Esod. 16. 33 34.
i Num 17. 10.
j Esod. 25. 16. 21.
k Esod. 25. 18, 22.
l Num. 28. 3.
m Esod. 30. 10
n Cap. 5. 3.
o Cap. 10 19 20.
p Ioan 14. 6.
q Gal. 3. 21.
r Lev. 11. 2.
s Num. 19. 7, etc.
t Efes. 2. 15.
u Cap. 3. 1.
v Cap. 10. 1.
x Cap. 8. 2.
y Cap. 10. 4.
z Fapt. 20. 28.
a Zech 3. 9.
b Dan. 9 24
c Lev. 16. 14, 16.
d Num. 19. 2, 17, etc.
e 1 Pet. 1. 19.
f Rom. 1. 4.
g Efes. 5. 2.
h Cap. 1. 3.
i Cap. 6 1.
j Luc. 1. 74
k 1 Tim. 2. 5
l Cap. 7. 22
m Rom. 3. 25.

apărată trebuință ca să fie moartea
[n]celui care face diată; 17 Pentru că
o diată este temeinică la cei morți,
fiindcă niciodată nu are tărie, când tră-
iește cel care face diata. 18 [o]Deaceea
nici întâiul *Așezământ* n'a fost sărbă-
torit fără sânge.

19 [p]Căci, dupăce fiecare poruncă, po-
trivit legii, fù spusă de Moise la tot
poporul, dupăce [q]luă sângele vițeilor și
al țapilor, [r]cu apă și lână boită roșu și
isop, stropì atât cartea însăși, cât și tot
poporul, 20 Zicând: [s]„acesta este
sângele Așezământului pe care l-a po-
runcit vouă Dumnezeu". 21 Și stropì
asemenea cu sânge cortul și toate va-
sele pentru slujba dumnezeească. 22 Și
aproape toate sunt prin sânge curățite,
potrivit legii, și fără vărsare de sânge
nu se face iertare.

23 Deci este într'adevăr de neapă-
rată trebuință, ca închipuitura celui ce
este în ceruri să fie curățită prin ace-
stea, iar însuși cerescul *templu să fie
sărbătorit* prin mai bune jertfe decât
acestea.

24 Pentru că Hristos intră, nu în *lo-
cul* cel preasfânt făcut de mâni, închi-
puitură a celui adevărat, ci chiar în
cer, ca să se înfățișeze acum pentru noi
înaintea feței lui Dumnezeu; 25 Nici
nu intră în cer, ca să se aducă de mai
multe ori jertfă pe sine însuși, după
cum intră arhiereul, în fiecare an, cu
sânge streín, în *locul* cel preasfânt,
26 Fiindcă altfel trebuià ca el să fi pă-
timit de mai multe ori dela întemeierea
lumii; acum dar la sfârșitul veacurilor
s'a arătat o singură dată spre desfiin-
țarea păcatului prin jertfirea sa. 27 Și
întru cât este hotărît oamenilor să moară
o singură dată, iar după aceea jude-
cată, 28 Astfel și Hristosul, fiind o
singură dată adus jertfă ca să înlăture
păcatele multora, de-a doua oară fără
păcat se va arătà celor care cu stăruință
îl așteaptă spre mântuire.

Legea este umbra Așezământului nou. Jertfele ispășitoare ale legii și adevărata jertfă ispășitoare a lui Hristos. Jertfele sunt desființate. Mare este pedeapsa celor care se abat dela învățătura evangelii. Lauda credinții statornice.

10 Pentru că legea având o [a]umbră a
[b]bunurilor viitoare, nu însăși icoa-
na lucrurilor, [c]nu poate nici odată prin
aceleași jertfe în fiecare an, pe care le
aduc neîncetat, să [d]desăvârșească pe cei
care se apropie; 2 Căci n'ar fi încetat
oare jertfele aduse, pentru aceea că cei
care fac slujbă dumnezeească, curățiți
fiind odată, nu mai au nici o cunoștință
de păcate? 3 [e]Dar într'însele este în
fiecare an o aducere aminte de păcate.
4 Pentru că [f]este cu neputință ca
sânge de tauri și de țapi să înlăture
păcate. 5 Deaceea intrând în lume
zice: „Jertfă și prinos n'ai voit, dar
corp mi-ai întocmit, 6 [g]Arderi de tot
și *jertfe* pentru păcat n'ai binevoit;
7 Atuncia am zis: iată eu vin, — în
volumul cărții este scris pentru mine
— ca să fac voea ta, Dumnezeule!"
8 Zicând mai sus că „jertfe și prinoase
și arderi de tot și *jertfe* pentru păcate
n'ai voit, nici n'ai binevoit", — ca unele
ce sunt aduse potrivit legii — 9 Atuncia
a zis: „iată eu vin, ca să fac voința ta.
Desființează *dar* ce este *zis* întâiu ca
să statornicească ce este *zis* a doua oară;
10 [h]În care voință suntem sfințiți odată,
pentru totdeauna, [i]prin prinosul corpu-
lui lui Iisus Hristos.

11 Și într'adevăr [j]oricare preot stă
liturgisind în fiecare zi și aducând de
mai multe ori aceleași jertfe, ca unele
[k]care nu pot nici odată să înlăture cu
totul păcate; 12 [l]Acesta însă, după
ce aduse o singură jertfă pentru păcate,
se așeză pentru totdeauna de-a dreapta
lui Dumnezeu, 13 Așteptând de acum
[m]până ce vor fi puși vrăjmașii săi scaun
al picioarelor sale. 14 Căci printr'un
[n]singur prinos a desăvârșit pentru tot-
deauna pe cei care sunt sfințiți.

---

n Cap. 3 1.
o Gal 3. 15.
p Esod. 24 6, etc.
q Esod 24. 5, 6, 8.
r Lev. 14. 4, 6, 7. 49. 51. 52.
s Esod. 24. 8.
—
Capul 10.
a Col 2. 17.
b Cap. 9. 11.
c Cap. 9. 9.
d Vers. 14.
e Lev. 16. 21.
f Mic. 6. 6, 7.
g Ps. 40. 6, etc.
h Ioan 17. 19.
i Cap. 9. 12.
j Num. 28. 3.
k Vers. 1.
l Col. 3. 1.
m Ps. 110. 1.
n Vers. 1.

15 Dar și duhul sfânt ne dă dovadă;
căci după ce a zis: 16 [o] „Acesta este
Așezământul pe care-l voiu alcătuì față
de dânșii, după acele zile, zice Domnul:
dând legile mele în inimile lor, le voiu
scrie și în gândul lor. 17 Și de păca-
tele lor și de fărădelegile lor nu-mi
voiu mai aduce aminte“. 18 Unde este
dar iertare a acestora, nu mai *este* jertfă
pentru păcate.

Mărirea noului așezământ ne îndeamnă să fim statornici în credință și în mărturisire.

19 Deci, fraților, având [p] în sângele
lui Iisus încredere temeinică [q] spre în-
trarea în *locul* cel preasfânt. 20 [r] Pe
care *întrare* o deschise [s] pentru noi ca
o cale nouă și vie prin catapeteasma,
adecă prin trupul lui. 21 Și *având*
mare [t] preot preste [u] casa lui Dumnezeu.
22 [v] Să ne apropiem cu inimă adevărată,
în desăvârșită cunoștință [x] de credință,
fiindcă suntem curățiți în inimile noas-
tre [y] de știința rea de noi înșine; 23 Și,
fiindcă suntem [z] spălați pe corp cu apă
curată, [a] să ținem cu tărie mărturisirea
statornică a nădejdii noastre, căci [b] cre-
dincios este cel care făgăduì. 24 Și să
îndreptăm luarea aminte unii asupra
altora, spre întraripare de iubire și lu-
cruri bune, 25 [c] Ne părăsind adunarea
noastră, după cum au unii obiceiu, ci
îndemnându-*ne* și [d] cu atât mai mult, cu
cât vedeți ziua [e] apropiindu-se.

26 Căci [f] dacă noi de bunăvoe păcă-
tuim, [g] după ce am luat cunoștința ade-
vărului, nu mai rămâne jertfă pentru
păcate, 27 Dar *rămâne* o înfricoșetoare
așteptare a judecății și o [h] iuțime a fo-
cului viitor, ca să mistuească pe împo-
trivitori. 28 [i] Cine a lepădat legea lui
Moise „moare“ fără milă [j] „pe temeiul
spusei a doi sau trei martori“; 29 [k] Gân-
diți, de cât mai rea pedeapsă va fi în-
vrednicit cel care a călcat în picioare
pe Fiul lui Dumnezeu și [l] a socotit de
necurat al Așezământului sânge, în care
fù sfințit, [m] și a întâmpinat cu dispreț
duhul darului. 30 Pentru că cunoaș-
tem pe cel care a zis: [n] „a mea este
răsbunarea, eu voiu răsplătì“, și iar:
[o] „Domnul va judecà pe poporul său“.
31 [p] Înfricoșător este a cădeà în mânile
viului Dumnezeu.

32 [q] Aduceți-vă dar aminte de zilele
de mai nainte, în care după ce ați fost
[r] luminați, ați răbdat o [s] mare luptă de
suferințe, 33 Pe de-o parte, prin mus-
trări și strâmtorări, fiind puși spre [t] pri-
veliște, iar pe de alta [u] făcându-vă păr-
tași ai celor care se aflau astfel.
34 Pentru că ați suferit [v] împreună, atât
cu cei închiși, [x] cât și răpirea averii
voastre ați primit-o cu bucurie, cunos-
când că [y] aveți pentru voi o avere mai
bună și stătătoare. 35 Deci nu dați
la o parte îndrăzneala voastră, [z] ce are
negreșit răsplătire mare.

36 Căci aveți trebuință de răbdare
ca, după ce ați făcut voea lui Dumne-
zeu, să luați cu sine-vă făgăduința.
37 Pentru că puțin timp mai este,
foarte puțin, „cel care este să vie va
venì și nu va întârzià; 38 Și cel drept
al meu va fi viu prin credință, și dacă
din sfială se va fi dat la o parte, sufle-
tul meu nu binevoește într'însul“.
39 Dar noi nu suntem ai sfielii spre
peire, ci ai credinții, spre dobândirea
sufletului.

Credința și roadele ei dovedite de cei mai nainte.

11 Iar credință este încredere temei-
nică despre cele ce sunt nădăjduite,
dovadă dobândită despre [a] lucrurile ce
nu sunt văzute. 2 Căci în [b] aceasta a-
vură dovadă bătrânii.

3 Prin credință pricepem, [c] că veacu-
rile au fos întocmite prin cuvântul lui
Dumnezeu, ca ceea ce este văzut să nu
fie făcut din cele ce se arată.

4 [d] Abel credință având, aduse lui
Dumnezeu mai bună jertfă decât Cain,

[o] Ier. 31. 33, 34.
[p] Rom. 5. 2.
[q] Cap. 9. 8, 12.
[r] Ioan 10. 9.
[s] Cap. 9. 3.
[t] Cap. 4. 14.
[u] 1 Tim. 3. 15.
[v] Cap. 4. 16.
[x] Efes. 3 12.
[y] Cap. 9. 14.
[z] Ezec. 36. 25.
[a] Cap. 4. 14.
[b] 1 Cor. 1. 9.
[c] Fapt. 2. 42.
[d] Rom. 13. 11.
[e] Filip. 4. 5.
[f] Num. 15. 30.
[g] 2 Pet. 2.20,21.
[h] Ezec. 36. 5.
[i] Cap. 2. 2.
[j] Deut. 17. 2, 6.
[k] Cap. 2. 3.
[l] 1 Cor. 11. 29.
[m] Mat. 12.31.32.
[n] Deut. 32. 35.
[o] Deut. 32. 36.
[p] Luc. 12. 5.
[q] Gal. 3 4.
[r] Cap. 6 4.
[s] Filip. 1. 29,30.
[t] 1 Cor. 4. 9.
[u] Filip. 1. 7.
[v] Filip. 1. 7.
[x] Mat 5. 12.
[y] Mat. 6. 20.
[z] Mat. 5. 12.
—

Capul 11.

[a] Rom. 8 24,25
[b] Vers. 39.
[c] Fac. 1. 1.
[d] Fac. 4. 4.

prin care *credință* primì dovadă, că este
drept, dând Dumnezeu mărturie la da-
rurile lui, și printr'însa [e] vorbește încă,
deși a murit.

5 Pentru *a sa* credință [f] Enoch fù
strămutat, ca să nu vază moartea, și „nu
fù aflat pentru că Dumnezeu îl strămu-
tase“. Căci, mai nainte de strămutarea
sa, a fost dovedit că plăcuse lui Dum-
nezeu. 6 Fără credință dar nu este
cu putință a plăceà *lui Dumnezeu*;
pentru că cel care se apropie de Dum-
nezeu, trebue să crează că este și că se
face răsplătitor celor care-l caută.

7 [g] Noe, după ce fù înștiințat de
Dumnezeu despre cele ce nu erau încă
văzute, credință având, făcù cu luare
aminte [h] o corabie pentru scăparea casei
sale, prin care *credință* osândì lumea,
și se făcù moștenitor al [i] îndreptățirii,
potrivit credinții.

8 Pentru *a sa* credință [j] Abraam, che-
mat fiind, se supuse ca să iasă la locul
pe care aveà să-l ià în moștenire, și
ieșì, neștiind încotro merge. 9 Credință
având, stătù vremelnic în pământul fă-
găduinții ca *în pământ* străin, locuind
[k] în corturi, cu Isaac și Iacob, împre-
ună [l] moștenitori ai aceleeași făgăduinți;
10 Pentru că aștepta [m] cetatea ce are
temelii, [n] al cărei meșter și întemeietor
este Dumnezeu.

11 Și chiar [o] Sara, credință având,
primì putere, spre întemeiere de urmași
și afară din timpul cuvenit [p] al vârstei,
fiindcă socotì [q] credincios pe cel care
făgăduì. 12 Pentru aceea și dela unul,
[r] și încă amorțit fiind, fură născuți în
mulțime [s] ca stelele cerului și ca nisipul
cel nenumărat, ce este pe țărmul mării.

13 [t] Potrivit credinții au murit aceș-
tia toți, neluând cu sine făgăduințele,
[u] ci de departe văzându-le și zicând
bun venit, și [v] mărturisind că străini și
trecători sunt pe pământ, 14 Pentru
că cei care zic unele [x] ca acestea, arată
că caută cu stăruință o patrie. 15 Și
într'adevăr, dacă aveau în minte pe a-
ceea din care ieșiră, aveau timp ca să
se întoarcă; 16 Dar acum doresc mai
bună, adecă cerească. Pentru aceea
Dumnezeu nu se rușinează de dânșii,
ca [y] să fie numit Dumnezeul lor; căci
[z] le-a gătit cetate.

17 [a] Abraam, având credință, a adus
jertfă pe Isaac, când fù încercat, și *el*
care primì în sine făgăduințele [b] aduceà
jertfă pe unicul născut, 18 *El* către
care fù zis că [c] „în Isaac ți-se va numì
urmaș“, 19 Gândind [d] în sine, că pu-
ternic este Dumnezeu a sculà și dintre
morți; deaceea îl luă cu sine și din pu-
nerea în primejdie. 20 Credință având
despre cele viitoare, binecuvântă [e] Isaac
pe Iacob și pe Esau.

21 Credință având, Iacob [f] binecu-
vântă, când erà [g] să moară, pe fiecare
dintre fiii lui Iosif și „se rugă *rězâmat*
pe vârful toeagului său“.

22 Credință având [h] Iosif, făcù, — pe
când erà să se sfârșească, — aducere a-
minte despre ieșirea fiilor lui Israel și
dete poruncă în privința oaselor sale.

23 Credință fiind, [i] Moise, după ce
fù născut, a fost ascuns trei luni de că-
tre părinții lui, pentru că l-au văzut
copil plăcut și nu se temură de [j] po-
runca împăratului.

24 Credință având [k] Moise, nu primì, —
când fù mare, — ca să fie numit fiul unei
fiice a lui Farao, 25 [l] Alegând mai
bine să sufere răul în acelaș timp cu
poporul lui Dumnezeu, decât să aibă o
plăcere trecătoare a păcatului, 26 So-
cotind [m] înfruntarea lui Hristos drept
mai mare bogăție, decât comorile Egip-
tului: pentru că își îndreptà privirea la
[n] răsplătire.

27 Credință având, [o] părăsì Egiptul,
ne temându-se de mânia împăratului;
pentru că stăruì cu statornicie, [p] ca ză-
rind pe cel care nu este zărit.

e Fac. 4 10.
f Mat. 23. 35.
g Fac. 6 13, 22.
h 1 Pet. 3. 20.
i Rom. 3. 22.
j Fac. 12 1, 4.
k Fac. 12. 8.
l Cap. 6. 17
m Cap. 12. 22.
n Cap. 3. 4
o Fac. 17. 19.
p Luc. 1. 36.
q Rom. 4. 21.
r Rom. 4. 19.
s Fac. 22. 17.
t Vers. 39.
u Vers. 27.
v Fac. 23. 4.
x Cap. 13. 14.
y Esod. 3. 6, 15.
z Filip. 3. 20.
a Fac. 22. 1, 9.
b Iac. 2. 21.
c Fac. 21. 12.
d Rom. 4. 17, 19. 21.
e Fac. 27.27,39.
f Fac. 48. 5, 16, 20.
g Fac. 47. 31.
h Fac. 50.24,25.
i Esod. 2. 2.
j Esod. 1.16,22.
k Esod. 2.10,11.
l Ps. 84. 10.
m Cap. 13. 13.
n Cap. 10. 35.
o Esod.10.28,29.
p Vers. 13.

28 Credință [q]având, a rânduit Paștile
și stropirea sângelui, ca pierzătorul
celor întâiu născuți să nu atingă pe ai
lor.
29 Credință având, [r]trecură prin ma-
rea roșie ca pe pământ uscat, pe când
Egiptenii, făcând încercare cu ea, fură
înghițiți.
30 Credință fiind, [s]zidurile Ierihonu-
lui căzură, după ce fură încunjurate
șapte zile.
31 Credință având [t]Raab desfrânata,
nu pierì împreună cu cei neascultători,
fiindcă [u]primise cu pace pe iscoditorii
poporului.
32 Și ce mai zic încă? Căci timpul
nu-mi va ajunge, spunând despre [v]Ghe-
deon, [x]Barac, [y]Samson, [z]Ieftai, [a]David
și [b]Samuel și despre profeți, 33 Care
în puterea credinții biruiră împărații,
făcură dreptate, [c]dobândiră [d]făgăduinți,
astupară guri de lei, 34 [e]Stinseră pu-
tere de foc, [f]scăpară de ascuțișuri de
spadă, [g]se împuterniciră din slăbiciune,
[h]se făcură tari în războiu, înfrânseră
tabere de străini: 35 [i]Femei primiră
prin înviere pe morții lor; [j]iar alții în-
tinși pe roată fură chinuiți neprimind
scăparea, pentru ca să dobândească mai
bună înviere; 36 Iar alții suferiră
batjocuriri și biciuiri, [k]ba încă legături
și închisoare; 37 [l]Fură uciși cu pietrii,
fură ispitiți, fură hierăstruiți, muriră
de moarte cu spada, umblară încoaci
și încolo *îmbrăcați* în piei de oaie, în
piei de capră, în lipsă fiind, apăsați,
suferind răul, 38 *Ei*, de care lumea
nu erà vrednică, rătăciră în pustii și în
munți și în peșteri și în crepăturile pă-
mântului.
39 Și aceștia toți, deși primiră în pu-
terea credinții lor bună dovadă, nu
luară cu sine făgăduință. 40 Rân-
duind mai nainte Dumnezeu ceva mai
bun pentru noi, ca să nu fie ei desă-
vârșiți fără noi.

Hristos este începătorul și desăvârșitorul credinții. Dumnezeu înțelepțește prin suferințe pe fiii săi.

12 Deaceea și noi, fiindcă avem îm-
prejurul nostru un așà de mare
nour de martori, [a]lepădând orice greu-
tate și păcatul ce lesne împresoară, [b]să
alergăm [c]cu stăruință în lupta ce ne
stă înainte, 2 Îndreptând privirea la
începătorul și desăvârșitorul credinții,
Iisus, [d]care după ce desprețuì rușinea,
suferì crucea pentru bucuria ce-i stă
înainte, [e]și șade de-a dreapta tronului
lui Dumnezeu.
3 [f]Uitați-vă dar bine la cel care a
suferit în sine dela cei păcătoși o așà
de mare împotrivire cu vorba, pentru
[g]ca să nu obosiți, fiind în sufletele
voastre osteniți. 4 Nu v'ați împotrivit
[h]încă, până la sânge, luptându-vă îm-
potriva păcatului,
5 Și ați uitat de tot îndemnul care
vă vorbește ca unor fii? [i]„Fiul meu, nu
socotì drept puțin înțelepțirea dela
Domnul, nici nu ostenì, când ești mus-
trat de dânsul; 6 Căci [j]pe care-l iu-
bește Domnul, îl înțelepțește, și biciu-
ește pe oricare fiu pe care *dânsul* îl
primește la sine“. 7 [k]Spre înțelepțire
suferiți, Dumnezeu se poartă cu voi ca
cu fiii: căci care fiu este pe care nu-l
înțelepțește Tatăl? 8 Iar dacă sunteți
fără înțelepțire, [l]de care toți s'au îm-
părtășit, sunteți dar fii firești și nu
sunteți fii *adevărați*.
9 Apoi aveam înțelepțitori pe părinții
noștri după trup și ne sfiam; nu ne vom
supune cu mult mai vârtos [m]Tatălui
duhurilor și vom fi vii¿ 10 Pentru că
ei după a lor găsire cu cale ne înțelep-
țeau pentru puține zile, iar acesta spre
folosul nostru, [n]ca să ne împărtășim de
sfințenia lui.
11 Orice înțelepțire la starea de a-
cum, nu pare într'adevăr că este de bu-
curie, ci de întristare, dar mai în urmă

---

q Esod. 12. 21, etc.
r Esod. 14. 22, 29.
s Ios. 6. 20.
t Ios. 6. 23.
u Ios. 2. 1.
v Judc. 6. 11.
x Judc. 4. 6.
y Judc. 13. 24.
z Judc. 11 1.
a 1 Sam. 16. 1. 13.
b 1 Sam. 1. 20.
c 2 Sam. 7. 11, etc.
d Judc. 14 5, 6.
e Dan. 3. 25.
f 1 Sam. 20. 1.
g 2 Reg. 20. 7, etc.
h Judc. 15. 8. 15.
i 1 Reg. 17. 22.
j Fapt. 22. 25.
k Fac. 39. 20.
l 1 Reg. 21. 13.

Capul 12.
a Col 3. 8.
b 1 Cor. 9. 24.
c Rom. 12. 12.
d Luc. 24. 26.
e Ps. 110. 1.
f Mat. 10. 24, 25.
g Gal. 6. 9.
h 1 Cor. 10. 13.
i Iov 5. 17
j Ps. 94. 12.
k Deut. 8. 5.
l Ps. 73 14.
m Num 16. 22
n Lev. 11. 44

[o] dă celor deprinși prin ea rod de pace
al dreptății.

Îndemnare să fim evlavioși, având în vedere Ierusalimul ceresc.

12 Deaceea [p] îndreptați iar mânile o-
bosite și genunchii slăbănogiți. 13 [q] Și
faceți urme drepte cu picioarele voas-
tre, ca ce este șchiop să nu se abată, [r] ci
mai vârtos să fie vindecat.
14 [s] Căutați pace cu toții și sfințirea,
[t] fără care nimenea nu va vedeà pe
Domnul, 15 [u] Îndreptând cu îngrijire
luarea aminte, [v] ca nu rămânând vre unul
în urmă dela darul lui Dumnezeu, [x] „ca
nu vre-o rădăcină de amărăciune cres-
când în sus să bântue“ și printr'însa
cei mulți să fie molipsiți, 16 [y] Ca *să*
nu *fie* vre-un desfrânat sau vre-un lu-
mesc ca Esau, [z] care pentru o singură
mâncare dete dreptul său de întâiu
născut. 17 Pentru că știți că și mai
în urmă, [a] când dorì să moștenească bi-
necuvântarea, [b] nu fù luat în seamă, căci
nu aflà loc pentru schimbare de gând,
deși cu lacremi o cerù.
18 Căci nu v'ați apropiat de [c] munte
ce se pipăe și aprins de foc, și de nour
întunecos și de întunecime și de fur-
tună, 19 Și de sunet de trâmbiță și
de al cuvintelor glas, pe care auzindu-l
ei, [d] se rugară, ca să nu li-se mai vor-
bească; 20 — Căci nu sufereau po-
runca: [e] chiar dobitoc dacă va fi atins
muntele, va fi omorît cu pietri *sau cu*
săgeată va fi străpuns; 21 [f] Și — ast-
fel de înfricoșătoare erà arătarea! —
Moise zise: „înspăimântat sunt și tre-
mur!“ — 22 Ci v'ați apropiat de [g] mun-
tele Sion și [h] de cetatea viului Dumne-
zeu, de Ierusalimul ceresc, [i] și de zecimi
de mii de îngeri, 23 De adunare spre
serbare și de adunare de întâiu [j] născuți,
scriși în ceruri, [k] și de judecător, Dum-
nezeul tutulor, [l] și de duhuri ale [m] drep-
ților desăvârșiți, 24 Și de Iisus [n] mij-
locitorul Așezământului de curând și de
al stropirii [o] sânge, [p] care vorbește mai
bine decât Abel.
25 Luați seama, nu părăsiți pe cel
care *vă* vorbește: căci [q] dacă aceia n'au
scăpat când părăsiră pe cel care ros-
tește pe pământ cuvinte dumnezeești,
mult mai vârtos noi nu vom scăpà, *noi*
care ne întoarcem, dela cel *care rostește*
cuvinte dumnezeești din cer. 26 [r] Al
cărui glas sguduì atuncia pământul, iar
acum făgăduì zicând: [s] „eu voiu clătinà
încă odată nu numai pământul, ci și ce-
rul“. 27 Iar acest „încă odată“ arată
[t] schimbarea celor ce sunt sguduite ca
a unor lucruri făcute, pentru ca să ră-
mâe cele ce nu sunt sguduite. 28 Pen-
tru aceea, fiindcă primim împărăție ne-
clintită, mulțumim, prin care *mulțumire*
să slujim lui Dumnezeu cu bună plăcere,
cu luare aminte și sfială; 29 Căci și
este [u] Dumnezeul nostru „foc mistu-
itor“.

Îndemnare spre iubire; să ne ferim de desfrânare și de sgârcenie.

13 [a] Iubirea frățească să rămâe. 2 [b] Nu
uitați ospitalitatea, căci prin aceasta
[c] unii, fără să știe, primiră oaspeți pe
îngeri.
3 [d] Aduceți-vă aminte de cei legați
ca legați împreună cu voi, de cei care
sufere răul ca fiind și voi înșivă în corp.
4 De cinste *fie* căsătoria, în toate, și
patul curat; [e] căci pe desfrânat și pe a-
dulteri îi va judecà Dumnezeu.
5 Gândirea și purtarea *fie* neiubi-
toare de argint, [f] *fiți* îndestulați de cele
de acum; căci el însuși a zis: [g] „nici-
decum n'am să te las, în nici un chip
nu te părăsesc“, 6 [h] Astfel noi îndrăz-
nind zicem: „Domnul îmi este ajutor,
nu mă voiu teme; ce-mi va face omul?“

Amintire să urmăm numai după învățătorii cinstiți.

7 [i] Aduceți-vă aminte de mai marii
voștri, ca unii care v'au vorbit cuvântul
lui Dumnezeu, al căror sfârșit al vieții

---

o Iac. 3. 18.
p Iov 4. 3, 4.
q Prov. 4.26,27.
r Gal. 6. 1.
s Ps. 34. 14.
t Mat. 5. 8.
u 2 Cor. 6. 1.
v Gal. 5. 4.
x Deut. 29. 18.
y Efes. 5. 3.
z Fac. 25. 33.
a Fac. 27. 34, 36, 38.
b Cap. 6. 6.
c Esod. 19. 12, 18, 19.
d Esod. 20. 19.
e Esod. 19. 13.
f Esod. 19. 16.
g Gal. 4. 26.
h Filip. 3. 20.
i Deut. 33. 2.
j Esod. 4. 22.
k Luc. 10. 20.
l Fac. 8. 25.
m Filip. 3. 12.
n Cap. 8. 6.
o Esod. 24. 8.
p Fac. 4. 10.
q Cap. 2. 2, 3.
r Esod. 19. 18.
s Hag. 2. 6.
t Ps. 102. 26.
u Esod. 24. 17.

Capul 13.

a Rom. 12. 10.
b Mat. 25. 35.
c Fac. 18. 3.
d Mat. 25 36.
e 1 Cor. 6. 9.
f Mat. 6 25, 34.
g Fac 28. 15.
h Ps. 27. 1.
i Vers 17.

privindu-l de aproape. [j] urmați cre-
dința lor.
8 Iisus Hristos, ieri și azi, [k] același *este*
în veci. 9 [l] Prin învățături felurite și
străine nu vă amăgiți; căci este bine ca
prin dar să fie întărită inima, [m] nu prin
mâncări din care n'au avut folos cei
care umblă cu dânsele. 10 [n] Avem al-
tar dela care n'au drept să mănânce
cei care slujesc cortului.
11 Căci [o] corpurile dobitoacelor, al
căror sânge este dus pentru păcat în
locul preasfânt prin arhiereu, corpurile
acestora sunt arse afară din tabără.
12 Pentru aceea și Iisus, ca să sfin-
țească prin sângele său poporul, [p] pă-
timì afară din poartă. 13 Deci dar să
ieșim la dânsul afară din tabără, [q] sufe-
rind înfruntarea lui: 14 [r] Căci nu a-
vem aci cetate stătătoare, ci căutăm cu
stăruință pe cea viitoare. 15 [s] Deci
printr'însul să aducem [t] totdeauna lui
Dumnezeu jertfă de laudă, [u] adecă rod
de buze, care laudă numele lui.
16 [v] Nu uitați dar facerea de bine și
împărtășirea; căci [x] la jertfe de acestea
găsește Dumnezeu bună plăcere.
17 [y] Ascultați de mai marii voștri și
supuneți-vă, pentru că [z] ei veghează
pentru sufletele voastre, ca unii care
dau seamă, ca să facă aceasta cu bucu-
rie și nu suspinând; căci aceasta vă
este nefolositor.

Îndemnări finale și salutări.

18 [a] Rugați-vă pentru noi, căci soco-
tim că avem știință [b] bună de noi înșine,
fiindcă dorim să fim bine în toate.
19 [c] Și mai mult vă îndemn să faceți
aceasta, ca să fiu mai curând înapoiat
vouă.
20 Iar [d] Dumnezeul păcii, cel [e] care a
scos afară dintre morți [f] pe marele păs-
tor al oilor [g] prin sângele unui Așeză-
mânt vecinic, pe Domnul nostru Iisus,
21 [h] Să vă aducă la desăvârșire, în orice
lucru bun, ca să faceți voea lui, lucrând
în noi ce este bineplăcut înaintea lui,
prin Iisus Hristos. Lui *fie* mărirea în
vecii vecilor. Amin.
22 Vă îndemn însă, fraților, îngădu-
iți cuvântul îndemnării; căci și pe scurt
v'am scris.
23 Aflați că s'a dat drum fratelui
Timoteiu, cu care vă voiu vedeà, dacă
vine mai curând.
24 Urați bine la toți mai marii voștri
și la toți sfinții. Vă urează bine cei din
Italia. 25 Darul cu voi toți.

EPISTOLA LUI IACOB.

Ispitele sunt de folos. Avuțiile sunt trecătoare.

1 [a] Iacob, [b] slujitor al lui Dumnezeu și
al Domnului Iisus Hristos, [c] celor
douăsprezece semințiì, [d] ce sunt în îm-
prăștiere, multă sănătate.
2 Frații mei, [e] socotiți drept orice
bucurie, [f] când veți fi căzut în felurite
ispite, 3 [g] Știind că încercarea voastră
în credință lucrează stăruință; 4 Iar
stăruința să aibă lucru deplin, ca să fiți
desăvârșiți și întregi, neavând lipsă de
nimic.
5 [h] Dacă dar cineva dintre voi are
lipsă de înțelepciune, [i] ceară dela Dum-
nezeu care dă tutulor de-adreptul și
nu înfruntă, [j] și i-se va dà. 6 [k] Ceară
însă în credință, neîndoindu-se de ni-
mic: pentru că cine se îndoește seamănă
cu valul mării mișcat de vânt și arun-
cat încoaci și încolo. 7 Adecă să nu
gândească că va luà ceva dela Domnul
acel om, 8 [l] Bărbat îndoelnic, nesta-
tornic în toate căile sale.
9 Fratele smerit laude-se dar de în-

j Cap. 6. 12.
k Ioan. 8 58.
l Efes. 4. 14.
m Rom. 14. 17.
n 1 Cor. 9. 13.
o Esod. 29. 14
p Ioan 19 17,18
q Cap. 11. 26.
r Mic. 2. 10.
s Efes. 5. 20.
t Lev. 7. 12.
u Osea. 14. 2.
v Rom 12. 13
x 2 Cor. 9. 12.
y Filip. 2. 29.
z Ezec. 3. 17.
a Rom. 15. 30.
b Fapt 23. 1.
c Film. 22.
d Rom. 15. 33.
e Fapt. 2.24,32.
f Isa. 40. 11.
g Zech 9. 11.
h 2 Tes. 2. 17.
—

IACOB.
—
Capul 1.
a Fapt. 12. 17.
b Tit. 1. 1.
c Fapt. 26. 7.
d Deut. 32. 26.
e Mat. 5. 12.
f 1 Pet. 1. 6.
g Rom. 5. 3.
h Prov. 2. 3.
i Mat. 7. 7.
j Ier 29 12.
k Marc. 11. 24.
l Cap. 4. 8

nălțimea lui. 10 Iar bogatul de sme-
renia lui, că va trece[m] ca o floare a ier-
bei. 11 Pentru că răsărì soarele îm-
preună cu arșița și „uscă iarba, și
floarea ei căzù“ și podoaba feții ei pierì;
astfel și bogatul va pierì cu încetul, în
umbletele sale.

12 [n]Fericit este bărbatul care rabdă
ispita, că, lămurit fiind, va luà a vieții
[o]cunună.[p]pe care a făgăduit-o *Dom-
nul* celor care îl iubesc.

Obârșia păcătuirii.

13 Nimenea, ispitit fiind, să nu zică
că sunt ispitit dela Dumnezeu: pentru
că Dumnezeu este necercat de rele, și
dânsul nu ispitește pe nimenea. 14 Dar
fiecare este ispitit, fiind tras și momit
de a sa poftă. 15 Apoi [q]pofta, după ce
a zămislit, naște păcat, iar păcatul, după
ce a fost desăvârșit,—[r]naște moarte.

16 Nu fiți rătăciți, frații mei iubiți.
17 [s]Orice dare bună și orice dar desă-
vârșit se pogoară de sus dela al lumi-
nilor Tată, [t]la care nu este schimbare
sau umbră *făcută* de mutare. 18 [u]Bine-
voind ne-a născut prin cuvânt de ade-
văr, [v]ca să fim noi o [x]pârgă a făpturilor
sale.

Primirea și făptuirea după cuvântul lui Dumnezeu.

19 Să știți, frații mei iubiți: [y]orice
om fie ager la auzire, [z]încet la vorbire,
[a]încet la mânie; 20 Căci a bărbatului
mânie nu lucrează dreptatea lui Dum-
nezeu.

21 Deaceea, [b]lepădând orice necură-
țenie și prisosire de răutate, primiți cu
blândețe cuvântul sădit, [c]care poate să
mântuească sufletele voastre.

22 Faceți-vă [d]dar împlinitori ai cu-
vântului, și nu numai auzitori, înșelân-
du-vă pe voi înșivă. 23 Că [e]dacă cineva
este auzitor al cuvântului și nu împli-
nitor, acesta seamănă bărbatului care
privește în oglindă fața firii sale;
24 Căci s'a privit pe sine și a plecat, și
îndată a uitat ce fel erà. 25 Cine [f]s'a
uitat însă de aproape în legea desăvâr-
șită a stării de sine. și a stăruit la ea,
nefăcându-se auzitor uituc, ci îndepli-
nitor al lucrului, acesta va fi fericit în
îndeplinirea ei.

26 Dacă gândește cineva a fi slujitor
lui Dumnezeu, neținându-și în frâu
limba sa, ci amăgindu-și inima, slujirea
de Dumnezeu a acestuia este deșartă.
27 Slujirea lui Dumnezeu curată și fără
pată la Dumnezeu și Tatăl este aceasta:
a cercetà pe orfani și văduve în strâm-
torarea lor, a te păzì pe tine însuți cu-
rat față de lume.

Nu trebue a desprețuì pe săraci. În iubirea către aproapele este împlinită legea.

2 Frații mei, să nu aveți [a]cu părtinire
credința Domnului nostru Iisus Hris-
tos, [b]a măririi. 2 Căci dacă va fi în-
trat în adunarea voastră un bărbat,
având inel de aur în deget, *îmbrăcat*
în vestmânt strălucitor, și va fi întrat
și un sărac în vestmânt soios. 3 Și vă
veți fi uitat cu luare aminte spre cel
care poartă vestmântul cel strălucitor
și veți fi zis: tu șezi aci bine, și săra-
cului îi veți fi zis: tu stai colo sau șezi
la picioarele mele, 4 Nu v'ați îndoit
oare în voi înșivă și v'ați făcut judecă-
tori de gândiri rele?

5 Ascultați, frații mei iubiți, [c]oare
Dumnezeu nu și-a ales pe cei săraci
pentru lume, ca să fie [d]bogați și moște-
nitori ai împărăției, pe [e]care a făgăduit-o
celor care-l iubesc? 6 Iar [f]voi ați des-
prețuit pe cel sărac. Oare nu bogații vă
împilează [g]pe voi, și ei vă târăsc la ju-
decăți? 7 Nu defăimează ei numele
bun, care fù chemat preste voi? 8 Dacă
într'adevăr împliniți legea împărătească:
[h]„Iubește pe aproapele tău ca pe tine
însuți“, potrivit scripturei, bine faceți.
9 Iar [i]dacă sunteți părtinitori, lucrați
păcat, mustrați fiind de lege ca căl-
cători.

10 Pentru că cine va fi păzit toată
legea, dar va fi păcătuit într'o singură

m 1 Ioan 2. 17.
n Iov 5. 17.
o 1 Cor. 9. 25.
p Mat. 10. 22.
q Iov 15. 35.
r Rom. 6. 21, 23.
s Ioan 3. 27.
t Num. 23. 19.
u Ioan 1. 13.
v Efes. 1. 12.
x Ier. 2. 3.
y Eccl. 5. 1.
z Prov. 10. 19.
a Prov. 14. 17.
b Col. 3. 8.
c Fapt. 13. 26.
d Mat. 7. 21.
e Cap. 2. 14, etc.
f 2 Cor. 3. 18
—
Capul 2.
a 1 Cor. 2. 8.
b Lev. 19. 15.
c Ioan. 7. 48.
d Luc. 12. 21.
e Esod. 20. 6.
f 1 Cor. 11. 22
g Fapt. 13. 50.
h Lev 19. 18.
i Vers. 1.

poruncă, [j] s'a făcut vinovat de toate *po-*
runcile. 11 [k] Pentru că cine a zis „nu
săvârşì adulter", a zis şi „nu omorî";
iar dacă nu săvârşeşti adulter, dar o-
mori, te-ai făcut călcător de lege.
12 Astfel vorbiţi şi astfel faceţi, ca
cei care au să fie judecaţi prin [l] legea
stării de sine. 13 Căci [m] judecata este
fără milă, pentru cel care nu face milă:
[n] mila se mândreşte faţă de judecată.

Credinţa adevărată se dovedeşte prin fapte.

14 [o] Care este folosul, fraţii mei, dacă
zice cineva că are credinţă, iar fapte nu
are? Oare credinţa îl poate mântuì?
15 [p] Dacă un frate sau o soră sunt goli
şi au lipsă de hrana trebuincioasă în
fiecare zi, 16 Şi [q] cineva dintre voi le
va fi zis: mergeţi în pace, încălziţi-vă
şi săturaţi-vă, dar nu le daţi cele tre-
buincioase corpului, care este folosul?
17 Astfel şi credinţa, dacă nu va fi a-
vut fapte, moartă este în sine, 18 Dar
va zice cineva: tu ai credinţă, şi eu am
fapte: arată-mi credinţa ta fără fapte,
[r] şi eu îţi voiu arătà din faptele mele
credinţa. 19 Tu crezi că unul este
Dumnezeu? Bine faci: [s] şi demonii cred
şi se înfiorează. 20 Voeşti dar să cu-
noşti, omule deşert, că credinţa fără
fapte este nelucrătoare?
21 Abraam tatăl nostru nu fù în-
dreptăţit din fapte, fiindcă aduse jertfă
pe altar pe Isaac fiul său? 22 Vezi că
credinţa lucrează împreună cu faptele
lui, şi din fapte fù desăvârşită credinţa,
23 Şi fù implinită scriptura care zice:
„iar Abraam crezù lui Dumnezeu, şi
i-se socotì spre îndreptăţire, şi fù nu-
mit prieten al lui Dumnezeu". 24 Ve-
deţi că din fapte este îndreptăţit omul
şi nu din credinţă numai. 25 Dar a-
semenea şi Raab desfrânata nu fù în-
dreptăţită din fapte, fiindcă primì pe
vestitori şi-i scoase afară pe altă cale?
26 Căci după cum corpul fără duh este
mort, astfel şi credinţa fără fapte
moartă este.

Cetitorii nu trebue să aibă învăţători mulţi.
Cu greu este a înfrână limba.

3 Nu fiţi [a] mulţi învăţători, fraţii mei,
[b] ştiind că mare osândă vom luà.
2 Pentru [c] că toţi mult păcătuim: [d] dacă
cineva nu păcătueşte în cuvânt, [e] acesta
este bărbat desăvârşit, în stare să în-
frâneze şi tot corpul. 3 Dacă [f] noi dar
punem frânele în gurile cailor ca să
ni-i supunem, ducem după noi şi tot
corpul lor. 4 Iată chiar [g] vasele, deşì
sunt aşà mari şi mânate de [h] vânturi iuţi,
sunt duse de cârmă mică încotro hotă-
răşte pornirea celui care îndreptează:
5 Astfel şi limba mic membru este şi
vorbeşte lucruri mari. Iată ce foc, ce
pădure aprinde 6 [i] Limba. Foc, lumea
nedreptăţii! Limba se rândueşte între
membrele noastre, [j] şi mânjeşte tot cor-
pul şi arde în flacără roata firei şi în
flacără este arsă de gheenă. 7 Pentru
că orice fire de fiare şi paseri, de târî-
toare şi de vieţuitoare în mare este do-
molită şi a fost domolită de firea omului,
8 Dar limba nimenea dintre oameni
nu poate să o domolească: este un rău
fără încetare, [k] plină de venin aducător
de moarte. 9 Cu dânsa binecuvântăm
pe Domnul şi Tatăl, şi cu dânsa bles-
temăm pe oameni, [l] care sunt făcuţi
după asemănarea lui Dumnezeu; 10 Din
aceeaşi gură iese binecuvântare şi
blestem. Nu trebue, fraţii mei, ca aces-
tea să fie astfel, 11 Nu cumva izvorul
aruncă din aceeaşi deschizătură dulcele
şi amarul? 12 Oare poate, fraţii mei,
un smochin să facă masline sau o viţă
smochine? Nici apă sărată nu poate dà
apă dulce.

Înţelepciunea de sus.

13 [m] Cine este înţelept şi înţelegător
între voi? *Acela* arate din purtarea bună
faptele lui cu blândeţe de înţelepciune.
14 Iar dacă aveţi râvnire amară şi za-
vistie în inima voastră, nu vă mândriţi
faţă de adevăr, şi minţiţi. 15 Această
înţelepciune nu vine de sus, ci este

---

j Deut. 27. 26. k Esod. 20. 13, 14. l Cap. 1. 25. m Iov 22. 6, etc. | n Ioan 4. 17. 13. o Mat. 7. 26. p Iov 31. 19, 20. q 1 Ioan 3. 18. | r Cap. 3 13. s Mat. 8. 29. —

Capul 3. a Mat. 23. 8, 10. b Luc. 6. 37. | c 1 Reg. 8. 46. d Ps. 34. 13. e Mat. 12 37. f Ps. 32. 9. | g Prov. 12. 18. h Ps. 12. 3. i Prov. 16. 27. | j Mat. 15. 11, 18, 19, 20. k Ps. 140. 3. | l Fac. 1. 26. m Gal. 6. 4. —

pământească, firească. demonicească,
16 Căci unde este râvnire și zavistie.
acolo este neorânduească și orice lucru
rău. 17 Iar înțelepciunea de sus este
mai întâiu curată, apoi pacinică. învoi-
toare, ascultătoare, plină de milă și
roade bune. neîndoelnică. fără fățărie.
18 Și sămânța de dreptate este în pace
semănată de cei care fac pace.

Urîciunea pizmei.

4 De unde sunt războae și de unde
lupte între voi? Nu de aci, din pof-
tele voastre [a] care se oștesc în membrele
voastre? 2 Poftiți, și nu aveți: omo-
rîți și pizmuiți, și nu puteți dobândì;
vă luptați și vă răsboiți. Și nu aveți
pentru că voi nu cereți: 3 [b] Cereți și
nu primiți, [c] pentru că cereți rău, ca să
cheltuiți în poftele voastre.

Recomandarea smereniei.

4 [d] Desfrânaților. Nu știți [e] că priete-
nia lumii este vrăjmașe lui Dumnezeu?
Deci [f] cine se va fi hotărît să fie prieten
al lumii, se face vrăjmaș al lui Dum-
nezeu. 5 Sau gândiți că îndeșert zice
scriptura? Cu pismă dorește [g] duhul
care locuì în noi, 6 Însă dă mai mare
dar. Deaceea zice: [h] „Dumnezeu se îm-
potrivește mândrilor, iar smeriților le
dă dar“. 7 Deci supuneți-vă lui Dum-
nezeu; dar împotriviți-vă deavolului.
[i] și va fugì dela voi: 8 [j] Apropiați-vă
de Dumnezeu, și se va apropià de voi.
[k] Curățiți-vă mânile. [l] păcătoșilor,și sfin-
țiți inimile, [m] îndoelnicilor. 9 [n] Simțiți
durere și întristați-vă, plângeți; râsul
vostru prefacă-se în întristare și bucuria
în rușine de voi înșivă. 10 [o] Fiți smeriți
înaintea Domnului, și el vă va înălță.
11 [p] Nu vorbiți de rău unii pe alții.
fraților. Cine vorbește de rău pe fratele
său ori judecă pe fratele său, vorbește
de rău legea [q] și judecă legea; iar dacă
judeci legea, nu ești împlinitor al legii.
ci judecător, 12 Unul este legiuitor și
judecător, cel [r] care poate să mântuească
și să pearză; [s] cine ești dar tu, care ju-
deci pe aproapele?

Să ne ferim de îndrăzneala prea mare în afacerile lumești.

13 [t] Veniți acum cei care ziceți: as-
tăzi sau mâne vom plecà la orașul cu-
tare și vom face acolo anul și vom face
negustorie și vom câștigà, 14 — Ca
unii care nu știți cele de mâne; căci
cum este viața voastră? Pentru că [u] sun-
teți abur ce puțin timp se arată. apoi
și dispare; — 15 În loc ca voi să zi-
ceți: [v] dacă Domnul voește vom și trăì.
vom și face aceasta sau aceea. 16 A-
cum lăudați-vă dar în mândria voastră
deșartă; [x] orice laudă de felul acesta
este rea. 17 Deci cine știe [y] să facă
bine și nu face, acela păcat are.

Despre amăgirea bogăției.

5 Veniți [a] acum cei care sunteți bogați,
plângeți, jelindu-vă de muncile ce
vin preste voi. 2 Bogăția voastră a
putrezit, și [b] vestmintele voastre au fost
mâncate de molii. 3 Aurul vostru și
argintul sunt pline de rugină, și rugina
lor va fi împotriva voastră și ca foc va
mâncà trupurile voastre. [c] V'ați adunat
comoară în zilele de-apoi! 4 Iată
[d] plata lucrătorilor care au secerat ța-
rinele voastre. *plata* ce rămâne în urmă.
[e] strigă dintre voi. și strigătele seceră-
torilor au întrat în urechile Domnului
Dumnezeu. 5 [f] V'ați desfătat pe pământ
și v'ați desmerdat, ați hrănit inimile
voastre în zi de înjunghere. 6 [g] Ați o-
sândit, ați omorît pe cel drept: nu vi
se împotrivește.

Despre îndelunga răbdare față de frați.

7 Deci fiți îndelung răbdători. fra-
ților, până la venirea Domnului. Iată
plugarul așteaptă pentru dânsul rodul
prețios al pământului, fiind îndelung
răbdător până ce primește [h] ploae tim-
purie și târzie; 8 Fiți și voi îndelung
răbdători, întăriți inimile voastre, [i] că
s'a apropiat venirea Domnului.

Capul 4.
a Rom. 7. 23.
b Iov 27. 9.
c Ps. 66. 18.
d Ps. 73. 27.
e 1 Ioan. 2. 15.
f Ioan 15. 19.
g Fac. 6. 5.
h Iov 22. 29
i Efes. 4. 27.
j 2 Cron. 15. 2.
k Isa. 1. 16.
l 1 Pet. 1. 22.
m Cap. 1. 8.
n Mat. 5. 4.
o Iov 22. 29.
p Efes 4. 31.
q Mat. 7. 1.
r Mat. 10. 28.
s Rom. 14. 4,13.
t Prov. 27. 1.
u Iov, 7. 7.
v Fapt. 18. 21.
x 1 Cor. 5. 6
y Luc. 12. 47.
—
Capul 5.
a Prov. 11. 28.
b Iov 13. 28.
c Rom. 2. 5.
d Luc. 19 13.
e Deut. 24. 15.
f Iov 21. 13.
g Cap. 2. 6.
h Deut. 11. 14.
i Filip. 4. 5.

9 [j] Nu suspinaţi unii împotriva altora,
fraţilor, ca să nu fiţi judecaţi: iată ju-
decătorul [k] stă înaintea uşilor. 10 [l] Luaţi
fraţilor, ca pildă a suferinţii şi a înde-
lung răbdării pe profeţii, care vorbiră
în numele Domnului. 11 Iată [m] fericim
pe cei care răbdară cu statornicie: [n] de
răbdarea lui Iob aţi auzit şi [o] sfârşitul
dela [p] Domnul, vedeţi că foarte milos
este Domnul şi îndurător.

A nu jurà uşuratec.

12 Dar înainte de toate, fraţii mei,
[q] nu juraţi, nici pe cer, nici pe pământ,
nici pe orice alt jurământ; ci fie al
vostru aşà, aşà, şi al vostru nu, nu, ca
să nu cădeţi supt judecată.

Despre puterea rugăciunii.

13 Sufere cineva între voi? Să se
roage; este cineva cu inima bună? [r] Să
cânte. 14 Este cineva bolnav între
voi? Să cheme la sine pe preoţii bise-
ricei, şi ei să se roage preste dânsul,
[s] ungându-l cu untdelemn în numele
Domnului. 15 Şi rugăciunea credinţei
va scăpà pe cel bolnav şi Domnul îl va
sculà: [t] chiar dacă a făcut păcate, i-se
va iertà.
16 Deci mărturisiţi-vă unii altora
păcatele, şi rugaţi-vă unii pentru alţii,
ca să fiţi tămăduiţi: [u] mult poate rugă-
ciunea dreptului, deoarece ea lucrează.
17 Ilie erà om asemenea nouă la fire,
şi cu rugăciune se rugă ca să nu plouă,
şi n'a ploat pe pământ trei ani şi şase
luni; 18 Şi iarăşi se rugă, şi cerul
dete ploae şi pământul odrăslì rodul lui.

Despre dragostea faţă de rătăciţi.

19 Fraţii mei, dacă cineva între voi
se va fi rătăcit dela adevăr, şi cineva îl
va fi întors, 20 Să ştie că cel care a
întors pe păcătos din rătăcirea căii lui,
va scăpà sufletul lui din moarte şi va
acoperì o mulţime de păcate.

ÎNTÂIA EPISTOLĂ A LUI PETRU.

Întroducere.

1 Petru apostol al lui Iisus Hristos ale-
şilor, locuitori trecători ai [a] împrăş-
tierii în Pont, Galatia, Capadocia, Asia
şi Bitinia. 2 [b] După [c] ştiinţa de mai
nainte a lui Dumnezeu Tatăl, [d] în sfin-
ţirea duhului, spre ascultare şi [e] stro-
pire cu sângele lui Iisus Hristos. [f] Dar
vouă şi pace să fie înmulţită.

Mărire şi laudă lui Dumnezeu pentru marea nădejde şi mântuire a credincioşilor.

3 [g] Binecuvântat *este* Dumnezeu şi al
Domnului nostru Iisus Hristos Tată,
care, [h] după mare mila sa, [i] ne născù ia-
răşi spre nădejde vie [j] prin învierea lui
Iisus Hristos dintre morţi. 4 Spre
moştenire nepieritoare şi fără pată [k] şi
neveştejită, [l] păstrată în ceruri pentru
noi. 5 [m] Care suntem în puterea lui
Dumnezeu păziţi spre mântuire, gata ea
să fie descoperită în timpul de-apoi.
6 [n] De care vă veseliţi, [o] deşi puţin timp
acum, dacă se cuvine, [p] sunteţi întristaţi
în felurite ispite. 7 Pentru ca [q] a cre-
dinţei voastre lămurire mai preţioasă
decât [r] a aurului pieritor, lămurit însă
prin foc, [s] să fie aflată spre laudă şi mă-
rire şi cinste la descoperirea lui Iisus
Hristos; 8 [t] Pe care deşi nu l-aţi vă-
zut îl iubiţi, [u] în care deşi nu-l vedeţi
acum, dar crezând, vă veseliţi cu bucu-
rie de nespus şi mărită. 9 Luând [v] voi
de-aci sfârşitul credinţii voastre, mân-
tuirea sufletelor.
10 [x] Despre care mântuire căutară cu
stăruinţă şi cercetară cu deamănuntul
profeţii, care profetizară despre darul
rânduit pentru voi, 11 Cercetând ei

j Cap. 4. 11.
k Mat. 24. 33.
l Mat. 5. 12.
m Ps. 94. 12.
n Iov 1. 21, 22.
o Iov 42.10,etc.
p Num. 14. 18.
q Mat. 5. 34, etc.
r Efes. 5. 19.
s Marc. 6. 13.
t Isa. 33. 24.
u Fac. 20. 17.

—
1. PETRU.
—

Capul 1.
a Ioan 7. 35.
b Efes. 1. 4.
c Rom. 8. 29.
d 2 Tes. 2. 13.
e Ebr. 10. 22.
f Rom. 1. 7.
g 2 Cor. 1. 3.
h Tit. 3. 5.
i Ioan 3. 3, 5.
j 1 Cor. 15. 20.
k Cap. 5. 4.
l Col. 1. 5.
m Ioan 10.28,29.
n Mat. 5. 12.
o 2 Cor. 4. 17.
p Iac. 1. 2.
q Iac. 1. 3, 12.
r Iov 23. 10.
s Rom. 2. 7. 10.
t 1 Ioan 4. 20.
u Ioan 20. 29.
v Rom. 6. 22.
x Fac. 49. 10.

la ce sau la ce fel de timp învederà
[y]duhul lui Hristos, care *duh* erà în-
tr'înșii, dovedind mai dinainte patimile
rânduite [z]pentru Hristos și măririle
după acestea; 12 [a]Cărora le fù des-
coperit că [b]nu pentru dânșii înșuși. dar
pentru voi slujeau acelèași, care acum
fură vestite vouă prin cei care vă bine-
vestiră în [c]duh sfânt trimis din cer, la
care *lucruri* îngerii doresc [d]să se uite
de aproape.

Îndemnare spre a duce o viață sfântă.

13 Pentru aceea, [e]încingându-vă mij-
loacele gândirii voastre, [f]fiind deștepți,
nădăjduiți desăvârșit în darul ce vi se
aduce [g]în descoperirea lui Iisus Hristos.
14 Fiindcă sunteți fii ai ascultării, [h]ne-
asemănându-vă poftelor de mai nainte
[i]în neștiința voastră, 15 [j]Ci după
Sfântul care v'a chemat, fiți și voi sfinți,
în orice mers al vieții voastre. 16 Pen-
tru că scris este: [k]„fiți sfinți, pentru că
sfânt sunt eu".

17 Și dacă voi chemați în ajutor ca
Tată [l]pe cel care cu nepărtinire judecă
după lucrul fiecăruia, [m]petreceți în te-
mere timpul [n]vremelniciei voastre,
18 Deoarece știți [o]că nu prin cele stri-
căcioase, argint sau aur, ați fost răs-
cumpărați din mersul vostru deșert în
viață dat [p]dela părinți. 19 Ci [q]cu
sânge prețios, [r]ca al unui miel desă-
vârșit și fără pată al lui Hristos, 20 [s]Cu-
noscut fiind într'adevăr mai nainte de
întemeerea lumii, [t]dar la sfârșitul tim-
purilor arătat pentru voi, 21 Care
printr'însul ați crezut în Dumnezeu,
[u]care îl sculă dintre morți și-i dete
mărire, [v]astfel că credința voastră și
nădejdea este în Dumnezeu.

22 [x]Dupăce ați curățit sufletele voas-
tre în ascultarea adevărului, *prin duh*.
spre [y]iubire frățească, fără fățărie, iu-
biți-vă dăinuitor din inimă unii pe alții,
23 [z]Născuți fiind iarăși, nu din semă-
nare pieritoare, ci nepieritoare, [a]prin al
lui Dumnezeu cuvânt viu și stătător *în*
veci. 24 Pentru că: [b]„Orice trup este
ca o iarbă, și orice mărire a lui ca o
floare a ierbii; s'a uscat iarba, a căzut
și floarea: 25 [c]Iar cuvântul Domnului
rămâne în veci". [d]Și acesta este cuvân-
tul care fù binevestit către voi.

Să ne apropiem de peatra cea vie. Preoție îm-
părătească. Viață curată. Supunerea către mai
mari. Trebue să suferim, având pildă pe Hristos.

2 Deci, - [a]lepădând orice răutate și orice
viclenie și fățării și pizmuiri și orice
vorbiri de rău, 2 [b]Fiindcă sunteți co-
pii născuți de curând,— [c]doriți cu înfo-
care laptele cuvântător neprefăcut. ca
în el să creșteți spre mântuire, 3 Dacă
„ați [d]gustat că bun este Domnul".

4 Către care apropiindu-vă, *către*
peatra cea vie, neluată intr'adevăr în
seamă de oameni, [e]dar la Dumnezeu
aleasă, prețioasă. 5 [f]Și voi fiindcă
sunteți pietrii vii, clădiți sunteți [g]casă
dumnezeeească spre [h]preoție sfântă, ca
să aduceți [i]jertfe dumnezeești [j]binepri-
mite lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.
6 Pentru că se cuprinde în scriptură:
[k]„Iată eu pun în Sion peatră unghiu-
lară aleasă, prețioasă, și cine crede în-
tr'însa nu va fi rușinat". 7 Deci vouă
care credeți *vă* este cinstea; iar necre-
dincioșilor, [l]„peatra pe care n'o luară
în seamă clăditorii, aceasta fù făcută
pentru cap de unghiu," și: peatră de
poticnire și stâncă de sminteală. 8 [m]A-
celora. care neascultând cuvântul se
lovesc, [n]pentru care și [o]puși au fost.
9 Dar voi sunteți [p]„seminție aleasă,
[q]preoție împărătească, [r]neam sfânt,
[s]popor al său dobândit, ca să vestiți
afară virtuțile" celui care v'a chemat
din [t]întunerec la lumina lui minunată;
10 [u]Voi care altădată *erați* nu popor, dar
acum popor al lui Dumnezeu, care erați
nu miluiți. dar acum ați fost miluiți.

---

y Cap. 9. 19.
z Ps. 22. 6.
a Dan. 9. 24.
b Ebr. 11. 13, 39, 40.
c Fapt. 2. 4.
d Esod. 25. 20.
e Luc. 12. 35
f Luc. 21. 34.
g Luc. 17. 30.
h Rom. 12. 2.
i Fapt. 17. 30
j Luc. 1. 74, 75.
k Lev. 11. 44.
l Deut. 10. 17.
m 2 Cor. 7. 1.
n 2 Cor. 5 6
o 1 Cor. 6. 20.
p Esod. 20 18.
q Fapt. 20. 28.
r Ezec. 12. 5.
s Rom. 3. 25
t Gal. 4. 4.
u Fapt. 2. 24.
v Mat. 28. 18.
x Fapt. 15. 9.
y Rom. 12. 9.10.
z Ioan 1 13.
a Iac. 1. 18.
b Ps. 103. 15.
c Ps. 102. 12,26.
d Ioan 1. 1, 14.

Capul 2.

a Efes. 4. 22, 25, 31.
b Mat. 18. 3.
c 1 Cor. 3 2.
d Ps. 34. 8.
e Ps. 108. 22.
f Efes. 2. 21, 22
g Ebr. 3. 6.
h Isa. 61. 6.
i Osea 14. 2
j Filip. 4. 18.
k Isa. 28. 16.
l Ps. 118. 22.
m Isa. 8. 14.
n 1 Cor. 1. 23.
o Esod. 9. 16.
p Deut. 10. 15.
q Esod. 19. 5, 6.
r Ioan 17. 19.
s Deut. 4. 20.
t Fapt. 26. 18.
u Osea 1. 9, 10.

11 Iubiţilor, vă îndemn, fiindcă [v]sun-
teţi vremelnici şi locuitori trecători,[x]să
vă feriţi de poftele fireşti, ca unele [y]care
se oştesc împotriva sufletului. 12 [z]A-
vând mersul vieţii voastre bun între
neamuri, ca în aceea ce vă vorbesc de
rău ca pe făcători de rele, [a]pentru lu-
crurile bune, văzându-*le* cu ochii, să
laude pe Dumnezeu [b]în zi de cerce-
tare.

13 [c]Supuneţi-vă pentru Domnul ori-
cărei întocmiri omeneşti, fie împăratului
fiindcă este înalt stăpânitor, 14 Fie
dregătorilor pentru că sunt trimişi de
dânsul, [d]spre pedepsirea făcătorilor de
rele şi [e]spre lauda făcătorilor de bine;
15 Că astfel este voea lui Dumnezeu,
ca [f]voi făcând bine să lăsaţi fără cuvânt
neştiinţa oamenilor fără minte; 16 [g]Ca
stătători de sine. şi anume nu ca cum
aţi aveà starea de sine — drept acopere-
mânt al răutăţii. [h]ci ca robi ai lui Dum-
nezeu.

17 [i]Cinstiţi pe toţi, [j]iubiţi frăţia, [k]te-
meţi-vă de Dumnezeu. cinstiţi pe îm-
păratul.

Datoriile slugilor.

18 [l]Voi ai casei, supunându-vă în
orice temere stăpânilor, nu numai celor
buni şi blânzi. ci şi celor suciţi. 19 Căci
aceasta este [m]plăcut, dacă cineva, pen-
tru ştiinţa ce Dumnezeu are de dânsul,
sufere întristări, pătimind pe nedrept.
20 [n]Pentru că ce fel de laudă este, dacă
greşind şi pălmuiţi fiind veţi răbdà?
Ci dacă. — făcând bine şi pătimind, veţi
răbdà, aceasta este plăcut lui Dumne-
zeu.

21 [o]Căci pentru aceasta aţi fost
chemaţi, că şi [p]Hristos a pătimit pentru
voi, [q]lăsându-vă pildă ca să urmaţi de
aproape în urmele lui, 22 [r]Care, „pă-
cat nu făcù. nici nu se aflà viclenie în
gura lui“: 23 [s]Care fiind aspru în-
fruntat. nu răspundeà împotrivă prin as-
pre înfruntări, pătimind — nu ameninţà.
[t]dar se dà pe sine celui care judecă
drept; 24 [u]Care păcatele noastre el
le-a dus la corpul lui pe lemn, ca după
ce am murit faţă de păcate să trăim
pentru dreptate; prin ale cărui semne
de lovituri aţi fost vindecaţi. 25 Pen-
tru că eraţi ca oi rătăcite, dar cum v'aţi
întors la păstorul şi veghetorul sufle-
telor voastre.

Sfaturi către femei şi bărbaţi.

3 Deasemenea. voi [a]femeilor. supu-
nându-vă bărbaţilor voştri. [b]ca chiar
dacă unii nu ascultă cuvântul. [c]să fie
dobândiţi prin purtarea fără vorbă a
femeilor, 2 [d]Văzând de aproape a
voastră purtare curăţită în temere *de*
Dumnezeu; 3 [e]A căror podoabă să fie
nu cea din afară a împletirii părului şi
a punerii de sculе de aur sau îmbrăcări
de haine, 4 Ci [f]omul ascuns al inimii
în nepieritoarea *podoabă* a duhului
blând şi liniştit, care este de mult preţ
înaintea lui Dumnezeu. 5 Pentru că
astfel altădată şi sfintele femei, care
nădăjdueau în Dumnezeu, se împodo-
beau. supunându-se la bărbaţii lor.
6 După cum Sara ascultà de Abraam.
[g]numindu-l domn, ale cărei fiice v'aţi
făcut. făcând bine. şi netemându-vă de
nici o frică.

7 [h]Voi bărbaţilor de asemenea. trăind
înţelepţeşte împreună cu *făptura* feme-
iască, [i]ca cu o făptură mai slabă, dând
cum se cuvine cinste ca şi unora îm-
preună moştenitoare de darul de viaţă,
[j]ca să nu fie curmate rugăciunile
voastre.

Îndemnare spre dragoste şi blândeţe.

8 Însfârşit [k]toţi de acelaşi gând. îm-
preună pătimitori. [l]iubitori de fraţi.
[m]miloşi, smeriţi, 9 [n]Nerăsplătind rău
pentru rău sau aspră înfruntare pentru
aspră înfruntare, dimpotrivă binecu-
vântând, că spre aceasta aţi fost che-
maţi [o]ca să aveţi parte de binecuvântare.
10 [p]Pentru că „cine voeşte să iubească

---

v 1 Cron 29.15. x Rom. 13. 14. y Iac. 4. 1. z Rom. 12. 17. a Mat. 5. 16. b Luc. 19. 44. c Mat. 22. 21. d Rom. 13. 4. e Rom. 13. 3. f Tit. 2. 8. g Gal. 5. 1, 13. h 1 Cor. 7 22. i Rom. 12. 10. j Ebr. 13. 1. k Prov. 24. 21. l Efes. 6. 5. m Mat. 5. 10. n Cap. 3. 14. o Mat. 16. 24. p Cap. 3. 18 q Ioan 13. 15. r Isa. 53. 9. s Isa. 53. 7. t Luc 23. 46. u Isa. 53. 4, 5, 6, 11.

—

Capul 3.

a 1 Cor. 14. 34. b 1 Cor. 7. 16. c Mat. 18. 15. d Cap. 2 12. e 1 Tim. 2. 9. f Ps. 45. 13. g Fac. 18. 12. h 1 Cor 7. 3 i 1 Cor. 12. 23. j Iov 42. 8. k Rom. 12. 16. l Rom. 12. 10. m Efes. 4. 32. n Prov. 17. 13. o Mat. 25. 34. p Ps. 34.12.etc.

viață [q] și să vază zile bune, oprească-și
limba dela rău și buzele să nu vorbeas-
că viclenie, 11 [r] Abată-se dela rău și
facă bine, [s] caute pace și alerge s'o do-
bândească"; 12 Că „ochii Domnului
sunt preste drepți [t] și urechile lui spre
rugăciunea lor, iar fața Domnului asu-
pra făcătorilor de rele".

13 [u] Și cine este, care se vă vatăme
pe voi, dacă vă faceți râvnitori de bine?
14 [v] Dar și dacă ați suferì pentru drep-
tate, fericiți *sunteți*. Și [x] de teama lor
nu vă temeți, nici nu vă turburați.
15 Ci sfințiți pe Domnul, pe Hristos, în
inimile voastre, [y] *fiți* gata totdeauna spre
a dà răspuns la oricine vă cere soco-
teală de nădejdea voastră, însă cu blân-
dețe și cu temere *de Dumnezeu*, 16 [z] A-
vând știință bună de voi înșivă, [a] ca în
ceea ce sunteți vorbiți de rău, să fie
dați de rușine cei care disprețuesc pur-
tarea voastră bună în Hristos. 17 Pen-
tru că mai folositor este ca făcând bine
să suferiți, dacă astfel ar fi voea lui
Dumnezeu, decât făcând rău.

Ducerea lui Hristos la duhurile din închisoare. Despre botez.

18 Că și Hristos [b] suferì pentru pă-
cate o singură dată, drept pentru ne-
drepți, ca să ne apropie de Dumnezeu,
[c] omorît fiind [d] în trup, [e] dar făcut viu
în duh: 19 În care și [f] ducându-se,
predică duhurilor [g] în închisoare, 20 Ne-
ascultătoare altădată când [h] așteptă în-
delunga răbdare a lui Dumnezeu, în
zilele lui Noe, pe când se întocmeà [i] co-
rabia, [j] în care puțini, adecă opt suflete,
fură scăpați prin apă, 21 Care apă
desăvârșit închipuitoare vă scapă acum
și pe voi ca botez, nu lepădare de ne-
curățenie de trup, ci cerere de știință
bună de sine către Dumnezeu, prin în-
vierea lui Iisus Hristos, 22 Care este
de-a dreapta lui Dumnezeu, dus fiind
în cer, supuși fiindu-i îngerii și stăpânii
și puteri.

Viața noastră trebue să o dăm lui Dumnezeu și fraților. Să ne bucurăm de încercarea suferințelor.

4 Deci, fiindcă [a] Hristos a suferit în
trup, înarmați-vă și voi cu aceeași
gândire, pentru că cine a suferit în
trup, [b] a încetat dela păcat, 2 [c] Ca tim-
pul rămas să nu mai [d] trăească în trup,
după poftele oamenilor, [e] ci după voința
lui Dumnezeu. 3 [f] Căci destul este, că
în timpul trecut ați făcut [g] cu desăvâr-
șire voea neamurilor, umblând în des-
trămări, în pofte, în nesațiu de beții,
în ospețe desfătătoare, în petreceri cu
băuturi și în idolatrii neiertate. 4 De
care se miră, că voi nu alergați împre-
ună la aceeași revărsare a desfrânării,
[h] defăimând. 5 Cei care vor dà soco-
teală celui care este gata [i] să judece pe
vii și morți. 6 Căci spre aceasta se
binevestì și morților, ca să fie [j] judecați,
potrivit oamenilor în trup, dar să tră-
iască în duh, potrivit lui Dumnezeu.

7 Dar [k] sfârșitul tutulor s'a apropiat.
Deci cumpătați-vă și [l] treziți-vă spre
rugăciuni,

8 [m] Având înainte de toate iubire dăi-
nuitoare unii către alții, pentru că [n] „iu-
birea acopere mulțime de păcate",
9 [o] *Fiți* primitori de oaspeți unii către
alții, [p] fără cârtire,

10 [q] Fiecare după cum a primit da-
rul, slujindu-vă cu dânsul unii pe alții,
[r] ca îngrijitori buni ai [s] darului felurit
al lui Dumnezeu; 11 [t] *Vorbind* ca cu-
vinte ale lui Dumnezeu, dacă cineva
vorbește, [u] *slujind* ca din puterea pe
care o dă Dumnezeu, dacă slujește ci-
neva, pentru ca [v] în toate să fie mărit,
prin Iisus Hristos Dumnezeu, [x] căruia
îi este mărirea și stăpânirea în vecii
vecilor. Amin.

12 Iubiților, nu vă mirați de focul
[y] aprins între voi, făcut vouă spre în-
cercare, ca cum vi-s'ar întâmplà ceva
strein. 13 [z] Ci întru cât [a] sunteți părtași

q Iac. 1. 26.
r Ps. 37. 27.
s Rom. 12. 18.
t Ioan 9. 31.
u Prov. 16. 7.
v Mat. 5. 10-12.
x Isa. 8. 12, 13.
y Ps. 119. 46.
z Ebr. 13. 18.
a Tit. 2. 8.
b Rom. 5. 6.
c 2 Cor. 13. 4.
d Col. 1. 21, 22
e Rom. 1. 4.
f Cap. 1. 12.
g Isa. 42. 7.
h Fac. 6. 3,5,13.
i Ebr. 11. 7.
j Fac. 7. 7.

Capul 4.

a Cap. 3. 18.
b Rom. 6. 2. 7.
c Rom. 14. 7.
d Gal. 2. 20.
e Ioan 1. 13.
f Ezec. 44. 6.
g Efes. 2. 2.
h Fapt. 13. 45.
i Fapt. 10. 42.
j Cap. 3. 19.
k Mat. 24. 13,14.
l Mat. 26. 41.
m Col. 3. 14.
n Prov. 10. 12.
o Rom. 12. 13.
p 2 Cor. 9. 7.
q Rom. 12. 6.
r Mat. 24. 45.
s 1 Cor. 12. 4.
t Ier. 23. 22.
u Rom. 12. 6-8.
v Efes. 5. 20.
x 1 Tim. 6. 16.
y 1 Cor. 3. 13.
z Fapt. 5. 41.
a Rom. 8. 17.

la suferințele lui Hristos, bucurați-vă,
[b] ca și la descoperirea măririi lui să vă
bucurați, veselindu-vă.
14 [c] Dacă sunteți mustrați în numele
lui Hristos, fericiți sunteți, pentru că
duhul măririi și al lui Dumnezeu stă
asupra voastră, *după dânșii însă nu-*
mele lui Hristos este defăimat, iar după
voi este mărit.
15 Adecă să nu sufere cineva dintre
voi ca omorîtor, sau fur, sau răufăcător,
sau ca veghetor de cele streine.
16 Iar dacă *sufere cineva* ca creștin,
să nu se rușineze, ci să mărească în nu-
mele acesta pe Dumnezeu.
17 Că este timp nemerit, ca să în-
ceapă judecata dela casa lui Dum-
nezeu; și dacă *începe* întâiu dela noi,
care *va fi* sfârșitul celor care nu as-
cultă de evangelia lui Dumnezeu?
18 Și „dacă dreptul abia este scă-
pat, necinstitorul de Dumnezeu și pă-
cătosul unde se va arătà"? 19 Ast-
fel și cei care sufere, după voința lui
Dumnezeu, să deà spre pază credincio-
sului întemeetor sufletele lor, în facerea
binelui.

Datoriile presbiterilor și ale celorlalți. Trebue să ne împotrivim diavolului.

5 Deci pe presbiterii dintre voi, îi în-
demn eu împreună [a] presbiter cu ei
și [b] martor al patimilor lui Hristos, și
[c] părtașul măririi ce are să fie descope-
rită; 2 [d] Păstoriți cea între voi turmă
a lui Dumnezeu, *veghiând* [e] nu cu sîl-
nicie, ci de bunăvoe, potrivit lui Dum-
nezeu, nici pentru câștig urît, [f] ci cu
nepreget, 3 Nici ca cum [g] stăpâniți cu
apăsare pe cei [h] dați prin sorți, ci [i] fă-
cându-vă pilde ale turmei; 4 Și când
se va fi arătat [j] Arhipăstorul, veți luà
[k] cununa [l] de amarant a măririi.

Îndemnare spre smerenie, spre încredere în Dumnezeu, spre veghere.

5 Deasemenea voi tânărilor, supu-
neți-vă presbiterilor, și [m] toți îmbrăca-
ți-vă unii pentru alții cu smerenia, că
[n] „Dumnezeu se împotrivește mândrilor,
iar smeriților [o] le dă dar". 6 Deci sme-
riți-vă supt [p] mâna cea tare a lui Dum-
nezeu, ca să vă înalțe la timp cuvenit.
7 [q] Aruncând toată grija voastră pe dân-
sul, că el îngrijește de voi.
8 [r] Treziți-vă, privegheați. [s] Împotri-
vitorul vostru, diavolul, ca un leu răc-
nind, umblă căutând pe cine să înghiță;
9 [t] Acestuia împotriviți-vă întăriți în
credință, [u] știind că aceleași suferințe
au a suferì și frații voștri în lume.

Binecuvântarea.

10 Dar Dumnezeul oricărui [v] dar,
care v'a chemat pe voi la mărirea lui
vecinică în Hristos, după ce veți fi su-
ferit [x] puțin timp, [y] el vă va aduce la de-
săvârșire, [z] vă va întărì, vă va împuter-
nicì, vă va întemeià. 11 A lui este
mărirea și stăpânirea în vecii vecilor.
Amin.

Salutări și încheere.

12 Prin Silvan credinciosul frate,
după cum socotesc, v'am scris prin pu-
ține cuvinte, îndemnând și dând dovadă
că adevăratul dar al lui Dumnezeu este
acesta, în care stați.
13 Vă îmbrățișază împreună aleasa
din Babilon și Marcu fiul meu. 14 Îm-
brățișați-vă unii pe alții în sărutare de
iubire.
Pace vouă tutulor, care sunteți în
Hristos *Iisus. Amin.*

b Cap. 1. 5, 6. *e* Mat. 5. 11. —
Capul 5. *a* Film. 9. *b* Luc. 24. 48.
c Rom. 8. 17,18. *d* Ioan 21. 15-17. *e* 1 Cor. 9. 17. *f* 1 Tim. 3. 3, 8.
g Ezec. 34. 4. *h* Ps. 33. 12. *i* Filip. 3. 17. *j* Ebr. 13. 20.
k 1 Cor. 9. 25 *l* Cap. 1. 4. *m* Rom. 12. 10. *n* Iac. 4. 6.
o Isa. 57. 15. *p* Iac. 4. 10 *q* Ps. 37. 5. *r* Luc. 21. 34,36.
s Iov. 1. 7. *t* Efes. 6. 11,13 *u* Fapt. 14. 22. *v* 1 Cor. 1. 9.
x 2 Cor. 4. 17. *y* Ebr. 13. 21. *z* 2 Tes. 2. 17. —

A DOUA EPISTOLĂ A LUI PETRU.

În credință trebue să adăugăm virtute, iar în virtute știință.

1 Simeon Petru, slujitor și apostol al
lui Iisus Hristos, celor care dobân-
diră [a] credință de același preț cu a noas-
tră.în dreptatea Dumnezeului nostru și
a Mântuitorului Iisus Hristos. 2 [b] Dar
vouă și pacea să fie îmmulțită în cunoștință
deplină a lui Dumnezeu și a lui Iisus
Domnul nostru.
3 Cumcă dumnezeeasca lui putere
ne-a dăruit toate cele spre viață și te-
mere de Dumnezeu, [c] prin cunoștința
deplină a celui [d] care ne cheamă prin
mărirea și virtutea sa, 4 [e] Prin care a
dăruit făgăduințele prețioase nouă și
mari, ca prin acestea să vă faceți [f] păr-
tași de fire dumnezeească, [g] fugind de
stricăciunea din lume în poftă. 5 Și
chiar pentru aceasta [h] punând voi orice
sârguință, mai adăugați în credința
voastră virtutea, iar în virtute [i] cunoș-
tința, 6 Iar în cunoștință înfrânarea,
iar în înfrânare răbdarea stăruitoare,
iar în răbdarea stăruitoare temerea de
Dumnezeu. 7 Iar în temerea de Dum-
nezeu iubirea frățească, iar [j] în iubirea
frățească iubirea. 8 Căci acestea avân-
du-le și prisosind, ele *vă* fac nu nelu-
crători, [k] nici neroditori, spre cunoștință
deplină a Domnului nostru Iisus Hris-
tos; 9 Pentru că cine nu are acestea,
[l] este orb slab la vedere, uitând [m] cură-
țirea păcatelor sale de demult. 10 De-
aceea cu atât mai mult, fraților, sâr-
guiți-vă [n] să faceți temeinică chemarea
și alegerea voastră; căci făcând acestea
nu [o] veți greșì niciodată. 11 Căci ast-
fel vi se va dà cu bogăție întrarea în
împărăția vecinică a Domnului nostru
și Mântuitorul Iisus Hristos.

Despre schimbarea la față a lui Hristos și despre cuvântul profetic temeinic.

12 Pentru aceea [p] voiu îngrijì totdea-
una, ca să vă aduc aminte de acestea.
[q] deșì știți și sunteți întăriți în adevă-
rul de față. 13 Și socotesc că este
drept ca, [r] pe cât timp sunt eu în acest
cort, [s] să vă deștept prin aducere a-
minte, 14 [t] Findcă știu, că grabnică
este lepădarea cortului meu, după cum
și [u] Domnul nostru Iisus Hristos mi-a
făcut cunoscut. 15 Dar mă voiu și
sârguì ca voi să puteți în orice timp.
după ieșirea mea, să țineți minte de
acestea.
16 Pentru că noi, nu urmând [v] isto-
risirilor închipuite, născocite cu iscu-
sință, v'am făcut cunoscut puterea
Domnului nostru Iisus Hristos [x] și veni-
rea lui, ci fiind singuri văzători ai mă-
reții aceluia.
17 Adecă luând dela Dumnezeu Ta-
tăl cinste și mărire, când i-se aduse a-
cest glas de către mărirea cea măreață:
[y] „acesta este fiul meu cel iubit, în care
eu am binevoit“.
18 Și acest glas noi l-am auzit adus
din cer, fiind noi împreună cu dânsul,
în [z] muntele cel sfânt.
19 Și avem mai temeinic cuvântul
profetic, la care bine faceți luând a-
minte ca la [a] o lumină luminătoare în-
tr'un loc pâclos, până să lumineze ziua
și [b] luceafărul dimineții să răsară în ini-
mile voastre, 20 Cunoscând întâiu
aceasta, [c] că nici o profeție a scripturii
nu se face din tâlcuirea ei.
21 [d] Pentru că nici odată prin voință
de om nu fù adusă profeția, ci mâ-
nați de duh sfânt oamenii vorbiră dela
Dumnezeu.

2 PETRU. Capul 1.
a Rom. 1. 12. b Dan. 4. 1. c Ioan 17. 3. d 1 Tes. 2. 12. e 2 Cor. 7. 1. f 2 Cor. 3. 18. g Cap. 2. 18, 20. h Cap. 3. 18. i 1 Pet. 3. 7. j Gal. 6. 10. k Ioan 15. 2. l 1 Ioan 2. 9, 11. m Efes. 5. 26. n 1 Ioan 3. 19. o Cap. 3. 17. p Rom. 15 14, 15. q 1 Pet. 5. 12. r 2 Cor. 5. 1, 4. s Cap. 3. 1. t Deut. 4. 20, 22. u Ioan. 21. 18, 19. v 1 Cor. 1. 17. x Mat. 17 1, 2. y Mat. 3. 17. z Esod. 3. 5. a Ps. 119. 105. b 2 Cor. 4. 4, 6. c Rom. 12. 6. d 2 Tim. 3 16.

Venirea învăţătorilor mincinoşi. Pilde de pedeapsa ce aşteaptă pe desfrânaţi şi amăgitori. Greşala celor care se lapădă de credinţă.

2 Dar [a] au fost în popor şi profeţi min-
cinoşi, după cum [b] şi între voi vor fi
învăţători mincinoşi, ca unii care vor
băgà pe furiş eresuri de peire. [c] tăgă-
duind chiar pe stăpânul care i-a [d] răs-
cumpărat, [e] aducându-şi lor grabnică
peire; 2 Şi mulţi vor urmà, după des-
trămările lor, din a căror pricină este
defăimată calea adevărului, 3 Şi [f] în
pornire, spre orice fel de înavuţire, vor
căutà [g] dela voi câştig prin cuvântări
plăsmuite; [h] pentru dânşii osânda nu
întârziază de demult, şi peirea lor nu
dormitează.
4 Căci dacă Dumnezeu nu cruţă [i] pe
îngerii care au greşit, [j] ci aruncându-i
în tartar îi dete lanţurilor întunerecu-
lui, [k] păstraţi fiind spre judecată,— 5 Şi
nu cruţă lumea veche, ci păzì pe [l] Noe,
al optelea [m] predicator de dreptate, când
[n] aduse potop preste lumea netemăto-
rilor de Dumnezeu. 6 Şi [o] oraşele So-
domei şi Gomorei, după ce le prefăcù
în cenuşă, [p] le osândì la răsturnare, pu-
nându-le pildă a celor care au să fie
netemători de Dumnezeu, 7 [q] Şi scăpă
pe dreptul Lot tare muncit de petrece-
rea în desfrânare a celor fărădelege;
8 Pentru că locuind între dânşii drep-
tul acesta [r] prin vedere şi auzire chinuià
din zi în zi cu lucruri nelegiuite un
suflet drept,— 9 [s] Ştie Domnul să scape
din ispite pe temători de Dumnezeu,
iar pe nedrepţi să-i păstreze spre a fi
pedepsiţi la zi de judecată,
10 Şi mai vârtos [t] pe cei care umblă
după trup în poftă de necurăţenie şi
despreţuesc stăpânirea. [u] Îndrăzneţii în-
gâmfaţi, ei nu se cutremură defăimând
măriri. 11 Pe când [v] îngerii, fiind mai
mari în tărie şi putere, nu aduc înain-
tea Domnului judecată defăimătoare
împotriva lor. 12 Aceştia însă [x] ca do-
bitoace necuvântătoare, născute fireşti,
spre prindere şi stricăciune, defăimând
cele ce nu ştiu, stricaţi vor fi şi ei în a
lor stricăciune, 13 [y] Având să ià cu
dânşii răsplată de nedreptate: [z] soco-
tind plăcere desfătarea zi cu zi, [a] pete
de necurăţenie şi pete de ruşine, des-
mierdându-se în înşelăciunile lor [b] os-
pătând împreună cu voi, 14 Având
ochii plini de adulter şi nesăţioşi de
păcat, momind suflete neîntărite, [c] având
inimă deprinsă de lăcomie, copii ai
blestemului! 15 Părăsind calea dreap-
tă se rătăciră, urmând calea lui [d] Ba-
laam fiul lui Bosor, care iubì plată de
nedreptate, 16 Şi primì mustrare pen-
tru a lui călcare de lege: asin, fără glas,
grăind în glas de om, oprì nebunia pro-
fetului.
17 [e] Aceştia sunt puţuri fără apă şi
neguri mânate de furtună, pentru dân-
şii este păstrată întunecimea întunere-
cului. 18 Căci [f] rostind cuvinte trufaşe
de deşertăciune, momesc în pofte de
trup prin desfătări pe cei care abia fug
de cei [g] care vieţuesc în rătăcire, 19 Fă-
găduindu-le [h] stăpânire de sine, fiind ei
înşăşi [i] robi ai stricăciunii; pentru că
de cine este biruit cineva, aceluia îi
este *şi* rob. 20 Căci [j] dacă, după ce
au fugit de necurăţeniile lumii prin cu-
noştinţă deplină a Domnului nostru şi
Mântuitorului Iisus Hristos, iarăşi s'au
încurcat într'acestea, sunt biruiţi, li-
s'au făcut cele depe urmă mai rele de-
cât cele dintâiu.
21 Pentru că mai bine erà pentru
dânşii să nu fi cunoscut deplin calea
dreptăţii, decât, după ce o cunoscură
deplin, să se întoarcă din sfânta poruncă
dată lor în primire.
22 Lor li-s'a potrivit ceeace se po-
triveşte cu pilda adevărată: „câne
care s'a întors la vărsătura sa“, şi:
„porc care s'a spălat în tăvălitură de
mocirlă“.

Capul 2.
a Deut. 13. 1.
b Mat. 24. 41.
c Iuda 4.
d 1 Cor. 6. 20.
e Filip 3. 19
f Rom. 16. 18.
g 2 Cor. 2. 17.
h Deut. 32. 35.
i Iov 4. 18.
j Ioan 8. 44.
k Luc. 8. 31.
l Fac. 7. 1,7,23.
m 1 Pet 3. 19.
n Cap. 3. 6.
o Fac. 19. 24.
p Num. 26. 10.
q Fac. 19. 16.
r Ps. 119. 139, 158.
s Ps. 34. 17, 19.
t Iuda 4. 7, 8.
u Iuda 8
v Iuda 9.
x Ier 12. 3.
y Filip. 3. 19.
z Rom. 13. 13.
a Iuda 12.
b 1 Cor.11.20,21.
c Iuda 11.
d Num. 22. 5, 7. 21, 23. 28.
e Iuda 12. 13.
f Iuda 16.
g Cap. 1. 4.
h Gal. 5. 13.
i Ioan 8. 34.
j Mat. 12. 45.
—

Siguranța venirii mântuitorului și a sfârșitului lumii, ce în aparență zăbovește.

3 Iubiților, vă scriu această epistolă
acum ca a doua. în care [a] deștept în
aducere aminte lămurita voastră gân-
dire. 2 Ca să vă aduceți aminte de
cuvintele zise de mai nainte de sfinții
profeți [b] și de a apostolilor voștri po-
runcă a Domnului și Mântuitorului,
3 [c] Cunoscând întâiu aceasta. că vor
venì cu batjocură în zilele depe urmă
batjocuritori, [d] umblând potrivit cu în-
săși poftele lor, 4 Și zicând: [e] unde
este făgăduința venirii lui? Căci de
când adormiră părinții, tot rămâne tot
astfel dela început de făptură.
5 Pentru că ei dorind aceasta le este
[f] necunoscut că cerurile erau de demult
și pământul [g] este închegat prin cuvân-
tul lui Dumnezeu din apă și prin apă.
6 [h] Prin care lumea de atunci pierì po-
topită fiind cu apă: 7 Iar [i] cerurile de
acum și pământul sunt prin acelaș cu-
vânt păstrate. ținute fiind pentru [j] foc
la zi de judecată și de peire a oameni-
lor necinstitori de Dumnezeu.
8 Și aceasta una să nu vă fie necu-
noscută vouă, iubiților, că o singură zi
la Domnul este [k] o mie de ani. și o mie
de ani ca o singură zi. 9 [l] Domnul nu
întârziază cu făgăduința *sa*, după cum
unii socotesc întârziere. ci [m] rabdă în-
delung pentru voi. [n] nevrând ca unii să
peară, [o] ci toți să vie la pocăință. 10 [p] Va
venì însă ca un fur ziua Domnului, în
care *zi* [q] cerurile vor trece cu iuțeală
vâjeitoare, iar stichiile arse fiind. vor fi
desființate, și pământul și lucrurile de
pe dânsul vor fi arse de tot.

Pregătirea demnă pentru aceasta.

11 Deci fiindcă toate acestea sunt
desființate. ce fel trebue să fiți voi [r] în
mersurile sfinte ale vieții și în temeri
de Dumnezeu. 12 [s] Așteptând și gră-
bind venirea zilei lui Dumnezeu. pen-
tru care *zi* cerurile aprinse fiind, [t] vor
fi desființate și stichiile [u] vor fi nimicite.
arse fiind. 13 Dar noi așteptăm — potri-
vit făgăduințelor lui, [v] ceruri noui și pă-
mânt nou, în care locuește dreptate.
14 Pentru aceea, iubiților. așteptând
acestea, sârguiți-vă [x] ca să fiți pentru
dânsul aflați în pace, nepătați și fără
greșală. 15 Și [y] îndelunga răbdare a
Domnului nostru socotiți-o drept scă-
pare, după cum și iubitul nostru frate,
Pavel. v'a scris. potrivit înțelepciunii
date lui, 16 Cum *v'a scris* și în toate
epistolele. când [z] vorbește într'însele
despre acestea, în care *epistole* sunt
greu de înțeles unele, pe care cei nești-
utori și neîntăriți le întortochează ca și pe
celelalte scripturi, spre peirea lor însăși.

Încheere.

17 Deci voi, iubiților. [a] fiindcă știți
mai dinainte. [b] păziți-vă. ca nu, lăsân-
du-vă a fi duși de rătăcirea celor fără-
delege, să cădeți din întărirea voastră.
18 Ci creșteți în darul și cunoștința
Domnului nostru și Mântuitorul Iisus
Hristos. A lui este mărirea și acum și
în ziua veacului. Amin.

INTÂIA EPISTOLĂ A LUI IOAN.

Dovada despre cuvântul vieții. Dumnezeu este lumină și cei care sunt ai lui umblă în lumină. Sângele lui Hristos ne curățește de păcate.

1 [a] Ce erà dela început. ce am auzit.
ce am văzut cu ochii noștri, [b] ce pri-
virăm și [c] mânile noastre pipăiră, des-
pre Cuvântul vieții; 2 Și [d] viața [e] se
arătă, și am văzut [f] și mărturisim [g] și
vestim vouă viața vecinică, [h] care erà la
Tatăl și se arătă nouă; 3 [i] Ce am vă-

Capul 3.
a Cap. 1. 13
b Iuda 17.
c 1 Tim. 4. 1.
d Cap. 2. 10.
e Isa. 5. 19.
f Fac. 1. 6, 9.
g Ps. 24. 2.
h Fac. 7. 11.
i Vers. 10.
j Mat. 25. 41.
k Ps. 90. 4.
l Hab. 2. 3.
m Isa. 30. 18.
n Ezec. 18. 23, 32.
o Rom. 2. 4.
p Mat. 24. 43.
q Ps. 102. 26.
r 1 Pet. 1. 15.
s 1 Cor. 1. 7.
t Ps. 50. 3.
u Mic. 1. 4.
v Isa. 65. 17.
x 1 Cor. 1. 8.
y Rom. 2. 4.
z Rom. 8. 19.
a Marc. 13. 23.
b Efes. 4. 14.
—
1 IOAN.
Capul 1.
a Ioan 1. 1.
b Ioan 1. 14.
c Luc. 24. 39.
d Ioan 1. 4.
e Rom. 16. 26.
f Ioan 21. 24.
g Cap. 5. 20.
h Ioan 1. 1, 2.
i Fapt. 4. 20.

zut și am auzit, vestim și vouă, ca și voi
să aveți împărtășire cu noi. Și [j] împărtă-
șirea noastră *este* cu Tatăl și cu Fiul său
Iisus Hristos. 4 Și acestea scriem noi.
[k] ca bucuria noastră să fie împlinită.

5 [l] Și aceasta este solia pe care am
auzit-o dela dânsul și pe care iarăși o
vestim vouă, că [m] Dumnezeu este lu-
mină și într'însul nu este nici un în-
tunerec. 6 [n] Dacă zicem că avem îm-
părtășire cu dânsul, și umblăm în în-
tunerec, mințim și nu făptuim adevărul:
7 Iar dacă umblăm în lumină, fiindcă el
însuși este în lumină, avem împărtășire
unii cu alții și [o] sângele lui Iisus Fiul
său ne curățește de orice păcat.

8 [p] Dacă zicem că nu avem păcat, ne
amăgim pe noi înșine [q] și adevărul nu
este în noi. 9 [r] Dacă mărturisim păca-
tele noastre, el este credincios și drept,
ca să ne ierte păcatele și să ne cură-
țească de orice nedreptate. 10 Dacă
zicem că n'am păcătuit, îl facem min-
cinos, și cuvântul lui nu este în noi.

Hristos este mijlocitorul nostru către Tatăl și ispășirea noastră. Porunci pentru a ne iubi unii pe alții. Iubirea lumii. Adevăratul creștin ține poruncile sale, iubește frații și fuge de poftele lumești.

2 Copiii mei, acestea vi-le scriu ca să
nu păcătuiți. Și dacă va fi păcătuit
cineva, [a] avem mijlocitor la Tatăl, pe
Iisus Hristos cel drept; 2 Și [b] el însuși
este ispășire de păcatele noastre, dar
nu numai de-ale noastre, ci [c] și de ale
lumii întregi.

3 Și în aceasta știm că l-am cunos-
cut, dacă păzim poruncile lui. 4 [d] Cine
zice că l-am cunoscut, și poruncile lui
nu le păzește, [e] mincinos este și adevă-
rul nu este în aceasta; 5 Iar [f] dacă
păzește cineva cuvântul lui, iubirea lui
Dumnezeu este [g] într'acesta cu adevărat
desăvârșită. [h] În aceasta cunoaștem că
suntem într'însul. 6 [i] Cine zice că ră-
mâne într'însul, [j] este dator ca și el în-
suși să umble astfel cum a umblat acela.

7 Iubiților, [k] nu poruncă nouă vă
scriu, ci poruncă veche, [l] pe care o aveți
dela început: porunca cea veche este
cuvântul pe care l-ați auzit *dela în-
ceput*.

8 Iarăși [m] ca poruncă nouă vă scriu
ceea ce este adevărat într'însul și în
voi, [n] fiindcă întunerecul trece și [o] lumina
adevărată se arată acum. 9 [p] Cine
zice că este în lumină și urăște pe fra-
tele său, acela este până acum în în-
tunerec. 10 [q] Cine iubește pe fratele
său, rămâne în lumină, și [r] sminteală nu
este într'însul; 11 Iar cine urăște pe
fratele său, este în întunerec și [s] umblă
în întunerec, și nu știe încotro se duce,
pentru că întunerecul a orbit ochii lui.

12 Vă scriu vouă, copiilor, fiindcă
pentru numele lui iertate vă sunt [t] pă-
catele. 13 Vă scriu vouă, părinților,
fiindcă ați cunoscut pe [u] Cel dela înce-
put. Vă scriu vouă, tânărilor, fiindcă ați
biruit pe cel rău. V'am scris vouă, co-
piilor, fiindcă ați cunoscut pe Tatăl.

14 V'am scris vouă, părinților, fiind-
că ați cunoscut pe Cel dela început.
V'am scris vouă, tânărilor, fiindcă [v] sun-
teți tari și cuvântul lui Dumnezeu ră-
mâne în voi și ați biruit pe cel rău.

15 [x] Nu iubiți lumea nici cele *ce sunt*
în lume. Dacă cineva [y] iubește lumea,
iubirea Tatălui nu este într'însul.
16 Fiindcă tot ce este în lume, pofta
trupului [z] și pofta ochilor și mândria
deșartă a vieții, nu este dela Tatăl, ci
este din lume. 17 Și [a] lumea trece, și
pofta ei; dar, cine face voea lui Dum-
nezeu, rămâne în veci.

Să ne ferim de antecreștini și să rămânem în Hristos.

18 [b] Copii, [c] este ceasul depe urmă,
și după cum ați auzit că vine [d] ante-
crist, [e] și acum mulți s'au făcut ante-
criști, de unde cunoaștem [f] că este cea-
sul depe urmă. 19 [g] Dintre noi au ie-
șit, dar nu erau dintre noi, căci [h] dacă

j Ioan 17. 21.
k Ioan 15. 11.
l Cap. 3. 11.
m Ioan 1. 9.
n 2 Cor. 6. 14.
o 2 Cor. 6. 11.
p 1 Reg. 8. 46.
q Cap. 2. 4
r Ps. 32. 5

—

Capul 2.

a Rom. 8. 34.
b Rom. 3. 25.
c Ioan 1. 29.
d Cap. 1. 6.
e Cap. 1. 8.
f Ioan 14 21,23.
g Cap. 4. 12.
h Cap. 4. 13.
i Ioan 15. 4, 5.
j Mat. 11. 29
k 2 Ioan 5.
l Cap 3. 11.
m Ioan 13. 34.
n Rom. 13. 12.
o Ioan 1. 9.
p 1 Cor. 13. 2.
q Cap. 3. 14.
r 2 Pet. 1. 10.
s Ioan 12. 35.
t Luc. 24. 47.
u Cap. 1. 1.
v Efes. 6. 10.
x Rom. 12. 2.
y Mat. 6. 24.
z Eccl. 5. 11.
a 1 Cor. 7. 31.
b Ioan 21. 5.
c Ebr. 1. 2.
d 2 Tes. 2. 3, etc.
e Mat. 24. 5, 24.
f 1 Tim. 4. 1.
g Deut. 13. 13.
h Mat. 24. 24.

ar fi fost dintre noi, ar fi rămas cu noi;
ci [i]ca să se arate că nu sunt toți dintre
noi. 20 Și [j]voi aveți ungere [k]dela cel
sfânt, [l]și toți știți.

21 Nu v'am scris vouă fiindcă nu știți
adevărul, ci pentru că-l știți și că orice
minciună nu este din adevăr. 22 [m]Cine
este mincinosul, dacă nu cel care tă-
găduește că Iisus nu este Hristosul?
Acesta este antecristul, cel care tăgă-
duește pe Tatăl și pe Fiul. 23 [n]Ori-
cine care tăgăduește pe Fiul nu are
nici pe Tatăl: [o]cine mărturisește pe
Fiul are și pe Tatăl.

24 Voi [p]ce ați auzit dela început, în
voi să rămâe. Dacă va fi rămas în voi
ce ați auzit dela început, [q]veți rămânea
și voi în Fiul și în Tatăl. 25 [r]Și a-
ceasta este făgăduința pe care însuși
ne-a făgăduit-o nouă, viața vecinică.

26 Acestea v'am scris [s]despre cei
care vă amăgesc pe voi. 27 Și voi,
[t]ungerea pe care ați luat-o dela dân-
sul rămâne în voi, și [u]nu aveți trebuință
ca să vă învețe cineva, ci după cum un-
gerea lui vă învață despre toate, și a-
devărat este și nu este minciună, și
după cum v'am învățat, rămâneți în-
tr'însul.

28 Și acum, copii, rămâneți într'în-
sul, ca, — dacă se va fi arătat,— să avem
îndrăzneală și să nu fim dați de rușine
de către dânsul, la venirea lui.

29 Dacă știți că el este drept, cu-
noașteți că și oricine care făptuește
dreptatea este născut dintr'însul.

*Fiii lui Dumnezeu sunt fericiți prin nădej-
dea într'însul, curați de păcat, iubitori de
frați, urîți de lume. Iubirea către aproapele
și către Dumnezeu.*

3 Vedeți ce fel de mare iubire ne-a
dat nouă Tatăl [a]ca să fim numiți fii
ai lui Dumnezeu, și suntem. Pentru
aceea lumea nu ne cunoaște, [b]fiindcă
nu-l cunoscù pe dânsul. 2 Iubiților,
[c]acum suntem fii ai lui Dumnezeu, și
nu s'a arătat [d]încă ce vom fi. Știm că
dacă se va fi arătat, [e]vom fi asemenea
lui, fiindcă [f]îl vom vedeà după cum
este. 3 [g]Și oricine, care are nădejdea
aceasta într'însul, se curățește pe sine,
după cum acela curat este.

4 Oricine care făptuește [h]păcatul, să-
vârșește și călcarea legii și păcatul
este călcarea legii. 5 Și voi [i]știți
că acela s'a arătat, [j]ca să ridice
păcatele, și [k]într'însul nu este păcat.
6 Oricine, care rămâne într'însul, nu pă-
cătuește; [l]oricine care păcătuește, nu
l-a văzut, nici nu l-a cunoscut.

7 Copii, [m]nimenea să nu vă amă-
gească. [n]Cine făptuește dreptatea este
drept, după cum și acela drept este;
8 [o]Cine săvârșește păcatul, este din dea-
volul, pentru că dela început deavolul
păcătuește. [p]Pentru aceea s'a arătat
Fiul lui Dumnezeu, ca să sfărâme lu-
crurile deavolului. 9 [q]Oricine care este
născut din Dumnezeu nu săvârșește
păcat, pentru că [r]sămânța lui rămâne
într'însul; și nu poate păcătuì, fiindcă
este născut din Dumnezeu.

10 În aceasta sunt învederați fiii lui
Dumnezeu și fiii deavolului: [s]oricine
care nu făptuește dreptate nu este din
Dumnezeu, [t]adecă cine nu-și iubește
pe fratele său.

11 Pentru [u]că aceasta este solia pe
care ați auzit-o dela început, [v]ca să ne
iubim unii pe alții; 12 Nu după cum
erà [x]Cain din cel rău și ucise pe fratele
său; și pentru ce-l ucise? Fiindcă lu-
crurile lui erau rele, iar ale fratelui
său drepte. 13 Și nu vă mirați, fra-
ților, dacă [y]lumea vă urăște. 14 [z]Noi
știm că ne-am strămutat din moarte
la viață, că iubim pe frați; [a]cine nu
iubește *pe fratele său* rămâne în moarte.
15 [b]Oricine care urăște pe fratele său
este omorîtor de oameni, și știți, [c]că
orice omorîtor de oameni nu are viață
vecinică rămânând într'însul.

---

i 1 Cor. 11. 19.
j 2 Cor. 1. 21.
k Marc. 1. 24.
l Ioan 10. 4, 5.
m Cap. 4 3.
n Ioan 15. 23.
o Ioan 14. 7, 9, 10.
p 2 Ioan 6.
q Ioan 14. 23.
r Ioan 17. 3.
s Cap. 3. 7.
t Vers. 20.
u Ier. 31. 33, 34.

Capul 3.

a Ioan 1. 12.
b Ioan 15. 18, 19.
c Isa 56. 5.
d Rom. 8. 18.
e Rom. 8. 29.
f Iov 19. 26.
g Cap. 4. 17.
h Rom. 4. 15.
i Cap. 1. 2.
j Isa. 53. 5, 6, 11.
k 2 Cor. 5. 21.
l Cap. 2. 4.
m Cap. 2. 26.
n Ezec. 18. 5-9.
o Mat. 13. 38.
p Fac. 3. 15.
q Cap. 5. 18.
r 1 Pet. 1. 23.
s Cap. 2. 29.
t Cap. 4. 8.
u Cap. 1. 5.
v Ioan 13. 34.
x Fac. 4. 4, 8.
y Ioan 15. 18, 19.
z Cap. 2. 10.
a Cap. 2. 9. 11.
b Mat. 5. 21, 22.
c Gal. 5. 21.

16 [d] În aceasta am cunoscut iubirea,
că acela și-a pus sufletul său pentru
noi; și noi datori suntem să punem
sufletele pentru frați.
17 Iar [e] cine are
avutul lumii și privește pe fratele său,
care are trebuință, și-și închide inima
întorcându-se dela dânsul, [f] cum ră-
mâne într'însul iubirea lui Dumnezeu?
18 Copii, [g] să nu iubim cu vorba, nici
cu limba, ci în faptă și adevăr.
19 Și
în aceasta vom cunoaște că [h] suntem din
adevăr, și vom liniștì inimile noastre
înaintea lui *Dumnezeu*
20 [i] De orice
ne-ar învinuì inima noastră, fiindcă
Dumnezeu este mai mare, decât inima
noastră și cunoaște tot.
21 [j] Iubiților,
dacă inima noastră nu ne învinuește,
[k] avem îndrăzneală la Dumnezeu.
22 Și,
[l] orice cerem, primim dela dânsul, pen-
tru că păzim poruncile lui [m] și facem
cele plăcute înaintea lui.
23 [n] Și aceasta
este porunca lui, ca să credem numele
Fiului său, Iisus Hristos, [o] și să ne iu-
bim unii pe alții, după cum ne-a dat
poruncă.
24 Și cine păzește poruncile
lui într'însul, rămâne și el într'însul; și
în aceasta cunoaștem că rămâne în noi,
din duhul pe care ni l-a dat.

Trebue să ne ferim de duhuri amăgitoare.
Iubirea lui Dumnezeu către noi cere iubirea
noastră către frați. Dumnezeu e dragoste.

4 Iubiților, [a] nu credeți oricărui duh,
ci [b] cercați duhurile, dacă sunt din
Dumnezeu, fiindcă [c] mulți profeți min-
cinoși au ieșit în lume.
2 Cunoașteți
în aceasta duhul lui Dumnezeu: [d] orice
duh care mărturisește pe Iisus ca Hris-
tos venit în trup este din Dumnezeu.
3 Și [e] orice duh care nu mărturisește pe
Iisus *ca Hristos venit în trup* nu este
din Dumnezeu; și acesta este al lui
anticrist, despre care ați auzit că vine,
[f] și acum este în lume încă.
4 [g] Voi sunteți din Dumnezeu, copii,
și i-ați biruit, pentru că mai mare este
cel care este în voi, decât [h] cel care este
în lume.
5 [i] Ei sunt din lume; pentru
aceea vorbesc din lume [j] și lumea îi as-
cultă.
6 Noi suntem din Dumnezeu;
cine cunoaște pe Dumnezeu, ne ascultă,
[k] cine nu este din Dumnezeu, nu ne
ascultă. Din aceasta cunoaștem [l] duhul
adevărului și duhul rătăcirii.
7 [m] Iubiților, să ne iubim unii pe alții,
pentru că iubirea este din Dumnezeu,
și oricine care iubește este născut din
Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.
8 Cine nu iubește, [n] n'a cunoscut pe
Dumnezeu, pentru că [o] Dumnezeu este
iubire.
9 [p] În aceasta fù cunoscută iubirea
lui Dumnezeu către noi, că Dumnezeu
a trimis în lume pe Fiul său unul năs-
cut, [q] ca să trăim printr'însul.
10 În
aceasta este iubirea, [r] nu pentru că noi
am iubit pe Dumnezeu, ci pentru că
el ne-a iubit și a trimis pe Fiul său,
[s] ispășire de păcatele noastre.
11 Iu-
biților, [t] dacă Dumnezeu ne-a iubit ast-
fel, și noi datori suntem să ne iubim
unii pe alții.
12 [u] Pe Dumnezeu ni-
menea nu l-a văzut vre odată; dacă ne
iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne
în noi și [v] iubirea lui desăvârșită este
în noi.
13 [x] În aceasta cunoaștem, că rămâ-
nem într'însul și el în noi, fiindcă ne-a
dat din duhul lui.
14 Și [y] noi am pri-
vit și mărturisim, că [z] Tatăl a trimis pe
Fiul Mântuitor al lumii.
15 Cine va
fi mărturisit că Iisus este Fiul lui Dum-
nezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în
Dumnezeu.
16 Și noi am cunoscut și am crezut
iubirea pe care o are Dumnezeu către
noi. Dumnezeu este iubire, și cine ră-
mâne în această iubire, rămâne în Dum-
nezeu și Dumnezeu rămâne în el.
17 În aceasta este desăvârșită iubirea
între noi, ca să avem îndrăzneală în
ziua judecății, fiindcă ce fel este acela,
astfel suntem și noi în lumea aceasta.

---

d Ioan 3. 16.
e Deut. 15. 7.
f Cap. 4. 20.
g Ezec. 33. 31.
h Ioan 18. 37.
i 1 Cor. 4. 4.
j Iov 22. 26.
k Ebr. 10. 22.
l Ps. 34. 15.
m Ioan 8. 29.
n Ioan 6. 29.
o Mat. 22. 39.

Capul 4.
a Ier. 29. 8.
b 1 Cor. 14. 29.
c Mat. 24. 5, 24.
d 1 Cor. 12. 3.
e Cap. 2. 22.
f 2 Tes. 2. 7.
g Cap. 5. 4.
h Ioan 12. 31.
i Ioan 3. 31.
j Ioan 15. 19.
k Ioan 8. 47.
l Isa. 8. 20.
m Cap 3. 10, 11. 23.
n Cap. 2. 4.
o Vers. 16.
p Ioan 3. 16.
q Cap. 5. 11.
r Ioan 15. 16.
s Cap. 2. 2.
t Mat. 18. 33.
u Ioan 1. 18.
v Cap. 2. 5.
x Ioan 14. 20.
y Ioan 1. 14.
z Ioan 3. 17.

18 Temere nu este în iubire, ci iubirea
desăvârșită dă afară temerea, fiindcă
temerea are chin de pedeapsă, și cine
se teme, nu este desăvârșit în iubire.
19 Noi iubim, pentru că el cel întâiu
ne-a iubit.

20 Dacă zice cineva că iubesc pe
Dumnezeu și urăște pe fratele său,
mincinos este: căci cine nu iubește pe
fratele său pe care l-a văzut, nu poate
iubì pe Dumnezeu pe care nu l-a vă-
zut. 21 Și aceasta poruncă avem dela
dânsul, că cine iubește pe Dumnezeu,
iubește și pe fratele său.

Credința ce a biruit lumea. Prin credință și supunere iubim pe Dumnezeu.

5 Oricine care [a]crede că [b]Iisus este
Hristosul, este [c]născut din Dumne-
zeu, [d]și oricine care iubește pe cel care
a născut, iubește și pe cel născut din-
tr'însul.

2 În aceasta cunoaștem că iubim pe
fiii lui Dumnezeu, când iubim pe Dum-
nezeu și facem poruncile lui.

3 [e]Căci iubirea lui Dumnezeu este
aceasta, să [f]păzim poruncile lui și po-
runcile lui nu sunt grele. 4 Pentru că
[g]orice este născut din Dumnezeu, bi-
ruește lumea; și această biruință, care
a biruit lumea, este credința noastră.
5 Cine este care biruește lumea, dacă
nu [h]cel care crede, că Iisus este Fiul lui
Dumnezeu?

Mărturia duhului.

6 Acesta este cel care venì [i]prin apă
și sânge, Iisus Hristos; nu în apă nu-
mai, ci în apă și în sânge: [j]și duhul
este care mărturisește, fiindcă duhul
este adevărul. 7 Căci trei sunt care
mărturisesc — în cer: Tatăl, [k]Cuvân-
tul și sfântul Duh, [l]și aceștia trei sunt
unul. 8 Și trei sunt care mărturisesc
pe pământ — duhul și apa și sângele;
și aceşti trei pentru unul sunt.

9 Dacă primim [m]mărturia oamenilor,
mărturia lui Dumnezeu este mai mare,
[n]căci aceasta este mărturia lui Dum-
nezeu, că a mărturisit pentru Fiul său.
10 Cine crede în Fiul lui Dumnezeu,
[o]are mărturia în sine însuși; cine nu
crede lui Dumnezeu, [p]l-a făcut minci-
nos, pentru că n'a crezut în mărturia
pe care a mărturisit-o Dumnezeu pen-
tru Fiul său. 11 [q]Și aceasta este măr-
turia, că Dumnezeu ne-a dat viața veci-
nică, [r]și această viață este în Fiul său.
12 [s]Cine are pe Fiul, are viață; cine nu
are pe Fiul lui Dumnezeu, nu are viață.

13 [t]Acestea v'am scris vouă, care
credeți în numele Fiului lui Dumnezeu,
ca să știți că aveți viață vecinică *și să
credeți.*

Puterea rugăciunii.

14 Și aceasta este nesfiala pe care o
avem la dânsul, [u]că, dacă cerem cevà,
potrivit cu voința lui, ne ascultă. 15 Și
dacă știm că ne ascultă ceea ce cerem,
știm că avem cererile pe care le-am
cerut dela dânsul.

16 Dacă vede cineva pe fratele său
păcătuind, păcat nu spre moarte, [v]va
cere, [x]și-i va dà viață, celor care păcă-
tuesc nu spre moarte. [y]Este păcat spre
moarte; [z]nu zic ca să se roage pentru
păcatul acela. 17 [a]Orice nedreptate
este păcat, și este păcat nu spre moarte.

18 Știm că [b]oricine care a fost năs-
cut din Dumnezeu, nu păcătuește, ci
care fù născut din Dumnezeu, [c]se păs-
trează pe sine și cel Rău nu-l atinge.
19 Știm că din Dumnezeu suntem, [d]și
lumea întreagă zace în cel Rău. 20 Știm
iar că Fiul lui Dumnezeu a venit și
[e]ne-a dat minte, [f]ca să cunoaștem pe
cel adevărat: și suntem în cel adevărat,
în Fiul său Iisus Hristos; [g]acesta este
adevăratul Dumnezeu și viața vecinică.
21 Copii, păziți-vă de idoli.

Capul 5.
a Ioan 1. 12.
b Cap. 2. 22. 23.
c Ioan 1. 13.
d Ioan 15. 23.
e Ioan 14. 15, 21, 23.
f Mic. 6. 8.
g Ioan 16. 33.
h 1 Cor. 15. 57.
i Ioan 19. 34.
j Ioan 14. 17.
k Ioan 1. 1.
l Ioan 10. 30.
m Ioan 8. 17, 18.
n Mat. 3. 16, 17.
o Rom. 8. 16.
p Ioan 3. 33.
q Cap. 2. 25.
r Ioan 1. 4.
s Ioan 3. 36.
t Ioan 20. 31.
u Cap. 1. 1. 2.
v Cap. 3. 22.
x Iov 42. 8.
y Mat. 12. 31, 32.
z Ier. 7. 16.
a Cap. 3. 4.
b 1 Pet. 1. 23.
c Iac. 1. 27.
d Gal. 1. 4.
e Luc. 24. 45.
f Ioan 17. 3.
g Isa. 9. 6.
—

A DOUA EPISTOLĂ A LUI IOAN.

Iubirea către Dumnezeu stă în păzirea poruncilor lui. Trebue să fugim de amăgitori.

1 Bătrânul alesei Doamne și copiilor ei,
[a]pe care eu îi iubesc în adevăr, și
nu numai eu, ci și toți care au cunoscut
[b]adevărul. 2 Pentru adevărul ce
rămâne în noi, și cu noi va fi în veci.
3 [c]Cu noi va fi dar, milă, pace dela
Dumnezeu Tatăl și dela Iisus Hristos
Fiul Tatălui, [d]în adevăr și în iubire.
4 M'am bucurat foarte, că am aflat
dintre copiii tăi [e]umblând în adevăr,
după cum am primit poruncă dela
Tatăl.
5 Și acum rogu-te, Doamnă, [f]nu
scriindu-ți ca poruncă nouă, ci pe care
o aveam dela început, [g]ca să ne iubim
unii pe alții. 6 Și [h]aceasta este iubirea,
ca să umblăm potrivit cu poruncile lui:
această poruncă este, după [i]cum ați
auzit dela început, ca să umblați
într'însa.
7 Că [j]mulți amăgitori au ieșit în
lume, [k]care nu mărturisesc pe Iisus ca
Hristos venit în trup: [l]acesta este amăgitorul
și antecristul.
8 [m]Luați seama de voi înșivă, [n]ca să
nu pierdeți cele ce ați lucrat, ci să primiți
plată deplină.
9 [o]Oricine care înaintează mai departe
și nu rămâne în învățătura lui
Hristos, nu are pe Dumnezeu: cine rămâne
în învățătura lui, acesta are și pe
Tatăl și pe Fiul.
10 Dacă vine cineva la voi și nu aduce
învățătura aceasta, nu-i primiți în
casă, [p]și nu-i ziceți bun venit: 11 Căci
cine îi zice bun venit, se face părtaș cu
lucrurile lui cele rele.
12 Multe având a vă scrie, n'am voit
să le scriu pe hârtie și cu cerneală, nădăjduesc
însă să vin la voi și să vorbesc
gură către gură, ca bucuria noastră
să fie deplină.
13 Te îmbrățișează copiii surorei
tale cea aleasă.

A TREIA EPISTOLĂ A LUI IOAN.

Ospitalitatea lui Gaiu este lăudată și recomandată către frați.

1 Bătrânul către Gaiu iubitul, [a]pe care
eu îl iubesc în adevăr.
2 Iubitule, doresc ca tu să aibi parte
în orice și să fii sănătos, după cum are
parte sufletul tău. 3 M'am bucurat
foarte, când veniră frații și deteră dovadă
pentru adevărul tău, după cum
[b]umblì tu în adevăr. 4 Nu am bucurie
mai mare, decât aceasta, ca să auz
că [c]copiii mei umblă în adevăr.
5 Iubitule, cu credincioșie săvârșești
orice faci pentru frați și anume străini,
6 Care au dat înaintea bisericei dovadă
de iubirea ta, pe care trimițându-i mai
nainte, bine vei face după cum se cuvine
înaintea lui Dumnezeu. 7 Căci
pentru numele *lui Hristos* au plecat,
[d]neluând nimic dela neamuri. 8 Deci
noi datori suntem să ocrotim pe unii
ca aceștia, ca să ne facem împreună lucrători
pentru adevăr.

Să ne ferim de-a dà esemplu rău.

9 Am scris ceva bisericei; dar Diotrefe,
care năzuește să răpească întâietatea
preste dânșii, nu ne primește.
10 Pentru aceea, dacă voiu fi venit, îi
voiu aduce aminte lucrurile pe care le
face, flecărind de noi cu vorbe rele, și

2 IOAN. — Capul 1. a 3 Ioan 1 b Ioan 8. 32. c 1 Tim. 1. 2. d Vers. 1. e 3 Ioan 3. f 1 Ioan 2 7, 8. g Ioan 13. 34. 1. 15. 12. h Ioan 14. 15, 21. i 1 Ioan 2. 24 j 1 Ioan 4. 1. k 1 Ioan 4. 2. 3. l 1 Ioan 2. 22. m Marc. 13. 9. n Gal. 3. 4. o 1 Ioan 2. 23. p Rom. 16. 17.

3 IOAN. — Capul 1. a 2 Ioan 1. b 2 Ioan 4 c 1 Cor. 4. 15. d 1 Cor. 9. 12, 15.

nemulțumit fiind de acestea, nici el nu
primește pe frați. și împedecă pe cei
care voesc *să-i primească*, și-i dă afară
din biserică.
11 Iubitule, [e]nu urmà răul, ci binele.
[f]Cine face bine, este din Dumnezeu;
cine face rău, n'a văzut pe Dumnezeu.
12 Lui Demetriu [g]i-s'a dat bună do-
vadă de către toți și de către însuși a-
devărul; și chiar noi dăm dovadă, și
știi că dovada noastră este adevărată.
13 Multe aveam să-ți scriu. dar nu
voesc să-ți scriu cu cerneală și condeiu.
14 Nădăjduesc însă să te văz în cu-
rând și vom vorbì gură către gură.
15 Pace ție. Te îmbrățișază prietinii;
îmbrățișază pe nume pe frați.

EPISTOLA LUI IUDA.

Iuda îndeamnă pe cetitori să lupte pentru credința ce s'a dat celor sfinți. Pildă de pedeapsă a celor greșiți: Iudei, îngeri, sodomiți și gomoriți, Arhanghelul Mihael și satan. Cuvintele lui Enoch și ale apostolilor. Să ne ferim de ispititorii vițioși.

1 Iuda, slujitor al lui Iisus Hristos,
[a]frate însă al lui Iacob, [b]celor che-
mați care sunt iubiți în Dumnezeu Ta-
tăl ci [c]păstrați pentru Iisus Hristos.
2 Milă vouă și [d]pace și iubire să fie în-
mulțită.
3 Iubiților, când puneam toată silința
să vă scriu despre [e]mântuirea de obște
a noastră, avui nevoe să vă scriu în-
demnând [f]ca să luptați pentru credința
dată sfinților o singură dată. 4 [g]Pentru
că s'au vârît pe ascuns unii oameni,
[h]care de demult sunt scriși mai din-
nainte spre această judecată, netemă-
tori de Dumnezeu, [i]schimbând [j]darul
Dumnezeului nostru în desfrânare și
[k]tăgăduind pe unicul stăpân și pe
Domnul nostru Iisus Hristos.
5 Voesc dar să vă aduc aminte,
fiindcă știți odată toate, că [l]Domnul,
după ce a scăpat pe popor din Egipt,
[m]a pierdut de-a doua oară pe cei care
n'au crezut, 6 Și [n]pe îngeri care nu
și-aŭ păzit stăpânirea, ci au părăsit
locuința lor, [o]i-a păstrat supt întunerec
în vecinice legături [p]spre judecata zilei
celei mari; 7 După cum [q]Sodoma și
Gomora și orașele dimprejurul lor,
fiindcă s'au dat cu totul la desfrânare,
în acelaș chip ca aceștia și au umblat
după trup străin, stau înainte dovadă
suferind pedeasă de foc vecinic,
8 [r]Asemenea dar și aceștia visând,
pângăresc trupul, despretuesc stăpânire,
[s]defaimă măriri. 9 Dar [t]Mihael Ar-
hanghelul. când pricindu-se cu deavo-
lul se certà despre corpul lui Moise,
[u]nu îndrăznì să aducă o judecată de
defaimare, și zise: [v]„certe-te Domnul".
10 [x]Aceștia însă defaimă cele ce nu
cunosc, iar cele ce știu din fire ca do-
bitoacele necuvântătoare, în acestea se
prăpădesc. 11 Vai lor, că umblară în
calea [y]lui Cain, și pentru [z]plată se de-
teră cu totul în rătăcirea lui Balaam, și
pieriră [a]în împotrivirea lui Cora.
12 [b]Aceștia sunt [c]petele de necură-
țenie în mesele voastre obștești, ospă-
tând fără teamă împreună *cu voi*, pă-
șunându-se pe sine însuși, [d]nouri fără
apă [e]mânați înainte de vânturi, pomi
tomnatici fără rod, de două ori uscați,
[f]desrădăcinați fiind, 13 [g]Valuri fio-
roase ale mării [h]spumegând rușinea lor,
stele rătăcitoare. [i]pentru dânșii este
păstrată în veci întunecimea întune-
recului.
14 Dar și Enoch, [j]al șaptelea dela
Adam, profetiză pentru aceștia zicând:

---

e Ps. 37. 27.
f 1 Ioan 2. 29.
g 1 Tim. 3. 7.

—

IUDA.

—

Capul 1.

a Luc. 6. 6.
b Rom. 1. 7.
c Ioan 17. 11, 12, 15.
d 1 Pet. 1. 2.
e Tit. 1. 4.
f Filip. 1. 27.
g Gal. 2. 4.
h Rom. 9. 21, 22.
i 2 Pet. 2. 10.
j Tit. 2. 11.
k Tit. 1. 16.
l 1 Cor. 10. 9.
m Num. 14. 29, 37.
n Ioan 8. 44.
o 2 Pet. 2. 4.
p Apoc. 20. 10.
q Fac. 19. 24.
r 2 Pet. 2. 10.
s Esod. 22. 28.
t Dan. 10. 13.
u 2 Pet. 2. 11.
v Zech. 3. 2.
x 2 Pet. 2. 12.
y Fac. 4. 5.
z Num. 22. 7, 21.
a Num. 16. 1, etc.
b 2 Pet. 2 13.
c 1 Cor. 11. 21.
d Prov. 25. 14.
e Efes. 4. 14.
f Mat. 15, 13.
g Isa. 57. 20.
h Filip. 3. 19.
i 2 Pet 2. 17.
j Fac. 5. 8. 1.

iată [k] venit-a Domnul în zecimi de mii
de sfinţi ai lui. 15 Ca să facă jude-
cată împotriva tutulor şi să mustre pe
toţi netemătorii de Dumnezeu, pentru
toate lucrurile netemerii lor de Dum-
nezeu pe care le-au făcut cu netemere
de Dumnezeu şi pentru [l] cuvintele as-
pre pe care le-au vorbit împotriva lui
păcătoşii, netemători de Dumnezeu.
16 Aceştia sunt cârtitorii nemulţumiţi
de a lor soarte, deşi umblă potrivit cu
poftele lor, şi [m] gura lor vorbeşte cu-
vinte trufaşe, [n] deşì dau cinste unor feţe
pentru folos.
17 [o] Voi însă, iubiţilor, aduceţi-vă a-
minte de cuvintele zise mai dinainte
de către apostolii Domnului nostru Iisus
Hristos, 18 Că vă spuneau: în timpul
depe urmă [p] vor fi batjocuritori um-
blând, potrivit cu ale lor pofte, de nete-
mători de Dumnezeu. 19 Aceştia [q] sunt
care fac deosebiri, [r] *oameni* fireşti ne-
având duh.

Îndemnare să rămânem statornici în credinţă şi în învăţătura curată.

20 Dar voi, iubiţilor, [s] clădindu-vă pe
credinţa voastră preasfântă, [t] rugându-
vă în duhul sfânt. 21 Păstraţi-vă în
iubirea lui Dumnezeu, [u] aşteptând mila
Domnului nostru Iisus Hristos spre
viaţă vecinică. 22 Şi pe unii sovăitori
mustraţi-i. 23 Iar pe alţii [v] scăpaţi-i
[x] răpindu-i din foc, iar pe alţii miluiţi-i
în temere, urînd şi cămaşa mânjită de
trupul lor. 24 Iar celui care poate să vă
păzească pe voi fără greşală şi să vă pună
înaintea măririi lui desăvârşiţi în veselie,
25 Unicului *înţeleptului* Dumnezeu
Mântuitorul nostru prin Iisus Hristos
Domnul nostru mărire, mărie, tărie şi
stăpânire mai nainte de tot veacul şi
acum şi în toate veacurile. Amin.

APOCALIPSUL LUI IOAN.

Ioan trimite urări de bine la şapte biserici.

1 Descoperirea lui Iisus Hristos, pe
[a] care i-o dete Dumnezeu, ca să a-
rate slujitorilor săi cele ce [b] trebue să
se facă în curând, şi *pe care* [c] trimiţând
prin îngerul său *le* însemnă lui Ioan
slujitorul său, 2 [d] Care mărturisì cu-
vântul lui Dumnezeu şi mărturia lui
Iisus Hristos, [e] câte văzù.
3 [f] Fericit cine ceteşte şi cei care as-
cultă cuvântul profeţii, şi păstrează cele
scrise într'însa; căci [g] timpul cuvenit
este aproape.
4 Ioan celor şapte biserici, care sunt
în Asia. Dar vouă şi pace dela [h] cel care
este şi [i] care erà şi care vine, [j] şi dela cele
şapte duhuri, care sunt înaintea tronului
său, 5 Şi dela Iisus Hristos, [k] martorul
credincios, [l] întâiul născut dintre morţi
şi [m] Domnul împăraţilor pământului.
Celui [n] care ne iubeşte şi [o] ne des-
legă din păcatele noastre în sângele
său, 6 Şi ne [p] făcù pe noi împărăţie,
preoţii lui Dumnezeu şi Tatăl său, Lui
fie [q] mărirea şi stăpânirea în vecii ve-
cilor. Amin.
7 [r] Iată vine cu nouri, şi orice ochiu
îl va vedeà şi [s] cei care îl împunseră, şi
vă vor jelì pentru dânsul toate semin-
ţiile pământului. Aşà, amin.
8 [t] Eu sunt Alfa şi Omega, zice Dom-
nul Dumnezeu, [u] care este, care erà şi
care vine, Atotţiitorul.

În Patmu vede pe fiul omului glorificat.

9 Eu Ioan, fratele vostru şi împre-
ună [v] părtaş în strâmtoare şi [x] în împă-
răţie şi în răbdare stăruitoare în Iisus,
am fost în insula numită Patmu [y] pen-
tru cuvântul lui Dumnezeu şi pentru
mărturia lui Iisus. 10 [z] Am fost în

---

k Deut. 33. 2.
l 1 Sam. 2. 3.
m 2 Pet 2. 18.
n Prov. 28. 21.
o 2 Pet. 3. 2.
p 1 Tim. 4. 1.
q Prov. 18. 1.
r 1 Cor. 2. 14.
s Col. 2. 7.
t Rom. 8. 26,
u Tit. 2. 13.
v Rom. 11. 14.
x Amos 4. 11.

APOCALIPS.

Capul 1.
a Ioan 3. 32.
b Vers 3.
c Cap. 22. 16.
d 1 Cor. 1. 6.
e 1 Ioan 1. 1.
f Luc. 11. 28.
g Rom. 13. 11.
h Esod. 3. 14.
i Ioan 1. 1.
j Zech. 3. 9.
k Ioan 8. 14.
l 1 Cor. 15. 20.
m Efes. 1. 20.
n Ioan 13. 34.
o Ebr. 9. 14.
p 1 Pet. 2. 5. 9.
q 1 Tim. 6. 16
r Dan. 7. 13.
s Zech. 12. 10.
t Isa. 41. 4.
u Vers. 4.
v Filip. 1. 7.
x Rom. 8. 17.
y Vers. 2.
z Fapt. 10. 10.

duh în [a] ziua Domnului, și auzii în urma
mea [b] glas mare ca de trâmbiță 11 Zi-
când: [c] ce vezi, scrie în carte și trimite
[d] celor șapte biserici: la Efes și la
Smirna și la Pergam și la Tiatira și la
Sarde și la Filadelfia și la Laodicea.
12 Și mă întorseiu să văz glasul care
vorbeà cu mine; și [e] întorcându-mă, vă-
zui șapte sfeșnice de aur, 13 [f] Și în
mijlocul sfeșnicelor asemuit [g] pe Fiul
omului [h] îmbrăcat în vestmânt lung până
la picioare, și [i] încins la piept cu încin-
gătoare de aur; 14 Iar capul lui și
[j] părul alb ca lâna albă, ca zăpada, și
[k] ochii lui ca flacăra de foc, 15 [l] Și
picioarele asemenea cu aramă lucitoare,
ca în cuptor ars, și [m] glasul lui ca vuet
de ape multe.
16 [n] Și aveà în mâna lui dreaptă
șapte stele, și [o] din gura lui ieșeà o
spadă ascuțită cu două tăișuri, [p] și în-
fățișarea lui cum lucește soarele în pu-
terea sa.

Taina celor șapte stele și sfeșnice.

17 Și când îl [q] văzui, am căzut la pi-
cioarele lui ca mort, și [r] puse mâna lui
dreaptă asupra mea zicând: nu te teme;
[s] eu sunt cel dintâiu și cel din urmă,
18 Adecă [t] cel viu, și am fost mort și
iată sunt viu în vecii vecilor, și am
cheile morții și iadului. 19 Deci scrie
cele ce ai văzut și cele ce sunt și cele
ce au să fie după acestea, 20 Taina
celor șapte stele pe care le-ai văzut pe
dreapta mea, și cele șapte sfeșnice de
aur. Cele șapte stele sunt îngerii celor
șapte biserici, și sfeșnicele sunt cele
șapte biserici.

Epistola întâia către Efeseni. Nicolaiții.

2 Scrie îngerului bisericei din Efes:
acestea zice, [a] cel care ține cele șapte
stele în dreapta lui, cel [b] care umblă, în
mijlocul celor șapte sfeșnice de aur;
2 [c] Știu lucrurile tale și osteneala și
răbdarea ta stăruitoare, și că nu poți
suferì pe răi, și [d] ai cercat pe cei care
[e] se zic pe sine apostoli și nu sunt, și
i-ai aflat mincinoși; 3 Și ai răbdare
stăruitoare, și ai suferit pentru numele
meu, și [f] nu te-ai obosit.
4 Dar am împotriva ta, că ai pără-
sit iubirea ta cea dintâiu. 5 Deci a-
du-ți aminte de unde ai căzut, și pocă-
ește-te și fă lucrurile dintâiu: [g] iar dacă
nu, vin *curând* la tine și voiu mișcà
sfeșnicul tău din locul lui, dacă nu te
vei fi pocăit. 6 Dar ai aceasta că urăști
lucrurile [h] Nicolaiților, pe care și eu le
urăsc.
7 [i] Cine are urechi asculte ce zice
bisericilor duhul: biruitorului îi voiu
dăruì [j] să mănânce [k] din al vieței lemn,
care este în raiul lui Dumnezeu.

Epistola lui Hristos către obștea dela Smirna.

8 Și îngerului bisericei din Smirna
scrie-i: acestea zice [l] cel dintâiu și cel
din urmă, care fù mort și fù viu.
9 [m] Știu strâmtorarea ta și sărăcia,
— dar ești [n] bogat —, și defăimarea
dela [o] cei care se zic pe sine că sunt
Iudei, și nu sunt, [p] ci sinagogă a sata-
nei. 10 [q] Nu te teme nici decum de
cele ce ai să pătimești. Iată deavolul
are să arunce dintre voi în închisoare
ca să fiți ispitiți, și veți aveà strâmto-
rare zece zile. [r] Fii credincios până la
moarte și-ți voiu dà [s] cununa vieții.
11 [t] Cine are urechi asculte ce zice
bisericilor duhul: biruitorul nu va fi
nici decum vătămat de [u] a doua moarte.

Epistola lui Hristos către obștea dela Pergam.

12 Și îngerului bisericei din Pergam
scrie-i: acestea zice [v] cel care are spada
ascuțită cu două tăișuri;
13 [x] Știu unde locuești; [y] unde este
tronul satanei; și ții numele meu, și
n'ai tăgăduit credința mea, *și* în zilele
acelea *erà* Antipa, martorul meu cre-
dincios, care fù omorît la voi, unde
locuește satana.
14 Dar am puține împotriva ta, fiind-
că ai acolo pe care țin povața lui [z] Ba-

a Ioan 20 26.
b Cap 4. 1.
c Vers. 8.
d Vers. 17.
e Esod. 25 37.
f Cap. 2. 1.
g Ezec. 1. 26.
h Dan. 10. 5.
i Cap. 15 6.
j Dan. 7. 9.
k Dan. 10. 6.
l Ezec. 1. 7.
m Ezec. 43. 2.
n Vers. 20.
o Isa. 49. 2.
p Fapt. 26. 13.
q Ezec. 1. 28.
r Dan. 8. 18.
s Isa. 41. 4.
t Rom. 6. 9.

Capul 2.

a Cap. 1. 16, 20.
b Cap. 1. 13.
c Ps. 1. 6.
d 1 Ioan 4. 1.
e 2 Cor. 11 13.
f Gal. 6. 9.
g Mat. 21. 41, 43.
h Vers. 15,
i Mat. 11. 15.
j Cap. 22. 2 14.
k Fac. 2. 9.
l Cap. 1. 8, 17. 18.
m Vers. 2.
n Luc. 12. 21.
o Rom. 2. 17, 28.
p Cap. 3. 9.
q Mat. 10. 22.
r Mat. 24. 13.
s Iac. 1. 12.
t Vers. 7.
u Cap. 20. 14.
v Cap. 1. 16.
x Vers. 2.
y Vers. 9.
z Num. 24. 14.

laam, care învăţà pe Balac să pue pie-
decă înaintea fiilor lui Israel, ca ei[a] să
mănânce înjunghiate idolilor[b] şi să facă
desfrânări. 15 Astfel ai şi tu pe care
ţin învăţătura [c]Nicolaiţilor asemenea.
16 Pocăeşte-te; iar dacă nu, vin curând
la tine [d]şi mă voiu răsboì cu dânşii, cu
spada gurii mele.

17 [e]Cine are urechi asculte ce zice
bisericilor duhul: biruitorului îi voiu dà
din mana cea ascunsă, şi-i voiu dà o
pietricică albă, şi pe pietricică un[f] nume
nou scris, pe care nimenea nu-l ştie,
decât numai primitorul.

Epistola lui Hristos către obştea dela Tiatira.

18 Şi îngerului bisericei din Tiatira
scrie-i: acestea zice al lui Dumnezeu
Fiu,[g] care are ochii săi ca flacăra de
foc, şi picioarele sale sunt asemenea
aramei lucitoare;

19[h] Ştiu lucrurile tale şi iubirea şi
credinţa şi îngrijirea şi răbdarea stă-
ruitoare, şi lucrurile tale din urmă sunt
mai multe decât cele dintâiu.

20 Dar am împotriva ta, că laşi pe
femeia [i]Iezabela, care zicându-se pe
sine profetă şi învaţă şi rătăceşte pe
slujitorii mei, ca[j] să facă desfrânări şi
să mănânce înjunghiate idolilor. 21 Şi
i-am dat timp [k]să se pocăească, şi nu
voeşte să se pocăească de desfrânarea
ei. 22 Iată o arunc în pat, şi în strâm-
torare mare pe cei care fac desfrânări
cu dânsa, dacă nu se vor pocăì de lu-
crurile ei. 23 Şi pe copiii ei îi voiu
omorî negreşit, şi vor cunoaşte toate
bisericile, că [l]eu sunt care cercetez ră-
runchi şi inimi, şi[m] voiu dà vouă fiecă-
ruia, potrivit cu lucrurile voastre.

24 Iar vouă vă zic celor rămaşi în
Tiatira, câţi nu aveţi învăţătura aceasta,
ca unii care n'aţi cunoscut adâncurile
satanei, după cum zic ei: [n]nu pun
preste voi altă greutate; 25 Dar [o]ceea
ce aveţi ţineţi până ce voiu venì.

26 Şi cine birueşte, şi cine păstrează
[p]până la sfârşit lucrurile mele, [q]îi voiu
dà stăpânire preste neamuri. 27 [r]Şi le
va păşunà cu toeag de fier, ca vasele
de pământ sunt sfărâmate, după cum
şi eu am luat dela Tatăl meu. 28 Şi
îi voiu dà steaua cea de dimineaţă.
29 Cine are urechi să asculte ce zice
bisericilor duhul.

Epistola a cincea către Sardiani.

3 Şi îngerului bisericei din Sarde
scrie-i: acestea zice cel [a]care are
cele şapte duhuri ale lui Dumnezeu şi
cele şapte stele;

[b]Ştiu lucrurile tale, că ai nume, că
trăeşti [c]şi eşti mort. 2 Fii veghetor,
şi întăreşte pe cele ce erau să moară:
căci n'am găsit lucrurile tale depline
înaintea Dumnezeului meu. 3 Deci
[d]adu-ţi aminte cum ai primit şi ai au-
zit, şi păstrează şi [e]pocăeşte-te. [f]Deci
dacă nu vei fi vegheat, voiu venì ca un
fur, şi nu vei cunoaşte nici decum în
ce ceas voiu venì la tine. 4 [g]Dar ai în
Sarde puţine nume, care nu şi-au [h]mân-
jit vestmintele lor, şi vor umblà [i]cu
mine în *vestminte* albe, fiindcă sunt
destoinici.

5 Biruitorul[j] astfel va fi îmbrăcat în
vestminte albe, şi nu voiu [k]şterge nici
decum numele lui din [l]cartea vieţei, şi
[m]voiu mărturisì numele lui înaintea
Tatălui meu şi înaintea îngerilor săi.
6 [n]Cine are urechi asculte ce zice bise-
ricilor duhul.

Epistola lui Hristos către obştea dela Filadelfia.

7 Şi îngerului bisericilor din Fila-
delfia scrie-i: acestea zice [o]Sfântul,[p] A-
devăratul, care are cheea lui David,
care deschide [q]şi nimenea nu va închide,
[r]şi care [s]închide şi nimenea nu va des-
chide;

8 [t]Ştiu lucrurile tale; iată am lăsat
înaintea ta[u] uşă deschisă, pe care ni-
menea nu poate să o închiză; fiindcă
ai putere mică şi ai păstrat cuvântul
meu, şi n'ai tăgăduit numele meu.

a Fapt. 15. 29. b 1 Cor. 6. 13, etc. c Vers. 6. d Isa. 11. 4. e Vers. 7. 11. f Cap. 3. 12. g Cap. 1. 14, 15. h Vers. 2. i 1 Reg. 16. 31. j Esod. 34. 15. k Rom. 2. 4. l 1 Sam. 16. 7. m Ps. 62 12. n Fapt 15. 28. o Cap. 3 11. p Ioan 6. 29. q Mat. 19. 28. r Ps. 2. 8, 9.

Capul 3. a Cap. 1. 4. 16. b Cap. 2. 2. c Efes. 2. 1. 5. d 1 Tim. 6. 20. e Vers. 19. f Mat 24 42. 43. g Fapt. 1. 15. h Iuda 23. i Cap. 4. 4. j Cap. 19. 8. k Esod. 32. 32. l Filip. 4. 3. m Mat. 10. 32. n Cap. 2. 7. o Fapt. 3. 14. p 1 Ioan 5. 20. q Isa. 22. 22. r Mat. 16. 19. s Iov. 12. 14. t Vers. 1. u 1 Cor. 16. 9.

9 Iată [v] am să dau din sinagoga satanei,
dintre cei care se zic pe sine că sunt
Iudei, și nu sunt, ci mint; iată-i [x] voiu
face ca să vie și să se închine înaintea
picioarelor tale, și să cunoască că eu
te-am iubit. 10 Findcă ai păzit cu-
vântul meu, al răbdării mele [y] stărui-
toare, și eu te voiu păzì de al încercării
ceas, ce are să vie [z] preste lumea în-
treagă, ca să încerce pe locuitorii de [a] pe
pământ. 11 [b] Viu curând; [c] ține ce ai,
ca nimenea să nu ià [d] cununa ta.

12 Biruitorul, îl voiu face [e] stâlp în
templul Dumnezeului meu, și nici de-
cum nu va mai ieșì afară, și [f] voiu scrie
pe el numele Dumnezeului meu și nu-
mele cetății Dumnezeului meu, noul
[g] Ierusalim, care se pogoară din cer
dela Dumnezeul meu, [h] și numele meu
cel nou. 13 [i] Cine are urechi asculte
ce zice bisericilor duhul.

Epistola lui Hristos către obștea dela Laodicea.

14 Și îngerului bisericei din Laodicea
scrie-i: [j] acestea zice Aminul, [k] martorul
credincios și adevărat, [l] începutul făp-
turei lui Dumnezeu;

15 [m] Știu lucrurile tale, că nu ești
nici rece, nici fierbinte. O, dacă ai fi
rece sau fierbinte! 16 Astfel fiindcă
ești încropit, adecă nici fierbinte, nici
rece, am să te vărs din gura mea.
17 Pentru că zici, că sunt [n] bogat și am
fost îmbogățit și n'am trebuință de ni-
mic, și nu știi că tu ești muncitul și
vrednic de plâns și sărac și orb și gol,
18 Te sfătuesc [o] să cumperi dela mine
aur lămurit de foc, ca să fii bogat, și
[p] vestminte albe ca să fii îmbrăcat și să
nu fie arătată rușinea goliciunii tale, și
alifie de ochi să-ți ungi ochii, ca să
vezi. 19 Eu [q] pe câți îi iubesc îi mus-
tru și îi înțelepțesc; deci râvnește și
pocăește-te. 20 Iată stau la ușă și bat;
dacă va fi auzit cineva glasul meu și va
fi deschis ușa, și eu voiu intrà la dân-
sul și voiu cinà cu dânsul și el cu mine.
21 Biruitorul, lui îi voiu dà să șază
cu mine pe tronul meu, fiindcă și eu
am biruit și am șezut cu Tatăl meu pe
Tronul său. 22 Cine are urechi as-
culte ce zice bisericilor duhul.

Priveliștea cerească. Tronul lui Dumnezeu cu douăzeci și patru de bătrâni și patru ființe.

4 După acestea văzui și iată ușă des-
chisă în cer, și întâiul [a] glas ca de
trâmbiță, pe care-l auzii vorbind cu
mine, zicând: [b] sue-te aci [c] și-ți voiu
arătà cele ce trebue să se facă după
acestea.

2 Îndată [d] am fost în duh, și iată un
tron erà pus în cer, și pe [e] tron unul
șezând, 3 Și cel care ședeà *erà* la ve-
dere asemenea pietri de iaspe și de
sardiu, [f] și curcubeul de jur împrejurul
tronului la vedere asemenea smarag-
dului. 4 [g] Și de jur împrejurul tronu-
lui *văzui* douăzeci și patru de tronuri,
și pe tronuri douăzeci și patru de bă-
trâni, [h] șezând îmbrăcați în vestminte
albe, [i] și pe capetele lor cununi de aur.
5 Și din tron ieșeau [j] fulgere și vuete
și tunete; [k] și șapte făclii de foc arzând
înaintea tronului, care sunt [l] cele șapte
duhuri ale lui Dumnezeu; 6 Și înain-
tea tronului ca [m] o mare sticloasă ase-
menea cristalului, [n] și în mijlocul tro-
nului și împrejurul tronului patru ființe
pline de ochi dinainte [o] și dinapoi. 7 [p] Și
întâia ființă asemenea leului, și a doua
ființă asemenea vițelului, și a treia ființă
având fața ca de om, și a patra ființă
asemenea vulturului sburător. 8 Și
cele patru ființe, având fiecare din ele
câte șase aripi, sunt pline de ochi de
jur împrejur și de dinlăuntru, și ră-
paus nu au zi și noapte zicând: „Sfânt,
sfânt, sfânt Domnul Dumnezeul Atotții-
torul, Care erà și care este și care vine.“

9 Și de câte ori ființele vor fi dat mă-
rire și cinste și mulțumită celui care
șade pe tronul celui viu în vecii vecilor,
10 Cei douăzeci și patru de bătrâni

v Cap. 2. 9. x Isa. 49. 23. y 2 Pet. 2. 9. z Luc. 2. 1. a Isa. 24. 17. b Filip. 4 5. c Vers. 3. d Cap. 2. 10. e 1 Reg 7 21. f Cap. 2. 17. g Gal. 1. 26. h Cap. 22. 4. i Cap. 2. 7. j Isa. 65. 16. k Cap. 1. 5. l Col. 1. 15. m Vers. 1. n Ozea 12. 8. o Mat. 13. 44. p 2 Cor. 5. 3. q Iov. 5. 17.

Capul 4.

a Cap. 1. 10. b Cap. 11. 12. c Cap. 1. 19. d Cap. 1. 10. e Isa. 6. 1. f Ezec 1. 28. g Cap. 11. 16. h Cap. 3. 4. 5. i Vers. 10. j Cap. 8. 5. k Esod. 37. 23. l Cap. 1. 4. m Esod. 38. 8. n Ezec. 1. 5. o Vers. 8. p Num. 2. 2, etc.

vor cădeà înaintea celui care șade pe
tron, și se vor închinà celui Viu în vecii
vecilor și vor aruncà cununile lor înain-
tea tronului, zicând: 11 Vrednic ești,
Doamne Și Dumnezeul nostru, să pri-
mești mărirea și cinstea și puterea.
Pentru că tu ai făcut toate. Și pentru
voea ta erau și fură făcute.

Cartea cu șapte peceți se dă Mielului, care este lăudat cu cântări cerești.

5 Și văzui pe dreapta acelui care șade
pe tron [a] carte scrisă pe dinlăuntru
și pe dinapoi, [b] pecetluită cu șapte
peceți.

2 Și văzui înger puternic, vestind cu
glas mare: cine este destoinic să des-
chiză cartea și să desfacă pecețile ei?
3 Și nimenea [c] în cer, nici pe pământ,
nici supt pământ nu puteà să deschiză
cartea, nici să se uite în ea. 4 Și plân-
geam tare, că nimenea nu fù găsit des-
toinic să deschiză cartea, nici să se uite
în ea.

5 Și unul dintre bătrâni îmi zise: nu
plânge: iată a biruit [d] Leul care este din
seminția lui Iuda, [e] rădăcina lui David,
să deschiză cartea [f] și cele șapte peceți
ale ei.

6 Și văzui între tron și cele patru
ființe și între bătrâni [g] un Mielușel stând
ca înjunghеat, având șapte coarne și
[h] șapte ochi, care sunt [i] cele șapte du-
huri ale lui Dumnezeu, trimise în tot
pământul. 7 Și venì și luă *cartea* din
dreapta [j] celui care șade pe tron.

8 Și când luă cartea, cele patru ființe
și [k] cei douăzeci și patru de bătrâni că-
zură înaintea Mielușelului, având fie-
care [l] chitară și cupe de aur pline de
tămâe, [m] care sunt rugăciunile sfinților.
9 Și [n] cântă cântare nouă zicând: [o] Vred-
nic ești să iai cartea și să deschizi pece-
țile ei, [p] Fiindcă fuși înjunghеat și [q] răs-
cumpărași pentru Dumnezeu, în sân-
gele tău, [r] Din oricare seminție și limbă
și popor și neam, 10 [s] Și-i făcuși Dum-
nezeului nostru împărăție și preoți, Și
vor împărățì pe pământ.

11 Și văzui, și auzii ca glas de în-
geri mulți, [t] împrejurul tronului și al
ființelor și al bătrânilor, și numărul lor
erà [u] zecimi de mii de zecimi de mii și
mii de mii, 12 Zicând cu glas mare:
[v] Vrednic este Mielușelul cel înjun-
gheat ca să ià puterea și bogăție și în-
țelepciune și tărie și cinste și mărire
și laudă.

13 Și pe [x] orice făptură, care este în
cer și pe pământ și supt pământ și pe
mare, adecă pe toate dintr'însele le
auzii zicând: [y] Cel care șade pe tron și
Mielușelul Are lauda și cinstea și mă-
rirea și stăpânirea. În vecii vecilor.
14 Și cele patru ființe ziceau: Amin, și
bătrânii căzură și se închinară.

Desfacerea celor dintâiu șase peceți. Cea dintâiu vestește biruința lui Hristos, cele care urmează vestesc omoruri și suferințe; a șasea pecete vestește judecata.

6 Și [a] văzui când deschise Mielușelul
pe una din cele șapte peceți, și auzii
pe [b] una dintre cele patru ființe zicând
ca vuet de tunet: vino *și uită-te.* 2 Și
văzui, [c] și iată cal alb, [d] și cel care ședeà
pe dânsul aveà arc, [e] și i-se dete cunună,
și ieșì biruitor și să biruească.

3 Și când deschise pecetea a doua,
[f] auzii pe a doua ființă zicând: vino *și*
uită-te. 4 [g] Și ieșì alt cal roșu ca focul,
și celui care ședeà pe dânsul i-se dete
să ià pacea depe pământ și să se în-
junghe unii pe alții, și i-se dete cuțit
mare.

5 Și când deschise pecetea a treia,
[h] auzii pe a treia ființă zicând: vino *și*
uită-te. Și văzui, și iată [i] cal negru, și
cel care ședeà pe dânsul aveà cumpănă
în mâna sa. 6 Și auzii ca un glas în
mijlocul celor patru ființe zicând: o
măsură de grâu un dinar, și trei mă-
suri de orz un dinar! [j] Și nu păgubì
untdelemnul și vinul.

Capul 5.
a Ezec. 2. 9, 10.
b Isa. 29. 11.
c Vers. 13.
d Fac. 49. 9. 10.
e Isa. 11. 1. 10.
f Vers. 1.
g Isa. 53. 7.
h Zech. 3. 9.
i Cap. 4. 5.
j Cap. 4. 2.
k Cap. 4. 8. 10.
l Cap 14. 2.
m Ps. 141. 2
n Ps. 40. 3.
o Cap. 4. 11.
p Vers. 6.
q Fapt. 20. 28.
r Dan. 4. 1.
s Esod. 19. 6.
t Cap 4. 4, 6.
u Ps. 68. 17.
v Cap. 4. 11.
x Filip. 2. 10
y Cron. 29. 11.

Capul 6.
a Cap. 5. 5—7.
b Cap. 4. 7.
c Zech. 6. 3.
d Ps. 45. 4, 5.
e Zech. 6. 11.
f Cap. 4. 7.
g Zech. 6. 2.
h Cap. 4. 7.
i Zech 6. 2
j Cap. 9 4.

7 Și când deschise pecetea a patra
[k]auzii glasul ființei a patra zicând: vino
și uită-te. 8 [l]Și văzui, și iată un cal
galben-verde, și cel care ședeà de-asu-
pra lui aveà numele Moartea, și iadul
urmà împreună cu dânsa, și li-se dete
stăpânire preste a patra parte a pămân-
tului,[m]ca să omoare cu spadă și foamete
și moarte [n]și prin fiarăle pământului.
9 Și când deschise pecetea a cincea,
văzui supt [o]altar [p]sufletele celor înjun-
gheați [q]pentru cuvântul lui Dumnezeu
și pentru [r]mărturia pe care o aveau.
10 Și strigară cu glas mare zicând:
[s]până când, stăpâne [t]sfinte și adevă-
rate,[u]nu judeci și nu răsbuni sângele
nostru, față de locuitorii pământului?
11 Și [v]li-se dete fiecăruia vestmânt alb,
și li-se zise[x]să se mai repauzeze puțin
timp, până să împlinească *numărul* și
cei împreună slujitori ai lor, și frații
lor, care au să fie omorîți ca și ei.
12 Și văzui când deschise pecetea
a șasea,[y]și se făcù cutremur mare, și
[z]soarele se făcù negru ca un sac de păr
și luna întreagă se făcù ca sânge. 13 [a]Și
stelele cerului căzură pe pământ. după
cum un smochin scuturat de vânt mare
își aruncă smochinele sale iernatice,
14 [b]Și cerul se desfăcù ca o carte înfă-
șurată, și [c]orice munte și insulă se miș-
cară din locurile lor. 15 Și împărații
pământului și mai marii și căpitanii și
bogații și puternicii și oricare rob și
stăpân de sine[d]se ascunseră în peșteri
și în stâncile munților. 16 [e]Și zic
munților și stâncilor: „cădeți preste noi
și ascundeți-ne“ de fața celui care șade
pe tron și de mânia Mielușelului. 17 [f]Că
a venit ziua cea mare a mâniei lor,[g]și
cine poate să steà?

Pecetluirea a o sută patruzeci și patru de mii din seminția lui Israel.

7 Și după aceasta văzui patru îngeri
stând la cele patru unghiuri ale pă-
mântului, [a]ținând cele patru vânturi
ale pământului, [b]ca să nu sufle vânt pe
pământ. nici pe mare, nici preste orice
arbore.
2 Și văzui alt înger venind dela ră-
săritul soarelui, având pecetea viului
Dumnezeu, și strigă cu glas mare celor
patru îngeri cărora li-se dase să vateme
pământul și marea, 3 Zicând: [c]nu vă-
tămați pământul, nici marea, nici ar-
bori, până ce vom fi [d]pecetluit [e]pe
frunțile lor pe slujitorii Dumnezeului
nostru.
4 [f]Și auzii numărul celor pecetluiți.
[g]o sută patruzeci și patru de mii pe-
cetluiți, din orice seminție a lui Israel:
5 Din seminția lui Iuda douăsprezece
mii pecetluiți. Din seminția lui Ruben
douăsprezece mii, Din seminția lui Gad
douăsprezece mii, 6 Din seminția lui
Așer douăsprezece mii, Din seminția lui
Neftalim douăsprezece mii, Din semin-
ția lui Manase douăsprezece mii, 7 Din
seminția lui Simeon douăsprezece mii.
Din seminția lui Levi douăsprezece mii.
Din seminția lui Isachar douăsprezece
mii, 8 Din seminția lui Zebulon două-
sprezece mii, Din seminția lui Iosif
douăsprezece mii, Din seminția lui Be-
niamin douăsprezece mii pecetluiți.

Fericita ceată a mântuiților din toate națiile.

9 După acestea văzui, și iată gloată
[h]multă, pe care nimenea nu puteà s'o
numere, [i]din orice neam și seminții și
popoare și limbi, stând înaintea tronu-
lui și înaintea Mielușelului, [j]îmbrăcați
în vestminte albe și ramuri de fenic în
mânile lor: 10 Și strigă cu glas mare
zicând: [k]Mântuirea este a Dumnezeului
nostru, [l]care șade pe tron Și a Mielu-
șelului.
11 [m]Și toți îngerii steteau împreju-
rul tronului și al bătrânilor și al celor
patru ființe, și căzură pe fețele lor în-
naintea tronului și se închinară lui Dum-
nezeu, 12 [n]Zicând: Amin, lauda și
mărirea și înțelepciunea Și mulțumita

k Cap. 4. 7.
l Zech. 6. 3.
m Ezec. 14. 21.
n Lev. 26. 22.
o Cap. 8. 3.
p Cap. 20. 4.
q Cap. 1. 9
r 2 Tim. 1. 8.
s Zech. 1. 12.
t Cap. 3. 7.
u Cap. 11. 18.
v Cap. 3. 4. 5.
x Ebr. 11. 40.
y Cap. 16. 18.
z Ioel 2. 10, 31.
a Cap. 8. 10.
b Ps. 102. 26.
c Ier. 3. 23.
d Isa 2. 19.
e Ozea 10. 8.
f Isa 13. 6, etc.
g Ps. 76. 7.

—

Capul 7.
a Dan. 7. 2.
b Cap. 9. 4.
c Cap. 6 6.
d Ezec. 9. 4.
e Cap. 22. 4.
f Cap 9. 16.
g Cap. 14. 1. 3.
h Rom. 11 25.
i Cap. 5. 9.
j Cap. 3. 5. 18.
k Ps. 3. 8.
l Cap. 5. 13.
m Cap. 4. 6
n Cap. 5. 13, 14.

și cinstea și puterea și tăria Sunt ale
Dumnezeului nostru, în vecii vecilor,
amin.
13 Și unul dintre bătrâni luă cuvân-
tul zicându-mi: aceștia îmbrăcați în
[o]vestminte albe cine sunt și de unde
veniră? 14 Și i-am zis: Domnul meu,
tu știi. Și-mi zise: [p]aceștia sunt care
vin din mare strâmtorare și [q]spălară
vestmintele lor și le albiră în sângele
Mielușelului. 15 Pentru aceasta sunt
înaintea tronului lui Dumnezeu. și-i
slujesc zi și noapte în templul său. și
cel care șade pe tron va [r]locuì preste
dânșii. 16 [s]Nu vor mai flămânzì. nici
nu vor mai însetà, [t]nici nu va cădeà a-
supra lor soarele. nici orice arșiță.
17 Pentru că Mielușelul care este în
mijloc. spre tron. îi [u]va pășunà și-i va
călăuzì la ale vieții izvoare, [v]și va șterge
Dumnezeu orice lacrimă din ochii lor.

A șaptea pecete. Seapte îngeri cu șapte trâmbițe.

8 Și când [a]deschise a șaptea pecete se
făcù tăcere în cer, ca o jumătate de
ceas.
2 [b]Și văzui cei șapte îngeri, care stau
înaintea tronului, [c]și li-se deteră șapte
trâmbițe.
3 Și alt înger venì și stete la altar,
având tămâetoare de aur. și i-se dete
tămâe multă, ca să o deà [d]rugăciunilor
tutulor sfinților. pe [e]altarul cel de aur
înaintea tronului. 4 Și rugăciunilor
sfinților se suì [f]fumul tămâii din mâna
îngerului înaintea lui Dumnezeu. 5 Și
îngerul a luat tàmâetoarea și o umplù
din focul altarului și aruncă pe pământ:
și [g]se făcură tunete și vuete și fulgere
[h]și cutremur.

Cele dintâiu patru trâmbițe.

6 Și cei șapte îngeri având șapte
trâmbițe se gătiră să trâmbițeze.
7 Și întâiul trâmbiță: [i]și se făcù grin-
dină și foc amestecat în sânge și fù a-
runcat [j]pe pământ. și a treia parte din
pământ fù arsă de tot, și a treia parte
[k]din arbori fù arsă de tot, și orice iarbă
verde fù arsă de tot.
8 Și al doilea înger trâmbiță: [l]și ca
un munte mare aprins de foc fù arun-
cat în mare; [m] și a treia parte din mare
[n]se făcù sânge. 9 [o]Și murì a treia
parte din făpturi ce sunt în mare. care
au suflare. și a treia parte din vase fură
stricate.
10 Și al treilea înger trâmbiță, [p]și
căzù din cer stea mare aprinsă ca o fă-
clie, [q]și căzù preste a treia parte din
râuri și preste izvoarele apelor. 11 [r]Și
numele stelei se cheamă Amărăciune.
[s]Și se prefăcù în amărăciune a treia
parte din ape, și mulți dintre oameni
muriră de ape. fiindcă se făcuse amari.
12 [t]Și al patrulea înger trâmbiță. și
fù izbită a treia parte din soare și a
treia parte din lună și a treia parte din
stele. ca să fie întunecată a treia parte
a lor, și ziua să nu lumineze a treia
parte a ei, și noaptea asemenea.

Cele trei vaiuri.

13 Și văzui. și auzii un vultur sbu-
rând în înălțimea miezului zilei, zicând
cu glas mare: Vai. vai. vai. locuitorilor
depe pământ, din pricina celorlalte gla-
suri ale trâmbiței celor trei îngeri, care
au să trâmbițeze.

Trâmbița a cincea cu întâiul vai. Locuste din abiz arată oștile vrăjmașilor cu împăratul Abadon.

9 Și al cincelea înger trâmbiță: [a]și
văzui o stea căzută din cer pe pă-
mânt, și i-se dete cheia [b]puțului abizu-
lui. 2 Și deschise puțul abizului; [c]și
se suì fum din puț. ca fum din cuptor
mare. și soarele și aerul fură întunecate
de fumul puțului. 3 Și din fum ieșiră
locuste pe pământ [d]și li-se dete putere.
[e]cum au putere scorpiile pământului.
4 Și li-se zise [f]să nu vateme [g]iarba
pământului. nici vre-o verdeață, nici
vre-un arbore. fără numai pe oameni.

o Vers. 9.
p Cap. 6. 9.
q Isa. 1. 18.
r Isa. 4. 5, 6.
s Isa. 49. 10.
t Ps. 121. 6.
u Ps. 23. 1.
v Isa. 25. 8.
—
Capul 8.
a Cap. 6. 1.
b Mat. 18. 10.
c 2 Cron. 29. 25. 28.
d Cap. 5. 8.
e Esod. 30. 1.
f Ps. 148. 2
g Cap. 16. 18.
h 2 Sam. 22. 8
i Ezec. 38. 22
j Cap. 6. 2.
k Ezec. 2. 13.
l Ier. 51. 25.
m Cap. 16. 3.
n Ezec. 14. 19.
o Cap. 16. 3.
p Isa. 14. 12.
q Cap. 16. 4.
r Rut. 1. 20.
s Esod. 15. 23.
t Isa. 13. 10.
Capul 9.
a Luc. 10. 18
b Luc. 8. 31
c Ioel 2. 2. 10.
d Esod. 10. 4.
e Vers. 10.
f Cap. 6. 6.
g Cap. 8. 7

ca unii care nu au [h]pecetea lui Dum-
nezeu pe fruntea lor. 5 Şi li-se dete
ca să nu-i omoare, [i]ci să fie munciţi
cinci luni; şi muncirea lor, ca muncire
de scorpie, când va fi înţepat pe om.
6 Şi în acele zile oamenii [j]vor căutà
moartea şi nu vor găsì-o, şi vor dorì
să moară şi moartea fuge de dânşii.

7 Şi [k]chipurile locustelor asemenea
cu caii gătiţi spre războiu, [l]şi pe cape-
tele lor *erau* ca cununi asemenea au-
rului, [m]şi feţele lor ca feţe de oameni.
8 Şi aveau păr ca părul de femei, şi
[n]dinţii lor erau ca de lei. 9 Şi aveau
platoşe ca platoşe de fier, şi vuetul ari-
pilor lor [o]ca vuet de cară, de cai mulţi,
alergând la războiu. 10 Şi au coade
asemenea scorpiilor, şi ace, şi în coa-
dele lor [p]puterea lor, spre a vătămà pe
oamenii aceia cinci luni. 11 [q]Au preste
dânşii împărat pe [r]îngerul abizului, care
pe ebreeşte are numele Abadon, şi în
eleneşte are nume Pierzătorul.

12 [s]Vaiul întâiu trecù; iată mai vin
două vaiuri după acestea.

Trâmbiţa a şasea cu vaiul al doilea.

13 Şi al şaselea înger trâmbiţă; şi
auzii un sunet din cele patru cornuri
ale altarului de aur ce este înaintea lui
Dumnezeu, 14 Zicând celui al şaselea
înger, care are trâmbiţa; desleagă pe
cei patru îngeri, care sunt legaţi [t]la
râul cel mare, Eufrat. 15 Şi [u]fură
deslegaţi cei patru îngeri, care erau
gătiţi pentru ceasul şi ziua şi luna şi
anul, ca să omoare a treia parte din
oameni. 16 Şi numărul oştilor de că-
lăreţi douăzeci de mii de zecimi de mii;
auzii numărul lor.

17 Şi astfel în vedenie văzui caii şi
pe cei care şedeau pe dânşii având pla-
toşe ca de foc şi de iacint şi de pucioa-
să; şi capetele cailor ca capete de lei,
şi din gurile lor iese foc şi fum şi pu-
cioasă.

18 De acestea trei — *plăgi* — fură
omorîţi a treia parte din oameni, de fo-
cul şi de fumul şi de pucioasa ce iese
din gurile lor. 19 Pentru că puterea
cailor este în gura lor şi în coadele lor;
căci coadele lor sunt asemenea şerpilor,
având capete şi cu dânsele vatămă.

20 Şi cei rămaşi dintre oameni, care
nu fură omorîţi în aceste plăgi, nici nu
se pocăiră de lucrurile mânilor lor, ca
să nu se închine la demoni şi la idolii
cei de aur, şi de argint, şi de aramă, şi
de peatră, şi de lemn, care nu pot nici
să vază, nici să auză, nici să umble.
21 Şi nu se pocăiră de omorurile lor,
nici de fermecătoriile, nici de desfrâ-
narea, nici de furturile lor.

Îngerul cu cartea deschisă. Săvârşirea tainei se apropie. Ioan mănâncă cartea îngerului. Cele şapte tunete.

10 Şi văzui pe alt înger tare pogo-
rîndu-se din cer, încunjurat de
nouri, [a]şi curcubeul preste capul lui, şi
[b]faţa lui ca soarele, şi [c]picioarele lui ca
stâlpi de foc. 2 Şi având în mâna lui
cărticică deschisă. [d]Şi puse piciorul lui
cel drept pe mare, iar pe cel stâng pe
pământ. 3 Şi strigă cu glas mare, după
cum mugeşte un leu. Şi când strigă,
cele [e]şapte tunete spuseră glasurile lor.
4 Şi când spuseră cele şapte tunete
eram să scriu; şi auzii glas din cer zi-
când: [f]pecetlueşte cele ce spuseră cele
şapte tunete, şi nu le scrie.

5 Şi îngerul, pe care-l văzui stând
pe mare şi pe pământ, [g]ridică mâna lui
dreaptă spre cer. 6 Şi jură pe cel viu
în vecii vecilor, [h]care făcù cerul şi cele
ce sunt într'însul, şi pământul şi cele
ce sunt pe dânsul, şi marea şi cele ce
sunt într'însa, că nu va mai fi [i]timp,
7 Ci în zilele glasului celui de-al şap-
telea înger, când are să trâmbiţeze, a-
tuncia este săvârşită taina lui Dumne-
zeu, cum a binevestit slujitorilor săi:
profeţii.

8 Şi glasul pe care-l auzisem din cer
iarăşi vorbind cu mine şi zicând: du-te,
ià cărticica cea deschisă în mâna înge-

h Cap 7. 3. i Vers. 10. j Iov 3. 21 k Ioel 2. 4. l Naum 3. 17. m Dan. 7. 8. n Ioel 1. 6. o Ioel 2. 5—7. p Vers. 5. q Efes. 2 2. r Vers. 1. s Cap. 8. 13. t Cap. 16. 12. u Ps. 68. 17. —

Capul 10. a Ezec. 1. 28. b Mat. 17. 2. c Cap. 1. 15. d Mat. 28. 18. e Cap. 8. 5. f Dan. 8. 26. g Esod 6. 8. h Neem. 9 6. i Dan. 12. 7. —

rului, care stă pe mare și pe pământ.
9 Și mă dusei la înger, zicându-i să-mi
deà cărticica. Și-mi zise: ià și mănân-
că-o de tot, și-ți va amărî pântecele,
dar în gura ta va fi dulce ca mierea.
10 Și luaiu cărticica din mâna îngeru-
lui și o mâncaiu de tot, și erà în gura
mea ca miere dulce; și când o înghiții,
amărît fù pântecele meu.
11 Și-mi zise: trebue ca tu iarăși să
profetizezi pentru popoare și pentru
neamuri și pentru limbi și pentru mulți
împărați.

Măsurarea templului. Doi martori omorîți de fiară înviază și se înalță la cer.

11 Și mi-se dete o [a]trestie asemenea
unei vergi, zicând: [b]scoală și mă-
soară templul lui Dumnezeu și altarul,
și pe cei care se închină într'însul.
2 Și [c]curtea cea din afară a templului
scoate-o afară și n'o măsurà, pentru [d]că
fù dată neamurilor, și vor [e]călcà sfânta
cetate [f]patruzeci și două de luni.
3 Și voiu dà celor doi [g]martori ai
mei, și vor [h]profetizà îmbrăcați în saci,
[i]o mie două sute șaizeci de zile.
4 Aceștia sunt cei [j]doi maslini și
cele două sfeșnice, care stau înaintea
Domnului pământului.
5 Și dacă voește cineva să-i vatăme,
[k]foc iese din gura lor, și mistue pe
vrăjmașii lor; [l]și dacă ar voì cineva să-i
vatăme, el trebue astfel să fie omorît.
6 Aceștia [m]au putere să închiză cerul,
ca ploae să nu plouă în zilele profeții
lor, și [n]putere au preste ape să le
schimbe în sânge și să lovească pămân-
tul cu orice plagă, ori de câte ori vor
fi voit.
7 Și când [o]vor fi sfârșit mărturia lor,
[p]fiara care se sue [q]din abiz [r]va face cu
dânșii răsboiu, și-i va biruì, și-i va o-
morî. 8 Și corpurile lor moarte *vor
stà* pe strada [s]cetății celei mari, care
spiritual se numește Sodoma și Egipt,
[t]unde fù răstignit și Domnul lor.
9 [u]Și din popoare și seminții și limbi
și neamuri vor vedeà trei zile și jumă-
tate corpurile lor moarte, [v]și nu vor lăsà
să fie puse în mormânt corpurile lor
moarte. 10 [x]Și locuitorii depe pământ
se bucură de dânșii și se veselesc, [y]și
daruri trimit unii altora, [z]pentru că a-
cești doi profeți munciră pe locuitorii
depe pământ.
11 [a]Și după cele trei zile și jumătate
întră într'înșii [b]duh de viață din Dum-
nezeu, și steteră pe picioarele lor, și
teamă mare căzù preste cei care îi pri-
vesc. 12 Și auziră glas mare din cer,
zicându-le: suiți-vă aici; [c]și se suiră
[d]în nour spre cer, [e]și vrăjmașii lor îi
priviră.
13 Și în acel ceas [f]se făcù cutremur
mare, și a zecea parte din [g]cetate căzù,
și pieriră în cutremur nume de oameni
șapte mii, [h]și cei rămași se temură și
deteră mărire Dumnezeului cerului.
14 [i]Al doilea vai trecù: iată al trei-
lea vai vine curând.

Trâmbița a șaptea.

15 [j]Și al șaptelea înger trâmbiță;
[k]și se făcură glasuri multe în cer zi-
când: [l]împărăția lumii s'a făcut a
Domnului nostru și a Hristosului său,
[m]și va împărăți în vecii vecilor.
16 Și cei douăzeci și patru de bă-
trâni dinaintea lui Dumnezeu, care șed
pe tronurile lor, căzură pe fețele lor și
se închinară lui Dumnezeu, 17 Zicând:
Mulțumim ție, Doamne Dumnezeule,
Atotțiitorule, Care ești și care erai —
și care vii —, Și pentru că ai luat pu-
terea ta cea mare și ai împărățit. 18 Și
neamurile fură întărîtate, și venì mâ-
nia ta, Și timpul celor morți să fie ju-
decați, Și să dai plată slujitorilor tăi,
profeților, Și sfinților și celor, care se
tem de numele tău, celor mici și celor
mari, Și să prăpădești pe cei care strică
pământul. 19 Și se deschise al lui
Dumnezeu templu, care este în cer, și

Capul 11. a Ezec. 40. 3. b Num. 23. 18. c Ezec. 40.17,20. d Ps. 79. 1. e Dan. 8. 10. f Cap. 13. 5. g Cap. 20. 4. h Cap. 19 10. i Cap 12. 6. j Ps. 52. 8. k 2 Reg. 1.10,12. l Num. 16. 29. m 1 Reg. 17. 1. n Esod. 7. 19. o Luc. 13. 32. p Cap. 13. 1, 11. q Cap. 9. 2. r Dan. 7. 21. s Cap. 14. 8. t Ebr. 13. 12 u Cap. 17. 15. v Ps. 79. 2, 3. x Cap. 12. 12. y Est. 9. 19. 22. z Cap. 16. 10. a Vers. 9. b Ezec. 37. 5. 9, 10, 14. c Isa. 14. 13. d Isa. 60. 8. e 2 Reg. 2.1,5,7. f Cap. 6. 12. g Cap. 16. 19. h Ios. 7. 19. i Cap. 8. 13. j Cap. 10. 7. k Isa. 27. 13. l Cap. 12. 10. m Dan. 2. 44.

se arătă chivotul Așezământului său în
templul său, Și se făcură fulgere și vu-
ete și tunete și cutremur și grindină
mare.

Femeia îmbrăcată cu soarele și Bălaurul. Bălaurul biruit de Mihael urmărește pe femeie și pe cei din sămânța ei.

12 Și semn mare se arătă în cer, o
femeie înfășurată în soare, și luna
supt picioarele ei, și pe capul ei cunună
de douăsprezece stele. 2 Și având în
pântece, și strigă, [a] fiind în dureri de fa-
cere și muncindu-se să nască.
3 Și se arătă alt semn în cer, și iată
[b] bălaur mare roșu ca focul, [c] având
[d] șapte capete și zece coarne, și pe ca-
petele lui șapte diademe, 4 Și [e] coada
lui târăște a treia parte [f] din stelele ce-
rului, [g] și le aruncă pe pământ.
Și bălaurul stă [h] înaintea femeii, care
este să nască. [i] ca să înghită pe copilul
ei. când va fi născut. 5 Și născù fiu
bărbat, [j] care are să pășuneze cu toeag
de fier toate neamurile; și copilul ei fù
răpit la Dumnezeu și la tronul său.
6 Și [k] femeia fugì în pustie, unde are
loc gătit dela Dumnezeu, ca acolo să o
hrănească timp de [l] o mie două sute
șaizeci de zile.
7 Și se făcù răsboiu în cer, spre a se
răsboì [m] Mihael și îngerii lui [n] cu bălau-
rul. Și bălaurul se răsboì și îngerii lui.
8 Și nu izbutiră, nici locul lor nu
mai fù aflat în cer. 9 Și [o] fù aruncat
bălaurul cel mare, [p] șarpele cel din în-
ceput, care se numește deavolul și sa-
tana. [q] care rătăcește lumea întreagă.
[r] fù aruncat pe pământ. și îngerii săi
cu dânsul fură aruncați. 10 Și auzii
glas mare în cer zicând:
[s] Acum se făcù mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru, Și
stăpânirea Hristosului său, Pentru că
fù aruncat învinuitorul fraților noștri,
[t] Care îi învinuește înaintea Dumne-
zeului nostru zi și noapte. 11 Și [u] ei
îl biruiră pentru sângele Mielușelului.
Și pentru cuvântul mărturii lor, Și [v] nu
iubiră viața lor până la moarte. 12 Pen-
tru aceea [x] veseliți-vă ceruri și cei care
locuiți într'însele; [y] Vai de pământ și
de mare, Fiindcă se pogorî deavolul la
voi, având mânie mare, [z] Știind că puțin
timp are.
13 Și când văzù bălaurul că fù a-
runcat pe pământ, urmărì pe femeia
care născù pe bărbat. 14 Și fură date
femeii cele două aripi de vultur mare,
ca să sboare în pustie la locul ei, unde
este hrănită acolo „timp și timpuri și
jumătate de timp“, departe de fața șar-
pelui. 15 Și aruncă șarpele din gura
lui în urma femeii apă ca un râu, ca
să o facă dusă de apă. 16 Și pămân-
tul venì femeii în ajutor, și deschise
pământul gura sa și înghițì râul, pe
care îl aruncase bălaurul din gura lui.
17 Și s'a mâniat bălaurul pe femeie,
și plecă să facă răsboiu cu cei rămași
din seminția ei, care păstrează porun-
cile lui Dumnezeu și au mărturia lui
Iisus. 18 Și stătui pe nisipul mării.

Fiara care se sue din mare, defaimând pe Dumnezeu și dând răsboiu sfinților.

13 Și văzui. [a] suindu-se din mare o
fiară, [b] având zece coarne și șapte
capete, și pe coarnele ei zece diademe.
și pe capetele ei nume de defaimare.
2 [c] Și fiara pe care o văzui erà aseme-
nea unei pantere, [d] și picioarele ei ca
de urs, [e] și gura ei ca gură de lei. [f] Și-i
dete bălaurul puterea lui [g] și tronul lui
[h] și stăpânire mare. 3 Și *văzui* unul
din capetele ei ca înjunghiat spre
moarte, și [i] rana morții ei fù vindecată.
Și [j] tot pământul se minună urmând
fiarei, 4 Și se închinară bălaurului.
fiindcă dete fiarei stăpânirea și se în-
chinară fiarei zicând: [k] cine este ase-
menea fiarei, și cine poate să se răs-
boească cu dânsa? 5 Și i-se dete [l] gură
să vorbească lucruri mari și defăimări,

Capul 12.
a Isa. 66. 7.
b Cap. 17. 3.
c Cap. 17. 9, 10.
d Cap. 13. 1.
e Cap. 9. 10, 19.
f Cap. 17. 18.
g Dan. 8. 10.
h Vers. 2.
i Esod. 1. 16.
j Ps. 2. 9.
k Vers. 4.
l Cap. 11. 3.
m Dan. 10. 13.
n Vers. 3.
o Luc. 10. 18.
p Fac. 3. 1, 4.
q Cap. 20. 3.
r Cap. 9. 1.
s Cap. 11. 15.
t Iov 1. 9.
u Rom. 8. 33. 34, 37.
v Luc. 14. 26.
x Ps. 96. 11.
y Cap. 8. 13.
z Cap. 10. 6.
Capul 13.
a Dan. 7. 2, 7.
b Cap. 12. 3.
c Dan. 7. 6.
d Dan. 7. 5.
e Dan. 7. 4.
f Cap. 12. 9.
g Cap. 16. 10.
h Cap. 12. 4.
i Vers. 12. 14.
j Cap. 17. 8.
k Cap. 18. 13.
l Dan. 7. 8.

și i-se dete putere să lucreze [m] patruzeci
și două de luni. 6 Și deschise gura ei
spre defăimări împotriva lui Dumnezeu,
să defaime numele lui [n] și locuința lui,
pe cei care locuesc în cer. 7 Și i-se
dete [o] să facă răsboiu cu sfinții, și să-i
biruească, [p] și i-se dete stăpânire preste
orice seminție și popor și limbă și neam.
8 Și se vor închinà lui toți locuitorii
depe pământ, [q] al căror nume nu este
scris, [r] dela întemeierea lumii, în cartea
vieții Mielușelului celui înjunghеat.
9 [s] Dacă are cineva urechi, asculte.

10 [t] Dacă cineva duce în robie, în
robie se duce; [u] dacă va omorî cineva
cu spadă, trebue ca el să fie omorît cu
spadă. [v] Aci este răbdarea stăruitoare
și credința sfinților.

Fiara cu două coarne din pământ.

11 Și văzui altă fiară, [x] suindu-se din
pământ, și aveà două coarne asemenea
unui mielușel, și vorbeà ca bălaur.
12 Și toată stăpânirea celei dintâiu
fiare o săvârșește înaintea ei. Și face
pământul și pe locuitorii depe el, ca să
se închine fiarei celei dintâiu, [y] a cărei
rană de moarte fù vindecată. 13 Și
[z] face semne mari, [a] că face să se po-
goare și foc din cer pe pământ, înaintea
oamenilor. 14 Și [b] rătăcește pe locui-
torii depe pământ, [c] pentru semnele ce-i
fură date să le facă înaintea fiarei, zi-
când locuitorilor depe pământ să facă
chip pentru fiara, care are rana spadei
[d] și fù vie, 15 Și i-se dete să deà duh
chipului fiarei, ca și să vorbească chi-
pul fiarei, și să facă să fie omorîți, câți
nu se vor fi închinat chipului fiarei.
16 Și face pe toți, pe cei mici și pe cei
mari, și pe cei bogați, și pe cei săraci,
și pe cei stăpâni de sine, și pe cei robi,
ca ei să-și pună semn pe mâna lor cea
dreaptă sau pe fruntea lor, 17 Ca să
nu poată cineva cumpărà sau vinde
afară de cine are semnul, numele fiarei
sau numărul numelui ei.

18 Aci este înțelepciunea. Cine are
priceperea socotească numărul fiarei;
căci este număr de om. Și numărul ei
este șase sute șaizeci și șase.

*Mielușelul stă pe muntele Sion cu cei însem-
nați 144.000.*

14 Și văzui și iată [a] Mielușelul stând
pe muntele Sion, și cu dânsul [b] o
sută patruzeci și patru de mii [c] având
scris pe frunțile lor numele său și nu-
mele Tatălui său.

2 Și auzii glas din cer, ca [d] vuet de
ape multe, și ca vuet de tunet mare, și
glasul pe care-l auzii ca al [e] chitariști-
lor cântători cu chitarele lor; 3 Și
[f] cântă cântare nouă înaintea tronului
și înaintea celor patru ființe și a bă-
trânilor: și nimenea nu puteà să învețe,
fără [g] numai cele o sută patruzeci și
patru de mii, cei răscumpărați depe
pământ.

4 Aceștia sunt, care nu avură a face
cu femei; [h] căci sunt curați. Aceștia sunt,
care urmează Mielușelului [i] ori unde ar
merge. Aceștia [j] fură răscumpărați din-
tre oameni, [k] pârgă lui Dumnezeu și
Mielușelului. 5 Și [l] în gura lor nu fù
găsită minciună; [m] pentru că sunt de-
săvârșiți.

Trei îngeri cu o solie bună.

6 Și văzui alt înger, [n] sburând în mij-
locul cerului, [o] având evangelie vecinică,
ca să binevestească pentru cei care șed
pe pământ, [p] și pentru orice neam și se-
minție și limbă și popor, 7 Zicând cu
glas mare: [q] temeți-vă de Dumnezeu și
dați-i mărire, fiindcă venì ceasul jude-
cății lui, [r] și închinați-vă Celui care făcù
cerul și pământul și marea și izvoare
de apă.

8 Și alt înger al doilea urmă zicând:
[s] „căzù, căzù Babilonul“ [t] cel mare, care
a adăpat toate neamurile din vinul a-
prinderii desfrânării sale.

9 Și alt înger al treilea le urmă zi-
când: cu glas mare: [u] dacă se închină

---

m Cap. 11. 2.
n Ioan 1. 14.
o Dan. 7. 21.
p Cap. 11. 18.
q Esod. 32. 32.
r Cap. 17. 8.
s Cap. 2. 7.
t Isa. 33. 1.
u Fac. 9. 6.
v Cap. 14 12.
x Cap. 11. 7.
y Vers. 3.
z Deut. 13. 1—3.
a 1 Reg. 18. 38.
b Cap. 12. 9.
c 2 Tes. 2. 9. 10.
d 2 Reg. 20. 7.

—

Capul 14.

a Cap. 5. 6.
b Cap. 7. 4.
c Cap. 7. 3.
d Cap. 1. 15.
e Cap 5. 8.
f Cap. 5. 9.
g Vers. 1.
h 2 Cor. 11. 2.
i Cap. 3. 4.
j Cap. 5. 9.
k Iac. 1. 18.
l Ps. 32. 2.
m Efes. 5. 27.
n Cap. 8. 13.
o Efes. 3. 3—11.
p Cap. 13. 7.
q Cap. 1. 18.
r Neem. 9. 6.
s Isa. 21. 9.
t Ier. 51. 7.
u Cap. 13. 14-16.

cineva fiarei și chipului ei, și primește
semn pe fruntea sa, sau pe mâna sa,
10 Și [v]el va beà din vinul aprinderii lui
Dumnezeu,[x]ce este turnat neamestecat,
[y]în paharul mânii lui, și [z]va fi muncit
în[a]foc și pucioasă înaintea îngerilor
sfinți și înaintea Mielușelului. 11 Și
[b]fumul muncii lor în veci de veci se
urcă în sus, și n'au repaus zi și noapte
cei care se închină fiarei și chipului ei,
și dacă primește cineva semnul numelui ei.

12 [c]Aci este răbdarea stăruitoare a
sfinților,[d]care păstrează poruncile lui
Dumnezeu și credința lui Iisus. 13 Și
auzii glas din cer zicând: scrie; [e]fericiți morți.[f]care în Domnul mor de acum, așà zice duhul,[g]că se vor repauzà de ostenelile lor: căci lucrurile lor urmează cu dânșii.

Seceriș vesel și toamnă îngrozitoare.

14 Și văzui, și iată nour alb, și pe nour *văzui* șezând [h]asemuit pe fiul omului, [i]având pe capul lui cunună de aur. și în mâna lui secere ascuțită.

15 Și alt înger [j]ieșì din templu, strigând cu glas mare celui care șade pe nour;[k]trimite secerea ta și seceră, că venì ceasul să seceri, fiindcă s'a copt secerișul [l]pământului.

16 Și aruncă cel care șade pe nour secerea lui pe pământ și secerat fù pământul.

17 Și alt înger ieșì din templu, ce este în cer, având și el cosor ascuțit;

18 Și alt înger ieșì din altar, având putere asupra focului, și strigă cu glas mare celui care are cosorul ascuțit, zicând: trimite cosorul tău cel ascuțit și culege strugurii viei pământului, fiindcă sunt în puterea coptului borboanele lor.

19 Și aruncă îngerul cosorul său pe
pământ, și culese via pământului, și a-
runcă în linul cel mare al mânii lui
Dumnezeu. 20 Și linul fù călcat afară
din cetate, și ieșì sânge din lin până la
frânele cailor, departe o mie șase sute
de stadii.

Cântarea biruitorilor fiarei.

15 Și[a]văzui în cer alt semn mare și minunat, [b]șapte îngeri având șapte plăgi cele din urmă, [c]fiindcă în acestea fù săvârșită mânia lui Dumnezeu.

2 Și văzui ca[d]o mare sticloasă [e]ames-
tecată cu foc, [f]și pe biruitorii asupra
fiarei, și a chipului, *și a semnului ei*, și
a numărului numelui ei, stând pe ma-
rea cea sticloasă,[g]având chitare ale lui
Dumnezeu. 3 Și cântă [h]cântarea lui
Moise, slujitorul lui Dumnezeu și cântarea Mielușelului zicând:

[i]Mari și minunate sunt lucrurile tale,
Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule;
[j]Drepte și adevărate sunt căile tale,
Împărate al neamurilor. 4 [k]Cine nu
se va teme *de tine*, Doamne, Și nu va
mărì numele tău? Că singur ești cuvios,
Că [l]toate neamurile vor venì și se vor
închinà înaintea ta, Că hotărîrile tale
fură cunoscute.

Cele din urmă șapte plăgi. Pregătire spre a se vărsà cele șapte cupe cu mânie.

5 Și după acestea văzui, și se des-
chise [m]templul cortului mărturii în cer,
6 Și ieșiră din templu cei șapte îngeri,
care au cele șapte plăgi, îmbrăcați în in curat strălucitor și încinși împrejurul piepturilor cu încingători de aur.

7 Și una din cele patru ființe dete
celor șapte îngeri șapte cupe de aur
pline de mânia lui Dumnezeu celui viu
în vecii vecilor. 8 Și templul fù um-
plut de fum din mărirea lui Dumnezeu și din puterea lui, și nimenea nu putù să între în templu, până vor fi sfârșite cele șapte plăgi ale celor șapte îngeri.

Vărsarea celor șapte cupe ale mânii divine, cele șapte plăgi ce vin asupra pământului.

16 Și auzii glas mare zicând [a]celor șapte îngeri: mergeți, vărsați pe pământ cele șapte cupe ale [b]mânii lui Dumnezeu.

---

v Ps. 75. 8.
x Cap. 18. 6.
y Cap. 16. 19.
z Cap. 20. 10.
a Cap. 19. 20.
b Isa. 34. 10.
c Cap. 13. 10.
d Cap. 12. 17.
e Eccl. 4. 1, 2.
f 1 Cor. 15. 18.
g 2 Tes. 1. 7.
h Ezec. 1. 26.
i Cap. 6. 2.
j Cap. 16. 17.
k Ioel 3. 13.
l Ier. 51. 33.
—

Capul 15.
a Cap. 12. 1. 3.
b Cap. 16. 1.
c Cap. 14. 10.
d Cap. 4. 6.
e Mat. 3. 11.
f Cap.13.15—17.
g Cap. 5 8.
h Esod. 15. 1.
i Deut. 32. 4.
j Ps. 145. 17.
k Esod. 15 14-16.
l Isa. 66. 23.
m Num. 1. 50.
—

Capul 16.
a Cap. 15. 1.
b Cap. 14. 10

2 Și se duse cel dintâiu și vărsă cupa
lui [c]pe pământ: [d]și se făcù rană rea și
pricinuitoare de durere pe oamenii, [e]care
au semnul fiarei și [f]se închină chipu-
lui ei.
3 Și al doilea vărsă cupa lui [g]în mare:
[h]și se făcù sânge ca de mort, și orice
suflare de viață murì, [i]cele ce sunt în
mare.
4 Și al treilea vărsă cupa lui [j]în
râuri și în izvoarele apelor: [k]și se făcù
sânge.
5 Și auzii pe îngerul apelor zicând:
[l]drept ești tu, [m]care ești și care erai,
Cuviosule, fiindcă ai încuviințat acestea.
6 Fiindcă ei vărsară sânge [n]de sfinți
[o]și de profeți, și [p]sânge le-ai dat să
beà; vrednici sunt.
7 Și auzii altarul zicând: așà [q]Doam-
ne Dumnezeule, Atotțiitorule, [r]adevă-
rate și drepte sunt judecățile tale.
8 Și al patrulea vărsă cupa lui [s]pe
soare, [t]și i-se dete să dogorească pe
oameni în foc. 9 Și dogoriți fură oa-
menii de arșiță mare, și [u]defăimară nu-
mele lui Dumnezeu, care are puterea
preste plăgile acestea, și [v]nu se pocăiră
ca [x]să-i deà mărire.
10 Și al cincelea vărsă cupa lui
pe [y]tronul fiarei; [z]și se făcù împărăția
ei întunecoasă, [a]și ei își mușcau limbile
de durere. 11 Și [b]defăimară pe Dum-
nezeul cerului de durerile lor și de
[c]rănile lor, [d]și nu se pocăiră de lucru-
rile lor.
12 Și al șaselea vărsă [e]cupa lui în
râul cel mare, Eufrat; și [f]secată fù apa
lui, [g]ca să fie gătită calea împăraților
celor dela răsărit de soare.
13 Și văzui [h]din gura balaurului și
din gura fiarei și din gura [i]profetului
mincinos, trei duhuri necurate [j]ca
broaște; 14 Căci [k]sunt duhuri de de-
moni, [l]făcătoare de semne, care *duhuri*
se duc la împărații lumii întregi, [m]ca
să-i adune la [n]răsboiul zilei celei mari,
a lui Dumnezeu Atotțiitorul.
15 [o]Iată vin ca un fur; fericit cine
veghiază și păstrează vestmintele sale,
[p]ca să nu umble gol, și să vază ei ru-
șinea lui.
16 Și-i adună la locul numit ebre-
ește Armaghedon.
17 Și al șaptelea vărsă cupa lui în
aer, și ieșì din templu dela tron glas
mare zicând: s'a făcut.
18 Și se făcură fulgere și vuete și
tunete, și cutremur se făcù mare, cum
nu se făcù de când se făcù om pe pă-
mânt, atât de tare, cutremur așà mare.
19 Și se făcù cetatea cea mare în trei
părți, și cetățile neamurilor căzură. Și
Babilonul cel mare fù adus aminte în-
naintea lui Dumnezeu, ca să-i deà pa-
harul vinului aprinderii mânii lui.
20 Și orice insulă fugì, și munții nu
fură aflați. 21 Și grindină mare ca de
greutatea unui talant se pogoară din
cer preste oameni; și defăimară oamenii
pe Dumnezeu de plaga grindinei, pen-
tru că foarte mare este plaga ei.

Desfrânata cea mare, numită Babilonul cel mare, umblă beată de sânge, pe o fiară cu șapte capete și zece coarne, biruită de miel.

17 Și venì [a]unul dintre cei șapte în-
geri, care au cele șapte cupe, și
vorbì cu mine zicând: vino, [b]îți voiu
arătà judecata [c]desfrânatei celei mari,
[d]care șade pe ape multe, 2 [e]Cu care
făcură desfrânări împărații pământului,
[f]și cei care locuesc pământul fură îm-
bătați de vinul desfrânării ei.
3 Și mă duse în duh [g]în pustie. Și
văzui o femeie șezând pe [h]o fiară roșie,
plină de [i]nume de defăimare, [j]având
șapte capete și [k]zece coarne. 4 Și fe-
meia [l]erà înfășurată în purpură și roșu,
[m]și împodobită cu aur și pietrii pre-
oase și mărgăritare; [n]având pahar de
aur în mâna ei, [o]plin de grozăvii și ne-

c Cap. 8. 7.
d Esod. 9.9—11.
e Cap. 13.16,17.
f Cap. 13. 14.
g Cap. 8. 8.
h Esod. 7. 17,20. Cap. 8. 9.
j Cap. 8. 10.
k Esod. 7. 20.
l Cap. 15. 3.
m Cap. 1. 4. 8.
n Mat. 23.34,35.
o Cap. 11. 18.
p Isa. 49. 26.
q Cap. 15. 3.
r Cap. 13. 10.
s Cap. 8. 12.
t Cap. 9. 17, 18.
u Vers. 11. 21.
v Dan. 5. 22, 23.
x Cap. 11. 13.
y Cap. 13. 2.
z Cap. 9. 2.
a Cap. 11. 10.
b Vers. 9. 21.
c Vers. 2.
d Vers. 9.
e Cap. 9. 14.
f Ier. 50. 38.
g Isa. 41. 2, 25.
h 1 Ioan 4. 1—3.
i Cap. 12. 3, 9.
j Cap. 19. 20.
k 1 Tim. 4. 1.
l 2 Tes. 2. 9.
m Luc. 2. 1.
n Cap. 17. 14.
o Mat. 24. 43.
p 2 Cor. 5. 3.

Capul 17.

a Cap. 21. 9.
b Cap. 16. 19.
c Naum. 3. 4.
d Ier. 51. 13.
e Cap. 18. 3.
f Ier. 51. 7.
g Cap. 12. 6. 14.
h Cap. 12. 3.
i Cap. 13. 1.
j Vers. 9.
k Vers. 12.
l Cap. 18. 12,16.
m Dan. 11. 38.
n Ier. 51. 7.
o Cap. 14. 8.

curățeniile desfrânării ei, 5 Și pe frun-
tea ei nume scris: [p]taină, Babilonul [q]cel
mare, [r]muma desfrânatelor și a grozä-
viilor pământului.
6 Și văzui [s]femeia îmbătată [t]de sân-
gele sfinților și de sângele [u]martorilor
lui Iisus. Și văzându-o, mă minunai mi-
nune mare.
7 Și-mi zise îngerul: pentru ce te
minunași? Eu îți voiu spune taina fe-
meii și a fiarei care o poartă, care are
cele șapte capete și cele zece coarne.
8 Fiara pe care o văzui erà și nu
este, și [v]are să se sue din abiz și [x]să
meargă spre peire; și [y]se vor minunà
cei care locuesc pe pământ, [z]al căror
nume nu este scris pe cartea vieții dela
întemeierea lumii, deși văd fiara că erà
și nu este și de față va fi.
9 Aci este mintea, care are înțelep-
ciune. Cele șapte capete sunt șapte
munți, unde șade femeia asupra lor,
10 Și împărați șapte sunt: cei cinci că-
zură, unul este, celalalt încă n'a venit,
și când va fi venit, trebue ca el să ră-
mâe puțin timp. 11 Și fiara care erà
și nu este, e al optulea, și din cei șapte
este, și merge spre peire.
12 Și cele zece capete care le văzuși,
sunt zece împărați, ca unii care nu luară
încă împărăție, ci ca împărați primesc
stăpânire un singur ceas cu fiara.
13 Aceștia au un singur gând, ei dau
fiarei atât puterea, cât și stăpânirea lor.
14 Aceștia se vor răsboì cu Mielușelul,
și Mielușelul îi va biruì, pentru că este
Domn de domni și Împărat de împărați,
și cei împreună cu dânsul chemați *sunt*
și aleși și credincioși.
15 Și îmi zise: apele pe care le vă-
zuși, unde șade desfrânata, popoare și
gloate sunt și neamuri și limbi. 16 Și
cele zece coarne, pe care le văzuși, și
fiara, aceștia vor urî pe desfrânata, și o
vor face pustie și goală, și vor mâncà
cărnurile ei, și de tot o vor arde cu foc;
17 Căci Dumnezeu dete în inimile lor,
ca să facă gândul ei, și să facă o sin-
gură părere, și să deà fiarei împărăția
lor, până vor fi săvârșite cuvintele lui
Dumnezeu.
18 Și femeia pe care o văzuși este
cetatea cea mare, care are împărăție
preste împărații pământului.

*Se vestește căderea desfrânatei celei mari, Ba-
bilonul. Poporul lui Dumnezeu primește po-
runcă să iasă de acolo.*

18 [a]După acestea văzui pogorându-se
din cer alt înger, având stăpânire
mare, [b]și pământul fù luminat de mă-
rirea lui. 2 Și strigă cu glas tare zi-
când: [c]„căzù, căzù Babilonul" cel mare,
și se [d]făcù loc de locuit al demonilor și
închisoare a oricărui duh necurat, și
închisoare a oricărei [e]păsărele necurate
și urîte, 3 Pentru că din vinul [f]aprin-
derii desfrânării ei au băut toate nea-
murile, și împărații pământului cu dân-
sa făcură desfrânări, [g]și neguțătorii
pământului se îmbogățiră din puterea
desfătării ei.
4 Și auzii alt glas din cer zicând:
[h]ieșiți dintr'însa, poporul meu, ca să
nu fiți părtași cu păcatele ei, și să nu
luați din plăgile ei, 5 [i]Pentru că pă-
catele ei ajunseră până la cer și [j]Dum-
nezeu aduse aminte nedreptățile ei.
6 [k]Dați-i înapoi cum *vă* dete și ea, și
îndoiți îndoit, potrivit cu lucrurile ei;
[l]în paharul în care turnă, [m]turnați-i
îndoit; 7 [n]Câte o măriră și o desfă-
tară, atât dați-i muncire și întristare.
Fiindcă în inima ei zice: că [o]șed împă-
răteasă și văduvă nu sunt, și întristare
nici de cum nu voiu vedeà, 8 Pentru
aceea, [p]într'o singură zi, vor venì plă-
gile ei, moarte și întristare și foamete,
și [q]în foc va fi arsă de tot; [r]pentru că
tare este Domnul Dumnezeu, care o
judecă.

*Jalea regilor. Negustorii și marinarii.
Bucurie în cer.*

9 Și [s]vor plânge și se [t]vor jelì de
dânsa ai pământuiui împărați, care fă-

p 2 Tes. 2. 7.
q Cap. 11. 8.
r Cap. 18. 9.
s Cap. 18. 24.
t Cap. 13. 15.
u Cap. 6. 9, 10.
v Cap. 11. 7.
x Cap. 13. 10.
y Cap. 13. 3.
z Cap. 13. 8.

Capul 18.
a Cap. 17. 1.
b Ezec. 43. 2.
c Isa. 13. 19.
d Isa. 13. 21.
e Isa. 14. 23.
f Cap. 14. 8.
g Vers. 11. 15.
h Isa. 48. 20.
i Fac. 18. 20 21.
j Cap. 16. 19.
k Ps. 137. 8.
l Cap. 14. 10.
m Cap. 16. 19.
n Ezec. 28. 2, etc.
o Isa. 47. 7, 8.
p Isa. 47. 9.
q Cap. 17. 16.
r Ier. 50. 34.
s Ezec. 26. 16, 17.
t Ier. 50. 46.

cură desfrânări cu ea, și se desfătară,
[u] când vor vedeà fumul arderii ei.
10 De departe stând de teama muncirii
ei, zicând: [v] vai, vai, cetatea cea mare,
Babilonul, cetatea cea tare, că într'un
singur [x] ceas venì judecata ta.
11 Și [y] negutătorii pământului plâng
și se întristează de dânsa, pentru că
nimenea nu mai cumpără marfa lor,
12 [z] Marfă de aur și argint și pietrii
prețioase și mărgăritare, și de bis și
purpură și mătăsărie și roșu, și orice
lemn mirositor bine, și orice vas de fil-
deș, și orice vas din lemn prețios și a-
ramă și fier și marmoră. 13 Și scor-
țișoară și mirodenii, și mirosuri și mir
și tămâie, și vin și untdelemn și făină
de grâu curat, și grâu și vite și oi, și
cai și cărute și robi, și [a] suflete de oa-
meni. 14 Și rodul poftei sufletului tău
se duse dela tine, și toate cele grase și
strălucite, periră dela tine, și nici de
cum nu le vor mai aflà.
15 [b] Negutătorii de acestea, care se
îmbogățiră dela dânsa, vor stà departe
de teama muncirii ei, plângând și în-
tristându-se. 16 Zicând: vai, vai, ce-
tatea cea mare, [c] cea îmbrăcată în vest-
mânt de bis și purpură și roșu, și îm-
podobită cu aur și pietrii prețioase și
mărgăritare, că într'un singur ceas fù
pustiită bogăția așà de mare.
17 [d] Și oricare cârmaciu, și oricine
merge pe apă, la un loc și marinari [e] și
câți lucrează marea de departe steteau.
18 [f] Și strigau văzând fumul arderii ei,
zicând: [g] cine este asemenea cu cetatea
cea mare? 19 Și [h] puseră țărână pe
capetele lor, și strigau plângând și în-
tristându-se, zicând: vai, vai, cetatea
cea mare, în care se îmbogățiră din
prețioasele ei, toți care au vasele pe
mare, [i] fiindcă într'un singur ceas fù
pustiită.
20 [j] Veselește-te de dânsa, cerule, și
sfinților și apostolilor și profeților, pen-
tru că [k] Dumnezeu judecă judecata voas-
tră față de ea.
21 Și un înger vârtos ridică o peatră,
ca o peatră mare de moară, și aruncă
în mare zicând: [l] cu astfel de repezi-
ciune va fi aruncat Babilonul, cetatea
cea mare, [m] și nici de cum nu va mai fi
aflată. 22 [n] Și glas de chitariști și de
cântăreți, și de cântători din fluer și de
trâmbițași, nu va mai fi auzit nici de
cum în tine, și oricare meșter de orice
meșteșug, nu va mai fi aflat nici de
cum în tine, și uruit de peatră de moară
nu va mai fi auzit nici de cum în tine,
23 [o] Și lumină de sfeșnic nu se va mai
arătà nici de cum în tine, [p] și glas de
mire și de mireasă nu va mai fi auzit
nici decum în tine, fiindcă [q] negutătorii
tăi erau mai marii pământului, [r] fiindcă
în fermecătoria ta fură rătăcite toate
neamurile.
24 Și în ea fù aflat sânge de profeți
și de sfinți și de toți cei înjunghiați pe
pământ.

Cântare de biruință.

19 După acestea auzii, [a] ca glas mare
de gloată multă în cer, zicând:
Aliluia, [b] Mântuirea și mărirea și cin-
stea și puterea sunt ale Dumnezeului
nostru! 2 Pentru [c] că adevărate și
drepte sunt judecățile lui; Pentru că
judecă pe desfrânata cea mare, Ca una
care strică pământul în desfrânarea ei,
[d] Și răsbună sângele slujitorilor lui din
mâna ei. 3 Și de-al doilea ziseră ali-
luia; Și [e] fumul ei se sue în vecii vecilor.
4 Și [f] căzură bătrânii cei douăzeci și
patru și cele patru ființe, și se închinară
lui Dumnezeu, care șade pe tron, zi-
când: [g] Amin, aliluia.
5 Și ieșì din tron glas zicând: [h] lău-
dați pe Dumnezeul nostru toți slujitorii
lui, care vă temeți de dânsul, [i] cei mici
și cei mari.

Nunta Mielului.

6 [j] Și auzii ca glas de gloată multă,

u Vers. 18.
v Isa. 21. 9.
x Vers. 17. 19
y Ezec. 27. 27-36.
z Cap. 17. 4
a Ezec. 27. 13.
b Vers. 3. 11.
c Cap. 17. 4.
d Vers. 10.
e Isa. 23. 14.
f Ezec. 27. 30, 31.
g Cap. 13. 4.
h Ios. 7. 6.
i Vers. 8.
j Isa. 44. 23.
k Luc. 11. 49, 50.
l Ier. 51. 64.
m Cap. 12. 8.
n Isa. 24. 8.
o Ier. 25. 10.
p Ier. 7. 34.
q Isa. 23. 8.
r 2 Reg. 9. 22.
—

Capul 19.

a Cap. 11. 15.
b Cap. 4. 11.
c Cap. 15. 3.
d Deut. 32. 43.
e Isa. 34. 10.
f Cap. 4. 4, 6, 10.
g 1 Cron. 16. 36.
h Ps. 134. 1.
i Cap. 11. 18.
j Ezec. 1. 24.

și ca vuet de ape multe, și ca vuet de
tunete tari, zicând: Aliluia, Pentru că
[k]Domnul Dumnezeul nostru, Atotțiito-
rul își ià împărăția. 7 Să ne bucurăm
și să ne veselim, și să-i dăm mărire,
Fiindcă [l]venì nunta Mielușelului, Și fe-
meia lui se gătì.

8 Și[m]i-se dete să se îmbrace în vest-
mânt de bis strălucit curat; [n]căci vest-
mântul de bis sunt răsplățile sfinților.
9 Și-mi zice, scrie: [o]fericiți cei che-
mați la ospățul nunții Mielușelului. Și
îmi zice: [p]aceste cuvinte sunt adevărate
ale lui Dumnezeu.

10 Și [q]căzui înaintea picioarelor lui,
ca să mă închin lui. Și-mi zice: [r]vezi
să nu faci; sunt împreună slujitor al
tău și al fraților tăi, [s]care au mărturia
lui Iisus; lui Dumnezeu închină-te: căci
mărturia lui Iisus este Duhul profeției.

Arătarea lui Hristos.

11 [t]Și văzui cerul deschis și iată [u]un
cal alb, și cel care șade pe dânsul *este*
numit [v]credincios și adevărat, și [x]în
dreptate judecă și se răsboește. 12 [y]Iar
ochii lui flacără de foc, [z]și pe capul lui
diademe multe, [a]având nume scris, pe
care nimenea nu-l știe, decât numai el,
13 [b]Și îmbrăcat în haină stropită cu
sânge, și se cheamă numele lui [c]Cuvân-
tul lui Dumnezeu.

14 [d]Și oștile în cer îi urmau pe cai
albi, [e]îmbrăcate în haine de bis alb
curat.

15 Și [f]din gura lui ieșeà spadă as-
cuțită, ca cu ea să lovească neamurile;
și [g]el îi va pășunà cu toeag de fier: și
el va [h]călcà linul vinului aprinderii mâ-
nii lui Dumnezeu Atotțiitorul. 16 Și
[i]are pe haina și pe coapsa lui nume
scris: [j]Împărat de împărați și Domn
de domni.

Răsturnarea fiarei și a profetului mincinos.

17 Și văzui un înger stând în soare,
și strigă cu glas mare, zicând tutulor
pasérilor care sboară în înălțimea mie-
zului zilei: aideți, adunați-vă la ospățul
cel mare al lui Dumnezeu, 18 Ca să
mâncați cărnuri de împărați și cărnuri
de căpitani, și cărnuri de viteji și căr-
nuri de cai, și ale celor care șed pe
dânșii, și cărnuri de toți stăpânii de sine
și de robi, și de mici și de mari.

19 Și văzui fiara și pe împărații pă-
mântului și oștile lor adunate să facă
răsboiu, cu cel care șade pe cal și cu
oastea lui.

20 Și prinsă fù fiara și cu dânsa pro-
fetul mincinos, care făcuse înaintea ei
semnele, în care rătăcì pe cei care luară
semnul fiarei, și pe cei care se închi-
nară chipului ei; vii fură aruncați cei
doi în al focului lac, care arde în pu-
cioasă. 21 Și cei rămași fură omorîți,
în spada celui care șade pe cal, care
spadă ieșise din gura lui, și toate pa-
serile fură săturate de cărnurile lor.

Bălaurul este legat timp de o mie de ani.
Întâia înviere.

20 Și văzui înger pogorându-se din
cer, [a]având cheia abizului și lanț
mare pe mâna lui. 2 Și apucă pe [b]bă-
laur, șarpele cel din început, care este
deavolul și satana, și-l legă pe timp de
o mie de ani, 3 Și-l aruncă în abiz,
și închise și [c]pecetluì de-asupra lui, [d]ca
să nu mai rătăcească neamurile, până
vor fi sfârșiți cei o mie de ani; după a-
ceștia trebue ca el să fie deslegat puțin
timp.

4 Și văzui [e]tronuri, și șezură pe ele,
și li-se dete [f]judecarea, și *văzui* [g]sufle-
tele celor tăeați cu securea pentru măr-
turia lui Iisus și pentru cuvântul lui
Dumnezeu, ca unii [h]care nu se închi-
nară fiarei, [i]nici chipului ei și nu luară
semnul pe frunte și pe mâna lor; și
[j]înviară și împărățiră cu Hristos o mie
de ani. 5 Cei rămași dintre morți nu
înviară până vor fi sfârșiți cei o mie de
ani. Aceasta este întâia înviere.

6 Fericit și sfânt cine are parte în

k Cap. 11. 15,17.
l Mat. 22. 2.
m Ps. 45. 13, 14.
n Ps. 132. 9.
o Mat. 22. 2, 3.
p Cap. 21. 5.
q Cap. 22. 8.
r Fapt. 10. 26
s 1 Ioan 5. 10.
t Cap. 15. 5.
u Cap. 6. 2.
v Cap. 3. 14.
x Isa. 11. 4.
y Cap 1. 14.
z Cap. 6. 2.
a Cap. 2. 17.
b Isa. 63. 2, 3
c Ioan 1. 1.
d Cap. 14 20.
e Mat. 28. 3.
f Isa. 11. 4.
g Ps. 2. 9.
h Isa. 63. 3.
i Vers. 12.
j Dan. 2. 47.
—
Capul 20.
a Cap. 1. 18.
b 2 Pet. 2. 2, 4.
c Dan. 6. 17.
d Cap. 16. 14, 16.
e Dan. 7. 9. 22, 27.
f 1 Cor. 6. 2, 3.
g Cap. 6. 9.
h Cap. 13. 12.
i Cap. 13. 15, 16.
j Rom. 8. 17.

întâia înviere; asupra acestora a doua
[k]moarte nu are stăpânire, ci vor [l]fi
preoţi ai lui Dumnezeu şi ai lui Hris-
tos, [m]şi vor împărăţì cu dânsul o mie
de ani.

Gog şi Magog.

7 Şi când vor fi sfârşiţi cei o mie de
ani, [n]deslegat va fi satana din închisoa-
rea sa, 8 Şi [o]va ieşì să rătăcească nea-
murile, care sunt în cele patru un-
ghiuri ale pământului, pe [p]Gog şi Ma-
gog, [q]ca să-i adune la răsboiu, al căror
număr este ca nisipul mării. 9 [r]Şi se
suiră pe faţa pământului şi înconjurară
tabăra sfinţilor şi cetatea cea iubită; şi
se pogorî foc din cer şi-i mistuì; 10 [s]Şi
deavolul care-i rătăceşte fù aruncat în
lacul focului şi pucioasei, [t]unde este
atât fiara, cât şi profetul mincinos, şi
[u]vor fi munciţi zi şi noapte în vecii ve-
cilor.

Judecata din urmă.

11 Şi văzui tron mare alb, şi pe cel
care şedeà pe dânsul, dela a cărui faţă
[v]fugì pământul şi cerul, [x]şi nu fù aflat
loc pentru dânsele. 12 Şi văzui pe
morţii, [y]pe cei mari şi pe cei mici, stând
înaintea tronului, [z]şi cărţi fură deschise;
şi altă carte fù deschisă, care este a
vieţii; şi fură judecaţi morţii din cele
scrise în cărţi, potrivit cu lucrurile lor.
13 Şi dete marea pe morţii care sunt
în ea, şi moartea şi iadul deteră pe
morţii care sunt într'însele, şi fură ju-
decaţi fiecare, potrivit cu lucrurile lor.
14 Şi moartea şi iadul fură aruncate
în lacul focului. 15 Şi dacă cineva nu
fù aflat scris în cartea vieţii, aruncat fù
în lacul focului.

Cerul cel nou; pământul cel nou. Noul Ierusalim. Douăsprezece porţi şi temelii. Lumina cerească.

21 Şi [a]văzui cer nou şi pământ nou;
[b]căci întâiul cer şi întâiul pământ
se duseră, şi marea nu mai este.
2 Şi [c]văzui cetatea sfântă, noul Ie-
rusalim, pogorându-se din cer dela
Dumnezeu, [d]gătită ca o mireasă pentru
bărbatul ei. 3 Şi auzii glas mare din
tron zicând: iată [e]cortul lui Dumnezeu
cu oamenii, şi va locuì cu dânşii, şi ei
vor fi poporul lui, şi el va fi Dumnezeu
cu dânşii, 4 [f]Şi va şterge orice la-
crimă din ochii lor, [g]şi moarte nu va
mai fi, [h]nici întristare, nici strigăt, nici
durere nu va mai fi, fiindcă se duseră
cele dintâiu.
5 Şi zise [i]Cel care şade pe tron: [j]iată
voiu face toate noui.
Şi zice: scrie, fiindcă [k]aceste cuvinte
sunt credincioase şi adevărate.
6 Şi-mi zise: [l]s'a făcut. [m]Eu sunt
Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul.
[n]Eu îi voiu dà însetatului din izvorul
apei vieţii în dar. 7 Biruitorul va moş-
tenì acestea, [o]şi-i voiu fi Dumnezeu şi
el îmi va fi fiu. 8 [p]Iar fricoşilor şi ne-
credincioşilor, şi urîcioşilor şi omorîto-
rilor, şi desfrânaţilor şi fermecătorilor,
şi idolatrilor şi tutulor mincinoşilor,
partea lor *le va fi* în [q]lacul ce arde cu
foc şi pucioasă, ceeace este moartea a
doua.
9 Şi venì unul din [r]cei şapte îngeri,
care au cele şapte cupe, ce sunt um-
plute cu cele din urmă şapte plăgi, şi
vorbì cu mine zicând: vino, îţi voiu a-
rătà pe Mireasa, femeia [s]Mieluşelului.
10 Şi mă duse [t]în duh pe un munte
mare şi înalt, şi-mi arătă [u]cetatea sfântă,
Ierusalimul, pogorându-se din cer dela
Dumnezeu, 11 [v]Având mărirea lui
Dumnezeu: luminătorul ei asemenea
cu peatră foarte preţioasă, ca peatra de
iaspis, sticlind ca cristal; 12 Având
zid mare şi înalt, [x]având douăsprezece
porţi, şi la porţi doisprezece îngeri, şi
nume scrise de-asupra, care sunt ale
celor douăsprezece seminţii ale fiilor lui
Israel. 13 [y]Despre răsărit trei porţi,
şi despre mează-noapte trei porţi, şi
despre mează-zi trei porţi, şi despre

k Cap. 2. 11.
l Isa. 61, 6.
m Vers. 4.
n Vers. 2.
o Vers. 3. 10.
p Ezec. 38. 2.
q Cap. 16. 14.
r Isa. 8. 8.
s Vers. 8.
t Cap. 19. 20.
u Cap. 14. 10,11.
v 2 Pet. 3. 7, 10, 11.
x Dan. 2. 35.
y Cap. 19. 5.
z Dan 7. 10.

Capul 21.

a Isa. 65. 17.
b Cap. 20. 11.
c Isa. 52 1.
d Isa. 54. 5.
e Lev. 26. 11.12.
f Isa. 25. 8.
g 1 Cor. 15. 26,54.
h Isa. 35. 10.
i Cap. 4. 2, 9.
j Isa. 43. 19.
k Cap. 19. 9.
l Cap. 16. 17.
m Cap. 1. 8.
n Isa. 12. 3.
o Zech. 8. 8.
p 1 Cor. 6. 9, 10.
q Cap. 20. 14, 15.
r Cap. 15. 1, 6,7.
s Cap. 19. 7.
t Cap. 1. 10.
u Ezec. 48.
v Vers. 23.
x Ezec. 48. 31-34.
y Ezec. 48. 31-34.

apus trei porți. 14 Și zidul cetății a-
vând douăsprezece temelii, și pe [z]dân-
sele douăsprezece nume, ale celor doi-
sprezece apostoli ai Mielușelului.
15 Și vorbitorul cu mine [a]avea mă-
sură o trestie de aur, ca să măsoare
cetatea și porțile ei, și zidul ei. 16 Și
cetatea este în patru unghiuri, și lun-
gimea ei cât și lățimea, și măsură cu
trestia cetatea preste douăsprezece mii
de stadii; lungimea și lărgimea și în-
nălțimea ei sunt de-o potrivă. 17 Și
măsură zidul ei o sută patruzeci și patru
de coți, măsură de om, care este a în-
gerului.
18 Și zriditura pe dinlăuntru a zidu-
lui ei *erà* de iaspe, și cetatea de aur cu-
rat, asemenea cristalului curat. 19 [b]Te-
meliile zidului cetății *erau* împodobite
cu orice peatră prețioasă; întâia teme-
lie *erà* de iaspis, a doua de safir, a treia
de chalchedon, a patra de smaragd,
20 A cincea de sardonix, a șasea de
sardiu, a șaptea de chrisolit, a opta de
beril, a noua de topaz, a zecea de chri-
sopras, a unsprezecea de iacint, a două-
sprezecea de ametist. 21 Și cele două-
sprezece porți *erau* douăsprezece măr-
găritare; fiecare dintre porți erà din-
tr'un mărgăritar. [c]Și strada cetății *erà*
de aur curat, ca cristalul luminos.
22 [d]Și templu nu văzui într'însa,
pentru că Domnul Dumnezeu Atotții-
torul este templul ei, și Mielușelul.
23 [e]Și cetatea n'are trebuință de soare
nici de lună, ca să o lumineze; fiindcă
mărirea lui Dumnezeu o lumină, și
sfeșnicul ei *este* Mielușelul.
24 [f]Și vor umblà neamurile prin lu-
mina ei, și împărații pământului aduc
mărirea lor la dânsa; 25 [g]Și porțile
ei nu sunt nici decum închise ziua,
[h]căci noapte nu va fi acolo; 26 [i]Și
vor aduce la dânsa mărirea și cinstea
neamurilor, 27 Și [j]nu întră nici de
cum într'însa orice *este* spurcat, și cine
face urîciune și minciună, afară numa
cei scriși în [k]cartea vieții Mielușeluluii

Râul și pomul vieții. Fericirea vecinică. Ioan este martorul credincios. Făgăduința și judecata lui Dumnezeu. Venirea lui Hristos.

22 Și-mi arătă un [a]râu de apă de
viață, curat ca un cristal, ieșind
din tronul lui Dumnezeu și al Mielușe-
lului. 2 [b]În mijlocul stradei ei și al
râului de-o parte și de alta [c]lemn de
viață, făcând douăsprezece roduri, dând
pe fiecare lună rodul ei, și frunzele
lemnului sunt [d]spre tămăduire a nea-
murilor.
3 Și [e]orice vrednic de blestem nu
va mai fi. [f]Și tronul lui Dumnezeu și
al Mielușelului va fi într'însa, și sluji-
torii lui îi vor slujì. 4 Și [g]vor vedeà
fața lui și [h]numele lui pe frunțile lor.
5 [i]Și noapte nu va mai fi, și nu au tre-
buință de lumină de sfeșnic, și de lu-
mină de soare, pentru că [j]Domnul
Dumnezeu va luminà preste dânșii, [k]și
vor împărățì în vecii vecilor.

Sfătuire și îndemnare serioasă.

6 Și-mi zise: [l]aceste cuvinte sunt
credincioase și adevărate, și Domnul
Dumnezeul duhurilor profeților [m]tri-
mise pe îngerul său să arate slujitorilor
săi cele ce trebue să se facă în curând.
7 [n]Și iată viu curând. [o]Fericit cine păs-
trează cuvintele profeției cărții aceștia.
8 Și eu sunt Ioan, care privesc și auz
acestea. Și când auzii și privii, [p]căzui
să mă închin înaintea picioarelor înge-
rului, care-mi arătă acestea. 9 Și-mi
zise: [q]vezi să nu faci; sunt împreună
slujitorul tău, și al fraților tăi profeți,
și al celor care păstrează cuvintele
cărții acesteia; lui Dumnezeu închină-te.
10 [r]Și-mi zice: nu pecetluì cuvintele
profeției [s]cărții acesteia; căci timpul este
aproape. 11 [t]Cine face nedreptate,
mai facă nedreptate, și mânjitul să fie
încă mânjit, și dreptul dreptate să mai
facă, și sfântul să fie încă sfințit.

---

z Mat. 16. 18.
a Ezec. 40. 3.
b Isa. 54. 11.
c Cap. 22. 2.
d Ioan 4. 23.
e Isa. 24. 23.
f Isa. 60. 3, 5, 11.
g Isa. 60. 11.
h Isa. 60. 20.
i Vers. 24.
j Isa. 35. 8.
k Filip 4. 3.

Capul 22.
a Ezec. 47. 1.
b Ezec. 47. 12.
c Fac. 2. 9.
d Cap. 21. 24.
e Zech. 14. 11.
f Ezec. 48. 35.
g Mat. 5. 8.
h Cap. 3. 12.
i Cap. 21.23,25.
j Ps. 36. 9.
k Dan. 7. 27.
l Cap. 19. 9.
m Cap. 1. 1.
n Cap. 3. 11.
o Cap. 1. 3.
p Cap. 19. 10.
q Dan. 8. 26.
r Cap. 10. 4.
s Cap. 1. 3.
t Ezec. 3. 27.

12 [u]Iată viu curând și [v]plata mea este cu mine, ca[x] să dau fiecăruia după cum este fapta lui.
13 [y]Eu sunt Alfa și Omega, cel dintâiu și cel din urmă, începutul și sfârșitul.
14 [z]Fericiți care spală îmbrăcămintele lor, [a]ca să fie stăpânirea lor preste lemnul vieții, [b]și prin porți să între în
cetate. 15 [c]Afară, [d]cânii și fermecătorii, și desfrânații și omorîtorii, și idolatrii și oricine face și iubește minciună!
16 [e]Eu Iisus, trimisei pe îngerul meu să vă mărturisească acestea, în fața bisericilor. [f]Eu sunt rădăcina și neamul lui David, [g]steaua luminoasă cea de dimineață.
17 Și duhul și [h]mireasa zic: vino! Și cine aude zică: vino! [i]Și cine însetează să vie, și cine dorește să ià apă de viață în dar.

Încheere.

18 Eu mărturisesc oricui ascultă cuvintele profeției cărții acestia; [j]dacă cineva va fi adăugat la ele, Dumnezeu va adăugà asupra lui plăgile ce sunt
scrise în cartea aceasta. 19 Și dacă cineva va fi înlăturat din cuvintele cărții profeției acestia, [k]Dumnezeu va înlăturà partea lui dela lemnul vieții, și din [l]cetatea sfântă, ce sunt scrise în cartea aceasta.
20 Zice [m]cel care mărturisește acestea: așà, viu curând. [n]Amin, [o]vino, Doamne Iisuse!
21 [p]Darul Domnului Iisus cu toți.

u Vers. 7. v Isa. 40. 10. x Rom. 2. 6. y Isa. 41. 4. z Dan. 12. 12. a Cap. 2. 7. b Cap. 21. 27. c 1 Cor. 6. 9, 10. d Filip 3. 2. e Cap. 1. 1. f Cap. 5. 5. g Num. 24. 17. h Cap. 21. 2. 9. i Isa. 55. 1, j Deut. 4. 2. k Esod. 32. 33. l Cap. 21. 2. m Vers. 12. n Ioan 21. 25. o 2 Tim. 4. 8. p Rom. 16. 20. 24.

